வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி எட்டு

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி எட்டு

கேட்புப் பொறுப்புகள் — சிராகு-உத்-தௌலா

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

ISBN : 81 - 7090 - 121 - 9

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு : 53-8

திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2022 - 1991

துறை	:	களஞ்சிய மையம்
நூல்	:	வாழ்வியற் களஞ்சியம்
பதிப்பு	:	மறுபதிப்பு
விலை	:	உரூ. 300_00
அச்சு	:	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அச்சகம், தஞ்சாவூர்.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வேந்தர்

மேதகு டாக்டர். பி.சி. அலெக்சாண்டர்

ஆளுநர், தமிழ்நாடு

துணைவேந்தர்

பேரா. டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. டாக்டர் நா. பாலுசாமி

பொறுப்பாசிரியர்கள்

திரு. சீ. பக்தவச்சலு

திரு. பூ. தர்மலிங்கம்

பதிப்புக் குழு

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

பேராசிரியர் டாக்டர் நா. பாலுசாமி, எம்.ஏ.,பி.எல்.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.

பதிப்பாசிரியர்:

1. டாக்டர் அ.மா. பரிமணம்,
எம்.ஏ.,எம.லிட்.,பிஎச்.டி. (20.9.84) — மொழி, மொழியியல், தத்துவம்

2. பேராசிரியர் தெ. பாலசுப்பிரமணியன்,
பி.ஏ. (ஆனர்சு), எம்.ஏ.,எம்.ஏ. (விசுகான்சின்),
(எப்.ஐ.எச்) (5.8.86) — வரலாறு, அகழாய்வு

3. பேரா. டாக்டர் நா. பாலுசாமி எம். ஏ , பி.எல்.,
எம்.லிட்., பிஎச்.டி. — சட்டம்

செய்தி திரட்டுவோர்:

1. திரு சு. இராசவேலு, எம்.ஏ., எம் பில்., (25.4.84) — வரலாறு, அகழாய்வு
2. திரு. சி. பக்தவச்சலு, எம்.ஏ., (4.2.85) — மானிடவியல், கல்வியியல்
3. திரு. பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில். (1.8.86) — உளவியல, சமூகவியல்
4. திரு. செ.இரெ. செயச்சந்திரன, எம்.ஏ., (வரலாறு),
எம்.ஏ. (தமிழ்), டி.பி ஈ.டி. (7.8.87) — முதன்மைப் பதிப்பாசிரியரின் செய்தி திரட்டுவோர், அரசியல்
5. திரு. சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ.,எம்.பில். (25.11.87) — மொழி, மொழியியல், தத்துவம்
6. திருமதி. கா.தி. இந்துமதி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.(4.12.87) — பொருளியல், வணிகவியல்

மொழி வல்லுநர் - மெய்ப்புத் திருத்துநர்:

திரு. உ. பழநி, எம்.ஏ., பி.ஓ.எல். (1.10.84)

நன்றியுரை

எட்டாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ஒளிப்படங்களுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

Encyclopaedia Britannica, Encyclopedia Americana, Compton's Encyclopaedia, The Illustrated Encyclopaedia of Mankind, The Art of India By C. Sivarama Murthi, Archaeological Remains, Monuments and Museums, Parts I & II., Larousse Encyclopaedia of Archaeology, The World Book Encyclopaedia, Anthropology by Victor Barnouw, Physical Anthropology by Philp L. Stein and Bruce M. Rowe, Physical Anthropology by Gabriel W. Lasker, Sociology by Elbert W. Stewart, Sociology by David Popenoe.

ஒளிப்படங்கள் வழங்கிய தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்

அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை; தமிழநாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை, செனனை; திரு.என். அரிநாராயணா, சென்னை; திரு. ப. இராசமோகன், சென்னை; கல்வெட்டுத் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.

மேலே கண்ட நூல்களின் உரிமையாளர்களுக்கும், தனிப்பட்ட பெருமக்களுக்கும், பொது நிறுவனங்களுக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வாழ்வியற் களஞ்சிய மையத்தின் சார்பில் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்திய தொகுதிகளைப் போன்றே இத்தொகுதியும் சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய துணைவேந்தர் பேரா. டாக்டர் **ச. அகத்தியலிங்கம்** அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது. அயராது உழைத்து வரும் வாழ்வியற் களஞ்சிய அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும், களஞ்சியச் செயறபாட்டிற்குத் துணைநிற்கும் பதிவாளர் முனைவர் பெ. சின்னையன் அவர்களுக்கும், துணைப்பதிவாளர் திரு.இரா.சுப்பராயலு அவர்களுக்கும், பொறுப்புடன் விரைவாக அச்சிட்டு உதவிய அண்ணாமலைநகர் கே.பி.டி. அச்சக உரிமையாளர் திரு. சேரன் அவர்களுக்கும், அழகிய முறையில் வெளியிட்டுதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மறுதோன்றி அச்சகத்தார்க்கும், ஓவியர் திரு.தே. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

தஞ்சாவூர்
நாள்: 20—2—88

நா. பாலுசாமி
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அக.	—	அகத்தியர்
அகம்.	—	அகநானூறு
ஆற்று.	—	ஆற்றுப்படலம்
இராச.உலா	—	இராசராசன் உலா
உரு.	—	உருபாய்
எழுத்து.	—	எழுத்ததிகாரம்
கம்ப.	—	கம்பராமாயணம்
கலிங்.	—	கலிங்கத்துப்பரணி
கலித்.	—	கலித்தொகை
கி.பி.	—	கிறித்துவுக்குப் பின
கி.மீ.	—	கிலோமீட்டா
கி.மு.	—	கிறித்துவுக்கு முன
குறள்.	—	திருக்குறள்
குறுந்.	—	குறுந்தொகை
ச.கி.மீ.	—	சதுர கிலோமீட்டா
சண்டேசுர.	—	சண்டேசுவர நாயனார் புராணம்
சத்தி.	—	சத்திநாயனாா புராணம்
சரப.	—	சரப புராணம
சாக்கிய.	—	சாககிய நாயனார் புராணம்
சிலம்பு.	—	சிலப்பதிகாரம
செ.	—	செய்யுள்
செ.மீ.	—	செண்டி மீட்டா
சேனா.	—	சேனாவரையம
சொல்.	—	சொல்லதிகாரம்
திருத்தொண்டத்.	—	திருத்தொணடத தொகை
திரு.திருவ.	—	திருத்தொணடா திருவநதாதி
திருமந்.	—	திருமந்திரம
தேவா.	—	தேவாரம்

தொல்.	—	தொல்காப்பியம்
நற்.	—	நற்றிணை
நன்.	—	நன்னூல்
நீல.	—	நீலகேசி
பதி.	—	பதிகம்
பரி.	—	பரிபாடல்
பா.	—	பாடல்
பாக்.	—	பாக்கள்
பால.	—	பாலகாண்டம்
புத்த.	—	புத்தவாதச் சருக்கம்
புறம்.	—	புறநானூறு
பெ.பு.	—	பெரியபுராணம்
மணி.	—	மணிமேகலை
மி.மீ.	—	மில்லி மீட்டர்
மீ.	—	மீட்டர்
வ.எண்.	—	வரிசை எண்
விக். உலா	—	விக்கிரம சோழன் உலா.

எட்டாம் தொகுதி : கட்டுரையாளர்கள்

அ.அ.

திரு அ.அப்துல்மஜீத், எம். ஏ.
பதிவு அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
திருச்சிராப்பள்ளி.

அ.அ.ம.

டாக்டர் அ.அ.மணவாளன, எம். ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ மொழித் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

அ இரா.

டாக்டர் அப்பன் இராமானுசம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தத்துவத்துறை
விவேகானந்தா கலலூரி
சென்னை.

அ.உ.

பேரா.அ.உசுமான் செரீப், எம்.ஏ.
9, கான்வெண்ட் சாலை
செனாய் நகர்
சென்னை.

அ.கு சா.

டாக்டர் அரோமா குளோரி சாம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர், சமூகவியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

அ.ச.

டாக்டர் அ.சண்முகம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
அரசியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

அ சு.

டாக்டர் அ.சுப்பையன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

அ.த.

திரு.அ. தட்சிணாமூர்த்தி,எம்.ஏ,எம்பில்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்

அ தி.

டாக்டர் அ.திருவேங்கடத்தான், எம்,ஏ.,பிஎச்.டி.
சமசுகிருதப் பேராசிரியர்
வைஷ்ணவா கல்லூரி
சென்னை.

அ.மா.ப.

டாக்டர் அ.மா. பரிமணம்.எம்.ஏ.,எம். லிட்., பிஎச்.டி.
20, கிருட்டிணன் கோயில்3-ஆம் தெரு
மானம்பூசசாவடி
தஞ்சாவூர்.

ஆ.கா.

திரு.ஆ.காளிதாசன்,எம்.ஏ.
கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்
கரந்தை
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஆ.ச.

பேரா.ஆ.சந்திரசேகரன்,எம்.ஏ.,எம்.எல்.
துணை முதல்வர்
சட்டக் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

ஆ.ந.

டாக்டர் ஆனந்த நடராசன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ஆர்.பா.

டாக்டர் ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைப் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ஆ.வே.

திரு.ஆ.வேலுச்சாமி எம்.ஏ.
ஆய்வாளர், சமூகவியல் துறை.
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

இர.ஆ.

பேரா. இர. ஆலாலசுந்தரம், எம்.ஏ.
முதல்வர்
திரு.வி.க. கலைக்கல்லூரி
திருவாரூர்.

இரா.க.

டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன், எம்.பி.பி எஸ்.,டி.ஓ.
சி 89,பத்தாவது குறுக்குச் சாலை
தில்லை நகர் மேற்கு
திருச்சிராப்பள்ளி.

இரா. குரு.

திரு. இரா. குருநாதன் எம்.ஏ.,எம்.பில்
துணைப் பேராசிரியர்
கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி
கருந்தட்டான்குடி
தஞ்சாவூர்.

இரா.கோ.

டாக்டர் இரா. கோலப்பப்பிள்ளை, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சிறப்பு ஆய்வாளர்
தத்துவமையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
காஞ்சீபுரம்.

இரா ச.

புலவர் அம்பை இரா. சங்கரன்
பெருஞ்சொல்லகராதித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா.சந்.

டாக்டர் இரா. சந்திரசேகரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ் இலக்கியத்துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

இரா.சா.

டாக்டர் இரா.சாரங்கபாணி,
எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்டி.
330 குறள் இல்லம்
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர்.

இரா.செ.

டாக்டர் இரா. செயபால், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

இரா.பா.

டாக்டர்இரா. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழியற் புலம்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

இரா பி. தே.

டாக்டர் இராஜம்மாள், பி. தேவதாஸ்,
எம் ஏ.,எம்.எஸ்ஸி,பிஎச்.டி.
இயக்குநர்
ஸ்ரீ அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

இராம. பெ.

டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

இரா.வே.

டாக்டர் இரா. வேங்கடராமன் எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஊ.ர.கா.

திரு.ஊ.ர. காளியப்பன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
விரிவுரையாளர், சமூகவியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

எச்.அ.

பேரா. எச். அமீர்அலி, எம்.ஏ
துறைத் தலைவர்
வரலாற்றுத் துறை
ஏ.வி.சி. கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

எச்.சி.

டாக்டர் எச். சித்திரபுத்திரன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தொகுப்பியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.இ.

பேரா. எம். இளங்கோ, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
உளவியல் துறை
பூ. சா.கோ.கலை & அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

எம்.உ.

திரு. எம். உலகநாதன, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக்கலலூரி
கரூர்.

எம்.கே ஸ்ரீ.

டாக்டர் எம்.கே. ஸ்ரீபதி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி
ஆங்கில இணைப்பேராசிரியர்.
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக விரிவு மையம்
பாளையங்கோட்டை.

எம்.சீ.

திரு.எம். சீராளன், பி.ஏ.
நூலகர்
சரசுவதிமகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.சு.

டாக்டர் எம். சுசீலா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மொழியியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.செ.

திரு எம். செல்லச்சாமி, எம்.ஏ.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பழனியாண்டவர் கலை பண்பாட்டுக் கல்லூரி
பழனி.

என்.அ.

திரு.என். அரிநாராயணா, எம்.எஸ் ஸி.
அருங்காட்சியகங்களின் இயக்குநர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

என்.இரா செ.

திருமதி என். இராசலெட்சுமி,செல்வமுத்து,எம்.ஏ., எம்.பில்.
79, அண்ணாநகர்
சென்னை.

என்.எஸ்.ச.

திரு.என்.எஸ். சத்தியநாதன், எம்.ஏ.,
விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பலகலைக்கழகம்
மதுரை.

என்.எஸ்.தா.

திரு.என்.எஸ். தாத்தாச்சாரியார் சிரோமணி
1168, பாலோபா சந்து,
மேல வீதி
தஞ்சாவூர்.

என்.எஸ்.பா.

டாக்டர் என்.எஸ். பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
186, முனிச்சாலை ரோடு
மதுரை.

எஸ் கி.

திரு.எஸ். கிருஷ்ணசாமிஐயங்கார், எம்.ஏ.,பி.எல்
ஆசிரியர், 'சுதர்சனம்'
புத்தூர் அக்ரகாரம்
திருச்சிராப்பள்ளி.

எஸ்.கிரு.

டாக்டர் எஸ். கிருட்டிணமூர்த்தி, டி.எஸ்.ஸி.
தலைவர், மக்கட்தொகையியல் துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

எஸ்.ச.

பேரா.எஸ். சந்தானம், எம்.ஏ.,எம்.எட்.
23,சி. தெற்கு அவின்யூ
காமராஜ் நகர்
திருவான்மியூர்
சென்னை.

எஸ்.சா.

திருமதி எஸ்.சாந்தி,எம்.ஏ.
மகாதேவி அஞ்சல்
முசிரி தாலுக்கா
திருச்சி மாவட்டம்.

எஸ்.சோ.

டாக்டா மதுரை எஸ்.சோமசுந்தரம்,
12,நுங்கம்பாக்கம்
சென்னை.

எஸ்.த.

டாக்டர் எஸ்.தங்கசாமி,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்திகிராமம்
அண்ணா மாவட்டம்.

எஸ்.ந.

டாக்டர் எஸ்.நவநீதகிருஷ்ணன், எம.ஏ.,பிஎச்.டி.
29,மதுரை பெருவழிச்சாலை
விருதுநகர்.

எஸ்.ஜெ.

டாக்டர் எஸ்.ஜெகதீசன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
2,பொன்மேனி நாராயணன் தெரு
எஸ்.எஸ்.காலனி
மதுரை.

க.இ.

டாக்டர் க.இளமதி சானகிராமன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்
புதுவை.

க.இர.

டாக்டர் க.இரவீந்திரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.,
விரிவுரையாளர், நாடகத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

க.இரா.

திரு.க.இராமச்சந்திரன், எம்.ஏ.,
24,சந்திரவீரசாமி கோயில் தெரு
அருப்புக்கோட்டை
காமராசர் மாவட்டம்

க.சொ.

செல்வி கஸ்தூரி சொக்கையா,எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
1,லஜபதிராய் ரோடு
சொக்கிகுளம்
மதுரை.

க.பூ.சீ.

திரு.க பூ.சீனிவாசன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
முசிறி
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

கா பா.

திருமதி கா.பாலாமணி, எம்.ஏ.
பராசக்தி கல்லூரி
குற்றாலம்
திருநெலவேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டம்.

கி இரா.

டாக்டர் கி.இராசேந்திரன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர், உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கி.க.

டாகடர் கி.கருணாகரன் எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறைத்தலைவர்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர்.

கி கோ.

பேரா. கி. கோதணடபாணி, எம்.ஏ.,பி.ஓ.எல்.
11/13, திருமகள் இல்லம்
பிரதாப சிம்மபுரம்
தஞ்சாவூர்.

கி.சே.

டாக்டர் கி. சேகர், எம். ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
உருமு தனலெட்சுமி கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி.

கி.திரு.

திரு. கி. திருமங்கை ஆழ்வார், எம்.ஏ,
பேராசிரியர்

வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்.

கி.பி

பேரா. கி. பிரகதாம்பாள, எம் ஏ.
64பி, நாச்சியார் அம்மாள இல்லம்
வெளிப்பட்டினம்
கென்னிகரை
இராமநாதபுரம்.

கி.ஸ்ரீ.

திரு. கி. ஸ்ரீதரன, எம்.ஏ.
தொல்லியல அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
மநதைவெளிப்பாக்கம்
செனனை.

கு சு.

டாக்டர் கு. சுநதரமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
செநதமிழக் கல்லூரி
திருப்பனந்தாள
தஞ்சை மாவட்டம்.

கு தி.

டாக்டர் கு. திருமேனி, எம்.ஏ.,பி.ஓ. எல்., பிஎச்.டி.
கோவலன் இல்லம்
14, வீரேசுவரம்
ஸ்ரீரங்கம்
திருச்சிராப்பள்ளி.

குரு.கோ.

திரு. குரு. கோவிந்தராசன், எம்.ஏ.
தமிழப் பேராசிரியர்
அ. வீ. வா. நினைவு திரு புட்பம் கலலூரி
பூண்டி,
தஞ்சை மாவட்டம்.

கே. இரா.

திரு. கே. இராசன, எம்.ஏ.
தொழில்நுட்ப உதவியாளர்
கடலகழாய்வுப் பிரிவு
தேசியக் கடலாய்வு நிறுவனம்
கோவா

கே.என் இரா

டாக்டர் கே.என். இராமானுஜம், எம.ஏ., பிஎச்.டி
93, மாரியப்பா நகா
அண்ணாமலைநகர்.

கே.கி.

திரு. கே. கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
ஈ.வெ. ரா. கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி.

கே.சே.

டாக்டர் கே. சேஷாத்திரி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அஞ்சல்வழிக கல்வி நிறுவனம்
அணணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.நி.

டாக்டர் கே. நிர்மலானந்தா, ரெட்டி, எம்.எஸ்
விரிவுரையாளர்
மலையின மக்களை ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பலகலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

கே மு.

திரு. கே. முருகேசன்,எம். ஏ.
37, சத்தியமூர்த்தி தெரு
தேவராஜ நகர்
சாலிகிராமம்
சென்னை.

கே.ஜி.கி.

திரு. கே. ஜி. கிருஷ்ணன், எம.ஏ.
711, வைஜயந்தி
16-ஆம் மெயின தெரு
சரசுவதிபுரம்
மைசூர்.

கோ.இரா.

டாக்டர் கோ. இராமதீர்த்தம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர் & தலைவர்
சமூகவியல் துறை
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

கோ.கோ.

டாக்டர் கோ. கோபாலகிருஷ்ணன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வணிகவியல் பேராசிரியர்
தொலைதூர கல்வி இயக்குநரகம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கோ.ச.

பேரா. கோ. சங்கரராசுலு, எம்.ஏ., எம். லிட்.
45, சித்ரகலா காலனி
திருநகர்
மதுரை.

கோ.சு.

டாக்டர் கோ. சுப்பிரமணியபிள்ளை எம.ஏ.,
எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசர் பலகலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.அ.

திருமதி ச. அன்புக்கொடி, எம்.ஏ.
318, எச்.ஐ.ஜி
பெல்லி ஏரியா
அண்ணாநகர்
சென்னை.

ச.க.

டாக்டர் ச. கங்காதரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ச.கி.

திருமதி சரோஜா கிருஷ்ணன், எம்.ஏ.
21, 3-வது குறுக்கு வீதி
(தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியக் காலனி)
மகாகவி பாரதி நகர்
சென்னை.

ச.செ.

திரு.ச. செல்வராஜ், எம்.ஏ.
தொல்பொருள் அலுவலர்
தமிழநாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
சிதம்பரம்.

ச தி.

திரு.ச. திருஞானசம்பந்தம், எம்.ஏ.
இணைப் பேராசிரியர் (ஓய்வு)
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ச.பா.

பேரா.ச. பாலசுந்தரம்,
367, மேலவீதி
தஞ்சாவூர்.

சா.இரா.

தவத்திரு சாந்தலிஙக இராமசாமி அடிகள
பேரூர் சாநதலிங்கர் ஆதீனம்
பேரூர் ஆதீனம்
கோயம்புத்தூர்.

சா.உ.

திரு சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
களஞ்சிய மையம் வாழ்வியல்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சி.இரெ.

பேரா.சி இரெத்தினம், எம்.ஏ.
மனை எண. 58.
முருகவேள் நகர்
திருச்சிராப்பளளி.

சி என்.ந.

டாக்டர் சி என். நடராஜன், எம்.ஏ.,பி.எல்.,பிஎச்.டி.
தலைவர், சமூகவியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக விரிவாக்க மையம்
பாளையங்கோட்டை.

சி ஞா.

டாக்டர் சி ஞானப்பிரகாசம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
அரசியல் விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சி த

டாக்டர் சி.தங்கமுத்து, எம் ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர், பொருளியல் துறை
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்
திருச்சிராப்பள்ளி.

சி.பா.

டாக்டர் சி.பாலசுப்பிரமணியன்,
எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பி.எச்டி.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

சிவ.இரா.

பேரா.சிவ.இராமச்சந்திரன் எம்.ஏ.
கல்லூரி வளர்ச்சிக் குழுத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சீ.ப.

திரு.சீ.பக்தவச்சலு, எம்.ஏ.,
செய்தி திரட்டுநர் மானிடவியல்
களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.இரா.

திரு சு.இராசவேலு, எம்.ஏ. எம்.பில்.
செய்தி திரட்டுநர்
வாழ்வியல் களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.ச.

டாக்டர் சு.சக்திவேல், எம்.ஏ.,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
நாட்டுப்புறவியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சு.சா.

டாக்டர் சு.சாமி ஐயா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.சு.கா.

பேரா.சு. சுவர்ண காளீசுவரன்,
ஓய்வுபெற்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் காலனி
திருவையாறு.
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

சு.சொ.

திரு.சு.சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில்
துணைப்பேராசிரியர், சமூகவியல் துறை
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

சு.மு.

திரு சு முத்துகிருட்டிணன்
10-பி.1. சவகர் இரண்டாம் தெரு
எஸ்.எஸ். காலனி
மதுரை.

சூ.இ.

டாக்டர் சூ. இன்னாசி எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர் & தலைவர்
கிறித்தவத் தமிழ் இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

செ.க.

டாக்டர் செ.கந்தசாமி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி
துணைப் பேராசிரியர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
தமிழ்ச் சங்கம் சாலை
மதுரை.

செ வை.

பேரா.செ.வைத்தியலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
பதிப்பாசிரியர்
பெருஞ்சொல்லகராதித் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சே கூ.

திரு.சே.கூடலிங்கம், எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
மதுரை சமூகப் பணிக் கல்லூரி
அழகர்கோயில் சாலை
மதுரை.

சொ.பா.

டாக்டர் சொ.பாரதிப்பித்தன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி
முதல்வர்
அரசர் கல்லூரி
திருவையாறு
தஞ்சை மாவட்டம்.

சௌ.இல.

பேரா.சௌ.இலட்சுமி நரசிம்மன், எம்.ஏ.
ஆங்கிலத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

டி.பி.சி.

டாக்டர் டி.பி சித்தலிங்கையா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தலைவர் & பேராசிரியர்
சைவ சித்தாந்தத் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

டி.வி.இரா.

டாக்டர் டி வி. இராகவராவ், எம். ஏ., பிஎச். டி.
இயககுநர்
மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைககழகம்
உதகமணடலம்.

டி.வெ.

திரு.டி. வெங்கடேசன் எம். ஏ.
ஆய்வாளர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம
சென்னை.

தா.ஈ.

டாக்டர் தா. ஈசுவரப்பிளளை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
இலக்கியத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞசாவூர்.

தி.ஆர் இரா.

பேரா.தி.ஆர். இராமச்சந்திரன் எம் ஏ., எம் லிட்.
37, 8-வது குறுக்குத் தெரு
மேற்கு செனாய்நகர்
சென்னை.

தி.சு.

திரு. தி. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.
காப்பாளர்
இராசராசன் அருஙகாட்சியகம்
தமிழ்நாடு அரசு தொலபொருள் ஆய்வுத்துறை
தஞ்சாவூர்.

தி.செ.

திரு தி. செயராமன் எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
ஏ.வி சி. கல்லூரி,
மயிலாடுதுறை
தஞ்சை மாவட்டம்.

தி வீ.

திரு.தி. வீரப்பன், எம்.ஏ.
122, போஸ்ட் ஆபீஸ் தெரு
வளளியூர்
செங்கை மாவட்டம்.

தி.வெ கு.

டாக்டர் தி வெ. குப்புசாமி எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
ஆர் 661, புது ராஜேந்தர் நகர்
புதுதில்லி.

தெ சொ.

டாக்டர். தெ. சொக்கலிஙகம், எம்.ஏ.,பி ஓ.எல்., பி.எச்டி.
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்.
காரைக்குடி.

தெ பா.

பேரா.தெ. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.ஏ.
பதிப்பாசிரியர் வரலாறு
வாழ்வியல் களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞசாவூர்.

ந.க.ம.

திரு.ந.க. மங்களமுருகேசன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழித்துறை
சென்னைப் பலகலைக்கழகம்
சென்னை.

ந.சீ.

திரு.ந. சீனிவாசன், எம்.ஏ.
21, ஏ.எஸ்.எம்.காலனி
இராமநாதபுரம் அஞ்சல்
தஞசாவூர்.

ந.மா.

திருமதி ந. மாலதிதெய்வராஜன், எம்.எஸ் ஸி.,
எம்.ஏ., எம்.காம்.
பொருளியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ந.மெ.

திரு.ந. மெய்ப்பொருள், எம்.ஏ., எம்.பில்.
பேராசிரியர்
அ.வீ வா. நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

நா.அ.

திரு. நா. அழகப்பன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

நா.பா

டாக்டர் நா. பாலுசாமி, எம்.ஏ.,பி.எல்.,எம்.லிட்.,
பிஎச்.டி.,
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்
வாழ்வியல் களஞ்சியம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

நே.தே.

டாக்டர் நே. தேவசகாயம், எம்.எஸ் ஸி.,எம்.ஏ.,
பிஎச்.டி.
காப்பாட்சியர் / மானிடவியல்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ப இரா.

திரு. ப. இராசமோகன், எம்.ஏ.
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ப.சி.

புலவர் ப. சிதம்பரம்
முதல்வர்
கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி
மேலைச்சிவபுரி
புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.

பா இரா.

திரு. பா. இராசேந்திரன், பி.எஸ் ஸி., பி.எல்.
வழக்கறிஞர்
காந்திநகர்
மதுரை.

பா.ச.

டாக்டர் பா. சண்முகம் எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தொன்மை வரலாறும் தொல்லியல் ஆய்வும்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

பா.சூ.

டாக்டர் பா. சூரியநாராயணன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
21, கம்பர் தெரு
எஸ்.எஸ். காலனி
மதுரை.

பா.ம..

செல்வி பா. மல்லிகை, பி.காம்.
தாயகம்
16, சவகர் தெரு
காந்தி நகர்
மதுரை.

பா.மதி.

திரு.பா. மதிவாணன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
367, மேல வீதி
தஞ்சாவூர்.

பா.ஜ.

திரு. பா. ஜவகர், எம்.ஏ.
காப்பாட்சியர்/விலங்கியல்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

பி.ஆர்.ந.

டாக்டர் பி.ஆர். நரசிம்மன், எம்.ஏ.,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர்
அருள்மிகு பழனியாண்டவர் கலை, பண்பாட்டுக்
கல்லூரி
பழனி, அண்ணா மாவட்டம்.

பி.இரா.

திரு.பி. இராஜேந்திரன், எம்.காம்.,எம்.பில்.
விரிவுரையாளர், வணிகவியல்
செந்தில்குமார் நாடார் கல்லூரி
விருதுநகர்
காமராசர் மாவட்டம்.

பி.இராசா.

டாக்டர் பி. இராசாராமன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
6/12, பீட்டர்சு சாலைகுடியிருப்பு
இராயப்பேட்டை
சென்னை.

பி எஸ்.வே.

பேரா. பி. எஸ். வேதவல்லி, எம்.ஏ.
1, இரண்டாம் வீதி
ஸ்ரீபுரம்
சென்னை.

பி.தெ.

டாக்டர் பி. தெட்சிணாமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
முதுகலைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
ம.தி.தா. இந்துக் கல்லூரி
திருநெல்வேலி.

பு.எ.மோ.

டாக்டர் பு.எ. மோகன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பு.வே.

திரு. புலமை வேங்கடாசலம், எம்.ஏ., பி.எல்.,
76 டி/1 முதல் தெரு
அருளானந்த நகர்
தஞ்சாவூர்.

பூ.சொ.

டாக்டர் பூ. சொல்விளங்கும் பெருமாள், எம்,ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி
நாகமலை
மதுரை.

பூ.த.

திரு. பூ. தர்மலிங்கம் எம்.ஏ., எம் பில்.
வாழ்வியல் களஞ்சிய மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பெ.இரா.

டாக்டர் பெ. இராஜா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி
இயக்குநர் / பேராசிரியர்
மதுரை சமூகப் பணிக் கல்லூரி
அழகர்கோயில் சாலை
மதுரை.

பெ.சி.

டாக்டர் பெ சின்னையன், எம். ஏ.,பிஎச்.டி.
பதிவாளர்
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பெ.தே.

திரு.பெ. தேவநேசன், எம்.ஏ.
துணைப் பேராசிரியர், சமூக இயக்காற்றல் துறை
புனித வளனார் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி.

பொன்.சு.

பேரா. பொன். சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ
பி/41, 5-வது குறுக்குத்தெரு
அண்ணாநகர்
செங்கற்பட்டு.

பொன்.சூ.

பேரா. பொன். சூரியராஜன், எம். ஏ.,எம்.எட்., எம்.பி.எட்.
தலைவர்/உடற்கல்வித் துறை
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

பொன்.பா.

டாக்டர் பொன். பாலசுப்பிரமணியன்,எம்.ஏ.,பிஎச்டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
தேவாங்கர் கலைக்கல்லூரி
அருப்புக்கோட்டை
காமராசர் மாவட்டம்.

ம.இ.

பேரா. ம. இராசசேகரதங்கமணி, எம்.ஏ.
பேராசிரியர்
வரலாற்றுத் துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
கரூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

ம.கா.

பேரா.ம. காந்தி, எம்.ஏ.,எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
டாக்டர் அம்பேத்கார் அரசினர் சட்டக்கல்லூரி
புதுவை.

ம.சு.

திரு.ம. சுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.
முத்தியால்பேட்டை
36, மாதாகோயில் தெரு
புதுவை.

ம.ப.

டாக்டர் ம.பரதன, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
அரசியல் துணைப் பேராசிரியர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ம.பு.

திரு.ம. புகழேந்தி, எம்.ஏ.
குறுணி குனத்துப்பட்டி
(வழி) சிந்தாமணிப் பட்டி
குளித்தலை வட்டம்
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

ம.பெ.

பேரா.ம. பெரோஸ்
உளவியல் துறை
எஸ்.ஆர்.கே.வி. கல்வியியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

மா.கா.

டாக்டர் மா.காந்திதாசன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
துறைத்தலைவர்
வரலாற்றுத் துறை
ச.வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி
நாகமலை
மதுரை.

மு.இரா.

திரு.மு. இராமச்சந்திரன் எம்.ஏ., எம்.லிப். எஸ் ஸி
நூலக உதவியாளர்
தமிழ்ப் பலகலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

மு.ச.

பேரா.மு. சண்முகம்பிள்ளை, எம்.ஏ.
61, கவிமணி இல்லம்
பாலகிருஷ்ண நாயக்கர் தெரு
மேற்கு மாம்பலம்
சென்னை.

மு.செ.

திரு மு. செல்லன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்
உமாமகேசுவரனார் கலைக்கல்லூரி
கரந்தை
தஞ்சை மாவட்டம்.

மு.த.

டாக்டர் மு.தமிழ்க்குடிமகன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
யாதவர் ஆண்கள் கல்லூரி
மதுரை.

மு.நா.

டாக்டர் மு.நாகநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர், பொருளியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

மொ.அ.து.

டாக்டர் மொ. அ.துரையரங்கனார்,
எம்.ஏ.,எம்.ஓ.எல்.,பிஎச்.டி.
41, நைனியப்ப நாயக்கன் தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை
சென்னை.

ரெ சீ.

பேரா.ரெ. சீனிவாசன், எம்.காம., எம்.பில்.
பிளாட் எண்.3
சவகர் 2-வது வீதி
எஸ்.எஸ்.காலனி
மதுரை.

வ.தே.சா.

டாக்டர் வ.தே. சாமிநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
40, முத்தியாலு செட்டித் தெரு
வேப்பேரி அஞ்சல்
சென்னை.

வி.எஸ்.ச.

திரு.வி.எஸ். சந்திரசேகரன், பி.எஸ் ஸி.,பிஎல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
மதுரை.

வி.க.

டாக்டர் வி.கருப்பையன், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
மானிடவியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வி.கோ.

டாக்டர் வி.கோமதிநாயகம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர் & தலைவர்
சமூகவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

வி.வ.

டாக்டர் வி.வரதாச்சாரி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
ஆய்வாளர்
பிரெஞ்சு இந்தியவியல் நிறுவனம்
புதுவை.

வீ.சே.

திரு.வீ.சேகர், எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பி.எட்.
காட்டுக்கூடலூர்(அஞ்சல்)
பேர்பெரியான் குப்பம்(வழி)
பண்ருட்டி வட்டம்
தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

வீ.சொ.

புலவர் வீ.சொக்கலிங்கம்
தத்தோஜியப்பா தெரு
தஞ்சாவூர்.

வெ.வே.

திரு.வெ. வேதாசலம், எம்.ஏ.
காப்பாட்சியர்
திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை அருங்காட்சியகம்
மதுரை.

வே.இரா.

திரு.வே.இராமன்
ஸ்தபதி
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் துறை
இராசராசன் அருங்காட்சியகம்
தஞ்சாவூர்.

ஜி.ஆர்.கி.

டாக்டர் ஜி.ஆர். கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அ.வீ.வா.நினைவு திரு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஜி.இரா.

டாக்டர் ஜி.இராஜமோகன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
உளவியல் துறை
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

கேட்புப் பொறுப்புகள்: வைப்புகள மூலம் பணத்தைப் பெற்று, அதனைக் கடனளிப்பதன் மூல மாகவும் பிணயங்களில் முதலீடு செய்வதன் மூலமாக வும் ஆதாயம் ஈட்டுவதே வங்கிகளின் அடிப்படைத் தொழிலாகும். இத்தகைய நடவடிக்கையில வங்கி யரின் முதல் (Capital) ஒரு சிறிய பகுதியாகவும், வைப்புகளின மூலம் பெறப்படும் கடன்கள் பெருமள விலும் இருக்கும். வைப்புகள் (Deposits) மூலம் பெறப் படும் தொகை திரும்பவும் தரப்படுவதாக இருத்த லின், அவை பொறுப்புகள் (Liabilities) எனபபடுகின றன.

வங்கிகள் பெறும் வைப்பு, கேட்புப் பொறுப்புகள் (Demand Liabilities), கால அளவுள்ள பொறுப்புகள (Time Liabilities) என இருவகைப்படுகினறன. நடப்பு வைப்பு (Current Deposits), சேமிப்பு வைப்பு (Savings Deposits) ஆகியன கேட்புப் பொறுப்புகளா கும். தவணை வைப்பு (Time Deposits), தொடர் நிலை வைப்பு (Recuring Deposits) போன்றவை கால அளவுள்ள வைப்புகளாகும். வைப்புகள் யாவும் வங்கியின் இறுதிநிலைக் குறிப்பின் (Balance Sheet) பொறுப்புப் பக்கத்தில 'வைப்புகளும் இதர கணக்கு களும்' என்ற தலைப்பில் எழுதப்படுதல் வேணடும்.

கேட்புப் பொறுப்புகளுள் நடப்பு வைப்புக் கணக்கு (Current Deposit Account) ஒரு சிறப்புப் பங்கு வகிக் கிறது. இக்கணக்கு வணிகர்களுக்கும் வணிக நிறுவனங் களுக்கும், பிற பொது நிறுவனங்களுக்கும் இன்றியமை யாத ஒன்றாகும். இவர்கள் பெரிய அளவில் பணத் தைக் கையாள வேண்டியிருப்பதால் அப்பணத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்துகொள்வதற்கு நடப்புக் கணக்கு கள் உதவுகின்றன. ஆனால், அதே நேரத்தில் தேவை யான சமயங்களில் நடப்புக் கணக்கிலிருநது தேவைப் படும் அளவிற்குக் காசோலை மூலம் பணத்தைப் பெற்றுக்கொளளலாம். மேலும, வணிக நிறுவனங் கள் காசோலையையே பணத்திறகு ஒப்பாகப் பெற றுககொள்ளத் தயங்குவதில்லை. ஆதலால், காசோலை மூலம நிறுவனங்கள தாம் செலுத்த வேண்டிய கடன் களையும் பொறுப்புகளையும் எளிதில் தீர்த்துக் கொளளலாம். கேட்புப் பொறுப்புகளில் ஒரு வகை யைச் சேர்ந்த இத்தகைய நடப்புக் கணககுகளே ஒரு வங்கியைப் பிற வட்டிக் கடைகளிலிருநதும் நிதி நிறுவனங்களிலிருந்தும் (Financial Institutions) பிரித் துக் காட்டுகினறன.

நடப்புக் கணக்கில் குறைந்த அளவு ஒரு குறிப் பிட்ட தொகை இருப்பில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேலாக உயர்ந்த அளவு இருப்பாக இக்கணக்கில் எந்த அளவிற்கு வேணடுமாயினும் பணம் வைத்துக் கொள்ளலாம். முனனறிவிப்பின்றிக் காசோலை மூலம் இக்கணக்கிலிருந்து வாடிக்கையாளா எப்போதும் பணம் எடுத்திடலாம். இக்கணக்கிலுள்ள தொகைக் குப் பொதுவாக வட்டி கிடையாது. எனினும், சில வங்கிகள் பெரும் தொகையை நடப்புக் கணக்கில் வைத்திருக்கும் சில வாடிககையாளருக்கு வட்டி தரு கின்றன.

வங்கியில் பலவகையான கணக்குகள் வழக்கத்தில இருந்தபோதிலும் நடப்புக் கணக்கு வைத்துள்ளவ ரையே ஒரு வஙகி தன் முழு வாடிககையாளராகக்

கருதுகிறது. அவருக்கு வங்கியின மூலம் பலவகைச் சலுகைகள கிடைககினறன ஒரு வாடிக்கையாளர் தமககு வெளியூர்களிலிருநது வரும் காசோலைகளை நடபபுக்கணககில் கட்டி, தமது வங்கிமூலம் வசூல் செய்து கொளளலாம். அவ்வாறே வெளியூரில் இருப்போர்ககுக் கீறலிட்ட காசோலை ஒன்றைத் தமது வங்கியின மேலெழுதிப் பணம் பாதுகாப்பாகச் சென்றடைய வழி வகுக்கலாம். நடபபுக் கணக்கு வைத்திருப்போருககுப் பணம் தேவையானபோது ஓரளவிற்கு அதிகப் பற்றாகத் (Over Draft) தமது கணக்கின் மேல் காசோலை எழுதும் சலுகையையும் வங்கி வழஙகலாம். இது வணிகர்கள் தேவையானபோது எளிதில் பெறக்கூடிய கடன் வசதியாக அமைந்திருக்கிறது.

கேட்புப் பொறுப்புகளில் சேமிப்புக கணக்குகளிலுள்ள சேமிப்பு வைப்பு மற்றொரு வகையாகும். இத்தகைய கணக்குகளின் மூலம் வாடிக்கையாளரிடையே சேமிப்புப் பழக்கததை ஏற்படுத்த வங்கிகள் முயல்கினறன. வங்கி முறைகளில பழக்கமில்லாதவர்கள்கூட எளியமுறையில் சேமிப்புக் கணக்குகளைத் திறக்கவும் இநதக் கணக்கிலிருந்து பணத்தைப் பெறவும் முடியும். மிகக் குறைந்ததொகையான உரூ 5/-ஐ வைத்தே இக்கணககைத் திறந்துவிடலாம். சிறுவர், மாணவர், குடும்பத் தலைவியர் உட்படப் பொது மக்கள எவரும், இக்கணக்கை வங்கியில் வைத்துக் கொளளலாம். சேமிப்புக் கணக்கைத் தொடங்குவதற்குக் கடினமான வரன்முறைகள் எவையும இல்லை. ஆனால், இக்கணக்கிலிருந்து பணம் எடுப்பதற்கு வங்கிகள் சில தடைகளை விதிக்கின்றன. இது சேமிப்புக் கணக்காதலின் அத்தகைய தடைகள் இன்றியமையாததாகின்றன. ஒரு வாரத்திற்கு எத்தனை முறை பணத்தை எடுக்கலாமெனவும், ஒருதடவைக்கு எவ்வளவு பணம் எடுக்கலாமென்றும் சில உச்ச வரம்புகள உணடு. இத்தடைகளெல்லாம் வாடிக்கையாளர்கள பணத்தைத திரும்பப் பெற்றிடும் உரிமையைத் தடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவையல்ல. அவை வைப்பாகப் போட்ட பணத்தை அடிக்கடி எடுத்துவிடாமல் சேமிப்பை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக உண்டாக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளாகும். கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுத் தேவையானபோது வரைவோலை மூலம் பணத்தைப் பெற எவ்வகைத் தடையுமில்லை.

சேமிப்புக் கணக்கில குறைந்த அளவு தொகையான உரூ. 5/- எப்போதும் இருந்திடல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதத்திலுமுள்ள குறைந்த தொகைக்கு வட்டி உண்டு. ஆனால், வட்டித்தொகை மிகக் குறைந்த அளவே இருக்கும். சேமிப்புக் கணக்கிலுள்ள பணத்தை வரைவோலை ஒன்றை வங்கியிடம் கேட்டுப் பெற்று, அதன மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வங்கியிடம் பணத்தைப் பெறும்போது வரைவோலையுடன் செல்லுப் புத்தகத்தையும்(Pass Book) கொடுக்கவேண்டும். பெற்ற தொகையைக் கணக்கில குறைத்து எழுதிய பிறகு செல்லுப் புத்தகம் உடனே திரும்பவும் கொடுக்கப்படும். இக்கணக்கின் மீது அதிகப் பற்றாக (Over Draft) பணம் எடுக்கும் சலுகை வாடிக்கையாளருக்குத் தரப்படமாட்டாது.

அணமைக் காலங்களில் சில வங்கிகள சேமிப்புக் கணக்கு வைத்துள்ளவர்களுக்கு ஆயுள் காப்பீடு பாதுகாப்பும் அளிததுளளன. இப்பயனை எவ்வகைக கட்டணமுமில்லாமல், மருத்துவ ஆய்வு போன்ற சடங்குகளும் இனறி, வங்கிகள் காப்பீடு நிறுவனங்களின கூட்டோடு வழங்குகின்றன. ஆனால், இப்பயனைப் பெற ஊரகங்களில உளளோர் குறைநத அளவு உரூ 500/-உம் நகரத்திலுள்ளோர் உரூ.1000/-உம் வைத்திருத்தல் வேணடும். காப்பீட்டுப் பயனின் அளவு இறந்தவரின் வயதிறகொப்பவும், கணக்கிலுள்ள தொகைககேற்றவாறும வரையறை செய்யப்படும்.

சேமிப்புக் கணக்குகள், பொதுமக்கள மட்டுமன்றிப் பள்ளிகள், மனமகிழ் மன்றங்கள், அறநிலையங்கள, அநாதை இல்லங்கள, பொது மருத்துவமனைகள் முதலியவறறிற்கும் பயன தரத்தக்கனவாய் இருக்கின்றன. சேமிப்புக் கணக்கை மிகுந்த அளவில் மக்களிடையே பரப்பிட வங்கிகள அதன் மீதுள்ள கட்டுப்பாடுகளைப் பெரிதும் தளர்த்தியிருக்கின்றன. பல வங்கிகள் பணம் எடுப்பதறகான உச்ச வரம்பை உயர்த்தியும், எத்தனை முறை பணம் எடுக்கலாம் என்னும் கட்டுப்பாட்டைப் பெருமளவிற்குத் தளர்த்தியும் உள்ளன. குறைந்த அளவாக உரூ. 100/-வரை சேமிப்புக் கணக்கில் வைத்திருக்க இசைவோருக்குக் கணக்கிலிருந்து காசோலை மூலம் பணம் பெறும் வசதியும் இப்போது உண்டு.

வங்கிகள பல வைப்பு முறைகள் மூலம் வாடிக்கையாளரிடமிருந்து பணம் பெற்றபோதிலும் கேட்கும் நிதியில் தரப்பட வேண்டிய நடப்புக் கணக்கு, சேமிப்புக் கணக்கு ஆகிய கேட்புப் பொறுப்புகள் மூலமே அதிக அளவுப் பணத்தைப் பெறுகின்றன. எனவே, அவை வங்கிகளுக்கு மிகச் சிறந்த பொறுப்புகளாக விளங்குகின்றன. கோ.கோ.

துணை நூல்கள்:

Radhaswamy, M. and Vasudevan V., A Text Book of Banking, Chand & Co., New Delhi, 1984.

Tannan, M. L., Banking Law and Practice in India Thacker Co. Ltd., Bombay, 1954.

கேட்பு வரைவோலைகள்: ஒரு வங்கியின் கிளை அதே வங்கியைச்சேர்ந்த மறறொரு கிளைககு ஓர் எழுத்து ஆணை மூலம், அதில குறிப்பிட்டுள்ள, ஆளுக்கோ அவர் கட்டளையைப் பெற்றவருககோ ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைச்செலுத்திட இடபபடும ஆணை வரைவோலை எனப்படும். இவ்வரைவோலைகளைப் பெறுபவர் அவவாறு ஆணையிடப்பட்ட வங்கியின கிளையில் வரைவோலையைச் செலுத்தி உடனே பணத்தைப் பெற்றுக கொளளலாம. எனவே, அவை கேட்பு வரைவோலைகள (Demand Drafts) எனக குறிககப்படுகின்றன

இத்தகைய வரைவோலைகள பெரும தொகையினை ஓரிடத்திலிருநது மறறொரு இடத்திறகு அனுப்பி வைபபதறகுப் பயனபடுகினறன. குறிப்பாக வணிகாகளுககுக கேட்பு வரைவோலைகள பெரிதும் பயனுளளவையாக இருககினறன. தஞசையிலுளள ஒரு வணிகா தாம் வாஙகிய பொருளுககுச செனனையிலுளள மற்றொரு வணிகருககு உரூ. 50,000 செலுத்த வேணடியிருப்பின், அவா தஞ்சையிலுள்ள தனது வங்கியை அணுகி உரூ 50,000ககு ஒரு கேட்பு வரைவோலையைப் பணம் செலுத்திப் பெற்றுக் கொளளலாம். அதற்கு வஙகிக கட்டணமாக (Bank Charges) சிறிதளவு கூடுதல தொகையினைச் செலுத்த வேண்டும். பணத்தைப பெறறுககொண்ட தஞ்சை வங்கி சென்னையில் உள்ள தனது கிளைககு ஒரு கேட்பு வரைவோலையைத் தஞசை வணிகருக்கு வழஙகும. அதைப் பெறறுக்கொணட தஞசை வணிகர், சென்னைக்கு அஞ்சல மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ அவ்வரைவோலையை அனுப்பி வைக்கலாம். அதன் மூலம் பெருந் தொகையைப் பணமாக உடன் எடுத்துச செல்வதனால ஏறபடககூடிய அபாயம் தவிாக்கப்படுகிறது. வரைவோலைகளைக கீறல செய்தும அனுப்பலாம். அதனால் அதில குறிபபிட்டுளள ஆளைத் தவிர வேறு எவரும் பணததைப் பெறமுடியாதபடிபாதுகாப்புஏறபடுகிறது. வரைவோலையைப் பெறும செனனை வணிகா, அதைக் குறிப்பிட்ட வஙகிக் கிளையில் செலுததிப் பணத்தைப் பெறறுக் கொளளலாம, அல்லது தனது வஙகிககணக்கில் செலுததி அதன் மூலம்பணத்தைப பெறறுககொளளவும் முடியும்.

கேட்பு வரைவோலைப் படிவம்

ஆறு மாதங்கள் வரை மட்டுமே செல்லத்தக்கது

பாண்டியன் வங்கி

(வரையறுககப்பட்டது)

(பதிவு செய்யப்பட்ட தலைமை அலுவலகம்-மதுரை)

10.1.1987.

செலுத்தியவுடன ... திருமதி. பா. சரோசினி

....

எனபவருக்கு உரூபாய் ஐம்பதாயிரம்........ தந்திடுக.

இதற்குரிய மதிப்பு பெறப்பட்டது.

பாண்டியன் வங்கிக்காக

பெறுநா
பாணடியன வஙகி
தஞ்சாவூர் கிளை

சு. இலிங்கணன்
மேலாளா

கேட்பு வரைவோலைகளை வணிகரே பெருமளவிறகுப் பயனபடுததிய போதிலும, இது யாவருககும் உரிய பணம் அனுபபுவதறகான ஓா எளிய முறையாகும். ஒரு தந்தை வேறறூரில படிக்கும் தன மகளுக்குப் பணம அனுப்ப வரைவோலையைப் பயனபடுத்தலாம். இமமுறை அஞ்சல பணவிடைகளைக (Postal Money Order) காட்டிலும் சிக்கனமானதும் பாதுகாப்பானதும ஆகும.

கேட்பு வரைவோலைகள காசோலையின் சிறப்பியலபுகள யாவறறையும் பெற்றிருந்த போதிலும், இரண்டிறகும் சில வேறுபாடுகள் உணடு. காசோலைகளை வஙகியின வாடிக்கையாளர் மட்டுமே எழுத முடியும். கேட்பு வரைவோலைகளை வங்கியில் கணக்கிலலாதவர்கூடப் பயனபடுத்த முடியும் ஆனால, கேடபு வரைவோலைகளை ஒரு வஙகி மட்டுமே தனது கிளையின மேல் வரையலாம். அதை வேணடுவோர் எவராயினும் பணத்தைச் செலுத்தி அதற்குரிய கட்டணதகைக் கட்டிப் பெற்றுக்கொளளலாம். ஒரு வரைவோலைக்கான நடவடிககையில, அதைப் பணம் கட்டிப் பெறுபவர் (Payer), அதை அளிததிடும வங்கி (Issuing Bank), பணத்தைத் தரும் வங்கி (Paying Bank), பணத்தைப் பெறுபவர் (Payee) ஆகிய நால்வர் தொடாபுடையோர் ஆவார்கள. ஒரு வரைவோலை கேட்பு மீது (On Demand) மட்டும் பணம் தரக்கூடிய ஆவணமாக விளஙகுகிறது.

வரைவோலைகளை எதிர்க்கட்டளைகள் (Countermanding of Payment) கட்டுப்படுத்தாது. வரைவோலை பணம் பெறுபவரின கைக்குச் சென்றுவிட்ட காலத்திலிருநது அதனுடைய உரிமையை அவர் பெற்றவராகிறார். அதனைச் செலுத்துதலை நிறுத்திடும் அதிகாரம் வரைவோலை வாங்கியவருக்கு இல்லை.

பணம் பெறுபவரைச் சென்றடைவதற்கு முன்பாக வரைவேலை தொலைந்துவிடின அதை வாஙகியவர் அதைத் தந்த வங்கிக்கு உடனடியாக விவரத்தைத் தெரியப்படுதத வேணடும், பணம் செலுத்திடும் வஙகிக்கும விவரத்தை அறிவிக்க வேணடும்.

மறு படிவ (Duplicate) வரைவோலையை வாஙகியவர் வேணடினால, அதை விடுத்த வங்கி, பணம் செலுத்தும கிளையுடன் தொடாபு கொணடு அவ்வரைவோலையின மேல பணம் செலுத்தப்படவில்லை என்று உறுதி செய்து கொணடபின மறுபடிவ வரைவோலை அளித்திடலாம். மறுபடிவம் வேணடுபவர் அதனால் பினனர் வங்கிக்கு ஏதும் இழப்பு ஏற்படின் அதைத் தவிர்ப்பதற்காக ஈட்டுறுதி ஒன்றை அளிக்க வேணடியிருககும். வரைவோலை பணம் பெறுபவருககுச் சென்று அவர் அதைத் தொலைத்துவிடின் ஈட்டுறுதி ஆவணத்தில் அவரும் கையெழுதிட வேண்டியிருக்கும.

வரைவோலையைப் பெற்றவர் பணம் அனுப்ப வேண்டிய தேவை இலலாமல போய் அதை நீக்கம் (Cancellation) செய்துவிட விரும்பினால், வரைவோலையை நீக்கம் செய்துவிட்டுப் பணம் கட்டிய கிளையிலேயே பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொணடுவிடலாம். ஆனால், வரைவோலை பணம் கட்டியவரிடமே நீக்கம் செயயுமபோது இருத்தல் வேண்டும். வரைவோலையை வங்கியிடம் திரும்பக் கொடுத்த பின்னரே நீக்கம் செயய இயலும.

இந்திய மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் 85-ஆம பிரிவினபடி வரைவோலை, பணம் பெறுபவரின் சார்பாகப் புறக்குறிப்புச் செய்யப்பட்டிருப்பினும் செலுத்தும் வங்கிக்குப் பணததை முறைப்படி தநது விட்ட பிறகு முழுப் பாதுகாப்பும் உணடு. அவ்வாறே 131-ஆம் பிரிவினபடி வசூலிக்கும வஙகிககும் (Collecting Banker) கீறல் செய்யப்பட்ட வரைவோலைகள் மீது காசோலைக் குண்டான பாதுகாப்பைப போன்ற முழுமையான பாதுகாப்பு உணடு கோ.கோ.

துணை நூல்கள்:

Radhaswamy, M. and Vasudevan, G., A Text Book of Banking, Chand & Co., New Delhi, 1984.

Tannan, M.L , Banking Law and Practics in India, Thacker and Co., Ltd , Bombay, 1954.

கேட்பொலியியல்: மனிதனின் நுரையீரலிலிருந்து வெளிவருகிற காற்று தொணடை வழியாக வாயறை, மூக்கறை ஆகிய இரு இடங்களிலும் புகுந்து அணணம, நா, பல, இதழ, மூககுப் போன்ற ஒலியுறுப்புகளின உதவியால் பேசசொலிகளாக மாற்றம் பெற்றுவிடுகிறது. இவ்வாறாய பேச்சொலி பற்றிய விளக்க அறிவினை ஒலியியல் என்பர். ஒலியுறுப்புகளால் ஒலிக்கப்படுகிற ஒலிகள் செவிப்புலனால் கேட்கப்பட்டாலொழிய அவை ஒலிகள என உணரப் படமாட்டா. எனவே, ஒலிகள் செவிப்பறையில் மோதி ஒலிகளாக மூளை உணரும் வரையிலான இயல்புகளும் ஆராயப்பட வேணடியதொன்றாகும். இதனைக் 'கேட்பொலியியல்' (Auditory Phonetics) என்பர்.

பொதுவாகக் கேட்கிறவர் தாம் கேட்கும் தொழிலில் எவ்விதத் தொல்லையோ தடையோ இல்லாத

வராயிருப்பின், அவர் 0.0001 அளவில் ஓரொலியை உணர்வார். செவிப்பறையில உள்ள மெல்லிய தோல் ஓரொலி வந்து தாக்கியவுடன் 0 000000001 செ.மீ. அளவு அதிர்வு கொள்கிறது. தன்னியலாக வரும் காற்றணுவைக்கூட நலல நிலையிலுள்ள செவிப்பறை உணர்த்தும். அடுத்தடுத்து ஏறபடுகிற ஒலி அழுத்தத்தின் அதிர்வுகளுக்கு ஏற்றாற்போலச் சகித்துக் கொளளும் தன்மையை ஒரு செவிப்பறை பெறறுள்ளது. இதனால் எவ்வளவு கடுமையான, உரப்பான ஒலிகளாயினும அதைத் தாங்கும் சக்தி செவிப்பறைக்கு உணடு.

ஒலிகள் 1. உரப்பு (Intensity), 2. அதிரவு (Frequency), 3 தனமை (Quality) எனற முக்குணங்களில் வேறுபடுத்தப்பட்டு உணரப்படுகினறன. இதற்குச் செவிப்பறையே அடிப்படையாக விளங்குகிறது. அதிர்வு நிறைநது உரப்புக் குறைவாக இருந்தாலும் அவவொலி கேட்கும் இயல்பினையுடையது. ஆனால், மிகமிக அதிகமான அதிர்வுகளையோ மிகக் குறைநத அதிர்வுகளையோ உடைய ஒலி கேட்கப்படுவதிலலை இது தனி ஒலிகளின (Pure Tones) இயலபு ஆனால, செவிப்பறையில் வநதடையும் பெருமபாலான ஒலிகள கூட்டொலிகள (Complex Tones) ஆகும. இநநிலையில செவிபபறையின் முதன்மையான தொழில ஒலிகளைப் பிரித்தறிவதே. காறறில் கலநது வரும ஒலிகள் அனைததும செவிப்பறைகு வநது அடையும் போது எலலா ஒலிகளையும் அது உணர்வதில்லை. ஒரு ஒலி இனனொரு ஒலியால் மறைகபபடுகிறது. இவவாறு ஒன்றை ஒன்று மறைத்து உணரப்படும் ஒலிகளின இயல்பினையெல்லாம ஆராய்வது கேட்பொலியியல ஆகும.

ஆ.பா.

கேடய வரி இஙகிலாந்து நாட்டு மன்னன வசூலித்த ஒரு வரி இஙகிலாநது வரலாற்றில் சிறப்பு மிகக இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் அரசர்களுள் கி.பி. 1154 முதல் 1189 வரை ஆடசிபுரிந்த இரணடாம் எனறி (Henry II) ஒருவனாவான நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டவும மக்களுக்கு நனமைகள் செய்யவும் அவன பல சட்டஙகளை நிறைவேற்றினான். அவனுடைய படைச் சீர்திருத்தச் சட்டஙகளில் கி.பி. 1181-ஆம் ஆணடில் நிறைவேற்றப்பெற்ற படைக்கலச் சட்டம் (Assize of Arms) சிறப்பானதாகும். அதன பயனாக அவசியப் படை ஒனறு புதுப்பிக்கப் பெற்று, வலிமை மிகுந்ததாக ஆக்கப் பெற்றது. நகர மக்களும் குறுநிலத் தலைவாகளும, பிரபுக்களும் நாட்டின் படை அமைப்புக்காக ஆட்கள கொடுத்து உதவுமாறு வற்புறுத்தப்பெற்றனர். ஒவ்வொருவரும தேசியப் படைககுக் கொடுககவேணடிய எண்ணிக்கையின அளவை, நடுவர்கள் (Jury) தீர்மானிததனர். நாட்டின் குடிமகன் ஒவவொருவனுக்கும் நாட்டைக் காக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்ற அடிப்படையில் அச சீரதிருத்தம் அமைநதது. உடல் சேவை வழங்கி உதவ இயலாத பிரபுக்கள் அதன் பொருட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அரசனுககுச் செலுத்தவும் அனுமதிக்கபபெற்றனர். அப்பணத்தைச கொண்டு அரசன கூலி கொடுத்து யாரையேனுந் தனது படையில் அமர்த்திக்கொள்ள விழைந்தான். இது அவனுக்கென்று ஒரு நிலையான படையை வைததுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. இவ்வாறு கொடுச்கப்பட வேணடிய படைத்தொழில பிரதிப் பணததிற்குக் கேடய வரி (Scutage) என்பது பெயர்.

தெ பா.

கேடா தென்கிழக்கு ஆசியாவில மலாயாக கூட்டாட்சி நாட்டில் உளள ஓர் அரசு. அப்பகுதியில கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாணடில் பரவிவநத சீனப பேரரசு கேடா (Kedah) வைக் கைப்பறறியது. போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 17-ஆம் நூறறாணடில தெனகிழக்கு ஆசியாவில் பரவி வந்தபொழுது கேடாவும் அவாகள தாக்குதலுக்கு உட்பட்டது. கிழக்கு இந்திய வணிகக குழு மூலம் இஙகிலாநதும் கேடாவுடன தொடாபு கொணடது. அந்நாட்டின ஆட்சி முனனேறறமடைந்து, 20-ஆம் நூற்றாண்டின தொடக்கத்தில கேடா, ஆஙகிலக காப்பரசின ஆளுகையினகீழ வநதது. இரண்டாம் உலகப் போர்க காலததில சப்பானியா இதை வென்றனர்; பிறகு இழநதனர் மலாயாக கூட்டாட்சி 1948-இல ஏறபட்ட பொழுது அதனோடு இப்பகுதியும இணைக்கபபட்டது.

கேடாவில் கிடைத்த கல்வெட்டுகளும, அயல் நாட்டவர் குறிப்புகளும் வரலாற்றறிஞாககு மிகவும் பயனுடையனவாக இருக்கினறன மேலும், பலலவ, குப்தர் காலததிய கலைப் பணபை ஒட்டிய சிறபஙகளையும் கேடாவில் காணலாம. கமபோடியப் பேரரசின ஒரு பகுதியாகவும் பின்னா, சிரீ விசயப் பேரரசின கீழும், கி.பி. 11-ஆம் நூறறாணடில் இராசேநதிர சோழன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டும இருநத கேடாவின் வரலாறு பல மாற்றஙகளைக் கொணடது. நாகப் பட்டினம், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடஙகளில் உள்ள கலவெட்டுகளிலும் கேடாவைப் பற்றிக் குறிபபுகள உள்ளன. இந நாட்டில இநதியர்கள, சீனர்கள, மலாயா மககள் ஆகியோரைக் காணலாம். இங்கு ஓடும் ஆறுகளில், சூங்கை மூடா (Sungei Muda), சூஙகை கேடா (Sungei Kedha) ஆகிய இரணடும் சிறப்பானவை. பழத்தோட்டஙகள் இஙகு மிகுதி. இஙகிருந்து ஏற்றுமதி ஆகும் பொருள்களில வெளளீயம், அரிசி, இரப்பர் ஆகியன முக்கியமானவை. நெல், வெற்றிலை, தெனனை, இரப்பர் (Rubber) முதலியன நன்கு உற்பத்தியாகினறன. கேடாவின் மேற்கில்

இலாஙகாவி (Langkawı) முதலிய பல தீவுகள உள்ளன. இஙகு உளள மலைக்குக்கேடா மலை எனபது பெயர். மக்கள தொகை 1,102,200 (1980). தெ.பா.

கேதாரகௌரி விரதம்: கேதார கௌரி எனனும் பெயர் 'திருக்கேதாரம்' என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுளள கௌரியம்மன் என்று பொருள படும். கௌரியை வேணடிச் செய்யப்படும் நோன்பு கௌரி விரதம் எனப்பட்டது. பார்வதி தேவியின அம்சஙகளுள ஒன்று கௌரி.

திருக்கேதாரம் இமய மலையின் உச்சிப்பகுதியில் அமைந்துள்ள வட நாட்டுத் தலம். பிருஙகி முனிவரின் பொருட்டு உமாதேவி இறைவனைப பூசித்து இடப் பாகம பெற்ற தலம் இது. திருஞானசமபநதரும், சுநதரரும், திருக்காளத்தியிலிருந்தே இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர்.

இமயமலையின் உச்சியில் உள்ள இத்தலம பெரும்பனியால் சூழப்பட்டது; கடுஙகுளிர் நிறைந்தது. இத்தலத்தில் ஆறுமாதம் தேவர்களும், ஆறு மாதம் மனிதர்களும் பூசை செய்வர் என்பது ஐதீகம்.

இங்குத் தேவபூசை ஐப்பசி மாதம் முழுமதி நாளில் தொடங்குகிறது. அப்போது பனி பொழிவதால அங்கு மனிதர்களே இருக்கமுடியாது. அருச்சகர், அலுவலர் அனைவரும் மலையை விட்டு இறங்கி வந்து விடுவா ஆறுமாதம் கழித்துப பனி நீங்கிய பின்னர் மீணடும சென்று பூசையைத் தொடஙகுவர்.

கேதாரம என்ற சொல்லுக்குப் பிரமரந்தரத்தில் இருந்து வடியும் அமுத தாரை எனபது பொருள. இது இறைவரது சடாமுடியினின்று ஒழுகும் அமுத நீராகிய மந்தாகினியைக் குறிக்கும். இன்றும மந்தாகினி நதி கேதாரத்தில் ஓடுகிறது.

மந்தாகினியில நீராடித் தேவியைத் துதித்து விரதம் எடுத்துக் கொளவோர் கௌரி குண்டத்திலும மூழ்கிப் பூசை முதலியன செய்து தாம் விரும்பிய நன்மைகளைப் பெறுவர் எனபது நம்பிக்கை. கேதார கௌரி விரதம், பெண்கள மட்டுமே மேற்கொள்ளத்தக்கது. விரதம் மேற்கொளவோர் ஐபபசி மாதம் கிருட்டிண பட்சத்துச சதுர்ததசி நாளன்று பார்வதிப் பிராட்டியை எணணித் தொடஙகுவர். இவ்விரதம் தமிழகத்தில் பெணகள் மார்கழி மாதத்தில் நோறகும் பாவை நோன்போடு ஒப்புமை உடையது. இரு நோனபுகளின் நோக்கமும் ஒன்று. 'நல்ல கணவனமார் வாய்க்க வேண்டும்; நாடு வளம் பெற வேண்டும்; வீடு செல்வம்கொழிகக வேண்டும்' என வேணடிக் கொண்டு மஙகையா இநநோன்பை நோற்பர்.

கேதார கௌரி விரதத்தைப் பார்வதி தேவியே முதன் முதலில் நோற்றுக் காட்டித் தான் எணணியதை எய்தினாள் என்பர். சிவமூர்த்தியைப் பூசித்துப் பக்தர் செய்யும் வழிபாடு தனக்கு ஆகவேண்டும் என்று பார்வதி வரம் பெற்றாள் எனக் கூறுவர்.

பனியின் அதிதேவதை சிவபூசை செய்து நோனபு நோறறுப் பாவம் நீங்கப்பெற்ற இடம் கேதாரம் என வீரசிங்காதன புராணம் கூறுகிறது. சிவன் திருவிளையாட்டில் பிராட்டியைக 'காளி' எனக கோபிக்க, அவள் அக்கரிய உருவம் நீங்கி வெள்ளிய உருப்பெற்றனள். அந்த உருவமே 'கௌரி' எனப்பட்டது என்பர். அ. ந.

கேப்டவுன்: மிகப் பழமை வாய்ந்த இந்நகரம் தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசின் தலைநகரமாகவும் நன்னம்பிக்கை மாநிலத்தின் தலைநகரமாகவும் தென்னாப்பிரிக்காவிலேயே இரணடாம பெருநகரமாகவும், பெருமை மிகு துறைமுகமாகவும விளங்குகிறது. இது தென்னாப்பிரிக்கத் தென் கோடிமுனையின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துளளது. இது செயற்கைத் துறைமுக வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு மைய வாணிக நகரமாகும்.

கேப்டவுனின் (Capetown) மூன்று பக்கங்களிலும் 'பேய்ச்சிகரம்', 'மேசைமலை', 'சிங்கத்தலை' ஆகியவை அரைவட்ட அரணாகவும், நான்காம் பக்கததில் மேசை வளைகுடா அரணாகவும் அமைந்துள்ளன. இந்நகரில் மிக முககிய இடம் பெற்றது 'அட்டர்லி' தெருவாகும். இப்பகுதி கி.பி. 1849–ஆம் ஆணடில் குற்றவாளிகளின் குடியிருப்பாக இருநததைத் தடுத்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் சி.பி. அட்டர்லி என்பவரின் நினைவாக இப்பெயர் இடப்பட்டுள்ளது. அட்டர்லி தெருவிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லுவது 'அரசு அகல்கவின் தெரு'வாகும். இத்தெருவில்தான் பாராளுமன்றச் சபைகளும், குடியரசுத் தலைவரின இல்லமும், தென்னாப்பிரிககப் பொது நூலகமும், அரசு அருஙகாட்சியகமும், தாவரவியல் தோட்டங்களும், தச்சுக் கலைகள் நிறைந்த பழைய கட்டடங்களும் உளளன. அட்டர்லி தெருவிற்கு மேற்கே உளளது 'பசுமைச்சந்தைச சதுககம். எனப்படும். அதே திசையில் சற்றுத் தொலைவில் இரீபிக்குச் சதுக்கமும்', அட்டர்லி தெருவிற்குக் கிழக்கே நீணட சதுரவடிவில 'பெரும் பொது வெளி அரஙகமும்' உள்ளன.

போர்ச்சுகல நாட்டு மாலுமி பார்த்தலொமியூ தயசு (Dıaz) கி.பி. 1488, 1503–ஆம் ஆணடுகளில் மேசை வளைகுடாவில் கப்பல்களை நிறுத்தி இப் பகுதியை ஆய்வு செய்தார். பின்னர் கி.பி.1652-ஆம்

ஆண்டில் சேன் வான் இரீபிக்கு என்பவர் ஒரு குடியேற்றத்தையே அமைத்தார். அதன் பின் தச்சுக்காரர்களும் (The Dutch) ஆங்கிலேயர்களும் வருகை தந்தனர். கேப்டவுன் கி.பி. 1814-ஆம் ஆண்டுவரை ஆங்கிலேயரின் குடியேற்றப் பகுதியாகவே இருந்தது. இது 1910-ஆம் ஆணடிலிருந்து தென்னாப்பிரிக்க ஒன்றியத்தின் தலைநகராயிற்று.

உலகின் தென்மணடலத்திலேயே மிகப் பெரிய வானிலை ஆராய்ச்சிக் கூடம் இங்கே உள்ளது. இங்கே ஒரு பல்கலைககழகம் 8000 மாணவர்களுடனும், அனைத்துக் கலை, அறிவியல, ஆராய்சசி போன்ற 500 துறைகளுடனும் விளங்குகிறது. தென்னாப்பிரிக்கக் கல்லூரியாக கி.பி.1829-ஆம் ஆணடில தொடஙகப்பட்ட இப்பல்கலைக்கழகம் முதலில் தனிப்பட்டவர்களால் செயறபட்டு வந்தது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பொறுப்பு கி.பி. 1879-ஆம் ஆணடு முதல அரசினால் ஒரு குழுவிடம ஒப்படைக்கப்பட்டுளளது.

கேப்டவுன் முக்கிய நகரஙகளை இருப்புப் பாதையுடன் இணைப்பதாலும், மிக விலையுயாநத பொருள்கள் இஙகே கிடைப்பதாலும், கவினமிகு கடற்கரையைப் பெற்றிருப்பதாலும, மத்தியதரைக கடல் தட்பவெப்ப நிலையைக் கொண்டிருத்தலாலும் விடுமுறைக் கால ஓய்விடமாகக் கருதிப் பன்னாட்டு மக்கள் பெருந்திரளாக வருகை தருகினறனர். ஆணடுதோறும் தெனனாப்பிரிககக் குடியரசின் பாராளுமன்றமும் சனவரி முதல் சூன் முடிய கேப்டவுனில்தான் கூடுகின்றது. பொன.சு.

துணை நூல்:

Davenport, T.R.H.,South Africa, A Modern History, London, 1977.

கேப் பிரீட்டன் தீவு கனடா நாட்டில் நோவாசுகோசியா (Nova Scotia) மாநிலத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் உள்ள தீவு. கான்சா (Canso) நீரிணைப்பினால், கேப்பிரீட்டன தீவு (Cape Breton) பிரிககப்படுகிறது. இஙகு உள்ள ஏரிகள இப்பகுதியை கோடைக்கால உறைவிடமாகச் செய்கின்றன. கடலோரப் பகுதிகளில் மீன்பிடித்தல் தொழில் நடைபெறுகிறது. வடகிழக்குப் பகுதியில் எஃகுத் தொழிலகள் நடைபெறுகின்றன. இத்தீவு கி.பி. 1497-ஆம் ஆண்டில் சான் கேபட்டு என்பவரால் கணடுபிடிக்கப் பெற்றது. இது கி.பி. 1632 முதல் 1763 வரை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வசமிருந்தது. ஏழாணடுப் போரில் கி.பி. (1757-63) பிரானசு தோல்வியுற்றதால், கனடா ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

கேப் பிரீட்டன

நோவாசுகோவியாவுடன இத்தீவு இணைக்கப்பட்டது இது கி.பி. 1784-இல் ஒரு குடியேற்ற நாட்டு நிலையை அடைந்தது. இதன தலைநகரம சிட்னி ஆனால், கி.பி 1820-இல் மறுபடியும் நோவாசுகோசியாவுடன் இணைநதது. இத்தீவின பரப்பு 10,282.3 ச.கி.மீ. தெ.பா.

கேப் வர்டு தீவுகள் அட்லாணடிக்கு மாக்கடலில் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை அடுத்து உளள தீவுக்கூட்டம். கேப்வர்டு தீவுகள் (Cape Verde Islands) செனகல் (Senegal)நாட்டிலிருநது சுமார் 480 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளன. இவறறின் பரப்பு 4040 ச.கி.மீ. தலைநகர் பிரெயா (Praia) இத்தீவுக்கூட்டத்தில் 10 பெரிய தீவுகளும் 5 சிறு தீவுகளும் உள்ளன. வடக்கில் உள்ளவை காற்றுத் திசையில் உளளவை. தெற்கில் உளளவை காற்றுத்திசைக்கு அப்பால் உள்ளவை. இவையாவும் மலைப்பாங்கானவை; எரிமலை வெடிப்பின விளைவாகத் தோன்றியவை. இப்பொழுது அங்கு உளள கானோ (Cano) எரிமலை 2,835 மீட்டர் உயரத்திலுள்ளது. இங்கு உள்ள மக்களில் 60 விழுக்காட்டினர் ஆப்பிரிக்கக கறுப்பர், ஐரோப்பியர், கலபபு இனத்வர். எஞ்சியவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் ஆப்பிரிக்கக் கறுப்பர். சிறிதளவு போர்சசுகீசிய குடியேற்ற மககளும உளளனர். மக்கள சிறப்பாக வேளாணமையை மேற்கொணடிருக்கின்றனர், ஆனால், மழைக் குறைவினால் இடர்ப் பாடுகளைப் பெறுகின்றனர். இஙகு அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படிருக்கிறது. இங்குச் சோளம், வாழைப்பழம், உருளைக் கிழங்கு, தக்காளி, பருப்பு வகைகள, காப்பி, மணிலா,

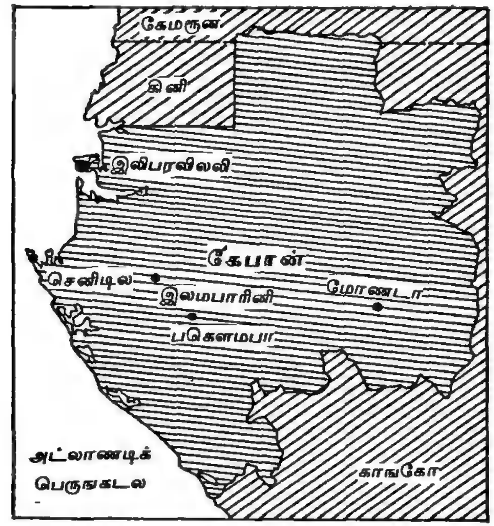
கரும்பு முதலியன விளைகின்றன: ஆடுமாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன; மீன்பிடித்தல் தொழிலும் புகையிலைத் தொழிலும் நடை பெறுகின்றன.

போர்ச்சுகல நாட்டு மாலுமி உலூகி-தா-கடமாசுட்டோ (Luigi da Cadamosto) கி.பி. 1456-இல் இத்தீவுகளை முதலில் கண்டார். அப்பொழுது இங்கு மக்கள் யாரும் வாழவில்லை. போர்ச்சுகலிலிருந்து மக்கள்கி.பி. 1462-இல் இங்குக் குடியேறினர், பின்னர், ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கறுப்பாகள் இஙகே அடிமைகளாகக் கொணரப்பெற்றனர். போர்ச்சுகல் நாட்டுக் குற்றவாளிகளும தணடனை முறையில் இங்கு அனுப்பப்பட்டனா. இஙகு கி.பி.1876-இல் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பெற்றது. குடியேற்ற நாட்டு நிலையிலிருந்த இத்தீவுக்கூட்டம், மாகாண நிலைக்கு உயர்த்தப் பெற்றது. பினபு வளர்ச்சியடைந்த சுதந்திர இயக்கத்தின் விளைவாக 1975-ஆம் ஆண்டு இத்தீவுகளுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. ஒரு தேசிய சட்டசபை அமைய அதற்கு 56 உறுப்பினர்கள் தேந்தெடுக்கப் பெற்றனர். சுதந்திரக் குடியரசுக்கு நாட்டில் வறுமை காரணமாகப் பல பொருளாதாரக் கேடுகள் ஏற்பட்டன. பலர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லலாயினர்.

தெ.பா.

கேபான் ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள ஒருகுடியரசு நாடாகும். இந்நாட்டிற்கு வடக்கே நடுநிலக்கோட்டைச் சார்ந்த கினி, கேமரூன் ஆகிய நாடுகளும், மேற்கே அட்லாண்டிக் பெருங்கடலும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் காங்கோக் குடியரசும் எல்லைகளாக உள்ளன. இந்நாட்டின் தலைநகரமும் துறைமுகமும் இலிப்ரவில்லி நகராகும். அடிமை வியாபாரத்தில் ஓங்கியிருந்த கேபான் (Gabon)நெடுங்காலமாக அடிமைப்பட்டிருந்த பிரான்சின் மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, 1960-ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைந்தது.

இந்நாடு ஒரு குறுகலான கடற்கரைச் சமநிலமாகும். இது தெற்கில் 32 கிலோ மீட்டர் அகலத்தையும், வடக்கில் 160 கிலோ மீட்டர் அகலத்தையும் கொண்டது. தெற்குப் பகுதி மணற்கற்களையும், அலுமினியத் தாதுப் பொருள்களையும், வடக்குப் பகுதி சுண்ணாம்புக் கற்களையும் கொண்டனவாகும். ஆண்டுக்கு 3000 மி.மீ.லிருந்து 4000 மி.மீ. வரை இந்நாடு மழை பெறுகிறது. வெப்பமும் ஈரக்கசிவும் மிகுதியாக உள்ள நாடாகும். 3000-க்கும் மேலான தாவர வகைகள் இங்கே கிடைக்கின்றன. மிருகங்களின் பேரின்ப வாழ்விடமாக விளங்கும் இந்நாட்டில் மானியல் வகைகளும், குரங்குகளும், சிறுத்தைகளும், யானைகளும், வாலில்லாப் பெருங்குரங்குகளும், வெப்ப மண்டலப் பகுதியைச் சேர்ந்த பறவை இனங்

கேபான்

களும் உண்டு. உறுதியும், மென்மையும் உடைய மர வகைகளும் இந்நாட்டில் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

மாங்கனீசு என்னும் கனிப்பொருள் இந்நாட்டில மோண்டா, பகௌம்பா, மகபானா என்ற இடங்களில் அதிக அளவில் கிடைக்கின்றது. இன்று உலக நாடுகளில் இவ்வுலோக வணிகத்தில் இந்த நாடு 4-வது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. உலக நாடுகள் தம் தேவைக்கு 20 விழுக்காடு மாங்கனீசை இந்நாட்டிலேயே வாங்குகின்றன. மேலும், 1956-ஆம், ஆண்டில் யுரேனியமும், பின்னர் பெட்ரோலியமும் இந்நாட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், அயல்நாட்டுச் செலாவணியில் இந்நாடு மிக வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகின்றது.ஆனால் வியாபார வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கும் அளவுக்கு இந்நாடு போக்குவரத்து வசதியைப் பெறவில்லை. நெடுஞ்சாலையைப் பொறுத்தமட்டில் செனிடில் (Gentil), இலிப்ரவில்லி (Libreville) போன்ற துறைமுகங்கள் மட்டுமே வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. விமானப் போக்குவரத்து வசதி மிகவும் மோசமான நிலையிலுள்ளது.

பழங்காலத்துப் பொருள்கள் கண்டெடுக்கப்பட்ட போதிலும், கற்காலத்திலேயே இந்நாடு குடியேற்றம் பெற்றது எனலாம். ஆனால் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் வடபகுதிகளிலிருந்து 'பாங்கு' என்ற இனத்தவர் கேபான் பகுதிகளில் நிரந்தரமாகக் குடியேறத் தொடங்கினார்கள். இருப்

பினும் அடிமை வியாபாரத்தையொட்டி, ஆங்கிலேயர் கள் இப்பகுதியைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை இப்பகுதிக் கான வரலாறு மிகக் குறைவே எனலாம். கி.பி. 1840-ஆம ஆணடில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள ஆப்பிரிக்க மன்னர்களுடன் ஒருசில உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொண்டு, விடுவிககப்பட்ட அடிமைகளின குடியேற்ற மாக 'இலிப்ரவில்லி'யை அமைததார்கள. கேபான நாடு முதலில் பிரெஞ்சு-காஙகோவில் உறுப்பாகி, பினனர் நடுநிலக்கோடு-பிரெஞ்சு ஆப்பிரிக்காவில் சேர்க்கப்பட்டது. கேபான் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டில் தன்னாட்சியைப் பெறறு, அடுத்த இரண்டாண்டிற் குள் முழுச் சுதந்திரததையும் பெற்றது.

தொழு நோயாளிகள் குடியிருப்பு

டாக்டா. ஆல்பர்ட்டு இசுவிட்சர் (Schwitzer) எனபவர் இந்நாட்டில் ஒரு தொழுநோய் மருத்துவ மனையையும், நோயாளிகளுக்கு ஒரு குடியிருப்பையும் 1913-ஆம் ஆண்டில் இலம்பாரினி என்ற இடத்தில ஆரம்பித்ததையொட்டி இந்நாடு உலகப் புகழைப் பெற்றது.

இந்நாட்டில் காடுகளில் சிறு குழுக்களாகப் 'பிக மியர்கள்' வேட்டையாடியும்,இலைகளை உடுத்தியும் வாழ்கிறார்கள். கடற்கரைப் பகுதிகளில வாழ்பவர் களே நாகரிகம் உள்ளவர்கள்.

இந்நாட்டில் பாங்கு, ஓமியன் போன்றவை பேசும் மொழிகளாகவும், பிரெஞ்சு மொழி மட்டும் ஆட்சி மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் உள்ளன. இங்கு 6 வயது முதல் 16 வயது முடியக் கட்டாயக் கல்வித் திட்டம் உள்ளது. தலைநகர் இலிப்ரவில்லியில் ஒரு பல்கலைக்கழகமும் உள்ளது.

இந்நாட்டில் ஏழு முக்கிய நகரங்களாக இலிப்பிர வில்லி, செனிடில், இலம்பாரினி, மவிலா, மவுண்டா, ஓயம், பிடான் ஆகியவை விளங்குகினறன. இவை 23 விழுக்காடு மக்கள தொகையையும் பெற்றுள்ளன. எனினும், நகர்ப்புறங்களில் 32 விழுக்காடு மக்களும், கிராமப்புறங்களில் 68 விழுக்காடு மக்களும் வாழ் கிறார்கள்.

இந்நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு 1967-இல் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவரும், 47 சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களும் ஏழு ஆண்டுகளுக் கொருமுறை நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவர். ஒரே கட்சி முறை நடைமுறையிலுள்ள இந் நாடு 9 ஆட்சிப்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்குடியரசில் உள்ள உயர்நீதி மன்றங்களும், மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும், மரபுவழிச் சட்டங் களையும், உரிமைச் சட்டங்களையும் பின்பற்று கின்றன. அனைத்து நீதிமன்றங்களும் இலிப்ர வில்லியிலேயே அமைந்துளளன.

'ஒருமனப்பாட்டிலும, சகோதரத்துவத்திலும் நாம் இணைநதோம்' எனத் தொடங்கும் பாடல் இந்நாட்டவரின் நாட்டுப் பாடலாகும். பொன்.சு.

கல்வி: கேபான் நாட்டுக் கல்வியானது உரோமன் நாட்டுக் கத்தோலிக்கக் குருமார்கள், கேபான் அரசு ஆகிய இரண்டின் கூட்டுப் பொறுப்பில் உள்ளது. தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரை யில் கல்வி இலவசமாக்கபபட்டுளளது. ஆறாண்டுக் காலத் தொடக்கக் கல்வி கேபான் குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் குழந்தைகள் ஆறு வயது அல்லது அதற்குப் பின்னரே சேருகின்றனர். தொடக்கப் பளளிகளிலேயே, பொதுக் கல்விப் பாடங்களும் (Academic subjects) தொழிற் கல்விப் பாடங்களும் (Vocational subjects) கற்றுத் தரப்படுகின்றன.

தொடக்கக் கல்வி முடித்தவர்கள், நான்காண்டு நடுநிலைக் கல்வி (Junior Secondary Education), ஈராண்டு மேனிலைக் கல்வி (Senior Secondary Education) பயின்று பல்கலைக்கழகத்தில் சேருகின்றனர். தொழிற் பயிற்சி, ஆசிரியர் பயிற்சி, தொழில் நுட்பப் பயிற்சி என்று தொழில்சார்ந்த பிரிவும் பல்கலைக் கழகக் கல்வி வரையில் தொழிற் கல்விப் பிரிவில் (Vocational stream) உள்ளன.

இலிப்ரவில்லி (Libreville) நகரில் 1970-இல் நிறு வப்பட்ட ஓமர் போங்கோ பல்கலைக் கழகம் (University Omar Bongo) கேபானில் உயர் கல்விப்

பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது. இங்கு 1978-இல் 1284 மாணவர்கள் பயின்றனர். கேபான் நாட்டைச்சேர்ந்த பல மாணவர்கள் வெளிநாடுகளில் சென்று உயர் கல்வி பெறுகின்றனர்.

கேபானில் வயது வந்தோருள் 90 விழுக்காட்டினர் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். பொதுக்கல்விக்கு அதிகச் சமூக மதிப்பும், தொழிற்கல்விக்குக் குறைந்த சமூக மதிப்பும் இருப்பதால் பெரும்பாலான மாணவர்கள் தொழிற் கலவியை நாடுவதில்லை. தொழிற் கல்விக்கு உயர் மதிப்பளித்து மாணவர்களைத் தொழிறகல்விக்கு அதிக அளவில் கவர வேண்டிய பொறுப்பு கேபான் அரசுக்கு உள்ளது.

எஸ்.த.

கேம்பிரிட்சு: இஙகிலாந்து நாட்டின் நடுப்பகுதியில் உள்ள ஒரு பெரிய நகரம். இது கேம் (Cam) ஆற்றங்கரையில உள்ளது. நீண்ட காலமாகவே கேம்பிரிட்சு (Cambridge) வணிக மையமாகத் திகழ்நது வந்துள்ளது. பல தொழில்கள் இங்கு நடைபெற்ற போதிலும், இதன் பலகலைக்கழகம், உலகப் புகழ் வாய்ந்துள்ள காரணத்தால் கேம்பிரிட்சு, கலவித் துறையில் மிகுந்த சிறப்புப் பெறுகிறது. ஆஙகிலோ சாக்சானியர் காலத்திலேயே இது ஓர் ஆட்சிப் பிரிவு மையமாக விளங்கிற்று. முதலாம வில்லியம், கி.பி 11-ஆம் நூற்றாணடில இஙகு ஒரு கோட்டையையும் அக்கசாலையையும் (Mint) கட்டினான். இடைக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் இஙகு இரண்டு மடாலய நிறுவனஙகள் எழுந்தன. பலகலைககழகம் கி.பி. 13-ஆம் நூறறாண்டில் தோனறியது. இநநகர் இன்றும் இடைக்காலத் தோற்றத்தையும் சூழநிலையையும் பெற்றுள்ளது. இஙகுள்ள பல சாவடிகள, விடுதிகள், வீடுகள், வளைநதுள்ள தெருககள், செங்குததுப் பாதைகள் முதலியன இடைக்காலத்தை நினைவூட்டுகின்றன. இடைககாலத்துத் திருச்சபைகள பல இஙகு உண்டு. இதன் மககள்தொகை 90,440 (1981).

அமெரிக்காவில், மேரிலாநது, மசாசுசெட்சு மாநிலங்களில் கேம்பிரிட்சு என்ற பெயரை உடைய நகரங்கள் தோற்றுவிக்கபபட்டுளளன. அங்குள்ள இல்லிநாய் மாநிலததில் கேம்பிரிட்சு என்ற கிராமம் இருக்கிறது.

தெ.பா.

கேம்பிரிட்சுச் சமன்பாடு. ஒரு பொருளின் மதிப்பை அதன தேவையும் அளிப்பும் வரையறுப்பது போலவே, பணத்தின் மதிப்பையும் அதன் தேவையும் அளிப்பும் வரையறுக்கின்றன. பண அளவுக் கோட்பாடும் (Quantity Theory of Money) இதனையே விளக்குகிறது. பணத்தின் அளவில் மாறுதல்கள் ஏற்படும்பொழுதெல்லாம், பணத்தின் மதிப்பிலும் மாறுதல்கள் ஏற்படும் என்று பண அளவுக் கோட்பாடு விளக்குகிறது. பண அளவுக் கோட்பாடு, பணக் கையிருப்பு அணுகுமுறை (Cash Balance Approach), பேர அணுகுமுறை (Transaction Approach) என இருவகைப்படும். பணக் கையிருப்பு அணுகுமுறையில் ஆராயப்படும் பணக்கையிருப்புச் சமன்பாட்டுக் கோட்பாட்டைக் (Cash Balance Equation Theory) கேம்பிரிட்சுப் (Cambridge) பொருளியல் வலலுநாகளான ஆல்பிரடு மார்சல் (Alfred Marshall), ஏ.சி.பிகு (A C Pigou), பிரட்டெரிக்கு இலேவிஙடன (Fredrick Lavington), தென்னிசு இராபர்ட்சன (Dennis Robertson), கீனசு (J.M. Keynes) ஆகியோா உருவாக்கிய தால் அதனைக் கேம்பிரிட்சுச சமன்பாடு (Cambridge Equation) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். பேர அணுகுமுறை பண அளவுக் கோட்பாட்டை ஒரு மாற்றுச் சமனபாட்டின் மூலம் விளக்கிய பெருமை அமெரிகக ஏல் (Yale) பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்நத இா்விங்கு பிசர் (Irving Fisher) என்பவரைச் சாரும். பிசரின மாற்றுச் சமன்பாடு, பணத்தை மாற்றுக் (Exchange) கருவியாக மட்டும் கருதி அது பேர நோக்கஙகளுக்கு மட்டும் பயன்படும் எனறு கூறுகிறது. ஆனால், உணமையில் பணம் மதிப்பின் நிலைக்களனாகவும பணியாற்றுகிறது என்பதனைப் பணக் கையிருப்புக் கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது

பணக் கையிருப்புக் கோட்பாட்டின்படி பணத்தின் மதிப்பு அதற்கு ஏற்படும் தேவையினால் வரையறுக் கப்படுகிறது. பணத்தைக் கையில் இருப்பாக (Liquid Cash) வைத்திருப்பதற்காகவே பணத்திற்கான தேவை தோன்றுகிறது. பணத்தின் பயனபாடு, வரவு-செலவுகளின் வரையறை, பிற பொருள்களோடு ஒப்பிடும் போது பணமாக வைத்திருப்பதால் ஒருவருக்கு ஏற்படும் பயன்கள் ஆகியன பணத்தின் தேவையை வரையறுக்கின்றன என்பது கேம்பிரிட்சுப் பொருளியலாரின் ஒட்டுமொத்தக கருத்தாகும். 1) பணத்தைப் பேர நோக்கத்திற்காகவும் (Transaction Motive) 2) எதிர்பாராத நெருக்கடி ஏதேனும் தோன்றுவதை மேற்கொள்வதற்கான முன்னெச்சரிக்கை நோக்கத்திற்காகவும் (Precautionary Motive), 3) ஊக வாணிக (Speculative Motive) நோக்கத்திற்காகவும் மக்கள் பணத்தைக் கையிருப்பாக வைத்திருக்க விரும்புவர். மக்கள, விலைமட்டம் குறையுமென்று எதிர்பார்த்தால் பணத்தைக் கையிருப்பாக வைத்திருந்து, பணடங்களை வாங்க முனைவர், விலைமட்டம் உயருமெனறு எதிர்பார்த்தால் பணத்தைப் பண்டமாக மாற்றுவார்கள.

மார்சலின் சமன்பாடு: மககள் தங்களுடைய வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைக் கையிருப்பாக வைத்துக்

கொளவதை வசதியாகவும் தகுதியாகவும் கருது கிறார்கள். இது வருமானத்தில் ஐநதில் ஒரு பகுதி யாகவோ, பத்தில் ஒரு பகுதியாகவோ, இருபதில் ஒரு பகுதியாகவோ இருககலாமென்று மார்சல் கூறு கின்றார். கையிருப்பாக வைத்துக்கொளள விருமபும பண அளவில் வஙகியில் உள்ள நடப்பு வைப்புகளும் (Current Deposits) அடங்கும். மாாசலின் சமனபாடு சுருக்கமாக $M = KY$ என்று வழங்கப்படுகிறது. இதில் M எனப்படுவது பணத்தின் அளிப்பையும், Y எனபது பண வருமானத்தையும், K என்பது பண வருமானத்தில் மக்கள் பணமாக வைத்துககொள்ளும் விகிதத்தையும குறிக்கும். பண வருமானத்தில மட்டு மன்றிச சொத்துகளில் ஒரு பகுதியையும உடன் பணமாக (Cash) வைத்திருக்க மக்கள் விரும்புவர். இந்தப் பண இருப்பு விகிதஙகளின கூட்டு, ஒரு நாட் டின் மொத்தப் பணத் தேவையைக் குறிப்பிடுமென்று மார்சல கூறுகினறார்.

கையிருப்புப் பணவிகிதம விலைமட்டதகைப் (Price Level) பாதிக்கிறது. எடுத்துககாட்டாக, மக்கள தங்களிடம் கையில் இருப்பாக வைத்துக கொளளும் பணம் 1/10 பஙகு எனறு வைததுககொண் டால, மக்கள தம் கையிருப்பின் பண அளவை இயலபுக் காரணஙகளுககாக 1/5 பஙகாகப் பெருக்க விரும்பினால், அவர்கள பணடம், பணி ஆகியவற் றின் செலவைக் குறைத்துககொளவாாகள அதனால, விலைமட்டம் குறைநது பணததின் மதிப்பு உயரும். மாறாக, மக்கள் தங்கள கையிருபபுப் பணத்தை 1/10 -இலிருந்து 1/20 ஆகக் குறைத்துககொளள- விருமபினால், அவர்கள தங்கள் செலவினைப் பெருக்குவர். அதனால் விலைமட்டம் உயாந்து பணத் தின் மதிப்பு குறையும்.

பிகுவின் சமன்பாடு: கேம்பிரிட்சுப் பணக கையிருப்புக் கோட்பாட்டை ஒரு சமனபாட்டின மூலம் விளக்கி, இர்விங்கு பிசரின கோட்பாட்டுடன் அதற்குரிய தொடர்பை வெளிப்படையாகக் கூறிய வர் ஏ. சி. பிகு ஆவார். அவர் பண வருமானத்தின் ஒரு பகுதியைக் கையிருப்பாகக் கொள்வதைவிட, ஒரு நாட்டின் மொத்த வளத்தின் ஒரு பகுதியையே கையிருப்பிற்குக் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளுதல் நலம் என்றார். மொத்த வளத்தை, அவர் காலத்து வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்திற்குகந்த வகையில் கோதுமை அலகாகக் குறிப்பிட்டார். பணத்தைக் கையிருப்பாக வைத்திருததல் மிகுந்த கவர்சசியூட்டு வதால, உற்பத்திக்குப் பணத்தை முதலீடாகப் பயன் படுத்துவதைக் காட்டிலும், பணமாகவே வைததிருக்க மக்கள் விரும்புகின்றனர். பணத்தேவை விலைமட்டத் தைப் பாதிப்பதைப் போன்று, விலைமட்டத்தைப் பறறிய மக்களின் எதிர்பார்ப்பும் பணத்தேவையைப் பாதிக்கும். இப்போது வைத்திருக்கும் 100 உருபாவைக் கொண்டு இனனும் ஓராணடு கழித்து இப்போதைக் காட்டிலும மிகுதியான பண்டங்களை வாஙகமுடியும என்று எதிாபார்த்தால் மககளின இப்போதைய பணக் கையிருப்புப் பெருகும். மாறாக, குறைவான பண்டங்களையே பினனர் வாஙகமுடியுமெனறு எதிர் பார்த்தால பணக் கையிருப்பு வெகுவாகக குறைந்து விடும் என்று பிகு குறிப்பிட்டார்.

பிகுவுடைய சமன்பாட்டை $PK = \frac{R}{M}$ என

லாம. இதில் P பணத்தின வாஙகும் திறனையும், M பணததின் அளவையும், R சமுதாயததின் மொத்த வளத்தையும், K சமுதாயத்தின மொத்த வளத்தில் எத்தனை விகிதத்தை மககள பணமாக வைததுக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள் எனபதையும் குறிக்கும். பணத்தின் அளிப்பில, வஙகிகளின் பண இருப்பையும் சோத்துக் கணக்கிடல வேணடும் அதாவது, மொத்த வங்கி வைப்புகளில் ஒரு பகுதியையே பண இருப்பாக வங்கிகள வைத்திருப்பதால அந்தப் பகுதியை மட்டும் சேர்த்துக்கொள்ள வேணடும்.

பிசரின் பணத்தின் சுற்று வேகமும (Velocity of Circulation) பிகுவின் K-யும் தலைகீழ் விகிதத்தில் தொடர் புடையவை. எடுத்துக காட்டாக உரு 5/- ஐநது தடவை சுற்றினால் (கைமாறினால்) அதனை அதற் குரிய ஐந்து மடங்குப் பணத்திற்குச் (ரூ. 25) சமமாகக் கொள்ளலாம். இதுவே பிசரின் கோட்பாட்டில் பணத்தையும் அதன் சுற்று வேகத்தையும் பெருக்கிப் பண அளிப்பைக் கொணருவதன் பொருளாகும். பிகு வின் கருத்துப்படி ஒரு சமுதாயத்தின் மொத்த வளத் தின் பணமதிப்பு உரூ. 25/-ஆக இருககுமானால், அதனைக கையாளுவதற்கு அதில ஒரு விகிதம மட்டுமே போதுமானது. அவ்விகிதம் மொத்த வளத தின் மதிப்பைப் பணச்சுற்று வேகத்தினால் வகுக்கக் கிடைககப்பெறும். பணச் சுற்றுவேகத்தை வரையறுக் கும் காரணிகள அவ்வளவாக மாறா என்று பிசர் எடுகோளாகக் (Assumption) கொண்டார். அது போன்றே, பிகுவும் பணக் கையிருப்பு விகிதத்தினைப் பாதிக்கும் காரணிகளும் மாறா என்ற எடுகோளைக் கொண்டு தம் கோட்பாட்டை வகுத்தார்.

இராபர்ட்சன் (Robertson) தனது $M = PKT$

அல்லது $P = \frac{M}{KT}$ என்ற சமன்பாட்டில பணத

தின் மதிப்பைப் பணத்தின் தேவையைக் கொண்டு விளக்குகின்றார். P விலை மட்டத்தையும், M பணத்

தின் அளவையும் T பணடஙகள் பணி ஆகியவற்றை யும், K எனபது பண்டங்களை பணிகள் முதலியவற் றின் எந்த விகிதத்தை மக்கள் பணமாக வைத்துக் கொளள விரும்புகிறார்கள் என்பதையும் குறிக்கும். பணம் மாற்றுக் கருவியாக மட்டுமனறி, மதிப்பின் நிலைக்களனாகவும் பணியாற்றுவதால் பணத்திற்கு மதிப்பு ஏற்படுகிறது என்பது இராபர்ட்சனின் கருத்து. அவர் பணததின மதிப்பு, பணத்தின் அள விற்கு எதிரிடையாகவோ, பொதுவிலை மட்டத்திற்கு நேரிடையாகவோ மாறுகிறது எனபதைத் தெளிவாக விளககினார்.

இக்கோட்பாடுகள் அனைத்தைக காட்டிலும் கீன் சின் பணக் கோட்பாடு பணத்துறையையும் உண்மைத் துறையையும் (Real Sector) இணைத்திடும் ஒரு தொடர்பு பாலமாகவும் உள்ளது. அவருடைய 'பணத்தைப் பற்றிய ஓர் ஆய்வு' (A Treatise on Money) என்ற நூலில் நடப்பு வருமானத்தின் ஒரு பகு தியையே கையிருப்பாக வைத்துக்கொளளுமாறு கூறு கினறார். ஆனால், மொத்தக் கையிருப்பாகப் பணத்தை வைத்துக் கொள்வதை வரையறுபபதில் நுகர்ச்சியால் கிடைக்கும் வசதி, முதலீட்டால் கிடைக் கும் ஆதாயம ஆகிய இரண்டுமே காரணிகள் எனறு தெளிவுபடுத்தினார். முதலீட்டாலும் நுகர்ச்சியாலும கிடைக்கும் பயனகளைக் காட்டிலும் பணத்தைக் கையிருபபாக வைத்திருப்பதே மேல் எனக் கருதப்பட் டால், கையிருப்புப் பண அளவு பெருகும். முதலீட்டை வட்டிவிகிதமும், ஆதாய எதிர்பார்ப்பும் வரையறுக் கும். நுகர்ச்சியை விலைமட்டம வரையறுக்கும். இது மாறாத நிலையில் முதலீட்டை வரையறுபபதன மூலம் வட்டிவீதம் பண (Cash) இருப்பையும் வரையறுக கும். ஆக, உணமைப் பொருளாதாரத்தை (சேமிப்பு -முதலீடு-உற்பத்தி) வரையறுக்கும வட்டி வீதத் தைப் பணக் கையிருப்புடன் தொடர்புபடுத்தியதன மூலம் கீனசு தம் சிறபபுமிக்க பணக் கோட்பாட்டைக் கேம்பிரிட்சுப் பள்ளிச சூழலிலிருநதவாறே செய்துள ளார் என்பது தெளிவு.

பொதுவாக ஆராயும்போது, கேம்பிரிட்சுச் சமன் பாட்டாளர்கள பணத்தின தேவைக்கான காரணங் களைத் தெளிவுபடுத்திக் குறிப்பாக, மதிப்பின் நிலைக் களனாகப் பணம் பயன்படுவதை வலியுறுத்தி, வரு மானம் அளிக்கின்ற பல்வேறு மூலதனம், சொத்துக களின வருமான விகிதத்தைப் பொறுத்துப் பணக கையிருப்பின் அடிப்படையில் அமையும எனபதை வலி யுறுத்திக் காட்டியுள்ளனர். இந்தக் கோட்பாடுதான பின்னர் மில்ட்டன (Milton), பிரீடுமன் (Friedman) போன்றோர் உருவாக்கிய பணத்தைப் பற்றிய மூல தனக் (Capital) கோட்பாட்டிற்கான அடிப்படை எனக் கருதப்படுகிறது. சி.த.

துணை நூல்கள்.

Irving Fisher, The Purchasing Power of Money, Augustus Kelley, New York, 1971.

Keynes, J.M., A Treatise on Money, Macmillan, London, 1930.

Alfred Marshall, Money, Credit and Commerce, Macmillan, London, 1923.

Eprime Eshag, From Marshall to Keynes, Blackwell, Oxford, 1963.

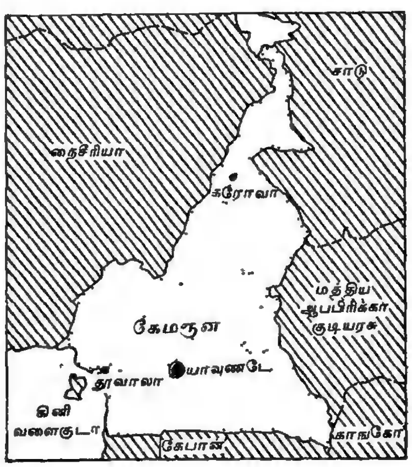
கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகம்: உலகப் புகழ் பெற்ற கேம்பிரிட்சுப் பலகலைக்கழகம் இங்கி லாந்து நாட்டின கேம்பிரிட்சு நகரில் கி.பி. 1209-ஆம் ஆண்டு தொடஙகப்பட்டது. இலணடன நகரில் அமைந துளள ஆக்சுபோர்டுப் பலகலைக்கழகத்தின மாணவா களுக்கும் அந்நகரைச் சேர்ந்த மக்கள சிலருக்கும் ஏற் பட்ட மோதலகளின் காரணமாக, மாணவர்கள, அறிஞர்கள் பலர் ஆக்சுபோர்டுப் பல்கலைககழகத்தை விட்டுவிலகினர். அவர்கள் இலண்டன நகருக்கு வடககே 80 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்த கேம்பிரிட்சு (Cambridge) நகரில் குடியேறவே, அந்நகரின பெயரில் புதிய பல்கலைக்கழகம தோன்றி வளர்ந்தது.

கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைககழகத்துடன் இணைந்த 29 கல்லூரிகளில் 11,000 மாணவர்களுக்கு மேல பயிலு கின்றனர். ஆடவர்க்காக 15 கலலூரிகளும், மகளிர்க் காக 3 கல்லூரிகளும், ஆடவா மகளிர் இணைந்து பயிலுவதற்கு 11 கலலூரிகளும் உள்ளன. இப் பல கலைக்கழகத்தில் முதன் முதலாகப் பீட்டர் இல்லக கலலூரி (Peter House) கி.பி. 1284-இல் தோறறுவிக் கப்பட்டது சர்சசில (Churchill), கிறிதது (Christ's), மன்னர்(King's), இயேசு, (Jesus), இராணி (Queen's) போன்றவை கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள புகழ்மிக்க கல்லூரிகளாகும்

ஒவ்வொரு கல்லூரியும் தன்னாட்சி பெற்று விளங் கிய போதும், பல்கலைக்கழகத்தின சட்டங்களுககுட் பட்டு நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் தனித்தனியாகச் சொநதக் கட்டடங்கள, வருவாய, மாணவர்கள சோககை என உள்ளன. கல்லூரிகள, மாணவர்கள் தங்கிப் பயிலுதற்கு விடுதி வசதி, கற் பித்தல் வசதி, விளையாட்டு வசதிகள ஆகியவற்றைச செய்து தநதுள்ளன. பல்கலைக்கழகம், நூலகம், ஆய் வகம் ஆகிய வசதிகளைச் செய்து தருகிறது. கேம் பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத்தில முப்பது லட்சத்திற்கும் அதிகமான நூல்களும் கையெழுத்துப் படிகளும் உள ளன.

ஒவ்வொரு கல்லூரி மாணவருக்கும் ஓர் ஆசிரியர் (Tutor), கலவி வழிகாட்டி (Director of Studies), கண காணிப்பாளர் (Supervisor) ஆகியோா உளளனர். மாணவரின் பொது நலனை ஆசிரியரும், எனனென்ன பாடங்கள், விரிவுரைகள ஆகியவற்றில் பஙகு கொள் வது என்பது பற்றிக் கல்வி வழிகாட்டியும், தனிப் பட்ட கலவிப் பயிற்சியினைக் கணகாணிப்பாளரும், கவனித்துக் கொளகின்றனர். இப்பல்கலைக்கழகம இளங்கலை, முதுகலை,ஆராயச்சி ஆகியவற்றில் பட் டங்கள வழங்குகின்றது. இப்பலகலைக்கழகம் 1948 -ஆம் ஆண்டில்தான முதன்முதலாகப் பெண்களுக்குப் பட்டங்கள் வழங்கிற்று. எஸ்.த.

கேமரூன் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுளள ஒரு குடியரசு நாடாகும். இக்குடியரசு நாட்டைச் சுற்றி லும் கிழக்கிலிருந்து மேற்குவரை, நைசீரியா, சாடு, மத்திய ஆப்பிரிககக் குடியரசு, காஙகோ, கேபான், இரியோமுனி முதலிய நாடுகள் அரணகளாக அமைந் துள்ளன. செருமனி, பிரான்சு, பிரிட்டன ஆகிய வல் லரசுகளின் ஆதிக்கத்தினகீழ் இருந்த இந்நாடு 1960-ஆம் ஆண்டு சுதநதிரம அடைந்தது.

கேமரூன்

கேமரூன் (Cameroon) மிக நீண்டு ஒடுங்கிய முக் கோண வடிவில் அமைந்துள்ளது; வெப்பம் மிகுதியா கவும் ஈரக்கசிவு நிறைந்த பகுதியாகவும் உளளது.

முதன் முதலில் பெர்னாண்டோ போ (Fernando Po) என்ற போர்ச்சுகீசிய மாலுமி கி.பி.1472-ஆம் ஆண்டில் இந்நாட்டில் ஊரி நதிக்கரையில் வந்திறங் கினார். பின்னர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் செருமனி, பிரான்சு, பிரிட்டன் முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகள் வாணிக நிலையங்களை அமைத் தன. இந்நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளும் கி.பி.1884-ஆம் ஆண்டில் செருமனியின் குடியேற்றங்களாயின. ஆனால், முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு, சருவதேசச் சங்கத்தின் முடிவுப்படி இந்நாடு இரு பிரிவுகளாக்கப் பட்டுப் பிரான்சிடமும் பிரிட்டனிடமும் ஒப்படைக்கப் பட்டன. இரண்டாம் உலகப் பெரும்போருக்குப் பின்னர் 1946-ஆம் ஆணடில் இவ்விரு பகுதிகளும் ஐக் கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின பொறுப்பாட்சியினகீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. எனினும், அவ்வல்லரசுகள் ஐககிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் சார்பில் தத்தம் வச மிருந்த அப்பகுதிகளைத் தாமே நிருவகித்து வந்தன.

பின்னர் மேற்குக் கேமரூனும் கிழக்குக் கேம ரூனும் இணைந்தன. ஆனால், அவ்விரு பகுதிகளுக கிடையே தீர்வு காண முடியாத சிக்கல்கள பல இருந் தன அவை தனித்தனியே சட்டப்பேரவைகளை யும் பெற்றிருந்தன. கிழக்குக் கேமரூனுக்கு யாவுண டேயும், மேற்குக் கேமரூனுக்குப் பியூவாவும் தலை நகரங்களாக விளஙகின. இவ்விரு பகுதிகளும் 1966-இல் ஒனறாக இணைநது கேமரூன் தேசிய ஒன்றி யத்தை உருவாக்கின. இக்கூட்டாட்சியும் 1972-ஆம் ஆணடு ஒழிக்கப்பட்டுக் 'கேமரூன் குடியரசு' எனற ஒரே அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஐநதாணடுக காலம் பதவி வகிக்கக்கூடிய 120நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்கள இக்குடியரசுக்குத் தேர்ந்தெடுக் கப் படுகிறார்கள். பிரானசிலுளள குடியரசுத தலை வரின ஆட்சிமுறையைப் பின்பற்றிக் கேமரூன் குடியரசு அமைந்திருக்கினறது. எனவே, கேமரூன் நாட்டிற்கும ஒரு குடியரசுத் தலைவரும் ஒரு முதலமைசசரும் உண்டு இககுடியரசு நாட்டின் தலைநகர் யாவுணடே ஆகும். இதன் முக்கிய துறைமுகப் பட்டினம் தூவாலா.

கேமரூன் குடியரசில் மூன்று வகையான மிக முக் கிய மனித இனப்பிரிவுகள் உணடு. முதல பிரிவினர் தென் நடு ஆப்பிரிக்க மொழி பேசும இசுகாட்லாநது மேற்குடிகள எனவும், இரண்டாம் பிரிவினர் தென் நடு ஆப்பிரிக்க மொழி பேசும் வடமேற்கு வாசிகள் எனவும், மூன்றாம பிரிவினர் சூடானிககு வடக்கு வாசிகள் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

கேமரூன் குடியரசு மக்களில் 80 விழுக்காடு வேளாண்மையை நம்பியே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் மரவளளிக்கிழங்கு வகையைச்சேர்ந்த கூவைக்கிழங்கு, நேநதிர வாழை, சேப்பங்கிழங்கு, பருப்பு வகைகள், தினை முதலியவற்றைப் பயிரிடுகிறார்கள். கோக்கோ, காப்பி, வாழை, பருத்தி முதலியவற்றைப் பயிரிட்டு அயல்நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கின் றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இரப்பர், தேயிலை ஆகியவற்றையும் பயிரிடுகின்றனர்.

இங்குள்ள, 70 விழுக்காடு குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்லுபவர்கள். ஏறக்குறைய ஓர் இலட்சம் மாணவ மாணவியர் பொதுக்கல்வியையும், 82,000 பேர் மேனிலைக் கலவியையும் 27,000 பேர் தொழில நுட்பக் கலவியையும் பயினறனர். இந்நாட்டில் மொத்த மாணவர்களுள் 50 விழுக்காட்டிற்குக் குறையாதவர் அரசு உதவி பெறும் தனியார் கிறித்தவப் பள்ளிகளில் பயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்.

இந்நாட்டு மக்கள் கிறித்தவ சமயத்தையும், இசுலாமிய சமயத்தையும் தழுவியவர்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிரற்ற அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் ஆவி உண்டு என்ற கருத்தினைக் கொண்டவர்கள்.

இவர்கள ஆணடுதோறும் மே திங்கள் 20–ஆம் நாளைத் தம் குடியரசு நாளாக நினைவுகூரும் வகையில், தேசிய விடுமுறை நாளாக அறிவித்து, அவ் விழாவை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடுகினறனர். 'ஓ கேமரூன், எஙகள மூதாதையர்களின் தொட்டிலே' எனத் தொடங்கும் பாடலே அவர்களதம் நாட்டுப் பாடலாகும். பொன்.சு.

கல்வி: கல்வி வளர்ச்சியானது, வேளாண்மை உற்பதிக்கு வழிவருகக வேணடும் என்ற நோக்கில் கேமரூன் நாட்டின பள்ளிக்கல்வி, ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியன ஊர்ப்புற மக்களின் தேவையை ஆழமாக அறியககூடிய வகையில அமைந்துளளது. குழந்தைகளுக்குக் கலவி வழங்குவது அக்குழந்தையின் பெறறோரின் பொறுப்பும் அரசின் பொறுப்புமாகும். தொடக்கப் பளளிகளில் 6 வயதிலிருநது 12 வயது வரையில் குழநதைகள சேருகின்றனர். இடைநிலைக் கல்வி 13 வயதிலிருநது 18 வயது வரையில் அமைந்துள்ளது. தொடக்கக்கல்வியினை வெற்றியுடன முடித்தவர்களுள், 25 விழுக்காட்டினர் மட்டுமே இடைநிலைப்பள்ளிகளில சேருகின்றனர். இடைநிலைப் பளளிக் கல்வியில் வெற்றி பெற்றவர்களுள் 5 விழுக்காட்டினர் மட்டுமே பல்கலைககழகக் கல்வியில் சேருகின்றனர்.

கேமரூன் நாட்டில் பிரான்சு நாட்டுக் கல்வி முறையும் ஆங்கில நாட்டுக் கல்வி முறையும் நடைமுறையில் உள்ளன. பிரான்சு நாட்டுக் கல்வி முறையில, ஆறாணடுத் தொடக்கக் கல்வியும், நான்காண்டு உயர்நிலைப் பளளிக் கல்வியும், மூன்றாணடு மேனிலைப் பள்ளிக் கல்வியும் உளளன, ஆங்கில நாட்டுக கல்வி முறையில், தொடக்கக் கல்வி ஏழாண்டுகள்; உயர்நிலைக் கல்வி ஐந்தாண்டுகள்; மேனிலைக கல்வி ஈராணடுகள். இவ்விருவகைக் கல்வி முறையிலும் பிரான்சு மொழியும் ஆங்கிலமும் பயிற்று மொழிகள். பளளிகளில் கேமரூன் நாட்டு மொழியும் ஆங்கிலமும் பயிற்று மொழிகள். பளளிகளில் கேமரூன் நாட்டு மொழிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

கேமரூன் நாட்டில் தனியார் பள்ளிகள் 40 விழுக்காடும், அரசுப் பள்ளிகள் 60 விழுக்காடும் (1985) உள்ளன. அரசுப் பள்ளிகளில் கல்வி இலவசமாக்கப் பட்டுள்ளது. தனியார் பள்ளிகள் மாணவர்களிடமிருந்து பயிற்சிக் கட்டணம் பெறுகின்றன. தனியார் பளளி ஆசிரியர் ஊதியத்திற்கு அரசிடமிருந்து நிதியுதவி கிடைக்கிறது. கேமரூன அரசு, தனது ஆணடு வரவு செலவுத் திட்டத்தில 1982–83–இல், 40 விழுக் காட்டு நிதியினைக் கல்விக்கு ஒதுககியுளளது.

யாவுண்டே (Younde) நகரில் 1962–இல் தொடங்கப்பெற்ற யாவுணடேப் பல்கலைககழகமும் (University of Yaounde) அதனோடு இணைந்த உறுப்புக கல்லூரிகளும் உயர்கலவிப் பொறுப்பை ஏற்றுளளன. கேமரூனில வயதுவந்தோர் கலவி பெரும்பாலும் பள்ளிக் கலவியை முடித்தவர்களுக்குத் தொழில் தொடர்பான திறன்களில் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியதாகவும், மகளிரின் தேவைகளையொட்டியதாகவும் அமைந்துள்ளது. குடுமப அறிவியலும் எழுத்தறிவும் தொலைவில் அமைநதுளள சிற்றூர்களிலும வயது வநதோர் கலவித் திட்டததில வழங்கபபடுகின்றன.

கேமரூனில் ஒவ்வொரு வகுப்பறையிலும் 50 மாணவர்களே இருக்கவேண்டிய வகுப்பறையில் நூறு மாணவர்களுக்குக் குறைவில்லாமல் இருப்பதால, கல்வித்தரமும் மாணவாமேல் ஆசிரியரின் தனிக்கவனமும் மிகவும் குறைந்துள்ளன. கேமரூன் நாட்டு மொழியில் எழுதப்பட்ட பாடநூல்கள் தேவையான அளவுக்கு இல்லை. மேலும், ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சு மொழியும் தவிர, நாட்டுமொழிகளைப் பயிற்று மொழியாக்கும் முயற்சியும் நடைபெறுகினறன. இவை கேமரூன் நாட்டுக கல்வியமைபபில தீர்வு காண வேணடிய சிக்கலகளாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. எஸ்.த.

கேய் சான் (கி.பி. 1699-1745) ஓர் அறவியல தத்துவ ஞானி. இவர் சிட்னியிலுள்ள (Sydney) சசெக்சு (Sussex) கல்லூரியில் படித்தார். கேய் சானுடைய (Gay, John) நன்னடத்தைக் கொள்கையின் அடிப்படை முறைகள் என்ற சிறுகட்டுரை ஆங்கிலேய சரித்திரத்திலுளள பயனீட்டுக் கொள்கையில (Utili-

tarianism) முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது. அதனுடைய சிறப்பை ஆபிரகாம் தாச்சர் (Abraham Tacher) எழுதிய நூலிலும், விலலியம் பேலியின் (Willim Paley) நூலிலும காணலாம் மனிதத தன்மையில உளவியல் சார்ந்த தொடர்பின்தனமையைக் கேய் வற்புறுத்தினார். அதுவே, மனிதனைப் பற்றிய ஆய்விற்கும் தொடக்கமாகும்.

இவர், அறவியல் தத்துவத்தில் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலையை மாற்ற விரும்பினார் அதுபோலவே குண நலன் பற்றிய கொளகைகளிடையே ஏற்பட்ட வேறு பாடுகளை நீக்கி அவற்றை ஒன்றுபடுத்தினார். நன்னெறிக் கோட்பாட்டிற்கு ஓர் அளவுகோல உண்டென்பதை மறுக்கும் கேய், நன்னெறியைப் பற்றிய தீர்ப்புகளெல்லாம இயலபுணர்ச்சியின் அடிப்படையில அமைந்தன என்கிறார். இவர், வரையளவுக்கும் (Definition) அளவுகருவிகளும் (Criterion) உள்ள வேறுபாட்டை வலியுறுத்தினார். இவர் முதற்கண் நன்னடக்கை என்பது வாழ்க்கையின் நியதிக்கேற்ப நடத்தல் என்று வரையறை செய்தார்.

இவர் வாழ்க்கையில ஒரு நியதியைக் கடைப்பிடிக்க எல்லோரையும் வலியுறுத்துவது கடவுளின் செயலே எனக் கூறினார். ஏனென்றால் கடவுள்தான் ஒருவரை இன்பமாகவோ துன்பமாகவோ வைத்திருக்க முடியும் என்றும், நனனடக்கையின் அளவுகோல் இறைவனின் எண்ணம்தான் என்றும் இவர் கருதினார். மனிதன் மகிழச்சியோடு இருக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தினால் மனிதனைக் கடவுள் படைத்தார்; அதற்குரிய வழிகளையும் வகுத்தார். ஆகையால் எல்லாரும் இன்புற வழிவகுக்க வேண்டும் என இவர் கூறினார்.

பகுத்தறிவிற்குப் பொருத்தமான ஒரு சிறந்த அளவுகோலாக அனுபவமும் (Experience) கருதப்பட்டது. மேலும், அது உண்மைக்குப் பொருத்தமானதாகவும் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்ற மற்றொரு கருத்தினையும் இவர் கூறினார்.

ஒழுக்கத்துக்குரிய புலன் உணர்வு இயற்கையாகவே செயற்படுகிறது. மனிதன இத்தகைய உணர்வைப் பெறவேணடும். எத்தகைய செயல்கள் இன்பமளிக்கின்றன, எத்தகைய செயல்கள் துன்பம் விளைவிக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என இவர் கூறினார்.

நன்னடக்கையின் இரண்டு நோக்கங்கள்: ஒன்று தன்னுடைய இன்பம் பிறர் இன்பத்தில் அடங்கியிருக்கிறது; பிறரை இன்புறச் செய்தால் அவர்கள் தன்னை இன்பமடையச் செய்வார்கள் என்பது. மற்றொன்று உயர்வாக மதிக்கப்படுவதும், தகுதியும் நன்னடக்கையோடு தொடர்புடையன. ஆகையால் நன்னடக்கை உடையவர்களா இருந்தால எல்லோராலும் மதிக்கப்படுவார்கள். அதுபோல் ஒருவன் அவனுடைய இன்பத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை மதிக்கிறான் என்று கேய் கூறினார்.

இரா. கோ.

துணை நூல்கள்:

Ernest Albee, A History of English Utilitarianism,. Newyork, 1902.

Selby Bigge, L.A., The 'Dissertation' British Moralists, Vol. 2, Oxford, 1897.

கேயென் தெனனமெரிக்காவின் தென் கிழக்குக் கடலோரத்தில் உள்ள பிரெஞ்சு கயானாவில் உள்ள ஒரு நகரம். இது கேயென் (Cayenne) தீவில கேயன் ஆற்றின் கரையில் அமைந்துளளது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இதை கி.பி 1643-இல் நிறுவினர். இந்நகரத்திற்காகவும் இதைச்சுற்றியுள்ள பகுதிக்காகவும் 17-ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் பிரிட்டன், பிரான்சு, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே வலிமையான போட்டிகள இருந்தன. ஆங்கிலேயரும் போர்ச்சுகீசியரும் கி.பி. 1808 முதல் 1816 வரை இதைக் கைப்பற்றியிருந்தனர். பின் கி.பி.1851 முதல் 1946 வரை பிரானசின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த இந்த நகரத்திற்குக் கயானா நாட்டின் குற்றவாளிகள் தண்டனை அனுபவிக்க அனுப்பப் பெற்றனர். நோய்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் பாசுத்தியர் (Pasteur) நிறுவனம் இந்நகரில் உள்ளது. குடியேற்றக் காலத்திய பல கட்டடங்களையும் இங்குக் காணலாம். கேயென் மிளகுக்குப் பெயர் பெற்றது. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 38,901 (1981). தெ.பா.

கேரம்: அறையினுள் இருந்து விளையாடும் விளையாட்டுகளுள் (Indoor Games) ஒன்றாகக் கேரம் (Carrom) சிறப்படைந்து விளங்குகிறது. இது இந்தியாவில் தோன்றிய விளையாட்டுகளுள் ஒன்று ஆகும். இவ்விளையாட்டு பம்பாயில் 1926-ஆம் ஆண்டு தோன்றியது. 'கேரம்' என்பது பிரெஞ்சு மொழிச் சொல். இது அடித்துத்தள்ளச் செய்தல் என்று பொருள்படும். அடிப்பானால் (Striker) காய்களை (Coins) அடித்துத்தள்ளச் செய்து ஆடும் விளையாட்டாதலால், இவ்விளையாட்டு 'கேரம்' என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

இது இருவருக்கிடையிலோ, இருவரைக் கொண்ட இரு அணிகளுக்கிடையிலோ விளையாடப்படுகிறது. இவ்விளையாட்டு எளிமையானதும், சிறுவர் முதல்

பெரியவர் வரை இருபாலரும், எல்லாக் காலங்களிலும் விளையாடக் கூடியதுமாகும். இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் சிறப்படைந்துள்ள 'கேரம்' இன்று உலகில் சுவிட்சர்லாந்து, செருமனி, ஆசுத்திரேலியா, இலங்கை முதலிய பல நாடுகளிலும் விளையாடப்படுகிறது.

இவ்விளையாட்டிற்குத் தேவையான கருவிகளுக்கு அதிகப் பொருட் செலவு ஆகாது. இடமும் அதிகம் தேவையில்லை. எனவேதான் இதுவீடுதோறும் விளையாடக்கூடிய விளையாட்டாகச் சிறப்படைந்துள்ளது.

தொடக்க காலத்தில் மாறுபட்ட விதிமுறைகளைக் கொண்டு இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் ஆடப்பட்டு வந்த கேரம் இன்று வரையறை செய்யப்பட்ட விதிமுறைகளைக் கொண்டு உலகெங்கும் விளையாடப்பட்டு வருகின்றது.

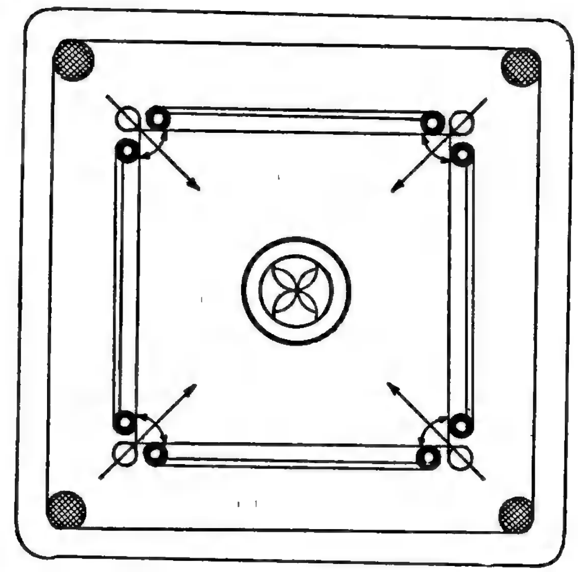
வரையறை செய்யப்பட்ட விதிமுறைகள் 1956 முதல் தொடங்கப்பட்ட அனைத்திந்திய கேரம் கூட்டமைப்பால் (All India Carrom Federation) முதன் முதல் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்விதிமுறைகள் 1969 -இல் சில மாற்றங்கள் அடைந்தன. அவ்விதிமுறைகள அடங்கிய ஒப்புதல் பெற்ற நூல் 1970-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது கேரம் விதிகள் (Laws of Carrom) எனப்படுகிறது.

இருவருக்கிடையே விளையாடப்படும் கேரம் ஒற்றையர் ஆட்டம் எனவும் (Singles), இருவரைக் கொண்ட இரு அணிகளுககிடையே நடைபெறுவது இரட்டையர் ஆட்டம் (Doubles) எனவும் கூறப்படுகிறது.

இவ்விளையாட்டு 73.66 செ.மீ. அளவுள்ள சதுர வடிவான விளையாட்டுப் பலகையையும் (Carrom Board), இராணிக்காய் (Queen) அல்லது சிவப்புக்காய் என்றழைக்கப்படும் சிவப்பு நிறம் கொண்ட ஒரு காயையும், ஒன்பது வெள்ளை நிறக் காய்களையும், ஒன்பது கருப்பு நிறக் காய்களையும் கொண்டு, அடிப்பானால் அடித்துக் காய்களைக் குழியில் தள்ளி விளையாடப்படுகிறது.

கேரம் விளையாட எட்டு அடிப்படைப் பொருள்கள் (Standard Equipment) தேவைப்படுகின்றன. அவை, 1) கேரம் விளையாட்டுப் பலகை, 2) கேரம் காய்கள், 3) அடிப்பான், 4) மேசை அல்லது இருத்தி, 5) இருக்கை, 6) இரசாயனப் பொடி, 7) வலைகள், 8) விளக்குகள் என்பனவாகும்.

கேரம் விளையாட்டுப் பலகை 73.66 செ.மீ. அளவுள்ள சதுரப் பலகையிலான விளையாட்டுப்பரப்பையும் சட்டங்கள் (Frames), குழிகள் (Pockets), அடிப்படைக்கோடு (Base Line), அம்புக்குறிகள், மைய வட்டம், உள்வட்டம், வெளிவட்டம் என்னும் பல பாகங்களையும் கொண்டுள்ளது. விளையாட்டுப் பரப்பு ஒட்டுப் பலகையினாலோ (Plywood), வழுவழுப்பான மரத்தினாலோ செய்யப்பட்டிருகக வேணடும்.

கேரம் பலகை

கேரம் பலகையின் முக்கிய அளவுகள்

அ. 73.66 செ.மீ.	ஊ. 16.19செ.மீ. குறுக்களவு
ஆ. 7.62 செ.மீ.	எ. 21.27செ.மீ. குறுக்களவு
இ. 4.45 செ.மீ. குறுக்களவு	ஏ. 10.16செ.மீ.
ஈ. 47.00 செ.மீ. மைய வட்டங்கள்.	ஐ. 3.18செ.மீ
உ. 3.18 செ.மீ. குறுக்களவு.	ஒ. 1.27 செ.மீ.

ஆடுதளத்திலிருந்து சட்டங்களின் விளிம்புகளின் உயரம் 2.54செ.மீ. சட்டங்களின் அகலம் 5.72 செ.மீ.

(கேரம் பலகையிலுள்ள உயர் அளவுகள் மட்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன).

காய்களை அடிக்கும் முறை: கேரம் விளையாட்டில் பயன்படும் காய்கள் ஒன்பது வெள்ளை, ஒன்பது

கருப்பு, ஒரு சிவப்பு என மொத்தம் பத்தொன்பது ஆகும். அவை ஒரே சீராகவும், ஆடுதளத்தில் எளிதாக நகரக்கூடியவையாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆடும் போது ஆட்டக்காரர் அடிப்பானை அடிக்க வேண்டு மேயலலாது தளளிவிடக்கூடாது. அடிப்பானை விரல் நுனியால் அடிக்க வேண்டும். அடித்தாட ஒரு கையையே பயன்படுத்த வேணடும். ஆடும்போது மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள கைப்பகுதி கேரம் பலகை யின் சட்டத்தின்மீது படலாம். அடித்தாடும் கையின் முழங்கைப் பகுதி அருகிலுள்ள அம்புககுறி எல்லை யைக் கடத்தல் கூடாது. இருப்பினும் அக் கைவிரல கள் எல்லையைத் தாண்டிச் செல்ல அனுமதிக்கப்படு கின்றன.

ஆட்டத் தொடக்கம்: ஆட்டம் தொடங்கு முன், காய்கள் படுக்கை வசமாக இராணிக்காய் மைய வட்டத்திலும், அதனைச் சுற்றி முதல் வரிசை யில் வெள்ளை, கருப்புக்காய்கள் மாறி மாறியும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். அடுத்த வரிசையில் மூன்று வெள்ளைக்காய்களை ஆங்கில எழுத்து 'Y' வடி விலும், மீதமுளள இடம் கருப்பு, வெளளைக் காய்க ளாலும் நிரப்பப்பட வேண்டும். பத்தொன்பது காய் களும் ஒன்றோடொன்று தொட்டுக்கொண்டு உள் வட்டத்திற்குள் இருக்க வேண்டும்.

முதலில் அடித்தாடுபவர் வெள்ளைக் காய்களை யும், அவரை எதிர்ததாடுபவர் கருப்புக் காய்களையும் பெறுவர். இராணிக்காய் இருவருக்கும் பொதுவான தாகும். அடித்தாடும்போது அடிப்பான சிறிதளவாவது காய்களின்மீது படவேண்டும். (இல்லையேல் அது முறையான அடித்தலாகக் கருதப்படமாட்டாது. அடிப்பான் காய்களின்மீது படாவிட்டால், அவ்வாட் டக்காரருக்கு மேலும் இரண்டு முறை அடித்தாடும் வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படும். இவ் வாய்ப்புகளையும் அவர் இழந்தால், வாய்ப்பு எதிர் ஆட்டக்காரருக்குக் கொடுக்கப்படும்). காய்களின்மீது அடிப்பான் பட்டு விட்டால் ஆட்டம் தொடங்கும்.

ஆடும் வாய்ப்பு: ஓர் ஆட்டக்காரர் ஆடும்போது தம் காய்களையோ, முறையாக இராணிக்காயையோ குழியில் போட்டால் தொடர்ந்து அடித்து ஆடும் வாய்ப்பைப் (Turn to Play) பெறுவார். இவ்வா றில்லையென்றால், ஆடும் வாய்ப்பு எதிரத்தாடு பவருக்குக் கொடுக்கப்படும்.

ஆட்டத்தை அடித்தாடித் தொடங்குகிற ஆட்டக் காரருக்கு வெள்ளைக் காயும், எதிர்த்தாடுபவருக்குக் கருப்புக்காயும் கிடைக்கும். அடுத்த 'பலகை' ஆட்டத் தில் மற்றவருக்கு அடித்தாடும் வாய்ப்புக் கொடுக்கப் பட்டு வெளளைக்காயைப் பெறுவர் இவ்வாறு போட்டி முடியும்வரை அடித்தாடும் முறையும், காய் களும மாறி மாறி ஆட்டக்காராகளுக்குக் கிடைககும்.

இரட்டையர் ஆட்டத்தில அடுதது அடித்தாடும் வாய்ப்பு முதலில் அடித்தாடியவரின வலப்புறம உளள எதிர் ஆட்டக்காரருக்குக் கிடைககும. ஒவவொரு ஆட்டக்காரரும் ஒவ்வொரு அடித்தாடும வாய்ப்பின போதும் 15 வினாடிகளுககுள் அடிததாடிவிட வேண டும்

வெற்றிப்புள்ளி பெறுதல்: அனைத்துப் போட்டி களின் முடிவுகளும் மூனறு ஆட்டஙகளில் (Games) உறுதிசெய்யப்படும். மூன்று ஆட்டங்களில் இரண்டில வெற்றி பெற்றவரோ, அணியோ வெற்றிபெற்ற தாகக் கருதப்படும்.

ஓர் ஆட்டம் 29 புளளிகளைக் கொணடிருக்கும். ஓர் ஆட்டக்காரர் அல்லது அணி முதலில் 29 புளளி கள் பெற்றால் அந்த ஆட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவ ராவார். ஓர் ஆட்டம் எட்டுப் பலகைகளில் முடிவடை யும். ஆட்டம் தொடஙகி இராணிககாய் குழியில் விதிகளினபடி போடப்பட்ட நிலையில், ஓர் ஆட்டக் காரர் தம் காய்கள் அனைத்தையும் குழியில் போட்டு விட்டால் அது ஒரு பலகை எனப்படும்.

ஓர் ஆட்டக்காரர் தம் ஒனபது காய்களையும் குழியில் போட்டுவிட்ட பின், அவரை எதிர்த்தாடு பவரின் கேரம் பலகையில மீதமுளள காய்கள எத் தனையோ, அத்தனை வெற்றிப் புளளிகளைப் பெறு வார். அவர் இராணிக் காயையும் முறையாகப் போட் டிருந்தால் 5 புள்ளிகள் அதற்காக அதிகமாகப் பெறு வார். இந்தச் சிறப்பு 5 புளளிகள் அவர் மொத்தமாக அடைந்துள்ள வெற்றிப் புள்ளிகள் 23 அல்லது அதற் குக் குறைவாக இருந்தால்மட்டுமே கொடுக்கப்படும்.

பொதுவான விதிமுறைகள்: அடிக்க அடிப்பானைத் தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அடிப்பானை ஆட்டக்காரர்தான் கொணடுவர வேண்டும். அடிப் பானை ஆட்டம் தொடங்கும் முனனா நடுவரிடம் காட்டி அவர்தம் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும் (அடிக் கும்போது அடிப்பான கேரம் பலகையை விட்டு வெளியே துளளிக்குதிககையில் ஆட்டக்காரா தம் காயையோ இராணியையோ குழியில போட்டா லொழிய அவா தொடர்நது ஆடும் வாய்ப்பை இழப் பார்).

ஓர் ஆட்டக்காரர் தம் அடிப்பானைப் போட்டிக் கிடையில் ஒருமுறை மட்டுமே மாற்றிக்கொள்ள அனு மதிக்கப்படுவார். அதுவும் பலகை ஆட்டம் முடிந்த

பினனா, அப்படி மாற்றிய அடிப்பானைத் திருமபவும் மாறற எணணினால தம் முதல அடிபபானையே பயனபடுத்த வேணடும.

ஒரு போட்டிககாக நடுவரால வைக்கப்பட்ட கேரம் பலகையைப் போட்டி முடியும்வரை மாறற லாகாது. (கேரம் பலகை பயன்படாது எனறு நடுவ ரால் முடிவு செய்யப்பட்டால, அக்கேரம் பலகையை மாற்ற அனுமதி அளிக்கபபடும். அப்படி மாற்றுவதும் ஒரு 'பலகை' ஆட்டம் முடிந்தபினனரே செய்யப் படும கேரம் பலகையின பயன்படும் நிலையைப் பரி சோதிககவும், முடிவு செய்யவுமான உரிமை நடுவா ஒருவருக்கே உணடு).

ஓர் ஆட்டககாரா நடுவரிடம் முறையீடு (Appeal) செய்யும்போது மற்ற ஆட்டக்காரர் ஆட் டத்தை நிறுத்தவேணடும். நடுவா ஆணைக்குப் பின்னா ஆடவேணடும். இவவிதிககுப புறமபாக ஓர் ஆட்டக்காரர் நடநதால் அவா அநதப்பலகை ஆட் டததை இழப்பார். (இரசாயனப பொடி போட வேணடுமானால நடுவா ஆடலாமென உத்தரவிடும் முனனா போடலாம. பொடியை அடிப்பான, காய் அலலது விரல நுனியால மட்டுமே ஆடுதளம மீது பரப்ப வேணடும்).

அடிப்பான், அடிபட்ட காய் ஆகியவை அசைவற்ற நிலையை அடையும்போது ஓர் அடி முடிவடைநத தாகக கருதப்படும். (ஓர் ஆட்டக்காரர் வேண்டும் என்றே அடித்தோ (Hit), தட்டியோ (Tap) காய் களை அசையச் செய்தால அவா தணடனைக்கு உரியவராவாா.)

ஆட்டககாரர் தம் எதிர் ஆட்டக்காரரின கவ னத்தை எவ்வகையிலும் திசைதிருப்பும் வகையில நடநது கொளளலாகாது.

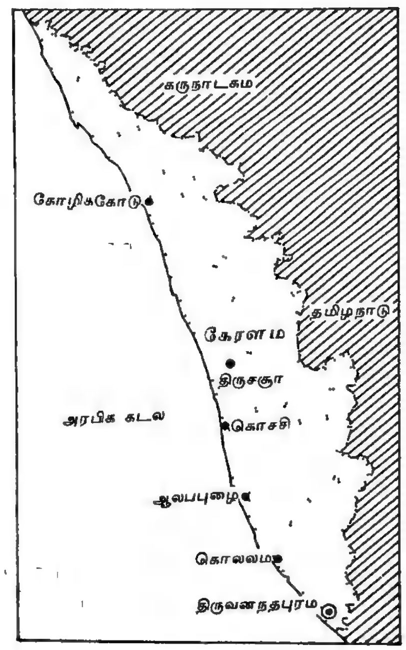
ஆட்டககாரர் ஆடுமபோது எவ்விதமான கனமான பொருள்களையும கையில வைத்திருககக்கூடாது.

இரணடாம் மூனறாம் ஆட்டஙகளுக்கிடையே 10 மணித்துளி ஓய்வு கொடுககப்படும.

முறைகேடான நடத்தையோ விதிமுறைகளுககுப் புறம்பான செயலோ இருப்பின தவறுசெய்த ஆட்டக காரர் போட்டியினின்றும் விலககப்படுவார்.

பொன். சு.

கேரளம் இந்தியக் குடியரசின ஒரு மாநிலம். இந்திய முந்நீரக நிலப்பகுதியின மேற்கில், மலை யாளக் கடலோரத்தே 576 கி.மீ. நீளத்தில பரநது காணப்படும் பகுதி கேரளம். இதன் வடக்கு எலலை கருநாடகம் (மைசூர்), கிழக்கிலும் தெற்கி லும இதைச்சுற்றியுள்ளது தமிழ்நாடு, மேற்கு எல்லை அரபிக் கடல். இந்திய மொத்த நிலப் பகுதியின ஒரு விழுக்காட்டளவு கேரளததிற்கு உரியது எனினும், இந்திய மக்களை தொகையுள 4 விழுக்காட்டினர் இஙகே வாழ்கினறனர்.

கேரளம்

வரலாறு: கேரளததைப் பற்றி முதலில அறிவது கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த அசோகப் பேரரசனின பாறைக் கல்வெட்டிலிருந்து தான். அதில் கூறப்பட்டுள்ள கேரள புததிரம் என்ற சொல் கேரளம ஒரு தனித்த சுதந்திர நாடாக இருந தது எனபதைக் குறிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது அக் காலத்தில் ஆரியாகள கேரளத்தில புகுந்து இந்து சம யத்தைப் புகுத்தினர் பின்னா, கி.பி. 7, 8-ஆம் நூற் றாணடுகளில் அரேபிய வணிகா இசுலாமிய சமயததை அஙகே பரப்பினா. அவற்றை அடுத்த இரண்டு நூற்றாணடுகளில் கேரளத்தின் வாழவியல துறையில பொற்காலம் நிலவியது. தத்துவம், கல்வி, நுண்கலை கள் யாவும் வளர்ச்சியுறறிருந்தன. அக காலத்தில தான மலையாளம் ஒரு தனி மொழியாகத் தோற்றம் கொண்டது. அரசியலைப் பொறுத்தவரை, பல குறு நிலத் தலைவர்கள தோன்றித் தமக்குள அடிக்கடி போாகள நிகழ்த்தி வந்தமை அறியக் கிடக்கிறது. இந்தியாவின ஏனைய பகுதிகளில் ஏற்பட்டது போலவே இஙகும உளநாட்டுப் பூசல்கள் அயலவா

ஆதிக்கம் பெற உதவின. போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1948 -இல் கள்ளிக்கோட்டை (கோழிக்கோடு) சென்றடைந்தனர். ஐரோப்பியர் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த வரலாற்றில் இந்நிகழ்ச்சியே முதல கட்டமாகும். கி.பி 17-ஆம நூற்றாண்டில தச்சுக்காரர், போர்ச்சுகீசியரை விரட்டினர். அதனபின், மைசூரப் படைகள கேரளத்தைத் தாக்கின. கேரளத்தில் கி.பி 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில ஆங்கிலேயர் ஆதிககம நிறுவப் பெற்றது. ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக் கேரள மக்கள் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில கலகம செய்தனர். ஆனால், அதனால பலன எதுவும இலலை. இநதியா 1947-இல் சுதந்திரமடைநத பொழுது கேரளம, திருவாங்கூர்-கொசசி என்ற பெயருடன் ஓர் ஆட்சிப் பிரிவாக விளங்கியது.

புராணங்களிலும் கேரளத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள உள. பரசுராமர் என்ற தெய்வததன்மை கொண்ட இருடி கடலரசனிடமிருநது கேரள நிலபபகுதியை மீட்டதாகவும, அதனால பரசுராம சேததிரம என இதற்குப் பெயர் வந்ததாகவும் கூறுவர். கேரள சம வெளிகளின மொததப்பரப்பு 28000 ச.கி.மீ இவை பல கடற்கழிகளால (காயல்) ஊடுருவப்பட்டுள்ளன. ஓரப்பகுதிகள, தென்னைமரங்களால நிரபபபபட்டிருக்கின்றன. இசசமவெளிகள வடக்கில் குறுகியும் தெறகில அகன்றும உள்ளன. பல நீரோட்டஙகள, சமவெளியில் குறுககும நெடுககுமாகச் செல்வதால, உள்நாட்டு நீர்வழிகள மிகுநதுள்ளன. இவை, இநதியாவின் மொதத உள்நாட்டு நீர்வழிகளின் நீளததில ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். கேரள ஆறுகளில் முககியமானது பெரியாறு. இம்மாநிலத்தின் நிலப்பகுதியில பாதி அளவு பண்படுததப் பெற்றுள்ளது. அரிசி, கூவைக்கிழங்கு வகைகள, கரும்பு, இஞசி, நிலக கடலை, எள்ளு, மிளகு, பாககு, தேஙகாய், இரப்பர், வரகு, தேயிலை, காப்பி, முநதிரி முதலியன உற்பத்தியாகின்றன. மீன் பதனப்படுத்துதல் தவிர, சிமிண்டு, அலுமினியம், மின்சாரப் பொருள்கள முதலியனவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. காகிதம், கயிறு உற்பததி மிகவும சிறப்பாக உள்ளது. மாநில மக்களின மொழி மலையாளம். கேரளத்தின் முககிய நகரங்கள், கொசசி, திருவனநதபுரம, கோழிக்கோடு, ஆலப்புழை, திருச்சூர், கொல்லம் முதலியன.

மலையாளம் பேசும் மக்களை அடிப்படையாகக கொண்டு, 1956-இல் இப்புதிய கேரள மாநிலம் அமைக்கப் பெற்றது. இப்பிரதேசம் பசுமை நிறைநத மரம் செடி கொடிகள், மலைகள், ஆறுகள் முதலிய பல இயற்கைக் காட்சிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. தென்மேற்கு, வடகிழக்குப் பருவக்காற்றின மூலம் நல்ல மழையையும் பெறுகிறது.

கேரள மக்களுள பெரும்பான்மையினர் திராவிட இனத்தவர். மலையாளிகளில் பெரும்பான்மையினர் இநது சமயத்தவர். இங்கு கிறித்தவ சமயமும் இசுலாமும் மிகுதியாகப் பரவியுள்ளன. மக்களின் முககிய தொழில் வேளாண்மை. மாநிலத் தலைநகர் திருவனநதபுரம் பன்னாட்டு ஆகாய விமான நிலையம் ஒன்று இங்கே உள்ளது.

கல்வித் துறையில் கேரளம் மிகவும் முன்னேறியுள்ளது ஆடவருள் 75 விழுக்காட்டினரும, பெண்டிருள் 65 விழுககாட்டினரும் எழுதப்படிக்கத தெரிநத வர்கள். பெண்டிர் மிகவும் உயர்நத பதவி பெற்றுப் பலவேறு துறைகளிலும் காணப்படுகின்றனர். கேரளத்தில் 50க்கு மேற்பட்ட தொழில நுட்ப நிறுவனங்களும், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களும் உண்டு. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட, கலை, அறிவியல கல்லூரிகளும முப்பது தொழில்சார் கலலூரிகளும் நானகு பல்கலைக் கழகஙகளும் உயர்கலவியைப் பரப்பி வருகின்றன. கேரளத்தில, கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே, கலவி வளர்ச்சியுற்றிருந்தது என்பதும் ஈண்டு நினைவுகூரத தகும். பழைய கலைகள இக்காலததில புததுணர்வு பெற்று வளர்நது வருகின்றன. திருவோணததிருநாள் இம்மாநிலத்தில மிகச சிறப்பாகக கொண்டாடப் பட்டு வருகிறது. தெ பா.

பல்கலைக்கழகம். தொழில் நுட்பக் கலவி, அறிவியல் கலவி ஆகியவற்றை வளர்த்தல, கேரளத்தின கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றைக் காத்து வளர்த்தல் ஆகிய நோக்கஙகளுக்காகத திருவிதாஙகூர்ப் பல்கலைக்கழகம (University of Trivancore) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்பலகலைககழகமேபினனர் 1957-ஆம ஆண்டுக் கேரளப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின்படி, 'கேரளப பல்கலைக்கழகம்' என்னும் புதிய பெயர் மாற்றம பெற்றது.

கேரள மாநிலத்தின் தலைநகரான திருவனநதபுரத்தில கேரளப் பலகலைககழகம் அமைநதுள்ளது. திருவனந்தபுரம, கொல்லம, ஆலபபுழை, கோட்டயம், இடிக்கி, எர்ணாகுளம் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள இணைந்த கல்லூரிகள் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆட்சியில உள்ளன.

கேரளப் பல்கலைக்கழக வளாகம், திருவனந்தபுரத்திலிருந்து ஏழு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் காரியாவட்டம (Kariavattam) என்னுமிடத்தில் ஏறத்தாழ 520 ஏக்கர் நிலபபரப்பில் அமைநதுள்ளது. அஙகுததான பல்கலைக்கழததின் பெரும்பாலான துறைகள் அமைந்துள்ளன. அஙகுக கல்வியியல, தமிழ், மொழியியல், இதழியல் ஆகியவற்றுககுத் தனித்

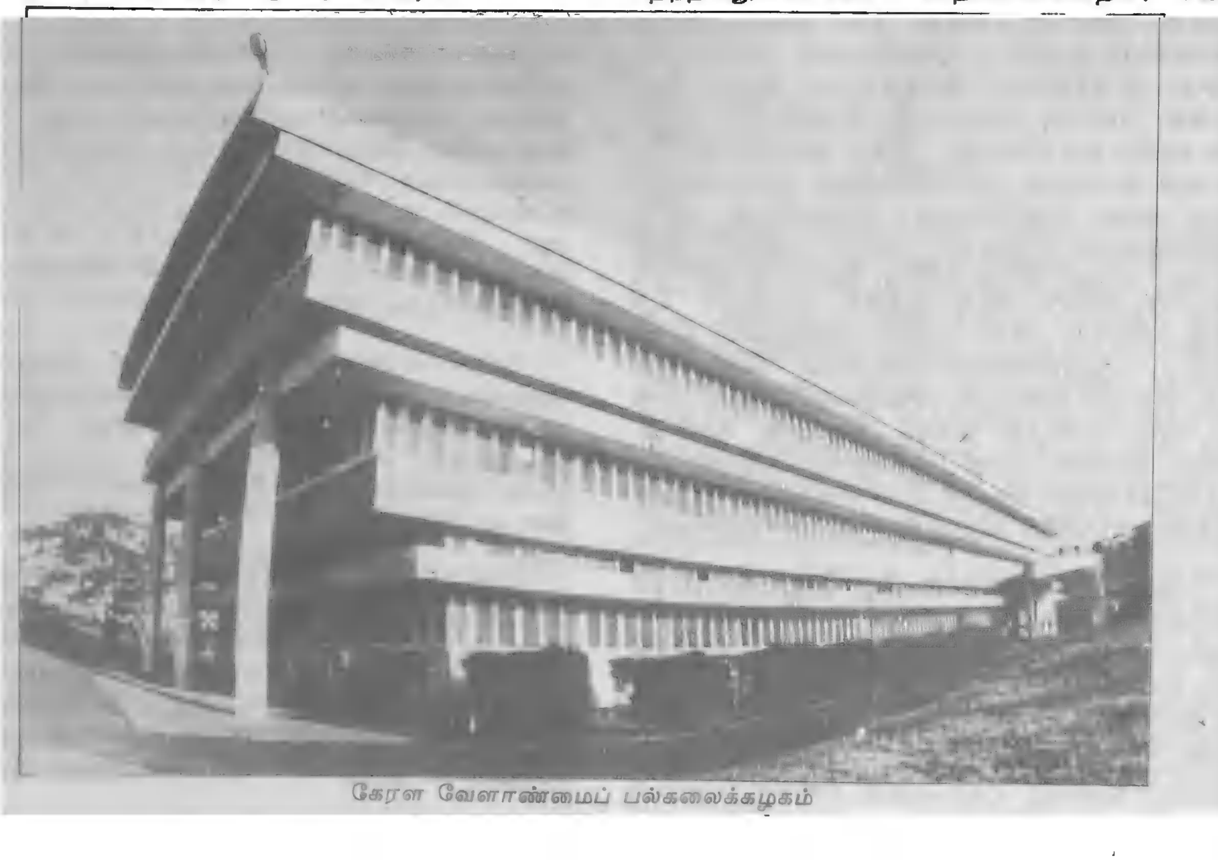
தனித் துறைகள உள்ளன பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் பெரிய நூலகம், கணிப்பொறி மையம (Computer Centre), ஆய்வகங்கள் முதலியன உளளன.

கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் புகுமுக வகுப்பு (Pre - Degree Course) முதல், முனைவா பட்டம் வரை (Ph D) பயில வசதிகள் உள்ளன. இப்பல கலைக்கழகத்தில அஞ்சல் வழிக் கல்வி நிறுவனமும் (Institute of Correspondence Courses) இயஙகி வருகிறது. ஆங்கிலமும் மலையாளமும் பயிறறு மொழியாகவும் தேர்வு மொழியாகவும் (Language of Examination) இருககினறன. 'பல்கலைககழகத் தூதுவன' (University Herald) என்னும் காலாணடு இதழ், கேரளப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளிவருகிறது.

கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின ஆளுகையில் ஏறத்தாழ நூறு கலலூரிகள் இயங்கி வருகினறன. இப்பல்கலைக்கழகத்தில இப்போது துணை வேந்தராக ஏ வி வர்கீசு (A V. Varghese) இருந்து வருகிறார்.

வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் கேரள மாநிலத்தில, வேளாண்மைக் கல்வி, வேளாண்மை ஆராயசசி விரிவாககச் செய்திப்பணி (Extension service) ஆகியவற்றை வளாச்சியுறச்செய்யும் நோக்கத்துடன 1971-ஆம் ஆண்டில, திருசசூருககருகே(Trichur)உள்ள வெள்ளணிக்காறை(Vellanikkara)என்னுமிடத்தில் **தோற்று**விக்கப்பட்டது. கேரள வேளாண்மைப் பல்**கலைக்கழ**கத்தில்(Kerala Agricultural University)வேளா**ண்மை** தொடர்பான உறுப்புக் கல்லூரிகளும் (Constituent Colleges), ஆராய்ச்சி மையங்களும்(Research Stations) உள்ளன. இங்கு ஆணும் பெணணும் பயிலுகின்றனர். வேளாணமைத் தொடர்பான பாடத்துறைகளில் இளம் அறிவியல், பட்டமேற்படிப்பு, ஆராய்ச்சிப் படிப்பு ஆகியவற்றில் பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கேரள வேளாணமைப் பல்கலைக் கழகத்தில், வேளாண்மைக் கல்லூரி (College of Agriculture), பழத் தோட்டக்கலைக் கல்லூரி (College of Horticulture), கால்நடை மற்றும் விலஙகின அறிவியல் கல்லூரி (College of Veterinary and Animal Science) ஆகிய நான்கு கலலூரிகள உறுப்புக கலலூரிகளாக விளங்குகின்றன. இவற்றைத் தவிரக்கேரள மாநிலத்தில் வேளாணமை, மீன் வளர்ப்பு, காலநடை மருத்துவம், பழத்தோட்ட ஆராய்ச்சி ஆகியவறறுக்காக மொத்தம் 23 ஆராய்ச்சி மையங்கள் உள்ளன. இவை கேரள மாநிலத்திலுள்ள தலையாய வேளாணமைப் பயிர்கள் பற்றியும், கால்நடை, கோழி வளர்ப்பு, மீன் வளாபபு, பழத்தோட்டம் ஆகியன குறித்தும சிறந்த ஆராய்சசிகளை மேறகொளகினறன. **எஸ்.த.**

கேரள வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம்

கேரள வர்ம வலிய கோயில் தம்பிரான் (கி.பி. 1815-1915): இவர் மலையாள மொழியில் சிறந்த கவிஞரும், உரைநடை எழுததாளருமாவார். கேரளநாட்டில கி.பி. 1815-ஆம் ஆணடில் தோனறிய இவர் இளமையிலேயே வடமொழிக் காவியங்களில் மிகுந்த பயிற்சியுடையவராக விளங்கினார். இவர் பெயர் கேரளவர்மா பெரிய கோயித் தம்புரான் என றும் குறிப்பிடப்பட்டுளளது. இவர், திருவிதாங்கூர் அரசரின் உடன்பிறநதாள மகளை மணந்து,அந்நாட்டு அரசியலில் பஙகு கொணடமையால, அரணமனை யில் சிறைசெய்து வைக்கப்பெற்றார். அஙகுச் சிறைப் பட்டிருந்தபோது தம் மனைவிககுத் தூது அனுப்பும் பாங்கில் மயில்விடுதூது என்று பொருள்படும் மயூர சந்தேசம் என்னும் காவியத்தை மலையாள மொழி யில் இயற்றினார். அது மலையாள மொழியில் ஒரு சிறந்த காவியமாகத் திகழ்கிறது. மலையாள உரை நடை வளம் பெறுவதறகு அடிகோலியவர்களுள இவர் குறிப்பிடத்தக்கவா. பாடப்புத்தக அமைப்புக் குழுவின் தலைவராக அமைந்து பல பாடப் புததகங களையும், விஞ்ஞான மஞ்சரி, திருவாஙகூர்ச் சரித திரம், பூவிவரணம் முதலிய நூல்களையும் வெளியிட் டுள்ளார். மலையாள மொழியில் சானறோாகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் தொகுததளிக்கும் 'மகத் சரித்திர சங்கிரகம்' எனனும நூலின பல தொகுதி கள் இவரால் எழுதப்பட்டன. இவா கால மலை யாள இலக்கியத் துறையில காணப்பெறற இலக்கிய இயக்கங்கள் பலவற்றிற்கும் இவர் அடிபபடை யாகத் திகழ்ந்தார்.

மலையாள மொழியில் இவர் ஐந்து கதகளிக் கதைகளை எழுதியுள்ளார். இவர் வடமொழியில காளிதாசன் இயற்றிய சாகுநதல நாடகத்தினை மலையாளத்தில முதனமுதலாக மொழி பெயர்த் தார். 'அக்பர்' எனப் பெயரிய வரலாற்று அடிப்படை யிலான புதின நூல் ஒன்றினை ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்த்துள்ளார். கவிதை இயறறுதல, உரைநடை எழுதுதல, மொழி பெயர்த்தல போன்ற துறைகளில் முனனோடியாகத் திகழ்ந்து மலையாள மொழி வளம் பெறப் பலலாற்றானும் உதவிய இவர், அம்மொழியில் பல எழுத்தாளர் உருவாகக் காரண மாக விளங்கினார். இவர், 'கவிகுல சக்கரவர்த்தி' என்றும், 'கேரள காளிதாசன' என்றும் அம்மொழிப் புலவர்களால் சிறப்பிகக்ப் பெற்றாா. இவர் வட மொழியில 29 நூலகளையும், மலையாளத்தில 11 கவிதை நூலகளையும வடமொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட 3 மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் 1915-ஆம் ஆண்டில் காலமா னார். அ.மா.ப.

கேரி அமெரிக்கக் குடியரசில மிசிகன ஏரியின் நுழைவாயிலில் உள்ள ஒருதொழில்நகரம். இது இந்தி யானா மாநிலததில் உளளது. உலகத்தில் உள்ள பெரிய எஃகு உறபத்தி மையஙகளில் கேரியும் (Gary) ஒன்றாகும். அமெரிக்க எஃகுப் பெரு நிறுவனம் 1905-இல் இந்நகரை அமைத்தது. இதன் நில அமைப்பு தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிக ஏற்றதாக உள்ளது. நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும் இதறகு அண்மையில் உள்ளன. இங்குள்ள பெரும் எஃகுததொழில நிறு வனத்தில 1919-இல் வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டவுடன, கூட்டாட்சிப் படைகள இந்நகரில புகுநது பல மாதங் கள் இஙகுக் காவல் புரிநதன. தேசிய அளவில் அமைதி ஏற்பட்ட பிறகு இங்கும் அமைதி ஏற்பட் டது. இதன மக்கள்தொகை 151,953 (1980). தெ.பா

கேரிங்கு, எர்மான்: முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு செருமனியில் தனித்தன்னாதிகக ஆட்சி அமைத்த இட்லருக்கு (Hitler) உறுதுணையாக இருநதவர்களுள எர்மான கேரிங்கு (Hermann Goering) என்பவரும் ஒருவர். இவர் கி பி. 1893-இல் பிறந்தார். இவர் செருமானிய விமானப் படைத தலைவராகவும், சட்டசபை உறுப்பினராகவும் பணி யாற்றியபின் இட்லரின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அவருககு அடுத்த உயர் நிலையில் ஆதிக்கம் செலுத் தினார். தாம் பணியாறறிய சட்டசபையைக் கொளுத்துவதற்கும் சூழ்ச்சிகள் செய்ய இவர் தயங்க வில்லை. இரணடாம் உலகப் போரில் செருமனி தோல்வியடைந்ததும் இவர் நஞ்சுணடு மாணடார். (1946), தெ.பா.

கேரேட்டாரோ: புதிய உலகில் மெகசிகோ நாட்டின் நடுபபகுதியில 11,488 9 ச கி மீ. பரப்புள்ள ஓர் அரசுக்குக் கேரேட்டாரோ (Que-re-taro) எனபது பெயர். இதன் தலைநகருக்கும் அதே பெயர்தான். இயந்திரப் பொருளகளையும், வேளாண்மைககுதவும் பல்வேறு கருவிகளையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழில் கள இங்கு நடைபெறுகின்றன. இங்குள்ள பருத்தி ஆலைகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இது ஒரு சுற்றுலாப் பயணிகள் மையமாகவும் விளங்குகிறது. முன்னர், இந்நகரம் ஆசுதெக்கியருக்கு (Aztecs) உரியதாக இருந்தது. இசுபானியர் கி பி. 1531-இல இதைக் கைப்பற்றினர். இசுபெயினின ஆட்சி நீண்ட காலம் தொடர்ந்திருந்தது. அதைக் கவிழ்க்க கி.பி. 1810-இல் கேரேட்டாரோ நகரில ஒரு சதி நடந்தது. பேரரசர் மாகசிமிலியனும் அவர்தம் தளபதிகள இரு வரும் கி.பி. 1867-இல் இங்குத் தோற்கடிக்கப்பட்டுச் சுடப்பெற்றனர். தெ பா.

கேரோலிஞ்சியர் ஐரோப்பாவில் பிரான்சு நாட்டில இடைக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த ஒரு குலத்தினர். பிரானசு நாடு கி.பி. 6,7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உளநாட்டுச் சணடைகளால் துயருற்றுக் கொணடிருந்தது. அயலவர் தாக்குதல்களாலும் இடையூறுகள மிகுந்தன.கேரோலிஞ்சியர் (Garoalingiars) எனனும் குலத்தினர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாணடின் இறுதியில் அமைத்த புதிய அரசு உளநாட்டு வேற்றுமைகளையும் அயலவர் தாக்குதலகளையும் ஒருவாறு முடிவுறச் செய்தது. இப்புதிய அரசைத் தோற்றுவித்த சாதனை சாாலசு மார்ட்டல் (Charles Martel) என்ற மன்னனுக்கு உரியது. இவன பெயரனான சார்லமேன் (Charlemagne) கி.பி. 800-இல பட்டம் சூட்டிக் கொணடபின், பிரான்சின வரலாறறில் ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. கேரோலிஞ்சிய குலத்தைத் தொடங்கியவன் மூன்றாம் பிப்பின என்பவனாக இருந்தபோதிலும். அவன மகனான சார்லமேன கேரோலிஞ்சியப் பேரரசுககுப் புகழைத் தேடித் தந்தான். அவன் காலவழியினர் அப்பேரரசைத் தொடர்ந்து விளஙகச்செய்யத் தவறிவிட்டனர். அது கி பி. 843-இல் மூனறு பகுதிகளாகப் பிரிந்தது. பரநது விரிந்திருநதகேரோலிஞ்சியப் பேரரசை நன்கு ஆளும் திறன்படைத்த அரசன் அரியணை ஏறவில்லை. நாட்டைத் தமது குடும்பச் சொத்தாகக் கருதி விருப்பம் போல பிரிவினை செய்துகொண்ட அரசர்களின் கீழ்ப்பேரரசு சிதைவுற்றதில வியப்பிலலை. பேரரசு சிதையத் தொடஙகி கி.பி. 843-இல அதன முதல் கட்டத்தை எட்டியது. பின், பல அயலவர் படையெடுப்புகளால் மேலும் மேலும் வலுவிழந்து வந்தது. நிலமானியப் பிரபுககளின ஆதிககம் தலை தூக்கலாயிற்று. கான்சுடன்டைன பேரரசும் மறறப் பேரரசுகளும் எய்திய முடிவையே கேரோலிஞ்சியப பேரரசும் அடைந்தது. கேரோலிஞ்சியரின் உயாநத குறிக்கோள், 'அரசும்கிறித்தவத் திருச்சபையும், ஒரே ஆட்சியின் இரு தோற்றங்கள்' என்பதாகும் ஆகவே, கி.பி. 9-ஆம நூற்றாண்டில் இரண்டுமே நலிவுற்றுச் சிதைந்தன. மேற்கு ஐரோப்பா தறகாப்பின்றித் தடுமாறியது தனியரசுகள் பல தோன்றின. சார்ல மேன் பேரரசின செருமானியப் பகுதியையும் பிரெஞ்சுப் பகுதியையும் இணைத்து அரசாட்சி நடத்திய இறுதிக்கேரோலிஞ்சியப் பேரரசன் பருத்த சார்லசு (Charles, the Fat) என்பவனாவான். திறமையின்மை காரணமாய் அரியணையிலிருந்து அவன் கி.பி. 885-இல் அகற்றப்பட்டான். பிரெஞ்சுப் பிரபுக்கள் முயற்சிகளின் விளைவாக ஊ கேபட்டு (Hugh Capet) என்ற தலைவன கி.பி. 987-இல் அரசன் ஆக்கப்பெற்று காப்பேசிய (Capetian) குல ஆட்சி தோனறியது.

தெ.பா.

கேலவ்டெட்டு, தாமசு ஆப்கின்சு (கி.பி. 1787-1851) கல்விக்காகப் பணத்தைச் செலவழித்துப் புகழ்பெற்ற பெருஙகொடையாளா; அமெரிக்க நாட்டில் முதன்முதலாகக் காது கேளாதவர்களுக்காகப் பள்ளியை நிறுவியவர். ஏல் பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1805-இல் பட்டம் பெற்ற தாமசு ஆப்கின்சு கேலவ்டெட்டு (Thomas Hopkins Gallaudet) காது கேளாதோர் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டத் தொடஙகினார். இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று, குறியீட்டுச் செய்தி வெளிப்பாட்டு முறையினைக் (Sign Method of Communication) கற்றார். அமெரிக்காவிற்கு கி.பி. 1816-இல் திரும்பிய கேலவ்டெட்டு, 'வாய் பேசாத ஊமை மற்றும் செவி கேளாதோருக்கான அமெரிக்க இல்லம்' (American Asylum for Deaf-mutes)) என்னும் பள்ளியைக் கனெக்டிக்கட்டு (Connecticut) மாநிலத்தில ஆர்ட்போர்டு (Hartford) என்னுமிடத்தில் நிறுவினார். ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளுககும் மேலாக, இப்பள்ளி காதுகேளாத மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி மையமாக விளஙகிற்று. பணி ஓய்வினை கி பி. 1830-இல் பெற்ற கேவலடெட்டு, நியூயார்க்குப் பல்கலைக் கழகத்தில (New York University) கல்வித் தத்துவத்தின்(Philosophy of Education) முதற் பேராசிரியராக ஓராண்டு (கி.பி. 1832 - 1833) பணியேற்றார். இவரது நூலின் பெயர் 'இளைஞர்க்கான ஆசிரியர் கல்விக் கல்லூரித் திட்டம்' (Plan of a Seminary for the Education of Instructers of Youth: 1825) என்பதாகும். இந்நூலில் காதுகேளாதோர் சிறப்புப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியின் இனறியமையாமையை விளக்கியுளளார். குழந்தைகளுக்கும் காது கேளாத குழந்தைகளுக்கும் பயன்படும் வகையில பாடநூலகளை எழுதியுள்ளார் இவர் பிலடெல்பியாவில (Philadelphia) பிறந்தவர். அமெரிக்க அரசு ஆர்ட்போர்டு என்னுமிடத்தில் இவரது பெயரை நினைவு கூரும் வகையில் செவி கேளாதோருக்குக் கேலவ்டெட்டு கல்லூரி (Gallaudet College) என்னும் உயாகல்வி நிறுவனம் ஒன்றை நடத்துகிறது

எஸ்.த.

கேவலவியதிரேகி என்ற சொல், இநதிய மெய்ப்பொருளியலில் நியாய வைசேடிகப்பிரிவில், அனுமானத்தை விளக்கும்போது கையாளப்படுகிறது. ஒரு பொது உரையை (Vyapti) ஏற்படுத்த இலிங்கமும் (Linga) சாத்யாவும் (Sadhya) ஒரே சமயத்தில் இல்லாமலிருந்தால் அதைக் கேவலவியதிரேகி (Kevalavyatireki) என்று கூறலாம். இத்தகைய பொது உரையின் அடிப்படையில் எழுந்த இலிங்கத்தைக் கேவலவியதிரேகி இலிங்கம்(Kevalavyatireki Linga) என்று

கூறலாம். இந்த இலிங்கத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த அனுமானத்தைக் கேவலவியுதிரேகி அனுமானம் என்று கூறலாம் உதாரணமாக, பூமி பிற தனிப் பொருள்களான தண்ணீர், காற்று முதலியவற்றிடமிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது. பூமிக்கு மணம் உண்டு.மணம் பூமிக்குரியதனிச் சிறப்பு. இது மற்றைய பொருளகளில் இல்லை.ஆகையால்,இங்கே உபயோகப் படுத்தப்படுகினற பொது உரை எதிர்மறையானது, இநதப் பொது உரை மணம் இல்லாத, அதேசமயம் பூமியும் இல்லாத பொருள்களிலிருநது கிடைக்கப் பெற்றது. இந்தியத் தத்துவ இயலார் ஆகாசத்திற்கு ஒலியும, காற்றிற்கு உணர்வும். நெருப்பிற்கு நிறமும, தண்ணீருககுச சுவையும், பூமிக்கு மணமும உண்டு எனக் கூறுவர். இரா.கோ.

கேவலான்வயி எனற சொல இந்திய மெய்ப் பொருளியலில் நியாய வைசேடிகப் பிரிவில் அனுமானத்தை விளக்கும்போது கையாளப்படுகிறது.

ஒரு பொது உரையைக் (Vyaptı) கண்டுபிடிப்ப தற்கு இலிங்கமும் (Linga) சாத்யாவும் (Sadhya) ஒரே சமயததில ஒரு உரையில அமைநதிருக்க வேணடும். இதற்கு எதிராக உரைகள் அமைநதிருக்ககூடாது. புகை இருககின்ற இடத்தில நெருப்பு இருக்கவேண டும். உதாரணமாகச்சமையல் அறை, இருபபுப்பாதை இயந்திரம், தொழிலகம முதலியன. அதேபோல புகை இலலாத இடத்தில் நெருப்பிருககக் கூடாது. உதாரணமாக ஏரி, நூலகம் முதலியன.

ஒருபொது உரையாகிய எலலாந் தெரிந்துகொளளு கிற பொருளகளெலலாம் பெயரிடுவதறகேற்றவை யாக உள்ளன. இத்தகைய தெளிவான அலலது நேர்நிலையான எடுத்துககாட்டுகளில் இலிஙகமும (தெரிந்துகொள்ளும் தன்மையும்) சாத்யா (பெயரிடும் தன்மையும்) அமைந்திருக்கின்றன. இலிங்கம என்பது தெரிந்து கொளகின்ற பொருள். ஆகையினால் கேவலான் வயி எனப்படும். இது மில்லின உடனபாட்டு முறையை ஒத்திருக்கிறது. மில்லின்முறையில் நோயின காரணத்தைக கண்டுபிடிப்பதற்கு, ஒரு விடுதியில நோயுள்ளவர்கள சாப்பிட்ட உணவைச் சோதனை செய்து பார்த்தபிறகு, நோயில்லாதவர்கள் சாப்பிட்ட உணவுடன் ஒத்துப்பார்த்து, எந்தப் பொருளைச் சாப்பிட்டதினால் நோய் வருகிறது என்று கணடுபிடித்தல் உடன்பாட்டு முறை. இரா.கோ.

கேள்கர், நரசிம்ம சிந்தாமன் சிறந்த எழுத்தாளர். இவர் திலகர் சரித்திரம், அயர்லாந்தின சரித்திரம், மராட்டியரும் ஆங்கிலேயரும முதலிய நூல்களை மராத்திய மொழியில எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். இவர் கி.பி. 1872–இல் பிறந்தார். சரித்திர நூல்கள் தவிர, நாடகங்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார். இவர் எழுதியுள்ள கவிதைகளும் போற்றறகுரியன. இவர் வாழ்க்கையில் கடைபபிடித்து ஒழுகிய கொள்கைகள் மக்களால பின்பற்றத் தககவை. மெய்ப் பாதையில் செல்லும் ஒழுக்க சீலனுக்கு அச்சமெதற்கு என்பது இவர் கருத்தாகும். மரணத்திற்கும் இவர் அஞ்சவிலலை. கடன பெற்றவன் கடன் கொடுத்து உதவியவருக்குக் கடனைத் திருப்பித் தருவது போனறது சாக்காடு, அதை வரவேற்க வேண்டுமேயன்றி அஞ்சககூடாது. அவ்வாறு இவர் கூறினார். யாரையும வெறுப்பதை இவர் விருமபினாரிலலை. கருத்து வேறுபாடு உடையவர்களுடன ஒததுப்போக வேண்டுமேயன்றிச சசசரவிடுதல் சரியனறு என்பதும் இவர் கொள்கை. ஒரு சிறநத இலக்கியம எனறால அது எவவாறு இருக்க வேணடுமெனறு இவர் கூறியுள்ள கருத்துகள இலக்கிய எழுததாளாகளுக்குப் பயனபடக் கூடியவை; ஆராய்சசியின் அடிப்படையில் அமைந்தவை. இலக்கியத்திற்கும் ஒன்பான் சுவைகளுககுமுளள தொடர்பு இவரால விளககப் பெற்றுளளது. இவர் கருததுகள புதியனவாக இருந்த போதிலும் ஆழந்து சிநதிககத் தககவை. இவர் எழுதியுள்ள நாடக நூல்களில 'கிருட்டிணார்ச்சுன யுத்தம்' 'போலி வீரனின ஆாப்பாட்டம்' இரணடும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பானிப்பட்டுப் போரைப் பின்னணியாகக் கொணடது இரண்டாம் நாடகம். இவையன்றி, வேறு ஆறு நாடகஙகள் இவரால் இயறறப் பட்டுளளன. இவா பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் சேவை புரிந்துளளார். கேசரி என்ற செய்தித் தாளும் 'சகயாததிரி' எனற இதழும் இவா சிறநத பத்திரிகை ஆசிரியா எனபதைக் காட்டும். இவருடைய புலமையை உணாந்த பாலகஙகாதர திலகர் இவரைத் தம் முதல துணைவராக அமர்த்திக் கொணடதும இஙகுக குறிப்பிடத் தக்கது. இவா 1947–ஆம ஆணடில மரணமடைந்தாா. ச.அ.

கேள்வி நேரம் என்பது பாராளுமனறக் குடியாட்சி முறையை ஏறறுச் செயற்படுத்துகிற நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் வாககாளர்களால தேர்ந்தெடுககப் பட்ட உறுப்பினர்களையுடைய சட்டமன்றததின அன்றாடக் கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில், சட்டமனற உறுப்பினர்கள, ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுச சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவுமுள்ள அமைச்சர்களை நோக்கி அவரவர் துறையின் செயல் பற்றிக் கேள்விகளைக் கேட்டு, அவர்களிடமிருந்து விடைகளைப் பெறுதற்காக ஒதுக்கி வைக்கப்படும் நேரம் ஆகும். சாதாரணமாகக் கேள்விநேரம் (Questıon Hour) என்பது கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில் வினா – விடை

களுக்காக ஒதுக்கி வைக்கப்படும் ஒரு மணிக்கால அளவைக் குறிக்கும்.

கேள்வியும், விடையும்: ஒரு குறிப்பிட்ட நாள் கூட்டத்தின் தொடக்கத்தில் கேள்வி கேட்க விரும்பும் சட்டமன்ற உறுப்பினர், அதற்குக் குறிப்பிடப்பட்ட சில நாட்களுக்கு முன்னரே,(தமிழநாட்டுச் சட்டமன்ற விதிகளின்படி 15 நாட்களுக்கு முன்னர்) கேள்வியை எழுதி மன்றத் தலைவருடைய அலுவலகத்துக்கு (Speaker's Office) அனுப்புதல் வேண்டும். அதை அவ்வலுவலகம் அரசாங்கச் செயலகத்தில் அக் கேள்விக்குத் தொடர்பான அமைச்சுத்துறைக்கு விடுக்க, அமைச்சுத்துறை விடையை வரைந்து, அமைச்சருக்கும் மன்றத் தலைவருக்கும் கேள்வியை யும் விடையையும் அளிக்கும். கேள்விக்கு ஒரு எண கொடுக்கப்பட்டு, அது கேள்வி கேட்கும் உறுப்பின ருக்கு அறிவிக்கப்படும். கேள்வி, அமைச்சரின் ஆட் பண்பைப் பற்றியதாக அல்லாமல், அவருடைய துறையின் சீர்கேட்டைச் சுட்டிக் காட்டுவதாகவும், அச்சீர்கேட்டைப் போக்குதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துளளது என்று அறிவித்தல் வேண்டுமென்றும் இருத்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட கூட்டநாள் கேள்வி நேரத்தில் மன்றத்தின் தலைவர் கேள்வியின் எண்ணை உரக்கச் சொன்னதும், அதற் குரிய உறுப்பினர் எழுந்து மன்றத்தலைவரை நோக் கிக் கேள்வியைச் சொல்லிவிட்டு அமர்ந்ததும், அதற் குரிய ஆட்சித்துறை அமைச்சர் விடையைச் சொல்லுவார். சில சமயங்களில் அமைச்சருடைய விடை உறுப்பினருக்கு நிறைவளிக்காமலிருந்தாலும், கூடுதல் செய்தி கூறப்பட வேண்டிய கேள்வியாக இருந்தாலும், கேள்வி கேட்ட உறுப்பினர் முன்னறி விப்பு இன்றி மன்றத் தலைவருடைய இசைவுடன் உடனே துணைக்கேள்வி (Supplementary Question) கேட்கலாம். கூர்ந்த அறிவுத்திறனுடைய உறுப்பின ருடைய துணைக் கேளவியாலதான் அமைச்சர்கள் சரியான விடை கூற முடியாமல் திகைப்பர். ஆகை யால் கேளவிநேரமே மன்றத்தின் அன்றாட நட வடிக்கைகளில் மிகவும் விறுவிறுப்பும், சுவையுமுடைய பகுதியாகும்.

அரசியலமைப்பு வகையினாலும், கேள்வி நேரம் மிகவும் முக்கியத்துவமுடையதாகும். எவ்வாறெனில இதில்தான ஆட்சியாளர்கள், அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்துவோரின் பேராளர்களுக்குத் தங்களுடைய செயல்களைப் பொறுத்தவரையில நேர்முகப் பொறுப் போடிருக்குமாறு செய்யப்படுகின்றனர். கேளவி விடைகளைப் பற்றிய செய்திகளையெல்லாம், நாட்டு மக்களும் உலக மக்களும் நாளேடுகளின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளுகினறனர். சில சமயங்களில் அமைச் சர்களின் விடைகள் மன்றத்தின் பெரும்பாலோருக்கு நிறைவளிக்காவிடின், அவை காரணமாகவே அரசாங் கத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுதற்கும், அது நிறைவேற்றப்பட்டால் அர சாஙகம் பதவி விலகவோ, மன்றம் கலைக்கப்பட்டுப் பொதுத் தேர்தல நடத்தப்படவோ வேண்டிய சூழ் நிலையும் தோன்றுதல் கூடும். வரிசெலுத்தும் குடி மக்களுக்கு அரசாங்கம் பொறுப்போடிருந்து, அவர் கள் குறைகளை அவர்களுடைய பேராளர்களிடம் கேட்டு, நீக்கிய பின்னரே, அவர்களிடம் வரிப்பணத் துக்கான திட்டங்களைக் கூறி, ஒப்புதல் பெற்று வரி வாங்குதல் வேண்டும் என்பது ஆங்கில நாட்டில் கி.பி. 1265-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே பின்பற்றப்படுகிற ஒரு குடியாட்சி மரபு ஆகும். இவ்வழக்கமே பாராளு மன்றக் குடியாட்சி முறையில் காணப்படுகிற ஒரு தனிச்சிறப்பு ஆகும். அமைச்சர்களும், ஆட்சித்துறை அதிகாரிகளும் சட்டமன்றத்தால் ஒப்புக கொளளப் பட்ட கொள்கைகளினின்றும் சட்டங்களினின்றும், சிறிதும் வழுவாமல அவற்றின் நோக்கங்கள் நிறை வேறுமாறு பணி செய்ய அவர்களைத் தூண்டுவது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கும் கேளவி கேட்கும் உரிமையேயாகும். எனவே, சட்டமன்றத்தி லுள்ள கேள்விநேரம் ஆட்சிச் செயல்களை வெளிப் படுத்தும் ஆய்வு விளக்கு (Search-Light) எனப்படும். பாராளுமன்றத்துக்கு ஆட்சித்துறை பொறுப்போடி ருக்குமாறு செய்வதற்குக் கையாளப்படும் பல முறை களுள கேளவி நேரமும் ஒன்று ஆகும். பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Warner, Richard, A., The Principles of Public Administration, London, Issaac Pitman & Sons, 1947.

White, L.D., Introduction to the Study of Public Administration, New York, Macmillan Company, 1958.

Willoughby, W.F., Principles of public Administration, washington, D.C., Brookings Institute, 1927.

கேன்சு பரோ, தாமசு (கி.பி. 1727-1788) ஒரு புகழ் பெற்ற ஆங்கில ஓவியர்; உருவப் படங்கள், நிலப்படஙகள் ஆகியவை வரைவதில் வல்ல வர். இவர்தம் தொடக்க கால ஓவியங்களில் தச்சு (Dutch) என்ற ஓவியர் வரைந்த நிலப்படங்களின் தாக்கம் உள்ளது. இவர் வெறும் நிலக் கிடக்கையை (Topography) மட்டும் காட்டுவதை விட்டுச் சிந தனையைத் தூண்டுமாறு ஓவியங்களைத் தீட்டினார்.

இவர் நிலப்படத்தை உருவப்படத்துடன் இணைத்து வரைந்தார். இவர் பரந்த தோற்றங்களில் அமைந்த நாட்டுப்புற இயற்கைக் காட்சியின் பின்னணியில் சிறிய அளவிலான உருவங்களை வரைந்தார்.

பரோவின் கிரகாம் ஓவியம்

கேன்சுபரோ (Gainsborough, Thomuas) இங்கிலாந்திலுள்ள சட்பரி (Sudbury) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1727-இல் ஓர் ஏழைக் கம்பளி வணிகருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஓவியத்தின் மீது கொணட நாட்டத்தின் காரணமாகத் தம் 14-ஆம் வயதிலேயே இலணடனுக்கு ஓவியப் பயிற்சி பெறச் சென்றார். அங்கு மார்கரெட்டு பர் (Margaret Burr) என்ற பெண்ணை கி.பி.1746-இல் மணந்தார். பினனர் கி.பி. 1748-இல் தம் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பி,இப்சு விச்சு (Ipswich), பாத்து (Both) ஆகிய இடங்களில் தங்கி ஓவியப் பணியாற்றினார். இவர் மத்திய தரைப் பகுதிகளில் சில காலம் ஒரு சுற்றுலா உருவப்பட ஓவியராகத் திகழ்ந்தார். அங்கிருந்து கி.பி 1768-இல் இலண்டனுக்குச் சென்று ஓவியக காட்சியினைத் தொடங்கினார். இவர் பேரரசுக் கல்விக் கழகத்தைப் (Royal Academy) பிறருடன் சேர்ந்து உருவாக்கினார்.

பண்ணையின் இயற்கைக் காட்சிப் பின்னணியுடன் இவர் கி.பி. 1750-இல் வரைந்த இராபர்ட்டு ஆண்ட்ரூசு (Robert Andrews) என்ற கணவன்மனைவியின் உருவப்படம் ஒரு முன்மாதிரியான ஆங்கில உருவப் படமாகத் திகழ்ந்தது. இவர் தீட்டிய உருவப் படங்களுக்கு கி.பி.1759-க்குப் பின்னர் அதிகமான வரவேற்பு இருந்தது. அதற்குப் பின்னரே இவர் தாம் விரும்பிய நிலப்படங்களை வரைவதில் ஆர்வம் காட்டினார். வான் தைக்கு (Van Dyck) என்ற ஓவியரின் தாக்கத்தினால் கி.பி,1770-இல் இவர் வரைந்த 'நீலச் சிறுவன்' (Blue Boy) என்ற ஓவியம் அதிகமான புகழ் பெற்றது. இந்த ஓவியம் 1928-இல் 8 இலட்சம் தாலருக்கு (Dollar) விலை போயிற்று. அண்டிங்டன் (Huntington) கலைக் கூடத்தில் வைத்திருந்த இலிகோனர் பிரபுவின் (Viscount Ligonier) ஓவியமும், எடின்பர்குத் தேசியகூடத்தில் வைத்திருந்த கிரகாமின் ஓவியமும் மிகவும் புகழ்பெற்ற படைப்புகளாகும். சிறப்புமிக்க இந்த ஆஙகில ஓவியர் கி.பி. 1788-ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் இறநதார். பூ.த

கேனோபநிடதம் சாமவேதத்தைச் சார்ந்தது.இவ்வேதத்திற்குத் தாண்டிய, தலவகார என்னும் இரு பிராம்மணங்கள் உண்டு. தலவகாரப் பிராம்மணத்தின் நான்காம் அத்தியாயத்தில்,10-ஆம் அநுவாகத்தில் இவ்வுபநிடதம் உள்ளது. எனவே, தலவகார உபநிடதம் என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு.

சீடன், எதனால் தூண்டப்பட்டு மனம் தனக்கு விருப்பமான பொருள்களைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறது என்று கேட்க, குரு விடையளிக்கிறார். இவ்விதமே சீடன் மேலும் மேலும் வினாக்களைக் கேட்கிறான். ஒவ்வொன்றிற்கும் அவர் விடை கூறுகிறார். ஆகையால் 'எதனால்' என்ற பொருளைக் குறிக்கும் 'கேன' என்ற வடமொழிச் சொல்லால இவ்வுபநிடதம் கேனோபநிடதம் என வழங்குகிறது.

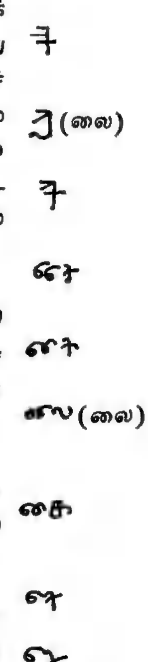
இதில் 35 செய்யுள்கள் நான்கு பகுதிகளில் உள்ளன. முதற் பகுதி: எதனால தூண்டப்பட்டு மனம், பிராணன், பேச்சு, கண், காது இவை இயங்குகின்றன என்ற சீடனுடைய கேள்விக்கு, குரு விடை கூறுகின்றார். 'காதுக்குக் காதாகவும், மனத்துக்கு மனமாகவும், பேச்சுக்குப் பேச்சாகவும், பிராணனுக்குப் பிராணனாகவும், கண்ணுக்குக் கண்ணாகவும் எது உள்ளதோ அதுதான் தூணடுகிறது. இதைத் தெரிந்து கொண்டவர் அமரர்களாக ஆவார்கள். நாம் அறிநது கொண்டவற்றினின்றும் அது வேறுபட்டது. மனத்தால் அதை எண்ணவும் முடியாது. கணணால் பார்க்கவும் முடியாது, காதால் கேட்கவும் முடியாது. இது தான்பிரம்மம் என்னும் பரம்பொருள். இரண்டாம் பகுதி: நான் அதனை அறிகிறேன் என்று சொன்னால், அதனுடைய மிகச் சிறிய பாகத்தைத் தான் நீ அறிநத

வனாக ஆவாய். நான அதனை நனறாக அறிந்துள ளேன எனறு எணண முடியவில்லை, அறியவிலலை எனறும கூற முடியவில்லை. எவன் இவ்விதம் உணர் கிறானோ அவன அதனைத தெரிநதுகொணடவன் ஆவான. மூனறாவது பகுதி: அசுரர்களைத தேவர்கள சணடையில வெனறபோது தாங்களே வெனறதாக எணணினா அபபோது பிரம்மம் அவர்களுக்கு முனபு தோனறியது அது யாா என்று அககினி தேவனாலும, வாயு தேவனாலும், இந்திரனாலும் அறிய முடிய விலலை. அவாகள் ஒவ்வொருவரும் அதனிடம சென்று நீ யாா எனறு வினவ, அது அககினியைப் பாாதது நீ இநதப் புலலை எரித்துவிடு எனறு சொல் லிற்று. அதைக கொளுதத அககினியாலமுடிய வில்லை. அவ்விதமே இந்தப் புல்லை எடுத்துச செல எனறு வாயுவைப் பாாத்துக கூற, வாயுவால் அதனை அசைககவும் முடியவில்லை அப்போது இநதிரன அதன அருகில வர, அது மறைநதுவிட்டது. அச்சம யம இமவானுடைய பெணணாகிய உமை அங்கு வந்தாள். அவளிடம் இது யாா எனறு இந்திரன கேட்டான். நான்காம் பகுதி: உமை இந்திரனிடம் அது பிரம்மம என்று கூறினாள். அதனால் அககினி, வாயு, இந்திரன ஆகிய மூவரும் மற்றத் தேவர்களைக் காட்டிலும உயர்நதவர்கள என்றும, தங்களுககு முன்பு தோனறியது பிரம்மம் என்று அவாகள அறிந்தாா கள எனறும் தெரியவருகின்றது. இநதிரன் ஒருவனே உமையினிடமிருநது இதனைத தெரிநது கொணட தால் அவன்தான் தேவர்கட்குத் தலைவன். இத் தேவர்களுக்கு முனபு தோனறியபிரம்மம் மின்னலைப் போல் தோனறி மறைநதுவிட்டது. கண்களுக்குத் தோற்றமளித்தது போல், மனத்திற்கும் பிரம்மம் தோனறும். ஆனால் மனம் இதனை நீணட காலம் நினைக்கமுடியாது பிரம்மமானது அடையத தக்கது; விரும்பத்தக்கது இதுதான் பிரம்மத்தைப் பற்றி உப நிடதத்தில கூறப்படும செய்தி. இந்திரியஙகளை அடககி வைததல, தான் செய்ய வேண்டிய கரு மத்தைச் செய்தல ஆகியவை பிரம்மத்தை அடைவ தற்கு உரிய வழிகள். வி.வ.

கை ககர மெய்யோடு ஐகாரத்துக்குரிய முயற்சியும் கலந்தால் இநத ஒலி தோனறுகிறது. க எனற மெயயெழுத்துக்கும் ஐ என்ற உயிரெழுத்துக்கும கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைப் பார்க்க. வாயைத் திறந்து அடித்தொண்டையிலிருந்து எழும் ககர ஒலியோடு, இளித்து மேலணணததை இறக்கிய நிலையில் தோன்றும் ஒலியே கையாகும்.

ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாகமக்களுடைய உடல் உறுப்புகளுள் ஒன்றை இது உணர்த்துகினறது. அதனடியாகப் பல பொருளகளையும தரவலலது.

உருவம்: இடப்புறம் நோக்கிக் ககரத்தின் உருவத்திலிருந்து இழுக்கப்படும் கோடுகளே இதன் உருவம் ஆகும். ஒரே இடத்திலிருநது அல்லது மேலும் கீழுமாக இழுக்கப்படலாம். கி மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சோந்த மதுரை மாவட்டம் மீனாட்சிபுரம் (மாங்குளம்) கல்வெட்டில் மேலும் கீழுமாகக் காணப்படுகின்றது. அரச்சலூர்க கலவெட்டில் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாணடில் ஒரே இடத்திலிருந்து இந்த இரு கோடுகளும் இழுக்கப்பட்ட உருவம் காணப்படுகின்றது. இது லை எனற எழுததில் காணப்பட்டாலும் ‘கை’க்கும் பொருநதும ...

அடுத்தபடியாக இந்த இரு கோடுகளும் இரு வளைந்த கோடுகளாக மாறின. ஒனறை ஒன்று அடுத்து எழுதப்பட்டன. பல்லவ பரமேச்சுரவர்மனின் கூரம் செபபேடுகளில் இந்த உருவம் வேறு எழுத்துகளுக்குக காணப்படுகினறது. ‘கை’ க்கும் இது அமையும் என்று சொல்லலாம்.

அடுத்த நிலையில் இவ்விரண்டும முற்றிலும் இரட்டைக் கொம்பாக இணைத்து எழுதப்பட்டன. விசயநகர மன்னன் அசசுத ராயனின் திருவரஙகம் கல்வெட்டில் இக்காலத்து உருவம் காணப்படுகின்றது. .. ...

வட்டெழுத்தில முதலில் இருந்தே ஏறக்குறைய ஒரே உருவந்தான் காணப்படுகின்றது.திருநாதர்குன்றுக்கலவெட்டிலும்(கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டு) அதற்குப்பின கேரளத்தில (கி.பி. 17-ஆம நூற்றாண்டு) பாலியம் செப்பேடுகளிலும் இவ்வுருவத்தைக் காணலாம். .. ... கே.ஜி கி.

கைக்கோடரி பழங்கற்கால மனிதன் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளுள் ஒரு வகை. இக்காலக் கோடரி போன்று இது வடிவம் கொண்டுள்ளமையால் கைக்கோடரி எனக் கூறப்படுகிறது. இக்கருவி பெரும்பாலும் தோணடுவதற்கே பயன்பட்டது. இது தடித்த தலைப் பாகத்தையும் அதிகமான அளவில

மூல ஒட்டினையும் கொண்டு விளங்கும் கருவியாகும். அபிவிலலியன் பண்பாட்டுக் கைக்கோடரிகள் ஒழுங குருவம் அற்ற கைககோடரிகளாக விளங்குகின்றன. கைக்கோடரி முதனமுதலில் ஆப்பிரிக்காவில் கூழாங் கற் கருவிகளைப் பயன் படுத்திய மக்களால் பயன் படுத்தப்பட்டது. பின்னர் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடு களிலும் இந்தியா போன்ற தெற்காசிய நாடுகளிலும் இக்கைக்கோடரிகளைப் பழங்கற்கால மக்கள் பயன் படுத்தினர். உலக நாடுகளில கிடைக்கும் கைக்கோடரி கள் யாவும் அமைப்பில் ஒரே வடிவம் கொண்டவை. சிறு சிறு மாறுதலகளே இவற்றில் காணப்பட்டன. அச்சூலியன் காலக் கைக்கோடரிகள் அபிவில்லியன் கைக்கோடரிகளைவிடத் தரத்தால் உயர்ந்தவை; கூர்மையான வெட்டுப் பகுதியை உடையவை. அச்சூலி யன் காலத்தின் பிற்பகுதியில் கிடைத்த கைக்கோடரி கள் இருமுக வெட்டுப் பகுதிகளைக் கொண்டு விளங் கின. இந்தியாவில குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் சென்னைக்கு அருகில் திருவள்ளூர் வட்டத்தில் கிடைக்கும் பழங்கற்காலக் கைக்கோடரிகள் சென்னைக் கைக்கோடரிகள் (Madras Hand Axes) எனக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் வடமதுரையில் கிடைக்கும் கைக்கோடரிகள் அபிவில்லியன் கைக்

கைக்கோடரி

கோடரிகளை ஒத்தவை; கரடு முரடானவை; வெட்டு விளிம்பு நேரற்றவை; ஒழுங்குருவம் அற்றவை. இப் பகுதியிலேயே கிடைக்கும் அச்சூலியன கைக்கோடரி கள செதிள் போன்ற தோற்றம் பெற்று அபிவில்லி யனை விட நேர்த்திமிக்கவை. இவை சிறுத்த அளவில் பேரிக்காய் உருவமும் நீள்வட்ட உருவமும் பெற்று விளங்குபவை. இக் கைக்கோடரிகள் மணணைத் தோண்டவும் மரத்தை வெட்டவும் சீவவும் இறைச் சியை வெட்டவும் பயன்பட்டன. சு.இரா.

கைகேயி: வாய்மையும் மரபுங்காத்த தயரத மன்னரின் இளைய பட்டத்தரசியாயும், கேகயமன்ன னின் மகளாகவும், மாணபமை பரதனின் தாயாகவும் இராமாயணக் காவியத் திருப்பு மையமாகவும், பேரெழில் மடவரலாகவும் சித்திரிக்கப்படுகின்ற காவிய நாயகியே கைகேயியாவாள். இககைகேயியின் பணிப் பெண்ணாக விளங்கியவள் மந்தரை என்னும் கூனி.

தயரதச் சக்கரவர்த்தி தன் மூத்த மகன் இராம னுக்கு முடி சூட்ட முடிவு செய்தான். அச் செய்தி நகர மாந்தர் அனைவர்க்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. மறு நாள் இராமன் மணி முடி தரித்து அயோத்தியின் இளவரசுப் பட்டம் சூடப்போகின்றான் என்று மகிழ்ச்சிக் கடலில் மக்கள் திளைத்தனா.

அயோத்தி நகர மாந்தர் அனைவரும் தத்தம் வீட்டு விழாவாக எண்ணி நகரை அலங்கரிக்கத் தொடஙகினர். பேரொலியும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமும் எங்கும் நிறைந்தன. 'நாளை இராமன் மணி முடி சூடு வன்' எனற பேச்சே அயோததி எங்கும் எதிரொலித் தது. இத்தருணத்தே இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல கொடுமையின் உருவாகிய கூனி தோனறி நகரணிக்குக் காரணங் கேட்டறிநது நலிவும் சோாவுமுற்றாள். இவ்விடத்தேதான் கைகேயி என்னும் கேகயன் மயிலும், தூய மடநெஞ் சினளும், பரதனை ஈன்றவளும், இராகவனைத் தன் உயிரினும் மேலாகக் கருதியவளும் ஆகிய களளமற்ற உளளமுடைய கைகேயி அறிமுகமாகின்றாள.

தீய உள்ளத்தினளாகிய மந்தரை, கேகயன் மகள் கைகேயியின் அரண்மனைக்கு விரைநது சென்று அவளைக கண்டாள். அச்செய்தியினைக கூறி இடித் துரைத்து அவள உள்ளத்தினைத் திரிபடையச் செய் தாள். கைகேயி, தன் மகன் பரதனினும் மேலாக இராமனைக் கருதியிருந்த எணணததைப் படிப்படி யாக மாறறிவிட்டாள. தூமனம் படைத்த கைகேயி தீமனக் கூனியின் கூற்றாலும், அரக்கா செய்த பாவத் தாலும் அல்லவா செய்த அறத்தாலும் சிறிது சிறி தாக மாறி, நலலருளைத் துறநது, அம்மநதரையின் கைப்பாவையாகி விடுகின்றாள. தூய சிநதனை யுடைய கைகேயி தீயவளாக மாறிய பினனர்த் தன்னை நோககித் தன் இல்லம் ஏகும தயரதன் வர வினை ஆவலோடு எதி நோககியிருநதாள. கைகேயி தயரதனிடம் தனக்கு முன்னர்க் கொடுத்த இரு

வரங்களில் ஒன்றினால் பரதன் அயோத்தியை ஆளவும், மற்றொன்றினால் சீதை கேள்வனாகிய இராகவன் கானகம் செல்லவும் பணிக்குமாறு வேண்டினாள். இக்கடுஞ்சொல்லை மன்னன் பொறுக்காது இறந்துபடுவான் என அறிந்தும் தூய சிந்தை திரிந்த கைகேயி இவ்வாறு மனனனிடம அழுத்தமாகக் கூறித் தன் எணணத்தை முடித்தாள்.பினனர்க் கைகேயி இராமனை அழைதது 'இவ்வாழி சூழ் உலகினைப் பரதனே ஆள,நீ தாழ்சடை தாங்கித்தவம் மேற் கொணடு கானகம சென்று ஏழிரண்டு ஆண்டுகள் கழிநது வருக இது மன்னர் ஆணை' எனக கூறி அறந்துறந்த நெஞ்சினளாய் ஆணையிட்டாள.

ஆகவே, தன கணவன் இறப்பிற்கு இக்கொடியவளே காரணமாக அமைந்துவிட்டனள் பரதனே தன் தாயாகிய கைகேயியைக் குகனுக்கு அறிமுகப் படுத்தும்போது 'உலகில் உள்ள துன்பங்கட்கெலலாம தாய் இவள் எனவும்,பழி பாவத்தினை அருமையாகப் போற்றி வளர்கும் செவிலி இவள எனவும், இவளது குடரிலே கிடநது வளர்ந்த பாவி தான எனவும், உலகமே இராமன் பிரிவால் துயருறுமபோது இவள ஒருததியே சிறிதும் துனபுறாது இருப்பவள எனவும் உளளதனை உளளவாறு கூறி அறிமுகம் செய்துவைத்தான்.

தயரதனும் இறுதியாக 'நீ எனக்குத் தாரமுமில்லை உன மகன் பரதன எனக்கு மகனுமில்லை' என்று சபித்துவிட்டு இறக்கின்றான். இதனையே இராமன், அமரவடிவில் தோன்றித் தன்னிடம் வந்து வரம் கேள் எனற தயரதனிடம 'தீயள் எனறு நீ துறந்த என் தெய்வமும், மகனும தாயும் தம்பியுமாம் வரம் தருக' என வேணடி நினற செயலால் கைகேயியும் பரதனும் தயரதனால் மன்னிக்கப்படுகின்றனர். மேலும், தயரதன் கைகேயி தவறுடையவள் அல்லள் எனக்கூறி அமைதியுறச்செய்து அன்று அவள்பெற்றதும் இருவரம, ஒன்றினால் நினனைக் காடாளவும, பிறிதொன்றினால பரதனை நாடாளவும் செய்தாள. இன்று நீ என்பால பெறும் வரமும் இரணடு, எனறுரைத்து ஆசி கூறித்தயரதன் ஆவிமறைந்தது.

தயரதன், கைகேயியின் பேரெழில் காரணமாகவும், இளமை காரணமாகவும் மணந்து அவளைத் தன இளைய பட்டத்தரசியாக ஆக்கினான. மேலும் தயரதன் சமபராசுரன எனறஅரக்கனோடு போர் செய்யும் போது தேர் அச்சு முறிந்துபோக அவ்வமயம் இக்கைகேயி தேர்சசாரதியாக இருந்து அபபோரில தயரதன் வெற்றிக்குக காரணமாய் விளஙகினாள. அவவமயம் அவளுடைய வீரத்திற்கும், காலத்தினாற் செய்த உதவிக்கும் மகிழ்ந்து அவள் தம்மிடம் இரு வரங்கள் பெறும் உரிமையைத்தயரதன் நல்கினான். இவள் அப்போது அவ்வரஙகளைப் பெறவில்லை. பல ஆண்டுகளாக வாளாயிருந்துவிட்டுத் தகக தருணத்தே அவ்வரஙகளைப் பெற்றுத் தன் எண்ணம் நிறைவேற்றியமை,கைகேயியின கூர்த்த மதியினையும் வஞ்ச உள்ளத்தினையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றது.

கி கோ.

கைகொட்டிக்களி எனபது பெண்கள் ஆடுகின்ற சிறுநடன வகையாகும். இது, கேரள நாட்டு நடனமாகும். திருவோணவிழா, திருவாதிரை விழா ஆகிய காலங்களில் இநத நடனம் நடைபெறும. வேடம் புனையாமல், பகலிலும் இரவிலும் ஆடுவர். வெளளை ஆடையை நடனத்திற்குப் பயன் படுத்துவர். இவவாடையை 'நேரியதுசாரி', புடவையும் கவுனியும் என்று அழைப்பா.

வீட்டு முற்றததில் அல்லது பந்தல போட்டு ஆடுவர். விளக்கொனறை ஏறறிவைத்து அதனைச் சுற்றிச் சுற்றி ஆடிவருவா. ஆறுமுதல பதினெட்டுப் பெணகள வரை இந்நடனததில் பஙகுபெறுவா. ஒருவர் பாட மற்றவர்கள அதைத் தொடர்ந்து இருகையையும தட்டி ஒலி எழுப்பித் தாளத்திற்கேறப முன்னும் பின்னும காலெடுத்து வைத்தாடுவர்.

கைகொட்டிக்களி

உயரத்தில் கயிற்றினைக் கட்டி அதில ஒரு சிறுவனை அமரச் செய்வர். மேலிருந்து ஆறு ஏழு கயிறுகள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும சிறுவனை மையமாகக் கொணடு கயிறுகள அமைககப்பட்டிருக்கும். முதலில

கையை மட்டும் தட்டிக்கொண்டு சுற்றி வருவர். இரண்டாவதாகக் கட்டையால் (கழிக்கமபு) தட்டிக் கொண்டு பாடி வருவர்; மூனறாவதாகக் கயிற்றைப் பிடித்துக்கொணடு பாடிச் சுற்றுவர். சுற்றி வரும் போது கயிறு அழகாகப் பின்னப்படும்; பிறகு பின்னல் நீங்குமாறு திருப்பிச் சுற்றிப் பாடிவருவர். கயிறு பினனிப் பாடும்போது ஆடுபவர்கள பாடலைவாங்கிப் பாடுவர். பாடலின் முதலடியைத் தனியே நினறு ஒருவர் பாடுவார். அவரை ஆசான் என்றழைப்பர்.

உயர்ந்த இனத்தவரே இந்த நடனத்தில் பங்கு பெறுவர். கூந்தலை வட்டமான கொண்டையாகப் போட்டிருப்பர்.

பாடலமைப்பு: கணபதி, சரசுவதி, ஆசிரியர், குலதெய்வம் – ஆகியோரைப் போற்றும் வகையில் பாடல்கள் அமைநதிருககும். இதிகாச, புராணக் கதைகளே பாடலாக அமையும். பாடல்களைக் கவிஞர்களே அமைப்பர். வித்துவான் மச்சாத்து இளையது என்பவரின பாடல்களே, ''கைகொட்டிக் களி'' நடனத்திற்குச் சிறந்தனவாகக கருதப்படுகின் றன. அவர் திப்பு சுலதான் அரசவையின தலைமைக் கவிஞராவர். கதகளிக்குரிய பாடல்களையும பின் னாளில் இந்நடனத்தில இணைத்தனர்.

வீட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு பெணணிற்கும் ஆசான் வந்து இந்நடனத்தைக் கற்றுத் தருவார். இடைக் காலத்தில் இநநடனககலைக்குத்தொய்வு ஏற்பட்டது. இக்காலப் பெணகள் ஆர்வமுடன் ஆடிவருகினறனர்.

இரா.குரு.

கைகோபாத்து தில்லியில் அரசு செலுத்திய சுல்தான்களுள ஒருவர். இவர் சிறப்புமிககதிலலிச்சுல் தான் பாலபனின பேரன. இவா ஆட்சிப் பொறுப பேற்றபோது இவரது வயது 17. இளமை தொடடு மிகக கட்டுப்பாடான சூழலில் வளர்ந்த இவர், பெருஞ்செலவத்திற்கும் அதிகாரத்திறகும் உரிமை யானவராக மாறியவுடன் தம் கட்டுபபாடுகளையும் ஒழுக்கத்தையும் கைவிட்டு, மது, மஙகை போனற உலகியல் இனபங்களில மூழகித் திளைக்கத் தொடங கினார். அதன் விளைவாக ஆட்சித்துறை கவனிப்பா ரற்றது.

குடிமயக்கத்திலும், சிற்றின்பங்களிலும் கைகோ பாத்து மூழ்கிக கிடக்கையில், அரசரின பெயரால் ஆட்சியை நிசாமுதீன எனபவர் நடததினாா. இவர் பேராசை உடையவர். இவருடைய செயல்களும், இவர் பதவிக்கு உயர்ந்த விதமும் பலரைப் புண படுத்தின.

அவர்களுள் அரிசு-இ-மமாலிக்கு (Ariz-i-mamalic) என்ற பதவி வகித்திருந்த கில்சி அமீர் சலாலுதீன பிரோசு (Khılgi Amır Jalalud dın Fıraz) செல்வாக்கு மிக்க ஒரு பிரிவுக்குத் தலைவராகிவிட்டார். சலாலு தீனின் அதிகாரம் நாளுககு நாள அதிகரிததது. பல துருக்கிய மாலுக்களும் அமீர்களும் அவா பக்கம் சேர்ந்து கொண்டனா.

கைகோபாத்து நோய்வாய்ப்பட்டார். ஆகவே, அவர் மகன் காயுமரா அரசரானார். முடிவில் கைகோபாத்து கில்சி மாலிக்கு ஒருவரால கொல்லப் பட்டார்.

தி.ஆர்.இரா.

கைசர் செருமானிய மொழியில் கைசர் அல்லது கெய்சா (Kaiser) என்னும் சொல் பேரரசனைக் குறிக்கும். உருசியச் சொல் 'சார்' (Tsar), செரு மானியச் சொல் 'கெய்சர்' ஆகியஇரண்டும் உரோமப் பேரரசன் சீசர் (Ceasar) எனற சொல்லிலிருநது உண டானவை.

தெ.பா.

கைட்டல் வில்கெம் (கி.பி 1882–1946) செரு மெனியில வல்லாட்சி புரிந்த இட்லருக்கு உதவி செய்து, தணடனை பெற்ற பலருள, கைட்டல வில கெம் (Keital Wılhelm) ஒருவர். செருமானியப் படை

கைட்டல் வில்கெம்

வீரர்களுள் ஒருவராக இருந்த இவர் தனது ஆற்றல் காரணமாக உயர் பதவிகளைப் பெற்றார். முதல் உலகப் போரில் இவர் தலைமையின்கீழ் செருமா னியப் பீரங்கிப்படை இயங்கியது. இட்லர் இவரது ஆற்றலைப் பயன்படுத்திக்கொளள விரும்பி, இவரை மிகுதியாக ஆதரித்தார். இட்லருக்கு அடுத்த இராணு வத் தலைமை கைட்டலுக்கு வழங்கப்பெற்றது. இரண்டாம் உலகப் போரில் இவரது பங்கு குறிப் பிடத்தக்கது. செருமனி அப்போரில் தோல்வியுற்ற பின், அத்தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு நாட்டின் சார்பாகக் கையெழுத்திட்டார். அப்போருக்குப்பின்

நூரம்பாகில் நடந்த போர்க்குற்றவாளிகள் விசாரணையில் குற்றங்கள் பல புரிநத கைட்டலுக்குத் தூக்குத் தணடனை விதிக்கப்பெற்றது. தெ.பா.

கைத்தறி நெசவுத் தொழில்: நாகரிகம் தொடங்கிய காலததிலிருநது, உலகளவில பல நாடுகளிலும் நடநதுவரும் தொழில் கைத்தறி நெசவாகும். கையால நூற்கும் நூலைக் கொணடு கைத்தறியால் செய்யப்படுவது கதா எனப்படுகிறது. ஐரோபபிய நாடுகளில உரோமாபுரியில நெசவுத் தொழிலும, இநதியா, சீனா ஆகிய நாடுகளில பட்டு நெசவுத் தொழிலும் தோனறின. பஞ்சாடை நெசவும இந்தியாவிலேயே தோனறியதாகக் கூறபபடுகிறது. நெசவுத்தொழிலில சணற் கயிறு, கோரை ஆகியவறறின நெசவும் அடஙகும. இநதியாவில் பழங காலத்திலிருநது தலையாய ஊரகத தொழில்களுள ஒனறாக விளஙகி வருவது கைத்தறி நெசவுத் தொழில ஆகும. இது குடிசைத் தொழிலகளிலும் முதனமை இடததைப் பெறுகிறது. இது பொதுமக்களின் துணித் தேவையை நிறைவு செய்வதில பெரும பங்கு வகிக்கிறது. வேளாணமைககு அடுத்து இத் தொழில் தன்னிசசையான வேலைககும் (Self-Employment) கூட்டுறவுப் பணிககும், கூலி வேலைக்கும வாய்ப்பு அளித்து, நாட்டு மக்களுககு வேலைவாய்பபு அளிபபதில பெரும பஙகு வகிக்கிறது.

நெசவுத்தொழிலில் தலையாய இடம்பெறும் பஞ்சாடை நெசவு இநதியாவில் பெரும்பாலும எல்லா மாநிலங்களிலும் நடைபெறுகிறது. அடுதத இடமபெறும் பட்டுநெசவு, தமிழ்நாடு, கருநாடகம், ஆந்திரா போனற தென் மாநிலஙகளில் பரவலாகவும், பனாரசு (Banaras) போன்ற சில குறிப்பிட்ட நகரஙகளிலும் மேறகொளளப்படுகிறது. சணல் நெசவு வஙகாளத்திலும், ஆந்திராவின் வட பகுதியிலும், உரோம நெசவு அசாம் (Assam), காசுமீரம் (Kashmir), மைசூர், ஐதராபாது, பஞசாபு ஆகிய மாநிலங்களிலும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. கயிறு நெசவு கேரளா மாநிலத்தில் நடைபெறுகிறது.

தொன்றுதொட்டு நெசவுத்தொழிலில் குறிப்பிட்ட வகுப்பினரே ஈடுபடுகினறனர். எனினும், இககாலத்தில் அபபழக்கம் மாறி வருகிறது. அசாமில எல்லா வகுப்பினரும் நெசவுத் தொழில் செய்கின்றனர். சிந்துச் சமவெளியில இல்லநதோறும் பருத்தியினால் ஆடை உற்பத்தி செய்யும் நெசவு நடந்ததற்கு மொகஞ்சதாரோவின் தொல்லியல் ஆய்வுகளிலிருநது சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. அங்குக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ள கதிர்கள களிமண்ணாலும் சங்காலும் பளிங்காலும் உண்டாக்கப்பட்டவை.

தமிழ்நாட்டில் சங்க காலத்திறகு முன்னரே நெசவுத்தொழில நடைபெறறது எனபதறகுத் தொல் காப்பியத்தில் குறிப்புகள உள்ளன. மயிரினாலும் பருததியினாலும் ஆடைகள் நெய்யப்பட்டன என் பதற்குப் பழைய நூலகளில காணப்படும் 'பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும் கட்டு நுண வினைஞா', 'அரவுரியன்ன அறுவை', 'ஆவியன்ன அவிர் நூற் கலிஙகம்' ஆகியன சான்றுகளாகும்.

இந்தியாவின் நெசவுத்துறை உற்பத்தி செயத தொனமைக் கால மசுலின (Musslin), சீட்டி, காலிக்கோ போனறவை உலக அங்காடியில் புகழ பெறறவையாகும். மிக மெல்லிய 15 மீட்டர் மசுலின் துணி ஒரு மோதிரத்திற்குள அடங்கும் எனவும், அவை தீப்பெட்டிகள் போன்றவறறில் அடைத்துப் பாதுகாக் கப்பட்டன எனவும், கைத்தறி நெசவின் சிறப்புத் தனமையைப் புகழந்து பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுளளனர். அவர்களுள் எரோடோட்டசு (Herodotus), பிளினி(Pliny), கி பி 9-ஆம் நூற்றாண டில பிரான்சு நாட்டிலிருந்து இந்தியா வந்துசெனற இரேனால்டு (Renaold), கி பி. 13-ஆம் நூற்றாணடில் இந்தியாவில் சுற்றுப்பயணம் செய்த சீன அறிஞர் சாவோ சு குவா (Cha O-Ju-Kua), இத்தாலிய அறிஞர் மார்க்கோ போலோ ஆகியோர் குறிபபிடத் தக்கவராவர்.

நெசவுததொழில் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து மிக உச்சக் கட்டத்தையடைநதது. எனினும, கி.பி. 11-ஆமநூற்றாண்டில் முகமதியர்களின் படையெடுப்பிலிருநது அவர்களது ஆட்சி இநதியாவில் வேரூன்றும் வரை இந்தியக் கைததறி நெசவு வலுவிழந்து நலிவுற்றது. இசுலாமிய அரசாகள் பிற்காலத்தில நெசவுத் தொழிலை ஊக்குவித்து அதனைச் செழிப்புறச் செய்தனா. அககாலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட கைத்தறி மசுலின,தமிழகக காலிக்கோ, வஙகாளச் சரிகை ஆகியன 'மாலைப் பனி', 'தெனறல் ஆடை', 'ஓடும் நீர்' போன்ற வருணனைகளால் புகழ் பெற்றன. இசுலாமிய மன்னர்களின அரணமனைகளிலும் உயர்குடி மக்களின் இலலஙகளிலும் தனியார், கைத்தறி நெசவுக்கூடங்கள நிறுவப்பட்டன. அவற்றில் சித்திர வேலைப்பாடுகளடஙகிய பட்டுத்துணிகள், சரிகையடஙகிய துணிகள், மெலலிய மசுலின் ஆகியன உற்பத்தி செய்யபபட்டன.

மீண்டும் தொடர்ந்து வளர்சசியடைந்த கைத் தறித் துணிகள், ஐரோப்பிய வாணிகக் கழகஙகளின் பெருக்கத்தால ஏற்றுமதியில் தனி இடம்பெற்றுப் புதுப் பொலிவு பெறறன. குறிப்பாகக காலிககோ,

சீட்டி போன்ற துணிகள் இங்கிலாந்தில் பெரிய அள வில் இறக்குமதியானபடியால், அங்குள்ள உரோம நெசவுதொழில் பாதிப்புக்குள்ளாயிற்று. எனவே, இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1660-இல் இந்தியத் துணி இறக்குமதியை எதிர்த்துப் பெருமளவில் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. வெள்ளைக் காலிக்கோ தவிரப் பிற அச்சிட்டதும் சாயம் போடப்பட்டதுமான துணிகளின் இறக்குமதி தடை செய்யப்பட்டது. எனினும், கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் 20 இலட்சம் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகள் இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதியா யின. அவற்றுள் 33.3 விழுக்காடு தமிழகத்தில் நெய்யப் பட்ட துணிகளாகும். பெரும்பாலானவை வங்கா ளத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

இங்கிலாந்தில் தொழிற்புரட்சி காரணமாகப் பெருமளவில் உற்பத்தி (Large Scale Production) பெரிய தொழிற்சாலைகளில் நடைபெற்றது. இலங்கா சயர் (Langashire), மேன்செசுட்டர் (Manchester) போன்ற இடங்களில் பஞ்சாலைகள் செறிந்து வளர்ச்சி யடைந்தன.அவற்றின் தொடர்ச்சியானவளர்ச்சிக்காக இந்தியாவிலிருந்து கைத்தறித் துணிகள ஏற்றுமதி படிப்படியாக நிறுத்தப் பட்டதுடன், அவ்வாலைகளுக் குத் தேவையான மூலப்பொருளானபருத்திஇந்தியாவி லிருந்து ஏற்றுமதியாயிற்று. இந்தியாவிலும் பஞ்சாலை கள் நிறுவப்பட்டனவெனினும், இந்திய அங்காடிகளில் இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும ஆலைத்துணிகள் குவிக்கப்பட்டன. இக்காரணங்களால் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியக் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் நலிவுற்றது. அதற்குத் தேவையான அளவில் மூலப்பொருள் எளிதாகக் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. உற்பத்தியான பொருள்களை விற்பதில் தடைகளும், ஆலைத் துணிகளின் போட்டியும் உள நாட்டு, அயலநாட்டு அங்காடியில் மிகுதியாயின. தொடர்ந்து அந்நிலை 20-ஆம் நூற்றாணடிலும் நீடித் தது. சப்பான (Japan) நாட்டு மலிவான துணிகளும் இந்திய அஙகாடிகளில் குவிந்தன.

முதல் உலகப்போரின்போது கைத்தறித்தொழில் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாயிற்று. நெசவாளர் பேரள வில் வேலை வாய்ப்பினை இழந்து வறுமைக்குள்ளா யினர். காந்தியடிகள் கதர் இயக்கத்தைத் தொடஙகி நாடெஙகிலும் அயலநாட்டாரின் துணிகள், நூல்கள் ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டினால் உணடாகும் தீமை களை விளக்கினார். அனைத்திந்திய நூற்போர் கழக மும் (All India Spinners Association) கைத்தறி நெசவின மறுமலர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டது. உலகப் பொருளாதார மநதம் (Great Depression) 1930-ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியக் கைத்தறி நெசவையும் பாதிப் புக்குள்ளாக்கியது.

நலிந்த கைத்தறி நெசவுத்தொழிலைச் செயலாக்க மூட்ட அக்காலத்து ஆங்கிலேய அரசு மாநில (மாகாண) அரசுகளுக்குச் சீர்திருத்த விதிகளை வரை யறுத்து அவற்றைச் செயற்படுத்தப் பண உதவிகளை யும் அளித்தது இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் கைத்தறித் தொழில் மறுமலர்ச்சியடைந்து மீண்டும் செழிப்புற்றது. எனினும், போர் முடிந்தவுடன் மீண்டும் நலிவுற்றது. நூல், சரிகை போன்ற மூலப் பொருள்களின் பற்றாக்குறையும், விற்பனையில் போட்டியும் சிக்கல்களாக இருந்தன. அவற்றை ஒழிக்கத் தனியாரும், கதர் இயக்கமும், அரசும் பல் வேறு முயற்சிகளை எடுத்தன. அவற்றுள் நெசவுத் தொழில் ஆய்வுக்குழு, நெசவாளர் வாணிக நிலையம், கூட்டுறவு நிறுவனம், கூட்டுறவு ஆலை நிறுவனம், அரசின் உதவிக் கொடை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன வாகும். அ.கு.சா.

இந்தியா விடுதலையடைந்த பின்னர்க் கைத்தறித் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல திட்டங்களை மைய, மாநில அரசுகள செயற்படுத்தி வருகின்றன. அனைத் திந்தியக் கைத்தறி வாரியம் (All India Handloom) Board) 1952-இல் நிறுவப்பட்டு, அதன்மூலம் கைத் தறி முன்னேற்றத் திட்டங்கள் ஒருஙகிணைக்கப் பட்டன. இந்திய ஐந்தாணடுத் திட்டங்களிலும் கைத்தறி நெசவுத் தொழில் வளர்சசித் திட்டங் களுக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் 1986-இல் 5.56 இலட்சம் கைத் தறிகள் இருந்தன. இத்துறை சுமார் 10 இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலைவாய்ப்பு அளிக்கிறது. இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் 2,300 மிலியன் மீட்டர் கைத்தறித் துணியில் தமிழகத் தில் 600 மிலியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. ஆணடு ஒன்றுக்கு 700 மிலியன மீட்டர் உற்பத்தி செய்யத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்தியாவின் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதுகாப்பது சிறப் பிடம் பெறுகிறது. கைத்தறி நெசவுத்தொழில் முன் னேறப் பல திட்டஙகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கைத்தறி நெசவாளர்களை இடைத்தரகர்கள் சுரண டாதிருக்கவும்,அவர்களைக்கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ்க் கொண்டு வரவும் அரசு பல முயற்சிகள் எடுத்து வரு கிறது. கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் 1985-ஆம் ஆண்டிற் குள் 75 விழுக்காட்டுக்குக் கைத்தறிகளைக் கொண்டு வர இலககு வரையறுக்கப்பட்டது.

நெசவாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின்கீழ் வரும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எக்காலத்திலும் பருத்தி நூல் கிடைப்பதில் இடையூறுகள பல உள் ளன. இச்சிக்கலைத் தீர்க்க இந்திய அரசு, இந்தியப் பருத்தி ஆலைகள் இணையத்திற்கு 20 முதல் 40-ஆம் எண் வரையிலுள்ள நூல்களை 1981-ஆம் ஆண்டு சனவரியில் வெளி அங்காடியில் நிலவிய நூல் விலையைவிட 10 விழுக்காடு, அதாவது, ஆலையின் விலையில 7.5 விழுக்காட்டு அளவிற்குக் குறைக்கவும், 5,000 கட்டுகள் (Bales) 40-ஆம் எண்நூற் சிட்டங களைக் குறைந்த விலையில் கைத்தறி நெசவாளர் களுககுப் பங்கீடு செய்யவும் ஒப்புதல் அளிததது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் 3.33 இலட்சம் கதிர்த்திறனைக் கொண்டு, மாதம் ஒன்றுக்கு 10,000 கட்டுப் பருத்தி நூலை உற்பத்தி செய்கின்றன. புதிய நூற்பு ஆலைகளை உரூ. 31.53 கோடி செலவில, 54 இடஙகளில் நிறுவும் பணி நடை பெற்று வருகிறது. தருமபுரி, புதுக்கோட்டை, மதுரை மாவட்டஙகளில் கூட்டுறவு நூறபு ஆலைகள் 1983-84-இல் அமைககப்பட்டன. எட்டையபுரம் மற் றும் கமுதியில 2 கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள அமைக்கப்பட்டன. இவை 1984-ஆம் ஆண்டின முடி வில் உற்பத்தியைத் தொடஙகின.

தனியார் துறையில் உள்ள நெசவாளர்கள் நூலின் விலை ஏறறம் காரணமாகவும், மின்வெட்டின் காரண மாகவும் மிகுந்த இன்னலுக்கு ஆளாயினர். அதனால, 1984-85-ஆம் ஆணடில் தமிழ்நாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகம், தனியார் ஆலைகளிடமிருந்து நூலினைக் கொள்முதல் செய்து, அவற்றைக் கைத் தறி நெசவாளாகளுக்குப் பஙகீடு செய்தது. செயற்கை இழைப்பட்டு நூலின் விலை உயர்நததால், தென் னிநதிய 'விசுகோசு' நிறுவனத்திடமிருந்து தனி ஒதுக் கீடு பெற்று, அவற்றைத் தமிழநாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர் களுககுப் பங்கீடு செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டன.

கைத்தறிக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் முன்னேற் றத்திற்காகவும், வளர்சசிக்காவும், இடு (Input) பொருள்கள வழங்குவதற்காகவும், அரசு பல நிறு வனங்களை அமைத்துள்ளது. தமிழநாடு நெசவாளர் கூட்டுறவு நிறுவனம் (Co-optex) அவற்றிற்கான தலைமை நிறுவனமாகும். அதன நோக்கம், மூலப் பொருள்களான நூல், பட்டு, சரிகை, சாயம், இரசா யனப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை வாங்கி, அவற்றைத் தொடக்க நெசவாளர் நிறுவனங்களுக்கு வழங்கு வதும், உற்பத்தி செய்யும் கைத்தறித் துணிகளுக்கு விற்பனை வசதியைப் பெருக்குவதும் ஆகும். தமிழ கத்தில் 264 விற்பனை நிலையங்களை இத்தலைமை நிறுவனம் நடத்திவருகிறது.

கைத்தறித் தொழில்நுட்பத் திறனையும், உற பத்தியையும் உயர்த்துவதற்கான திட்டத்தின ஒரு பகுதியாக இந்நிறுவனம் நெசவாளர்களின் தேவை களை நிறைவு செய்ய மதுரை, திருச்சி, சேலம், கோவை, கடையநல்லூர் ஆகிய 5 இடங்களில் வடி வமைப்புப் பணி நிலையங்களை அமைத்துளளது. அண்மையில அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'அயோத்தியா புடவைகள், காஞ்சனா புடவைகள்' மகளிரிடையே நல்ல வரவேற்பை ஏற்படுத்தியுளளன.

மாநிலத் தலைநகரங்களிலும், நாட்டின முககிய நகரங்களிலும் புதிய விற்பனைக் கூடஙகளை அமைத்து நவீனப்படுததுவதறகான திட்டத்தை இந் நிறுவனம் செயற்படுததி வருகிறது.

மக்களின் மாறும் விருப்பங்களுக்கேற்பக் கைத் தறியில் உற்பத்தியாகும் துணிகளின் புதிய வடிவமைப் புகளை மாற்றவும் உற்பத்தி முறையைச் சீர்படுத்த வும், இது மாநில அரசிடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று மதுரையிலும், திருச்சியிலும் ஒவ்வொனறும் உரூ. 3.50 இலட்சம் செலவில், மாதிரி வடிவமைப்புப் பணி நிலையங்கள இரண்டைத் தொடஙகியுள்ளது.

விற்பனை வசதிகள்: இத்தலைமை நிறுவனம் அதனுடன் இணைந்துள்ள தொடக்கக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் உற்பத்தியில் சுமார் 50 விழுக்காட்டு அளவிற்கு விற்பனைக்கு வழி வகை செய்கிறது இந்நிறுவனம் 1984 முதல் 1985-க் குள் தொடக்க நெசவாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங் களிடமிருந்து உரூ 55 கோடி மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளைக கொள்முதல் செய்தது. இதன்மூலம் இந் நிறுவனம் உரூ. 72 கோடி அளவிற்கு விற்பனை செய்துளளது. இது இந்தியா முழுவதிலும் உளள தன்னுடைய 630 விற்பனை நிலையஙகள மூலம் விற்பனை செய்கிறது வேட்டிகள், புடவைகள, உலுஙகிகள முதலியவற்றை மலிவு விலையில் உற் பத்தி செயயத் தமிழகத்தில சுமார் 28,000 தறிகள ஈடுபடுத்தப்படடுளளன. இவற்றில் 1984-85-ஆம் ஆண்டில் 32.80 மிலியன மீட்டர் துணிகள் உற் பத்தி செய்யப்பட்டுளளன.

சனதா வகை வேட்டிகள், புடைவைகள், உலுங் கிகள் முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்வதில் தமிழகத் தில சுமார் 10,000 கைத்தறிகள் ஈடுபடுத்தப் பட்டுள் ளன இவைகளின் உதவியால் நலிவுற்ற பிரிவினர் களுக்குக் குறைந்த விலையில் வழங்கப்படும்

புடைவைகள், வேட்டிகள போனறவை மட்டுமே தயாரிக்கப்படுகின்றன.

அரசுப் பணியாளர்களுககும், உள்ளாட்சி மன்றப் பணியாளர்களுக்கும் இதன மூலமாகக கடனில் கைத் தறித் துணி விறபனை செய்யும் திட்டத்தை அரசு கொண்டு வநதுளளது. கடன் விற்பனைத் திட்டத் திற்கு நல்லஆதரவு இருக்கிறது. கடன மூலம் விற்பனை செய்யப்பட்ட துணியின் மதிப்பளவு 1980-81-இல் உரூ. 8 கோடி. அதுவே 1981-82-இல உரூ. 13 26 கோடியாகவும், 1982-83-இல உரூ. 22 00 கோடியாகவும். 1984-85-இல உரூ. 26.55 கோடியாகவும் உயர்ந்தது.

பாதுகாப்புத் துறைக்கும, துணை இராணுவப் பிரிவுகளுக்கும் தேவைப்படும் ஒரு பகுதித் துணிகளை அரசுத் தலைமை நிறுவனத்திடமிருந்து வாங்கு வதற்குப்பாதுகாப்புத் துறையினரை மாநில அரசு அணுகியுள்ளது.

தமிழகக் குழந்தைகள சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ்ப் பயனபடுத்தும் பளளிக்கூட மாணவ, மாணவி யர்க்குரிய கைத்தறிச் சீருடை இலவசமாக வழங்க முன்னரே நடவடிக்கை எடுககப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதி: 'பன்னாட்டுக் கூட்டுறவு நிறுவனம்'(Co-optex International) ஓர் ஏற்றுமதிப் பிரிவை அமைத் துப் படிப்படியாகக் கைத்தறி ஏறறுமதியைப் பெருககி வருகிறது. ஆசுததிரேலியா, அமெரிக்கா, பிரிட்டன, செருமனி ஆகிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதுடன், 1979-80-ஆம் ஆண் டில் உரூ 2.60 கோடி மதிப்புள்ள துணிகளை ஏற்றுமதி செய்துளளது. மேலும், 1985-86-ஆம்-ஆணடில குறைநதஅளவு உரூ. 2 கோடி அளவிற்குத் துணியினை ஏறறுமதி செய்ய இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டுளளது.

சிறந்த கைத்தறி ஏற்றுமதியாளர்களுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் 1979-80-ஆம் ஆணடிலிருநது நடை முறையில் உள்ளது. இதற்காக 1984-85-ஆம ஆண்டில் உரூ. 0.12 இலட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

மைய அரசின் நிதி உதவியுடன் தமிழகத்தில நான்கு கைத்தறி வளர்ச்சி முனைப்புத் திட்டங்களை யும், இரணடு ஏற்றுமதி உற்பத்தித் திட்டஙகளையும் அரசு நிறுவியுள்ளது. இராமன் குழுவின் பரிந்துரை களின் பேரில இத்திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

கைத்தறி வளர்ச்சித் தீவிரத் திட்டம் காஞ்சிபுரம், ஈரோடு, சேலம், மதுரை, கரூர், குறிஞ்சிப்பாடி ஆகிய ஆறு இடங்களில் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்காகத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை உரூ. 464.32 இலட்சம். அரசினால் வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி உரூ 375.46இலட்சம். நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும்பொருட்டுக் கைததறி வளர்ச்சித்தீவிரத் திட்டத்தினகீழ் ஈரோடு, சென்னி மலை, திருச்செங்கோடு, பவானி, திருப்பூர் ஆகிய இடஙகளில துணை நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள் ளன. காஞ்சிபுரத்தில் பொதட்டுப்பேட்டை, தக்கோ லம், பனப்பாக்கம், அம்மையார்குப்பம், அனகாபுத்தூர் ஆகிய இடங்களிலும், சேலத்தில் பாப்பாரப்பட்டி, புதுச்சத்திரம், தொள்சம்பட்டி, வேலக்கவுண்டம் பட்டி ஆகிய இடஙகளிலும், மதுரை, நாகர்கோவில், கடையநல்லூா ஆகிய இடஙகளிலும் துணை நிலை யங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. கைத்தறி வளர்ச்சி முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழும் இவ்விடங்களில் துணை நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

ஏற்றுமதி உற்பத்தித் திட்டத்தினகீழ் குறிஞ்சிப் பாடி, புவனகிரி, நடுவீரப்பட்டி, அன்னியூர், திட்டக் குடி, சிறுபாக்கம், அகரம ஆகிய இடஙகளில் துணை நிலையங்கள ஏறபடுத்தப்பட்டன.

இத்திட்டங்களில் இதுவரை மொத்தம் 12,300 கைத்தறிகள சேர்க்கப்படடுளளன. குறிஞ்சிப்பாடித் திட்டத்திற்கு 1979-80-ஆம் ஆணடில் உரூ. 7.56 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுளளது. மேலும் 5700 கைத் தறிகளை இத்திட்டஙகளில் சோத்து 1980-81-இல் மொத்தம் 18,000 கைத்தறிகளாகப் பெருக்க முயற்சி கள் மேற்கொளளப்பட்டன.

உற்பத்தியைப் பல்திறப்படுத்தும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அரசிடமிருந்து உரூ. 21.00 இலட்சம் நிதி உதவி பெற்றுச சேலம் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் பாவுக கஞ்சி போடும் இயந்திரம் நிறுவப்பட்டுளளது. இந்த எந்திரத்தின் மூலம் கைத்தறிகளுக்குத் தேவை யான பதனிடப்பட்ட பாவுகள வழங்கப்படுகினறன.

அரசின் நிதி உதவியுடன் சேலம், திருநெல்வேலி, சிரீவில்லிபுத்தூர், வேலூர், திருச்சிராப்பளளி, ஈரோடு, மதுரை ஆகிய இடங்களில் உரூ. 90இலட்சம் மொத் தத் திட்டச் செலவில் புதுமுறைச் சாயச் சாலைகள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாலை உற்பத்தித் திறனைச் சமப்படுத்துவதற்கும், திங்கள் ஒன்றுக்கு 10 இலட்சம் மீட்டர் துணிகளை நவீனப்படுத்துவதற்கும் இந்தியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்து உரூ. 22.50 இலட்சம் நிதி உதவி பெற்று விரிவாக்கத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தியுள்ளது. ஈரோட்டில் உள்ள தமிழ்நாடு கூட்டுறவுத் துணி

பதனிடும் ஆலை வெளுப்பாக்குதல், சாயமிடுதல், பளபளப்பாக்குதல், துணிகளை அச்சிடுதல், சிட்ட நூல் சாயமிடுதல் ஆகிய வசதிகளைக் கொண்டு செயற்படுகிறது.

மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறத்தல்: பஞ்சாலையில் 1976-77-இல ஏற்பட்ட நெருக்கடியின்போது, தனியார் துறையிலுள்ள நலிந்த துணி ஆலைகள் மாநில அரசு பிணைய உறுதி கொடுத்தமையால் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன நூல் நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்; காவேரி நூற்பு மற்றும் நெசவு ஆலை, புதுக்கோட்டை; மீனாட்சி ஆலை, மதுரை; சோதி ஆலை, கோயம்புத்தூர்; செயலட்சுமி ஆலை, கோயம்புத்தூர் முதலியன அவ்வாறு திறக்கப்பட்டவையாகும். ஆலைகள் நல்ல முறையில் திருப்திகரமாகச் செயற்படுகின்றன என்று சந்தேகமறத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர், அரசு தன் பிணைய உறுதியினைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பது மாநில அரசின் கொள்கையாகும்.

1979-80 மற்றும் 1980-81-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி அளித்த கடன்தொகை:

	1979-80 அனுமதிக்கப்பட்டது	1980-81 பரிந்துரைக்கப்பட்டது
1. தொடக்க நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள்	உரு. 16 95 கோடி	உரு. 22.50 கோடி
2. தலைமைச் சங்கங்கள்	உரு. 12.00 கோடி	உரு. 12.00 கோடி

1983-84, 1984-85-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய மைய இருப்பு வங்கி வழங்கியுள்ள மொத்தக் கடன் உதவி.

	1983-84 உரு. கோடியில்.	1984-85
1. தொடக்க நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்	53.58	56.25
2. தலைமைச் சங்கங்கள்	40.00	50.00
		20.00 (பணடிகைக் காலங்களில்)

ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்குழுவும், ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்குழுவும் கதர், கைத்தறி குறித்து வரையறுத்த இலக்குகள:

	உற்பத்தி (உரு. கோடியில்)		வேலைவாய்ப்பு (மனிதர்கள் இலட்சத்தில்)		ஏற்றுமதி (உரு. கோடியில்)	
	1979-80	1984-85	1979-80	1984-85	1979-80	1984-85
கதர், கைத்தறி	1838	2660	72.7	102.4	261	370

கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு வங்கி வட்டி வீதத்தைவிட 2½ விழுக்காடு குறைந்த வட்டி வீதத்தில் அளிக்கும் இநதிய மைய இருப்பு வங்கியின் (Reserve Bank of India) சலுகை வீத நிதி உதவித் திட்டம், 1980-81-ஆம் ஆண்டு முதல் செயற்படுத்தப் படுகிறது.

ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குக் கைத்தறி மற்றும் துணிநூல் துறைக்கென்று ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட தொகை உரூ. 8458.47 இலட்சமாகும்.

பொருளாதாரத் திட்டத்தில் இவ்வாறு சிறப் பிடம பெற்ற கைத்தறி நெசவுத் தொழில் இந்திய மக்களின் இன்றியமையாத துணித் தேவையை நிறைவு செய்து, பலருக்கு வேலைவாய்ப்பை அளித்து, அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்ததி, அயற் செலாவணியைப் பெற வழிவகை செய்து, பல வழி களில் நாட்டுக்கு நன்மை செய்கிறது. ச.கி.

துணை நூல்:

State Planning Commission, Sixth Five Year Plan 1980-85, Tamil Nadu Government, Madras, 1982.

கைத்தொழில்கள் (இந்தியா): கைத்திற னால் பொருளின் உற்பததி உருவாக்கப்படுமேயானால் அது கைத்தொழில் எனப்படும். கைத்தொழிலில் கைக்கருவிகளும் இயந்திரங்களும் பயன்படுத்தப்படு கின்றன. கைத்தொழிலில் கருவிகளின் உதவி இருப் பினும், பொருள்களையும் கருவிகளையும தன் கட்டுப் பாட்டில் வைத்துச் சீர்திருத்தம் செய்து, உற்பத்தி செய்வதில் சிறப்புப் பங்கு வகிப்பது கை அலலது கைத்திறன் ஆகும்.

இக்காலத்தில் இயந்திரத் தொழில்கள் முன்னேற் றம் அடைந்தாலும், அவை கைத்தொழிலின் முன் னேற்றத்தை முறியடித்து விடவில்லை. இயந்திரத் தொழிலில் இயந்திரங்களின் உதவியால் ஓரே மாதிரி யான பொருள்களைப் பெருமளவில், விரைவாக உற் பத்தி செய்யமுடியும். அதில் கைத்தொழிலைக் காட் டிலும் உற்பத்தியின் அளவு மிகுதி. ஆனால், இயந் திரம் உற்பத்தி செய்யும் பொருளின் மாதிரி (Model), திட்டம் (Plan), வடிவம் (Design) ஆகியவற்றை உரு வாக்குவது கைத்தொழிலதான். மாதிரிப் பொருள் முதலில் கைத்தொழிலால் உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் இயந்திரம் அதனைப் பெருமளவு உற்பத்தி செய் கிறது. எனவே, கைத்தொழில் இயந்திரத் தொழி லின் முன்னோடி ஆகும்.

கைத்தொழிலினால் கைவினைப் பொருள்களுக் கும், இயந்திரத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் களுககும் புகழ் கிடைக்கிறது. தேர்வு செய்யும் உணர் வையும் அழகுணர்ச்சியையும் (Aesthetic Sense) அறி வோடு பொருள வாங்கும திறனையும் கைத்தொழில் மக்களிடையே உருவாக்குகிறது. கைத்தொழில் மனித வரலாற்றில் கைவினைஞர்களின் பங்கை என்றென் றும் உணர்த்துகிறது.

கருவிகளும் பயன்பாடும்: இந்தியக் கைத்தொழி லில் வெட்டும் கருவிகள், இணைக்கும் கருவிகள் ஆகிய இருவகைக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெட்டும கருவிகளுககு எடுத்துக்காட்டாகச் கத்தி, கத்தரிக்கோல், அரிவாள் முதலியவற்றைக் குறிப் பிடலாம. ஊசி, முடுக்கிகள், கைப்பிடிகள ஆகியன இணைக்கும் கருவிகளாகும். இக் கருவிகளின் உதவி யுடன பல உள்ளீட்டுப் (Inputs) பொருள்களைப் பயன்படுத்திக் கைத்தொழில் பொருள்கள் உற்பததி செய்யப்படுகின்றன., பழஙகாலத்திலிருந்து இயற்கைப் பொருள்களாகிய மரம், களிமண், கற்கள், தோல், ஓலை, மரத்தக்கை, புல், இழைகள், இலைகள முதலி யனவும, மனிதர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளகளான உலோகம், காகிதம், கண்ணாடி, இழைக்கப்பட்ட மரம், நரம்புகள், மணிகள் முதலி யனவும் கைவினைஞர்களின் கைத்தொழிலுக்கு மூலப் பொருள்களாகப் பயனபடுகின்றன.

கைத்தொழிலில் எந்தப் பொருள உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் இரு வழிமுறைகள பினபற்றப் படுகின்றன. முதலில மூலப் பொருளானது தேவை யான அளவு ஒரு திட்டப்படி அல்லது ஒரு வடிவப்படி வெட்டப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, வெட்டப்பட்ட பொருளகள் புதிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு ஒன்று சேர்க்கப்படுகின்றன. இதில கலைஞனின பயிற் சியும் பட்டறிவும் சொந்தக் கலை உணர்வும் உதவி செய்கின்றன.

கைத்தொழிலில் முழுப் பொருளும் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை கைவினைஞர்களாலேயே செய்யப் படுகிறது. பல ஆராய்ச்சிகள மூலமும், கற்பனைத் திறன் மூலமும் புதிய பொருள்கள் உருவாக்கப்படு கின்றன. பழைய பொருள்களுக்குப் புதிய உருவம் அளிக்கப்படுகிறது.

நன்மைகள்: இந்தியாவில் மக்கள் கைத்தொழி லால் பெரும் பயன் பெறுகின்றனர். குறிப்பாகப் பொருளை முழுமையாக உற்பத்தி செய்த மன நிறைவும் மகிழ்ச்சியும் கைவினைஞர்களுக்கு உண்டாகின்றன. இயநதிரத் தொழிலில் ஒருவன்,

ஒரு பொருளின் ஒரு பகுதியை மட்டுந்தான் செய்கிறான். வீட்டை அலங்கரிக்கும் பொருள்கள் பல வடிவங்களில் கைத்தொழிலால் கிடைக்கின்றன. இயந்திரம் ஒரேமாதிரியான பொருளைத்தான உற்பத்தி செய்யும். பல வகைகளில் கிடைக்கா. வீடுகளில் பயன்படுத்தப்படும் விளக்குகள், அலங்காரத் தட்டுகள, கிணணங்கள, மர, உலோகப் பெட்டிகள, நாற்காலிகள், மேசைகள் ஆகியனவும், ஆட்கள் பயன்படுத்தும் கைப்பைகள், விலையுயர்ந்த நகைகள் முதலியனவும் பெரும்பாலும் கைத்தொழிலால உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கைத்தொழில், ஒரே மாதிரி அமைந்துள்ள மொத்த உற்பத்திப் பொருளிலிருந்தும் இயந்திர வாழவிலிருந்தும் மனிதனுககு விடுதலை அளிக்கிறது; மனமகிழ்சசி, உற்சாகம், மனநிறைவு ஆகியவற்றைத் தருகிறது. கைத்தொழிற் பயிறசி அறிவை வளர்க்கிறது; கற்பனை ஊற்றுக்கு வழி கோலுகிறது; பொருளைச் செய்வதற்குப் பொறுமையை வளர்க்கிறது. கணபாாவை இழந்தவர்களும் முடவர்களும் நோயாளிகளும் கைத்தொழிலில் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் கைத்தொழில்: தமிழ்நாட்டில் கைவினைஞர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஊரகப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் ஊதியம் தரும் வேலைவாய்ப்பை அடைய வேணடுமென்ற எண்ணத்துடன் 1979-80-இல்,19,924 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, உரூ 81.91 இலட்சம் உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்குள் 1570 கைவினைஞர்களுக்குக் கருவிகளும், 796 பேருக்குத் தொழிற் கூடங்களுக்காக உரூ.15.25 இலட்சம் உதவித்தொகையும் கொடுக்கப்பட்டன.

இந்தியாவிலேயே தென்னை உற்பத்தியில தமிழ்நாடு இரண்டாம் இடம் வகிக்கிறது. ஊரக மக்களின் பொருளாதார உயர்வுக்குக் கயிற்றுத் தொழில் காரணமாகிறது. தமிழ்நாட்டில் 4391 ஆட்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் 56 கயிற்றுத் தொழில் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் உள்ளன.

தோல் தொழிலின் வளர்ச்சிக்காகப் புதிய இயந்திரங்களை அமைத்துத் தோல் பதனிடும் தொழிற் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. சிறிய அளவில் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டுளள வர்களுக்கு அரசு உதவி அளித்து வருகிறது. இதற்காக வாணியம்பாடி, இராணிப்பேட்டை, திண்டுக்கல் பேராணைம்பட்டு ஆகிய இடங்களில்தோல் தொழிற் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தோல் கைத்தொழில் திட்டத்தில் 1981 முதல் 1983வரை உரூ.13.65 இலட்சம் செலவில் 1589 ஊரகக் கைவினைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அதேபோல் 1984-ஆம் ஆண்டில் உரூ 7.03 இலட்சம் செலவில் 1227 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு மணபாண்டத் தொழில் நிறுவனம், திருமழிசையில் இயந்திர முறையில் செங்கல் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையையும், சென்னை, விருத்தாசலம், ஓமலூர் ஆகிய இடங்களில் மாக்கல் குழாய்கள், துப்புரவுப் பொருள்கள, கலைத்திறம் வாய்ந்த மண்பாண்டப் பொருளகள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் மண்பாண்டத் தொழிற் பிரிவுகளையும் நடத்துகிறது.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் 1984 முடிய 4245 கைவினைஞர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். அதனால், பல புதிய தொழில்கள் உருவாகியுள்ளன. இம்மாவட்டத்தில்5தையற் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் 5 கயிற்றுத் தொழிற் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும், 2 தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் நிறுவனங்களும் உளளன.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் கைவினைஞர்களுக்கு விற்பனை உதவி அளிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மேலச்சித்தனூர் ஊரகத்தில் பனை ஓலைப் பாய் பின்னுவதில் ஈடுபட்டுள்ள 100 குடும்பங்களும் வண்டிப்பாளையம் ஊரகத்தில் மட்பாண்டம், காகிதப்பொம்மைகள் ஆகியன செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள 50 குடும்பங்களும், அம்மாப்பேட்டையில் பிரம்புப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யும் மலைச் சாதியினரைச் சேர்ந்த 100 குடும்பங்களும் இத்தகைய உதவிகளைப் பெற்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இழைநார் முறுக்குதல், கயிறு, பனை ஓலை பின்னுதல், பூ வேலை செய்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டுளளவர்களுக்கும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தச்சர்கள், காலணிப் பணியாளர்கள், தோல் பதனிடுபவர்கள், குலாலர்கள், பாய் முடைபவர்கள் ஆகியோருக்கும்,புதுக்கோட்டையில் பாய் முடைவோர் மற்றும் பனை ஓலைப்பணியாளர்களுக்கும் விற்பனை உதவிகள் அளிககப்பட்டன.

தமிழ்நாடு கைத்திறத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 17 பயிற்சி உற்பத்தி நிலையங்களையும், 16 விற்பனைக் காட்சி நிலையங்களையும் நடத்தி வருகிறது; ஊரகக் கைவினைஞர்களிடமிருந்தும், தொழிற் கூட்டுறவு நிறுவனஙகளிடமிருந்தும், கைத்திறன் மிக்க தொழில் உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்குகிறது. இக்கழகத்தின் விற்பனைத் தொகை 1979-80-ஆம்

ஆண்டில் உரூ.143.78 இலட்சம் ஆகும். இக்கழகத்தின் நடவடிக்கைகள் மூலம் சுமார் 1300 கைவினைஞர்களுக்கு ஆதாய மிக்க வேலைவாய்ப்புக்கிடைக்கிறது. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் 1979-80-இல் 5095 கைவினைஞர்களுக்கு உரூ.84.23 இலட்சம் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டது.

கிண்டித் தொழிற்பேட்டை முகப்பில் நிலையான கைத்தொழிலா பொருட்காட்சி நிறுவப்பட்டுள்ளது. இப் பொருட்காட்சியில் இரும்பு, கண்ணாடி, தோல் மரம், துணி, காகிதம் முதலியவற்றாலான பொருள்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பல மாநிலத்தாராலும் பாராட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

இந்தியாவில்: இந்தியாவில் கூடை முடைதல், பாய் பின்னுதல், பொருள்களுக்கு வண்ணம் தீட்டுதல், துணிகளில் கை வேலைப்பாடுகள் செய்தல், பின்னல் வேலைகள், மெழுகில் பொம்மை செய்தல், பழங்கள் செய்தல், பூக்கிண்ணங்களுக்கான பல நிறமுடைய பல்வகைப் பூக்கள் செய்தல், நாற்காலி, மேசைகளில் சித்திர வேலை, வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பானைகள் செய்தல், பொம்மலாட்டத்திற்கேற்ற பொம்மைகள் உருவாக்குதல், நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடன் தொழில் நுணுக்கமும் உயர்வும் கலை உணர்வும் கொண்ட நகைகள் செய்தல், மாதிரிகள் அமைத்தல், சோப்புக்கு வடிவமைத்தல், கைத்தறி நெசவு வேலை, தச்சு வேலை, மரவேலை போன்ற பல கைத்தொழில்கள் மிகவும் சிறப்பாகவும் போற்றத்தக்க முறையிலும் செய்யப்படுகின்றன. பழங்காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இந்தியா கைத்தொழிலில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

இந்தியா கயிறு உற்பத்தியில் முதலிடம் வகிக்கிறது. கயிறு ஏற்றுமதியில் முற்றுரிமையை அடைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 45,000 கண்டி (Tonne) கயிறு இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. உலக நாடுகளின் மொத்த உற்பத்தியாகிய 2,86,000 கண்டிகளில் இந்தியாவில் உற்பத்தியாவது 1,60,000 கண்டிகள் ஆகும். கயிற்றுத் தொழில் இந்தியாவில் கேரள மாநிலத்தில் செறிந்து காணப்படுகிறது. நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் கேரளா மட்டும் 1,50,000 கண்டி கயிறு உற்பத்தி செய்கிறது. இதில் ஏறக்குறைய 5,00,000 மக்கள் வேலை வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றனர்.

கயிற்றின் ஏற்றுமதியைப் பெருக்க 'அனைத்திந்தியக் கயிற்றுப் பொருள்கள் வாரியம்' (All India Coir Board) அமைக்கப் பட்டுள்ளது. கேரளாவில் ஆலப்புழைக்கு அருகிலும், மேற்கு வங்கத்தில் கௌரா (Hawrah) மாவட்டத்திலும் இத்துறைத் தொடர்பான ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. கேரளாவில் 'தங்க இழை' (Golden Fibre) எனக் கூறப்படும் கயிறு அயற் செலாவணியைப் பெருக்குகிறது.

இந்தியக் கயிற்றுப் பொருளின் தரத்தை உயர்த்தவும் ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கவும், 'இந்திய அயல் நாட்டு வாணிகக் கழகம்'(Indian Institute of Foreign Trade) உரூ 32.7 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. இக்கழகம் கயிற்று உற்பத்தியில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தியது, அதற்காக உரூ. 1.91 இலட்சம் செலவில் 21 மாதிரித் திட்டங்கள் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. அதனால் 21,000 பேர் வேலைவாய்ப்புப் பெறுகின்றனர்.

பாய் முடைவதற்காக இலங்கையில் இயந்திரத்தறி பயன்படுவதுபோல இந்தியாவிலும் அதனை அறிமுகப்படுத்தி, உற்பத்தித் திறன் கூடவும், உற்பத்திச் செலவு குறையவும் இந்திய மைய அரசு உரூ. 3.34 இலட்சம் முதலீடு செய்துள்ளது.

கால் மிதிகளின் சாயம் போகாமலிருக்கவும், அவற்றின் வடிவங்களை மாற்றவும், சாய ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த இந்திய மைய அரசு உரூ. 22 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது.

கம்பளித் துணிகள் உற்பத்தியிலும் ஏற்றுமதியிலும் இந்தியா சிறந்து விளங்குகிறது. கம்பளி உற்பத்தியால் மூவகைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. அவை நாட்டின் பாதுகாப்பு, உள்நாட்டு அங்காடி, கடல் கடந்த வாணிகம் ஆகியனவாகும்.

இந்தியாவில் இரப்பர்த் தொழிற்சாலை 1921-இல் வங்காளத்தில் நிறுவப்பட்டது. இப்போது இத்தொழில் பெரிதும் முன்னேற்றமடைந்து காணப்படுகிறது. இரப்பர் உற்பத்தி நிறுவனங்களில் 80% சிறு தொழில் துறையில் உள்ளன. அவை ஊர்திச் சக்கரக் கட்டு (Tyre) வளைகுழல் (Tube) உற்பத்தியிலும், காலணிகள் உற்பத்தியிலும், மிதிவண்டிச் சக்கரக் கட்டு (Cycle Tyre), வளைகுழல் உற்பத்தியிலும் ஈடுபட்டுள்ளன. இத்தொழில் 75,900 மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பினை அளிக்கிறது. இத்தொழில் துறை மேற்கு வங்காளம், மகாராட்டிரம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் மிக்குள்ளது.

இந்தியாவில் மிதிவண்டிகள் பெருமளவில் தொழிற்சாலைகளிலும், சிறு தொழில் துறைகளிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. சிறுதொழில் துறைகள் ஓராண்டில் 5 இலட்சம் மிதிவண்டிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் உள்ளன. இந்தியா

1986-இல் இவ் வுற்பத்தியில் உலகில் 5-ஆம் இடத்தைப் பெற்றது.

தோற் பொருள் தொழில் இந்தியாவின் மிகச் சிறப்பான துறையாக விளஙகுகிறது. அயற்செலாவணி ஈட்டுவதில் சணல், தேயிலை, துணிவகைகள் ஆகியவற்றிற்கு அடுத்தபடி நான்காம் இடத்தைத் தோற் பொருள் தொழில் வகிக்கிறது. தோலின் மூலப்பொருள் அளிப்புப் பற்றாக்குறையாகவே இருந்தாலும், இத்தொழிலில் உலக அங்காடியில் ஒரு சிறப்புப் பங்கு வகிக்கும் அளவுக்கும், வினை முற்றிய தோற் பொருள் ஏற்றுமதி செய்யுமளவுக்கும் இந்தியா முன்னேறியுள்ளது. இத்தொழில் சென்னை, பம்பாய், கான்பூர், கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் சிறப்பாக வளர்ந்துள்ளது. கான்பூர் நல்ல காலணிகளுக்குச் சிறப்புப் பெற்று விளஙகுகிறது.

இந்தியா, பட்டு உற்பத்தியில நான்காம் இடம் வகிக்கிறது. இந்தியாவில 4 வகையான பட்டு வகைகளும் கிடைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பட்டுத் தொழிலை ஊக்குவிக்க ‘மையப் பட்டு வாரியம்’ (Central Silk Board) பெருமளவுப் பணிகளைச் செய்கிறது.

பட்டு உற்பத்தியில் பாதி மைசூரில் கிடைக்கிறது. மேற்கு வங்காளம், அசாம், சமமு, காசுமீரம் மத்திய பிரதேசம், பீகார், சென்னை ஆகிய மாநிலங்கள் பட்டு உற்பத்தி செய்கின்றன. தமிழ்நாட்டுக் காஞ்சிபுரம் பட்டு உலகப் புகழ் பெற்றது.

மேற்கு வங்காளம், மைசூர், அசாம், பீகார் முதலிய மாநிலங்களில் பட்டு ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராஞ்சியில் ‘மையத்துசார் ஆராய்ச்சி நிலையம்’ (Central Tussar Research Station) அமைக்கப்பட்டுளளது.

இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பல்வேறு கலைப் பொருள் செய்வோர் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் செயலாற்றி வருகின்றன. பாய்முடையும் நிறுவனங்கள், மூங்கில், பிரம்புக்கூடைமுடையும் நிறுவனங்கள், நார் செய்வோர் கழகங்கள், கற்சிலை செய்வோர் கழகங்கள், கயிறுதிரிப்போர் கழகங்கள், வெண்கல விக்கிரகம் செய்வோர் கழகங்கள், பொம்மை செய்வோர் கழகஙகள், பொத்தான் செய்வோர் கழகங்கள, நெட்டி வேலைசெய்வோர் கழகங்கள, பீங்கான பொருள் உற்பத்திசெய்வோர் கழகஙகள், வீணை வாத்தியக் கருவி செய்வோா கழகங்கள் என எணணிலடஙகாக் கழகங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் உதவியால், நாட்டுக் கைவினைஞர்கள் ஊக்கமுடனும், கற்பனைத் திறனுடனும் கலைத்திறன் தேவைப்படும் கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டு, தனக்கும் நாட்டுக்கும் உதவும வகையில் ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்டு, பண்டைக்காலத்தொழில் நுணுக்க உண்மைகளை இன்றும் மங்காது காத்து வருகின்றனர். ச.கி

உலகளவில்: எல்லாக் கலைகளையும் ஊககுவிக்கும் அடிப்படைக் கலை நுணுக்கம் கைத்தொழிலையும் உயிர்ப்பிக்கிறது. ஓவியம் வரைதல், மட்பாணடம் செய்தல், சிற்பம் செதுக்குதல் முதலிய அழகிய கலைக் கருவூலத்தை உருவாக்க உந்துவது அழகியல் உணர்வாகும் (Aesthetic Sense). அழகிய படைப்பினை உருவாக்குவதில் கைத்தொழில் வினைஞர்கள், கலைர்ஞகளைவிட மேலானவாகள் எனலாம். இவர்களின் படைப்புகளினால் பயன் மிக்க பொருள்கள் உருவாகின்றன. கைத்தொழிலில் சிறிய அளவில் இயந்திரக் கருவிகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கைத்தொழிலகளும சிறுதொழிலகளும் ஒன்று போல் தோன்றினாலும், அவை வேறுபட்டவை. குடிசைத் தொழிலும் சிறு தொழில்களும் ஊரகங்களில இருக்கினறன. ஆனால், கைத்தொழில அப்படியன்று. சிறுதொழிலுக்குக் குறிப்பிட்ட கோட்பாடுகள் உண்டு ஆனால், கைத்தொழிலுக்குக் கிடையா. சிறுதொழில் என்பது உரூ. 7.5 இலட்சத்திற்கு உட்பட்ட முதலீடு செய்யப்பட்ட நிறுவனமாகும். ஆனால், கைத்தொழிலுக்கு முதலீட்டு வரையறை கிடையாது. கையினால் செய்யப்பட்டுக் கலையழகு உடையதாயிருப்பின், அது கைத்தொழில் எனப்படுகிறது.

வங்காளத்தின் காலிகோ, தாக்காவின மசுலின, காசுமீரத்துப் போாவைகள, அய்தராபாதின் உலோக வேலைகள், மீர்சாபூரின விரிப்புகள், மைசூரின் சந்தனப் பொருள்கள ஆகியவற்றிற்கு உலக அங்காடியில் தேவை மிகுதியாக உள்ளது. இயந்திரப் பொருள்களைப் போல் அல்லாமல், கைத்தொழில் பொருள்கள் ஒன்று மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் தனித்தன்மையுடன் விளங்குகின்றன.

உலகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் கைத்தொழில் மூலமாகத் தன்னுடைய பண்பாட்டைப் புலப்படுத்துகின்றது. இந்தியா, சீனா, சப்பான், இரான் (Iran), பெர்சியா, எகிப்து ஆகியவற்றில் பழங்காலந்தொட்டும், ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் பிற்காலத்திலும் கைத்தொழில் உருவாகியிருக்கிறது. சுவிட்சர்லாந்தில் கைத்தொழில்கள இக்காலத்துத் தொழில் துறைக்கு இணையாக வளர்ந்துள்ளன. கைக் கடிகாரம் செய்தல ஒரு குடிசைத்தொழிலாக வளர்ந்துள்ளது. அது சுவிட்சர்லாந்தை உற்பத்தியாளர்

களின் நாடாக உருவாக்கியுள்ளது. அங்கு ஆண்டு முழுவதும் பெண்கள் கம்பளி நெய்யும் கைத்தொழி வில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சப்பானில ஒவ்வொரு வீடும ஒரு தொழிற்கூட மாக விளங்குகிறது அங்கு நாடெங்கிலும் சிறிய கைத்தொழிற் பொருளகள விற்பனையாகின்றன. கைததொழில் வளர்ச்சிககுச் சபபான், இறக்குமதி யாகும் மூலப் பொருள்களை நம்பியுளளது அந்நாடு உலகப் போருக்குப் பின் அதன் 47 விழுக்காடு நிலத்தை இழந்து, 80 மிலியன் மக்களுக்கு 85 விழுக் காடு பாறைகள நிறைந்த நிலத்தில் வேலை கொடுக்க வேண்டிய சிககலான நிலையில் இருந்தது அதனைக் கைத்தொழில்களின மூலம் மேற்கொண்டது.

தம்முடைய கைத்தொழில்களே சப்பான, கொரியா, சீனா ஆகியவற்றின் மூல வளங்கள. சிறு சிறு நுட்பமான தந்தம், மரப் பொருள்கள், பொம்மைகள் ஆகியவற்றைச் செய்வதில் சப்பானை மிஞ்ச முடியாது. சப்பானியப் பெண்கள இதில் தலைமைப் பங்கு வகிக்கின்றனர்.

கைத்தொழில்தான் இக்காலத்துத் தொழிற் சாலையின் தந்தை. கைத்தொழிலாளர்தாம் அதன் தொழில்நுட்ப மூலப் படிவத்தை உருவாக்கியவராவர். தொழிற்றுறை முன்னேற்றத்திற்குக் கைத்தொழிலும் வேளாண்மையும் பெரிதும் காரணமாகும். இன்றைய தொழிற்சாலையின் சிறப்பு அன்றைய கைத்தொழி லுக்கு இருந்தது.

நிலையான பொருளாதார முன்னேற்றம் அடை யக் கைத்தொழில் இன்றியமையாததாகும். மறை முக வேலைவாய்ப்பின்மை வேளாண்மைத் துறை யில் நிலவி வருகிறது. இதனை ஒழிக்கக் கைத் தொழிலுக்கு இயற்கையான இல்லம் ஊரகந்தான். காந்தியடிகளும் இதனையே கூறியுள்ளார்.

கைத்தொழிற் பொருள்கள் நாடுகளின் பண் பாட்டுக் கொடுக்கல் வாங்கலுக்கும், சொந்த நாட்டினரின் ஒற்றுமைக்கும் உகந்தவை. இப்பொருள் கள் அனைத்தும் விலை உயர்வானவை எனவும், சாதாரண மனிதன் இவற்றை வாங்க இயலாதென வும் தவறாகக் கருதப்படுகிறது. எல்லாக் கைத் தொழிற் பொருள்களும் விலை உயர்வானவையல்ல. இக்காலச் சமுதாயத் தேவைக்கேற்ற சாதாரண, மலிவான பொருள்களும் கைத்தொழில் மூலம் உற் பத்தி செய்யப்படுகின்றன. வளர்ந்து வரும் சமுதா யத்தில், கைத்தொழில் நிலைத்து நிற்க வேண்டு மானால், அது தன் அங்காடியைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

கைததொழில் வினைஞர்களின் உற்பத்தி, நிலை யில்லாமல் பருவக்கால மாறுதல் உடையதாயுள்ளது. வளர்ச்சியடையா நாடுகளின் மூலதனக் குறைவு, வேலையின்மை, பகுதிநேர வேலை, குறைந்த செலவு ஆகியவற்றை ஆராயும் போது, கைத்தொழில தலை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. வளரும் நாடுகளில் கைத்தொழிற் பொருள்கள் ஏற்றுமதியில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. என்.இரா.செ.

துணை நூல்கள்:

Kamaladevi Chattopadhyaya., Indian Handicrafts, Allied, Madras, 1963.

Rao, R.V,. Handicrafts of Andhrapradesh, World Telugu Conference Publication, Hydrabad,1975.

Suraf, D.N., Indian Crafts, Development and Potential, Vikas, Delhi, 1982.

Virmani, N R., Profitability, Accountability and Social responsibility in public enterprises, Centre for Public Sector Studies, Delhi, 1980.

கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி இணையகம்: பூம்புகார் எனப்படும் தமிழ்நாடுகைத்தொழில் வளர்சசி இணையகம் ஒரு தமிழ்நாட்டு அரசு நிறுவன மாகும். இந்தியாவின் தொன்மைப் பண்பாட்டு மையமாக இருந்த ஒரு துறைமுகப் பட்டினத்தின் பெயரான ‘பூம்புகார்’ என்பதே பிற்காலத்தில தமிழ் நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சி இணையகத்தின் பெயராக வழங்குகிறது.

தமிழ்நாடு கைத்தொழில்கள் செழித்து வளரும் மாநிலமாக விளங்குகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கைத் தொழிலை ஊக்குவிக்கவும், அதனை வெளிநாட்டு அங்காடிக்கு அனுப்பவும் கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி இணையகம் துணைபுரிகின்றது. கைவினைஞர்களுக்குத் தேவையான தொழில்நுட்பம் வழங்கவும் இந் நிறுவனம் வழிவகுக்கிறது. இந்நிறுவனத்தின் 75 விழுக்காட்டுப் பங்குகளை தமிழக அரசும், 25 விழுக் காட்டுப் பங்குகளைக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் கொண்டுள்ளன. தேவைப்படும் ஊக்கப்பணிகளுக்கான பண உதவி இந்திய அரசின் வளர்சசித் துறை ஆணையரிடமிருந்து பெறப்படுகிறது.

கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி இணையகம், இந்தியா வின் கைத்தொழிற் பொருள்களின் ஏற்றுமதிக் கூடமாக இந்திய அரசால் உருவாக்கப்பட்டது. இந் நிறுவனம் இந்தியா முழுவதிலும் கைத்தொழிற்

பொருள்களின் விற்பனைக்கு வகை செய்கிறது. இந் நிறுவனம் 1983-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு. முழுநேர ஆணையத்தின் தலைமையில் இயங்குகிறது. கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சி இணையகம் 1986-இல் 20 தனி கைவினைக் கணகாட்சிகளை நடத்தி, விற்பனையை ஊக்கப்படுத்தியது. இதன் 1983-84-ஆம் ஆணடு உற்பத்தி 63 இலட்சம் உருபாய் மதிப்பாகும்.

கைத்தொழில் வளர்ச்சி இணையகம் பல நிலையங்களில் குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்குப் பயிறசி அளிக்கிறது. இந்நிறுவனம் நலிவடைநதுவரும் கலைப் படைப்புகளுக்காகவும், குறைந்துவரும் கலைகளுக்காகவும் கலைஞர்களுக்குப் பயிற்சியும் நிதி உதவியும் அளிக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ்த் தஞசாவூர்ப் படம் வரைதல், கண்ணாடி வேலைப்பாடுகள் ஆகியன ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.

பயிற்சித் திட்டம்: கைத்தொழில் வளர்ச்சி இணையகத்தின் முககிய நோக்கங்களுள் ஒன்று பல் வகைப்பட்ட கைத்தொழிலகளில் பயிறசி அளிப்பதாகும். நீணடகாலப் பயிற்சித் திட்டத்தினை அளிப்பதன் மூலம் நிலையான வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவும கைவினைஞர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் கைத்தொழில வளாச்சி இணையகம் பாடுபடுகிறது.

கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி இணையகம், புதிய கைவினைஞர்கள் உருவாகவும் அதன்மூலம் கைத் தொழிகள் சிதைநதுவிடாமல் பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது. இந்நிறுவனம் 1986-ஆம் ஆணடு வரையிலும் பல புதிய கைவினைஞர்களை உருவாக்கியுள்ளது. அழிவடையும் நிலையில் இருக்கும் பல கைத்தொழில்கள் இத்திட்டத்தின்மூலம் புத்துயிர் பெற்றன. இப்போது ஒருஙகிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழும் ஊரகக் கைவினைஞர் திட்டத்தின் கீழும் பல குறுகிய காலப் பயிற்சித் திட்டங்களை நடத்தி வருகிறது.புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவது, தொழில்நுட்பப் பயிற்சிகளைத் தமிழகக் கைவினைஞர்களுக்கு அளிப்பது, புது வடிவமைபபுத் திட்டஙகளை அறிந்துகொள்ளுவது ஆகியவற்றிறகாகப் பெங்களூர், அகமதாபாது, மொராதாபாது, அகர்தலா போனற இடங்களில் உளள வடிவமைப்பு நிலையங்களுக்குக் கைவினைஞர்களை அனுப்பிப் பயிறசி பெற ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கைவினைஞர்கள் பிற மாநிலங்களில் உள்ள கைத்தொழில்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள இத்திட்டம் வாய்ப்பளிக்கிறது. பயிற்சி பெற்று வந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புப் பெறவும் கைத்தொழில்கள வளர்ச்சி இணையகம் வழிவகை செய்கிறது. பயிற்சி பெற்றவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களையும் அவர்களிடமிருந்து வாங்கி விற்பனை செய்கிறது.

ஒரு பயிற்சித் திட்டம் சிறப்பாகச் செயற்பட வேணடுமானால் அது ஒரு குறுகிய கால அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது. மேலும், அது கைத்தொழில்களின் தேவைககேற்பத் தொடர்ச்சியாக நடத்தப்பட வேண்டும். இவற்றை மனத்திற் கொண்டு 1986-87 இல் 1 இலட்சம் ரூபாய் உதவியுடன பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட உள்ளது. இச்செலவு ஒரு தொடர் செலவாகும்.

கைத்தொழில் உற்பத்தி

உற்பத்தி நிலையத்தின் பெயர்	1985-86-இன மொத்த உற்பத்தி (இலட்சம் உருபாயில்)
மகாபலிபுரம்	3.32
காஞ்சிபுரம்	7.01
பிரம்பு மற்றும் காகிதக் கூழ் நிலையம், சென்னை	2.40
சேலம்	3.31
கள்ளக்குறிச்சி	3.63
நாகர்கோயில்	1.22
திருநெல்வேலி	0.02
வாகைக்குளம்	10.08
ஆய்க்குடி	1.92
மதுரை	14.13
நாச்சியார்கோவில	19.89
சுவாமிமலை நிலையம், ஒன்று	3.49
சுவாமிமலை நிலையம், இரணடு	2.73
தஞ்சாவூர்	2.60
புதுக்கோட்டை	1.08
திருச்சி	0.25
தகட்டுப்பிரிவு, மதுரை	1.62
நாச்சியார்கோவில் நிலையம், இரண்டு	1.51

ஏற்றுமதி 1979-80—1985-86	(இலட்சம் உருபாயில்)
1979-80	6.93
1980-81	9.10
1981-82	10.45
1982-83	8.62

1983-84	5.00
1984-85	7.94
1985-86	2.70

அனைத்திந்திய கைத்தொழில் வாரியம் 1952-ஆம் ஆண்டு, வாணிகத் துறையோடு இணைக்கப்பட்டது. அதற்கு உதவியாகத் தமிழ்நாட்டுக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் உருவாயிற்று. இந்தியாவில் கைத்தொழிற் பொருள்களின் ஏற்றுமதியின் மதிப்பு 1994-95இல் உரூ. 6500 கோடியாக உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. என்.இரா.செ.

துணை நூல்கள்

Government of Tamil Nadu, Annual Reports of Poomphuhar for 1980-81 and 1984-85, Madras.

Government of Tamil Nadu, State Administration Report 1983-84, 1985, Madras.

Kamaladevi Chattopodhyaya, Indian Handicrafts, Allied, Madras, 1963.

Saraf, D.N. 'Indian Crafts, Development and Potential, Vikas, Delhi, 1982.

கைத்தொழிலைஒழுங்குபடுத்தல்: முதலாம் உலகப்போர் முடிவுற்றவுடன் காணப்பட்ட பொருளாதார முடக்க நிலையிலிருந்து மீட்சிபெறச் செருமனியும் (Germany) அதனைத் தொடர்ந்து பிற ஐரோப்பிய நாடுகளும் மேற்கொண்ட பொருளாதாரத் திட்டங்கள் பலவற்றுள் கைத்தொழிலைச் சீரமைக்கும் திட்டம், கைத்தொழிலை ஒழுங்குபடுத்துதல் (Rationalisation) என வழங்கப்பட்டது. ஒழுங்குபடுத்துதலை, 1927-இல் கூடிய உலகப் பொருளாதார மாநாடு, முயற்சியும் பொருளும் வீணாவதை மிகக் குறைந்த அளவில் குறைக்கும் நெறிமுறை என வரையறுத்தது.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஆக்கமுறச் செய்யவும், மிகையான மூலதனம், காலதாமதம், தொழில்நுட்பம், அயலார் உதவி ஆகியனவற்றைத் தவிர்த்து மக்கள உடனடியாக வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்று வருவாய் ஈட்டி வளம் பெறவும் உள்ள கைத்தொழிற் சீரமைப்புத் திட்டமே தலைசிறந்தது எனக்கருதி அதனை ஒழுங்குபடுத்துவதில் அரசுகள கவனம் செலுத்தின. கைத்தொழிலை ஒழுங்குபடுத்துவதில், மூலப்பொருள் வளங்களைப் பெருக்குதல், அவற்றின் பங்கீட்டு (Distribution) முறையை எளிமையாக்கல், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தல், போக்குவரத்து, வாணிகம் போன்ற அகக் கட்டுமானப் (Infrastructure) பணிகளின் செலவைக் கட்டுப்படுத்தல் போனறவற்றைச் செயற்படுத்தும் திட்டங்களை அரசுகள் உருவாக்கித் தாங்களாகவும், தனியார் துறை மூலமும் அவற்றைச் செயற்படுத்தின.

இத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்திக் கைத்தொழில் நாடெங்கிலும் ஒருங்கமைந்த (Organised) முறையில் வளர்ச்சி பெற்றால், உற்பத்தியாளரும் நுகர்வோரும் (Consumers) சமுதாயமும் பொருளாதாரமும் உச்ச நன்மையை அடையலாம் என்பது இலக்காகும். இவற்றால் மக்களின் வாழக்கைத்தரம் உயரும். தேவைப் பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதால் நுகர்வோர் நலன் பாதுகாக்கப்படும. உற்பத்தியாளர் நியாயமான வழியில உயர்ந்த ஆதாயத்தைப் பெறுவர்.

கைத்தொழில்கள் சிதறுண்டு பல உட்பிரிவுகளுடன் செயற்படுவதால் மனித மூலவளம் வீணாவதுடன், உற்பத்திச் செலவு, நிருவாகச் செலவு போன்றவையும் கூடுதலாகின்றன. ஒரு தொழிலைச் சார்ந்த பல தனித் தொழில்களா ஒன்றோடொன்று தொடர்பின்றி இயங்குவதால் தேவையிலும் அளிப்பிலும் முரண்பாடு உண்டாகிறது. உற்பத்திக் காரணிகளின் அங்காடியிலும்உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களின்அங்காடியிலும் தேவையற்ற போட்டி நிகழ்வதாலும் எல்லா உற்பத்திப் படிநிலைகளிலும் வளம் வீணாகிறது; செலவு உயர்கிறது. இந்நிலை மாறக் கைத்தொழில்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதனால் சிறந்த முறையில் நிருவாகம் சீரமைந்து வீண் செலவுகள் தவிர்க்கப்படும்.

பல கைத்தொழிற் கூடங்கள் (Firms) தாங்களாகவே ஒன்றுசேர்ந்து தங்கள் நலனைப் பாதுகாக்கும் பொதுக் சழகத்தையோ நிறுவனத்தையோ அமைத்துக்கொள்வது ஒருவகையான ஒழுங்குபடுத்தும் முறையாகும். பதிவு செய்யப்பட்ட, வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனங்களாக (Registered Limited Companies) முறையான சட்டதிட்டங்களை வகுத்து ஒன்றுசேரும் கைத்தொழில்களும் உண்டு. அம்முறையும் ஒழுங்குபடுத்துதலைச் சாரும். பல கைத்தொழிற் கூடங்கள் ஒரே நிறுவனமாக இணைந்து செயற்பட வழிவகைகளை வகுத்துக்கொள்வது பிறிதொரு ஒழுங்குபடுத்தும் வகையாகும்.

கைத்தொழிலை ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலம் முற்றுரிமை (Monopoly) உருவாக வாய்ப்பு ஏற்படாது. அதற்குத் தேவையான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒருங்கிணைப்பினால் வளமும் அதிகாரமும் ஒரு சிலரிடம் குவிநது சுரண்ட

லும் (Exploitation) முற்றுரிமையும் நிலைபெற வாய்ப்புகள் உண்டு. திட்டமிட்ட செயற்பாட்டி னால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

சிக்கனத்தையே கருத்தாகக் கொண்டு வீணா வதைத் தவிர்ப்பதனாலும் செலவைக் குறைப்பத னாலும், மக்கள் வேலை வாய்ப்பினை இழப்பதற் கும், பொருள்களின தரம் குறைவதற்கும் வழி வகுக்கக் கூடாது. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு எச்சரிக்கையுடன் ஒழுங்குபடுத்துதலைச் செயற்படுத்த வேணடும். பிற துறைகளின் வளர்ச்சியினால் வேலை வாய்ப்புப் பெருக வாய்ப்பிருக்கும்படியும், விலை குறைவினால் எஞ்சும் பணம் பிற உற்பத்தி முதலீட் டுக்குப் பயனபடும்படியும் முன்குறித்துத் திட்டமிட்டு ஒழுங்குபடுத்தும் கொள்கை, பொருளாதாரத்தையும் உற்பத்தியாளர் நுகர்வோர் நலத்தையும் உயர்த்தும் எனக் கருதப்படுகிறது.

இந்தியாவில்: பின்தங்கிய நாடுகளின் பொருளா தார முன்னேற்றத்திற்கு அந்நாட்டின மரபுவழியில் பன்னெடுங்காலமாக விளங்கும் கைத்தொழில வளர்ச்சி பெறுவது இன்றியமையாததாகும். காநதி அடிகளின் பொருளியற் கருத்துகள கைத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொணடவை. இந்தியாவின் மறை முகக் குறைவேலையையும் வேலையில்லாத் திண டாட்டத்தையும் ஒழிப்பதற்கு அவர் வகுத்த திட்டம் தலைசிறந்ததாகும். மூலதனம் குறைவாகவும், மக்கள் தொகை மிகையாகவும் இருக்கும் நாட்டில குடிசைத் தொழில்களும் கைத்தொழிலகளும் சிறப்புப் பங் கேற்கின்றன. இந்தியாவில கோடிக்கணக்கான மக்கள் கைத்தொழிலை நம்பியுள்ளனர்.

இந்தியாவில் கைத்தொழில் சிதறிக் கிடக்கிறது; முன்னேற்றம் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இந்நிலையில் கைத்தொழிலை ஒழுங்குபடுத்துதல தேவையாகும். கைத்தொழில் கூட்டுறவைச் சார்ந்து வளர்ந்துள்ளது. எனவே, அது கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக ஒழுங்கு படுத்தப்படுகிறது. கைத்தொழில் வினைஞர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதன் மூலமும், கைத் தொழிலின் அங்காடியை நெறிப்படுத்துவதன் மூல மும் கைத்தொழிலை ஒழுங்குபடுத்தலாம்.

கவின்மிகு கைத்திறனால் பொருள்களைக் கண் டோரைக் கவர்ந்திழுக்கும் வண்ணம் படைத்துத் தரும் கைவினைஞர்களின் கலை நாட்டின் பழம்பெரும் செல்வக்களஞ்சியமாகும். துணிகள் மீது வேலைப்பாடு, தந்தம், கொம்பு, எலும்பு, மூங்கில், நார் முதலிய வற்றின் வேலைப்பாடு எனப் பலவகைக் கலைகளில் கைதேர்ந்த கைவினைஞர்கள், தம்முடைய தொழி லைத்தொடர்ந்து நடத்தி வரவும், அத்தொழில்களை வளர்க்கவும், இநதிய மைய மாநில அரசுகள் வாரியங் களை உருவாக்கியுள்ளன. இத்தொழில்களுக்கு நிரு வாகச் செலவு, கொடை முதலியவை வழங்கப்படு கின்றன. ஏற்றுமதி அங்காடியில் கைத்தொழிலுககு நலல மதிப்பு இருந்துவருகிறது. அதனை அரசு ஊக்கு விக்கிறது.

தென்னை, பனைநார் ஆகியன கொண்டு பல பொருளகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இத தொழிலின் வளர்ச்சிக்கு 1954-இல நார் வாரியம் (Coir Board) அமைக்கப்பட்டது. நார் கூட்டுறவு களுககுப் பல வகைகளில் இவவாரியம உதவி செய் கிறது.

தமிழ்நாடு கைத்தொழில முன்னேற்ற நிறுவனம், 'பூம்புகார்' எனப் பெயர்கொணடுள்ளது. இது அர சாங்கத்தால் நடத்தப்படும் நிறுவனமாகும். இதன பங்குரிமையில் 75 விழுக்காடு அரசையும் 25 விழுக் காடு கைவினைஞர்களையும் கூட்டுறவு நிறுவனங களையும் சாரும். இந நிறுவனம் கைத்தொழில வளாச்சிககாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. கைதொழில, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாக ஊக்குவிககபபடு கிறது. கூட்டுறவு இந்தியக் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பின் ஒரு கூறாக விளஙகுகிறது.

காணக: கைத்தொழில் வளர்ச்சி இணையகம்.

என்.இரா.செ.

துணை நூல்கள்:

Abraham T.M., 'Handicrafts in India', Graphics Columbia, New Delhi, 1964.

National Institute of Co-operative Management, 'Development, Strategy for Handicrafts Co-operative', Co-operative Department, Pune, 1980.

Rao. R.V., Handicrafts of Andhra Pradesh, World Telugu Conference Publication, Hyderabad, 1975.

கைத்தொழிற் செல்வாதாரம்: தொழில் ஒன்றை ஒருவர் கற்றிருந்தால் அது அவர் பொருளா தார வாழ்வுக்கான அடிப்படையாக விளங்கும். மனி தனால் தன் அனறாடத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள இயலவில்லை எனறால் பல இடையூறுகளும் சிக்கல்களும் நிகழும். தேவைகளை நிறைவு செய்து

வறுமையின்றி வாழ்வதற்குத் தேவையானது பணம் அல்லது செல்வம். அத்தகைய செல்வத்திற்கு அடிப் படையாகவும் ஆதாரமாகவும் இருப்பது கைத் தொழில்.

கைத்தொழில் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை அளிககிறது. வேலைவாய்ப்பினால் செல்வம் கிடைக் கிறது அதனால் தேவை கூடுகிறது. தேவை பெருகு வதால் முதலீடு மேலும் முன்னேறி உற்பத்தி பெருகு கிறது. உற்பத்தி பெருகும்போது நுகர்வு பெருகுகிறது. தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள் கள் கிடைக்கின்றன. நுகர்வுக்கு மிஞ்சியிருப்பது ஏற்று மதி ஆகிறது. ஏற்றுமதி அயற் செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகிறது. இவ்வாறு தனி மனிதனுக்கு வரு வாய் அளிப்பதோடு நாட்டின் செல்வத்திற்கும் கைத் தொழில் உதவியாக உள்ளது.

வேலைவாய்ப்பு: இநதியாவில் 1951-ஆம் ஆண்டு ஏறக்குறைய 4570 ஆயிரம் பேர் கைக்குத்தல் அரிசி, மாவரைத்தல், பருப்பு வகைகள் தயாரித்தல், தாவர எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பும் உற்பத்தியும், தோல், தோலாலான பொருள்கள், காலணிகள் உற்பத்தி, கைத்தறி நெசவு ஆகிய கைத்தொழில்களால் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றார்கள்.

கதர்த்துறை மட்டும் 1970-71-இல் 9.41 இலட்சம் பேருக்கும், 1979-80-இல் 72.7 இலட்சம் பேருக்கும், 1984-85-இல் 102.4 இலட்சம் பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பினை அளித்திருக்கிறது.

ஊரகத் தொழில்களில் 1970-71-இல் 9.79 இலட்சம் பேரும், 1979-80-இல் 18.2 இலட்சம் பேரும், 1984-85-இல் 35.1 இலட்சம் பேரும் வேலைவாய்ப் பினைப் பெற்றார்கள்.

கைவினைப் பொருள் உற்பத்தியால் 1979-80-ஆம் ஆண்டு வேலைவாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் 5.6 இலட்சம் பேர்களாவர். அத்தொழிலில் 1984-85-இல் 8 இலட்சம் மக்கள வேலைவாய்ப்புப் பெற்று வருமானம் பெற் றுள்ளனா.

அட்டவணை 1 கைவினைத் தொழிலாளியின் சராசரி வருமானத்தைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை: 1

ஒரு தொழிலாளியின் சராசரி நாள் வருமானம்

(உருபாயில்)

வ. எண்.	தொழில்	இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்
1.	கதர்	0.50-	1.00	2.00
2.	தானியங்கள், பயறுகள்	1.00- 1.50	1.00- 2.50	2.00- 5.00
3.	கிராமத்துறை எண்ணெய் உற்பத்தி	2.50- 3.50	3.50- 4.00	4.00- 5.00
4.	தோல் உரிப்பு	1.50	1.75- 2.50	3.00- 4.00
5.	தோல் பதனிடல்	2.50	3.00	3.50 5.00
6.	காலணிகள	———	5.00	6.50- 10.00

7.	கருப்பட்டி	2.40	3.17	3.00 4.00
8.	குடிசைத்தொழில் தீப்பெட்டி	1.00-1.25	1.50-2.00	2.00-3.00
9.	சமையலுக்குப் பயன்படாத எண்ணெயும் சோப்பும்	1 40	2.30	3.00-5.00
10.	கையால் தயாரித்த காகிதம்	2.50	3.00-3.25	4.00-4.50
11.	மட்பாண்டங்கள்	0.75	1.60	2.00-5.00
12.	கயிறு தவிர மற்ற இழைகள்	1.45	2.85	3.00-3.50
13.	தச்சு, கருமான் தொழில்	1.50-2.00	2.00-3.00	5.00-8.00
14.	தேனீ வளர்த்தல்	. . .	. .	3.00-4.00
15.	எலுமிச்சை வளர்ப்பு	....	. . .	3.00-4.00

ஊரகத் தொழில்களில் உள்ளவர்கள் 1970-71-இல் பெற்ற கூலி மட்டும் உரூ. 28.4 கோடியாகும். அந்தத் தொழில்களின் வருமானம் 1980-இலிருந்து 1986-ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலங்களில் மேலும் உயர்ந்து காணப்படுகிறது.

உற்பத்தி: இந்தியாவில் 1955-56-இல் உரூ. 5.6 கோடி அளவுள்ள கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அதுவே 1960-61-இல் உரூ. 14.2 கோடியாகவும், 1965-66-இல் உரூ. 26.8 கோடியாகவும் 1968-69-இல் உரூ. 23.4 கோடியாகவும் 1970-71-இல் உரூ. 25.9 கோடியாகவும் பெருகின. கதர், கைத்தறித் துணிகளின் உற்பத்தி 1979-80-இல் உரூ. 1838 கோடியாகவும், 1984-85-இல் உரூ. 2660 கோடி மதிப்புள்ள உற்பத்தியாகவும் பெருகின. அதனால் உற்பத்தியாளர்கள், அதன் உற்பத்தி, விற்பனை மூலம்உயர் வருமானம் பெறுகின்றனர்.

அட்டவணை-2 ஊரகத் தொழில்களின் உற்பத்தியின் மதிப்பு1984-85-இல் உரூ. 1000 கோடியை எட்டியுள்ளதைக் காட்டுகிறது.

ஊரகத் தொழில்களின் உற்பத்தி
(உரூபாய் கோடியில்)

அட்டவணை: 2

ஆண்டு	உற்பத்தி
1955 - 56	10.9
1960 - 61	33.2
1965 - 66	55.9
1968 - 69	74.5
1970 - 71	85.6
1979 - 80	314.0
1984 - 85	1000.0

இந்தியாவில் இரப்பர்த் தொழில் 75,900 மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பினை அளிக்கிறது. அதன் மொத்த உற்பத்தி உரூ. 180 கோடி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தென்னைப் பொருள்களாலான

உற்பத்தி ஆண்டுககுச் சுமார் 1,50,000 கண்டி (Tons) அளவில் உள்ளன. தென்னை நார்த் தொழிலில் 4,493 கயிறு திரிக்கும இராட்டைகள் உள்ளன. நார் மற்றும் கயிற்றுத் துறையில் மட்டும் 16,007 பணி யாளர்கள் உளளனா. இந்தியாவில 41,077 மெட்ரிக் கண்டி (Metric tons) நார் மற்றும் கயிறு உற்பத்தி உள்ளதென 1979-இல் தொழில் வணிக இயக்குநரகத் தால் செய்யப்பட்ட ஆய்வு கூறுகிறது.

செயற்கைப்பட்டு நூலிழைகள் (Nylon, Polyester) 1970-ஆம் ஆண்டு 15,647 கண்டிகளும் (Tons), 1975-இல் 30,588 கணடிகளும், 1980-இல் 59,920 கண்டிகளும்,1984-இல் 1,43,236 கண்டிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

இந்தியாவில் பருத்தி மற்ற நூலிழையாலான துணிகளின நுகர்வு, 1980-இல் 2878 மில்லியன் மீட்டர் களாகவும், 1984-இல் 3064 மிலியன மீட்டர்களாகவும் உள்ளது.

இந்தியாவில் 800 தோல் பதனிடும் தொழிற் சாலைகள் உளளன. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 400 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. தோல பதனிடவும், அதைக் கொண்டு தோல் பைகள, காலணிகள் போன்ற தோல் பொருளகள் செய்யவும் பெரும்பாலும் கைத்திறனே பயனபடுத்தப்படுகிறது. தோல் பொருளின் தேவை ஆண்டுக்கு 10 விழுககாடு கூடுகிறது. தோல் உற்பத்திப் பொருளின் 50 விழுக் காட்டைத் தில்லி, பம்பாய், ஆக்ரா, பெங்களூர், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் உளளோர் பயன்படுதது வர். பதனிடப்பட்ட தோலில் 60 விழுக்காடு தொழிற் சாலைகளுக்கு மூலப்பொருளாக அளிக்கப்படுகிறது.

ஏற்றுமதி: கைத்தொழில்கள தனி ஆளுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்து, உற்பத்தியைப் பெருககி, உயர் வருமானத்தை அளிப்பதோடு, கைவினைப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, நல்ல அயற் செலாவணியைப் பெற்றுத்தரவும் வழி வகை செய்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மரவிழைப் பட்டும் (Rayon), கண்ணாடித் துகில் நூலிழைகளும் (Nylon) பின்னல் வேலையால் உருவானவை, காலணி கள், உடைகள ஆகியவற்றின் ஏற்றுமதியால் கிடைக் கும் வருமானம் அட்டவணை-3-இல் கொடுக்கப்பட் டுள்ளது.

தோலினாலான பைகள், காலணிகளின் மேற் பகுதி ஆகியன ஆசுத்திரேலியா (Australia) நியூசி லாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு ஏறறுமதி ஆகின்றன. தோல் பொருளகளின் ஏற்றுமதி மதிப்பு மட்டும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு உரூ 80 கோடியாக உள்ளது.

இந்தியப் பருத்திக் கழகம் உரூ. 49 கோடி மதிப் புள்ள 30,000 பருத்திக் கட்டுகளை (Bales) (H_4 S_6 வகைகள்) கிழக்காசிய, ஐரோப்பிய நாடுகளுககு ஏற்று மதி செய்ய ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. மகாராட்டிரப் பருத்தி உற்பத்தியாளர்கள் விற்பனைக்குழு உரூ. 13 கோடி மதிப்புள்ள பருத்திக் கட்டுகளை ஏற்றுமதி செய்ய ஒப்பந்தம் செய்துள்ளது. கம்பளித் துணியின் ஏற்றுமதி 1971-இல உரூ. 30 கோடியை எட்டியது.

சணல் ஏற்றுமதியின் மதிப்பு 1970-71-இல் உரூ. 21,834 6 இலட்சத்திலிருந்து 1975-76-இல் உரூ. 21,968.7 இலட்சமாக உயாந்துளளது. கயிறு, கயிறு விரிப்புகள, இழைகள், கயிற்றுப் பாய்கள் போன்ற பொருளகள 90 நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்றன. அவைகள ஆண்டு ஒன்றுக்கு உரூ. 13 கோடி அயற் செலாவணியை ஈட்டுகின்றன.

இந்தியாவிலிருந்து நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள அமைநத, கலைத் திறனை உள்ளடக்கிய தங்க, வைர நகைகள் பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின் றன. இப்பொருளகளின ஏற்றுமதி மதிப்பு 1955-இல் உரூ. 22 கோடியிலிருந்து 1984-85-இல் உரூ. 1494 கோடி மதிப்புளள ஏற்றுமதியாக உயர்ந்துள்ளது.

கைத்தொழிலால் வேலையற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது; வருமானம் உயருகிறது; உற்பத்தி பெருகுகிறது. தனி மனிதனின் உழைப் பாலும், கைத்திறனின் காரணத்தாலும் நாடு செழிப் புறும்; செல்வம் பெருகும். கைத்தொழிலின ஆக்கப் பணி பெரிது; சிறந்தது. ஆதலின் அது செல்வத்திற்கு ஆதாரமாகக் கருதப்படுகிறது. ச.கி.

அட்டவணை: 3

ஆண்டு	1980 -81	1981 - 82	1982 - 83	1983 - 84	1984 - 85
உரூபாய் கோடியில்	452.60	495.40	576.93	570.22	609.17

துணை நூல்கள்:

Commerce Publication Limited Commerce, N.K.M, International House, Bombay, 1986.

Planning Commission Sixth Five-Year Plan - 1980 -85, Government of India, New Delhi, 1981.

State Planing Commission Sixth Five-Year Plan, 1980-85, Government of Tamil Nadu, Madras, 1985.

கைது: நீதிமன்றக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்வதன் பொருட்டு அல்லது குற்றம் புரிவதைத் தடுப்பதன் பொருட்டு அல்லது குற்றச்சாட்டு அலலது ஐயத்திற்கு உள்ளானவர் நீதிமன்றத்தின் முன்வந்து பதில் அளிக்கும் பொருட்டு ஒருவரது உடற் சுதந்திரத்தை அதிகாரமுள்ளவர் கட்டுப்படுத்துவது கைது (Arrest) எனப்படும்.

கைது செய்யும் நடைமுறை: காவல் அலுவலர், முதலில் ஒருவரைச் சொல் அல்லது செயல் மூலமும், அதற்கு அவர் உடன்பட மறுக்கும்போது அவர் உடலைத் தொடுவதன மூலமும், இந்தச் சூழ்நிலையில் காவல் அலுவலர் மற்றவரால் வன்மையாகத் தடுக்கப்படும்போதும், அல்லது காவல் அலுவலரிடமிருந்து அவர் தந்திரமாகத் தப்பிக்க முயற்சி செய்யும் போதும் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும மேற்கொள்வதன் மூலம் காவல் அலுவலர் அவரைக் கைது செய்வார். கைது செய்யப்பட வேண்டியவர் ஏதாவதொரு இடத்தில் நுழைந்திருக்கும்போது அந்த இடத்திற்கு உரியவரிடத்துக் காவல் அலுவலர் அறிவித்துவிட்டு அவரைக் கைது செய்யலாம். எதிரி, எவரும் எளிதில் நுழைய முடியாத வீடு அல்லது இடத்தில் நுழைந்திருக்கும்போது, அந்த வீடு அல்லது இடத்திற்கு உரியவர் எதிரியைக் கைது செய்யப் போதிய வசதி செய்து தருதல் வேணடும். அவ்வாறு வசதி எதையும் செய்து தாராதபோது, காவல் அலுவலர் அதன் சன்னல் அல்லது கதவுகளை உடைத்து, உள்ளே புகுந்து எதிரியைக் கைது செய்யலாம். கைதுசெய்யப்பட வேணடியவர் வழக்கத்தினபடி வெளியேவாராத பெண்ணொருத்தி (கைது செய்யப்படவேண்டியவர் அப்பெண்ணாக இல்லாத நிலையில்) இருக்கும் அறையில் புகுந்திருக்கும் போது, அந்தப் பெண்ணை வேறோர் இடத்திற்கு அகன்று விடுமாறு பணித்துவிட்டு, எதிரியைக் கைது செய்தல் வேண்டும். எதிரி ஒருவரைக் காவல் அலுவலர் இநதியாவின் எந்தப்பகுதிக்கும் துரத்திச்சென்று கைது செய்யலாம்.

கைதுசெய்தல் வகை: கைது செய்தல் மூன்று வகைப்படும். அவையாவன: 1) காவல் துறையினர் கைது செய்தல்; 2) தனிப்பட்டவர் கைது செய்தல்; 3) நடுவர் கைது செய்தல.

காவல் துறையினர் கைது செய்தல்: காவல் அலுவலர் ஒருவர் பின்வரும் நிலைகளில் இருக்கின்றவர்களை நடுவர் ஒருவரின் பிடியாணை ஏதுமின்றிக் கைது செய்ய உரிமையுண்டு. 1) பிடியான ஏதுமின்றிக் கைது செய்தற்குரிய குற்றம் (Cognizable Offence) எதிலும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்; அல்லது அவ்வாறு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக எவர்பேரில நியாயமான முறையீடொன்று செய்யப்பட்டிருக்கினறதோ அத்தகையவர்; அல்லது எவர்பேரில் நம்பகமான அறிவிப்பு வந்திருக்கின்றதோ அத்தகையவர்; அல்லது எவர்பேரில் நியாயமான ஐயம் இருந்து வருகிறதோ அத்தகையவர்; 2) சட்டமுறையற்ற வழியில கையில் கன்னமிடும் கருவியை வைத்திருப்பவர்; 3) மாநில அரசால் குற்றவாளியென விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருப்பவர்; 4) திருட்டுப் பொருளை வைத்திருப்பவர்; 5) காவல் அலுவலர்தம் கடமையை ஆற்ற விடாது தடுப்பவர்; சட்டப்படியான காவலிலிருந்து தப்பிச் சென்றவர் அல்லது தப்பிக்க முயற்சிசெய்தவர்; 6) இராணுவத்தினின்று தப்பித்து வந்தவர்; 7) இந்தியாவில தணடனைக்குரிய ஒரு செயலை இநதியாவிற்கு வெளியில் செய்திருப்பவர்; 8) விடுவிக்கப்பட்ட குற்றவாளியாக இருந்து, குறறவியல் நடைமுறைச் சட்டம், பிரிவு 356 (5)-இன் கீழ் விதி எதனையும் மீறுகின்றவர்; 9) மறறொரு காவல் நிலையக் காவல் அலுவலர் கைது செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்குவதன் மூலம் கைது செய்யப்படுவதற்குரியவர்; 10) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், பிரிவுகள் 109, 110-இல் குறிப்பிடப்பட்டவைகளுள் ஒன்று அல்லது மேற்பட்டவைகளைச் சார்ந்திருப்பவர்.

தனிப்பட்டவர் கைது செய்தல்: பிணையில் விடக் கூடாததும் கைது செய்தற்குரியதுமான ஒரு குற்றத்தைத் தம் முன்னிலையில் செய்கினற எவரையும் அல்லது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட குற்றவாளி எவரையும் தனிப்பட்டவர் எவரும் கைது செய்யலாம்.

நடுவர் கைது செய்தல்: நடுவர் ஒருவர் நீதித்துறை நடுவராகவோ நிருவாகத்துறை நடுவராகவோ எவராக இருந்தாலும் அவர் முன்னிலையில் அவரது ஆள்வரைக்குள் குற்றம் ஏதேனும் நிகழ்ந்திருக்கும்போது, சம்பந்தப்பட்டவரை அவர் கைது செய்யலாம்.

கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் உள்ள நடைமுறை: கைது செய்யப்பட்டவருக்குக் கைது செய்யப்பட்டதற்கான காரணங்களையும் அவர் பிணையில் செய்வதற்குள்ள உரிமையையும் அறிவித்தல் வேண்டும். சோதனையிடுதல்: கைது செய்யப்பட்டவர் பிணையில் செல்லாதபோது அல்லது செல்ல அனுமதிக்கப்படாதபோது அவரைச் சோதனையிடுதல் வேண்டும். சோதனையில் அவர் உடுத்தியிருக்கும் உடைகளைத் தவிர மற்றைய உடைமைகளைக் கைப்பற்றிப் பாது

காப்பில் வைத்திருத்தலோடு அவற்றிற்குப் பற்றுச் சீட்டு அளிக்கவும் வேண்டும். கைது செய்யப்பட்டவர் பெண்ணாக இருந்தால், அவரை ஒரு பெண்ணைக் கொண்டே சோதனையிடுதல் வேண்டும். கைது செய்யப்பட்டவர் வசமிருந்து தீங்கு விளைவிக்கும் ஆயுதம் எதையேனும் கைப்பற்றும்போது அதைக் காவல் அலுவலர் உடனே உரிய நடுவர் மன்றத்தில் ஒப்படைத்தல் வேண்டும்

மருத்துவ ஆய்வுக்கு அனுப்புதல்: குற்றமொன்றை மெய்ப்பிக்கக் குற்றவாளியை மருத்துவ ஆய்வுக்கு அனுப்புவது நலம் பயப்பதாய் இருக்கும் என்று காவல நிலையப் பொறுப்பு அலுவலர் நினைத்தால், எதிரியை ஒரு பதிவு பெற்ற மருத்துவரிடம் அனுப்பி வைக்கலாம். குற்றவாளி பெண்ணாக இருக்கும் நிலையில், அவரை ஒரு பெண் மருத்துவரே ஆய்வு செய்தல் வேணடும். பு. வே.

கைந்நிலை: இது சங்க மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு என்பதை 'நாலடி நான்மணி' எனத் தொடங்கும் பழைய வெண்பா ஒன்று விளக்குகிறது. இவ்வெண்பாவின் பின்னிரண்டு அடிகளில் காணப்படும் 'இந்நிலைய' என்பதை 'இன்னிலைய' எனக் கொணடு, இன்னிலை என்னும் நூலைக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் சேர்ப்பாரும், அத்தொடரை 'இந்நிலைய' என்றே கொண்டு 'கைந்நிலை' என்னும் நூலைச் சேர்ப்பாருமாய் அறிஞர் இருதிறத்தராவர். 'ஈரொன் பதின்கீழ்க் கணக்கினுட் படும்வகை இயம்பு நாலடி நானூறும்' எனத் தொடங்கும் பிரபந்த தீபிகைச் செய்யுளில் 'இது கைந்நிலை அறுபதாகும்' என்று இடம்பெறும் தொடர் கைந்நிலை கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று என்னும் குறிப்பைத் தருகிறது.

கைந்நிலை அகப்பொருள் இலக்கியம். இந்நூலாசிரியர் மாறோக்கத்து முள்ளிநாட்டு நல்லூர்க் காவிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார். ஒவ்வொரு திணைக்கும் பன்னிரண்டு பாடல்களாக ஐநதிணைக்கும் இயற்றப்பட்ட அறுபது பாடல்கள் இந்நூலுள் இடம்பெற்றுள்ளன. பல பாடல்கள் சிதைந்து காணப்படுகின்றன. இந்நூலின் திணை வைப்புமுறை குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலை அனந்தராம ஐயர் முதலில் அச்சியற்றி வெளியிட்டார். இந்நூலின் சில பாடல்களுக்கு மட்டும் பொழிப்புரையாகப் பழையவுரை ஒன்று உள்ளது. இதன் சில பாடல்களுக்கே துறை வகுக்கப்பட்டுளளது.

இந்நூல் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் போனற உரையாசிரியர்களால் மேற்கோள் நூலாகக் கொள்ளப்பட்ட சிறப்புடையது. மேலும், இதன் செய்யுள்களில் ஐந்திணைச் செய்திகள் அழகுற எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. நெருப்பால் வெந்த கானகம் மணம் பெறவேணடிச் சந்தனக் கட்டைகளைச் சுமந்து வரும் அருவிகளைக் கொண்ட குறிஞ்சி நிலத்தையும், பதுங்கி நின்று, வீணை ஒலியெழுப்பிப் பாவ உள்ளங் கொண்டோராய்க் கொலை வில்லுடன் கூற்றுவனைப் போல் வழிச் செல்வோரைப் பின்தொடரும் ஆறலை கள்வர்களைக் கொண்ட பாலைநிலத்தையும், குருந்த மரமும் அசோக மரமும் பூத்து நிற்க, இளமயில் ஆடிக் கூவி மகிழ, மந்திகளும் விலங்கினங்களும் குளிரால் நடுங்கி ஓடும் முல்லை நிலத்தையும், கயலினம் பாய்ந்து திரியும் கழனிகளைக் கொணட மருத நிலத்தையும், 'நாவாய் வழங்கும் நளிதிரைத் தண் கடல்' கொண்ட நெய்தல் நிலத்தையும் ஆசிரியர் சிறப்பாக இந்நூலில் வருணித்துள்ளார். காந்தட் செடியின் மீதுள்ள செந்நிறப் பூக்கள் சேவலின் உச்சிக் கொண்டைப் பூவைப் போல தோற்றமளிக்கின்றன என்பது போன்ற அழகிய உவமைகளும், உளளுறை உவமங்களும் இந்நூலுள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இரா. செ.

கைபர் கணவாய்: மலைகளினூடு செல்லும் இடுங்கிய பாதை (கணவாய்)கள் பல இருப்பினும், ஆப்கானிசுத்தானத்திற்கும் பாகிசுத்தானுக்கும் இடையே உள்ள கைபர் கணவாய், மற்றவற்றைவிட வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்தது. அதன் வழியாகவே, பாரசீகர், கிரேக்கர் துருக்கியர், முகலாயர், ஆப்கானியர் முதலிய அயலவர் இந்தியாவுக்கு வந்தனர்.

கைபர் கணவாய்

கி. மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் முதலாம் தரயசு என்னும் பாரசீக மன்னன், காபூலைச் சுற்றியிருந்த பகுதியை வென்றபின், கைபர் கணவாய் வழியாகச் சிந்துநதிப் பகுதிக்கு வந்தான். இருநூற்றாண்டுகளுக் குப் பிறகு, மகா அலெக்சாந்தரின் தளபதிகள இருவர் இவ்வழியாக இந்தியாவுக்கு வந்தனரெனவும் கூறப்படு கிறது. கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாணடில் இப்பகுதி அசோகரின் பேரரசுக்கு உட்பட்டிருந்ததால் பௌத்த சமயம் இங்குப் பரவியது. பல பௌத்த சின்னங் களை இன்றும் இங்குக் காணலாம்.

பிற்காலத்தில் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து, வந்த கசினி முகம்மது, பாபர், நாதிர்சா (Nadirshah) அகமது சாதுரானி(Ahmad Shah Durani), சா சாமன (Shah Zaman) ஆகியோர் கைபர் கணவாய் வழி யாகவே வந்தனர். கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற றாண்டின் முற்பகுதியில் பஞ்சாபின் சீககிய அரசன இரஞ்சித்சிங்கு தன்னுடைய இராச்சியத்தைக் கைபர் கணவாய் வரை பரப்பியிருந்ததும் நோக்கத்தக்கது. ஆனால், கைபர் பகுதியில் வாழ்ந்த உள்நாட்டு மக் கள், அயலவருக்கு எதிராக அடிக்கடி கலகஙகளும், செய்து வந்தனர். அத்தகைய கலகஙகளை அடக்க முகலாயரும் ஆஙகிலேயரும் தம் படைகளை அனுப்பி யும் வந்தனர். இப்பகுதியை நோககி ஆஙகிலேயர் நடத்திய முதல் படையெடுப்பு கி. பி. 1839-ஆம் ஆணடில நிகழ்ந்தது. முதலாம் ஆங்கில - ஆப்கானி யப் போரில் பல சிறு மோதல்கள கைபர் அருகில் நடைபெற்றன. இரண்டாம் ஆஙகில - ஆப்கானியப் போரை முடிவுறச செய்த கண்டமாக்கு உடன்பாட் டின்படி (1879) கைபா பகுதி மககட் கூட்டத்தினர், ஆஙகிலேயர் ஆளுகையினகீழ கொணடுவரப்பெற்ற னர். இதை விரும்பாத அம்மக்கள், ஆஙகிலேயருக்கு அடிக்கடி தொந்தரவுகள் கொடுக்கலாயினர். ஆனால கி பி. 1897-இல ஆஙகிலப் படையினர் அவர்களைத் தோற்கடித்துக கணவாயைத் தமது ஆதிககத்திறகு உட்படுத்திக் கொண்டனர். இப்பொழுது இக கண வாய், பாகிசுத்தானிய கைபா - அரசாஙகப் பேராண மையின் (Pakistani Khyber Agency) கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டுள்ளது. தெ. பா.

கைபாக்சு: இங்கிலாந்து நாட்டில் இசுடு வர்ட்டு (Stewart) மரபு ஆட்சி கி.பி. 1603-ஆம் ஆண டில் தொடஙகியது. இம்மரபின் முதலரசன முதலாம் சேமசு (James I). அவனாட்சியில் ஒரு சதித்திட்டத் தின மூலம் அவனையும் அவனைச் சேர்நத சட்டசபை உறுப்பினாகளையும் கொலை செய்வதற்காக முயனற தில் தோல்வி அடைநதவன் கைபாக்சு (Guy Fawkes) எனனும் ஒரு போர்வீரன். இது கி.பி. 1605-ஆம் ஆண்டு நடந்தது. இங்கிலாந்தில் கத்தோலிக்கர்களின் செல்வாக்கு குறைந்துவருவதை விரும்பாத அச்சமயத் தினர் தங்களை வலிமைப்படுத்திக் கொள்ளப் பல்லாற றானும் முயன்றனர். அரசியலாரின் ஆதரவு அவர் களுக்கு இல்லாத காரணத்தால் பல துன்பங்களுக்கு இலக்காயினர். அரசன் கதோலிக்கர்களிடம் அந்தரங்க அன்பு கொண்டிருந்தான். அவர்களுக்குச் சமயப் பொறை வழங்குவதாகவும் அவன் பட்டததுககு வருவ தற்கு முன்னர் வாக்களித்திருந்தான். ஆனால், இங்கி லாந்து நாட்டின் சட்டதிட்டங்கள் அவன் விரும்பிய வாறு செய்ய இடந்தரவில்லை. சட்டசபைகளிலும் கத் தோலிக்கருக்கு மிகுந்த எதிர்ப்பு இருந்தது. சூழ்நிலை காரணமாகக் கத்தோலிக்கர்களுக்கு எவ்வித நிலை யான நன்மையையும் அரசனால் செய்ய இயலவில்லை. தமக்கு நனமை செய்யாமல், சமய ஒறுப்பினைத் தம்மீது மேற்கொளளும் அரசியலை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று கத்தோலிக்கத் தீவிரவாதிகள திட்ட மிட்டனர். சதி நிகழ்வதற்குப் பதினெட்டு மாதங்கள் முன்பே அதற்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டது. கத்தோ லிக்கத் தலைவர்களாகிய காதசுபி(Catesby),விணடர்சு Winters) திரசேம் (Tresham) முதலியோர் இஙகிலாந தின் மாநிலமான எசக்சோடு (Essex) தொடர்பு கொண்டு சதி செய்யலாயினர். பிரானசு நாட்டில உள்ள பிளாண்டர்சு (Flanders) பகுதியில் இருந்த இசுபானியப் படையில் (Spanish Army) பணிபுரிந்து வந்த ஆங்கிலக்கத்தோலிககரோடும் தொடர்பு கொண டனர். அத்தகையோருள் ஒருவன்தான கைபாக்சு. இவன் இங்கிலாந்தில் உள்ள யார்க்கு சயர் (York Shire) மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். சதியை நிறை வேற்ற இவன தேர்நதெடுக்கப்பட்டான். இவர்கள திட்டப்படி அரசனும சட்டசபை உறுப்பினர்களும் கூடும் இடத்தில முன்னதாக வெடிமருநதை இரக சியமாக ஒரு அறையில் நிரப்பி, தக்க சமயததில் அதை வெடிக்கச்செய்து, பாராளுமனறக் கட்டடத் தையும், அதில் உளள அரசன் முதலியோரையும் கொலை செய்வதெனறு முடிவு செய்யப்பட்டது. கைபாக்சிடம் அந்தவேலை ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால், இவன் அதைச் செய்வதற்குச் சில மணி நேரம் முனனதாகச் சதி அம்பலமாகிவிட்டது. சதி யில முதலில் இணைந்திருந்த திரசேம் (Tresham) கத்தோலிக்கப் பிரப்புக்களாக இருந்த தம் உறவினர் (மேல் சபை உறுப்பினர்கள்) அழிவதைப் பொறாமல் சதியை வெளியிட்டு விட்டார். கொலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தயாராக இருநத கைபாக்சு சிறை யிலடைக்கப்பட்டுப் பின் மரணதணடனை பெற்றான்.

மற்றச் சதிகாரர்கள் ஒரு கலகத்தை விளைவிக்க முனைநதனர். ஆனால், அவர்களுக்கு மக்கள் உதவி

கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களும் மரணதண்டனை பெற்றனர். இநத நிகழச்சியால் சதியைப் பற்றி ஒனறுமே அறியாத கததோலிக்கர்களுக்குக்கூட இடுக்கணகள மிகுதியாயின. கத்தோலிக்கர்கள யாவரும் கடுமையான சட்டங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் துயருற்றனர். நீணட காலத்திற்குப் பிறகே அவர்களிடம் சமயப்பொறை காட்ட வேணடுமென்ற சட்டம் இயற்றப்பெறறது. தெ.பா.

கைபாரா ஏக்கென் (கி.பி.1630-1714): இவர் சப்பானியக் கன்பூசியக் கொளகையைப் பின்பற்றினார்; சாதாரண மக்களிடையே கனபூசிய அறவியல் கொள்கையைப் பரப்பினார். இவர் புககுயோகா(Fukuoka) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். ஒரு மருத்துவரின் மகனான இவரும் மருத்துவரானார்.கன்பூசியக் கொளகையினால இவர் மருத்துவத் தொழிலை விட்டுவிட்டார்; பிறகு புககுயோகாவிற்குத் திரும்ப வந்து வாழநாள் முழுவதும் அங்கேயே கழித்தார்; பலப்பல நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார்;கியோட்டாவில்(Kıyoto)கினோசிதா சுனான் (Kinoshita Junan), யமசாகி அன்சாயி (Yamazaki Ansai) ஆகியோரிடம் கல்வி பயின்றாா. ஆசிரியா தொழிலுக்குரிய நூல்கள் பலவற்றை இவர் எழுதியிருக்கிறார். 'பெணகளுக்குரிய பெருங்கல்வி' (The Great Learning for Women) என்ற இவருடைய நூல் மிகவும் சிறநததாகக் கருதப்படுகிறது. இவருடைய நூலகள் கன்பூசியசின அறககொளகைகளை அனறாட வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொணடிருந்தன.

எல்லாவற்றுள்ளும் இருக்கின்ற ஆற்றலைவிடப் பருப்பொருள் தன்மை வாய்ந்த ஆற்றலானது மேலானது என்று கைபாரா ஏக்கென (Kaibara Ekken) கூறினார். இவர் நனனம்பிக்கைக் கோட்பாடுடையவர்; இன்பமே எதிர்பார்க்கும் மனப்பான்மையுடையவர். இவருடைய அண்டப் படைப்புக் கோட்பாடு (Cosmology) அன்பின் அடிப்படையிலெழுந்தது. கன்பூசியன் அறக் கொள்கையான 'மனிதத்தன்மை' கருணையுளள மதக் கொளகையை ஒத்திருககிறது. இது இயற்கையோடும் மக்களோடும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இவர் தீவிரமான நாட்டுப்பற்றுடையவர்; செயலாட்சியில் சீன முறைகளைப் பின்பற்றுவதைக் கண்டித்தார். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

De Bary, W.T., Ryusaku, Tsunoda and Donald Keene. Eds., Sources of Japanese Tradition, New York, 1958.

Ekken Kai., Ed., Complete Works of Kaibara Ekken, Tokyo, 1911.

கையனார் தமிழில யாப்பிலக்கண நூல் செய்த இலக்கணப்புலவர்களுள் ஒருவர் ஆவார். இவர் தம் நூல் கையனார் யாப்பியல் எனப்படும். இவரைப்பற்றி யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாசிரியர் குணசாகரர் தம் உரையுள் ஏழு இடங்களில சுட்டியுளளார். யாப்பருங்கலக் காரிகை உரையுள் மூன்று இடங்களில் இவரைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகினறன. இவை தவிர்த்து மேலும் ஈரிடங்களில கையடனாா என்று பெயர் வந்துளது. அது கையனாரா, கையடனார் என்னும் வேறொரு புலவரா என்பது ஐயத்திற்கிடமாயுள்ளது. கை என்பது ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும். கையனாா என்ற பெயரே, இவர் ஒழுக்க சீலர் என்றுணர்த்தும் பொருட்செறிவுடையதாக மிளிர்கின்றது.

இவர் இயற்றியன வாகக் காரிகை உரையில் 'தத்தம் பாவினத்தொபபினும்' என்னும் நூற்பா ஒன்றும், யாப்பருங்கல விருத்தியில் 'உறுப்பின அளவே', 'ஆய்தநதானே குறியதன்', 'யரலழ என்னும் ஈரிரண்டொற்றும்', எனத் தொடங்கும் மூன்று நூற்பாக்களும் கிடைத்துள்ளன. இவர் அந்நூற்பாக்களை இயற்றியதுடன் உரையையும் எழுதியுள்ளார் என்று தெரிகிறது. யாப்பருங்கல விருத்தியின் மூன்று இடங்களில் 'துளியொடு மயங்கிய', 'ஆகஙகண்டகத்தாலற்ற', 'போதவிழ் குறிஞ்சி' எனத் தொடங்கும் மேற்கோட் செய்யுள்களும், காரிகையின் ஈரிடங்களில 'போதவிழ குறிஞசி', தோடாரெல்வளை' எனத் தொடங்கும் மேற்கோட் செய்யுள்களும், கையனார் காட்டியவை என உணர்த்தும குறிப்புகள் காணப் படுகின்றன.

யாப்பருங்கல விருத்தியுரையின் ஓரிடத்தில் 'இயைபுத்தொடைக்கு இவ்வாறு எட்டுவகையும் சொன்னார் கையனாரும் தொல்காப்பியரும் முதலாகிய ஒரு சார் ஆசிரியர். ஈண்டு அவர் மதம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இது சார்பு நூலாகலின' என்பது காணப்பெறுகின்றது. இதிலிருந்து கையனார் இயற்றிய யாப்பியல் என்னும் நூல் யாப்பருங்கல விருத்தி, யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகியவற்றுக்கு முந்தியதாய் இருக்கவேணடும் என்பது புலனாகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தி, காரிகையின் காலம கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டென ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். ஆகவே, கையனார் காலம் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாணடு அல்லது அதற்கு முற்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதை உய்த்துணரலாம். இரா.ச.

கையனார் யாப்பியல் ஒரு யாப்பிலக்கண நூல். இதன் ஆசிரியர் கையனார் ஆவார். இவரே நூற்பாக்களையும் இயற்றி உரையும் எழுதி அவற்றிற்கான மேற்கோள் பாக்களையும் காட்டியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. யாப்பருங்கலவிருத்தி, யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகிய நூல்களிலிருந்து இவ்வுண்மை புலப்படுகின்றது. யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் இயைபுத் தொடை பற்றிக் கூறும்போது, 'இவ்வாறு எட்டுவகையும் சொன்னார் கையனாரும் தொல்காப்பியரும் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியர். ஈண்டு அவர் மதம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இது சார்பு நூலாகலின்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. யாப்பருங்கல விருத்தி சார்பு நூலாயின் அதற்கு முற்பட்ட கையனார் யாப்பியல், அவிநயர் யாப்பு முதலிய நூல்கள் வழி நூல்கள் என்று கொள்ளத்தக்கனவாம். இப்போது கிடைத்துள்ளவற்றுள் யாப்பருங்கலவிருத்தி, காரிகை ஆகியவற்றின் காலம் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றமையால் அதற்கு முன்னரே இக்கையனார் யாப்பியல் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. ஆதலின், இந்நூல் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்கு முன்னர்த் தோன்றியிருக்கலாம். கால வெள்ளத்தால் சிதைந்து போன நூல்களுள் கையனார் யாப்பியலும் ஒன்றாகும். இரா.ச.

கையாடல்: அசைவியற் பொருளொன்றை ஒருவர் தமது பயன் கருதிக் கள்ளமனத்துடன் தமதாக்கிக் கொள்ளுதல் கையாடல் (Criminal Misappropriation) என்னும் குற்றமாகும். அதற்கு இரண்டாண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறை அல்லது அபராதம்; அல்லது அவை இரண்டும் தண்டனைகளாகும்.

எடுத்துக்காட்டுகள்: (1) 'க' வுக்குச் சொந்தமான உடைமையை 'எ' தமக்குச் சொந்தமானது என்று நம்பி நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்கிறார். ஈண்டு 'எ' குற்றமிழைத்தவராகார். ஆனால் அந்த உடைமை பிறகு 'க' -வுக்குச் சொந்தமானது என்று 'எ' -வுக்குத் தெரியவருகிறது. 'எ' தமது தவற்றை அறிந்துகொண்ட பிறகும் அதைத் தமது சொந்தப் பயனுக்காகக் கள்ளமனத்துடன் உரியதாக்கிக் கொள்வது குற்றமாகும். (2) 'வ'-வின் நண்பரான 'த', 'வ' நூலநிலையத்திற்குள் 'வ' இல்லாதபோது நுழைந்து 'வ' -வின் வெளிப்படையான இசைவின்றி நூலை எடுத்துச் செல்கிறார். ஈண்டு, அந்த நூலைப் படிப்பதற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு 'வ'-வின் உட்கிடையான இசைவைப் பெற்றிருந்ததாக 'த' எண்ணங் கொண்டிருந்தால், 'த' திருட்டுக் குற்றம் இழைத்தவராகமாட்டார். ஆனால் 'த' அந்நூலைத் தமது நன்மைக்காக விற்றுவிடுவாரானால், குற்றமிழைத்தவராவார். (3) 'ப' 'ம' இருவரும் ஒரு குதிரையின் உரிமையாளர்கள். 'ப' அதைத் தமது பயனுக்காக 'ம' -விடமிருந்து எடுத்துச் செல்கிறார். ஈண்டு, 'ப' குதிரையைச் சவாரி போன்ற பிற பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவது குற்றமாகாது; ஆனால் 'ப' குதிரையை விற்று, அதில் கிடைத்த முழுத் தொகையையும் தமக்கே உரியதாக்கிக் கொள்வது குற்றமாகும்.

சிறிது காலத்திற்கான கையாடல்: இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 403, விளக்கம் 1-இன் படி, சிறிது காலத்திற்கான கையாடலும் கையாடற் குற்றமேயாகும். எ-டு: 'ஊ' -வுக்குச் சொந்தமான நிறைவு செய்யப்படாத மேற்குறிப்புள்ள கடனுறுதிச் சீட்டை 'உ' கண்டு எடுக்கிறார். கடனுதிச் சீட்டு 'ஊ'-க்குச் சொந்தமானது என்று 'உ' -க்குத் தெரிந்தும் அதைக் கடனுக்காக ஒரு வங்கியரிடம் அடகுக்குப் பிணைப்படுத்துவது குற்றமாகும்.

உடைமை எவருடையதென்று தெரியாதிருப்பது சாலையில் பொருளொன்றை யாருக்குச் சொந்தமானது என்று தெரியாத நிலையில் கண்டெடுக்கும் ஒருவர், அதைத் தக்க முறையில் பாதுகாத்து உரியவரிடம் ஒப்படைக்கும் பொருட்டுத்தமதுஉடைமையில் வைத்திருப்பது குற்றமாகாது. ஆனால், அவர் பொருளின் சொந்தக்காரர் யார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகும் தொடர்ந்து அதைத் தம் உடைமையில் வைத்திருப்பது குற்றமாகும்.

எ-டு: (1) நெடுஞ்சாலையில் 'எ' ஒரு ரூபாய்த் தாள் ஒன்றை அது யாருக்குச் சொந்தமானது என்று தெரியாத நிலையில் கண்டெடுக்கிறார்; ஈண்டு 'எ' குற்றமிழைத்தவராகார். (2) 'ம' வங்கியின் பணச் சீட்டு அடங்கிய கடிதமொன்றைக் கண்டெடுக்கிறார். கடிதத்தின் குறிப்புகளிலிருந்தும் உள்ளடங்கியுள்ள விவரங்களிலிருந்தும் அந்த வங்கிச்சீட்டு யாருக்குச் சொந்தமானது என்று அவருக்குத் தெரிய வருகிறது. ஈண்டு 'ம' வங்கிச் சீட்டை உரியவரிடம் சேர்க்காது அதைத் தமக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொள்வது குற்றமாகும். (3) 'எ' பெற்றவர் பெறு காசோலை (A Cheque Payable to bearer) ஒன்றைக் கண்டெடுக்கிறார். காசோலையை இழந்தவர் யார் என்பது 'எ'யினால் ஊகிக்க முடியவில்லை. ஆனால் காசோலை வரைந்தவர் யாரென்பதை அவர் அறிகிறார். அப்போது காசோலையை உரியவரிடம் சேர்ப்பிக்காது, 'எ' அதைத் தமக்கு உரியதாக்கிக் கொள்வது கையாடல் குற்றமாகும். (4) 'த' தம் பணப்பையை நழுவ விடு

வதை 'ந' பார்க்கிறார். முதலில் 'ந',அதை 'த'-விடம் ஒப்படைககும் நோக்கிலதான எடுககிறார். பிறகு ஏதோ மனம்மாறி அதைத் தமக்கு உரியதாககிக் கொள்கிறார். அது கையாடல் குறறமாகும். (5) பணத்துடன் பணப்பையை 'து' அது யாருக்குச சொந்தமானது எனறு தெரியாமல் கணடெடுக கிறார். ஆனால அது 'சு'-வுக்குச் சொந்தமானது என்று பிறகு தெரியவருகிறது. ஈண்டு 'து' அநதப் பணத்தைத் தமது சொந்தத்திற்குப் பயனபடுத்திக கொள்வது குற்றமாகும். (6) 'எ' விலையுயர்ந்த கணை யாழியொனறை அது யாருககுச் சொநதமானது என்று தெரியாமல் கணடெடுககிறார். அது யாருடைய தென்று கணடறிய 'எ' எந்தவித முயற்சியையும் மேற் கொளளாது, அதை உடனே விற்றுவிடுவது குற்ற மாகும்.

இறந்தவர் பொருளைக் கையாடல்: ஒருவர் இறக கும்போது அவரிடமிருந்து ஒரு பொருள் அவரது வாரிசுகளுக்கு முறைபபடி வநது சேராதிருக்கிறது என்று தெரிநதும், அநதப் பொருளை ஒருவர் தமது சொநத நலனுககுப் பயன்படுத்திக கொள்ளுவது கையாடல் குற்றமாகும் அத்தகைய குற்றத்தை இழைக்கினற எவரும் மூன்றாணடுகள் வரை நீடிககக் கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தணடனை விதிததுத் தண்டிக்கப்பெறுவர். அத்துடன ஒருவரை அபராததிறகு உளளாக்கவும செய்யலாம எதிரி அத்தகையவரின இறப்பினபோது அவரால் ஓர் எழுத் தராகவோ பணியாளராகவோ அமர்த்தப்பட்டிருக கும் நிலையில் ஏழாணடுகள வரை சிறைத்தணடனை விதித்துத் தண்டிககப்பெறுவார். பு.வே.

கையாடியதை மாற்றி எழுதுதல்: பணக் குறைவானது ஒரு சில வழிகளில் சிறிது காலத்திற்கு மறைக்கப்படுகிறது. இதற்குக் கையாடியதை மாறறி எழுதுதல் (Teeming and Ladding) என்பது பெயர். ஒரு கடனாளியிடமிருந்து பணம் பெறும்போது மோசடிசெய்யும் எண்ணத்துடன் (Intention to do Fraud) பணப்புத்தகததில் (Cash Book) குறிப்பு எழு தாமல் விடப்படுகிறது. சிறிது காலததிற்குப் பின் இரணடாம் கடனாளியிடமிருநது பணம்பெறும்போது. இவருடைய கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுவதற்குப் பதி லாக முதலாம் கடனாளியின் கணக்கில் வரவு வைக்கப் பட்டுவிடுகிறது. மேலும், மூன்றாம் கடனாளியிடம இருந்து பணம் பெறப்படும்போது மூன்றாமவரின கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. காசாளர் (Cashier) கண்டுபிடிக்கும் வரையில் இந்நிகழ்ச்சி (Process) நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவ்வகையான தவறு களுக்குப் பெயர் தாமதிககப்பட்ட கணக்கின் பணவரவு என்பதாகும். (Delayed Accounting of money recei-ved) இம்முறையில் கடந்த காலத் தவறுகள் நிகழ் கால வரவுகளின மூலம் சரி செய்யப்படுகின்றன. பேராசிரியர் மெய்க்சு (Meigs) கையாடியதை மாற்றி எழுதுதலைப் பணப் பற்றாககுறைவானது தாமதப் படுததப்பட்ட பதிவின மூலம் மறைக்கப்படுவது என வரையறுத்தார்.

பணத் தொடர்பாக மட்டும் மாற்றி எழுதுதல் நிக ழாமல் காசோலை முறையிலும் கையாடியதை மாற்றி எழுதுதல் நிகழும். காசோலைகள் வநதால் அவற் றைத் தனித்தனியாகப் பிரித்துக்கொளள வேண்டும். 'அ' என்பவர் உரூ. 100க்கான காசோலையைத் தன் கணக்கை முடித்துக்கொள்வதற்காக அனுப்புகினறார். இஙகு இவருக்குப் பணசீட்டு அனுபபப்படவேணடும் அல்லது அவராகவே பணச்சீட்டு அனுப்பும்படி கேட் டல் வேண்டும். அச்சமயத்தில 'ஆ' எனபவா உரூ 200க்கான காசோலை அனுப்புகிறார். முழுத் தொகையும் அவரது கணக்கில வரவு வைக்கப்படா மல் இருக்கும் நிலையில 'அ' என்பவருக்கு உரூ. 100-க் கான பற்றுச் சீட்டும் (Receipt) 'ஆ' வின கணககில உரூ 100-ம வரவு வைக்கப்படும். இதறகுப்பின 'இ' எனபவர் உரூ 300-க்கான காசோலை ஒனறை அனுப்பி வைக்கிறார். அப்போது 'ஆ' வின் கணக்கில உரூ. 100-ம் 'இ'-இன கணககில உரூ. 200-ம் வரவு. வைக்கப்பட்டிருககும். ஆனால், முறைப்படி உரூ. 300-ம் 'இ' இன் கணக்கில் வரவு வைக்கபபட்டிருகக வேணடும். இந்தத் தவறு பெரும தொகை காணாமல் போகும்வரை அல்லது காசாளா கண்டுபிடிக்கும் வரை நடந்துகொண்டே இருக்கும். இந்த முறைககுப் பெயர் தான் கையாடியதை மாற்றி எழுதுதல் என்பது. இந்தத் தவற்றைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினம். இதற்கு அகச சீராய்வு முறை (Internal Check Sys-tem) மூலம் தணிககை (Audit) செயயவேணடும்.

தணிக்கையரின் கடமைகள்: 1) தணிக்கையாளர் அகச் சீராய்வு முறையைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். 2) தணிக்கையர் அந்தந்தத் தேதியிட்ட பணப் புத்தகத்தையும், சக படிவஙகளை யும் (Counterfoils) வைத்துச் சரிபார்க்க வேண்டும். 3) தணிக்கையர் கொடுக்கும் சக படிவங்கள், பணப் புத்தகம், மாதிரிக் கணக்கு புத்தகம், வங்கிக் கணக் குப் புத்தகம் போன்றவற்றையும் வைத்துச் சரி பார்க்கவேண்டும். 4) தணிக்கையர் நிறுவனத்திற்கு வந்த காசோலைகள், வங்கிக்கு அனுப்பிய காசோலை கள, அனுப்பியவர்களின் கணக்குகள் ஆகியவை எவ் வாறு பிரித்துச் செய்யப்பட்டுள்ளன (Split-Up) என் பதை அறியவேண்டும். 5) கடனாளிகளின் பேரேடு (Ledger) தவறான முறையில பதிவு செய்யப்பட்

டுள்ளதா எனக் கவனிக்க வேண்டும. 6) கணக்குகள தவணைமுறையில் முடிக்கப்பட்டுள்ளனவா என்றும், தவணை முறையில் அல்லாமல் ஒரே முறையில், வரிசைமுறையில அளிககின்றனரா எனறும் கவனிக்க வேண்டும். 7) தணிக்கையர் தம் வாதியின் அனுமதியுடன் கடனாளியிடமிருந்து கணக்குகளைப் பெற்று, அவற்றைப் பேரேட்டுக் கணக்குடன் ஒத்துப்பாாகக வேண்டும். பி.இரா.

துணை நூல்:

Tandon, B.N., A Hand Book of Practical Auditing, 7th Edition, S Chand and Co, Delhi, 1976.

கையூட்டு: காண்க: இலஞ்ச ஊழல்.

கைலாசநாதர் சதகம்: இநநூல் வீரசைவ மரபினரான விசுவலிங்கனார் புதல்வர் சிதம்பரம் பிள்ளை என்பவரால் தாம் விரும்பி வழிபட்ட சேலம் மாவட்டம இராசிபுரத்திலுளள கைலாசநாதா மேல் இன்றைகசு சுமாா 156 ஆணடுகளுக்கு முன் பாடப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் கைலாசநாதரைக 'கறபக விராச மேவுங் கங்கை புனையீசனே, மங்கை மகிழ் நேசனே, கயிலையங்கிரிவாசனே' என முன்னிலைப்படுத்திப் பல்வேறு வகையால் நிகழும் உலக இயல்புகளையும் மககளின் நல்வாழ்க்கைக்குப் பயன படற்கேற்ற அறவுரைகளையும், நீதி, ஒழுக்கம், பெருமை முதலிய நற்பணபாடுகளை வளாககும் அற நெறிகளையும், நலலோரின் நற்குணஙகளையும், தீயோரின தீயபணபுகளையும் உபமானம் முதலியவற றால கூறியுளளாா். இது சதக நூல் இலககணததிற் கேற்ப நூறு பாக்களைக் கொணடுளளது. காப்பு முதல நூற்பயன ஈறாக உளள இநநூலில் வேதியா, அரசர், வைசியர், வேளாளா, கவிஞர் முதலியவர் களின் சிறப்பு, செல்வசசிறப்பு, வறுமையின குணம், கல்விச் சிறப்பு, வியாதி வருமூலம், வைததியரியல்பு, இராக தாளம பற்றிய குறிப்புகள, சோதிடம, கருட தரிசன பலன், அசுவப் பரீட்சை, மழைக்குறி, பதினெண் புராணம், யோகபலன, மனையடி சாத்திரம், காமசாத்திரம், தொண்ணூற்றாறு தத்துவம், கற்புடைப் பெணடிரியல்பு, வேசையரியல்பு, வருடமறு பதுக்கும் பஞ்சாங்கப் பிறப்பு, வார நட்சத்திர, திதி, நாழிகை, பிறப்பு முதலியன கூறப்பட்டுளளன.

சக வருடம 1753-ஆம் ஆண்டு (கி.பி. 1831) தமிழ் விகுருதி ஆணடு சித்திரைத் திஙகள இந்நூல் பாடப்பட்ட காலம் என்பதை நூல் ஈற்றுக் குறிப்பால் அறியமுடிகிறது. எம்.சீ.

கைலாச நிகண்டு: தமிழிலுள்ள ஒரு நிகண்டுநூல். கைலாசர் எனபவரால் இயறறப்பெற்ற தாதலின் இப் பெயர் பெற்றது என ஆராயசசியாளர் கருதுகின்றனர். பெயரால் இவர் சைவ சமயத் தவர் என்பது புலனாகிறது. இந்நிகணடின் காலம் கி.பி. 17-ஆம நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியாகும. இந்நூல், நூறபா நடையில் அமைநதது. இது பெரும்பாலும் பிஙகல நிகண்டைப் பினபற்றி விணண வர்வகை, விண்ணின் வகை, மண்ணின் வகை எனப் பல தொகுதிகளாகப் பிரிககப்பட்டுள்ளது. இந்நிகணடில் மொத்தம் 56 பிரிவுகளுள்ளன. அவறறுள முதலில் உள்ள 49 பிரிவுகள திவாகர நிகணடில் உள்ள முதல் பத்துத் தொகுதிகளின வகைகளைப் பெற்று 15000 சொற்களுக்கு விளககம் தநதுள்ளன. பினனர் உள்ள ஏழு பிரிவுகள் திவாகரத்திலுளள பதினோராம் பகுதியாய ஒரு சொல் பல் பொருட் பெயாத தொகுதியின் வகைகளாகும். பல்பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த்தொகுதி என்னும் பகுதி இநநூலில இடம்பெறவில்லை.

அவ்வேழு பிரிவுகள எனக் குறிப்பிடப்பட்டன வருமாறு: ஓரெழுத்தொரு மொழி, ஓரெழுததொற றொருமொழி, ஈரெழுத்தொருமொழி, ஈரெழுத தொற்றொருமொழி, மூவெழுத்தொருமொழி, மூவெ ழுத்தொறறொருமொழி, நாலெழுத தொருமொழி அவற்றுள ஓரெழுத்தொருமொழி மட்டும அகர நிரலிலஉள்ளது. மற்றவையாவும் அம்முறையில் இல்லை. 'கொன' என்னும்சொல்ஓரெழுத்தொற்று வகையைச் சார்ந்தது. கைலாச நிகண்டில் இதற்குரிய நூறபா, 'ஓர் இடைச் சொல்லும் உரைக்கும காலமும், பேசில் வறிதும் பெருமையும் கொன்னே, அசசமும் ஆங்கதற் காகும்எனப' எனபதாகும். ஓா இடைச்சொல், காலம், வறிது, பெருமை, அச்சம் எனனும ஐந்துபொருளகள் 'கொன்' எனனும் சொல்லுக்குள என்பதை இந் நூற்பா உணாத்துகிறது. இவ்வாறே கால், கோள முதலிய சொறகளுக்கும இப்பகுதி பொருளகளைக் கூறுகிறது.

இந்நிகண்டிற்குக் கைலாச நிகண்டு சூளாமணி என வேறொரு பெயரும் உளது. நிகணடு வரிசையில் புதிய முறையினை மேற்கொணடு பொருள் விளக்க முற்பட்ட இச்சிறந்த நிகண்டு இதுகாறும் அசசேறவில்லை. ஏட்டுச் சுவடியிலேயே உளளது. இரா.ச.

கைலாசம்: இமய மலைத் தொடரில் உள்ள கைலாசக் குன்று திபெத்து நாட்டின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ளது. கைலாச மலைத்தொடரில்

இதுவே மிகவும் உயரமானது. உயரம் 6,795 மீட்டர். இந்துப் புராணஙகளின்படி சிவபெருமானின இருப் பிடம இதுவே. பயணிகள இதை ஒரு புனித இட மாகக் கருதி இங்கு வந்து போவது மரபு. தெ.பா.

கைவல்ய நவநீதம் என்பது பிறப்பறுத்துப் பேரின்பம் அடைவதற்குரிய வழியை உணர்த்தும் ஒப்புயர்வற்ற ஓர் அரிய தமிழ் நூல் ஆகும்.

இந்நூலை இயற்றியவர், வடமொழி தமிழ் மொழி ஆகிய இரு மொழிகளின் எல்லைகளையும் நன்குணர்நத அருட்டிரு தாண்டவராய சுவாமிகள் ஆவர் இவர் நாகப்பட்டினத்திலே, வேளாண் மர பிலே பிறந்து, வளர்ந்து நடராச மூர்த்தியை உபா சனை செய்து, அம்மூர்த்தியின் பாதச் சிலம்பொலி கேட்கும் பேறுபெற்றுப் பிறவியறுத்தற்குரிய ஞானோபதேசத்தை நன்னிலம் நாராயண தேசிகரை வழிபட்டடைந்து அநுபவ ஞானியானபின், உலகோர் உய்ய இந்நூலை இயற்றினார் என்பது செவி வழி யாக அறியும் செய்தியாகும். சிலர், இவரைச் சிவால யத்தில் பூசை செய்யும் குருக்கள் மரபினர் என்றும், வேறு சிலர், இசுமார்த்தப் பிராமண மரபினர் என்றும் கூறுவர்.

இற்றைக்கு முந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்த தாயுமான சுவாமிகள், இவர் நூலைக் கைவல்ய ஞானநீதி எனறு சுட்டியிருத்தலினாலும், 600 ஆண்டு கட்கு முற்பட்ட நூல்களில கைவல்யம் பற்றிய குறிப் பொன்றும் காணப்படாமையினாலும், இவர் 500 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் எனலாம். இக்கைவல்யம், தெலுங்கு முதலிய நம் நாட்டு மொழிகளிலும், மேல் நாட்டுச்செருமன் மொழியிலும் பெயர்க்கப்பட்டிருத் தல், இந்நூலின் சிறப்பை உணர்த்துவதாகும்.

கூடுமானவரையில், வடமொழிச் சொற்களுக்குத் தூய தமிழ்மொழிச் சொற்களைப் படைத்துத் தமி ழினிமை பெறச் சுவாமிகள் பாடியிருத்தல், தமிழார் வம் உடையவர்க்கு இனபம் தருவதாகும். தத்துவ விளக்கப்படலம் என்றும், சந்தேகம் தெளிதற் படலம் என்றும் இரு பெரும் பகுதிகளாக அமைந்த கைவல்ய நவநீத நூல், பாயிரம் உட்பட 288 விருத்தப்பாக் களால் இசைநயம் மிகுந்து தோன்றுமாறு அமைந்துள் ளது.

வடமொழியில், வேதங்களின் முடிபான கருத்து களை வேதாந்தங்கள் எனக் கூறுவர். இவை பிறப் பறுத்துப் பேரின்பம் எய்துவதற்கு உரிய பயனுடைய வழியை உணர்த்துவன ஆதலின், தூய பாற்கடல் என உருவகிக்கப்படும். ஏனையவை, இப்பெரும் பயனைத் தாரா ஆகலின், அவை உப்புக்கடல் ஆகும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். சுவாமிகள, தம் நூலின பிழிவான கருததைப் பாயிரத்தின ஒரு பாட லில் அமைத்திருப்பது, நூலுக்குள் விரைந்து புக ஊக் கம் பயப்பதாகும். ‘படர்ந்த வேதாந்தமாகிய பாற் கடலிலிருந்து, உலகோர் எளிதில் பயனுறும் பொருட்டு, அப்பாலை மொண்டு, உபநிடதம, பிரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதை என்னும் முந்நூற் குடங் களில், குரவர்கள, அருள் உள்ளதொடு நிரப்பி வைத்தனர். அப்பாலை, நான் காய்ச்சித் தயிராக்கிக் கடைந்து வெணணெயாக அடையும்படி இக்கைவல்ய நவநீதம் எனனும் நூலைத் தந்துள்ளேன். குழந்தை கள், தம் அறியாமையால், தவழந்து செல்கையில் தம் பிஞ்சுக் கைகளில் அகப்பட்ட மண்ணையும் மயிர் முதயலிவற்றையும் வாரியெடுத்து வாயிலிட்டுக் குதப்பி விழுஙகிவிடும். அதனால் எந்த மருநதாலும் தீர்க்கமுடியாத வயிற்றுகோளாறு ஏற்பட்டு, அள விலாத துன்பம் உணடாகும். முறைதெரிநத தாய், உரியில் உள்ள வெணணெயை எடுத்துச் சிறிது குழநதை வாயில் ஊட்டிவிட்டால், கோளாறு உடனே ஒழியுமு; இனபம் உணடாகும். அதுபோல, உலக விடயங்களாகிய மணணைத் தின்று துன்புறும் மக்கள, இக்கைவல்ய நவநீத நுகர்ச்சியால் துன்பம் நீங்கி இன்புறுவர் என்பது உறுதி’ என்று ‘படர்ந்த வேதாநதம்’ எனத தொடங்கும் பரயிரச் செய்யு ளால் சுவாமிகள உணர்ததியிருக்கும் கருததுப் பல கால் படிதது இன்புறத தககதாகும். கைவலயம் என்பது வீடுபேறு எனனும் மோட்சத்தையும் நவ நீதம் என்பது வெண்ணெயையும் குறிக்கின்றன.

இந்நூல், மெய்ப்பொருளுணர்வு பெற்று, இன்பமே வடிவாய்த் திகழும் நல்லாசிரியருக்கும், அவவுணர்வு பெறத் துடிதுடித்து நிற்கும் நன்மாணவனுககும் இடையே நிகழும் உரையாடல் நெறியில் அமைந்த தாகும். நம்பிக்கையையே அடிப்படையாகக் கொணடு வழிபாட்டு நெறியில் நிறைவுகொள்ளும் மாணவன் போலாது கைவல்ய மாணவன் சுருதி, யுக்தி, அனு பவம் என்ற மூன்றினாலும் உணமையுணர்ந்து கடைப்பிடிக்க உறுதிகொண்ட நன் மாணவனாகத் திகழ்தலை இந்நூலைப் பயில்வார் உணரலாம்.

மக்கட் பிறப்பின் அருமையை நன்குணர்ந்து, அறவழியில் நின்றொழுகும் அந்நன்மாணவன், பொன், மண, பெண் என்ற மூவாசைகளாக அமை யும் உலகியல் நெறியில் நின்று, அங்ஙனம் நிற்றலால் துன்பமே மிகுந்து காண்பதுணர்ந்து, நல்லாசிரியரை அடைந்து, பணிந்து வழிபட்டுக் கலக்கம் நிறைந்த உளத் தடுமாற்றத்துடன், துன்பம் நீங்கி என்றும் இன்பமாக இருக்க வழிகூறுமாறு வேண்டுகிறான்.

விவேகம், வைராக்கியம், பொறியடக்கம், மன அடக்கம், மோட்ச விருப்பம் முதலியனவுடைய அவனை நோக்கிச் சுருக்கமாக, அந்நல்லாசிரியர், 'ஒருவன் தன்னை மறத்தலினால்தான, பிறந்திறந்து, தீராத சுழல் காற்றில அகப்பட்ட செத்தைபோல் சுற்றிச் சுற்றிப் பிறததல, இறத்தல் எனனும் சுழற்சியில் அகப்பட்டுத் துன்பம் உறுகின்றான; ஆனால், தன்னைத்தான் என உணர்ந்து விடுவானாயின், உணர்ந்தவுடனேயே துனபம் நீங்கி இன்பம் அடைவன்' என்று தேறுதல கூறும் முறையில் உரையாடல் தொடஙகுகின்றது. உடனே அவன், 'தன்னைத்தான என்று அறியாத மாநதரும் உளரோ?' என்கிறான. 'இன்னது தேகம் (உடல); இவன்தேகி (உடல் உடையவன்) என எவன உணர்கின்றானோ, அவனே தனனைத்தான என உணர்நதவன் ஆவன', என்கிறார் ஆசிரியர். அதைக் கேட்டதும், 'இதோ, பருத்துத் தோன்றும் இந்தத் தேகம அல்லாமல, வேறே தேகி யார்? இருநதால், அவன் காணபபடமாட்டானா?' என்று அவன் கேட்க, அவன் அறியாமையை நோககிப் பீழையும் நகையும் கொணடு, ஆசிரியா அவனுக்குத் தததுவஙகளை உணாத்தத் தொடஙகுகிறார்.

'தேகம் படுக்கையில் அசைவின்றிக் கிடக்க அந்நிலையில தோனறும் கனவில் முளைததவன் யார்? கனவு நீஙகி, ஒனறும் அறியாது உறஙகும் உறக்கத்தில், சுழுத்தி கணடவன யார்? நனவுக காலத்தில் உலக விடயஙகளை அறியும் அறிவன யார்?' எனறு ஆசிரியர் கேட்க, 'இந்த மூனறு நிலைகளிலும், தேகத்திற்கு வேறாகத் தேகி ஒருவன உளன எனறு ஒருவாறு உணர்நதும், உளளவாறு உணர முடியவிலலையே' என மாணவன் கூறத் தேகி எனற தத்துவத்துக்கு வேறாக உளள தத்துவங்கள் இவை எனபதையும், அவை எவ்வாறு கறபனையாகத் தோனறுகின்றன எனபதையும், அந்தக் கற்பனைகளை நீககித் தனனைத் தான் எனறு உள்ளவாறு எங்ஙனம் அறிவது என்பதையும், அஙஙனம் உணர்நதவுடன எங்ஙனம் ஞானியாகத் திகழமுடியும் எனபதையும் ஆசிரியர் உரையாடல் வகையிலேயே விளக்கிக் காட்டும் பகுதியே தத்துவ விளக்கப்படலமாகும். அவர் கூறிய தத்துவ வழி தபபாமல, பஞ்சகோசம் முதலியவற்றையெல்லாம் கடநது, அதனபின் ஒனறுமிலலை என்ற பாழையுந தளளி, அப்பால் பெருவெளிபோல் விளஙகும் யாணடும் நிறைந்த பிரம்மததிலிருநது, குடவெளிபோல் கூடத்தன் எனப் பெயர்பெற்று விளஙகிய தான் வேறல்லன் என்று உணர்ந்து, உணர்வும் உணாவு நிலையும் தாமாக நெகிழ்ந்தொழிய, ஒன்றாம் பூரண நிலையாகிய சமாதி நிலையை எய்தி அப்படியே ஆனந்த நிலையில் மாணவன் நீணட நேரம் திளைக்கலானான.

இங்ஙனம் அனுபவ முறையில் தனனைத்தான் என உணாநது சமாதி நிலை இன்பத்தை எய்தும் முறையைத் தெளளத் தெளிய உணர்த்தும் சிறப்புடையதே கைவல்ய நவநீதம். இதேநிலையில் நிலைத்திருக்கமாட்டாதபடி அஞ்ஞான, சநதேக, விபரீதஙகள் வந்து தடைசெய்யும். பிரம்ம பாவனையை மூடிப் பேதஙகாட்டுவது அஞ்ஞானம குரவன் வாக்கியம் நம்பாமல் குழம்புவது சந்தேம் நிலையற்ற உலகம் மெய எனறும், உடல் நான எனறும் மனத்துள விரவும் மோகமே விபரீதம். இவற்றைத் தத்துவ அனுபோகத்தைச் சாதித்தலாகிய கேட்டலாலும், ஒத்துள பொருள் ஊகத்தால உசாவலாகிய சிநதித்தலாலும், சித்தம் ஏகாந்தமான தெரிசனமாகிய தெளிதலாலும், நிததம் பழகுதலால் நிருவாணம எனனும் வீடு பெறலாம். இபபழக்கம் ஞேயம் மாத்திரமாய் நிற்கும் பேறுபெறும வரையில் பழகிக கொணடே இருககவேணடும். பின்னாச் செயலொன்றும இல்லாமல், விவகார வேளையிலும் சமாதியின்பத்தில திளைத்திருக்கலாம் இவ்வாறெல்லாம் தத்துவ விளக்கப்படலம் ஞானியாகும் வகையை விவரிக்கும்.

நுட்பமான சந்தேகங்கள அடுத்த படலத்தில போக்கப்படுகின்றன. புது மணம புரிந்துகொணடு முதலிரவில் இன்ப அனுபவம் பெறறவள, மறுநாள், வழக்கமாகக் கடமைகளையெலலாம செய்து கொணடே, புதுவதாக முன இரவில் அனுபவித்த இன்பத்தை மறவாமல் நினைநதவணணம் எபபடி இருப்பாளோ, அப்படியே, சமாதியில் இனபத்தில திளைத்தவன்,விவகார வேளையெல்லாம் சமாதியின்பததிலே திளைத்திருப்பான் என்பதும், மனம், தன் இயறகையில் சத்துவ மயமானது ஆதலால், கலப்புற்ற அழுக்கு இருட்குணங்களால் ஏற்படும் சலனமும் பரிணாமமும் நீககி, அறவழியில் நிலைபெற்றிருத்தல எளிதாவதாம என்பதும் அப்படலத்தில வரும பொறுக்கு மணிகளாகக் கொளளலாம். மொ.அ.து.

கொ ஒகரத்திற்கும் ககரத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைப் பார்க்க. கெ என்ற எழுத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பையும் பார்க்க. ஒலியின தோற்றத்தை அறிந்து கொள்ள அவை பயனபடும். இதழ் குவித்த நிலையில இக்குறுகிய ஒலி தோன்றும்.

உருவம். கெ என்ற எழுத்தோடு கா என்ற எழுத்தில் உள்ள நெடிலுக்குரிய காலின் உருவமும் சோந்து இநத எழுத்து உருவாகின்றது. இந்த இரண்டு உருவங்களின் வரலாற்றையே இதற்கும் அமைவதாகக் கொள்ளலாம். 'எகர' ஒகரத்தியற்கையுமற்றே' எனற தொல்காப்பிய வழக்கை ஒட்டிப் புள்ளி பெற்று வரும் இவ்வெழுத்து. கெ என்ற எழுத்துக்குரிய குறிப்பில் சொல்லப்பட்ட கல்வெட்டுகளே இவ்வுருவத்தையும் கொடுககினறன. குறிப்பாக கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தஞ்சை மாவட்டத்துச் செந்தலை முத்தரையர் கலவெட்டைச் சொல்லலாம். கே.ஜி.கி.

கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைப்புக்குழு: கொககோ உற்பததி செய்யும தென் அமெரிக்க நாடுகள், கொக்கோ உறபத்தியாளரின ஒத்துழைப்பு மன்றமாக 1962-ஆம் ஆணடில் இக்குழுவை நிறுவின. கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைப்புக் குழு (Cocoa Producers Alliance) நியாய விலையில் கொக்கோவை விறபனை செய்து ஆதாயம் ஈட்டுதல்; கொக்கோ நுகர்வை மக்களிடையே ஊக்குவித்து அதன தேவையைப் பெருக்குதல்; உறபத்தி, பதம் செய்தல், விறபனை ஆகியவற்றில் தொழில்நுட்பம், அறிவியல் சார்நத அறிவையும்பணிகளையும் வளர்ததல; நாடுகளிடையே கொக்கோ உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலும் ஒற்றுமை நிலவத் தேவையான கோட்பாடுகளை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றை உறுப்பு நாடுகளில செயறபடுததுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுளளது.

கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைப்புக் குழுவின் உறுப்பு நாடுகளாவன: பிரேசில் (Brazil), கேமிரூன் (Cameroon), ஈகுவேடார் (Ecuvador), காபான் (Cabon), கானா (Ghana), ஐய்வரி கோசுட்டு (Ivory Coast), நைசீரியா (Nigeria) சாதோம், பிரின்சிபி (Sao Tome & Principe), தோகோ (Togo), திரினிடாடு (Trinidad), தோபாகோ (Tobago), மெக்சிகோ (Mexico), கொலம்பியா (Columbia)

கொககோவின் விறபனை விலை ஏற்றததாழ்வுளால் (Fluctuations) பன்னாட்டு அங்காடியிலும், கொக்கோ உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளின பொருளாதாரத்திலும் உணடாகும் சிக்கல்களைத் தவிர்க்கக் கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைபபுக் குழு அவ்வப்போது நடவடிக்கைகளை எடுத்தும், உறுப்பு நாடுகளுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கியும் சிறப்புப் பணியாற்றி வருகிறது. உலக அங்காடியில் 1980-81-ஆம் ஆணடு கொககோவின் விலை 27 விழுக்காடு வீழ்ச்சியுறறது. கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைப்புக் குழு, உறுப்பு நாடுகளிடையே பேச்சுவார்ததைகளை (Negotiation) நடத்தி விலை வீழ்ச்சியால் பேரளவில் கொக்கோ உற்பததியாளர் நொடிப்பு நிலையையடையாதிருக்கவும். மேலும் விலைச்சரிவு ஏற்பட்டு நெருக்கடி நிலை தீவிரமடையாதிருக்கவும், பாதிககப்பட்ட உறுப்பு நாட்டு உற்பத்தியாளருக்கு நிதி உதவியும் சலுகைகளும் வழங்கியது.

கொக்கோவின் விலைச்சரிவு 1980-ஆம் ஆணடில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததற்கு அவ்வாணடில் பன்

னாட்டுக் கொக்கோ விலை நிலையுறுதி ஒப்பந்தம் (International Cocoa Price-Stabilising Agreement) முடிவுற்றது காரணமாகும். அவ்வொப்பந்தம் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுவதற்கென ஐக்கியநாடுகளின் வாணிகம், முன்னேற்றத்திற்கான மாநாடு (UNCTAD), பன்னாட்டுக் கொக்கோ நிறுவனம் (International Cocoa Organisation) ஆகியவற்றுடன் கொககோ உற்பத்தியாளரின் குழு ஆலோசனைகள் நடத்திப் பல முயற்சிகள் எடுத்தது. இவ்வமைப்புகளின் உறுப்பு நாடுகளிடையே நிலவிய கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக முயற்சிகள பலனளிக்கவிலலை. உலகக் கொககோ உற்பத்தியில, 70 விழுககாட்டை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள் புதிய விலை நிலைஉறுதி ஒப்பந்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள உறுதியளித்தன எனினும், அவ்வொபபந்தத்தை 20 முதல் 25 விழுக்காடு உலகக் கொக்கோவை உற்பத்தி செய்யும் ஐவரி கோசுட்டு கடுமையாக எதிர்த்தது. அதனைத் தொடர்ந்து காபானும் தோகோவும் புதிய ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டன.

கொககோ உற்பத்தித் துறையின் வளர்சசி காரணமாக 1980-ஆம ஆண்டளவில் (1980's) தொடர்ந்து மிகை அளிப்பு (Surplus Supply) காணப் படுகிறது. கொககோவின மிகை அளிப்பை மூலப் பொருள சேமிபபு இருபபாக வைத்து (Stockpile) அதனால் விலை உயரும் எனப் பல நாடுகள எதிர் பாாத்தன அதுவும் பலனளிககவில்லை. தீவிர விளம்பரம், பிற விற்பனை நுட்பங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் உலக அங்காடிப் போட்டியை மேறகொள்ளலாம் எனவும், காலப்போககில் தன்னிச்சையாகவே விலை நிலையுறுதி பெறும் எனவும கொக்கோ உறபத்தி செய்யும் நாடுகள முயல்கினறன. கொக்கோ உற்பத்தியாளரின் இணைபபுக்குழு, உறுபபு நாடுகளின் பொருளாதார நலன கருதி, தொடர்நது பன்னாட்டு விலை நிலையுறுதி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்திவருகிறது. அ.கு.சா.

கொங்கணம்: இந்தியாவில மேற்குப் பகுதியில தாமன் (Daman) முதல் தெற்கில் கோவா வரையிலுள்ள நிலப்பகுதி கொங்கணம் எனப்பெறும். இந்நாடு மேற்கில் அரபிககடலையும் கிழக்கில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையையும் தன் எல்லைகளாகக் கொணடது. இந்நாட்டு மக்களின் மொழி கொங்கணம் அலலது கொங்கணி எனப் பெறும். தெ.பா.

கொங்கணர்: காணக: சித்தர்.

கொங்கணி மொழி கோவா, மகாராட்டிர, கர்நாடக, கேரள மாநிலங்களில் பேசப்படுகிறது. இம்மொழியினை 1971-ஆம் ஆண்டு மக்கட் கணிப்புப் படி (Census) 1,752,266 பேர் பேசுகின்றனர். கோவாவில் 5,56,223 பேரும், கர்நாடக மாநிலத்தில் 5,72,828 பேரும், மகாராட்டிரத்தில் 2,72,970 பேரும், கேரள மாநிலத்தில் 73,245 பேரும் பேசுகின்றனர். மேறகுக் கடற்கரையை யொட்டியுள்ள கோவாவிலிருநது கேரள மாநிலம் வரை இம்மொழி பேசப்படுகிறது. கொங்கணி மக்களின் புதுமையான நாடு கோவா என்றும், அங்கிருந்துதான் மற்ற மாநிலங்களுககுக் குடிபெயர்ந்தனர் என்றும் வரலாறு கூறுகிறது.

கொங்கணி மொழி வரலாறு தெளிவாகக் கிடைக்கவில்லை. கிறித்தவப்பாதிரியார்களின முயற்சியின விளைவாக கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. போர்சசுகீசியர்கள் கோவாவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன், இம் மொழியில் நல்ல வளமான இலககியங்கள இருநத தாகக் கூறுவர்.

கிரீயர்சனைப் பின்பற்றி, 1901, 1911, 1921-ஆம ஆணடு மக்கட் கணிப்புகளில (Census) கொங்கணி மராத்தி மொழியின் கிளைமொழியாகக குறிககப் பட்டுளளது ஆனால், 1931-ஆம் ஆணடு மககட் கணிப்பில், தனி மொழியாகக் குறிக்கப்பட்டுளளது. இது 1961-ஆம் ஆணடிலும தனி மொழியாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிரீயர்சன, காடகே (Dr. A.M. Ghatage) ஆகியோர் கொங்கணியினை மராத்தி மொழியின் கிளை மொழியாகக் கருதினர். கத்ரே (Dr. S.M. Katre) கொங்கணி மொழியமைப்பை நனகு ஆராய்ந்து, அது ஒரு தனிமொழி எனக் கூறியுள்ளார். இம் மொழிக்கென அக்காலத்தில் இலககியம் இலலாமையே கிரீயர்சன் போன்றோர், கொங்கணி மராத்தி மொழியின் கிளைமொழி என முடிவுக்கு வர ஏதுவாயிற்று.

கொங்கணி மராத்தி-குசராத்தியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். கொங்கணி மொழியில் பழைய குசராத்திச் சொற்கள நிறைய உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும், இம்மொழி பெரும் பான்மை மராத்தியுடன் ஒத்தும் சிறுபான்மை வேறுபட்டும் காணப்படுகிறது.

கொங்கணி மொழி பேசுவோருள் பெரும்பான்மையினர் இரு மொழியாளர்களாக (Bilinguals) உளளனர். மகாராட்டிரம், கர்நாடகம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களில் வாழ்வோர் கொங்கணியைத் தவிர அந்தந்த மாநில மொழியையும் நன்கு அறிந்தவர்களாக உள்ளனர். கொங்கணி மொழி பேசுபவாகளுள் சரசுவத்து பிராமணர்களும் மதம் மாறிய கிறித்தவர்

களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கொங்கணி மக்கள் பல வேறு மாநிலங்களில் வாழ்ந்தாலும் தங்கள் மொழியையும் பணபாட்டையும் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

மற்ற இநதோ-ஆரிய மொழிகளைப் போன்றே இம்மொழியிலும் வெடிப்பொலிகள் (Aspirate) ஒலியன்களாக உள்ளன.

தன்மை இடப்பெயர் ஒருமை: உறவ ((hāv) (ā)

பன்மை: ஆமி (āmi)

முன்னிலை இடப்பெயர் ஒருமை: து (tū)

பன்மை: துமி (tumi)

படர்க்கை இடப்பெயர் ஒருமை:

(சேய்மை) ஆணபால்: தொ (to)

பெண்பால்: து (ti)

பலவின்பால: தெ (tē)

பன்மை:

ஆண்பால்: தெ (te)

பெண்பால்: த்யொ (tyo)

பலர்பால்: தி (ty)

(அண்மை)	ஒருமை	பன்மை
ஆண்பால்:	ஹொ (ho)	ஹெ (he)
பெண்பால்:	ஹி (hi)	ஹயொ (hyo)
பலர்பால்:	ஹெ (he)	ஹி (hī)

கால வினையடை

ஆஜ்	'இன்று'
ஆத்த	'இப்பொழுது'
காலி	'நேற்று'

இடவினையடை

ஹாங்க	'இங்கே'
தய்	'அங்கே'
கைய்	'எங்கே'
மாக்ஷி	'பின்னால்'

முறை வினையடை

கச்சி	'எப்படி'
அச்சி	'இப்படி'
தசசி	'அப்படி'

கேரளாவில் பேசப்படும் கொங்கணி மொழியை ஆராய்ந்த டாக்டர் இராசாத்தி (1976) தெற்குக் கொங்கணி, வடகுக் கொங்கணி என இருபெரும் பிரிவாகப் பிரித்து மொத்தம் எட்டுக் கிளைமொழிகள் உளளனவாகக் குறிப்பிட்டுளளார். அவை:

1. கொச்சி கௌட்டுசரசுவத்து பிராமணக் கிளை மொழி
2. திருவனந்தபுரம் குடும்பிக் கிளைமொழி
3. ஆலப்புழை குடும்பிக் கிளைமொழி
4. கொல்லம் கௌட்டு சரசுவத்து பிராமணக் கிளைமொழி
5. கள்ளிக்கோட்டை கௌட்டுசரசுவத்து பிராமணக் கிளைமொழி
6. கள்ளிக்கோட்டைசரசுவத்துபிராமணக் கிளை மொழி
7. காசர்கோடு கௌட்டு சரசுவத்து பிராமணக் கிளைமொழி
   (அ) கணணனூர் கௌட்டு சரசுவத்து பிராமணக் கிளைமொழி
8. காசர்கோடுசரசுவத்துபிராமணக்கிளைமொழி

கொங்கணி மொழியைப் பிராமணர்கள் தேவநாகரி எழுத்திலும்,கிறித்தவர்கள் உரோமன், கனனட எழுத்திலும் எழுதுகின்றனர்.

சாகித்திய கழகம் கொங்கணி மொழியை ஏற்றுள்ள போதிலும், அம்மொழிக்கு அரசியல் தகுதி பெற அம்மக்கள் இன்னும் போராடிக் கொண்டுள்ளனர்.
சு.ச.

கொங்கர் புளியங்குளம் பிராமிக் கல்வெட்டு உள்ள ஓர் ஊர். மதுரையிலிருந்து தென்மேற்காக 14 கி.மீ. தொலைவில், உசிலம்பட்டி செல்லும் சாலையில் கொங்கர் புளியங்குளம் அமைந்துள்ளது. இங்குளள பாறைகளில் ஆறு குகைகள் உள்ளன. அக்குகைகளுள் ஒன்றில் மூன்று பிராமிக் கலவெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அக்கல்வெட்டுகள் கி.மு. 3-ஆம் அல்லது 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. இதனை அடுத்துள்ள மூன்று குகைகளில் 33 சமணப்

படுக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பாறையின் மேற் பகுதியில் சமண உருவங்கள் சில வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுடன் காணப்படுகின்றன. முதலாம் பிராமிக் கல்வெட்டு உபருவன் இக்குகையைத் தான மளித்தான் என்றும்,இரண்டாம் கல்வெட்டு பாகனூர் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த பீடன் என்பவன் தநத குகை என்றும், மூன்றாம் கல்வெட்டு சிறுஆதன் என்பவன் கொடுத்த குகை என்றும் கூறுகின்றன.

சு.இரா.

கொங்கு நாடு தமிழகத்தின் பண்டைய நாடுகள் ஐந்தனுள் ஒனறு. மற்ற நான்கும் முறையே சேர, சோழ, பாண்டிய, தொண்டை நாடுகள ஆகும். இது கொங்கு, கொஙக நாடு, கொங்கு மண்டலம் எனவும் சொல்லப்பட்டது. சோழரது ஆட்சிக் காலத் தில் இந்நாடு 'வீர சோழ மண்டலம்', 'அதிராசராச மண்டலம்', 'சோழ-கேரள மணடலம்' எனவும் கல் வெட்டுகளில குறிக்கப்பட்டுள்ளது. புவியியல் அடிப் படையில் கொங்கு நாடு எழுகரை நாடு எனவும் 'ஒன்பது கரை நாடு' எனவும் சொல்லப்பட்டது. கொங்கு நாடு காலபபோக்கில் பல அரச மரபினரின ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. எனவே,தமிழக வரலாற்றில் கொங்கு நாடு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது.

தெற்கில் பழனிமலையும், வடக்கில் தலைமலை யும், கிழக்கில குனித்தலையும், மேறகில வெளளி யஙகிரியும் கொஙகு நாட்டின் எல்லைகளாக விளஙகின. கொங்குநாட்டின் மேற்கில் சேர நாடும், தெற்கில் பாண்டிய நாடும், கிழககில் சோழ நாடும் கோநாடும், வடக்கில் அதிகமான நாடும் அமைந்திருந்தன. இக்காலத்துக் கோவை, பெரியார் மாவட்டங்களும், ஆத்தூர் வட்டம் நீஙகலான சேலம மாவட்டமும், திருச்சி மாவட்டத் தைச் சேர்ந்த கரூர், குளித்தலை வட்டங்களும், மதுரை மாவட்டததில் உள்ள பழனி வட்டமும் இதில் அடஙகும்.

சங்க கால முதல் இநநாடு வட கொங்கு, தென் கொஙகு என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட் டிருநதது என்பதனைக் கல்வெட்டு, இலக்கியச் சான்றுகளால் அறியலாம். மேல கொங்கு, கீழ் கொங்கு (மழ கொங்கம்)என்னும் பிரிவும் சில காலம் இருந்தது. தொணடை மணடலம் 24 கோட்டங் களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

கொஙகு நாடு காட்டுச் செல்வம் மிக்கது. இங்கு மணிக கற்கள, தங்கம், இரும்பு ஆகியன மிக்க அள வில் கிடைத்தன. இநநாட்டில் உள்ள கொடுமணல், படியூர் ஆகிய இடஙகளில் விலையுயர்ந்த சிவப்பு, பச்சை, வெள்ளை, நீலக்கற்கள் கிடைத்தன. இதன் நிமித்தம் உரோமானியர் சங்க காலத்தில் கொங் கருடன் வாணிகம் புரிந்து வந்தனர். இதன் விளை வாகத்தான் கொங்கு நாட்டின் பல இடங்களில் உரோமானியக் காசுகள் கிடைத்துள்ளன.

வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் கொஙகு நாடு சிறந்த நாகரிகத்தைப் பெற்றிருந்தது எனப தனைக் கருவூர், முட்டம் (போளுவாம்பட்டி), கொடு மணல் முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளாலும், கொங்கு நாட்டில கிடைத்துள்ள கற்கருவிகள், கற் பதுக்கைகள், முதுமக்கள தாழிகள் முதலானவற்றாலும் அறியலாம். சங்க காலத்தில் கொங்கு நாட்டின பகுதிகளில் பல குறுநில மன்னர்கள் ஆண்டு வநதனர். அவர்களுள் அதிகமான, பேகன் ஓரி, குமணன், நன்னன, நளளி, மோகூர்ப் பழையன, ஆமூர் மல்லன் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர், ஏறத்தாழ அதே காலத்தில் கொஙகுச் சேரர் கொங்கு நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆண்டு வந்தனர். சேரமான அநதுவஞ்சேரல் இரும்பொறை (ஏறத்தாழ கி.பி. 90-112) தொடஙகிச் சேரமான் கணைக்கால் இரும் பொறை (ஏறத்தாழ கி.பி. 190-200) முடிய ஏறத் தாழ 125 ஆண்டுகள கொஙகு நாட்டின் பெரும்பகுதி, கொங்குச் சேரரின ஆட்சியைககண்டது. இதன்பின் துளு நாட்டைச் சேர்ந்த கோசர்கள கொஙகு நாட் டின் சில பகுதிகளைக் கைக் கொண்டு ஆணடனர். பின்னர்க் கொஙகு நாடும் களப்பிரரது பிடியில சிககி யது. கூற்றுவ நாயனார் விசயசுகந்தபுரம் என்ற தாராபுரததைக் கோநகராக்கி ஆண்டார். களப்பிர ருக்குப் பின்னர் இராட்டிரகூடர் என்ற இரெட்டி குல வேந்தரும் (எழுவர்) கஙகரும் கொங்கைக் கைப் பற்றினர். தமிழுக்குத் தொண்டுபுரிந்த முத்தரையரை அடுத்துத் தஞ்சைப் பகுதியில ஆட்சிபுரிநத சோழரும் கொங்கு நாட்டில் தமது மேலாணமையை நிறுவ முனைந்தனர். இந்நிலையில் கோககண்டன் வீர நாராயணன், கோக்கண்டன் ரவி முதலானோா கொங்கின் ஒரு பகுதியை ஆண்டுவந்தனர் எனபத னைச் செப்பேட்டுச் சான்றுகளால அறியலாம். அடுத்து, முற்காலப் பாண்டிய வேந்தர் மழகொங் கத்தை அடிப்படுத்தினர். அவர்களுள் முதலாம் வர குணன் (768-815), சீமாற சீவலலபன் (815-862) முதலான பாண்டிய வேந்தர்கள குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர். இத்தருணத்தில் சேரர் வலிமை பெற்று வட கொங்கைக் கைப்பற்றினர். இருப்பினும், தென் கொங்கு மட்டும் சீமாறனது ஆட்சிப் பகுதியாகவே இருந்தது. இராச சேகர வர்மன் (820-844) என்னும் சேரன் கொங்கை இக்கால கட்டத்தில் புகழுடன் ஆண்டான். கொங்கு நாட்டின் பல பகுதிகள் பலலவ

பாணடியர் ஆதிக்கப் போராட்டத்தின் போர்க்களங களாயின. இந்நிலையில் பல்லவரும பாணடியரும் வலிமை குன்றினர். சோழவேந்தா புத்தெழுச்சி பெற்றனர். முதலாம் ஆதித்தசோழன்(கி பி. 871-907) கொஙகு நாட்டைக கைப்பற்றினான். இவனையடுத்து ஆட்சிபுரிந்த சோழ வேந்தரும் கொஙகைத் தமது ஆதிக்கததிற்குட்படுத்தினர்.

கொங்குச் சோழர். கொங்கு நாட்டின் பழஙகுடி களான இராசா வேடர்களையும் மேலைக் கங்கா களையும் வெனற பேராதிக்கச் சோழ வேந்தர் கள, கொங்கு நாட்டில் தம் பேராளரை அமர்த்தி ஆட்சியை மேற்கொணடனர். இப் பேராளர்கள் கொங்குச் சோழர் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர் கள் சோழருககு உட்பட்டே ஆட்சியை நடத்தினர். கொங்குச் சோழருள் வீரசோழப் பெருமானடிகளே (942-980) முதல மன்னனஆவான். அடுத்து வீரசோழ கலிமூர்க்கன(980-1004), கலிமூர்க்க விக்கிரம சோழன் (1004-1047), விக்கிரமசோழ அபிமானன (1047-1088), அபிமான சோழ இராசாதிராசன் (1088-1100), இரா சாதிராச உத்தமசோழன (1100-1117), இராசாதி ராச வீரசோழன்(1117-1127) முதலானோர் கொங்கு நாட்டை ஆட்சிபுரிந்தனர். கொங்குச் சோழ வேந் தருள சிலர் தமமைக் கோநாட்டான் எனக் கூறிக் கொள்ளுவதில பெருமை கொண்டனர்.

கொங்குப் பாண்டியர்: கொங்குச் சோழர், கொங்கு நாட்டை ஆணடுவந்தபோது தெற்கில் பிற்காலப் பாண்டியர் வலிமை பெற்றனர். தென்ன கத்தின் தலைசிறநத வேந்தனாகத் திகழ்நத முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், சோணாட்டினைக் கடந்து, ஆநதிரம், மலைநாடு ஆகியவறறை வெறறி கொண்டதுடன் கொஙகு நாட்டைக் கைக்கொளள வும் முனைந்தான்; தன் தம்பியான சடையவர்மன வீரபாண்டியனிடம் (1253-1268) பெரும்படை தந்து, கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்ற ஏவினான். ஏறத் தாழ கி.பி. 1265-இல கொஙகு கைப்பற்றப்பட்டது. பாணடிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்ட கொங்கு நாடு கொங்குப் பாண்டியர் என்னும் பாணடிய அரசப் பேராளர்களால் ஆளப்பட்டது. வட கொஙகின் சில பகுதிகள் மட்டும் போசளரின ஆளு கைக்கு உட்பட்டிருந்தது. கொஙகுப் பாணடியருள வீரபாணடியன் (1266 – 1287), சுந்தரபாணடியன் (1287-1307) ஆகியோர் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர். மூன்றாம் விக்கிரமசோழன் (1274-1304) பாணடியரின மேலாண்மையின் கீழ 1303-04 முடிய ஆண்டுளளான். கொங்கு நாட்டில் முப்பது ஆணடு கள ஆட்சிபுரிந்த இரண்டாம் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனின் ஆட்சி ஏறத்தாழ கி.பி. 1338-இல் வலுவிழந்தது. அதன்பின்னர் கொங்கு நாட்டின் ஆட்சி முழுமையும் போசள வேநதரான மூன்றாம் வல்லாளனது (1291 – 1345) ஆளுகைக்குட்பட்டது. பாணடியர் ஆதிக்கத்தை அழிக்க முயன்ற கேரளரது ஆதிக்கம் கோவைப் பகுதியில பரவியது. மலைநாட்டுச் சிற்றரசர்களுள ஒருவனான வீர கேரளன் கோவைப் பகுதியைக கைப்பற்றினான். தென்னகத்தைஅதிர அடித்த மாலிக்காபூரின் தாக்கு தலும் கொங்கின் சில பகுதிகளில் ஏறபட்டது.

விசயநகரத்தார்: தெனனகத்தை இசுலாமியர் ஆதிக்கத்தினின்றும் காகக உறுதி பூணட விசயநகர வேந்தாகள கொங்கு நாட்டில் அவர்களின் ஆதிக்கத் தைத் தகர்த்தனர். இப்பணியில குமாரகம்பணனது செயல்திறன் பாராட்டுக்குரியது இரணடாம் அரிகர னின் மகனான விரூபாட்சன் கொங்கு நாட்டையும், சோழ, பாணடிய, தொணடை நாடுகளையும் வெனறு ஓராட்சியின் கீழக் கொணர்ந்தான ஏறத்தாழ இரணடு நூற்றாண்டு காலம் கொங்கு நாடு விசயநகரத்தாரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. சிக்கதேவராயனின் கல் வெட்டே கி.பி. 1668-ஆம் ஆண்டில்தான் கொங்கு நாட்டில் காணப்படும் விசயநகரத்தாரின் இறுதிக் கல்வெட்டாகத் தெரிகிறது. எனவே, அதனபின் கொஙகு விடுதலை பெற்றது. விசயநகர அரசை 75 ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்த சாளுவ வமிசத்தினர் வலிமை குன்றிய பின்னர், அவர்தம் அரசப் பேரா ளர்களான உம்மத்தூா உடையார்கள், மைசூர், கொங்குப் பகுதிகளை விசயநகர அரசின் பெயரால் ஆளத்தொடஙகினர். உம்மத்தூர் தலைவர்களுள் முதல்வரான வீரநஞ்சைய உடையார் I (1482-99) கி.பி 1489-இல் கொங்கு நாட்டில் ஊடுருவல செய் தார். கோவை மாவட்டத்தில் இவருடைய பத்துக் கல் வெட்டுகள காணப்படுகின்றன. வீரசிக்கராயர் (1508-12), இரணடாம் வீர நஞ்சராயர் (1507-19) ஆகியோரின கல்வெட்டுகளும் கோவை, தாராபுரம், அவினாசி, பழனி, மதுரை, நம்பியூர், குன்னத்தூர் முதலான பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. முதலாம் நஞ்சராயனின் தாராபுரம் கல்வெட்டு, கொடுவாயி லில் முன்பு இசுலாமியர்களால பாழாக்கப்பட்ட பெரு மாள் கோயிலை இவ்வேந்தன் மீண்டும் கட்டியதுடன் அதன வழிபாட்டிற்கு இரண்டு கிராமஙகளைத் தானமளித்த செய்தியைக்குறிப்பிடுகின்றது. இவர்கள் கொங்கு நாட்டில் கி. பி. 1489 முதல் 1520 முடிய தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டியுள்ளனர்.

மதுரை நாயக்கர்: மதுரையில் கி. பி. 1579-இல் அரியணையேறிய விசுவநாத நாயக்கர் கொங்கு நாடு முழுமையையும் தமது ஆட்சிக்கு உட் படுத்தினார். தென் கொங்கு நாட்டில் உள்ள பழனி,

விருப்பாட்சி, ஆய்குடி, தளி, இடையக் கோட்டை, ஊத்துக்குளி முதலான பாளையங்களுக்கும் சேந்தமங் கலம், தாரமங்கலம் ஆகிய இடங்களுக்கும் தம் பாளையக்காரர்களை அமர்த்தினாா. நாயகக வேந தருள மிகக புகழ்பெற்று விளங்கிய திருமலை நாயக் கரும் கொஙகின் மீது படையெடுத்து வநத மைசூர் மன்னரை முறியடித்தாா. சத்தியமஙகலம் கோட்டை யைப் பிடித்த தளவாய் கம்பையன் என்பவரைத் துணடித்துக கொஙகு நாட்டைவிட்டு விரட்டினார். திருமலை கொங்கு நாட்டில சீரான ஆட்சியைக் கொணர்ந்தார்.

பின்னா, மைசூர் மன்னர்கள் வலிமை பெற்றுக கொஙகில ஊடுருவல் செய்தனர். கி. பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைப் பகுதியில் தொட்ட தேவரா யன், கொங்குச் சிற்றரசரான கெட்டி முதலியவர் களிடமிருந்து ஈரோடு, தாரமஙகலம, ஓமலூர் முத லான கோட்டைகளைக் கைப்பற்றினான். தொட்ட தேவராயனுக்குப் பினனர் ஆட்சிக்கு வந்த சிக்கதேவ ராயன் கொஙகில் நலலாட்சியை நிறுவினான. நஞ்ச ராசன் கி பி. 1746-இல தாராபுரம பகுதியில் படை யெடுத்தான; கொள்ளையடித்தான. கி.பி. 18-ஆம நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கொஙகு மைசூர் வேநத னான ஐதர் அலி, திப்பு சுல்தான் ஆகியோரின் ஆதிக் கத்திற்குட்பட்டது. கொங்கு நாடு ஆஙகில மைசூர்ப் போர்களின் போர்க்களமாயின. அப் போர்களில் ஆங்கிலேயர்கள் இறுதி வெற்றி பெற்றதால் கொங்கு நாடு ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினரின ஆட்சியை அடுததுக் கொங்குநாடு ஆஙகி லேயரின் நேரடியாட்சிககு வநதது. கொஙகு நாடு பல மாவட்டங்களாகப் பிரிககப்பட்டு, மாவட்ட ஆட்சியாளரின் ஆளுகைக்கு விடப்பட்டது. ம. இ.

கொங்கு மண்டல சதகங்கள்: நூறு பாடல்களானமைந்தது சதகம். இது தொண்ணூற றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள ஒன்று. தொணடை மண்டல சதகம், சோழ மண்டலசதகம், பாண்டி மண்டல சதகம் போலவே, கொங்கு மண்டல சதக மும் கட்டளைக் கலித்துறையில அமைந்துள்ளது.

தொல் பழங்காலம் முதல் வரலாற்றுச் சிறப்பும், மொழிச் சிறப்பும், சமயச்சிறப்பும் அமைநத கொஙகு நாடுபற்றி இன்று வரை மூன்று சதகங்கள் கிடைத் துள்ளன. அவை அந்நாட்டின் எல்லாச் சிறப்புகளை யும் விளக்கிக் கூறுகினறன. அவை விசயமங்கலத்துக் கார்மேகக் கவிஞர், வாலசுந்தரக் கவிஞர், கம்பநாத சுவாமிகள் ஆகியோரால் தனித்தனியே பாடப்பட்ட நூல்களாகும். கம்ப நாதர் சதகத்தில் 32 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. அவை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டவை.

அவை கொங்கு நாட்டின் நிலப்பரப்பு, பிரிவுகள, ஊர்ப்பெயர்கள, கொஙகேழ்தலங்கள, மற்றககோயில கள, தெய்வங்கள, சமயங்கள், சமயசசானறோர், முடியுடை வேந்தர், குறுநில மன்னர்கள், அவர்தம் வீரம் கொடைப்பண்பு தமிழன்பு நீதிமுறைகள ஆகி யன, செந்நாப்புலவர்கள புரவலராய்ப் போற்றப்பட் டமை, நாட்டு மக்களின் அருங்குணங்கள், குலங்கள, பழக்கவழக்கங்கள ஆகியவற்றை முறையாக விளக்கிக் கூறுகினறன.

கொஙகு மண்ணில காவிரியாறு பாய்நதமை, அகத்தியர்ககு ஆறுதல் அளித்தமை; கனகசபைக்குக கொங்குப் பொன் வேய்நதமை; கொஙகின்கண தமிழ்ச சஙகமிருந்தமை, கருராா், போகர், புலிப்பாணி, கஞ்சமலைச் சித்தர், கொஙகணர், இடைஞானியார் போன்ற சித்தாகள வாழ்நதமை; அதியன, பேகன, காாி, ஓரி, குமணன எனும வளளல்கள் வாழநதமை, கரிகால மன்னன் பிறந்து வளாநதமை; கமபர், ஔவையார், அடியார்கசு நலலார், கொஙகுவேளிர், பவண நதி முனிவா, காங்கேயர் போன்ற அருந்தமிழ்ப் புலவாகள, சிலப்பதிகாரப் பேருரை, தனிப்பாடல கள், பெருஙகதை, நன்னூல இலக்கணம், உரிச்சொல நிகண்டு போன்ற நூல்களை இயறறியமை; வேளிரும கோசரும் வெற்றிமுரசு கொட்டி வாழ்நதமை போன்ற அரிய வரலாற்றுச் செயதிகளோடு இரா மாயண பாரத காலத்து நிகழ்சசிகளையும் இச் சதகங்கள நன்கு விளக்குகின்றன.

அன்னையின் முதுகிலேறியமர்நத தண்டமிழ்ப் புலவனைப் பொறுத்தருளியதோடு, பழிக்கு அஞ்சித் தம்கையைக் காய்ச்சிய நெயயிலிட்டவராகிய ஆணூர்ச் சர்க்கரை; புலவர் கையால் சவுக்கடி பெற்ற காரையூர்ச் சர்ககரை; சிறைசசாலையில தம்மைக் காணவந்த புலவனுக்கு மனைவியின் திரு மாஙகலியத்தைக் கழற்றிக கொடுக்கச் செய்த ஆணூர்ச் சம்பந்தச் சர்க்கரை என்னும் இவர்களைப் போன்ற தமிழ் நெஞ்சத்துச் சான்றோர்களின் செயல் களை வேறு எந்த ஓர் இலக்கியத்திலும் காண இய லாது. தன்னை விலை கூறி விற்க வந்த புலவனுககுப் பொன்னும் பொருளும் அளித்த ஆணூர்க் காமிண் டனை நிகர்ப்பார் ஒருவரும் இலர். மோரூர் நல்ல தம்பிக்காங்கேயன் எம்பெருமான் என்பாரைக் கொணடு பாடுவித்த தக்கைராமாயணம் கொஙகு மண்ணில தோனறிய இசைக்காப்பியமாக உள்ளது.

தமிழுக்குத் தலைகொடுத்தாரையறிவோம்; ஆனால், தாலியைக் கொடுத்த வரலாற்றை எஙகுங்

காணோம். உருக்கமாக உளளத்தைத் தொடுகிற நிகழ்ச்சிகளை இந்நூல்கள் உண்மையாய் உரைக்கின் றன. விசயமங்கலம் உலகுடையான் அகத்துறை பாடிய புலவன்தன பல்லக்குச் சுமந்தான. அல்லான் இளையாளன் காவிரி நீரைப் பிரித்து நாட்டை வளப்படுத்தினான. காளிங்கராயன் வானியாற்றணை கட்டினான். நறையூர் நாட்டு மருத்துவிச்சி ஒருத்தி அக்காலத்தில் தாயின் வயிற்றைக் கீறிக் குழந்தையை எடுத்து மீண்டும் தாயைக் குணப்படுத்தினாள். கொங்குப் பிராட்டியம்மையார் இராமானுசாககு இடம் தந்து வழிபட்டாள ஆட்கொண்டான்எனபான் வில்லிபுத்தூராரைக்கொண்டு பாரதம் பாடுவித் தான். பொய்யாமொழிப் புலவர், முருக வேளால் இந்நாட்டில் தடுத்தாட் கொளளப்பெற்றார். இன் னோரன்ன சிறபபு வாய்ந்த வரலாறுகளையும், கொங்கின்கண் நிகழ்ந்த பல உண்மை நிகழ்ச்சிகளை யும் தெளிவாகச் சுவைபட எடுத்துக்கூறி விளக்குகின் றன. இச்சதகங்கள் நலல வரலாற்றுப் பெட்டகங்க ளாக விளங்குவதைக் கற்றோர் உணர்ந்து கொள்வார் கள். சா.இரா.

கொங்குவேள், பெருங்கதை என்னும் நூலின் ஆசிரியராவார். இவர் கொங்கவேள என்றும், கொங்குவேளிா எனறும் குறிப்பிடப்படுகின்றாா. இவா இயறபெயர் தெரியவில்லை. இவர் கொங்கு மண்டலத்து வேளாள வகுப்பினரைச சார்நத சிற றரசர்களுள ஒருவராவாா. இவாக்குரிய வேள-வேளிர் என்னும் பட்டப்பெயரும் இககருததை வலியுறுத்தும். இப்புலவர் வாழ்ந்த ஊர் கொஙகு நாட்டிலுள்ள விசயமங்கலம் என்பதாகும். இவ்வூரைக் 'கோதற்ற மங்கை' எனறு கொஙகுமணடல சதகம பாராட்டுவ தால் மங்கை என்பதும் விசயமங்கலம் என்பதும் ஒரே ஊரெனத் தெரிகிறது.

கொங்குவேள கொஙகு நாட்டில் தமிழ்ச்சங்கம் ஒன்றை நிறுவி அச்சஙகத்துப் புலவர்க்குத் தலைமை பூண்டிருக்கலாம் எனறும், இவர் இல்லறம, வானப் பிரத்தம், துறவறம் ஆகிய மூன்று நிலைகளில இந் நூலை முடித்திருககலாம் என்றும் அறியப்படுகிறது. புலவர் பெருமான இநநூலை முடித்தற்கு மூன்று பிறப்புகள் எடுத்தார் என்பது கொங்கு மணடல சதகக் குறிப்பாகும்.

கொஙகுவேள் புலமை சான்ற பெருங்கவிஞரா வார். 'கலியும் குருகும்வெண்டாளியு முதலிய செய் யுள் இலக்கியம் ஆராய்ந்து செய்த உதயணன் கதை' என்று அடியார்க்கு நல்லார் தம் உரையில் இந்நூல் குறித்துக் குறிப்பிடுவதால் இநநூலாசிரியர் இடைச் சங்க நூல்களுள்ளும சிறந்த பயிற்சி பெற்றிருந்தார் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம. கொங்குவேள் தம் நூலைக் கொஙகுநாட்டுத் தமிழ்ச் சங்கத்து அரங் கேற்றியபோது சங்கத்தார் கேட்ட வினாககளுக்கு அச் சங்கத்தார் நாணுமாறு தம் வேலைக்காரியைக் கொண்டு விடை சொல்லுவித்தார் என்று கொங்கு மண்டல சதகம் குறிப்பிடுகிறது. இக் குறிப்புப் புல வரின் புலமைச் சிறப்பை அறியப் பெருந்துணை புரி கிறது.

கொங்குவேள, வடநாடடு உதயணன் வரலாறறைப பெருங்கதையின் நூற்பொருளாகக கொணடாலும் தமிழ் இலக்கணம் வழுவாது சங்கநூற் கருத்துகளை யும், அதன் பின்னர்த் தோன்றிய திருக்குறள், நாலடி யார் போன்ற அறநூல்களின கருத்துகளையும் உளங கொணடு, தமிழ் வளஞ்சான்ற தமிழ்நாட்டு இலக்கிய மாகவே அந்நூலைப் படைத்துளளார். பொருட்செறி விலும், அணி உவமை வகைகளிலும், சீரிய நடைப் போக்கிலும் இந்நூல் சஙகத் தொகைப் பாட்டுகளை ஒத்துக்காணப்படுவது ஆசிரியரின் புலமைவீற்றைப் புலப்படுத்தும. பைசாச மொழியில் குணாட்டியர் செய்த நூலினையும், துர்விநீதன் வடமொழியில் இயற்றிய பிருகத் கதையினையும், பெருங்கதை என் னும் பெயருடன் இப்புலவர் தமிழில் இயற்றினார் என்று அறியப்படுவதால் இவர்க்கு வடமொழியிலும் சிறந்த பயிற்சி உண்டு என்பதை அறிந்து கொளள லாம.

கொங்குவேள சமணர். இவர் பிறந்த ஊரினகண் உள்ள சந்திரப்பிரப தீர்த்தஙகரருடைய ஆலயத்தை வழிபட்டார் என்பதால் இவ்வுண்மை தெளியப் படும். உதயணன் திருமண நிகழ்ச்சியில் சந்திரா தித்தம், நித்தவிநோதம், சகலபாசனம் என்று வழங் கப்படும் முக்குடைச் சுழற்சி இடம் பெறுதல், சான் றோர்கள் தீர்த்தங்கரர் முதலிய அறிவர் சரிதங் களைக் கூறுதல், மாந்தர்கள் அருகக் கடவுள் பற்றிய அருச்சனை ஒலிகளை ஒலித்தல் போன்ற செய்திகள் இடம் பெறுதலும், திருமணம் முடிந்து நீராடிய பிறகு உதயணனும் வாசவதத்தையும் அருகன் கோயில்முன் நின்று சமண நூல் மரபுப்படி வாழ்த் துப் பாடல்களைப் பாடினரெனக் கூறப்படுதலும் புலவரின் சமணசமயப் பற்றை வெளிப்படுத்துவன வாக அமைகினறன.

அருகன் அமர்ந்த மரம் அசோக மரம், அவன் கொண்ட குடை முக்குடை; அராந்தாணம், அருகத் தானம் என்பன சமண நிலையங்கள; அல்லூண் நீத் தல்; இயக்கி தீர்த்தங்கரருடைய யட்ச தேவதை; ஓதி எனபது முற்பிறப்பை அறியும் அறிவு; கருமந்தீர்ந்த உயிர் மேலே செல்லுதல்; காதிகர்மம் என்பது ஆன்மா

வின் அறிவை மயக்கும் தீவினை; பளளியென்பது நீத்தோர் உறைவிடம்; மந்திரங்கள் ஐந்து; அவை 'பஞ்ச மநதிரஙகள்' எனப் பெயர் பெறுதல்; வித்தியாதரர் வசிப்பது வெள்ளிமலை என்பன போன்று இநநூலுள மிகுதியாக இடமபெறும் சமணசமயக் கருத்துகளும் கொள்கைகளும மரபுகளும் ஆசிரியரின் சமணசமயக் கொளகைகளுக்குப் போதிய சானறாக அமைகின றன.

கொங்குவேள் வாழ்நத காலத்தைத் தெளிவாகக கூற இயலவிலலை. இவர் சிநதாமணி ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவருக்கும் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்பது டாக்டர். உ.வே.சாமிநாத ஐயரவா்களின் கருத்தாகும். இப்புலவர் இயற்றிய பெருஙகதை நூலின பகுதிகளைப் பேராசிரியர், அடியாா்கு நல்லார் போனறோர் தம் உரைகளில் எடுத்தாணடிருப்பதால் இவ்வுரையாசிரியப் பெருமக்களுக்கு முன்னர் இப்புலவர் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனறு கருத இடமுணடு. இரா.செ.

கொங்குவேள் மாக்கதை காணக: பெருங கதை.

கொச்சி கேரள மாநிலத்தின்மேலைக கடலோரத்தில் கனனியாகுமரிககு ஏறத்தாழ 320 கி. மீ. வடக்கில உள்ள ஒரு அழகிய துறைமுகம். அரேபியக் கடலின் அரசி எனறு இது புகழப்பட்டுளளது. கீழ்நாடுகளில் உள்ள மிகச சிறநத இயற்கைத் துறைமுகங் களுள இதுவும் ஒன்று. 338 சதுர கி. மீ. பரப்புளள இப்பகுதி, வருடத்தின் எல்லா மாதங்களிலும கப்பல்கள தங்கும் வசதியைககொணடு விளஙகுகிறது. இங்கு உள்ள விமான நிலையமும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இங்கு 1948 முதல் இயஙகிவரும் கடற்படைப் பயிற்சி நிலையம், இநதியாவில உளள அத்தகைய மற்ற நிலையங்களை விடப் பெரியது. முன்பு கொச்சி ஒரு தனித்த அரசாக இருந்தது; கேரளம, கோயம்புத்தூர், திருவிதாங்கூர் ஆகிய நிலப்பரப்புகளினிடையே உளளது. தச்சுவேலைக்குகந்த மரம், தேஙகாய், நெல் முதலியன இங்கு உள்ள முககிய விளைபொருள்கள். தேங்காய் எணணெய் விற்பனைக்கு இது மையமாக உள்ளது. இங்கிருநது அது ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. உப்புக காய்ச்சும் தொழிலும் வளர்ந்துள்ளது. கொச்சித் துறைமுகப் பகுதியில் எணணெய் ஆட்டல், மீன்பிடித்தல், படகு கட்டுதல், பாய் முடைதல முதலிய பல தொழில்கள் பெருகியுள்ளன. நிலக் கடலை, தேயிலை, கயிறு முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப்படுகினறன. தெ.பா.

பல்கலைக் கழகம்: கேரள மாநிலத்தில், எர்ணாகுளம் நகருக்கு வடககே 15 கி.மீ. தொலைவில் திருக்காக்கறை (Trikkakara) என்னுமிடததில் ஏறத்தாழ 180 ஏக்கர் பரப்பளவில இப் பல்கலைக் கழக வளாகம் அமைந்துள்ளது. கொசசிப் பல்கலைக் கழகம் (University of Cochin) 1971-ஆம் ஆணடு நிறுவப் பெற்றது. அறிவியல், பொறியியல, தொழில் நுட்பம் ஆகியவற்றில உயர்கலவிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் கொசசிப் பல்கலைக்கழகம் முதன்மையளிக்கிறது. இது பிற கலலூரிகள எதனையும் இணைத்துக கொள்ளாமல தனியொரு பல்கலைக்கழகமாகவும், ஆணும் பெண்ணும் பயிலுவதாகவும் (Co-Educational) உளளது

பயனமுறை வேதியியல் (Applied Chemistry), மின்னணுவியல் (Electronics), சுற்றுப்புறச் சூழலியல் (Environmental Studies), மீனபிடித்தல தொழில் நுட்பம் (Industrial Fisheries), கடல்சார் அறிவியல (Marine Sciences). கணிதவியல, புளளியியல்,இயறபியல, இரப்பர்த் தொழில் நுட்பவியல், கப்பல தொழில் நுட்பம (Ship Technology) போனற அறிவியல துறைகளும், சட்டவியல், மேலாண்மைக் கலவி (Management Studies), இநதி மொழி, அயல்நாட்டு மொழிகள் போன்ற துறைகளும் உளளன. தொடா கல்விக்கு (School of Continuing Education) எனத் தனியாக ஒரு துறையும் இயங்கி வருகிறது. எர்ணா குளத்திலிருந்து தெற்கே,15 கி மீ. தொலைவில் கடல் சார் அறிவியல, சுற்றுப்புறச் சூழலியல், மீன்பிடித்தல் தொழில்நுட்பம் ஆகிய பட்டமேற்படிப்பு விரிவாக்க மையஙகள (Post-graduate Centres) அமைந்துளளன. முழுநேரப் படிப்பில் (Full-time) 1981-82-இல் 459 ஆண்களும் 222 பெணகளும் சேர்ந்திருந்தனா. பகுதி நேரப்படிப்புக்கான (Part-time) வசதியும் கொச்சிப் பலகலைக் கழகத்தில் உள்ளது எஸ்.த.

கொசக்கோட்டைச் செப்பேடுகள்: இத் தொகுப்பு பல்லவர் செப்பேடுகளுள ஒனறு. கருநாடக மாநிலத்தில் பெங்களூா மாவட்டத்தில கொசக் கோட்டை நகரில ஓா ஆசிரியரிடமிருந்து இச்செபபேடுகள் பெறப்பட்டன. இச்செப்பேடுகள ஐநது ஏடுகளை உடையன. செபபேட்டு வளையத்தின முகப்பில் யானை உருவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் ஏடும கடைசி ஏடும் உட்புறத்தில் மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன. பிற ஏடுகள் இரு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. எட்டுப் பக்கங்களில மொத்தம் 39 வரிகளையுடைய இச்செப்பேடுகள்,தொனமையான தெலுங்கு, கன்னட எழுத்தால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கங்க மரபு அரசர்களைப் புகழ்ந்து கூறும் இச் செப்பேடுகள் கங்கர்-பல்லவர் உறவைப பறறித் தெளிவாக அறிய உதவுகின்றன. சிம்மவிட்டுணுவின

தாய் கங்க மரபிலிருந்து வந்தவள். அவள் அருகக் கடவுளின் (Jain Temple) கோயிலுககுப் புல்வியூர் என்னும் ஊரில் சில நிலங்களும் ஒரு வீடும் தான மாக அளித்த செய்தியை இச்செப்பேடுகள் கூறுகின் றன. இச்செப்பேடுகள் கருநாடகத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினிடம் உள்ளன. சு.இரா.

கொட்டம்பலவனார்: இவர் சங்க காலப் புலவருள ஒருவர். சேரமான் 'கொட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை' என அகநானூற்றிலும் புறநானூற்றிலும் வருதலின் கொட்டம்பலமென்று ஓர் ஊர் இருந்தது. என்பது தெரிகிறது. அதனால், கொட்டம்பலவனாரென்பது ஊர் பற்றி வந்த பெய ரெனலாம். அல்லது, 'குறக்குறுமாக்கள் தாளம் கொட்டும்' என்னும் தொடரில், 'கொட்டும்' என்னும் சொற் சிறப்பாலே கொட்டம்பலவன் எனப்பட்டார் எனலாம்.

இவர் குறிஞ்சித் திணையைப் பாடியுள்ளார். அதனைத் தலைமகன் பாங்கனுக்கு உரைக்கின்ற பாங்கில் அமைத்துள்ளார். தலைமகன் தன்னெஞ்சம் கொடிச்சி கைப்பட்டு விட்டதெனவும் அவள விட்டா லனறிப் பிறரால் விடுவித்தற்கரியதெனவும் கூறுவ தாகப் புனைந்து கூறியுள்ளார். அப்பாடல் நற்றிணை யில 95-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

பலவகை இசைக்கருவிகளும் முழங்கக் கழைக் கூத்தி நடந்த முறுக்குண்ட புரியையுடைய கயிற்றின் மீது குரங்கின குட்டியானது அக்கயிற்றைப் பிடித்துத் தொங்க அதனைக் கண்ட குறசசாதியாரின்இளமகார் பாறையின பக்கத்தில் உள்ள மூங்கிலின் மேல் ஏறி நின்று தாளம் கொட்டுகின்றனர். என்னால காதலிக் கப்பட்ட கொடிச்சி அச்சிற்றூரில் இருககின்றாள். அவளாலே பிணிக்கப்பட்டஎன்னெஞ்சமும் அக் கொடிச்சியின் கைப்பட்டது. அவள இரக்கப்பட்டு விடுத்தாலன்றி என்னெஞ்சம் பிறரால விடுவிக்க இயலாது என்றுபாங்கனுக்குத் தலைமகன் உரைக்கும் பாங்கில பாடலை இயற்றியுள்ளார். இப்பாடலில் உள்ள 'கழை பாடு இரங்கப் பல்லியங் கறங்க ஆடுமகள் நடந்த கொடும்புரி நோன் கயிற்று' என்ற அடிகள் மூலம் கழைக்கூத்தி கயிற்றில் நடக்கின்ற வழக்கு அக்காலத்தில் இருந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடி கின்றது. க.இரா.

கொட்டல் என்பது பன்னாட்டு வாணிகத்தில், ஒரு நாடு அந்நாட்டில் நிலவும் விற்பனை விலையை விடக் குறைவான விலைககு ஒரு பொருளை அயல் நாட்டில் விற்பனை செய்யும் வண்ணம் விலையை வரையறுத்துஅப்பொருளை அயல்நாட்டில் பேரளவில் குவிப்பதைக் குறிக்கும். அவ்வாறு நடைபெறும் கொட் டல் (Dumping) வாணிகத்தால் பிற அயல்நாட்டு வாணிகப் போட்டிகள் அழிக்கப்பட்டுவிடுவதுடன் அப் பொருள் அந்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதும் பாதிக்கப்படும்.

பன்னாட்டு வாணிகத்தில் பங்குபெறும் உலக நாடுகளுள பெரும்பாலானவை உறுப்பு நாடுகளாகக் கையெழுத்திட்டுள்ள சுங்கத் தீர்வை, வாணிகம் பற்றிய பொது ஒப்பந்தத்தில் (The General Agreement on Tariffs & Trade-GATT),கொட்டல் வாணி கம் நெறிமுறையற்றது எனவும், அதனை நாடுகள், உயர்ந்த காப்புத் தீர்வை (Protective Tariff), பிற எதிர்மாறான நடவடிககைகள் ஆகியன மூலம் தடை செய்யவேண்டும் எனவும குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசுகள் பொதுவாகக் கொட்டல் வாணிகத்தை நியாயமற்றதாகக் கருதி, அதற்கு எதிரிடையான (Anti Dumping) நடவடிக்கைகளைச் செயற்படுத்து கின்றன.

விலை வேறுபாடு: முற்றுரிமையின் (Monopoly) முன்குறித்த கட்டுபபாடான (Pre Condition) காரணி யாகக் கொட்டல வளர்ச்சி அடைகிறது. பொருளியல் கோட்பாட்டின்படி ஒரேவகையான பொருளின் (Identical Goods) விற்பனையில் விலை வேறுபாடு (Price Discrimination) நிகழ, அதில் முற்றுரிமை அதி காரம் ஏதாவது ஒரு வழிமுறையில மறைந்தோ வெளிப்படையாகவோ உளளார்ந்திருக்கும். அவ் வாறில்லையெனில, விலை வேறுபாடு, போட்டி அங்காடி (Competitive Market) வரையறுக்கும் போட்டி விலையை மீறி, உறபத்தியாளர் தனனிச் சையாகச் செயற்படுவதாகும.

பன்னாட்டுக் கொட்டல வாணிகம், உள்நாட்டு அயல்நாட்டு அஙகாடிகளிடையே போதுமான அளவு இடைவெளி இருக்குமானால் மட்டுமே நடைமுறையில் செயறபடும். அங்காடிகளிடையே பிரிவும், தொலை வும், தொடர்பின்மையும் (Isolation) இருந்தாலதான் கொட்டப்படும் மலிவான பொருளகளை (Dumped Cheap Goods) அயல்நாட்டார் மீண்டும் அவை தோன்றிய உள்நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்து விற்க இயலா நிலை நிலவும். உள்நாட்டில் காப்புத்தீர்வைக் (Domestic Tariff Protection) கொள்கையின மூலம் கொட்டப்படும் பொருள் பாதுகாக்கப்படுவதனாலும், கொட்டல் வாணிகம் நடைபெறும். மேலும், கொட்டல் வாணிகம் தொடர்ந்து நடைபெறக் குறிப் பிட்ட பொருளின போட்டி, உளநாட்டில் குறைவாக வும் கொட்டப்படும் அயல்நாட்டில் மிகையாகவும் இருக்கவேண்டும். கொட்டப்படும் அயலநாட்டுப்

பொருளின் தேவைநெகிழ்ச்சி (Elasticity of Demand) கூடுதலாகவும், அப்பொருள தோன்றிய நாட்டில் அதன் தேவைநிகழச்சி குறைவாகவும் இருக்கும். அத னால் அயல்நாட்டு நுகர்வோர் விலை வேறு பாட்டைப் (Price Discrimination) புறக்கணித்து அப் பொருளை நுகருவர்.

விலை வரையறை: கொட்டல் வாணிகத்தில ஈடு படும் உற்பத்தியாளர், அது செயற்படுவதற்கு இன்றி யமையாத் தேவையான தனித்தனியாகப் பிரிக்கப் பட்ட, தொலைவிலுள்ள தொடர்பற்ற அங்காடிச சூழ்நிலையும் தேவைநெகிழ்ச்சியும் நிலவினால, உச்ச ஆதாயம் அடைவதை நோக்கமாகக கொண்டு, தன் பொருளின் இறுதிநிலை வருவாய் (Marginal Revenue) அப்பொருள் விற்கபபடும் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சீராயிருக்கும் வண்ணம் விலையை வரையறுப்பார். அவ்விலை மொத்த இறுதிநிலை உற்பத்திச செல வுககுச் (Over All Marginal Cost of Production) சமமாக இருககும்படி வரையறுக்கப்படும்

அங்காடிகளிடையே உற்பததிச் செலவில் வேறு பாடுகள் இல்லை என்பதை எடுகோளாகக் (Assumption) கொணடால, அயல்நாட்டு அங்காடியில கூடுத லாக விறகப்படும் ஒரு அலகு (Unit) கொடடல் பொருளினால ஈட்டபபடும வருவாய், அப்பொருள உள்நாட்டில் விற்கப்படும் இறுதிநிலைப பொருளின் வருவாயைவிடக் கூடுதலாக இருககுமானால், உற் பத்தியாளர் மேலும் உள்நாட்டு விலையை உயர்த்தி, அயல்நாட்டில் விலையைக் குறைத்து, அங்குக் கூடுத லாக விற்பனை செய்து உயர்ந்த ஆதாயத்தைப் பெற விரும்புவார். விலையை இவ்வாறு உயர்தது வதறகான ஊக்கம் இரு அஙகாடிகளின இறுதிநிலை வருவாயும் இறுதிநிலை உறபத்திச் செலவும் சம மாகுமவரை தொடரும. அயல் நாட்டு அஙகாடித தேவை, விலை மாறறத்திற்குட்பட்டுத் தேவை விதியை ஏற்கும்பாங்குடையதாய் (Responsive) செயற பட்டால், உற்பத்தியாளர் உயா ஆதாயம் பெறும் நோக்கத்துடன தொடர்ந்து விலை மாற்றஙகளைச் செயற்படுத்த இயலாது. அதற்கு மாறாக, உளநாட்டு அங்காடி விலையைவிடக் குறைநத விலைககு அயல்நாட்டு அங்காடியில் விற்பனை செய்யவேண டியநிலை எழும்.

வகைகள்: பன்னாட்டு வாணிகத்தில் விலை வேறுபாடுகளைப் பயன்படுத்திக் காலம் தவறாமல் (Regular) வழக்கமாகத் தொடர்ந்து நடைபெறும் கொட்டல் வாணிகம், விடாது வற்புறுத்தும் தொடர் கொட்டல் (Persistent Dumping) எனப்படுகிறது. உள்நாட்டில் நிலவும் பொருளாதாரத் தேக்கநிலை (Slump Period) காரணமாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் பொருள்களை அயல்நாட்டில் குவித்து விற்பனை செய்யும் வாணிகம், சிதறபபட்ட அல்லது தொடர்சசி யற்ற கொட்டல் (Sporadic Dumping) எனப்படுகிறது. அயல்நாட்டு வாணிகப் போட்டியை ஒழித்துப் பின்னர் அயல்நாட்டு அங்காடியில் உயர்ந்த விலைப் பொருளைக் குவித்து நடத்தும் வாணிகம் கொளளை யடிககும் அல்லது சூறையாடும் கொட்டல் (Predatory Dumping) எனப்படுகிறது.

பொருளாதார நலன அணுகுமுறையில் தொடர்ச்சி யற்ற கொட்டல் தவிர்க்க இயலாதது எனவும், தீமை விளைவிககாதது எனவும் கருதப்படுகிறது அது நிலை யற்ற வாணிகமாக, பொருளாதார வாணிகச சிக்கல் களுககு முடிவு காணும்பொருட்டு இடைக்காலத்திறகு மட்டும் நடைபெறும் ஒரு இயலபான பேர விறபனை (Natural Bargain Sale) போனறு நடைபெறுவது எனக் கருதப்படுகிறது.

கொள்ளையடிக்கும் கொட்டல் உலகளவில், நெறிமுறையறறது எனவும், பொருளாதாரத்திற்குத் தீஙகு விளைவிக்கும் இயலபுடையது எனவும் மறுககப் படுகிறது. கொள்ளையடிக்கும கொட்டல வாணிகத் தில் அயல்நாட்டுப் பொருளகளின குவிப்பால் அந் நாட்டு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதுடன் முறறுரிமை விலை வரையறையால் நுகர்வோரும இனனலுறு கின்றனர்.

விடாது வற்புறுத்தும் தொடர் கொட்டல் வாணி கத்தால் பொருளாதாரத்தில் நிலவும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் நன்மையும் தீமையும நிகழலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. கொட்டப்படும் அயல்நாட்டுப் பொருளகளால் அநநாட்டு உறபத்தியாளர் பாதிப்புக் குள்ளாகின்றனர். ஆனால், அப்பொருளை நுகா வோர் மலிவான அயல்நாட்டுப் பொருள்களைப் பெறுவதனால் பயனடைகினறனர். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல் கொளகையில உற்பத்தி யாளர், நுகர்வோர் ஆகிய இரு வகையினருள யாருடைய நலன் பாதுகாக்கப்படுவதறகு முனனுரிமை அளிக்கப்படவேண்டுமோ, அம்முடிவினையொட்டி விடாது வற்புறுத்தும் தொடர் கொட்டலின் நன்மையோ தீமையோ சார்ந்துள்ளது. மேலும், அது உற்பத்தியாளரின் நலன் பாதுகாக்கும் இயக்க மும, நுகர்வோரின நலன் பாதுகாக்கும் இயக்கமும் பெறும வலிமையையும் சாாநதுளளது. வருமான மறு பங்கீட்டு (Redistribution of Income) இலக்கை நிறைவேற்றவும், குறைந்த வருமானம் பெறும் மக்க ளின் நலன் பாதுகாக்கப்படவும் விடாது வற்புறுத்தும் தொடர்கொட்டல் பயனளிக்கும்.

வரலாறு: பெருமளவு உற்பத்தி முறையின் (Large Scale Mass Production) வளர்ச்சியினால் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் முற்றுரிமையும் அதோடு தொடர்புள்ள கொட்டல் வாணிகமும் வளர்ச்சியடைந்தன. பன்னாட்டு வாணிகமும், தொழிற் புரட்சியும் பெரும்பாலான உலக நாடுகள் அனைத்திலும் பெருக்கமடைந்ததால் கொட்டலின் தீமைகளை ஒழிக்க,அரசுகள் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்தத் தொடங்கின. பல நாடுகள் கொட்டல் வாணிகத்திற்கு எதிரான சட்டங்களை (Anti Legislation) இயற்றியுள்ளன. சுங்கத் தீர்வை, வாணிகம் பற்றிய பொது ஒப்பந்தத்தின் 1967-ஆம் ஆண்டுக் கென்னடிச் சுற்றுச் குழு (Kennedy Round)நாடுகள், பன்னாட்டுக் கொட்டல் நெறிகள் (International Dumping Code) குறித்த கொள்கைகளை வகுத்து, அவற்றைத் தங்கள் நாடுகளில் தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் செயற்படுத்த முடிவுகள் எடுத்தன.

அமெரிக்காவில் 1921-இல் முதன் முதலாகக் கொட்டலுக்கு எதிரான சட்டம் (Anti Dumping Act) இயற்றப்பட்டது. அச்சட்டத்திற்கு எதிராகக் கொட்டல் வாணிகத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் கொட்டலின் விலை வேறுபாட்டால் உள்நாட்டு வாணிகத்தில் உண்டாகும் இழப்புக்கு ஈடான தொகையைக் கொட்டலுக்கு எதிரான தண்ட வரியாகச் (Anti Dumping Duty) செலுத்த வேண்டும். ஓர் அயல் நாட்டு உற்பத்தியாளர் கொட்டல் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டார் என்பதை முடிவுசெய்ய அமெரிக்கா இருபடி நிலை ஆய்வுகளை (Two-Stage Process of Investigation) மேற்கொள்கிறது. முதலாவதாக, அமெரிக்க நாட்டு உற்பத்தியாளர்கள் கொட்டல் வாணிகம் நடைபெறுவது பற்றிய விவரங்களைச் சான்றுகளுடன் அந்நாட்டுக் கருவூலத் துறையில் (Treasury Department) பதிவு செய்யவேண்டும். கருவூலம் அதனை நன்கு ஆராய்ந்து அதன் முடிவை மறு ஆய்வுக்கு அமெரிக்க நாட்டின் பன்னாட்டு வாணிக ஆணையகத்திற்கு (U.S. International Trade Commission) அனுப்பும். அந்த ஆணையகம் அயல்நாட்டுப் பொருள்கள், அவை தோன்றிய நாட்டில் விற்கப்படும் விலையை விடக் குறைவான விலையில் அமெரிக்காவில் விற்கப்படுகின்றனவா எனவும், அத்தகைய கொட்டலினால் அமெரிக்கப் பொருளாதாரமும் உற்பத்தித் துறையும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றனவா எனவும் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கும்.

கொட்டல் வாணிகம் நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்டுபிடிக்கும் வழிமுறையில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. குறிப்பிடப்பட்ட அமெரிக்க முறை பல படிநிலைகளையுடையதாயும், இறுதி முடிவினை எடுக்க மிகுதியான காலத்தை உள்ளடக்குவதாகவும் உள்ளது. அதனால், எல்லைப் புறங்களில் பொருள்கள் தேங்கும் நிலை உண்டாகிறது என உற்பத்தியாளர் முறையிடுகின்றனர் போலந்து நாட்டுக் குழிப் பந்தாட்ட வண்டி வழக்கில் (Poland Golf Cart Case) 1974-இல் அமெரிக்கக் கருவூலத் துறையினால் போலந்து நாட்டு விலையைக் கண்டுபிடிக்க இயலவில்லை. அங்குப் போட்டி அங்காடி செயற்படாததாலும், பிற நாடுகளில் அப்பொருள் உற்பத்தி-செய்யப்படாததாலும் அமெரிக்க நாட்டு உற்பத்தி விற்பனை விலையை மட்டும் வைத்துக் கொட்டலின் விளைவுகளை முடிவு செய்ய இயலவில்லை. எனவே, 1975-இல் கருவூலம், கொட்டல் குறித்த முடிவுகளை எடுக்கும் நெறிமுறைகளை மாற்றிக் கொண்டது. நியாய விலையையும், இடுபொருள்களின் (Inputs) மதிப்பையும் கணக்கிட்டுக் கொட்டல் பொருள்களின் விலையை ஒப்பீடு செய்யும் முறையினைப் பின்பற்றுகிறது. காலதாமதத்தைக் கட்டுப்படுத்த 1974-ஆம் ஆண்டு வாணிகச் சட்டம் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது.

இந்தியாவில் ஏற்றுமதியும் இறக்குமதியும் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழச் செயற்படுவதாலும், இறக்குமதி இன்றியமையாப் பொருள்களுக்கு மட்டும் உரிமம் வழங்கும் முறையில் நெறிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலும் கொட்டல் வாணிகம் நடைபெற வாய்ப்புகள் இல்லை. எனினும், கள்ளக்கடத்தல் மூலம் ஆங்காங்கே அயல்நாட்டுப் பொருள்கள் நெறியற்ற முறையில் விற்கப்படுகின்றன. அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தடை செய்வதற்கும் அரசு பல முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. காண்க: கள்ளக் கடத்தல். அ.கு.சா.

துணை நூல்கள்:

Gottfried Haberler, The Theory of International Trade, Macmillan, New York, 1936.

Irwing B. Kraris & Robert E. Lipsey, Price Competitiveness in World Trade, National Bureau of Economic Research, New York, 1971.

Mordechai E. Kreinen, International Economics-A Policy Approach, Harcourt Broce, New York, 1975.

Scherer Frederick, Industrial Market Structure & Economic Performances, Rand-Mc Nally, Chicago, 1979.

கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்

கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் புலவர். கும்ப கோணத்திற்கு அருகில் காவிரியின் வடபகுதியில் உள்ள கொட்டையூரில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தையார் பெயர் தண்டபாணிதேசிகர். இவர் இளமையிலேயே பல நூல்களைக் கற்றுத் தெளிவு பெற்றிருந்தார். வாழ்க்கை நடத்தப் போதுமான அளவு நிலமும் வீடும் செல்வமும் கொட்டையூரில் இவருக்கு இருந்தன. இவர் சிவ வழிபாடு செய்து கொண்டும், மாணவர்களுக்குப் பாடம் கற்பித்துக் கொண்டும் வந்தார். இவர் பல தனிப் பாடல்கள் இயற்றி மகிழ்ந்தும், பிறரை மகிழ்வுறுத்தியும் மனநிறைவோடு வாழ்ந்து வந்தார். இவரது கல்விப்புகழ் அக்காலத்தில் எங்கும் பரவியது.

இரண்டாம் சரபோசி மன்னர் ஒரு நூலகத்தைத் தஞ்சையில் அமைத்தார். அதில் பிறமொழிகளிலுள்ள பல்துறை நூலகளைத் தொகுத்தார். பிறமொழிப் புலவர்களையும் அழைத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு தந்து புதிய நூலகளை இயற்றச் செய்தார். சிவக்கொழுந்து தேசிகரின் முத்தமிழ்ப் புலமைத் திறத்தை அறிந்து அவரைத் தம் அரணமனைப் புலவராக அமர்த்திக் கொணடார். மன்னர் விருப்பத்தின்படி 'சரபேந்திரா வைத்திய முறைகள' 'சரபேந்திரர் சன்னிரோக சிகிச்சைகள்', 'சரபேநதிரர் வைத்தியம்' என்னும் மூன்று நூல்களையும் இவர் எழுதினார். இந்நூல்கள் அனுபவ வைத்திய முறைகளைத் தெரிநது தமிழ்ச் செய்யுள வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. மேற்கண்ட நூல்களில் செய்யுள்கள சிறந்த நடையில் அமைந்துள்ளன.

இவர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியங்களுள் கோடீச்சுரக் கோவை தலைசிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது. கொட்டையூருக்கு ஓர் உலா இவரால் இயற்றப்பட்டது. அந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை. இவர், சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி என்னும் நாடக நூலை இயற்றினார். அதிலுள்ள இசைப் பாட்டுகளின் மெட்டுகள் முறையானவை. அவை, அப்போது தஞ்சையில் வாழ்ந்து வந்த பொன்னையா என்னும் நட்டுவரிடமிருந்து அறிந்து அமைக்கப்பட்டன என்பர். அந்நாடகம் இவர் காலம் முதல் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் சித்திரைப் பெருவிழாவின் எட்டாம்நாள் (அட்டக்கொடி) அன்று நடிக்கப்பட்டு வந்தது. இவர் திருவிடைமருதூருக்கு ஒரு புராணம் இயற்றியுள்ளார். ஆச்சாள்புரம் என வழங்கும் திருப்பெருமண நல்லூருக்கு ஒரு புராணம் பாடியுள்ளார். தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா, சிவநெறிப் பிரகாசம் போன்ற நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இவர் பாடல்கள எளிய நடையில் அமைந்தவை. சொல்லணிகளை அமைப்பதிலும் பலவகையான தொனிகளை அழகுடன் அமைப்பதிலும் வல்லவர். பல தலங்களைப் பற்றிய வரலாறுகளை இவர் நூல்களில் காணலாம். இவரியற்றிய தனிப்பாடல்கள சில சரசக்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தஙகள என்று இவர் காலத்து வழங்கின.

இவர் புலமையை அறிந்த ஆங்கிலேயர் சரபோசி மன்னரிடம் அனுமதி பெற்று இவரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் செனனையில் ஏற்படுத்திய கல்விக்கழகத்தில் ஆசிரியராக வைத்துக்கொணடனர். அக்காலத்தில்தான் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் திருவாசகத்திற்கு நல்ல பதிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டார். இவர் 90 வயது வரை வாழ்ந்தவர் எனபர். மு.செ.

கொடிக்கவி என்பது சைவசித்தாந்த சாத்திரஙகள் பதினான்கனுள் பதினொனறாவது சாத்திரம் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் சந்தான குரவர் நாலவருள் காலத்தால பிநதியவராய உமாபதி சிவாச்சாரியார. இவர் காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாணடு.

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தில்லை மூவாயிரவருள ஒருவராவார்; கூத்தப்பிரானை நாள்தோறும் வழிபடும் பேறு பெற்றவர். அவர் சந்தான குரவருள மூனறாமவராய மறைஞான சம்பந்தரைக குருவாகப் பெற்று அவர் குடித்த கஞ்சி கைவழியாக வழிநதைத் தாம் உண்டதால தில்லை வாழநதணர் கூட்டத்துள்ளிருந்து நீககப்பட்டார். கூத்தப்பிரானை வழிபடும் உரிமையும் அவருககு நீக்கப்பட்டது. அவர் தில்லையின் எலலையில உள்ள கொற்றவனகுடியில வாழ்ந்து வந்தார்.

ஒருசமயம் தில்லையில் நிகழப்போகும் பெருவிழாவுக்கெனத் தில்லை வாழநதணர் வழக்கம்போல கொடியேற்ற முனைந்தனர். கொடி ஏறவில்லை. உடனே யாவரும் வருந்தினர். கூத்தப்பெருமான 'உமாபதி சிவம் வந்து ஏற்றினால் கொடியேறும்' என அசரீரி மூலம் உணர்த்தினார். அதுகேட்டு மூவாயிரவரும் கொற்றவன்குடி சென்றனர். உமாபதி சிவத்தை வணங்கி வேண்டிக் கொடியேறற அழைதது வந்தனர். அக்குரவரும் இறைவன திருக்கருணையை வியந்து கொடிக்கவி எனனும் இந்நூலை இயற்றிப்பாட, கொடி ஏறியது. இநநூல் அளவால் சிறிதாயினும் பொருளால் பெரிது. இந்நூலில் நான்கு திருப்பாடல்கள் உளளன. முதற் பாடல் கட்டளைக் கலித்துறை. மற்றைய மூன்றும் வெண்பாக்கள.

'அறியாமையாகிய அக இருள் நீங்கவும் மெய்யுணர்வாகிய இறைஞானம் மேலோங்கவும் ஆணவம்

கனமம் மாயை ஆகிய மும்மலக்கட்டுகளோடு கூடிய உயிாகள் இறையருளைப் பெறறுய்யவும்கொடிகட்டு கிறேன்' என்பது முதற் செய்யுளின் கருத்து. இதில் கொடியேற்றக காரணம், அதன் உட்பொதி கருத்து முதலியன விளக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் செய்யுளில் 'இறைவா! நீயே மெய்ப்பொருள. கோபுர வாசற்கொடியை யாவரும் அறிநது இருள்நீங்கி ஞானப்பிரகாசம் பெறுமாறு கட்டுகிறேன்' எனனும் கருத்துப் புலப்படுகிறது. மூன்றாம் செய்யுளில் 'மனம் வாக்குக் காயஙகளால் சுட்டுதற்கரிய இறைவனைத் திருவருளால உணர்ந்து, அவன நீக்கம் அற நின்று அருள் பாலிக்கும் தன்மையினைக் காட்டும் இககொடியினைக் கட்டுகிறேன்' என்னும் கருத்து அமைந்துள ளது. ஈற்றுச் செய்யுளில் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் பெருமை, அதன வகைகள், அதனை ஓதிப் பெறும் பயன்கள் பறறிக் கூறி அத்தகைய சின்னமாய சிறந்த கொடியைக கட்டுகிறேன் எனறு பாடிக் கொடி ஏற்றினார். கொடியும் ஏறிறறு. மக்கள் மகிழ்ந்தனர்.

இரா.ச.

கொடிகள்: காண்க: தேசிய கொடிகள்.

கொடிமங்கலத்து வாதூளி நற்சேந்தனார் சஙகப் புலவர்களுள ஒருவர். இவர் இருபாடலகள பாடியுள்ளார். அவையிரண்டுமே அகநானூறறில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவறறுள ஒனறு பாலைத் திணைப்பாடல (அகம். 179), பிறிதொனறு குறிஞசித் திணைப் பாடலாகும் (அகம. 232).

இவர் 'கொடிமஙகலம்' எனற ஊரைச் சார்ந்தவர் ஆதலால் இவர் பெயர்முன் ஊர்ப்பெயர் முன்னடையாக இடம்பெறுகிறது. அவ்வூர் 'கோடிமஙகலம்' என்றும் வழஙகப்பெறும். இவர் பெயரில் இடம்பெற்றுளள 'வாதூளி' எனபதனைக் கோத்திரப் பெயர் என்றும, ஊர்ப்பெயர் எனறும கூறுவர்.

இப்புலவர்தம் பாலைத்திணைப் பாடல் தோழி கூறறாக அமைந்துள்ளது. பொருளீட்டுவதற்காகத் தன தலைவியைப் பிரிந்துசெல்லும நிலையில் உளள தலைவன தோழியிடம் தன் பயணத்தை உணாத்துகிறான். தோழி, தலைவி பிரிவாற்றாது வருநதுவாள எனக் கருதிச் சற்றுக் காலம் தாழ்த்திச் செலலுமாறு தோழி கூறுகிறாள். இச்செய்தி அடஙகிய பாடல் 'செலவழுங்குவித்தல்' என்னும் துறையில் அமைந்தது.

வில்வீரர்களுக்கு நடுகல் நடும் வழக்கம் இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பலரும் செல்லும் பாலைநில வழியின் மருங்கே எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட நடுகற்கள் நடப்பட்டிருந்த செய்தியினைப் பாடல் கூறுகிறது. இப்புலவர்தம் பிறிதொரு பாடல் தோழி கூற்றில் அமைந்த குறிஞ்சித் திணைப் பாடலாகும். இரவுப்பொழுதில் தலைவியைக் களவொழுக்கத்தில் சந்திகக வரும் தலைவன் தலைவி வீட்டின் புறத்தே நிற்கின்றான். தோழி குறிப்பாகக் 'களவொழுககம் தகாது; விரைவில் மணமுடிப்பதே நல்லது' என்ற பொருள், புறத்தேநிற்கும் தலைவனுக்குப்படுமாறு, தோழி தலைவிடம் கூறுவதாகப் பாடல் அமைநதுள ளது.

இரவில், முகில் முழக்கத்தைக்கேட்டு அதனைப் புலிமுழககம் எனக்கருதி யானை அஞ்சி அகலும் நாடன என்று தலைவனைக் கூறிய குறிப்பினால, சுற்றத்தார் மணம்பேசி வந்தால் தலைவி வீட்டினர் மறாது இனிய கூறுவோராகவும், மகட் கொடை மறுத்து விடுவார்களோ என்று அஞ்சித் தலைவன நாடோறும் இரவில் வநது அகன்று விடுகிறான் என்னும் பொருளை ஆசிரியர் புலப்படச் செய்துள் ளாா. குறிஞ்சி நிலததில் வேஙகை மலருங் காலம், அந்நிலமககள மணம நிகழ்த்தும் காலமாகும் என் னும் குறிப்பு, 'குனறவேலிச் சிறுகுடி ஆங்கண, மன்ற வேங்கை மணநாட்பூத்த' என்பதனால் வெளிப் படுத்தப்பட்டுளளது.

கா.பா.

கொடியூர் கிழார் மகனார் நெய்தல் தத்தனார்: இவர் ஒரு சங்க காலப் புலவர். இவரது இயற்பெயர் தத்தன். தத்தன் என்பார் பலர் உளர் ஆதலானும் இவர் நெய்தல் திணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருத்தலானும் ஏனைய தத்தர்களின் இவர் வேறெனபது தெரிய நெய்தல் தத்தனார் எனப்பட் டார் என்று பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் கூறுவா. நெய்தல் தத்தனார் என்று வழங்கப்படினும் இவர் பாலைத் திணை பற்றிய அகநானூறு 243-ஆம் பாடலைப் பாடியுளளார். அப்பாடலைப் பாடியவர் கொடியூர் கிழார் மகனார் நெய்தல் தத்தனார் எனக் காணப்படுகிறது. இவரும் நற்றிணைப் பாடல் (49) பாடிய நெய்தல் தத்தனாரும் ஒருவரே எனக் கருதப் படுதலின் இவர் பாடியவாக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன (அகம்.243, நற்றிணை 49, 130).

நெல் ஒலி செய்யும் வயற் பள்ளங்களில் துழாவி வந்து நம்மைத் துன்புறுத்தும் வாடைக்காற்று தலைவர் இருக்குமிடம் சென்று நம் நிலை உரைத்து அவர் கருத்தினைத் தெரிவித்தால் நன்று எனத் தோழியிடம் பிரிவுத் துன்பத்தை ஆற்ற இயலாத தலைவி கூறுவதாக இவர்தம் அகப்பாடல் (அகம்.243) அமைந்துள்ளது.

விளையாட்டயரும் தொடியோர் துயிலுதலால் துறை தனிமையுடையதாயிற்று; இறாமீனைக் காய

விட்டுப் பறவைகளை ஒப்புதலின் பகல கழிந்தது; சுறாமீன் பிடித்த உவகையராய் ஐயன்மார் மீன வேட்டைக்குச் செல்லாது தங்கினா என்று தலைவருக்கு அறிவிப்போமா என்று கூறித தோழி தலைவியை இரவுக்குறி நயப்பித்ததாக நறறிணை 49-ஆம் பாடல உள்ளது. நற்றிணை 130-ஆம் பாடல் தலைவர் பிரிந் தார்; நான உறும் நோய் நிலை எல்லையையும் கடந தது; எனக்கு உசாத் துணையுமில்லை; நான் எங்ங னம உய்வேன்? என்று பிரிவிடை மெலிநத தலைவி வன்பொறை எதிரழிந்து கூறும் பாஙகில் அமைந்துள ளது. இரா.சா.

கொடுங்கோலாட்சி பண்டைய கிரேக்க நாட்டில ஏதென்சு (Athens) நகரரசில் நடைமுறையில் பின்பற்றப்பட்டு வநத ஆறு அரசியலமைப்பு வகை களுள், 'கொடுங்கோலாட்சி' எனப்பட்ட (Tyranny or Tyrannis) ஒற்றையாளாட்சியும் ஒனறாகும் முடி யாட்சியும் ஒற்றையாளாட்சியே ஆயினும், அது குடி மககளால் ஒப்புககொளளப்பட்ட சட்டமுறையில நிறுவப்பட்ட ஆட்சி ஆகும். ஆனால, கொடுங் கோலாட்சி எனபது மக்களுடைய ஆதரவைச் சுதந் திரமான தோதலின வாயிலாகப் பெறாமல, வலுக் கட்டாயமாக ஆட்சியைக கைபபற்றி ஆளுதலாகும். முடியாட்சி எனற ஒற்றையாளாட்சி பொதுமக்க ளுடைய நலனுககாகவே நற்பணிகளைச் செயய, கொடுங்கோலாட்சி ஆட்சியாளருடைய அதிகாரம பாதுகாப்பாக இருக்கும பொருட்டே பல பணிகளைச் செய்வதாக இருந்தது. ஆகையால, கொடுங்கோலா கள் தனனல இயலபுடையவர்களாய், மக்களுடைய சுதநதிர உணாவையும், சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படும இயல்பையும் புறக்கணிதது வநதனர். பல கிரேககக் கொடுஙகோலாட்சியாளர்கள தம நகரரசுகளுக்குப பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காகப் பல நலல சீா திருததஙகளைச் செய்தபோதிலும், சமூகத்தில செல வருககும் ஏழைகளுககுமிடையே இருந்த வேறு பாட்டை நீககிச சமூகச் சமத்துவததை (Social Equality) உணடாககி, நாட்டவரைக குடியாட்சி முறைக குப் பக்குவப்படுததியபோதிலும, சுதநதிரப் பறறும், சட்ட வழி இயலபுமுடைய கிரேகக மககள் பொது வாகக கொடுஙகோலரையும, அவர்களுடைய ஆட்சி யையும வெறுத்தனர்.

கிரேக்க அரசியற் சிந்தனையாளர்களின் கருத்து: ஒவவொரு கிரேககரும, மற்றக் கிரேககரோடு நகரர சில் பொதுப் பணிகளைக கலந்துபேசி மறறவருக்குத தம் கருததைக் கூறி மற்றவருடைய கருத்தையும் தாம் ஆராய்ந்தறிநது, செய்யும் தீாமானஙகளும சட் டஙகளுமே எவராாலும ஒப்புக கொளளப்படத்தக் கனவாக இருக்கின்றன எனறு பிளேட்டோவும் அரிசு டாட்டிலும் கூறிக் கிரேக்கருடைய கருத்தையே எதி ரொலித்தனா. அவர்களுடைய கருத்திலே, முடி யாட்சி, கொடுங்கோலாட்சி, உயர்குடிப் பிரபுக்க ளாட்சி, செல்வச் சிறுகுடியாட்சி, மிதமான குடியாட்சி (Polity), குடியாட்சி முதலிய ஆறுவகை ஆட்சிகளுள் ளும், கொடுங்கோலாட்சியே மிகவும் கொடியதாகும். அது, நோககஙகளையும விளைவுகளையும் பொறுத்த அளவிலே நன்மை பயப்பதாக இருநதாலும், தன் னாட்சி முறையை (Self Government) ஒழிப்பதால, தீயதே ஆகும். அதற்கு மாறாகக் கொடுங்கோலரால் ஆளபபடாத சுதநதிர நாட்டிலே, சட்டமே தலைமை அதிகாரியேதவிர (Sovereign), ஆளுவோர் தலைமை அதிகாரி ஆகமாட்டாா. கிரேககரிடம பொதுவாகக் காணப்பட்ட இரு பணபுகளாகிய, சுதந்திர உணர்வும், சட்டத்தின தலைமையும், அல்லது ஆட்சியும்தான் (Rule of Law) கிரேக்க நகரரசின் நலலாட்சி இயலபுகளாகுமென்றும், இவை இரண்டும கிரேக்க மககளுக்கே உரிய தனிச்சிறப்புகளென்றும், கிரேக் கரும் இநத இரு அரசியற் சிந்தனையாளரும கருதி னா. பிளேட்டோ சிறநத அரசியலறிஞரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர் ஓர் அரசருக்கும் கொடுங கோலாட்சியாளருக்குமிடையேயுள்ள முக்கிய வேறு பாட்டைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாா. கொடுங் கோலாட்சியாளா தம்மை விரும்பாத குடிமக்கள் மீது வனமுறையில் தம் ஆட்சியைச் செலுத்துகிறார், ஆனால், ஒரு நலல, உண்மையான அரசர் அல்லது அரசியலறிஞா தமதாட்சியை மககளே விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்யும் கலையை நனகு அறிநதிருக கிறார். வல்லநதத்தைச் சாாநதுளள அரசாஙகத்தின மீது கிரேககருக்கு இருந்த வெறுப்பு பிளேட்டோவிட மும் காணப்பட்டதென்பதற்கு அவருடைய 'குடி யரசு' எனற நூலில (Republic) அவர் கொடுங கோலாட்சியைத் தாழ்த்தியும், மறுத்தும் கூறுதலே சானறாகும் ஒவவோர் ஆட்சி வகையையும் எவ்வாறு நிலையானதாகச் செய்தலியலும் என்று அரிசுடடாட் டில் ஆராய்ந்து கூறும்போது, அவர் எநத ஓர் ஆட்சி வகையானது அளவில் பெரிய நடுத்தர வகுப்பாரின பற்றுறுதியையும் ஆதரவையும் பெறுகிறதோ, அதுவே நிலையானதாக இருக்குமென்று பொதுவான ஒரு விதியை வகுக்கிறாா. இவ்விதியைப் பினபற்றிக் கொடுஙகோலாட்சியாளரும, தம்மை ஒரு கொடுங கோலாட்சியாளராக வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல், தமககுப் பொதுமக்கள் நலனிலீடுபாடு இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளுதல வேணடுமென்றும், கொடுஙகோலர்கள் ஒருபோதும தம தீய பண்புகளை வெளிப்படையாகக்காட்டிக் கொள்ளாமல தவிர்த்தல் வேண்டும் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

கிரேக்க அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியைப் பற்றிய வரலாற்றிலே கொடுஙகோலாட்சி என்ற நிலையானது

ஏதென்சு, சிசயன, மெகாரா, காரிந்து (Corinth) மிலீட்டசு (Miletus) முதலிய நகரரசுகளில்தான் சிற்சில காலங்களில காணப்பட்டது; பியோசியா (Boeotia), இசுபார்ட்டா (Sparta), ஈலிசு (Elis) முதலிய நகரரசுகளில இந்நிலை காணப்படவில்லை. பொதுவாக கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டிலிருநது கிரீசில குடியாட்சியை நோக்கிய (Democracy) வளர்ச்சியே காணப்பட்டது. சில கிரேக்கக் கொடுங் கோலாட்சியாளர்கள் தம் பகைவர்களாகிய செலவச் சிறுகுடியாளரை ஒழிப்பதற்காகப் பல அஞ்சத்தக்க வழிகளைக் கையாணடனர். ஏதென்சை ஆணட பிசிசுடிரேட்டசு (Pisistratus) போன்ற கொடுங் கோலர்கள தீய வழிகளைக் கையாண்டபோதிலும் மக்களுடைய நலனுககாகச் சில நன்மைகளையும் செய்தனர். எவ்வாறாயினும் மனித இயல்புக்கு மாறான கொடுங்கோலாட்சி என்பது, நிலையான ஓர் ஆட்சி வகை அன்று என்றும், அது மக்களைக் குடியாட்சிக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஒரு நிலையற்ற வழிதான் என்றும் பண்டைய கிரேக்க வரலாறு நன்றாகக் காட்டுகிறது. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Greenidge, A.H J., A Handbook of Greek Constitutional History, Macmillan, 1920.

Sidgwick, H., The Development of European Polity, Macmillan, 1903.

கொடுந்தமிழ்: செந்தமிழ் எனனும வழக்கு நோக்கிக் கொடுநதமிழ் எனனும் தொடர் வழக்கு உருவாகியது. இதிலுள்ள கொடுமை எனனும அடை திரிபுற்றது என்னும பொருளில ஆளப்பெற்றுள்ளது. வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைப்பட்ட தமிழகத்தில் வழங்கியது தமிழேயாயினும், அதன ஒரு பகுதியில் வழங்கியதனைச் செநதமிழ் என்றும், அச்செந்தமிழ் வழங்கிய பகுதியினைச் சுற்றிலும் உள்ள ஏனைய பகுதிகளில் வழங்கியதனைக் கொடுந்தமிழ் என்றும் கூறினர். மேலும் செந்தமிழ் வழங்கும பகுதி, செந்தமிழ் நிலம் என்றும், கொடுந்தமிழ் வழஙகும் பகுதி கொடுந்தமிழ நிலம் என்றும் வழங்கப்பட்டுள ளன. அவ்வாறு கொடுநதமிழ வழங்கிய நிலஙகள பனனிரண்டு என்றும், அவை தென்பாணடி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, கற்காநாடு, வேணாடு, பூழி நாடு, பன்றிநாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலை நாடு, சீதநாடு, மலைநாடு, புனல்நாடு எனபனவாகு மென்றும் இலக்கண உரையாசிரியர்கள் காட்டியுளள னர். செந்தமிழ்ச் சொற்கள ஏனைய கொடுநதமிழ் நிலங்கள் எலலாவற்றிலும் எளிதாக உணர்ந்து கொளளும் வகையில அமைந்தனவாம். கொடுந் தமிழ்ச் சொற்கள் அவை வழங்கும் நிலத்தே எளி தாகவும், பிறநிலங்களில் அரிதாகவும் உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கனவாக அமைந்தன. கொடுந்தமிழ் வழக்கிற்குத் தென்பாண்டி நாட்டார் ஆவினைப் பெற்றம் என்றும், குட்ட நாட்டார் தாயைத் தள்ளையென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்ச னென்றும், கற்கா நாட்டார் வஞ்சரைக் கையர் என் றும், பூழிநாட்டார் சிறுகுளத்தைப் பாழி என்றும் இவ்வாறே பிற நாட்டாரும வழங்கும் வழக்கினை எடுத்துக்காட்டாகத் தந்துள்ளனர். இவ்வாறு கொடுந் தமிழ் (Tamil Dialect) நாட்டில் வழங்கும் சொற்கள் செநதமிழில் (Standard Tamil) வழங்குங்கால் அவை திசைச் சொல் எனப்படும். செந்தமிழ் வழங் கும் நிலம் எது என்று கூறுவதிலும் ஆசிரியர் களிடையே வேறுபாடுளளது. சிலர் பாண்டிநாட்டைச் செந்தமிழநாடு என்றும, சிலர் சோணாட்டைச் செந தமிழ நாடு எனறும் குறிப்பிட்டுள்ளனா. 'தெலுஙகு கன்னடம் முதலிய திராவிட மொழிகள முற்காலத தில் கொடுநதமிழாய் இருந்தன' என்ற கருத்தும் உளளது. (தொல். சொல். சேனா.397- பாவாணர் உரைககுறிப்பு). பொதுமக்கள் பேசும் வழக்குத் தமிழை வீரமாமுனிவர் கொடுந்தமிழ் எனக் கொண்டு அப்பெயரிலேயே ஓா இலககண நூலினை எழுதியுள்ளார்.

கொடுந்தமிழ்[2]. மதுரை மாவட்டத்தில் கிறித் தவ சமய ஊழியம் புரிந்த வீரமாமுனிவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு தமிழ் இலக்கண நூல். வெளி நாட்டிலிருந்து தமிழகம் போந்த கிறித்தவ சமய ஊழியர்களுக்கு உதவும் வகையில் இஙகுப் பாமர மக்கள் வழங்கிய தமிழ்மொழி பற்றிய இலக்கணமாக இந்நூல் இலத்தீனில் எழுதப்பட்டது. இது பின்னர்ச் சென்னைக்கோட்டையினுள்ள கிறித்தவ ஆலயத்தில் பணிபுரிந்த சார்சு வில்லியம் மார்ட்டின என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் பெயர்கசுப்பட்டது. இந்நூல், கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டு சென்னைக் கிறித்தவ ஞான சங்கத்தாரால் (Christian Knowledge Society, Vepery, Madras) பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இவ்விலக்கண நூல் ஐந்து பிரிவுகளைக் கொண் டுளளது. முதற்பிரிவு, தமிழ் எழுத்துகள் பற்றியும், இரணடாம் பிரிவு பெயர்ச சொற்கள பற்றியும், மூன்றாம் பிரிவு வினைச்சொற்கள் பற்றியும், நான் காம் பிரிவு சொற்புணர்ச்சி பற்றியும், இறுதிப்பிரிவு தொடக்க நிலைப் பயிற்சியாளருக்குத் தேவையான எண் முதலிய பிற செய்திகள் பற்றியும் கூறுகின்றன. அ.மா.ப.

கொடுந்தமிழ்நாடு: இயற்சொல்லையும் திசைச்சொல்லையும் விளக்கும் தொல்காப்பியர் அவற்றை முறையே 'செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித் தம்பொருள் வழாமை இசைக்கும சொல்' என்றும், 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும் தங் குறிப்பினவே திசைச்சொற்கிளவி என்றும் (தொல். சொல் .368, 400) தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இவற்றுள இடம்பெறும் செந்தமிழ், செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலம் ஆகிய தொடர்களை நோக்கி, உரையாசிரியர் கள் கொடுநதமிழ், கொடுந்தமிழ் நிலம் எனக் கொண்டு உரை வரைந்துளளனர். வடவேங்கடம் தெனகுமரி இடைப்பட்ட பகுதி தமிழ்கூறும் நல்லுல கமேயாயினும, அவற்றின் உட்பகுதிகளில் வழங்கும் தமிழ் வழககு வேறுபாடு கருதி அவவாறு வழங்கும் பகுதியினைக் கொடுந்தமிழ் நிலம் என்று வழஙகியுள் ளனர். செந்தமிழ் வழஙகும் நிலம என்று ஒரு பகுதி யினை வரைந்துகொணடு அதனைச் சூழ விளஙகும் பிற தமிழ்ப் பகுதியினைக் கொடுந்தமிழ நிலம் அல லது கொடுந்தமிழ் நாடு எனறு கருதிச் சேனாவரை யர் முதலிய உரையாசிரியர்கள விளக்கம் செய்துள்ள னர். எல்லா நிலப்பகுதிகளிலும எளிதில் பொருள் விளங்குமாறு அமைந்த தமிழ்ச் சொல் வழங்கும் பகுதி செந்தமிழ் நிலம் அல்லது நாடு என்றும், அவ் வாறனறி அவ்வந் நிலத்திற்கு உரியவாய் மற்ற நிலங் களில் அரிதில் உணரப்படும் தமிழ்ச் சொற்கள வழங் கும் நிலப்பகுதி கொடுந்தமிழ் நிலம் அல்லது நாடு என்றும் கொளளப்பட்டன. கொடுநதமிழ, கொடுந் தமிழ் நாடு எனபனவற்றில உள்ள கொடும் எனனும் அடைமொழி திரிந்த மொழி வழக்கினைக் குறிக்கும். கொடு என்பது வளைவு. பாணடிநாடே செந்தமிழ் நாடு என்றும் சோழநாடே செந்தமிழ் நாடு எனறும் கூறும் இருவகைக் கருத்துகள உரையாசிரியர் களிடையே நிலவுகின்றன. இருசாராரிடமும கொடுந் தமிழ் நாடு பனனிரண்டு எனபதில் கருத்துவேறு பாடில்லை. அவை, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, கற்கா நாடு, வேணாடு, பூழி நாடு, பனறி நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, சீத நாடு, மலாடு, புனல் நாடு என்னும் பன்னிரு நாடு களாகும். அவற்றைத் 'தென்பாண்டிகுட்டம்' எனத் தொடங்கும் ஒரு பழைய வெண்பா தொகுத்துக கூறுகிறது. அ.மா.ப.

கொடும்பாளூர் தமிழகத்தில் சங்க காலம் தொட்டுப் புகழ் வாய்ந்து விளங்கிய நகரஙகளுள் ஒன்று. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில விராலி மலைக்கு அருகில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. இங் குள்ள புகழ் வாய்ந்த மூவர் கோயில் இந்தியத் தொல் பொருள் துறையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. இங்கு ஓர் அருங்காட்சியகம் அமைக் கப்பட்டுள்ளது.

கொடும்பாளூர்க் கோயில் அழிபாடுகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் 'கொடும்பை' என்றும், பெரிய புராணத்திலும், சோழர் காலத்திய கல்வெட்டுகளி லும் கொடும்பாளூர் எனறும் இவ்வூர் குறிக்கப்படு கிறது. கொடும்பாளூருக்கு 'மங்கம்மாள் சத்திரம்' என்று மற்றொரு பெயரும் உண்டு.

உறையூரில் இருந்து செல்லும் பெருவழி கொடும் பாளூர் வழியாகவே மதுரையை அடைந்தது. பெரிய புராணத்தில் கூறப்படுகின்ற 63 நாயன்மார்களுள் ஒருவரான இடஙகழி நாயனார் இப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர் ஆவர். 'கோனாட்டுக் கொடி நகரங் கொடும்பாளூர்' என்று பெரிய புராணத்தில் வருகின் றது கொடி நகரம் என்றால் தலைநகரம் எனபது பொருள. ஆகவே, இது கோனாட்டின தலைநகராக விளங்கியது என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழகத்தை ஆண்ட பல குறுநில மன்னர்களுள் ஓரினத்தவரான இருக்கு வேளிர், கொடும்பாளூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு கோனாட்டை ஆட்சி செய்த னர், புறநானூறு இவர்களை 'வடபான் முனிவன் தடவினுட்டோன்றி' என்று குறிக்கின்றது. ஆகவே, இவர்கள் வடநாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றும், யாதவர்களின் வழி வந்தவர் என்றும் பல கருத்துக் கள் நிலவுகின்றன. பல்லவர்கள் காலத்தில் பல்லவர் களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும், சோழர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியதும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் இருக்கு வேளிர் ஆட்சி செய்து வந்தனர். சோழ மனனன் முதலாம் பராந்தகன் ஆட்சிக்காலத்தில் சோழர்களுக் கும் இருக்குவேளிர் மன்னர்களுக்கும் மணஉறவு ஏற்

பட்டது. ஆகவே, சோழாகளின் படையில் இவர்கள் படைத்தளபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர். கொடும்பாளூர்மூவர்கோயில் கல்வெட்டுகளில் இருக்குவேளிர் அரசர்களின் மரபு வழி பற்றிய குறிப்புகள் காணப் படுகின்றன. இக்கல்வெட்டில் பல மன்னர்களின் பெயர்கள் வரிசைப்படி உள்ளன. அவர்களுள் பரவீர சித்து வீரதுங்கா, அதிவீரன், அனுபமா, நிர்பகேசன், பூதிவிக்கிரமகேசரி போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள்.

கொடும்பாளூரில் 108 சிவன் கோயில்கள் இருந்த னவாகக் கூறப்படுகிறது. அவை அழிக்கப்பட்டு விட்ட தால இன்றும் இப்பகுதியில் நிலத்தை உழும்பொழுது சிவலிஙகங்கள் வெளிப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இனறு கொடும்பாளூரில் இரணடு பழமை வாய்ந்த கோயில்கள் உள்ளன. அவை முகுண்டீசுவரர் கோயி லும், மூவர் கோயிலும் ஆகும். முகுண்டீசுவரர் கோயில கல்வெட்டுகள் இதை 'திருமுடிகுன்றம் உடையார் கோயில்' என்று குறிப்பிடுகின்றன. இக் கோயிலைக் கட்டியவன் மகிமாலய இருககுவேள ஆவான்.

மூவர் கோயில் இருக்குவேளிர் மன்னனான பூதி விக்கிரம கேசரியால கட்டப்பட்டதாகும். இவன் சோழமன்னன் முதலாம் பராந்தகனின காலத்தவன் ஆவான. மூனறு கோயிலகள் ஒரே இடத்தில் கட்டப் பட்டதால் மூவர் கோயில் என்று பெயர் வந்ததென் றும், பிரமா, சிவன், திருமால் ஆகிய மூன்று கடவுள் களுக்காகக் கட்டப்பட்டதால இப்பெயர் பெற்றது என்றும் பல கருத்துகள் நிலவிவருகின்றன. மூன்றுள் ஒன்று பூதி விக்கிரம கேசரியாலும் மற்றவை அவ னுடைய இரு மனைவியர்களான கற்றளி மாராட்டி யார், வரகுணா ஆகியோராலும் கட்டப்பட்டவை யாகும். இநத மூனறு கோயில்களில் இப்பொழுது இரணடு மட்டுமே எஞ்சி நிற்கின்றன. அக் கோயில் களின் கருவறைகள் சதுரமாகவும் அவற்றின் பரப்பு ஒவ் வொன்றும் 1.96 சதுர மீட்டருடையதாகவும் அமைந் துள்ளன. மூன்றிற்கும் தனித்தனியே அர்த்த மணட பங்கள் கருவறையுடன் இணைந்து இருந்துள்ளன. அந்த மூன்றிற்கும் சேர்ந்தாற் போல் மகாமண்ட பம் ஒன்று பெரியதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மகா மண்டபத்தைத் தொடர்ந்தாற்போல் நந்திமண்ட பம், பலிபீடம், கோபுரம் ஆகியவை இருந்தன. இவற்றை எல்லாம் உள்ளடக்கிப் பெரிய திருச்சுற்று மாளிகையும் அதில் பரிவார தேவதைகளுக்காக 15 கோயில்களும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டுளளன. இக் கோயிலில் சிதைந்துள்ள சிற்பங்களான உமையொரு பாகன், வீணாதரதட்சிணாமூர்த்தி, கங்காதரர், அரிஅரன், சப்தமாதர்கள் போன்ற சிற்பங்கள் கலை நுணுக்கம் வாய்ந்தவை ஆகும்.

இககோயிலில உள்ள கல்வெட்டுகள் கி.பி. 7,8,9 -ஆம் நூற்றாணடைச் சார்ந்தன என எழுத்தமைதி யைக் கொண்டு கூறப்படுகின்றன.

காளாமுக சைவம் கி.பி. 9-10-ஆம் நூற்றாண்டு களில் தென்னிநதியாவில் பரவியது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருக்குவேளிர் காலத்தில் காளாமுகம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இருக்குவேளிர் மன்ன னான பூதிவிக்கிரம கேசரி மதுரையில் இருநத ஆததி ரிய கோத்திரத்தைச் சார்நத மல்லிகார்ச்சுனர் வழி யில் காளாமுகத்தைப் பின்பற்றியதோடு மக்களிடை யேயும் பரப்பினார். கொடும்பாளூரில காளாமுக மடம் ஒன்றை ஏறபடுத்தி அங்கிருநது 50 குருமார்களுக்கு உணவுக்காக 11 கிராமங்களைத் தானமாகக் கொடுத் தார்.

கொடும்பாளூர் பணடை நாள்களில் இருநதே பெருவழியில் அமைந்ததால வணிக நகரமாகவும் விளங்கியுள்ளது. இங்கிருநத வணிகப் பிரிவினர்களுள கொடும்பாளூர் மணிக்கிராமத்தார் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள ஆவர். அவர்கள் தெனனிந்தியாவின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று வாணிகம் செய்ததுடன் அங கிருந்த கோயில்களுககுத் தானமும் அளித்துளளனர். மணிக்கிராமத்தாரின் கல்வெட்டுகள் கி.பி. 9-ஆம நூற்றாணடில இருந்தே கிடைக்கின்ற காரணத்தால இநத வணிகக்குழு பழமை வாய்நதது என்பதை அறிய முடிகின்றது. தி.சு.

கொடுமணல் பெரியார் மாவட்டத்தில பெருந் துறைவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சிறறூர். ஈரோட்டி லிருந்து தென்மேற்காக 40 கி.மீ. தொலைவில் கொடு மணல் அமைந்துளளது. தொல்லியல் சிறப்புப் பெற்ற இவ்வூர் சங்க நூலான பதிறறுப்பத்தில் கொடுமணம் எனக் குறிக்கப்படும் ஊராக இருக்கலாம் என அறி ஞர்கள் கருதுகின்றனர். கொடுமணல் நொய்யல என்னும் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. இவ் வூரின கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள நத்தமேட்டில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் தொல்பொருள் துறையினர் அக ழாய்வுகளை 1985-86-ஆம் ஆண்டுகளில் மேற் கொணடனர்.

ஊரிருக்கைப் பகுதியில் மேற்பரப்பிலேயே அரிய கல்மணிகள், சங்கு வளையலகள், மட்கலன்கள், உரோமானிய மட்கல ஓடுகள், உரோமானிய மண் பொம்மை போனறவை கிடைத்தன. நத்தப் பகுதி களில் செய்யப்பட்ட அகழாய்வுகளின் மூலம் வீட்டுத் தரை எச்சங்களும், உடைந்த செங்கற்களும் கூரை

கொடுமணல் நத்தமேடு

ஓடுகளும் கூரையைத் தாங்கக் கால் நடுதற்குத் தோண்டப்பட்ட குழிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றுடன் இரும்புப்பொருள்கள், சங்கு வளையல் கள், பச்சைக்கல், பவளம், பளிங்குக்கல் முதலிய அரிய கல்மணிகளும் கிடைத்தன. மட்கலன்களுள் கறுப்பு, சிவப்பு, வண்ணம்தீட்டப் பெற்ற மட்கலன்கள் குறிப் பிடத் தக்கவை. மட்கலன்களில கீறல் குறியீடுகளும் தென்பிராமி (தமிழ்) எழுத்துப் பொறிப்புகளும் காணப்படுகின்றன. பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டைச் சார்ந்த மூன்று எலும்புக் கூடுகள் ந-3 என்ற குழியில் கணடுபிடிக்கப்பட்டன. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று கூடிய நிலையில் மொத்தமாக ஒரே இடத்தில் காணபபட் டன.

இறந்தவர்களின் உடல்கள திறந்த வெளியில் கிடத்தப்பட்டு அவற்றின் தசைப்பகுதிகள் உலர்ந்து மக்கி விழுந்தபின் எலும்புகள் திரட்டப்பட்டு ஈமக் குழியில் இடப்பட்டுள்ளமை இம்மூன்று எலும்புக்கூடு களைக் காணும்பொழுது தெரியவருகிறது. நத்தப் பகுதியை அடுத்துள்ள ஈமக்காட்டுப் பகுதியில் உள்ள ஈமச் சின்னங்களில் மிகப்பெரிய ஈமச்சின்னத்தை இவ் வூரில் உள்ள சிவியார் என்னும் குலத்தவர் படத் தலச்சி அம்மன் கோயில் எனறு கூறி வழிபட்டு வந்த னர். அதை அகழாய்வு செய்ததில் கல்லறையின் அமைப்பைக் காண முடிகிறது. மேற்பகுதியில் ஈமச் சின்ன விளிம்பில் இரண்டு வட்டங்களில் கற்கள் இடப் பட்டிருந்தன. அவறறில் வெளிவட்டம் கற்பலகைகளால்

கொடுமணல் அகழாய்வுக் குழி

ஆனது. உள்வட்டம் பெருங்கற்களைக் கொணடு சுவர் போல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கல்வட்டங்களுக்கு நடுவில் கூழாங்கற் குவியல்கள் இடப்பட்டிருந்தமை யால் இப்பகுதி மேடாகக் காட்சியளித்தது. கற்குவி யலை அகற்றிய பொழுது நடுப்பகுதியில் ஒரு பெரிய

கல்லறையும் அதன கிழக்குப் பக்கத்தில் பக்கத்திற்கு ஒன்றாக இரு சிறு கல்லறைகளும் வெளிப்பட்டன. அவை மூன்றுக்கும் பொதுவாக ஒரு முற்றமும் காணப் பட்டது. கிழக்குப் பலகையில் இரண்டு இடுதுளைகள் (Porthole) இருந்தன. கல்லறைகளில் இரும்புப் பொருளகளும் சில எலும்புத் துண்டுகளும் மட்கலத் துணடுகளும் காணப்பட்டன. பெரிய கல்லறையைச் சுற்றிய பகுதிகளில பல முழுமையான மட்கலன்களும், சூதுபவளங்கள் (Cornelian) பலவும் இரும்புப் பொருள் களும் நான்கு கால்கள் கொண்ட மண்சாடிகளும் கிடைத்தன. பிற ஈமக்குழிகளை அகழாய்வு செய்தபொழுது வெண்கலம் அல்லது செம்புக் கிண் ணங்களும், புலிப் பொம்மையும், பூக்களும், பொன் னால் செய்யப்பட்ட மோதிரமும் கிடைத்தன. புலிப் பொம்மை வேலைப்பாடு மிகுநது சிவப்பு, நீல நிறக கற்கள் இழைக்கப்பட்டதாய்க் காணப்பட்டது. இங்குக காணப்பட்ட மட்கலன்களில் மேலும் தமிழ் எழுத்துப் பொறிப்புகள் காணப்பட்டன.

இவ்வூரின நத்தமேட்டுப் பகுதியில கி.மு. 3,2-ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 2, 3-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் எனக் கணித்துள்ள னர். இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மண் சுவரால் வீடுகட்டித் தரையைச் சுண்ணாம்பு செம்மண் கொணடு அமைத்து வாழ்ந்தனர். கூரைகளுக்கு வரியிட்ட ஓடு களைப் பயன்படுத்தினர். விலங்கு, பறவை ஆகிய வற்றின் எலும்புகள் நத்தபபகுதியில் கிடைத்துள்ளமை யால் இம்மக்கள புலால் உணவை அருந்தியமை தெரியவருகிறது. இம்மக்கள் சங்கு வளையல் செய் தல், அரிய கல் மணிகள் செய்தல் போன்ற தொழில் களில் பெருமளவில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இரும்பைப் பெருமளவிலும் செம்பு, பொன் ஆகியவற்றைச் சிறிய அளவிலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இம்மக்கள் ஒருங் கிணைந்தே கூடி வாழ்நதனர்.

சங்ககால நூலான பதிற்றுப்பத்தில் கொடுமணம் சேர அரசனுக்குரிய ஊராகத் திகழ்ந்தது. சங்ககாலத் தில் இவ்வூர் மிகச் சிறந்த ஊராக விளங்கியிருத்தல் வேண்டும். இவ்வூரைச் சுற்றிய பகுதிகளில் உரோமானி யக் காசுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வூரில் தைபீரியசு (Tiberius) என்ற உரோமானிய அரசனின் காசு ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டதன் மூலம் இவ்வூரின் பண்டைய சிறப்பை அறியமுடிகிறது சு.இரா.

கொடுமுடி: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற கொங்குநாட்டுத் தலங்களுள ஒன்று. இக்கால மக்கள் வழக்கிலும் கொடுமுடி என்றே வழங்கும் இத்தலம் பெரியார் மாவட்டத்திலுள்ள ஈரோட்டிலிருந்து தென்கிழக்கே 21 கல் தொலைவில் உளளது. திருச்சி ஈரோடு இருப்புப் பாதையில் அமைந்துள்ள கொடு முடி என்னும் புகைவணடி நிலையத்திலிருந்து இத் தலம் ½ கல் தொலைவில அமைந்துள்ளது. ஈரோடு, கரூர் முதலிய ஊர்களிலிருநது பேருந்தில் சென்ற டையலாம். தேவார ஆசிரியர் மூவரும் இத்தலத் திறைவனைப் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளனர். இத் தலம் பிரிவுபடாத அகண்ட காவிரியின் தெனகரை யில் உள்ளது.

தேவாரத்தில் இத்தலம் 'பாணடிக் கொடுமுடி' என்று குறிக்கப்பட்டுளளது. சுந்தரர் இதனைக் 'கரையூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி' என்று குறிப்பிட் டுள்ளார். இத்தலத்தில் விளஙகும் இறைவன பெயா கொடுமுடி நாதர், இறைவி பெயா பண்மொழி நாயகி. இத்தலத் தீர்த்தம் காவிரி; தலமரம் வனனி யாகும். இஙகு வனனிமரத்தடியில் பிரமதேவன் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோவிலுள திரு மாலுக்கும் சன்னிதி உள்ளது. இவற்றால் இத்தலம் மும்மூர்த்தித் தலம் என்னும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

நமச்சிவாயப்பதிகம் எனச் சைவ உல ம் போற் றும் பதிகத்தினைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள இத்தல இறைவன் மீது பாடிப் பரவியுள்ளார். அப்பதிகத் திலுள்ள ஒவ்வொரு பாடலின் ஈற்றிலும் 'நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே', என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமையால் அப்பதிகம் நமச்சிவா யப் பதிகம் எனப்பட்டது. இரா.குரு.

கொடை: 'கொடை' என்பது சொத்துரிமை மாற்றங்களில ஒரு வகையாகும். இது சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 122-ஆம் பிரிவில வரையறுக் கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவினபடி அப்போதிருக்கும் (Existing) குறிப்பிட்ட அசைவியல் பொருளையும், அசையாப் பொருளையும் மறுபயனின்றித் தாமாகவே ஒருவர் மறறொருவருக்கு மாற்றுதல் கொடையாகும். இது உரிமை மாற்றம் பெறுபவராலோ அவரது சார் பாளராலோ ஏற்கபபடல வேண்டும். இதனை அளிப்ப வர் 'கொடையளிப்பவர்' (Donor) அலலது கொடை யாளி ஆவார். இதனைப் பெறுபவர் 'கொடை பெறுபவர்' (Donee) ஆவார்.

கொடைகளில், வாழ்வோரிடையேயான கொடை, இறக்குந்தறுவாய்க் கொடை, உயில்வழிக் கொடை எனப் பலவகை உணடு. சொத்துரிமை மாற்றுச் சட் டத்தில் கூறப்படுவது வாழவோரிடையேயான கொடை (Gift intervins) ஆகும்

கொடையின் சிறப்பியல்புகள்: பிரிவு 122-இன் விளக்கத்திலிருநது, ஒவ்வொரு கொடையிலும் கீழக் காணும் சிறப்பியலபுகள இருக்க வேண்டும எனபது தெளிவாகிறது. அவையாவன: 1. கொடையளிப் பவர், கொடைபெறுபவர் என்ற இருவர் இருத்தல் வேண்டும். 2. உடைமையுரிமை (Ownership) ஒனறு ஒருவரிடமிருநது மறறொருவருககு மாற்றப்படுவதாக இருத்தல் வேணடும். 3. அத்தகைய உரிமை மாற் றம அப்போதிருககககூடிய ஓா அசைவியல் அலலது அசையாப் பொருளைக குறித்து இருகக வேண்டும. 4. உரிமை மாறறம் தாமாகச (தன்னிசசையாக) (Voluntarily) செய்யப்படுவதாக இருத்தல் வேணடும். 5. மேலும் அது மறுபயனின்றிச் (Without consideration) செய்யப்படுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும. 6. உரிமை மாறறத்தினைப் பெறுபவா அதனை ஏற்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கொடையிலும் கொடை அளிப்பவர், கொடை பெறுபவர் எனற இருவர் இருத்தல் இனறி யமையாதது. கொடையை அளிப்பவர், உரிமை வய தும், உரிமை மாற்றத்தின தன்மையும் அறிந்தவராக இருத்தல் வேணடும். எனவே, ஓர் ஒப்பந்தத்தில் இறங்க முடியாத இளவா (Minor) ஒருவர் கொடை யளிப்பவராக இருக்க முடியாது அவரது கொடை இல்லாநிலைக் கொடையாகும். கொடையைப் பெறுபவரைப் பொறுத்த மட்டில் அவர் இனனாா என்று அறியப்படுபவராக இருத்தல் வேண்டும். ஒப் பந்தம் ஒன்றில் இறங்க முடியாத ஒருவரது சார்பாக மற்றொருவர் கொடையை ஏற்கலாம். எனவே, இளவர் ஒருவர் ஒரு கொடையைப் பெற இயலும். ஆனால், அது பொருட்பிணைக் கொடையாக (Onerous gift) இருப்பின, இளவராக இருக்கும் வரையில் அவருககு எதிராக நிறைவேற்ற முடியாது. அடுத்து, கொடையின் போது, கொடை பெறுபவர் உயிருடன் இருத்தல் வேண்டும். இறந்தவர் சார்பாக மற்றொரு வர் கொடையைப் பெற முடியாது. கொடையைப் பெறுபவர், அறியப்படுபவராக இருக்க வேண்டும். எனவே, பொது மக்களோ பதிவு செய்யப்படாத சங்கமோ கொடை பெறுபவர் ஆகார்.

கொடையெனபது விறபனை போன்ற முழு உடைமை உரிமை மாற்றம் ஆகும். ஆனால், விற் பனை மறுபயனுடன் செய்யப்படுவது, கொடை மறு பயனின்றிச் செய்யப்படுவது.

கொடையின் கருப்பொருள், அப்போதிருக்கக் கூடியதும் மாற்றப்படக் கூடியதுமான அசையும் பொருளையும் அசையாப் பொருளையும் குறித்து அமைதல் வேண்டும. அப்போது இருக்கக் கூடிய சொத்தினை மட்டுமே கொடையாக அளிகக முடி யும்; இல்லாத சொத்தைக் கொடையாக அளிக்க முடியாது. எதிாகாலத்தில் பெறவிருக்கும் சொத் தினைக் கொடையாக உரிமை மாற்றம் செய்ய இய லாது. 124-ஆம் பிரிவு, ஒரு கொடையானது அப்போ திருககும் சொத்தினையும் எதிர்காலச் சொத்தினை யும கொண்டிருப்பின், பினனது குறித்து அது செல லாததாகும் எனக் கூறுகிறது. எதிாகாலச் சொத்துப் பற்றிய உரிமை மாறறமானது மறுபயனுடன கூடிய தாக இருப்பின், எதிர்காலத்தில அசசொத்து வநது சேரும் போது, அதற்கெதிராக நிறைவேறறலாம். ஆனால் கொடையென்பது மறுபயனுடன் செய்யப் படுவதன்று. எனவே, அதனைக குறித்த ஒப்பந் தத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. அதனால்தான, எதிர்காலச்சொத்தினைக் குறித்த கொடை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

கொடை என்பது, அதனையளிப்பவரால், மன முவந்து விருப்புடன் தாமாகக் கொடுக்கப்படும் ஒன்று. அது தன்னிச்சையுடன் எவரது தூணடுதலும் பயமுறுத்தலும் வற்புறுத்தலுமினறிக் கொடுக்கப் படல் வேணடும். கொடையளிப்பவர், தாம் செய்யப் போவதை அறிநது செயறபட்டிருக்க வேண்டும். அவர் ஆவண முழு விவரத் தன்மையையும் அறிந் திருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு கொடையும் மறுபயனின்றிக் கொடுக்கப்படுவதாக இருத்தல் வேண்டும். மறுபயனு டன் அது இருப்பின், அது விற்பனை ஆகிவிடும். 'மறு

பயன' என்ற சொல் இநதிய ஒப்பந்தச் சட்டத்தில் பயனபடுத்தப்படும் பொருளிலேயே இஙகும் அமைந் துளளது. மறுபயன என்பது மதிப்புடை மறுபயனாகும். எனவே, உரிமை மாற்றம் செய்பவருடைய கடன் களைக் தீர்க்க உறுதியுரை கூறப்பட்டு அதன் பொருட்டுச் சொத்து ஒன்று மாற்றப்படுமானால், அதனைக கொடை எனக கொள்ள முடியாது. கொடையளிப்பவரின் ஆன்ம நலத்திற்குச் செய்யப் படுவதாக உரிமை மாற்றம செய்யப்படுவது, மறு பயனின்றிச செய்யப்படுவதாகும். கடன் கொடுத்த வாகளை மோசடி செய்வதறகாகவோ தாமதப் படுத்துவதற்காகவோ, சொத்து கொடையாகக் கொடுக்கப்படின், அவவாறு ஏமாற்றப்பட்டவர்களின் விருப்பப்படி அது தவிர்க்கத் தக்கது. (பிரிவு 53).

கொடை, கொடை பெறுபவரால் ஏற்கப்பட வேண்டும். கொடை பெறுபவரின் சார்பாகவும் மற்ற வரால் அது ஏற்கப்படலாம். அவ்வாறு ஏறகப்படுவது. உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால், கொடுப்பவரின் வாழ்நாளில் அது ஏற்கப்பட வேணடும் அலலது அவர் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கும் காலத்தில் ஏற்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு ஏற்பதற்கு முனனதாகக் கொடுப்பவரோ பெறு பவரோ இறந்துவிட்டால, கொடை இல்லா நிலை யாகி விடும். அவரது சடடப்பூர்வ பிரதிநிதி, இறப் பிற்குப் பிறகு வேணட முடியாது. கொடை, பெறு பவரால எப்போது ஏற்கப்படுகிறதோ, அப்போது அது முழுமை பெறுகிறது. பதிவு செய்தல், கொடையை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையானது என்றாலும், பதிவு செய்யப்படும் வரை கொடையை நிறுத்தி வைப்பதில்லை.

கொடையை எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது?: கொடை யொன்று, அதனை ஏறபதன் மூலம் தான் முழுமை பெறுகிறது எனறாலும், அதனைப் பிரிவு 123-இன் படிதான் செயற்படுத்த முடியும். கொடை ஒன்றினை எப்படிச் செயற்படுததலாம் என்பதை 123-ஆம் பிரிவு கூறுகின்றது. அசையாப பொருளைப் பொறுத்த மட்டில் பதிவு ஆவணத்தின் வாயிலாகத்தான கொடையொன்றினைச் செயற்படுத்த முடியும் அசை வியல பொருளைப பொறுத்த மட்டில் பதிவு ஆவணம் அல்லது ஒபபடைப்பு என்ற இருவழிகளுள ஒனறாற் செயற்படுத்தலாம். ஆவணம், கொடையை அளிப்ப வராலோ அவரது சார்பாக மற்றொருவராலோ கையெழுத்து இடப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும், குறைந்தது இருவரால அது சான்றுக கையொப்பம் இடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

எதிர் காலக் கொடை: 122-ஆம் பிரிவின் விளக் கத்தினபடி கொடைக்கான சொத்து அப்போது இருக்ககக்கூடிய சொத்தாக இருக்க வேண்டும்; அப் போது இல்லாத சொத்தாக இருக்கக் கூடாது. எனவே, எதிர் காலத்தில் கிடைக்கக்கூடிய சொத்தைக் கொடையாக அளிக்க முடியாது. கொடையொனறு அப்போது இருக்கக் கூடிய சொதது மற்றும் எதிர் காலச் சொத்து இரண்டையும் கொண்டிருந்தால, பின்னது இல்லா நிலையது ஆகும் என்று 124-ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. எனவே, ஒருவர் தமக்கு அப்போது கிடைக்கக் கூடிய எல்லாச் சொத்துகளையும், பிற் காலத்தில் பெறப போகும் சொத்துகளையும் கொடையாக அளித்தால், அப்போது இருக்ககககூடிய சொத்துகளைக குறித்து மட்டும் கொடை செல்லும. பினனர்ப் பெறவிருக்கும் சொத்துகளைப் பொறுத்த மட்டில் கொடை செல்லாது எதிர்காலத்தில் கிடைக்கக் கூடிய சொத்தின கொடை வெறும் வாக் குறுதியேயாகும்; அதனை நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே, அது இல்லா நிலையது ஆகும். கொடை யொன்று வாக்குறுதியாக இருக்கும்போது அது முடிவு பெறாத ஒன்றாகும்.

கொடையை நிறுத்தி வைத்தலும் முறித்தலும்: 126-ஆம் பிரிவு கொடையை நிறுத்தி வைத்தல் (Suspension) பற்றியும், முறித்தல் (Revotation) பற்றி யும் உரைககிறது. தரப்பினருக்குள் இது குறித்து ஒப்பந்தம் இருக்கும் போதும், ஏதாவது ஒரு காரணம் குறித்து ஒப்பந்தம ஒன்றினை முறிக்க முடியும்போதும் கொடையொன்றினை நிறுத்திவைககலாம் அலலது முறிக்கலாம்.

கொடையை அளிப்பவரும் அதனைப் பெறுபவரும் கொடையை அளிப்பவரின் விருபபத்தின் அடிப்படை யில் அல்லாமல், குறிப்பிட்ட நிகழ்சசியொன்று நடை பெறும் போது, கொடையொனறினை நிறுத்தி வைக்கலாம் அல்லது முறிக்கலாம் என்பதாக ஒப்புக் கொள்ளலாம். இச்சட்ட விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமெனில், கீழ்க்காணும் நிபநதனைகள் நிறை வேற்றப்பட வேண்டும். 1. கொடையை அளிப்பவரும் அதைப் பெறுபவரும் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சியொன்று நடைபெறும் போது கொடையை நிறுத்தலாம் அல்லது முறிக்கலாம் என்பதாக ஒப்புக கொணடிருக்க வேணடும். 2. அத்தகைய நிகழ்ச்சி கொடை அளிப் பவரின் விருப்பததைப் பொறுத்து அமைந்திருககக் கூடாது. 3. கொடையை அளிப்பவரும் பெறுபவரும் கொடையை ஏற்கும்போது நிபந்தனையை ஒப்புக் கொண்டிருக்க வேணடும். 4. நிபந்தனையானது சட்ட விரோதமானதாகவோ முறை வழுவியதா கவோ இருக்கக் கூடாது. கொடையின கீழ்க கொடுக கப்படும் சொத்திற்கு அது முரணானதாக இருக்கக் கூடாது.

ஒரு கொடையை நிபந்தனை ஒன்றுக்கு உட்பட்டுக் கொடுக்கலாம். ஆனால், அந்த நிபநதனைகள் முறையானவையாக இருக்கவேணடும்.

ஓர் ஒப்பந்தத்தினை முறிப்பதுபோல (அந்த ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் 19-ஆம் பிரிவில் குறிப்பிட்டுளள படி), அக் காரணங்கள் கொண்டே கொடையொனறினையும முறிக்கலாம். ஒப்பந்தம் ஒன்று வலுக்கட்டாயம், தகாநிலை வறபுறுத்தல், மோசடி அல்லது திரித்துக் கூறல் ஆகிய காரணங்களினால் ஏற்பட்டிருநதால், அதுஅதறகு ஒப்புதல் கொடுத்தவரின விருப்புரிமையைப் பொறுத்துத் தவிர்க்கத் தக்கதாகும். அதன்படி கொடை ஒனறினையும் முறிககலாம்.

பொருட்பிணைக் கொடை: (Onerous gift) சொத்துரிமை மாற்றுச சட்டத்தின் 127-ஆம் பிரிவு, பொருட்பிணைக கொடையைப் பற்றிக கூறுகிறது. இபபிரிவின் முதலாம் பத்தியில கூறபபட்டுளள சட்டக கொளகை என்னவெனில், ஓர் உரிமை மாறறத்தின பயனைப் பெறுவோர், அதில கணடுளள சுமைகளையும் ஏற்க வேணடுமஎனபதே(Qui sensit Commodum debet et sensit onvis). உரிமை மாறறத்தில் உளள பயனை மட்டும் பெறறுக் கொணடு சுமையைத் தளளி விடக கூடாது. இது சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின 35-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுளள 'தேர்நது கொளல' கோட்பாட்டினைப் போன்றது. எனவே, ஒரு கொடையானது, பல பொருளகளைக் கொணடிருக்கினறது. அவற்றில சில கடப்பாடுகளையும் கொணடிருககுமபோது, கொடையைப் பெற இருபபவர், ஒன்று எலலாக கொடைகளையும் முழுமையாக ஏறக வேணடும்; இல்லையெனில எலலாவறறையும் தளளி விட வேண்டும். பயனுளள சில கொடைகளை மட்டும் ஏறறுக் கொண்டு, சுமையுள்ள சில கொடைகளைத் தளளி விட முடியாது. இப்பிரிவினபடி எல்லாக கொடைகளும ஒரே உரிமை மாறறததின் கீழ அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்; வெவவேறு உரிமை மாற்றஙகளின கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டிருநதால, இவவிதி பொருநதாது. எடுத்துககாட்டு; A, வளமான X எனற ஒரு கூட்டுத் தொழிற கழகத்தில் பஙகுகள கொணடிருக்கிறார். சிரமநிலையில உளள Y எனற ஒரு கூட்டுத் தொழிற கழகத்திலும் அவர் பஙகுகள கொணடிருக்கிறார். Y-யிலுள்ள பங்குகள பற்றிச் சிரமமான சூழநிலைகள் தோன்ற இருக்கின்றன. A, கூட்டுத் தொழிற் கழகத்தில் இருக்கும் எல்லாப் பங்குகளையும B க்கு அளிக்கிறார். Y-யிலுளள பஙகுகளை ஏற்க B, மறுககிறார். அவ்வாறு மறுத்தால் X-லுளள பங்குகளை B பெற முடியாது.

உயில்களைப் பற்றிய இதைப் போன்ற விதி, இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின 122-ஆம் பிரிவில கூறப்பட்டுளளது.

ஓர் இளவர், கொடை பெறுநராக இருந்தால, சொத்தின் கொடையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, உரிமை வயது அடையும் வரை, சுமையுடன் கூடிய கொடையை ஏற்று அதனைத் தக்க வைததுக கொளளலாம் அல்லது சொத்தைத திருப்பித் தந்து விடலாம். உரிமை வயது அடைந்து அதனை ஏறக மறுககும் வரை, கடப்பாடுகளுக்கு அவர் கட்டுப்பட்டவராவர்.

முழுதளாவிய கொடை பெறுநர்:(Universal Donee) கொடை அளிப்பவரின் எல்லாச் சொத்துகளையும் பெறுபவர், முழுதளாவிய கொடை பெறுநா ஆவர். 128-ஆம் பிரிவு இது பற்றி உரைக்கிறது இதன்படி, கொடை அளிப்பவரின் முழுச் சொத்துகளையும் பெறுகின்றவர் கொடை பெறும் சமயத்தில் (அவர் பெறும் சொத்தின் அளவிற்கு) கொடை அளித்தவரின் எல்லாக் கடனகளுககும் மற்றக் கடபபாடுகளுககும் கட்டுப்பட்டவர் ஆவாா. கொடை அளிப்பவரின எல்லாச் சொத்துகளையுமபெறும ஒருவரே முழுதளாவிய கொடை பெறுநா ஆவாா. ஏதாவது ஒரு பகுதி நிறுததி வைக்கபபட்டாலும், அவா முழுதளாவிய கொடை பெறுநர் ஆகார். அசையாச் சொததுகள் முழுமையாகக கொடுககப்பட்டு அசைவியல சொத்துகள் கொடுககப்படாமல இருபபின், அசையாச் சொத்துகளை மட்டும் பெறும் அவர், முழுதளாவிய கொடை பெறுநர் ஆக மாட்டாா

முழுதளாவிய கொடை பெறுநர், எலலாச சொததுகளையும் பெற்றுக கொடை அளித்தவரின் சொத்துகளின் சுவாதீனத்தைப் பெறுவதால, கொடை அளித்தவரின கடன்களுக்கும் மற்றக கடப்பாடுகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர் ஆவாா. ஆனால, எநத அளவிறகுச் சொத்து பெறுகினறாரோ, அந்த அளவிறகு மட்டுமே கட்டுப்பட்டவர் ஆவார்.

இப் பிரிவு, கொடை அளிப்பவர், தம் கடனாளர்களை ஏமாற்றுவதற்காகத் தம எலலா அசையாப் பொருள்களையும் அசைவியற பொருளகளையும் கொடை அளிபபதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன இயற்றப்பட்டது.

கொடை அளித்தவர் கொடையாவணத்தில நிபந்தனைகளை விதித்து இருந்தாலும் விதிக்காவிட்டாலும் எல்லாச சொத்துகளையும் அளிக்கும் பொழுது, கொடையைப் பெறுபவர் அதில் உள்ள எலலாப் பொறுப்புகளையும் ஏற்க வேண்டும்.

விதிவிலக்குகள்: சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கொடைக்கு இரு விதி விலக்குகள் உண்டு. அவையாவன: 1. இறக்கும் தறுவாயில் கொடுக்கப்படும் அசைவியல் பற்றிய கொடை (Donatio mortis causa), 2. முகம்மதியச் சட்டத்தின் படி ஏற்படுத்தப்படும் கொடை.

இறக்கும் தறுவாயில் கொடுக்கப்படும் அசைவியல் பற்றிய கொடை, இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 191-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவை உயில்கள் போன்றவை. ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டு, நோயினால் மரணத்தை எதிர்நோக்கும் பொழுது, ஒருவேளை நோயினால் இறந்துவிட்டால், கொடையாக வைத்துக் கொள்ளும்படி அசைவியற் பொருளின் சுவாதீனத்தை மற்றவருக்குக் கொடுப்பது மரணக் கொடை எனப்படும். கொடுப்பவர் பிழைத்து எழும்போது, அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வார். நோயிலிருந்து மீளும்போது, அவ்வாறு ஏற்படுத்தப் பட்ட கொடை செயற்படாது.

இரண்டாம் விதி விலக்கு, முகம்மதியக் கொடைகளைப் பற்றியது. இத்தகைய கொடைகளுக்குச் சொத்துரிமை மாற்றச் சட்ட வாசகங்கள் பொருந்தா. முகம்மதியச் சட்டத்தின்படி அசையாப் பொருட் கொடையை, வாய்மொழியாகச் சுவாதீனத்தை ஒப்படைப்பதன் மூலம் ஏற்படுத்தலாம். பதிவு செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. ஆ.ச.

கொடைவரி என்பது கொடையாக வழங்கப்படும் சொத்தின் மதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு விதிக்கப்படும் வரியைக் குறிக்கும். அதன் வரிப் பளுவை (Burden of Tax) ஏற்று வரியைச் செலுத்துபவர் கொடையாளி (Donor) எனப்படுகிறார். அவர் பரிசாகச் சொத்தைக் கொடுப்பவராவர்.

கொடைவரி (Gift Tax) முதன் முதலாக 1924-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க நாட்டில் விதிக்கப்பட்டது. சொத்துவரி (Estate Tax), வாரிசுவரி (Inheritance Tax)ஆகியவற்றுடன் கொடைவரியும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. சொத்து வரியையும் வாரிசு வரியையும் செலுத்தாமல் அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்காகச் சொத்துகளை இறப்பிற்கு முன் கொடையாக வழங்கும் முறை மக்களிடையே பரவலாகப் பின்பற்றப் பட்டதால் அதனைத் தடை செய்வதற்கெனக் கொடைவரி விதிக்கப்பட்டது.

சில குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக்கு மட்டும் விதி விலக்கு அளித்து, பிற எல்லாக் கொடை வரிகளும் வளரும் வரிவீத முறையில் (Progressive Taxation) வரையறுக்கப்படும். ஓர் ஆண்டில விதிக்கப்படும் கொடை வரிவீதம், கொடையாளி தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அளித்த கொடையின் மொத்த மதிப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வரையறுக்கப்படுகிறது. அமெரிக்க நாட்டில் வாழ்நாள் முழுதும் ஒருவர் கட்டும் கொடை வரியில் வழங்கப்படும் சலுகை (Exemption) $ 30,000 ஆகும். தனிப்பட்ட ஒரு வருக்கு அளிக்கும் கொடையில் வழங்கப்படும் ஆண்டுச் சலுகை $ 3,000 ஆகும். பொதுவாக எந்த அரசும் கொடைவரியிலிருந்து பெறும் வருமானம் மிகக் குறைவானது எனக் கருதுகிறது.

இந்தியாவில் நன்கொடையாக வழங்கப்படும் தனியார் சொத்துகள் அனைத்திற்கும் வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், செல்வ வரி (Wealth Tax), செலவு வரி (Expenditure Tax), சொத்துவரி (Estate Tax) ஆகியவற்றைச் செலுத்தாமல் வரி ஏய்ப்பு மிகுதியாகக் காணப்பட்டதால், அதனைத் தவிர்க்க 1958-இல் நிக்கோலஸ் கால்டர் (Nicholos Kaldor) கொடைவரியை விதிக்கும்படி இந்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைத்தார். அவ்வாண்டிலிருந்து கொடைவரி விதிக்கப்படுகிறது. கால்டர், சொத்துவரியை ஒழித்து விட்டுக் கொடைவரியை விதிக்கவேண்டும் எனவும், கொடையைப் பெறுபவர் இவ்வரியைச் செலுத்த வேண்டும் எனவும், அவரது செல்வத்துடன் கொடையையும் சேர்த்து வளர்வீதத்தில் கொடைவரி விதிக்க வேண்டும் எனவும் பரிந்துரைத்தார். ஆனால், இந்தியச்சட்டப்படி கொடையாளியே கொடை வரியைச் செலுத்துகிறார்.

இந்தியாவில் கொடைவரி வளர்வீதத்தில் விதிக்கப்படுகிறது. இவ்வரியின் வளர்வீதம் 5 விழுக்காட்டிலிருந்து 50 விழுக்காடு வரை உள்ளது. கொடைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் கொடையின் உச்ச மதிப்பு உரூ. 10,000 ஆகும்.

வளர்வீத வரி:

உரூ.	15,000 வரை	5 விழுக்காடு
	25,000 ,,	8 ,,
	50,000 ,,	10 ,,
	1,00,000 ,,	15 ,,
	1,50,000 ,,	20 ,,
	5,00,000 ,,	30 ,,
அடுத்த	5,00,000 ,,	40 ,,
,, ,,	5,00,000 ,,	50 ,,

கொடைவரியிலிருந்து விலக்கு பெறுபவையாவன: 1) அயல்நாட்டாரின் கூட்டமைப்புச் சொத்துகள் (Corporate Assets). 2. அஞ்சல் சேமிப்புச் சான்றிதழ் கள் (Postal Savings Certificates). 3) சமயச் சார் பற்ற அறக்கொடைகள். 4) அரசுக்கு வழங்கப்படும் கொடைகள. 5) திருமணத்திற்கென அளிககப்படும் கொடை (உரூ. 10,000க்கு மிகாதிருநதால்). 6) மனைவி அல்லது கணவனுக்கு (உரூ. 1,00,000 வரை) வழங்கப்படும் கொடை. 7) காப்புறுதித் தொகை (உரூ. 10,000 வரை). 8) குழந்தைகளின கல்விச் செலவுக கொடை. 9) ஒருவர் இறககும்போது வழஙகும் கொடை. 10) அடிப்படை ஊழியருக்கோ குடும்பத்தினருக்கோ கொடையாகவோ, ஊக்க ஊதியமாகவோ (Bonus) ஓய்வூதியமாகவோ வழங் கும் கொடை. 11) நிலக் கொடை (Boomi Dhanam) அல்லது பிற அறக்கொடை இயககத்தினருக்கோ, நிறு வனஙகளுககோ வழங்கும் கொடை. 12) தனியார் நிறுவனஙகளைத் தவிர்த்துப் பிற நிறுவனஙகள் வழஙகும் கொடை.

கொடைவரி மூலம் பெறும் வருவாய், வருமான நோக்கில் மிகக் குறைந்த அளவே எனினும், அது வரி ஏய்ப்பைத் தவிர்க்கப் பெருமளவில் பயனபடுகிறது. அதனை ஊக்குவிக்காமலிருப்பது, புதிய முறை வரி களை விதித்துச் சிற்றளவிலேனும் வருவாயைப் பெருக்குவது ஆகிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில உலக நாடுகள் பலவற்றில் கொடைவரி செயறபடுத் தப்படுகிறது. வருங்காலததில் கொடைவரி தனிச சிறப்பிடத்தைப் பெறும் எனவும் கருதப்படுகிறது.

அ.கு.சா.

துணை நூல்

Musgrave A R. & Musgrave B., Peggy, Public Finance in Theory & Practice, Mc Graw-Hill International Book Company, New York, 1983.

கொண்டவீடு ரெட்டிகள்: உதயகிரியும் அதனைச சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் இணைத்துப் புரோலயவேமா என்னும் போலிய வேம ரெட்டி கி.பி. 1328-இல் கொண்டவீடு ரெட்டிகளின் கால் வழியைத் தொடங்கினார். விசய நகரப் பேரரசு கி.பி. 1336-இல தொடங்கப்பட்டது. இப்பேரரசு மேற்கு நோக்கிப் பரவாமலிருக்கக் கொண்ட வீடு ரெட்டிகள் பெருநதடையாக இருந்தனர். போலிய வேம ரெட்டி சிலகாலம் ஆட்சி செய்து, தமது அரசை நிலைப்படுத்தினார். இவருக்குப் பின் னர் கி.பி. 1339-ஆம் ஆண்டு அனவேம ரெட்டி என் பார் அரியணை ஏறினார். இவருக்கும் முதலாம் புக்கருக்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டது. அப்போரில் அனவேம ரெட்டி தோல்வியுற நேர்ந்தது. அதன் விளைவாக அகோபலம், வினுகொணடா ஆகிய இடஙகளை முதலாம் புக்கர் பெற்றார். உள நாட்டில் நிலவிய குழப்பங்களைக் காரணமாக்கிக் கொண்டு இந்த ரெட்டி அரசினைச் சுற்றியுள்ள பகுதி களை விசய நகர அரசு கைப்பற்ற முனைந்தது. அதனால் கி.பி. 1365 முதல் 1369 வரை பல பகுதி களை ரெட்டிகள் இழந்தனர். அலியவேம ரெட்டி என்பார் கி.பி. 1369-இல அரியணை ஏறினார். உதயகிரியில் ஆளுநர் ஒருவரை கி.பி.1370-இல விசய நகர அரசு நியமித்தது. இதனால், ரெட்டி அரசுக்கும் விசய நகர அரசுககும் இடையே ஒரு புதிய உறவு ஏற்பட்டது. ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்ட தேவராயர் என்பார் கொணடவீடு ரெட்டிகளின் பகுதிகளைத் திட்டமிட்டுக் கைப்பற்ற எண்ணினார். அலியவேம ரெட்டி கி.பி. 1381-இல் இறந்தார். அதனால், விசய நகர அரசுக்கு மேலும் சாதகமான சூழ்நிலை உருவாயிற்று அதங்கி என்ற இடம் தேவராயரால் கைப்பற்றப்பட்டது. கொமார கிரிவே ரெட்டி என் பாா கி.பி. 1381-இல் அரசரானார். இவர் வேலமர் என்னும் சிற்றரசர்களிடமிருந்து சிரீசைலத்தைக் கைப்பற்றினார். இவருக்குப் பினனர்க் கோமதி வெங்க ரெட்டி என்னும் பெத்த கோமதி வேமர் கி.பி 1395-இல்அரசரானார் இவர் காலத்தில்இவருக்கு எதிராக இராசமுந்திரியை ஆணட கடயவேமரும, விசய நகர அரசரான இரணடாம் அரிகரரும் ஒனறு சேர்ந்தனர். இரணடாம் அரிகரருக்கு எதிரியாக இருந்த பாமினிச்சுலதான பிரோசு சா (Feroze-shaw) கொணடவீடு ரெட்டிக்கு உதவி செய்தார். அதன விளைவாக இரெட்டியார் கடப்பை மாவட்டத்தின் தென கிழக்கில் உள்ள பொத்தப்பி நாட்டையும புலுகுல நாட்டையும் கைப்பறறிக கொண்டாா. பெத்த கோமதி வேமர் வேலவர்களுடன உறவு கொணடு, காடய வேமர் என்ற சிற்றரசரை எதிாத தார். காடய வேமா விசய நகர அரசின உதவியை நாடினாா. கோமதி வேமர் காடய வேமரை வென்று கோதாவரியையும் கடக்கலானார்; இராசமுந்திரி மீது போர் தொடுத்தார். இராமேசுவரம் என்ற இடத்தில் இவருக்குத்தோல்வி ஏற்பட்டது. இவர் போர்க்களத் விட்டு ஓட நேர்ந்தபோது, பிரோசு சாவின் படைகள இவருக்குத் தொடர்ந்து உதவி செய்ததன விளை வாகப் பல வெற்றிகள பெற்றார். காடய வேமரும் போரில் கொல்லப்பட்டார். இவருக்குப் பினனா கி.பி.1423-ஆம் ஆணடு இராச வேங்க ரெடடி எனபார் அரியணை ஏறினார். இவரே இக்கால்வழியின் கடைசி அரசரானார். இறுதியில ஒரிசாவை ஆட்சி செய்த பானுதேவர் எனபார் ஆந்திரப் பகுதிகளைக் கைப் பற்ற முனைந்தாா. ஒரிசா அரசரிடம் இராச வேஙக

ரெட்டி கி.பி.1427-இல் நடைபெற்ற போரில் தோல்வி யுற்று மரணமடைந்தார். இவருக்குப் பின்னர் வாரிசு இன்மையாலும், முகமதியர்கள் செல்வாக்கு இப்பகுதி யில் வளர்ந்ததாலும் கொண்டவீடு மரபு தொடரா மல் போனது. தி.வீ.

கொண்டா திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தென் திராவிட மொழிகள், நடுத்திராவிட மொழிகள், வட திராவிட மொழிகள் என்ற மூன்று பிரிவுகளுள் இது நடுத்திரா விட மொழிப் பிரிவைச் சார்ந்த ஒரு மொழி. இம் மொழி ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த விசாகப் பட்டினம், சிரீகாகுளம் ஆகிய மாவட்டங்களில் வாழும் 13,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது.ஒரிசாவைச் சேர்ந்த கோராபுட்டுமாவட்டத்திலும் இம்மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இம்மொழி பேசும் மக்கள் கொண்டதோரா என அழைக்கப்படுகின்றனர். கொண்ட காப்பு, ஓசா, பாண்டவா என்று மேலும் சில பெயர்களாலும் இவர்கள் குறிக்கப்பட்டாலும் கொண்டதோரா என்ற பெயரே நிலையாக வழங்கப் படுகிறது. இப்பெயர் தெலுங்கு மக்களால் இவர் களுக்குச்சூட்டப்பட்டது.தெலுங்கில் கொண்டா என்ற சொல் மலையைக் குறிக்கும். இவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான பெயர் கூபி என்றே கூறிக்கொள்ளு கின்றனர். இன்று கொண்டதோரா மக்களில் நான் கில் மூன்று பகுதியினர் தங்கள் தாய்மொழியான கொண்டா மொழியைக் கைவிட்டுத் தாங்கள் வாழு மிடங்களுக்கேற்ப அங்கு வழங்கும் தெலுங்கு அல்லது ஒரியா மொழி பேசுகிறார்கள்.

கொண்டாமொழி நீண்டகாலமாகத் தனியொரு மொழியாக அறியப்படாத நிலையிலேயே இருந்தது. இசுடுவேர்ட்டு என்பவரே இதுபற்றி முதன்முதலில் கி.பி.1891-இல் கண்டறிந்து கூறினார். இம்மொழி பல கிளைமொழிகளைக் கொண்டுள்ளது. இது கூயி, கூவி மொழிகளுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. கூ-என்னும் சொல் மலை என்று பொருள்படும். இதனின்றும் பிறந்த கூயி என்ற சொல் மலைவாசி என்ற பொருளைத் தரும். – வ – ஒலியுடன் கூடி கூவி என்ற சொல்லும், ஒரியா மொழியின் தாக்கத்தி னால் – வ –, – ப – ஒலியாக மாறிக் கூபி என்ற சொல்லும் பிறக்கின்றன. எனவே, கூயி, கூவி, கூபி மூன்றும் பெயரிலும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடை யனவாக உள்ளன. இம் மூன்றும் சேர்ந்து நடுத்திரா விட மொழிகளின் ஒரு முக்கிய கிளையாக அமைந் துள்ளன.

இம்மொழியில் ஆண்பால் பெயர்கள், ஆண்பால் அல்லாத பிற பெயர்கள் என இருவகைப் பால் பகுப்பே காணப்படுகிறது. ஆண்பால் பெயர்களில் உயர்திணை ஆண்பால் பெயர்களும், பிற பெயர் களில் பெண்பால் பெயர்களும், அஃறிணை உயிரினங் களையும் உயிரற்ற பொருள்களையும் குறிக்கும் பெயர்களும் அடங்கும். ஒருமை, பன்மை என இரு வகை எண் பகுப்பே உள்ளது.

இம்மொழி எழுத்து வழக்கற்றது. இதில் இலக் கியங்கள் எதுவுமில்லை. எனினும், நாட்டுப்புறப் பாடல்களும், கதைகளும், குழந்தைப் பேறு,திருமணம் போன்ற சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும், திருவிழாக்களிலும் பாடப்படும் பாடல்களும் இம்மொழியில் ஏராளமாக உள்ளன. எம்.சு.

கொண்டாப்பூர் ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் ஐதராபாதிற்கு வடமேற்கில் ஏறக்குறைய 65 கி.மீ. தொலைவில் மேதக்கு மாவட்டத்தின் காலப் கூர் (Kalabgur) வட்டத்தில் அமைந்துள்ள தொன்மை வாய்ந்த ஊர். ஆந்திர மாநிலத் தொல்லியல் ஆய் வுத் துறையினர் இங்கு 1940-இல் அகழாய்வு செய்த தில் தூபி ஒன்றும், இரண்டு சைத்திய மண்டபங் களும், வேறுசில கட்டடங்களும் வெளிப்பட்டன. அவை செங்கற்களினால் கட்டப்பட்ட கட்டடங் களாகும். அக்கற்கள் பல்வேறு அளவுகளைக் கொண் டுள்ளன. வட்ட வடிவக் கட்டடங்களுக்கு ஆப்பு அமைப்புடைய செங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள் ளன.

அகழாய்வில் கிடைத்த தூபியின் அடியில் கீழ்த் தள அறைகளில் மிக விலையுயர்ந்த பொருள்களை வைத்துள்ளனர். அவற்றுள் காசுகள், முத்திரைகள், சுட்ட மண் பொம்மைகள், மணிகள், தங்க அணிகலன் கள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்கு இரண்டு உலோக உலைகள் (Furnaces) காணப்பட்டன.

கொண்டாப்பூரில் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த உரோமானியப் பேரரசன் அகசுடசின் (Agustus) உருவம் பொறித்த தங்க நாணயம் ஒன் றும் 12 வெள்ளி நாணயங்களும் 50 செப்பு நாணயங் களும் 1835 ஈய நாணயங்களும் கிடைத்தன. வெள்ளி முத்திரை நாணயங்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தப் பட்ட வார்ப்புகள் இங்குக் கிடைத்ததன் மூலம் அவை இங்கேயே செய்யப்பட்டமையை அறிய முடி கிறது. சாதவாகனர்களின் காசுகள் இங்குக் கிடைத்த போதிலும் அவற்றின் காலத்தைக் கணிக்க முடிய வில்லை.

உரோமானிய உரௌலெட்டெடு (Rouletted Ware) மட்கலன்கள் இங்குக் கிடைத்தமை இங்கு

வாழ்ந்த மக்கள் உரோமுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை அறியத்துணை செய்கிறது. அகழாய்வில் வளையல்களும், சுட்டமண், சங்கு, தந்தம், செம்பு, மணிகள், காதணி, மோதிரம் போன்ற அணிகலன் களும், சுடுமண் பொம்மைகளும், இரும்புப் பொருள் களும் கிடைத்தன.

இங்குக் கிடைத்த தந்த அணிகலனில் ஒரு யானையின் மீது இருவர் உட்கார்ந்த நிலையிலும் கீழே இருந்து ஒருவா குழந்தையைத் தூக்குவது போலவும், ஒரு பெண்ணை மற்றொருவர் தூக்குவது போலவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கே.இரா.

கொண்டாபர்னசு: யவனாகள கி பி. முதல் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் காபூல் பகுதியினை ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். ஏறத்தாழ கி.பி. 20-ஆம் ஆண்டில் யவனர்களின் ஆட்சியை நீக்கியவர் கொண் டாபர்னசு (Khonda pharnes) ஆவாா. இவர் பார்த திய (Parthia) நாட்டைச் சேர்ந்தவா. தொடக்க காலத்தில் இவர் பாரசீக அரசுக்குப பேராளராக விளஙகினார். இவர் திரானசியானா (Transiana) பகுதியின் அரசரான இசுபாலரிசை (Spolarıs) நீககி விட்டு அரியணை ஏறினார்; தமது நாட்டின் எல்லை யைப் போர் மூலம் விரிவுபடுத்தினார். கிழக்குப் பாரசீகப் பகுதி இவரது ஆட்சியினகீழ் வந்தது. இவ ரது சிறப்பான முத்திரை பெற்ற நாணயஙகள பார்த் தியாவிலும் காணப்படுகினறன. எனவே, இவா பார்த் தியப் பேரரசில் சில பகுதிகளை வென்றுளளார் என்பது தெரிகிறது.

வடக்கே அரசராக விளங்கிய எர்மியசு (Hermaeus) எனனும் கிரேக்க மன்னனைப் போரில் வென்று, அபபகுதியில தமது ஆட்சியை நிறுவ லானார். எர்மியசுககுக் குசான அரசன் குசூலாகாட் பைசிசு (Kujulakhadphises) உதவி செய்த போதிலும் கொண்டாபர்னசு வெற்றி பெற்றார் எனபது குறிப் பிடத்தக்கது. இதனைச் சீன வரலாற்று அறிஞர் பான்-யீ (Fan Ye) உறுதிபபடுத்துகின்றார். ஆயினும், அங்கு இவா பெற்ற வெற்றியானது சில காலமே நீடித்தது எனலாம். குசூலா காட்பைசிசு ஆப்கானி-சுத்தானததின் தென்பகுதியை வென்று ஆட்சியை நிறுவினார். தட்சசீலமும் காநதாரமும் கி.பி.43-44-இல பார்த்திய அரசர் ஆதிக்கததினகீழ் இருநதன என மரபுவழிச் செய்தி ஒன்று கூறுகின்றது. ஆயினும், கொணடாபானசு இந்திய அரசர்களை வெனறுள்ளா ரென்பதறகுத் தகுநத ஆதாரமிலலை.

இவாதம் நாணயங்களும், காண்டகார் (Khandahar), சீசுதான் (Seistan) ஆகிய பகுதிகளுக்கு இவா தம் அரசப் பேராளராக விளங்கிய அபடாகசு (Apotacus) வெளியிட்ட நாணயங்களும், ஆளுநர் களான சபேதனா (Sapetana), சதவசுத்திரா (Satavastra) வெளியிட்ட நாணயங்களும் உருவ அமைப் பில் ஒனறாகவே உள்ளன. அதனால், இவரது கட்டுப்பாட்டினகீழப் பலர் இருந்தமையை அறியமுடி கிறது. இநதியாவின் வடமேறகுப் பகுதியில் ஆசுபவர்-மன்(Osbavarman)எனபார் அரசப் பேராளராகஆட்சி புரிந்தாா. ஆனால், அபபகுதி பார்ததிய அரசருக்கு மாறறப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதியினை இரணடாம் ஆசசு (Azas) எனபார் ஆட்சி செய்தார். அவரை எதிர்த்துக் கலகம் செய்த சிற்றரசர்கள் சுதந்திரம் பெற்றுத் திகழ்நதனர். ஆயினும, சில காலத்திறகுப் பினனர் ஆசசு குசானர்களின் ஆதரவினைப் பெற் றார். இவர்கள் இருவரும் இணைநது காந்தாரப பகுதியில் ஆட்சிபுரிநத பார்த்தியர்களை விரட்டினர். கொணடாபானசு தமது இருபததாறாம் ஆணடு வெளியிட்ட தாடி பாகி (Takht-i-Bahı) கல்வெட்டி னால, இவர் 26 ஆணடுகள் ஆட்சி புரிநதுள்ளார் என்பதனை அறியலாம். கொணடாபானசு எனனும் இந்திய அரசர் கிறிததுவின் மறைவுக்குப் பினனா அவர்தம் புனித சீடரான புனித தாமசைத் (St. Thomas) தமது அரசவைககு அழைத்துப் போற்றி னார் எனக் கிறித்தவாகள் கூறுகிறாாகள். தட்ச சீலத்தில் கிடைக்கும இவரது இருவகை நாணயஙக ளில் இவரது உருவமுமா முத்திரையும் பதிக்கப்பட் டுள்ளன. தொடககத்தில அரசப் பேராளராக இருநத இவர் பேரரசராக உயாந்து விளங்கினார். இறுதியில் பாாத்தியாகளை நீககிவிட்டுக் குசானர்கள இப்பகுதி யினைக் கைப்பறறலானாாகள். தி.வீ.

கொத்தடிமை: கொடுத்த கடனுக்கு ஈடாகக் கடன் வாங்கியவனையோ அவனது குடும்பத்தின ரையோ அடகுப் பொருளாக வைத்துககொளவது கொத்தடிமை முறை எனப்படுகிறது. அவவாறு அடிமைப்படுத்தப்படுகின்ற மனிதன பிணைத் தொழி லாளி அல்லது கொத்தடிமை (Bonded Labour) எனச் சொல்லப்படுகிறான். அவன் தன் கடன் தொகையை முழுவதும் அடைக்கும் வரையில் தன் முதலாளிககு உழைத்துக்கொண்டு இருக்கவேணடும். இககாலத்தில அவன் வெளியில் நடமாடவோ வேறு இடத்தில் பணி செய்யவோ தடைவிதிக்கப்படுகிறது. தன உழைப்புக் குத்தகுந்த கூலியையும் அவன் பெறுவதில்லை.

மனிதன் இந்த முறையை நீணட காலமாகக் கையாண்டு வந்திருக்கிறான். காலபபோக்கில் தனது இனத்தையே ஒரு பொருளாகப் பயன்படுத்தி, அதை ஒரு வணிகமாக மாற்றிவிட்டான். இதுபோன்ற நிலைமை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டும்

பொருந்துவதாக இல்லை. இயே . தர் தோன்றிய காலமுதல குடியேற்றநாட்டு ஆதிக்கம் முடிவுற்ற வரை பல நூற்றாண்டுகளாக உலகெங்கிலும் இந்தப் பழக்கம் நிலவி வந்திருக்கிறது; இனறும் நிலவுகிறது. இதற் கானபெயர் மட்டும் அடிமை, பணணையாள, கொத் தடிமை, பிணைத் தொழிலாளி எனக் காலத்திறகுக் காலம், இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டு வருகிறது.

கொத்தடிமை முறை இநதியாவில பரவலாக நிலவுகிறது. அது நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன் பிருந்தே நாட்டின பல பகுதிகளிலும் நிலவி வநதுள ளது. சமூகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் சக்தி மிகக வர்களான சிலர், பெருந தொகையான மக்களின துனபங்களையும் துயரங்களையும வணிகப் பொரு ளாக்கி அவர்களை அடிமைகளாக வைத்து அவர் களைச் சுரண்டி வாழ்வதை அடிப்படையாகக் கொண டது இந்த முறை.

இக்கொத்தடிமை முறை கடன் கொடுத்தவருக் கும் கடன வாங்கியவருக்கும் இடையில் உளள ஒரு உறவு நிலையைக் குறிககிறது கடன் வாஙகுகிறவர் தமமுடைய அனறாட வாழ்வின் பொருளாதார நெருககடிகள் காரணமாகவே வாங்குகிறாா என்பதும், அதனால் அவர் கடன கொடுப்பவர் விதிக்கும் நிபந தனைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியது இனறியமையாததாகிறது எனபதும் தான் இதறகுக் காரணம். இந்தக கொடுக்கல் வாங்கல் ஒப்பந்தத்தில் மிகமுக்கியமான நிபந்தனையாகக் கடன் வாங்கியவர் தம்முடைய உழைப்பையும், தமது குடும்பத்தவரின் உழைப்பையும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலததிறகு அல்லது கால வரம்பு இல்லாமல், கடன கொடுததவரிடம் அடைமானமாக வைக்க ஒப்புககொள்கிறாா. இவவா றாக, இரு தரப்பாருக்கும் சமமான நிபந்தனைகள இல்லாத ஓர் ஒப்பந்தம் காரணமாகச் சில விளைவுகள தொடருகின்றன.

எந்தவோர் உழைப்புக்கும் அலலது சேவைக்கும் தகுநதபடி நியாயமான ஊதியம கிடைககவேணடும். கொத்தடிமை முறையில், கடன் வாஙகிய தொகைக் காக அலலது அதன் வட்டிக்காக உழைப்பு கொடுக்கப படுகிறது. இதன் மூலம் பெறப்படும் ஊதியம் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின்படியான ஊதியத்தைவிட அல்லது சந்தை நிலவரப்படியான ஊதியததைவிடக குறைவாக இருக்கிறது. மேலும் வேறு விளைவுகளும் கொத்தடிமை முறையில் நிகழ்கினறன. எடுத்துக்காட் டாக, கொததடிமைகளாக நடத்தப்படுபவர்கள் நாட்டிலுள்ள எந்தப் பகுதிக்கும செல்வதற்கான உரிமை மறுக்கப்படுவதுண்டு; அவர்களுக்கு மாற்று வேலைவாய்ப்புகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமை மறுக் கப்படுவதுண்டு; அவர்களுடைய உழைப்பிற்கு நியாய மான கூலியையோ உழைப்பின் பலனாய்க் கிடைக் கும் உறபத்திப் பொருளையோ பெறுகின்ற உரிமை மறுக்கபபடுவதுண்டு. இந்த விளைவுகள் தனி மனுதனுககோ குழுவினருக்கோ ஏற்படலாம். இந்த விளைவுகள் அனைத்தும் ஏற்பட்டால்தான் அங்குக் கொத்தடிமைத்தனம் இருப்பதாகக் கருதவேண்டு மெனபதில்லை. கடன் வாங்கியவர் கடன் கொடுத்த வருக்குத் தமது உழைப்பை அல்லது குடும்பத்தவரின் உழைப்பை அடைமானமாகத் தந்திருக்கிறார் எனற நிலைமை இருந்தாலே அங்குக் கொத்தடிமைத்தனம் இருப்பதாகக கொளளலாம் என உயர்நீதிமனற ஆணை (Writ) மீது 1983 திசம்பா 16-ஆம தேதி அளித்த தீர்ப்பில் கூறியுளளது.

கொத்தடிமைகள் விலங்குகளைவிடக கேவலமாக வாழுகிறார்கள். விலங்குகளுக்காவது அவற்றின் விருப்பப்படி சுற்றித திரிய உரிமை இருக்கிறது; அவை பசிக்கும் பொழுது உணவு தேடிககொள்கினறன. ஆனால், சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு அடிமைத்தனத்தில் பிடித்து வைககப்பட்டிருககும் இந்த மக்கள் உரிமை கள் பறிக்கப்பட்டுக குடிசைகளிலோ திறந்த வானத் தின கீழோ வாழ வேணடிய நிலையிலும், உடல நலததுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் உணவை அரை வயிறறுக்கு உணடு உயிர் வாழ்கிறார்கள். வேறு வழி எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் வறுமையும் பசியும் துரத்த இவர்கள் அந்த அடிமை வாழ்க்கையில் வீழ்ந்துகிடக்கிறாாகள்.

இவ்வாறு நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இன் றும் கொததடிமைகள் இருநது வருகிறார்கள். இவர் களில் பெரும் எண்ணிக்கையானவர்கள தாழத்தப் பட்ட வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள என்றும், அடுதத படியாகத் தாழ்த்தப்பட்ட பழங்குடிகளைச சேர்ந்த வர்கள எனறும் ஆய்வாளர்கள கணக்கிட்டுளளனர். இந்த இரு பிரிவுகளையும் சேராத சிறுபான்மைக் கொத்தடிமைகள பொதுவாக நிலமற்ற வேளாண மைத் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே கொத்தடிமைகளைக் கண்டறிந்து விடுவித்து, அவர் களும் நாகரிக மக்கள சமூகத்தின நீரோட்டத்தில் இணைநது, மனித வாழ்வின் சிறப்பையும் அழகையும் உயர்வையும் உணர உதவுவது இன்றியமையாததாக உளளது.

கொத்தடிமை ஆவதற்கான காரணங்கள: சாதி, வகுப்பு, மதம் எனற செயற்கையான அடிப்படை களைக் கொண்டு பல்வேறு அடுக்குகளாக அமைந் துளள சமூகம், சமீனதாரி (Zamindari) முறையின் கீழ் வேளாண் மக்களிடம் கடுமையான வாரம் வசூலிக்கப்பட்டமை; நில உடைமையாளாகள் வேறு

இடங்களில் இருந்துகொண்டு வாரம் வசூலிப்பது; நிலமும் பிற உடைமைகளும் நியாயமற்ற முறையில் வழங்கப்பட்டிருப்பது; நிலையான வேலைக்கு வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பது; சட்டங்களுக்காகவும் வீட்டுச் செலவுகளுக்காகவும் நிலத்தை அடைமானம் வைத்துக் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமையினால் சிறு நில உடைமையாளர்கள நிலமற்ற வேளாண் தொழிலாளர்களாக மாறியது; பங்கு வாரதாரர்களைப் பதிவு செய்து வைக்காத காரணத்தால், அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டுப் படிப்படியாக ஏழையானமை போன்றவையெல்லாம் கொத்தடிமையானதற்கான காரணங்கள் எனபது ஆய்வு செய்த அறிஞர்கள், அரசு ஆகியோரின் கணிப்பாகும்.

கொத்தடிமைகளைக் கண்டறிதல்: கொத்தடிமை முறைச் (ஒழிப்பு)சட்டம், இயறறப்பட்டுப் பத்தாண்டுகள் ஆகிவிட்டபோதிலும் இன்னமும் கொத்தடிமைகளைக் கண்டறிவதற்கான தகக வழிமுறை ஒன்று உருவாக்கப்படவில்லை. சட்டத்தை அமுல் செய்ய வேணடிய அதிகாரிகள் இதறகுத் தெளிவான வழிகாட்டி நெறிகள் இல்லாததால் செய்வதறியாமல திகைக்கிறார்கள. சில பருவங்களிலும், குறுகிய காலத்துக்கும் நடப்பிலிருக்கும் கொத்தடிமை முறையையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்ச் சேர்பபதா, இல்லையா என்பது பற்றி இன்னமும் விவாதம் தொடர்ந்து வருகிறது. எனவேதான் மாநிலஙகளிலிருந்து கிடைத்துள்ள தகவல்களும், பிற சமூகநல நிறுவனங்களின் மதிப்பீடும எணணிக்கையில் வேறுபாடு கொண்டிருக்கின்றன.

அரசு நிருவாக இயந்திரம் மட்டுமே இந்த வேலையை நிறைவேற்றிட இயலாது. எனவே, கொத்தடிமைகளைக் கணடறிவதில, ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், 1986-ஆம் ஆணடு 20-அம்சத திட்டமும் எதிர்பாாப்பது போலத் தொண்டு நிறுவனஙகளும ஈடுபடுகின்றன. மாநிலஙகளிலிருந்து கிடைத்த தகவலகளின்படி நவம்பா 1986 வரை 2,13,465 கொததடிமைகள் இந்தியாவில கண்டறியப்பட்டுளளனா் பததுமாநிலஙகளில மொத்தம் 26.17 இலட்சம கொததடிமைகள உள்ளனரெனக் காந்தி அமைதி நிறுவனம் (திசம்பர், 1978) மதிப்பிட்டிருக்கிறது. தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனததின 32-ஆம் சுறறு மதிப்பீடுகள் (சூலை 1977-சூன் 1978) 15 மாநிலங்களில் 3.45 இலட்சம் கொத்தடிமைகள உள்ளனரெனக் கணக்கிட்டுள்ளன.

பின்வரும் அட்டவணை மாநில வாரியான புளளி விவரத்தை அளிககிறது

வரிசை எண	மாநிலம்	30.11.86 அனறு உளளபடி மாநில அரசுகளால் கணடறியப் பட்டவர்கள்	தேசிய மாதிரி ஆய்வின மதிப்பீடு	காந்தி அமைதி நிறுவனததின் மதிப்பீடு
1.	ஆந்திரப்பிரதேசம்	24,788	7,300	3,25,000
2.	பீகார்	11,729	1,02,400	1,11,000
3.	அசாம்		4,400	..
4	குசராத்து	62	4,200	1,71,000
5.	அரியானா	295	12,900	..
6.	இமாசலப்பிரதேசம்	...	.	.
7.	சம்மு-காசுமீர்	...	900	...
8.	கர்நாடகம்	62,689	14,100	1,93,000
9.	கேரளம்	823	400	.
10.	மத்தியபிரதேசம்	5,627	1,16,200	5,00,000
11.	மகாராட்டிரம்	740	4,300	1,00,000

12.	மணிப்பூர்	..	...	...
13.	மேகாலயா	...	...	...
14.	நாகாலாந்து	..	..	...
15.	ஒரிசா	43,947	5,400	3,50,000
16.	பஞ்சாபு	...	4,300	.
17,	இராசசுத்தான்	6,890	2,400	67,000
18.	தமிழ்நாடு	33,180	12,500	2,50,000
19.	திரிபுரா		.	..
20.	உத்தரப்பிரதேசம்	22,695	31,700	5,50,000
21.	மேற்கு வங்காளம்	..	21,600	..
22.	யூனியன் பிரதேசங்கள்	.	.	
		2,13,465	3,45,000	26,17,000

இவ்வாறு பெருகிவரும் கொத்தடிமை முறையை ஒழிப்பதற்கு, அரசின சட்டத்துடன் வாழ்வியல் அடிப் படையில் மட்டுமன்றி உளவியல் அடிப்படையிலும் மறுவாழ்வு அளிக்கப்படவேணடியுள்ளது. ஏனெனில் கொத்தடிமை என்று கண்டறியப்பட்டு விடுவிக்கப்படு கிறவர் ஒரு விடுதலை உலகில் காலடி எடுத்து வைக் கிறார். ஆனால், அந்த விடுதலையுடன் கூடவே வரும் பாதுகாப்பற்ற நிலைமையை எதிர்கொள்ளும் திறன் அவருக்கு இல்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் விடுவிக்கப் பட்ட கொத்தடிமை, தமக்குப் பொருளாதார ஆத ரவு ஏதேனும் கிடைக்கும் என்ற உறுதி அளிக்கப் பட்டாலன்றிப் பழைய முதலாளியிடம் திரும்பிப் போய்விடவே விரும்புவார்.

தொணடு நிறுவனங்கள் இத்துறையில மேலும் ஆழ்ந்து அக்கறை காட்டவேணடும். அவர்களுடைய பணி சீராகவும் சிறப்பாகவும் அமைய மாநில அரசு களும் தக்க ஏறபாடுகளைச் செய்யவேண்டும். கொத் தடிமைகளைக் கண்டுபிடித்து அவாகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பது மாநில அரசுகளின் கட்டாயக் கடமை. இதைச் செய்வதில் முறையான அக்கறையும், முனைப் பான தீவிரமும் மாநில அரசுகளால் காட்டப்பட வேண்டும். மேலும் சரியான மறுவாழ்வு அளிக்கப்பட் டால் மட்டுமே கொத்தடிமை முறையினை ஒழிக்க முடியும்.

மறுவாழ்வும் அரசின் நடவடிக்கைகளும்: கொத் தடிமைகளின் மீட்சிககு அரசு பலவழிகளில் முயற்சி செய்து வருகிறது. அவர்களின் மறுவாழ்வுக்காக உயர்நீதி மன்றத்தின் கொத்தடிமை ஆய்வு ஆணை யர், புது வாழ்வைத் தொடங்குவதற்கு உதவியான குறுகிய கால நடவடிக்கைகளுக்காக வீட்டு மனையும் வீடுகட்டிக் கொளள உதவியும் அளிப்பது, வேளாண்மை செய்வதற்கு நிலம், மாடுகள, இடு பொருள்கள் அளிப்பது, அரசு விதித்த குறைந்த அளவு ஊதியமாவது கிடைக்கும் வகையில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது போன்ற உதவிகள்; இறுதியாக நீண்டகால நடவடிக்கைகளுக்காக, நில முன்னேற்றம் (பாசன வசதி உள்பட), குறுகிய கால, நீணடகாலக் கடன்கள் அளித்தல், கால்நடைச் சேவைகள், காப் பீட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் புதிய திறமைகளை வளர்த்தல், சிறு அளவு வேளாண்மைப் பொருள் களுக்கும் காட்டுப் பொருள்களுக்கும் விலை ஆதரவு, வயது வந்தோர் கல்வி, குழந்தைகளுக்கு முறையான கல்வி, சுகாதாரப் பணிகள், மக்கள உரிமைகள பாது காப்பு ஆகியவை இடம்பெறுதல் போன்ற உடனடி யான வாழ்க்கைத் தேவைகளை விடுதலை பெற்ற தும் கொத்தடிமைகளுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்.

கொத்தடிமைகளைக் கண்டுபிடித்து விடுவிக்கப் பட்டபின் அவர்கள் வேறுவேலை பெறுவது என்பது அவ்வளவு எளிமையானதன்று. வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இருந்தாலும் கிராமப்புறங்களில் ஏற்கெனவே வேளாண்மைக் கூலிகள் எண்ணற்றவர்கள் இருப்பதால் வேளாண்மைப் பருவத்தில் மட்டுமே

ஏதாவது வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு. எனவே மறுவாழ்வு வசதிகள் உடனடியாக செய்து தர மத்திய அரசு 1978-79-இல் திட்டம் ஒன்றினைத் தயாரித்து நிதி உதவி அளிக்கிறது. விடுவிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கொத்தடிமைக்கும் தலா 4,000 உருபாய் வரை நிதி உதவி அளிக்கிறது. இந்தத் தொகை 1986-பிப்பிரவரியிலிருந்து 6250/- உருபாயாக உயர்த்தப் பட்டது. மத்திய அரசு பாதிப்பங்கையும்; மாநில அரசு பாதிப் பங்கையும் ஏற்கின்றன. இப்பண உதவி கள் போக வேலை வாய்ப்புத் தொடர்பான பணி களையும் அரசு செல்கிறது.

கொத்தடிமைகளைக் கண்டறிதல்; அவர்களை விடுவித்தல்; சட்டப்படி குற்றவாளியாவோர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தல்; மாவட்ட, கோட்ட மட்டங் களில் கண்காணிப்புக் குழுக்கள் அமைத்து அவற்றின் கூட்டங்களைத் தவறாது நடத்துதல; சட்டத்தின் 21-ஆம் பிரிவின்படி நிருவாகவியல் நீதிபதிகளுக்கு நீதியியல் நீதிபதிகளின் அதிகாரம் அளிததல்; சட்ட விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பதிவேடுகளை வைத் திருத்தல்; மறுவாழ்வு அளித்தல்; மறற வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுடன் ஒருங்கிணைத்தல் போன றவை 20 அம்சத் திட்டத்தின கொத்தடிமைகள் மறுவாழ்வுத் திட்டச்செயல்களாகும்.

கொத்தடிமை முறை (ஒழிப்பு)ச் சட்டம் இயற்றப் பட்ட பின்னர்க கண்டுபிடிககப்பட்டு, விடுவிக்கப்பட்ட வர்கள், மறுவாழ்வு அளிக்கப் பெற்றவர்கள் ஆகி யோர் பட்டியல் பின்வருமாறு:

இவ்வாறான மறுவாழ்விற்குத் திட்டக் குழுவின் திட்ட மதிப்பீட்டுக் குழு, 1979 சனவரி மாதம் ஒரு மதிப்பீட்டு ஆய்வைத் தொடங்கி, முதலில கோட்ட, மாவட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டது. இதன் அறிககை 1984 மார்ச்சு மாதம் வெளியிடப்பட்டது. மதிப்பீட் டின் தொடர்ச்சியாகச் செயல் திட்டங்களும் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளன. அவை இன்றுவரை நீடிககின்றன. இருப்பினும், கொத்தடிமை முறை இந்தியாவில் அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ளது.

கொத்தடிமை முறையை ஒழிப்பது என்பது எளிய செயல் அன்று. ஏனெனில், பொருளாதார அடிப்படையில் பின்தங்கியதாகக் கருதப்படும் ஒன் றிரண்டு மாநிலங்களில் மட்டுமே இவை இருப்ப தாகக் கூறமுடியாது சட்ட, சமூக, உளவியல் போனறு பல முனைகளிலிருந்து இசசிக்கலை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். மக்களாட்சி முறையுள்ள இந்தியாவில் கொத்தடிமைகளுக்கு இடம் இல்லை எனபதைச் சுரணடல்காரர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண் டும். சுரணடப்படுபவர்கள் வற்புறுத்தலுக்குப் பணி யாதவாறு தங்களுக்குள் ஓர் ஒழுங்கான முறையைக் கடைப்பிடிக்கும்படி அறிவுறுத்த வேண்டும். சட்டம் அவர்களுக்கு உதவிட எப்பொழுதும் தயாராக இருப் பதை அவர்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். சட்டத் தின் உதவியுடன் மீட்கப்பட்டுள்ள அவர்கள மீண்டும் அதே இடத்திற்குத் திரும்பிவிடாமல் பாாத்துக் கொள்ளவேண்டும.

இது சம்பந்தமான புதிய திட்டவட்டமான கருத்துகளைத் தோற்றுவித்து, மனிதவளச் சுரண்

ஆண்டு	கண்டுபிடித்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள்	மறுவாழ்வு பெற்றவர்கள்
1977	1,02,060	23,728
1978	1,18,844	83,249
1979	தகவல் இல்லை	தகவல் இல்லை
1980	1,20,971	1,03,707
1981	1,33,553	1,09,781
1982	1,52,338	1,11,769
1983	1,63,245	1,16,917
1984	1,73,814	1,31,407
1985	1,94,263	1,44,284

டலை நிறுததும பணியில் அறிவார்நத, மனிதாபி மானம் உள்ள மக்களை ஈடுபடுத்தவேணடும். செல் வாககும் பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் அனுதாபமும் உள் ளவர்கள சமூகத்திலிருந்து இநதக கறையைப் போக்கு வதற்கு உதவவேண்டும். சட்டமன்றஙகள் இயற்றும் சட்டங்களை அரசு செயறபடுத்துகிறது. இச்சட்டத் தின் எந்த மீறலையும் சட்டத்தை மதிக்கும் மககள் அரசாங்கத்தின கவனத்திற்குக கொண்டுவர வேண் டும். மேலும் அரசு, இககொத்தடிமைச் சிக்கலைச் சமாளிப்பதற்குத் தனிப்பட்ட கவனம், தளராத ஆர்வம், தொண்டு உள்ளம் போன்றவைகளைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். பூ.த.

கொப்பத்துப் பரணி: கொப்பத்துப் பரணி மறைந்து போன தமிழ் நூலகளுள் ஒன்றாகும். கிருட் டிணா நதிககரையில் கொப்பம் என்னும் ஊரில் இரணடாம் இராசேந்திர சோழன் மேலைச் சாளுக் கிய மனனன் ஆகவமல்லனுடன நடத்திய போர் குறித்து இந்நூல் கூறுகிறது என்பர். அப்போரை நடத்தியவன் முதல் இராசேந்திர சோழனுடைய முதற் புதல்வனும் அவனுக்குப்பின பட்டம் எய்திய வனுமான முதல் இராசாதிராசன் ஆவான். அம் மன் னன் போர்க்களதது இறுநதுபடவே அவன் தம்பி யாகிய இரணடாம் இராசேந்திரன் போர்க்களத்தே முடிசூடிககொணடு தொடர்ந்து போரை நடத்தி வெற்றி பெற்றான். பின்னர்ச்சாளுக்கியர் நகரமாகிய கொல்லாபுரத்தில் வெற்றித்தூண ஒன்றை நிறுவி விட்டுப் போரிற் கிடைத்த பல்வகைப் பொருளகளை யும், பட்டத்து யானைகளையும், மாற்றான் தேவி மாரையும் கைப்பறறிக் கொண்டு தன் தலைநகராகிய கங்கைகொண்ட சோழபுரத்துக்குத் திரும்பினான். இம்மன்னனின் கொப்பத்து வெற்றியைத் 'திருமாது புவியெனும்' எனத் தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்தியும், வீர சோழிய உரையில் மேற்கோளாக இடம்பெறும் பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தமும் சிறப்பித்துக் கூறு கின்றன. கலிங்கத்துப் பரணியும், 'கொலை யானை, பப்பத்து ஒருபசிப்பேய் பற்ற ஒருபரணி, கொப்பத்து ஒரு களிற்றாற் கொணட கோன்', (இராச. உலா வரிகள் 46-48) 'பற்றலரை, வெப்பத்து அடுகளத்து வேழங்கள் ஆயிரமும், கொப்பத்து ஒருகளிறறாற் கொண்டகோன்' (விக். உலா வரிகள் 38-40) என்று ஒட்டககூத்தரின் உலாநூல்களும் இரண்டாம் இராசேந்திரனின் கொப்பத்துப் போர்க்குறித்துக குறிப்பிடுகினறன. கொப்பத்து வெற்றி குறித்தமைந்த இப்பரணி பாடினார் வரலாறு எதுவும் அறிதற் கில்லை. இரா.செ.

கொப்பம்: கிருட்டிணா ஆற்றங்கரையில் உள்ள கோலாப்பூருக்கு (Kolhapur) தெற்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கிட்ராபூர் (Kidrapur) பழங் காலத்தில் கொப்பம் என்று வழங்கப்பட்டது. சிலர் கிருட்டிணா நதிக்கரையில் மாசுகிக்கு அருகில் உளள கொப்பலைக்(Kopbal) கொப்பம் எனக் கருதுகின்ற னர். இங்கு ஒரு புனித தீர்த்தம் இருநதது. தீர்த் தத்தை அடுத்துக் கொப்பேசுரர் கோயிலும உளளது. 'செப்பருந்தீர்த்தக் கொப்பத்து' என்று கல்வெட்டு குறிப்பிடுவதால், இது புணணிய நீராடும் தலம் என் பது புலனாகிறது. கொப்பத்தில் பிற்காலச் சோழருக் கும் மேலைச்சாளுக்கியருக்கும் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. தென்னிந்திய வாலாற்றில் கொப்பப் போர் (கி.பி. 1054) குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

கொப்பப் போர்: முதலாம் இராசாதிராச சோழன் (கி.பி. 1044-54) தன் தம்பி இராசேந்திரனுடன் மேலைச் சாளுக்கியர்மீது படையெடுத்துச் சென் றான். சோழப்படை இரட்டமண்டலத்தைத தாக்கிப் போரைத் தொடங்கியது. இருபடைகளும் கொப்பம் எனனுமிடத்தில் அணிவகுத்து நின்றன. மேலைச் சாளுக்கிய வேந்தன் சோமேசுவர ஆகவமல்லன் போர்க்களத்திற்கு வரவில்லை; அவன் மைந்தர்களே படைத்தலைமை ஏற்றனர். இருதிறத்தாருக்கும் கடும்போர் நடந்தது இராசாதிராசன் முனனணியில் நின்று போர்புரிந்தான். சோழர் படை முன்னேறியது, சாளுக்கியர் திணறினர். இந்நிலையில் சாளுக்கிய வில்லாளர்கள், யானை மீது அமர்ந்து மும்முரமாகப் போர் செய்து கொண்டிருநத இராசாதிராசன் மீது குறிவைத்தனர்; அம்பெய்தனர். அமபுகளால் துளைக் கப்பட்ட சோழவேந்தன் யானைமீது சாய்நதான்; இறந்தான். தலைவனை இழந்த சோழர் படை குழப் பத்தில் ஆழ்ந்தது. சாளுக்கியப் படை இதையே தகக தருணமாகக் கொண்டு முன்னேறியது, சோழர்படை சிதறி ஓடத் தலைப்பட்டது. இதனைக் கணணுறற இரண்டாம் இராசேந்திரன் சில கணங்களுக்குள் நிலை மையைச் சமாளித்தான். போர்க்களத்திலேயே மணி முடி தரித்தான்;படைத்தலைமை ஏற்றான்; தம் வீரர் களை உற்சாகப்படுத்தினான. புதிய வீர மனனனைப் பெற்ற சோழவீரர்கள் புத்துணர்ச்சி பெறறனர்; முனைப்புடன் போர்புரிந்து எதிரிகளைத் தோற்கடித் தனர். சாளுக்கியர் பெறவிருந்த வெற்றி, சோழர் பக் கம் மாறியது. சாளுக்கியரின் கடைசி இளவரசனான சயசிங்கன் போர்க்களத்தில் மாண்டான்.

கொப்பத்துப் போரில் இறந்த சோழ வேந்தன் இராசாதிராசன், 'கல்யாணபுரமும் கொல்லாபுரமும் எறிந்து யானை மேல் துஞ்சின உடையார் திரு. விசய ராசேநதிர தேவர்' எனறு கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளான். கலிங்கத்துப்பரணி, இராசராச சோழனுலா, விக்கிரம சோழனுலா ஆகிய தமிழிலக்

கியங்கள் கொப்பத்தில் வென்ற சோழனைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றன.

'ஒரு களிற்றின்மேல் வரு களிற்றை ஒத்து
உலக முயக்கொளப் பொருது கொப்பையில்
பொரு களத்திலே முடிகவித்தவன்' என்று

செயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணியில் இராசேந்திரனின் வீரத்தைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார்.

இராசாதிராசனுடைய கொப்பத்துப் போரினால் சோழர்கட்கு அரசியல் ஆதாயம் கிடைத்ததாகக் கூறுதல் இயலாது. சாளுக்கியர் தோற்கடிககப்பட்ட போதிலும், அவர்களின் அரசியல் வலிமை தகர்க்கப் படவில்லை. ம.இ.

துணை நூல்கள்:

அப்பாத்துரை, கா., தென்னாட்டுப் போாககளங்கள, அலமேலு நிலையம், சென்னை.

Sastri, K.A.N., The History of South India, Oxford University Press, Madras.

கொமன்சீ இந்தியர் வட அமெரிக்க இந்தியப் பழஙகுடியினர். இவர்கள ஆக்லகாமா மாநிலத்தில் கொமனசீ மாவட்டத்தில வாழ்கினறனர். கொமனசீ (Comanche) பழங்குடியினர் உத்தோ அசுதெக்கு (Uto-Aztec) மொழிக் குடும்பத்தின் சொசோனிய (Shoshonean) மொழிப் பிரிவைச சோந்த கிளை மொழியைப் பேசுகின்றனர். இவாகளின் எண்ணிக்கை 7,000 க்கும் மேற்பட்டதாகும்.

கொமன்சீ குடியிருப்பு

வேட்டைத் தொழிலை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை முதன்மையாகக் கொண்டிருந்த இவர்கள, பின்னர் வட அமெரிக்காவின் தெற்கிலுள்ள சமவெளிகளில் எருமைகளை மேய்க்கவும் தொடங்கினர். இப்பகுதிக்கு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுபானியர்கள் (Spaniards) வந்தனர். வநதவர்களிடம் குதிரை வளர்ப்பதையும் அவற்றை வாணிகம் செய்து வாழும் முறையையும் இவர்கள் கற்றுக் கொண்டனர். இவர்கள கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில வலுவான பழஙகுடியினராயினர், தம் படைப்பலத்தையும் போர்த் திறனையும் கொண்டு, அணடைய பழங்குடியினரையும் வெள்ளையரையும் எதிர்தது நின்று, தஙகள் நிலஙகளைத் தஙக வைத்துக் கொணடனர். பின்னர், கி.பி. 1867இல் கொமன்சீவினர் தென்மேற்கு ஆக்லகாமா மாநிலத்தின தெனமேற்குப் பகுதியில் குடியேற ஒப்புக் கொண்டனர். அமெரிக்க அரசு ஒவ்வொருவருக்கும் 160 ஏக்கா நிலம் கொடுத்தது. நிலததில் பயிரிடுவதை விரும்பாதவர்கள வெள்ளையரிடமும் அண்டைய பழஙகுடியினரிடமும் அதை விற்றோ குத்தகைககுக் கொடுத்தோ நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொணடனா. இன்று இவர்களின் நிலத்தின் பரப்பு சற்றேறக் குறைய 4,500 ஏக்கர் ஆகும. இந் நிலஙகளில் அப்பாசசி (Apache), கியாவா (Kiowa) இந்தியர் ஆகியோருக்கும் பங்குணடு.

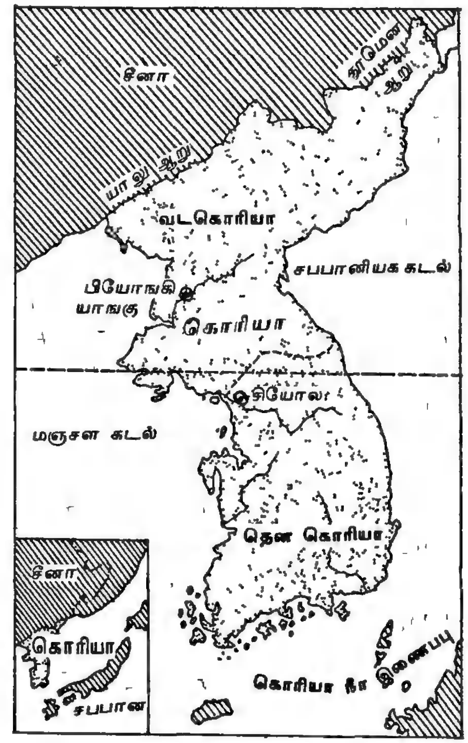
கொமன்சீ இந்தியர்கள வயோமிஙகு சொசோனி (Wyoming Shoshoni) இனத்தவர் வழிவந்தவர்கள. இவர்களின் வீடுகள கூம்பு வடிவிலானவை; ஒரே நுழைவாயிலைக கொணடவை. ஒவவொரு குடியிருப்பிலும் 20 முதல் 50 வீடுகள் இருக்கும். கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு இவர்களிடையே இலலை. இவர்கள கி.பி. 1874 ககு முன் பன்னிரண்டு தனித்தனியான வட்டாரக் குழுக்களாகப் பிரிவுற்று வாழ்ந்தனர். இக்குழுவினர் குலம், கால்வழி, குழுத் தலைவன், ஆட்சி முறை ஆகியன ஏதுமின்றி வாழ்ந்தனர். இவர்கள எருமை இறைசசியை மிகுதியாக உணகினறனர். இக்காலத்தில் இவாகள ஞாயிறு நடன விழாவைக் கொணடாடவில்லை. இசுபானியர்களிடமிருந்து குதிரை வளர்க்கும் தொழிலைக் கற்ற பினனரே, இவாகளின் பொருளாதாரம் மாறியது. இன்றைய கொமனசீ மக்கள் வேளாணமை, வாணிகம், தொழில் துறைகள முதலானவற்றில் பெருமளவில் ஈடுபட்டுள ளனர். சீ.ப.

கொயிம்பிரா ஐரோப்பாவில் போர்ச்சுகல் நாட்டிலுளள ஒரு மாவட்டம் இது அந்நாட்டின் பேயிர லிட்டோரல் (Beira - Litoral) மாநிலத்தின் நடுப்பகுதியில் உளளது. இங்குப் பாயும் முக்கியமான ஆறு மோணடேகூ (Mondego). இதன்கரையில்

கொயிம்பிரா (Coimbra) என்ற ஒரு நகரம் மாநிலத்திற்கும் மாவட்டத்திற்கும் தலைநகராக விளங்குகிறது. இலிசுபனுக்கும் (Lisbon) இந்நகருக்கும் இடையே உள்ள தொலைவு 184 கி.மீ. இந்நகரம் கி.பி. 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் போர்ச்சுகல் நாட்டுக்கே தலைநகராக இருந்தது. பல கல்வி நிலையங்களும் பாண்டங்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் இங்கு உள்ளன. பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இந்நகரம் சிறப்புப் பெற்று வந்துளது. அரசன் தினீசு (Diniz) இலிசுபனில் கி.பி. 1209-ஆம் ஆண்டில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்தான். பிறகு இது கொயிம்பிராவுக்கு கி.பி. 1540-இல் மாற்றப்பட்டுள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகம் புகழ வாய்ந்தது. தெ.பா.

கொரியலேனசு, கையசு மார்க்கசு: பண்டைய உரோமானியக குடியரசு பல அருந்தலைவர்களைப் பெற்றிருந்தது. ஆங்கிலக் கவிஞர் சேக்சுபியர் (Shakespeare) எழுதிய 'கொரியலேனசு' என்னும் நாடகத் தலைவனான கொரியலேனசு (Corialanus) ஓர் உரோமானியத் தலைமை இராணுவ வீரன்; உயர்குலப் பிரபுக்களுள் இவனும் ஒருவன். இவன் கி.மு. 491-இல் பொது மக்கள சீற்றத்துக்கு ஆளாகி நாடு கடத்தப்பட்டான். கொரியலேனசு உரோமர்களின் பகைவர்களாகிய வால்சியரிடம் அடைக்கலம் புகுநது, அவர்களுடைய படை உதவியுடன் உரோம் நகரைத் தாக்கினான். உரோமை அழித்துவிட வேண்டாம் என்று அவன் குடும்பத்தினர் வேண்டிக் கொணடனர். அவர்களை மகிழ்விக்க உரோமை அழிக்காமல் விட்டான். தெ.பா.

கொரியா கிழக்கு ஆசியாவில உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு முந்நீரகம். இது மேற்கில் மஞ்சள் கடலாலும், தெற்கில் கொரியக் கடல்களாலும், கிழக்கில் சப்பானியக் கடலாலும், வடக்கில யாலு, தூமென ஆறுகளாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி. 668-ஆம் ஆண்டு முதல் சிலலா (Silla) மரபு ஆட்சியின்கீழ் ஒரே அரசாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பகுதியில் சீனா ஆதிக்கம் செலுத்தத் தலைப்பட்டது. ஆனால், கி.பி. 1895-இல கொரியாவின் சுதநதிரத்தைச் சீனா ஏற்றுக் கொணடது. கொரியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையே கி.பி. 1882-இல வாணிக உடன்படிககைகள் ஏற்பட்டன. இவற்றைத் தொடர்ந்து செருமனியும் இங்கிலாந்தும் அடுத்த ஆண்டில் கொரியாவுடன் வாணிக ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொண்டன. உருசிய-சப்பானியப் போருக்குப் பிறகு 1904-05-இல் கொரியா சப்பானியரின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்தது. சப்பான் 1910-ஆம் ஆணடில் கொரியாவைத் தன்னுடன் இணைத்துக்

கொரியா

கொண்டு, அங்கு கி.பி. 1392-முதல் நிலவிய 'இ' (YI) குலத்தின் ஆட்சியை முடிவுறச் செய்தது. சப்பான் 1945-இல் வீழ்ச்சியுற்றதும், அமெரிக்கப்படையினரும் உருசியப் படையினரும் கொரியாவினுட் புகுநது அங்கே இருந்த சப்பானியப் படையைச் சரணடையச் செய்வதற்காக இராணுவ வசதியின் பொருட்டுக் கொரியாவை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டனர். 38-ஆம் குறுக்கு அளவுக்கோடு கொரியாவை இரண்டாகப் பிரித்தது. கொரியாவின் பிற்கால நிலையைப் பற்றி முடிவு செய்ய அமெரிக்காவும் உருசியாவும் பலமுறை கூடிப் பேசியும் பேச்சுகள பலனளிக்கவில்லை.

வடகொரியப் படைகள் 1950-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத்தில் முப்பத்தெட்டாம் கோட்டைக் கடந்து தென் கொரியாவில் நுழைந்தன. உடனே ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்புக்குழுச் சபை கொரியாக் குடியரசுக்கு உதவி செய்ய முனவருமாறு உறுப்பு நாடுகளுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. ஐ.நா. படைகள் அவ்வழைப்பின்படி புறப்பட்டன. அவை மஞ்சூரியா எல்லைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, வடகொரியர்களுக்கு உதவியாகச்சீனாதன் துருப்புகளை அனுப்பியது. எனினும், 1951-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதத்தில் ஐ.நா. படைகள் 38-ஆம் குறுக்கு அளவுக்

கோட்டை மீட்டுக் கொண்டன. பாதுகாப்புக்குழு வின் தலைவர் மாலிக்கு அதே ஆண்டு சூன் மாதத் தில் போர் நிறுத்தத்திற்கான கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அதன் விளைவாக 1953-ஆம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் ஓர் உடன்பாடு செய்து கொள்ளப்பட்டது. அடுத்த மாதத்தில் அமெரிக்கா வும் கொரியாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று பாதுகாப்பு உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டன. அந்த உடன் பாடு 1956-இல் விரிவுபடுத்தப்பெற்று ஒன்றுடன் ஒன்று நட்பை வளர்த்துக் கொள்வதென்றும், வாணி கம், கடல் போக்குவரத்து ஆகியவற்றில் உதவி செய்து கொள்வதென்றும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. பின்னர் வடகொரியாவையும் தென் கொரியாவையும் ஒன்றாக இணைக்கப் பல முயற்சி கள் நடைபெற்றும் பயனில்லை. அதனால் 1976-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் வடகொரியாவும் ஐ.நா. சபையும் இணைந்து செய்து கொண்ட ஏற் பாட்டின்படி இரண்டு கொரியாக்களையும் பிரிக்கும் இடைவெளியாக, 850 மீட்டர் வட்ட அளவுள்ள நிலப் பரப்பு பொதுப் பாதுகாப்புக்குட்பட்டு அமையப் பெற்றது.

வடகொரியா: வடகொரியாவுக்குச் சென்ற உருசியர் 1945-ஆம் ஆண்டு பொது உடைமை அரசை அங்கே அமைத்தனர். புதிதாக அமைக்கப் பெற்ற கொரியப் பொது உடைமைக் கட்சி, புதிய தேசிய கட்சி யுடன இணைந்ததால் கொரிய உழைப்பாளர் கட்சி உருவாகியது. பிறகு அக்கட்சி மற்றவர்களையும் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு, ஐக்கியக்குடி யாட்சி நாட்டுப்பற்று முன்னணி என்ற பெயருடன் 1946 -ஆம் ஆண்டு முதல இயங்கத் தொடங்கியது. பொது உடைமைக் கட்சியினர் 1948-ஆம் ஆண்டு கொரியா வில் தேர்தல்களுக்கு ஏறபாடு செய்து, உயர்நிலைச சட்டசபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க முற்பட்டனர். வடகொரியாவில் 212 உறுப்பினர் களும், அமெரிக்காவுக்குக் கட்டுப்பட்ட தெனகொரி யாவில் 360 உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். இரண்டு கொரியாக்களுக்குமிடையே 1980-இல் ஒற்றுமைப் பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும் தொடங்கின. ஆனால், பயன் எதுவும் ஏற்பட வில்லை. வடகொரியாவின் தலைநகர் பியோங்கி யாங்கு (Pyongyang). இந்நாடு 13 ஆட்சிப் பகுதி களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 9 மாநிலங்களை யும் பெரும் நகரங்களையும கொண்டது.

அரசியல் சட்ட அமைப்புப்படி (1972) நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படும் உயர்நிலைச் சட்ட சபைக்கு முக்கிய பங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பதினேழு வயதான நாட்டு மக்கள் யாவருக்கும் வாக்கு அளிக்கவும், தேர்தலில் வேட்பாளர்களாக இருக்கவும் உரிமை உண்டு; இங்கு 1948, 1957, 1962, 1972, 1977, 1982 ஆகிய ஆண்டு களில் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. மொத்தம் 615 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றனர். உண் மையில் நாட்டை ஆள்வது கொரியாத் தொழிலாளர் பொது உடைமைக் கட்சியே. இக்கட்சி தேர்ந்தெடுக் கும் மத்திய குழு அனைத்து அலுவல்களையும் கண் காணித்து வருகிறது. இக்கட்சியில் இரண்டு மிலியன் உறுப்பினர்களுக்கு மேல் உள்ளனர். சட்டசபையால் மூன்று ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நீதிபதிகளைக் கொண்ட மேலாண்மை நீதிமன்றம முறை வழங்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது.

சியோல் நகரம்

தென் கொரியா: சியோல் (Seoul) நகரைத் தலை நகராகக் கொண்ட தென்கொரியா, வடக்கில் மேலே கூறப்பட்ட நடுப்பொதுப்பகுதியாலும், கிழக்கில் சப் பானியக் கடலாலும், தெற்கில் கொரிய நீர்ப்பிரி வாலும் மேற்கில் மஞ்சட் கடலாலும் சூழப்பட்டுள் ளது. இதில் 11 மாநிலங்கள் உளளன. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற ஒரு தேர்வாளர் சபை குடி யரசுத் தலைவரை ஏழாணடுகட்கு ஒருமுறை தேர்ந் தெடுக்கும். அத்தலைவர் வரம்புக்குட்பட்ட நிரு வாக அதிகாரங்களையே பெற்றுள்ளார். அமைச்சர் குழுவை அவரே அமர்த்தி அதற்குத் தலைமை வகிக் கிறார். மேலும் 276 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு தேசிய சபை நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. குடியரசு நீதிக் கட்சி, குடியரசுக் கொரியாக் கட்சி, கொரியா தேசிய கட்சி முதலிய கட்சிகள் அங்கே செயலாற்றுகின்றன. மாநிலங்கள 138 மாவட்டங்களாகவும் 46 நகரங்களா கவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மை, சுரங்கத் தொழில், மீன்பிடித்தல் முதலிய தொழில்களை மக்கள் மேறகொண்டுள்ளனர். பயிர் செய்யக் கூடிய நிலம் 24.4 மிலியன் ஏக்கர்கள் இருந்தபோதிலும் 5.5 மிலியன் ஏக்காகளே பணபடுத்தப்பட்டுள்ளன. நெல், பார்லி, கோதுமை, புகையிலை முதலியன முக்கியமாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகள பல உள்ளன. சமயத் துறையில், பௌத்த சமயமும் (கி.பி. 372 முதல்), கன்பூசிய சமய மும் பலரால் பின்பற்றப்படுகின்றன. கன்பூசிய மதம் 1392 முதல் 1910 வரை அரசியல் சமயமாகவே விளங்கியது. சீனாவிலிருநது கி. பி. 18-ஆம் நூற் றாண்டில் வந்த கத்தோலிக்கர் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பினர். பினனாச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களின் (Protestant Christians) எணணிக்கை மிகுதியாயிற்று. மேலும், உயிரில்லாப் பொருள்களுக்கும் இயறகை நிகழ்ச்சிகட்கும் ஒரே ஆன்மாவைக் கற்பிக்கும் கோட்பாடு தெனகொரியாவில் காணப்படுகிறது. அங்குல் (Hangul) எனப்பெறும் கொரிய மொழி, 10 உயிரெழுத்துகளையும் 14 மெய்யெழுத்துகளையும் உடையது.

கொரியா நீர் இணைப்பு: கொரியா முந்நீரகத்தை யும் சப்பானியத் தீவான கியூசுவையும் (Kyushiu) இணைக்கும் கொரியா நீர் இணைப்பின் அகலம் 163 கி.மீ. இதன் நடுப் பகுதியில் து சூசிமா (Tsushima) என்னும் தீவு உள்ளது. தெ.பா.

கல்வி: கொரியக் குடியரசு எனப்படும் தென கொரியாவிலும், கொரிய மக்கள் சனநாயகக் குடி யரசு எனப்படும் வட கொரியாவிலும் கல்விமுறை வேறுபட்டுள்ளது.

தென்கொரியாவில் தொடக்கப்பள்ளிக கல்வி, நடுநிலைப் பள்ளிக் கல்வி, (Lower secondary education) மேனிலைப் பளளிக் கல்வி (Upper secondary education), உயர் கலவி என்னும் நான்கு நிலைகளில் கல்வி அமைந்துள்ளது. தொடக்கப்பளளியின் கல்விக் கான கால அளவு ஆறாண்டுகள. நடுநிலைப் பள்ளி யில் ஏழு, எட்டு, ஒன்பதாம் வகுப்புக்கல்வி மொத்தம் மூன்றாண்டுகளில் வழங்கப்படுகிறது. மேனிலைப் பள்ளியில் பத்து, பதினொன்று, பனனிரண்டு ஆகிய வகுப்புகள் உளளன. கல்லூரி அல்லது பலகலைக் கழகக் கல்வி மொத்தம் நான்காண்டுகளில் அளிக்கப் படுகிறது.

மேனிலைப் பள்ளியில் பொதுக்கல்வி (General) education) தொழிற்கல்வி (Vocational education) என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. தொழிற்கல்விப் பிரிவில் வேளாண்மை, வணிகம், மீன்பிடித்தல் போன்ற தொழில்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இவை தவிரத் தொழிற்கல்வியும் பொதுக்கல்வியும் ஒரே வளாகத் தில் கற்பிக்கப்படும் பல்வகைப்பயிற்சிப் பள்ளிகளும் (Comprehensive Schools) உள்ளன.

பதின்மூன்று, பதினான்கு ஆகிய இரண்டு வகுப்பு கள் மட்டும் உள்ள கல்லூரிகள் இளநிலைக் கல்லூரி கள் (Junior Colleges) என்றும், பதின்மூன்றிலிருந்து பதினாறு வகுப்புகள் வரையிலுள்ள கல்லூரிகள முது நிலைக் கல்லூரிகள் (Senior Colleges) எனவும் வழங் கப்படுகின்றன. இதன் பிறகு முதுநிலை, ஆய்வுப் பட்டத்திற்கான கல்வி பல்கலைக்கழகத்தில் வழங்கப் படுகிறது. ஒரு திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் (Open University) 1982-இல் தொடங்கப்பெற்றது.

தென்கொரியா தனது தேசிய வருமானத்தில் 3 விழுக்காட்டினைக் கல்விக்காகச் செலவு செய் கிறது.

வடகொரியாவில் நான்காண்டு மக்கள் பள்ளி (People's School), ஐந்தாண்டு நடுநிலைப்பள்ளி, ஈராண்டு உயர்நிலைப்பள்ளி, நான்காணடு கல்லூரிக் கல்வி எனக் கல்வியானது நான்கு நிலைகளில் வழங்கப்படுகின்றது. கல்வியானது 7-இலிருந்து 15 வயது வரை (அதாவது நடு நிலைப்பள்ளிக் கல்வி வரை) குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. மேனிலைக் கல்வி பொதுக் கல்வி, தொழிற்கல்வியென வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உயர்கல்விப் பொறுப்பை வடகொரியாவில் உள்ள ஒரே பல்கலைக்கழகமான கிம் இல் சுங்கு பல்கலைக் கழகமும் (Kim Il Sung University) பிற கல்லூரிகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. வயதுவந்தோர் கல்வி மாலைவேளைப் பள்ளிகளிலும், தொழிலாளர் கல்விதொழிற்சாலைகளிலும் அளிக் கப்படுகின்றன. வயதுவந்தோர் கலவியில் பொது வாகப் பொதுவுடைமைக கோட்பாடு (Communist Ideology) கற்றுத்தரப்படுகிறது. எஸ.த.

துணை நூல்கள்:

Kim, J.J., Communist Policies in North Korea, New York, 1975.

Lee, C.S., The Korean Workers' Party: A Short History, Stanford, 1978.

Wright, E.R. Korean Politics in Transition, University of Washington Press, 1976.

கொரில்லாப் போர்முறை: போர்களில், பல காலங்களில், நேர்முகப் போர் புரிவதன்றிக் கொரில லாப் (Guerilla) போர்முறை கையாளப்பட்டுள்ள தைக் காணலாம். பகைவர்களைத் தாக்கப் போது மான படைவலிமை இல்லாதவர்கள் இம்முறையைப் பெரும்பாலும் கையாளுவர். தேசிய இயக்கங்கள் தொடர்பான கிளர்ச்சிகளிலும் இம்முறை பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சில காலங்களில் போரில் செயலாற்றும் இராணுவத்துக்கு உதவியாகக் கொரில்லா முறைகையாளப்பட்டிருக்கிறது. மறைந திருந்து எதிரியைத் தாக்குவதும், முன்னறிவிப்பின்றித் திடீர்த் தாக்குதல் நிகழ்த்துவதும், கும்பல் கும்பலாக வும் தனித்தனியாகவும், எவ்வித சட்டதிட்டங் களுக்கும் உட்படாமல், எவ்வகையிலாவது பகை வர்களுககுத் தொல்லைகள் தருவதும், முற்றுகை யிடும் அல்லது தாக்கும் படையினருக்கு ஒத்துககொள் ளாத தட்பவெப்ப நிலைப் பகுதிகளுக்கு அவர்களை இழுத்துச் செல்ல முயலுதலும் கொரில்லாப் போர் முறையின் சில கூறுகளாகும். இம்முறையின வெற்றி பல சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட் டாக, தட்ப வெப்பநிலை, போரிடும் இடங்கள பொது மக்கள ஆதரவு முதலியன சிறப்பாகக் குறிப பிடத்தக்கவை. பல போர்களில், பெருமளவிலோ சிறிய அளவிலோ இம்முறை கையாளப்பட்டது, எடுத்துக்காட்டாக, ஔரங்கசீபை எதிர்க்க சிவாசி (Shivaji) கையாணட முறையும், நெப்போலியனை எதிர்க்க கி.பி. 1806-ஆம் ஆண்டில செருமானியர் பெர்லின் நகரில கையாணட சில முறைகளும், உரு சியர் கி பி 1812-இல நெப்போலியனின் உருசியப் படையெழுசசிக காலத்தில பினபற்றிய முறைகளும், அயாலாநது, உருமேனியா, பலகேரியா, கிரீசு முத லிய நாடுகளில் நடந்த விடுதலைப் போர்களில் பின பற்றப்பட்ட முறைகளும், அமெரிக்க உளநாட்டுப் போரில் (கி.பி. 1861-65) மக்கள் பின்பற்றிய சில போர் முறைகளும், தெற்கு ஆபபிரிக்காவில போயர் களின போர் முறைகளும் இவவகையைச் சார்ந்தன வாகும். இப்போர் முறையைப் பற்றி இககாலததில் பல நூல்கள வெளிவந்துள்ளன. இமமுறையை ஒழுங்கு படுத்த கி.பி. 1874-ஆம் ஆண்டிலேயே சில விதிகள அறிவிக்கப்பட்டன. இவற்றைச் செய்தது அந்த ஆண் டில் கூடிய பிரசல்சுப் (Brussels) பன்னாட்டு மாநாடு ஆகும். எனினும், இந்த விதிகளைக் கட்டாயமாக நிறைவேற்றுவதென்பது இயலாத செயல. அதனால், இவற்றைப் பல நாடுகள பினபற்றவில்லை. மேலும், புதிய வகையான போர் முறைகள (நச்சு வாயு, விண வெளிக்கலங்கள் பயன்படுத்துதல் முதலியன) பெருகி வரும் இக் காலத்தில். கொரில்லாப் போர் முறை யைக் கையாளவர்களை அடக்குவது மிக எளிதாகி விட்டது. தெ.பா.

கொல்லம் கேரள மாநிலத்தின் மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள பழைமை மிக்க துறை முகப்பட்டினம். கொல்லம் (Quilon) மாவட்டம் என் னும் தனி மாவட்டமும் உள்ளது. இப் பட்டினம் மதுரைக்குத் தெனமேற்கே ஏறத்தாழ 200 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இது ஆலப்புழை நகரோடு கழிமுகக் கால்வாயால் இணைககப்பட்டுள்ளது. ஆலப் புழை கொல்லத்திலிருந்து 78 கி மீ. தொலைவில உளது. கப்பல்கள் கடலில் கடற்கரையிலிருந்து 6 கி.மீ. அப்பால் தங்கும். அங்கிருந்து கரையோரம வரை இருப்புப் பாதையால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் தேங்காய் எண்ணெய்க்குப் புகழ் பெற றது கொல்லம். பயணியர் பலா கொல்லத்திறகு வந்து இன்பப் பொழுது போக்குவர்.

போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1503-இல் இங்குக்கோட்டை கட்டித் தம் படைகளை நிறுத்தியிருந்தனர். பொனீ சியர், பாரசீகர், கிரேக்கர், உரோமானியர், அராபி யர், சீனர் ஆகியோர் கொல்லத்துடன் வாணிகம புரிந்தனர். சீனாவைச் சேர்ந்த தாஙகு வமிசத்தினர் (T'ang dynasty) கொல்லததில கி.பி. 10-ஆம் நூற றாண்டு வரை வாணிகத்தலம் அமைத்திருநதனர். கொல்லம்பட்டினத்திலிருந்து 9 கி.மீ. தொலைவில நீணடகரை என்னுமிடத்தில் மீன்பிடிக்கும் இடைத துறைமுகம (Intery mediar port) உளளது. அட்ட முடி (Ashtamudi) என்னும் ஏரி வஙகக் கடலில கூடு மிடத்தில் நீண்ட கரை உளளது. இங்குப் பல வகை யான மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. கொலலததி லிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில தஙகசேரியில் அழிநத கோட்டைகளும் அரணமனைகளும் உளளன. கலங கரை விளக்கமும், ஆஙகிலேயர், போர்ச்சுகீசியர், தசசுக்காரர் (Dutch) ஆகியோரின் கல்லறைகளும் இங்குக் காணபபடுகின்றன. சீன மீன்பிடி இயந்திரங் களையும் பகோடாப் படகுகளையும் இங்குக் காண லாம். கொல்லம் பல்கலைக் கழகம் இங்குள்ளது. பல கல்லூரிகளும் பள்ளிகளும் இங்குள்ளன. அட்ட முடிக்கரையில் தேவள்ளி எனனுமிடத்தில் அரசு இல் லமும் பழைய அரண்மனையும் உள்ளன. சென்னை, பெங்களூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நகரஙகளுடன இந நகரம் நேரடிஇரயில் போக்குவரத்தினைக் கொண டுள்ளது.

இந்நகரம் கவூலம், கவுலம், கொயிலும், கொலம் பும், குலன், பொலும்பும் முதலான பெயர்களால் அயல் நாட்டுப் பயணிகளால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொல்லத்திற்கு வருகை புரிந்த மார்க்கோபோலோ, இஙகு யூதர்களும் கிறித்தவர்களும் வாழ்ந்தார்கள் என்றும், கொல்லத்தின அரசன் சுதந்திரமாக ஆண்டான் எனறும், மிளகும் உயர்தரமான அவுரி

யும் இங்கு மிகுதியாகக் கிடைத்தன என்றும் குறிப்பிடுகிறார். கறுபபுச் சிங்கம், பலவகையான கிளிகள் மயில்கள், கோழிகள் இருந்தன என்றும், நெல்லும், மதுவும் மிகுதி என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். மலபாரிலுள்ள மிக அழகிய நகரங்களில் கூலமும் (கொல்லம்) ஒன்று என்றும், இங்கு முகம்மதிய வணிகர்களும் வாழ்ந்தனர் என்றும், இலவங்கம்,பிரேசில் மரங்கள் வளர்ந்தன என்றும் இபன்தூதர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் கி.பி. 1321-22-இல் பொலும்பும் (கொல்லம்) நகரத்திற்கு வருகை தந்த ஓடோரிக்கு துறவி இங்குப் பெண்கள் மது அருந்தியதாகக் குறித்துள்ளார். இசுபெயின் (Spain) நாட்டுப்பெஞ்சமின் கொல்லத்தைப் பார்வையிட்டுள்ளார். கி.பி.13-ஆம் நூற்றாணடின் இறுதிப் பகுதியில் சீனாவிற்கும் கொலலத்திற்கும் இடையில் தூதர்கள பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தது. கொல்லத்தின் (குலம்) தூதுவன் கி பி. 1282-இல் குப்ளாய்கானின் அரசவையில் வரவேற்கப்பட்டானென யுவான் சுவாங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். பிளாரன்சில் பிறந்த சாண்டி மரிக்னொல்லி என்னும் துறவி கி.பி. 1347-இலகொல்லம் வநதடைந்து, ஓராண்டு இங்குள்ள கிறித்துவர்களுடன் தங்கிச் சென்றார். ஏறத்தாழ கி.பி. 1225-இல் கொலலம் வந்தடைந்த சௌ – கூ-குவா, கொல்லத்தில் வெப்பம் மிகுதியாக இருந்ததையும் வாணிகத்தில் பொன், வெள்ளி நாணயங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதையும், சான்-போட்சீ, கீ-யேன்-பீ, கி-டோ-ஆகிய நாடுகளிலிருந்து ஆண்டுதோறும் கப்பல்கள் கொல்லத்திற்கு வந்ததையும், இப்பகுதி மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விலையுயர்ந்த மரங்கள், முந்திரி, தேங்காய் எண்ணெய், காப்பி, தேயிலை, மிளகு ஆகியன இங்கிருந்து ஏற்றுமதியாகின்றன. இஞ்சி, ஏலக்காய் ஆகியனவும் இங்குப் பயிராகின்றன. அவுரியும், அவுரிச் சாயமும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டனவென மார்க்கோ போலோ குறிப்பிட்டுள்ளார். படகுப் போட்டிகள் இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

கொல்லம் ஆண்டுக் கணக்கீடும் இங்கிருந்ததனைக் கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். சேரமான் பெருமான் மறைந்த நாளிலிருந்து (கி.பி. 825) இது தொடங்குவதாகத் தெரிகிறது. ம.இ.

துணை நூல்:

Nilakanta Sastri, K.A., Foreign notices of South India, Madras, 1940.

கொல்லமாண்டு மலையாளமொழி பேசும் கேரளப் பகுதியில் வழக்கிலிருந்த ஆண்டு. திருநெல்வேலி கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இவ்வாண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வீர இரவி வர்மன் என்ற அரசரின் திருவனந்தபுரம் கல்வெட்டுகளில் கொல்லம் ஆண்டு 776 என உள்ளது. சுவாமிக் கண்ணுப்பிள்ளை கொல்லமாண்டின் தொடக்கம் கி.பி. 824-825 எனக் கணக்கிட்டுள்ளார். கொல்லமாணடு தோற்றுவிக்கப்பட்டதின் நோக்கம் தெரியவில்லை. கேரளத்தில் உள்ள கொல்லம் நகரை திருமாணித்தஆண்டிலிருந்து இவ்வாண்டு தொடங்குகிறது எனச் சிலர் கூறுகினறனர். கொல்லம் நகரம் கி.பி.824-825ற்கு முன்பே இருந்துள்ளது. இந்நகரத்தை இவவாணடில் சீர்திருத்தி அமைததிருக்கவாய்ப்பு உளளது. கேரளாவை கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுலாமியர் தாக்கினர். சில நாட்கள் கழித்து இப்பகுதிகள சுதந்திரம் பெற்றன. அதன் நினைவாகக் கொல்லமாண்டு ஏற்பட்டது எனவும் சிலர் கருதுகினறனர்.

கொல்லன்அழிசி ஒரு சங்ககாலப்புலவர். இவர் தம் இயர்பெயர் அழிசி என்பதாகும். கொற்றொழில் செய்தமையான் இவர் கொல்லன் அழிசி எனப் பட்டார். அழிசி என்பது அமுசி என்ற பாடவேறுபாட்டுடனும்காணப்படுகிறது.தெனனார்ககாடு மாவட்டத்தில் தில்லை நகர்க்கருகில் அழிசி குடி என்னும் ஓர் ஊர் இப்புலவர் பெயரால் அமைந்துள்ளது. இவர் பாடியனவாகக் குறுந்தொகையில் மட்டும் நான்கு பாக்கள் உள்ளன.

நற்றாயும் செவிலியும் தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு கட்டுவிச்சியை வினவிக் கட்டுக் காணும்போது அவளது வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் தெய்வம் என்று கூறக் கேட்ட தோழி, அது பொய்க்கூற்று என்று உரைத்து, அவளுக்கு நோய் செய்த அக்கொடியோனைக்கடுவனும் அறியும் என்று அறத்தொடு நிலை வகையிற்குறிப்பிற்கூறியதாகக் குறுந்தொகை 26-ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது.இரவுக் குறிபிழைத்ததலைவன் கேட்ப, 'ஊரினர் துயின்றபோதும் எழிற் குன்றத்தில் வளர்ந்த நொச்சி மலர் உதிரும் ஓசை கேட்டு நாங்கள் துயிலாதிருந்தோம்' எனத் தோழி அவன் பிற்றை ஞான்று வந்தபோது கூறியதாகக் குறுந்தொகை 138-ஆம் பாடல் கூறும். வரைவிடை ஆற்றாது வருந்தும் தலைவி தனக்கு ஆறுதல் கூறாதுறங்கும் தோழியைக் குறித்து, ஊர்மேல் வைத்து 'இச்சிறுகுடி நாம் உறைதற்குத்தக்கதன்று' என்று வெறுத்துரைப்பதாகக் குறுந்தொகை 145-ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவன் பிரிவில் வாடை வந்த நிலையிலும் அவனது மலையைக் கண்டு ஆற்றியிருநத தலைவி, மாலைப்பொழுதில் அதன் மறைவிற்கு இரஙகுவதைக் குறுந்தொகை 240-ஆம் பாடல் உணர்த்துகிறது. பூத்த வேங்கை

மரக்கிளையில் இருந்த மயில், பூக்கொய்யும் மகளிர் போல் தோன்றும் என்றும் (26), மாலையில் மறையும் மலை கடலில ஆழும் கலத்தைப் போல் தோன்றும் என்றும் (240) பொருந்த உவமை கூறுவர். நொச்சி யிலை மயிலடி போன்றது என்றும் (138), அவரைப்பூ கிளியின் அலகுபோன்ற ஒளியினது என்றும் (240), முல்லை மலர் காட்டுப்பூனையின் பல் போன்றது என்றும் (240) உவமை கூறுவதால் இயற்கையை ஆழ்ந்து நோக்கும் இவர் திறம் புலனாகும்.

இரா.சா.

கொல்லிக்கண்ணன் சங்க காலப் புலவர் களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் கண்ணனார் எனவும் காணப்படுகிறது. கொல்லி என்ற அடைமொழியால் இவர் கொல்லிமலையைச் சேர்ந்தவராகலாம். இவரது ஒரே பாடல் குறுந்தொகை 34-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. மருதத் திணையிலமைந்துள்ள இப் பாடல், தலைவன் மணம் பேசிவந்தமையினை ஊர் மேல் இட்டுத் தலைவிகுத் தோழி கூறுவதாக உள்ளது. தலைவியின் கூந்தல் விளங்கும் அழகிய நெற் றிக்குக் குட்டுவனுடைய மாந்தை என்னும் நகரினை உவமையாக்கிக் 'குட்டுவன் மாந்தை அன்ன எம், குழல்விளங்கு ஆய்நுதல்' என்று கூறியிருப்பது நய மிக்கதாகும். மாந்தை என்னும் நகரத்தின் பெய ரினைச் சிலர் மரந்தை என்றும கூறுவர். அ.மா.ப.

கொல்லிப் பாவை: கொல்லிப் பாவை கொல்லிமலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் இடம்பெறும் தெய்வமாகும். 'வல்லவன தைஇய பாவைகொல்', 'தெய்வம் எழுதிய வினைமாணபாவை' எனனும் சங்கத் தொடர்களால் இப்பாவை தெய்வத் தச்ச னால் இயற்றபபட்டது என்பதை அறியலாம்.

இப்பாவை கரிய கண்களைக் கொண்டது; புதுமை யான நடைகொண்டு இயஙகும் தனமையது; எவ ராலும் பெறுதற்கரிது; பலரும புகழும் வடிவழ கினைக் கொணடது. இது நகைத்துத் தன்முன வந்தாரைக் கொலலும் ஆறறல வாய்ந்தது. இபபாவை யைக் கணடோர் காமநோய் கொணடு நெஞ்சங கலங்கி மயஙகி வீழ்ந்து உயிர்விடுவர். சங்கவிலககியப் புலவர் பெருமக்கள தம் இலக்கியத் தலைவியரின அழகினைக் கொல்லிப் பாவையின அழகோடு உவ மித்துக் கூறுவதைக் காணலாம்.

இது, கொல்லிமலையிலுளள தேவரையும் முனி வரையும் துன்புறுத்த வருகின்ற அவுணரும் அரக்கரும் அப்பாவையின் நகையைக் கண்டு மயங்கி உயிர்விடும் படி தேவதச்சனாக்கி வைத்த பெண்வடிவினது. அவு ணரும் அரக்கரும் போதருகாலை அவர் வாடைபட்ட வுடன் தானே நகை செய்யுமாறு பொறியுள் வைக்கப் பட்டது. அது நகைத்துக் கொல்லுமென்பதனை, திரிபுரத்தைச், செற்றவனுங் கொல்லிச் செழும் பாவை யுந்நகைக்கக் கற்றதெல்லா மிந்த நகைகண டேயோ' (சித்திரமடல்) என்றதனாலுமறிக' -என்று பின்னத்தூர் நாராயணசாமி அய்யர் (நற். 185) கொல்லிப்பாவை குறித்து விளக்கம் தருவர்.

கொல்லிப்பாவை 'பாவை' என்ற சொல்லாலேயே புலவர்களால் குறிக்கப்படுகிறது. சங்கவிலக்கியங்களி லும் (நற், குறுந், கலித், அகம், புறம்), காப்பியங்களி லும் (சிலம்பு, சிந்தாமணி), பிற்கால நூல்கள் பல வற்றிலும் கொல்லிப்பாவை குறித்த செய்திகள் இடம்பெறக் காணலாம். இரா.செ.

கொல்லி மலை தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட் டத்தில் உள்ள குன்றுத் தொடர். சங்க காலத்திலேயே இப்பகுதி சிறப்புற்றிருந்தது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. சங்கப் பாடலகளில் இது குறிப்பிடப்படு கிறது. இந்த மலைத் தொடரின நீளம் சுமார் 27 கி மீ. ஆத்தூர், நாமக்கல் வட்டங்கள் வழியாக இத் தொடர் செல்கிறது. கொல்லிமலைத் தேன மிகவும் பெயர் பெற்றது. இமமலையில் வாழும மக்கள் மலை யாளிப் பழங்குடியினர் ஆவர். இவர்கள பல்வேறு மலைகளில் வாழ்வதால் இம்மலையினர் கொலலி மலையாளி எனக் கூறப்படுவர். இவர்கள் ஒரு காலத்தில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து குடிபெறியவர்கள. வேளாண்மை இவர்களது முதன்மைத் தொழில்.

தெ.பா.

கொலம்பசு, கிறித்தோபர் புதிய உலகத் தைக் கணடுபிடித்து வரலாறறுப் புகழ அடைந்தவர். உலக மாலுமிகளுள் மிகச் சிறந்தவர் இவர். இவர் பிறந்த தேதியைத் திட்டவட்டமாகக் கூற இயலாது. இவர் தந்தை தாமெனிகோ கொலம்போ (Domenico Colombo) ஒரு நெசவாளி. இத்தாலியிலுள்ள செனோவாப் பட்டினததில் வாழ்நத இசுபானிய (Spanish) யூத குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். ஆயினும். இவர் இததாலிய மொழியில் எழுதியதிலலை. செனோவாவிறகுத் திரும்பிச் சென்றதும் இல்லை. தம்மை ஒரு இசுபானியர் எனறு குறிப்பிட்டுள்ளாரே யன்றி, செனோவா நாட்டவர் எனறு தம் தனிப் பட்ட குறிப்புகளிலும் குறிப்பிட்டதிலலை.

கொலம்பசு (Columbus Christopher) தம் 14-ஆம் வயதில் கடற்கொள்ளை வாழ்க்கையை மேற கொண்டார். செனோவாவிற்கு எதிராகப் போர்ச்சு கீசியர் பக்கம் சேர்ந்து கி.பி.1476-இல் போராடினார். அப்பொழுது இவருடைய கப்பல் தீப்பிடித்துக்

கொலம்பசு

கொண்டது. துடுப்பின உதவியால் போர்ச்சுகீசியக் கடற்கரைகரு நீந்திச் சென்று உயிர் தப்பினார்.அதன் பிறகு இவாதம் இளைய சகோதரருடன் இலிசுபனில் (Lisbon) வாழலானார். பெலிபா பெரெசுடுரெல்லோ-எ-மோனிசு (Felipa Perestrello e Moniz) என்ற போர்ச்சுகீசியப் பெணணை கி.பி. 1478-இல் மணந்து கொண்டாா. இவர் மைத்துனர் மதீரா தீவுகளில் (Madeira islands) கப்பல் தலைவராக இருந்தமை யால் அத்தீவுக் கூட்டத்தைச் சார்ந்த போர்டோ சான்டேவில் இவா குடியேறினார். அதன் பயனாகத் தென்அட்லாணடிக்குக் கடலில் கப்பலோட்டும் அனுபவத்தைப் பெற முடிந்தது. சில காலம் கழித்து இவர் இலிசுபனுக்குத் திரும்பினார்.

இவர் மார்க்கபோலோ போன்றவர்கள் கீழை நாடுகளைப் பற்றி எழுதிய நூல்களைப் படிக்கலா னார். அதனால், கீழை நாடுகளுக்குச் செலல வேணடும் என்ற ஆசை இவருக்கு ஏற்பட்டது.மேறகு நோக்கிப் பயணம் செய்தால இந்தியாவை அடைந்து விடலாம் என்று எண்ணினார். விவிலிய நூலில் காணும் குறிப்புகள் இவருடைய எண்ணத்தை உறுதி செய்தன. அதனால் போர்ச்சுகீசிய மன்னரிடம் கூறி அவருடைய உதவியை நாடினார்.அது பயன தாராது போகவே, இசுபெயினின் உதவியை வேண்டினாா. சில ஆண்டுகள கழிந்த பிறகே அந்நாட்டு அரசர் முதலானோர் கொலமபசுககு உதவ முனவந்தனர்.

இவரது முதற்பயணம் கி.பி. 1492-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு மாதம் 3-ஆம் நாள் தொடங்கியது. அப் பயணத்தில் 3 கப்பல்கள கலந்து கொண்டன. அவை சாந்தா மாரியா (Santa Maria), பிந்தா (Pinta), நீனா (Nina) ஆகியவை. இவர் அக்டோபா 12-ஆம் நாள் பகாமாத்தீவுகளை அடைந்தார். இரண்டு வாரங்கள அங்குச் சுற்றித் திரிந்தார். கிறிததவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்குடன் ஆங்காங்கே சிலுவைகளை நட்டார். நாளடைவில் குடியேற்றங்களை அமைப் பதைத் தமது நோக்கமாகக கொணடார். அங்குக் கிடைத்த செய்திகளைக் கொணடு கியூபாவை அடைந் தார். அதுசமயம இவர் சப்பானை அடைந்துவிட்ட தாக எணணினார். அங்கு ஆட்சி செய்துவரும் கான் தமக்குத் தங்கத்தை அளிப்பார் எனறு எண்ணி அங்கிருந்த மக்களைத் தங்கம் கிடைக்கும்இடத்தைக் கூறுமபடி வினவினார். அவாகள கியூபாவின் மையப் பகுதியில இருப்பதாகக் கூறினர். உடனே அங்குச் சென்றார். அஙகுப் புகையிலை கிடைத்ததேயொழிய தங்கம் கிடைக்கவில்லை. இவர் நவம்பா 21-ஆம் நாள் கியூபாவிலிருந்து புறப்பட்டார். வழியில் பிநதா காணாமற் போய்விட்டது பயணத்தின் முடிவில் கைதியை (Kaiti) அடைந்தார். அதன அழகில் மயங்கிய கொலம்பசு அதறகு எசுபானோலா (Espanola) என்று பெயரிட்டார். அஙகுச் சாந்தா மாரியா தரையில் இறங்கிவிட்டது, எஞ்சியிருந்த நீனா கப்பலில இடம் இலலாமையால் தமமோடு வந்தவர்களுள் 8 பேரை அஙகேயே குடியிருக்கச் செய்தார். அதற்கு வில்லா தெலா நவிதாது (Villa de la Navidad) என்று பெயரிட்டார். பின்னர் கி.பி. 1493-ஆம் ஆணடு சனவரி மாதம் 4-ஆம் நாள் இசுபெயினுக்குப் புறப்பட்டார்; பிந்தாசனவரி 6-ஆம் நாள் இவரிடம் வநது சேர்ந்தது. பல இன்னல களைச் சமாளித்து இறுதியில் போர்ச்சுகலை அடைந் தார்; அங்கிருந்து இசுபெயினுக்குச் சென்றார். அரசரும் அரசியும் எழுநது நின்று வரவேற்று இவருக்கு இருக்கை அளித்தனர். பயணத்தின் போது யார் முதலில் நிலத்தைக் காண்கிறார்களோ அவருக்குத் தக்க அன்பளிப்பு வழங்க அரசு முடிவு செய்திருந்தது. நிலத்தை முதலில் பார்த்தவர் ஒரு மாலுமியே என்றாலும் தாமே முதலில் பார்த்தாகக் கூறி அப்பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

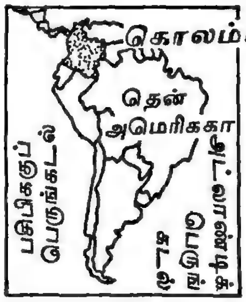
இவரது இரண்டாம் பயணம் கி.பி.1493-ஆம்ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 25-ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. குடியேற்றங்களை அமைப்பது அப்பயணத்தின் முக கிய நோக்கமாகும். பதினேழு கப்பல்களுடன் ஏறத் தாழ 1500 பேர் அப்பயணத்தில் கலந்து கொணடனர். கொலம்பசுடன இந்திய விவகாரங்களைக் கவனிக்க அரசரும் அரசியும் நியமித்த சுவான் தெ போன்சிகா வும் (Juan de Fonseca) சென்றார். நவம்பர் மாதம் மாரிக்லாந்தேயில் (Marigalante) நங்கூரம் பாய்ச்சி

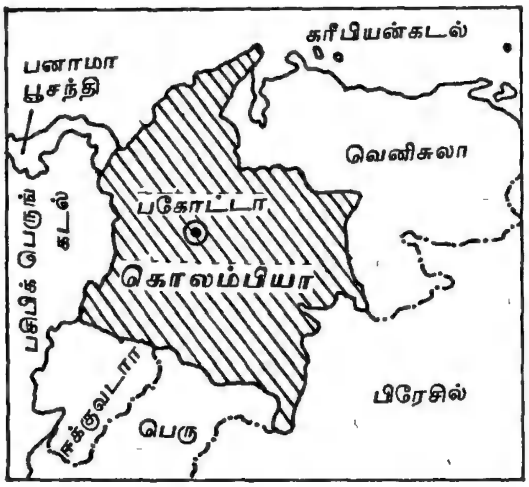
னார்கள். அடுதத நாள் இவர்கள் குவாடலூப்பைக் (Guade-lowpe) கணடுபிடித்தனர்; அதையடுத்துப் பியூரிடோரீகாவைக் (Puerto Rica) கண்டுபிடித்தார் கள். பின்னர், இவர் தாம் விட்டுச் சென்ற இசுபானியர் களைத் தேடினார். அவர்கள் அனைவரும் கொலை செய்யப்பட்டதை அறிந்தார். ஆகவே, குடியிருப்பு அமைக்கப் பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடினார். இறுதியில் இசபெல்லா என்ற நகரை நிறுவினார். இதுவே அமெரிக்காவில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முதல் ஐரோப்பிய நகரமாகும். இவர்கி.பி. 1494-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம சிபாயோ (Cibao) சென்று, அங்குச் சாணடோதோமாசு என்ற நகரை உணடாக்கினார். அதையடுத்துச சமெய்க்காவைக் கண்டுபிடித்து அதற குச் சாண்டியாகோ என்ற பெயரைச் சூட்டினார். பின் கி.பி. 1496-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 10-ஆம் தேதி இவர் இசுபெயினுக்குத் திரும்பினார்.

தமது மூன்றாம் பயணத்தை கி.பி. 1498-ஆம ஆண்டு மே மாதம் 30-ஆம் தேதி 6 கப்பலகளுடனும் மாலுமிகள் நீங்கலாக 200 பேர்களுடனும் தொடஙகி னார். குடியேற்றஙகளை விரிவுபடுத்துவது அப் பயணத்தின முக்கிய நோக்கமாகும். அப்போது இவ ருடைய முதல் திட்டத்தின்படி சென்றிருப்பாரேயா னால அமேசானை அடைந்திருக்கக கூடும். ஆனால் இடையில் பயணத்திசையைமாற்றிவிட்டார். இறுதி யில், திரினிடாடை (Trinidad) அடைந்தார். அத் தீவைச் சுற்றிச் சென்று பரியா வளைகுடாவை (Gulf of Paria) அடைந்தார்; வட அமெரிககாக் கண்டத்தில காலடி வைத்தார். அதை ஒரு தீவு என்று தவறாகப் புரிந்துகொணடமையாலும், கியூபாவில் ஏற்பட்ட கலகஙகள் காரணமாகவும் வேகமாக அதை விட்டு நீங்கினார். அக்கலகங்களுக்குக் காரணம் கொலம்பசுக்கு நிருவாகத்திறன் இன்மையேயாகும். கலகங்கள பற்றிய செய்திகள் இசுபெயினுக்குக் கிட் டின. இசுபானிய அரசு அக்கலகஙகள பற்றி அறியப் பிரானசிசுகோ தெ போபாடிலலாவை (Francisco de Bobadilla) அனுப்பி வைத்தது. அவரை ஆளுந ராகவும் முக்கிய குற்றவியல் நடுவராகவும் அரசு நியமித்தது. அவர் கி பி. 1500-ஆம ஆணடு ஆகசுட்டு மாதம் இசுபானோலாவை அடைநதார். கொலம்பசு அவருடைய நியமனததை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தார். ஆகவே, இவரைச் சங்கிலியால் பிணித்து இசுபெயி னுக்கு அனுப்பினார்கள. இந்த வகையாக இவர் நடத்தப் பெறுவார் எனறு யாரும் எண்ணியதிலலை. அரசரும் அரசியும்கூட வேதனையடைந்து இவரை விடுவிக்குமாறு ஆணையிட்டனர். அதன்பிறகு இவர் எருசலேமைத் துருக்கியரிடமிருந்து விடுவிக்க ஆசைப் பட்டார். அதறகுண்டான தஙகத்தைப் புதிய உலகத் தில் தேடிக கணடுபிடிக்கத் தமது நான்காம் பய ணத்தை 4 கப்பல்களுடனும 146 பேர்களுடனும மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி. 1502-ஆம் ஆணடு மே மாதம 9-ஆம் நாள் புறப்பட்டார்; சூன மாதம் 15-ஆம் நாள் மாராத்தினிக்குத் தீவைக் (Martinique) கண்டுபிடித்தார். அங்கிருந்து சாந்தோ தாமிஙகோ (Santo Domingo) சென்றார். பின்னர், கோணடூராசுக் (Honduras) கடற்கரை வழியாகச் சென்று கிரேசியசு முனையை (Cape Gracias) அடைந்தார். அங்கிருந்து 10 நாட்கள் பயணம் செய்தால் கங்கை நதியை அடைந்துவிடலாம் என்று எணணினார். பின்னா கி பி. 1503-ஆம் ஆண்டு மே13-ஆம் நாள பனாமாவை (Panama) அடைநதார். பல இன்னல்கள காரண மாக இசுபெயினுக்குத் திரும்பலானார்; வழியில நோய்வாய்ப்பட்டார். அசைக்க முடியாத நிலையில் இவர் தூக்கிச் செல்லப்பட்டார். இவர் வலலா டோ லிடு (Valla dolid) என்னுமிடத்தில கி.பி 1506-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19-ஆம் நாளன்று இறநதார் செவில் நகரிலுள்ள மடாலயம் ஒன்றில் புதைக்கப் பட்டார். பின்னர் கி.பி. 1542-இல் இவருடைய எலும் புகள தோண்டியெடுக்கப்பட்டு எசுபானோலாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அங்குச் சாந்தோடாமிங் கோவிலுள்ள திருககோயிலில் அவை புதைக்கப்பட் டன. தி.ஆர்.இரா.

கொலம்பியா தென் அமெரிக்காவின் வட மேற்கில் பனாமாப் பூசந்திக்கு அருகில் (Isthmus of Panama) உள்ள ஒரு நாடாகும். கொலம்பசு கி.பி. 1502-இல் இத்தீவைப் பார்வையிட்டார். எனவே, இவரது பெயரால் இப்பகுதி 'கொலம்பியா' (Colombia) என வழஙகப்பட்டது இதன் பரப்பளவு 1,180,000 ச.கி மீ. இது அலாசுகாவில் 3/4 பகுதி பரப்பளவு கொண்டது. கொலம்பியக் குடியரசு (Republica de Colombia) எனபது இதன முழுப் பெயர். இக்குடியரசின் தலைநகர் பகோட்டா(Bagota). இதன் மக்கள் தொகை 20,463,000. கொலம்பியாவிற்கு வடமேற்கில் பனாமாவும், வடகிழககில் வெனிசுலா வும்,தெனகிழக்கில் பிரேசிலும், தெற்கில பெருவும் ஈக்குவடாரும் (Peru and Ecuador) எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. மேற்கில் பசிபிக்குப் பெருங்கடல், வடக்கில் கரீபியன்கடல் ஆகிய இரு நீண்ட கடற் கரைப் பகுதிகளைக் கொலம்பியா கொண்டுளளது.

அமேசான், ஒரினாகோ ஆறுகளின் கழிமுகங்களில் (Basin) அமைந்துள்ள மேற்கு, தெற்குச் சமவெளிப் பகுதிகள வெப்பமானவை. இவை இந்நாட்டின் 3/5 பகுதியாகும். தெறகே வெப்பமணடல மழைக் காடு களும் (Tropical rain forests) சாவனாப் புல்வெளி களும், அடர்த்தியற்ற மரங்கள கொண்ட நிலங்களும்

கொலம்பியா

உள்ளன. இந்நாட்டின் தட்பவெப்ப நிலை, கடல் மட்டத்திலிருந்து இது அமைந்திருக்கும் உயரத்தைப் பொறுத்துப் பகுதிக்குப் பகுதி மாறுபடுகிறது. சில பகுதிகளில் மிக்க வெப்பமும், சில பகுதிகளில் மிக்க குளிரும் உளளன.

இங்கு வசிக்கும் மக்களுள் பாதிக்கு மேற்பட்டோர் மெசுடிசோக்கள் (Mestizos) ஆவர். இவர்கள் ஐரோப்பியருக்கும் அமெரிக்க இந்தியருக்கும் பிறந்த கலப்பு இனத்தவர் ஆவர்; இவர்களுள் 1/5 பகுதியினர் ஆப்பிரிக்க வழியினரான முலாட்டோக்கள். எஞ்சியுள்ளோர் பெரும்பாலும் ஐரோப்பிய இனத்தினர். இந்நாட்டின மொத்த மக்கள் தொகையில பாதிப்பேர் நகரத்தில் வசிக்கின்றனர். மக்களின் முக்கியத் தொழில் வேளாணமை. காப்பி, வாழை, பருத்தி, கரும்பு, புகையிலை, மரம் முதலியன இங்கு மிகுதியாக விளைகின்றன. கோகோ, பீன்சு, உருளைக் கிழங்கு முதலியனவும் இங்குப் பயிராகின்றன. கரும்பு பயிராவதால் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

கொலம்பியாவின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளான வாழைப்பழம்

காப்பி இந்நாட்டின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளாகும். நிலக்கரி, செம்பு, தங்கம், இரும்புத்தாது, ஈயம், விழுப்பொன (Platinum) வெள்ளி, வைரம் ஆகியன இங்கு வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. பெட்ரோலியமும் தங்கமும் இங்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. போக்குவரத்து வசதிகள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால் வாணிகம் சிறப்புறவில்லை.

கொலம்பியா ஏறத்தாழ கி.பி. 1536 முதல் 1819 முடிய இசுபெயினின் ஆதிககத்தில் இருந்தது என லாம். சைமன் பொலீவரின் தலைமையிலான புரட்சிப் படைகள் கி பி. 1819-இல் கொலம்பியாவை அயலவர் ஆட்சியிலிருந்து விடுவித்தன. பின்னர், பெரிய கொலம்பியக் குடியரசு (Greater Colombia Republic) என்னும் பெயரில் வெனிசுலா, ஈக்குவடார், பனாமா, கொலம்பியா ஆகியவை இணைந்தன. ஈக்குவடாரும் வெனிசுலாவும் கி.பி. 1830-இல விடுதலை பெற்றன; வெனிசுலாவும் 1903-இல் இக்கூட்டிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டது இறுதியாகக் கொலம்பியா மட்டுமே மிஞ்சியது. கொலம்பியா சிலகாலம் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தது. சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டது; இங்கு 1940-50 ஆணடுகளில் பெரிய கொலைகள நடந்தன. இதனை அடுத்து 1953 முதல் 1957 முடியச் சருவாதிகார ஆட்சி நடந்தது. இறுதியாக 1958-இல் கொலம்பியாவில் மக்களாட்சி மலர்நதது. ம.இ.

கல்வி: நாட்டு வளர்ச்சிக்காக உழைக்கும் திறனறிவுடைய மக்களைப் பயிற்சியால் உருவாக்குவதே கொலம்பியா நாட்டுக் கல்வியின் முதன்மையான நோக்கமாகும். கொலம்பியாவின் தேசிய மொழியாக இசுபானிய மொழி (Spanish) இருப்பதால், கல்வி நிறுவனங்களில் இம்மொழியே பயிற்று மொழியாக உள்ளது அமெரிக்க இந்திய மக்கள் மிகுதியாக வாழும் இடங்களில் ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சு மொழியும் விருப்ப மொழிகளாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

முறைசார்ந்த பள்ளிக் கல்வியானது ஓராண்டு மழலையர் பள்ளி, ஐந்தாண்டுத் தொடக்கப்பள்ளிக் கல்வி, நான்காணடு இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வி என்னும் மூன்று நிலைகளில் அளிக்கப்படுகிறது. இடைநிலைக்கல்வி முடித்தோர் இடைநிலைத் தொழிற் பள்ளிகளில் (Intermediate Vocational Schools) சேர்ந்தோ, பல்கலைக்கழகத்தில் அல்லது கல்லூரியில் சேர்நதோ உயாகல்வி பெறுகின்றனர். பள்ளிக் கல்வியில் முனகூட்டியே தயாரிக்கப்பட்ட பாடச்செயல் திட்டமும் (Curriculum) பாட வேளைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. தொடக்கப்பள்ளிக் கல்வி குழநதைகளுக்கு இலவசமாக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை.

முறைசாராக் கல்வியில் (Nonformal Education) ஒழுங்குமுறையான பாடச் செயல்திட்டம் அல்லது பாடவேளைகள் ஏதும் இல்லை. வயதுவந்தோரின் தேவைகளையும் வசதிகளையும் ஒட்டியே முறைசாராக் கலவியின பாடச்செயலதிட்டமும பாடவேளையும் அமைகின்றன. படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்துவோரின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருப்பது போலவே, எழுத்தறிவினமையும் கொலம்பியாவில் மிகுதி, 7 வயதிலிருந்து 14 வயது வரையிலான 100 குழந்தைகளில், 80 பேர் மட்டுமே தொடக்கப்பள்ளிகளில சேருகின்றனர். ஆனால், 32 பேர் மட்டுமே தொடக்கப் பளளிக் கல்வியை வெற்றியுடன் முடிக்கின்றனர்.

கொலம்பியாவில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் கல்விக்குப் பெரும்பணி ஆற்றுகின்றன. அரசு நடத்தும் மழலையர் பள்ளிகளில் 20 விழுக்காடு குழந்தைகளும், தனியார் நடத்தும பள்ளிகளில் 20 விழுக்காடு குழந்தைகளும் (1975) சேர்ந்து பயின்றனர். அதுபோலவே இடைநிலைப்பளளிக் கல்வியில், 55 விழுககாடு மாணவர்கள் அரசுப் பள்ளியிலும் 45 விழுக்காடு மாணவர்கள் தனியார் பள்ளியிலும் சேர்நதிருந்தனர்.

கொலம்பியா அரசு தனது ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 1980-இல் 38 விழுக்காடு தொடககக் கல்விக்கும், 21 விழுக்காடு இடைநிலைக் கல்விக்கும், 21 விழுக்காடு உயர்கல்விக்கும் மீதியினைத் தொழிற் கல்விக்கும் ஒதுக்கியது. கொலம்பியாவில் கல்வியாராய்ச்சி பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. இருப்பினும் கொலம்பியாவிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்கள சமுதாய மற்றும் தேசிய தேவைகளை (National needs) ஒட்டி அமையும் ஆராய்ச்சித் திட்டங்களுக்கு முனனுரிமை வழங்குகின்றன. பொகாட்டாவில் (Bogota) கி.பி. 1867-இல் நிறுவப்பட்ட தேசிய பல்கலைக்கழகம் (National University) கொலம்பியாவின் பழமையான பல்கலைக்கழகமாகும். இது தவிரக் கொலம்பியாவில 97 பல்கலைககழகங்கள் உள்ளன.

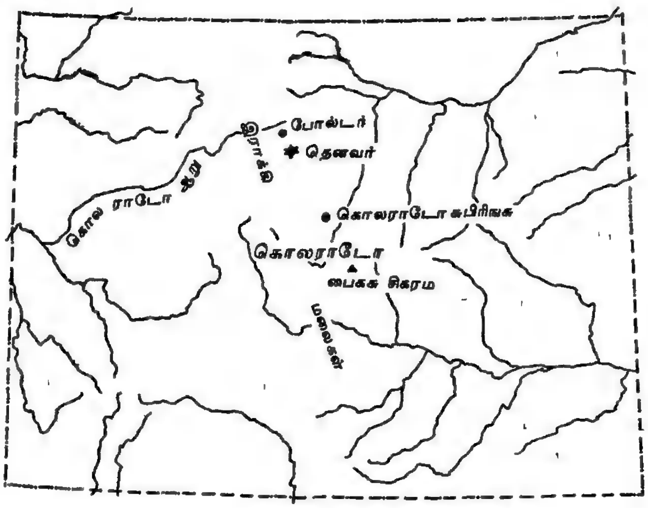
சிற்றூர்களில் உள்ள மக்களுக்குக் குறைந்த கலவி வாய்ப்பு வசதிகள, எழுத்தறிவுத் திட்டத்திற்கும் முறைசாராக் கல்விக்கும் போதுமான தொடர் பின்மை, பாடச் செயல் திட்டத் தயாரிப்பில் போதுமான ஆராய்ச்சியின்மை, பாடச் செயல் திட்டத்தை நாட்டின் பகுதிகளுக்கேற்ப மாற்றியமைக்காத தன்மை போன்றவை கொலம்பியா நாட்டுக் கல்வி முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய சிக்கலகளாகக் கருதப்படுகின்றன. எஸ்.த.

கொலம்பியா ஆறு: கனடா நாட்டின் மேற்கில் கொலமபியா ஏரியில் தோன்றும் கொலம்பியா (Columbia) ஆறு 1945 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இந்த நீண்ட வழியில் இது பல துணையாறுகளுடன் சேர்கிறது; பல ஏரிகளைக் கடக்கிறது; வாசிங்டன் (Washington), ஆரிகன் (Oregon) மாநிலங்கள வழியாக ஓடுகிறது இறுதியில், பசிபிக்கு மாக்கடலில் இது கலக்கிறது. இது பலஇடங்களில் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக உளளது. இதை முன்பு ஆரிகன் ஆறு என வழங்கினர். இராபர்ட்டு கிரே (Robert Gray) எனனும் அமெரிக்க நில ஆய்வரால் கி.பி. 1792-இல் இந்த ஆறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது அவர் வந்த கப்பலின் பெயரான 'கொலம்பியா'வைத் தாம் கணடுபிடித்த ஆற்றுக்கு வைத்தார். தெ.பா.

கொலம்பியா மாவட்டம்: புகழ்பெற்ற இம்மாவட்டம் ஐக்கிய அமெரிக்கக குடியரசின் மாநிலங்களான வர்சீனியாவுககும் மேரிலாந்துக்குமிடையே அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில்தான் அமெரிக்காவின் தலைநகரான வாசிங்டன் (Washington) அமைந்துள்ளது. இது கூட்டாட்சி மாவட்டமானபடியால் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகிறது. பல தொழிற்சாலைகளும் பல பல்கலைக்கழகங்களும் இங்கு உள்ளன பொட்டொமாக்கு (Potomac) ஆறு இங்கு ஓடுகிறது. முதல் குடியரசுத் தலைவரால் குறிப்பிடப்பட்ட இடத்தில்

கி.பி. 1790-91-ஆம் ஆண்டுச் சட்டங்களின்படி இம் மாவட்டம் நிறுவப்பெற்றது. இதன் மக்கள்தொகை 689000 (1978). தெ பா.

கொலராடோ அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள ஒரு மாநிலம். மேற்கு மத்திய மாநிலமாக இடம் பெற்றுள்ள இம்மாநிலத்தின் தலைநகரம் தென்வர் (Denver) ஆகும். பியூயெப்ளோ, கொலராடோ, சுபிரிங்சு, கிரீலி ஆகியன இங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள். இது கி.பி. 1876-இல் தனி மாநிலத் தகுதி பெற்றது. கொலராடோ (Colorado) ‘இராக்கி மலை மாநிலம்’ எனவும் ‘நூற்றாண்டு நீடித்த மாநிலம்’ (Centennial State) எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இம் மாநிலம் 270,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவும், 2,207,259 (1970) மக்கள் தொகையும் கொண்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள செங்குத்தான, மிக உயர்ந்த, பனி படர்ந்த பைக்சு சிகரம் (Pikes Peak) அழகும் கவர்ச்சியும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றது. இச்சிகரம் இராக்கி மலைத்தொடரில் அமைந்துள்ளது. இது கொலராடோவின் பரபபளவில் 2/5 பங்கு உள்ளது. இசுபானிய மொழியில் கொலராடோ என்பது சிவப்பு அல்லது செம்மை எனப் பொருள்படும். முதலில் நதியைக் குறிக்கப்பயன்பட்டுப் பின்னர் நாட்டையே இச்சொல் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கொலராடோ நகரம் கொலராடோ ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது.

கொலராடோ

பசிபிக்குப் பெருங்கடலுக்கும் மிசிசிப்பி நதிக்கும் இடையிலும் கனடிய எலலைக்கும் மெகசிகோ எல்லைக்கும் இடையிலும் அமைந்துள்ள கொலராடோ மாநிலம், ஏறத்தாழச் செவ்வக வடிவில் உள்ளது. கிழக்கு மேறகில் 620 கி.மீ. தொலைவும், தெற்கு வடக்கில் 443.கி.மீ. தொலைவும் கொண்டு, மிக

பைக்சு சிகரம்

உயரமான மாநிலமாக அமைந்துள்ளது. இராக்கி மலைத்தொடரின் உயரமான சிகரங்கள் இம்மாநிலத்தில்தான் உள்ளன. இங்கே 4267.மீ. உயரத்திற்கு மேற்பட்ட சிகரங்கள் ஐம்பதிற்கு மேற்பட்டே உள்ளன. கொலராடோ மாநிலத்தின் உயர்ந்த பகுதி மௌண்ட்டு எல்பர்ட்டு (4399மீ.) ஆகும்.

தென்வர் நகரம்

இம் மாநிலத்தின மேற்குப் பகுதி பீடபூமியாகவும், கிழக்குப் பகுதி சமவெளியாகவும், மத்திய பகுதி இராக்கி மலைத் தொடர்ப் பகுதியாகவும உள்ளன. மாநிலத்தின் தென்மேற்குப் பகுதியில் மெசா வெர்டேயில் (Mesaverde) உள்ள மலைகளில், வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்து இந்தியர்கள தங்கள் கோட்டைக் குடியிருப்புகளை அமைததனர். இம்மாநிலத்தில் கி.பி.1858-இல் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், பலர் இப்பகுதியில் வந்து குடியேறினர்; பல தொழில்களை மேற்கொண்டனர். தங்கம் குறைந்த பின்பு மக்கள வேளாண்மையில நாட்டம் கொண்டனர். இருப்பினும் சுரங்கத் தொழில் சுருங்கிவிடவில்லை.

சமவெளிகளில் வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும் முககிய தொழில்களாக உள்ளன. இங்கு ஆறுகள் பல ஓடுகின்றன. இவற்றுள மிசிசிப்பி-மிசௌரி ஆற்றின் கிளை ஆறுகள், கொலராடோ, இரியோகிராண்டி ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு முதலான தானியங்களும், உருளைக்கிழங்கு முதலான காய்கறிகளும் ஆப்பிள் முதலான பழ வகைகளும் விளைகின்றன. உணவும் உணவுப் பொருள்களும், இயந்திரங்கள், அடிப்படை உலோகங்கள், பாலாலான பொருள்கள், ஆட்டிறைச்சி ஆகியனவும் இங்குத தயாராகின்றன. இங்கு நிலககரி, பொன், வெள்ளி, தாமிரம், விண்மத்தாது, பெட்ரோலியம் ஆகியன கிடைக்கின்றன. எனவே, மககள் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம கணடுள்ளனர். சுரங்கத் தொழில், உலோகச சுத்திகரிப்பு, இரும்பு, எஃகுப் பொருள் தயாரிப்பு, சர்க்கரைத் தொழில, மரத்தொழில் ஆகியன இங்கு நடைபெறும் முக்கிய தொழில்களாகும். இங்கு 1950க்குப் பின்னர் விஞ்ஞான வளர்சசியேற்பட்டதால் பல நுண்கருவிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இராக்கி மலைத்தொடரைக் கண்டுகளிக்க வெளிநாட்டுப் பயணிகள் மிக்க அளவில் கொலராடாவிற்கு வருகை புரிகின்றனர். கொலராடோவில வாழ்ந்து வரும் மக்கள் தொகையில 50 விழுககாடு கொலராடோவினர். மீதிப் பேர்களுள் ஐரோபபியரும், கனடா, மெக்சிகோ, சப்பான் நாட்டினரும் அடங்குவர். அமெரிக்க-இந்தியரும் இங்கு வாழ்கினறனர்.

தலைநகர் தென்வரில் பெரிய அரசு அருஙகாட்சியகம் ஒன்று உள்ளது. போல்டரில் கொலராடோப் பல்கலைக்கழகம அமைந்துள்ளது. கொலராடோப் பாலைவனமும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளது. ம.இ.

கொலராடோ ஆறுகள்: கொலராடோ என்ற பெயரையுடைய ஆறுகள் மூனறு உள்ளன. ஒன்று, வடஅமெரிக்காவில அரிசோனா மாநிலத்தில ஓடுகிறது கொலராடோ மாநிலத்தில, இராககி மலையில் தோன்றும் இந்த ஆறு யூட்டா, அரிசோனா, நவாடா, கலிபோர்னியா முதலான மாநிலங்களின் வழியாக ஓடிக் கலிபோர்னியா வளைகுடாவில் கலக்கிறது. இதன நீளம் 2,333 கி.மீ. வடிகால் பரப்பு 360 ச. கி.மீ. அமெரிக்காவின் நைல் ஆறு என இது சொல்லப்படுகிறது.

வடஅமெரிக்காவிலுள்ள தெக்சாசு மாநிலத்தில் ஓடும் ஆறுகளுள் ஒன்று கொலராடோ ஆறு இது மேற்கு மதத்திய சமவெளி ஓரத்தில் தோன்றித் தென் கிழக்காக ஓடி மெக்சிகோ வளைகுடாவில் கலக்கிறது. இது நீர்பபாசனத்திற்குப் பயனபடுவதுடன் மின் உற்பத்திக்கும் பயன்படுகிறது. தெகசாசு மாநிலத்தி

சட்டமன்றம்

லுள்ள முக்கிய நகரான ஆசுடின் இந்நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது. இதன் நீளம் 1438.5 கி.மீ.

ஆண்டீசு (Andes) மலைத்தொடரிலிருந்து தோன்றும் பல சிறு ஆறுகளிலிருந்து பெருகிவரும் கொலராடோ ஆறு, தென்கிழக்கில் ஆர்செண்டினா நாட்டின வழியாக ஓடி அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலில் கலக்கிறது. இதன் நீளம் 885 கி.மீ. தெ.பா.

கொலராடோ இந்தியர் ஈக்குவடார் நாட்டில் பசிபிக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடியினர். இவர்கள் வாழும் பகுதி வெப்ப மண்டலத் தாழ்நிலப் பிரதேசமாகும். இப்பகுதியில் வாழந்து வரும் மிகத் தொன்மையான பழஙகுடியினரான இவர்கள் தம்மைத்தச்சில்லா (Tatchila) என்றே கூறிக் கொள்வர். கயாப்பா (Cayapa) இனத்தவர்களுடன் இவர்கள மொழிவழியில் உறவு கொண்டுள்ளனர்.

கொலராடோ (Colorado) இந்தியரின் பொருளாதாரம் காட்டெரிப்பு வேளாணமையையும் மீன் பிடித்தலையும் சார்ந்துள்ளது. இவர்கள் பயிரிடும் விளைபொருள்கள வாழை, சோளம், நெல், மிளகு, கோகோ, வள்ளிக் கிழங்கு முதலானவை ஆகும். இவர்கள பகுதியில் கிடைகக்கும் ஒருவகைத் தாவரத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் சாற்றை நீரோடைகளிலும் குளங்களிலும் கரைத்து மீன் பிடிக்கின்றனர். இச்சாறு நஞ்சு மிக்கது. நஞ்சைக் கலந்து மீன் பிடிக்கும் பொருளாதாரம் படிமலர்ச்சியில் கீழ் நிலையைக் காட்டுவதாகும். மக்கள் சில காலங்களில் மட்டுமே வேட்டையாடுகின்றனர். இவர்கள குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கால்நடைகளை வளர்க்கின்றனர்.

கொலராடோ இந்தியருள் 1000க்கும் மேலானோர் 1970-களில் இடம் பெயர்ந்து தனித்தனிக் குடும்பங்களாகக் காட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் ஆடை மரபு வழியிலானது. ஆண்கள் இடுப்பிலிருந்து முட்டி வரை ஓர் ஆடையும், கைகளில்லாத மேற்சட்டை ஒன்றையும் அணிகின்றனர். பெண்கள கணுக்கால் வரை ஆடை அணிகின்றனர்; உடலைப் பல வண்ணங்களால் அழகுபடுத்தும் ஒப்பனைத் திறன் கொணடவர்கள. ஆண்கள் உடலின் மீது சிவப்பு நிறத்திலான ஒரு வகைப் பசையைத் தடவிக் கொள்கின்றனர். பெண்கள் முகத்தில் மட்டும் இதனைத் தடவிக் கொளகின்றனர்.

ஏனைய பழங்குடியினரைப் போன்றே ஆவியுலக நம்பிக்கைகள் கொணடிருப்பினும், இவர்கள் கிறித்தவ சமய நெறிகளை ஏறறு வருகின்றனர். சமயச் சடங்குகளில் கிறித்தவ விழாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. சீ.ப.

கொலாபா: இந்தியாவில் பம்பாய் மாநிலத்தில் மேற்கு மலைத்தொடருக்கும் அரபிக கடலுக்குமிடையே உள்ள கொலாபா (Kolaba) மாவட்டம் மலைப்பாங்கானது. இதன நீளம் 120 கி.மீ. அகலம் 24 முதல் 48 கி.மீ. இதன தலைநகரம் ஆலிபாகு (Alibag) உப்பு எடுத்தல், நெல், வெற்றிலை பயிரிடல் முதலியன முதன்மையான தொழில்கள். சாவித்திரி, அம்பா என்னும பெயர்களையுடைய ஆறுகள் இங்கு ஓடுகின்றன. தென்னையும் கமுகும் நிறைய வளர்கின்றன. காடுகள பல இங்கு உள்ளன. பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்திருந்த கொலாபா, மாநில மறு அமைப்புச் சட்டப்படி, மகாராட்டிர மாநிலத்தின் ஒரு மாவட்டமாக இப்பொழுது விளங்குகிறது. தெ.பா.

கொலைக்குற்றம்: மரணம் விளைவிக்கவேணடும் என்ற உட்கருத்துடன் ஒரு செயலைச் செய்து மரணம் விளைத்தல்; அல்லது ஒருவருக்கு மரணம் விளைவிக்கக கூடிய உடற்காயம் இன்னது என்று தெரிநதே அந்த உடற்காயத்தை உண்டுபண்ணும் உட்கருத்தோடு ஒரு செயலைச் செய்து அவருக்கு மரணத்தை ஏற்படுத்துதல்;அல்லது இயல்பான போக்கில் மரணத்தை விளைக்கத்தக்க தன்மை கொண்ட உடற்காயத்தை உண்டுபண்ணும் உட்கருத்தோடு ஒரு

செயலைச் செய்து மரணத்தை விளைத்தல்; அல்லது ஒரு செயல், மரணத்தையோ மரணம் விளைக்கக் கூடிய உடற்காயத்தையோ பெரும்பாலும் தோற்றுவிக்கும் உடனடி அபாயத்தைக் கொண்டது என்பதைத் தெரிந்தும், மரணத்தையோ அத்தகைய உடற்காயத்தையோ தோற்றுவிக்கும் இன்னலை ஏற்படுத்துவதற்கு இயைந்த காரணம் ஏதுமின்றி அச்செயலைச் செய்து மரணத்தை விளைத்தல் கொலைக் குற்றம் (Murder) ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டுகள்: (1) 'எ' 'பி' யைக் கொல்லும் உட்கருத்துடன் சுடுகிறார். அதன் விளைவாகப் 'பி' இறந்துவிடுகிறார். 'எ', 'பி' யைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாவார்.

(2) ஒரே ஒரு அடியிலேயே 'ம' இறந்து விடுமளவுக்கு உடல் நோய் உள்ளவர் என்பதைச் 'ச' தெரிந்திருந்தும், அவருக்கு உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அவரை அடிக்கிறார். அதன் விளைவாக 'ம' இறந்துவிடுகிறார். ஈண்டு 'ச' கொலைக் குற்றம் இழைத்தவராவார்.

(3) இயல்பான போக்கில் மரணத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் 'ந', 'மு'-வுக்குக் கத்தி அல்லது குண்டாந்தடியால் காயத்தை உண்டாக்குகிறார். அதன் விளைவாக 'மு' இறந்துவிடுகிறார். ஈண்டு 'ந' கொலைக் குற்றம் புரிந்தவராவார்.

(4) 'த' காரணம் ஏதுமின்றி ஒரு கூட்டத்தை நோக்கிப் பீரங்கியால் சுடுகிறார். அதன் விளைவாகக் கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவர் இறந்துவிடுகிறார். இறந்தவரின் மரணத்தைத் 'த' விரும்பவில்லை எனினும் 'த' கொலைக் குற்றத்திற்கு ஆளாவார்.

தண்டனை: கொலைக் குற்றத்திற்கு மரணதண்டனை அல்லது ஆயுட்காலச் சிறைவைப்புத் தண்டனையாகும். அதனோடு சில வேளைகளில், அபராதமும் தண்டனையாகச் சேர்த்து விதிக்கப்படும்.
பு.வே.

கொலை மறுத்தல் நூலை இயற்றியவர் தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள். அவர், கி. பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டினர், வீரசைவர். இந்நூலிற்குச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரை செய்துள்ளார். இதற்கு அண்மைக் காலத்தில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், ஆய்வு ஏடும் வந்துள்ளன.

இந்நூலுக்குக் கி. பி. 1850-ஆம் ஆண்டு தொடங்கும் பதினொன்றுக்கும் மேற்பட்ட பதிப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. அவற்றுள் ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பும், சாந்தலிங்கசுவாமிகள் திருமடத்துப் பதிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இந்நூலில் காப்புச் செய்யுள் உட்பட இருபத்து மூன்று செய்யுள்கள் உள்ளன. உணவின் பொருட்டு நிகழும் கொலை, சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் பொருட்டு நிகழும் கொலை இரண்டையும் இந்நூல் மறுத்துரைக்கிறது. இந்நூற் பொருளை விளக்க நூலாசிரியர் பயன்படுத்தும் உத்தி சிறப்புடையதாகும். ஒரு சபையில் பல சமயிகள் உள்ளனர். அவர்களுள் சைவர் மேம்பட்டு விளங்குகின்றனர். ஒருவன் அவரைப் பணிந்து 'அடுத்த பல உயிர்த் தோற்றத்து உயர்வு தாழ்வுக்குக் காரணம் அருளுக' என வினவுகின்றான். அதற்குச் சைவர், உயர்வு தாழ்வுகள் உண்டு என்பதனையும் அதற்காம் காரணத்தையும் கூறுகிறார். அவர் கூறியதன்மேல் புறச் சமயத்தினர் தடை நிகழ்த்துகின்றனர். இவ்வாறாக இந்நூல் வினா விடை அமைப்பில் அமைந்துள்ளது. தடை அவாய் நிலையாக உள்ளது. விடை வெளிப்படையாக உள்ளது.

கொலைமறுப்புக் கொள்கை சங்க காலந்தொட்டு இருந்து வந்திருக்கிறது என்றாலும், அதனை வற்புறுத்துவதற்கெனத் தனியே எழுந்த நூல் இது ஒன்றே. திருவள்ளுவர் கூறிய கொல்லாமை, புலான் மறுத்தல் என்ற இரண்டு அதிகாரப் பொருளையும், நாலடியாரில் உள்ள தீவினையச்சம் என்னும் அதிகாரப் பொருளையும் தொடர்ந்து அவற்றிற்கு மேலும் சிந்தனை செய்து, அக்கொள்கையை வற்புறுத்துகிறார் சாந்தலிங்கர்.

இந்நூலில் உலகாயதம், ஏகமதம், வாமம், பௌத்தம், இலௌகிகம் ஆகிய மதங்கள் புலால் உண்பதற்குக் கூறும் காரணங்கள், எப்படியெல்லாம் மறுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. சமணசமயம் வைதிக சமயத்திற்குப் புறம்பானது என்றாலும் கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, அகிம்சை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் அச்சமயம் இங்குக் கண்டிக்கப்படவில்லை. கொலைமறுத்தல் கொள்கைக்குத் துணையாக இயன்ற அளவு அவ்வச் சமயக் கொள்கைகளும் மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

தொடக்கத்தில் மாணாக்கன் குருவை நோக்கி உயிர், உயிரின் வகை, உயிரின் தாழ்வு போன்றவற்றை விளக்குமாறு வினவுகிறான். குரு, உயிர் சரம், அசரம் என இருவகையினது; அசரத்தைக் காட்டிலும் சரம் உயர்ந்தது; சரத்துள் நரர் உயர்ந்தவர்;

நரருள் கொலை புலை இல்லாதவர் உயர்ந்தவர் என விடை கூறுகிறார்.

உலகாயதர் உயிர் என ஒன்று தனியே இல்லை என்றும், உடம்பு போனால் பின தொடாவது ஒன்று மில்லை என்றும், புண்ணியம் பாவம், நரகம் சுவர்க்கம் எனபன பொய் என்றும் கூறுகின்றனர். இதற்குத் தக்க வகையில விடைகூறி உடம்பின் வேறாய உயிர் உண்டு, கன்மப்பயன் உண்டு, சுவர்க்க நரகம் உண்டு என்பன வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

ஏசுமதத்தவர் விலங்குகள் மனிதனுக்காகப் படைக கப்பட்டவை என்று கூறுகின்றனர். கர்த்தா உயிர்களை உணவின் பொருட்டுப் படைக்கவில்லை என்னும் கொள்கையை இவர்களுக்கு விளக்கிக கூறுகிறார். வாம நெறியினர், உயிர்க்கொலை செய்து தெய்வத்துக்குப் புலால் நிவேதனம்செய்வதால பாவம் நீங்கும் என்கின்றனர். இவர்களுக்கு, எவ வகையிலும் தெய்வத்துக்குப் புலால் நிவேதனம் செய்தல் கூடாது எனறும், அதனால், பாவம் நீங்காது எனறும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார். இவவிவாதத்தில் இறைவனுக்கு ஊன் படைத்த செய்தி முதலிடம் பெறுகிறது. இதற்குச் சாந்தலிங்கர் அது உலகங் கடநத பக்தி; அதை விதியாகக் கொளளக் கூடாது என்று விடையளிக்கிறார யாகககொலையை இந் நூல் உடம்படுகிறது. யாகத்தில் கொலையுணட உயிர்கள் முக்தியடைதலின் அது கொலையாகாது எனபது இந்நூலின் கருத்து.

பௌத்தர்கள் கொலை பாவம்; ஆனால் ஊன் தின்பது பாவமில்லை என்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஊன் தின்பது கொலைப் பாவத்தைச் செய்யத் தூண்டும் என விடை கூறுகிறது இந்நூல்.

இலௌகீகன் ஊன் உடம்புக்கு ஊன் உண்ணுதல் வேண்டும் என்கிறான். இவனுடைய அறிவுக்குத் தகுந்தாற்போலவே விடையும் இந்நூலில் அமைகிறது.

சா.இரா.

கொழும்பு சிரீலங்காவின் தலைநகராகவும் முதன்மையான துறை முகமாகவும் விளங்குகிறது. இலஙகையின் மேற்குக் கடற்கரையில் கிளானி ஆற்றின் (River Kelani) கழிமுக வாய்ககு அண்மையில் அமைந்துள்ள சிறந்த வாணிகத்தலமாகும். மேற்கு மாநிலத்திற்கும், கொழும்பு மாவட்டத்திற்கும் நிருவாக மையமாக (Administrative Centre) இது அமைந்துள்ளது. உலகின் மிகப்பெரிய செயற்கைத் துறைமுகங்களுள் ஒன்றான கொழும்பு (Colombu), இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு வணிகத்துறையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுளளது. கலந்தோட்டா (Kalantota) எனனும் சிங்களச சொல, இங்குள்ள கிளானிப்படகுத் துறையைக் (Kelani Jetty) குறிககத் தொடக்க காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் அரேபிய வணிகர்கள இச் சொல்லைக் கொலம்பு (Kolambu) எனறு மாற்றிப் பயன்படுத்தினர். இறுதியாகப் போர்ச்சுகீசியர் 'கொலம்பு' என்று பயன்படுத்திய பின இது நிலையாகக் கொலம்பு எனறே பயன்படுத்தப்

கொழும்பு

பட்டு வருகிறது. தமிழில் கொழும்பு எனச் சொல்லப் படுகிறது.

கொழும்பின் மிகப் பழமையான பகுதி பேட்டை (Pettah) எனப்படுகிறது. போர்ச்சுசீசியரால் கட்டப் பட்ட கோட்டை ஒன்று இதன் மத்திய பகுதியில் உள்ளது. துறைமுகத்திற்குத் தென் கோடியில் அமைந் துள்ள இக்கோட்டையில் நிருவாக அலுவலகங்கள் உள்ளன. அரசியின் மாளிகையில் (Queen's House) தலைமை ஆளுநரின் அலுவலகம் உள்ளது. புத்தர்களின் முக்கியமான கோயில்கள், கோட்டா கேனாவிலும் கொச்சிகடேயிலும் (Kochikade) அமைந்துள்ளன. இங்கு 1942-இல இலங்கைப் பலகலைக் கழகம், கல் லூரி, மருத்துவக் கல்லூரிஆகியன தொடங்கப்பட்டன. பின்னர்ப் பொறியற் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி ஆகி யவை இங்கிருந்து கண்டியிலுள்ள பெரதேனியாவிற்கு மாற்றப்பட்டன. வித்தியோதயா, வித்தியாலங்கார பிரிவேணா ஆகிய புத்த சமயக் கல்வி மையங்கள் 1959-இல பல்கலைக் கழகத் தகுதி பெற்றன. வித்தி யோதயா (Vidyodaya) பல்கலைக கழகம் கொழும்பு நகருக்குளளும், வித்தியாலங்கார பிரிவேணாப் (Vidyalankara Pirivenas) பல்கலைக் கழகம், கொழும் பிற்கு வெளியே கேளனியாவிலும் உள்ளன. கேளனி யாவில் உள்ள புத்த கோயில் மிகவும் புகழ்பெற்றது; அங்குப் பயணிகள அதிக அளவில வருகை புரிகின்ற னர்.

கொழும்பில் அருங்காட்சியகம், பேசிட்டீர் நிலை யம் (Pasteur Institute), மருத்துவ ஆராய்சசிக்கழகம், விஞ்ஞான, தொழில் ஆராய்ச்சிக்கழகம் ஆகியன உள்ளன. சிரீலங்கா 1948-இல் சுதந்திரம் பெற்ற தனை ஒட்டிக் கொழும்பில் சுதந்திர மன்றம் (Free-dom Hall) ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது அழகுமிக்க மரப்பந்தாட்டத்திடல் (Cricket) இங்குத்தான் உள்ளது. இலெவினியாமலை என்ற அழகிய பகுதியும் விருப்ப மான கடல் நீராடும் பகுதியும் இன்பப் பொழுது போக்கு மையங்களாக உள்ளன. நகருக்கு வெளியே 7 கி மீ. தொலைவில் உள்ள கோட்டேயில் (Kote) சிங்கள வேந்தர்களின் தொன்மைப் புகழ்மிக்க தலை நகர் உள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் இரத்மலானா விமான நிலையம் (Ratmalana Airport முக்கியமான பன்னாட்டு விமான நிலையமாக வளர்ந் துள்ளது. இவ்விமான நிலையத்திலிருந்து அன்றாடம் மற்ற மாநிலத் தலைநகரங்களுக்கும், இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களுக்கும், விமானங்கள் பறக்கின்றன. கொழும்பிலிருந்து 28 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள கட்டு நாயகா விமான நிலையத்தில், பெரிய விமானங்கள் வந்திறங்குகின்றன. கொழும்பு நகரம் யாழ்ப்பாணத் துடனும் திரிகோணமலையுடனும் இருப்புப் பாதை களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு கடல் மட்டத்திலிருந்து தாழ்ந்த நிலப்பகுதியில் அமைந் துள்ளதால், கடல்நீர் நகரினுள் புகாதபடி வெள்ளத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

கொழும்பிலிருந்து தேயிலை, இரப்பர், கோகோ, தேங்காய், தேங்காய் எண்ணெய் ஆகியன ஏற்றுமதி யாகின்றன. இஙகு வைரஙகள் மிகுதியாகக் கிடைக் கின்றன. பல வகையான வைரங்கள, மணிகள் ஆகி யவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றுள் நீலமணி, மாணிககம், புட்பராகம், முத்துப் போன்ற தோற்றமுடையவெண் படிவ வகைகள குறிப் பிடத்தக்கன.

கொழும்பினை கி பி. 1517-இல் போர்ச்சுகீசியரும், கி.பி. 1656-இல் தச்சுக்காரர்களும் (Dutch) கி.பி. 1796 -இல் ஆங்கிலேயரும் கைப்பறறினர். கொழும்பு 1948 -இல் சிரீலஙகாவின் தலைநகராக்கப்பட்டது. கொழும் பில் 1950-ஆம் ஆண்டு தெற்கு, தென்கிழக்காசிய நாடு களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான கொழும் புத்திட்ட மாநாடு நடைபெற்றது. கொழும்பில் பல நாட்டினரின் தூதரகங்கள் உளளன. கொழும்பின மக்கள் தொகை 423,481 (1953). சோழப் பெரு வேந்தனான முதலாம் இராசேந்திரன் (கி.பி.1012-1044) இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றியதால், கொழும்புப் பகுதியும் சில காலம் அவனது ஆட்சிக் குட்பட்டிருநதது. ம.இ.

கொழும்புத் திட்டம் தெற்கு, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் காண ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆறாண்டுத் திட்டம் இது 1951-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் முதல் நாள் நடை முறைக்கு வநதது. திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு 186 8 கோடி பவுன் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தெற்கு, தெனகிழக்காசிய நாடுகள் தம்மிடையே முன னேற்றம் காணத் தம்மாலியன்ற அளவு முயலவேண் டும் என்பதும், முன்னேறிய நாடுகள் இந்நாடுகளுக்கு இயன்ற வகையில் உதவிபுரிய வேண்டும் என்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தின் மூலம் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகளுக்கு, நிதிஉதவியும் தொழில்நுட்ப உதவியும்கிடைக்க வழிவகைகள் செய் யப்பட்டன. உலக வங்கியும், கனடா, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆசுத்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளும் இதற்குப் பொருளுதவி புரிகின்றன.

இத்திட்டத்தில் சேர்ந்துள்ள நாடுகளுக்குத் தொழில்நுட்ப வசதிகள் வழங்கும் பொருட்டுத் தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு மன்றம் ஒன்று நிறுவப் பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து, கனடா, நியூசிலாந்து, இநதியா முதலான நாடுகள் தொழில்நுட்ப வசதி

களை வழங்குகின்றன. உறுப்பு நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கட்குப் பல துறைகளில் பயிற்சிகள் வழங்கப் படுகின்றன. இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலான வெளிநாடுகளிலுள்ள வல்லுநர்கள் உறுப்பு நாடு களுக்குச் சென்று பலவிதமான உதவிகளைப் புரிந்து வருகின்றனர்.

இத்திட்டத்தில் ஆசிய நாட்டுப் பகுதியில் உள்ள இருபது நாடுகள் அங்கம் வகித்தன. பின்னர் அது விரிவாக்கப்பட்டு ஆசிய நாட்டைச் சேராத நாடு களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. அவ்வகையில் ஆறு நாடுகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. இந்தியா (1950), சிரிலங்கா (1950), பாகிசுத்தான் (1950), நியூசி லாந்து (1950), அமெரிக்கா (1951), தென் வியட்நாம் (1951), கம்போடியா (1951), பர்மா (1952), இந்தோ னேசியா (1953), தாய்லாந்து (1954), சப்பான் (1954), இலாவோசு (1951), நேப்பாளம் (1952), பிலிப்பைன்சு (1954), பூட்டான் (1962), ஆப்கானிசுத்தான் (1963), மாலத்தீவுகள் (1963), தென்கொரியா, (1962), மலே சியா (1957), சிங்கப்பூர் (1965), ஈரான (1966), பங் களாதேசம், பிசித்தீவுகள் ஆகிய நாடுகள் கொழும்புத் திட்டத்தில் அங்கம் வகிக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் ஏதாவதொரு அங்கத்தினர் நாட்டில் இவர்கள் கூடிப் பேசுவர். இதன்முதல் கூட்டம் 1950-ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் சிட்னியில் (ஆசுத்திரேலியா) நடைபெற்றது. பின்னர்ப் பொதுநல நாடுகளின் (Common wealth) ஆலோசனைக் குழுவினர் சிட்னிக் கூட்டத்திற்குப் பின்னர்க் கொழும்பு, இலண்டன் முத லான நகரங்களிலும் கூடினர். சமூகப் பொருளாதாரத் துறையிலான ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட திட்டங் களுக்கு இதுகாறும உதவியிருப்பதாக இம்மன்றத்தின அறிக்கை கூறுகிறது. பெருமபாலும் உணவு, வேளாண் மைக் கல்வி, காடுகள், பொறியியல், மருத்துவம், சுகா தாரம், நிருவாகம் முதலான துறைகளுக்கு இத்திட் டத்தின் மூலம் பல உதவிகள் கிடைத்துள்ளன. இதன் தலைமையகம் கொழும்பிலுள்ளது. ம.இ.

கொள்கைக் குரல்: பொது மக்களை மாற்றக் கூடிய வழி முறைகளில் கொளகைக்குரல் ஒரு செயற் பாஙகு ஆகும். ஊர்வலம், பொதுக்கூட்டம், கொள கைக் குரல போனறவை இன்றைய உலகில் பொதுமக் களை அதிகம் ஈர்க்கக் கூடியவையாகும். கொளகைப் பரப்புக் கருவிகளில் இவை மிகவும் முக்கியமான வைகளாகக் கருதப்படுகினறன. கொள்கைக் குரல் களை எழுப்புவதன் மூலம் பல குறிக்கோளகளையும், கருத்துகளையும் மிக எளிதாகப் பரப்ப இயலுகிறது. தலைவர்களோ, அறிஞர்களோ, அவர்களுடைய கொள்கைகளைச் சுருக்கமாக, மக்களிடையே எழுச் சியைத் தூண்டும் வண்ணம் கூறப்பயன்படுத்துகினற சொற்கள கொள்கைக் குரல்(Slogan) எனப்படுகிறது. காலத்திற்கேற்பவும் சுருக்கமானதாகவும் ஏவலைப் பயன்படுத்தி,அணி வகுப்புக் கூச்சலை ஏற்படுத்து கின்ற சொற்றொடர்கள் கொள்கைக் குரல் எனப் படுவதாகப் பெல்லாக்கு (Bellak) என்ற அறிஞர் கூறு கிறார். எனவே, கொள்கைக் குரல்கள் சுருக்கமாகவும், காலத்திற்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்றனவாகவும் இருக் கின்றன.

இவை மக்களின் கவனத்தைக் கவர்வதாலும், குழு மக்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து அதனைக் கூறு வதாலும், அவர்களின் மனப்பான்மைகளும் மன எழுச்சிகளும் வலுவூட்டப்படுவதாலும் கொள்கைக் குரல்கள் மிகவும் வலிமையுடையனவாக இருக்கின் றன. நம்பிக்கைகளைத் திடப்படுத்தி, மக்களை அக் கொள்கைக் குரல்கள் என்ன செய்யச் சொலகின்ற னவோ அதனைச் செய்ய அவர்கள் ஆயத்தமாகின்ற னர். இதுவே, கொள்கைக் குரலின சிறப்பாகும். இது சுருக்கமாகவும் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறும் இருப்பதால், நன்றாக நினைவில் நிற்கும் பாங்கில் இருக்கிறது. எனவே,இதனைச் சிறு குழந்தை முதல் அனுபவமுள்ள அறிஞர் வரை அனைவராலும் மனத் தில் வைத்துக்கொள்ள இயலும். எடுத்துக்காட்டாக, திலகரின் 'சுதந்திரம் எனது பிறப்புரிமை' என்னும் கொள்கைக் குரல், இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மிகவும் வலிமை உள்ளதாகவும், மக்களுக்குச் சுதநதிர உணர்ச்சி, அஞ்சாமை, தியாக உணர்வு போன்ற வற்றை ஊட்டுவதாகவும், மக்களை ஒருமைப்படுத்தும் வலிமைமிக்க கொள்கைக் குரலாகவும் இருந்தது. இதைப் போன்றே, காந்தியடிகள் தம் அனைத்துத் திட்டங்களிலும், கொள்கைக் குரல்களை உருவாக்கி நாடு முழுவதையும் சுறுசுறுப்பாக்கித் தம் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஆர்வமுளளவர்களாக மக்கள் இருக்குமாறு செய்தார். அவர் 1942-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கிய 'வெள்ளையனே வெளியேறு', 'செய் அல்லது செத்து மடி' (Do or Die) போன்ற கொள் கைக் குரலகளின் வலிமை வாய்ந்த தூண்டுதல்கள், மக்களையும் அதனால் அரசினையும் மாற்றுதற்குரிய வழி முறைகளில் சிறந்தனவாக அமைந்தன.

கொள்கைக் குரல்களின் எளிமை, சுருக்கம், சந்தம் ஆகியவை மக்கள நினைவு கொள்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கின்றன. இவை மோனை அழகு சிறக்க அமைக்கப்படுவதால் மக்களின் கவனத்தை எளிதில் கவருகின்றன. மேலும், உணர்ச்சியூட்டும் பொருள் பொதிந்த சொற்கள் கொள்கைக் குரல் களில் பயன்படுத்தப்படுவதால், யாவரும் அவற்றை அறிந்து கொள்வதுடன், சொற்களில் உள்ள உணர்ச் சித் தூண்டலின் தன்மையால் தூண்டப்படுகின்றார் கள். எடுத்துக்காட்டாக,'சுதந்திரம், சகோதரத்துவம், சமத்துவம்' என்று பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது எழுந்த கொள்கைக் குரல், கடந்த இரணடு நூற்

றாண்டுகளாக வலிமையுடன் இருந்ததுடன், இன்றும் மனித சமுதாய வரலாற்றில் மிகவும் வலிமை வாய்ந்த தாக இருநதுவருகின்றது.

மேற்கூறியவாறு கொள்கைக் குரல்கள் சுருக்கமா கவும் உணர்ச்சியூட்டுபவையாகவும் இருந்தால் மட்டும் வெற்றிபெறா. ஒரு கொள்கைக் குரல் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் குழுவிற்குக் கொள் கைக் குரல் எழுப்பும் தேவைகள் இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 'உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்' 'நிலமற்றோருக்கு நிலம்', 'வேலை செய்ய உரிமை' போன்ற கொள்கைக குரல்கள மிகவும் பொருள் பொதிந்தனவாகவும் உணர்ச்சியூட்டுவனவாகவும் இருப்பதுடன் மிகவும் வலிமை வாய்ந்த தூண்டுதல் களையும கொண்டுள்ளன. ஆனால் குழுவில, ஏதா வது ஒரு குறிப்பிட்ட தேவைக்குப்பொருந்துவதாக இக் கொளகைக் குரல்கள் இருந்தால்தான் மதிப்புடைய தாக இருக்கும் – வெறறிபெறவும் இயலும். ஒரு குழு வின் கொளகைக் குரல பயன் விளைவிக்க வேண்டு மானால், அது, அக்குழு எதிர்நோக்கும் இன்றியமை யாத சிக்கல ஒன்றினைத் தீர்பபதாக இருக்க வேண டும். கொள்கைக குரல்கள் கூறும் அனைத்துத் தீர்வுக ளும் சரியானவை எனக் கொள்ள முடியாது. எடுத்துக் காட்டாக, இநதியாவில் 'நிலமறறோருககு நிலம்' என்னும கொளகைக் குரல சரியானதாக அமையாது. ஏனெனில், இஙகு மக்கள தொகை அதிகமானதாகும். எனவே, இமமுறையில பயனதரக் கூடியதாக எதுவும் செயய இயலாது. பொருளாதார வறுமையைப் போககத் தொழில் மயமாக்குவதே வழியாகும். அத னால், மிகச் சிலரே இநத உறுதியறற பயிர்த் தொழிலை மேறகொளளலாம இருப்பினும், இக கொளகைககுரல கிராமஙகளில 'நிலத்தேவை' இருக் கும வரையிலும வலிமை உடையதாகவும், வெற்றிய ளிப்பதாகவும இருநது வரும்.

இவவாறு, கொள்கைக் குரலை மிகவும் எளிதாக வும் மக்களைக கவருகின்ற வகையிலும், எழுச்சியைத் தூணடுகினற வகையிலும் உருவாக்கி, சரியான முறையில் நேரிலும் பிற செய்தித் தொடர்பு சாதனங்களின் மூலமும், தேவைக்குப் பொருந்து வதாகக் கொளகைப் பரப்புச் செய்தால் மிகப் பெரிய மாற்றத்தினை அது பொது மக்களிடம் ஏற்படுத் தும் என்பதில் ஐயமிலலை. எனவேதான, இனறு அரசியல் வாதிகள் முதல் அரசாஙகததினர் வரை அனைவரும் தஙகள திட்டஙகளைக கொள்கைக் குரல்களாக எஙகும் ஒலிக்கின்றனர் பூ.த.

கொள்கைப் பிடிவாதம்: தான் கொண்ட கொள்கையை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டு எவ் வித பகுத்தறிவுக் கொளகைக்கும் உட்படாதவரைக் கொள்கைப் பிடிவாதக்காரர் (Dogmatist) எனலாம். இக்கொள்கையினர் தங்கள் கோட்பாடுகள் மாறா தவை என்றும், ஐயத்திற்கு இடமின்றித் தெளி வானவை என்றும் நம்புகின்றனர். இவர்கள் சமயத் தைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடையேயும, சமயத்தையே நம்பாத பகுத்தறிவாளர்களிடையேயும் உள்ளனா.

அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாகவும், வளர்ந்து வரும் உணமைகளின் காரணமாகவும் பழைய கோட்பாடுகள, கருத்துகள் ஆகியவற்றில சிலவற்றை மாற்றியமைக்க வேணடியுள்ளது. ஆனால், கொள்கைப் பிடிவாதக்காரர்கள் எந்த மாற்றங் களையும் எதிரான கருத்துகளையும் ஏற்றுக்கொள் வதில்லை. காலத்திற்கு ஒவவாத கருத்துகளை அவர்கள கொண்டிருப்பதோடு அக்கருத்துகளே உணமையானவை என்றும், அவற்றைப் பற்றி விவாதிப்பது கூடாது என்றும் வாதிடுகின்றனர். மெய்ப்பொருளியலில், கொள்கைப் பிடிவாதம் உலகத்தின் வளர்ச்சியையோ அது தொடர்பான கோட்பாடுகளையோ (Dialectical Laws) ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது. அரசியலில் கொள்கைப் பிடி வாதம் உட்கட்சி மனப்பான்மைககு (Sectarianism) அடிகோலுகிறது. மார்க்சிசுட்டுகள் (Marxist), தாங கள் கொளகைப் பிடிவாதத்தை எதிர்ப்பதாகவும், அனைத்து உலகத்திலும் உழைக்கும் இனத்தினரின் முனனேற்றத்திற்கு (International Working Class Movement) இக்கொள்கையினர் முட்டுக்கட்டையாக உள்ளனர் எனவும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். இதுவும் ஒரு கொள்கைப் பிடிவாதமே. மேலும், கொளகைப் பிடிவாதம், சுயநிலைக் கொளகைக்கு (Subjectivism) இட்டுச் செல்வதோடு நடைமுறைக்கு ஒவவாததாக வும் விளஙகுகிறது. சில சமயஙகளில் அக்கொள்கை வெறியாக (Fanaticism) வளர்நது, சமுதாயத்தின வளர்சசிக்குத் தடையாக உளளது. மனிதனின் வளர்ச்சி அவன் சிந்தனையின அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அறிவியல் வளர்சசி மனித சிந்தனை யின வளர்ச்சியே. புதிய கோட்பாடுகளும் உண்மை களும் மனித சிந்தனையால் ஏற்பட்டவையே. எனவே, காலத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் ஒவ்வாத கருத்து கள் எவ்விதத்திலும் சமுதாயத்திற்குப் பயனளிக்க மாட்டா. அ. இரா.

துணை நூல்:

Emil Brunner, The Christian Doctrine of God, Vol. I, Lutterworth Press, London, 1949.

கொள்கை பரப்பல்: தொழில் நுட்பம மேன்மையடைந்து வருகின்ற இன்றைய நாளில்

பொதுமக்கள் (Public), கொளகை பரப்பல் (Propaganda) ஆகியவை சமூகத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஒரு கட்டுபபாடான நிலையில் அனை வரும் விருமபத தகக வகையில் ஒரு செயலையோ பொருளையோ விளம்பரப் படுத்துவதே கொளகை பரப்பல் எனப்படுகிறது. மக்களின் மெய்ப்பாடுகளை யும், தவறான எண்ணங்களையும் கருத்தில் கொண்டு அவர்களிடம் நலல நம்பிக்கைகளையும், 'எண்ணங் களையும் பெறுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளும் ஒரு திட்டமிட்ட முயற்சி எனவும் இதைக் கூறலாம். மக்களைத் தனது வழிக்கு அல்லது முறைக்குக் கொணடு வருவதற்குக் கொள்கை பரப்பல் பயன்படு கிறது. இப்போது சமூக அமைப்பானது மிகவும் சிக்கல வாய்ந்ததாய் இருப்பதால் தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது. எடுத்துக்காட் டாக, தேர்தல் காலங்களில பல அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், தனியார்களும் தேர்தலில் நிற்கக் கூடும். அப்பொழுது வேட்பாளர்கள் பல புதிய உத்தி களையும், முறைகளையும் பயன்படுத்தித் தங்களை எளிதில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வசதியாக வாக்காளர் களிடம் கொளகை பரப்பல் செய்வது இன்றியமையாத தாகிறது. பொதுவாக அனைத்து நாடுகளிலும், அரசியல் துறையின ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டவும், வணிகத் துறையின் வளர்ச்சிக்காகவும், சமயங்கள் பரவுவதற்கும் கொளகை பரப்பல் அதிகமாகப் பயன் படுத்தப்படுகிறது.

இன்றுள்ள சமூகத்தினர் தங்கள் குறிக்கோள் களை அடையத் தகராறு, திறமை, பொருளாதார முறை, கொள்கை பரப்பல் போன்ற நான்கு அடிப் படை முயற்சிகளை மேறகொள்வரெனத் தேனியல் லேர்னர் (Daniel Lerner) என்ற வல்லுநா கூறு கிறார். தகராறு முறையைப் பின்பற்றினால், பல வந்தமாகக் கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம்தான் தனது குறிக்கோளை அடைய முடியும். பொருளா தார முறையின் மூலம் என்றால சரக்குகள், சேவை போன்ற பரிசுகள் அல்லது கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டும். திறமையின் அடிப்படையில் என்றால் அரசியல் தந்திரத்தினால் உடன்படிக்கைக்கு வர வேண்டும். ஆனால் சொற்கள், சித்திரங்கள், மெய்ப் பாடுகள் போனற அடையாளக் குறிகள் மூலம் மக் களைத் தூணடிவிடுகின்ற சக்தி கொள்கை பரப்பல் முறைக்கு மட்டுமே இருக்கிறது. எனவே, கொளகை பரப்பல், மற்ற முறைகளைவிடச் சக்தி வாய்ந்த, சிறந்த முறை என்று இலேர்னர் கூறுகிறார்.

இன்றைய புதிய அமைப்பில் அடிப்படையான குறிக்கோள் எதுவும் இல்லையெனில் எந்தச் செய லும் நடைபெறாது. அறிவியல் முறையைப் பின்பற்றும் இக்காலத்தில் கொள்கை பரப்பலும் சில குறிக்கோள் களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. தெளிவான, நன்கு அறிந்த நோக்கஙகளுடன் கொள்கை பரப்பல் இருந்தால் கொள்கை பரப்பாளனுக்கும் அந்த நோக் கம் அல்லது பொருளைப்பற்றி நன்கு தெரிந்திருக்கும். அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அவனுக்கும் கொள்கை பரப்பலின் நோக்கம் அல்லது மெய்ப்பாடுகளின் மீது ஆர்வம் இருக்காது. எனவே எந்த ஒரு கொள்கை பரப்பலிலும கொள்கை பரப்பாளன் முக்கிய இடம் வகிக்கிறான். சில வேளைகளில் கொள்கைபரப்பாள னின் ஆளுமையைப் பொறுத்து யோசனையோ கொள்கை பரப்பலோ ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியவிடுதலைப் போராட்டத் தின்போது சவகர்லால் நேருவின் சொற்களுள ஒவ் வொன்றும் மக்களால் மதிக்கப்பட்டது.

கொள்கை பரப்பலும் கல்வியும்: கொளகை பரப பலைப்போலக் கல்வியும் அடையாளக் குறிகளைப் பயனபடுத்துகிறது. ஆனால், அதைப்போலத் தூண்டு தல் சக்தி கல்விக்குக் கிடையாது. வெறும் ஐயத்தைப் போக்குவதே கல்வியின குறிககோள ஆகும். கொள்கை பரப்பாளனுக்கு ஆதரவான வழிகளில் உள்ள தீர் மானங்களை மட்டுமே கொள்கை பரப்பல் தேடி ஆராய்கிறது. ஆனால், கல்வியானது எந்தத் தீர்மானங களை மேற்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் விவரஙகளைத தருகிறது. இவவாறு இவை இரண்டும் வேறுபட்டிருநதாலும் சில நேரஙகளில கலவியைப் பரப்புவதற்குக் கொள்கை பரப்பல் பயன்படுகிறது. மேலும், கொள்கை பரப்பானது கல்வியாக மாறுவதற் கும் வாய்ப்பு உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, நீதி நெறி ஆசிரியர் அல்லது சமயப்போதகர், தம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கைகளையும் விருப்பங்களையும் தம் மாண வர்களுக்குப் பரப்பும் பொழுது கொள்கை பரப்ப லானது கல்வியாக மாறிவிடுகிறது.

கொள்கை பரப்பலும் விளம்பரமும்: ஏறத்தாழ எல்லா விளம்பரங்களும், விளம்பரங்கள் என்ற முத திரை குத்தப்பட்டே வருகினறன. எனவே, விளம் பரத்தை அறிவதில் கடினம் கிடையாது. ஆனால் கொள்கை பரப்பல் எது என்று அடையாளம் காண் பது அரிது. மேலும் விளம்பரத்திற்கான ஊதியம் வெளிப்படையாகத் தரப்படலாம். ஆனால், கொளகை பரப்பல் அதிக அளவுககு மறைமுகமாகத்தான் இருக் கும். ஆனால், வாசகர்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் உண்மைக்கும் கற்பனைககும் உளள வேறுபாட்டைக் காண்பது சற்றுக் கடினமாகும்.

கொள்கை பரப்பலும் செய்தியும்: கொள்கை பரப் பல் மூலம் வரும் செய்திகள் அனைத்தும் உண்மை

யானவையாக இருப்பதில்லை. பொதுவாகச் செய்தித் தாள்களில் அவற்றின் கொள்கைகளைவிட அரசியல் கொள்கைகளே அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துவதால் ஒரு தலையான செய்திகள் வருகின்றன. எனவே, குறிப் பிட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய செய்தி அறிக்கைகள் இடத்திற்கு இடமும், செய்தித்தாள்களைப் பொறுத் தும் அதிகமாக மாறுபடுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. எனவே, கொள்கை பரப்பலின் மூலம் உணமைச் செய்திகள் கூடச் சில நேரங்களில் பொய்யானவை யாகிவிடுவதால மக்கள் மத்தியில் கெட்டபெயர் ஏற் படுகிறது.

கொள்கை பரப்பல் முறைகள்: பொதுவாகக் கொள்கை பரப்பலை விரும்புகிற காலம் இதுவாகும். பல அறிவியல் மற்றும் ஆற்றல்மிக்க கருவிகள, வழி கள மூலம் கொள்கை பரப்பல் நடைபெறுகின்றது. முரட்டுத்தனம், கையூட்டுப் போன்றவற்றைவிடச் சொற்கள், சித்திரங்கள, மெய்ப்பாடுகள் போன்ற அடையாளக் குறிகளைத் திறமையாகக் கையாளு வதை மையமாக வைத்துக கொள்கை பரப்புச செய் வது சிறந்த முறையாகும். மனிதனின் அறிவாற்றலா லும, கடின உழைப்பினாலும் பெருகிவரும் கொள கைப் பரப்பு முறைகள் அனைத்தையும் விளககுவது எளிதனறு எனவே, ஒரு சில அடிபபடை முறைகளை மட்டும் இஙகே காணலாம்.

முதலாவதாக, கொள்கை பரப்பலில எந்தக் கருத்தையும் திரும்பத் திரும்பச் சொலல வேண்டும். எந்தப் பேச்சையும் எழுத்தையும் முறைப்படியும் உறுதியாகவும் தொடாந்து இடைவிடாது கூறிக் கொணடே இருககவேணடும்.

இரணடாவதாக, ஒருவன் கூறுவன பிறர் வினாக கள, ஐயஙகள கேட்க முடியாதவாறு இருககவேண்டும்.

மூன்றாவதாக, எப்பொழுதும் தனனைக கதா நாயகன போலவும், தன் எதிரியைத தீயபணபுடைய வன போலவும் மக்கள எணணுமாறு செயறபட வேணடும. தனமீது விருபபம் ஏறபடுமாறு சகோதரத் துவம், சுதந்திரம், உலக அமைதி போனற உணர்ச்சி அடிப்படையிலான பேசசுகளைத் திரும்பத் திரும்பக கூற வேண்டும். பொதுவாகக் கவர்ச்சியான வார்த்தை களும் கவர்ச்சியான தோற்றமும் மக்களைக் கவரும். அரசியல்வாதிகள் இவ்வாறே பேசி மக்களைக கவரு வார்கள்.

நான்காவதாக, உணமைகளை மாற்றிச சரி செய்து எதிர்க கட்சியினர் கூறுகின்றவற்றைவிடத் தனக்கு அதிக ஆதரவான கருத்துகளைக் கூறவேண டும். தாம கூறுகினறவை தவறாக இருந்தாலும் உறுதி யற்ற திட்டங்கள் பலவற்றைக் கூறி மக்களை நம்பும் படி செய்யவேண்டும்.

ஐந்தாவதாக, புகழ்பெற்றவர்கள் அல்லது நல்ல உயர்நிலையில் உளளவர்களின் நற்சான்றிதழ் பெற றது போன்ற விளம்பரம செய்து கொள்கை பரப்பு வதும் மிகச் சிறந்த முறையாகும். பொதுவாக இன்று வணிகத்துறையிலும் அரசியல துறையிலும் திரைப் பட நடிகர், நடிகையர் பெயர்களைககொண்டு விளம் பரம் செய்து கொள்கை பரப்புச் செய்கின்றனர்.

நாட்டவர் வழக்குகளுக்கு ஏற்றவாறு கொள்கை பரப்புச் செய்தல் இநதியச் சமுதாய அமைப்பிறகு மிகச் சிறந்ததாகும். எடுத்துக்காட்டாக, அரசியல் கட்சிகள் பசுவும்–கன்றும், ஏர்–உழவன், கதிர்–அரி வாள் போன்ற மக்களுக்குத் தொடர்பான சின்னங் களை அதிகம் விரும்புகின்றனர். தனது கொளகை பரப்பானது குழந்தைகளுக்கானதாகவும் இருப்பது அனைத்து மக்களையும் மிகவும் கவரும். எடுத்துக் காட்டாக, குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் இன்று தமிழகத்தில,அ தி.மு.க. ஆட்சி பொதுமக்களிடையே புகழ்பெறப் பெரிதும் உதவுகின்றது.

கொள்கை பரப்புச் சாதனங்கள்: இக்காலத்தில் கொள்கை பரப்பு முறைகள அதிகமாக அறிவியல் முறையிலேயே நடைபெறுகின்றன. பலதரப்பட்ட சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ கொளகை பரப்பல நடைபெறு கின்றது. பொது மேடை, செய்தித்தாள், வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, சமயம், கலவி, இலக்கியம், ஒலிபெருககி, ஊாவலஙகள, கொள்கைக் குரல்கள் போனற சாதனஙகளின் மூலம் கொள்கைபரப்பல் செய்யப்படுகின்றது. மேற்கூறிய அனைத்துச் சாதனஙகளும் பலவழிகளில் செயறபடு கின்றன.

பொதுமேடை: கொள்கை பரப்பு முறைகளில் மிகப்பழைய, ஆனால் மிக இனறியமையாத சாதனம் இதுவாகும். இது அரசியல காரணஙகளுக்கு மட்டு மன்றி, சமயம், தொழிற்சங்கம், அரசாஙக நிகழசசி கள பொதுசசெயல்கள போன்றவறறிற்கும் பயனபடு கின்றது தோதல் காலங்களில் அரசியல்வாதிகள மேடையிட்டுத் தங்கள கொள்கைகளையும், எணணங் களையும் பேசுவதற்கு இது அதிகமாகப் பயன்படுகிறது. இநத முறையில பேச்சாளன அல்லது கொள்கைபரப் பாளன நேடிரயாகக் கருத்துகளையும் எணணங் களையும் பேச்சைக் கேட்பவர்களிடம் தெரிவிக்கலாம். இதில் பேசசைக் கேட்கும் கூட்டத்தினரின் மனோ நிலையைப் புரிந்துகொளளும் தன்மையினர் அதற் கேற்ப நேராகப் பேசி அவர்களை வயப்படுத்துவர்.

எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாட்டில் திராவிட இயக்கக் கட்சிகள் மேலோங்கியிருப்பதற்கு இந்த மேடைப் பேச்சே முக்கிய காரணமாகும்.

பத்திரிகை: இக்காலத்தில் செய்தித்தாள் துறை கொளகை பரப்பலுக்கு அதிகத் தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள் போன்றவை நல்ல பொருளுடைய கருத்துகளை அவற்றுக்கு உரிய குறிப்பிட்ட கோணத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றன. இவ்வாறு குறிப்பிட்ட முறையில் தொடர்ந்து, நிலையாக அச்சிட்டு வருவதால் அதனுடைய பயனையும், உண்மைநிலையினையும் மக்கள் தெரிந்து கொண்டு அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. எனவே, செய்தித்தாள்கள் நடுநிலையாகவும், சுதந்திரமாகவும் செய்திகளை வெளியிடவேண்டும். நாட்டின் நன்மை தீமைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாக இருக்கவேண்டும். நேர்மையான பத்திரிகைகள் பொதுவாகச் செய்திகளை வெளிப்படையாகவும் சுதந்திரமாகவும் கொள்கைப் பரப்புச் செய்கின்றன.

திரைப்படம்: பிற சாதனஙகளைவிடப் பொழுது போக்குவசதிகளுடன் திரைப்படங்கள் கொள்கை பரப்புச் செய்கின்றன. திரையிலே படங்களைக் காட்டிக் குறிப்பிட்ட கருத்துகளும், எண்ணங்களும் மக்களின் மனத்தில் பதியும் வண்ணம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இது அதிகமாக மக்களைக் கவருவதுடன் மனத்தில் நிரந்தரமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. கதைப்படங்களுடன் சில விளம்பரத் திரைப் படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுத் திரையரங்கங்களில் காண்பிக்கப்படுவதால் அனைவரும் விளம்பரப் பொருள்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொளள முடிகிறது. மேலும் இதனால் தாயாரிக்கப்படும் பொருள்களின் விற்பனை அதிகரிக்கவும் வாய்ப்புள்ளது.

வானொலியும் தொலைக்காட்சியும்: கொள்கை பரப்புச் சாதனங்களில் இன்று இவை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் பேச்சுகள், செய்திகள் ஆகியவை பரப்பப்படுகின்றன. மேலும் இசையையும், மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் வீட்டில் இருந்து கொண்டே கேட்க முடிகிறது. தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் நேரடியாகவே பார்க்கவும் முடிகிறது. இவை அதிக உணமையானதாகவும், வெளிப்படையாகவும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக,சீனா (China), பாகிசுத்தான் (Pakistan) போன்ற நாடுகளின் வானொலிகள் அனைத்துச் செய்திகளையும் வெளிப்படையான முறையில் தெரிவிக்கின்றன. மேலும், எதிரிகளை இவற்றின் மூலமே தாக்கிப் பேசுகின்றன. வானொலி, தொலைக் காட்சி போன்றவைற்றின் மூலம் மக்கள் செய்திகளை அதிக தூரத்தில் இருந்து கொண்டு கேட்டாலும் அல்லது பார்த்தாலும் இவை பல வழிகளில் மக்கள் மனத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன.

சமயம்: சமயத்தின் மூலம் செய்யப்படும் கொள்கை பரப்பானது அச்சமயத்தைச் சார்ந்த அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாக இருக்கும். இது பழங்காலந்தொட்டு நடந்து வருகின்ற சிறந்த கொள்கை பரப்பல் முறையாகும். மக்களுக்கு மதத்தலைவர்களிடத்தில் மரியாதையும், கடவுள் பயமும் இருப்பதால், அவற்றைப் பயன்படுத்திச் சில வேளைகளில் கொள்கை பரப்பல் நடைபெறுவதுண்டு. ஒழுக்கக் கருத்துகள் இவ்வாறே பரப்பப்படுகின்றன.

கல்வியும் இலக்கியமும்: கல்வி, இலக்கியம் போன்றவற்றின் மூலம் ஒவ்வொரு மனிதனும் பல கருத்துக்களையும் நோக்கங்களையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவை மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் அனுபவங்களையும் மாற்றுகின்றன. பல சமய நிறுவனங்கள் இது போன்ற கல்வியைக் கற்பிக்கின்றன. இன்றும் கூடப் பொதுவுடைமை நாடுகளில் கல்வியானது முறைப்படுத்தப்பட்டு வாழ்க்கையின் தத்துவங்களை மக்களுக்குக் கற்பிக்கிறது. சோவியத்து நாடுகளில் உள்ள தொழில்நுட்ப நிறுவன மாணவர்களுக்கு மார்க்சீயக் கொள்கைகளும், சமத்துவக் கொளகைகளும் கட்டாயப்பாடத்திட்டமாக உள்ளன. எனவே, இவை அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை மாற்றக் கூடிய தன்மை வாய்ந்தவையாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒலிபெருக்கி. இது மிகவும் சிககனமான கொள்கை பரப்புச் சாதனமாகும் ஒலிபெருக்கிகள் மூலம் மேடைப் பேச்சுகளை மட்டுமனறிப் பாடல்களையும் கேட்கமுடிகிறது. ஒலி பெருக்கி மூலம் பேச்சுகளையோ பாடல்களையோ திரும்பத்திரும்பக் கேட்பதனால் அவை மனத்தில் எளிதாகப் பதிகின்றன.

கூட்டம், ஊர்வலம், கொள்கைக்குரல் போன்றவை: இவை அனைத்தும் பொதுமக்களை இப்போது மிகவும் கவரக்கூடியவை ஆகும். கூட்டத்தைக் கூட்டி மக்களிடம் கூற நினைப்பதைக் கூறலாம். அது போல ஊர்வலங்கள் நடத்துவதால் பலதரப்பட்ட மக்களின் கவனத்தைதம்பக்கம் திருப்ப முடிகிறது. ஒலி பெருக்கிகள் மூலம் கொள்கைக் குரல்கள் எழுப்புவதனால் பல கொள்கைகளையும் கருத்துகளையும் எளிதாகப் பரப்பமுடிகிறது.

மேலே கூறியவை தவிர, வற்புறுத்தல் மூலமும் சில கொள்கைகள் பரப்பப் பட்டு மக்கள் இணங்குமாறு செய்யப்படுகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக,

முகம்மதியர் ஆட்சி இந்தியாவில் நடைபெற்றபோது அச்சுறுத்தல் மூலம் அந்தச் சமயம் பரப்பப்பட்டது. இன்றைக்கும்கூடத்தேர்தல நேரங்களில் கிராமஙகளில் உள்ள அறியாமையுடைய மக்களை அரசியலவாதிகள் தங்கள் இலட்சியங்களையும், கொள்கைகளையும் கடைப்பிடிக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துகின்றனர்.

கொளகை பரப்பல் என்பது சக்திவாய்நத நல்ல பயனுளள செயல என்றாலும் சில முறைகளையும் நோக்கங்களையும் கொணடு கொளகை பரப்பினால் அது மிக நலல பயனுளள செயலாக அமையும். போர் மற்றும் அமைதியான நேரங்களில இது போன்ற நலல சக்திவாய்ந்த கொள்கை பரப்பல மிகவும் அவசியமாகும். எனவே, கிரட்சு (Krutch), கிரட்சுபீலடு (Crutchfield) ஆகியோா மக்களின தேவை மற்றும் கொளகைக்கு ஏற்றவாறும, மக்களின் நம்பிக்கைககும் மதிபபீடுகளுக்கும் தொடர்புடையதாகவும், தெளிவிலலாமலும், மறைமுகமாகவும் எதிர்ததாக்குதலகள உள்ளனவாக இருககின்ற கொளகை பரப்பலகள், நல்ல பயனுடையதாக இருக்கும் எனறு கூறுகிறார்கள். பூ.த.

கொள்நிலை அறிவிப்பு: ஒரு பொருண்மை (Fact)பற்றி ஒருவா உணமையிலேயே தெரிந்திருந்தார் எனற நிலையிலும் அல்லது செய்ய வேண்டிய விசாரணை, தேடுதல ஆகியவறறை வேண்டுமெனறே செய்யாது இருநதாலும்செய்யவிடாமலிருந்தாலும், கவனம இல்லாத நிலையிலும் அப் பொருணமை பற்றி அவா தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலையிலும், அவர் அப் பொருண்மை பற்றி அறிவிக்கை அல்லது அறிவிப்புப் பெற்றிருந்தார் என்று கொளளபபடுவார் எனபதாகச சொத்துரிமை மாற்றுச சட்டததின் 3ஆம் பிரிவு, அறிவிப்பு (Notice) எனற சொல்லுக்கு விளககமளிககிறது. இவவறிப்பு (1) நேரடி அல்லது வெளிப்படை அறிவிப்பு (Actual or express notice) 2. கொள நிலை அல்லது உட்கிடை அறிவிப்பு(Constructive or implied notice) என இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

1. நேரடி அல்லது வெளிப்படை அறிவிப்பு: நேரடி அறிவிப்பில் ஒருவர் ஒருபொருள குறித்து நேரடியான விவரஙகளைப் பெறுகிறார். அது அறிவிக்கை அலலது அறிவிப்புக் கொடுககப்படும் பொருளின் மீது உரிமையுள்ளவரால் பேரத்தினபோது கொடுககப்படுமதிட்டவட்டமான தகவலாக இருததல வேணடும். யார் ஒருவர், அறிவிப்பினை ஒருவர் பெற்றார் எனறு கூறுகிறாரோ அவரே மற்றவர் ஒரு பொருள் பற்றிய செய்தியினைப பெற்றாா என்பதனையும் அதனால அது குறித்துச் செயற்பட்டார் என்பதனையும் மெய்ப்பிக்க வேணடும்.

2. கொள் நிலை அல்லது உட்கிடை அறிவிக்கை: குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் ஒரு பொருளைப் பற்றிய தகவல் ஒருவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேணடும் என்றசட்ட யூகமே கொள்நிலை அறிவிக்கை ஆகும். இது குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளிலிருநதும் உணரப் படும் கொள்நிலை அறிவிப்பு என்பது, குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளில் ஒருவர் சிறிது கவனம் கொணடிருந்தாலுங்கூட, அது பற்றி அவர் அறிந்திருக்க முடியும் என்கின்ற தகவலாகும். இத்தகைய தகவல் பற்றிச் சட்ட யூகம் அலலது அனுமானம் கீழ்க்காணும் வகைகளில் எழும் 1. விசாரணை, தேடுதல் ஆகியவற்றை வேண்டுமெனறே செய்யாதிருத்தல் (Wilful abstention from an inquiry or search), 2 கவனக் கேடு (Gross negligence), 3.பதிவு (Registration) 4. நேரடி உடைமை(Actual possession), 5. முகவருககான அறிவிக்கை (Notice to an agent).

1. விசாரணை, தேடுதல் ஆகியவற்றை வேண்டுமென்றேசெய்யாதிருத்தல். நேரடியான அறிவிபபு ஒன்றினை ஒருவர் பெறவில்லை எனினும், சாதாரண அறிவுடைய மனிதன ஒருவன செய்திருகக வேண்டிய விசாரணை, தேடுதல ஆகியவற்றை வேண்டுமென்றே செய்யாமலிருக்கும்போது சட்ட நோக்கில, அவா கொளநிலை அறிவிப்புப் பெறறிருந்தார் எனறு கொள்ளப்படும். 'வேண்டுமன்றே' என்ற பதம, உள் நோககம் கொண்டதாகவும், முழு அறிவினைக் கொடுககும் ஒரு விசாரணையைத் தவிர்க்கும ஆர்வம் உடையதாகவும் பொருள கொளளப்படும. செய்ய வேண்டிய ஒரு விசாரணையைச செய்யாமலிருப்பது நல்லெண்ணம் இல்லாமையைக் காட்டுவதாக இருகக வேணடும். அதனபடி ஒருவா தமககு வரும் பதிவு அஞ்சல் ஒனறினை ஏற்க மறுத்தால, அவருககு அதில் கூறப்பட்டிருப்பவை பற்றி, கொளநிலை அறிவிககை இருந்தது என்று கொளளப்படும். பினனர், அச செய்திகளைப் பற்றி அறியவிலலை எனறு அவர் வாதிட முடியாது ஏனெனில், அவர் அச் செய்திகளைத தெரிந்து கொளவதிலிருந்து அவராகவே வேணடுமென்றே விலகியிருந்தார்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட செய்தியைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் எனற கடப்பாடு இருப்பதாக இப்பிரிவு கருதுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் அசையாப்பொருள ஒன்றைச் சட்டப்படியான இன்றியமையாத் தேவைக்காக (Legal necessity) விற்கிறார் என்று வைத்துக் கொளளலாம. அப் பொருளை வாஙகுபவா சட்டப்படியான இன்றியமையாத் தேவைக்கான சூழ்நிலைகளை 39-ஆம் பிரிவின் படி விசாரித்து அறியக் கடமைப்பட்டவராவார். இதைச் சாதாரண அறிவுள்ள எவரும் செய்வது போல

இப்பொறுப்பை வாங்குபவர் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதன்படி ஒரு பொருளை வாங்குபவர் அதன உரிமை மூலங்கள் பறறி விசாரித்து அறியத் தவறி விடுகிறார் என்றால், அவருக்கு அதுபற்றிய அறிவிப்பு இருந்ததா கவே கருதப்படும். ஆவணம் ஒன்றின் வெளிப்படையான அறிவிப்பு அவ்வாவணத்தில் கண்டுள்ள மற்ற ஆவணங் கள குறித்துக் கொளநிலை அறிவிப்பு ஆகும்.

ஒரு பொருணமையைப் பற்றிக் கண்டறிய வாய்ப் புகள நிறைய இருக்கும்போது, அவர் கொளநிலை அறிவிப்புப் பெற்றிருந்தார் என்று கொள்ளப்படும் என்னும் விதிக்கு ஒரு விலக்கு உண்டு. சொத்தினை விற்பவர், மற்றொருவரிடம் உணமையல்லாதவற்றைக் கூறி அவரை ஒப்பநதம் செய்து கொள்ளுமாறு தூணடி விட்டுப் பின்னர், அவருக்கு உண்மைச் செய்திகளை அறிய வாய்ப்புகள் இருந்தன எனறு சொததினை விறபவர் வாதிட முடியாது.

2. கவனக்கேடு: சாதாரண மனிதன் ஒருவன் செய்ய வேண்டிய செயலைச் செய்யாமையும் செய்யக் கூடாததைச் செய்தலும் கவனக்கேடு ஆகும். இத தகைய கவனக்கேடு என்பது, ஒருவரது நடத்தை அல் லது அதன் விளைவுகள் குறித்து அவருக்குப் போதிய அக்கறையிலலாத மனநிலையாகும். இது அவரது நடத்தையின போக்கிலிருந்து ஊகிககப்படும். எடுத்துக் காட்டு; உண்மையில் மறுபயனில் பெரும் பகுதி செலுத்தப்படாமல் இருநது, விற்பவர், அதனை முழுமையாகப் பெறறுக் கொணடதாக விற்பவர் ஆவணத்தில குறிப்பிட்டு, ஆவணத்தையும் வாஙகு பவரிடம் கொடுத்து விடுகிறார் எனறு வைத்துக் கொண்டால வாஙகுபவர், அதனை அடைமானம வைத்துத் தொகையைச் செலுத்தத் தவறிவிடுகிறார். அடைமானம் பெறறவர், அடைமானத்தை, நிறை வேற்றும்போது, சொத்தினை விற்றவா செலுததப் படாத் தொகைககுத் தமககு முனனுரிமை இருப்ப தாக வாதிட முடியாது.

3. பதிவு: சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 3-ஆம் பிரிவின் முதலாம் விளக்கம் ஓர் அசையாச் சொத் தின்பேரில எழும் ஏதாவது ஒப்பந்தம் போன்றவை, சட்டத்தினால் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. அவவாறு பதிவு செய்யப் பட்டால், அச் சொத்தில ஏதாவது ஒரு பகுதி அல் லது பஙகு அலலது நலன் பெறுபவருக்குப் பதிவு செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து அவ்வாவணம பற்றிய அறிவிப்பு இருப்பதாகக் கருதப்படும் என்று கூறுகிறது.

இதன்படி, ஒரு பதிவு, கொள்நிலை அறிவிப்பாகச் செயற்பட வேண்டுமெனில், அந்த ஆவணம் கட்டாய மாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருத் தல் வேண்டும். அடுத்து, அப்பதிவு பின்னர்வரும் உரிமை மாற்றம் பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே அறிவிப் பாகச் செயற்படும். மேலும் ஆவணங்கள, இந்தியப் பதிவுச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு பதிவு செய் யப்பட வேண்டும்.

4. நேரடி உடைமை: சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 3-ஆம பிரிவின் 2-ஆம் விளக்கம், சொத் தொன்று ஒருவா சுவாதீனத்தில் இருந்தால், அத் தகைய நேரடி சுவாதீனம், உரிமை பற்றிய கொள நிலை அறிவிப்பாகும் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

இந்து, முகமதியச் சட்டக் கோட்பாடுகளின்படி உரிமை மாற்றம் ஒன்று, சுவாதீனம இன்றி முழுமை பெறுவதில்லை. ஆஙகிலச் சட்டத்திலும் சுவாதீனம் இன்றியமையா ஒனறாகக் கருதப்பட்டது. எனவே, சுவாதீனம் உரிமை மூலத்திறகுச சான்றாகவும் உடைமைககு ஒரு சின்னமாகவும் கருதப்படுகிறது. ஆகவே, சுவாதீனத்தில இருக்கும் ஒருவர், அச் சொத் தினைப் பொறுத்துத் தொடர்பு கொளளும் எவருக் கும் அவரது உடைமை (சுவாதீனம்) கொள்நிலை அறிவிப்பாகும எனக் கூற உரிமையுணடு.

'ஹண்ட் எதிர் லக்' (1902- 1 Ch 428) என்ற வழக்கில் வாகன் வில்லியமசு எனபாா, 'சொததினை வாங்குபவர் அல்லது அடைமானம் பெறுபவர், விற்பவரின அல்லது அடைமானம வைப்பவரின் சுவா தீனத்தில் இருப்பவை பற்றித் தகவலறிய வேணடும். சுவாதீனத்தில யார் இருககிறார், அவருடைய உரிமை என்ன என்பதனைப்பற்றிக்கண்டறிய வேணடும். அவ் வாறு செய்யத் தவறினால, வாஙகியவர் அல்லது அடைமானம் பெற்றவர் என்னென்ன உரிமைகள பெற்றாலும், அவர் உரிமைகள் சுவாதீனத்திலிருக் கும் குடியாளரின உரிமைக்கு உட்பட்டதாகும்' எனறு விளம்பியுளளார்.

சுவாதீனம் கொளநிலை அறிவிக்கையாகச் செயற் பட வேண்டுமெனில், அது நேரடிச் சுவாதீனமாயிருத் தல் வேண்டும். கொள்நிலைச்சுவாதீனமாக இருக்கக கூடாது.

5. முகவருக்கான அறிவிப்பு: சொத்துரிமை மாற்றுச்சட்டத்தின் 3-ஆம் பிரிவின 3-ஆம் விளககம், முகவருக்கான அறிவிப்பினைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதன்படி முகவருக்கான அறிவிப்பு, முதல்வருக்கான அறிவிப்பாகும்.

அறிவிப்பொன்று, முதல்வரைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமெனில், ஐந்து நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற

வேண்டும். அவையாவன: 1. முகவர் தம் அதிகாரக் காலத்திலேயே அறிவிப்புப் பெற்றிருக்க வேண்டும். 2. முகவர் என்ற முறையிலேயே அவற்றைப் பெற் றிருக்க வேணடும். 3. அது அநதப் பேரத்திற்குத் தொடர்புடையதாக இருத்தல வேணடும். 4. மேலும் அந்தப் பேரத்தின் போது அது இருக்க வேண்டும். 5. முதல்வருக்கு மோசடி காரணமாக நிறுத்தி வைக் கப்பட்டிருக்கக் கூடாது.

மூன்றாம் விளக்கத்திற்கு விதிவிலக்கு ஒனறுள் ளது முகவர் ஒருவர், மோசடியாக ஒரு தகவலை மறைத்தால் அம்மோசடியில் பங்கு கொணடவருக்கு அல்லது அதைத தெரிந்தவருக்கு எதிரான அறிவிப்பு மூலம் முதல்வா கட்டுப்பட்டவர் அல்லா. ஆ.ச.

கொள்ளம்பக்கனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்புலவர்தம இயற்பெயர் பக்கன் என்பது. இவா கொளளம் எனனும ஊரின ராதலின கொளளம்பக்கனார் என்றழைக்கப் பெற றார் என்று பி. நாராயணசாமி ஐயர் உரைப்பர். இவர் பாடியதாக நற்றிணை 147-ஆம் பாடல் ஒன்றே காணப்பெறுகிறது. தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொலலியது என்னும் துறையில் அப்பாடல் அமைநதுளளது.

அனனை தலைவியை நோக்கி, 'தினைக கதி ரளைக் கிளி கவர, நீ யாணடுச் செனறாய்' எனறு சினந்து வினவினாள. அதனால என்ன கூறுவதென்று அறியாமல் 'தலைவனை அறியலும் அறியேன்; கண டதும் இலலை. அத்தலைவனோடு சுனை பாய்நது ஆடித் திளைத்தது மிலேன' எனறு நினைவிலலாது பொய்யுஞ சொலலாதவளாய உணமையை உரைத்து விட்டாய். அதனைக கேட்டு அன்னை சினத்தோடு வெட்கித் தலை இறைஞ்சினள. ஆதலின் இனி நீ தினைப்புனககாவல் ஒழிநதாய்; 'இவவளவு அறியா மையுடைய நீ, எங்ஙனம் குடிமை பூணடொழுக வல லாய்' என்று எவரும இரஙகத் தக்காய் ஆயினாய்; அனனையின் சீற்றத்திற்காட்படுதலால் யாம் எவ் வண்ணம் உய்தல கூடுமோ எனறு தலைவன் சிறைப் புறமாக இருககுஙகால் தோழி தலைவியிடம் கூறிய தாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இரா.சா

கொள்ளம்பூதூர்: இது சோழநாட்டில உள்ள தேவாரப்பாடல பெற்ற தலங்களுள ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நீடாமங்கலம் கொரடாச்சேரி ஆகிய ஊர்களிலிருந்து பேருநதிற் செனறு இத் தலத்தை அடையலாம. இது வெட்டாற்றின கரையி லுள்ளது. இத்தலம்இக்காலத்தில் திருக்களம்பூர் என வழஙகப்படுகிறது. இத்தலத்திறைவன் பெயர் வில்வ வனநாதர், இறைவியின் பெயர் சவுந்தரநாயகி. இத் தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தரின் தேவாரப் பதிகம் உள்ளது

இத்தலத்திற்குச் செல்ல விரும்பித் திருஞான சம்பந்தர் முளளியாற்றங்கரையை அடைந்தபோது, ஆற்றில் வெளளம் கரைபுரண்டு ஓடியது. அதனால், ஓடக்காரர் மரத்தில் கட்டி வைத்துச் சென்றுவிட்ட னர். திருக்கொளளம்பூதூரைக காணவேண்டும் எனற வேட்கையால் உந்தப்பட்ட திருஞான சமபந்தர் கட் டப்பட்டுள்ள ஓடத்தினை அவிழதது விட்டுத் தம் சீடர் களோடு தாமும் அதில் ஏறி, 'கொட்டமே கமழும்', என்னும பதிகம் பாடினார். இறையருளால ஓடம் அக கரையை அடையச் சம்பந்தர் முதலாயினோர் இறை வனை வழிபட்டனர். இவவரலாற்றின அடிப்படை யில இங்கு ஐப்பசி மாத அமாவாசையன்று ஒரு விழா நடைபெற்று வருகிறது. இஙகுளள கோயிலில திரு ஞானசம்பந்தருககுத தனிச் சனனிதி உள்ளது.

இரா.குரு.

கொள்ளிடம் காவிரியின் கிளை ஆறுகளுள ஒன்று. காவிரியின் மிகை நீரைக கொளவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டமையின் இது கொள்ளிடம், எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. திருசசிராப்பளளிககு மேற்கே ஏறத்தாழ 14 கி. மீ. தொலைவிலுளள எலமனூர் என்னும் இடத்தில் கொள்ளிடம் காவிரியினின்றும வட கிளையாறாகப் பிரிகின்றது. கொளளிடம் ஏறத்தாழ 26 கி.மீ. தொலைவு ஓடிவந்து காவிரியை அணுகி, உள்ளாறு எனனும் கால்வாயால் காவிரியுடன் இணை கிறது. அதனால் இடையில் ஓர் ஆறறிடைக்கழி தோன்றியது. அதுவே திருவரஙகமாகும். கொளளிடம் அங்கிருந்து வடகிழக்காகத் திரும்பிப் பாய்கிறது இது திருசசி மாவட்டத்தையும் தஞ்சை மாவட்டத் தையும் பிரிக்கும் அமைப்பாக விளங்குகிறது பின னர்த் தஞ்சை மாவட்டத்தையும், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தையும் பிரிககும் அமைப்பாகவும் இது விளங்குகிறது. எனவே, தஞசை மாவட்டத்தின வடஎல்லையாக இது விளங்குகிறது எனலாம். சீர் காழி வட்டத்தின் வடபுறத்தில கொளளிடம் ஓடி வருகின்ற இடத்தின் பெயரே 'கொள்ளிடம்' என்னும் ஊர்ப்பெயராகவும் விளங்குகிறது. கொளளிடத்தி னின்று பிரியும் வடவாற்றின் வழியே இதன் நீர் வீர நாராயணன் ஏரியை அடைகிறது தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தென பகுதி ஊர்களுககுப் பாய் காலாக இது விளங்குகிறது. கொள்ளிடம் பல இடங் களில் ஒரு கி.மீ. அகலத்திற்கும் மிகுதியாகவே அகன்று செலகின்றமையைக் காணலாம். இதன் வடகரையி லும் தென்கரையிலும் பல தலஙகள அமைந்துள்ளன. அதனால், பெரியபுராணம் போன்ற நூல்கள இதன்

வளமான பகுதிகளைக் குறித்துள்ளன. இது முதலில் எலமனூருக்கருகிலுள்ள மேலணையிலும், பினனர் அணைககரை என்னும் கீழ் அணையிலும்தேக்கிவிடப் படுவதால் பாசனததிற்குப் பெரிதும் பயனபடுகிறது. இநத ஆறறின் மொத்த நீளம் 141 கி.மீ. ஆகும். தேவி கோட்டை எனனும் இடத்தில் இது வங்கக கடலில கலக்கிறது. கொளளிடத்தின் கிழககுப் பகுதிகளில ஆழமான பகுதிகள சிலவற்றில் முதலைகள் வாழகின் றன. கொள்ளிடத்தின சில பகுதிகள பொதிமணல் நிறைந்தவையாயும அமைநதுள்ளன. சு.சா.

கொள்ளைக் கும்பல்: மத்திய இந்தியாவில கி.பி. 17, 18, 19–ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு சமய அமைப்பாகவும், கொலைகாரக் கூட்டமாகவும இயங்கி வந்தது ஒருகொளளைக கும்பல் (Thugs). இக் கும்பல் ஒரு சிறு துணடு அலலது கயிறு கொணடு மக்கள் கழுத்தை நெறித்துக்கொன்றதால 'தூககிலிடு பவர்' எனனும பொருளில் இக்கும்பலைச் சாாந் தோர் 'பனசிகர்கள்' (Phansigars) எனறும் குறிப பிடப்பட்டனா. இவர்கள கொளளையடிப்பதையும், கொலை செய்வதையும் பரம்பரைத் தொழிலாகக கொணடிருந்தனர். இத்தகைய கொடிய கூட்டத தினரை அழித்த பெருமை விலலியம் பெண்டிஙகுப் (William Bentink) பிரபுவைச் சாரும். மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்ற நேரததில், காவல துறையின திறமை குனறி, நெடுஞசாலைகள பாதுகாப்பற் றனவாய் இருநதபொழுது இக்கொடிய பழககம் தொடங்கியது. இக்கொளளையா அயோத்தியிலிருந்து ஐதராபாது வரையிலும், குறிப்பாக இராசபுதனத்தி லும் பணடிலகண்டிலும பெருமளவில காணப்பட்ட னர். வாரணாசிக்கு அருகில மீர்சாபூரிலுள்ள காளி கோயிலை மையமாகக கொணடு இவர்கள் நன்கு பயிறசி பெற்ற, கட்டுப்பாடான அமைப்பாகச் செயற் பட்டனர். காளி, துர்க்கை அல்லது பவானியை வழி பட்டு வந்த இவர்கள மககளைக் கொளளையடித்தும் இத்தெய்வத்திற்குப் பலியிட்டும் வநதனர். இககூட்டத் தில இநதுககளும் இசுலாமியரும் இருந்தனர். இவர்கள பெரும்பாலும் சிறுசிறு கூட்டமாகவே செயற்பட்ட னர். சிலர் கழுத்தை நெறித்துக் கொல்வதிலும், சிலர் இறந்தவர்களின் உடலை அப்புறப்படுத்துவதி லும், வேறு சிலர் துப்பறிவதிலும், செய்திகளைத திரட்டுவதிலும் வல்லவர்களாக இருநது கூட்ட மாகவே இயங்கினர். ஒரு கூட்டத்தில 400 பேர் வரை இருந்தனா. பெரும்பாலும் தனிப்பட்டவர் களையே இவர்கள கொனறாலும், சில சமயங்களில் 12 பேர் வரை உள்ள கூட்டததினரையும் கொன றுள்ளனர். இவர்கள் ஒன்றுமறியாத வழிப்போக்கர் போலவும், புனிதப்பயணிகள் போலவும் சுற்றித் திரிந்தனர். நெடுஞ்சாலைகளில் பயணம் செய்பவரு டன் பழகி, நட்புகொண்டு, திடீரெனத தாக்கிக் கைக்குட்டை அல்லது மேல் துண்டைக் கொண்டு கழுத்தை நெறித்துக் கொன்றனர். சில சமயங்களில அவர்கள நஞ்சூட்டியும், நீரில் மூழ்கடித்தும், உயிரு டன் புதைத்தும் கொலலப்பட்டனர். அவர்களுடைய உடைமைகளைக் கொளளையடித்துக கொண்டு, தலையை வெட்டிக் காளிதேவிககு அர்ப்பணித்தனர். இவர்கள், பூசாரிகள, புனிதமானவர், கவிஞர், மகளிர், முடவர், நீா சுமப்போர் ஆகியோரைக் கொல்ல மாட்டார்கள.

புதியவர்களை இத்தொழிலுக்கு ஈடுபடுத்தும் போது அவர்கள நோனபு இருத்தல், வழிபாடு செய் தல, உறுதிமொழி எடுததல, புனித மணவெட்டி அளிததல் முதலான சமயச் சடஙகுகளைப் பின்பற்றி னர். நல்ல பயிறசியளிக்கப்பட்ட பினனர், இத்தொழி லுக்கு அவர்களை ஏற்றுக் கொளளும்பொழுது புனித நீராட்டிய தூக்குக்கயிறு அளிக்கப்பட்டது. மூட நம பிக்கை, ஆதாயம ஆகியவற்றின் காரணமாக இக் கொடிய தொழிலுககுச் சில குறுநிலமனனர்களும், நிலக்கிழாாகளும், வணிகாகளும் ஆதரவளிதது வந்த னர்.

கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவின தலைமை ஆளுந ராக இருநத வில்லியம பெணடிஙகுப் பிரபு இக கொடிய செயலை ஒழிக்க விரும்பினார். வில்லியம் சிலீமன் (Colonel William Sleeman) எனற படைத் தலைவர் தலைமையில் இவர்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கப்பட்டது. இநதியச் சிற்றரசர்களின் ஆதர வும் கிடைத்தது. கி.பி. 1831 முதல 1837 வரை 3266 கொளளையர் சிறை செய்யபபட்டும், 412 பேர் தூக்கி லிடபபட்டும் மீதியுளளோர் ஆயுள தணடனை அளிக் கப்பட்டும் ஒழிககபபெற்றனர். இவாகளின குழநதை களுககு நல்வாழ்க்கை அளிகக விரும்பிய பெணடிங்குப் பிரபு சபல்பூரில தொழிறபள்ளி ஒனறைத் தொடங் கினார். இவ்வாறு இககொடிய செயல் பெண்டிங்குப் பிரபுவால இந்தியாவிலிருந்து ஒழிககப்பட்டது.

சி. இரெ.

துணை நூல்கள்:

Encyclopaedia Americana, Amercian Corporation, New York, 1974.

Grover, B. L., A New Look on Modern Indian History, S. Chand and Company, Ltd., New Delhi, 1984.

Majumdar, R. C., and others, An Advanced History of India, MacMillan and Co., Ltd., London, 1970.

கொள்ளைக் குற்றம்: திருட்டில் கொள ளைக் குற்றம்: திருட்டுக் குற்றத்தை இழைப்ப தற்கு அல்லது திருடுவதில் அல்லது திருடிய பொருளை எடுத்துச் செல்வதில் அல்லது எடுதது்ச் செல்ல முயலுவதில், அச்செய்கையை நிறைவேற்று வதற்காக எதிரி (Accused) எவருக்கேனும் மரணம் அல்லது காயம் அல்லது முறையற்ற தடை ஏதேனும் ஒன்றைப் பொதுவாக அல்லது உடனடியாக விளை வித்தல் அல்லது விளைவிக்க முயலுதல் திருட்டில் கொள்ளைக் குற்றம் ஆகும்.

அச்சுறுத்திப் பறித்தலில் கொள்ளைக் குற்றம். எதிரி, அச்சுறுத்தப்படுபவரின் முனனிலையில் இருந்து கொண்டு, அச்சுறுத்தப் படுபவருக்கோ அவரைச் சார்ந்தவருக்கோ உடனடி மரணம் அல்லது காயம் அல்லது முறையற்ற தடை ஏதேனும் ஒன்று ஏற்படலா மென்று பயமுறுத்தி, அதன் விளைவாக அஙகேயே அப்பொழுதே ஒரு பொருளைக் கொடுக்குமபடி தூண்டுவது அச்சுறுத்திப் பறித்தலில கொளளைக்குற் றம் ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டுகள்: (1) 'எ' 'க' –வைக கீழே தளளி, அவரது சட்டைப்பையிலிருந்து பணத்தையும் நகைகளையும் அவரது சமமதமின்றி மோசடியாக எடுத்துச் செல்கிறார். ஈண்டு 'எ' 'க' –வுக்கு எதிராக முறையற்ற தடையை ஏற்படுத்திப் பொருளைப் பறித்துக்கொணடது கொளளைக் குற்றம் (Robbery) ஆகும (2) 'ச' 'வ' –வை ஒரு நெடுஞ்சாலையில் வைத்து, தம் கையில் வைத்திருக்கும் துப்பாக்கியைக காட்டி மிரட்டி அவரது பணப்பையைக் கேட்கிறார். 'வ' – 'ச' –வின் மிரட்டலுக்குப் பயந்து பணப்பையை அவரிடம் கொடுத்துவிடுகிறார். ஈண்டு, 'ச' – கொள ளைக் குற்றம் புரிந்தவராகிறார். (3) 'ந' 'மு'–வையும் 'மு' –வின் குழந்தையையும் நெடுஞ்சாலை ஒனறில் சந்திககிறார். 'ந' 'மு' –வின் குழந்தையைத் திடீ ரெனக் கையில் தூக்கிக் கொண்டு, 'மு' – தன் கையில் வைத்திருககும் பணப்பையைக கொடுக்கா விட்டால் அககுழந்தையை ஒரு பாறையிலிருந்து கீழே தள்ளிவிடப் போவதாக அச்சுறுத்துகிறார். அதன காரணமாக 'மு' – 'ந' –வின் கையில் தம் பணப்பை யைக் கொடுத்துவிட்டுத் தம் குழந்தையைக் காப் பாற்றிக் கொள்கிறார். ஈண்டு 'ந' கொளளைக் குற்றம் புரிந்தவராகிறார். (4) 'எம்முடைய கூட்டத் திலிருக்கும் உம்முடைய குழந்தையைப் பெற நீர் பத்தாயிரம் உருபாய் பணம் கொடுத்துப் பெற்றுக கொளள வேணடும். இன்றேல், அது கொல்லப்படும்' என்று மிரட்டி, எதிரி குழந்தையின் தாயிடமிருந்து பத்தாயிரம் உருபாய்ப் பணம் பெறுகிறார். இது கொள்ளைக் குற்றம் ஆகும்.

தண்டனை: கொள்ளைக் குற்றத்திற்குப் பத் தாண்டுகள் வரை நீடிக்கக் கூடிய ஒரு கால அளவுக் குக் கடுங்காவல் சிறையும் அபராதமும் தண்டனை களாகும். இரவில், நெடுஞ்சாலையில் நடக்கும் கொள்ளைக்குப் பதினான்கு ஆணடுகள் வரை சிறைத் தண்டனை நீடிக்கப்படும்

கூட்டுக்கொள்ளை: ஐந்து அல்லது மேற்பட்ட வர்கள் கூட்டாக இணைந்து கொள்ளையிடுதல் அல் லது கொள்ளையிட முயலுதல்; அல்லது கொள்ளை யிடுபவர்கள் அல்லது முயலுபவர்கள் அலலது உடனி ருந்து உதவுவோர் ஆகிய இவர்கள ஐந்து அல்லது ஐந்திற்கு மேற்பட்டவர்களாகவிருந்து கொளளையிடு தல், முயலுதல் அல்லது உதவுதல் கூட்டுக்கொளளை (Dacoity) எனப்படும்

தண்டனை: கூட்டுக கொள்ளைக குற்றத்திற்கு, ஆயுள்சிறை அல்லது பத்தாண்டுகள் வரை நீடிககக கூடிய ஒரு கால அளவுக்குக் கடுங்காவல் சிறையும் அபராதமும் தணடனைகளாகும். பு. வே.

கொற்கை சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் தண்-பொருநை ஆற்றின் வடகரையில தூத்துக்குடியி லிருந்து 20 கி மீ. தொலைவிலமைநதுளள பணடைய நகரம். சங்க காலத்தில் புகழ்பெற்ற துறைமுகப் பட்டினமாகவும், பாண்டியர்களின் தலைநகரமாகவும் கொற்கை விளங்கியது 'புகழ்மலி சிறப்பின் கொற்கை', 'முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முன துறை' எனப் பலவாறு சங்க நூல்களில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் கொற்கை இன்று அதன் புகழிழந்து காணப்படுகிறது கொற்கைக கோமான், கொற்கை வேந்து எனப் பாணடியர்கள் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். தாலமி என்பவர் கொற்கையைக் 'கரோய்' நாடு என்றும், பெரிபுளூசின ஆசிரியர் கொல்சி என்றும குறிப்பிடுகின்றனர். இங்குக் குற்றவாளிகளை முத்துக் குளிக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுத்தியதை இவ்வாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாண்டிய அரசர் தம் தூதுவரைக் கிரேக்க நாட்டிற்கு இந்நகரிலிருநதே அனுப்பி வைத் தார்.

டாக்டர் காலடுவெல் இந்நகரை கி.பி.1876–இல் அகழாய்வு செய்து ஏறககுறைய 16 அடி சுற்றள வுளள முதுமககள தாழி ஒன்றினை வெளிக் கொணர்ந் தார். அதனுள்ளே மனித எலும்புகளும் மண்டை ஓடும் இருந்தன. தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருளாய் வுத்துறை 1968–1969–ஆம் ஆண்டுகளில இங்கு அக ழாய்வுகளை மேற்கொண்டது. அவ்வகழாயவில் முது மக்கள் தாழிகள், கிணற்று உறைகள, பிராமி (தாமிழி) எழுத்துகள பொறித்த பானைஓடுகள்,

அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செங்கற்கள் பரப்பப்பட்ட தரை

முத்துச்சிப்பிகள் ஆகியவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இங்குக் கிடைத்த கரியின் மூலம், கரிமம் 14 முறைப் படி காலத்தைக் கணித்தனர். இதன் காலம் கி.மு.785 ஆகும். உரோமானியப் பானை ஓடுகளும் இங்குக் கிடைக்கின்றன. இவ்வூரில் சஙகுகள் மணணுக்கடியி லிருந்து பெருமளவில கிடைக்கின்றன. சஙகறுதது வளையல்கள செய்யும் தொழில் இஙகு முற்காலத் தில் சிறப்புற்று இருந்திருக்க வேணடும்.

இவ்வூரில உள்ள சிவன கோயில் பழமையான கறறளிக் கோயிலாகும். இதிலுளள கல்வெட்டுகள இவவூரினைக் குடநாட்டுக் கொற்கை என்றும், 'கொற கையான மதுரோதைய நல்லூர்' என்றும், சிவன கோயில் இறைவனை 'அக்கசாலை ஈசுவரமுடையான்' எனறும் குறிக்கின்றன இப்பொழுது இக்கோயிலின் கருவறையில் விநாயகர் சிற்பமே காணப்படுகிறது. அடி முதல் விமானம் முடியக் கருஙகறகளால் கட்டப் பட்ட இக்கோயிலின விமானம் நாகர அமைப்பில அமைக்கப்பட்டது. இககோயிலில் முதலாம் குலோத் துங்க சோழன கலவெட்டும், சிரீவலலபன, வீரபாண டியன் ஆகிய பாண்டிய மன்னர்களின கலவெட்டு களும் உளளன. கொறகையில உளள குளத்தில ஒரு கோயில் உளளது. இது அம்மன் கோயிலாகும். இவ வம்மன் வெற்றிவேல நஙகை, செழிய நஙகை, வெறறி வேல் அம்மன் எனப் பலவாறு கூறப்படுகிறாள். அம மனின உருவ அமைதி, இவ்வம்மன் துர்க்கையே என பதைப் புலப்படுத்துகிறது. சு.இரா.

கொற்றங்கொற்றனார் சஙகப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் மாற்றூர் கிழார் மகனார் கொற்றங் கொற்றனார் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். கொற் றம் என்பது இவரது சிறப்பினைக் குறிக்க அடை மொழியாக வந்துள்ளது எனக் கொள்ளலாம். கொற் றன் மகன கொற்றன் என்ற பொருளிலும் இப்பெயர் வழங்குதற்கு இலக்கணம் இடம் தரும்.

இவர் பாடல்களாக அகநானூற்றில் ஒன்றும் (54), நற்றிணையில ஒன்றும் (259) காணப்படுகினறன. அக நானூற்றுப் பாடல் முல்லைத்திணையில வினைமுற்றி மீளும் தலைவன தேர்ப்பாகனிடம், விரைவில தேரைச் செலுத்துமாறு கூறுவதாக அமைந்துளளது. 'தான் மனைவியிடம் மீணடு வருவதாகக கூறியிருந்த கார் காலம வந்துவிட்டது, தான் சென்ற வேலை முடிந்து விட்டது; போர் செய்ய இருந்த தன் மனனன், பிற மன்னர்கள அடிபணிந்து திறைசெலுத்தியமையால் பகை தணிநதான்; தன் மனைவியோ வரவை ஆவ லோடு எதிர்பார்த்து நிற்பாள்' என இவ்வாறு தலை வன் தேர்ப்பாகனிடம் கூறுவதாகப் பாடல் உள்ளது. இப்பாடலில, நெல்லிககனியை உண்டு நீர்குடிப் போர் அடையும இனிமை தலைவி பேசும பேச்சினி மைக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிறுகுடிகிழான்பணணன தனககென வாழாப் பண்பினன எனறும், பிறர்ககுதவும் பெற்றியன் என் றும், அவன தோட்டத்து நெலலிககனியினை வழிச் செல்வார் பலரும உண்டு இனபுறுவா என்றும கூறும் வரலாற்றுச் செயதியினை இச்செய்யுளில குறிப்பிட் டுளளார்.

இவர்தம் நறறிணைப் பாடல, தோழி தலைவ னிடம் தலைவியின இற்செறிப்பை அறிவுறுத்தி வரைந்துகொள்ளுமாறு கூறும் வரைவு கடாதல துறையில அமைநதுளளது. களவொழுக்கததில் ஈடு பட்டிருந்த தலைவி, தினைப் புனத்தில தஙகிக் கிளி ஒப்பியும் அருவி ஆடியும, மகிழ்ந்திருநத நிலைமாறி யது. தினைப்புனத்தில தினைமுறறியமையால, 'தலை மககளிடையே நிறைநது வளாநத நட்பு இனி அரி தாகும்' என்று கூறுவதன்மூலம், இனித் தலைவன் தலைவியைப் புனத்தில காணுதல் இயலாது; தலை வனைக் காண இயலாமையின் உயிா விடினும் விடு வாள்; மணம் செயதலே நன்று எனபதனைத தோழி புலப்படுத்தியுளளாள. அவ்வாறே, 'தினை முற்றிற்று' எனபதன்மூலம் தலைவி இனித் தினைப்புனங காத் தறகுச செல்லாது வீட்டிலேயே இற்செறிககப்படு வாள எனனும செய்தியையும் தோழி குறிப்பாக உணர்த்திவிடுகின்றாள. கா.பா.

கொற்றனார்: கொற்றன் என்றும், ஆர் விகுதி சேர்ந்து கொற்றனார் என்றும் அமைந்த பெயரோடு

சங்கப் புலவர் ஒருவர் இருந்துள்ளார். செல்லூர்க் கொற்றனார் எனறும் கொற்றங் கொற்றனார் என்றும் கொற்றனார் என்னும் பெயர் அடையடுத்துச் சங்கப்புலவர்கள் பெயராக அமைந்துள்ளது.

கொற்றனார் என்னும் பெயரில் குறுந்தொகை 218, 358-ஆம் பாடல்களும் (கழகப்பதிப்பு) நற்றிணை 30-ஆம் பாடலும் (பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்பு) பதிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், சங்க நூல்களில் செல்லூர்க் கொற்றனார், செல்லூர் கிழார் மகனார் பெரும் பூதங் கொற்றனார், கொற்றனார் ஆகிய மூனறு பெயர்களும் ஒரு புலவரையே சுட்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறாயின் கொற்றனார் பாடியன, அகத்தில் ஒரு பாடலும் (250), குறுந்தொகையில் மூன்று பாடலும் (218, 358, 363) நற்றிணையில ஒரு பாடலும் (30)ஆக 5 பாடல்கள என்று கொள்ளப் படும். இவரது நற்றிணைப் பாடல் (நற்.30) மருதத் திணையில தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ளது. தலைவனைப் பரத்தையர் பலர் கைபபற்றி இழுகக வருந்தும் நிலைக்கு உவமையாகக் 'கடல மரம் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி உடன் வீழ்பு, பலர்கொள பலகை' யினைக் கூறியிருப்பது நயமிக்கதாக உள்ளது. பழங் காலத்தில தலைவன் பிரிந்து சென்ற நிலையில் தலைவி, அவன் விரைந்து வருதற் பொருட்டுக் கொற்றவைககுப் பலிக்கடன் நேர்தல், கையில் காப்பு நாண கட்டுதல், புள நிமித்தல் அறிதல், விரிச்சி கேட்டல் முதலியவறறை மேற்கொளவதுண்டு என னும் குறிப்பினை இவர்தம் குறுந்தொகைப் பாடல (குறு 218) குறிபபிடுகிறது.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனுக்குக் கீரங் கொற்றனார் என்றொரு மகன் இருந்தார் என்றும், அவருக்கு நககீரர் தாம இயற்றிய களவியலுரையினைக கூறினார் என்றும் இறையனார் அகப்பொருள உரை கூறுகிறது. அ.மா.ப.

கொற்றியார் கலம்பகம் என்னும் சிற்றிலக்கியத்துள், பொதுவாக அமைந்துள்ளனவாகக் குறிப்பிடப்படும் 18 உறுப்புகளுள ஒன்றாகும். இந்த உறுப்பு இல்லாமலும் கலம்பகம் பாடப்படலாம். இடைச்சியார், கீரையார், பிச்சியார், யோகினியார் போன்ற உறுப்புகளைப் போல இதுவும் பெண் பற்றி அமைந்த உறுப்பாகும். மொட்டைத் தலையராய், திருநாமம் இடுதல் முதலான வைணவ சமயச் சின்னம் அணிந்தவராய், கையில் சூலம்போல்வனவற்றைக் கொண்டு கொற்றவையினை மனத்துள் நினைத்து வழிபடுபவராய், ஊர்தோறும் ஐயம் ஏற்றுண்ணும் மகளிர் கொற்றியார் எனப்படுவர். அவ்வாறு தெருவிற் செல்லும் ஒருத்தியைக் கண்டு காமுகன் ஒருவன் வேட்கை மீதூர்ந்து, அவளிடம் தன் காம வேட்கையைக் கூறுவதாகச் செய்யுள் அமைத்துப் பாடுவது கொற்றியார் என்னும் துறையாகும். பொருநதாக் காமங் கூறும் இதுபோன்ற துறைகளை நீககிக் கலமபகம் பாடப்படுவதும் உணடு. அ.மா.ப.

கொன்றைவேந்தன், தமிழில் அறநெறி கூறும் செய்யுள் நூலகளுள் ஒன்று. இந்நூல, தமிழ எழுத்துகளின் நெடுங்கணக்கு நிரல் முறையாக நாற்சீர் கொண்ட ஓரடிகளால அமைநதுள்ளது. இதனகண அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பது முதலாக, 'ஓதாதார்க்கு இல்லை, உணர்வொடு ஒழுக்கம்' என்பது ஈறாகத் தொண்ணூற்றொரு செய்யுளடிகள் உள்ளன. பெரும்பானமையும் பொழிப் பெதுகை பெற்று எளிய இனிய சொற்களால் அடிகள கொணடு இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இதனைப் பாடியவர் ஔவையார் எனபர் 'கொன்றைவேநதன செல்வன அடியிணை எனறும் ஏத்தித் தொழுவோம யாமே' எனனும் கடவுள் வாழ்த்துத் தாழிசையின் முதற்றொடர் இநநூலுக்குப் பெயராக அமைக்கப்பெறறுள்ளது. கொனறை வேநதன் என்பது சிவபெருமானையும், செலவன் என பது அவன் புதலவன விநாயகக கடவுளையும் குறிக்கும். வேந்தனாகிய செல்வன எனவும் கொளளப்படும். கரிமுகக் கடவுட்குக் காப்புக் கூறி நூலைத் தொடங்குதல் பிற்கால வழக்கு என்பர். இந்நூலின நடையும் சொல்லாட்சிகளும் இது ஒரு பிற்காலத்து நூல் என்பதற்கு ஏற்ப நிறறலால இதனைப் பாடியவர் சங்ககாலத்து ஔவையாராக இருத்தல் இயலாது; இவர் பிற்காலத்தவர் என்பது அறிஞர்களின கருத்தாகும். பா ம.

கோ ஓ, ஒ, க, கா, கெ, கொ என்ற எழுத்துகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைப் பார்க்கவும். கொ என்னும் எழுத்து தோனறும் பொழுது குவிககப்பட்ட வாயின் நிலையில் வைத்து நீட்டித்து ஒலித்தால் இவ்வொலி தோன்றும்.

உருவம்: கெ, கே, கொ என்ற எழுத்துகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பு களைப் பாரக்க. கோ எனற எழுத்தின் முதலில வரும் கொம்பு மிகப்பிறகாலத்தில் நெடிலுருவத்தைப் பெற்றது. கே என்ற எழுத்தின் குறிப்பில இதைப் படித்து அறிநது கொளளலாம.

கோ என்ற எழுத்து தனித்தமிழ்ச சொல்லாக அரசன் என்னும பொருளில் வழங்குகின்றது. எல்லா உயிர்களுக்கும் அரசனான இறைவன் குடிகொண்டுளள இடம் (கோ+இல்) கோயில எனப்பட்டது. கே.ஜி.கி.

கோக்குளமுற்றனார் பாடியதாகச் சங்க இலக்கியஙகளில இரணடு பாடலகள (நற்றிணை:96; குறுநதொகை: 98) கிடைத்துள்ளன. 'கோக்குளம' என்பதாகவோ, 'குளமுற்றம' என்பதாகவோ இருநத ஓர் ஊரின் பெயரைச சார்ந்து இவருக்கு இபபெயர் அமைந்திருக்கலாம். இவர் பாடியனவாகக் கிடைத் துளள இந்த இரணடு பாடல்களிலும், தலைவன் பிரி வினால் தலைவியின் மேனி பசலை பாய்நது அழகு அழிநத நிலை நுட்பமாகப் பாடப்பட்டுளளது.

இவருடைய நற்றிணைப் பாடல், நெய்தல் திணையில 'சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைவிககுரைப் பாளாய் வரைவு கடாய' தாகிய வகையில் அமைந துளளது. சிறைப்புறமாகத் தலைவன காதில கேட்கு மாறு தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள்: 'என் தலைவன் எனனை முதனமுதலில புணர்நத பொழில் 'மலர்கள் நிறைந்ததும் வெணமணல் பரவியதுமான இதுவே என்றும், கடலில மகிழ்வுடன நீராடி என னுடைய ஐம்பாலாகிய கூநதலை அவன துவட்டிய துறை இதுவேயாம் எனறும், நெய்தல் தழையை எனக்கு ஆடையாகத் தொடுதது அணிவிததுவிட்டு அவன் பிரிந்துசெனற கானல அதுதான் எனறும் நினைந்து நினைந்து உருகி உன மேனி பசலை படர்நது அழகிழந்துவிட்டது; இனி எவ்வாறு உய்குவாய்?'

புணர்நத சோலை, மகிழநத துறை, பிரிந்த கானல் எனறு நினைந்து நினைந்து வருந்தும் தலைவி யின துயரை இந்தப் புலவர் விளககியுள்ள நயம சிறப் புடையது ஆகும. இவருடைய குறுந்தொகைப் பாடல், 'தலைவன் தான் கூறிச் சென்ற பருவத்தே வாராமை யால் வருந்திய தலைவி, 'அவர் குறித்துச் செனற பருவம வநதுவிட்டது; நான் பசலை படர்ந்து வருந்து கிறேன் என்பதை யாரேனும் தலைவனிடம் சென்று அறிவுறுத்தினால் நலமாக இருககும்' எனறு கூறுவ தாக அமைகிறது. தலைவன மாரிக் காலத்திற்கு முன்பு வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றிருககிறான்; இப்போது அம்மழைக்காலம் வந்துவிட்டது; மழை நீரின் பெருக்கத்தால தோட்டத்தில் பீர்க்க மலர்கள பூதது விட்டன; 'பீர்க்க மலர்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு போய், என் நெற்றி அழகிழந்துவிட்டது என்று தலைவனிடம் யாரேனும் கூறமாட்டார்களா?' என்று தலைவி கூறுகிறாள. தன் துயரை வெளிப்படை யாகக் கூறாமல், 'கையில் பீர்க்கமலர் கொண்டு, நுதல அழகிழநதேன் என்று செய்தி சொன்னால போதும்' என்று நுட்பமாகக் கூறும் திறன் குறிப்பிடத்தக்கது. கோக்குளமுற்றனார் தலைவியின் பிரிவு நிலையை மிக நுட்பமாகப் பாடும் வல்லமை பெற்றவர் என் பதை இவ்விரு பாடலகளும் காட்டுகின்றன.

இரா.சந்.

கோகரணம் எனபது தேவாரப் பாடல்பெற்ற ஒரு சிவத்தலமாகும்; துளுவநாட்டுத் தலம். இக்காலத்தில் கருநாடக மாநிலத்தில மேற்குக் கடற்கரையருகே உளளது. ஹுப்ளி (Hubli) என்னுமிடத்திலிருந்து 144கி மீ. தொலைவில் உள்ளது. இயற்கை அழகு நிரமபிய நகரமாகும. இறைவன் பெயர் மகாபலேசுவரா. இறைவி பெயர் கோகரணநாயகி. திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் பதிகம் பாடி இத்தலத்திறைவனைப் போற்றியுளளனர்.

இராவணன இலஙகையில் வழிபடுவதற்காகக் கயிலையிலிருந்து கொண்டு சென்ற சிவலிங்கத்தை மாலைக்கடன் முடித்தற்பொருட்டுக் கீழே வைக்கத் தயங்கினான் அப்போது, விநாயகர் சிறுவனாகத் தோன்றி அநத இலிங்கததை ஏற்றார் என்றும்,விரைவில பெறாவிடில் தரையில வைத்துவிடுவதாகக கூறினார் என்றும், காலநதாழத்தவே அவர் அதனைக் கீழே வைத்து நீங்கினார் என்றும் வரலாறு கூறுவர். தரையில் வேரூன்றிய இலிங்கத்தினை இராவணனால எடுக்க முடியவில்லை. இலிஙகம் அங்குப் பசுககாதின நுனி அளவில வெளியே தெரிந்ததால், இத்தலம் கோகரணம் எனப்பட்டது (கோ = பசு, காணம் = காது). இத்தலத்தில சிவலிஙகத்தினை அன்பர் தாமே தொட்டு வழிபாடு செய்யலாம். இஙகுளள கோடி தீர்த்தத்தில் சிவராத்திரியின்போது நீராடினால கோடி தீரத்தஙகளில் நீராடிய பயன் கிட்டும எனனும் நம்பிக்கை உளளது இரா.குரு.

கோகான், பால் (கி.பி. 1848-1903) ஒரு பிரெஞ்சு ஓவியர். இவர் புதிய முறையில் அமையும ஓவியத்தை (Modern Art) உருவாககியவர்களுள் ஒருவர். இவர் விளக்க இயற்கையியலை (Descriptive Naturalism) வெறுத்து ஒதுக்கினார். எளிமையான தோற்றம், சமதளமான இடப் பரப்பு, குறியீடு உருவாகப் பயன்படும் வணணம் ஆகியவற்றினால் ஓவியம் தீட்டினார். பாலினீசியரின் (Polynesian) வாழ்க்கை, கலை ஆகியவை பற்றிய இவர் தம விளக்கஙகள பழமையியலுககான ஓர் அறிமுகத்தை ஐரோப்பாவிறகுத் தந்தது. இதுவே 20-ஆம் நூற்றாணடு ஓவியங்களுள் ஒரு முக்கியமானதாக அமைநதது.

கோகான் (Paul Eugene Henri Gauguin) கி.பி. 1848-இல் பாரிசில் ஒரு முற்போக்குப பத்திரிகையாளருக்கு மகனாகப பிறந்தார். இவா கி.பி 1865-இல் பிரெஞ்சு வாணிகக் கப்பற படையிலும், கி.பி. 1868-இல் பிரெஞ்சுக கடற்படையிலும் பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1871-இல் ஒரு வஙகியில பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1873-இல இசைப்பளளி ஆசிரியை மெடடே சோபியா (Mette Sopie) என்பவரை மணந்தார். சிறிது காலத்தில ஓவியத்தின்மீது பற்று ஏற்படவே, ஓய்வு நேரத்திலெலலாம் ஓவியம தீட்டினார். பாவியல் கலைத திறனாளாகளின் (Impressionists) ஓவியஙகளைத திரட்டி ஒரு பொழுதுபோககு ஓவியராக இருந்தார். பின்னாக் கேமிலே பிசாரோ (Camille Pissarro) என்பவரின மூலம் பல பாவியல கலைத் திறனாளாகளின நட்பு இவருக்குக கிடைத்தது. அவாகளுடன இணைந்து கி பி. 1879 முதல் 1886 வரை ஓவியக கணகாட்சி நடத்தினார்.

இவர் 1883-இல தம் வங்கிப் பணியினைத் துறநது முழுநேர ஓவியராக மாறினார். ஆனால, ஓவியம் விலை போகாமையால இவரது பொருளா

நாம் எங்கிருந்துவருகிறோம்?நாம் யார்? நாம் எங்குச் செல்கிறோம்? — ஓவியம்

தார நிலை சீர் கெடத் தொடங்கியது எனவே, தம் மனைவியையும் மக்களையும் பிரிந்து பாரிசில தனியாக வாழ்ந்தார். எமிலி பெர்னாடு (Emile Bernard)என்ற 18 வயது இளம் ஓவியரைச் சந்தித்த பின்னர் இவர் வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனை ஏற்பட்டது. இவர் பாவியல் கலைத் திறனிலிருந்து ஒரு குறைந்த அளவு இயற்கையியல் சார்ந்த பாணியில (Less Naturalistic style)வரையத் தொடங்கினார். இருவரும் இணைந்து கி.பி. 1888-இல் ஒரு பலபொருளாகக முறையினை உருவாககினர். இம் முறையானது சிலரால் மெருகுப் பட்டை முறைக் கோட்பாடு (Cloisonnism) எனவும் சொல்லபபடுகிறது. இவர் வரைந்த பொனனிற இயேசு கிறித்து (The Yellow Christ - 1889) தேவதூதருடன் யாக்கோபின மற்போர் (Jacob Wrestling with the Angel - 1890) ஆகிய ஓவியங்கள் மிகவும் புகழ பெற்றவை.

இவர் வாழ்க்கைக்குப் போதிய வருமானம் இன்றி வறுமையில் தவிததகால கி.பி. 1891-இல் தம்மிட மிருநத 30 ஓவியஙகளை ஏலத்தில விற்பதற்காகத் தகீட்டித் (Tahiti) தீவிற்குச் சென்றார். அஙகு அவற்றை விற்க இயலாது தென் மாக்கடல தீவு களுக்குத் திரும்பினாா. சார்லசு மோரிசு (Charles Morice) என்பவருடன் இணைந்து 'நோவா-நோவா' (Noa - Noa) என்ற நூலினை எழுதினார்.

சிறிது காலத்திறகுப் பின்னாப் பாரிசு நகருக்கு வந்து தாம் புதிதாகத் தீட்டிய ஓவியஙகளைக் கண காட்சியாக வைத்தார். ஆனால, பாரிசு நகர வாழக்கை பிடிக்காததாலும் பிரெஞ்சு ஆட்சியாளரு டன் கொணட தகராறு காரணமாகவும 1901-இல் மார்க்கீசுத் தீவிலுள்ள (Marguesas) அடோனா (Atoana) என்னுமிடத்திற்குச் சென்று வாழ்ந தார். அங்குளள பழஙகுடியினர் இவரைத் தம் முள ஒருவராகவே கருதினர். இருப்பினும் இவரது சிறப்பினை உலகம் அக்காலததில அறிந்து கொள் ளாததால் வறுமை, மேகநோய (Syphilis) ஆகியவை காரணமாக இவர் அடோனாவில் 1903-இல் இறந் தார்.

போசுடன் (Boston) கவின் கலை அருஙகாட்சி யகத்தில வைத்திருந்த 'நாம் எஙகிருந்துவருகிறோம்? நாம யார்? நாம எங்குச் செலகிறோம்?'(Where do we come from? Who are we? Where do we go?)என்ற ஓவியமும் 'கடற்கரையிலுளள குதிரை வீரர்கள' (Horse men on the beach), 'வெள்ளைக் குதிரை' (White Horse) ஆகிய ஓவியஙகளும் இவர் ஓவியங் களுள் குறிப்பிடத்தக்க சிலவாகும். பூ.த.

கோகுலம்: இப் பெயர் (கோ + குலம்) பசுமந் தையைக் குறிக்கும். இச்சொல் ஆயர்பாடி, இடைச் சேரி எனவும் பொருள்படும். இங்குக் கணணபிரா னின் சிறுபிள்ளைத் திருவிளையாடல் நடந்தது. சூரசேனன் எனற மன்னன ஆண்ட வடமதுரை யில் (மதுரா-வடநாடு) உள்ள ஊர். இவ் வடமதுரை யில தான கமசன அரசாண்டான். இந்த மதுரை சத்துருக்னன உண்டாக்கியது. யமுனை நதியின கரையில் உள்ள ஆயர்பாடிப் பிருந்தாவனமும் கோகுல மும் இரட்டை ஊாகள எனலாம். மதுரா எனற வட மதுரையில் தேவகியும் வசுதேவரும் கம்சனால சிறை யில் அடைககப்பட்ட பொழுது, அவர்களுககு அச சிறையில் மகனாகத் தோன்றிய கண்ணன், பஞ்சாயு தஙகளுடன் அவ்விருவருக்கும் காட்சி தந்து, உடனே இரவோடு இரவாகத் தனனை யமுனையின் மறுகரை யில உள்ள கோகுலத்தில் அசோதையின் குடிலில் கொண்டு விடுமபடி கூறினான. கண்ணன் திருவிளை யாடலகளுள சிறப்பான 12-இல் நானகு திருவிளை யாடலகள இஙகு நடநதன. பூதனையை மாய்த்தல, சகடாசுரனை மாய்த்தல, விசுவரூபம காட்டி உரலில கட்டுப்பட்டு அசோதையின் மத்துத தாம்பால அடி படல், இரு மருதமரஙகளைச் சாய்த்து நளகூபரன மணிககிரீவன் என்ற குபேரன மைநதாதம் சாபம போக்கல முதலிய திருவிளையாடலகள சுட்டுதற குரியன. இதனபின்பு நடநத விளையாடல்கள எட்டும் பிருந்தாவனத்தில நடந்தவை. பிருநதாவனததை நெருஞ்சி முளகாடு எனவும், துளசிவனம் எனவும, வலாசுரனின தேவியாகிய பிருநதை எனற திருமால அடியவள, கண்ணனையே நினைந்து, உயிர்நீத்த இடம் எனவும் கூறுவர். பிருநதையின் கதைப்போக் குக் காஞ்சிப் புராணத்திலும் பத்ம புராணத்திலும் சிறிது மாறுபட்டிருக்கும். கணணனைக குழநதை யாக்கி அவருக்குப் பிளளைத தமிழிட்டுத திருமொழி அருளிய பெரியாழ்வார், மதுசூதன சரசுவதி, இலீலா சுகர், சிரீவேதாநத தேசிகா போன்ற பிற்காலத்துக கவிகள கோகுலக் கணணனிடமே அதிகம் ஈடுபட்டார் கள். நம்மாழ்வாரும் கணணன் வைகுண்டம் சென்றா லும், அங்கும் பகலில் ஒருவேளை மாடு மேய்த்தலை விட்டிலன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனால், இந்த வைகுணடப் பகுதிக்கே வைகுணட கோகுலம், கோலோகம் எனப் பெயர் வந்தது என்று பெரியோர் கூறுவர். மதுராவின அருகிலும் கோகுல மாவட்டத்தி லும் உள்ள பிருந்தாவனததுகக அருகில் பிருந்தா வனம், மதுவனம், தாலவனம், காமவனம், பகுள வனம், குமுதவனம், கதிரவனம், பத்ரவனம், பந்தூர வனம், சீரிவனம், உலோகவனம் எனப் பதினொரு வனங்கள உளளன. அவற்றொடு 12-ஆம வனமாக அமைந்தது கோகுலமாகும். இதனைச் சிறு பிருநதா

வனம் என்பதுமுண்டு. இராமாயணத்தில் வரும் தண்டகாரணியம், சனசுதானம் ஆகிய இரணடு பகுதிகள் போன்றது. நாச்சியார் திருமொழியில் ஆண்டாள் கோகுலத்தையும் பிருந்தாவனத்தையும் ஒரு நோக்கில் வைத்துக் கண்ணனைப் பெற முடியாத துயரம் பிச்சேற அருளிய இடம்,

'பட்டி மேய்ந்து, ஓர் கார்ஏறு பல தேவர்க்கு ஓர் கீழ்க்கன்றாய் இட்டீறிட்டு விளையாடி இங்கே போதக் கண்டீரே? இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீர் ஊட்டிவிட்டுக கொணடு விளையாடப் பிருந்தாவனததே கண்டோமோ, என்பது

என்.எஸ்.தா

கோகுலாட்டமி என்பது பொதுவாக இந்து மககளும் குறிப்பாக வைணவர்களும் கொண்டாடும் ஒரு திருநாளாகும. ஆவணி மாதத்தில் பௌர்ணமி நாளினை அடுதது வரும் எட்டாம் நாளாகிய அட்டமி திதியில் இப்பெருநாள கொணடாடப்படுகிறது. திருமால் அவதாரஙகளுள் ஒன்றான கிருட்டிணாவ தாரத்தினை நினைவுகூரும் வகையில் இவ்விழா அமைந்துள்ளது. கணணன், ஆவணி மாதத்துப் பௌர்ணமிக்குப் பின் அமையும் இருட்பக்கததின் (கிருட்டிண பககம்) எட்டாம் நாள உரோகிணி கூடிய அட்டமி நாளன்று பிறநதான

வசுதேவருககும், தேவகிககும எட்டாம மகனாகத் தன் மாமன கமசனின மனையில பிறநத கணணன், பிறநத அப்பொழுதே கோகுலத்தில் விளஙகிய நந்த கோபன் மனைக்கு எடுத்துச செல்லப்பட்டு வளர்நத மையால், அவனைக் கோகுலத்தில் பிறந்தவனாகக கருதிப் போற்றுவது மரபாகும். அதனால் கணணன பிறந்த நாள கோகுலாட்டமி என்று கூறப்படுகிறது.

யமுனை நதிக்கரையில நநதகோபா வாழ்நத இடைச்சேரிககுக் 'கோகுலம்' எனபது பெயா பொது வாகக் கணணன் பிறநத நாள, ஆவணி மாத இருட் பகக அட்டமியில கொணடாடப் பெறறாலும், வைணவர்கள் அவன் பிறநத நட்சத்திரமான உரோகிணியன்று இவ்விழாவினைக் கொண்டாடுவது மரபு.

தெய்வஙகளைக் குழநதைகளாக நினைதது வழி படுவது இந்திய நாட்டுப் பணபாடாகும. அவ்வகை யில், பரம்பொருளான திருமாலைக் குழநதை நிலை யில் அமைத்துப் போற்றும் விழா இதுவாகும்.

இவ்விழா மாலை நேரத்தில் கொணடாடப் பெறும். ஆனிரைகள் எல்லாம் மேய்ச்சலிலிருந்து திரும்பும் நேரம் அதுவாக இருப்பதால ஆனிரைகளோடு தொடர்பு மிகக்கொண்ட கணணன் பிறப்பு விழா மாலையில் அமைந்தது பொருத்தமுடையதாகும்.

இவ்விழா இல்லங்களதோறும் கொணடாடப் பெறும். உண்ணாநோன்பு மேறகொண்டு இதனைக் கொணடாடுவார்கள். குழந்தை ஒன்று, வீட்டின் வாயிலிலிருந்து பூசையறை வரை நடந்து சென்றது போல அடிச்சுவடு தோனறுமாறு மாக்கோலம் இடப் பெறும் கையில் ஏந்திய வெணணெயுடன விளங்கும் இளைய கணணனின படத்திற்கு முன்பு, அப்பம், அவல், பயற்றம் பருப்புப் பாயசம், வடை, சீடை, முறுக்கு, பழவகைகள் முதலியன வைத்து வழிபடுவர். பழவகையில் நாவற் பழம சிறப்பிடம பெறுகிறது கணணன திருமேனி நிறத்திற்கு ஒப்புமையாக அப் பழததினைக கூறுவர். பலவகைத தினபணடஙகளை வைத்துப் படைப்பது இவ்விழா குழநதையினை முன வைத்துச் செய்யப்படுவது எனபதனை உணர்தது கிறது. வைணவக் கோவிலகளிலும், வைணவ மடங் களிலும் இநநாளிலிருநது பதது நாளகள திருவிழா நடைபெறும். பத்தாம நாளில, சிறுவயதிற் கணணன விளையாடிய விளையாட்டுகள நடததப்பெறும.

இரா.குரு.

கோச்செங்கணான்: சஙக காலச சோழ மன்னர்களுள் கடைசியாக வாழந்தவன கோச்செங்கட் சோழன் எனற செஙகணான. இவன் காலம் கி.பி 3-ஆம் நூற்றாணடினதாக இருக்கலாம. இவனைப் பற்றிய செய்திகள திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு, கலிங்கததுப்பரணி, விக்கிரம சோழன உலா, பெரிய புராணம், பெரிய திருமொழி ஆகியவற்றில காணப்படுகின்றன. இவன சேரமான கணைக்கால இரும்பொறை என்ற மனனனைத் திருப்போாப்புறம் என்னுமிடத்தில வென்று அவனைச் சிறைப்படுததினா னென்று இலககியஙகள கூறுகினறன. பினனர்ச சேர நாட்டுக் கழுமலம் எனற ஊரில பல எதிரிகளை வென்றதற்கு அகநானூற்றில் குறிப்புகள் உளளன. இவன் எழுபது சிவன கோயில்களைக் கட்டினான்எனப பெரிய திருமொழி குறிப்பிடுகிறது. இவன முற்பிறவி யில் சிலந்தியாகப் பிறந்து திருவானைக்காவிலுள்ள சிவனை வழிபட்டு வநதான். அவ்வமயம் அப்பெரு மானைப் பூசித்து வந்த யானை யொன்றுடன் ஏற் பட்ட பிணககுக் காரணமாக உயிரிழந்து பக்தியை வெளிப்படுத்தியதால் செங்கணணான் என்ற பெயரில் மன்னனாகப் பிறந்தானெனப் பெரியபுராணம உணர்த்துகின்றது. சைவ சமயத்தினனாக விளஙகிய இவன் பெருவீரனாகவும் விளஙகினான் என்பது புலப்படுகிறது.

மா.கா.

கோச்சேரமான் யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை: இவன் சங்க காலச் சேரமன்னர்களுள் ஒருவன். சங்கச் சேர மன்னர்களைக் குட்டுவன் மரபினர் என்றும இரும பொறை மரபினர் எனறும் பகுத்து நோக்கும் மர புண்டு. சேரமனனர் பெயர்களைத் தொகுததுக்கூறும நிகண்டுகள பொறையன், இரும்பொறை ஆகிய பெயர்களைக குறிப்பிட்டுள்ளன. சேரநாட்டில் பொறைநாடு என்னும் பகுதியில ஆண்டவன் எனறு இவனைக் கருதலாம். இம்மன்னனின் நெடிய பெயர் கூடலூர் கிழாா பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலின அடிக்குறிப்பில் (புறம். 236) இடம்பெற்றுளளது. பொருநதில் இளங கீரனாரின் புறப்பாடல அடிக குறிப்பில காணும சேரன மாந்தரஞ சேரல் இரும் பொறையும் (புறம். 53), குறுஙகோழியூா கிழாரின புறப்பாடல அடிக்குறிப்பில் காணும் 'யானைககட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிருமபொறையும (புறம. 17) ஒருவரே யாவர் என்று ஆய்வாளாகள விளக்கியுள்ளனர்.

இம்மன்னனின நெடிய பெயரிலமைந்த அடைகளின காரணததினைப் புலவர்கள ஆய்ந்து காண முற்பட்டனர். பரிமேலழகா, 'எபபொருள எத தன்மைத்தாயினும்' என்னும் குறளின் (குறள. 355) விளக்கவுரையில இப்பெயாக் காரணத்தை ஒருவாறு காட்டியுள்ளாா. அவா விளக்கம வருமாறு: 'கோச சேரமான யானைககட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும பொறை என்றவழி, அரசன் என்பதோா சாதியும, சேரமான எனபதொரு குடியும, வேழ நோககினை யுடையான என்பதோர் வடிவமும, சேய் என்பதோர் இயற்பெயரும் மாநதரஞ்சேரல இரும் பொறை எனப தோர் சிறப்புப் பெயரும கற்பனை ஆதலின ... ..'. இதனால், இம்மனனன யானையின் பாாவையினைப் போலும் பார்வை உடையவன் என்ற கருத்து பரி மேலழகருககு முறபட்ட காலத்திலிருந்தே இருந்துவருகிறது என்பது புலனாகிறது. சேய் என்பது இவன இயற்பெயராகும்.

இவன கொல்லி மலைககுத் தலைவன்; விளஙகில என்னும் ஊாக்கு வந்த இடரினைக் கடிநதவன; தொணடியினைத் தலைநகராகக் கொண்டவன்; சிறந்த செங்கோலினன என்னும் செய்திகள் இவனைப் பறறிய புறநானூற்றுப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. பாணடியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன் இவனைக கைப்பற்றிச் சிறையிலிட்டான. இவன், சூழச்சித் திறனால் சிறையிலிருந்து வெளிவந்து தன் அரசு கட்டிலை எய்தினான. இவன தப்பி வந்த திறத்தினைக் குறுங்கோழியூர் கிழார், 'தன்னைப் பிடிக்க வைத்த குழியில் வீழ்ந்த யானையொன்று மிகவும் முயன்று, அதன கரைகளைக் கொம்பினால் சிதைத்துக் கரை ஏறிச் சென்று தன இனத்தோடு கூடிய செயலை உவமை காட்டி விளக்கியுள்ளார் (புறம். 17: 14-19) இவன் கபிலர் எனனும் புலவருக்கு நணபனாக விளங்கியுள்ளான். பொருநதில் இளஙகீரனார் இம்மனனனைப் பாடும்போது, கபிலர் இவன் புகழைப் பாடிய சிறப்பினைச் சுட்டி வியந்துள்ளார் (புறம். 53: 12-14). இவன் சோழன இராச சூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியொடு போர் புரிந்துள்ளான். இவன் காலத்தில் ஒரு பங்குனி மாத இரவில, வானில மீன ஒனறு எரி கொள்ளியாக வீழநதது எனறும, அதனைக கணட வானியல அறிஞர் ஒருவார காலத்தில் அரசன் கேடுறுவான் என்று கருதி அஞ்சினா என்றும், அவ்வாறே இவன் இறநதபோது, இவனமீது வருநதிப் பாடிய கூடலூர்க்கிழாா அசசெயதியினைத் தம் புறநானூற்றுப் பாடலில் குறிப்பிட்டுளளாா (புறம். 229). அ.மா.ப.

கோசங்கள்: மக்கள உடல், சோறு, நீர் முதலிய உணவினால நிலைபெறுவதாகலின் அது, 'அன்ன மய கோசம்' என்றும், சூககும உடல பிராண வாயுவின் தொழிலினால செயற்படுதலின் அது, 'பிராண மய கோசம' எனறும், குணசரீரம் அந்தக கரணமாய் நின்று பயன்படுதலின் அது, 'மனோமயகோசம்' என்றும், கஞ்சுக சரீரம ஆனமாவின அறிவு இச்சைச் செயல்களை விளககி நிறபதனால், அது 'விஞ்ஞான மய கோசம்' என்றும், காரண சரீரம், கேவலத்தில மூடமாய்க் கிடந்த ஆன்மாவிற்குச் சிறிது விழிப்புத் தநது மயக்கி ஒருவகை இன்பத்தை உணடாக்குதலின் அது 'ஆனந்தமயகோசம்' என்றும் கூறப்படும். 'கோசம்' (Kosa) என்பது சட்டை எனப் பொருள் படும்.

சைவ சித்தாந்தம் தவிரப்பிற சமயங்கள் எவையும் மூலப் பிரகிருதிக்கு மேல் உளள தத்துவங்களை உணரவில்லை. அவை ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கை மட்டுமே கொண்டுள்ளன. ஆகவே, உபநிடதங்களில் மேற்கூறிய காரணம் பற்றிக் கூறப்படும் ஐங்கோசங்களை அவ்விருபத்து நான்கு தத்துவங்களுக்குள்ளே அவை அடக்கிக கூறும். இரா.கோ.

கோசம்: வரலாற்றுச் சிறபபு வாய்ந்த இந்த ஊர் இந்தியாவில் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் அலகாபாது மாவட்டத்தில் உள்ளது. இஙகுக் காணப்படும் பணடைக் காலச் சினனங்கள் வரலாற்று ஆய்வுக்குப் பயன்படுகின்றன. இதற்கு அண்மையில் உள்ள குகையில் சிறப்பு வாய்ந்த கல்வெட்டுகள் காணக்கிடக்கின்றன. மேலும் இங்குக் காணப்படும் பொருள்களுள் முக்கியமாக, அரசர்கள் வெளியிட்ட

நாணயங்கள், சுட்டமண் உருவங்கள், சிற்பங்கள், கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சமண சிற்பங்கள், ஆறு கி.மீககு மேற்பட்ட சுற்றளவும் 30 முதல 35 அடி உயரமுமுள்ள சிதைவுற்ற கோட்டை ஆகியவை குறிப்பிடத் தககவை. குசாம்பன் என்னும அரசனால் பண்டைக் காலத்தில் அமைக்கப் பெறற கௌசாம்பி நகரம், இங்கே அழிவுற்றுக் கிடப்பதாக ஆராய்ச்சி யாளர் கூறுவர். இது யமுனை ஆற்றங்கரையில் உள ளது. இங்குளள கி.பி.5,6-ஆம் நூறறாண்டுகளுக்குரிய கல்வெட்டுகளும் வரலாறறு அறிஞர்களுககுப் பய னுள்ளவையாகும். தெ.பா.

கோசர்: கோசா என்போர் பண்டைத் தமிழ கத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பெருங் குழுவினர். இவர்கள் வரலாற்றினை அறிதறகுச சஙக இலக்கியச் செய்யுட் களிற் காணப்பெறும சிற்சில குறிப்புகளைத் தவிரப் பிற சான்றுகள கிடைக்கவில்லை. இவர்கள சிறந்த வீரமும் கட்டுப்பாடும் வாய்மை தவறாத ஒழுககமும் உடையவர்கள; குறுநில மன்னாகளாக இருநது ஆட்சி புரிந்தவர்கள எனபன சஙகப் பாக்களைக் கொண்டு அறிய முடிகின்றன.

மூவேந்தர் படை வீரர்களுள இவர்கள கவசம் பூணடு போரிடும் பகுதியினராதல் வேணடுமெனபது 'மெய்ம்மலி பசும்பூண செம்மறகோசர்' (அகம-15) என்பதனால் தெரிகினறது. 'மாவீசு வணமகிழ் அஃதை போற்றிக் காப்புக கைநநிறுத்த பல்வேற் கோசர்' (அகம்-113) எனபதனாற் மெயககாவற்படை வீரர்களாகவும இவாகள இருநதுள்ளமை தெரிகின் றது. (கோசம-கவசம; மெய்மமறை-காவல). இவாகள போர்ப் பயிறசி சான்ற பெருவீரர்கள எனபது, 'வென்வேல இளம்பல கோசர் விளஙகுபடை காண மார், இகலினா எறிந்த அகலிலை முருககின்' (புறம-169), 'இரும்பிடமபடுத்த வடுவுடைமுகத்தர் கருஙகட் கோசர்' (அகம்-90) என்பவற்றால் அறியக கிடக கின்றது.

நன்னன் நறுமா கொன்று ஞாட்பிற் போக்கிய ஒன்று மொழிக்கோசர் (குறு. 73), 'கடநதடுவாய் வாள் இளமபல் கோசர்' (மதுரை-774) எனபவற் றால் இவர் தம் ஒப்பறற வீரம் புலனாகினறது. இவர்கள் தேர்ப்படை வீரர்களாகவும் விளஙகினா என்பது 'துனைக் காலன்ன புனை தேர்ககோசர்' (அகம்-25) என்னும் அகப்பாட்டால் விளஙகுகினறது.

இவர்கள் கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகளிலும் துளு நாட்டுப் பகுதிகளிலும் குறுநில மன்னர்களாக வாழந் தனர் என்பது, 'கொங்கிளங கோசர்' (சிலம்பு-உரை பெறுகட்டுரை) கோசர்...... தோகைக்காவின துளு நாட்டன்ன' (அக-15) எனபவற்றால தெரிகினறது. 'செல்லூர்க் குணாது ... கருங்கட்கோசர் நியமம்' (அகம்-90), 'நாலூர்க்கோசர் நன்மொழி போல' (குறு-15) என வருவனவற்றால் இவர்கள் மேற் கூறிய கொங்குநாட்டிலும் துளு நாட்டிலும் செல் லூரிலும் சோழநாட்டுக் கீழ்கடலைச் சார்ந்த நிய மத்திலும் நாலூரிலும் வாழநதனர் எனத் தெரிகின் றது. இவறறுள நாலூர் என்பது தனியே ஒருரைச் சுட்டாமல் நான்கு ஊர்களைச் சுட்டுவதாகவும் கருதலாம். இதற்குப் 'பழையன மோகூா அவையகம் விளஙக, நான்மொழிக் கோசா தோனறியனன, தாம் மேநதோனறிய நாறபெருங்குழுவும்' (மதுரைக்காஞ்சி 509) எனவரும மதுரைக் காஞசியடிகள துணை செய் கின்றன. 'தொனமூதாலததுப் பொதியிறறோனறிய நாலூர்க் கோசர்' (குறு-15) என்னும தொடர் அதறகு அரண் செய்கின்றது.

கோசர்கள் வாய்ச்சொல தவறாத ஒழுககமுடை யவராய் இருந்தமை, 'ஒன்று மொழிக்கோசா' (குறு-73) 'நாலூாககோசர் நனமொழிபோலவாயாகினறே' (குறு-15) 'வாய்மொழி நிலைஇய சேண் விளஙகு நலலிசை வளங்கெழுகோசர்'(அகம்-205) என வருவன வற்றால் அறியக கிடக்கின்றது. இவர்கள சூழச்சி யும் ஆராய்ச்சித் திறனும் உடையராய்ச் செயலாற்று பவராக இருந்தனர் எனபது, 'ஒனறு மொழிக் கோசர் போல வன்கட் சூழசசியும் வேண்டுமாற் சிறிதே' (குறு-73) என வருவதனால் தெரிகினறது.

இவர்கள கண்ணோட்டமின்றி ஆணை செலுத தும் இயல்பினர் எனபது 'பயறு ஆபுககென, வாய மொழித தந்தையைக் கண களைந்து அருளாது, ஊர் முதுகோசர் நவைத்த சிறுமையின, கலத்தும உண ணாள' (அகம் 262) எனவரும அகப்பாட்டுத தொடர் களால் தெரிகினறது. அப்பாடற் குறிபபாலும், 'தொன மூதாலத்துப் பொதியிற்றோனறிய, வலம்புரி கோசர் அவையகத்தானும்' (புறம் 283) எனபவற் றானும் இவர்கள அவை நடுவராயும தலைவராயும் அமாந்து வழககினை ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிப்பவராக விளங்கினார் எனத் தெரிகின்றது.

இவர்களுள் சிலா, மிகைத்த காலத்துத் திதியன், குறும்பியன் என்னும்குறுநில மன்னர்களால் கொல்லப் பட்டனர் என்பதும், பொலம்பூண கிள்ளி எனனும் சோழன் இவர்களை வென்று இவர்தம் இடங்களைக் கவர்ந்து கொணடான் என்பதும், 'மறஙகெழு தானைக் கொற்றக் குறும்பியன், ..திதியற் குரைத்த வர் இன்னுயிர் செகுப்பக் கண்டு' (அகம-262) 'ஒனறு மொழிக் கோசர்க்கொன்று முரண்போகிய,கடுந்தேர்த்

திதியன் அழுந்தை' (அகம்-196), 'வளங்கெழுகோசர் விளங்குபடை நூறி, நிலங்கொளவெஃகியபொலம்பூண் கிளளி' (அகம் 205) என்பனவறறாற புலப்படுகின றன.

செங்குட்டுவன் கணணகிக்கு விழாச் செய்த ஞானறு இவர்களும் வந்திருநது வழிபட்டனர் எனச் சிலப்பதிகாரம் உரைபெறு கட்டுரை கூறுகின்றது. 'கொங்கிளஙகோசர்' என்பதறகு அடியார்க்கு நல்லார் 'கொஙகுமண்டிலத்து இளஙகோவாகிய கோசர்' எனவும், அரும்பதஉரையாசிரியர் 'குறும்பு செலுததுவார் சில வீரர்' எனவும பொருள கூறி யுளளனர்.

கோசர் தொன்றுதொட்டு வாழும் தமிழ்க்குடி மக்களல்லர். வேளிரையடுத்துக் காசுமீர நாட்டி லிருநது தமிழகததிற்குப் போந்த குழுவினர் என்பார் ரா. இராகவையங்கார். சஙகப்பாடலகள இவர் களைத் தமிழநாட்டவராகக் கருதுதறகு இடந் தருகினறன.

கைக் கோட்படையாயும், கைக்கோட்படைத் தலைவராயும், தமிழ மூவேநதருககு அகப்பரிவாரத துக் காவல் துணைவராயும் விளஙகிய கோசர், தம் படை வீரத்துககு இடமில்லாது போன காலததில, நூல் நூறறுத் துகில நெய்யும் தொழிலை மேற் கொணடனர் எனறு சாசனக் குறிபபுகள அறிவிககின் றன. ச.பா.

கோசலம்: தொனமையான பௌத்த இலக்கி யங்களிலும், அவதானசதகம் போனற நூலகளிலும, தென்கோசலம், வடகோசலம எனற இரு பகுதிகள் பௌத்தர் காலத்திலிருநதன என்ற செய்தி கிடைக் கிறது. இராமாயணக் காப்பியத தலைவன் இராம னின் காலத்திற்குப் பின் கோசலநாடு இலவன், குசன் ஆகிய இரு பிள்ளைகளிடையே பிரித்தளிக்கப் பட்டது எனத் தெரிகிறது. இலவனுக்கு வடகோசல மும குசனுக்குத தெனகோசலப் பகுதியும் கிடைத் தன. 'சிராவசுததி' வடகோசலத்தின் தகைநகராக வும் விநதிய மலையின் அண்மையிலிருந்த 'குசவரி' தெனகோசலத் தலைநகராகவும விளஙகின. புராணங கள் கோசல மக்களை, விநதியப் பகுதி மககளாகவே கருதுகின்றன. அவர்களுடன, 'மேகலர்', 'உட்கலர்' முதலியவாகளையும் புராணஙகள் குறிப்பிடுகினறன.

இடபதீர்த்தம், கலதீர்த்தம், பதரிகாதீர்த்தம் ஆகிய புனித இடஙகள் கோசலப் பகுதியில் அமைந்துள்ளன வென மகாபாரதம் அறிவிக்கிறது. கோசலப் பகுதியில், இடபதீர்த்தம இருந்ததாகக் 'குஞ்சிக் குகைக் கல் வெட்டு'க் (Gunji Rock Inscription) குறிப்பிடுகிறது. மகாபாரத வனபர்வம் கோசலத்தை விதர்ப்பதேசத்தி லிருந்து பிரிததுக் கூறுகிறது. தட்சிணபதத்திற்கு (Dakshinapatha) வடபகுதியில கோசலம் இருந்ததையும் பாரதம குறிப்பிடுகிறது. ஆனால, அலகாபாது தூண் கல்வெட்டு (Allahabad Pillar Inscription C. 350 A D) கோசலத்தைத் தட்சிணபத நாடுகளின் பட்டிய லுடன் குறிப்பிடுகிறது.

மேகலா, மாளவ ஆகிய பகுதிகளுடன் வாகாட கரின் (Vakatakas) பேரரசில கோசலம் கி.பி. 5, 6-ஆம் நூற்றாணடுகளில அடஙகியிருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது வாகாடகரின சரிவுக்குப் பின், அமரய குலம் சார்ந்த சரப பூரியர் கோசலத்தை வயப்படுத திக் கொணடனர். சீன யாததிரிகன் யுவான் சுவாங்கு கோசலத்திற்கு கி.பி. 639-இல வந்தான். அவனது குறிப்புகளிருந்து கலிஙகததினின்று கோசலம் 1800 -லீ (Li) தொலைவிலிருந்தது எனத் தெரியவருகிறது. மத்திய பிரதேசத்திலுள்ள பிலாசுபூர், இரெய்ப்பூர், ஒரிசாவிலுள்ள சுந்தர்கார், சாமபல்பூா, பொலாஙகீர் ஆகிய மாவட்டஙகள் கோசலப்பகுதியில அடஙகி யிருககவேண்டும. யுவானசுவாஙகு வந்தபோது சிரீ புரம கோசலததின தலைநகராக விளஙகியது. இப் போது இரெய்ப்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள மகாநதி ஆற் றின கரையிலமைந்திருக்கும சிர்பூர் என்பதுவே பண டைய 'சிரீபுரமாக' இருந்திருககவேண்டும்.

கோசலப்பகுதி எல்லையில் கி பி. 8,9-ஆம் நூற் றாண்டுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்கள இருந்த னவாகத் தெரியவிலலை. சோமவம்சிகளுக்குப்போட்டி யாக கி பி. 9-ஆம் நூறறாணடில் தாகால கால சூரிகள் (Dahala-Kalachuris) தோன்றினர். காலசூரி கள் தங்கள் அரசியல் முயற்சிகளைக் கீழைப் பகுதி யில திசை மாற்றவேண்டியவராயினர். 'முரசிமகடக' (Murasimakataka), வினிதபுரம, யயாதிநகரம் ஆகிய பல நகரங்கள் கோசலத்தின் தலைநகராக விளஙகி யிருககினற நிலையற்ற அரசியற் சூழலை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது. தெலுஙகுசோடர் (Teleugu Chodas) கி பி. 11-ஆம் நூற்றாணடு இறுதியில சோமவம்சி களை வெளியேற்றினர். தொடர்ந்து சோடர்களைக் காலசூரிகள் வென்றனர் (கி.பி. 1114).

காலசூரிகள் ஆட்சியிலேயே கோசலம முழுவதும் ஒருஙகிணைக்கப்பட்டிருக்க வேணடும. உட்கலக்கஙகர் கள (Gangas of Utkala) கி.பி. 1112-இல் காலசூரி களை வென்றனர். இப்பகுதி கி.பி. 14-ஆம் நூற் றாண்டின் இடைக்காலமவரை கங்கர் வசமிருந் தது சாம்பல்பூர் கி பி. 16-ஆம் நூற்றாணடில் அரசியல் மைய கேந்திரமாக விளங்கியது. சௌகன் (Chuhan) குலமனனர்கள் ஆட்சியில கோசலம் மீண்டும்

சிறப்புற்று விளங்கியது. சௌகான் மரபு சார்ந்த மகாராசா சாயி (Maharaja Sai) கி.பி. 1821-இல் கோசலப்பகுதியை இழக்க நேரிட்டது. அப்போது ஆங்கிலேய அரசின் பேராளர்கள, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனித்தனியாக உரிமைப்பட்டயம் (Sanads) வழங்கினர். சாயி மனனனுக்குச் சாம்பல்பூர் மட்டிலுமே வழங்கப்பெற்றது. இராசா நாராயசிஙகு கி.பி. 1849-ஆம் ஆணடு இறநதான். வாரிசு இலலாமையால் சாம்பலபூரும் ஆங்கிலேய அரசுடன் இணைககப்பெற்றது.

புத்தர் காலத்துக் கோசலம் இமாலய எலலையிலிருந்து, கங்கை – யமுனை கடற்பகுதி வரை பரந்திருந்தது. பௌத்தபிரானின் சாககியகுடியும் (Sakyas) இவ்வெல்லைக்குள அடங்கியிருந்தது. புத்தர் வாழ்ந்தகாலததில் 'பசேநதி' அலலது 'பிரசேனசித்து' என்பவன கோசலத்தை ஆணடு வநதான். மகதநாட்டு அசாதசத்துருவுடன இவன் அடிககடி போரிட்டு வந்தான். புத்தரைப் பனமுறை சநதிககவும், அவருடன் பல நேரங்களில உரையாடவும் பிரசேனசித்திற்கு வாய்பபுகளிருந்தனவாக இலக்கியச சான்றுகள தெரிவிககின்றன. ஆனால், மனனன் பௌத்த சமயததைத் தழுவினான எனற குறிப்பு இல்லை. பிரசேனசித்தின மகன விதூதபன், தநதிரமாக அரியணையைக் கைப்பற்றினான் எனறும் தெரியவருகிறது.

அரசியல வரலாற்று ஆய்வின்படி மௌரியப் பேரரசு தோனறுவதற்குமுன், கோசலம் வளமான சுதந்திர நாடாக இருநதிருக்க வேணடும். கார்சாபணம் (Karshapanas), தரணம (Dharanas) ஆகிய நாணயங்கள் மௌரியப் பேரரசு தோனறுவதறகு முன் வழககிலிருந்தன. இவ்வகையான நாணயஙகள சில கேரி (Kheri) மாவட்டததில கண்டெடுககப்பட்டுள்ளன. அவறறைச சுதந்திர கோசல நாட்டு நாணயஙகளாகக கருதுகின்றனர். எனவே, கோசலம் தனி நாடாக இயங்கியிருகக வேண்டும் எனத் தெரிகிறது.

கோசல அரசு பரம்பரையினரைப் பிற அரசுகள் சற்றுக் குறைந்த சமுதாயத் தகுதி உளளவர்களாகவே கருதின. சாக்கிய (Sakhya) குலமரபினர் அவாகளுக்குப் பெண்களை மணமுடித்துக் கொடுப்பதற்கு இசையவில்லை. வேத விதிப்படி அசுவமேதம், வாசபேயம் முதலிய வேள்விகளைக் கோசலர் நடததியபோதிலும், அவர்கள சமுதாயநிலை உயர்ந்துவிடவிலலை. தாங்கள பெற்ற அரசுரிமையை உறுதி செய்து கொளவதற்காகக் கோசல மன்னர்கள் இவ் வேள்விகளை நடத்தியிருக்க வேண்டும். தி.வெ.கு.

கோசலை அயோத்தியைத் தலைநகராகக் கொண்டு, கோசல நாட்டினை ஆட்சிபுரிந்த சூரிய வமிசத்து மாமன்னனான தசரதன் மனைவியருள் முதலாமவள்; இராமபிரானை ஈன்றளித்த பெருமையை உடையவள், பட்டத்தரசியருள் தலைமை பெற்றவள. ஆதலின, ஆட்சி உரிமை கொணட அந்நாட்டின் பெயரால் கோசலை என வழஙகப்பெற்றவள். இவள பெயரைக் கௌசலை எனவும கூறுவர்.

தம் மக்கள் நால்வரிடத்தும் தாயார் மூவரும் ஒத்த அனபினராய் இருத்தல வேண்டுமெனக் கருதிய தசரதன் கைகேயியின் மகனான பரதனைக கோசலையிடத்தும், கோசலையின மகனான இராமனைக் கைகேயியிடத்தும் வளரச செய்தமையால் கோசலை பரதனிடத்தும் பேரனபு பூணடிருந்தாள.

தசரதன் அளித்த இருவரஙகள் காரணமாகப் பரதன் நாடாளவும் இராமன காடேகவும் நேர்நதமையால், கோசலையிடத்து விடைபெறச சென்ற இராமன், மன்னவன் ஆணை பரதன் நாடாள வேணடு மெனபது எனக் கூறியபோது, சிறிதும் மனத் தடுமாற்றமினறி, 'முறைமை எனபது ஒன்று உண்டு அதுவல்லது நிறைகுணத்தவன் நினனினும் நலலன குறைவிலன்' எனக்கூறிய மறுவில்லாத அனபினையுடையவள்.

ஈரேழாணடு தான் கானம் நணணிப் புண்ணியத தலங்கள் கண்டு மீள வேண்டுமென்பது வேந்தனது ஆணை, எனக்கு விடையருளக என இராமன பகர்ந்தபோது, ஒரு தாய்க்குரிய துயரமெல்லாம் தோன்ற வருந்தித் தசரதனிடத்து அவவாணையை மீட்க முறையிடச் சென்றபொழுது, அவன செயலற்றுக் கிடந்த காட்சியைக் கணடு பெருந்துயர் கொணடனளாயினும், நிகழ்ந்தமை தெரிந்தபின கொணட கணவனதன வாயமொழி பிழையாமற் காத்தலே தன் கடனென உணர்ந்து, தசரதனைத் தேற்ற முற்பட்ட பெருநகுணததவள.

இத்துன்பஙகட்கெலலாம் காரணம் தன் சகக்கிழத்தியாகிய கைகேயியே என்பது தெரிந்த பினனும், அவளைச் சினவாமலும் வெறுத்துரை கூறாமலும இராமனொடு சீதையும் உடன செல்ல விடை கொடுத்துக் கணவன் சொல்லைக் காத்த கற்பினள.

இராமன் குறித்த நாளின்கண மீணடுவாராமை கணடு பரதன் தீக்குளித்து மாளமுற்பட்டபோது அவனைத் தடுத்து நிறுதத எண்ணி உளஙகனிநத பாசத்தோடு, 'எண்ணில் கோடி இராமர்கள எனனினும் அணணல! நின் அருளுககு அருகாவரோ?

புண்ணியம் எனும் நின் உயிர் போயினால் மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ?' எனக் கூறிப் புலம்பிய மொழிகள் அவளது உயர்ந்த பணபினையும நிறைநத அனபினையும் புலப்படுத்தும். இவளை 'ஒப்பெழுத ஒண்ணாத கற்புடையாள்' எனக் கம்பர் பாராட்டுதலால் இவளுடைய கற்பின திணமையும் புலப்படும். பா.ம.

கோசாலர் மத்திய கங்கைப் பள்ளத்தாக்கில அமைந்திருநத கணசஙகக் (Gana Sangha) குறுநில அரசமைப்புகளையும், அவை செயலாற்றிய முறை, மக்கள் நிலை, பிற செய்திகள் ஆகியவற்றையும் பௌத்த நூல்கள் அறிவிக்கினறன. இந்நூலகள காலத்தால் வேத இலக்கியஙகளுக்குப் பிற்பட்டவை வினய பிடகம், சாதக இலக்கியம் போன்ற பிற பௌத்த சமய இலக்கியஙகள, கால வரன்முறையடிப்படையில், நிகாயங்களை அடுத்து வகைபபடுத்தப்படுகின்றன. இவை நீங்கலாக, அளவற்ற சமண சமய இலக்கியங்களும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகப் பயன்படுகினறன. அசசமண இலக்கியங்களைக கால வரன்முறைப்படி அமைப்பது மிகக் கடினமாகவே இருந்து வருகிறது.

விதேக மாதவர் (Videgha Mathava) என்பவர், சரசுவதிப் பகுதியிலிருநது மத்திய கங்கைப் பளளத்தாக்கிற்குக குடிபெயர்ந்த நிகழ்சசியைச் 'சதபத பிராமணம்' (Satapatha Brahmana) கூறுகிறது. 'சதாநீரா' (Sadanira) என்னும் ஆற்றின் இடைப்பகுதியின் சதுப்பு நிலம் பணபடுத்தாது பரநதிருந்ததென அவ்விலக்கியம் தெரிவிக்கிறது. கோசாலரும வைதேகரும் (Videhas) விதேக மாதவரின் வழிததோன்றல்கள் என்றும், இநநிலப்பகுதி அவ்விரு கிளைகளுககும் எல்லைக் கோடாக இருந்ததென்றும் அவ்விலககியச் செயதிகளிலிருந்து அறியக கிடக்கிறது. வேத இலக்கியங்கள் மத்திய கஙகைப் பளளத்தாக்குப்பகுதியை 'மிலேச்சதேசம்' என்று குறிப்பிடுகினறன. நம்பகமான செய்திகளைப் பௌத்த இலக்கியங்களிலிருந்து சேகரிக்க வேணடியதாயுள்ளது.

நெற்பயிர் கோசலப் பகுதியில் கணிசமான பயனளித்திருக்க வேணடும். பருவ மழையைச் சார்நது கோசாலர் நெல்பயிரிட்டிருக்கக் கூடும். சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதியினர் உடலுழைப்பை ஈந்தனர். சிலருககுத் திட்டமிடுவதற்கும், ஆலோசனைகள் வழங்குவதற்கும் வாய்ப்புகள கிடைத்தன. அதன் காரணமாகச் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள் தோன்றின. கோசாலரிடையில் இவ்வகை ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தன என்பதைப் பௌத்த சாதக இலக்கியங்கள் தெளிவாக்குகின்றன. சாக்கிய குலப் பொதுமகள் ஒருத்தி கோசல மன்னன் பிரசேனசித்துடன் கூடி ஒரு மகனைப் பெற்றாள். சத்திரிய குலச் சாக்கியாகள் அக்குழந்தையை வாரிசாக ஏற்க மறுத்தனர்.

வருண அடிப்படையிலும் சமுதாய அமைப்பு உருப்பெற்றுவிட்டது. பிராமணருக்கு நிலம் வழங்கும் பண்பு வழககிலிருந்தது(Brahmadeya) கோசல நாட்டுக் 'ககபதிகள்'(Gahapatıs) அக்கிரகாரங்களில் வாழ்க்கை நடத்தினார்கள் என்பது தெரிகிறது. பூமி தானம் பெற்று வளமான வாழககை நடத்திய பிராமணர்கள மகாசாலர் (Mahasālas) என்று குறிக்கப்படுகினறனர். பரதவாச (Bharadvaj) கோத்திரப் (Gotra) பிரிவைச் சார்ந்த பிராமணன ஒருவன வசமிருந்த நிலத்தைப் பயிரிடுவதற்கு ஐந்நூறு கலப்பைகள் தேவைப்பட்டன எனறு பௌத்த இலககியம கூறுகிறது. சில பார்ப்பனர் ஆயுதமேந்திய காவல்காரர்களின் பாதுகாப்புடன் பெரும் கோட்டைகளில வாழ்ந்தனா.

கோசல நாட்டின தலைநகராகச் 'சிராவசுத்தியை'ப் (Sravastı) பௌதத இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதிகாச காலஙகளில் அயோத்தி சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. புதத்ர் காலததில கோசாலர் வணிகத்தில (Trade) மிகுந்த கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அயோத்தி வணிகர் பயன்படுத்திய நெடுஞ் சாலைகளிலிருந்து தொலை தூரத்தில் அமைந்திருந்ததாலும், சிராவசுததி மையமாக இருநததாலும், அயோத்தியின் பெருமை சிராவசுததிக்கு மாறியிருக்க வேண்டும். பண முதலீடு செய்து பொருளீட்டுவதைப் பௌத்த மதம் ஆதரித்தது. எனவே, மத்திய கஙகைப் பளளததாக்கில குறிப்பாகக் கோசாலரிடையில் அம்மதக் கோட்பாடுகளுககுச் சிறுகச சிறுக ஆதரவு கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

கோசலத்தின் சிறப்பை இராமாயணம் எடுத்துக் கூறுகிறது. இக காவியம் முடியாட்சி முறையை வலியுறுத்துகின்றது. கோசலர் முடியாட்சி முறையைப் போற்றி நடைமுறையில கடைப்பிடித்திருக்க வேண்டும். அயோத்தி நகர மாந்தர்களிடம் செலவம் நிலையாக இருந்தது. தி.வெ.கு.

கோசென் அமெரிக்காவில் இந்தியானா மாநிலத்தின் வடபகுதியில் உள்ள நகரம். இந்நகரம் எல்கார்ட்டு (Elkhart) ஆற்றஙகரையில் இருப்பதால் இங்கு வேளாணமை சிறப்பாக வளர்ச்சியடைநதுளளது. பால்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, பழவகைகள் உற்பத்தி முதலியன இஙகுச் சிறந்த முறையில் நடை

பெறுகின்றன எஃகுப்பொருள்கள், மின்சாரப் பொருள்கள், இரப்பர் (Rubber Products) வகைகள், மரச்சாமான்கள், படகுகள் முதலியன இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இங்கு மென்னோ மக்கள (Mennonites) மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள் நிறுவியுள்ள கோசென் (Goshen) கல்லூரி புகழ் வாய்ந்தது. இநநகரம் கி.பி. 1828-ஆம் ஆண்டில் தோற்றம் பெற்றது. இதற்கு கி பி. 1868-இல நகர உரிமைச் சாசனம வழஙகப்பெற்றது. இதன் மக்கள் தொகை 17,171.

கோசென் [2]: இப்பெயரையுடைய ஒரு கிராமம் நியூயார்க்கு நகரின் வடமேற்கில் 80 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. குதிரைப் பந்தயங்கள் இஙகு நடைபெறுகின்றன. இஙகு உளள கோசென நூல் நிலையமும் வரலாற்றுக் கழகமும உளநாட்டு வரலாற்றை அறிய மிகவும் உதவுகின்றன. இப்பகுதியில கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் மக்கள் குடியேறினா. அரசியல் இணைப்பு கி பி. 1843-இல் வழஙகப்பட்டது. இதன் மக்களதொகை 4342. ஆபிரகாம லிஙகனின அரசுச் செயலாளராக இருநத வில்லியம் எச் சூவர்டு (William H. Seward) இங்குச் சட்டக் கல்வி பயின்றார் புகழ்வாய்நத சொற்களஞ்சிய ஆசிரியர் நோயன வெப்சுடர் (Noan Webster) கி.பி. 1782 முதல் 1783 வரை இங்குப் பளளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினாா. தெ.பா.

கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய சேரமான்:

சங்ககாலததில விளஙகிய இவா ஓர் அரசப் புலவா. கோட்டம்பலம் எனறவிடத்து மாய்நததமையால் கோட்டமபலததுத் துஞ்சிய சேரமான எனறு பினனா வழஙகப்பட்டார். புறநானூற்று 245-ஆம பாடலை இயற்றிய சேரமான கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை எனறும் புலவர் இவராகவே இருக்கலாம் எனக கருதப்படுதலின, இவரது இயறபெயா மாக்கோதை எனக கொளளலாம். வையாபுரிப் பிளளையின சஙக இலக்கியப் பதிபபு, கோட்டம் பலத்துத் துஞ்சிய சேரமானையும் சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதையையும் வேறாகக் கருதும். சஙக இலக்கியத்தில இவர் பாடியனவாக இரு பாக்கள (புறம்.245, அகம். 168) உளளன.

தம் பெருங்கோப்பெணடு உயிர்துறந்தாளாக அவளைக் களளிப்பறந்தலையில் இருநத புறங்காட்டில் தீயிட்டபின் காதலியை யிழநத தபுதார நிலையில் இவர்பாடிய புறப்பாடல் அவலம் நிறைந்தது 'ஞாஙகர் மாய்நதனள மடந்தை, இனனும் வாழ்வல் என்னிதன் பண்பே' எனனும் அடிகள (புறம்.245) சேரமானது உழுவலன்பைப் புலப்படுத்தும். இவர்தம் அகப்பாடல குறிஞ்சித் திணையில் 'இரவுக குறி வந்த தலைவனை ஆற்றருமை கூறிக் குறிவிலககித் தோழி வரைவு கடாயது' என்னும் துறையைச் சார்ந்தது இபபாடல் பல்லான குன்றையும், கொடைக்கடன் ஏற்ற கோடா நெஞ்சினையுடைய உதியனது குழுமூரையும் குறிப்பிடுகிறது; மேலும், உதியன் அட்டில் போல நனியெழுநது அருவி ஆாப்பரிக்கும் பெரு வரைச் சிலம்பில், பிடியைத் தழுவிக் கொண்டு களிறு தன கனறினை நள்ளிரவில் புலி தாக்குதலினின்றும் காத்து நிற்றலை எழிலுறச் சித்திரிககிறது. (அகம்.168). இரா.சா.

கோட்டயம் வரலாற்றுத் தொனமையுடையது கோட்டயம் இராசாக்கள் (Rajas of Kottayam) கி.பி 14-15-ஆம் நூறறாணடுகளில் சிறப்புற்றிருநதனர். கணணனூரா (Cannanore Rajas) மனனர்களுககும் இவர்களுக்குமிடையே பகை நிலவிறறு. கள்ளிக் கோட்டை, தானூர், கொடுஙகனனூா, கொச்சி இடப்பளளி, வடக்கெனகூர், பரூர், உதயமபேரூர், புறக்காடு, தெககானூர், காயங்குளம் ஆகிய பகுதிகளிலிருநத நிலை போாசசுகல், தச்சு (Dutch), பிரெஞ்சு, ஆங்கிலக் குழுக்கள் விடுத்துச் செனறிருககும் குறிப்புகளால் விளங்குகிறது இவற்றுள தெக்கானூர்ப் பகுதியே கோட்டயம் எனபபடும. தெக்கானூா எலலைக்குள்ளடங்கிய காஞ்சிரப்பினனி, மிளகு வாணிகக் கேந்திரமாக விளங்கியது. இது சறறுக் கடலோரத்திலிருநது தொலைவிலிருந்திருககக் கூடும். இஙகு வாணிகம் செய்யும் உரிமையைத் தெக்கானூர் அரசிடமிருந்து போர்ச்சுகீசியர் பெறறனர்.

தரைவழியாக, மலையாளததில கிடைத்த மிளகு முதலியவைகளைப் பொதி மாடுகளிலேற்றிப் புனலூர்ப் பகுதியிலுளள ஆரியஙகாவுக் கணவாய் வழியாகக் காஞசிரப்பளளிக்குக் கொணடு சென்று, அங்கிருநது துறைமுகஙகளுககு எடுததுச் செல்வார்கள. இதனால தெக்கானூரும் கோட்டயமும் சிறப்புறறு விளங்கின. உள்நாட்டு வணிகர்களும் அயல் நாட்டு வணிகர்களும், அரிசி, தஙகம், வெள்ளி, பித்தளை மறறும் பல பொருளகளையும் இவ்வழியாக எடுததுச் சென்று கடறகரைப் பகுதிகளில விற்றுவந்தனர். அங்கிருந்து, மிளகு, ஏலக்காய் போன்ற பொருளகளையும் பெற்றனர். இவ்வாணிகத்திற்கு உதவும் வகையில் நாணய முறை வழக்கிலிருந்தது. கோட்டயம் இராசா, நாணயஙகளில் தனது அரசு முத்திரையைப் பொறிதது வெளியிட்டான. அநநாணயம் 'கோட்டப்பணம்' (Cotapanam)எனப்பட்டது நாணய வெளியீட்டு உரிமை குறிப்பிட்ட சில மன்னர்களுக்கே

வழங்கப்பட்டிருந்தது. கோட்டய இராசா, சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு சிறு அரசனாக இருநதிருக்க வேணடும்

போர்ச்சுகீசியா, கி.பி. 1501-ஆம் ஆணடு முதல கண்ணனூரிலிருநத நாட்டு வணிகாகளிடமிருந்து பொருளகளைப் பெற்று எற்றுமதி தொடங்கினரென்று தெரிகிறது களளிகோட்டையின் வடபகுதியில அமைந்திருநத கோட்டயம, கடதநாடு (Kadathanad) ஆகிய பகுதிகளிலிருநது அளவற்ற பொருளகள் கணணனூருக்கு எடுத்துச் செலலபபட்டனவென்று, போர்ச்சுகீசிய சானறுகள கூறுகின்றன. கோட்டயப் பகுதிகளில் இப் பொருளகள பெருமளவில் உற்பத்தியாகியிருகக வேணடுமென எணணுவதற்கு இடமுணடு.
தி.வெ.கு.

கோட்டா: இநதியாவில் முன்பு குறுநில மன்னர் நாடாக இருந்த கோட்டா (Kotah) இப்பொழுது இராசசுத்தான மாநிலத்தின ஒரு பகுதியாக உளளது. இம் மாநிலததின தென் கிழககிலுள்ள இப பகுதியின் பரபபு 12437 ச.கி.மீ. இதைச் சம்பல ஆறும அதன துணை ஆறுகளும் வளபபடுத்துகினறன. இது குறுநில மனனர் ஆட்சியின் கீழிருநத பொழுது சம்பல் ஆறறின் வடகரையில் உளள கோட்டா எனனும் நகரைத் தலைநகராகப் பெறறிருநதது. இது ஒரு பெரிய இருப்புப் பாதை நிலையமாகவும், மசுலின, கம்பளி ஆகிய நெசவுககுப் பெயர் பெறற இடமாகவும் உளளது. இது இயற்கைக் காட்சிகள நிறைநத பகுதியாகும. இங்குள்ள பழைய, புதிய அரணமனைகள காணத் தக்கவை. ஒரு சிறநத ஏரியும் இஙகு உளது. செய்ப்பூா நகருககும் இதறகும உள்ள தொலைவு 192 கி.மீ. இதன மககளதொகை 1959784.
தெ.பா.

கோட்டாற்று இளம்பெருமானார் தமிழகக் கலவெட்டுகளால் அறியப் பெறும் தமிழப் புலவாகளுள ஒருவர். கோட்டாறு எனபது இவர் ஊராகும். இக்காலத்தில் நாகர்கோயில என வழங்கப் படும் நகரம, பணடு கோட்டாறு என்னும் பெயரில் வழஙகியது. கோட்டாறறில் தோன்றிய பெருமானார் என்னும் புலவர் இவாதம் தமையனார் ஆகலாம் என்றும், அதனால் இவா இளம்பெருமானார் என்று வழங்கப் பெற்றார் என்றும ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இளம்பூரணா, இளையபெருமாள என்னும் பெயர்கள உடனபிறப்புநோக்கமின்றி இயற்பெயராக வழஙகப்படுவதுபோல், இளம்பெருமானார் என்னும் பெயரும் இப்புலவருக்கு இயற்பெயராக அமைந்தது என்று கொள்ளுவது நேரிதாகும்.

தஞ்சை திருச்சிப் பகுதிகளை, கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் முத்தரையர் என்ற அரசர்கள், பல்லவர் ஆட்சியின்கீழிருநது ஆணடுவந்தனர். பல்லவர்களுக்கு இவாகள் சாமநதர்களாக இருந்துள்ளனர். அவர்களுள 'பெரும்பிடுகு முத்தரையன சுவரன் மாறன்' என்பவன் ஒருவனாவான. அவனைப் பாடிய புலவர்கள் நால்வருள் ஒருவர், கோட்டாற்று இளம பெருமானாவார். சுவரன மாறன எடுப்பித்தபிடாரி கோயில் அவன் வெனற ஊர்கள, அவனுடைய பெயர்கள, அவனைப்பாடியோா பெயர்கள அனைததும, செந்தலை எனபபடும சநதிர லேகைச துாவேதி மஙகலம் எனற ஊரிலுள்ள சிவன கோயிலில கல்லெழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுளளன. செநதலை, திருச்சிராபபளளிககு அருகிலுளள ஊராகும். இளம்பெருமானாரின, 'சேட்டிணர் பூந்தண பொழிற செம்பொன் மாரிக கடியரணம்' எனத் தொடஙகும் பாடல் இப்பொழுது சிதைந்து காணப்படுகிறது. பெரும்பிடுகு முத்தரையன் சுவரன் மாறனின காலம் கி.பி 8-ஆம் நூறறாண்டு எனறு கருதப்படுவதால, இப்புலவரின் காலமும் அதுவேயாகும்.
அ.மா.ப

கோட்டான் சீனாவின் மேற்குப் பகுதியில் சிங்கியாங்கு மாநிலத்தில் கோட்டான் ஆறறஙகரையில உளள ஒரு பட்டணம். கோட்டியன (Hotien) என்று இது இப்பொழுது சொலலப்படுகிறது. பருததியும் பட்டும் பெருமளவில இங்கு விளைகின்றன பல ஆடை வகைகளும் சமுககாளஙகளும் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கோட்டான் (Khotan) வழியாகவே பௌத்த சமயம் இநதியாவிலிருநது சீனாவுககுப் பரவியது இப்பகுதி கி பி 8-ஆம் நூற்றாணடில் அரேபியரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது அரேபியரின் வாணிகத் தொடர்பு காரணமாகக கோட்டான் செல்வச் செழிப்புப்பெற்று விளஙகலாயிறறு. ஆனால், இதை முடிவுறச செய்தது மஙகோலிய செஙகிசுகானின படையெழுச்சி. அதன்பின பல அரசியல மாறுதலகள ஏற்பட்டு முடிவில, கி.பி. 1878-இல், இது நிலையாகச் சீனாவின் ஒரு பகுதியாயிற்று.
தெ.பா.

கோட்டிசி சிநது வெளி நாகரிகத்திறகும முற்பட்ட எச்சஙகள உளள இடம். அமரியிலிருநது (Amri) 160 கி மீ. வடகிழக்காகச் சிந்து நதியின இடககரையில 32 கி.மீ. தொலைவில அமைந்துளளது. கோட்டிசியைப் (Kotdiji) பாகிசுத்தான தொல்லியல துறையினர் 1955-ஆம் ஆணடு முதல் 1957-ஆம் ஆணடு வரை அகழாய்வுகள செய்தனர். சிந்துவெளி நாகரிகததிறகும் முறபட்ட சின்னஙகள இவ்வகழாய்வில வெளிப்பட்டன. வணணம் தீட்டப்பட்ட மட்கலன்களும், வீடுகளின் அழிபாடுகளும் அகழாய்வுகளில் வெளிப்பட்டன. சிந்துவெளி நாகரிகததின் தொடக்க காலச்

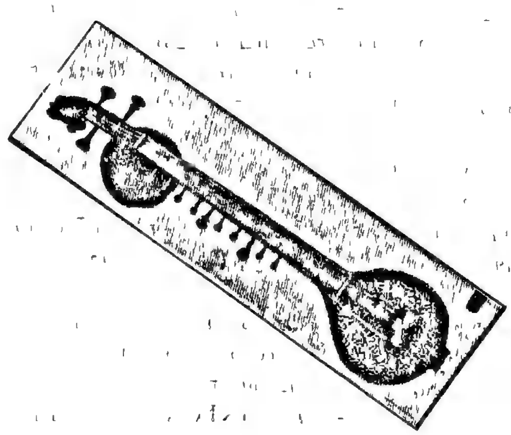
சின்னங்களும் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இது கோட்டிசிப் (Kotdijian Culture) பணபாடு என்றே கூறப்படுகிறது. சு இரா.

கோட்டியூர் நல்லந்தையார் என்பவர் சங்க காலப் புலவராவார். இவரது சொந்த ஊர் பாண்டிய நாட்டில உள்ள கோட்டியூர் எனபதாகும். இவர் 'நல்லன்' எனபவருக்குத் தநதையாவார்.

இயற்பெயர் தெரியாத காரணத்தினால் நல்லனுடைய தந்தை எனனும் பொருள்படக் கோட்டியூர் (நல்லன்+தநதை) நல்லந்தையாா என்று நூல தொகுத்தவரால அமைககப்பட்டது

இவர் இயற்றிய பாடல் நறறிணை எனனும் சங்க நூலில, 211-ஆம் பாடலாக அமைநதுள்ளது. இவா இயற்றிய இப்பாடல நெய்தல திணையில் அமைந்துளளது. 'குருகிற்குத தப்பிய இறாமீன தாழம்பூவைக் கணடு குருகென எணணியது போல், தலைவி தன களவைக் குறிதது ஊர் எழுப்பிய அலரால தன் அன்னையைக கூடப் பகையாகக கருதுகினறாள்' எனற கருததுடைய இவரது பாடல் உளளத்து உணர்சசியினை வெளியிடுவதாக அமைநதுள்ளது. ஆ.கா.

கோட்டு வாத்தியம் தெனனிந்தியக் கருநாடக இசையில பெரிதும் பயன்படுத்தும் தநதி வாததியம். இநத வாத்தியத்தின உருவ அமைபபுடன மீட்டு, தாள மெட்டு, தந்தி, ஆகியவறறைப் பார்க்குமபோது தமிழகததின வீணையைப் பெரும்பாலும் ஒத்திருககிறது. ஆயினும், வீணையிற் காணப்படும் 24 மெட்டுகள் அமைக்கப்பெற்ற மெழுகுச்சட்டம் இந்த வாத்தியத்தி லில்லை. இதனை 'மகாநாடகவீணை' என்று வடமொழியில் வழங்குகின்றனர். இதனால், இந்த வாத்தியத்தை நாடகஙகளிலும், இசை நாடகஙகளிலும், இசை நாட்டிய நாடகங்களிலும் பினனிசைககுரிய வாத்தியமாகக கையாணடுளளனர் எனறு தெரியவருகிறது இந்த வாததியம் பிறகாலத்தில் தான், அதாவது சுமார் 400 ஆணடுகளுக்கு முனனர் அமைக்கப்பெறறிருக்கலாம். இவவகை வாததியஙகள தென்னிந்தியக கோவிற சிலைகளிலோ, ஓவியஙகளிலோ காணப்படவில்லை. அமராவதிச் சிற்பஙகளில யாழ்வாசிப்பவனின கையில ஒரு கொம்பு இருப்பது போலக் காணபபடுகிறது. ஆயினும், வேறுஎஙகுமே இதைப் போன்ற உருவ அமைப்புக் காணப்படவில்லை. தஞ்சையை அரசு செலுத்திய இரகுநாத நாயக்கன் (கி.பி. 17-ஆம நூறறாணடு) எழுதிய 'சிருங்கார சாவித்திரி' எனனும் நூலில இதுபற்றிய குறிப்பு வருகிறது இம்மனனனின காலத்தில வீணையின மேள அமைப்பு மாறறியமைககபபட்டதற்கான சானறுகள உள. இமமனனன் யாழவாசிபபதில வலலவன் என்பதை அறியக குமபகோணம இராமசாமி கோவிலிலுளள சிற்பம் நமககு நனகு உணாததுகினறது இதைப்போலவே தஞ்சையையாணட மராட்டிய மனனன முதலாம் துளசா (கி பி. 18-ஆம நூற்றாணடு) எழுதிய 'சஙகீத சுதாகரம்' எனனும நூலில இமமனனன புதிய முறையில வீணையின மேள அமைபபை அமைத்ததற்கான செய்திகளைக் காணமுடிகிறது இதனால், வீணையின மேள அமைபபு பலமுறை மாறறம் பெற்றுககொணடே வநதிருககிறது எனபது தெளிவு. 'மகாநாடகவீணை' எனறு வழஙகும் கோட்டுவாததியமும பிற்காலத்தில மாறறியமைககபபட்ட வீணையின வேறு வடிவம எனபதில கருதது வேறறுமை இருக்கமுடியாது. கொம்பினால வாசிககப்படும் கருவி எனபதற்கான பொருளில் 'கோட்டுவாத்தியம்' எனற பெயருணடாயிற்று. கருநாடக இசையின பல நுட்பஙகளைத் தெளிவுற வாசித்துககாட்ட இநத வாததியம் மிகவும் பயனபடுகிறது. 'உல்லசிதம்' எனனும் கமகம இநத வாத்தியத்தில வெகு இனிமையாக எழும. விளம்ப காலததில் வாசிக்கும இசை இதில மிகவும சிறப்பாக எழும். மூனறாம், நானகாம் காலஙகளில இந்த வாத்தியத்தில் இசையை வாசிபபது கடினம். மேலும், இது ஒரு விளககக கருவி. துவிகுணத்துவம், திரிகுணத்துவம் போன்ற இசைத தததுவஙகளையும, கறபனைச் சுவரங்களின கணககுகளையும் இதில தெளிவாக விளக்கிக் காட்டலாம். இநத வாத்தியத்தை அடிப்படையாகக கொணடே வட இந்திய இசை வாத்தியமான 'விசித்திர வீணை' தோன்றியது என்று கூறுவாருமுண்டு. விசிததிர வீணையின அமைப்பும், அதன் ஆழநத நுட்பமான துல்லிய ஒலியும பெரும்பாலும் கோட்டுவாத்தியத்தைப் போலவே இருக்கும்.

கோட்டு வாத்தியம

வீணைக்கும் கோட்டுவாத்தியத்திற்குமுள்ள வேறு பாடுகள்: வீணையைக காட்டிலும் கோட்டுவாததியத் திற்கு மிகுந்த நாதம்உண்டு. அதற்குரிய காரணஙகள: 1. கோட்டுவாத்தியததில் மெட்டுகளில்லாமையால் வாத்தியத்தின கனம் குறைகிறது. 2. வீணையில் காணப்படும் மெழுகுச் சட்டமின்றி இது இருப்பதால் தண்டின் வேபனம் தடையில்லாமலிருக்கிறது. 3 வீணையில் கமகங்களை வாசிப்பதற்குக் கம்பிகளைப் பக்கவாட்டத்தில் இழுக்கவேண்டியுள்ளது. இதனால் கம்பிகளை உயர்ந்த சுருதிகளிலும், இறுக்கத்திலும (Tension) வைத்துக் கொள்வதில்லை. கம்பியை இழுத்து மீண்டும் விட்டுவிட்டால அதன் சுருதி கலையாதிருக்கக்கம்பிகளை 'மத்தியமான இறுக்கத்திலேயே' சுருதி செய்து வாசிப்பது வழக்கம். ஆனால், கோட்டு வாததியத்தில் கம்பிகளைப் பக்கவாட்டில் இழுகக வேணடிய தேவையில்லாததால் கம்பிகளை உரிய சுருதியிலேயே அமைத்து வாசிததலினால, கோட்டு வாத்தியத்தில் வீணையைவிட அதிக ஒலி கிடைக் கிறது.

இவ்வாத்தியத்தைக் கையாளும் முறை· இதில் ஆறு முககியமான தந்திகள் (கம்பிகள்) வாத்தியத்தின் மேற் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை சுவரங்களை வாசிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன இதன் பக்கவாட் டில் மூனறு கம்பிகள காணப்படுகினறன இவை தாளத் திற்குரியவை. இதனை மீட்டுதற்கு வலக் கையின் ஆட்காட்டி விரலையும் நடுவிரலையும் பயன்படுத்து வர். இடக் கையில் கட்டை, உருளை அல்லது குழவி எனப்படும் மரத்துண்டைக் கொண்டு மேலே காணப்படும் கமபிகளின் மீது இழைத்துத் தேவையான சுரங்களை வாசிப்பர். சில கமகங்களை வாசிக்கக கட் டையினால கம்பியைக் கீழ்நோககி அழுததியும் வாசிப் பர். தங்களது கருத்துப்படி எந்தச் சுருதியில வாசிக்க வேணடுமென்று கருதுகினறனரோ அதற்குத் தக்கபடி மெல்லிய தந்தியையோ கனத்த தந்தியையோ உரிய சுருதியில சேர்த்து வாசிப்பார்கள்.

இதன் வகைகள்: 1. ஏகாண்ட கோட்டுவாத்தியம்: இதில குடம், தண்டி, யாளிமுகம் ஆகிய மூன்றையும் ஒரே நீணட மரத்தினால் குடைந்து தயாரித்திருப்பர். சாதாரணக் கோட்டுவாத்தியத்தில் இவை மூன்றும் வெவ்வேறு பாகங்களாகக் குடையப்பட்டுப் பிணைக் கப்பட்டிருக்கும்.

2. ஏகதண்டிக் கோட்டுவாத்தியம்: இதில் குடமும் தண்டியும் ஒரே நீண்ட மரததில் குடையப்பட்டு யாளிமுகம் மட்டும் தனியாகச் செய்யப்பட்டுப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். முதலில் கூறப்பட்டதைக் காட்டிலும், இது விலை சற்றுக் குறைவாகவும், இரண் டாம் தரத்திற்குரியதாகவும் கருதப்படுகிறது. கோட்டு வாத்தியங்களிலும், வீணைகளில் காணப்படும் வெளளி, தந்த சிததிர-பூவேலைப்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கும். இவவாத்தியங்களையும் 'பலாமரத்தி னால்' செய்கின்றனர். தஞ்சையில செய்யப்படும் கலைப் பொருளகளுள இந்த வாத்திய வகைகளு மொன்று.

செனற நூற்றாணடில் கோட்டு வாத்தியம் சீனிவாசராவ் என்பவாதாம் முதன்முதலில் இந்த வாத்தியத்தைச் செம்மைப்படுததிச் சிறநத பயிற்சியால் இசை நிகழ்ச்சிகள நடத்திப் புகழ்பெறறார். கோட்டு வாத்தியத்தின் பெருமையை நிறுவியவரும் இவரே இவா தம குமாரர் கோட்டு வாத்தியம்சகாராம்ராவ் இந்த நூற்றாண்டின முற்பகுதியில் பல அருமையான இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திப் புகழபெற்றார். இவர் தஞ்சை மாவட்டம் திருவிடைமருதூரில வாழ்நதவர் மைசூர் நாராயண அய்யங்கார் அவர்கள கோட்டு வாத்தியத்தைக் கையாணடு இந்திய நாடெங்கும் அதன் புகழைப் பரப்பியதுடன், இவரும் புகழடைந தார். பூதலூர் கிருட்டிணமூர்த்தி சாத்திரிகள பல கச்சேரிகள் நிகழத்தியதுடன்'கலாட்சேத்திரத்தின்'மூல மாகப் பல மாணவர்களுக்கு இவ்விசைக் கருவியைக கற்றுக கொடுத்தார். இசையுலகில் கோட்டுவாத்தியம் வளர்ச்சிபெற அடிகோலியவர்களுள் இவர்கள குறிப் பிடத்தககவர்கள். என்.சீ.

கோட்டை: பண்டைக கால மனிதன் எதிரிகள தன்னை எளிதில் தாக்க வொண்ணாதபடி காததுக கொள்ளக் கோட்டைகள அமைத்து அதனுள் வாழ்நது வந்தான். நகரின் பாதுகாப்பு அரண்களாகவும், வசிக் கும இடங்களாகவும் கோட்டைகள் முற்காலத்தில கட் டப்பட்டன. கோட்டை அமைக்கப் பல்வேறு முறை கள் அக்காலத்தில் பின்பற்றப்பட்டன. செஙகற்களைக் கொணடு பெருஞ்சுவாகளையுடைய கோட்டை கட் டும் வழக்கம் கி. மு. 2000 க்கும் முனபே தோன்றியது. தொன்மை மிக்க எகிபதில கோட்டைகள் பல இருந தன. அவை பல அரச அரணமனைகளைச சுற்றி அரண்களாக அமைக்கப்பட்டன. அவவரண்கள கோபுரங்கள், கைப்பிடிச் சுவர்கள ஆகியவற்றைக் கொண்டு விளங்கின. எகிப்தின் 12-ஆம் மரபினர் நைல் நதியின் தெற்கு எலலையில எதிரிகளின் தாக்கு தலைத் தடுக்க அரண ஒன்றை அமைத்தனர். அது செம்னா கோட்டை (Fort of Semna) எனப்பட்டது. அசிரியர்களும் பல கோட்டைகளைக் கட்டினர். அவற் றுள் ஒன்று கோர்சாபாது (Khorsabad) என்ற இடத தில் கட்டப்பட்டது. அவர்களது கோட்டைச் சுவர் கள் தேரோடும் அளவிற்கு அகலமுடையனவாக அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்பு

கோல்கொண்டா கோட்டை

ஆகும். இககோட்டைகளுக்குள் அரசு அலுவலகங களும் அரணமனைகளும் இருநதன. அசிரியர்களின் புகழ்பெற்ற கோட்டை நினிவேயில (Nineveh) இருந் தது கிரேககாகளும் மைசினியன காலத்தில் தஙகள் அரணமனைகளைச் சுற்றி அரணகள அமைத்த னர். திரைன்சு (Tiryns) என்ற இடத்தில கட்டப் பட்ட கோட்டை 8மீ. அகலமுளள சுவர்களைக் கொண்டு விளங்கியது.

ஏதன்சு நகரைசசுற்றித் திமிசுடோகிளசு (Themistocles) கி. மு. 480-இல் அரண அமைததார். உரோமா புரியிலும நகரைச் சுற்றி அரண்கள முற்காலததில் எழுப்பப்பட்டன. இன்றளவும் இதன எசசஙகள காணப்படுகின்றன.

இடைக்காலத்தில கி. பி. 1000 க்கும் கி. பி. 1500ககும் இடையில ஐரோப்பாவில பலகோட்டைகள் கட்டப்பட்டன. இககாலத்தில் அரசாகளின் வலிமை குறைந்து படைமானியப் பிரபுக்களின் பலம் உயாந்து காணப்பட்டது. அப்பிரபுககள் தாங்கள் வாழுமிடங களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கோட்டைகளின் அமைப்பில அரணமனைகளைக் கட்டத் தொடங்கி னர். இவ்வகைக் கோட்டைகள் பிரானசு, செருமனி, இசுபெயின், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில உளளன. இஙகிலாந்திலுளள எடிங்காம் கோட்டை (Hedingham Castle) நாாமானியர்கள் கட்டிய கோடடைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒனறாகும். அவ விடததிலேயே கோலசெசுட்டர் (Colchester) கோட் டையும் அக்காலத்தில் கட்டப்பட்டது. முதலாம் எட்வாடு காலத்தில இஙகிலாநதில் பல கோட்டைகள கட்டப்பட்டன. அவற்றுள குறிப்பிடத்தக்கவை சியர் பிலலி கோட்டை (Caerphilly Castle), கோனவே கோட்டை (Conway Castle), சியர்நாாவோன கோட்டை (Caernarvon Castle), ஆாலிசசுகோட்டை (Harlech Castle) போன்றவை ஆகும்.

படையெடுத்து வரும் எதிரிகளிடமிருந்து தஙக ளைக் காத்துக் கொள்ளக் கோட்டைகள கட்டும் வழககம இநதியாவில் பணடைக காலத்திலிருந்து இருநதுவந்தது. கௌடில்யரின் அர்த்தசாததிரத் திலும் சுக்கிரநீதி என்ற வடமொழி நூலிலும் கோட்டை அமைக்கும் முறை கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ கத்திலும் முற்காலத்தில் கோட்டைகள அமைககும வழக்கம் நிலவியது. தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களில் கோட்டைகள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. மனுநூலில் பாலை,

கோல்கொண்டாகோட்டை

காடு அல்லது நீர்அரணுடைய கோட்டையில் அரசன் வாழவேண்டும் என்றும், குன்றின்மீது கட்டப்படும் கோட்டையே மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பு வசதி மிக்கது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கோட்டையைச் சுற்றி அகழிவெட்டி அதில் நீர் நிரப்பி முதலைகளை வளர்த்தும் நச்சுச்செடி கொடி களை வளர்த்தும் அகழிகளின் அடியில் கூர்மையான ஈட்டிகளைக் சொருகியும் எதிரிகள கோட்டையினுள எளிதில் புகாதவாறு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் பண் டைக்காலத்தில் செய்யப்பட்டன. பாடலிபுததிரத்தில் இருந்த கோட்டையின் அகழி 606 அடி அகலமும் 30 அடி ஆழமும் கொண்டது. அக்கோட்டை 572 கோபுரங்களையும் 64 வாயில்களையும் கொணடிருந் தது.

மானசாரம் என்னும் இடைக்கால வடமொழி நூலில் கோட்டைகளின் வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. வட்டமாக அல்லது சதுரமாக உள்ள பத்மகக் கோட்டை, செவ்வகமான சுவகதிக் கோட்டை, வில் போன்ற கார்முகக் கோட்டை என மூவகைக் கோட்டைகளின் அமைப்பை இந்நூல் கூறுகிறது. இடைக்கால இந்தியக் கோட்டைகள் யாவும் இரா ணுவ நடவடிககைகளைத் தடுப்பதற்காகவும் பாது காப்பதற்காகவும் கட்டபபட்டன. இக்கோட்டைகள

அல் கசார் கோட்டை, - இசுபெயின்

ஆக்ராக் கோட்டை

வேலூர்க் கோட்டை

மிக உயர்ந்த சுவர்களையும் கோபுரங்களையும் கொண்டு விளங்கின. இராசசுத்தானில் உள்ள ஒவ்வொரு மலையிலும் இடைக்காலத்தில் கோட்டைகள கட்டப்பட்டன. தக்காணத்திலும் இதுபோன்ற கோட்டைகள் மலைகளின்மேல் அமைக்கப்பட்டன. இவை பொதுவாக மிகப் பெருங்கருங்கற்களைக் கொண்டு அடுககாக அடுக்கப்பட்டு ஒழுஙகற்ற முறையில் கட்டப்பட்டன.

இந்தியாவில் தில்லி, தௌலதாபாது, குவாலியர், செஞ்சி, திருச்சி, திண்டுக்கல, ஆர்க்காடு, வேலூர், சென்னை, பீசப்பூர், பீடார், அகமதுநகா, கோல்கொணடா, ஆக்ரா, பூனா, தபோய், அகமதாபாது, சித்தூர், ஆம்பர், பதேபூாசிக்ரி போன்ற இடங்களில் புகழ்பெற்ற கோட்டைகள உள்ளன. திலலியிலுள்ள செங்கோட்டையைச் சாசகானும் ஆகராவில் உள்ள செங்கோட்டையை அக்பரும கட்டினர். தமிழகத்தில் தென்னாாககாடு மாவட்டத்தில் உள்ள செஞ்சியில் மலைகளினமீது கோட்டைகள் காணப்படுகின்றன. இக்கோட்டைகள் எப்பொழுது கட்டப்பட்டன என்பதில் கருத்துவேறுபாடுகள உளளன. மராட்டிய சிவாசி இககோட்டைகளை கி.பி. 1677-இல் கைப்பற்றினாா. திண்டுககலில உள்ள கோட்டை ஐதா அலி, மதுரை நாயக்கர்கள, ஆஙகிலேயர்கள ஆகியோரின் போர் நடவடிக்கைகளின மையமாக விளங்கிய கோட்டையாகும். வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் வேலூரில் உள்ள கோட்டை நகரின மையப் பகுதியில் உள்ளது. இங்குள்ள மலைகளின மீதும் அரண்கள் பல காணபபடுகின்றன. நகரின் தரைப் பகுதியில் உளள கோட்டையைச சுற்றி அகழி காணப் படுகிறது. அக்கோட்டை இருபெரும் சுவர்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஆங்காங்கே மாடங்களும் வட்டவடிவமான கோண அமைப்புகளும் காணப்படுகினறன. இரு சுவர்களுக்கும் இடையில் மணல் நிரப்பப்பட்டு மேற்பகுதி அகலமான பாதை அமைப்பைக் கொணடு விளங்குகிறது. இககோட்டை விசயநகர மரபினர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இக்கோட்டையைச் சிவாசி கி.பி. 1677-இல் கைப்பற்றினார். ஆங்கிலேயர்களின் படைத்துறையாக கி.பி. 1768-இல் இக்கோட்டை மாற்றப்பட்டது. சென்னையிலுளள புனித சார்சு கோட்டை ஆங்கிலேயர்களால் கட்டப்பட்டது இக்கோட்டை கி.பி. 1640 முதல் 1653 வரை 14 ஆணடுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

பீசப்பூரில் உளள நகர அரண் 10 கி.மீ. சுற்றளவுடையது. இது கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில கட்டப்பட்ட அரணாகும். அகமது நகர்க் கோட்டையை அகமது நிசாம் சா பாக்ரி (Ahmad Nizam Shah

பீசப்பூர் கோட்டை

Bahri) எனபவர் கட்டினாா. இககோட்டை வட்ட வடிவ அமைப்புடைய சமதளததில கட்டப்பட்ட கோட்டையாகும்.

வெடிமருநது கணடுபிடிக்கபபட்டபின் கோட்டைகள அமைபபதில் பல மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. பீரஙகிகளின மூலம் எளிதில கோட்டைச சுவர்கள இடிபடாவணணம் வலுமிக்கனவாக அமைக்கப்பட்டன. எதிரிகளை உள்ளிருந்தவாறே தாககுவதறகு ஏற்பக கோட்டைச் சுவர்களை உயரம் மிககதாக மாற்றியும், போர்க்கருவிகளை வைததும், பீரஙகி துப்பாக்கிகளை வைத்தும், மறைந்திருநது தாக்குவதற்காக ஆங்காஙகே இடைவெளிகள விட்டும் சுவர்களும சிறு மாட அமைபபுகளும் கோட்டைகளின மேறபகுதியில கட்டப்பட்டன. சு இரா.

கோட்டொபாக்சி: ஈக்குவடார் நாட்டின் மத்திய பகுதியின் வடபுறத்தில் உள்ள ஓர் எரிமலை. இதன உயரம் 5,900.8 மீட்டர். ஆணடீசு மலைத் தொடரில உள்ள அழகிய குனறுகளில் கோட்டொபாக்சியும் (Cotopoxi) ஒனறு. இது தொடர்நது இயஙகி வருகிறது. இதனால், அடிக்கடி ஏற்படும் வெடிப்புகள் மிக்க சேதஙகளை உணடாக்குகின்றன. முதன் முதலாக மனிதன கி.பி. 1872-இல் இதன மீது ஏறினான். தெ.பா.

கோட்புலி நாயனார் பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறும் சிவனடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். சோழநாட்டில் திருநாட்டியத்தான்குடி என்னும் ஊரில் வேளாளர் மரபில பிறந்த இவர் சோழ மன்னரின் படைத்தலைவராக விளங்கினார்.

கோட்புலியார் திருவாரூரில் வாழ்ந்திருந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைத் தமதூருககு வருமாறு வேண்டினார். சில நாட்களின் பின், சுந்தரர் திருநாட்டியத்தான்குடி வந்தபோது. இவர் தெருக்களை அழகு செய்து, சுந்தரரை வரவேற்றுத் தம் இல்லத்திற்கு அழைத்து விருந்தளித்தார். பின தம் பெண மககளாகிய சிங்கடியையும் வனப்பகையையும் அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேணடினார்.

சுந்தரர் அப்பெணகளைத் தம் புதல்வியராக ஏற்றுத் தம் மடியிலிருத்தி உச்சிமோந்தார். தம் பதிகங்களில தம்மைச் 'சிங்கடியப்பன்' என்றும், 'வனப்பகையபபன' எனறும் குறிப்பிட்டு அவ்வன்பைச் சிறபபித்தார். மேலும், திருநாட்டியத்தான்குடிப் பதிகத்தில 'கூடா மனனரைக் கூட்டத்து வெனற கொடிறன்' எனக் கோட்புலியாரைச் சிறப்பித்தார்.

கோட்புலியாா அரசுப் பணியால பெற்ற செல்வத்தைக் கொணடு சிவபெருமான் திருககோயில்களில் திருவமுது படைத்தற் பொருட்டு நெல வாங்கிக் கூடுகளில சேர்த்து வைக்கும் திருப்பணியைச் செய்துவநதாா. ஒரு சமயம் அரசன் ஆணையால் போர்ககளத்திறகுப் புறப்படுகையில் தம் உறவினர் அனைவரையும் தனிததனியே அழைத்துச் சிவபெருமானுக்குரிய நெலலை அழிகக எணணலும் ஆகாதென அப்பெருமான மீது ஆணையிட்டுக கூறிச் செனறார்.

சில நாளில கொடிய பஞ்சம் வர, பசிக்கொடுமையால் மிகவும் துனபுற்ற உறவினர்கள இறைவனுக்குத் திருவமுதின பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட கூடுகளில் உள்ள நெலலை எடுததுணடு உயிர்பிழைத்துப் பின்னர்க் கொடுததுவிடுவோம் எனறு எணணி, நெறகூட்டைக் கலைத்து நெல்லை எடுத்தனர். கோட்புலியார் போர் முடித்து, அரசன தநத நிதிககுவியலைப் பெற்று ஊா திரும்பினார். தம உறவினர் செய்த கொடுஞ்செயலை அறிந்தார். ஆடைகளும அணிகலன்களும் அளிப்பதாய் அவவுறவினர் அனைவரையும் தம் மாளிகைக்கு அழைத்தார். கோட்புலி என்னும் பெயரையுடைய காவலனை வாயிலில நிறுத்திய கோட்புலியார் தம தந்தை, தாய், உடன்பிறந்தார், மனைவி, உறவினர், ஏவலர் உட்பட அமுது படிக்குரிய நெல்லை உண்ட அனைவரையும் தம் வாளால் வெட்டித் துணித்தார்.

எஞ்சியிருந்த ஒரு குழந்தையையும் கோட்புலி யார் கொல்ல முனைந்தார். காவலன் 'இக்குடிக்கு ஒரு மகனாகிய இக்குழந்தை அந்நெல்லை உண்டிலது' எனக் கூறித் தடுத்தான். ஆனால், கோட்புலி யார் 'இக்குழந்தை தான் உணணவில்லையாயினும் உண்ட தாயின் முலைப்பாலை அருந்திற்று' எனக் கூறி அக்குழந்தையை மேலே வீசி வாளால் இரு துண்டாக்கினார். அந்நிலையில் சிவபெருமான் தோன்றி, 'உன்னுடைய வாளால் பாசம் அறுபட்ட உன் உறவினர் மேலுலகு சேர்ந்தனர்; நீ இந்நிலை யிலேயே எம்மை வந்து அடைவாய்' எனக் கூறி யருளி மறைந்தார். கோட்புலி நாயனாரின் சிவத் தொண்டினை வல்வினைத் தொணடு என்று குறிப் பிடுவது சைவ மரபு. ந.மெ.

கோடிக்கரை தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங் களுள் ஒன்று. கோடிக்கரை (Point Calimere) எனறு மக்களால் வழங்கப்படும் இப்பெயர் தேவார காலத் தில் கோடி என்றே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தலத் திறைவனைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். அவர் இவ்வூரைக் 'கோடி' என்றும், இங்குள்ள இறைவனைக் குழகர் என்றும் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார். கோடிக்கரை, கடற்கரையில் உள்ள ஊர் என்பதனையும், பொழில் சூழ்ந்த ஊர் எனபத னையும் முறையே, 'கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்து எற்ற' என்னும் தொடராலும், 'குன்றாப் பொழில் தருகோடி' என்பதனாலும் புலப்படுத்தியுள்ளார். இத் தலத்தினை 'ஆதிசேது' என்றும் குறிப்பிடுவர். இங் குள்ள இறைவன் பெயர் அமிர்தகடேசர்; இறைவி பெயர் மையார் தடங்கண்ணி ஆகும். தீர்த்தம் அமுத தீர்த்தம். இது கோயில் திருச்சுற்றில் உள்ள ஒரு கிணற்றுருவில் உளளது. இத்தலம் தஞ்சை மாவட் டத்திலுள்ள அகத்தியான பள்ளிக்கு அருகிலுளளது. திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து செலலும் புகை வண்டிப் பாதையில் உள்ள கோடிக்கரை நிலையத்திலிருந்து 3 கல் தொலைவில் உள்ளது. வேதாரணியத்திலிருந்தும் இத்தலத்திற்குச் செல்லலாம். இத்தலத்தினை இராம னும் வருணனும் வழிபட்டனர் என்பது கூறப்படு கிறது. இங்கிருந்து, முற்காலத்தில் மக்கள் இலங்கை சென்று வந்துள்ளனர். கோடிக்கரைக்கும் வேதார ணியத்திற்கும் இடையே கடற்கரையினை அடுத்துப் புதர்க்காடுகள் உள்ளன. தாலமி போன்ற வெளிநாட் டுப் பயணிகள் தங்கள் பயணக் குறிப்பில் இவவூர் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அ.மா.ப.

கோடீச்சுரக்கோவை: இது அகப்பொருள் சார்ந்த சிற்றிலக்கிய வகையில் கி.பி. 18-ஆம் நூற் றாண்டில் தோன்றிய ஒரு கோவை இலக்கியமாகும். 'பாவையும் பாடிக் கோவை பாடுக' என்னும் கூற்று இவ்வகை இலக்கியத்தின் அருமைப்பாட்டை விளக்க எழுந்ததாகும். மாணிக்கவாசகரால் தோற்றுவிக்கப் பட்ட அகப்பொருட்கோவை மரபு, பல பிற்காலச் சான்றோர்களாற் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது. அத் தகு பெருமக்களுள் ஒருவர் கொட்டையூர்ச் சிவக் கொழுந்து தேசிகர். இவர் தஞ்சை மன்னர் முதலாம் சரபோசியின் அவைக்கண் வீற்றிருந்த புலவர். இவர் இயற்றிய நூல்களுள் இக்கோவை நூல் பல்லாற்றா னும் பெருமை பெற்றதாகும்.

சோணாட்டகத்தே காவிரியின் வடபாலமைந்த சைவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்றான கொட்டையூர் குடந்தைக்கண்மையில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத் திறைவற்குக் கோடீச்சுரர் என்பது பெயராகும். தல மரம் கொட்டையாதலின், ஊர்ப்பெயர் கொட்டையூ ரென்று அமைந்தது. வட மொழியில் ஏரண்டபுரம் என வழங்கும் இத்தலத்தில் அத்திரிமாமுனிவரின் மகன் ஆத்திரேயா தவமியற்றி வீடுபேறுறறார் என்பர்.

கோவை என்னும் சிற்றிலக்கியம் 400 கட்டளைக் கலித்துறைகளால் பாடப்படுவது என்பது பாட்டியல் கூறும் இலக்கணமெனினும், இந்நூலகத்தே 444 செய் யுளகள் அமைந்துள்ளன. முதற்கண அமைந்த காப் புச் செய்யுள் வெணபா யாப்பிலமைந்தது. கோடி விநாயகர் புகழ் பாடும் இக்காப்புச் செய்யுள் நீங்க லாக 443 கட்டளைக் கலித்துறைகளைக் கொண்டு திகழும் இந்நூலில் காட்சி என்னும் துறை முதல் தலைமகளோடு இருந்த தலைமகன் கார்ப்பருவங் கணடு சொல்லியது என்னும் துறையீறாகச் சுவை மிக்க அகத்துறைகள் பல அமைந்துள்ளன.

நூலாசிரியர் தம் காலத்திற்கு முன்னர்த் தோன றிய இலக்கண இலக்கியச் சமய நூல்களில் ஆழ்ந்த மனமுடையார் என்பது நூலால் நன்கு விளஙகுகின் றது. கொட்டையூர்த் தவிர வேறு பல சிவத்தலங்கள் பற்றிய செய்திகளும் இதில் நிரம்பிக் கிடக்கினறன.

இப்புலவர், தமிழில் வழங்கும் பல பொருள் ஒரு சொற்களையும், ஒரு பொருட் பன்மொழிகளையும் சுவைமிக்க தொனிப்பொருள் தோன்ற எண்ணற்ற இடங்களில் ஆண்டுளளமை இந்நூலின் தனிப்பண்பா கும்.

காலப்போக்கில் தமிழ் மொழியிற் புகுந்த புது மைக் கூறுகள் பலவற்றையும் உள்ளடக்கிய இந்நூல் தமிழ் மக்களாற் போற்றிக்கொள்ளத்தக்க விழுப்பம் கொண்டதாகும். அ.த.

கோடீசுர ஐயர் (கி.பி. 1867-1938) ஒரு இயலிசைக் கலைஞர்; இனிய குரல்வளம் கொண்டவர்; இசைப்புலமையுடன் தமிழ்ப் புலமையும் மிக்கவர். இவர், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெருங்கரை என்னும் ஊரில் நாகநாதையர், பார்வதி அம்மாள் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். இளமையிலேயே தந்தையை இழந்தார். 'கந்தபுராணக் கீர்த்தனை', 'பேரினபக் கீர்த்தனை' களை இயற்றிப் புகழ்பெற்ற கவிகுஞ்சர பாரதியார் இவருக்குத் தாய்வழிப் பாட்டனார். அவருடைய ஆதரவில் வளர்ந்த இவர் அவரிடம் தமிழையும், இசையையும் முறைப்படி கற்றார். கல்லூரியில் பயின்று ஆங்கிலத்தில் பி.ஏ. பட்டமும் பெற்றார். இவர் தமிழ் பயின்றமையால் தமிழில் இசைப்பாடல்களை இயற்றவும், சிற்றிலக்கியங்களைப் படைக்கவும் பயிற்சி பெற்றார். இப்பயிற்சியால் 'மதுரைப் பொற்றாமரை விநாயகர் பதிகம்'; 'சுந்தரேசுவரர் பதிகம்'; 'மதுரை சண்முகமாலை'; 'கயற்கண்ணி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' முதலிய தோத்திர நூல்களை இயற்றினார். இராமநாதபுரம் பூச்சி சீனிவாச அய்யங்கார் அவர்களிடமும் இசை நுட்பங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றினார். தம் பாட்டனார் கவிகுஞ்சர பாரதியார் இயற்றிய கந்தபுராணக் கீர்த்தனைகளையும், (1914) பேரினபக் கீர்த்தனைகளையும் (1915) பதிப்பாசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார்.

இவர், இளமைக் காலத்திலிருந்தே முருகப் பெருமானைத் தம் வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டார். தாமியற்றிய பாமாலைகளைச் சூட்டி இறைவனை வழிபட்டார். இவர் வழிபாடு செய்யும் சமயங்களில் இவரால் இயற்றப்பட்ட தமிழிசைப் பாடல்களின் தொகுப்பே 'கந்த கானாமுதம்' என்னும் தொகுப்பு நூலாகும். இவர்தம் இசைப்புலமையையும், தமிழ்ப் புலமையையும் இவர் பாடல்கள் நன்குபுலப்படுத்துகின்றன. வேங்கடமகியால் இயற்றப்பட்ட 'சதுர்தண்டி பிரகாசிகா' போன்ற வடமொழி இசை நூல்களில் இவர் செய்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக, அவற்றுள் கூறப்பட்டுள்ள 72 மேளகர்த்தா இராகங்களுக்கும், இவரியற்றிய 'கந்த கானாமுதம்' ஒரு சிறந்த தமிழிலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. பழமையான மேளராக முறையைப் பின்பற்றியே இவர் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். மேளராகங்களிலும், சன்னிய ராகங்களிலும், பல அரிய கீர்த்தனைகளை முதன் முதலில் இயற்றியவர் சங்கீத மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரான முத்துசாமிதீட்சிதர் என்பார். அவரைப் பின்பற்றியே கோடீசுர ஐயரும் தமிழிசைப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் அந்த அந்த இராகங்களின் பெயர்கள் தொனிக்கும்படி 'வேடாரதி ரூபாவதி வேளா'; 'குணாகர கோடி சூர்யகாந்த குமார' போன்ற சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். இவ்விசைப் பாடல்களில் வடமொழிச் சொற்கள் கலந்த தமிழ் நடையே மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. சில இடங்களில் சொற்களில் காணும் எழுத்தும் அதற்குரிய சுரங்களும் ஒன்றாக (சுராட்சரசந்தி) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் பாடல்களில் இசைக்கு இசைந்த பதங்களும், பதங்களின் பொருள் விளங்கும் படியான இசையும் மிகப் பொருத்தமாகவும் இயற்கையாகவும் அமைந்துள்ளன. இவருக்குமுன் இதனைப் போன்று 72 மேளகர்த்தா இராகங்களுக்குமுரிய இலக்கணப்படி தமிழில் இசைப்பாடல்களை ஒருவருமியற்றியதாகத் தெரியவில்லை. மேலும்,இவர் தம் நூல், மேளகர்த்தா இராகங்களின் ஒருகளை, இரண்டுகளை போன்ற 'களை' களைப் பாடல்கள் மூலம் விளக்கிக் காட்டும் ஓர் இசை இலக்கண நூல் எனத்தகும் சிறப்பு மிக்கது. இவரியற்றியுள்ள பாடல்களில் தம் பாட்டனார் 'கவிகுஞ்சர பாரதியின் அடிமை' என்னும் கருத்தில் 'கவிகுஞ்சர தாச', 'கரிதாச' போன்ற பதங்களைத் தம் பாடல்களில் முத்திரையாக வைத்துள்ளார். இத்தகைய சிறப்பமைந்த 'கந்த கானாமுத'த்தின் முதற்பாகம் 1932-இல் சுர, தாளக் குறிப்புகளுடன் வெளிவந்தது. இதில் 72 மேளகர்த்தா இராகங்களில் 36 சுத்த மத்திம இராகங்களிலமைந்த இசைப்பாடல்களை உரிய சிட்டை சுரங்களுடன் வெளியிட்டார். இதைப் போன்றே, 36 பிரதிமத்திம இராகங்களிலமைந்த பாடல்களின் தொகுப்பை 1938-இல் இரண்டாம் பாகமாக வெளியிட்டு இசையுலகில் அழியாப் புகழ் பெற்றார். இவர் 21.10.1938-இல் காலமானார்.

ந.சீ.

கோடைக்கானல் தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ளது. இது ஒரு கோடைக்காலத் தங்குமிடம். இமமலைப் பகுதியினின்று 80 கி.மீ. தொலைவில் கோடைக்கானல் சாலை என்னும் இருப்புப் பாதை நிலையம் உள்ளது. கோடைக்கானல் எனப்படும் வட்டத்திற்குக் கோடைக்கானலே தலைநகர். இவ்வட்டத்தின் பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில் வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. இதன் பரப்பு 574 ச.கி.மீ. நகராட்சி மன்றம் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இங்குச் செயற்பட்டு வருகிறது. இங்கு வான ஆராய்ச்சி நிலையம் இயங்குகிறது. கோடைக்கானலில் குறிப்பிடத்தக்க நான்கு நீர்வீழ்ச்சிகள் அழகுக்கு அழகுசெய்யும் முறையில் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் பெயர்கள் வருமாறு. பேரி (Fairy), வெள்ளருவி (Silver cascade), கிளென் (Glen), பேர்-சோலா (Bear Shola).

மலைக்குச் செல்லும பாதையின் இருமருங்கிலும் மணமுள்ள, அழகிய, கண்டுகளிக்கத் தகக மரங்கள வளர்ந்துள்ளன. இங்கு 5 கி.மீ. சுற்றளவுடைய ஓர் ஏரி அமைநதுளளது. மக்கள் அதில் படகிற் செல் கினறனா. ஏரிப்பகுதியைக் காணும்போது அதைச் சுற்றியுளள பகுதியை அமைக்கத் திட்டமிட்ட சர் வியர் இலவெஞசு (Sir Vere Levenge) என்ற மேதை யின் நினைவு தோன்றும். இங்கு அண்மையில் மகளி ருக்கான அன்னை தெரேசா பல்கலைகழகம் ஏற்படுத் தப் பட்டுள்ளது. தெ.பா.

கோடைபாடிய பெரும்பூதனார் என்பவர் சங்ககாலப் புலவராவார். பெரும்பூதனார் என்பது இவரது இயற்பெயராகும். சங்க இலக்கிய நூலான புறநானூற்றில இவரது ஒரே பாடல இடம் பெற்றுள் ளது. (புறம். 259) புலவர்கள் பாடிய பாடலின் மையக் கருத்துககொணடு புலவர்களுக்குப் பெயர் வழஙகுவது சங்க இலக்கிய மரபாகும்.

இப்புலவர் கோடைக் காலத்தின சிறப்பைப் பாடிய வர். கோடையைச் சிறப்பித்துப் பாடியதால் 'கோடை பாடிய' எனற அடைமொழியைப் பெற்றுளளார்.

கோடைக்கால வருணனைச சிறப்பாலோ கோடை மலையைப் பாடிய சிறப்பாலோ இவருககுக் 'கோடை பாடிய' என்னும் அடைமொழி அமைந் திருக்கலாம். ஆனால, அததகு பாடல ஒனறும கிடைக்கவிலலை. கோடை என்ற சொல கோடைக் கானல் மலையைக் குறிக்கும் எனபர்.

புறநானூற்றில் இவரது பாடல் கரநதைத் திணை யில அமைநதுள்ளது. ஆநிரைகளை மீட்கச்செலலும் தலைவனை வாழ்ததி அனுப்புவதாகப் பாடல் அமைந் துள்ளது. 'முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போல', எனறு இவர் கூறியுள்ள உவமை தமிழகத்தின் பழைய மரபு ஒனறினை உணர்த்தி நிறகிறது. முருகனின் அருள் மீதூரப் பெற்ற மகளிர் ஆவேசம் கொணடு ஆடும் பழங்கால வழக்கம் இப்பாட்டின் மூலம் உணர்த தப்படுகின்றது. கடவுளின் அருள் பெற்றவர்கள் மிக்க வலிமை பெற்றுச் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்வார்களா என்ற நம்பிக்கை உண்டு. தன் தலை வனும் அத்தகைய ஆற்றல் வரப் பெற்றுப் பகை வர்களை வெலலல வேணடும் என்னும் குறிப்பினை உவமையால் உணரலாம். ஆ.கா.

கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சி, என்பது பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் (Fluctuations) தொடர்ந்து நிகழும் நீண்ட கால வாணிகச் சுழற் சியை (Business Cycle) விளக்கும் கோட்பாட்டைக் குறிக்கும். உருசிய (Russia) நாட்டுப் பொருளியல் அறிஞர் நிகோலாய் கோண்டிராடிப்பு (Nikolai D. Kondratieff) இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். பொருளியல் வரலாற்றில் காணப்படும் மிக நீணட கால வாணிகச் சுழற்சியைக் கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சி (Kondratieff Cycle) எனச் சோசப் சும்பீட்டர் (Joeseph A. Schempeter) முதன் முதலாகக் குறிப் பிட்டார.

கோணடிராடிப்பின் சுழற்சியில் விலை, உற்பத்தி, வாணிகம் ஆகியவற்றில் 50முதல 60ஆண்டுக் காலங் களில் நடைபெறும் ஏற்ற இறகக இயககம் (Movement of Fluctuations) அடங்குகிறது. கோண்டிராடிப் பின் கருத்துப்படி இத்தகைய நீணட காலச் சுழற்சி களுக்கு முதலாளிததுவத்தில் (Capitalism) உள் ளார்ந்து (Inherent) காணப்படும நடைமுறை இயல புகளே காரணமாகின்றன. அவற்றிலும குறிப்பாக முதல்திரட்சி (Capital Accumulation) தலையாய பங்கு பெறுகிறது. தொழில நுட்ப உற்பத்தி முறை (Technique of production), போாகள, புரட்சிகள, புதிய அங்காடிகளின (New Markets) வளர்ச்சி ஆகிய வற்றினாலபொருளாதாரததில ஆஙகாங்கே உண்டா கும் மாற்றங்கள் அவ்வப்போது இயைபிலா (Random) வகையில் நிகழவன அல்ல. அவை போட்டிப் பொரு ளாதாரங்களின (Competitive Economy) மாறும் நீணட கால நடவடிக்கைகளின் உள்ளார்நதிருக்கும் ஒழுங்கு இயல்பு (Rhythmical) இடைமாறிநிகழவன வாகும்.

கோணடிராடிபபின் கருத்துப்படி புதிய அங்காடி களின் வளர்ச்சியும் பெருக்கமும் பொருளாதாரததில நீணடகால முனனேற்றச் சுழற்சியைத் (Up Swing Cycle) தோற்றுவிப்பதில்லை. அதறகு மாறாக நடை முறையில் நீணடகால முன்னேற்றச சுழற்சி, புதிய அங்காடி நிறுவப்படுவதற்கான இன்றியமையாமையை யும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலைகளையும் உண டாக்குகிறது. அதுபோனறு நீண்டகாலப் பொருளா தார மந்தப் போக்கு (Declining Swing), கண்டு பிடிப்புகளுக்கும் (Discoveries) புதுப் புனைவுகளுக்கும் (New Invention) வழிவகுத்து, அவற்றின் பெருமளவுப் பயன்பாட்டு (Large Call Utilisation) விளைவுகள் அடுத்த கட்ட (Phase) நீண்டகால முன்னேற்றச் சுழற்சி தொடஙகக் காரணமாகினறது. நீணடகால முன்னேற றச் சுழற்சியினால் உணடாகும் பொருளாதார நட வடிக்கைகளின விரிவாககமும் அழுத்த நிலையும் (Tension) போர்கள், புரட்சிகள் ஆகியன தோன் றும்படி தூண்டும் காரணிகளாகச் (Factors Provoking)செயற்படுகின்றன.

கோண்டிராடிப்பு, தன் வாணிகச் சுழற்சி ஆய்வுகளுக்குப் பிரான்சு, பிரிட்டன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, செருமணி ஆகிய நாடுகளின் பொருளியல் வரலாற்றுப் புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல காலத்தொடர் ஆய்வுகளை (Time Series Analysis) நடத்தினார். பெரும்பாலான காலத் தொடர் ஆய்வுகளின் முடிவுகள் நீண்டகாலச் சுழற்சியை வெளிப்படுத்தின. நீண்ட காலச் சுழற்சி நிகழாத தனிப்பட்ட துறைகளைக் கோணடிராடிப்பு சுட்டிக்காட்டினார். அவையாவன பிரான்சு நாட்டுப் பருத்தி நுகாவும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுக் கம்பளி (Wool), சர்க்கரை உற்பத்தியுமாகும். கோணடிராடிப்பின் புள்ளி விவரககாலத்தொடர் ஆய்வுகளிலிருந்து முடிவு செய்யப்பட்ட நீண்டகால வாணிகச் சுழற்சியின் சராசரி காலம் 54 ஆணடுகளாகும். அவற்றின் விளக்கத்தை அட்டவணை 1-இல காணலாம்.

நாடுகளிலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலும் ஒரே தன்மையான நடத்தையுடையனவாயிருந்தன.

நீணடகால வாணிகச் சுழற்சிகள உருவாவதற்கான காரணிகள் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் உள்ளியல்பாக அதில் இரணடறக் கலந்து நீஙகாது நிலையாய்ப் பற்றியிருக்கின்றன எனக கோண்டிராடிப்பு தம் புள்ளிவிவரக் காலத்தொடர் ஆய்வுச் சான்றுகளுடன் உறுதியாகக் கூறினார். எனினும் தாம் ஒரு கோட்பாட்டைக் கணடுபிடித்திருப்பதாக உரிமையுடன் வலியுறுத்தவில்லை. பிற்காலததைய பொருளியல் அறிஞர்கள் அவர் வழங்கிய அடிப்படை மூல ஆய்வுக் கருத்துகளை மேலும் பகுத்தாராய்ந்து முழுமையான விளக்கத்துடன் அவற்றைக் கோட்பாடாக வெளியிட்டனர்.

நீண்டகாலக் கோணடிராடிப்பின் சுழற்சியில், குறுகியகாலச் சுழற்சிகள் (Shorter Cycles) ஒன்றுக்

அட்டவணை 1.

வ. எண்.	சுழற்சியின் இயக்கம்	பொருளாதார முன்னேற்றக் காலம்	பொருளாதாரம் பினனிறஙகும் காலம்
1.	முதலாம் நீணடகாலச் சுழற்சி	1780–1790 முதல் 1810–1817 வரை	1810–1817 முதல் 1844–1851 வரை
2.	இரணடாம் நீண்டகாலச் சுழற்சி	1844–1851 முதல் 1870–1875 வரை	1870–1875 முதல் 1890–1896 வரை
3.	மூன்றாம் நீண்டகாலச் சுழற்சி	1890–1896 முதல் 1915–1920 வரை	1915–1920–ஆம் ஆணடுகளில வீழ்ச்சி தொடங்கியது.

இந்த நீண்டகாலச் சுழற்சிகளிலிருந்து வெளிப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஐரோப்பாவுக்கும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கும் இணை (Parallelism) முதலாளித்துவப் பொருளியல் தொடர்புகள் மிக உயர்ந்த நெருக்கமான அளவில் (High Degree) நிலவியிருப்பனவாக அறியப்படுகிறது. அவற்றுள விதிவிலக்காகக் (Exception) குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரும் (Civil War) நெப்போலியப் போர்களுமாகும். எஞ்சிய பிற எல்லா நிகழ்வுகளிலும் விலை நிலவரக் குறியீடுகள் (Price Level Indexes), வட்டிவீதங்கள், ஊதியக்கூலி வீதங்கள், அயல்நாட்டு வாணிகம், உற்பத்தி, நுகர்வு ஆகிய புள்ளிவிவர ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள், ஐரோப்பிய

கொன்று இடையுறவுத் தன்மையில் (Inter-related) தொடர்பு கொண்டிருக்கும். நீணடகாலச் சுழற்சியின பொருளாதார முன்னேற்றக் கட்டத்தில, குறுகிய காலசசெழிப்புக காலம் (Boom Period) சராசரி 10 ஆணடுக் காலமானதாகவும், குறுகிய கால மந்தக் காலம் அதனைவிடக் குறைநத ஆணடு இடைவெளிக் காலத்தையுடைதாகவும் இருக்கும். அதேபோன்று நீண்டகாலப் பொருளாதார மந்தக்காலத்தில குறுகிய காலச் செழிப்புக் காலம் குறைந்த ஆண்டு இடைவெளிக் காலத்தையுடையதாகவும், குறுகிய கால மந்தக் காலம் நீண்ட ஆண்டுகளையுடைய இடைவெளிக் காலத்தை உடையதாகவும் இருக்கும். இக்கருத்தை மேலும் ஆராய்ந்த சோசப் சும்பீட்டர் (Joseph A.

Shumpeter) தம் மூவகைச் சுழற்சி ஆய்வில், 6 சக்லர் சுழற்சிகளைக் கொண்டது ஒரு கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சி எனக் குறிப்பிட்டார்.

நீண்டகாலப் பொருளாதார மந்தக் காலத்தில் வேளாண்மையினர் பேரிழப்புகளுக்குள்ளாவர். வேளாண்மைத் துறையே பேரளவில் பாதிக்கப்படும் எனக் கூறப்பட்ட கோண்டிராடிப்பின் கருத்தைப் பிற்காலப் பொருளியல் ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர். செவான்சு (Jevons W.S), மூர் (Moore H.L) ஆகியோரின் வாணிகச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகள் இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

கோண்டிராடிப்பின் நீண்டகாலச் சுழற்சியின் மந்தக் காலத்தில் கண்டுபிடிப்புகளும் புதுப் புனைவுகளும் நிகழ்கின்றன. அவற்றைப் பொருளாதாரத்தில் செயற்படுத்தும் (Application) நிகழ்வுகள் அடுத்த முன்னேற்றக் கட்டத்தில் நடைபெறும். அதற்கான காரணம் மந்தக்காலத்தில் நிலவும் கடின வாழ்க்கை நிலையாகும். மந்தக்காலம், செலவு குறைந்த தொழில் நுட்ப முறைகள், புதிய அங்காடிகள், புதிய பொருள்கள், புதிய மூலவளங்கள் ஆகியனவற்றைப் பயன்படுத்தத் தேவையான தவிர்க்க இயலா நெருக்கடி நிலையைத் தோற்றுவிக்கும். எனினும் அவற்றை வட்டிவீதம், கூலிவீதம், உற்பத்திச் செலவு ஆகியன குறைந்து நிதி முதலீட்டு நிலை சீராகும்வரை செயற்படுத்த இயலாது. நிலைமை சீராகும்போது மந்த நிலை ஒழிந்து மீட்புநிலை (Recovery Stage) வந்துவிடும்.

சும்பீட்டரின் வரலாற்று ஆய்வின்படி (Historical Analysis) கோண்டிராடிப்பின் முதலாம் சுழற்சி இயக்கம், தொழிற் புரட்சியைச் சார்ந்த கண்டுபிடிப்புகள், பெருஞ்சாலைகள், கால்வாய்கள், பருத்தி ஆலைகள், நிலக்கரி, இரும்பு, நீராவி இயந்திரம் ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட முன்னேற்றத்தோடு இணைநதது. இரணடாம் சுழற்சி இயக்கம் இரயில், எஃகு ஆகியவற்றின் முன்னேற்றத்தால் உணடானது. மூன்றாம் சுழற்சி இயக்கம் தானியங்கும் உந்து வண்டி (Automobile) மின்சாரம், இரசாயனத் தொழில் ஆகியவற்றின் பயன்பாட்டினால் உண்டான முனனேற்றத்தினால உணடானது.

போரும் புரட்சிகளும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளினால் தூணடப்பட்டு நிகழ்கின்றன எனற கோணடிராடிப்பின கருத்தை மார்க்சியப் பொருளியலாரின் (Marxian Economists) ஆய்வுகளும் வெளிப்படுத்துகின்றன. கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சி போன்ற வாணிகச் சுழற்சி நிகழ்வதற்கான காரணிகள் நிலவுவனவாக 1970-ஆம் ஆண்டுக் காலங்களில் (1970's) பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. குறிப்பாக 1979-ஆம் ஆண்டில் கோண்டிராடிப்பு சுழற்சியின் நீணட மந்தக்காலம் தொடங்கப்படலாம் எனப் பல அறிஞர்கள் கருத்துகள் வெளியிட்டனர். பொதுவாக அண்மைக் காலத்தில் குறுகிய கால, இடைக்காலச் சுழற்சிகளின் ஆய்வுகளில் கவனம் மிகையாகச் செலுத்தப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது. அவற்றுள் சைமன் குசுநட்சின் 15 முதல் 20 ஆண்டுக் காலத்தை அடக்கும் இடைக் காலச் சுழற்சி ஆய்வு தனிச் சிறப்புடையதாகும்.

அ.கு.சா.

துணை நூல்கள்:

Schumpeter A. Joseph, Business Cycles, Mc Graw-Hill, New York, 1939.

Dauten A. Carl & Lloyd M. Valentine, Business Cycles & Forecasting South Western, Cincinnati, 1978.

கோண்டு திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தென் திராவிட மொழிகள், நடுத்திராவிட மொழிகள், வட திராவிட மொழிகள் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளுள் இது நடுத்திராவிட மொழிப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஒரு முக்கியமான மொழி. இம்மொழி இந்தியாவின் மையப் பகுதியில வழங்குகிறது. இது எழுத்து வழக்கற்ற மொழி. ஆயினும், இம்மொழி மிகப் பரநத நிலப்பரப்பில் பேசப்படுகிறது. ஆந்திரப் பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா, மகாராட்டிரம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களிலும் இம்மொழி பேசப்படுகிறது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கம்மம், அதிலாபாது போனற மாவட்டங்களிலும், மகாராட்டிரத்தில் வார்தா, நாக்பூர், சியோனி போன்ற பகுதிகளிலும், மத்திய பிரதேசத்தில் சர்தா போன்ற இடங்களிலும் இம்மொழி வழக்கில் உள்ளது. திராவிடப் பழங்குடி மொழிகளில் இம்மொழியே மிகப் பல மக்களால் பேசப்படுகிறது.

கோண்டு என்ற சொல் எவ்விதம் பிறந்தது என்று திட்டமாகக் கூற முடியவில்லை. இச்சொல கேமசந்திரன் போன்ற வடமொழி அறிஞர்களின் நூல்களில் ஒரு தாழ்ந்த இனத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகப் பயன்படுகிறது. முசுலீம் வரலாற்றாசிரியர்களின் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டுக் குறிப்புகளில் கோண்டு எனற சொல் காணப்படுகிறது. அவர்கள் வடக்கே விந்தியமலையிலிருந்து தெற்கே கீழ்க் கோதாவரி வரை உளள மலைப்பகுதியைக் கோண்டு

வானா என வழங்கினர். கோண்டு வம்சத்தினர் இப்பகுதியில் ஆட்சி செலுத்தினர். இப்போது கோண்டுவானாவின் பெரும்பகுதி மத்தியபிரதேசம், மகாராட்டிரம், ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களில் பிரிந்து விட்டது.

கோணடு மொழி பல கிளைமொழிகளைக் கொண் டுள்ளது. ஒரு கிளைமொழி பேசுபவர் மற்றொரு கிளைமொழியினைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத அள வுக்கு இவை தம்முள் வேறுபட்டுள்ளன. மொத்தக் கோண்டு மக்கள தொகையில் பாதிப்பகுதியினரே கோண்டு, பலவேறு கிளைமொழிகள் ஆகியவற்றைப் பேசுகின்றனர். பிற கோண்டு இனத்தினர் யாவரும் தங்கள் தாய்மொழியைக் கைவிட்டு, இந்தி, மராத்தி, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளைத் தாஙகள வசிகக மிடங்களுக்கேற்பப் பேசுகின்றனா. கோண்டு மொழி யைத் தாய்மொழியாகப் பேசும் மககள் பேச்சிலும் மிகப்பல இந்திமொழிச் சொற்கள் வந்து புகுந் துள்ளன; நாளுக்கு நாள் அவை மிகுந்துகொண்டே இருக்கின்றன. பொதுவாக, ஒரு சிலரைத் தவிர எல்லாக் கோண்டு மககளும் இந்திமொழியைப் புரிந்து கொளளும் திறன்பெற்றுள்ளனர். கோணடு பேசும் மக்கள் தங்களைக் கோய்த்தூர் அல்லது கோயி என்றே குறிப்பிடுகிறார்கள.

கோணடு கிளைமொழிகளில பல இன்னும் அறி யப்படாத நிலையிலேயே உள்ளன. தோாலா, கோயா, மரியா, முரியா, இராசுகோணடு ஆகியவை முக்கிய மான கோண்டுக் கிளைமொழிகளாகும. சில அடிப் படைஒலியன கூறுகள் வடமேற்குக் கிளைமொழிகளி னின்றும், தென்கிழக்குக் கிளைமொழிகளைப் பிரிக் கின்றன. இம்மொழியில பெயர்ச்சொற்கள் ஆணபால, ஆண்பால் அல்லாத சொற்கள் என இரு பால பகுப் பில் பிரிககப்பட்டுளளன. ஆணபாற பெயர்களில உயர்திணை ஆண்பாற் பெயாகளும், ஆணபால அல லாத பெயர்களில உயாதிணைப் பெணபாற் பெயர் களும், அஃறிணைப் பெயாகளும் அடங்கும். எம.சு.

கோண்டுப் பழங்குடி: இநதியப் பழங்குடி களுள்நான்கு மிலியன மக்கள்தொகையைக் கொணட வரலாற்றுத் தொன்மை வாய்ந்த இனமே கோணடுப் (Gond) பழங்குடி. இவ்வினத்தவரின் வாழிடம் வடக்கே விநதிய மலையிலிருந்து தெற்கே கோதாவரி ஆறு வரையிலுமுளள மத்திய பிரதேசம், கிழக்கு மகாராட்டிரம், வடக்கு ஆந்திரம், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்கள வரை பரவியுள்ளது. இவ்விடமே பண்டைக் காலத்தில் கோண்டுவானா (Gondwana) என வழங்கப்பட்டது. இப்பொழுது இவர்கள் அதிக மாகக் காணப்படும் பகுதி பசுதர் (Bastar), மாண்ட்லா (Mandla) ஆகிய மாவட்டங்களாகும்.

கோண்டுப் பழங்குடிகள் தங்களை கொய் (Koi) என்றும் கூறுவர். வெளியார் இவர்களுக்குக் கொடுத்த பெயரே கோண்டு என்பது. இவர்கள் பேசும் கோண்டி (Gondi) மொழியில் கோண்டு என்னும் சொல் 'மாட்டிறைச்சியை உண்பவர்கள்' என்றும், 'பசுவைக் கொல்பவர்கள்' என்றும் பொருள்படும். வரலாற்றுப் பின்னணியில் இவர்கள் அசுல் கோணடுகள் (Assul Gonds) அல்லது கறைபடாத கோண்டுகள் என்றும், இராச கோண்டுகள (Raj Gonds) அல்லது இந்துக் கோண்டுகள் என்றும், முகம்மதிய கோண்டுகள என் றும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கபபட்டுள்ளனர். பசுதர் மாவட்டக் கோணடுகள் மரியா கோணடுகள் (Maria Gonds) என்றும், முரியா கோணடுகள (Muria Gonds) என்றும் இருவகையாகப் பாகுபடுகின்றனர். மரியா கோண்டுகள் மேலும் மலை மரியா கோணடுகள் என்றும், எருமைக் கொம்பு மரியா கோண்டுகள் (Bison Horn Marias) எனறும் இருவகையாவர். முரியா கோணடுகளில் சகதல்பூர்முரியா (Jagdalpur Muria), சோரியா முரியா (Jhoria Muria), கோட்டுல முரியா (Ghotul Muria) என மூவகையினர் உள்ளனர். இந்தியப் பழஙகுடியினருள கோண்டுப் பழங்குடியினர் மட்டுமே தமக்கென்று ஓர் அரசை நிறுவி, மத்திய இந்தியாவின் பெரும்பாகத்தை கி.பி. 1418 முதல் ஆட்சி செய்தனர். பினனர் இவர்கள முகம்மதியர் மராட்டியரின ஆதிக்கத்தினகீழ் வாழ்ந்தனர்.

கட்டான உடலமைப்பு, தட்டையான மூக்கு, தடித்த உதடு, நேரான கருமையான மென்மையான மயிர், கருமையான உடல் நிறம் முதலானவை கோண்டுப் பழங்குடியினரை அடையாளங் காட்டும். இவர்கள் உடலமைப்பில் இலஙகை வெத்தர்களைப் (Veddas) பெரிதும் ஒத்துள்ளனர்.

கோண்டுப் பெண்கள் நீண்ட துணியினால் உட லைச் சுற்றி, முழங்கால் வரை அணிகின்றனர். ஆண கள் சிறிய துண்டினைக கட்டிக் கொள்கின்றனர். ஆண்கள் தலையை மொட்டையடித்து, நடுவில் ஒரு சில முடியை விடுவர். இவர்கள் தலைப்பாகையும் அணிவர். இக்கால ஆண்கள் வேட்டியும், சட்டையும், மேல்சட்டையும் அணிகின்றனர். பெணகள் தங்கள் முகத்திலும் தொடையிலும் பச்சை குத்திக் கொள்ளு கின்றனர். ஆணகள் ஒரு காதில் மட்டும் காதணி அணிவர். பெண்கள் காதணியுடன் கழுத்தில் வணண மணிமாலைகளை அணிவர்.

இவர்கள் மலைப்பகுதிகளில் இடம் பெயரும் வேளாண்மை (Shifting Cultivation) செய்து வருவ

தால் நிலையாக எங்கும் தங்கி வாழுவதில்லை. உறுதியான வீட்டைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக மாற்றிக் கொள்ளத்தக்க வீட்டையே இவர்கள் விரும்புகின்றனர். கோண்டுகளின் வீடுகள் மரத்தினாலும் மூங்கிலினாலும் புற்களினாலும் கட்டப்பட்டுச் சில கூட்டமாகவும், சில தனிப்பட்டனவாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. மொத்தத்தில் நான்குவகைக் குடிசை வீடுகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று வாழதற்கும், மற்றொன்று கால்நடைகளுக்கும், இன்னொன்று விருந்தினர்களை உபசரிப்பதற்கும், பிறிதொன்று குடும்பத்தின் பல்வேறு பணிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன சுவர்கள் பாயினாலானவை; மண்ணால் மெழுகப்பட்டவை. சமையல் அறை, தூங்கும் அறை, முன் முற்றம் ஆகியவை அவர்கள் வாழும் குடிசையின் பகுதிகளாகும். பித்தளைப் பாத்திரங்கள், மணபாண்டங்கள் கூடைகள், வேலைக்குதவும் வேளாண்மைக் கருவிகள் ஆகியவை வீட்டில் இடம்பெறுகினறன.

இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து மலைக்காடுகளை அழித்துப் பயிரிடுதல், காடுகளில் தங்கள் கோடரிகளுடன் சுற்றித்திரிந்து காட்டுப் பொருள்களை சேகரித்தல், கோழி, பன்றி, எருமை முதலானவற்றை வளர்த்தல் ஆகியவை இவர்களின் முதன்மைத் தொழில்கள். இவர்களின் முக்கிய உணவு வகைகள் கேழ்வரகு, சோளம், கோதுமை, பருப்பு வகைகள், எண்ணெய்விதைகள்ஆகியன. வரகுவகைத் தானியங்களை (Millets) நீரில் வேகவைத்து, களி போலச் செய்து உணகின்றனர். மது அருந்துதலும், புகைபிடித்தலும் இவர்களுக்கு விருப்பமானவை.

இருபத்தைந்து வயதிற்குள் திருமணமாகாத ஆண், பெண் கோண்டுகள் யாருமிலர். முதல் திருமணம் மூன்று முறைகளில் நடத்தப்படுகிறது. பெரியவர்கள் பார்த்துப் பேசி முடிவெடுத்த திருமணம் முதலவகை. மிகுதியான செலவு மாப்பிளளை வீட்டிற்கிருந்தாலும் இம்முறையே விரும்பப்படுகிறது. ஏழை எளிய கோணடுகள் வேறு முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். இதனபடி, மணமகன் வருங்கால மாமனார் வீட்டில் சிலகாலம் பணி செய்து, பின் மணம் செய்து கொளகின்றான். மூன்றாம் முறை உடன்போக்குத் திருமண

கோண்டுகள் நடன மாடுதல்

மாகும். கோண்டுகள் தங்கள் திருமண உறவு இணைப்பில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவதில்லை. தாய் மாமன் மகளைத் திருமணம் செய்தலும் தந்தைவழி அத்தையின் மகளைத் திருமணம் செய்தலும் பெரும்பான்மையாக நிகழ்கின்றன. திருமணமான பெண் வேறொருவனுடன் கூடியிருக்க விரும்பினால, கணவன் மணவிலக்கையும் பிரிவிற்கான ஈட்டுத் தொகையையும் வலியுறுத்துகிறான். இவர்களிடம் பலதார மணம் (Polygamy), மறுமணம், விதவை மணம் ஆகியன உள்ளன.

இம்மக்களின வாழ்க்கையில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது மணமாகாதார் கூட அமைப்பு (Dormitory System) ஆகும். இவை பலவிதங்களில் பல நோக்குடன் அமைந்துள்ளன. பொதுவாக, தங்க இடமில்லாத ஆணகளுக்கு ஏற்ற துயிலிடமாக இக்கூடங்கள் உள்ளன. அறுவடைக் காலஙகளில் வழிபாட்டில் ஈடுபடுவோரும் தீட்டை அனுசரிக்கும் மலைமரியாக் கோண்டுகளும் இவ்விடத்தைப் பயனபடுத்துகின்றனர். ஆனால், முரியாக் கோண்டுகளின் கோட்டுல் (Ghotul) எனப்படும் மணமாகாதார் கூடங்கள், வாலிப ஆண பெண் இருபாலருக்கும் சமூக, பொருளாதாரச் செயல்களில் ஈடுபடப் பயிற்சி அளிக்க உதவுகின்றன. தங்களின் திருமண வாழ்க்கைக்குக் கற்க வேண்டியனவற்றை இவர்கள இக்கூடங்களில் கற்கின்றனர். பசுதரின் மலைமரியாக் கோண்டுகளில் திருமணமான ஆண்கள், திருமணமாகாத ஆடவர், சிறுவர் போன்றோரும் இக்கூடங்களைப் பயன்படுத்துவர். பெணகளுக்கு இங்கு அனுமதியில்லை. சந்தா (Chanda) மாவட்டக் கயிட்ராக் (Gaitra) கோணடுகள் திருமணமாகாத வாலிபர்களுக்கும் திருமணமான ஆண்களுக்கும் திருமணமாகாத பெண்களுக்கும் தனிதனியாக இவ்வித கூடங்களை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

ஒரு புதிய கோண்டுக் கிராமம் அமைக்கப்படும் போது, இம்மக்கள தங்களுக்குள ஒரு கிராமத்தலைவரையும் ஒரு கிராம ஆசாரியையும் அமர்த்துவர். இவ்விரண்டு பதவிகளும் தலைமுறை தலைமுறையாக நீடிப்பன. கிராமத் தலைவர் மக்களுக்குள சிறந்த கூட்டுறவையும் நல்லிணக்கத்தையும் கொண்டுவர எதிர்பார்க்கப்படுகிறார். அவர்களுக்குள் ஏற்படும் சச்சரவைச் சரியாகத் தீர்க்க முடியாவிட்டால், தலைவர் குடும்பத் தலைவர்கள் அடங்கிய கிராமக் குழுவைக் கூட்டி முடிவை எடுப்பார். பல கிராம மக்கள் தொடர்புடைய சச்சரவுகளில் பல கிராமஙகளின் கூட்டுக்குழு கூடி ஏற்ற முடிவை எடுக்கும்.

கோண்டுகள பல தெய்வவழிபாட்டிலும் ஆவிகளிலும் நம்பிக்கை கொணடுளளனர். இவர்கள் சமயச் சடங்குகளில் மாடு, ஆடு, கோழி முதலானவற்றைப்

கோண்டுகள் மேளமடித்தல்

பலியிடுகின்றனர். கோண்டுகளுள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் குலதெய்வங்களை முதன்மையாக அனைத்து வழிபாட்டிலும் வணங்குகின்றனர். ஆண்டில் இரு முறை ஒரு குலத்தைச் சேர்நத அனைவரும் ஒன்று கூடிக் குலதெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். இந்த வழி பாட்டினபோது அந்த ஆண்டில் இறந்த தம் கால்வழி மக்களின் ஆவிகள் குலதெய்வத்திடம் அறிமுகப் படுத்தப்படும்.

இறந்தவர்களை எரிப்பதும் புதைப்பதும் கோண்டு களிடம் காணப்படுகின்றன. கோண்டுகளில முக்கிய மாக, ஆந்திர இராச கோண்டுகள் இன்னும் தங்கள் தனித்தன்மையிலிருந்து சிதறாமல் இருப்பது அவர்கள் பண்பாட்டின்மீது கொண்டுளள பற்றினாலாகும். அவர் களின மொழியும் அனைத்துப் பகுதிக் கோணடுகளை யும் அரவணைத்துக் காக்கக்கூடியதாக உள்ளது. கோணடுகளுள பெரும்பான்மையோர் கல்வி பெற்று வருகின்றனர். இவர்கள் இப்போது மரபுத் தொழில் தவிர்த்து, அரசுத்துறை, தனியார் தொழில் துறை முதலானவற்றில் பணிபுரிவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்ற னர். நடுவண் அரசின் பழங்குடி நலத் திட்டஙகளும் மாநில அரசின் நலத் திட்டங்களும் இவர்களுக்குக் குடிசைத் தொழில், மேம்பட்ட வேளாண்முறை, கால்நடை வளர்த்தல் முதலானவற்றில் ஊக்கம் கொடுத்துள்ளன. நே.தே.

கோண்டுவானா: இது முக்கோண வடிவுள்ள இந்திய முந்நீரகம். இது இந்துமாக் கடலில் ஓர் ஆப்புப் போல நுழைகிறது. கன்னியாகுமரி முனை யில் ஒரு சந்திப்பு ஏற்படுகிறது. இரு மருங்கிலுமுள்ள அரபிக்கடல், வங்காளக்குடாக்கடல் ஆகியவை நில வியல் ஆய்வுகளின (Geological) அடிப்படையில் காலத்தால் பிறபட்டவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்திய நிலப் பரப்பின் தன்மைகளை ஆய்ந்து இத் துணைக்கண்டம் மிகத் தொன்மையான மூன்று வகை நிலப்பகுதிகளாலானது என நிலவியலறிஞர் கள் கூறுகிறார்கள். அவ்வடிப்படையில் அ) கோதா வரி-கோணடுவானா (Gondwana) நிலத்தொடர், ஆ) பண்டேல்கண்டுப்(Bundelkhand) பகுதி, இ) வங் காளம், பீகார், ஒரிசா அடங்கிய தென்கிழக்குப் பகுதி எனறும பிரித்துக் கூறுவர். ஒவ்வொரு பகுதி யின் வரலாறும் தனித்தன்மையுடையது. எனவே, இந்திய வரலாற்றைக் கோண்டுவானா காலத்திற்கு முந்திய காலம் (Pre Gondwana Period), கோண்டு வானா காலம் (Gondwana Period) என்று வகைப் படுத்திக் கூறுவதும் மரபாயிருந்தது. மக்கள் இப் போது வாழ்ந்து வரும் நிலப்பகுதி ஏறக்குறைய கோண்டுவானா காலத்திலேயே தோன்றியதெனக் கருதப்படுகிறது.

கோண்டுவானா காலத்திற்கு முன், விந்திய மலைக்கு வடக்கேயுள்ள பகுதியும், இமயமலையும் கடலுக்குள் கிடநதவென்றும், இப்போதுள்ள இந்து மாக்கடலின் பெரும்பகுதி நிலப்பரப்பாய் இருந்த தென்றும்,அப்பகுதியுடன் ஆசுத்திரேலியாக் கணடம், கிழக்கு ஆசியத் தீவுகள், தென இந்தியா, மடகாசுகர் தீவு வரையுளள ஆப்பிரிக்கப்பகுதி ஆகியன சேர்ந்து மாபெரும் நிலப்பரப்பாய் இருந்தது என்றும், அக் கணடத்திற்கு இசுலேடர் (Slater) என்ற ஆங்கிலேயர் இலெமூரியா (Lemuria) என்று பெயரிட்டிருக்கிறார் என்றும், ஆதி மனிதன் இங்கேதான் தோன்றினான் என்றும்,இங்கே வாழ்நதவர்கள்தமிழர்கள்,அவர்பேசிய மொழி தமிழ், பின்பற்றிய சமயம் சைவம் என்றும், இலெமூரியாக் கண்டத்தைக் கடல் விழுங்கிய பினனர் அங்கேயிருந்த தமிழர் தஙகள் இனத்தாருடன் இப் போதுள்ள தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்றும் எழுதிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலை நாட்டறிஞாகள் கடநத நூற்றாண்டில எழுதியிருந்த விஞ்ஞான நூல்களும், வரலாற்று நூலகளும் இக் கருத்துக்குத் துணை செய்வனவாக உள்ளன.
தி.வெ.கு.

கோண்டேன் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் உளளதோர் ஊர். கட்டடக் கலைச் சிறப்புப்பெற்ற கோணடேன் (Kondane) குடைவரைகள் மிக்க அழகு

குடைவரை முகப்பு-கோண்டேன்

வாய்ந்தவை. அக்குடைவரைகளில உள்ள விகாரமும் (Vihara), சைத்தியமும் புகழ்பெற்றனவாகும். சைத்தியம் இலாட வடிவ அமைப்புடையது. இதனுள் வரிசையாகத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. சைத்தியக் குடைவரையின் முகப்பு மிக அழகான முறையில் மர வேலைப்பாட்டு அமைப்புப் போன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது இங்குள்ள கல்வெட்டு கி மு 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. அக்கலவெட்டு இக்குடைவரையை வெட்டியசிற்பியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுளளது இக்குடைவரையைப் பாலகா (Balaka) என பவரும் அவருடைய மாணவர் கன்கா (Kanha) என்பவரும் குடைந்தனர். இஙகு மேலும் இரணடு குடைவரைகள உள்ளன. அவறறில் துறவியர் தங்கும சிறு அறைகள் காணப்படுகினறன அவை இப்பொழுது அழிந்த நிலையில் உள்ளன. சு இரா.

கோண்மா நெடுங்கொட்டனார் சஙகப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்புலவா பெயர் கோணமா நெடுங்கோட்டனாா எனறும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவர் தம ஓரே பாடல் நற்றிணையில இடம்பெற்றுளளது. (நற் 40). இவரைப் பற்றிய பிற செய்திகள் கிடைக்கவில்லை.

மருதத்திணையிலமைந்த இவரது நற்றிணைப் பாடல் பரத்தை கூறறாக அமைந்துளளது. தலைவன் பரத்தையை நாடிச சென்றநிலையில், தலைவிக்கு ஆணமகன் பிறந்த செய்தி அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. செய்தி கேட்டதும் வரவிலலை. அவனது மாளிகையின மணிஇரட்டித்து ஒலிககிறது. பிறந்த மகன் செவிலியுடன் துயிலகொளகிறான்; தலைவி தூங்கிக் கொணடிருக்கிறாள் தலைவன் அச்சமயம் பார்த்துக 'கள்வன்போல் இரவில் வநதான்' என்று தலைவியைச் சாாந்தோா அறியுமாறு பரத்தை கூறி எளளி நகையாடுகின்றாள என்பது பாடலின் கருத்து.

தலைவன தன் ஒழுக்கக் கேட்டைப் பிறர் அறிவரோ எனறு நாணியும், பிற பொதுமகளிர் தனனை ஈர்த்துவிடுவரோ என்று அஞ்சியும் தலைவன வநதான் என்னும் குறிப்பு 'இரவில் கள்வன்போல வநதான' என்னும் உவமையால புலனாகிறது. மகளிர் விரிச்சி கேட்டு நிற்கும் குறிப்புப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. கா.பா.

கோத்தர் நீலகிரி மலைததொடாரில வாழும் திராவிடப் பழங்குடியினர். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையும் இணையும் பகுதியிலுள்ள கோத்தர் (Kota) பழஙகுடியினர் உதகமண்டலம், கோத்தகிரி, கூனூர் ஆகிய 3 வட்டங்களில் 7 குடியிருப்புகளைக கொண்டுளளனர். வாழுமிடத்தை இவர்கள் 'கோகால்' என்று கூறுகின்றனா. கொல்லிமலை (கொல்லிமேல கோக்கால்), சோலூரா (குர்கொச் கோக்கால்), குந்தா (மேக்னாட் கோக்கால்), திருச்சிகடி (திரிசகாட் கோகால), கீழ்க்கோத்தகிரி (கினார்ட் கோகால்), கோத்தகிரி (போர்காட் கோகால), கூடலூர் (கல்காச்சு கோகால்) ஆகிய 7 குடியிருப்புகளில் வாழும் இவர்கள் ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலும் 3 பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிந்துளளனர். ஒவ்வொரு பிரிவும (தெரு) 'கேரி' என்று கூறப்படும். கோத்தாகளின எணணிககை இன்று ஏறக்குறைய 1200

கோத்தர் ஆடவர்கள்

நீலகிரி மலைத் தொடரில் முதன்முதலில் குடியேறியவர்கள் தோடர், கோத்தர், குறும்பர் ஆகியோரே. இவர்களுக்குப பினனாப் பதகர்களும், பினனர் இருளர், பணியா ஆகியோரும் குடியேறினர். கோத்தர்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் அறிஞாகள் இவர்களைக கோட்டா, கோத்தர், கோததார், கோகத்தா எனப் பலவாறாகக் குறிப்பிடுவர். சிலர் இவர்களின் பெயர் பசுவைக் கொல்பவர்கள் என்னும் பொருள் கொண்ட கொகத்தா (Cohata or Gohata) என்னும் சொல்லிலிருந்து பிறந்திருக்கலாம் எனக் கருதுவர்.

கோத்தர்களின தோற்றம் பற்றிப் பல கதைகள் வழஙகுகின்றன. கோத்தர், தோடர், குறும்பர் ஆகிய மூவரும் கம்பட்ராயன என்னும் தெய்வத்தின்

3 வியர்வைத் துளிகளிலிருந்து படைக்கப்பட்டனா; கோத்தர்கள் கலைச் செலவத்தையும், தோடர்கள எருமைக் கனறையும், குரும்பர்கள தங்களுக்குத தோன்றும் துனபத்தையும் தாங்கள விரும்பாதவர் களையும் அழிக்க மநதிர சக்தியையும் கம்பட்ராயனிட மிருந்து பெறறனர் என இக்கதைகள கூறுகினறன. கோத்தர்கள இன்று பேசுவது கோத்தா மொழி யாகும். இது வரிவடிவமிலலாக் கிளை மொழியாகும. இமமொழி பழந்தமிழுடன் தொடாபுற்றது.

கோத்தர்கள தொன்மை ஆசுத்திரேலிய (Proto-Australoid) இன வகையைச் சேர்ந்தவர்கள. நல்ல உயரம், நீணடு குறுகிய தலை, நடுத்தர மூக்கு, சுருணட மயிர் முதலானவை கோத்தரை அடையாளங காட்டும் பணபுகளாகும். ஆண்கள 'முணடு' எனப்படும் வேட்டியை இடுப்பில் கட்டிக் கொளகின்றனர். உடலின மேற்பகுதியைப் போாவை யால் போர்த்திக கொள்கினறனர். பெண்கள் 'கிர்' எனப்படும துணியை மாாபகஙகள் மறையும்படி கட்டி முழங்கால் வரை அணிகினறனர். இடுப்பிறகுமேல் கயிறறால கட்டிக் கொளகின்றனர். இன்றைய கோத் தர்களுள் பலர் சேலை, சட்டை முதலான நாகரிக உடைகளை விரும்புகின்றனர். கோத்தப் பெண்கள காதணி, கழுததணி, வளையல்கள முதலானவற்றை விரும்பி அணிகின்றனர். ஆணகளுள் பலர் கடுக்கண அணிகின்றனர். பருவமடைந்த பெண்கள முன் னெற்றி, தோள்பட்டை, மார்பகம், கை, கால் முத லான இடங்களில் பச்சை குத்திக கொள்கினறனர்.

கோத்தப் பெண்

இவர்கள் தம் மொழியில் வீட்டைப் 'பய்' எனக கூறுவா. வீடுகள் கல்லால் கட்டப்படுகின்றன. அவை 2 பிரிவுகளைக கொணடவை. வீட்டின்முன் திணணை இருக்கும். அடுத்தடுத்த வீடுகளுககு இடையில இடை வெளி விடாமல நோவரிசையில் தொடாச்சியாக இருக்கும. ஒவவொரு குடியிருப்பும் 2 அல்லது 3 தெருககளைக் (கேரி) கொணடுளளது. ஒவ்வொரு தெருவிலுமுள்ள அனைவரும் இரத்த உறவினராவர். இதனால், ஒரு கேரியில் உளளவர்கள பிற கேரியி லுள்ளோரையே திருமணம் செய்து கொளகினறனர். மாமன அலலது அத்தை மகள திருமணத்திறகு மிகவும் ஏற்புடையவா எனக கருதுகினறனா. இவர்களி டையே உட்குழு மணஉறவு (Inbreeding) முறையும் சிலர் கொணடுள்ளனர். இம்முறை இவாகளின் மக்கள தொகை பெருகுவதற்குத் தடையாக உள்ளது என அறிஞர்கள கூறுகின்றனர். கோத்தர்கள 1901 -இல் 1267 பேராக இருநதனர். அன்றிருந்து 85 ஆணடுகளாக இவர்களது எணணிக்கையில் பெரிய அளவில் மாறுதல் ஏற்படாமல உள்ளது இதற்குச் சான்றாகும். பெற்றோா நடத்தி வைக்கும் திரு மணம், காதல் திருமணம் ஆகிய இரணடு வகைகளில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. மண விலக்கு, விதவை மணம் ஆகிய இரண்டுமே வழக்கிலுள்ளன.

கோத்தர்கள பன்னெடுங்காலமாகப் பல்வேறு கைத் தொழிலை மேற்கொண்டுளளனர். தங்கம், வெள்ளி முதலான அணிகலன்களைச்செய்தல், இருமபு வேலைகள, மர வேலைகள, தோல் தொழிலகள, கயிறு திரித்தல, மட்பாணடஙகள் செய்தல் முதலான தொழிலகளைச் செய்கின்றனர். இவர்கள் இசைக கலைஞர்களாகவும் உள்ளனா. கோத்தர்களது வாழ்க கைத் தொழில் நீலகிரி மலையில் வாழும் தோடர், படகர், குரும்பர் முதலானவர்களுடன ஒன்றுபட்ட தாகும். இந்தியச சாதி அமைப்பிலுளள குடிஊழிய முறையைப் (Jajmani System) போனறது கோத்தர் களின்உறவாகும். தாம் செய்யும் மட்பாணடஙகளையும் பிற பொருளகளையும் ஆயர் பழங்குடியான தோடா களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து பால் பொருள களையும் சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் படைக்கப்படும் இறைச்சியையும் பெறுகினறனர். தோடர்களின் சமய நிகழ்ச்சிகளில பல கருவிகளுடன கோத்தர்கள் இசை

நிகழ்ச்சியைச் நிகழ்த்துகின்றனர். வேளாண் பழங்குடியான பதகர்களுக்கு இதைப் போன்ற ஊழியம செய்து ஈடாகத் தானியங்களைப் பெறுகின்றனர். தங்கள பொருள்களுக்கு ஈடாகக் குறும்பர்களிடமிருந்து காட்டுப் பொருள்களைப் பெறுவது மட்டுமன்றி மந்திரம், சூனியம், பிற இயற்கையிறந்த சக்திகளைக் கொண்டு தீங்களிக்கும் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவும் செய்கின்றனர். இப்போது வளர்ந்து வரும் பழங்குடிகள் அல்லாதார் நடத்தும் சந்தை அமைப்பினால் இவர்களின் பொருளாதார உறவில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. கைவினைப் பொருள்கள செய்யும் கோத்தாகளின் உறவு நீலகிரியின் ஏனைய பழங்குடிகளுக்கு மிகவும் இனறியமையாததாய் உள்ள நிலை குறைந்து வருகின்றது. கல்வியில் முன்னேறி வருவதால் அரசு அலுவலகங்களிலும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் பணிபுரிவோரின் எண்ணிக்கையும் இவர்களிடையே உயர்ந்து வருகினறது.

ஒவ்வொரு கோத்தர்களின் குடியிருப்பும் கூட்டு (Koot) என்னும் பஞ்சாயத்து அமைப்பினால் ஆட்சி செலுத்தப்படுகின்றது. இதில் முதியோர்கள இடம் பெற்றுள்ளனர். இதைத் தவிர்தது எய்யிகோககால கூட்டு (Eyyıkokkal Koot)என்னும் அமைப்பு உளளது. கோத்தர் சமூகத்தில் இளையவர்கள் பெரியோரைக் காணும்போது அவர்களிடம் ஆசியைப் பெறுவது மரபாக இருந்து வருகிறது. பெரியவர் அவர்களின் தலை மேல் வலது கையை வைத்து ஆசி கூறுவார்.

ஒவ்வொரு குடியிருப்பின் முனையிலுமுள்ள அய்னூர், அம்மனூர் (அம்மை அப்பன்) ஆகிய தெய்வங்களை வழிபடுகினறனர். அககோயிலில் 10 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள அனுமதிக்கப்படுவதிலலை. கோயிலிலும் விழாக்காலங்களிலும் கோத்தர்கள் மிகவும் கடுமையான தீட்டு,விலக்கு முதலானவற்றைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். அக்கோயிலகளைக் கவனித்து வரும் பூசாரிகள் மிகவும் ஒழுக்கமாக இருத்தல வலியுறுத்தப்படுகிறது. இதனால், ஒவ்வொரு கேரியிலும் அவர்களின் வீடு தனிததிருக்கும். கற்பூரம், பழஙகள், பூக்கள் முதலானவற்றால் கடவுளகளை வழிபடுகின்றனர். உயிர்ப்பலி இடுவதில்லை. அவர்களிடையே விழாக்கள் மிகுந்துளளன.பிறை பார்த்து விழாக கொணடாடும் இம மக்களுக்கு ஏர்த்திருவிழா, அறுவடைத் திருவிழா ஆகியன முதன்மையானவை. திசம்பர் மாதத்தில் நீத்தார் நினைவு விழா முடிந்த பின்னரே அனைத்து வகையான விழாக்களையும் கொண்டாடுகின்றனர். சனவரி மாதத்தில் 13 நாளகள் தொடர்ந்து விழாக்கள் நடப்பதுணடு. இவவிழாக்களில் இரவில் தீ வளர்த்து ஆட்டஙகள ஆடிச்

கோத்தர் தெய்வக் குடில்

சடங்குகளை நிறைவேற்றுகின்றனர். இவர்கள் ஆடும் நடனங்களில குறிப்பிடத்தக்கவை 'கால்தசு ஆட்' (காலடித் துள்ளல் ஆட்டம்), 'திருகனாட்' (திருகல் ஆட்டம்), பிப்பாலா (முன்பின் வந்தாடும் ஆட்டம்), 'கொய்னாட்' (குனிந்து சுழன்றாடும் ஆட்டம்) ஆகியன. இவர்கள் கொண்டுள்ள இசைக் கருவிகளுள் 'கொப்', 'கொலு' முதலானவை குழலிசைக் கருவிகளாகும். பர், 'தபட்க்கு', பிறை முதலானவை தோலிசைக் கருவிகள். கோத்தர்களி டையே மிகுதியான வாய்வழிப் பாடல்கள் உள்ளன வென எமனோ (M.B. Emeneau) கூறுவார்.

கோத்தர்கள் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் மரபுடையவர்கள். இறப்பினால் உண்டான தீட்டு 3 நாட்களுக்குக் கடைப்பிடிக்கப்படும். 3-ஆம் நாளன்று முதல் சடங்கையும் அந்த ஆண்டின் கடைசியில் 2-ஆம் சடஙகையும் நடத்துவர். டி.வி.இரா.

கோத்தா திராவிட மொழிகளில் ஒன்று. இது தென் திராவிட மொழிப் பிரிவைச் சேர்ந்த மொழி. இது தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி மலைப்பகுதியில் வாழும் கோத்தர்கள் என்னும் தமிழகப் பழங்குடி மக்களால பேசப்படுகிறது. இவர்கள் நீலகிரிப் பீட பூமியின் மிகப் பழைமையான குடிமக்களுள் ஒரு பிரிவினர். நீலகிரி மலைகளின் வரலாறு கி.பி. 12 -ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே தெளி வாகத் தெரிகிறது எனவே, கோத்தமொழி பேசும் மக்களைப் பறறிய பழைய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் எதுவும் கிடைக்காத நிலையில் இவாகளின் தோற்றம் பறறித் திட்டமாக எதுவும் கூறமுடியவில்லை. மிக நீண்ட காலமாக இம்மொழி அறியப்படாத நிலை யிலேயே இருந்தது. திராவிட மொழிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த கால்டுவெல் கோத்தர்கள் மிகுந்த இழி குலத்தோராகக் கருதப்பட்டமையால் ஆங்கிலேயர் கூட இவர்களை ஒதுக்கிவைத்தனர் என்று கூறு கிறார். இம்மொழி சில பணபுகளில் தமிழ், தொத மொழிகளுடன் ஒத்திருந்தாலும் கால்டுவெல் இதனைக் கனனட மொழியின் ஒரு கிளைமொழி என்றே கருதி னார். திராவிட மொழிகளைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த எமனோ என்ற அமெரிக்க அறிஞரே இம் மொழியைத் தனியொரு மொழியாகப் பிரிதது்க் கூறி இதுவும் தொத மொழியும் ஏறக்குறைய ஒரே காலத்திலேயே தொல் தமிழிலிருந்து பிரிந்திருக்க வேணடும் என்று சான்றுகளுடன் விளககினார். மேலும், இவர் கன்னட மொழியின் கிளைமொழி யான படுகு மொழி மூன்று நூற்றாணடுகளாக நீலகிரியில பேசப்படுவதால்தான் கன்னடமொழிச் சொற்கள் கோத்த மொழியில் காணப்படுகின்றன என்றும், இதனைக் கன்னட மொழியோடு தொடர்பு படுத்த முடியாது என்றும் விளக்கினார்.

இன்று கோத்த மொழி சுமார் 900 மக்களால் பேசப்படுகிறது. நீலகிரிப் பீடபூமியில் ஏழு இடங் களில் இச்சிறுபான்மையரான மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வாழுமிடம் கோகால் அல்லது கோத்தகிரி என்று வழங்கப்படுகிறது. கோத்தர்கள் கோதவர் என்றும் சொல்லப்படுவர். எனவே, இம்மொழி கோதவ மொழி என்றும் குறிக்கப்படுகிறது.

கோத்த மொழியில் 10 உயிரொலிகளும், 23 மெய்யொலிகளும் உள்ளன. உயர்திணை, அஃறிணை, என்ற திணைப்பாகுபாடும் உயர்திணையில் ஆண்பால் பெண்பால் என்ற பால் பகுப்பும் உள்ளன. எண்ணில் ஒருமை, இருமை என்ற பகுப்பு உள்ளது.ஒன்றிலிருந்து பத்து வரையும், பின்னர் நூறு, ஆயிரம் ஆகியவற்றை யும் குறிக்க இம்மொழியில சொற்கள உள்ளன. இலட்சம்,கோடிஆகியவற்றைக் குறிக்கச் சொற்கள் எது வும் இல்லை. நூற்றையும், ஆயிரத்தையும் இணைத்து இலட்சம், கோடி ஆகியவை கூறப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, நூறாயிரம் என்பது இலட்சத்தைக் குறிக் கும். தமிழ்மொழியைப் போலன்றி இம்மொழியில் எதிர்மறை இடைநிலையை அடுத்துத் தனமை, முன்னிலை, படர்க்கை விகுதிகள் வருகின்றன. இது பழந்தமிழில காணப்படும் வந்திலன், வந்திலர் போன்ற எதிர்மறைச் சொற்களை ஒத்துள்ளது. இம் மொழியின் மற்றொரு சிறப்பான பணபு இதன்கண் எதிரொலிச் சொற்களை (Echo Words) அதிகமாகப். பயன்படுத்துவதாகும். எழுத்து வழக்கற்ற இம்மொழி யில் இலக்கியம் எதுவும் இல்லை. எம்.சு.

துணை நூல்:

Subbaiah, G., A Descriptive Grammer of Kota, Annamalai University, Annamalai Nagar, 1985.

கோத்தாரி கல்விக்குழு: இந்திய அரசு 1964-இல் இந்தியக் கல்வியின் அனைத்துப் பிரிவுகளையும் நிலைகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றை முன்னேற்ற மடையச் செய்வதற்கான பரிந்துரைகளைக் கொடுப்ப தற்காகப் பேராசிரியர் டி.எசு. கோத்தாரி தலைமை யில் 16 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கல்விக்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. இக்கல்விக் குழுவின் உறுப்பி னர்-செயலராகத் திரு. சே. பி. நாயக்கு செயலாற்றி னார். இக் கல்விககுழு பள்ளிக் கல்வி, உயர்கல்வி, தொழில்நுட்பக கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, வயது வந்தோர் கல்வி, அறிவியல் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகளில் ஆழ்ந்த ஆய்வு செய்வதற்காக

12 செயற் குழுக்களை ஏற்படுத்தியது. மேலும், இக் குழு 100 நாட்களுக்கு மேல் சுற்றுப்பயணம் மேற கொண்டு பல்வேறு மாநிலங்களின் கல்லூரிகள, பல் கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்வையிட்ட தோடு ஆசிரியர்கள, கல்வியாளர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோருடன கருத்துப் பரிமாற்றமும் நடத்தியது. அறிவியலறிஞர்கள், பொதுவாழ்வில் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்கள், அறிஞர்கள், தொழிலதிபர்கள் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்தது. பொதுமக்களிட மிருந்து 2400க்கும் அதிகமான ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கருத்துரைகள், மாநாடுகள், சிறப்பு ஆய்வு கள ஆகியவற்றையும் நடத்தியது. இநதியாவில் மட்டு மன்றி அனைத்துலகச் சிறப்பு வாய்ந்த கலவிச் சிநத னையாளர்கள் மற்றும் அறிவியலறிஞர்கள் ஆகியோ ரைக் கலந்தாலோசனை செய்யும் வாய்ப்பையும் இக் குழு தம் பரிநதுரையை அரசுக்கு அளித்தது. அப் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில அரசு தன கல்விக் கொள்கையை 1968-ஆம் ஆணடு அறிவித்தது.

கோத்தாரி கல்விக்குழுவின் அறிக்கை மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. முதற்பகுதியில ஒன்று முதல ஆறு அத்தியாயங்கள அடங்கும் தேசிய நோக்கங்கள், கல்வி அமைப்பினை மாற்றியமைததல், ஆசிரியர் முனனேற்றம், மாணவா சேர்க்கை, கொள் கைகள், கல்வி வாய்ப்பினைச் சமப்படுத்துதல முத லிய பொதுக் கலவியின் சிக்கல்கள் ஆகியவை முதற் பகுதியில் விவரிக்கப்படுகினறன. இரணடாம் பகுதி 7 முதல் 17 அத்தியாயங்களை உள்ளடக்கியது. இப் பகுதி கல்வியின் பல்வேறு நிலைகள் மற்றும பிரிவுக ளைக் கருத்தில் சொணடுள்ளது. பளளிக் கல்வியினை விரிவுபடுத்துதலின் விளைவுகள, பாடத்திட்டம், கற் பித்தல் முறைகள, பாடப்புத்தகம் வழிப்படுத்துதல், மதிப்பீடு செய்தல், நிருவாகம், மேற்பாாவையிடல் போன்றவை அடங்குகினறன. உயர்கல்வியின் சிககல் கள், பெரிய பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்துதல, உயர் கல்விததரத்தின் முன்னேற்றம, மாணவர் சேர்க்கை, பலகலைக் கழக நிருவாகம், பலகலைக் கழகங்களோடு இணைந்த கலலூரிகளின வளர்சசி, கற்பித்தல் மற்றும் மதிப்பீடு செய்தலில் முன்னேற் றம், கற்பித்தல் மொழி, மாணவர் சேவைக் கழகங் கள் முதலியன விவாதிக்கப்படுகினறன. கோத்தாரி கலவிக் குழுவின் மூன்றாம் பகுதி, பரிநதுரைகளைச் செயற்படுத்தும்போது எழும் சிக்கலகள குறித்து விவரிக்கிறது; கலவித திட்டமிடல, நிருவாகம், கலவி நிதி ஆகியவை பற்றிக் கூறுகிறது.

கோத்தாரி கல்விக் குழு அறிக்கையில் பரிந்துரைக் கப்பட்டுள்ள கல்விப் புனரமைப்பிற்கான திட்டங்கள் மூனறு பெரிய பகுதிகளில் அடங்கும். அவை, 1. கல்வி அமைப்புத் தேசிய வாழ்வு, தேவைகள, விருப்பங்கள் ஆகியவற்றிறகேற்ப மாற்றியமைககப்பட வேணடும்; 2. கல்வியின் தர முன்னேறறம் ஒருசில துறைகளிலா வது அனைத்துலகத தரத்தோடு ஒப்பிடுமளவிறகுத் தொடர்நது உயரவேணடும; 3. மனித சகதிததேவை களுககேற்பக் கல்வி வசதிகளை அதிகரித்தலும், கல்வி களைச் சமப்படுத்தலும் செய்யவேண்டும்.

தேசிய முன்னேற்றத்தின சில தேசிய சிக்கல்களாகப் பினவருவனவற்றைக் கோத்தாரி கல்வியறிககை விவா திக்கிறது. 1. உணவில தன்னிறைவு பெறுதல், 2. பொருளாதார வளர்ச்சியும் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளித்தலும்,3. சமூக மறறும தேசிய ஒருமைப்பாடு,4. அரசியல் வளாசசி ஆகியன.

கல்வி உற்பத்தியுடன இணைக்கப்பட வேணடும, கல்வி முறை அதிக அளவில் புத்தக அடிப்படையி லேயே இருப்பதால நாட்டின வளததை அதிகரிப்ப தில் திட்டமாக எதுவும் செய்ய முடிவதில்லை; பளளி களும் கல்லூரிகளும் நாட்டின் வளர்சசியிலும் தேசிய முயற்சிகளிலும் எவவித பஙகும ஏற்பதிலலை; மேலும், சமூகததிறகும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் உதவி செய்யாமல குறுகிய சாதி, இனப்பாகுபாடு களை வளர்க்கினறன என இவவறிககை கூறியது. கல்வி முறை வேளாணமையின முக்கியததுவத்தை உணரவிலலை. கலவியின் எல்லா நிலைகளிலும வேளாணமை அதிக கவனம் பெறவிலலை. நாட்டில உயர்ந்த திறன படைத்தவாகளை வேளாணமைக் கல்வி ஈர்க்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகஙகள, வேளாணமைக் கல்லூரிகள, வேளாணமைத தொழிற்பளளிகள ஆகிய வற்றைத் தொடஙகுதல், பள்ளிகளில் வேளாண மையை ஒரு பாடமாக்குதல் ஆகியன பரிநதுரைககப் பட்டன.

தேசிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றக் கலவி ஒரு கருவியாக அமைய வேணடும். உறபத்தியுடன தொடாபுடையதாக்குதல், மககளாட்சியை உறுதிப் படுத்தி அதை வாழவோடு ஒனறியதாக்குதல். நவீனப் படுத்துதலைத துரிதப்படுத்துதல், சமூக அறநெறியை யும் ஆனமிகப் பண்புகளையும் உருவாக்கி நனனடத் தையை வளாததல் ஆகியன கல்வியில வலியுறுத்தப் படுகினறன.

கல்வி, உற்பத்தி ஆகியவற்றின இணைப்பு பின வரும் செயல் திட்டங்களின் மூலம் ஏற்படலாம் என இக்குழு கருதியது. அறிவியலைக் கல்வி, பணபாடு ஆகியவறறின அடிப்படைப் பகுதியாகக வேண்டும்.

வேலையனுபவத்தைப் பொதுக் கல்வியின் ஒருங் கிணைந்த பகுதியாக்கவேண்டும். வேலையனுபவம் என்பது பள்ளியிலோ வீட்டிலோ தொழிற்சாலை யிலோ பட்டறையிலோ வயலிலோ ஏதாவது ஓர் உற்பத்தி நிலையில் பங்கு பெறுவதாகும். தொழில், வேளாண்மை, வாணிகம் ஆகியவற்றின் தேவையை ஏற்கும் விதத்தில் கல்வியின் தொழில மயமா தல் கவனம் பெறவேண்டும். பல்கலைக்கழகக் கல் வியில் அறிவியல், தொழில்நுட்பக் சல்வி, ஆராய்ச்சி யின் வளர்ச்சி, சிறப்பாக வேளாணமை, அதனோடு தொடர்புடைய அறிவியல் ஆகியவற்றில முன் னேற்றம் வேண்டும்.

சமூக மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற் படுத்துவதற்குப் பின்வருவன அவசியமென இக்குழு கருதியது. நாட்டின் வருங்காலத்தின் மேல் நம்பிக்கை பொது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் தொடர்ந்து முன் னேறுதல், வேலையின்மையைக் குறைத்தல், நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளிடையே முன்னேற்றத்தில் நிலவும் வேறுபாடுகளைக் குறைத்தல், அனைத்துக் குடிமக களுக்கும் பாகுபாடில்லாத சமமான கவனிப்பு, பண பாடு, மரபு, நாட்டின் பல்வேறு மக்களின் பல்வேறு விதமான வாழ்க்கை ஆகியவை பற்றிய நலல அறிவும் மரியாதையும் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கையும் ஏற் படுத்தப்பட வேணடும். இவையனைத்தும ஏறபடு வதற்குப் பொதுப் பள்ளி முறையைப் புகுத்துதல் சமூகம் மற்றும் தேசிய சேவையைக் கல்வியின் எலலா நிலைகளிலும ஒருங்கிணைநத பகுதியாக்குதல், அனைத்து இந்திய மொழிகளையும் முன்னேற்ற மடையச செய்தல், அரசின் அலுவலக மொழியாகச் செயறபடுவதற்காக இந்தி மொழியை விரைவாக வளர்த்தல் ஆகியன செய்யப்பட வேண்டும்.

சமூக, அறநெறி மற்றும் ஆன்மிகப் பண்புகளை மைய மற்றும் மாநில அரசுகள், 1949 பல்கலைக் கழகக் கலவிக் குழுவின பரிந்துரைகளின் அடிப்படை யில் செயலாக்க முன்வர வேணடும்.

மேலும் கோத்தாரி கல்விக் குழு, கல்வியில் சேதாரம், மத்தியில தேசிய பளளிக் கழகம், கல்லூரி களுக்குத் தனியாட்சி, எழுத்தறிவு இயக்கம், மாண வர்களுக்கு உதவித்தொகை, கலவியில் தனியாரின பஙகு, கலவி நிதிகள, நுழைவு விதிகள், புதுத் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகள், வெளித் தேர்வுகள், கற்பிக்கும் நாட்கள் ஆகியன பற்றியும், ஆசிரியர் களின் தொழிற்கல்வியை அபிவிருத்தி செய்தல், பள்ளி இணையம் ஆகியன பற்றியும் பரிந்துரை களைக் கொடுத்தது. சுருங்கச் சொல்லின கல்வியின எல்லா நிலைகளையும் பிரிவுகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து தேவையான பரிந்துரைகளை வழங்கி யது இக்கல்விக்குழு. கோ.கூ

கோதமனார் கோதமனார் சங்கப் புலவர் களுள் ஒருவராவார். இவர் அந்தணர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். 'விழுக்கடிப் பறைந்த' எனத்தொடங்கும் பெருங்காஞ்சித் துறையின்பாற்பட்ட பாடல, இப்புல வர் தருமபுத்திரன் என்னும் அரசனைப் பாடியதாகப் புறநானூற்றில் (366) இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பாடல் சிதைந்து காணப்படுகின்றது. பாடலுள இடம்பெறும் 'அறவோன் மகனே' என்னும் தொடர் 'தருமபுத் திரன்' என்னுஞ் சொல்லின் தமிழாக்கமாகக் கருதப் படுகின்றது. புலவர் அரசனை 'அறவோன் மகனே! மறவோர செம்மால்!' என விளித்து வாழ்வின் நிலை யாமையை அவனுக்கு நினைவுபடுத்தி, மன்னுயிர்க்கு அறஞ்செய்யுமாறு அறிவுரை கூறுகின்றார்.

'ஒருமொழி வைத்து உலகாண்ட மன்னர் பலரும்' தம் புகழை இவவுலகத்து நிறுத்திவிட்டுத் தாம் மாய்ந்து போயினர். இவ்வுலகத்து நிலைத்து நிற்பது புகழ் ஒன்றேயாதலின அறவோன மகனே! நீ இல் லற வாழ்வில் இனிதிருந்து, நின் வலிமையைப் பிறர் அறியாது, அடக்கமுடன் பிறர் கூறுவனவற்றை நன்கு தெளிநது வாழவாயாக! ஊன் வேண்டுவாாக்கு ஊன் அளித்தும், உணவு வேண்டுவார்க்கு உணவு கொடுத்தும் புகழ்பெற்றுச் சிறப்புறுக! என்றாவது ஒருநாள் நாமும் இறந்துபடுவது உறுதி' என்னும் கருத்துகளைக கொணடு அப்பாடல் விளங்குகிறது. 'உழவொழி பெருமபகடு அழிதின்றாங்கு' என்னும் உவமை வயிலாகப் புலவர் மன்னர்க்குக் கூறும் அறம் சிறப்புடையது.

இப்புலவர் கவுதமனார் எனவும் பாலைக் கௌத மனார் எனவும் அழைக்கப்படுவார் என்றும், இப் புலவரே பதிற்றுப்பத்து மூன்றாம் பத்தின தலைவ னாகிய பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாடித் துறக்கம் பெற்றார் என்றும் கூறுவாருமுளர்.

'ஓதப்படுதலின் வேதத்தினும் திருக்குறள் சிறப் புடைத்து' என்னும் கருத்துகொண்ட 'ஆற்றல் அழியும்' எனத் தொடங்கும் வெண்பா திருவள்ளுவ மாலையில் (15) கோதமனார் என்னும் புலவர் பாடி யதாகக் காணப்படுகிறது. இரா.செ.

கோதாசுத்துதி: ஆழ்வாாகளுள் 9-ஆமவரும் பெரியாழ்வார் திருமகளும் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்ற இரு பிரபந்தங்களை அருளியவரு மான ஆணடாளின் இயற் பெயரே கோதா என்ப

தாகும். வேதத்தில் 'கோதா' என்று வரும் ஆண்பால் சொல்லே, இங்குப் பெண்பாலில் கோதா என ஆயிற்று. இன்பமெல்லாம் தருபவள், வாக்கைத் தருபவள், மண்மகளின் அவதாரம், மண்மணக்கத் தோன்றியவள் எனபதெல்லாம் இப்புனிதப் பெயரின் பொருளாகும். இவள் அருளிய திருப்பாவை-திவ்வியப் பிரபந்த உபநிடதம், பாகவதத் திருப்பள்ளி எழுசசி, கோதையின் கீதை எனப் புகழப்படும. கோதை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு, கோதை, தொங்கல, கொணடை மாலை என்ற அகராதிப்படிக்குக் கூந்தலழகி என்பது பொருள். கோதாசுததுதியின நூலாசிரியர் சிரீவேதாந்த தேசிகராவார். இது வேதத்தில வரும் நீளாசுத்துதிககு ஒப்பானது; 29 செய்யுளகள் கொண்டது. இந்நூலில் கோதையின் திருக்குணம், அவளை வழிபட்டவாகளுக்கு ஏற்படும் வாக்கு வன்மை, அவள வால்மீகியின தாய் போனறவள் என பது போனற செயதிகள இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றைய ஆழ்வார்கள கணணனைக் காதலிப்பது மேட்டு மடை, இவள காதலிப்பது பள்ளமடை எனவும், இவள் அருளால் அரங்கன் எக்குற்றத்தையும் காணாக கண்ணிட்டிருப்பர் எனறும் இந்நூல் கூறுகிறது. கோதாவரி எனற நதிக்கு இவள பெயா ஏற்பட்டது அந்நதியின் சிறபபிற்குக் காரணம் எனவும், இவா தநதை இவளால் பெரியாழவார் எனப்பட்டார் எனவும், அரங்கனுக்குப் பெரிய பெருமாள் என்னும் சிறப்புப் பெயர் இவள தொடர்பால் ஏற்பட்டது என வும், இவள பிறநதபின் தென் தமிழ்நாடு, உலோ கோத்தரம் (உலகிலேயே சிறந்தது) என்ற வடதிசை ஆயிற்று எனவும் கூறபபெறறுள்ளன. அன்றியும் இந்நூலில் அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்ட அரங்கன் இவள அவதரித்த தமிழ் நாட்டில காதலும் மையலும் கொணடு எழுந்தருளினார் எனவும், எழுநதருளித் திருப்பாவையின இன்பச் சுவையைப் பளளி கொண்டு அனுபவிக்கிறார் எனவும், இவள குடிக்கொடுத்த மாலையை, அரங்கமனனார் உச்சந் தலையில இட்டுத் தமது வேதம் கூறிய வைசயநதி மாலையைக் கீழே கழுத்திலே இட்டார் எனவும கூறப் பட்டன. மேலும் இதில், இவளது திருமணத்தில்'நம்பியைக் காண நங்கைக்கு' எனக கம்பன உரைதத கணக்கிலே மகான்கள் 'அரஙகன் ஆண்டாள இவர்களில யார் சிறந்தவர்' என அறிய இயலாது வாது செய்தார்கள் எனவும, இவள் அருள நோககிலேதான் அரங்கனுக்கு நோக்கு எனவும், இத்துதியை நித்தமும் படிப்பவருககு அரங்கன கருணை மங்காது பொஙகும் எனவும் பொருள அமைநதிருககும் பாடல் உள ளது. சிரீதேசிகன் ஒருகால் ஆண்டாளைத் தரிசிககத் திருவில்லிபுத்தூர் எழுந்தருளியபொழுது அனறு பிர தோடமானதால் பேசாநோனபு பூணடிருகக, அன்று நடந்த ஒரு சிறப்புத் திருவிழாவில் பழக்கம் ஒழித்து சிரீதேசிகன் எழுந்தருளிய வாழைமரத்துத் தெருவில் ஆணடாள் எழுந்தருள, அன்னையின அருளை மெச்சித் தன்நோன்பை விடுத்து அருமையான இந்நூலை அங்கேயே, அப்பொழுதே அருளினாா என்பது ஐதீகம். இவளது பெருமையையும் இவளது நூலிரண்டின் பெருமையையும எழுத அது ஒரு பெரும் மாபாரதமாகும என்பர். என.எஸ.தா.

கோதா திட்டத்தின் மதிப்பீடு: செருமனி நாட்டில கி பி 1875-இல கூடிய கோதா மாநாட்டில் (Gotha Congress), தீவிரப் போக்குடைய சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர் வகுத்த திட்டதைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்து காரல் மார்க்சு (Karl Marx) ஒரு குறிப்பு எழுதி, அதில் உணமையான பொதுவுடைமைச் சமூகம் தோனறக் கூடிய சூழநிலைகளைக் குறிப்பிட்டார். மாாக்சு எழுதிய குறிப்புக்குக் கோதா திட்டத்தின் மதிப்பீடு (Critique of the Gotha Programme of Marx) என்று பெயர். கோதா மாநாட்டில் கூடிய தீவிர நிறுவனங்கள் (Radical Organizations) இணைந்து, ஓர் ஆற்றலமிக்க சமநிலைக் கட்சியைச் (Socialist Party) செருமனி நாட்டில் உருவாககின.

மார்க்சின் மதிப்பீடு: சிறுபான்மையராக இருக்கும் சமநிலைக் கட்சியாளர் புரட்சியின்போது கையாள வேணடிய செயல்திறம் என்னவெனறால், புரட்சி வெற்றியடையும் வரை நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த புரட்சியாளர்களோடு ஒத்துழைத்தல வேண்டும் பின்னர்ச சமநிலைக் கட்சி தனக்கு உதவி செய்த நண்பர்களுக்கு எதிராக இயங்கித் தனது சொந்த அதிகார ஆதாரத்தை உறுதியாக வைத்துக் கொண்டு, தன்னால் ஒரு வெறறியான சமநிலைப்புரட்சியை நடத்த இயலாவிட்டாலும், அரசாங்கமோ வணிக நிறுவனங்களோ நிலைத்து விடாதபடி அவற்றைக கவிழப்பதற்காகவும தடுப்பதற்காகவும எல்லா வழிகளையும் கையாளுதல வேணடும். செல்வநிலையிலுள்ள குடியானவருககு எதிராக ஏழைககுடியானவர்களைத் தூண்டிவிடுதல் வேண்டும்; புரட்சி அரசாங்கததைத் தனியார் உடைமையை ஒழிக்குமாறும், நிலத்தை நாட்டுடைமை ஆக்குமாறும் தூணட வேண்டும். இதுவே மார்க்சு சமநிலையாளருககு வகுத்த 'நிலையான புரட்சிக் கோட்பாடு' (Theory of Permanent Revolution) ஆகும். மார்க்சு கி.பி. 1850-இல் வகுத்த இக்கோட்பாட்டையே, 1906-இல் திராட்சுகி (Trotsky) ஏற்று விளககினார்.

'நிலையான புரட்சிக் கோட்பாடு' எனனும் கருத்தைத் தொடர்ந்து, மார்க்சு கி.பி. 1875-இல் கோதா

திட்டத்துக்கு மதிப்பீடு கூறும்போது, மேலும் சில பொதுவுடைலமைக் கருத்துகளைக் குறிப்பிட்டார்.

செருமனியிலுள்ள உழைப்பாளிகளெல்லாரும் நிலத்தில் பணி செய்யும் உழைப்பாளர்களே (Peasants) தவிர, அவர்கள் ஆலைத் தொழிலாளர்கள அல்லர். மிகுதியும் தொழில்மயமாகிவருகின்ற சமூகத்திலே, நில உழைப்பாளராகிய குடியானவருக்கு அரசியல் துறையில் ஆற்றலோ செல்வாக்கோ இல்லை. ஆயினும், அவர்கள் எண்ணிக்கையில் கூடுதலாக இருப்பதால், சமூகநிலையில் அவர்களே எதனையும் தீர்மானிக்கும் காரணியாக இருக்கின்றனர்; ஆயினும், அவர்களால் மற்றவர்களை நடந்த இயலாது. ஆனால், அவர்களைப் பிறர் வழிநடத்துதல் இயலும். ஆகையால் ஓர் உணமையான சமநிலைப் புரட்சியை (Socialist Revolution) வெற்றியாக நடத்துதற்குத் தகுதிபெற்ற ஒரே கட்சி ஆலைத்தொழிலாளராகிய சிறுபான்மையாளரே. இவர்களுக்கு உதவியாக நிலத் தொழிலாளர் இருக்குமாறு அவர்களை நடத்துதல் வேண்டும்

செருமானியக் கோதா திட்டத்தின் நோக்கங்கள் சமநிலைக் கோட்பாடுகளே அல்ல என்று மார்க்சு கூறி, அவையெல்லாம் வாக்குரிமை முதலிய அரசியலுரிமைகளை வேண்டி நிற்கும் நடுத்தரவகுப்பாரின் புரட்சித் திட்டங்களே என்று குறிப்பிட்டார். குடியானவர் சமூகத்தை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பின்னணியாக இருக்குமாறு ('Vanguard') கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டுமென்று மார்க்சு கூறிய திட்டத்தையே இலெனின் ஏற்று, 1905-இல் 'தொழிலாளர்-குடியானவர் ஆகியோரின் குடியாட்சி-புரட்சி இயல்புடைய சருவாதிகாரம்' ('Democratic-revolutionary Dictatorship of the Proletariat and the Peasantry') என்ற திட்டததை உருவாக்கினார்.

ஒரு மூதலாளித்துவ சமூகம் ஒரு சமநிலைச் சமூகமாக மாற்றம் பெறுவது இரண்டு நிலைகளில் நடைபெறுகிறது. முதல் நிலையில் உற்பத்திக் காரணிகளெல்லாம் அரசாங்க உடைமை ஆக்கப்பட்டதும், தொழிலாளருடைய உழைப்பினால் உண்டாக்கப்பட்ட மிகை மதிப்புப் (Surplus Value) பொருளை முதலாளிகள் எடுத்துக் கொள்ளுவது நிறுத்தப்பட்டு, நடுத்தர வகுப்பார் விரும்புகிறபடி, தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யும் பொருளுக்கு ஒத்த மதிப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும். ஆயினும், இந்த நிலையும் உணமையான பொதுவுடைமை ஆகாது. உணமையான பொதுவுடைமை நிலையிலே, தொழிற பாகுபாடு (Division of Labour) நீக்கப்பட்டு, 'ஒவ்வொருவருடைய திறமைக்கு ஏற்றவாறு பொருள் உறபத்தி செய்யப்பட்டு, ஒவவொருவருடைய தேவைக்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்டபொருள் பிரித்து வழங்கப்படும்' ('From each according to his ability, to each according to his needs') என்ற பொதுவுடைமைக் குறிக்கோளுக்கு இணங்கச் சமூக உற்பத்தியும் பெருகுவதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். மார்க்சு கூறிய இந்தக் கோதா திட்ட மதிப்பீட்டுக் கருத்துகளையே இலெனின ஆதாரமாக வைத்து, 1917-இல் 'அரசும் புரட்சியும்' என்ற வெளியீட்டை எழுதினார். மார்க்சு கூறிய இரண்டாம் நிலையில், உண்மையான பொதுவுடைமை தோன்றும் நிலையில், சமூக வருக்கங்களும் (Social Classes), அரசும் மறையும். அப்போது உற்பத்தியே விரிவடைவதனால், மனித இயல்பே மாறி, வகுப்பு வேறுபாடில்லாத சமூகம் தோன்றி, அடக்கு முறைக்குத் தேவை இல்லாமல் மறைந்து, முழு நீதியும் சமத்துவமுமுடைய சமூகம் தோன்றும். பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Cole, G.D H., The Meaning of Marxism, London, 1948,

Sidney Hook, From Hegel to Marx: Studies in the Intellectual Development of Karl Marx, New York, 1936.

கோதாவரி ஆறு:இந்தியாவில் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் இவ்வாற்றின் நீளம் 1450 கி. மீ. தக்கணத்தின் வழியாக ஓடி இது வங்காளக் குடாக் கடலில் கலக்கிறது. இராசமகேந்திரபுரத்திற்குத் தெற்கில் இவ்வாறு இரண்டாகப் பிரிந்து ஒரு பெரிய கழிமுக நடுவரங்கத்தை உண்டாக்கியுள்ளது. இந்நீர்ப் பிரிவில் பழைய ஐரோப்பியக் குடியேற்றங்கள் சில இருந்தன. இதன் நீர்ப்பாசன, கால்வாய்த்திட்டங்கள் சிறப்பானவை. இந்துக்களுக்கு இந்த ஆறு புனிதம் வாய்ந்த ஒன்று. இவ்வாற்றுப் பள்ளத்தாக்கு இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பள்ளத்தாக்குகள் வரிசையில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெறுகிறது. பாரதத்தின் பரப்பளவில் பத்தில் ஒரு பங்குக்கு இப்பள்ளத்தாக்கு சமமாகும். இதன் கால்வாய்களும் இவவாறும் போக்குவரத்துக்கு மிகவும் பயன்படுகின்றன. கோதாவரி மாவட்டத்தின் செழிப்புக்கு இநத ஆறு முக்கிய காரணமாகும். இந்த ஆற்றின துணை ஆறுகளுள் முக்கியமாக, சபரி, இநதிராவதி, பிராணகிதா, மஞ்சிரா குறிப்பிடத்தக்கன. சபரி, கிழக்குக் கோதாவரி மாவட்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் கோதாவரி ஆற்றுடன் கலக்கிறது. இந்திராவதி மத்தியபிர

தேசத்தில் தோன்றி, பிறகு கோதாவரியில் கலக்கிறது. பிராணகிதா, மகாராட்டிரத்தில் தோன்றி ஓரங்கல்லின வடககில் இவ்வாற்றுடன் கலக்கிறது. மஞ்சிரா மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் தோன்றி நைசாம்பாத்து மாவட்டத்தின வடககில் இதனுடன கலக்கிறது.

வால்மீகி இராமாயண காலத்திலேயே இந்த ஆறு சிறப்பு வாயந்திருந்தது. அதற்கு அப்போதைய பெயர் 'கோதாவண்டு' என்பதாகும். இதன் தண.ணீர் கி. பி. 1840–ஆம் ஆண்டுக்குப் பினனரே உள் நாட்டு நீர்ப்பாசனத்துககுப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆஙகிலேய அறிஞர் ஆர்தர்காட்டன் அறிவுரைப்படி தவளேசுவரம் என்னுமிடத்தில் கோதாவரியின் குறுக்கே அணைகடடப்பட்டபின் இந்த ஆறு மிக மிகப் பயனுள்ளதாக அமைநதுள்ளது. புனிதமான இவ்வாறு தோன்றுமிடத்துககு திரயம்பகம் என்பது பெயர். தெ.பா.

கோதை[1]: சங்க காலச சேரமனனர்களுள ஒருவன. கணக்காயர் மகனார் நககீரனாா தம் அக நானூற்றுப் பாடலுள (அகம். 93) கோதை என்பவன் யானைகளையும் தேர்களையும் உடையவன் என்றும், ஆன்பொருநை ஆற்றின் கரையிலுள்ள கருவூர் அவ னது தலைநகராகுமெனறும் குறிப்பிட்டுள்ளார். கருவூாக் கண்ணமபாளனார், கோதை ஒளி மிகும் வேலேநதிய வீரன் ஆவான எனறும, அவன சேரா நகராகிய வஞ்சியினை ஓமபிக் காத்தான என்றும தம் அகநானூறறுப் பாடலில் (அகம. 263) குறிபபிட்டுப் பாராட்டியுளளார்.

கோதை[2]: பிட்டன எனனும் வீரனுக்குத் தலைவனாக விளங்கியவன சிறந்த கொடையாளியாகிய இவனை, வடமவணணககன தாமோதரனார், புறநானூறறுப் பாடலில் (புறம். 172) 'மாவண் ஈகைக் கோதை' எனறு சிறப்பிததுளளாா.

கோதை[3]. இவன் சேரமான கோககோதை மார்பன எனப்படும சேரமனனனாவான். இவனைப் பொய்கையாா என்னும் புலவர் தம் புறநானூற்றுப் பாடல் களில (புறம். 48, 49) பாடாணடிணை, புலவராறறுப படைத்துறையில சிறப்பித்துளளார். இவன தொண டிக்கு உரியவன் எனபதனை, 'கோதை மார்பில் கோதையானும் கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்' நெய்தல் மலராலும் தொண்டி நகரம் தேன மணம வீசும் என்பதனால் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் அவா 'ஓங்கு வாட் கோதை' என்று குறிப் பிட்டு இவன் வீரத்தினைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

கிள்ளி வளவன் என்னும் சோழ மன்னன படை யொடு சென்று பழையன் மாறன் என்னும் பாண்டிய மனனனின மதுரையைப் போரில் வென்று, களிறு முதலியவற்றைக் கவர்ந்தும, ஏனைய பகைவர்தம் ஊர்களைக கைக்கொணடும் நின்றமை கண்டு கோதை மார்பன் என்னும் சேரமன்னன் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தான் என்னும் செய்தியினை நககீரர் அகநானூற்றுப் பாடலில (அகம். 346) குறிப்பிட்டுள ளார்.

கோதை[4]: இப்பெண வைணவ ஆழ்வார்களுள ஒருவராகிய ஆணடாள. காணக. ஆணடாள. அ மா.ப

கோதைநாயகி அம்மாள், வை.மு., 20–ஆம் நூற்றாண்டின் இடைககாலத்தில பெரிதும் புகழ் பெற்றிருநத புதின ஆசிரியர். நாடகம், சிறு கதை, கடடுரை முதலிய பலவேறு இலககிய வகை களை இவர் எழுதினாரெனினும, இவரது புதினங் களே இவருக்குப் புகழ் தேடித் தநதன

இவர் திருவல்லிக்கேணியில வாழநத தமிழிலக கிய உரையாசிரியராகிய வை.மு. கோபால கிருட் டிணமாச்சாரியாரின குடுமபத்தைச் சோநத வை.மு பார்த்தசாரதியின் துணைவியாா ஆவார்.

இவர் 'இந்திர மோகனா' எனனும் நாடகத்து டன் தம் இலக்கியப் பணியைத் தொடங்கினார். இவரது முதல் புதினமான 'வைதேகி'யின முதல பாகம் 1925-இல் வெளிவந்தது. இவரது எழுத்துப் பணி 1960 வரை தொடர்நதது. நூற்றுக்கு மேற பட்ட புதினஙகளை இவர் எழுதியுளளார்.

இவருடைய தொடக்க காலப் புதினஙகள துப பறியும கதைகளாக அமைநதன. இவற்றுள 'இனசு பெக்டர் ஏகாம்பரம' புதினத்தில இராசாராம நாயுடு துப்பறிபவராக இடம் பெறுகினறார். இவருடைய பிற்காலப் புதினஙகள சமுதாய நோககுடையனவாக அமைந்தன.

இவர் தம் புதினஙகளை வெளியிடுவதற்கென்றே 'சகன் மோகினி' என்னும் மாத இதழை நடத்தி வந்தார். 'சகன் மோகினி' யின பல இதழ்களில இடம்பெற்ற புதினம், சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை முதலிய அனைத்துப் பகுதிகளும் இவர் ஒருவரா லேயே எழுதப்பட்டன. இப்புதினஙகள் பின்னர் த தனி நூல்களாகவும் வெளிவநதன.

பெண்களின முனனேற்றத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட கோதைநாயகி அம்மாள 'சகன் மோகினி நந்தவனப் பிரசுரம்' எனற நூல் வெளியீட்டு அமைப்பினைத்

தொடஙகி நூற்றைம்பது பெண எழுததாளர்களைத் தமிழுலகுக்கு அறிமுகப்படுததினார்.

இவர்தம் புதினங்களில் பல்வேறு சமூகச் சிநதனைகள இடம் பெறுகின்றன. காந்தியக் கொளகைகளும், சமய உணர்வும் இவற்றில் மேலோஙகி நிற்கின்றன.

இவரது 'புதுமைக் கோயிலில்' இடம்பெறும் அழகுசாமி, காந்தியக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப் பட்டுக் காநதிதாசன் எனப் பெயரை மாற்றிக் கொண்டு, மகாத்மா நகர் என்னும் ஊரில் காநதியப் பணிகள புரிவதாகக காட்டபபடுகிறார். மேலும், இப்புதினம் கடவுள மறுப்புககுக் கடுமையான எதிர்க் குரலாக அமைகிறது. இவருடைய 'மகிழ்சசி உதயம்' தீண்டாமை ஒழிப்பு, அரிசன முன்னேறறம், ஆலய நுழைவு ஆகிய கொள்கைகளை எடுத்துரைக்கிறது. இவரது 'வாழக்கையின் நாதம் அல்லது வானக்குயில்'ல் பிறநாட்டுப் பொருள்களைப் புறக்கணிககும் இயக்கம் இடம்பெறுகிறது. பொதுவாகவே, இவர்தம் புதினங்களில காந்தியடிகள் ஓர் அவதார புருடராகப் போற்றப்படுகிறார். நாட்டு விடுதலைக் கருததுகளும் அவற்றில இடம பெறுகின்றன.

இவரது 'கோபாலரத்னம்' வரதட்சிணைக் கொடுமையை உள்ளமுருக்கும் வகையில படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. இவர்தம் 'சாமளநாதன்', 'உணர்ச்சி வெள்ளம்' ஆகியன கைம்மைத் துயரை எடுத்துரைத்துக கன்னிமை கழியாத கைம்பெண்டிருக்கு மறு மணம் தேவையெனப் பேசுகின்றன. ஆயினும், குழந்தைகளை உடைய கைம்பெண மறுமணம் புரிவதை இவர் உடனபடவில்லையென்பதை இவரது 'அபராதி' யால் உணரலாம். இதில் இடம்பெறும் மஞ்சுளா என்னும் கைம்பெண மறுமணத்தால் பல துன்பங்களுக்கு உளளாகிறாள். பொருந்தா மணத்தின் தீஙகைச 'சாருலோசனா', 'வாழககையின் நாதம் அலலது வானக்குயில்', 'தயாநிதி' ஆகிய புதினங்கள எடுத்துரைககின்றன.

மிகையான பெணணுரிமை தீங்கு விளைப்பதென இவர் கருதினார். இவரது 'வீர வசநதா அலலது சுயேச்சையின் பரிபவ'ததில இடமபெறும் இரமாமணி, மிகை உரிமையால் திருமணத்துக்கு முன கற்பிழந்து, கருவுற்றுப பின் தற்கொலை செய்துகொள்கிறாள். இதே கதையில் இடம்பெறும் மனோகரி தன் கணவனைக் கைவிட்டு மற்றொருவனை மணநது, பின்னர் அவனால் கைவிடப்பட்டுப் பல துன்பஙகளுக்கு உள்ளாகித் தற்கொலை புரிந்து கொள்கிறாள.

இவருடைய 'கிருபா மந்தி'ரும், 'மகிழ்ச்சி உதய'மும் ஆதரவற்ற குழந்தைகளைப் பேணி வளர்த்தலைப் பேசுகின்றன இவரது 'இதய ஒலி'யும், 'ஆசைப் பிரவாக'மும் திரையுலகத்தின் குறைகளைக் காட்டுகின்றன. இவரது 'மனததாமரை' ஒரு மருத்துவ மனையில் இவர் கண்டவற்றைக கதையாகக் கூறும் பாஙகில் அமைந்தது.

இவரது 'அனாதைப்பெண்' திரைப்படமாக வெளிவநது புகழீட்டித் தநதது.

தொடககத்தில் இவருடைய புதினங்கள் பலரது எதிர்ப்புக்கு உளளாயின. சில புத்தகஙகள தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பொதுப் பளளிகளில் எல்லா மாணவிகளுக்கும் நாட்டியம் கறபிக்கப்படவேணடும் எனற இவரது கருத்து எதிாப்புககு உளளானபோது, எழுத்தாளர் 'கல்கி' இவரது கருத்தை ஆதரித்து எழுதினார்.

கோதை நாயகி அம்மாள் வாழந்த காலத்தில் நாட்டில பரவத் தொடஙகிய முற்போககான சிந்தனைகளும், பழைமையின உயாபண்புகளில் இவருககிருந்த ஈடுபாடும் இணைநது இவர்தம் புதினஙகளில் வெளிப்படுகினறன. இவாதம் படைப்புகள அனைத்திலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஆழ்ந்த சமய உணர்வே இவரது இலக்கியக் கொளகையாக விளஙகுகிறது.

இவரைக் கவியோகி சுததானந்த பாரதியார் 'புதின அரசி' எனப் பாராட்டியுளளார். ந.மெ.

கோப்பர்நிக்கசு, நிக்கலசு ஐரோப்பிய மறுமலர்சசிக்குக் காரணமானவர் வானவியலில் புதியது புனைநது புகழ்கொண்ட நிக்கலசு கோப்பர்நிக்கசு (Nicholaus Copernicus) போலநது நாட்டில் கி. பி. 1473-ஆம் ஆண்டில ஒரு வணிகர் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த ஊா தாருன (Torun). இவர் பலகலைக்கழகக் கல்வி பயிலும்போது, வானவியல, ஓவியம், கணிதம், இலத்தீன் முதலியவற்றை நன்கு கற்றார். இத்தாலியிலுளள பொலோனியா (Bolonia) பலகலைக் கழகத்திற்கு கி.பி. 1494-இல் சென்று கோப்பர்நிக்கசு மூன்று ஆண்டுகள கலவி பயினறார். கிறித்தவ சமயச் சட்டங்களைக் கற்றுவந்த இவருக்கு வானநூலில் மிகுந்த ஆாவம் இருந்ததால் அதையும் நன்கு கறறு வந்தார்; வானவியல ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டார். அது வரை பொதுவாக, ஞாயிறு, பூமியைச் சுற்றி வருவதாகவே நம்பப்பட்டது. தாலமி (Ptolemy) அதையே கூறியிருநதார். ஆனால, கோப்பர்நிககசு தம் ஆராய்ச்சிகளின

கோப்பர்நிக்கசு, நிக்கலசு

மூலம், பூமி, சூரியனைச் சுற்றுகிறதே தவிர, சூரியன் பூமியைச் சுற்றவிலலை எனபதை எடுத்துரைத்தார். ஆனால், இதை அக்கால மக்கள் நம்ப மறுத்தனர். அந்தக் கருத்து கிறித்தவ சமயத திருச்சபையின கோட்பாட்டிற்கும் பகையாக இருந்தது. கோப்பர் நிக்கசின் கல்வியும் ஆராய்சசியும் தொடர்ந்தன. அவ ருக்கு கி. பி. 1503-ஆம் ஆண்டில் 'முனைவர்' பட்டம் பெர்ராரா (Ferrara) பல்கலைக்கழகத்தில் கிடைத்தது.

உரோமாபுரியில இவர் கலவி கற்பித்துவிட்டுப் போலநதுக்குத திரும்பினாா. இவர்தம் இறுதி ஆண்டு களில கிறித்தவத் திருசசபை ஒன்றில் ஒரு குருவா கப் பணியாறறினார். இவர் பூமியைப் பறறிககூறி யுள்ள நூலுக்கு உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருசசபை தடை விதித்திருந்தது. ஆயினும், இவருடைய வான வியல் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடததிய நியூட் டன, கெபலா முதலியோர் கோப்பர்நிககசின் முடிவை உறுதிப்படுததினர். கலீலியோவின் ஆராய்ச்சி யும் இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்தியது. இன்று விஞ் ஞான உணமை என்று யாவராலும் அறியப்பட்ட கோப்பர்நிக்கசின் கண்டுபிடிப்பு அக்கால உலகுக்கு ஒரு புதிய புரட்சியாகவே இருநதது. இவர் கி.பி. 1543-இல காலமானார். தெ.பா.

கோப்பன் கேகன்: இந்நகரம் 630,000க்கு மேற் பட்ட மககளைக் கொண்டது; ஐரோப்பாவில் உளள தெனமார்க்கு (Denmark) நாட்டின தலைநகரம. வணி கர்களின சுவர்க்கம் என்ற பொருளையுடைய கோபன கேகன் (Copen hagen) ஒரு சிறப்பு வாய்நத துறைமுகப் பட்டினமாகப் பல நூற்றாண்டுகள் விளஙகி வந்துள்ளது. வாணிகத்தைத் தவிர, இஙகு மீன்பிடித்தல், கப்பல கட்டுதல், பீங்கான் வேலை முதலியனவும் பெருமளவில நடைபெறுகின்றன.

கோப்பன் கேகன்

இது ஒரு வாணிகச் சிறப்பு வாய்ந்த இடமாக கி. பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே திகழநதது. இதன பகைவர்களால் இது இரண்டு முறை அழிக்கபபட் டது. ஆனால் கி. பி. 1428-இல் மூன்றாம் படை யெடுப்பை, இந்நகா முறியடித்து வெற்றி கொணடது. இது தென்மார்ககின தலைநகராக கி.பி. 1443-ஆம ஆணடிலிருநது திகழலாயிறறு. சுவீடன் நாடு கி.பி.1658 முதல 1659 வரை, தென்மார்க்கை முற்றுகையிட் டது. ஆனால, கோபன கேகன் அதை முறியடித்தது. சுவீடனுக்கும் தெனமார்க்குக்கும் கி.பி. 1660-இல நடந்த உடன்படிக்கை, இந்நகரில கையெழுத்திடப் பெறறது. நெப்போலியனுக்கும் இங்கிலாந்துக்கு மிடையே கி.பி. 19-ஆம நூற்றாண்டின முற்பகுதியில நடைபெற்ற போர்களில், கோபன கேகனும் இடம் பெற்றது. நெப்போலியனின கண்டத்திட்டத்தில் (காணக: கண்டத்திட்டம்) கோபன கேகனும் இணைவ தற்கு ஓர் இரகசிய ஏறபாடு நடைபெறும் செய்தி வெளி யான உடனே, இங்கிலாந்து இந்நகரை முற்றுகையிட் டது. தேனியர் விடாமுயற்சியுடன் தம்மைக் காத்துக் கொண்டனர். பகைவர்களால் துன்புறுத்தப் பெற்றும் அவர்களுக்குச் சரண அடையாமல தற்காத்தனர். நெப்போலியப் போர்களுக்குப் பிறகு இந்நகர் விரை வில் புதிய வளர்சசி பெற்றது. இதன் தொழில்கள் மீணடும் பெருகின. இரணாடம் உலகப் போர்க்காலத் தில செருமானியர், கோபன கேகனைக் கைப்பற்றிக்

கொண்டனர். அதனால் இந்நகரின் கப்பல் தளங்கள மீது, நேச நாட்டினர் வெடிகுண்டுகளைப் பொழிந்த னா. ஓரளவு சேதமடைந்த போதிலும் மீண்டும் இந் நகர் அதன் பழைய பெருமையைப் பெற்றது

'வடக்கே உள்ள ஒரு பாரிசு (நகரம்)' என்று சிறப்பிக்குமளவுக்குக் கோபன் கேகன் புதிய வளர்ச்சி பெற்றது. இதன் இயற்கை அமைப்பும் அவ்வளர்ச் சிக்கு உதவியுள்ளது. இதன் பெரும்பகுதி சீலாநது (Zealand) எனனும் தீவிலும், புதிய சிறிய பகுதி ஆமா கா (Amager) எனனும் தீவிலும் பரவியுள்ளமை குறிப் பிடத்தக்கது. இத்தீவுகளை இணைக்கும் பாலங்களைப் பார்ப்பதறகே மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். வட ஐரோப் பிய வான ஊர்திகள் மையமாகவும இது விளங்கு கிறது சிறு ஊராக இருந்த இப்பகுதி இனறு அடைந் துள்ள வளர்சசி வியப்புககுரியதே. சுற்றுலாப் பயணி கள இங்குப் பார்க்கத்தக்க பழைய காலக் கட்டடங் கள பல உள. சார்லட்டன்பாகு அரணமனை, அமலீன்பர்குச் சதுக்கம், நகர மணடபம், வட்டக கோபுரம், தலைமை மாவட்டத் திருச்சபை முதலியன குறிப்பிடத்தகக கட்டடங்களாகும். தெ.பா

கோப்பெருஞ்சிங்கன், முதலாம் (கி.பி. 1211-1246): இவன் பிற்காலச் சோழ சிற்றரசருள ஒருவன; பல்லவர் வழித் தோன்றலான காடவ மர பினன்; செயந்தி மஙகலத்தைத் (சேந்தமஙகலம்) தலைநகராகக் கொண்டு, தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டஙகளின் பெரும்பகுதியை ஆணடு வந்தவன. மணவாளப் பெருமாளின் மகனான இவன், தன் தந்தைககுப் பின் ஏறததாழ கி.பி. 1211-இல் அரியணையேறியவன. தனது ஆட்சியின் தொடக்கப் பகுதியில் 'இராசகமபீர காடவராயனான கூடலூா அழகிய பலலவன் சாதும் பெருமாள்' என்று கல வெட்டுகளில் குறிக்கப் பெறும் இவன், பேராற்றலும் பெருமபுகழும் பெற்றிருந்தான. இவன் அபபனின (மூன்றாம குலோத்துஙக சோழன்) மகனாகக் கரநதைக் கலவெட்டில குறிக்கப் பெற்றுள்ளான.

வரலாற்று அறிஞர் சிலர் கோப்பெருஞ்சிங்கன என்னும் பெயரில் ஒருவனே ஆட்சிபுரிநதான் என்று கருதுகினறனர். ஒரு சாரார் கோப்பெருஞ்சிங்கன என் னும் பெயரில் இருவர் இருநதனர் என்று வாதிடுகின்ற னர். இவ்விரு வேந்தரும் முறையே தந்தையும் மகனும் என்பதே இவர்களது கருத்து. கோப்பெருஞ்சிங்கன் முதன் முதலாக கி.பி. 1208-இல் கல்வெட்டில் குறிக்கபபட்டுள்ளான். இவனது இறுதிக் கல் வெட்டு கி.பி. 1279-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. ஒரு வனே 71 ஆணடுகள் அரசியலில் பங்கு கொணடிருந் தான் எனபது பொருந்துவதாக இல்லை. எனவே, இதுகாறும் கிடைத்துள்ள சான்றுகளின் அடிப்படை யில, கோப்பெருஞ்சிங்கன என இருவர் இருந்தனர் எனக் கொளவதே பொருத்தமுடையது.

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1178-1218) ஆட்சிக்காலத்தில் சோழரின் மேலாண்மைக்குட்பட்ட சிற்றரசனாகத் திகழ்ந்த முதலாம் கோப்பெருஞ் சிங்கன், மூன்றாம் இராசராச சோழன் ஆட்சிக் காலததிலும் (கி.பி. 1218-1256) சிற்றரசனாகவே திகழ்ந்தான். ஒய்சள வேந்தனான வீரநரசிம்மன் கி.பி. 1226-ஆம் ஆண்டில் கோப்பெருஞ்சிங்கனைத் தோற்கடித்தான. எனவே, காடவனின கிழக்கு எல்லைப் பகுதியான காஞ்சி, ஒய்சளர் (Hoysolas) வசமாயிற்று. வீரநரசிம்மன தனனைக் 'காஞ்சி காரு சனா' எனறும் 'காடவகுலகாலாந்தகா' என்றும கூறிக் கொள்வதாலும இதனை உறுதிபபடுததலாம். இவன கி.பி. 1230 வரை சோழரின சிற்றரசனாக இருநதான் என்பதனை, மூன்றாம் இராசராசனின 14-ஆம் ஆட்சியாண்டுக கல்வெட்டால அறியலாம. பினனர், இவன் சோழருடன பகைமை கொணடு, தனனைச சுதந்திரம் பெற்ற வேந்தனாக அறிவிததுடன, தெனனார்க்காடு மாவட்டம் தெள்ளாற்றில் மூன றாம் இராசராசனை வென்று, கைது செய்து, சேநத மங்கலக் கோட்டையில சிறை வைததான். வநத வாசியைச் (வ.ஆ. மாவட்டம்) சேர்நத வாயலூராக கலவெட்டும், கரநதைக் கலவெட்டும இவவெற்றியைக குறிப்பிடுவதுடன், இவனுக்குச் 'சகலபுவன சக்கர வர்த்தி கோப்பெருஞ்சிங்கன அழகிய சீயன', 'பலல வர் கோன்' முதலான விருதுகளும் கிடைததாகக குறிப்பிடுகின்றன இவன் சோழ வேந்தனைச சிறை யிட்ட செய்தி, மகபத்கான் எனனும் சிற்றரசன முக லாய வேந்தன் சகாஙகீரைச் சிறையிலடைத்த நிகழச சியை நினைவூட்டுகிறது.

சோழவேநதன, கோப்பெருஞ்சிங்கனால் சிறையி லடைக்கப்பட்டதால் சினஙகொணட வீரநரசிமமன போசளப் படைகளை அனுபபிக் காடவனைத தோற் கடிததுச் சோழனை மீட்டான். கோப்பெருஞ்சிங்கன் ஒய்சளரிடம் தோல்வி கணட போதிலும், தனது சுதந் திரத்தை இழக்கவில்லை. இருப்பினும சோழனுடன சமாதானம்செய்து கொண்டான். சோழன், ஒயசளரின ஆதரவுடன் இருநதபோது, காடவன, கஙகா, அதிய மான், ஈழவேந்தன் ஆகியோரது நட்புறவைப் பெற றான். தனது நிலையை வலுப்படுத்திக் கொண்டு, தஞ்சை மாவட்டத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியிலும தனது மேலாண்மையை நிறுவினான். காடவன் தன் மகளை மூன்றாம் இராசேந்திர சோழனுககு (இராச ராசன் III எனவும் கருதுவர்) மணமுடிததான.

மீண்டும் காடவன் - ஒய்சளர் பகைமை வளர்ந்தது. காடவன் கி.பி. 1236-அளவில் ஒய்சளவேந்தன் சோமேசுவரனால தோற்கடிக்கப்பட்டான். ஒய்சளரைப பழிவாஙகத் துடிதத காடவன் கி.பி. 1241-இல ஒய்சளர் படையைப் பெரம்பலூரில் முறியடித்து, கேசவன், அரிகரயதிபதிதேவன், திககாணப் பெருமாள் போன்ற ஒய்சளப் படைத் தலைவர்களையும் கொன்று, அவர்தம் மகளிரையும் பொற்குவியலையும் கைப்பற்றினான். இவ்வெறறியின் நினைவாக விருத்தாசலத்து இறைவற்குத் தானஙகள பல வழங்கினான்.

பெருவீரனாகவும், அரசியல் தெளிவு நிரம்பப் பெற்றவனாகவும் திகழ்ந்த முதலாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன், இலங்கை வேநதனான பராக்கிரம பாகுவுடனும நட்புறவு பூணடான். இவன் திரிபுவன அதிராசாக்கள தம்பிரான, பல்லவர் பெருமான், இராசகெம்பீர காடவராயன், நிருபதுங்கன், சீயமகிபதி, சாதும பெருமாள், திரிபுவனத்தி ராசாக்கள தம்பிரான், பரதம் வல்ல பெருமாள, பரதம்வல்லான் முதலான விருதுப் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தான். இவன கல்வி கேளவிகளில சிறநதிருநததுடன் கவிபாடும் வலலமையும் பெற்றிருநதான. 'பேணு செந்தமிழ்வாழப் பிறந்த காடவ கோப்பெருஞ்சிங்கன' என்று இவன போற்றப் பெற்றுளளதால், தமிழ வளரப் பாடுபட்டான என்பது புலனாகும். வடமொழியைப் போறறி வளர்த்த இவன் பரத நாட்டியத்தில பேரார்வம் கொணடான்; சிவபிரான மீது பேரன்பு கொணடிருந்தும், பிற சமயத்தினரையும் நேசிததான; கலை, கட்டடக கலை, சிறபககலை வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடடான். சிதம்பரம் கோயிலின் தெனகோபுரத்தை அமைத்து, 'சொககசீய-திருநிலை எழுகோபுரத் திருவாசல்' எனப பெயரிட்டான. எலவானாசூர் சிவனகோயில் கோபுரத்தைக் கட்டினான். பல திருககோயில்களுககுப் பொன ஆபரணங்களும மணியும் பொற்குவியலகளும வழஙகினான. திருவணணாமலைக் கோயில் கல்வெட்டில், இவன் திருவண்ணாமலை இறைவர்க்களித்த கொடைகள் பற்றிய நீணட பட்டியல காணப்படுகினறது. தென்னார்க்காடு மாவட்டம் நெல்வாய்ப் பாக்கத்து ஏரி, இவனால வெட்டப்பட்டு, மதகும், கால்வாயும் கூட அமைக்கப்பட்டன. பேராறறல மிக்க படைத் தலைவன்; நல்ல ஆட்சியாளன. தனனையொத்த சிற்றரசர் பலரையும் (கங்கர், பாணர், சேதிராயர், அதிபர்) ஈழவேநதனையும் ஓரணியில் சேர்த்துத் தலைமை வகிககும் ஆற்றலும, அரசியல் ஞானமும் அடையப் பெறறவன. சோழக்கோன், நீலகங்கரையன முதலான அரசியலதிகாரிகளைக் கொண்டு சிறந்த நிருவாகம் மேற்கொணடவன். சுருஙகக்கூறின், காடவரின் மேலாணமையை நிறுவப பாடுபட்டவன் முதலாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன எனலாம்.

கோப்பெருஞ் சிங்கன், இரண்டாம் (கி பி. 1243-1279) இவன தன் தந்தை முதலாம கோபபெருஞசிங்கனுக்குப்பின் அரியணையேறினான. இவன் 'தமிழநாடு காததான்', 'வாழவலல பெருமாள்' 'காடவகுல சூடாமணி,' 'காஞ்சி நாயகன', 'காங்கேயன்', 'வீரராயன வேணாடுடையான்' முதலிய பல விருதுப் பெயர்களைப் பூண்டிருந்தான். மூன்றாம் இராசராச சோழன், மூன்றாம் இராசேநதிர சோழன இரண்டாம் மாறவாமன சுந்தர பாணடியன், முதலாம் சடைய வர்மன சுந்தர பாணடியன், காகதீய கணபதி, போசள சோமேசுவரன, போசள இராமநாதன ஆகியோர் இவனது உடன் காலததவராவர்.

தெலுங்குச் சோழர்களான விசயகண்ட கோபாலனையும வீரகண்ட கோபாலனையும் வெனறு (ஏற. கி பி 1248) இவன காஞசியைக் கைப்பறறியதுடன, அவர்களிடமிருநது பெரும் திறைபபொருளகளையும் பெற்றான். சோழர்க்குட்பட்ட சிற்றரசனான இவன் கி.பி 1258-இல முதலாம் சடையவர்மன சுந்தர பாண்டியனால் தோற்கடிககப்பட்டான். இதனபின் இவன் சில காலம் பாண்டியரது மேலாணமையை ஏற்றுக் கொணடு, பாணடியர் படையெழுச்சிகளில் பெருந்துணை புரிநதான். பாணடியருடன சோநது திராட்சாராமா (கோதாவரி மாவட்டத்தில் உளள இடர்க்கரம்பை) வரை படைநடததிச சென்றான். பின்னர், இவன காகதீய நாட்டுக் கணபதியின மேலாண்மையை ஏற்றுக கொணடான். சில காலம் சென்றபின், இவன மீணடும் பாணடியரின் மேலாணமையை ஏறக வேணடியதாயிறறு. இவன் கி.பி. 1267-இல் வீரப்பாணடியனிடம் சிதம்பரததில கப்பம அளித்ததாகப் பாணடியா கல்வெட்டுக் குறிககும். இவன் தனது இறுதிக்காலம் வரை பாணடியருக்கு உட்பட்டே தனது நாட்டினை ஆணடு வநதான். இவ வேந்தன் கல்வெட்டுகள் கி.பி. 1279 முடியக் காணப் படுகின்றன.

இவன் தன் காலததுப் பாணர், கஙகர், சேதிராயர், சம்புவராயர் ஆகியோருடன் நட்புரிமை பூணடான. ஆந்திர நாட்டுப் புரட்சித் தலைவனான அம்பதேவனுக்கெதிராக இவன் பாண்டியனுடனும் விசயகண்ட கோபாலனுடனும் இணைந்து போர் செய்த போது, ஆந்திர மாநிலததின கடப்பா மாவட்டத்திலுள்ள நந்தலூருக்கருகில் உள்ள போர்க் களத்தில் கி.பி. 1279-இல இவன மாணடானெனத் தெரிகிறது. இவனது மறைவுடன் காடவரின் பெருமையும் புகழும் மறைந்தன. தென் ஆர்ககாடு, வடஆர்க்காடு மாவட்டஙகளின் பெரும்பகுதியும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியும், தஞ்சை மாவட்டத்தின் வடபகுதியும் கோப்பெருஞ்சிங்கனது

பேரரசில் அடங்கியிருநதன. இவ்வேந்தனின் கல்வெட்டுகள் சீர்காழி, மாயவரம், கும்பகோணம், நன்னிலம் வட்டங்களில் காணப்படுவதால், இவனது புகழ் இவனது அரசிற்கு வெளியிலும் பரவியிருநதது என்பதனை அறியலாம்.

இரணடாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன் கி.பி. 1251-இல சிதம்பரம் தில்லையம்மன் கோயிலை மீணடும் கட்டினான். திருவெணணெய்நல்லூர் வைகுணடத்துப் பெருமாள் கோயில் இவனால் புதுப்பிக்கப் பட்டது. வேணாவுடையான் என்பான் இவவேந தனது நலன கருதி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம் திருவயீநதிரபுரம பெருமாள் கோயிலின கோபுரத்தைக் கட்டினான். பாண்டிசசேரி மாநிலத்திலுளள விலலியனூர் திருக்காமீசுவரம் உடையார்கோயில், இவ்வேநதனது எட்டாம் ஆட்சியாணடில் புதுப்பிககப் பட்டது. திருபுராநதகம் கலவெட்டு, இவன துலாபாரம் செய்ததைக் குறிப்பதுடன் ‘கனகசபாபதி நாத-சரணார விந்த மது கரமானவன்’ என்னும் பட்டத்தையும் இவனுக்குக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கோயிலின கிழககுக் கோபுரமும் இவனால் அமைக கப்பட்டது. சுருஙகக்கூறின மதுரையிலிருநது திராட்சாராமா வரையிலுளள பல கோயிலகளுககு, இவன் பலவிதமான தானஙகளை வழஙகியுள்ளான் எனப தனைக் கல்வெட்டுகளால அறியலாம. வைணவ, சமணக கோயில்களுக்கும் இவன வேறுபாடு கருதாது தானங்கள் வழங்கினான. ஒழுகரை ஏரி, தமிழ நாடு காத்த பெருமாள் ஏரி, அப்பனகுளம, நிசசஙகமலலன கிணறு, காடவராயன் குளம், பெருமாள ஏரி, காஙகேயன் குளம் ஆகியவற்றை இககாடவன அமைதது நாட்டின் நீர்ப் பாசனத்தைப் பெருககினான. சில கோயிலகளில இவன் மணடபஙகளும கட்டினான

இவன் கலை, இலககிய வளர்ச்சிககுப் பாடு பட்டான். தமிழில மட்டுமன்றி, வடமொழியிலும் இவன புலமை பெறறிருநதான எனத் தெரிகிறது. என வேதான, கலவெட்டுகள இவனைச் ‘சாகித்யரத்னாகரன்’ எனறும் ‘சாவகூவ கடகமலலன’ எனறும் புகழ்கின்றன. ஆத்தூர், திரிபுவனை, திருவக்கரைக் கல்வெட்டுகள், இவனது வடமொழி ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகினறன. கலை, இலக்கியப் புரவலனாகிய இவன் தமிழக வரலாற்றில தனக்கெனத் தனித்ததோா இடத்தைப் பெற்றுளளான். ம.இ.

துணை நூல்:

Govindasamy, M.S., The Role of Feudatories in Later Chola History, Annamalai University, 1979.

கோப்பெருஞ்சோழன்: உறையூரைத் தலைநகராகக் கொணடு ஆட்சிபுரிந்த சோழ மன்னர்களுள் ஒருவன் கோப்பெருஞ்சோழன் ஆவான். சோழநாட்டு மன்னனாய் விளஙகினாலும், தன்ஆட்சித் திறத்தாலும், அறிவு நிறைவாலும் இவன் பாண்டி நாட்டுப் புலவர் பிசிராந்தையார் உளங் கவர்ந்த உரவோன் ஆனான். புணர்சசி பழகுதல வேண்டா என்னும் திருக்குறள உரையில கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராநதையார் நட்பினைப் பரிமேலழகர் எடுத்துரைத்திருப்பது நினைக்கத்தக்கது. இவன் நாடாளும் காவலனாய் விளங்கியதோடு பாவலனாகவும் விளங்கினான. இம் மன்னனுக்குப் பாற்கடலிலே நஞ்சு தோன்றியது போல் நலலறிவற்ற மக்கள தோன்றினா. அவர்கள தந்தையொடு மாறுபட்டுத் தந்தையின் மீதே போர் தொடுக்க ஆயததமாயினர். மக்கள நிலைகணட மன்னனும் பொறாது அமர் புரிய ஆயத்தமாகி எதிர் எதிரே நிற்கும் நிலையினைத தமிழப் புலவா ‘புல்லாறறூர் எயிறறியனாா’ எனபவா கேளவியுறறார். புலவர் சோழ மனனனை விளித்துப் ‘புகழ் விருமபும் மன்னா! நீ நின் மக்களைப்போரிலகொனறு வாகை சூடியபின் நின பெருஞ் செலவததினை யாருக்கு அளிப்பாய்? அன்றி ‘நீ நின் மககளால் தோல்வியை அடைந்தால, நினனை இகழவோர் உவக்குறு பழியினையே நிலைநிறுத்துவாய், புகழ்வேட்கும் நீ இகழுறு இசசெயலைச் செய்யலாமா?’ என இடிததுரைத்துச சந்து செய்விததுப் போரினைத் தவிாத்தார். மன்னன மானம பொறாது வருநதி வடககிருநது உயிா துறக்கத துணிநதான. இவன வடககிருந்தபோது இவனுடைய உயிர் நணபர்களாகிய பிசிராந்தையாா, பொத்தியார் எனனும் புலவர் பெருமக்கள உடனுயிர் துறகக எணணித் தாமும் வடககிருக்கத் தலைப்பட்டனா. இநநிலை கணட கோப்பெருஞசோழன பொத்தியாா எனனும் புலவரை நோக்கி ‘நின மனைவி கருவுயிர்த்தபின வருக’ எனக் கூறித் தடுத்துத் திருப்பி அனுப்பினான. பினனர்ப் பொததியாா வநது சோழ மனனனைக காணும் போது அவன இறந்துபட்ட நிலை அறிநது வருந்தி அவன பக்கத்திலேயே இடம் அமைத்து உண்ணாது உயிர் துறந்தார்.

இவரைப் போலவே பிசிராந்தையாரும சோழ மன்னன்பால் உளம் ஒன்றிய நண்பராக விளங்கினார். உளம் ஒத்த உணர்வே தலையாயது என்பதனைப் பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ்சோழன நட்பின் மூலம் உணரலாம். கோப்பெருஞ்சோழன் பேரரசனாய் வாழ்ந்த காலத்தில் அவனைச் சநதிக்கவோ, அவன்பால பரிசில் பெறவோ பிசிராந்தையார் வாய்ப்பினைப் பெறவில்லை. எனினும் அவனது

புகழினைப் பிசிராந்தையார் கேள்வியுற்று நட்பால் பிணிப்புண்டார். அந்த ஆர்வத்திலேயே அன்னச் சேவலை விளித்துத் தூதுவிடும் பாங்கில் புறப்பாடலில் பிசிராந்தையார் ஒரு பாடலைப் பாடியுள்ளார். இச்சோழன் பாடுநர்க்கு ஈத்த பல் புகழோனாயும் ஆடுநர்க்கு ஈத்த ஆர்வலனாயும் விளங்கினான். பிசிராந்தையார்பால் சோழ மன்னன் கொண்டிருந்த அன்பு அவனது பாடலடிகளில் பளிச்சிடுகிறது. பிசிராந்தை 'செல்வக்காலை நிற்பினும், அல்லற காலை நில்லலன், என்று கூறுமாற்றாலும், தன் பெயரையே 'பேதைச சோழன்' எனறு மாற்றிக்கொண்ட காதற் கிழமையன எனக கூறுமாற்றாலும் அவா அன்பினைப் புலப்படுத்தியுள்ளான் மன்னன். புறநானூற்றில் இம மன்னன் பாடிய பாடல் ஆழநத தத்துவக கருத்தினை அடக்கிய பொருணமொழிக காஞசித துறையில விளங்குகிறது.

இம்மன்னன 'யானைவேட்டுவன் யானையும் பெறுமே குறும்பூழ் வேட்டுவன வறுங்கையும் வருமே' என்ற பொனமொழியினைக் கூறி மக்கள் நல்வினை ஆற்றுதலினாலேயே உயர்ந்த உலகம் புக முடியும்' என்று உலகோர்க்கு அறம் உரைக்கிறான் (புறம்.214). இவ்வாறு புலவராயும், புரவலராயும், புலவர்க்கு உற்ற நணபராயும் சிறந்த மன்னனாயும் உயாந்த அறவோனாயும் விளங்கிய இச்சோழ மன்னன தமிழிலககியத்துள சிறந்த இடம் பெற்றுளளான. கி.கோ.

கோபால கிருட்டிணக் கோனார், இ.மா: வெளியீட்டுத் துறையில் பெரும் புகழ் பெறறவர்களுள் இ.மா. கோபாலகிருட்டிணக கோனார் தனிச சிறப்புககுரியவர். இவா மதுரை நகரில கி.பி.1884 -இல் பிறநதார். இவர் தந்தை பெயர் இருளப்பக கோனார்; தாயார் மீனாட்சியம்மாள். இவா பெயர் மாடசாமிக் கோனார் என்பதாகும். அதைப் பினனர்க கோபாலகிருட்டிணன் என்று மாற்றிக்கொண்டார். இவர் துணைவியார் பெயர் பேசசியம்மாள. உடன் பிறநதவர்களுள ஆடவர் இருவர், பெணடிர் இருவர்.

இவர் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி பயினறார். இளமைக் காலத்தில் வறுமையில் வாழந்தார். தொடக்கத்தில் ஒரு புத்தகக் கடையில் வேலை பார்த்தார். இதுதான இவருககுப் பயிற்சிக் களமாக அமைந்தது. இவர் 1936-இல் 'கோபால் மகால்' என்னும் பெயரில் தாமே சொநதமாகப் புத்தக விற்பனையகததைத் தொடங்கினார்.

பின் பெரிய அச்சகத்தையும் நிறுவினார். முதன் முதல் தமிழ்ப் பாடநூலகளை வெளியிட்டார். பினனர்ப் பல நல்ல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பிதது வெளியிடத் தொடங்கினார். முதற் பதிப்பாக 1824-இல் வெளிவநத வீரமாமுனிவரின சதுரகராதியை 1946 -இல் வெளியிட்டார். அதே ஆணடில் திருப்புகழ முதற்பாகத்தையும் வெளியிட்டார்

கோபால கிருட்டிணக் கோனார், இ.மா.

'மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி' எனற பெயரில் பல அகராதிகளை ஒப்பு நோக்கி, பலவற்றைப் புதுக்கியும் திருத்தியும விளககியும், விடுபட்டவற்றைக கூட்டியும், பலரைக் கொணடு உருவாக்கி 1937-இல முதற்பதிப்பையும் 1956-இல் இரண்டாம பதிப்பையும் வெளியிட்டார். இந்த அகராதிக்கு (2287பக்கங்கள்) முன்னுரை வழங்கிய உ.வே.சா. 'தமிழ் நூல் கற்பார் தகுதிக்கு ஏற்றபடியும் அவர்கள் பொருள் நிலைக்குத் தககபடியும்' அமைந்துள்ள சிறபபைப் பாராட்டிக் கோனாரவர்களின் சிறந்த தமிழ்த் தொணடைப் புகழ்ந்துள்ளார். இவர் ஆஙகில ஆசான், ஆங்கில போதினி, ஆங்கில-தமிழ் அகராதி ஆகியவறறையும் வெளியிட்டுளளாா.

இளமைக் காலத்திலிருந்தே இவர் ஏழைப் பிளளைகட்கு உதவுவதில் நாட்டம் கொணடாா. கல்விப் பணி சிறக்க வேணடி 1930-இல் சிறுதூரில் இ.மா.கோ. உயர் தொடக்கப்பள்ளியை நிறுவினார். இது 1956 முதல் உயர்நிலைப் பள்ளியாக விளங்குகிறது.

இவர் பெயரில 'இ.மா.கோ. அறக்கட்டளை' ஒனறு நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதனசார்பில் திருப்

பாலையில 20 ஏக்கர் நிலத்தில் இ மா.கோ. யாதவர் மகளிர் கல்லூரி நிறுவப்பட்டுளளது.

இவர் தமது அரசியல வாழவை நீதிக்கட்சியோடு பிணைத்துக கொணடவர்; மதுரைத் தமிழ்ச் சஙக உறுபபினராகவும் இயஙகி வந்தார்.

இவரது அரசியல பொதுவாழ்வு, வணிகம் ஆகிய வற்றையெலலாம் கடந்து இவரது வெளியீட்டுப் பணி நெடுஙகாலம் நினைந்து போற்றத்தக்க சிறப் புடையதாக விளங்குகிறது. மு.த.

கோபாலகிருட்டிண கோகலே (கி.பி. 1866-1915): இவர் இந்தியா விடுதலை பெற உழைத்த முனனணித் தலைவர்களுள ஒருவர். இநதிய மககளின் நலவாழவிற்காக ஆஙகிலேயர்களுடன் வாதாடிய துடன தக்காண சபா, இநதிய ஊழியர் சங்கம் முத லான சங்கஙகளில் சேர்நது மக்கள நலன் கருதி உழைத்த பணபாளர். இந்தியத் தேசிய காஙகிரசில நீணடநாள உழைத்து, அதன் தலைவராகவும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர். 'இநதியாவின் மாணிக்கம் மகா ராட்டிரத்தின அணிகலன்' எனறெலலாம் பாலகங காதரதிலகரால் பாராட்டப்பட்டவர். காந்தி அடி களுக்கும் அரசியல் குருவாகத் திகழ்ந்தவர்.

கோபாலகிருட்டிண கோகலே

கோலாப்பூரில ஏழைக் குடும்பத்தில தோன்றிய இவர், தமது இளமைக் காலத்திலேயே, தந்தையாரை இழந்து, தமையனார் கோவிந்தராவினால் வளர்ககப் பட்டார். இவர் கி.பி. 1884-இல் பி.ஏ. பட்டம் பெற் றார். வசதியில்லாத காரணத்தால் மேற்படிப்பைத் தொடராமல், சில நண்பர்களின் உதவியால் கி பி. 1880-இல புனா நகரில் ஆங்கிலப்பள்ளி ஒன்றினை ஆரம்பித்து, பின்னர் அதனைக் கல்லூரியாக மாற்றிக் கலவிப்பணி புரிநதார். பின்னர் இவர் தக்காணக் கல்விச் சங்கத்தை நிறுவி, அதன ஆயுள் உறுப்பினராகி, அசசங்கத்தால் நடத்தப்பட்ட பெர்கூசன் கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து, மாணவர்கட்குக கற்பித்த துடன், அவர்களின் நெஞ்சங்களில் நாட்டுப்பற்றை யும் விடுதலை வேட்கையையும் ஊட்டினார்.

இவர் மகா கோவிந்தரானடே, பாலகங்காதர திலகர் ஆகியோருடன் தோளோடு தோள் நின்று பணியாற்றினார். பாலகங்காதர திலகர் நடத்திய 'கேசரி', 'மராட்டா' முதலான இதழ்களிலும் கட்டுரை கள் வெளியிட்டு இந்திய மறுமலர்ச்சிக்காகப் பாடு பட்டார்.

பம்பாய் மாநிலத்தில் கி.பி.1895-1897-ஆம் ஆண்டு களில் கொடிய பஞ்சம ஏற்பட்டபோது பஞ்ச நிவா ரணப் பணிகளில் இவர் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார். இறக்குமதியாகும் பருத்தித் துணி மீதான வரி நீக் கததை எதிர்த்தும், உப்புவரி உயர்வை எதிர்ததும் போராடினார. இவர் கி.பி. 1897-இல் இஙகிலாநது சென்று ஆங்கில அரசால நிறுவப்பட்ட 'வெல்பிக் குழு' முன் இநதிய மக்களுக்காக வாதாடினார்.

முற்போககு எண்ணம் கொண்ட மகாகோவிந்த ரானடேயைத் தம் அரசியல் ஆசானாகக கொணட இவர், அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவர் 1900-இல் பமபாய் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பின ராகவும, 1902-இல இந்தியச சட்டமன்ற உறுபபின ராகவும 1903-இல இநதியத்தேசிய காங்கிரசின் பொதுச் செயலராகவும், 1905-இல் காசியில் நடை பெற்ற 21-ஆம் காங்கிரசு மாநாட்டின் தலைவராக வும் தேர்ந்தெடுககப்பட்டார். நிலவருமானச் சட்டச் சீர்திருத்த மசோதாவை எதிர்த்தார். பனனிரணடு ஆணடுக் காலம் இநதியச் சட்டமனறத்தின உறுப்பின ராகச் செயற்பட்ட போது, இந்திய மக்கள் முனனேற அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டு மென்று முழஙகினார்.

வங்காளம் 1905-ஆம் ஆணடு இரண்டாகப் பிரிக் கப்பட்ட போதும், சுதேசி இயக்கத்தின் போதும தீவிர மாகக் கிளர்ச்சி செய்தார். அதே ஆணடில் 'இநதிய ஊழியர் சங்கத்தை'த் (Servants of India Society) தொடங்கி, இநதிய மககள அனைத்துத துறைகளி லும் முனனேறப் பாடுபட்டார். புனா நகர மன்ற உறுப்பினராகப் பல ஆணடுகளும், அதன் தலைவராக இரண்டாண்டுகளும் பணியாற்றிப் பல நன்மைகளைச் செய்தார். இவர் 1911-ஆம் ஆணடு தென் ஆப்பிரிக்கா சென்று காநதியடிகளுக்குத் துணை நினறார்.

ஆங்கில அரசைப் பகைத்துக் கொள்ளாமல், இந்தியர் நலன்களைக் கண்காணிக்கவும், இந்தியர்களுக்கு உரிமைகளை வாதாடிப் பெறவும் உழைத்தார். சிறந்த பேச்சாற்றலும், எழுத்தாற்றலும், விடாமுயற்சியும் கொண்டு பாடுபட்ட இவர் சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் உழைத்தார்.

காசியில் 1905-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற 21-ஆம் காங்கிரசு மாநாட்டில் இந்தியாவிற்கு வருகைதரும் இங்கிலாந்தின் இளவரசரை வரவேற்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைத்திலகரும், இலாலா லசபதிராயும் தீவிரமாக எதிர்த்தபோதிலும், கோகலேயும், சுரேந்திரநாத் பானர்சியும் ஆதரித்ததால் நிறைவேறியது. இது கோகலேயின்மீது காங்கிரசு கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது.

தொடக்ககால இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றிலும், காங்கிரசு இயக்க வரலாற்றிலும் கோபாலகிருட்டிண கோகலே சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெறுகிறார். அதே நேரத்தில இந்திய சமூகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யும் பணியிலும் பங்கு கொண்டுள்ளார். இவர் 1915-இல மறைந்தார். ம.இ.

கோபால கிருட்டிண பாரதியார் கி.பி.18-ஆம நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இசையறிஞராவார். நாகப்பட்டினத்திற்கருகிலுள்ள நரிமணம் இவருடைய பிறப்பிடமாகும். வழிவழியாக இசைப்புலமை மிக்க அந்தணர் குடியில் இராமசாமி பாரதி என்பார்க்கு மகனாகத் தோன்றிய இப்பெரியார் தமிழிசையின் வரலாற்று முன்னோடியருள குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

இவர் இளமையில் முடிகொண்டானிலும் ஆனந்தத் தாண்டவபுரத்திலும் பல காலம் வாழ்ந்துள்ளார். அண்ணுவையர் என்பவர் இவர்பால் பேரன்பு பூண்டொழுகினார். வடமொழிப் பயிற்சியும அத்துவைத அறிவும, யோகப் பயிற்சியும் உடைய இவர் இறுதி வரையில் மணவாழ்விற் புகாது வாழ்ந்தார். இவர், மயிலாடுதுறை கோவிந்த சிவம் என்னும் அத்துவைத அறிஞரைத் தம் சமய ஆசிரியராகக் கொண்டார்.

இளமை முதல் இவர்க்கு இசையில் ஈடுபாடிருந்தது கைவல்யம், பிரபோத சந்திரோதயம், தத்துவராயர் பாடுதுறை, தாயுமானார் பாடல்கள் ஆகிய வற்றில் இவர்க்குப் பயிற்சியுண்டு மாயூரத்தம்மாள், பாபநாச முதலியார், பெரிய திருக்குன்றம் சுப்பராமையர் ஆகியோர் கீர்த்தனைகளில் இவர்க்குப் பயிற்சியிருந்தது.

இவர் அவ்வப்போது கீர்த்தனைகள எழுதலானார். அவற்றுட் சில தம் ஆசிரியர் கோவிந்த சிவம் பற்றியனவாகும். திருவிடைமருதூரில் இருந்த இராமதாசு என்னும் இசையறிஞர்பால் வடவிந்திய இசை மரபுகளை அறிந்துகொண்டார். மராட்டிய இசையின் போக்குகளையும் உணர்ந்தார். திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமான் பற்றிப் பல கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்.

அக்காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய இசையறிஞர் பலரோடும் இவருக்குத் தொடர்பிருந்தது. கனம் கிருட்டிணையர், அனந்த பாரதியார் ஆகியோர் இவருக்கு நண்பர்களாவர். இவருடைய பாடல்களைப் பல பாடகர்கள் மேடைகளிற் பாடினர்.

இவர் மயிலாடுதுறையில் வாழ்ந்தபோது அத்துவைதக் கீர்த்தனைகள் பலவற்றை இயற்றினார். பெண்கள் பாடக்கூடிய கும்மி, நலுங்கு, கோலாட்டம், ஊஞ்சல் பாடல்கள் பலவற்றை இயற்றினார். இவை அனைத்தும் நடராசப் பெருமான் பற்றியனவாக இருந்தன. தில்லை நடராசர் பற்றி இவர் எண்ணற்ற கீர்த்தனைகளை இயற்றினார்.

கருநாடக இசைப் பேரறிஞர் தியாகையா, மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர் முதலான பெருமக்களுடன் இவருக்குத் தொடர்புண்டு.

அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இவர் இயற்பகை நாயனார் வரலாறு, திருநீலகண்ட நாயனார் வரலாறு, காரைக்காலம்மையார் வரலாறு முதலியவற்றைக் கீர்த்தனை வடிவில் இயற்றியுள்ளார். இவருக்கு இன்றளவும் பெருமை சேர்ப்பது நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனைகள் என்னும் நூலேயாகும். நாகையிலிருந்த கப்பல் வாணிகர் கந்தப்பச் செட்டியாரின் வேண்டுகோளின்படி இயற்றப்பட்ட அந்நூலை அந்நாளில் காரைக்கால் ஆளுநராக இருந்த சிசேதுரை என்பவர் தாமே முன்வந்து அச்சேற்றிக் கொடுத்தார். அக்கீர்த்தனைகளில் வடவிந்திய இசை மரபுகள் பல இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கட்கா, துவிபதை, திரிபதை, தண்டகம் என்பவை அத்தகு கூறுகளாகும்.

தியாகையர் இவருடைய இசையறிவைப் போற்றியமை இவர்தம் சிறப்புக்குச் சான்றாக அமைகிறது அருளுள்ளமும், நகைச்சுவையுணர்வும், சமய அறிவும் மிக்க இவ்வறிஞர் உவமைகளோடும் பழமொழிகளோடும் பேசுவதில் வல்லவராக விளங்கினார். சிதம்பரம் பொன்னுசாமி தீட்சிதர், இராசரத்தின

தீட்சிதர், மயிலாடுதுறை இராமசாமி ஐயர்' நடேசய்யர், சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலியோர் இவருடைய மாணாக்கராவர்.

இவர் தாம் சேமித்து வைத்திருந்த தொகையைக் கொணடு மயிலாடுதுறையிலும், தில்லையிலும் சில நாள் வழிபாடுகள் செய்ய அறக் கட்டளைகள் ஏற்படுத்தினார். அப்பணிகளைச் செய்யத் திருவாவடுதுறை மடததின் த..லவர் தவத்திரு சுப்பிரமணிய தேசிகரை வேண்டிக் கொணடார். அருமபணிகளாற்றிய பாரதியார் தம் 95-ஆம் ஆண்டில் ஒரு சிவராத்திரி நாளன்று காலமானார் என்பர். அ.த.

கோபாலகிருட்டிணமாச்சாரியார், வை.மு. இருபதாம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்களுள் ஒருவா. இவர் சென்னையைச் சோந்த திருவல்லிக்கேணியில கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் 22-ஆம் நாள் வை.மு. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் எனபவருக்கு மகனாகப் பிறநதார். தமிழ்ப் புலமை மிக்க சடகோபராமானுசாச் சாரியார் என்பவர் இவர்தம் பெரியப்பாவின மகனாவார். இவர் தம் பாட்டனாராகிய கோபால கிருட்டிணமாசசாரியார், கல்வியில் சிறந்து விளஙகினார். அவரிடமே இவர் முதலில் கலவி கறறார். பினனர் அரசாணிப் பிளளை, சேடாசாரியசாமி, கவிபூடணம் அட்டங்கி, குமார தாதாசாரியசாமி, சீனிவாச அப்பன ஐயங்கார், தெய்வ சிகாமணி இராமானுசாசாரியசாமி முதலியோரிடம் காவியம், நாடகம், அலஙகாரம், வியாகரணம் போன்ற நூல்களைக் கற்றுத் தெளிநதார். வேதத்தில் ஈடுபாடு கொணடு அதனையும் கற்றார். தமிழமொழியிலுள்ள இலககிய இலக்கணஙகளைக் கற்றதோடல்லாமல் வடமொழி இலக்கிய இலககணங்களையும நன்கு பயின்றார். எனவே, இருமொழி அறிவு கைவரப் பெற்ற இவர் பல நூலகளுககு இலக்கிய நயம் புலப்படுமாறு எளிமையும் இனிமையும தோன்ற உரை எழுதியும், சிறநத வைணவ நூல்கள் பலவறறைப் பதிப்பித்தும், மாணவர்களுக்குப் பாடநூல்கள பல எழுதியும் தமிழ வளாச்சிக்குப் பெரிதும் பாடு பட்டுள்ளார்.

இவர், தம் தமையனாா வை.மு. சடகோபராமானுசாச்சாரியாருடன் சேர்ந்து உரை எழுதினார். அவா இறந்தபின் அவரைப் பின்பற்றிச் சே. கிருட்டிணமாச்சாரியாருடன இணைந்து சிலகாலம் தமிழப் பணியில் ஈடுபட்டார். பினனர்த் தாமாகவே 1920-இலிருந்து அப்பணியைத தொடர்ந்து செவ்வனே செய்துவந்தார். இவர்தம் உரை படிப்போருக்கு மிகவும் பயனபடும் வகையில் விரிவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு, மேற்கோள் குறிப்புப் போன்றவறறைக் கொணடு சிறப்புடன் உள்ளது. இவர் சிலகாலம் சென்னையிலுள்ள உயர்நிலைப் பளளிகளில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் தமிழக அரசும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும இணைந்து செய்த அகராதிப் பணியில் 1916-ஆம் ஆணடு பதிப்பாசிரியராகச் சேர்ந்தார். அப் பணியில் இருபதாண்டுகள தமிழ், வடமொழி ஆகியவற்றின் ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

இவர் தம் ஆழமான தமிழறிவையும் தமிழ் மொழிககுச் செய்துள்ள தொண்டையும் இவருடைய நூல்களால் அறியலாம். இவர் பத்துப்பாட்டு, கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், அட்டப்பிரபந்தம் முதலிய நூல்களுக்கு உரையும் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரைக்கு விளக்கமும் எழுதியுள்ளார். இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் கிறித்தவ நூலின் சில பகுதிகளுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய உரைகள மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் உதவியாக உள்ளன.

இவரது தமிழ்த் தொண்டைப் பாராட்டி இவர் தம் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது தமிழறிஞர்கள பலர் தமிழ்மாலை ஒன்றை இவருக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். தமிழ்மொழி வளர்சசிக்குப் பாடுபட்ட இவா 1956-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்கள் 26-ஆம் நாள் காலமானாா. அ.அ.ம.

கோபாலசாமி ஐயங்கார், என்.(கி பி.1882-1953): இவர் இந்திய அரசியல அறிஞர்களுள ஒருவர். தமிழநாட்டில் தஞ்சாவூா மாவட்டத்தில் ஒரு நடுத்தரக்குடும்பத்தில், கி.பி 1882-ஆம் ஆண்டு பிறநதார். இவர் தந்தை நரசிம்ம ஐயங்கார் ஒரு சாதாரண நிலக்கிழார். இவர் இநது தேசிய செய்தித்தாளின அதிபர் கத்தூரி ஐயங்காருக்கு உறவினர். இளமையிலேயே கோபாலசாமிககு ஊக்கமும் உழைப்பும் மிகுநதிருந்தன. இவர் சென்னை நகரில் உளள வெசுலி (Wesly) பள்ளியிலும், மாநிலக கல்லூரியிலும் சட்டக் கல்லூரியிலும் பயின்று தமது அறிவைப் பெருக்கிக கொண்டார். செனனைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி 1904-இல இவரைத் துணைப்பேராசிரியராக அமர்த்தியது. சிறிது காலம் இப்பேராசிரியர் பணியிலிருந்துவிட்டுக் கோபாலசாமி, 1905-இல் சென்னை ஆட்சிப் பொதுப் பணிததுறையில் சேர்நது அடுத்த 32 ஆண்டுகளில பல்வேறு துறைகளில் பலபல பணிகள் புரிநது புகழ்பெற்றார். இவர் 1919 வரை துணை ஆட்சியாளராகப் (Deputy Collector) பணிபுரிநதார். மாவட்ட ஆட்சியாளராகவும, மாவட்டக் குற்றவியல் நடுவராகவும் (Magistrate) 1920-ஆம ஆணடு முதல் பணியாறறினார். பொதுப்பணித்துறையின் அரசுச்

செயலராக 1932-34-இல் பணிபுரிந்தார். வருவாய் வாரியம் (Board of Revenue) உறுப்பினராக 1937 வரை சீரிய பணியாற்றினார். இந்தியச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக 1927-ஆம் ஆண்டிலும், 1944 முதல 1946 வரை மாநில ஆலோசனைக்குழு (Council of states) உறுப்பினராகவும் பணிபுரிந்தார். அக்காலங்களில் இவர் படைச்சீர்திருத்தத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்திப் பேசி வந்தார்.

உள்ளாட்சித்துறை அனுபவம் இவருக்கு மிகுதியாக உணடு. இவர் 1932 வரை நகராட்சி அவைகளின் கணகாணிப்பாளராகவும், உள்ளாட்சி மனறங்களின் கணகாணிப்பாளராகவும் (Inspector of Municipal-Councils and Local Boards) சேவை செய்தார். நிருவாகத் திறமையால இவர் உயர்வு பெறறு விளஙகினார். அக காலங்களில இவர் வலியுறுத்திப் பேசிவந்த முன்னேற்றத்திட்டங்களுள நாட்டில கதர்த்துணி ஆதரவும் ஒன்றாகும். இந்தியாவில் கதா ஆடை முன்னேற்ற வரலாற்றில கோபாலசாமி ஐயஙகாரின பஙகு குறிப்பிடத்தக்கது.

காசுமீரத்தின் திவானாக 1937-இல் பதவியேற்ற இவர், அதனை அயலவர் தாக்கிய செய்தி பற்றி உலக அரஙகமாகிய ஐ.நா. சபைக்கு விளககுவதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டினார். இநதிய அரசியல அமைப்புச் சட்டததை உருவாககுவதில் இவர் பெரும் பங்கு கொணடிருநதாா. சாப்ரூ ஆணைக்குழுவிலும் (Sapru Commission) இவர் பணிபுரிநதாா.

நாட்டுக்குப் பல தொண்டுகளை ஆற்றிய இவர் 1947-இல் நடுவண அரசில் முதலில் துறைப்பொறுப்பு இல்லாத அமைச்சராகவும், பினபு இருப்புபபாதைத துறை அமைச்சராகவும், பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் 1952-ஆம ஆண்டு வரை பணிபுரிந்தார்.

சமயத்துறையில் ஒவவொருவரும் சுதந்திரமாக இருகக வேண்டுமெனற எணணம இவருக்கு முழுமையாக இருந்தது அதுபோலவே, கலவியிலும், அரசியலிலும் சுதந்திர உணர்வு பெருகிட வேண்டுமென்பது இவர் விருப்பம். பொதுமக்களின் பேராளர்களைப் புறககணிககும் நடுவண அரசியலை இவர் கணடிப்பது வழககம். ஒரு தேசிய அரசு ஏற்பட இவா பேச்சுக்கள உதவின. அதறகான நடவடிக்கைகளையும் இவர் மேற்கொண்டார். அயல்நாட்டுக் கொளகையைப் பொறுத்த வரை, இஙகிலாந்தின் தென்னாப்பிரிகக இனவெறிக கொளகையை எதிர்த்தார்; பொருளாதாரத் தடைகளை விதிக்க வேண்டி வற்புறுத்தினார். ஆங்கிலேயரின வரிவிதிப்பு முறையையும் இவர் சணடித்தார். பொதுவாக, அரசியலார் முற்போககுக் கொள்கையைப் பின்பற்ற வேணடுமெனபதே இவர் விருப்பம். அரசியல் அமைப்பு உருவாகிக் கொணடிருந்த காலங்களில் இவா பல செய்திகளை விளககிக் கூறிச் சபை உறுப்பினாகளின பாராட்டுதலைப் பெற்றார். இததகைய பல தொணடுகளை ஆறறிய ஐயஙகாா 1953-ஆம் ஆணடு காலமானாா. ம.இ.

கோபாலன், ஏ கே., (கி.பி. 1904-1977):

இவர் கேரள மாநிலத்தில மாவேலிககருகில உளள மாக்கேரி கிராமத்தில 1904-இல் செலவக் குடும்பததில் பிறநதார். பளளிப் பருவததிலேயே துடுக்கு மிகக வராக விளஙகினார். தநதை சீர்திருததவாதியாகவும் தாய் அரசியல் வாழ்க்கைககு உதவியாகவும் இருநதனர். இவா 7 ஆணடுகள் ஆசிரியராகப் பணியாறறினாா. அபபோது பொதுமககளுடன நலல தொடர்பு கொண்டாா. மஞசள் சடடையினா சஙகததில (Yellow Shirts) சேர்ந்து மககளுககுப பணிபுரிநதார் ஒரு 'கதா' ஊழியனாக 1927-இல அரசியலில் அடியெடுத்து வைததாா, அயல்நாட்டுத் துணியைப் புறக் கணிக்கும் பணியில 1930 வரை ஈடுபட்டு எலலோரையும் கதர் உடுத்துமாறு ஊககுவிததாா.

காஙகிரசு சுதந்திரத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி 1930-இல போராட்டததில் இறஙகியபோது கோபாலன காஙகிரசில பெரிதும ஈடுபாடு கொணடார். காநதியடிகள் 1930-இல் தணடி யாத்திரையில் ஈடுபட்டபோது, இவரும் அதில் பஙகுகொளளப் பேராவாக் கொண்டார். சட்டமறுப்பு இயககததில கலந்து கொண்ட இவா கணணணூர்ச் சிறையிலும், வேலூர்ச சிறையிலும் அடைக்கப்பட்டார். குருவாயூாக கோயில் நுழைவு பற்றிய அறப் போராட்டத்தில பெரும் பஙகு கொண்டார். 'பிரசா உரிமைகள பறிப்புச் சட்டம்' 1932 இல் நிறைவேற்றபபட்டது. இநதச் சட்டத்தின தொடர்பான கிளர்ச்சியில் கோபாலனும் கைது செய்யப்பட்டு 6 மாதக் கடுஙகாவல் தணடனை பெற்றுக கண்ணணூர்ச் சிறையில அடைக்கபபட்டாா. இஙகுத்தான் தோழர் பி. கிருட்டிண பிளளையை இவர் சந்தித்துப் பழகினார். பலப்பல போராட்டங்களில் பஙகு கொணடு பலமுறை சிறை சென்ற பெருமை இவருககு உணடு. பொது உடைமைக் கொள்கைகளைப் பரப்ப இவர் இலஙகை, சிங்கப்பூர், பர்மா முதலிய அயல்நாடுகளுக்கும் சென்றார். இவர், 1951-இல் அனைத்திந்திய உழவர்கள் சஙகத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுககப்பட்டார். அதே ஆண்டில் கணணணூர் மத்திய சட்ட சபைத் தொகுதியிலிருந்தும் தேர்நதெடுக்கப்பட்டார். அடுத்த ஆணடில் இவருககும் சுசீலா என்ற பெண மணிககும் திருமணம் நிகழ்நதது. சீனா, உருசியா,

எகிப்து, பிரான்சு, இங்கிலாநது, செக்கோசுலோவாக் கியா, அங்கேரி முதலிய நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் செய்தார். அனைத்திநதிய, 'கிசான் சபை'த் தலைவ ராக இவர் 1956-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் 1952 முதல் 1977-ஆம் ஆணடு வரை நாடா ளுமன்ற உறுபபினராகமட்டுமனறி, நாடாளுமனற மார்க்சிய கட்சித் தலைவராகவும் எதிாக்கட்சித் தலைவராகவும் செயற்பட்டார்.

கோபாலன் சிறநத பேச்சாளராகவும எழுத்தாள ராகவும் நேர்மையான அரசியல்வாதியாகவும் திகழ்ந் தார். பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் விளங்கிய இவர், தமது வாழ்க்கை வரலாற்றினை 'நான் என்றும் மக் கள் ஊழியனே' எனனும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள ளார். கேரளாவில் மனனராட்சிக்கெதிராகவும், இந் தியாவில் அயலவர் ஆட்சிக் கெதிராகவும் நடை பெற்று வநத போராட்டங்களில் மட்டுமன்றி, உலக முழுவதும் இருக்கக்கூடிய உழைப்பாளி மக்களின் போராடடங்களை ஆதரிக்கவும் அதற்குப் பாடுபடவு மான ஓர் அனைததுலகப் போக்கை இவர் பெற்றிருந் தார். ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகப் பாடுபட்ட இவர் 1977-இல திருவனந்தபுரத்தில காலமானார். இவரது நினைவாகத திருவனநதபுரத்தில் ஓர் ஆய்வு நிலைய மும், தில்லியில் 'ஏ.கே.ஜி.' பவனமும் நிறுவப்பட்டுள ளன. ம. இ.

கோபிச் செட்டிப்பாளையம் தமிழ்நாட் டில் பெரியார் மாவட்டத்தில உளள ஓர் ஊர். நெல விளைசசல மிகுதியாக உளள காரணத்தால இதை அம்மாவட்டததின நெற்களஞ்சியம் எனறு கூறுவர். நகராட்சி மனறத்தின சேவைகள காரணமாக, சில உயர்நிலைப் பளளிகளும், ஒரு மருத்துவசாலையும் இங்கு அமைந்துள்ளன. இதறகு வடமேற்கில் 25.5 கி.மீ. தொலைவில் சத்திய மஙகலம் எனற சிறப்பு வாய்ந்த நகர் உளளது. கோபிச் செட்டிப்பாளைய வட்டத்தில் பவானி ஆறு ஓடுகிறது. அவ்வாறறின குறுக்கே பவானிசாகா எனனும இடததில கட்டப் பெற்றுள்ள அணையால் இப்பகுதி வளம் பெற்றுள ளது. தெ.பா.

கோபிப் பாலைவனம்: பல ஒட்டக வழி களைக் கொணட இப்பாலைவனம் மங்கோலியாவில் (நடு ஆசியா) உளளது. மிகப் பழங்காலத்தில் இஙகுக் குறிப்பிடத்தக்க நாகரிகம் பரவியிருந்தது. பாலூணணி களுக்கும் ஊர்வனவற்றிற்கும் இபபகுதி ஆதி அகம் என்ற ஒரு கருத்தும நிலவுகிறது. இதன வட பகுதி யில் சில நிலையான குடியேற்றங்கள் உள்ளன. உட் பகுதியில் நாடோடி மக்கள் காணப்படுகின்றனர். மணற்பாங்கான தென்மேற்குப் பகுதியைத் தவிர்த்து மற்ற இடங்களில் புலவெளிகள் உள்ளன. இப்பாலை வனத்தைச் சுற்றிச சாகார் (Chakar), ஆல்ட்டை, வட திபெத்துப் பீடபூமி முதலியன இருக்கின்றன. பாலை வனப் பரப்பு 800,000 கி.மீ. தெ.பா.

கோபு ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள சார்சியா (Georgia) மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். இதன தலைநகரம் மேரியெட்டா (Marietta). கோபு (Cobb) மாவட்டத்தின் பரப்பு 901.3 ச.கி.மீ. சார்சியாவின வடமேற்கில் உளள இப்பகுதியில் சட்டாகூச்சு(Chattahoochee) ஆறு ஓடுகிறது. பருத்தி, தானியஙகள, பாலவகைப் பொருளகள், மரவகைகள முதலியன இஙகு மிகுதி. இது கி.பி. 1832-ஆம் ஆண்டில அமைக்கப்பட்டது. தெ.பா.

கோபுரம் தெனனிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ நாட்டுக்கோயில்களின நுழைவாயில்களின்மேல் ஓங்கி நினறு கோயிலகளுக்கு அழகுசெய்வதாகும். இது ஓர் அடுக்கு முதல பல அடுக்குகளைப் பெற்றுவானு யர எழும்பி மேலே செல்லச் செல்லக் குறுகி இருக்கும. கருவறையின்மேல் எழுப்பப்படும் கட்டடப்பகுதியை 'விமானம்' எனபர். விமானத்திற்கும் கோபுரத்திற் கும் அமைப்பில் வேறுபாடு உணடு. கோபுரமானது நீண்ட சதுரமாகவும், உயர்நத வாயில் அமைப்போ டும் வாயிலை அலஙகரிக்கும் வகையில் அலங் காரமாக அமையும் ஒரு கட்டடமாகும். ஆந்திராவில் அமராவதி, நாகாாச்சுனகொணடா முதலிய இடங களில் கிடைத்த சிற்பத் தொகுதிகளில கோபுர அமைப்புக் காணப்படுகிறது. எனவே, கி.பி.முதலி ரணடு நூற்றாண்டுகளிலேயே தென்னிந்தியர் கோபு ரங்களைப் பற்றி அறிநதிருந்தனர் என்பது புலப்படும்.

கோபுரம் உபபீடம், அதிட்டானம், சுவர், மஞசம் என்றும அதன்மேல் கர்ணகூடு, மஞ்சம், கண்டம், சிகரம், தூபி என்றும் பல அஙகங்களைக் கொண்ட தாகும். மேலே அமையப்பெறும் சிகர அமைப்பானது விமான சிகர அமைப்பில் அமைப்பது போன்று சதுர மாகவோ வட்டமாகவோ பட்டையாகவோ அமைத் திட இயலாது. மாறாக நீண்ட சதுர அமைப்புடைய தாகவும், பல தூபிகளைக் கொணடதாகவும் அமைக் கப்பெறும். இருபுறத்திலும் (பக்கவாட்டில) பெரிய அமைப்பில் பரந்து விரிநத நிலையில் கீழே இரு மகரங் கள் அமைத்து, அம்மகரஙகளின வாயினின்றும் வெளி வருவது போன்ற நிலையில் விலஙகுகளையும், பூத கணங்களையும், கொடிகருக்குகளையும் அலங்கரித்து, மேலே மருண்ட பார்வையையும், பிதுங்கிய விழிகளை

திருவரங்கக் கோபுரம்

யும், உயர்ததிய புருவங்களையும அச்சுறுத்தும் கோரைப பறகளையும் கொண்டதாக மகரத்தலையையும சித்திரித்துக் காட்டுவர். இதனை 'மகாநாசி' என்று சிற்பியர் கூறுவா. இதுவே கோபுரததிற்குக் கம்பீரத்தைக் கொடுக்கும்.

காசியப சிற்பநூல, கோபுரத்தின அளவுமுறையினை விளக்கிக் கூறுகிறது. அதனைப் பின்பற்றி அளவுமுறையில் சிறிது மாற்றம் செய்து பல அடுக்குகளைக் கொண்டதாகக் கோபுரங்களை அமையச் செய்வர். அடுக்குகளின் எணணிக்கையைப் பொறுதது ஒருநிலை, இருநிலை என்றும குறிப்பிடுவர். ஒவ்வோர் அடுக்கு நிலையிலும் கோடியில (Corner) அமையப் பெறும் சதுர அமைப்புடைய அஙகத்தைக் 'கூடம்,

திருவாரூர் கோயில்
கோபுரங்கள்

என்றும், நீண்ட சதுர அமைப்புடைய அங்கத்தைச் 'சாலை' என்றும் கூறுவர். இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் பஞ்சரம், கூடு போன்ற சிற்ப அலங்காரங்களையும் அமைத்து அழகு பெறச் செய்வர். இதனைப் பல அடுக்கு நிலைகளிலும் இடம்பெறச் செய்து பூமாலை போன்று சுற்றிச்சுற்றி அமைப்பர்.

பெரும்பாலும் கோபுரங்களின் கீழ்ப்பகுதியை அதாவது உபபீடம், அதிட்டானம், சுவர், மஞ்சம் ஆகிய அங்கங்களைக் கருங்கல்லாலும் அதன்மேல் அமையப்பெறும் கர்ணகூடு, மஞ்சம், கண்டம், சிகரம் ஆகியவற்றைச் செங்கற்களாலும் அமைக்கப்பட்டிருப் பதையே காண முடிகிறது. தூபியைச் செங்கல்லி னாலோ செம்பினாலோ அமைப்பதுண்டு. பல அடுக் குகளைக் கொண்டதாக அமைக்கபெறும் இவ்வமைப் பில் எழிலார்ந்த கலைத்திறன் கொண்ட பல சுதைச் சிற்பங்களையும் அமைத்து எழில்பெறச் செய்வர். பல்லவ மன்னன் இராசசிம்மன் கி.பி.8-ஆம் நூற் றாண்டில் எடுப்பித்த மாமல்லபுரம் கடற்கரைக்கோ யிலிலும் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலிலும் மிகவும் தொன்மையான கோபுரங்களைக் காணமுடிகிறது. இவ்விரு கோயில்களிலும் கோபுரங்கள் மிகச் சிறி யவையாகக் கலைநயத்தோடு வடிவமைக்கப் பட்டுள் ளன.

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் கோபுரம்

சோழர்காலத் தொடக்கத்தில் கோபுரங்கள் விமானத்தைவிடச் சிறியவையாகவே கட்டப்பட்டுள்ளன. தஞ்சைப் பெருங்கோயிலமைப்பில் விமானம் உயர்த்திக் கட்டப்பட்டு விமானத்தின் முன்னர் இரண்டு கோபுரங்களை அமைத்துப்புதியமரபினை உருவாக்கினர். வெளியிலுள்ள கோபுரம் உயரமாகவும், உள்ளேயுள்ள கோபுரம் உயரக்குறைவாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளன. முன்னதைக்'கேரளாந்தகன் திருவாசல்' என்றும் மற்றதை 'இராசராசன் திருவாசல்' என்றும் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. விமானத்தின் முன்னர் இருகோபுரங்கள் எடுக்கும் மரபு சோழர் காலம் இறுதி வரையிலும் தொடர்ந்தது எனலாம்.

குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலிருந்துதான் கோயிலின் நான்கு புறங்களிலும் நான்கு கோபுரங்கள் எழுப்பப்பெற்றன எனலாம். தில்லையிலும்

சிதம்பரம் மேலைக் கோபுரம்

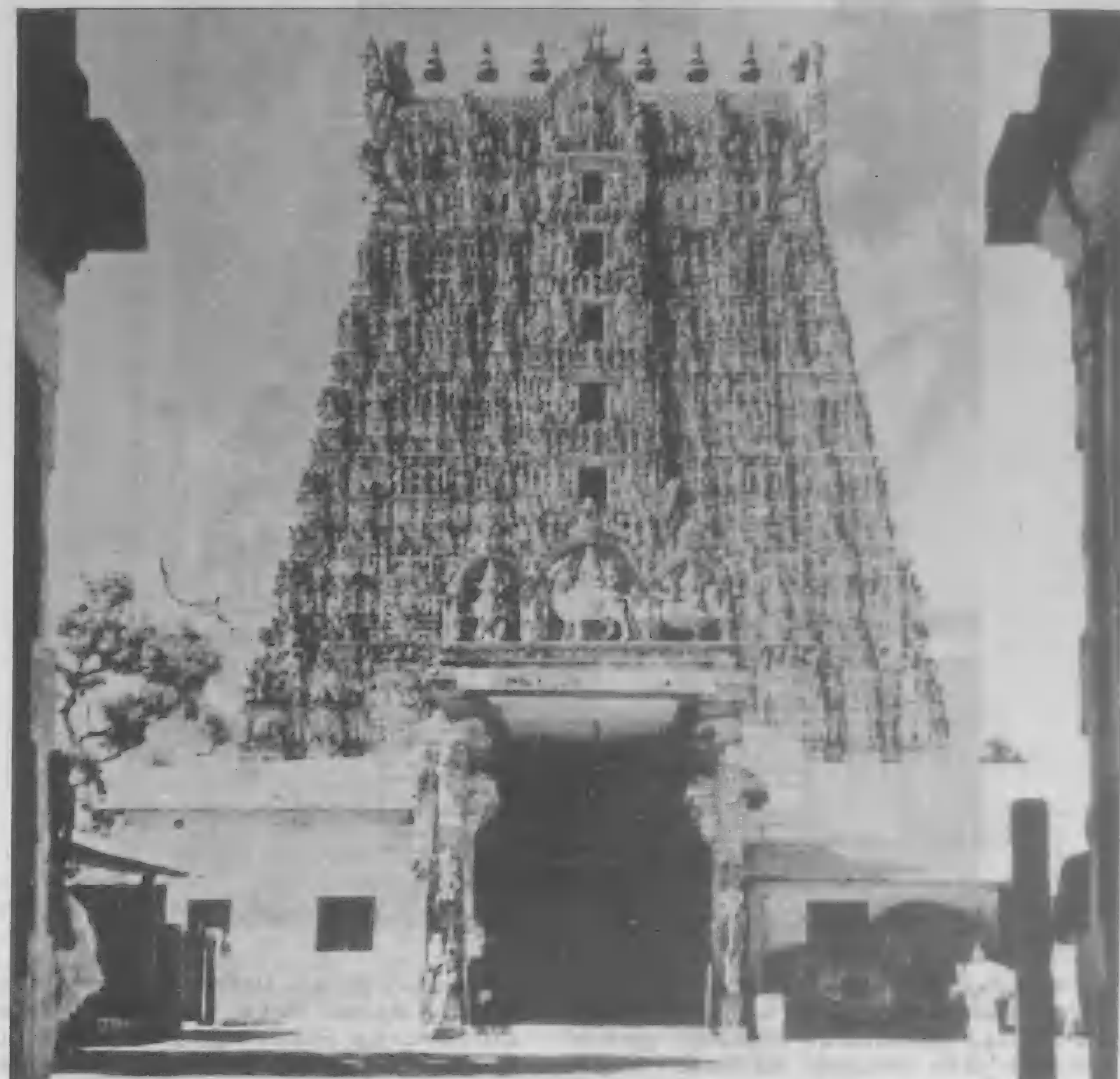
திருவண்ணாமலைக் கோபுரம்

மதுரையிலும் திருவண்ணாமலையிலும் நான்கு புறங்களிலும் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

தில்லைக் கீழைக்கோபுரம், மேலைக்கோபுரம், தாராசுரம் வெளிக்கோபுரம் ஆகியவற்றின் கட்டடப் பகுதியில் பரிவார தெய்வங்களின் உருவங்களும், முக்கிய தெய்வங்களின் உருவங்களும் சிற்பங்களாக இடம்பெறச் செய்து அவற்றின்கீழ் அத்தெய்வங்களின் பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. மேலும், நுழைவாயிலின் இருமருங்கும் அமையும் திருநிலைக் கால்களில் பரதநாட்டியத்தில் உள்ள கரணங்கள் சிற்பங்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம். மேலும் பரதமாமுனிவரின் நாட்டிய நன்னூலில் உள்ள அந்தந்தக் கரணத்தைக் குறிக்கும்

செய்யுட்கள் கல்வெட்டில் கீழே பொறிக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.

சோழர் காலத்திற்குப் பிறகு விசயநகரப் பேரரசர்களின் காலத்தில்தான் கோபுரங்கள் உன்னத நிலையைப் பெற்றன. விமானம் சிறியதாகவும் கோபுரம் வானளாவவும் உயர்ந்து நின்றன. திருவண்ணாமலை, திருவில்லிபுத்தூர், மதுரை, திருவரங்கம் ஆகிய இடங்களில் இதுபோன்ற உயர்ந்த கோபுரங்களை இன்றும் காணலாம். கிருட்டிணதேவராயர் காலத்தில் 180 அடி உயரத்திற்கு மேல் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சில கோபுரங்கள் கிருட்டிணதேவராயரால் எடுப்பிக்கப்பட்டமையால் 'இராயர் கோபுரம்' என்றும் மக்களால் சொல்லப்படுகின்றன. பொதுவாக இம்மன்னர்கள் காலத்தைக் கோபுரக்காலம் என்றும் கூறலாம்.

கோபுர நுழைவாயிலில் கதவுகள் அமைக்கப் பட்டுக் கதவில் கலைநுணுக்கம் வாய்ந்த சிற்பங்கள் பல செதுக்கப்பட்டுள்ளமையும் காணலாம். இராமா யணத்தின் அரிய காட்சிகள் சித்திரிக்கப் பட்டுள் ளதைத் திருச்சி மாவட்டம் சிவாயம் என்னும் ஊரில் உள்ள சிவன் கோயிலில் காணமுடிகிறது.

பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், நாயக்கர் காலம் முதலாகச் சிறப்புப் பெற்ற கோபுரங்கள் இன்றள வும் தொடர்ந்து சிறப்பான இடத்தை வகிக்கின்றன எனலாம். திருவரங்கம், தென்காசிக் கோயில்களில் நடைபெற்றுவரும் கோபுரப் பணிகளைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். திருவரங்கக் கோபுரம் 1987–ஆம் ஆண்டு

திருவாலங்காடு கோயில் கோபுரம்

கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இது ஆசியாவிலேயே உயர்ந்த கோபுரம் எனப்படுகிறது. இதன் உயரம் 236 அடி. இது 13 நிலைகளையுடையது. திருவண்ணாமலைக் கோபுரத்தின் உயரம் 217 அடி ஆகும். திருவில்லிப் புத்தூர்க் கோபுரம் உயரம் 192 அடி. இதனையே தமிழக அரசின் சின்னமாக வடித்துள்ளனர். வே.இரா.

கோம்தே, ஆகசுட்டு பிரான்சில் உள்ள மாண்ட்பெலியர்(Montpellier) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1798-ஆம் ஆண்டு, சனவரி மாதம் 19-ஆம் தேதியன்று பிறந்தார். இவர் புறமெய்ம்மைக் கருத்தினைத் (Positivistic School) தோற்றுவித்த பிரெஞ்சுத் (French) தத்துவவாதி ஆவார். சமூகவியலின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் இவரே. இவரது தத்துவங்களில் கத்தோலிக்க அரசப் பின்னணியின் தாக்கத்தை அதிகம் காணலாம். மேலும், பிரஞ்சுப் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட சமூகக் குழப்பங்கள், அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி ஆகியவற்றை அவை பிரதிபலிப்பவாகவும் இருக்கும். சமூக நிகழ்வுகளைப் பற்றிக்கூறும் இயலுக்குச் சமூகவியல் (Sociology) என்னும் பெயரை கி.பி. 1838-ஆம் ஆண்டு இவர், முதன் முதலாகச்

சூட்டினார். எனவே, இவர் சமூகவியலின் தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார்.

ஆகசுட்டு, கோம்தே

ஆகசுட்டு கோம்தே(Auguste Comte), தம் 16-ஆம் வயதில பிரானசில் உளள புகழ் பெற்ற தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். அங்கிருந்த பேராசிரியர்களுக்குக் கணிதம், இயற்பியல் ஆகியவற் றில் ஈடுபாடு இருநததே தவிர மக்களின் நலனிலும் சமூகச் சிக்கலகளிலும ஈடுபாடு இல்லை. அசசமயம் புரட்சியினால பிரஞ்சுச் சமூகம் சீர்குலைந் திருநதது. இந்த நிலையில் செயின்ட்டு சைமன (Saint Simon) எனற ஒரு சமதர்மச் சிந்தனையாளரின் தொடர்பு இவருககு ஏற்பட்டது. அவரிடமிருந்து அறிவியல முறையிலான சமூகத்தைப் பறறிய கருத்தையும் கி.பி. 18-ஆம் நூறறாணடுத் தத்துவ அறிஞர்களிட மிருநது வரலாற்றின் வளாசசியைப் பற்றிய கருத்தை யும் அறிந்தார். மேறகூறிய பலதரப்பட்ட தததுவக் கல்வியுடன, இயற்கை அறிவியல்களைப் பறறிய களஞ்சிய அறிவையும கொணடு புறமெய்ம்மைத் தததுவம் (The Philosophic Positive), மெய்ம்மை சாா அரசியலின் அமைப்பு முறை (System of Positive Politics) ஆகிய புகழ் பெற்ற நூல்களை இயறறினார்.

இவர், புறமெய்ம்மை முறையில் சமூக நிகழ்வு களை அறிவியலின் ஓர் அங்கமான சமூகவியல் தான் செம்மையாக ஆராயமுடியும் என்று கூறுகிறார். சமூக வியல் சமூகநிலையமைவையும் (Social Statics), சமூக இயக்கத்தையும் (Social Dynamics) ஒரு சேர ஆராய் கிறது என்கிறார். சமூக நிலையமைவு சமூக ஒழுங் கினைக் குறிக்கும். சமூக ஒழுங்குக்குச் சமூக இசைவு (Social Consensus) அடிப்படையாக அமைகிறது. சமூகத்தின் அங்கங்களிடையே நெருக்கமான உறவு அமைந்தால்தான் சமூக ஒழுங்கு ஏற்படும் என்று கோம்தே கூறுகிறார்.

சமூக இயக்கம், சமூக வளர்ச்சியையும் முன் னேற்றத்தையும் உள்ளடக்குகிறது என்றும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக அறிவு வளர்ச்சி அமைகிறது என்றும், அறிவு வளர்ச்சி என்பது மனித மனத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியே என்றும் கோம்தே கூறுகிறார். அறிவு, இறையியல நிலை (Theological Stage), நுண்பொருள் கோட் பாட்டியல் நிலை (Metaphysical Stage), புற மெய்ம்மை நிலை (Positive Stage) என்று மூன்று நிலைகளைக் கடந்து வளர்ச்சி அடைகிறது; அறிவின வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பச் சமூகத்தின் வளாச்சி நிலை களும் அமைகின்றன. ஒவ்வொரு வளாசசி நிலை யிலும் சமூகத்தின் நிலையமைப்பு ஒருவிதமாக அமை கிறது எனப் 'புறமெய்ம்மைத் தத்துவம்' என்ற நூலில விளக்குகிறார்.

இவரது சிந்தனைகளின் தொடககநிலை சைமனு டன பழகிய (கி பி. 1816-1824) காலத்தில் ஏற்பட்டது. வாழ்க்கையில் முதன்முதலாக கி.பி. 1825-ஆம் ஆண்டு கல்லூரி நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றார். கி.பி. 1842-ஆம் ஆண்டு அதிகமான மனச் சோர்வினால, மகிழ்சசி யறற திருமணத்தை முறித்து மனைவியை விட்டுப் பிரிந்தார். இவரது புறமெய்ம்மையைப் பறறிய ஒரு பொதுக் கணணோட்டம (A General View of Positivism) என்ற நூல் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டும், புறம்மெய்ம்மைச் சமயம் பற்றிய வினா-விடைகள (The Catechism of Positive Religion) என்ற நூல் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்தன.

சமூகவியல் தந்தையென அழைக்கபபடும் இவர் கி.பி. 1857-ஆம் ஆணடு செப்டம்பர் திஙகள் 5-ஆம நாள் பாரிசில் (Paris) காலமானார். பூ.த.

கோமதீசுவரர் சமணத்துறவியான பாகுபலி யின் மிகப் பெரும் உருவச்சிலை கோமதீசுவரர் என்று கூறப்படுகிறது. கோமதீசுவரர் சிற்பஙகள் கரு நாடக மாநிலத்தில சிரவண பெலகோளா, வேணூர், கார்கலா (Karkala) ஆகிய மூன்று இடங்களில் உள்ளன. இஙகுள்ள கோமதீசுவரர் சிற்பங்கள்யாவும் நின்ற நிலையில் ஆடையினறிக் காணப்படுகின்றன. சிரவண பெலகோளாவில் உள்ள கோமதீசுவரர் சிற்பம் சாமுண்டராயர் என்னும் கங்க அரசனால் அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு அம்மன்னன் தானம் அளித்த செய்திகளும் கல்வெட்டுகளில் காணப்படு கின்றன. இச்சிற்பம் 57 அடி உயரமும் ஒரே கல்லால்

கோமதீசுவரர் சிரவணபெலகோளா

ஆனதுமாகும். வேணூரில் உள்ள கோமதீசுவரர் சிற்பம் கி.பி. 1604-ஆம் ஆண்டு திம்மராசன் என்ப வரால் அமைக்கப்பட்டது. இச்சிற்பத்தில் கோமதீசு வரர் புன்சிரிப்புடன் அமைதி தவழ்ந்த முகத்துடன் காணப்படுகிறார். கார்கலாவில் உள்ள பிறிதொரு சிறபம் 41 அடி 5 அங்குலம் உயரம் உடையது. இதனை கி.பி. 1432-இல் வீரபாண்டிய மன்னன் அமைத்தார். இச்சிறபங்கள் யாவும் வடக்கு நோக்கி உளளன. கோமதீசுவரர் தியானத்தில் மிக நீண்ட காலம் இருந்ததால இவரது காலைச்சுற்றி மாதவிக் கொடிகளும் பாம்புப் புற்றுகளும் வளர்ந்தனவாம். இவற்றைச் சிறபத்திலும செதுககியுள்ளனர். சமணத் திகம்பரர்கள பொதுவாகத் தியான நிலையில் உளள சந்நியாச உருவைக் 'கோமதா' எனக கூறுகின்றனர். காண்க: பாகுபலி. சு இரா.

கோமின்டாங்கு என்பது சீனாவில் 1912-இல் நிறுவப்பட்ட தேசிய மககள் கட்சியாகும். கோ (Kuo) என்பதற்குத் தேசம் எனறும், மின (Min) என பதற்கு மக்கள என்றும், தாஙகு (Tang) எனபதற்குக் கட்சி என்றும் பொருள் கூறுவா. துங் மெங ஊயி (T'ung-meng Hui) எனற இரகசியக் கழகமே பினனர் கோமிண்டாஙகு என்று மாறியது. இமமாற்றத்திறகு மூலகாரணமாக இருநதவர் சுங சியோ-சென (Sung Chiao-jen) ஆவாா. இவர் 1911-இல சீனப்புரட்சியில் பெரும்பஙகு வகித்தவர். சன்யாடசென் (Sun yat-sen) புரட்சிச சகதிகளின பெயரளவுத் தலைவராகவும் சுஙசியோ-சென் உணமைத் தலைவரகவும விளங கினர். சீனநாட்டில் 1911-ஆம் ஆணடுப் புரட்சிககுப் பின்னர் ஓா இடைககால அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அசசட்டத்தினகீழ 1913-ஆம் ஆணடில் நிறுவப்பட்ட தேசிய சபையில இககட்சி பெரும்பானமையான பலம் பெற்றது. எனினும், அச்சபையின நடவடிககைகளைத் தனிமை யாக இருந்து கட்டுபபடுததும அளவிற்கு இதன பலம் அமைநதிருக்கவிலலை. இககட்சியின நாடாளுமனறக கட்சித் தலைவராகப் பணியாறறி வநத சுஙசியோ சென் 1913-ஆம் ஆணடு மாாச்சு மாதம கொலை செய்யப்பட்டதை அடுத்து நாட்டில் கலகம தோனறியது. இடைக்காலததில் நாட்டின ஆடசிப் பொறுப்பை ஏறறிருநத யுவான சி காய் (Yuan Shih Kai) அதை எளிதில் அடக்கினாா. அதன விளை வாகச் சன் யாட் செனனும், சில தேசிய மககள கட்சி யினரும் சப்பானுககு ஓடிவிட்டனா. யுவான சி காய் அகடோபர் மாதம் நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டார். அதன விளைவாக அவருககுக கிடைத்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தித் தேசிய சபையில் எஞ்சியிருநத கோமினடாங்கு உறுப் பினர்களைச் சபையிலிருந்து விலக்கினார். இக்கட்சி சட்ட விரோதமான கட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டது. கோமினடாங்குகள் தெனபகுதிக்கு ஓடினார்கள.

பிறகு நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பஙகள் கோமின டாங்குக் கட்சி புததுயிர் பெற உதவின நாடு பல போர்த்தலைவர்களின் (War Lords) ஆட்சிக்குட்பட் டது தெனபகுதியில இருந்த போர்த்தலைவாகளுடன் சன்யாட்சென உடன்படிக்கை செய்துகொணடு

காண்டனில் குடியரசு ஒனறை அமைத்தார். போர்த் தலைவர்கள் கோமின்டாஙகுக கட்சிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வந்தனர். அந்த ஏற்பாடு தக்க பலனை அளிக்காமையால் தமது கட்சிக்குத் தனி முறையான பாதுகாப்பு முறையை உருவாக்கச் சன்யாட்சென் முற்பட்டார். இவ்வாறு தேசிய புரட்சிப் படை உரு வாகியது. அதில் போர்த்தலைவர்களுடைய படை வீரர்கள் சேர்ந்தனர். முதலாம் உலகப் போரும் வெர்சே உடன்படிக்கையும் கோமின்டாங்குக் கட்சி யின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் உதவின. சீனாவிற்குப் போதிய பலன்களை வெர்சே உடன்படிக்கை அளிக்க வில்லை. அதனால மாணவர்கள் புரட்சி செய் தனர். அம்மாணவர்களைத் தமது கட்சியில் சேர்த்துக் கொண்டார். பீகிங்கு அரசுககு எதிராக மேலைநாட் டுச் சனநாயக அரசுகளின் உதவியை 1922-இல சன் யாட்செனவேணடினார். அவை போதிய ஆதரவளிகக முனவாராமையால் சனயாட்சென உருசியாவின உத வியை நாடினார். உருசியா ஆபிரகாம் அடால்பு சாபே (Abraham Adolfe Joffe) என்பவரைச் சீனா விற்கு அனுப்பி வைத்தது. சன்யாட்சென்னும் சாபே யும் உடன்பாடு செய்துகொண்டனர். அதன்படி சீனாவின் அரசியல் ஐக்கியத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் உருசியா உதவி செய்ய முனவந்தது. 1921-இல நிறு வப்பட்ட சீனப் பொது உடைமைக் கட்சி உறுப்பினர் கள் கோமினடாஙகுக் கட்சியிலும் சேருவதற்கு அனு மதிக்கப்பட்டனர். கோமினடாஙகுக் கட்சியைச் சீர மைக்க மாசுக்கோவிலிருந்து பல ஆலோசகர்கள் வந்தனர். அவர்களுள் சிறந்தவர் மைக்கேல் போரோ டின (Michael Borodin) ஆவார். அந்த நேரத்தில் கோமின்டாங்குப் படைத்தலைவாகளுக்குப் பயிற்சி யளிக்க வாம்போவாவில (Whampoa) இராணுவக் கழகம் அமைககப்பட்டது. சியாங கே சேக்கு (Chiang Kai Shek) அதற்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் மாசுக்கோவில் தங்கிச செஞ்சேனையைப் பற்றி நான்கு அறிநது கொணடவர்.

கட்சியின வருங்கால அமைப்பு, அது அரசுடன கொள்ள வேணடிய உறவுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிக்கையை 1924-இல சன்யாட்சென வெளியிட் டார். மககளுடைய மூன்று கோட்பாடுகள் அவ்வறிக் கையின சிறபபு அம்சமாகும். அம் மூன்று கோட்பாடு கள் தேசியம், சனநாயகம், மக்களுடைய பிழைப்பு (Livelihood) எனபனவாகும்.

தென்பகுதியில் தாம் அமைத்த குடியரசைப் பலப்படுத்திய பிறகு வடபகுதியையும் தெனபகுதியை யும் ஒன்றாக இணைத்துச் சன்யாட்சென் வடநாட் டுத் தலைவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுப் பீகிங்கு சென்றார். அவரது முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. அவர் 1925-இல் மறைந்தார். இறக்கும்போது அவர் தம் கட்சியினரை நாட்டு ஒற்றுமைக்குப் பாடுபடும் படி வேண்டினார். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத் தேசிய படைகள வடபகுதிகளைக் கைப் பற்றமுனைந்தன; யாங்ட்சிச் (Yangste) சமவெளியில் இருந்த போர்த்தலைவர்களைத் தோற்கடித்தன. தலைநகரம் காண்டனிலிருந்து கானகௌவிற்கு (Hankow) மாற்றப்பட்டது.

இதற்கிடையில் கோமின்டாங்கு வலச்சாரார், இடச்சாரார் என இரு பிரிவாகப் பிரிநதது. இடச் சாராருக்கு வாங் சிங் வேய் (Wang Ching-wai)தலை வரானாா. அவருக்குப் பொதுஉடைமைக் கட்சியினர் ஆதரவளித்தனர். ஆட்சிப் பொறுப்பு முதலில வாங் இடம் இருந்தது. பினனர்த் தேசியப்படையின தலை வரான சியாங்குக்கும் வாஙகுக்கும் இடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டது. அது சமயம் வலச் சாரார் சியாஙகை ஆதரிததனர். சியாஙகு 1928-இல தேசிய கட்சியின் தலைவரானார். அதற்குள்ளாகப பொது வுடைமை வாதிகள் கட்சியிலிருநது முழுமையாக விலக்கப்பட்டு விட்டனர். பீகிஙகை சியாங்கு 1928-இல் கைப்பறறினார். பீகிஙகு அரசின் தலைவர் முக் டனுக்கு (Mukden) ஓடிவிட்டார். அவர் மகன கோமின்டாஙகுகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண டார். அதன விளைவாகச சீனா முழுவதும் சியாங் கின் இராணுவ ஆட்சியின கீழும், தேசிய மககள் கட் சியின கீழும் பெயரளவில் ஒனறாக இணைக்கப்பட் டது. நான்கிஙகு தலைநகரமாயிற்று.

அதன்பிறகு தேசிய அரசு பொதுவுடைமைக் கட்சியினரின் எதிர்ப்பைச் சமாளிகக வேண்டிய தாயிற்று. அவர்களின தலைவரான மாசேதுங்கு சீனாவின தெறகு மற்றும நடு மாநிலஙகளிலிருந்த உழவர்களுடன நெருங்கிய தொடர்பு கொணடிருந் தார். அவர்களுடைய துணையுடன செஞ்சேனை ஒன்றை அவர் உருவாககினார். கோமின்டாங்குப் படைகளுக்கும் செஞ்சேனைக்கும் பெரியதொரு போராட்டம் பல ஆண்டுகள் நடநதன. சப்பானுக்கும் சீனாவிற்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டபோது சீனா வின் இருகட்சிகளும் உள்நாட்டுப் போரைக் கைவிட்டு விட்டு ஒனறாக இணைந்து சப்பானுடன போரிட்டன. போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது வலச்சாரார் தங்களுடைய செல்வாக்கை நிலைநாட்டும் பொருட்டு அடக்கு முறையைக கையாண்டனர். மக்களுக்குத் தேவையான சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தாவணணம் தங்கள் செல்வாககைப் பயன்படுததினார்கள். அதன விளைவாகக கோமின்டாஙகுகளின் செலவாக்குக்

குறைந்தது. பொது உடைமையாளர் தேவையான சீர் திருத்தங்களைப் புகுத்திப் பாமர மக்களின் ஆதர வைத் திரட்டினார்கள். மேலும், சப்பானின் ஆதிக்கத் திற்குட்பட்ட பகுதிகளில் கொரில்லா அரசுகளை அமைத்துத் தங்கள் கருத்துகளைப் பரப்பி வந்தனர். அதன் காரணமாகக் கோமின்டாங்குகளுக்கும் பொது உடைமைவாதிகளுக்குமிடையே சச்சரவுகள் ஏற்பட் டன.

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவுற்றபிறகு இரு கட்சியினரும் சப்பான் விட்டுச் சென்ற பகுதிகளில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்டனர். உள்நாட்டுப்போர் மீண்டும் தொடங்கியது. இறுதி யில் அமெரிக்க உதவி பெற்றிருந்தும் கூடக் கோமின் டாங்குகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். சீனாவில் இருந்து அவர்கள் 1950-இல் முழுமையாக விரட்டி யடிக்கப்பட்டனர். அதையடுத்து அவர்கள் இன்று தைவான் என்று சொல்லப்படும் பார்மோசாத் தீவில் தங்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அவர் களுடைய அரசு அங்குத் தொடர்ந்து நீடிக்க அமெரிக்கா உதவி அளித்து வருகிறது. சீனாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பொது உடைமை அரசு அதனை யும் கைப்பற்றிக் கோமின்டாங்குகளை முழுமையாக அழிக்கத் தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்து வருகிறது.

தி ஆர்.இரா.

கோமெல் உருசிய ஒன்றியத்தின் ஒரு மாநில மான பைலோ உருசியாவின் தென் கிழக்கில் உள்ள ஒரு பகுதி. இதன் தலைநகரும் கோமெல் (Gomel). நகரின் மக்கள்தொகை 405,000 (1981). இங்கே சாசு (Sozh) ஆறு ஓடுகிறது. இதற்குத் தெற்கில் சிறப்பு வாய்ந்த கீவு நகரம் உள்ளது. இந்நகரில் பல இருப்புப் பாதைகள் கூடுவதால் வாணிகம் வளர்ந்துள்ளது. இங்கு மரத்தொழில், கண்ணாடித் தொழில், உலோக வேலை, உரோம வேலை, சணல் தொழில் முதலியன பெருகியுள்ளன.

தெ.பா.

கோயப் பழங்குடிகள் ஆந்திரப் பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் வாழ் கின்றார்கள். இவர்கள் மிகத் தொன்மையானவர்கள். இந்திராவதி ஆறு, கோதாவரி, சபரிப்பள்ளத்தாக்குக் காடுகளைக் கொண்ட மாவட்டங்களிலும், போள வரம், சோடவரம, எல்லாவரம், பத்திராசலம், நுகூர் ஆகிய வட்டங்களிலும் கோயர் (Koyas) வசித்து வருகின்றனர். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மிகுதியாகக் காணப்படும் இவர்கள், கோண்டு (Gond) எனனும் மத்திய பிரதேசப் பழங்குடியின் ஒரு பிரிவினராவர். ஆகவே, கோயர்களின் பிறப்பிடம் மத்திய பிரதேசப் பசுதர்ப் (Baster) பகுதியாகும். பசுதர்ப் பகுதி ஆந்தி ராவின் பத்திராசலம், நுகூர் வட்டங்களின் அரு கில உள்ளது. கோயர்கள், 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தங்கள் நாடான மத்திய பிரதேசத்திலிருந்து தங்களுக்கென்று பிரிக்கப்பட்டிருந்த மற்றொரு பகுதி யான ஆந்திராவின் சில பாகங்களுக்குச் சென்று குடி யேறினார்கள். இவர்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை மாற்றியதற்குப் பசுதரில் அப்பொழுது நிலவிய பஞ்ச மும் சச்சரவுகளுமே காரணமாகும். இவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 1 இலட்ச மாகும. கோயர்கள் கோயிசு (Koyis) என்றும், கோய்சு (Kois) என்றும் சில பகுதிகளில் அழைக்கப் படுகின்றனர்.

தெலுங்கு மொழியே பெரும்பாலும் இவர்களின் மொழி. இவர்களின் மொழியில் கன்னடம், தமிழ் ஆகியவற்றின் சொற்களும் கலந்துள்ளன. இம்மொழி யில் இடத்திற்கு இடம் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. வடபகுதிக் கோயர்கள் தங்கள் பழைய மொழி யினை இன்றும் பேசுகின்றனர். அம்மொழி ஒரிசாக் கொண்டர்களின் (Khonds) கூய (Kui) மொழியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. மத்திய பிரதேசப் பகுதியைச் சார்ந்த கோயர்களின் மொழி மத்திய பிரதேசக் கோண்டுகளின் கோண்டி (Gondi) மொழி யைச் சார்ந்ததாக உள்ளது.

தங்களது தொழில்களை ஒட்டி இவர்கள் 11 வகை யினராகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாகக் கம்பகோயர் கூடை, பாய் முடைதலையும், கம்மர கோயரதுகருமான் தொழிலையும், முசர கோயர் பித்தளைப் பாத்திரம் செய்தலையும் கூறலாம்.

இவர்கள் வட்ட அல்லது சதுர வடிவக் குடிசை களில் வாழ்கின்றனர். இவர்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. மலையில் பயிர் செய்பவரானாலும சமநிலங்களையும் உழுது பயிரிடுகின்றனர். இவர்கள் இடம்விட்டு இடம் மாறிப் பயிரிடும் முறையைக் கொண்டுள்ளனர். தேவைக்கு வேண்டியதைப் பயிரிடு கின்றனர். மற்றொரு முதன்மைத் தொழில் காட்டில் உணவுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலாகும். மூங்கிலி னால் பாய், கூடைகள் முதலானவற்றைப் பின்னுதல் கோயர்களின் பிற தொழில்களாகும். கோயர்கள் தங்கள் தேவைக்கு ஏற்பக் கால்நடைகளை வைத்துள் ளனர். இக்காலத்தில் நிலையான உழுது பயிரிடுதலில் கோயர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனா என்பது குறிப்பிடத்தக்க தாகும் கோயர்கள் மழைநீரைக் குளங்கள், சிறு ஏரி கள், சிறு கண்மாய்கள் ஆகியவற்றில் சேகரித்து வைப்பதில் வல்லவர்கள். பழங்குடிகளுள் இவர்களை

கோயப் பெண்கள்

வேளாண்மைப் பொறியியலார் எனக் கூறுவர். ஒவ்வொரு அறுவடையும் ஒரு திருவிழாவாகக்கொண்டாடப்படுகிறது. கோயர்கள் வேட்டையாடுவதில் வல்லவர்கள். திருவிழாக்களில் நாட்டியம், காட்டெருமை நடனம் முதலானவை சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இக்காலங்களில் மதுவை விரும்பிக் குடிக்கின்றனர்.

இவர்களின் முக்கிய உணவு கஞ்சியும் வேர்த்தண்டுகளும் மரப்பட்டைகளுமாகும். புளியங் கொட்டை மாவிலிருந்தும் இவர்கள் கஞ்சி காய்ச்சுகின்றனர். இது உடம்பிற்குக் கெடுதலானது. பனைமரக்கள்ளும் இப்பா பூவிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கள்ளும் கோயர்களின் குடிபோதைப் பொருள்களாகும். கோயர்கள், காட்டு ஓணான்கள், முயல், மான், காட்டுப்பன்றி, எருமை ஆகியவற்றின் இறைச்சியையும் உண்கின்றனர். இவர்கள் பறவைகளைச் சாப்பிடுவதில்லை.

கோயர்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களுக்கு வரும் குத்தகையாளர், வட்டிக்காரர், வாணிகர்கள் ஆகியவர்களுடன் சேர்ந்து போகவோ எதிர்த்துப் போராடவோ முயலுவதில்லை. இவர்கள் ஏமாந்து போகின்றனர்; ஏமாற்றப்படுகின்றனர்.

கோயச் சிறுவன்

வாரங்கல், கம்மம் ஆகிய மாவட்டங்களில் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் வெளிமக்களின் குடியேற்றத்தால்

இவர்கள் தங்கள் நிலங்களை இழந்து, வேளாண்மை உழைப்பாளிகளாக மாறியுள்ளனர். எனினும், இவர்கள் வெளிமக்கள் குடியேற முடியாத உட்பகுதிகளில் இன்றளவும் தங்கள் பொருளாதார நிலையிலிருந்து சிதறாமல் இருக்கிறார்கள். மடாகுடப் பகுதிக்கோயர்கள் வெளியிலிருந்து வந்தவர்களால் எவ்வித மாற்றமும் அடையவில்லை. கோதாவரி ஆற்றுப் பகுதியில் பல இடங்களில் மலை இரெட்டிகள கோயர்களின் அண்டைப் பழங்குடியினராவர். இப்பகுதிகளில் கோயர்கள் இரும்புச் சாமான்களை இரெட்டிகளுக்குக் கொடுத்து, அவற்றிற்கு மாற்றாகப் பாய், கூடை போனற சாமான்களைப் பெறுகின்றனர். இரு இனத்தவரின் வீடுகளும் உடைகளும் ஒரே தன்மையானவை. எனினும், கோயாகள வீட்டில் இரெட்டிகள் உணவு உட்கொளவதில்லை. இரெட்டிகளின வீட்டின உட்பகுதிகளில கோயர்கள் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. இருவரிடமும் பெண கொடுத்தல் வாங்கல் கிடையாது.

கோயர்களின் சமுதாயச செயல்கள் குலப் பஞ்சாயத்தினால் செயறபடுகினறன. கோயர் கிராமப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர் 'பின்ன பேடா' (Pinna Pedda) எனப்படுவர். இவருக்கு மேல்அதிகாரி 'குல பேடா' (Kula Pedde) அலலது பட்டேல் (Patel) ஆவர். இவர் அரசு ஒப்புதல் பெற்றவர். பின்னபேடா, குலபேடாப் பதவிகள தலைமுறை தலைமுறையாக அவாகள் பரமபரையில் வரும். 10, 12 கிராமங்கள் அடங்கிய அமைப்பே சமுத்து (Samuth) எனப்படும். இதன் தலைவர் சமுத் தோரா (Samut Dora), குல தோரா (Kula Dora) அல்லது பெத்த கப்பு (Pedda Kapu) ஆவார். இவரது தீர்ப்பே சரியானதும் இறுதியானதுமாகும் எல்லாக் குற்றஙகளுக்கும் தண்டத் தொகை விதிக்கப்படுகிறது. அதைக் கட்டாதவர் கடுமையான தண்டனைக்கு உளளாவர். ஒருவர் குற்றவாளியா நிரபராதியா என்பதைக் கண்டுபிடிக்கப் பல முறைகள் கையாளப் படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று அவனது கையைக் கொதிக்கும் எணணையில வைத்தல்.

நம்பிக்கை, சட்டத்திற்குட்படுதல், பொறுமை, பணிவு, நன்றி மறவாமை, தீங்கிழையாமை ஆகியவை கோயர்களின பண்புகள. இவர்கள சிறிதளவு சோம்பேறிகளாவர். இவர்கள் பொது நலனில் ஈடுபாடு கொணடவர்கள். வீட்டையும் தங்கள் பன்றிக் கூடங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருப்பர். இவர்கள் இந்துக்களாக இருப்பினும், எப்பொழுதும் சாதி இந்துக்களையும் பிற இனத்தவரையும் விட்டு விலகித் தனித்து வாழ்வதையே விரும்புவர். கோயப் பெண்கள நெற்றியில் பொட்டிடுவர்.

சூரியன், முத்தையாள் அம்மாள், மகாலட்சுமி அம்மாள் ஆகிய தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். அறுவடைப் பண்டிகை இவர்களுக்கு முக்கியமானது. கோயர்கள், ஆதிதிராவிடர்களிடமும் முகம்மதியர் களிடமும் உணவு கொளவதில்லை. மதமாற்றமும் இவர்களிடம் காணப்படவில்லை.

கோயர்களின் திருமணச் சடங்குகள் இந்து முறைப்படி நடக்கும். வரதட்சிணை இவர்களிடம் இல்லை. பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் குறைந்த அளவு பணம் கொடுபபர். கோயர்கள் தங்கள் மனைவிகளிடமும் குழநதைகளிடமும் மிகவும் அன்புடன் இருப்பர். தாலி கட்டுவது இவர்களிடம் காணப்படுகிறது. மணவிலக்கு, விதவை மணம் ஆகியவற்றையும் இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். நே.தே.

கோயபல்சு, பால் சோசப்பு என்பவர் செருமானிய நாட்டில் அடால்பு இட்லரும், அவருடைய தேசிய சமநிலைக் கட்சியாரும நடத்திய வரம்பற்ற முழுவல்லாட்சிக் காலத்தில் (1933–1945) அரசாங்கத்தில் கொளகை பரப்பு அமைச்சராக (Minister of Propaganda) இருந்தார். இவர் (Goebells, Paul Joseph) கி.பி. 1897-இல் ஓர் உரோமானியக் கத்தோலிக்கக் குடும்பத்தில் பிறந்து, எய்டல்பர்கு பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த கல்விப் பயிறசி பெற்றார். இவர் ஒரு கால் ஊனத்தின காரணமாக நாட்டின் இராணுவப் பயிற்சியிலிருந்து விலக்களிக்கப் பட்டார். பட்டப்படிப்பையும், செய்தித்தாள் துறையில் பயிறசியையும் முடித்தபினனர், இவர் 1924-இல் தேசிய சமநிலைக் கட்சியாருடன நட்புக் கொணடார். இவருக்கு இளமையிலேயே அரிய நாவன்மை இருந்தபடியால் இவர் இட்லருடைய (Hitler) கவனத்தை ஈர்த்தார். இட்லர் இவரை 1924-இல் தம் கட்சியின் மாவட்ட ஆட்சியாளராகவும், 1926-இல் செருமனி முழுவதற்கும் தம்கட்சியின் கொள்கைப் பரப்பு இயக்குநராகவும் ஆக்கினார்.

இவர் பணிகள்: செருமானியத் தேசிய சமநிலைக் கட்சியார் இட்லருடைய தலைமையில் 1933-இல் செருமானியப் பாராளுமனறத்தில் பெரும்பாலான இடஙகளைத் தேர்தல்களில் கைப்பற்றி அரசாங்கத்தை அமைத்தனர். இட்லர் தாம் முதலமைச்சராகப் பதவிக்கு (Chancellor) வருதற்கு உதவியாக இருந்த வைமார் அரசியலமைப்பைச் (Weimar Constitution) சிறிது சிறிதாக மாற்றி, அதைப் பாராளுமன்றக் குடியாட்சி இயல்பிலிருந்து வரம்பற்ற முழுவல்லாட்சியாக (Dictatorship) மாற்றினார். இந்நிலையில் அவர் தம் வல்லாட்சியை ஒரு குடியாட்சி என்றே மக்கள் நம்பி ஏறறுக் கொள்ளும்படி செய்

தற்கு ஒரு திறமையான கொள்கை பரப்பு அமைச்சர் தேவைப்பட்டார் இட்லர் கோயபல்சுக்காகவே பொதுமக்கள் அறிவு விளக்கத்துக்கான தேசிய அமைச்சகத்தைத் தோற்றுவித்து, அப்பதவியில் கோயபல்சை அமர்த்தினார். கோயபல்சு இட்லருடைய தேசிய சமநிலை அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல எண்ணம் செருமானிய மக்களிடையே ஏற்படும் படி சில கருத்துகளை உருவாக்கிக் கூறினார். அதன் பொருட்டு இவர் செருமனியிலுள்ள செய்தித்தாள்கள், வானொலி, திரைப்படத்துறை, வெளியீடுகள், நாடகத்துறை, இசை முதலிய எல்லாவற்றையும் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டார். இரண்டாம் உலகப் போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி (1939-45) செருமானிய மக்களுக்கு நம்பிக்கை யூட்டும் வகையிலும், பகைநாடுகளுக்கு அச்சமூட்டும வகையிலும், இவர் செய்திகளைத் திரித்தும், பல பொய்யுரைகளைக் கூறியும் வந்தார். இறுதியில் 1945-இல் உருசிய, பிரிட்டிசு, அமெரிக்கப் படைகள் இட்லர் தங்கியிருந்த பெர்லின் நகரத்தை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றியபோது, இவர் இட்லருடன் இருந்தார். இட்லர் இறந்த சூழ்நிலை பலவாறாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால், கோயபெல்சு தம் மனைவியையும் ஆறு குழந்தைகளையும் கொன்றுவிட்டுத் தம்மையும் மாய்த்துக் கொண்டார். பா.சு.

கோயம்புத்தூர் தமிழநாட்டின் தென்மேற்குப் பகுதியில் நொய்யலாற்றையடுத்து, நீலகிரி குன்றுகளுக்குத் தெற்கில் அமைந்துள்ள நகரம். பண்டைக் காலத்தில் கோவன் என்ற பெயருடைய ஓர் சிற்றரசனால் புகழ் பெற்று விளங்கிய பேரூர்க்கருகில் புதிய தாய் இவ்வூர் அமைக்கப்பட்டதால் இந்நகர்க்கு கோயம்புத்தூர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. நீலகிரிக் குன்றுகளுக்கும், ஆனைமலைக்குன்றுகளுக்குமிடையே இருபது மீட்டர் அகலம் கொண்ட புகழ் மிகுந்த பாலக்காட்டுக் கணவாயை நோக்கியிருக்கின்றது இந் நகரம். இது இன்றைய கோவை மாவட்டத் தலை நகராகத் திகழ்கின்றது.

கடலமட்டத்திலிருந்து 1341 அடி உயரத்தில் இந் நகரம் அமைந்திருப்பதால் மிகுந்த வெப்பமோ தட்ப மோயின்றி இனிதான சமவெப்பதட்பநிலை கொண்டுளளது. இந்நகரை 'ஏழைகளின் ஊட்டி' (Poorman's Ooty) என்று சொல்வார்கள். குறைந்த செலவில் ஏழைகளுக்குக் கோடைக் கால உறைவிடமாக இந் நகர் உள்ளது. இங்கு ஆண்டில் பெய்யும மழை ஏறக் குறைய 750 மி. மீட்டர்களாகும். ஆனால், இதன் அருகிலுள்ள நீலகிரிக் குன்றுகளில் ஆண்டில் பெய்யும் மழை அளவு 2500 மி. மீ.

பாலக்காட்டுக் கணவாயின் முகத்துவாரத்திலிருப்பதால் இந்நகரை அடைவதற்கு மும்முறை (முறையே கி. பி 1768, 1783, 1790) ஆங்கிலேயர் போரிட்டுத் தோல்வியுற்றனர். இறுதியில் கி. பி. 1799-இல் மைசூரை ஆண்ட திப்புசுல்தானின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர் வசம் வந்த இவ்வூர், இந்தியா சுதந்திரமடையும்வரை அவர்கள வசமே இருந்தது.

தொழில்: தொழில் துறையிலும், வணிகத்துறையிலும வளர்ச்சியுற்றுத் தென்னிந்தியாவில் அமைந்துள்ள மதுரை, சேலம் போன்ற முக்கியமான நகரங்களுள் கோயம்புத்தூரும் ஒன்றாகும். இந்நகரில் பஞ்சாலைகள் (பருத்தி ஆலைகள்) பல உள்ளன. இதனைத் 'தென்னிந்தியாவின் மான்செசுட்டர்'(Manchester of South India) என்பர். காப்பிவிதை தயாரித்தல், காய்கறிகளிலிருந்து எண்ணெய் எடுத்தல், சோப்பு தயாரித்தல், வேளாண்மைக்குரிய கருவிகள் செய்தல், சிமிண்டு தயாரித்தல், தோல் பதனிடுதல் ஆகியவற்றிற்கான தொழிற்சாலைகளும் இந்நகரில் பெருமளவில இயங்குகின்றன.

போக்குவரத்து: தென்னிந்தியாவிலுள்ள புகை வண்டிச் சந்திப்புகளில் கோயம்புத்தூர் சந்திப்பும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பாலக்காடு கணவாய் மூலம் மேற்கிந்தியக் கடற்கரையை அடைய இச் சந்திப்பு வழிசெய்கிறது.

கல்வி: கோயமபுத்தூரில் பல கல்லூரிகள் உள்ளன. இந்தியாவில் புகழமிக்க வேளாண்மைக் கலலூரிகளுள கோயம்புத்தூர் வேளாணமைக் கல்லூரியும் ஒன்றாகும். இப்பொழுதுஇங்கு வேளாண்மைப் பலகலைக்கழகமும் உள்ளது. இந்நகரிலுள்ள அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி புகழ்பெற்ற கல்வி நிலையங்களுள் ஒன்றாகும். பெண்களுக்கென நடத்தப்படும இக்கல்லூரியில வெளிநாடுகளிலிருந்தும் மாணவியர் வந்து பயில்கின்றனர். இந்நகரில் அரசால் நடத்தப்படும் கலைக்கல்லூரியும், தனியாரால் நடத்தப்படும் பெண்களுக்கான கலைக்கல்லூரியும் பொறியியல் கல்லூரியும் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் இங்கு அண்மையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில்: இந்நகரிலிருந்து ஐந்து கீ மீ. தொலைவிலுள்ள பேரூர் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ள கோயில மிகப் புகழ் வாய்ந்தது பேரூர், சோழர்கள காலத்திலிருந்து சிறப்பு மிக்க நகரமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது. கொங்கு நாட்டாரும், மலையாளநாட்டினரும் தை, ஆடி அமாவாசைகளிலும், மார்கழித்திருவாதிரை, பங்குனி உத்திரம், ஆகிய நாள்களிலும் பேரூர்க் கோயிலில் திருவிழாக்காண வருவார்கள்,

பேரூர் பெரிய தலைநகரமாக விளங்கிற்றெனவும் கோயம்பத்தூர் அதையொட்டிய ஒரு சிறு கிராமமாக இருந்தது எனவும் கல்வெட்டுகள் தெரிவிககின்றன. இந்நகரையடுத்துள்ள மருதமலையான் கோயிலும் புகழ்பெற்ற புண்ணியத் தலங்களுள் ஒன்றாகும்.
கி பி.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்: காண்க. தமிழ் நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள

கோயில்: இறைவனை வழிபடுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட இடம்; மக்கள வழிபடும் கடவுளின் இல்லம். மனத்தை ஒருஙகிணைத்து வழிபாடு செய்யும் இடம் சிறநததாக இருத்தல வேணடும். முதன் முத வில் இயற்கையை வழிபட்ட மனிதன பின இயற்கை யழகும் அமைதியும் நிறைந்த இடத்திலே இறைஉரு அமைத்து வழிபடத் தொடஙகினான். இனறளவும் கோயில்கள் பல அததகைய இடங்களிலே அமைக்கப் படுகின்றன. ஆறறங்கரைகளிலும் குளத்தின் கரை களிலும் வளம் மிக்க சோலைகளிலும் மரநிழலிலும் மலைக் குகைகளிலும் இறைவனை உருவமைத்து மக்கள முதனமுதலில் வழிபட்டு வந்தனர். அவ விடத்தில் சிறு கோயிலும் அமைத்தனர். பினனர் வந்த மக்கள் இக்காலக் கோயிலமைப்பில் கோயில் களை அமைத்தனர். கோயில் என்பது உடல் என்னும் புறச்சின்னமாகக் கருதப்படுகிறது. உடலிலுளள தத்துவங்களுக்கு ஏற்பப புறசசின்னங்களைக் காட்டு தல் வேணடும் என்று ஆகமங்கள கூறுகினறன. கோயிலைச் சுற்றிலும் மதில் எடுத்து ஒருபுறம வாயி லமைத்து அஙகுக் கோபுரத்தை அமைத்தனர். அக் கோபுரம் தூலலிங்கம் எனப்படும் தொலைவிலிருந்தே கோபுரத்தைக் கணடு வணஙகுவது இன்றளவும நடை முறையில் உளளது. கோபுரத்தைக் காணும்பொழுது மக்களுக்குத் தெய்வநினைவு ஏறபடச் செய்யும் வணணம கோபுரங்கள் உயரமாக அமைக்கப்பட்டுள் ளன.

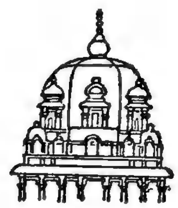
கோபுரத்தில பொதுவாக உலகிலுள்ள எல்லாப பொருளகளின் உருவஙகளையும் காணலாம். கோபுர நிலைகள் ஒன்றன் மேல் ஒனறாக ஒற்றைப்படையில் அமைககப்பட்டிருக்கும் மூன்று நிலைகளையுடையவை நனவு, கனவு, சுழுத்தி என்னும் மூன்று அவத்தை களைக் குறிக்கும் எனவும், ஐந்து நிலைகளை உடை யவை ஐம்பொறிகளையும, ஏழு நிலைகள ஐம்பொறி களுடன் மனம் புத்தி என்பனவற்றையும குறிககும எனவும் கூறுவர். கோபுரங்கள நிலைகள் பல பெற்றி ருப்பினும் மக்கள் தரையில் அமைக்கப்படும் வாயில் வழியாகத் தான் கோயிலினுள் செல்லமுடியும. இது மனம் ஒன்றே கடவுளமீது நாட்டம் கொளளப் பயன் படும் எனபதை விளககுவதாக அமைந்துள்ளது.

கோபுரத்தை அடுத்துப் பலிபீடம் வைக்கப் படும். அதன் அருகில் சென்று ஒருவர் வீழ்ந்து வணங்கு வதால் தம் மனத்தில் உள்ள கீழான இயலபுகள் யாவற்றையும் பலிகொடுத்துவிட்டு மேலான சிந்தனை இயல்புடன் எழுந்திருக்கின்றார் என்ற அடிப் படையை உணர்த்தப் பலிபீடம் வைக்கப்படும். பிராணாயாம முறை இறைவனைச் சுற்றி வலம் வரு வதன மூலம் அடைய முடியும். பலிபீடத்தை அடுத்துக கொடிக்கம்பமும் இறைவனின வாகனமும் காணப்படும். அது ஆன்மாவைக குறிக்கும. ஆனமா உளமுகமாக இறைவனை நோக்குகிறது எனபதும், இறைவனை அடைவதே ஆனமாவின் குறிக்கோள என்பதும் இதனமூலம் பெறப்படும். வாகனமான மனம் இறைவனைச் சென றடையும் நாட்டமுடனே எப்பொழுதும் திகழ வேணடும் எனபதும் இதன் கருத்தாகும்

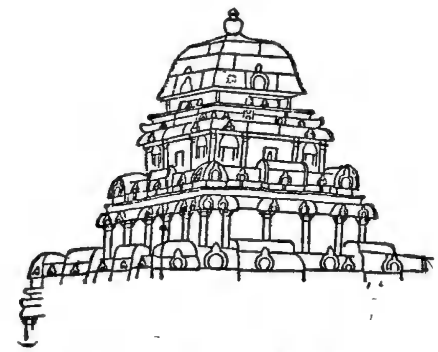
கருவறை காற்றும் வெளிச்சமும் உட்புகா வண ணம் இருளாகவே அமைக்கப்படும். வழிபட வருபவா ஒலியும் ஒளியும் கிடைக்குமவரை அமைதியாக விளஙகுவர். விளக்கு, கற்பூர ஆராதனை ஆகியவற் றால் உணடாகும் வெளிச்சத்தில மணியோசை முழஙக இறைவனை மனிதன் வழிபடுகிறான்.

கோயிலின் உள்ளே எழுந்தருளியிருக்கும இறை வனை வழிபடும் மனிதனின உள்ளும் புறமும தூய்மைபெற்றனவாக இருத்தல் வேணடும. அன்பை வளர்ககவும் நல்லெணணத்தை வெளிப்படுத்தவும் இறைவனுக்கு நீராட்டிப்பால், தயிர், நெய், பஞ்சா மிர்தம் ஆகியவற்றைக் கொணடு முழுககாட்டி நல்லுணவு படைக்கினறனர். பினனர் ஆடை அணி கலனகளைப் பூட்டிப் பக்தியுடன் வணஙகுதல் முறை யாகும். இறைவனுக்குப்படைக்கும் பொருளகள மிக நல்லுணவாக இருத்தல் வேணடும. கோயிலகளில் கையாளப்படும் கிரியைகள் யாவும் தததுவ விளக் கத்தைத் தருபவை எனபது ஆனறோாகளின் கருத் தாகும்.

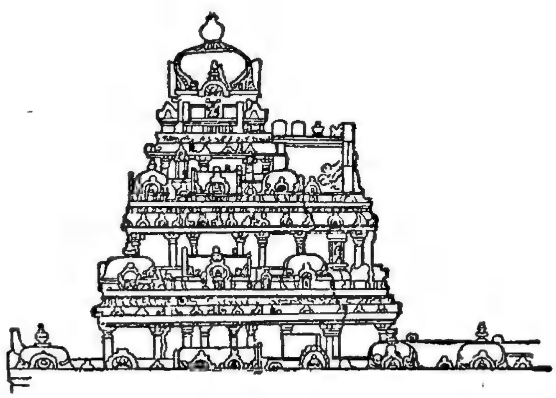
கோயிற் கட்டடக்கலை (கி மு. 2500 – கி.பி.300) இந்திய நாடு கோயில்களுக்குப் புகழ்பெற்று விளங் கும் நாடாகும். இறைவனுககுக கோயிலமைத்து வழி படுவது மிகப் பழஙகாலத்திலிருந்தே நிலவி வருகிறது. சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் நகரங்களான அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ, உலோகுஞ்சதாரோ, தகஞ்சோ தாரோ, அலிமுராத்து, பாண்டிவாகி, அமரி போனற இடங்களில் கணடுபிடிககப்பட்ட கட்டடஙகளின அமைப்பு, நீணட தெருக்கள, நகர அமைப்பு ஆகி யவை பணடைக் கால மக்களின் கட்டடக் கலை அறிவை வெளிப்படுத்துவனவாக உளளன. இங்குக்

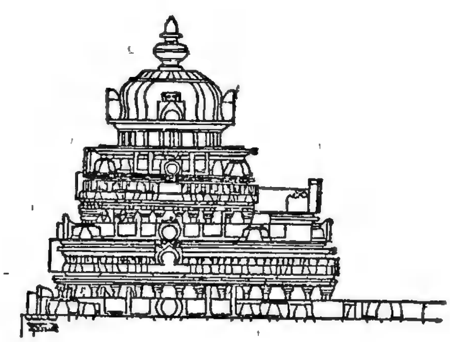
பாதாமிககு அருகிலுளள மகாகூடேசுவரா கோயில விமானத்தின உசசி

பட்டதககல சஙகமேசுவரா கோயில் விமானம

படடதககல விருபாடசா கோயில விமானம

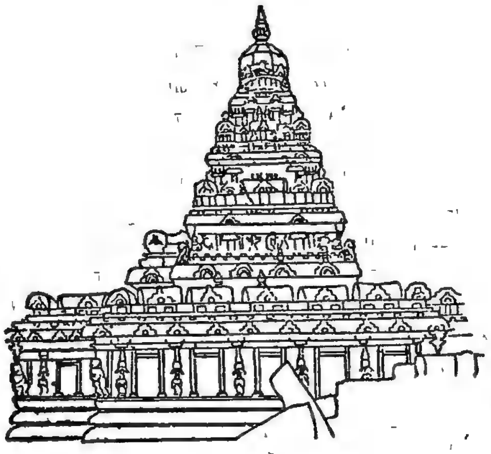

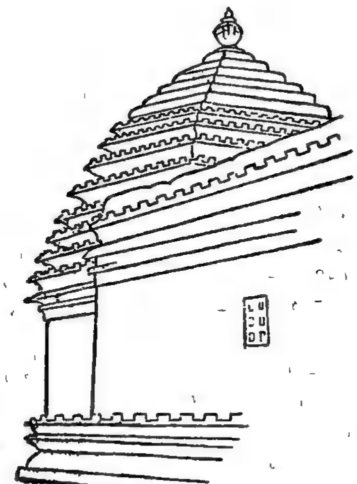
குககனூா கலலேசுவரா கோயில விமானம

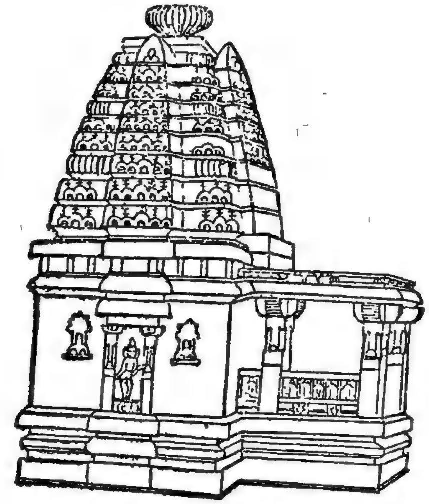
கணடுபிடிக்கப்பட்ட கட்டடங்களுள கோயில்களோ வழிபாட்டுத் தலஙகளோ இருந்தனவா என்பதை அறிய முடியவில்லை.

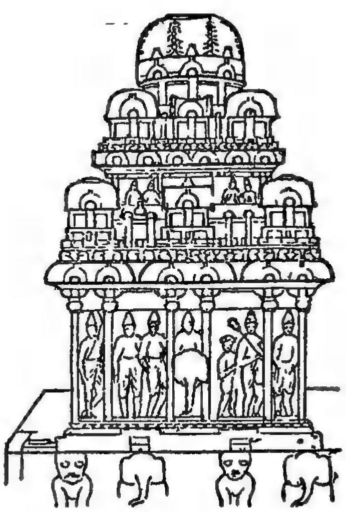
சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்திற்குப் பின்னர் வந்த வேத காலத்தில் ஆரியாகளின கட்டடக் கலைத் திறன பற்றிய கூறுபாடுகள எவையும் கிடைக்க விலலை. இவர்கள சாதாரண வட்ட வடிவக் குடிசை வீடுகள் கட்டியே வாழ்ந்தனர். இவர்கள் இயற்கையை வழிபட்ட காரணத்தால அதற்கெனத தனித்துக் கோயில்கள் எவறறையும் அமைககவில்லை எனத் தெரிகிறது.

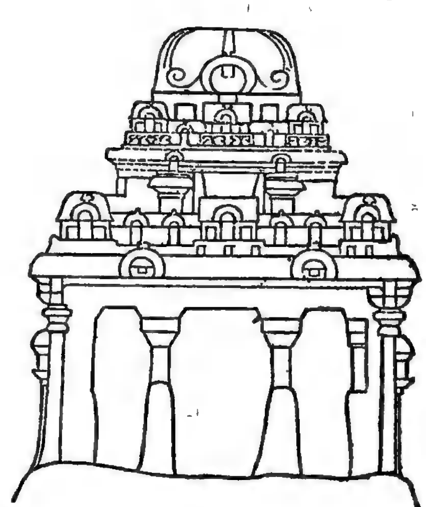
இந்தியக் கோயிற் கட்டடக் கலையின் பிரிவுகள்: இந்தியக் கோயிற் கட்டடக்கலை, சிற்பசாத்திரப்படி மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிககப்பட்டுள்ளது. அவை நாகரம் திராவிடம், வேசரம் எனப்படும். இவை நிலவியல் அடிப்படையிலும், கோயில்களில் காணப்பட்ட பொதுவான தன்மைகள அடிப்படை யிலும் பிரிக்கப்பட்டன. நாகரம் என்னும் அமைப்பு வட இந்தியக் கோயில்களில் குறிப்பாக விந்தியமலை யின் வடக்குப் பகுதிகளில் காணப்படும் அமைப் பாகும். விந்திய மலையிலிருந்து கிருட்டிணா ஆறு முடிய உள்ள பகுதிகளில் காணபபடும் கோயில்களின அமைப்பு வேசரம் எனப்படும். கிருட்டிணா ஆற்றி லிருந்து தெற்கில் காணப்படும் கோயிலமைப்பு முறை திராவிடம் எனப்படும். திராவிடர்கள் பயன்படுத்திய கோயிற் கட்டட அமைப்பு முறை திராவிடம் எனப் பெயர்பெற்றது. திராவிடர்களின் கட்டடக் கூறுபாடு களையும் வட இந்தியக் கோயிற் கட்டடக கலைக் கூறுபாடுகளையும் இணைத்தே வேசரம் எனபபடும் அமைப்பு முறை தோன்றியது. வேசரக் கலை அமைப்பு கி பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே பெரு மளவில வளர்ந்தது. சிற்பசாத்திர நூல்களில் இவ் வமைப்புகளைப் பற்றி முறையான செய்திகள கிடைக்கவில்லை. கோயிலின அமைப்பு முறையில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன எனினும், பெரும் பாலான அளவில் ஒரே அமைப்பு முறையையே இந்தியக் கோயில்கள் பெறறுத் திகழ்கின்றன. நாகர

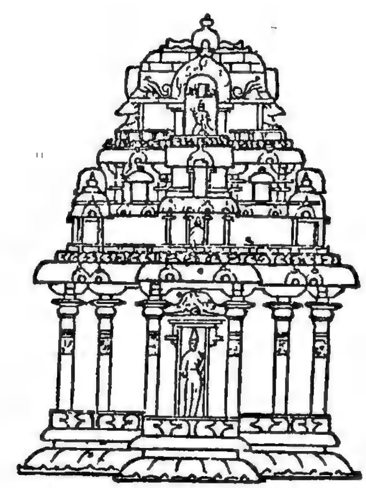

மாமலலபுரக கடற்கரைக கோயில

தாாவாா மாவடடததுக கோடி கொபபா கோயில

சாளுககிய வேசரமரபுக கோயில

அாசசுன ரதம, மாமலலபுரம

வலையன குடடை ரதம, மாமலலபுரம

கொடுமபாளுர் கோயில

திராவிடக் கோயில் அமைப்பை விளக்கும் படம்

வகைக் கோயில்கள் அடிமுதல் முடி வரை நாற்கட்ட அமைப்பைக் கொண்டனவாகவும், திராவிட வகைக் கோயில்கள் எண்கோண அமைப்புக் கொண்டனவாக வும், வேசர வகைக் கோயில்கள் வட்ட அமைப்பைக் கொண்டனவாகவும் இருக்கும்.

வட இந்தியக் கோயில்களின் தரை அமைப்பு (Plan) சதுரத்தைப் பெற்றும் பல பிதுக்கங்களைப் பெற்றும் சதுர அமைப்பில் காணப்படும் அல்லது சிலுவை அமைப்பில் காணப்படும். கோயில்களின் விமானம் புறங்குவிந்து மேல்நோக்கிச் செலலும். இது இரேக சிகரம் (Rekha Sikhara) எனப்படும். வரியிடப்பட்ட உருணடை வடிவக் கல் சிகரத்தின் உச்சிப்பகுதியில் காணப்படும். இது ஆமலகம் எனக்

கூறப்படும். நெல்லிக்காய் போனற அமைப்பைக கொண்டு விளஙகுவதால் இது ஆமலகம் (Amalaka) எனப்படுகிறது

காண்க: நாகர அமைப்பை விளக்கும் படம்.

திராவிடக் கலைப் பாணிக் கோயில்கள் சதுர மான கருவறையையும் அதனைச் சுற்றி மக்கள் வலம் வரும் பாதையையும் கொண்டிலங்கும். கூம்பு வடிவ அமைப்பில் விமான அமைப்பு கீழிலிருநது மேலாகக் கூம்பிச் செல்லும். இவ்விமானஙகள் பல தளங்களைப் பெற்று விளங்கும். கூடு அமைப்பும் சாலை அமைப் பும் தளங்களில காணப்படும். கழுத்து, தலை, முடி ஆகிய மூனறு உறுப்புகளும் முறையே விமானத்தில் காணப்படும். உருவ அமைப்பின் அடிப்படையில் விமானங்கள் விருத்தவிமானம், சருதவிமானம் அறு கோண விமானம், எணகோண விமானம், தூங் கானை மாடவிமானம்,சத்திநீள விமானம் என அறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. (காண்க: படம்: திராவிடக் கோயில் அமைப்பு) பிற்காலத் தென் னிந்தியக் கோயில்கள் தூண்மண்டபங்களையும் தூண கள் கொண்ட சுற்றுப் பாதைகளையும் நுழை வாயி லில் கோபுரத்தையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. வேசரா வகை சாளுக்கியர்களின் காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தது.

மௌரியப் பேரரசுக் காலம்: இந்தியாவின் முதல் பேரரசாக விளஙகிய மௌரியப் பேரரசின் கால கட்டடங்களே கோயிற் கலை வளர்ச்சிக்கு முதற் சான்றுகளாக உள்ளன. குறிப்பாக, அசோகர் காலத்தில் பௌத்தமதம் பெருவளர்சசி அடைந்த-தன விளைவாகப் பல பௌத்த தூபிகள் கட்டப் பட்டன. அசோகரின் காலத்தில் தூபிகளும் தூண் களும் குடைவரைகளும் அமைக்கப்பட்டன.

அசோகர் காலத்தைச் சார்ந்த தனித் தூண்கள் ஏறக்குறைய 30 கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வடக்குப் பீகார், நேபாளம், சாரநாத்து, கௌ சாம்பி, சாஞ்சி, அம்பாலா மாவட்டங்கள் ஆகிய பகுதி களில் காணப்படுகின்றன. இத்தூண்களின் தலைப்புப் பகுதிகள் சிங்க முகங்களைப் பெற்றவை. இத்தூண்கள் மணற்பாறை வகையைச் சார்ந்தவை. இவை வட்ட வடிவ அமைப்பைப் பெற்றவை. 30 அடியிலிருந்து 40 அடி வரை உயரம் கொண்டவை. சில தூண்களில பௌத்த சமயச் சினனங்கள் காணப்படுகின்றன.

அசோகர் காலத் தூபிகளுள் புகழ் மிக்கவை சாஞ்சித் தூபியாகும். தூபிகள் பௌத்த சமயத்தின முதன்மைச் சின்னங்களாகும். தூபிகள் கவிகை மாட அமைப்பு உடையவை. இவை செங்கற்களால் கட்டப் பட்டவை. அசோகர் காலக் குடைவரைக்குள் குறிப் பிடத்தக்கவை உலோமசுரிசி, அதாமா குடைவரை கள் ஆகும்.

மௌரியருக்குப் பின் அசோகரின் மறைவிற்குப் பின்னும் கி.மு. 200-இலிருந்து கி.பி. 300 வரையிலும் இந்தியாவில் பௌத்த மதம் செல்வாக்குப் பெற் றிருந்தது. இககால கட்டத்தில் பௌத்த விகாரை களும் தூபிகளும் நாடெங்கிலும் அமைக்கப்பட்டன. இந்து சமயக் கோயிலொன்று கி.மு. 2-ஆம் நூற் றாண்டில் பெசு நகரில் (Besnagar) இருந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கிருந்த ஒரு கற்றூ ணில் கருடனின் உருவம் காணப்பட்டது. எனவே, இஙகிருந்த கோயில் திருமாலின கோயிலே என அறிஞர்கள் கருதினர். இக்காலத்தைச் சார்ந்த பிற கோயில்கள் பற்றிச் சிற்பத் தொகுதிகள், ஓவியங் கள, நூல்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகவே அறிய முடி கிறது. சாஞ்சி, பாருத்து ஆகிய இடங்களில் உள்ள தூபிகளில் பல கட்டுமானக் கோயில்களின் சிற்பங் களைக் காணலாம்.

தியோகர் கோயில்

குப்தர் காலம்: வட இந்தியக் கோயில்களின் வர லாறு குப்தர் காலத்திலிருந்தே தோன்றுகிறது. குப்தப் பேரரசர்கள் இந்து சமயத்திற்கு ஆதரவு அளித்த துடன் இந்து சமயக் கடவுளர்களுக்குப் பல கோயில் களையும் கட்டினர். கோயிலின் அமைப்பு, வேலைப் பாடுகள், கோயில் கட்டும் விதம், அளவு ஆகிய வற்றைக் கூறும் நூல்கள் பலவும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன. குப்தர் காலத்தைச் சார்நத கோயில் கள் பொதுவாக மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும். அவையாவன: 1. சதுரமான கருவறை அமைப் புடையதாய்க்கருவறையின் முன் சிறுமண்டபத்தைப்

பெற்றோ பெறாமலோ விளங்கிய சிறு கோயில்கள், 2. சதுரமான கருவறையையும் முன் தூண்மண்டபத்தையும் வலம் வரும் பாதையையும் கொண்டிருந்த கோயில்கள், 3. சதுரமான கருவறையையும் தூண் மண்டபத்தையும் அவற்றுடன் கருவறையின் மேல் விமானத்தையும் கொண்டு விளங்கிய கோயில்கள்.

சிறு சதுரக் கோயில்கள்: இககோயில்கள் சதுர அமைப்பைக் கொண்டு தட்டையான கூரையை உடையன. இவ்வகைக் கோயில்கள் முன் மண்டபம் பெற்றோ இல்லாமலோ விளஙகின. சில கோயில் களின் முன்மண்டபம் தூண்களால் தாங்கபபட்டன, சாஞ்சியில் 17-ஆம் எண்ணுடைய கோயிலும் தியோகர் (Deogar) என்ற இடத்திலுள்ள கோயிலும் இரான் (Eran) என்ற இடத்திலுளள கோயிலும் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை. இவற்றின முன் மணடபம் 4 தூண்கள் கொண்டு விளங்கின. முன்மண்டபத்திற்குச் செல்லத் தரையிலிருந்து படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சுவர்கள எவ்வகைச் சிற்பமும் இன்றிக் காணப்படுகின்றன. இவ்வகைக் கோயில் கள் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தைச் சார்ந்தவையாகும்.

பூமராச் சிவன் கோயில்

சிறு விமானங்களைப் பெற்ற கோயில்கள்: சிறு விமானஙகளைப் பெற்ற கோயில்களுள் மிகச் சிறப் பானவை பூமரா என்ற இடத்திலுளள சிவன் கோயி லும் நாச்னா (Nachna) என்ற இடத்தில உள்ள பார்வதி கோயிலுமாகும். இவ்வகைக் கோயில்களின் வலம் வரும் பாதை கருவறையின் உட்புறத்திலோ வெளிப்புறத்திலோ காணப்படுகிறது. சதுரமான கரு வறையின் முன்பு செவ்வக வடிவில் முகமணடபம் உள்ளது. இம்மண்டபங்கள் நான்கு தூண்களுடன் காணப்படுகின்றன. முகமண்டபத்தைச் சுற்றி எவ் வித சுவரும் காணப்படவில்லை. கருவறையின் சுவர் களில் சூரிய வெளிச்சம் உட்புகும் வண்ணம் குறுக்குப் பின்னலிடப்பட்ட சாளர அமைப்புக் காணப்படு கிறது. இக்கோயில்களில் விமான அமைப்பு கரு வறையின் மேல் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்பாகும். பூமராக் கோயிலில சிற்பவேலைப் பாடுகளும் அழகுறக் காணப்படுகின்றன. நாச்னா பார்வதி கோயிலினமேற்பகுதியில் கோசுட்டம் என்ற பிறிதொரு கட்டடம் சிகரப் பகுதியில் உள்ளது.

குப்தர்களின் மூன்றாம் பிரிவுக் கோயில்களில சிறப்பு வாய்ந்தது தயோகர், பிட்டர்கோன் ஆகிய இடங்களில உள்ள கோயில்களாகும். தியோகர் கோயில் பஞ்சாயதனம் என்னும் வகையைச் சார்ந்த கோயிலாகும். பிட்டர்கோனில் உள்ள கோயில் பிரமிடு அமைப்பில் உள்ள சிகரத்தைப்பெற்ற கோயிலாகும். சுடுமண திருவுருவங்கள் பல சிகரத் தின் மீது இடம் பெற்றுள்ளன. தியோகர் தசா வதாரக் கோயில் பிற்காலக் குப்தர் காலத்தைச் சார்நதது. தியோகர் சான்சி மாவட்டத்திலுளளது. இக்கோயில் திருமால், விநாயகர், பார்வதி, சூரியன, சிவன் ஆகிய தெய்வங்களுககானது. இப் பஞ்சயதனக் கோயிலின கருவறையில் மூலவராகச் சிவனும் நான்கு மூலைகளில் பிற கடவுள்களும் காணப்படுகினறனர். இக்கோயிலின் சிகரம் 40 அடி உடையது. கோயிலின சிகரத்தைச் சுற்றிக் குறுஞ்சிகரங்கள (Urusringa) நான்கு மூலைகளில காணப்படுகின்றன. கல்லாலும் செங்கல்லாலும் இககோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது.

கான்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள பிட்டர்கோன் கோயில் குப்தர்களின் மூன்றாம் பிரிவுக் கோயிலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் கோயிலாகும். செங்கல்லால கட்டப்பட்ட இக்கோயில் சிகரம் 21 மீ. உயரமுடையது. சிகரத்தைச சுற்றிக் குறுஞ்சிகரஙகள உள்ளன. கருவறையும் தூண மண்டபமும் சுற்றுப் பாதையும் கொண்டு இக்கோயில் விளஙகுகிறது.

பிற்காலக் குப்தர்களின் கோயில்களுள் குறிப்பி டத்தக்க கோயில் கயை மாவட்டத்தில் உள்ள மகா போதிக் கோயிலாகும். இக்கோயிலின் சிகரமே குப் தர்காலச் சிகரங்களில் மிக உயரமானது. இது 55மீ. உயரமுடையது. இக்கோயிலில் புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் சிற்பங்கள் பல உள்ளன.

குப்தர்களின் காலக் கோயில்கள் நாகரம், திரா விடம் ஆகிய இரண்டு கலைப் பாணிகளைப் பெற்று விளங்குகினறன. தியோகர் கோயில் நாகரம் என்

னும் அமைப்பை உடையது. குப்தர் கால இரண்டாம் வகைக் கோயில்களில் திராவிடர் கலைப் பாணி காணப் படுகிறது. சிர்ப்பூர் (Sirpur) என்ற இடத்திலுள்ள இலக்குவன் கோயில் குப்தர்களின் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தது. இக்கோயில் அரை வட்ட வடிவ அமைப்பில் அமைக்கப்பட்டுச் சதுரக் கருவறையை உடையது. தூபி அமைப்புடைய கூரையைப் பெற்று இக்கோயில் விளங்குகிறது. மாடக் குழிகள் மண்டபம் ஆகியவற் றைக் கொண்டும் இக்கோயில் விளங்குகிறது. உதய கிரியில் உள்ள குடைவரைக் கோயில்களும் குப்தர் காலத்தைச் சார்ந்தவை.

ஒரிசா பாணிக் கோயில்கள்: நாகர வகைக் கோயில்களுக்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவன ஒரிசா மாநிலத்திலுள்ள கோயில்களா கும். ஒரிசா மாநிலத்தின் தலைநகரமான புவனேசு வரத்தில் கோயில்கள் பெருமளவில் உள்ளன. எனவே இந்நகரத்தைக் கோயில் நகரம் எனக் குறிப்பிட்டுள் ளார் அறிஞர் பெர்சி பிரௌன்.

முற்காலத்தில் கலிங்க நாடு எனக் கூறப்பட்ட ஒரிசாவின் பிற்பகுதிகளிலும் கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை பூரி, கோனாரக்கு முத லிய ஊர்களாகும். இங்குள்ள கோயில்கள் கூட்டங் களாகக் கடற்கரைப்பகுதிகளில் தொடர்ச்சியாக உள் ளன. இக்கோயில்கள் யாவும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண் டிலிருந்து 13-ஆம் நூற்றாண்டு முடியக் கட்டப்பட்ட வையாகும். எனினும், இக்கோயில்கள் யாவும் ஒரே அமைப்பை உடையவை.

பரசுராமேசுவரர் கோயில்-புவனேசுரம்

ஒரிசாக் கோயில்களின் அமைப்பு: இங்குள்ள கோயில்கள் கருவறை, சகமோகன் மணடபம், இரேக சிகரம் (Rekha Sikhara) என்னும் உயர்விமானம், பிதாதுயல் (Pidha-Deul) என்னும் மாடக்கோபுரம், உருளை விமானம் (Khakhara-Deul) போன்ற அமைப் புகளைப்பெற்றுத் திகழ்கின்றன. இக்கோயில்களில் பீடம், பாதம், கண்டி, மத்தகம் என்ற நான்கு பகு திகள் உள்ளன. பீடம் அல்லது அடிமேடைப் பகுதி ஒரிசாக் கோயில்களில் காணப்படுவது தனிச்சிறப்பா கும். அடிமேடையும் அதனோடு ஒட்டியுள்ள சுவரின் அடிப்பகுதியும் பாதம் எனப்படும். இப்பகுதியில் உயர மாகஎழுப்பப்படும் கண்டி என்னும்சிகரமும், மத்தகம் என்னும் உச்சிப்பகுதியும் பாதப் பகுதியின் மேல் எழுப்பப்படும். தொடக்க கால ஒரிசாக்கோயில்கள் திரி அரங்கம் என்னும் மூன்று பகுதிகளாக விளங்கின. பின்பு அவை சதுரங்க அமைப்பிலும் அதன் பின்னர்ப் பஞ்சாங்கம்(ஐந்து) என்னும் அமைப்பிலும் வளர்ச்சி யடைந்தன. சங்கம்(Janga) என்னும் பகுதி சிகரப் பகுதிகளிலும் சுவர்ப்பகுதியிலும் பொதுவாகக் காணப் படும். சிகரத்தின் உச்சியில் ஆமலகம் (Amalaka) என்னும் கல் பல பட்டைகளுடன் நெல்லிக்காய் வடி வமைப்பில் காணப்படும்.

இதன் நடுவில் உயர்ந்து நிற்கும் பகுதி காபுரி (Khaburi) எனப்படும். இக் காபுரிப் பகுதி விரிந்துள்ள குடையைப் போன்ற அமைப்புடையது. அதன் மேல் கலசம் காணப்படும். இக் கோயில்களின் பாதப் பகுதியும் சிகரப் பகுதியும் சதுர வடிவில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. உச்சியிலுள்ள மேற்குறிப்பிட்ட பகுதிகள் வட்ட வடிவுடையவை. சகமோகன் எனப்படும் மண்டபம் கருவறையுடன் இணைந்து காணப்படும். இம் மண்டபமும் சதுர அமைப்புடையது. இம் மண்டபப் பகுதியின் மேற்பகுதியும் மேலே செல்லச் செல்லக் குறுகிக் கொண்டே செல்லும். கருவறையும் சகமோகன் மண்டபமும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் கட்டப் பட்டுத் தேர் போன்று காணப்படும். எனவே, இங் குள்ள கோயில்கள் முத்தேர் (Triratha) ஐந்தேர், எழு தேர், தொண்தேர்க் கோயில்கள் எனக் கூறப்படு கின்றன. கருவறையின் இடையில் ஒரு தேர் அமைப்பு மண்டபமும், அதன் இருபக்கங்களிலும் இரு தேர் போன்ற மண்டபங்களும் இருக்குமேயானால், அது முத்தேர்க்கோயில் எனப்படும்.

ஒரிசாவிலுள்ள கோயில்களுள் மிகப் பழமை யானது பரசுராமேசுவரன் கோயிலாகும். இது புவனேசுவரத்திலுள்ளது. குப்தர் காலக் கோயில் போன்று மிக எளிய அமைப்புடைய இக் கோயில் முத்தேர்க் கோயிலாகும். இதன் கருவறை சதுர அமைப்புடையது. இதன் கருவறை ஓர் உயர்ந்த மேடையின் மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் உச்சியில் மிகப் பெரிய ஆமலகம் என்னும் உருண்டை வடிவக்கல் உள்ளது. சுவர்களிலும் விமானப் பகுதி

இராசாராணி கோயில்

களிலும் பல சிற்ப உருவங்கள் உள்ளன. கருவறைககு மேலே கட்டப்பட்டுளள விமானப் பகுதிகள் சதுரம் சதுரமாகக கட்டபபட்டுளளன. இக்கோயிலின முக மண்டபம் செவ்வக வடிவமுடையது. மணடபத்தில தூணகள் பல உள்ளன. இம் மண்டபமும் இரணடு அடுக்குகளை உடையது. புவனேசுவரத்திலுள்ள மற்றொரு கோயில் வைதல கோயிலாகும். இக் கோயிலின் சிகரப்பகுதி திராவிடப் பாணியைக் கொணடிலங்கு கிறது. இக் கோயில் பஞ்சாயதனம் எனபபடும ஐந தேர்க கோயில வகையைச சாரநதது. இக் கோயிலில அழகிய சிறபங்கள பல உளளன. இககோயிலின் மூலவர் சாமுண்டீசுவரி ஆவார்.

ஒரிசாவில கி.பி. 900-இலிருந்து கி.பி. 1100 வரை கட்டப்பட்ட கோயிலகளைப பொசி பிரௌன எனப வர் இடைக் காலக கோயிலகள் எனக் குறிப்பிட்டுள ளார். இக்கோயில்களுள குறிப்பிடத் தககவை புவனே சுவரத்தில் உளள முத்தேசுவரன் கோயில், இராமேசு வரன கோயில, பூரியில் உளள சகநநாதன கோயில் போனறவை ஆகும. இககோயிலகள் தொடகக கால ஒரிசாக் கோயிலகளை விட அமைப்புகளிலும் வளர்ச் சியிலும் பல வேறுபாடுகளை உடையவை. நாகரக கோயில்களின் அமைப்பைப் பெரிதும் பெறறு இக் கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

முத்தேசுவரன் கோயில் பல நுண்ணிய வேலைப் பாடுகளை யுடைய கோயிலாகும். இக் கோயிலில் தோரண வாயில் ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இக் கோயில் ஐந்தேர் அமைப்பில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இலிங்கராச கோயில் கருவறை, முக மண்டபம், சபா மண்டபம், போக மணடபம் ஆகிய நான்கு பகுதி களைப் பெற்று விளங்குகிறது. பல அணி வேலைப் பாடுகள் கொண்டுளள இக் கோயிலின் உச்சிப் பகுதி யைச் சுற்றிச் சிறு கோபுரங்கள் நானகு கட்டப்பட் டுளளன. இலிங்கராச கோயிலைப் போன்ற அமைப்பையே பூரி சகந்நாதர் கோயிலும் கொண்டி லஙகுகிறது.

பிற்கால ஒரிசாக் கோயிலகளுள் குறிப்பிடத் தக் கவை இராசாராணி கோயில, கோனாரக்கிலுளள சூரியன கோயில் ஆகியன ஆகும். இவை கி.பி. 1100க் கும் 1250க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்தவை. இராசாராணி கோயில ஐநதேர் அமைப்புடைய கோயிலாகும். இக்கோயிலின சகமோகன் மணடபம, பிற மணடபங்களை விட அணி வேலைப்பாட்டில பல வேறுபாடுகளைக் கொணடு அழகுற அமைந்துள ளது. கோனாரக்கிலுளள சூரியன் கோயில் தேர மைப்பில் அமைந்த கோயிலாகும். கதிரவனுக்காகக் கட்டப்பட்ட இக்கோயில கதிரவன தேரில அமர்ந்து செல்வது போன்று நான்கு சக்கரஙகள கொணடும் ஏழு குதிரைகள் இழுத்துச் செல்வது போன்றும் கட் டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் கருவறைக்கு முன் னுள்ள சகமோகன் மண்டபம் 700 அடி நீளம் உடை யது. இக்கோயில் கருவறைமண்டபம், சகமோகன் மண்டபம், நாட்டிய மணடபம், மற்றும் பல சிறு கோயில்கள் ஆகியவற்றைக கொணடு விளங்குகிறது.

கூர்ச்சரப் பிரதிகாரக் கோயில்கள்: கூர்ச்சரப பிரதிகாரர்களின் கோயிலகள் இராசசுத்தான், மத்திய இந்தியா ஆகிய பகுதிகளில உள்ளன. குவாலியாப் பகுதிகளில் காணப்படும் இவாகளின் கோயில்கள சதுர அமைப்புடையவை. அடி மேடை தாழ்ந்தும் சிகரப் பகுதிகள் எளிய முறையிலும் காணப்படுகின றன. குவாலியரிலுள்ள தெலிக்கா மநதிர் பிரதிகாரர் களின் மிகப் பெரிய கோயிலாகும். இராசசுத்தானில் ஓசியா என்னும் இடத்தில் இவர்கள பல கோயில் களைக் கட்டினா.

சந்தலர் கோயில்கள்: இந்தியக் கோயில்களுள் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததும் அணி வேலைப்பாடுகள் மிகுந்து காணப்படுவதுமான கோயில்கள் சந்தலர் கோயில்களாகும்.மத்திய பிரதேசத்தில் கசுராகோவில் காணப்படும். இவர்களுடைய கோயில்கள் புகழ் பெற்றவை. ஏறக்குறைய இங்கு 85 கோயில்கள் உள்ளன இவற்றுள் புகழ் பெற்றது சௌசத்யோகினி என்ற கோயிலாகும். சந்தலர்களின கோயில்கள நல்ல

ஒசியாவிலுள்ள கோயில்

கருமை நிறமாகக் கருங்கற்களாலும் மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறக் கற்களாலும் கட்டப்பட்டன. இந்து சமண, பௌத்த சமயத் தெய்வங்களுக்காக இக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இக் கோயில்கள் பொதுவாக உயரமான மேடை மீது கட்டப்பட்டன. கருவறையைச் சுற்றி மிக அகன்ற பாதை தாழ் வார அமைப்பில் காணப்படுகிறது. கருவறையின் எதிரில் பல மண்டபங்களையும் சுற்றிலும் பல கட்டட அமைப்புகளையும் இக்கோயில்கள் கொண்டு விளங்கு கின்றன. இவை தனித்தனியே அமைந்திருப்பது போல் மேற் பகுதியில் காணப்படினும் அடிமட்டத் தில் இவையாவும் ஒரு கட்டடத்தின் மேல் அமைந்து குறிப்பிட்ட பகுதி வரை மேலே ஒருங்கிணைந்து செல்கின்றன. கசுராகோ கோயில்களில் பல வகை மண்டபங்களும் பக்கவறைகளும் காணப்படுகின்றன. இக்கோயில்களின் சுவர்கள் மிக அகலமானவை. அவை உள்ளறைகளுக்கேற்றவாறு பல வளைவுகளை ஆங்காங்கே பெற்றுள்ளன. சுவர்களின் மேற்பகுதி யிலிருந்து கூரைப்பகுதி படிப்படியாக வளர்ந்து சென்று முடிகிறது. கூரையின் அமைப்பில் பல முகடுகள் உள்ளன. கோயிலின் மேற்பகுதியில் பல சிறு சிகரங்களும் ஆமலகங்களும் காணப்படும். பல அணி வேலைப்பாடுகள் கதவுச் சட்டங்கள், கற்றூண்கள், கூரைகள் ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. கசுராகோவில், சௌசத்யோகினி கோயில், கந்தேரிய மகாதேவன் கோயில், விசுவநாதன் கோயில், தேவி செகதாம்பாள் கோயில், சித்திர குப்தர் கோயில், சமணர் கோயில், பார்சுவ நாதர் கோயில் போன் றவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

பார்சுவநாதர் கோயில்–கசுராகோ

காலச் சூரிகளின் கோயில்கள்: காலச்சூரி மர பினர் கட்டிய கோயில்கள் யாவும் குப்த, பிரதிகார கோயில்களின் பொதுத் தன்மைகளைப் பெற்றவை. இவர்களின் கோயில்கள் அர்சூலா, சாந்தரேயி மைகார், நோதா, சோகாபூர், பேராகாட்டு, மார்க் கண்டா, நாராயன்பால் போன்ற இடங்களில் உள்ளன.

இராசசுத்தான் கோயில்கள்: இராசசுத்தான் கோயில்கள் இந்தியக் கோயில் கட்டடக்கலையின் சிறப்புக் கூறுகளைப் பெற்று விளங்கும் கோயில்க ளாகும். இராசசுத்தானில் ஓசியன் ஆடி, சோதிபுரம் போன்ற இடங்களில் உள்ள கோயில்கள் புகழ்மிக் கவை. இவற்றுள் இந்துசமயக் கோயில்களும் சமணர் கோயில்களும் அடங்கும். சோளங்கி மன்னர்கள் இப்பகுதியில் பல கோயில்களைக் கட்டி வைத்தனர்.

காச்சா பாகதர் என்னும் மரபினர் மைய இந்தியாவின் வட மேற்குப் பகுதியை ஆண்டவர்கள். இம்மரபினர் குவாலியர், தூப்புகுண்டு, நார்வார் ஆகிய இடங்களை மையமாகக் கொண்டு தனித்தனி அரசுகளை அமைத்து ஆண்டனர். இவர்கள் கட்டிய கோயில்கள் குட்டையான கற்றூண்களையும் இலை,

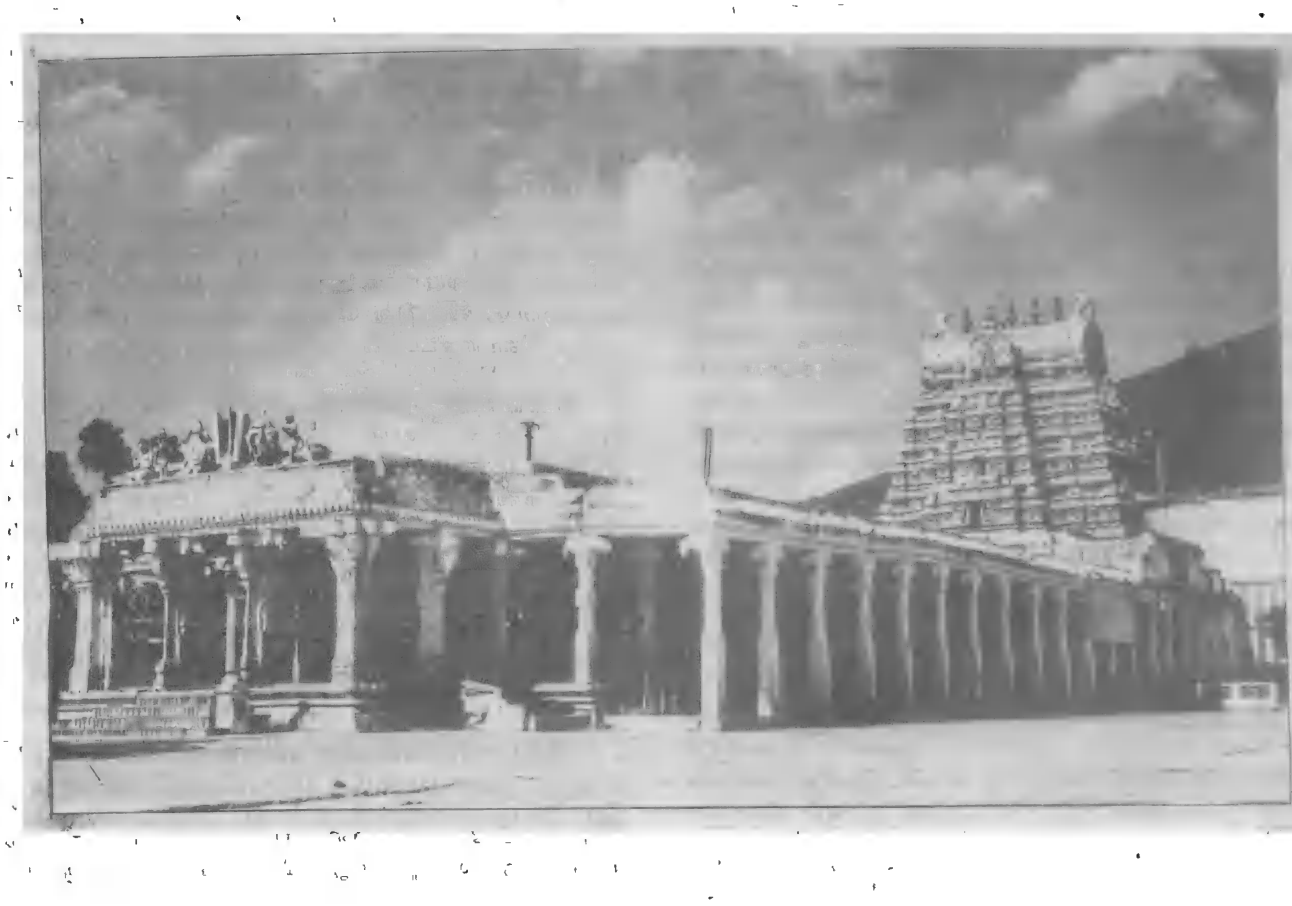
கொடி, மலரணிகளையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. இவர்கள் காலக் கோயில்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சுகன்மத்கோயிலும் முராயத் கோயிலும் ஆகும். சுகன்மத் கோயில் கீர்த்திராசன் என்பவரால் கட்டப் பட்டது. இது சுகனியா என்னுமிடத்தில் உளளது.

கத்தியவார்ப்பகுதி: மேற்கிந்தியாவில் கத்தியவார் கூர்சரப் பகுதிகளில வட இந்தியக் கலைப் பாணியை முழுவதும் பெற்ற கோயில்கள் பல உள்ளன. சோளங்கி மரபு அரசர்கள் இபபகுதிகளில் பல கோயில்களைக் கட்டினர். சோளஙகிகளுக்கு முற்பட்ட கோயில்கள் பலவும் இப்பகுதிகளில உள்ளன. கோப்பு (Gop) என்னுமிடத்திலுள்ள கோயில் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கோயிலாகும். இக்கோயில் அழிந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. சோளஙகி மரபினர் சுனக்கு, கனோதா, தேயால, காசரா, கூம்லி, செசாக்பூர், மொதேரா, ஆபு (ஆதிநாதர் கோயில், நேமிநாதர் கோயில்) சித்தாபூர்,கத்தியவார் ஆகிய இடங்களில கோயிலகளைக் கட்டினர்.

காசுமீரம்: இந்தியாவின் வடபகுதியில் அமைந் துள்ள காசுமீரத்தில பௌத்த சமயக் கோயிலகளும் இந்து சமயக கோயிலகளும் காணப்படுகின்றன. காசு மீரக் கோயிலகள் காசுமீரக் கட்டட அமைப்பு முறையைக் கொணடவை. இக கோயிலகளின கூரைகள கூம்புவடிவில பிரமிடுபோல் உள்ளன. மரத்தாலான கட்டடக் கலைப்பாணியே இங்குப் பெரிதும் உளளது. காசுமீரத்தில் மார்த்தாணடு எனனுமிடத்தில் உளள சூரியன் கோயில் இப்பகுதி யில் உள்ள கோயில்களுள சிறப்பானதாகும்.

சிரீ நகரில அவந்தி வர்மன எனனும் அரசன கட்டிய கோயில்கள இனறு அழிநதநிலையில காணப் படுகின்றன.

நேபாளம் தனி நாடெனினும இந்தியப் பண பாட்டையுடைய நாடாகும். இங்குப் பௌத்த சமயக கட்டடஙகளும் இந்து சமயக் கோயில்களும் உளளன. நேபாளத்தில் பல பௌத்த சமயத தூபிகள் காணப் படுகின்றன. பதான தாபார் எனனும் இடத்தில்

உள்ள கிருட்டிணன் கோயில மூன்று மாடிகளை உடையது. எணகோண வடிவில தூணகள பெற்று இக்கோயில் உளளது. பெருமபாலான கட்டடங்கள் மரத்தால கட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த பல குடைவரை களும் ஒற்றைக் கல் கோயில்களும் இந்தியக் கோயிற் கட்டடக் கலைக்கு மிகுந்த சிறப்பை ஊட்டுவன. பெரும்பாலான குடைவரைகள் பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்தவை. நாசிககு, உதயகிரி, அசந்தா, எல் லோரா, அவுரஙகாபாது, பாகு (Bagh) ஆகிய இடங் களில் இவ்வகைக் குடைவரைகள் உள்ளன. இவற்றுள இந்து சமயக் குடைவரைகளும் அடங்கும்.

சாளுக்கியரின் கோயில்கள்: தென்னிந்தியக் கோயில்களின் குறிப்பிடத்தக்க கட்டடக் கலைப் பாணியைப் பின்பற்றிச் சாளுக்கியர்கள் கோயில் களைக் கட்டினர். முற்காலச் சாளுக்கியர் கட்டிய கோயில்கள் அய்கொளே என்னுமிடத்தில் உள்ளன. அய்கொளேயில் உள்ள இலடககான் கோயில, துர்க்கை கோயில், உசசிமல்லிகுடி கோயில், மெகுடி சமணக் கோயில் போன்றவை இவர்கள் காலத்தைச் சார்ந் தவை. இவர்களின் தலைநகரமான பாதாமி அல்லது வாதாபியில் குடைவரைகளையும் இவர்கள அமைத்த னர். இவற்றைத் தவிரப் பட்டடக்கல், ஆலம்பூர் ஆகிய இடஙகளிலும் இவர்கள் கட்டிய கோயில்கள பல உளளன.

ஒய்சளர் என்னும் மரபினர் மைசூர்ப் பகுதிகளில் ஆட்சி செய்து வந்த மரபினர் ஆவர். ஒய்சளர்களின கட்டடக் கலைப்பாணி திராவிடம், நாகரம் ஆகிய கலைப்பாணிகளுககு இடைப்பட்ட வேசரா கலைப் பாணியாகும். ஒய்சளர் கோயில்கள் கருநிறமான வழ வழப்பு மிக்க கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டன. இவற் றில் மிகுந்த நுணணிய வேலைப்பாட்டு அமைப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இவர்கள கோயில்களைக் கூட்ட மாகக் கட்டினர். இரண்டு, மூன்று, ஐந்து என்ற அடிப்படையில் இவை உளளன. இககோயில்கள உயரமான நட்சத்திர வடிவ மேடை மீது அமைக்கப் பட்டன. சுவர்கள பல ஒப்பனைப் பட்டைகளையும் அணி வேலைப்பாடுகளையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. தூண்கள் மிகுந்த வழவழப்பும் வேலைப்பாடும் மிக்கன வாகத் திகழ்கினறன. ஒய்சளர்கள கட்டிய கோயில் களுள குறிப்பிடத் தக்கவை சோமநாதபுரத்திலுள்ள கேசவன கோயிலும், அளேபீட்டிலுள்ள ஒய்சளேசு வரன் கோயிலும், பேலூரில் உள்ள சென்ன கேசவன் கோயிலும் ஆகும். இக் கோயில்கள் யாவும் விமானம் பெற்ற கருவறை, அந்தராளம், நவரங்கம் மணடபம் ஆகிய பகுதிகளைப் பெற்றுத் திகழ்கினறன. சு.இரா.

தமிழகக் கோயில்கள்: தமிழகத்திற்குப் பல வகைச் சிறப்புகளுண்டு. அவற்றுள் தலையாய ஒன்று, தமிழகத்தின்கண அமைந்துள்ள எண்ணற்ற கோயில் களாகும். கோயில்கள், தமிழகத்தின் பழம்பெரும் நாகரிகத்தையும, பண்பாட்டு நலன்களையும் விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் வரலாற்றுச் சினனஙகளாகும். தமிழ கம் வளர்த்த அழகுக் கலைகளுள் இனறைக்கும் உலகம் போற்றிப் பாராட்டும் நிலையில் பல அழகுக் கலைகள், தமிழகத்திற்குப் புகழையும் பெருமையையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று கோயிற் கட்டடக் கலைகளாகும்.

கோயிற கட்டடக் கலைக்குத் தமிழகத்தில் எண ணற்ற நேரடிச் சானறுகள் உள்ளன. மன்னர்க் காயினும் இறைவனுக்காயினும் சாதாரணக் குடி மக்களுக்காயினும், அரண்மனை, கோயில், வீடு ஆகியவை அமைப்பதற்கு ஒரு பண்பட்ட இலக்கண முறையை மக்கள் மேற்கொண்டிருந்தனா. இம்முறை நாளடைவில் வளர்ச்சியடைந்த ஒன்றாக இருந் திருக்க வேண்டும். தென்னகத்தில் 'மயன மரபு' என் னும் மரபு பழங்காலத்தில் நிலவி வநதிருக்கிறது. 'மயன விதித் தனன மணிக்கா லமளிமிசை நெடுநிலை மாடத்திடை' சிலம்பின் கதாநாயகன் கோவலனும் கதாநாயகி கணணகியும்அமர்ந்திருநதன ரென இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருநது மயன் மரபு, சங்க காலந் தொட்டே தமிழகத்தில் கையாளப்பட்டு வந்திருக்கிறது எனபது தெரியவரு கிறது. அநநாள் தொட்டே பழக்கத்திலிருந்த மயன மரபு பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்றது. இந்நூல் கிரந்தம், மலையாளம் ஆகிய எழுத்துகளில் எழுதப் பட்டிருப்பதால இது தெனனகத்துக்கே உரிய நூல் என்று கொள்ளப்படுகிறது.

கோயில்கள் பலவகையாகக கட்டப்பட்டன. கட்டட அமைப்பைக் கொணடு அவை பலவாறு, பெயர்பெற்றன. திருநாவுக்கரசர் தம் பதிகத்தில் பல வகையான கோயில்களைப் பாடியிருக்கிறார். அவை பெருங்கோயில், கரக்கோயில, ஞாழற்கோயில, இளங்கோயில, மணிககோயில், ஆலக்கோயில், திருக் கோயில் போன்றவையாகும. இவ் வகைக் கோயில் களில் சில இன்றுமுள்ளன. இவைகளேயனறிப் பூங் கோயில, தூங்கானை மாடம் போன்ற கோயில்களை யும் திருநாவுக்கரசர் பாடியிருக்கிறார்.

இக்கோயில் வகைகள் தவிர மாடக்கோயில் என றொரு வகையுமுணடு. கோசசெங்கண்ணான் என் னும் சோழ மன்னன் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாணடளவில இத்தகைய கோயில்களைக் கட்டுவித்தான். கருவறை கீழ்த்தளத்தில் இல்லாது மேலதளத்தில் இருக்கும்

நகுல சகாதேவ ரதம், அர்ச்சுன ரதம், மகாபலிபுரம்.

கோயில்களுக்கு மாடக்கோயில் என்று பெயர். இத்தகைய கோயில்கள் தமிழ்நாட்டில் பல உள்ளன.

தமிழகக் கோயில்கள் அடி, கால், கூரை, கழுத்து, தலை, குடம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. இவ்வங்கங்களை அடி, கால், தோள், கழுத்து, தலை, முடி என்ற மனித உறுப்புகளுக்கு ஒப்பிடுகின்றனர்.

கோயிலின் அடிப்பகுதி (அதிட்டானம்) உபானம், சகதி, குமுதம், பத்மம், பட்டிகை என்ற பல பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. அவற்றை மாற்றி மாற்றி அமைப்பதால் பல்வேறு வகையான அடிப் பகுதிகளை உருவாக்கலாம். சில கோயில்களில் அடிப் பகுதியின் கீழ் 'உபபீடம்' எனனும் பகுதி அமைக்கப் படும். கஙகைகொணட சோழீச்சுவரம், தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்களில் இதனைக் காணலாம். கட்டடத்தின் உயரத்தினை உணர்த்துவதற்கும், அழகுபடுத்துவதற்கும் உபபீடத்தை அமைப்பர். பல கோயில்களில் உபபீடமின்றி அடிப்பகுதி மட்டும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அடிப்பகுதிதான் மேலுள்ள கட்டடம் முழுவதையும் தாங்குகிறது.

அடிப்பகுதியின் மேலுள்ள பகுதி 'கால்' அல்லது 'சுவர்' எனப்படும். இப்பகுதியை அழகுபடுத்தும் பொருட்டு அரைத்தூணகளும் கோட்டஙகளும் மகர தோரணஙகளும் அமைக்கப்படும்.

சுவரின் மேல் வரும் பகுதி கூரை (பிரசுதரம்) எனப்படும். இக்கூரை அறையை மூடும் உறுப்பாகும். இது பூதவரி, கொடுங்கை, யாளிவரி என்னும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்கும். இதன்மேல் ஒன்று, இரண்டு, அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தளங்கள் அமைக்கப்படும்.

மேலே அமைக்கப்படும் தலையின் அமைப்பை யொட்டிச் சதுரமாகவோ வட்டமாகவோ எண பட்டையாகவோ அமைக்கப்படும் பகுதி 'கழுத்து' (கிரீவம்) எனப்படும். இப்பகுதியின் நான்கு திசைகளிலும், நான்முகன், திருமால், சிவன் அல்லது இந்திரன் ஆகியோரின் உருவங்கள் இடம் பெறும்.

கழுத்திற்கு மேல் எழுப்பப்படும் பகுதி 'தலை (சிகரம்) எனப்படும். இது எணபட்டையாகவோ சதுரமாகவோ வட்டமாகவோ அமைக்கப்படும். தலைப்பகுதியின் அமைப்புக் கொண்டு கோயிலைப் பலவகையாகப் பிரிக்கலாம். தலைப்பகுதி எண் பட்டை வடிவிலிருந்தால் 'திராவிட சிகரம்' என்றும், சதுரமாக இருந்தால் நாகரசிகரம் என்றும், வட்ட மாக இருந்தால் 'வேசர சிகரம்' என்றும் கூறலாம். இவ்வமைப்பு அனைத்தும் தமிழகத்தில் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவின் தென்பகுதியிலுள்ள கோயில் அமைப்பைத் 'திராவிடம்' என்றும், வடபகுதியிலுள்ளதை 'நாகரம்' என்றும், இடையிலுள்ளதை 'வேசரம்' என்றும் கூறலாம்.

இலிங்கராசர் கோயில் – புவனேசுவரம்

தஞ்சைப் பெரிய கோயில்

தலைப்பகுதியின் மேல் குடம் போன்றும், அதன் மேல் குவிந்த தாமரை போன்றும் உளள பகுதியைக் குடம் (தூபி) என்பர். இது உலோகத்தாலோ சுதை யாலோ கல்லாலோ செயயப்பட்டிருக்கும்.

கூரைக்கு மேல் ஒன்று, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிலைகள (தளங்கள) அமைக்கப்படுவ துண்டு. ஒரு நிலையிலுள்ள கோயில் 'சிறுகோயில்' எனப்படும். நிலைகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு 'இருநிலைவிமானம்' எனவும் மூன்றுநிலை விமானம் எனவும குறிப்பிடப்படும். ஒவ்வொரு நிலையிலும் சாலைகளும் கூடங்களும் மாலைபோல் சுற்றியமைக் கப்பட்டிருககும். நீண்டசதுர அமைப்புடையதைச் சாலை எனறும், சதுர அமைப்புடையதைக் கூட மென்றும் கூறுவர். சில கோயில்களில் கருவறையின் மேல் நிலைகளில, ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக இரணடு கருவறைகள அலலது மூன்று கருவறைகள அமைக்கப் படுவதுண்டு. உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதர் கோயில், காஞ்சியிலுள்ள வைகுநத நாதர் கோயில, மாமல்ல புரத்திலுள்ள தர்மராச ரதம் முதலியவற்றில மூனறு கருவறைகளைக் காணலாம்.

கருவறையின் மேல் எழுப்பப்படும் கட்டடப்பகுதி 'விமானம்' என்றும் 'கிரீகோயில்' என்றும் கோயி லின் நுழைவாயிலை அலங்கரிககும் கட்டடப்பகுதி 'கோபுரம' எனறும் சொலலப்படும். இது பல நிலை களையுடையதாய் இருக்கும். கருவறையின் மேலுள்ள பகுதி விமான மென்று சொல்லப்படும்.

மண்டபஙகளை எடுப்பிகக அடி, கால, கூரை என்ற மூன்று உறுப்புகள தேவைப்படும். மண்டபங் கள் கருவறையின் முன் இணைக்கப்பட்டிருந்தால 'முன்மண்டபம்' என்றும், கோயிலைச் சுற்றி எடுக்கப பட்டிருக்கும் சுவருக்குத் 'திருச்சுறறு மதில்' எனறும், அதையொட்டி மாளிகை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் 'திருச்சுற்று மாளிகை' என்றும் வழங்கப்படும்.

பல்லவர் காலம்: கோயில்களில் தொனமை யானவை பலலவர்களுடைய காலத்திலிருந்துதான் காணப்படுகினறன. பல்லவர் காலக் கோயில்களைக் குடைவரைக் கோயில்களென்றும், ஒற்றைக் கற் கோயிலகளென்றும், கட்டடகோயில்களெனறும மூனறு வகையாகப் பிரிக்கலாம். இவைகளைக் குடை வித்த கோயில்களென்றும், செதுக்குவித்த கோயில களென்றும், கட்டுவித்த கோயில்களெனறும் கூறலாம்.

பலலவர் காலக் கோயில்களில் மிகவும் தொன மையானவை முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தைச் சார்ந்தவை. இவன காலத்தில் மண்டகப்பட்டு எனற

தர்மராச ரதம் - மகாபலிபுரம்

ஊரில் திருமால, நான்முகன, சிவன் ஆகிய மூவருக் கும் குடைவரைககோயில் ஒன்று எடுக்கப்பெற்றது. அக்கோயிலை மரமினறி, சுதையின்றி, உலோகமினறி, செஙகலின்றித் தோற்றுவிததாக அங்குளள கல் வெட்டொனறில் மகேநதிரவாமன குறிப்பிடுகிறான. ஆதலின, இதற்கு முனனர்த் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கோயிலகளில் மரம், சுதை, உலோகம், செங்கல் யாவும பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதை அறியலாம்.

கடற்கரைக் கோயில்-மகாபலிபுரம்

மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் குடைவரைக் கோயிலகள் நீண்ட சதுரமான மண்டபம் போல அமைக்கப்பட்டன. கல்வெட்டுகள் இவற்றை மண்ட பக் கோயில்களெனக் குறிப்பிடுகின்றன. பெரும் பாலான குடைவரைக் கோயில்களில் வாயில் காப் போர் சிற்பஙகள மட்டும் உள்ளன. திருசசியிலுள்ள மகேந்திரவர்மனின் குடைவரைக்கோயிலில் கங்கா தரரின் அழகிய சிறபம் உள்ளது. இவனுடைய குடை வரைக் கோயில்களா, திருச்சி, சிஙகவரம், பல்லாவரம், மாமணடூர், மணடகப்பட்டு, வலலம் ஆகிய ஊர்களி லுள்ளன.

புலிக் குகை-மகாபலிபுரம்

'இராசசிம்மன்' என்று சொல்லப்படும் இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் மாமல்லபுரத்தில குகைக்கோயில்களை யும், ஒற்றைக் கோயிலகளையும் சில கட்டடக கோயில்களையும் எடுப்பித்துளளான். இங்குளள குகைக் கோயில்களில் 'ஆதிவராகக்குகை' 'மகிடாசுர மர்ததினி குகை', 'வராகக்குகை', மும்மூாத்திகுகை' ஆகிய நான்கும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இக்கோயில் களிலுள்ள சிற்பங்கள் உலகப் புகழ் பெறறவை மாமலலபுரத்திற்கு அருகிலுளள சாளுவன் குப்பத் தில் இரணடு குகைக் கோயில்களுள்ளன. அவற்றில் ஒரு குகையின் முகப்பைச் சுறறிலும் யாளியின முகங கள் செதுக்கப்பட்டுளளன. யாளியின் முகங்கள் காண பதற்கு புலிமுகஙகள் போல் தோனறுவதால் இக குகை புலிக்குகை எனப்படுகிறது. இககுகைக் கோயிலின் அமைப்பு வியக்கும் வணணம உளளது

பல்லவ மன்னாகளா மலைகளைக குடைவிதது குடைவரைக கோயில்களா எடுத்ததோடன்றி, குனறு களைச செதுக்கியும் கோயிலகளா அமைத்துள்ளனா. ஒரு குன்றைச் செதுக்கி எடுக்கப்படும் கோயில ஒற் றைக் கற்கோயில் எனப்படும் இவவகையைச் சார்ந்த கோயிலகள் மாமல்லபுரததிலுள்ளன. மாமல்லபுரததில் பஞ்சபாணடவரதஙகளா எனப்படும ஐம்பெரும தளிகளும் இவ்வகையைச் சார்ந்தவையே. இவற்றில சிவனுக்குரிய தர்மராசரதம் மூன்று நிலை களையும் எணபட்டைச் சிகரததையும கொண்டது. அடுத்து நீணட சாலை வடிவிலுளள கோயில பீம ரதம் எனப்படுகிறது. இககோயில் திருமாலுக்குரிய

தாய் இருக்கலாம். இரண்டு நிலைகளையும், எண் பட்டைச் சிகரத்தையும் கொண்ட அருச்சுன ரதம் சிவபெருமானுக்குரியது. இதற்கடுத்தாற்போல் குடிசை வடிவிலுள்ள கோயில் கொற்றவைக்காக எடுப்பிக்கப் பெற்றது. இந்நான்கு கோயிலும் ஒரே குன்றில் செதுக்கப்பட்டவை. இவற்றின் எதிரேயுள்ள கோயிலைச் சகாதேவரதம் என்பர். இதனமைப்பு உறங்கும் யானையின் பின்புற அமைப்பைப் போன்றுள்ளமையால் 'தூங்கானை மாடமென்பர்'.

கட்டடக் கோயில்களை எடுக்கும்பொழுது அடிப் பகுதியிலிருந்து கற்களை ஒவ்வொன்றாக அடுக்கி மேலே எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆனால், ஒற்றைக் கற்கோயிலை எடுக்கும்பொழுது குன்றின் மேலிருந்து படிப்படியாகக் கீழே செதுக்கி வர வேண்டும்.

பல்லவவர்காலக் கட்டடக் கோயில்களுள் மிகவும் பழமையானது கூரம் என்ற ஊரிலுள்ள கோயிலாகும். இது தூங்கானை மாட வடிவிலுள்ளது. இக்கோயிலை முதலாம் பரமேசுவரன் காலத்தில் கி.பி. (670-700) வித்யாவிநீதன் என்பவன தோற்றுவித்தான். இதன் அடிப்பகுதி மட்டும் இப்பொழுது எஞ்சியுள்ளது.

இராசசிம்மன் காலத்தில்தான் சிறந்த கட்டடக் கோயில்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவன் எடுப்பித்த மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரைக்கோயில், உயர்ந்த விமானத்தையும் பல நிலைகளையும கொண்டு விளங்குகிறது. இக்கோயிலைச் சுற்றித் திருச்சுற்றும் ஒரு பெரு மண்டபமும் உள்ளன.

பல்லவர்களுடைய கட்டடக் கோயில்களிலேயே மிகவும் சிறப்பும் அழகும் வாய்ந்தது காஞ்சி கைலாச நாதர் கோயிலாகும். பல்லவர் காலத்தில் கட்டப் பெற்ற மிகப் பெரிய கோயில் இதுதான். இதனால் இது 'பெரிய திருக்கறறளி' எனப்பட்டது. இக்கோயிலின் விமானம் உயர்ந்ததாகவும், திருச்சுறறு சிறுசிறு கோயில்களைக் கொண்டதாகவும்விளங்குகினறன. பரிவாரக் கோயிலகளையும் பிற தெய்வங்களின் கோயில்களையும் முழுமையாகக் கொண்டு விளங்கும் பெருஙகோயில் இதுதான. இககோயிலின் நுழைவாயிலின் மேலநிலை 'சாலை' வடிவிலுள்ளது. பெருங கோபுரம் இஙகு இல்லை. திருச்சிக்கு அருகிலுளள திருப்பட்டூர் எனனும் ஊரில் காஞ்சியிலுள்ள கைலாச நாதர் கோயிலைப் போன்று ஒரு கோயில் எடுப்பிக்கப்பட்டுளளது. கைலாசநாதர் கோயில் எனப் படும் இக்கோயிலும் இராசசிம்மன் காலத்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

நந்திவர்ம பல்லவமன்னன் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் எடுப்பித்ததாகக் கருதப் படும் காஞ்சியிலுள்ள வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில், ஒன்றின்மேல ஒன்றாக மூன்று கருவறைகளைக் கொண்ட பெரிய விமானத்துடன் விளங்குகிறது. இவ்வாலயத்தின் திருச்சுற்றில பல்லவர்களுடைய வரலாறு சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுளளது.

காஞ்சிபுரம் கோயில்

திருவதிகை வீரட்டானேசுவரம் என்னும் கோயில் பல்லவ மன்னன் பரமேசுவர்மனால் எடுப்பிக்கப்பட்டது. இது நிருபதுங்கன காலத்தில் திருப் பணி செய்யப்பட்டது. இககோயிலின் அடிப்பகுதி மட்டும் கருங்கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ளது. மேற்பகுதி முழுவதும் செங்கல்லாலானது. சுவரைச் சுதை உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இக்கோயிலின் அமைப்பில் ஒரு சிறப்பைக் காணலாம். இக்கோயில் அமைப் பைப் பின்பற்றித்தான தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கட்டப்பட்டதெனறு கூறுமளவிற்கு இதன மைப்புளளது. இக்கோயில் ஏறக்குறைய 80 அடியிலிருந்து 100 அடி உயரமிருக்கும். பலலவர்காலக் கோயில்களுள் மிகவும் உயரமானது இக்கோயில்தான். உயர்ந்த கோபுரத்தைப் பல்லவர் காலக் கோயில களில் காணமுடியாது. பல்லவர்காலக் கோயில்களில் விமானந்தான் உயர்ந்து காணப்படும்.

பல்லவர் காலக் கோயில்கள, கருங்கற்களாலும், செங்கற்களாலும் கட்டப் பெற்றவை. செஙகற்களால் கட்டப் பெற்ற கோயில்களை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிற்குமுன காணமுடியவில்லை. கருஙகற் கோயில்களுள இன்று நிலைத்திருப்பது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்த கூரம் கோயிலாகும். பல்லவரின் சிற்றரசரான முத்தரையரும் பல்லவர் கலைப்

ஆனைமலைக் குடைவரை

பாணியைப் பின்பற்றிப் பல திருக்கோயில்களை எடுத்துள்ளனர்.

பாண்டியர் காலம்: பலலவர்களுடைய சம காலததவாகளான பாணடியர்கள, தமிழகத்தின தெனபகுதியை ஆணடபொழுது, மலைகளைக் குடைவித்து மணடபக் கோயில்களை எடுபிததுளளனர். பல்லவாகளைக் காட்டிலும பாணடியர்கள குடைவரைக் கோயில்களை மிகுதியாகவே எடுத்துள்ளனர். இவர்களுடைய கோயில்கள மலையமபட்டி, குடுமியான்மலை, திருமெயயம், திருப்பரங்குனறம், ஆனைமலை, கழுகுமலை முதலிய இடஙகளிலுளளன. பல்லவாகள மாமல்லபுரததில் அழகே உருவான ஒற்றைக் கற்கோயில்களைச் செதுககி அமைததனர். அதுபோனறே பாணடியர்கள கழுகு மலையில் ஒரே ஒரு ஒற்றைக் கற்கோயிலை எடுத்துளளனர். இக கோயில் 'வெட்டுவான்' கோயில எனறு சொலலப்படுகிறது. இக்கோயில் முற்றுப் பெறாமல் உள்ளது. பல்லவர்கள் ஒரு சிறுகுனறைச் செதுக்கி அதையே கோயிலாக எடுப்பித்தனர். ஆனால, பாணடியாகள் ஒரு மலையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் செதுக்கி, அப பகுதியைத் தனியாக்கி, அதில் கோயிலைத தோற்றுவித்தனர். அவ்வாறு எழுநததுதான் கழுகுமலை வெட்டுவான் கோயில். இககோயிலில கணகவர் சிற்பஙகள உள்ளன. எல்லோராவிலுள்ள கைலாச நாதா கோயில் இது போன்று செதுக்கப்பட்டது தான். கழுகு மலைக் கோயிலின அழகும் அமைப்பும் இதனைத் தெனனக எல்லோரா எனச் சொல்லும் அளவிறகு அமைந்துள்ளன.

மண்டகப்பட்டு

பல்லவ பாணடியாகளின் சமகாலத்தவர்களான அதியர்கள காலத்தில் சோமன என்னும் அதியேநதிரன் நாமக்கல்லில் நரசிம்ம பெருமானுககும், பள்ளிகொணட பெருமானுக்கும இரு குகைக் கோயிலகளை எடுத்துள்ளான. இரணடு கோயில்களிலும் அழகிய சிறபஙகளுள்ளன.

சோழர் காலம்: சோழர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தைத் தமிழகக் கோயில வரலாறறில ஒருபொற காலம் எனலாம். விசயாலயன் ஆட்சி முதல் முதலாம் இராசராசன ஆட்சிவரை கோயிற் கட்டடகலை வரலாறு குறிப்பிடத் தக்கதாகவுளளது.

பல்லவர்கால இறுதியில கோயில்கள் எந்த அமைபபில் அமைக்கப்பட்டனவோ அதே அமைப்பில சோழர் காலத்திலும் பெரும்பாலான கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. செங்கல்லால் அமைக்கப்பட்ட பல கோயில்கள சோழர் காலத்தில கற்றளிகளாகக் கட்டப்பட்டன.

சோழர்காலக் கோயில்கள கி.பி. 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டளவில கட்டப்பட்டவை. அவை மிக்க உயரமில்லாவிட்டாலும், கலை அழகு மிகுந்தவை. அவைகளின் அடிப்பகுதியில், இராமாயண, சிவபுராணச் சிற்பஙகள் அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுளளன.

அவை போன்ற சிற்பஙகளைக் குடந்தைக் கீழ்கோட்டம், திருப்புறம்பியம், சடையார் கோயில், புஞ்சை முதலிய இடங்களில அமைநதுள்ள கோயில்களில் காணலாம்.

இக் காலக் கோயில்களின் விமானச் சுவர்களில் கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுச் சிற்பங்கள் வைக்கப் பட்டுள்ளன. கோயில்களின் நுழைவாயில்களில் வாயில் காப்போர் சிற்பங்கள் அழகுற அமைககப்பட்டுளளன. அகத்தியரின் சிற்பம் ஏதாவதொரு கோட்டத்தில் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். சில கோயில்களில் அரசன் தேவியர்களின் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள் ளன. எடுத்துக்காட்டாகக் குடநதைக் கீழ்க்கோட்டம், சீனிவாச நல்லூர், திருவாரூர் முதலான கோயில களைச் சுட்டலாம். தேவகோட்டங்களின் மேலே மகர தோரணங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அழகே உருவான மகரதோரணங்களின் நடுவில் சிவனின் பல்வேறு உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் காலத்திய சிகரங்கள் சதுரம், எணபட்டை, வட்டம் ஆகிய வடிவங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுளளன.

தமிழகக் கோயிற் கலை வரலாற்றில் நார்த்தா மலைக் குன்றின் மேல அமைந்துள்ள விசயாலய சோழீச்சுவரம், அமைப்பில் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இரணடு சுவர்களைக் கொண்டு விளங்கும் இக்கோயி லின் வெளிச்சுவர் சதுரமாகவும், உட்சுவர் வட்டமா கவும் அமைந்துள்ளது. விமானத்தின் மேல் தளங்கள் சதுரமும் வட்டமுமாக அமைந்துள்ளன.

இராசராசன் காலம் வரையில கோயில்கள் மிக வும் சிறிய அளவிலேயே கட்டப்பட்டன. கூரைக்கு மேல் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட விமானங்கள் 30 அடி உயரத்தையே கொணடிருநதன. மேல தளங்கள செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட கோயில்களும் 40 அடி உயரத்தை விஞ்சியதில்லை. இராசராசன தஞ்சையில் எடுப்பித்த, பெருவுடையாா கோயில் ஓர் உன்னத கலைபபடைப்பு. தமிழகக் கட்டடக் கலையின் மாண பையும், இராசராசனின் கலை ஆர்வத்தையும், சிற்பச் சிறப்பையும் ஓவியக் கலையின் உயர்ச்சியையும் இக்கோயில் உலகிற்குப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக் கிறது. இதனைப் போன்றதோா கலைநயம் சான்ற

நார்த்தா மலை

மாபெரும் கோயில் அந்நாளில் இந்தியாவில் கட்டப் படவில்லை. இக்கோயிலின் விமானம் உட்சுவர், புறச் சுவர் என இரு சுவர்களின்மேல் வியக்கத்தக்க அள விற்குக் கட்டிமுடிக்கப் பெற்றுள்ளது. விமானத்தின் உயரத்திற்கும் அமைப்பிற்கும் ஏற்றாற்போல பரந்த திருச்சுற்றும் திருச்சுற்றுமாளிகையும் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

இராசராசனின் மகனான முதலாம் இராசேந் திரன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைப் போன்றதோர் கோயிலை எடுப் பித்துள்ளான். இது தஞ்சைக் கோயிலை நோக்க, உயரத்தில் சற்றுத் தாழ்ந்திருந்த போதிலும் கட்டடக் கலை நுணுக்கத்தில் சிறப்பு வாய்ந்தது. இக்கோயில் பல்வேறு உறுப்புகளை இணைத்துப் புதுமை மிக்க தாய்க் கட்டப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் கட்டட நுணுக்கத்தைப் போலச் சிற்பங்களும் மிகச் சிறப்பாக விளங்குகின்றன. இக்கோயிலின் விமானம் தஞ்சை விமானத்தைக் காட்டிலும் சற்று மாறுபட்ட அமைப் பில் எடுக்கப் பெற்றுள்ளது. விமானத்தின் கீழ்நிலை சதுரமாகவும், மேல்நிலைகள் எண்பட்டையாகவும், சிகரம் வட்டமாகவும் அமைக்கப்பட்டு அழகே உரு வாக விளங்குகிறது.

முதலாம் இராசேந்திரனுக்குப் பின்னர், முதலாம் குலோத்துங்கன் மேலைக்கடம்பூர் என்னுமிடத்தில் குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லும் தேர்போன்ற அமைப் புள்ள ஒரு கோயிலை எடுப்பித்துள்ளான். இரண் டாம் இராசராசன் தாராசுரத்தில் எடுத்துள்ள கோயில் சோழர் காலப் பெருங்கோயிலில் ஒன்றா கும். இங்கும் விமானம் ஓங்கி வளர்ந்து உயர்ந்து காணப்படுகிறது. சோழர்காலக் கோயில்களுள் உயர்ந்ததாகவும் சிறந்ததாகவும் கட்டப்பெற்ற கடைசி கோயில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் திரிபுவனத்தில் எடுப்பித்துள்ள 'திரிபுவன வீரேச்சுரம்' ஆகும். இக் கோயில் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலைப் போன்ற அமைப்புடையது.

பல்லவர்கள் சிறந்த சிற்பங்களை உண்டாக்கினர் என்றால், சோழர்கள் சிறந்த கட்டடக் கலையினை உருவாக்கினர் எனலாம்.

விமானங்கள் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் உயரம் குறைவாக எடுக்கப்பெற்றுக் கோபுரங்கள் மிக உயர மாக எடுக்கப் பெற்றன. இராசசிம்மனால் மாமல்லை யில் எடுக்கப் பெற்ற கடற்கரைக் கோயிலிலும் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலிலும் உள்ள கோபுரங் கள் மிகப் பழமையானவை. இவ்விரு கோயில்களிலும் விமானம் உயரமாகவும் கோபுரங்கள் சிறியனவாகவும் எடுக்கப் பெற்றுள்ளன. பல்லவர்காலக் கோபுரங்கள் என்று குறிப்பிடுவதற்கு இவ்விரண்டு கோபுரங்களைத் தவிர வேறில்லை.

தாராசுரம்

சோழர் காலத் தொடக்கத்தில் கோபுரங்கள் விமானங்களை விடச் சிறியவையாகக் கட்டப்பட்டன. மேலப்பழுவூர், கீழப்பழுவூர் முதலிய ஊர்களில் இக்காலக் கோபுரங்களைக் காணலாம். இராசராசன் காலத்தில் விமானம் உயரமாகக் கட்டப்பட்டது; விமானத்தின் முன்னர் இரண்டு கோபுரங்கள் கட்டும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. முதற்கோபுரம் உயரமாகவும் இரண்டாங் கோபுரம் முதற் கோபுரத்தினும் உயரக் குறைவாகவும் அமைக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்திலிருந்து கோயிலின் நான்கு புறங்களிலும் கோபுரங்கள் எடுக்கும் மரபு தொடங்கியது. தில்லையில் கி.பி. 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டில் நான்கு புறங்களிலும் கோபுரங்கள் கட்டப்பெற்றன. இக்கோபுரங்கள் ஏழு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளமையால் 'திருநிலை ஏழு கோபுரம்' எனப் பெயர் பெற்றன.

சோழர்களுக்குப் பின்னர் விசயநகர மன்னர்கள் கோயில்களில் உயர்ந்த கோபுரங்களை எழுப்பினர். இவர்களுடைய காலத்தைக் கோபுரக் காலம் என்று கூறலாம். கோயில்களின் திருச்சுற்றுகளை அலங்கரிக்க இவர்கள் வானளாவும் கோபுரங்களை எடுப்பித்தனர். காஞ்சி, தில்லை, திருவண்ணாமலை, திருவரங்கம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உயர்ந்த கோபுரங்களைக் காணலாம். இக்கோபுரங்கள் 150 அடி உயரத்திற்கு மேல் கட்டப்பட்டன. கிருட்டிண தேவராயர் காலத்தில் கோபுரங்களைக் கட்டும் பணி உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது.

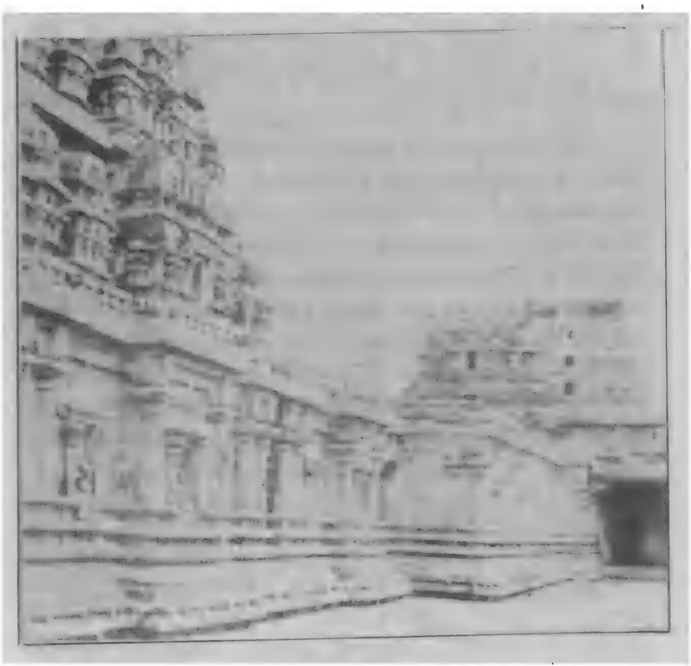
விசய நகர மன்னர்களின் காலத்தில் கோயிலின் கூரைப் பகுதிகள் தாமரை மலர்போல் செதுக்கப்பெற்று, தாமரை இதழ்களைக் கிளிகள் அலகினால் கொத்துவது போல் அலங்கரிக்கப்பட்டன. இவர்களுடைய காலத்தில் கோயில்களில் முன் மண்டபம், நூற்றுக் கால் மண்டபம், கல்யாண மண்டபம் முதலியன கட்டப் பெற்றன. காஞ்சியிலும் வேலூரிலும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மண்டபங்கள் மிக நுண்ணிய கலை நுணுக்கத்துடன் கூடிய தூண்களைக் கொண்டவை. சுருங்கக் கூறின், விசயநகர மன்னர்கள் கோபுரங்களையும் மண்டபங்களையும் எடுத்துத் தமிழகக் கோயில் கட்டடக் கலைக்குப் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளரெனலாம். தமிழகத்தைத் தவிர இவர்களின் தலைநகரான அம்பி (விசயநகரம்) எனனும் இடத்தில் உள்ள அசரா இராமசாமி கோயில், விட்டோபா கோயில் போன்றவை விசய நகரக் கோயிற் கட்டடக் கலைக்குச் சிறந்த சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

விசய நகர மன்னர்களுக்குப் பின்னர் நாயக்கர்கள் கோபுரங்களையும் மண்டபங்களையும் கட்டினார்கள். திருமலை நாயக்கர் மதுரையில பெரிய கோபுரங்களை எழுப்பி, வண்ணச் சுதை உருவஙகளால் அவற்றை அலங்கரித்தார். மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலிலுள்ள வசந்த மண்டபம் நாயககர் காலக் கட்டடக் கலையின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துகிறது. பாவையர்கள் அகல் விளக்குகள் ஏந்தி நிற்கும் சிற்பங்கள் இஙகுள்ள மண்டபத் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுளளன. இம் மண்டபம் நாயககர்கால அற்புதப் படைப்பாகும். நாயக்கர்கள் உயர்ந்த கோபுரங்கள கட்டுவதிலும் மண்டபங்கள் அமைப்பதிலும் ஈடுபட்டனர்.

தமிழகக் கோயில்களின் கட்டடக் கலைச் சிறப்பும் சிற்பக் கலைச்சிறப்பும், சாவா, பாலி, போர்

திருவண்ணாமலைக் கோபுரம்

தஞ்சைப் பெரிய கோயில சுப்பிரமணியர் சநநிதி

னியோ, பாமா, மலாயா, இநதோனேசியா, சயாம், கமபோடியா முதலிய தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில பரவி விளக்கமுற்றன. சாவாவிலுளள போராபுதூர் புத்தர்கோயிலும் (கி.பி. 750–850), கம்போடியா, அங் கோர் தோம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள சிவன கோயி லும் (கி.பி. 802–820), அங்கோர்வாட்டுப் பெருமாள் கோயிலும் (கி.பி. 1110–1150) தமிழகக் கோயிற் கட்டடக்கலை, சிறபககலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி யின் சிறப்பையும் வளத்தினையும் விளக்குவனவாக உளளன.

தமிழகத்தின் பழம்பெரும் நாகரிகக் கூறுகளையும், பண்பாட்டு நலஙகளையும் கலை, மொழி, சமய உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் இந்திய நாட்டுக் கோயிற் கட்டடக் கலை அமைந்துள்ளமை பாராட்டிற்குரியதாகும். அ.அ.

துணை நூல்கள்:

Brown, Percy, Indian Architecture–Buddhist and Hindu Periods, Bombay, 1942.

Coomaraswamy, A., History of Indian and Indo-nesian Art, New York, 1927.

Soundararajan, K.V., Indian Temple Style, Delhi, 1970.

கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம்

என்னும் நூல் நமபியாண்டார் நம்பிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அவர் காலம் கி.பி. 9–ஆம் நூற்றாணடினிறுதியும் 10–ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்கமுமாகும். இந்நூல், பதினோராம திரு முறையில் உள்ள 40 நூல்களில் 32–ஆம் நூலாகச சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விருததம் என்னும் பெயர் கட்டளைக் கலித்துறைக்கும் அக்காலத்து வழங்கிவந திருப்பது இந்நூற். பெயரிலிருந்து தெரிகிறது. இந நூலில் 70 பாககள் உள்ளன. அவை யாவும் கட்ட ளைக் கலித்துறையே. கோயில் என்பது சைவசமயத் தில் சிறப்பாகச் சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும். சிதம்பரத் திலுளள பெருமானைப் பறறிப் பணணாலியன்ற பாடல்களால் பரவிப் போறறும இநநூல் கோயில திருப்பணணியர் விருத்தம் என வழங்கப்பெற்றது. அது சாம்பல் சாமபர் என்றாற் போனற இலக்கணப போலியாய் அமைந்தது எனபர் அறிஞர். இந்நூல அந்தாதியாப்பில பொருநதி வந்துளளது. மேலும், இந்நூல் முதற் செய்யுளில் நெஞ்சம எனத் தொடஙகி இறுதிச் செய்யுளில நெஞ்சமே என்று முடிந்து மண்ட லித்தும் வந்துளளது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் அறுபத்து மூன்று நாயன் மார்களுள பலரைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள, கழறிற்றறிவார், கணணப் பர், சாக்கியர், அமர்நீதி நாயனார், கலிக்காமர் முதலி யோரின் பத்திச் சிறப்பினை இந்நூலில் காணலாம். அகப்பொருள் துறை அமைநத பல பாடலகளும் இதன்கண் உள்ளன. விதிப்படி பத்தியோடு வழிபடு வார்க்கல்லது பல நூலகளைப் படித்து அதனால் கல்விச் செருக்கோஙகியவருக்கு அரனருள் வாய்க்காது என்பதை, ‘ஆகமிகர்க்கு அலலால, புத்தகப் பேய் களுக்கு எங்குததோ அரன் பொன்னடியே’ (53) என இந்நூலாசிரியர் மககளுககு அறிவுறுத்துகிறார். (ஆக மிகர்–ஆகமத்தினபடி முறையாக வழிபடுபவா) பழைய அவிழை அன்பாகிய பண்டைப் பறைச் சநதன் கொடுக்க அதுவுந் திருவமிர்தாகியதே’ (26) எனச் சேந்தனார் பத்திச் சிறப்பை இவ்வாசிரியா போற்றுகிறார்.

‘திருவாசகச் சிறப்பினை முற்றும் உணர்ந்த திருச்சிற்றம்பலவனைப் பற்றித் திருவாதவூரர் பாடிய திருககோவையாரின் பெருமையை அறியாதார் வேறு கோவைகள பாடிக் கழிகின்றனரே’ என, மாணிக்க வாசகர் பாடிய திருக்கோவையார்ச் சிறப்பினை இந் நூலாசிரியர் உளமாரப் பாராட்டுகிறார் (58). நீறு பூசிய மேனியனாய் இறைவன் திருவடியிலேயே தன் முடியை வைத்து அவன திருவருளையே கணணாகக் கொணடு நினற பெரிய அன்பின வரகுண தேவராய

பாண்டியனின் பத்திப் பெருக்கைச் சிறப்பித்து நம்பி யாண்டார் நம்பிகள் 62-ஆம் செய்யுளில் பாடியுள்ளார். இரா.ச.

கோயில் நான்மணி மாலை: நான்கு மணிகளைச் சேர்த்து அமைக்கும் மாலை பொலிவு பெற்று விளங்குதல்போல் சிற்றிலக்கியங்களுள் நால் வகைப் பாக்களால் அமையும் நான்மணிமாலை சிறப்பிடம் பெற்று ஒளிர்கிறது. 'நான்மணி மாலை' எனனும் நூல் வெண்பா, கலித்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், அகவற்பா ஆகிய நான்கு வகைச் செய்யுட்களால் இயற்றப்பட்டு அந்தாதித் தொடையில நாற்பது பாக்களைக் கொண்டமைவதாகும். நான்மணி மாலையின் இயல்பு பற்றி இலக்கண விளக்க ஆசிரியர், 'வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல், பின பேசும அந்தாதியினாற்பது பெறின, நான்மணி மாலை யாமென நவில்வர்' எனக் கூறுகிறார். நான மணி மாலை எனனும் பெயரில பல காலஙகளில் பல நூல்கள் உருவாகியுள்ளன.இவ்வாறு உருவாகிய நூல களுள் கோயில நான்மணி மாலை, நால்வர் நான்மணி மாலை, திருவாரூர் நான்மணி மாலை, பழனி நான மணி மாலை முதலியன சிலவாகும். அவற்றுள் கோயில் நான்மணிமாலை சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று விளங்குகிறது.

சைவர்களால் கோயில் என்று சிறப்புறப் போற்றப்படுவது தில்லைச் சிற்றம்பலமாகிய சிதம்பரம் ஆகும கோயில் என்று சிறப்பாகச் சொல்லப்படும் சிதம்பரத்தில் கோயிலகொண்டருளும் ஆடவல்லானின் அருட்சிறப்பு முதலியன இந்நூலுள் விளக்கமாக உரைக்கப்படுகின்றன. இந்நூலாசிரியர், இறைவன் பால் மனமுருகி வேண்டும் வேண்டுதலையும, இறைவன்பால மக்கள் நீங்காப் பற்றுக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தலையும இந்நூலின செய யுள்கள் அழுத்தமாக விளக்குகின்றன. இந்நூற்கண் அமைந்துள்ள சொன்னயம் பொருணயம ஆகியன இந்நூலினைப் பயிலவார்க்குப் புதிய இலக்கிய இன பத்தினை நல்குவவாய் உள்ளன. கோயில நான்மணி மாலையின் பாட்டுடைத் தலைவர் கண்ணுதற் கடவுளாம தில்லைச் சிற்றம்பலவனேயாவார். இறைவன திருவருளை விரும்பிப் பாடப்பெற்ற நூலே இந்நூலாகும்.

பத்தித்திறமும் கற்பனை வளமும் சிறந்து விளங்கும் இந்நூலினைப் பட்டினத்தடிகள் இயற்றியுள்ளார். பதினோராம திருமுறைத் தொகுப்பில அதிரா வடிகள் பாடல்களை அடுத்துப் 'பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளியவை' என, 1. கோயில் நான்மணி மாலையும், 2. திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவையும், 3. திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவையும், 4. திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதியும், 5. திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃதும் என ஐந்து நூல்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பட்டினத்தார் என்னும பெயரில் பலர் வெவ்வேறு காலங்களில் இருந்துள்ளனர் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். 'பட்டினத்தார் பாடல் திரட்டு' என்ற பெயரில் பல தத்துவப் பாடல்களும இறையன்புமிக்க கனிவான பாக்களும் நிலையாமை அடிப்படையில் எழுந்த பாக்களுமாக அமைந்த நூல ஒன்று உள்ளது. மேற்கூறியவாறு பதினோராம திருமுறையில இடம் பெற்ற பட்டினத்தார் கி பி 10-ஆம நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவர் என்று ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். இரண்டாமவர் எனக் கருதப்படும பட்டினத்தார் காலம கி பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டாகலாம்.

இப்பட்டினத்தார் பூம்புகாரில் வணிகர் மரபில பிறந்தவரென்று தெரிகிறது. இவர் 'திருவெண்காடா' எனனும் இயற்பெயர் பெற்று விளங்கினார். இவர் தாயார் பெயர் ஞானகலை எனவும், தந்தையார் சிவநேசர் எனவும், மனைவி பெயர் 'சிவகலை'எனவும் அறியப்படுகிறது இவர் தன வணிகர் என வழங்கப் படும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மரபினரென வும், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வணிகத்தால விளக்கம பெற்றவரெனவும் கூறுகின்றனர். இக்கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புராணங்களாயும் வரலாறுகளாயும் பின்னர்த் தமிழகத்தில் தோற்றம் எடுத்தவைகளே மிகுதியாகும். தமிழ, வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் வல்லவராயக் கடல் வாணிகம மூலம எல்லையற்ற பெரும்பொருள் ஈட்டி மன்னரும் வியக்கத்தக்க செல்வராய் விளங்கினர். பின்னர் அனைத்தையும் துறந்து விளங்கியமையால் 'முற்றும் துறந்த பட்டினத்தடிகள்' எனப் புகழ பெற்றார்.
கி.கோ.

கோயிலொழுகு என்பது 'கோயில்' என்று சிரீவைணவர்கள அனைவராலும் வழங்கப்படும திருவரங்கம கோயில் வரலாற்றை இதிகாச புராண காலத்திலிருந்து கி பி 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை கூறும் நூலாகும். திருவரங்கம் கோவில் அதிகாரிகளால், செவிவழிச் செய்திகளையும், கல்வெட்டுகளையுங் கொண்டு அவ்வப்போது தொகுக்கப்பட்டு உருவான நூல இது. இதேபோல் திருமலையின வரலாற்றைக் கூறும் 'திருமலை ஒழுகு' என்னும் நூல திருப்பதியில் அச்சிடப்பட்டுளளது.

எம்பெருமானார் திருவரங்கம் கோயில நிருவாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தியவர் என்பது அனைவரும அறிந்ததாகும். எம்பெருமானார் திருவரங்கம்கோயில்

நிருவாகத்தை ஒழுங்குபடுத்திய முறை குருபரமபரை நூல்களிலும் காணக் கிடக்கிறதானாலும், கோயிலொழுகிலேயே அது விரிவாகக் குறிககப்பட்டுளளது. இதிகாச புராண கால வரலாறுகளுடன், ஆழ்வார்கள், எம்பெருமானாருக்கு முந்திய ஆசாரியர்கள கால வரலாறுகளும் இதில் சுருக்கமாகவே குறிக்கப்பட்டும் எம்பெருமானார் கால வரலாறு மிக விரிவாகவே குறிக்கப்பட்டுமிருப்பதால், இககோயிலொழுகு எம்பெருமானார் காலத்தில் அலலது அவரையடுதத காலத்தில் எழுதத தொடஙகப்பட்டிருக்கவேணடும் என்பது விளங்குகிறது

இந்தக் கோயிலொழுகில பல அரசர்களும அருளாளர்களும் திரவரங்கம பெரிய கோயிலுககுச் செய்த கைஙகரியஙகள் விளக்கபபடுகின்றன

தென்னாட்டின்மேல கசினி முகம்மது காலத்தில ஒரு படையெடுபபு நடந்தது. அப்பொழுது 'அழகிய மணவாளன' என்று அழைக்கப்படும் சிரீரங்கநாதா உற்சவத திருமேனி தில்லிக்குக கொண்டுசெலலப்பட்டது. சிரீரஙகம் தலத்தாா தில்லி சென்று அந்தத் திருமேனியை மீட்டு வநதனா. உறசவத் திருமேனி மலைநாட்டிறகுக கொண்டு செலலப்பட்டது எனறும், முகம்மதியர் படையெடுப்பு அகன்ற பின்னா திருவரஙகத்திறகுக் கொண்டு வரப்பட்டது எனறும் குருபரமபரை வரலாறுகள் கூறுகினறன. இதனிடையே பல ஆணடுகள கழிநதுவிட்டன. சிரீரங்க நாதனை நேரில கணடவாகள் எவருமில்லை. மிகவும் வயது முதிர்ந்து கண் தெரியாமலிருநதவராய் அழகிய மணவாளனுக்கு உடை வெளுப்பவர் ஒருவர் அவருடுத்துக் களைந்த பீதகவாடையின் நறுமணத்தைக் கொண்டு 'இவரே நம் பெருமாள்' எனறு அறுதியிட்டார். அதிலிருந்து அழகிய மணவாளனுக்கு 'நம் பெருமாள்' எனனும பெயர் அமைந்தது.

பிற்காலத்தில் மாலிக்காபூரால் தென்னாட்டில் ஒரு படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது 'பிள்ளை லோகாசாரியர்' முதலான ஆசாரியர்கள் அழகிய மணவாளனை மேலக்கோட்டைத் திருநாராயணபுரத்துக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அககாலத்தில் பெருமானைக் காப்பதற்காகப் பல வைணவர்கள உயிர்விட்டனர். பிறகு, பெருமாள் திருவேங்கடம் வழியாகத் திருவரங்கத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்.

இந்த இரணடு படையெடுப்புகளின் போதும் அழகிய மணவாளன் பல ஆண்டுகள் வெளியில் சென்ற வரலாற்றுச் செய்திகள இக்கோயிலொழுகில் காணப்படுகின்றன. மற்றும், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள், அரையர்கள், அரசர்கள முதலானோர் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளும் இதில் காணப்படுகினறன

எஸ்.கி.

கோயிற்புராணம் சிதம்பரத் தலத்தைப் பறறிககூறும் பழைய வரலாறு இதன் ஆசிரியர் சைவ சமய சந்தான ஆசாரியர்களுள் நான்காமவராய உமாபதி சிவாச்சாரியார். அவா காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு. அவா இநநூலைத் தவிரச் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன, வினாவெணபா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மை நெறி விளக்கம, சங்கற்ப நிராகரணம் ஆகிய சித்தாந்த அட்டகம் எனனும் எட்டு நூலகளையும் திருமுறை கண்டபுராணம், சேககிழாா புராணம, திருத்தொணடர் புராண சாரம், திருபபதிக் கோவை, பவுட்கர விருத்தி ஆகியவற்றையும் இயற்றியுளளார்.

இக்கோயிறபுராணம் காபபு 1, பாயிரம 28, வியாககிரபாதச் சருக்கம 30, பதஞ்சலிச் சருககம் 99, நடராசச் சருக்கம் 71, இரணியவனமச சருககம் 133, திருவிழாச சருக்கம் 53 என ஆறு பகுதிகளையும் 415 திருவிருததங்களையும் உடையது பாயிரத்தில கூத்தப்பிரான, சிவகாமியம்மை, விநாயகா, முருகா, நால்வா, தில்லை மூவாயிரவர் துதிப்பாடலகளுடன தில்லையைப் பொன்வேய்ந்த திருநீறறுச சோழன எனனும் பெயா பெற்ற அநபாய சோழனுக்கும துதி கூறப்பட்டிருககிறது. மற்றும் திருச்சிற்றமபலம், தில்லைத்தலப் பெருமைகளும நூல வரலாறு, நூற பயனகளும் கூறப்பட்டிருக்கினறன.

வியாக்கிர பாதச் சருக்கத்தில் மத்தியந்த முனிவருக்குக் குழநதை பிறத்தல், முனிவரே அககுழந்தைக்கு எலலாக் கலைகளையும் கறபித்தல, சிவனை வழிபடுமாறு கூறல், தந்தையுரைப்படி மகனாகிய மழமுனிவர் திலலைவனத்தில நித்திய கடன்களாற்றி மலர் கொணடு இறை வழிபாடாறறல் முதலியன கூறப்படுகினறன. மழமுனிவர் அதிகாலையில் மலர் பறிக்கப புலியைப் போனற கையும் காலும நல்ல பூவைப் பார்த்தறிய நகத்திலே கணணும் அமையவேண்டுமென இறைவனிடம் வேண்டி வரம் பெற்றார். ஆதலின், இவருக்குப் புலிக்கால் முனிவர் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. தந்தையின் அறிவுரைப்படி புலிக்கால் முனிவர் திருமணம் செய்து கொண்டு உபமன்னியு என்னும் குழந்தையைப் பெற்றார். அக்குழந்தையை அருந்ததி எடுத்துச் சென்று காமதேனுவைக் கொண்டு பாலூட்டி வளர்த்தார். குழந்தையைப் பெற்ற தாய் தான் வளர்க்க விரும்பி அக்குழந்தையை எடுத்து வநது வளர்த்தார். ஒருசமயம் பாலின்மையால குழந்தை அழ, புலிக்கால் முனிவர் இறைவன்

சந்நிதியில் அதனைக் கிடத்தி முறையிட இறைவன் பாறகடலையே உபமனனியுக்கு வரச்செய்து ஊட்டினார். பின்னாத் திலலை வனத்திலே புலிக்கால் முனிவர் இறைவன அனவரத தாண்டவம கணணுறத் தவம் கிடந்தாா.

பதஞசலிச் சருக்கத்தில் ஆணவம மிகுநத தாருகாவனத்து முனிவர்களையும் அவாகள மனைவியரையும் ஆட்கொளள விரும்பிச் சிவன் காபாலி வேடமும், திருமால் மோகினி வேடமும் கொண்டு சென்று அவர்களைக் காமுகராக்கி நிறை இழக்கச்செயதார். இதனைத் தெரிந்த தாருகாவன முனிவர்கள் ஆபிசார ஓமம் செய்ய அதில் தோனறிய புலி, பூதம், பாம்பு, தீ முதலியவற்றையெல்லாம் சிவன் மேல ஏவ, அவர் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவே, அம்முனிவர்கள பிழை பொறுக்க வேணடினர். பின்னர்த் தம் நடனத்தைக் காட்டி அவர்களைச் சிவபெருமான் ஆட்கொண்டார். இதனைக கேட்ட ஆதிசேடன தானும் சிவனருள் பெறும் விருப்பததைத் திருமாலிடம் கூற அவரும் விடைகொடுக்கவே அவ்வாதி சேடனே இறையருளால் பதஞசலி முனிவராகித திலலைவனத்து அனந்தீசுவரததில் இறைவனை வழிபட்டுப் புலிககால் முனிவருடன தாண்டவம் காண விரும்பித் தவம கிடநதார்.

இவவிரு முனிவரும இறைவன் திருநடம் கணடு களிககத்தவம் புரிவதைத தெரிநது முனிவர், தேவர்கள முதலிய யாவரும தில்லைவனம் சார்நது தாஙகளும் நடம் காண விரும்பி இறைவனை வணங்கித் துதித்தனர். சிவனும் அருளகூர்ந்து சிவகாமியம்மையுடன் வந்து நடனக்காட்சி கொடுததார். அந்நடனச சிறப்பை யாவரும் கண்டினபுற்ற நிலையையும், புலிககால் முனிவரும பதஞ்சலி முனிவரும அவ்வழிபாட்டையும் தாணடவத்தையும் எனறும் கணடினபுற வரம்கேட்டு அவ்வாறே பெற்றதையும். அசசபை பொற்சபையாகத தேவா முதல் யாவரும் இனறும் அந்நடனததைக் கணடினபுறுவதையும நடராசச சருக்கம் கூறுகிறது.

கௌடதேசத்து அரசன சிஙகவாமன் சிதம்பரத தலத்தையடைநது வழிபட்டுச் சிறப்புற்றதை இரணிய வன்மச் சருக்கம் கூறுகிறது. அவனே சிதம்பரம் கோயிலை நன்முறையில் நிறுவி நாள வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடுகளுக்கு ஏற்பாடுகள செய்தான். சிதம்பரததில் நிகழும் திருவிழாக்களின் சிறப்பையும் அவற்றைக கண்ணுற்று மக்கள அடையும் பயனையும திருவிழாச் சருககம கூறுகிறது. இநநூலில் சைவசித்தாந்தக் கருததுகளை ஆசிரியர் ஆங்காஙகு மக்களுககு அறிவுறுததும் திறம் மிகவும் சிறப்பாயுள்ளது.

இரா.ச.

கோரக்பூர் உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள நகரம். இதுவே கோரக்பூர் மாவட்டத்தின் தலைநகராகவும் உள்ளது. கோக்ரா நதியின் உபநதியான இரப்தி (Rapti) நதியின இடக் கரையில் உள்ள இநநகரம் காசியிலிருந்து (Varanası or Benares) வடககே 150 மைல தொலைவில அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் கி.பி. 1400 அளவில் நிறுவப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மொகலாயப் பேரரசர் அக்பர், ஔத்தின (Oudh) பிரிவான சர்க்கார் ஒனறின் தலைமையிடமாகக கோரக்பூரை (Gorakhpur) ஆககி அங்கு மொகலாயப் படைபிரிவினை நிறுததி வைத்தாா. அவுரங்கசீபு தம் ஆட்சிககாலத்தில கோரககபூருககு அருகில் உள்ள உருது கடைத்தெருவில் (Urdu Bazaar) சாமி மசூதியைக (Jami Masıjıd) கட்டினார். கி.பி. 1801-இல கோரககபூா ஆங்கிலக் கிழக்கிநதியக் குழுமத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டபின, இநநகரம பல முனனேற்றங்களைக் கணடது. தொடக்க காலததிலிருநதே இநநகரம் இராணுவ முக்கியததுவம் பெற்று விளங்குகிறது. கி.பி. 1885-இல இந்நகரம இரயில பாதையால் இணைககபபட்டபோது, முக்கியததுவம் பெற்று மேலும் வளரத் தொடஙகியது. பினனா இது வடகிழககுஇரயிலவே பிரிவின் தலைமையகமாகவும்செயறபட்டது. 1947-இல சாலைப் போககுவரததின (Road Transport) பிராநதிய மையமாகவும ஆககப்பட்டது.

இந்நகரம இநதியாவின் தொழில் நகரங்களுள ஒன்றாக விளஙகுகிறது. நெசவாலைகள, (குறிபபாக கைததறித் தொழில்), பொறியியல் தொழிற்சாலைகள், அசசுத் தொழில, காகிதம் செயதல், இரசாயன சாயத தொழில், தொடர்வண்டி இயககுபொறித் தொழிறசாலை ஆகியன இஙகு உள்ளன. புகையிலையும இங்கு மிகுதியாக விளைகிறது. இந்நகரின மககள தொகை 180,255 (1961) ஆகும். மககள தொகையில 45% தொழிலிலும வாணிகத்திலும் ஈடுபட்டுளளனா.

முதல் இநதியச் சுதந்திரப் போராட்டம் (கி.பி.1857) நடைபெற்ற போது, கிளர்ச்சி நடந்த நகரங்களுள கோரக்பூர் முதனமையான இடத்தை வகித்தது. ம.இ.

பல்கலைக்கழகம் உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தின கோரக்பூா (Gorakhpur) எனனுமிடத்தில உளளது. கோரக்பூர் பல்கலைக்கழகம் உருவாககுவதற்கான சட்டம் 1956-ஆம் ஆணடு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஓராணடு கழிதது இப்பல்கலைக்கழகம் 1957-இலிருந்து செயறபடத் தொடங்கியது கோரக்பூா பல்கலைக் கழகம் கறபித்தல், ஆராய்ச்சி, பிற கல்லூரிகளுககு இணைப்புரிமை வழஙகுதல் (Affliation) ஆகியவற்றைச் செய்கிறது. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகள இப்பல்கலைக் கழகத்திடம் இணைப்புரிமை பெற்றுள்ளன.

இயறபியல், தாவரவியல், வேதியியல், கணித வியல, இராணுவ அறிவியல் (Military Science), விலங்கியல ஆகிய அறிவியல துறைகளும், பண்டைய வரலாறு மற்றும் பணபாடு, வணிகவியல, பொருளியல், கல்வியியல், கவின்கலையும் இசையும் (Fine Arts & Music), நிலவியல் (Geography), இடைக்கால மற்றும் இக்கால வரலாறு (Medieval and Modern History), சட்டவியல, தத்துவம், அரசியலறிவியல, உளவியல், சமூகவியல ஆகிய கலைத்துறைகளும், உருது, சமசுகிருதம், இநதி, ஆங்கிலம ஆகிய மொழித் துறைகளும் கோரகபூர் பலகலைக்கழகத்தில உள்ளன

எஸ்.த.

கோல்டு கோசுட்டு (Gold Coast): காணக: கானா.

கோல்டுசுமித்து, ஆலிவர்: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூறறாணடின் ஆங்கில இலககிய வரலாறறில ஒரு நிலையான இடம்பெறறுத திகழகிறார். ஏனைய ஆங்கில இலககிய வல்லுநாகளோடு ஒப்பிட்டுப பார்க்குமபொழுது ஆலிவா கோல்டுசுமிதது (Oliver Goldsmith) மிகச் சிறந்த ஒரு நூலாசிரியா எனறு கூற இயலாதபோதிலும், இவரது இலக்கியத் தொணடைக குறைதது மதிப்பிட இயலாது. கோலடுசுமிதது, உரைநடை, கவிதை, நாடகம எனற மூனறு இலககிய அமைப்புகளிலும தமமுடைய இலககியச் சிறபபுகளை வெளிபபடுததியுளளாா எனபதில எவவித ஐயப்பாடும் இலலை.

கோலடுசுமித்து ஆலிவர்

கோல்டுசுமித்து அயர்லாந்தைச் சேர்நத பல்லாசு (Pallas, Ireland) எனற கிராமத்தில கி.பி. 1728-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இவர் தந்தையார் ஒரு மதகுரு ஆவார். கோலடுசுமிததுககு இரணடு வயது ஆகும போது அவருடைய குடும்பம் பலலாசிலிருந்து இலிசாய் (Lissoy) என்ற கிராமததிறகு இடம் மாறியது.

எலிபைத் தீலாம் என்ற அம்மையார் கோலடுசுமிததுக்கு முதன்முதலாகக கலவி கறபித்தாா. பிறகு இலிசாயப் பளளியில தாமசு பியரன என்பவரிடததில் கல்வி பயின்றார். பிறகு திரினிடி கலலூரியில் (Trinity College) கி.பி.1744-இல சோநது படிததார். படிப்புக்கான செலவுகளுக்கு ஈடாகக கல்லூரியில கீழ்நிலை வேலைகளை முகம் சுளிககாது செய்தாா. தந்தையார் காலமான பின்னர் கி.பி. 1749-ஆம் ஆணடு பல இனனலகளுக்குப் பிறகு கோலடுசுமித்து பி.ஏ. பட்டம் பெறறாா

கோல்டுசுமித்தைக் கிறித்தவ சமய சேவையில் பாதிரியாராகக உற்றார் விருமபினர். அவ்விருபபம நிறைவேறாது போயிறறு கோல்டுசுமிதது உறவினர் உதவியால சட்டம், மருததுவம் பயிலச செனறு, அக் கலவிகளை முடிககாமலேயே திரும்பினாா. பினனர் பிரான்சு, இததாலி, சுவிட்சர்லாநது ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச செனறு சுறறுபபயணம செய்துவிட்டு கி.பி. 1756-இல இங்கிலாநது திருமபினாா. நாடோடிக் கலைஞராகவும், சிற்றாசிரியராகவும, மருததுவராகவும் பணிபுரிந்து வாழந்தார். இரிச்சாடுசன 'எனபவருக்கு எழுத்துப் பிழை திருததுபவராக இருந்து, பெககாம எனனுமிடத்தில டாகடா மில்னே எனபவரின் கலைக்கழகததில (Dr. Milne's Classical Academy) சில மாதஙகள பணியாறறி, விலகிககொணடார். கோலடுசுமித்தின வாழககை கி.பி. 1760-ஆம ஆணடிலிருநது இறக்கும வரை ஒரு போராட்டமாகவே அமைநதிருநதது. இவர் கி.பி. 1760-ஆம் ஆண்டிலிருநது கி.பி. 1774-ஆம ஆணடு வரையில் பல இலககியப படைபபுகளை உலகிறகு வழங்கினார். அவை யாவுமே சிறப்பான படைப்புகள் என்று கூற இயலாது. 'இப்போதைய ஐரோப்பாவின் கல்வி நிலையைப் பொறுத்து ஒரு புலனாய்வு' (An Enquiry Concerning the Present State of Learning in Europe) என்ற உரைநடைக் கட்டுரையினை கி.பி. 1760-ஆம் ஆணடில வரைநதார். அடுத்த ஆணடில் உலகக குடிமகன (Citizen of the World) என்ற தலைப்பில் ஓர் உரைநடைத தொடரைத் தொடஙகினார். அதில் ஒரு சீனனைக் கற்பனைக கதைமாந்தனாக்கி, அவன தனனாட்டு மக்களுக்கு ஆஙகிலேயர்களைப் பற்றி எழுதுவதுபோல அமைத்

துள்ளார். அந்தத் தொடர் வரிசையில் 'கருப்பு அங்கி அணிந்த மனிதன்' (The Man in Black) 'பகட்டு திப்சு' (Beau Tibbs) போன்ற சிறந்த படைப்புகள் இடம் பெறுகின்றன. நிரந்தர வறுமையின் காரணத்தினால் சாதாரண கதை கட்டுரைகள் வரைய வேண்டிய நிலை கோல்டுசுமித்துக்கு ஏற்பட்டது அந்தக் கட்டா யத்தில் தோன்றியவைதாம் உரோமானிய வரலா றும், உயிர்ப்புடைய இயற்கையின் வரலாறும். பல வழிகளில் எழுதிப் பணம் சம்பாதித்தும், இல் லாமையின் துன்பத்தில் வாடிப்போன எழுத்தாளர் களுள் முதன்மையிடம் கோல்டுசுமித்தையே சாரும். டாக்டர் சாமுவேல் சான்சன் கோல்டுசுமித்தினிடம், பணம் சேர்க்க வழிபார்க்கவேண்டும் என்று அறிவுரை கூறினார். மேலும் கோல்டுசுமித்தினிடம் ஏதானும் எழுத்துப் பிரதிகள் உண்டா என்று கேட்டார். அவ் வமயம் கோல்டுசுமித்தினிடம் 'வேகபீல்டு பாதிரியார்' (Vicar of Wakefield) என்ற படைப்பு இருந்தது. அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட டாக்டர் சான்சன் அதனை 70 பவுண்டுகளுக்கு விற்றுக் கோல்டுசுமித்தின் வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்தினார். அப் புத்தகத்தினால் நல்ல பெயரும் புகழும் கோல்டுசுமித்துக்குக் கிட்டின. கோல்டுசுமித்து, 'நற்குணம் உள்ள மனிதன்' (The Good Natured Man), 'அவள் பணிவது வெல்வதற்கே' (She Stoops to Conquer) என்ற நாடகங்களினால் சிறந்த நாடக ஆசிரியர் என்ற புகழைப் பெற்றார். கோல்டுசுமித்துக்கு அழியாத புகழைத் தேடித் தந்தது 'புறக்கணிக்கப்பட்ட கிராமம்' (The Deserted Village) என்னும் கவிதையாகும்.

இலிசாய கிராமத்தில் தொழிற்புரட்சியின் விளை வாக ஒரு சாராரிடத்தில் பணப் பெருக்கம் மிகுந்தது. இந்தப் பணப்பெருக்கத்தினால் ஆபான் நிலங்கள் கைமாறி ஒரு சில பணக்காரர்களின் கைவசமாயின. அதன் விளைவாகத் தொன்றுதொட்டு ஆண்டுவந்த நிலத்தை இழந்து, வேலையையும் இழந்து ஏழை விவசாயிகள் ஆபர்ன் கிராமத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு வேற்றூருக்குச் சென்றுவிட்டனர். ஆகையால், ஆபான் புறக்கணிக்கப்படுகிறது முன்பிருந்த செழுமை, இயற்கை, இசை, அழகு, அமைப்பு எல் லாமே அழிந்துவிட்டன ஆபர்னின் ஆபரணமாக விளங்கிய அந்த உணவுச் சத்திரம் (Village Inn) இப் பொழுது இல்லை. இருந்தபோது எல்லாமே இன்ப மயமாக விளங்கின. ஆங்கில இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கும் இக்கவிதை சொல் நயம், பொருள் வளம், கவிதை நயம் யாவும் சிறப்புற அமையப்பெற்றுள் ளது. இவ்வாறாக இலக்கியத் தொண்டு புரிந்த ஆலிவர் கோல்டுசுமித்து கி பி 1774-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் மறைந்தார் எம்.கே.ஸ்ரீ.

கோல்புருக்கு, என்றி தாமசு என்பவர், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வாணிகக் கழகத்தார் கி பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவில் தம் ஆட்சியை நிறுவிய காலத்தில், இந்தியாவுக்கு வந்து, இந்திய இலக்கியங்களையும் சட்ட முறை களையும் பயின்று, இந்து சட்டத்தொகுப்பு (The Digest of Hindu Law) என்ற அரியதொரு நூலை எழுதித் தொண்டு செய்த ஆங்கிலப் புலவர் ஆவா. ஐரோப்பாவிலேயே முதல் முதலாக வடமொழிப் புலவர் எனப் புகழ் பெற்றவர் இவரே.

என்றி தாமசு கோல் புருக்கு (Henry Thomas Cole brooke) கி.பி 1765-இல் இலண்டனில் பிறந்தார். இவர் தந்தை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வாணிகக் கழகத்தில் ஓர் அலுவலராகப் பணியாற்றினார். ஆகை யால், இளமையில் கோல்புருக்கு அவ்வாணிகக் கழகத் தில் பணியாளராகச் சேர்ந்து, வங்காளத்துக்கு வந்து, அங்கு வேளாண்மைத் தொழிலைப் பற்றி ஆய்வு செய்தார். அப்போதே இவர் வடமொழிப் பயிற்சியி லும் இந்தியச் சட்டக் கல்வியிலும் ஆர்வம் மிக்குடைய வராயினார். இவரைப் போன்று, இந்தியாவுக்கு வந்து தங்கியிருந்த காலகெடு விலகின்சு (Halhed Wilkins), வில்லியம் சோன்சு (William Jones) முதலிய ஆங்கில அறிஞரெல்லோரும் இந்திய மொழிகளையும், கலைகளையும் அறிவதில் ஆவததுடன் இருந்தனர். கோல்புருக்கு, ஆசியக் கழகத்தினால் கல்கத்தாவி லிருந்து வெளியிடப்பட்ட ஆசிய ஆய்வுகள் (Asiatic Researches) என்ற வெளியீட்டில் இந்தியக் கவிதை கள், சமயநெறி, அறிவியல் முதலியவை பற்றிக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார். முதலில் வாணிகக் கழகத்தில் வங்காளத்தில் ஓர் எழுத்தாள ராகப் பணி செய்த கோல்புருக்கு வடமொழியிலும் சட்டத்துறையிலும் ஆர்வத்தோடிருந்தமையால், அரசாங்கத்தின் வருவாய்த் துறையிலிருந்து, சட்டத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டார். இவர் நாகபுரி அரசருடைய அவைக்கு ஆங்கிலத் தூதுவராக கி.பி 1799-1801 -இல் சென்று வந்தார். அதன் பின்னர் இவர் பல உயர்நீதி அலுவல்களில் பணி செய்து, பல சட்டங் களை எழுதினார். இவர் கி.பி. 1837- இல் இலண்ட னில் மறைந்தார்.

இவர் பணிகள்: கோல்புருக்கு கி பி. 1794 -இல் மிர்சாபூரில் நீதிபதியாக அமர்த்தப்பட்டார். வெல்லசுலிபிரபு தலைமை ஆளுநராக இருந்த காலத்தில் கோல்புருக்கு, கி.பி. 1801-இல் கல் கத்தாவிலிருந்த வாணிகக் கழகத்தின் மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தலைவராகப் பதவி யில் அமர்த்தப்பட்டார். இவர் வில்லியம் கோட் டைக் கல்லூரியில் இந்து சட்டத்துக்கும், வட

மொழிக்கும் பேராசிரியராக அமர்த்தப்பட்டார். இவர்கி.பி.1807-இல் தலைமை ஆளுநரின் குழுவில் ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டுப் பின் கி.பி 1814-இல அப்பதவியிலிருந்து விலகினார். இவர் இந்து சமய இலககியஙகளிலும், தத்துவத்திலும், பணடைய இநதிய கணிததத்திலும, வானவியல் நூலிலும மிகவும் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் இலண்டனுககுத் திரும்பிச சென்ற பின கி.பி. 1823-இல இலணடனில பிரித்தானிய அரசின ஆசியக கழகம் என்ற நிறுவனத்தை (Royal Asiatic Society of Great Britain) அமைத்தார். இவர் கி.பி.1798-இல் இந்து ஒப்பந்தங்கள், வாரிசு முறைகள் பற்றிய சட்டத்தொகுபபு (Digest of Hindu Law on Contracts and Successions) என்ற நூலையும், கி.பி.1805-இல வடமொழி இலக்கண நூலையும், இந்து வேதஙகள, சமணர் நிலை பற்றிய கட்டுரைகளையும் எழுதினார். இந்துக்களின தாய உரிமைச் சட்டததைப் பற்றிய இரு கட்டுரைகள் என்ற நூலும் (Two Treatises on the Hindu Law of Inheritance) கி.பி.1810-இல இவரால எழுதப்பட்டதே ஆகும். இவர் எழுதிய இநதுசட்டத் தொகுப்பு என்ற நூலே இந்துககளின தாயமுறை, வாரிசு, திருமணம முதலியவற்றிலெழும வழககுகளில் கையாளப் பட்டது. சுருஙககக்கூறின இககால இநது உரிமைச சட்டத்துக்கு அடிப்படையைக கோலபுருக்கு அமைத்தார் எனலாம். பா.கு.

கோல்ரிட்சு சாமுவேல் தெய்லர் (கி.பி. 1772-1834). ஓட்டெரி புனித மேரி (Ottery St. Mary) என்ற இடததில் சமய குரு ஒருவரின் மகனாகச் சாமுவேல தெய்லர் கோல்ரிட்சு (Samuel Taylor Coleridge) கி.பி. 1772-இல் பிறந்தார். இவருக்கு ஒனபது வயதான போது தந்தையை இழநததால, இவரைக் கிறித்து மருததுவ மனைக்கு (Christ's Hospital) அனுப்பிவைததனர். வீடில்லாது, பேணுவாரற்ற அநாதையாக, அந்த அநாதை இல்லத்தின் ஆதரவில் வளரும அவப்பேறு வாய்க்கப்பெற்ற இவர், நிறையப் படித்து, கேம்பிரிட்சு கிறிதது கலலூரியில (Cambridge Jesus College) மேற்படிபபிற்காகச் சென்றார். சமயப் பணியில சேர்வதற்காக கி.பி. 1793-இல அக்கல் லூரியை விட்டு வெளியேறினார். ஆயினும் இவர் பட்டமும பெறவில்லை; சமயப் பணியிலும் ஈடுபட வில்லை கவிஞர் சதேயின் (Southey) தொடர்பினால புரட்சியாளராய் மாறி, மனித இனததைச் சீர்திருத்தும் பான்டிசோகரசி (Pantisocracy) இயககததின பேச்சாளராகத் திகழ்நதார்.

ஒருமுறை செருமனிக்குச் சென்று திரும்பியபோது இவர் மனமாற்றம் பெற்றார்; மெய்யுணர்வாளராய் மாறினார்; அதனோடு கஞ்சாப் பிரியரானார்.

கோலரிட்சு

எழுத்துத் துறைககுத் திரும்பிய கோலரிட்சு நிறையக கட்டுரைகள எழுதினார். பல இதழ்களுககுக் கட்டுரைகள வரைந்தார். இவருடைய உரைநடைப படைப்புகள அறிவு பூர்வமான, சிநதனை வீச்சுடையனவாக உளளன. இவாதம் முருகியல மதிப்பீடுகள தத்துவப் பார்வையில் முறைப்படுத்தப்பட்டன. கோலரிட்சுதான் முதன் முதலாகத் திறனாய்வு என பது கற்பனை நயம் படைத்த, உயர்ந்த படைப பிலக்கிய மதிபபுடையது என்று நிறுவியவராவார். இவர் கி.பி. 1810 முதல 1818 வரையிலான கால கட்டத்தில் சேக்சுபியர் பற்றியும பிற கவிஞர் பற்றியும் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் பல நிகழ்த்தினார். இவர் சொற்பொழிவுகளும் எழுத்துகளும் பலரையும கவர்நததால் இவரைச் சுற்றி நணபர் வட்டம் ஒன்று உருவாகியது.

கோல்ரிட்சின இளமைக காலக கவிதைகள் இவரைப் பற்றிய பிரதிபலிபபாகவே அமைந்தன; அலங்கார நடையில் இயற்றப்பட்டன. கவிதையின உயிர்த்துடிப்பான தனித்தன்மையை அக்கவிதைகளில் காணமுடியாது. கோல்ரிட்சு கவிதையின் பாடுபொருள கள் பலதிறத்தன. செலலும் ஆண்டைப் பற்றிய கவிதை (Ode to the Departing Year), தனிமையில அச்சம (Fear in Solitude), நளளிரவுப் பனி (Frost at Midnight), உறககத்தின் வேதனைகள் (Pains of Sleep) என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன.

கோல்ரிட்சு எழுதிய கவிதைகளில கிறிசுடபெல் (Christabel), குபலாகான (Kublakhan) போன்றவை உயர்தரமுடையன. மேற் குறித்த கவிதைகள் கி.பி. 1798-இல் வெளிவந்தன. இக்கவிதைகள கவிஞன் ஒரு வன் தன கற்பனை நயததால் எத்தகு சிறப்புப் படைப்புகளை உருவாகக முடியும் எனபதற்கான சான்றுகளாகத் திகழ்கின றன.

வேர்ட்சுவொர்த்து (Wordswarth) எளிமையான பொருளுக்கும் கவிதை வடிவம் தருபவர்; நடப்பியல் கவிஞர் கோலரிட்சு அரிய நிகழ்வுகளைக் கற்பனை மெருகில் உருவாக்கிக் காட்டும் படைப்பாளி. இவர் இயறகை இகந்த நிகழச்சிகளையே பெரிதும் விருமபிக கவிதை புனைவாா. கோலரிட்சு காலம் புனைவியல் கோட்பாட்டுக் காலம். மருமமும், இயற்கை மீறிய நிகழவுகளும் கறபனைப் பூச்சுடன் கவிதைப் பொருள களாய் உருவாககம் பெறறு மக்களைக கவர்ந்த நாளில், இக்கவிஞர் காலத்தேவைக்கேற்ப மிகு கற் பனைப புனைவுகளாய்ப் படைத்தார். மென்மையான ஆனமிகச் சாயல் கொண்ட புனைவியல் உலகினையே கோலரிட்சு படம் பிடிததுக் காட்டினார்.

கோல்ரிடசு படைப்புகளில் சிறந்த உரைநடை நூல அவரது 'இலக்கிய வரலாறு' (Biographia Literaria) ஆகும். இநநூலின் முதற்பகுதி தன வரலாற்றுக் கூறுகள நிறைந்தது. இரணடாம் பகுதி ஆஙகில மொழியின மிகச் சிறந்த திறனாயவுக கோட்பாடு களைக் கொணடது; சேக்சுபியர் மற்றும் பிற கவிஞா கள் பற்றிய சொற்பொழிவுகளைக கொண்ட நூல.

செருமானிய எழுத்தாளர்கள பற்றிய அறிமுக நூல ஒன்றைககோல்ரிட்சு எழுதினார். இது ஆங்கில வாசகர்கள் செருமானியப் படைப்பாளிகளை அறிந்து கொளள மிகவும் துணைபுரிந்தது

இவா எழுதிய கடிதங்கள் இலக்கிய மதிப் புடையவை. பி.எஸ்.வே.

கோலம்: இது தமிழ்நாட்டுக் கலைகளில் ஒன் றாகும். கோலம் என்ற சொல்லிற்கு, அழகு, ஒப்பனை, மாதிரி போன்ற பொருளகளைக் கூறுவர்.

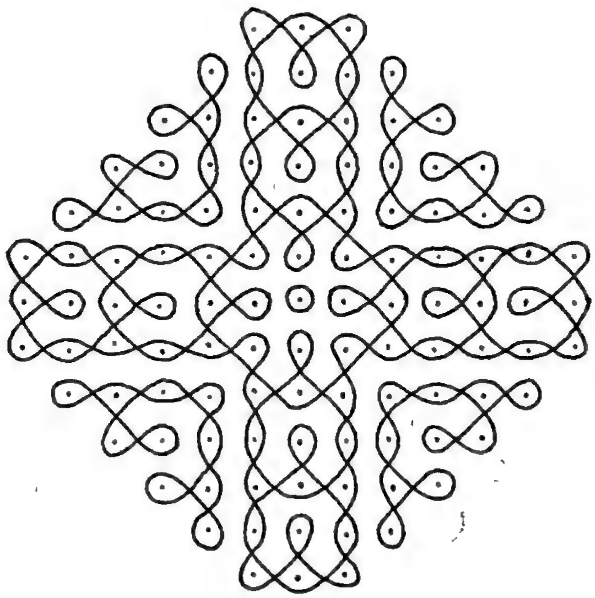
பெருவிரலுக்கும், அடுத்த விரலுக்கும் இடையில் கோலப் பொடியினை வைத்து நெடியதாய் விழுமாறு செய்து, அதனால தரையில் வடிவங்களை அமைப் பது கோலமாகும் தெய்வங்களை அமைப்பதற்கு முனபாக, பீடத்தின் அடியில் செப்புத் தகட் டில் உரிய கட்டங்கள் அமைத்து மந்திரஙகளை எழுதிவைப்பர். அவ்வாறு மந்திரத்தாபனம் செய்து தெய்வச் சிலையை அதன்மீது நிறுவிய பின்னர், அநத மந்திரத் தகட்டினைப் பார்க்கமுடியாது அந்த மந் திரத் தகட்டில வரைந்தது போன்று, மாவினால் தரை யில் கோலங்கள் அமைத்து வழிபடும் மரபு, பிற்காலத் தில கலை நுட்பம் கலந்து சிறக்கத் தொடங்கியது. இன்றும் இம்மரபு கேரள மாநிலத்தில் கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றது. பகவதி அமமன் கோவிலில் மநதிரத் தகடுபோலக் கோலமிட்டு அககோலத்தையே அம்ம னாகக் கருதி வழிபடுவர்.

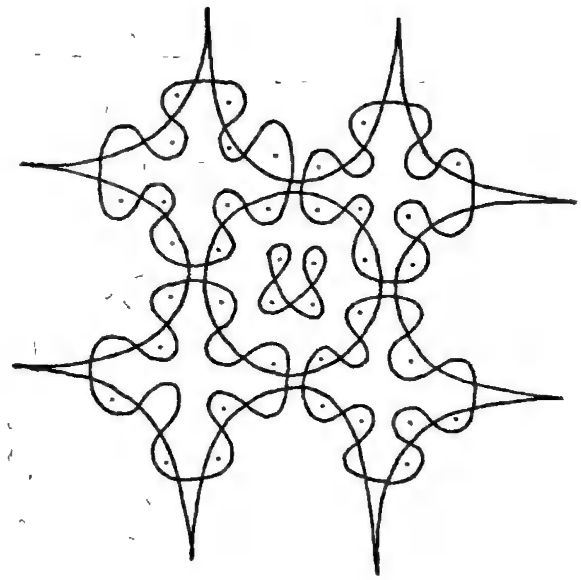
தமிழகத்தில் மந்திரத் தகடுபோல் கோலம் வரையாமல் எதேனும் ஒரு கோலம் வரைந்து உற்சவ மூர்த்தியை அதனமேல் வைத்து வழிபடும் மரபை இனறும் காணலாம். குத்துவிளக்குப் பூசை செய்பவர் கள், கோலம் இட்டு அதன் மீது விளக்கை வைத்து வழிபடுவர்.

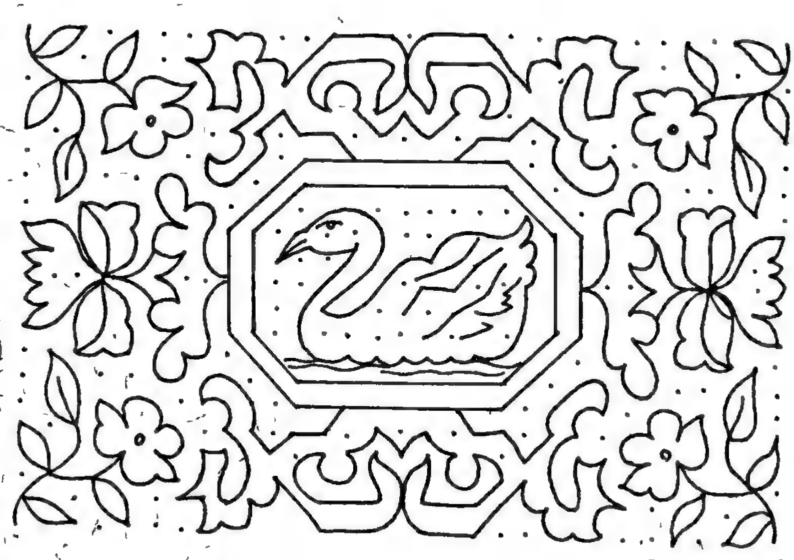
கோலம வரையும் பயிறசியைத தம் தாய் அல்லது தமககையரிடமிருந்து சிறுமியர் கற்றுக் கொள்வர். இப்பயிறசி, ஏறத்தாழ ஐந்து வயது முதல் தொடஙகுவது உணடு. புதுப்பெணணாகச் சென்று கணவன் வீட்டில், புதுமையான முறையில் கோலம் இடும் பெண்ணிற்கு அத்தெருவில் புகழ கிடைப்பது எளிதாகும். தமிழகப் பெண்களுககுக் கோலக் கலையின் மீது தணியாத வேட்கை எனறும் உணடு தமிழகத்தில் சிறு கோலம் முதல, பெரிய கோலம வரை வரைந்த குறிப்பேடுகள் இல்லாத வீடு இல்லை எனலாம்.

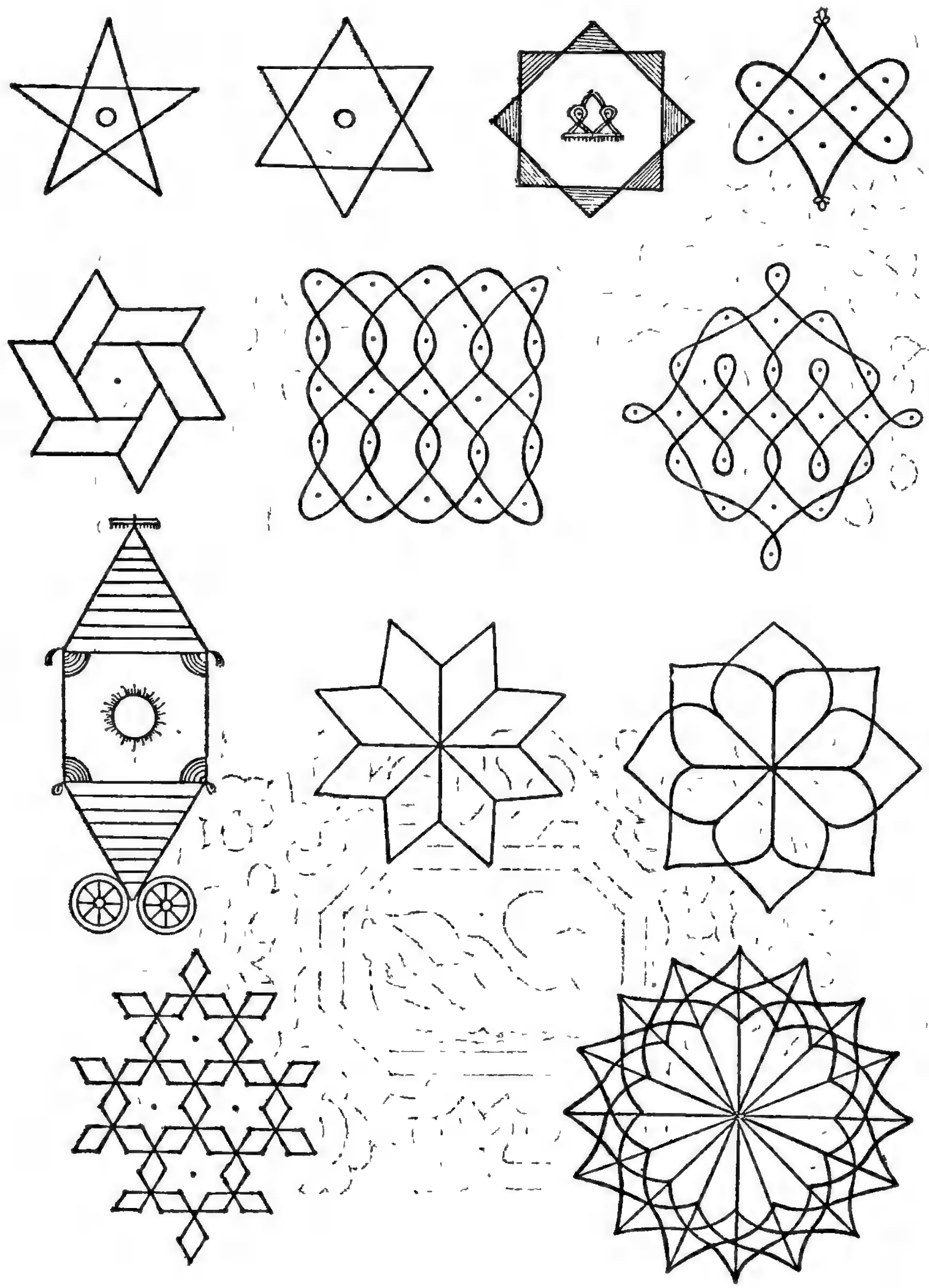
சாதாரண காலங்களில் கோலமிடுவதற்கு அதற்குரிய கல்லினை இடித்துப் பெறற பொடி யினைப் பயன்படுத்துவர். இப்பொடி வெணமை நிறம் உடையதாகும். சிறப்பான திருவிழாக்காலங் களிலும், மங்கல நிகழ்சசி நடைபெறும் காலஙகளி லும் பச்சரிசியை அரைத்து மாவாக்கிக்கோலம் போடு தல் மரபாகும். தரையில் போடப்படும பச்சரிசி மாக் கோலம் காய்ந்தவுடன் அந்த மாக்கோடுகள படல், படலாகப் பெயர்த்தெடுக்கும்படி இருக்கும். அதனை எறும்பு, அணில், பறவைகள் ஆகியன எடுத்துத் தின்னும் வீட்டின் முன்புற வாயிலில் பசசரிசிப் பொடி கொண்டு கோலமிடப் பெறும் அப்பொடிகள் மங்கல அலஙகாரமாகத் திகழ்வதோடு எறும்பு முதலிய சிற்றுயிாகளுககு உணவாகவும் பயனபடும். இதனால், அலஙகாரம் கருதிய செயலும் அறச்செயலாக அமையக காணலாம்.

மங்கல நிகழ்ச்சிகளுக்காகப் போடப்படும் கோலங் கள் நல்ல நேரம் பார்த்த பிறகே போடப்படும். அதனை யாரும் மிதிப்பதற்கோ தாணடுவதற்கோ அனுமதிப்பதிலலை.

பொதுவாகத் தரையில் போடப்படும் கோலங்கள், கால்பட்டு அழிவதே சிறப்புடையதாகக் கருதப்படும். இவ்வகைக் கோலங்கள் ஒரு நாளைக்கு இரு முறை போடப்படும். சூரிய உதயத்திற்கு முன் வீட்டின் முன்புறம் தண்ணீர் தெளித்துக் கூட்டி விட்டுக் கோலமிடுவர். வாசற்படிகள் வரை கோலமிடுவர். அந்திமாலைப் பொழுதிலும் காலையில் செய்ததுபோல் சுத்தம் செய்து அங்குக் கோலமிடுவர். தினந்தோறும் கோலமிடாவிட்டாலும் செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய கிழமைகளில் தவறாமல் கோலமிடுவர். சிறப்புக் காலங்களில் ஒருமுறைதான் காலைப்பொழுதில் கோலம் போடப்படும.

தெருக்களில் போடப்படும் கோலங்கள், கண்ணுக்கு விருந்தாகும். மனிதனை ஈர்க்கும் கோலங்கள, தெய்வங்களையும் ஈர்க்கும் என்ற நம்பிக்கையால் மக்கள வீட்டின முன்புறத்தைக் கோலத்தால் அலங்கரிப்பர். கோலமிடுதல் இலக்குமியின் வரவிற்காக என்னும் கருத்தும் நிலவுகிறது

பச்சரிசிமாக கோலமிட்ட பகுதியின் மேலே தான் மணமக்கள அமரும் மணவறை அமைக்கப் பெறும். குடமுழுக்கு நடப்பதற்கு முன நடத்தப பெறும் வேள்விக் குண்டங்களைச் றறிக கோலமிடப் படும். தன்வீட்டில கோலமிடுவதைவிட, திருக் கோவில்களில் கோலமிட்டால் மிகக புண்ணியம கிட்டும் என்ற நம்பிககை மக்களிடையே காணப்படு கிறது.

கையால் கோலமிடுவதோடு சல்லடை போன்ற துளையுடைய தட்டுகள் கொண்டும் கோலமிடுவர். ஓட்டைகள இடப்பெற்ற குழாயினுள் கோலப் பொடியை நிரப்பி அவற்றைத தரையில் உருளுமாறு இழுப்பதன் மூலமாகவும் கோலம் வரையப் பெறும்.

ஒவ்வொரு நாளைககும் ஒவ்வொரு வகையாகக் கோலம் போடவேண்டும். என்ற விதியும் உண்டு. எனினும், அதனை யாரும் இக்காலத்தில் கடைப் பிடிப்பதில்லை.

கோலம் போடும் கலை உணர்வு நவராத்திரி நாள்களிலும, மார்கழி மாதத்திலும் மிகுந்து காணப் படுகின்றது ஆதிசங்கரர்தம் சௌநதரியலகரியில ஒன்பது நாள்களிலும் எந்தெந்தக் கோலம் போட வேண்டும் என்ற அமைப்பைக் கூறியிருக்கின்றார்.

தமிழகத்தில் மார்கழி மாதத்தில் விடியற்காலைப் பொழுதில் குளிரையும் பொருட்படுத்தாமல், கைவிளக்கின் துணையோடு சிறியவர், பெரியவர் உட்பட அனைவரும் இணைந்து கோலம் போடும் காட்சி, தமிழ்மக்களின் கோலம் போடும் கலை உணர் விற்கு எடுத்துககாட்டாகும். இம்மாதத்தில் போடப் படும் கோலத்தின் நடுவே பசுஞ்சாணம் வைத்து அதில பூசணிப் பூவை வைத்திடுவர். முப்பது நாளும் இவ் வாறு கோலத்தின்மீது பூவைப்பது மரபாகும். பினனா அப்பூக்களையும் சாணத்தையும் வறட்டியாகத் தட்டிச் சேகரித்து, தைப் பொங்கல் நாளில் பொஙகல் அடுப் பிற்குப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் இன்றும் சிலவிடங களில் உள்ளது. தைத்திங்கள் முதலநாளில, கோலப் பொடியினால் கரும்பு, பானை, சூரியன ஆகியவை வரைவதுண்டு. ஆங்கிலப் புத்தாணடு தினத்தில ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சொற்களே கோலமாகக காட்சிதரும்.

மலர், சங்கு, மீன், மயில், தோ, முககோணம், நாற் கோணம், பாவை விளக்கு, கோயில் ஆகியவை பெரும்பான்மை கோலங்களாகப் போடப்படுகின் றன கோலங்கள் மங்கலக குறிப்பை வெளிபபடுத்து வனவாகும். இறந்தவர் வீட்டில் பதினாறு நாட் களுக்குக கோலம போடுவதில்லை ஒருசில மரபினர் ஓர் ஆண்டு முடிவடையும் வரை தங்கள் வீட்டில் கோலம் போடுவதில்லை.

பெரிய வீடு கட்டுபவர்கள பலவணணங்கள் கலந்த கோலங்களை நிரந்தரமாக அமைத்திடுவர் இக்கோலங்களை ஓவியரே அமைப்பர். இககாலத்தில சில வார இதழகள் கோலம போடும் பயிறசிக் கெனச் சில பக்கங்கள ஒதுககுகின்றன. கோலப் பரிசுப் போட்டிகளும் நடைபெற்று வருகினறன.

விநாயகர் பிறப்பு, கண்ணன் பிறப்பு, இராமன பிறப்பு ஆகிய திருவிழாக் காலங்களில் சிறிய பிள்ளை களின் கால்கள் தெருவிலிருந்து பூசை அறையை நோக்கி நடந்துவருதல்போல கோலமிடுவர்.

மராட்டிய மாநிலத்தில் போடப்படும் வணணக் கோலங்களுக்கு 'இரஙகோலி' என்று பெயர். தமிழ கத்திலும் இக்கலை சிறந்து காணப்படுகிறது. படித்த வர்கள் குறிப்பாகப் பெண்கள் 'இரஙகோலி' கோல அமைப்பில் சிறந்து காணப்படுகின்றனர். ஆணகளும் இக்கலையைப் பயின்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க தாகும் தமிழகத்தில், வணணத்தூள்களைக் கொண டும் கோலமிடும் வழக்கம் உள்ளது.

கோலத்தில் மிகவும் சிக்கலான கோலத்தைச் 'சிக்குக் கோலம்' என்று குறிப்பிடுவர். இது புள்ளிகளை மையமாக வைத்துப் போடப்படும கோலமாகும். இதனைப் போடுவதற்கு நினைவாற்றலும், அதிக கவனமும் தேவைப்படும். கோலங்கள், புள்ளிகள வைத்து, அவற்றை நேர் கோடுகளால இணைத்தும்,

அவற்றின் இடையே வளைகோடுகளை அமைத்தும் வரையப்பெறும்

சிறிதளவுத் தண்ணீரைப் பெரிய வாயுள்ள பாத்திரத்தில விட்டு, அதில் மிகக் கவனமாகக் கோலம் போடுவது ஒரு கலையாகும். மெதுவாக, கோலப் பொடியினைத் தூவினால் அது நீரில் அழுந் தாதும் கலையாதும் காட்சிதரும். இதனை நீர்க் கோலம் என்பர்.

அமாவாசை அன்று இறநதவர்களின ஆவிகள் மனைதேடி வரும் என்னும் நம்பிக்கையால் வீட்டு வாசலில் கோலம் போடுவதில்லை. இம்மரபு தமிழ கத்தில் ஒருசில இனத்தவரால் இன்றுமகடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருகினறது. இரா.குரு.

கோலாட்டம்: காணக: கும்மி கோலாட்டம்.

கோலாப்பூர் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் உள்ள தொரு மாவட்டம். மராட்டியப் பேரரசை நிறுவிய சிவாசியின் வழிவந்தோர் கோலாப்பூரை ஆட்சி செய்து வந்தனர். கோலாப்பூரின தொன்மையான பெயா கொல்லாபுரிகா என்பதாகும். இது குசுலாகபுரம் எனவும் கூறப்பட்டது. கலவெட்டுகளில் கொல்கா புரம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆஙகிலேயர்கள் கி.பி. 1765-இலும், கி.பி. 1772-இலும் இங்கு நடந்த கடற்கொள்ளைகளைத் தடுத்து நிறுத்தத் தமது படைகளை அனுப்பி வைததனர். கோலாப்பூர் பகுதி யில் தம் முகவர் ஆட்சியையும் ஆஙகிலேயர் ஏற்படுத் தினர். கோலாப்பூர், 1933-ஆம் ஆணடு கோல்காபூர் தக்காண மாநில நிறுவனத்தின் (Kolhapur and Deccan Agency) கீழ், ஒரு பகுதியாகக் கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்தியா குடியரசு ஆனபின் கோலாப்பூர் மகா ராட்டிர மாநிலத்தின் ஒரு மாவட்டமாகியது. இம் மாவட்டம் 7633 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இம் மாவட்டம் வடக்கே சாங்கிலி (Sangli) மாவட் டத்தையும் தெற்கேயும் கிழக்கேயும் கருநாடக மாநிலத்தையும் மேற்கே இரத்தினகிரி மாவட்டத் தையும் எல்லைகளாகக கொண்டுளளது. மாவட்டத் தின் தலைநகரம் கோலாப்பூர் நகரமாகும். இம் மாவட்டத்தில் காடுவளம் மிகுதி. மூங்கில்கள் பெரு மளவில விளைகின்றன. நெல, எண்ணெய் வித்துகள், புகையிலை, பருத்தி போன்ற பயிர்கள் விளைகின்றன. சர்க்கரை உற்பத்தி, எணணெய் எடுத்தல் போன்ற தொழிலகள இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய தொழில களாம். கோலாப்பூர் நெசவுத் தொழிலுக்குப் புகழ் பெற்றது. அலுமினியம், இரும்பு போன்ற தாதுப் பொருள்களும் இஙகே கிடைக்கின்றன. கோலாப்பூர் மாவட்டத்தின மக்கள் தொகை 2,506,330 (1981).

கோலாப்பூர் நகரில் இருப்புப் பாதை நிலையம் உள்ளது. கல்லூரிகளும் தொழில்நுட்பப் பள்ளிகளும் கொண்டு விளங்கும் இந்நகரில் பல இந்து சமயக் கோயில்களும புத்தமதக் கோயில்களும் உள்ளன. அரணமனை ஒன்றும் இங்கு உளளது. தெ.பா.

கோலாமி நடுத்திராவிட மொழிகளுள ஒன்று. தொல் கோலாமி பர்சி (Proto-Kolami-Parji) கிளைக் குழு மொழியைச் சார்ந்தது; இலக்கி யம் இல்லாத மொழி. இம்மொழி ஆந்திராவில் அடிலாபாத்து மாவட்டத்திலும், மகாராட்டிரத்தில் எத்மால் (Yeotmal), வார்தா, அமராவதி, சந்தா, நாகபுரி ஆகிய மாவட்டங்களிலும், மத்திய - பிர தேசத்தில் பெட்யூல் மாவட்டத்திலும் பேசப்பட்டு வருகிறது.

ஆந்திராவில் அடிலாபாத்து மாவட்டத்தில் வாழும் பெரும்பான்மையான மககள் கோலாமி மொழி பேசுகினறனர். எனினும், இம்மாவட்டத்தி லுள்ள சின்னூர், சிர்பூர் ஆகிய வட்டங்களில் வாழும் கோலாமிகள் தெலுங்கு மொழி பேசுகின்ற னர். கோணடி மொழி பேசுபவர்களிடம கோலாமி கள் தெலுஙகிலேயே உரையாடுகினறனர்.

மிக நெடுங்காலமாகவே, கோலாமி கோண்டி மொழியின் கிளைமொழியாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இமமொழி கோண்டி மொழி யிலிருந்து மிகவும் மாறுபட்டுள்ளது. இது நாய்க்கி, பர்சி, ஒலலாரி ஆகிய மொழிகளுடன் தொடர்பு கொணடது நாய்க்கி மொழியுடன் இதன் தொடர்பு மிகுதியாகும். சில மொழிப் பண்பு களில் இது தெலுஙகுடனும் சிலவற்றில் கன்னட மொழியுடனும் ஒத்துள்ளது.

கோலாமி மொழியில் நான்கு கிளைமொழிகள உள்ளன. அவை 1. வார்தா, எத்மால் வட்டம் ஆகிய இடங்களில் பேசப்படுவது; 2. எத்மால் மாவட்டத்திலுளள கேலாப்பூர், உன் போன்ற வட்டங களில் பேசப்படுவது; 3. அடிலாபாத்தில் பேசப்படு வது; 4. பெட்யூல் மாவட்டத்தில் பேசப்படுவது என்பனவாகும். பெரும்பான்மையான கோலாமிகள் அடிலாபாத்துக் கிளைமொழியையே பேசுகின்ற னர்.

கோலாமி மொழியில் பத்து உயிர் எழுத்துகளும், பத்தொன்பது மெய்யெழுத்துகளும் உள்ளன.

உயிர் எழுத்து a, ā, i, ī, u, ū, e, ē, o, ō

மெய்யெழுத்து p, b, t, d, ṭ, ḍ, k, g, c, j, s, z, r, l, m, n, ṅ, y, v.

எண்ணுப்பெயர்களில் பால் வேறுபாடு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வெண்ணுப் பெயர்கள் நாய்க்கி மொழியை ஒத்துள்ளன.

எ.டு.	ōkōd	'One man'
	ōkōn	'One Woman'
	iddar	'Two Men'
	Tral	'Two Women'
	Māding	'Three Men'
	Māling	'Three Women'

இறந்தகால விகுதிகள் -t- ∝ -d-, எதிர்கால விகுதிகள் -dat - ∝ -d-; நிகழ்கால விகுதிகள் -at- (∾ -sat ∾ -s-). நிகழ்கால விகுதிகள் எதிர்காலமாகவும் பயன்படுத்தப்படும். ஏவல் வினைகள் காலம் ஏற்ப தில்லை. ஏவல் பன்மையில் -y- என்ற விகுதி சேர்க் கப்படுகிறது. எதிர்மறை -tōt- என்பதை வினை யுடன் சேர்ப்பதால் தோன்றுகிறது. (mōḍip-tōten I broke not). சில இடங்களில் -e என்ற விகுதியும் சேர்க்கப்படும்.

திணை, இடப்பால் விகுதிகள் பின்வருவன.

தன்மை	ஒருமை	-un, an-n
பன்மை		-um,-am,-m
முன்னிலை	ஒருமை	-iv,-v
பன்மை		-ir,-r
ஆண்பால்		-en,-an,-n,-nd
பெண்பால்		-a(d),-(d)-,
ஒன்றன்பால்		-un,-in
பலர்பால்		-ar, -er,
பலவின்பால்		-av, -ev

கோலாமி மொழி பற்றிப் பல கட்டுரைகளும், நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. கிரியர்சன் தமது மொழிக் கணக்காய்வில் கோலாமியை விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சேதுமாதவராவ் (1950) அடிலா பாத்துக் கோலாமியின் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார். எமினோ (1955) கோலாமி ஒரு திராவிட மொழியே எனச் சான்றுகள் காட்டி முதன் முதலில் விளக்கி னார். எச்.சி.

துணை நூல்கள்:

Emeneau, M.B., Kolami- A Dravidian Language, Annamalai University, Annamalainagar, 1961.

Grierson, G.A., Linguistic Survey of India, Vol. IV, Motilal Banarsidass, Delhi, 1906.

Kamil Zvelebil, Dravidian Comparative Phonology, Mouton, The Hague, 1970.

Setumadhava Rao ,P., A Grammar of the Kolami Language, Hyderabad, 1950.

Subrahmanyam, P.S., Dravidian Verb Morphology, Annamalai University, Annamalainagar, 1971.

கோலார் தென்னிந்தியாவில் தென்கிழக்குக் கர்நாடகத்தில் உள்ள ஒரு பட்டணம். கோலார் மாவட்டத்தின் தலைநகராகவும் இது விளங்குகிறது. பெங்களூர் நகரத்திலிருந்து இப்பகுதிக்கு இருப்புப் பாதை வசதி உண்டு. கோலார் மாவட்டம் 8,223 ச.கி.மீ. பரப்புள்ளது. இது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைக்கும் இடையே தக்காண பீடபூமியின் ஒரு பகுதியாகும். இதன் வட மேற்கில் உள்ள நந்திதுர்க்கக் குன்று ஒரு சிறந்த உடல்நல உறைவிடம். இக்குன்று 4851 அடி உயர முள்ளது. ஆடு வளர்ப்பு, கம்பளிப் போர்வை உற் பத்தி, தோல் பொருள்கள் செய்தல், வரைகோல செய்தல், கைத்தறிப்பட்டு, பருத்தி ஆடைகள் உற் பத்தி, முதலிய தொழில்கள் இங்கு வளர்ந்துள்ளன. பாலாறு எனனும் ஆறு, வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. பட்டு உற்பத்திக்காக 1982-இலிருந்து இங்குப் பட்டுப் பூச்சிகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. இங் கிருந்து, பட்டு, சர்க்கரை, அரிசி, புகையிலை முதலி யன பிற இடங்களுக்கு, முக்கியமாகப் பெங்களூர் நகருக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இங்கு உள்ள முக்கிய நகரங்களாவன: கோலார் தங்கச் சுரங்கம், பங்காரப் பேட்டை, இராபர்ட்சன் பேட்டை, சிக்பல்லாப்பூர், பேக்பள்ளி முதலியவை. கோலார் தங்கச் சுரங்கப்பட் டினம் 65 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இங்கு கி.பி. 1881-ஆம் ஆண்டில் முதலில் தங்கம் எடுக்கத் தொடங்கினர். அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில், ஊர்காம், நந்திதோ ரக்கு, மைசூர், சேம்பியன் ஆகிய நான்கு இடங்களில் சுரங்கக்கிளைகள் தோன்றின. அவற்றில் ஊர்காம் மிக ஆழமானது. சில ஆண்டுகளில், இந்தியாவின் தங்கத்துள் 95 விழுக்காடு கோலார்ப் பகுதியினின்று

கிடைக்கலாயிற்று. பிறகு சுரங்க வளம் குறையலா யிற்று. சுரங்கத்தை மூடாமலிருக்க, அச்சுரங்கங்கள் 1950-இல் தேசியமயமாக்கப் பெறறன. தெ.பா.

கோலாலம்பூர்: மலேசியாவின் தலைநகராகக் கோலாலம்பூர் விளங்குகிறது. இஙகு வாழும் மக்களில் கணிசமான தொகையினர் இந்து மதத்தைச் சார்ந்த வர்கள. அவர்களுள் பெரும்பகுதியினா தமிழகத்தை யும் சிறுபகுதியினர் யாழ்ப்பாணத்தையும் சார்ந்தவர் கள். தமிழ் மக்கள் யாவருக்கும் பொதுவுடைமை யாக விளங்குவது இங்குள்ள மாரியமமன் கோயில். இது மலேசியாவின் மிகத் தொன்மையான கோயில. ஐ.நா. பண்பாட்டுச் சபை இக்கோயிலைப் பாதுகாப் பதற்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்கு இசைந்துள்ளது.

கோயில்களில் பல திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின் றன. நகரத்தார் சமூகம் அதற்கு வழிவகை செய்துள் ளது. கோயில்களை நிருவகித்துச செவ்வனே நடத்து வதற்குக் கிட்டங்கிகள் உள்ளன. கிட்டங்கிகள் முறையே, ஆண்டிற்கொருமுறை இப்பொறுப்பை ஏற்கின்றன. திருவுளசசீட்டு மூலம் குறிப்பிட்ட ஆண் டிற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டிய கிட்டங்கி தீர்மா னிக்கப்படுகிறது. ஒவவொரு கிட்டங்கிக்கும் ஓராண்டு வீதம் முறை நிரமபிய பின்னர், மீண்டும் திருவுளச் சீட்டுக் குலுக்கு முறை கையாளப்பெறும்.

வாணிகம் நடத்தும் பல நிறுவனங்கள் ஒரு கிட் டங்கியில் அடஙகியுள்ளன. திருவிழாவின் பணிகளைப் பல கூறுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு நிறுவனமும் குறிக்கப் பெற்ற பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் பஙகு பெறுகின்றது. பல ஆண்டுகளாகக கோலாலம்பூரில் தொழில் நடத்தும் மூத்த நிறுவனமே கோயில் நிரு வாகப் பொறுப்பேற்பது வழக்கம். எனினும், வள மிக்க இளம் நிறுவனங்களும் கோயில் நிருவாகப் பொறுப்பெனும் சிறப்புமிகு பணியை ஏற்பதற்கு ஆவ லுள்ளவைகளாக உள்ளன. அத்தகைய போட்டிகள தோன்றும்போது, யாவரும் ஒன்று கூடி ஒரு மனமாகப் பொறுப்பேறக வேண்டியவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற னர். கோயில்களின் சொத்துகள மிகக் கவனத்துடன் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. பெயரளவில் சில காவலர் களையும் செயலாற்றுவதற்கென்று சில காவலர்களை யும் அமைத்துக் கொள்ளும் மரபும் இருந்து வருகிறது.

மொத்தத் தொழில் வருமானத்தில் 1/8 கோயி லுக்கென வசூலிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மகமை (Mahamai) என்ற பெயர் வழங்குகிறது. சொத்து களின் நிகர மதிப்பீட்டில் ½,1 விழுக்காட்டைக் கோயி லுக்கென வழங்கும் மரபும் இருக்கிறது.

முதல் அனைத்துலகத் தமிழ் மாநாடு 1966-ஆம் ஆண்டு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது. தி.வெ.கு.

துணை நூல்:

Dr. Philip Siegelman, Religion and Economic Activity, Washington, 1964.

கோலி ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் குணடூர் மாவட் டத்திலுள்ளதொரு சிற்றூர். இங்கு அழிபாடுகளுடன் புதைந்திருந்த பௌத்த தூபியைக் கண்டறிநது அதன் சிற்பங்களையும் பிற பொருளகளையும் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துள்ளனர். இவை அமரா வதி, நாகார்ச்சுனகொண்டா ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த சிற்பங்களின் காலத்தைச் சேர்நதவை. இச்சிற்பஙகள புத்தரின் வாழ்க்கை, சாதகக் கதைகள ஆகியவற்றை விளக்குவனவாகவுள்ளன. வெசசந்தரா

வெச்சந்தராசாதகக் கதைச் சிற்பத் தொகுதிகள்-கோலி

சச, மாதுருபோசக என்னும் சாதகங்கள இச்சிற்பங்களின மூலம் அழகாகச் சொல்லப்படடுள்ளன. இவற்றில் இட்சுவாகு காலத்தைச் சார்ந்த வெச்சநதரா சாதக சிற்பத் தொகுதி குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் வெச்சந்தரா இளவரசனின கதை அழகாகச் சொலலப்பட்டுளளது. சு.இரா.

கோவதத்தர் சஙக காலப் புலவர்களுள ஒருவர். இவர்தம் இரணடு பாடல்கள குறுநதொகையுள் இடம்பெற்றுள்ளன (குறுந்.66,194). இவர் பெயர் அச்சுப்பதிப்புகளில் கோவதத்தன, கோவதத்தனார், கோவததனார் எனப் பலவாறாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் குறுந் தொகைப் பதிப்பில் இவா பெயர் கோவர்த் தனார் எனறு பதிப்பிககப் பட்டுள்ளது. முலலைத் திணையிலமைநத இவர்தம் இரு பாடல்களுள் ஒன்று தலைவிகூறறாகவும மற்றொனறு (குறுந்.66)தோழிகூறறாகவும அமைந்துள ளன். தலைவன வருவதாகக் கூறிச் சென்றகாாபபருவம் வந்தும் தலைவனவாராமைக் கண்டு வருநதிய தலைவியிடம், ‘பருவமல்லாக காலத்தில் பெய்த மழையைக் கணடு, அறியாமையால கொன்றை மரஙகள கார் காலமென மயஙகி மலரத் தொடங்கின’ எனறு தோழி கூறித் தேற்றுவது சிறப்பாக உளளது. அ.மா.ப.

கோவர்த்தனராம் திரிபாடி குசராத்தி மொழியில் தோன்றிய சிறந்த எழுத்தாளாகளுள ஒருவர். இவர் குசராத்து மாநிலத்தில, வளமான குடும்பமொனறில் கி.பி 1855-ஆம் ஆண்டில் பிறநதார். உயர்கலவி பெற்று வழககறிஞர் தகுதி பெற்று விளஙகிய இவா, நானகாண்டுகள பவநகா சமத் தானத்தில ‘திவானாகப்’ பணியாற்றினாா. பின்னர்த் தாம் மேற்கொண்டிருந்த வழக்கறிஞா பணியினை விடுத்து, இலக்கியப் பணியில தம்மை ஆட்படுததிக கொணடு இறுதிககாலம் வரை இலககிய ஆசிரியராகத் திகழ்நதாா.இவர் காலத்தில விளஙகிய குசராத்தி மொழிப் புதின ஆசிரியாகளுள் இவர் முதனமையான வராக விளங்கினார். இவர்தம் படைப்புகளுக்குள் சரசுவதி சந்திர, சினேக முத்திரா காவியம் முதலியன சிறப்புமிக்கனவாகும். சரசுவதி சந்திர எனனும் இவர்தம் புதினம் சிறந்த இலககியமாக அமைந்துள்ளது. அது குசராத்தி மொழியில் தோன்றிய முதல் சமூகப் புதினமாகவும் உள்ளது. அந நூலில், காந்திய சிந்தனையின் செல்வாக்கினை நன்கு காணமுடிகிறது. இக்காலக் குசராத்து இலக்கியத்திற்கு அரும்பணி யாற்றிய இவர் 1907-ஆம் ஆணடு காலமானார்.

அ மா.ப.

கோவலன்: சோழர் தலைநகராக விளங்கிய பூம்புகாரில் அரசர்கள் விழையத்தக்க செல்வவளம் படைத்த வணிகர்களுள மாசாத்துவானுக்கு மகனாக வாய்ததவன கோவலன். இவனுககு மாநாயகன என்ற வணிகன மகள் கணணகியை மணம் முடித்துத் தனிமனையும் வணிகமுதற்பொருளும் தந்து, பொருளீட்டி இல்லறம் நடத்தப் பெறறோா பணித்தனா. இவனும் அவளோடு இன்பம் துய்த்து, வாணிகம புரிநது, தக்காாக்கு அறம் செய்து வாழ்ந்தான. அவ் வறஙகளில் கீரியை அறியாது கொன்ற பார்பபனிக்குக் கழுவாய் இயற்றததநத பொருட் கொடையும், பொய்ககரி கூறியானைப் பூதம் புடைததுணணக் கண்டு அலமநத அவன தாயக்கு மகனாக அமைநது இயறறிய அறமும குறிப்பிடத்தககன. இவவாறு நலலருளுடையோனாய் இலலறம் புரிந்து வாழும் நாளில் புகாா வேந்தன அவையில கணிகையின் மகள மாதவி என்பாளின ஆடல் அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது. அநநிகழ்சசியில் மரபால மனனாக்குப் பினனோனான கோவலனும் செனறு முறைப்படி அமர்நது ஆடற் கலை நயநதிருந்தான அரங்கில ஆடிய மாதவியும், அதனைக கணடு நயந்த கோவலனும் அவையில மறைபிறர் அறியாவகை காதலித்த இருவருள மாதவிக்கு அரசன வழஙகிய உரிமையறியாது கோவலன் செனறுவிடுகின்றான. அவனைப் பெறுதற்கு மாதவி தன் தோழி வாயிலாகத் தன மாலையை விற பாளைபபோலக் கோவலனிடம காட்டப் பணிததுக் கோவலனைப் பெறுகினறாள். அம்மாலையினை வாங்கி அவளுடன்சென்று சேர்ந்து தன மனையையும் அறவே மறநதுவிடுகினறான். கோவலன் பல ஆணடுகள மாதவியோடு வாழகினறான. அவனுக்கு மாதவி வழி மணிமேகலையெனற மகள பிறககினறாள. அப் பிறந்த நாள விழாவில செம்பொனனை மாரி போல் வாரி வழங்கினான.

புகார் நகரில இந்திரவிழாவின் இறுதியில் நடைபெறும் கடலாடு விழாவில் கலந்து களிக்க இருவரும் காவிரி கடலொடு கலககும் இடத்திற்குச் சென்று கூடாரமமைத்துக் கட்டிலிட்டு மகிழ்ந்து வீற்றிருககினறனர். அப்பொழுது கோவலன் காவிரியை நோககி மாதவி மனமகிழப் பாடத் தொடங்கியவன கடலிடைக் கலக்கும் காவிரியை நோக்கி முனனிலைப் புறமொழியாக மாதவியிடம் நேரிற் கூறமுடியாத தன் மனக்கருததை உளளுறையாக்கிப் பாடுகின்றான்.

அதுகேட்ட மாதவியும் தன மனக் கருத்தை உள்ளுறையாக்கி அதே காவிரியை நோக்கி அவன பாடிய முறையில் மகளிர்க்கு அவரவர் பெற்ற கணவர் தம் ஒழுக்கததால தான் பெருமிதமும் மகிழச்சியும் பிறக்கும் என்றும் அவாகள் பூணும் புறத்தொழுக்

கத்தால் நாணமும் சிறுமையும் பிறக்கும் என்றும் சுட்டிக் கோவலனும் புறத்தொழுக்கம் பூண்டு தனக்குச் சிறுமை வாரா வண்ணம் வாழுமாறு அறிவு கொளுத்தும் பாங்கில் காவிரியை நோக்கிப் பாடுகின் றாள்.

இவ்வாறு அவன் ஒருபொருளிடை ஒரு கருத்தை ஏற்றிக் கூற, அவள் அதே பொருளில் வேறு ஒரு கருத்தை உணர்த்தக் கண்ட கோவலன் அவள் மாயம் செய்து பாடுவதாக நினைந்து பிணங்கித்தனியனாய்த் தன் மனைக்குப் போய்விடுகின்றான்.

அங்குக் கண்ணகி வாடிய மேனியளாய் வாழக் கண்டு அவளிடம் தன்குலத்து முதற்பொருட்குன்றம் தொலைந்து போயிற்றெனறும் அதுபற்றித் தனக்கு வறுமை வந்து நாணத்தைப் பிறப்பித்ததாகக் கூறுகின் றான். அவள் அவனிழந்ததாகக் கூறும் குன்றமன்ன பெரும் பொருள் தன் காற்சிலம்பூடு பரவலாகக் கிடப்பதை நினைந்து தன் சிலம்புகளைத் தருகின் றாள். புகாரில் அதனை விற்க விரும்பாத கோவலன் மதுரை சென்று அவற்றை விற்று முதலாக்கிப் பொரு ளீட்டிச் சிறக்க அவளையும் உடனழைத்துச் செல் கின்றான்.

வழியில் கவுந்தியடிகள என்ற சமண சமயப் பெண்துறவி துணையாக அமைகின்றார். மூவரும் மதுரை செல்கின்றனர். செல்லும் வழியில் கோவலன் கவுந்தியடிகளிடம் தான் செய்பிழையெல்லாங் கூறி வருந்துகினறான். அடிகளும் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறித் தேற்றி அழைத்துச் செல்கின்றார். மதுரைப்புறநகரில் சாத்தன் கோயிலுக்குப் பால் மடைதரவந்த மாதரி யிடம் கவுந்தியடிகள் கோவலனையும் கண்ணகியை யும் அடைக்கலம் தந்து பேணுமாறு பணிக்க அவளும் அங்ஙனமே செய்கின்றாள. கோவலன் மாதரி இல்லத் தில் கண்ணகியை இருக்கச்செய்து அவள் காற்சிலம் பொன்றினை விற்றுவர மதுரை செல்கின்றான்.

மதுரைவீதியில் அரச விருதுகள் தாங்கிய பொற் கொல்லன் வரக்கண்டு அவனிடம் அரசமாதேவி அணி தற்குரிய சிலம்பிருப்பதாகக் கூறி அதனை விலையிடக் காட்ட, அவன் முன்னர் அரண்மனையில் கவர்ந்து ஒளித்த சிலம்பினை அது புறத்தோற்றத்தால் ஒத்தி ருப்பதை நோக்கி அரசன் தன்பால் கொண்டிருந்த ஐயத்தை கோவலன் கொடுத்த சிலம்பு வழிப் போக் கத் திட்டமிட்டு அவனை ஓரிடத்து அமர்த்தி அரண் மனைக்குச் சென்று காட்டிமீள்வதாகக் கூறிச் செல் கினறான்.

அதுகாலை அரசமாதேவியின் ஊடல் தீர்க்கச் சென்ற அரசனைக் கண்டு களவு போன சிலம்பைக் கவர்ந்தவன் அகப்பட்டான் என்றதும் அரசன் அதனை ஆராயாது அவ்வாறு கவர்ந்த கள்வனைக் கொன்று சிலம்பைக் கொணரப் பணிக்கின்றான். பொற்கொல்லன் கொலைஞரிடத்தில் கோவலனைக் கள்வனென்று கூறிக் கொலைப்படுத்தி விடுகின்றான்.

கோவலன் கொலைப்பட்டதை மாதரி மனையி லிருந்த கண்ணகி உணர்வால் உணர்ந்து உயிர்த்து வருந்தும்போது மதுரையினின்று வந்தவர்கள அரண் மனைச் சிலம்பைக் கோவலன் கவர்ந்ததாகக் கொலைப்படுத்திய செய்தியைக் கூறுகினறனர். அது கேட்ட கண்ணகி கதிரவனைக் கரிகூற அழைத்துக் கேட்டு, கள்வன் அல்லன் என்பதை உறுதியாக்கி, அரசனிடம் முறைகேட்க வீதிவாய்ப் பூசலிட்டுச் செல் கின்றாள். செனறவள் வெட்டுண்ட கோவலனைக் கண்டு தழுவிக்கொள்ள, அவனும் எழுந்து நின்று அவள் கண்ணீரைக் கையால் துடைத்து மலரன்ன முகம் கன்றியது குறித்து நொந்து 'ஈண்டிருக்க' என்று கூறி வெட்டுண்ட பழுதொழிந்து மேலெழுந்து சென்று விடுகின்றான். கணணகி அவனை ஆண்டுக் கண்டதும் அவன் சொல்லக் கேட்டதும் மாயமாகத் தோன்றப் பெரிதும் பூசலிட்டுக் கள்வனென்று கொன்ற அரசனி டம் முறை கேட்கச் செல்கின்றாள. அரசனிடம் தன் சிலம்புடைத்து மாணிக்கப் பரல் காட்டிக் களவன் அல்லன் என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றாள். அரசன் பிழையுணர்ந்து வீழ்ந்திறக்கின்றான். அரசமாதேவி யும் பொன்றுகின்றாள. அவையோரும் வாளாதிருப் பக்கண்டு ஆறுதல் கூறாத நகரை எரியுணணச செய் கின்றாள். தீக்கொடுமை தாங்காத மதுரை மாதெய் வம் தோன்றிக் கோவலனின் ஊழ்வயம் உரைத்துக் கண்ணகி அவள் கணவனைப் பதினான்கு நாள் கழிநத பின்னர்க் காணும் பேற்றினைக் கூறி மறைகின்றது.

அதுகேட்ட கண்ணகி நெடுவேள்குன்றம் சென்று ஒருவேங்கை மரத்திடை நின்று சோர்ந்த காலை வானவர் மலா மழை பொழியக் கோவலன் வான வூர்தியோடு வந்து அவளை அழைத்துச் சென்று விடு கின்றான். இச்செய்தியறிந்த சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் கோயிலெடுத்து வழி படுகின்றான். கு.தி.

கோவளம் இந்தியாவில், கேரள மாநிலத்தில் உள்ள அழகிய கடற்கரை. மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள கோவளம் கடற்கரை, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அமைந்துளள கவின்மிகு கடற் கரைகளுள் ஒன்றாகும். திருவனந்தபுரத்திலிருந்து 12 கி. மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இக்கடற்கரை 16 கி. மீ. தொலைவு பரந்துள்ளது. நுண்ணிய, மிருது வான மெத்தை போன்ற மணல் வெளியைக் கொண்ட

இக்கடற்கரையைக் காண எண்ணிறந்த பயணிகள் வருகின்றனர். அமைதி தவழும் இக்கடற்கரையில் உள்ள தோப்புகளில், அழகிய குடில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக்கடற்கரையில மீன்காட்சிச் சாலை உள்ளது. ஆயுர்வேத மருத்துவமுறையில் உடலை இதமாகத் தேய்க்கும் பணியும் (Massage), யோகங்களும், விளையாட்டுகளும் இங்கு நடைபெறுகின்றன. இஙகுக் கேரளாவின புகழ்மிகக, பழைமை மிக்க கதக்களி நாட்டியம் நடைபெறும் திறந்தவெளி அரங்கும் உளளது. கோவளம் மக்களின இனபப் பொழுதுபோக்கு மையம் எனலாம். ம.இ.

கோவா இந்தியாவின் 25-ஆம் மாநிலம். இம்மாநிலம் 1987-ஆம் ஆணடில உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே இந்திய மாநிலங்களில் மிகசசிறிய மாநிலமாக விளங்குகிறது. கோவா (Goa) 3,701 ச.கி.மீ. பரப்பைக் கொணடது. இது பம்பாய் நகருக்குத் தெறகில 400 கி.மீ. தொலைவில் உளளது இதன் ஆட்சித் தலைநகர் பனாசி (Panaji). கோவா மாநிலம் வடக்கில மகாராட்டிர மாநிலத்தாலும், தெற்கிலும கிழக்கிலும கருநாடக மாநிலத்தாலும், மேற்கில் அரபிக்கடலாலும் சூழப்பட்டுளளது. இதன் வடக்கு எல்லை தெரிக்கோல் (Terekhol) அலலது அராநதம் ஆறு; கிழக்கெலலை மேற்கு மலைததொடா; தெற்கெல்லை கருநாடக மாநிலத்தைச் சோந்த காாவாா மாவட்டம். மேற்கெலலை-அரபிக் கடல. கோவாவின் வழியாக மேற்குத தொடாசசி மலை செல்வதால் இது ஒரு மலைநாடாக விளங்குகிறது இதில பல ஆறுகள் தோன்றி, ஒன்றை ஒன்று வெட்டுவதனால, பல தீவுகளை அமைத்துக் கொணடு கடலில் செனறு கலககினறன. இந்த ஆறுகள போக்குவரத்துக்குப் பயனுளளனவாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆறுகளில முக்கியமானவை, மணடவீ ஆறும் சுவாரி (Juari) ஆறும் ஆகும். கோவா கடற்கரை 105 கி.மீ. நீளமுளளது.

கோவா

வரலாறு ஒனறன்பின் ஒன்றாக எழுநத மூன்று நகரங்கள், கோவா எனற பெயராலே அழைககப்பட்டன. ஆதிகால கோவா இநதுக்களின் நகரம். இது சுவாரி ஆற்றங்கரையில் புராணப் புகழ் பெறறு விளங்கியது. இதன் அழிவுககு முகம்மதியா படையெடுப்பே முககியகாரணம. அடுத்துத் தோன்றிய இரண்டாவது 'கோவா' முகம்மதியர்களால புதிதாககக் கட்டப்பட்டது. கி.பி.1312-இல் மாலிககாபூரினால கைப்பற்றப்பட்ட கோவா, கி.பி 1370-இல விசய நகர அரசன அரிகரனால் முகம்மதியா வெலலப்படும வரை, முசுலிம் ஆட்சிககுட்பட்டிருந்தது. பின்னர் அங்கு விசயநகர ஆட்சி ஏறபட்டது. விசயநகர மன்னனிடமிருநது கி.பி.1470-இல பாமினிசசுலதான இதைக் கைப்பறறிக் கொணடாா. பாமினி அரசு சிதறுணடபின பீசப்பூர் சுலதான கோவாவின தலைவனானான. போாசசுகீசிய தளபதி ஆலபுகாககு கி.பி.1510-இல் கோவாவைத தனனடிபபடுததினான. விசயநகர அரசுக்கும் பாமினி அரசுககும பகைமை நிலவியதால, போர்சசுகீசியர் விசயநகர மன்னாகளுடன நட்புக் கொணடு, அவாகள உதவியையும் பெற முடிநதது. போர்சசுகீசிய கீழைப பேரரசுககுக் கோவா தலைநகராகியது புதிய கோவா உருவாகியது. கோவா கி பி. 1575 முதல கி.பி 1625 வரை, வாணிகத்திலும மறறததுறைகளிலும செழித்தோங்கியது. பினனா, தச்சுககாரரின (Dutch)வருகையாலும, விசயநகரின் வீழசசியாலும் போாசசுகீசிய கோவா மிகவும் பாதிக்கபபெறறது. எனினும், கோவாவின மீது நடைபெற்ற பல அயலாா படையெழுச்சிகளையும உளநாட்டினர் சுதந்திரக கிளர்சசியையும போர்சசுகீசிய அரசு சமாளிததுக் கொணடு 1962 வரை, தனது ஆதிக்கத்தை அஙகே செலுததி வந்தது. இநதிய அரசு கோவாவை 1962-ஆம் ஆணடு மைய அரசின நேராட்சிககுட்பட்ட பகுதியாக அறிவித்தது. இதனுடன் தையூ, தாமன் ஆகியவையும் இணைககப்பட்டன. கோவா 1987-ஆம் ஆண்டு தனி மாநிலமாக உருவானது. இம்மாநிலத்தின் ஆளுநராககோபாலசிங்குஎனபவரும், முதலமைச்சராகப் பிரதாப்சிங்கு ரானே என்பவரும் விளங்குகின்றனர்.

கோவாவின் முக்கிய விளைபொருள்கள அரிசியும் தேங்காயும் வாசனைப்பொருள்களும் ஆகும். மரம், தேங்காய் முதலியன இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய் யப்படுகினறன. வேளாண்மை, மககளின முககிய தொழில். ஆண்டுககு இரு முறை நெல விளைச்சல் நடைபெறுகிறது. மாஙகாய், முநதிரிபபருப்பு ஆகியன வும் பயிரிடப்படுகினறன. மீனபிடிததலும் நடைபெறு கிறது. இரும்பு முதலிய உலோகத் தொழில்கள குறிப்பிடத்தக்கன. இவவிரு உலோகப் பொருள களையும் கோவா ஏற்றுமதி செய்கிறது. இங்குள்ள உரத் தொழிற்சாலை புகழ் பெறறது. இருப்புப் பாதை பூனாவிலிருந்து பெஙகளூருககுக் கோவாவின வழியாகச் செல்கிறது. மாமகோவாத்துறைமுகம் மிக வும் சிறப்பு வாய்ந்த ஒன்றாகும். சுற்றுலாப் பயணி கள் மிகுதியாக இங்கு வநது போகினறனர். இமமா நிலத்தில் இநதுககளும் முசுலீமகளும் கிறிததுவர் களும் வாழ்கினறனா.

கோவாவின் பண்டைக்காலச் சிறப்பும் சிந் தனைக்குரியது. இதைப்பற்றிய குறிப்புகள மகா பாரதத்திலும் காணப்படுகினறன. அக்காலத்தில் இதறகுக் கோமன தாக்கு எனற பெயர் இருநதது. புராணங்கள இப்பகுதியை கோவாபுரி அலலது கோவு என்று குறிபபிடுகினறன. சு.இரா.

கோவிந்தசாமி நாயுடு, பூ.சா. (கி.பி. 1856-1918): இவா கோயம்புத்தூருக்கு அண்மையில் உள்ள பூளைமேடு (பீளமேடு) என்னும் கிராமத்தில் கி.பி. 1856-இல் பிறந்தார். இவா தந்தையார் சாம நாயுடு. இவரது குடும்பம் வேளாணமையை நம்பி யிருந்தது அந்தக் கிராமம் 1926-க்கு முன்னர்ச்செழிப் பற்ற நிலையிலிருந்தது. பருவமழையை எதிர்பார்த்து வேளாண்மைத் தொழிலை இவர் நடத்தினார். எளிய குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் தமது பெருமுயறசி யால் ஆழமான பாசனக் கிணறுகளில் எந்திரங்களைப் பொருத்தி வேளாணமையை வருவாய் தரும் வள மான தொழிலாக மாற்றினார். செலவம் நாளடை வில் திரண்டது; நிலபுலங்கள் மேலும் சேர்நதன; பண்ணை வளம் பெருகியது. இவர் தெய்வபக்தி உடையவர்.

இவர்தம் மனைவி மங்கம்மாள. இவருக்கு ஆண மக்கள் நால்வர். அவர்கள் தம் தந்தையாரைப் போன்றே உழைப்பில் நமபிக்கை கொணடு, விடா முயற்சியுடன் பாடுபட்டுப் பெருஞ் செல்வத்தை ஈட்டினர். ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்த மக்கள நால்வரும் தம் சொத்துகளையும் செல்வத்தையும ஐந்து பஙகு களாகப் பிரித்து, ஒரு பங்கினை மூலதனமாக வைத்துத் தம் தந்தையாரின் பெயரில் பூ.சா. கோவிநதசாமி நாயுடு மறறும் மககள் அறக்கட்டளை (P S. Govindaswamy Naidu & Sons Charities) ஒன றினை 1926-இல் நிறுவினர். இதன் வாயிலாகப் பொது மக்களுக்குக் கல்வி, தொழில், மருத்துவம் முதலிய துறைகளில் தொணடாற்றினர்; சமுதாய முன்னேற்றப் பணியில் பெரிதும் ஈடுபட்டனர். நாள டைவில இநத அறக்கட்டளையின் சார்பில் பலப்பல நிறுவனங்கள தோன்றித் தமிழ்நாட்டவர்க்கும் பிறர்க்கும் வேலைவாய்ப்புகளை வழங்கின. பூ.சா. கோ என்னும் பெயர் ஒளியும் புகழும் பெறலா யிற்று

கோவையில் 1920-இல இவர்தம் மக்கள் தோற்று வித்த சிறிய பணிமனை ஒன்று (Work-shop) இவரது பெயரில் அமைந்த அறக்கட்டளையுடன் இணைக்கப் பட்டது. எழுபத்தைந்து தொழிலாளர்களுடன் தொடங்கப்பட்ட இது நாளடைவில பூ.சா.கோ. தொழில் நிறுவனமாக (P.S G. Industrial Institute) வளாந்தது. செய்வன திருந்தச் செயயும் இயல்புடைய இவர் தம் மக்கள் பல்வேறு சீரிய கல்வி நிலையங்களை யும் கோவையில் தோற்றுவித்தனர். சருவசன உயர் நிலைப் பள்ளி (Sarvajana High School) 1926-இல் அறக்கட்டளையின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. இநதப் பள்ளி யில் 1929-ஆம் ஆண்டிலேயே முதன முதல் தமிழ் மொழி பாடமொழியாகப் புகுத்தப்பட்டது இம் முன்னோடித் திட்டத்தை அன்னிபெசணடு அம்மை யார் 'நவ இந்தியா' (New India) இதழில் புகழ்நது எழுதினார். அக் காலத்திலேயே இப்பள்ளியில் சாதி, சமய, பால் வேறுபாடு இன்றி எல்லாப் பிளளைகளும் சேர்க்கப்பட்டனர்.

தொலைநோக்கு, உயரிய குறிக்கோள், தன்னம் பிக்கை, கட்டுப்பாடு, சீலம் முதலிய நறபணபுகள் வாய்க்கப் பெற்ற கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களின் சிந்தனைகளும் கனவுகளும் பிற்காலத்தில செயல் வடிவம் பெற்றன. பூ சா. கோ. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி (1939) தொடஙகப் பெற்று, மாணவர்களுக்குத் தொழிறசாலையிலேயே செய்முறைப் பயிறசி அளிக் கப்பட்டது. தொடக்கப்பள்ளி முதல் கல்லூரி வரை பல பயிலகங்கள் (Educational Institutions) இவர் தம் பெயரில் தோன்றின. வேடப்பட்டியிலும் பூளை மேட்டிலும் தொடக்கப் பளளிகள் ஏற்பட்டன. பூ. சா.கோ. தொழில் நுட்பப் பொறியியற் கல்லூரி (1951), தாய் சேய் நல மையம் (1957), காந்தி கிராமிய மையம் (1961,) மருத்துவக் கல்லூரி (1985), தொழிற்பயிற்சி நிலையம் (1986) முதலிய கல்வி நிறு வனஙகள் இவர் பெயரில தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இவர் காலத்தும் இவருககுப் பின்னரும் இவரது அறக் கொடைக் கட்டளையால் தோனறிய பல்வேறு

கல்விச் சாலைகளும் தொழிற்சாலைகளும் தமிழகத்திற்கும் இந்தியாவுக்கும் பெருமை தேடித் தந்தன. இப்பெருமகனார் 1918-இல காலமானார். கி.திரு.

கோவிந்த மேனன், பனம்பள்ளி (1908-1970) கேரளாவைச் சேர்ந்த புகழ்மிக்க அரசியல் வாதியாவார். கொச்சியின முதலமைச்சராகவும், திருவாஙகூர்-கொச்சியின் முதலமைச்சராகவும், பணிபுரிந்து மக்களுக்குத் தொண்டு செய்தவர் இவர். நேர்மைமிக்க பாராளுமன்றவாதியான இவர் மத்திய அமைச்சராகவும பணிபுரிந்தவர். காங்கிரசுப் பேரியக்கத்தின் புகழ்மிக்க அரசியல் தலைவர்களுள் இவரும ஒருவராவார். பொதுப் பணியில் நாட்டம் கொணட இவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருநது புகழ் பெற்றவா.

கேரள மாநிலத்தில் சாலககுடிககு அருகில் உள்ள கக்காடு கிராமத்தில் 1-10-1908-ஆம் நாள் கிருட்டிண மேனன என்பாரின் மகனாகத தோனறினாா. இளமைககாலக் கல்வியை எர்ணாகுளத்திலும் சேந்த மஙகலத்திலும் முடிதத இவர், திருச்சூர் புனிததாமசு கல்லூரியில் இடைநிலைப் பட்டப் (Intermediate) படிப்பை முடித்தாா. திருச்சி புனித சூசையபபா கல்லூரியில் இயற்பியலை முதன்மைப பாடமாக எடுத்து ஆனர்சுத் தேர்வில தேர்சசி பெறற கோவிந்தமேனன், சென்னை சட்டக கல்லூரியில் சட்டம் பயின்றாா. வழக்குரைஞராக 1932-ஆம் ஆண்டு முதல் பணிபுரிந்த இவர் சமுதாயத் தொண்டிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொணடாா.

புகழ்மிகக வழககுரைஞராகவும் பொதுநலத் தொணடராகவும விளங்கிய இவருக்கு அரசியல வாழ்வில அடியெடுத்து வைககவும் விருப்பமேற்பட்டது. இவர் 1935-ஆம் ஆணடில கொசசிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றாா; புகழ்மிகக சட்டமனற உறுபபினராக 1938-இல் திகழ்நதார் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றததிலும், தீண்டாமையை அகற்றுவதிலும் ஆர்வம கொணட இவர் வைககம் சத்தியாககிரகத்தில பெரும் பங்கேற்றாா. இவர், 1947-இல் மீணடும் கொச்சிச் சட்டமனறத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கோவிந்தமேனன கொச்சி இராசசியத்தின முதலமைச்சராக 1948-இல் பதவியேற்றார். இவர் 1952-ஆம் ஆண்டு நிதி அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றார். செனீவாவில நடைபெறற பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் (I.L.O.) மாநாட்டில் இவர் 1953-இல பஙகு கொண்டார். அனைத்திநதிய அளவில் புகழ்பெற்ற காங்கிரசுத் தலைவராகத் திகழ்ந்த இவர், 1954-இல் காங்கிரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர் ஒன்றுபட்ட கொச்சி திருவாங்கூர் அரசின் முதலமைச்சராக இவர் பொறுப்பேற்றார்.

இவர் இந்தியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக 1962-இல் தேர்நதெடுக்கப்பட்டார். இவரது திறமையைக் கண்ட நடுவண் அரசு இவரை உணவு அமைச்சராக அமர்த்தியது. மீண்டும் 1967-இல் பாராளுமனற உறுப்பினரான மேனன் மத்திய சட்ட அமைசசராகப் பொறுப்பேற்றார். சட்டத்துறையில் பல சீர்திருத்தஙகள் கொணடுவர இவா காரணமாக இருநதார். பின்னர், இவர் சமூகநலததுறை அமைச்சராகவும் இருப்புப் பாதைத் துறை அமைச்சராகவும் பணிபுரிநதாா. மக்கள சேவையில நாட்டம் கொணட கோவிந்த மேனன் 1970-இல் காலமானாா. ம.இ.

கோவிந்தராச முதலியார், கா.ர. கி.பி 1874-ஆம் ஆணடு, காஞ்சி மாநகரிலே அரங்கசாமி முதலியாருக்கும் கமலாம்பாள் அமமையாருக்கும் மகவாய்த் தோனறினார்.

தநதையாரைச் சிறு வயதிலேயே இழந்த கோவிநதராசர் இலவசப பளளி ஒனறில சேர்ந்து பயின்றதோடு, பசுபதி நாயகர் என்பவரிடம் திருவேஙகடமாலை முதலிய நூல்களைப பாடம கேட்டார். மேலும் அப்பன செட்டியார் என்பவரிடம் நனனூலும், இராமசாமி நாயுடு எனபவரிடம் தஞ்சை வாணன் கோவை, நாற்கவிராச நமபி அகப்பொருள, திருககுறள, கமபராமாயணம் முதலிய நூலகளையும், கோ. வடிவேலு செட்டியாரிடம வேதாந்த நூற் பயிற்சியும், இலக்கண இலககிய ஆராயசசித் திறனும், நூற்புலமையும பெற்றாா. தொல்காப்பியததைக கற்க எண்ணித் தாமே அதனைப் பயினறாா.

கோவிந்தராசர் தம்முடைய இருபத்தேழாம வயதில் சீவரததினம் மங்கை நல்லாளை மணநதார். இவர்களுக்குப் பிறந்த பெண மகவிறகுக கிருட்டிண வேணி எனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தனர்.

கோவிநதராசா முதலில பளளி ஆசிரியராகவே தம் வாழ்க்கையினைத் தொடஙகினார். திருவளளூா முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிநத இவர் 1910-ஆம் ஆண்டில சென்னைப் பச்சையப்பன் பளளியில் துணைத் தமிழாசிரியராக அமர்நதாா. பினனர், 1922-ஆம் ஆணடு தொடஙகி, தாம் பணியிலிருநது ஓய்வு பெறற 1936-அம் ஆணடு வரை, அப்பளளியின் தலைமைத தமிழாசிரியராகவே பணி புரிந்தார்.

கோவிந்தராசருக்குச் செய்யுள இயற்றும் திறம் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்தது. இவா அவ்வப்

போது பல சமயங்களில் பாடிய தனிநிலைச் செய யுட்கள் பலவாகும்.

கோவிந்தராசர் பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பினனர்த் தம்மிடம் பாடம் கேட்க வந்தவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடஞ் சொல்லிக் கொடுத்தார்; நூல்கள் பல எழுதினார். யாப்பருங்கலக்காரிகை, நன்னூல் இராமானுசக் கவிராயர் விருத்தியுரை, இறையனார் அகப்பொருள உரை, வீரசோழியம் பழையவுரை, நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருள் பழைய உரை. நேமிநாதம், தொல்காப்பிய முதற்சூத்திர விருத்தி, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணர் உரை முதலிய நூல்கள் பலவற்றிற்கும் தெளிநத குறிப்புரைகள் எழுதிப் பதிப்பிக்கப்பெறக் கோவிந்த ராசர் துணைநின்றார்.

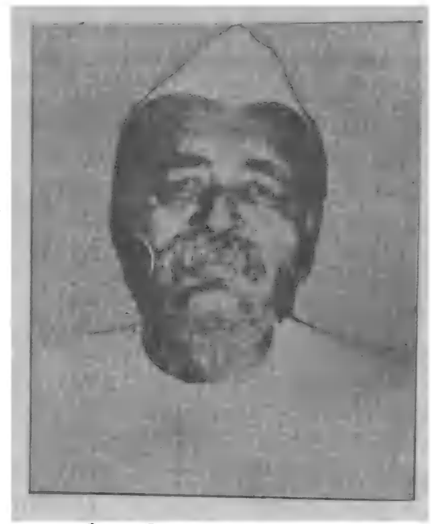
அரங்கசாமிப் பாட்டியல், அரிசமயதீபம், இனி யவை நாறபது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, சரசுவதி அந்தாதி, பன்னிரு பாட்டியல முதலிய நூல்களுக்கு இவர் உரை எழுதியுள்ளார்.

ஆழ்வார்கள் உயிர் வருக்க மாலை, சரசுவதி ஒருபா ஒருபஃது, சரசுவதி வெணபாப் பத்து, சரசு வதி கலி விருத்தப்பத்து, சரசுவதி வஞ்சி விருத்தப் பத்து, சரசுவதி சந்திரகலாமாலை, திருவேங்கடப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருமகள் வெண்பாப் பத்து, திருமகள் கலிததுறைப் பத்து, நம் பாடுவார் சரிதம், மாறன் பஞ்சரத்தினம் முதலிய செய்யுள் நூலகளை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

கோவலன் சரிதை, சங்க நூல, இந்திய வீரர், ஆழ்வார் வரலாறு, ஆழ்வார் வழிக்குரவர் வரலாறு, கண்ணன் வரலாறு, திருப்பாவை ஆராய்ச்சி முதலிய உரைநடை நூல்களையும் இவர் எழுதியுளளார். இவருடைய இளமையில இவர் இயற்றிய 'அமபிகா பதியும் அரசிளஙகுமரியும்' என்னும் நாடக நூல் மிகப் புகழ் வாய்ந்ததாகும. 'முல்லைப்பாட்டு' எனும் பத்துப்பாட்டு நூலை நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு புத்துரை எழுதியிருக்கிறார்.

இவர் 1952-ஆம் ஆண்டு எழுபத்தெட்டாம் வயதில் காலமானார். சி.பா.

கோவிந்த வல்லப பந்து: நாட்டுப்பற்று, வளர்ச்சிப்பணி, அரசியல் அறம், பாராளுமனற நெறிகள் ஆகியவற்றுக்குக் கோவிந்த வல்லப பந்து (Govind Ballabh Pant) இலக்கணமாய் வாழ்ந்து காட்டியவர். நெஞ்சில் ஈரமிககவர். இவா இந்திய நாட்டின தலைசிறந்த தேசியவாதி, காஙகிரசுக் கட்சி யின் உண்மையான ஊழியனாக இவர் செயல்புரிந் தாராயினும், ஆட்சி முறைகளிலும், பிற அரசு நட வடிககைகளிலும கட்சி உறுப்பினர்களின தலை யீட்டை இவர் அனுமதிக்கவில்லைஎதிர்க்கட்சியினரை யும் அதிகாரிகளையும மிகவும தந்திரமாக எதிர் கொண்டு செயற்படுவதிலும் இவா நிகரற்றவர்.

கோவிந்த வல்லப பநது

இவர் கி.பி. 1887-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இவரது பிறப்பிடமான அல்மோரா (Almora) இமயமலைச் சூழலில அமைநதுளளது. பளளியில சிறநத மாணவ ராகத் திகழ்ந்தார். குறிப்பாகக கணக்கில (Mathematics) சிறுவயதிலிருநதே தனித்திறமையுடையவர். மிக இளமையில இவா இருதய நோயால் வருநதினார். இடர்மிக்க இவரது அரசியல் வாழ்க்கை முழுவதும இநநோய் தொடர்ந்தது ஆனால், மன உறுதியுடன் நோயின் கொடுமை அதிகரிக்காமல் தம்மைக் காப் பாற்றிக்கொணடு வாழ்ந்தார். பட்டப்படிப்பு முடிந்த வுடன் சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று எல.எல்.பி. (L.L. B.) பட்டமும் பெறறார். அலகாபாத்து உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக 1909-இல பதிவு செய்துகொணடார். நைனிடால் (Nainital) நகரில் வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிந்தார்.

இவர் 1916-ஆம் ஆண்டிலேயே அகில இந்திய காஙகிரசின குழு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட் டார். 'சுயராசசியக் கட்சி'ச (Swarajya) சார்பில் தேர்தலில நின்று உத்தரப் பிரதேச நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தோநதெடுக்கப்பட்டார். தேசியப் போராட்டஙகளில ஈடுபட்டதால் பனமுறை சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேணடியவரானார்.உத்தரப் பிரதேசத்தின் முதலமைசசராக நற்பணியாற்றினார். இவர் 1954-ஆம ஆணடு மத்திய நாடாளுமன்ற

உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெறறு, 1955-ஆம் ஆணடு உள்துறை அமைசசராக நியமனம் பெறறார். ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் ஒருமுக மாகப் பாராட்டும் வகையில் உள்துறை அமைச்சராக இவர் சிறநத பணியாற்றினார்,

வழக்கறிஞராகவும், முதலமைச்சராகவும், உள் துறை அமைச்சராகவும், பல பதவிகளில அமர்நது பணியாற்றிய கோவிந்த வல்லப பந்தின் சிறப்புகளை, 'நேர்மை' (Straight Forwardness) என்ற ஒரே சொல் லில் அடக்கிவிடலாம். அரசியலாதிக்கத்தினின்றும, பொருளாதாரச் சுரண்டலிலிருநதும் நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பும், சுதந்திரமடைந்த பின்னரும் இவர் ஆற்றிய அரும தொண்டு நாட்டு மககளின நெஞ்சில நிலையான இடமபெறறு விளங்குவதில் வியப்பிலலை. இவரைத் 'தனனிகரறற தேசியவாதி' (Patriot Par Excellence) எனப பண்டித நேரு பாராட்டி மகிழநதார். தி.வெ.கு.

கோவிந்தன், இரண்டாம் (கி.பி.775-780)

தெனனிந்தியாவில் மானியகேடத்தைத் தலைநக ராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த இராட்டிரகூட வேந் தர்களுள இரண்டாம் கோவிநதனும் (கி பி. 775-780) ஒருவன ஆவான. தன தநதையான முதலாம கிருட்டிணனுக்குப்பின் அரியணையேறிய இவன திறமையற்றவன. முதலாம் கோவிந்தனைப் பற்றிய தெளிவான குறிப்புகள் வரலாற்றறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இளவரசனாக இருந்த காலத்தில், சாளுக்கியரை வென்ற இரண்டாம் கோவிந்தன் வேந்தனான பின னர் அரசக் கடமைகளை மறநது உலக இனபங்களில மூழ்கினான. எனவே, ஆட்சிப் பொறுப்பினைத் தன் தம்பியான துருவனிடம் ஒப்படைத்தான மாவீர னான துருவன வலிமைபெறறவுடன, தானே வேந்த னாக அமரவேண்டுமென்று முயன்றான். இதனை அறிந்த கோவிநதன் முழு அதிகாரஙகளையும் தானே கைபபற்றிக கொணடான. அண்ணனுக்கு அடங்கி நடக்க விரும்பாத தம்பி உளநாட்டுப் போரை உருவாக்கினான்

கோவிந்தன், பலலவா, கஙகா, கீழைச் சாளுக்கி யர், மாளவர் ஆகியோரின் துணையுடன் துருவனு டன் போரிட்டான்; இருப்பினும் தோலவியைத் தழுவினான். இராட்டிரகூட மரபின் வலிமையறற வேநதனாகவே இவன் கருதபபடுகிறான்.

கோவிந்தன், மூன்றாம் (கி பி. 793-814). இராட் டிரகூட வேநதருள் சிறந்த வீரனாகத் திகழந்தவன் மூனறாம் கோவிந்தன். இவ்வரச மரபின் புகழைக கொடுமுடியில உயாத்தியவன இவன்.

துருவனின் (கி.பி. 780-794) மக்கள் நால்வருள் கோவிந்தன் திறமைசாலியாக இருந்ததால், இவனே இளவரசனாக அமர்த்தப்பட்டான். தன் தந்தையின் ஆட்சிக்காலத்திலேயே இராட்டிரகூட அரியணையில மூன்றாம் கோவிநதன் அமாத்தப்பட்டான எனபத னைப் பைததான பட்டயங்களால் அறியலாம்.

ஓரிரு ஆண்டுகள் கழிந்தவுடன கோவிந்தனின அணணனான இசுத்தம்பா இரணவலோகன் (Sthamba Ranavaloka) எனபான, பனனிரு அணடை அரசர் களின துணைகொண்டு, கோவிந்தனை எதிர்ததுத் தானே அரசனாக வேணடுமெனறு எத்தனித்தான. இருபபினும கோவிந்தனால தோறகடிக்கபபட்டான. தன் அண்ணனைத் தோறகடிதத கோவிந்தன், பெருந்தன்மையுடன் அவனை மீணடும் கங்க வாடி யின் ஆளுநராகவே அமாத்தினான் அடுத்து, கோவிந தன் தனஅணணனுக்கு ஆதரவாகத் தன்னை எதிர்த்த கங்க நாட்டு இரண்டாம் சிவமாறனைத் தோற் கடித்து கி பி.798-இல் சிறைவைததான், இதன விளை வாக கங்கவாடி இராட்டிர கூட அரசுடன இணைக்கப் பட்டது. அடுத்து இவ்வேந்தன் நொளம்ப பாடியை யும் வென்றான.

பலவேறு எதிர்ப்புகளையும ஒடுக்கி உள்நாட்டில அமைதியைக் கொண்டுவநத கோவிநதன கி.பி 803- இல் பலலவ நாட்டின்மீது படையெடுத்து அவ வேந் தனைத் தோற்கடித்தான். அடுத்து, கீழைச் சாளுக கிய வேந்தனான விசயாதித்தனையும் (கி பி 799-843) இவன் வென்றான். இவவாறு கோவிநதன நருமதைக குத் தெற்கே புகழ்க்கொடி நாட்டினான.

தென்னகத்தைத் தனனடிப்படுத்திய கோவிநதன, வடஇந்தியப் படையெழுச்சியில் முனைந்தான். இவன தம்பியாகிய இந்திரனை அனுப்பி, கூர்ச்சரரையும பிற குறுநில வேந்தரையும் வெற்றிகொண்டான். பினனா, சித்திரகூட வேந்தனையும் வென்று, கோவிந்தனின படை கஙகை-யமுனை ஆற்றிடை நிலப்பகுதியில் நுழைந்தது. பிரதிகார வேந்தனான இரணடாம் நாகபப்டன் தோற்கடிக்கப்பட்டு, இமயமலைக் காடு களுக்குத் துரத்தப் பட்டான. கன்னோசிச் சக்கராயு தனும், வங்காளத்துத் தருமபாலனும் இராட்டிரகூட வேந்தனுக்குப் பணிந்தனர். மாளவ வேநதனும் பல மத்திய இந்திய வேந்தரும் இவனது மேலணமையை ஏற்றுக்கொண்டனர். வட இந்திய வெற்றியின் விளை வாகக்கோவிந்தன விலையுயர்ந்த திறைப்பொருளுடன் தன்னாடு திரும்பினான். மேற்குப் பகுதியில் சிறிபவன

(புரோச்சுஅருகில உளள சர்போன) வேந்தனான சரு வனும இவனது மேலாணமைக்குப் பணிந்தான.

கோவிந்தன் நீணட காலம் வட இநதியாவை வெற்றிகொள்வதில ஈடுபட்டதால, தென்னகத்தில் இராட்டிரகூடருக்கு எதிராகக் கூட்டணி ஒன்று உரு வாயிறறு. கஙகவாடி, கேரள, பாண்டிய, சோழ, பல்லவ அரசுகள் இவற்றுள முககிய இடம் வகித்தன. எனவே,கோவிநதன இரணடாம முறையாகத தென்ன கத்தில் படையெடுத்துக் காஞ்சியைக கைப்பறறினான் கஙகர் பலா கொல்லப்பட்டனர்; சோழரும பாணடி யரும தோறகடிக்கப்பட்டனா. இலங்கை வேந்தனும இவனுக்குத தன தூதுவனை அனுப்பி அடிபணிந்தான எனக் கூறப்படுகின்றது. இவனது தென்னகப படை யெழுசசி கி.பி 808-810-இல நடைபெறறது எனலாம். இவனது வெற்றிப்படை கன்னோசியிலிருநது கன்னி யாகுமரி வரையிலும், வாரணாசியிலிருநது வேஙகி வரையிலும் வீர நடைபோட்டு வெறறிகள ஈட்டினயது எனபது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

மாவீரனான மூன்றாம் கோவிநதன வெற்றி வீரனாகத் திகழ்நது, இராட்டிரகூடரின் பெருமை யைப் பாரில் உயாததியது மட்டுமின்றி, நல்லாட்சி யாளனாகவும் விளஙகினான். குசராதது மாநிலத்தை உருவாககி, அங்குத் தன் தமபியான இந்திரனை ஆளு நராக நியமித்து, தனது பேரரசின வட எலலையைக் காத்ததுடன, தன் பினனோர் நலலாட்சி புரியவும வழிகாட்டியாகத் திகழநதான; பல புலவர்களை ஆதரிததான்

கோவிந்தன், நான்காம்: இரணடாம இநதிரனின மகனான நான்காம் கோவிநதன கி.பி.918-934-ஆம ஆணடுகளில் இளவரசனாக இருந்து ஆட்சியைக் கவ னித்து வநதான. கீழைச சாளுககிய நாட்டில் யுத்த மல்லனுக்கும் இரணடாம் வீமனுக்கும் இடையே அரசுரிமைப் போர் ஏற்பட்டபோது, இவன் யுத்த மலலனுககு ஆதரவளித்தான். ஆனால், யுத்தமலலன் வீமனால் தோற்கடிக்கப்பட்டான.

தன் இருபத்தைந்தாம் வயதில் ஆட்சிக்கு வநத இவன் சிற்றினபத்தில் ஈடுபட்டு, ஆட்சியில் கவனம கொளளாமல் கொடுங்கோலனாக விளங்கியதால் மக் களின் வெறுப்புக்கு உள்ளானான். அமைச்சர்களும், அரசியலதிகாரிகளும், சிற்றரசர்களும் இவனை அரச பதவியினின்றும் அகற்ற முடிவெடுத்தனர். அவர்கள் கோவிந்தனின சிற்றப்பனான மூன்றாம் அமோக வரு சனை ஆட்சியைக் கைப்பற்றத் தூணடினர். அமோக வருசன் கி.பி.935-இல் இராட்டிர கூட வேந்தனாகப் பதவியேற்றான்.

நாடிழந்த நானகாம் கோவிந்தன் தன மாமனாரான முதலாம் பராநதகனிடம் உதவி நாடிததஞ்சைக்கு வந் தான் முதலாம பராநதகனின் முயற்சிகள் தோல்வி யடைந்தன. அதன்பின் கோவிநதனும் தன் மனைவி வீரமாதேவியுடன் தஞ்சையிலேயே வாழந்தான்.

ம இ.

கோவில்பட்டி: இப்பொழுது புதிதாக ஏற் படுத்தப்பட்டுளள மாவட்டமாகிய வ.உ.சிதமபரனார் மாவட்டத்தில் அடங்கிய வருவாய்த் துறைக் கோட் டங்களில் ஒன்று கோவில்பட்டி. இது ஒரு நகராட்சி. இவ்வட்டத்தின் பரப்பு 1010 4 ச கி.மீ. இதன மக்கள் தொகை 246,726 (1981). இராமநாதபுரமாவட்டம 1911-இல் தோறறுவிக்கப்பட்டபோது சில வட்டங் களின பகுதிகளை மாறறிப் பஙகிடும் அவசியம் ஏற பட்டது. அப்போது வடிவெடுத்த வட்டங்களில் ஒனறே கோவில்பட்டி. இவவட்டம் வரலாற்றுப் புக ழுடையது பாளையக்காரர்களின போர்க்களமாகிய பாஞ்சாலங்குறிச்சி இவ்வட்டத்தில் அடங்கும். இதைக கிளர்சசிக்காரர்களின சிப்ரால்டர் (Gibraltar of the insurgents) எனக் கூறுவர். அஞ்சா நெஞ்சின ராய் ஆஙகிலேயர் ஆதிககததை எதிர்த்துக் கப்ப லோட்டிய வ உ. சிதமபரனார் பிறந்த ஓட்டப்பிடா ரமும இதில் அடஙகும். பைநதமிழப் பாவலனாய்த திகழந்த சுப்பிரமணிய பாரதி தோனறிய எட்டைய புரமும இவவட்டத்தைச சாாந்தது.

இது ஒரு வறணட நிலபபகுதி. இதன வாயிலில் நுழைந்து விரைந்து கடலில கலககும் வைப்பாறு இதற்கு அதிக வளத்தை ஊட்ட இயலவில்லை. மலட் டாறு, உப்போடை ஆகிய சிற்றாறுகள் இவ்வட்டத தில பாய்கின்றன. என்றாலும், அவற்றால மிகக பயன் இல்லை. இதன்ஒரு சிறு பகுதி கடற்கரையைத் தொட்டு நிற்கிறது என்றாலும், எத்துறைமுகப் பட் டினமும் இங்கு இல்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகளும் தேவையான அளவு இல்லை.

கரிசல் மண் நிறைந்த இப்பகுதியில் விளையும் பொருள் பருத்தியே ஆகும். பருத்தி வகைகளில ஒன்றான கருங்கணணிப் பருத்தி 18-ஆம் நூற்றாண் டிலிருந்து சிறப்பாகப் பயிரிடப்பட்டு, தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தின் மூலமாக அயல் நாடுகளுககு அனுப்பப் படுகிறது, அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் போது அதிக அளவில பருத்தி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதால் இத்தொழில் வளம பெற்றது. இதனால், கோவில் பட்டி வட்டம செல்வச் செழிப்புற்றது. இந்நூற் றாணடின் தொடக்கத்தில் பருத்தி விதையைப் பிரித் தெடுக்கும இயந்திரத் தொழிற்சாலைகள சில இப் பகுதியில் நிறுவப்பட்டன. கோவில்பட்டியில் இன்

றளவும் இயங்கிவரும் இலாயல் நூறபாலை அயல நாட்டு வணிகர்களால் ஆரம்பிககபபட்டதாகும்.

புஞ்சைத் தானியமான கம்பு இஙகுப் பெருமளவில விளைகிறது. மிளகாய், மல்லி, வெஙகாயம் போன் றவை இங்கு விளையும் வணிகப் பொருள்களாகும். இவை தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தின் வாயிலாக இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்யபபடுகின்றன.

இவவூரைப்பற்றிய தலபுராணம், இப்பகுதி தொடக்கத்தில ஒரு காடாக இருந்ததெனவும், இஙகுப் பல முனிவர்கள தவஞ்செயது கொணடிருந் தனர் எனவும், கையிலாயத்திலிருந்து வந்த அகத்தி யர் இங்குத தங்கிச் சிவலிங்கம ஒன்றை நிறுவினார் எனவும, அநத இடத்தில் பிற்காலத்தில் பாண்டிய மன்னன ஒருவன் கோயில் ஒனறைக் கட்டினான என வும செப்புகின்றது. கோவிலைச சார்ந்து தோனறிய ஊராகையால் இது கோவிலபட்டி எனப பெயர்பெற் றது. இஙகு அருளபுரிநத இறைவர் புவனநாதா என வும், இறைவி செணபகவல்லி அமமன் எனவும அழைககப்படுகின்றனர். இககோயிலைச சார்நத சுனை ஒனறு நீராடும் அழகிய குளமாக வடிவு கொணடுளளது. இதில் எநநாளும் நீர் வற்றுவ தில்லை. இதையே அகததியர் தீரததம் என மக்கள் அழைககின்றனர். இங்கு ஆணடின தொடகக நாளான சித்திரை முதல நாள தீர்தத விழா நடை பெறுகிறது. மக்கள இக்குளத்தைப் பிறநாளகளில் நீராடப் பயன்படுத்துகினறனா. இதனை அடுத்துச செதுக்கப்பட்டுளள அகத்தியரின சிலை இவையனைத் திறகும் சான்று பகாவதாய் அமைந்துள்ளது.

விருதுநகா-மணியாசசிஇருப்புப்பாதையில் கோவில பட்டி ஒரு முக்கிய இரயில நிலையமாகும் இங்கு இரணடு பெரிய நூல் ஆலைகளும, பெருமளவில தீப் பெட்டித் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. உருட்டு எஃகுக கம்பிகள செய்யும் தொழிற்சாலை யும், ஆணிகள செய்யும் தொழிற்சாலையும் இங்கு இயங்கிவரும் பிற தொழிற்சாலைகளாகும். இந்நூற் றாணடின் பிற்பகுதியில் இந்நகர் தொழிலவளம் நிறைந்த பகுதியாய் விரைந்து வளர்நதுள்ளது.

பி.இராசா.

கோவூர் கிழார்: இவர் சங்க காலப் புலவர் களுள் ஒருவா; 'கோவூர்' என்ற ஊரில் பிறந்த புல வராகலின கோவூர் கிழார் என்னும பெயர் பெற றார். இவர் மிகுதியும் சோழனையே பாடியுளளார். இவர் பாடிய பாக்களாகப் புறநானூற்றில் 15 பாடல் கள் உளளன. கோவூர்கிழார், நலஙகிள்ளியின் வீரத் தையும் கொடைப் பண்பினையும் போற்றியுள்ளார்.

மேலும், கோவூாகிழார் தனி மனிதப பண்பாடு களைச் சிறப்பித்துப் பாடுவதுடன் அமைந்துவிடாது, அவாகளபால் குறைகளைக் கணடால இடித்துரைத்து அறிவுரை கூறவும் வல்லவராய் விளஙகினாா. கொடை, வீரம் போன்ற நிறைகுணங்கள் பாராட் டப்படுமபோது அவாகளிடம் காணப்படும் இரகக மின்மை, நடுநிலை இன்மை முதலிய இழிகுணங்கள் இடித்துரைக்கப்படுவதும் இயல்பேயாகும். கோவூா கிழாரிடம் அமைந்த சிறப்புப் பணபு இதுவாகும்.

சோழாகுடியில் பிறந்த நலஙகிள்ளியும, நெடுங கிள்ளியும் நேருக்குநேர் போருடறற வேணடிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வாறு போாசெய்யும் மனனரைப் புலவா பெருந்தகை, 'போரிடும் மனனர் பெரும! நின்னை எதிாக்கும் மனனன பனமபூ மாலை அணிநத சேர மன்னனும் அல்லன; வேப்பம்பூ மாலை தரிதத பாணடியனும் அலலன. நீ அணிந்துளள முடிமாலை யும் ஆத்தியே; நின் பகைவன அணிந்துளள மாலை யும் ஆததியே. ஆகலின, போரில நீஙகள இருவரும வெல்வ தென்பது அரிதாகும. யாரேனும் ஒருவா தோற்று, ஒருவர் வெலவதே உலகியலறமாகும். ஆக லின, உங்களுள யார் தோறறாலும சோழர் குடி தோற்றதாகவே பழித்தும் இழித்தும் கூறபபடும இவ்வாறு, ஒருகுடியில் பிறநத நீஙகள் இருவீரும் முரணிப் போருடற்றல் பிற மனனாகள உடல பூரிக கும் உவகையினைச் செய்யும். ஆகலின், பகைமை ஒழித்து போரினை நிறுத்துக' என அறம் உரைதது இருவர்களுமிடையே சந்து செய்வித்து, அமைதிநிலவச செய்தார் இவ்வருங கவிஞர்.

தொண்டை நாட்டில் பிறநத கோவூாகிழார், சோழநாடு போந்து, சோழ மன்னாகளைப் பாடிச் சிறப்பெய்திய நிலை, 'யாதுமூரே யாவருங் கேளிா' என்ற கணியன் பூஙகுன்றனின வாக்கினை மெய்ப் பித்து நிற்கின்றது. ஆழ்ந்த புலமையும் அரசியல அனுபவமும கொணடு மக்கள் பணியினைச் சீரோடும சிறப்புடனும் ஆற்றிய பெருந்தகை இப்புலவர் பெரு மான்.

புறப்பாட்டின் இறுதிப் பாடலில் சோழன நலங் கிள்ளியின ஆற்றலின் மிகுதியாக அமைதி காக்க அவன இயற்றிய வேளவிகளின் சிறப்பினைக் கூறியுள ளார். பெருவெற்றி பெற்றோரும் இறுதியில் விழை வது அமைதியே என்பதனை இப்பாடலில் அழகுறக் கோவூர்கிழார் விளக்கியுள்ளார்.

கி.கோ.

கோவேங்கைப் பெருங்கதவனார்: சஙக காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். விகுதியின்றிக் கோவேங கைப் பெருங்கதவன் என்றும் இவர் வழங்கப்படுவார்.

கோவேங்கைப் பெருங்கதழ்வன் என்ற பாடபேதமும் இவர் பெயருக்குக் காணப்படுகிறது. குனறுப் பகுதி யிலிருந்து ஒலி செய்து விரைந்து இறங்கும் அருவி, அங்குள்ள வேங்கைமரத்தின் கிளையிலுள்ள மலாகள் சிதறுமாறு விழுந்து அக்கிளைகள பூவிழந்து தனித் திருககச் செய்யும் தன்மையைக் கூறும் புலவர், 'நெடுந்தாள் வேங்கைப் பூவுடை அலங்குசினை புலம் பத் தாக்கிக், கல்பொருது இரங்கும் கதழ்வீழ் அருவி' என்று குறிப்பிட்டுளளமையால் இவா பெயரை இவ்வாறு வழஙகியிருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர் கருதுகினறனர். இவர்தம் ஒரேபாடல் குறுநதொகை 134-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. குறிஞ்சித் திணை யில் தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் வரை விடை ஆற்றாதிருக்கும் தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்கு அத்தலைவி கூறுவதாக உளளது. அதில் மலையிலிருந்து ஒலிசெய்து விரைந்து இறங்கும் அரு விக்கு, நிலங்கொள் பாம்பினை உவமையாகக் கூறி யது நயமிககதாக உள்ளது. அ.மா.ப.

கோவை: தமிழில் உள்ளனவாகக் கூறப்படும் சிற்றிலக்கியவகை தொண்ணூற்றாறனுள கோவை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகை ஒன்றாகும். தமிழுக்குச் சிறப்பாக உரிய பொருளிலக்கணம அகம, புறம என னும் இருவகையில் பகுக்கப்பெறும். அவற்றுள அகப் பொருள இலக்கணத்திறகுரிய துறைகளை வைத்துப் பாடப்பெறுவதே கோவை என்னும் சிற்றிலககிய மாகும். அகப்பொருள், கோவையின் கருபபொருள எனலாம். கோவை என்பது கோத்து வைககப் பெற றது என்னும் பொருளையுடையது. பல செய்யுள களைத் தொடர்பு உடையனவாகக் கோத்தல என் றும் பொருள கூறுவர்.

அகபபொருள இலககணததை அடிப்படையாகக் கொணடு எழுதப்பெறற பாடலகள பல, இலக்கணத் துறைகளுக்கு ஏறப இலககியமாக உருவாககம் பெற் றன, அதனையே கோவை எனனும் சிறறிலககியத தின் தோற்றமாகக் கருதலாம். கோவை என்னும பெயரோடு தனியொரு வகைச் சிற்றிலககியம கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிலதான எழுந்தது.

பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்றான பனனிரு பாட் டியல் கோவையின் இலககணத்தை வரையறை செய்து கூறுகின்றது. இதனை, 'கோவை எனபது கூறும் காலை, மேவிய களவு கற்பெனுங கிளவி, ஐந்திணை திரியா அகப்பொருள தழீஇ, முந்திய கலித்துறை நானூறெனப' (22) எனனும நூறபா வினால் அறியலாம்.

கோவை இலக்கியம் காதலர் இருவர்தம் அனபு நெறியில வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளையும் நடை பெறும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரு வரலாறு போல் தொடர்ச்சியாகக் காட்டக் கூடியது. அந்நூலுள் காதலர் கண்ட இடம், பழகிய சோலை முதலியவற் றைச் சொல்லும்போதும், உவமைகளை அமைக்கும் போதும, ஓர் அரசனையோ வளளலையோ தெய்வத் தையோ புகழ்ந்து கூறுவது உண்டு. இப்புகழ் மொழி பெரும்பான்மையும் தலைவனின் மலை, நாடு, ஆறு, பண்பு, செயல்கள ஆகியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றை ஒட்டியதாக அமையும்.

கோவை நூல்கள் பெரும்பாலானவை கட்டளைக் கலித்துறையாப்பில் அமைந்துள்ளன. கோவை இலக்கி யங்களில தலைவன, தலைவி, தோழி ஆகிய மூவரும் இன்றியமையாத கதை மாந்தர்களாகக் கருதப் பெறுவர். பாடல்கள, இவர்களுள ஒருவர் கூறறாகப் பெரும்பான்மை அமைதல் உணடு. இவாகள அன்றி, பாங்கன், பாணன், செவிலி, ஊரவர், அயலவர் ஆகிய கதைமாந்தர்களும் இடம பெறுவர்.

கோவை இலக்கியத்தில பாட்டுடைத் தலைவன், கிளவித் தலைவன எனறு இருவா சுட்டப்பெறுவர். நூலில் புகழப் பெறுபவன பாட்டுடைத் தலைவன்; பாட்டுடைத் தலைவனின இயற்பெயரும் வரலாறும் நூலுள் சுட்டப்பெறும். நூலின் பொருள தொடர் பாகிய வரலாற்றுககுத் தலைவன கிளவித தலைவன; அகப்பொருளின் இலககிய மரபுபபடி, கிளவித் தலை வன் திணைநிலப் பெயர்களால் குறிககப் பெறுவான். பாட்டுடைத் தலைவன் இல்லாத நூலாக அம்பிகா பதிக் கோவையினைச சுடடுவர்.

கோவை இலக்கியஙகள ஆசிரியர் பெயரானும் (குமர சேனாசிரியர்கோவை, அம்பிகாபதி கோவை), பாட்டுடைத் தலைவனான இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலத்தின் பெயரானும் (திருச்சிற்றமபலக கோவை, மதுரைக்கோவை), பாட் டுடைத் தலைவனாகிய வளளல் பெயரானும (குலோத்துஙகன கோவை, தஞ்சைவாணன் கோவை), ஊர்ப் பெயரானும் (குளத்தூர்ககோவை) சுட்டப் பெறும். ஐந்திணைக்குரிய நானூறு துறைகளும அமைதது்ப் பாடப்பெற்ற கோவை இலககியஙகளை ஐந்திணைக கோவை என்றும் அகப்பொருட் கோவை என்றும சுட்டுவர். அனைத்துத் துறைகளையும் சுட்டாது ஏதேனும் ஒரு துறையினை மையமிட்டுச் செய்யுளகள அமைவதை ஒரு துறைக கோவை என் பர். இதுகாறும் முதல் பிரிவில் 85க்கு மேறபட்ட நூல்களும், இரணடாம பிரிவில 8க்கு மேற்பட்ட நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவ்விரணடு பிரிவுகள அனறி மொழிக்கு முதலாக வரக்கூடிய எழுத்துக் களால் தொடங்கி ஒவ்வோர் எழுத்திற்கும் ஒரு செய்யுள வீதம் இயற்றப் பெறுவது வருக்கக்கோவை

எனக் கூறப்பெறும். காட்டாக, நெல்லை வருக்கக் கோவையினைச் சுட்டலாம்.

கோவை நூல்களுள் காலத்தால் முதன்மை யானது பாண்டிக் கோவை. இந்நூல் நின்றசீர் நெடு மாறன் ஆட்சிக்காலத்தில் இயற்றப்பட்டது. இந் நூலின் ஆசிரியர் பெயரை அறிய இயலவில்லை. நூல் முழுமையும் கிடைக்கப் பெறவிலலை. இப்பாடல் கள் இறையனார் களவியலுரையில் மேற்கோள் பாடலாக அமைந்துள்ளன. இந்நூலில், ஏறத்தாழ முந்நூறு பாடல்கள மட்டுமே கிடைக்கினறன. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இவ் விலக்கிய வகை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் மாணிக்கவாசகரின திருக்கோவையார் வாயிலாக வளர்ந்தது. மாணிகக வாசகரின் திருக்கோவையார் நாயகன் – நாயகி பாவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்தது; தத்துவச்சாயல் அமைந்த நூலாகும். அதனைக்'காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவல்' என்பர். திருககோவையாா விளக்கும் பேரின்பப் பொருளைத் 'திருக்கோவை யாருணமை' எனனும் நூல சுட்டும். இறைவன் திருககரத்தால் எழுதப்பெற்ற திருககோவையார் நூலில் செய்யுளின கருத்தைச்சுட்டககொளு காணப் பெறுகின்றது. இம்முறை பின்னர் வழக்கொழிந்தது.

திருககோவையாருக்கு அடுத்த நிலையில கோவை வகைகளுள் புகழ் மிகக நூலாகக கருதப்பெறுவது தஞ்சைவாணன் கோவை. இந்நூல் கி.பி. 13-ஆம் நூறறாண்டில் பொய்யாமொழிப் புலவரால் இயற்றப பெற்றது. எளிமையும் தெளிவும் உடைய நூல் என்று இதனைக் குறிப்பர். அக இலக்கண நூலாகிய நம்பியகப் பொருளின ஒவ்வொரு துறைககும் பொருத்தமான காட்டுகளாகத் தஞ்சைவாணன் கோவையில் பாடல்கள அமைந்துளளன.

அகப்பொருள சுவையினைத் துறைகள வாயி லாகப் புலப்படுத்தத் தோன்றிய கோவை நூல்கள் காலச் சூழலினால தலைவர்களின் புகழ் பாடுதலை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இருபதாம் நூற் றாண்டின பிற்பகுதியில வெளிவந்த கோவை நூல் களை இத்தகைய நிலைக்குக் காட்டாகக் கொள்ள லாம். சி.பா.

கோழிக் கொற்றனார்: காணக: கூழிக் கொற்றனார்.

கோழிக்கோடு கேரள மாநிலத்தில் உளள தொரு மாவட்டம். மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைந்த இயற்கை வளம் பொருந்திய அழகிய மாவட்டம் இப்பகுதி. இதன் தலைநகரமும் கோழிக் கோடு (Calicut). நேர்த்தி மிகு பருத்தி ஆடை நெய் வதில் புகழ் மிக்க இந்நகரத்தின் பெயரே இங்கு நெய்யப்பட்ட துணிக்கும் (காலிகோ) வழங்குகிறது. மலையாள மொழியில் கோழிக்கோடு என்பது கோழிக்கோட்டை (Cock-fort) எனப் பொருளபடும். இது குறித்து மரபு வழிக் கதையொன்றுண்டு. மலபாரை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட இறுதி மன்னரான சேரமான் பெருமாள் மெக்காவிற்குச் செல் லும் முன்னர்த் தம்முடைய நாட்டைக் குறுநில மன்னர்களுக்குப் பகிாநதளித்தார். சாமொரினுக்கு (Zamorin), தளளித் (Talli) திருக்கோயிலிலிருந்து ஒரு கோழி கூவும் ஒலி கேட்கும் தொலைவிலடஙகிய பகுதியை அளித்தார். இதுவே பினனாளில கோழிக கோடு எனப்பெயா பெறறது.

மேலை நாட்டு வணிகத்திற்கு ஆக்கமளித்த இப் பகுதி முதன் முதல் அரபு வணிகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. அவர்களே கி.பி. 7-ஆம நூற்றாணடின் தொடக்கத்திலிருநது இங்குக் குடியேறிய வெளி நாட்டவராவர். அராபியர்களின வழிவந்தோரும் இசுலாம் சமயத்தைத் தழுவியவர்களும் இணைநது மோப்பிளர் (மாப்பிளளைகள்-Moplas) எனனும் ஒரு புதிய இசுலாமியப் பிரிவை உருவாக்கினர்.

இந்நகரை மேலைக்கடற்கரைப் பகுதித துறை முகங்களுள் மிகப் பெரியது எனவும், வனப்பு மிகு கட்டடங்களை உடையது எனவும் கி பி. 13-ஆம நூற் றாணடு அராபிய எழுத்தாளாகள விவரித்துளளனர். இப்பகுதியை ஆண்ட சாமொரின தஙகள வணிகத் திற்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிததாரெனவும், தங்கள் நாட்டில் குடியேறிய வெளிநாட்டவரை நீதி தவறாது நடத்தினார் எனவும் அவர்கள் குறிப்பிடுகினறனர். இம் மலபார்ப் பகுதியில் இவ்விடம் கி.பி.15-ஆம் நூற் றாணடிலும் மிகச் சிறப்பு வாய்நத நகராக விளஙகி யது. இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள் முதன் முதல் குடியேறிய பகுதியும் இதுவே. போர்ச்சுகல் நாட்டைச் சார்ந்த கோவில்காம்(Covilham) என்னும் இளைஞரே கி. பி. 1486-இல் இங்கு வந்திறங்கிய முதல் ஐரோப்பியர். இவரைப பின்தொடர்நது கி.பி. 1498-இல் வாசுகோடகாமா இந்நகருக்கு வருகை புரிந்தார். வரலாற்றில் இது ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியது. இதன் பின்னரே ஐரோப்பிய நாட்டி னரின் வாணிகம் இம்மண்ணில் தொடங்கியதெனக் கூறலாம். போர்ச்சுகீசியர் இங்கு ஓர் அங்காடியை நிறுவினர். ஒரு கால்நூற்றாண்டுக் காலம் இவர்கள் இஙகுத் தங்கள் வணிகத்தை நடத்தமுடிந்தது. இவர் களைப் பின்தொடர்ந்து இப்பகுதிக்கு வநதவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். அவர்கள் கி.பி. 1615-இல் இப்பகுதி யைப் பார்த்தனர் என்றாலும்,அவர்களின் வாணிகத் தலம் கி.பி. 1664-இல தான் இங்கு அமைநதது.

ஆங்கிலேயர்களைத் தொடர்ந்து வந்தபிரெஞ்சுக் காரர்கள் கடற்கரையைச் சார்நதுள்ள வாராவதிக் குத் தெற்கே ஆறு ஏக்கர் நிலப்பரப்புக் கொணட 'லோகே' (Lo'ge) என்னும் பெயர் பெற்ற பகுதியைத் தங்களுடைய குடியேற்றமாக்கினர். தச்சுக்காரர் களையும் (Dutch) இக்கடற்கரைப் பகுதி கவரத் தவறவிலலை. எனினும், ஆங்கிலேயர்கள் போனறு பிற ஐரோப்பியர்கள இஙகு நிலைத்து நிற்கவில்லை. மைசூர்ப் போர்களின் பொழுது கி. பி. 1765-இல் ஐதர் அலி இந்நகரைக் கைப்பற்றிப் பெரும் சேதத் திற்கு உளளாககினார். எனினும், கி.பி 1782-ஆம் ஆண்டு மைசூர்ப் படைகள் விரட்டி அடிக்கப்பட்டன. ஆனால், ஐதர் அலியின் மகன் திப்பு சுல்தான் கி.பி. 1788-இல் மீணடும் இந்நகரைக் கைப்பற்றினார். இங்கிருந்த மக்களை இவர் வற்புறுத்தித் தெற்கே 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள பேய்பூா (Beypore) நகருக்கு இடப்பெயர்வு செய்தார். மீண்டும் கோழிக்கோடு நகரை கி பி. 1790-இல் ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றி னர். ஆனால், சிரீரஙகப்பட்டண உடன்படிக்கையின் படி கி பி. 1792-இல் இந்நகரம் கிழக்கிநதிய வணிகக் குழுவுக்குச் சொநதமானது. அதன்பினனர், பேய்பூா நகரில் குடியமர்த்தப்பட்ட மக்கள் மீண்டும் இந்நகருக் குத் திரும்பி அழிபாடுகளைச் சீரமைப்புச் செய்து இதை ஒரு திருநகராக்கினர். காடு வளமிக்க செழிப் பான இம்மாவட்டத்தில் கழனி வளமுண்டு. இங்குள்ள மக்களின் முககிய உணவுப் பயிர் நெல். இஙகுள்ள துறைமுகம் இனறு நலிவுற்றுளளது. பருவமழை பெய் யுங்காலத்தில் இது அடைக்கப்பட்டே கிடக்கும். பிற பருவங்களில் கரையிலிருந்து மூன்று கல் தொலை வில் கப்பலகள் தங்கிச் சரக்குகளை ஏற்றுமதியோ இறக்குமதியோ செய்கின்றன. எனினும், இநநகருக் குத் தெற்கே கல்லாயி (Kallayi) ஆறு கடலில் கலக்குமிடத்தில மிகப் பெரிய மரவாடிகள் உள்ளன. இவை இநதியாவிலேயே பெரியவை எனக் கருதப்படு கினறன. தென்னை, மிளகு, இஞ்சி, காப்பி, தேயிலை ஆகியவை கோழிககோட்டுப் பகுதியிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகினறன. மரமறுக்கும் ஆலைகளும் (Saw mills), ஓடு செய்யும் தொழிற்சாலைகளும், தேயிலை இலையை உலர்ததிப் பக்குவப்படுத்தும் இயநதிரங் களும், கம்பளம நெய்யும் நெசவுக் கூடங்களும் இங குள்ள தொழிற்சாலைகளாகும். இஙகுக் கோழிக் கோட்டுப் பலகலைக்கழகம் உள்ளது. கோழிககோடு மாவட்டம் 1956-ஆம் ஆணடு சென்னை மாநிலத்தின் பகுதியாய் விளங்கிய மலபார் மாவட்டத்திலிருந்து பிரிந்து உருவான ஒனறு. படகாரா (Badgara), ஏா நாடு(Ernad),கோழிக்கோடு, கொயிலாணடி(Quilindy) தென்னவ நாடு, திரூர் ஆகிய வட்டங்களைக் கொண டுள்ளது இம்மாவட்டம். இம்மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 2, 245,265 (1981). கோழிக்கோட்டின தலை நகராக விளங்கும் காலிகட்டு ஒரு மாநகராட்சி. இந் நகரத்தின் மக்கள்தொகை 394,447 (1981).பி.இராசா.

இங்குள்ள கோழிக்கோட்டுப் பல்கலைக்கழகம் நகரின் தெற்கே 24 கி.மீ. தொலைவில் தெனிப்பாலம் (Tenhipalam) எனனும் மலைப்புற ஊரில் 500 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்துளளது. இது 1968-இல் தோற்று விககப்பட்டது. அதற்கு முன்னர்க கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ இயங்கி வந்தது.

கேரள மாநிலத்தின் கலவி முறையை மாற்றி யமைத்து தொழில், தொழில் நுட்ப வளர்சசி, ஆராய்சசி, அறிவியலை நடைமுறைப் பயனபடுத்திக் கேரள நாட்டுக கலைகளையும், பணபாட்டையும் வளர்த்தல், கலவியில் பிற்பட்ட மக்களை முனனேற்று தல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொணடு கோழிக கோட்டுப் பல்கலைக் கழகம் இயங்கி வருகிறது. மேலும், கல்வியில் பின்தங்கியுளள கேரளாவின வடக்கு மாவட்டஙகளில் உயர் கல்விக்காகப் பல் கலைக் கழகம் இருப்பதன அவசியத்தையொட்டியும் இப்பலகலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டுளளது.

கோழிக்கோட்டுப் பல்கலைக் கழகத்திறகு விரி வாக்கத் துறைகளும் (Outlying departments) உளளன. பொருளியல், கவின்கலை ஆகிய இரணடும் பலகலைக் கழக வளாகததிலிருநது 110 கி.மீ. தொலைவிலுளள திருச்சூர் (Trichur) எனனுமிடத்தில் உளளன. ஆங கிலப் பட்டமேற்படிப்பு மையம் பல்கலைக கழக வளாகத்திலிருந்து 100 கி.மீ. தொலைவில் தலைச் சேரி (Tellicherry) என்னுமிடத்தில் அமைநதுளளது. கறறல மையம் (Study centre) பல்கலைக் கழக வளா கத்திலிருநது 24 கி.மீ. தொலைவில கோழிககோடு நகரில் அமைந்துள்ளது.

கோழிக்கோட்டுப் பல்கலைக் கழகம் கற்பித்தல் ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றை மேற்கொளளும் பல்கலைக் கழகமாகவும, இணைப்புரிமை வழங்கும் பல்கலைக் கழகமாகவும் உள்ளது. இஙகு ஆணும், பெணணும் சேர்ந்து பயில்கின்றனர். பயிற்று மொழியாசவும் தேர்வு மொழியாகவும் ஆங்கிலமே உளளது. இருப்பி னும் ஆசிரியர் கல்வி, பட்டமுனபடிப்பு (Pre-degree) ஆகியவற்றில் ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாக இருப் பினும், மாணவர்கள் தேர்வினை மலையாள மொழி யில் எழுதவும் அனுமதிக்கப் படுகின்றனர். இப்பல கலைக் கழகத்தில அஞ்சல வழிக் கலவிப் (Correspondence courses) பிரிவு ஒனறும இயஙகுகிறது. எஸ.த.

கோழியூர் கிழார் மகனார் செழிய னார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவா. இவரது இயற்

பெயர் செழியன். செழியனார் என்னும் பெயர் பாண்டியர்க்குரியது. பாண்டிய மன்னன் மீது கொண்ட பற்றால இவர் தந்தை இவருக்குச செழியன எனப் பெயரிட்டு வழங்கினார் போலும். இவரது தந்தை யாரின் இயறபெயா அறிதறகில்லை. கிழார் என்ற சொல பொதுவாக வேளாண் மக்களைக் குறிக்கும். கோழியூர் என்பது உறையூர்; எனவே, இவா தந்தை உறையூா, வேளாண் மரபினர் ஆகலாம. செழிய னார் எனப் பலர் இருநத காலத்துத் தெளிவாக அறிந்துகொளளத் தந்தையாரின பெயருடன சாாத்தி இவர் அழைககப்பட்டார்.

கோழியூர் என்பது சில ஏடுகளில் 'கோளியூா' என உள்ளது. அப்பாடம் உணமையாயின் அபபெய ரில் சோழ நாட்டிலும, தொணடை நாட்டுப் பையூர் கோட்டததிலும், பாணடிய நாட்டிலும் ஊாகள் உள ளன செழியனார் என்னும் பெயரை நோக்க இப புலவர்தம ஊர் பாணடி நாடடின கண்ணது எனறும், இவா பாணடிய மனனரால 'கிழாா', எனச் சிறப் பிக்கப் பட்டவர் என்றும கருதக கூடும.

இவர் நற்றிணையில் 383-ஆம பாடல் ஒனறே பாடியுள்ளார். அது குறிஞசித திணையில் களவின வழி வநதொழுகும் தலைமகனிடம் தோழி, 'வரைவு' உடன்படுததும் பாடல். அதில தோழி, 'மலை நாடனே! என தலைவி பால் அருள் கொண்டிருப்பினும் இனனதொரு கொடிய நெறியில் வருவதால் நீ அரு ளுடையவனிலலை' என நொநது கூறுகிறாள. இப் பாடலுள, 'பெண புலியினது பசியறிந்து, அதனை உணபிக்க ஆணபுலி களிற்றைக கொனறு முழக்கம் செய்யும்', என்கிறாள். இதன் மூலம, 'நின் காதலியை வரைநது கொளள விரும்பின; நீ அயலநாடு சென்று பகை வெனறு பொருள கொணடு வலம்புரிச் சங்கு முழஙக வருவாயாக' என இறைசசிப் பொருள தொனிக்கப் பாடியுளளார். எஸ.ந.

கோழியோன் என்பது சோழ மன்னனைக் குறிக்கும் பெயர்களுள் ஒன்று. புறம் 212-ஆம் பாடல 'கோழியோனே கோப்பருஞ் சோழன்', எனக் குறிக்கிறது. எனவே, அப்பாடலில் கோழியோன எனபது கோப்பருஞ் சோழனைச் சுட்டிய பெய ராக அமைகிறது. 'கோழி' எனப்படும் உறையூரில இருந்து ஆட்சி புரிந்தமையால, அசசோழன் 'கோழி யோன்' எனப் பிசிராந்தையாரால கூறப்படுகிறான. பிசிராந்தையாரிடம் சிலர், 'நும் வேந்தன் யார்?' என வினவினர். அதற்கு விடையளிக்கும் வகையில அமைநதது அப்பாடல. அதில் பிசிராநதையார் 'எம்வேநதன் உழவாகளுக்கு ஆசை தீர உணணுமாறு முதிர்ந்த மதுவை ஆமை இறைச்சியுடன் தந்து ஆனாது, ஆரல மீனினது கொழுப்பான கறியைக் கன்னம் புடைக்க ஒதுக்கிக் கொணடு தம் உழவுத் தொழிலையே மறநது திரியும் உழவர்கள மலிந்த, புதுவருவாயையுடைய சோழ நாட்டான், பாணர் களின் பசிக்குப் பகைவன்; அவன் உறையூரினன்; அவனே கோப்பருஞ் சோழன்; நாடோறும் பொத்தி யார் என்னும் புலவரோடு உரையாடி மகிழும் பண் பினன்' எனகிறார். இதனால், இககோழியோனது நாட்டுச் சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும நட்புச் சிறப்பும தெரியவருகினறன. எஸ.ந.

கோளியூர் கிழார் மகனார் செழிய னார்: காணக கோழியூர் கிழார் மகனாா செழிய னார்.

கோனண்டு, சேம்சு பிரையந்து (கி.பி. 1893-1978) அமெரிகக நாட்டுக் கல்வியாளா; வேதிய லறிஞர். மசாசுசெட்சிலுளள (Massachussettes) தோரசெசுட்டரில (Dorechester) பிறந்தவர். ஆர் வார்டுப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்ற இவா, அப்பல் கலைககழகத்திலேயே 1919-இலிருந்து 1933வரை வேதி யியல் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் அமெரிக்க நாட்டுப் பொது உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (Public High Schools) பற்றி 1957-இல் ஆராயந்தார். மேலும், ஆசிரியர் பயிற்சி முறைகளை ஆராய்ந்து 'அமெரிகக நாட்டு ஆசிரியர் கலவி' (The Education of American Teachers, 1963) எனனும் நூலை எழுதி யுள்ளார். அதில் அமெரிக்க நாட்டு ஆசிரியர் கலவிப் பயிற்சியில் செயய வேண்டிய புதிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சேம்சு பிரையந்து கோனண்டு (James Bryant Conant) 1961-இல் எழுதிய 'குடிசைப்பகுதிகளும் புறநகர்ப் பகுதிகளும்' (Slums

சேம்சு பி.கோனண்டு

and Suburbs) என்னும் நூலில் நலிந்த பிரிவினர்தம் குழந்தைகளின் கல்வித தரத்தை உயர்த்துதலைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்துள்ளார். நலிந்த மக்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்வியும் தொழில் அறிவுரையும் வழங்காமலிருப்பது, 'சமுதாயக் குண்டு வெடிப்புக்கு' (Social Dynamite) இணையானதென எச்சரித்துள் ளார். போர்டு நிறுவனத்தில் (Ford Foundation) 1963-இலிருந்து 1965 வரை கல்வி ஆலோசனையாள ராகப் பணியாற்றிய இவர், கனோவர் நகரில (Hanover) இருந்தபோது காலமனார். எஸ்.த.

கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் குமரன். இவர் மதுரையில் வாழ்ந்தவர், தந்தையார் பெயர் மாடலன் என்பது. சிலப்பதிகாரம் மாடலன் என்பவனைத் தலைச் செங் காட்டில் இருந்த அந்தணன் (சிலம்பு 15; 11-13) என் கிறது. அது போன்று இம்மாடலனும் எறிச்சலூர் என்னும் ஊரிலிருந்த அந்தணராகலாம். எறிச்சலூர் சோழ நாட்டுப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகிய கோனாட்டில் உளளது. கோனாடு என்பது புதுக்கோட்டைப் பகுதி யில் வெள்ளாற்றின் கரைசேர்ந்த நாடு. எறிச்சலூர் கீழ்க்கோனாட்டில் உள்ளது. கீழ்க்கோனாடு இளங் கோனாடு (P.S. Ins. 728) என்றும் வழங்கும். இநநாடு இப்போது தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியின் மேலைப் பகுதியாக இருக்கிறது. இக்குமரனாரைத் தந்தை பெயருடன் சார்த்திக் கோனாட்டு எறிசசலூா மாடலன் மதுரைக் குமரனார் என்றனர்.

இவர் சேரமான் குட்டுவன் கோதை (புறம். 54) சோழன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி இளஞ்சேட்சென்னி(புறம். 61), சோழன் குராப்பளளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் (புறம். 167), சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவன (புறம். 394) ஆகிய தானைத் தலைவர்களையும், ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறன் (புறம். 180) ஆகிய குறுநிலை மன்னனையும் பாடியுள்ளார். இவர்களனைவரும் ஒத்தகாலத்தவர்.

புறம் 54-ல் சேரமான் குட்டுவன கோதையின் கொடைச் சிறப்பையும், காவற் சிறப்பையும் கூறியுள் ளார். புறம் 61-இல் சோழன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி இளஞுசேட்சென்னியின் நாட்டுச் சிறப்பையும், வெற்றித் திறலையும் கூறியுள்ளார். சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவள வன மதுரைக் குமரனார்க்குப் பரிசில் நீட்டித்தான். அதனை அறிந்த குமரனார், 'வேநதே! யாங்கள் அர சர்களின் நால்வகைப் படைப்பெருக்கும் செலவமும் கருதி வியந்து பாராட்டும் பண்பினோம் அல்லேம். எம் பாடறிந்து ஒழுகும் பண்புடையோர் சீறூர் மன்ன ராயினும் வியந்து பாராட்டப் பெறுவர்', என்று கூறுகிறார். இதனால் வேந்தர்க்கும் அறிவு கொளுத் தும் வல்லமை யுடையவர் இவர் என்பது தெரிகிறது. ஏனாதி திருக்கிள்ளியின் போர்த்திறத்தைப் பழிப்பது போலப் புகழ்ந்து பாடுகிறார் (புறம். 167). 'நீ வடுப் பொருந்திய யாககையை உடையனாதலின் கணணுக்கு இனியனல்லை; புகழால் கேட்பதற்கு இனியை! நின் பகைவரோ, போர்க்கஞ்சி வடுவுறாததால கேட்ப தற்கு இனியரல்லர். ஆனால், காண்பதறகு இனியா! இருவரிடத்தும் இனியவும் இன்னாமையும் இருப்ப, அறிவுலகம உன்னையே புகழ்கிறதே?' எனக்கூறிப் பாராட்டுகிறார். இக்குமரனார் முடிவேந்தர்கள், தானைத் தலைவர்கள, குறுநில மன்னர் ஆகியவர்களு டன் தொடர்புடைய பெரும்புலவராக விளங்கியுள ளார். எஸ்.ந.

கோனாய் பூமிமாரோ (கி.பி. 1891-1945) சப்பான் நாட்டுத் தலைவர்களுள் ஒருவர். இவர் உயர் குடியைச் சேர்ந்தவர். மேற்படிப்புக்காகக் கியோட் டோப் பல்கலைக்கழகம் சென்ற இவர், அங்குச் சட்டக் கல்வி பயின்று தமது அறிவு நுட்பததை வளர்த்துக்கொண்டார். இவா தாராள நோக்குடை யவா. இவர் பிரபுககள் சபையின் உறுப்பினராக இருந் தார். பின்னர் 1937-ஆம் ஆண்டில் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றினார். அந்தக்காலத்தில் சப்பான சீனாவை எதிர்த்தது. இவர் 1939-இல் பதவியிலிருந்து விலகி னார். ஆனால், மீண்டும் 1940-இல் இரண்டாம் முறை யாக இவர் முதலமைச்சரானார். அடுத்த ஆணடில் நாட்டின் தளபதி இடேகிதோசோ (Hıdeki-Tojo) போர்க்கால அமைச்சரவையை அமைக்க முற்பட்ட பொழுது, கோனாய் பதவியினின்று விலகிக்கொண டார். அக்காலங்களில் நாட்டில இராணுவ ஆதிக்கம் வலிமைப்பட்டு வந்தது. குடியாட்சி முறையில் மிகவும் விருப்பம் கொண்ட கோனாய் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக நாட்டில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறின. இரண டாம்உலகப்போர் முடிவுற்றவுடன் 1945-இல சப்பான் சரணடைந்தது. கோனாய் முனனணிக்கு வந்து, வெற்றிபெற்ற நேச நாடுகளை ஒரு புதிய அரசியல மைப்பை நாட்டுக்கு நல்க வேணடிக் கொண்டார். ஆனால், இவரது வேண்டுகோள புறக்கணிக்கப்பட் டது. கோனாய் ஒரு போர்க்காலக் குற்றவாளி என்று அறிவிக்கப்பட்டது. சிறைக்குச் செலவதற்குள் இவர் தற்கொலை செய்து கொணடார். தெ. பா.

கோனாரக்கு ஒரிசா மாநிலத்துள்ள பூரி மாவட்டத்தில் கடலோரத்திலுள்ள ஊர். இது கதிர வன் கோயிலுக்குப் புகழ்பெற்று விளங்கும் இடமாகத் திகழ்கிறது. ஒரிசா மாநிலத்தில உள்ள கோயில்களுள தலைசிறந்து விளங்கும் கோயிலாக

இங்குளள கதிரவன் கோயில் திகழ்கிறது. இக்கோயில் கி.பி.1250-இல் முதலாம் நரசிம்மன் எனனும் கங்க மரபு மன்னனால கட்டப்பட்டது. சிதைந்துளள இக்கோயில் ஒரு முற்றுப் பெறாத கோயிலாகத் திகழ்ந்தாலும் இந்தியச் சிறபிகளின் கைவண்ணத்தை எடுத்தியம்புவதாக உள்ளது. இக்கோயிலின் நாட்டிய மண்டபம் தனித்துக் காணப்படுகிறது. கோயில் தேர் அமைப்பில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பன்னிரண்டு இணை சக்கரஙகள் கொணட நீண்ட தேரில சூரியன் அமர்ந்து ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டிச் செலுத்திச் செல்வதுபோல் இக்கோயில் அமைககப்பட்டுளளது.

கோனாரக்கு

இதன் பக்கம் ஒவ்வொன்றும் 34 மீட்டரும் உயரம் 34 மீட்டரும் ஆகும். இக்கோயில் உயரம் 79 மீ. கோயில் அடிப்பகுதி தேர் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் கருவறை, சகமோகன் மண்டபம், நாட்டிய மண்டபம், பல சிறிய கோயில்கள் ஆகியவற்றை ஒருங்கே கொண்ட கோயிலாகத் திகழ்கிறது. இவை யாவும் 290 × 180 ச.மீ. உடையவை. இவற்றுள் நாட்டிய மண்டபம் மட்டும் தனித்துக் காணப்படுகிறது. கோயிலினுள் செலவதற்கு மூன்று பக்கங்களில் நுழைவாயில்கள் உள்ளன. தனித்துள்ள நாட்டிய மண்டபம் ஓர் உயரமான மேடையுடைதாய்க் கட்டப்பட்டுள்ளது. உயரமான மேடைகள் அமைத்தே பிற பகுதிகளும் கட்டப்பட்டுளளன. ஐந்தேர் அமைப்புடைய இக்கோயிலில் சிறப்புமிக்க பல சிற்பங்கள் காணுப்படுகின்றன. கருவறையின் விமான மேறபகுதியில் மூன்று பக்கங்களில் கதிரவனின் உருவம் காணப்படுகிறது. சகமோகன மண்டபத்திலும் நாட்டிய மண்டபத்திலும் உள்ள விலங்குகளின் சிற்பங்கள் அழகு வாய்ந்தவை. நாட்டிய மண்டபச் சிற்பங்களுள இரண்டு போர்க் குதிரைகளின் சிற்பங்கள் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்தவையாகும். சு.இரா.

கோனேரியப்ப முதலியார்: இவர் தொண்டை நாட்டின் தலைநகரான காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தார். இவரது காலம் சரியாகக் கூறமுடியாததாக உள்ளது. இவர் தந்தையார் சிவானந்த முதலியார், தாயார் அமுதாம்பிகை. சிவப்பற்று நிறைந்த இவர்கள் நெடுங்காலம் மகப்பேறின்றி வாடினர், குகனுக்கு (முருகனுக்கு) ஓர் ஆலயம் எழுப்பினர்; திருக்குளமும் தோண்டினர். அத்திருக்குளத்திற்குக் 'குகனேரி' எனப்பெயரிட்டனர். இறைவனை நோக்கிப் பல ஆண்டுகள் வழிபாடு செய்ததன் பலனாக இவர்களுக்கு ஆண் மகவு பிறந்தது. அம்மகவுக்குக் 'குகனேரியப்பன்' எனப்பெயரிட்டனர். 'குகனேரியப்பன' என்னும் பெயரே 'கோனேரியப்பன்' என மருவிற்று.

தம் ஐந்தாம் வயதில் வீட்டிலேயே கல்வி கற்கத் தொடஙகிய இவர் விரைவில் கற்பன கற்றுத் தேர்நதார். அக்காலத்தில் காஞ்சிபுரத்துக் குமரக் கோட்டத்தில் அருச்சகராகவும் முருகன் அருள பெற்றவராகவும் விளங்கிய தம் குலகுரு கச்சியப்ப சிவா

சாரியாரிடம் சமய தீக்கை பெற்றார். அவரிடம் தேவாரம், திருவாசகம், முதலிய திருமுறைகளையும் வடமொழிப் புராணங்களையும் சமய தத்துவங்களையும் கற்று வல்லவரானார். தம் குலகுரு கச்சியப்ப சிவாசாரியாருக்கு நெருங்கிய தொண்டராக அமர்ந்து, அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்து வந்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் இவர்தம் ஆசிரியர் கச்சியப்பர் வடமொழியிலுள்ள எட்டுப் புராணங்களுள் ஒன்றாகிய காந்த மகாபுராணத்தின் சங்கர சம்கிதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கந்த புராணத்தைத் தமிழில் பாடினார், 'திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்' எனத் தொடங்கும். அப்புராணம் உற்பத்திக் காணடம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவகாண டம், தட்ச காண்டம் என ஆறு காண்டங்களைக் கொண்டது. ஏழாம் பிரிவாகிய உபதேச காண்டத்தை அவ்வாறே தமிழிற் பாடுமாறு கச்சியப்ப சிவாசாரியார் தம் மாணவராகிய கோனேரியப்ப முதலியாருக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆசிரியரின் கட்டளைப்படி கோனேரியப்பர் உபதேச காணடத்தை ஒன்பான் சுவைகளும் விளங்க, நான்காயிரத்து முன்னூற்று நாற்பத்தெட்டுச் செய்யுட்களால் தமிழிற் பாடினார். இக்காண்டம் கயிலை மான்மியச் சருக்கம் முதல் சிவகாட்சிப் பேற்றுச் சருக்கம் ஈறாக நாற்பத்தொரு பிரிவுகளையுடையது.

வியாச முனிவரின் மாணவராகிய சூத முனிவர் நைமிச வனத்தில் வாழ்ந்த முனிவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாங்கில் அமைந்த இக்காண்டம் விபூதி, உருத்திராக்கம், ஐந்தெழுத்து, சிவபூசை ஆகியவற்றின் பெருமைகளை விதிமுறையால் விளக்குகிறது. சிவத்துரோகம் முதலியவை நரக வேதனையைத் தரும். ஆதலால் அவற்றை விலக்க வேண்டும் என்று இக்காண்டம் வலியுறுத்துகிறது. எம்.செ.

கோனேரிராயன்: சோணாட்டுப் பகுதியை கி.பி. 15–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆண்டு வந்த அரசியல் தலைவன். விசயநகரப் பேரரசனான இரண்டாம் விரூபாட்சராயரது ஆட்சிக்காலத்தில் சோணாட்டின் உயரதிகாரியாகப் பணிபுரிந்தவன். விசயநகரப் பேரரசு கி பி. 15–ஆம் நூற்றாண்டில வலிமை குன்றிய போது, இத்தலைவன் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொணடு, மத்திய அரசிற்கெதிராகப் புரட்சி செய்தான. ஏறத்தாழ கி.பி. 1478–இல் இவன் விடுதலை பெற்ற வேந்தனானான்; கி.பி. 1498 முடிய தனித்தாண்டான்.

இவன் திருவரங்கம், திருமுட்ணம், சீர்காழி, கோனேரி ராசபுரம், கும்பகோணம், திருமழபாடி, திருவோத்தூர், உய்யக்கொண்டான் திருமலை, திருமலை (விட்டுணு கோயில்) முதலானவற்றிற்கு அறக்கொடைகள் அளித்தான். திருச்செங்காட்டங்குடி உத்திராபதி ஈசுவரருக்கு விழா எடுக்கப் பொன்தானம் செய்தான். திருமழபாடி வைத்தியநாத சுவாமி கோயிலில் கோனேரிராயன் மண்டபமும், திருவோத்தூர்க் கோயிலின் வெளிப்பிரகாரமும், கோபுரமும், திருவோத்தூர்க் கேசவப் பெருமாள் சந்நிதியும் இவ் வேநதனால் கட்டப்பட்டன.

கோனேரிராயனும், அவன் மனைவியர் இருவரும் பரிவாரங்கள் பின்தொடரப் பல்லக்கில் செல்லும் காட்சி சிற்பமாகத் திருவோத்தூர்க் கோயிலின் வெளிப் பிரகாரச் சுவரில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.ம.இ.

கௌ ககரத்தோடு உகரத்தின் அடியாகப் பிறந்த ஔகார ஒலியும் கலந்து இவ்வொலி தோன்றும். குவித்த நிலையில் இரு உதடுகளையும் நெருக்கி ஒலித்தால் இவ்வொலி வெளிப்படும். ஔ என்ற எழுத்துக்குரிய குறிப்பையும் பார்க்க. கௌ என்ற ஒலி கவ் எனறு ஏறக்குறைய ஒலிப்பதால் ஒனறுக்கொன்று மாற்றாக வழங்கிவருதல் உணடு. எனவே, கௌ எனற ஒலிக்கு கவ் எனபதைப் போலியாகக் கொள்ளுதலும் உண்டு. ஔவை, அவ்வை எனற இரு சொறகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்குக. பண்டைய கலவெட்டுகளில் இவ்வாறே எழுதப்பட்டது.

உருவம்: இதன் உருவத்தின் மூன்று பகுதிகளில் முதல் இரண்டு உருவங்கள் அதாவது எ, க எனற இரண்டும் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டன. மூன்றாவதான ள என்னும் குறி முதலில் ⌐ ¬ எனறு கால் போல வலப்புறக் கோடாகத் தொடங்கிப்பின் நடுவில் ஒரு வளைவு பெற்றது. ஔ எனற எழுத்தின் குறிப்பைப் பார்த்துக் கொளக. ...

கே.ஜி.கி.

கௌசாம்பி வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்ற ஊர். உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில், அலகாபாது மாவட்டத்தில யமுனை நதியின் வடகரையில் அலகாபாதிலிருந்து 52 கி மீ தொலைவில உளளது. கௌசாம்பி வத்ச நாட்டின் தலைநகரமாக இருந்ததென்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. வடமொழி, பாலி மொழி இலக்கியங்களில கௌசாம்பியைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. சீனநாட்டுப் பயணிகளான யுவான் சுவாங்கு, பாகியான் ஆகியோர் இவ்வூருக்கு வந்து சென்றமை அவர்களுடைய குறிப்புகளிலிருந்து தெரிகின்றது.

பாண்டவர்களின் முதல் தலைநகரமான அத்தினாபுரம் வெள்ளத்தில் அடித்துச் சென்றுவிட்டபடியால், அவர்களது தலைநகரம் கௌசாம்பிககு மாற்றப்பட்டது. இவ்வூரைப்பற்றிப் புத்தமதத் தொடர்பான சான்றுகளே மிகுதியாகக் கிடைககின்றன என்பது குறிப்பிடத்தககதாகும்.

மத்திய தொல்லியல் துறையினர் 1937–38–இல் சோதனை அகழாய்வு ஒன்றை இங்குச் செய்தனர்.

கௌசாம்பி மதிற் சுவர்

கௌசாம்பி அரண்மனைச் சுவர்

அதைத் தொடர்ந்து அலகாபாது பல்கலைக்கழகம் 1948 முதல் தொடர்நது பல அகழாய்வுகளை இங்கு மேற்கொணடது இவ் வகழாய்வுகளின் வாயிலாக இங்கு நானகு காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் எனபது தெரிகிறது.

முதல் காலகட்டத்தில் (Period I) சிவப்புப் பானைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அதன காலம் கி.மு. 1165 முதல் கி.மு. 885 வரை என்றும், இரண டாம் காலகட்டம் (Period II) வண்ணம் தீட்டப் பட்ட சாம்பல் நிற ஓடுகள பயன்படுத்தப்பட்ட காலம் என்றும், அதன காலம் கி.மு. 885 க்கும் கி.மு. 605 க்கும் இடைப்பட்டதாகும் என்றும் அறி ஞர்கள கணித்துள்ளனர். மூனறாம் காலகட்டம் (Period III) வடஇந்தியப் பளபளப்பான கறுப்புப் பானையைப் பயன்படுத்திய (N.B.P.) மக்களின் கால மாகும் (கி.மு. 605 முதல் கி.மு. 45 வரை). நான்காம் பணபாட்டுக காலத்தை கி.மு. 45 முதல் கி.பி. 589 வரையுள்ள காலம் என்றும் கணித்துள்ளனர்.

இங்குள்ள பலிபீடம் மதிலின் கிழக்கு வாயிலில் அமைகசப்பட்டுள்ளது. பலிபீடத்திலுள்ள உருவம் வடகிழக்காகப் பறப்பது போன்று அமைக்கப்பட்டுள் ளது. சதபதபிராமணத்தில் கழுகு போன்ற பலிபீடம் உளளமைக்குக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இத் தகைய பலிபீடத்தை மிததிர வம்சத்தைத் தோற்று வித்த அரசன தொடஙகி வைத்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், பலிபீடக் காலத்தைச் சார்ந்த மண் அடுக்கில் அவ்வரசனின் காசுகள் மிகுதியாகக் கிடைக் கின்றன. இங்கு விலஙகுகள், மனிதர்கள் எலும்புக் கூடுகளும், மனிதர்களின் மண்டையோடும் கண்டெ டுக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு அரண்மனை ஒன்றும் கணடு பிடிக்கப் பட்டது. இது 315 மீ. நீளமும், 150 மீ. அகலமும் கொண்டது. இவ்வரணமனையும் மூன்று கால கட்டங்களை உடையது. முதல் கால கட்டத்தில் அரணமனை கூழாஙகற்களால் கட்டப்பட்டு மேலே பூச்சுக் கொடுககப்பட்டுளளது. இரண்டாம் கால கட்டத்தில் செதுக்கப்பட்ட கருங்கற்களால் அது கட்டப்பட்டது. இதனைடுத்து வந்த காலத்தில் இது முழுமையாக அழிக்கப்பட்டுப் பின் கட்டப்பட்டது. இக்காலத்தில் செங்கற்கள் கொண்டும் கருங்கற்கள் கொண்டும் இவ்வரண்மனை கட்டப்பட்டது. இதன் மேல சுண்ணாம்புப் பூசப்பட்டுளளது. அரணமனையின் முன்பகுதியில் மண்டபங்களும் அதைத் தொடர்ந்து அறைகளும் காணப்படுகினறன. வடஇந்தியப் பள பளப்புமிக்க கருப்புப் பானை ஓடுகளின்(N.B.P.) பயன் பாட்டுக் காலததிற்கு முன இவ்வரண்மனை கட்டப் பட்டது என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். புத்தரின்

காலத்தைச் சார்ந்த உதயணன் என்பவரால் இது கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகின்றனர். அகழாய்வில் கிடைத்த ஏனைய தொல்பொருளகளும் இக்கருத்தை உறுதி செய்கின்றன.

இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புத்த மடாலயம் முழு அமைப்புடன் உள்ளது இஙகுள்ள பெரிய தூபி (Stupa) குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத் தூபியின் அமைப்பு சதுரமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் புத்தபிக்குகள் தங்குவதற்கென்று தனித் தனியாக அறைகள கட்டப்பட்டுளளன. பல சிறிய தூபிகளும் உளளன. 'கோசித்தாராமா' (Ghoshita-rama) எனப்படும் இந்த மடாலயம், புத்த கதைகளின் படி 'கோசித்த' என்ற வணிகரால் கட்டப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. சீனப்பயணி யுவான்சுவாங்கின் குறிப்புகளில் இத்தூபி சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதைப் பத்ரமகா (Bhadramagha) என்ற அரசன அல்லது அவன் வழிவந்தோர் கி.பி. 2-ஆம் நூற் றாணடளவில் கட்டினர் என்ற மற்றொரு கருத்தும்

புத்தர் சிற்பம்-கௌசாம்பி

நிலவுகிறது. இது ஏறக்குறைய 5 மீ. உயரமுடை யது; பலதரப்பட்ட அடித்தளங்கள் காணப்படுவதால் பலமுறை மாற்றியமைக்கப்பட்டிருகக வேண்டும் என்றும் தெரியவருகிறது. இது ஏறத்தாழ 60 மீ. நீளமும் 4 மீ. அகலமும் கொண்டுள்ளது.

இந்த அகழாய்வில் காசு வார்ப்புகள் பலவும் முத்திரைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதிலிருந்து கௌசாம்பியை ஆண்ட பல அரசாகளின் பெயா களை அறியமுடிகிறது. இதில் ஊண மரபு அரச னான தோரமானனின் முத்திரை ஒன்று கிடைத்துள ளது. இம்மன்னன் கி பி 515-இல் இந்நகரை அழித் தான். இங்குக் கிடைத்த கனிசுகரின் முத்திரை மற் றொரு குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். இவற்றைத் தவிர, 'சிவதத்தா துர்வதத்தா' என்ற இரு அரசர் களின் பெயர்கள் முத்திரைகளில் காணப்படுகினறன. இவர்கள எந்த மரபைச் சாாந்தவர் என்று அறிய முடியவில்லை. முத்திரைகளின் எழுத்தமைதியைக் கொணடு கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாணடில் இவர்கள் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும், ஊண மரபினருக்குப பின் அரசாண்டவர்கள் எனறும் கருதமுடிகிறது இவற்று டன் பலவகையான சுடுமண் பொம்மைகள, சிற்பங கள், மணிகள், ஆயுதங்கள் ஆகியன இங்குக் கிடைத் துள்ளன. தி.சு.

துணை நூல்கள்:

Archaeological Remains Monuments and Museums-Part-I Archaeological survey of India - New Delhi, 1964.

Indian Archaeology, A Review-1954 - 55 & 58-59, Archaeological Survey of India, New Delhi, 1955 & 1959.

கௌடபாதர்: இவர் அத்துவிதக கோட் பாட்டை முதன்முதல உபநிடதங்களிலிருந்து தொகுத் தவர். 'கௌட' என்ற சொல வங்காள தேசத்தைக் குறிக்கும். 'பாத' எனற சொல வணக்கத்திற்கு உரிய வர் என்னும் பொருளது. வங்காள தேசத்தில் இருந்த பெரியவர் என்ற பொருளைக் கௌடபாதர் (Gauda-pada) என்ற பெயர் தெரிவிக்கிறது.

ஆதிசங்கரரின் குரு கோவிந்த பகவத்பாதர். அவ ருடைய குரு கௌடபாதர் என்று வேதாந்த பரம் பரை அறிவிக்கின்றது.

இயற்றிய நூல்கள்: 1. மாணடூக்ய காரிகை (மாண் டூக்ய உபநிடதத்தின் சாரம்;செய்யுள வடிவில உள் ளது). 2. சாங்கிய காரிகைக்கு உரை. 3. உத்தர

கீதைக்கு உரை. 4. சுபகோதய துதி என்ற சாக்த நூல். 5. சிரீவித்யாரணய சூத்திரம் என்ற சாக்த நூல். 6. துர்கா சப்த சதியின் உரை. 7. அநுகீதைக்கு உரை. 8. நிருசம்ம தாபநிய உபநிடதத்து உரை. ஆராய்ச்சியாளருள் சிலர், முதலில் கூறப்பட்ட நூலைத் தவிர, மற்றவை இவரால் இயற்றப்பட்டவை என்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் இல்லை என்று கருது கின்றனர்.

மாண்டூக்ய உபநிடதம் அதர்வ வேதத்தைச் சார்ந்தது. நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவற்றில் 1-6, 7,8-11, 12 என்ற எண்ணிக்கையில் 12 மந்திரங்கள் அடங்கியுள்ளன. செய்யுள் முறையில் இயற்றப்பட்ட மாண்டூக்ய காரிகையும் நான்கு பாகங் களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முதற்பாகத்தில் சீவன் இந்திரியங் களால் அறியப்படும் பொருள்களையும் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவற்றையும் அறியும் திறமையுடைய வன் என்பது கூறப்படுகிறது. அவனுக்கு விழித்திருக் கும் நிலை, கனவு, நல்ல தூக்கம், இவற்றிற்கு அப் பாற்பட்ட 'துரிய' நிலையும் உண்டு எனக் கூறப்படு கிறது.

இரண்டாம் பாகத்தில் கனவில் காணப்படும் தேர் முதலியவை கற்பனையே. விழித்திருக்கும் நிலை யிலும் அவற்றையே காண்பதால், இரண்டு நிலை களிலும் தோன்றுபவை கற்பனையே; பொய்யான வையே என விளக்கப்படுகிறது.

மூன்றாம் பாகத்தில் பரமாத்மா மகா ஆகாயம் என்றும், சரீரம குடத்தைப் போன்றது என்றும், சீவன் கள குடத்திலுள்ள ஆகாயத்தைப் போன்றவை என் றும் கூறப்படுகின்றது குடம் உடைந்தால் அதனுள் உள்ள ஆகாயம் மகா ஆகாயத்துடன் சேர்ந்து விடு வது போல், சரீரம் போனவுடன் சீவன்கள் பரமாத் மாவுடன் ஒன்றி விடுகின்றனர். ஆகையால் சீவனும பிரம்மமும் அடிப்படையில் ஒன்றுதான் எனக் கூறப் பட்டுள்ளது.

நான்காம் பாகத்தில் பற்றின்மை என்ற அசுபரிச யோகம் கூறப்பட்டுள்ளது. வி.வ.

துணை நூல்கள்:

கோதண்டபாணிப்பிள்ளை, கு, கீழைமேலைநாடுகளின் மெய்ப்பொருள் இயல் வரலாறு, தமிழ் ஆககம் தொகுதி 1, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1970.

Radhakrishnan, S, Indian Philosophy, Blackie and Son Publishers Pvt. Ltd., Madras, 1977.

கௌடலியர்: வடமொழியில் 'அர்த்தசாத் திரம்' என்னும் பொருள் நூலை இயற்றிய ஆசிரியர். இவருக்கு விட்டுணுகுப்தன், சாணக்கியன் என்ற பெயர் களும் வழங்குகின்றன. குடலர் என்பது ஒரு முனிவ ரின் பெயர். அம்முனிவர் வழித்தோன்றலாக இவர் தோன்றியமையால் கௌடலியர் என்று பெயர் பெற் றார். சணகம் என்பது ஒரு நாட்டின் பெயர். அந் நாட்டில் பிறந்தமையால் சாணக்கியர் என அழைக்கப் பெற்றார். விட்டுணுகுப்தர் என்பது திருமாலால் காக்கப் பெற்றவர் என்றும் பொருள் உடையதாகும். இப்பெயர் இவர் தந்தையாரால இவருக்கிடப் பெற்ற பிள்ளைப் பெயராகும். காமந்தகன் என்பார் தம் நீதி சார சயமங்கலத்தில் 'சம்சுகாரத்தால் விட்டுணு குப்தர் என்றும், மரபினால் கௌடலியர் என்றும், இடத்தால் சாணக்கியர் என்றும்' பெயர் வாய்ந்த தாகக் கூறியுள்ளார்.

மகத நாட்டின தலைநகரம் குசுமபுரம். அந் நகரை நவநந்தர்கள ஆண்டுவந்தனர். அவர்களால் அளிக்கப் பெற்ற விருந்தில் கலந்து கொள்ளவந்த சாணக்கியரை அவர்கள அவமதித்தனர். அதனால சினமுற்ற சாணக்கியர் அவ்வரசர்களை அடியோடு அழித்துவிட்டுச் சநதிரகுப்தனை அரியணையில் அமர்த்தினார் என்னும் செய்தி பரவலாக அறியப் படுகின்றது.

கௌடலியரின் காலம் கி.மு. 4-ஆம் நூற் றாண்டு என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவர் காலத்தைக் குறித்துச சில கருத்து வேறுபாடுகளும் உள்ளன இவர் காலத்தினும் சூதமுனிவர் முற்பட்ட வர் சூத முனிவர் இயற்றிய புராணங்களின் தாக்கம் கௌடலியரின் பொருள் நூலில காணப்படுகிறது என்பா. சூத முனிவரின் ஒருசாலை மாணவராகக் கருதப்பெறும் வைசம்பாயனர், அவர்தம் மாணவ ராகிய யாக்ஞவல்கியர் ஆகியோரும் இவருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர்களே ஆதல் வேண்டும். எனவேதான், யாக்ஞவல்லியம் என்னும் பொருள் நூலில் கௌடலியரின அர்த்தசாத்திரத்தைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப் பெறவில்லை என்றும் கூறுவர்.

கௌடலியர் வேறுசில நூலகளும் எழுதியுள்ளார் என்பதற்குரிய சான்றுகள வடமொழி நூல்கள் சில வற்றுள் காணப்பெறுகின்றன. எனினும், அவர் எழுதிய வேறு நூல்கள் கிடைத்தில. பட்டா சுவாமியார், வராகமிகிரர் போன்றோரின் நூல்களில் இவருடைய பிற நூல்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப் படுகின்றன.

கௌடலியர் பிறந்த இடம் தட்சசீலம் என்று சில ரும், தென்னாட்டில் கேரளநாடு என்று வேறு சிலரும்

கூறுகின்றனர். சந்திரகுப்தனை அரியணை ஏற்றிய பின் இராட்சசன் எனபவனை அமைச்சனாக்கிவிட்டுத் தம் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றுவிட்டார் என முத்திரா ராட்சசம் என்னும் நாடகநூல் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால், திபெத்து வரலாற்று ஆசிரியர் ஒருவர் இவர் சந்திரகுப்தனுக்கும், அவனுககுப்பின பிநது சாரனுககும் அமைசசராக இருநதாரெனக குறிப்பிடு கின்றார்.

இவரது பொருள நூலிற் காணப்படும் சில கொடிய ஒறுத்தல்களைக கருதிப் பிற்காலக் கவிஞா கள் சிலா இவரை இகழந்து கூறியுள்ளனர் ஆனால காமந்தகன், தண்டி முதலிய ஆசிரியர்கள் இவர்தம் கல்விப் பரப்பையும், அரசியல் அறிவையும், நூலின பெருமையையும் போற்றியுள்ளனர்.

கௌடலியர் ஒருநாள் சென்றுகொண்டிருககும் பொழுது ஓா அறுகம்புல் கட்டை அவர் காலில் இடறியது. அதனை வேருடன் களைந்து எடுததுத தீயில் இட்டுச் சாம்பல் ஆக்கி, அதனைத் தண்ணீரில கரைத்துக்குடித்தார். இதனைச்சேய்மையிலிருநது கண் ணுற்ற சந்திரகுப்தன இவா பகைமையைக களையும ஆற்றலை வியந்து, இவரை வரவேற்று உபசரிததான என்றும, பின்னர்த் தன பகைவர்களாகிய நவநநதர் கள் தனககு இழைத்த கொடுமையைக் கூறினான என்றும இவா நந்தாகளை அடியோடு அழிததாா என்றும் தமிழகத்தில் ஒரு கதை வழஙகுகிறது.

அரச தநதிரம வலலோரைச சாணககியர் எனறு கூறும் வழககினை இனறும காணலாம். 'சாணககிய தநதிரம' என்று மிகசசிறநத சூழ்ச்சிகளைக குறிப் பதையும காண இயலும. எனவே, சாணக்கியர் அறி விற சிறநதவா எனபதை இவறறால உணரலாம.

வெளிநாட்டுத தூதுவர்கள் தஙகுவதறகாக ஒதுக கப்பெறறுளள இடத்திற்குபபுதுதிலலியில 'சாணககிய புரி' என்று இநதிய அரசு பெயர் சூட்டியுளளமையும கருதத்தககது. இது இவர்தம் அரசியல ஞானததிற் குச் சான்று பகாவதாக அமைநதுள்ளது. சு.சா.

கௌடியா மடம்: கௌடியா என்ற சொல் வங்க நாட்டின் தலைநகராக விளஙகிய கௌடா என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. கண்ணபெரு மான வழிபாட்டை மக்களிடையே பரப்புவதற்குப் பாடுபட்ட சிரீசைதனனியர் தோன்றிய சிரீமாயா பூரில் சிரீசைதனனியர் மடத்தைப் பிரபுநாதர் என் பவர் தோற்றுவித்தார். இம்மடத்தின் கிளைகளாகப் பல இடங்களிலும் செயற்படும நிலையங்களே சிரீகௌடியா மடங்களாகும்.

வங்க நாட்டில் கி பி.1486-இல் மாயாபூா என்னும் கிராமத்தில் பிறநது வளாந்த இவர், தம் சீடர்களு டனும் சகோதரர் நித்தியானந்த பிரபுவுடனும் சேர்ந்துகொணடு கண்ணன் பக்திப் பாடல்களைப் பாடி, ஆடிக் களித்தார். இந்துசமயம் பாதிக்கப்பட் டிருந்த கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் இம்மகான் தோன்றி மத வேறறுமைகளைக் களைநது, ஆனமிக வழியில இநதியாவை ஒருமைப்படுத்தினாா இறை வனிடம் காடடும் அன்பு மககளிடம் காட்டும் அனபாகும்; இறைவனுககுத் தொண்டு செய்தல மக்களுககுத் தொணடு செயதலாகும் எனப் போதித் தாா. சாதி, மத வேறுபாடினறி எலலோரையும் கணணன் வழிபாட்டில இவர் ஈடுபடுத்தினார்.

சிரீபிரபுநாதா நாடெங்கும் கௌடியா மடங் களைத் தோற்றுவிததாா சென்னையில இராயப் பேட்டையில ஒரு கோயிலும கௌடியா மடமும கட்டப்பட்டன. இப்பணிககுச செய்பூா மனனா மிகவும உதவினாா. இம்மடம் சென்னை நகாவாழ மக்களிடையே நனமதிபபுப பெறறுள்ளது

இம மடமுள்ள தெருவிற்குக கௌடியா மட வீதி எனற பெயர் சென்னை மாநகராட்சியால கொடுக் கப்பட்டுளளது. கௌடியா மட வீதி அஞசல் நிலைய மொன்றும் நிறுவப்பட்டுளளது. ஆநதிர மாநிலத்தில இராமானந்த கௌடியா மடம கோவூர் என்ற இடத தில் செயற்படுகிறது. ஒரிசா மாநிலததில நான்கு கௌடியா மடஙகளும், அசாம மாநிலத்தில இரணடு கௌடியா மடஙகளும, உத்தரப்பிரதேசம், பீகார், கிழக்கு வங்கம் ஆகிய மாநிலஙகளில பல கௌடியா மடஙகளும் சைதனனிய மகாபிரபு தொடஙகிய பணியினைத் தொடர்நது செய்கினறன.

கௌடியா மடங்களில கணணன் பிறநத நாள சிரீ ராதாட்டமி, பசு வழிபாடு, சைதனனியா பிறநத நாள, தீர்க்கதரிசிகளின் பிறநத நாளகள ஆண்டு தோறும், கொணடாடப்படுகினறன.

மேலும், நாளதோறும் கௌடியா மடங்களில இறைவழிபாடும் துதிப்பாடலகளும் இசை, ஆன் மிகச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றுக் கொணடி ருக்கின்றன. கி.பி.

கௌண்டின்யபுரம்: இது மகாராட்டிர மாநிலத்தில் அமரோதி மாவட்டத்தில் சநதூா வட்டத்தில் வார்தா நதியின மேற்குக் கரையில் அமைந்துள்ள ஊர். மோரேசுவரர் தீட்சித்துத் (Moreshwar G. Dikshit) தலைமையில் 1962-64-இல்

நாக்பூர் பல்கலைக் கழகத்தாரால் அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. இது பண்டைய விதர்ப்ப நாட்டின் தலைநகரம் என்று கருதப்படுகிறது.

வீமராசன் மகளும் கண்ணனின் மனைவியுமான உருக்குமணியும், நிடதநாட்டு மன்னனான நளன் மனைவி தமயந்தியும் அகத்திய முனிவரின் மனைவி யான உலோபமுத்ராவும் (Lopamudra) இங்குப் பிறந்து வளர்ந்தனரெனக் கூறப்படுகிறது. இங்கு நடை பெற்ற அகழாய்வுகளில் பெருங்கற்காலப் பணபாட்டுச் சின்னங்கள் தொட்டு மௌரியப் பேரரசின் காலம் வரையும், பின்னர் மொகலாயர் காலத்திலும் இது சிறந்து விளங்கியமை தெரியவருகிறது.

விதர்ப்ப நாட்டின் தொன்மை: கௌண்டின்யபுரத் தைத் (Kaundinyapuram) தலைநகராகக் கொண்டு விதர்ப்ப நாட்டை ஆட்சி செய்து வந்த மன்னர் களைப் பறறிப் பல்வேறு சான்றுகள் உள்ளன. தொன்மைக்காலத்தில் விதர்ப்ப நாடுதென்பகுதியுடன சேர்ந்தது எனபதை ஐத்திரேயபிராமணம் என்ற நூல் விவரிக்கிறது. அசோகனுடைய கல்வெட்டு களில் விதர்பபநாடு போசர்களின நாடு எனறு கூறப் பட்டுளளது. வாகடக மனனன் இரண்டாம் பிரவர சேனனின (Pravarasena II) செப்பேட்டின் மூலம் இந்நகரம் கி.பி. 420-இல் வாகடகர்களின் ஆட்சியில் இருந்தது எனத் தெரிகிறது. பின இப்பகுதி, காலசூரி அரசன கிருட்டிணராசாவிற்கு அடங்கி ஆண்டு வந்த சிறறரசனான சுவாமிராசாவிற்குக் கீழ் வந்தது என்பது இவனது செப்பேட்டினின்று தெரியவருகிறது. இராட்டிரகூட மனனனான மூன்றாம் கோவிந்தனின் செப்பேடுகள் மூலம் இப் பகுதி கி.பி. 8-ஆம் நூற் றாண்டில இராட்டிரகூடர்களின் கீழ்வநதது எனத் தெரியவருகிறது. ஆயினும், இராட்டிர கூடர்களுக்குப் பின இதை ஆட்சி புரிந்தவர்களைப் பற்றிய தெளி வான சான்று கிட்டவில்லை.

கௌணடின்யபுரத்திற்கு மேலநிலையில் வாாதா நதி இரு கூறாகப் பிரிந்து சென்று ஒன்றாக இணைகின றது.இவ்விடைப்பட்ட பகுதி உயரமானதாகும். ஊரின தெனபுறத்தில்இரணடு மணமேடுகள் காணப்பட்டன. அவற்றை அகழாய்வு செய்ததில் ஆறு பண்பாட்டுக் காலங்கள் அறியப்பட்டன. அவையாவன: பெருங்கற் காலம்,மௌரியர்களுக்கு முற்பட்ட காலம், மௌரியர் காலம் (கி.மு.300-100), சாதவாகனர் காலம் (கி.மு. 150-200 கி.பி.), பிற்காலச் சாதவாகனர்கள் காலம் (கி.பி.200-250), இசுலாமியர் காலம்.

பெருங்கற்கால மக்கள் வெள்ளியையும் செம்புப் பொருள்களையும் பயன்படுத்தினர். கோடிட்ட பவள மணிகள், கருப்பு சிவப்புப் பானை ஓடுகள் ஆகியவை கிடைத்தன. இப்பண்பாட்டுக் குழிகளில் ஈமப் பொருளகள் எவையும கிடைக்கவில்லை. எனவே, ஆய்வாளர் தீட்சித்து இதைப் பெருங்கற்காலப் பண் பாட்டுக் காலம் எனக் கருதிய போதிலும் அதற் கான சான்றுகள் இல்லாமையால் அதனைக் கல் செப்புக் காலத்தின் பிற்பகுதியே எனப் பலர் கருது கின்றனர். மௌரியருக்கு முற்பட்ட காலத்தில் குறிப் பிடத்தக்க பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. மௌரியர் காலத்திற்கும் மௌரியருக்கு முற்பட்ட காலத்திற்கும் இடையே பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி விடுபட்டுப் போயிருந்தது.முத்திரை நாணயஙகள் (Punch Marked Coin), வடநாட்டுக் கறுப்பு மட்கலன்கள் முதலியன இக்காலத்து மண்ணடுக்குகளில் கிடைத்தன. நான்கு, ஐநது பண்பாட்டுக் காலங்களுக்கு இடையே தொடர்புஇருந்தபோதிலும் அவற்றில் கிடைத்த சாத வாகனர்களின் நாணயங்களும்,வாகாடகர்கள்,இராட் டிரகூடர்கள் ஆகியோரின் நாணயங்களும் வெவ் வேறு கால கட்டத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன.

இங்குக் கிடைத்த பானை ஓடுகளில் பிறை, ஏணி, மீன, உதயசூரியன், வில், அம்பு, அம்புமுனை மற்றும் பல குறியீடுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்தன. இவற்றைப் பற்றி அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாவிட் டாலும் தீட்சித்து இவை ஒலி வடிவக் குறியீடுகள எனக் கருதுகின்றனர். அகழாய்வில் 395 மணிகள கிடைத்தன. அவற்றில் 54 மணிகள் ஒரே மாலை யாகும். மணிகள் வட்டவடிவமாகவோ, நீண்ட உருளைவடிவமாகவோ உருளை வடிவில் இருபுற மும் குவிந்த நிலையிலோ காணப்பட்டன.

ஆடு, குதிரை ஆகியவற்றின் தலை, தக்கிளி முதலிய சுடுமண் பொம்மைகளும அகழாய்வில் கிடைத்தன, இரும்பால் செய்யப்பட்ட கத்தி, அம்பு முனை, இடுக்கி, உளி, தட்டு, குவளை முதலியனவும் செம்பால் செய்யப்பட்ட மணிகளும் இவ்வகழாய் வில் கிடைத்தன. சங்கு வளையல்களும், காதணி களும் முத்திரைகள் பலவும் இங்குக் கிடைத்தன. சுட்டமண்ணால் செய்யப்பட்ட வட்டவடிவ முத் திரை ஒன்றில் சேவல், கொடிக்கம்பம், திரிசூலம் முதலியன பொறிககப்பட்டுத் தனபதிச(Dhanapatisa) என்று பிராமி எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

கே.இரா.

கௌத்துபம்: இதனைக் கௌசுதுபம் என்பர். பாற்கடலினின்றும் தோன்றிய விண்மணி; மணி என் னும் சொல்லுக்கு இரத்தினம், ஆட்டின் கழுத்து, தெய்வசர்ப்பம், தேள கொடுக்கின் நுனி, இலிங்கநாடி, ஒட்டியாணம், அரைநூல், மாலை எனப் பல

பொருள்கள் உள்ளன. நவரத்தினங்களுள் மணிக்குப் பட்டை தீட்ட வேண்டாம். சுத்தப்படுத்தினால் போதும். மண்மணிகள் முத்தும் பவளமுமாம். தெய்வ மணி கௌத்துபம். இது திருமாலின் திருமார்பில் அணியாக அகலாதிருக்கும் அதனால், சிவபெரு மானை மணிகண்டன் என அழைத்ததுபோல் திருமாலை மணிமார்பன் என அழைப்பதுண்டு சிரீவைணவ சமயததில் வேதாந்த இயலில் கௌத்து பத்தைச் சீவதத்துவம என்பா. 'புருடன மணி வர மாக' எனச் சிரீவேதாந்த தேசிகன் அருளினார். திரு மாலின சிரீவத்சம் எனற சிவநத மறுவை மூலப்பிர கிருதியாகவும் கௌமோதகீ என்ற திருமாலின கதையை (ஆயுதம) 'மகான்' எனற தத்துவமாக வும, நாநதகம எனற வாளை ஞானமாகவும், அக கத்தியின உறையை அஞ்ஞானமாகவும், சாரஙகம் என்ற வில்லைத் தாமச அகஙகாரமாயும, சஙகு சாத்துவிக அகங்காரமாகவும், மனம் சுதர்சனம் என்ற சக்கராயுதமாகவும் வருணிப்பதுணடு. இத னைத் தேசிகப் பிரபநதம் அதிகார சங்கிரகம் 81-ஆம் செய்யுளில் காணலாம். இககௌததுபததின் நிறம் நீலம் எனவும் சொலவதுணடு. இதனைத் திருமகள பாற கடலினின்றும் தோன்றித திருமாலின திரு மார்பை அடைநதபொழுது, தானே தன் கையால அணிவிததாள எனவும், திருமகளுக்கு முகம் பாாக கும் கணணாடி போன்றது எனவும் கவிகள வருணிப பதுண்டு திருமால் பரமபொருள எனக காட்டப் பல அடையாளஙகளில் கௌத்துபம அணிதிருப்பதும ஒனறு. இநத மணி திருமால் மார்பில ஆடி அசைகை யில் இதில திருமாலின திருமுகக குறி கணடு, திரு மகள், திருமால் நோககம் உணர்நது பழகுவாள. பட்டா எனற சிறநத சிரீவைணவ ஆசிரியரின் தந்தை மாமேதை கூரத்தாழ்வான் என்பவர் இந்தக் கௌத்து பம எனற மணியின அமிசம எனபதால் இவருககு சிரீவத்சாஙகமிச்சிரர் எனப் பெயா ஏற்பட்டது என பது மரபு. பெருமாள 'திருமொழி' எனற சிறப்புப் பெயர் பெறற நூலை அருளிச் செயத குலசேகராழ வார், இநதக் கௌத்துபத்தின் அமிசமேயா வார். இம்மணி சீவததததுவமானதால் திருமால், இந்த மணியை இதயம உள்ள திருமார்பிலே எக்காலத்தும், அறிதுயில் கொளளுமபொழுதும அணிந்திருபபர். ஆழ்வாாகளின் அருளிசசெயல களில் வரும மணிவண்ணன் எனற திருமால திருப்பெயரை மணியினால் (கௌத்துபத்தால்) ஆகிய வணணன, அழகன என மூன்றன் உருபும பயனும் உடன்தொக்க தொகைப் பொருள கொள்வதுணடு. ஒரு கவி வேடிககையாகக் கூறுகை யில் ஆதிசேடன் என்ற பாமபில் படுத்தும், 'விட திருட்டி' என்ற ஆயிரம் தலைபபாம்பின் பார்வை பட்டும் அதனால் விடவேகம் பரவித் திருமாலின் திரு உடல், நீலம் பூரித்துப் போயும், அவர் உயிரு டனும் என்றும் 25 வயது இளைஞராகவும் இருப பது ஏன் என வினவி, அதற்கு விடையாக விடத் தின் கொடுமையை அடக்கி இருப்பது கௌத்துபம எனனும் மேலான இரத்தினமாகும என்று கூறினார். இன்றும பெரியகோயில் என்றழைககப்படும திரு வரஙகத்தில் 'நமபெருமாள்' எனபடும திருவீதி உலா மூர்த்தியின் திருமார்பில் உள்ள 'நீலநாயகம' என்ற இரததினத்தைக் கௌத்துபம எனறு கூறுவது உணடு. வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருககும் அநந தன்-கருடன்-விசுவகசேனர் என்பவர்களுள விசுவக சேனர் எனற சேனை முதலியாருக்கு இநதக் கௌத துப மணியில்தான் ஈடுபாடுண்டு. தேவலோகதது ஐவகை மரங்களின, திரணடு ஒன்றுகூடிய சகதி கௌத்துபத்துக்கு உண்டு. அதனால், ஈண்டும அதி காலையில கௌததுபத்தை நினைத்து வணஙகினால் எண்ணிய எணணியாஙகு கைகூடும் என்பது நம பிக்கை. என்.எஸ தா

கௌதமர். இவர் ஒரு முனிவர். பேரழகு மிகுநத அகலியை இவர்தம் மனைவியாவார். இவா மகாபாரதம, இராமாயணம போனற இதிகாசங களின காலத்திற்கு முன்பே வாழந்தவா

இம முனிவர் விலவித்தையில சிறந்தவர். இவா எயயும் அம்புகளை இவர் துணைவியார் எடுத்துவநது தருவாா. ஒருநாள் நேரமாகியும் தாம் எய்த அம்பு களை மனைவி தம்மிடம கொணடுவநது கொடுக் காததைக் கண்ட முனிவர் மனைவியைத தேடிச சென்றார். வெயிலின கொடுமையைத தாஙகாது ஒரு மரத்தடியில களைப்பாறிக் கொணடிருந்த மனைவியைக கணடதும், சூரியனிடம் சினம் கொணடு முனிவா சூரியனைச் சபிககத் தயாரானார். அது கண்ட சூரியன் ஓடோடி வநது குடையும், பாதக் கட்டைகளும் கொடுத்துதவினார். முனிவரும அகலி யையும் குடை, பாதக்கட்டைகள ஆகியவற்றை மக்கள் பயன்படுத்த வழிகாட்டிகளாக அமைந்தனா எனபது மரபு.

சமூகக் கொளகைகளடஙகிய இசுமிருதி (Smriti) எனனும் நூலைக் கௌதமர் இயற்றினாா. ஞானவழி யில் இவா இயற்றியுள்ள நியாயதரிசனம் என்னும நூல் தருக்க சாத்திரத்தில தலைசிறந்ததாகும். தெளி வான சிநதனையே முத்திககு முனனோடி என அந் நூல் கூறுகிறது.

கௌதமரின் மனைவி அகலியையுடன் இனப மனுபவிக்க விரும்பிய இநதிரன் கௌதமர் போன்று வேடமிட்டு, முனிவர் இல்லாத நேரத்தில் அபபெண்

மண்யை அணுகி இனபம் அனுபவித்துவிட்டான். நடந்ததையறிந்த கௌதமா சினம் கொணடு அகலி யையைக் கலலாகுமபடியும், இந்திரன உடல் முழுவ தும் ஆயிரம் கணகள தோன்றுமபடியும் சாபமிட் டார். திருமால் இராமாவதாரம் எடுத்தபொழுது இராமர் காலடிபட்டதும் அகலியை சாப நீக்கம் பெற்றாள. கி.பி

கௌமாரம்: இனறைக்கு இருக்கும் வழிபாட்டு நெறிகளில் சிவவழிபாடே மிகத் தொனமையுடைய தாகும். இதனை இதுவரை செய்யப்பட்டிருக்கும் அகழ்வாராய்வுகளும் கிடைத்திருக்கும் தொனமை யான இலக்கியங்களும் மெய்ப்பிக்கின்றன. இச்சிவ வழிபாட்டின் விளைவாகத் தோன்றியதே முருக வழிபாடு ஆகும். இவவழிபாடும் தொன்மையானதே யாம். தொலகாபபியத்தில் குறிஞ்சிநிலத் தெய்வ மாக முருகவேள போறறபபடுகிறாா. தொலகாப்பி யர் முருகனைச் சேயோன என்று குறிககிறாா. அக வாழ்வில வேலன் வெறியாட்டு எனற பெயரிலும் முருகவேள இயைபுபடுத்திப் பேசப்படுகினறார். சிவ பெருமானின் திருமகன் என இலககியஙகள் குறிக கின்றன. 'ஆல்கெழு கடவுட்புதல்வ' 'மலைமகள் மகனே' 'ஆலமர் செலவன் மகன விழாக்கால்கோள காணமினோ' என வரும இலக்கியப் பகுதிகள இவ வுணமையை விளககும் சஙக இலக்கியஙகளுள் திரு முருகாற்றுப்படை என்னும் ஒரு தனி நூலே முருக வேளைப் போற்றிப் பாராட்டும நூலாய அமைந்துள ளது. பரிபாடலிலும் முருகவேளைப் பற்றிய பாடல களை எட்டு உளளன. தான நினைத்ததை முடிக்கும ஆற்றல் இப்பெருமானுககு உணடு எனபதை 'முருகு ஒத்தியே முனனியது முடித்தலின்' எனவரும் புறநா னூற்றுப் பகுதி விளக்குகிறது.

இவ்வாறு சிவபெருமானின் திருமகனாகிய முருக வேளை முதற்கடவுளாய் வைத்து வணங்குமகோட் பாடு சிவவழிபாட்டின் பின் வந்ததாகும். இது கௌ மாரம் எனப்படும். முருகனுக்கமைந்த பெயாகளுள குமரன என்பதும் ஒன்று. குமரக்கடவுளுடன் தொடர் புடையது கௌமாரம் எனப்படும்.

முருகனை வழிபடுகின்றவாகள இரு திறத்தர். சிவபரம் பொருளே விணணவர்பொருட்டு ஐந்து முகததோடு அதோமுகமும் கொணடு, அவவறுமுகங களிலிருந்தும் தீப்பொறிகளைத் தோற்றுவித்தார். அப் பொறிகளே அறுமுகப்பெருமானாயிற்று எனக் கருதி வழிபடுவர் ஒரு சாரார். இவவழிபாட்டினைச 'சம்பு பககம்' என்பர். உயிர்களுள் ஒருவராக விளங் கிய முருகவேள் தம் உயாநிலையால் (பக்குவத்தால்) இறைவனாயினர் எனக் கருதி வழிபடுவர் பிறிதொரு சாரார். இவ்வழிபாட்டினை 'அணு பக்கம்' என்பர். இவற்றுள முன்னைய கருத்தே வலியுடையதாகும். அப்பெருமானை வழிபாடாற்றுபவர் பலரும் இக் கொள்கை உடையோராவார்.

திருமுறை ஆசிரியன்மார்களுள் எட்டாம் திரு முறை ஆசிரியர் வரை உள்ளவர்கள் முருகனைச் சிவபெருமானோடு இயைபுபடுத்தியே போற்றி வந்துள்ளனர். 'வளளி முலைதோய் குமரன தாதை' எனபது சம்பந்தர் திருவாக்காகும. 'நம் கடம் பனைப் பெறறவள பங்கினன்' 'நம் செநதில் மேய வளளி மணாளர்க்குத் தாதை கணடாய்' என்பன அப்பர் திருவாக்குகளாகும. 'குமரன திருமால் பிரமன் கூடிய தேவர் வணஙகும அமரன் இருபபதும் ஆரூர்' என்பது சுந்தரர் திருவாக்காகும் 'குமரன் தன் தாதைககே உந்தீபற' எனபது மணிவாசகர் திருவாக் காகும். ஒன்பதாம் திருமுறையிலேயே முருகனைத தனித்துப் போற்றும் திருப்பதிகம காணப்படுகினறது. அது திருவிடைக்கழித் திருவிசைப்பாவாகும். அடுத்துப் பதினோராந் திருமுறையில திருமுருகாற்றுப்படையை வைத்துப் போறறியுளளனர். பனனிரண்டாம் திரு முறையில் கணணப்பர் வரலாற்றில் மட்டுமே கண ணப்பர் தநதையாகிய நாகன முருக வழிபாடு செய்து திண்ணனாரைப் பெற்றான் எனற குறிப்புக காணப் படுகின்றது. தம மகனும் மனைவியும துணையாகச் செய்த அருமபணியைப் பாராட்டிக் காட்சி கொடுதத இறைவன், 'மலைபயநத தைய லொடுஞ சரவணத்துத் தனயனோடும்' காட்சி கொடுத்தார் என்ற குறிபபு சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றில் காணப் படுகிறது. முருகவேளையே நினைநது வழிபாடாற்றி உய்நத அருளாளர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பினனர்ப் பலர் உள்ளனர். இநநிலைகளைக் காணு கின்ற பொழுது சிவபெருமானோடு சேர்த்து வழி படத்தக்க தெய்வம் முருகன் எனபதும், அம்முரு கனைத் தனித்து வழிபடும் சூழலும் சஙக கால முதலே இருநது வந்தது என்பதும், இடையில் திரு முறை ஆசிரியனமாாகள் காலத்தில அவ்வழிபாடு சிறிது குனறி, கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாணடிறகுப் பின் பெரிதும் தழைத்து வளர்ந்தது எனபதும் புலனா கின்றன.

முருகனே பரம்பொருள; அப்பெருமானை வழி பாடாற்றி வருவதே பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறற் குரிய வழி எனும் கொள்கையே கௌமாரத்தின் முடிந்த முடிபாகும். கு.சு.

கௌரவர் எனபவாகள் குரு என்ற மனன னின் குலவழிவந்தவர் எனவும், 'குரு' என்ற பாரதத் தின் புனிதமான நாட்டில் வதிந்தவர் எனவும கருதப்

 கௌரி, இராசகுமாரி அமிர்த

படுபவர்கள். இவர்கள் சந்திரனுடைய வமிசத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்களின் குலத்தலைவர் குரு என்பவர். குருட்சேத்திரம் என்பது இன்று அரியானா மாநிலத்தில் உள்ளது. இவ்விடத்தே முற்காலத்தில் குரு என்ற மன்னன் அரசாண்டான். குரு, இங்கு மக்கள் தவம் இயற்றாமலேயே நற்கதியை அடைய நிலத்தைப் பண்பட உழுதான். இந்திரன் இக்குருட்சேத்திரத்தில் பிறந்தவர், தங்கினவர், தவம் புரிந்தவர்கள், போரில் மாண்டவா யாவரும் முக்தி அடைவர் என்று கூறினான். பிரமன் உத்திரவேதீ அமைத்த இடம் இது. இன்று சரசுவதி நதியின கரையில் உள்ளது. இங்குப் பிறந்தவர்களான திருதராட்டிரன் புதல்வர் நூற்றுவர், கௌரவர்கள் எனப்பட்டனர். இவர்கள தங்கிய இந்த இடத்துககுப் பிர்மாவர்த்தம் எனவும் பெயர் உண்டு. பகவத்கீதை இந்த இடத்தைச் சிறப்பாகத் தருமசேத்திரம் எனக் குறிப்பிடுவதால கீதோபதேசம் செய்த இடமே இந்தக் குருட்சேத்திரமாகும். இஙகு, விசித்திரவீரியனுக்கும், அம்பிகைககும் பிறந்த பிறவிக் குருடனான திருதராட்டிரன் தன் மனைவி காந்தாரியுடன் அரசாணடான். இவன் தன்மூத்த மகனே துரியோதனன். இவன் பிறக்கும்பொழுதே நரிபோல ஊளையிட்டான். இவன முற்பிறவியில ஓர் அரக்கன். தாய் தந்தையர்கள பொருத்தமற்ற வேளையில் புணர்நது பிறநதபடியால், குணம் கெட்டவனாக ஆனான என்பர். திருதராட்டிரனின் தம்பி பாண்டு. பாணடுவின் மைந்தர்களே பாண்டவர்கள. துரியோதனனுக்குப் பாண்டவர்களிடம் ஏறபட்ட மீளாத பொறாமை விஞ்சியதால், மாபாரதப் போர் நிகழ்ந்தது. துரியோதனுக்குக் கண்ணனிடம் பாணடவர் காரணமாய், வெறுப்பும் அவமதிப்பும் ஏற்பட்டன. துரியோதனன் என்ற சொல்லுக்குப் போரில் வெல்ல முடியாதவன் என்பது பொருள். இவனுடைய மனைவி பானுமதி.

துரியோதனுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க தம்பியருள் துச்சாதனன் ஒருவனாவான். இவனுக்குச் சலத்தம்பவித்தை தெரியும். இவன் தந்தைக்குக் கட்டுப்படாதவன்; அவையில் திரௌபதியின் துகில் உரிந்தவன்; தூது சென்ற கண்ணனை மாய்க்க நிலப்பள்ளம் இட்டவன். துரியோதனின் ஏனைய தம்பியர், துச்சாதனன், துச்சகன், துச்சலன் முதலிய தொண்ணூற்றொன்பதின்பராவர். துரியோதனாதியர் கௌரவர் எனப்படுவர். என்.எஸ்.தா.

கௌரி, இராசகுமாரி அமிர்த (கி.பி **1899-1964**) பெணகளின் முன்னேற்றத்திலும் சமூகத் தொண்டிலும் பேரார்வம் கொண்ட இந்தியப் பெணமணி. காங்கிரசுப் பேரியக்கததில் தம்மைப் பெரிதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட இவர், தேசத் தந்தை காந்தியடிகளின் ஆயுட்காலச் சீடர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர்; அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்; குழந்தை மணம், பர்தா முறை, கல்வியறிவின்மை, அறியாமை முதலான சமுதாயக் கேடுகளைச் சாடி, பல இதழ்களில் எழுதி அவற்றைப் போக்க முற்பட்டவர்; பெண் கல்வியின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தியவர்; நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெண்களுக்கு அடிப்படைக் கல்வி அளிக்கப்பட வேணடுமென்று வாதாடியவர். தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனுக்காகவும பாடுபட்ட இவர், சமுதாயச் சீர்திருத்த வரலாறறில முக்கிய இடம் பெறுகிறார்.

இவர் கி.பி. 1889-இல் இலக்னோவில் (Lucknow) இராசா சர் அர்ணம் சிங்கின் (Raja Sir Harnam Singh) ஒரே மகளாகப் பிறந்தார். கபூர்தலாவில் அலுவாலியா அரச குடும்பத்தைச் (Ahluwalia Royal family) சேர்ந்த இவருக்கு ஏழு சகோதரர்கள் இருந்தனர். இங்கிலாநதில இவர் இளமைக் கல்வியை மேற்கொண்டார்; தோர்செட்சயர் (Dorsetshire) பெணகள் பள்ளியிலும், இலணடன கல்லூரியிலும் கலவி பயின்றார்; மாணவப் பருவத்தில் விளையாட்டில அதிக கவனம் செலுத்தி, வரிப்பந்து (Tennis) விளையாட்டில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றார்; திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் கன்னியாகவே இருநதார்; நாட்டின விடுதலைக்குப் பாடுபட்டார். இவர் தந்தையாருக்கும் கோபாலகிருட்டிண கோகலேக்கும் நெருங்கிய நட்பு நிலவியது. கௌரி கோகலேயின் தொடர்பால் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபாடு கொணடார். காந்தியின் தனனலமறற சேவையால் கவரப்பட்ட இவர், அவரது தலைமைச் சீடர்களுள ஒருவராக மாறித் தமது ஆயுட்கால முழுவதும் காங்கிரசுப் பேரியக்கததிற்கு உழைத்தார்; காந்தியடிகளின் உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில பெரும்பங்கு வகித்துப் பம்பாயில் கைது செய்யப்பட்டார்; வடமேற்கு எல்லைப்புற மாகாணத்தில் உள்ள பான்னு (Bannu) விற்குப் பயணம் மேற்கொணடு, காங்கிரசின கொள்கைகளைப் பரப்பினார். இவர் 1937-ஆம் ஆணடு அரசத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுச் சிறையிலடைக்கப்பட்டார். 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தில் (1942) தீவிரப்பங்கேற்று ஊர்வலங்களில் கலந்து கொண்டார்; அதன் விளைவாக மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டார்.

அரசியலைக் காட்டிலும், சமூக சேவைக்கே இவர் தம்மை மிகுதியாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். பெணகள் நல முன்னேற்றமே இவரது உயிர்மூச்சாக இருந்தது. அனைத்திந்திய மகளிர் மாநாட்டின் செயலராக 1930-இல் பெரும்பணி ஆற்றினார்; மகளிர் மன்றத் தலைவராக 1931-33-ஆம ஆண்டுகளில் பொறுப்

பேற்றுப் பெணகள்முனனேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டார்; அனைத்திநதியப் பெண்கள் மாநாட்டின் தலைவராக 1938-இல் தேர்நதெடுக்கப்பட்டார். இந்தியக் கல்வி ஆலோசனைக குழுவின அஙகத்தினராக அமர்ததப் பட்ட முதல் பெணமணி இவரேயாவார். காந்தியடி களின் செயலராகப் பதினாறு ஆண்டுகள் பணியாற் றும் நல்வாய்ப்பையும் இவர் பெற்றிருந்தார். இந்துத்தானி தலிமி பேரவையின் உறுப்பினராகவும் இவர் பணியாறறியுள்ளார். பின்னர் 1945-இல் இலணடனிலும், 1946-இல் பாரிசிலும் நடைபெறற 'யுனெசுகோ' (Unesco) மாநாட்டில் இந்தியப் பிரதி நிதியாகக கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் இவருக்குக் கிட்டியது.

அனைத்திந்திய நூற்பாளர் சஙகத்திற்கான பாது காபபாளர் குழுவின உறுப்பினராகவும் இவர் சில காலம் பணியாற்றினார். இநதிய விடுதலைககுப் பின்னர் இந்தியாவின முதல மக்கள் நலவாழவு அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். தனது வாழ்நாள முழுமையும் தேசிய இயககத்தில் ஈடுபட்டு நாட்டின் முனனேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டதுடன், பெணகள் நல முனனேற்றத்திற்கும் பெரிதும் உழைத்த இவா 1964-இல காலமானார். ம.இ.

துணை நூல்:

Sen S.P., Dictionary of National Biography, Vol. I. Institute of Historical Studies, Calcutta, 1972.

கௌரி தாண்டவம் சிவன் ஆடிய பல்வேறு தாணடவஙகளுள ஒனறு. இது காததல் தொழிலைப் புரியும் கருத்தமைந்த ஆடலாகக் கொளளப்படுகிறது. இவவாடலை இறைவன மேறகொளளக் கௌரி யனனையே காரணமாய் அமைநததால, இது கௌரி தாணடவமாயிறறு. சிவசகதியாகிய கௌரியோடு சிவபெருமான கயிலையில எழுநதருளியிருநதபோது, அமமை, முனனொரு நாள் இறைவன ஆடிய ஆனந்தக் கூத்தினை நினைத்து அதனை மறுமுறையும் காணு வோமா எனறு ஏஙக, அமமையின கருத்துணாநத இறைவன அநத ஆனந்தக் கூத்தையே சறறு மாறறிக் கௌரி தாணடவமாய் ஆடிக் காட்டினார் எனறு நாட்டிய நூல கூறும் கௌரியின ஊடலைத தணிக்க இறைவன ஆடினார் எனறு புராண நூலொன்று கூறுகிறது. கௌரியன்னை அவவாடலைக் கணடு மகிழ விரும்பி இறைவனை நோக்கித் தவமி யற்ற, இறைவன ஆடி அன்னையை மகிழவித்ததாகப் பிறிதொரு புராணம் கூறுகிறது. அதனைக் காண இலக்குமி தவம் செய்ததால், இறைவன மனமிரங்கி அத்தாணடவத்தை நிகழ்த்தி இலக்குமியை மகிழச் செய்ததால் இது இலக்குமி தாண்டவமென்றும் கூறப் படுமென்று திருப்புத்தூர்ப் புராணம் கூறும்

சிரீதத்துவநிதி என்னும் நூலில் கௌரி தாண்ட வம் ஆடும் இறைவர் சிவப்பு வணணம் கொண்டவ ராய், அமைதி தவழும் தோற்றமுடன், புனமுறுவல் பூத்த முகத்தினராய்ப் பேரழகாய் இருப்பார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. நான்கு கைகளுள், வலப்புறக் கைகளில் முன்கை காக்கும் கையாகக் குறிப்புக் காட்ட, பின கையில் உடுக்கை இடம் பெறும். இடப் புறக் கைகளில் முன்கை பாம்பைப் பிடித்திருக்கப் பின் கையில் தீ இடம்பெற்றிருக்கும்.

பரந்த விரிசடைகளுடன் உள்ள தலையில் தலை யோடு, கொககிறகு ஊமத்தம்பூ, எருககம்பூ, பிறை மதி முதலியவை காணப்படும். கஙகை சடையின இடப்புறம் இருக்க, இடச் செவியில் பத்திர குணடல மும், வலச் செவியில் மகர குண்டலமும் கைகளில் பாம்பாகிய கஙகணமும் கொணடு விளஙகுவார். வலக்கால் முயலகனின் முதுகின் மீது ஊன்றிய நிலை யில் குஞ்சிதமாய் இருக்க, இடக்காலைத் தூக்கி வலப்புறமாய் வீசி ஆடி நிற்கும் நிலையில் காணப் படுவார். இடையில புலித்தோல ஆடை இறுக்கிக் கட்டப்பட்டு, அதன் மடிப்பு ஓர் அழகிய தொங்க லாய் இரு காலகளுக்கிடையிலும் இருககும். இறை வரது வலக்காலில வீரக்கழலும், இரண்டு கணுக் கால்களில் தண்டையும் நூபுரமும் காணப்படும்.

ஆடவல்லானின் வலப்புறத்தில கணங்களின் தலைவரான நந்திகேசுவரரும், இடப்புறத்தில் கௌரியன்னையும் இருப்பர். தில்லைக கோயிலில் உளள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் கௌரிதாண்ட ஓவியம் உள்ளது. இரா.க.

துணை நூல்கள்:

தண்டபாணி தேசிகர், ஆடவல்லான், திருவாவடு துறை ஆதீன வெளியீடு, 1967.

Sivaramamurthi, C., Nataraja in Art, Thought and Literature, National Museum, Delhi, 1974.

கௌலூன் முந்நீரகம்: சீனாவில் உளள இம்முந்நீரகம், நேர் தாயக ஆட்சிக்கு உட்பட்ட ஆங்காஙகு (Hongkong) குடியேற்ற நாட்டின் ஒரு பகுதி. கௌலூன் (Kowloon) ஆங்காங்கு தீவின வடக்கில உளளது. இதன் பரப்பு 9 ச. கி.மீ. இதே பெயரைக் கொணட ஒரு பட்டினம் இதன மேற்குக் கரையில் உளளது. இந்நகரம் 1950-ஆம் ஆண்டு முதல் மிகவும் வளர்சசி அடைந்துள்ளது. தொழில்களும், முக்கியமாக ஆடை வகைகள் உற்பத்தியும் பெருகியுள்

ளன. சுற்றுலாப் பயணிகளை இந்நகர் கவர்ந்துளளது. இங்குளள பன்னாட்டு ஆகாய விமானத் தளமும் துறைமுகமும் சிறப்பு வாய்ந்தவை. முந்நீரகத்தின் மக்களதொகை 799,000 (1981). காண்டன் (Canton) நகருடன் இது இருப்புப் பாதையால் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது தெ.பா.

கௌனிட்சு: ஆசுத்திரியா நாட்டின முகஙிய அமைச்சராயிருந்த இவர் கி.பி. 1711 முதல் 1794 வரை வாழ்நதார். வெனசல் ஆண்டன வான் கௌனிட்சு (Wenzel Anton Von Kaunitz) ஐரோபபிய அயல் நாட்டுக் கொள்கையில் புரட்சிகரமான மாறுதலைக கொண்டுவநததன காரணமாக வரலாறறில குறிப் பிடத்தகக இடத்தைப் பெறறார். ஆசுத்திரியாவின ஆப்சுபர்கு மரபினரின் அயல்நாட்டுக் கொள்கையை மாற்றியமைத்த பெருமை இவருக்குரியது. இவர் அரசியலில் உயர் பதவியிலிருந்து செயலகளாற்றிய காலம் ஐரோப்பாவில பெரும் போாகள் நடநத காலம். பேரரசி மேரியா தரிசாவுககும் அவர் பின வந்தோருக்கும் தனி ஆலோசகராக விளஙகிய கௌனிட்சு அயல துறைச் செய்திகளைக் கூர்த்த மதிநலத்துடன ஆய்ந்து முடிவெடுத்து வந்தாா.

சமயத் துறையைச் சார்ந்து சேவை செய்யத் தொடக்கத்தில் இவருக்கு விருப்பம் இருநதது. எனினும், சட்டக் கல்வி பயின்று, ஐரோப்பாவில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபின், ஆசுத்திரிய அயல்நாட்டுப் பணித் துறையில் கி.பி. 1740-இல சோநதார். சாாடினியாவுககு ஆசுத்திரியத் தூதுவராகச் சென்ற இவர், அந்நாட்டு அரசர் மூனறாம் எமானுவலிடம் அரச தந்திர முறைகளை நன்கு கற்றுக் கொண்டார். பேரரசி மேரியாதெரிசா இவரை நெதர்லாநது நாட்டுக்கு ஆலோசகராக அனுப்பியிருந்த காலத்தில இவருடைய திறமை நனகு வெளியாயிற்று. இவர். பிரசியா நாட்டை ஆயுட்காலப் பகை நாடாகவே கருதி, அதற்கேறப நடந்து வந்தார். அநநாட்டை வளர்ச்சியடைய விடக்கூடாது என்பதே இவர் கொளகை. இவர் காலம் வரை ஆசுத்திரியா, இஙகிலாந்துடன் நட்புக் கொணடு பிரான்சுடன் பகைமை கொண்டிருந்தது. நீணடகாலமாகவே இத்தகைய நிலைமை நீடித்து வந்தது. இதை மாற்றி, பிரான் சுடன் ஆசுத்திரியா நட்புக் கொண்டு, இங்கிலாந் துடன் இருந்த இணைப்பை அறுத்துக் கொளள வேண்டுமென்பதே கௌனிட்சின் உள்ளக்கிடக்கை. மேலும், உருசியாவையும், ஆசுத்திரியாவுடன் நல் லுறவு கொளளச் செய்வதற்காக முனைந்தார். தொடக்கத்தில் இவருடைய இக்கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை. எனினும், விடாமுயறசியுடன செயலாற்றித் தமது குறிக்கோளை நிறைவேறறத் தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் இவா கி பி. 1750-இல் பிரான்சு நாட்டுக்கு அரசியல தூதுவராக அமர்த்தப் பெற்றார். அக்காலத்தில் மரபுவழியாக வந்த ஆசுத்திரிய – பிரெஞ்சு உறவை ஒழிப்பதற்கு இவரால இயலவில்லை. பின் கி பி 1753-இல் ஆசுத்திரியாவின் முகஙிய அமைச்சராக அமாநதபின் தமது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொளவதில் வெற்றி கணடாா. இவருடைய தீவிர முயற்சிகள காரணமாக, கி.பி. 1756-இல் ஆசுத்திரியாவும் பிரான் சும் வெர்சே உடன்படிக்கையினபடி நட்பு நாடுகள ஆயின. அடுத்த ஆணடில் உருசியாவும அககூட்டுற வில் சேர்ந்தது. கௌனிட்சின இசசாதனை ஐரோப பிய அயல்நாட்டு உறவு வரலாறறில ஒரு புரட்சியை உண்டாககியது. பிரசியா தனிமைப்படுத்தப் பெற றது. அவ்வாறு இருந்தும், பிரசியாவுககு இஙகிலாந தின் உதவி கிடைததால, பின் நடைபெறற ஏழாண்டுப் போரில் (கி.பி. 1756-1763) ஆசுத்திரியாவும பிரான்சும் பிரசியாவை முறியடிகக இயலவிலலை இறுதியாக கி.பி. 1763-இல கௌனிட்சு போரை முடிவுறச் செய்ய விரும்பி, பாாிசு உடனபடிக்கைககு இணஙகினார். வெளியுறவுக் கொள்கையில வெறறி பெறமுடியாத இவருககுப் பதவி உயாவு கிடைததது. ஆசுத்திரியாவில் இவர் அரசியல் செலவாககும உயாநதது.

போலநது நாட்டைப் பஙகிட்டுக கொளவதில கி.பி. 1772-இல் கௌனிட்சுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. உளநாட்டு அலுவல்களில ஆட்சிமுறைச் சீர்திருத்தங்கள் இவரால நிறைவேறறப்பெற்றன. இவறறின முகஙிய நோக்கம், பேரரசின பல பகுதிகளையும மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொணடுவருவதே யாகும்.

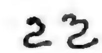
பேரரசி மேரியாதெரிசா கௌனிட்சை மிகவும் ஆதரித்தாள். ஆனால, அவளுககுப் பின் கி பி. 1780-இல் பேரரசனாக அமர்ந்த யோசேப்பு (Joseph) இவரை ஆதரிக்கவில்லை; ஆலோசனைகளை ஏற்கவும் இல்லை. புதிய அயல்நாட்டுக் கொள்கை உருவாகியது. அதன்படி ஆசுத்திரியாவும் பிரசியாவும் நட்பு நாடுகளாயின. மனமுடைந்த கௌனிட்சு பதவி விலகி கி பி. 1794-இல் காலமானார். தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Fisher, H.A.L., A History of Europe, Delhi, 1981.

Henri Pirenne, A History of Europe, London, 1967.

ங என்னும் எழுத்து தமிழ் நெடுங்கணக்கில் ககரத்திற்கு அடுத்தபடியாக வைக்கப்பட்டதே அதன் தோற்றத்தை உணர்த்தும். ககரம் தோன்றும் இடத்திலிருந்து எழும் ஒலியே மூக்கின் தொடர்போடு வெளிவரும்பொழுது இந்த ங் என்னும் ஒலி தோன்றுகின்றது. தமிழ் மரபில் இந்த எழுத்து உயிர் மெய் வடிவத்தில் ங வாக மொழி முதலில் தோன்றுவதில்லை. ககரத்திற்குமுன் மெய் ஒற்றாக இது வழங்கும்.

இதன் வடிவம் முதலில்] [என இரண்டு விதமாகவும் காணப்படுகின்றது. முன்னது கி.மு. 3-ம் நூற்றாண்டில் அசோகன் கல்வெட்டிலும் பின்னது எல்லாக் கல்வெட்டுகளிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் நாடு குகைக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன. அடுத்து கி.பி. 5 அல்லது 6-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரை செங்கம் வட்டத்தில் கண்ட வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளிலும் வல்லத்தில் கண்ட 7-ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ்க் கல்வெட்டுகளிலும் தலையில் ஒரு சிறு கொக்கி இடப்பட்டு வளைத்து எழுதப்பட்டது. .. .. ..

இவ்வுருவம் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ நநதிவர்மனின் காசாக்குடிச் செப்பேடுகளிலும்செந்தலை முத்தரையர் கலவெட்டுகளிலும் நேராக எழுதப்படுவதுபோல் காணப்படும். ... .

ஏறக்குறைய கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் இது இக்கால வடிவத்தை அடைந்தது என்று சொல்லலாம். முதல் குலோத்துங்க சோழனின் திருக்கழுக்குன்றக் கல்வெட்டில் இந்த உருவத்தைக் காணலாம். ... .

மற்றைய உயிரெழுத்துகளோடும் ஙா, ஙி என இந்த எழுத்து விரவி வரலாம். ஆயினும் பயிற்சியில் இவ்வெழுத்தின் பயன் தனித்தன்மை இல்லாததால் முழுமை உடையதாகக் கருதமுடியாது. கே.ஜி.கி.

ச நுனி நா அண்ணத்தைத் தடவி அழுத்த வரும் இவ்வெழுத்து முதலில் என்ற வடிவத்துடன் அசோகன் கல்வெட்டிலும் தமிழ்நாட்டுக குகைக் கல்வெட்டு கள் இரண்டிலும் தோன்றுகின்றது. இநத ஒலி வடமொழிச் சொற்களில் வரும் சகரத்தோடு இணைந்த இன எழுத்துகளை விலககி, தமிழில் அவற்றிற்கு மாற்றாக எழுதப் பயன்படுகிறது. உரப்பியும் எடுத்தும் கனைத்தும் வரும் ஒலிகள் தமிழில இல்லையாகையால ககரத்திற்கு எழுதப்பட்ட குறிப்பைப் பாாக்க. சகரத்தின தலைக்கட்டில் கோட்டின் வளர்ச்சி ககரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது போலவே ஆகும். 8–ஆம் நூற்றாணடில் செநதலை முத்தரையர் கல்வெட்டு, சோழ ராசேந் திரனின் (கி.பி. 18–ஆம் நூ.) திருவாலஙகாட்டுச் செப்பேடுகள், மூன்றாம் குலோத் துங்கனின் திருக்களர் செப்பேடுகள் (கி.பி. 13–ஆம் நூ.) ஆகியவற்றில் அவ்வளர்ச்சி யைக் கீழ்க்காணுமாறு காணலாம. ... ... ச ச ச

இக்கால உருவம் கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டில் திருவரங்கம் அச்சுதராயனின் கல்வெட்டில் காணப்படும். ... ... ச

வட்டெழுத்தில் கி.பி. 5–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அது மறையும் வரை ஒரே உருவமாக –ச என்று காணப்படுகிறது. பாணடியர்செப்பேடுகளில் காணலாம். ... .

கே.ஜி.கி.

சக்கரவாளக்கோட்டம்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் புறத்தே அமைந்த சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தினை அடுத்து விளங்கிய ஓர் இடம். இது மணிமேகலைக் காப்பியத்தால் அறியப்படுகிறது. மணிமேகலா தெய்வம் சுதமதிக்கு இச்சக்கரவாள கோட்டத்தின இயல்பினை விளக்கிக் கூறியதாகக் காப்பியம் அமைகிறது. சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தே ஒரு பேயினைக் கண்டஞ்சி இறந்த தன் மகனை உயிர்ப்பித்துத் தரவேண்டும் என்று, கோதமை என்னும் பார்ப்பினி, சம்பாபதித் தெய்வத்தை வேண்டி முறையிடுகின்றாள். வினைவயப்பட்டு இறந்த உயிரை மீட்டளிப்பது யாராலும் இயலாது என்று கூற நினைத்துச் சம்பாபதி, 'சக்கரவாளக் கோட்டத்தே உறையும் தெய்வம் யாதேனும் இறந்தோரை உயிர்ப்பிக்குமாயின் நான் உன் புதல்வனை உயிர்ப்பிக்கிறேன்' என்று கூறும்போது சக்கரவாளக் கோட்டத்தின் சிறப்பினை விரிவாகக் கூறுகிறது.

சக்கர வாளம் என்பதற்கு, 'உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் இருளுங் கொணடு பூவுலகத்தைச் சூழ்ந்துளளதாகக் கருதப்படும் மலை' என்று பொருள் கூறப்பட்டுளளது. கோட்டம் கோயிலைக் குறிக்கும. அச்சக்கரவாளகிரியை உள்ளடக்கிய கோட்டத்தில், நால்வகை அருவப் பிரம கணங்கள், பதினாறு வகை உருவப் பிரம கணங்கள், இருசுடர்கள், அறுவகைத் தெய்வ கணங்கள், பலவகை அசுர கணங்கள், எண் வகை நரகர்கள், பல விண்மீன் கூட்டங்கள், அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாட்கள் கோள்கள் ஆகியன அடங்கியுள்ளன என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. பௌராணிகப் பாங்கில் அமையும் அந்தச் சக்கர வாளத்தி லுள்ள வரங்கொடுக்கும் ஆற்றல் வல்ல தெய்வங்கள் அனைத்தையும் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னால் நிறுத்தி, அவளுடைய துயர்தீர்க்குமாறு சம்பாபதித் தெய்வம் கூறியது. அத்தெய்வங்கள் இறந்தோரை உயிர்ப்பித்தல் இயலாது என்று விளககிய அளவில்

கோதமை உண்மை உணர்ந்து மகனை இடுகாட்டில் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோனாள்.

சம்பாபதித் தெய்வத்தின் ஆற்றலை யாவரும் உணரும் வகையில் சக்கரவாளத்துறைந்த தேவரனை வரும் கூடிய இடத்தில், அதன் அறிகுறியாக மயன் எனும் தெய்வத் தச்சனால், இந்தச் சக்கரவாளக் கோட்டம் அமைக்கப்பட்டதாகும். பூம்புகார்ப் புறததே அமைக்கப்பட்ட சக்கரவாளக் கோட்டம் சக்கர வாளத்தில் உள்ளதுபோல, நடுவே மேரு மலை சூழ்ந்து ஏழு சிறு மலைகள், இரண்டாயிரம் சிறுதீவு கள் ஏனைய இடவிசேடங்கள் பிற சிறப்புகள் அனைத்தும் அமையுமாறு நிருமாணிக்கப்பட்டது. இதில் பல தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் உள்ளன. சம்பாபதிக் கோயில், கந்திற்பாவை, உலக அறவி என்னும் மூன்றும் இதனைச் சார்ந்துள்ளனவாகும். இதில முனிவர் பலர் இருந்து தவஞ் செய்தனர். கோதமைக்காகச் சம்பாபதித் தெய்வம், வரவழைத் துக் காட்டிய சக்கரவாளக் காட்சியினை எக்காலத் தும் எவரும் காணும் வகையில் இந்தச் சக்கரவாளக் கோட்டம் அமைக்கப்பட்டது. இக்கோட்டம் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் சுடுகாட்டினை அடுத்து அமைந்த மையால், மக்கள் இதனையும் சுடுகாட்டுக்கோட்டம் என்ற பெயராலேயே குறிப்பிட்டனர். மணிமேகலை யில் இத்துணைச் சிறப்பாகவும், விரிவாகவும் கூறப் பெறும் சக்கரவாளக் கோட்டம் பற்றிய நேர்குறிப்பு சிலப்பதிகாரத்தில இல்லை. ஆனால், அக்காப்பியத் தில் இடம்பெறும் கனாத்திறமுரைத்த காதையில் வரும் 'சுடுகாட்டுக் கோட்டம்' என்னும் பெயரைச் சக்கரவாளக்கோட்டம் என்றே அடியார்க்குநல்லார் விளக்கியுள்ளார். அ.மா.ப.

சக்கரவாளகிரி: இது பௌராணிக மரபில் கூறப்படும் ஒருமலை. இதனைப் பற்றிய குறிப்புத் தமிழ்நூல்களில் முதன்முதலாக மணிமேகலைக் காப் பியத்தில்தான் அமைந்துள்ளது. சக்கரவாளம் என்ப தற்கு, 'உட்புறம் ஒளியும் வெளிப்புறம் இருளுங் கொண்டு பூவுலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப் படும் மலை' எனறு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளது. சக்கர வாளத்தின் சிறப்பினை மணிமேகலைக் காப் பியம், சுதமதிக்கு மணிமேகலா தெய்வம் கூறும் பாங் கில் விளக்கியுள்ளது.

சக்கரவாளத்தை, 'ஆழி' என்றும் (மணி. 6-173) 'ஆழியங் குன்றம்' என்றும் (மணி.6-192) மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. சக்கரவாளத்தில், 'நானகுவகை உருவப் பிரமகணங்களும், பதினாறு வகை அருவப் பிரமகணங்களும், இரு சுடர்களும், எண்வகை நரகர் களும் பல விண்மீன் கூட்டங்களும் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களும் கோள்களும் அடங்கியிருக் கும்' என்று அக்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், சக்கரவாளஅமைப்பினை மணிமேகலை ஆசிரியர் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரும்புறக் கடலால் சூழப்பட்டுள்ள சக்கரவாளம் என்னும் மலைக்கு உட் பட்ட இடத்தின் நடுவே மேருமலை நிலைபெற்றுள் ளது. அம்மேருமலை எண்பத்தீராயிரம் யோசனை உயரமும், அதற்குத் தக்க பருமனும் கொண்டது. மேருவின் அருகில், அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றுக் கொன்று, பாதிப்பாதி அளவு குறைந்துள்ளனவும், ஒன்றைச் சுற்றி ஒன்றாக அமைந்துள்ளனவுமாகிய எழுகுலகிரிகள் உள்ளன. இம்மேரு, குலகிரிகள் ஆகிய வற்றைச் சூழ்ந்து அந்த மலைகளின் உயர அளவு ஆழ மும் அகலமும் கொண்டமைந்த ஏழு மலைகள் உள் ளன. அவற்றைச் சூழ்ந்து பெரும்புறக் கடல் உள்ளது. மணிமேகலையில் சாத்தனார் குறிப்பிட்டசக்கரவாள கிரியினை டாக்டர் உ.வே. சாமினாதையர் இவ்வாறு விளக்கியதோடு, இவையனைத்தும் 'பர்மாதேசத்துப் புத்தநூலிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டன' என றும் குறிப்பிட்டுளளனர். அ.மா.ப.

சக்காகாவியா: பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் கி.பி. 1804-இலும் கி.பி. 1805-இலும் கிளார்க்கு (Clark), உலூயி (Leuis) ஆகியோர் மேற்கொண்ட புத்தாய்வுப் பயணத்தின்போது அவர்களுக்கு மொழி பெயர்ப்பாளராக இருந்தவள சக்காகாவியா (Sacagawea). இவளது பெயருக்குப் பொருள் பெண்பறவை என்பதாகும். இவள் இதாகோ (Idaho) பகுதியில் சொசோனி (Shoshoni) இந்தியர்களிடையே பிறந்து வளர்நதவள். இவளுடைய பழங்குடியினருக்குப் பகை மையானவர்கள் இவளைப் பிரஞ்சு நாட்டைச்சேர்ந்த கனபா வணிகருக்கு விற்றுவிட்டனர். அவ்வணிகரின் பெயர் சார்போனோ (Charbonneau) என்பதாகும். பின்னர் இவரும் சக்காகாவியாவும் உலூயி, கிளார்க்கு ஆகியோரின் புத்தாய்வுப் பயணத்தில் சேர்ந்து கொண்டனர். இநதப் பயணத்திற்கு மிசௌரி (Missouri) ஆற்றைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந் தது. இநத ஆய்வுப் பயணத்தில் வழிகாட்டியாக இருந்த பெருமை சக்காகாவியாவுக்கு உரியது. இப்பய ணத்தின் மூலம் மானிடவியல், உயிரியல், புவியியல் தொடர்பான பல புதிய செய்திகள் கிடைத்தன. குறிப்பாக இவர்கள் அமெரிக்கக் கண்டப் பிரிவினை அடையும்போது சக்காகாவியாவின் சொசோனி உற வினர்கள் மூலம் இவர்கள் பல நாட்களுக்கு உணவு, குதிரைகள் முதலியவற்றைப் பெற்றனர். அவை அவர் களின்ஆய்வுப் பயணத்திற்கு இன்றியமையாதவையாக இருந்தன. அவை அந்த ஆய்வுப் பயணம் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் வெற்றியுடன நடைபெற உதவியாக

இருந்தன. அதனால் அந்த ஆய்வுப்பயணம் வெற்றியுடன் முடிந்தது. சி.ப.

சக்திச் சமநிலை: பன்னாட்டு அரசியலில் அமைதியைக் காக்கப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அம்முயற்சிகளில் தோன்றியது சக்திச்சமநிலை (Balance of Power) என்ற கோட்பாடு ஆகும். இது பழங்காலத்திலிருந்து செயற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டோடு தொடர்பு வைத்துக்கொளவதன் 'நோககமே சக்திச் சமநிலைக்காகத்தான். கிரேக்க நகர அரசுகளில் இக்கோட்பாடு இருந்து வந்துள்ளது. கௌடலியரின அருத்த சாத்திரத்தில் இக் கோட்பாடு மணடலக் கோட்பாடாகக் காட்சியளிக்கின்றது. அதிகாரம், அதிகாரத்தைக கட்டுப்படுத்தும் என்ற அடிபபடையில் இது தோன்றியது. நாடுகளின அதிகாரங்களைச் சமப்படுத்துவதையோ ஒரு நாட்டின அதிகாரத்தை மையமாகக் கொணடு (Preponderance) இயங்குவதையோ சக்திச் சமநிலை எனலாம்.

விளக்கம்: சக்திச் சமநிலைக் கோட்பாட்டிற்குப் பலவாறான விளக்கங்கள தரப்படுகின்றன. மார்கந்தோ, பால்மா பெர்கின்சு ஆகியோர் பன்னாட்டரசியல் வல்லுநர்கள. மார்கந்தோ சக்திச் சமநிலை என பதற்கு நானகு விதமான விளக்கஙகள கூறியுள்ளார். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரப் பகிர்வுமுறை கொணடு வர எடுக்கப்படும கொளகை சகதிச் சமநிலை எனபது முதல் விளககம். இரணடாவது பனனாட்டரசியலில் நாடுகளின் உணமையான சிக்கல்களை விவரிப்பது சக்திச் சமநிலை. மூனறாவது பன்னாட்டளவில் கூடுமானவரை சமமாக அதிகாரப் பகிர்வு செயயப்படும் முறைநானகாவது அரசியல் அதிகாரப் பகிாவு பன்னாட்டு உறவில் நாடுகளுககிடையே காணப்படுவதை விளக்குவதென்று கூறியுள்ளார். மொத்தத்தில, நாடுகளுக்கிடையே உள்ள அதிகாரப் பகிாவு சக்திச் சமநிலை ஆகும். இப்பகிர்வும் கூடுமானவரை சமமாக இருக்க வேணடுமென்கிறாா. நாடுகளின் ஒப்பந்தங்கள், மற்றும எதிாப்புகள் வாயிலாக ஓர் அதிகாரம் அல்லது அதிகாரஙகளின் கூட்டமைவு பிற நாடுகளின் பாதுகாப்பை அச்சுறுத்தும் வகையில வலிமை பெற்றுவிடாமல் தடைசெய்தல் அதிகாரச் சமநிலை ஆகும்.

நிறுவும் வழி: சக்திச் சமநிலையை ஏற்படுத்தச் சில வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வலுககுறைநத நாட்டை வலுமிகுந்த நாடு தாக்க முயலும்போது, வலியற்ற நாடு பிறிதொரு நாட்டுடனோ நாடுகளுடனோ சேர்நது ஒப்பந்தம் செய்து கொளளும். இதனால், வலுமிகுந்த நாடு தனது ஆக்கிரமிப்பு முயற்சியைக் கைவிடும் அல்லது தள்ளிப்போடும். இதுவே சக்திச் சமநிலை. ஒப்பந்தங்கள் மூலம் சக்திச் சமநிலை காக்கப்படும். மாறாக, வலுவான நாடு ஆக்கிரமிப்பு முயற்சியைக் கைவிடாமல் பிறநாடுகளுடன சேர்ந்து இவ்வொப்பந்தத்திற்கு எதிராக எதிர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, பன்னாட்டரங்கில் சக்திச் சமநிலையை உருவாக்கவும் முயற்சி செய்யலாம். இரண்டாம் உலகப்போருக்கு முன்னர் நேசநாடுகளும், அச்சுநாடுகளும் செய்து கொணட ஒப்பந்தங்கள இவ்வகையைச் சேரும். இன்று அமெரிக்க ஐக்கியநாடும் சோவியத்து உருசியாவும் மேற்கொள்ளுகிற படைக்குறைப்பு முயறசிகள சக்திச் சமநிலையைக காப்பதற்கேயாம். நாடுகளின் நடவடிக்கைகளில் குறுக்கீடு செய்தும், குறுக்கீடு செய்யாமலும் சக்திச் சமநிலை காக்கப்படுகினறது. இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவடைவதற்கு முன், கிரேக்கநாடு பொதுவுடைமைப் பிடியில் சிக்காமலிருக்க அந்நாட்டின் விவகாரங்களில் இங்கிலாந்து தலையிட்டது. குறுக்கீடு செய்யாமலிருப்பதை நடுநிலைக்கொள்கை எனக் கூறலாம். இரு வல்லரசுகளுக்கிடையே அமைந்துள்ள இடையீட்டு அரசுகள் (Buffer States) வல்லரசுகளுககிடையே மோதல்வாராமல் தவிர்த்து, சக்திச் சமநிலையைக் காககின்றன. சுவிட்சர்லாந்து முதல் உலகப்போருககு முன செருமனி, இத்தாலி, பிரான்சு, ஆசுத்திரியா போன்ற நாடுகளுக்கு இடையில அமைந்த நாடாக இருந்தது. இந்நாடு நேரடியாக வல்லரசுகளின் மோதலைத் தவிர்த்துச் சமநிலையைக காத்தது. ஒரு நாட்டைப் பலநாடுகள சேர்ந்து பிடித்து அந்நாட்டைப் பகிர்நது கொள்ளுவதன் வழியாகவும் சக்திச் சமநிலை நிலைநாட்டப்படும். வல்லரசு ஒவ்வொனறும் தங்களுக்கு எதிரான நாடுகளில் பிரிவினை முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல பிரித்தாளுதல் எனப்படும். இதன் வாயிலாகவும் சக்திச் சமநிலை காககப்படுகின்றது. இவ்வாறு பல வழிமுறைகள் சகதிச் சமநிலையைக் காக்க வரையப்பட்டுள்ளன.

பயன்: சக்திச் சமநிலை பன்னாட்டரங்கில் நாடுகளின் தொடர்பை ஒழுங்குபடுத்தக் கூடிய காரணியாகப் பயன்படுகின்றது. எல்லா நாடுகளின் தொடர்பை ஒழுஙகுபடுத்துவதால் நாடுகளின் இறைமையும் சுதந்திரமும் காக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகச சிறிய நாடுகள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட இதுவழி வகுத்துள்ளது. பன்னாட்டு அமைப்புகள், கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஆகியன இதனால்தான் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. வல்லரசுகளின் நடவடிக்கைகள் சிலவற்றையும் தடுக்கக்கூடிய பன்னாட்டு உணர்வை இது வளர்த்துளளது.

சக்திச் சமநிலையை அறுதியிட்டுக் கூறுவதும் அள விடுவதும் சிக்கலான ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. சக்திச் சமநிலை என்பது உத்தரவாதமில்லாத, உண்மையில் லாத, தருக்கமுறையிலான வெறுங்கோட்பாடு என் றும், மனநிறைவில்லாக் கோட்பாடென்றும்ஆர்கன் சுகி (Organski) என்பார் கூறியுள்ளார். எவ்வாறெனி னும், இக்கோட்பாட்டால்தான் பல போர்கள் தவிர்க் கப்பட்டு, நிலையான அமைதிக்கு வழிவகை செய்யப் பட்டுள்ளதென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

சி.ஞா.

துணை நூல்கள்:

Morgenthau, H.J., Politics Among Nations, The Struggle for Power and Peace, New York, 1954.

Palmer, N.D. and **Perkins, H.C.**, International Relations: The World Community in Transition, New York, 1953.

சக்தி தத்துவம்: பிரகதாரணிய உபநிடதம் சக்தி தத்துவத்தைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறுகிறது. படைத்தல் தொழில் செய்கின்ற இறைவனுக்கு மூவ கைச் சந்ததிகள் உண்டு. அவை தெய்வங்கள், மனி தர்கள், பேய்கள் எனப்படும். அவை இறைவனிடம் சென்று வாழ்வதற்குரிய வழிகளைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கின்றன. அவை இறைவனிடம் சென்றபோது இறைவன் தா, தா, தா என்று மூன்று முறை கூறி னார். தா எனறால் தாம (Dama) அல்லது தன்ன டக்கம் என்பது பொருள. தெயவங்கள தேவலோக இனபத்திலே ஆழ்ந்திருப்பதால் அவர்களுக்குத் தன ன்டக்கம் வேண்டும் என்னும் பொருள்படத் 'தா' என்று கூறினார். மனிதர்களுக்கு, தா எனறால் தானம் என்று பொருள. அவர்கள பெரும் பொரு ளீட்டுவதில காலங் கழிக்கிறார்களாதலின அவர்கள தானம் செய்யவேண்டும் என்னும் பொருள்படத் 'தா' என்று கூறினார். பேய்கள கொடுமை செய்து கொண்டிருப்பதால் அவற்றை நோக்கித் தயையுடன இருஙகள் என்று அறிவுரை புகட்டினார்.

மேற்கூறிய தெய்வ, மனித, பேய்க் குணங்கள மனிதர்களிடம அமைந்திருககின்றன. தெய்வ குண முடையவர்கள் தன்னடககமில்லாமல் இன்பம் அனுப விததுக் கொண்டிருக்கினறனர். மனித குணமுடைய வர்கள் ஆசையினால் பொருளீட்டிக் கொணடிருக் கின்றனர். பேய்க் குணமுடையவர்கள் தங்கள் சக்தி யைத் தீய வழிகளில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக் கினறனர். நல்ல வழிகளில் சக்தியைப் பயன்படுத் தினால் பெரிய சாதனைகளைச் செய்யலாம். ஆகை யினால் சக்தியிருப்பதனால் தீமை எதுவுமில்லை. மனிதனைச் சக்தி மிகுதியாகவுடைய ஒரு மின்சுழற் சிப் பொறி (Dynamo) என்று கூறலாம். மனிதனிடம் அமைந்திருக்கும் உயிர்ச் சக்தியானது கிளர்ச்சி செய் கிற, திரும்பவும் எழுகிற தன்மை வாய்ந்தது. அதனை அடக்கவும் முடியாது; அழிக்கவும் முடியாது. அந்தச் சக்தியை நல்ல வழிகளில் பயன்படுத்துவதில்தான் சிக்கல்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

இந்தியத் தத்துவத்தில் சக்தி என்பது தெய்விக மானது, தீமை தருவதன்று எனக் கூறப்படுகிறது. எல்லா உயிரினங்களிலும் சக்தி அமைநதிருககிறது என்று சங்கரர் கூறுகிறார். அந்தச் சக்தியின் நோக்கம் சிவசக்தியை அடைவது. மந்திரசக்தி என் பது உச்சரிக்கும் வார்த்தைகளில் அடங்கியிருக்கிறது. ஆன்ம சக்தியினால் மனிதன் விதியையும் வெல்ல முடியும் என்ற கருத்து, இந்திய நாட்டில் நிலவி வரு கிறது. இந்தியத் தத்துவத்தில் சக்தி என்பது உடல் சார்ந்த தன்மையினும் மேலானது. அரசர்க்குரிய சக்தியும், கவிஞரின் சக்தியும், திறமைமிக்கவரின சக்தியும் காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கிற காரணத்தி லடங்கிய சக்தியும் அதனுள் அடங்கும். பிரமனின் சக்தி சரசுவதி என்றும், திருமாலின் சக்தி இலககுமி என்றும். சிவனின் சக்தி பார்வதி என்றும் சொல்லப் படும். சக்தி என்னும் கொளகை இநதியத் தத்துவத் தில் சிறப்பாக வழங்கபபடுகிறது. இராமானுசர் மாயா சக்தி வியக்கத்தகுந்தது என்று கூறுகிறார். சங்கரர் அதனை அறியாமை என்றும், மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதென்றும், உலகமாகத் தோற்ற மளிக்கிறதென்றும் குறிப்பிடுகிறாா. கிருட்டிணன் கீதையிலே அருச்சுனனிடம் கோழைத்தனத்தைவிட்டு எழுந்து போர்புரியத் தூண்டுகிறார். மேலும் அவர், வலிமையுடையவர்களிடம் வலிமையாக இருக்கிறார் என்று கூறுகின்றார். நல்ல செயல்களிலீடுபடும் சக்தியை, தீய செயல்களின் சக்தியிலிருந்து பிரித் துணர வேண்டும். இராவணன் யாருக்கும் தலை வணங்கமாட்டேன் என்று கூறியது, அழிவுக்கு முன் தோன்றும் அகந்தையைக் குறித்து நின்றது. இராம னின் சக்தியானது அறததை நிலைநாட்ட, அமைதி யைக் காக்கப் பயன்பட்டது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதம் சக்தியில்லாவிடில் உலகைக் காக்க முடியாது என்று கூறுகிறது. மேலும் அது, ஆன்மாவிலிருந்து வரும் சக்தியையும், உணவிலி லிருந்து வரும் சக்தியினையும் குறிக்கிறது. மகா நாராயண உபநிடதம், உயிர்ச் சக்தியிலிருந்து வலிமை யும், வலிமையிலிருந்து தவமும் நோன்பும் வருகின்றன என்று கூறுகிறது. உபநிடதத்தில் கூறப்படும் ஓசசு

(Osas), தேசசு (Tesas), ஆகியவை உடல், மனம் ஆகிய வற்றின் சேர்க்கையால் ஏற்படுகின்ற சக்திகளாகும்.

மகாத்மா காந்தி அகிம்சை, சத்தியம் என்ற படைக்கலன்களால் தீமையை அகற்றினார். ஆன்மிக சக்தியைப் பற்றிப் பேசிய அவர் ஆன்மிக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டமையினால் 'மகாத்மா' என்ற பட்டம் அவருக்குக் கிடைத்தது. இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Devasenapathi, V.A., Saiva Siddhanta, University of Madras, 1974.

Swami Prabhavananda, The Upanishads, Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras, 1979.

சக்லர் சுழற்சி: பொருளாதாரத்தில நிகழும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை விளக்கும் வாணிகச் சுழற்சிகளுள் 9 முதல் 11 ஆண்டுக் கால இடைவெளியில் தொடர்ந்து நிகழும் சுழற்சியைச் சக்லர் சுழற்சி (Juglar Cycle) குறிக்கும். போட்டிப் பொருளாதாரத்தின் இயற்பியல் ஆற்றல் மூலங்கள, நாட்டு மொத்த வருமானம், தொழில் உற்பத்தி, முதலீடு, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றில் பல வகையான உறுதியற்ற ஏற்ற இறக்கங்களை உண்டாக்குவதால் பொருளாதார நடவடிக்கையில் செழிப்பும் மந்தமும் மாறி மாறி நிகழ்கின்றன. இத்தகைய மாற்றஙகளின் போக்குகளைச் சோசப்பு ஏ. சும்பீட்டர், கால அடிப்படையில் ஆராய்ந்து அவற்றை மூவகைச் சுழற்சிகளாக விளக்கியுள்ளார். அவையாவன: 1) சராசரி 50 ஆண்டுகளைத் தழுவிய நீண்டகாலக் கோணடிராடிப்புச் சுழற்சி (Kondratieff Cycle), 2) குறுகிய கால 40 திங்கள் அல்லது 3½ ஆண்டுகளைக் கொணட கிட்சின் சுழற்சி (Kitchin Cycle), 3) இவ்விரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட சக்லர் சுழற்சி (Juglar Cycle). (காண்க: கிட்சின் சுழற்சி, கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சி.)

பொதுவாக நடைமுறையில் கூறப்படும் வாணிகச் சுழற்சி சக்லர் சுழற்சியையே குறிக்கும். கிளெமெண்டு சக்லர் (Clement Juglar) என்னும் பிரெஞ்சு நாட்டு மருத்துவராயிருந்த பொருளியல் வல்லுநர், ஐரோப்பிய நாடுகளின் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை கி.பி. 1862-ஆம் ஆணடில் ஆராய்ந்து தம் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். பிற வாணிகச் சுழற்சி ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக இக்கோட்பாடு வெளியிடப்பட்டது. சோசப்பு ஏ. சும்பீட்டர், 'சக்லர், கிட்சின், கோண்டிராடிப்பு ஆகிய சுழற்சிகளை ஒருஙகிணைத்து மூன்று கருதுகோள்களுடன் தம் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். அவருடைய கருத்தின்படி ஒவ்வொரு சக்லர் சுழற்சியும் மூன்று கிட்சின் சுழற்சிகளை உள்ளடக்குகிறது. அதேபோன்று ஒவ்வொரு கோண்டிராடிப்பின் சுழற்சியும் 6 சக்லர் சுழற்சிகளைத் தன்னுள் அடக்குகிறது இம்மூன்று சுழற்சிகளும் எல்லாக் காலத்திலும் ஒன்றிற்கொன்று இடைப்பட்டு எதிரெதிர் செயல் (Interact upon each other) விளைவுகளை உண்டுபண்ணுகினறன என்பதனைச் சும்பீட்டர் வலியுறுத்தினார்.

இச்சுழற்சிகளின் பொருளாதாரச் செழிப்பு, வீக்கம், மந்தம், தேக்கம் ஆகிய நிலைகள் ஒரே காலத்தில் நிகழ நேரிடின் அவற்றின் விளைவுகளின் தாக்கம் பொருளாதாரத்தில் தீவிர வீரியமுடையதாயிருக்கும். இதற்கு 1930-ஆம் ஆணடுகளின் உலகப் பெருமந்தம் (Great Depression of 1930's) சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகக் கருதப்படுகிறது. உலகப் பெருமந்தத்தின் கடுமைக்கு இதுவே ஒரு முக்கிய காரணமெனச் சும்பீட்டர் தம் எண்ணிகை அடிப்படையிலான ஆய்வுகளின்(Emperical) அடிப்படையில தெளிவுற விளக்கினார்.

சக்லரின் வாணிகச் சுழற்சி செழிப்பு, சிக்கல், நொடிப்பு ஆகிய மூனறு கட்டங்களைக் கொண்டது. விலைகளின் மாற்றங்களினால் அஙகாடியில உணடாகும் உறுதியற்ற தன்மைக்குச் சகலர் தலையாய இடம் அளித்தார். விலைகளில் உண்டாகும ஏற்றத்தாழ்வுகள் மூல காரணிகளாகப் பொருளாதாரத்தின் பணம், கடன், நிதிமுறை ஆகியவற்றைச் சீர்குலையச் செய்கின்றன. அவற்றால் முதலீட்டு நிலை (Investment Level), உற்பத்தி, உறுதித்தேவை ஆகியன கேடுறுகின்றன. அவற்றைத் தொடாந்து வட்டி வீதங்கள், கடன்கள ஆகிய மாறிகளின (Nominal Variables) செயற்பாடுகளிலும் மாற்றங்கள நிகழ்கின்றன.

பிற்காலத்திய வாணிகச் சுழற்சிக் கோட்பாடுகள் கால அளவைப் புறக்கணித்துக் கணித நுட்பத்துடன் (Mathematical Technique) ஆராயப்பட்டவையாயுள்ளன. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில உண்டாகும் மாற்றங்களைத் தக்கவாறு அமைத்துக்கொள்ளத் தேவைப்படும் காலத்தைப் பொறுத்து வாணிகச் சுழற்சிகள் நிகழ்கின்றன எனப் பல அண்மைக் காலப் பொருளியல் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றபடியால் புதிய கோட்பாடுகள் காலத்தேக்கத்தை (Time Lag) அடிப்படையாகக் கொணடுள்ளன. காலத்தேக்கம் என்பது தேவை, நுகர்வு, முதலீடு ஆகியவற்றின் மாற்றங்கள, வருமானம், விலைகள், வட்டிவீதம் போன்றவற்றிற்கு உகந்தவாறு அமைந்து உற்பத்தியைச்

சீராக்குவதற்குத் தேவைப்படும் காலத்தைக் குறிக்கிறது. இவற்றை விளக்கும் கணிதப படிவஙகள் (Mathematical Models) வேக வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை (Accelaration Principle) மையக் கருத்தாகக் கொண்டுளளன. அ.கு.சா.

துணை நூல்கள்:

Clark, John J., & Morris Cohen, Business Fluctuations, Growth & Economic Stability, Random House, Newyork, 1963.

Dantea Carl & Lloyd Valentine, Business Cycles & Forecasting, South Western, Cincinnati, 1978.

Hansen Alvin, Business Cycles & National Income, Norton, New York, 1951.

Schumpeter Joseph A., Business Cycles, McGraw Hill, Newyork, 1939.

சக ஆண்டு இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த ஆண்டு முறை. சக ஆண்டு கி.பி. 78-இல் தொடங்குகிறது. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பாகத் தமிழகத்துக் கல்வெட்டுகளில், சக ஆண்டுமுறையே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சக ஆண்டை முதன்முதலில் குறிப்பிட்டுள்ள கல்வெட்டு மேலைச் சாளுக்கிய மன்னன் முதலாம் புலிகேசியினுடைய அய்கொளேக் கல்வெட்டாகும். இதில் சக ஆணடு 465 (கி.பி. 542) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனினும், இலக்கிய வழக்கில் இவ்வாண்டு முறை சக 380 (கி.பி. 457) என உலோகவிபாகம் என்னும் நூலில பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்நூலைத் தமிழகத்துத் திருப்பாதிரிப் புலியூரில் வாழந்த சமணமுனிவரான சிம்ம சூரி என்பவர் எழுதினார்.

இந்தச் ஆண்டு முறையை நிறுவிய மன்னன் யார் என்பது பற்றிப் பற்பல கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இதனைத் தோற்றுவித்தவன் சககுலத்தைச் சார்ந்த நாகபானன் என டாக்டர் பிளீட்டும் (Fleet), சாத்தனன் எனத் துப்ரேயும் (Doubriel), கனிசுகன் என இராப்சனும் (Rapson) கருதுகினறனர். இராப்சனின் கருத்தே இன்று பல அறிஞர்களால் ஏற்கப்பட்டுள்ளது. சக ஆணடு சைததிரத் திங்கள் 1-ந்தேதி தொடங்குகிறது. சக ஆண்டு முறையை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு விழாக்கள் பலவற்றைச் சக ஆண்டு நாள்களில் கொண்டாடுகிறது. இரா.வே.

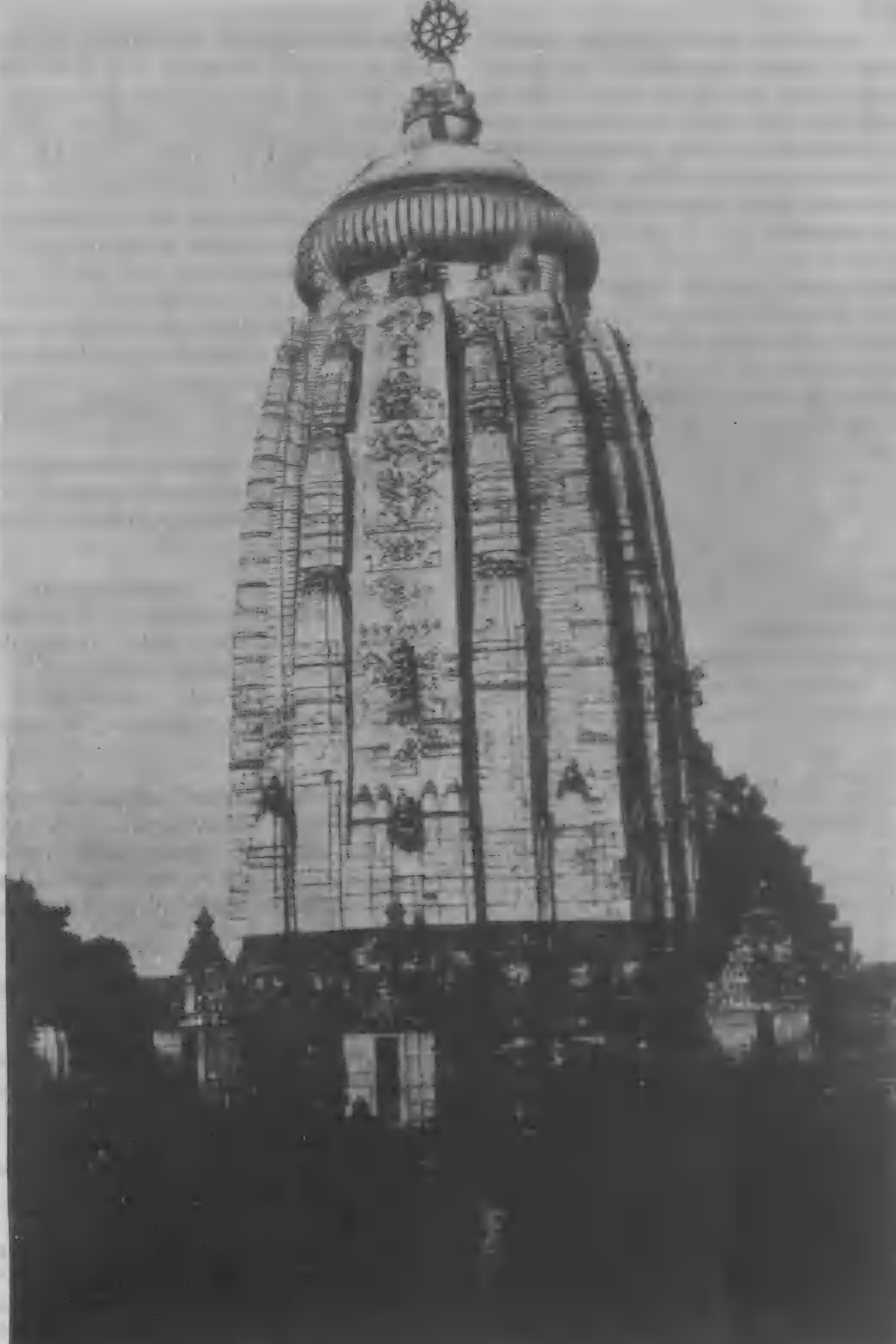
சகதல்பூர் மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் பசுதர் மாவட்டத்தின் தலைநகரம். சகதல்பூர் (Jagdalpur) நகரம் இந்திராவதி ஆற்றிற்குத் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்தைச் சுற்றிக் காடுகள உள்ளன. இந்நகரத்திலிருந்து இரெய்பூர், காங்கர் ஆகிய நகரங்களுக்குச் சாலை வசதிகள உள்ளன. இந்நகரம் வேளாண் பொருள் விற்பனைக்குப் புகழ்பெற்றது. இந்நகரத்தைப் பசுத்தர் (Bastar) என்றும் கூறுவர். பசுத்தர் சிற்றரசின் தலைநகரமாக முன்பு இந்நகரம் விளங்கியது. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை 63,632 (1981). சு.இரா.

சகந்நாதர் இந்துக்களின் கடவுளான கிருட்டிணர் அல்லது கண்ணனின் மற்றொரு பெயராகும். ஒரிசாவிலுள்ள பூரிப்பகுதியில் இவர் சகந்நாதர் எனக் கூறப்படுகிறார். சகந்நாதர் என்பதற்கு உலகத்தின் தலைவர் என்பது பொருள். சகந்நாதரின் ஆலயங்கள் பூரி, பல்லாப்பூர் (Ballabhpur) மேற்கு வங்காளம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. பூரி நகரிலுள்ள சகநநாதர் கோயில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இக்கோயிலின் மரச்சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சகந்நாதருடன் அவர் தமையன் பலராமரும், தங்கை சுபத்திரையும் காணப்படுகின்றனர். சகந்நாதர் வழிபாட்டில் பௌத்த மத தாக்கம் உளளதாக அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சகந்நாதருக்கு விழா சூன், சூலை மாதங்களில் கொண்டாடப்படுகிறது. அப்பொழுது இவரைத் தேரில் வைத்து ஊர்வலமாக அத்தேரை இழுத்துச் செல்வர். இத்தேர்த்திருவிழா பல நாள்கள் ஆரவாரத்துடன் நடத்தப்படும்.

பூரியிலுள்ள சகந்நாதர் கோயில் சிறப்புப் பெற்ற கோயிலாகத் திகழ்கிறது. இக்கோயில் பல சிறு கோயில்களையும் மண்டபங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. இக்கோயில் நான்கு பகுதிகளை உடையது. கோயிலின் நுழைவாயில் அருணத் தம்பம் எனக் கூறப்படுகிறது. காண்க: படம் பக். 245. சு.இரா.

சக பிணையாளி: இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டம் பிரிவு 126-இன்படி, மூன்றாம் ஆள் ஒருவர் தவறு செய்தால், அவருடைய உறுதியுரையை நிறைவேற்றவோ அவருடைய கடன் பொறுப்பை விடுவிக்கவோ உருவாகும் ஒப்பந்தம் பொறுப்புறுதி ஒப்பந்தம் எனப்படும். பொறுப்புறுதி அளிப்பவர் பிணையாள் (Surety) எனப்படுவர். ஒனறுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பொறுப்புறுதி அளித்தால், அவர்கள் சக பிணையாளிகள் (Co-Surety) அல்லது இணைப் பிணையாளிகள் எனப்படுவார்கள்.

ஒரு செல்லத்தகு ஒப்பந்தத்திற்கு ஒப்புதல் அளிப்பவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்யத் தகுதி பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், ஒரு பொறுப்புறுதி ஒப்பந்தத்தில், தலைக்கடனாளி அவ்வாறு தகுதியில்லாமலும்

சகந்நாதர் கோயில் பூரி

இருக்கலாம். அத்தகைய பிணையாளிகளே தலைக் கடனாளியாகக் கருதப்படுவார்கள். அவர்களே பணம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவராவர். பிணை யாளிகள் எப்போதும் ஒரு தனிச் சலுகைக்குரிய கட னாளியாகவே கருதப்படுகிறார்கள். தலைக் கடனாளி பணத்தைச் செலுத்தத் தவறினாலேயே பிணையாளி கள் பொறுப்பேற்கின்றனர். அவர்களது பொறுப்பு இரண்டாம் வகைப்படும்.

கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் மீதித்தொகைக்கே பிணையாளிகள் பொறுப்பேற்கின்றனர். கடனாளி தன் உறுதியுரையை நிறைவேற்றும்வரை பிணையாளி கள் கடமைப்பட்டவராக மாட்டார். கடனீந்தவர் பொறுப்புறுதியை, ஒப்பந்தத்தின் மூலம் பொருண்மை ஒன்றைத் திரித்துக் காட்டியோ, சொல்லாமலிருந்தோ, அறிந்தோ அறியாமலோ பெற்றிருந்தால் பிணை யாளிகள் பொறுப்பாக மாட்டார்கள். பிணையாளி களின் பொறுப்பு, தலைக் கடனாளியின் பொறுப்பு டன் இணைந்து பரவும் (Coextensive) தன்மையுடை யது. தலைக் கடனாளி எந்தத் தொகைக்குப் பொறுப் பேற்கிறாரோ அந்தத் தொகைக்கே பிணையாளிகளும் பொறுப்பாவார்கள். தலைக் கடனாளியின் பொறுப்பு, தீர்ப்பாணை மூலமாகவோ சட்டத்தின் மூல மாகவோ, முழுவதுமோ பகுதியாகவோ, குறைக்கப் பட்டாலோ நீக்கப்பட்டாலோ பிணையாளிகளின பொறுப்பும் குறைக்கப்படும் அல்லது நீக்கப்படும்.

ஒரு கடனுக்கு இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களால் பொறுப்புறுதி செய்யப்பட்டு அவர்கள் சகபிணையாளிகளாக இருக்கும்பொழுது, ஒரு பிணையாள கடன்தொகை முழுவதையும் செலுத்தியிருந்தால் அவர் கீழ்க்காணும் உரிமை களைச் சகபிணையாளிக்கு எதிராகப் பெறுகிறார்.

விகிதப் பங்களிப்பு உரிமை: (Right of Contribution): ஒரு கடனுக்கோ, கடமைக்கோ இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிணையாள்கள் பொறுப் புறுதி அளித்திருககும்போது தலைக்கடனாளி தவறு செய்திருநதால் சகபிணையாளர்கள், எதிரிடையான ஒப்பந்தம் இல்லாதமட்டில் தவறுகைத் தொகையைச் சரிசமமான விகிதத்தில் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள். பொறுப்பு இணையாகவோ (Joint), தனித் தனியாகவோ (Several) இருந்தாலும், ஒன்று அல்லது வெவ்வேறான ஒப்பந்தத்தின கீழிருந்தாலும், ஒவ் வொருவரும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இலலாவிட் டாலும் இக்கோட்பாடு பயனபடுத்தப்படும். சக பிணையாளிகளுக்கிடையேயான பொறுப்பும் பயனும் (Burden and Benefit) ஒரே சீரான தன்மையுடையன. எடுத்துக்காட்டாக முருகன், ஆறுமுகம், அழகன் ஆகிய மூவர் சந்திரன் என்பவருக்கு, அவர் இராமன் என்பவருக்குக் கொடுத்த உரூ. 3,000 கடனுக்குப் பொறுப்புறுதி அளிக்கின்றனர். இராமனின் தவறுதலி னால் முருகன், ஆறுமுகம், அழகன் ஆகிய மூவரும் ஆள் ஒன்றுக்கு உரூ. 1,000/- செலுத்த அவர்களுக் கிடையே கடமைப்பட்டவராவார்கள்.

ஒரு சகபிணையாள் பிற சகபிணையாளிகளிட மிருந்து உரிமை வேண்டல் கீழ்க்காணும் சூழ்நிலை களில் நிகழ்வுறும்:

1. சகபிணையாள் தன பங்கிற்கு அதிகமாகக் கடனீந்தவரிடம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அல்லது

2. அவருக்கு எதிராக முழுத் தொகைக்கும் தீர்ப்பாணை வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இதுபோன்றே மற்றச்சகபிணையாளகள், தலைக் கடனாளியிடமிருந்து பெற்ற பயனிலும், பிணையங் களிலும் பங்குபெற ஓர் இணைப் பிணையாளுக்கு உரிமையுண்டு.

வேறுபாடான தொகைகளுக்குக் கடமைப் பட்ட சகபிணையாளிகள்: சகபிணையாளிகள் வேறுபட்ட தொகைகட்குப் பொறுப்புடையவர் களாக இருக்க ஒப்புக்கொணடிருந்தால், அவர்கள் தாங்கள் ஒப்புக்கொண்ட தொகையை மீறாமல், சரிசமமாக விகிதப் பங்களிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

சகபிணையாளியின் விடுப்பு: கடனீந்தவர் ஒரு பிணையாளரை விடுவிப்புச் செய்தால் பிற பிணை யாள்கள் விடுவிப்பு அடைவதில்லை; விடுவிப்புப் பெற்றவரும் பிற சகபிணையாளிகளிடம் தமக்குள்ள பொறுப்பிலிருந்து விடுவிப்புப் பெறுவதில்லை. ரெ.சீ.

துணை நூல்:

Kuchhal M.C., Mercantile Law, Vikas Publishing House (P) Ltd, New Delhi, 1981.

சகமார்க்கம்: சைவ சமய நெறிகளாகிய சரியை முதலிய நான்கினுள் மூன்றாம் நிலையாகிய யோகம் என்பது அகத்தொழிலால் மட்டும் சிவபெரு மானது அருவத் திருமேனியை நோககிச் செய்யும் வழிபாடாகும். இது சக மார்க்கம் எனவும், தோழமை நெறி எனவும் கூறப்படும்.

'யோகம்' எனனும் சொல் ஒன்றுதல் எனப் பொருள்படும். புறத்திலே சென்று உலகப் பொருள் களோடு ஒன்றிப் பழகிவிட்ட மனம் முதலிய அகக் கருவிகளை அவ்வாறு வெளியே செல்லாதவாறு

அடக்கி, அகத்தே இறைவனோடு ஒனறச் செய்தலே யோகமாகும்.

யோகத்தில் எட்டு உறுப்புகள் உள்ளன. அவை இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன. இவை இந்து சமயத்திற்குப் பொதுவானவை. சைவம் கூறும் யோகத்திற்கும் உரியன.

இயமம் என்பது தீய ஒழுக்கங்களை அறவே நீக்குதல். நியமம் என்பது நூல்களில் விதித்தவற்றைக் கடைப்பிடித்தல். ஆசனம் என்பது பத்மாசனம் முதலிய இருக்கை வகைகளில் உடலைப் பழக்கி இருத்தல். பிராணாயாமம் என்பது மூச்சுக் காற்றினை வசமாக்கி ஒழுங்குபடுத்துதல். பிரத்தியாகாரம் என்பது தான் நினைத்த பொருளின வடிவாதல். தாரணை என்பது மனத்தை அடக்கி ஒரு வழியில் நிறுத்துதல். தியானம் என்பது இறைவனை அவனது அருவத் திருமேனியாகிய ஒளி வடிவமாகத் தியானித்தல். சமாதி எனபது தன்னை மறந்து அவனோடு ஒன்றிவிடுதல்.

இவ்வெட்டு உறுப்புகளுள் முதல் நான்கும் யோகத்திற் சரியை, ஐந்தும் ஆறும் யோகத்திற் கிரியை; தியானம் யோகத்தில யோகம்; சமாதி யோகத்தில் ஞானம் எனப்படும்.

சமயாசாரியர் நால்வருள் சுந்தரர் யோக நெறியிற் சென்றவர் எனபதை,

'தேடுவன தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள நாடொறும்
நாடுவன் நாடுவன் நாபிக்கு மேலே ஓர் நால் விரல்'

(சுந்தரர் தேவாரம் திரு ஆமாத்தூர் செ.9)

என வரும் அவர் வாககால் அறியலாம்

சிவபெருமானைத் தியானித்து அவனோடு ஒன்றுதலாகிய சிவயோகம் சாரூபம் என்னும் முத்திநிலையைப் பயக்கும் சாரூபமாவது, முத்தி உலகங்களில அவ்வப் புவன பதிகளோடு ஒத்த உருவம், பெயர் முதலியவற்றை உடையவராய்த் தோழர் போல நெருங்கிப் பழகும் உரிமையைப் பெற்றிருத்தலாகும்.

டி.பி.சி.

சகலாகம பண்டிதர்: காணக: அருணந்தி சிவாசாரியார்.

சகலாவத்தை: ஆன்மாவிற்கு மூன்று நிலைகள் உண்டு. அதனை அவத்தை எனக் கூறலாம். முதலாவது அவத்தை கேவலாவத்தை. ஆன்மா எப்பொழுதும் தனித்து இருப்பதில்லை. கேவலாவத்தையில் ஆன்மா ஆணவத்தோடு மட்டும் சேர்ந்து அதன் தன்மை பெற்று நிற்கும். ஆணவத்துடன் ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்கும் மலங்கள் வேறு இரண்டும் உள்ளன. அவை கன்மமும் மாயையும் ஆகும். ஆன்மா ஆணவத்துள் அமிழ்ந்து ஆணவமயமாகக் கிடக்கும் நிலையில் அதற்கு அறிவு சிறிது கூட இருப்பதில்லை. இவ்வாறு ஒடுங்கிக் கிடந்த ஆன்மா, மாயை எனப்படும் ஒரு மூலப் பொருளிலிருந்து உண்டாகும் உடம்பையும் உலகையும் பெற்று இயங்கும். இது ஆன்மாவின் இரண்டாம் அவத்தை. இந்த அவத்தையிலேயே ஆன்மா ஆணவத்தோடு மட்டுமன்றிக் கன்மம், மாயை ஆகிய சகல மலங்களோடும் சேர்ந்து நிற்கிறது. ஆதலின் இது சகலாவத்தை எனப்படும். இந்த அவத்தையில இச்சை, ஞானம், கிரியை ஆகிய மூன்றும் உணடு. இது மானிடரனைவருக்கும இருக்கின்ற நிலை. சகலாவத்தையில தனு கரணங்களின் துணையால் ஆனமா ஒரு சிறிது அறிவைப் பெற்ற போதும், அந்த அறிவு முழுமையான அறிவு ஆகாது. அந்த அறிவினால் நிலையற்ற பொருளை மட்டுமே அறிய முடியும். எனவே, இதுவும் தெளிவான அறிவன்று. இது நிலையற்றதும், துனபத்தைத் தருவதுமாகிய உலக போகங்களை நிலையுள்ளன எனவும், இனபம் தருவன எனவும் கருதி மயங்கி நிற்கும் ஒரு மயக்க நிலையாகும்.

இரா.கோ.

சகாங்கீர் (கி.பி. 1605-1627) மொகலாயப் பேரரசருள் ஒருவர். மாமன்னர் அக்பரின புதல்வரான இவர், கி.பி. 1605-நவம்பரில் தில்லியின் பேரரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டார். கி.பி.1569–ஆகசுட்டில் இராசபுத்திரப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த இவரது இயற் பெயர் முகம்மது சலீம் ஆகும். அக்பர் இவரைச் செய்கு பாபு எனச் செல்லமாக அழைத்தார். சிறந்த கலைஞரான இவர் ஓவியக்கலை, இசைக்கலை, கட்டடக்கலை ஆகியவற்றிற்குப் பேராதரவு நலகினார். காசுமீரில் சாலிமார் பூங்காவைக் கலையுணர்ச்சியுடன் அமைத்துப் புகழ் பெற்றவர் இவரே.

இளம் வயதிலேயே இவருக்குப் பொதுக் கல்வியும் இராணுவப் பயிற்சியும் தரப்பட்டன. இவருக்குப் பாடம் போதித்த ஆசிரியர்களுள அப்துர்-ரகீம்-கான-இ-கானான் என்னும் பேரறிஞர் புகழ் மிக்கவர். இவர் கி.பி. 1586–பிப்ரவரியில் இராசா பகவன்தாசு என்பவர் மகளை மணந்தார். இவருக்கு வேறு சில மனைவியரும் காதற்கிழத்தியரும் இருந்தனர். மூராத்து, தானியல் ஆகிய இருவரும் இவர்தம் உடன் பிறந்தோராவர்.

அபுல முசபா் நூருதீன் முகம்மது சகாஙகீர் பாட்சா இகாசி (Abu'l Muzaffar Nurud-dın Muhammad Jahangir Badshah-i-Ghazı) என்று இவர் ஆணைகளில் இவரது பெயா குறிக்கப்பட்டுள் ளது. தம் தநதைக்கெதிராக கி பி. 1601-1605 வரை கலகம் செயத இவர் கி.பி. 1602-இல் அறிஞர் அபுல் பாசலைக் கொன்றார். இவர் தம் 36-ஆம் வயதில் பேரரசரானவுடன் பனனிரண்டு ஆணைகளை வெளி யிட்டார். அவை தச்தூர்-உல்-அமல் எனறு சொலலப் படுகின்றன. 1) தம்கா, மீர்பகார்-முதலான பல் வேறு வகையான வரியை நீககினார். 2) சாலைகளின் ஓரங்களில் ஒய்வு விடுதிகளையும் பள்ளிவாசல்களை யும் கிணறுகளையும் அமைத்தார். 3) மதுவகைகள, மயக்கம் தரும் மருந்து வகைகள் ஆகியவை தயாரிப் பதும் பயன்படுத்துவதும தடை செய்யப்பட்டன 4) கொடுமையான தண்டனைகளான மூக்கு, காது முதலான உறுப்புகளைத் துண்டிககும் முறை நீக்கப் பட்டது. 5) பெரிய நகரங்களில் ஏழைகளுக்கு இலவச சிகிச்சைகள அளிகக மருத்துவமனைகள நிறுவப்பட் டன. 6) தம் அரண்மனையில (ஆக்ரா கோட்டையில் சாபுரிசிலிருந்து) ஓர் ஆராய்ச்சி மணியைக் கட்டி, யமுனை ஆறறின் அக்கரையில் ஒரு கற்றூணை நட்டு, அதிலிருந்து மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவில் தங்கத் தாலான ஒரு சஙகிலி ஆராய்ச்சி மணியுடன் இணைக கப்பட்டது. அசசங்கிலியை இழுத்து ஆராய்ச்சி மணி ஓசையை எழுப்பினால அரசர் நேரில வந்து குறை தீாப்பார். மேற்கூறியவை இவர்தம் 12 ஆணைகளுள் முக்கியமானவை.

இவர் மூத்த மகனான குசுரு கி பி. 1606 ஏப்பிரல், மே மாதஙகளில இவருககெதிராகக் கலகம் செய்தான்; சீககியரின் ஐந்தாம் குரு அர்சுன்தேவு குசுருவுக்கு புகலிடம் அளித்ததால் கொலலப் பட் டார். குசுரு கி.பி. 1622-இல மீணடும் கலகம் செய்த போது, குருடர் ஆககப்பட்டு, இளவரசர் குர்ரத் தால் (பிறகால சாசகான்) கொல்லப்பட்டார்.

சகாங்கீர் கி.பி. 1606,1607-இல் பாரசீகத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையில் வணிக மையமாகத் திகழ்ந்த காந்தகாரில தம் நிலையை வலுப்படுத்தி னார். மேவார் நாட்டு இராணா அமர்சிங்கு கி.பி 1612-இல் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அடுத்து இவர் வடஇந்தியாவில அடுக்கடுக்கான வெற்றிகளைப் பெறறார். சகாங்கீரால் கி.பி. 1611-இல் பீகாரி லுள்ள பூரியும், கி.பி. 1612-இல் மேற்கு அசாமின பல பகுதிகளும், வைரங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற கொகா ராவும், கி.பி. 1620-இல் கங்ராவும் காசுமீருக்குத் தெற்கே உள்ள கிசுதுவாரும் வெல்லப்பட்டன.

தம் தந்தையைப் போன்று தக்காணத்தின் முன் னேற்றக் கொள்கையைப் பின்பற்றிய இவர், கி.பி. 1617-இல் அகமது நகரத்தைக் கைப்பற்றினார்.

சகாங்கீரின் ஆட்சிக் காலத்தில், போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1606-இல் இலாகூரில் கிறித்தவக் கோயில் கட்ட அனுமதிக்கப்பட்டனர். இவர் கி.பி. 1607-இல் தூதுககுழு ஒன்றை அனுப்பிப் போர்ச்சுகீசியருடன் நட்புக் கொணடாா. ஆங்கிலேய மன்னரால் அனுப் பப்பட்ட வில்லியம் ஆக்கின்சு (Hawkins-1608), சர் தாமசு ரோ (Roe-1615) என்னும் தூதுவர்களைக் கனிவுடன் வரவேற்ற சகாங்கீர் ஆங்கிலக் கிழக்கிந் தியக் குழுவினர் இந்தியாவில் வாணிகம புரியவும் அனுமதி அளித்தார். கிறித்தவத் துறவி எட்வர்டு பெர்ரியைச் சகாங்கீர் தம் அரசவையில் வரவேற் றார்.

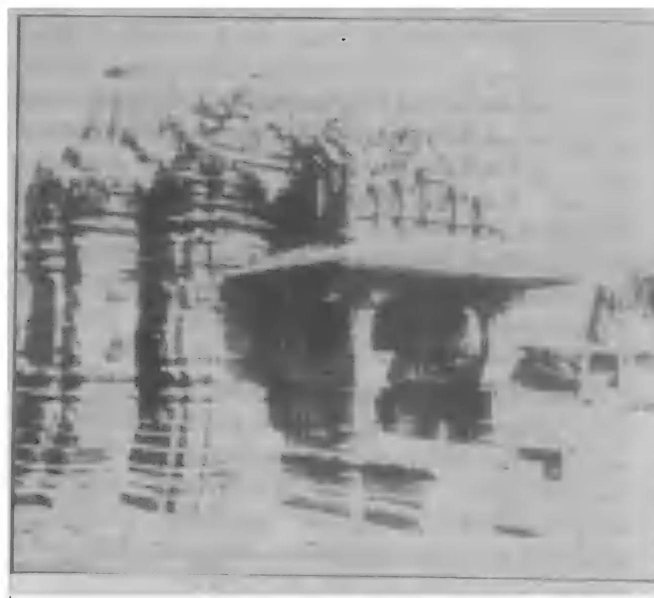
இவர், கி பி. 1611-இல் நூர்சகானைத் திருமணம் செய்து கொணடு, ஆட்சிப் பொறுப்பினை அவளிடம் (கி பி. 1611-1626) ஒப்படைத்தது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும் அதனால், சகாங்கீரின் இறுதிக் காலத் தில பல சிக்கல்கள் தோன்றின. எடுத்துகாட்டாக மாபத்கான் கலகத்தைக் கூறலாம்,

இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொணட சகாங்கீர், துருக்கி, பாரசீக மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றார்; தமது வரலாற்றையும எழுதினார். இவர் வரலாறு, புவியியல் பாடங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண் டார். கலைகளை ஆதரித்துக் 'கலைஞர்களின் இள வரசன்' என்னும் பெயரினைப் பெற்றார். இவரது காலம் ஓவியக்கலையின் உச்சக் கட்டத்தை எய்தியது. உசுதாத்து மன்சூர் எனும் மாபெரும் ஓவியக் கலை ஞர் இவரது அவையை அலங்கரித்தார். இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு சுவைப்பதில் பேரார்வம் கொண்ட இவர், பலமுறை காசுமீரின் இயற்கை யழகைக் கண்டு களித்தார்; இவர் தம் வரலாற்றில பல்வேறு விதமான மலர்களைப் பற்றியும் மரங்களைப் பற்றியும் விரிவாக எழுதி யுள்ளார். இவர் சிறந்த ஆட்சியாளர் என்பதில் ஐயமில்லை. மத்திய பிர தேசத்திலுள்ள விதிசா மாவட்டத்திலுள்ள போரி யாவில் 1970-இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பாரசீக மொழி யிலான சகாங்கீரின் ஆணையில் சகாத்து வரி நீக்கப் பட்ட செய்தியும், அரசரால நீக்கப்பட்ட சில வரிகள சாகீரிதார்களால் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுவ தாக அரசர் அறிகிறார் என்றும் அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் கண்டிப்புடன் ஆணையிடப்பட்ட செய்தியும் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனால் இவர் நாட் டாட்சியில் நாட்டம் கொண்டமை புலனாகும். எளிய வாழ்க்கையைப் பின்பற்றிய இவர், விருப்பு வெறுப்

பினறி நீதி செலுத்தினார். இவா ஓரளவு சமயப் பொறை உடையவராகவும் இருந்தார். இவா ஒரு பெரிய குடிகாரர் என்பதே இவரைப் பற்றிய குறைபாடாகும். பரந்த உளளமும் தவறு செய்தவர் களை மன்னிக்கும் பெருங்குணமும் இவரிடம் இருந் தன. நூர்சகானுக்கு ஆட்சித்துறையில் சிறப்பிடம் கொடுக்காமல் இருநதிருந்தால் இவரது ஆட்சி சிறப்பு மிக்கதாக விளங்கியிருக்கும். இவர் காலத்தில் நாண யங்களில் இவரது பெயருடன் நூர்சகான் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டது. முகலாய வரலாற்றில் இது ஒரு புதுமை, ம.இ.

சகாத்திரி அரியானா மாநிலத்தில் அம்பாலா மாவட்டத்தில் உள்ளதொரு நகரம். இந்நகரம் கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு நகராட்சித் தகுதியைப் பெற்றது. இது பருத்தி, மூங்கில், தானியப் பயிர்கள் ஆகிய வற்றின் சந்தை நகரமாகவிளங்குகிறது. சகாத்திரியில் (Jagadhri) பருத்தி நெசவு, உலோக வேலை, காகித உற்பத்தி போன்றவை நடைபெறுகின்றன. இந்நகரில் குருட்சேத்திரப்பலகலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த கல் லூரி ஒன்று உள்ளது. இந்ககருக்கு அருகில் கி.பி 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்நத தொன்மைச சின்னங் கள் உள்ளன. இநநகரம் பௌத்த சமயத் தொடர் புடைய நகரமாக முறகாலத்தில் விளஙகியது. மக்கள தொகை 43,102 (1981). சு.இரா

சகாத்து இராசகுத்தான் மாநிலத்தில் உதய புரிலிருந்து 46 கி.மீ.தென் கிழக்கில் அமைந்துள்ள ஊர். இவ்வூர் அம்பாதேவி என்னும கோயிலாலபுகழ் பெற்றது. இக்கோயில் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கோயிலாகும். இதனைச் சம்புரா எனபவர் கட்டினார். கூர்சரப் பிரதிகாரர் காலத்தில் கட்டப் பட்ட இக்கோயில், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை ஆகி யவற்றிற்குப் புகழ்பெற்று விளங்கும் கோயிலாக விளங்குகிறது. கசுராகோ கோயில் அமைப்பைக் கொண்டு விளங்கும் இக்கோயில் இரண்டு பகுதிகளை உடையது; உயர்ந்த மேடை மீது அமைக்கப்பட்டது. கோயிலின் புகுமுக மண்டபம் இரணடு அடுககுகளை உடையது. மூலக்கோயில் இம்மண்டபத்திலிருநது சிறிது தள்ளிக் கட்டப்பட்டுள்ளது. மூலக்கோயிலிலும் ஒரு மண்டபம் முதலில் உளளது. அதனை அடுத்துச் சபை மண்டபம் ஒனறு உள்ளது. அது தூண்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இம்மணடபம் தட்டையான கூரையைப் பெற்றும் பல சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டும் அழகு செய்யப்பட்டுள்ளது. சபா மணட பத்தை அடுத்து 3 இரத அமைப்பில் மூலக்கோயில உள்ளது. இது அந்தராளம், முக மண்டபம் ஆகிய வற்றைக் கொணடு விளங்குகிறது. நாகர அமைப் புடைய விமானத்தைப் பெற்று இக் கோயில் திகழ் கிறது. தேவி வழிபாட்டிற்காகவே அமைககப்பட்ட இக் கோயிலின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் அம்பாளின முக்கிய பண்பு நலன்கள காட்டப்பட்டுள்ளன. திசைக கடவுளர்களைத் தவிர இக்கோயிலில் வேறு எநத ஆணகடவுள்களின் உருவஙகளும் காணப்படவில்லை. கொடூரமான அமைப்புடைய பெண் தெய்வங்களான காளி போன்ற தெய்வங்களின் சிற்பஙகளும் இக்கோ யில இல்லை. சப்த மாதர்களின் சிற்பத தொகு திகள கோயில் மண்டபத்தின் நுழைவாயிலின் மேற பகுதியில காணப்படுகின்றன. இசைக் கலைஞர்களின் சிறபங்களும் இக்கோயிலில் அழகுற வடிக்கப்பட்டுள ளன.

சகாத்து-கோயிலமைப்பு

இன்றளவும் இக்கோயில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோயிலாக விளஙகுகிறது மேவாரை ஆட்சிபுரிந்த கொகிலா என்னும் மரபினர் இக் கோயிலுக்குத் தானங்கள பல அளித்துள்ளனர். மேவார் அரசர் களின் கல்வெட்டுகளும் இக்கோயிலில உள்ளன. சு.இரா.

சகாதேவன் பஞ்சபாண்டவருள் கடைசியில தோன்றியவன். இவன பெயரை யாப்பு அமைப்புக் கருதிச் சகதேவன் என்றும் சாதேவன் என்றும் கவிஞர் பயன்படுத்துவர். இவன் தாய் மாத்திராதேவி; அவள் பாணடு மன்னனின இரணடாம் மனைவி. அவனுக்கு முதல்மனைவி குந்திதேவி. அவள் அறி வுறுத்திய 'அசசுவினிதேவ' மந்திரத்தால் மாத்திரா தேவி நகுல சகாதேவர் இருவரையும் பெற்றாள்.

சகாதேவன், துரோணரிடம் வித்தைகளைப் பயின்றான். இவனை வில்லிபாரதம் 'பெருஞான பண்டிதன்' எனப் போற்றும. பாரதப் போரில், சகாதேவன் சகுனியைக் கொன்று தன் வஞ்சினத்தை முடித்தான்.பாண்டவர்கள மறைந்து வாழ்ந்தபோது, இவன் விராட நாட்டில் 'தந்திரிபாலன்' என்ற பெயருடன மாடுகளைப் பேணும் இடையனாய் இருந்தான். இராயசூய யாகத்துக்குமுன், தென்திசை நாடுகளை வெல்லச் சகாதேவன் படையொடு வந்தான்; மாகிசுமதி மன்னன் நீலனை வென்றான். வில்லிபாரதம், 'சென்னி நாடு குட கொங்கநாடு .. தென்னனுறை செந்தமிழ்க் கன்னி நாடு' முதலிய தென்னாட்டுப் பகுதிகளையும் சகாதேவன் வென்ற தாகக் கூறுகின்றது.

சகாதேவன் சோதிடக்கலையில் பேரறிவு வாய்ந்த வன்;கலை அனைவர்க்கும் பொது என்ற கருத்துடைய வன். துரியோதனன் இவனிடம் சென்று அண்ணன் தருமன் போரில் சாகும்படியும் தனக்கு வெற்றி கிட்டும்படியுமான ஒரு நாளைக் குறித்துத் தருமாறு வேண்டினான். சகாதேவனும் தன் புலமையால அத்தகைய நன்னாளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத் தான்.

சகாதேவன் மனைவி விசயை; இவள மகன் சகோத்ரன; மற்றொரு மகன் சுதகர்மா. பாண்டவர் களும்திரௌபதியும் நாடு துறந்துவடதிசை நோக்கிச் செல்கின்றனா. அப்போது சகாதேவன் வழியிடை வீழ்ந்துபடுகிறான். இவன் தன்னைக் காட்டிலும் சாத்திரத்தில் மிக்கார் இலலை என்னும் முனைப்பால் நால்வர்க்கும் முன் மாண்டான் எனபர்.

பாரதக் கதையை எந்த இலக்கிய வகையில் பாடினாலும் சகாதேவன் இடம்பெறுவான், நாட்டுப் புறக் கதைப்பாடல்களும் சகாதேவனைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. அல்லியரசாணி மாலையில், அல்லியைச் சிறைபிடிக்கச் சகாதேவன் சூழ்ச்சியே துணையா கின்றது.

சகாதேவன் பெயரால் ஆருட சாத்திரங்களும் சோதிட நூல்களும் காணப்படுகின்றன. அவை சகாதேவனுடைய சோதிட அறிவைப் போற்றிப் பிற்காலத்தவர் பாடியவை.

2. சராசந்தன் மகன் ஒருவன் சகாதேவன் என்ற பெயருடையவன்; இவன் துரியோதனன் பகுதியைச் சார்ந்தவன் பாரதப்போரில்,இவனைச் சோழமன்னன் வென்றான் என்பர் வில்லிபாரத ஆசிரியர்.

தெ.சொ.

சகாப்தின் இந்தியர்: வட அமெரிக்காவில் வாழும் பழங்குடிகளின் குழுமமாகச் சகாப்தின் இந்தியர் விளங்குகின்றனர்.இவர்கள் வாசிங்டனுக்குத் தென் கிழக்கிலும், ஆரிகனுக்கு (Oregon) வடகிழக் கிலும், இதாகோவின் (Idaho) மேற்கு மத்திய பகுதி யிலும்,கொலம்பியா ஆற்றின்வடிகால் பகுதிகளிலும் அதன் கிளையாறுகள பாயும் பகுதிகளிலும் வாழ் கின்றனர். இவர்கள் பெனுத்தியன் (Penutian) குடும் பத்தைச் சேர்ந்த சகாப்திய மொழியினைப் பேசுகின் றனர். சகாப்தின் (Sahaptin) இந்தியர்கள குழுமத் தில், கயூசு (Cayuse), மொலலா (Molala), பாலோசு (Palouse), தெனினோ (Tenino), உமாத்திலா (Umatilla), வல்லாவல்லா (Wallawalla), யாக்கிமா (Yakima) முதலான பெரும் குழுக்களே முதன்மை யானவை.

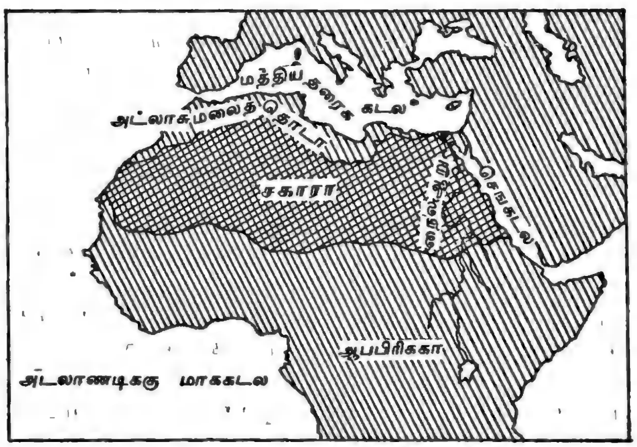
வட அமெரிக்கப் பண்பாட்டுப் பரப்புகளில் மேட்டுச் சமவெளிப் பண்பாடு என்று குறிக்கப்படும் பரப்பில் வாழும் மக்களுள சகாப்தின் இந்தியர் தென் பகுதிப் பேராளர்களாக உள்ளனர். இப்பண்பாட்டுப் பரப்பு, காசுகேடு (Cascade) மலைத் தொடருக்கும் பாறை நிறைந்த மலைகளுக்கும் இடைப்பட்ட வறண்ட பகுதியாகும். இங்குத் தேவதாரு மரங்கள், புற்கள், பாலைவெளிப் புதர்ச் செடி வகைகள (Sagebrush) மட்டுமே குறைந்த அளவில் சிதறிக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், வஞ்சிர மீன் வகை போன்ற ஒருவகை மீனை (Salmon) உலகத்திலேயே மிகுதியாக உற்பத்தி செய்யும் கொலம்பியா ஆறு இப்பகுதி வழியாகச் செல்கிறது. இதனால் ஆண்டு முழுவதும் ஆற்றோடு தொடர்புற்ற உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. மான்களை வேட்டை யாடுதலும், உலர்கனிகள், கொட்டைகள், கிழங்கு வகைகள் முதலானவற்றைச் சேகரித்தலும் இவர் களின் முதன்மையான தொழில்களாகும்.

மொலலா, தெனினோ, யாக்கிமா முதலான மேலைப்பகுதிக் குழுவினர் மிகுந்த கூட்டுணர்வோடு செயற்படாதவர்கள். போர்க்காலங்களில மட்டும் ஒற்றுமையாகச் செயற்படுகின்றனர். உறவுடைய குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்ந்த குழு ஒரு சிற்றூராகக் காணப்படுகிறது. சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் ஒவ்வொரு சிற்றூரும் தனித்துச் செயற்படுகிறது. கீழைப்பகுதிப் பழஙகுடி களான பாலோசு, கயூசு, உமாத்திலா ஆகியோர் சமவெளிப் பணபாட்டு மக்களின் தாக்கம் பெற்றுள்ள னர். இவர்கள் அனைவரும் பெரும்பாலும் கூட்டுணர் வுடன் செயற்படுகின்றனர். மணத்துணைகளை குழுக்களுக்கிடையில் மாற்றிக் கொளகின்றனர். இவர்

களிடையே பழங்குடி ஆட்சிக்குழுவும், அதற்கெனத் தலைவன் உள்ள அமைப்பும் காணப்படுகிறது.

சீ.ப.

சகாரா: உலகிலுள்ள பாலைநிலங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகப்பெரியதாக உள்ள சகாரா (Sahara) வட ஆப்பிரிக்காவில் உளளது. இதன் பரப்பு 9,065,000 ச.கி.மீ. அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலுக்கும் செங்கடலுக்குமிடையே 4830 கி.மீ. பரந்து வியாபித்திருக்கும் இப்பாலைநிலம், வடக்கில் அட்லாசு மலைத் (Atlas) தொடரையும் மத்தியதரைக் கடலையும்

சகாரா அமைவிடம்

எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளது. முற்காலப் பிரெஞ்சு மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் பெரும் பகுதியும் இலிபியா, எகிப்து, சூடான் ஆகியநாடுகளின் பகுதிகளும் இதில் அடங்கும். இதன் சராசரி உயரம் 1500 அடிகள். இதன் இடையிடையே சில மலைத்தொடர்களையும் காணலாம். சிற்சில இடங்களில் பாலைநிலச் சோலைகளையும் காணமுடியும். அச்சோலைப் பகுதிகளில் பேரீச்சை முதலிய பழங்களும் சில தானியங்களும் விளைகின்றன. இங்கு முற்காலத்தில ஓடிய ஆறுகள் பலவற்றின் உலர்ந்த பகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. ஒரு காலத்தில் சகாரா ஆறு கடலாக இருந்திருக்கக் கூடுமென்று ஆய்வாளர் சிலர் கருதுகினறனர். இதன் தெற்குப் பகுதியில் கோடையில் வெப்பம் மிகுதி. குளிர்காலத்தில் குளிர் மிகுதி. ஒட்டகப் பாதைகளைப் பாலைநிலச் சோலைகளின வழிகளில் காணலாம். இங்கு நிலக்கரி எண்ணெய், எரியகிக்காடி உப்பு (Phospate) முதலிய தாதுப்பொருள்கள் உள்ளன

வரலாறு: ஐரோப்பிய மணணியல் பனியூழிக காலத்தில் (Ice age) (ஏறத்தாழ 50,000 முதல் 100,000 ஆணடுகட்கு முன்னர்) சகாராப் பகுதியில் பல ஏரிகள் இருந்தன. நீக்கிரோ இன மக்கள இங்கு வாழ்நதனரென அறியப்படுகிறது. உரோமானியர் காலத்தில், இப்பகுதியில் இருந்த தாவரங்கள மறைநதுவிட்டன. இங்கு கி.பி.1-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒட்டகம கொண்டுவரப்பட்டது. நாடோடி மக்களான பெர்பர்களும் (Berbers) பிறகு அரேபியர்களும், பாலைநிலச் சோலை மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவே ஒட்ட

சகாராப் பாலைநிலம்

கங்களைப் பயன்படுத்தினர். சகாரா வழியாக நடை பெற்ற வாணிகங்களில முககியமாக, தங்கம், அடிமை கள், உப்பு, ஆடைகள் முதலியவை குறிப்பிடத்தக் கவை. நாடோடிகள் கி.பி.10–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 19–ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்த வாணிகத்தில் ஈடு பட்டிருந்தனர். சகாராப் பாலைநிலம் முழுவதையும் கடந்து உயிர்தப்பிய முதல் ஐரோப்பியர் இரேனே செய்லீ (Rene Caillie) என்பவராவார். அவர் கி.பி. 1822 முதல் 1824 வரை இப்பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்து வெற்றி பெற்றார். இப்பாலைநிலத்தின் சில பகுதிகள் நன்கு ஆய்வு செய்யப்படாவிடினும் முக்கியமான பாலைநிலச் சோலைகளையும் சுரங்கப் பகுதிகளையும் தொடர்புபடுத்தும் வகையில் இக்காலத்தில் போக்கு வரத்து முறைகள் வளர்ந்துள்ளன. ஆகாயவிமானப் போக்குவரத்தும் விரிவடைந்துள்ளது. சகாரா வழி யாக மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி இப்பொழுது நான்கு நில வழிகள் செயற்படுகின்றன. தெ.பா.

சகுணப் பிரமம்: சங்கரர் கருத்துப்படி ஈசு வரன்என்பவர்வரையறை செய்யப்பட்ட குணங்களை யுடைய பரம்பொருள. அளவைக் கொள்கையின்படி ஒரு பூரணமான பொருள இருக்கவேண்டும். அதனோடு மற்றப்பொருளகளும் தொடர்புடையனவாக இருக்க வேண்டும். அதனை அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்து கொளள வேண்டும. ஈசுவரன் எல்லாப் பொருள் களையும் படைக்கிறார் என்று அறிதல் வேண்டும். உலகம் பெரியது. அது எஙகேயிருந்து வந்தது, அதன் தன்மை என்ன, முடிவு என்ன என்று தெரிந்திருந் தால், ஒரு பரம்பொருளைப் பற்றிய அறிவு தேவை யில்லை. அவ்வாறு தெரியாமையின், ஒரு பரம் பொருளைப் பற்றிய எண்ணம் தேவைப்படுகிறது ஒரு காரியத்திற்கு ஒரு காரணம் தேவை. அதுபோலவே இந்த உலகைப் படைத்த ஒருவன் இருக்கிறான் என்று மனிதன் கற்பனை செய்கிறான். ஈசுவரன் உலகைப் படைத்திருந்தால், மனிதனைப் போல அவனுக்கும் ஒரு மனம் இருந்திருக்க வேண்டும். அண்டப்படைப்புக் கோட்பாட்டு வாதம் (Cosmological arguments) எல லாக் காரியங்களுக்கும் காரணங்கள் வேண்டும் எனக் கூறுகிறது. காரணமில்லாமல் காரியம் தோன்றாது. கடவுளுக்கு மட்டும் காரணமில்லை. ஈசுவரன் உல கிற்குக் காரணமாக அமைநதிருந்தால், அவரும் நெருக்கடியான நிலையில் அமைந்திருக்க வேணடும். அடுத்தபடியாக ஒழுககம் சார்ந்த தன்மையுடையவர் கடவுள்.

கடவுள் உலகை ஏன் படைத்தார்? அவர் இன புறுவதற்காக என்று கூறமுடியாது. அப்படிக் கூறி னால் அவர் கடவுளாக இருக்க முடியாது. கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனைகள் கடவுள் இருக்கலாம் என்றுதான் கூறுகின்றன. கடவுள மனிதனின் பகுத்தறிவுக் கெட் டாதவர். முனிவர்கள் ஆன்மிக சக்தியினால் அவரை அறிந்து வேதங்களில் அவர் இயல்புகளைக் கூறியுள் ளனர். ஈசுவரன் எல்லாச் சக்திகளும் படைத்தவர்; இயற்கையின் ஆன்மாவே அவர் தாம். ஈசுவரனின் படைத்தல் தொழிலைப் பற்றி வேதங்கள தெரிவிக் கின்றன. உலகத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமான வனும், உலகம் நிலைப்பதற்குக் காரணமான வனும், கடைசியில் அழிவதறகுக காரணமானவனும், எங்கும் நிறைந்தவனும் எல்லாம் அறிந்தவனும் பிரமமே. நிறைவுடையவனும், புலன்கடநத தன்மை யுடையவனும், ஒழுஙகுடையவனும் அவனே. எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் இருப்பவனும் அவனே. சூரியனில் ஒளியாய், கணணுக்குள் ஒளியாயிருப்பவனும் பிர மமே. வேதங்களில் பிரமத்தின் இயல்புகள் கூறப் படுகின்றன. அவை பகுத்தறிவிற்கும் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றன.

ஈசுவரன் தான் முதற்காரணம். அவனே பரி சுத்தமானவன். அவனே எல்லாவற்றிற்கும் காரண மாக இருப்பவன். அவன் எதிலிருந்தும் தோன்றிய வனல்லன். பிரமம் உலகமாகத் தோற்றமளிக்கிறது. இதனை விவர்த்த வாதம் என்று கூறுவர். கயிறு பாம்பு போலத் தெரிகிறது. ஆனால் கயிறு பாம்பாக வில்லை. ஈசுவரன் தன மாயா சக்தியினால் உலகைத் தோற்றுவிக்கிறான் என்று சங்கரர் கூறுகிறார். ஈசு வரனிடம் இருத்தல் தன்மையும் (Being) இணங்கு கிற தன்மையும் (Becoming) இருககின்றன. பிரகிருதி யானது புத்தியில்லாதது, அது புத்தியுள்ள ஆன்மா வினால் செயற்படுவதாக உள்ளது. ஈசுவரனிடம் பிரமத்தின் தன்மையும், பிரகிருதியின் தன்மையும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இராமானுசரின் கருத்துப்படி பிரமத்தினிடம் ஆன்மாவும் பருப்பொருளும் (Matter) இருக்கின்றன. கடவுளிடம் அறிவும் சக்தியும் அன்பும் இருக்கின்றன. கடவுள் அனபினால் உலகினைத் தோற்றுவிக்கிறார். கருமத்தின் கடவுளும் அவரே. அவருக்கு உருவ மில்லை. கடவுளிடமிருந்து உலகம் தோன்றுகிறது. பிறகு அவருடன் போய்ச் சேருகிறது. இறைவனிட மிருநது உலகம் தோன்றுவதைப் பரிணாம வாதம் என்று கூறுகின்றனர். பரிணாமம் என்றால் ஒரு பொருள் பிறிதொரு பொருளாகப் பால் தயிராக மாறுவதைப் போல மாறுவது.

சைவ சித்தாந்தம் பொருள்களைப் பதி, பசு, பாசம் என மூன்றாக வைத்து ஆராய்கிறது. பதி

யாவது இறைவன். பசுவாவது உயிர். பாசமாவது உயிர்களைக் கட்டியிருக்கும் கட்டு. உயிாகளைக் கடவுள் படைத்ததாகச் சைவ சித்தாந்தம் கூற வில்லை. உலகினை மாயையிலிருந்து கடவுள் தோற்றுவிக்கிறார்; காத்தல் செய்கிறார்; அழித்தல செய்கிறார். பிறகு மறைத்தலும், அருளலும் செய் கிறார். இறைவன் ஐந்தொழிலை உயிர்களுக்காகவே செய்கிறார். இறைவனுக்கு உருவம் இல்லை.

இரா.கோ.

துணை நூல்:

Radhakrishnan, S., Indian Philosophy, Vol. II, Blackie and Son Publishers, Pvt., Ltd., Madras, 1977.

சகுந்தலை: மகாபாரதக் கிளைககதைகளுள ஒன்றின் தலைவி. வியாசரின் கைவணணத்தில் ஒளிர்ந்த சகுந்தலையைக் காளிதாசா தனி நாடகத் தலைவியாகச் சிறக்கச் செய்தார். காளிதாசரின் புகழ்பெற்ற படைப்புகளுள் 'சாகுந்தலா' நாடகமும் ஒன்றாகும்.

சகுந்தலை விசுவாமித்திரருக்கும் மேனகைக்கும் பிறந்தவள. விசுவாமித்திரர் கடுந்தவம் புரிந்தகாலத் தில் அவர் தவத்திற்கஞ்சிய தேவர்கள் அவர்தம தவத்தை அழிக்க மேனகை எனனும பெண்ணை அனுப்பினார்களா. அது நிகழ்ந்த ஓா இளவேனிற காலத்தில். விசுவாமித்திரரின் தவம் கலைநதது. மேனகைபால் சகுந்தலை பிறந்தாள். விண்ணுலக மஙகைக்கும் மண்ணுலகத் துறவிக்கும் பிறந்தவள் என்பதால சகுந்தலையை ஓரிடத்தில வைத்துவிட்டு மேனகை விண்ணுலகம் சென்றாள. அக்குழந்தையைக் கண்ணுற்ற கணவர் என்ற துறவி தம் ஆசிரமத் திற்குக் கொண்டுவந்து வளர்த்தார்.

பிரியமவதை, அனசுயை என்னும் இருவரும சகுந்தலையின் தோழியராவர். அப்பெணகளுடன் பூஞ்செடிகளை வளர்த்தல், மலர்பறித்தல் முதலிய பணிகளைச் சகுந்தலை விரும்பிச் செய்தாள. சகுந் தலையின் காதல் வாழ்விற்கும் இவர்கள் உறற பாங் கியர்களாக விளங்கினர்.

அத்தினாபுரத்து அரசன் துசியந்தன் என்பவன். அவன் இளமையும் பேரெழிலும் பெருவீரமும் பணபு நலன்களும் வாய்க்கப் பெற்றவன். அவன் கானகத்து வேட்டை மேற்கொண்ட காலத்துச் சகுந்தலையைக் கண்டு காதல் கொள்கிறான். தோழியர்களால் அவள் பிறப்பு வளர்ப்புச் செய்திகளை அறிகிறான். விதூடக னாகிய பார்ப்பனப் பாங்கனிடம் தன் காதல் பற்றிக் கூறுகிறான். பின்னர், அவனே இது விளையாட்டுக்குச் சொனனது என மாற்றிப் பேசுகிறான்.

சகுந்தலையிடம 'உன் காதலைத் தாமரை இதழில் கவிதையாக எழுதிக்கொடு, அதன்மேல் மலாகளை வைத்துத துசியந்தனிடம் தேவப் பிர சாதம் என்று கொடுத்து விடுகிறேன்', என ஓர் உத்தியைப் பிரியம்வதை தெரிவிக்கிறாள். அவ் வண்ணமே சகுந்தலை கவிபுனைகிறாள். துசியந்தன் அவளுடன் கூடுகிறான்.

கணவர் ஆசிரமத்திற்குச் துருவாச முனிவர் வரு கிறார். துசியந்தனின் காதல நினைவுடன் இருநத சகுந்தலை அவர்வரவறியாது இருந்ததால் தம்மை உரியவாறு மதியாத குற்றத்திறகாகப் 'பெருந் துறவி யாகிய எம்மை மதியாது எவனைக் கருத்துட் கொண்டுள்ளாயோ அவன் உனனை மறக்கக் கட வன்!' எனக் கடுஞ்சாபமிடுகிறார். அவனிட்ட மோதிரத்தால் சாபம திரும் என்று பின்னர்ச் சாபநீக்கமும செய்தார். 'காதலன் உன்னையான் மணநதேனா' என வினவ, அவள் மயங்குகிறாள். தொலைநத மோதிரம் கிடைக்கப் பெற்று அதன் வழியே முனனையகாதல் நினைவுக்கு வருகிறது. இத னிடையில் தாயிருககும் விண்ணுலகிற்கு எடுததுச் செல்லப்பட்ட சகுந்தலை சருவதமனன் எனற பிள்ளையைப் பெறுகிறாள். உண்மைகள் யாவும் உணர்ந்த துசியந்தன தேவருலகில அவளைக் கூடு கிறான்.

கண்வர் ஆசிரமம, அத்தினாபுரம், தேவருலகு என்ற மூன்றிடஙகளில் சகுந்தலையின் வாழ்வு நடை பெறறது. அவள காலம் துவாபரயுகம் எனக் காளி தாசன கவியால உணரக் கிடக்கிறது

சகுந்தலையின வாழ்வு நகை, அழுகை, இளி வரல் பெருமிதம், மருட்கை, அச்சம, உவகை என் னும் ஏழு மெய்ப்பாடுகள் செறிந்த வாழ்க்கை என லாம். அவற்றுள்ளும் அழுகை, உவகை என்னும் இரு மெய்ப்பாடுகள் விஞ்சிநிற்கின்றன. அகட் பொருட் சுவைகள் இவள் வாழ்வினால பெறப்படும் நலன்கள் என்று கூறலாம்.

சாகுந்தல நாடகத்தில் அரிய வாழ்வியற் கருத்து கள உள்ளன. கணவனின் அரண்மனைக்குச் சகுந் தலையை அனுப்பும்போது தோழியர், முனிவர்கள் கூறும் அறிவுரைகள் பெண்ணினத்துக்கு வழிகாட்டும் மூதுரைகள் ஆகும்.

அணிநலன்கள் செறியச் சகுந்தலை நாடகம் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. சகுந்தலை மண்ணுலகில்

விழுந்தமைக்கு மல்லிகை மலர் எருக்கம்புதரில் விழுநதமையினை உவமையாகக் காட்டியுள்ளார். இதுபோன்ற பிற பல உவமைகள் நெஞ்சத்தைத் தொடுவனவாகும்.

அறவோர், சகுந்தலையை அழைத்துவந்து எதிரில் நிறுத்திய போதும், மனைவியை மறந்த நிலையில் 'இவளை நான் மறந்தது மெய்யானால் மனைவியைத் துறந்த பாவியாகிறேன். அவ்வாறின்றி இவளை நான் ஏற்பேனாயின் பிறன் மனைவியைப் பெண்டாகக் கொண்ட பெரும் பாவத்திற்குள்ளா வேன்' எனவரும் துசியந்தனின் பேச்சு அறஞ்செறி யுரையாகும்.

சகுந்தலை அறவோர், அந்தணர், துறவோர்ப் போற்றியமையும், கணவன்பால் செறிந்த காத லும் ஆழ்ந்தபக்தியும் கொண்டிருந்தமையும் எண்ணி இன்புறத் தக்கன. இயற்கையோடியைந்த இன்ப வாழ்வின் சிறப்பு இவள் கதையின் முற்பகுதியிலும், சோதனையின் கொடுமைகள் இடைப் பகுதியிலும், அறத்தின் வெற்றியாகப் புலரும் புதுவாழ்வு கடைப் பகுதியிலும் அமையச் 'சகுந்தலை' நாடகம் இன்பிய விறுதி கொள்கிறது. வடமொழியிலுள்ள சகுந்தலை நாடகத்தைத் தமிழில் மறைமலையடிகள் போன் றோர் சுவை குன்றாது படைத்துள்ளனர். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் வடமொழி நாடகத்தைத் தழுவி, சகுந்தலை என்னும் பெயரில் ஒரு நாடக நூல் செய்துள்ளார். கி.சே.

சகுனி: மகாபாரதத்தில இடம்பெறும் ஒரு பாத்திரம் சகுனி. இவன் துரியோதனன் முதலான கௌரவர்களின் தாய் மாமன்; காந்தார நாட்டு மன்னன் சுபலனுக்கு மகன்; திருதராட்டிரன் மனைவி காந்தாரியின் உடன்பிறந்தான். துரியோதனனுக் காகப் பஞ்சபாண்டவரோடு சூதாடி அவர்களைத் தோற்கடித்துக் காட்டுக்கு அனுப்பிப் பாரதப் போருக்குக் காரணமாக விளங்கியவன் சகுனியே.

சகுனி பிறரை ஏமாற்றுவதிலும் சூதாடுவதிலும் வல்லவன். இவனை வில்லிபாரதம் 'தக்கோர் ஆபிச் சூதுக்கும் நிலை வஞ்சனைக்குந் தரணிபாரில் யாரே இவற்கு நிகர்' என்று கூறுகிறது.

திருதராட்டிரன் காந்தாரியை மணந்து தன் ஊா வந்தபோது, அவளுடைய உடன்பிறந்தார் நூற்று வரும் வழிவிட வந்தனர். வலிமைமிக்க மைத்துனன மாரால் தனக்கு ஊறு ஏற்படும் என்று அஞ்சிய திருத ராட்டிரன், தன்னூரில் ஒரு சிறிய கட்டடம் கட்டி, அதனைக் காட்டுவதுபோல மைத்துனன்மார் நூற்று வரையும் உள்ளே அனுப்பித் தாளிட்டான். அக் கட்டடத்தில் ஒரு சிறு வழி அமைத்து அதன் வழியே ஒருவனுக்கு மட்டும் தேவையான உணவை அனுப் பினான். திருதராட்டிரன் எண்ணத்தை உணர்ந்த அவர்கள், கடைக்குட்டியான சகுனியை உணவு உண்டு வாழுமாறும் திருதராட்டிரனைப் பழிக்குப் பழி வாங்குமாறும் கூறி இறந்தனர். திருதராட்டிரன், ஒருவன் உயிர் பிழைத்திருப்பதை அறிந்து தாள் நீக்கிச் சகுனியைத் தன்னுடன் வைத்துக் கொண் டான். சகுனி கௌரவர் இடம் அன்புடையவனைப் போல நடந்து கொண்டு அவர்கள் அழிவுக்கான ஆலோசனைகளைக் கூறி நாசம் விளைவித்தான். இவன் சகாதேவனால் பாரதப்போரில் கொல்லப் பட்டான்.

இப்பாத்திரத்தின் பண்பு காரணமாகப் பிறரு டன் உறவாடித் தீமை செய்பவரை, உலகில் 'சகுனி' என்று சொல்லும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. பிங்கல நிகண்டு, நிமித்தம் பார்ப்பவனைச் 'சகுனி' என்று கூறுகிறது. தெ.சொ.

சகோதரத்துவம்: ஐக்கிய அமெரிக்க நாட் டில் பல்கலைக் கழகங்களிலும கல்லூரிகளிலும் நிறு வப்பட்டுள்ள சமூக, தொழில் சார்ந்த கழகங் களுக்குச் சகோதரத்துவம் (Fraternity and Sorority), அல்லது ஒத்த நோக்கமுடையார் கழகங்கள் என்பது பெயர். ஒரே நோக்கமும் செயல முறைகளும் உடைய உறுப்பினர்களின் நிலையைக் குறிப்பிடு தற்குச் சகோதரத்துவம் என்ற சொல் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே கையாளப்பட்டு வந்துளளது.

பண்டைய அதீனிய, உரோமானிய மக்களுடைய உறவுக் குடும்பங்களின் தலைவர்களடங்கிய அமைப் பும் சகோதரக்குழு (Fratries, Phratries) என்று குறிக்கப்பட்டது. கிறித்துவின் இராணுவ சகோதரர் கள் (Fratries Militiae Christi) என்றுசொல்லப்பட்ட ஓர் அமைப்பும் இருந்தது. பிரஞ்சுப் புரட்சியாளரின நோக்கங்களையும், செயல்முறைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டோர் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத் துவம் முதலியவற்றிற்குப் புரட்சி செய்வதாகக் கூறினர். சகோதரத்துவம் என்பது சமநிலையில், சில நோக்கங்களுக்காக, ஒரே வகையான செயல் முறை களைக் கையாண்டு, ஒரே வகையான விளைவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுபவருக்கிடையே உளள தொடர் பைக் குறிப்பதாகும்.

சகோதரத்துவக் கழகங்கள்: ஐக்கிய அமெரிக்க நாட் டில் கல்லூரி அல்லது பல்கலைக் கழகங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இருபாலாரிடையேயிருந்தும் சேர்க்கப்

பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சமூகக் கழகங்கள் அல்லது தொழிலியலான கழகங்கள் அல்லது சிறப்பு நிலைக் கழகங்களே (Honorary Societies) சகோதரத்துவக் குழுக்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பொதுவாக எல்லா அமெரிக்கச் சகோதரத்துவக் கழகங்களும் கிரேக்க மொழி வரிவடிவத்திலிருந்து சில எழுத்துகளை எடுத்துத் தங்களுடைய பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டுள்ளன. நியூயார்க்கில் நிறுவப்பட்ட ஒரு பழைய சகோதரத்துவக் கழகம் மாணவர்களால் கி.பி. 1825-இல் தொடங்கப்பட்டு கப்பா ஆல்பா (Kappa Albha) என்ற பெயரைக் கொண்டுள்ளது. வர்சினியாவில் கி.பி. 1776-இல் வில்லியம் மேரி கல்லூரி மாணவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சகோதரத்துவக் கழகம் 'பி பெட்டா கப்பா' (Phi Beta Kappa) என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் கல்வியிற் சிறந்த ஆண் பெண் அனைவரும் உறுப்பினராகச் சேர்தற்குத் தகுதியுடையவர். மருத்துவக் கல்வியில் மட்டும் பயிற்சிபெறும் மாணவர்களை உறுப்பினராக யுடைய 'கப்பா லம்டா' (Kappa Lambda) என்ற சகோதரக் கழகம் கி.பி. 1819-இல் தோன்றியதாகும்.

கழகங்களின் செயல்கள்: தொழிலியலான சகோதரத்துவக் கழகங்கள், அவ்வவற்றின் தொழில் துறைகளில் உறுப்பினர்கள சிறநத பயிற்சி பெறுதல் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை உடையவை. ஆகையால் அவை அத்தொழிலில சிறந்த அறிவும், திறமும் உடையவரை உறுப்பினராகச் சேர்த்து, அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பயனுள்ளதொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய தொழிலியற் கழகங்களின் நோக்கம் தொழில் திறமையை வளர்த்தலேயனறி, உறுப்பினர்களிடையே சமூக வாழ்வை வளர்த்தல் அன்று. சமூகவியலான சகோதரத்துவக் கழகத்தின் நோககம் உறுப்பினர்களுக்குக கல்லூரி 'வீடு' (Collegiate 'home') அல்லது குடியிருப்பு வசதியும், இரவில் தூங்கும் வசதியும் அளித்தலாகும். சில பலகலைக் கழகஙகளிலுளள சகோதரத்துவக கழகங்கள், பல்கலைக் கழக வட்டத்திலுள்ள அரசியல், சமூக வாழ்வுக்குரிய செயல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. சில பல்கலைக் கழகங்களில் இத்தகைய குழுக்கள் அறவே தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன. மாணவர் கிளர்ச்சி 1960-ஆம் ஆண்டில் நடந்தபோது சகோதரத்துவக் கழகங்கள் பொதுவாக மக்கள் எதிர்ப்புக்கு உள்ளாயின; பல குழுக்கள் கலைக்கவும் பட்டன. ஆயினும், அண்மைக்காலத்தில் பல்கலைக் கழகக் கல்விப் பயிற்சிக்கு ஆகும் செலவு கூடுதலாகவே, இந்தச் சகோதரக் குழுக்கள் மாணவர்களைக் கூட்டுவாழ்க்கையை (Communal life) ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்து, அவர்களுக்கு ஆகும் குடியிருப்புச் செலவும், உணவுச் செலவும் குறைவதறகு வழி செய்துள்ளன. ஆகையால், சகோதரத்துவக் கழகங்களை இப்போதைய சூழ்நிலையில் யாவரும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். பா.சு.

சங்கம்: காண்க: தமிழ்ச் சங்கங்கள்.

சங்கம் (சமூகவியல்): இதற்குக் 'கழகம்' என்ற பெயரும் வழக்கில் உணடு. தனி மனிதர்களால கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளினை அடைவதற்காக அமைககப்படுகின்ற அமைப்புச் சஙகம் (Association) எனப்படுகிறது. இதனை மெக்ஐவர் (Mac Iver) என்னும் சமூகவியலறிஞர், பொதுப் படையான ஓர் ஆர்வத்தை (Interest) அல்லது கூட்டான ஆர்வங்களை (Group of Interest) அடைவதற்காக அமைக்கப்படும் ஒரு குழு போன்றதே சங்கம்' என வரையறுத்துக் கூறுகிறார். எவவகையிலேனும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுளள குழுக்கள் 'சங்கங்கள் எனப்படுகினறன என்று இசுடீவர்டு (Steward) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். அவை புறவடிவம் சார்ந்தோ (Formal), சாராமலோ (Informal) இருக்கலாம். அதில், சில பொதுவான நாட்டத்திற்காகத் தனிமனிதர்களால் புறவடிவம் சார்நது ஏறபடுத்தப்படுகின்ற சஙகமானது இயற்கைக் கழகங்கள (Voluntary Association) எனப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மனறங்கள் (Clubs), தங்கும் விடுதிகள் (Lodges), பொது நலப் பணிக் குழுக்கள் (Public Service groups) போன்றவை இக் கழகத்தைச் சார்ந்தவையாகும்.

மெக்ஐவரின கூற்றுப்படி, ஒரு சங்கம் அமைவதற்குக் கூட்டான மனிதர்களும் அவாகள் அடைய விரும்புகின்ற குறிக்கோள்களும் இன்றியமையாதனவாகும். அவற்றுடன் சங்கத்தை அமைப்பவர்கள் நலம் நாடுதலில் ஒத்தமனத்தினராக இருத்தலும் தேவையாகிறது. எனவே, ஒத்த குறிக்கோளினை அடைய, அவர்கள் தஙகளின் கூட்டு முயறசியால் சங்கத்தை அமைக்கிறார்கள். மேலும் சில வகையில் அவர்களிடம் வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் இணைப்பை உருவாக்குவதில் அவ் வேற்றுமைகள தடையாக அமையாது. எடுத்துக்காட்டாக, வணிக நிலையம் (Business Firm), வழிபாட்டுக் கோயில் (Church), தொழிற் சங்கம் (Trade Union) போன்றவை இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாகச் சஙகத்தின் அமைப்பையும் பண்பையும் அதன் உறுப்பினர்களின் ஒருமித்த நல நாட்டமே தீர்மானிக்கிறது.

சங்கம் தனக்கென ஒரு பெயரையும் அமைப்பையும் கொண்டதாகவும், ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் இயங்கக் கூடியதாகவும் விளங்குகிறது. இதில சமூகத்

தினர் அனைவரும் இடம்பெற வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை; இதில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே இருப்பர், அதிலும் அவர்கள கட்டாயப் படுத்திச் சேர்க்கப்படாமல் தம் ஆர்வத்தினால் சேருகின்றவர்களாகவே அமைவர். பொதுவாகக் குடும்பங்களில் நிலவும் முதல நிலை உறவுகள் (Primary relations) இச்சங்கத்திலே காண இயலாது. மாறாக, சங்கத்திலுள்ளவர்களிடம் இரண்டாம் நிலை உறவுகள (Secondary Relations) நிலவுவதுடன அவர்களிடம் விதிமுறைக்கேற்ற உறவும் (Formal Relationship) காணப்படுகிறது. அதை நிருவகிப்பதற்கெனத் தேர்நதெடுக்கப்பட்ட அலுவலர்கள் அதிகாரம் பெற்றவர்களாக இருப்பர். அதன உறுப்பினாகள் அதற்கென உருவாககப்பட்ட விதிகளுக்கும் சட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டே நடக்க வேண்டும்.

சில சங்கங்கள ஒத்த நல நாட்டத்தின் (Like Interest) அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒரு தனிப்பட்ட சமூகத்தினர் நலம் பெற வேண்டுமென்னும் நாட்டத்துடன் அல்லது குறிக்கோளுடன் தாங்களாக அமைத்துக் கொள்ளும் சஙகங்கள இதறகு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அதில் அச் சமூகததினர் மட்டுமே உறுப்பினர்களாக ஆக முடியும். இககால இந்தியாவில பெருகிவரும் சாதிச சங்கங்கள (Caste Associations) இவ்வகையைச் சேரும். ஆனால், வேறு சில சஙகங்கள பொதுநல நாட்டத்தின் (Common interest) அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, பணபாட்டுச் சங்கம் (Cultural Association) எனக் கருதப்படும் சமாதானக் குழு (Peace Society) பொதுநலனை மையமாகக் கொணடு அமைக்கப் பெற்றதாக உள்ளது. அது போன்று, பொது நலப்பணியில் நாட்டமுள்ளவர்கள் தொடஙகும் சங்கங்களில் சமூகத்தில் எந்தத் தகுதியில உள்ளவர்களும் உறுப்பினராகலாம். அவை முந்தைய சங்கங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டனவாகும். அடுத்து ஒரே தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் தனிப்பட்ட குறிக்கோளுக்காக அமைக்கும் சங்கங்களும் இன்றைய நாளில பெருகி வருகினறன. எடுததுககாட்டாக, மருத்துவக்கழகம் (Medical Association), ஆசிரியர் கழகம் (Teachers Association) ஆகியவறறைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றில் உறுப்பினர்கள் தொழில அடிப்படையில் தானசேர்த்துக் கொளளப் படுவர்.

மேற்குறித்த ஒத்த நலன், பொதுநலன ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சங்கங்கள பகுத்துக் கூறப் படுகின்றன. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் தனித்தனியாகவோ பரவியோ (Distributively) ஒத்தபொருளை அல்லது மதிப்பை ஒவ்வொருவரும் தமக்காக நாடிச் செல்பவர்களாக இருப்பது முதல் வகையைச் சார்ந்த சங்கமாகும். இரணடு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒருவரையொருவர் பிரிக்க முடியாதபடி இணைக்கக் கூடியதான ஒரு குறிக்கோளினை நாடுபவர்களாக இருப்பது இரண்டாம் வகையைச் சாரந்த சங்கமாகும். அதில் முதலாவதின் அடிப்படையாக விளங்கும் ஒத்த நல நாட்டம் தனித்தன்மைப படுத்தப்படுகிறது.ஆனால் இரண்டாவதான பொதுநல நாட்டம் தவிர்க்க முடியாதபடி அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. எதுவாயினும் மக்களின் நலமே சங்கத்தின் முக்கிய கூறாக விளங்குகிறது.

அது போலவே வேறு சிலவற்றின் அடிப்படையிலும் சஙகம் உருவாக்கப்படுகிறது. கால அளவை வைத்து உருவாகும் சங்கத்தை அப்போதைக்கான சங்கம் (Temporary Association) என்றும், நிலையான சங்கம் (Permanent Association) என்றும் வகைப்படுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக முறையே, அப்போதைக்கான சஙகத்திற்கு வெள்ள நிவாரணக் கழகத்தையும் (Flood Relief Association) நிலையான சங்கத்திற்கு அரசினையும் (State) கூறலாம்.

அதிகாரத்தை வைத்து அமையும் சங்கத்தை முழுஅதிகாரம் பெற்று ஆட்சி செய்கின்ற சங்கம் என்றும் (சான்று: ஒரு நாட்டின் அரசு), பாதி அதிகாரம் பெற்றுச் செயற்படுகின்ற சங்கம் எனறும் (சான்று: பல்கலைக் கழகம்), அதிகாரமற்று இயங்கும் சங்கம் என்றும் (சான்று: மனமகிழ் மன்றம்) பகுக்கலாம். பொழுது போக்கு அடிப்படையில் உருவாகும் சங்கங்களில் விளையாட்டுக் கழகம் (Sport's Club) இசைக் கழகம் (Music Club) ஆகியவற்றைச் சோக்கலாம். நன்கொடையின் அடிப்படையிலான அறக் கொடை நிறுவனங்களும் (Charitable Societies) சங்கத்திற்குள் அடங்கும்.

பண்டைய சமூகத்தினரிடையே வேலைப் பிரிவினைகள் (Division of Labour) குறைந்து இருந்ததாலும், மாற்றங்கள் மெதுவாக நிகழ்ந்ததாலும் சங்கங்கள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டன. மேலும், அவை திட்டவட்டமான பண்புடையனவலல: ஒரு கட்டுப்பட்ட செயற்பாட்டுப் பண்பும் அவற்றிற்கிலலை. ஆனால், இன்றைய அறிவியல் சமூகத்தில் தனித்த சிறப்பான பயிற்சிகள் பெருகி வருவதால் (Specialization) சங்கங்கள் தனித்தன்மைப் படுத்தப்படுகினறன. அதனால் அவற்றின் உறுப்பினர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நலனுக்காக அல்லது ஒட்டுமொத்தமான நலன்களுக்காக இணைபவர்களாக இருக்கின்றனா.

சங்கத்திலே முரண்பாடுகள் (Conflicts) ஏற்படு வது இயல்பான ஒன்றாகும். அதற்குப் பல காரணங் கள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக, ஒரு சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் தாம் விரும்பும் பதவியைப் பெற முடி யாமற் போனால் அங்குப் பிணக்குகள் அல்லது முரண பாடுகள் ஏற்படலாம். இரண்டாவதாக, ஒரு சங்கத் தில் இருக்கும் ஒரு சாரார் குறிக்கோளினை அடை வதற்குத் தொடர்புடைய வேலையில் ஈடுபடாமல் வேறு வேலையில் சிறிது ஈடுபட்டாலும் மற்றவர் களால் எதிர்க்கப்படுவர். மூனறாவதாக, குறிக கோளினை அடைவதற்கு எவ்வழியைப் பின்பற்றுதல் என்பதில் உறுப்பினர்களிடையே ஏற்படும் கருத்து வேற்றுமைகளாலும் முரண்பாடுகள ஏற்படலாம். நான்காவதாக, சங்கத்தின நிருவாகப் பொறுப்பேற் றிருப்பவரின் சுயநலப் போக்கினாலும் முரணபாடு கள் ஏற்பட வழியுணடு.

எந்த ஒரு சங்கம், இவை போன்ற குறைபாடுகளி லிருந்து விடுபட்டுச செயற்படுகிறதோ அதில் நல்ல வளர்ச்சியும் முனனேற்றமும் ஏற்படுவதுடன் உறுப் பினர்கள மத்தியில் ஒற்றுமையும் நிலவும் என்பது திண்ணம். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Jerome Woods, F., Introductory Sociology, Harper & Row, New York, 1966.

MacIver, R M. and Page C.H., Society-An Introductory Analysis, Holt, New York, 1961.

Ogburn, W.F. and Nimkoff, M.F., A Hand Book of Sociology, Eurasia, New Delhi, 1979.

Stewart, Ellert W., Sociology, The Human Science, Mc Graw Hill Book Company, New York, 1978.

சங்க யாப்பு: யாப்பருங்கல விருத்தி உரையா சிரியர் தம் உரையுள் பல இலக்கண நூல்களை மேற் கோளாகக் காட்டியுள்ளார். அவர் சில நூல்களை நூற்பெயராலும், சிலவற்றினை ஆசிரியர் பெயரா லும், சுட்டியுள்ளார். அவ்வாறு காட்டப்பட்ட மேற் கோள் நூல்களிற் சில இக்காலத்திற் கிடைக்கவில்லை. அங்ஙனம் இக்காலத்துக் கிடைக்காதொழிந்த யாப் பிலக்கண நூல்களுள் ஒன்று 'சங்கயாப்பு' என்பது. நூற்பாக்களால் அமைந்துள்ள இந்நூலிலிருநது யாப் பருங்கல உரையாசிரியர் 24 நூற்பாக்களை எடுத தாண்டுள்ளார். சில நூற்பாக்களைச் சங்க யாப்பு என்று நூற்பெயராலும், சில நூற்பாக்களைச் சங்க யாப்புடையார் என்னும் பெயராலும் குறிப்பிட்டுள் ளார். அதனால 'சஙக யாப்பு' நூல் யாப்பருஙகல விருத்தி உரையாசிரியர் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பதும், அந்நூலாசிரியரின இயறபெயர் விருத்தி உரையாசிரியர் காலத்திலேயே அறிந்துகொள்ளமுடி யாமல் போயிற்று என்பதும் புலனாகின்றன.

அசைககு உறுப்பாகிய எழுததின் வகை கூறுங் கால் உயிர், மெய் ஆகியவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தரும்போது, 'அகரம் முதலா ஔகாரம் ஈறா, இசை யொடு புணர்ந்த ஈராறும உயிரே' எனறும், 'ககரம் முதலா னகரம் ஈறா, இவையீரொன்பதும மெய் யென மொழிப' எனறும் அமைநத சஙகயாப்பு நூற பாக்களை யாப்பருங்கல உரையாசிரியர் காட்டியுள ளார். இதுபோனற நிலையில் யாப்பருங்கலக காரிகை உரையாசிரியர் தொல்காப்பிய நூற்பாவை மேற்கோள் காட்டும்போது, யாப்பருஙகல விருத்தி உரையாசிரியர் சங்க யாப்பிலிருந்து காட்டிய காரணம் அறியக் கூடவில்லை. ஒருகால், 'சஙக யாப்பு' அக்கால மககளுக்கு நன்கு அறிமுகமான ஒன்றாக இருந்திருத்தல கூடும். மேற்கோளாக நூற பாவையும், அதன் நூற்பெயரையும் காட்டியுள்ளமை, எக்காரணத்தாலோ பிற்காலத்திறநதுபட்ட நூலினை அறிந்துகொள்ளுதற்கு ஏதுவாகியுள்ளது. மாத்திரை என்பதனை விளக்கிய உரையாசிரியர், மேற்கோளா கக் 'கணணிமை நொடியென' எனத தொடஙகும தொலகாப்பிய நூற்பாவையும் (தொல.எழுத்து-7), 'கண்ணிடை கைநநொடி என்றிவை இரண்டும, மின் னிடை அளவே எழுத்தின் மாத்திரை' என்னும் சங்க யாப்பு நூற்பாவினையும் ஒருங்கே காட்டியுள்ளார். அரைநொடிபபொழுதினைச் சங்கயாப்பு, 'அரை நொடி என்பது யாதென மொழியின நொடிதரக கூடிய இருவிரல் இயைபே' என்று விளக்குகிறது. ஆசிரி யப்பா அகவல எனப்படும் என்பதனை இநநூல 'அகவல் எனபது ஆசிரியப்பாவே' எனக் கூறுகிறது.
அ.மா.ப.

சங்கரதாச சுவாமிகள், தூ. தா. **(கி.பி. 1867–1922)**: தமிழில் தொழில்முறை நாடகக் குழுக களின் ஒன்றுபட்ட வளர்சசிக்குந் காரணமாகித்'தமிழ நாடகத் தலைமையாசிரியர்' எனப் பெயர் பெற்ற தவத்திரு சங்கரதாச சுவாமிகள் கி.பி. 1867–ஆம் ஆணடு செப்டம்பர் மாதம் ஏழாம் நாள் சிதம்பர னார் மாவட்டம் தூத்துக்குடியில் பிறந்தார். இவர் தம் தந்தையார் தாமோதரக் கணக்கப்பிள்ளை.

சிறு வயதிலேயே சஙகரதாச சுவாமிகள இராமுடு ஐயர், கல்யாண இராமையா ஆகியோரது நாடக சபைகளில் சேர்ந்து நாடக நடிகராகப் பயிற்சி மேற் கொண்டார். இவர் கி.பி. 1891–இல

தமிழ் நாடகக கலையுலகில் முழுமையாகத் தம்மை ஈடுபடுத்தினார். நாடக ஆசிரியர், நடிகர் என இரு நிலைகளில் இவர் பல குழுக்களில பணி மேற்கொணடார். இரு குழுக்களுக்காகப் புதுப்புது நாடகங்களையும் அவற்றிற்கான பாடல்களையும் எழுதினார்.

சுவாமிகள் 1910-இல் சமரச சன்மார்க்க சபை என்னும் நாடகக்குழுவைத் தோற்றுவித்தார். பின்னர் இவர் 'மதுரை தத்துவ மீன லோசனி வித்துவபால சபா' என்ற நாடகக்குழுவை 1918-இல் உருவாக்கினார். இவை 'பாலர்சபை முறையில்' (Boys Company System) அமைக்கப்பட்டன. பெரியவர்களால் ஒழுக்கக கேடும் கட்டுப்பாடின்மையும் கண்ட தமிழ் நாடக மேடையில் புதிய நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்த வேண்டி பாலர் சபையை உருவாக்கிப் பெரியவர்கள ஏறறு வந்த வேடங்களில் சிறுவர்களை அறிமுகப்படுத்தி அதில் வெற்றியும் பெற்றார். இந்நாடக சபை முறையில் பயினற பல இளம் சிறுவர்கள் பிற்காலத்தில் மிகப்பெரிய நடிகர்களாயினர்.

இவர் சிறுவர்களுக்கு ஒழுக்கம், கட்டுபபாடு போன்றவற்றை ஊட்டினார். மிகசசிறநத நடிப்புப் பயிற்சிக்கு அவர்களை உட்படுத்தினார். பாலர் நாடக சபையில் சிறுவர்களுக்கு நடிப்புப் பயிற்சிக கெனவே முறையாகப் 'பாலபாடம்' என்னும் பயிற்சிப் பாடத்தை உருவாக்கினார்.

சங்கரதாச சுவாமிகள்

சுவாமிகள் பல நாடகங்களை எழுதி உருவாக்கினார். நாடகங்கள உரைநடையும் பாடலும் கலந்து வரும் அமைப்பில் எழுதப்பட்டன. நாடகங்கள் மூலம் மககளுக்கு நன்மை பயக்கும் கருத்துகளைச சொல்வதையே நோக்கமாகக் கொணடதால புராண, இதிகாச, நாட்டுப்புறக் கதைகளே சுவாமிகளின் நாடகங்களில் கதை மூலங்களாயின. சீமந்தனி, மணிமேகலை, இலவகுசா, சத்தியவான் சாவித்திரி, அபிமன்யு சுந்தரி, வளளி திருமணம், பவளககொடி, சுலோசனா சதி, பிரபுலிங்க லீலை, சிறுத்தொண்டர், பிரகலாதா, கோவலன், சதி அனுசூயா, அல்லி அர்ச்சுனா, பாாவதி கல்யாணம் முதலியவை சுவாமிகளின குறிப்பிடத்தகக நாடகங்களாகும்.

மேனாட்டு நாடக மரபையொட்டி 'உரோமியோவும் சூலியத்தும்' என்ற தழுவல் நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளார். சம்பநத முதலியாரின் மனோகரா நாடகத்தில் சுவாமிகளின் பாடல்களே இடம்பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தின தொழில்முறை நாடகக்குழுக்கள் பலவற்றில் சுவாமிகளின் நாடகங்களே புகழ் பெற்றவையாகும்.

மிகச்சிறந்த நாடகப் பயிற்றுவிப்பாளராக விளங்கிய சுவாமிகள எமதருமன், கடோற்கசன், இரணியன் போன்ற வேடங்களுக்குத் தாமே பயிற்சியளித்தார். மேலும் நாடகப்பயிற்சி இயல்பாகவே வரும்படி நாடக உரையாடல்களையும் ஆக்கும் திறமையைப் பெற்றிருந்தார்.

தடுமாறிக்கொண்டிருந்த தமிழ் நாடகமேடையைத் தாங்கி நின்று மக்களிடையே நற்பெயர் வாங்கித்தநத சுவாமிகள 'தமிழ் நாடகத் தலைமையாசான்' எனப் போற்றப்பட்டார். இவர் 1922-ஆம் ஆண்டு நவமபர் மாதம் 13-ஆம் நாள காலமானார்.

க.இர.

துணை நூல்கள்:

சங்கரதாச சுவாமிகள் தூ., தா., சீமநதனி, தமிழ்நாடு நாடகசசங்க வெளியீடு, சென்னை, 1969.

சண்முகம், அவ்வை. தி. க., நாடகச் சிந்தனைகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1978.

நீலகண்டன், ப., நாடக மேடை, பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைககழகம், மதுரை, 1981.

சங்கர நமச்சிவாயர் திருநெல்வேலியில் பிறந்த தமிழ்ப்புலவர்; வேளாள மரபினர். திருநெல்வேலி ஈசானமடத் தலைவரும் இலக்கணக் கொத்து

ஆசிரியருமான சாமிநாத தேசிகரின் மாணாக்கர்; தமிழ் இலக்கியங்களையும் இலக்கண நூல்களையும் தெளிவு பெறக் கற்றவர். இவர் ஊற்றுமலை இரு தயாலய மருதப்பத் தேவர் என்ற குறுநில மன்னரின் அவைக்களப் புலவரானார். அங்குப் பல புலவர்களின் தொடர்பு சங்கர நமச்சிவாயப் புலவருக்கு ஏற்பட்டது. குறுநில மன்னர் இவரை நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை செய்யும்படி பணித்தார். திங்கள் ஒன்றுக்கு நான்கு கோட்டை நெல்லும், நாள ஒன்றுக்கு ஒரு படி பாலும் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார். புலவரும் உரை எழுதி முடித்தா. ஊற்றுமலை மன்னரின் சபையில் உரை அரங்கேற்றம் நடைபெற்றது. உரை எழுந்த வரலாற்றை நன்னூல் விருத்தியுரை நூலின் சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள் வழி அறியலாம்.

இவரது உரையில் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெணகீழ்க்கணக்கு, சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, ஒருதுறைக்கோவை, பிரபுலிங்க லீலை, நீதி நெறி விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, இலக்கண விளக்கம், கம்பராமாயணம், தணடியலங்காரம், சிவஞான சித்தியார் போன்ற நூல்களினின்றும மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுள. இதனால் இவரது பன்னூற் பயிற்சியுண்மை புலப்படும்.

வைத்தியநாத தேசிகர், சுப்பிரமணிய தீட்சதர், சாமிநாத தேசிகர், மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை போன்றோர் இவர் காலப் புலவர்கள்.

தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும சிறநத புலமை உடையவராதலின், சேனாவரையர் தொல் காப்பியத்திற்கு உரை செய்தது போல நன்னூலுக்கு விருத்தியுரை எழுதினார். உரையில் சிறந்த உவமைகளும் நீதியுரைகளும் காணப்படுகினறன. சைவப் பெரியாரேயாயினும் வைணவ நூற்பயிற்சி மிக்கவர். மயிலைநாதர் உரையைப் பின்பற்றியிருப்பினும் பல இடங்களில் அவ்வுரைக் கருத்துக்கள் மறுக்கப்படுகின்றன.

இப்புலவர் கி. பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். தம்மை ஆதரித்த ஊற்றுமலை அரசரை செய்ந்நன்றியுடன் பாயிரத்தில் நினைவு கூர்கிறார். பெரியவர்களை மதித்துப் போற்றும் பண்பு இவரிடம் இருந்தது என்பதனை இவரது உரையால் அறிந்து கொள்ளலாம். பி.தெ.

சங்கர நாராயணத் திரட்டு என்பது தேவாரம், திருவாய்மொழி முதலிய நூல்களிலிருந்து சிவபெருமானையும் திருமாலையும், குறித்துப் போற்றும் பாடல்களைக் கொண்டு திரட்டப்பெற்ற ஒரு நூல். இத்திரட்டு நூல் 52 அதிகாரங்கள் கொண்டது; 1100 பாடல்களுடையது. தத்துவராயர் பாடுதுறையின் ஆசிரியராய தத்துவ தேசிகர் சந்தானத்தின் 35-ஆம் சந்தானமாகிய சுயம்பிரகாச தேசிகர் என்பவர் இத் திரட்டினை உருவாக்கினார். இவர் காலம் கி.பி. 1565. ஆகவே, இந்நூல் காலம் கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூல் அச்சானதர்கத் தெரியவில்லை. ஏட்டுப் பிரதியும் இதுகாறும் கிடைக்கவில்லை. பெரியோர்கள் எழுதிய வரலாறுகளிலிருந்து இந்நூலைப் பற்றி அறிய முடிகிறது. இரா.ச.

சங்கர பண்டிதர், கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சுன்னாகம் என்னும் ஊரில் சிவகுருநாதருககும் தெய்வயானை அம்மையாருககும் கி.பி. 1821–ஆம் ஆண்டில் மகனாகப் பிறந்தாா. வேளாளர் வகுப்பைச் சேர்ந்த இவரை நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதர் என்றும் வழங்குவர். இவர் சுன்னாகத்தில பிறந்தவரெனினும் நீர் வேலி என்னும் இடத்தில் தங்கி வாழ்ந்தமையால் நீர் வேலிச் சங்கரபணடிதர் என வழஙகப் பெற்றார். சிவப்பிரகாச பண்டிதா இவர்தம் மகனாவார். இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கந்தோரடை அப்பாப் பிளளை உபாத்தியாயரிடமும் வடமொழி வியாகரணம், தருக்க நூல், காப்பியம் போன்றவற்றை வேதாரணியம் சாமிநாத தேசிகரிடமும் பயின்றார். சைவப் பற்று மிகுதியின் காரணமாக முத்துச்சாமி தேசிகரிடம் தீக்கை பெற்றுச் சிவபூசையில் ஈடுபட்டார். பின்னர்ச சைவநூல்களை நனகு கற்றுத் தேர்ந்து கிறித்தவரிடையே சமயச் சொற் போர் நிகழ்த்தி வெற்றி பெற்றார். அவர்கள சமயத் தொணடு செய்யும் இடங்களுக்குச் சென்று இவர் சைவ சமயத் தொணடு புரிந்தாா. இவர் தமிழ் நூல் களைத் தம் மகன் சிவப்பிரகாசப் பண்டிதருக்கும் மற்றும் பலருக்கும கற்பித்தார். மேலும், இவா சைவ சமயச் சொற்பொழிவுகள் செய்தும் நூல்கள் எழுதியும வடமொழி நூல்கள சிலவறறைத் தமிழாக்கம் செய்தும் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்துள்ளார். இவர் அனுட்ட விதி, சுத்தசங்கிரகம, கிறித்தவ மத கண்டனம், சைவப் பிரகாசம், சிவ தூடணக் கண்டனம், சிராா்த்தவிதி முதலிய நூல்களும், வடமொழிச் சிவ ஞான போதத தமிழுரை, சிவபூசையந்தாதியுரை, அக நிர்ணயத்தமிழுரை முதலிய உரை நூல்களும் எழுதியுள்ளார். இவர் கி.பி. 1891–இல் காலமானார். வீ.சே.

சங்கரபாடியார் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப் பட்டுள்ள குடிகள். சஙகரபாடியார் கோயில்களில் விளக்கு எரிக்க எண்ணெய் வழங்கும் குடிகளாகப்

பெரும்பாலான கலவெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுளள னர். இவர்கள எணணெயச் செககுஆடும் தொழிலைச் செய்து வந்தவாகளாக இருக்கலாம். சோழ அரசர் முதலாம் குலோத்துங்கன தம காலத்தில் திருவாலங் காடு என்னும் ஊரில், சஙகரபாடியார் இருபத்து நான்கு குடும்பஙகளைக் குடியமர்ததி அஙகுள்ள கோவிலுக்கு நாடோறும விளக்கு எரிகக எணணெய் வழங்குமாறு அவர்களுக்கு உத்தரவிட்ட செய்தி கல வெட்டு ஒனறில கூறபபட்டுளளது கிருட்டிண சாத் திரி என்னும் கலவெட்டாய்வாளர் சஙகரபாடியாா சைவர்கள வாழ்ந்த நகரப் பகுதியில வாழ்நத மக்கள எனக் கருதுகிறாா. சு.இரா.

சங்கரமூர்த்தி கவிராயர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில வாழ்நத தமிழப் புலவாகளுள ஒருவர். இவர் இராமநாதபுர மாவட்டததிலுளள இராச பாளையததைசசேர்நதவா. இவர் தநதையின் பெயர் மீனாட்சிநாதப பிளளை: காாகாத்த வேளாளா மர பினைச் சேர்நதவர். இளம் பருவத்திலேயே சுப்பம் மாள என்பவரைத திருமணம முடிததுககொணடு கல்வி கற்பதிலும் ஆாவம கொணடாா. அதன விளை வாகத திருவாவடுதுறை சென்றாா. அங்கிருநத சிவ ஞான முனிவரைத தம குருவாக ஏற்றுக்கொணடு தமிழ இலககண இலககியஙகளை நனகு கற்றாா; சேற்றூாப்பளளு, கனனிவாரி சமீனகோவை முதலிய நூலகளும் பல தனிபபாடலகளும பாடியுளளாா. சேற்றூாபபளளு எனனும் நூல சேற்றூாப்பெருநிலக கிழாா்மீது இராமலிங்கத் தேவர் எனபவரின விருப பத்திறகிணஙகப பாடப்பட்டதாகும. அதனால மன மகிழ்நத அபபெருநிலககிழாா் இவருககுப் பல அணி கலனகளையும் விளைநிலஙகளையும் நனகொடை யாக அளிததாா் எனக் கூறுவா. கன்னிவாரி சமீன கோவை எனபது மதுரை மாவட்டததைச சேர்ந்த கனனிவாரி எனனும ஊரிலிருநத பெருநிலக்கிழாரான அப்பைய நாயககர்மீது பாடபபட்டதாகும. அதற்கு அப்பைய நாயககா இவருக்கு நனகொடையாக ஓா ஊரும ஒரு யானைக கனறும் அளித்தாா. வீ.சே.

சங்கரர் காணக: ஆதிசங்கரர்.

சங்க வருணர் என்னும் நாகரியர்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள ஒருவா. இப்பெயரை நோககுஙகால நாகரியர் எனபது இவருக்கு இயற் பெயராக இருத்தல் வேணடும் எனறும், இவா காலத் தில் இவர் 'சஙக வருணா' என்னும் பெயரால நனகு அறிமுகமாகி விளங்கியுளளார் என்றும் தெரிகிறது. இவருக்கு வழஙகிய இரு பெயர்களின் காரணம் பற் றித் தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கவில்லை. நாகரி யா எனனும பெயரை, நாகராயர், நாகனாா், நாகை யர் என்று அமைந்துளள சஙகப்புலவர் பெயர்களின் முதனிலையோடு தொடர்புபடுத்தியும், சங்க வருணர் எனனும் பெயரைப் பௌத்த சஙகத்தோடு தொடர்பு படுத்தியும் ஆய்வாளர்கள காரணம் காண முற்பட்ட னா.

இவரது பாடல் புறநானூற்றின் 360-ஆம் பாட லாக அமைநதுள்ளது காஞ்சித திணையில் பெருங் காஞ்சித் துறையிலமைந்த அப்பாடலில், இவர் தநது மாறன என்பவனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். ஒருவன இறநதபின்னா், அவனுடம்பினைப் பாடை யில் சுமந்து, சுடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று ஈமத் தில் கிடததித தீயிடு முன்னாத் தரையில் தருப்பைப் புல்லினை இட்டு அதனமீது பருக்கையாகிய உண வினைப் புலையன ஏவி உண்ணக் கொடுக்கும ஒரு பழைய ஈமச்சடஙகு குறிப்பிடப்பட்டுளளது (புறம். 360) அ.மா.ப.

சங்கற்பம்: சஙகற்பம் என்பது எண்ணுதல் என்ற பொருளியல் இறைவனொடு சார்த்திக் கூறப் படும். இறைவன் இது இவ்வாறாக என எண்ணுத லாகிய சஙகற்ப மாத்திரத்தால எல்லாத் தொழிலும் செய்வானாதலால் அவன் அத தொழிலால் எவ் வித விகாரமும அடையான் என்று மெய்ந் நூல்கள் வலியுறுததிக் கூறும்.

சஙகற்பம் எனபதற்குக் கோட்பாடு எனற பிறி தொரு பொருளும உணடு. பிற பிற சமயக கோட் பாடுகளை மறுத்துக் கூறும் நூலுக்குச 'சங்கற்ப நிரா கரணம்' என்னும் பெயா அமைந்திருத்தல் காண லாம. இநநூல் மெய்கணட சாத்திரஙகளுள் ஒன்றா கும். டி.பி.சி.

சங்கிலித்தொடர்: இது நூலக அறிவியலில் குறிப்பிடக்கூடிய சொற்றொடர் ஆகும். வரிசைமுறை யிலான துறை உட்பிரிவுகள் தமக்குச் சார்புளள ஒரு தொடரை அமைததுக்கொளளுதல் சஙகிலித் தொடர் (Chain Procedure) எனப்படுகிறது எவவாறெனில'அ' என்ற உட்பிரிவு 'ஆ' எனபதோடு சார்ந்து ஒரு தொடரை அமைத்துககொளகிறது. 'ஆ' என்பதோ 'இ' என்பதைச் சோததுக்கொளளுகிறது. இதில் 'இ' என்பது 'ஆ' என்பதன் உட்பிரிவு, 'ஆ' என்பதோ 'அ' என்பதன் உட்பிரிவு. இதனால் அ,ஆ,இ எனற மூன்றும் தமக்குள ஒரு சங்கிலி போல இணைந்து தொடர்பு படுத்திக் கொளளுகின்றன. இசசங்கிலித் தொடா பற்றிய விதிகளை உருவாக்கியவர் இந்திய நூலக அறிவியலின் தந்தை எனப் போற்றபபடுகின்ற டாகடர் எசு.ஆா. அரஙகநாதன ஆவார்.

மனிதன் பகுத்தறிவு வாய்ந்த ஒரு விலஙகுஆவான். இப்பகுத்தறியும் சகதியினால அவன் பொருள்

துறைகளின் முழுமை (Universe)

பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறையின் முதல் நிலை (Array of First Order)									
பொதுத்துறை (Generalia)	தத்துவமும் அதன் துணைப் பிரிவுகளும் (Philosophy and related disciplines)	சமயம் (Religion)	மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுத் துறை (Social Sciences)	மொழியியல் (Language)	எண்பொருள (Pure Science)	தொழில் நுட்பவியல் (Technology)	கலை (Arts)	இலக்கியம் (Literature)	பொது நிலவியலும் வரலாறும் (General Geography History)
பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறையின் இரண்டாம் நிலை (Array of Second Order)									
புள்ளியியல் (Statistics)	அரசியல் (Political Science)		பொருளாதாரம் (Economics)	சட்டம் (Law)	பொது நிருவாகம் (Public Administration)	சமூகக் குற்றமும் சேவையியலும் (Social Crimes and Services)	கல்வி (Education)	வாணிகம் (Commerce)	சமூகப் பழகக வழக்கமும் நாட்டுப் புறக்கலைகளும் (Customs and Folklore)
பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறையின் மூன்றாம் நிலை (Array of Third Order)									
தொழில பொருளாதாரம் (Labour Economics)	நிதிப் பொருளாதாரம் (Financial Economics)		நிலப் பொருளாதாரம் (Land Economics)	கூட்டுறவு (Co-operation)	பொதுவுடைமை (Socialism)	பொதுநிதி (Public Finance)	உறபத்தி (Production)	பொதுப் பொருளாதாரம் அல்லது விரிவுப் பொருளாதாரம் (Macro Economics)	

களின் தன்மையை ஒத்த தன்மையுடையன, வேறு பாடுடையன என இனம்பிரித்து அறிந்துகொள்ளு கிறான். இவ்வாறு பொருள்களை இனம் பிரித்துப் பகுத்தறிவதே பகுப்புமுறை எனப்படுகிறது. இப் பகுத்தறியும் தன்மை மனிதனின் வாழ்நாள முழுவதும் தொடரும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

நூலகப் பகுப்பு முறையில் நூல்களின் சிறப்பியல் புகளை இனம் அறிந்து தொகுக்கின்றனர். இது ஒருங் கிணையான பொருள்களை ஒன்றாகச் சேர்தது‌த் தொகுப்பதும் மாற்றுத் தன்மையுடையவைகளைத் தனியே பிரிப்பதுமாகும். பொருளகளின் சிறப்பியல் புகளே அவற்றை வேறுபடுத்தி அறியக்கூடிய அடிப் படைக் கூறாகும். அரங்கநாதன் தம்முடைய கோலன் பகுப்புமுறையில், முழுமையான அறிவுக் களஞ்சியத்தை (Universe of Knowledge) சிறு சிறு பிரிவுகளாகப் பிரித்து அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் வரிசை முறையில் அமைப்பதே நூலகப் பகுப்புமுறையின் நோக்கம் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

எடுத்துக்காட்டு:

பொறியியல்					
பொதுத்துறைப் பொறியியல் (Civil Eng.)	சாலைப் போக்கு வரத்து (Trans-port Track Eng.)	வாகனப் போக்கு வரத்து (Transport Vehicle Eng)	இயந்திரப் பொறி யியல் (Mecha-nical Eng.)	அணுஆற்றல் பொறியியல் (Nuclear Eng)	சுகாதாரப் பொறி யியல் (Sanitary or Municipal Eng.)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு பிரிவும் பொறியியல் என்ற துறையிலிருந்தே பிரிககப்பட்டது. இவ்வாறு பிரிக்கப் படும் அனைத்துத் துறைகளையும் பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறைமை (Array) என்று குறிப்பிடுவர். பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறைமை என்பது, அறிவு முழுமையிலிருந்து சிறப்பியல்புகளின் அடிப்படையில பகுக்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்ட சிறு சிறு உட்பிரிவு களாகும். பகுப்பு வரிசை ஒழுங்கு முறையில் பல நிலைகளைக் காணலாம்.

அட்டவணைப்படி பல நிலைகளிலும் அமைந்த இன உட்பிரிவுகள் சேர்ந்து உருவாக்கப்பட்டதே சங்கிலித் தொடர் அல்லது சங்கிலி வரிசைத் தொகுதி யாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

முக்காற்புள்ளி முறைப்படி (Colon Classiffcation) 1985-இல் சென்னையின் வானிலை: பகுப்பு எண் U 281. 4411 N 85

U	நிலவியல் (Geography)
U2	இயற்கை நிலவியல் (Physical Geography)
U28	வானிலை ஆராய்ச்சி (Meteorology)
U281	வானிலை (Weather)
U281.4	ஆசியாவில் வானிலை
U281.44	இந்தியாவில வானிலை
U281.4411 N 85	1985-இல் சென்னையில் வானிலை

மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Cates Jeankey, Guide to the Use of Books and Libraries, McCraw-Hill Book Company, New York, 1969.

Renganathan, S.R., Colon Classification, Asia Publishing House, Bombay, 1963.

சங்கீத நாடகக் கழகம்: இக்கழகம் 1953 -இல் நிறுவப்பட்டது. இது ஒரு தேசிய நிறுவனம். இசை, நடனம், நாடகம் ஆகிய முப்பிரிவுகளும் இதில் அமைந்துள்ளன. பாரதநாட்டிலுள்ள இசை, நடன, நாடகக் கலைஞர்களின் கலைத்திறனை வளர்ப்பதும் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்

கிணைப்பதும் இச் சங்கீத நாடகக் கழகத்தின (The Sangeet Natak Academy or National Academy of Music, Dance and Drama) முக்கிய நோக்கங் களாகும். இதன் சார்பில போட்டிகள், கருத்தரங்கு கள், விழாக்கள் முதலியன ஏற்பாடு செய்யப்படுகின றன. சிறந்த கலைஞர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்படு கின்றன. மரபுவழிப்பட்ட கலைஞாகளை உருவாக்கும் பயிற்சி ஆசிரியர்களுககுப் பொருளுதவியும், பயிலும் மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகையும் வழங்கப்படு கின்றன. இத்துறைகளில் எழுதப்படும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கும், ஆய்வுகள் நிகழ்த்துவதற்கும் உதவித் தொகைகள் (Subsidies) தரப்படுகின்றன.

நாடு முழுவதும் பல்வேறு வகையான அரங் கமைப்புகள், சங்கீத முறைகள், நாட்டியக கூறுகள முதலியன விரவியுள்ளமையால், அவற்றையெலலாம் பார்வையிட்டுத் தொகுக்கும் பணிகளைச் செய்வதற் குத் தனிப்பகுதி ஒன்று இக்கழகத்தினால் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டின் தொன்மைக கலைகள, பழங் குடியினர் கலைப்பாணிகள், நாட்டுப்புறவியல் தொடர்பான பிற கலைக் கூறுகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து நாடாச் செய்து வைக்கப்பட்டுளள சிறந்த நூலகம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுளளது

இச் சங்கீத நாடகக் கழகம் சங்கீதத்திலும் நாடகத்திலும் பயிற்சி அளிககும் வகையில இரணடு பயிற்சி நிறுவனங்களை நடத்திவருகிறது. தில்லியில் உள்ள கதககேந்திரம் (Kadhak Kendra), இம்பால் நகரிலுளள சவகர்லால் நேரு மணிப்புரி நடனக் கழகம் (Jawaharlal Nehru Manipuri Dance Academy) ஆகியவையே அப் பயிற்சி நிறுவனங்களாகும்.

இசை, நடனம், நாடகம் ஆகியவை பற்றி இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியாகியுளள சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றும் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத்துறைகளில் புகழ்பெற்றுத் திகழும் கலைஞர்களுக்கு ஆணடு தோறும் தக்க விருதுகள் வழங்குவதும், அக்கலைஞர் களை இக்கழகத்தின் தகைஞர்கள் (Fellows) ஆககு வதும் இத்திட்டத்தின் பிற கூறுகள் ஆகும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமுளள கலைஞர் குழுக்களை அழைத்து அவர்தம் திறமைகளை வெளிபபடுத்தும் வகையில் இசை, நடன, நாடக விழாக்கள நடத்தப் படுகின்றன. இத்துறைகளில் புதிய புதிய ஆய்வுகளை ஊக்கப்படுத்தியும் வளர்த்தும் வருகிறது இக் கழகம. பல்வேறு இசைக்கருவிகள், ஆடை அணி வகைகள, அரங்குகளில் தொங்கவிடப்படும் திரைச்சீலைகள் முதலியன சேகரிக்கப்பட்டுக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட் டுள்ளன. தசரா, தீபாவளி போன்ற விழாக் காலங களில் மக்கள் கண்டுகளிக்கும வகையில் ‘பழஙகால நாடக அரங்கில் இராமாயணக் காட்சிகள்’ எனனும் வரிசை சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இககழகத்தின் மற்றொரு முக்கிய அங்கம் செய் தித் தொகுபபுப பகுதி (Documentation Unit) ஆகும. மேலும், 1959-இல பதிவுசெய்து அமைககப்பட்ட ‘தேசிய நாடகப் பளளி’ (The National School of Drama) சிறந்த பணிகளை மேறகொணடு வருகிறது. நடித்தல், இயககுதல, நாடகஙகளை இயறறுதல, பணபாட்டுக் கலை நிகழசசிகளை அமைததல முதலிய துறைகளில இப்பள்ளி ஈடுபட்டுளளது. இநதிய நாட் டுக கலைக் குழுக்களை வெளிநாடுகளுககு அனுப்பு வதும், பிறநாட்டுக் குழுககளை இநதிய நாட்டுககு அழைத்தலும் இதன் பணிகளுள ஒனறாகும். இதன வாயிலாகப் பணபாட்டு ஒருமைபபாடு அனைததுலக அளவில் ஏற்படுவதறகு வாயப்பு உணடாகிறது.

மேலே குறித்த கலை நிகழசசிகள பறறிய செயதி களை அனைத்திநதிய வானொலி மிக விரிவாகவும கவர்சசியாகவும் ஒலிபரபபி வருவது இககழகததின் சிறப்பினை மேலும் உயர்த்துவதாக உளளது. பா.ம.

சங்கீத மும்மூர்த்திகள்: தியாகராச சுவாமி கள, முதததுசாமி தீட்சிதா, சியாமா சாத்திரிகள ஆகிய மூன்று இசை மேதைகளைக கருநாடக சஙகீத மும் மூர்த்திகள எனறு குறிபபது ஓர் அணமைக்கால மர பாகும

இமமூவருமே கி.பி.18-ஆம நூறறாணடிலும் 19 -ஆம் நூறறாணடிலும் வாழநதவாகள; தஞசை மாவடடத்தில் உள்ள திருவாரூரில பிறநதவாகள. தியாகையா, இராமப் பிரம்மம் சீதமமா ஆகியோருககு மகனாய் கி பி. 1761-இல பிறநதார். முதததுசாமி தீட்சி தர் இராமசா, சுப்பமமாள ஆகியோருககு மகனாய் கி.பி.1775-ஆம் ஆண்டிலும, சியாமா சாத்திரிகள் விசுவ நாதையா வெஙக லட்சுமி ஆகியோருக்கு மகனாய் கி.பி. 1762-ஆம் ஆண்டிலும் பிறந்தனர்.

மூவருமே நிறைவாழ்வு வாழ்நத பெருமக்கள். தியாகையர் 80 ஆண்டுகளும், முதததுசாமி தீட்சிதர் 69 ஆணடுகளும், சியாமா சாததிரிகள 65 ஆணடு களும் வாழ்நதவர்கள். இம்மூவரும் தாஙகள கால மாகும் நாளை முனனதாகவே கூறி மறைந்தனா என்று கூறப்படுகின்றாாகள.

மூவருமே அவர்கள் வாழந்த காலத்துக் குறுநில மன்னர்களால் போற்றப்பட்டவாகள; இந்து பிராமண வகுப்பில் எளிய குடும்பததில் பிறந்து துன்ப துயரங்

களில் எதிர்நீச்சலடித்து முன்னேறியவர்கள்; குருமுக மாக முறையாகப் பாடங்கேட்டவாகள; மனிதரைப் புகழ்வதனை வெறுத்தவர்கள். இம்மூவருக்குமே முதல் ஆசிரியர் அவர் தம் தந்தையரே. நல்ல மாணவப் பரம்பரை இம் மூவருககுமே உண்டு. தியாகையர் திருவையாற்றிலும், சியாமா சாத்திரிகள் தஞ்சை நகரத்திலும், முத்துசாமி தீட்சிதர் எட்டயபுரத்திலும் தம் இறுதிநாளைக் கழித்தனர். தீட்சிதர், சாத்திரி ஆகிய இருவரின் சந்ததியிலும் இசை மேதைகள் தோன்றினர். மகாகவிபாரதி போற்றிப் பாடிய சுப்புராம தீட்சிதர் முத்துசாமி தீட்சிதரின் பேரர் ஆவார்.

தியாகையர் இயற்றிய கீர்த்தினைகளே எணணிக் கையில் மிகுதி தியாகையருக்கே மாணவா எண்ணிக் கையும் மிகுதி. தியாகப் பிரமம் எனப்போற்றப் பெறும் தியாகையர் மற்ற இருவரை விட மிகுதியான மொழிகள் கற்றவர். தெலுங்கு, சமசுகிருதம், மராத்தி, தமிழ், கன்னடம், இநதி ஆகிய ஆறு மொழிகள அறிந்தவர் அவர்.

மூவருமே தேவார மூவரைப் போலப பல ஊர் களுக்குச் சென்று அவ்வவ்வூரில் எழுநதருளியிருககும இறைவனைப் பாடிப் பரவும் வழக்கத்தை மேற் கொண்டனர். தியாகையர் திருப்பதி வரை செனற வர்; முத்துசாமி தீட்சிதர் காசி வரை சென்றவர், சியாமா சாத்திரிகள் சென்ற இடங்கள் குறைவே. தியாகையா சென்று வந்த இடங்களுள் சில: திருப்பதி, புத்தூா, சென்னை, கோவூர், திருவொற்றியூர் சோளிஙகர், திருவரஙகம், இலால்குடி, நாகபபட்டி னம். முத்துசாமி தீட்சிதர் காசி, காளத்தி, திருத்தணி, காஞசி, வைத்தீசுவரனகோயில், மதுரை, எட்டய புரம, திருசசெந்தூர், சாத்தூர், இராமேசுவரம். ஆகிய ஊர்களுக்கும், சியாமா சாததிரியார் காஞசி, திருவானைக்கா, நாகை, மதுரை, வைத்தீசுவரன கோயில் ஆகிய ஊாகளுக்கும் செனறுள்ளனர்.

அறபுதஙகள் நிகழத்தியதாக மூவரைப் பற்றியும் நிரம்பக குறிப்புகள உண்டு. மூவரும் வெளியூர்களுக் குச் சென்றுவந்தபோது நிகழ்ந்தனவாகச் சொல்லப் படும் கதைகளும் நிரமப உணடு. தியாகையர் இரா மனையும், முத்துசாமி தீட்சிதர் முருகனையும், சியாமா சாத்திரிகள தேவியையும் வழிபடு கடவு ளாகக் கொணடவர்கள. தியாகையர் புதிய ராகங் களைக் கணடுபிடித்துப் பாடியவர். தேவாமிருத வரு சனி, கடேவாணி, செஞசுகாம்போசி, கம்பீரவாணி, பகுதாரி, சாராமதி, பாலரஞ்சனி, உமாபரணம் ஆகிய இராகஙகள அவருடைய படைப்புகளே. சியாமா சாத்திரிகள் மட்டும் தமிழிலும் சில சாகித்தியஙகள இயற்றியுளளார்.

கருநாடக இசையில் இராகம், தாளம், பாவம் ஆகிய மூன்றும் உயிர் நாடியாகும்.

தியாகையர் படைப்புகளில் பாவமும் தீட்சிதர் படைப்புகளில இராகமும், சாத்திரியார் படைப்பு களில் தாளமும் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுள்ளன. மற்ற இருவரின் படைப்புகளை நோக்கத் தியாகையரின படைப்புகள் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் எளிமையானவை.

பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற அமைப்பு கிருதிகளில் இடம்பெற்று நிலைத்தமை இம்மூவர் காலத்தில்தான. பத்ராசலம் இராமதாசு, கோபால கிருட்டிண பாரதியார், சுவாதித்திருநாள ஆகியோர்க் கும் இதில் பஙகு உணடு.

தீட்சிதர் தம் கிருதிகளில இராகத்தின சொரு பம் வெளிப்படையாகத தோனறுமாறும், இராக பத்தியும் ஆலாபன கிரமமும் செறிந்திருககுமாறும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். சாததிரியார் படைப்புகளைக கற்பது சிறிது கடினமாகும்.

இம்மூவரில் சியாமா சாத்திரியாரும், தீட்சிதரும் சநதித்தமைககும், தியாகையரும் சாத்திரியாரும்சநதித் தமைக்கும் வரலாறறுச் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால, தியாகையரும், தீட்சிதரும சநதித்தனா எனபதறகு மறுக்கமுடியாது அமையும் சான்றுகள் இலலை. திருவை யாற்றில எழுநதருளியிருககும் அமபாள தருமசம்வர்த் தனியைப் பற்றிய தீட்சிதர் கிருதிகள இருப்பதனால அவர் திருவையாற்றிற்குச செனறிருக்கவும், தியாகை யரைச் சந்தித்திருக்கவும வாய்ப்பு உணடு.

தியாகையரின் நாட்டை, கவுளை, ஆரபி, வராளி, சிரீ ஆகிய கனராகஙகளில் அமைந்த கீர்த் தனைகளைப் பஞ்சரத்தினக்கீாத்தனைகள எனக் குறிப் பிட்டு வழஙகுவதுபோல, தீட்சிதரின் நவரத்தின கீாத் தனைகளும், நவக்கிரக கீர்த்தனைகளும் குறிப்பிடத் தக்கவையே.

தீட்சிதரால் மட்டுமே கையாளப்பட்ட இராகங் கள் உண்டு. அவற்றுள சில சாரங்க நாட்ட, சாய கவுள, பூர்வி, பாடி, மகூரி, சுத்த வசந்தா, அமிருத வர்சனி என்பனவாகும்.

தியாகையரும் சியாமா சாத்திரிகளும் பெரும்பா லும் தெலுஙகிலும, தீட்சிதா பெரும்பாலும் சமசுகிரு தத்திலும் கிருதிகள இயற்றியுள்ளனர். தியாகையரைப் போல மற்ற இருவரும் இசை நாடகங்கள் எழுதியதா கத் தெரியவிலலை. தீட்சிதர் காசியில் வாழ்ந்த கார ணத்தினால அவருடைய கிருதிகளில் இந்துசுத்தானி இசையின் செல்வாக்கு உண்டு.

இம்மூவரும் தெலுங்கிலேயே நிரம்பச் சாகித்தியங்கள் இயற்றியமைக்கு ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது. தெலுங்கில் எலலாச் சொற்களும் உயிரீறாக இருப்பதனால் சாகித்தியங்கள் இயற்றுவதற்குத் தெலுங்கு மிகவும் ஏற்றதாக இருக்கிறது என்பதே அக்காரணம். இது ஒரு மொழியியல் காரணமேயாகும். தியாகையர் இராமயணக் கதையைத் தம் கிருதிகளுக்குரிய உள்ளடக்கமாகக் கொண்டமையால் அவரால் எளிதாக மக்களை ஈர்க்கும் பாடலகளைப் பலவாகப் பாடமுடிந்தது, தீட்சிதர் கிருதிகள பற்றற்ற தன்மையைப் போதிக்கும் நிலையில் உள்ளன.

சாத்திரியாரின் படைப்புகள் ஆழமானவை; நுட்பமானவை; மக்களிடம் மிகுதியாகப் பரப்பப்படாதவை. சியாமசாத்திரியார் சாகித்தியகர்த்தா எனபதை விடவும் பாடகர் எனறே பெரிதும் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளார். தீட்சிதர் கிருதிகள் நிறைய இருப்பினும் அவரது இராக அமைப்பு புரிந்துகொளளச் சிககலானது.

தீட்சிதர் ஒரு வேதாந்தி. தியாகையரும் சாத்திரியும் பக்தர்கள. மூவரும் வாககேயககராாகள என்பதில் அடஙகுவர். எது எப்படியிருப்பினும் இமமூனறு வாக்கேயக்காரர்களும தென்னக இசையின தூணகள என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. தியாகராசா தம் கிருதிகளில தம் பெயரையே முத்திரையாகவும், முத்துசாமி தீட்சிதர் 'குக குக' எனற தொடரை முத்திரையாகவும், சாத்திரியார், சியாம கிருட்டிணன என பதை முத்திரையாகவும் பயன்படுத்திப் பாடியுளளனர்.

முத்திரை எனபது பாட்டின் இறுதியில ஓரடியில குறிப்பிட்ட தொடர் தவறாது இடம்பெறுமாறு அமைத்துப் பாடுவது. இந்த வழக்கம் தேவார காலத்திலும் உணடு. இது ஆககியோன் பெயரைக் கணடு கொள்ள உதவும்.

தியாகையர் கி.பி. 1847-ஆம் ஆண்டிலும், தீட்சிதர் கி.பி.1834-ஆம் ஆண்டிலும், சியாமாசாததிரிகள் கி.பி. 1827-ஆம் ஆண்டிலும் காலமானார்கள்.

சொ.பா.

சச்சிதானந்த சாமிகள், கி பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்நத தமிழ்ப் புலவர். இவர் தொணடை நாட்டில் உள்ள ஈசூரில் கி.பி. 1815-இல் பிறந்தார்; ஆனால், சென்னைக் குயப்பேட்டையிலேயே வாழ்ந்து வநதார்; சரவணப் பெருமாளையர் என பவரிடம் தமிழ்நூல்களைக் கறறுத் தேர்ந்தாா. இவர் தமிழில எதார்த்தவாதம், சீவகாருணய விளக்கம், உத்தம வாதம், சுவானுபூதி விளக்கம், சர்வமத சித்தாநத விளகக வினாவிடை, திருக்கு திரிசிய விவேகம், பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம், வேதாநத இலக்கணம் முதலிய நூலகள் இயற்றியுளளார். மேலும் இவர் வேதாந்த சூளாமணி, கைவல்ய நவநீதம், பிரபுலிங்கலீலை, சொரூபசாரம், உபநிடதம், பகவத்கீதை முதலியவற்றிற்கு விரிவுரை எழுதியுளளார். இவர் கி.பி. 1889-இல் காலமானார்.

வீ.சே.

சச்சிதானந்தம்: இறைவனுடைய உண்மையான இயல்புகளை உபநிடதங்கள், 'சத்து, சித்து, ஆனந்தம்' என மூனறு தன்மைகளுள் அடக்கிக் கூறுகினறன. இந்த மூன்று சொற்களும் சேர்ந்ததே 'சசசிதானநதம்' என்னும் சொல். அவற்றுள, 'சத்து' என்பதற்கு 'உண்மை' என்பது பொருள். உணமையென்பது உளதாந் தன்மை. எல்லாப்பொருளகளும் உளளன வன்றி, இல்லாதது ஒன்றும் இலலையாதலின், இல்லது வாராது; உள்ளது போகாது என்பது சைவ சித்தாநதக் கருத்தாதலின், 'பொருள்' எனப்படுவன யாவும சத்தேயாம். ஆகவே, சத்து என்பதற்கு நிலை பேறு அல்லது ஒரு படித்தாய் இருத்தல எனறே பொருள கொள்கிறார் மெய்கண்டார். ஆதலின் சத்து என் பதை மெய் என்றுதான் கூற வேணடும். சத்து என் பது என்றும் ஒருபடித்தாய் உள்ளது. ஆகவே, மாறுதல அடையும் பொருளகள் யாவும 'அசதது' எனப் படும். சங்கரர் பிரமத்தைத் தவிர இரண்டாவதாக ஒரு பொருள இல்லையாயினும எண்ணற்ற பொருள உனனை போலக காணப்படுவது வெறும் தோற்றமேயாகும் எனகிறார்.

சித்து என்பது அறிவு. அதாவது எல்லாவற்றையும், எப்பொழுதும் தானே அறியும் அறிவு. ஏனெனில் ஒன்றையறியும் பொழுது, மற்றொன்றை அறியாது நிறபினும், ஒரு கால் அறிந்து மற்றொரு கால அறியாது நிறபினும், தானே அறியாது பிறர் அறிவிததபின் அறியினும அது அறிவு எனப்படாது. இத தகைய குறைபாடுகளெல்லாம் உயிர்களுக்கு உண்டு. அறிவு என்பது மேற்கூறியவாறு அறியும் அறிவேயாம். அதனைப் பேரறிவு என்றும், இயற்கையறிவு என்றும் கூறுவார்கள. அத்தகைய அறிவை அறியாமை தாக்கமாட்டாதாகலின் அது தூயதாக இருக்கும்.

ஆனந்தம் என்பது இன்பம். அதாவது எல்லையில்லாத இன்பம். இன்பத்திற்கு எல்லை, நிலையாமையும் துன்பமுமேயாகலின் 'எல்லையில் இன்பம்' எனவே அவவிரண்டும் இல்லாத இனபம் என்று கூறலாம். உபநிடதங்கள் சசசிதானந்தம் என மூன்றாகச் சுருங்கக் கூறுவதைச் சைவாகமஙகள ஆறாகவும், எட்டாகவும் விரித்துக் கூறும். அவற்றுள ஆறாகக் கூறப் படுவன சுவதந்திரதை (தன்வயம்), சருவஞ்ஞதை

(முற்றும் உணர்தல்), அநாதி பேதம் (இயற்கை யுணர்வு) அலுப்த சக்தி (பேரருள்) அனந்த சக்தி (முடிவில் ஆற்றல்) திருப்தி (வரம்பில் இன்பம்) என்பன. இனி எட்டு எனப்படுவது, மேற்கூறியவற்றுடன். விசுத்த தேகம். (தூய்மை) நிராமயம் (இயல்பாகவே, பாசங்கள் இன்மை) என்னும் இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்படுவதாகும். திருவள்ளுவரும் இறைவனை எண்குணத்தான் எனக் கூறுகிறார். சமண மதத்தினர் எண் குணத்தைக் 'கடையிலா அறிவு' கடையிலாக் காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலா இன்பம், நாமம் இன்மை, கோத்திரம் இன்மை, ஆயுஇன்மை, அழியா இயல்பு எனக் கூறுவர். இந்த எட்டுக் குணங்களை. யுடையவன் இறைவன் என்பதனால் அவனே எல்லாப் பொருளினும் பெரும் பொருளாதல் பெறப்பட்டது 'பெரும் பொருள்' என்பதை உபநிடதங்கள், 'பரப் பிரமம் எனக் கூறுகின்றன. இரா. கோ.

துணை நூல்கள்:

Devasenapathi, V. A., Saiva Siddhanta, University of Madras, 1974.

Nallaswami Pillai, J.M., Studies in Saiva Siddhanta, Dharmapura Adinam, 1962.

சசாங்கன்: குப்தப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மேற்கு மற்றும் வடக்கு வங்காளம் சேர்ந்த கௌடா (Gauda) என்னும் நிலப்பகுதி தன்னாதிக்கம் பெற்றது. ஆயினும், இப்பகுதி மௌகாரிகளால் (Maukharıs) கைப்பற்றப்பட்டு ஆளப்பட்டு வந்தது. அரை நூற்றாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு, கௌடாவின் அரியணை சசாங்கனால் (Sasanka) கைப்பற்றப்பட்டதுடன் முழு வங்காளமும் அவரது ஆட்சியின கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போதைய மூர்சிதாபாதின் அருகிலிருந்த கர்னசுவர்ணா (Karnasuvarna) சசாங்கனின் புதிய தலைநகரமாயிற்று. சசாங்கனின் முன்னோர்கள் குறித்தோ அவரது வழித் தோன்றல்களான மன்னர்கள் குறித்தோ வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஏதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஏறத்தாழ 17 ஆண்டுக்காலம் ஆண்ட சசாங்கனின் ஆட்சி கீர்த்தி மிகு இராணுவ வெற்றிகளைக் கொண்டதாயிருந்ததுடன், மாளவத்தின் அரசன யசோதர்மனின் வரலாறு போலவே ஒளி படைத்ததாகவும் மின்னி மறைவதாகவும் அமைந்து விட்டது.

ஒரிசாவை வென்று தம் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டிய சசாங்கன் கங்கோட அரசையும் (Kingdom of Kangoda) வென்று தம் வசப்படுத்தினார். அதற்குப் பிறகு சசாங்கனின் கவனம் கன்னோசி மீது (Kanauji) திரும்பியது. கன்னோசியை ஆண்ட மௌகாரிகள் கௌட அரசின் பரம்பரைப் பகைவர்களாயினர். மௌகாரிகளின் அரசன் கிரகவர்மன் (Grahavarman), தானேசுவரத்தை (Thaneswar) ஆண்ட பிரபாகரவர்த்தனின் மகள் இராசசிரீயை (Rajyasri) மணமுடித்ததன் மூலம் தனது அரசியல் ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டான். அதுபோலவே மாளவ (Malwa) அரசகுடும்பத்தில் பெண் எடுத்ததன் மூலம் சசாங்கனும் தம் வலிமையைப் பெருக்கிக்கொண்டார். அதன் பின் மாளவ அரசு சசாங்கனின் ஒத்துழைப்புடன் மௌகாரிகளின் தலைநகர்மீது படையெடுத்துத் தாக்குதல் தொடுத்தது. எதிர்பாராத இந்தத்திடீர்த் தாக்குதலில் நிலைகுலைந்த கிரகவர்மன் கொல்லப்பட்டான். தன் உடன்பிறந்த, அரசி இராசசிரீயை மீட்கப்படையுடன் இராச்சியவர்த்தனன்.கன்னோசியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். ஆனால் அவனது படையை எதிர் கொண்டு வந்த மாளவ அரசனின் படைப்பிரிவு இராச்சிய வர்த்தனனைத் தாக்கித் தோற்கடித்தது.இறுதியில் கன்யாகுப்சத்தை (Kanyakubja) நோக்கி இராச்சியவர்மன் செல்லும்போது, கி பி. 606-ஆம் ஆண்டு, சசாங்கனால் கொல்லப்பட்டானென வரலாற்றுச் செய்திகள் கிடைக்கின்றன. ஆயினும், இது குறித்த செய்தி தெளிவாக இல்லை. வரலாற்றாசிரியர் சத்தியநாதய்யர், இராச்சியவர்த்தனின் மரணம் சசாங்கனின் சதியால் நேர்த்தாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார். ஆயினும், ஆர்.சி. மசும்தார் இக்குற்றச்சாட்டிலிருந்து சசாங்கனுக்கு விலக்களிக்கிறார். கி.பி. 619-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த கஞ்சம் கல்வெட்டு (Ganjam inscription) ஒன்றில் சசாங்கனின் மேலாதிக்கத்தின் கீழிருந்த குறுநில மன்னன் (Feudetory)ஒருவனால் சசாங்கன் 'மகாராசாதி ராசன்' என்று அழைக்கப்படுவதிலிருந்தும், சசாங்கனால் (சிவன், நந்தித் தலையுடைய) பொற்காசுகள் வெளிடப்பட்டதிலிருந்தும் அவனது கீர்த்தியை நன்கு உணர முடிகிறது. சசாங்கனின் மரணம் கி.பி.637-இல் நேரிட்டது. தெ.பா.

சசாரம் பீகார் மாநிலத்தில் சாகாபாது (Shahabad) மாவட்டத்தில் உள்ளதோர் ஊர். இது கட்டடக்கலைச் சிறப்புப் பெற்றது. சசாரம் (Sasaram) என்னும் இவ்வூரில் சூர் மரபு அரசரான சேர்சாவின் (Sher Shah) கல்லறை உள்ளது இக்கல்லறையைச் செர்சா கி.பி. 1540-ஆம் ஆண்டு இந்திய இசுலாமியக் கட்டடக்கலைப் பாணியில் கட்டினார். இது எண் கோண அமைப்புடைய கல்லறையாகும். இங்குச் செர்சாவின் தந்தையான ஆசன்கான் (Hasankhan) கல்லறையும் உள்ளது. இக்கல்லறை கி.பி. 1535-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.

கல்லறை—சசாரம்

செர்சாவின் கல்லறை ஓர் ஏரியின் நடுவிலுள்ள மேட்டின்மீது உயர்ந்த மேடை அமைத்துக் கட்டப் பட்டுள்ளது. மேடை மேலே செல்லப் படிக்கட்டுகள உள்ளன. உலோடி மரபினர் கட்டிய கட்டடங்களின் அமைப்பில் இக்கல்லறை கட்டப்பட்டுள்ளது. எளிமை யும் அழகும் மிகுந்து இக்கல்லறை விளங்குகிறது.

சு.இரா.

சசியா இந்துக்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தலைவரி. யாகூப்-இபின்-லாயத் அல் சபர் (Ya'qub-ibn Layath al Saffar) ஆட்சியின் கீழ், அரபியர்கள் சிந்துப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றி ஆட்சிசெய்யத்தொடங்கிய வுடன் இவ்வரி வசூலிக்கப்பட்டது. அராபியர் களைத் தொடர்ந்து வந்த இசுலாமியர் ஆட்சியிலும் சசியாவரி தொடர்ந்து விதிக்கப்பட்டது. பெரோசு சா துக்ளக்கு (Firuz shah Tughlak) எனற மன்னன் சசியா வரியைத் தனது சமயத்தைப் பரப்பப் பயன் படுத்தினான். இந்து மதத்தை விடுத்து இசுலாம் மதத்தை ஏறறுக் கொள்பவர்களுக்கு இவ்வரியிலிருநது விலக்கு (exemption) அளிக்கப்பட்ட காரணத்தால், அளவற்ற இந்துக்கள் இவ்வரித் தொலலையில் இருந்து தப்பிப்பதற்கு மதம் மாறினர். அக்பர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று அரியணையில் அமரும் வரையில் நீடித்த இந்த வரி வசூல் அக்பரால் கி.பி. 1564-ஆம் ஆண்டு நிறுத்தப்பட்டது. ஆனாலும், இசுலாமிய மதத்தின்மீது அளவு கடந்த பற்றுக் கொண்ட அவுரங்கசிபின் காலத்தில (கி.பி. 1679) இவ்வரி மீண்டும் இந்துககள்மீது சுமத்தப்பட்டது.

யூதர்கள், கிறித்தவர்கள், பெண்களா, பார்வை யற்றோர், உடல் ஊனமுற்றவர்கள், சிறுவர் சிறுமியர் மட்டுமே இவ்வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருந்த னர். வரிவசூல் செய்யும் அதிகாரிகளின் முன் இந்துக் கள் செருப்பின்றி வெறுஙகாலுடன் சென்று பணி வுடன் வரி செலுத்துமாறு வற்புறுத்தப்பட்ட காரணத்தால், அதை இந்துக்கள் மிகவும் அவமான மாகக் கருதி வெறுத்தனர். அதிகாரிகள் பல்வேறு சமயங்களில விதிகளை மீறி ஆதரவற்ற விதவை களிடமிருந்தும் இவ்வரியை வசூல் செய்தனர். இறுதி யில் முகமது சா எனற மன்னனின ஆட்சியில்தான கி.பி. 1720-ஆம் ஆணடு இவ்வரி ஒழிக்கப்பட்டது.

அ.ச.

துணை நூல்.

Vidya Dhar Mahajan, Muslim Rule in India. S.Chand & Co., New Delhi, 1975.

சசுட்டினியன்: கீழை உரோமானியப பேரரச ராக இருந்த புகழ்மிக்க சசுட்டினியன் எனபார (Emperor Justinian, the Great) பிறப்பில் உரோ மானிய அரச குடும்பத்தைச் சேர்நதவரல்லர்; இவர் இலலிரிக்கமெனற உரோமானிய மாகாணத்தில தாரெசியம் என்ற ஊரில் (Tauresium) கோதிககு இனத்தில ஒரு குடியானவர் குடும்பத்தில் கி.பி. 483 -இல் பிறந்தார். இவர்தம் சிறிய தந்தை முதலாம் சசுட்டின் (Justin I) திரேசு மாகாணத்தில் வாழ்நத

சசுட்டினியன்

ஒரு குடியானவர் ஆவர்; அவர் உரோமானியப் பேரரசராக கி.பி. 518-இல தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போது இளைஞரான சசுட்டியனைத் தமக்கு உதவி யாக வைத்துக்கொணடு பயிற்சி அளித்தார். தம் சிறிய தந்தை கி.பி. 527-இல் இறந்ததும் சசுட்டினி யன் பேரரசராக அறிவிக்கப்பட்டார். சசுட்டினியன்

கி.பி 527 முதல் கி.பி. 565 வரை கீழை உரோமானியப் பேரரசராக ஆட்சி செய்தார். இவர் தியோடோரா (Theodora) என்ற நடிகையை மணந்தார். இவருடைய ஆட்சியில் சில இடர்ப்பாடுகள தோனறின. நாட்டிலுள்ள பசசைக் கட்சியாரும் (Party of the Green), நீலக் கட்சியாரும் (The Blues) வன்செயலிலீடுபட்டுப் பூசலிடவே அதைஅடக்குவதில் பேரரசருடைய உயிருக்கே இடையூறு வருதல கூடுமென்ற அச்சம் தோன்றிற்று. தலைநகரமான கான்சுட்டாண்டி நோப்பிளின் ஒரு பகுதி கி.பி. 532-இல் தீயினால் அழிநதது. திறமிக்க பெலிசேரியசு போன்ற தம் தளபதிகளினுதவியால் சசுட்டியனின் பாரசீகர்களைத் தோற்கடித்தார்; இத்தாலியிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும் வெற்றிகள் பல பெற்றார். அதன் பயனாக, முன்பு உரோமானியப் பேரரசு இழந்துவிட்ட சில மாகாணங்கள் அதற்குத் திரும்பக் கிடைத்தன. சசுட்டினியன் நகரங்களையும் கோட்டைகளையும் கோயில்களையும் (Chuerhes) கட்டுவதில் ஈடுபாடு கொண்டார்; அதன்பொருட்டு இவர் தம் குடிகள் மீது கடும் வரியும் விதித்தார். இவர் கான்சுட்டாண்டி நோபிலுளள சோபியா கிறித்தவக்கோயிலைக் (Sophia Church) கட்டினார். சசுட்டினியன செய்த ஆக்கப் பணிகளுள் குறிப்பிடத்தககது இவர் எழுதிவைத்த குடிமைச் சட்டத்தொகுப்பு (Body of Civil Law or Corpus Juris Civilis) ஆகும் இத் தொகுப்பை வெளியிடும்பொருட்டு இவர் கற்றுவல்ல 10 அறிஞர்களை ஆணையர்களாக அமர்த்திப் பல்வேறு உரேமானியச் சட்டங்களைத் திரட்டுமாறு பணித்தார். அதுவே இவருடைய புகழுக்குக் காரணமாகும். இவர் கி.பி. 565-இல் மறைந்தார.

மூவகைச் சட்டங்கள்: திரெபோனியசு எனற மேற்பார்வையாளரின்கீழ் அறிஞர்களை ஒன்றுகூட்டிச் சட்டத் தொகுப்பை வகுக்கச் சசுட்டினியன் ஏற்பாடு செய்தார். இச்சட்டத் தொகுப்பில் (Code) உரோமானியப் பேரரசின் சட்டங்களும், அவற்றின் சுருக்கஙகளும் விளக்கங்களும் அவற்றின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளும் அடங்கியிருந்தன. இத் தொகுப்பைத் தவிரச் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மேற்கோள நூலாகப் பயன்படும்படியான சட்டத் திரட்டு நூல் (Digest) ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. இவருடைய முயற்சியின் விளைவாகப் பல உரோமானியப் பேரரசர்கள் விடுத்த ஆணைகளும், தொகுப்பு நூலிலிருந்து சுருக்கங்கள் அடங்கிய ஒரு நூலும் (Institutes) கி.பி. 533-இல் வெளியிடப்பட்டன. இச்சட்டத்தில் 'பேரரசரே எல்லாச் சட்டங்களுக்கும், மனித உரிமைகளுக்கும் முதல் ஆதாரம்' எனறும், அவருடைய விருப்பத்துக்குச் சட்டத்தின் ஆற்றலை அளிக்கும் அவருடைய அதிகாரமும் மக்களிடமிருந்தே பெறப்படுகிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சசுட்டினியன் வெளியிட்ட மூன்று வகையான சட்ட நூல்களும் (தொகுப்பு, திரட்டு, பாடநூல் ஆகிய மூன்றும்) சேர்ந்து குடிமைச் சட்டத் தொகுப்பு அல்லது சசுட்டினியன் தொகுப்பு (Justinian Code) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. மூன்றுவகைச் சட்டங்களுள் முதலாவதான சட்டத்தொகுப்பில், 1) உரோமானியக் குடிகளுக்காக உரோமானிய அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்ட சட்டங்கள இருந்தன. இவற்றில் மக்களின் சொத்துரிமைகளும், ஆள் சுதந்திர உரிமைகளும் சட்டத்தின் அடிப்படையிலான செயல்முறைகளும் கூறப்படுகின்றன. பலவகையான குற்றங்களுக்கு இலக்கணமும், அவற்றுக்கான தணடனை வரையறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

2 இரண்டாவதான சட்டத்திரட்டில் உரோமானியரல்லாதாருக்காக உரோமானியச் சட்டங்களை விளககி, உரோமானிய நீதிபதிகள் செய்த சட்டங்கள் (Judge made Laws) கூறப்படுகின்றன. உரோமானியரல்லாத மக்களோடு உரோமானியக் குடிமக்கள் வாணிகம், தொழில் முதலிய துறைகளில் தொடர்பு கொணடபோது தோன்றிய வழக்குகளை உரோமானிய நீதிபதிகள ஆய்வு செய்து தீர்ப்புக கூறும்போது, உரோமானியச் சட்டஙகளுக்கு விளக்கங்கள் அளித்தனர். அவ்விளக்கங்களும சட்டங்களாயின.

3. மூன்றாவதான இந்நூலில் உரோமானியப் பேரரசர்கள் விடுத்த ஆணைகள (Decrees of Emperors). அடங்கியுளளன.

சட்டத் தொகுப்பின் சிறப்பியல்புகள்: சசுட்டினியன் தொகுப்பு விளங்கிக் கொள்ளுதற்கு எளிதாக இருக்கிறது, மேலும், இது பண்டைய சமுதாயச் சட்டங்களில் காணப்படும் கடுமையான இயலபுகளை நீக்கி, பகுத்தறிவுக்கு ஒத்தும், நீதி, மனிதப்பற்று என்ற பணபுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தும் இருக்கிறது இது பணடைய கிரேக்க, உரோமானியச் சமூகங்களில் காணப்பட்ட இன வேறுபாட்டுக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொளளாமல், 'மனிதர் என்ற நிலையில யாவரும் சமம்' என்ற கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. அரசியலறிஞர்களான பிளேட்டோவும், அரிசுட்டாட்டிலும்கூட அடிமை நிலையை இன வேறுபாட்டின காரணமாகத் தோன்றிய இயற்கையிலமைநத ஒரு நிறுவனமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்க, சினோவும் (Zeno) அவருக்குப் பின் வந்தவர்களும் அடிமைநிலையை இயற்கைக்கு மாறானது

என்று வெறுத்து ஒதுக்கினர்; உரோமானியச் சட்ட அறிஞர்களும், சிசரோவும் இவ்வாறே அடிமை நிலையை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; இவர்கள், 'மனிதர் யாவரும் சமமானவர்களே, சமமான சுதந்திரக் குடியுரிமை உடையவர்களே' என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொண்டது பாராட்டத்தக்கது. சமத்துவக் கருத்தின் அடிப்படையில் சசுட்டினியனின் தொகுப்பு அமைந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதனால்தான் இதில் சிறிய குற்றங்களுக்கு முற்காலத்தில விதிக்கப்பட்டிருந்த கடுந தண்டனைகளெல்லாம் நீக்கப்பட்டு, மனிதப் பற்றுக் கும் நீதிகும ஒத்த முறையில் தணடனைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சமத்துவக் கருத்தே ஒரு சீரான குடிமைச் சட்டச் செயலவிதிகள் உருவாவதறகும் (Uniform Code of Civil Procedure), கடுந்தண்டனைகளை அகற்றி, குற்ற மனப்பான்மையை நீக்கவல்ல தண்டனைகளே விதிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்ற இக்கால அறிவியல் கொள்கை உருவாவதற்கும் வழி வகுத்தது.

பணடைய உரோமானியச் சட்ட அறிஞர்களான கேயசு (Gaius), உல்பியன் (Ulpian) முதலியோர் பல வகையான சட்டங்களை வகுத்திருநதனர். அவையாவன. குடிமைச சட்டங்கள (Ius Civile), நாடுகளின சட்டங்கள (Ius Gentium) இயற்கையின் சட்டம (Ius Natural) முதலியவை. குடிமைச் சட்டம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அரசில் இயற்றப்பட்ட, வழக்கத்திலிருந்து வருகிற சட்டம் ஆகும். இதனையே உடனபாட்டு வகையான உள்ளாட்சிச் சட்டம் (Positive Municipal Law) என்றும் கூறுவர். நாடுகளின் சட்டஙகளும், இயற்கையின் சட்டஙகளும் பொதுவாக மக்கள யாவராலும் ஒப்புக்கொளளப் பட்ட பல விதிகளைக் கூறுகினறன. எனினும், சில வேறுபாடுகளும் இருககின்றன. இயற்கையின சட்டம் அறிவுக்குப் பொருத்தமாகவும், யாவராலும் கடைப்பிடிக்கப்படத் தக்கதாகவும் (Universal),அரசினாலும் மாற்றப்பட இயலாததாகவும், தெய்விக இயல்புடையதாகவும் இருக்கிறது; இயற்கையின சட்டம் அரசு செய்யும் ஒவவொரு சட்டமும் நியாயமானதா இல்லையா எனறு அறிய உதவும் உரைகலலாக இருக்கிறது.

பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Backland, W.W., Classical Roman Law in the Cambridge Ancient History, Vol.XI, 1936.

Parker, E A. Translation of I. Declareuil's Book: Rome, the Law Giver, London, 1927.

சசெக்சு: இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலோ-சாக்சன்கள (Anglo-Saxons) ஆண்ட பகுதிகளுள சசெக்சும் ஒன றாகும், சசெக்சு (Sussex) இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்கில் கடலோரமாக அமைந்திருககிறது. ஆங்கிலக் கால்வாயின் (English Channel) ஓரமாக ஏறத்தாழ 145 கி.மீ. நீளத்திலும், உள்நாட்டுப் பகுதியில் 43கி.மீ. அளவிலும் இப்பகுதி நீண்டு அமைநதிருககிறது. முக்கிய தொழில்களுள் வேளாணமை முதனமை இடத்தை வகித்தாலும், சசெகசின கரையோரப் பகுதிகள் விடுமுறையைக கழிப்போருக்கு உலலாச உறைவிடமாகவும குடியிருப்புப் பகுதியாகவும் திகழ்கிறது.

சசெகசின் கடற்கரையோரப் பகுதிகளுள பெரும பாலான இடங்கள் தாழநிலமாகவே அமைந்திருககின் றன. இருப்பினும் ஏசுடிங்சு (Hastings) எனனும பகுதிக்கு மேற்கிலும் கடற்கரை ஏறததாழ 172 2 மீட்டர் அளவுவரை உயாந்து காணப்படுகிறது. இவ்விடஙகள கிழக்கு மற்றும தெறகுத் தாழ்நிலத்தின் தொடக்கமாகவே அமைநதிருககினறன. தென் பகுதித் தாழநிலத்தின் வடக்கு மற்றும கிழக்குப பகுதிகளில வீலடு (Weald) என்னும் வளம வாய்ந்த விளைநிலங்கள் இருககின்றன. இவ்வடக்குப பகுதியில் காடு களடர்ந்த மலைப்பகுதிகள், அருண (Arun) அடுர் (Adur) ஊசு (Ouse) ஆகிய நதிகளின பிறப்பிடமாக அமைநதிருக்கினறன. இந்நதிகளின் முகத்துவாரத்தில் உள்ள வாய்க்காலகளில் இலிட்டில, ஆம்ப்டன (Hampton), சோர்காம் (Sorgam) நியூகெவன (New Haven) போனற சிறு துறைமுகங்கள அமைந்துள ளன.

சிசெசுட்டர் (Chichester) என்னுமிடத்தில உரோமர்களின் வரலாற்றுத் தடயங்களும், கி.பி.12 அல்லது 13-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மிகப் பழமையான பெரும் திருச்சபை ஒன்றும் இருக்கின்றன. சோம்டிங் சர்ச்சில் (Sompting Chruch) சாக்சன்களால் கட்டப்பெற்ற குறிப்பிடத்தக்க உயர்ந்த கோபுரம் ஒன்றிருக்கிறது. நார்மன் (Norman) காலத்திய கோட்டை கொத்தளங்கள் பிராம்பர், இலீவிசு, ஏசுடிங்சு, பெவன்சி ஆகிய பகுதிகளில் காணக்கிடக்கின்றன. ஏசுடிங்சுப் போர்க்களத்தின் ஒரு பகுதியில், இங்கிலாந்தை வென்ற வில்லியம் மன்னனால் தன் முதல் வெற்றியின் நினைவாகக் கட்டப்பட்ட அபே போர்க்களம்(Battle of Abbey), இன்றும் பழுதுபட்ட வரலாறுக் காலச் சின்னமாகத் திகழ்கிறது.

தொன்மையான கட்டடக் கலைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இலான்சிங்குக் (Lancing) கல்லூரியில் கோதிக்குப் பாணியில் கட்டப்பட்ட வழிபாட்டுத்

தலமும், பிரிட்டனிலுள்ள சசெக்சுப் பல்கலைக்கழக மும், நான்காம் சார்சு மன்னர் வேல்சு இளவரசராக இருந்தபோது பிரிட்டனில கட்டிய புகழ்வாய்ந்த கீழ்த் திசை அரசு அரங்கமும் (Oriental Royal Pavilion) சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. குட்வுட்டிலும், பெட் வொர்த்திலுமுள்ள மாளிகைகள் அரிய கலைக் கருவூல மாகும். அரச வானியல் ஆய்வுக்கூடம் (The Royal Observatory) எர்சுட்மோன்சியூகாசிலில் இப்பொழுது அமைந்திருக்கிறது. இப்பகுதியிலுள்ள விமான நிலை யம் நாட்டின் இரண்டாம் முக்கியமான விமான நிலையமாகும்.

நிருவாக வசதியின் பொருட்டுச் சசெக்சுப் பகுதி கிழக்குச் சசெகசு என்றும், மேற்குச் சசெக்சு என்றும் பிரித்து நிருவகிக்கப்படுகிறது.

ஆடு மாடுகள மேய்த்தலும், தானியங்களைப் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்தலும் இங்குள்ள முக்கிய தொழில்களாகும். இப்பகுதியில் கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இரும்புத் தொழிற்சாலைகள முககிய இடம் வகித்தன. பால் மற்றும் பால்சார்ந்த தொழில்களும் சசெக்சுப் பகுதியில் சிறப்புற்று விளங்கு கின்றன. 3,774 ச.கி.மீ. பரப்பளவுள்ள இப்பகுதி யின் மக்கட்டொகை 1,241,300 (1971) ஆகும். அ.ச.

சஞ்சீவிமலை: சஞ்சீவி மலைக்கு மருத்துமலை என்றொரு பெயருண்டு. இந்த மலையில் எளிதில் கிடைத்தற்கரிய பலவகை மூலிகைகள் உள்ளன வெனக் கூறப்படுகிறது. சஞ்சீவி என்பது ஒருவகை மருந்துச் செடி. மூலிகைகளில் இறந்தவனைப் பிழைக்கச் செய்யும் மூலிகையும் உள்ளது. அதன் பெயர் 'மிருத சஞ்சீவினீ' அல்லது 'மிருத சஞ்சீவ கரணி' என்பதாகும். முற்காலத்தின் போர்கள் அம்பு, வேல், வாள் முதலிய கொடிய கருவி களைக் கொண்டு நடைபெறறன. அவற்றால படை வீரர்கள் படுகாயமுற்று உடலுறுப்புகளை இழந்தும், மாணடும் போய்விடுவர். அதனால், போர்புரியச் செல்லும் மன்னன் தன் படைகளுடன் வைத்தியப் பிரிவினரையும் உடன அழைத்துச் செல்வான்.

இராமாயண யுத்த காண்டத்தில், இலக்குவனை இராவணன் சக்தி என்னும் ஆயுதத்தால் தாக்கு கிறான். அதனால்,மூர்ச்சையடைகிறான இலக்குவன். அவனுக்கு மருத்துவம் செய்ய இராமன் படையின் தலைமை மருத்துவன் சுசேணன் என்பவன் வருகி றான். அவன் இலக்குவனுடைய உடற்குறிகளைப் பார்த்துச் சஞ்சீவி மலையிலுள்ள நான்குவிதமான மூலிகைகளைப் பறித்துவருமாறு கூறுகிறான். அச் செய்திகள் வருமாறு:

தைக்கப்பட்ட அம்பு மற்றும் உலோகப் பகுதிகள் தாமாகவே உடலிலிருந்து விழச் செய்யவேண்டும். வலிய இழுத்தால் அவை, தைத்த இடத்தின் பக்கப் பகுதிகளைப் பாதித்து விடும். அதற்கு 'விசல்யகரணி' என்னும் மூலிகைச் சாற்றை அம்பு தைத்த இடத்தில செலுத்தினால் அந்த அம்பு தானாகவே கீழேவிழுந்து விடும். அம்பு விழுநதபின், அறுந்த தசைப்பகுதிகள் முன்போல ஒட்டிக்கொணடு புண்குணமாக 'சந்தான கரணி' என்னும் மூலிகையின் சாற்றைப் புண்ணில் செலுத்த வேண்டும். புண் குணமாயினும் அதன் 'வடு' காணப்படும, அத்தழும்பும் உடலிலிருந்து நீங்கி உடல் இயற்கை வண்ணத்துடன் விளங்கச் சவருணிய கரணி என்னும் மூலிகையின சாற்றைத் தழும்பில் தேய்க்க வேண்டும் இவ்வாறு செயற்படும் அரிய மூலிகைகள், சஞ்சீவி மலையிலதான உள்ளன. இம்மூலிகைகளைச் சூரியன் உதிப்பதற்குள் கொணடுவரவேணடும் என்று மருத்துவன் சுசேணன் கூறுகிறான். இராமாயண உரையாசிரியர்கள இந்த மலை இருக்குமிடத்தையும் அதன் தொலைவையும் விளக்கிக் கூறுகின்றனர். அவையாவன: இலங்கை (இப்போதுள்ள இலங்கை அன்று) யிலிருந்து ஏமகூடம் ஒன்பதாயிரம் யோசனை தொலைவிலும், ஏமகூடத்திலிருநது இமயமலை ஒன்ப தாயிரம் யோசனை தொலைவிலும், ஏமகூடத்தி லிருந்து நிடதம் 9 ஆயிரம் யோசனைதொலைவிலும், நிடதத்திலிருந்து மகாமேரு 9 ஆயிரம் யோசனை தொலைவிலும் உள்ளன. இந்த மகாமேருவின் ஒரு பகுதியில் சஞ்சீவி மலை இருப்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இராமாயணக கதையை அடிப்படை யாகக் கொண்டெழுந்த வடமொழி நாடகங்களில் சஞ்சீவி மலையைப் பற்றிய குறிப்புகளையும், அனுமன் சஞ்சீவிமலை கொணர்ந்தது பற்றிய செய்திகளையும் பரகக் காணலாம்.

'கோவர்த்தனம்' என்ற மலையைக் கண்ணன் குடையாகப் பிடித்து ஆயர்களைக் காத்தான். அத னால் கணணனுககுக் 'கிரிதாரி' (மலையைத் தாங்கி யவன்) என்ற பெயருண்டாயிற்று. அதைப்போலவே, சஞ்சீவிமலையைக் கொண்டுவந்ததால் அனுமனுக்கும் 'கிரிதாரி' என்று பெயருண்டு. ந.சீ.

சட்ட ஆணையம்: இந்தியாவை ஆங்கிலே யர்கள் ஆளத் தொடங்கிய காலத்தில் இந்தியாவில் வழக்கில் இருந்த சட்ட வழக்காறுகளின்படியே நீதி செலுத்துதலைச் செய்து வந்தனர். இந்த வழக்காறு கள் பெரும்பான்மையும் மதங்களைச் சார்ந்து நின்ற காரணத்தால் ஒருவர் எந்த மதத்தினைச் சார்ந்தவர் என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டே அவர் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய சட்ட விதிகள் தீர்மானிக்கப்பட்டன

ஏனெனில், வெவ்வேறு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வெவ்வேறு சட்ட வழக்காறுகளின்படி உரிமையும் கடமையும் பெற்றிருநதார்களா.

சிதறிக் கிடந்த ஒன்றுக்கொன்று முரணான இந்த வழக்காறுகளைச் சீரான முறையில் தொகுதது மத அடிப்படையில் அல்லாது இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொருந்துகின்ற பொதுவான சட்ட விதிகளை உருவாக்க ஆஙகில ஆட்சியாளர்கள் கருதினர். இப் பணியைச் சட்ட ஆணையம் (Law Commission) ஒன்றிடம் ஒப்படைக்க முடிவு செய்தனர். மேற்குறித்த பணியை நிறைவேற்ற இநதியாவின முதற் சட்ட ஆணையம் கி.பி.1835-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது.

முதலில் மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்டு விளங்கிய இவ்வாணையம் கி.பி. 1837-ஆம் ஆணடில் இதன் முழு அளவான ஐந்து உறுப்பினர்களுடன் திகழ்ந்தது. சார்லசு கே கேமரோன், சான் மெக பெர்சன், மெகலியோட் சார்சு வில்லியம் ஆண்டர்சன், மெக்காலே, மில்லட்டு ஆகிய ஐவரும இதன் உறுப்பினராவர். மெக்காலே பிரபு சிறிது காலத்தில் இவ்வாணையத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுககப் பட்டார்.

இவ்வாணையத்தின் உறுப்பினர்கள் ஆஙகிலச் சட்டங்களையும், சட்டவியலின் பொதுவான கோட்பாடுகளையும், அறிந்தவர்களாக இருக்க வேணடியது தேவை எனக் கருதப்பட்டது. இப்போது இந்தியாவின் நடப்பிலிருக்கும் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தை உருவாக்கிட இவ்வாணையம் மிகுந்த உழைப்பினை மேற்கொண்டது. வட்டாரச் சட்ட அறிக்கை (Lex Loci Report) என்ற இவ்வாணையத்தினால் இயறறப்பட்ட அறிக்கையும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

இவை தவிர உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் மற்றும் வரையறைச் சட்டம் தொடர்பான அறிக்கைகளையும் இவ்வாணையம் அரசுக்கு அளித்தது.

முதற் சட்ட ஆணையம் விட்டுச் சென்ற பணிகளை இரண்டாம் சட்ட ஆணையம் தொடர்நதது. இம்முறை இவ்வாணையத்தின ஆயுள் மூன்று ஆண்டுகள் எனச் சட்டம் ஒன்றினால் வரையறை செய்யப் பட்டது.

இந்த இரண்டாம் சட்ட ஆணையம் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தையும் குற்ற நடைமுறைச் சட்டத்தையும் முழு வடிவில் வெளிக் கொணர்ந்தது.

இவ்வாணையத்தைத் தொடர்ந்து மேலும் இரண்டு ஆணையஙகள் ஆஙகிலேய அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இனறு நடப்பிலிருக்கும் பெரும் பான்மையான ஆங்கிலோ-இந்தியச் சட்டஙகள இந்த முதல் நானகு ஆணையங்களினால் உருவாககப் பட்டவைகளே ஆகும்.

சுதந்திர இந்தியாவில், சட்ட ஆணையம்: இநதியா சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் புதிய சமுதாயம ஒனறைப் படைக்க முடிவு செய்தது. இந்த நோக்கத்திற்குக் குடியேற்ற நாட்டு அரசால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் பயன் தரா என்பதைக் கருத்திற கொண்டு அப் பழைய சட்டங்களை நாட்டின புதிய தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைததிடச் சுதநதிர அரசு முடிவு எடுத்தது. இப்பணிக்காகச் சட்ட ஆணையம ஒன்றினை உருவாக்கிட 1954-ஆம் ஆணடைய மக்கள சபையின் மசோதா வழிவகை செய்தது. அதனபடி புதிய சட்ட ஆணையம் ஏற்கெனவே நடப்பிலிருககும் குற்றவியல, உரிமையியல் மற்றும் வருவாய்த் துறைச் சட்டஙகளை நவீனப்படுத்தும் பணியைச் செய்யும் எனத தீர்மானிக்கபபட்டது

புதிதாக ஏறபடுத்தப்பட்ட சட்ட ஆணையம் இரு வகையான பணிகளைச் செய்து வந்தது அவை யாவன: 1. நீதித் துறை பரிபாலனத்தைச் சீராய்வு செய்து குறைந்த செலவில விரைவான நீதி கிடைக்க வழிகளைக் காணல்; 2. நாடாளுமன்றம் இயற்றிய சட்டஙகளை எவ்வகையில் இக்காலததிற்கு ஏற்றாற் போல் திருத்தம் செய்து திருத்தி அமைக்கலாம் என பன போனற வழிமுறைகளைக கூறுதல.

இவ்வளவு சிறப்பான பணிகளுக்கென்று உருவாககப்பட்ட இநத ஆணையம் ஒரு நிலையான அமைப்பு அன்று. இது வெறும் ஆட்சி ஆணைகளின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பேயன்றி நாடாளுமன்றச் சட்டத்தினால் ஏறபடுத்தப்பட்ட அமைப்பு அன்று. எனினும், மூன்று ஆணடுகட்கு ஒருமுறை இவவாணையத்தின் ஆயுளை நீட்டிப்பதன வாயிலாக இவ்வாணையம் தொடர்ந்து பணி செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாணையத்தில உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகள், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், புகழ் பெற்ற வழக்குரைஞர்கள் மற்றும் சட்ட ஆசிரியாகள் மட்டுமே உறுப்பினர்களாக முடியும். எனவேதான, இவ்வாணையத்தின் அறிக்கைகள் வெறும் பரிந்துரைகளாக இருந்தும் சட்ட உலகில் மதித்துப் போற்றப்படுகின்றன.

இவ்வாணையத்தின அனைத்துப் பரிந்துரைகளுமே அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுச் செயற்

படுத்தப படுவதிலலை. எடுத்துக்காட்டாக உரிமைத் தீஙகுகளுககு எபபடித தனிமனிதர்கள பொறுப்பா வார்களோ அதுபோன்றே, அரசாங்கமும் அதன் ஊழி யர்களால மற்றோருக்குச் செய்த தீங்கிற்குப் பொறுப் பாக வேணடும் எனற சட்ட ஆணையத்தின் பரிந் துரை அரசினால் ஏற்கப்படவிலலை என்பதனைக் குறிபபிடலாம்.

சட்ட ஆணையம் 1979-ஆம் ஆண்டுவரை 78 அறிககைகள வெளியிட்டுள்ளது. பழைய சட்டஙகளை மாற்றுவதறகு மட்டுமனறிக் காலத்திறகு ஏற்றவாறும தேவைகள ஏற்படும போதும புதிய சட்டஙகளை இயறறவும் பரிந்துரை செய்கிறது நீதிமன்றங்களின் கருத்துகளையும் அமைபபுகளையும் இது கூர்ந்து ஆராய்கிறது

சட்ட ஆணையத்தின அறிககைகளை (பரிந்துரை களை) அரசு செயறபடுததுவதில் காட்டும் தாமதம் சட்டக் கல்வியாளர்களிடையே மிகுந்த மனக்குறையை வளர்ததிருக்கிறது. ம.கா.

துணை நூல்.

Jain, M P, Outlines of Indian Legal History 4th edn M N. Tripathy Pvt, Ltd., Bombay, 1981.

சட்ட உதவி: காணக: இலவசச் சட்ட உதவி.

சட்டக் கல்வி. 'சட்டக் கலவி' என்றால் என்ன என்பதனை அக்கலவியின நோககத்தினைக் கருத்திற் கொண்டே கூற இயலும் முதல் அகில இந்திய சட்ட மாநாடு சடடக் கலவியின (Legal Education) நோக கத்தைக் குறித்துக் குறிப்பிடும்பொழுது 'சட்டக கலவியின் நோககமானது குடிமக்களுள் ஒவ்வொரு வரும் மககளாட்சியோடு இயைந்த வாழககையில பங கேற்பதற்கு வழி கோலுவது' என்று கூறுகிறது. மேற கணட நோககமே சட்டக் கல்வியின் நோக்கமாக அமைந்தால சட்டக் கலவியும் ஒரு பொதுக் கல்வி யினபாற் (General education) சாருமே தவிர அக் கல்வியை ஒரு தொழிற் கலவியாகக் கொளள முடி யாது என வாதிடுவோரும் உளா.

ஏனைய தொழிற கலவிகளான மருத்துவம், பொறியியல போனறவறறை உற்றுநோக்கின் அக கல்வி முறைகளும் கற்பிக்கப்படும் பாடஙகளும் சமுதாயப் பார்வையோடு கற்பிககப்படத் தேவை யிலலை எனபது நனகு புலனாகும். ஆனால் சட்டக் கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் நாட்டின வரலாறு, சமுதாயப் பழகக வழக்கஙகள், சமுதாயத்தின மனச் சான்று, அரசியல் இவை அனைத்தையும் உளளடக கியே அமைதல் வேணடும். ஏனெனில, சட்டத் தொழிலாளர்கள் ஏனைய தொழிலாகளைப் போலன் றிப் பெரிதும் சமுதாயத்தின் தாக்கங்களுக்கு உள ளான தனி மனிதர்களைத் தொழில் முறையில அன் றாடம் சநதிக்க வேணடி இருக்கிறது. எனவேதான், மக்களாட்சியில் பங்கு வகிககத் தகுந்த ஒரு நல்ல குடிமகனை உருவாக்குதல் சட்டக் கல்வியின் நோக் கம் என்று கூறப்பட்டது. எனினும், இநத ஒரு நோககமே சட்டக் கல்வியின் நோக்கம் எனறு கருது தல் கூடாது. இதுவும் அககல்வியின் நோககங்களுள ஒன்று எனறு கூறலாம்.

சட்டக் கல்வியின் அடிப்படை நோக்கம் பற்றி மிகச சிறந்த கலவியாளர் ஏ.டி. மார்க்கோசு A.T.Marcose) குறிப்பிடும்பொழுது சட்டத் தொழி லர்களை உருவாககுவதுதான் சட்டக்கல்வியின நோக் கம் எனறு புகன்றாா. 'சட்டத தொழிலர்' என்ற வார்த்தைக்குப் பொருள விளககம் தரும்பொழுது வழக்குரைஞர் தொழிலை மடடுமன்றித் தனியார் மற்றும பொது நிறுவனஙகளில பணி செய்கினற சட்ட அதிகாரிகளையும் இதுகுறிக்கும எனபர்.

எனவே, சட்டத் தொழிலாகளை உருவாக்க என்னென்ன பாடத் திட்டஙகள கல்வி முறையில் சேர்க்கப்பட வேணடுமோ அவ்வகைப் பாடத்திட்டங களைக கொணடு சட்டக கல்வி விளங்கும்

சட்டக் கல்விக்கு இரணடு நோக்கஙகள உண்டு. 1. பொது நோககு, 2. தொழில் நோக்கு. பொது நோக்கின்படி சட்டக் கல்வி சமுதாயத்துககுப் பொருத்தமானதாக அமைதல வேணடும். இரண்டா வது நோககின்படி அது சட்டத் தொழில் செய்வதற் குப் பொருத்தமான பாடத் திட்டங்களைக் கொண்டு விளங்க வேண்டும்.

இந்தியாவில் சட்டக் கல்வி: இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள மேற்கண்ட இரு நோக்கங்களையும மனத் திற் கொண்டு பாடத் திட்டங்களைத் தொகுக்கின றனா. இக்காலத்தில் சட்டத்தில இந்தியப் பலகலைக் கழகஙகளால் தரப்படுகின்ற பட்டஙகள தொழில் நோக்கங கொணடனவா? அல்லவா என்பதை அகில இநதியச் சட்டப்பேராயம் (Bar Council) முடிவு செய்கிறது. அதன்படி, சட்டப்பேராயத்தால் பரிந துரை செய்யப்பட்ட பாடத் திட்டஙகளைப் பல் கலைக் கழகங்கள தங்கள் சட்டக் கல்வி முறையில் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது அவை தரும பட்டங களைச் சட்டப்பேராயம் ஏற்றுக் கொணடு அந்தப் பட்டதாரிகளைச் சட்டத் தொழிலர்களாகப் பதிவு செய்து கொளள அனுமதிக்கிறது.

சட்டத்தில் பட்டங்கள் வாங்கிடும் அனைவரும் சட்டத் தொழில் செய்ய முனைவதில்லை. இவர்களுள் நான்கில் ஒரு பகுதியினரே சட்டத் தொழிலர்களாக வருகிறார்கள். இந்த உண்மையைக் கருத்திற் கொண்டு சட்டத் தொழில் செய்வதற்கு உதவாத பொதுப்பட்டங்களும், தொழில் செய்வதற்குப் பதிவு பெறத் தக்கவாறு தொழிற் பட்டங்களும் அளிக்கப் படுகின்றன.

சட்டக் கல்வியும் சட்டத் தொழிலும்: முன்னர் இளங்கலை அல்லது இளம் அறிவியல் அல்லது இளம வணிகம் போன்ற பட்டஙகளுககுப் பிறகு, இரணடு ஆண்டுகள இளஞ்சட்டம் (B L, அல்லது LL.B) பயின்ற பின்னர் நடததப்படும் சட்டப்பேராயததின் தேர்வு ஒன்றில் தேர்வு பெற்ற பின்னர், வழககுரைஞ ராகப் பதிவு செய்ய அனுமதிககப்பட்டது

அதன் பிறகு சட்டக் கல்வியின் காலம் மூன்று ஆண்டுகளாக மாற்றப்பட்டது. இதனால் சட்டப் பேராயம் நடத்தும் தேர்வும் விலககிக் கொள்ளப் பட்டது. இப்போது மூன்று ஆண்டுப் பயிற்சிககுப் பிறகு தேர்வு அடைந்தவர்கள சட்டப் பேராயததில் வழக்குரைஞராகப் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

மேல் நிலைக் கல்வி (+ 2) தேர்வு அடைந்த மாணவாகள் 1983 ஆம-ஆணடிலிருந்து சட்டக் கல் லூரிகளில் சேர்த்துக் கொளளபபடுகின்றனா. இவா கள 5 ஆணடு (ஒருஙகிணைந்த) கலவித்திட்டத்தினகீழ ஐந்து ஆணடு இறுதியில் இளஞசட்டம் என்ற பட்டம பெறுவர். இந்தப் பட்டம் பெற்றவர்களும் இனிமேல் வழக்குரைஞாகளாகப் பதிவு செய்து கொளள முடியும்.

முதுநிலைக் கல்வி சட்டக் கல்வி சீரோடும் சிறப்போடும் விளங்கச் சிறந்த அறிவாற்றல மிக்க தகுதியான ஆசிரியப் பெருமககள் தேவை. சட்டக் கலலூரிகளில முழு நேர ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிய முதுசட்டம் (Master of Laws) என்ற பட்டம் பெற்றிருத்தல் அடிப்படைத் தகுதியாக இப்போது வரை யறுககப்பட்டுளளது. எனவே, இப்போது பல்கலைக் கழகஙகள முது சட்டம் என்ற பட்டத்தையும் தகுதி யுடையோருக்குத் தருகின்றன.

இளஞ்சட்டம (3 ஆண்டு) தேர்வு பெற்ற எவரும் குறிப்பிட்ட தகுதியின் அடிப்படையில் முதுசட்ட வகுப்பில் சேர்த்துக்கொளளப்படுவர். இரணடு ஆணடுகள் முதுநிலைக் கல்வியும் அவற்றிறகான தேர்வும் முடிநதவுடன், தேர்வு பெற்றவர்கள இப் பட்டத்தினைப் பெறுவர்.

சட்ட ஆராய்ச்சி: சட்டத்தில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்றவர்கள் சட்ட ஆசிரியராய் இருந்தால் சட்ட ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு டாக்டர் பட்டம் பெற வாய்ப்புண்டு. இவவாராய்ச்சியை முழுநேர வேலை யாகச் செய்பவர்களும் உணடு. சில பலகலைக் கழகங் கள் சட்ட ஆசிரியர்கள அல்லாத ஆனால் சட்டத்தில முதுநிலைப் பட்டம் பெற்ற, வேறுபணிகளில் இருக் கின்றவர்கள் கூட இவ்வாராய்சசிகளைச் செய்ய அனுமதி அளிக்கின்றன.

இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யச் சட்ட நூலகம் மிகவும் தேவையமான ஒன்று ஆதலால், சிறப் பான அளவில புத்தகச் சேகரிப்புடன் இலங்கும மையஙகள அமைபபது மிகவும் இனறியமையாதது ஆகும். தில்லியில அமைந்துளள இந்தியச் சட்ட நிறு வனம் ((Indian Law Institute) இந்தியச் சாவதேச சட்ட சஙகம (Indian Society of International Law) போன்றவை இத் தகைய சிறப்பு வாயநத சட்ட நூலகங்களைக் கொணடுள்ளன.

இவை தவிர, சட்டக் கலவியில் பல சோதனைப் பாடத் திட்டஙகளை வகுத்துப் புதிய பாடத திட்டத திற்கு வழி வகுக்கினற நிறுவனஙகளும் தேவை என்பதைக கருத்திற கொணடு, 'தேசிய சட்டப் பள்ளி' (National Law School) என்ற தனனாட்சி பெறற நிறுவனம் ஒன்று இபபோது பெங்களூரில தன் பணியைத தொடங்கி உளளது. ம.கா.

துணை நூல்:

Agrawala, S.K., (ed), Legal Education in India: Problems and Prospectives, N.M. Tripathi Private Limited, Bombay, 1973.

சட்டச் சொல் அகராதி: சொல் அகராதி அலலது சொற களஞ்சியம் (Lexicon) என்பது ஒரு மொழியில அடஙகியிருக்கின்ற சொற்களுககான பொருளை அகர வரிசைப்படுத்திக கூறுவதாகும். சட்டச்சொல் அகராதி எனபது இயற்றப்பட்ட மற்றும் நீதிமனறத் தீர்ப்புகளில வருகினற சட்டச் சொற்களை அகர வரிசைபபடுத்தி அவறறிறகான பொருளை அச சொற்களுககு நேர் எதிராக அமையு மாறு தருவதாகும்.

இயற்றப்பட்ட சட்டஙகள், அணமைக் காலங களில மிகக அளவில் வெளிவருவதாலும், அதில உப யோகபபடுத்தப்படுகின்ற சொற்களுக்கான பொருள அவற்றின சொல் அகராதிப் பொருளைக் குறிக்காது வேறு வகையிற் குறிப்பதாலும், எலலாச் சட்ட வார்த்தைகளுக்கும் பொதுவான பொருளைக் கூறு கின்ற சட்டம் (General Clauses Act) கூடச் சில

சட்டச் சொறகளுக்குப பொருள தர முடியாத காரணத்தாலும சட்டச் சொல அகராதி இன்றி யமையாததாகும்.

இவ்வகை அகராதிகளில் சட்டச் சொற்களை விவரிக்கும்போது விளக்கத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட சொல் எந்தச் சட்டத்தில் அல்லது எந்தத் தீர்ப்பில் வருகிறது என்பதனைக் காட்டிப் பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கும்.

விளக்கத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட சட்டச் சொல் வேறு மொழிச் சொல்லாக இருப்பின, அந்த மொழியில் அந்தச் சொல்லிற்குப் பொருள் என்ன என்பதும், அது எப்பொருள் குறித்துச் சட்டத்தில் எடுத்தாளப்பட்டது என்பதும் விவரித்துக் கூறப் பட்டிருக்கும்.

இது தவிர இலத்தீன் சூத்திரங்கள், கோட்பாடு கள், அவற்றின் தோற்றம், பயன் ஆகியவைகளையும் சட்டச் சொல் அகராதிகளில் காணலாம்.

வார்டன்சு சட்டச் சொல் அகராதியும் (Wharton's Law Lexicon, 1876), வேங்கடராமையாவின சட்டச் சொல் அகராதியும் (Venkataramiah's Law Lexicon 1971), குறிப்பிடத்தக்கவை. ம கா.

சட்டத்தின் ஆட்சிமுறை: அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் வரையறுக்கப்பட்ட சட்டதிட்டங் களுக்குள்ளும், மக்களின் உரிமைகளைப் பாதிக்காத வகையிலும் அமையவேணடும். அவை சட்டதிட்டங களுக்குப் புறம்பாக இருந்தாலும், மக்களின் உரிமை களைப் பாதித்தாலும் அரசாங்கத்தின் நடவடிக் கைகளை நீதிமனறம் பரிசீலனை செய்யும். எனவே, சட்டத்திற்குட்பட்டுச் செயற்படுகின்ற ஆட்சிமுறையைச் சட்டததின் ஆட்சிமுறை (Rule of Law) என்று சொல்லலாம. அதாவது, சட்டந்தான் ஆட்சி செய்கினறது என்பது இதன் பொருளாகும். சட்டம் அரசாஙகத்தின் நடவடிக்கைகள், அந்நட வடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்குரிய அதிகாரங்கள் ஆகியன பறறித் தெளிவாக விளக்கும். அதுபோன்றே தனி மனிதர் உரிமைகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவை குறித்தும் விளககும். இவ்வாறு சட்டத்தின் ஆட்சி வரையறுக்கப்பட்ட வகையில் இயங்கி மக்களுக்கு நன்மைபுரியக் கூடியதாகும்.

சட்டத்தின் ஆட்சி மக்கள அனைவருக்கும் சம மான மதிப்பை நல்குகின்றது. உயர்ந்தோர், தாழ்ந் தோர் என்று சட்டம் வேறுபடுத்திக் காட்டாது அனைவரையும் சமமாகப் பாவிக்கும். சட்டத்தின் ஆட்சி எனற கருத்தைப் பேராசிரியா தைசி (A.V. Dicey) என்பார் உருவாக்கினார். இவர் இங்கி லாந்து நாட்டின் அரசியலமைப்பின அடிப்படைத் தத்துவமே சட்டத்தின் ஆட்சிதான் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். இவரது கோட்பாட்டைப் பற்றித திறனாய்வு செய்தவருள் முககியமானவர் பேராசிரி யர் ஐவர் சென்னிஙசு (Sir Ivor Jennings) என்பவ ராவார். இவர் சட்டததின ஆட்சியைப் பறறி விளககமாகக் கூறியுள்ளார். இவர் சட்டம் தெளிவாக வும் புரியக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டுமெனகிறார். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளும், அரசாங்க அதி காரிகளின் நடவடிக்கைளும் சட்டத்தின் துணையுடன் தான் இருககவேண்டும். ஒரு தனிமனிதனது வாழ்க் கையில் எவரும் தலையீடு செய்யக்கூடாது. சட் டத்தை மீறியதற்காக ஒருவர் கைது செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர, ஏதேச்சாதிகாரமாக எவரும் கைது செய்யப்படக்கூடாது ஒருவர் கைது செய்யப் படுவது, காவலில வைக்கப்படுவது ஆகியன சட்டத்தின் படிதான் செய்யப்பட வேணடும். ஒருவருககுத் தண் டனை வழங்கல என்பது ஒருசார்பில்லாத, நியாயமான நீதிமன்ற விசாரணைக்குப் பின்னர்த்தான் இருக்க வேண்டும் சட்டத்தை மீறியதறகாகத் தண்டிக்கப் படுமுன்னர், எவ்வாறு சட்டத்தை மீறினார் என்ப தைத் தெளிவுபடுத்திய பினனரே தணடிக்கப்பட வேண்டும். நீதித்துறை சட்டவிளக்கம அளிப்பது சுதந்திரமாக இருக்கவேண்டும். சட்டமன்றமோ ஆட்சித்துறையோ நீதிமன்றம் சட்ட விளககமளிப் பதில் இடையூறு செய்யக்கூடாது என இவர் கூறி யுளளார்.

பேராசிரியர் தைசி சட்டத்தின் ஆட்சியில் மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளனவாகக கூறுகிறார். சட்டத்தை மீறிய ஒருவனுக்குத்தான தண்டனை கொடுகக வேண்டுமென்பதும், சட்டத்தை மீறினான் என்பதை நீதிமன்ற விசாரணையில் விளக்கியபின்னர்த் தான் அவனுக்குத் தண்டனை கொடுககவேண்டு மென்பதும் முதல் அம்சம். எனவே, தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் நீதிமன்றத்திற்குத்தான் உண்டு என்பதைக் கூறுகின்றார். மேலும், சட்டத்தை மீறியவனுக்குச் சட்டத்தைப் பற்றித் தெரியவைத்து, இன்ன பிரிவுகளை அவன் மீறியுள்ளான் என்று புலப் படுத்த வேண்டும். இங்கிலாந்து நாட்டில் அரசனுக் கும் மக்களுக்குமிடையே எழுந்த பல போராட்டங் களின் விளைவால், பாராளுமன்றம் காலத்திற்கேற்பச் சட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளது. இச்சட்டஙகளின் விளைவால் மக்கள் உரிமைகள நீதிமன்றஙகளால் காக்கப்பட்டன. இச்சட்டங்களிலிருந்தே சட்டத்தின் ஆட்சியின் அம்சங்கள் உருவாகியுள்ளன. ஏனெனில்,

தண்டனை வழங்குமுன்னர் என்ன காரணத்திற்காகத் தண்டனை வழங்கப்படுகிறது என்று காரணங் கேட்கும் (Habeas Corpus Act, 1679) சட்டத்தை இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் கி.பி. 1679-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றியது. இதுபோல் மக்கள் குறைகள தீர்க்கப்பட்டாலொழிய அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் ஆதரவில்லை. எனவே, மககள குறைகள் தீர்க்கப் பட மக்கள் உரிமை விண்ணப்பம் (Petition of Rights 1628) என்ற வேணடுகோள் ஏற்றுக கொள்ளப்பட்டது சட்டத்தின் ஆட்சியின் பினனணி இங்கிலாந்து நாட்டின் பாராளுமன்றம் இயற்றிய சட்டஙகளாலும, இங்கிலாந்து அரசன் ஒப்புக்கொண்ட சாசனங்களாலும் அமைந்தது. இதனால், மக்கள உரிமைகள காக்கப்பட்டன.

சட்டத்திறகு உயர்ந்தவர் எவருமில்லையென்பதும், பதவியில், நிலையில் மற்றும் பிற வழிகளில உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என மக்களைப் பலவகைளாகப் பிரிக்காமல், அனைவரும் சட்டத்திற்குட்பட்டவர்களே என்பதும் தைசி கூறியுள்ள சட்டத்தின் ஆட்சியின் இரணடாம் அம்சம். சட்டத்தின் ஆட்சியில் சாதாரண மனிதனும்அரசாங்க அதிகாரியும் சமமான வர்களே. சட்டம் அனைவருக்கும் பொதுவானது. நாட்டில் எழக்கூடிய அனைத்துச் சிக்கல்களையும் விசாரித்துச் சாதாரணநீதி மன்றம் நீதி வழஙகுகினறது. அரசாங்க அதிகாரிகளுககெனத் தனியான நீதிமனறங் கள் இரா. இவ்வாறு சட்டந்தான் உயர்ந்தது, சட்டத்திற்குட்பட்டவர்களே அனைவரும் எனபதைச் சட்டத்தின் ஆட்சி நிலைநாட்டியுள்ளது.

நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்படும் வழக்குகளின்மீது வழங்கப்படும் தீர்ப்புகளின அடிப்படையில் மக்களின உரிமைகள தீர்மானிக்கப்படுகின்றன எனபது சட்டத்தின் ஆட்சி பற்றித தைசி கூறும் மூன்றாம் அம்சமாகும். ஏனெனில, மக்களின் உரிமைகளை அரசியலமைப்பு வழங்கிப் பாதுகாக்கின்றதென்ற கருத்தைக் கொணடவரல்லர் இவர். நாட்டின் பொதுச் சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொணடவையே மக்களின் உரிமைகள என்கிறார். உயிர் வாழும் உரிமை, பேச்சுரிமை, பொதுக்கூட்டம் நடத்துவதற்குண்டான உரிமை போன்ற உரிமைகள் பொதுச்சட்ட உரிமைகளின் ஒரு பகுதியாகும்.

சட்டத்தின் ஆட்சிமுறை பல வகைகளில் சிறப்பாக அமைந்தாலும் சில குறிப்பிட்ட பிரிவினர்களிடம் இம்முறை செயறபடவில்லை என்று கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசனையோ அரசியையோ எதிர்த்து வழக்குத் தொடர முடியாது. அரசன் தவறு செய்ய முடியாது (The King can do no wrong) என்பது மரபு எனவே, சட்டத்தின் ஆட்சியில் அரசன் விதிவிலக்காகி விடக்கூடும் இதே போல், நாட்டின் பாதுகாப்புத் தொடர்பாகக் கைது செய்யப்படுபவர்களை நீதிமன்றம் வெளிப்படையாக விசாரித்து நீதி வழங்காது. இந்தியாவில் உள்நாட்டுப் பராமரிப்புச் சட்டம் (Misa-Maintenance of Internal Security Act), உள்நாட்டுத் தடைச்சட்டம் (Preventive Detention Act), குண்டர்கள் சட்டம் (Goondas Act) போனற சட்டங்களால கைது செய்யப்படுபவர்களிடம காரணங்கள கூறவேண்டியதில்லை. நாட்டின அமைதிக்கும் பாதுகாப்பிற்குமாக அவ்வாறு தடைசெய்யப் பட்டுள்ளது. அரசின் தலைவராக இருக்கக்கூடிய இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரை நீதிமன்றம தணடிக்க முடியாது, நீதிமனறத்திற்கு விசாரணைக்காக அழைக்கவும் முடியாது. எனவே, சட்டத்தின ஆட்சியில் நடைமுறையில் சில புறனடைகள் ஏறபட்டுவிடுகினறன

தவிர, பாராளுமனற முறை நாடுகளுள் முதன்மையான இஙகிலாந்து நாட்டில் பாராளுமன்றந்தான் உயர்ந்தது. பாராளுமன்றம் எந்தச் சட்டத்தையும் நிறைவேற்ற அதிகாரம் கொணடுள்ளது; மக்களின உரிமைகளைப் பாதிககும் வகையிலகூடச் சட்டங்களை இயற்ற அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. நீதிமனறஙகளின தீர்ப்புகளை மாற்றுவதறகுக்கூட இஙகிலாந்துப் பாராளுமன்றம் அதிகாரம் கொணடுள்ளது.

என்.எஸ் ச.

சட்டத்தின் தேவை: காணக: சட்டம்.

சட்டத்தொடக்கம்: மக்கள தஙகளுக்குரிய தேவைகளைத் தாஙகளே தெரிவித்து, அத்தேவைகளை நிறைவேறறும் வகையில் சட்டம் செய்வது உண்டு. இதுமாதிரியான சட்டங்களை நேரடி மக்களாட்சி முறை செயறபடும் நாடுகள் இயற்றி வருகின்றன. மக்கள் தஙகள தேவைகளையும குறைகளையும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிககக் கூடிய ஒரு முறைக்குச் சட்டத்தொடக்கம் என்று பெயர். ஒரு சட்டத்தை இயற்றுவதற்குரிய வழிமுறையைத் தெரிவிப்பது சட்டத்தொடககம் ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும். பொதுமக்கள் விருப்பம் அதற்கொப்ப அமைந்துவிட்டால, அது சட்டமாக நிறைவேறும். எனவே, நேரடி மக்களாட்சி முறை நிலவும் நாடுகளில சட்டத்தொடக்கம், பொதுமக்கள் விருப்பம் ஆகியன சட்டங்களை இயற்றப் பயனபடும் வழிமுறைகளாகும்.

சட்டத் தொடக்கத்தை மக்கள் இரண்டு வகையில் கொண்டு வரச் சுவிட்சர்லாந்து அரசியலமைப்பு

வகை செய்துள்ளது அவற்றுள் ஒன்று வடிவுடைய சட்டத்தொடக்கம் (Formulated Initiative), மற்றொன்று வடிவமில்லாத (Unformulated Initiative) சட்டத்தொடக்கம். வடிவுடைய சட்டத்தொடக்கமென்பது, மக்களின் எண்ணங்கள், வேண்டுகோள்கள், தேவைகள் போன்றவற்றைச் சட்ட வரைவுகளாக அமைத்து, ஒப்புதலுக்காகக் கூட்டாட்சிச் சட்ட மன்றத்திடம் அளிப்பது. கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றம் அவற்றை மக்களின் இசைவுக்கு அனுப்பி வைக்கும். பொதுமக்களின் ஒப்புதல் பெற்றவுடன் வடிவுடைய சட்டத்தொடக்கம் சட்டங்களாக மாறிவிடும். **எனவேதான், இவை** கிட்டத்தட்ட சட்டவரைவுகளாகவே மதிக்கப்படுகின்றன. வடிவமில்லாத சட்டத தொடக்கம் என்பது மககளின் தேவைகள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றைச் சட்டவரைவுகளாகச் செய்யும் பணியைக கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றத்தில் ஒப்படைத்து விடுவதாகும். மக்கள் தங்கள் தேவைகளை மட்டுமே வெளியிடுகின்றனர். எந்தமாதிரியாக அவற்றைச் சட்டவரைவுகளாகச் செய்யவேணடுமென்ற பக்குவம் குறைவாகவே மக்களிடம் உள்ளதால்,அவர்கள் சட்டவரைவுகளாககும் வேலையைச் சட்டமன்றத்திடம் ஒப்படைத்துவிடுகினறனர்.

சடடதொடக்கம் என்பதைச் சாதாரணமாக மககள் சட்டமனறத்திற்கு அளிக்கும் வேணடுகோள என்று யாரும் எணணிவிடக் கூடாது. மக்களின் விருப்பஙகளைச் சட்டமன்றத்தினர் கவனத்தில எடுத்துக்கொணடு சட்டங்களாகச் செய்யலாம் அல்லது செய்யாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், சட்டத் தொடக்கத்தினமூலம் சமர்ப்பித்தவற்றைச் சட்டமன்றம் விரும்பாவிட்டாலும் அவற்றைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேணடும. சட்டமன்றம் விரும்பாமலேயே சட்டப்புத்தகத்தில் சட்டத் தொடக்கம் இடம்பெற்றுவிடும. எனவே, மக்களின உரிமையாகச் சட்டதொடககம் அமைகிறது. இதன் மூலம் அரசியலமைபபுத் திருத்தங்கள செய்யப்படலாம். சுவிட்சர்லாநது நாட்டில சட்டத்தொடக்கத்தின் மூலம் அரசியலமைப்புத் திருத்தஙகள் செய்யப்படுகினறன. அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திறகுக் குறைந்தது 50,000 வாக்காளர்கள் கையொப்பமிடவேண்டும்.

முழுமையான அரசியலமைப்புத் திருததம் சட்டத்தொடககஙகின மூலம் செய்யப்படுவதைக் காணலாம. முழுமையான அரசியலமைப்பு வேணடிச செய்யப்படுகின்ற சட்டத தொடக்கத்திறகுப் பொதுமக்கள ஆதரவு உளளதா இல்லையா என்பதை அறியப் பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பிற்கு இது விடப்படும். பொதுமக்கள் வாககெடுப்பில் இதற்குப் பெரும்பான்மையோர் ஆதரவு கிடைத்தால் அப்போதுள்ள சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டுவிடும். பின்னர்ப் புதிய சட்டமன்றம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும். புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற சட்டமன்றந்தான் அரசியலமைப்பு முழுத் திருத்தப் பணியைச் செய்யும். முழுமையான அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தால் பழைய அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட்டு, புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே, இப்புதிய அரசியலமைப்பிற்குப் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஆதரவு உள்ளதா என்பதைப் புதிய சட்டமனறம் முடிவு செய்யும்.

சட்டத்தொடக்கம் கோட்பாட்டளவில் மிகவும் தெளிவாகவும் சிக்கல் இல்லாமலும் உளளது.ஆனால், நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. இநதியா போன்ற பெரிய நாடுகளில் சட்டத் தொடக்கம் செய்யும் உரிமையை மக்களுக்கு நல்கினால், தினமும் ஒரு சட்டமெனற கணக்கில் சட்டங்கள் கொண்டு வர வாய்ப்புண்டு. இது உணர்ச்சிக் கொநதளிப்பால் தான் ஆதரவுபெற வழியுணடே தவிர, நிதானமாகச் சிந்தித்து ஆதரவு கொடுககலாமென்றால் காலதாமதம் ஏறபடககூடும். தவிர, பெரிய நாடுகளில் சட்டத தொடக்கம் கொணடுவருவது கடினம்.

மக்கள் பேராளர்கள் மூலம் மக்களாட்சியை நடத்துவதில், தேர்தலுக்குப்பின்னர் மக்கள் பேராளர்களைக் காண்பது கடினமென்ற தன்மையில், மக்கள் எண்ணியபடி எண்ணிய குறிக்கோளகளை அடைய நேரடி மக்களாட்சி உதவி செய்கின்றது. இருப்பினும், மக்களுள் எத்தனைபேர் தங்களுக்கு என்ன தேவை, எந்த மாதிரியான சட்டங்கள் கொண்டுவரலாமெனறு எணணுகின்ற ஆற்றல் உள்ளவர்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், சட்டத்தொடக்கம் எப்படி இருக்குமென்பதை ஓரளவு ஊகிககலாம். மக்களை நேரடியாக ஆட்சிப் பொறுப்பில் பஙகேற்க வைக்கினறது சட்டத் தொடக்கம். இவ்வாறு படிப் படியாக மக்கள் பங்கேற்றால நாளடைவில் ஒரு பக்குவமான ஆட்சியை நடத்த முடியுமென்பதால் இது ஊக்குவிக்கப்படவேண்டும். என்.எஸ்.ச.

சட்டத் தொழிலர்: சட்டப்படியான நீதியை வழங்குகின்ற நீதிமன்றஙகள் தங்கள பணியை நல்ல முறையில் செய்யத் திறமை மிகுந்த சட்டத் தொழிலர்களைக் (Legal Practioners) கொணட அமைப்பு இன்றியமையாததாகும்.

இந்திய நாட்டில் வெவவெறு கால கட்டங்களில் வெவவேறு விதமான சட்டத் தொழிலர்கள் நீதிமனறங்களில் பணிபுரிந்து வந்ததாக இநதியச் சட்ட வரலாறு கூறுகிறது. சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பும் அடைந்த பின்னரும் எத்தனை வகைச் சட்டத்

தொழிலர்கள் இருந்தனர் என்பதையும், அவாகள எந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் தொழில் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொள்வது இன்றியமையாதது.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னர்ச் சட்டத் தொழிலர்களின் நிலை: இநதியச் சட்டத் தொழிலர்களின் வரலாறு கிழக்கிந்தியக குழும வரலாற்றுடன தொடங்குகிறது. கல்கத்தா, பம்பாய் மற்றும் சென்னை ஆகிய மூன்று இராசதானிகளிலும் கி.பி. 1726-இல் மேயர் நீதிமன்றங்கள் தொடங்கப்பட்டன. இந்த நீதி மன்றங்களில் சட்டத் தொழிலர் பணி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டனர்.ஆனால, அப்போது அங்குச் சட்டத் தொழிலர்களாகப் பணிபுர்ந்தவர்கள சட்டம் தெரிந்தவர்கள அல்லர்.வேறு எந்தத் தொழிலும் இல்லாத சிலரே இந்தத் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கிழக்கிநதியக குழும நிர்வாகத்தினரால், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட அலுவலர் சிலர் சட்டத் தொழிலர்களாகப் பணிபுரிந்தனர்.

முறையான சட்டத தொழில என்பது கலகததாவில் உச்ச நீதிமனறம் தொடஙகப்பட்ட பிறகே இநதியில் தொடக்கமானது எனலாம். இந்த நீதிமனறம கி.பி. 1774-இல் தொடங்கப்பட்ட பொழுது சட்டத தொழில் தொடர்பான விதிகளை வகுத்திட இநநீதி மன்றத்திற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அதன்படி அரசு வழக்கறிஞர்களையோ வழக்குரைஞர்களையோ இநத நீதிமனறத்தின முன்னர் அனுமதிக்கவோ அனுமதி மறுக்கவோ இநநீதி மன்றம் அதிகாரம் பெற்று விளங்கியது.

அன்று நடப்பிலிருந்த நீதிமன்ற விதிகளினபடி ஆஙகில மாவழக்கறிஞர், (Barrister Advocates) மற்றும் அரசுவழககறிஞர்கள (Attorney) மட்டுமே உசச நீதிமன்றத்தில் வாதாட முடியும். உளநாட்டுச் சட்டத்தொழிலர் அங்கு வாதாடுகின்ற உரிமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

கம்பெனி வழககு மன்றங்களில் எவ்வகைச சட்டத் தொழிலர்கள அனுமதிக்கப்படுவார்கள் எனப தற்கான விதிகள் கி.பி. 1793-ஆம் ஆணடில் செய்யப்பட்டன. அதன்படி வங்காளம், பீகார், மறறும் ஒரிசாவில் அமைநதிருந்த உரிமையியல் நீதிமனறங்களில் வழக்குரைஞர் (Vakils)எனப்பட்ட உளநாட்டுச் சட்டத் தொழிலர் அனுமதிக்கப்பட்டனர்,

எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவரும், எந்த மதத்தினைச் சார்ந்தவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட சான்றிதழ் ஒன்றைப் பெறுவாரேயாயின் அவர், குழுமத்தின் 'சத்தர் அதலத்து'க்களில் வாதாட கி.பி. 1846-இல் இயற்றபபட்ட சட்டத் தொழிலர் சட்டம் அனுமதி அளித்தது.

கலகத்தா, பமபாய் மற்றும் சென்னை நகரஙகளில் உயர்நீதிமனறங்கள் உருவாக்கச் சட்டம் கி.பி. 1861-இல பிறபபிக்கப்பட்டபோது, வழக்குரைஞர்களும் அவ்வுயர் நீதிமனறங்களின வழககுரைஞர்களும் (Advocates)மற்றும அரசுவழக்கறிஞர்களும தொழில் செய்ய அனுமதிக்கும அதிகாரம தரப்பட்டது.

அநதக் கால கட்டத்தில உயர் நீதிமனறத்திற்குக் கீழ் அமைநதிருந்த நீதிமன்றங்களில வாதுரைஞா (Pleader), முக்தாா (Mukhtar) என்ற சட்டத் தொழிலாகள் பணிபுரிநது வந்தனர்

தொழிலிலிருநத அத்தனை வகைச சட்டத தொழிலாகளையும் ஒருஙகிணைககவும் இவாகள தொடர்பாகமுனனர் நடபபிலிருநத சட்ட விதிகளைத் தேவையான விதத்தில மாற்றி அமைககவும் கி.பி. 1879-இல் இயற்றப்பட்ட சட்டத் தொழிலர் சட்டம வழிவகை செய்தது.

இதன்படி சாசன (Charter) நீதிமனறங்களில் பணியாற்றும் சட்டத் தொழிலர் தொடர்பான விதிகளை அந்நீதிமன்றங்கள், மாநில அரசுகளின ஒப்புதலுடன் ஏற்படுத்தும அதிகாரததைப பெறறன.

சாசன நீதிமனறங்களில அரசுத் தலைமை வழககறிஞர்கள் (Attorney Genergl) வழககுரைஞாகள (Advocates), மற்றும் வழககுரைஞர் (Vakils) எனற மூவகைச் சட்டத் தொழிலர் பணியாற்றி வந்தனர்.

வழககுரைஞர் (Advocate) பணியில் இருந்தவர்கள அக்காலத்தில பெருமபாலும் மாவழக்கறிஞர் (Barrister) பட்டம் பெறறவர்களாகத் திகழ்நதார்கள. கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்தைத் தவிர ஏனைய நீதி மன்றங்களில் மாவழககறிஞர் அலலாத சில இநதியப பலகலைக் கழகஙகளில் சட்டத்தில பட்டம் பெறறவர்களும்கூட வழககுரைஞர்களாக அனுமதிககப்பட்டனர்.

வழக்குரைஞர் (Vakil) என முன அழைககப் பட்டவாகள, இந்தியப் பல்சலைககழகஙகளில் எல்எல்.பி. பட்டம் பெறறவர்களாகவோ, அரசு வழக்கறிஞராக முன் அனுபவம் பெற்றவர்களாகவோ, சாசன நீதிமன்றஙகள அல்லது வேறு நீதிமனறங்களில் வழக்குரைஞாகளாகவோ, வாதுரைஞர்ளாகவோ, முக்தார் ஆகவோ, முன் அனுபவம் பெற்றவராகவோ இருத்தல் வேணடும.

சட்டத்தில் பட்டம் பெற்றவர்கள் தேவையான அளவு இல்லாத காரணத்தால் உயர் நீதிமன்றம் நடத்திய தேர்வுகளில் தேர்வு பெற்ற எவருக்கும் சட்டத் தொழில் செய்ய அனுமதி தரப்பட்டது. சில மாநிலங்களில் வாதுரைஞர்கள் (Pleaders) அவர்களது தகுதிக்கு ஏற்ப முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலை எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட முன் அனுபவம் எட்டும் வரை வாதுரைஞர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் தொழில் அனுமதி பெற முடியாத நிலை இருந்து வந்தது.

உயர் நீதிமன்ற விதிகள் படிப்படியாக மாற்றப் பட்டு, வழக்குரைஞருக்கும் மாவழக்கறிஞருக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடு பெரும்பாலும் களையப் பட்டு விட்டாலுங் கூட, உச்ச நீதிமன்றம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து மாவழக்கறிஞர்களே சட்டத் தொழிலை ஆட்டிப் படைத்தனர், கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கு நடை பெறும் அசல் (Original) வழக்குகள அனைத்திலும் மாவழக்கறிஞர் மட்டுமே வாதாட முடிந்தது.

வழக்குரைஞருக்கும் மாவழக்கறிஞருக்கும் இடையே நிலவி வந்த இந்த வேறுபாட்டினைக் களைநதெறிய வேண்டும் என்று வழக்குரைஞர்கள் வேணடுகோள விடுத்தனர். இந்த வேண்டுகோளின் இறுக்கத்தினால் இந்திய அரசாங்கம் 1923-ஆம் ஆண்டு இந்தியச் சட்டக்குழுவை உருவாக்கியது. இதனைச் சேமியர் (Chamier) குழு எனறும் கூறுவர். இந்தியா முழுவதற் கும் ஒரே வழக்குரைஞர் சங்கத்தினை உருவாக்கு வதும் மாநில அளவில் சங்கங்களை உருவாக்குவதும் இதன் நோக்கமாயிருநதது.

முக்தர்கள் போன்ற சட்டத் தொழிலர் தொழில் செய்யலாகாது எனறு பரிந்துரை செய்த சேமியர் குழு தன பரிந்துரையில் ஒரே தகுதியிலான சட்டத் தொழிலர்களே உயர் நீதிமன்றத்தில் பணி செய்ய வேணடும் என்று கூறியது. இவர்கள வழக் குரைஞர்கள என்று அழைக்கப்பட வேண்டும் எனறும் கூறியது. உயர்நீதிமன்றத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டவர் கள், அனுமதிக்கப்படாதவர்கள் என்று இருவகையான வழக்குரைஞர்கள் இருக்கலாம் எனவும் இக்குழு பரிந் துரை செய்தது.

ஒவ்வோர் உயர்நீதிமன்றத்திற்கும் ஒரு சட்டப் பேராயம் (Bar Council) இருக்க வேண்டுமென்றும், அது வழக்குரைஞர்கள் மீது சாட்டப்படும் தொழில் அடிப்படையிலான குற்றங்களை விசாரணை செய்ய லாம் என்றும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது.

மேற்கூறியவற்றுள் சில பரிந்துரைகளைச் செயற் படுத்தும் நோக்கத்தோடு இந்தியச் சட்டப்பேராயச் சட்டம் (Indian Bar Counci Act) 1926-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னர் சட்டத் தொழிலர்களைக் குறித்து வெளியான சட் டங்களுள் இது மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

இச்சட்டத்தின்படி ஒவ்வோர் உயர் நீதிமன்றத் திற்கும் ஒரு சட்டப்பேராயம் உருவாக்கப்பட்டது. இது உயர் நீதிமன்றத்தின் அனுமதியின் பேரில் வழக் குரைஞர்களைத் தொழில் செய்ய அனுமதிப்பது மற்றும் அனுமதி மறுப்பது தொடர்பான அதிகாரங் களைப் பெற்று விளங்கியது. இருப்பினும், சட்டப் பேராயத்திற்குத் தன்னாட்சி இல்லாத நிலை ஒரு குறையாகவே இருந்து வந்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பின் சட்டத் தொழிலர் நிலை: பெரும்பான்மையான உயர் நீதிமன்றங்களில் வெவ் வேறு சட்டத் தொழிலர்களுக்கு இடையேயிருந்த வேறுபாடுகள நீக்கப்பட்டபோதும் இந்தியா சுதந்திர மடைந்த நேரத்தில் மாவட்ட நிலையிலான நீதிமன் றங்களிலும் அதற்குக் கீழ நிலையில் அமைந்திருந்த நீதிமன்றங்களிலும் வழக்குரைஞர், வாதுரைஞர், முக்தார் போன்ற சட்டத் தொழிலர்கள் தொடர்ந்து பணிபுரிந்து வந்தனர்.

இவ்வாறு வெவ்வேறான தகுதிகளைக் கொண்டு வெவ்வேறு நிலையில் பணிபுரிந்து வந்த சட்டத் தொழிலர்களை ஒன்றுபடுத்தி ஒரே நிலையிலான (Grade) சட்டத் தொழிலர்களைக் கொண்ட அனைத் திநதியச் சட்டப்பேராயம் ஒன்றை நிறுவிடவும், உயர் நீதி மன்றங்கள் இருக்கும் இடங்களில் மாநிலச்சட்டப் பேராயங்களை நிறுவிடவும, அவ்வாறு நிறுவப்பட்ட சட்டப்பேராயங்கள் தன்னாட்சி பெறறு விளங்கவும் வேண்டிய தேவையினை வலியுறுத்திச் சட்டத் தொழிலர்கள் வேண்டுகோள விடுத்தனர்.

இவ்வேண்டுகோளைக் கருத்திற் கொணடு 1951-ஆம் ஆணடு அனைத்திந்தியச் சட்டப்பேராயக்குழு என்ற ஒரு குழுவினை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி எசு.ஆர். தாசு தலைமையில் அரசாங்கம் உருவாக்கியது. இக்குழு 1953-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட அறிக்கையில அனைத் திந்திய அளவில் சட்டத் தொழிலர்கள் அனைவரும் வழக்குரைஞர்கள் (Advocates) என அழைக்கப்படுவர் என்றும், இவர்கள் அனைவரும் அகில இந்தியச் சட்டப் பேராயம் என்ற அமைப்பின் உறுப்பினர் ஆக இருக்க வேண்டும் என்றும், இவர்கள் நாட்டின் அடிநிலை நீதிமன்றம் முதல் உச்ச நீதிமன்றம ஈறாக அனைத்து நீதிமன்றங்களிலும் வாதாட உரிமை பெற்றிருப்பர் என்றும் கூறியது.

இவர்களது தகுதியினைக் குறித்துக் கூறும்போது, வழக்குரைஞர்கள் அனைவரும் பல்கலைக் கழகப்

பட்டம் ஒன்றினைப் பெற்ற பிறகு, சட்டத்தில் பல் கலைக் கழகப் பட்டம் ஒன்றினைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்தது. மேலும் வழக் குரைஞர்கள் மீது எடுக்கப்படும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் மூலமாக அன்றி அந்த மாநில அல்லது அனைத்திந்தியச் சட்டப்பேராயத்தால் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பரிந்துரை செய்தது. நெடுங்காலமாக நிறைவேற்றப்படாமலிருந்த இப் பரிந்துரைகள், 1961-ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றம் செய்த வழக்குரைஞர்கள சட்டம் (The Advocates Act) என்ற சட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றப் பட்டன.

இச் சட்டத்தின்படி அனைத்திந்தியச சட்டப்பேரா யமும் மாநிலச் சட்டப்பேராயமும் உருவாககப்பட் டன. இந்தியா முழுவதிலும் ஒரே வகையான மற்றும் ஒரே நிலையான சட்டத் தொழிலர் உருவாக்கப்பட்ட னர். இவர்கள் வழக்குரைஞர் (Advocate) என்று அழைக்கப்பட்டனர். வழக்குரைஞர்கள அவர்களின் திறமையின் அடிப்படையில் முதிர்நத வழக்குரைஞர் (Senior Advocate) என்றும், இளம வழக்குரைஞர் என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டனர்.

சட்டப பேராயஙகளில் ஒழுஙகுக் குழு என்ற ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. வழக்குரைஞர்களமீது சாட்டப்படும் தொழில் ஒழுககம் சார்நத வழக்கு களை விசாரிக்க இக்குழுவுககு அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டது. விசாரணைக்குப்பின் எடுககினற முடிவின் மேல் அனைத்திந்தியச் சட்டப்பேராயம முன்பு முறை யீடு செய்யப் பாதிக்கப்பட்ட வழக்குரைஞருககு உரிமை உணடு. இந்த மேல் முறையீட்டிலும் தோல்வி அடைந்தால் அவர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்காட லாம்.

அனைத்திநதியச் சட்டப்பேராயம், வழக்குரைஞர் கள் தொடர்பான பணிகளைத் தவிரச் சட்டக் கலவி குறித்த பணிகளையும் சிறப்புடன் ஆற்ற வேண்டி யுள்ளது ஏனெனில், இந்த அமைப்புத்தான் நாடெங் கிலும் கற்றுத் தரப்படுகின்ற சட்டக் கலவியின அடங்கு பொருள், பாடத் திட்டம் மற்றும் கலவிக காலம் ஆகியவற்றினைத் தீர்மானிக்கிறது. ம.கா.

துணை நூல்:

Jain, M.P., Outlines of Indian Legal History, 4th edn. N.M. Tripathy Pvt, Ltd., Bombay, 1981.

சட்டம்: சமுதாயத்தில் நீதியை நிலைநாட்டி மக்களுக்கு முறை செய்தலுக்கு உற்ற கருவியாக இருப்பது சட்டம் (Law). அறிஞர் இராசுகோ பவுண்டு (Roscoe Pound) என்பார் 'அரசியல் ஒழுங்கமை வுடைய சமுதாயத்தில் நீதி நிருவாக நடவடிக்கை களுக்கு அடிப்படையாகவோ வழிகாட்டியாகவோ ஏற்கப்பட்ட அல்லது நிலைபெற்ற அதிகார அமைதி யுடைய நெறியமைப்பு சட்டமாகும்' என்றார். அறி ஞர் குட்கார்ட்டு (Good Hart) என்பார் 'ஒட்டி ஒழுக வேண்டும் என மக்களால் ஏற்கப்படும் வாழ்க்கை விதிகளே சட்டங்கள்' என்றார். அறிஞர் சான் ஆசு டின் 'இறைமையுடைய அரசின் பொதுக் கட்டளை களே சட்டங்கள்' என்றார். அறிஞர் சியோ துகூயிட்டு (Zeou Duguit) 'சமுதாய உறுப்பினர்களாக வாழும் மக்களின் நடத்தையை ஒழுங்குறச் செய்வதும் சமு தாயக் கட்டமைப்பின் பணபும் பயனுமாக இருப்பதும் சட்டம்' என்றார். சட்டத்தின எல்லாப் பரிமாணங் களையும் உளளடக்கிய இலக்கணத்தை எவரும இது வரை தரவிலலை.

சட்ட விதிகளைக கீழ்க்காணும் சட்ட மூலஙகளி லிருந்து பெறலாம்: 1) அரசியலமைப்பு(Constitution), 2. இயற்று முறைச் சட்டம (Legislation), 3. முன தீர்ப்பு நெறி (Precedent), 4. வழக்காறு (Custom), 5. சட்ட நூல்கள். இவற்றுள அரசியலமைப்பு, இயற்றுமுறைச் சட்டம், முன்தீர்ப்பு நெறி ஆகிய வற்றைத் தவிர மறறைய வழக்க நெறி, சட்ட நூலார் நெறி ஆகியவற்றை நீதிமன்றஙகள் ஏற்றுக்கொணட பிறகே அவை சட்ட மூலங்களாகின்றன.

அரசியலமைப்பு: அரசின் உறுப்புகள, அவற்றிற கான கடமைகள், அவை இயஙகும் முறைகள் ஆகிய வற்றிற்கான விதிமுறைகளை உரைப்பது அரசிய லமைப்பாகும்.

இயற்றுமுறைச் சட்டம்: சட்டத்திற்கான மூலங் களில் மிகவும் ஆற்றல் மிக்கதும், அரசாண்மையுடை யதும் சட்டமியற்றும் முறையேயாகும். இதன்மூலம் பழைய சட்டங்கள் நீக்கவும் திருத்தவும் படுகினறன

முன்தீர்ப்பு நெறி நிற்றல்: முன்னர் ஒரு வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளில் உள்ள சட்டக் கொள்கை களையும் கோட்பாடுகளையும், அதேபோன்று பிற் காலத்தில் எழும் வழக்கின் தீர்ப்புகளில் பின்பற்று வது முன்தீர்ப்பு நெறி நிற்றலாகும்.

வழக்காறு: அரசுமுறையில் தோன்றிய சட்டங்கள் இயற்றப்படுவதற்குமுன் சமுதாய மக்களின் வாழ்க் கையை ஒழுங்குறச் செய்தது வழக்காறே. பண்டைக் காலத்தில் வழக்காற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே நீதி வழங்கப்பட்டது. இதற்கு மாறாக நடந்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

சட்ட நூல்கள்: நீதிபதிகள், தம்மிடம் வரும் வழக்குகளில தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள், முனதீர்ப்புகள் ஆகியவற்றை உறுதுணை யாகக் கொள்வதுபோல் சில வேளைகளில் தலை சிறந்த சட்ட அறிஞர்களது நூல்களையும் உறுதுணை யாகக் கொள்வதுண்டு. இங்கிலாந்தில் தீங்கியல் தொடர்பான வழக்குகளில் சால்மண்டு (Salmond), போலக்கு (Pollock) போன்றோர் தீங்கியல் சட்டம் (Law of Torts) குறித்து எழுதிய நூல்கள் அந்நாட் டின் வழக்குத் தீர்வுகளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படு கின்றன.

சட்ட வகை: சட்டம் என்பதை 1. உளநாட்டுச் சட்டம் (Municipal Law), 2. நாட்டிடைச் சட்டம் (International Law) என இரண்டாகப் பிரிககலாம். இவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் கீழ்க்காணு மாறு அமையும்.

1. உள்நாட்டுச் சட்டம் (Municipal Law) அந் தந்த நாட்டிற்குரிய அரசன் அல்லது சட்டமனறத்தி னால் தோறறுவிககப்படுகிறது. நாட்டிடைச் சட்டம் நெடுங்காலமாக நாடுகளிடை வழஙகிவரும் வழக் காறுகள (Customs) அல்லது நாடுகளிடையே ஏற் படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் மூலம் தோற்றுவிக் கப்படுகிறது.

2. உளநாட்டுச் சட்டம், உறவு நிலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஓர் ஆட்சியின்கீழ் உள்ள மக்களுக் கும் அரசுக்கும் இடையில் உறவுகளை நெறிப்படுத்து கிறது. நாட்டிடைச் சட்டம் நாடுகளிடையில் உறவு களை நெறிப்படுத்துகிறது.

3. உளநாட்டுச் சட்டம, இறைமையின் அடிப் பிறக்கிறது. நாட்டிடைச் சட்டம், நாடுகளின சம்மதத் தின்பேரில பிறக்கிறது. உள்நாட்டுச் சட்டம், நாட்டு மக்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. நாட்டிடைச் சட்டம், அரசுகள் ஏற்றுக்கொளளாதபோது அவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதிலலை. ம.கா

சட்டமன்றத் தனியிடம்: இது பொதுமக கள் சென்று, சட்டமன்ற உறுப்பினரைக் கண்டு பேசுவதற்காகச் சட்டமன்றக் கட்டடத்தில் ஒதுக்கப் பட்டுளள தனியிடம் (Lobby) ஆகும். அங்குப் பொது மக்கள் மனற உறுப்பினர்களைக கண்டு பேசி, சட்ட மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிற சட்டவரைவுககு ஆதரவாகவோ எதி ராகவோ வாக்களிக்குமாறு தூண்டுவர். ஆகையால், சட்டமன்றத் தனியிடத்தில் சட்டமனறத்தாரைத் தூண்டுதல் செய்தல் (Lobbying) என்ற சொல்லும் நடைமுறையில் கையாளப்படுகிறது.

முதன முதல் இத்தகைய தூண்டுதல் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டுச் சட்டமன்றத்தில் கையாளப்பட் டது அந்நாட்டில முனபு சீனத் தேசிய கட்சித் தலை வரான சியாஙகே சேக்குக்கு (Chiang Kai-shek) ஆதரவைச் சட்டமன்றத்திடமிருந்து பெறும்பொருட்டு ஐக்கிய அமெரிக்கச் சட்டமன்றக் கட்டடத்தில் 'சீனத் தனியிடம்' (China Lobby) என ஓரிடம் ஒதுக்கப் பட்டது. இதேபோல் வேளாண் தொழிலாளர் களுக்குக் கூடுதலளவு நிதி உதவி கூட்டாட்சி அரசாங் கத்திடமிருந்து கிடைக்கும் பொருட்டுக் குடியானவா தனியிடம் ஒன்றும் (Farmers Lobby) ஒதுக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொது மக்கள் சிலர் தம் விருப்பத்தினபடி சட்டமன்றத்தில் வாக்களிக்குமாறு தூண்டுதல் செய்யும் முறை அமெரிக்காவில் பெருமளவில கையாளப்படுதற்குக் காரணம், அந்நாட்டரசியலமைப்பில அரசாங்க அதி காரப் பிரிவினைக் கோட்பாடு கையாளப் பட்டிருப் பதே ஆகும். அதன்படி அஙகுச் சட்டமன்ற உறுப் பினர்கள மட்டுமே சட்டவரைவுகளைத் தாக்கல் செய்து, வாககளித்து, முடிவு செய்கின்றனர். சட்ட மனற உறுப்பினர் அரசியலகட்சிகளைச் சேர்ந்தவர் களாக இருப்பினும், அவாகள் அரசாங்கக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு வாக்களித்தல் வேண்டு மென்ற கட்டாயத்தினின்றும் ஓரளவு விடுபட்டுத் தம் விருப்பம்போல் வாக்களித்தற்கு ஓரளவு சுதந்திரத் தோடுள்ளனர். பாராளுமன்றக் குடியாட்சிமுறையைப் பின்பற்றியுள்ள இஙகிலாந்து போன்ற நாடுகளில், சட்டமன்றத்தாரைத் தூண்டுதல் செய்தற்கு வசதி களிருப்பினும், அங்கு அரசாங்கம் கொண்டுவரும் சட்டவரைவுகளைத் தூணடுதல் முறையின் வழியாக நிறைவேற்றுமாறு அல்லது தளளிவிடுமாறு செய்தல் பொதுமக்களுக்கு எளிதனறு. பா.சு.

சட்டமன்றம்: ஒரு நாட்டின் சட்டத்தை இயற்றும் அதிகாரங் கொண்ட மன்றம் சட்டமன்ற மாகும். முன்பெல்லாம் சட்டமன்றம் (Legislature) என்பது கிடையாது. மன்னனே சட்டங்களையும் கட் டளைகளையும் பிறப்பிப்பவனாக இருநதான். இங்கி லாந்தைப் பொறுத்தவரை, சட்டமன்றம் தோனறிய வரலாறு புதுமையானதாகும். ஒரு காலத்தில் அரசர் கள் பகைநாட்டின் மீது போர்தொடுத்தபோது, அவர்களுக்குப் போர்ச் செலவுக்காக மிகுந்த பணம் தேவைப்பட்டது. அதன் காரணமாக அவர்கள் மக்க ளையும் பிரபுக்களையும் ஒன்று கூட்டிப் போர்ச் செலவுக்காக வரிகளை விதித்தனர். மக்களும் பிரபுக் களும் மன்னர் முன்னிலையில் அடிக்கடி இவ்வாறு கூடுவது வழக்கமாயிற்று. மக்களும் பிரபுக்களும்

அவ்வாறு கூடும்போதெல்லாம் வரியுடன் கூட, தங்களுக்குள்ள குறைகளையும் மன்னரிடம் எடுத்துரைத்தார்கள். நாளடைவில் அம்முத்தரப்பினரும் கூடிய இடம் சட்டமன்றமாயிற்று.

இங்கிலாந்து நாட்டில் தொடக்க காலத்தில் ஒன்றாயிருந்த சட்டமன்றம், பின்னர் 1. பொது மக்கள் அவை (House of commons); 2. பிரபுக்கள் அவை (House of Lords) என இரண்டாகப் பிரிந்தது

பொது மக்கள் அவை: இந்த அவையின உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 630. இவர்கள் 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட வாக்காளர்களால் ஓர் உறுப்பினர் தொகுதியினின்று தேர்நதெடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களது பதவிக்காலம் பொதுவாக ஐந்து ஆண்டுகள். பித்து நிலையர், நொடிப்பு நிலையர், குற்றவாளியெனத் தீர்ப்புத் தண்டனை பெறறவர்கள் அவையின உறுப்பினராக ஆதல் இயலாது. அவையின பதவிக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகளெனினும் அதற்கு முன்னர், தேவையாயின் அரசர் (அல்லது அரசி) அவையைக் கலைத்துக் கட்டளை பிறப்பிக்கலாம். போர், நெருக்கடி நிலை போன்ற சமயங்களில், அவையின ஆயுட்காலம் ஐநதாண்டுகட்கு மேலும் நீடிக்கும்.

பொதுமக்கள் அவையின் அலுவல்கள்: சட்டம் இயற்றுதல: பொது மக்கள் அவையின் மிக முககிய மான பணி சட்டமியற்றுவதாகும். ஒவ்வொரு மசோதாவும் அரசரின் (அல்லது அரசியின்) ஒப்புதலுககுச் செல்லுமுன் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றாலும், சட்டமியற்றும் முழு அதிகாரமும் பொது மக்கள் அவைக்கே உணடு. சட்டம் இயற்றுவதில் ஐந்து நிலைகள் உள்ளன. அவை, 1. முதல் வாசிப்பு (First Reading); 2. இரண்டாம் வாசிப்பு (Second Reading), 3. குழுக்கூட்டம் (Committee Stage) 4. அறிக்கை நிலை (Report Stage); 5. மூன்றாம் வாசிப்பு (Third Reading) என்பனவாகும்.

முதல் வாசிப்பு: மசோதா அறிமுகமாகும் நிலை முதல் வாசிப்பு எனப்படும். இந்த நிலையில, அவையின் எழுத்தர் மசோதாவின் தலைப்பைப் படிக்க, அமைச்சர் அவையின் அனுமதியைப் பெற்று, விவாதம் ஏதுமின்றி, அதை அசசடித்து, உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவார்.

இரண்டாம் வாசிப்பு: குறிப்பிட்ட நாளில் மசோதா அவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது இரண்டாம் வாசிப்பு எனப்படும். இந்த நிலையில் எதிர்க் கட்சியினர் மசோதாவிலுள்ள கொளகை அடிப்படையிலான குறைபாடுகளை விமரிசனம் செய்வார்கள விவாதம் முடிந்த பின்னர் மசோதாவின்மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

குழுக் கூட்டம் மசோதா இரணடாம் வாசிப்பின முடிவில ஏற்கப்பட்ட பின்னர், உரிய குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. குழுக் கூட்டஙகளில் மசோதாக்கள பறறி விரிவான விவாதம் நடைபெறுகிறது. குழு, மசோதாவின் விதிகளைத்திருத்தவோ நீக்கவோ புதிய விதிகளை அதனுடன் இணைக்கவோ பரிந்துரை செய்யலாம்

அறிக்கை நிலை: குழுவின பரிநதுரைகளுடன மசோதாக்களை அவைக்குத் திரும்ப அனுப்ப, அவை அத்திருத்தங்களை ஆய்வது அறிக்கை நிலை எனப் படும். குழுக்களின் பரிந்துரைகளை ஏறபதும் மறுப்பதும் அவையின் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததாகும

மூன்றாம் வாசிப்பு: அறிக்கை நிலையில் இறுதிவடிவம் பெறும் மசோதா, ஒரு சில சொற்கள் மாற்றங்களுடன் வாக்கெடுப்பிறகு விடப்படுவது மூன்றாம் வாசிப்பு எனப்படும்.

நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்துதல்: பொது மக்கள அவை நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. அமைச்சரவை பொதுமக்கள அவைக்குக் கட்டுப்பட்டதால், பொதுமக்கள் அவையின் உறுப்பினர்கள், தலைமை அமைச்சரையும் மற்ற அமைசசர்களையும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், செயலகள் பற்றிக் கேளவி கேட்கலாம்; அத்தகைய கேள்விகருத் தகுந்த பதில்களை அளிப்பது அமைச்சர்களின் கடமையாகும். அமைச்சரவை கொணடுவரும் திட்டங்களை, அவை ஏற்கவோ மறுக்கவோ செய்யலாம். அவையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அமைச்சரவை பதவி இழக்க நேரிடும்.

நிதிக் கட்டுப்பாடு: அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது இநத அவையேயாகும். இதன் இசைவின்றி அரசு எந்த வரியையும் விதிக்க முடியாது மேலும், அரசுக் கணக்குக் குழுவின் வழியாக அரசாங்கச் கணக்குகளைத் தணிககை செய்வதும் இந்த அவையேயாகும்.

அவைத் தலைவர்: பொது மக்கள அவையின் முககிய அலுவலர் அவைத தலைவராவார். இவரைத் தலைமை அமைச்சர், புதிய நாடாளுமன்றம கூடியவுடன், எதிர்க்கட்சித் தலைவருடன் கலந்தாலோசித்து, அவையின் உறுப்பினர்களால் ஒருமனமாகத தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்கிறார். அவைத் தலைவரை ஒருமனமாகத் தேர்நதெடுப்பது ஒரு மரபு.

ஒருவர் அவைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும், தன்கட்சி உறுப்பினர் பதவியைத் துறக்கிறார். கட்சி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் நடுநிலையுடன் நடந்து, ஆளும்கட்சி, எதிர்க்கட்சி ஆகிய இருதரப்பாரது நம்பிக்கையையும் பெற முயல்கிறார். அவைத் தலைவரது பதவிக்காலம் முடிந்து அடுத்த தேர்தல் வரும்போது, அவருடைய தொகுதியில் அவரை எதிர்த்து வேறு எந்த வேட்பாளர்களையும் நிறுத்துவதிலலை. மரபினபடி அவர் போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவைக்கு அனுப்பப்படுகிறார். எந்தக் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும்அவைத் தலைவர் விரும்புகின்றவரை அவர் அவைத் தலைவராக இருக்கலாம், இதன் பொருட்டே, இங்கிலாந்தில் ஒரு முறை அவைத் தலைவர் எப்போதும் அவைத் தலைவர் என்று கூறப்படுகிறது.

ஊதியம், உறையுள்: அவைத் தலைவருக்குப் பணியாற்றுகைககாகக் குறிப்பிட்ட அளவு ஊதியம் அளிககப்படுகிறது மேலும் அவருக்கு உறைவிடமும் ஓய்வூதியமும் பிற படிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன.

அவைத் தலைவரின் பணிகள்: பொதுமக்கள அவையின நடுநாயகமாக விளங்கும் அவைத் தலைவர், 1. அவைக்குத் தலைமை தாங்குவது; 2. அரசருக்கும் பொதுமக்கள் அவைக்குமிடையே இணைப்பாக விளஙகுவது; 3. அரசரால் அனுப்பப்படும் செய்திகளைப் பொதுமக்கள் அவையில் படிப்பது; 4. பொதுமக்கள அவைக்கும் வெளிஉலகிற்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் இணைப்பாக இருப்பது; 5. அவையில் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டி, உறுப்பினாகளைப் பேச அனுமதிப்பது; உறுப்பினாகளை எச்சரிப்பது, அவர்கள் தொடாந்து தவறிழைக்கும்போது தண்டிப்பது, 6. மசோதாக்களை வாக்கெடுப்பிறகு விட்டு, வாக்குகள எவ்வாறு அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிவிப்பது; வாக்குகள சரிசமமாக இருக்கும்போது, தன் வாககை முடிவு வாக்காகப் பயன்படுத்துவது; 7. விவாதங்கள நடைபெறும் காலஅளவுகளை முடிவு செய்வது, 8. விவாதங்கள் நீணடு கொணடிருக்கும்போது கில்லட்டின் முடிவு முறை (Guillotine closure) அலலது கங்காரு முடிவு முறை (Gangaroo closure) யைப் பயனபடுத்தி முடித்து வைப்பது; 9. மசோதா ஒன்று பணமசோதாவா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்வது; 10. அவையில ஒழுஙகை நிலைநாட்ட அவையை ஒததி வைப்பது; 11. அவையின் நடவடிக்கைகளைத் தொகுக்கவும் வெளியிடவும், வெளியீட்டாளர்களை நியமிப்பது; அவற்றைச் செய்தி இதழ்களில் வெளியிட அனுமதிப்பது; 12. அவையின் உரிமைகளையும் உறுப்பினர்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பது; 13.நாடாளுமன்றக் குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்வது; 14. எதிர்க்கட்சித் தலைவராகச் செயலாற்றும் தகுதியுடையவர் யார் என்பதை முடிவு செய்வதில் சந்தேகம் ஏற்படும்போது அதைத் தீர்த்துவைப்பது; 15. அவையின் நடவடிக்கை விதிகளுக்கான விளக்கத்தை அளிப்பது; 16. உள்நாட்டில் நெருக்கடி நிலவும் போது அல்லது வெளிநாட்டு உறவில் நெருக்கடி நிலவும்போது அவையைக கூட்டுவது போன்ற பணிகளை ஆற்றுகிறார்.

பிரபுக்கள் அவை: இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தின் மேலவையாகும். இது மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த அவை. இதனகண் ஏறக்குறைய 900 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்களுள் பெரும்பான்மையானவர்கள் மரபு வழிப் பிரபுக்களாவர். அரசி, (அல்லது அரசர்) இச்சபைக்குத் தலைமை அமைச்சரின் அறிவுரையின் பேரில் விருப்பப்பட்ட அளவு பிரபுக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இவாகளது எணணிக்கைக்கு வரம்பு இல்லை. இவர்களைத் தவிர இந்த அவையில் 16 இசுகாட்லாந்து பிரபுக்களும், காண்டர்பரி, யார்க் நகர்களின் இரு பேராயர்களும் (Archbishops) 24 ஆயர்களும், 9 சட்டப பிரபுக்களும் இடம் பெறுகின்றனர்.

'சான்சலர்' பிரபு இந்த அவைக்குத் தலைமை தாங்குகிறார். மூனறு பேர்கள் இருந்தால்கூட அவை நடைபெறும். ஆனால் ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்ற இந்த அவையில் குறைந்த அளவு 30 உறுப்பினர்கள் இருத்தல் அவசியமாகும்.

பணிகளும் அதிகாரங்களும்: நீதி செலுத்தும் அதிகாரம்: பிரபுக்கள அவை சட்டமன்றமாக மட்டுமன்றி உயர்நீதிமன்றமாகவும் விளங்குகிறது. பண்டை நாள்களிலிருந்தே இது நீதித்துறை அதிகாரத்தைச் செலுத்தி வருகிறது.

சட்டம் இயற்றுதல்: பண மசோதாக்களைத் தவிர மற்றைய மசோதாககளில் சில, இந்த அவையிலேயே முதன் முதலில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. மசோதாக்கள் பொதுமக்கள் அவையில் ஐந்து நிலைகளைக் கடப்பது போன்றே, இந்த அவையிலும் ஐந்து நிலைகளைக் கடந்தாக வேண்டும்.

நிருவாகத்துறை அதிகாரங்கள்: அமைச்சர்கள் நிருவாகத் துறைக்குப் பொறுப்பாவார்கள. அவர்கள் பிரபுக்கள் அவைக்கும் வந்து அவையின் உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கேள்விகட்கு விடையளிக்கிறார்கள. பிரபுக்கள அவை அமைச்சரவையை ஓரளவிற்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்த முடியும். அமைச்சரவை பொதுச்சபைக்கு மட்டுமே பொறுப்புடையதாகை

யால், இந்த அவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, அமைச்சரவையைப் பதவிநீக்கம் செய்ய முடியாது. இறுதியாக இந்த அவையைச் சார்நத உறுப்பினர்கள் அமைச்சரவையில் இடம் பெற வாய்ப்புண்டு.

சட்டமன்றக் குழு: சட்டமன்றம் எல்லா மசோ தாக்களையும் தனியாக நுணுகி ஆயந்து முடிவு காண்பது இயலாதென்பதால், அந்த அவையின் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு மசோதாக்கள் பலவற் றைப் பரிசீலனை செய்யப் பல்வேறு குழுக்களை நியமிக்கிறது. அவ்வாறு நியமிககப்படும் குழு, 1. முழுமனறக் குழு (The Committee of the Whole House); 2 நிலையான குழுக்கள் (Standing Committees); 3. கூட்டுத்தொடா குழுக்கள (Sessional Committees); 4. தனிமசோதாக்கள குழுக்கள் (Private Bills Committees) எனப் பல வகைப்படும்.

முழுமன்றக் குழு அவையின் எலலா உறுப்பினா களையும் கொணடது. உறுப்பினர்கள் குழுவாக இயஙகுமபோதும் உறுப்பினர்களாகவே இருக்கிறார் கள. இந்த அவை முழுமனறக் குழுவாக இருக்கும் போது, அவைத் தலைவர் தலைமை தாங்குவ திலலை. அவைத் தலைவரின் கட்டியங்கோலும் (Mace) மேசைககு அடியில வைக்கப்படுகிறது. இநதக் குழுவில் உறுப்பினாகள அனைவரும் பேசுவதறகு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு. கால அளவு நிருணயிக்கப் படுவதில்லை. ஓர் உறுப்பினர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஈண்டு அவையின பல கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படுகின்றன. குழு பணி யாற்றி முடிநதவுடன், அவை, தன் வழககமான பணியை ஆற்றத் தொடங்கும். அவ்வாறு, தொடங கும்போது, அவைத் தலைவர் மேசைக்கடியில் வைத்த கட்டியங்கோல் மீண்டும் மேசைக்கு வரும், அவைத் தலைவரும் தன்னுடைய இருப்பிடததில வந்தமர்வார்.

முழுமன்றக குழு, அரசாங்கத்தின் வழிவகை களைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, அது 'வழிவகை கள் குழு' எனவும் செலவினங்களைப் பற்றிய விவா தத்தை மேற்கொள்ளும்போது 'வழங்கும் குழு' என வும் அழைக்கப்படுகிறது.

நிலையான குழுக்கள்: பணமசோதாக்கள் தவிர மற்ற மசோதாக்சள் இந்தக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படு கின்றன. ஒவ்வொரு நிலையான குழுவிலும 20 நிலை யான உறுப்பினர்களும், மேலும் சில தற்காலிக உறுப்பினர்களும் உளளனர். இக்குழுக்களுக்குக் கட்சி யின் பலத்திற்கேற்ப அனைத்துக் கட்சிகளிலிருந்தும் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

சிறப்புக் குழு: இது தற்காலிகச் சிறப்புககுழு; கூட்டத்தொடர் சிறப்புக குழு என இருவகைப் படும். ஒவ்வொரு குழுவும் 15 உறுப்பினாகளைக் கொணடிருக்கும். இக்குழுக்களுக்குத் தொடர்புடைய மசோதாக்களில் தகுதியுள்ள உறுப்பினர்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகிறார்கள்

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் சட்டமன்றமாகிய காஙகிரசில, "செனட்' எனும் மேலவையும் பிரதிநிதிகள அவையும் உளளன. மேலவை மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவ அவையாக வும், பிரதிநிதிகள அவை நாட்டுமககளின் பிரதிநிதித் துவ அவையாகவும் விளங்குகினறன.

பிரதிநிதிகள் அவை: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு களின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் இந்த அவைக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கபபடுகிறார் கள். இந்த அவையின உறுபபினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 435. 25 வயது நிரம்பி, ஏழாணடுகட்கு மேல் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தவர்களே இந்த அவை யின் உறுப்பினராவதற்குத் தகுதி படைத்தவர்களா வர். உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் இரணடாண்டு களாகும்.

பணிகளும் அதிகாரங்களும்: பிரதிநிதிகள் அவை யின் முக்கியப் பணிகள, 1.சட்டங்கள் இயற்றுவது; 2. பணமசோதாவை நுணுக்கமாக ஆய்ந்து, முதலில மேலவைக்கும் பிறகு குடியரசுத் தலைவருக்கும் அனுப்பிச் சட்டமாக்குவது; 3. நிருவாகத் துறையை வரவு செலவுத் திட்டங்கள மூலம் கட்டுப்படுத்துவது; 4. மேலவையுடன இணைநது அரசியலமைப்பைத் திருத்துவது; 5. அமெரிககக குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில பங்கு பெறுவது போன்றவை அதிகாரஙக ளாகும்.

அவைத் தலைவர்: இநத அவையின் முதல் கூட்டத்தொடரில் அவைத்தலைவர் அவை உறுப்பி னர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவா அவை யின் கூட்டத்தில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதிலும், உணமையில் இவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவையின் பெரும்பான்மைக் கட்சியேயாகும்.

பணி: அமெரிகக ஐக்கிய நாடுகள் அரசியலமைப் புச் சட்டம், அவைத் தலைவரின் நிலையைப் பற்றி யும் அதிகாரங்களைப் பற்றியும் தெளிவாக எதையும் குறிப்பிடவில்லை. எனினும், அவைத் தலைவர் எனற முறையில அவர், 1. கூட்டஙகளுக்குத் தலைமை தாங்குதல், 2. அவையில் ஒழுங்கையும் மரபமைதி யையும் நிலைநாட்டல்; 3. மசோதாக்களைக் குழுத் களுக்கு அனுப்புதல; 4. தனிக் குழுக்களை நியமிக்

தல்; 5. அவையின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் தன் கட்சியின் சார்பில் விவாதங்களில் பங்கு பெறல்; 6. வாக்கெடுப்புச் சரிசம நிலையில் இருக்கும்போது, முடிவுவாக்கைச் செலுத்துதல் போன்ற பணிகளை யும அதிகாரங்களையும் செய்கிறார்.

செனட்டு: அமெரிக்கக் காங்கிரசின் மேலவை யாகும். இந்த அவைக்கு மாநிலம் ஒவ்வொன்றிற்கும் இரணடு உறுப்பினர்கள் வீதம், மொத்தம் 100 உறுப் பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்டடுகிறார்கள். இவர்களது பதவிக்காலம் ஆறு ஆணடுகளாகும். இரண்டு ஆண்டு களுக்கு ஒருமுறை இதன் உறுப்பினர்களுள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.

தகுதி: ஒருவர் மேலவை உறுப்பினராக ஆவதற் குப் பின்வரும் தகுதிகளைப் பெற்றிருப்பது அவசிய மாகும். 1. முப்பது வயது நிறைந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்; 2. ஒன்பது ஆண்டுகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அவைத் தலைவர்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் துணைத் தலைவர் இந்த அவையின் தலைவராவார். இவரைத் தவிர, இந்த அவைக்கு மேலவை உறுப்பினர்களுள் ஒருவர் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவரும் இருப்பர்.

மேலவையின் அதிகாரங்கள்: சட்டமியற்றும் அதி காரம்: சாதாரண மசோதாககளைப் பொறுதத அளவில் சட்டமியற்றுவதில் பிரதிநிதிகள் அவைக் குள்ள அனைத்து அதிகாரங்களும் மேலவைக்கும் உண்டு. பண மசோதாக்களைத் தவிர மற்ற மசோதாக்களை அவையின் முன்னர்க் கொண்டு வரவும், பிரதிநிதிகள் அவை நிறைவேற்றிய மசோ தாக்களை ஏற்கவும், மாற்றவும், மறுக்கவும் இந்த அவைக்கு அதிகாரமுண்டு.

நிருவாகத்துறை அதிகாரங்கள்: இந்த அவை நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்துவதில மிகுந்த ஆற்றல் பெற்றுள்ளது. குடியரசுத் தலைவர், நிய மனம் எதையும் செய்யவும வெளிநாட்டுடன் உடன் படிக்கை மேற்கொளளவும் இந்த அவையின ஒப்பு தலைப் பெறுதல் அவசியமாகும்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்: குடியரசுத் தலைவா அலலது வேறு உயர் அலுவலர்களுக்கு எதிரான குற்றஞ் சாட்டில், இந்த அவை தலைமை நீதிமன்ற மாகயிருந்து நீதிவிசாரணை நடத்தும், அந்த விசாரணைக்குத் தலைமை நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி தலைமை தாங்குவார்.

சுவிட்சர்லாந்து: சுவிட்சர்லாந்தின சட்டமன்றம், கூட்டாட்சிச் சட்டமன்றமாகும். இந்தச் சட்டமன்றம், நாட்டு அவை, மாநிலங்களின் அவை எனும் ஈரவைகளைக் கொணடு விளங்குகிறது

நாட்டு அவை: இந்த அவைக்கு உறுப்பினர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவை உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை இருநூறு. உறுப்பினர் தகுதி: மதகுருமார்கள், அரசு அலுவலர்கள், மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினர்களைத் தவிர மற்றைய சுவிட்சர்லாந்து குடிமக்கள் எவரும் தேர்தலில் போட்டியிடலாம். மதகுருமார்களும் தம் சமயப் பணியைத் துறந்து விடும்போது தேர்தலில் போட்டியிட உரிமையுணடு. உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும்.

நாட்டு அவையின் அதிகாரங்களும் அலுவல் களும்: சட்டமியற்றும் அதிகாரம்: சட்டங்கள் எவை யும் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படாமல சட் டஙகளாவதில்லை. சட்டமன்றக் குழுக்கள் மசோ தாக்களை ஆராய்ந்து, பரிந்துரைகளுடன் அவைக்கு அனுப்புகின்றன. அவை, பின்னர் மசோதா மீது விவாதத்தைத் தொடஙகுகிறது. முதலில மசோதா மீது பொதுவிவாதம் நடைபெறுகிறது. பிறகு கருதது வேறுபாடு ஏதும் இல்லாத போது, அது இரணடா வது முறை விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது. இந்த விவாதம் முடிந்தபின், மசோதா வாககெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. அவையில் மசோதா பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்றதும் அடுத்த அவைக்கு அனுப்பி வைக் கப்படுகிறது. அங்கும் இது மேற்கணட நிலைகளைக் கடந்து, இறுதியாக இரு அவைகளின் தலைவர், செயலாளர்களால் கையொப்பமிடப்பட்டு, கூட்டுக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுகிறது.

பணி: 1. பாதுகாப்புப் படையினரைக கட்டுப் படுத்தல்; 2. போர் அறிவிப்புச் செய்தல்; 3. ஒழுங கமைதியை அறிவித்தல்; 4. குறுநிலப்பகுதி கூட்டாட் சிச் சட்டத்திறகு மாறாக நடக்குமபோது அதைத தட்டிக் கேட்டல் போனறவை இந்த அவைக்குளள அதிகாரங்களாகும்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்: 1. மாநிலங்கள் அவை யுடன் இணைந்து கூட்டாட்சி மன்றத்தைத் தோற்று விப்பது; 2. ஆட்சித்துறை வழக்குகளில் மேல் முறை யீட்டு நீதிமன்றமாகத் திகழ்வது, 3. குற்றவியல் வழக்குகளில் மேலவையுடன் இணைந்து குற்றமன னிப்பு வழங்குவது போன்றவை இந்த அவைக்குள்ள நீதித்துறை அதிகாரங்களாகும்.

கூட்டத் தொடர்: சுவிட்சர்லாந்து அரசியலமைப் புச் சட்டம், பிரிவு, 86-இன்படி கூட்டாட்சிச் சட்ட

மன்றம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கூட்டப்பட வேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் இது ஆண்டுக்கு நான்கு முறை கூட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் இது தனிக் கூட்டத் தொடராகவே கூட்டப்படுகிறது. உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கூட்டங்களில் தவறாது கலந்து கொள்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் தக்க காரணமின்றிக் கூட்டத்திற்கு வராமல் இருப்பதில்லை. கூட்டம் செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு உறுப்பினர்கள் கட்சி வேறுபாடின்றிக் கோட்டங்களுக்கு ஏற்ப நட்புணர்வுடன் அமர்ந்து செயற்படுகிறார்கள். விவாதங்கள் கூச்சல், குழப்பமின்றி அமைதியாகவே நடைபெறுகிறது.

மொழி: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், சுவிட்சர்லாந்து அரசு ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக் கொண்ட சுவிசு, செருமன், இலத்தீன், பிரஞ்சு ஆகிய நான்கு மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றன் மூலம் அவையில் பேசலாம்.

அவைக் கலைப்பு: மாநிலங்கள் அவை, நாட்டு அவை இரண்டிற்குமிடையில் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டாலொழிய, மற்றபடி பதவிக் காலம் முடியுமுன்னர் எந்த அவையும் கலைக்கப்படுவதில்லை.

அவைத் தலைவர்: ஒவ்வொரு கூட்டத்தொடருக்கும் தலைவரையும் துணைத் தலைவரையும் இந்த அவை தேர்ந்தெடுக்கிறது. தலைவருக்கெனக் குறிப்பிடத் தக்க சிறப்பு அதிகாரங்கள் எதுவும் கிடையாது. அவர் தமது வழக்கமான அதிகாரங்களையே செலுத்துவார்.

சட்ட ஆக்கமுறை. குழுக்கள் மசோதாக்களை ஆராய்ந்து பரிந்துரைகளுடன் அவைக்கு அனுப்புகின்றன. அவை, பின்னர் மசோதா பற்றிய விவாதத்தைத் தொடங்குகிறது. முதலில் மசோதா மீது பொதுவிவாதம் நடைபெறும். கருத்து வேறுபாடு இல்லாதபோது மசோதா இரண்டாம் சுற்று விவாதத்திற்கு விடப்படுகிறது. இந்நிலையில் மசோதாவின் ஒவ்வொரு பிரிவும் விவாதிக்கப்படுகிறது. விவாதம் முடிந்த பின் வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது. பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்றதும் மசோதா அடுத்த அவைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கும் மசோதா மேற்சொன்ன நிலைகளைக் கடந்து, பிறகு இரு அவைகளின் தலைவர், செயலாளர்களால் கையொப்பமிடப்பட்டு, கூட்டுக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுகிறது.

ஆசுத்திரேலியா: இங்கு, பிரதிநிதிகள் அவை, மேலவை எனும் ஈரவைகள் உள்ளன.

பிரதிநிதிகள் அவை: உறுப்பினர்கள், ஓர் உறுப்பினர் தொகுதிகளில் விருப்ப வரிசை வாக்கு முறைப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

அவையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கேற்பக் கணிக்கப்படுகிறது. அவையின் பதவிக்காலம் மூன்று ஆண்டுகள். ஆனால், அதற்கு முன்னரும் தலைமை ஆளுநர் அதைக் கலைக்கக் கட்டளையிடலாம்.

மேலவை: அறுபது உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இந்த அவைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் பத்துப் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இத் தேர்தலுக்கு மாநிலம் முழுவதும் தேர்தல் தொகுதியாகக் கருதப்படுகிறது மேலவை உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள். அவர்களுள் பாதிப் பேர் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.

கனடா பொது மக்கள் அவை; மேலவை எனும் ஈரவைகளைக் கொண்டுள்ளது.

பொது மக்கள் அவை. உறுப்பினர்கள், வயது வந்தோர் வாக்குரிமைப்படி மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகள். ஆனால், ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவதற்கு முன்னும் தலைமை ஆளுநர் அவையைக் கலைக்கக் கட்டளையிடலாம.

மேலவை: உறுப்பினர்கள் தலைமை ஆளுநரால நியமிக்கப்பட்டு, ஆயுட்காலம் வரை பதவியிலிருக்கின்றனர். ஆளுநர் மாநிலங்களுக்கேற்பக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறார்.

உறுப்பினர் தகுதி: மேலவையில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுபவர் 30 வயது நிறைந்தவராகவும் எந்த மாநிலத்தின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்படுகின்றாரோ, அந்த மாநிலத்தில் குடியிருந்து வருபவராகவும், 4000 டாலர் மதிப்புள்ள சொத்தினை உடையவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

அயர்லாந்து பிரதிநிதிகள் அவை; மேலவை எனும் ஈரவைகளைக் கொண்டுள்ளது.

பிரதிநிதிகள் அவை: உறுப்பினர்கள், மக்கள் விகிதப் பிரதிநிதித்துவ முறைப்படி ஒற்றை மாற்று வாக்கின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஏழு ஆண்டுகள். அதற்கு முன்னும் அவை கலைக்கப்படலாம்.

மேலவை: அறுபது உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுள் பதினொருவரைத

தலைமை அமைச்சர் நியமிக்கிறார். அறுவரை இரு ஜரிசுப் பல்கலைக் கழகங்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. மற்ற 43 பேர் கலை, இலக்கியம், கல்வி, மொழி, பணபாடு, பயிர்த்தொழில், மீன்துறை, தொழில் துறை. வணிகம், வங்கித் தொழில், சமூகப்பணி போன்ற பல்வேறு துறைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். பிரதிநிதி அவைத் தேர்தலில் போட்டி யிட்டு, குறைந்தது 500 முதல் விருப்ப வாக்குகளாவது பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே இந்தத் தேர்தலில் வாக்குரிமை உணடு. அவையின் காலம் ஏழு ஆணடு கள. ஆனால், பிரதிநிதிகளின் அவை கலைக்கப்பட்ட 90 நாள்களுக்குள் இந்த அவையும் கலைக்கப்பட்டு விடும்.

சப்பான் சட்டமன்றம்: பிரதிநிதிகள் அவை; மேலவை எனும் ஈரவைகளைக் கொண்டது.

பிரதிநிதிகள் அவை: இதன் உறுப்பினர்களை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். உறுப் பினர்களின் பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகள். அவை, அதற்கு முன்னரும் கலைக்கப்படும்.

மேலவை: 250 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இதில் 100 பேர் நாட்டு மக்களாலும், எஞ்சியவர்கள சப்பானின் ஆட்சியரங்கப் பிரிவுகளாலும்(Perfextures) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். உறுப்பினர்களின் பத விக்காலம் 6 ஆணடுகள். அவர்களுள் பாதிப்பேர் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பதவி ஓய்வு பெறு கிறார்கள்.

இந்தியா: இந்திய நாடாளுமன்றம்: மக்களவை, மாநிலங்களவை என இரு அவைகளைக் கொண டது.

மக்களவை: இநதிய அரசியலமைபபுச் சட்டம் பிரிவு 81-இன் படி மக்களவைக்கு மாநிலங்களின தொகுதிகளிலிருந்து 525 உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசின் நேரடி ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளிலிருநது (Union Territories) 20 உறுப்பினர்களும் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகிறார்கள. இவர்களைத் தவிர, குடியரசுத் தலைவர் ஆங்கிலோ-இநதியச சமூகத்தைச் (Anglo - Indian Community) சார்ந்த இருவரையும இநத அவைக்கு உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். மக்களவையின் பதவிக் காலம் ஐந்து ஆண்டுகள். ஆனால் அதற்கு முனனரும் அவை கலைக்கப்படுவ துணடு.

உறுப்பினருக்கான தகுதி: மக்களவைககுப் போட்டியிடும் உறுப்பினர்கள இந்தியக் குடிமக்க ளாகவும், 25 வயது நிரம்பியவர்களாகவும் இருத்தல வேண்டும்.

மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டப்படி கீழ் வரும் குறைகள் உள்ளவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிடும் தகுதியில்லாதவர்களாவார்கள்.

1. தேர்தலில் கையூட்டுப்போன்ற இலஞ்ச ஊழல் களைச் செய்தவர்கள்;
2. இரணடு ஆண்டு அல்லது மேற்பட்ட ஆண்டு களுக்கு அதிகமாகக் குற்றத் தணடனை பெற்ற வர்கள்; இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு கள் 171-உ, 171-ஊ ஆகியவைகளின் படி குற் றம் செய்து தண்டனை பெற்றவர்கள்; மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், பிரிவுகள் 125, 135, 136 (உ) (அ) ஆகியவற்றின் கீழ்க் குற்றம் செய்து தண்டனை பெற்றவர்கள், மறறும் கள்ளச் சந்தை, கலப்படம் போன்ற சட்டவிரோதச் செயல்களைச் செய்து 6 மாதத்திற்குக் குறையா மல தண்டனைகளைப் பெற்றவர்கள்;
3. தேர்தல் செலவுக் கணக்குகளைக் காட்டாத வர்கள்;
4. அரசாங்கத்துடன் பொருளகள் வழஙகும் ஒப்பந தங்கள் செய்துள்ளவர்கள் அல்லது அவற்றின் பங்குதாரர்கள; அரசாங்கத்தின் பங்குகள 25 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் செலுத்தப்பட்டிக் கும் கூட்டுருவின் (Corporation) மேலாணமையா அல்லது மேலாணமைப் பிரதிநிதியாகவோ செய லாளராகவோ இருப்பவர்கள்;
5. அரசாங்கப் பணியினின்று நீக்கப்பட்டவர்கள்;
6. அரசுக்கு நாணயமாகவும் நம்பிக்கை உடையவ ராகவும் இல்லாதவர்கள,
7. அரசியல் சட்டத்தின்படி உரிய நீதிமன்றத்தின் மூலம் மனக்கோளாறு கொண்டவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டவர்கள்;
8. நொடிப்பு நிலையர்;
9. இந்தியக் குடிமக்களாக இல்லாதவர்கள்;
10. தன் விருப்பமாக அயல நாட்டின் குடியுரிமை யைப் பெற்றவர்கள்;
11. அயல்நாட்டிற்கு நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் செலுத்துபவர்கள;
12. மத்திய, மாநில அரசுகளின் கீழ் ஊதியம் பெறும் பணிகளைச் செய்பவர்கள்.

உறுதிமொழி எடுத்தல்: தோந்தெடுககப்பட்ட வர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவையில் உறுப்பினராகு முன் குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப் பட்ட ஒருவரின் முன் பதவி உறுதிமொழி எடுத்துக்

கொளளுதல் வேண்டும். இவ் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளாதபோது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் அவையின் உறுப்பினராகக் கருதப்படமாட்டார். அவா அவையின் இருக்கையில் அமரவும் தகுதியற்றவரா வார். உறுப்பினர் ஒருவர் அப்படி மீறி அமரும்போது, உருபாய் 500 வரை அபராதம் விதித்துத் தண்டிக்கப் படுவார்.

உறுப்பினர் பதவி நீக்கம்: உறுப்பினர் ஒருவர், அவையின் அனுமதியின்றி, தொடர்ந்து அறுபது நாள் கள் அவை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளாத போது, தம் உறுப்பினர் பதவியை இழப்பார்.

பணிகளும் அதிகாரங்களும்; சட்டமியற்றும் அதி காரம்: இஙகிலாந்தைப் போல் இநதிய நாடாளுமன் றத்திலும், மசோதாக்கள ஐந்து நிலைகளைக் கடந்தே சட்டமாகினறன.

நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம்: அமைச்சரவை, அவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பாக உள்ளதால், மக்களவை நிருவாகத் துறையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

குடியரசுத் தலைவர், குடியரசுத் துணைத் தலைவர் போன்றோரைத் தேர்நதெடுத்தல்; குடி யரசுத் தலைவருககெதிராகக் குற்றஞ்சாட்டுதல், பதவி நீக்கம் செய்தல்; உச்ச நீதிமன்ற, உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளைப் பதவி நீக்கம் செய்தல போன்ற வற்றில் இந்த அவைக்கும் மாநிலங்கள் அவையுடன் பெரும் பங்கு உணடு;

அவைத் தலைவர்: மக்களவையில் அவைத்தலை வரையும அதன் துணைத்தலைவரையும் தேர்தல் முடிந்து முதல் கூட்டத்தொடரில் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவைத் தலைவரும் துணைத் தலைவரும் அவையின உறுப்பினர்களாக இருக்கும் வரை அவர்களுடைய பதவியில் நீடிக்கிறார்கள. உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து விலகியதும், விலகிய அன்றையிலிருந்து பதவியினின்று விலகி விட்டதாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால், மக்களவை கலைக் கப்படும்போது அவர்கள பதவி துறப்பதில்லை. அவை கலைக்கபபட்டுப் புதிய அவை தொடங் கும்வரை, அவர்கள் பதவி தொடர்ந்து நீடிக கிறது.

ஊதியம்: அவைத் தலைவர், அவைத் துணைத் தலைவர் ஆகியோர் தாங்கள் ஆற்றும் பணிகளுக்கான ஊதியங்களை, அரசியலமைப்புச் சட்டம், இரண்டாம் அட்டவணையில் உளளவாறு பெறுகிறார்கள்.

பணிகள்: (1) அவையின் அமைதியையும ஒழுங்கை யும் நிலைநாட்டுவது; (2) அவையில எழுப்பப்படும் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை முடித்து வைப்பது; (3) ஒரு மசோதா, பணமசோதாவா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்வது போன்றவை அவைத்தலைவரின் பணிகளாகும்.

மக்களவை விதிகளின்படி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பப்படும் மசோதாக்கள யாவும் அவைத்தலை வரின் சான்றிடப்பட்டே அனுப்பப்படுகின்றன.

அவையை ஒத்திவைக்கும் மசோதாக்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் கேட்கும் கேள்விகள் ஆகியவற்றை அனுமதிப்பதும் தள்ளிவிடுவதும் அவைத் தலைவரின உளத்தேர்வைப் பொறுத்ததாகும்.

அவை நடவடிக்கையின் மேல எடுக்கும் அவைத் தலைவரின் முடிவுகளை யாரும் திறனாயவு செய்யவோ குறைசொல்லவோ கூடாது. அவ்வாறு செய்வதற்கு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுதல வேணடும்.

பதவி விலகலும், பதவி விலக்கும்: பதவி விலகல்; அவைத் தலைவர் பதவி விலக விரும்பும் போது அவையின் துணைத் தலைவருக்கும், அவையின் துணைத் தலைவர் பதவி விலகும்போது அவைத் தலைவருக்கும் பதவி விலகல கடிதம் ஒனறைஎழுதிப் பதவி விலகுதல் வேணடும்.

பதவி விலக்கு: மக்களவை, தன் அவைத் தலை வர் அலலது துணைத் தலைவரைப் பதவி நீக்கம் செய்வதற்கு, 14 நாள்கள தவணையுடன் முன்னறி விப்புக் கொடுத்து, அப்போதைய உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையர் மூலம் அதற்குரிய தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

அவைத் தலைவர், அவையின் துணைத் தலைவர் ஆகியோருக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்படும் பதவி நீக்கத்திறகான நடவடிக்கைகளில் அவைத் தலை வரும், அவையின் துணைத் தலைவரும் தலைமை தாஙகுதல் முடியாது. ஆனால், அவாகள் அவையில் இருக்கவும் அவையின் நடவடிக்கைகளில பங்கெடுத் துக் கொள்ளவும் உரிமையுண்டு.

மாநிலங்கள் அவை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 80-இன்படி மாநிலங்கள் அவையில் 250 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். அவர்களுள் 238 பேர் மாநிலச் சட்டமன்றத்தாலும் கலை, இலககியம், அறிவியல், சமூகசேவை ஆகிய துறைகளில் சிறந்த

பனனிருவர் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த அவை ஒரு நிலையான அவையாகும். இதன் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஆறு ஆண்டுகள். இரண்டாண்டுக்கொரு முறை இதன் உறுப்பினர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் பதவி ஓய்வு பெறுகின்றனர்.

உறுப்பினருக்கான தகுதி: இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர் முப்பது வயது நிறைந்தவராகவும் இந்தியக் குடிமகனாகவும் நாடாளுமன்றம் குறிப்பிடும் வேறு தகுதிகளையும் பெற்றிருத்தல் வேணடும்.

அவைத் தலைவர்: இந்தியக் குடியரசின் துணைத் தலைவர் இந்த அவையின் தலைவராவார். இவரைத் தவிர, இந்த அவைக்கு ஒரு துணைத் தலைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்.

பணி: மக்களவைத் தலைவர், அவை நடவடிக்கைகளை, அவையின் நடைமுறை விதிகளைக் கொண்டு ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டுப்பாடு செய்வது போல், மாநிலங்கள் அவைத் தலைவரும் அவையின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துகிறார்.

மாநிலச் சட்டமன்றம்: இந்திய அரசு கூட்டாட்சியாக இருப்பதால், மத்திய சட்டமன்றங்களைப் போல் மாநிலங்களிலும் சட்டமன்றங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் ஒருசில மாநிலங்களைத் தவிர, பெரும்பாலான மாநிலஙகள் ஓரவைச் சட்டமனறங்களையே கொண்டுள்ளன.

ஓரவைச் சட்டமன்றம்: ஆளுநர், சட்டப் பேரவை இரண்டையும் கொணடது ஓரவைச் சட்டமன்றமாகும்.

ஈரவைச் சட்டமன்றம்: ஆளுநர், சட்டப்பேரவை, சட்ட மேலவை ஆகிய மூன்றையுங் கொண்டது ஈரவைச் சட்டமன்றமாகும்.

அமைப்புச் சட்ட மேலவை: இந்த அவையின் உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை நாற்பதுக்குக் குறையாமலும், சட்டப் பேரவையின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு எண்ணிக்கைக்கு மிகாமலும் இருத்தல் வேணடும். இந்த அவை நிலையானது; இதன் உறுப்பினர்களில் மூனறில் ஒரு பங்கினர் இரணடாண்டுகட்கு ஒரு முறை பதவி விலகுகிறார்கள். இந்த அவை தேவையில்லை என்று மாநில அரசுகள் கருதுகின்றபோது தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றி நாடாளுமனறச் சட்டத்தின் மூலம் நீக்கிவிடலாம்.

உறுப்பினர்களின் தகுதி: உறுப்பினர் 30 வயது நிறைந்தவராகவும், இந்தியக் குடிமகனாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

தேர்ந்தெடுப்பு: 1. இந்த அவைக்கு, நாடாளுமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டத்தின் அடிப்படையில் நகராட்சிகள், மாவட்டக் கழகங்கள், மற்றுமுள்ள வட்டாரங்களின்கண் அமைந்த அரசு அமைப்புகள் மூலம் பெருவாரியான உறுப்பினர்களும், 2. பட்டதாரி மற்றும் ஆசிரியர்கள் தொகுதிகள் மூலம், ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கு உறுப்பினரும்; 3. சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மூலம் மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களைத் தவிர, கலை, இலக்கியம், அறிவியல், சமூக நலம் போன்றவற்றில் தனித்திறமையோ அனுபவமோ உள்ளவர்களிடமிருந்து, ஆளுநர் ஆறில் ஒரு பங்கு உறுப்பினரை இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

அவைத் தலைவர்: மேலவைத தலைவரையும் மேலவைத் துணைத் தலைவரையும் மேலவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள. மற்ற விவரங்கள் சட்டப் பேரவைத் தலைவருக்கு உரியவைகளேயாகும்.

சட்டப் பேரவை: நாடாளுமன்ற மக்கள் அவைக்கு இணையான மாநில அவை இது. அவையின் குறைந்த அளவு எண்ணிக்கை 60; அதிக அளவு எண்ணிக்கை 500. பதவிக் காலம் ஐந்தாண்டுகள். நெருக்கடி காலங்களில் இதன் பதவிக்காலத்தை நாடாளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் நீடிக்கவோ குறைக்கவோ செய்யலாம். இந்த அவைக்கு ஒரு தலைவரும் ஒரு துணைத் தலைவரும் அவையின் உறுப்பினர்களால் தேர்நதெடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் மக்களவையின் தலைவரையும் துணைத்தலைவரையும் போல் செயற்படுவர்.

உறுப்பினருக்கான தகுதி: சட்டப் பேரவைக்கு உறுப்பினர்களாகத் தோந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்கள், 1. இருபத்தைந்து வயது நிறைந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்; 2. அரசியலமைப்புச் சட்டம், மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம், 1950 ஆகியவை வகுத்துள்ள பிற தகுதிகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். 3. உறுப்பினர் எந்த மாநிலச் சட்டப்பேரவைத் தேர்தலில் போட்டியிடுகிறாரோ, அந்த மாநிலத்தின் ஏதாவது ஒரு தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர் பட்டியலில் அவர் பெயர் இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தனித்தொகுதியில் (Reserved Constituency) போட்டியிடுபவர் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது மலைச் சாதியினராக இருத்தல் வேண்டும். பிற்படுத்தப்பட்ட

அல்லது முற்படுத்தப்பட்ட இனத்தார் இந்தத் தொகுதியில் போட்டியிடுதல முடியாது.

பொதுத் தொகுதிகளில் முற்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பினரைப் போனறு, தாழ்ததப்பட்டவர்களும் மலைச் சாதியினரும் போட்டியிடலாம். அதற்குத் தடை கிடையாது. அவ்வாறு போட்டியிட அவர் களுக்கு உரிமையுணடு.

எந்த உறுப்பினரும் ஒரே சமயத்தில் சட்ட மன்றத்தின் இரண்டு அவைகளிலும், அல்லது வெவ் வேறு சட்டமன்றங்களிலும் அல்லது சட்டமனறத்தி லும் நாடாளுமன்றத்திலும் உறுப்பினராக இருத்தல் முடியாது. உறுப்பினர் அவவாறு இரணடு பதவியி லிருக்கும்போது, ஏதேனும் ஒரு பதவியைத் தானாக முன்வந்து துறத்தல் வேணடும். அப்படி அவர் துறகக முனவாராதபோது, குடியரசுத் தலைவர், சட்டப் பேரவையின ஒரு பதவி தவிர உறுப்பினரின மறறப் பதவிகள் காலியாகின்றன என்று அறிவிப்பார்.

பதவி விலக்கு: அவையின் அனுமதியினறி உறுப் பினர் தொடாந்து அறுபது நாள்கள் அவைக்கு வாரா திருக்கும்போது, அவர் பதவியினின்று விலக்கப்படு வார்.

உறுதிமொழி எடுத்தல்: சட்டப் பேரவைக்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர், பதவி ஏற்குமுன், மாநில ஆளுநர் அல்லது அவருக்குப் பதி லாக நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர் முனனிலையில் பதவி உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஊதியம். மாநிலச் சட்டமன்றத்தால, அவ்வப் போது அதன் சட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும் ஊதியத்தை உறுப்பினர்கள் பெறுவர்.

சட்டமன்றக் கூட்டம்: மாநில ஆளுநர் தாம் நினைக்கினற நேரத்தில், உறுப்பினர்களுக்கு முறை யான அறிவிப்பைக் கொடுத்து விட்டுச் சட்டமன்றத் தைக் கூட்டலாம். சட்டமன்றமானது ஆறுமாதக் கால இடைவெளிக்குள் கூட்டப்படுவது அவசியமா கும். தேர்தல் முடிந்து முதனமுதலாகக் கூட்டப்படும் கூட்டத்தை ஆளுநர் தொடங்கி வைதது உரை நிகழ்த்துவார். அவ்வாறு அவர் உரை நிகழ்த்துவது ஓர் அரசியல் சட்டக் கடமையாகும். ஆளுநரின் தொடக்க உரையுடன தொடஙகாத சட்டமன்றக் கூட்டம், செல்லுபடியாகாது.

தேவையான உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை: சட்டமனற அவை ஒனறு செயற்பட, உறுப்பினர்கள் குறைந்தது 10 அல்லது மொத்த உறுப்பினர்களின் எணணிக்கையில பத்தில ஒரு பஙகு, இதில எது அதிகமோ அந்த அளவு தேவையாகும.

சட்டமன்ற மொழி: சட்டமன்றத்தின் பணி, அப் பணிக்குரிய மொழி அல்லது மாநில மொழி அல்லது இந்தி அல்லது ஆங்கில மொழியில் நடத்தப் பெறு தல் வேண்டும். எனினும், உறுப்பினர் ஒருவர் மேற் சுட்டிய மொழிகளில் பேச முடியாதவராக இருககும் போது, அவரை அவரது தாய்மொழியில் பேச அனுமதிக்க வேண்டும்.

சட்டமன்றக் குழு: சட்டமன்றத்தின் பல்வேறு பணிகளைச் சட்டமனறம் தனித்தே நினறு செய லாற்றுவது என்பது முடியாது. ஆகையால், அது தன் னுடைய பணிகள் பலவற்றையும், தம்மிடதது உளள உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அமைககப்பட்ட குழுக் களிடம் ஒப்படைதது, அவை தரும் அறிக்கையின் மீது செயற்படுகிறது. அவ்வாறு அது தனது பணி களைச் செய்து முடிப்பதற்கென அமைத்துக் கொணட குழுக்கள பின்வருமாறு: 1. பொதுக் கணக்குக் குழு (Public Accounts Committee); 2. மதிப்பீட்டுக் குழு (Committee on Estimates); 3. பொது நிறுவனஙகள குழு (Committee on Public Undertakings); 4. சட்ட விதிகள ஆய்வுக் குழு (Commitee on Delegated Legislation); 5. அரசாங்க உறுதி மொழிக் குழு (Committee on Government Assurances) 6. அலுவல் ஆய்வுக் குழு (Business advisory Committee); 7. அவைக் குழு (House Committee); 8. அவையுரிமைக்குழு (Committee of Privileges); 9. குறைகள களையும் குழு; 10. மனுக் கள் குழு; 11. பேரவை நூலகக் குழு; 12. பேரவை முன் ஏடுகள குழு எனப் பலவகைக் குழுககள் உணடு.

பொதுக் கணக்குக் குழு: சட்டமன்றம் வழங்கிய நிதியுதவியில உள்ள முறைகேடுகள் மற்றும் குறை பாடுகள் குறிதது ஆய்வு செய்வதற்கெனறு ஒவ் வோராண்டும் சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படும் குழு. இக்குழுவில் குறிப்பிட்ட அளவு சட்டப்பேரவை மற் றும் மேலவையைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். இவர்களைத் தவிர நிதியமைச்சர், மதிப்பீட்டுக் குழுத் தலைவர், பொது நிறுவனஙகள குழுத் தலைவர் ஆகியோரும் இடம் பெறுவர்.

தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்களிலிருந்து ஒரு வரைச் சட்டப் பேரவைத் தலைவர், இக்குழுவிற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். இதில எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கபபடு கிறது.

அலுவல்களும் அதிகாரங்களும்: தணிக்கை அறிக்கையில் சுட்டப்பட்டுள்ள குறைபாடுகள், முறைகேடுகள் குறித்து, சம்பந்தப்பட்ட துறையிடமிருந்து பெறப்பட்ட விளக்கத்தையும் அதுதொடர்பாக மாநிலத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவர் அளித்த கருத்தையும் சட்டமன்றம் இந்தக்குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்க, குழு அதை ஆய்வுசெய்கிறது. குழு அவ்வாறு ஆய்வு செய்யும்போது, சம்பந்தப்பட்ட துறைத் தலைவர்களையும், அரசுச் செயலாளர்களையும் விசாரணை செய்யவும், தேவைப்படும் போது, சம்பந்தப்பட்ட கோப்புகளை வரவழைத்துப் பரிசீலனை செய்யவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இந்த விசாரணைக்கு வேறு எவரும் சான்றாளர்களாகத் தேவைப்படும் நிலையில், குழு அவர்களை வரவழைத்து விசாரிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இக்குழுவின் கூட்டத்திற்கு மாநிலத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரும் வந்திருந்து குழுவின் பணிகளுக்கு உதவி செய்யலாம். மேலும் அவர் குழுவின் அனுமதியுடன் அதிகாரிகளைக் கேள்வி கேட்கவும் செய்யலாம்.

மதிப்பீட்டுக்குழு: அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதியுதவி பெறுகின்ற துறைகளை ஆய்ந்து ஆலோசனை கூறுவதற்கென்று ஒவ்வோராண்டும் சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படும் குழு மதிப்பீட்டுக் குழு எனப்படும். இக் குழுவில, குறிப்பிட்ட அளவு சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும, நிதியமைச்சர், பொதுக் கணக்குக் குழுத் தலைவர், பொது நிறுவனங்கள் குழுத் தலைவா ஆகியோரும் இடம பெறுகிறார்கள். குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவரைச் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கிறார்.

பணி: 1. அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு துறையின் அமைப்பு, நிருவாக முறை தொடர்பாக, ஆலோசனைகளை வழங்குதல்; 2. துறைகளின் செயற்பாட்டினை நேரில் கண்டறிவதற்குப் பல இடங்களுக்குச் செல்லுதல்; 3. பொதுக் கணக்குக் குழுவோடு இணைந்து பணியாற்றுதல்; 4. கேட்கப்பட்ட தொகை சரியான மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் வேண்டப்படுகிறதா என்பதை ஆய்வு செய்தல் போன்றவை இந்தக் குழுவின் பணிகளாகும்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு: அரசாங்க நிதியுதவியுடன் இயங்கும் பொது நிறுவனங்களின செயல் முறையினைக் கணகாணிக்கும் பொருட்டுச் சட்டமன்றத்தால் ஒவ்வோராணடும நியமிக்கப்படும் குழு.

இக்குழுவில், குறிப்பிட்ட அளவு, சட்டப்பேரவை, சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும் மற்றும் மதிப்பீட்டுக் குழுத் தலைவர், பொதுக கணக்குக் குழுத் தலைவர் ஆகியோரும் இடம் பெறுவர்.

பணி: ஒவ்வோராணடும் குறிப்பிட்ட சில பொது நிறுவனங்களை ஆய்வில் எடுத்துக் கொண்டு பரிந்துரைகளை அளிப்பது இதன் பணியாகும்.

சட்ட விதிகள் ஆய்வுக்குழு: ஆட்சித் துறையால் வகுக்கப்பெறும் விதிகள், சமபந்தப்பட்ட சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கு ஒட்டியதாகவும் சட்டவரமபிற்கு உட்பட்டதாகவும் உள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவதற்குச் சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படும் குழு.

இக் குழுவில் சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை ஆகியவற்றின் உறுப்பினாகள் குறிப்பிட்ட அளவு இடம் பெறுகிறார்கள. இவர்களில் பெரும் பாலோர் சட்ட அறிவு உடையவர்களாக இருத்தல் அவசியமாகும். இக் குழுவின் தலைவர் சட்டப் பேரவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.

அரசாங்க உறுதிமொழிக் குழு: சட்டமன்றத்தில் அளிக்கப்படும் உறுதிமொழிகளும் வாக்குறுதிகளும் பேச்சளவில நின்றுவிடாமல் காப்பாற்றப்படுகின்றனவா என்பதைக் கணகாணிப்பதற்குச் சட்டமன்றத்தால் ஏற்படுத்தப்படும் குழு.

இக் குழுவில், குறிப்பிட்ட அளவு, சட்டப்பேரவை சட்ட மேலவை ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்கள் இடம் பெறுகிறார்கள். குழுத் தலைவர் சட்டப் பேரவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார். இந்தக் குழுவின் பதவிக்காலம் ஓராண்டாகும்.

அலுவல் ஆய்வுக்குழு: அவையின அலுவல் தொடர்பாகக்கால அட்டவணையைத் தயாரிப்பதற்கென்று சட்டமன்றத்தால நியமிக்கப்படும் குழு.

இக் குழுவில், குறிப்பிட்ட அளவு, சட்டப்பேரவை, சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும், அவை முன்னவரும் உறுப்பினர்களாக இடம் பெறுகிறார்கள்.

இக் குழுவினால் முடிவு செய்யப்படும் அலுவல் கால அட்டவணை, அவை முன்னவரால் அவையில் வைக்கப்பட்டுத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பிறகு, அவையின் ஆணையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. அவை முன்னவரின் வேண்டுதலின் பேரில் அவை அனுமதித்தாலன்றி, அட்டவணையில் மாறுதல் ஏதும் செய்ய முடியாது.

அவைக் குழு: உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டிய கருத்துரைகளை வழஙகுவதற்கென்ச்சட்டமன்றத்தால் நியமிக்கப்படும் குழு.

இக் குழுவிற்குக் குறிப்பிட்ட அளவு சட்டப் பேரவை, சட்ட மேலவை ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்கள் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையின்கீழ்த் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இருவர் அவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

அவை உரிமைக் குழு: சட்டமன்றத்தின் தனி உரிமைகளையும் மதிப்பினையும் பாதுகாப்பதற்கென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு அவைக்கும் தனித்தனியே அமைக்கப்படும் குழு.

இக் குழுவில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தவிரச் சட்டப் பேரவை உரிமைக் குழுவைப் பொறுத்தவரை, அவை முன்னவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், சட்டப பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆகியோர் குழுவின் உறுப்பினராயிருப்பார். சட்ட மேலவை உரிமைக் குழுவைப் பொறுத்தவரை மேலவை முன்னவர், மேலவைத் துணைத் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருப்பர்.

சட்டப் பேரவை உரிமைக் குழுவிற்குச் சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரும், சட்ட மேலவையின் உரிமைக் குழுவிற்குச் சட்ட மேலவைத் தலைவரால் நியமிக்கப்படும் குழு உறுப்பினர்களில ஒருவரும் தலைவர்களாய் இருப்பர்.

அலுவல்களும் அதிகாரமும் தன்னிடத்தில் அனுப்பப்படும் அவையுரிமை மீறல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆழ்ந்து ஆய்ந்து, முடிபான அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்வது இதன் கடமையாகும்.

அவையுரிமை மீறல்தொடர்பாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரையும் சான்றாளர்களையும அழைத்து விசாரிக்க இநத அவைககு அதிகாரமுண்டு.

சோவியத்து ஒன்றியம் கூட்டாட்சிச் சோவியத்து (Soviet of the Union); நாட்டினங்களினசோவியதது (Soviet of the Nationalities) என இரண்டு அவைகளைக் கொண்டது.

கூட்டாட்சிச்சோவியத்து: இந்த அவைக்கு உறுப்பினர்களை மக்கள நேரடியாகத் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இந்த அவையில் மொத்தம் 720 உறுப்பினர்கள் உளளனர். 21 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்த அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

அவையின உறுப்பினர்களின பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும். இந்த அவை ஒரு தலைவரையும் நான்கு துணைத் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

நாட்டினங்களின் சோவியத்து இதன் உறுப்பினர்கள கூட்டாட்சிக் குடியரசுகள, தன்னாட்சிக் குடியரசுகள், தன்னாட்சி மண்டலங்கள், நாட்டு வட்டாரங்கள் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து குடிகளால் நேரடியாகத தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். கூட்டாட்சிக் குடியரசுகள் ஒவ்வொன்றின் மூலம் 25 பிரதிநிதிகளும் தன்னாட்சிக் குடியரசுகள் ஒவ்வொன்றின் மூலம் 11 பிரதிநிதிகளும், தன்னாட்சி மண்டலங்கள ஒவ்வொன்றின் மூலம் 5 பிரதிநிதிகளும், நாட்டு வட்டாரங்களஒவ்வொனறின் மூலம் ஒரு பிரதிநிதி வீதமும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள.

இந்த அவை ஒரு தலைவரையும் நான்கு துணைத் தலைவாகளையும் தேர்நதெடுக்கிறது.

உறுப்பினர்கள்: சோவியத்துஒன்றியத்தின் சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினர்களாகப் போட்டியிடுகின்றவர்கள தனித்துப் போட்டியிடுதல் முடியாது. சோவியத்து ஒன்றியத்தினஅரசியலமைப்புச் சட்டம்,பிரிவு100-இன்படி வேட்பாளர்களின்தேர்தல்செலவுகளைஅரசே ஏற்றுக் கொளகிறது. உறுப்பினர்கள் அவைகட்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னரும் தொடர்ந்து அலுவலில் ஈடுபடுவர். அவையின் கூட்டம் நடக்கும்போது, உறுப்பினர்கள் பணியாற்றும் அலுவலகங்களிலிருந்து அவர்கட்கு அனுமதி வழஙகப்படும்.சோவியத்துஒன்றியச் சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் தங்களது பணியைப் பற்றிய அறிக்கையைத் தங்களைத் தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர்களுக்கு அளிப்பது அவசியமாகும். உறுப்பினர்களின் மீது நம்பிககை இலலாத போது, அவரைப் பதவியினறு நீக்கும் உரிமை தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர்கட்கு உண்டு. சோவியத்துஒனறியத்திலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை முன் அனுமதி பெற்றே கைது செய்தல் வேண்டும்.

சட்டமியற்றும் அதிகாரம்: சட்டமியற்றுவதில, கூட்டாட்சிச்சோவியதது நாட்டினங்களின் சோவியத்து இரண்டும் இணையான அதிகாரஙகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

கூட்ட நடவடிக்கை: இரு அவைகளின் கூட்டங்களும் ஒரே நாளில் முடிவடையும். அவைகளின் கூட்டமர்வில் இரண்டு அவைகளின தலைவர்களும் ஒவ்வொரு நாளில் தலைமை தாங்குவர்.

மசோதாக்கள் நிறைவேற்றம்: மசோதாக்கள் பற்றி இரு அவைகளுக்குமிடையே கருத்து வேறுபாடு எழும்போது, சமஎண்ணிக்கையிலுள்ள பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஓர் இணக்கக் குழு அதைத் தீர்த்து வைக்க முயலும். இணக்கக் குழுவின் முயற்சி தோல்வியுறும்போது,இரு அவைகளும் அப்பொருளை மீண்டும்

ஆராயும். மீண்டும் கருத்து வேறுபாடு நிலவும் போது தலைமைக் குழு(Presidium)சட்டமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டுப்பொதுத் தேர்தலை நடத்தும்.

பிரான்சு நாட்டு அவை, மேலவை எனும் ஈரவைகளைக் கொண்டது.

நாட்டு அவை 465 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. வயதுவந்தோர் வாக்குரிமைப்படி உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். 21 வயது நிரம்பிய ஒவ்வொருவரும் இந்தத் தேர்தலில் வாக்களிக்கவும், 21 வயது நிரம்பிய ஒவ்வொருவரும் இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடவும் உரிமை பெற்றவர்களாவர். தேர்தல் இருவாக்குச் சீட்டுப் பெரும்பான்மை (Two Ballot Majority) என்ற முறையில் நடத்தப்படுகிறது. வேட்பாளர் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பதில் ஆளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிந்தவுடன் வெற்றிபெற்ற வேட்பாளர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பதிலாள் (Substitute) வேட்பாளர் விருப்ப வேட்பாளராகவும் ஆகிறார். நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் பதவி மரணம் போன்ற காரணங்களினால் காலியாகின்ற போது விருப்ப உறுப்பினர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராவார்.

பதவிக் காலம்: அவையின் பதவிக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள். அதற்கு முன்னும் குடியரசுத் தலைவர் அவையைக் கலைக்கலாம். அவை கலைக்கப்பட்ட 20 முதல் 40 நாள்களுக்குள் பொதுத் தேர்தல் நடத்தப் பெறுதல் வேண்டும்.

அவைத் தலைவர்: நாட்டு அவையின் முதல் கூட்டத் தொடரில் இரகசிய வாக்கெடுப்பின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவர் இங்கிலாந்து நாட்டின் பொதுமக்கள் அவையின் அவைத் தலைவரைப் போன்று கட்சிச் சார்பற்றவராக இல்லாது, அவையில் தனது கட்சியின் பணியாளராகவே செயற்படுகிறார்.

மேலவை: 320 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. உறுப்பினர்கள் நாட்டு அவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது நேர்முகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் தேர்தல் குழுக்கள் (நாட்டு அவை, மாநிலப் பொதுக் குழு உறுப்பினர்களையும், நகர் மன்றப் பிரதிநிதிகளையும் கொண்டது) மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருக்கும் பிரான்சுக் குடிகளும் இந்த அவையில் உறுப்பினர்களாகலாம. உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஒன்பது ஆண்டுகள. மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள மூன்று ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை பதவி விலகுவார்கள்.

இந்த அவை தனக்கென்று ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இவர் பணிகள் நாட்டு அவையின் அவைத் தலைவருக்கு உரிய பணிகளைப் போன்றதாகும்.

சீன மக்கள் குடியரசு ஓரவைச் சட்டமன்றத்தை உடையது. இதன் உறுப்பினர்களை, மாநிலங்களும் தன்னாட்சி மண்டலங்களும் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட நகராட்சிகளும் படைவீரர்களும் அயல்நாடுகளில் வாழும் சீனர்களும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். பிற பொதுவுடைமை நாடுகளைப் போன்று பொதுவுடைமைக் கட்சியின் ஆதரவு பெற்றவர்களே ஈண்டு வேட்பாளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

சீன மக்கள் குடியரசின் சட்டமன்றம், தலைமைச் சோவியத்துஅவையினைப்போல் மிகப் பெரிய அவையாகும். அவையின் பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகளாகும்.

இந்த அவையின் உறுப்பினரைத் தேநதெடுக்கும் பகுதிகள் தம் பிரதிநிதிகள் மீது நம்பிக்கையை இழந்து விடும்போது, அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி, வேறொரு பிரதிநிதியைப் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்க உரிமையுண்டு.

அதிகாரங்கள்: இந்த அவை, 1. அரசியலமைப்பைத் திருத்தவும்; 2. சட்டங்களை இயற்றவும்; 3. அரசின் உயர் அதிகாரிகளை நியமிக்கவும், நீக்கவும்; 4. வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆய்ந்து முடிவு செய்யவும்; 5. மாநிலங்கள், தன்னாட்சி மண்டலங்கள், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சிகுட்பட்ட நகராட்சிகள் ஆகியவற்றின் நிலை, எலலைகள் பற்றி முடிவு செய்யவும்; 6. குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர், தலைமை அமைச்சர், துணைத் தலைமை அமைச்சர், பிற அமைச்சர்கள், குழுத் தலைவர்கள், நாட்டுப் பாதுகாப்பு அவையின் துணைத் தலைவர், தலைமை மக்கள் நீதிமன்றத தலைவர், தலைமை வழக்கு அதிகாரி (Chief Procurator) ஆகியோரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கவும் அதிகாரங்களைப பெற்றுள்ளது. பு.வே.

துணை நூல்கள்:

கோமதிநாயகம், பி., தற்கால அரசாங்கங்கள், புத்தக நிலையம், இராசபாளையம், 1981.

சண்முகசுப்பிரமணியம், மா., சட்டமன்ற நெறி முறைகள், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை 1985.

திருமலை, பி. எஸ்., இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1975.

வள்ளுவன்கிளாரன்சு, மோ., அரசியல் அமைப்புகள் ஓர் ஒப்பீடு, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1976.

Durgadas Basu, Constitutional Law of India, Prentice Hall of India Private Limited, New Delhi, 1983.

சட்டமுறைத் தணிக்கை: சட்டமுறை அறிக்கையைத் தணிக்கை செய்வது சட்டமுறைத் தணிக்கை (Statutory Audit) என்று கூறப்படுகிறது. சட்டமுறை அறிக்கையில் காணும் சில நடவடிக்கை களைச் சரியானவையென்று தணிக்கையாளர் சான்றுறுதியளிக்க வேண்டியிருப்பதால் பங்கு முதல் நடவடிக்கைகளை அவர் நன்றாகப் பார்வையிட்டு ஆராய வேண்டும்.

பெறுதல், செலுத்துதல் போன்ற பிற நடவடிக் கைகள் பற்றி எவ்வகையான அகச் சீராய்வு பின்பற றப்படுகிறது என்பதையும், அவை எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதையும் விசாரித்தறிய வேண்டும். பண ஏட்டிலுள்ள பதிவுகளை ஆராய்ந்து எந்தெந்தப் பதிவுகள் மூலதன வகையைச் சார்ந்த வையென்றும் எவை நடைமுறை வகையைச் சார்ந் தவையென்றும் கவனிக்க வேண்டும். கையிருப்புப் பணத்தையும் சரி பார்க்க வேண்டும்.

பங்கு ஒதுக்கீடு சரியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய நிறுமத்தின் அமைப்பு முறையோடு செயல்முறைவிதிகள், தகவலறிக்கை போன்றவை களைத் தணிக்கையாளர் நன்றாகப் படித்துப்பார்க்க வேண்டும் இயக்குநர் அவைக் கூட்டக் குறிப்பு (Minutes) களிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட விவ ரத்தை அவர் அறிந்திடலாம். மேலும் உறுப்பினர் பதிவேடு, பண ஏடு போன்றவற்றின் துணைக் கொண்டு, பங்குமுதல் நடவடிக்கைகளை நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

நிறுமத்தின் வரவு செலவுகளைச் சரி பார்க்க அவை முறைப்படி அனுமதிக்கப்பட்டவைகளா என்று ஆய்ந்து அவற்றிற்குத் தக்க ஆதாரச் சீட்டுகள் உள்ளனவா என்றும் பார்க்க வேண்டும். பொதுவா கப் பங்கு முதல் தணிக்கை செய்யும் போது மேற் கொள்ள வேண்டிய செயல்முறையைத் தணிக்கை யாளர் கையாள வேண்டும். மேலும் பங்குகள், கட னீட்டுப் பத்திரங்கள் போன்றவைகளின் வெளியீட் டில் செலுத்திய கழிவு, தரகு போன்றவைகளைச் சான்றாய்வு செய்திட வேண்டும். விற்பனையாளர் (Vendor) களுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் படி பணம் செலுத்தப்பட்டுள்ளதா என்று பார்க்க வேண்டும். இது தொடர்பாக இயக்குநர் அவைக் கூட்டத்தின் குறிப்பைப் பார்க்க வேண்டும். தகவல றிக்கை குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மிகாமல் தொடக்கச் செலவு (Preliminary expenses) செய்யப்பட்டுள்ளதா என்றும், இச் செலவைத் தோற்றுவிப்பாளர் அல்லது விற்பனையாளர் பங்கேற்பதாக இருந்தால், எவ்வளவு ஏற்றனர் என்றும் பார்க்க வேண்டும். அளிப்போர் பற்றுச்சீட்டுகள், தக்க ஒப்பந்தங்கள் போன்றவை கொண்டு இயக்குநர் அவைக் கூட்டக் குறிப்பேட்டை யும் பார்த்து நிலையான சொத்துகள் வாங்கியதற குச் சான்றாய்வு செய்திட வேண்டும். சட்டமுறை அறிக்கைக்கு முன் ஏழு நாள்கள் வரை நடந்த வரவு செலவுகளைச் சான்றாய்வு செய்ய வேண்டும். வங்கிச் செலுத்துப் புத்தகத்தைப் பணஏட்டோடு ஒப்பிட்டுச் சரிகட்டவேண்டும். வங்கியிடமிருந்து அதன் இருப்பு எவ்வளவு என்று சான்றிதழ் பெற வேண்டும். கையி ருப்புப் பணத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய தகவல்களெல்லாம் சரியாக இருந் தால், அல்லது தவறாக இருந்தால் அவைகளைச் சரிக் கட்டிய பின், தணிக்கையாளர் நிறும இயக்குநர் களுக்குக் கீழ்க்கண்டபடி ஒரு சான்றிதழை அளிப்பார்.

'சட்டமுறை அறிக்கையில் காணப்படும் நிறுமப் பங்குகள் ஒதுக்கல் செய்தது, அப்பங்குகள் மீது ரொக்கம் பெற்றது, இதரவரவு-செலவுகள்பற்றிய விவரங் கள் சரியானவை என்று இதன் மூலம் சான்றுரைக் கின்றோம்'

....

தணிக்கையாளர்கள்

சட்டமுறை அறிக்கை (Statutory Report): சட்ட முறைத் தணிக்கை இவ்வறிக்கையின் அடிப்படையில் தான் நடத்தப்படுகிறது. எனவே, சட்ட முறைத் தணிக்கை பற்றி அறிந்து கொள்வது மிகவும் அவசியம். பங்குகளால் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுமம், பங்கு முதலுள்ள உத்தரவாதத்தால் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுமம் போன்றவை தொழில் தொடங்கச் சான் றிதழ் பெற்ற ஒரு மாதத்திற்குக் குறையாமலும், ஆறு மாதங்களுக்குள்ளும் பங்குதாரர் பொதுக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்று நிறுமச் சட்டம் பிரிவு 165 வெளியுறுத்துகிறது. இக் கூட்டத்திற்குச் சட்ட முறைக் கூட்டம் (Statutory Meeting) என்று பெயர். தனி நிறுமம் இக் கூட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை.

இக் கூட்டம் நடப்பதற்கு 21 நாள்களுக்குமுன்னர்ப் பங்குதாரர்களுக்குச் சட்டமுறை அறிக்கை ஒன்றை

இயக்குநர்கள் அனுப்ப வேண்டும். நிறுமச் சட்டத்தின் பிரிவு 165-இன படி இவ்வறிக்கை, கீழ்க்கண்ட செய்தி களைத தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1. ஒதுககீடு செய்யப்பட்ட பங்குகளின் மொத்த எண்ணிக்கை. அவைகளில் பணத்திற்காக முழுதும் செலுத்தப்பட்டவை, ஒருபகுதி செலுத்தப்பட்டவை ஆகியவற்றை வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் காட்ட வேண்டும். ஒரு பகுதி செலுத்தப்பட்ட பஙகுகள் மீது எந்த அளவிற்குச் செலுத்தப்பட்டது என்றும் குறிப் பிடப்பட வேணடும். 2. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பங்கு களின் மறுபயன் (Consideration). 3. ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்ட பங்குகள் மீது பெறப்பட்ட பணம். 4. அறிகைக தேதிக்கு ஏழு நாளகளுக்கு முன்வரை நிகழ்நதுள்ள பெறுதல்-செலுத்தலகளின சுருக்கக் கணககு, கை யிருப்புப் பண விவரம். 5. நிறுமத் தொடக்கச் செல வுகள் பற்றிய மதிப்பீடுபங்குகள-கடனீட்டுப் பததிரங் கள் போன்றவைகளின் வெளியீடு-அலலது விறபனை தொடர்பாகச் செலுத்தப்பட்ட, செலுத்தப்படவிருக் கும் கழிவு அலலது தளளுபடி முதலியவைகள் தனியாக எழுதப்படவேணடும். 6. நிறும மேலாளர், செயலாளர், தணிக்கையாளர், இயக்குநர்களின் பெயர், முகவரி தொழிலபோன்ற விவரஙகள-இவைகளில் ஏதேனும மாற்றங்களிலிருந்தால் அமமாற்றஙகள். 7. உறுபபினா களின இசைவு பெறக் கூட்டத்தில் தாககல் செய்யப் படும் ஒப்பந்தங்கள் அலலது அவைகளில் செய்யப்பட வேணடிய திருத்தங்கள ஏதாவது இருந்தால, அவை பற்றிய விவரஙகள். 8. எந்த அளவிறகு ஒப்புறுதி ஒப்பநதஙகள் (Under writer's contracts) நிறை வேற்றப்படவில்லை யெனபதும், அதற்கான காரணங களும், 9. மேலாளர், இயக்குநர் போனறவர்களி டமிருந்து பெற வேணடிய பஙகழைப்பு நிலுவை (Calls in arrears). 10. பஙகுகள அல்லது கடனீட்டுப் பத்திரஙகள், விற்பனை அலலது வெளியீட்டை யொட்டி இயக்குநர், மேலாளர் போனறோர்களுககுச் செலுத்தப்பட்ட அல்லது செலுத்தப்படவிருககும கழிவு அல்லது தரகு.

சட்டமுறை அறிக்கைககுக் குறைந்தது இரண்டு இயக்குநர்களாவது சான்றுறுதியளிகக வேண்டும். நிறுமத்தில் மேலாணமை இயக்குநர் ஒருவரிருந்தால் இந்த இருவருள அவர் ஒருவராக இருக்க வேண்டும். காண்க: தணிக்கை. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

ஆளுடைய பிள்ளை, கு. தணிக்கை முறை, தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1976).

Tandon, Practical Auditing, S. Chand & Company, New, Delhi. 1976.

சட்டமுறையான பொறுப்புகள்: ஒரு தணிக்கையாளருக்குப் பலவிதமான பொறுப்புகள் உள்ளன. அவைகளில் சட்டமுறையான பொறுப்பு கள் மிகவும் முக்கியமானவை. நாடாளுமன்றம், சட்ட சபைகள் ஆகியவை இயற்றிய சட்டங்களின்படி தணிக்கையாளர் சில பொறுப்புகளை ஏற்கிறார். அதாவது இந்திய நிறுமச் சட்டம் (1956), சாசனக் கணக்கர் சட்டம் (1949), வங்கிகள் ஒழுங்காற்றுச் சட் டம் (1949), வருமான வரிச் சட்டம் (1961), காப் பீட்டுச் சட்டம் (1938), குற்றவியல் சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் கீழ்த் தணிக்கையாளர் சில பொறுப்பு களுக்கு இலக்காகிறார். அப் பொறுப்புகள்தாம் சட்ட முறைப் பொறுப்புகள (Statutory Liabilities) ஆகும்.

இந்திய நிறுமச் சட்டத்தின்கீழ்த் தணிக்கையாளர் உரிமையியல் பொறுப்பிற்கும் (Civil Liability), குற்ற வியல் பொறுப்பிற்கும் (Criminal Liability) ஆளாகிறார். தணிக்கையாளர் நிறுமத்தின் பணத்தை அல்லது சொத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தினால் அல்லது இருத்தி வைத்திருந்தால் அல்லது திருப்பி யளிக்க வேண்டியிருந்தால் நீதிமன்றம் அவர் அப் பணத்தை வட்டியுடன் திருப்பியளிக்குமாறு அல்லது சொத்தைத் திருப்பித் தருமாறு ஆணையிடும் அல்லது இழப்பீடு தரச்சொல்லும். மோசடி, முறைப்பிழை ஆகியவைகளுக்கும் இவ்வாறே கட்டளையிடும். தணிக்கையாளர்மீது இதுகுறித்து எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை குறிப்பிட்ட காலவரம்பிற்குள் எடுக்கப் படவேண்டும். நிறுமத்தின தகவலறிக்கையில் தவறான கூற்று ஏதாவது காணப்பட்டால் பிரிவு 6-இன்படி தணிக்கையாளர் பொறுப்பாளியாவார். இத் தவ றான கூற்றை நம்பி, பங்கு அல்லது கடன் பத்திரங் கள் வாங்கிய ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்படும் நட்டத்தை ஈடுகட்ட வேண்டிய பொறுப்பு, தணிக்கையாளருககு உண்டு. ஆனால், இவற்றிற்கு இரண்டு கட்டுப்பாடு கள் உண்டு. ஒன்று உண்மையிலேயே தணிக்கையா ளர் தவறான செய்திகளைத் தகவலறிக்கையில் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அதனால் பங்கு அல்லது கடன்பத்திரம் வாஙகியவர்கள் நட்டமடைந்திருக்க வேண்டும். எனினும், கீழ்க்காணும் நிலைகளில தணிக்கையாளர் குற்றம் புரிந்தவராகக் கருதப்பட மாட்டார்.

1) தணிக்கையாளர் தகவலறிக்கை வெளியிடு வதற்கு முன் தன்னிசைவைத் திரும்பப் பெற்றுவிட்டா லும், அவரது அதிகாரம் அல்லது இசைவு இல்லாமல் தகவலறிக்கை வெளியிடப்பட்டாலும்; 2) அவருக்கு இச் செய்தி தெரிந்ததும் தாம் அதற்குப் பொறுப் பில்லையென்று பொது அறிக்கைமூலம் வெளியிட்டா

லும்; 3)தகவலறிக்கை வெளியிடப்பட்டபிறகு ஆனால் பங்குகளின் ஒதுக்கீட்டிற்கு முன்னர் அவர் ஒப்பு தலைத் திரும்பப் பெற்றதைப் பொது அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தாலும்; 4) அவருடைய அறிக்கை உண்மையானதென அவர் நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருந்தாலும் அவர் பொறுப்பாளியாக மாட்டார்.

நிறுமச் சட்டம் பிரிவு 633-இன்படி நீதிமன்றம் கவனமின்மை, கடமை செய்யத் தவறுதல், கடமை மீறுகை, முறைப்பிழை அல்லது மோசடி போனற குற்றங்களுக்குத் தணிக்கையாளர் மீது குற்றம் சாட்டியிருநதால் அவரை விசாரித்துப் பொறுப்பாவார் அல்லது பொறுப்பாகமாட்டாா எனத தீர்ப்பு வழங்கும். அவர் நியாயமாக நடந்துகொணடிருநதால் நீதிமன்றம் அவரைப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்கிவிடும் சில சூழநிலைகளில் அவருக்கு மனனிப்புமு வழஙகும். தன்மீது வழக்குத் தொடுக்கப்படலாம். என அவர் கருதினால் முன்னதாகவே நீதிமனறம் சென்று மாற நீடு (Relief) வேணடலாம். நீதிமனறமும் மாற்றீடு அளிக்கலாம்.

குற்றவியல் பொறுப்பு: நிறுமச சட்டத்தினபடி தேவைப்படும் விவரம், தகவலகள, அறிக்கை, தகவலறிக்கை போனற ஆவணங்களில முக்கிய செய்தியைச் சேர்க்கத் தவறினாலும் அல்லது பொய்யான செய்தியைச் சேர்த்திருந்தாலுமு அதற்கு இரணடாணடு சிறைத்தணடனையும், தண்டத்தொகையும் விதிக்கப்படும். எடுத்துக்காட்டாக இருப்புநிலைக் குறிப்பு உண்மையான நிலையைக காட்டவில்லையென்று தெரிந்திருந்தும் அது உண்மையானதெனச் சான்றுறுதியளித்தால் அவர் குறறவியல் பொறுப்பிற்காளாகிறார். நிறுமச் சட்டத்தின் பிரிவுகள 227, 229-இன்படி வேண்டு மெனறே பங்குதாரர்களுக்கு அறிக்கையளிக்கத் தவறினால் உரு 1000 தணடத்தொகை செலுத்த வேண்டும். ஏடுகள், தாளகள், பிணையங்கள் போன்றவைகளை மறைத்தல், அழித்தல், சிதைத்தல,திருத்தல், பொய்ப்படுத்துதல் போனறவைகளைச செய்தால தணிக்கையாளர் தவறு செய்ததாகக் கருதப்படுவார். மேலும் நிறுமத்தின் கணக்குப் பதிவேடுகளில் பொய்யான அலலது மோசடி நோக்கமுள்ள பதிவுகளைத் தணிக்கையாளர் செய்திட்டால் ஏழு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையும் தண்டத்தொகையும் அவருக்கு அளிக்கப்படும்.

மோசடியும் பொய்யும் கொண்ட செய்திகளை ஒரு பகுதியாகக் கொண்ட நிறுமத் தகவலறிக்கையை வெளியிடத் தணிக்கையாளர் அனுமதித்திருந்தால் அவருக்கு இரண்டாணடுகள் சிறைத்தண்டனையும், உரு5000 தண்டத்தொகையும் விதிக்கப்படும். அச் செய்திகள் முக்கியமானவையல்ல அல்லது அவற்றை உண்மையென நம்பிடக் காரணமிருந்தது என அவர் சான்றுறுதியளித்தால் மேறகூறிய குற்றத்திலிருநது விடுபடலாம்.

நிறும அமைப்பு, தோற்றுவிப்பு, மேலாண்மை போன்றவைகளைப் பற்றி வல்லுநர் ஒருவர் அளித்ததாகக் கூறப்படும் அறிக்கை கொணட தகவலறிக்கையை வெளியிடுவதில் தணிககையாளருக்கும் பங்கிருந்தால அக் குறறத்திற்காக அவருக்கு உரு.5000 தணடத்தொகை விதிக்கப்படும்.

தவறான முறையில் முக்கிய செய்திகளை மறைத்து,தெரிந்தோ கவனமின்றிப் பொய்யான அறிக்கையை அளித்தோ மோசடியாகப் பிறரை முதலீடு செய்யத தூணடினால் ஐந்தாணடுச சிறைத தண்டனையும், அல்லது உரு.10,000 தணடத்தொகையும அல்லது இரணடும் சேர்த்தும் விதிக்கப்படலாம.

இந்திய நிறுமச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி மேற்கூறிய குற்றங்களுக்கு மாற்றீடு (Relief) அல்லது ஈட்டுறுதி (Indemnity) பெறலாம். ஆனால, அதற்கு அவர் நியாயமாக நடந்ததாகவும், நம்பிக்கையுடன நடந்து கொண்டதாகவும் மெய்ப்பிக்க வேண்டும்.

சாசனச் சட்டத்தின்படி பொறுப்பு: தணிக்கையாளர் அவருடைய தணிக்கைத் தொழிலுக்குரிய கட்டுப்பாட்டை மீறி நடந்தால் அவர்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்திடலாம். கீழ்க்காணும் நிலைகளில் அவர் கட்டுப்பாட்டை மீறி ஒழுஙகீனமாக நடநததாகக் கருதப்படுவார். 1) ஒரு முக்கியமான செய்தியை நிதியறிக்கையில் சேர்க்காவிட்டால் அவ்வறிக்கை நிதி நிலைமையைச் சரியாகக் காட்டாதென அறிந்தும் அதைச் சேர்க்காம லிருந்தாலும்; 2) நிதியறிக்கையில் காணப்படும் பொய் விவரத்தைப் பொய்யெனக் கூறத் தவறினாலும்; 3) தொழில் தொடர்பான அவரதம் கடமைகளை மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியின்றிச் செய்தாலும், 4) அவருடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கும்முன அதற்குத தேவையான ஆதாரச் செய்திகளைச் சேகரிக்கத் தவறினாலும்; 5) பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் தணிக்கைச் செயல்முறைகளிலிருந்து பெருமளவு மாறுபட்ட செய்திகளை எடுத்துச்சொல்லத் தவறினாலும் தணிக்கையாளர் கட்டுப்பாட்டை மீறி ஒழுங்கீனமாக நடந்ததாகக் கருதப் படுவார்.

ஒரு தணிககையாளர் ஒழுங்கீனமாகத் தன தொழிலை நடத்திவருகிறார் எனச் சாசனக் கணக்கர் அமைப்பிற்குத் தெரியவந்தால் அதை ஒழுங்கு நடவடிக்கைக குழுவிற்கு அனுப்பி விசா

ரணை நடத்துவர். விசாரணையின்போது அவர் ஒழுங்கீனமாக நடந்துள்ளார் என அறியவந்தால் அவருடைய செயலுக்கு விளக்கம்தர அவருக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும். பின்னர்க் கீழ்க்காணும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

1) தணிக்கையாளர் கடுமையாகத் தண்டிக்கப் படலாம். 2) சாசனக் கணக்கர் பதிவேட்டிலிருந்து ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு அவரது பெயரை நீக்கி வைக்கலாம். நிலையாக அவரது பெயரை நீக்க வேண்டுமெனக் கருதினால் தன்னுடைய பரிந்துரையுடன் செய்தியை உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அமைப்பு அனுப்பவேணடும். உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஏற்க இயலாத நேரத்தில் உச்சநீதி மன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யலாம்.

சாசனக் கணக்கர் சட்டம் 1949, பிரிவு 21-இன படி மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளின் தீர்ப்புகள் மிகவும் முக்கியமானவை. எடுத்துக் காட்டாகச் சென்னை வருமான வரி ஆணையாளா (எ)எ.சி.எம். தாண்டேகர் (Commissioner of Income Tax, Madras Vs.A.G.M. Dandekar) என்ற வழககில் வரி செலுத்துவோர் ஒருவருடைய கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து வருமான வரி அறிக்கை தயார் செய்யுமாறு தாணடேகர் கேடகப்பட்டார். அவரும் கணக்குகளைச்சரிபார்த்து சரியாக இருககிறதெனக் கையொப்பமிட்டார். வருமான வரி அதிகாரி வரி விதிப்புச் செய்யும்போது வரி செலுத்துவோர் இரண்டுவிதமான கணக்குகளை வைத்துளளார் என்றும் அவற்றில் மாறுபாடுகள உள்ளனவெனறும் தீர்ப்பளித்தார். வருமான வரி ஆணையரும் தணிக்கையாளா கவனமின்றி இருந்தாரெனக் குற்றம் சாட்டினார். 'ஒருவர் மீது குறிப்பிட்ட கடமை சுமத்தப்பட்டு அவர் அக் கடமையைச் செய்யத் தவறினாலன்றி அவர் மீது கவனமின்றி இருநதாரெனக் குற்றம் சாட்டக்கூடாது' என்று நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கினாலும் தணிக்கையாளர் பொறுப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று நீதிபதி கருத்துத் தெரிவித்தார்.

பிற சட்டங்களின்படி தணிக்கையாளர் பொறுப்பு: வங்கிகள் ஒழுங்காற்றுச சட்டத்தின் பிரிவு 46-இன் படி தணிக்கையாளர் விவரப் பட்டியல் அல்லது இருப்புநிலைக் குறிப்புப் போன்ற முக்கியமான ஆவணஙகளில் பொய்யான விவரங்களைச் சேர்த்தாலும், முக்கியமான விவரங்களைச் சேர்க்காமல் விட்டாலும் குற்றம் செய்தவராகக் கருதப்படுகிறார். அதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையும், தண்டத் தொகையும் விதிக்கப்படலாம். காரணம் இந்தியக் குற்றவியல் சட்டப்படி, தணிக்கையாளர் பொதுப் பணியாளர் (Public Servant) எனக் கருதப்படுவதாகும்.

வங்கிகளின் கலைப்பு நடவடிக்கையின்போது தணிக்கையாளர் வெளிப்படையாக விசாரணை செய்யப்படலாம். அப்போது அவர் தணிக்கையாளராக இருக்கத் தகுதியற்றவர் என நீதிமன்றம் கருதினால் அவர் எநத நிறுமத்திற்கும் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குத் தணிக்கையாளராக இருக்கக் கூடாதெனக் கட்டளையிடலாம்.

இந்தியக் குற்றவியல் சட்டப்படியும் தணிக்கையாளர் போன்ற எவரும் சான்றிதழில் உள்ள முக்கிய விவரம் பொய்யெனத் தெரிந்தும் அவற்றில் கையொப்பமிட்டால் அவர் பொய்ச் சான்றளித்தவராகக் கருதப்படுகிறார். வருமான வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 278-இன்படி பொய் என அறிந்தும் ஒருவரைத் தூண்டி விட்டு வரி விதிப்பிற்கான கணக்கு விவரம் அல்லது கூற்றைத் தயாரித்து அளிக்கும்படி செய்தால் ஆறு மாதச் சிறைத்தணடனையும் அல்லது உரூ. 1000 தணடத்தொகையும் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப் படும். ஆயுள் காப்பீட்டுக் கூட்டுருவின் சட்டப்படியும் அச்சட்டத்தின்கீழ் வெளியிடப்படும் தகவல்கள் அறிக்கை அல்லது படிவங்களில அறிந்தும் பொய்யான தகவல்களை அளிக்கும் தணிக்கையாளருக்குச் சிறைத் தண்டனை அல்லது தண்டத்தொகை அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படலாம். இவ்வாறு பற்பல சட்டஙகளில் சொல்லப்படுகின்ற பொறுப்புகளே ஒரு தணிக்கையாளரின் சட்டமுறைப் பொறுப்புகளாகும்.

கே . என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

ஆளுடைய பிள்ளை, கு, தணிக்கைமுறை, தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1976.

Tandon, B. N., Practical Auditing, S. Chand & Co, New Delhi, 1976.

சட்டர்பூர்: மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ளதொரு நகரம். மாவட்டமும் இப்பெயரையே கொண்டுள்ளது. இந்நகரம் பல்வேறு பெருநகரங் களுக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளது: வேளாண்மைப் பொருள்களின் வாணிகத் தலமாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்தைப் பண்தேலா அரசர் சட்ரசால் (Chatrasal) என்பவர் கி.பி. 1707-இல் நிருமாணித்தார். சட்டர்பூர் சிற்றரசின் தலைநகரமாகவும் இந்நகரம் விளங்கியது. இது 1908-ஆம் ஆணடு நகராட்சியின் கீழ்கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்நகரத்தில் ஓர் அருங்காட்சியகமும் மூன்று கல்லூரி களும் உள்ளன. நெசவுப் பொருள்களுக்கும் இந்நகரம் புகழ்பெற்றது. நகரத்தின் மக்கள்தொகை 51,959 (1981).

சட்டர்பூர் மாவட்டம் முன்பிருந்த சட்டர்பூர் சிற்றரசுப் பகுதியுடன் 8 சிற்றரசுப் பகுதிகள் ஒருங் கிணைந்த பகுதியாகும். இது 8,690 ச கி.மீ. பரப்பள வுடையது. மத்தியபிரதேச மாநிலத்தில் இம்மாவட் டம் 1956-இல் இணைக்கப்பட்டது. இம்மாவட்டம் தசான், கென் (Dhasan, Ken) ஆகிய ஆறுகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ளமையால் வளம் மிக்க பகுதி யாக உள்ளது. காடுகள் நிறைந்த மலைப் பகுதி இம் மாவட்டத்தின் தெற்கில் உள்ளது. நெல், கோதுமை, வாற்கோதுமை, சோளம் போன்றவை இங்கு விளை கின்ற முக்கிய பயிர்களாகும். இம்மாவட்டத்தில் பல புகழ்பெற்ற தொன்மைச் சின்னங்கள் உள்ளன. இவற் றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை கசுராகோ கோயில்கள். இராசகிரிக் கோட்டை, அரண்மனை ஆகியனவாகும், நவ்காங்கு (Nowgong) நகரம் மாவட்டத்தின் முக்கிய வாணிக நகரமாகும். இம்மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 886,660 (1981). சு இரா.

சட்டவிரோதக் கூட்டம் இந்தியத்தண் டனைச் சட்டத்தின் 141-ஆம் பிரிவு சட்ட விரோதக் கூட்டம் என்பதன் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. அதன் படி, ஐந்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் பொது வான நோக்கம் பின்வருவதாக இருக்கும் நிலையில், அது சட்டவிரோதக் கூட்டம் (Unlawful Assembly) என்று அழைக்கப்படும்.

1. மத்திய அரசு, மாநில அரசு, நாடாளுமன் றம், சட்ட மன்றம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று தொடர்பாக அல்லது பொது ஊழியர் என்ற முறை யில், ஊழியர் ஒருவர் சட்டமுறையான அதிகாரத் தைச் செலுத்தும்போது அத்தகையவருக்கு வன்முறை மூலம் அல்லது வன்முறையைக் காட்டுவதன் மூலம் பேரச்சம் விளைவித்தல், அல்லது

2. சட்டம் அல்லது சட்டமுறைக் கட்டளைகள் எவையேனும் நிறைவேற்றுவதைத் தடை செய்தல்; அல்லது

3. அழிவு வேலை அல்லது அத்துமீறலைச் செய் தல்; அல்லது வேறு குற்றம் எதையேனும் செய்தல்; அல்லது

4. எவரிடமேனும் வன்முறை அல்லது வன்முறை யைக் காட்டுவதன் மூலம், சொத்து அல்லது அதன் அனுபோகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல்; அல்லது வழக்கிலுள்ள வழி உரிமை அல்லது நீரைப் பயன் படுத்தும் உரிமை அல்லது வேறு நுண்பொருளுரிமை களை இழக்கச் செய்தல்; அல்லது உரிமை எதையே னும் நிலை நாட்டுதல்; அல்லது

5. வன்முறைமூலம் சட்டப்படி செய்வதற்குரிய செயலொன்றைச் செய்யாதிருக்கும்படியும், செய் வதற்குரியதல்லாத செயலொன்றைச் செய்யும்படியும் ஒருவரைக் கட்டாயப்படுத்துதல்.

தண்டனைகள்: சட்டவிரோதமான கூட்டத்தில் உறுப்பினராக இருக்கும் எவரும் ஆறு மாதம் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறை வைப்பு அல்லது ஒறுப்புத்தொகை அல்லது அவை இரண்டை யும் தண்டனைகளாகப் பெறுவர்.

அபாயகரமான ஆயுதம் தாங்கி, சட்டவிரோதக் கூட்டத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிறவரும், இரண்டு ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறை வைப்பு அல்லது ஒறுப்புத்தொகை அல்லது அவை இரண்டையும் தண்டனைகளாகப் பெறுவர்.

சட்டவிரோதக்கூட்டம் கலைந்து செல்வதற்குக் கட்டளை இடப்பட்டிருக்கும்போது, ஒருவர் அறிந்தே அந்தக்கூட்டத்தில் சேருதல் அல்லது தொடர்ந்திருத் தலுக்கு, இரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறை வைப்பு அல்லது ஒறுப்புத் தொகை அல்லது அவை இரண்டும் தண்டனைகளா கும். பு.வே.

சட்டிசுகார் சமவெளி இந்தியாவில் மகா நதிப் பகுதியில் உள்ளதொரு சமவெளி. சட்டிசுகார் என்பது முப்பத்தாறு கோட்டைகள் எனப்பொருள் படும். இச்சமவெளி வடக்கில் சோட்டா நாகப்பூர் மேட்டுநிலப் பகுதியையும் (Chota Nagpur Plateau) மெய்காலாமலைப் பகுதியையும் (maikala hills) வட கிழக்கில் இரெய்கார் மலைகளையும் தென்கிழக்கில் இரெய்ப்பூர் மேட்டுநிலப் பகுதியையும் தெற்கில் பசுத் தர் (Bastar) மேட்டு நிலத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளது. சட்டிசுகார் சமவெளி (Chatisgarh) ஏறக்குறைய 160 கி மீ. பரப்பளவுடையது. இச்சம வெளியில் மிகுதியாக நெல்லும் பயறு வகை களும் விளைகின்றன. இச்சமவெளியில் பிலா சுபூர், இரெய்பூர், இரெய்கார், துர்க்கம் போன்ற முக்கிய நகரங்கள் உள்ளன. இப்பகுதி கி.பி. 750-ஆம் ஆண்டளவில் இரத்தன்பூர் நகரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்த ஐகேயா (Haihaya) மரபின ரின்கீழ் இருந்தது. சு. இரா.

சட்டோபாத்தியாய், சித்திசு பிரசாத்து (கி.பி. 1897-1963) இந்திய மானிடவியலறிஞர்; இந்திய மானிடவியலின வளர்ச்சிக்குப் பெரியபணி புரிந்தவர். சட்டோபாத்தியாய் (Kshitish Prasad Chattopadhyay) கல்கததாவில் கி.பி. 1897-இல் திசம்பர் 14-ஆம் நாள் பிறந்தார். கல்கத்தாப் பல் கலைக் கழகத்தில் இயற்பியலில முது அறிவியல பட்டம் பெற்றபிறகு இந்திய ஆட்சிப் பணிக்கு (I.C.S.) பயிற்சி பெற இஙகிலாந்து சென்றார். அப் பயிற்சியினை விடுத்து அணுவியல்சார் இயற்பியல் துறையில் ஆய்வாளராகச் சேர்ந்தார். அணுக்கதிர விளைவு காரணமாக உடலநலக் குறைவு ஏற்பட் டது. இந்தியக் குடியியல் பயிற்சிக்குப் படித்தபோது மானிடவியலின் மீது ஏற்பட்ட பற்றால் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகத்தில் மானிடவியல் பயின்று முது அறிவியல் பட்டம் பெற்றார்.

இவர் அநதோணி மில்கின்சு (Anthony Milkins) உதவித்தொகை பெற்று நீவார் (Newar) எனப்படும் நேப்பாள மககளை ஆய்வு செய்தார். பல சிக்கல் களின் காரணமாகக் கல்கத்தா திரும்பி அங்கேயே ஆய்வினை முடித்தார். இவரது மானிடவியலின் பணி கலகத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தில் மானிடவியல் துறையில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தது முதல் தொடஙகிற்று. ஆயினும இடையில் கல்கத்தா மாநகராட்சியின் முதல கல்வி அதிகாரியாகவும் பணி யாற்றினார். பினனர் அதனின்றும் விலகிப் பல பள்ளி களைத் திறந்து கல்வியை அனைவருக்கும் பரப்பும் செயலில ஈடுபட்டார்.

இப்பணிகளுக்குப் பிறகு மீணடும கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தில் மானிடவியலின் முதல் பேரா சிரியராகச் சேர்ந்தாா.இவரது மானிடவியலின் பணி யினூடே இவர் நாட்டின விடுதலை இயக்கத்திலும் பெரும் பணி செய்தாா. மானிடவியல், கல்வியியல முதலான பல துறைகளிலும் நூற்றுக்கும் மேலான கட்டுரைகளையும் 10 நூலகளையும் எழுதியுள்ளார்.

சட்டோபாத்தியாய் 1934-முதல் 1963 வரை யான காலத்தில் பல சிறந்த விருதுகளைப் பல்வேறு நிறுவனஙகளிடமிருந்து பெற்றார். பன்னாட்டு மானிடவியல் கழகத்தில் இவர் நிலையான உறுப்பின ரானார். இவர் 1962-இல் பணி விலகிய பின்பும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப ஆய்வுக் கழகத்தின் ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் ஆய்வுத் திட்டத்தின் கீழ் தொடர்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொணடார். இவர் 1963-இல் மே 13-ஆம் நாள் காலமானார். சீ.ப.

சட்லெசு ஆறு: இது இந்தியாவில் பஞ்சாபு மாநிலத்தில் பாயும் நீளமான ஆறு. வேதங்களில் சுடுத்ரி (Sutudri) என்று கூறப்படும் இவ்வாற்றைக் கிரேக்கர்கள் சரட்ரோசு (Zaradros) எனக் குறிப்பிட் டனர். சட்லெசு ஆறு (Sutlej river) தென்மேற்குத் திபேத்துப் பகுதியில் உற்பத்தியாகி வடமேற்காக ஓடி, பின்னர் மேற்கு-தென்மேற்குத் திசைகளில் திரும்பி இமயமலைப் பிளவுகளின் வழியாக ஓடி, இமாச்சலப் பிரதேசத்தினுள் நுழைகிறது. அங்கிருந்து பஞ்சாபுச் சமவெளியில் கோசியார்பூர் (Hoshiarpur) மாவட்டத்தை வளப்படுத்துகிறது. பின்னர்த் தென் மேற்காக ஒரு பெரும் கால்வாயாகச் சென்று பியாசு ஆற்றுடன் இணைந்து, இந்திய-பாகிசுத்தான எல்லையாக 105 கி.மீ. தூரம் சென்று பாகிசுத்தா னில் நுழைகிறது. பாகிசுததானில் இது சீனாபு (Chenab) ஆற்றுடன் பகவல்பூரின் மேற்கில் இணை கிறது. இவ்வாறுகள் ஒன்றாக இணைந்து ஐந்து ஆறு களுக்கு இடைப்பட்ட நாட்டுப் பகுதியை உருவாக்கு கின்றன. சட்லெசு 1440கி.மீ. நீளமுள்ள ஆறு ஆகும். இது வேளாண்மைக்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. இந்தியாவிற்கும் பாகிசுத்தானிற்கும் இதன் பயன் பாட்டில் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவின. அதனால 1960-ஆம் ஆண்டு ஓர் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாற்றின் குறுக்கில் பக்ராநங்கல் அணை கட்டப் பட்டது. சிர்கிந்து (Sirhind) என்ற கால்வாய் இவ் வாற்றின் கால்வாய் ஆகும். இநதியா பாகிசுத்தான் ஆகிய இரு நாடுகளும் சட்லெசுச் சமவெளித் திட்டம் மூலம் பயன்பெறுகின்றன. சு.இரா.

சடகோப இராமாநுசாச்சாரியார் (கி.பி. 1871-1910): தமிழ்நாட்டில் 19-ஆம் நூற்றாண்டின இறுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்கத்தி லும் வாழ்ந்து பல பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு எளிய இனிய உரைகளை எழுதித் தமிழ்த் தொண்டு ஆற்றி யவர்களுள் சடகோபராமாநுசாச்சாரியார் குறிப் பிடத்தக்கவர். இவர் சென்னையிலுள்ள திருவல்லிக் கேணி என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1871-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர், அடி யார்க்கு நல்லார், சேனாவரையர் முதலானோரின் உரைகளையெல்லாம் இவர் தாமே சொந்த முயற்சி யினால் ஊன்றிப் படித்துத் தமிழிற் பெரும்புலவ ரானார். கிறித்தவக் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரை யாளர் காரப்பங்காடு கோபாலாச்சாரியார், சென்னை அரசாஙகக் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரை யாளர் பு.மா. சீனிவாசாச்சாரியாா ஆகியோரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றார். தம் தந்தையாரிடமும் சுதரிசனாச்சாரியார் என்பவரிடமும் வடமொழி நூல்களைக் கற்றார்.

சென்னையில், இசுக்காட்லாந்து திருச்சபையினைச் சேர்ந்த கல்லூரியில் 14 ஆண்டுகளும், கும்பகோணம் அரசினர் கல்லூரியில் 6 ஆண்டுகளும் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருந்தார். சென்னை சே. கிருட்டிணமாச்சாரியாரைப் பின்பற்றிப் பல்கலைக் கழகப் பாடப்பகுதிக்கு கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டு முதல் உரை எழுதத் தொடங்கினார். எனவே, பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்ற நூல்கள் வளமிக்க உரைகளைப் பெற்றன. சீவக சிந்தாமணியில் சில இலம்பகங்கள், சிலப்பதிகாரத்தில் சில காதைகள், கம்பராமாயணத்தில் சில படலங்கள், பாரதம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்தபுராணம், சூளாமணி முதலியவற்றின் சில பகுதிகள், நாலடியாரில் பல பகுதிகள போன்றவை உரைகளுடன் இவரால் வெளிவந்தன.

காசிக் கலம்பகம், புலியூர் வெண்பா, அட்டப்பிரபந்தங்களில் நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி, ஊசல் ஆகிய இரண்டினைத் தவிர மற்றவை, சடகோபரந்தாதி, சரசுவதியந்தாதி, திருவேங்கடக் கலம்பகம், அழகர் கலம்பகம், மதுரைக் கலம்பகம், திருக்கருவைவெண்பா அந்தாதி, திருக்கருவைக் கலித்துறை அந்தாதி, திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவிருத்தம் ஆகியவற்றிற்கு உரைவகுத்து வெளியிட்டார்.

இவர் எந்தச் சமய நூலுக்கு உரையெழுதினாலும் அது அந்தச் சமயத்தவர் எழுதியதுபோலவே அமைந்திருக்கும். முதல் நூல்களை ஊன்றிப் படிக்காமல் வழிநூல்கட்கு உரையெழுதமாட்டார். இவர் உரையெழுதுகையில் பெரும்பாலானவற்றிற்கு உசாத்துணையாயிருந்தவர் சே. கிருட்டிணமாச்சாரியார். கம்பராமாயண உரையாசிரியர் வை.மு. கோபால கிருட்டிணமாச்சாரியார் இவருடைய மாணவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறுமுக நாவலரின் நன்னூல் காண்டிகை உரைக்கு எளிய உரை எழுதி 1900-இல் வெளியிட்டார்; அவ்வுரை எளிய உரையாக அமைந்ததால் புலவர்களிடையும் மாணவர்களிடையும் நல்ல மதிப்பைப் பெற்றது. இவர் தம் உரைப் பணிக்கிடையில் ஆழ்வார்கள் சரித்திரம், பட்டர் வைபவம் ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அ.அ.ம.

சடகோப ஐயங்கார் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் சோழ நாட்டில் உள்ள அரியலூரைச் சேர்ந்தவர். தந்தையார் பெயர் ஐயாவையங்கார். இவர்தம் தந்தையார் தமிழ் நூல்களைக் கற்றுப் புலமை மிக்கவராக விளங்கியமையால் அவரிடமே தமிழ்நூல்கள பலவற்றைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். தந்தையார் உடையார்பாளையம் அரணமனைப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் கல்வி கற்பிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராக விளங்கி, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையருக்கு அந்தாதி, கலம்பகம் முதலிய நூல்களைக் கற்பித்தார். இவர் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராயினும் பொதுநோக்கோடு அனைத்துச் சமயங்களையும் மதித்தார்; அனைத்துக் கடவுளிடத்திலும் அன்பு கொண்டார். இவர் சிவன், அம்பிகை, முருகன முதலிய கடவுளர் மீது தனிச் செய்யுட்களும் இசைப் பாடல்களும் இயற்றியுள்ளார். இவர் இராமாயணச் சிநது, இராமாயண வணணம், சீவப்பிரம ஐக்கிய வரலாறு முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். வீ சே.

சடகோபர்: காணக: நம்மாழ்வார்.

சடகோபரந்தாதி: இது சடகோபர்மீது அநதாதித் தொடையால் பாடப்பட்டதொரு பிரபந்தம். இதனைக் கம்பர் பாடியதாகக் கூறுவர். 'சடகோபர்' என்பது வைணவ நெறியிற் சிறந்த மெய்யடிகளாரென்று கொண்டாடப்படும் ஆழ்வார்கள் பனனிருவருள் ஐந்தாமவராக விளங்கும் நம்மாழ்வரின் திருநாமங்களிலொன்று.

பாண்டிய நாட்டில் தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையிலுள்ள திருக்குருகூரில் வேளாளர் மரபில் திருவழுதி வளநாடென்பவரது சந்ததியிலே காரியென்பவருக்கு உடையநங்கையாரிடம் நம்மாழ்வார் மகவாய்த் தோன்றினார். இவர் தாய்ப் பாலுண்ணாது தாமே வளர்ந்தவர். பெருமாள் சந்நிதிக்கு எடுத்துச் சென்ற பொழுது சந்நிதியின் வடபுறத்திலிருந்த திருப்புளியடியில் பதுமாசனமிட்டு யோகத்தெழுந்தருளினார். இவர் சடவாயுவைக் கோபித்தவர் ஆகையால இவருக்குச் 'சடகோபன்' எனப் பெயரிட்டு மகிழ்நதனர். மதுரகவியாழ்வார் பொருட்டு நான்கு வேதசாரங்களையும் முறையே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியென்று நானகு பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்தார்.

கம்பர் இராமாயணம் அரங்கேற்றுவதற்காகத் திருவரங்கம் சென்று இறைவனைச் சேவித்து நின்ற போது, பெருமாள், 'நம் சடகோபனைப் பாடினையோ? என அர்ச்சகமுகமாக வினவினார். கம்பரும் உடனே நம்மாழ்வார் திருக்கோயில் முன்பு சென்று ஆழ்வாரைப் பணிந்தார். அப்பொழுதே அவருக்கு ஆழ்வாரது திருவருள நோக்கமும் உண்டாயிற்று. அந்நிலையில் புலவர் 'வேதத்தின் முனசெல்க'

என்று எடுத்து நூறு பாடல்கள் அந்தாதியாகத் 'தேன் எனப் பால் எனச் சில்லமிழ்து ஊற்றெனப்' பாடி ஆழ்வாரின் சிறநத அடியவராய் விளங்கினார். இவ் வந்தாதி பாடியபின் இராமாயணத்தில் குற்றம் கூறியவர்களும் மனம் மாறி இவரிடம் அன்புகொண் டார்கள என்பது மரபுவழிச் செய்தியாகும்.

இந்நூல் பாயிரமாக நான்கு பாடல்களும், அந்தா திப் பாடல்கள் நூறும், இறுதியில் தனிப்பாடல் ஒன் றும் கொணடது. அந்தாதியாவது முன் நின்ற செய்யு ளின ஈற்றிலுள்ள எழுத்தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும் அடியாயினும் அடுத்து வருஞ்செய்யுளின் முதலாக அமையும்படி பாடுவது. இங்ஙனம் பாடும் நூலினது ஈற்றுச் செய்யுளின் அந்தமே முதற் செய்யு ளின் ஆதியாக அமைய வைத்தல் மண்டலித்தலெனப் படும். பதிற்றந்தாதி, நூற்றந்தாதி என்ற வகை களில் இந்நூல், நூற்றந்தாதியாம். அந்தாதித் தொடையிலமைந்த நூறு கட்டளைக் கலித்துறை களைக் கொண்டது. சொற்றொடர் நிலைச் செய்யுள், பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுள் என்ற வகைகளில இது சொற்றொடர் நிலை வகையைச் சார்ந்தது. பிற்காலத்தவர் இதனைச் சிறுகாப்பியத் துள் அடக்குவர்.

கம்பராமாயணம் பாடிய கம்பர் வேறு, சடகோபர் அந்தாதி பாடிய கம்பர் வேறு எனறும், முன்னவர் காலம் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், அந்தாதி பாடியவர் காலம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு என் றும் கூறுவர். இரா.பா.

சடங்குகள்: வழிவழியாக வரும் பழமரபு களைக் காத்தல் மனித மனத்தின் ஆழத்தில் வேரூன் றிய செயலாகும். சடங்குகள் இப்பணிகளுப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. முன்னோர் செய்த செயல்களைக் காரண காரிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடாமல் தாம் கண்டவாறே பின்பற்றுவதும், நிகழ்த்துவதும் சடங் கின் முறை. உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், நாக ரிகத்தின் உச்சியில் வாழ்பவர்களிடையிலும், நாகரிகத் தின் கீழ்ப்படியில் உள்ளவர்களிடையிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் சடஙகுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்துள் ளன. சடங்குகளை நிகழ்த்தாவிட்டால் எடுத்த காரி யம் நன்கு நிறைவேறாது என்றும், தீமைகள நிகழு மென்றும் மக்கள் பொதுவாக நம்பிக்கை வைத்துள் ளார்கள். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதனின் வாழ்க்கை சடங்குகளால் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் சடங்குகள் உண்டு. அரசன் முடி சூடுவதற்கும், துறவி காவி உடுத்துவதற்கும் சடங்குகள் இன்றியமையாதன வாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு சாதி, இனம், குலம் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரேவகைச் சடங்கு களையே மேற்கொள்வார்கள். உண்மையில் சடங்கு களே இவர்களை ஒருங்கிணைத்துப் பிரியாமலும் பிளவுபடாமலும் காக்கின்றன; பிற குழுக்களினிடத் திலிருந்து இவர்களைப் பிரித்துக் காட்டவும் செய் கின்றன. குழுக்களின் மூத்த பெரியோர்கள் இச்சடங் குகளைக் கட்டிக்காக்கப் பெரிதும் உதவுகின்றனர். பெரும்பாலும் இவை எழுதா மறைகளாகவே இருந்துவிடுகின்றன. உயர் சாதியரிடையே எழுதி வைக்கப்பட்ட சாத்திரங்களின் அடிப்படையிலும் சடங்குகள் நிகழும். வடமொழியில் கிருகிய சூத்திரங் கள், சுரௌத சூத்திரங்கள் என்பவையும், வேள்வி களை நிகழ்த்தும் முறைகளைக் குறித்த வேதங்களின் கருமகாண்டப் பகுதிகளும் சடங்குகளைக் குறித்த வையே. பழந்தமிழ் நூல்களில் தமிழர்க்கே உரியன வாகப் பலவகைச் சடங்குகளும் குறிக்கப்படுகின்றன. எனினும், சடங்குகளைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல்கள் மிகுதியாக இல்லை. சடங்குகளில் விதிக்கப்படுவனவும் விலக்கப்படுவனவும் உண்டு. குலக் குறியீட்டுச் சின்னங் களின் அடிப்படையில் அமைந்த சடங்குகளுள் விதி விலக்குச் சடங்குகளே மிகுதி.

பிறப்பு: ஒரு குடும்பத்தில் குழந்தை பிறத்தல் குறிப் பிடத்தக்கதொரு நிகழ்ச்சி ஆகும், குழந்தையின் பிறப்பையொட்டிச் சடங்குகள் பல நிகழ்த்தப்படுதல் பண்டுதொட்டு உண்டு.

குழந்தையைப் பெற்ற தாய் வாலாமை என்ப தன் காரணமாகக் குறிப்பிட்ட கால எல்லை வரை தனித்துப் பிறரைத் தீண்டாமலும், பிறர் உண்ணும் கலங்களைத் தீண்டாமலும் வாழ்வாள். வாலாமைக் காலம் கழிந்த பின்னர் அவள் நீராடித் தூய்மை செய்துகொண்டு குடும்பத்தில் அனைவருடனும் கலந்து வாழ்வாள். பிறந்த குழந்தையைத் தீய ஆவி கள் அல்லது பேய்கள் தீண்டி வருத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஐயவி (வெண்சிறுகடுகு) புகைத்தல் சங்ககாலத் தமிழர் மரபு. வாலாமைக் காலம் நீங்கித் தாய் தூய்மை செய்துகொண்டபின் குழந்தைக்குத் தெய்வங்களின் துணை வேண்டும் என பதற்காகக் கருவளை (காப்பு) அணிவிப்பர். 'வசம்பு' வைச் சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி நூலில் கோத் துக் குழந்தையின் இரு மணிக்கட்டுகளிலும் கட்டுவ துண்டு. வசம்பின் மணத்தால் ஈ, எறும்பு முதலி யவை குழந்தையை அணுகாமல் இருக்கும் என இத னைச் செய்திருத்தல் கூடும். குழந்தைக்கு வேங்கை மரத்துப் பாலால் ஆக்கப்பட்ட சாந்து இடுதல் ஒரு பழைய மரபு. அதனால் குழந்தைக்குக் 'கணணேறு' படாமல் இருக்கும் என்று கருதுவர்.

ஒரு நல்ல நாளில் அல்லது இருபத்தோராம் நாளில் குழந்தையைக் குலதெய்வத்தின் அல்லது

ஏதாவதொரு தெய்வத்தின் கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்வதுண்டு. ஓராண்டுக்குள் அல்லது குறிப்பிட்ட காலம் கழித்துக் குழந்தைக்குத் தெய்வ சந்நிதியில் முடி களைந்து, காது குத்துதல் தமிழகப் பழக்கமாக இருந்து வருகிறது (இசுலாமிய, கிறித்தவ மதச் சடங்குகள் வேறு முறையில் அமைவன).

குழந்தைக்குப் பாட்டன், பாட்டி ஆகியோரின் பெயரை இடுதல் ஒரு மரபாக இருந்தமையால் குழந்தையைப் பேரன் அல்லது பெயர்த்தி என வழங்கும் வழக்கம் தமிழகத்தில் உண்டாயிற்று. பெயரிடுதல ஒரு சடங்காக அமைந்தது. குழந்தையைத் தாய் மாமன் மடியில் அமர்த்தி, முடி களைந்து, காது குத்திப் பெயரிடுதல் மரபு. தொட்டிலில் இடுங்காலத்தும் சிலவகைச் சடங்குகளை மேற்கொள்வர். முதன்முதலாகக் குழந்தைக்குக் கட்டி உணவு (அன்னம்) ஊட்டுதல் ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்பட்டு உற்றார் உறவினர் முன்னிலையில் நிகழ்த்தப்படும்.

சங்க காலத்தில் 'குழந்தை பால்விட்டு அயினி' உண்ணுதல் ஒரு சடங்காகக் கொண்டாடப்பட்டது. குழந்தையைக் காககவேண்டும் என்பதற்காகத் திருமாலின் ஐம்படைகளாகிய சங்கு, சக்கரம், கதை, வில், வாள் ஆகியவற்றின் வடிவங்களைச் செம்பு அல்லது தங்கத்தால் செய்து குழந்தையின் கழுத்தில் ஐம்படைத்தாலி எனக் கட்டுதல் வழக்கம்.

வளர்ச்சி: குழந்தையை முதன்முதலாகப் பள்ளிக்கு அனுப்புதல் ஒரு சிறப்புச் சடங்காகச் செய்யப்படும். குழந்தைக்குப் புத்தாடை அணிவித்து, மஙகல வாத்தியங்களுடன் உறவினர் சூழ அழைத்துச் சென்று பள்ளி ஆசிரியருக்குக் காணிக்கை செலுத்தி, பள்ளியில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் பச்சரிசியும், எள்ளும் இனிப்பும் கலந்த காப்பு அரிசி வழங்கிப பள்ளியில் சேர்ப்பர்.

பெண் குழந்தை வளர்ந்து பருவம் அடைந்தவுடன் அவளைத் தனியே ஓரிடத்தில் அமர்த்தி (பிறரைத் தீண்டினால் தீட்டு எனக் கருதி) மூனறாம் நாள முதல் நீராட்டி, பதினோராம் நாள் சடங்கு செய்து வீட்டோடு கூட்டிக்கொள்வர். அவவாறே ஆண்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதினை எட்டியபின்னர் அவர்களை மூத்தோர் கூட்டத்தில் சேர்ப்பதற்காகப் பழங்குடி மக்களிடையே ஏற்புச் சடஙகுகள (Initiation Rites) நிகழ்த்தப்படும்.

ஈமச் சடங்குகள்: ஆதி மனிதர்களிடை முதன முதல் தோன்றிய சடங்குகள் ஈமச் சடங்குகளே என

ஏற்புச் சடங்கில் இளைஞர்கள்

ஈமச்சடங்கு

பார் அறிஞர் தர்க்கைம். உடலைவிட்டுப் பிரிந்த பின்னர் உயிர் அல்லது ஆன்மாவுக்கு உணவு தேவையென்று கருதிப் பல்வகை உணவுப் பொருள்களைப் படைத்து வழிபடும் சடங்கு அன்றுமுதல் இன்றுவரை உலகின் பல இன மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. தொலகாப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுச் சிலப்பதிகாரத்தில் விரிவாக வருணிக்கப்படும் காட்சி, கால் கோள், நீர்ப்படை, நடுகல் முதயவை, இறப்புக்குப் பின் இயற்றப்படும் பொதுவான சடங்குகளாகும். வீர மரணம் அடைந்தோர்க்கு நினைவுச் சின்னமாக 'நடுகல்' அமைத்தல் தமிழகச் சடங்காகும்.

திருமணச் சடங்குகள்: திருமணச சடங்குகள் பண்டைய மக்களின் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட பலவகைப் பழக்க வழக்கங்களை அடியொற்றி எழுந்தவை. பணடைத்தமிழர் அவற்றைக் 'கரணம' எனக் குறிததனர்.

'பொய்யும் வழுவும் தோன்றியபினனர்
ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப' (தொல்காப்பியம்-கற்பியல்)

என்பதனால் சமூகப் பெரியவர்களாகிய ஐயர் குறியீட்டு முறையில், சில சடங்குகளை விதித்தனர் எனத் தெரிகின்றது. இக்காலத்தில் திருமணத்தில் மணமக்களின் வீட்டார் வெற்றிலை மாற்றிக்கொண்டு பெரியோர் முன்னிலையில் திருமண உறுதி செய்துகொளவர். மூங்கிலால் ஆன காலுக்குச் செம்மண, சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றால் நிறமூட்டி மஞ்சள் துணி அணிவித்து வணங்கிப் பந்தர்க்கால் நடுவர். திருமணக் காலத்தில் மாலை மாற்றிக் கொள்ளுதல், காப்பு அணிவித்தல், தாலிகட்டுதல், அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்தல், முளைப்பாரி வளர்த்தல், தீவலம் செய்தல் முதலிய சடங்குகள் நிகழ்ந்தப்படும். மாமன் சடங்கு என்று தாய்மாமனின் சிறப்பைக் குறிக்கும் சடங்கு ஒன்று திருமணத்தில் சிறப்பைப் பெறுகின்றது. பழந் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த உடன் போக்கு, உடன்போக்கு இடையீடு ஆகியவற்றைச் சடங்குகளாக மாற்றி இக்காலத்திலும் சில சாதி மக்கள் திருமணக்காலத்தில் இத்தகைய போலிப் பூசல்களை விளைவிக்கும் சடங்கினை நிகழ்த்துகின்றனர். 'வாரணம் ஆயிரம்' என்னும் பத்தில் ஆண்டாள் திருமணச் சடங்குகளை விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேளாண்மைச் சடங்குகள்: பழமையான சடங்குகளில் பல உலகு முழுவதும் பயிர்த்தொழிலுடன் தொடர்பு கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. மழை வேண்டிச் செய்யப்படும் சடங்குகள்; காற்று, சூரியன், சந்திரன், விண்மீன்கள், பருவ தேவதைகள் போன்ற இயற்கைச் சக்திகள பிறவற்றை நோக்கிச் செய்யப்படும் சடங்குகள்; முதல் உழவு செய்வதற்கு முன் இயற்றப்படும் சடங்குகள்; விளைச்சல் பெருக

திருமணச் சடங்கு

வேண்டும் எனச் செய்யப்படும சடங்குகள; உழவுத் தொழிலின் ஒவ்வொரு நிலையிலும (விதைத்தல், அறுவடை முதலியன) நிகழ்த்தப்படும் சட ஙகுகள ஆகியவையும் மிகப் பழமையானவையே. அறுவடை முடிந்த பின்னர்ப் பொங்கலிடுதல், ஆடிப்பாடி மகிழ் தல், விளைச்சலில் ஒரு பகுதியைத் தெய்வங்களுக்குக காணிக்கையாக வழஙகுதல் ஆகியவை இச் சடஙகு களில் அடங்கும்.

போர்க்காலச் சடங்குகள்: தொல்காப்பியப் புறத் திணை இயலிலும், புறப்பொருள் வெணபா மாலை யிலும் போருக்குச் செல்வதற்கு முன்னரும், போர் புரியுங் காலத்தும், போா முடிந்த பின்னரும், தனி வீரர்களும, தானைத் தலைவர்களும் மன்னர்களும் நிகழ்த்திய பலவகைச் சடங்குகள் விரிவாகக் குறிககப் பட்டுள்ளன (வாள்நாட்கோள், குடைநாட்கோள், முரசு முழங்குதல், பெருஞ்சோறு வழங்குதல் முதலி யன). போரில் உயிர்துறத்தலே மறக்குடியில் பிறந்த ஆணமக்களுக்குப் பீடுடையதாகும். அவ்வாறு போர்க் களத்தில் உயிர் துறவாமல் நோய் முதலியவற்றால் உயிர் துறக்கும் ஆண் மக்களின் உடலைத் தருப் பைப் புல்லிற் கிடத்தி வாளால் போழ்ந்து பின்னர் அடக்கம்செய்தல் தமிழக மறக்குடியினரிடை காணப் பட்ட மற்றொரு வகைச் சடங்கு ஆகும் (புறம் 74, புறம் 93).

போருக்குப் புறப்படுங்கால் வெட்சி, கரந்தை முதலிய பூக்களைச் சூடிக்கொள்ளுதல், போரின் இறுதியில் வாகைசூடுதல் முதலியனவும், தத்தம் மன்னர்களின் அடையாளப் பூக்களை வீரர்கள தம் தலையிலும், தாம் பயன்படுத்திய வேல் முதலிய படைக்கலஙகளிலும் சூடுதல் ஆகியனவும் போர் குறித்த சடங்குகளில் அடஙகும்

சடங்குகளில் ஆட்டம்: கொணடாட்டம்,விளை யாட்டு, வெறியாட்டு, போராட்டம் என்னும் சொற களின் வரலாற்றை ஆராய்வோமானால் பணடைத் தமிழர்களின் வாழ்வில் 'ஆட்டம்' ஒரு சடஙகாக எததகைய இடத்தைப் பெறறிருந்தது எனபது புலப் படும.

பயிர்த்தொழில் பலர் கூடிச் செய்யவேணடிய தொழிலாகும். நெடுநாள காத்திருந்தபின்னர் வித்திய விதை முளைத்துப் பலகிப் பெருகித் தோனறிய காட்சி மக்களின் மனத்தில தோற்றுவிதத மகிழசசி, அனைவரும் கூடி ஆடுதலாக வெளிப்பட்டது எனவே இது 'விளை + ஆட்டு' = விளையாட்டு எனப்பட் டது. அவ்வாறே தாம் கருதிய பொருளைக கைக் கொண்டு மககள ஆடிய ஆட்டம் - கொண்டு ஆட்டம் 'கொணடாட்டம்' எனப்பட்டது. பின்னர் ஆடுதல் என்பது கூடிச்செய்தல் எனப் பொருள் சுருங்கிய காலைப் 'போராட்டம்' என்னும் சொல் போர் புரிதலாகிய கூட்டுத் தொழிலைக் குறித்தது.உணமைப் போரைப் போலச் சடஙகாகப் போர் ஆட்டம நிகழ்த்துதலும் உண்டு. வெறியாட்டு, வளளிக்கூதது, குரவை முதலிய பல்வகை ஆட்டஙகள் பலவகைச சடஙகுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டமைககுத் தமிழ் நூல்களில் சான்றுகள காணக் கிடக்கின்றன.

பிறவகைச் சடங்குகள்: புத்தாடைகளை உடுத்துங் கால் அவற்றின் நுனிகளில் மஞ்சளும் குங்குமமும் தடவி அணிதல் இனறும் மக்களிடையே காணப்படு கின்றது. மணமக்களோ, வினைமுற்றி மீளபவர் களோ வீட்டிற்குள் நுழையும்முன்னர் வாயிலில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு ஆரத்தி சுற்றியபின்னர் உளளே அழைத்து வரப்படுவர். அநதிமாலையில் 'இரும்புசெய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ,நெல்லும் மலரும் தூஉய்க கைதொழுதல்' நெடுநலவாடையில குறிக்கப்படுகிறது.

தெய்வங்களை வணங்குங்கால் பூக்களால் அருச சனை புரிதல், மாலை அணிவித்தல், தூபம் காட்டு தல், தெயவச்சிலைக்கு ஒப்பனைசள் செய்தல், சூடம் காட்டுதல், தெய்வ சந்நிதிகளில் கோலமிடுதல, மங்கல வாத்தியஙகளை முழஙகுதல் முதலிய சடங்கு கள் நிகழ்த்தப்படும். செய்யத்தகாத பழிச்செயல் களைச் செய்துவிட்டவர்கள் தம் பாவங்களுக்குக் கழுவாயாகச் (Expiation) சிலவகைச் சடஙகுகளைச் செய்வதுணடு. அதுபோல ' விலக்கப்பட்ட (Taboo) செயல்களைச் செய்துவிட்டவர்களும் தம்மைத் தாமே ஒறுத்துக்கொள்ளுதல் அல்லது சமூகத்தாரால் ஒதுக்கப்படல முதலியவை பிறவகைச் சடங்கின் பாற்படும்.

பிரேசர் (Frazer) எழுதிய 'பொறகிளை' (The Golden Bough) என்னும் நூலில் மாந்திரிகம், சடங குகள் முதலியவை குறித்த நுட்பமான குறிப்புகள் பலவற்றைத் தந்துள்ளார். தென்னக மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை ஆய்வுசெய்து தர்சுட்டன் (Thurston) எழுதியுள்ள தென்னிந்தியச் சாதிகளும் பழங்குடிகளும (Castes and Tribes of Southern India) என்னும் நூலும தென்னிந்திய இனக குழு வியல குறிப்புகள் (Ethnographic Notes on Southern India) என்னும் நூலும் தென்னகச் சடங்குகள் பற்றிய குறிப்புகளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளன. மானிடவியலார் பலர் உலகப் பழஙகுடி மககளை பலருடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களால் இயற்றப் படும் பலவகை அரிய சடங்குகளைத் தொகுத்து அளித்துள்ளனர். இந்திய மானிடவியல் மதிப்பாய்வு (Anthropological Survey of India) தயாரித்து வரும் 'இந்திய மக்கள்' (People of India) என்னும் நூல் வரிசையிலும் பல்வேறு மக்களின் சடங்குகளைக் காணலாம். நாகரிகம் அடைந்த இன்றைய மக்களிடை யிலும் சடங்குகளின ஆதிக்கம் குறைந்துவிடவிலலை. குறியீட்டு வடிவில் இன்றும பலவகைச் சடங்குகள் மனிதனின் வாழ்க்கையில் இடம்பெறுகின்றன சடஙகு களின் தொடக்கமாகவும் அடிப்படையாகவும அமைந்த பலவகை நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள ஆகியவற்றை ஆராய்தல் மிகவும் சுவையும் பயனு முடைய ஆராய்ச்சியாக அமையும். கோ.ச.

சமயச் சடங்குகள்: மனிதன் பிறந்தது முதல் இறப்பு வரை பல நிலைகளை அடைகிறான. இந்து மதம் ஒவ்வொரு மனிதனும், நாளதோறும் காலை, நணபகல், மாலை ஆகிய மூன்று நேரங்களிலும் பல சடங்குகளைச் செய்ய வழி வகுத்திருககிறது மனிதன் பல பருவங்களில் செய்யவேண்டிய சடங்குகள் சமயத் தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகினறன. முதலாவ தாக, கர்ப்பாதானம என்பது கணவன் மனைவியுடன சேரும்பொழுது, நல்ல மகன் பிறக்க வேண்டும் என்று இறைவனை வணங்குவது இரண்டாவதான பும்ச வனம் என்பது கரு உற்பத்தியாகி மூன்றாம் மாதத் தில் அது நன்றாக வளரவேணடும் எனறு மந்திரங்கள் உசசரித்துச் செய்வது, மூன்றாவது, சீமந்தோந்நயனம்

சமயச் சடங்கு

என்பது மனைவியின் ஏழாம் மாதத்தில குழந்தையின் உடல நலத்துடன் தாயின் உடல்நலம் பாதுகாக்கப் பட வேண்டும் எனச் செய்யப்படுவது. நான்காவது, சாதகருமம் என்பது குழந்தை பிறநதவுடன் குழந்தை நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ வேண்டுமென்று, தேனும் வெண்ணெயும் குழைத்துக் கொடுப்பதாகும். ஐநதா வது, நாமகரணம் என்பது குழந்தை பிறந்த பின 10, 11, 12-ஆம் நாளில் மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொணடு குழந்தைக்குப் பெயரிடுவதாகும். ஆறாவ தான குழந்தைக்கு ஆறுமாததத்தில் உணவு ஊட்டும் சடங்கில் மந்திரங்களைச் சொல்லி, தேவதைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்துதலாகும். ஏழாவது, சூடாகரணம் என்பது முதலாம் ஆண்டில் திருப்பதி, சுவாமிமலை, வைத்தீசுவரன் கோயில், பழனி முதலிய கோயில் களுள் ஏதாவதொரு கோவிலுக்குச் சென்று தலை மயிரை நீக்கும் சடங்காகும. அடுத்து ஐந்து வயதில் குழந்தையின் காதில் துளையிடும் சடங்கு நிகழும். அதன்பிறகு, கல்வி அளிக்கத் தொடங்கும் சடஙகு நிகழும்.

உபநயனம் என்பது பூணூல் தரித்தல சடங்கா கும். குருவானவர் சிறுவனுக்குப் பூணூல் தரிக்கச் சொல்லி, காயத்திரி மநதிரம் கற்பித்து ஒரு தணடமும கொடுப்பார். இது அந்தணர்களுககு 8-ஆம் ஆணடி லும் சத்திரியர்களுக்கு 11-ஆம் ஆணடிலும, வைசியர் களுக்கு 12-ஆம் ஆண்டிலும் நிறைவேறும் எனறு யாக்ஞவல்கியர் கூறுகிறார். அடுத்தபடி நிகழும் சமா வர்த்தனம் என்பது கல்வி முடிந்து வீடு திரும்பும் போது செய்யும் சடங்கு. சிறுவன, கலவி முடிநததும் குருவிற்குக் காணிக்கை கொடுத்துவிட்டு அவரிடம் அனுமதி பெற்றுத தீர்த்தமாடி வீட்டிற்குத் திருமபு வான். மனிதனின் வாழ்க்கையில் திருமணச் சடஙகு கள் இறப்புச் சடங்குகள் ஆகிய இரண்டும் முககிய இடம் பெறுகின்றன. இந்துககள் சமய தீட்சை பெறு வதை உபநயனம் என்பர். பண்டைக்காலத்தில் எகிப் தியரும், அராபியரும் சுன்னத்து என்னும் சடங்கைச் செய்து வந்தனர். இப்பொழுது முகம்மதியாகளும், யூதர்களும் இச்சடஙகைச் செய்கிறார்கள். கிறித்தவர் களுடைய சமய தீட்சை உறுதிப்படுத்தும் சடங்கா கும் (Confirmation).

பல இடங்களில பெண்கள் நல்லமுறையில் கரு வுயிர்க்கும் பொருட்டு சமய மாந்திரிகச் சடங்குகள செய்வர். கிராமத்திலுள்ள தீய தேவதைகள் எல் லாம் கருவுயிர்க்கும் அறையையே சூழ்ந்து நிற்கும் என்று நினைப்பதால் அவைகளிடமிருநது மீள்வதற் காகப் பலவித சடங்குகள செய்வர். பெண்ணின தலையணையினடியில் இரும்புத்துண்டு ஒன்றை வைப்பர். பிரசவ அறையின் புறத்தே பழைய

திவசம் கொடுத்தல்

செருப்பை அல்லது பழைய துடைப்பத்தைத் தொங்க விடுவர்.

சில இந்தியச் சாதியாரிடையே மணமகளும் மண மகனும் ஒரே இலையில் உண்பதே மணத்தின் தலை யாய சடங்காகும். தம்பதிகள் ஏழு அடி எடுத்து வைத்தலாகிய சப்தபதி கமனம் எனபது இந்துமணத் தின சிறப்பான சடஙகாகும். அதனுடன் கன்னிகா தானமும் இநதுக்களுடைய மணத்தில ஒரு சிறப்பான கொள்கையாகும்.

இறந்தவரின் ஆன்மா துன்பமின்றி அமைதியாக இருக்கவும், இருப்போர் துன்பமினறி வாழ்வதறகும் பல சடங்குகள் உள்ளன. அமாவாசை தோறும் இறந் தவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகக் கருதி அரிசி, தேஙகாய், வாழைக்காய், எள்ளு, பழம் முதலியவைகளை ஓர் ஏழைப் பார்ப்பனருககுக் கொடுக்கும நிகழ்ச்சி ஆற்றங கரையிலோ கடறகரையிலோ நிகழும். தமிழ்நாட்டில் இதைத் திவசம் கொடுத்தல் எனறு கூறுவர். இத னைத் திருவையாற்றில் கொடுத்தல சிறப்பானது என்று கருதுவோரும் உளளனர்.

வயல்களில் நிகழும் ஒவவொரு வேலையும் சடங் கினாலும் விழாவினாலும் சிறப்புப் பெறுகிறது.

இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Pushpendra Kumar Sharma, Hindu Religion and Ethics, Asian Publication Services, New Delhi, 1979.

Radhakrishnan, S., Indian Philosophy Vols. I and II, Blackie & Son Publishers PVT Ltd., Madras, 1983.

Thurston, E., Castes and Tribes of South India, (7 Vols), Government Press, Madras, 1909.

சடபரதர்: இடபதேவருக்கும் சயந்திக்கும பிறந்த மகன். இவர் பஞ்சசேனி என்ற பெண்ணை மணநதாா. இவர் பல்லாயிரம் ஆணடுகள் வாழ்ந் தார் என்று பாகவதம் கூறும்.

ஒருகால் இவர் புலகராச்சிரமத்தில் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். தியானம் நீங்கிக் கண்டகி நதிக் கரையில் ஒருநாள் இவர் மாலை வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு பெண்மான் அங்கு ஒரு சிங்கத்தின் குரல் கேட்டு நடுங்கியது. நிறைசூலி யாக இருந்த அம் மான் அசசத்தால் கருவுயிர்த்ததும் இறந்துவிட்டது. அது கண்ட சடபரதர் இரக்கம் மிகுந்து, மான்குட்டியை எடுத்து வளர்த்து வந்தார். இவரது உயிர் நீங்கும் வேளையில தாம் அன்பாக வளர்த்த அம் மானைப்பற்றிய நினைவு அவரை விட்டு நீங்கவில்லை.

எனவே, பரதர் தமது மறுபிறவியில் மானின் உடல் தாங்கி முன்னைய நினைவு மாறாமல் சில நாள் வாழ்ந்து மறைந்தார். தம் அடுத்த பிறப்பில் ஒரு பார்ப்பனனின் மனைவி வயிற்றில மகனாகப் பிறந்தார். இளமை முதல் ஒரு பித்தனைப்போல் இவர் எங்கும் அலைந்து திரிந்தார். உயிரிருந்தும் உயிரற்ற சடம்போல இவர் உலவி வந்ததால் இவ ருக்குச் சடபரதர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு நினைவிழந்து திரிந்த சடபரதரை மகப்பேறு வேண்டிய ஒருவன் பிடித்து நரபலி கொடுக்க முயன்றான். அப்போது காளிதேவி தோன்றி அவனைக் கொன்றாள். பின்னர் ஒருநாள் சவ்விர நாட்டு அரசனின பல்லக்குச் சுமப்போர் இவரைப் பிடித்துத் தம்முடன் பல்லக்குச் சுமக்குமாறு செய்த னர். புதிதாகச் சேர்ந்த இவர் மெல்ல நடந்ததால் சினங்கொண்ட இரகுகுணன் என்ற அரசன் இவரைக் கடிந்து கொணடான். அப்போது இவர் அவனுக்குத் தக்க விளக்கம் கூறி மெய்யறிவு கொளுத்தினார்.

இரா.பா

சடாயு: இவன் பறவை வேந்தன்; கருடர், கந்தருவர்போல் தெய்விக நிலையினன்; அதிசய ஆற் றலும் அரிய மதிநலனும் வாய்ந்தவன். நீண்ட ஆயு ளைப் பெற்றவன்; சூரியனின் சாரதி ஆகிய அருண னுக்கு அரம்பையிடம் பிறந்தவன். இவன் தாயைச் சேதியென்றும் சேநியென்றுங் கூறுவர். சம்பாபதி இவனுக்கு உடன்பிறந்தவன் ஆவான். தசரத மன்ன னோடு நெருங்கிய நட்புக் கொண்டவன். சம்பரா சுரப் போரில சடாயு தசரதனுக்குத் துணையாக இருந்தவன். கைகேயி அப்போது சாரதியாய் அமைந் தாள்.

இராம இலக்குவா தண்டக வனத்தைக் கடந்து தென்பால் நடந்துவரும்போது வானவீதியில் பறந்து வந்த சடாயு பார்க்கிறான். தசரத வேந்தர் தனை யர் என்று அறிந்து அவர்கள்பால் அன்பு கொண டான். கைகேயியால் இராமன் காட்டுக்கு வந்ததை யும் வாய்மை காக்க, தசரதன் உயிா நீத்ததையும் அறிந்துகொள்கிறான். தசரதர் இறநதுபோனாா என்று அறிநததும் இவனுள்ளம் துடித்து உயிர் பதைத்து அழுதான். அவனைப் பிரிந்து உயிர் வாழ் வது பிழையெனத் துணிந்தான். எரியில் வீழ்ந்து இறந்துபோக விரைந்தான். 'தந்தையே! நாங்கள வனவாசம் வந்திருக்கிறோம். எங்களை ஆதரிக்கும் பொருட்டு உயிர் வாழவேணடும்' என்று இராமன் கேட்டுக்கொளள உயிர் தரித்தான்.

சடாயு அவர்களைக் கோதாவரிக் கரையிலுள்ள பஞ்சவடிக்குத் தன் சிறகின் நிழலிலேயே அழைததுச் செல்கிறான். அருகே மலைச்சாரலில் தங்கியிருந்து, அவர்களை மிக்க கவனமாகப் பாதுகாத்து வந்தான்.

இராவணன் வஞ்சகமாக வந்து சீதையைப் புட்பக விமானத்தில் இலைக்குடிலுடன் தூக்கிச் செல்கின் றான். அத்தேவியின் அழுகுரல் கேட்டு, கழுகரசனான சடாயு இராவணனை எதிர்க்கிறான். 'எங்கடா போவ தெஙகே நில் நில்' என விமானத்தைத் தன இறகுகளால் மறைத்துக் கொண்டு வழிமறிக்கிறான். இதமொழிபல கூறி இராவணன் முயற்சியைத் தடுக்க முயன்றான். இராவணன் சிவபெருமானிடமிருந்து பெற்ற மந்திரவாளை வீசிச் சடாயுவின் சிறகுகளை அறுத்துத் தள்ளி விடுகிறான்.

சிறகுகள் இழந்த நிலையில் தரையில் வீழ்ந்து மயங்கிக் கிடப்பவனை இராம இலக்குவர்கள் கண் டார்கள். வஞ்சி வனத்தினில் தனியே வைக, மானின் பின் போய்க குலப்பழி கூட்டிக் கொண்டீர்! என்று சடாயு அவர்களை அன்பால் கடிகிறான். இதைத் தசரதனின் வாக்காகக் கொண்டு இராமன் நிதானம்

அடைகிறான். இராவணன் சீதையைக் கொண்டு எங்கே சென்றான்? என்பதைக் கூறுவதற்குள் சடாயு இறந்துவிடுகிறான். ஒரு தந்தைக்கு மைந்தன் செய்யும் கருமங்களை இராமன் உரிமையோடு செய்தான். தன்னுடைய பெரிய தந்தை எனக் கருதி உருகிய இராமபிரான் இத்தரும வீரனுக்குக் கருமம் செய்துள்ளமையால் வைணவர்கள் சடாயுவை பெரிதும் புகழ்ந்து போற்றுவர். இரா.பா.

சடிகனகள்ளி: தொல்லியல் சிறப்புப்பெற்ற ஊர். இவ்வூர் கருநாடக மாநிலத்தில் பெங்களூர் மாலூர்ச் சாலையில், பெங்களூரிலிருந்து 32 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு மிகப்பல பெருங் கற்காலச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சடிகன கள்ளியில் (Jadi Gana halli) கிடைக்கின்ற பெருங் கற்காலச் (Megalithic) சின்னங்கள் வட்டக் கற்பதுக்கைகளின் வகையைச் சார்ந்தவை. இந்த கற்பதுக்கைகளைச் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும் வட்டமான கற்கள் ஒன்று முதல் இரண்டு வரை வட்டங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மிகப்பெரிய கல்பதுக்கையின் விட்டம் 20 அடியும், மிகச் சிறிய கற்பதுக்கையின் விட்டம் 5 அடியும் உடையதாய்க் காணப்படுகின்றன.

கருநாடக மாநிலத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர், பேராசிரியர் சேசாத்திரி என்பவர் தலைமையில் 1957-இல் அகழாய்வு மேற்கொண்டனர் கருநாடக மாநிலத்தில் பெருங் கற்கால அகழாய்வில் இவ்வூர் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகின்றது. இத்தகைய பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் இம்மாநிலத்தில் இதற்குமுன் கண்டறியப்படவில்லை இவற்றில் நான்கு பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் மட்டும் அகழ்ந்தாயப்பட்டன. இவ்வகழாய்வுகளில் சிறப்புவாய்ந்த தொல்பொருள்கள் கிடைத்தன.

இரண்டு அறைகள் கொண்டதாக இருந்த பெருங் கற்கால ஈமக் குழியின் அடியில் பேழை (Sarcophagus) கண்டெடுக்கப்பட்டது. இப் பேழையைச் சுடுவதற்கு முன் இரண்டு பாகங்களாகச் செய்து பின்னர் இணைத்துச் சுட்டுள்ளனர். பேழையைத் தாங்கி நிற்க 12 கால்கள் (தாங்கி) அடிப்பாகத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளன. கால் பாகங்கள் மட்டும் சக்கரத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளன. பேழையில் மூன்று துவாரங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்பேழையைச் சுற்றிப் பலவகையான மட்பாண்டங்களும், இரும்புப் பொருள்களும் வைத்துப் புதைத்துள்ளனர். இதில் எலும்புக் கூடுகள் கிடைக்கவில்லை.

பெரிய கல்பதுக்கைக் கல்லறையை அகழ்ந்தபோது ஒரு பெரிய பேழை புதைத்திருப்பது தெரிய வந்தது. இந்தப்பேழையைக் குழியில் வைத்து மூடுவதற்கு முன் ஒரு பகுதியில் நெல்லின் உமியை அதன் மேல் போட்டு வைத்துள்ளனர். பேழையை மூடுவதற்குக் களி மண்ணைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பேழையின் மூன்று பகுதிகளிலும் பலவகையைச்சார்ந்த மட்பாண்டங்கள் வைத்துப் புதைத்துள்ளனர். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கத்தி, குத்துக்கத்தி, ஈட்டி, வளையல்கள் போன்ற பொருள்களும் கிடைத்துள்ளன. இப்பேழையால் செய்யப்பட்டது. இதிலும் எலும்புக்கூடுகள் காணப்படவில்லை.

சடிகனகள்ளியில் பளபளப்பான சிவப்புப் பானைகள், பளபளப்பான கறுப்புப் பானைகள், மங்கிய சிவப்பு, கறுப்புப் பானைகள், பளபளப்பான சிவப்பு கறுப்புப் பானைகள் போன்றவை கிடைத்தன. இவற்றுள் கிண்ணங்கள், குடுவைகள், கூம்பு போன்ற அமைப்புடைய கிண்ணங்கள் போன்றவை பெரிய அளவில் கிடைத்தன. மட்பாண்டங்களில் கீறல் குறியீடுகளும் காணக்கிடக்கின்றன. பெரும்பாலும் குறியீடுகள் சாடி போன்ற அமைப்புடைய மட்பாண்டங்கள், கிண்ணங்கள் போன்ற வகைகளில் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. சடிகன கள்ளிக் குறியீடுகள் கருநாடக மாவட்டத்தில் மற்ற இடங்களில் கிடைக்கின்ற குறியீடுகளை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன.

இங்கு முத்திரையிடப்பட்ட நாணயங்கள் (Punch marked Coin) கிடைத்தன. இவற்றின் காலம் கி.மு. 3, 4-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்று கணக்கிட்டுள்ளனர். பழுப்புச் சாயம் பூசப்பட்ட பானைகளில் (Russet Coated Ware) கடல் அலை போன்ற கோடுகளும், குறுக்கு நெடுக்காகச் செல்லும் கோடுகள் போன்ற வண்ணங்களுமுடைய பானை ஓடுகளும் கிடைத்துள்ளன. பழுப்புச் சாயம் பூசப்பட்ட பானை வகை கி.பி. 100-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது என்று கருநாடக மாநிலத்தில் நிருணயித்துள்ளனர். மேற்கூறியவற்றையும், மட்பாண்டங்களின் அமைப்பு முறைகளையும் வைத்து இதன் காலம் கி.பி. 100-க்கும் கி.பி. 300-க்கும் இடைப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்துள்ளனர். தி.சு.

துணை நூல்கள்:

Narashimhaiah, B., Neolithic and Megalithic Cultures in Tamil Nadu, Sundeep Prakashan, Delhi, 1980.

Seshadri, M., Report on the Jadigenahalli, Megalithic excavation, Department of Archaeology, Mysore, 1960.

சடைய நாயனார்: இவர் பெரிய புராணம் சிறப்பித்துப் போற்றும் அறுபதது மூனறு நாயனமார் களுள ஒருவர்; சுந்தரமூாததி சுவாமிகளின் தந்தை யாராவார். சுந்தரர் தம் திருத்தொண்டத் தொகை யின் இறுதியில், தம்மைக் குறிப்பிடும்போது 'என்ன வனாம அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன், இசை ஞானி காதலன' எனறு (திருத்தொணடத். 11) தம் பெற்றோரின பெயாகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளாா, தமது பெரிய புராணத்திற்குத் திருத்தொணடத் தொகையினையே முதனூலாகச் சேக்கிழார் கொண் டமையால் அதன இறுதியில் கூறப்பெற்ற சுந்தரரின் பெற்றோராகிய சடையன் இசைஞானி ஆகியோரை யும் இருநாயனமாராகவே கொண்டு புராணம் பாடி யுளளாா. தம தநதை சடையனாரைக் குறிப்பிடும் போது சுநதரா 'எனனவனாம் அரனடியே அடைந் திட்ட சடையன்' எனறு இறந்தகாலக குறிப்பொடு கூறியுள்ளமையால் திருநதொண்டத் தொகை பாடுங காலஅவர் தநதை வீடுபேறெய்தியிருககலாம் என பது புலனாகிறது சுநதரரின் வரலாற்றினைக் கூறும் போது சடையனாரைப் பறறியும் சேக்கிழாா குறிப் பிட்டுளளார். சடையனாா, திருமுனைப்பாடி நாட்டி னைச் சேர்ந்த நாவலூரில மாதொரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்தில தோனறியவா. இவர் மனைவி, ஏதமில்லாக் கற்பு வாழ்க்கையில சிறந்த இசைஞானியாராவார்.

அ மா.ப.

சடையப்ப வள்ளல்: இவர் கவிச் சககர வர்த்தி கமபரை ஆதரித்த வள்ளல். நன்றி பாராட் டும் வகையில் கமபர் இவரைத தம்முடைய காப்பி யத்தில் பல பாடல்களில் பாராட்டியுளளார். 'கொடை மீளியண்ணல் சடையன் தன் வெணணெய்' என்பதால இவரது ஊர் திருவெணணெய் நல்லூர் என்பது தெரிகிறது. இவவூர் தென்ஆர்ககாடு மாவட் டத்தில புகை வணடி நிலையம் கொணடு விளஙகும் ஊர் அன்று எனறும், மயிலாடுதுறையை அடுத்த குத்தாலத்துக் கருகில உள்ள சிறறூர் என்றும் கூறு வர். தேரழுந்தூர் கமபரது பிறப்பிடமாதலால் அதனருகில் சிலகி.மீ.தொலைவில் உளள இசசிற்றூர் சடையப்ப வளளலின் பிறநத தலமாதல் பொருத்த முடையதாகும். அங்குக் காளி கோயிலும் உணடு. கம்பர் காளியை வழிபட்டவர் என்ற கூறறும் இத னால் மெய்ப்பிககபபடுகிறது

அந்தணா, புலவோர் முதலியோரின் பசிப் பிணி நீக்கும் மருத்துவராகச் சடையப்ப வள்ளல் விளஙகி னார். அஞ்சல் என்ற சொல்லும், அடையா நெடுங் கதவும் கொணட சிறப்பு இவர்க்கு உண்டு. தக்க யாகப பரணி 236-ஆம் தாழிசையின் உரையில் வேளாளரை யடையாதாா பசிப்பார் என்பது' என்று காணப்படுகிறது. அக்காலத்து வேளாளர்கள பசித்துன்பம் நீக்குவதில் தலைசிறந்து நின்றார்கள எனறறியலாம. 'கார்நடக்கும் படி நடக்கும காரா ளர் தமமுடைய ஏர்நடக்கும் எனனில்' என்று வரும் ஏர் எழுபது பாடலில் 'பார் நடக்கும படை நடக் கும் பசிநடகக மாட்டாதே' என்று வருவது இதனை உறுதிப்படுத்தும

தம்மை ஆதரித்தவரைப் பாடிப் போற்றுவதை வடமொழியில 'உபகார சுமிருதி' என்பர். அவ்வகை யில தம்மை 'ஆன் பாலும் நெய்யும் அரம்பை முதல முககனியும் ஊட்டி வளர்த்த' சடையப்பரைக கம்பர் புகழ்கிறார். கம்பன் காபபியம் அரஙகேறும காலத்து நாராயணனைப் பற்றிய நூலில நரனைப் பல இடங களில புகழ்ந்து பாடி இருப்பது தகுமோ என்ற கேளவி எழ, அப்பொழுது கம்பர் நன்றி பாராட் டவே அவ்வாறு பாடியதாகக கூறத் தடை எழுப்பிய வர் ஆயிரம் பாடலகளுக்கு ஒரு பாட்டாக அமைக்க லாகாதோ எனக் கம்பர் அதுவும் நல்லதே; அவர் ஆயிரத்தில் ஒருவர் என அறிநதேன் என்று கூறி மகிழ்ந்து, அவவாறமைத்தார் என்று செவிவழிச் செய்திகள கூறுகின்றன

தஞ்சம் என்றடைந்தாரைத தாஙகும் தன்மை யும், பசிப்பிணி நீககும பணபும சடையபபர்பால் விளஙகிய பாஙகினைக் கம்பர் பாடலகள் நனகு விளக்குகினறன. கம்பர் காலத்திலேயே சடையன புகழ் எஙகும் பரநதிருநத தனமையும் அப்பாடல் களால தெரிகிறது.

இராமன முடிசூட்டு விழாவினபோது திருவெண ணெய்நல்லூருக்குத் தலைவரான சடையப்ப வள்ள லின் முனனோாகள முடியினை எடுத்துததர, வசிட் டன் வாஙகிச சூட்டினான் என்று கூறி இருப்பது வேளாண மரபையும் அம்மரபில வந்த சடையப்ப ரையும் கம்பர் சிறப்பித்ததனைக காட்டும். சோழ மன்னர்கு முடி சூட்டுங்கால முடி எடுததுதவும் பெருமை உழுவித்துணணும் வேளாளாக்கு இருந்தது என்பதனை இப்பாடல் விளக்குகிறது. குடிப் பெருமை யையும் குண நலமும் கொண்ட சடையப்ப வளள லின வளளண்மை கம்பரது தீஞ்சுவைக் காவியம் செம்மையாக வெளிவர உதவியது. ஜி.ஆர்.கி.

சடோவா பொகீமியாவில் வட செக்கசுலோ வாகியாவில் உள்ள சிற்றூர். இஙகே கி.பி. 1866 சூலை 3-ஆம் தேதியன்று பிரசியப் படைகளுக்கும் ஆசுத்திரியப் (Austrian) படைகளுக்கும் ஒரு போர் நடந்தது பிரசியத தலைமையின கீழ்ச் செருமனியை

ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்த இரு போாகளுள ஒனறு ஏழுவாரப் போராகும. அபபோது நடை பெற்ற முககியமான இப்போர் சடோவாவில (Sadowa) நடைபெற்றது. இச்சிறு கிராமம் ஆசுத்திரி யாவில இருந்தது. அணமையில் கோனிகிராட்சு (இன்று செக்கசுலோவேகியாவில் உள்ளது) என்ற சிறு பட்டணமும் இருந்தது. எனவே கோனிகிராட்சுப் போர் எனவும இது ஐரோப்பிய வரலாற்றில குறிப் பிடப்படும். திடீரெனப் போர் தொடுத்துத தமது எல்லையைக் கடந்து வந்த பிரசியப் படையை எதிர்ப் பதற்கு அவசரமாக ஆசுததிரியர் ஒரு படையை அனுப் பினர். இதில ஆசுத்திரியர் பிரசியத் தலைமைத தளபதியான வான்மால்ட்கே (Von Moltke) எனபாரி டம தோற்றனர். ஆசுத்திரியா போதிய அனுபவமில லாத தளபதியை நியமித்திருநதனர். பிரசியர் சிறநத தளபதியையும புதிய வகைத் துப்பாக்கிகளையும் பெற்றிருந்தனா. பின்வாஙகிச் சென்ற ஆசுததிரியத் தளபதி பெனிடெக்கு (Benedek) எனபவர் தம நாட் டின் தலைநகரமான வியனனாவுக்கு அருகில் தனது அணிகளை நிலைநிறுத்திப் பிரசியாகளை எதிாக்கத் தயாரானார். ஆயினும் ஆசுத்திரிய அரசு அச்சமுற்று அநத ஆணடுச சூலை 26-இல் அமைதி உடனபாடு செய்து கொணடது இர.ஆ.

சண்டர்லாந்து இஙகிலாந்தின துறைமுக நகரஙகளுள ஒனறான சண்டர்லாந்து தயர், வியர் (Tyre and Wear) பெரு நகராட்சிக்குட்பட்ட ஒரு நகரப் பகுதியாகும். சணடர்லாந்து வியர் ஆறு (river Wear). கடலின வடபகுதியில் கலக்கும் முகத்துவாரத் தில அமைநதிருக்கிறது. துறைமுகத்தின் முனையிலி ருக்கும வளைநத இரு குறுக்குச் சுவர்கள் நதியினுள் கடல நீர் புகா வண்ணம் தடுத்துக் காககின்றன. அரச ஆணையின்படி (Charter) கி. பி. 12-ஆம் நூற் றாணடின பிற்பகுதியில் நகரத் தகுதி பெற்று இணைககப்பட்ட சணடர்லாநது, கி. பி. 1634-இல் நகராட்சி அளவிற்கும், தனிப் பாராளுமனறத் தொகுதி அளவில் உயர்த்தப்பட்டது.

வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் சண்டாலாந்துப் பகுதி மக்கள் உப்பு வணிகமும், மீன் வணிகமும் மிகுந்த அளவில் செய்து பொருளீட்டினர். அககாலத தில் தர்காம் (Durham) பகுதியிலிருநத ஒரே துறை முகம் சணடர்லாந்து மட்டுமே.

வியர் பள்ளத்தாக்கின் (Wear Valley) நிலக்கரிச சுரங்கங்கள் பெருகத் தொடங்கிய பிறகு, குறிப்பாக கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து நிலக்கரி வாணிகம் விரிவடைந்தது. அது சண்டர்லாநது நகரம் பெரு வளர்ச்சியடையவும் காரணமாக அமைநதது. இங் கிருநது கி பி. 1680 களில் ஆண்டு தோறும் ஏறத்தாழ 1,80,000 கண்டி (Tons) நிலக்கரி வெளிநாடுகளுக்கு ஏறறுமதி செய்யப்பட்டது. நிலக்கரி ஏற்றுமதியில் முனனணித் துறைமுகமான சண்டர்லாநது இசு காணடிநேவியாவுடன் முக்கியமான வணிக உறவைக் கொணடிருந்தது. இப்பொழுது நிலக்கரி சண்டர்லாந் தின் அருகில் கடலின் அடியிலிருந்தும் தோணடி எடுக்கப்படுகிறது அநநிலககரி பெரும்பாலும் இலணட னிலுள்ள தொழிற்சாலைகளுககு அனுப்பபபடுகிறது.

கணணாடிப் பாததிரஙகள் செயவது, மரச்சா மானகள் தயாரிப்பது, மட்பாணடஙகள செய்வது ஆகியவற்றில் சணடர்லாநது முககிய இடம வகிக் கிறது. சணடர்லாநது பிரிட்டனின மிக முககியமான கப்பல கட்டும கேந்திரமாக கி.பி. 18-ஆம நூறறாண் டின் பிற்பகுதியில் புகழ் பெற்றது கப்பல் கட்டும பணியில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்ற காரணத் தினாலேயே இரணடாம் உலகப் போரின்போது சணடர்லாந்து செருமானிய விமானஙகளின கடுந தாக்குதலுக்குடபட்டுப் பெருஞ் சேதமடைய நேரிட் டது.

சண்டாலாந்து நகரில் மின்சாரப பொறியியற பாடத்தை முக்கியமாகக் கற்பிக்கும தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றும், கலை மற்றும் கலவிககான (education) கல்லூரிகள இரண்டும் இருக்கினறன அருங் காட்சியகம் (museum) ஒன்றும் கலைப் படைப்பு களைச் சேகரிததுக் காட்சிக்கு வைத்திருக்கும் மணட பம் (Art gallery) ஒன்றும் சண்டர்லாந்து நகரில இருக்கின்றன. அழகிய கடற்கரையைக கொணட இப் பகுதியில உரோகர் (Roker) சீபர்ன் (Seaburn) என் னும் கடலோர உல்லாச உறைவிடங்கள் (Seaside resorts) சிறந்த பொழுது போக்கும் இடங்களாக விளங்குகின்றன அ ச.

சண்டா நீர்ப்பிரிவு: சணடா நீர்ப் பிரிவு கிழக்குச் சாவாத் தீவுகளுக்கும் (Java) சுமத்திராவிற் கும் இடையே ஓடுவதுடன சாவாக் கடலையும் (பசி பிக்கு) இந்து மகா சமுத்திரத்தின் தென்பகுதியையும் இணைக்கும் இணைப்பாகவும் திகழ்கிறது. சணடா நீர்ப்பிரிவு (Sunda Strait) 26 கி.மீ. அகலமும், 110 கி.மீ. நீளமும் கொண்ட குறுகிய நீர்ப்பிரிவாகும். இந நீர்ப்பிரிவினிடையே பலவேறு எரிமலைக் குன்றுகளும தீவுகளும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிகவும் பெயர் பெற்ற எரிமலைத்தீவு கிரகதோவா (Krakato) ஆகும். இரணடாம் உலகப்போர் நடைபெற்றுக் கொணடிருந்த 1942-ஆம் ஆணடில அமெரிக்கப் படை களும் சப்பானியப் படைகளும் நேருக்கு நேர் மோதிச் சமர் புரிந்த களங்களுள ஒனறாகச் சணடா

நீர்ப்பிரிவு திகழநதது. சண்டா நீர்ப்பிரிவின் அருகிலி ருககும் மலாக்கா நீர்ப்பிரிவு வாணிகத்திற்குப் பயன் படுவதிலும், முக்கியமான இடத்தில் அமைந்திருப்பதி லும் இதைவிடச் சிறபபுறறு விளங்குகிறது. ஆயினும் சண்டா நீர்ப்பிரிவு இந்துமகா சமுத்திரத்தினைக் கிழக்கு ஆசியாவுடன் இணைக்கும் ஒரு முக்கியமான நீர்வழிப்பாதையாகச் சிறப்புற்றுத் திகழ்கிறது.

அ.ச.

சண்டிகர்: விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் உரு வாக்கப்பட்ட எழில் வாய்ந்த நகரமான சண்டிகர் (Chandigarh), அமபாலா நகரிலிருந்து வடமேற்குத் திசையில் 40 கி.மீ. தொலைவில் காகர் (Ghagger) ஆறறின அருகே அமைநதிருக்கிறது. இந்தியா-பாகி சுத்தான் பிரிவினையின்போது, 1947-ஆம் ஆணடில், பஞ்சாபு, இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு மேற்குப் பஞ்சாபு, தலைநகர் இலாகூருடன பாகிசுத்தானுக்கு அளிககபபட்டுவிட்டது இந்தியாவின் வசமிருந்த கிழக்குப் பஞசாபிற்குத் தலைநகர் இல்லாத காரணத் தால் புதிய தலைநகரம் ஒன்றை உருவாக்க வேண் டிய நிலை ஏற்பட்டது. சணடி மந்திர் எனறு சொல் லப்படும் காளி கோயில் அருகில் உருவாக்கப்பட்ட இந்நகரம், அதன் பெயரால சண்டிகர் என்று வழங கப்படுகிறது. முப்புறங்களிலும் இயற்கை அரணால் சூழப்பட்டிருக்கும் இந்த நகரம், இயற்கை எழில் கொஞ்சும் சிவாலிக்கு மலைத் தொடரினைப் பின னணியாகக் கொணடு அமைநதிருக்கிறது.

சண்டிகரின் நிருமாணத்திட்டம் முதன்முதலில அமெரிக்கக் கட்டடக்கலை வல்லுநர் மேத்யூ நவோகி யால் (Mathew Novoki) தயாரிக்கப்பட்ட போதிலும், 1950-இல் நிகழ்ந்த விமான விபத்தில் அவா இறந்த படியால், புகழ்பெற்ற பிரஞ்சுக் கட்டடக் கலை வலலு நர் இலா கார்பூசியர் (Le Corbusier) என்பவரால தான் சண்டிகர் நகரம் வடிவமைக்கப்பட்டு நிருமாணிக் கப்பட்டது. இந்து, முசுலீம், சீக்கியர் ஆகிய அனைத் துப் பஞ்சாபியருக்கும் ஒரு மாறறுத் தலைநகர் அளிககும் திட்டததின கீழக் கட்டப்பட்ட சண்டிகா பல்வேறு பணபாடுகளின் தொகுப்பான நகராக அமைந்தது.

சண்டிகரின அடிப்படைத் திட்டப் பிரிவு அரங்கம் (Sector) எனப்படும் சுயநிறைவு பெற்ற கட்டடங் களின் கூட்டுத் தொகுப்பாகும். 246 ஏக்கர் பரபபள வுள்ள ஒவ்வொரு அரங்கிலும், ஒரு சிறு நகரில் இருப்பது போல, கல்வி நிலையங்கள், கடைகள், மருத் துவ மனைகள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், திறந்தவெளி மைதானங்கள், பூங்காக்கள், பொழுது போக்குத்

சண்டிகர்

தலங்கள போன்ற அனைத்து அடிபபடை வசதி களும் அரங்கின் மையத்தில் ஒருஙகே அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொரு அரங்கிலும் வசிக்கும் பல்வேறு குடும்பங்களின அடிப்படை வசதி களை எளிதில் நிறைவேற்றப் பயன்படுகின்றன. சண டிகர் நகர் நிருமாண முதல திட்டத்தில் இதுபோன்று 30 அரஙகுகள கட்டப்பட்டன. இனனும் மீதி 17 அரங்குகள கட்டி முடிக்கப்பட வேண்டியதிருககின் றன. எந்தவொரு அரங்குக்கும் 13-ஆம் எண தரப் படவில்லை.

சண்டிகா கட்டப்படும்பொழுது, பிற்காலத்தில் கிழக்குப் பஞ்சாபு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும் என்றோ, சண்டிகரை எபபகுதிக்கு அளிப்பது எனப தில மிகப்பெரும் அரசியல் சிககல் வரும் என்றோ யாரும் கனவிலும் கருதவில்லை. கிழக்குப் பஞ்சாபின் மேற்குப்பகுதி அரியானா மாநிலத்துடனும், கிழக்குப் பகுதி பஞ்சாபு மாநிலத்துடனும், மலைப்பகுதிகள் இமாச்சலப் பிரதேசத்துடனும் பிற்காலத்தில் இணைக்கப்பட்டன. சண்டிகர் நகரம் பஞ்சாபு, அரி யானா ஆகிய இரு மாநிலங்களின் தலைநகராக இயங்குவதால் ஏற்படும் பல்வேறு சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்காக இந் நகரும், இதனைச சூழந்த பகு திகளும் யூனியன் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின றன. 114 ச.கி. மீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட மிகச் சிறிய யூனியன் பிரதேசமான சண்டிகரின் மக்கள் தொகை (1981-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கெடுபபின்படி)

451, 610 ஆகும். இந்தியப் பிரதமர் திரு.இராசீவு காந்திக்கும், அகாலித தளத்தின தலைவர் திரு அர்சந்சிங் லோங்கோவாலுக்குமிடையில் 1985-ஆம் ஆணடு சூலைமாதம் 24-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட ஒபபந்தப்படி சண்டிகரைப் பஞ்சாபு மாநிலத்திற்கு அளிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு ஈடாக அரியானாவிற்குத் தரவேண்டிய 70,000 ஏக்கா நிலத்தை அளிப்பதில் பஞ்சாபு அரசு காட்டும் தயக்கம் சணடிகர் மாற்றத்தை மிகப் பெரும் அரசியற் சிக்கலாக மாற்றியிருக்கிறது. இதனால் திட்டமிட்டபடி மீதம் கட்டப்படவேண்டிய அரங்குகள் கட்டும் பணி தடைபடுகிறது. சண்டிகர் நகரின் அடிப்படைத் திட்டமான காற்றோட்டமான வேளாண்மைக்குரிய நிலங்கள் நகரைச் சூழ்ந்திருக்கும் அமைப்பும் பாதிககப்படுகிறது

தோட்ட நகரம் (Garden City) எனப்படும் சணடிகரில் ஏறத்தாழ 2400 ஏககர் பரப்பளவுளள நிலஙகள பூங்காக்களாகவும், பசுமையான மரஙகள் அடர்ந்த மைதானங்களாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன நகர் முழுவதிலும் பாதையோரஙகளில் அமைநத வணண மலர்ச் செடிகள ஆண்டு முழுவதும் கணணுக்கு விருந்தளிககின்றன.

சணடிகர் இப்பொழுது மிக வேகமாக முனனேறி வரும் தொழில நகரமாகும். எச.எம.டி.யும (H.M.T.) பஞ்சாபு இழுவை இயநதிரத தொழிற்சாலையும இன்னும் மிகப்பல தொழிற் பிரிவுகளும் திறமபடச செயறபட்டு வருகினறன.

சண்டிகா நகரில வாழும் மக்களுக்கு மிகச்சிறநத கல்வி வசதி அளிப்பதறகுச் சில இடஙகளில பளளியிறுதி வரை இலவசக் கல்வி வசதியும், நலிவடைந்த பிரிவினருககுக் கல்வி பயில உதவித் தொகையும் அளிககபபடுகின்றன. 13 கலலூரிகள, 46 உயர்/மேல்நிலைப் பளளிகள், 24 இடைநிலைப் பள்ளிகள, 33 தொடக்கப் பளளிகள, 33 குழநதைப் பூங்காப் பள்ளிகள் ஆகியவை இநநகரின கலவித் தேவையைச் சிறப்பாக நிறைவு செயகினறன.

செயற்கை ஏரி. பாறைத் தோட்டம் (Rock garden) கலைக் காப்பகஙகள, பலகலைக் கழக வளாகம, சட்ட மன்றக் கட்டடம், உயர்நீதிமனறம, உரோசாத் தோட்டங்கள் ஆகியவை சணடிகருக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் கருத்தைக் கவரும் இடங்களாகும் அ.ச.

சண்டித்தனம்: நல்லன தீயன, சரி தவறு என்றறியும் நுட்பமானது பிறப்பின்போது வருவது அன்று. தீர ஆயந்து, தெளிந்த பின் செயற்படும் வல்லமை பலருக்கு இருப்பதில்லை. உணர்ச்சிகளைச் சரியாக உணரவும், சரியான அளவில் வெளிப்படுத்தவும் பலருககுத் தெரியாது. முதிர்ச்சி நிலை பெறாததால் பெற்றோரின் அன்பும் நற்பயிற்சியும் பெறாத குழந்தைகள் உணர்ச்சிப் பசியால் வாடுவா. 'புறக்கணிக்கப்பட்டோம்' என்ற உணர்வு பெற்ற பிள்ளைகள அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு பெறாததால துயரமடைவாாகள். இத்தகையோர் எதிர்ப்பதையும் போராடுவதையும் மறியலில ஈடுபடுவதையும் பெரிதும் விருமபுவர். கீழ்ப்படிதல், நேர்மை, தயவு, தனனடக்கம், ஒததுபோதல் போனற வற்றிற்கு இடமிருக்காது எலலாச் செயலகளும் பிறாகவன ஈர்ப்பிற்கானவையாக இருககும இவை தன்மதிப்பைப் பெறுவதற்கான வீண முயற்சிகளே. அதனை அடையாதபோதே தனமதிபபு பாதிக்கப்படுவதைப் பெரிதாகக் கொள்வர். முதிர்நதோரிடத்தும இதனையே காணலாம.

உணர்ச்சிச் சிதைவு: பெண பார்க்க வந்து சமமதித்த பின் திருமணத் தடை ஏற்படுகிறது. மணமகன் சாலை விபத்தில செத்த செய்தி வருகிறது. பல மாதஙகளுககுப் பிறகு மறறொரு இளைஞர் பெண பார்க்க வருகிறார். இந்தப் பெணணிறகு ஒரு தோழி இருந்தாள். அத் தோழி பினனர் விரோதியாக மாறிவிடுகிறாள். இரணடாவதாகப் பெண பார்க்க வந்தவருக்கும் அபபழைய தோழிககும் திருமணமாகிறது அதன் பிறகு சினம், பொறாமை, ஏமாற்றம், ஆறறாமை, தாழ்வு உணர்வு போனற எண்ணங்கள மிகுதியாகத் தோனறுகினறன. தன் பழைய தோழியைப் பழி தீாககும எணணமும் தோன்றித தோனறி மறைவதுணடு. ஏமாறறமானது சினமாக மாறியதற்குக் காரணம் ஒருவருடைய திட்டத்தில வநத குறுககீடுகளே. இசசின உணர்விலிருநது மீளத் தனனையே தூறறிக் கொளவதுமுணடு. ஆறுதலளிக்க வருவோரை ஏற்காமல் தன வாழ்க்கையில் தலையிடுவதாக எணணுவதும் உணடு.

சிரிததல், அழுதல, முனகுதல், கத்துதல் போனறவை உணர்ச்சிகளாயினும் அவை மிகத் தீவிரமாக வெளிப்படுத்தப்படும் போதுதான சிக்கல்களாகி விடுகின்றன. சிலபேர் எடுத்த எடுபபிலேயே சொற்களாலோ செயலாலோ பிறரைச் சீறித தாக்குவர். இன்ன காரணத்தினால்தான சினம் பொஙகுகிறது என்பது தெரியாதபோது, கணட பொருளின் மீதும் கண்டவர் மீதும் சாடத் தோன்றும் சிற்சில வேளைகளில் பிறரை வம்பிற்கு இழுப்பதைப் போன்ற உணர்வுமிருக்கும். அவ்வாறே செய்வதுமுணடு. மற்றவர்களின் செய்கைக் குறிப்பீடுகளைக் கூடப் (சாடை

களை) புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்நிலையில உரையாடும் ஆறறலும் தடைப்பட்டுவிடுவது போனற உணாவு உண்டாகும். ஆகவே, தனனை விளக்க ஏறற சொற்கள் வாராததனால் ஏக்கமும் தோனறும். சுருஙகக் கூறின், இத்தகைய நிலை ஆளு மையின சிதைவினால் ஏற்படுவதாகும்.

சண்டித்தன வகை: பக்குவமடைந்தோர் உணாச்சி வசப்படார். அவ்வாறு உணர்ச்சியால் உந்தப்பட் டாலும், நாகரிகமான முறையில்தான் உணாவுகளை யும் ஆத்திரத்தையும் வெளிப்படுததுவா. பெருஞ்சீற் றங்கள இல்லாதவிடத்தும் சணடித்தனம் இருப்ப துண்டு. போவர் (1969) என்பவர் பின்வரும் அடை யாளங்கள் இருப்பின் சணடித்தனம் உடைய மக்களெனப் பிரிககலாம் என எணணுகிறார். அவை யாவன: 1. நல்ல நுணணறிவும் ஆரோககியமும் இருந்தும் கூடக் கற்க முடியாமை, 2. தோழர்களுட னும் ஆசிரியர்களுடனும் நட்புறவை ஏற்படுத்த முடி யாமை, 3. சாதாரணச் சூழ்நிலையிலகூட அசாதா ரண உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல், 4. பரவலான துயரமும் ஊக்கமின்மையும் எப்போதும நிலவுதல, 5. அலுவலக அல்லது பள்ளியின் தொடர்பான சிககல் களைத் தன்னுடைய உடற்குறை, நோய், அச்சங் களுடன் இணைத்துக் காணுதல.

பெணகளைவிட ஆணகள் மிகுநத சண்டித்தனம் உடையவர்களாக இருககிறார்கள. உண்மையில பத் தாயிரத்தில் 5 குழந்தைகளதாம் மெய்யான தீவிர சண்டித்தனச் சிககலகளைப் பெற்றுளளனர் (.05%). இவர்களைத திருத்துவதென்பது எளிதனறு. மற்ற வர்களின சிக்கல்களைத் தீர்க்கலாம்.

காரணிகள்: நரம்பு மணடலக் கோளாறுகளுக்கு நாளமில் சுரப்பிகளின குறைபாடுகளைக கூடக் கார ணமாகக் கூறுவதுணடு. அவ்வாறு பாதிக்கபபடு வோா மிகச் சிலரே. அவாகளுக்குச் சத்துணவும் மருந்தும் உதவும். சுதந்திரத்தைப் பெரிதும் கட்டுப் படுதத மாணவர்களை மனமாற ஏறகாத ஆசிரியர் கள சண்டித்தனததிறகு விததிடுபவர்களாவார்கள. ஆழ்ந்த அன்பும் ஈர்ப்பும் இலலாத மேல வாரியான பெறறோர், ஆசிரியா ஆகியோரது கவனம் கூடக குழந்தைகளைச் சீர்குலைய வைககும.

தொடர்ந்து பிளளைகளுக்கும் சூழநிலைக்கு மான உறவைச் செமமைப் படுத்திக் கொளள முடி யாதது தீவிர சணடித்தனத்திற்கு ஈர்த்துச செல் லும. இசசண்டித்தனம் மாணவர்களிடையே அடிக கடி பழக்க வழககங்களை மாறறிச சட்ட திட்டங் களைப் பின்பற்றாமற் செய்யும். ஆசிரியாகள சணடித் தனத்தைத் தூண்டி வளர்க்க முடியும் (காப்மான்-1981). மாணவர்களின சிக்கல்களை அலட்சியம் செய்து உணராது போவதனாலும், மாணவர்களிட மிருந்து மிக அதிக அளவில் அடைவை அடிக்கடி எதிர்பார்பபதனாலும் இந்நிலை ஏற்படும்.

தீர்வு வழிகள்: சூழ்நிலையை மாற்றிப் பிள்ளை யையே பொறுப்பாக வைப்பது புது முயற்சி. மன நோயை மறந்து மன ஆரோக்கியத்திற்கான முயற்சி களில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும் அதுபோலவே ஆளுமையைச் செம்மைப்படுத்தும் முயறசியைத் தவிர்த்து, பாதிக்கப்பட்டவரிடம் புது ஆற்றல்களைப் பெருக்க முயல்வதுதான் சிறபபு. மருத்துகளையும் நீண்ட ஆலோசனைகளையும் குறைக்க வேண்டியது மிகமிகத தேவை. சூழ்நிலையை உணர்தல், செய்தி யும் செயலும் சேர்ந்து இயங்குதல், தனனைத் தானே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய பயிற்சி ஆகியவற்றை வலியுறுத்த வேண்டும்.(பண்டூரா-1977).

தண்டனை மூலம் சணடித்தனத்தைக் குறைக்க முடியும். ஆனால், எச்சரிக்கையுடன் இத்தணட னையை அளிக்க வேண்டும். குற்றத்திற்கேற்ற தண் டனை இருப்பதோடு அது ஏன் அளிக்கப்படுகிறதென பது தணடனை பெறுவோர்க்குத் தெரிய வேண்டும். மற்றபடி அத்தண்டனை மாறுபட்ட விளைவைக் கூடத் தரக்கூடும். இளஞ்சிறார் பள்ளியொன்றில் தவறிழைககும் போதெலலாம் ஒரு பையனுககுப் பல வேறு வகையான தண்டனைகளை அளித்து வந்த தனால் ஏதாவது தணடனை வரககூடும் என்று முன் கூட்டியே உணரும் போதெலலாம் அந்தப் பையன மிக்க அளவில் குறும்பு செய்து வநதான். இவ்வாறு செய்ய முடிவதை விரும்பவுஞ் செய்தான். அவனுக்குத் தணடனை பறறிய நினைவானது தூணடுதலாக இருநது விட்டது.

தீச்செயலை நிறுத்தச் செய்வதைவிட அச்செய லுக்குக் குறுக்கிடும பாணியில வேறு நறசெயலைப் புகுத்துவது நல்லது. ஒரு செயலை மாற்றுவதென் பது உணமையில் புதியதொன்றைக் கற்பதுதான். ஒரு தீய பழக்கத்தை நிறுத்த முயலுவதைவிட அதற்கு மாறாகப் பிறிதொரு நற்செயலைச செய்ய முயலுவதுதான் நல்ல பயனைத் தருகிறது.

மா.பெ.

துணை நூல்கள்:

Bandura, A., Social Learning Theory, Prentice hall, Englewood Cliff, 1977.

Bower, E.M., Early Identification of Emotionally

Handicapped Children in School, Charles C. Thomas, Springfield, 1969.

Kauffman, J.M. Characteristics of Children's Behaviour Disorders, Charles E. Merrill Publishing Company, Colombus, 1981.

சண்டேசுவர நாயனார்: இவர் பெரிய புராணம் சிறப்பிக்கும் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர்; சோழநாட்டில் மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் உள்ள சேய்ஞலூர் என்னும் ஊரினர். கும்பகோணத்திலிருநது பேருந்தில் சென்று இவவூரினை அடையலாம். இன்று இவ்வூர் சேங்கனூர் என்று வழங்குகிறது. சோழர் முடிபுனைந்து கொள்ளும் ஐந்து ஊர்களுள் இது ஒன்றாகும். இங்குப் பண்டு வேதமோதும் அந்தணர் மிக்கிருந்தனர். அவ்வூர் அந்தணர் மரபில் காசிப கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த எச்சதத்தன், பவித்திரை ஆகிய பெற்றோர்க்கு மகவாக விசார சருமர் என்பவர் பிறந்தார். இவரே பின்னர்ச் சண்டேசுவர நாயனாரெனச் சிறப்புற்றார். இவர் தம் ஐந்தாம் வயதில கலைகள் கற்கத் தொடங்கினார்; ஏழாம் வயதில் உபநயனம் நடந்த பின்னர் வேதக்கல்வி பெறத் தொடங்கி அதில் சிறந்த புலமையுற்று, வாழ்வின் முடிந்த பொருள் அம்பலக் கூத்தன் திருவடியே என்று கொணடு வழிபட்டு வருவாராயினார்.

ஆனிரை மேய்க்கும் இடையரொடு சென்ற போது, கன்றீன்ற பசுவொன்று இடையனை முட்ட முற்பட்டது. அறிந்த இடையன் கோலினால் அதனை நையப் புடைத்தான். அதனைக் கணட விசார சருமர் பசுவினிடம் இரககங் கொணடு, இடையன் அதனை மேலும் அடிக்காதபடி தடுத்தார். இறைவழிபாட்டிற்கு வேண்டிய ஆனைந்தினை அளித்தல், திருநீற்றுக்குரிய சாணம் நல்குதல், தேவர்கள் அனைவரும் அதன உடலின் பலவிடங்களிலும் இடம்பெற்றிருத்தல் முதலியவற்றால பசுவின் பெருமையினை உணர்ந்து, விசார சருமர் தாமே அப்பசுக்களை மேய்க்கும் கடம் பூண்டார்.

தக்கவாறு ஆனிரைகளை மேய்த்துப் பராமரித்தமையால் அவை பொலிவுமிக்கு விளங்கின; மிகுதியாகப் பாலினைச் சுரந்தளித்தன; தம் மேய்ப்பரை அன்பால் சூழ்ந்திருந்தன. அவரைக் கண்டபோது ஆனிரைகள் அன்புமிக்குக் கறவா முன்னரே பாலைப் பொழிந்தன. விசார சருமர் அவை பொழிந்த பாலைக் கண்டபோது, அதுகொண்டு இறைவனுக்குத் திருமஞ்சன அபிடேகம் செய்ய விரும்பினார். மண்ணியாற்றங்கரையிலிருந்த ஆத்தி மர நிழலில் மணலால் இலிங்கமும் கோயிலும் திருச்சுற்றும் கோபுரமும்

சண்டேசுவர அனுக்கிரகமூர்த்தி-கங்கை கொணட சோழபுரம்

அமைத்தார். பசுக்கள் பொழிந்த பாலைக் குடங்களிற் கொண்டும் அருகிருந்த மலர்களைக் கொணடும், பெருமானுக்கு அன்போடு அபிடேக அருச்சனைகள் செய்தார். வீட்டிற்குச் சென்ற பசுக்கள் அங்கும் குறையாமல் பாலைச் சுரந்தளித்தன.

விசார சருமர் நாடோறும் செய்யும் இவ்வபிடேகத்தை, ஏதிலான் ஒருவன் கண்டு அந்தணர்பாற் சென்று கூறினான. அதுகேட்ட அந்தணர் சினந்து எச்சதத்தனை அழைத்து அவனிடம் கூறிக் கடிந்தார் பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டு சென்ற தந்தை, மகன் செயலை நேரே காண விரும்பிச் சென்று, மறைந்திருந்து அவன் அபிடேகச் செயலில் மூழ்கி இருப்பதைக் கண்ணுற்றார். பாலை வீணாக்குகிறான் என்றே பிறழ உணர்ந்த தந்தை சினங்கொண்டு கம்பினால் மைந்தனின் முதுகில அடித்தார். அபிடேக வழிபாட்டில் மூழ்கியிருந்த மைந்தன் அதனை உணராதுபோகவே, அபிடேகத்திற்காக இருந்த பாற் குடங்களைக் காலால் இடறிச் சிதைத்தார். இறைத் தொண்டிற்கு இடையூறு செய்த தநதைபாற் கோபங்கொண்டு, அருகிருந்த கம்பினை எடுத்து அடிக்க ஓச்சியபோது, அதுவே

மழுவாய் மாறக் கண்டு, அதனால, தம் தந்தையின் இருகால்களையும் எறிந்து துண்டித்தார். தந்தை இறநதார். மைந்தர் அதனைக் கருதாது இறைவழி பாட்டில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார்.

விசார சருமரின் அன்புமிகு பூசனைக்கு உகந்து இறைவன் விடைமீது உமையொடு காட்சியளித்தார். இறைவன் தம் கரத்தால் விசார சருமரை எடுத்து, 'நம் பொருட்டால் பெற்ற தந்தையின் கால்களைத் தடிந்து இறக்கச் செய்தனை; ஆதலால் இனி நாமே உமக்கு அடுத்த தந்தையானோம்' என்றருள் புரிந்து மார்போடணைத்து உச்சிமோந்தார். சிவபெருமான திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்றமையால் விசார சருமர் அயன் முதல் அமரர் அனைவரும் துதிசெயச் சூழ்ந்த ஒளியுற்று விளங்கினார்.

இறைவன், விசார சருமரைத் தொண்டர் களுக்குத் தலைவனாக்கி, 'அனைத்தும் நாம் உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் உனக்காகச் சண்டீசனுமாம் பதந்தந்தோம்' என்று கூறித் தம் முடியிலிருந்த கொன்றை மாலையினை எடுத்துச் சூட்டினார். விசார சருமர் அன்றுதொட்டுச் சண் டேச நாயனார் என்று போற்றப்பட்டார். இவர் சிறப்பினைச் சேக்கிழார், 'வந்து மிகை செய் தாதை தாள் மழுவால் துணித்த மறைச் சிறுவர், அந்த வுடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளாா (பெரிய. சணடேசுர.59). சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இவரை 'மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடாநிற்க, வெகுண்டெழுநத தாதை தாள், மழுவினால் எறிநத, அம்மையான், அடிச் சணடிப் பெருமானுக்கு அடியேன்' என்று (தேவா. 7-39-3) போற்ற, நம்பியாண்டாா நம்பி, 'குலமேறிய சேய்ஞலூரில்' எனத் தொடங்கும் பாடலால் (திருத். திருவ. 23) சிறப்பித்துள்ளார்.

இறைவனால் சண்டீசப் பெரும்பதம்பெற்ற சிறப் பினால், ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் கருவறையின் வடபால், தெறகு நோக்கி அமைக்கப்பட்ட சிறிய கோயிலொன்றில் சணடீசருக்குத் திருமேனி அமைக் கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வருகிறது. சிவாலய வழி பாட்டுப் பயன், சணடீசர் வழிபாட்டொடு நிறை வுறும் என்பது சைவ மரபாகும். அ.மா.ப.

சண்முகத் தம்பிரான் என்பவா தருமபுர ஆதீன அடியவர்களுள் ஒருவராக இருந்தவா; தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் புலமை மிகககவர்; சைவ சித் தாந்தத் தேர்ச்சியும் பெற்றவர். இவர் சடையப்பர் மாலை, பெரிய நாயகி மாலை, சந்தான தேசிகர் போற்றிக் கலிவெண்பா, ஞானசம்பந்த தேசிகர் மாலை, அகப்பொருள நவமணிக்கோவை முதலிய நூல்களை இயற்றியிருக்கிறார். இரா.ச.

சண்முகநாதன் கவிராயர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் திரு நெல்வேலிக்குக் கிழக்கில் உள்ள அணியாபரண கல லூரணியில் பிறந்தார். இவர் தம் தந்தையாரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். தந்தை யார் முருகக் கடவுளிடம் மிகவும் ஈடுபாடுடையவ ராக விளங்கியமையால் இவரும் அக்கடவுள்மீது அன்புடையவராக இருந்தார். இவர் பாளையங் கோட்டை கிறித்தவப் பள்ளி ஒன்றில் தமிழாசிரிய ராகப் பணிபுரிந்தார். அப்போது உடன் பணியாற் றிய ஆசிரியர்கள் இவரை மதம் மாற்றிக் கிறித்தவ சமயத்தில் சேர்த்தனா. இவர் கிறித்தவரானதோடு நில்லாது தம் மனைவியையும் வற்புறுத்திக் கிறித்த வராக்கினார். இவர் கிறித்தவ சமயத்தில் சேர்ந்த பின் இவரை இயேசுதாச கவிராயர் என அழைத்த னர்.

இவர் ஆறுமுக நயினார் பிள்ளைத் தமிழ், கோபால சமுத்திரம் வெள்ளை விநாயகர் பதிகம், கரிசூழ்ந்த மலைக்குளத்தூர் அரசடி விநாயகர் பதி கம், சைவமகத்துவ கண்டனம், வாக்கிய இலட்சணம், இந்து மதத் தோற்றம் முதலிய நூல்கள் இயற்றி யுள்ளார்.

இவர் முருகக் கடவுளின்பால் அனபுடையவராக இருந்த போது அவர்மீது பாமாலைகள பல பாடி னார் எனவும், கிறித்தவ சமயத்தில் சேர்ந்த பின்னர் அவற்றைக் கிழித்தெறிந்தார் எனவும் கூறுவர். மதம் மாறிய பின் கிறித்தவ சமயத் தொடர்பாகவே நூல் களை எழுதினார். அவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற நூல் களுள் மேற்கூறிய சைவ மகத்துவ கண்டனம், வாக் கிய இலட்சணம், இந்து மதத் தோற்றம் ஆகிய மூன்றும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். சைவ மகத்துவ கண்டனம் என்பது சைவர்கள் எழுதிய சைவ மகத் துவம் என்னும் நூலிற்குக் கண்டனமாக எழுதப்பட்ட நூலாகும். வாக்கிய இலட்சணம் என்பது இலக்கணம் பற்றிய நூலாகும். வீ.சே.

சண்முகம் செட்டியார் ஆர். கே.: தமிழ்த் தாய் ஈன்று பெருமை கொண்ட தலையாய புதல் வருள் முனைவர் சண்முகஞ் செட்டியாரும் ஒருவர். இவர் பாரதத் தாயின் பண்புமிக்கதொரு செல்வர்; இளமை முதல முதுமை வரை நற்பணியாற்றி நானி லம் போற்ற வாழ்ந்தவர். இவர் சென்னை அரசாங் கத்திலும், தில்லி அரசாங்கத்திலும், கொசசி சமசு

தானத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அமர்ந்து பெரும்பணியாற்றினார்.

சண்முகம் செட்டியார் ஆர். கே.

இப்பேரறிஞர் கி பி. 1892-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 17-ஆம் நாள், கோயம்புத்தூரில் உள்ள கொடைப் பண்புடைய செல்வக் குடும்பத்தில தோன்றினார். கோயம்புத்தூரில் பளளி மாணவராக இருந்தபோதே இவரது நாட்டம் பணபட்ட அரசியல் வாழ்க்கையில் பதிந்துவிட்டது. இவா பேசும் ஆற்றலை வளர்த்துப் பேசசுப் போட்டிகளில பலரையும் வெனறு பரிசுகள. பெற்றார். சென்னைக கிறித்தவக் கல்லூரியில 1901-இல் பட்டப் படிப்பைத் தொடருங்கால் இவர் பொதுச சேவையில ஆர்வங்கொணடார். இவர் அன்னிபெசண்ட்டு அம்மையாரின் சீடரானார். பட்டப் படிப்பிற்குப் பின்னர்ச் சட்டக்கல்லூரியில் வழக்கறிஞருக்குரிய தகுதி பெற்றதும் இவருடைய பொது வாழ்வு தொடஙகியது. இநது நாளிதழின் ஆசிரியராக இருநத கத்தூரிரங்க ஐயங்கார் ஆலோசனையின் பேரில் 1920-இல் நீலகிரி மாவட்டத் தொகுதியிலிருந்து தேர்தலில போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றுச் சென்னை சட்டசபை உறுப்பினரானார்.

மிகவும் இளைஞராக இருக்கும்போதே இவரைத் தகவும் தலைமையும் தேடி வந்தன. சட்டசபையில் 28-ஆம் வயதிலேயே இடமபெறும் வாய்ப்பைப் பெற்ற இவருடைய ஆழ்ந்த கருத்துச செறிவுமிக்க பேச்சுததிறன் எலலோரையும் கவர்ந்தது. அப்போதைய ஆளுநராக இருநத வெல்லிங்டன் பிரபு ஆர்வமும் துடிப்பும் நிறைந்த இவரைப் பாராட்டினாா. மாநில அரசியலில் 1920-23-க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் ஈடுபட்ட இவர் 1923-இல மத்திய சட்டசபைத் தேர்தலில் வெறறி பெற்றுச் சுயேசசை உறுப்பினராக அமர்ந்தார். மத்திய சட்டசபையில் 1923 முதல் 1934 வரை அரசாங்கத்தின் எதிர்க்கட்சியாக இருந்து நாட்டின் நலனைப் பாதுகாத்த சுயராச்சியக் கட்சித் தலைவர் மோதிலால் நேருவின் கருத்தை வலுப்படுத்தினார். பெருந்தலைவர் கோகலேயின் நாட்டுநலப் பணியை இவர் பின்பற்றினாா. அதனுடன் பன்னாட்டு அளவிலான கருத்தரங்குகளிலும் இவர் கலந்துகொண்டார். ஆசுத்திரேலியாவில் நடைபெற்ற பாராளுமன்றக் கூட்டத்திலும, செனிவாவில் நடைபெற்ற பன்னாட்டுச் சங்க உழைப்பாளர் மாநாட்டிலும கலந்து கொண்டார். கனடா நாட்டில் ஆட்டோவா நகரில் 1933-இல நடநத வணிக ஒப்பந்த மாநாட்டில் இந்தியப் பேராளராக இவா கலநது கொண்டார்.

இவருடைய நுண்ணறிவினாலும், தெளிவான சிந்தனையினாலும் பேசசுத்திறனாலும்சட்டசபையின உதவித் தலைவராகச் சிறிது காலம் இருந்தாா. இவர் 1933-இல் தேர்நதெடுக்கப்பட்ட தலைவரானார். அரசியல் எதிரிகளின் சூழ்சசியால இவர் 1934-இல தேர்தலில் வெற்றிபெறவில்லை.

பினனர்க் கொச்சி மன்னரின் வற்புறுத்தலின் பேரில 1934-இல் இவர் கொசசி சமசுதானத்தின திவானாகப் பணியாற்ற ஒப்புகொண்டார். கொச்சி சமசுதான மக்கள் இவரது முயற்சியின் மூலம் சன நாயக முறையிலமைந்த பொறுப்பாட்சியைப் பெற்றனர். இவர் தொடங்கிய சனநாயகத தொணடு சர் தாா படேலால் நிறைவுற்றது. இவர் கல்வி முன்னேற்றம், கைத்தொழில் வளர்ச்சி, வணிக வளர்ச்சி முதலியவற்றிற்கும் ஆக்க முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொணடார். அதனால 'மகாவீர' என்னும் பட்டங்கொடுத்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

திவான் பதவி முடிந்ததும் இவர் 1941-47 வரை பலவிதமான அரசியல் பொறுப்புகள் வகித்தார். இந்தியா 1947-இல் சுதந்திரம் அடைநததும் தலைமை அமைச்சர் பொறுப்பேற்ற பண்டித சவகர்லால நேரு அனுபவம் வாய்ந்த பொருளியல் வல்லுநரான இவரை முதல் நிதிமந்திரியாக நியமித்தார். மகாத்மா காந்தியும் இதற்குக் காரணமாவார். நிதியமைச்சர் பதவியை 1948-இல் அரசியல் காரணங்களுக்காக விட்டுவிட்டதுடன் இவர் 1949-இல் சட்டசபை உறுப்பினர் பொறுப்பையும் துறநதார். இவ்வாறாக இவரது அரசியல் வாழ்வு முடிவுபெற்றது.

பொருளாதாரப் புலமை பெற்ற அரசியல்வாதிகளுள இவர் தலையாயவர். சட்டசபை உறுப்பினராக இருநதபொழுது பொருளாதாரச் சிககலகளும், வரவு-

செலவுத திட்டங்களும் வரும்பொழுது இவர் தமது பொருளாதாரப புலமையை வெளிப்படுத்தி எதிர்க் கட்சியினரும் வியககும்படி தம்முடைய கருத்துகளை எடுத்தியமபுவார்.

கனடாவில 1933-இல் இந்தியாவுக்கும், கனடா, பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளுக்குமிடையே வாணிக ஒப்பந்தம நிறைவேறியது. இதில் இந்தியப் பேராள ராகச் செயற்பட்ட இவரிடம் எதிர்க்கட்சியினர் சட்ட சபையில் 'ஆட்டோவா ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிக, அந்நிய நாட்டு உறவைப் பழித்திடுக, அவரது கையாளை ஒழித்திடுக என ஆரவாரித்தனர். இவா தம் பொருளாதாரப் புலமையினால் ஆட்டோவா ஒப்பந்தம் அருமையான நன்மை பயப்பது எனத் தெளிவுபடுத்தி நிலைநாட்டினார்.

கொச்சி சமசுதானத்தின் திவானாக இருந்த சம யத்தில் கொச்சித் துறைமுகக் கனவை நனவாக்கினார். கொச்சி சமசுதானததின் வருமானத்தைப் பெருமள வில் மிகுதியாக்கக் காரணமாக அமைந்த இத்துறை முகம் 'அரபிககடலின் அரசி', 'தென்னிந்தியாவின் நுழைவாயில்' எனற பெருமையினைப் பெற்றது இவர் உழவர்களின கடன் நிவாரண மசோதாவைச் செயறபடுத்தினாா. இருப்புப்பாதை இணைப்பு, சாலைப்போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை இவர் பினபற்றினார். இவர் வேளாணமை வளர்சசி, நெசவுத் தொழில் வளர்ச்சி, நகாப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றிறகு உறுதுணையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்.

இநதியாவின் வாங்கும் குழுவின (Purchasing Mission) தலைமைப் பொறுப்பேற்றிருநத சமயம் (1941) அமெரிக்காவிடமிருநது போர்க்கருவிகளைக் கடனாகவும் தவணைமுறையாகவும் வாங்க இந்தியா வின் கனிவளங்கள், மூலப்பொருளகள், மனிதசக்தி, தொழில்திறன் ஆகியவற்றை எடுத்தியம்பினார். நியூ யார்க்கில் நடைபெற்ற பன்னாட்டு உழைப்பாளர் சங்கத்தின் கருத்தரங்கில் வேளாண தொழிலாளர் களின் முககியத்துவத்தை உணர்த்தினார். பிரெட்டன் உட்சு என்னுமிடத்தில் 1944-இல் நடந்த பன்னாட்டு நிதிநிறுவனத்தின மகாநாட்டில இவர் கூறிய கருத்து கள் பொருளியலறிஞர் கெயினசு பிரபுவைக் கவாந தன. பனனாட்டு நிதி நிறுவனம், உலக வஙகி ஆகிய வற்றின் மூலம் இநதியா பெற்ற நிதிஉதவிககுக் காரணம் இவரே. இவவாறு இந்தியப் பொருளா தாரம் வளர்ச்சியடைதற்குரிய வழிகாட்டியாக இவர் திகழ்ந்தார்.

சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் நிதியமைச்சராக விளங்கிய இவர் உருவாக்கித்தநத வரவு-செலவுத் திட்டம் வாணிக உலகிற்குப் புத்துணர்ச்சி தரும் வகையில அமைந்தது. இவர் நிதித்துறைப் பொறுப் பேற்ற சமயம் இநதியாவின சோதனைக்காலமாகும். அகதிகள் மறுவாழ்வு, காசுமீர் உடன்பாடு போனற பல்வேறுபட்ட செலவுகளுக்குக் கோடிக்கணக்கில் பணநதேவையாக இருந்தது. அதனுடன் பணவீக கத்தைக கட்டுப்படுத்தி உறபத்தியை மிகுதிப்படுத்துவ தும் தேவையாக இருந்தது. இசுடெர்லிங்கு (Sterling) செலுத்துநிலையில இந்தியாவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும இடையே கொண்டு வரப்பட்ட தீர்வு இவருடைய அரியசாதனையாகும். வாணிகக் காரணங்களுக்காக என்பதால் பிரிட்டன இந்தியாவிற்குத் தரவேணடி யதைத் தள்ளுபடி செய்ய முடியாதென இங்கிலாந துத் தலைமை அமைச்சர் வின்சுட்டன் சர்ச்சிலுடன் வாதாடி வெறறியும் பெறறார். தொழிற்காப்புக கொளகையைஒழுங்குபடுததி இவர்நாட்டின் தொழில வளர்சசிக்குப் பாடுபட்டார். இததகைய நாட்டுப் பணிக்காக 1948-இல அணணாமலைப் பல்கலைக் கழகததில 'முனைவர்' (Doctor) பட்டங்கொடுத்துச் சிறப்பிக்கப்பட்டாா.

இவர் ஆற்றிய பணிகள் இவருக்குச் சனநாயகத் தில் இருநத பற்றினை மட்டுமன்றி இவருடைய தனித்துச் செயறபடும் செயலாக்கத் திறனையும் சிந் தனையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவர் உண மையை அஞசாது உரைக்கும் உறுதி வாய்நதவர். இவர் ஆங்கிலப் பேச்சு வீறும் தெளிவும் உடையது. பன்னாட்டுக் கருத்தரஙகில இவரது உரை 32 மொழி களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இசுடர்லிஙகு சிக்க லும் தாலா (Dollar) மாற்றமும் யாவரும் புரிநது கொள்ளும்படி செய்யும் ஆற்றல இவருடைய தனிப் பட்ட திறமையாக விளங்கியது. சர்சசிலைப் போலவே இவரும தமது பேச்சுகளை ஆழ்ந்து யோசித்துக் குறிப் புகள் எழுதித தயார்செய்யும் வழக்கமுடையவர்.

நிதியமைச்சர் பதவியையும், சட்டசபை உறுப்பினர் பதவியையும் துறந்த பின்னர் இவர் கல்விப் பணியிலும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியிலும் ஈடுபட்டார். இவா 1951-இல் அணணாமலைப் பலகலைக் கழகத் துணைவேந்தராகப் பொறுப்பேற்றார். இவருடைய பதவிக் காலத்தில் பல்கலைக கழக ஆசிரியர்களின குழந்தைகளுக்கான இலவசக் கலவித் திட்டத்தைச் செயறபடுத்தினார். வேளாண் துறைக்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கும் வகையில் அககல்வியில் புதிய பிரிவுகளைத் தொடஙகினார். இவர் தமிழ்த் துறையில் ஆராய்ச்சிப் பிரிவைக் கொணடு வந்தார். செனனை மேல்சபை உறுப்பினராக 1952-இல் தோந்தெடுக்கப் பட்டவுடன் இவர் கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்ற சென்னை மாநிலக் கலவிக் கருத்தரங்கில் தலைமை

வகித்தார். அவ்வமயம் மாநிலக் கல்வித்துறையில் இவர் கூறிய ஆலோசனைகள் கல்வியாளாகளால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டன.

இராசா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியாருடன சேர்ந்து தமிழிசை வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்ப்பணி ஆராய்ச்சிக்கும், தமிழிசைக் கட்டட அமைப்பிற்கும் இவர் அடிகோலினார். 'சேமமுற வேண்டுமெனில தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்' என்ற பாரதியாரின கூற்றை மெய்ப்பிக்க இவர் 1942 -இல் தமிழிசைச் சங்கத்தைச் சென்னையில் தோறறு வித்து அதன் வளாச்சியிலும் ஆர்வங்கொண்டார், தேவாரப பண் ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டார். 1951 -இல் நடந்த சிலப்பதிகாரக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டார்.

இவ்வாறாகத் தம் எண்ணம், சொல், செயல் எல்லாவற்றாலும் தமிழையும, தமிழ் நாட்டையும் பாரத தேசத்தையும் முன்னேற்ற அருமபாடுபட்ட டாக்டர் சண்முகம் செட்டியார் தமிழ் நாட்டின மாபெருந்தலைவர் ஆவார். இவர் 1953-ஆம் ஆணடு மே மாதம ஐந்தாம் நாள காலமானார். ந.மா

சண்முகம், தி.க. (1912-1973): கலைநயமும கருத்து வளமுமிகக நாடகங்களைப் படைத்து வழங கித் தமிழ நாடகக்கலையை வளமுறச் செயத தி.க. சணமுகம கி.பி. 1912-ஆம ஆணடு ஏப்பிரல் மாதம் 26-ஆம் நாள் திருவனநதபுரத்தில் பிறநதார். இவா தம் தநதையார் தி.ச. கணணுசுவாமி; தாயார் சீதையமமாள். இவாகள் முன்னோர் குமரிமாவட்டத் தில வாழ்ந்தவர்கள். தி.க. சண்முகத்தின் தமையனார் தி.க. சங்கரன, தி.க. முத்துசாமி ஆகியோர்; இளைய வர் தி.க. பகவதி ஆவார். இவர்கள் யாவரும் டி. கே. எசு. சகோதரர்கள்' (T.K.S. Brothers) என அழைக்கப்பட்டார்கள்.

இவர் 1918-இல் சஙகரதாச சுவாமிகளின் 'மதுரை தத்துவ மீன லோசனி விததுவ பாலசபா'வில சேர்ந்து நாடகப் பயிற்சி பெற்றார். பயிற்சியில் தேர்ந்து 'அபிமன்யு சுந்தரி' நாடகத்தில் கதாநாயகன்'வீர அபி மன்யு' வேடம் பூணடார். சுவாமிகளின நாடகங்கள் சிலவற்றில் நடித்தபினனர், 1922-இல் பாவலரின் 'பால மனோகர சபா'வில் சோந்து கொண்டார். 'மனோகரன்' நாடகத்தில் இவர் மனோகரனாக வேட மேற்று வெற்றிபெற்றார். புராண நாடகங்களினின றும் மாறுபட்ட அனுபவம் மனோகரன் நாடகத்தின் மூலம் இவருக்குக கிடைத்தது.

இவர் தம் சகோதரர்களுடன் இணைந்து 'மதுரை சிரீ பால சண்முகானநத சபா' என்னும் பெயரில்

தி. க. சண்முகம்

நாடகக் குழுவினை 1925-இல் மதுரையில் தோற்று வித்தார். தொழில முறை (Professional) அமைப்பில நிலைக்குழுவான இதன் மூலம் 56 நாடகங்களைப் படைத்தளித்தார். புராண, இதிகாச, சமுதாய, வர லாற்று நாடகங்கள் இவறறில் இடம்பெறலாயின. கதரின வெற்றி, தேசபக்தி, குமாசுதாவின பெண, மனிதன், முளளில ரோசா, ஔவையார் போன்றவை இவர்தம் குறிப்பிடத்தக்க நாடகஙகளாகும.

இவர் 1950-இல் தம் நாடகக்குழுவின பெயரை டி. கே. எசு. நாடகசபா' எனப் பெயர்மாற்றம செய்து 16' நாடகங்களைப் படைத்து வழங்கினாா. அவற்றில் சமுதாய நாடகஙகள், வரலாற்று நாடகங களா, குழந்தைகளுக்கான இரணடு நாடகஙகள ஆகியவை இடம்பெறலாயின. இரத்தபாசம், மனைவி, கள்வனின காதலி, எது வாழவு, இராசராச சோழன், சிவகாமியின் சபதம், தேசபகத சிதம்பரனார், அபபா வின் ஆசை முதலிய நாடகஙகள் பெரும் வெறறி கண்டன. தஞ்சையில் 1972-இல இராசராசசோழன சிலைத் திறப்புவிழாவில் நடத்தப்பெற்ற 'இராசராச சோழன்' நாடகம் இவர் தம் கடைசி நாடகமாக அமைநதது.

இவர் தாம் நடித்து வழங்கிய 72 நாடகங்களி லும் முக்கிய வேடங்களை ஏற்றுப் புகழபெற்றார். எனினும், பிறருக்குப் பொருத்தமெனத் தோனறிய வேடங்களைப் பிறர் ஏற்கச் செய்தார். பலவேறு வகையான வேடங்களை ஏற்றுசசிறப்புற்றபோதிலும அவ்வையார் நாடகத்தில் அவவையாக வேடமேறற தில் பெரும் மகிழ்வு கணடார். இயல்பான வேடப பொருததமும் நடிப்பும் அவருக்கு 'அவ்வை' என்ற

பட்டப்பெயரைப் பெற்றுத்தந்தன. ஆதலின் 'அவ்வை சண்முகம்' என அழைக்கப்பெற்றார்.

நாடகக் கழகம் ஒன்றை 1950-இல தோற்றுவிதது அதன தலைவராகவும் செயற்பட்டார். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழநாடு சங்கீத நாடகச் சங்கம், மத்திய சங்கீத நாடகக் கல்லூரி, சங்கரதாசு நினைவு மன்றம், பாரதியார் சங்கம், பாரதிய வித்யாபவன், மாநிலத் தமிழரசுக் கழகம் ஆகியவற்றிலும் பங்கு கொண்டு பணியாற்றினார். தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராக 1968-இல் நியமனம் பெற்றார். குடியரசுத் தலைவரின் 'தாமரைத்திரு' (பத்ம சிரீ) என்னும் பட்டத்தை 1971-இல் பெற்றார்.

திரைப்படங்களிலும் இவர் முக்கிய வேடமேற்று நடித்தார். தமிழ்நாட்டின் சிறநத திரைப்பட நடிகராக 1953-இல தேர்வுபெற்றார்.

சிறந்த நடிகராகவும், இயக்குநராகவும், குழுத் தலைவராகவும், பயிறறுவிப்பாளராகவும் விளங்கிய தி.க. சணமுகம் தமிழ மேடையில் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, கலைத்தன்மை யாவற்றையும் ஒருஙகிணைத்துக் காத்தமைக்காகப் பல பட்டஙகளைப் பெற்று மகிழ்ந்தார். 'முத்தமிழ்க் கலா வித்துவ இரத்தினம்' எனற பட்டம் 1941-இலும், 'அவ்வை' எனற பட்டம் 1944 -இலும் வழஙகப்பெற்றன. மேலும் 'நாடகத் தமிழ் வேநதர்', நடிகர் கோ' ஆகியன இவர்தம் நாடகப் பணிக்குக் கிடைத்த பிற சிறப்புப் பெயர்களாகும்.

இவர் நாடகக் கலை வளர்ச்சி குறித்த பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். 'எனது நாடக வாழ்க்கை' என்னும் அவர்தம் சுயசரிதை ஒரு கலைஞனின் உணர்வுகளை ஈடுபாட்டோடு வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. மேலும், நாடகககலை, நாடகச்சிந்தனைகள ஆகிய சிறந்த நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இவர்தம் 'கலைகண்ட மலேயா' மிகச்சிறந்த பயண நூலெனலாம்.

தமிழ் நாடகக் கலைக்கெனத் தம்மை ஆக்கிக் கொணட இவர், தம் 61-ஆம் வயதில் 1973 பிப்பிரவரி மாதம் 15-ஆம் நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

க.இர.

துணை நூல்கள்:

இரவீந்திரன்,க., தி.க. சண்முகம் நாடகங்கள், எழினி வெளியீடு, அதங்கோடு, 1987.

சகசுரநாமம்,எசு.வி.,தமிழ் நாடகக்கலையின் வரலாறு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1975.

சண்முகம் அவ்வை, தி.க., எனது நாடக வாழ்க்கை, வானதி பதிப்பகம, சென்னை, 1986.

சண்முகம்பிள்ளை, திருமயிலை, கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர். இவர் கி.பி.1858-இல் சென்னையைச் சேர்ந்த மயிலாப்பூரில் பிறந்தார். இளமை முதறகொணடே கலவியில ஈடுபாடு கொணட இவர் புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரிடமும் கோமளபுரம் இராச கோபாலப் பிள்ளையிடமும தமிழ் இலக்கண இலக்கியஙகளைப் பயின்றார். இவர்தம் தமிழ்ப் புலமையை அறிந்து மதுரைத் தமிழச்சங்கம் இவருக்கு மகாவித்துவான் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தது. தொணடை மண்டலம துளுவ வேளாளர் பளளியிலும் பின்னர்த் திருமயிலைச் சாந்தோம் பள்ளியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். தமிழ் இலக்கண இலக்கியஙகளை மாணவர்களுக்குத் தனியாகவும் கற்பித்துவநதார். அவ்வகையில தமிழப்பெரும் புலவர்கள மயிலை சீனி கோவிநதராசனார், கா. நமச்சிவாய முதலியார் போன்றோர் இவரிடம கறறவர்களாவர்.

இவர் தமிழ நூலகளை ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து அசசேற்றிய பெருமககளுள் ஒருவர். டாகடர் உ.வே. சாமிநாதையர் மணிமேகலைக் காப்பியத்தைத தம் குறிப்புரையுடன் வெளியிடுவதற்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர் அக்காப்பிய மூலத்தைக கி பி. 1894-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் திருமயிலை உலா, திருமுல்லைவாயிற் புராணம், சிற்றிலக்கண வினா விடை, கபாலீச்சுரர் பஞ்சரத்தினம், கற்பகவல்லிமாலை, கந்த புராண வசனம் முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். தமிழ்க் காப்பியங்களைக் குறித்து இவர் எழுதிய உரை நடைநூலகள மிகச் செமமையான முறையில் வெளிவந்துள்ளன. திருக் கயிலாய ஞான உலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, கம்பராமாயண அயோத்தியா காண்டம், திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, அருணகிரிநாதரின் கந்தரனுபூதி, சிவவாக்கியார் பாடல முதலியவற்றிற்கு இவர் உரையும் எழுதியுள்ளார். இவர் நன்னூல் விருத்தியுரை, தஞ்சைவாணன் கோவையுரை, மச்சபுராணம், வளளலார் இயற்றிய மாயாப் பிரலாபம் முதலியவறறைப் பதிப்பித்துள்ளார். இவர் வித்தியா விநோதினி எனனும் வெளியீட்டை இராமசாமி நாயுடு, வாசுதேவ முதலியாா ஆகியோரொடு வெளியிட்டார். இவர் 1950-ஆம் ஆண்டில் காலமானார்.

வீ.சே.

சண்முகம் பிள்ளை, வ.சு.: இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழநத தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரான கடலூரைச் சேர்ந்த மஞ்சக்குப்பத்

தில் கி.பி. 1880-ஆம ஆண்டு வ.த சுப்பிரமணியப் பிள்ளைக்கு மகனாகப் பிறநதார். சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில பயின்றார்; இவர் தமிழிலும் வட மொழியிலும் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி இருமொழி களையும நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார. இராமநாதபுரம் அரசினர் தமிழ்த தேர்வில முதல் மாணவனாகத் தேறித் தங்கப்பதக்கம பரிசாகப் பெறறார. இவா சட்டம் பயின்றார. சட்டம் பயின்ற இவர் 1921 முதல் 1935 வரை பல மாவட்டங்களில் மாவட்ட நீதிபதி (முனசீபு) யாகப் பணியாற்றியுளளார; தமிழ்ப்பறறும் சைவப் பற்றும் மிககவர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங களைத் தம் ஓய்வு நேரத்தில் இவர் மாணவர்களுககுக கற்பிப்பர். இவர் தநதையார் வெளியிடும் நூலகளுககு உதவியாக இருந்ததுடன் அவாதம நூல்களையும் இரண்டாம் பதிபபாக அச்சிட்டு வெளியிட்டுளளார். ‘தணிகை நூற்றெட்டு வெணபா அந்தாதி’யையும் ‘திருக்கழுக்குன்ற உலா’வையும் இயற்றியுளளார். திருக்கழுக்குனற உலா, டாகடர் உ.வே. சாமிநாத ஐயா உதவியுடன வெளியிடப்பட்டது. கணடியூர்ப் புராணம், திருககுடவாயிற்புராணம், திருவாடானைப் புராணம, கோகர்ணததல புராணம் முதலிய நூல் களை இவர் உரைநடையில் எழுதி வெளியிட்டுள் ளார். இவர் 3.3 1941-இல் மறைநதார். வீ.சே.

சணல் தொழில்: உலகின் சணல் உற்பத்தியில இந்தியா, பங்களாதேசம், நேபாளம் தாய்லாந்து, பாகிசுத்தான் ஆகிய நாடுகளே முககிய பஙகேறகின றன. இவற்றுள இநதியாவும் பங்களாதேசமும் இணைந்து 56 விழுக்காடு சணல் உற்பத்தி செய்கின றன. 1971-ஆம் ஆணடு வரை இநதியாவும பாகிசுத தானும் சணல உற்பததியில் போட்டியிடுவனவாக இருநது வந்தன. பிரிவினைக்குப் பிறகு பஙகளா தேசம் தனி நாடாக இருந்து செயற்பட்டபோது, இந்தியா, பாகிசுததான இவவிரணடு நாடுகளின சணல் உற்பத்தியின் வரலாற்றையே மாறறி அமைத்து விட்டது. தாய்லாநது இநதியாவைப் போல் ஒரு பெரிய சணல உற்பத்தி செய்யும நாடாக இல்லாதபோதிலும், அது உற்பத்தி செய்யும் சணலுக்கு ஏறற அங்காடியை ஏற்படுததிக் கொணடது. நேபாளம மிகச சிறிய சணல உற்பததி செயயும் நாடாக இருந்தாலும் கூட அது உற்பத்தி செய்கிற சணல பணடங்களை உள் நாட்டிலேயே பயன்படுத்திக் கொளளுகிறது; அதன தேவைககேறற அளவை உற்பத்தி செய்கிறது.

இந்தியாவில் சணல் உற்பத்தி: இநதியாவின பெருமளவுத் தொழிலகளுள மிகப் பழமையானது சணல் தொழிலாகும். இத்தொழில கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக இநதியாவில் ஏற்பட்டது. கலகத்தாவிற்கு அருகிலுள்ள ரிசுரா (Rishra) என்னு மிடததில் விசையைப்பயனபடுத்தி (Power driven) கி.பி. 1859-ஆம் ஆணடு சணல் ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்தி னர். அதன் பிறகு சணல் தொழிலின பெரும்பானமை யான வளர்சசி வஙகாளத்தில் இருநதது. நாட்டின் பிரிவினையில் வங்காளதேசத்திற்கு 75 விழுககாடு சணல் விளை நிலங்களும், இநதியாவிறகு 25 விழுக காடும் கிடைத்தன. அரசு அரும்பாடு பட்டுச் சணல உற்பத்தியைப் பெருக்க வேணடிய நிலை ஏறபட்டது. அதன விளைவாக 1947-48-ஆம் ஆண்டில 6.52 இலட்சம் ஏக்கராக இருந்த சணல் விளைநிலங்கள 1950-51-இல் 1 4 மிலியன் ஏக்கராக உயாந்தன. அதே ஆண்டுகளில் சணல் உறபத்தி 1 6 மிலியன் கட்டுகளிலிருந்து 3.3 மிலியன கட்டு (Bales) அளவிறகு உயர்நதது. இதன் விளைநிலஙகளில் ஏறககுறைய 4 மிலியன் உழவர்கள் வேலைசெய்கினறனர்.

சணல் தொழில் நாட்டிற்கு அந்நியச் செலா வணியைப் பெற்றுக் தருகின்றது. இத் தொழிலில் ஏறககுறைய உரூ 300 கோடி மொத்த முதலீடு என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது நாட்டிலுள்ள 69 சணல உற்பத்தி நிறுவனங்களில் 44900 நெசவுத் தறிகள் (looms) உளளன. சணல் ஆலைகள் நேரடியாக ஏறக் குறைய 40 இலட்சம் குடும்பஙகளுக்கும், 2.5 இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கும வேலை தருகினறன.

விடுதலை பெறற நாளிலிருந்தே கச்சா சணல் உற்பத்தியை (Raw jute production) மிகுதிப்படுதது வது முககிய குறிக்கோளாக இருந்து வந்துளளது என்ற போதிலும், உற்பத்தியில் மிக உறுதியான முன னேற்றம் காணப்படவில்லை. தரமான விதையையும் உரத்தையும் 1983-84-ஆம் ஆணடில் பயனபடுத்திய தால ஒரு எகடோ நிலப்பரப்பில 1479 கிலோ கிராம சணல் உற்பத்தி செய்து உச்ச நிலையை அடைந்தது. இந்நிலை தொடர்ந்து செயற்படவில்லை. வேளாண் மைப் பயிாகளில், சணல உற்பத்தி, பரப்பளவில பெரிய ஏற்ற இறககங்களைக் கொணடது. இந் நிலையில் சணல உற்பத்தியை மேற்கு வங் காளத்தை விட்டுப் பிற இடங்களில பயிர் செய்ய முயற்சி செய்ய வேணடும் எனறு கூறப்படுகிறது. அசாம், பீகார், ஒரிசா மாநில அரசுகள இதற் கான முயற்சிகள எடுத்து வருகினறன. அணமையில் உத்தரப் பிரதேசமும் ஆநதிரா மாநிலங்களும் இம் முயறசியில் ஈடுபட்டுளளன.

கீழ்க்காணும் அட்டவணை இந்தியாவில் எவ் வளவு பரப்பளவில சணல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பது பற்றிக் கூறுகிறது. கச்சா சணல் உற்பத்தியை மிகுத்து அதன்மூலம் சணலுக்கு அங்காடி ஏற்

படுத்த இயலும் என்று எண்ணி அதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அட்டவணை: 1 பரப்பளவு, கச்சா சணல் உற்பத்தி

ஆண்டு	பரப்பளவு	உற்பத்தி (கிலோ கிராம்)
1950—51	571	1043
1960—61	629	1183
1970—71	750	1186
1980—81	942	1247
1983—84	827	1479

மூலம்: இந்திய இருப்பு வங்கி — நாணயம், நிதி பற்றிய அறிகைகை.

கச்சா சணல் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டுளளதால் ஒரே சீரான உற்பத்தி கிடைப்ப தில்லை. கடந்த 40 ஆண்டுகளாகச் சணல் உற்பத்தியில் மிகுதியான முன்னேற்றம் காணப்படவிலலை. பல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் புகுத்தப்பட்ட போதிலும் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகள் தவிரப் பெரும்பாலும் தோல்வியாகவே அமைந்தன. உற்பத்திச் செலவு உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பொருளாதார அடிப்படையில் இலாபம் தரக்கூடியதாக இல்லை. அத்துடன் சணல் தொழில் உழைப்பாளர்களையே பெரும்பான்மையாகக் கொண்டதாகையால் மொத்த உற்பத்தியில் 10 விழுக்காடு கூலியாக இருந்தாலும் 90 விழுக்காடு அவர்களின் வருகையைப் பொறுத்து அமைகின்றது. இயந்திர, மனித வளங்களின உற்பத்தியாற்றல் பெரும்பாலும் மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது.

கச்சா சணல் உற்பத்தி சிறு வேளாண்மைத் தொழிலாகச் செயற்படுவதால், இதன் முன்னேற்றம் எந்த அளவிற்கு விளைபொருளுக்கு விலை கொடுக்கப்படுகின்றதோ அந்த அளவிற்கு விவசாயி ஊக்கம் பெறுகிறார் என்று கூறுகின்றார்கள். கச்சா சணலின் விலை 1984-85-ஆம் ஆண்டில் ஒரு குவிண்டால் ரூ. 1000 ஆக இருந்தது. இதனை எண்ணி உற்பத்தியாளர்கள் மிகுதியான பரப்பளவில் சணல் உற்பத்தியை மேற்கொண்டதும், 1985-ஆம் ஆண்டின் இயற்கைச் சூழல் சாதகமாக அமைந்ததும், 12 மிலியன் கட்டு (Bale) சணல் உற்பத்திக்கு வழி வகுத்தது. ஆனால் அந்த ஆண்டு எதிர்பாராத வகையில் விலைச் சரிவு ஏற்பட்டுக் கச்சா சணல் தேங்கி விட்டது.

சணல் உற்பத்திப் பொருள்கள்: இந்தியா, 1955-56-ஆம் ஆண்டில் 1.12 மிலியன் கணடி சணல உற்பத்தி செய்ததில் முரட்டுச் சாக்கு (Hessian) 36.8 விழுக்காடாக இருந்தது. அக்காலத்தில் கம்பள உற்பத்திக்குப் பயன்படும் அடிப்பாகம் உற்பத்தி செய்யப்பட வில்லை. 1956-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு முதன்முதலாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட ஏறக்குறைய 104,000 கண்டி (Tons) அளவிற்குக் கம்பளத்திற்கான இவ்வகை உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 25 ஆண்டுகளுககுப் பிறகு 1981-82-இல் 1.33 மிலியன் கணடி அளவிற்குச் சணல் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. மொத்தச் சணல் பொருள உற்பத்தியில் மெல்லிய சாககுக் குறைந்த அளவிலும், கம்பளத்திற்குத் தேவையான அடிப்பாகம் 6.3 விழுக்காடும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

இந்தியாவின் சாக்கு உற்பத்தி 15 ஆண்டுகளில் 632,800 கண்டியிலிருந்து 725,300 கண்டியாக உயர்ந்தது. சாக்கு ஒரு மலிவான பொருள். அதன் உற்பத்தி

அட்டவணை: 2 சணல் உற்பத்திப் பொருள்கள் 000' கண்டி

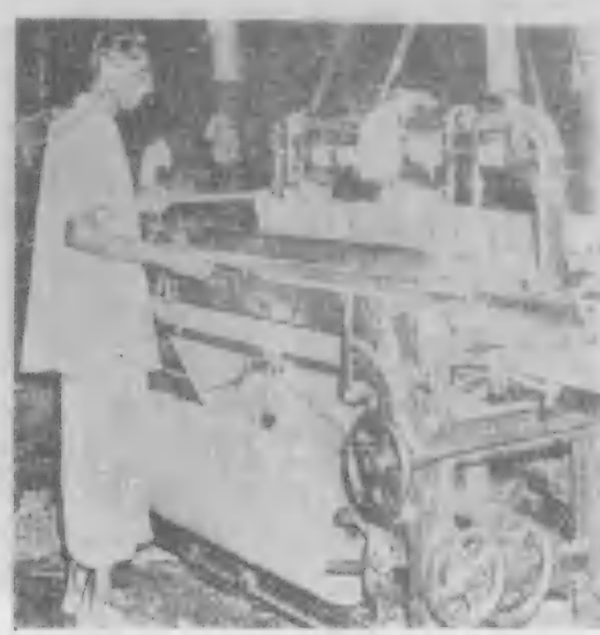
ஆண்டு	மெல்லிய சாக்கு (Hessian)	கம்பள அடிப்புறம்	சாக்கு (Sacking)	பிற பொருள்கள்	மொத்தம்
1955—56	409.5	....	632.9	70.2	1112.6
1965—66	531.0	104.4	622.2	141.7	1399.3
1975—76	321.3	157.6	700.2	120.0	1299.1
1985—86	284.3	....	730.6	134.4	1149.3

குறிப்பு: கம்பள அடிப்புறம் சாக்கு உற்பத்தியோடு இணைந்துள்ளது.

பெரும்பாலும் உள்நாட்டிலேயே வேளாண் விளை பொருள்களைப் பாதுகாக்கப் பயன்படுகிறது. மெல்லிய சாக்கு (Hessian), கம்பள அடிப்புறம் (Carpet backing) போன்றவற்றிற்குப் பங்களாதேசத்தில் கடுமையான போட்டி ஏற்பட்டு, வெளிநாட்டு அங்காடிகளில் அதற்குச் சாதகமான நிலையை ஏறபடுத்தியுள்ளது.

இப்பொழுது செயற்படும் 69 சணல் நெசவாலைகளில் 59 மேற்கு வங்காளத்திலும், 4 ஆந்திராவிலும், 3 உத்தரப் பிரதேசததிலும், அசாம், மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் ஒவ்வொன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மொத்த நெசவுத் தறிகளில் (loomage) 51.7 விழுககாடு மெல்லிய வகைச் சாக்கு உற்பத்தியிலும், 30 விழுக்காடு சாக்கு உற்பத்தியிலும், 14 விழுக்காடு கம்பள அடிப்புறச் சணல உற்பத்தியிலும், 4.63 விழுககாடு பிற வகையான சணல உற்பத்தியிலும் ஈடுபட்டுள்ளன. சணல் உற்பத்தியில் பயனபடுததுகினற 615,888 மொத்தக கதிரியககிகளில் 537,058 மெல்லிய வகைச சணல உறபத்தியிலும், 78,830 முரட்டுச் சாக்கு உறபததியிலும உளளன.

சணல் பொருள் ஏற்றுமதி: சணல் பொருள்களின மொத்த உற்பத்தியில் மிகக் குறைவான பகுதியே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. இதறகுக காரணம் உள்நாட்டுப் பயன்பாடாகும் 1971-ஆம் ஆணடில் இந்தியச் சணல் கழகம் (Indian Jute Association) ஒன்றை ஏறபடுததி விலை, சணல் வாணிகம், கிடைககாத காலத்திற்கான சேமிப்பு வைப்புகள், இறக்குமதி, ஏறறுமதி போன்ற வற்றைக் கண்காணிக்கச் செய்துள்ளனர். இதற்கிடையில் மினவெட்டு மிகுதியாகிச் சணல் தொழிலலச் சீர்கேடடையச் செய்தது. அத்துடன் வங்காள தேச நாணயமான இடாகா (Taka) மதிப்புக குறைந்தபோது சணல் பொருளகளுக்குப் பன்னாட்டு அங்காடியில் கடுமையான போட்டி ஏற்பட்டது. இதனைச் சரிககட்ட இந்திய அரசு கம்பள அடிப்புறத்தின் மீது விதிக்கப்பட்டு வநத ஏற்றுமதி வரியை 1975-76-ஆம் ஆணடில நீககியது. (அட்டவணை-3).

இந்தியாவின் சணல பொருள் இறககுமதி நாடுகள அமெரிகக நாடுகளும், சோவியத்து ஒன்றியமுமாகும். நாட்டில உற்பத்தியாகின்ற கம்பள அடிப்புறம் தொடர்ந்து அமெரிக்காவிறகு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. இநதியாவின் மெலலிய சாக்கு உற்பத்தியின் பெரும்பகுதியைச சோவியத்து ஒன்றியம் இறக்குமதி செய்கிறது. உளநாடடில் பயனபடுத்தப்படும் 65 விழுக்காடு சணல் பொருளகளை விட வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செயகின்ற 35 விழுககாடு பொருள்களே நாட்டிற்கு மிகப்பெரும் வருவாயைத தேடித் தருகின்றன.

உற்பத்தித் திறனைத் திறமபடப் பயன்படுத்தியதாலும், மின அளிப்புச் சீரான நிலையில் இருநததாலும் சணல் உற்பத்தி பெரும் முனனேற்றததைக கண்டது. மொத்தச் சணல் உற்பத்திபில சாக்கு உற்பத்தி மிக அதிகமாக இருந்தது. 3 8 இலட்சம் கணடியாக 1974-ஆம் ஆணடு இருந்த இவ்வுற்பத்தி 1980-81-இல் 7.3 இலட்சம் கணடியாக உயர்ந்தது. அமெரிககாவில் ஏறபட்ட தேக்க நிலை காரணமாக இந்தியச் சணல் உற்பத்திககுத் தேவை குறைந்தது. இதனைச் சரிக்கட்ட 1976-ஆம் ஆணடு மூனறு சணல் உற்பத்திப்

அட்டவணை: 3. சணல் ஆலைப் பொருள்களின் உற்பத்தி, ஏறறுமதி நுகர்வு

ஆண்டு	உற்பத்தி	ஏற்றுமதி	நுகர்வு
1950—51	890	790	120
1960—61	1000	760	280
1970—71	1090	640	480
1980—81	1392	440	922
1983—84	1090	233	947
1984—85	1370	265	1035

மூலம்: இருப்பு வங்கியின் நாணயம், நிதி பற்றிய அறிக்கை (1984-85) அதற்கு முன் வந்த வெளியீடுகள்.

பொருள்களாகிய மெலலிய சாக்கு, சாக்கு, கம்பள அடிப்புறம் போனறவற்றின் மீது போடப்பட்ட ஏறறு மதி வரியை முழுவதுமாக அரசு நீக்கி விட்டது. ஏற்றுமதியை மிகுதிப்படுத்த ஈடுபட்டும் பண உதவித திட்டத்தின் (Cash Compensatory Support Scheme) மூலம் இந்தியச் சணல் கழகம் (Jute Corporation of India) 5 இலட்சம் கட்டு கச்சா சணலைப் பங்களா தேசத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்து பற்றாக்குறை யைச சமாளிககக குறுகிய காலத் திட்டத்தை அரசு கையாணடது. இதனால் சோவியத்து ஒனறியம், சப்பான், அமெரிகக நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்ட சணல பொருள்களின அளவு மிகுந்து 1984-85-ஆம ஆண்டில் 2.65 இலட்சம் கணடியாக ஆயிற்று.

சணல் தொழிற் சிக்கல்கள: (Problems of the Jute Industry) ஒரு பழம் பெரும் ஏற்றுமதித் தொழி லாகிய சணல, ஏற்ற, இறக்கங்களுககுட்பட்ட ஒன றாக விளஙகி வநதுள்ளது. அதற்குச் சில முககிய சிக்கல்களையே காரணமாகக் கூறுகினறனர். அவற் றுள முககியமாகக கச்சாப் பொருள (சணல), உற் பத்தி இயந்திரங்களின் பழமை, சணலுக்குப் போட்டி யாகக் காணப்படுகின்ற மாற்றுப் பொருள்கள் (Substitutes), விலை உயர்வு, மின் அளிப்பில் காணப்படு கின்ற இடர்ப்பாடுகள் போனறவறறைச் சுட்டிக் கூற லாம்.

(அ) கச்சாப் பொருள் தட்டுப்பாடு மேலே கூறியபடி 1948-இல ஏற்பட்ட நாட்டுப் பிரிவினைக்குப் பிறகு பெரும்பான்மையான சணல உற்பத்தி செய் யும் விளைநிலங்கள பஙகளாதேசத்தைச் சார்நது விட்டபடியால், கச்சாப் பொருள உற்பததியில பெரும் மாற்றம் ஏறபட்டது. அக்காலததிறகுப் பிறகு எவ்வளவு முயன்றும் சணல் உறபத்தியில மாற்றம் காணப்படவில்லை. ஒவ்வோா ஆணடும் உளநாட்டு உற்பத்தி மாறிக் கொண்டே உளளது. இதற்கு மூல காரணம் சரியான மழை இல்லாததே. மேற்குவஙகாளத்தில் 1972-73-ஆம ஆணடில் பருவ மழை பொய்த்ததால 1971-72-ஆம ஆணடில 5.7 மிலியன் கணடியாக இருந்த உற்பத்தி 5 மிலியன் கண்டியாகக் குறைந்தது. தொடர்ந்து 1974-75, 1975-76, 1976-77 ஆணடுகளிலும் தட்டுப்பாடு காணப்பட்டுச் சணல் தொழிலை மிகவும் பாதிததது. இது தவிர அரசாங்கமும் கச்சா சணலுக்குக் குறைந்த ஆதார விலை (Minimum Support Price) குறிப்பிட வில்லை. இதனால் செழிப்பான காலங்களில் சணலின் விலை குறைந்து காணப்பட்டது. சணல் உற்பத்தி யாளர்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டதால் சணல் விளைநிலங்கள நெல் உற்பத்திககு மாற்றப்பட்டன. இதனால் சணல் உற்பத்திக்கான நிலப்பரப்பு குறைந் தது.

ஆ) உற்பத்திக் கருவிகள்: சணல் ஆலைகள் மிக வும் பழுதடைந்தனவாகவும், அவை பயன்படுத்தும் இயநதிரஙகளும் உற்பத்திக கருவிகளும் மிகவும் பழமையானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. அக் கருவிகளைக கொண்டு உற்பத்தி செயவது சிக்கன மற்றதாகவும், உற்பத்திச் செலவு மிகுந்ததாகவும் உளளது இதனைக் கருததிற் கொணடு சணல ஆலை கள புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. பன்னாட்டு அஙகாடியில போட்டியிடும் நாடாகததிகழும் பஙகளா தேசம் நவீன இயந்திரஙகளைக கொணடு உற்பத்தி யில முனனணியில் உளளது. இநதியா அதனோடு போட்டியிட வேணடுமானால ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக உறபத்தியில ஈடுபடுத்தி யுள்ள சணல ஆலைகளிலுளள இயந்திரங்களை மாற்றி, மேறகு ஐரோப்பா, உருசியா, போன்ற நாடுகளில் உருவாககப்படும் நவீன சணல உறபத்தி இயந்திரங்களையும், கருவிகளையும் பயனபடுத்தி உறபத்தியை 12 மடஙகாக உயர்த்தவேணடும் எனக் கருத்துத் தெரிவிககப்பட்டுள்ளது.

இ) மாற்றுப் பொருள்கள்: நாடு விடுதலையடை வதறகு முனனா, இநதியா சசசா சணல் உற்பத்தி யிலும், சணல் பொருள் உறபத்தியிலும் முற்றுரிமை பெற்றிருநதது. இந்த முற்றுரிமையைப் பயனபடுத் திக் கொண்டு விரைவில இலாபம பெற ஏணணி ஆலை முதலாளிகள, சணற் பொருளகள மீது கட்டுக கடஙகாத உயர்ந்த விலையைப் பன்னாட்டு அங்காடி யில குறிப்பிட்டனர். இவ்விதச் செயலுக்கு அரசும் ஆதரவு தரும் விததநில மிக உயர்நத ஏற்றுமதி வரியை விதித்தது. விடுதலைபெற்ற பிறகு இந்தியா மிகக் கடுமையான போட்டியைச சந்திக்க வேணடிய தாயிறறு. பங்களா தேசம, பிலிப்பைன்சு, சப்பான, பிரேசில் போன்ற நாடுகள இந்தியச் சணல் பொருள களுக்குப் புதிய போட்டியை ஏற்படுத்தின. அநநாடு கள் நவீன உற்பத்தி முறைகளைக் கையாணடு உற்பத் தியை அதிகரித்துள்ளன. பொருள்களைப் பொதிநது வைப்பதற்குத் தாள, துணி, 'பாலிதீன்' (Polythene) போன்ற மாற்றுப் பொருளகளில் செய்த பைகள் மிகுதியாகக் கிடைப்பதால் சணல் பைகளுக்கு (சாககு) குறைவாகவே போட்டி உள்ளது. இதனைச் சமாளிக்கச் சணல பொருள உற்பத்தி பெருமபாலும் கம்பள அடிப்புறம் செய்வதில் கவனம் செலுத்தினால் அமெரிக்க நாடுகள், சோவியத்து ஒன்றியம் போன்ற நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய தேவையை நிறைவு செய்யலாம்.

நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 1960-61-ஆம் ஆண்டில் 20 விழுக்காடு சணல் பொருள்களின் மதிப்பாக இருந்தது. அவற்றின் மதிப்பு 1984-85- ஆம் ஆண்டில் 2.9 விழுக்காடாக இருந்தது. இதற்கு மிக முக்கிய காரணம் பயன்பாட்டில் மாற்றமும், மாற்றுப் பொருள்களுமாகும். இதனைச் சமநிலையில வைக்க நவீன உற்பத்தி முறைகளைக் கையாணடு மாற்றுப் பொருள்களின் தலையீட்டை எதிர் கொள்ள முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

(ஈ) உயர் விலைகள்: இந்தியச் சணல் பொருளகளின் விலைகள் பன்னாட்டு அங்காடியில் உயர்வாக இருப்பதால போட்டியை அவைகளால் எதிர்த்துச் சமாளிக்க இயலவில்லை. இவவகை உயர்விலைக்குக் காரணம் நவீன முறையில் உற்பத்தியினமை, உற்பத்திக் குறைந்த இயந்திரங்கள், கச்சா சணலின் உயர்விலை, ஏற்றுமதி வரியில் உயர்வு போன்றவை எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். மேலும், அமெரிக்க நாடுகளில் கம்பள விரிப்புகளுக்குப் பதிலாக வீடுகளில் அலங்காரமான பளிங்கு ஓடுகள், நாகரிகமான 'பாலிதீன்' விரிப்புகள் போன்றவை விருமபி வாங்கப் படுவதால் சணல் கம்பள அடிப்புறம் அதிகமாக பயன் படுத்தப்படுவதில்லை. மாற்றுப்பொருள்களின விலைகள் மிக உயர்ந்து காணப்படுவதால் இந்தியச் சணல் பொருள்களுக்குச சாதக அஙகாடி நிலை இருந்து வருகிறது. இவ்வகை மாற்றுப்பொருள்களின போட்டியை எணணி விலையைச் சீர்படுத்தி, ஏற்றுமதியை மிகுதிப் படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

(உ) தொடர்ச்சியற்ற மின் அளிப்பு: (Irregular Power Supply) மின் அளிப்பு தொடர்ச்சியாக இல்லாத காரணத்தால் சணல உறபத்தியில் அதிகமான பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. மேற்கு வங்காளத்தில் 1973-75 ஆண்டுகளிலும், 1977-80 ஆணடுகளிலும் மோசமான மின்சக்தி நெருக்கடியினால் உற்பத்தியில் தடையேறபட்டது. மறுபடியும் 1983-84-இல் மின்சக்தி நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது சணல் பெரிதும் பாதிக் கப்பட்டது.

(ஊ) பிறவகைச் சிக்கல்கள்: இந்தியாவிலுளள 72 ஆலைகளுள 23 ஆலைகள 1986-இல் பல சிககலகளினால் மூடப்பட்டன. அவற்றில பணியிலிருந்த தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருநது நிரந்தரமாகவோ இடைக்காலமாகவோ வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். சணல் தொழிலில் வேலை நீககம் செய்யப் பட்டவர்களைப் பிற தொழில்களில ஏற்றுக் கொளவதற்கு வழி செய்ய வேணடும் எனறு வேணடப்பட்டுள்ளது. எனினும், மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகள் மறுபடியும் திறக்கப்படுவதற்குச் சணல உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு நல்ல தேவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும், அரசு இதனை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்றும் நீண்ட நாளாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேற்கு வங்காள அரசு, சணல் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுத்து வருவதோடு மத்திய அரசை இத் தொழிலில் காணப்படும் சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைக்கும்படியும் கேட்டு வருகிறது.

இத் தொழில் நலிவடைவதற்கு மறறொரு காரணம் கிடைக்கின்ற இலாபத்தை மறு முதலீடு செய்யாமல் விட்டுவிடுவதாகும். இலாபம் மறுமுதலீடு செய்யப்படுமென்றால் சணல தொழிலை நவீனமய மாக்குதல், தொழில் விரிவாக்கம், உறபத்தி அதிகரித்தல் போன்றவை எளிதில் நடைபெற இயலும் இதனை நடைமுறைப்படுத்த இத் தொழிலைக் கவர்ச்சி மிக்க, உற்பத்தி ஆற்றல் மிகுநத ஒனறாகச செய்ய வேண்டும்.

மேம்படுத்த வழி முறைகள்: கச்சா சணல உற்பததியில் காணப்படுகின்ற ஏறறத்தாழ்வுகளைசசீர்ப்படுத்துவதற்குச் சில வழிமுறைகள் கூறப்படுகினறன. மறற விளைபொருள்களுக்குப் பதிலாகச சணல் உற்பத்தி செய்வது விவசாயிகளுக்குப் பொருளாதார அடிப்படையில் உகந்ததனறு. இதனைத் தொடர்ந்து உறபத்தியில் ஈடுபடுத்துவதற்கு ஊக்கத் தொகை (Cash Incentives) அளிப்பது, விளைநிலங்களின் பரபபளவை அதிகப்படுத்துவது, குறைந்த ஆதார விலை அளிப்பது போன்றவற்றைக கடைப்பிடிக்க வேணடும என்று குறிப்பிடுகிறாாகள். சணல் உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக மனித, இயந்திர உழைப்பாற்றல போனறவற்றை மிகுதிப்படுத்த வேண்டும் எனறு சொலலப் படுகிறது. சணல் உற்பத்தியில பெருமபகுதி உழைப்புக்குத் தர வேணடிய ஊதியமாக அமைநது விடுவதால் மிகுதியான உறபத்தியைக் காண வழியிலலை. இதனைச சரி செயவதற்கு அரசு 1971-ஆம ஆண்டில இந்தியச் சணல் கழகம் ஒன்றை ஏறபடுததி விவசாயிக்கு நியாயமான விலை கிடைககும்படி செய் துளளது.

சணல் பணடங்களின உற்பத்தியில மாற்றம் செய்வதால் அதன் அளிப்பில் முன்னேற்றம் அடையலாம் என்று எண்ணிச் சணலைச் சலவை செயது, சாயம் ஏற்றிக் கலப்பு உற்பததி செய்வதறகு முதன முதலாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வகைப் பொருளகளுக்கு மிகக் குறுகிய அங்காடியே உளளது. சராசரி 5 விழுக்காடு இவவகை உற்பத்தியும், பிற சாக்கு வகைகள, தொழிலுக்குத் தேவையான வகைச சாக்குகள் போன்றவையுமாகும். ஆராய்ச்சி, வளர்ச் சித்துறை, புதிய பண்ட மாற்றஙகள் செய்வதறகு

முயறசிகள் எடுத்து அதன் மூலம் விலையில் அதிக மாற்றம் இல்லாமல், தரம் நிறைந்த சணல் பொருள் களை அங்காடிக்குக் கொணர வேண்டும் எனறு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது சுவர்த் தொங்கல் கள், அலங்காரப் பொருள்கள் போன்றவறறைப் புதி தாகக் கணடுபிடிப்பதன் மூலம் சணல் பொருளகளுக்கு நல்ல அங்காடிகள் ஏற்படுத்தலாம் என்று திட்டமிடப் பட்டுளளது.

பொருள் உற்பத்தியில் மாற்றம் செய்வதோடு சணல் உற்பத்தி ஆலைகளையும் நவீனமயமாக்க முயற்சிகள் எடுத்து, மூடப்பட்டுளள ஆலைகளை மறு படியும் திறக்க வேணடும் என்பது முக்கியமான மாற் றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும். மெல்லிய சாக்கு வகைக் குக் கடுமையான போட்டி காணப்படுகின்றது. அத னைச் சரி செய்வதற்கு 3 ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களும் சீரான விலையில, தரமான பணடங்களை உற்பத்தி செய்ய முயன்று வருகினறன. சணல் உற்பத்தியில் 1950-ஆம் ஆணடிலேயே நவீன மயமாக்குதல் ஏற் பட்டது. புதிய நூற்பு இயநதிரங்கள் புகுத்தப்பட்ட தால் 25 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள குறைககப் பட்டனர். இயந்திரங்கள் 1984-ஆம் ஆண்டில அதி விரைவாக மாறறப்பட்டன. நூல் நூறபு, நெசவு போன்ற பகுதிகள் தவிரப் பிற பகுதிகளில ஆள் குறைப்புடன அவை நவீன மயமாக்கப்பட்டுளளன. சணல் தொழிலுக்கு ரூ.300 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தியத தொழில முனனேற்ற நிறுவனம் (Industrial Development Corporation of India) இதனைச் சரியாக முறைப்படுத்த இயலும என்ற எணணத்தை வெளியிட்டுளளது. நவீனமய மாக்குவதற்குரிய நிதியை இருவகைகளில பயன்படுத் தலாம்: (1) உரூ. 150 கோடி ஆலைகளின் இயநதிரங் களையும், கருவிகளையும் நவீனமயமாககுதலுககும, (2) அடுத்த பகுதியாகிய உரூ. 150 கோடி உறபத்தி முறைகளை நவீனமயமாக்குதலுக்கும் என்று குறிப் பிட்டுளளது. நவீன மயமாக்கப்பட்டால் பஙகளா தேசத்தின் கடுமையான போட்டியை எளிதாக எதிர் நோக்க இயலும்.

சணல் உற்பத்தியாளர்கள் வளர்ச்சிக் கழகம் இப்போது பல முக்கிய நகரங்களில் (இந்தியா) கண் காட்சிகள அமைத்துச் சணலின் சிறப்பு, பயன்பாடு, எவ்வாறு அலங்காரக் கலைப் பொருளாக அமையக் கூடும் என்பவற்றை விளக்கிவருகிறது. பல அரிய முயற்சிகளின் வாயிலாக இப்போது 120 நாடு களுக்குச் சணல் பொருள்கள் ஏற்றுமதியாகின்றன. இலத்தீன அமெரிக்காவும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளும் இந்தியச் சணல் பணடங்களை விரும்பி வாங்குகின் றன. பன்னாட்டு அமைப்பில் உளள சில உலக நிறு வனங்கள் இந்தியாவின் பிற்காலச் சணல் ஏற்றுமதி யில அக்கறை கொண்டு ஆவன செய்து வருகின்றன. சணலுக்கான வெளிநாட்டு அஙகாடி விரிவடையவும் சணல் பொருள்களின் உற்பத்தி மேம்படவும் சணல் பொருள் ஏற்றுமதிவளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்று அமைக் கப்பட வேண்டும். அத்தகைய நிறுவனம் புதிய அங் காடிகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்குப் பயன்படும்.

அரசு விற்பனைக கழகம்(State Trading Corporation) சணல் பொருள் விற்பனைக்கான முயற்சிகள் எடுத்து, சணல் ஆலைகளின் ஒத்துழைப்புடன் பெரும் முன்னேற்றத்தை உருவாக்கலாம். குறைந்த ஏற்றுமதி விலை, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அந்நியச் செலாவணி யைப் பெற்றுத்தர இயலும். ஏனெனில், பங்களா தேசம் அவ்வப்பொழுது அங்காடித் தன்மைக்கேறப ஏற்றுமதி விலையைச் சரி செய்து கொண்டு போட் டியை நிலைப்படுத்திக் கொளளுகிறது.

உலகம் முழுவதும் பெரும்பாலான உணவுப் பொருள்கள் இயற்கையாகக் கிடைக்கின்ற சணல் சாக்குகளிலேயே பொதியப்பட்டு விற்பனைக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. எனவே, 7ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இவ்வகைச் சாக்குகளுக்குத் தேவையானது 11 இலட்சம் கண்டி சணல் எனக் கணககிடப்பட்டுளளது. இநநிலையை அறிந்து செயற் படுவது சணல உறபத்தியாளர்களையும, சணல் பொருள உற்பத்தி ஆலைகளையும் பொறுத்தது. தாய்லாந்து நாட்டில் காணப்படுகின்ற சணல் உற் பத்தி இந்தியாவைப்போல் இல்லாவிட்டாலும், அதன் உற்பத்தி, பெரும்பாலும் பன்னாட்டு அங் காடியில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அந்த நாட் டின் அஙகாடி சிறியதாக உளளது எனறாலும் அத னுடைய பெருமபான்மையான உற்பத்தி வெளி அங் காடியையே நம்பியுள்ளது. இருந்தபோதிலும் அந்த நாட்டுச் சணல் உற்பத்தியில ஈடுபட்டுள்ள தொழி லாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகுதியாக உளளது. இந்தியா, பஙகளா தேசச் சணல் தொழில் களை விடத் தாய்லாந்து சணல் தொழில மிக முன் னேற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதன் காரணம் அத்தொழிலை ஏற்று நடத்துகின்ற உணமையுள்ள உத்திரவாதம் நிறைந்த நிருவாகம் என்றும், கச்சா சணல, சணல் உற்பத்திப் பொருள்களை வாங்குவதி லும் விற்பதிலும் கொண்டுள்ள நேரடித் தொடர்பு என்றும் கூறப்படுகிறது. க.சொ.

துணை நூல்கள்:

Datt R. and Sundaram K.P.M., Indian Economy, S.Chand & Co., Private Ltd, New Delhi, 1986.

Mahanti, P.C., Jute: A Battle for Survival-Commerce, Vol. 157, Bombay, 1983.

Misra S.R. and Puri V K., Indian Economy, Himalaya Publishing House, Delhi, 1986.

சத் காரியவாதம் காரணத்தைப் பற்றிய குறிப்பிட்ட துறையினரின் கொள்கை. அவர்கள் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிக் கொண்ட கொள்கையை அனுசரித்தும் அதை விளக்கும் வண்ணமாகவும் இது இருக்கிறது. தம்முடைய அனுபவத்தையும் திறனாய்வையும் ஒட்டி மேலநிலை ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அவர்கள் தம்தம் காரணக் கொளகையை வகுத்துக் கொணடனர்.

இல பொருளிலிருந்து இல்பொருள் தோன்றுகிறது என்ற பௌத்தரின கொளகையிலோ, அழிவற்ற சைதனியத்தில் அதனின்றும் வேறுபடாமல ஏற்படும் தோற்றமே காரியம் என்ற அத்துவித வாதத்திலோ, உளபொருளிலிருநது புதிதானபொருள தோனறுகின்றது என்ற நையாயிகளின் மதத்திலோ உலகிற்கு ஆதியும் அழிவுமற்ற பிரதானம் காரணமாகத தோன்றாது. ஒரு காரணம் பின் கூறப்படுகின்ற தனமைகள உடையதாக இருகக வேண்டும். அப்படியே உலகில் உணரவும் படுகினறது. உள்பொருள அழியாது (Sat Kārya Vāda) என்பது, ஒரு விளைவு (அ) காரணத்தின் தன்மைகளைப் பெற்றதாயும் (தாதாத்மியம்), (ஆ) காரணத்துடன் ஒரே நேரத்தில் உளளதாயும் உள்ளது, இனறேல், காரணவியாபாரம் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட செயற்பாடு தேவையறறதாகிவிடும். மேலும், இலபொருளான விளைவு உளபொருளுடன எப்படித்தொடர்பு படுத்தப்படும? (இ) எதுவும் எதனின்றும் வருதல என்பது இலலை. அவ்வாறாயின தரையினினறும் குடம் வரலாமே? குறிபபிட்ட விளைவு வேணடின குறிப்பிட்ட பொருளே காரணமாகக் கொள்ளப்படுகிறதல்லவா? (ஈ) இல்பொருள காரணமெனில் பிறப்புக்கு முநதி போனறு அழிவிற்குப் பினபும அநத விளைவே தோனறலாமே? (உ) விளைவும் அதன் காரணமும் வேறாயின் விளைவு அறியப்படும்போதே காரணமும் நம்மால் அறியப்படலாமே? (ஊ) குடம் செய்யப்படுகிறது எனறு சொல்லும்போது இங்குச் செய்யப்படுதல என்பது குடத்தை அண்டி இருக்கிறது. குடம் எனபது இனறெனில எவவிதம் செய்யப்படுதல் அதனை அணடி இருக்கக்கூடும்? மண என்பது தான உள்ளதாயின் மண செய்யப்படுகிறது எனறல்லவா சொல்லப்படவேண்டும்.

ஆகவே, விளைவு என்பது காரணத்தில ஏற்படும் சில நிலை மாற்றங்களே. விளைவு முனபே உறைந்து இருக்கிறது. அது குறிப்பிட்ட செயல் மூலம் வெளிப படுத்தப்படுகிறது. வெளிப்படுத்தப்படுதல் என்பது உண்டாக்கப்படுதலும் அன்று; அழிவு எனபது முற்றிலும் எதுவும் இன்றிக் காணாமற் போதலும் அன்று. என்றும் உளள ஒரு பொருளில் ஏற்படும் மாற்றங்களே (பரிணாமம்-transformation). இதனால் உலகு காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய மூன்றால் ஆனதால், இம் மூன்றிற்கும் காரணமான சத்துவம் இராசதம், தாமதம் என்னும் முக்குணங்களைத் தன்னில் உடையதாய் அழிவறற பிரதானம் உலகிற்குக் காரணம என்பதும், காரணம் அழியாது எனபதும், உள்பொருள் அழியாது என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

அ.இரா.

துணை நூல்கள்:

Hiryanna M, Outlines of Indian Philosophy, London, 1958.

Ninian Smart, Doctrine and Argument in Indian philosophy, London, 1964.

சத்தாரா மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பூனா மாவட்டத்தில உள்ள ஒரு நகரமாகும். இந்நகரம் கிருட்டிணா நதியும், வெண்ணை நதியும் கூடுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் முக்கிய பிரிவான சகாய்த்ரி (Sahayadri) மலைத தொடரும், மகா தேவ மலைத் தொடரும் முறையே தெற்கு வடக்காகவும் கிழககு தெனகிழககாகவும் செல்கின்றன. இது பூனாவிற்குத் தெறகே 90 கி.மீ. தூரத்திலும், சத்தாரா இருப்புப்பாதை நிலையத்திலிருநது 16 கி.மீ. தூரத்திலும், பம்பாய் நகரிலிருந்து தென் கிழக்கே 192 கி.மீ. தொலைவிலும் உளளது. இது கடல மட்டத்திலிருந்து 2320 அடி (707 மீ.) உயரத்தில் அமைநதுளளது. இஙகு 1961-ஆம் ஆணடுக் கணக்குப்படி மக்கள தொகை 44,353 ஆகும். சத்தாரா எனறால் இந்தியில 'பதினேழு' எனப் பொருள்படும். அதற்கேற்றாற போல் இங்கு 17 சுவர்களும் 17 கோபுரங்களும், வாயில்களும, இந்நகரின் தெற்கேயுள்ள கோட்டையில் இருந்தனவெனக் கருதப் படுகிறது யாதவ வம்ச அரசுகி.பி.14-ஆம் நூறறாணடில் அழியவே, இந்நகரம் முகம்மதியர் ஆட்சியின் கீழ வந்தது. பினபு இது பாமினி அரசுடன் இணைக கப்பட்டது. பாமினி அரசு கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாணடில வீழ்ச்சியடையவே, பீசப்பூர் மனனாகள தலை தூக்கினர். எனவே, சத்தாரா மராட்டியரின கீழ் வந்தது. இது சாகுவின் காலத்தில் மராட்டிய அரசின் தலைநகராகச் சிறிது காலம் விளஙகியது.

சிவாசி, சாம்பாசி ஆகியோருடன் தீராத பகை கொண்ட ஔரங்கசீபு, சிவாசியின் மரணத்துக்குப்பின் ஏற்பட்ட போரில் சாம்பாசியையும், சாகுவையும் தில்லிக்குக் கொண்டு சென்றார். சாம்பாசி கொல்லப் பட்டாலும், சாகு ஔரங்கசீபின் அரண்மனையிலேயே வளர்க்கப்பட்டார். இராமச்சந்திர பண்டு என்பவர் விசல் காட்டிலிருந்து சத்தாராவிற்கு கி.பி. 1692-இல் தம் இருப்பிடத்தை மாற்றிக் கொண்டார். மொகலாயர்களுடன் ஏற்பட்ட போரில் இராசாராம் தாக்கப் பட்டார். எனவே, அவரும் தம் இருப்பிடத்தை சத்தாராவிற்கே மாற்றிக் கொண்டார். பிற தளபதிகளும் தங்கள் இருப்பிடத்தினைச் சத்தாராவிற்கே மாற்றிக் கொண்டனர். இந்நிலையில் ஔரங்கசீபு தாமே படையை நடத்த முன் வந்தார். கோட்டைகள் பல முகலாயர் வசம் சென்றன. மராட்டியப் படைகள் பல இடங்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டன. இறுதியாகச் சத்தாராக கோட்டையை முற்றுகை இட்டனர். பிரயாகசி பிரபு (Prayagji Prabu) மிகச் சிறந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார். எனினும், அது மொகலாயர் வசம் சேர்ந்தது. கி.பி. 1705-இல் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கைகள் மூலம் சத்தாராவும், பிற பகுதிகளும் திருப்பி அளிக்கப் பட்டன. ஔரங்கசீபு கி.பி. 1707-இல் இறந்தபோது சாகு மராட்டிய மன்னராக அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். சத்தாராவில பலர் சாகுவையும், சிலர் தாராபாயையும ஆதரித்தனர். எனினும், வாரிசுப் போட்டியில் சாகுவே வெற்றி பெற்றுச சத்தாராவில் முடி சூட்டிக் கொண்டார் எனவே, கி.பி. 1712 முதல் சத்தாரா மராட்டியர்களின் தலைநகரமாக விளங்கியது.

மூன்றாம் மராட்டியப் போரின் முடிவில் கி.பி. 1818-இல் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி சத்தாரா நகரானது மராட்டியர்களின் பெயரளவிலான தலைவர்களாகிய சிவாசியின் வழித் தோன்றல்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. தல்கௌசியின் அவகாசியிலிக் கொள்கையின்படி கி.பி. 1848-இல் நேரடி வாரிசு இல்லாத காரணத்தைக் காண்பித்துச் சத்தாரா ஆங்கில அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. பின சத்தாரா மாவட்டமாக்கப்பட்டுச் சத்தாரா நகரமே தலைநகராக்கப்பட்டது. பெ.சி.

துணை நூல்கள்:

Rawlinson, H G , A concise History of the Indian People, Oxford University Press, London, 1968.

Smith, V.A., The Oxford History of India, Oxford clarendon Press, London, 1967.

சத்தி நாதனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். சத்திநாதன் என்னும் பெயரை ஆய்ந்தோர் அதுபற்றிப் பலவாறு கருத்துக் கூறியுள்ளனர். சத்தியமங்கலம் என்னும் பெயர், சுருக்கங் கருதி மக்களால் சத்தி என வழங்கப்படுவதைப்போல, இப்பெயரின் முற்பகுதியில் அமைந்த சத்தி என்பது இப்புலவரின் ஊர்ச் சுருக்கமாக இருக்கலாம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். தலைவர் என்னும் பொருளில், உருத்திரர் பன்னிருவரைக் குறிக்க 'நாதர் பன்னிருவர்' என்னும் தொடர் சங்க இலக்கியத்துக் காணப்படுகிறது (பரி. 8-7). நாதர் என்ற சொல்லின் ஒருமை வடிவம் நாதன் என்பதாகும். அவ்வகையில் சத்தி, ஆற்றல் என்னும் அடிப்படையில் உமையைக் குறிக்கச் சத்திநாதன் என்னும் பெயர் சிவனைக் குறித்தமைகிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். வேறுசிலர் சத்தி என்பதற்குக் குடை என்னும் பிற்காலப் பொருள் உண்மை கொண்டு குடையின்கீழ் விளங்கும் தலைவன் என்னும் கருத்தில் சத்திநாதன் என்னும் பெயர் அருகதேவனைக் குறிக்கும் என்றும், அப் பெயர் அச்சமயத்தார் கூறும் 'ஆதிநாதன்' என்னும் பெயரினைப் போல அமைந்தது என்றும் கூறுகின்றனர்.

இப்புலவரின் ஒரேபாடல குறுந்தொகை 119-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த அப்பாடல் அல்லகுறிப்பட்டுத் திரும்பும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் பாங்கிலும், இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின், தலைவி நீங்கியவுடன் தலைமகன் கலங்கி உரைக்கும் பாங்கிலும் அமைந்துள்ளது. இளைய தலைவி வீரம் மிக்க பெருந்தலைவனை வருத்தமுறச் செய்தமைக்கு, இளைய பாம்புக் குட்டி வலியதாய் அடங்காது திரியும் பெரிய காட்டு யானையைத் தீண்டி வருத்தும் இயல்பினை இவர் உவமையாகக் கூறியிருப்பது நயமிக்கதாக உள்ளது. அ.மா.ப.

சத்தி நாயனார் பெரியபுராணத்தால விளக்கப்பெறும் அறுபத்து மூன்று சைவ நாயன்மார்களுள் ஒருவர். இவர் காவிரியால் வளம் பெறு சோழவள நாட்டில் வரிஞ்சையூர் என்னும் ஊரில் வாய்மைச் சிறப்புமிக்க வேளாண் மரபில் தோன்றினார். இவ்வூர் இக்காலத்தில் நாகப்பட்டினத்திற்கருகிலுள்ளது. இவர் சிவபெருமான் திருவடிக்கு அன்பு பூண்டு சிவத்தொண்டு புரிந்துவந்தார். சிவனடியாரைத் தம் முன்னர்ப் பழித்துப் பேசுவோர் எவராயினும் அவர்தம் நாவினை இழுத்து அரியும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்கினார். அந்த ஆற்றலொடு விளங்கியமையால் இவர் பெயர் சத்தியார் என்று வழங்கப்பட்டது. இதனைச் சேக்கிழார், சிவபெருமான் அடியாரை இகழும் உரையுடைய 'நாவை வலித்தரி சத்தியால், சத்தி

யார் எனும் நாமமும் தாங்கினார்' (பெ பு சத்தி.3) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'வலித்தரி சததியால்' என் னும் தொடரிலுள்ள சத்தி என்பது நாயனார் கொண்டிருந்த கத்தியின் பெயர் எனக் கொண்டு அக் கருவி உடைமையால் பெயர்பெற்றார் என்று கூறு வோருமுளர். நாவினை இழுத்துப் பற்றி அரிவதற்கு வாய்ப்பாகக் குறடு போல்வதோர் கருவியினையும் இவர் கொண்டிருந்தார். சிவனடியாரை எவரும் இழித்துரையாது காத்து வரும் சிவத்தொண்டினைப் பல காலம் தொடர்ந்து ஆற்றிய சிறப்பினால் இவர் சிவபெருமான திருவடியெய்தினார் எனறு பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது. இவரைக் 'கழற் சத்தி வரிஞ்சையர்கோன' என்று திருத்தொண்டத் தொகை யும், 'கிரிவல்லவர்தம் அடியாரைத்தன் முன்பு கீழமை சொன்ன, திருவில்லவரை அந்நாவரிவோன் திருந தாரை வெல்லும் . சத்தி' என்று திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் பாராட்டுகின்றன. அ.மா.ப.

சத்திநிபாதம் சைவ சித்தாந்தத்தில் ஆண வம், கன்மம், மாயை என மலங்கள் மூன்று என்று கூறினாலும், மாயை என்பது காரணமாயையைக் குறிக்கிறது. அதன் காரியங்களை 'மாயேயம்' என் பர். மலங்களின் சக்திகளை அவற்றின் வழியிலே நின்று செயற்படுத்துகின்ற இறைவன் சக்தியாகிய திரோதான சக்தியையும் ஒருமலம் என்று கருதி, மலங்கள் ஐந்து என்று கூறுகின்றனர். உலக இன்ப மும் வீட்டின்பமும் என்று ஆன்மாககள் அடைகின்ற பயன் இரண்டு. உலக இன்பம் துன்பம் கலநதது; நிலையாதது. வீட்டின்பம் நிலைத்தது. அதுவே பேரின்பம். மேற்கூறிய ஐந்து வகை மலங்களுள் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாய் உள்ளது ஆணவம் அது அறியாமையைச் செய்வது. அது பொருள்களையும் மறைத்துத் தன்னையும் மறைக்கிறது. ஆகையினால், ஆணவமலத்தின உணமை விளங்காமலிருக்கிறபடி யால், அதனைப் போக்குவதும் இயலாததாக இருக கிறது. இறைவனுடைய திரோதன சக்தி கனமத்தை யும் மாயையும் கூட்டி ஆணவத்தின சக்தியைச் சிறிது சிறிதாகக் குறைக்க, உயிர்களின் அறிவு சிறிது சிறி தாக விளக்கம் பெற்று வரும். அஙஙனம் விளக்கம் பெற்று வருந்தோறும் 'திரோதானம்' எனப் பெயா பெற்று, மறைத்தல் தொழிலைச் செய்து வரும் அச் சக்தி, அருட் சக்தியாய் ஆன்மாவினிடத்துச் சிறிது சிறிதாய்ப் பதியும்.

திரோதன சக்தியால் மயங்கிய உயிர்கள், அருட் சக்தியால் மயக்கம் நீங்கிப், பிறவித் துனபத்தை உண ரும். அங்ஙனம் உணர உணரப் பிறவித் துன்பத்தை நீங்குதற்குரிய முயற்சியை மேற்கொள்ளும். அருட் சக்தி பதிதலே சத்திநிபாதம (Saktınipata) எனப் படும். நிபாதம் எனனும் சொல்லுக்கு 'வீழ்தல்' என் பது பொருள். மலபரிபாகமும் பல்வேறு வகைப்பட நிகழுமாகலின், அவற்றிற்கேற்பச் சத்திநிபாதமும் பல்வேறு வகைப்பட நிகழும். அவற்றை மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நானகு வகைப் படுததிக் கூறுவர். ஏனைய பலவற்றையும், மநதத்தில் மநதம், மந்தத்தில் மந்ததரம், மநதத்தில் தீவிரம், மந்தத்தில தீவிரதரம் எனறாற்போல, ஒவ்வொன் றையும் நந நானகாக விரிததுக் கூறுவர். மந்தம் முதலிய நால்வகைச் சத்திநிபாதத்தால் முறையே சரியை, கிரியை. யோகம், ஞானம்என்பன நிகழும்.

அவைகளும் சத்திநிபாதம் போலவே சரியையிற சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம் சரியையில் ஞானம் என்றாற் போல ஒவ்வொன்றும் நநநான்கு வகையாய் விரிநது நிற்கும். இவ்வாறாக ஆன்மாவின் அறிவு விரிந்து விளஙகி உண்மையை உணரும் தன்மையை அடைநது, முடிவில் இறைவனது எட்டுக் குணங்களும் தன்னிடத்து விளங்கி நிறகத் தான் சிவமேயாகின்ற பெருமுத்தி நிலையை அடை யும் இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Devasenapathi V.A., Saiva Siddhanta, University of Madras, 1974.

Nallaswami Pillai, J.M., Studies in Saiva Siddhanta, Dharmapura Adinam, 1962.

சத்திமுற்றப் புலவர் பிற்காலத்தே தமிழ சத்தில் வாழ்ந்த ஒரு புலவர். இவருடைய காலம், இயற்பெயர் போன்ற செய்திகள் அறியக்கூடவில்லை. இவர், சத்திமுற்றம் என்னும் ஊரினைச் சேர்ந்த வர் என்பது மட்டும் பெயரிலிருந்து தெரிகிறது (காண்க: சத்தி முற்றம்). 'நாராய் நாராய செங கால் நாராய்' எனத் தொடங்கும் ஓர் ஆசிரி யப்பா இவர் பாடியதாகப் பிற்காலத் தனிப்பாடல் திரட்டு நூல்களில் இடம் பெற்றுளளது. வறுமைமிக்க இப்புலவர் பாண்டிய மன்னனின் கூடல் மாநகரம் சென்றும், வருத்தம் நீங்காத நிலையில் வானிற் பறந்த நாரையினைக் கண்டு, தம் நிலைமையினைத் தம் மனைவியிடம் கூறுமாறு தூது அனுப்பும் பாங் கில் அப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பாண்டி மன்னனைக் காணச் சென்ற இப்புலவருக்கு அனுமதி கிடைக்கா மையால், இவர் அரண்மனையின் புறத்தே, இரவில் வாடைக் குளிரால் நலிந்து கிடந்தாரென்றும், அப் பேயது நாரையினைத் தூது அனுப்பும் வகையில்

இப்பாடலைப் பாடினாரென்றும் கூறப்படுகிறது தெனதிசைக் குமரியாடி வடதிசைக்கு ஏகும் நாரை யினை விளித்துத் தம் வறுமைத் துயரைக் கூறுகின் றார். 'ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து, கையது கொணடு மெய்யது பொத்திக் காலது கொணடு மேலது தழீஇ' என்னும் வரிகளில் வறுமையுற்றும், வாடையால் நலிநதும் கிடக்கும் தம் ஏழ்மை நிலைமையினைச் சித்திரித்துள்ளார். அதே நிலை யில், கணவரின் வரவை எதிர்நோக்கி, அதனை அறி வுறுத்தும் சகுனமாகப், பல்லி ஒலிப்பதனை எதிர் பார்த்திருக்கும் தம் மனைவியின் நிலைமையினை அழகுறக் காட்டியுள்ளார். நாரையின அலகிற்குப் பிளந்த பனஙகிழங்கினை உவமை கூறியிருப்பது, ஆசிரியரின் புலமைத் திறத்தினை நன்கு காட்டுவ தாக உளளது.

'நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்
பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளநதன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்' என்னும்

இவர் பாடலின் தொடக்க நிலை, உளளதை உளள வாறு வருணிககும் தன்மை நவிற்சியும், உவமை நல னும் சிறந்து விளங்குகிறது

இவரது பாடல் பற்றிப் பின்வரும் கருத்து மரபு வழியாகக் கேட்கப்படுகிறது. அதுவருமாறு: நாரை யின் அலகிற்கு ஒருவமை காண விரும்பிய பாணடிய மன்னன இரவில் நகர்காண வந்தபோது, இவரது பாடலைக கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றுப் புலவரை வர வழைத்து, வறுமை நீங்கப் பரிசில நல்கித் தன் அவைக்களப் புலவராக ஆககிக் கொணடான். 'வெறும்புற்கை' எனத் தொடங்கும் ஒரு தனிப் பாடலை இவர் இயற்றித் தம்மைப் புரந்த பாணடிய மன்னனை அதில் 'குடிதாங்கி' என்று சிறப்பித்ததாக வும், அப்பாடல் இவராற் பாடப்படவில்லை என்ப தாகவும் கூறப்படுகின்றன. அ.மா.ப.

சத்தி முற்றம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஓர் ஊர் சத்தியின் திருமுன்பு அலலது முனனிடம் என்று இப் பெயர் பொருள்படும். சத்தி எனப்படும் சக்தி வழி பாடு வளர்சசியுற்ற நிலையில், இப்பகுதி மக்கள் இதனை ஊர்ப் பெயராக அமைத்திருத்தல கூடும். இவ்வூர், தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திறகு அருகில் உள்ளது. மக்கள் வழக்கில் இப்பெயர் திரிந்து, 'சத்தி முத்தம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. திரிந்த பெயரின் பொருள் அடிப்படையில், புராண ஆசிரியர், 'சத்தி சிவனை முத்தமிட்ட தலம்' எனறு கொண்டு, இவ்வூர்ப் பெயரை விளக்கியுளளார். இடைக் காலச் சோழராட்சிக் காலத்தில் இவவூர் இராசராசபுரம் என்று வழங்கப்பட்ட செய்தியினைக் கலவெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. சத்தி முற்றம், அக்காலத்தில், குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டைச் சேர்ந்த திரு நறையூர் நாட்டில் இருந்தது எனறும் கல்வெட்டுகள கூறுகின்றன. இவவூரில் தோன்றிச் சிறப்புற்றிருந்த ஒரு புலவர், இவ்வூர்ப் பெயரால் சத்திமுறறப் புலவர் எனறு அழைக்கப்பெற்றார். அ.மா.ப.

சத்தியநாத ஐயர், இரா. (கி பி. 1896-1975): சிறந்த பல்கலைக் கழக வரலாற்றுப் பேராசிரிய ராகவும், ஆராய்ச்சியாளராகவும் இந்நூற்றாண்டின நடுப்பகுதியில் விளங்கிய பேராசிரியர் சத்தியநாத அய்யர் கி.பி. 1896,-இல் சீர்காழிப் பகுதியில் ஓர் அந்த ணர் குடும்பத்தில் பிறந்தார. இவர் பெற்றோர் இராம அய்யரும் திருமதி நாராயணி அம்மாளும் ஆவர். இளமையில் உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பையும் கல்லூரிக் கல்வியையும் திருச்சிராப்பளளிப் புனித சோசப்பு கல்லூரியில் முடிநதார். முதுகலைப்பட்டத் தேர்வில் (B.A.Hons.) 1917-ஆம் ஆணடுமாகாணத்தில் முதல வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்று, இரிப்பன் தஙகப் பதக்கம் பெறறார். அதனால் இவர் சென்னைப் பல கலைக் கழகத்தில இந்திய வரலாற்றுத் துறையில மானிய உதவிபெறும் முதல ஆராய்சசி மாணவராகச சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். ஐந்து ஆணடுகள ஆராய்ச்சிப் பயிற்சி பெற்ற பின்னர், இவர் 1922 முதல 1929 வரை திருச்சிராப்பள்ளிப் புனித சோசப்பு கல லூரியில வரலாற்றில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணி செய்தார். பின்னர் 1929-ஆம் ஆணடு முதல் 1946 -ஆம் ஆண்டுவரை அணணாமலைப் பல்கலைக கழகத்தில வரலாற்றுத்துறை விரிவுரையாளராகவும், 1946 முதல 1964 வரை பேராசிரியராகவும

சத்தியநாத, ஐயர் இரா.

வரலாற்றுத் துறைத் தலைவராகவும் ஒப்பரிய பணியாற்றினார். இவர் தம் பணிக்காலத்தில் பல நாடுகளின் வரலாறுகளையும், அரசியற் கோட்பாடுகளையும் எல்லா வகுப்பு மாணவருக்கும் நன்கு பதியும்படி கற்பித்தார். இவர் பல ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்து அவர்களை உருவாக்கி, அவர்களுடைய வெற்றியான கல்விப் பணி வாழ்க்கைக்கு உறுதியான அடிப்படை அமைத்தார். இவருக்குப் பெண்கள் இருவரும் ஆண்கள் மூவரும் உள்ளனர்.

இவா ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட ஆராச்சிநூல்கள் பின் வருவன:

1. பண்டைய கிரேக்க, உரோமானிய வரலாற்றுச் சுருக்கம்.
2. மதுரை நாயக்கர் வரலாறு. (ஆராய்ச்சி நூல்).
3. தொண்டைமண்டலத்தின பணடைய வரலாறு.
4. இந்தியாவின் அரசியல், பணபாட்டு வரலாறு. (3பாகங்கள்):
5. கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழக வரலாறு.

வரலாற்று நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியத் துறையிலும், ஆராய்சசித் துறையிலும், இவர் இணையிலாப் புகழுடன் விளங்கினார். இவர் நூற் பொருளை மாணாக்கர் எளிதில் உணரும்படி தொகுத்து உரத்த குரலில சொல்லும் ஆற்றலும பொறுமையும் பெருமையும் அறிவியல் நோக்கும் உடையராய் விளங்கினார். அறிவும் உயர்பதவியு முடையார், ஒழுகக நெறி தவறினால தாம் அதனைப் பற்றிக் கூறவேணடிய சூழ்நிலையில அத்தவற்றை அஞ்சாமல் உறுதியாகச் சுட்டிக் காட்டுவார். வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடையும் முயற்சியில் எவராலும் முழுவெற்றி எய்துதல் இயலாதாயினும், ஒவ்வொருவரும தத்தம் அறிவாற்றலுக் கேறப உண்மையாக உழைககும் முயற்சியே அவருடைய வாழ்ககையின் வளர்ச்சியைக் காட்டும் என்று இவர் அடிக்கடி கூறுவார்.

இந்திய வரலாற்றில் அரசர்கள், ஆட்சியாளர்கள் ஆகியோருடைய பெருமையை இவர் சீர்தூக்கி மதிப்பிடும்போதும், ஒவ்வொருவருடைய பண்பும் நோக்கஙகளும் செயலகளும் இந்தியரின் நல்வாழ்வுக்கு எத்துணை உதவி செய்தன என்ற அளவு கோலை வைத்தே மதிப்பீடு செய்தார். மேலும், இவர் வரலாற்றாராய்ச்சியைப் பற்றித் தாம் எழுதிய, வரலாறும் வரலாறறுத் தத்துவமும்' (History and Meta-History) என்ற கட்டுரையில் 'வரலாற்றாராய்ச்சி என்பது ஒரு நீண்ட, பளுவான பணி ஆகும். மேலும், ஒரு சிறந்த வரலாற்றாசிரியரென்ற புகழை அடைதற்குச் சுருக்கு வழி எதுவும் இல்லை. அறிவாகிய மரத்திலே, வரலாற்றாராய்ச்சி என்ற கனியானது கடைசியாகத் தான் முதிர்ந்து, பழுத்துக் கிடைக்கும்', என்று கூறினார். இதிலிருந்து, வரலாற்றாராய்ச்சியிலீடுபட்டுள்ளோருடைய குறிக்கோள் அயராது உழைத்தலே ஆகுமென்று இவர் கருதியமை நன்கு தெரிய வருகிறது. பண்புடையார் வாழ்க்கையினால் தான் உலகத்துக்குப் பயனுண்டு என்ற குறள் நெறியை இவர் நன்கு உணர்ந்து கடைப்பிடித்தார்.

பா.கு

சத்தியநாராயண பண்டித, கவிரத்தின என்பவர் ஆக்ராவுக்கு அணமையிலுள்ள 'தநதுபுர். என்னும் கிராமத்தைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொணடு வாழந்தசிறந்த இந்திமொழிக்கவிஞராவார். உயர்நத ஆங்கிலக கல்வியைப் பெற்றிருநதும் இவர் எளிய இனிய கிராமிய வாழ்வையே தம்வாழ்நாள் முழுவதும் மேறகொண்டார். வேட்டி, இடுப்பு வரை நீணட சட்டை, மேலாடை, தலையில் வட்டமான தொப்பி இவற்றுடன் கூடிய தோற்றத்துடனேயே இவா எனறும் காணப்பட்டார். வெளித்தோற்றம் போலவே இவர் உள்மனமும் எளிமையும் இனிமையும் கலந்து காணப்பட்டது.

கவிஞரின இளமைக் காலமும் இலலறவாழ்வும துனபமயமாக அமைந்தன. வாழ்க்கையில துன்பங்களை நேரும் பொழுதெல்லாம் மனஙகலஙகாது தம் மன வெழுச்சியான் அவற்றை வெனறு மகிழநது இனபங் கணடார். இவர் வாழ்வே இவருககு ஒரு காவியமாக அமைந்தது. நிலையாக அமைநதுவிட்ட தம் துனப வாழவில எதிாப்பட்ட சிககலகளை யாவறறையும் தம் கவிதைகளிலும் காவியஙகளிலும் இவர் வெளிப் படுத்தத் தவறியதிலலை.

இந்தி மொழியின் வளமான கிளைமொழிகளில ஒன்றான 'பிரச' மொழியைத் தம் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இக்கவிஞர், தம் மாணவப் பருவ முதற் கொண்டே கவிதை எழுதும் ஆற்றலைப் பெறறிருந் தார். பின்னர், அம்மொழியில் மிக்க தேர்ச்சியுற்றுச் சிறந்த கவிதைகளையும் காவியங்களையும் படைக் கலானார். அதன் அடிப்படையில் மக்கள் இவரைப் 'பிரச கோகிலம்' என்றும், 'கவிரத்ன' என்றும் அழைத்து மகிழ்ந்தனர்.

இவர் காதற்சுவை மிகுந்த கவிதையினை மிக நாகரிகமாகத் தருவதிலும், இயற்கையைச் சிறப்பாக

வருணிபபதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். பவபூதி யின் 'உததிர ராம சரிதம்', மாலதி மாதவம்' ஆகிய இரு வடமொழி நாடகங்களையும், மெககாலேயின் 'ஒரேசக' என்னும் ஆஙகிலச் சிறுகாப்பியத்தையும் படிப்பார் மூல இலக்கியங்கள் என்று எண்ணும்படி எளிய நடையில் சிறப்பாக இந்தியில மொழிபெயாத் துத் தநதுள்ளார்.

கவிஞருடைய படைப்புகளுள் 'பிரேம கவி', 'பிரமர் தூது' ஆகியன சிறப்பிடம் பெறுகினறன. 'பிரமர் தூது' எனனும் கவிதைப் படைப்பு யசோதை துவாரகையில அரசுபுரிந்து வந்த கிருட்டிணனுக்குச் செய்திகளைசசொலலியனுப்புவதாக அமைநதுளளது. அநநூலின இறுதிப் பகுதி நாட்டின அனறைய நிலை குறித்தும், கவிஞரின் வாழ்வுநிலை குறித்தும் விளக்கு கினறது இவர்தம் கவிதைகள் 'இருதய தரஙக' எனனும் நூலில் தொகுக்கப்பட்டுளளன.

பிரச பூமியையும், பிரசமொழியினையும், பிரசா பதியாகிய கிருட்டிணனையும் தம் வாழ்நாள் முழு தும் உள்ளத்துள் கொணடு மதித்து வாழநத இககவிஞ ரின் பெரும்பாலான கவிதைகள் பகதிச் சுவை மிககன. கவிஞர் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாணடின பிறபகுதி யிலும 20-ஆம் நூறறாணடின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவராவார். இரா.செ.

சத்தியமூர்த்தி, சு. (கி.பி. 1887-1943): இந்தியாவை ஆட்டிப் படைத்த ஆஙகிலேயரைத் தம நாவன்மையால கவர்நதவரும் நாட்டுப்பற்றையே தம் உயிர்மூச்சாகக் கொணடு வாழ்நதவருமான வீரர் சத்தியமூாத்தி கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு 19-ஆம் நாள புதுககோட்டைக்கு அணமையிலுளள திருமயத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை சுந்தர சாத் திரி தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள செமபனார்கோவி லில் பிறநதவர். சுநதர சாத்திரி திருமயததில வழக் குரைஞராகப் பணியாற்றியபோது அஙகுளள இறை வன் சத்தியமூர்த்தியிடம் பிளளை வேணடுமெனறு வேண்டிககொணடார். அவ வேணடுதலாற பிறந்த தம் மகனுக்குச சத்தியமூர்த்தி எனப் பெயரிட்டார்.

தீரர் சத்தியமூர்த்தி புதுக்கோட்டை அரசர் கல் லூரியிலும், தாம்பரம் கிருத்தவக் கல்லூரியிலும் மேற்படிப்புப் படித்தார். இவர் வழக்குரைஞராகத் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இவர் 1918-இல் மகாத்துமா காந்தியைச் சந்தித்தார்; விடுதலை இயக்கத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொணடார். இவர் கல் லூரியில் படிக்கும்போதே நாடகங்களில் அரசவேடம போட்டு நடித்தார். இவர் சென்னையில் நகரத் தந் தையாகவும் (மேயராக) இருந்தார்.

சத்தியமூர்த்தி, சு.

தேசிய காங்கிரசின் சார்பாக இவா செனனை மேலவைச சட்டமனறக குழு உறுப்பினராக 1923 முதல் 1930 வரை பணியாற்றினார். மத்திய சட்ட மன்ற உறுப்பினராகவும் 1935 முதல 1942 வரை இருந்தார். அப்போது இவரது செயலராகக காம ராசா இருநதார். காமராசர் 1940-இல் தமிழகக் காஙகிரசின தலைவராக இருந்தபோது சத்தியமூர்த்தி செயலராக இருநதாா.

இவர் சட்டமனறத்தில் பேசுவதிலும், குறுக்கு வினாக்களைத் தொடுபபதிலும வல்லவர். சததிய மூர்ததி தேசிய அளவில் பல உயர் பதவிகளை வகித்துளளாா. இவா 1930, 1942 ஆகிய ஆண்டுகளில உணணாவிரதம், 'வெளளையனே வெளியேறு' ஆகிய போராட்டங்களில் பஙகு பெற்று மூன்று முறை சிறை சென்றுளளார்.

முன்னாள் முதலமைசசா காமராசா இவரது நெருங்கிய சீடர்களுள முக்கியமானவர். சென்னைத் திருவல்லிககேணியில் சததியமூர்த்தி குடியிருந்தபோது காமராசர் இவரைச சநதிக்க அங்கு அடிக்கடி செல வார். காமராசரின கருத்தாழமும், சிந்தனைத் தெளி வும், செயலாற்றும் திறனும் சத்தியமூர்த்தியைக் கவர்நதன. காமராசரின் கருத்துகளைச் சத்திய மூர்த்தி பெரிதும் மதித்தாா. காமராசரும் சத்திய மூர்ததியின் உற்ற தோழராக விளங்கினார். வெளளை உள்ளங கொணட சத்தியமூர்த்தி அரசியல சூழ்ச்சிகள பற்றி அறியாதவர்.

சத்தியமூர்த்தி இளமையிலிருந்தே நாடகம் இசை ஆகியவற்றை மிகவும் விரும்புபவர்; கல்லூரி நாள் களில் பல மேடை நாடகங்களில் நடித்து அனுபவம்

பெற்றவர். அதனால இவர் சென்னையில் இருந்த சுகுணவிலாச சபாவில ஓர் நாடக நடிகராகவும் சேர்ந்தார். இச்சபை புகழ்பெற்ற நாடகாசிரியர் பம்மல் இராவ்பகதூர் சம்பந்த முதலியாரால் நிறுவப்பட்டது.

சத்தியமூர்த்திக்குச் சமசுகிருத மொழி நன்கு தெரியும். இவர் நாடகங்களில் நடிப்பதோடு புராணம், வரலாற்று நாடகஙகள ஆகியவற்றிற்கு நடிகர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும், வசனங்கள், பாடல்கள் ஆகியவற்றைச் சொல்லித் தருவதிலும் திறமையானவர். முனிசாமி நாயுடு, கல்யாணராமய்யர், சுந்தரராவ், கி. கன்னையா, சகோதரி பாலாமணி முதலியவர்கள புதிய முறை நாடகத தொழிலுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருந்தனர். இவர்களும் சத்தியமூர்த்தியின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு வந்தனர். சத்தியமூர்த்தி நடித்த நாடகங்களுள் பொனவிலங்கு நாடகம் புகழ்பெற்றது

இசையிலும் மிக்க ஈடுபாடு காட்டினார் தீரர் சத்தியமூர்த்தி. பல இசை நிகழ்ச்சிகளில் இவர் பெணபாடகிகளுககுப பேராதரவு அளித்தார். மேலும் இவர் கடவுள் பக்தியும் தீவிரசமய நம்பிககையும் உள்ளவர். அடிக்கடி இவர் 'ஆணடவனிடம்' நிலையான பக்தி கொண்டிருப்பது ஒருவா சிறப்பாக வாழவதற்கு உதவியாகும்; அதுபோலவே சமயம் என்பது ஒவ்வொருவரும் வழிபடும் தெய்வத்துக்கும் அவர்களுக்கும் உளள சொநதமான ஒன்றாகும்; இதில யாரும் தலையிட உரிமை இல்லை' எனக கூறுவார்.

நீலம் எனற புனை பெயருடைய எசு. நீலமேகம் பிற்காலத்தில் 'சுதேசமித்திரன்' நாளேட்டில் செய்தி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவர் கர்நாடக இசையிலும் சிறந்த ஆராய்சசியாளர். செனனையிலும், வெளியூர்களிலும் சத்தியமூர்த்தி நிகழ்ததிய சொற்பொழிவுகளை 'மித்திரனில்' அழகான தலைப்புகளில் இவர் சிறப்பாக வெளியிட்டார். இவர் சத்தியமூர்த்தியின் குடும்பத்தாருடன் நெருங்கிப் பழகியதால், சத்தியமூர்த்தி தம் மகள் இலட்சுமிக்கு அந நாளில் எழுதிய கடிதங்களைச் சீராகத் தொகுத்து 'அருமைப் புதல்விக்கு' என்ற நூலாக வெளியிட்டார். சத்தியமூர்த்தி மேடைகள, வானொலி, தேர்தல சம்பநதமாக இசைத்தட்டுகளில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துச் 'சத்தியமூாத்தி பேசுகிறார்' என்ற மற்றொரு நூலும் வெளியிட்டார். இவரைப் போல 'சங்கு'ப் பத்திரிக்கை ஆசிரியரான சுப்பிரமணியனும், நூல்வெளியீட்டாளரான 'சங்கு' கணேசனும் சத்தியமூர்த்தியின் நெருங்கிய நண்பாகள் ஆவர்.

சத்தியமூர்த்தி நாளும் நாட்டுக்காக உழைத்ததின் விளைவாக நோயுற்றார். இவர் வட இந்தியாவில் சிறையிலிருந்தபோது, உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டது. உடனே இவர் சென்னைப் பொது மருத்துவமனைக்குக் கொணடு வரப்பட்டார். ஆனால் 1943-ஆம் ஆணடு இவர் காலமானாா. கே சே.

சத்தியவான் என்பவன் சாவித்திரியின் கணவன்; சாளுவ தேசத்து மன்னன் தியுமத்சேனன் என்பவனின் மகன். இப்பெயரில் துரியோதனின் சேனாதிபதியாக ஒருவன் இருநததாகவும் தெரிகிறது. சத்தியவானுக்குச் சித்திராசுவன் என்னும் பெயரும் உண்டு. சத்தியவான் எனபதற்கு மெய்யன், உணமை பேசுபவன் என்பது பொருள் அழகிலும் வீரத்திலும பண்பிலும் சிறந்த சத்தியவான இளவரசனாக இருக்கும்போதே, அவனுடைய பெற்றோர்கள் பகைவரிடம் நாட்டை இழந்ததோடு கண்ணையும இழந்து காட்டில வசிக்க நேரிட்டது அவனும் தன பெற்றோர்களுடன் காட்டில வசித்து வந்தான். அபபொழுது சாவித்திரி சத்தியவானைக் கணடு காதல கொண்டு அவனையே மணாளனாக மனத்தில் வரிந்து கொண்டாள. இதை அறிந்த நாரதர் சாவிததிரியிடம், மணம் புரிநத ஓராணடிற்குள சத்தியவான இறந்துபடுவான். எனவே நீ வேறொருவனை மணந்து கொள்வாயாக என்று கூறினார். அதற்குச் சாவித்திரி உடனபடாது சத்தியவானையே மணநது காட்டில் இருநது கொணடு சத்தியவானின ஆயுளுக்காகக கடுமையான நோன்பினை இயற்றி வந்தாள. சத்தியவான் இறக்கும் நாளும் வந்தது. அனறு அவன மரம் வெட்டக் காட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வநது, சோர்வினால் சாவித்திரியின் மடியில் துயில கொணடான. அச்சமயம் அறிநது எமன் சத்தியவானின் உயிரைக் கொணடு செனறான. தன கறபின திறத்தால் இதனை அறிந்த சாவிததிரி எமனைப் பின தொடர்நது சென்று முறையிட்டாள. சாவித்திரியின வேணடுகோளுக்கு மனமிரங்கி அவளுடைய மாமன மாமிக்குக கணணும், நாடும் தநது சென்றான். ஆனால், சாவித்திரி யமனின பின்னால் செனறு மீண்டும் முறையிட, அவளுககு நூறு மக்கள் உண்டாக வரம் தநதான். இவ்வரத்தைப் பெற்ற சாவித்திரி, கற்புமிக்க ஒருத்தி கணவன இறந்த பின்பு மகப்பேறு அடைய முடியாது என்பதைக காலனுக்குத் தன் வாககு வன்மையால் அறிவுறுத்தினாள. சாவித்திரியின் பதிபக்தியைக கணடு வியந்த காலனும சத்தியவானின உயிரை மீட்டுத் தந்தான். உயிர் வரப்பெற்ற சத்தியவானும் தன் மனைவியுடன தன மாமன நாடு சென்று மகிழவுடன வாழ்ந்து வந்தான. செ.க.

சத்தியாக்கிரகம்: இத் தொடர் சத்தியம், ஆக்கிரகம் என்ற இரு வட மொழிச் சொற்களால் ஆகியது. சத்தியம் என்பது உண்மை அல்லது மெய்ம்மை ஆகும். ஆக்கிரகம் என்பது கடைப்பிடித தல் அல்லது உறுதியாகக் கைக்கொள்ளுதல என்னும் பொருளது. எனவே சத்தியாக்கிரகம் என்பதற்கு என்றும் அழியாத உண்மையில் நம்பிக்கை வைத்து, உள்ள உறுதியுடன் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்தல் எனபது விரிந்த பொருளாகும். வரலாற்றுககு முற் பட்ட காலம் தொடஙகிக் காநதியடிகள் காலம்வரை (கி.பி 1869-1948) தோன்றிய அறநூல்களெல்லாம் பொதுவாகத் தனியொருவன் கடைப்பிடிப்பதற்கும் அரசு கடைப்பிடிப்பதற்கும் உரிய அறநெறிகளைப் பாகுபடுத்தியே கூறியுள்ளன. தனிமனிதனுக்கு ஓர் அறமும் அரசுக்குப் பிறிதொரு அறமும என்றிலலா மல் அறம ஒன்றே என்றும, அது இடத்துக்கு இடம் மாறாது என்றும் விளக்கியதோடு அன்றி, அதனை நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டிய பெருமை காந்தியடி களையே சாரும். சத்தியாக்கிரகத்தின் விளக்கம் சுருஙகக்கூறின் காந்தியடிகளின் வாழக்கையாகும். அனபு (Love), இன்னா செய்யாமை (Non-voilence) வாய்மை (Truth) இம்மூன்றும் தனிமனித வாழ்க்கை யில் கடைப்பிடிக்கப்படுவதுபோலப் பொதுவாழ் விலும கடைப்பிடிககப்படுதல் வேண்டும் என்பது அவர் கொள்கை.

சத்தியாக்கிரகத்தில் காந்தியடிகளுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அவர் இளமையில் கேட் டறிந்த அரிச்சந்திரன் கதையேயாகும். தம் சொநத மாநிலமான குசராத்தில் தோன்றிய சில கவிஞர் களும் இவர் கொள்கைக்குக் காரணமாவர். சாமல் பட்டு (Shamal Bhat) என்ற கவிஞர், 'நன்மை செய்த வர்க்கு நனமை செய்வது பெருஞ் சிறப்புக்குரிய தனறு, ஆனால் தீமை செய்தவர்க்கும் நன்மை செய் வதே உணமையான சிறப்பைத் தருவதாகும்; போராண்மையும ஆகும்' என்னும் பொருள்படப் பாடிய வரிகள் காந்தியடிகளின் உளளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. 'இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய் யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு' எனற வள்ளு வர் வாய்மொழி இங்கு நினைவு கூரததகும். அன்பு, வாய்மை முதலிய பண்புகளை இவருக்கு முன் பல சான்றோர்கள வலியுறுத்தி இருப்பினும் அவறறைத் தம் தனி வாழ்க்கையிலும், வலிமை பொருந்திய ஆங்கில அரசாங்கததை எதிர்த்துப் போராடிய அரசி யல் வாழ்க்கையிலும் இவற்றை நெகிழவிடாமல கடைப்பிடித்த காரணத்தால் சத்தியாக்கிரகம் என் னும் பொருள பொதிந்த தொடர் உணமையான விளக்கம் பெறலாயிற்று. வாய்மையையும் இனனா செய்யாமையையும் அரசியலில புகுத்திய முதல் சத்தியாக்கிரகி காந்தியடிகள் ஆவர். 'அறத்திற்கே அன்பு சார்பு என்ப அறியார், மறத்திற்கும் அஃதே துணை' என்ற வளளுவர் வாய்மொழி இக் கொள் கையை வலியுறுத்தக் காணலாம்.

காந்தியடிகளைப் பொறுததமட்டில் சத்தியாக் கிரகம் எனபது வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாகும்; வாய்மையை நடைமுறைப் படுததுவதும் ஆகும். ஒரு சத்தியாக்கிரகி தன் வாழ்க்கையில் ஏறபடும் இடர்ப் பாடுகளைப் பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளு தல் வேண்டும். சிககல்களை எதிர்நோக்கும்போது பொறுமை இழந்து கோபத்திற்கு ஆளாகி வன்முறை யில் இறஙகக் கூடாது. துனபஙகளை மகிழச்சியுடன ஏறறுக் கொள்ளும் மனநிலையை வளாத்தல வேண்டும். தீமையை எதிாத்துப் போரிடும்போது அததீமை செய்தவர் மீது காழப்புணர்ச்சி காட்டுதல கூடாது. இம்முறையில், தான் உயிரிழக்க நேரிடினும அதனைப் புன்முறுவலுடன் ஏற்க வேண்டும். ஒப்புரவு செய்தலினால் உயிாககேடு ஏற்படினும் அதனை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேணடும் எனறு வளளுவரும் கூறுவர். புராண இதிகாசங்களில் வரும் சில கதைகளும் இக்கருத்தினை வலியுறுததுகின்றன. பிரகலாதன கதை, அரிச்சந்திரன் கதை, சாக்கிரட்டீ சின் வரலாறு, ஏசுநாதரின் வாழ்க்கை முதலியன சத்தியாககிரகத்தை நன்கு விளக்குவனவாகும். ஆனால் அவையெல்லாம் சமயச் சார்பு பற்றியன. தனிப் பட்ட நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டவை. ஆனால் காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகத்தைச் சமுதாய, அரசி யல், பொருளியல் துறைகளிலும் விரிவாகப் பயன் படுத்தியவர். இந்த வேறுபாட்டை உணர்தல் வேண்டும்.

வாய்மையும் இன்னா செய்யாமையும்: வாய்மை யும் இனனா செய்யாமையும் (அகிம்சை) ஒரு சததி யாக்கிரகி வாழககையின் அடித்தளமாகும். எனவே இவற்றின் பொருளை நன்கு உணர்ந்து கொளள வேண்டும். வாய்மை என்பது விரிந்த பொருளுடை யது. உண்மை, வாய்மை, மெய்ம்மை, என்ற சொற் கள் பொருள நுட்பம் உடையன. நினைப்பு, சொல், செயல் ஆகிய மூன்றையும் இவை முறையே குறிப் பன. ஒருவன் மனத்தால் நினைப்பதும் நினைத்ததை நினைத்தவாறு உரைப்பதும் உரைத்தவாறு செய் வதும் வாழ்க்கையின் முழுக் கூறுகளாகும். இவ்வாறு மன மொழி மெய்களால் ஒருங்கிணைந்த நிலையை அடைவதும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதும் வாய்மையின் பாற்படும் என்பது காந்தியடிகள் தரும் விரிந்த விளக்கமாகும். எனவேதான், தம் வாழ்க்கை

வரலாற்றைச சத்திய சோதனை என்ற தலைப்பில் எழுதினார். இன்னா செய்யாமை என்பது பிறரை வருத்தாமை ஆகும். மன மொழி மெய்களால எநத உயிர்க்கும் தீங்கு செய்தல கூடாது. இது எதிா மறைப் பொருளாகும். உடனபாட்டு வகையில எல்லோரிடததும் அன்பு காட்டுதல என்பது இதன பொருள. பிறர் துன்பம் கணடு தான் வருநதுதலும இதனைச் சாாந்ததே சுருங்கக் கூறின், ஆனம நேய ஒருமைப்பாடு இன்னா செய்யாமையின உட்பொரு ளாகும்.

சத்தியாக்கிரகத்தின் தோற்றம்: காந்தியடிகள கி பி. 1893-இல் தெனனாப்பிரிக்கா சென்றிருநதார்; அஙகுச் சிலகாலம் வாழ்நதார்; ஒடுக்கப்பட்ட இநதிய மககளுடன பழகினார்; அந்நாட்டில் அவர்களுககு அனறைய அரசு செய்த கொடுமைகளை உணாந் தார். இன ஒதுககல் சட்டம அஙகுத் தலைவிரித் தாடியது. கொடுமைக்குப் பணிவது கோழைத்தனம் என்பது காந்தியடிகளின் கொள்கை அதை எதிாக்க வேண்டும் எனறு நினைத்தாா. ஆனால, வன முறைககு இடந்தர விரும்பவிலலை. அககொடிய சட்டத்தை எதிர்த்து அமைதியான முறையில ஒரு போராட்டம மூணடது. அதற்குச சாதவிக எதிர்பபு அல்லது வன்மை சாரா எதிர்ப்பு (Passive Resistance) எனபது பெயர். அந்நிலையில் காநதியடிகள இத் தத்துவத்திறகு மிகப் பொருத்தமான மாற்றுப் பெயா தர விரும்பினார். வன்மை சாரா எதிர்ப்பில் சில குறைகள இருபபதாகக் காந்தியடிகள் உணாந் தார். வலியவன் ஒருவன தீங்கிழைக்கும்போது வலிமையற்றவன அமைதியாக ஏற்பான. ஆனால அவனே வனமுறைககுச் சாதகமான சூழநிலை தனககு உணடாகும் போது வனமுறையைக கையா ளத் தவற மாட்டான் ஆனால, காநதியடிகளின் கொள்கையின்படி தன்னிடம ஆயுத வலிமை இருநதா லும் திருப்பித் தாககுதல கூடாது; அதனால வரும் துன்பத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், பகைவன மீது வெறுப்புணாச்சி காட்டக கூடாது. இவையே உணமையான சத்தியாககிரகியின பணபுகள். அத னால் தான் சத்தியாககிரகம் என்ற தொடரைப் பயன்படுத்தினாா. நெடிய ஆலோசனைககுப் பின் னரே இததொடரை ஆண்டதாக அவர் கூறுகிறாா, சத்தியாககிரகியிடம அன்பு குடி கொளள வேணடும். வெறுப்பு தலை காட்டக் கூடாது; வன்முறை தோன் றக் கூடாது. உடலவலிமையை நமபுபவன விலஙகுத் தன்மையைப் பெறுகிறான. பகைமையைப் பகைமை யால் ஒழிப்பது நீடித்த பயனைத் தாராது. போர் போரையே மீணடும உணடாக்கும். 'யாரொடும் பகை கொளளலன் என்ற பின் போா ஒடுங்கும், புகழ் ஒடுங் காது' என்ற கம்பா வாக்கு உன்னுதற்கு உரியது. இதில் காந்தியடிகளுக்கு முழுநம்பிக்கை இருநதது. ஒரு சத்தியாககிரகி அசசம் தவிர்த்தல வேணடும்; ஆணமை கடைப் பிடித்தல் வேணடும்; துனபத்திற்குத துவளு தல் கூடாது; காழப்புணாச்சி விடுதல வேணடும். நெஞ்சத்தில உரமும நோமைத் திறமும் ஆனம வலிமையும சத்தியாக்கிரகத்தின நாளஙகளாகும். ஆன்ம சகதியால் கல்லையும் பிழிநது கனியாக்க முடியும் இப பணபுகளே காநதியடிகளை உலகப் பேரொளி ஆக்கின.

முப்பெரும் கூறுகள்: ஒரு சத்தியாக்கிரகி தீமையை எதிர்ததுப் போரிட்டு வாகை சூடுவதற்கு ஒத்துழை யாமை (Non-Cooperation) சட்ட மறுப்பு (Civil disobedience) உணணாவிரதம் (Fast) எனனும மூன்று வழிமுறைகளைப் பினபற்றலாம்.

ஒத்துழையாமை என்பது கொடுமைககு ஒத்து ழைபபுச் செய்யாமையாகும. கொடுமை இழைப்பவ னுக்கு நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ உதவி யாகவும் உடநதையாகவும் இருத்தல கூடாது. கொடுமையை எதிாத்தே ஆக வேணடும். எவ்வாறு எதிர்ப்பது? கொடுமைக்குக கொடுமை செய்தும் எதிர்க்கலாம், கொடுமையாளனுககு உதவாமலும ஒத்துழைப்புத் தாராமலும் எதிாககலாம. அவவாறு உதவி மறுப்பதால அவனைத் திருத்த முடியும். அரசன் கொடியவனாக இருநதால் குடி மககள் அவன் செய்யும் கொடுமையை எதிர்க்க வேணடும். வரிகொடாமை, அவன் மேறகொளளும் அரசு காரியங் களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தாராமை, இனன பிறவறறால அவனைத் திருதத முறபடலாம் அதற்காக அவனமீது வன்முறை கையாளக் கூடாது. அவன் தானாகத் திருந் தும வரை காத்திருகக வேணடுவதிலலை. தொடர்நது ஒத்துழையாது நின்றால் அவன் நெறிப்படுவது தவிர அவனுக்கு வேறு வழியிலலாமற போகும். ஊரில சமூக விரோதி ஒருவன் இருந்தால அவனைத் திருத்தி யாக வேண்டும். அவனுககுப் பயநது ஒடுங்குவதில பயனில்லை. வனமுறையில ஈடுபட்டு அவனைத் துனபுறுத்தலும் தகாது. மாறாக, ஊர் மக்கள அவனுககு எவ்வித ஒத்துழைப்பும் தருதல் கூடாது. அவன வீட்டில நடைபெறும் இனப துன்ப நிகழ்சசி களில் கலந்து கொளளாமல் இருக்கலாம். எதற்கும் எவ்வித உதவியும் அவனிடம் எதிர்பார்த்தல கூடாது. அவன் தானாக முன்வநது அளிப்பினும் மறுத்து விடுதல் வேணடும். காலப் போக்கில் அவன் திருநதி விடுவான்.

ஒரு சத்தியாக்கிரகி பயன்படுததும் சாதனங களுள சட்ட மறுப்பும் ஒனறு. மககள நலனைப் பாதிக்

கும்படியான சட்டம் அரசினால இயற்றப்பட்டால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும எனபதிலலை. பாதிககப்படுவோர் தம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கலாம், கலந்துரையாடல் மூலம் தீர்வு காணப்படாவிட்டால் சட்ட மறுப்புச் செய்யலாம். அதாவது, கொடுமை யான சட்டததிற்குப் பணிந்து போகாமல் அதனை மீறலாம். அதனால் அரச தண்டனை ஏற்படலாம். சிறைவாசமும கிட்டலாம். இவற்றையெல்லாம் ஒரு சத்தியாககிரகி அனுபவிக்கத தயங்கக் கூடாது. இதற்கு மன உறுதி தேவை. நல்ல சட்டங்களுக்குப் பணிந்து நடகக வேண்டும். இது நன்னடத்தையின் பாற்படும். தீய சட்டஙகளை எதிர்த்துப் பணிய மறுப்பதும நன்னெறியே ஆகும். அமைதியான சட்ட மறுப்பினால் சமுதாயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டு விடாது. வன்முறையில் இறங்கினால்தான் கலகமும் குழப்பமும் ஏற்படும.

மேலும், நியாயமற்ற செயல்களை எதிாப்பதறகு உண்ணாவிரதம் ஒரு கருவியாகும். இதில் துளிகூட வெறுப்புணர்ச்சி வெளிப்படக் கூடாது. தனி ஒருவன நனமை பெறுவதற்காக உணணாவிரதம் இருபபது தகாது அது தனனலத்தின் பாற்படும். பொது நலனே உணணாவிரதத்தின் குறிக்கோளாக இருத்தல் வேணடும். வாய்மையையும நேர்மையையும் ஒழுங கையும் நிலைநாட்டுவதற்கே இக்கருவியைப் பயன் படுத்த வேணடும். தூய உள்ளமும் அசசமின்மையும் உணணா விரதியின் இன்றியமையாப் பணபுகளா கும். பண்பற்றவர்கள் இந்நோன்பினை மேற்கொள் ளக் கூடாது. பிறரைத் திருத்துவதறகே இதனை மேற்கொள்ளல் வேணடும்.

காந்தியடிகள நெடிய இநதிய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில பல கட்டங்களில் தூய்மையான உள்ளத்துடன் சத்தியாக்கிரகத்தை மேற்கொண்டார். சம்பரான் சத்தியாக்கிரகம், உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் முதலியன குறிப்பிடத் தககவை. இவற்றின் மூலம் அவர் ஆனமசகதியைப் பெருகக முடிநதது. 1941-இல நடைபெற்ற தனியொருவர் சத்தியாக்கிரகம் வரலாற் றுச் சிறப்பு மிக்கது. 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற காந்தியடிகளின் அறைகூவலுக்கு இச் சத்தியாக் கிரகமே வழிகோலியது எனல் மிகையாகாது. தொடக்க காலத்தில் சத்தியாக்கிரகததை எளளி நகையாடியவர்கள இதன் இன்றியமையாமையைக் காலப்போக்கில உணர்ந்தனர். அமெரிக்கா, இத்தாலி முதலிய உலக நாடுகளிலும் சத்தியாக்கிரகத்தத்துவம் அண்மைக் காலத்தில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது. இன்றைய இநதியாவில் சத்தியாக்கிரகத்திற்கு இட முண்டா? உண்டு என்பதே விடை. எந்த நாட்டிலும் எந்தக் காலத்திலும் இதன் பயன்பாடு குறைந்து விடாது. அணுயுகமாக இருந்தாலும், ஊழிகள் பல சென்றாலும், கொடுமைகளும் அநீதிகளும் சமுதாயத் தில் இருக்கும்வரை சத்தியாக்கிரகம் செயற்படும். ஆனால், இந்த நுட்பமான போர்ககருவியை எடுத் தாளும் சமாதானப் போர் வீரர்கள் கிடைப்பது அரி தாகலாம் கெடுபிடிப்போரும், பொருளாதார நெருக்கடிகளும், சமுதாய ஏற்றத் தாழவுகளும், பூசல்களும், வன்முறைகளும் பெருகிவரும் இன்றைய உலகில் முன்னைவிட அன்பு, வாய்மை, இனனா செய்யாமை முதலியவறறைத் தனனுள் கொணடுள்ள சத்தியாக்கிரகம் காலத்தின பெருந தேவையாகிறது. இரணடு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் ஆங்கிலேயர் வல்லாட்சி நடத்தியதால் தாழவுற்று, வறுமை மிஞ்சி, பாழ்பட்டுப் போன பாரதத்தைச் சத்தியாக்கிரகம் எனகிற சாந்தம் நிறைந்த போர்க கருவியைப் பயன படுத்திக காநதியடிகள விடுதலை பெறச செய்தார். கத்தியின்றி இரத்தமின்றி நடைபெற்ற இந்திய விடு தலைப் போரின் வரலாறு உலகம் எனறும் கணடிராத ஒன்றாகும். ஆணடவர்களும் ஆளப்பட்டவர்களும அடிமைத்தளை நீஙகியதும் தோழமையுணர்வு குனறாமல இணைந்து வாழும் காட்சி சத்தியாக்கிர கத்தின மாட்சியாகும். நா.பா.

சத்துருக்கனன்: ஒரு புதல்வன கிடைக்க மாட்டானா? எனறு ஏங்கித தவித்த தசரதன மகப் பேற்றிககான வேளவி செயது நான்கு புதலவர் களைப் பெற்றான. அவர்களுள, விராவரும் புவிக் கெலலாம வேதமேயனைய இராமன மூததவன. ஒரு நடசத்திரக்கால இடைவெளியில இவர்கள அடுததடுத் துப் பிறநதிருககினறனர். புனர்பூச விணமீனில் இராமன் அவதாரம் செய்ய, பூசத்தில் பரதனும், ஆயிலியத்தில இலககுவனும், மகநாளில சத்துருகக னனும் தோனறினர். தம்பியா அண்ணனாம இரா மனிடம வைத்திருந்த மதிப்பும அனபும பகதியும் பெரிது.

சத்துருக்கனன் திருமாலுடைய சங்கின் அம்ச மாகத் தோன்றியவன். திருமால் ஆயுதங்களில், சக் கரம் மோதிக்கொல்லும்; சங்கு ஊதிக் கொல்லும். ஆயின், சங்கு அமிசமான இவனோ ஓசையின்றிக் காணப்படுவான. காப்பியத்தில் இவனைப்பேசாத தம்பி என்று குறிப்பிடுவர். ஆனால், இவன் பேசத தெரியாதவன் அல்லன். பரதனுககு அடஙகிய நிழலா கவே சத்துருக்கனன் காணப்படுவான். இவனை நினையுங்காலே பகைவர்கள் ஒழிவார்கள. இராமனின் அடிமைபோல் விளங்கிய பரதனுக்கு அடிமை போலத்திகழ்ந்தவன் சத்துருக்கனன். அடியார்கககு அடி யான் என்னும் முறையில் இவன் வைணவர்களால்

பெரிதும் பாராட்டப்படுவான். இராம காதையில் இவன் பேசியவையாக உள்ள இடம் இரண்டு. பரத னோடு தொண்டு செய்ததைத் தவிர இவன செய்த தாகக் காட்டப்படும் செயல் ஒன்றே ஒனறு மட்டும் உண்டு. அச்செயல் இவன் மதிநுட்பத்திற்குச் சான்றாக விளங்குகிறது.

தன் தாயைக் கொடியவள் என்று பரதன் ஏசினான். ஆயின, இவனோ சிறந்த பரதனின் தாய் தீயள் அல்லள்; அவள் உள்ளம் திரித்த கூனியே கொடியவள என்று அவள கூந்தல் பற்றி ஒறுக்கத் தொடங்கினான். இது ஒன்றே இவன் செயலாக இராம காதையில் காட்டப்படுகிறது. ஒரு சூழசசி நிகழந்தால் அதன் அடிப்படையை ஆராய்ந்துணரும் இவனது அறிவுத் திறமைக்கு இது எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இந்நிலையில் இவன் பாரதத்தில வரும் சகாதேவனை ஒப்ப அமைகிறான்.

இராமன் காடு சென்றபின் அயோத்தியில தயர தன் இறக்கக் கேகய நாட்டில இருந்து வந்த பரதன, தம்பி சத்துருக்கனனை நோக்கி 'நாட்டின் இநநிலைக் குக் காரணம் யாது?' என வினவுகிறான். பேசாத தம்பியும் அப்போது, 'திருநகர் திரு தீர்ந்தனள் ஆம' என்றான். உண்மையை உணர்ந்து சத்துருக்கனன் சில சொற்களால் பலவற்றை உணர்த்திய திறம் அறிந்து மகிழத்தக்கது. இறுதியிலே இராமன் வரு வதற்குரிய காலம் கடந்தது என்று தீப்பாய முனைந் தான் பரதன். அந்நிலையில், ஆட்சிப்பொறுப்பினை ஏறறுக்கொள்ளுமாறு பரதன் இவனிடம் கூறுகிறான். அதற்குச் சத்துருக்கனன், கூறிய கூற்றாகக் கம்பராமா யணத்தில் 'கானாள நிலமகளைக் கைவிட்டுப் போனானைக் காத்துபபின்பு போனானும் ஒரு தம்பி, போனவாகள் வரும்அவதி போயிற்று என்னாஆனாத உயிர்விட என்று அமைவானும் ஒரு தம்பி, அயலே நாணாது யானாம் இவ் அரசாள்வென் என்னே இவ் அரசாட்சி; இனிதே அம்மா;' என்றொரு பாடல் உள்ளது. இப்பாடலில் சத்துருக்கனன் தன் முன னோர் மூவர் இயல்பைக்கூறித் தன் மனநிலையைத் தெளிவுபடுத்திய பாங்கு நன்கு காட்டப்பட்டுளளது.

அன்புச் சகோதரராகப் பிறந்து, பின்னர்ப் பங்கு கேட்கும் பங்காளிகளாகப் பிரிவினைப் போராட்டத் தில் ஈடுபடும் இன்றைய சமுதாய நிலைக்குச் சத் துருக்கனன் ஒரு மருந்தாகக் காணப்படுகிறான். பேசா தவர்கள் பேசினால் அப்பேச்சு பொருளுடையதாகவும் பயனுடையதாகவும் அமையும் என்பதையும், மௌனம் பல சிககல்களுக்குத் தீர்வாகலாம் என்பதை யும் விளக்கும் பாத்திரமாக இராமாயணத்தில் சத் துருககனன் திகழ்கிறான் கி.சே.

சதகங்கள்: சதகம் எனபது வடமொழிச சொல். இது, சதம் என்ற சொல்லுடன் 'க' என்ற எழுத்துப் பேறு கொணடு அமைந்ததாகும். இவ்வாறு எழுத்தைப் பெற்றுக கூட்டியுரைத்தலை வடமொழி யாளர் பிரத்தியயம் என்பர். சதகம் என்பது இயல் பாக நூறு செய்யுளகளால் அமைய வேண்டிய சிற்றி லக்கியமாகும். இலக்கண விளக்கம் எனனும் பாட்டியல் நூல், சதகத்தின செய்யுள எண்ணிக்கையை, 'விளை யும் ஒரு பொருள் மேலொரு நூறு, தழைய வுரைத் தல் சதக மெனப' என்னும் நூற்பாவால் வரையறை செய்துளளது. ஆனால், பிற்காலத்தில புலவர்கள சத கத்தின் பாடுபொருளை வரையறை செய்யாமல் பல வாகக் கண்டு பாட முற்பட்டனர். அந்நிலையில் புல வர்களின் அவ்வக்காலத்து உள்ள நிலைக்கேற்பச் செய்யுளின எண்ணிக்கையைக் கூட்டியும் குறைத்தும் சதகம் பாடியுளளனர். சில சதகங்கள் காப்புச் செய் யுள அலலாமல இறுதியில் அமைந்த வாழ்த்துச் செய்யுளுடன் நூறு பாடல்களைக் கொண்டு விளஙகு கின்றன. கைலாசநாதர் சதகம் முதலிய சிலவற்றுள காப்புச் செய்யுளும் வாழ்த்துச் செய்யுளுமல்லாமல் நூறு செய்யுள்கள உள்ளன. தண்டலையார் சதகம், குருநாத சதகம், சிவசங்கர சதகம் போன்றவற்றுள காப்புச் செய்யுளாக இரு செய்யுள்கள் அமைந்துள ளன.

குருநாத சதகம், கோகுல சதகம், கோவிந்த சத கம், சிவசங்கர சதகம் போன்ற சில சதக நூல்களில் நூற்றிரண்டு செய்யுள்கள உளளன. தண்டலையார் சதகம், அண்ணாமலை சதகம், செயஙகொண்டார் சதகம் முதலிய சிலவற்றில் அவையடக்கமாக ஒவ் வொரு செய்யுள் இடம்பெற்றிருத்தலைக் காண லாம்; அவற்றுள் சிலவறறின் முற்பகுதியிலும் சிலவற் றின் பிற்பகுதியிலுமாக அது அமைநதுளளது. பழ மொழியுடன் இணைத்துப் பாடப் பெற்ற தணடலை யார் சதகத்தில ஒன்பது மிகுதிப்பாடல்கள் உள்ளன. பழமொழிகளின் சிறப்பையுணர்ந்த பிற்காலத்தவர் கள சில பழமொழிகளையும் இணைத்துத் தாமே பாடித் தண்டலையார் சதகத்தில் இடைச் செருக லாகச் சேர்ததுவிட்டிருக்கலாம் எனபர்.

பொதுவாக, மககளின் நல்வாழ்விற்குத் தேவை யான அறநூற் கருத்துகளையும நீதிகளையும் ஒழுக்கக கூறுகளையும் வழஙகி அவர்களை வாழ்வாஙகு வாழச் செய்யும் இயல்பினது சதக இலக்கியம் எனலாம. அதாவது, மக்களின உணாவில பதியுமாறு அறம் பொருள இன்பம் வீடு பற்றிய செயதிகள் - அகம் புறம் பற்றிய செய்திகள் - சதகம் வாயிலாகக் கூறப் பட்டுள்ளன எனலாம.

சதக வளர்ச்சி: எண்ணிக்கையடிப்படையில் அக நானூறு, புறநானூறு போன்ற நூல்கள சங்க காலத்தில் அமைந்தன எனினும், சதகம் என்னும் பெயரில் எந்த நூலும் அக்காலத்தில் தோன்றவில்லை. பகதியியக்கக் காலத்தில் மணிவாசகரே நூறு பாடலுடன் கூடிய 'திருச்சதகம்' பாடிய பெருமைக்கு உரியவா. அந்த நூலும் இக்காலச் சதகப் பொருளோ அமைப்போ கொண்டதாக அமையவிலலை. இதனுள், இறைவன் மாணிக்கவாசகரைப் பத்து வகையாகக் காத்தருளி அடிமை கொண்ட அருளநுபவம் விளக்கம பெறுகிறது. பத்துப் பத்துப் பாடல்களா ஒரு பகுதியாக ஒரு யாப்பில் அமைதலையும், அவற்றுள் அந்தாதியமைப்பு இருத்தலையும் காணலாம்.

சதகம் என்னும் இலக்கிய வகை வடமொழியிலும் அமைந்துள்ளது. பர்தரு கரியின் (கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு) சதகங்கள் புகழ்பெற்றவை. அவை தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றன. சிருங்கார சதகம், வைராக்கிய சதகம், நீதி சதகம் ஆகியவை சதக இலக்கியத்தின் பொருட் பன்மையையுணரத் துணைநிறகின றன. தமிழில சதக இலக்கிய மரபு செழிக்க இவை முன்னோடிகளாகலாம்.

மணிவாசகர் பாடிய 'திருசசதகம' போன்று பிற அருளாளர்கள் பாட முன் வரவிலலை. ஆனால, தமிழில் முழுவளர்ச்சிபெற்ற சதகமாகக் கருதப்பெறும் 'காாமணடல சதகம்' (கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு) மண்டல சதக வகையாக அமைந்து, பிற்காலத்தில தொணடை மணடல சதகம், சோழ மண்டல சதகம், பாண்டிய மணடல சதகம், கொங்கு மணடல சதகம் போனறவை தோனறக காரணமாயிற்று. மணடலத்தின் பலவேறு சிறப்புகளை மணடல சதகங்கள எடுத்து இயம்புதலைக் காண்கையில் இவை ஒரு வகையில் தல புராணஙகளின பணியைப் புரிகின்றனவோ என நினைக்கத் தோன்றும்.

பொதுவாகச் சதகஙகளின் குறிக்கோளகள, பக்தியை வளர்த்தல, நாட்டு நலமும் வளமுங் கூறுதல், தனிப்பட்டோர் நெறி வாழ்வியல் வகுத்தல் ஆகியவற்றையே மையமிட்டு அமைந்தன எனலாம்.

சதகச் சிறப்புக் கூறுகள்: வரலாறு உரைப்பதிலும், வாழ்வியலறங்களை வகுத்து வழங்குவதிலும், இறைவனைத் துதித்தலிலும் சதக இலக்கியம் ஏனைய இலக்கிய வகைகளினினறும் மாறுபட்டுத் தனிச் சிறப்பைக்கொணடது. பாடலகள், சதக நூல் தலைப்பைத் தம்முள் தாங்கி நிற்றல் என்பது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பியல்பாகும். செயயுள்தோறும் ஒரு மகுட அமைப்பு விளங்குதலைக் காணலாம். ஏதேனும் ஒரு தெய்வத்தின் பெயரையோ ஒரு மண்டலத்தின பெயரையோ சதக நூல்கள பெரும்பாலும் தம் மகுடமாகப் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகக் குமரேச சதகத்தில் 'மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயல்நீடு, மலைமேவு குமரேசனே!' என இருத்தலையும், கார்மண்டல சதகத்தில், 'காராளர் மணடலமே' என்று இருத்தலையும் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய பொதுவிதிக்கு உடபடாமலும் ஓரிரு நூல்கள் வழக்கத்தில் உளளன. எடுத்துக்காட்டாக, 'வந்தடிமை கொண்ட கயிலை, வாசனே யிராசலிங் கேசனே சிவதைநகர், மாணிக்க மலைநாதனே' என்னும் மகுடம் அமைந்திருந்தும ஒரு சதகம் திருத்தொண்டர் சதகம என்னும் பெயர் பெற்று விளங்குதலைக் காணலாம். மகுட அமைப்பில் இறைவனது பெயருடன் தம்மையாதரித்துப் போற்றிய வளளல் பெயரையும இணைத்துப் புலவாகள் பாடுவது உணடு. அறப்பளீசுர சதகம், அணணாமலை சதகம், திருவேங்கட சதகம் முதலிய சில சதகஙகள இவ்வாறான போக்கில் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, அறப்பளீசுர சதகத்தில் ... அருமை மதவேள், அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர், அறப்பளீ சுரதே வனே!' என்ற மகுடத்தைக் கூறலாம். மேலும் 'அருள்பெறு வசநதராயர், அண்ணாவினிற்றுதிசெய் உண்ணா முலைக்குரிய அண்ணா மலைத் தேவனே!' எனற மகுடத்தை அண்ணாமலை சதகத்தில் காணலாம். இந்த அண்ணாமலை சதகத்தை அணணாமலையார் சதகம் என்றும், வசந்த ராயச் சதகம் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சதகங்களை வகைப்படுத்தி மணடல சதகஙகள, அறச் சதகஙகள, வாழ்ததுச் சதகங்கள், கதைச் சதகஙகள, சிருங்கார சதகஙகள், வைராக்கிய சதகங்கள் ஆகிய பகுப்பில அடக்கலாம்.

மணடல சதகங்கள் வரலாற்றுக்கு மிகத் துணை புரியும் பாங்கின. சில சதகங்கள் வாயிலாக நாட்டு எல்லைகளை அறியலாம். மண்டலங்களைப் போற்றிச் சதகம் பாடும் புலவர்கள் தம் நாட்டுப்பற்றால் அம் மண்டலங்களில் தோன்றிய பெரும்புலவர்களையும் அருளாளாகளையும் இயைபுடன் குறித்துச் சென்றுள்ளனர். கொங்கு மண்டலத்தில் நிரம்பையென்னும் ஊரில் தோன்றிய அடியார்க்கு நல்லாரைப் (சிலப்பதிகார உரையாசிரியரை) போற்றி, 'அடியார்க்கு நல்லார் அவதரித்த அருமைப்பொழில நிரம்பைப் பதியுங் கொங்குமணடலமே' என்று நூலாசிரியர் கார்மேகக் கவிஞர் பாடிச் செல்கிறார்.

சோழ மண்டல சதகத்தில் திருவீழிமிழலையில் வற்கடக் காலத்தில் அப்பரும் திருஞான சம்பந்தரும்

இறைவனிடம படிக்காசு பெற்று, வாடிய மககளின் பசி தீர்த்த வரலாற்றினை ஆத்மநாத தேசிகர், 'கன்னிபாகர் வீழியினிற் கனிவா யப்பர் சம்பநதர்க் கன்ன தானஞ் செயவேணடி யளித்த படிக்காசு' என்று போற்றியுரைப்பதால் அறியலாம். கொங்கு மண்டல சதகத்தில் திருஞான சம்பந்தா தம் தலப் பயணத்தின்போது திருச்செங்கோடு சென்றதையும், அங்குத் தம் அடியார்களின் குளிர் சுரத்தினைப் போக்கியருளியதையும் காணலாம் இவ்வாறே சேக்கிழார் முதலிய அருளாளர்கள் பலரின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் சதக இலக்கியங்களில் காணலாம

நாடாணட மனனர்களையும் வளளல்களையும் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் சதகங்களால அறியப்படுகின்றன. எடுத்துககாட்டாகக கார்மணடல சதகத்தில் சோழமன்னர்களை பலரைப் பற்றிய குறிப்புகளை கிடைககினறன. சோழன் வீரநாராயணன தில்லையம்பலத்தில் பொனன வேய்நததமை பற்றிய குறிப்பும, தன் பெயரால் வீர நாராயணன் ஏரியை யுண்டாக்கியமை பறறிய குறிப்பும் புலப்படுமாறு, 'மாவீர நாரா யணப்பெரு மனனனபொன மனறழகு, மாவீர மாச்செயப பொன்னும் வழஙகி மலிதடநீா, மாவீர நாரா யணப்பெயர் மன்ன வகுத்தனன' எனறு பாடப்பட்டுள்ளது

திருக்குறள், நாலடியார், பழமொழிநானூறு போன்ற அறநூலகளை அலலது நீதியிலககியங்களை உணர்த்தும் வாழவியற் கருததுகளைத தாஙகிச சில சதகங்களை தோனறின. அவை கடின நடையினறி, எளிய நயமான பாஙகினில மககளின நெஞசத்தைக கவர்ந்தன. இவவகையில், அம்பலககவிராயா பாடிய அறப்பளீசுர சதகம, படிககாசுப் புலவா பாடிய தணடலையார் சதகம், நாராயணபாரதி பாடிய திருவேஙகட சதகம, குருபாததாசா பாடிய குமரேச சதகம போன்றவை கொளளத்தக்கவை. உலகியல கூறும் அறச சதகங்களில 'ஆசாரககோவை'யின செலவாககும் அமைந்துளளமை கருதத்தக்கது சீலமுடைய வாழவினால் உடல் நலமும் உளளதது நலமும் பெற வாய்ப்பு உணடு எனபது குமரேச சதகம் போன்ற அறச் சதகங்களால் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. உலகியலில அறிவும் உணமையும உணர்தற்குத் தேவையானவை என்ற கருத்தில் கலை,தொழில சாத்திரச் செய்திகள் வகுத்துக் கூறப்படுதலையும் சதகங்களில் காணலாம. நீதிகளையும் சீலஙகளையும் நேரடியாகக் கூறுவது ஒரு புறமிருக்க, அவற்றை எளிய கதைகளின் வாயிலாக மக்களுககு உணர்ததும உத்தியையும் சதகங்கள் கையாணடுளளன. பழமொழிகளுக்கேற்ற நீதிக்கதைகளை நயமாகக் கூறும் செயங் கொண்டார் சதகம் இந்த அடிப்படையில் அமைந்தது. இதனைப பாடியவா கீழைச் சிவப்பட்டி முத்தப்பச் செட்டியார்.

சமயங்களையும் தத்துவங்களையும் மக்கள் உணருமாறு இராமாயணம் பாரதம் ஆகிய இதிகாசங் களில வரும் சுவையான நிகழ்ச்சிகளையும், பெரிய புராணம் போன்ற பல புராணங்களில உணர்த்தப் பெறும் அரும்பெறற் கருத்துகளையும உளளுறுத்திச் சில சதகங்கள் எழுந்துளளன. இதிகாசங்கள பெயரிலும்புராணஙகள பெயரிலும் சதகஙகள் எழுந்துள்ளன. மககளிடையே பக்தி நெறி வளர்ககுங் குறிககோளுடன தோன்றிய சதகஙகளில தெய்வங்களின் பல்வேறு இயலபுகளும் பெருமைகளும் பலபடப பாராட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய துதிநூல்களாகக் குருநாத சதகம், அவையாம்பிகை சதகம், அருணாசல சதகம், சிவசஙகர சதகம் முதலியவை அமைந்துளளன. தெயவங்களைத் துதிக்க முற்பட்ட புலவர்களை, காலப் போக்கில் தமக்கு உதவிபுரிநத புரவலர்களை நன்றிப் பெருககுடன் நினைவுகூர்ந்து அவர்களின் பெயாகளையும் இணைத்துப் பாட முறபட்டனர். அவவாற்றான் அறப்பளீசுர சதகம், அண்ணாமலை சதகம் போன்றவற்றைக காணலாம். ஆகவே, சதகஙகளால் உலகியலில் நன்னெறியும் ஆனமிகத்தில் செந்நெறியும் வலியுறுத்தப்பெற்றன.

சமயச் சார்புடன சதகஙகளை நோக்குகையில சைவம் வைணவம கௌமாரம சாகதம் காணாபத்தியம ஆகிய இந்து மதத தொடர்பில் சதகஙகள பல தோனறியுள்ளன. கிறித்தவ சமயத்திலும சதகஙகள தோன்றின. எடுத்துக்காட்டாக, யாழ்பபாணம அருணாசலம் சதாசிவம்பிளளை இயற்றிய இயேசு நாதர் திருச்சதகத்தைக் கூறலாம். இசுலாமிய சமயத்திலும் சதகங்கள தோன்றியுளளன; எடுத்துக்காட்டாக அப்துல் ரகுமான் இயற்றிய அரபிச் சதகம், முகமது சுலதான இபின அகமது இயற்றிய சீறாசசதகம் ஆகியவறறைக் குறிப்பிடலாம். காநதிய நெறியை மக்கள உணருமாறு இநத 20-ஆம் நூற்றாணடில கா.மு. சுந்தரமுதலியார் காநதி சதகம இயறறியுளளமையும் இயைபுடன சிந்திக்கததககது.

சதக நுண்கூறுகள்: மக்களினத்தை மாணபுறச செய்யும் நோக்கில் சதகங்கள் எழுந்தமையால் அவை தனிததமிழைப் பின்பற்றும் என்று எதிர்பாாக்க இயலாது. இனிய எளிய தமிழச சொற்களுடன வடமொழிச் சொறகளும் பேச்சுவழக்குச் சொறகளும் சதகங்களில் கையாளப்பட்டமை காலத்தின தேவையாகும். யாபபமைப்பிலும்சதகங்களிடையே ஒருமைப்பாடு காணப்படுகின்றது. நூல்நுவல பொருளகளை ஒரே யாப்பில் பாடிச் செல்வதைக் காணலாம். ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், கட்டளைக் கலிததுறை

என்பன பெரும்பான்மையான சதகங்களின் யாப்பாகும். நூலின முன பாயிரம், கடவுள் வணககம், அவையடககம் என்னும் பகுதிகள் சில வெணபாக்களால் அமையும். பெரும்பாலும் மண்டல சதகங்கள கட்டளைக் கலித்துறையாகவும், இறைவாழ்த்து (துதி)ச் சதகங்கள் கலிவிருத்தமாகவும், உலகியல அறிவுரைகளைக் கூறும் சதகங்கள் ஆசிரிய விருத்தமாகவும் அமைந்துள்ளன. உலகியல் கருத்துகள் விரிவாகவும் விளககமாகவும் கூற வேண்டியவையாதலின், அந்நிலையில ஆசிரிய விருத்தங்கள் அறுசீர், எணசீர், பன்னிருசீர் எனப் பெருகி அமைகின்றன.

மக்கள், சதகஙகளைச் சுவையாகவும் ஈடுபாட்டுடனும் கற்க வேண்டிய நோக்கிலே அணிநலங்கள ஆங்காங்கும் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம். உவமை, உருவகம் முதலிய பல அணிகள சதகஙகளின நூல் நயத்தை மிகுதிப்படுத்துகின்றன.

புலவர்களின் சீரிய கற்பனையாற்றலையும் சதகஙகளில் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாகக் கார் மண்டல சதகத்தில திருவேரகத்தின் வளத்தினையும் உமையம்மையின் புதல்வனாகிய திருமுருகன் எழிலார் தோற்றத்தினையும் கற்பனைச் சுவைபடக் கவிஞர் தீட்டியுள்ளார். திருமுருகன் ஒரு பக்கத்தில பிடியையும் (தேவயானையையும்), மறறொரு பக்கத்தில கொடியையும் (வள்ளியையும்) அணைததுககொணடு காட்சியளிக்கிறான். ஐராவதம் எனற யானையால வளர்க்கப்பட்ட தேவயானை (இநதிரன் மகள்) பிடி என உருவகிக்கப்பட்டமையும, வள்ளிக கிழங்கு அகழ்ந்தெடுககப் பெற்ற குழியில் மான் ஈனற மகள வள்ளிக்கொடி என உருவகிக்கப் பட்டமையும் நேர்த்தியான கறபனையாகும். மேலும், கொடியானது பற்றிப்படர மரம் தேவையாகும; இந்த வளளிக்கொடியும் பறறிப்படரும் வண்ணம் முருகன் வேங்கைமரமாகி நினறான. இவவாறான குறிப்புகளையுணரும் வகையில் கார்மணடல சதகப்பாடல் ஒனறு அமைந்துள்ளது. அனைத்துச செய்யுள் நலஙகளையுந் தாங்கி, உலகியலுக்கும் அருளியலுககும் வேணடிய செய்திகளைத் தநது தமிழிலக்கியப் பரப்பில் மக்களின வாழ்வியற் கையேடாகச் சதக இலக்கியம் விளங்குகிறது. செ.வை

சதகர்ணி, முதலாம் (கி.மு. 202-192): சாதவாகன (ஆந்திர) வமிசத்தின் புகழ்மிகக வேந்தருள, முதலாம சதகர்ணியும ஒருவன் ஆவான். கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள பைதான என்னும் நகரத்தைத் தலைமையிடமாகக கொணடு ஆண்ட இவவேந்தன், பல வேள்விகளைப் புரிந்துளளதால், மாபெரும வெற்றி வீரனாகத் திகழ்ந்தவன் என்பது புலனாகும. இவன் பல பட்டஙகளைப் புனைந்திருந்தான் என்பதனாலும் இவனது பெருமையும் சிறப்பும் உணரப்படுகின்றன. நானாகாட்டுக் கல்வெட்டு இவனது சிறப்புகளைக் கூறுகிறது.

புராணங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது முதலாம் சதர்கணி, கிருட்டிணனின் (கி.மு. 212-202) மகன் என்பதனை அறியலாம். ஆனால், பண்டாரகர் கோபாலாச்சாரி இவனைச் சீமுகனின் (கி.மு. 235-212) மகனாகவே கருதுகிறார். வெற்றி வீரனான இவன் மேற்கு மாளவம், நருமதையாற்றுச் சமவெளியிலுள்ள அனுபா நிலப்பரப்பு, விதர்ப்ப நாடு முதலானவற்றை வென்று தனது அரசினை விரிவுபடுத்தினான். வட நாட்டின் மீது கிரேக்கர் படையெடுத்து வந்ததனை நல்வாய்ப்பாகக் கொண்டு, இவன் தனது ஆட்சியின எல்லையை விரிவுபடுத்துவதில் முனைந்தான். தனது வெற்றி விழாவைக் கொண்டாடு முகத்தான் இவன இரணடு அசுவமேதயாகங்களையும், ஓர் இராசசூய யாகத்தையும் செயதான். இவைபோன்ற யாகஙகளைச் செய்ததனால் இவன் வடநாட்டின் தலைமை சான்ற வேந்தனாகத் தனனைப் பறைசாற்றிக் கொணடான்.

வெற்றி வீரனாகத் திகழ்நத இம்மாவீரன், 'தட்சிண பதாபதி' 'அபராசித சக்கரா' பிரித்வ்யாக் பிரதம வீரன்' முதலான சிறப்புமிகு விருதுகளைப் புனைநது கொண்டான். நாட்டு மக்களுக்கு நல்லாட்சி நல்கிய இவ்வேந்தன, தான யாகங்கள புரிந்த போழ்து பிராமணாகளுக்கு 42,700 பசுக்களையும், பத்து யானைகளையும் 1000 குதிரைகளையும், பதினேழு வெள்ளிக்குடங்களையும், தேர் ஒன்றையும் 68,000/- பணங்களையும் தானமாக (தட்சிணை) வழங்கிப் புகழ் பெறறான். அதனால் இவனது வரையாது வழங்கும் வள்ளல் தன்மை புலனாகிறது. வேளவிகள் பல புரிந்துள்ள இவனது ஆட்சிக் காலம், பிராமண சமயம் சிறப்புடன் விளஙகிய காலம் என அறியலாம்.

முதலாம் சதகர்ணியின் மனைவியான நாயனிகாவின் நானாகாட்டுக் கலவெட்டு, இவ்வேந்தன மராத்திய நாட்டு இளவரசியான நாயனிகாவை மணந்து கொண்டதாக அறிவிக்கிறது. கலிங்க நாட்டுக் காரவேலனின் அதிகும்பா கல்வெட்டிலும் சதகாணி பறறிய குறிப்புளளது. இவ்வேநதனது ஆட்சிக் காலத்தில்தான சாதவாகன அரசின் புகழ் அண்டை நாடுகளில முதன் முறையாகப் பரவத் தொடங்கியது. முதலாம் சதகர்ணியின் காலத்தில் சாதவாகன அரசு பரந்துபட்டிருந்தது. இதில் மத்திய,

மேலை இந்தியாவைத் தன்னகததே கொண்ட பரந்து பட்ட மேலைத் தக்காணம் முழுவதும் அடங்கியிருந் தது. வட கொங்கணம், சௌராட்டிரம் ஆகியவற்றி லும் சாதவாகனரின் மேலாணமை உணரப்பட்டது. இவன் தனது தலைநகரைச் சீகாகுளத்திலிருந்து நாசிக்கு என்னுமிடத்திற்கு மாற்றினான. சாதவாகன அரசினை வலிமைமிக்க பேரரசாக மாற்றிய முதல் வேந்தன் முதலாம் சதகர்ணியே என்பது இஙகுக் குறிப்பிடத்தக்கது. பத்து ஆணடுகளே ஆட்சி புரிநத இவன இளமைக் காலத்திலேயே இறநதான்.

சதகர்ணி, இரண்டாம் (கி.மு 166 – 111) சக்தி சிரீக்குப் பின் சுங்க மரபின் வேநதனாக மணி முடி சூடினான். இம்மரபின ஆறாம் அரசனான இவன், ஏறததாழ 56 ஆண்டுகள ஆட்சி புரிநதான. இம்மரபினைச் சேர்நத அரசர்களுள நீண்ட காலம் அரசாண்ட பெருமையும் இமமனனனையே சாரும். வெற்றி வீரனான இவன் சுங்கர்களை வெனறடிப் படுத்தி, மாளவததைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான. இவன் மத்திய பிரதேசத்தையும் தனது மேலாணமை யின் கீழ்க கொண்டு வநதிருகக வேணடும் என்பதனை அவனுககுப பின அரியணை ஏறிய ஆபிலகனின் நாணயம் ஒன்று மததிய பிரதேசத்தின கிழககுப் பகுதியில கிடைததுள்ளதால் ஊகிக்கலாம். இவவேநத னுடையதாகக கருதபபடும் 29 நாணயஙகள மேறகு இந்தியாவில் கிடைத்துளளதால, இபபகுதி இவ் வேநதனது, ஆட்சிககுட்பட்டிருநததெனத் தெளிதின அறியலாம. நாணயச சான்றுகளின் அடிப்படையில இவனது மேலாணமை தெலிஙகானாவில இருநது மகாராட்டிரம்வரையிலும பினனா அஙகிருந்து மததிய இந்தியாவரையிலும் பரவியிருந்தது என்பதனை அறியலாம்.

இரண்டாம் சதகர்ணியின் வரலாறு பற்றியும அவனது சாதனைகள் பற்றியும் அறிந்துகொளளச சாஞ்சியில் உளள கல்வெட்டும், அவனால் வெளி யிடப்பட்ட நாணயங்களும் பயனபடுகினறன. இவன் தனது நெடிய ஆட்சிக காலத்தில் சாதவாகனரின் மேலாதிககத்தை விரிவு படுத்துவதில முனைந்து செயறபட்டான. கலிங்க நாட்டுக காரவேலனின அதிகும்பா கல்வெட்டுகளிலிருந்து, காரவேலன் மேற் கிலிருந்த வேநதன் ஒருவனுடன போா செயயும பொருட்டுத் தனது இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் மாபெரும் படையொனறினை அனுப்பியதாக அறியப் படுகிறது. இதில் குறிக்கப்படடுளள வேந்தன இரண டாம் சதகர்ணியாகத்தான இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தககாணத்தின தலைசிறநத சாதவாகன அரசரைக் காரவேலன் எதிர்த்த போதிலும், தனது நாட்டிற்கு ஆபத்து வரககூடிய அளவிற்கு அவ வெதிர்ப்பை அவன் தொடரவிலலை.

மேற்கூறப்பட்டனவற்றால் இரண்டாம் சதகர்ணி சாதவாகன மரபின புகழ் பூத்த வேந்தனாகத் திகழ்ந்தான் என்பது புலனாகும். ம.பு.

துணை நூல்·

Prakash, DM., Early History of India, The Indian Press Private Ltd, Allahabad, 1970

சதம் மொழிகள் ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியிலும், தென்மேற்கு, தெற்கு ஆசியாவின பல பகுதிகளிலும் வழக்கிலிருநத இநதோ-ஐரோப்பிய மொழிக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணபபடும் நூறு என்ற பொருளைத் தரும் சொல்லின் முதல் ஒலியின அடிப் படையில் இந்தோ ஐரோபபிய மொழிகள கென்றம (Centerm) மொழிகள எனவும், சதம் (Satem) மொழி கள எனவும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படு கினறன. சில மொழிகளில ககர, ஹகர ஒலிகளும சில மொழிகளில் சகர ஒலியும் காணப்படுகினறன. இதன அடிப்படையில ககர, ஹகர ஒலிகளைக் கொணடவை கெனறம் மொழிகள் எனவும், சகர ஒலிகளைக கொண்டவை சதம் மொழிகள எனவும இநதோ-ஐரோப்பிய மொழிகள் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிககப்படுகின்றன. அலபேனியன, ஆர்மேனியன, பால்டோ-சிலாவிய மொழிகள, இந்தோ-ஈரானிய மொழிகள ஆகியவை சதம் மொழிகளாகும்.

அல்பேனியன்: இமமொழி அலபேனியாவின் அரசியல் மொழியாகும். சுமார் 2 மிலியனிலிருந்து 3 மிலியன வரை உளள மக்கள் இம்மொழியைப் பேசு கின்றனர் அல்பேனியா பண்டைக் காலத்திலிருந்தே பலவேறு படையெடுப்புகளுககு இலககாகி வநதமை யால் இம்மொழியில் மிகப்பல பிற மொழிச் சொற கள் இடம் பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கி பி. 1891 -இல் வெளி வந்த அகராதி ஒன்றில்காணப்படும் 5,140 சொற்களில 400 சொறகளே அலபேனியச் சொற்கள். எஞ்சியவை உரொமானக, சிலாவிக்கு, துருககி, கிரீக்கு மொழிச் சொற்களாகும். இவ்வாறு பிறமொழிச் சொறகள் பெருமளவில் காணப்படுவதாலும், பிற இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருநது இம்மொழி பெரிதும் வேறுபடுவதாலும், பழைய ஏடுகள எதுவும் இல்லாததாலும், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையிலும் இதனை ஓர் இநதோ-ஐரோப்பிய மொழி என்று உறுதியாகக் கூற முடியாத நிலையே நிலவியது. ஆககுசட்டு சுலேகர் கி பி. 1850-இல இது

ஓர் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியே என்று தக்க சான்றுகளுடன நிறுவினார்.

இம்மொழியில் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இலக்கியங்கள் உருவாகத் தொடங்கின ஆயினும் இம்மொழிக்கெனத் தனி எழுத்துமுறை எதுவும் இல்லாத நிலையில் பலவேறு குழப்பங்கள் இருந்தன. ஆகவே, 1908-இல் அரசு இம்மொழிககெனத் தனியொரு எழுத்துமுறையை உருவாக்கியது. இது தேசிய எழுத்துமுறை எனச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆர்மேனியன்: சுமார் 3,500,000 மக்கள இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். இவர்களுள் பெரும் பகுதியினர் சோவியத்து நாட்டிலும், எஞ்சிய மக்கள துருக்கி, சிரியா, எகிப்து, இலெபனான், அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஈரான போன்ற இடங்களிலும் வாழ்கின்றனர். இம்மொழியில் கிழக்கு, மேறகு என இரு கிளைமொழிகள் உள்ளன. மேற்குக் கிளைமொழி துருக்கி, தூரக்கிழக்கு நாடுகள், நடுக்கிழக்கு நாடுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும், கிழக்குக் கிளைமொழி சோவியத்து உருசியா, ஈரான், இந்தியா போன்ற நாடுகளிலும் வழங்குகின்றன. இம்மொழியில் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாணடு முதலே இலக்கியங்கள் உருவாகியுள்ளன.

பால்டோ-சிலாவிய மொழிகள்: இவற்றில் பால்டிக்கு மொழிகளும், சிலாவிய மொழிகளும் அடஙகும். இம்மொழிகளில பலவேறு பழைமையான மொழிக் கூறுகள் காணப்படுவதால இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளின் ஆராய்சசியில் இவை சிறப்பான இடம் பெற்றுள்ளன. பழைய பிரசியன, சுதிவியன, குரோனியன், செஙகாலியன், சைலோனியன், இலெட்டிசு, இலித்துவேனியன் ஆகியவை பால்டிக்கு மொழிகளாகும். இவற்றுள், இலெட்டிசு, இலித்துவேனியன் ஆகிய இரு மொழிகளே இனறு வழக்கிலுள்ளன. சிலாவிய மொழிப் பிரிவில 11 முக்கிய மொழிகள் உளளன. இவற்றைத் தெற்கு மொழிகள், கிழக்கு மொழிகள், மேற்கு மொழிகள் என மூனறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். பல்கேரியன், மாசிடோனியன, சொபோ கிரேசியன, சிலாவானியன் ஆகியவை தெற்கு மொழிகளாகும். இவை யூகோசுலாவியா, பல்கேரியா போன்ற இடஙகளில் சுமார் 25,000,000 மக்களால் பேசப்படுகினறன. இரசியன், உக்ரேனியன, பைலோரசியன் ஆகியவை கிழக்கு மொழிகளாகும் இவை இரசிய நாட்டில சுமார் 181,000,000 மக்களால பேசப்படுகின்றன. செக்கு, சிலாவக்கு, உலுசேசியன், போலிசு ஆகியவை மேறகு மொழிகள. இவை செக்கசுலோவாககியா, போலந்து, செருமனி ஆகிய நாடுகளில வழககிலுள்ளன. சுமார் 90,000,000 மக்கள் இம்மொழிகளைப் பேசுகினறனர்.

இந்தோ-ஈரானிய மொழிகள்: இந்தோ-ஈரானிய மொழிகளை இந்தோ-ஆரிய மொழிகள், ஈரானிய மொழிகள் என இரு பிரிவுகளாகப பிரிக்கலாம், இநதோ-ஆரிய மொழிகள் இந்தியா, பாகிசுத்தான் இலங்கை, நேபாளம், பங்களாதேசு ஆகிய இடங்களிலும், இமயமலைப் பரப்புகளிலும் சுமார் 400,000,000 மககளால் பேசப்படுகின்றன. சோவியத்துக் குடியரசு நாடுகள், மத்திய கிழக்கு நாடுகள், ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா போனற இடங்களில் பேசப்படும் ஜிப்சி அல்லது உரோமானிககுக கிளைமொழிகளும் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளிலிருந்து தோனறியவையே. இந்தோ-ஆரிய மொழிகளை மொழிக் கூறுகளின அடிபபடையில பழங்கால இநதோ-ஆரிய மொழிகள், இடைக்கால இநதோ-ஆரிய மொழிகள, இககால இந்தோ-ஆரிய மொழிகள் என மூன்றாகப் பிரிக்கலாம். பழஙகால இந்தோ-ஆரிய மொழி சமசுகிருதம் எனப் பொதுவாகச சொல்லபபடும் பலவேறு கிளைமொழிகளைக கொண்டது. சமசுகிருதமொழி அழியாத சிறப்பு வாய்நத வேதஙகளையும் உபநிடதங்களையும் சாகுநதலம், இரகுவம்சம் போனற உயரிய காவியங்களையும், பாணினியம் போன்ற சிறந்த இலக்கணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு உயர் செம்மொழியாக விளஙகி இன்று பேச்சு வழககில மறைந்து போன மொழி. இடைக்கால இநதோ-ஆரிய மொழிகளில் கல்வெட்டுக் கிளைமொழிகளும பிராகிருதமும் அபப்ரம்ச மொழியும் அடங்கும். இக்கால இந்தோ-ஆரிய மொழிகள கி.பி.10-ஆம் நூற்றாணடில தோன்றலாயின. இநதியாவில சுமார் 322,000,000 மக்கள் இம்மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். அசாமி, வங்காளி, ஒரியா, பஞ்சாபி, சிந்தி, குசராத்தி, மராத்தி, கொங்கணி, இந்தி, உருது, இராசசுத்தானி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க இந்தோ-ஆரிய மொழிகள்.

ஈரானிய மொழிகளையும் பழஙகால ஈரானிய மொழிகள், இடைக்கால ஈரானிய மொழிகள், இக்கால ஈரானிய மொழிகள் என மூன்றாகப் பிரிககலாம். பழங்கால ஈரானிய மொழிகளாக அவெசுதன், பழைய பெர்சியன் ஆகிய இரு மொழிகளே தெரிய வருகின்றன. அவெசுதன் வடகிழக்கு ஈரானிலும், பழைய பெர்சியன தென்மேற்கு ஈரானிலும் வழங்கியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இடைககால ஈரானிய மொழிகளில இடைககாலக் கலவெட்டுப் பெர்சியன், பகலவி, இடைககாலப் பெர்சியன் ஆகிய மூன்று வகை மொழிகள அடங்கும். தெனமேறகு. ஈரானில் இடைக்காலப பெர்சியனும், வடகிழக்கிலும் வட மேற்கிலும் பார்த்திய மொழியும் வழஙகின. பழங்கால ஈரானிய மொழிகளிலிருநது இடைக்கால ஈரானிய மொழிகள் பெருமளவில் வேறுபட்டுள்ளன.

இதுபோன்றே இக்சால ஈரானிய மொழிகளும், இடைக்கால ஈரானிய மொழிகளிலிருந்து வியக்கத் தக்க வகையில் பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளன. பெர்சியன், பசுதோ, தத்சிக்கு குர்திசு, பலூச்சி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க இக்கால ஈரானிய மொழிகள. பெர்சியன் ஈரானின அரசியல் மொழியாக விளங்குகிறது. 15,000,000 மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். பசுதோ ஆப்கானிசுத்தானின் அரசியல் மொழி ஆகும். இது 10,000,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. தத்சிகசு மொழி பெர்சிய மொழியுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. தத்சிக்கிசிதானில் 1,000,000 மக்கள் இதனைப் பேசுகின்றனர். குர்திசு மொழியை ஈரான், ஈராக்கு, துருக்கி, சிரியா ஆகிய நாடுகளில் வாழும் 5,000,000 மக்களும், பலூசசி மொழியை கிழக்கு ஈரான், பாகிசுததான, ஆப்கானிசுததான் ஆகிய நாடுகளில் வாழும 1,000,000 மக்களும் பேசுகின றனர். எம்.சு.

துணை நூல்

அகத்தியலிங்கம், ச., உலக மொழிகள - இரணடாம் பகுதி, அணணாமலைநகர், 1969.

சதயம் இருபத்தேழு விண்மீன்களுள் ஒன்று இவ்விணமீன் கும்பராசியில் அமைந்திருககும. சதய நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு இராகு தசையே தொடக்க காலத தசையாக அமையும். சோழ மாமன்னன் முதலாம் இராசராசன் இந்த நட்சத்திரத்தில் தோன்றியவன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இராகுக்குரிய நட்சத்திரங்கள் திருவாதிரை, சுவாதி, சதயம் என்ற மூன்றனுள் சதயம் மிகச் சிறப்பானது எனக் கருதுவர். சு.சா.

சதர்லாந்து வடக்கு இசுகாட்லாந்து நாட்டில உள்ள ஒரு மாவட்டம். சதர்லாநது (Sutherland) 1973-ஆம ஆண்டு தல ஆட்சி அரசியல் சட்டத்தினபடி, உயர்நிலப் பகுதியின் ஒரு பிரிவாக அமைககப்பட்டுள ளது (Part of the High land region). இங்கு உள்ள முக்கிய பட்டினம் தோர்நாக்கு (Dornoch). சதர்லாந்து மாவட்டத்தின் மககள்தொகை 13,142 (1983). தெ.பா

சதர்லாந்து நீர்வீழ்ச்சி: நியூசிலநது நாட்டில் உள்ள சதாலாந்து நீர்வீழ்ச்சி (Sutherland Falls) 580.7 மீட்டர் உயரமுள்ளது. அந்நாட்டில் உளள தென்தீவுக்குத் (South Island) தென்மேற்கில், குவில் (Quill) ஏரிக்கும் ஆர்துர் ஆற்றுக்குமிடையே இது அமைந்துள்ளது. உலக நீர்வீழ்சசிகளுள் உயரத்தைப் பொறுத்தவரை இது ஐந்தாம் இடத்தைப் பெற்றுள ளது. தெ.பா.

சதாசிவச் செட்டியார், (கயப்பாக்கம்) கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம நூற்றாணடின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த தமிழப் புலவாகளுள் ஒருவர். இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த கயப்பாக்கம் என்னும ஊரில் இரத்தின செட்டியாருக்கு கி பி. 1872-இல் மகனாகத் தோனறினார். பச்சையப்பன கலலூரியில் இளங்கலைப் பட்டவகுப்பில் படித்து கி.பி. 1894-ஆம் ஆண்டு முதல் நிலையில தேர்வு பெற்றார். அதன் காரணமாகச் சென்னையில சுங்கத துறையில் பணிபுரிந்தார். பினனர்த் தமிழிலும் வடமொழியிலும் நாட்டம் கொண்டு அப்பணியிலிருந்து விலகித் தமிழப் புலவர்களிடததிலும் வடமொழிப் புலமையாளரிடத்திலும் தமிழையும் வடமொழியையும் கற்றுத் தோசசி பெற்றார். சிறப்பாகச் சைவ சித்தாநத நூல்களைப் பயின்று அவற்றில சிறந்த அறிஞரானார். இவர் தககோலம எனப்படும் திருவூறல் சிவததலத்தில் உழவாரத தொண்டுபுரிந்தார். 'சைவ சமய பக்த சனசபை' எனனும் ஓர் அமைப்பை 1904-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவித்தார் இவர் கநதகோட்டத்தில் நால்வரை எழுந்தருளச் செய்து குடமுழுக்குவிழாவும் திருவாவடுதுறை ஆதீனததிற்குச் சொநதமான திருச்சக்கரப் பள்ளியில திருப்பணியும் இயறறினார். இவர் கோயம்புத்தூரிலேயே தங்கிச் சில காலம் பெரிய புராணச் சொற பொழிவு நிகழ்த்தினார். இவரிடம் சைவ சிததாந்தக கல்வி பெற்றுச் சிறப்புற்றவர்கள பலராவர்.

சதாசிவச் செட்டியாா

இவர் 'திராவிட வேதத் திரட்டும் தலமான் மியச் சுருக்கமும்' என்னும் நூலை இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். அகத்தியர் திரட்டிய தேவாரத்திற்கு விரிவுரை எழுதியும், தேவாரத் திருமுறைகளுள் ஏழு

திருமுறைகளுக்குப் பண்முறையாகச் சீர்பிரித்துக் குறிப்புகள எழுதியும் வெளியிட்டார். இவர் சிவரகசிய மகா இதிகாசப் பகுதிகளில் சிலவற்றை வடமொழி யில வெளியிட்டார். அதன் முதல் மூன்று கூறுகளின் பொருளைத் தமிழிலும் வெளியிட்டார். இவர் திருக்கைலாய ஞான உலாவுக்கும் சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழுக்கும் குறிப்புரை எழுதியுள்ளார். கோவை சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியாருக்குப் பெரிய புராண விரிவுரை எழுதத் துணை புரிநதவை இவர் தம் பெரியபுராண விரிவுரைகளேயாகும். இவ்வாறு தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் தொண்டுபுரிந்த இவர் 1929-இல் காலமானார். வீ.சே.

சதாசிவப்பிள்ளை கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் என்னும் ஊரில் அருணாசலம் பிள்ளைக்கும் ஆனந்தம் அம்மை யாருக்கும் மகனாக கி.பி.1820-ஆம் ஆண்டு தோன்றி னார். வேளாளரான இவர் கிறித்தவ சமயததைச் சார்ந்தார். இவர் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நன்கு கற்றுத் தேறினார். சிறப்பாகத் தமிழில ஈடுபாடு கொண்டு படித்துத் தமிழ்ப் புலவராக விளங்கினார். இவர் சாவகச்சேரி, உடுவில், மானிப்பாய ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர் பணி மேற்கொண்டார். உடுவில் பெண்கள் பள்ளியில் கி.பி.1842இல்-ஆசிரியர் பணியிற் சேர்ந்து, பினனர் பள்ளியின் தலைமையாசிரியருமா னார். உதயதாரகை என்னும் பத்திரிகையின் தலை வராக கி.பி 1857-ஆம் ஆண்டு பொறுப்பேற்றுப் பணிபுரிந்தார். இவர் கி.பி.1881-ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப் பாணத்திலுள்ள கல்லூரியில் முதல் நிலைத் தமிழா சிரியராகச சேர்ந்து பணியாற்றி கி பி.1891-இல் ஒய்வு பெற்றார். இவர் வானசாத்திரம், நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம், நன்னெறிமாலை, வெல்லையந்தாதி, பாவலர் சரித்திர தீபிகை, திருச்சதகம், சாதாரண இதிகாசம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மேலும் இவா ஞானவெண்பா, குடும்ப தருப்பணம் முதலிய நூல்களைப் பதிப்பித்தும் உள்ளார். இவர் 20.2.1895-இல் காலமானார். வீ.சே.

சதாசிவ பண்டாரத்தார் தி வை: அறிஞர் தி.வை. சதாசிவபணடாரத்தார் தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற திருப்புறம்பயம் என்னும் சிற்றூரில 15.8. 1892-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தை, தாய் வைத் தியலிங்கம், மீனாட்சி ஆவர். இவர் தொடக்கக் கல்வி, நடுநிலைக்கல்வி ஆகியவற்றை உள்ளூரிலும் புளியஞ் சேரி என்னும் ஊரிலும் முடித்த பிறகு குடந்தை நகரப் பள்ளியில் சேர்ந்து பள்ளியிறுதித் தேர்வில் (Matriculation) சிறப்பாக வெற்றிபெற்றார்.

சதாசிவ பண்டாரத்தார், தி.வை.

இவர் தமிழக் கல்வியில் நாட்டம் கொணடு தமிழ் நூல்களைத் தாமே படித்து நல்ல புலமை பெற்றார். உயர்நிலைப் பளளியில் பயிலும் போது பின்னத்தூர் நாராயணசாமிஐயர், வலம்புரி சு.பாலசுப்பிரமணிப்பிள்ளை ஆகிய தமிழறிஞர்களின் தொடர்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. பின்னத்தூர் நாரா யணசாமிஐயர் தமிழிலக்கியத்திலும் தமிழ்க்கல்வெட் டுத் துறையிலும் மிகுந்த புலமையும் ஈடுபாடும் கொண்டவர். அவரிடம் பெற்ற பயிற்சியினால் பண் டாரத்தார்க்கும் மேற்கண்ட இரண்டிலும் நல்ல புல மையும் ஆராய்ச்சித்திறனும் ஏற்பட்டன. அதன் பய னாக மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்டு வந்த செந்தமிழ், கரநதைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் வெளியிட்ட தமிழ்ப்பொழில் ஆகிய இரண்டு திங்கள்வெளியீடுகளி லும் இவர் இலக்கியம், வரலாறு பற்றிய கட்டுரை களைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். குடந்தை வாணாதுறை உயர்நிலைப்பள்ளியில் 1917-ஆம் ஆண் டில் தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று 1942 சூலைத்திங்கள் வரையில் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்குத் தமிழ் அறிவு புகட்டி வந்தார். இக்காலப் பகுதியில் இவரிடம் தனித்தமிழ் நூல்கள் பல பாடங் கேட்டுச் சிறப்புற்றவர்கள் பலர். அவர் களுள் தி.நா. சுப்பிரமணியன், எசு. கே. கோவிந்த சாமி ஆகியவர்களை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தமிழவேள் த.வே. உமா மகேசுவரனார் ஊட்டிய ஊக்கத்தால் பல கட்டுரைகள தமிழ்ப்பொழில் இதழில் இவரால் எழுதப்பெற்றன. தமிழ் மன்னர் வர்லாற்றில் ஈடு

பாடு கொண்ட இவர் முதற்குலோத்துங்க சோழன, பாண்டியர் வரலாறு என்னும் இரு நூல்களையும இக் காலப் பகுதியில் வெளியிட்டார். இவை இரண்டும அறிஞர்கள பாராட்டைப் பெற்றன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நிறுவனர் அரசர் வீரத்திரு அண்ணாமலையார் அழைப்பிற்கிணங்கப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாராய்ச்சித் துறையில் 1942 -இல் இவர் பணியாற்றத் தொடங்கினார். இப்பணி 1960 வரை நீடித்தது. இக்காலப் பகுதியில் சோழர் வரலாறு (மூன்று பாகங்கள்), தமிழிலக்கிய வரலாறு (இருணட காலம்), தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (13,14, 15 நூற்றாண்டுகள்) ஆகியவற்றை எழுதி வெளியிட்டார். சோழர் வரலாறு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இடையில் நலல வரவேற்புப் பெற்றது. பேராசிரியர் கல்கியும் மற்றும சிலரும் மேற்கணட நூலின் பின்னணியில் 'பொன்னியின் செல்வன்' போன்ற வரலாற்றுப் புதினங்களைத் தமிழில் வெளியிட்டனர். இவர்தம் தமிழ்த் தொணடைப் பாராட்டித் தமிழ எழுத்தாளர் சங்கம் 7.4.1956-இல் கேடயம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகம் இவருக்கு நடத்திய பாராட்டு விழாவில் செட்டிநாட்டரசர் வீரத்திரு முத்தையவேள தலைமையேற்றுப் பொன்னாடை போர்த்தினார்கள். பேராசிரியர் கார்மேகக்கோனார் இவருக்கு 'ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கி அதற்குரிய பொற் பதக்கத்தையும் அளித்தார் (29.3.1956).

புதிய முறையில் 'செம்பியன்மாதேவித்திருக் கோயில் வரலாறு' இவரால் எழுதப்பெற்றது. அந்த நூல் கோயில் குடமுழுக்கு விழாவில் 13.5.1964-இல் வெளியிடப்பட்டது. அணணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக அந்நாள் விளங்கிய டி.எம். நாராயணசாமி பிள்ளை, பதிவாளர் டி.டி. மீனாட்சி, சுநதரனார், அறநிலைய ஆணையர் சர்க்கரைசோவை ஆகியோர் பங்குகொண்ட அவ்விழாவில் இவ்வறிஞர்க்குப் பொன்னாடையும் போர்த்தப்பட்டது.

மேற்கணட நூலகள்தவிரத் தம ஆசிரியர் திரு. பாலசுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்களோடு இணைந்து 'சைவசிகாமணிகள் இருவர்' எனற நூலையும் இவர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிட்டார்.

'காவிரிப்பூம்பட்டினம்' என்ற நூல் பூம்புகார் மாதவி மனறத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து பணியாற்றிய இவர் உடல் நலிவுற்று 2.1.1960-இல அண்ணாமலைநகரில் இயற்கையெய்தினார்.

அழுத்தமான சீர்திருத்த உணர்வும், ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பற்றும் இன உணர்ச்சியும் கொண்ட இவர் தமிழ, தமிழர் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்த இயக்கங்களில் மிகுத்த ஈடுபாடு கொணடவராக விளங்கினார். தமிழக அரசியல் வரலாற்றில் நுணுக்கமான பல செய்திகளை இவர் அவவப்போது கூறுவது உண்டு. தமிழர் தலைவர் பலரின் தொடர்பும் இவருக்கு உணடு. குறிப்பாகத் தந்தை பெரியார்பால் இவர் கொண்ட ஈடுபாடு மிகவும் பெரிது. நடுவுநிலைமையில இருந்து உணமைகாணும பேரார்வம் இவருக்கு இருநததினால் உணமைச் செய்திகள் பலவற்றை இவர் பேசியும் எழுதியும வநதார். இந்நிலை அறிஞர்கள் பலரால் பெரிதும் போற்றப்பட்டது. இவர் மறைவுக்குப் பின்னர், கட்டுரைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'இலக்கியமும கல்வெட்டுகளும்', 'கல்வெட்டுகள கூறும் உண்மைகள்' ஆகிய இரண்டு தொகுப்பு நூல்கள் வெளியாகி உள்ளன. ச.தி.

சதாசிவமூர்த்தி: இந்து சமயத்தின அறுவகை வழிபாட்டு மரபுகளுள் ஒனறான சைவ மெய்ப்பொருளியலின் முழுமையைக் குறிககினற இறைவடிவே சதாசிவ மூர்த்தியாகும். சைவம் கூறும் இறைவனது மூவடிவுகளான அருவம், உருவம், அருஉருவம் என பனவற்றில் சதாசிவமூர்த்தி அருஉருவைக் குறிப்பதாகும்.

சதாசிவ மூர்த்தி - கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு (கல்கத்தா அருங்காட்சியகம்)

சைவமரபின்படி பரம்பொருளாகிய சிவன் அருவ வடிவினன். இந்நிலையில் படைக்கப்பட்ட அனைத்தும அவறறின காரணமாகிய அருவ வடிவச் சிவனிடம் ஒடுங்கியிருக்கும். இந்நிலையில் சிவன் தொடக்கமற்ற வராகவும், எல்லையற்றவராகவும், அனைத்தையும் பரவிநிறபவராகவும் அழிககப்படாதவராகவும், இணை யற்றவராகவும, நுண்ணியவராகவும், எவ்வகையிலும் அறியவொணணாதவராகவும் கருதப்படுகிறாா.

ஊழிககாலத்தின் முடிவில் தூய்மையான இருப்பு நிலைகளைப் (சுத்ததத்துவங்கள) படைப்பதன் பொருட்டுச சிவனிடமிருந்து பராசக்தி, ஆதிசகதி, இச்சாசக்தி, ஞானசக்தி, கிரியாசக்தி என வழங்கப் படும் ஐவகை ஆற்றல்கள் தோன்றுகின்றன என்பர். இவை ஒன்றிலிருநது மற்றொனறு தோன்றி உயிர் களின் வினைநுகர்வுகளுக்குக் காரணமாய் அமைவ தாகும். இச்செயற்பாடுகளினால் கிரியாசக்தி நிவிருததி கலை எனவும், ஞானசக்தி பிரதிட்டகலை எனவும், இச்சாசக்தி வித்தியாகலை எனவும், ஆதிசக்தி சாந்தி கலை எனவும், பராசக்தி சாந்தீதகலை எனவும் பெயர் பெறுகின்றன.

இவ்வைந்து சக்திகளிலிருந்து ஐந்து சிவ அல்லது சதாசிவத் தத்துவங்கள தோனறுகின்றன. பராசக்தி யிலிருநது சிவசாதாககியமும், ஆதிசக்தியிலிருநது அமூர்த்த (வடிவமற்ற) சாதாக்கியமும், இச்சாசக்தியி லிருநது மூர்த்த சாதாககியமும், ஞானசக்தியிலிருநது ஈசுவரசாதாககியமும், கிரியா சக்தியிலிருந்து கரும சாதாக்கியம் எனபபடும் ஈசானனும் வெளிபபடு கின்றனர். இச்சக்திகள் முழுமையாக இவ்வெளிப் பாடுகளைத் தருவதில்லை. அவற்றின் சிறு சிறு பகுதிகளே இவ்வகையில் வெளிபபடுகின்றன என்பர்.

இவ்வெளிப்பாடுகளில முதலாவதாகிய சிவசாதாக கியம் பராசக்தியிலிருந்து தோன்றியதால் தூய்மை யானது எனறும், சிவன், சதாசிவன் என்றும் கருதப் படுகின்றது.

பராசக்தியைப் போன்றே ஆதிசக்திக்கும் வடிவ மில்லையாதலால், பின்னதிலிருந்து தோன்றும் தத் துவம் அமூர்த்த சாதாக்கியம் எனப்படுகிறது. இது மூலத்தம்பத்திற்கு இணையானதாக ஒளிவீசும் ஒளித் தூண் போன்ற இருப்பினை உடையது என்பர். ஒவ் வொரு பொருளும் தனது தோற்ற அடிப்படையை இதி லிருந்து பெறுவதாலும், இறுதியில் இதிலேயே முடிவுறு தலாலும் இது இலிஙகம் எனச் சொல்லப்படுகிறது இது வடிவமற்றது எனினும் வடிவமற்ற பராசக்தியிலிருந்து வந்த வடிவமற்ற ஆதிசக்தியிலிருந்து தோன்றியதால இதனை அருஉருவம் என்பர். இந்த இலிஙக வடி வினையே சதாசிவ மூர்த்தி எனக் குறிப்பிடுகின்றனர் சைவர்.

இலிங்கமாகிய சதாசிவம் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட உருவத்தையும் குறிப்பிடாததால் அருவம் என்றும், தன்னளவில் இலிங்கம் ஒரு வடிவமானதால் உருவம் என்றும், இவ்விரு வடிவ, வடிவமற்ற நிலைகளைத் தன்னுள் கொணடு விளங்குவதாலேயே இலிங்கம் அரு உருவ மென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ‘எந்தவொரு அடையாளமுமற்ற இறைவனுக்கு ஒரு அடையாளமாக அமைவதே இலிங்கம்’ என வடமொழி இலக்கியங் களும், ‘ஒரு பற்றுமற்று அருவாய்த் தானே நிற்கும் தத்துவங் கடந்த பொருளாகிய இறைவனைக் குறிப்பதே இலிங்கம்’ எனத் தமிழிலக்கியங்களும் குறிப்பிடுகினறன. இலிஙகம் சதாசிவமானதால் அதனைச் சதாசிவ இலிங்கம் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சிவசாதாக்கியம் அருவமாகவும், அமூர்த்த சாதாக்கியமாகிய சதாசிவ இலிங்கம் அருஉருவ மாகவும் அமைய, ஏனைய மூன்று சாதாக்கிய தத்துவங்களான பிரம்மசாதாக்கியம், ஈசுவரசாதாக கியம், ஈசான சாதாக்கியம் ஆகியவை உருவமாக அமைபவையாகும். இவ்வைந்தும் ஒருங்கிணைந்த மகேச மூர்த்தியிலிருந்து மேலும் இருபத்தைந்து வடி வங்கள் தோன்றும் எனச் சைவம் கூறுகின்றது.

அருவவடிவ சிவசாதாக்கியம, உருவவடிவுடைய மூர்த்திகள் ஆகிய அனைத்திற்கும் சிறந்ததாகவும், மேலானதாகவும அருஉருவ சதாசிவ மூர்த்தி விளங்கு கின்றது. அது எவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியா தது; நுண்ணியது;ஒளிர்வது; எங்கும் பரவிநிற்பது; செயல்களினாலோ, தன்மைகளினாலோ கறைபடுத் தப்படமுடியாதது. இம்மேலான இருப்பிலிருந்தே அதன் விருப்பத்தின் பொருட்டே அனைத்தும் தோன்றி, இருந்து, முடிவுறுகின்றன. படைப்பின பொழுது உருவங்களாகவும், ஒடுக்கத்தின் பொழுது அருவங களாகவும அனைத்தும் இதனுள் அடங்கி வெளிப்படுதலினாலேயே இசசதாசிவம் அருவுருவம் எனப்படுகிறது. அதுவும் படைப்பு நிகழவேணடி விந்து வில் இயக்கத்தைத் தூண்டும் அந்நிலையில்தான் சதாசிவம் அருஉருவம் எனப்படுகிறது. இத்தகைய எளிதில் அறியப்பட முடியாத சதாசிவமூர்த்தியை எளிய மக்களால அறியமுடியாது என ஆகமங்களும் குறிப்பிடுகினறன.

உத்தரகாமிக ஆகமம் சதாசிவமூர்த்தியின் நிறம வெண்மைஎன்றும், அது தாமரைமலர் இருக்கையின்மீது நிற்கும் நிலையில் இருக்கும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. இருமுகஙகள கொண்ட இருதலைகளிலும் சடாமகுடம் அணியச்செய்ய வேண்டும் என்றும், அச்சடை பாக்கு நிறத்ததாய் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறு கின்றது. சதாசிவமூர்த்தியின் பத்துக் கைகளில், கத்தி, சூலம், கத்வாங்கம், அபயம், பிரசாதம் போன்றவை

வலக் கைகளிலும், பாம்பு, அக்கமாலை, தமரு, நீலோத்பலமலர், பழம் ஆகியவை இடக் கைகளிலும் கொண்டதாக நிறுவப்படலாம் என்று சதாசிவமூர்த்தியின் உருவ இலக்கணத்தினை விவரிக்கின்றது.

சதாசிவ மூர்த்தியை ஒருதலையுடனும, இச்சை, கிரியை, ஞானசக்திகளைக் குறிப்பிடுவதாக மூன்று கண்களுடனும, சடாமகுடத்தில் ஞானத்தைக்குறிக்கும் பிறைச்சந்திரனுடனும், புரிநூல், மணிமேகலை போன்ற அனைத்து அணிகளுடனும், அதன் பக்கத்தில் தேவியை நின்றகோலததுடனும் அமைக்கலாம் என அவ்வாகமம் மேலும் கூறுகின்றது.

சதாசிவ மூர்த்தியின் இருவடிவச் சிலைகள் எலிபெண்டாக் குகைகளில காணப்படுகின்றன. ஒன்றில் சதாசிவன் ஐநது முகங்கள, சடாமகுடங்கள, பத்துக் கைகள் வரதம், அககமாலை, பாசம், கட்கம், பரசு, கமணடலம ஆகியவற்றைக கொண்டும், அபயம் போன்றவற்றுடனும், நிறகும் நிலையிலும் வடிக்கப்பட்டுளளது. மற்றுமொரு சதாசிவமூர்ததியின் வடிவம் இரண்டு தலைகள, பதிணெணகைகள், அவற்றிற்குரிய கருவிகள் பலவகை அணிகள் ஆகியவறறுடன விளஙகுகிறது. பி.ஆர்.ந.

சதாசிவராவ் (கி.பி.1730-1761): இந்தியாவில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில், மகாராட்டிரத்தில் சத்திரபதியின் ஆதிக்கம் குறைந்து பீசுவாக்களின் (Peshwas) ஆட்சி ஓஙகியது. இப் பீசுவாக்கள் குலதில் தோனறிய சதாசிவராவ் ஒரு சிறநத வீரா. இவர்தம் தநதை சிம்மாசி அப்பா, பீசுவா பாலாசி விசுவனாதரின் மகன; மூன்றாம் பீசுவா பாலாசிராவின் உடன் பிறநதவர். பாாவதிபாய் என்ற பெண்ணை இவர் மணம் புரிந்தாா. இவர் அரசியல் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதில சிறந்த வல்லுநர்; தமது பணியைப் போறறத்தக்க வகையில செய்துவந்தார். ஒரு படைத் தலைவராகவும் நிருவாகத திறமை வாய்ந்தவராகவும் விளங்கிய இவரது முயற்சியால, மராட்டியருக்கும் நிசாமுக்குமிடையே நடைபெற்ற உதயகிரிப் போரில (கி.பி. 1760) பின்னவா தோல்வி கண்டார். அகமது சா அப்தலி கி.பி. 1761-இல் தில்லியின்மேல் படையெடுத்தபோது, சதாசிவராவின் தலைமையில் சென்ற மராட்டியப் படை தில்லியைக் கைப்பற்றியது. ஆனால், பானிப்பட்டில நடந்த (மூன்றாம்) போரில் (கி.பி. 1761) வீரத்துடன் இறுதிவரை போரிட்டுச் சதாசிவராவ் போாக்களததிலேயே கொலையுணடார். தெ.பா.

சதிக்குற்றம் இநதியத் தணடனைச் சட்டத்தின் 120-ஆம் பிரிவு சதிக்குற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது. இதன்படி இருவா அல்லது மேற்பட்டவர்கள், 1) சட்டமுரணான ஒரு செய்கையை, அல்லது 2) சட்டமுரணானவழியில், சட்டமுரணல்லாத ஒரு செய்கையைச செய்ய அல்லது செய்விக்க உடன்படுவது சதிக் குற்றம் (Conspiracy) ஆகும்.

மெய்ப்பிக்கும் முறை: சதிக்குற்றத்திற்கான உடனபாட்டை நேரடிச் சாட்சியத்தைக் கொண்டுதான் மெய்ப்பிக்கவேண்டும் என்ற தேவையில்லை; சூழ்நிலைச் சான்றுகளைக கொண்டும் மெய்ப்பிக்கலாம.

குற்ற உடந்தைக்கும் சதிக்குற்றத்திற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு. 1) குற்றச் செயலொன்றைச் செய்வதென்று சதிசெய்தல், குற்ற உடநதையாகும்; சட்டமுரணான செயல் அல்லது சட்டமுரணான வழிகளைப் பின்பற்றுவது குறித்துச் சதி செய்வது சதிக் குற்றமாகும்; 2) குற்ற உடநதையில் சதி செய்வதற்கென ஒப்புக்கொளளப்பட்ட செயல தணடனைக் குரிய குற்றமாக இருத்தல்வேண்டும; சதிக்குற்றத்தில் செய்வதற்கென ஒபபுககொளளப்பட்ட செயல் சட்டமுரணான செயலாக இருத்தலே போதுமானது; 3) குற்ற உடந்தையில் சதியின விளைவாக ஏதாவது ஒரு செயல் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்; சதிக குற்றத்தில், சதியின் பயனாக எந்தவித செயலும செய்யபபட வேணடிய தேவையில்லை.

தண்டனை: மரணதண்டனை, ஆயுள்தணடனை, அலலது இரணடாணடுகளுக்கு மேறபட்ட ஒரு கால அளவுக்குக் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை விதித்துத தண்டிக்கப்படக்கூடிய ஒரு குற்றத்தைச் செய்வதறகான சதிக்குற்றத்தில் பஙகுகொளகிற எவரும், அக் குற்றங்களை இழைத்தால் எத்தகைய தணடனையைப பெறுவாரோ அததகைய தணடனையைப் பெறுவார். இரண்டாண்டுகளுககுக் குறைவான சிறைத்தண்டனைகளுக்குரிய குற்றஙகளைப் புரிவதற்குச் சதி செய்யும் எவரும், ஆறுமாத காலச் சிறைவைப்பு அல்லது தண்டனைத் தொகைஅல்லது இரண்டையும் தணடனைகளாகப் பெறுவார். பு.வே.

சதுரகராதி: முழுமையான அகரநிரல் முறை கொண்ட முதல தமிழ் அகராதி சதுரகராதி. இந்நூல் கி.பி. 1732-இல் கான்சுடன்டைன் சோசப் பெசுகி என்னும் பெயரிய வீரமாமுனிவரால் ஆககப்பட்டது சதுரகராதியின் சிறப்பும் பயனும் கி.பி. 19-ஆம் நூறறாண்டில நன்கு உணரப்பட்டது. அந் நூற்றாணடில மட்டும் ஒனபது பதிப்புகள் அச்சில வெளிவநதுளளன. இதுவொன்றே 19-ஆம் நூற்றாணடில் ஒன்பது பதிப்புகளைக் கண்டுள்ள நூல். முதற் பதிப்பு முழுமையாக கி.பி. 1824-இல் வெளி

வந்தது. பினனர் இநநால் கி.பி. 1827, 1835, 1845, 1848, 1860, 1872, 1875, 1876 ஆகிய ஆணடுகளில் வெளிவந்ததாகத தெரிகிறது. பின்னர் இந்நூல் 1928. 1979-ஆகிய ஆணடுகளில் வெளிவந்தது.

பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டமையால் சதுரகராதி என்னும் பெயர் பெற்றது முதற்பகுதியான பெயரக ராதி நிகண்டுகளின் ஒருசொல் பல்பொருள் பெயர்த் தொகுதியாகும். அதில் 12, 187 சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. அகர நிரன்முறை, உயிரெழுத்துகளில் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என இக் காலத்தைப் போன்றே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. மெய்ம்முறையில் ககரத்தையடுத்து ஆய்தம் இடம் பெறுதல் சிந்தனைக்குரியது. பொருளை விளக்கங் களாகத் தருவதும் எடுத்துக் காட்டுகள் கொடுப்ப தும் சிலவிடங்களில் காணப்படுகின்றன. 'அகலவுரை -இலக்கணமும் இலக்கியமு மெடுத்துக் காட்டிப் பொருள் விரித்தல்', 'அணடசம்-முட்டையிற் பிறப் பன, அவையாவன, அரணை, ஆமை, இப்பி, உடும்பு, ஓணான்', 'அந்தராளன்-அநுலோமத் தந்தைககும பிரதிலோமத் தாய்க்கும் பிறந்த பிள்ளை' போன்றவை விளக்கங்களாக அமைநதவற்றுட் சில.

நிகண்டுகளின் ஒருபொருள பல்பெயர்த் தொகு தியே பொருளகராதியாய் அமைந்தது சதுரகராதி யின் பெயர், தொகை, தொடைப் பிரிவுகளில் அமைந்துகிடக்கும் சொற்கள அவற்றிற்குரிய பொருள், பெயர்த் தன்மைக்கேற்பப் பொருளகராதியில் உள ளன. 'பா' என்னும் சொல் பெயரகராதியில் 'பா- ஓரெழுத்து, வெண்பா முதலிய பா' என்றும், தொகையகராதியில், 'பா 4 - வெணபா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பாவொன்று கூட்டியைந தென்பாருமுளர்' என்றும், தொடையகராதியில, 'பா - ஓரெழுத்து, பாவென்னேவல், வெணபா முத லிய பா' என்றும் பொருள் கூறப்படுகின்றது. அச சொல் பொருளகராதியில, 'பா-கவி, கவிதை, செய் யுள், தமிழ், தூக்கு, தொடர்பு, பாட்டு, யாப்பு, அன்றியுந தனிப்பாவாய் வருவது முத்தகம்; பல பாவாற் பொருண முடியும் பாக்கள் குளகம், இருபத் தாறெழுத்தடி நானகுள பா சந்தப்பாட்டு; அதின் மிகும் பா தாண்டகம்' எனக் கூறப்படுகிறது.

நிகண்டுகளின பல்பொருள கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதியின் அடிப்படையிலேயே சதுர கராதியின தொகையகராதிப் பிரிவு படைக்கப் பட்டது. தொகைச் சொற்களின் எண்ணிக்கை நிகண்டுகளில் காணப்படுவதிலும் மிகுதியாகும். சதுரகராதியின் தொகையகராதிப் பிரிவு 299 சொற் கட்குப் பொருள் கூறுகிறது.

நிகண்டுகளுள் முதலில் எதுகைத் தொடைக்குத் தனிச் சிறப்பளித்து அதற்கெனத் தொகுதிகளுள் ஒன்றனை வகுத்தது சூடாமணியேயாகும். அது பதி னோராம் தொகுதியில கூறும் சொற்களைப் பதி னெட்டு மெய்களின் அடிப்படையில் பகுத்துக் கூறு கிறது. எனினும், ஒரே மெய்யின எதுகைகளுள் அடங் கும் சொறகளைக் கூறுங்கால் முறையான அகரநிரன் முறையினைப் பின்பற்றவில்லை. சதுரகராதியின் தொடையகராதி எதுகையமையும் சொற்களை அகர நிரல் முறைப்படியமைத்துப் பொருள தருகிறது. தொடையகராதியின் இறுதியில், நெடிற் கீழெதுகைச் சொறகட்குப் பின்னர்ச் சிறப்புறத் தொடைப்பதங் களாக 11 சொற்றொகுதிகள் உள்ளன.

சதுரகராதிக்குப் பின்னர்த் தோன்றிய அனைத்து அகராதிகளுக்கும் மூலமாகச் சதுரகராதி அமைந்துள ளது. அதனைப் பதிப்பித்தோரும், பாயிரம் பாடி யோரும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளனர். சொற் களுக்குப் பொருள்கூறும் எளிய முறை கொண்ட அக ராதிகள தோனறிய பின்னரும் செய்யுள் நடை கொண்ட நிகண்டுகள படைக்கப்பட்டன. அவையும் சதுரகராதியை மூலமாகக கொண்டுள்ளமை அதன் செல்வாக்கைப் புலப்படுத்தும். சு.இ.

சதுரங்கப்பட்டினம்: ஆங்கிலத்தில சட்ராசு (Sadras) எனப்பட்ட இந்த ஊா, தமிழ் நாட்டில் செங்கற்பட்டு வட்டத்தின் கடற்கரை ஓரத்தில் உள் ளது. இதற்கு 56 கி.மீ. வடக்கில் சென்னை நகரம் உள்ளது. இங்குத் தசசுக்காரர் (Dutch) கி.பி. 1647 -ஆம் ஆண்டில தமது வாணிகத் தலத்தை நிறுவினர். ஆனால், பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட போர்களின் விளை வாக அவர்கள் இதை இழந்தனர். இப் பகுதி 'மசுலின்' துணிக்குப் (Muslin) பெயர் பெற்றது. இப்பொழுது இங்கு நடக்கும் முக்கிய தொழில் மீன்பிடித்தல். தெ.பா.

சந்தரபுரி மகாராட்டிர மாநிலத்தில் சந்தரபுரி மாவட்டத்தின் தலைநகர்; முன்பு 'சாநத' எனப்பட் டது. சந்தரபுரி (Chandrapur) நகரம் வார்த்தா ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. சந்தரபுரி என்பது 'நிலவின ஊர்' எனப் பொருள்படும். இந்நகரம் கோண்டுகளின் தலைநகரமாக கி.பி.12-ஆம நூற்றாண்டு முதல கி.பி 18-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய இருந்தது. பினனர் இதனை நாக்பூரைச் சார்நத மராட்டிய பான்சுலேககள் கைப்பற்றினர். இந்நகரம் வேளாண்மைப் பொருளகளின் வாணிக மையமாக உள்ளது: இருப்புப் பாதை நிலையமும் உளளது கண்ணாடித் தொழில்கள், நெசவுத் தொழில், தோல்

வேலை போன்றவை இஙகு நடைபெறுகின்றன. நகர மககள தொகை 115,777 (1981).

சந்தரபுரி மாவட்டம் 25,900 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது இம்மாநிலததின் மிகப்பெரிய மாவட்டம் இதுவே ஆகும் இம்மாவட்டத்தில் வார்த்தா, வெயின்கங்கை ஆறுகள நீர்வளத்தைக் கொடுக கினறன. இமமாவட்டத்தில் அரிசி, சோளம், புகை யிலை, பருததி போனறவை பெருமளவில் பயிராகின் றன. காடுகளில மூஙகில்கள் மிகுதி. இமமாவட்டத் தில் உளள ஆலப்பளளி(Alapalli)காட்டில் உயாவகைத் தேககு மரங்கள உள்ளன. தரம் குறைந்த நிலக்கரிச சுரஙகங்கள மாசாரி (Majari) குகுசு (Ghugus) வரோரா, பல்கார்சா போன்ற நகரங்களிலும், இரும் புக் கனிமசசுரஙகம் அலிவாகி என்ற இடத்திலும் உளளன பாந்தக்கு (Bhandak) மார்கநதி, வெய்ராகர் போன்ற நகரஙகள சுற்றுலாப் புகழ்பெற்றவை. இம மாவட்டததின் வடக்கில் தடோபா தேசிய பூஙகா உளளது. மாவட்டத்தின மக்கள தொகை 2, 055,642 (1981). சு.இரா.

சந்தவரதாயி இநதி மொழி இலக்கிய வர லாற்றில வீர காவிய காலத்தில தோன்றிய புகழ பெற்ற கவிஞராவார். இலாகூரில் 'பாட்' வகுப்பில தோன்றிய இவர் தில்லியைக் கடைசியில் ஆண்ட மன்னன பிருதிவிராசனின நெருங்கிய நணபராகவும அரசவைக் கவிஞராகவும் வாழநதார். இவர் சமசு கிருதம், பிராகிருதம், பார்சி போன்ற மொழிகளில் வலலுநராகத் திகழ்நதார்; மேலும் காவிய சாததிரம், சோதிட சாததிரம், மாந்திரிக வித்தை போனற வற்றிலும் சிறநது விளஙகினார்.

வீரகாவிய காலத்தின் தலைசிறந்த காவியமாக வும், இநதி மொழி இலக்கியத்தின முதல மகாகாவிய மாகவும கருதப்படும 'பிருதிவிராசு ராசோ' எனனும் காவியத்தை இநதி மொழியில் இவர் எழுதினார். இதனைப் பினபற்றி 'இராசோ' எனப்படும் வேறுபல காவியஙகளும் தோனறின. தம் இரண்டாம மனை வியான 'கோரி' என்பாளின வினாக்களுககு விடை கூறும் பாங்கில இவர் அக்காவியத்தை இயற்றியுள ளார். அககாவியம் அக்கினிகுலச் சத்திரியர்களின் தோற்றம முதல் பிருதிவிராசன போரில் சிறைப்பட்டு மாணடது வரையிலான செய்திகளை விரிவாகக கூறு கின்றது. பிருதிவிராசன் புரிந்த பல்வேறு போர்கள குறித்தும், செய்துகொண்ட பல திருமணங்கள குறித தும் இககாவியம சிறப்பாக எடுத்தோதுகினறது. அகவாழவு காதற் சுவையுடனும், புறவாழவு வீரச் சுவையுடனும அமைநது காணப்படுகின்றன.

சந்தவரதாயி கவிஞராக மட்டுமல்லாமல் சிறநத போர் வீரராகவும் திகழ்ந்தார். மன்னன் பிருதிவி ராசனுடன் போர்க்களஙகள பலவற்றைக் காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற இக்கவிஞர் தம் காவியததுள போர்ககள வருணனைகளை வீரச் சுவையுடன் அச்சம், வெகுளி, அருவருப்பு ஆகிய சுவைகள் கலந்தும எடுத் துக்கூறுதல் காவியத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இந்தியின் இராசசுத்தானி நடையில அமைநதுளள இப்பிரபந்த காவியமே கவிஞருக்கு 'மகாகவி' என்னும் பட்டத்தைத் தநதது.

கவிஞர் சநதவரதாயியும் மன்னன் பிருதிவிராச னும் ஒரே நாளில பிறந்து, வாழநாள் முழுதும ஒன றாகவே வாழநது, இறுதியில் ஒன்றாகவே ஒரேநாளில் இறநதார்கள என்பது அறியப்படுகினறது. மேலும், தாம் தொடங்கிய காவியத்தைத் தாமே முடிக்க முடியாத காரணத்தால் அதனை முடிக்கும் பொறுப் பைத் தம் மகனிடம் ஒப்படைத்தார என்றும் கூறப் படுகின்றது இக்கவிஞர் கி.பி.12-ஆம் நூறறாண்டைச சார்ந்தவர் எனபர். இரா.செ.

சந்தாசாகிபு தமிழககருநாடகப் பகுதியில் ஆட்சி செய்த முகம்மதியத தலைவர்களுள ஒருவர். ஐதராபாத்தின் நிசாம்-உல்-முல்க்கு தம பேராளரா கச் சதத் உல்லாகான என்பாரைக் கருநாடகத்திற்கு நவாபாக நியமித்திருநதார். அவருககு ஆண சந்ததி யின்மையால மொகலாயப் பேரரசின சம்மதத்துடன தம் உறவினன் தோசுத்து அலி என்பாரைச் சுவிகாரம் செய்து கொணடார். சதத்-உல்லா கான் கி.பி.1732-இல் இறநத பிறகு தோசுத்து அலி தலை நகராகிய ஆர்ககாட்டின் நவாபானார். ஆனால தோசுத்து அலி அரசியற் பொறுப்பைத தாம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தம் மகன் சப்தர் அலியிடமும் தம மருமகன் சந்தாசாகிபு என்பவரிடமும் ஒபபடைத் திருந்தார். சந்தாசாகிபு மராட்டிய அரசாகிய தஞ்சாவூரையும, நாயக்க அரசாகிய திருச்சிராப்பளளி, மதுரைப் பகுதிகளையும் கைப்பற்றி ஒரு தனியரசை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தெற்கே இருநத அரசு களின் மீது படையெடுத்துத் தஞசாவூரைக் கொள ளையடித்துப் பின் திருச்சிராப்பள்ளியில இராணி மீனாட்சியையும் வஞ்சகமாகச சிறை செய்துவிட்டுத் தாமே திருச்சிராப்பள்ளி-மதுரைச் சீமைகளுக்கு நவாபு என அறிவிப்புச் செய்தார்.

சந்தாசாகிபு தஞ்சாவூர் மராட்டிய அரசரைத் தோற்கடித்து அவருடைய செலவமனைத்தையும் கொளளையடித்தார். தஞ்சை அரசரைக் காப்பாற்று வதற்காக மராட்டியச் சத்திரபதியும், பீசுவா பாலாசி விசுவநாதரும், இரகூசி பான்சுலே என்ப

வரின் தலைமையில் ஒரு பெரும் படையைக் கருநாட கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தனர். இப்போரில் இரகூசி பானசுலே ஆர்ககாட்டைக் கைப்பறறினார். பினனர் மராட்டியர்கள தெற்கு நோக்கிச் சென்று, தஞ்சாவூர் அரசருடைய உதவியுடன, திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்த சந்தாசாகிபை எதிர்த்தனர். சநதாசாகிபு தோற றார். இரகூசி பானசுலே அவரைச் சதாராவிற்கு அனுப்பி அஙகே சிறையிலடைக்கும்படி உத்தரவிட் டார். பினனர்த் திருசசிராப்பளளியும் மராட்டிய அரசில் சேர்ந்துவிட்டதாக அறிவித்து முரகரிராவ கோாப்படே என்பவரை ஆளுநராக நியமித்துச் சதா ராவிற்குச் செனறார்.

சந்தாசாகிபு கைது செய்யப்பட்டுச் சதாரா சிறையில் அடைககப்பட்ட பிறகு, ஆர்க்காட்டு நவாபு சப்தார் அலி சந்தாசாகிபபின் குடும்பததைப் புதுச் சேரியிலிருந்த பிரெஞ்சு ஆளுநர் துமாசு எனபவரிடம தஞ்சமாக ஒப்படைத்தார் சந்தாசாகிபு சிறையில இருந்தபோது முதல கருநாடகப் போர் ஐரோப்பா வில நடந்த ஆசுத்திரிய வாரிசுரிமைப் போரின எதிர் ஒலியாக ஏற்பட்டதாகும். இரண்டாம் கருநாடகப் போரில் தெனனிநதியாவில் ஆங்கிலேயரும பிரெஞ் சுக்காரரும் தொடர்பு கொணடனா. அவ்வாறு தொடர்புகொணடமைக்குத் தெனனிநதியச சிறறரசா களுக்குள் நிலவிய அரசியற் சிக்கலகளும காரணங களாகும்.

முதலாம கருநாடகப் போரில், பிரெஞ்சு ஆளுநா தியூப்ளே தமககு விரோதமாக நடநது கொணட அனவாருதீன் என்ற கருநாடக நவாபை நீக்கிவிட்டுத தம்மிடம் நட்புடன் நடந்து கொளளும் ஒருவரைக் கருநாடக நவாப்பாக நிலைநாட்டினால ஐதராபா திலும் ஆாக்காட்டிலும் தம் செலவாககுச் சிறபபுறறு ஓஙகுமென்று கருதினார். சதாராவில மராட்டியா களுடைய சிறையில் இருந்த சந்தா சாகிபு இநதச் செயலில் தமக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடுமென தியூப்ளே (Depleix) நினைத்துச் சநதாசாகிபின மகனாகிய இராசாசாகிபு எனபவரின் துணைகொணடு சந்தாசாகிபைச சிறை மீட்கத் திட்டம் வகுததார். மராட்டிய சத்திரபதியிடம தியூப்ளே ஏழு இலட்சம் ரூபாய் கொடுததுச் சந்தாசாகிபைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுப் புதுச்சேரிக்கு அழைத்து வந்தார்.

அப்பொழுது தியூப்ளே, சநதாசாகிபு, முசாபர் சங்கு ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து கருநாடக நவாபான அனவாருதீனை ஆம்பூர் என்னுமிடத்தில் போரில வென்றனர். அனவாருதீனும் கி.பி. 1749-இல போரில் உயிரிழந்தார். சந்தாசாகிபு தமமைக் கருநாடக நவாபு என்று அறிவித்துக்கொணடார். முசாபர்சங்கு தம்மைத் தக்காணச் சுபேதாராகக் கூறிக் கொண் டார். பின்னர், இருவரும் புதுச்சேரிக்குச் சென்று தியூப்ளேக்குப் பல மரியாதைகளை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தனர்.

அன்வாருதினுடைய முதலமகன் மகபூப்கான சிறையிலடைக்கப் பெறறபோதிலும், அவர்தம் இரண் டாம் மகன் முகம்மது அலி, ஆாக்காட்டிலிருந்து தப் பித்துத் திருசசிராபபள்ளியை அடைந்து மீண்டும் ஆர்காட்டைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள செய யத் தொடஙகினார். அப்பொழுது தியூப்ளேக்கும சநதாசாகிபிற்கும் எதிராக முகமமது அலிககு உதவி செய்ய ஆஙகிலேயாகளுககுத் தகுநத சந்தர்பபம வாய்த்தது.

அப்பொழுது சந்தாசாகிபும் தியூப்ளேயும் தொள ளாயிரம் பிரெஞ்சு வீராகளடஙகிய படையொன்றை, முகமமது அலிக்கு எதிராகத் திருசசிக கோட்டையை முறறுகையிடுவதறகு அனுப்பினா. திருச்சிக் கோட் டையைச் சநதாசாகிபு பிடித்துவிட்டால் சென்னை யும் சிறிது காலத்தில பிரெஞ்சுக்காரர்களின ஆதிக கத்தில் வரககூடிய நிலைமையும் ஏற்படும் எனத் தியூப்ளே எணணினார். சந்தாசாகிபும் தியூப்ளேயும், திருசசிராப்பளளியை எவ்விதமாயினும பிடித்துவிடுவ தென்று தஙகளுடைய படைகள அனைத்தையும் திருச்சிககு அனுபபி வைத்தனா. அப்பொழுது ஆாக காட்டை ஆஙகிலேயர் தாக்கினர்.இராபாட்டு கிளைவு ஆாககாட்டை முற்றுகையிட்டார். தமமுடைய தலைநகராகிய ஆர்ககாட்டை இராபாட்டு கிளைவு பிடித்துக் கொண்டதனால் தம்முடைய படையின பெரும்பகுதியைத் தம்மகன் ராசா சாகிப் எனபா ரின தலைமையில் ஆர்க்காட்டைத் திருப்பிப் பிடிப்ப தற்குச் சந்தாசாகிபு அனுப்ப வேணடி வந்தது. ஆயினும், ஆர்க்காட்டை மீண்டும் கைப்பற்றுவது முடியாத காரியமாயிற்று.

திருச்சிராப்பளளி முற்றுகையின்போது, பிரெஞ் சுக்காரர்களுடைய படைததலைவர் இலா எனபவர் இனிப்போரைத் தொடர்ந்து நடததுவதில பயனிலலை என்றுணர்ந்து கிளைவிடம் சரணடைநதார். சநதா சாகிபு, தஞ்சாவூர் அரசரிடம் சரண்டைந்தார். முனபு திருசசிராப்பள்ளி அரசியாகிய இராணி மீனாட்சிக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்துப் பின்னர் அவரைக் கைது செய்த இடத்தில் தஞ்சை அரசருடைய உத்தர வின்படி சந்தாசாகிபு கொலை செய்யப்பட்டார்.

அ சு.

துணை நூல்கள்:

Anandaranga Pillai, Private Diary of Ananda Ranga Pillai, Translated and edited by J.F. Price and H.H.Dodwell. 12 Vols. Madras, 1904-28.

Dodwell, Henry H, Dupleix and Clive, London, 1920.

Malleson, George, B., History of the French in India, London, 1893.

Sen, S.P., The French in India, Calcutta, 1958.

சந்தாத் தீவுகள் மலாய்த் தீபகற்பத்திலிருநது (Malay Peninsula) கிழக்குத்திசையில நீணடு மொலுக்கா தீவுகள வரையில் (Molucca) சஙகிலித தொடா போல அமைநதிருககின றன ஆசியாவின் தலைமை யான நிலப்பரப்பிலிருநது தெனகிழககுத திசையில நியூகினியாவை (New Guinea) நோககி இத்தீவுகள் அமைந்திருககின்றன. சந்தாத் தீவுகள (Sundas) பசி பிக்குப் பெருஙகடல, அதனை ஒட்டியுள்ள கடலகள ஆகியவற்றிலிருநது இநதுமாக் கடலைப் பிரிக்கினறன. சப்பானியர்களை உருவத்தில் ஒத்திருககும் சநதாக கள எனப்படும மலாய் இனத்தின் ஒரு பிரிவினரின பெயரே இத்தீவுகளுககு இடப்பட்டிருககிறது

சந்தாத் தீவுகளைப் பெரிய சந்தாத் தீவுகள (greater sundas) எனறும், சிறிய சந்தாத் தீவுகள (lesser sundas) என்றும் பிரிக்கலாம். சுமத்திரா, சாவா, போானியோ, செலிபசு, சில சிறிய தீவுகள ஆகியவை அடஙகிய பகுதி பெரிய சநதாத் தீவுகள எனவும், பாலி, உலொம்போககு, சும்பவா (Sumbawa), சும்பா, புளோாசு (Flores), திமோா (Timor) அலோர் (Alor) ஆகிய தீவுகள அடஙகிய பகுதிகள் சிறிய சந தாத் தீவுகள எனவும் சொல்லப்படுகினறன. போர் னியோ, கிழக்குச் சுமத்திரா மற்றும அதையொட்டி யுள்ள பகுதிகள் நீஙகலாக இத்தீவுகளின் ஏனைய பகுதிகள் பெருமபாலும் நீரினுள மறைநது கிடக்கும் குன்றுத் தொடராகவே (Submarine ridges) அமைந திருக்கின்றன. ஆசியாவிறகும் ஆசுத்திரேலியாவுககும் இடையில இருககும இத்தீவுப் பகுதிகள் நிலையற்ற நிலப்பரப்பும (geologically unstable) உயிரோட்ட முள்ள எரிமலைப் பிரதேசஙகளும் (Volcanically active region) கொணடனவாக இருககின்றன. மேறகுப் பகுதியில் இந்துமாக்கடல் எலலையாகவும, வடபகுதி யில் சீனக்கடல் எல்லையாகவும் கொணட சந்தாத் தீவுகள சாவா, புளோா மற்றும் சவு (Savu) கடல களைச் சூழந்து அமைநதிருககினறன.

இநதோனேசியக குடியரசின் பெரும்பகுதி இத் தீவுகளில் அடஙகியிருககிறது. ஆயினும், இத்தீவுகளி லுள்ள வடக்கு, வடமேற்குப் போர்னியோ, கிழககுத் திமோர்ப் (Eastern Timor) பகுதிகள் ஆகியவை இந் தோனேசியாவின் அரசியல அதிகார வரம்பிற்கு உட் படவிலலை. மலேசியாவின் பணபாடும், அதன் மொழி களுமே சநதாத் தீவுகளில் தலையாய இடத்தை வகிக்கின்றன. அ.ச

சந்தால்கள்: சநதாலகள இந்தியாவின தொனமைக்காலம் முதல வாழ்நது வரும் பழஙகுடி மக்களாவர். இவாகள அசாம், மேறகு வங்காளம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய மாநிலஙகளில வாழ்கின்றனா இவர்கள் முண்டா மொழிககுடும்பததைச சோந்த சநதாலி மொழியைப பேசுகினறனர் ஒரு காலததில இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த இம்மக்கள இப்போது மிகசசிறநத வேளாணமைக குடிகளாக உள்ளனர்.

தோற்றமும் வரலாறும்: சநதாலகள (Santals) வழஙகிவரும் மரபுக கதைகள அவர்களது தோற்றம பறறியும் வரலாறு பறறியும் கூறுகினறன.

தாகுர்சியு என்னும படைப்புக கடவுள நீர்வாழ உயிரினஙகளைப் படைத்தபின் அன்சு, அன்சு என்னும் இரணடு பறவைகளைப் படைததாா. அபபறவை களின் முட்டையிலிருந்து ஆரம், ஆயோ எனற மூதா தையர்கள் தோன்றினா அவாகள வழித தோன்றிய வர்களே சந்தாலகளாவா. இம்மககள பலவேறு கால கட்டத்தில் தஙகள வாழ்விடஙகளை மாற்றி அரா தததி, ககனபீடா, கேம்பா, சோடடா நாகபூர் சவோட்டு, சோனபாடி, குட்டியாரி ஆகிய இடங களுக்கு இடமபெயர்நது செனறு வாழ்ந்தனர் இவா களது கதைகளில் வரும் பல இடங்களைக் கணடு பிடிக்க இயலவிலலை இருபபினும் சோட்டா நாக்பூர் பீடபூமியிலும் அதனைச் சுறறியுள்ள பகுதிகளிலும் இவர்கள வாழ்நது வநதனர் என்பது தெளிவாகின றது. கங்கை நதியின் இரு புறஙகளிலும வாழ்ந்த சநதாலகள இந்துககளின் ஆக்கிரமிப்பால விரட்டப் பட்டுச் சோட்டாநாகபூா பீடபூமியின காடுகளிலும் மலைப்பகுதிகளிலும் குடியேறினா.

இராசுமகால் (Rajmahal) மலைகளின மேறபகுதி களில வாழ்ந்த முரட்டுத்தனமான பகரியா பழஙகுடி யினரை ஒழுஙகுபடுத்த ஆஙகில ஆட்சியாளர்கள கி பி. 1832-இல் 295 மைல சுற்றளவில நிலம கொடுத்தனர். இந்நிலத்தில் வேளாணமை செய்யப் பகரியாப் பழங குடியினர் முன்வாராததால சநதாலகள இபபகுதியில் குடியேறிச் சிறப்பாகப் பயிர்த்தொழில் செய்தனர். ஆனால், இப்பகுதியில் வாணிகம் செய்ய வந்த இந் துக்கள் சநதால்களின அறியாமையைப் பயனபடுத்தி உயர்ந்த வட்டியில கடன் கொடுத்து அவர்களது சொத்துகளையும நிலங்களையும் கவர்ந்ததுடன சாந்தால்களைக் கொத்தடிமைகளாகவும் மாற்றி னர். அடககுமுறையால் மனம் நொநத சந்தால்கள

சைடோ (Sido), கானு (Khanu) எனனும் இருவா தலைமையில கி.பி. 1855-இல கிளாச்சி செய்து இந்துககளைத் தாககினார்கள. கிளாச்சியைத் தடுகக ஆஙகில அரசு அனுப்பிய படையினர் கிளர்ச்சி யாளர்களை இரககமினறிக் கொன்றனர். பல கிரா மங்கள தீககிரையாயின. அதனால் சந்தால்கள் பெரு மளவில வஙகாளத்திலும் அசாமிலும் குடியேறினா. தாமினிககோவும் அதைச் சுற்றிய பகுதிகளும சந தால பர்கானாக்கள் என்று பெயரிடப்பட்டுத தனி நிருவாகத்தினகீழ் கொணடுவரப்பட்டன.

கிராம அமைப்பு: சநதால்களின் கிராமங்கள ஒழுங்காகவும் தூயமையாகவும் உளளன ஒரு கிரா மததில பெரும்பாலும் ஒரு தெருவே உளளது. வீடு கள சுமாா 15அடி நீளமும 10அடி அகலமும கொண டவை. ஒவவொரு வீடும பொதுவாக ஒரு மைய அறையும, இரணடு பக்கங்களிலும் இரணடு அறை களும் கொணடுள்ளது வீடுகளுககு வெளியில் திணணையும் கொட்டிலகளும் அமைக்கப்பட்டுளளன சுவர்கள மணணால் கட்டபபட்டுச் சாணமும் வைக கோற சாமபலும கலந்த கலவையால பூசபபட்டுள ளன. வீட்டுக கூரைகள வைக்கோல அலலது காட்டுப் புல் கொணடு வேயப்படுகினறன. ஒரு கிராமததில் இருபது அலலது முப்பது வீடுகள உளளன. அனைத்துக் கிராமஙகளிலும் கிராமததின நடுவில மஞ்சிசுத்தான் எனப்படும் மநதையும், கிராமத்திறகு அருகில சால மரங்களை மிகுதியாகக் கொணட புனிதககாடும உளளன. இப்புனிதக் காடு செகாசுதான எனறு சொலலப்படுகிறது.

திருமணம்: ஒரு பெணணைத் தங்கள பைய னுக்குத் தேர்நதெடுகக விரும்பும பெறறோா முத லில அபபெண வாழும கிராமததின் தலைவரைச சநதிததுத் தஙகள் விருப்பததைத தெரிவிகக வேண் டும். அவா பெண் வீட்டாரைச சநதிததுக கருத தறிநது திருமண ஒப்பநத நாளைக் குறிபபிடுவார். அநநாளில பையனின் குடுமபததார் கிராமத் தலை வருடன பெண வீட்டுககுச சென்று பெணணுககு ஆடை அணிகளைப் பரிசளித்து அன்றே பரிசத் தொகையையும் திருமண நாளையும் முடிவு செய் வார்கள. இவர்களிடையே காதல் திருமணஙகளும் மிகுதியாக நடைபெறுகினறன. ஓடிவிடும் காதலர் களையும தேடிப்பிடித்துத் திருமணம் செய்து வைக் கின்றனர் விதவை மணம இவாகளுக்கு ஏற்புடை யதே.

மகப்பேறும் பெயர்சூட்டு விழாவும்: மகப்பேறு அனுபவம்மிகக தாதிப் பெண்ணால் கவனிககப்படு கிறது. குழந்தை பிறப்பதால் ஏற்படும் விலக்குத (Taboo) தொடாபான நடைமுறைகள் இடத்திற்கு இடம வேறுபடுகின்றன. ஒருநாள முதல 21 நாள் வரை தாயும் சேயும தனி அறையில் வாழ்கின்றனர். குழந்தை பிறந்த மூன்று நாள முதல் ஐந்து நாள் களுககுள் பெயர் சூட்டப்படுகிறது. மகப்பேற்றைக கவனிதத தாதிப்பெண்ணைக் கிழக்கு நோக்கி அமர வைத்து அவள் மடியில் குழந்தையை வைத்து அரு கில் மஞ்சள் நீர், எண்ணெய் ஆகியவற்றைக கலநது வைக்கினறனா. ஆண் குழந்தைக்குத் தநதை வழியில் உள்ள தாத்தாவின் பெயரையொட்டியும், பெண குழநதைககுப் பாட்டியின பெயரையொட்டியும பெயர் சூட்டப்படுகிறது. 'மாரனபுரு' என்னும் தெய் வத்திறகும மூதாதையர் ஆவிகளுக்கும் 'பநதியா' எனனும அரிசிப் பானத்தைப படைத்துவிட்டு விழா வில் கலந்துகொணட உறவினர்களும் நண்பர்களும் அரிசிப்பானத்துடன விருந்தும் அருநதுகின்றனர். மூன்று முதல நானகு வயதுக்குள குழந்தைகளுக்குக குடும்பத்தின மூத்த பெணகளால காது குத்தப்படு கிறது

பச்சைக்குத்துதல், சூடு போடுதல்: திருமணத் திற்கு முனபு ஆண மக்களுக்குக காக்கோ-சாட்டியார் (Caco-Chatiar) எனனும் தூய்மைப்படுத்தும் சடஙகு செய்யப்படுகிறது. இசசடஙகு நடத்தபபடாதவர் திருமணம் செய்துகொளள முடியாது. இச்சடஙகின போது கிராமத்திலுளள எல்லா ஆடவர்கள்மீதும் பெணகள மஞ்சளும் எண்ணெயும் கலந்து பூசுகின றனர். அனைவரும் அரிசிப்பானம் அருநதி ஆடிப்பாடு கினறனர். இவவாட்டததில சடங்கு நடததப்படவுள்ள சிறுவனையும் சேர்ததுககொளவதன் மூலம் அவனது மாசுகள் எல்லாம் அகன்று அவன் மனிதனாக ஏறறுககொளளப்படுகிறான். இசசடங்கு தவிர ஆண் மககளின இட முனகையில சூடு போட்டுச் 'சிக்கா' எனனும் தழும்புகளை உணடாக்குகின்றனர். இதற்கு விழா நடததபபடுவதிலலை. பெணகள் கையில பச்சை குத்திககொள்கினறனர். சிககா, பச்சை ஆகிய வற்றை இட்டுக் கொள்ளாதவர்கள் நரகத்தில துன் புறுத்தப்படுவார்களென நம்புகின்றனர்.

பொருளாதாரம்: வேளாணமை, வேட்டையாடு தல், மீனபிடித்தல, காலநடைகள வளர்த்தல, கூலி வேலைகள் செய்தல ஆகியவை சநதால்களின தொழிலகளாகும. காடுகள குறைந்துவிட்டதாலும் இககாலத்தில் ஏற்பட்டுளள பல மாற்றஙகளாலும வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல போனறவற்றில இவாகளின் ஈடுபாடு பெரிதும் குறைந்துள்ளது. நெற் பயிரையே இவர்கள் மிகுதியாகப் பயிரிடுகினறனர்; சில பகுதிகளில் உருளைக்கிழங்கும் காய்கறிகளும் பயிரிடுகின்றனர்; வேளாண முறைகளில இந்து உழவர் களைப் பினபற்றுகின்றனர்.

மழையின் அளவைப் பொறுத்துச் சூன முதல் திசம்பர் வரை இவர்களின் வேளாண பணிகள் நடை பெறுகின்றன பொதுவாக ஆணடில ஒரு முறையே நெல் விளைவிக்கின்றனர். தாழ்வான நிலப்பகுதிகளில் உள்ளோர் இரணடு முறை பயிரிடுகினறனர்.

திசம்பா முதல் மே மாதம் வரையுள்ள வேளாண பணிகளற்ற காலத்தில மாதத்திற்கு இரணடு மூனறு முறை ஆடவர்கள் குழுககளாகக கூடி வேட்டைக்குச செல்கின்றனர். முயல, அணில், எலி, பறவையினங்கள், பன்றி, முள்ளமபன்றி ஆகியவற்றை வேட்டையாடு கின்றனர். வேட்டையாடிய மிருகஙகளின இறைசசி பங்குபெற்ற அனைவருககும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படு கிறது. வேட்டையில் அமபு, கோடாரி ஆகிய ஆயுதங கள் பயன்படுததப்படுகின்றன. வேட்டைக்குச் செல லும் காலஙகளில் மீன்பிடிக்கவும செலகின்றனர். மீன் பிடிப்பதற்குப் பலவகையான வலைகளைப் பயன் படுத்துகின்றனா. வேட்டையாடுவதிலும் மீன பிடிப்ப திலும் ஆடவா மட்டுமே ஈடுபடுகினறனர்.

அனைத்துச் சொத்தும தநதையின் மறைவுக்குப் பின ஆண் மக்களுக்குச் சமமாகப் பிரிககப்படுகிறது. ஆணமககள இல்லையாயின் சகோதரர்களும், அவர் களும் இல்லையாயின் நெருஙகிய ஆண் உறவினர் களும் பகிாந்து கொளகின்றனர்

அரசியல் அமைப்பு: சநதாலகளின் அரசியலமைப்பு கிராமப் பஞ்சாயத்து ஆகும். கிராமத்தலைவா, துணைத் தலைவர், கிராம மதகுரு, கோடாங்கி (சிறு தேவதை வழிபாடு செய்பவர்), இளைஞா தலை வர், துணைத் தலைவர், தோட்டி முதலானோர் இதன பலவேறு பணிகளில ஈடுபடுகின்றனர்.

கிராம வழக்குகள் அனைவர் முன்னிலையிலும மஞ்சிசுத்தான எனப்படும் கிராம மந்தையில் நடத்தப் படுகின்றன. பத்து முதல் இருபது கிராமங்களுக்குப் பொதுவாகப் 'பர்கானைட்' எனனும தலைவரின்கீழ் ஓர் இரண்டாமநிலைப் பஞ்சாயத்து அமைபபும, பல பர்கானைட்டு வட்டஙகளுக்குப் பொதுவாக 'லோபிர்' எனப்படும் ஓா உயர்நிலைப் பஞ்சாயத்து அமைப்பும் உள்ளன.

சமயமும் விழாக்களும். சந்தால்கள், மாரன்புரு என்னும தெயவத்தைத் தலையாய தெய்வமாக வழி படுகின்றனர். படைப்புத் தெய்வமாகிய தாகூர் சியு வையும், விதைப்பு, அறுவடை போன்ற ஒவவொரு செயலுக்கும் பெர்காபத்து, தேவிபாரிபத்து, சந்ரா பத்து, சூலாபத்து போன்ற தேவதைகளையும், ஓரககு பெங்கா, ஆப்கே பெங்கா, சோத்து பெங்கா போன்ற குடும்பத் தேவதைகளையும் மூதாதையர்களையும் வழிபடுகின்றனர்.

ஆடல பாடல்களில் அதிக நாட்டஙகொண்ட இவர்கள ஆணடு முழுவதும் பல பணடிகைகளைக் கொணடாடுகின்றனர். மார்ச்சு மாதம பௌர்ணமி நாளுக்குப் பிறகு பாகிபாரப்பு என்னும் பூத்திரு விழாவை மூன்றுநாள்கள் கொண்டாடுகினறனர். இவ் விழாவின்போது புனிதக் காட்டிலுள்ள சால மரங் களின் மலர்களை ஊர்வலமாக எடுத்துவநது மதகுரு, ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் கொடுக்கிறார். விழாவின் முடி வில் ஆடவருமபெண்டிரும் ஒருவா மேல் ஒருவர் நீர் தெளித்து மகிழ்கின்றனர்.

விதைப்புக் காலத்தில் 'ஏரோக் சீமா' என்னும் பண்டிகையையும், முதல விளைச்சலைத் தெய்வங் களுக்குப் படைக்க 'இரி குந்திலி' என்னும் பணடிகை யையும் கொண்டாடுகினறனர். குளிர்கால அறுவடை யினபோது சோரே எனனும் மிகச சிறப்பான பணடி கையை முழுநிலா இரவில் கொணடாடுகின்றனர். இளம்பெணகள் கைகளில் பசுமையான நெல் தாள களையும், மண விளக்குகளையும் ஏநதி ஊர்வலமாகப் பாடிக்கொணடு எல்லா வீடுகளின கொட்டில்களுக்கும செல்கினறனர். இளைஞர்கள ஆடு மாடுகளைச் சுற்றி நின்றுகொணடு குழல ஊதிப் பறை முழக்குகின்றனா. பினனர்ப் பொது இடத்தில் இளம்பெணகள் கையோடு கைசோத்து அரைவட்ட வடிவில் நினறு இசைக்கேற்ப அசைந்தாட இளைஞர்கள இடை விடாது பறைமுழக்கிக குழலூதிப் பாடுகின்றனர். இந்த நடனம் விடியுமவரை இடைவிடாது நடைபெறு கிறது. மறுநாள் கால்நடைகளை அழகுபடுத்தித் தின பண்டஙகள படைத்து மகிழகினறனா. இவ்விழா முடி வடைந்த பினபு ஒருநாள கழித்து மிகுநத ஆர்வத துடன வேட்டைக்குச செல்கினறனர்.

இறப்பும் நம்பிக்கையும். கிராமத்தில் ஒருவா இறந்துவிட்டால் கிராமத்தலைவர் உட்பட அனை வரும் அவ்வீட்டுக்குச் செனறு துககத்தில பஙகேற்கின் றனர். சடலம், பாடையில் எடுத்துசசெல்லப்பட்டு எரியூட்டப்படுகிறது. முத்தி, நரகம் ஆகியவறறில் சந் தால்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை கொணடுள்ளனர். நரகத் திற்குச் செல்பவர்கள கடுமையான தண்டனைக்குப் பின் விலங்குகளாகப் பிறப்பரெனவும், முக்திககுச் செல்பவர்கள் மூன்று தலைமுறைகளுக்குப் பினபு மனிதர்களாகப் பிறப்பரெனவும் நமபுகின்றனர்.

ப.இரா.

சந்தாலி இந்தியாவின கிழக்குப் பகுதியில வழங குடம் ஒரு பழங்குடியினர் மொழி. இது முணடா மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. முணடா மொழிகளில் வட பிரிவு மொழிகள் முக்கியமானவை. முணடா மொழி கள் பேசுவோருள சுமார் 88 விழுக்காடு மக்கள இம

மொழிகளைப் பேசுபவர்களே. இவ்வடபிரிவு மொழிகள அனைத்தும் கேர்வாரி என்ற ஒரே பெயரின் கீழ்க் குறிக்கப்படுகின்றன. இக்கேர்வாரி மொழிகளில் மிக முக்கியமானது சந்தாலி. இம்மொழி பீகாரில் சாந்தால் பர்கனா, கசாரிபாக்கு, மன்பூம், சிங்பூம் மாவட்டங்களிலும், வங்காளததில் மிட்னாபூர், பர்த்வான், பங்குரா ஆகிய இடங்களிலும், ஒரிசாவில் மயூர்பன்சிலும் வழங்கபபடுகிறது. சுமார் 2,811,000 மக்கள் இம் மொழியைப் பேசுகின்றனர். இப்பழங்குடி மக்கள் குளளமான வடிவமும் கருநிறமும் சுருண்ட முடியும் அகன்ற தட்டையான மூக்கும் உடையவர்கள்.

சந்தாலி எனனும் சொல் சநதால்களின் மொழி என்று பொருள்படும். சநதால் என்ற சொல் அயல் நாட்டினர் இப்பழஙகுடி மக்களைக் குறிப்பதறகுப் பயனபடுத்திய சொல். வங்காளிகள் இம்மக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்திய சானவொதால் அலலது சானவொதார் என்ற சொல்லின் திரிந்த வடிவமே சந்தால் என்பது.

சந்தாலி குறிப்பிடத்தக்க வகையில நிலைபேறு பெற்ற மொழி. இம்மொழியில் கிளைமொழி வேற்றுமை மிகுதியாகக் காணப்படுவதில்லை. கார்மாலி, மாகலேசு ஆகிய இரணடே கிளைமொழிகள தாம் இம்மொழியின்கண் உளளன. இவை நிலைபேற்று மொழியிலிருந்து (Standard Language) மிகுதியும் வேறுபடுவதில்லை. கார்மாலி கிளைமொழி சாந்தால பர்கனா, மன்பூம், கசாரிபாக்குப் பகுதிகளில் வாழும் கல்கா இனத்தினரால் பேசப்படுகிறது. மாகலேசு கிளைமொழி சாந்தால் பர்கனாவின் மத்திய, தெற்குப் பகுதிகளிலும் பீர்பூம், மன்பூமைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் வழக்கிலுள்ளது.

சந்தாலி மொழியில் இம்மொழி வழங்கும் பரப்புகளுக்கு அருகில் வழக்கிலுள்ள ஆரியமொழிகளின் தாக்கம் ஓரளவு காணப்படுகிறது. ஒருசில ஆரிய மொழி ஒட்டுகளும், தொடரியல கூறுகளும் இம மொழியில் காணப்படுகின்றன. மிக அதிகமாக வழக்கிலுள்ள சில பின்னுருபுகள் ஆரிய மொழிகளிலிருந்து வந்தவையே. இமமொழிச் சொற்களில்தான் மிகுதியான ஆரியமொழித் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. ஆயினும், மொத்தத்தில் சநதாலி மொழியின் அமைப்பும், பொதுவான பண்புகளும் மாற்றமின்றி உள்ளன என்றே கூறவேண்டும.

ஆரிய மொழிகளுள் பீகாரி மொழியே சந்தாலி மொழியின்கண் மிகுதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கிழக்கில் வங்காளி மொழித் தாக்கத்தையும், தெற்கில் ஒரியா மொழியின் தாக்கத்தையும் இம்மொழியில் காணமுடியும். வடக்கில சாந்தால் பர்கனாவிலும், மன்பூமிலும் பேசப்படும் மொழியே தூய்மையான சந்தாலி மொழி. மிட்னாபூர், பல்சோர், சிங்பூம் ஆகிய இடஙகளிலும், ஒரிசாவை அடுத்த பகுதிகளிலும் வழங்கும் கிளைமொழி மிகவும் கலப்பு மொழியாகவும், ஆரிய மொழிகளின் தாக்கததிற்கு உட்பட்டும் விளங்குகிறது.

சந்தாலி எழுத்து வடிவம் பெறாத மொழியாகும். ஆயினும் பழமையான நாடோடிக் கதைகள பல இம்மொழியில் வழங்குகின்றன. மதகுருக்கள் உரோமன் எழுத்து வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி இம மொழிககு எழுத்துருவம் அமைத்துளளனர். விவிலியம் புதிய ஏற்பாட்டின் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளும், பழைய ஏற்பாட்டின ஒரு மொழிபெயர்ப்பும் இம்மொழியில் உள்ளன.

சந்தாலி மொழியில் உயிர் எழுத்து முறை நன்கு வளர்ச்சி பெற்று விளங்குகிறது. எல்லா உயிர் எழுத்துகளிலும் குறில, நெடில் வகைகள் உள்ளன. எல்லா உயிர் எழுத்துகளையும் மூக்கொலிகளாக உச்சரிக்க முடியும். சந்தாலி மொழி மெய்யெழுத்துகளில் ஒலிப்பு (Voiced) மெய்யெழுத்துகள, ஒலிப்பிலா (Voiceless) மெய்யெழுத்துகள், உயிர்ப்பு (Aspirated) மெய்யெழுத்துகள், உயிர்ப்பல் (Unaspirated) மெய்யெழுத்துகள் என நான்கு பகுப்புகள் உள்ளன. இவைதவிர உரசொலிகளும் காணப்படுகின்றன.

சநதாலி மொழியில் முன்னொட்டுகள், பின்னொட்டுகள், உள்ளொட்டுகள எனப பலவகையான ஒட்டுகளும் பலவாகக் காணப்படுகின்றன.

இம்மொழியில் இயற்கைப் பால் பகுபபு காணப்படுவதிலலை. உயிருள்ளவை, உயிரற்றவை என்ற இரு திணை வேறுபாடுகள மட்டுமே உள்ளன. இயற்கையான ஆண், பெண் பால் பகுப்பு பெயர்களில் காணப்படுவதில்லை. வெவ்வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்தியோ ஆண் அல்லது பெணணைக் குறிக்கும் சொல்லை ஒரு பொதுச் சொல்லின் முன்னர் இணைத்தோ ஆண், பெண வேற்றுமை உணர்த்தப்படுகிறது. எ-டு. ஆண்டியா கூல் (andiya kul) ஆண்புலி; ஆஙகா கூல் (anga kul) பெணபுலி.

சந்தாலி மொழியில் ஒருமை, இருமை, பன்மை என மூன்று எண் பகுப்புகள் உள்ளன. இருமை எண்ணை உணர்த்தும் ஒட்டு கீன் (kin); பன்மை எண்ணை உணர்த்தும் ஒட்டு கோ (ko). இவை சொல்லின் பின் இணைந்து எண் காட்டி நிற்கின்றன. ஆட் கீன் (hārkin) இரு மனிதர்கள்; ஆட்கோ (hārko) மனிதர்கள.

பெயரடைகள் பால், எண் வேற்றுமை காட்டுவ தில்லை. தன்மை, முன்னிலை படர்க்கைப் பதிலிடு பெயர்கள் இருமை, பன்மைக்குத் தனித்தனியான பதிலிடு பெயர்களைக் கொணடுள்ளன. தன்மைப் பன்மைப் பதிலிடு பெயர்கள் இருமை, பன்மைக்கென வெவ்வேறு பதிலிடு பெயர்களைக் கொண்டிருப்ப தோடு இருமை, பனமை இரண்டிலும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைக்கெனவும், விலக்கீட்டுத் தன்மைப் பன்மைக்கெனவும வெவ்வேறு பதிலிடு பெயர்களைக் கொணடுளளன.

ஒருமை	உளப்பாட்டு இருமை	விலக்கீட்டு இருமை	உளப்பாட்டுப் பனமை	விலக்கீட்டுப பன்மை
இன (in)	அலங (alan)	அலின் (alın)	அபொ, அபொன் (abo,) (abon)	அல, அலங்ங, (ala) (alähn)

சுட்டுப் பதிலிடு பெயர்களே படாக்கைப பதிலிடு பெயர்களாகவும வழங்குகின்றன. தற்சுட்டுப பதிலிடு பெயாகளும் இம மொழியில உளளன. சந் தாலி மொழியில் சுட்டுப் பதிலிடு பெயாகளின் மிக வளமான நிலையைக காணமுடிகிறது. சுட்டுப்பதிலிடு பெயாகளில ஒருமை, இருமை, பனமைப பகுப்பும் இம்மூன்றிலும் அண்மை, மிக அணமை, சேய்மை என மூன்று பகுப்பும், இந்த அண்மை, மிக அணமை, சேய்மைப பகுப்பிலும் உயிாப் பொருள், உயிரல் பொருளப பகுப்பும் காணப்படுகினறன. இவைதவிரப் பக்கததில் இருக்கும பொருளைச் சுட்டும் சுட்டுப் பதிலிடு பெயர்களும உளளன. இவற்றிலும் உயிா, உயிரல பொருள பகுப்பு உளளது. மேலும் கேட்கக் கூடிய பொருள்களைக குறிக்கும சுட்டுப் பதிலிடு பெயர்களும, காணக்கூடிய பொருள்களைக் குறிகும் சுட்டுப் பதிலிடு பெயர்களும காணப்படுகினறன. இவற்றில அண்மை, சேய்மைப் பகுப்பும் உளளது.

எம்.சு

சந்தானாசாரியர்கள்: சந்தானாசாரியர்கள சைவத்தில் சமயாசாரியர்களைப் போலப் போற்றத் தகும் பெருமை உடையவர்கள். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மணிவாசகர் என்னும் நான்கு சைவ சமயாசாரியாகள் பக்தி எழுச்சியின் மூலம் சைவ சமயத்துககுப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள். சைவ சமயாசாரியர்கள நாலவரும் குரு-சீட மரபில வந்தவர்கள் அல்லர். மெய்கண்டார், அருளநந்திசிவம், மறைஞானசிவம், உமாபதி சிவம் என்னும் சந்தானா சாரியாகள நால்வரும் குரு-சீட மரபில் தொடர்ந்து தோன்றியவர்கள். சைவ சமயாசாரியர்களுடைய பாடல்களில் இறைவன், உயிர்களைப் பற்றிய கருத்து கள் ஆங்காங்கே வருகினறன. இவ்வாறு வருகின்ற கருத்துகளை நிரலபடுத்திச் சநதானாசாரியர்களின நூலகள் தருகின்றன. எனவே, சமயாசாரியாகளின் நூலகள் இலக்கியம் போன்றவை என்றால, சந்தானா சாரியர்களின் நூலகள இலக்கணம் போன்றவை என்று கூறலாம். இலக்கியத்துக்குப் பிறகு இலக்கணம் தோன்றுவது போல, சமயாசாரியர்கள் நூல்களுக்குப் பிறகு சந்தானாசாரியர் நூல்கள தோன்றின

மெய்கணடார் (கி.பி. 12 நூ.) சநதானாசாரியா களுள் முதலவர். மெய்கணடாரின பெற்றோரான அச்சுதகளப்பாளர் பலவகையான செல்வங்கள் இருந் தும் மககட் செலவம் இன்றி வருந்தித்தம குலகுரு வாகிய சகலாகம பணடிதரிடம் சென்று, தம் குறை யைத் தெரிவித்து வணங்கினார். சகலாகம பணடிதர், தேவாரத்தில் கயிறு சார்த்திய போது, 'பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ள நினைவாயி னவே வரம் பெறுவர் ஐயுற வேண்டா' என்னும் திரு வெண்காட்டுத் திருஞானசம்பநதா பதிகம் வந்தது.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் உறுதிகொணடு தம் குலகுரு பணித்தபடி திருவெணகாட்டு முக்குள நீரில் முறைப்படி குளித்து அச்சுதகளப்பாளர் வழி பாடு செய்ய, மெய்கண்டார் தோன்றினார். இவ வாறு திருவெணகாட்டில் செய்யப்பட்ட வழிபாட்டின் பயனாகத் தோன்றிய மெய்கணடாரின இயற்பெயர் திருவெணகாட்டு ஈசர்பெயராகிய சுவேதவனப் பெரு மாள என்பது குழநதையை நல்லம்மான திரு வெண்ணெய் நல்லூராகிய தமது உறைவிடத்தில் அருமையாக வளர்த்து வந்தார். குழந்தைக்கு மூன்று வயதில் முனிவரால் உபதேசம் பெறும் பேறு பெற றது. பரஞ்சோதி முனிவர் ஞானத்தை அளித்துத் தம் குருவின பெயராகிய மெய்கணடார் எனற தீக்கைப் பெயரையும் அளித்துச் செனறார். மெய் கண்டார் தாம் உபதேசம் மூலம் அறிநத செய்தி களைப் பொல்லாப் பிளளையாரிடம் கேட்டுச் சிநதித் துத் தெளிந்து, தமது குலகுருவாகிய சகலாகமபணடி தர் எனனும் அருளநந்தி சிவாச்சாரியார், திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் முதலிய நாற்பத்தொன்பது

மாணவர்கடகு உபதேசம் செய்து, சிவஞான போதம் எனற சாத்திரத்தை அருளிச் செய்து, அதறகு வார்த் திகம் எனனும் பொழிப்பும் உதாரண வெண்பாக் களும் வகுத்தருளினார். அருள்நந்தி சிவத்துக்குத் தமது நூலாகிய சிவஞானபோதத்தை விரித்து ஒரு நூல எழுதுமாறு கட்டளையிட்டு, நிட்டை கூடி யிருந்து ஐப்பசி மாதம் சுவாதி நன்னாளில் இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்தருளினார். இவர் இற் றைககு எழுநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் (கி.பி. 1232-ஐச் சார்ந்தவர்) என்பது கல்வெட்டு முதலிய சான்றுகளால் துலங்குகிறது.

சிவஞானபோதத்துக்கு உரை வரைந்தார் பலர் அவருள் காலத்தால் முற்பட்டவர், பாண்டிப் பெரு மாள் என்பார். இந்நூலுக்குச் சிற்றுரையொன்றும், பேருரை (திராவிட மாபாடியம்) ஒன்றும் கணடவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச் சிவஞான சுவாமிகள். சிவஞான சுவாமிகள் தென் பாண்டி நாட்டில் விக்கி ரம சிங்கபுரத்தில் சைவக்குடியில் ஆனந்தக் கூத்தருக் கும் மயிலம்மைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி, இளமையிலே நல்ல புலமை கைவரப் பெற் றுத் திருவாவடுதுறையில் துறவு பூண்டு வேலப்ப தேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்றுப் பல சைவ நூல்களை இயற்றியவர். மெய்கண்டார் இரௌரவஆகமத்தின் ஒரு பகுதியாகிய பாச மோசனப் படலத்தின் மொழி பெயர்ப்பாகசசிவஞான போதத்தை அருளினார் எனச் சிலர் கூறினர். ஆனால், இப்போது வெளியிடப்பட்ட இரௌரவ ஆகமப் பகுதியில் இபபகுதி காணப்படா ததால், சிவஞானபோதம் தமிழில் இயற்றப்பட்ட முதல்நூல் எனற கருத்தே பொதுவாகக் கொள்ளப் படுகிறது.

சைவ சித்தாந்த தத்துவக் கருத்துகள் இறை, உயிர், தளை எனற தலைப்புகளில் சநதானாசாரி யர்கள் அருளிய நூல்களில் முறைப்படுத்தப்பட்டா லும், தமககுமுன் உளள தேவார, திருவாசகம் முத லிய பக்தி நூலகளில் உள்ள கருத்துகளைததொகுத்துத் தருகினறன. சானறாக 'ஈறாய் முதல் ஒனறாய் இரு பெண ஆண் குண மூனறாய்' என்று தொடங கும் திருஞானசம்பந்தரின் திருவீழிமிழலைத் தேவா ரமே

'அவையே தானேயாய் இருவினையின்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே'

என்னும் சிவஞானபோத இரண்டாம் சூத்திரம் தோன்றக் காரணமாக இருந்தது எனலாம். மெய் கண்டார் சிவஞான போதத்தின் மூலம் சைவ சித் தாந்த நெறிக்கு ஆற்றிய பணி, அத்வைத நெறிக்கு ஆதி சங்கரரும், விசிட்டாத்துவித நெறிக்கு இராமா நுசரும் ஆற்றிய பணிக்கு ஈடானதாகும். சிவஞான போதத்தின் பெருமையைக் குறிக்கும் ஒரு வெண்பா வருமாறு:-

'வேதம் பசு அதன் பால் மெய்யாகமம் நால்வர்
ஓதும் தமிழ் அதனின் உளளுறு நெய்-போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள வெண்ணெய் மெய் கண்டான்
செய்த தமிழ் நூலின் திறம்'.

பிரம்ம சூத்திரத்தைப் போலவே சுருங்கிய வடிவி லமைந்த சிவஞானபோதம் சைவ சித்தாந்த நெறி யின் கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் முறையாகவும் படிப்படியாகவும் எடுத்துக் கூறியது. அருணந்தி சிவா சாரியர் சிவஞான போதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை விரிவாககிச் சிவஞான சித்தியார் என்னும் நூலை எழுதினார். மேலும் சமயசாத்திரம் ஒன்றை விருத்தப் பாவில் முதன் முதலாக எடுத்துக கூறிய பெருமை அருணநதி சிவத்தையே சாரும்.

அருணந்தி சிவாசாரியரைப் பற்றி வரும் மரபுச் செய்தி:-

சகலாகம பண்டிதராகிய அருணந்திசிவம் நீண்ட நாட்களாகத் தம்மை வந்து காணாதிருந்த சீடரைப் பார்ப்பதறகாக மெய்கணடாரின் ஊருக்குச் சென் றார். அப்போது மெய்கணடார் ஆணவமலத்தைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டிருநதார். சகலாகம பண்டிதர் தம் கல்விப் பெருமையால் அவரை நோக்கி, ஆண வத்தை விளக்குமாறு கேட்டார். மெய்கண்டார் சக லாகம பண்டிதரையே சுட்டிக் காட்டினார். இதுவே பின்னவருக்குக் கிடைத்த குருஉபதேசம் ஆயிற்று. குலகுருவாக விளங்கி வந்தவர் தம் சீடருககே மாண வரானார். அருணந்தி சிவம் அருளிய சிவஞான சித்தி யாரும் இருபா இருபஃதும் அவரது ஆகம அறிவின் பரப்பையும் ஆழத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம், சுபக்கம் என்னும் இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. பரபக்கம் வேற்று சமயக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறி, பிறகு அவற்றை மறுக்கிறது. அவ்வாறு மறுத்துரைக்கப்படும் சமய நெறிகளாவன:- 1. உலகாயதம், 2. சௌத்தி ராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்துமிகம், வைபாடிகம் என வழங்கப்படும் நால்வகைப் பௌத்தம், 3. நிகண்டவாதம், ஆசீவகம் என்னும் இருவகைச் சமணம் (இக்கால ஆய்வாளர் ஆசீவகம் தனிப்பட்ட நெறி எனகின்றனர்). 4. பட்டாசாரியன், பிரபாகரன் என்னும் இருவகை மீமாம்ச நெறிகள, 5. சத்தப்

பிரம்ம வாதம், மாயாவாதம், பாசுகரியவாதம் என்னும் மூவகை ஏகான்மவாதம், 6. சாங்கியம், 7. வைணவர்களின் பாஞ்சராத்திரம். இந்தப் பதினான்கு நெறிகளும் புறச் சமயத்தைச் சார்நதவை.

சிவஞான சித்தியாரின் முதல் பகுதியில் இவ்வாறு பிறசமயங்களை விளக்கி மறுத்தவர், இரண்டாம் பகுதியில சைவசித்தாந்த நெறிகளை விளக்கியும், முதற்பகுதியில் எழுப்பிய வினாக்களுக்கு விடையளித்தும், பிற நெறிகளில் இல்லாத கருத்துகளை இட்டு நிரப்பியும் விளககுகிறார். கடவுள் வாழ்த்தைப் பெறறு, இரண்டும் தனி நூலகளைப் போலிருந்தாலும் இரணடும் பிரிக்க முடியாத ஒரு முழுமையான நூலினைப் போல் உள்ளன. 'மெய்கணடான் நூல் செனனியில் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத தெரிகக லுறறாம்' என்று கூறியவாறே சிவஞான போதத தின் அடிப்படையில சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதத்துக்குச செய்யுள வடிவில் அமைநத ஓர் உரையாகும். சிவஞான சித்தியாரை வழி நூலாகவே சைவ மரபு ஏறறுக் கொணடிருநதாலும், அதில ஒரு தனித்தன்மையும், சுயேசசையான கட்டமைபபும் உணடு. அளவையியல முதலில கூறத் தொடஙகி யிருப்பது அருணநதி சிவம் 'அளவையின அடிப்படையில் அமைந்ததொரு தேர்ந்த நெறி சைவ சித்தாநதம்' எனபதை நிரூபிக்கும் வகையில் அமைநதுளளது.

இந்நூலின் பெருமையை உணர்நத அறிஞர்கள இதற்கு உயர்வுப் பன்மை விகுதியாகிய 'ஆர்' என் பதைச் சேர்த்து 'சிவஞான சித்தியார்' என வழங்கினார்கள. தருமபுரமடத்தை நிறுவிய குருஞான சம்பந்தர் 'பார்விரிதத நூலெலலாம் பார்த்தறியின சித்தியிலே, ஓர் விருத்தப்பாதி போதும்' என்று இதன் பெருமையைக் கூறினார். இதே கருத்தைத் தாயுமானவர், 'பாதிவிருத்தத்தால் இந்தப் பார்விருத்தமாக உணமை சாதித்தார் பொனனடியைத் தான பணிவதெந்நாளோ' எனறு கூறி வியநதார். தமிழ் மொழியின பெருமையையும சிறப்பையும் புலப் படுத்தும் ஆறு நூல்களுள் சிவஞான சித்தியார் ஒனறு ஆகும். இந்நூல சிறநதது என்பது, 'சிவனுக்கு மிஞ்சிய தெய்வமும் இல்லை, சித்தியாருக்கு மிஞ்சிய சாத் திரமுமில்லை' எனற பழமொழியால் உணரத் தகும். சிவஞான சித்தியில் மொழி அமைதி, சொல் அமைப்பு, உவமைநலம் ஆகியன மிக்கு விளங்குகின்றன.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்திற்குப் பின்வரும் உரைகள் கிடைக்கின்றன. 1. ஞானப்பிரகாசர் உரை, 2. வெள்ளியம்பலத் தமபிரான் உரை, 3. நிரம்ப அழகிய தேசிகர் உரை, 4 மறைஞான தேசிகர் உரை, 5. சிவாக்கிரயோகிகள் உரை, 6. சிவஞான சுவாமிகள உரை, 7. சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை. (இது சிவஞான சுவாமிகள் உரைக்கு விளக்கமாக அமைந்துளளது). இக்காலத்தில் உள்ள உரைகள்:- முத்தையாபிள்ளை உரை, திருவிளஙகம் உரை, சிவகுருநாத பிளளை உரை, டாக்டர் தேவசேனாபதி எழுதிய சைவ சிததாநதம் (ஆங்கிலநூல, உரைத தொகுப்பு 1960) ஆகியவை.

அருணநதி சிவாசாரியர் இயற்றிய மற்றொரு சாத்திர நூல் இருபா இருபஃது. இதில 20 செயயுள கள உள்ளன ஒற்றைப்படை எணணுளளவை வெண்பா யாப்பிலும், இரட்டைபபடை எண ணுளளவை ஆசிரியப்பாவிலும், அநதாதித் தொடையில அமைந்துளளன. இந்நூலில தம குருவாகிய மெய்கண்டதேவரைச் சிவபெருமானாகவே கொண்டு சிவனுடைய பெருமைகளையும் செயலகளையும் அவர்மீது ஏற்றிப் பாடியிருக்கிறார்.

ஆணவமலம், மாயாமலம், கன்மமலம் ஆகிய வற்றை இருபா இருபஃது விளக்குகிறது ஆணவத் தின் எட்டுக குணங்களும், மாயையின ஏழு தனமைகளும கன்மத்தின ஆறு இயல்புகளும எடுத்து விளக் கப்பட்டுள்ளன. தேவாரத்தில காணபபடும் சில தொடர்கள் இந்நூலில மிக அழகாக விளக்கபபட்டுள் ளன. பின்வரும் சில வினாக்களும் இநநூலில் எழுப பப்படுகின்றன. இறைவன உயிருடன பிரிவற இருக் கும்போது ஆணவம் எவவாறு உயிரைப் பற்றியது? உயிர் இறைவனைப் பற்றியிருநதபோது ஆணவம அங்கு இலலை என்பது ஆகுமா? குரு உபதேசத்தின் போது இறைவன எஙகே இருக்கிறான? எவவாறு இருக்கிறான? உயிரின வேறாகவா, ஒன்றாகவா? சுருங்கக் கூறின், இருபா இருபஃது சைவ சித்தாந்தத் தின் அடிப்படைகளாகிய பதி, பசு, பாசம் என்பவற் றையும் அவற்றின இயலபையும் தொடாபையும இவை போனறவற்றையும் எடுத்து விளக்குகிறது. திருவாவடுதுறை மடத்தைச் சார்ந்த நமசசிவாயத் தம்பிரானும், சீகாழித் தததுவராயரும் இந்நூலுக்கு உரை எழுதியிருககிறார்கள தருமபுர ஆதீனம் இந நூலை உரைநடை வடிவில வெளியிட்டிருக்கிறது.

சநதான குரவர்களில மூனறாமவர் மறைஞான சம்பந்தர். அவர் நூல் ஏதும செய்யவிலலை எனபது மரபுச் செய்தி. சித்தாந்த சாததிரங்கள் பதினான் கினுள் எட்டு நூல்களை இயற்றிய உமாபதி சிவத் துககு ஆசிரியராகிய மறைஞான சம்பந்தர் மருதூரில பிறந்தார்; அவர் அந்தணர்; சாம வேதத்தினர்; பராசர கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்; மறைகளில்

வல்ல இவர் மறைஞான சம்பந்தர் என அழைக்கப் பட்டார். திருப்பெண்ணாகடத்தில் இவர் அருணந்தி சிவத்திடமிருந்து உபதேசம் பெற்றார். குருவிடம் உப தேசம் பெற்ற பிறகு இவர் சிதம்பரம் சென்று நடராசரை வழிபட்டுக் கொண்டு திருக்களாஞ்சேரி என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்து, பிறகு அங்கேயே மறைந்தார். இம் மறைஞான சம்பந்தரிடம் உப தேசம் பெற்றவர் உமாபதியார்.

உமாபதி சிவனார் சந்தானாசாரியர்களுள் நான் காமவரும் கடைசியானவரும் ஆவர். இவர் சிதம்பரத் தில் தில்லை நடராசருக்குப் பூசை செய்யும் உரிமை பெற்ற தில்லை வாழ் அந்தணர்களுள் ஒருவராகத் தோன்றினார். வடமொழி வேதாகமங்கள், தமிழ்த் திருமுறைகள் ஆகிய இருமொழி இலக்கியங்களிலும் இவர் கற்றுத் துறை போகியவர்.

ஒரு நாள் உமாபதி வழக்கம் போலக் கோவில் பூசையை முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந் தார். அக்காலத்தில் அக்கோயில் பூசை புரிவோருக்கு அரசன் அளித்திருந்த அதிகாரத்தின்படி பல்லக்கின்மீது குடை, கொடி, சாமரம், தீவட்டி போன்றவைகளை ஏந்திப் பலர் உடன்வரச் சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது 'பட்ட கட்டையில் பகற் குருடு ஏகுது பாரீர்' என்றொரு குரல் கேட்டது. தாம் பல்லக்கில் ஏறிச் செல்வதையும் முன்னால் தீப்பந்தம் ஏந்திச் செல்வதையும் குறித்தே இவ்வாறு கூறப்பட்டது என் பதை இவர் உணர்ந்தார். உண்மையான குருவைத் தேடிக் கொண்டிருந்த உமாபதி, பல்லக்கிலிருந்து குதித்து அக்குரலுக்குரியவரைத் தேடிச் சென்றார். அவ்வாறு கூறியவர் மறைஞான சம்பந்தர் ஆவர். அவர் உமாபதியின் பக்குவத்தைச் சோதிக்க எண்ணி நெசவாளர்கள் வாழ்ந்த தெருவில் புகுந்து பாவுக்கு வார்க்கும் கஞ்சியைக் தம் கையில் ஏந்திக் குடித்தார். உமாபதி சிறிதும் தயங்காமல், அவருடைய முழங்கை வழியே ஒழுகிய கஞ்சியைத் தம் கையால் வாங்கிப் பருகினார். மறைஞான சம்பந்தர் இவரைத் தம் சீடராக ஏற்றுக் கொண்டு உபதேசம் வழங்கினார். அதன் பிறகு, தில்லை மூவாயிரவர் இவரைச் சமூகத் தினின்றும், ஊரினின்றும் விலக்கி வைத்தனர். இவர் ஊருக்கு வெளியே இருந்த கொற்றவன்குடி என்னும் கிராமத்தில் ஒரு மடத்தை அமைத்துக் கொண்டு அங்கேயே வாழ்ந்து வரலானார். அதனால் அவ்வூர் கொற்றங்குடி எனப் பெயர் பெற்றது.

உமாபதியின் பெருமையை உலகறியச் செய்யத் தில்லை நடராசர் விரும்பினார். அவரது ஒரு திருவிழாவின் போது விழாவிற்கு முன்னதாக ஏற்றப் படும் கொடி ஏறாமல் நின்றது. அனைவரும் கலங் கினர். அப்போது 'உமாபதி வந்தால் கொடியேறும்' என்றோர் ஒலி கேட்டது. அனைவரும் சென்று உமா பதியைத் தக்க மரியாதையுடன் அழைத்து வந்தனர். அப்போது இவர் பாடிய நூல் 'கொடிக்கவி' என்ப தாகும். பின்னர்க் கொடியும் ஏறியது; விழாவும் நடந்தது.

ஒரு முறை தில்லை நடராசர் உமாபதி சிவத்திற்கு ஒரு சீட்டு எழுதினார்:

'அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைச்சீட்டு - படியின் மிசை
பெத்தான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத்திக்கை செய்து
முத்தி கொடுக்க முறை'.

பெத்தான் சாம்பான் உமாபதியின் திருமடத் துக்கு விறகு கொடுத்து வந்தவன். உமாபதி அவனை அழைத்து நிருவான தீக்கை செய்ய, அவன் உடனே முத்தி பெற்றான். உமாபதி அவனைக் கொன்று விட்டதாக அரசனிடம் முறையிடப்பட்டது. அரசன் வந்து இந்த அற்புதத்தை மீண்டும் செய்து காட்டு மாறு கட்டளையிட்டான். முத்திக்குத் தகுதியானவர் யாரும் அக் கட்டத்தில் இல்லாமையால் அவர் அங்கு அபிடேக நீர் பாய்ந்து அதனால் வளர்ந்திருந்த ஒரு முள்ளிச் செடிக்கு உபதேசம் செய்ய அது மறைந்தது.

சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள எட்டு உமாபதி இயற்றியவை. அவை: 1. சிவப்பிரகாசம் 2. திருவருட்பயன், 3. வினாவெண்பா, 4. போற்றிப் பஃறொடை 5. கொடிக்கவி, 6. நெஞ்சுவிடு தூது, 7. உண்மை நெறி விளக்கம், 8. சங்கற்ப நிராகரணம். இவ்வெட்டும் சித்தாந்த அட்டகம் எனப்படும். மெய் கண்டாரின் சிவஞானபோதம் முதல் நூலாகவும் அருணந்தியின் சிவஞானசித்தியார் வழி நூலாகவும் கொண்ட உமாபதி, சார்பு நூலாகத் தமது சிவப்பிர காசத்தை அமைத்தார். சிவப் பிரகாசக் கருத்து களை விரித்தும் அணி செய்தும் சுருக்கியும் விளக்கி யும் அமைந்துள்ளவை பிறநூல்கள்.

உமாபதியார் சந்தான குரவர்களுள் இறுதியான வர். சமய குரவர்கள் வேதத்திலுள்ள ஞானபாதத்தை எடுத்துக் கூற, சந்தான குரவர்கள் ஆகமங்களிலுள்ள ஞானபாதத்தைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களில் எடுத் துரைத்தார்கள். வேதங்களும் ஆகமங்களும் மனி தனால் இயற்றப்படாமல், இறைவனால் வெளிப் படுத்தப்பட்டவை என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறு கிறது. சிவபெருமான் ஆகமங்களின் உணமையை (சிவஞானத்தை) நந்தி தேவருக்கு அருளினான். அவர்

சத்தியஞான தரிசிக்குக் கூறினார். அவர் பரஞ்சோதி முனிவருக்கு அந்த ஞானத்தை வழங்கினார். இவர்கள் நால்வரும் 'அகச் சந்தானம்' எனவும், 'தேவ பரம்பரை' எனவும் வழங்கப்படுவர். சித்தாந்த மரபு இவ்வாறு தொடஙகுகிறது. மெய்கண்டார், அருணந்தி, மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவம் ஆகிய நால்வரும், 'புறச்சந்தானம்' எனவும் 'பூத பரம்பரை' எனவும் சொல்லப்படுகின்றனர்.

உமாபதியாரின் மாணவர் அருள் நமச்சிவாயர். அவருடைய மாணவர் சித்தர் சிவப்பிரகாசர். அவரைக் குருவாகக் கொண்டவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை நிறுவிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள். உமாபதி சிவத்தின் ஆசிரியராகிய மறைஞான சம்பந்தரின் மற்றொரு மாணவர் மச்சுச் செட்டியார். அவர் வழியில் வந்த மாணவர் தருமபுர ஆதீனத்தை நிறுவிய குருஞான சம்பநதர். திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் என்னும் இவ்வாதீனங்கள் வழியில் வருபவர்கள 'அபிடேக பரம்பரையினர்' எனப்பட்டனர். எனவே 'தேவ பரம்பரைக்கும்' 'பூதபரம்பரைக்கும்' இணைப்பாக மெய்கண்டாரும், 'பூதபரம்பரைககும அபிடேக பரம்பரைக்கும்' இணைப்பாக உமாபதி சிவமும் விளங்குதலைக் காணலாம். ச.க.

சந்தியக்கரம் எனபதற்கு உரையாசிரியன்மார் கூட்டெழுத்து எனப் பொருள் கூறுவர். இலககணக் கொத்து நூலாசிரியர் இணை எழுத்து எனக் கூற வேணடுமென்பார். சந்தியக்கரம் என்னும் எழுத்திலக்கணக் குறியீடு வடமொழிககுரியது. நன்னூல எழுத்தியல் எழுபதாம் சூததிரததிற்குக் கருத்துரை கூறுமிடத்துச் சிவஞான முனிவர் 'வடநூலார் சநதியக் கரம் என்பவற்றுள் ஐ, ஔ என்னும் நெட்டெழுத்துக்களின் வடிவு புலப்படுதல் நுதலிற்று' எனக் கூறுகின்றார். அவர் கருத்தினை ஏற்று ஒரு சாரார் அச சூத்திரம் சந்தியக்கரம் பற்றி விதி கூறுவதாகக கொள்வாராயினர். (நன்னூலின்) முன்னைய உரையாசிரியர் யாவரும் அச்சூததிரம் எழுத்துப்போலி கூறுவதாக விளக்கங் கூறியுளளனர். 'எணபெயர் முறை பிறப்பு' (நன்.எழு-2) எனனும் சூத்திரத்தான பவணந்தி முனிவர் கருத்தும் போலி எழுத்து என்பதே யாகும். சந்தியக்கரம் என்னும் சொற் பொருளையும் அதுபற்றிக் கூறும் வடமொழி இலக்கணச் சூழலையும் ஊன்றி நோக்கின், சொற்கள் உயிரீறும் உயிர் முதலுமாக வந்து புணரும் புணர்ச்சிக்கண் அவ்வுயிர்களை இணைக்கும் இணைப்பு எழுத்து என்பதே அதன் பொருளாதலைக் காணலாம் (சந்தி-புணர்ச்சி, அக்கரம்- எழுத்து). வடநூலார் உயிரெழுத்துகளாகக் கூறும் பதினாறனுள் 'ஏ ஐ ஓ ஔ' எனனும் நான்கனைச் சந்தியக்கரம் எனக்கொள்வர். நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் ஒத்த உயிராக நின்று புணருமிடத்து ஈறும் முதலும் கெட்டு அவற்றிற்கு இனமானதொரு நெட்டெழுத்துத் தோன்றி அவற்றை இணைக்கும் (பத+ அம்புயம்= பதாம்புயம்). நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் வேறு வேறு உயிராக நிற்குமிடத்து அவ் விரண்டனது கூறுகளும் அமைந்த பிறிது ஓர் உயிரெழுத்துத் தோன்றி அவற்றை இணைக்கும். நர+இந்திரன்=நரேந்திரன் எனவும், பாத+உதகம்=பாதோதகம் எனவும், லோக+ஏகநாயகன்= லோகைகநாயகன் எனவும், கலச+ஓதனம்= கலசௌதனம் எனவும் வரும். இவற்றுள் அகர இகரத்திற்குப் பொதுவாக ஏகாரமும் அகர உகரத்திற்குப் பொதுவாக ஓகாரமும் அகர ஏகாரத்திற்குப் பொதுவாக ஐகாரமும் அகர ஓகாரத்திற்குப் பொதுவாக ஔகாரமும் வந்து அவற்றைச் சநதி பெறச் (புணர்ச்சி கொள்ள) செய்தலின் அங்ஙனம் சந்து செய்தற்குரிய அக்கரம் சந்தியக்கரம் எனப் பட்டமை அறியலாம். வட மொழி இலக்கண ஆசிரியர் கருத்தினைப் பிறழ ஊர்ந்த உரையாளர், சந்தியக்கரம் எனபதற்கு இரண்டெழுத்துகள தம்முள் கலந்து ஓரெழுத்தாக நிற்பது எனக கருதி, அகர இகரமும் அகர உகரமும் தம்முள் கூடி ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் நான்கு எழுத்துகளாக வந்தன எனக் கொன டனர். அதனைநரமடங்கல் போல என உவமை கூறி விளக்கினாரும் உண்டு.

அவர் கருத்தைப் பின்பற்றிய தமிழ்நூல் உரையாசிரியன்மார், தொலகாப்பியம் மொழிமரபின்கண சொல்லிடத்து மாற்றொலியனாக வரும் எழுத்தியல்புகளைக் கூறும், 'அகர இகரம் ஐகாரமாகும்', 'அகர உகரம் ஔகாரமாகும்', 'அகரத்திம்பர் யகரப் புள்ளியும் ஐயென நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோனறும்' என்னும் சூத்திரஙகளைப் போலி எழுத்துக் கூறுவதாக எணணிக் கூறிச் சென்றனர். சிவஞான முனிவர் அவரினும் ஒருபடி மேற்சென்று அவை சந்தியக்கரம் கூறுவதாகவே விளக்கஞ் செய்துள்ளார்.

பவணந்தி முனிவர் ஐகாரத்திற்குப் போலியாக அகரமும் இகரமும் சேர்ந்தும், அகரமும் யகர மெய்யும் சேர்ந்தும் வரும்; ஔகாரத்திற்குப் போலியாக அகர உகரமும், அகரமும் வகர மெய்யும் சேர்ந்தும் வரும் என்னும் கருத்துப்பட 'அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை, எய்தின் ஐ ஒத்திசைக்கும் அவ்வோடு, உவ்வும் வவவும் ஔஓரனன' எனச சூத்திரம் செய்து கூறினார். சிவஞான முனிவர் அச்சூத்திரம் சந்தியக் கரம் கூறுவதாகக் கொண்டு அகரமும் யகர மெய்யும் இகரமும் (அய்இ) சேர்ந்து ஐகார எழுத்தாகும் என்றும், அகரமும் வகர மெய்யும் உகரமும் சேர்ந்து

(அவஉ) ஔகார எழுத்தாகும் என்றும் வலிந்துரை கூறியுள்ளார்

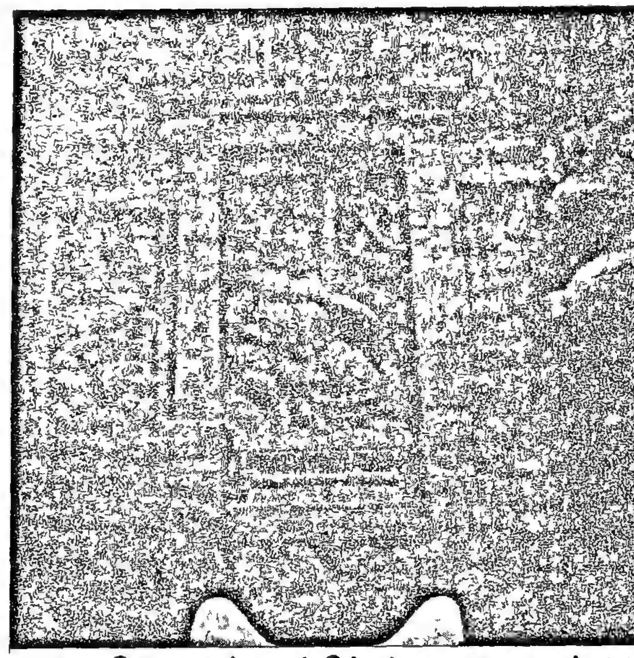
எழுத்தாக்கம் பற்றிய பழந்தமிழ இலககண நூல்கள் மறைந்தமையான் உரையாளர் வட மொழியைப் பினபற்றிச் சந்தியக்கரம் என ஒரு கொள் கையை உருவாக்கிச் சென்றனர். மொழியியலார் வேறொரு கோணத்தில் அக்கொள்கையை ஏறறுள ளனர்.

இன்றைய தமிழ் மொழியியலார் ஐகார ஔகாரங் களைச் சந்தியக்கரமாகக் கொள்வர். உயிா முக கோணம் எனப்படும் அ இ உ என்னும் மூன்றனுள் அ இ இரண்டின் சேர்க்கையே ஐ என்பதும், அ உ இரண்டின் சேர்க்கையே ஔ என்பதும் அவர் கருத்து. அ இ உ மூன்றும் அல்லாத ஏனைய உயிர் எழுத்து கள் எல்லாம் அம்மூன்று ஒலியினது கூறுகளான் அமைந்தவையேயாகும். இகர அகரக் கூறுகளே எகர மாகவும் உகர அகரக் கூறுகளே ஒகரமாகவும் அமையு மாகலின் அவையும் அவர் கருத்துப்படி கூட்டெழுத்து களே எனலாம்.

உயிர் முக்கோணமாக உள்ள அ இ உ என்னும் ஓசைகளின் கூறுகள தம்முள் அகத்தே இணைநது பின்னர் ஓரெழுத்தாக வெளிப்படுதலின் அவை கூட் டிசை எனபதற்கு ஒக்குமேயன்றிக் கூட்டெழுத்து என்பதற்கு ஒவ்வாமையான் பழநதமிழ் இலககண நூலார்க்கு அவற்றைச் சந்தியககரம் எனக் கூறுதல் உடன்பாடில்லை எனத் தெரிகின்றது. ச.பா.

சந்தியா தாண்டவம் சிவன் மாலை வேளை யில் ஆடிய தாண்டவமாகும். இது கௌரி தாணடவம், இலக்குமி தாண்டவம், இரட்சா தாணடவம், புயங கலலிதம், புசங்கதிராசம் என்னும் பெயர்களாலும கூறப்படுகின்றது. இது கௌரியமமையின பொருட்டு, ஆடப்பட்டதால கௌரி தாண்டவம் எனறும், உயிர் களைக் காக்கும பொருட்டு ஆடபபட்டதால் 'இரட்சா தாண்டவம்' என்றும் பெயர் பெற்றது.

வாசுகி, கார்க்கோடகன் என்னும் பாம்பு அரசர் கள் தவங்கிடந்து வேணடிக்கொண்டமையால அவர் களுக்கு மனம் இரங்கிச் சிவபெருமான அப்பாம்பு களைத் தம்முடைய உடம்பிலும் கையிலும் ஏந்திக கொண்டு ஆடினார் என்று புராணம் கூறுகிறது. இத் தாண்டவத்தில் பாம்பு முக்கிய இடம் பெறுகிறது. சிவபெருமான் பாம்பைத் தமது அரையில் சுற்றிக கொண்டும், இரண்டு கைகளில் பிடித்துத் தலைககு மேல் வைத்துக் கொண்டும் தாணடவம் செய்வது போலச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

சநதியா தாண்டவச் சிற்பம்-கைலாசநாதர் கோயில், காஞ்சிபுரம்

இத்தாண்டவம் உயிர்கள செய்த நல்வினைககு ஏற்ப இன்பத்தைக் கொடுத்துக் காப்பது எனவும், உயிர்கள செய்த தீவினைக்கு ஏற்பத் துன்பத்தைக் கொடுத்துக் காப்பது எனவும இருவகைப்படும் எனவே, இன்பந்தநது காத்தல 'புயங்கலலிதம்' என வும், துன்பந் தந்து காத்தல் 'புயங்கத்திராசம்' என் றும் கூறப்படுகின்றது. புயங்கம் என்றால் பாம்பு. ஆன்மாவைக் குறிக்கிற பாம்பை ஏநதி அதை மகிழசசியுறச் செய்யும் தாண்டவம் 'புயஙகலலிதம்' எனப்படும. பாமபை ஏநதி அதை அச்சுறுத்தி ஆடும் தாண்டவத்திற்குப் 'புயஙகத்திராசம்' எனபது பெயர். இத்தாண்டவத்தில் ஆன்மாவாகிய பாம்பு முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

சந்தியா தாண்டவ நிலையில் சிவபெருமானுக்கு 8 அல்லது 10 கரங்கள் இருக்கும். கரஙகளில் உடுக்கை, அபயம், திரிசூலம், பாசம், வீசிய கரநிலை ஆகியவை காட்டப் பெற்றிருக்கும். இத்தாணடவத்தில் தீச்சுடர் இடம்பெறுவதிலலை. காலின் கீழே சிலவற்றில் முய லகனும் காட்டப்பெறுவதில்லை. முயலகனைப் பாம் பின் உருவமாகக் கையில் ஏந்தியிருப்பதால் அவ்வுரு வத்தைக் காலின் கீழே அமைப்பது இல்லை.

சந்தியா தாண்டவம் பல்லவர், பாணடியர் சோழர் காலச் சிற்பஙகளில் முக்கிய இடம் பெற்றி ருக்கிறது. காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயிலில் கரு வறையின் மேற்குச்சுவரில் இறைவனின் சநதியா

தாண்டவச் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இடக் கால் உயரே தூக்கி முடியைத் தொடும் அளவுக்கு உயர்ந் திருக்கிறது. உடுக்கை, திரிசூலம், பரசு, பாசம், நாகம் ஆகியவற்றை இறைவன் கைகளில் ஏந்தியிருக்கிறார். பத்ம பீடத்தின் மீது இறைவன் ஆடுகிறார். அவருக்குக் கீழே சிவகணங்கள் இசைக் கருவிகளை இசைக்கின்றன. வலப்புறம் தேவி சாய்ந்து ஒரு காலை மடக்கி இறைவனின் இந்நடனத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்துகொணடிருக்கிறார். அருகே தோழி ஒருத்தி யின் தோளின் மீது முருகன் அமாந்திருக்கிறார். இறைவி மகிழ இறைவன் ஆடிய நடனம் இது. மாலை வேளையில இந்நடனத்தை ஆடியதால் இச் சிற்பம் கருவறையின் மேற்குச் சுவரில அமைக்கப் பட்டுளளது. இநதியக்கலை வரலாற்றில் இது ஒப் பற்ற சிற்பமாகும்.

இராச சிம்ம பல்லவ மன்னனால் கட்டப்பட்ட பனைமலைக் கோயிலிலும் இது போன்ற நடனம் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. திருப்பரங்குன்றம் குடைவரைக் கோயிலிலும் இறைவி மகிழ இறைவன் நடனமாடும் சிற்பம் உள்ளது. பாணடியர் காலக் கலைக்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

முதலாம் இராசராச சோழனால் எடுக்கப்பட்ட தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் கருவறையைச் சுற்றி யுள்ள பாதையில் மேற்குச் சுவரில் இறைவன் 'சந்தியா தாண்டவம்' ஆடும் சிற்பம் உள்ளது. சிதம்-பரம் வட்டம் காட்டுமன்னார்குடி என்ற ஊர் அருகே கடம்பூர் இளங்கோயில் என்னும் கோயில உள்ளது. இக்கோயில் கருவறையில் தேவ கோட்டங்களிலுளள சிற்பங்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப் பட்டுள்ளன. அப்பெயர்களில் 'சந்திய நிருத்த தேவர்' என்ற பெயர் காணப்படுவது ஒரு சிறப்பு ஆகும.

கி.ஸ்ரீ.

சந்திரகிரி ஆந்திரப் பிரதேசத்தில சித்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ளதொரு நகரம். சென்னையி லிருந்து வடமேற்காக 130 கி.மீ. தொலைவில அமைந துளளது. விசயநகரப் பேரரசின ஆரவீடு மரபு அரசா கள காலத்தில் இந்நகரம் புகழ்பெற்று விளங்கியது. தலைக்கோட்டைப் போரில் (கி.பி. 1565) முசுலிம் படைகள் விசயநகரத்தைக் கைப்பற்றியபின் விசய நகர அரசர் பெனுகொணடாவிற்கு ஓடிச்சென்றார். பின்னர் கி.பி. 1585-இல் தலைநகரம் சந்திரகிரிக்கு மாற்றப்பட்டது. இஙகுளள கோட்டை கி.பி. 1000-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. இது பினனர்த் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.

இந்நகரத்தைக் கோல்கொண்டாசுல்தான கி.பி. 1646-இல் கைப்பற்றினார். கோல்கொண்டாச் சுலதா னிடமிருந்து கி.பி.1687-இல் இது மொகலாயர் வசம வந்தது. ஆங்கிலேயர்கள், கி.பி. 1639-ஆம ஆண்டு சென்னையில் ஒரு கோட்டையும், தொழிற பேட்டையும் கட்டிக்கொள்ள இப்பகுதியின் அரசா அனுமதியளித்தார் . சந்திரகிரியில் உள்ள அரணமனை

சந்திரகிரி அரண்மனை

3 அடுக்குகளை உடையது; மிகப் பெரியது. இது கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சாா்ந்த அரணமனை யாகும். இவ்வரண்மனையின மேற்பகுதியின மூலை விளிம்புகளில் சிறு கோபுரங்கள் உள்ளன. அரணமனை யின் முகப்பு வளைவு அமைப்புகள் (Arches) கொணடு அழகுற அமைந்துளளது. அரண்மனை உச்சியின் நடுபபகுதியில் கூம்பு வடிவக் கோபுரம் உள்ளது.

சு.இரா.

சந்திரகுப்த மௌரியர் இநதிய வரலாற் றில் காணப்படும் முதல பேரரசர் ஆவார். மௌரியப் பேரரசினை உருவாக்கி, அதனை வலிமைப்படுத்திய பெருமை சந்திரகுப்த மௌரியரைச் சாரும. நந்த வமிசத்தின் கடைசி மன்னனான தனநந்தனை வென்று, மகததகைக் கைபபற்றி மௌரியப் பேரர சினைத் தோற்றுவித்த இபபேரரசர், இந்திய வரலாற றில் முதனமுறையாகச் சிறநததோர் ஆட்சிமுறையை உருவாக்கினார்.

சந்திரகுப்த மௌரியரின் வரலாறு பற்றியும், ஆட்சிமுறை பற்றியும் அறிநதுகொளளச் சாணககி யரின அர்த்தசாத்திரம், மெககுதனிசு இயற்றிய இணடிகா, விசாகதத்தரின முத்ராராட்சசம், இலஙகை நாட்டுப் புத்தசமய நூலகளான தீபவம்சம, மகா வம்சம், புராணங்களா, சமண சமய இலக்கியஙகளா, கிரேக்க எழுத்தாளரின் நூலகள், மௌரியர் காலக் கல்வெட்டுகளா ஆகியன பயனபடுகின்றன.

சந்திரகுப்தரின பிறப்புக் குறித்து அறிஞர்களி டையே ஒருமிதத கருதது உருவாகவில்லை. புதத சமய நூல்கள் இவரைப் பிப்பிலி வனத்தைச் சோநத 'மோரியா' எனனும சத்திரிய குலத்தினர் எனக் குறிப்பிடுகினறன. முத்ராராட்சசமும புராணங களும் இவரைச் சூத்திர குலத்தினன் என்று செப்புகினறன. அரச குடியினருக்கு, மயிலகளைப் பழக்கும் பணியில் துணை புரிநத கிராமத்தலைவர் ஒருவர் மகளின மகனாகப் பிறந்தமையின 'மயூரா' (மயில்) எனனும் பெயர் 'மௌரியா' என மருவிய தாகச் சமண சமய நூல்கள் குறிப்பிடுகினறன. எப்படியிருப்பினும் இவர் நநத அரசரின் படையில உயர் பதவி வகித்துக் கருத்து வேறுபாட்டின் காரண மாகப் பதவியிலிருந்து விலகினார் எனக் கருதப்படு கிறது. இவர் தட்சசீலத்தில் அலெக்சாநதரைச் சந்தித்தாரென்பது கூறப்படுகிறது.

சந்திரகுப்தர் கி.மு. 322-இல் பஞ்சாபைத் தாக்கிக் கிரேக்கர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றிப் பஞ்சாபைக் கைப்பற்றினார். பஞ்சாபில் தம்மை வலுப்படுத்திக் கொண்டபின் கி.மு. 321-இல சாணக்கியரின் உதவியால தனநந்தரை வென்று நந்தரின கொடுங்கோன்மையை முடிவுறச் செய் தார். அலெக்சாந்தரின் தளபதிகளுள் ஒருவனான செல்யூகசு நிகேடார், சிரியாவின் வேந்தனாக ஆண்டான். இவன் அலெக்சாந்தரால் வெல்லப்பட்ட இந்தியப் பகுதிகளை மீண்டும் வெல்லும்பொருட்டுப் படையெடுத்து வந்தான். சந்திரகுப்தரோ செல்யூக சின் படைகளைத் தோற்கடித்து வடமேற்கு எல்லைப் புறப் பகுதியில் உள்ள காபூல், காந்தகார், கீரட்டு, பலுசிசுத்தானம் ஆகிய பகுதிளைக் கைப்பற்றிக் கொணடார். இரு வீரர்களிடையேயும் சமாதான உடனபாடு ஏற்பட்டது. செல்யூகசின் மகளைச் சந்திர குப்தர் மணந்தார்; சநதிரகுப்தா செல்யூகசுக்குச் சில விலையுயர்நத பொருள்களையும் ஐநநூறு யானை களையும் வழஙகினார். நட்புறவின சினனமாகச செல்யூகசு, மெககுதனீசு எனனும் கிரேக்கத் தூது வரை மௌரிய அவைக்கு அனுப்பினான. சந்திரகுப் தர் குசராத்து, மாளவப் பகுதிகளை வெற்றி கொணடு அரசப் பேராளராகப் புசியகுப்தர் என் பாரை அமாத்தினார் எனபதனை உருத்திரதாமனின் சுனாகத்துப் பாறைக் கல்வெட்டால் அறியலாம். அசோகரின் கல்வெட்டுகள, சமண சமய மரபுச் செய்திகள், தமிழ வரலாற்றுச் சானறுகள் ஆகியன வற்றை ஆய்ந்து பார்க்குஙகால் சந்திரகுப்த மௌரி யர் தென்னிந்தியா மீதும் படையெடுத்து வநதார் எனக் கருத இடமுணடு.

சங்கத்தமிழ்ப் புலவரான மாமூலனார் மூன்று பாடல்களில (அகம். 251, 281, 375) மௌரியரைக் குறிப்பிடுகினறார். மௌரியர் கோசருடன் சேர்நது கொணடு மோகூர் நாட்டுப் பழையனமீது தாக்குதல நடத்தினர். இத்தாககுதலில் பழையன் அவர்களைத் தோற்கடித்துத் துரத்தினான. அதனபின்னர் கோச ருக்குத் துணையாக மகதத்திலிருந்து புதியபடை ஒன்று அனுப்பப்பட்டது அப்படை, வருமபோது அப் படையில இடம் பெற்ற தேர்களும, சரக்கு வணடி களும் வருவதற்குத் தடையாக நின்ற பாறைகளைத் தகர்த்து வழியைச் செம்மைப்படுத்திக்கொண்டே வந்தது. அப்புதுப்படை வடுகரையும் தனக்குத் துணையாகக் கொண்டு வநதது. இதனையறிந்த சோழவேந்தன் இளஞ்சேட்சென்னி தனது நாட்டைக் காத்தற்பொருட்டுக் கோசரை முறியடித்துப் பின்னர்க் கொஙகணம் சென்று பாழியரணை அழித்து, மோரி யரை ஒரேயடியாகத் தமிழகத்தினின்றும் துரத்தி யடித்தான். சநதிரகுப்தரின் மகனான பிந்துசாரரின் ஆட்சிககாலம் போரிலலா அமைதிக்காலம் என்பதை யும், அசோகர் கலிங்கத்தை மட்டுமே வென்றார் என்பதையும் கருத்திற்கொண்டு பார்க்குங்கால் சந்திரகுப்தன் தமிழகத்தின்மீது படையெடுத்து வந்

தான் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை. சந்திரகுப்தர் இந்தியா முழுவதையும் வென்றார் எனப் புளூடார்க்கு, சசுடின் (Justin) போன்ற கிரேக்க எழுத்தாளர்கள குறிப்பிட்டுள்ளதையும் கருத்திற்கொண்டு பார்க்கும் போது சந்திரகுப்தன் இந்தியாவின் பெரும்பகுதியை ஆணடான் என்பது புலனாகும்.

இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிநத சந்திர குப்தரின் பேரரசு கிழககே வங்காளத்திலிருநது மேற்கே இந்துகுசு மலை வரையிலும், வடமேற்கே காபூல், கிரட்டு, காந்தகார், பலுசிசுத்தானம், பஞ சாபு, உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், வங்காளம், குச ராத்து, மாளவம், கத்தியவார் வரையிலும் தெற்கே மைசூர் வரையிலும் பரந்து விரிந்து கிடந்தது என லாம். கலிங்கமும் தமிழகமும் இவரது ஆட்சியில் அடங்கவில்லை.

சமண மரபின்படி சந்திரகுப்தன் தம் இறுதிக் காலத்தில் அரச பதவியைத் துறந்து சமணப் பெரியா ரான பத்திரபாகுவைத் தம் குருவாகக் கொண்டு மற்றச் சமண முனிவர்களுடன் மைசூரில் உள்ள சிரவணபெலகொளாவில் வடக்கிருந்து (சல்லேகனை மேற்கொண்டு) உயிர் நீத்தார் என்னுஞ் செய்தி அறியப்படுகிறது இச்செய்தி மைசூர் வரலாற்றாலும், இலக்கியச் சான்றுகளாலும், மைசூர்ப் பகுதிகளில் காணப்படும் கி பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற் பட்ட கல்வெட்டுகளாலும் சந்திரகிரி, சந்திரகுப்தரின் பசுதி (நினைவுக்கோயில்) ஆகியன மைசூரில் உளள மையாலும் உறுதி பெறுகிறது.

இந்தியாவின் முதல் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பேரரசராகத் திகழ்ந்த சந்திரகுப்தர் மாபெரும் வெற்றிவீரராக மட்டுமன்றி மாபெரும் ஆட்சியாள ராகவும் திகழ்கிறார். இவர் வரலாற்றில் சிறப்புப் பெற்ற மௌரியர் ஆட்சி முறையைக் கொணர்ந் தார்.

இந்திய வரலாற்றில் முதன்முறையாக இந்தியா வின் பெரும் பகுதியிலும், இந்தியாவிற்கு அப்பாலும் ஒரு பெரும் பேரரசினை நிறுவிய பெருமை சந்திர குப்த மௌரியரையே சாரும். இரண்டாயிரம் ஆணடு களுக்கு முன்னரே அறிவியல் முறையில் அசைக்கமுடி யாத உரிமை கொண்ட எல்லைகளை உருவாக்கிய முதல் இந்தியப் பேரரசரும் இவரேயாவார். இவருக் குப் பின்னால் வந்த மொகலாயர்களும், ஆங்கிலேயர் களும்கூட எல்லைப் புறத்தினைப் பாதுகாக்கும் பணி யில் தோல்வியே கண்டனர் என்று வரலாற்று மேதை வின்செண்ட்டு சுமித்து (Vincent Smith) குறிப்பிட் டிருப்பது சந்திரகுப்தரின் தனிப்பெருமையை உணர்த்து வதாகும். ம.இ.

சந்திரகுப்தர் முதலாம்: குப்தவமிசத்தின ஆட்சியை உண்மையில் நிறுவியவர் இவரேயாவர். இவர் 'மகாராசாதிராசா' என்று கல்வெட்டுகளில குறிககப்பட்டுள்ளார். இதனால் இவர் பேரரசராகத் திகழ்ந்தார என்பது புலனாகும். தம் தநதையான சிரீ கடோற்கச குப்தருக்குப்பின் கி.பி. 320–இல் அரியணையேறிய இவர், குப்த அரசின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதில் பேரார்வம் காட்டினார்.

குப்த மரபின் தொடக்க கால வரலாறு தெளி வாக இல்லாதபோதிலும், சந்திரகுப்தர் இம்மரபின மூன்றாம் மன்னராகத் திகழ்கிறார் என்பது தெளிவு. இவர் கி.பி. 320-இல் அரியணை ஏறினார் என்னும் உண்மையினை முதன்முதல் அறிவித்த பெருமை முனைவர் பிளீட்டு (Dr. Fleet) அவர் களையே சாரும். இவ்வேந்தனது இளமை வாழ்க்கை, அரியணையேறிய நிகழ்ச்சி முதலானவற்றை அறிந்து கொள்ளக் 'கௌமதி மகோத்சவம்' என்னும் நாடக நூலும் மெரவுலி இரும்புத் தூண் பட்டயமும் உதவு கின்றன. சில நூல்களில் 'சந்திரசேனா' எனறு குறிக் கப்பெறும் மன்னர் இவராகவே இருத்தல் வேண்டு மென்று சிலர் கருதுகின்றனர். புராணங்களின் அடிப் படையில், இவ்வேந்தரது ஆட்சிப் பகுதி சகேதா (அவத்து), பிரயாகை (அலகாபாது), மகதம் (தெற்குப் பீகார்) ஆகிய பகுதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டி ருந்ததாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும் வரலாற்றறிஞர் ஆர் சி. மசும்தார், சந்திரகுப்தரின் பேரரசு ஏறத்தாழ பீகார் முழுமையினையும், உத்தரப்பிர தேசத்தின் சில பகுதிகளையும் வங்காளத்தையும் அவத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தது எனறு கருதுகிறார்.

சந்திரகுப்தர் வைசாலியைச் சேர்ந்த இலிச்சாவி அரச குடும்பத்தின் இளவரசியான குமாரதேவியை மணந்தார். இத்திருமண உறவின் விளைவாக இவர் தம் பேரரசினை விரிவுபடுத்தவும், தம் புகழையும் பெருமையையும் உயர்த்திக்கொள்ளவும் முடிந்தது ஆர்.சி. மசும்தார் கருதுவது போன்று, இத்திருமணத் தால் குப்தர்களின மகதச் சிற்றரசும் வடபீகாரின் இலிச்சாவி அரசும் இணைந்தன. இவர் இலிச்சாவி அரசின் துணையுடன் கோட்டர் வமிசத்தினரிட மிருந்து பாடலிபுத்திரத்தைக் கைப்பற்றினார்; இருப் பினும் அங்குள்ள மக்களின் எதிர்ப்பின் விளைவாக அதனைக் கைவிட்டு, அயோத்தியில் தங்கினார். அறிஞர் சிலர் பாடலிபுத்திரம் முன்பே குப்தர்களின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது எனக் கருதுகின்றனர். மாபெரும் வீரராகத் திகழ்ந்த இவர், சித்தியர்களை மகதத்தினின்றும் விரட்டியடித்து, மகதத்தை அந்நிய ஆட்சியினின்றும் விடுவித்தார். குறுகிய காலத்தில்

தம் அரசினை விரிவுபடுத்திய சநதிரகுப்தர், பல பொற்காசுகளை வெளியிட்டார். அவற்றின் ஒருபுறம் தம் உருவத்தையும் அரசி குமாரதேவியின் உரு வுத்தையும் பொறித்ததோடு, இலிச்சாவி மரபையும் குறித்துள்ளார். அதனால் இவர் தம் அரசிக்கும், அர சின் மரபிற்கும் எததுணைச் சிறப்புத் தந்துள்ளார் எனபது புலனாகும். சுருங்கக்கூறின், இலிச்சாவி வம் சத்துக் குமாரதேவியை மணந்தபின்பே இவர் வலிமை பெற்று மகாராசாதிராசர் (பேரரசர்) என்னும் பட் டத்தைப் பெறறார் எனக் கூறலாம்.

இந்திய வரலாற்றில குப்த ஆண்டைத் (சகாப் தம்) தொடஙகி வைத்த பெருமையும் சந்திரகுப்த ரையே சாரும். குப்த ஆண்டு. 26-2-320-இல தொடங்கப்பெற்றது அது சந்திரகுப்தர் அரியணை யேறிய நாளின் நினைவாகவோ, முடி புனைந்து கொண்ட நாளின் நினைவாகவோ தொடஙகப்பட்டது எனலாம். ஆனால், ஆர்.சி. மசும்தார் குப்த ஆண்டு சந்திரகுப்தரின் மகனான சமுத்திரகுப்தரால் தோற்றுவிக்கப பட்டதாகக் கருதுகிறார்.

பவிச்யோத்திர புராணம், சமுத்திரகுப்தர் தம் தந்தையான சந்திரகுப்தரைக் கொன்றுவிட்டு அரி யணை ஏறியதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை உறுதிப் படுத்த வேறு சான்றுகள் இலலை. சநதிரகுப்தர் தம் வாழ்நாளிலேயே சமுததிரகுப்தரைத் தம் வாரிசாக நியமித்து, அவரை அரியணையேற்றினார் என்பது தான் உண்மை.

சந்திரகுப்தர், இரண்டாம்: இவர் குப்த மன்னர் களுள் தலைசிறந்த மனனராகக் கருதப்படுகிறார். தம் தந்தையான சமுத்திர குப்தருக்குப் (கி.பி. 330-380)பின் அரியணையேறிய இவர் குப்தர் காலத்தைப் பொற் காலமாகச் சொல்லத்தக்க அளவிற்குக் குப்தர்களின பெருமையை உயர்த்தினார். கலை, கல்வி ஆகியன இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் நன்கு வளர்ச்சியுற்றன. விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சிறப்புப் பெயா பூணட இவர், தம் பேரரசினை நன்கு நடத்தியதுடன் விரிவும் படுத்தினாா.

இம்மன்னர் கி.பி. 380-இல் அரியணை ஏறினார் என்பதனை வடமதுரைக் கல்வெட்டு உறுதி செய் கிறது. வடமதுரைத் தூண் கல்வெட்டு, உதய கிரிக் குகைக் கல்வெட்டு, மெரவுலி இரும்புத்தூண் பட்டயம், இவர் நாணயங்கள், சீனப்பயணி பாகி யானின் குறிப்புகள் ஆகியன இமமன்னரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் பயன்படுகின்றன. சந்திரகுப்த ரின் ஆட்சிக்காலம் வளம் மிகக் கண்ட அமைதிக் காலமாகும். இவரது போர்க்கள வல்லமையும், திருமண உறவுகளினால் ஏற்பட்ட வலிமையும் இவரது மேலாண்மை மேம்பட உறுதுணை புரிந்தன. நாக இளவரசியான குபேர நாகா என்பவளை மணந்து கொண்ட இவர், தம் மகள் பிரபாவதி குப்தாவை வாகாடக மன்னனான இரண்டாம் உருத்திரசேனனுக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்து. வாகாடகர்களுடன் நட்புறவு கொண்டார். கதம்ப நாட்டு வேந்தனான காகுத்தவர்மனின் மகளைத் தம் மகன் குமாரகுப்தனுக்கு மணம் செய்வித்தார். இத்தகைய திருமண உறவுகளால் சந்திரகுப்தர் தம் நிலையை வலுபபடுத்திக் கொண்டார். 'குப்தர்களின் அயல் நாட்டுக் கொள்கையில், திருமண உறவு முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது' எனறு அறிஞர் இராய் சவுததிரி கூறியுள்ளமை மிகப் பொருத் தமே.

வெற்றிகள்: தம் தந்தையைப் போன்று இவா திக்குவிசயம் மேற்கொள்வதில் நாட்டம கொணடார். இவர் இநதியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந் திருந்த குசான, அவநதி நாடுகளையும், தென் பகுதி யில் நிலவிய சில குடியரசுகளையும் வென்றடிப்படுத்தி னார். வங்கத்தில் தோன்றிய புரட்சியை இரும்புக கரம் கொண்டு அடக்கினார். அடுத்து மகா சத்திர பதிகளெனப்படும், சாகர்களின் மேற்குச சத்திரப்பர் கள மீது இவா படையெடுத்தார். உச்சயினியை ஆண்ட 23-ஆம் சத்திரபதியான உருத்திரசின்னா என்பவனைத் தோற்கடித்துக் குசராதது, மாளவம, சௌராட்டிரம், கத்தியவார் ஆகிய பகுதிகளைத் தம் அரசுடன் இணைத்துக் கொணடார். இவ் வெற்றியின் நினைவாகச் 'சாகாரி' எனும் விருதுப பெயரையும் பூணடார். இதனால மாளவம் குப்த ராட்சியின் இரணடாம் கோநகராயிற்று. உச்சயினி யைக் கைப்பறறியபின 'விக்கிரமாதித்தர்' என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் பூண்டார். வளமிகக மேலைச் சத்திரப்பர்களின் மேற்கு நாடுகளைத்தம் ஆட்சியுடன் சேர்த்துக் கொண்டதால், மேலைக் கடற்கரையி லுள்ள துறைமுகஙகள் பல இவரது கட்டுப்பாட்டுள வந்தன. அதனால், அயல்நாட்டு வாணிகம் பெருகி யது. குப்தநாடு செல்வம் கொழித்தது. குச்சரத்தை யும் மாளவத்தையும் இணைத்துக் கொண்டதால், அவ்வாட்சியின் செல்வச் செழிப்பும் வலிமையும் மேலும் வளர்ந்தன. இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் குப்தப் பேரரசு இமயம் முதல் நருமதை வரையிலும், வங்காளம் முதல் குசராத்து வரையிலும் பரந்து விரிந்திருந்தது. சமுத்திர குப்தனின் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட 'திக்குவிசயம்' விக்கிரமாதித்தரின் காலத்தில் முடிக்கப்பட்டதாகக் கருதலாம்.

இவரது அவையை 'நவரத்தினங்கள்' எனப்படும் ஒன்பது புலவர்கள் அலஙகரித்தனர். அவர்களுள் 'கவியரசு காளிதாசர்' புகழ் மிக்கவர். விக்கிரமாதித் தன் தங்க, வெள்ளி, செப்பு நாணயங்களைப் புதிய முறையில வெளியிட்டார். இவர்தம் நாணயங்கள் சிலவற்றில், ஒரு பக்கம் அரசர் இடக் கரத்தில் வாளேந்தி நிற்கிறார்; அருகில் குறுமனிதன ஒருவன் இவருக்குக் குடை பிடித்து நிற்கிறான. மற்றொரு நாணயத்தில் அரசர் சேணம் பூட்டிய குதிரையில் மேல் இருக்கிறார்; வேறு சிலவற்றில் சிங்கத்தைக் கொல்லும் பாணியில் அரசர் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளார். இவையும் இவரது வெற்றியைப் பறைசாற்றுவன வாகவே கொள்ளலாம். வளமான இவரது ஆட்சிக் காலத்தில்தான், சீனப்பயணி பாகியானும் இந்தியா விற்கு வருகை புரிந்தார்; விக்கிரமாதித்தரின் ஆட்சிச் சிறப்புப்பற்றியும், அரசவைபற்றியும் பாகியான் குறிப் பிட்டுள்ளார். விக்கிரமாதித்தர் ஆட்சிக் காலத்தில இலக்கியம், கலை, அறிவியற் கலை ஆகியன சிறந் திருந்தன. எனவேதான் வின்செண்ட்டு சுமித்தும் 'கீழ்நாடுகளின் ஆட்சி முறையில் விக்கிரமாதித்தரின் காலத்தைக் காட்டிலும் வேறு எந்தக் காலத்திலும் இநதியா நல்லாட்சி பெற்றிருக்கவிலலை' என்று இவரது ஆட்சியின் வளமையைப் புகழ்ந்து பேசு கிறார்.

சந்திரகுப்தர் வைணவ சமயத்தைப் பின்பற்றிய போதிலும் சமயப் பொறையுடன் திகழ்ந்தார். 'பரம பாகவதா' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பூண்ட இவர், பாகவத சமயம் வளரப் பாடுபட்டார். பாகியானும் மைய நாட்டில் (கஙகைச் சமவெளிப் பிரதேசம்) பிராமணீய சமயம் தழைத்திருந்ததாகக குறிப்பிடு கிறார். இரண்டாம் சந்திரகுப்தரின் வளமான, அமைதியான ஆட்சிக்குப் பாகியானின் குறிப்புகளே சான்று. இநதிய வரலாற்றில் பொற்காலம் கண்ட சந்திரகுப்தர் புகழ் பூத்த பேரரசர் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ம.இ.

சந்திர சேகர கவிராச பண்டிதர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் சந்திர சேகரக் கவிராயர் எனவும் வழஙகப் பெற்றார்; சோழ நாட்டில் உள்ள தில்லை யம்பூரைச் சேர்ந்தவர். திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையரிடமும் சரவணப்பெருமாளையரிடமும் கல்வி கற்ற இவர் நன்கு புலமை பெற்று விளங்கி னார். எனவே, இவருக்கு ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடு பட வாய்ப்பேற்பட்டுச் சித்தூர் உயர்நிலைப் பள்ளி, கும்பகோணம் கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் இவர் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இவர் ஆசிரியர் தொழில் மட்டுமல்லாது நூல் இயற்றும் பணியிலும் பதிப்புப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். இவர் திருமயிலைக் கபாலீசர் பதிகம், வரசித்தி விநாயகர் பதிகம், சித் தாந்த விளக்கம், துலக்காணத்தம்மன் பதிகம், வரு டாதி நூல், திருவாவடுதுறைத தலைவர் சுப்பிர மணிய தேசிகர் மீது பாடப் பட்ட மும்மணிக் கோவை முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

திருமயிலைக் கபாலீசர் பதிகம் என்பது மயிலாப பூரில் கோயில் கொணடருளும் கபாலீச்சுரப் பெரு மானைப் புகழ்ந்துளள நூலாகும். அநநூலின் இறுதி யில் நான்கு கட்டளைக்கலிததுறைச் செய்யுட்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. வரசித்தி விநாயகர் பதிகம் என் பது கிரீம்பேட்டை சுப்பிரமணிய சாமி மலையடி வாரத்தில் எழுந்தருளியுளள வரசித்தி விநாயகர் மேல் பாடப்பட்ட பரிக நூலாகும். அநநூலின் விருத் தங்கள் யாவும் வரசித்தி கணநாதனே என முடிவன வாக உளளன.

இவர் பதிப்புத் துறையில் நாட்டம் கொண்டு தமிழ் ஓலைச் சுவடிகள் பலவற்றை அச்சேற்றி வெளி யிட்ட முதன்மையானவர்களுள் ஒருவர். இவர்தம் நெருக்கமான நண்பராக விளங்கியவர் பொன்னு சாமித் தேவர் எனபவராவர். அவர் விருப்பத்தினா லும் ஊக்கத்தினாலும் இவர் தனிப்பாடல்களைத் திரட்டிப் பதிப்பித்தார். அவர்மீது பல தனிப்பாடல களும் இயற்றியுள்ளார். பாலபோத இலக்கணம், நன் னூல் காண்டிகையுரை, ஐந்திலக்கண வினாவிடை முதலிய நூல்கள் இவர்தம் ஆசிரியர்கள் இயற்றி யவை. அந்நூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து திருத்த மான பதிப்புகளாக வெளியிட்டார். தண்டியலங்கார மூலம், அதற்குச் சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை ஆகிய வற்றை ஆய்ந்து கி.பி. 1858-இல் பதிப்பித்து வெளி யிட்டார். மேலும் இவர் ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்த பழைய நூல்களான நனனூல் விருத்தியுரை, வெண் பாப் பாட்டியல் உரை, யாபபருங்கலக் காரிகை, பழ மொழித்திரட்டு, செய்யுட் கோவை, வச்சணந்தி மாலை. அரபத்த நாவலர் இயற்றிய பரத நூல் முத லியவற்றையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். வீ.சே.

சந்திரசேகர மூர்த்தி சந்திரனைத் தம் தலையில் அணிந்து கொண்டிருப்பவர். தக்கன் தான பெற்ற அசுவினி முதலிய 27 பெண்களையும் சநதிர னுக்கு மணம் முடித்துத் தந்தான. சந்திரன் தன் மனைவியருள் கார்த்திகை, உரோகிணி ஆகிய இரு வரிடம் மட்டும் மிக்க அன்பு செலுத்தி ஏனையோ ரைப் புறக்கணித்து வநதான். இதனை அறிந்த தக்கன் சினந்து சந்திரன் நாளுககு ஒரு கலையாய்க குறைந்து அழியச் சாபம் கொடுத்தான். அச்சாபத்

தால் தன் கலைகள் ஒவ்வொன்றாய்க் குறைந்து வருதலை அறிந்த சந்திரன் எஞ்சிய ஒரு கலையோடு சிவபெருமானைச் சரணடைந்து தன்னைக் காப் பாற்றுமாறு வேண்டினான். இறைவன் தம்மைச் சரணடைந்த சந்திரனைத் தம் திருமுடி மீது தரித்து அவனைக் காத்துத் தக்கன் சாபப்படி இழந்துவரும் கலைகள் தம் வரத்தால் வளர்ந்துவர அருள புரிந் தார். சரண அடைந்த சநதிரனைச் சிவபெருமான் தம் முடிமீது தரித்துக் கொண்ட காரணத்தால் சந்திரசேகர மூர்த்தி என வழங்கப் பெற்றார் எனப் புராண வரலாறு கூறுகிறது.

சந்திரசேகர மூர்த்தியின் உருவ வடிவைப் பற்றிச் சுப்பிரபேத ஆகமம், சில்பரத்தினம் ஆகிய ஆகம நூல் கள் கூறுகின்றன. சந்திரசேகர மூர்த்தி சிற்ப வடிவாக அல்லது உலோகத் திருமேனியாக இருககும்பொழுது 1. கேவல சந்திரசேகர மூர்த்தி, 2 உமா சகித மூர்த்தி, 3. ஆலிங்கன சநதிரசேகர மூர்த்தி என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுவர்.

கேவல சந்திரசேகர மூர்த்தி:சிவபெருமான் நான்கு கரங்களுடன் மேலிரு கரங்களில் மான, மழு ஏந்தியும் கீழிரு கரங்களில் அபயம், வரதம் ஆகிய முத்திரை களைக் கொணடும் நின்ற கோலத்தில் இருப்பார். இவர் தனித்து இருக்கும கோலமே 'கேவல சந்திர சேகர மூர்த்தி' எனப்படும. கேவலம் என்பது தனித் திருத்தல் எனப் பொருள்படும். இத்திருமேனியில் இறைவன் தம முடியில் சநதிரனை அணிந்து கொண டிருப்பது தெளிவாகத்தெரியும்.

உமா சகித மூர்த்தி: சிவபெருமான் இறைவியுடன் சேர்ந்து காணப்படும் கோலம் 'உமா சகித மூர்த்தி' எனப்படும்.

ஆலிங்கன சந்திரசேகர மூர்த்தி: சிவபெரு மான் தம் கரங்களால் இறைவியின் தோளை அல்லது இடையை அணைத்துக் கொண்டிருககும் வகையில் சில திருமேனிகளைக் காணலாம். இறைவன் இறைவியின் உருவங்கள் ஒரே பீடத்தில் அமைக்கப் பட்டிருககும். இத்திருமேனிக்கு ஆலிங்கன சநதிர சேகர மூர்த்தி எனபது பெயர். மேலும் இத்தகைய திருமேனிகளைப் பிரதோசமூர்த்தி எனவும் கூறுவர். சில ஆலயங்களில் பிரதோச காலத்தில இத்திரு மேனியை வீதியுலாவாக எடுத்து வருவர். கி.ஸ்ரீ.

சந்திரமதி அயோத்தி மன்னன் அரிச்சநதிர னின் மனைவி. இவள், கன்னோசியை ஆட்சி செய்த 'மதிதயன்' மகள; கற்புக்கரசி. அழகில் திருமகளை நிகர்த்தவள். அந்தணப் பெருமக்களால் சந்திரமதியின் அழகையும், பண்பையுமறிந்த அரிச்சந்திரன் அவளை மனத்தால் விரும்பினான். இவளுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 'சுயம்வரத்தில்' அரிச்சந்திரனையே தன் கணவனாக்கிக் கொண்டாள். இவளது மங்கல நாண் மாற்றார் காணமுடியாதது; கணவன் கண் களுக்கு மட்டுமே புலப்படத்தக்கது. அரிச்சந்திரன் தோன்றிய குலம் சூரியகுலம். அக்குலத்தவர் வாய்மை பிறழாதவர். பொய் கூறமாட்டார். தன் குலநெறிப் படி அரிச்சந்திரன் பொய்கூறாமலிருந்தான். அவனது இந்தச் செயல் பற்றி விசுவாமித்திர முனிவருக்கும், வசிட்ட முனிவருக்குமிடையே தோன்றிய போட்டி யில் அரிசசந்திரனும் சந்திரமதியும் பல இன்னல் களுக்கு ஆளாயினர்.

இவர்களுக்கு உலோகிதாசன எனனும் பிள்ளை பிறந்தான். அரிச்சநதிரனைப் பொய்யனாக்க விசு வாமித்திர முனிவர் பலவாறு முயனறார். அதன் விளைவாக அரிசசந்திரன் தன் நாட்டை இழந்து, கடனைத் தீர்க்கக் காசி மாநகர் சென்று, தன் துணை வியான சந்திரமதியையும், மகன் உலோகிதாசனை யும் ஏலத்தில் விற்கிறான். பின், தானே 'வீரபாகு' என்பவனுக்கு ஏலத்தில் அடிமையாகிறான். மன்னர் மன்னனாக விளங்கிய அரிசசந்திரன காசி நகர்ச் சுடுகாட்டைக் காக்கும் காவலாளியாய் அடிமைத் தொழில் புரிகிறான்.

கணவனுடைய சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சநதிரமதி தன் பிள்ளைஉலோகிதாசனுடனஏலத்தில் வாங்கியவருடன் செலகிறாள. அங்கு அவள் அடிமை வேலை செய்து வாழ்கிறாள். இந்நிலையில், காட் டிற்கு விறகு சேகரிக்கச் சென்ற மகன் 'பாம்பு கடித்து இறந்தான்' என்ற செய்தியைக் கேட்டு அழுது புலம் பினாள் சந்திரமதி. அவனைக் காணப் புறப்பட்ட போது, அவள் தலைவன் தஙகளுக்குரிய பணிவிடை களை நிறைவேற்றிய பிறகே காட்டிற்குச் செல்ல லாமென்று கூற, நள்ளிரவில் அவ்வாறே சென்று தன யனின் சடலத்தைத் தேடிக் கணடு, அவனுக்குரிய இறுதிச் சடங்கை நிறைவேற்ற மயானம் செல்கிறாள் சந்திரமதி.

தன் தனயன் சடலத்தைத் தோளில் தாஙகிச் சென்ற அம்மாதரசி, அவ்வுடலுக்குத் தானே தீமூட்ட முயன்றபோது மயானக் காவலனான அரிச்சந்திரன் வாய்க்கரிசியும், எரிப்பதற்குப் பணமும் கேட்கிறான். அவன் தன் கணவனே எனறு அறியாதவளாய்ச சந்திரமதி தன் இல்லாமையையும் இயலாமையையும் கூறி வேண்டுகிறாள். அரிச்சந்திரனோ வந்திருப்ப வள் தன் மனைவி சந்திரமதி என்றும்,இறந்துபோன வன் தன் மகன் உலோகிதாசன் என்றும் அறிந்தும்

தனது கடமையிலிருந்து வழுவாமலிருந்தான். வேறு வழியின்றி வாய்க்கரிசியும், பணமும் தேடிவருவதற் காக உடனே செல்கிறாள சநதிரமதி. இந்நிலையில் காசி மன்னன மகனை இவள கொலை செய்தாள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, இவளுக்கு மரண தண்ட னையும் விதிக்கப்படுகிறது. இத்தணடனையையும் நிறைவேற்ற வேண்டியவனும் இவள் கணவனான அரிச்சந்திரனே. தன் மனைவியைத் தானே தன் கையால் வெட்டும் பணியைத் தெரிந்தே செய்யும பொழுதும் வாய்மையின் பொருட்டுத் தன் தலைவ னின் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கடமையை நிறை வேற்ற முன்வருகிறான். இத்துன்பங்களையெல்லாம் இவள் சிறிதும் அஞ்சாமல் ஏற்றுக்கொளகிறாள். இறு தியில் இறைவன் தோன்றி அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி யின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்துகிறார். விசு வாமித்திரன் தனது தோலவியை ஏற்றுக்கொணடு உலோகிதாசன் உயிர்பெற்றெழ அருளப் பல காலம் கணவனுடனும் மகனுடனும் வாழ்ந்தாள சந்திரமதி.

ந.சி.

சந்திரன் வானவெளியில் இயங்கும கோள களுள ஒன்று. நிலா, மதி என்று பலவாறு இது கூறப் படுகிறது. உலக இலக்கியஙகள யாவும் சந்திரனின அழகைப் புகழ்கினறன. சந்திரன் வளர்வது, தேய்வது பற்றிப் பலவேறு கதைகள உலகெங்கிலும் கூறப்படு கின்றன. பணடைக்காலத்தில வாழந்த மககள சந்திரனைத் தெய்வமாகக் கருதினர். உரோமானியர் கள இதனைத் 'தயானா' (Diana) என்னும பெண தெய்வமாகக் கருதினர். இத்தெய்வத்தை வேட்டைத் தொழிலின் தெய்வமாகவும் விலங்குகளின் பாதுகாவல ராகவும் கருதினர். வளைவான நிலவினை இத்தெய வம் விலலாக ஏநதியிருந்தது. கிரேக்கர்கள் நிலவுத் தெய்வத்தைச சிலினி (Selene) எனக் கூறினர். எகிபதி யர்கள் கோன்சு (Khonsu) என அழைத்தனர். பாபி லோனியர்கள் சின் (Sin) என்றும் நன்னார் (Nannar) என்றும் குறிப்பிட்டனர். இனறளவும் பல ஆதிககுடி கள் சந்திரனை வழிபடுகினறனர்.தெனஅமெரிககாவில் சந்திரனைப் பற்றி ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. ஐத் தாகா (Hythaca) என்னும் பெணணாகிச் சநதிரன் இவ் வுலகில் தோன்றிச் சூரியனை மணந்தாள். சூரியன் போசிகா (Bochica) எனக் கூறப்பட்டான். ஐத்தாகா நிலவுலகில் அழிவை ஏற்படுததியதைத தடுத்தமை யால் அவள் கணவன் போசிகா இவ்வுலகிலிருநது அவளை விரட்டியடித்தான். அதனால ஐத்தாகா சந் திரனாகி வானத்தில் அலைந்து திரிந்தாள். அதனால ஏற்பட்ட அவமானத்தால் தன் முகத்தை மாதந தோறும் ஒருமுறை மூடிக் கொள்கிறாள் எனறு இக் கதை கூறுகிறது. சுண்டெலி கொறித்துவிடுவதால் சந்திரன் தேய்ந்துவிடுவதாகச் சூய்ப் (Siouy) பகுதியில் வசிக்கும் சிவப்பிநதியர் கருதுகினறனர். வானத்தில இருக்கும் அரக்கர்கள் சந்திரனை விழுஙகிவிடுவதாக வும் பலநாட்டு மக்கள் நம்புகின்றனர்.

இந்தியாவில் சந்திரனை இந்துக்கள், பௌத்தர் கள், சமணர்கள் ஆகியோர் தெய்வமாகக் கருதி வழி பட்டு வருகின்றனர். நவக்கிரகஙகளுள் ஒனறாகச் சந்திரன் விளங்குகிறான். சந்திரன் திருமாலின் மார்பிலிருந்து தோன்றியவனென்றும், பாற்கடலில அமுதம் கடைந்தபொழுது அதனின்று தோன்றிய வன் என்றும், அததிரிக்கும் அனுசூயைக்கும் பிறந்த வன் என்றும் புராணங்கள் பலவாறு கூறும். சந திரனின் ஆசிரியர் பிரககுபதி, பிரககுபதியின் மனை வியான தாரைக்கும் சந்திரனுக்கும் பிறநதவன் புதன. புதன்வழித் தோன்றிய மரபே சந்திரவம்சம எனக கூறப்படுகிறது. சந்திரன், தக்கனின் இருபத்தேழு பெண்களை மணந்தான். அவர்களுள உரோகணியிடம சந்திரன் அதிகம் அன்பு காட்டினான். அதனால் தக் கனால் சபிக்கப்பெற்றுத் தன கலைகள் பதினாறை யும் இழக்கும் தறுவாயில் சிவனை அடைந்து, சிவனது தலையில் ஒற்றைக்கலையுடன் இடம் பெற்றான் எனவே, இழந்த கலைகள் அனைததையும சிவபெரு மானால் மீணடும் பெற்று வளரத் தொடஙகினான். இவ்வாறு சநதிரனின் கலைகள் தேய்வதும வளருவது மாக ஆயின. இதனைத் தேய்பிறை, வளர்பிறை எனபர்.

தககன் யாகத்தின்பொழுது சநதிரன், வீரபத்திர ரால தேய்வுற்றான். ஒருமுறை விநாயகரின் உருவ அமைப்பைக கணடு சந்திரன் எள்ளி நகையாடினான. அதனால், வெகுண்ட விநாயகர் சந்திரன் தனது ஒளியை இழக்கவும் சணடாளத்துவம் பெறவும சாபமிட்டார். மீண்டும் சநதிரன் வேண்டுதலுக கிணஙக ஆண்டுக்கொரு முறை மட்டுமே அந்தச் சாபம் வருமாறு மாறுதல் செய்தார். அனறு சந திரனை எவரும் தொழ மாட்டார். அந்தநாளே ஆவணி வளர்பிறைச் சதுர்ததியாகும். அதனை விநாயக சதுர்த்தி எனவும் கூறுவர். சநதிரனின் பதி னாறு கலைகளும் அமுத கலைகளாகும். இவ்வமுதத் தைத் தேவர்கள் பதினைந்து நாட்கள அருந்துவர். அவற்றுள் ஒரு கலையில் உள்ளதைத தென்புலத்தார் அருந்துவர். அதுவே தேய்பிறைக் காலமாகும். சந்தி ரன் பயிர்களுக்குத் தலைவனாவான. திருப்பாற் கடலைக் கடையும்பொழுது சநதிரன துணாக இருந் தான். அசுரர்கள திருப்பாற்கடல் அமுதத்தை அருநதத் தேவ வடிவம் கொணடு வந்த பொழுது திருமாலிடம் அவர்களைச் சூரியனும் சந்திரனும் காட்டிக்கொடுத்ததனால் அந்த அசுரர்கள் இராகு, கேது என இரு பாம்புகளாய் வடிவம்பெற்று இவ்விரு

வரையும் அடிக்கடி விழுங்கி உமிழ்வதாக ஒரு கதை உணடு அந்த நாள்களே சூரிய, சந்திர கிரகணங்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. சந்திரன் வெள்ளை உருவம் பெற்றவன். அன்னத்தை வாகனமாகப் பெற்ற இவன் இரு கைகளிலும் வட்ட வடிவமான நிலவுத் தட்டு கள் இருக்கும். சமணர்கள் வழிபடும் சந்திரன் பத்துப் பெண குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லும் தேரின்மீது இருப்பான். இவன் தன் கையில் அமிர்தம் உள்ள பானையை வைத்திருப்பான். நட்சத்திரங்களின் தலைவனாகவும் வடமேற்குத் திசையின் தலைவ னாகவும் இவன் சுவேதாம்பர சமணர்களால் கருதப் படுகிறான்.

முற்காலத்தில் தத்துவ அறிஞர்கள் சந்திரனை மனிதனின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, இறப்பு ஆகியவற்று டன் ஒப்பிட்டனர். கிரகண காலத்தில் உலகில் பஞ்சம், போர் ஆகியவை ஏற்படும் என்றும் அவர்கள் கருதினர். சந்திரனில் உள்ள நிழலைப் பற்றியும் பல் வேறு கதைகள் உள்ளன. சந்திரனை உற்று நோக்கு வதால் மூளைக் கோளாறு ஏற்படும் என்றும், கையில் வெள்ளிக் காசின்றிப் பிறைச் சந்திரனைப் பார்க்கக் கூடாது என்றும், அமாவாசை அன்று கையிலுள்ள பணத்தை எணணினால சந்திரன் வளர்வதுபோலச் செல்வமும் பெருகும் என்றும் பல நம்பிக்கைகள சந்திரனைப் பற்றி இன்றளவும் மக்களிடம் உளளன.

சந்திரனின் (நிலவின) அழகை வருணிக்காத நூல்கள் உலகில் இல்லை. ஆஙகில நாடகாசிரியரான வில்லியம் சேக்சுபியரும, கவிஞர் செல்லியும் (Shelly) நிலவைப் பற்றித் தங்களின புதினங்களிலும் கவிதை களிலும் அழகாகக் கூறுகின்றனர். நிலவின் அழகு தமிழிலக்கியங்களிலும் கூறப்பட்டுளளது. சு.இரா.

சந்திராலோகம்: இந்நூலை இயற்றியவர் சய தேவர். இவர் தந்தை பெயர் மகாதேவன்; தாய் பெயர் சுமித்திரை; கௌண்டிண்யகோத்திரத்தினர். பீயூடவருடர் என்பது சயதேவரின் மற்றொரு பெயர். இவர் விதர்ப்ப நாட்டில் வாழ்ந்தவர்; நியாய சாத்தி ரத்தில் புலமை பெற்றவர். இவர் அலங்கார சாத்தி ரத்தில் இலக்கணம் எழுதியதால் ஆலங்காரிகர் என்று புலவர்களிடையே புகழ்பெறலானார். இவரியற்றிய வேறு நூல 'பிரசன்ன ராகவம்'.

சந்திராலோகம் எனனும் அலங்கார நூல் அள வில்மிகச் சிறியது. இதில் ஏறத்தாழ 350 சுலோகங்கள உள்ளன. நூலாசிரியர் இவற்றை 10 மயூகங்களாகப் பிரித்துள்ளார். இச்சிறிய நூலில் அனைத்து அணி களும், எடுத்துக்காட்டுகளும் எளிமையான நடையில் அமைந்துள்ளன. இதனால், இந்நூலைப் படிப்பவர் களுக்கு அணிகளை அறிவதில் தெளிவு ஏற்படுகிறது. பாமகர், தண்டி போன்றவர்களின் பாடல்களைத் தம் நூலுள் மேற்கோள் சுலோகங்களாக எடுத்தாண் டுள்ளார். மம்மடரின் 'காவியப் பிரகாசத்தைப் பின் பற்றியே தம் நூலைப் பத்து மயூகஙகளாகப் பிரித் துள்ளார். பரத முனிவரின் நாட்டிய சாத்திரம் தொடஙகிப் பல புலவாகளின் நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்து, அதன் சாரமாக இந்நூலை இவரியற்றி யுள்ளார். இந்த நூல் புலவர்களிடையே புகழ் பெறு தற்கு மற்றுமொரு காரணம 'அப்பைய தீட்சிதா' இயற்றிய குவலயானந்தமே அவர் சநதிராலோகத் தின் அலஙகாரப் பிரகரணத்தை ஆதாரமாகக் கொணடு 'குவலயானந்தம்' என்னும் தனிநூலையே இயற்றியுள்ளார்.

சந்திராலோகத்திறகு ஏழு பழைய உரைகள உள என. அவை, பிரத்யோத்தம பட்டாசாரியா இயற்றிய சாரதாகமம்; பாலபட்டரியற்றிய 'இரமா'; காகபட்ட ரியற்றிய இராசாகம; விரூபாகறர் எழுதிய சாரத சர்வரி; மற்றும் சநதிராலோக தீபிகா; கூடார்த்த தீபிகா முதலியன. பிற்காலத்தில சஙகரராம சாத்திரி எழுதிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு உரை ஆகியவறறு டன் சநதிராலோகம் வெளியாகியுளளது நந்தி கேச்வர சர்மா, கௌரீநாதசர்மா, குருபிரசாத சாத்திரி ஆகியோர் இயற்றிய இநதி உரைகளும் வெளி வநதுளளன. ந.சீ.

சந்துமேனன்: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற் றாணடின பிற்பகுதியில வாழந்த ஒரு மலையாள எழுத்தாளர். சிறந்த சமுதாயப புதின எழுததாள ராக விளஙகிய இவர் கி.பி.1846-ஆம் ஆணடில், அனறுவட-மலையாளம்என வழஙகப்பெற்ற கேரளப் பகுதியில் குறும்பற நாடு தாலுகாவில் பிறந்தார். உயர்நிலைக் கலவி பெற்ற இவர், தொடக்க நாளில் அரசாங்கப் பணிபுரிந்து வந்தாா. இறுதிக் காலத்தில துணை நீதிபதியாகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

இவர், மலையாள மொழியில் புதினங்கள் எழு திப் புகழ பெற்றவராக விளங்கினார். இந்துலேகா என்னும் இவர்தம் புதினம் கி பி. 1899-ஆம் ஆண் டில் வெளிவந்தது இது புதினங்களுக்குரிய இலக் கணம் நிரம்பப் பெற்றதாகும். மலையாள மொழி யில் அமைந்த இந்தச் சமுதாயப் புதினம், அக்காலச் சமுதாய நிலையினை உள்ளது உள்ளவாறே சித்தி ரித்துக் காட்டியது. சந்துமேனன் ஆங்கில இலக்கியப் புலமையும், அறிவியல் மனப்போக்கும் உடையவராக இருந்தமையால, பொருளாதாரம், குடும்ப உறவு

முதலிய துறைகளில் அவர் காலத்திய சமுதாயம் அடைந்திருந்த நலிவும் சிதைவும் அவர் உள்ளத்தில் பிரதிபலிக்க, அதன விளைவாகத் தோனறிய உணர்ச்சிகளின் தொகுப்பாக இந்தப் புதினத்தை அமைத்துள்ளார். 'குஞ்சன் நம்பியாருககுப் பிறகு, உடனிகழ் சமூக நிலையின குறைபாடுகளைச் சந்து மேனனைப் போலத் தைரியமாக அம்பலப்படுத்திய வர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்' எனறு இலக் கியத் திறனாய்வாளர்கள குறிப்பிட்டுள்ளனர். இநதப் புதினததைப் படித்த பழமை விரும்பிகள சந்து மேனன்மேல் மிக்க ஆத்திரமடைந்தனர். கேரள நாட்டில் சமுக சீர்திருத்ததினைத தூணடியது இநதப் புதினமேயாகும் என்பது திறனாய்வாளாகளின் மதிப பீடாகும். சில எழுத்தாளாகள இந்தப் புதினத்தை அடியொற்றி எழுத முற்பட்டுத் தோல்வியுறறனர். அவர்களின் முயறசி விரசமும ஆபாசமும் கலநத படைப்புகளையே உருவாக்கியது.

சநதுமேனனின மற்றொரு புதினம்' சாரதா' எனப தாகும். இதன இரணடாம் பாகத்தை எழுதுவதற்கு முன்னரே இவர் இறந்தார். அதனால, முதல பாகத்தோடே விளங்கும் சாரதா, முற்றுப்பெறாத தாயினும், சிறந்த கலைச் சிற்பமாக விளங்குகிறது. இபபுதினம நீதிததுறைத் தொடர்பான நீதிமனறங களைச சார்ந்து வாழும் வழககறிஞர், வாதிப் பிரதி வாதிகள, தரகாகள், குடும்பத தலைவர் போனற பல்வகைப் பட்ட மக்கள வாழககையின் இயலபுகளைச சுவைபடக கூறுகிறது.

'சந்துமேனனின புதினங்கள வெளிவநதபின்னர்ச சிறிது காலத்திற்கு, அவற்றின அமைப்பில், அவற்றோடு ஒப்பிடக்கூடிய வேறொரு புதினம் தோன்ற விலலை' எனறு கூறுமளவு சிறப்புற்று விளங்கிய இவர் கி.பி.1899-ஆம் ஆணடில் காலமானாா.

அ.மா.ப.

சந்துரகி மததிய பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள தோர் ஊர். இஙகுத் தொன்மையான சிவன் கோயிலொனறும் மடாலயமும உளளன. இங்குக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு இக்கோயிலு ம்மடாலயமும சேதி (Chedi) அரசாகளால கட்டப்பட்டவை எனக் கூறுகிறது. இம்மடாலயம் கி.பி. 972-இல் கட்டிமுடிக் கப்பட்டது. இஙகுளள சிவன கோயில், மடாலயத்தை விடக் காலத்தால முற்பட்டது. அது கி.பி. 947-இல கட்டப்பட்டதாக ஆர்.டி. பானர்சி (R.D. Banarji) என்பார் கூறுகிறார்.

சந்துரகிக் கோயில்

அக்கோயில் ஓர் உயர்ந்த மேடைமீது கட்டப் பட்டுள்ளது. கருவறை வட்ட வடிவமுடையது. கோயில் இடைக்கழி மணடபத்தையும கொண்டுள ளது. வரிவடிவச் சிகரத்தையுடைய இககோயில மணடபத்தின கூரை, கூமபு வடிவமுடையது. இக கோயிலின மாடக் குழியில்'நடராசரின சிற்பம் அழகுற அமைக்கப்பட்டுளளது.

சு இரா.

சந்தேலர்கள்: இவர்கள இராசபுத்திர மரபினா ஆவர். இவர்கள பணடல்கணடு என்னும் பகுதியில ஆட்சி செய்தனா. அது நருமதை நதிக்கும் யமுனை நதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியாகும் இவர்களது தலைநகரம் கலிஞ்சர் எனபதாகும.

சந்தேலர் (Chandellas) குல முதல் மன்னர் தங்கா என்பவர். அவர் சந்தேலர் மரபினரின ஆட்சியை ஏற்படுத்திப் புகழ்பெற்ற அரசராக விளங்கி னார். அவருக்குப்பின அவர் மகன் கணடா எனப வரும் கண்டாவின் மகன வித்தியாதரர் என்ப வரும் அரசராயினர். வித்தியாதரா கசினிமாமூதை எதிர்த்துத் தோற்றார். கசினி மாமூது மீண்டும் கி.பி. 1019-இலும் கி.பி. 1022-இலும், கலிஞ்சர்மீது படை எடுத்தார். அவரால் பெரும் பொருளகளைக கவர்ந்து செல்ல முடியவிலலை யாயினும் வித்தியா தரரிடமிருந்து பெரும் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொண்டு நட்புறவையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அதன்பின் வித்தியாதரர், திரிபுரி என்னும் இடத்தில் ஆட்சி புரிந்த பரமார போசன, காலசூரி சந்திரன் என்ற அரசர்களையும் தோற்கடித்தார். வித்தியா தரரின் மகன் விசயபாலனும் காலசூரி கஙகேய தேவன் என்ற அரசனை வென்றான். விசய பாலன் மகன தேவேந்திரவர்மன்கி.பி.1050-இல ஆட்சிக்கு வந்தான். ஏறக்குறைய கி.பி. 1073-இல் அவன் இளைய சகோ தரன் கீர்த்திவர்மன் ஆட்சிக்கு வந்தான். அவனைக்

காலசூரி கர்ணதேவன் என்ற அரசர் போரில் தோற் கடித்தார். பிறகு கீர்த்திவர்மனுடைய சிற்றரசர் கோபாலன் கர்ண தேவனைத் தோற்கடித்தார். கீர்த்திவர்மன் கி.பி. 1090-இல் கலிஞ்சார்மீது படை யெடுத்த பஞ்சாபின் படையைத் தோற்கடித்தார்.

சந்தேலர்கள் மரபில் மிகவும் புகழ்பெற்ற அரசர் கீர்த்திவர்மனேயாவர். பிரபோத சந்திரோதயம் என்னும் நாடகம் இந்த மன்னர் சபையில் நடிக்கப் பெற்றது.இந்நாடகம் இம் மன்னரைப் பற்றியதாகும். மேலும்,கீர்த்திசாகர் என்னும் ஏரியும் இவரை நினை வூட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. இவரது காலத்துத் தங்க நாணயங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த மரபின் கடைசி மன்னரான பரமார்த்தி என்பவர்.பிருதிவிராசனாலும் கி.பி. 1203-இல்குதுப்பு தீன் ஐபக்கு என்னும் அடிமை மரபுச் சுல்தானாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டார். பிறகு இம்மரபினர் பண்டல் கண்டு நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர். பிற்காலத்தில் அக்பரால் தோற்கடிக்கப்பட்ட இராணி துர்க்காவதி சந்தேலர்கள் மரபைச் சேர்ந்தவரேயாவர். இந்த மரபினரே இராசபுத்திரர்களுள் மிகப் பழைய மரபி னரென்பது கூறப்படுகிறது. அகபர் காலத்தில் இம் மரபு அழிந்தது. இவர்கள் கசுராகோவில் ஏற்படுத்திய உலகப் புகழ்பெற்ற கோயில்கள் இந்தியாவின் சிற் பத்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

அ.சு.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, R.C., (General Edition) The Struggle for Empire, History and Culture of the India People. Vol.V., Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1966.

Ray, H.C., Dynastic History of Northern India, Vol. II., Calcutta. 1936.

Rose, N.S., History of the Chandellas of Jejakabhukti, Calcutta, 1956.

சந்தோலி தொல்லியல் சிறப்புப் பெற்ற ஊர். சந்தோலி (Chandole) மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பூனா மாவட்டத்தில் கோது (Ghod) ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் சின்ன சநதோலி என்றும், பெரிய சந்தோலி என்றும் இருபகுதிகளையுடையது. இவ்வூரில் தக்காணக் கலலூரித் தொல்லியல் துறை யினர் அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டனர். சந்தோலி

சந்தோலி ஈமத்தாழிகள்

யில் இடைப் பழங்கற்கால கருவிகளும், புதிய கற்காலக் கருவிகளும் பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. சோர்வே பண்பாட்டுக் (Jorwe culture) கலசெப்புக் காலக் கூறுகளும் அகழாய்வுகளால் வெளிப்பட்டன.

சந்தோலி அகழாய்வில் ஊரிருக்கைப் பகுதியில் தொன்மையான வீட்டின் சமையலறைப்பகுதி எச்சங்கள் வெளிப்பட்டன. அகழாய்வில் 24 கல்செப்புக் கால ஈமக்குழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பெரும்பாலும் தாழிகளில் வைத்தே இறந்தவர்களைப் புதைத்துள்ளனர். இத் தாழிகள் அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருள்கள் உள்வைக்கப் பட்டுப் புதைக்கப்பட்டன. கிடைத்த 24 ஈமத்தாழிகளுள் 23 தாழிகளில் குழந்தைகளின் எலும்புகள் காணப்பட்டன. ஒன்றில் வயது வந்த எலும்புக்கூடு காணப்பட்டது. இத்தாழிகள் கைகளால் செய்யப் பட்டு விளிம்பில் கைவிரல்கள் பதித்துள்ளமை தாழிகளில் காணப்படுகிறது. வீட்டுப்பகுதியின் அடியிலேயே இவை பெரும்பாலும் புதைக்கப்பட்டன. இங்குச் சோர்வே மட்கலன் மாளவ மட்கலன், சிவப்பு - மட்கலன், கறுப்பு-சிவப்பு மட்கலன் (Black and red ware), பழுப்பு நிற மட்கலன் போன்றவை கிடைத்துள்ளன. அவற்றுடன் மணிகள், சுடுமண் பொம்மைகள், விளக்குகள் போன்றவையும் கிடைத்துள்ளன. இங்கு வசித்த மக்கள் வீடுகளைக் களிமண் சுவர் அமைத்து மூங்கில்களைப் பயன்படுத்திக் கட்டினர். சு.இரா.

சந்நியாசம்: பகவத் கீதையில் சந்நியாசம் என்பதற்கு மனிதன் செய்கின்ற வினைகளுக்குப் பலன்களைப் பற்றி விரும்பாமலிருத்தல் என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. கண்ணன் அர்ச்சுனனிடம் அவனுக்கு விதிக்கப்பட்ட கருமத்தைப் பலன் கருதாமல் செய்ய வேண்டுமென்றும், கருமத்தைச் செய்வதில் விருப்போ வெறுப்போ கொள்ளக் கூடாது என்றும் கூறினார். மனிதன் தனக்கென்று எதுவும் செய்யாமல், இறைவனுக்கே என்னும் எண்ணத்தில் செயற்படல் வேண்டும். தான் என்னும் எண்ணத்தில் செய்தால் அதன் பலன் செய்தவனைச் சாரும். அதன் காரணமாகப் பிறவி அமையும். சந்நியாச நிலையினை இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே அடையலாம். பிரமசாரி, இல்லறத்தான், வானப்பிரத்தன், சந்நியாசி என்று நான்கு நிலைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சந்நியாச நிலையானது; மிகவும் உயர்ந்த நிலையாகக் கருதப்படுகிறது. சந்நியாசிக்கு விவேகமும், வைராக்கியமும் தேவை என்று விவேகானந்தர் கூறுகிறார். விவேகம் என்பது நிலையானது, நிலையற்றது என்று பொருள்களைப் பிரித்து உணரும் தன்மை. வைராக்கியம் என்பது நிலையான பொருளாகிய இறைவனிடம் மாற்றமுடியாத நம்பிக்கை வைப்பது.

உலகிலுள்ள மக்களனைவரும் முனிவர், தேவர், தென்புலத்தார் என்ற மூன்று பேருக்கும் கடனாளிகள். வேதங்கள் பாராயணம் செய்வதால் முனிவர்களின் கடனையும், வேள்வி செய்வதால் தேவர்களுடைய கடனையும், மக்களைப் பெறுதலால் தென்புத்தார் கடனையும் தீர்க்கலாம் என்று வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் பிரமசரியத்திலிருந்து முறையாகச் சந்நியாசத்தையடைய வேண்டும். இது கிரம சந்நியாசம் எனப்படும். விவேகானந்தர் போன்ற வைராக்கியமுடையவர் பிரமசரியத்திலிருந்தே சந்நியாசத்தை மேற்கொண்டனர். சந்நியாசிகள் இன்ப துன்ப உணர்வுகளைச் சமமாகக் கருதுவார்கள்; காவியுடை உடுத்திருப்பார்கள்; எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் இறைவன் எண்ணத்துடன் செய்வார்கள்; உலகத்திலே இருந்தாலும், உலகப் பொருள்களில் நாட்டமில்லாதிருப்பார்கள். இராமகிருட்டிணர் படகு தண்ணீரின் மேல் இருக்கலாம், ஆனால் தண்ணீர் படகினுள் செல்லக்கூடாது என்று எடுத்துக் காட்டு கூறுவார்.

சந்நியாச ஆசிரமத்தில் ஏகதண்டம், திரிதண்டம் எனவும், தாடி வளர்த்தல், மழித்தல் எனவும் செயல் முறைகள் காணப்படுகின்றன. சந்நியாசிகள், குடீசகன், பகூதகன், கம்சன், பரமகம்சன் என்று நால்வகைப் படுவர். குடீசகன் வைராக்கியமுடையவன். ஆனால், உறவினர்களிடம் பிச்சை எடுத்து உண்பான். பகூதகன் உலகப் பற்றில்லாதவன். உறவினரிடம் பிச்சை கேட்காமல், மற்ற ஏழு வீடுகளில் பிச்சையெடுத்துண்பான். கம்சன் என்பவன் மலைகளிலும் நதிக்கரை, மரத்தடி ஆகியவற்றிலும் வசிப்பவன். விரதம் அடிக்கடி இருப்பான். கிராமத்தில் ஒருநாளும், நகரத்தில் ஐந்து நாட்களும் இருப்பான். பரமகம்சன் என்பவன் இந்திரியங்களையடக்கிப் பிரமஞானத்திலே தியானத்தில் அமர்ந்திருப்பான். பிச்சை ஐந்து வகைப்படும். மாதூகரம் என்றால் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்து வைப்பது. பிராக்குப் பிரணிதம் என்றால் முன்னரே திட்டம் செய்யப்பட்டது. அயாசிதம் என்றால் தன்னால் வேண்டப்படாதது. தற்காலிகம் என்றால் முன்பே நேர்ந்தது. உபமன்னம் என்றால் கேட்காமலே கிடைப்பது. இவர்கள் பல இடங்களுக்குச் செல்வார்கள். காசி முதல் கன்னியாகுமரி வரை செல்வார்கள். இவர்களுக்கென்று நிலையான இடம் கிடையாது. ஆடி முதல் நான்கு மாதங்கள் ஒரே இடத்தில் தங்க வேண்டும் என்று பெரியோர் கூறுவர். இப்படித் தங்குவதைச் சாதுர்மாசியம் என்பர். இத்தகைய விரதமிருப்பவர்கள் கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் வணங்க மாட்டார்கள். அவர்கள் இறந்தால் பூமியில் புதைத்து விடுவார்கள். அவர்களின் ஈமச் சடங்குகளைச் சீடர்கள் செய்வார்கள்.

சந்நியாச யோகம் என்ற அத்தியாயத்தில் கண்ணன் பின்வருமாறு கூறுகிறார். கருமயோக மின்றித் துறவு கடினம். எனவே, கருமயோகம் செய்பவன விரைவில் பிரமத்தையடைகின்றான். தனது ஆத்மாவே அனைத்து உயிர்களுக்கும் உள்ள ஆத்மா என அறிந்தவன் எந்தக் கருமம் செய்யினும் அவைகளால் கட்டுணபதில்லை. அவன் அந்தணனிடமும், மாமிசமுண்டு வாழும் புலையனிடமும், யானையிடமும் நாயினிடமும் சமநோக்குடையவனாயிருப்பான். தாமரையிலையில் தண்ணீர் போல் அவனிடம் வினைப் பயன்கள் ஒட்டுவதில்லை. புறப்பற்றுகளைத் துறந்து, புருவ நடுவே பார்வையை நிறுத்தி, பிராண, அபான மூச்சுக்காற்றை நெறிப்படுத்தி, புலன் புத்திகளை வென்று, ஆசை, வெகுளி அச்சம் தவிர்த்து, உயிர்களுக்கெல்லாம் நனமை செய்வதில் இன்புற்று, பிரம சொரூபத்தை எப்பொழுதும் மனத்தில வைத்திருக்கும் முனிவன சீவன முத்தனாவான்.

சந்நியாசம் எனறால் நன்றாக விட்டுவிடல என்று பொருள். மாயையையும்,கருமபந்தங்களையும் விட்டொழித்துச் சந்நியாசம் பேணுவது என்பது சிறநத தவ வாழ்க்கையாகும். இரா.கோ.

துணைநூல்கள்:

Radhakrishnan S., Indian Philosphy, Vol I, Blackie & Son Publishers PVT. Ltd, Madras, 1983.

Suda. J.P., Religions in India, A Study of Their Essential Unity, Sterling Publihsers PVT Ltd, 1978.

சப்தபங்கிநியாயம்: சமணர்களின் சிறப்பான தத்துவம் அநேகாந்த வாதம் எனப்படும்.இநத உலகிலுள்ள பொருள்கள், அந்தப் பொருள்களிலுள்ள குணவியலபுகளாலானவை. ஒவ்வொரு பொருளும அதனிடத்துள்ள குணவியல்புகள மட்டுமனறி, அதனிடத்திலலாத தனமைகளாலும் ஆயது. எடுததுக் காட்டாக, ஒரு மனிதனை அவனுடைய குணஙகளும், அவனிடமில்லாத குணஙகளும் சோந்தே உருவாக்குகின்றன. அவன சிவநத நிறமுடையவன் எனறால, கருநிறம், நீலநிறம், வெணணிறம் அவனிடம் இல்லை எனற கருத்தும சேர்ந்துதான அவன் சிவநத நிறமுடையவன் எனறு கூறப்படுகிறது. ஒரு பொருளைப் பற்றிய ஒரு கருத்து ஒரு கோணத்திலிருந்து நோக்கும் போது சரியாகத் தோனறும். மறறொரு கோணததிலிருநது நோக்கும்பொழுது அதறகு எதிரான கருத்து சரியாகத் தோன்றும். இதனைக கருத்திற் கொண்டே எதைச் சொல்லினும் அஙஙனமிருககலாம் என்னும் பொருளபடும் சியாத வாதத்தைச் சமணர் கைக் கொளவர். எப்பொருளைப் பற்றியும் எந்த ஒரு முடிவும் முடிந்த முடிவாகாது. அது யானையின் ஒவ்வோர் உறுப்பையும் தடவிப் பார்த்த குருடர் ஒவ்வொருவரும் கொண்ட தப்பான முடிவு போன்றதாகும் முடிவுகள் பல ஆகலாம். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிலையிலிருந்து நோக்கச் சரியானதாகும். இங்ஙனம் பல முடிவுகளை அநேகாந்தவாதம் என்று கூறுவர். பல முடிவுகளையும சப்தபஙகி எனப்படும் ஏழுபகுதிகளுள் அடக்குவர் சமணர். சிவஞான முனிவர் கூறுகின்ற எடுத்துக்காட்டு பின்வருமாறு: உடம்பு எடுத்தற்கு முன் சீவன் உணடோ இல்லையோ என்று கேட்டதற்கு, உண்டாம், இல்லையாம், உணடும் இலலையுமாம், சொல்லொணாததாம், உண்டுமாம் சொல்லொணாததுமாம, இல்லையுமாம் சொலலொணாததுமாம், உண்டு மிலலையுமாம் சொல்லொணாததுமாம் என்று ஏழு வகையாகக கூறுவர் உணடு ,இலலை எனறு முரண்பாடான இரு இயல்புகள் எவ்வாறு வரலாம் என்ற கேளவி எழும. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஒருபொன ஆபரணத்தைச்குறிப்பிட்டு, அது உளது என்றால, பொனனாய உள்ளது எனறு பொருள். அது இலலை எனறால அது வெள்ளியாய் இலலை என்று பொருள். மனித அறிவு, பகுதி அறிவேயொழிய முற்றறிவு ஆகாது. கேவல ஞானி ஒருவனே முழுமையான அறிவு பெற வலலவன். மேலும் இவ்வநேகாநத வாதம், மற்றத் தத்துவ ஞானிகளின் முடிவுகளிலும் உணமை உண்டு என பதைச சமணர் ஏற்கும் பரந்த மனப்பான்மையுடையவர் என்பதைக் காட்டும். ஆனால், மறறத் தத்துவ ஞானிகள, அவர்கள் கொள்கையே முடிந்த முடிவு எனறு கூறுவதையும் சமணர்கள் ஒத்துக் கொளள மாட்டாாகள. இரா.கோ.

துணைநூல:

Radhakrishnan, S., Indian Philosophy Vol. I Blackie & Son Publishers PVT Ltd , 1983.

சப்தபதி: இந்துத் திருமணத்தில் மணமகனும் மணமகளும் ஒன்றாக இணைந்து புனிதத் தீயைச் சுற்றி ஏழடி எடுத்து வைத்து வலம் வரும் ஒரு சடங்கு சப்தபதி (Saptapadi) சடஙகாகும். இச்சடஙகு நிறைவேற்றப்படும்போதே இந்துத் திருமணமொன்று நிறைவுற்றதாகக் கொள்ளப்படும். இது 1955–ஆம் ஆண்டு இந்துத் திருமணச் சட்டத்தின 7–ஆம் பிரிவில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பூ.வே.

சப்தமாதர்கள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் வணஙகப்படும் பெண தெய்வங்கள் எழுவர் மாதர் என வழஙகப்படுவர். பிராமி, வைணவி, இந்திராணி, சாமுணடி, மகேசுவரி, கௌமாரி, வராகி ஆகிய எழுவரே சப்தமாதர்கள் எனக் குறிக்கப்படுவர். இவர்

கள் முறையே பிரமன் ,திருமால், இந்திரன, எமன், சிவன், முருகன், பலராமன ஆகியோர் தம் சக்திகள் (மனைவிகள்) ஆவர். இவர்களது வழிபாடு தாய் வழி பாட்டின் ஓர் உறுப்பாகவே கருதப்படுகிறது. தமிழ கத்தில் தாய் வழிபாடு ஏறத்தாழ 2,500 ஆண்டு களுக்கு முன்பே நிலவியிருந்தது என்பதனை ஆதிச்ச நல்லூர் அகழாய்வில் கிடைத்த தாய் உருவத்தால் அறியலாம். சப்தமாதர் உருவங்கள தமிழகத்தின் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அரப்பாப் (Harappa) பண்பாட்டுக் காலத்தைச் சார்ந்த முததிரைத் தகடு ஒன்றில் தாய் தெய்வ உருவமும, அத்துடன் ஏழு துணைப் பெண தெய்வ உருவங்களும் வடிக்கப்பட்டி ருப்பதாக அறிஞர் கருதுகினறனர். இந்தத துணைப் பெண தெய்வங்கள் ஏழும் தாய்மார் எழுவரையும் குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. இருக்கு வேதத்திலும் சப்தமாதர் பற்றிய குறிப்பு உளளது. இருப்பினும் இவர்களது பெயர் குறிபபிடப்படவிலலை. இநதியா முழுவதிலும் பரவலாகக் காணப்படும் சப்தமாதர் வழிபாடு முதன்முதலாகச் சாளுககியரது ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 6-ஆம் நூறறாண்டில்) முககியத் துவம் பெற்றது. முறகாலச சாளுக்கியர்கள தங்க ளைச் சப்தமாதர்கள் (சத்யோக மாத்ரு) வளர்த்த தாகக் கூறிக்கொளகின்றனர். மேலும அய்கொளே, எல்லோரா முதலான இடஙகளில சாளுக்கியர்கள சப்தமாதர் சிற்பங்களைச் செய்துளளனர். சாளுக்கி யரின் செப்புப் பட்டயஙகளிலும் சப்தமாதருக்கு வணக்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தமிழநாட்டில பல்லவர், முத்தரையர், முற்காலப் பாண்டியர், சோழர், பிற்காலப் பாணடியர், விசய நகர வேந்தர் ஆகியோரது ஆட்சிக் காலத்தில் இவ் வழிபாடு இருந்தது என்பதனைச் சிற்பச் சான்று களாலும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளாலும் அறியலாம். காஞ்சிக் கைலாசநாதர் கோயிலில் பழமையான சப்தமாதர் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. முத்தரை யர்களின் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாணடுக் குடைவரைக் கோயில்களில் சப்தமாதர் சிற்பங்கள் காணப்படுகின் றன. திருச்சி மாவட்டம், ஆலம்பாக்கத்தில் (லால்குடி வட்டம்) சோழர் காலத்தில் சப்தமாதருக்கென த தனிக் கோயில் கட்டப்பட்டது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வேளச்சேரியில் சப்தமாதர் கோயில இருந்தது என்பதனைக கல்வெட்டுச் செய்தியால அறியலாம். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் குனறத்தூரில் கிடைத்துள்ள சப்தமாதர் தொகுதியே தமிழகத்தில் மிகப் பழமைவாய்ந்ததாகும் இதுகாறும் சப்தமாதரின செப்புப் படிமங்கள தமிழகத்தில கிடைக்கவில்லை. ஆனால், வட இந்தியாவில் இமத்பூர் எனற இடத் தில் பிராமணி, கௌமாரி, வைணவி ஆகிய மூவரது செப்புத் திருமேனிகள கணடுபிடிக்கப்பட்டுளளன. வட இந்தியாவில் சப்தமாதருக்குத் தனிக கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவைகளுககுக் கொடைகள அளிக் கப்பட்டமை குறித்துக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள கிடைத்துள்ளன

உருவ அமைப்பு: பொதுவாகச் சப்தமாதா உருவங் கள் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் நான்கு கைக

சப்தமாதர்கள்

ளுடன் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் ஒரே கல்லில் வரிசையாக அமர்ந்திருப்பதுபோல் வடிக்கப்பெறுவர். தமிழகத்தில காணப்படும் சப்தமாதர் சிற்பங்களுடன் சிவனும் விநாயகரும் காணப்படுவர். சிவன் வீணா தரராகவோ வீரபத்திரராகவோ சப்தமாதர்களின் வலப்புறத்திலும், விநாயகர் இடப்புறத்திலும் இடம் பெறுவர். மாதர் எழுவரும் இடக்காலை மடக்கி ஆசனத்தின்மீது வைத்து வலக்காலைக் கீழே தொங்க விட்ட நிலையில் அமர்ந்திருப்பர். இவர்களின் மேலிரு கைகள தம் ஆண கடவுளரின் படைக்கலன்களைத் தாங்கியும், கீழிரு கைகள அபயத்திலும் வரதத்திலும் இருக்கும். இவர்கள் வாகனங்களும் கொடிகளும் கொண்டிருப்பர். பொதுவாக, அமர்ந்த நிலையில் காணப்படும் இவர்கள் சில இடங்களில் நின்ற நிலை யிலும காணப்படுகின்றனர்; சில இடங்களில் இரண்டு கைகளோடும் காணப்படுவர்; தாய்மார்தம் உருவ அமைப்புகளிலும் சில மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. சிலவற்றில எழுவரும் ஒரே தன்மையான முகத் தோடும், சிலவற்றில் தத்தமக்குரிய முகத்தோடும் காணப்படுவர். முகம் ஒரே தன்மையாக இருப்பின அவர்களின வாகனங்களைக் கொண்டும், படைக் கலன்களைக் கொண்டுமே அவர்களை யார் யார் என அடையாளம் காணமுடியும். சில இடங்களில் எழு வரும் மும்மூன்று தலைகளுடன் காணப்படுகின்றனர். தமிழநாட்டில் சில இடங்களில் சப்தமாதர் ஒரே கற் பலகையில் செதுக்கப்படாமல் தனித்தனி உருவங் களாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். முற்காலத்திய (கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு) சப்தமாதர் சிற்பங்களில் சிலர் தங்கள் வாகனங்களின்மீதே அமர்ந்துள்ள வரிசையில இடமாற்றம் காணப்படுகிறது. இம்மாற் றத்திற்குச் சில காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எதிரிகள் முறியடிக்கப்பட வேண்டுமெனில், பிராமி நடுவில அமைக்கப்படுதல வேண்டும் என்றும், ஊரில மக்கள்தொகை பெருகவேண்டுமெனில சாமுண்டி நடுவில வைக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் கூறுகின்ற னர்.

சப்தமாதர்களுடன் சிவபெருமான நாட்டியமாடு வது போலவும் சிற்பங்களில் காட்டப்படுவதுண்டு. திருப்பரங்குன்றத்தில ஆனந்த தாண்டவமாடுகின்ற சிவபெருமானின் இடப்புறத்தில் சப்தமாதர்கள நாட்டியமாடும காட்சி தீட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைப் போன்று மேலைச் சாளுக்கியரின் கலைப் பணியில் அய் கொளேவிலும் (கி பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு), கூர்ச்சரப் பிரதிகாரர் கலைப் பணியில் இராசசுத்தானத்தில் ஆபானேரியிலும் (கி பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு) காணப் படுகின்றன. கூர்ச்சரப் பிரதிகாரர் கலைப்பாணியில கணேசரும் சிவபெருமானும் சப்தமாதருடன் நடன மாடும் காட்சி அழகாக உள்ளது. வடநாட்டில் உள்ள தாய்மார் எழுவரின் மடியில் குழந்தை காணப் படுகிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் உள்ள தாய்மார் எழுவர் சிற்பங்களில் குழந்தைகள் காணப்படவில்லை. எனவே, இவர்கள் தமிழகத்தில் சப்த கன்னியராக வழிபடப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்று கிறது.

சப்தமாதரின் தோற்றம் குறித்துக் கதை யொன்று கூறப்படுகிறது. சிவபெருமான் தேவர் களைத் துன்புறுத்திய அந்தகாசுரனை அழிக்க முற படுகிறார். திருமாலும் பிற கடவுளரும் சிவபெரு மானுக்கு உதவிபுரிகின்றனர். சிவன் அசுரன்மீது அம்புமாரி பொழிகிறார். அசுரனது உடலிலிருந்து இரத்தம் கொட்டி மண்ணில் விழ விழப் பல அந்தகா சுரர்கள் தோன்றியவண்ணம் இருக்கின்றனர். அசு ரனது இரத்தம் மண்ணில் விழுவதைத் தடுக்கும பொருட்டுச் சிவபெருமான் யோகேசுவரி என்னும் சக்தியைப் படைக்கிறார். இந்திரன், திருமால் முதலான வர்களும் தங்களது சக்தியை அனுப்பிச் சிவனுக்கு உதவிபுரிகின்றனர். இவர்கள் கடவுளரின் மனைவியர் (சக்திகள்) ஆவர். மேற்கூறப்பட்ட கதை புராணங் களில் கூறப்பட்டுள்ளது. வராக புராணத்தில் மட்டும் தாய்மார் எண்மர் என்னும் குறிப்புக் காணப்படு கிறது. இதனை 'அட்டமாத்ரிகா' என்பர்.

மேற்கூறியவற்றால் 'தாய்மார் எழுவர் வழி பாடு' இந்தியா முழுமையிலும் செல்வாக்குப் பெற் றிருந்தமை புலனாகும். ம.இ.

சப்தரிசி தஞ்சையை அரசாண்ட மாராட்டிய மன்னன் இரண்டாம் சகசியின் (கி.பி. 1684-1710) அரசவைப்புலவர். இவர் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இலால்குடி என்னும் ஊரினராக இருக்க லாம் எனத் தெரிகிறது. இவர் தமிழ்மொழியிலும் வடமொழியிலும் சிறந்த புலமை மிக்கவர். இவ்விரு மொழிகளிலும் யாப்பிலக்கணப்படி, பாக்களைப் புனையும் ஆற்றலுள்ளவர் என்பது இவரியற்றியுள்ள 'மோகினி விலாசக் குறவஞ்சி' என்னும் இசை. நாட்டிய நாடக நூல் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. தஞ்சைச் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்தில இக்குற வஞ்சியின் மூலச் சுவடி பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள் ளது. இந்த இசை நாட்டிய நாடகம் தஞ்சை அரண் மனையில் நடிக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த நாடகத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன் மன்னன் இரண்டாம் சகசியே. இவர் இந்த நாடகத்தைத் தமிழ் - வடமொழி கலந்த மணிப்பிரவாள நடையில் இயற்றியுள்ளார். தமிழிலக்கியத்திலிருந்த குறவஞ்சி இலக்கியம், வட மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை வட மொழி இலக்கியத்தில 'குறவஞ்சி' என்னும் பிரபந்தம் இயற்றப்பெறவில்லை என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி தோன்றுவதற்கு முன்பே தஞ்சையில் தோன்றிய குறவஞ்சி நாடகங்களில் 'மோகினிவிலாசக் குறவஞ்சி'யுமொன்று. வடமொழி யாப்பிலக்கணமும், தமிழ யாப்பிலக்கணமும தனித்தனியானவையே. ஆயினும், சில பாடல்கள ஓசையில் மட்டும் ஒன்றுபடும். ஆனால், இந்த நூலில் தமிழ் யாப்பிலக்கணத்தில் காணப்பெறும் அறுசீர்விருத்தம், எண்சீர்விருத்தம், அகவல், வெணபா, மட்டுவிருத்தம் போன்ற தமிழ்ப் பாவகைகளைத் தமிழிலக்கணப்படி வடமொழிச் சொற்களைக் கொணடு பாடியுள்ளார். தமிழ் மொழியிலுள்ள ஏனைய குறவஞ்சிகளில காணப்படும் முறைப்படியே இந்த நூல் இயற்றப் பெற்றுள்ளது. குறத்தி சிங்கி குறி கூறும்பொழுதும், அவள் கணவன சிங்கன் தோன்றுகின்றபொழுதும் சிறுமாற்றம் காணப்படுகிறது. வடமொழி நாடக இலக்கணத்தின்படி பெண்களின உரையாடலகள 'பிராகிருத மொழியிலேயே' அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இது இம்மன்னனின் காலத்திய ஏனைய நாடகங்களிலும் காணப்படுகின்றது ஆயினும், இந்த மோகினி விலாசக் குறவஞ்சி நாடகத்தில், குறத்தி சிங்கியின் உரையாடல்கள வடமொழியிலேயே இயற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த நாடகம் முழுதுமே கற்பனை வளமிக்க கவிதைகளும், நாட்டிய நாடகத்திற்குரிய பாவங்கள் நிறைந்த தருக்களும், இசைப்பாடல்களும் கொணடு அமைந்துள்ளது. பாட்டுடைத் தலைவனான சகசி மன்னனின ஆட்சிக்காலத்தில் நிகழநத வரலாற்றுச் செய்திகளையும இநநூலிற் காணலாம. இந்த மூலச் சுவடி காகிதச் சுவடியாகும். இதில காணபபெறும தமிழ்ப் பாடல்கள் தமிழ் எழுத்தில எழுதப்படாமல் 'தேவநாகரி' எழுத்தில் எழுதப்பட்டுளளன. இந்த நூல் சரசுவதி மகால நூலகத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்துளளது. ந.சீ.

சப்பான்: சப்பான் எனனுமபெயர் எழுஞாயிற்று நாடு (Land of the rising sun) என்னும் பொருளுடைய 'நிப்பான்' என்னும் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும் இது கோன்சு (Honschu), கொகைடோ (Hokkaido), கிசு (Kyushu), சிகோகு (Shikoku) என்னும் நான்கு பெருந்தீவுகளுடன் ஏறத்தாழ 3000 சிறு தீவுகளைக்கொண்ட ஒரு நாடாகும். அத்தீவுகள் 2080 கி.மீ. பரப்பளவுடையன; பெரும்பாலும எரிமலைப் பாறைகளால் ஆனவை. எணணற்ற மலைத் தொடர்களுடனும்இன்றும் சீறி எழக்கூடிய நிலையிலுள்ள 50 எரிமலைகளுடனும் அங்கு ஏறக்குறைய 200 எரிமலைகள் உளளன. இஙகுள்ள பியூசியாமா எரிமலை மிக உயரமான ஒன்றாகும். எரிமலைக் குமுறல்களால சப்பான் அடிக்கடி துயரத்திற்குள்ளாவது இயல்பு. இங்கு விளைநிலங்கள் குறைவு. சப்பானின் வடபகுதி குளுமை நிறைந்தது; தென்பகுதி ஈரப்பசையுடைய காற்று மிக்குடையது. இங்கு வேகமாகப் பாயக்கூடிய ஆறுகள் உளளன. எணணற்ற நீழவீழ்ச்சிகள், நீரோடைகள், பாலங்கள் ஆகியன இங்குக காணப்படுகின்றன. மிகப்பல இயற்கைத் துறைமுகங்கள இங்கு உண்டு.

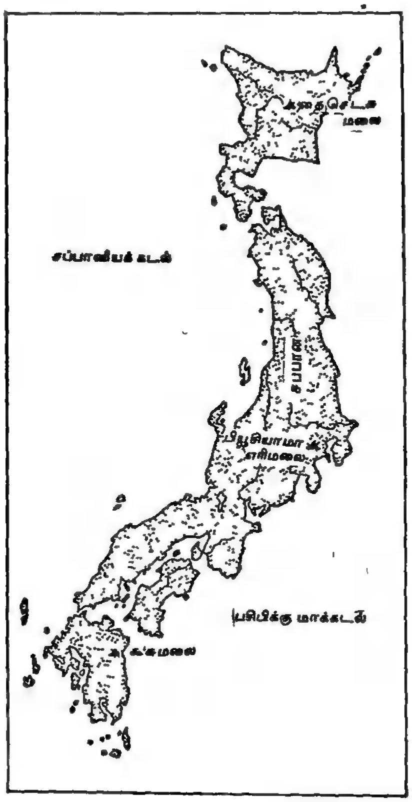

சப்பான் அமைவிடம்

நில அமைப்பும் தட்பவெப்ப நிலையும்· ஆசியாக் கணடத்தின் கிழக்கே உளள சப்பான, சப்பானியக் கடலால் ஆசியாவின் பெரு நிலப்பரப்பினின்று பிரிக்கப்பட்டுளளது. இக்கடலே இந்நாட்டின மேற்கு எல்லை. பசிபிக்கு மாககடலும், பார்மோசாத் (Farmosa) தீவும் சக்காலின் (Sakkalın) தீவும் முறையே, சப்பானின கிழககு, தெறகு, வடககு எல்லைகளாகும்.

தட்பவெப்ப நிலைக்கேற்பச் சப்பானை வடக்குச் சப்பான், மததிய சப்பான், தெற்குச் சப்பான என முப்பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம் வடக்குச் சப்பானில் ஆண்டில் நான்கு அல்லது ஐநது மாதங்கள வெப்ப நிலை மிகமிகக் குறைவாக இருக்கும். மத்திய சப்பானில் ஆணடின சராசரி வெப்பநிலை 68° பா. வுக்கு மேல்தான் இருக்கும். தெற்குச சப்பானில மிகுதியான வெப்பம எப்பொழுதும் உணடு. வெப்பநிலை 68° பா. வுக்கு மேல்தான் இருக்கும். நாடு முழுவதும் நடு வெப்ப நிலை மணடலத்திலிருப்பதால் அதற்கேற்ப வேளாணமையும் தாவரமும் இங்கு அமைந்துளளன. ஊசி இலைககாடுகள வடக்கே உளள குளிர்ப் பகுதிகளில் உள்ளன. தெற்கே உள்ள வெப்பமணடலக் காடுகளில் மூங்கில்கள் மிகுதி. நடுப்பகுதியில் மித

வெப்ப மண்டலக காடுகள இருப்பதால் அஙகுக் கருப் பூரம் விளைகிறது.

சப்பான் மலைகள

வேளாண்மை: மக்கள்தொகையில், 1983-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 6,462,000 பேர்கள் வேளாண் மையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களில் 794,000 பேர் கள் அப்போதைய உழைப்பாளிகளாகவும், உதவித் தொழில் செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர். நாட்டின மொத்தத் தொழிலாளர்களில், 1962-இல் 24.7 விழுக் காட்டினர் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1970-இல 5,769,000 எக்டார்கள் (Hectares) (ஒரு எக்டார்-2.471 ஏக்கா) வேளாணமைக்காக ஒதுககப் பட்டிருநதன. ஆனால், 1983-இல் அதன் அளவு 5,411,000 ஆகக் குறைந்துள்ளது. சப்பான், மலைப் பாங்கான நாடானபடியால, நாட்டின் பரப்பில் 14.8 விழுக்காடுதான் வேளாணமைககாக ஒதுககப் பட்டிருந்தது இப்பொழுது இந்த அளவுக்குக் கூடுத லாகவே பயிர் செய்யப்படுகிறது. எனினும், வேளாண மையிலலாத வேறுபல தொழில்களுக்காக, மேலும் மேலும் மிகுதியான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுளளன. நெல் பயிரிடல் 1982-இல் 2,257,000 எக்டார்களில் நடைபெற்றது. அந்த ஆண்டிலேயே 258,000 எகடார் களில் தேயிலை, புகையிலை, எண்ணெய் விதைகள் நாணற்புல் முதலியன பயிரிடப்பட்டன

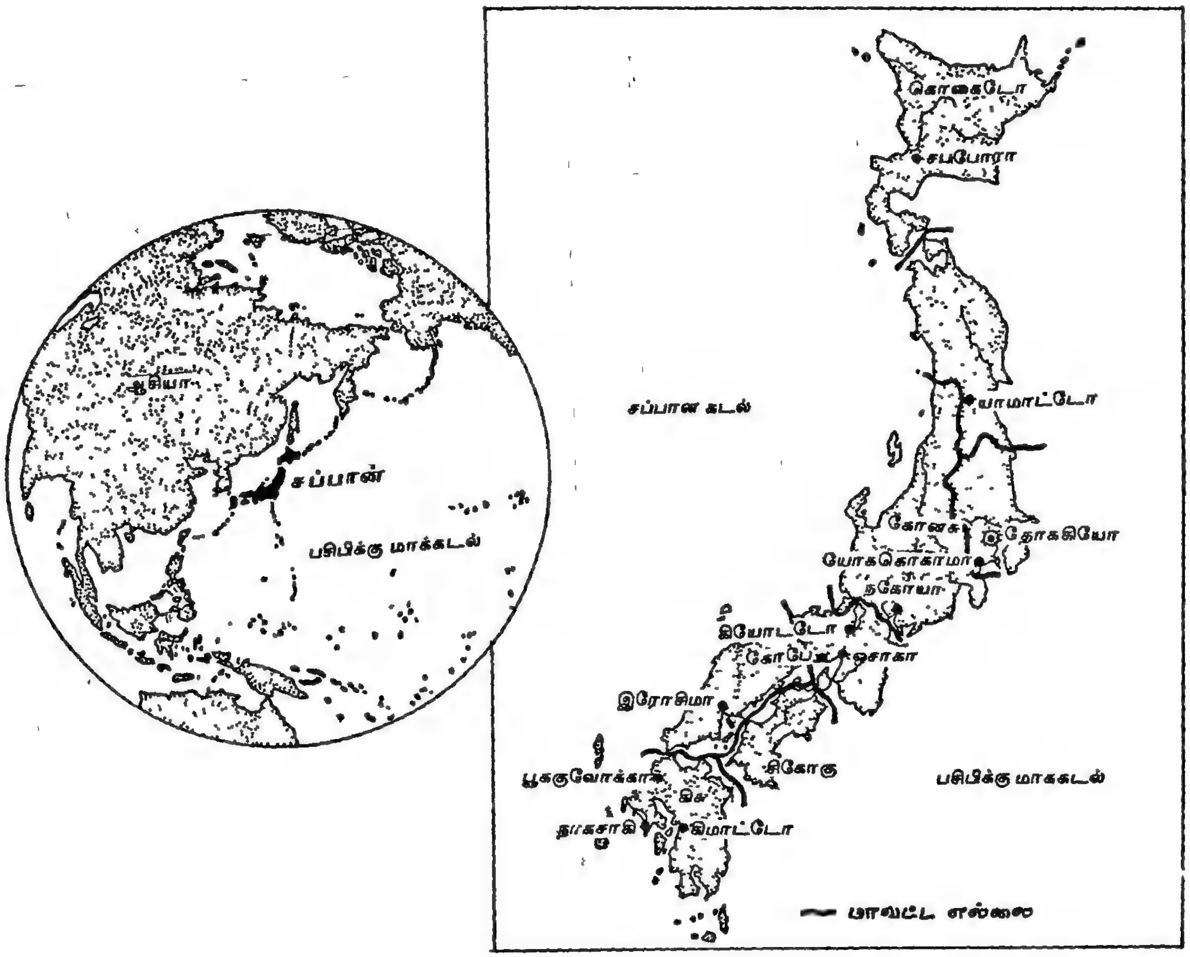
தோக்கியோவைத் தலைநகராகக் கொண்டுள்ள சப்பானில் யோக்கொகாமா, ஓசாகா, நகோயா, கியோட்டோ ஆகிய முக்கிய நகரஙகள் உள்ளன. எட்டில் ஒரு பஙகு நிலபபரப்பே விளைநிலமாக உள ளது. நெல் பயிரிடல் முக்கிய வேளாண்மைத் தொழி லாகும். தானியங்கள், பருத்தி, தேயிலை, முசுக் கட்டை ஆகியனவும் பயிரிடப்படுகின்றன. மல் பெரி மரங்கள முககியமானவை. மீன்பிடிததல், பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், பட்டுநெசவு, செயற்கைப் பட்டு தயாரித்தல் காகிதமும் பொம்மைகளும் செய் தல், மண்பாண்டத் தொழில் ஆகியன அங்குள்ள தொழில்கள். உழைப்பின மேன்மையை உணர்ந் துள்ள சப்பானியர் மோட்டார் வாகனங்கள் தயாரித்தல், கப்பல் கட்டுதல், கடிகாரம் செய்தல், கண்ணாடிப் பொருள்கள் செய்தல், மருந்து உற் பத்தி, இரப்பர் பொருளகள் தயாரித்தல், இரும்புத் தொழில் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுத் தம் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்வதுடன் தம் முடைய ஏற்றுமதிகள் மூலம் பொருளாதாரத்தையும் வளப்படுத்திக் கொண்டுளளனர். பட்டு மூலப் பொருளகள், பொம்மைகள, கம்பளிப் பொருள்கள், மிதிவண்டிகள், இரப்பர் பொருளகள், உந்து வணடிகள், அறிவியல் சாதனஙகள ஆகியன உற்பத்தி செய்யப் பட்டு ஏற்றுமதியாகின்றன.

நாட்டின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பொருள்கள்:

ஏற்றுமதி: இயந்திரங்கள், மின்சாரக் கருவிகள், கப்பல் உடைகள, மீனுணவு, எஃகுப் பொருளகள், இரும்பு, பட்டுத் துணிகள், மர இழைப்பட்டு, பருத்தி முதலியன.

இறக்குமதி: தாதுப்பொருள்கள், நிலக்கரி, இரும் புத்தாது, கம்பளம், பருத்தி, பாறை எணணெய், கச்சா எண்ணெய், மொச்சை, சோயா, சர்க்கரை, அரிசி, கோதுமை முதலியன.

பட்டு வளாத்தல் மூலம் சப்பான மிகுந்த செல்வம் பெறறுள்ளது. பட்டிழை நூற்பது இந்நாட் டின் முக்கிய தொழில். கசசாப்பட்டு, மிகுதியாக இஙகிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது பெரிய அளவில் கச்சாப் பொருள் கிடைப்பதாலும் திறமை யான தொழிலாளர்கள இருப்பதாலும் பட்டாலை இங்கு வளர்ந்துளளது. பயிரிடும் நிலங்களில் பாதி அளவிலும், உள்நாட்டு வடிநிலப் பகுதிகளிலும்

சப்பான் ஆட்சிப் பிரிவுகள்

ஓரளவு மேட்டு நிலங்களிலும், குறிப்பாக ஆனகுவின் மத்திய பகுதியிலும் முசுக்கட்டை வளர்க்கப்படுகிறது. கச்சாச் சணல் (Hemp), ஆளி (Flax) ஆகியனவும் இந் நாட்டில் மிகுதியாக விளைகின்றன.

சப்பானில் மேய்ச்சல் நிலக்குறைவு காரணமாகவும், புல்வெளிகள் வளமற்று இருப்பதாலும் கால் நடை வளர்ப்புக் குறைவாக இருக்கிறது. பொருள் களை எடுத்துச் செல்லககூடிய மாடுகளையும் குதிரை களையுமே ஓரளவு காணமுடிகிறது. மக்கட்பெருகக மும் கால்நடைக குறைவுககு ஒரு காரணமாகும். அதுபோலவே, இந்நாட்டில தாது வளமும குறைவு. புகை நிலககரி கிடைககிறது. களிமண, தகரம, பாறை எண்ணெய, இயறகை வாயு, இரும்பு, செமபு, தங்கம், வெள்ளி, சுணண வெளிமப் பாறைவகை

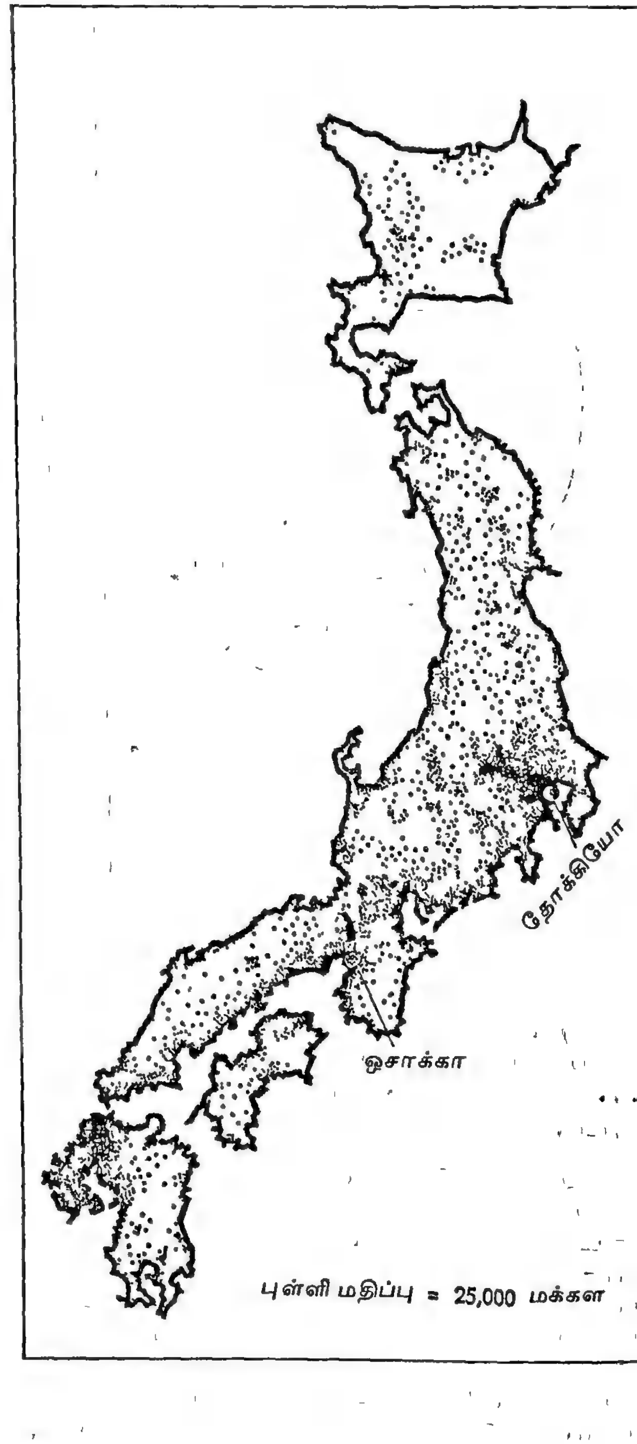
சப்பானியர் தேயிலைத் தோட்டம்

(Dolomite), களிமம் (Feldspar), பாரியம் (Barite), சுண்ணாம்புக்கல், கநதகம், கந்தகக் கல் (Pyrite), நிமிளை (Bismuth) உள்ளியம் (Arsenic), துத்தநாகம், ஈயம் முதலிய தாதுப்பொருளகள் கிடைத்தபோதிலும் மக்களுக்குத் தேவைப்படும் வேறு பல்வகையான தாதுப் பொருள்கள கிடைக்கவில்லை. கிடைககக கூடியவையும் குறைந்த அளவுடையனவே. சுரஙக வேலை வளர்சசி அடையவில்லை. இதற்கு உரிய முககிய காரணஙகள, மிகுதியான உறபத்திச் செல வும் போக்குவரத்து வசதிக குறைவுமேயாகும். மேலும் சுரஙகஙகள, தொழிற்சாலை மையஙகளுக்கு அண்மையில இல்லை. கூலி உயாவும் இத்தொழில வளாச்சிக்கு இடையூறாக உள்ளது. ஆயிரக்கணக் கான நீர்மின் நிலையங்களும, பெருவாரியான வெப்ப மின நிலையங்களும மின்சகதியை உற்பத்தி செயவ தால், நாட்டில் மின்வசதி பெறாத வீடுகளே பெரும பாலும இல்லை என்றே கூறலாம. வசதியற்ற மூலை முடுக்குப் பகுதிகளிலும் மின்சாரம் கிடைக்கும்படி ஏறபாடுகள செய்யப்பட்டுளளன.

சப்பானியர் கல்விககூடம்

தொழிற்சாலைகள் மிகுந்துள்ள உலக நாடுகளில சப்பானும் ஒன்று. கரும்பொன்மம் (Titanium) உலோகத் தொழிற்சாலை குறிப்பிடத்தக்க வளாசசி பெற்றுள்ளது. அலுமினியம், செம்பு ஆகிய உலோகத் தொழிற்சாலைகளும், பாறை எண்ணெயைத் தூய்மையாக்கும் தொழில் நிலையங்களும் மிகச சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. மர இழைப்பட்டுத் (Rayon) துணிகளும், பட்டு, பருத்தி, கமபளம ஆகியனவும் பெருமளவுக்கு உற்பததி ஆகின்றன.

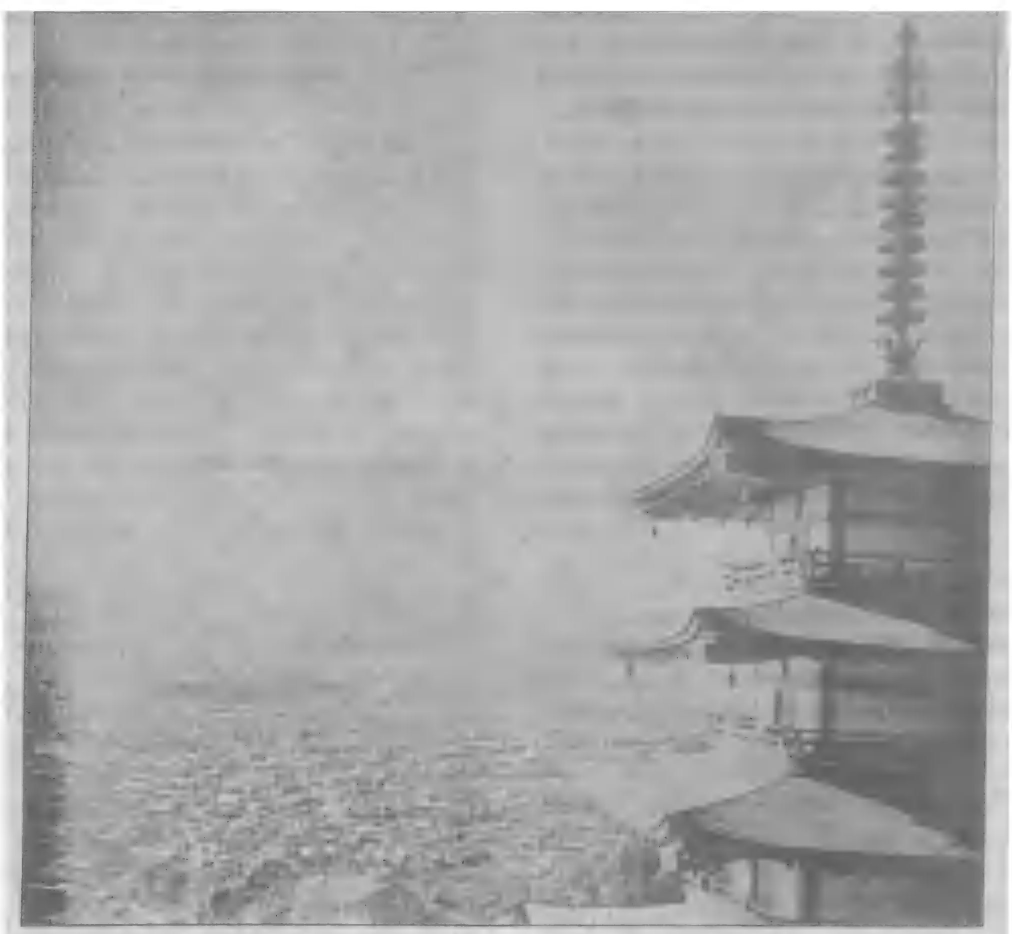

சப்பான் மக்கள்அடர்த்தி

துணி ஆலை நாட்டில் மிகச் சிறப்பாக விளங்குகிறது. சப்பானின இரும்புத் தொழிற் சாலைகளும் நிலக் கரித் தொழிற்சாலையும் பெயர் பெற்றவை.

நாட்டின் சிறப்புமிக்க தொழிற்சாலைப் பகுதி கள நான்கு. அவையாவன: வடக்குக் கியூசு, நாகொயா (Nagoya), தோககியோ-யோக்கொ காமா (Yokohama), ஒசாககா (Osaka)-கோபே-(Kobe)-கியோட்டோ (Kyoto) ஆகியன. அயல் நாடுகளி லிருந்து இறக்குமதியாகும் மூலப் பொருளகளைக் கொணடு சப்பானியா இரசாயனப் பொருளகளை உற்பத்தி செய்கினறனர். இத்தகைய பொருள்களுள் முக்கியமாக, பாசிகம் (Chlorine), சோடாக்காரம் (Caustic Soda), சோப்பு, இரசாயன உரஙகள், சுண ணகக் கரியகை (Calcium Carbide) கநதக அமிலம் முதலியவை குறிப்பிடத்தககவை.

சப்பானில் குறுகிய காலத்தில் போககுவரதது வசதிகள் வியத்தகு வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளன. நிலம், நீர், விண் வழிகளில் அவை இயங்குகின்றன. தோக்கியோ (Tokyo) உலகின் முக்கிய ஆகாய விமான மையங்களுள் ஒனறு. உலகின் பல நாடுகளுடன் சப் பான், நேரடி விமானப் போககுவரத்து பெற்றிருக் கிறது. உள்நாட்டில் 1,46,675 கி.மீ. நீளத்திற்குப் பெருஞ்சாலைகள உள்ளன. இருப்புப் பாதைகள் 8000 கி.மீ. க்கு மேல் இருக்கினறன. கப்பல போக்குவரத் திலும் சப்பானியர் மிக முன்னேறியுள்ளனர் நாட்டின் முக்கிய நகரஙகளுள் தலைநகர் தோககியோவும், பூககுவோககா (Fukuoka) இரோசிமா (Hirosima), நாகொயா, கியோட்டோ, ஒசாககா(Osaka) ஆகியவை யும் சிறப்புப் பெற்றவை. துறைமுகப் பட்டினஙகளுள. யோக்கொகாமாவும் கோப்பு நகரமும் குறிபபிடத் தக்கன.

பியூசி மலையும் சப்பானியர் கோயிலும்

1983 இல, 4,405,000 விசை இயந்திரஙகளும், இழுக்கும் இயந்திரஙகளும, 3,67 மிலியன் விசைத் தெளிப்பான்களும் வேளாணமைக்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றன அரிசி விளைசசல, 1979-இல் 12 மிலியன கணடிகளாகவும் (Tonnes) 1980-இல 9 6 மிலியன் கணடிகளாகவும், 1981-இல 10,259,900 கணடிகளாக வும், 1982-இல 10.27 மிலியன கணடிகளாகவுமிருந தது. மறற முக்கிய விளை பொருளகளின் 1982-ஆம் ஆணடு அளவு பின்வருவன: பார்லி-390,000 கணடி கள; கோதுமை-742,000 கணடிகள்; சோயா அவரை-226,000 கணடிகள், சர்ககரை வள்ளிககிழங்கு 1,384,000 கணடிகள. நாட்டின தேவையில் 28.8 விழுக்காடு தான் கரும்பு பயிரிடப்பட்டது.

சப்பானின இறககுமதி விவரஙகள (1982) பின வருவன: இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருளகள 2,169,000 கணடிகளாகும். அவறறுள, 26 விழுக்காடு ஆசுத்திரேலியாவிலிருநதும, 22 8 விழுக்காடு தென னாப்பிரிககாவிலிருநதும் 17 1 விழுக்காடு தாய்லாநதி லிருந்தும, 14 விழுக்காடு கியூபாவிலிருந்தும், 12 5 விழுககாடு பிலிப்பைன தீவுகளிலிருந்தும, 6 விழுக காடு பாாமோசாவிலிருந்தும பெறபபட்டுள்ளன.

பரப்பும் மக்கள்தொகையும்: 337,765 ச.கி.மீ. பரப்புளள சப்பானியத் தீவுக் கூட்டததில், 1984-ஆம் ஆண்டுக் கணககெடுப்புப்படி 120 02 மிலியன் மக்கள உள்ளனர். 1983-ஆம் ஆணடில், ஆடவர் எணணிக்கை 58,790,000, பெணடிர் 60,693,000 அயல்நாட்டவா 817,129. இவர்களுள் கொரியர் 674,581; சீனாகள 63,164; அமெரிககாகள் 26,434, பிலிப்பீனியா 7516; ஆங்கிலேயர் 6087; வியட்நாமியர் 3472; மேறகுச் செருமானியர் 3037; இந்தியர் 2368, தாய் மக்கள 2233; பிரெஞ்சியர் 2148; கணடியா 1963; நாடு எது வும் இல்லாதவாகள் 1962 என்னும் எணணிககையின ராவா.

சீனர்களின வழித்தோன்றல்கள் எனறு கருதப் படும் சப்பானியர் குளளமான தடித்த உருவ அமைப் புக்கொணடவர்கள். இவர்கள மஞ்சள இனததோர் எனக்கருதபபட்டாலும் மனவியல, உடற்கூறு ஆகிய வற்றில மஙகோலியரிடமிருநது மாறுபட்டவர்கள். இவர்கள் பௌத்தம், கன்பூசியசின் கோட்பாடுகள, சிண்டோ மதம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுகின்றனர். சமயப்பற்று, புனிதத் தன்மை, நாட்டுப்பற்று, ஒழுக்க நெறி, கல்வியறிவு, உழைப்பின் மேம்பாடு ஆகியவற் றுக்கு இவர்கள் மதிப்பளிக்கின்றனர். மனவலிமை, நேர்மை, கட்டுப்பாடு, சலியா உழைப்பு, நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாடு, உய்த்துணர்ந்து உயர முற்படல், புதிய பொருள்களை உருவாக்க வேண்டு மென்ற நாட்டம் போன்றவை சபபானியர்களின போறறத்தக்க பண்புகளாகும்.

அய்னு-சப்பானியப பழஙகுடிகள்

வரலாறு: சப்பானின் பணடைககால வரலாறு மிகத் தெளிவாக அறியப் படவில்லை. புதைபொருள ஆராய்ச்சிகள மூலம் அஙகுத் தென்கடற் பகுதிகளி லிருந்தும் கிழக்காசியாவிலிருநதும் மககள சென்று குடியேறியதாக நம்பப்படுகிறது. சப்பானிய ஆதிக் குடிகளைத் துரத்திவிட்டு, அஙகுச் சென்ற ஓர் இனத்தவர் அய்னு (Ainu) எனப்படுவர். அய்னுக் களை விரட்டியவர்கள் அவாகளுக்குப் பின் வநத ஒரு கூட்டத்தினராவர். இவர்கள, கொரியா, நடு ஆசியா, தெற்கு நாடுகள் முதலியவற்றிலிருநது அங்குச் சென்றவர்கள். இவர்களுக்குப்பின் அங்குச் சென்றவர் களுள சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் யாமாட்டோ (Yamato) இனத்தினராவர். இவர்கள தமது வலிமை காரணமாக மக்களை நிலையாக வாழுமபடி செய் தனர். இவ்வினத் தலைவர்களே, இககாலச் சப்பானிய மன்னா குலத்தின் மூதாதையர் என்பது ஆராய்ச்சி யாளாகளின் கருத்தாகும். சப்பானியப் புராணஙகளி லிருந்து ஓரளவு அநநாட்டு வரலாறு அறியப்படு கிறது. ஆனால், அவை கூறும் சில செய்திகளை வர லாற்றறிஞர்கள் ஏற்றுககொளளவிலலை. கி மு.8-ஆம நூற்றாண்டில் தொகுக்கப் பெற்ற புராணஙகளின்படி ஞாயிற்றின் பெயரனான சிம்முதென்னோ (Jimmu Tenno) எனற வீரன் சப்பானின முதல் பேரரசனாக யாமாட்டோவில (Yamato) முடிசூட்டிக் கொணடா னென அறியக கிடக்கிறது. இவனே இக்காலத்திய சப்பானிய அர்சர்களின் முனனோன் என்பா. இக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களும் உளர்,

ஈரோ இட்டோ

பேரரசி சிங்கோ (Jingo) என்பவள் ஏறத்தாழ கி.பி. 200-இல கொரியாவை வென்றபின், சப்பான, கொரியாவைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளுடன நெருங்கிய தொடர்பு கொணடது. ஓசின் (Ojin) எனற பெயரு டைய ஒரு பேரரசன், தன் மகனுக்குக் கல்வி கற்பிக்க ஒரு சீன அறிஞரை வரவழைததானெனவும் அது கி.மு. 284-இல் நடைபெற்றிருக்கக கூடும எனவும தெரிகிறது. கொரியா நாட்டின் தொடர்பின காரண மாகச் சப்பானியா, கப்பல் கட்டுதல், தோல் பத னிடுதல், உலோகத் தொழில முதலியவற்றை அறிந தனர். சிறிது சிறிதாக நாட்டில் வானவியல், மருத்துவம், கலை, இலககியம ஆகியன வளர்ச்சியுற் றன. பல இன மக்களைக் கொண்ட இநநாட்டில் அரசியலிலும் ஒரே பேரரசு வலிமைபெறறது.

சீனாவிலிருந்து சப்பானுககு வந்த மக்கள மூலம், கி.பி. 538- இல இங்குப் பௌத்த மதம் பரவியது. சப்பானியப் பணபாடு ஏற்படக காரணமாக இருநத சோட்டோக்கு (Shotoku) இளவரசர் (கி.பி. 593-621) நாட்டின் ஆட்சிமுறையையும, சட்டக் கட்டுப்பாடு களையும் முதன்முதலாகச் சீர்திருத்தி அமைத்தார். பிறகு வந்த அரசர்களுள் சிறப்பாகக் குறிபபிடத் தக்கவர் கோட்டோககு (Kotoku) என்பாராவா. நாட்டின் பொருளாதாரம், பணபாடு, சமயம், நிரு வாகம், அரசியல முதலிய பல்வேறு துறைகளையும் சீர்திருத்தி அமைத்த பெருமை இவருக்கு உணடு. தைக்குவா (Taikwa) என்ற சிறப்புப் பெயர் இம் மன்னரின் ஆட்சி ஆண்டுககு வழங்கப்பட்டது. இப் பழக்கத்தைப் பின்வந்த அரசர்களும் பின்பற்றி ஒவ் வொருவரும் ஒரு ஆட்சி ஆண்டைத் தக்க பெயருடன் குறிப்பிடத் தொடங்கினர்.

குறிப்பிட்ட எந்த நகரமும் கி.பி. 8-ஆம நூற் றாண்டின் தொடக்கம் வரை சப்பானின் தலைநக ராக்கப்படவில்லை. செம்மியோ (Gemmyo) என்ற பேரரசி, கி.பி. 710-இல் நாரா (Nara) என்னுமிடத் தைத் தலைநகராக்கினாா. சீனத் தலைநகரின் அமைப்புமுறையைப் பின்பற்றிச் சப்பானியத் தலை நகரும் அமைக்கப்பெற்றது. பிறகு கி.பி. 784-ஆம் ஆணடில் கியோட்டோ (Kyoto) புதிய தலைநகராகி யது. சீனப் பண்புகளையே கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண் டின முடிவுவரை பின்பற்றி வந்த சபபானியர், அதற் குப் பிறகு தமக்கென ஒரு தனிப் பணபாட்டை வளர்க்கத் தொடங்கினர்.

மன்னர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அரசியலில நன்கு கவனம் செலுத்தாமல பெரும்போக வாழ்க்கையில் ஈடுபடத் தொடஙகியதால, உண்மை யான ஆட்சி அதிகாரம் அவர்களிடமிருந்து விலகியது. முதலில், கி.பி.784 முதல் 1192 வரை, செல்வச் சீமான்களாகிய 'இதிவாரா' குடும்பத்தினர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடததி வரலாயினர். இக்காலம், சப்பானிய வரலாற்றில் ஐயனகாலம (Heian Period) எனப்படுகிறது. இதைத் தொடர்ந்து படையினர் களின் அதிகாரங்கள் பெருக்கமுற்று அவர்களின செல் வாக்கு ஓஙகத் தொடங்கியது. இவவாறு அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்ற இனத்தவருள் தைராக்கள (Tairas) மின மோட்டோக்கள் (Mina Motos) என்ற இரு பிரிவினரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். தைராக களைத் தோற்கடித்துவிட்டு மினமோட்டோக்களின் தலைவனான் யோரிட்டோமோ (Yoritomo) கி.பி. 1192-இல சோகன் (Shogun) என்ற பட்டப் பெயர் பூண்டு, மன்னனின் சார்பாக ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினான். இக்காலம் முதல் சோகுன் ஆட்சி (Shogunate) சப்பானில் தொடங்கியதால் அடுத்த 600 ஆண்டுகளுக்குப் படைத்தலைவர் ஆட்சியே நீடித் தது.அரச பதவியின் தெய்விக உரிமைக்கோட்பாட்டில அவர்களுக்கு மிகுந்த நம்பிககை இருந்தது. சோகுன் களுக்குத் 'தெய்மியோக்கள' எனற படைமானியப் பிரபுக்களும் 'சாமுராய்கள்' என்ற படைவீரர்களும் துணை நின்றனர். யோரிட்டோமோவின் மரணத்திற் குப் பின்,கி.பி.1199-இல் சோகன் (Shogun) குடுமபத தினர் செல்வாக்குப் பெற்றனர்.

மங்கோலியர்களால் சப்பானுக்குப் பெருந்தொல் லைகள் ஏற்பட்டன. மங்கோலியத் தலைவன் குப்ளே கான் (Kubleikhan) சீனப் பேரரசப் பதவியைக் கைப் பற்றியதும் சப்பான்மீது கி.பி. 1274-இலும் 1281- இலும் படையெடுத்தான். ஆனால், முடிவில் தோல் வியுற்றான். இதற்கிடையில் சப்பானில் சோகன் மர பினரின பெரும்போக வாழ்க்கையை எதிர்த்து உள

நாட்டுப் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக அம் மரபு நீக்கப்பெற்றுச் சிறிதுகாலம், பேரரசரே ஆட்சிப் பொறுப்பை நேரடியாக ஏற்றுக்கொண்டார் மீணடும் பேரரசரின இறைமைக் குறைவால் ஆசிக்காகா (Ashikaga) எனனும் மரபினர், கி.பி. 1338-இல் அவரை நீக்கிவிட்டு அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வேறொருவரைப் பேரரசராக்கிவிட்டு, உண்மை அதி காரஙகள் யாவறறையும் தமக்கு உரியதாக்கிக்கொண டனா. ஆசிக்காகா அல்லது முரோமாச்சி(Muromachi) ஆட்சிக்காலம் கி பி.1528-வரை நீடித்தது.

மேற்கு நாட்டினர் முதன் முதலாக கி பி. 1543-இல் வாணிகத்தின் பொருட்டுச் சப்பானுக்கு வநத னர். முதலில இங்குப் போந்தவர்கள் போர்ச்சுகீசியா. அவர்கள மேனாட்டுப் போர்க்கருவிகளின் பயன்களைச் சப்பானியருக்குக் கற்பித்தனர். சிறித்தவ சமயப் பாதிரிகள கி.பி. 1549-இல இந்நாட்டிற்கு வந்து தமது சமயத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். முதலில இங்கு வந்த மதபோதகா புனித பிரான்சிசு சேவியர் (Saint Francis Xavier) ஆவர். இவரைத் தொடர்ந்து இசு பானியர் சப்பானில் நுழைந்தனர். இவற்றின விளை வாகச் சப்பானிய சமூகத்திலும் அரசியலிலும் சமயத திலும் இராணுவத்திலும் பண்பாட்டிலும பல மாறு தல்கள் ஏற்படலாயின.

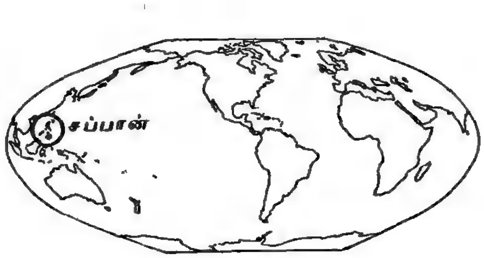
ஆசிக்காகா குலத்தை முடிவுறச்செய்தவர் நோபு நாகா (Nobunaga) என்னும் படைத்தலைவராவார், இவருடைய ஆதரவு போர்ச்சுகீசியருக்குக் கிடைத் தது. பிறகு அதிகாரம் பெற்ற ஈடயோசி (Hideyoshi) எனற படைத்தலைவர், கி.பி.1582-இல நாட்டில ஏற்பட்ட கலகங்களை அடக்கி, அரசர் சார்பில ஆட்சி நடத்தினார். இவருக்கு இருந்த ஒரு பேராசை, இந்தியாவையும் சீனாவையும் சப்பானுடன் இணைத்து விடவேண்டு மென்பதுதான். கொரியா மீது, கி.பி. 1592-இல் இவர் படையெடுத்தார். அதறகு மேல அவரால் தம் பேராசையை நிறைவேற்றிக் கொளள எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இசுபெயின் நாட்டு வணிகாகள இவர் காலத்தில் சப்பானுக்கு வந்தனா.

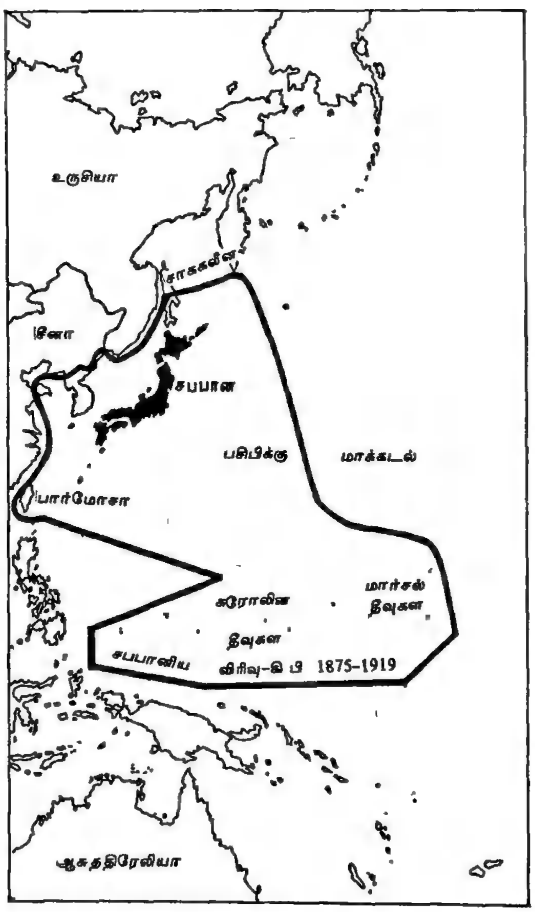
ஈடயோசியின மரணத்திற்குப் பிறகு தோகுகாவா (Tokugava)மரபினனாகிய ஈயேயாசு (Iyeyasu) அரசி யல் அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றினார். இவ்வாறு தோனறிய தோகுகாவா சோகநேட்டுக் காலம் கி.பி. 1867 வரை நீடித்தது. இக்காலத்தில இங்கிலாநதி லிருந்தும ஆலந்து (Halland) நாட்டிலிருந்தும வணிகர் கள சப்பானுககு வந்தனர். அயல் நாட்டவர் மிகுதி யாக வருவதையும் கிறித்தவப் பாதிரிமார்களால் கிறித்தவ சமயம் பரப்பப்படுவதையும் விரும்பாத சப் பானிய சோக நேட்டு அரசு, சில புதிய ஆணைகளை விடுத்தது. அதனபடி அயலநாட்டு வணிகர்கள் நாட்டைவிட்டு அகல வேண்டுமென்றும், சப்பானியர் கிறித்தவ சமயத்தைக் கைவிட வேணடு மெனறும் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆயினும், நாட்டின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருந்த சில தச்சுக் காரர்கள் (Dutch) மட்டும் தங்குவதற்கு அனுமதிக் கப்பெற்றனர்.

கிறித்தவ சமயததினர் துனபுறுத்தபபட்டனர். சிமாபாரா (Shimabara) என்ற இடத்தில கி.பி. 1637 -இல் பல கிறித்தவாகள கொலையுணடனர். பொது வாகச் சோகன்கள (படைத் தலைவாகள்) ஆட்சி சில நன்மைகளைச செய்தபோதிலும, சப்பான், மற்ற நாடுகளுடன தொடர்பின்றி இருந்தது. நாட்டின அறிஞர்கள் பலர் அததகைய நிலையை வெறுத்த னர்.

அயல நாடுகள சில கி பி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சப்பானுடன வாணிக உறவுகொளள முன் வந்தன. அமெரிக்காவிலிருநது காமடோர் பெர்ரி (Commodore Perry) என்பவர், கி பி 1853-இல சபபானுக்கு வந்து ஓர் அமைதி உடனபடிக்கை செய்து கொள் வதில் வெற்றி கணடார். அதைத் தொடர்ந்து பிரான்சு, நெதாலாநது, பிரிட்டன், உருசியா முதலிய நாடுகளும் சப்பானுடன அமைதி உடன்படிக்கை களும் வாணிக உடனபடிக்கைகளும செய்து கொண டன இத்தகைய நிலைமைகளை விருமபாத உள நாட்டுப் பழமைப் பற்றாளர்கள் கலகஙகளைத் தொடங்கினர். நாட்டில குழப்பம் மிகுந்தது. பலர் கொலையுண்டனர். தோகுகாவா சோகன்களின வலிமையும் புகழும் குறையலாயின. இவாகளுக்கு வலிமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இவாகள படை களை மன்னர் சாாபாகப் புரட்சி செய்தவாகள் தோற்கடிததனர். அரசர் மெய்சீ (Meiji) நாட்டை ஆளும் முழுப் பொறுப்பையும் கி.பி. 1867-இலஏற்றுக் கொண்டார் இம்முன்னிலை மீட்சி (Restoration) மெய்சீ முன்னிலை மீட்சி (Meiji Restoration) எனச சிறப்பிககப்பட்டது. மெயசீ என்ற சொலலுககு ஒளிபொருநதிய எனபது பொருள். ஆகவே, சப பானில் புதிய ஒளி பொருநதிய மன்னராட்சி மீண டும் தொடங்கியது. அது முதல சப்பானின் புதிய கால வரலாறு தொடங்குகிறது.

புதிய அரசர் மெய்சீ, எடோ (Edo) என்னுமிடத் தில (பினனர், இது தோக்கியோ (Tokyo) எனனும பெயர் பெற்றது) ஒரு நடுவண அரசை அமைத்துப் பல முன்னேற்றமான சீர்திருத்தங்களை நிறை வேறறினார். பழைய படைமுறையை மாற்றியது டன அதன மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்தி வநத மரபினையும் ஒழித்தார். புதிய முறையில் ஒரு காலாட்படையும்கப்பற்படையும் அமைககப்பெற்றன. சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாகப் புதிய

சப்பானிய விரிவு-கி.பி. 1875-1919

கல்வித் திட்டத்தை அமைத்ததுடன் அதைக் கட்டாய மாக்கவும் செய்தார். புதிய முறையில் வங்கிகள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், தொழிற்சாலைகள் முதலியன தோற்றுவிக்கப்பெற்றன. கப்பல்கட்டும் தொழில் வளர்ச்சியுற்றது. புதிய கப்பல்கள் உருவாக் கப்பட்டன. அவற்றின் மூலம் அயல்நாடுகளுடன் வாணிகம் பெருக்கமுற்றது. அரசியலிலும் முக்கிய மாறுதல்கள் தோன்றின. புதிய அரசியலமைப்பு, கி.பி. 1889-இல் அறிவிக்கப்பெற்றது. அதன்படி அர சியலமைப்புக்கு உட்பட்ட மன்னராட்சி செயல் முறைக்கு வந்தது. முதல் புதிய சட்டப் பேரவை (பாராளுமன்றம்) கி.பி. 1890-இல் கூடியது. அரசியல கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் ஊக்குவிக்கப்பெற் றன. மக்களாட்சியின் சின்னங்கள் தோற்றுவிக்கப் பட்டதால் குடியாட்சி வளரத் தொடங்கியது. அயல வரை வெறுக்கும் பழைய கொள்கையை அரசியலார் கைவிட்டனர். உள்நாட்டில் வேளாண்மை, அஞ்சல் போக்குவரத்து, இருப்புப்பாதைகள், படைஅமைப்பு முறை, கல்வி, சட்டம், மருத்துவம் முதலிய பல்வேறு துறைகளையும் புதிய முறையில் வளர்ச்சியுறச் செய்ய மேனாட்டினர் சப்பானுக்கு வரவழைக்கப்பெற்றனர். அதனால், ஐரோப்பியப் பண்பாடு சப்பானில் வேரூன றியது. இத்தகைய மாறுதல்கள், மெய்சிப்புரட்சி எனற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அதன விளைவாகச் சப்பான் வளமுற்றது; வலிமை அடைந் தது. சப்பானியருக்கு இழிவைத் தந்த பழைய உடன படிக்கைகள் அழிக்கப்பெற்றன.

அக்கால உலகில் பேரரசுக கோட்பாடு வலிமை யடைந்து வந்ததால், சப்பானிய அரசும் அதில் ஊக் கம் காட்டியது. அணமை நாடான கொரியாவைச் சப்பான் கைப்பற்ற முயனறது. அதனால் சீனாவுடன் இந்நாடு போரிட வேண்டியதாயிற்று.

சீனா கி.பி.1894 முதல 1895 வரை நடந்த சீன-சப்பானியப் போரில் தோல்வியுற்றதால், சப்பானின் பேரரசு ஆதிக்க வேட்கை வளர்ந்தது. அடுத்தபடி யாகச் சப்பான் மஞ்சூரியாவைக கைப்பற்ற முயனற போது, உருசியாவுடன் போர் நடத்த வேண்டிய தாயிற்று. சப்பானுக்கும் உருசியாவுக்குமிடையே 1904-05-இல் போர் நடைபெற்றது. அதில் சப்பான் வெற்றி பெற்றது. இவ்வெற்றி உலகையே வியக்க வைத்தது. முதன்முதலாக வரலாற்றில் ஒரு ஆசிய நாடு, புதிய முறையில் முன்னேற்றமடைந்திருந்த ஒரு பெரும் ஐரோப்பிய நாட்டைத் தோற்கடித்தது. இப்போர்களின் விளைவாக மஞ்சூரியா, கொரியா, தெற்குச் சாக்கலீன் (Sakhalin), பார்மோசா ஆகியன சப்பானுடன் இணைக்கப் பெற்றன. இந்த ஆசிய நாட்டின் புதிய வளர்ச்சியைக் கணடுவியந்த, மேற்கு நாடுகளுள் சில, குறிப்பாக அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, உருசியா ஆகிய நாடுகள் சப்பானுடன் அமைதி உடன் படிக்கை செய்துகொள்ள முன்வந்தன. மெய்சீ, கி.பி.1912-இல் இறந்ததும் அவர் மகன் தாய்சோ (Taisho) பேரரசராகப் பதவி ஏற்றார்.

முதலாம் உலகப் போரின் (1914-18) தொடக் கத்தில் சப்பான நடுநிலை வகிக்க விரும்பியது.

ஆனால் பிறகு நேசநாடுகளுடன்(Allies) இணைந்து, கிழக்கு ஆசியாவில் அமைதியை நிலைநாட்ட முற்பட்டது. அதன்விளைவாகச் சப்பானுக்கும் செருமெனிக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. அதிலும் சப்பானுக்கே வெற்றி ஏற்பட்டது. கிழக்கு ஆசியாவில் ஆதிக்கம் பெற்றுவந்த சப்பான், சீனாவைப் பொறுததவரை தனது 21 தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. அவற்றுள் சில நிறைவேறின. முதலாம் உலகபபோரை முடிவுறச் செய்த வர்சே (Versailles) உடனபடிக்கைப்படி, முன்பு செருமனியின் ஆதிககத்திலிருந்த பசிபிக்கு மாக்கடல் தீவுகள் சில சப்பானுக்கு வழங்கப் பெற்றன. இவ்வாறு ஓர் உலக வல்லரசாக வளர்ந்த சப்பானுக்குச் சர்வ தேச சங்கத்திலும் இடம் கிடைத்தது.

சப்பானின் ஆதிக்க வளர்ச்சி உலக நாடுகளிடையே ஓர் அச்சத்தை எழுப்பியது. அதன் விளைவாக, மேற்கு வல்லரசுகளும் சப்பானின நிலைமையைக் கூர்ந்து நோக்கலாயின அமெரிக்காவில் வாசிங்டன் (Washington) நகரில் கூட்டப்பெற்ற ஒரு மாநாட்டில் (1923) சப்பான், தன் கடற்படையைக் குறைத்துக் கொளள இணஙகியது. மேலும் சீனாவுக்குரிய சான் டங்கு (Shantung) பகுதியிலிருந்து நீஙகிககொள்ளவும் உடனபட்டது. உலக அமைதியை எண்ணி, ஒன்பது வல்லரசு நாடுகள் ஒப்பந்தத்தில் சப்பான கையொப்பமிட்டதால், அநநாட்டின் பேரரசு வேட்கைக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு ஏறபட்டது.

தாய்சோ மனனா. 1926-இல் இறநதவுடன, அவர் மகன் ஈரோஇட்டோ (Hirohito) பேரரசராக முடிசூட்டிக் கொணடார். புதிய ஆட்சியில் மீண்டும் படையினரின் செல்வாககும் ஆதிககமும பெருகின. சப்பானின பேரரசு வேட்கைக்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுவதைத் தமககு ஒரு பெரும இழிவாக அந்

சப்பானிய விரிவு 1919 – 1942

நாட்டு அரசியலார் கருதினர். சர்வதேச விதிகளை அவர்கள் விரும்பவில்லை. புதிய சட்டங்களின் மூலம், தலைநகர் தோக்கியோ மாற்றி அமைக்கப்பெற்றது; உள்ளாட்சி மாறுதலடைந்தது. கப்பற்படையைச் செப்பனிடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. அனைத்துலக அரசியல் கட்டுப்பாடுகளை மீறி, 1931-இல் சீனாவிடமிருந்து, மஞ்சூரியாவைச் சப்பான் கைப்பற்றிக் கொணடது; அதைக் கணடித்த சர்வதேச சங்கத்திலிருந்து விலகிக கொண்டது. நாட்டில படையினரின் வலிமை மிகுந்தது. சீனாவின பல பகுதிகளை இவர்கள தம்வசபபடுத்திக் கொண்டனர். சப்பானில் ஏறபட்ட புதிய இராணுவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பும் வளரலாயிறறு. இதனால் உளநாட்டுக் குழபபம் மிகுந்தது. பொருளாதாரத் துறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. அடிக்கடி அமைச்சரவைகள மாறின.

சப்பானின் இநத பேரரசுப் பேராசையை அமெரிக்காவும உருசியாவும் விரும்பாததால அநநாட்டுடன தமது தொடர்புகளைக் குறைத்துக் கொளள முறபட்டன. பின்னர்ச சப்பான முக்கிய ஐரோபபிய நாடுகளுடன் உடன படிக்கைகள செய்து கொணடு தனது வலிமையைக் காப்பாற்றிக் கொணடது. இநநாடு 1938-இல் வெளியிட்ட புதுத்திட்டததினபடி (New Order) மஞ்சூரியா, சீனா ஆகிய நாடுகளோடு ஒன்றாக இணைந்து, தன் ஆதிக்கத்தை ஐரோப்பிய நாடுகள ஏறறுககொளள வேணடுமெனறு அறிவிததது. சீனா, ஐரோப்பாவுடன தனித்தமுறையில் தொடர்பு கொளவதைச சப்பான எதிர்த்தது.

இந்நிலையில இரணடாம் உலகப் போர் மூணடது. ஆஙகிலேயா சீனாவிலிருந்து வெளியேற வேண்டுமெனறு சப்பான் அறிக்கை வெளியிட்டது. பிரான்சும், ஆலந்தும் (Holland) 1940-இல் போரில தோல்வி அடைந்தவுடன அநநாடுகளின ஆதிக்கத்திலிருந்த இந்தோசீனாவையும கிழக்கிந்தியப் பகுதிகளையும் (East Indies) சபபான் தனனுடன இணைத்துக் கொண்டது. அதே ஆணடில இராணுவத தளபதி தோசோ (Tojo) சப்பானியத் தலைமை அமைச்சரானார்.

அடுத்த ஆணடில, சப்பான் அமெரிக்காவுக்குரிய பேர்ள (Pearl) துறைமுகத்தைத தாககியும் இஙகிலாநதின் போர்க் கப்பலகளை அழித்தும் பல இடர்ப்பாடுகளை நேசநாடுகளுககுத் தந்தது. இரணடாம் உலகப் போரில் செருமனி ஐரோப்பாவில் ஆதிக்கம செலுத்துவதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொணடிருக்கையில, சப்பான கிழககில தனது பேரரசைப் பெருக்கி வலிமையுடன் விளஙக முறபட்டது. தெற்குப் பசிபிக்குக் கடலில் அதன் ஆதிக்கம் மேலோஙகியது. நியூகினி, அந்தமான், சாலமன், நியூபிரிட்டன், நியூ அயர்லாந்து, அட்மிரால்ட்டி (Admiralty) தீவுகள், சிங்கப்பூர், மலாயா, சீயம் முதலிய பல நாடுகளைச் சப்பான் கைப்பற்றிக் கொண்டது.

சப்பானின் அளவு மீறிய இராணுவச் செயல்கள, அமெரிக்காவைப் புதுவலிமையுடன் போரில் இறங்கிச் சிறிது சிறிதாக வெற்றிகள் அடையச் செய்தன. அமெரிக்காவின் எதிர்ப்பினால் சப்பான் துயருற்றது. படிப்படியாக அதற்குத் தோலவிகள ஏற்படலாயின. தான் வலுக்கட்டாயமாகக் கைப்பற்றிய பல தீவுகளை இழந்தது. போரில் சப்பானியக் கப்பல்களும் ஆகாயவிமானஙகளும் அழிவுற்றன. இந்நாட்டின் நிலை மிக இழிவுறறு வந்தது.

பேரரசர் முட்சிகிதோ

போா வெறிகொண்ட சப்பானைக் கைப்பற்றுவது தவிர வேறு வழியிலலை என்று உணர்ந்த அமெரிக்க, ஆஙகிலப் படைகள், 1945-இல் அந்நாட்டை வலிமையுடன் தாக்கியதால் சபபானிய நகரஙகள சிலவும், சில தொழிற்சாலைகளும் நாசப் படுத்தப்பட்டன. அந்த ஆணடு ஆகஸ்ட்டு 6-ஆம் நாள் இரோசிமா (Hiroshima) எனனுமிடத்திலும் 9-ஆம் நாள் நாகசாகி (Nagashaki) எனனுமிடத்திலும் அமெரிக்கா, தான் புதிதாகக் கண்டுபிடித்திருந்த அணுக்குணடுகளை வீசியது. அந்த மாதம 15-ஆம் நாள் சப்பான் நிபந்தனையினறி அடிபணிந்தது. உருசியா மஞ்சூரியாவைக் கைப்பற்றிக கொண்டது. சப்பானின அறுபது கப்பல்களை வெற்றிபெற்ற நாடுகள் அழித்தன. 1945 செப்டம்பர் 2-ஆம நாள, ஏற்பட்ட பாட்சுடாம உடனபடிககையினபடி (Potsdam Agreement) சப்பான தான் கீழப்படிநததை உறுதிப் படுத்திக் கையொப்பமிட்டது. வெற்றி கணட நேச நாடுகள், சப்பானைத் தமது கட்டுப்பாட்டின்கீழ்

இரண்டாம் உலகப் போரில் சரண் அடையுமாறு கொணர்ந்தன. அந்நாடுகளின பெருந்தளபதியான மக்கார்தரிடம் (Douglas Mac Arthur) சப்பானின் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

சப்பானில் 1947-ஆம் ஆணடு முதல் ஒரு புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்பட்டது. இது மக்களாட்சிக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு குடியரசு அமைப்பு. இது ஓரளவு அமெரிக்க அரசியலமைப்பை ஒத்திருந்தது. மகக ளாட்சிக்கு இடையூறாக இருக்கக்கூடிய பண்புகள் இதில் கிடையாது. சபபானியப் பேரரசர், அரசிய லமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கட்டுபபட்டு நாட்டின் ஒற்றுமையின் ஓர் அடையாளமாக இருக்குமபடி செய்யப்பட்டது. அவருககு முன்பு இருந்த தனி அதி காரங்கள் யாவும் விலக்கபபெற்றன. இரு அவை களைக் கொணட சமயச் சார்பற்ற நாடாகச் சப் பான் செயறபடத் தொடங்கியது. பழைய பிரபுக்கள அவை நீக்கப்பெற்றது. புதிய பாராளுமன்ற அமைப் பில் பேராளர் அவை (House of Representatives) ஆலோசகர் அவை (House of Councillors) என இரண்டு அவைகள் உருவாயின. இவற்றில் பேராளர் அவைக்கே முதனமை நிலை வழங்கப்பெற்றது. இவ் அவை 467 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இது நானகு ஆணடுகளுககு ஒரு முறை மக்களால் தேர்ந் தெடுக்கப்படும். வயது வந்த இருபாலார்க்கும் வாக் குரிமை வழங்கப்பட்டது. ஆறு ஆணடுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றி அமைக்கப்படும் ஆலோசகர் அவையில் 250 உறுப்பினர்கள் உளா. இவர்களுள் பாதி அள வினர் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தோந தெடுக்கப்படுவர். இன்றியமையாத சில நியமன உறுப் பினர்களும் இதில் இடம் பெறுவர்.

இப்புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ்ச் சப்பான, புத்துணர்ச்சியுடன் பொலிவுடைய நாடாகத்தன் தாயகத்தை மாற்றும் நோக்குடன் அயராது அல்லும் பகலும் உழைத்துத் தன் அறிவாற்றல், தொழில் திறமை, நாட்டுப்பற்று போன்றவற்றால் இன்று உலகில் அறிவியல் மேம்பாடு,பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் முன்னனியில் நிற்கின்றது.

உலகின மற்ற நாடுகளுடன் சப்பான் பல அமைதி உடன் படிக்கைகளைச செய்து கொண்டது. சப்பான மீதிருந்த நேசநாடுகளின கட்டுப்பாடுகள், 1952-ஆம ஆண்டில் விலககிக்கொள்ளப்பெற்றன. நேச நாட்டுப் படைகளும் சப்பானிலிருந்து வெளியேறின.

சப்பானில் கல்வி சப்பான் நாட்டுக் கல்வியின் குறிக்கோள் 'அடிப்படைக் கல்விச சட்டத்தில், (Fundamental Law of Education, 1947) குறிக்கப் பட்டுள்ளது. உறுதியான மனமும் உடலும் பெற்றவர் களாகவும் உண்மையையும் நேர்மையையும் மதிப்பவர் களாகவும், தனியாள் மதிப்புகளுககு மரியாதை செய்பவர்களாகவும், உழைப்பை மதிப்பவர்களாக வும், பொறுப்புணர்வு மிக்கவர்களாகவும், அமைதி யான சமுதாயத்தையும், நாட்டையும் கட்டிக் காப்பதற்குரிய உணர்வுகளைப் பெற்றவர்களாகவும் உளள குடிமக்களை உருவாக்குதலும், அத்தகு தனி மனித ஆளுமையை வளர்த்தலும சப்பான நாட்டுக் கலவியின குறிக்கோள்களாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

சப்பான் நாட்டுப் பள்ளிகள ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கான திறன்களை (Vocational skills) மட்டுமே மிகவும் வலியுறுததாமல், மாணவாகளிடம் அடிப்படையான திறன்களை (Basic abilities)வளாப் பதில மிகுந்த கவனம் செலுத்துகின்றன; விரைவாக மாறிவரும் அறிவியல மற்றும் தொழில்நுட்ப அடிப் படையிலமைந்த சமுதாயத்தில் மாணவர்கள் எளிதாகத் தஙகளைத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில், மாணவர்களிடம் பரந்த திறனகள் வலியுறுத்தப்படுகினறன. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில திறன்களில் மட்டும் மாணவாகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தால, மாறிவரும் சமுதாயத்தில் அவை பயனற்றுப் போய்விடும் எனக் கருதப்படுகிறது.

மழலையர் பள்ளிகள்: சப்பான் நாட்டில் பெரும் பாலான குழந்தைகள, மழலையர் பள்ளிகளில் (Kindergarten) அல்லது குழந்தைப் பள்ளிகளில் (Nursery Schools) சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். மழலை யர் பளளிகளில் 3-வயதிலிருந்து 5 வயதுக்குள்ளான குழந்தைகள் பயிலுகின்றனர். இது கல்வி அமைச்சகத் தின (Ministry of Education) பொறுப்பில் உள்ளது. ஆனால் 'குழந்தைப் பளளிகள' சமுதாய நலப்பள்ளி

களாகவே கருதப்படுகின்றன. அதனால், அப்பள்ளிகள் நல்வாழ்வு மற்றும் சமூக நல அமைச்சகத்தின் (Ministry of Health and Social Welfare) கீழ் இயங்குகின்றன. இதிலும் குழந்தைகள 5 வயது வரை யில் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். பொதுவாகக் குழந்தைப் பளளிகளிலும், மழலையர் பளளிகளிலும் கற்பித்தல, விளையாட்டு ஆகியன ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையாக அமைந்துள்ளன.

புதிய சப்பானியப் பள்ளி

தொடக்கக் கல்வி: சப்பான் நாட்டுக் குழந்தைகள் ஆறு வயதில் தொடக்கப் பள்ளிகளில் போய்ச் சேருகின்றனர். இக்கலவி, பளளி வயது வந்த குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கக் கல்வி (Elementary education) ஆறு ஆணடுகள் வழங்கப்படுகிறது. பொதுவாக அனைத்துப் பளளி வயதுக் குழந்தைகளும தொடக்கப் பளளிகளில் சேர்ந்துவிடுகின்றனர். ஏறத்தாழ 97 விழுக்காடு குழந்தைகள் அரசுப் பொதுப் பள்ளிகளில் (Public Schools) சோநதுளளனர். தொடக்கப் பளளிகளில் உடல் வளர்ச்சிகும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் உகந்த கல்வி தரப்படுகிறது. ஆணடுக்கு 850 பாட வேளைகள் (Periods) முதல் வகுப்புகளிலும், 1015 பாட வேளைகள் அதற்கு மேலுள்ள வகுப்புகளிலும் நடத்தப்படுகின்றன. தொடக்கப் பள்ளிசளில் ஆறாம் வகுப்பு வரை ஒரு வகுப்பிலிருந்து மேல் வகுப்பிறகு மாணவர்கள் அனுப்பப்படுவது தோவின் அடிபபடையில அன்று; இயல்பாகவே (Automatic) கலவி ஆணடு முடிந்தவுடன் மேல் வகுப்புக்கு மாணவர்கள அனுப்பப்படுகின்றனர்.

இடைநிலைக் கல்வி: இடைநிலைக் கல்வி (Secondary education) நடுநிலைப் பளளிகள் (Lower secondary schools), மேனிலைப் பள்ளிகள் (Higher secondary schools) ஆகியவறறில் கற்பிக்கபபடுகினறன. நடுநிலைப் பள்ளிக கல்வியின் கால அளவு மூனறு ஆண்டுகள். இக்கலவி கட்டாயமாக (Compulsory) அனைத்துக் குழநதைகளுக்கும் வழஙகப்படுகிறது. தொடக்கப் பளளி முடிநதவுடன மாணவர்கள நடுநிலைப் பள்ளிகளில் சேர்த்துககொள்ளப்படுகினறனா. நடுநிலைப் பள்ளியிலும் மாணவர் சேர்க்கை தேர்வின் அடிப்படையில அமையவில்லை. நடுநிலைப் பளளிகளில் 97 விழுககாடு மாணவர்கள அரசுப் பளளிகளில் பயிலுகின்றனர். 3 விழுக்காடு மாணவர் மட்டுமே தனியாா பள்ளிகளில சோந்து பயிலுகினறனர்.

நடுநிலைப் பளளிகளில், தொடககப் பளளிகளில் கற்பித்த பாடஙகளோடு, முன்தொழிற் கலவிப பாடஙகளும் (Pre-vocational education subjects) சேர்த்துக் கறபிக்கப்படுகினறன. நடுநிலைப் பளளிகளில் அயலநாட்டு மொழியொனறை விருபபப் பாடமாகக் (Elective subject) கற்கின்றனர். பொதுவாக, ஆங்கில மொழியே எல்லா நடுநிலைப் பளளிகளிலும அயல்நாட்டு மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது நடுநிலைப் பளளிகளில மொத்தப் பாட வேளைகளின எண்ணிக்கை 1050 ஆகும்.

நடுநிலைக் கல்வியினை முடித்தவாகள மேனிலைப பள்ளிகளில் சேருகின்றனர். மேனிலைப் பளளிகளில மாணவர் சேர்க்கை நுழைவுத தேர்வின அடிப்படையில் அமைகிறது. நடுநிலைக் கல்வி பயினறவாகளுள ஏறத்தாழ 94 விழுககாட்டினர் மேனிலைப் பளளிகளில சேருகின்றனர். இவர்களுள் 28 விழுககாட்டினர் தனியார் பளளிகளில் சேருகினறனா.

மேனிலைப் பள்ளிக் கல்வியின் கால அளவு மூன்று ஆணடுகள். மேனிலைப் பள்ளிகளில் நடத்தப்படும் பொதுக் கலவிப் பாடஙகளில (General education course) ஏறத்தாழ 70 விழுககாடு மாணவர்கள சேருகின்றனர். பொதுக் கலவிப் படிப்புகளைத் தவிர தொழிற்சாலைக கல்வி (Industrial education), வேளாணமைக் கல்வி (Agricultural education) ஆகியனவும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இந்தப் பாடஙகள் அஞ்சல்வழிக் கல்வி (Correspondence courses), பகுதி நேரப் படிப்பு (Pre-time courses) ஆகியவறறின மூலமாக நான்காண்டுகள் வழங்கப்படுகினறன. இடைநிலைப் பள்ளிகளில் 1980-இல ஏறத்தாழ 4.5 மிலியன் மாணவர்கள் சேர்ந்திருந்தனர்.

உயர் கல்வி: மேனிலைக் கல்வியினை வெற்றியுடன முடித்த மாணவர்களுக்கு உயர் கலவி (Higher education) வழங்கப்படுகிறது. உயர் கல்வி, பலகலைக கழகம் (University), இளநிலைக் கல்லூரி (Junior

college) ஆகிய இருநிலைகளில் வழங்கப்படுகிறது மேனிலைக் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள நுழைவுத தேர்வு (Entrance Examination) எழுதிய பினனரே பல்கலைக் கழகத்திலோ இளநிலைக் கலலூரியிலோ சேர முடியும. தெ பா. & மா.கா.

துணை நூல்கள்

Allen, G.C., Short Economic History of Modern Japan, London, 1946.

Burks, A W., Japan, Profile of an Industrial power, Boulder, 1981.

Sansoon, G.B, A History of Japan, 3 vols., London, 1958-1964.

Sansoon, G B, The Western World and Japan, New York, 1950.

சப்பிர், எட்வர்டு முனனோடி மானிடவிய லாளருள ஒருவர்; இனக்குழு மொழியியல் பிரிவைத தோறறுவித்தவர்; அமெரிகக இநதியர்களின் மொழியை மிகவும் விரிவாக ஆராய்நதவா. எட்வாடு சப்பிர் (Edward Sapir) போலநதில் கி பி. 1884-ஆம் ஆண்டு, சனவரி 26-ஆம் நாள பிறநதார்.

இவர் ஐந்தாம் வயதில் அமெரிக்கா சென்று கலவி பயின்றாா. கொலம்பியாப் பலகலைக கழகத தில் இளஙகலைப் பட்டம் பயினறு கொண்டிருந்த போது பிரானசு போவாசு (Franz Boas) அவர்களின சிந்தனைத் தாககத்திற்குஉட்பட்டாா. அவரது ஆலோ சனையின் பேரில மொழியியல்சார் மானிடவியல துறையில் ஆாவங் கொணடு பல ஆயவுகளை மேற கொணடாா. அமெரிக்காவின மேற்குப் பகுதி இந்திய மொழிகளுள யானா (Yana), பையூட்டு (Paiute), பிற இந்திய மொழிகள முதலானவறறை ஆறு ஆணடுக் காலம் ஆய்வு செயதார்.

சபபிர் 1910 முதல 1925 வரை ஒட்டாவாவி லுளள கனடிய தேசிய அருங்காட்சியகததின தலை மைப் பொறுப்பேறறு இனககுழு ஒப்பாய்வியலில பல ஆய்வுகளை மேறகொண்டார். அநத ஆயவுகளுள குறிப்பிடத்தககது அமெரிக்க இந்தியர்களிடையே பணபாட்டு மாற்றம பறறிய ஆய்வாகும் (1916). அங் கிருந்த இந்தியர்களின மொழிகளை ஆராய்வதிலும் இவர் மிகுநத ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பின் 1925-இல சிக்காகோப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து பணி யாற்றினார். அமெரிக்கா, கனடா, மெக்சிகோவின் சில பகுதிகள் ஆகிய நிலப் பகுதியில் வழங்கி வரும்

எட்வர்டு சப்பிர்

மொழிகளை ஆறு பெரிய பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம என இவா 1929-இல் மதிப்பிட்டார். ஏல் (Yale) பல் கலைக்கழகம் வழங்கிய பேராசிரியர் பொறுப்பை ஏற்று அப்பலகலைக் கழகத்தில் மானிடவியல் துறை யைத் தொடஙகி இறப்பதற்கு இரண்டாணடுகள முன்வரை அஙகேயே பணியாற்றினார்.

சப்பிர், பணபாட்டிற்கும் மொழிக்குமிடையே உளள தொடாபுகளைப் பற்றி மிகவும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தார். உலகத்தைப் பற்றி ஒருவனது எணணங் களும் அவன் புரிந்துகொள்ளும் திறனும மொழி வழியே அமைகின்றன என்கிறார்சப்பிர். மொழியின் அமைப்பு, அவற்றின் செயல் பற்றி விளக்கமாக ஆராய்ந்ததால ஒவ்வொருவரின அறிதிறன் (Cognition) கோலங்கள மாறுபடுவதை அறிந்து, அதன் மூலம் நடத்தைமுறைகளில் மனிதர்களிடையே உளள வேறுபாட்டிற்கு விளக்கம் கூறுவார். அது தொடர் பாக எண்ணற்ற கட்டுரைகளை வெளியிட்டுளளார். இவை தவிரச் சபபிா சிறந்த கவிஞரும் கட்டுரை யாளரும இசையமைப்பாளருமாவர். இவரது எழுதும் பாணி அனைவரையும் கவர்ந்தது.

சப்பிர் எழுதிய நூல்களுள குறிப்பிடததக்கவை மொழி (Language, 1921) என்னும் நூலாகும். இவர் நியூஏவன (New Haven) என்னுமிடததில் 1939-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி 4-ஆம் நாள் காலமானாா. சீ.ப.

சப்போக்கு, இங்கிலாந்தின் கிழககுக் கடற் கரைப் பகுதியில் அமைந்துள்ளதொரு வட்ட ஆட்சிப் பகுதி (County). சப்போக்கின் (Suffolk) வடக்கில நார்போககும் (Norfolk) மேற்கில் கேம்பிரிட்சு சயரும்

தெற்கில் எசக்சும் கிழக்கில் வடகடலும் எல்லைகளாக உள்ளன. இது 3,800 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. சப்போக்குப் பகுதியில் இசுட்டூர் (Stour), ஆர்வெல் (Orwell), வேவ்னி (Waveney), தெபன் (Deben), ஆல்டே (Alde) போன்ற ஆறுகள் பாய்கின்றன. இபசுவிசசு நகரம் இப்பகுதியின் மைய நகரமாக விளங்குகிறது

சபபோக்கு முதனமுதலில் ஐசினி அரசின் (Kingdom of Iceni) ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. பின்னர் உரோமானியர்கள் இப்பகுதியைத் தாக்கினர். இப்பகுதியிலுள்ள மிலடன் ஆல் (Milden hall) எனனும் சிற்றூருக்கு அருகில் 1946-இல் உரோமானிய வெள்ளிப் பொருள்கள நிலத்தடியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. இங்கு ஆஙகிலோ – சாகசானியர்களின் குடியிருப்பு எச்சங்களை இன்றளவும் காணலாம். ஆங்கிலேயர்களின் முக்கிய பகுதியாகச சப்போக்கு கி பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியது வால்டன் (Walton), வால்சோகன் (Walsoken) நகரஙகளில் இடைக்காலத்தைச் சார்ந்த திருச்சபைகள் உளளன. நார்மானியர் வெற்றிக்குப் பின சப்போக்குத் தனிப்பகுதியாகப் பிரிந்தது. பல நூற்றாணடுகள் சப்போக்கு இஙகிலாந்தின் தலைசிறந்த வட்டாட்சிப் பகுதியாக விளஙகியது. இங்கு ஆடைவகைத் தொழிற்கூடஙகள் உள்ளன. கூலப் பயிர்களும், பால பணணைகளும், கால்நடை வளர்ப்பும், மீன பிடித்தலும் சப்போக்கின் முக்கிய தொழில்களாகும். மக்கள்தொகை 5,96,354 (1981)

சப்போக்கு[2] வர்சீனியாவின் தென்கிழக்கில் உள்ளதொரு நகரம இந்நகரம் நான்சிமாண்டு நதிக் கரையில் அமைந்துள்ளது பட்டாணி, சோயாபீன்சு போன்றவை இஙகுப் பயிராகின்றன. இந்நகரம் பட்டாணி உற்பத்தியில் முதலிடம பெற்று விளங்குகிறது. சப்போக்கு நகரம் கி பி 1740-இல் நிறுவப்பட்டு கி பி 1910-ஆம் ஆண்டு நகரமாக மாறியது தேயிலை, இறைச்சியினைப் பெட்டிகளில் அடைத்தல், செங்கல் அறுத்தல், மர வேலை, உரத் தொழில்கள் போன்றவை இங்கு நடைபெறுகின்றன. சு.இரா.

சப்போடெக்கு இந்தியர்: மெக்சிகோவில் பெருமளவு வாழும் தொன்மை இனத்தவராவர். இவர்கள் மெக்சிகோ நாட்டின் மரபு, பண்பாடு, மொழி முதலான அனைத்திலும் தனியிடம் பெற்றுள்ளனர். சப்போடெக்கு (Zapotec) இனத்தவர்கள் ஒன்பது வகையான கிளைமொழிகளைப் பேசுகின்றனர். அவை பெரும்பாலும் பிரெஞ்சு, இசுபானிய (Spanish) மொழி, இத்தாலி ஆகிய மொழிகளின சாயலைப் பெற்றவை. இவர்களின் எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய இரண்டரை இலட்சமாகும் இவர்களுள 30,000க்கும் மேற்பட்டோர் நகரங்களிலும் ஏனையோர் கிராமப் பகுதிகளிலும் வாழகினறனர்.

சபபோடெக்குப் பெணகள

சப்போடெக்குகள் கி.மு 1000 ஆணடு முதல் கி.மு.500 ஆண்டு வரை மாண்டி அலபான் (Monte Alban) என்னும் நகரத்தை அமைத்து வாழ்ந்தார்கள். இந்நகரம் அமெரிக்காவில் அமைக்கப்பட்ட முதல் நகரம் என நம்பப்படுகிறது. இவர்கள இவர்களுக கென்ற எழுத்துமுறை, ஆண்டுககுறியீட்டு முறை, வானியல கணக்குகள முதலானவறறை ஏறபடுததி வாழ்ந்தனர். அதனால இவர்கள் நாகரிகம் சப்போடெக்கு நாகரிகம் என்றே வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றது.

சப்போடெக்குகள வேளாண தொழிலை நம்பியுளளனர். வாணிகம் செய்தலும் கைவினைப் பொருள்கள் செய்தலும், இவர்களது பொருளாதாரத்தை மேலும் மேமபடுததுகின்றன. இசுத்துமசு (Isthmus) நகரச் சப்போடெக்குகள பெருமளவு

மீனபிடிக்கின்றனர். இவர்களிடையே உள்ளதொழிற் பகுப்பு மிகவும் விரிவானதாகும். மலைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களிடையே ஆண்களின் பங்கு இன்றியமையாதது. இவர்கள் பயிர்த் தொழில், வாணிகம், பொது நிருவாகம் அனைத்திலும் முதன்மையான பங்கு பெற்றுள்ளனா. பெணகள் நெசவு செய்தல், வீட்டு வேலைகள் செய்தல் அறுவடைக் காலங்களில் உதவி புரிதல் முதலானவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர்.

பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில வாழும் சப்போடெக்குகளின் தொழிற்பகுப்பு மாறுபட்டது. ஆண்கள கம்பளி ஆடைகள் நெய்தல் கூடை முடைதல் முதலானவற்றைச் செய்கின்றனர். ஆண், பெண் இருபாலரும மட்பாண்டஙகள் செய்கினறனர். கால் நடைகள், கோழிகள் ஆகியவற்றை ஆண்கள் கொன்று இறைச்சி பெறுகின்றனர் பெணகள் பனறிகளை மட்டுமே கொலகின்றனர். இசுத்துமகசு சப்போடெக்குகள இருபாலாரும் முறைப்படுத்தப் பட்ட தொழிற்பகுப்பைக் கொண்டுளளனர்.

குறிப்பிடத் தகுந்த அளவில் 20-ஆம் நூற்றாணடின தொடக்கத்திலிருந்தே சப்போடெக்குகள் கூலி வேலை வேணடிக் கிராமங்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தனர். புகையிலை, கரும்பு, காப்பி ஆகிய தோட்டங்களிலும் நகரங்களிலும் கூலிகளாகவும், சிலர் மாதச் சம்பள ஊழியர்களாகவும் வாழ்க்கையை மேற்கொணடனர். அதனால் மேலைநாட்டு மக்களின் பண்பாடு இவர்களிடையே பரவியது. ஆயினும், இவர்களது மரபுப் பண்பாடு பெருமளவு சிதையாமல் இன்னும் உள்ளது. இவர்களின் தொன்மவியல் (Mythology) மனித வாழ்வின் தோற்றத்தைப் பற்றியும் அதன் நோக்கங்கள் பற்றியும் விவரிக்கிறது. அவற்றின்படி சப்போடெக்குகள் பாறைகள், குகைகள், மரங்கள் முதலானவற்றிலிருந்து தோன்றியவர்கள் எனக் கூறுவர். இன்றளவும் இவர்களிடையே நிலவி வரும் வானியல் பற்றிய நம்பிக்கைப்படி பல கடவுள்கள் இந்த உலகத்தை ஆதிக்கம் செய்து வருகின்றனர் என்றும், இந்தக் கடவுள்கள இரு குழுவாக உள்ளனர் என்றும் கூறுவர். இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைக் காத்து நிற்கும் கடவுளகள் வேளாண் செயல்களைக் கண்காணிக்கின்றனர் என்றும், சமுதாயச் செயல்களைச்சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்காணிக்கும் கடவுளர்கள் நிருவாகத்தையும் நிதியையும் காக்கின்றனர் என்றும் நம்புகின்றனர்.

மித்லா (Mitla) நகரச் சப்போடெக்குகள் கடவுள், மதகுருக்கள், இறந்தவர்களின் ஆவிகள், கன்னிப் பெண் தெய்வம் முதலானவற்றைத் தொகுப்பாகக் கொண்ட கடவுளகளைக் கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு கடவுளும் தனித்தனிப் பங்கினைப் பெற்றுள்ளனர். மதகுருக்கள் தவறு செய்பவர்களைத் தண்டிப்பதையும் உதவி வேணடுபவர்களுக்கு உதவி செய்வதையும் முதன்மையானதாகக் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் சமயச்சடங்குகளில் பலவகையான படையல் பொருள்கள் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் மெழுகுவத்திகள, சாம்பிராணி, நறுமணப் பொருள்கள், பூக்கள், உணவு, ஆமைகள், கோழி, கோழி இரத்தம், பணம், பலவகையான மதுபானம், சுருட்டு வகைகள், மக்காச்சோளம், காய்கறிகள் முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவற்றுள் சில. கடவுள்களைப் பற்றிப் பல பாடல்கள் பாடி இறை வணககம் செலுத்தும் முறையைக் கொண்டுள்ளனர். மின்னல் பயிர்களைத் தாக்கும் இயல்புடையது என்று நம்புவதால் படைத்த உணவினை நிலத்தில் புதைக்கினறனர். இப்படையலை ஏற்றுக் கொள்வதால மின்னலின தாக்கம் குறைந்துவிடும் என்று நம்புகின்றனர். இன்றைய சமயச் சடங்குகள் கத்தோலிககச் சமயக் கூறுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டுளளன.

இவர்கள் குழந்தைகளை மிகவும் மதித்துப் போற்றுகின்றனர். மூலிகைகள் உண்ணுதல், இறை வழிபாடு செய்தல், வாக்குறுதிகளைக காப்பாற்றுதல் முதலானவற்றின் மூலம் நிறைந்த கருவளம் பெறலாம் என நம்புகின்றனா கருவுற்றபோது பலவகையான உணவு விலக்குகளைக் கடைப்பிடிக்கினறனர்.

மணத்துணையை அவரவர் நகரத்திற்குள் தேடிக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலும் ஒருதுணை மண முறை (Monogamy) காணப்படினும் தென்பகுதிச் சப்போடெக்குகளுள் சிலர் பலமனைவி மண முறையைக் (Polygyny) கொண்டுளளனர். திருமணத்திற்குப் பின் மனைவி கணவன் வீட்டில் வாழ வேண்டும்.

தீங்கு செய்யும் பொருள்கள், ஆசை, சமயக் கட்டுப்பாடுகளை மீறுதல், கோபம், பொறாமை, குளிர்ச்சியையும் மிகுந்த வெப்பத்தையும் கொடுக்கும் பொருள்களை உண்ணுதல் முதலானவற்றின் மூலம் உடல் நலக் கேடும் இறப்பும் உண்டாகின்றன என நம்புகின்றனர். நோய் வருவதற்கு முன்னரே காக்கும் மருந்துகள பற்றி மிகவும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். ஒருவகை பசுமைமாறாத நறுமண இலைச் செடியைப் (Rosemary) பசுக்கொம்புத் துண்டுடன் சேர்த்து ஒரு கிண்ணத்தில வைத்து எட்டு இரவுகளுக்குத் தொடர்ந்து எரித்தால் பல நோய்களிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என நம்புகின்றனர். பெரும்பாலான நோய்கள் கோபத்தின் மூலம் வருகின்றன என்பதால் இவர்கள் ஏப்

போதுமே அனைவரிடமும் அன்புடனும் நல்லிணக்கத்துடனும் வாழ்கின்றனர்.

சப்போடெக்கு நாகரிகத்தில் ஆட்சி முறை மிகவும் விரிவாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெற்றது. சப்போடெக்குகள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பெரும்படைகளை நிருவகித்துப் போர்கள நிகழாமல் அரசு நடத்தினர். கடந்த 400 ஆண்டுகளாக வெளியாரின் குடியேற்றததிற்கு உட்பட்டு அவர்களின் கீழ இவர்கள வாழ வேண்டிய தாயிற்று முதலில் இசுபானியரும் பின்னா மெகசிகோவினரும் இவர்களைத் தம் குடியேற்ற அரசின கீழ்க் கொணடுவந்தனா. மெக்சிகோவினர் ஆட்சியின் போது இவர்கள மிகவும் கொடுமைக்குளளாயினர். பின்னர் அவர்களோடு ஒன்றித் தேசிய நீரோட்டத்தில கலநதனர். மெகசிகோவின சிறந்த குடியரசுத் தலைவரான பெனிட்டோ சுவாரெசு (Benito Juares) ஒரு சபபோடெகசு ஆவார். சீ.ப.

சபக்திசின் இந்தியா மீது படையெடுத்து ஆட்சி நடத்தியவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாமினி மரபினர். கசினி என்னும் கிழககு ஆபகானிசுதானிய நாட்டை நிறுவியவா. பாக்தாது கலிபாவின பேரரசு குனறிய பிறகு, அவரிடம துருககிய வீரர்களும் பிரபுக்களும் உரிமை பெற்றுப் பல சிறு அரசுகளை அமைத்துக் கொணடனர். அவாகளுள ஒரு கூட்டத்தினரே செலசுககுத் துருக்கியர் ஆவர். அச்சமயத்தில கசினி என்னும் கிழக்கு ஆப்கானிசுதான நாட்டை அலப்திசின எனனும் அடிமை மரபு அரசா ஆணடு வந்தார். அவருக்குப பின அவரது அடிமையான சபகதிசின் (Sabakdijin) அந்த நாட்டு அரசரானாா.

சபக்திசின இநதியாமீது பதினைநது முறைகள படையெடுததாகப் பெரிசுட்டா (Ferishta) எனற வரலாறறறிஞர் கூறுகிறார். சபக்திசின கி.பி. 986-இல் பஞ்சாபை ஆணடு வந்த செயபாலன் எனனும இராசபுத்திர அரசரைத் தோறகடிததுப் பெசாவருக்கு அருகில் ஒரு நிலபபகுதியைக கைப்பறறிக் கொணடார். மீணடும் கி.பி. 988-இல சபக்திசின் படையெடுத்து வந்து செயபாலனைத தோற்கடித்தார்.

முடிவில் கி.பி. 991-இல் செயபாலன் தில்லி, காசுமீரம், கன்னோசி முதலிய நாடுகளின் அரசர்களுடன சோந்து சபக்திசினைக் குர்ரம் பளளத்தாக்கில் எதிர்த்துப் போரிட்டார். இப்போரிலும் செயபாலன் தோறறார். பெசாவரும சிந்து நதிக்கு மேற்கில் உளள பகுதியும் சபக்திசின் ஆதிக்கததிற்கு உட்பட்டன.

சபக்திசின் கி பி. 997-இல் காலமானார். அவர் தனனுடைய அரசை மிகத திறமையாக ஆண்டார் என வரலாற்றறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அவருக்கு நானகு மக்கள் இருந்தனர். சபக்திசின இறந்தபின் அவர்தம் மூத்த மகன் கசினி மாமூது கி பி. 998-இல் அரச பதவி ஏற்றுக் கசினியை ஆளத் தொடங்கினார். அ சு.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, R C. (ed.) The History and Culture of the Indian People, The Struggle for Empire, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1966.

சபரி எனபவள தவமுதுமகள்; சவரர் என்னும ஒருவகை வேடுவர் மரபில் வநதவள; ஆதலால, சவரி என்றும் அழைக்கப்படுவாள. சபரி என வடமொழியாளர் வழங்கி வருவர். சீவ தயை உளளவள. உலக பந்தஙகள யாவறறையுந் துறந்து உயர்பரனையே சிந்தித்திருப்பவள்.

பம்பை ஏரியின மேற்குக் கரையில் மதஙகர் வசித்துவந்த பகுதி சபரி ஆசிரமம் எனக கூறப்பட்டது. (இப்போதுள்ள அம்பி) (Humpi). இந்த மதங்க முனிவருடைய உபதேசஙகளைக் கேட்டு உளளம் தெளிந்தவள் சபரி.

இராமன் காட்டிற்கு வந்துள்ளதை ஞானக்கணணால அறிந்து கொணடஇவள சுவை நிறைந்த பல இனியகனிகளைத் தொகுதது வைத்து இராம நாமத்தை ஓதி நாளும் எதிர்பார்ததுக் கொணடிருநதாள.இராமன கவந்த வனத்தைக் கடநது தெனதிசை நோககி வருஙகால இவளுடைய ஆசிரமத்தை அடைநதான். அவனும தன தம்பியுடன சபரி அளித்த அனபின விருநதை ஏறறுக்கொணடான்.

சீதையைப் பறிகொடுத்த இராமன அடுத்து மேற கொளளவேணடிய வழிவகைகளைப் பற்றிச் சபரி இராமனிடம் கூறி நெறிப்படுத்துகினறாள். பிறவித துன்பங்கள நீங்கிப் பேரினப வீட்டை அடைதறகு ஒரு தத்துவ ஞானி, தன்பால் வந்தடைந்த ஓர் உததமப் பக்குவம் உடையானுககு உறுதி நெறிகளை எடுத்துரைப்பது போலச் சபரி இராமனுக்கு விளக்கினாள் எனறு கவிஞர் குறிபபிடுவர். கேளவியால் உயர்ந்த ஞானிகளின தெளிந்த அறிவின சுவையாய் உள்ளவன, காட்டு வேட்டுவசியின பேச்சைக் கவனமாகக் கேட்கிறான.

இராமன யாரிடம் நட்புக் கொண்டால் சீதையை மீட்க முடியும் என்பதையும் ஆழ்ந்து சிந்தித்து, நெறிப்

படுத்துகிறாள். வாலியைப் பறறியும் அவன வலிமை யைப் பற்றியும் அறிநதவள். அவன இராவணனுடன் நட்புக கொணடவன், சுககிரீவன் மனைவியை அப கரித்தவன என்பதைக் கருத்தில் கொணடவள. ஆகவே, சுக்கிரீவனைத் துணையாகக் கொளளுமாறு இராமனிடம் வேண்டிக்கொளகிறாள். இரா.பா.

சபல்பூர் பல்கலைக் கழகம் மத்திய பிர தேசததிலுளள சபல்பூரில் (Jabalpur) 1957-ஆம் ஆணடு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவதற்கு டாக்டர் இராதாகிருட்டிணன் குழு பரிநதுரைத்தது. இப்பகுதியில் பெரும் எண்ணிக்கை யிலான மாணவர்கள உயர்கல்வி பெற அனைத்துத் துறைகளையும் கொணடு விரைவாகத் தொடஙக வேண்டும் என்ற இக்குழுவின பரிநதுரையை மததிய பிரதேச அரசும் உடன் ஏற்றுக் கொணடது.

சபல்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில் (University of Jabalpur) கலை, ஆயுர்வேதம், வணிகவியல், கல்வி யியல், பொறியியல, மனையியல, சட்டவியல், மருத் துவவியல், அறிவியல், சமுதாய அறிவியல் ஆகிய புலங்கள் உளளன. இந்த ஒவ்வொரு புலத்தின் கீழும் தொடர்புற்ற பல துறைகள உளளன. இஙகுப் புகு முகப் படிப்பு கிடையாது. இளம்பட்டப்படிப்பு, முது கலைப் படிப்பு, ஆராய்சசி முதலானவற்றைச் செய்ய வசதியுள்ளன.

மத்திய பிரதேசத்தின் கலவி வளர்சசியில் முதன மைப் பங்குபெற்றுள்ள இப்பல்கலைக் கழகத்தில் 5 உறுப்புக் (Constituent) கல்லூரிகளும், 25 இணைப் புரிமை (Affiliated) பெற்ற கல்லூரிகளும் உளளன. இவ்வனைத்துக் கல்லூரிகளிலும் முழுநேரக் (Full-time) கல்வி வழங்கப்படுகிறது. இளம் பொறியியல (B.E.) பட்டப்படிப்பிறகு மட்டும் பகுதிநேரக் (Part-time) கல்வி பெற வாய்ப்புள்ளது.

இந்திய மொழிகளுள சிலவற்றையும், அயல நாட்டு மொழிகளுள் அரேபியன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு செருமன், பெர்சியன, உருசியன் முதலான மொழி களையும் இப்பல்கலைக கழகம் மாணவர்களுக்கு எளிய முறையில கறபித்துப் பட்டயத் (Diploma) தகுதி கொடுக்கிறது. அயல்நாட்டு மொழிகளில் சான்றிதழ்ப் படிப்பையும் இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது. சிறபபுப் பட்டங்களையும் இங்குப் பெற வசதியுணடு. இங்கு, முதுமுனைவர் பட்டங் களையும் ஆயவு செய்து பெறலாம். சி.ப.

சபாபதி நாவலர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள ஒருவர். இவர் யாழ்பபாணத்தில உள்ள வடகோவை என்னும ஊரில் சுயம்புநாதம் பிளளைக்கும், தெய்வ யானை அம்மையாருககும் கி.பி. 1846-இல் மகனாகப் பிறந்தார். சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றிய இவர் நீர்வேலி சிவசங்கர பண்டிதர் என்பவரிடத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். கலவியிற் சிறப்புற்று விளங்கிய இவரை ஆறுமுக நாவலர், தாம் சிதம்பரத்தில் தொடங்கிய சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலையில் தலைமையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்குமாறு வேண் டிக் கொணடார். அவ்வாறே சிதம்பரத்திற்குச் சென்று தலைமையாசிரியராகச் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றினார்.

பின்னர்த் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர் சுபபிரமணிய தேசிகர் பெருமைகளைக் கேளவியுற்று அவரிடம் சென்றார். அஙகு 12 ஆண்டுகள் தங்கி யிருந்து அறிவு நூல்களைக் கற்றுப் புலமையாள ரானார். இவர் சொல்வன்மை மிக்கவராகவும் விளங கினார். இதனால், இவர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்து வதில் வல்லவராகத் திகழ்நதார். இதனையறிந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவரையழைத்துச் சொற் பொழிவொன்று நிகழ்த்துமாறு வேண்டிக் கொண் டார். இவரும் அதறகிசைந்து அவர் முன்னிலையில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அதனைக் கேட்டு உள்ளம் மகிழ்ந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர் இவருக்கு 'நாவலர்' பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்தார்.

இவர் சைவ சமய வளர்ச்சியினை முன்னிட்டும தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினை முன்னிட்டும் பல இடங களுக்கும் சென்று சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள் ளாா. சிறப்பாகச் சைவ சமய வளர்ச்சிக்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டார். அதனை நன்குணர்ந்த மதுரை ஆதீனத் தலைவர், திருவாவடுதுறை சுப்பிர மணிய தேசிகர், இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர், அம்பலவாண தேசிகர் முதலியோர் இவரைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

இவர் 168 செய்யுட்களைக் கொண்ட 'ஏசுமத நிராகரணம்' என்னும் நூலினை இயற்றிக் கிறித்தவ மதக் கொள்கைகளை மறுத்தார். மேலும் இவர் திருவிடைமருதூர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருசசிற் றம்பல யமகவந்தாதி, நல்லைச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் பதிகம், திராவிடப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சிதம்பர சபாநாத புராணம் என்னும் நூல் இவர் எழுதியதாகும். அது 893 செய்யுட்களைக் கொண்டது; கி.பி. 1885-இல் வெளியிடப்பட்டது. அப்பய்ய தீட்சிதர் என்பவர் வட மொழியில் இயற்றிய சிவகர்ணாமிர்தம், பாரத

தாற்பரிய சங்கிரகம், இராமாயண தாற்பரிய சங்கிரகம் ஆகிய நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். இவர் சென்னையில் அச்சகம் ஒன்று அமைத்து அதன் மூலம் 'ஞானாமிர்தம்' என்னும் இதழினை வெளியிட்டார். அவ்விதழ் மக்களிடத்தில் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றது. இவ்வாறு இடையறாது சமயத்திற்கும் தமிழுக்கும் சிறந்த தொண்டாற்றிய இவர் 1903-இல் காலமானார்.

வீ.சே.

சபாபதி முதலியார், புரசை: இவர், கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் சென்னையில் உள்ள புரசைப் பாக்கத்தைச் சேர்ந்த இரிசப்ப முதலியாருக்கும் முனியாத்தையம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த பெரும்புலவர் சபாபதி முதலியார், சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தில் தலைமைப் புலவராக இருந்த தாண்டவராய முதலியார், இயற்றமிழாசிரியர் விசாகப் பெருமாளையர், மழவை மகாலிங்கையர், கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், புதுவையிலிருந்த நயனப்ப முதலியார் ஆகியோரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை நனகு கற்றார். இவர் அச்சுத ஆசிரியரிடத்தில் அட்டாவதானப் பயிற்சியை மேற்கொண்டு அதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

இவர் பல நூல்களும், உரைநூல்களும், தனிப் பாடல்கள் பலவும் இயற்றியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்கள் பினவருமாறு: திருப்போரூர்க் கலம்பகம், திருப்போரூர்ப் புராணம், திருப்போரூர் யமகவந்தாதி திருப்போரூர் வெண்பாமாலை, திருப்போரூர் நான்மணிமாலை, திருப்போரூர்த் திரிபந்தாதி, திருப்போரூர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருப்போரூச் சிதம்பர சாமிகள பதிற்றுப் பத்தநதாதி, திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சாமிகள் வரலாறு, திருப்போரூர்ச் சதகம், திருப்போரூர் இருசொல் யமகமாலை, திருப்போரூர்ப் புராண உரைநடை, திருப்போரூர்க் குறவஞ்சி, திருத்தணிகை இரட்டைச்சொல் யமகமாலை, புரசை இரட்டைச் சொல் யமகமாலை, புரசை வெணபாமாலை, புரசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பழநி வெண்பா மாலை, அருணை வெண்பாமாலை, மயிலை வெண்பாமாலை, காஞ்சி வெண்பாமாலை, காஞ்சிக் குமரக்கோட்டக் கலம்பகம், சென்னைக் கந்தசாமி வெண்பா மாலை, சென்னைக் கந்தசாமி புராணம், திருவொற்றியூர் வடிவுடையம்மை பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, வடிவுடையம்மை தோத்திரச் சந்த மாலை முதலியன. மேலும் இவர் கந்தரநுபூதி விருத்தி உரை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் உரை, திருத்தணிகையாற்றுப்படை உரை முதலிய உரை நூல்களும் எழுதியுள்ளார்.

வீ.சே.

சபாரத்தின முதலியார், குல.: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் ஈழநாட்டில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கொக்குவில் என்னும் ஊரில் சபாபதிப் பிள்ளைக்கும் ஆச்சிமுத்தம்மையாருக்கும் கி.பி. 1858-இல் மகனாகத் தோன்றினார். இவர் முதலில் சுயம்புநாதப் பிள்ளை என்பவரிடம் தமிழ்க் கல்வி கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை மத்திய கல்லூரியில் கற்று அதிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஆறுமுக நாவலரிடம் சமய நூல்களையெல்லாம் கற்றுச் சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு மக்களுக்குச் சமயத் தொண்டு புரிந்தார்.

அரசாங்கப் பணியில் கி.பி. 1878-ஆம் ஆண்டு எழுத்தராகப் பணியேற்ற இவர் கொழும்பு, முல்லைத் தீவு, காலி, கண்டி முதலிய இடங்களில் பணியாற்றினார். இவர் அமைதி நடுவராக (Justice of Peace) 1917-இல் பதவியேற்றுச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தார். அப்பதவியில் இருக்கும்போது 1919-இல் இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தினை அரசினர் அளித்தனர். இவர் 1921-இல் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

இவர்தம் 19-ஆம் அகவையிலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியான உதயபானு என்னும் இதழில் நிரீச்சுரவாதத்தை மறுத்துப் பல கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டார். அரசுப் பணியில் இருந்தபோதும் இந்து சாதனம் என்னும் இதழில் சமயக் கட்டுரைகள் பலவும் எழுதியுள்ளார். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். திருஞான சம்பந்தரின வாழ்க்கை வரலாறு, 'இந்து மதத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள்' போன்றவை ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல்களாகும். திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர் தமிழில்மறுபிறப்புண்மை, சிவானம போதம், பிரபஞ்ச விசாரம், ஈச்சுர நிச்சயம், சரவண மாலை, பண்டைத் தமிழர்களின் சமயக் கொளகை, கொக்குவில் சித்தி விநாயகர் இரட்டைமணிமாலை, கொக்குவில் சிவசுப்பிரமணியர் மும்மணிக் கோவை முதலிய நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவர் 1922-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

வீ.சே.

சபிண்ட உறவுமுறை: தலைமுறையைக் கணக்கிட வேண்டியவர் உள்ளடங்கலாக மேல் நோக்கிக் கணக்கிடுகையில், தாய்வழியில் மூனறு தலைமுறை வரையிலும் தந்தைவழியில் ஐந்து தலைமுறை வரையிலும் குருதித்தொடர்பு உடையவர்கள் சபிண்ட உறவுமுறையினர் (Sapinda Relationship) எனப்படுவர். இந்துத் திருமணச்சட்டத்தின் கீழ், சபிண்ட உறவு நிலையில் உள்ள ஓர் ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்துகொள்ளுதல் என்பது

இயலாது. ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக வழக்கம் அவ்வாறு சபிண்ட உறவுநிலையில் உள்ளவர்கள் திரு மணம் செய்து கொள்வதை அனுமதித்திருககும் போது திருமணம் செயதுகொள்ளலாம்.

சபிண்ட உறவுமுறைக் கணக்கீடு: மணமகன், மண மகளுக்கிடையேயுளள சபிண்ட உறவுமுறையை இத னுடன இணைக்கப்பட்டுள்ள விளக்க வரைபடங்கள மூலம் எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளக்க வரைபடம் 1-இல் **'அ'** என்பது மணமக னையும, **'த'** என்பது **'அ'**-இன தந்தையையும்; **'த1'**, **'த2'**, **'த3'**, **'த4'**, ஆகியவைகள் **'அ'**-இன் தந்தையின் தந்தைவழி மூதாதையரையும்; **'ததா'** என்பது **'அ'** -இன் தநதையின் தாயையும்; **'ததாதா'**, **'ததாதத'**, **'ததாததத'** என்பவை **'அ'**-இன் தாயின் தந்தைவழி மூதாதையரையும; **'ம'**, **'மம'**, **'மமம1'**, **'மமமம'** என் பவை முறையே **'த3'**இன் மகன், பேரன, கொளளுப் பேரன், கொள்ளுக் கொள்ளுப்பேரனையும; **'ஆ'** -என்பது **'ததாதத'**-இன் மற்றொரு மகனையும், **'பெ1'** முதல் **'பெ11'** வரையிலானவைகள பெண்வழி உறவினர்களையும் குறிக்கும்.

(1) **'த3'** - **'அ'**, **'பெ1'** ஆகியோருக்குப பொது மூதாதை; அவர், **'அ'**-வுக்குத் தந்தையின தந்தை யின் தநதையின் தந்தையும் **'பெ1'**-வுக்குத் தாயின் தந்தையுமாவார். **'த3'** - **'அ**,-இன் தநதை வழியில **'அ'** இடமிருந்து ஐந்தாம் தலைமுறையையும் **'பெ1'** -இடமிருந்து **'பெ1'** -இன் தாய்வழியில் மூன்றாம தலைமுறையையும் சார்ந்திருப்பதால், ஈண்டு **'அ'**-வும் **'பெ1'**-உம் சபிண்ட உறவுடையவராவர்.

(2) **'த3'** - **'அ'**, 'பெ4' ஆகியோருக்குப் பொது மூதாதை; அவர், **'அ'**-வுககுத் தந்தையின் தந்தையின் தந்தையின் தந்தையும் 'பெ4-வுக்குத் தாயின் தந்தை யின் தநதையுமாவார்; **'த3'** **'அ'**-இடமிருந்து **'அ'**-இன தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலைமுறையையும் **'பெ4'** -இடமிருந்து **'பெ4'**-இன் தாய்வழியில் நான்காம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால், ஈணடு **'அ'**-வும் **'பெ4'**-வும் சபிண்ட உறவுடையவர் ஆவ தில்லை. ஆனால், **'அ'**-வும் 'பெ3'-உம் சபிணட உற வுடையவர்கள ஆவர்.

(3) மேற்கண்ட விளக்க வரைபடத்தில் **'த3'** - **'அ'** -இடமிருந்து அவரது தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலைமுறையையும், ''பெ5' - இடமிருந்து அவரது தந்தை வழியில் நான்காம் தலைமுறையும்; **'பெ6'** -இடமிருந்து அவரது தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலை முறையையும் சார்ந்திருப்பதால, ஈண்டு **'அ'** - **'பெ5'** மற்றும் **'பெ6'** ஆகியோருக்குச் சபிண்ட உறவு உடையவராகிறார். ஆனால், **'அ'** 'பெ7'-க்குச்சபிண்ட உறவு உடையவர் ஆவதில்லை; ஏனெனில், **'த3'** **'பெ7'**-இடமிருந்து அவரது தந்தைவழியில் ஆறாம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவராயிருப்பதால்.

(4) **'த4'** - அ-இடமிருந்து அ-இன தந்தைவழி யில் ஆறாம் தலைமுறையைச் சார்ந்திருப்பதால், ஈணடு **'அ'**-வுக்கும **'த4'**-இன் பெண் இறங்குவழி உறவினருக்குமிடையே எந்தவித சபிண்ட உறவு முறையும் கிடையாது.

(5) **'ததாததத'** - அ-இடமிருந்து ஆறாம் தலை முறையைச் சார்ந்திருப்பதால், ஈண்டு, **'அ'**-வுக்கும் **'ததாததத'** பெண இறங்குவழி உறவினருககுமிடையே யுள்ள உறவுநிலை முந்தைய எடுத்துக்காட்டில் உள்ள வாறே அமையும்.

(6) **'அ'**, **'பெ9'** ஆகியோரது பொது மூதாதை யான **'ததாதத'**, முறையே **'அ'**-இன் தநதையின தாயின் தந்தையின் தந்தையும் **'பெ9'**-இன் தாயின் தந்தையுமாவார். **'ததாதத'** **'அ'**-இடமிருநது **'அ'**-இன தந்தைவழியில் ஐநதாம் தலைமுறையையும், **'பெ9'** -இடமிருந்து அவரது தாய்வழியில் மூன்றாம் தலை முறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால், ஈண்டு, **'அ'** -வும் **'பெ9'**-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிணட உறவு உடையவர் ஆவர்.

(7) **'அ'**, **'பெ11'** ஆகியோருக்குப் பொது மூதா தையான **'ததாதத'**, முறையே **'அ'**-இன தந்தையின் தாயின் தநதையின் தந்தையும **'பெ11'**-இன் தந்தை யின் தாயின் தநதையின் தந்தையுமாவார். **'ததாதத'** - **'அ'**, **'பெ11'** - ஆகியோர் தத்தம் தந்தை வழியில் அவரவரிடமிருந்து ஐந்தாம் தலைமுறையைச் சார்ந் திருப்பதால், ஈண்டு **'அ'**-வும் **'பெ11'**-உம் ஒருவருக் கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவாகள் ஆகிறார் கள்.

விளக்கவரை படம்இரண்டின் விளக்கம்: இதன் கண், **'அ'** என்பது மணமகனையும்; **'த2'** - என்பது தந்தையின் தந்தையின் தந்தையையும், **'ம'**, **'மமம'** **'மமம1'**, **'மமமம'** என்பவை முறையே, **'த2'**-இன் மகன், பேரன், கொள்ளுப்பேரன், கொள்ளுக் கொள் ளுப்பேரனையும்; **'பெ1'** முதல் 'பெ8' வரையிலான வைகள் பெணவழி உறவினர்களையும் குறிக்கும்.

(1) **'அ'**, மற்றும் **'பெ1'** முதல் 'பெ8' வரையி லுள்ளவர்களது பொது மூதாதையான **'த2'**, **'அ'**- இடமிருந்து **'அ'**-இன் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையையும; **'பெ2'**-இடமிருந்து, **'பெ2'**-இன் தாய் வழியில் நான்காம் தலைமுறையையும், **'பெ3'**

இடமிருந்து, 'பெ3'-இன் தாய்வழியில் நான்காம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால், ஈண்டு 'அ'-வும் 'பெ2' உம் சபிண்ட உறவு உடையவர்களாகவும், 'அ'-வும் 'பெ3'-உம் சபிண்ட உறவு அற்றவர்களாகவும் உள்ளனர்.

(2) 'அ'-வும் 'பெ4'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆவர்; ஏனெனில், பொதுமூதாதையான 'த2' 'அ'-இடமிருந்து'அ'-இன் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையையும், 'பெ4'-இடமிருந்து 'பெ4'-இன் தந்தைவழியில் மூன்றாம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால்,ஆனால், 'அ'-வும் 'பெ5'-உம் ஒருவருக் கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆகார்; ஏனெனில், பொது மூதாதையான 'த3', 'பெ5'-இடமிருந்து 'பெ5'-இன தாய்வழியில நான்காம் தலைமுறையைச் சாாந்தவராயிருப்பதால்.

(3) 'அ'-வும் 'பெ6'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆவர். ஏனெனில், பொதுமூதாதையான 'த2'- 'அ', 'பெ6' ஆகியோரிடமிருந்து அவரவர்தம் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவராயிருப்பதால்.

(4) 'அ'-வும் 'பெ7'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆவர். ஏனெனில், பொதுமூதாதையான 'த2', 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையையும், 'பெ7'-இடமிருந்து 'பெ7'-இன் தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால.

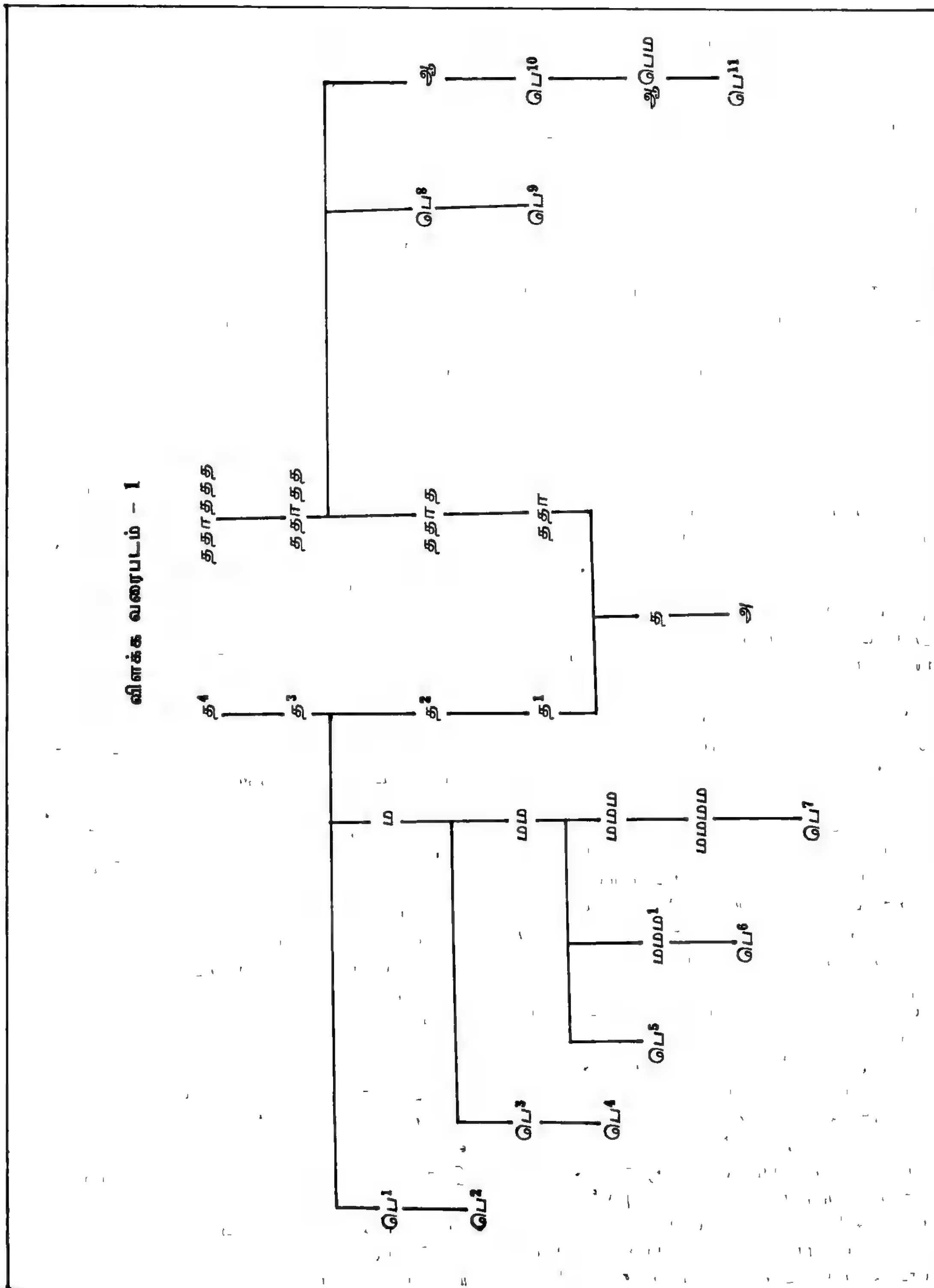
(5) பொது மூதாதையான 'த2', 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவராயிருந்த போதிலும் 'அ'-வும் 'பெ8'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆகார். ஏனெனில் 'த2' 'பெ8-இடமிருந்து 'பெ8'-இன் தந்தை வழியில் ஆறாம் தலைமுறையைச் சார்நதிருப்பதே காரணமாகும்.

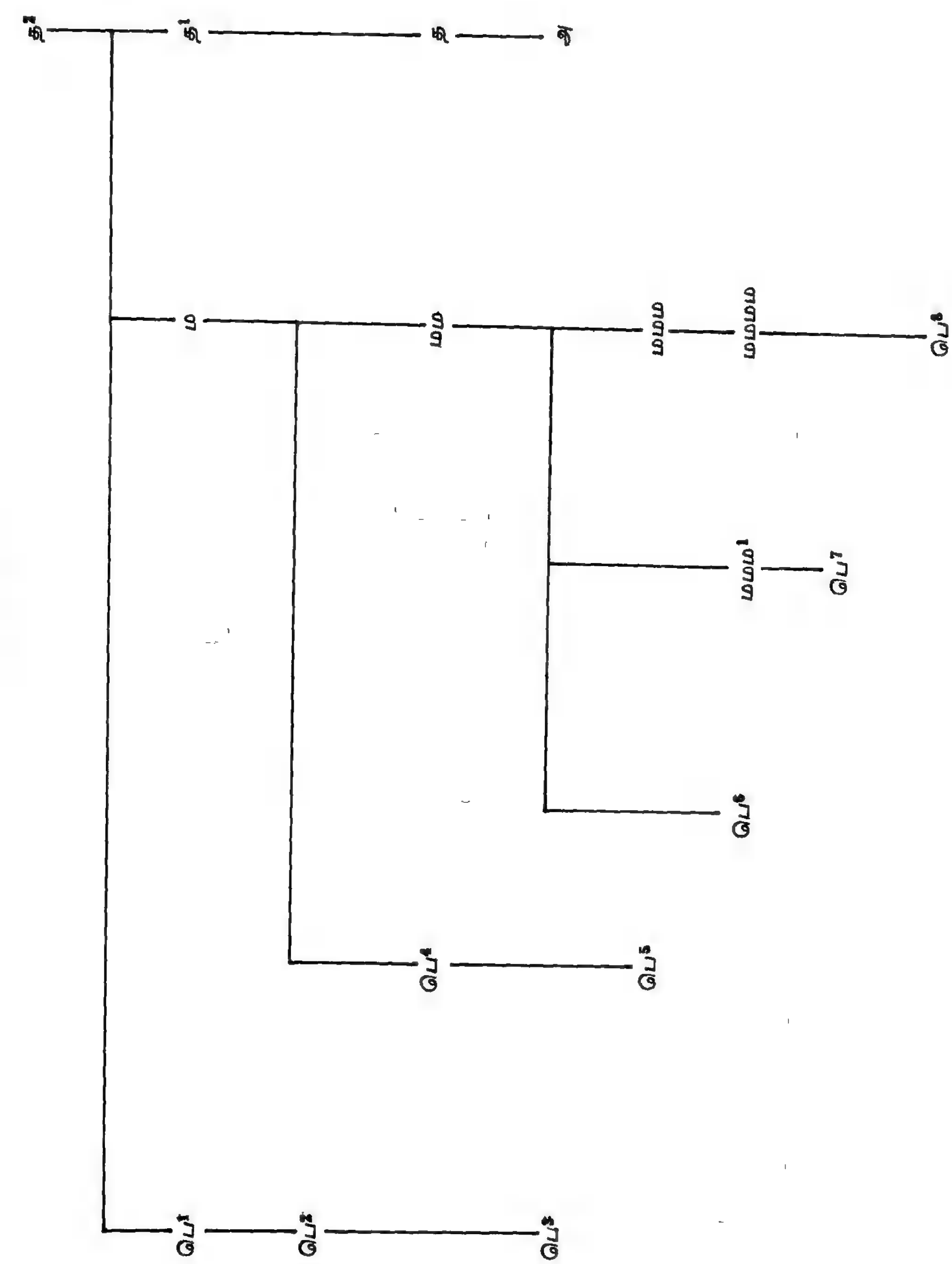
விளக்க வரைபடம் மூன்றுக்கான விளக்கம்:இதன் கண், 'அ', என்பது மணமகனையும்; 'தா' என்பது அவன் தாயையும்; 'தாத' என்பது அவன் தாயின் தந்தையையும்; 'தாதா' என்பது அவன் தாயின் தாயையும்; 'தாதத' என்பது அவன் தாயின் தந்தையின் தந்தையையும்; 'தாதாத' என்பது அவன் தாயின் தாயின் தந்தையையும்; 'தாதச' என்பது அவன் தாயின் தநதையின் சகோதரனையும்;'தாதஉ' என்பது அவன் தாயின் தந்தையின் உடன்பிறந்தாளையும்; 'தாச' என்பது அவன் தாயின் சகோதரனையும்; 'தாஉ' என்பது அவன் தாயின் உடன்பிறந்தாளையும்; 'தாதாச' என்பது அவன் தாயின் தாயின் சகோதரனையும்; 'தாதாஉ' என்பது அவன் தாயின் தாயின் உடன்பிறந்தாளையும்; 'தாசம' என்பது அவன் தாயின் சகோதரனின் மகனையும்; 'தாசமம' என்பது அவன் தாயின் சகோதரனின் மகனின் மகனையும்; 'தாஉம' என்பது அவன் தாயின் உடன்பிறந்தாளின் மகனையும்; 'பெ1' முதல் 'பெ11' வரையிலானவை பெண்வழி உறவினர்களையும் குறிக்கும்.

(1) 'தாத'- 'அ', 'பெ1', 'பெ2'-ஆகியோருக்குப் பொது மூதாதை. 'பெ1'- அ-இன தாயின் சகோதரனின் மகள். 'தாத' 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தாய்வழியில் மூன்றாம் தலைமுறையையும், 'பெ1'-இடமிருந்து 'பெ1'-இன் தந்தைவழியில் மூன்றாம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருப்பதால், ஈண்டு 'அ'-வும் 'பெ1'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவராவர். ஆனால், 'அ', 'பெ2' ஆகியோரது உறவு நிலையானது வேறுபட்டதாகும். பொது மூதாதையான 'தாத' 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தாய்வழியில் மூன்றாம் தலைமுறையினையும்; 'பெ3' இடமிருந்து 'பெ3'-இன் தந்தைவழியில் நான்காம் தலைமுறையையும்; 'பெ4'-இடமிருந்து 'பெ4'-இன தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலைமுறையையும் சார்நத வராவார். ஆகையால், 'அ' 'பெ3' மற்றும் 'பெ4' ஆகியோருக்குச் சபிண்ட உறவு உடையவர் ஆகார்.

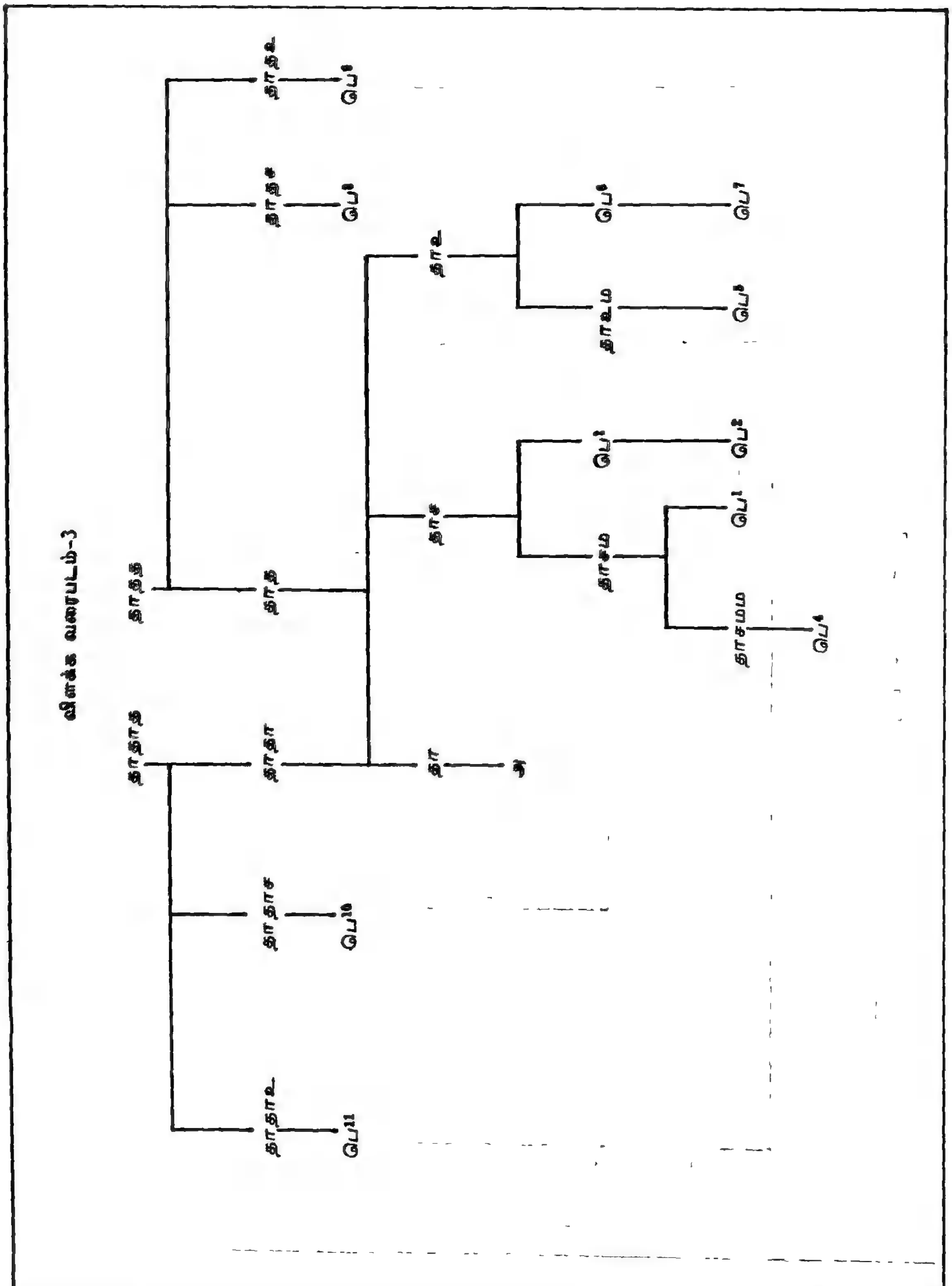
2) 'தாத' – 'அ', 'பெ3' 'பெ4' ஆகியோருக்குப் பொது மூதாதை. 'பெ3', 'அ'-இன் தாயின சகோதரனின் மகனின் மகள்; 'பெ4' – 'அ'-இன தாயின் சகோதரனின் மகனின் மகள; 'பெ4'-'அ'- இன் தாயின் சகோதரனின் மகனின் மகனின் மகள;'தாத' – 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன தாய்வழியில் மூன்றாம் தலைமுறையையும்; 'பெ3'-இடமிருந்து 'பெ3'-இன தந்தைவழியில நான்காம் தலைமுறையையும்;' பெ4'-இடமிருந்து 'பெ4'-இன் தந்தைவழியில் ஐந்தாம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராவார். ஈண்டு, 'பெ3'-மற்றும் 'பெ4' உடன் சபிண்ட உறவு உடையவர் ஆவார்.

3) 'தாத' – 'அ', 'பெ5' ஆகியோருக்குப் பொது மூதாதை. 'பெ5' – 'அ'-இன் தாயின உடனபிறந்தாளின் மகனின் மகள். 'தாத'-'அ' – இடமிருந்து 'அ'-இன் தாய்வழியில் மூன்றாம் தலைமுறையையும்; பெ5'-இடமிருந்து 'பெ5'-இன் தந்தை வழியில் நான்காம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவர். ஈண்டு 'அ'-வும் 'பெ5'-உம் ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர்கள் ஆவர்.

விளக்க வரைபடம் - 1

விளக்க வரைபடம்-2

விளக்க வரைபடம்-3

4) 'தாத' - 'அ', 'பெ6', 'பெ7' ஆகியோருக்குப் பொது மூதாதை 'பெ6'-'அ'-இன் தாயின் உடன் பிறந்தாளின் மகள், பொதுமூதாதையான 'தாத'-'அ', 'பெ5' ஆகியோரிடமிருநது அவரவர்தம் தாய் வழியில் மூன்றாம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவரா வார். ஆகையால், ஈண்டு 'அ'-வும் 'பெ6'-உம் ஒரு வருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவர் ஆவர். ஆனால், 'அ', 'பெ7' ஆகியோருககிடையேயான உறவு வேறுபட்டது. பொதுமூதாதையான 'தாத'-'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தாய்வழியில் மூன்றாம தலை முறையையும், 'பெ7'-இடமிருந்து 'பெ7'-இன் தாய்வழியில் நான்காம் தலைமுறையையும் சார்ந்தவராயிருநதபோதிலும், 'அ'-வும 'பெ7'-உம ஒருவருக்கொருவர் சபிண்ட உறவு உடையவாகள் அல்லர்.

5) 'தாதத' - 'அ' -இடமிருநது 'அ' -இன தாய் வழியில் நான்காம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவரா வார். ஆகையால், 'அ' -வுக்கும் 'தாதத'-பெண் இறங் குவழி உறவினர்களுககுமிடையே சபிண்ட உறவு கிடையாது. விளக்க வரைபடத்தில், 'பெ8' 'அ'-இன தாயின் தந்தையின் சகோதரனின் மகள; 'பெ9'-'அ'-இன் தாயின தநதையின் உடன்பிறநதாளின மகள, இவர்கள் பொது மூதாதையான 'தாதத'-இடமிருநது மூனறாம் தலைமுறையைச் சார்ந்தவராயிருந்த போதிலும் 'அ'-வுக்குச் சபிணட உறவு உடையவர்கள் ஆகார.

6) மேற்சுட்டியவாறே, 'தாதாத' 'அ'-இடமிருந்து 'அ'-இன் தாய் வழியில் நான்காம தலைமுறையைச் சார்நதவராயிருப்பதால், ஈண்டு 'அ'-வுக்கும் 'தாதாத' பெண் இறங்குவழி உறவினாகட்குமிடையே சபிண்ட உறவு கிடையாது விளக்க வரைபடத்தில் 'பெ18'-'அ'- இன் தாயின தநதையின சகோதரனின் மகள்; 'பெ11'-'அ'-இன் தாயின் தாயின உடன் பிறந்தாளின் மகள, இவர்கள அனைவரும் 'தாதாத' பொது மூதாதையிடமிருந்து மூனறாம் தலைமுறை யைச் சார்ந்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் 'அ'-வுக்குச சபிணட உறவு உடையவர்களே ஆவர். பு.வே.

துணை நூல்:

Desai (Sunderlal T),Mulla Principles of Hindu Law, N.M. Tripathi Private Limited, Bombay, 1982.

சபைன்: இது அமெரிக்காவில ஓடும் ஓர் ஆறு. இது தெக்சாசு (Texas) மாநிலத்தில்,தல்லாசு (Dallas) நகரின் வடகிழக்கில் உற்பத்தியாகி, அம்மாநிலத்தின தெனகிழக்கிலும் தெறகிலும் ஓடிச் சபைன் ஏரியை உருவாக்குகிறது. பிறகு இது சபைன் சணவாய் வழி யாக மெக்சிகோ வளைகுடாவில் கலக்கிறது. சபைன் ஆற்றின (Sabine) நீளம் 925 கி மீ இதனால் அமைக கப்படும் சபைன் ஏரியின் நீளம்27.4 கி.மீ. அகலம் 11 3 கி.மீ

சபைன்[2]: இது ஒரு மாவட்டம். இது தெகசாசு மாநிலத்தின் கிழக்கில சபைன ஆற்றினால் சூழப்பட் டுளளது. இதன் பரப்பு 1,181 ச.கி.மீ. இமமா வட்டம் கி.பி.1836-இல் அமைக்கப்பெற்றது காடுகள மிகுநத இப்பகுதியில மரம் வெட்டும் தொழிலும் மர வேலைகளும் மிகுதியாக நடைபெறுகின்றன பருத்தி, தானியஙகள, சர்க்கரைவள்ளிக் கிழஙகு, பழங்கள முதலியன பயிராகின்றன. பால்பண்ணை, ஆடு, மாடு வளர்த்தல, கோழிப் பணணை முதலிய தொழிலகள வளர்சசியடைந்துள்ளன. வேட்டையாடுதலும மீன பிடித்தலும் சிறப்பாக நடைபெறுகினறன தெ பா

சபைன்[3] பழங்குடியினர் இத்தாலியின தொனமை யான இனத்தைச சாாநதவாகளாவர். உரோமானி யர்களின் மூதாதையாகளுள் இவர்களும் ஒருவர் எனக் கருதபபடுகினறனர் இவர்கள உரோம் நகரின வடகிழகருப் பகுதியில் வாழந்தனா. சபைன் களைப் (Sabines) பற்றிக் கூறப்படும் புராணக கதை உரோமானியா வரலாற்றிலும் இததாலிய மக்களின வரலாற்றிலும் சிறப்புப் பெறறுளளது. இக்கதையின படி உரோமுலசு (Romulus), உரோம் நகரை நிறுவியபோது அங்குப் பெணகள் யாரும் இல்லையா தலால் சுற்றியுள்ள நகரஙகளிலிருந்து வேற்று இனப் பெணகளை உரோமானியர்கள் திருமணம் செயது கொளள அனுமதிக்குமாறு அணடை நகர மககளை உரோமுலசு வேண்டிக் கொணடான. ஆனால, அண்டை நகர மககள் உரோமுலசின் வேணடு கோளுக்கு இசைவு தெரிவிககவிலலை. அதனால,உரோ முலசு ஒரு பெரிய திருவிழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்து அந்த விழாவில் கலந்துகொள்ளுமாறு அணடை நகர மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தான். விழாவில் கலநது கொணட சபைன் குடியினரின் இளம் பெணகளை உரோமானியர்கள் வலியக கடத்திச சென்று விட்டனா. அதனால் ஆத்திரமடைந்த சபைன் இனத் தவர் உரோமானியருடன போரிட்டனர். போரின் கொடுமைகளைக கணணுற்ற சபைன பெணகள சணடையை நிறுத்தி ஒரே இனத்தாராகச் சேர்நது வாழலாம் என வேணடிக் கொணடனர். இவ்வாறு சபைன் மக்கள உரோமானியரோடு கலந்து வாழத் தொடங்கினர்.

சபைன்கள், ஆசுகன (Oscan) மொழியைப் பேசி இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது ஆனால், இதைப்பற்றி

எவ்வித கல்வெட்டுகளும் செய்திகளும் கிடைக்கப் பெறவிலலை. ஆனால், பிறகாலத்திய இலத்தீன் எழுத்தாளர்கள் ஆசுகன மொழியின் தனித்தனிச் சொற்களைப் பற்றிப் பெருமளவு கூறியுள்ளனர். இவர்களின் வழிவந்தவர்களே சாம்னைட்டு (Samnite) பழங்குடிகள என்ற ஒரு வழக்கும் உண்டு. சீ.ப.

சம்டர் அமெரிககாவில் தென கரோலினா மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு நகரம், வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றது. சம்டர் (Sumter) நகரம் கி.பி.1785-ஆம் ஆணடில் நிறுவப்பெற்றது. பல தொழிலகள் இஙகே வளர்சசியடை ந்துள்ளன. சிறப்பாக, ஆடை வகைகள, மரச் சாமான்கள, மருத்துவப்பொருள்கள், மின்சார சாதனப பொருள்கள், எஃகு, இரும்புச் சாமானகள, வணணவேலைப் பொருள்கள் மாடுகளுக்கான தீவனஙகள் முதலியன உறபத்தியாகினறன. பொருள களை அனுப்புவதற்கான கடல் மையமாகவும் சிறப் பான ஒரு வணிக நகரமாகவும் இது வளர்ந்துள்ளது. இதன் மக்கட்டொகை, 1978-இல் 24,300.

அமெரிக்காவில கி பி. 1861 முதல 1865 வரை நடைபெற்ற சிறப்பு வாய்ந்த உளநாட்டுப் போரில் தென் கரோலினா முக்கியபங்கு கொண்டிருந்தது. அஙகுள்ள சார்லசுட்டன் (Charleston) துறை முகததை அடுத்துள்ள சம்டர் கோட்டை தாககப் பட்டதால் போர் மூணடது. இநநிகழ்சசி கி.பி.1861, ஏப்பிரல் 12-ஆம் நாள் ஏற்பட்டது.சம்டர் கோட்டை யில் துப்பாக்கிகள வெடித்ததே உள்நாட்டுப் போரின் தொடக்கமாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

சம்டர் எனறபெயரையுடைய இடங்கள, அமெ ரிககாவில அலபாமா, பிளாரிடா (Florida), சாா சியா (Georgia) ஆகிய மாநிலஙகளிலும் உளளன. தெ.பா.

சம்பந்த சரணாலயர்[1]: இவர் திருஞானசம் பநதர் காலத்தில வாழ்ந்து, அவரோடு உடன் சென்று அவருக்குத் தொண்டு புரிந்த அடியார்களுள் ஒருவர். அதனால், இவரது காலம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டா கும். திருஞானசம்பந்தர் திருத்தலப் பயணம் மேற கொண்டு, பதிகம் பாடி இறைவனைப் பரவிச் செல்லு கையில் திருத்தெளிச்சேரியின் நீஙகிப் போதிமஙகை என்னும் ஊரினை அடைநதாா. அங்குள்ள புத்தர்கள புத்த நந்தியின் தலைமையில் கூடி, சின்னஙகள ஊதி வரும் ஞானசம்பந்தர் பல்லக்கின முன் போந்து 'தம் மொடு வாதஞ் செய்து வென்ற பின்னரே, சின்னங் கள் பிடித்து வருதல் வேண்டும்' என்று கூறித் தடுத் தனர். அதனை அடியவர்கள ஞான சம்பந்தரிடம் கூறப் புத்தர்கள் பொய்க் கொள்கையை உள்ளவாறு காட்டுவோம்' என்று உரைத்தார். அந்த வாக்கின் வலியுணர்ந்த தொண்டர் ஒருவர் ஞானசம்பந்தர் வாக்கினால் ஆணையிட்டு, 'புதத நநதியின் தலை இடி வீழ்ந்து உருள்வதாக' என்று கடுமையாக மொழிநதார். அந்த அளவில் இடிவீழப் புத்த நந்தி, தலை துமிந்து வீழ்ந்து இறநதான். ஞானசமபநதர் வாக்கின் வலிகொண்டு இவ்வாறு உரைத்தவரே சம் பந்த சரணாலயர் எனப்படுவார். இவர், ஞானசம் பந்தருக்கு நல்லம்மான் ஆவர் என்று ஆய்வாளர் கூறு கின்றனர். இவர், ஞானசம்பந்தர் செல்லுமிடமெல் லாம் உடன் சென்று, அவர் பாடும் பதிகங்களை உடன் எழுதிப் பேணிப் பாதுகாத்துச் சென்றார் என்றும், அவ்வாறெழுதப் பெறற பாடற் சுவடிகள அனைத்தும் ஞானசமபந்தருடன் கொணடு செல்லப் பெற்றன என்றும் கூறுகினறனர். இவரைச் சேக்கிழார் 'அருமுறை சொல திருப்பதிகம எழுதும் அனபர்' எனனும் தொடரால குறிப்பிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

சம்பந்த சரணாலயர்[2]: இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற். றாண்டில் வாழ்நத தமிழ்ப்புலவர். இவர் தரும புர ஆதீனத்திலிருந்த ஞானசமபந்த தேசிகர் என்பவ ரிடத்தில் கலவி கற்றார் தம் ஆசிரியரிடம் உண்மையான அன்பு பூணடு அவருடைய திருவடி களையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு ஒழுகினமை யால், சம்பநத சரணாலயர் எனப் பெயர் பெற்றார். திருமலை நாயககர் காலத்தில் தருமை ஆதீனத்தின 6-ஆம் பட்டத்தில விளங்கிய ஞான சம்பந்த தேசிகர் காலம் கி.பி. 17-ஆம நூற்றாணடாகும. எனவே, அவர் காலத்தில் வாழநத இவரையும் கி பி.17-ஆம் நூற்றாணடினராகக் கொள்வதே தக்கது. இவர்தம் இயற்பெயரும் பிறந்த ஊரும் அறிய இயலவில்லை. சைவ சமயத்தைச் சேர்நத இவர் வேளாளர் மர பினைச் சேர்நதவர். தருமபுர மடத்தின் வித்துவா னாக விளஙகிய வெள்ளியமபலவாணத் தம்பிரான் சீடர்களுள் இவரும் ஒருவர் என மரபுவழிச் செய்தி கூறுகிறது. இவர் கல்வியில் சிறந்து நுட்பமான அறிவினைப் பெற்றிருந்தார். கருநிறமுள்ள இவரை மைசூர் அரசர் ஒருமுறை காண நோநதபொழுது 'அண்டங்காக்கை' போலுளளார் என இகழ்ந்து கூறி னார். அதற்கு அவ வரசனைப் பார்த்து நீர்தாம் அவ்வாறுள்ளீர் என மறுமொழி உரைத்தார். அதனால, சினங்கொணட அரசனிடம், உலக பாரத் தைத தாங்கியுயிாகளைக் காப்பது நீர்தாமே எனக் கூறிச் சினத்தைத் தணிவித்தார். இதனைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்ற அரசர் இவர்தம் நுட்பமான அறிவை யும் ஆற்றலையும் உணர்ந்து பாராட்டினார்.

மேலும் அரசர் கநதபுராணத்தை எளிமையாக் கித்தருமாறு வேணட இவர் கந்தபுராணச சுருக்கம்

என்னும் நூலினைப் பாடினார். அந்நூல் ஒன்பான் சுவைகளும் அமைந்து 1048 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. அது உற்பத்தி காண்டம், அசுரகாண்டம் மகேந்திர காண்டம் யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம் ஆகிய ஆறு காண்டங்களைக் கொண்டமைந்துள்ளது. அனைவராலும் போற்றப்படும் அந்நூல் ஐப்பசி மாதம் கந்தசட்டியின்பொழுது சைவர்கள் படிக்கத்தக்க சிறந்த நூலாகத் திகழ்கிறது. இவர் அந்நூலைப் பாடியமைக்காகப் பலவகைப் பரிசுகளும் மைசூர் அரசரால் அளிக்கப்பெற்றுப் பாராட்டப்பட்டார். அப்பரிசுகளையெல்லாம் தம் ஆசிரியருக்கும் அடியாருக்கும் உரிமையாக்கினார். இதன்மூலம் இவர் அடியார்மீதும் ஆசிரியர்மீதும் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு புலனாகும். இவர் தம் ஞானாசிரியர் திருஞான சம்பந்தர் மீது 'சிகாரத்ன மாலை' என்றும் துதி நூலொன்றையும் பாடியுள்ளார். அந்நூல் தம் ஆசிரியரின் வல்லமையைப் புகழ்ந்து கூறுவதாக உள்ளது. வீ.சே.

சம்பந்த முதலியார், பம்மல். கி.பி 1873–1964): தமிழ நாடக மேடை கொண்டிருந்த தாழ் நிலையைப் போக்க வேறுபட்ட முறையில் நாடகங்களை எழுதி வழங்கிய சம்பந்த முதலியார் கி.பி. 1873-ஆம் ஆண்டு, பிப்பிரவரி முதல் நாள் சென்னையில் பிறந்தார். இவர்தம் தந்தையார் விசயரங்கம், தாயார் மாணிக்கவேலு அம்மையார் ஆவர்.

இவர் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு முடித்தபின்னர் சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் பயின்று தேர்ந்தார். இவர் சில ஆண்டுகள் சிறுவழக்கு நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார்; மாவட்ட நீதிபதிப் பதவியையும் தொடர்ந்து வகித்தார்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

இவர் 'சுகுணவிலாச சபா' என்னும் பயின்முறை (Amateur) நாடகக்குழுவை, கி.பி. 1891-இல் தோற்றுவித்தார். இவர் 'புட்பவல்லி' என்னும் நாடகத்தை முதல் நாடகமாக எழுதி நடித்தார்; தொடர்ந்து பல நாடகங்களை எழுதினார். மனோகரா, கள்வர் தலைவன், இரத்தினாவளி, சபாபதி, சாரங்கதரன், காதலர்கண்கள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். மேனாட்டு நாடக மரபைத் தமிழ் நாடக உலகில் அறிமுகம் செய்யவேண்டிப் பல பிறமொழி நாடகங்களைத் தமிழில் தழுவி ஆக்கினார். அமலாதித்தன், மகபதி, வாணிபுரத்து வணிகன், விரும்பிய விதமே, சிங்களநாதன், சாகுந்தலம், மாளவிகாக்னிமித்திரம் போன்றன குறிப்பிடத்தக்க தழுவல் நாடகங்களாகும். 'சபாபதி' நாடகம் நான்கு பாகங்களைக்கொண்டு மிகச் சிறந்த நகைச்சுவை நாடகமாகத் திகழ்கிறது.

இவர்தம் பல நாடகங்களையும் தொழில்முறை நாடகக் குழுக்களும் நடத்தின. 'மனோகரன்' நாடகம் பல நாடகக் குழுக்களாலும் நடத்தப்பெற்றுப் பெரு வெற்றிகண்டது.

இவர் பல உயர் அதிகாரிகளையும் வழக்கறிஞர்களையும் தமது குழுவில் நடிக்கச்செய்தார். நடிகர்களின் மேல் மக்கள் கொண்டிருந்த தவறான எண்ணம் நீங்கி மக்களோடு நெருக்கம் உண்டாக இத்திட்டம் உதவி புரிந்தது. உயர்நிலை மக்கள் பலரும் நாடகங்களில் பங்கேற்று நடிக்கவும் இது வழி வகுத்தது.

சம்பந்த முதலியார் தம் நாடகமேடை அனுபவங்களையெல்லாம் 'நாடகமேடை நினைவுகள்' என்ற பெயரில் ஆறு பகுதிகளாக எழுதியுள்ளார். மேலும் இவர் நாடகத்தமிழ், நடிப்புக்கலையில் தேர்ச்சி பெறுவது எப்படி? என்பன போன்ற நல்ல பயனுள்ள நாடக நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவருக்கு 1916-இல் 'இராவ் பகதூர்' பட்டமும் 1959-இல் 'பத்மபூசன' பட்டமும் வழங்கப்பட்டன. இவர்தம் நாடகப் பணிக்காக 1957-இல் சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் இவரைப் பாராட்டிச் சிறப்பித்தது. தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கேடயமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இவருக்கு 1944-இல் நடைபெற்ற நாடகக்கலை மாநாட்டில் 'நாடகப் பேராசிரியர்' என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

பயின்முறை நாடகக்குழுவுக்கு வித்திட்ட சம்பந்த முதலியார் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் பல பயின்முறைக் குழுக்களின் தோற்றத்திற்கும் காரணமானார். இம்முறையில் இவர் ஈட்டிய வெற்றி தமிழ்

நாடகக்கலையை வளர்ப்பதில் பலருக்கு ஆர்வமூட்டு வதாய் அமைந்தது.

தமிழ் நாடகக்கலைக்காக அயராது உழைத்த இவர் 1964, செப்டம்பர் 24-ஆம் நாள் தம்முடைய 92-ஆம் வயதில இயற்கையெய்தினார். க. இர.

துணை நூல்கள்:

இரவீந்திரன், க., சண்முகம், தி.க. நாடகங்கள், எழினி வெளியீடு, அதங்கோடு, 1987.

கிருட்டிணமூர்த்தி, கு. சா., தமிழ் நாடக வரலாறு, வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1979.

சம்பந்தமுதலியார்: ப., நான்கண்ட நாடகக் கலைஞர் கள், செனனை சங்கீத நாடக சங்கம், சென்னை, 1964.

சம்பந்த முனிவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண் டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் பாண்டி நாட் டின் தென்பகுதியிலுள்ள அளகாபுரி என்னும் ஊரினர். சைவ வணிகரான இவர், நிரம்ப அழகிய தேசி கரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியஙகளை நன்கு பயின்றார். பினனர்த் துறவியாகித் தம் ஆசிரியருக்கு ஆசிரியராக விளஙகிய ஞானப்பிரகாச தேசிகரின் உறைவிடமான திருவாரூருக்குச் சென்று, பல காலம் தங்கியிருந்தார். இவர் திருவாரூர்ப் புராணம் என்னும் நூலினை இயற்றியுள்ளார். அந்நூல் 2929 செய்யுட்களையும் 108 சருக்கங்களையும் கொண்டுள் ளது. அந்நூல் வடமொழியிலுள்ள மூலநூலைப் பின் பற்றி எழுதப்பட்டதாகும்.

சம்பந்த முனிவர்[2]: இவர் சம்பந்த மாமுனிவர், பழுதை-கட்டி சம்பந்த பண்டாரம் முதலிய வேறு பெயர்களாலும் வழங்கப்படுவார். இவர் சிற்றம்பல நாடிகள் என்பவரின் மாணவராவார். இவர்தம் மாணவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சம்பந்த சரணா லயர், காவை அம்பல நாதத் தம்பிரான் முதலியோ ராவர். இவர் சிற்றம்பல நாடிவெண்பா, சிற்றம்பல நாடி தாலாட்டு, சிவானந்தமாலை முதலிய நூல் களை இயற்றியுள்ளார். சிற்றம்பல நாடிவெண்பா என்னும் நூல் 66 வெண்பாக்களில் சித்தாந்த சாத் திரக் கருத்துகளைக் கூறுவது. அது சிற்றம்பல நாடி மாலை எனவும் வழங்கப்பெறும். சிற்றம்பலநாடி தாலாட்டு என்பது 63 கண்ணிகளைக் கொண்டுள்ள சிறு பிரபந்த நூலாகும். சிவானந்த மாலை என்பது 414 வெண்பாக்களைக் கொண்டு சைவ சித்தாந்த உண்மைகளைக் கூறும் நூல். வீ. சே.

சம்பரான்: இது பீகாரிலுளள ஒரு மாவட்டம். இதன வடக்கே நேப்பாளம் உள்ளது; மேற்கே காண்டக்கு என்னும் ஆறு ஓடுகிறது. பெட்டையா (Pettiah), மோதிகரி (Motihari), இரையால (Rayaul) ஆகிய முக்கிய நகரங்கள் இங்கு உள்ளன. இம்மாவட் டம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது அசோகப் பேரரசின் புகழ்மிக்க கற்றூண் ஒனறு பெட்டையா அருகில் அமைந்துள்ளது. காந்தியடிகள் விடுதலைப் போராட் டத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சம்பரானில் சத்தியாக்கிர கம் நடத்தினார். இது ‘சம்பரான் சத்தியாக்கிரகம்’ (Champaran Satyagraha) என்று பெருமையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பா.இரா.

சம்பல் ஆறு வட இந்தியாவில பாயும் யமுனை ஆற்றின் துணை ஆறு. விந்திய மலைத் தொடரில் மத்திய பிரதேசத்தில் இந்தூர் மாவட்டத் தில் உள்ள மகோவ் (Mhow) எனற இடத்திற்குத் தெற்கே இது உற்பத்தியாகிறது. சம்பல் ஆறு வடக்கு, தென கிழக்கு இராசசுத்தான் மாநிலத்தில் பாய்கிறது. பூந்தி, கோடா, மாவட்டங்களுக்கு இந்த ஆறு எலலையாகவும் அமைந்துள்ளது. இராசசுத் தானில் பாய்ந்தபின வடகிழக்காகச் சென்று மத்திய பிரதேச மாநில எலலையிலும் ஓடி, உத்தரப்பிர தேசத்தின் வழியாகச் சென்று, யமுனை ஆற்றுடன் கலக்கிறது. ஏறக்குறைய 900 கி.மீ. இது ஓடுகிறது. இவ்வாற்றின கிளை ஆறுகளாகப் பானாசு, காலி சிந்து, சிப்ரா, பார்பதி போன்ற ஆறுகள் உள்ளன. சம்பல் பள்ளத்தாக்கு செழிப்புமிக்க தாழ்நிலங்களைக் கொண்டது. சு.இரா.

சம்பல்பூர் பல்கலைக் கழகம்: மேற்கு ஒரிசாவில் பர்லா (Burla) நகரில் 1967-ஆம் ஆணடில் சம்பல்பூர் பல்கலைக் கழகம் (Sambalpur University) தொடங்கப்பட்டது. இப் பல்கலைக் கழகம் கற்பித்தல், ஆராய்ச்சி, இணைப்புரிமை (Affiliation) ஆகிய பணிகளைச் செய்கிறது.

இப்பல்கலைக் கழகம் பின்தங்கிய ஒரிசா மாநிலத் தில் உயர்கல்வியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டது. சம்பல்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் 25 க் கும் மேற்பட்ட இணைப்புரிமைக் கல்லூரிகள் இயங்கு கின்றன. மேலும் இரண்டு உறுப்புக் (Constituent) கல்லூரிகளும் உள்ளன. இவ்விரு கல்லூரிகளுள் ஒன்று இலசுபத்ராய் சட்டக் கல்லூரியாகும் (Lajpatrai Law College). மற்றொன்று பல்கலைக் கழகப் பொறியியற் கல்லூரியாகும் (University College of Engineering).

சம்பல்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில் கலை, வணிக வியல், கல்வியியல், பொறியியல், சட்டவியல், மருத்துவவியல், அறிவியல் ஆகிய புலங்கள் உள்ளன. இப்புலங்களில் மானிடவியல், சமுதாயவியல், வேதி

யியல், பொருளியல், வரலாறு, ஆங்கிலம், மனை யியல், இந்தியப் பணபாடு, நூலகவியல, கணிதவியல், இயற்பியல, ஒரியா, புள்ளியியல், அரசியல், கல்வி யியல், ஓமியோபதி, ஆயுர்வேதம் ஆகிய துறைகளில் பட்டப்படிப்புகள உள்ளன. ஒருசில துறைகள தவிரப் பெரும்பாலான துறைகளில இளம்பட்டப்படிப்பு, முது நிலைப் பட்டப்படிப்பு, ஆராய்ச்சி முதலான அனைத் திற்கும வழியுணடு. ஒருசில கலலூரிகளில இடை நிலைப்படிப்பும் (Intermediate) உண்டு.

சம்பல்பூர் பல்கலைக் கழக ஆளுகைககுட்பட்ட பகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பயினறு பட்டம் பெறவும வசதியுண்டு. சீனம், பிரெஞ்சு, செருமன, உருசியன, திபேத்து முதலான மொழிகளிலும் இசையிலும பட்டயப படிப்புகள (Diploma) இங்கு நடததப்படுகினறன. சீ.ப.

சம்பா இமாச்சலப் பிரதேச மாநிலத்தில உள்ளதொரு நகரம. சம்பா, மாவட்டமாகவும் உள்ளது. சம்பா நகரம் இராவி நதிககரையில இரணடு மலைகளின் சரிவில உள்ளது. மலைச் சரிவு இரணடு அடுக்குகளையுடையது. முதல் அடுக்கில பல அரசு அலுவலகங்களும் பூரிசிங்கு (Bhurisingh) அருங்காட்சியகமும உள்ளன, மேலடுக் கில் குடியிருப்புகள உள்ளன. இநநகரததில நெசவுத் தொழில், மருந்து செய்யும் தொழில, வாணிகம் போனறவை நடைபெறுகின்றன. சமபாப் (Chamba) பகுதியில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாணடைச சார்நத கோயிலகள உள்ளன. நகரத்தின மக்கள தொகை 13,761 (1981).

சமபா மாவட்டம் 8,195 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடை யது. இம்மாவட்டம் இமாசசலப் பிரதேசத்தின வட மேற்கு மூலையில் அமைந்துள்ளது. இதன வடககி லும் தெறகிலும் சம்மு, காசுமீரப் பகுதிகளும் இமய மலைகளும் உள்ளன. இம்மாவட்டம் வேளாணமை யைப் பெரிதும் சார்நதுள்ளது. காடுகள இங்கு மிகுதி. சம்பா கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாணடில் ஒரு சிறறரசாக விளங்கியது. பினனர்க் காசுமீரம், மொகலாயா, சீக் கியர் ஆகியோரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருநத இப்பகுதி ஆங்கிலேயரின ஆட்சியின கீழ், கி.பி. 1846-இல் கொண்டுவரப்பட்டது. இது இமாச்சலப் பிரதேச மாநிலததுடன் 1948-இல இணைக்கப்பட்டது. மாவட்டத்தின மக்கள் தொகை 3,11,147 (1981). சு.இரா.

சம்பாதி சடாயுவின் தமையன. இவர்கள இரு வரும அருணனின் புதல்வர்கள். தம்பி சடாயுபால பேரனபு கொணடவன. இவனுக்கு, சுபார்சுவன் என றொரு மகனுணடு. தம்பியுடன் கூடித் தம், தந்தையைக் காணச் செல்லுகையில சூரியனின் வெப்பம் பொறுக்காமல் சடாயு வருந்தினான. அவனைக் காக்கச் சம்பாதி அவனுக்குமேல் பறநது சிறகை விரித்ததால் இறகு தீய்ந்து மகேநதிரமலைச சாரலில் வீழ்நதான். அநத இடம் சம்பாதி வனம் எனறழைககபபடும். அது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தருகில் உள்ளது (மணிமேகலை).

அநத வனததிற்கருகில் உலோக சாரங்கர் என்ப வரின் தவக் குடில் இருந்தது. அவர் இனிய அறி வுரைகளைக் கூறித தேற்றியருளினார். 'எஙகும் விரைந்து பறந்து செலவதில் சிறநத ஆற்றலுடை யேம் என்னும் செருககால எல்லைமீறிப் போயுள் ளாய். அதனால், இந்த அல்லல் வந்துற்றது. உளளச் செருக்கு உயிரைக் கருககும என்றார். சீதையைத் தேடிவரும் இராம தூதா உன்னெதிரில வநது இராம நாமத்தை உச்சரிததால் சிறகு வளரும் எனறு சொன னாா. அவ்வகையில் சீதையைத் தேடியலைந்த வானராகள் முடிவில மகேந்திரமலைச் சாரலில சம்பாதியைக் காணகிறாாகள. சடாயு இறநத செய்தியை அனுமன மூலம கேளவிப்பட்டு வருந்து கிறான். தருமமே உருவெடுத்தாற போனற இராம னிடம் உறவு கொண்டாடிச் சடாயு மனபபூர்வமாக உயிர்விட்டான் எனபதைச் சிறந்த பேறாக நினைக் கிறான். எல்லோரும் இராமநாமத்தை உசசரிக்கு மாறு வேணடுகிறான். 'எல்லீரும் மன இராம நாமமே; சொலலீர் சொலல எனககோர் சோர்விலா, நனனீரப் பயன நணணும்' எனகிறான். சம்பாதியின கரிநத சிறகுகள வளரத் தொடங்கின.

சீதையைத் தேடிவந்த வானரர்களிடம் தனககுத் தெரிந்தவற்றைச சமபாதி கூறுகிறான. இலங்கைககுச செல்லவேணடிய வகைகளையும் வழி விவரங்களை யும் தெளிவாகக் கூறுகிறான. இவனுடைய போதனை யின்படியே அனுமான இலஙகைககுப் போக நோந் தான. இராமாயண காவியததில இவனைப் பறறிய செய்தி கூறும் பகுதி சம்பாதிப்படலம் என அமைந் துளளது. இரா.பா.

சம்பாபதி மணிமேகலைக் காப்பியத்தால அறியப்படும் ஒரு தெய்வம். இது சம்பு எனப்படும் நாவல் மரத்தடியில் தவஞ்செய்தமையால், இது சம்பாபதி எனப் பெயர்பெற்றது. அககாரணத்தால், சம்பு எனற பெயராலும் இததெயவம் அழைக்கப் பெற்றது. இது சம்புததீவு எனனும தீவின காவல் தெய்வமாகும்.

இத்தெய்வத்தினைப் பற்றிச் சீத்தலைச் சாத்த னார் தம் மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பலவிடங்

களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப் பெண் தெய்வம் சூரி யனைப் போலும் செவ்வொளி மிக்கது; விரிந்த சடைமுடியினைக் கொண்டது. மேருமலையில் தோன்றித் தென்திசை வந்து நாவலந்தீவின் காவல் தெய்வமாக அமைந்தது. இது நாவல் மரத்தடியில் நிலைகொண்டது. மேலுமிது பூமிக்குத் துயர் செய் யும் அரக்கர்களுக்குப் பகையான நோன்புடையது.

புகார் நகரம் காவிரிப்பூம்பட்டினம் எனப் பெயர் பெறு முன்னர் சம்பாபதி எனப் பெயர் பெற்றிருந் தது. சம்பாபதி என்னும் தெய்வப் பெண் தங்கியமை யால் அந்நகரம் சம்பாபதி எனப்பட்டது. நேர் கிழக் காகச் சென்ற காவிரி, சம்பாபதியின் அருகே சென்று கடலொடு கலந்தது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சம்பாபதிக்குக் கோயில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனைச் சாத்தனார், 'முதி யோள் கோட்டம்' எனப் பலவிடங்களில் குறிப்பிட் டுள்ளார். அக்கோயில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் விளங்கியதாகக் கூறப்படும் உலக அறவியில் இருந்த தென்றும் அது, கந்திற்பாவை அமைந்த இடத்திற்கு மேற்குப் பகுதியில் இருந்ததென்றும் கூறப்பட்டுள் ளது. பெருந்துயருற்றோர், சம்பாபதியிடம் முறை யிட்டு வேண்டிக்கொள்வது அக்கால மரபெனத் தெரி கிறது.

தன் மகனை இழந்த கோதமை அவனுயிரை மீட்டுத் தருமாறு வேண்டியபோது, அச்செயல் எத் தெய்வத்தாலும் இயலாது என்று கூறி, அவளைத் தேற்றுவிக்கும் வகையில் அவளுக்குச் சக்கரவாளக் காட்சியை வருவித்துக் காட்டிய செய்தி மணிமே கலையில் கூறப்பட்டது.

இத்தெய்வத்தினை, அருந்தவமுதியோள், கன்னி, குச்சரக் குடிகைக்குமரி, சம்பு, சம்புத் தீவக் காவல் தெய்வம், சம்புத் தீவத் தெய்வம், தொன் மூதாட்டி, பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாள், முந்தை முதல்வி, முதுமூதாட்டி என அமைந்த காரணப் பெயர்களால் சாத்தனார் குறிப்பிட்டுள்ளார். குச்சரக்குடிகை என் பது கூர்ச்சர நாட்டுப் பாணியிலமைந்த கோயில் எனப் பொருள்படும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் அமைந்திருந்த சம்பா பதி கோயில் சாயாவனத்திலுள்ள கோயிலின் தென் புறத்திலுள்ளது. இதனைச் சம்பாபதி அம்மன் கோயில் என்று வழங்குகின்றனர். இக்காலத்தில் இது, பிடாரி கோயில் எனவும் கூறப்படுகிறது. இக்கோயிலின் வாயில் வடக்கு நோக்கி அமைந்துள் ளது.

சம்பாபதி[2] இது வங்காள நாட்டின் பழைய தலை நகர்ப் பெயராகும். இப்பெயரையே தமிழர் வடக்கி லிருந்து தென்னாடு போந்து காவிரி கடலொடு கலக்குமிடத்தில் குடியமர்ந்தபோது அவ்விடத்திற்கு இட்டு வழங்கினர் என்று கூறும் கருத்தும் உள்ளது.

அ.மா.ப

சம்புகாவியம்: கவிகளின் கற்பனையில் உதித் தது காவியம். இந்தக் காவியங்கள் திருசிய காவியம் என்றும் சிரவிய காவியம் என்றும் (கணகளால் காணப்படுவது – காதுகளால் கேட்கப்படுவது)இரண்டு வகைப்படும். சிரவியத்தில் மகாகாவியம், கண்டகாவி யம், கீதிகாவியம் என்று காவியங்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவற்றிலும் மூன்று உட்பிரிவுகளுண்டு. காவியங்கள் பத்திய காவியம் (செய்யுள் நடை), கத்திய காவியம் (உரைநடை), கத்திய-பத்திய காவியம் (செய்யுளும் – உரை நடையும் கலந்தவை) எனப் பிரிக்கபபட்டுள்ளன. மேலே காணும் மூன்றுவகைக் காவியஙகளுள செய் யுளும் உரைநடையும் விரவியுள்ள காவியமே 'சம்பு காவியம்' என்று பெயர்பெறும். இது சிற்றிலக்கிய வகையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சம்பு காவியங்களில செய்யுளும் உரைநடை யும் இடையிடையே ஒத்த அளவினவாகவே அமைக் கப்படும். வசன நடைப் பகுதிகளில் பழமொழி களுடன், அடுகுச் சொற்களால் அநதநத நூலின் கதையைச் சொல்லும் பகுதியும் அமைக்கப்பட்டிருக் கும். செய்யுள் பகுதியை நோக்கும்போது பல்வகை அணிகளும், பல்வகை யாப்புகளில் அமைககப்பட்டுளள செய்யுளகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவை உள் ளத்தைக் கவருதறகாக இயற்றப்படுகின்றன. மேலும், சம்புகாவியஙகளில் 'வசனமும் – பாடலும கலத்தல்' என்ற வேறுபாட்டைத் தவிரப் பிறவகையில் இலக் கியத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட இலக்கண மரபுகளே கையாளப்படுகின்றன.

இன்று காணப்படும் காவிய வடிவில், பழமை யான வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றில் சம்பு காவி யம் காணப்படவிலலை. ஆயினும், உபநிடதங்களி லும், சாதகக் கதைகள் கொணட பௌத்த சமய உபதேச நூல்களிலும், பாகவதம் போன்ற புராண நூல்களிலும், இதிகாசங்களிலும், செய்யுளும் – உரை நடைப் பகுதியும் விரவிய முறையில் சில இடங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், கல்வெட்டுகளில், கலப்புநடை பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இடம் பெற்றுவந்துள்ளது. மகாசத்திரபன் உருத்திரதாமன் காலத்தில் கி.பி.150-இல்'சுதர்சன ஏரி'யைப் புதுப் பித்ததைக் குறித்துச் சம்புகாவிய நடையில ஒரு கல்

வெட்டு காணப்படுகிறது. சமுத்திரகுப்தனுடைய காலத்தில் அரிசேனனால இயற்றப்பட்ட பிரசசுதி ஒன்று சம்புகாவிய நடையில கல்வெட்டில் காணப் படுகிறது இவ்விரண்டு கல்வெட்டுகளுமே பிற்காலத் திய சம்பு காவியத்தின் இலககணஙகளையுடையன வாகக் காணப்படுகின்றன. 'பஞ்சதந்திரம்' என்ற சிறந்த கதை நூலும் சம்புகாவிய நடையிலேயே அமைந்துள்ளது. மகாகவி தண்டி கி.பி. 6-ஆம் நூற் றாண்டில் செய்த 'காவியாதரிசம்' என்னும் காவிய இலக்கண நூலில் சம்புகாவியத்தின் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. அதனால, இக் காலததிற்கு முனபே சம்புகாவியம் புகழுடன் விளங்கியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. இராட்டிர கூடர் மரபில் வந்த மூன் றாம் இநதிரன் ஆட்சிபுரிந்த கி.பி. 10-ஆம நூற றாண்டின தொடககத்தில் திரிவிககிரமபட்டர் இயற்றிய தமயந்தி கதை எனப்படும் 'நளசம்பு' என னும் காவியமே நமக்கு இனறு கிடைத்துள்ள முதல சம்புகாவியமாகும். இககவிஞர் 'மதாலசா சம்பு' என்று மறறுமோர் நூலும் இயற்றியுள்ளார். சைன சமயத்தவரான சோமதேவசூரி என்பவர் இயற்றிய 'யசசுதிலக சம்பு' (கி.பி. 951) அவந்தி தேசத்தரச னாகிய யசேதரனுடைய வரலாற்றையும் சைனமதக் கோட்பாட்டையும் கூறுகிறது. இதைப்போலவே 'அரிச்சந்திர சூரி' யாலியற்றப்பட்ட 'சீவநதர சம்பு' தமிழ்க் காப்பியமான 'சீவக சிந்தாமணி'யின் கதை போன்றதாகும். இதனைத் தொடாந்து சோட்ட லனின் (கி.பி. 1026-1050) உதய சுநதரி கதை, போச னுடைய (கி.பி. 1018-1013) இராமாயண சம்பு, அபி னவ காளிதாசனுடைய மாணாககன் கவிகுஞ்சர னுடைய இராசசேகர சரிதம, கி.பி. 15-ஆம் நூற் றாணடில வாழ்ந்த அனநதபட்டர் இயற்றிய 'பாரத சம்பு' ஆகியவை எழுந்தன. சேடகிருட்டி ணன, நீலகண்ட தீட்சிதா, வேஙகடாத்திரி, திரும லாம்பா, சிரீநிவாசகவி, பகவநதராயமகி, நலலா கவியென்னும் பூமிநாதகவி, வேங்கடேசகவி போன்ற பல புலவர்கள் பலவகைத் தலைப்புகளில சம்பு காவி யங்கள் இயற்றிப் புகழபெற்றனா.

வரலாற்றுத் தொடர்புடைய சம்பு காவியங்கள் பிற்காலத்தில் இயற்றப்பெறறன. இவற்றுள விசய நகர மன்னன அச்சுதபப நாயக்கனின (கி.பி. 1529-1542) மனைவியான திருமலாம்பா இயற்றிய 'வரதாம்பிகா பரிணய சமபு'; தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களான இரணடாம் சகசி மன்னர் (கி.பி. 1684-1711) மீது இயறறிய 'தர்ம விசய சம்பு'; முத லாம் சரபோசி (கி.பி. 1711-1729) மன்னரின முடி சூட்டு விழாப்பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் 'போசல வம்சாவளி சம்பு' சீனிவாசராலியற்றப்பட்ட 'ஆனந்த ரங்க விசய' சம்பு (கி.பி. 1752) முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பிற்கால வடமொழி இலககிய உலகில் பல சம்பு நூல்கள உருவாயின. ந.சீ.

சம்புத்தீவு: சம்பு என்பதற்கு அருகன, ஆதித் தன், எலுமிச்சை, ஒரு தீவு, ஒரு நதி, ஒரு புல், கடவுள், சிவன், சீர்பந்த பாசாணம், தட்டை, துருவன் மனைவி, நரி, நாவல் மரம், பிதா, பிரமன், புத்தன், விட்டுணு எனப் பல பொருள்கள உணடு.

சம்புத்தீவு, 'சத்தத் தீவுகளில்' ஒன்று என்றும், 'நான்கு பெருந தீவினுள' ஒனறு எனறும கூறப்படு கிறது. இது 'நாவலந தீவு' எனவும வழஙகப்படும். நாவல் மரம் சிறந்துள்ளமையால் இத்தீவு நாவலந தீவு எனப்பட்டது. 'நாவலோங்கிய மாபெருந் தீவு' (மணி. காதை. 2, வரி-1). இந்நாவலந்தீவு மேரு மலையின் பக்கத்தே இருந்தது என்றும், இமமேரு மலை எண்பதாயிரம் யோசனை உயரமும் அதற்குத் தக்க பருமனும் உடையது என்றும, இம்மலையைச் சுற்றி ஏழு மலைகளும், இமமலைகள் ஓவவொன்றி னையும் சூழ்ந்து, இம்மலைகளின் உயரமளவுள்ள ஆழமும் அகலமும் உடைய ஏழு கடல்கள் இருந்தன என்றும், இவை எல்லாவற்றையும் புறம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெரும்புறக்கடல் ஒன்று இருந்தது என்றும் அப்பெரும்புறக்கடலில் உளள நானகு பெரிய தீவு களுள் இசசம்புத் தீவு ஒன்று என்றும, மேலும் இத் தீவு ஒவ்வொன்றையும் சுற்றி ஐந்நூறு, ஐந்நூறு சிறுசிறு தீவுகளாக இரணடாயிரம் சிறுதீவுகள் இருந் தன என்றும் கூறுவர் (மணி காதை-6, உ.வே.சா. அரும்) இசசம்புத தீவின் அதி தேவதை சமபாபதி தெய்வம். பாரத நாடு முற்காலத்தில் சம்புத்தீவு என வழங்கப்பெற்றது செ.க

சம்புவராயர்: சோழாகளின சிற்றரசர்களாக வும், சாமந்தர்களாகவும், படைத் தலைவாகளாக வும் கி.பி. 11, 12-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்நத தலைவர்கள் சம்புவராயர் எனப் பெறுவர். இவர்கள் பல்லவ மரபைச் சேர்ந்தவர்கள். தென்னார்க்காடு, வடஆர்ககாடு மாவட்டப் பகுதிகளில் இவர்கள அதிகாரம் செலுத்தினர். ஒரு சில சம்புவராயர்களின் பெயர்கள வருமாறு:

1) இராசேந்திர சோழ சம்புவராயன்: இவனு டைய மற்றொரு பெயா நாலாயிரவன அம்மையப்பன. முதலாம் குலோத்துங்கனுக் கும் விக்கிரம சோழனுககும் அடஙகியிருந்த சிற்றரசன்.

2) இராச நாராயண சம்புவராயன்: கலவை என்ற ஊர் இவன பெயரால் இராசநாரா

யண சதுர்வேதிமங்கலம் என்று அழைக்கப் பட்டது.

3) விக்கிரமசோழ சம்புவராயன்: இவனுடைய மறறொருபெயர் கண்ணுடையான். இவனுக் குத் தலைவன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன்.

4) வீரசோழன் அததிமலலன், அம்மையப்பன் கணணுடையபெருமாள, சோழப்பிள்ளை அழகியசீயன் முதலியோர் மூனறாம் குலோத் துங்கனுக்கு அடங்கியிருநத சிற்றரசர்கள் ஆவா.

சம்புவராயரின அதிகார வளர்சசி சோழப் பேரர சின மத்திய ஆட்சி வலிமை குனறி வநததைக் காட்டு கிறது. சோழப் பேரரசின சிதைவுக்கும் வீழ்ச்சிககும் பின சம்புவராயரும் மறைந்துவிட்டனர். தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்ட சம்புவராயர்கள பலரைப் பற்றிக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. தெ.பா.

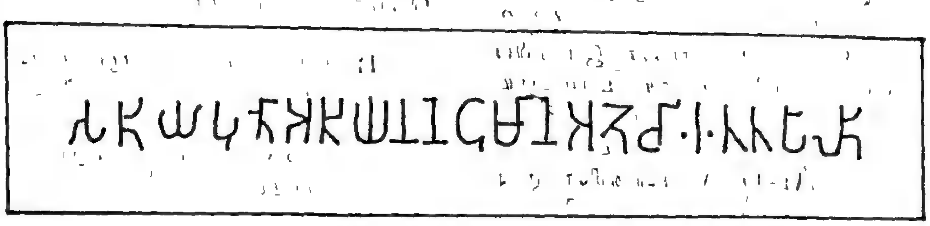
சம்பை: தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருக கோவலூரிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்குச் செல்லும் சாலையில் பெண்ணையாறறின வடகரையினை யொட்டி இவ்வூர் அமைந்துளளது. ‘வாணகோபாடி’ என்ற நாட்டுப்பிரிவில் இவவூா இருநததாகக் கல் வெட்டுகள குறிப்பிடுகின்றன. இவவூரின் பணடைய பெயர் வாளையூர் எனபதாகும். சோழா காலத்தில் கி.பி. 11–ஆம் நூற்றாணடில இவவூருக்கு நிதத விநோதபுரம, இராசேந்திரபுரம், வீரராசேந்திரபுரம் எனற பெயர்கள சூட்டப்பெற்றிருந்தன. முதற குலோத்துங்க சோழன காலத்திலிருந்து இவ்வூருககுச் சண்பை என்ற பெயர் வழங்கி வந்துளளது. இப் பெயரே இப்போது இவ்வூருககு நிலைத்த பெயராகச் ‘சம்பை’ என மருவி வழஙகுகிறது.

இவ்வூரில இராட்டிரகூட மன்னனான கனனர தேவன கல்வெட்டுள்ளது. முதற்பராந்தக சோழன காலந்தொட்டு எழுபத்தெட்டு கல்வெட்டுகள பொறிக்கப் பெறற சோழர் காலத்தில் எடுப்பிக்கப் பெற்ற சிவன்கோயில ஒனறும் உளளது. கலவெட் டில் இக்கோயில் ‘திருத்தானதோன்றி மகாதேவர் கோயில்’ என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இக்கோயிலைத் தவிர வரலாறறுச் சிறப்பு வாய்நத வேறு கோயில் களும் பழமையான பல உதிரிச் சிற்பங்களும் நிறைந்த ஊராக இவவூர் விளஙகுகிறது. சோழர்கள காலத் தில இவ்வூர் வணிகர்கள் வாழ்ந்த நகரமாக விளங்கி யது என்பதை இவ்வூர்க் கல்வெட்டுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இவ்வூர்ப் பகுதியில் அமைந்துள்ள சிறிய குன்று ஒன்றில தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள ஆய்வுத் துறையின் கல்வெட்டுப் பயிற்சி நிறுவன மாணவர் ஒருவர் 1981–இல் சங்க காலத் தமிழ்ப்பிராமி கல் வெட்டு ஒன்றினைக் கண்டறிந்தமையால் சம்பை சங்ககால வரலாறறோடு சேரும் பெருமையை எய்தி யது. இக்குன்றில் ‘தாசிமடம்’ எனப்படும் இயற்கை யான குகைத்தளம் ஒன்றின் உட்புறம் இககல்வெட்டு, பாறையில் பொறிககப் பெற்றிருநதது. தமிழகத் தினை ஆணட மனனர் குலஙகளாக அசோகன கல வெட்டுக் குறிக்கும் வரிசையில் சேர, சோழ, பாணடி யரையடுத்து குறிப்பிடப் பெறும் ‘சத்யபுத்ரா’ என்ற மன்னர் குலம் பற்றி இக் கல்வெட்டே தெளி வுறக் கூறுகிறது.

இயற்கையான குகைத்தளம் ஒன்றினை முனிவர் கள் (சமண முனிவர்கள) உறைவதற்கு ஏறற வகை யில அமைநத பாழியாக (பள்ளியாக) சத்தியபுரத்தின் அதியன் நெடுமான் அஞ்சி இக்குன்றில உருவாககிக் கொடுத்தான என்ற செய்தியினை இக்கல்வெட்டு உணாத்துகிறது. இசசெய்தி கல்வெட்டின பினவரும் வரியால் விளஙகுகிறது.

‘சதியபுதோ அதியந் நெடுமான் அஞ்சி ஈத்த பாளி’. இக்கலவெட்டின எழுத்தமைதியைக் கொண்டு இதன் காலத்தினை கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு என்று கணித்துளளனர். தமிழ மொழிக்கேற்ற வகையில அமைந்த தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகளில் இக்கல வெட்டு உளளது. ‘சதியபுதோ’, ‘பாளி’ என்ற பிரா கிருதச் சொற்கள் இக் கலவெட்டில விரவி எழுதப் பெற்றுள்ளன. இக்கலவெட்டில் குறிப்பிடப்பெறும் அதியன் நெடுமானஞ்சி ஔவையார் பாடிய அதியனா

சம்பைக் கல்வெட்டு

கவே இருக்க வேண்டும் என்று இதன் காலத்தினைக் கொண்டு கூறலாம்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியின் இக்கல்வெட்டு, திருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட மலையமான் ஆட்சிப்பகுதியில் அமைந்த கோவலூருக்கு அண்மையில் அமைந்த சம்பையிலேயே கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரை அதியமான் கடந்து வநதே திருக்கோவலூரை முற்றுகையிட்டு மலையமான் திருமுடிக்காரியை வென்றிருக்க வேண்டும். அம்மறச் செயலுக்குப் பிறகு அறச்செயல் ஒன்றினையும் முனிவர்களுக்காக அககாலத்தில் செய்துள்ளான் அதியமான் என்று சங்கவிலக்கியம் கூறாத செய்தியை இச்சம்பைக் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.

சமபையில் இக்கல்வெட்டு அமைந்துள்ள குனறுப் பகுதி முழுமையும் சங்ககால மக்கள வாழ்விடமாக விளஙகியமைக்குச் சான்றாக அப்பகுதியில் சங்க காலத்தினைச் சார்ந்த மிகப்பல கறுப்பு சிவப்பு வண்ண மட்கலனகளின் உடைநத துண்டுப் பகுதிகள் கிடைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் சிலவோடுகள் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துகள பொறிக்கப் பெற்ற நிலையில கிடைத்துள்ளன. வெ.வே.

சம்போலியன் சீன் பிராங்காய்சு: எகிப்தின பணடைய எழுத்து முறையைப் படித்தறிந்த அறிஞர். இவர் பிரானசில் கி.பி. 1790–ஆம் ஆண்டு திசம்பா 23–ஆம் நாள் பிறந்தார். சம்போலியன (Champollion Jean Francois) கிரனோபிள் (Grenoble என்ற இடததிலும் பின்னர்ப் பாரிசிலும் தம் கல்வியை முடித்தார். பல்வேறு அறிஞர்களின் மூலமும், தனிப்பட்ட முறையிலும் தம் அறிவை வளர்த்துக கொண்ட இவர், தம 18–ஆம் வயதில் கிரனோபிளில் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டாா. பின்னர்ப் பாரிசிற்குத் திரும்பிய இவர் எகிப்திய தொலலெழுத்துகளைப் படித்தறியும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். உரெசெட்டா கல்வெட்டைப் படித்தறிவதில் இவர் வெறறி பெற்றார். இத்தாலி நாட்டிற்கு கி.பி. 1824–இல் சென்று துரினில் (Turin) கணடுபிடிக்கப்பட்ட எகிப்தியப் பொருளகளை இவர் ஆய்ந்தார். பாரிசிலுளள உலூவர் அருங்காட்சியகத்திற்காகச் சில அரும்பொருள்களை அங்குச் சேகரித்தார். எகிப்தியத் தொன்மைப் பொருள் பாதுகாப்புப் புனரமைப்பு அலுவலராக, துரினில் சம்போலியன் நியமிக்கப்பட்டார். எகிப்தில் கி.பி. 1828 முதல் 1829 முடிய பணியாற்றிய இவர் பிரான்சில் எகிப்தியத்தொலலெழுத்தியல் கட்டிலின் முதல் தலைவராக ஆனார்.

சம்போலியன் எழுதிய பல எழுத்தாவணங்களைப் பிரெஞ்சு அரசு விலைக்கு வாங்கிப் பாதுகாத்து வருகிறது. எகிப்து பற்றிய ஆய்வை இவர் 4 தொகுதிகளில் வெளியிட்டார். இவர் பாரிசு நகரத்தில் கி.பி. 1832–ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 4–ஆம் நாள் காலமானார். சு.இரா.

சம்மு பல்கலைக் கழகம்: இந்தியாவின் வடபகுதி எல்லைப்புற மாநிலத்தில் சம்மு நகரில் 1969–ஆம் ஆண்டு இப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவபபட்டது. இதற்குமுன் இப்பல்கலைக் கழகம் சம்மு, காசுமீர்ப் பல்கலைக் கழகம் எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது. இது 1948–இல் தொடங்கப்பெற்றது. நிருவாக வசதிக்காகவும் கல்வியை மேலும் பல பகுதிகளுக்கு விரிவு படுத்தவும் எணணி 1969–இல் சம்மு பல்கலைக கழகம் என்றும், காசுமீாப் பலகலைக் கழகம் எனறும் தனித்தனிப்பலகலைக் கழகஙகளாகக் பிரிக்கப்பட்டன. இப்போது சம்மு பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகை (Jurisdiction) சமமு, காசுமீர் மாநிலத்தில் சம்முப் பிரிவை மட்டும் கொணடுள்ளது.

சம்முப் பல்கலைக் கழகம் கற்பிததல, ஆராய்ச்சி, இணைப்புரிமை (Affiliation) முதலான பணிகளைக் கொண்டுளளது. இஙகுக கலை, ஆயுர்வேதம், மருத்துவம், வணிகவியல், கலவியியல், சட்டம், இசை, கவின கலைகள், அறிவியல, சமுதாய அறிவியல, கிழக்கத்திய மொழிகள் முதலான புலங்கள் உளளன. இவற்றின் கீழ்ப் பல துறைகள செயறபடுகினறன.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் 5 உறுப்புக் கல்லூரிகள் (Constituent Colleges) உளளன. அவற்றுள் சம்மு அரசினர்ஆயுர்வேதக் கல்லூரி, சம்மு அரசினர் கல்வியியல் கல்லூரி, சமமுவின் கல்வி மற்றும் ஆய்வுககான மாதிரி நிறுவனம் (Jammu Model Institute of Education and Research) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. இணைப்புரிமை பெறற 10 கலலூரிகளும் இபபல்கலைக கழகத்தின் ஆளுகைக்குள் உள்ளன.

மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பையும், மேறபட்டப் படிப்பையும்,ஆராய்ச்சிப் படிப்பையும மேற்கொள்ள வசதியுணடு. முதுமுனைவர் பட்டஙகள் பெற முழு நேரமாகவும் பகுதி நேரமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குச் சம்மு பல்கலைக் கழகம் வசதி செய்துள்ளது. இளம் பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு ஆகிய இரண்டையும மாணவர்கள கல்லூரிகளில் சேர்ந்தோ, வெளியிலிருந்து தனிப்பட்ட முறையிலோ (Private study) படிததுப் பட்டம் பெறலாம். இவைதவிர இப்பல்கலைக் கழகம் அஞ்சல்வழிக் கல்வி மையம் ஒன்றையும் நிறுவியுள்ளது. இதன்மூலம் இளநிலைப் பட்டங்களைப் பெறலாம். இந்தியை உருது மொழி

மூலமும், உருது மொழியை இந்தி மூலமும் கற்பிக்கும் சான்றிதழ்ப் படிப்பும் இங்கு உள்ளது.

மருத்துவத்தில் பல உட்பிரிவுகளில் பட்டயப் (Diploma) படிப்பினைச்சமமு பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது. இசை, கவின்கலைகள் முதலானவற்றை அறிமுக நிலையில் கற்பிக்கின்றனர். கீழ்த்திசை மொழிகளும், ஐரோப்பிய மொழிகளும் இங்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. தோக்ரி (Dogri) மொழி ஆய்வு மையம், வயதுவந்தோர் கல்வி மையம், கணிப்பொறி மையம் முதலானவை அண்மையில் தொடங்கப் பட்டவையாகும். சீ.ப.

சம்யுக்தை: இராசபுத்திர குலத்தைச் சேர்ந்த இவள் கன்னோசி நாட்டை ஆண்ட செயச்சந்திரனின் மகள். தந்தையின பகைவனான பிருதிவிராசன்(அசுமீர் நாட்டு இளவரசன்) என்பவனை இவள் காதலித்தாள். இக்காதலைப் புறக்கணித்து, செயச்சந்திரன் சம்யுக்தையை வேறு யாருக்காவது திருமணம் செய்விக்க விரும்பி, அக்காலத்தில் அவர்கள வழக்கப்படி 'சுயம்வரம்' நடத்தினான். அழைப்பு அனுப்பப்படாத பிருதிவிராசன், தான விரும்பிய சமயுகதையைக் கடத்திச் சென்று மணம் புரிநது கொண்டான். இந்நிகழ்ச்சி கி.பி. 1175-ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. பிருதிவிராசன மூன்றாம் பிருதிவிராசன் என்ற பட்டத்துடன் கி.பி. 1177 முதல் 1192 வரை ஆட்சி புரிந்தான். இராணி சம்யுக்தையின் வரலாற்றைச் சந்தவரதாயி (கி.பி. 1148-1192) எனனும் பிரதிவிராசனின் அவைககளப் புலவர் இந்தி மொழியில் சுவைபட எழுதியுள்ளார். தெ.பா.

சம்னர், வில்லியம் கிரகாம் (1840-1910) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் சமூகவியல் என்ற அறிவியலைத் தோற்றுவித்தவர்களுள் ஒருவராவார். இவர் ஏல் (Yale) பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு அரசியற் பொருளாதாரப் பட்டம் பெறற தோடு மட்டுமன்றிப் பிரெஞ்சு (French), எபிரேயம் (Hebrew) ஆகிய மொழிகளையும், பழங்கால மொழிகள், அவற்றின் வரலாறுகள், ஆங்கில இறையியல் போன்றவற்றையும் பயின்றார். ஏல் பலகலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டு ஆசிரியராகப் (Tutor) பணியாற்றிய இவர், பின்பு கிறித்தவமத குருமாராக நியமிக்கப்பட்டு நியூயார்க்கிலும் (New York), நியூ செர்சியில் (New Jersy) உளள மோரிசு டவுனிலும் (Morristown) பணியாற்றினார். இவர் மீண்டும் ஏல் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் மற்றும் சமூக அறிவியல் பேராசிரியராக கி.பி. 1872-ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு38 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும் ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றி நற்புகழை அடைந்தார். பொருளாதார அறிஞராக இருந்த விலலியம்கிரகாம் சம்னர் (William Graham Sumner) கி.பி. 1850-ஆம் ஆணடில் சமூகவியலைக் கற்று அமெரிக்கச் சமூக வரலாற்றில் முழு இடத்தைப் பெற்றுப் புகழடைந்தார்.

வில்லியம் கிரகாம் சம்னர்

இவர் சமூக நடத்தையில் வழக்கங்களின் (Customs) செல்வாக்கினைப் பற்றிய ஆய்வில் அதிக ஆர்வம் கொணடிருந்தார். மரபு (Tradition) சமூக அமைப்பில் மிக முக்கியமான இயல்புகளைத் தீர்மானிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது என இவர் நம்பினார். எர்பெர்ட்டு இசுபெனசரின் (Herbert Spencer) சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வு நூல் இவர் அரசியற் பொருளாதாரத்திலிருந்து சமூகவியலுக்கு வருவதற்கு மூல காரணமாக அமைந்தது. நெறிகள் ஓர் இயற்கையான உந்து விசையாகும். அரசுகள் எந்த வழியிலும் தலையிடுதலோ ஒழுங்குபடுத்துதலோ கூடாது என இவர் கூறினார். 'நாட்டுப்புற நெறிகள' (Folkways) என்ற நூல் இவரது முக்கியமான படைப்பாகும். இந்நூலில் வழக்காறுகள், நடத்தை முறைகள், ஒழுகலாறுகள், வாழ்க்கை நியதிகள் முதலியன நன்கு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

மேலும், இவர் எழுதிய 'சமூக அறிவியல்' (The Science of Society) என்ற நூல் மிகவும் புகழ் வாய்ந்ததாகும். நான்கு தொகுதிகளைக் கொணட இந்நூல் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டு 1927-ஆம் ஆண்டு கெல்லர் (Albert G. Keller) என்ற

அறிஞரின் உதவியுடன் வெளிவந்தது. இப்புகழ்மிக்க சமூகவியல் அறிஞர் 1910-இல் மறைநதார். பூ.த

சமசுகிருதம், இநதியாவின் முதுமொழிகளுள ஒன்று. சமசுகாரம் என்ற வடமொழி சொல்லிற்குப 'பணபடுத்துதல' என்பது பொருள். அதனால, பாணினி போனற சிறநத இலக்கண ஆசிரியர்களால நன்கு பன்படுத்தப்பட்ட மொழி சமசுகிருதம என்று சொல லப்படுகிறது. இது, இநதிய நாட்டின் பணபாடு சமயம் ஆகிய இரணடுடனும் தொடர்புடைய மொழியாகும். மக்களிடையே இம்மொழி பேசசு வழக்கில் இலலாமல இருபபினும், இதன் பல்வேறு நூலகளை ஆராய்ந்து வரும் புலவர் கூட்டஙகளிடையே இது பேசப்பட்டு வருகின் றது. மேலும், இம மொழியில் இனறும் பலர் புதிய செய்யுளகளையும் நாடகங்களையும் வேறு நூல் களையும ஆக்கி வருகினறனர்.

மொழியியல் வலலுநாகளும், இலக்கண ஆசிரியர்க ளும் இந்தியாவில் வழங்கும் மொழிகளை நானகு பெரிய மொழிக் குடும்பங்களாக வகுத்துள்ளனர். அவை இநதிய-ஐரோப்பியம் (Indo-European), திராவிடம (Dravidian), ஆசுதிரியம் (Austric), திபேத திய-சீனம் (Tibetian) எனபனவாம். சமசுகிருத மொழி இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச சாாநதது எனறு ஏற்றுக் கொளளப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நிலைக்களன, பணபாட்டு மலர்சசிககு வாயில் எனற இரணடு சிறப்புகளைப் பெற்றிருக்கும இந்திய மொழிகளுள பெரும்பாலானவை சமசுகிரு தத்திலிருநது பிரிநது வளர்நதன. இநதிய மொழிகள அனைத்திலுமே சமசுகிருதப் பதங்களின கலபபு காணப்படுனறது. தென்னாட்டில வழஙகிவரும் திரா விடக் குடும்பததைச சார்நத மொழிகளைத தவிர, வட இநதியாவில் நனகு வளர்சசிபெறற மொழிகளுக கெலலாம் சமசுகிருதமதான வேர்மொழி எனறு சொலலப்படுகினறது. தென் மொழிகளும், சமசுகிரு தத்துடனும், அதிலிருநது வந்த பாலி, பிராகிருத மொழிகளுடனும் பணடைககாலந் தொட்டுக் கூடவே வளர்நது வநதுள்ளதாலும, இலக்கண இலக்கியங களில இம்மொழிகளுக்கிடையே கொடுககல வாங் கல்கள் இருநது வநதுள்ளதாலும், எலலா இந்திய மொழிகளின இலக்கணததையும், வரலாறறையும் ஆராய்வதற்குச் சமசுகிருத மொழி ஆராய்ச்சி இனறி யமையாததாகும்.

ஒப்புமொழியியல் (Comparative philology) தோற் றம்: சர் வில்லியம் சோன்சு என்ற செருமானிய அறிஞர் கி.பி. 1786-இல் கல்கத்தாவில் உள்ள அரசு ஆசியக் கழகத்துக்கு (Royal Asiatic Society) வருகை தந்து சமசுகிருத மொழியை நனகு படித்து அம்மொழிக்கும் ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு முள்ள தொடர்பைக் கணடு பிடித்ததனாலேயே மொழிகளின ஆராய்ச்சியில் ஒபபு மொழியியல் (Comparative Philology) என்ற புதுத் துறை தோன்றியது அதுமுதல இந்தியநாட்டிலேயே வழஙகி வந்த இம்மொழியினை மேலநாட்டு அறிஞாகள் கற்று, மொழியியல் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்துள்ளனர். வில்லியம் சோன்சிற்குப பிறகு அவரைப் பினதொடர்ந்து கோல்புருக்பாபு, கிரிம் மாக்சுமுல்லர், புருக்மன, விட்னி முதலிய மொழிபபுல வர்கள் இம்மொழியாராய்சசித்துறையில் மேலும் ஈடு பட்டு இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகளுககுள்ள (மரபு இலக்கணங்களையும் வகுத்து) பொது இயலபுகளை யும் ஆய்ந்து இம்மொழிக் குடுமபத்தில உலக மொழி கள் இனனின்னவென்றும் எடுத்துரைத்தனர்.

மக்கள பரவப்பரவ மொழிகளில் சிறு சிறு வே றுமைகள வளாந்து மொழிபேதஙகள உண்டாகின றன. அவை நாளடைவில் கிளைமொழிகளாகி (Dialects) பின்னர்த் தனித்தனி மொழிகளாக இல கிய இலககணங்களுடன வளாநதுவிடுகின்றன. இப டியே மூல இநதிய-ஐரோப்பியம பல கிளைகளாகப பிரிந்தது இப்படிப் பிரிநத கிளை மொழிகளுள் ஒன்றே சமசுகிருதம். இது இந்திய ஐரோப்பியத்தின் கிழக்கு எலலையில உள்ள முககியப் பிரிவெனறு மொழியியல் வல்லுநர்கள கருதுகின்றனர்.

சமசுகிருதத்தின் தனிப்பட்ட குடும்பமும் வரலாறும்

வேதமொழி: சமசுகிருதத்தின் ஒரு பகுதி யான இம்மொழி ஆஙகாஙகு கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்குத் திசைகளில மக்களுடைய பேசசு வழக்கில் பல வேற்றுமைகளைக் (Dialectical Differences) கொணடிருந்தது. பலவேறுபட்ட மககள் பேசிய இந்த மொழியை அறிஞர் இலககணத்தால் சீர்திருத்தி, இலககியத்தில் ஒரே மாதிரியாகக கையாணடனர். இது காப்பியச் சமசுகிருதம (Classical Sanskrit) ஆகும். இப்பேச்சு வழக்குகளோடு நாறறிசைப் பேசசு மொழிகளிலிருநதும் வளர்நது பாலி, அர்த்தமாகதி, சௌரசேனி, மகாராட்டிரீ, கொடும் சமசுகிருதமான பைசாசி முதலியன பிரா கிருதங்களாக (பிராகிருத மொழிகளாக) மாறின. இவற்றுள் பாலி மொழியைப் பௌத்தர்கள் கையாணடனர். அர்த்தமாகதியைச சைனர்களும், சௌரசேனியைச் சமசுகிருத நாடகங்களிலுள்ள கீழ் நிலை நாடகமாந்தரும் கையாண்டனர். மகாராட் டிரம் காப்பியங்களில் கையாளப்பட்டது. மக்களுக

கிடையே வழங்கும கதை இலக்கியததிற்குப் பைசாச மொழி பயனபடுத்தப்பட்டது. மேற்சொன்ன இலக்கண வரையறைக்குட்பட்ட காப்பியச் சமசுகிருதத்திற்கும் மக்களிடையே வழங்கும் பேச்சு மொழிக்கும் நடுவில், சிற்சில இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து வழுவியதும், அரைகுறை இலக்கணமும் கொச்சைப் பேசசில் சில அம்சங்களைக் கொண்டதுமான மொழி ஒன்று, பொது இலக்கியங்களில கையாளப்பட்டு வந்தது. இதனைச் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் காதா (Gatha) சமசுகிருதம் (கதைகளுக்குதவும் மொழி) என்றும், இதிகாச புராணங்களில் காணப்படுவதால் இதிகாச சமசுகிருதம் (Epic Sanskrit) என்றும், பௌத்த நூல்களில் காணப்படுவதால் கலப்பு சமசுகிருதம் (Hybrid Sanskrit) என்றும் கூறுவர். பலதரப்பட்ட இலக்கணப் பிழைகள் கொண்ட நடுத்தரமான இந்த சமசுகிருதமே நெடுங்காலம் நடைமுறையில் மக்களால் பேசப்பட்ட மொழியாக இருந்துவந்ததென்று தெரிகிறது.

சமசுகிருதம் பேச்சில் இருந்த மொழி என்பதற்குப் பாணினி இலக்கணத்தில பேச்சுக்கென்று தரப்படும் இலக்கணச் சூத்திரங்களும், பதஞ்சலி மகாபாடியத்தில தேர் ஓட்டுபவனும் இதைப் பேசுவதாகச சொலலி மேறகோள் கொடுத்திருப்பதும், நாடகங்களும் சான்றாகும். பாணினி தம் இலககணத்தில் இதனைப் 'பாஷா' என்று குறிப்பிடுவது, இது பேச்சு வழக்கில் இருந்ததை வற்புறுத்தும். ஆனால், பாணினியின் இலக்கணததில் மிகுதியாகக் கட்டுண்ட பிறகு, இது ஓரளவு பேச்சு வழக்கிலிருநது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகி இலக்கியத்திற்கும், புலவர்களின் சொற்பொழிவுகட்கும கையாளப் பட்டதாக மாறியது என்று கூறலாம். இலக்கணத்தின மூலம் இம் மொழி சரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினால இதற்குச் சமசுகிருதம் பரிசுத்தம் செய்யபபட்ட அலலது பண்படுத்தப்பட்ட மொழி-என்ற பெயா ஏற்பட்டது கொசசை மொழியாகிய, பேசப்படும் பிராகிருத மொழிகளில் இலக்கியங்கள் வளர்ந்த பொழுதும் சமசுகிருததின் ஆட்சி குனறவில்லை. பிராகிருத இலக்கியமும், இலககணமும் சமசுகிருத மொழியையே தழுவி நின்றன. பணபாட்டிலும் உயர் துறைகளிலும் சமசுகிருதமே ஆளப்பட்டு வந்தது. கல்வெட்டுகளிலும் இதைக் கையாண்டனர். முதலில் இந்த மொழியை வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிய பௌத்தர்களும், சைனர்களும் பின்னர் இம்மொழியையே ஏற்றுக்கொண்டனர். மேலும் மதம், பணபாடு, சமயம் ஆகிய இவற்றின மூலம் மத்திய ஆசியா, சீனம், தென்கிழக்கு ஆசியா முழுவதும் சமசுகிருதம் பரவியது.

வேதகாலச் சமசுகிருதமும் பிற்காலச் சமசுகிருதமும்: வேதகாலத்தில வழங்கிவந்த சமசுகிருதத்திற்கும் பிற்காலத்துச் சமசுகிருதத்திறகும் (Classical Sanskrit) இடையிலான வேறுபாடுகளை மொழியைப் பார்த்த வுடனேயே அறியமுடியும். வேதமொழியில் வழங்கிய பல சொற்கள் பின்னால் வழக்கில் இல்லாமல் போயின. வேதமொழிகளில் விகுதிகளும், விகுதிகளாலாக்கப்பட்ட சொல உருவங்களும் எத்தனை வகைகள் இருநதனவோ அவ்வளவு பிற்காலத்தில இலலாமல் சிற்சில உருவஙகளே இலக்கணத்தில வைத்துககொளளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாகச் 'செய்துவிட்டு' என்பதற்கு வேதமொழியில் 'கிருத்வா', 'கிருதவி', 'கிருத்வாய என்ற மூன்று உருவங்கள வரும். ஆனால் பிறகாலச சமசுகிருததில் இம்மூன்றில் 'கிருத்வா' என்ற ஒரு உருவமே வைததுக்கொள்ளப்பட்டது. 'போக' எனபதற்கு, பின சமசுகிரதத்தில 'கந்தும' என்று மட்டும் வரும். வேதமொழியில் 4ஆம் வேற்றுமை விகுதியை வைத்து 'கந்துவே' என்றும், அவவாறே ஐந்து, ஆறு, ஏழாம் வேற்றுமை விகுதிகள சேர்ந்த உருவங்களும் வரும. வேத சமசுகிருதச் சொல விற்கு முன் சேரும் விகுதியான 'உபசருககம்' அப் பொருளில தனித்துவரும். பின் சமசுகிருதத்தில் அது தனித்துவாராமல் சொலலுடன் சோநதுதான் வரும். வேதமொழியில் சொற்களுக்கு மூனறு சுரங்கள (Accent) காணப்படும். அவை ஏறறம (உதாத்தம்), இறக்கம் (அனுதாத்தம்), இரண்டிற்கும் பொதுவான சுவரம் (இசுவரிதம்) எனப்படும் இந்த சுவரத்தால் பொருளும் வேறுபடும். இந்த சுவரம பின் சமசுகிருததில முற்றிலும் மறைநது போயிற்று. வேதமொழிகளில் மிகப் பழையநிலை இருககுவேதப் பாக்களிலும், ஓரளவு அதர்வ வேதப் பாக்களிலும் காணப்படுகின்றன. இருக்குவேத சமசுகிருதத்தைவிட பிற்பட்டது யசூர் வேத சமசுகிருதம். பாக்களாக வரும சமசுகிருதப் பகுதிகள் பழமை வாய்நதவை. பாக்களின கருத்தையும் வினியோகத்தையும் விளக்கும் உரைநடைப் பகுதியில் அமைந்த பகுதி பிராம்மண பகுதியாகும். அவற்றையடுத்துக காணப்படும் பரதத்துவத்தை விளக்கும் வேதாந்தஙகளான (வேதத்தின் கடைசிப் பகுதியில் உள்ளவை) உபநிடதங்களின் (ஆசிரியருக்கு அருகில் அமர்ந்து பரதத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளுதல்) மொழி பிற்பட்டது. எனினும் இவற்றில் பழைய இருக்குவேத சமசுகிருதச் சின்னங்கள் இருப்பதும், அவை பிற்காலக் காப்பியச் சமசுகிருதத்தையும், முற்பட்ட இலக்கண நடைகளையும் தழுவியிருப்பதும் நன்கு புலனாகும். செய்யுள் நடையில் இருக்குவேத சமசுகிருதம் இருப்பதனால யாப்பிலக்கணத்தில் சில வேறுபாடுகள் காணப்படும். உரைநடையிலிருக்கும் பிராம்மணப் பகுதியில் இவ்

வேறுபாட்டிற்குக் காரணமில்லாததனால், பிராம் மண மொழி மிகப் பழமையான இலக்கண உறுப்பு களை விடாமல் பாதுகாத்து வருகிறது.

சமசுகிருத மொழியை முதன் முதலில் மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் படித்ததிலிருந்து 'நவீனமொழி இலக்கணத்துறை' ஏறபட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. மூலமொழி, மற்றும் உறவு மொழிகள ஆகியவற்றின் இலக்கணங்களை ஆராயச் சமசுகிருத இலக்கணமும், இம்மொழி பாதுகாத்து வரும் ஒலிகள, சொல்லுரு வங்கள், இலக்கண மரபுகள் ஆகியவையும் மிகவும் உதவியாக இருந்தன. இவ்வாறு குறிக்கத்தகக அமிசங் கள சுரம் (Accent), ஒருமை பன்மை தவிர, இருமைச் (துவி வசனம் Dual) சொற்களுக்கு உதவும் விகுதிகள், உயிர்மெய் எழுத்துகளுக்கு ஏற்படும் வேறுபாடுகளை விளககும் விதிகள ஆகும்.

சமசுகிருத மொழியில் உள்ள ஒலிகள்: சமசுகிருதத்தில் மொத்தம் 50 ஒலிகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் 13 உயிர் எழுத்துகள்.

அ (a)	ஆ (ā)	இ (i)	ஈ (ī)	உ (u)	ஊ (ū)	
ரு (r)	ரூ (r̄)	லு (ḷ)	ஏ (ē)	ஐ (ai)	ஓ (o)	ஔ (au)

திராவிட மொழிகளில் உள்ளதுபோல் எ, ஒ என்ற குறில் உயிர் இலலை. ஆனால, சாமவேத மரபுகளில சிற்சில இடங்களில் குறில் 'எகார' 'ஒகார'-ங்கள் ஒலிப்பதாகப் பதஞ்சலி தம்முடைய 'மகாபாடிய'

மெய்யெழுத்துக்கள்:

பிறப்பிடம்	ஒலிப்பின்மையுடையன (Voiceless) காற்றுக் கொள்ளாதது (Unaspirated)	ஒலிப்பின்மையுடையன (Voiceless) காற்றுக் கொளவது (Aspirated)	ஒலிப்புடையன (Voiced) காற்றுக் கொள்ளாதது (Unaspirated)	ஒலிப்புடையன (Voiced) காற்றுக கொள்வது (Aspirated)	மூககின சம்பந்தம் பெற்றது (Nasal)
தொணடையிலிருந்து எழுவன (Gutturals)	(Ka) (க)	Kha	Ga	Gha	(ṅa) (ங)
தாலு அல்லது அண்ணம் (Palatals)	Ca (ச)	Cha	Ja (ஜ)	Jha	na (ஞ)
தலை (Cerebrals)	(ṭa) (ட)	(ṭha)	da	dha	(ṇa) (ண)
பல் (Dentals)	(ta) (த)	tha	da	dha	(na) ந (ன)
இதழ் (Laterals)	(pa) (ப)	pha	ba	bha	ma (ம)

நூலில் கூறுகின்றார். மெய்யெழுத்துகள் 33. இவற்றில் கவனிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு வகையிலும் வல்லினம், மெல்லினம், காற்றுக் கொள்வது (Aspirated), காற்றுக்கொள்ளாதது (Unaspirated) மூக்கின் சம்பந்தம் பெற்றது (Nasal) என ஐந்து ஒலிகள இருப்பதாகும் இம்மெய்யெழுத்துகளை உரோமன் எழுத்துகளில பக்கம் 411-இல் கண்டவாறு குறிக்கலாம்.

முனபகககத்திலுள்ள ஐந்து வரிசை (வருக்கம்) களைத் ('க' வருக்கம், 'ச' வருக்கம், 'ட' வருக்கம், 'த' வருக்கம், 'ப' வருக்கம்) தவிர, நான்கு உயிர்மெய்கள் (Semi Vowels அந்தஸ்தங்கள)

ya	va	ra	la
ய	வ	ர	ல,

மூன்று சகாரங்கள் (Sibilants or fricatives-ஊசு மாக்கள்)

S'a	Sa	Sa
	ஷ	ஸ,

ஒரு மூச்சு மெய் - 'ha' (உற),

ஒரு முழு மூக்கு ஒலி (அனுசுவரம்) - 'm' (ம்),

உயிர்மெய்களுக்குப் பின்னும் முன்னும் வரும் மூச்சு விடும் ஒலி (விசர்க்கம்),

ah (விசர்க்கம்) h (k) (சுவரமூலீயம்),
h (p) (உபத்மானீயம்).

மேற்கூறிய ஒலிகளைத்தான் ஆதாரமாகக்கொணடுள்ளது சமசுகிருத மொழி. சிவபெருமான் ஆனந்த நடனத்தின் முடிவில் தன் கையிலுள்ள 'உடுக்கை'யைப் பதினான்கு தடவை அசைக்க, அதிலிருந்து ஏற்பட்ட பதினான்கு சூத்திரங்களிலடங்கிய ஒலிகளே சமசுகிருத மொழிக்கு ஆதாரமான ஒலிகள் என்று கூறப்படுகிறது. இப்பதினான்கு சூத்திரங்களும் 'சிவசூத்திரம்' 'மாகேச்சுவர' சூத்திரம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. இபபொழுது சமசுகிருத மொழியில் பின்பற்றப்படுகிற இலக்கண நூலை எழுதிய 'பாணினி' இச்சூத்திரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு தான் தம்முடைய மிகச்சிறந்த, புகழ்பெறற மேற்கூறிய அட்டாத்தியாயீ (எட்டு அத்தியாயஙகளுடன் கூடியது) என்று பெயருடைய சூத்திர வடிவத்தில் உள்ள இலக்கண நூலை எழுதினார். அச்சூத்திரங்கள் உரோமன் எழுத்தில் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சிவசூத்திரங்கள்:

1. a i u (n)
2. r ḷ (k)
3. e o (ṅ)
4. aiau (c)
5. h (a) Y (a) V (a) r (a) (ṭ)
6. l (a) (n)
7. n (a) m (a)ṅ (a)ṇ (a) n (a) (m)
8. gh (a) bh (a) (n)
9. gh (a) dh (a) dh (a) (s)
10. g (a) b (a) g (a) d (a) d (a) (s')
11. kh (a) ph (a) ch (a) ṭh (a) ṭh (a) c (a) ṭ (a) t (a) (v)
12. K (a) P (a) (y)
13. S' (a) ṣ (a) S (a) (r).
14. h (a) (l).

மேற்கூறிய 14 சூத்திரங்களில் ஒவ்வொரு சூத்திரத்தின் கடைசி மெய் எழுத்தையும், அடைப்புக் குறியிலுள்ள உச்சரிப்பதின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'அ' (a)வையும் தவிர மற்ற எழுத்துகள் இப்பொழுது சமசுகிருதத்தில வழக்கத்தில் வரும் எழுத்துகளாகும். இச்சூத்திரங்களில் 'ha' (ஹ) (5-ஆம் 14-ஆம் சூத்திரம்) என்ற ஓர் எழுத்துத்தான் இரு தடவை கூறப்பட்டுள்ளது. இலக்கண ஆசிரியர்கள் அதற்கு வேறு காரணங்கள் கூறியுள்ளனர். முதல் இரணடு சூத்திரங்களில் காணப்படும் '5' உயிர் எழுத்துகள் 'குறில்' 'நெடில்' இரண்டையும் குறிக்கும். வேதமொழியில் தமிழ் 'ள' விற்கொப்பான தலையொலியான லகாரமும் (ḷ a, ळ) அதே மூச்சுடன் ளகரமும் (lh) என்ற ஒலியும் வருகின்றன. மேற்கூறிய ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் ஒரே ஒலிதான். அவ்வொலி சொல்லில் தான் வரும் இடத்தைப் பொறுத்துத் தன் தன்மையை மாற்றி உச்சரிக்கப் படுவதில்லை.

மேற்கூறிய ஒலிகளுள் தலை - ஒலிகள் என்று கூறப்படும் 'ட' வருக்கம் சமசுகிருதத்திற்குத் திராவிடத்திலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்று சில மொழியியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவர். ஆனால், திராவிடத்தைச் சேர்ந்த 'சவர' மொழிகளில இவை இல்லாததினாலும் சில இந்தோ-ஆரியன் சொற்கள் என்று தீர்மானமாகத் தெரிகின்ற சொற்களின ஒலிகள் தமக்குள்ளே ஏற்படும் மாறுபாடுகளால் இம்மாற்றம் ஏற்படுவது தெரிவதாலும், இந்தச் சிக்கல் தீர்ந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. சமசுகிருத மொழியைத் தவிர இந்திய-ஐரோப்பியக் குடும்பததைச் சேர்ந்த

வேறு மொழிகளில் 'தலை' – ஒலிகள் காணப்படாத தனால் மூல மொழியின் (இந்தோ – ஐரோப்பியம்) தலை – ஒலிகள் இருந்திருக்க முடியாதென்றும், ஆனால், இந்திய – ஐரோப்பியன் ḷ+t (பல்-ஒலி சமசுகிருத மொழியில் ṭ+ (தலை-ஒலி) யாக மாறு கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ள னர். இதைத்தான் போர்ட்டுநாடோவின் விதி (Fortunatov's Law) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ḷ+t = ṭ   ḷ+th = ṭh   ḷ+d = ḍ   ḷ+dh = ḍh

ḷ+n = ṇ   ḷ+s = ṣ

சமசுகிருத மொழியைப் பறறிப் பேசுஙகால் இதை ஆதியிலிருந்து ஆராய்ந்து இதற்கு நுட்பமான இலக்கண விதிகளை வகுத்தவரையும், இதன இலக்கண நூல்களையும் பற்றிச் சொலலவேண் டும். சமசுகிருதத்திலுள்ள சமய சம்பந்தமான முதல் நூலான வேதத்தை எழுதாமல் நெடுங் காலம் மனப்பாடமாகவே வைத்து, அதன இலக்கணங்கள கெடாமல் இருகக வேண்டி, அதறகென வேத மொழியை ஆராய்ந்து அதன் அமிசங்களை நன்குணர வேண்டிய அவசியம் ஏறபட்டது. ஆகவே, ஒவ்வோ ரொலியின் தன்மையும் 'பிராதிசாக்யம்' 'சிட்சை' என்ற நூலகளில் ஆராயப்பட்டது.மொழி இலக்கண மான 'வியாகரண சாத்திரம்' 6 வேதாங்கங்களுள் ஒன்றாக வளர்க்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன சிட்சை, பிராதிசாக்கியம், வியாகரணம் போல் 'நிருததம்' என்ற துறையிலும் இலககணம ஒருவாறு ஆராயப் பட்டது மொழி ஆராய்ச்சியில் வேதகாலத்து இருடி கள் மிகவும் ஊக்கத்தைக் காட்டிப் பல நுணணிய விதிகளைக கவனித்துக் கூறினர். சுமாா 70 இலக்கண ஆசிரியர்கள இருந்தனர் என்றால் மொழி ஆராய்ச்சி யில் இருந்த ஈடுபாட்டை ஊகிததுக் கொளளலாம். தமக்குமுன் பல இலக்கண ஆசிரியர்கள் இருந்தனர் என்பதனைக கி.மு. 700-இல 'நிருத்தம்' எழுதிய யாசுக முனிவரே குறிப்பிடுகிறார். 'பாரத்துவாசர்', 'சாகல்யர்', 'ஆபிசலி', 'சாகடாயனர்' முதலிய இலக்கண ஆசிரியர்களை கி.மு. 500-இல இருநத பாணினியும் தம் சூத்திரஙகளில் கூறுகிறாா. பாணினிக்கு முன்பு 'இநதிரன்' பெயரில விளஙகியதும தொல்காப்பியனார் அறிநதிருந்ததாகச் சொலலப் படுவதுமான 'ஐந்திரம்' என்ற இலக்கண நூல இருந்தது. பினனர்ப் பாணினியைக் காத்தியாயனர், பதஞ்சலி, பர்த்துருகரி முதலியோர் பின்பற்றிச் சமசுகிருத இலக்கியத்தை ஒழுங்குபட வளர்த்தனர். பாணினியின் இலக்கண நூல் கடினம் என்று பழைய ஐந்திரத்தைத் தொடர்ந்து கௌமாரம், சந்திரம், காசகிருத்சனா, ஆபிசலி சாகடாயனர்,சைனேநதிரர், சாரசுவதம் முதலிய இலக்கண மரபுகளும் தோன்றின.

சமசுகிருத மொழி வேதநடையிலிருந்து மாறிக் காப்பிய சமசுகிருதமாக வளர்ந்தபொழுது சில வேறுபாடுகள தோனறின. சொற்களுக்கு முன் சேர்க்கக் கூடிய 'உபசருக்கம்' தன் விருப்பப் படியே தனிமையில் வந்து கொண்டிருந்தது சொல் லுடன் சேர்ந்து வரத் தொடஙகியது. இது மொழியைத் தாராளமாகக் கையாளக்கூடிய எளி மையைக் குறைக்கத் தொடஙகியது பணடைய சமசுகிருதத்தில் வினைச் சொற்களைப் பற்பல பொருள்படும் உருவங்களில் தாராளமாக ஆணடு வந்தனர். பிற்காலச் சமசுகிருதத்தில் வினைச் சொல்லிலிருநது வந்த எச்சஙகளை (Participles) மிகுதியாகக் கையாணடனர். முன்பு செய்வினை (Active Voice) வாக்கியஙகள் அதிகமாக இருந்தன. பின்னர் இது மாறிச் செயப்பாட்டு வினைத் தொடாகள் (Passive Voices) அதிகமாயின. சமா சம் என்ற சொறறொடர்கள் பண்டைக் காலந் தொட்டே இருநதாலும வேதத்தில் அவை அவ்வள வாகக் காணப்படவில்லை. நடுவேயுள்ள விகுதிகளை விட்டுச் சொற்களைச் சங்கிலிகளாகக் கோத்து நீண்ட பெரிய தொடர் மொழியாக ஆளவது உபநிடத காலத்திலிருநதே வந்துவிட்டது.

சமசுகிருத எழுத்துகள்: வேதம மனபபாடமாகக குரு சீடர் முறையில தொனறுதொட்டுப் பாது காககப்பட்டு வந்தது இந்தியாவில அமைநத பழைமை யான எழுத்து 'கரோட்டி' என்பது. இது வடமேறகு எலலைப் புறத்தில மட்டும் சிலகாலம் இருநது வநதது. பின்னர்ப் 'பிராமி' என்ற எழுத்து இநதியா முழுவதும் பரவியது ஆராய்ச்சியாளாகள இவ் வெழுத்து கி.மு. 800-இல் செமடிக்கு மககளிடமிருந்து வணிகர் கள மூலம் இநதிய நாட்டிற்கு வந்திருககலாம் என்று கூறுகின்றாாகள. அரப்பா எழுத்திலிருநது வநதிருககக கூடும் என்றும் சில அறிஞாகள கருதுகிறார்கள. கரோட்டி வலமிடமாக எழுதப்படுவது;பிராமி இடம் வலமாக எழுதப்படுவது சமசுகிருத மொழிக்குளள ஒலிகளுக்குத் தகுந்தாற் போல கி.மு. 500-லேயே பிராமி மொழி சில மாறுபாடுகளுடன் சீர்திருத்தி யமைக்கப்பட்டது. இந்நாள் கிடைககும் முதல பிராமி எழுத்துகள் அசோகரின கல்வெட்டுகளில காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிராமி எழுத்தே இந்தியா முழுவதும் பரவியது இப்போது சமசு கிருதம், இந்தி முதலியன எழுதப்படும் தேவநாகரி எழுத்துக்கு மட்டுமல்லாமல், மற்ற எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் ஆங்காங்குச் சில மாறுதல்களுடன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சமசுகிருத மொழியை எழுதுவதற்கு இக்காலத்தில கையாளப்படும் தேவ

நாகரி எழுதது தோன்றுவதற்கு முன்பு தமிழ் நாட்டைத் தவிர மறற இடங்களில் அந்தந்த மொழி களை எழுதுவதற்குக் கையாண்ட எழுததுகளே பயன படுத்தப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில மட்டும் தமிழ் எழுத்துகளைப்போல காணப்படும் 'கிரந்தம்' என்ற எழுத்து சமசுகிருதத்தை எழுதுவதறகுப் பயன் படுத்தப்பட்டது. சமசுகிருத மொழியில காணப்படும் எல்லா ஒலிகளும் தமிழ் மொழியில் இல்லாததனா லும், தமிழ் எழுத்துகளைக் கொண்டே சமசுகிருத மொழியை எழுதமுடியாத காரணத்தினாலும் முக்கியமான தமிழ் எழுத்துகளை அதற்குரிய ஒலி யுடன வைத்துக்கொண்டு, சில புதிய வட்ட மான எழுத்துகளைக் கொணடு 'கிரந்தம்' என்ற புதிய எழுத்து உருவாகியது. பனை ஓலைகளில் எழுத்தாணியைக் கொணடு கிரநத எழுத்தினால் இலகுவாகச் சமசுகிருத மொழி எழுதப்பட்டு வந்தது. இக்கிரநத எழுத்து தமிழ் நாட்டில் மட்டுமே வழக் கத்தில் இருநதது. தேவநாகரி எழுத்து வழககத்தில் வரத் தொடங்கியவுடன், கிரந்த எழுத்துகள் மறையத் தொடஙகின. இப்பொழுது சமசுகிருத மொழியை எழுதுவதற்கு 'தேவநாகரி' எழுத்துதான் கையாளப் பட்டு வருகிறது. மேல் நாட்டார தேவநாகரி எழுத் தினை நனகு அறிந்துகொளளாததனால் ஆஙகில உரோமன் எழுத்தையே உச்சரிப்புக்கேற்றபடி சில குறிகளுடன்(Diacritical marks) சமசுகிருத மொழியை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சமசுகிருத மொழியிலும, பிற இந்திய மொழி களிலும், பண்டைககால இலக்கியங்கள் முதலில் பூவரசமர இலைப்பட்டை, பனை ஓலை ஆகிய வற்றிலும் பின்பு காகிதத்திலும் எழுதிவைககப் பட்டன. இக்காரணத்தினால் பல சிறந்த இலக்கியங் கள் மடிந்துபோயின. நூல் நிலையங்களில் இப் பொழுது காணப்படும் பல்லாயிரக்கணக்கான சமசு கிருதச் சுவடிகள் அனைத்தும் முன்னிருந்து நசித்துப் போன இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியே. மனப் பாடத்தையே முக்கியமாகக் கருதி இநதச் சமசுகிருத இலக்கியத்தில் மனப்பாடத்திற்கு மிகவும் எளிதாக அந்தந்தத் துறைகளில் சுருக்கமான சொற்களால, அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஒருசொல், இரு சொற் களால் ஆன சூத்திரஙகள செய்து அவற்றின் மூலம் இலககியத்தைக் காத்துவந்தனர். பாணினி தன இலக்கணம் முழுவதையும் 3700 சூத்திரங்களில் அடக் கினார். அதுபோலவே நிகணடு, விஞ்ஞானம் முதலிய துறைகளிலும் மனப்பாடத்திற்கு உதவும்படி நூல்கள் சூத்திர வடிவத்திலும், செய்யுள நடையிலும் எழுதப் பட்டன.

சமசுகிருத இலக்கியம் காலத்தால் பழமையை யும், அளவில பெரும் பரப்பையும் கொண்டது. ஏறக் குறைய 4000 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. இருக்குவேதப் பாக்கள் கி.மு. 2500-இல் தோனறின என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருத்து. உலக இலக்கியங்களுள அழகிய கவிதையோடும், சீரிய கருத்துடனும் இன்று நமக்கு கிடைத்துள்ளவற்றில் இருக்குவேதமே மிகவும் பழமை வாய்ந்ததாகும். இருக்கு வேதம் சந்தத்தில் அமைந்துள்ளது. வேதங்கள அமைக்கப்பட்டுள்ள செய்யுள் வடிவம் (பாக்கள்) 'சந்தம்' என்று சொல்லப்படுகிறது (Vedic Metre). இருக்குவேத சந்தஙகளில் முக்கியமானவை ஏழு அட்சரக் கணக்கினாலும், சிற்சில அட்சரங்களில் குறில், நெடில் நெறியாலும் இச்சந்தங்கள் அமைந் திருக்கின்றன. இருக்கு வேதப் பாக்களின் பெரும் பகுதிகளே சாம வேதத்தில் இசையுடன் இசைத்துப் பாடப்பட்டுச் சாமவேதமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இசையில் இப்பாக்களின் சொல்லமைப்பு எனன வென்று புலனாகாதபடி பலவகைகளில் மாறுதல் களை அடைநதுள்ளது. இப்படிப்பட்ட பழைய வேதச் செய்யுள்களின் இசை வடிவத்திலமைந்துளள சாம வேதத்தை விலககி, மூன்று வேதத் தொகைகளாக (சம்கிதை)ச் சேர்க்கப்பட்டன. அவை இருக்கு, யசுர், அதர்வம் என்பவை.

யசுர் எனபதில் ஒரு கிளை வேள்வி நடத்து வதுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளதால் இதில் முதன் முதலாக உரைநடைச் சமசுகிருதம் கையாளப்பட்டது. இந்த உரைநடைச் சமசுகிருதம் பொருள் விளக்கத்திற்கும அதற்குத் துணையான கதைகளைச் சொலலுவதற்கும் பயனாகிறது. இப் படிப்பட்ட பழைய உரைநடைசசமசுகிருத நூல்களே வேதத்தின் இரணடாம் பாகமான பிராமமணஙகளா கும். இந்தப் பிராமமணஙகளின இறுதிப் பாகத்தை 'ஆரணியகம்' எனறு கொணடு காட்டில ஓதிவந்தனா. இதன் முடிவில்தான் பரம் பொருளை விளக்கும் உப நிடதம் காணப்படும். இதுதான் வேதாந்தம் அல்லது 'மறைமுடி' என்று சொலலப்படும்.

நான்கு வேதத்திற்கும் தனித்தனியே பிராம் மணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிடதங்கள் காணப்படு கின்றன. இருக்குவேதப் பாக்களிலேயே சமசுகிருதச சொற்களுக்கும், மொழிக்கும் ஆழ்ந்த கருத்துகளை யும் உருவற்ற எண்ணங்களையும் விளக்கும ஆற்றல் நன்கு அமைந்திருந்தது தெளிவாகிறது. இவ்வாற்றல உபநிடதங்களில் மேலும் சிறந்து விளஙகுகிறது.

இந்தப் பரந்த வேத இலக்கியத்தைப் பாதுகாக்க வும், வேள்வி, சடங்கு, ஒழுக்கம் இவற்றிற்குப் பயன் படும் முறையில் இவற்றின் கொள்கைகளைச் சுருக்கி நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவும், பரம்பொருளைக்

குறித்துத் தததுவ ஆராய்ச்சிகளைப் பலதுறைகளாக விளக்கவும் சூத்திரஙகள என்ற உரைநடையில சிறுசிறு சொற்களால் ஆன நூல்கள இயறறப்பட்டன. வியா கரணம் (Grammar), நிருத்தம (Etymology), சோதி டம் (Astronomy and Astrology) சந்தம் (Vedic Metre), சிட்சை (The Science of Proper Articulation and Pronunciation of Letters), கறபம (Rituals) என்ற 6 வேதாங்கங்கள இயறறப்பட்டன அவை பெரும்பாலும் சூத்திர வடிவஙகளிலேயே அமைககப் பட்டன.

இம்மொழியைக் கையாணட மக்கள தமக்குத தெரிந்த வரலாறறையும், பெரும் நிகழ்சசிகளையும தமமை ஆணட அரசர்களின தலைமுறைகளையும் தெய்வம், அரசர் ஆகியோாகளின சரிததிரஙகளை யும், அதிசயச செயலகளையும பொதுமக்கள் பேசும் நடையில் அமைத்து அவ்வப்போது பரப்பி வநதனர். இப்பழங்கதைகளைச், சந்தத்தில் அமைத்தும அவறறை வீணையுடன் பாடியும பாக்களிடையே உரைநடைகளில விளக்கியும் வந்தனர். இப்படி வநத இதிகாசம், புராணம், ஆக்கியானம், உபாகியானம் என்ற இலக்கியங்களைப் பாதுகாப்பதறகான தனி மரபினரும் இருந்தனர். இவர்கள சூதர், மாகதர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வழி வந்தனவே மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இதிகாசஙகளும், நளதமயந்தி, சாவித்திரி சத்தியவான, சிபி முதலிய உபாக்கியானங்களும் அக்னி, வாயு, பாகவதம் போன்ற 18 புராணங்களும், 18 உப புராணங்களும் ஆகும். இக்கதைகளிலிருநதும், இதிகாசங்களிலிருந தும் வளர்ந்தனவே சமசுகிருதக் காபபியங்கள

மேலே கூறிய சூத்திரஙகளை நன்கு விளங்கும படி செய்வதறகாக எழுநத 'பாடியம்' எனற உரை கள் இதற்குப்பிறகு வளர்ந்த இலக்கியங்கள்.

அக்காலததிலேயே அரசர்கள் செய்யும் அலுவல் களைப் பதிவு செய்யவும், அவாகள விடுககும் செய்தி களுக்கு விளமபரமாகவும் கலவெட்டு இலக்கியம் எழுந்தது எனபது அசோகரின கல்வெட்டுகளிலிருநது தெரிகிறது.

மேற்சொன்ன சரித்திரங்களையும், மத சம்பநத மான கதைகளையும் போல் மக்களைப் பற்றிய கதை களும், பொதுமக்கள வாழ்க்கையையும் நடத்தை, ஆட்சி முதலியவற்றையும் விளக்கும் நீதிக் கதைகளும், செய்யுள் உரை இரண்டும் கலந்த நடையில் வளர்ந் தன. இந்த வழிவநதனவே பஞ்ச தந்திரக் கதைகள். உலகு முழுவதும் பரவிய இக்கதை இலக்கியத்திற்குத் தாயகம் இந்தியாவேயாகும்.

தெய்வங்கள, அரசா, சமூகத்திலுள்ள பெரு மக்கள் இவர்களுடைய வாழ்க்கையையும செயல களையும் இதிகாச புராணங்களில உள்ளவற்றை விட அதிகமாகக் கவிப்பணபுகளுடன் கவிஞர்கள பாடத் தொடங்கினர் இதிலிருந்து மகாகாப்பிய இலக்கியங்கள் வளர்ந்தன.

வேள்விகள செய்வதற்காக ஓமம் செய்யும் குணடம் முதலியவற்றைக் கட்டுவதற்கும், சரியான பருவம், நாள், நட்சத்திரம் தெரிந்து கொளவதற்கு மான அறிவியல் துறைகளான கணக்கு, சிறபம, வான வியல் முதலியன வளர்க்கப்பட்டன உலகமனைத்தும் பரவியுள்ள எணகள இந்தியாவிலிருநதே அரபு நாட்டு வழியாகப்பரவிற்று எணகளுககுள இசுத்தானம் அதன் வழியாக ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், தசம -பின்னம் (Decimal) எனற கணக்கு நுட்பங்கள இந்தியாவிலிருநதே பரவியவையாகும்.

மத ஒழுக்கத்திலும், தெய்வ வழிபாட்டிலும் ஈடு படுவதறகாக உடல்நிலை, நோயின்மை, நீணட வாழ்க்கை முதலிய சரீர சாதனஙகளைப் பெற ஆயுர்வேதம் எனற மருத்துவமும், பண்டைச் சமசு கிருதத்தில் வளர்ககப்பட்டு இனறும் வழககில இருநது வருகிறது கிரேகக மொழியிலுள்ள பல மருததுவ நூல்கள சமசுகிருத மொழியிலிருநது எடுத்து எழுதின வைகளே என்று ஆராயசசியாளர்கள காணபித்துள் ளனா. இப்படியே இராணுவ ஆராய்சசித் துறை களிலும் நூல்கள எழுநதன. கௌடிலயரின அருத்த சாத்திரம பணடைய அரசியல நூலகளுள் மிகச் சிறநத தாகும். அறம், பொருள, இன்பம், வீடு எனற நான்கு துறைகளிலும், சூத்திரம, உரை, செய்யுள் விளக்க நூல்களவளர்ந்தன. இககால அறிவியல கலைச சொற்களுக்குத் தக்க இநதியச் சொற் களைத் தருவதற்கான நூலகள சமசுகிருதத்தில் உள்ளன.

நற்கலைகள், வீட்டுக்கலைகள், சிறுதொழில்கள் இவறறைப பொழுதுபோககிற்கும் இன்பத்திற்கும் உதவுவதாகப் பறபல திறன்களைத் தொகுத்து 64 கலைகளாக வழஙகி அவற்றிற்கு வேணடிய நூல களையும் சமசுகிருதம் வளர்த்தது. எடுத்துககாட் டாக அழகுக் கலைகளான இசையும் ஓவியமும், வீட்டுக்கலைகளான 'பாகசாத்திரம்' வாழ்ககைக்கு அடிப்படையான 'மனையடி சாத்திரம்' எனற 'வாசுத்து சாத்திரம்' ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

பரம்பொருளை ஆராயப் புகுந்த நூல்கள் வெவ் வேறு வழிகளை வகுத்தன. மேலும் வாதத்திற்கும் ஆராய்சசிககும் துணையாகச் சொல், வாக்கியம், பொருள் இவற்றின் ஆராயச்சி, பொருள்கள் புலனா

கும வழி, அறிவேற்படும் வகை, அறிவுககருவி, அறிவியல் அளவு இவறறையெல்லாம் கலந்து 'அளவை இயல' என்ற துறையும வெகுவாக வளர்நதது.

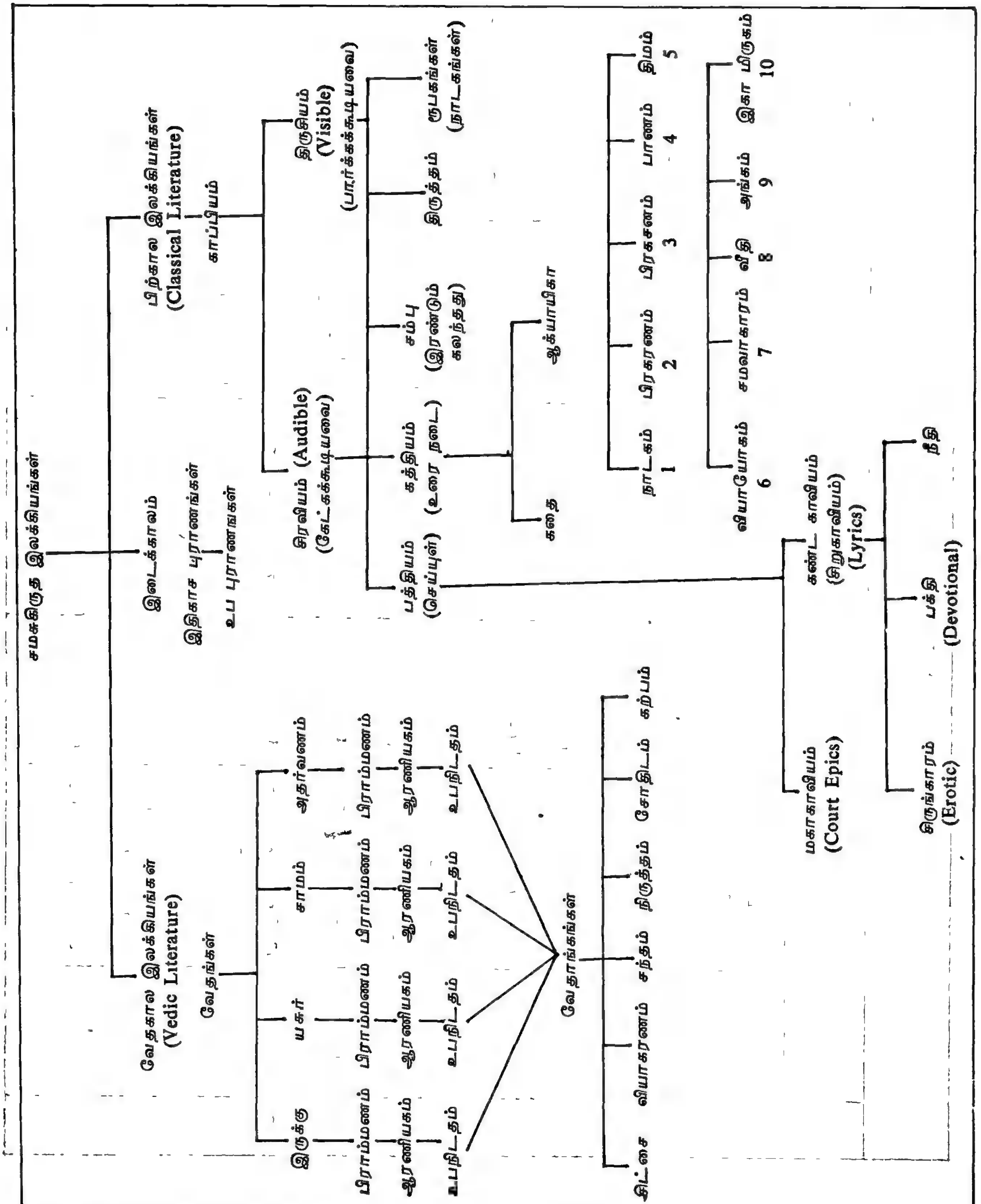
வேதத துறையில் அடைநத மன ஒழுக்கததையும், இசை நாட்டியஙகளில காணும அழகையும், சமசுகிருத மொழியின் முழு வனமையையும சிறப்பாகக் கூறும் துறை காப்பியத் துறையாகும். இதில் காளிதாசன், பாரவி, முதலிய கவிகள இயற்றிய பெருங் காப்பியங்கள் தண்டி, பாணன் போனற கவிகள் இயறறிய உரைநடை நூலகள, போசன, அனநதபட்டன போனறவாகளின 'சம்பு காப்பியங்கள், காளிதாசன, அமருகன, சயதேவன, பாத்துருகரி போனறவாகளின் சிறுகாப்பியங்கள, காளிதாசன், பவபூதி, சூததிரகன், விசாகதத்தன இவர்களின நாடகக் காவியஙகள போன்றவை இம்மொழியிலுளள இலக்கியச் சிறப்பிற்குச் சிறநத எடுததுககாட்டுகள். சமசுகிருத ஒலிகளில் காணபபடும் வலலினம, மெல்லினம், மூசசொலி வகைகள பலவிதமாக இருப்பதால் கவிகள கையாணடு கையாணடு இம்மொழியிலுள்ள ஒலி ஓசைகளைக கொண்டே பொருள தொனிக்கும்படி செயயுள திறனையும் இசைபோல அமையும இனிமையையும் இம மொழிக்கு வழஙகியுள்ளனர். மொழியின் கூட்டினாலும், சொறகளின் வனமையாலும சிலேடை செயயும ஆற்றலாலும் பரநத பொருள்களைச சுருக்கிச சீரிய எணணங்களை நனகு பதியும்படி சில சொற்களில சொலவது இநத மொழியின சிறப்புகளில ஒன்றாகும். இஃத நீதிநூல்களிலும, நன்மொழிகளிலும (சுபாஷிதம்) காணலாம். சிலேடை வசதியால் ஒரே காவியத்தில இரணடு மூனறு கதைகளைச சோத்துச சித்திர காவியஙகளையும், பறபல வகை அணிக காவியஙகளையும பிற்காலக் கவிகள தமக்கு இமமொழி முழுவதும் வசியமாக இருப்பதைக காட்ட எழுதினா. காப்பியங்களின மூலமாக இலககணம முதலிய சாத்திரங்களை விளக்கக் கூடிய காப்பியஙகள சமசுகிருதத்தில் இருந்தன.

சமசுகிருத மொழிக்கு உயிர்ச் சத்தாயிருப்பது மூல வினைச் சொற்களான 'தாதுக்கள்' (Roots) ஆகும். இவை சுமார் 2000 இருப்பதால் தக்க விகுதிகளைச் சோததுச் சொல்லாக்கும் வசதி சமசுகிருதத்திற்கு அளவில்லாமல் ஏற்படுகிறது. இவ்வசதியால் நவீனமாயினவும், பிற நாட்டினவுமான கருத்துகளையும் பொருள்களையும் பொருத்தமான சொற்களால் சொல்லக்கூடிய திறமை இம்மொழிக்கு இருக்கிறது.

கவிதையில பாத்திரங்களிலும் வருணனைகளிலும இயற்கையை இணைத்து மனித உள்ளத்தையும், இயற்கையையும் ஒன்றுபடுத்துவது சமசுகிருத காப்பியஙகளுக்கும நாடகங்களுககுமுளள சிறப்புகளில் முக்கியமாகச் சொல்லவேணடியதாகும். இவற்றைக் காளிதாசனின சாகுந்தலம், மேகதூதம் போன்ற காவியங்களில காணலாம். 'கிரேக்க நாடகங்களுக்கும் எலிசபெத்திய நாடகஙகளுக்கும் நடுவேயுள்ள நூற்றாணடுகளில உலக இலக்கியத்தில் சிறப்புற்ற நாடகக்கலை ஒன்று இருந்து வந்ததா என்றால் அதற்கு விடையாக, இநதியாவில் இருநதுவந்த சமசுகிருத நாடகம ஒன்றே என்று கீதது(A.B. Keith) போன்ற மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொலலுகின்றனர்.

சமசுகிருத இலககிய வளர்ச்சியைக் கீழ்ககணடவாறு சுருக்கமாகக் காட்டலாம்.

சமசுகிருத இலககியத்தை வேதகால இலக்கியம், பிற்காலு இலக்கியம் எனறு இரு பிரிவாகப் பிரிககலாம. இவ்விரு பிரிவுகளுக்கும இடைப்பட்டது இதிகாச, புராணங்களின் காலங்கள் ஆகும். பிற்கால இலககியத்தை சிரவியம் (Audible), திருசியம் (Visible) எனற இரு பெரும பிரிவுகளுககுட்படுத்தலாம். சிரவியம செய்யுள் (பத்தியம்), உரைநடை (கத்தியம), சம்பு எனற மூன்று வகையாகும். செய்யுள, மகாகாவியம், கண்ட காவியம (Lyrics) எனப் பிரியும் இரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், நைடிதம், மாகம் போன்றவை மகா காவியங்கள். சிறு காப்பியஙகள (கணட காவியம்) ஒரு செய்யுள முதல பல செய்யுள் கொணட காப்பியங்கள். சிருங்காரம், பக்தி, நீதி, வைராக்யம் முதலியவைகளை விவரிக்கும். காளிதாசனின மேகதூதம், அமருகனின் அமருசதகம் போன்றவை சிருஙகார கண்டகாவ்யததிறகும், பலவிதமான தோததிரங்கள் பக்தி கணட காவியத்திற்கும, பர்த்ருகரியின் நீதி, வைராக்ய சதகஙகள் போன்றவை மூனறாம் வகைக கண்ட காவியததிறகும் எடுத்துககாட்டாகும். இக்கண்ட காவியங்களில் ஒரு செய்யுளை மட்டும் கொண்டு பொருளை விளக்கக் கூடியதை 'முக்தகம்' என்றும், இரண்டு செய்யுள் மூலம் விளக்குவதை 'உயுககுமகம்' என்றும், மூனறு செய்யுள்கள் மூலம் கூறுவதை 'குளகம்' எனறும நானகு செய்யுள்கள அலலது அதறகு மேறபட்ட செய்யுள்கள் மூலம் விளக்குவதைச் 'சங்காதம்' என்றும் சொல்லப்படும். உரைநடைக் காவியம் 'கதா' 'ஆத்யாயிகா' என்று இரு பிரிவாகத் தொடக்க காலத்தில இருந்தது. கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு இப்பிரிவுகள் ஏற்கப்படவில்லை. பாணபட்டன் எழுதிய 'அர்சசரிதம்' எனபது ஆக்யாயிகா உரைநடைககும் 'காதம்பரி' என்பது கதை உரைநடைக்கும் எடுத்துக்காட்டாகும். அனநதபட்டனின் பாரத சம்பு, போசனின் 'இராமாயணச்சமபு' முதலியவை சம்பு காவியங்களாகும். திருசிய காவியங

சமசுகிருத இலக்கியங்கள்
வேதகால இலக்கியங்கள் (Vedic Literature)
இடைக்காலம்
பிற்கால இலக்கியங்கள் (Classical Literature)
வேதங்கள்
இருக்கு
யசுர்
சாமம்
அதர்வணம்
பிராம்மணம்
ஆரணியகம்
உபநிடதம்
வேதாங்கங்கள்
சிட்சை
வியாகரணம்
சந்தம்
நிருத்தம்
சோதிடம்
கற்பம்
இதிகாச புராணங்கள்
உப புராணங்கள்
காப்பியம்
சிரவியம் (Audible) (கேட்கக்கூடியவை)
திருசியம் (Visible) (பார்க்கக்கூடியவை)
பத்தியம் (செய்யுள்)
கத்தியம் (உரை நடை)
சம்பு (இரண்டும் கலந்தது)
நிருத்தம்
ரூபகங்கள் (நாடகங்கள்)
கதை
ஆக்யாயிகா
நாடகம் 1
பிரகரணம் 2
பிரகசனம் 3
பாணம் 4
டிமம் 5
வியாயோகம் 6
சமவாகாரம் 7
வீதி 8
அங்கம் 9
இகா மிருகம் 10
மகாகாவியம் (Court Epics)
கண்ட காவியம் (சிறுகாவியம்) (Lyrics)
சிருங்காரம் (Erotic)
பக்தி (Devotional)
நீதி

சமசுகிருத உருவகங்கள்

எண்	ருபகத்தின் பெயர்	கதை	அங்கங்கள்	நாயகன்	முக்கிய ரஸம்	உதாகரணம்
1.	நாடகம்	புகழ்பெற்ற அரசர்களின் சரித்திரம்	5 முதல் 8 அங்கங்கள்	தீரோதாத்தன் ஒரு அரசன	சிருஙகாரம் வீரம் அல்லது கருணை	காளிதாசனின் சாகுந்தலம், பவபூதியின் உத்திர ராமசரிதம்
2.	பிரகரணம்	கற்பனைக் கதை	10	அந்தணன், வியாபாரி, அரசனைத் தவிர வேறு ஒருவன்	சிருங்காரம்	பவபூதியின் மாலதி மாதவம்
3.	பாணம்		1	மூர்க்கன்	சிருங்காரம்/வீரம்	
4.	பிரகசனம்	கற்பனை	1 முதல் 4 அங்கங்கள்		ஆசியரசம்	மகேந்திரவாமன் மத்தவிலாசப் பிரகசனம்
5.	திமம்	பற்பல அதிசயங்கள, பூதங்களைப் பற்றிய கதை	4	தேவர்கள் அரக்காகள் போன்றவர்கள்	சிருஙகாரம் நீங்கலாக ஏதாவது ஒன்று	
6.	வியாயோகம்	பிரசித்தமான கதை	1		ஆசியம் சிருங்காரம்	பாசனின் மதயம வியாயோகம்
7.	சமவாகாரம்	பிரசித்தமான கதை	3	தேவர்கள், அசுரர்கள்	வீரரசம்	
8.	வீதி		1		சிருங்காரம்	
9.	அஙகம்	பிரசித்தமான கதை அல்லது கற்பனை		சாதாரண மனிதன்	கருணை	
10.	இகாமிருகம்	எல்லாம் கலந்தவை	4	தீரோத்தன்		

களின் கீழ் நாடகம், (நாட்யம), நிருத்தம் போன றவை கூறப்படுகின்றன. நாடகங்களை ரூபகங்கள என்று அழைப்பர். கதாநாயகன், கதை, அங்கங்கள, இரசம் இவற்றைப் பொறுத்து உருவகங்கள, நாடகம், பிரகசனம், பிரகரணம், பாணம், திமம், வியாயோகம், ஸமவாகாரம், வீதி, அங்க, இகாமிருகம என்று 10 வகைகளாகப் பிரிககப்படும. பொதுவாக எலலா உருவகங்களும் 'நாடகம்' எனறு சொல்லப படுகினறன. இப்பத்து ரூபகங்களின அமைப்பு அடுத்துளள அட்டவணையில கொடுககபபட்டுளளது. இதுவே 'நாட்டியம' எனறும் சொல்லபபடுகிறது. 'நிருத்தம்' என்பது மற்றொரு 'திருசிய காவயமாகும். இது பாவத்தை (அபினயம்) முககியமாகக் கொணட நடனஙகளாகும். இதில 'நிருத்தம' எனற மற்றொரு பிரிவும் சிலரால் கூறபபடுகிறது. நிருத்தம வெறும கூத்துகளைக குறிக்கும எஸ.ஜெ.

சமண சமயம்: இந்தியாவில தோன்றிய தலைசிறந்த சமயஙகளுள் சமண சமயமும் ஒனறு. வட இந்தியாவில் கி.மு. 6-ஆம் நூறறாணடில தோன்றிய இச்சமயம, கொலலாமை, தூய்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில, எவ்வித வேறுபாடுமினறி எவரும் இறைவனை அடைய முடியுமெனற தத்துவத்தை உயிாநாடியாகக் கொணடிருந்தது. சமணர், ஐம்புலன களையும், கருமங்களையும் வென்றவா எனனும் பொருளில 'சினர்' (ஜினர்) என்றழைககப்பட்டனர். சமணர் என்றால துறவிகள எனப் பொருளபடும் சமண சமயம் சைன மதம, நிகணட மதம, ஆருகத மதம, சியாத்வாத மதம், அநேகாந்த வாத மதம் முதலான பெயர்களாலும் குறிககபபடுகிறது. சமணா அருகர் எனவும், நிக்கந்தர் பிணடியர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். பேராசிரியர் சேக்கோபியின கருத்துப்படி மகாவீரர் இச்சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவராகக் கருதப்படுகிறார். இருபதது நானகாம தீர்த்தங்கரரான வாத்தமான மகாவீரரின காலத்தில் தான் (கி.மு. 539-467) சமண சமயம் ஒழுஙகான முறையில் உருவாக்கப்பட்டதால் திட்டவட்டமான கொளகைகள வரையறுககப்பட்டன. இவருககு முன் ஆதிநாதர் (இடப தேவர்) முதல் பார்சுவநாதா முடிய 23 தீாத்தங்கரர்கள சமணக் கொளகைகளைப் போதித்து வநதுளளனர்.

பணடைய இந்தியாவில செலவாக்குடன திகழ்நத பிராமணீய சமயத்தின் (வேதகாலச் சமயம்) கோட்பாடுகளை எதிர்ததுச் சததிரியர்களால் தோறறுவிக்கப்பட்ட சமயங்களே சமண, புத்த சமயஙகள ஆகும். சமணர்களில் திகமபரர் (திசையை ஆடையாகக் கொண்டவர்; பிறந்த மேனியாக உளளவர்), சுவேதாம்பரர் (வெளளுடை தரித்தோா) என்னும் பிரிவும், புவியியல் அடிப்படையில் வடநாட்டுச் சமணர்கள் தெனனாட்டுச சமணர்கள் எனனும் பிரிவும இருந்தன. திகம்பராகள புத்த சமயத்தினரைப் போனறு பெண்கள் நிருவாணம் அடையமுடியாது எனனும கருத்துடையவர்; சுவேதாம்பரர்கள எலலோரும் நிருவாணம் அடையமுடியும் என்னும் கருத்துடையவா. இவவிரு பிரிவினரேயனறி இசுதாகைவாசி எனனும பிரிவும் இதில் இருநதது. இவர்கள சமண ஆகம நூலகளையே தமது கோயிலகளில வைதது வணஙகுவர்; மற்ற இரு பிரிவினரைப் போன்று உருவ வழிபாட்டை மேறகொளளமாட்டாாகள்.

சமண இலக்கியங்கள்: கேமசசந்திரரின யோக சூத்திரம், கலப சூத்திரம், சத்ருஞ்சயா மகாத்மியம், பகவதி முதலான நூல்கள சமண சமயத்தின் கொளகைகளைக் கூறுகினறன. 10 பிராகிாணஙகளும, 6 சேத்த சூததிரங்களும், 4 மூல சூத்திரங்களும சைனரின் கோட்பாடுகளை விவரிககினறன. சுவேதாமபராகளது கருத்துப்படி சைன சமயக கொளகைகள கி.மு 4-ஆம் நூறறாண்டின இறுதியில் பாடலிபுததிர ஆலோசனைக குழுக கூட்டத்தில் முறைபபடுத்தபபட்டன. ஆனால், 800 ஆணடுகட்குப பினனரே (கி.பி. 454) இனறைய நிலையை எய்தின. இதில 12 அங்கஙகள் (பிரிவுகள) உணடு. இதன் கடைசி அஙகம 14 பூாவாஙகங்களாகவும், 5 பிரகரணஙகளாகவும பகுக்கப்பட்டுளளது. பிற்காலச் சமண இலக்கியஙகளுள, கி.பி. 1652-இல வினயவிசயால் தொகுக்கபபட்ட உலோக பிரகசா எனனும சமணக களஞ்சியம மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதொனறு ஆனால, சுவேதாம்பராகளோ கி பி. 789-இல அனைத்துச் சமண இலக்கியஙகளும் அழிக்கப்பட்டன என்றும், நேபபாளத்திலும சிரவணபெலகோலாவிலும் மட்டும் சில நூல்கள பாதுகாககபபட்டன எனறும் கூறுகின்றனர். முதலில இவை ஆததமாகதி எனனும் கலப்புமொழியில எழுதப்பட்டு, பின்னர் அபபத்ரமசா அல்லது சமணப் பிராகிருத மொழியில எழுதப்பட்டது; ஏறத்தாழ கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாணடிற்குப் பினனா, சமண இலக்கியஙகள கனனட மொழியிலும் இயற்றப்பட்டன எனபது இவாகள கருத்தாகும.

சமண சமயத் தீாத்தங்கரர்களுள 23, 24-ஆம் தீர்த்தங்கரர்களான பாாசுவநாதரும மகாவீரரும வரலாற்றடிப்படையில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர். பார்சுவநாதர் தம சீடர்களுககு 'எவ்வுயிாக்கும் இன்னா செய்யாதே, உண்மையே பேசு, திருடாதே முதலான தூய கொள்கைகளைப் போதித்தார். இதனைப் பின்பற்றி வர்த்தமான மகாவீரரும் மக்களுக்குச் சமண சமயக் கொளகைகளைப் போதித்தார். இவரது போதனைகள் சிலவற்றைக் கீழே காணலாம

கடவுள் உண்டு' என்னும கொள்கையை மகாவீரர் மறுத்தார். கருமம், மறுபிறவி ஆகியவற்றில் இவருக்கு நம்பிக்கை உணடு. ஒவ்வொருவரும் நற்கதி அடைய வேணடுமெனில் நன்னம்பிக்கை, நல்லறிவு, நற்செயல் எனனும் மும்மணிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்; யாகங்கள் செய்வதும் மந்திரங்கள் ஓதுவதும் பயனற்ற செயல்; பிற உயிர்க்குத் தீங்கு செய்யாமை (அகிம்சை), பொய்யாமை, திருடாமை, துறவு, அவா வறுததல் முதலான தூய கோட்பாடுகளை அனை வரும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இவர் போதித்தார். சமண முனிவர்கள பின்பற்ற வேண்டிய ஐந்து சமிதி களையும் இவர் எடுத்துரைத்தார். அவை முறையே ஈரியை, மொழி, உணவு, இருக்கை, செலவு ஆகியன வாகும். அருகனையும் தீர்த்தங்கரர்களையும் முனிவா கள் எப்போதும் துதித்துக கொண்டிருத்தல் வேணடு மென்றும், நன்மை தீமை, இன்பம் துனபம், உயாவு தாழ்வு ஆகியன இன்றி எல்லாவறறையும சமமாக நோக்கவேணடுமென்றும் இவர் போதிததார். நாவடக்கம், உணர்ச்சியடக்கம், உணவடக்கம் ஆகி யவை முனிவர்கட்கு வலியுறுததப்பட்டன. இல்லறத் தில் இருக்கும் சமணர்களுக்கும் தனியான அறிவுரை கள் கூறப்பட்டன. அவற்றுள கொல்லாமை, பொய் யாமை, பிறன மனை நயவாமை, திருடாமை, கள்ளுணணாமை, ஊனுண்ணாமை, பொருள வரை தல் ஆகியவை முககியமானவையாகும.

சமண சமயத்தை உலகிற்களித்த வர்த்தமான மகாவீரா, சத்திரியகுலத்தில் பிறந்து, அரச வாழ்க்கையைத் துறந்து, 30-ஆம் வயதில் துறவியாகி, 12 ஆண்டுக்ளுக்குப்பின் 'மெய்யுணாவு' பெற்றார். கி.மு. 618-இல் பிறந்த இவர் இரிசுபாலிகா என்னு மிடத்தில் உலக இசசைகளிலிருந்து விடுபட்டு, நிரு வாண நிலையை அடைந்து, கி.பி. 467-இல பாவா (இராசககிருகம் அருகில) என்னுமிடத்தில் பரி நிரு வாணம் (இறப்பு) அடைந்தார். இவரது இறப்பிற்குப் பின் சதார்மன, சும்பு, சம்புதவிசயன், பத்திரபாகு ஆகியோர் சமண சமயத்தின் தலைமைக் குருவாக அமாந்து சமண சமயத்தைப் பரப்பினர். சமண சம யம் தென்னாட்டில பரவுவதற்குக காரணமாக இருந்தவர் பத்திரபாகு முனிவராவார். ஏறத்தாழ கி மு. 301 அளவில் பத்திரபாகுவும், சந்திரகுப்த மௌரியரும் பிற சமணத் துறவிகளுடன் தெனனகம் புறப்பட்டு, ஏறத்தாழ கி.மு. 297-இல் மைசூரி லுள்ள சிரவணபெல்கோலாவை அடைந்து, அங்குக் குடியேறித் தென்னகம் முழுவதும் சமணத்தைப் பரப்பினர். தமிழகத்தில் அருபபுக்கோட்டைக்கு அருகிலுள்ள குறணடி திருக்காட்டாம்பள்ளி பெரிய சமண மையமாகத் திகழ்ந்தது. தமிழகத்தில் காணப் படும் 160 க்கு மேற்பட்ட சமணக் கல்வெட்டுகள், சமணம தமிழகத்தில் பரவியதை நன்கு உணர்த்து கின்றன.

சமணம் பரவுதல்: சமண சமயம், அரச ஆதரவு பெற்றதால், மிக விரைவில் யாங்கணும் பரவியது. அசாதசத்துரு, புத்தசமயப் பிரியரான அசோகர், மேற்கு மகத நாட்டின் அரசனான சம்பரதி, கதம்ப மன்னர்கள், பாண்டிய வேந்தர்கள முதலான அரசர் கள் காலத்தில் சமணம் செல்வாக்குப் பெற்றது. கல்வி கேள்விகளிலும், வாதம் புரிவதிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கிய சமண முனிவர்கள தியாக உள்ளத் துடன் பொதுத் தொண்டு புரிந்தனர். ஒழுக்கத் தாலும் தவத்தாலும் கலவியாலும் மருத்துவத்தாலும மேம்பட்டு விளங்கிய இவர்கள், சாதி சமய வேறு பாடின்றி அனைவரும் சமமெனக் கருதினர். எனவே, தமிழகத்தில் வேகமாகப் பரவிய சமணம், ஏறத்தாழ 1300 ஆண்டுகள்தமிழகத்தில் சிறப்புடன் திகழ்ந்தது.

சமணரின் தமிழ்த் தொண்டு: சமணர்கள் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண வளர்ச்சிககுப பாராட்டத்தக்க அளவில் தொணடாற்றியுள்ளனர். நீலகேசி, சீவக சிந்தாமணி, பெருங்கதை, சூளாமணி, வளையாபதி, உதயணகுமார காவியம், யசோதர காவியம் முதலான இலக்கியங்களும், யாப்பருஙகலம், நன் னூல், நேமிநாதம், அவிநயம், இநதிரகாவியம் முத லான இலக்கண நூல்களும், சூடாமணி நிகண்டு திவாகரம், பிங்கலந்தை முதலான நிகண்டுகளும், திருக்கலம்பகம், ஆதிநாதர் உலா, தர்ம தேவி அநதாதி முதலான பிரபந்தங்களும, நாலடியார், பழமொழி, ஏலாதி, திரிகடுகம், நானமணிக்கடிகை அறநெறிச்சாரம், சிறுபஞ்சமூலம் முதலான நீதி நூல்களும், கணக்கதிகாரம், பெருக்கல் வாய்ப்பாடு, கெட்டி எண்சுவடி முதலான கணித நூல்களும், பெருங்குருகு, பெருநாரை, சயந்தம் முதலான இசை நூல்களும், சினேந்திரமாலை, உள்ளமுடையான் முதலான சோதிட நூல்களும் சமணர்களால் இயற் றப்பட்டனவாகும். சங்க இலக்கியத்திலும் சமண சமயக் கோட்பாடுகளின் தாககம் உளளது என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கப் புலவர் சிலர் சமணராகவும் இருந்தனர்.

புத்தமும் சமணமும் தமக்குள பல ஒத்த கருத்துகளைத் தம்மகத்தே கொண்டிருந்தன; சில கோட்பாடுகளில் வேறுபடவும் செய்தன. புத்த சங்கத்தினரைப் போல சமண சங்கத்தினர் தமது சமயத்தை வெளிநாடுகளிலும் பரப்ப வேண்டும் என்று முனைப்புடன் செயற்படவில்லை. எனவே சமணம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மட்டுமே பரவியது. சமணத்தின் செல்வாக்கு முக்கியமாக

குசராத்து, மதுரா, இராசபுதனம், மைசூர், கொங்கு நாடு, பாண்டியநாடு, தொண்டைநாடு ஆகிய இடங்களில் மட்டுமே இருந்தது. இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டில் பௌத்தர்களைக் காட்டிலும் சமணர்களே மிகுதியாக உள்ளனர். இந்தியாவில் 1960-இல் 1,600,000 சமணர்கள் வாழ்ந்தனர். குசராத்தின பெருவணிகர்களும் பணக்காரர்களும் மகாராட்டிரத்தின் பெரும்பணக்காரர்களும் சமணர்களே.

கலைத்தொண்டு: சமணர்கள் இந்தியாவின பல பகுதிகளில் பலகோயில்களையும் உருவங்களையும் தூபிகளையும் எழுப்பினர். கட்டடக் கலையும், சிற்பக்கலையும் இவர்கள் காலத்தில் நன்கு வளர்ச்சியுற்றன. உதயகிரி, கந்தகிரி, எல்லோரா, இரான்பூர் சுனகாத்து, உசுமானாபாது, கிர்னார், இராசத்தானத்திலுள்ள அபுமலை முதலான இடங்களிலுள்ள சமண குகைக் கோயில்களும் தூபங்களும் சிறந்த கலைப் படைப்புகளாகும். சௌராட்டிரத்தில் பளிதனாவுக்கு அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சத்ருஞ்சயா சமணக்கோயில் உலகின் மிக்க புகழ்பெற்ற பெருங் கோயில்களுள் ஒன்று. சிரவணபெல்கோலாவில் உள்ள கோமதேசுவரர் சிலையும், கொங்கு நாட்டு விசயமங்கலம் கோயிலும் புகழ்மிக்கவை.

வீழ்ச்சி: சமணம் கடுமையான துறவு வாழகையைப் பணித்ததுடன், இன்னா செய்யாமை (அகிம்சை)க் கொள்கையை நன்கு பின்பறற வற்புறுத்தியதாலும் இது பலரால் பின்பற்ற இயலாமல் போயிற்று. அடுத்து உண்ணாநோன்பிருந்து,உடலைத் துன்புறுத்திச் சல்லேகனை (வடக்கிருந்து இறத்தல்) மேற்கொணடு வீடுபேறடைதல் என்பதும் பலருக்கு இயலாத காரியம். இல்லறத்தானுககு முதலிடம் தந்துள்ள இந்து சமயததைக் காட்டிலும், துறவறத்தானுக்கு முதலிடம் தந்துள்ள சமணம் மக்களைத் தன்பால் ஈர்க்க இயலவில்லை. காரணம் உலக இன்பததை அனுபவித்துக்கொணடே, உடலை வருத்தாமல் வீடுபேறு அடையமுடியுமென்று இந்துமதம் போதித்தது. மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களால் சமணம் செல்வாக்கிழந்தது.

சமண சமயத்தினர் இந்தியாவின் பல நகரங்களில் பளளி, கல்லூரிகள் நிறுவி இன்றும் கலவிப் பணி புரிந்து வருகின்றனர். ம.இ.

சமணர் மலை தமிழ்நாட்டில் மதுரைக்கு மேற்கே ஏறத்தாழ எட்டு கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. சமணர்கள வாழ்ந்துவந்த இப்பாறைக் குன்றுகள், அம்மணமலை (அம்மணாமலை) என்றும் கூறப்படுகின்றன. சமணர் மலைச் சமணப்பள்ளியில் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஏறத்தாழ கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதனைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளால் அறியலாம். இங்குப் பல சமணர் சிலைகளும், பிராமி, வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளும், சமணர் படுக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மேற்காக அமைந்துள்ள இமமலைத் தொடர் ஏறத்தாழ மூன்று கி.மீ. தொலைவு நீண்டுள்ளது. இக்குன்றுகளின தென்மேற்கு விளிம்பில் கீழ்ககுயில் குடியும் (கீழக்குடி), வடமேற்கு ஓரத்தில் வட பழஞ்சியின பகுதியான ஆலம்பட்டி எனனும் முத்துப்பட்டியும் அமைந்துளளன. முத்துப்பட்டியின் மேற்கு மூலைக் குன்றுகளில குகைத்தளமும் படுக்கைகளும் கொண்ட பஞ்சவர் படுக்கை எனனும் பகுதி உள்ளது. சமணர் மலையின் மேற்குச் சரிவில் தென் மேற்கு முனையில் கீழக்குயில் குடியின அருகில் செட்டிப்பொடவு, பேச்சிப்பளளம் என்னும இரு குகைத் தளஙகள் உளளன. பேச்சிப்பளளம் சிறிது உயாந்த பகுதியில் அமைந்துளளது. செட்டிப் பொடவுக் குகைத்தளத்திற்குச் சிறிது தொலைவில் தான் கொஙகா புளியங்குளம் எனனும சமண மையம் அமைநதுள்ளது. தமிழகத்தில் காணப்படும்

சமணர் மலை

புகழ்மிகக சமணப் பள்ளிகளைக் கொண்டது சமணர் மலையாகும்.

செட்டிப்பொடவு: சமணர் மலையின் ஒரு பகுதி செட்டிப்பொடவு எனப்படும். இதில் ஒரு குகையும், அதன் வாயிலின் சரிவான இடப்பாகத்தில பாதையின் மீது அமர்ந்த நிலையில், பெரிய சமணத் திருவுருவம் ஒன்றும் உள்ளன. இத்திருவுருவத்தின் பீடத்தில் ஏறத்தாழ கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் கருதப் படும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட் டுள்ளன. குகையின உட்புறம் உள்ள மாடங்களில், ஐந்து தொகுதிச் சிற்பங்களும் மூன்று வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் சிற்பத்தில் வீரப்பெண் ஒருத்தி கைகளில் போராயு தங்களுடன் சிங்கத்தின் மீது சவாரி செய்யும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளாள். அடுத்து யானை மீது சவாரி செய்யும் வீரனின் திருவுருவம் வடிக் கப்பட்டுள்ளது. இப்பெண் தெய்வம் அம்பிகை எனப்படுகிறது. இதனையடுத்துப் பீடத்தினமீது அமர்ந்த நிலையில் சமணத் துறவியர் மூவரின் திரு வுருவங்கள் உள்ளன. அவற்றின்மீது முக்குடை காட்டப்பட்டுள்ளது. கடைசியாக, கையில் தாமரை மொட்டைக் கையிலேந்திப் பீடத்தில் அமர்ந்த நிலை யில், சமணப் பெண் தெய்வமான பத்மாவதி வடிக்கப் பட்டுள்ளாள். இங்குப் பல சமணப் படுக்கைகள் சிதைந்த நிலையில் உள்ளன.

பேச்சிப்பள்ளம்: பேச்சிப்பள்ளத்தில் உள்ள குன்று களின் மேற பகுதியில் வரிசையாகச் சமணச் சிற்பங் கள் செதுக்கப்பட்டுளளன. இவற்றுள் ஐந்து சிற்பங் கள் சமண தீர்த்தங்கரர் பார்சுவநாதரைக் குறிக்கின் றன. இச் சிற்பங்களின் கீழே ஆறு வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இச்சிறபங்களை நோக்கி யுள்ள மற்றொரு பாறையில் மற்றுமொரு வட்டெ ழுத்துக் கல்வெட்டுள்ளது. இப்பகுதியிலிருந்து மேலே சென்றால் சமணக் கோயில் ஒன்றைக் காணலாம். இக்கோயில் அழிந்துபட்டதால், இதன் தளம் மட்டுமே இன்று எஞ்சியுள்ளது. இத்தளத்தின் வரிசை யிலும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு ஒன்றுள்ளது. இன் னும் மேலே சென்று குன்றின் உச்சியை அடைநதால், அங்குள்ள சமதரையில் தமிழ், கன்னடம் ஆகிய இருமொழிகளால் எழுதப்பட்ட கலவெட்டுள்ளது.

பஞ்சவர் படுக்கை: இங்குச் சமணர் படுக்கைகள் உள்ளன. கிறித்துவின் காலத்திற்கு முற்பட்டதான இரு தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் பிராமி எழுத்தில வெட் டப்பட்டுள்ளன. படுக்கைகளின் அருகே பீடத்தின் மீது பொருத்தப்பட்டு அமர்ந்த நிலையில் சமணர் திருவுருவம் ஒன்று வடிக்கப்பட்டுளளது. மேலே தொங்கும் பாறையில் உளள இரண்டு மாடங்களில இரு சமணர் திருவுருவங்கள் உளளன.

சமணர் மலையில, ஆசிரியர் அவர் மாணாக்கர் என்று வழி வழியாகச் சமணப் பெரியார்கள் வாழ்ந்து, சமயப்பணி ஆற்றி வந்தனர். வெண்பு நாட்டுக் குறணடியைச் சேர்ந்த குணசேனதேவர் என்னும் பெரியார் இப்பள்ளியின் தலைவராகத் திகழ்ந்துளளார். இவர் எட்டு நாள்களுக்கு ஒருமுறை உணவருந்தும் நோன்புடையவர் (அட்டோபவாசி). இவர் மாணாககர்களுள் குணசேனதேவர், மாக நந்திப் பெரியார் ஆகிய இருவரும் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஆவர். சமணர்மலையில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு, ஏறத்தாழ மூன்று தலைமுறையைச் சேர்ந்த பதினொரு சமணப் பெரி யார்கள இங்கு வாழ்ந்து வந்ததாக அறியக் கிடக் கிறது. அந்தலையான் களகுடிதன், அந்தலையான் மலைதன், அரையனகாவிதி கனகவீரப் பெரியடிகள், மகாநந்திப் பெரியார், அரிமணடலம படாரர், அபி நந்தனப் படாரர், மகாசேனப் பெரியடிகள், தெய்வ பலதேவன் குணவதி, புனாட்டு நால்கூர் சடையப்பன் கனகநந்தி ஆகிய பெரியார்கள, இங்குள்ள சமண தீர்த்தஙகரா, இயக்கர், இயக்கி ஆகியோர் படிமங் களை நிறுவியுளளனர். சஙக காலத்திலும் முறகாலப் பாணடியர், இடைக்காலப் பாண்டியர் காலங்களிலும் சமண சமயம் பிற பகுதிகளைக் காட்டிலும், பாண்டிய நாட்டில் செலவாக்கு பெற்றுத் திகழ்ந்தது என்பது சமணர்மலை சமணப்பள்ளியால் தெளிவா கிறது. இப்பள்ளி, குறணடி, கொங்கர் புளியங்குளம, கழுகுமலை முதலான சமணப்பளளிகளுடன தொடர்பு கொண்டும் விளங்கியது. அச்சணந்திப் பெரியார் போன்ற பல அறவோர்கள் இங்கு அறம் வளர்த்துள்ளனர். ம.இ.

சமத்துவப் பொருளியல்: தனிமனிதனு டைய சொத்துடைமை,சுதந்திரம் போனறவற்றிற்குச சிறப்புக் கொடுக்காமல், சமூக நலனுக்கும், சமூகச் சமநிலைக்கும், சமூகச சொததுடைமைக்கும் சிறப்பு அளிப்பதே சமத்துவப் பொருளியலின் (Socialistic Economics) நோக்கம் எனலாம். இந் நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் மிதமானவை யாகவோ தீவிரமானவையாகவோ இருக்கலாம். வழிமுறைகளும் அணுகுமுறைகளும் மாறுபடுவதற் கொப்பச்சமத்துவப் பொருளியலும் மாறுபடுகிறது. சமத்துவப் பொருளியல் நீணட வரலாற்றுப் பினனணி யுடையது. இங்கிலாந்தின் தொழிற்புரட்சியின் போது ஏற்பட்ட தொழிலாளர் வறுமை மற்றும் அதிக நேர வேலை போன்ற அம்சங்கள சமத்துவப் பொருளிய லுக்கு வித்திட்டன எனலாம்; பிரெஞ்சுப் புரட்சி சமத்துவச் சிந்தனைக்கு புதிய உத்வேகம அளித்தது என்றால் மிகையன்று.

சமத்துவப் பொருளியல் மார்க்சியப் பொருளியலை அடிப்படையாகக் கொணடிருந்தாலும், மார்க்சியம் தோன்றுவதற்கு முன்பே சமத்துவப் பொருளியல கருத்துகள பலவேறு கால கட்டங்களில் உருவாயின. கற்பனை வாதச் சமத்துவம் (Utopian Socialism), அறிவியல் சார் சமத்துவம் (Scientific Socialism), அறவியல்சார் சமத்துவம் (Ethical Socialism), பேபியன் சமத்துவம் (Fabian Ethical Socialism) எனப் பல்வேறு வகையான சமத்துவச் சிந்தனைகள காலப்போககில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் எழுநதன. சுபீகல் (H.W. Spiegel) சொனனது போல், 'இவ்வுலகில் எத்துணைச் சமத்துவச சிந்தனையாளாகள இருக்கினறனரோ, அததுணை வகையான சமத்துவச சிந்தனைகள் இருக்கும்'.

கற்பனைவாதச் சமத்துவம்: கி.பி. 18-ஆம நூறறாண்டுக்கு முன்பு புனித தாமசு அககுவினசு (St. Thomas Aquinas), புனித தாமசு மூர் (St. Thomas Moore), போன்ற பொருளியல் அறிஞர்கள பிளேட்டோவின் வழியில கறபனைவாதச் சமத்துவப்பொருளியல் சிந்தனைகளைத்தோற்றுவித்தனர். பின்னர் ஆடம் சுமித்து (Adam Smith) காலத்தில் வாழ்ந்த பிரானசு நாட்டறிஞர் மேபிலி (Mably) என்பவர், மனிதன் இயற்கையிலேயே ஏற்றத் தாழ்வின்றிச் சமநிலையில உளளவன். தனியார் சொத்துடைமைதான, அந்த இயற்கையான சம நிலையைத் தகர்த்து, ஏறறத் தாழ்வுகளை உருவாக்குகினறது என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது, புனித சைமன (Saint-Simon), முதலிய அறிஞாகள தனியார் சொத்துடைமையை ஒழித்து, சொத்துகளை அரசுககுச் சொநதமாக்கினாலதான் சமத்துவ நிலையை அடைய இயலும் எனறும், 'திறமைககேற்ற கூலியில ஆரம்பிதது, தேவைககேற்ற கூலி வரை எட்டுதல' என்ற கோட்பாட்டை ஈட்டிட வேணடியது அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தினர். புனித சைமனைப் பொறுத்த மட்டில், சமூகம் ஒரு மிகப் பெரிய தொழிற்கூடம; அதில் சுரண்டல இலலை, கண்டிப்போ பலவந்தமோ இலலை; பலருக்கும் பயனளிக்கவலல அமைதியான தொழிற்கூடம போனறதே சமதது்வச் சமூகம் ஆகும. சமூகத்தின் அங்கத்தினர்கள் அவரவா உற்பத்தித் திறனுக்கேற்ப ஊதியம் பெற்றுப் பற்றாக்குறையற்ற சமத்துவ வாழ்வு அடைவர். இதே போன்று போரியரும் கறபனைவாதச் சமத்துவ உலகில், சமூகத்தில் அந்நியோன்யம் நிலவும் எனறும், வேலை என்பது ஒரு சுமையாக இராது; சுகமாக இருககும் என்றும் கூறுகின்றார். இவ்வகையான கற்பனைவாதச் சமத்துவக்கருத்தை 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில, புரூதோன் (P.J. Proudhon கி.பி.1809-1865) என்ற சிநதனையாளர், சொத்துடைமை ஒரு திருட்டு என்றும், எனவே சொத்துகள் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும், தனிமனிதன சுதநதிரமும சமத்துவமும் அரசினால் பாதுகாககப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்துரைத்தார். ஆனால் புரூதோனின் கறபனைவாதச சமத்துவ உலகில், உற்பத்திக் காரணிகளின் உடைமையும், உற்பத்திப் பொருளகளின் பகிர்வும் அனைவாக்கும் பயனளிககவல்ல கற்பனைவாதச் சமத்துவததை அடையுமாதலால, அரசின் அவசியமே இராது, மேலும்பொதுவுடைமைக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறாக, சொத்துடைமைசுரணடலுக்கு இடநதராத நிலையில் இருக்குமேயானால், சொததுடைமையை ஒழிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று புரூதோன கருததுத் தெரிவித்தார.

இரிக்கார்டோவின் சமத்துவம்: இங்கிலாநதில தொன்மைப் பொருளியல சிந்தனைகளைத் திறனாய்வு செயய முனைநத இரிக்காாடோவின சமதது வச் சிந்தனையாளர்களே (Ricardian Socialists) மார்க்சியச் சிநதனைகட்கு வித்திட்டவாகள எனலாம். இயறகை உரிமை (Natural Right)எனற கோட்பாட்டின அடிப்படையில், நிலவுடைமை கடவுளால் இயற்கையாகக் கொடுககப்பட்டது. அது அனைவாககும் பொதுவானது; சமமாகப் பங்கிடல் வேண்டும்; தம்மால் வேளாணமை செய்ய இயலாத அளவுககு நிலம் வைத்திருக்க யாருக்கும உரிமை இல்லை எனறு இரிக்கார்டியன் சமத்துவப பொருளியலார் வலியுறுத்தினர். இரிக்காாடோவின மறைவுக்குப் பின், விலலியம் தாம்சன, கி.பி. 1824-இல் 'செல்வப் பங்கீட்டைப் பூற்றிய ஓர் ஆய்வு' (William Thompson - An Inquiry into the Principles of Distribution of Wealth, 1824) என்ற புரட்சிகரமான நூலை வெளியிட்டார். இதில், தொழிலாளியே அவன் உற்பத்தி செய்யும் மொத்தப் பொருளுககும் உரிமையானவன்; சீரற்ற பரிமாற்றத் தொடர்பினால (Unequal Exchange) அவனுடைய உற்பத்தி அவனிடமிருந்து பறிககப்படுகின்றது; அதனால் அவனுடைய உற்பத்தி ஆாவம பாதிக்கப்படுவதுடன் பெநதம் (Benthem) கோட்பாடாகிய 'பெரும்பானமையோருடைய ஒட்டுமொத்த மகிழ்ச்சியும் பாதிக்கப்படுகின்றது' என்று வில்லியம் தாம்சன் குறிப்பிடுகின்றார். இநதக் கால கட்டத்திலேயே தோன்றிய தாமசு ஆட்சுகின (Thomas Hodgskin), சான கிரே (John Gray), பிரே (J.F. Bray) போனறோர் உழைப்போடு தொடர்புடைய சொத்துடைமையே இயற்கையான உரிமை என்றும், மற்றவா உழைப்பைச் சுரண்டும் சொத்துடைமைசெயற்கையான உரிமை என்றும் வரையறுத்

தனர். இந்தச் செயற்கை பூர்வ உரிமையே சமூகத்தின் பலவேறு ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கும் காரணமாகின்றது என்பது இவர்களின் தெளிவு.

பேபியன் சமத்துவப் பொருளியல்: கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையின் குறைபாடுகளை வலியுறுத்திப் பொருளாதார முறையில் அரசு தலையிட வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பேபியன சமத்துவவாதிகள் (Fabian Socialists) வலியுறுத்தினர். இந்தக் கால கட்டததில், சிட்விக்கு (Sidgwick) செவன்சு (Jevons), மார்சல் (Marshall), பிகு (Pigou) போனற பொருளியல் வல்லுநர்களும், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட்டு அரசின் தலையீட்டை ஆதரித்து எழுதினர். பேபியசின் சமத்துவவாதிகள் பெர்னார்டுசா (Bernard Shaw), சிட்னிவெபு (Sydney Webb), கிரகாம் வாலசு (Graham Wallace), சிட்னி ஆலிவர் (Sydny Oliver) ஆகியோா குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்கள தனியுடைமையால சமூகத்தில விளையும் தீங்குகளைப் படம் பிடித்துக்காட்டிக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர். ஆனால் பொருளாதாரததில் தனியார் சொத்துடைமையைஒழித்து, அடிப்படையாகப் பெருத்த மாற்றத்தைக் கொணடு வருதல் வேண்டும் என்ற தெளிவான கொள்கை எதுவும் பேபியன்களுககு இல்லை எனலாம்.

குழுமுறையாளர்சமநிலை: பேபியன்களுககுப் பின் பிரெஞ்சு குழுமுறைச்சமநிலையாளரின் (Syndicalists) கருத்துகளின் அடிப்படையில், கோல (G.D.H. Cole) போன்றோர் தொழிற்கூட்டுச் சமத்துவம் (Guild Socialism) எனப்படும் தத்துவத்தைத தோற்றுவித்தனர். அதனபடி, சமத்துவ அமைப்பு அதிகார வர்க்கத்தின் (Bureaucracy) கட்டுக்குள் சிக்கிவிடும் அச்சம் இருபபதால், ஆலைத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கினற ஆலைக் குடியாட்சியை (Industrial Democracy) முதறகண் நிறுவிடல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டது. அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வகையில் அரசின் கட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்து, தொழிலாளர்கள் முதலான பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களும் தனித்துவ உரிமையுடன் இயங்கிடும் பன்மைச் (Pluralist) சமத்துவத்தை உருவாக்கிட வழிவகுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். தொழிற்சங்கங்கள் சமத்துவ அமைப்பை உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் என்பது இவர்கள நம்பிக்கை.

மார்க்சியச் சமத்துவம்: வரலாற்றைப் பொருள அடிப்படையில் விளக்கி (Materialistic interpretation of History) பொருள் உற்பத்தி முறையின் அடிப்படையிலேயே மற்ற அனைத்துச் சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகளும் அமைகின்றன என்று காரல் மார்க்சு (Karl Marx) வரையறுக்கின்றார். வரலாற்று அடிப்படையில் அடிமை முறை (Serfdom) நில உடைமை முறை (Feudalism) நவீன முதலாளித்துவ முறை (Modern Capitalism) என மூன்று உற்பததி அமைப்பு முறைகளைச் சொல்லலாம். இதில் நவீன முதலாளித்துவ முறையில், தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள உயிர்வாழ்வதற்கு வேண்டிய (Subsistence) பஙகை மட்டும் கூலியாகக் கொடுத்து விட்டு, மீதம உள்ள உறபத்திப் பங்கை முதலாளிகள சுரண்டிக கொளகின்றனர். இதனை மிகை மதிப்பு (Surplus value) என்று மார்க்சு குறிப்பிடுகின்றார். இவருடைய மூலதனம் (Das Kapital) எனப்படும் நூலில், இந்த மிகை மதிப்பு உருவாகும் முறை, முதலீடாக இது உருத்திரளும் பாங்கு, சொத்துக்களற்ற தொழிலாளர்களை (Proletariate) முதலாளிகள சுரணடும் வழிவகைகள ஆகியவறறைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகினறார். மார்க்சுக்கு முந்தைய சமத்துவச் சிந்தனையாளர்கள் சுரணடுதலைச் சமூக ரீதியாக விளக்கினர்; ஆனால் மார்க்சு அதனை சமூகப் பொருளாதாரக் கோட்பாடு அடிப்படையில் விளக்கினார்.

உழைப்புக்கும் உழைப்புச் சக்திக்கும் வேறுபாடு உண்டென்றும், கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவது குறைநத பட்ச உழைப்புச் சகதியின் மதிப்பேயன்றி, மொத்த உழைப்பின் மதிப்பல்ல எனறும் தெளிவுபடுத்தினார் மார்ச்சு. இவை இரண்டுக்கும் உளள வேறுபாட்டை (மிகை மதிப்பை) முதலாளிகள் தொடர்ந்து சுரண்டும்போது, தொழிலாளர்கள வகுப்பு உணாவு பெற்று, ஒன்று திரண்டு முதலாளிகட்கெதிராகப் புரட்சி செய்வார்கள். முதலாளித்துவ முறை தூக்கி எறியப்படும்; சுரண்டல்காரர்கள் தூக்கி எறியப்படுவார்கள்; சமத்துவப் பொருளாதாரம் உருவாகும். அச் சமத்துவ உலகில, உற்பத்திச் சாதனங்களனைத்தும், உழைப்பாளர்களால் உருவாககப்படும் சமத்துவ அரசின் கைகளில் இருக்கும். இவ்வாறாக அமையவிருக்கும் சமத்துவ அரசின் நடைமுறைத் திட்டங்களைப் பற்றியும், செயற்பாடுகளையும் கோடிட்டுக் காட்டினாரேயொழிய விரிவாக விளக்கவில்லை என்று கூறலாம்.

மார்க்சியத்துக்குப் பின்: மார்க்சியப் பொருளியலை நடைமுறைப்படுத்திய இலெனின் (V.I. Lenin), உருசியச் சமூகப் பொருளாதார நிலைக்கேற்பப் பல புதிய சமத்துவக் கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்தினார். அரசுசார் சமத்துவப் பொருளாதாரத்தின் திட்டமிடு

தலும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுதலும், தேசிய உணர்வை ஊட்டி முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் இராணுவம், தொழில்வளர்ச்சி போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் போட்டி போட்டு முன்னேறுதலும் ஆகிய பல்வகை அம்சங்களை இலெனின் சமத்துவப் பொருளியல் கொண்டிருந்தது எனலாம். தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மிகுதியாக உயர்வதற்கும், ஏற்றத்தாழ்வுகள் மறைவதற்கும் அரசு பல சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேணடும் என்பதும் இலெனினியத்தின் கருத்து. ஆனால் உற்பத்திச் சாதனங்களனைத்தும் அரசுடைமையானதால், முதலீட்டைப் பெருக்கிட அரசே தொழிலாளாகளிடமிருந்து மிகை மதிப்பை ஈட்டுகின்ற அவசியம் நேருகின்றது என்பதை மறுத்தல் இயலாது.

சமத்துவப் பொருளியலையும் அரசுசார திட்டமிடுதலையும் முழுமையாகக கடைப்பிடிக்காத தனியுடைமை மறறும் முதலாளிததுவ நாடுகளிலும் சமத்துவக் கொளகையை ஒட்டிய பல சமூக நல நடவடிக்கைகளில் அரசுகள ஈடுபட்டுளளன எனலாம். நல அரசுக் (Welfare State) கோட்பாட்டின கீழ் அநேகமாக அரசின் பொருளாதாரப் பங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றது. சமத்துவ அரசுக்கும், தனியுடைமை அரசுக்குமஇறுதி நோக்காகிய சமூக நலம், ஏற்றத்தாழ்வு குறைநத சமத்துவ சமூகம் ஆகியவறறில அதிக வேறுபாடு இல்லை எனலாம். இநதியா போன்ற கலப்புப் பொருளாதார நாட்டில் குடியாட்சி முறையில் உரிமைகளோடு கூடிய சமத்துவத்தைத் (Democratic Socialism) தோற்றுவிகக முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. மிகவும் விரைவாகத் தனிமனித சுதநதிரம மறறும் உரிமைகளை முடக்கி ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமத்துவத்தைத் தோற்றுவிக்கப் பொதுவுடைமைக (Communism) கோட்பாடும் அதனை ஏற்றுள்ள நாடுகளும் முயல்கினறன.

ஆகவே பல்வேறு வகைப்பட்ட சமத்துவப் பொருளியற் கோட்பாடுகள் வழிமுறைகளிலும், நடைமுறைபபடுத்துதலிலும், அணுகுமுறைகளிலும் வேறுபட்டாலும், இலக்கைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும் ஒற்றுமையுடன் விளங்குகின்றன எனலாம்.

சி. த.

துணை நூல்கள்:

Abram Bergson, Socialist Economics in H.S. Ellis (ed.)Survey of Contemporary Economics, Vol-I, Homewood Ill, 1954.

Benjamin, E., Lippincoth - On Economic Theory of Socialism, Minnesota, 1952.

Cole, G.D.H., A History of Socialist Thought, Macmillan, London,1953-60.

Emile Burns, A Handbook of Marxism, London, 1935.

Henry Dickinson, Economics of Socialism, Oxford, 1939.

Henry William Spiegel, The Growth of Economic Thought, Prentice Hall, 1971.

Maurice Dobb,-On Economic Theory and Socialism, London, 1955.

சமத்துவம் என்ற கொள்கை மனிதர் யாவரும் சமமான உரிமைகளை உடையவாகளெனற உடனபாட்டு வகையான பொருளையும் மனிதர்களுககிடையே தனிச்சலுகைகள இல்லை என்ற எதிர்மறையான நிலையையும் காட்டுகிறது. பண்டைக் கால கிரேக்க, உரோமானிய, ஐரோப்பிய சமுதாயங்களில் பிரபுக்கள அல்லது உயாகுடியாளா வகுப்பு ஒன்று இருந்தது. பிரபுக்கள சாதாரண வகுப்பாரை விடச் சில தனிப்பட்ட உரிமைகளைப் பெற்றிருந்தனர். இவ்வாறு உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில பிரபுக்களுக்கும், சாதாரண மக்களுக்குமிடையே சமத்துவமின்மை இருந்த காரணத்தால, சாதாரண மக்கள் பிரபுக்கள் அடைந்திருநத சலுகைகளை அல்லது தனிப்பட்ட உரிமைகளை நீக்குதற்காகக் கிளர்ச்சிகள் செய்தனர். இவ்வாறு சமத்துவமற்ற நிலையே சமத்துவத்தைப் பற்றி(Equality) எண்ணும படி செய்தது. மேலும், மக்கள பகுத்தறிவு படைத்தவர்களாதலால் எல்லோரும் சமமானவரே எனற கருத்து ஒழுக்க இயல் வகையாகவும் நிலைபெறலாயிற்று. ஒவ்வொரு ஆனமாவும் ஒரு பொதுச் சமூகத்தில் உறுப்பினராகத்தக்க தகுதியையும் ஆற்றலையும் பெற்றிருக்கின்ற நிலையே சமத்துவம் என்ற கருத்துக்கு ஓர் ஆதாரமாக அல்லது அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. மனிதனின் இவ்வாற்றலே மனிதனை ஒரு தட்டுமுட்டுச் சாமானிடமிருந்தும், உயரிய விலங்கினின்றும் பிரிக்கிறது.

குடிமை இயல் சமத்துவம்: பிரெஞ்சுப் புரட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் பிரான்சு நாட்டின தேசிய சட்டமனறம் கி.பி. 1789-இல் வெளியிட்ட மனித உரிமைகள் அறிக்கை (Declaration of the Rights of Man), 'மனிதர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திரமாகவும் சமத்துவமாகவும் பிறந்து, தொடர்ந்து அவ்வாறே இருந்து வருகின்றனர்' என்று கூறிற்று. மனிதர்கள் ஒருவரோடொருவர் கொள்ளும் தொடர்பைப் பொறுத்த

வரையில் ஒரே நிலையில் அவர்கள் இருப்பவர் களென்று சமூகச் சட்டம் கருதுமாயின், அவர்கள் குடிமைச் சமததுவமுடையவர்களென்று கருதப்படு வர். குடிமைச் சமத்துவமுடைய (Civil Equality) அர சில் எல்லாக் குடிமககள் மீதும் சட்டப்படியாக விதிக கப்படுகினற அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு ஒரே வகையாக வும அளவாகவும் இருக்கும். இதுவே 'சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம' என்ற குறிக்கோளின் பொரு ளும் ஆகும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும், மற்ற நாடுகளின் எழுதப்பட்ட அரசியலமைபபுச் சட் டங்களிலும், அவ்வநநாட்டு மக்களெலலாம் அவவந் நாட்டுச் சட்டங்களின் முன்னர்ச் சமம் என்று கூறப் பட்டுளளது. எநத ஓர் இந்தியக் குடிமகனும் தனது சமயநெறி, இனம், சாதி, பால், பிறந்த ஊர் ஆகிய வற்றின் அடிப்படையில் கடைகள், பொது உணவகங் கள, பொதுக் கேளிக்கை இடங்கள ஆகியவற்றை அணுகுதலினின்றும் தடுககபபடுதல் கூடாதெனறும், அரசாங்க நிதியிலிருந்து கணகாணிககப்படும் கிணறு கள, குளங்கள, குளிப்பிடஙகள், சாலைகள முதலிய பொது இடங்களைப் பயன்படுத்துதலினினறும தடுக் கப்படுதல கூடாதென்றும், தீணடாமை எனபது எவ்வடிவத்திலும கூடாது எனறும் இநதிய அரசியல மைப்புச் சட்டம் கூறுகிறது.

அரசியல் சமத்துவம்: ஓர் அரசின் குடிமக்களெலலா ருக்கும் தங்களுடைய அரசாஙகத்தில சமமான பங்கு இருததல் வேணடுமென்று கூறும் கருத்தே அரசியல சமத்துவம் (Political Equality) ஆகும். இவ்வரசியற சமத்துவக் கருத்தே குடியாட்சி அரசாஙக அமைப் புக்கு ஆதாரமாகும். இப்பொருளில அரசியல சமத் துவம் செயற்படுதல் வேண்டுமாயின், நாட்டின வயது வந்த எல்லா குடிமக்களுக்கும் தேர்தல்களில வாக்க ளிக்கும் உரிமையும், வேட்பாளராகப் போட்டியிடும உரிமையும், அரசாங்கப் பதவிகளைப் பெறுதற்குச் சமமான உரிமையும இருத்தல வேண்டும்.

பொருளாதாரச் சமத்துவம்: பொருளாதாரச் சமத்துவம் (Economic Equality) என்பதற்கு, மக்க ளுக்கிடையே காணப்படும் பொருளாதார வேறுபாடு களை அகற்றி, ஒவ்வொருவருக்கும் உலகத்திலுளள பொருள்கள எல்லாவற்றிலும் சமமான பங்கை அளித்தல் என்று சொல்லுக்குரிய பொருளில் விளக் கம் கொடுத்தல் பொருந்தாது. பொருளாதாரச் சமத் துவம் என்பதற்கு யாவருக்கும் போதிய வாய்ப்பு களை அளித்தல் என்பதே உரிய பொருளாகும். போதிய வாய்ப்புகளாவன: வேலை செய்யும் உரிமை, போதிய ஊதியம் பெறும் உரிமை, நடை முறைக்கேற்ற வேலை நேரமும் ஓய்வும் பெறும் உரிமை, தொழிலில் தொழிலாளருக்குத் தன்னாட்சி உரிமை முதலியவை. இவ் வாய்ப்புகளெல்லாம் யாவருக்கும் உரியவை சமத்துவமெனனும் விதி மிகவும் பயனுளள ஒன்று என்றும், அது நடைமுறை யில முற்றிலும செயற்படுத்தப்பட இயலாத ஒன்று அன்று என்றும் வரலாறு நன்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று தத்துவ ஆசிரியர் தாவீது கியூம் கூறுகிறார். பணடைய கிரேக்கர்கள முரணபாடில்லாத, குடி மக்கள் யாவரும் பஙகுகொள்கிற வாழ்க்கையே நகரர சில் இருத்தல வேணடுமென்று எணணினர். எதுவும அளவு கடந்து இருத்தலாகாது, சமத்துவ நிலையே நண்பர்களைத் தோற்றுவிகக வல்லது என்ற கருத்தை ஊரிப்பிடிசு தம் நூலில் கூறுகிறார். சிந்தனையாளர் அரிசுட்டாட்டில தம் கருததிலே மிகச் சிறந்த அரசு என்பது குடியாட்சியாக இலலாவிடினும், குடியாட்சி யின் அடிப்படையான சமத்துவததையுடையது என் றும், அத்தகைய அரசு, 'மிகச் சிறந்த வாழ்வை அடையும் நோககத்தை உடைய சமநிலையிலுள் ளோர் நிறைநத சமூகம ஆகும்' எனறும் கூறுகிறார். இன்ப-துனப நடுநிலைச சிநதனையாளாகளுடைய (Stoics) கருத்தின்படி எல்லா மனிதரும் – அடிமைகள, அயலவா, கிரேக்கரல்லாத நாகரிகமற்றவரும்கூட – சமததுவமுடையவர் ஆவர். ஆகையால் இவர்களு டைய சமததுவக் கருத்து அறிவு, பணபு, சொதது முதலியவற்றிலுள்ள வேறுபாடுகளைப் புறக்கணிக் கிறது. இதே கருத்தை உரோமானியச் சிநதனை யாளராகிய சிசரோ விளக்கி, யாவருக்கும பொருந்து வதான இயற்கையின் சட்டம் எனபது எலலா மனி தர்களும் சமமானவர்கள் என்ற கருத்தை உணர்த்து கிறது எனறு கூறினார். அவர்கள படிப்பிலோ உடை மையிலோ சமத்துவமுடையவாகளல்லர்; ஆனால, அறிவென்னும் ஆற்றலைப் பெற்றுளளவர்கள என்ற வகையில் யாவரும் சமமானவர்களே; சரியானது எது, தவறானது எது எனறு பிரித்தறியும் ஆறறல யாவருக்கும் சமமாக இருக்கிறது. பேரரசர் சசுட்டி னியன (Justinian) தொகுதத சட்டத் தொகுப்பி லுளள இயற்கைச் சட்டத்தினபடி, எலலா மனிதரும் சுதந்திரமாகவும் சமததுவமாகவும பிறநதுளளன ராகையால், அடிமைநிலை என்பது இயற்கைச சட்டத்தின்படி ஏற்றுக்கொள்ளத் தககதனறு.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Laski, H.J., A Grammar of Politics, Allen & Uuwin, 1952.

Ritchie, D.G., Natural Rights, Allen & Unwin, 1924.

சமநிலைக் கோட்பாடு என்பது உற்பத்திச் சாதனங்களும் பங்கீட்டுச சாதனஙகளும் அரசாங்க

உடைமைகளாகவும், அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்குமாறு செய்தலும் ஆகும். இக்காலத்தில் சமநிலைக் கோட்பாடு(Socialism) என்பது ஒரு கொள்கையாக மட்டுமல்லாமல், ஓர் இயக்கமாகவும் கருதப்படுகிறது மோரிசன் என்பார், பெரிய தொழில்களும் நிலங்களும் அரசாங்கத்தின் உடைமைகளாக ஆக்கப்பட்டு, அவையெல்லாம் ஒரு தேசியப்பொருளாதாரத் திட்டத்துக்கு ஒப்ப எல்லோருடைய நலனுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பதே சமநிலைக் கோட்பாட்டின் பொருளாகுமென்று கூறுகிறார். பொருளாதார நோக்கத்துக்காக அரசும் சமூகமும் இவ்வாறு கூட்டுடைமைத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று சமநிலைக்கோட்பாடு கூறுதலால், இது ஒரு பொருளாதார அரசியற்கொள்கை ஆகும்.

கோட்பாட்டின் தோற்றம்: இக்காலத்தில் சமநிலைக் கோட்பாடு, தனியார் முதலாளித்துவத்தின (Individualistic Capitalism) தீங்குகளுக்கு எதிராகத் தோன்றிய ஒரு கொள்கையும் இயக்கமும் ஆகும். ஐரோப்பாவில் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்க்கையில் பொருளாதார, சமூக, நாகரிகத் துறைகளில ஏற்பட்ட பெரும் மாறுதல்களின் விளைவாகச் சமநிலைக் கோட்பாடு தோன்றிற்று. நெசவுத் தொழிலில் நூற்கவும், நெசவு செய்யவும் புதிய இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஆலைத் தொழில் முறை தோன்றிற்று. முதலீடு செய்யுமளவுக்கு வசதி உடையவர்கள ஆலைகளை நிறுவி, கூலிக்குத் தொழிலாளர்களை அமர்த்திப் பொருள்களை விரைவில் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்தனர். எனவே, வாணிகத்திலும் அவர்களே முன்னணியிலிருந்தனர். அவர்களே தேர்தல்களில் போட்டியிட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பேற்குமளவுக்கு உயர்ந்தனர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1760-முதல் கி.பி. 1830 வரை இருந்தபோது, தங்களைப் போன்ற முதல் வசதி படைத்த தனியாருடைய தொழில்வளமும், வாணிக வளர்ச்சியும் பாதுகாப்பாக இருக்கத்தக்கவாறு சட்டங்கள் இயற்றவும் நிறைவேற்றவும் விரும்பினர். அரசாங்கம் பொருளாதாரத் துறையில் தலையிடுதலோ சட்டம் செய்தலோ கூடாது என்று தனியார் உரிமைக் கோட்பாடு (Laissez-faire) கூறிய கருத்து அக்காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டபடியால், தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகள் கொடுத்த சிறு ஊதியங்களிலேயே பிழைப்பை நடத்தவேண்டிய அவலநிலையில பெருமளவில் தொழிலாளர் இருந்தனர். இவர்கள் மூலதன வசதி அற்றவர்; எனவே, இவர்கள வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஆலை முதலாளிகளையே சார்ந்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. வரம்பில்லாத, நீண்ட கால வேலை, இடர்ப்பாடான சூழ்நிலைகளில பணி, சுகாதாரக் குறைவான சூழ்நிலைகள், குறைந்த ஊதியம், தூய்மையற்ற இல்லறவாழ்வு முதலிய பெருங்கேடுகள் வரம்பில்லாத் தனியார் உரிமைக் கொள்கையின் விரும்பத்தகாத பெருங் கேடுகளாகும். இத்தனியார் உடைமைக்கொள்கை, முதலாளிகளே ஆட்சியை நடத்துதற்கும், அவர்களே சமூக அமைப்பையும் பொருளாதாரத்தையும் கட்டுப்படுத்துதற்கும் வழிசெய்கிறபடியால், இத் தீங்குகளை அகற்றுதற்குப் பொருள் மூல வளங்களெல்லாம், தனியார் உடைமையினின்றும் எடுக்கப்பட்டு அரசாங்க உடைமையாக ஆக்கப்படுதலும், உற்பத்தி செய்யப்படுதலும் வேண்டும். முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையினாலும் தனியார் உடைமை முறையினாலும பொருளாதாரத்தில மக்களுக்கிடையே பெரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும், தொழிலாளருக்கு வேலை கிடைக்காத பாதுகாப்பின்மையும், தொழிலாளி ஒரு கூலி அடிமையாகத் தாழ்த்தப்படும் நிலையும், உற்பத்தியின் நோக்கம் மக்களுக்குப் பயன்படுவது என்று இல்லாமல, உற்பத்தியாளருக்கு ஊதியம் என்ற நிலையும், உற்பத்தியில் தொழிலாளரும் முதலாளிகளும் பங்காளிகளாக இல்லாமல் பகைவர்களாக இருக்கும் நிலையும தோன்றுகின்றன. எனவே, தனியார் மூலதனத்துக்கு மாறாக, அரசின் உடைமையும் அரசின் கட்டுப்பாடும் கொண்டுவரப்படுதலும், திட்டமிட்ட உற்பத்தி முறை கையாளப்படுதலும் வேண்டுமென்ற சமநிலைக் கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் தொழிற்புரட்சியை அடுத்து, முதலாளிகள் வகுப்பும் தொழிலாளர் வகுப்பும் தோன்றின. அப்பொழுது மனிதனைப் பற்றியும் சமூகத்தைப் பற்றியும், உலகியல் வாழ்வுக் கருத்துகளும் பகுத்தறிவுக் கருத்துகளும் பரவின. பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளரின் குடியாட்சி அரசாங்கக் கருத்துகளும் வரவேற்கப்பட்டன. இச் சூழ்நிலையில சமநிலைக் கோட்பாடு தோன்றிற்று.

சமநிலைக் கோட்பாடு தனியார் உடைமையை ஒழித்தற்கும், எல்லாப் பொருள்களும் அரசாங்க உடைமைகளாக ஆக்கப்பட்டுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படுதற்கும், பொருளாதாரத் திட்டத்தின் படி உற்பத்தியும் பங்கீடும் மேற்கொள்ளப்படுதற்கும் வழிசெய்கிறது.

மக்கள் யாவரும் சமத்துவமும் பகுத்தறிவுமுடையவர்களாகையால, மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியில், சமநிலைக் கோட்பாடுகள் நாளாவட்டத்தில ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவற்றின் வாயிலாக உற்பத்தியும பங்கீடும் செய்யப்படுமென்றும், பொருளாதார ஏற்

றத்தாழ்வுகளும் வறுமையும் நோயும் அறியாமையும் பூசலும் ஒழிக்கப்பட்டு விடுமென்றும், பொருளாதார, சமூக, கலைப் பொருள்களை உறபத்தி செய்தலிலும் பங்கீடு செய்தலிலும் யாவருக்கும் சமவாய்ப்பும், அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுதலும் கிடைக்குமென்றும், இதன் விளைவாக அமைதியும் ஒற்றுமையும் நிலவுமென்றும், மக்கள் மகிழ்சசியாக வாழ்வார்களென்றும் சமநிலைக்கோட்பாட்டாளர்கள உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

சமநிலைக்கோட்பாட்டின் வரலாறு. பணடைக் காலத்தில் மக்கள் நிறைவற்ற தன்மையிலும் வறுமையிலும் சமத்துவமின்மையிலும் சமூகப் பூசலிலும் வாழ்ந்து, அமைதியையும் இன்பத்தையும் முழுமையான வாழ்வையும், ஆன்ம வளர்சசியையும் நாடியிருந்த சூழநிலைகளில், சமநிலைக் கோட்பாடு அவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. அமைதி, இன்பம், முழுமை முதலியவற்றில அவர்களுக்கு இருந்த தூணடலுணர்வையே பணடைக காலச் சிந்தனையாளர்கள கூறியுள்ள பொற்காலம், இறைவனின் அரசு, கறபனை நாடு (Utopia) பொதுவுடைமை முதலிய கருத்துகள் காட்டுகின்றன. இக் காலச் சமநிலைக் கொளகைக்கு முன்னோடிகளாக இருந்தவர்கள் கி.மு. 5–ஆம் நூற்றாண்டினரான பிளேட்டோ. கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டினரான சர் தாமசு மூர், கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாணடில் இங்கிலாந்திலிருந்த சமப்படுத்துவோர், கி பி. 18–ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த பிரெஞ்சுச் சிநதனையாளரான உரூசோ, பேபியூபு (Babeuf) முதலியோராவர். பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த பேபியூபு சமநிலைக்கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள வல்லுநர் புரட்சி செய்து, வன்முறையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி, வல்லுநருடைய எதேச்சதிகாரத்தை நிறுவுதல வேண்டுமென்று ஒருவழியை வகுத்து, அதை இரகசியமாக மற்ற நாடுகளிலுளள புரட்சிக் குழுக்களுககு விடுத்தார். இவ்வகையில்தான் கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் செருமனியில் காரல் மார்க்சும், பிரடரிக் எங்கல்சும் வல்லுநர் குழாத்தின் வன்முறைப் புரட்சி என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றனர். இதனையே 1900-ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் உருசியாவில் இலெனின் ஏற்றார்.

தீவிரமான சமநிலைப் போக்கை விடுத்து மிதமான சமநிலைக் கோட்பாட்டைக் கூறிய சிந்தனையாளர்கள் புனித சைமன் (Saint Simon), சார்லசு போரியர் (Charles Fourier) முதலிய பிரெஞ்சுக்காரர்களும், இராபர்ட்டு ஓவன் என்னும் ஆங்கிலேயருமஆவர். போரியர், 1500 முதல் 1600 வரை ஆட்கள வேளாண்மைத் தொகுதிகளாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்றும், நிலவுடைமையானது கூட்டுறவு முறையிலமைந்தும், சமமாக இல்லாமலும் இருத்தல் வேண்டுமென்றும், மொத்த விளைசசலில் 12-இல 5 பங்கு தொழிலாளருக்கும், 12-இல் 4 பங்கு முதலாளிக்கும், 12-இல 3 பங்கு கூடுதல திறமையுளளோருக்கும் பஙகீடு செய்யப்படுதல் வேண்டுமென்றும் கூறினார். ஆங்கிலச் சமநிலையாளரான இராபர்ட்டு ஓவன் தம் நெசவுத் தொழிற் சாலையிலுள்ள தொழிலாளாகளுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் ஓர எடுத்துக்காட்டான சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். அவர் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விரிவாக நிறுவினார். புனித சைமன் என்ற பிரெஞ்சுச் சமநிலைக கோட்பாட்டாளர் தொழிற்புரட்சியினால் எதிர் காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையெல்லாம் நன்கு உணர்நது, அறிவியலார்களாலும் தொழிலதிபர்களாலும கல்வியியல் வலலுநராலும் இயக்கப் படக்கூடிய ஒரு பன்னாட்டுச் சமுதாயத்தின அமைப்பு எவ்வாறு இருககுமெனறு கூறினார். மனித இனம் முழுவதும் ஒன்றாக இணைதல் என்ற நோக்கத்தை நாடியே வரலாறு உருவாகிறது எனறும, மனிதர்களுடைய பணபாட்டுச் செயலமுறைகளும, சமூக முறைகளும் பொருளாதார நிலைகளோடு நெருங்கிய தொடாபு உடையவை என்றும் கூறினார். அவர் தொழில வளர்ச்சியின் எதிர்கால விளைவுகளைச் சரிவரக் கூறியதில், காரல் மார்கசின் முன்னோடியாக விளங்குகிறார்.

இக்காலச் சமநிலைக் கோட்பாட்டின் வகைகள்: சமநிலைக் கோட்பாட்டை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் வகைகளைப் பொறுத்துச் சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர்களை அமைதியான அல்லது படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர் (Evolutionary School of Socialism) என்றும், புரட்சி வகையான சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர் (Revolutionary School of Socialism) எனறும் பாகுபாடு செய்துளளனர். காரல் மார்க்சு வகுத்துள்ள பொதுவுடைமைக கோட்பாடும் (Communism), தொழிற்சங்கக் கோட்பாடும் (Syndicalism) புரட்சிவகை சார்ந்த சமநிலைக் கோட்பாடுகளாகும். கூட்டுடைமைத் தத்துவ ஆசிரியர்களும் (Collectivisits) கழகமுறைச் சமநிலையாளரும் (Guild Socialism) படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர் ஆவர். காரல மார்க்சின் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின்படி பொருளுற்பத்தி, பங்கீடு ஆகிய செயல்களே மனித சமூக, அரசியல், ஆன்மிக வாழ்வையும் வரலாற்றையும் உருவாக்குகின்றன. தனியார் உடைமை முறை இருப்பதன் காரணமாக முதலாளி வகுப்பு தொழிலாளர் வகுப்புக்கு மாறான ஒன்றாகவே செயறப்படுகின்றது. இத்தகைய பகைமை உணர்வுக்குக் காரணம், தொழிலாளரின் தொழிலின் காரணமாகத் தோன்றுகின்ற பொருளின் கூடுதல்

மதிப்பை (அதாவது பொருளின் மொத்த விலைக்கும், அதிலிருந்து தொழிலாளிக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலிக்கு மிடையேயுள்ள வேறுபாட்டை) தொழிலாளிக்குக் கொடுக்காமல், உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முதலாளியே எடுத்துக்கொள்ளுதலேயாம். இதனால் ஒரு சமூகப் புரட்சி தவிர்க்க இயலாததாகி, தொழிலாளர் வன்முறையால் முதலாளி வகுப்பை ஒழித்து, தொழிலாளிகளின் சருவாதிகாரத்தை நிறுவுவர். உலகச் சமூகங்களெல்லாம் இவ்வாறு வகுப்பு வேறுபாடற்ற சமூகங்களாக மாறும் நிலையில அரசு என்ற அமைப்புக்குத தேவை இலலாமல் அது மறைந்துவிடும். அதன பினனர், புதிய சமூகத்தில் ஒவவொருவருக்கும அவரவருடைய தொழில திறமைக்குத் தக்கவாறு வேலையும், அவரவருடைய தேவைக்குத் தககவாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளும் பிரித்துக கொடுககப்படும்.

தொழிற்சங்கக் கோட்பாட்டை வரைநத சோரல் (Sorel) பெலவுட்டியர் (Pelloutier), முதலியோா தொழிலாளர் சங்க்மே புதிய சமூகத்தின அடிப்படை ஆகுமென்றும், அதுவே புதியதொரு சமூகத்தை அமைபபதற்குரிய ஒரு கருவி ஆகுமென றும் கருதுகினறனர். சமூகம் முதலாளிகளென்றும தொழிலாளிகளென்றும இரு வகுப்புகளாகப பிரிக கப்பட்டுள்ளது. அவவிரு வகுப்புகளின நோககமும ஒனறு மற்றதன நோக்கத்துக்கு மாறுபட்டதாகும்; தனியார் மூலதனமே எல்லாச் சமூகத் தீஙகுகளுககும் அடிப்படைக காரணங்களாகும். ஆகையால், தனியார் மூலதனத்துக்குப் பதிலாகக் கூட்டு மூலதனம் நிறுவப் படுதல் வேணடும். தொழிலாளர் சஙகஙகள் வேலைப் புறக்கணிபபு (Boycott), சிறிய அளவு பணியை நீண்ட காலம் செய்தல், இயநதிரஙகளை உடைத்தல் (Sabotage), வேலை நிறுததஙகள செய்தல் முதலியவறறின் வாயிலாகத் தனியார் முதலாளித்துவ முறையை ஒழித்தல் வேணடும். தொழிலாளர்களே உற்பததிச் சாதனஙகளைக் கட்டுப்படுத்துவர். அதனால் அரசு மறைந்துவிடும.

கூட்டுடைமைச சமநிலைக் கோட்பாட்டாளா, பாராளுமனற, குடியாட்சி முறைகளின் வாயிலாகச் சமநிலைக் கோட்பாடு நடைமுறைக்குக் கொணடு வரப்படுதல் வேணடுமென்று கூறுகின்றனர். இவ வகையில் பிரிட்டனிலுள்ள பேபியன் கழகத்தாரும் படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாட்டாளர் ஆவர். ஆப்சன (Hobson) முதலிய ஆங்கிலச சிநதனையாளர் கூறும் கழகமுறைச சமநிலைக்கோட்பாடும் (Guild Socialism) புரட்சிவகை சாராத படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாடு ஆகும். தொழிற் கழகத்தில் எல்லாவகைத் தொழிலாளரும் உறுப்பினராக இருப்பா. (தொழிற் சங்கத்தில் உடற்பணி செய்யும் தொழிலாளர் மட்டுமே உறுப்பினராக இருப்பர்) தொழிற்கழகமே தொழிலைக் கட்டுப படுத்தி, வேலைச் சூழ்நிலைகளைச் சீராக்குவதறகு ஆவன செய்யும். உற்பத்தியாளர் கழகம் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் அமைக்கப்பட்டு, அது நுகர்வோர் குழுக்களோடு இணைந்து வேலை செய்யும். இக கோட்பாடு எவவளவில் நடைமுறைக்கு உகந்தது எனபதைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள உள்ளன. தொழிலாளருககுத் தொழிறசாலையைக கண காணிப்பதில் பங்கு இருத்தல வேணடுமென்ற ஒரே சிறப்பையே இவ்வகைச் சமநிலைக் கொளகை எடுத்துககாட்டுகிறது.

சமநிலைக் கோட்பாடு பற்றி மில்: தாராள அரசியற் சிந்தனையாளரான சான இசுடு வர்ட்டு மில், தொன்மைப் பொருளியலாளரான தாவீது இரிக்கார்டோ கூறிய பொருளாதாரக் கொளகைகளைப் பினபற்றினார், எனினும், அவர்கள உற்பத்திச் சூழ்நிலைகளைப் பஙகீட்டுச் சூழ்நிலைகளினினறும் தெளிவாகப் பிரித்தறியாமல் குழப்பி விட்டனர் எனறு கூறுகிறார். பொருள்களைப் பிரித தளிக்கும் சூழநிலைகள பல பொருளாதார, சமூக நிறுவனங்களின் வளாச்சியினால தோனறுகினறன. இப் பொருளாதார, சமூக நிறுவனஙகளெலலாம் அரசாங்கக் கொளகையில் அடஙகுவனவாகையால், அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கச் சட்டங்களின் வாயிலாகக் கட்டுப்படுத்துதல் இயலும். இவ்வாறு உற பத்தி செய்யப்பட்ட பொருளகளை நலல முறையில் பகிர்நதளிபபதற்காக அரசாஙகம பொருளாதார, சமூக நிறுவனஙகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் வேணடுமென்ற கருத்தை அவா, தாம கருதும் சமநிலைக் கோட்பாடாகக கருதினாா. இவ்வாறு அவா முதலாளித்துவ உற்பத்திமுறையைச் (Capitalistic System of Production), சமநிலையான பகிர்வு முறையோடு (Socialistic System of Distribution) இணைத்துக் கூறும் சமநிலைக் கோட்பாடு நடைமுறையில் செயற்படுதல் எளிதன்று. அவர் கூறும் சமூக நிறுவனங்களுக்கும் மாற்ற இயலாத புறச் சூழ்நிலைகளுக்குமுள்ள வேறுபாடு, பொருளுற்பத்திக்கும் பங கீட்டு முறைக்குமுள்ள வேறுபாட்டை ஒத்ததன்று. அவர் இயற்கைப் பொருளாதார விதிகளையும் தன்னைத் தானே ஒழுங்கு படுத்திக் கொளளுகிற போட்டி மிக்க பொருளாதார முறையையும ஏற்றுக்கொள்ளாமல், முதலாளித்துவ சமூகத்தில் தொழிலாளர் உறபத்தி செய்யும் பொருளை அவருக்கு வழங்காம லிருக்கிற முறையற்ற போக்கை வெறுத்து, தனியார்தம் முயற்சியாலேயே இத் தீங்கு அகற்றப் படுதல் வேண்டுமென்று கூறுகிறாா.

கிரீன் கூறும் தாராள இயல்புடைய சமநிலைக கோட்பாடு: டி எச்.கிரீன் என்னும் ஆங்கிலச் சிந்தனை யாளர் அரசின இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தும் உயர்தர அரசுக் கோட்பாட்டை (The Idealistic Theory of the State) ஏற்றுக்கொண்டாராயினும், அவர் அக்கோட்பாட்டில் அரசின அதிகாரததைத் தாராள இயல்புடையதாக ஆக்குகிறாா. தனியாா தொழில முயறசியின் சமூக இயல்பான விளைவுகள் முழு நன்மை பயக்கின்றன எனறு கூற இயலாது. ஆகையால், தனியார் தொழில முறையிலுள்ள கேடு களை நீக்குதறகும், அவறறை மனித இயலபுடைய தாக ஆககுதறகும அரசாங்கத்தின சட்டம இயற்றும் அதிகாரமும் நிருவாக அதிகாரமும கையாளப்படுதல் வேண்டும. சமநிலைக் கோட்பாடு எனபது பகுத்தறி வுக்கேற்ப மாற்றி அமைககப்பட்ட தனியார் சுதந் திரக் கொளகையே ஆகும். மனிதரின் பணபுகளை ஒடுக்குதல் சமநிலைக் கோட்பாடு அனறு, அவா களுடைய பணபுகளை வளாததுச் செயறபடுத்துதல் தான் சமநிலைக கோட்பாடு. தேவையான அளவு பாதுகாபபு இலலாமல் சுதநதிரம இருத்தல இய லாது எனறும், சமூகப பாதுகாப்பும் நிலையான இயல்பும் இருத்தல் வேணடுமெனறும், அவை சுதந திரத்தைப் போலவே அரசாஙகத்தின் செயலகளால காப்பாற்றப்படுதல வேண்டுமெனறும கிரீன் உறுதி யாகக கூறுகிறார். இவருடைய கருத்தைப் போலவே இஙகிலாநதுத் தொழிறகட்சியின் கொளகையும அமைந்துளளது. ஒரு திட்டமிட்ட சமூகமே ஒரு போட்டிமிக்க சமூகததைவிட மிகவும் கூடுதலான சுதநதிரம் உடையது எனறும, 'திட்டமிட்ட சமூகமே அதிலுள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளிககும், தன் திறமையை வெளிப்படுத்துதற்கும், தனது பணி செய் வதற்குரிய விதிகளை ஏறபடுத்துவதில பஙகு கொளளுதறகும் வாய்ப்பு அளிககிறது' எனறும் தொழிறகட்சி 1942-இல் கூறிற்று.

இலெனின் கூறிய பொதுவுடைமைக் கருத்து: இலெனின, மார்க்சு கூறிய தத்துவத்தை மாற்றி அமைத்தார். அவர் மாற்றி அமைத்த மார்கசின தத்துவமே பொதுவுடைமை (Communism) ஆகும். அவர் எழுதிய 'அரசும் புரட்சியும்' என்ற நூலில், பொதுவுடைமைச சமூகம இரு நிலைகளில் வளர்ச்சி யடையுமென்று கூறுகிறார். முதல் நிலையில் உற்பத் திக் காரணிகளைச்சமூகம் முழுவதும் கைப்பற்றியதும, தொழிலாளர் சுரண்டப்படுதல் நின்றுவிடும். இந நிலையில் ஓரளவு சமத்துவம் நிலவும். இதில் ஒவ் வொருவரும் தத்தம் தொழிலினால் எவ்வளவு பொருளைத் தோற்றுவித்தாரோ, அவ்வளவு பொரு ளையும் அவர் பெறுவர். இந்நிலையில் சமூக வகுப் புகள் மறைகின்றன. எவரையும் எவரும ஒடுக்கத் தேவையில்லை. அரசு மறைந்து விடுகிறது. உற்பத் தியைப் பெருமளவில விரிவு செய்தலின விளைவாக முதலாளிததுவ முறை ஒழிக்கப்படும். வகுப்பு வேறு பாடற்ற சமூகம் தோனறுகிற இரண்டாம் நிலையில முழு நீதியும் சமததுவமும் ஏற்படும். ஒவ்வொருவரு டைய திறமைக்குத்தக்க உழைப்பை அவரிடம் இருந்து சமூகம் பெற்று, ஒவ்வொருவருடைய தேவைக்குத் தகக பொருளை அது அவருககு வழங்கும்.

இசுட்டாலின் கடைபிடித்த 'ஒரு நாட்டில் சமநிலை' என்ற கோட்பாடு: இலெனின வகுத்த பொதுவுடை மைக கட்சிககோட்பாட்டை ஓர் அரசியல் அமைப்பில் செயற்படுத்தும் முயற்சியில் இசுட்டாலின (Stalin) ஈடு பட்டு. உருசிய நாட்டில சமநிலை (Socialism in one Country) எனற கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தார். மார்க்சு கூறிய சமநிலைக் கோட்பாடு, தொழிலியல் பான பொருளாதார முறையை முதலாளித்துவ சமூ கத்தினின்றும சமநிலைச் சமூகத்துக்கு மாற்றுதல் எவ்வாறு என்று கூறிற்று, இலெனின வகுத்த பொது வுடைமைக கோட்பாடு, மாாக்சியக கொள்கையை வேளாணமைத் தொழிலிலீடுபட்ட தொழில் வளர்ச் சியில் பின்தங்கிய ஒரு சமூகத்தில் கையாளப்படத் தககதாக ஆக்கிற்று. இவ்வகையில் காணும்போது இசுட்டாலின கூறிய 'உருசியாவில் மட்டும் சமநிலைக் கோட்பாடு' எனபது, மார்க்சு எலலாத் தொழில் வள மிக்க சமூகங்களுக்கும் வகுதத சமநிலைக் கோட்பாட் டினின்றும், தொழில வளம் இல்லாத, வேளாணமைப் பொருளாதாரமுடைய சமூகத்துக்கு இலெனின வகுத்த பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டினின்றும விலகிச் சென்றது. பொதுவுடைமைக் கொள்கையை உருசியாவில் செயற்படுத்தும் முயற்சியில் 1928-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல ஐந்தாண்டுப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை இசுட்டாலின் நிறைவேற்றி அவற்றைத் தொழில்வளமும், படைவலிவும் உடைய நாடாக ஆககினார். வேளாண்மைத் தொழிலையுடைய எல்லா நாடுகளிலும பொதுவுடைமைக் கொளகை யைக் கொணடுவரும் முயறசி கைவிடப்பட்டது. உரு சியாவில் சமநிலைக்கோட்பாடு எப்போதும் நிலை பெறுதல் வேணடுமானால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடு களில் சமநிலைப்புரட்சிகள் ஏற்படுதல் வேண்டு மென்று இசுட்டாலின் 1917-இல் கூறியிருந்தார். பெரு மளவு உறபததியும்,தொழிலாளர் சமூகமும் இருந்தால் தான் சமநிலைக் கோட்பாட்டைச் செயற்படுத்துதலி யலும் என்று மார்கசியர்கள் கூறினர். அக்காலத்தில் உருசியா தொழிலில பின் தங்கிய நிலையிலிருந்தது. ஆயினும், உருசியாவில் பரந்த நிலப் பரப்பும் இயற்கை வளங்களும் தொழிலாளாகளும் இருககின்ற காரணத்தால், வரம்பற்ற அதிகாரங்களையுடைய ஓர் அரசாங்கத்தை நிறுவி, அதன் வாயிலாகச் சம

நிலைக் கோட்பாட்டைச் செயற்படுத்துதலியலும் என்று இசுட்டாலின நம்பினார். அவ்வாறே இலெனின் இறந்ததும் அவர் தம் எதேச்சாதிகார ஆட்சியை நிறுவினார். அதன்படி தொழில்கள் தேசிய உடைமைகளாக ஆக்கப்பட்டன; வேளாண் துறையில் கூட்டுப் பண்ணை முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சமநிலை இயக்கங்கள்: முதல் உலகபபோர் நடைபெற்ற காலத்தில் உருசியாவில் இலெனின தலைமையில் வெற்றியாகச் சமநிலைக் கட்சி புரட்சி நடத்தி அரசாங்கத்தை நிறுவியதைக் கண்டு, செருமனி, ஆசுத்திரியா, பல்கேரியா முதலிய நாடுகளில் சமநிலையாளர்கள் நடத்திய கிளர்ச்சிகள் வெற்றி அளிக்கவில்லை. பிரிட்டனிலும் செருமனியிலும் நார்வேயிலும் பாராளுமனறக குடியாட்சி முறையில் சமநிலைக கோட்பாடுகளைச் செயற்படுத்தச சில முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர்ச் சமநிலையாளர்கள் சோவியத்து உருசியாவின் உதவியுடன் போலந்து, அஙகேரி, செக்கோசுலேவேகியா முதலிய நாடுகளில் அநநாட்டின் சார்பான பொதுவுடைமை அரசாங்கங்களை நிறுவினர். ஊகோசுலேவியா மட்டும சோவியத்து உருசியாவின கட்டுப்பாட்டினின்றும் தனித்து நின்று தனக்கென ஒரு சமநிலைக் கோட்பாட்டை வகுத்துச செயற்படுததிற்று. வடகொரியா, சீனா, வியட்நாம் ஆகிய நாடுகளிலும சமநிலைக கட்சியினர் பொதுவுடைமை அரசாங்கங்களை நிறுவினர். சப்பானில் 1947–48–இல் சமநிலைக் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தது. பாமாவில சமநிலைக கொள்கைகளையுடைய அரசாங்கம் 1948–இல ஆட்சிககு வநதது. ஆனால, 1962–இல் இராணுவத் தளபதி நீவின எனபவர் நடத்திய திடீர்ப்புரட்சியால் அவ்வரசாங்கம் நீககப்பட்டது. இநதோனேசியாவிலும் சமநிலைக கொளகைகளைப் பினபறறிய அரசாங்கம் இராணுவப் புரட்சியால நீக்கப்பட்டது. கம்போடியாவிலும் இதேபோனறு பொதுவுடைமை அரசாங்கம் 1970–இல நீககப்பட்டது. சிஙகப்பூரில சமநிலைக் கட்சி ஆட்சி செய்கிறது. இநதியாவில அது சுதந்திரமடைநத ஆண்டிலிருந்து ஆட்சிலிருநத தேசிய காங்கிரசுக்கட்சி சமநிலையான கூட்டுறவு அரசை அமைதியான குடியாட்சி முறைகளின வாயிலாகக கொணடுவருவதறகு முயன்றது. அதனுடைய தலைமை அமைச்சர் சவகர்லால்நேரு அதன பொருட்டுப் பல ஐந்தாண்டுப் பொருளாதாரத திட்டங்களை நிறைவேறறினார். இலஙகையில சமநிலைப் பொதுவுடைமைக் கிளர்சசிகள ஒடுககபபட்டன.

இசுரேல் நாடு உருவான 1948–ஆம் ஆண்டிலிருந்து இசுரேலிய சமநிலைக் கட்சியாருடைய அரசாங்கம் சமநிலைக் கொளகைகளைச் செயறபடுத்த முயன்றது. சமநிலைக் கருத்துகளை ஏற்ற மக்கள தம் முயறசியாலேயே குழுககளை (Communes or Kibbutizism) அமைத்தனர். ஏறக்குறைய 230 மக்கள் குழுக்கள் இயஙகுகின்றன. சிரியாவில் சமநிலைக் கட்சி அரசாங்கத்தை அமைத்துப் பெரும்பாலும் எல்லாத் தொழில்களையும் அரசாங்க உடைமையாக ஆக்கிற்று. சோமாலியாவிலும் இராக்கிலும் சமநிலைக் கிளர்ச்சிகள ஒடுக்கப்பட்டன. தெற்கு ஏமன் குடியரசும் சமநிலைக் குடியாட்சி நாடாக ஆயிற்று. ஆப்பிரிக்காவில் எகிப்தில் 1952–இலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த நாசரின் திட்டப்படி எகிப்து ஒரு குடியாட்சிச் சமநிலை நாடாக ஆயிறறு. சூடானில் ஆட்சிசெய்த இராணுவமும், இலிபியாத் தலைவரும் சமநிலை அரசாங்கங்களை அமைத்தனர்.

ஆப்பிரிககாக் கணடத்தில புதிய சுதநதிரக் குடியரசு நாடுகளாகிய தியூனிசியா (Tunisia), அலசீரியா (Algeria), மொராக்கோ முதலியவை சமநிலைக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரக் கொளகைகளைச செயற்படுத்துகின்றன. கானா (Gana) சமநிலைக் கோட்பாட்டையும், ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் விடுதலை உரிமையையும் ஆதரிக்கிறது. கினி, மாலி, செனிகல், காங்கோ, கெனியா, சாமபியா, தானசானியா (Tanzania) முதலிய ஆப்பிரிக்க நாடுகள சமநிலைப் பொருளாதாரக் கருத்துகளைச் செயற்படுத்துகினறன.

இலத்தீன்–அமெரிக்காவில் மெக்சிகோவிலும் பொலிவியாவிலும் சமநிலைக் கட்சிகள் வாணிகத்தையும் பெருந் தொழில்களையும தேசிய உடைமைகளாக ஆக்கியுள்ளன. குவாடமாலாவிலும், கியூபாவிலும் பொதுவுடைமைக கட்சி அரசாஙகங்கள் ஆளுகினறன. ஆஙகில–கயானா (British Gayana) ஒரு சமநிலைக் கூட்டுறவுக் குடியரசு ஆகும். பெருவிலும் சிலியிலும் வாணிகமும், தொழிலும் தேசிய உடைமைகளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன. சமைககாவிலும் (Jamaica) சமநிலைக் குடியாட்சிக்கட்சிகள் ஆளுகினறன. ஐககிய அமெரிக்க நாட்டில் கி.பி.1876–இல் ஒரு சமநிலைத் தொழிற்கட்சியும் கி.பி.1896–இல் ஒரு சமூகக் குடியாட்சிக் கட்சியும் தோன்றின. இவை குடியரசுத்தலைவருககு நடந்த தேர்தல்களிலும் தம் வேட்பாளர்களை நிறுத்தின. இரண்டும் 1901–இல் சமநிலைக் கட்சி எனற பெயரில் இணைந்தன. குடியரசுத் தலைவர் பிராஙகிளின் உரூசுவெல்ட்டு தம் புதிய பொருளாதாரத் திட்டததில இசசமநிலைக் கட்சியாரின் நோக்கஙகளை இணைத்து நிறைவேற்றினார். அந்நாளிலிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் சமநிலைக்கட்சியின் செல்வாக்குக் குறைந்துள்ளது. கனடா நாட்டில் 1905–இல் ஒரு சமநிலைக் கட்சியும், 1911–இல் ஒரு சமூகக் குடியாட்சிக் கட்சியும் தோனறின.

கூட்டுறவு அரசுக் கூட்டமைவு (Co-operative Commonwealth Federation) என்பது 1933-இல் தோன்றிச் சமநிலைக் கொள்கை வேலைத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்திற்று. இதுவே புதிய குடியாட்சிக் கட்சியாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

சமநிலையாளர் பழைய தாராளக் கோட்பாட்டில் சுட்டிக் காட்டிய தவறுகளின் காரணமாக அக்கோட்பாட்டில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற் பகுதியில் பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன. தனியார் பாதுகாப்புக்காகவும், பொதுநலன் வளர்ச்சிக்காகவும் அரசாங்கத் தலையீடு இருத்தல் உகந்ததே என்று தாராளக் கோட்பாட்டாளர் அம்மாறுதலகளை ஒப்புக்கொண்டனர். பெரும்பாலோரின் பெருமளவு நன்மை என்ற பயன்வழிக்கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு அதன் விளைவாகக் குழந்தைத் தொழில் தடைச் சட்டங்கள், குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டங்கள், சுகாதாரச் சட்டங்கள், பெருந் தொழிற்கூட்டமைப்புத் தடுப்புச் சட்டங்கள் (Anti Trust Laws) போன்ற சமூக நலத் திட்டஙகள் கொண்டுவரப்பட்டன.

பெருந்தொழில்களைத் தேசிய உடைமையாக்குதலினால் தோன்றும் விரும்பத்தகாத விளைவுகளைக் கண்ட தாராளக் குடியாட்சிக் கொள்கையாளர், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய உடைமை ஆக்குதலை விடுதது, சில பெரிய தொழில்களை முற்றிலும் தேசிய உடைமையாக ஆக்கியும், சிலவற்றை அரசுடைமையிலும் தனியார் உடைமையிலும் இருக்குமாறு செய்தும், சிறு தொழில்களைத் தனியார் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தும் கலவைப் பொருளாதார முறையைக் (Mixed Economy) கையாளுகின்றனர் பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Coker, F.W., Recent Politcial Thought, Appleton, 1934.

Joad, C.E.M., Introduction to Modern Political Theory, Oxford, 1924.

Macdonald, J.R., Socialism: Critical and Constructive, Cassell, 1928.

சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வு: மனிதத் தேவைகளைப் பொருள்களும் சேவைகளும் நிறைவு செய்கின்றன. தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான ஆற்றல், பயன்பாடு (Utility) எனப்படுகிறது. பொருளியலில் பயன்பாடு என்னும் சொல் அடிப்படைச் சொல். பயன்பாட்டைஓர் அடிப்படையாக வைத்தே பொருளியலில் பல கோட்பாடுகளும்விதிகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், பொருளியலில் பயன்பாடு என்ற சொல் சரியான படி வரையறை செய்யப்படவில்லை.

ஒரு பொருளின் பயன்பாடு அப்பொருளை நுகர்வோரது மனநிலையையொட்டி அமைகிறது. எனவே, பயன்பாடு ஆளுக்கு ஆள் மாறுபடுவதும், ஒரே ஆளுக்குக்கூடச சூழ்நிலைக்கேற்ப வேறுபடுவதும் இயல்பு. அன்றியும் பயன்பாட்டை மிகத் துல்லியமாக அளவிடுதல் இயலாது. ஆனால், பேராசிரியர் மார்சல் (Prof. Marshall) பணத்தைத் துணையாகக் கொண்டு பயன்பாட்டை அளக்க இயலுமெனக் கருதினார். இக் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அவர் நுகர்வோரது தேவை குறித்து ஆய்வு செய்தார். இது மார்சலின் பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு (Utility Analysis) என வழங்கப்படுகிறது.

ஒரு பொருளின் விலை அதன் பயன்பாட்டுக்குச் சமம் என்பது மார்சலின் கருத்து. ஆனால், விலையும் பயன்பாடும் எப்போதும் சமமாக இருக்கவேணடுமென்ற கட்டாயமில்லை. மேலும், பயன்பாட்டைக் கணக்கிடும் அளவுகோலாகப் பணத்தைக் கருதவேண்டுமாயின் பணத்தின் மதிப்பு மாறா திருக்கவேண்டும். நடைமுறையில் பணத்தின் மதிப்பு அவ்வப்போது மாறி வருவதைக் காணலாம். எனவே, பயன்பாட்டை அளவிடுவதற்குப் பணம் சரியான அளவுகோல் ஆகாது. இவை காரணமாக, மார்சலின் பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு வலுவிழநது போகவே, பொருளியலறிஞர்கள் சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வை (Indifference Curve Analysis) உருவாக்கினர்.

சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வு இரண்டு பொருள்களின் பல்வேறு தொகுப்புகளின் (Combination) பயன்பாட்டை ஒப்பிட்டறிவதற்கும், அவற்றில்எந்தத் தொகுப்பு கூடுதல் பயன்பாட்டை அளிக்கும் என்பதனைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் உதவுகிறது. பொருளகளின விலை, நுகர்வோர்தம் வருவாய் ஆகியவற்றின் அடிப்டையில் எந்த அளவில் பொருள்களை வாங்கினால அவர்கள் பெறக்கூடிய பயன்பாடு உச்சநிலை பெறும் என்பதனையும் அது விளக்குகிறது.

முதன முதலாக எட்சுவொர்த்து (Edgeworth) ‘கணித உளவியல்’ (Mathematical Psychics) என்னும் தமது நூலில் ‘பதிலிப் பொருள்கள்-இணைப் பொருள்கள்’ ஆகியவை பற்றி எழுதுகையில் சமநோககு வளைகோட்டைப் பயன்படுத்தினார். இந்நூல்

கி.பி. 1881-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இக்கருத்துக்கு கி.பி. 1892-இல் இர்விங்கு பிசர் (Irving Fisher) வடிவளிக்க முயன்றார் இத்தாலி நாட்டுப் பொருளிய லறிஞர் பரீட்டோ (Pareto) பயன்பாட்டை அளவிட இயலாது எனவும்,ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுவே சாத்தியம் எனவும் கி.பி. 1906-இல் எடுத்துரைத்து, தமது மதிப்புக் கோட்பாட்டினை (Theory of Value) உருவாக்குவதற்குச் சமநோக்கு வளைகோட்டினைக் கையாண்டார் உருசியப்பொருளியலறிஞர் இசுலட்சுகி (Slutsky)சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வுக்கு 1915-ஆம் ஆண்டு மேலும் உரம் சேர்த்தார். இக்சு (J R.Hicks), ஆலன் (R.G.D.Allen) ஆகியோர் 1934-இல் 'மதிப்புக் கோட்பாடு பற்றிய மறுசிந்தனை' என்ற கட்டுரையில் சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வுக்கு அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்கம் தந்தனர். இக்சு எழுதிய 'மதிப்பும் முதலும், (Value and Capital)என்னும் நூலில் சமநோக்கு வளைகோடு மிக விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இந்நூல் வெளி வந்ததிலிருந்து (1939)இப்பகுத்தாய்வு எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றிருப்பதோடன்றி, நுகர் வோரின் செயற்பாட்டைச் (Consumer's Behaviour) சித்திரிக்கும் சீரிய முயற்சியாகவும் கருதப்படுகிறது. பதிலீட்டுப் பகுத்தாய்வு (Substitution Analysis) என வும் இது வழங்கிவருகிறது

மனிதன் தனது அன்றாட வாழ்க்கையில் பொருள் களைத் தனித்தனியாக வாங்க விரும்பி, அவற்றின் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டை (Marginal Utility) எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. மாறாக, ஒன்றுக்கு மேற் பட்ட பொருள்களையே பல தொகுப்பில் அவன் வாங்க விரும்புகிறான். ஆனால், அங்காடியில் கிடைக் கும் பொருள்களின் அனைத்துத் தொகுப்புகளையும் அவனால் வாங்கிட முடியாது. ஏனெனில், அவனது வருவாய் அதற்குப் போதுமானதாக இல்லாமலிருக் கலாம் எனினும், அவற்றில் எந்தத் தொகுப்பின்மீது அவன் கூடுதல் நாட்டம் (Preference) உள்ளவனாக இருக்கிறான், எதனைக் குறைவாக விரும்புகிறான் என்பதனை அவன் தெரிவிக்கக்கூடும் பொருள்களின் மீது அவனுக்குள்ள கூடுதல் நாட்ட அளவின் (Scale of Preference) அடிப்படையிலேயே அவன் இதனைத் தெரிவிக்கிறான்.

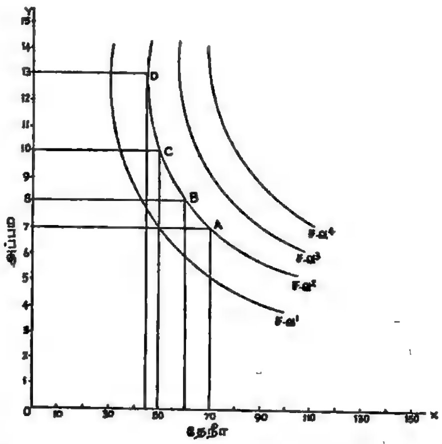
கூடுதல் நாட்ட அளவை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம். வரைபடம் (Diagram) மூலம் விளக்குவதற்கு எளிதாக இருக்கிற காரணத்தினால் அப்பம், தேநீர் ஆகிய இரண்டு பொருள்கள் மட்டிலுமே ஒரு படை வீட்டிலுள்ள வீரர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருவார நுகர்வுக்கு வழங்கப் படுகின்றன என வைத்துக்கொள்க. 10அப்பங்களும் 50கோப்பைத் தேநீரும் பெறும் ஒரு வீரனிடம் எத்தனை கோப்பைத்தேநீர் அளித்தால், அவன் ஒரு அலகு அப்பம் தரக்கூடும் எனக் கேட்கப்பட்டால், அவன் 5 கோப்பைத் தேநீர் எனப் பதிலளிக்கிறான் 3 கோப்பைத் தேநீருக்கு அவன் அப்பத்தைப் பரி மாற்றம் செய்துகொள்ள ஆயத்தமாயில்லை. 4 கோப்பைத் தேநீர் எனில், அவனால் கொள்ளவும் முடியவில்லை; தள்ளவும் இயலவில்லை. அவனைப் பொறுத்தமட்டில் 10 அலகு அப்பம், 50 கோப்பைத் தேநீர் என்னும் தொகுப்பும், 9 அலகு அப்பம், 54 கோப்பைத் தேநீர் என்னும் தொகுப்பும் சம அளவுப் பயன்பாட்டைத் தரக்கூடியவையாக உள்ளன. இவ்விரு தொகுப்புகளையும் பொறுத்தமட்டில், அவன் சம நோக்கு உடையவனாக இருக்கிறான். இவ்விரு தொகுப்புகளையும் அவன் சமம் எனக் கருதுவதனால், ஒன்றைக் காட்டிலும் மற்றொன்றின் மீது கூடுதல் நாட்டம் கொள்வதில்லை. இவை மட்டுமன்றி, இவ்விரு பொருள்களின் வேறு தொகுப்புகளிலிருந்தும் கூட அவன் சமஅளவுப் பயன்பாட்டைப் பெறக்கூடும். இத்தகைய தொகுப்புகள் கீழ்க்காணும் பட்டியலில் தரப்படுகின்றன.

அப்பம்	கோப்பை-தேநீர்
13	44
12	45
11	47
10	50
9	54
8	60
7	70

அப்பம், தேநீர் ஆகிய இரண்டு பொருள் களிடையே படைவீரனது கூடுதல் நாட்ட அளவை இப்பட்டியல் உணர்த்துகின்றது. அவனது கூடுதல் நாட்ட அளவு ஏன் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்ற ஆய்வில் ஈடுபடத் தேவையில்லை. அவற்றை ஆதாரக் கூறுகளாக (Data) மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, சம நோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வை ஆராயலாம் அடியில் தரப்பட்டுள்ள வரைபடம் X அச்சு தேநீரையும் Y அச்சு அப்பத்தையும் அளவிடுகின் றது மேலே உள்ள பட்டியலில் காணும் தொகுப் புகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு புள்ளியாக இதில் குறிப்பிடலாம்.

வரைபடம் 1-இல் புள்ளி A 7அலகு அப்பம், 70 கோப்பைத் தேநீர்த் தொகுப்பையும், புள்ளி B

வரைபடம் 1.

8அலகு அப்பம், 60 கோப்பைத் தேநீர்த் தொகுப்பையும், புள்ளி C10 அலகு அப்பம், 50 கோப்பைத் தேநீர்த் தொகுப்பையும், புள்ளி D13 அலகு அப்பம், 44 கோப்பைத் தேநீர்த் தொகுப்பையும் குறிக்கின்றன. இந் நான்கு தொகுப்புகளும் குறிபபிட்ட படைவீரனுக்குச் சம அளவுப் பயனபாட்டையே அளித்திடுவதனால், அவனது கூடுதல் நாட்ட அளவைப் பொறுதத மட்டில் சமநிலையையே காட்டுகின்றன.

தனது கூடுதல நாட்ட அளவைப் பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் அவன் அளிக்கக் கூடுமானால், பொருள்களும முழுவதும் பகுபடக் கூடியவையாக இருக்குமானால், A,B,C,D ஆகிய புள்ளிகளையும், அவற்றின சம அளவுப் பயன்பாட்டை உணர்த்தும வேறு புள்ளிகளையும் இணைத்து, ஒரு கோடு வரையமுடியும். இக்கோடு அப்பம், தேநீர் ஆகியவற்றின் சம அளவுப் பயன்பாட்டைத் தரும் பல தொகுப்புகளை உணர்த்துகிறது. இக்கோட்டிலுள்ள எல்லாத தொகுப்புகளுமே சம அளவுப் பயனபாட்டைத் தருவதனால், இவறறில் ஒரு தொகுப்பிற்குப்பதில் பிறிதொரு தொகுப்பை அவன் கூடுதலாக விருமபமுடியாது. இக்கோடு உணர்ததும் அனைததுத தொகுப்புகள் மீதும அவன் சமநோக்கு உடையவனாகவே இருப்பான். எனவே, இககோடு சமநோக்கு வளைகோடு எனக் குறிக்கபபடுகிறது. மேற்கணட வரைபடத்தில் இரண்டாம் சமநோகக வளைகோடு இந் நிலையை உணர்ததுகிறது. இசசமநோக்குவளைகோடு உணர்ததுகிற பயனபாட்டின அளவைவிட உயர்ந்த, மற்றும் குறைந்த அளவுப் பயன்பாட்டைக் காட்டுகிற வேறு தொகுப்புகளைக் குறிப்பிடும் சமநோக்கு வளைகோடுகளையும் வரையலாம். எடுத்துக்காட்டாக, மேலே தரப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் காணப்பெறும் மூன்றாம், நான்காம சமநோக்கு வளைகோடுகளிலுள்ள எல்லாப் புள்ளிகளுமே இரண்டாம் வளைகோட்டிலுள்ள புளளிகள் குறிப்பிடும் பயன்பாட்டை விடக் கூடுதல் பயன்பாட்டைக் குறிக்கின்றன மூன்றாம சமநோக்கு வளைகோட்டில் உணாததபபெறும் பல்வேறு தொகுப்புகள எல்லாம் ஒரே அளவுப் பயன்பாட்டையே அளிககின்றன. ஆனால்,அதிலுள்ள புள்ளிகளுள் ஒவவொனறும் இரண்டாம் சமநோக்கு வளைகோட்டுப் புளளிகள் ஒவ்வொன்றையும்விட மிஞ்சிய பயனபாட்டைக குறிப்பிடுகின்றது அதுபோலவே, நான்காம் சமநோக்கு வளை கோடு உணர்த்தககூடிய தொகுப்புகள் பலவற்றுள, எந்த ஒரு தொகுப்பின் மீதும் நுகர்வோருக்குக் கூடுதல் விருபபம் இருகக இயலாது. அனைத்துத் தொகுப்புகள மீதும் அவன் சமநோக்கு உடையவனாகவே விளங்குகிறான. ஆனால், மூன்றாம் சமநோக்கு வளைகோட்டில் உள்ள தொகுப்புகளைவிட நான்காம சமநோக்கு வளைகோட்டிலுள்ள தொகுப்புகள் மீது அவன் கூடுதல் நாட்டம் உடையவனாக இருககிறான. இவவாறு ஒப்பிடுகையில், முதலாம் சமநோகக வளை கோடு இரண்டு, மூன்று, நானகாம் சமநோக்கு வளை கோடுகளைவிடக் குறைநத அளவுப் பயன்பாட்டை உணர்த்துவதை அறியலாம்.

மேலே தரப்பட்டுளள வரைபடத்தில் நான்கு சமநோகக வளைகோடுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அதிக எணணிக்கையில் சமநோக்கு வளை கோடுகளை உருவாக்க முடியுமானால அவை நுகர்வோனது கூடுதல் நாட்ட அளவைப் பரநத அளவில் உணர்த்தக்கூடும். நுகர்வோனது கூடுதல நாட்ட அளவைப்.பரநத அளவில் காட்டும் சமநோக்கு வளை கோடுகள 'சமநோக்குப் படம்' (Indıfference Map) எனக குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப் படம் இரண்டு பொருளகளைப் பொறுத்தவரை நுகர்வோனது கூடுதல் நாட்ட அளவின் பதிவேடாக விளங்கும்.

சமநோக்கு வளைகோடுகளை நுகர்வோன் ஒருவனது கூடுதல் நாட்ட அளவைக் காட்டும் நிழற படம் எனக் குறிப்பிடலாம். இவை தள வேறுபாடு எல்லைக்கோடுகள (Contour Lines) போன்றவை எனவும் சொல்லபபடுகின்றன. தள வேறுபாடு எல்லைக் கோடு நிலப்படத்தில் கடல் மட்டத்திற்கு மேலே சம உயரததிலுள்ள எல்லா இடங்களையும் குறிப்பிடுகிறது. சமநோக்கு வளைகோடோவெனில், இணையான உயரத்திறகுப் பதில் இணையான பயன்பாட்டைக காட்டுகிறது. நிலப்படத்தில் தரப்பட்டுள்ள தள வேறுபாடு எல்லைககோட்டைப் பினபற்றியவாறு செல்லும் ஒருவன் உயர்ந்த தளத்திற்கு ஏறிவிடுவதுமில்லை; தாழ்வான தளத்திற்கு இறங்கிவிடுவதுமில்லை.அதுபோன்று, ஒரு சமநோக்கு வளை

கோட்டில் ஒரு நுகர்வு நிலையிலிருந்து பிறிதோர் நுகர்வு நிலைக்கு இடம் பெயரும் ஒருவன் தான் நுகரக்கூடிய இரண்டு பொருள்களின் அளவும் மாறிய போதிலுங்கூடக் கூடுதல் பயன்பாட்டையோ குறைநத பயன்பாட்டையோ பெறுவதிலலை.

சமநோக்கு வளைகோட்டின் இயல்புகள். 1) சம நாக்கு வளைகோடுகள் எப்போதும் இடமிருந்து வலமாகக் கீழநோககிச் சாய்பவை. ஒரு பொரு ளைக கூடுதல அளவில வாங்கவேணடுமானால், வாங்கப் பெறும் பிறிதொரு பொருளின் அளவு உரிய வாறு குறைககப்பட வேணடும். இந்த உண்மையைப் புலப்படுத்தும் வகையிலேயே சமநோக்கு வளை கோடுகள கீழநோக்கிச் சாய்பவையாக உளளன. அவை கீழ்நோககிச் சாய்பவையாக இருக்க இய லாதெனின, மேல் நோககிச் சாய்பவையாகவோ கிடைக கோடுகளாகவோ இருத்தல் கூடும். அது கிடைக கோடாக இருக்குமேயானால், 10 அலகு அப்பம், மறறும் 54 அலலது 60அலலது 70 கோப்பைத் தேநீர கொணட தொகுப்புகள எல்லாமே சம அளவுப் பயனபாட்டையே அளிககின்றன என உணர்த்தக்கூடும். இந்த நிலை உண்மைககுப் புறம பானது.

இதுபோலவே, ஒரு சமநோக்கு வளைகோடு வலப்புறமாக மேல்நோக்கிச் செல்லக்கூடும் எனபது வும் பொருந்தாது அவ்வாறு மேலநோக்கிச் செல்ல இயலுமெனில், இரண்டு பொருளகளையும் அதிக அளவில கொணட தொகுப்பும், குறைநத அளவில கொணட தொகுபபும் சம அளவுப் பயனபாட்டைத தருகினறன என ஆகும் இதுவும் நடைமுறைககுப் பொருநதாது ஆகவே, சமநோககு வளைகோடுகள் எப்பொழுதும் கீழநோககிச் சரியும் தன்மை உடைய வையாகவே இருக்க முடியும

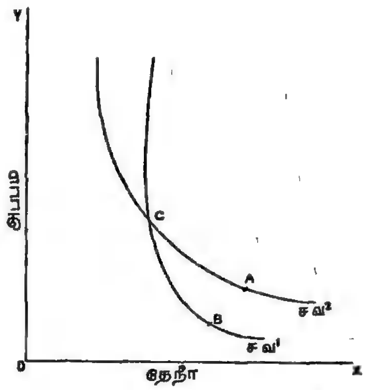
2) சமநோககு வளைகோடுகள தோற்றுவாய் நோக்கிக் குவியும் இயல்பினை உடையவை. சம நோக்கு வளைகோட்டின ஒருமுக்கியசிறப்பியல்புஇது. ஒரு பொருள் பிறிதொரு பொருளைப் பொறுதத மட்டில் எவ்வளவு இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டை உடையது என்பதனை ஒரு சமநோககு வளைகோட் டின் அமைப்பிலிருந்தே அறிநது கொள்ளலாம. மேலே தரப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில் படைவீரன இரண் டாம் சமநோக்கு வளைகோட்டில் இருப்பவனாகவும், அவனுக்குக் கிடைப்பது 7அலகு அப்பம் 70கோப்பைத் தேநீர் எனவும்வைத்துக் கொளக. இதற்குப் பதிலாக அவன் 8 அலகு அப்பமும் 60 கோப்பைத் தேநீரும் பெறுவானாகில், அவனுக்குக கிடைக்கும் பயனபாட் டில் எவவித வேறுபாடும் இராது.எனவே, தேநீரைப் பொறுத்தவரை எடடாம அலகு அப்பம் இறுதி நிலை அலகாக (Marginal Unit) அமைகிறபோது. ஒரு அலகு அப்பத்தின் இறுதிநிலைப்பயன்பாடு (Marginal Utitlity) 10 கோப்பைத் தேநீருககுச சமம ஆகிறது. இந்நிலையில் அப்படை வீரன் 10 கோப் பைத் தேநீருக்குப் பதில் எட்டாம் அலகு (இறுதி நிலை) அபபத்தைப் பெறுவதறகு இசைகிறான.

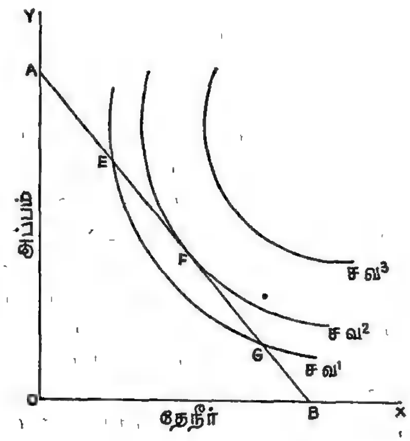
ஒரு சமநோக்கு வளைகோட்டின ஒரு குறிபபிட்ட புள்ளியில் உளள சாய்வு, அப்புளளியில் ஒரு பொரு ளின் இறுதிநிலைப் பயனபாட்டைக் குறிக்கும் என பதை இதன்மூலம் அறியலாம். ஆகவே, ஒரு சம நோக்கு வளைகோட்டைப் பொறுத்தமட்டில, அதன அமைபபு மிகக சிறப்புடையது ஏனெனில், ஒரு சம நோக்குவளைகோட்டின் பலவேறு புளளிகளின் இறுதி நிலைப் பயன்பாடு, அவவளைகோட்டின சாயவில காணப்படும் மாறுதலகளை அடிப்படையாகக கொண டது. ஒரு சமநோககு வளைகோடடின் தோற்றுவாய் நோக்கிக் குவியும இயலபிலிருந்து இறுதிநிலைப் பயன்பாடு குறிதத மேலும் சில உணமைகளையும பெறலாம் குறிப்பிட்ட படைவீரன் தனது பயன் பாட்டில் மாறுதல ஏதும் இல்லாதநிலையில, அப்பத தின் இருப்பைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காகக கூடுதல அலகு அப்பதனைப் பெறுகிறான எனில, அவனிடம அபபத்தின இருப்பு அதிகரிக்கும்போது, ஓர் அலகு அப்பததிற்குப் பதில அவன தரும் தேநீரின அளவை மேலும் மேலும் குறைத்துக்கொணடே போகிறான. எடுததுககாட்டாக, தரப்பட்டுள்ள வரைபடத்தில இரணடாம சமநோககு வளைகோட்டில பயனபாட டின அளவு மாறாதவாறு, எட்டாம அலகு அப்பத்தைப் பெறும்பொருட்டுப் படைவீரன 10 கோப்பைத தேநீரை விட்டுக் கொடுக்கிறான. ஒனப தாம் அலகு அப்பததைப் பெறுவதற்காக 6 கோப பைத் தேநீரையே தருகிறான. பத்தாம் அலகு அபபத துககாக 4 கோப்பைத் தேநீரை மட்டுமே அளிககி றான். ஆகவே, ஒரு சமநோக்கு வளைகோட்டின தோற்றுவாய நோககிக் குவியும தனமை, பிறிதோர பொருளுடன் பரிமாறறம் செய்யபபடும்போது, ஒரு பொருளின இறுதிநிலைப் பயனபாடு வாஙகப் பெறும் பொருளின இருப்பு அதிகரிககும்போது படிபபடியாகக குறையும் எனபதை உணர்த்துகின்றது.

3) இரணடு சமநோககு வளைகோடுகள எந் நிலையிலும் ஒனறையொன்று வெட்டிககொளவ திலலை; வரைபடம் 2 இதனை விளககுகிறது.

வரைபடம் 2-இல் புளளி A இரணடாம் சம நோக்கு வளைகோட்டில் இருப்பதனால, முதலாம் சமநோக்கு வளைகோட்டில் உளள புள்ளி B யைவிட

வரைபடம் 2.

உயர்மட்டப் பயனபாட்டைக் குறிக்கிறது ஆனால், புள்ளி C இரணடு வளைகோடுகளிலும் அமைநதுள் ளது. இதனபடி A மற்றும் B என்னும் இரு பயன் பாட்டு அளவுகளும் முற்றிலும் வேறுபட்டவையாக இருந்தபோதிலும், புள்ளி Cயில் சமம் எனக் கருதும் படி ஆகின்றன. இது ஒரு முரண்பட்ட நிலை. இதி லிருந்து இரு சமநோக்கு வளைகோடுகள் ஒன்றை யொனறு வெட்டிக்கொள்வதில்லை என்பது தெளி வாகிறது.

நுகர்வோன் சமநிலை: வருவாய், அஙகாடி விலை ஆகியவற்றின அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பொருளகள் நுகரப்படும்போது பயனபாடு உச்ச நிலையை அடைகிறது. இதனை நுகர்வோன் சம நிலை (Consumer's Equilibrium) எனக குறிப்பிடுவா. இது பின்வரும் எடுகோளகளைப் பொறுத்தே அமை யும்.

1) நுகர்வோனிடம் சமநோக்குப்படம் உள்ளது. 2) நுகாவோனது கூடுதல் நாட்ட அளவு மாறாதது. 3) தனது வருவாய் முழுவதையும் அவன் செலவு செய் கிறான். 4) பொருளகளின் விலைகள் மாறுவதிலலை. 5) பொருள்கள் ஒரே தன்மை உடையவையாகவும், நன்றாகப் பகுபடக் கூடியவையாகவும் உள்ளன. 6) உசசநிலைப் பயன்பாட்டைப் பெறும்பொருட்டு நுகர்வோன பகுத்தறிவுடன செயற்படுகிறான்.

கீழக்காணும் வரைபடம் நுகர்வோன் சமநிலை யைக் குறிப்பிடுகிறது.

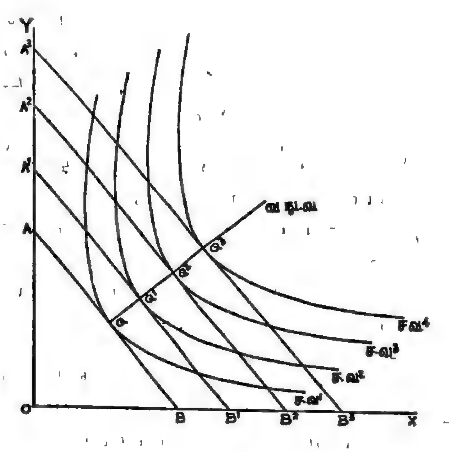
நுகர்வோன் தனது வருவாய் முழுவதையும் அப்பத்தின் மீது செலவிடுவானாகில், அவன் மிகக் கூடுதலாக OA அளவு வாங்கலாம். அதுபோன்று தேநீர் மீது செலவிட்டால் OB அளவு வாஙகலாம. இரு பொருள்களையும் வாங்க விருமபினால, ஒரு பொருளின் அளவைக் குறைத்தால்தான பிறிதொரு பொருளில் ஓர் அளவு வாஙக இயலும். இந்த நிலையை வரைபடத்தில் AB எனற கோடு குறிக்கின றது. இக்கோடு இப் பொருளகளின் விலை மற்றும் நுகர்வோனின் வருவாய் ஆகியவறறின் அடிப்படை யில் அமைநதுள்ளது. இது விலைக்கோடு (Price Line) அலலது வரவு செலவுத் திட்டக் கோடு (Budget Line) எனப்படுகிறது. நுகர்வோனது சமநோககுப் படத தைப் பயன்படுத்தி இககோட்டின் உதவியுடன எநத நிலையில அவன் சமநிலை அடைகிறான் என்பதனை அறியலாம. AB கோட்டில் உள்ள E,F,G புள்ளிகள குறிக்கும் தொகுப்புகளுள எதனை வேண்டுமாயினும் வாங்குவதற்கு நுகர்வோனது வருவாய் போதிய தாகும. இக்கோட்டிலுள்ள புள்ளிக்குப் புறம்பான பிற கோடுகளின் எநதப் புளளியிலும் நுகாவோன் தன் வருவாய் முழுவதையும செலவிட்டாலும், உச்சப் பயன்பாட்டை அடைய இயலாது. அவனது சமநோககுப் படத்திலுள்ள வளைகோடு விலைக கோட்டைத் தொட்டு நிற்கும் ஒரே புளளியில்தான் அவன் உச்சநிலைப் பயனபாட்டைப் பெற இயலும். வரைபடத்தில் புள்ளி F இதனை உணர்ததுகிறது. இப்புள்ளி இரணடாம சமநோக்கு வளைகோட்டில உளளது. ஏனைய இரு சமநோக்கு வளைகோடுகளும் விலைக்கோட்டின் தொடு கோடுகளாக இல்லை. முத லாம் சமநோக்கு வளைகோடு விலைக்கோட்டை வெட்டிச் செல்கிறது. மூன்றாம் சமநோக்கு வளை கோடு விலைக் கோட்டிலிருந்து விலகிச் செல்கிறது.

நுகர்வோன் தனது வருவாய் முழுவதையும் AB விலைக்கோட்டின் எந்தப் புளளியின் மீதும் செலவிட லாம் என்பதனால் E,G ஆகிய இரு புள்ளிகளிலிருந்

தும் அவன் ஏன் உச்சநிலைப் பயன்பாட்டைப் பெறக் கூடாது என்ற கேள்வி எழலாம். இவ்விரண்டு புள்ளி களும் விலைக்கோட்டில் இருந்தாலும் அவை முத லாம் சமநோக்கு வளைகோட்டில இடம் பெறறுள் ளன. இரு சமநோககு வளைகோடுகளில் எது மேலே அமைநதுள்ளதோ அதில்தான கூடுதல் பயன்பாடு கிடைக்குமாதலால E,G இடம்பெற்றுள்ள முதல சமநோக்கு வளைகோட்டில் உச்சப் பயன்பாட்டைப் பெற இயலாது. மேலும், F புளளியில் விலைக்கோட் டின் சாய்வும் இரணடாம சமநோக்கு வளைகோட் டின் சாய்வும் ஒரே பான்மையில இருப்பதனால பொருளகளின் விலை வீதமும் ஒனறுக்கொன்று இணைந்ததாக அமைந்துள்ளது. எனவே, F புள்ளி யில்தான் நுகர்வோன் உச்சநிலைப் பயனபாட்டை அடைகிறான.

வருவாய் விளைவு: நுகர்வோனது வருவாயில் ஏற்படும் மாறுதலின காரணமாக அவனது மொத்தப் பயன்பாட்டில உணடாகும் மாறுதல், வருவாய் விளைவு (Income Effect) எனப்படுகிறது. விலைகள மாறாதபோது வருவாய் கூடினால மொத்தப் பயன் பாடு அதிகரிககிறது; வருவாய் குறைநதால் பயன பாடு குறைகிறது. வேறு வகையில் சொல்வதாயின், விலைகள் மாறாத நிலையில வருவாய் கூடுகின்ற போதெல்லாம் நுகர்வோன மேலும் மேலும உயர்நத சமநோககு வளைகோட்டிற்கு இடம பெயருகிறான. வரைபடம்3 இதனை விளக்குகிறது.

வரைபடம்3

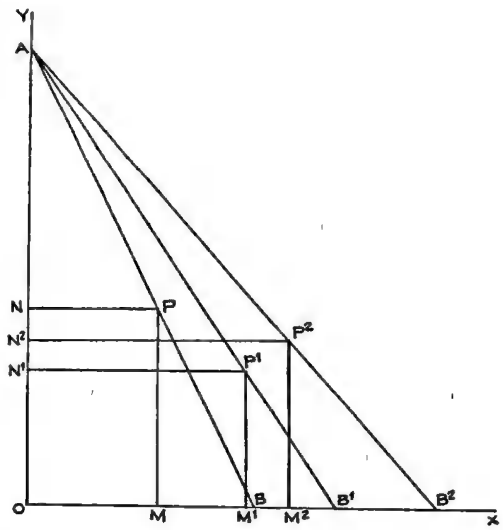
வரைபடம் 3-இல் ச.வ^1, ச.வ^2, ச.வ^3, ச.வ^4 என்னும் நான்கு சமநோக்கு வளைகோடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. AB விலைக்கோட்டில் Q என்னும் புள்ளியில் நுகர்வோனது சமநிலை அமைகிறது. அதுபோன்று A^1B^1, A^2B^2 A^3B^3 ஆகிய கோடு களில் முறையே Q^1, Q^2, Q^3 என்னும் புள்ளிகளிலும் சமநிலை கிடைககிறது. இப் புளளிகளை இணைப்ப தனால கிடைக்கும் கோடு, வருவாய் நுகர்வுக்கோடு (Income Consumption Curve) எனக் குறிக்கப்படு கிறது. இக்கோட்டின் அமைப்பு இது தொட்டுச் செல் லும் சமநோக்கு வளைகோடுகளின் அமைப்பைச் சாரும். வருவாயில ஏற்படும் மாறுதலகளால் நுகர் வில உணடாகும் மாறுதல்களை இது உணர்த்து கிறது.

பொதுவாக, வருவாய் அதிகரிக்கும்போது வாங் கப்பெறும் இரு பொருள்களின் அளவும் கூடுதல இயல்பு. இதனை உணர்த்தும் வகையிலேயே வருவாய் நுகர்வுக்கோடு வரைபடத்தில காட்டபபட்டிருப்பது போன்று மேல்நோக்கிச் செல்கிறது. ஆனால், சில தாழ்ந்த பொருளகளை (Inferior Goods) நுகரு வோர் தமது வருவாய பெருகும்போது அப் பொருள் களின் அளவைக் குறைதது உயர்நத பொருளகளை (Superior Goods) வாங்க முற்படுகின்றனர். எடுத்துக காட்டாக, சோளம், கருப்புக்கட்டி போன்ற பொருள் களை வாங்குவோர், தம் வருவாய் அதிகரிப்பதனால் அவற்றையே கூடுதலாக வாஙகுவதற்குப் பதில, அப் பொருள்களின் அளவைக் குறைத்துக்கொண்டு அரிசி, சர்க்கரை போனற உயர்வகைப் பொருளகளை வாங்குகின்றனர். எனவே, வருவாய் பெருகும்போது தாழ்நத பொருள்களின தேவை குறையககூடும். இது எதிர்மறை வருவாய் விளைவு (Negative Income Effect) எனக் குறிப்பிடபபடுகிறது. இத்தகைய நிலை தோன்றும்போது பொருள் X தாழ்ந்த வகையைச் சேர்நதது எனக் கொணடால், வருவாய் நுகர்வுக் கோடு இடப்புறம் வளைந்து Y அசசை நோககிச் செல்லும்; பொருள Y தாழந்த வகையைச் சேர்ந்த தெனில், வருவாய் நுகர்வுக்கோடு X அச்சை நோக்கி வளையும்.

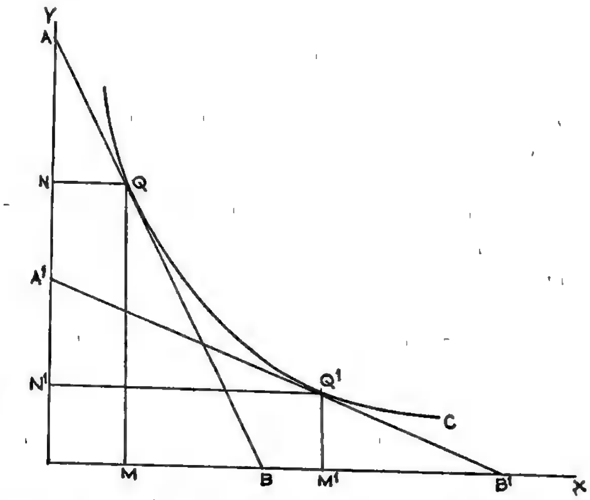
விலை விளைவு: வருவாயில மாறுதல் ஏற்படாத நிலையில் விலையில ஏற்படும் மாறுதல் காரணமாகப் பயன்பாட்டில் உண்டாகும் மாறுதல், விலை விளைவு (Price Effect) எனப்படுகிறது. விலை விளைவு இரு எடுகோள்களைச் சார்ந்தது. முதல் எடுகோளுக் கிணங்க, இரு பொருளகளுள ஒன்றின் விலை மட்டும குறைவதாகக் கொள்க. இரண்டாம் எடுகோளினபடி மற்றொரு பொருளின் விலை மாறாதிருப்பதாகக் கொளக.

விலை விளைவை விளக்குவதற்கு வரைபடம் 4 உதவுகிறது.

வரைபடம் 4

வரைபடம் 5

வரைபடம் 4-இல் கண்டுள்ளவாறு, நுகர்வோன் P என்னும் புள்ளியில் சமநிலை அடைகிறான் எனில், அவன் X பொருளில் OM அளவும் Y பொருளில் ON அளவும் பெறுகிறான். இப்போது X பொருளின விலை மட்டும் குறைந்தால் X பொருளில OM அளவுக்குப் பதில் அவன் OM^1 அளவு வாஙகுகிறான. நுகாவோன் சமநிலை, இந்நிலையில் P^1 ஆக மாறுகிறது. X பொருளின் விலை மேலும் குறையுமேயானால் X பொருளில் OM^1 அளவுக்குப் பதில அவனால் OM^2 அளவு வாங்க இயலுகிறது. இந்நிலையில நுகர்வோன் சமநிலை P^2 ஆக விளங்குகிறது. X பொருளின் விலையில ஏற்படும ஒவ்வொரு மாறுதலும் X,Y ஆகிய பொருள்களின விலை வீதத்தில மாறுதல்களைத் தோற்றுவிப்பதன வழியாக விலைக் கோட்டின் சாய்வில் மாறுதலை உண்டாககுகிறது. இவ்வரைபடத்தில P, P^1, P^2 ஆகிய புள்ளிகளை இணைத்து வரையப்பட்டுளள கோடு விலை நுகர்வுக கோடு ஆகிறது. இது விலை விளைவை உணாத்துகிறது.

பதிலீட்டு விளைவு: வாஙகப்படும் இரணடு பொருளகளின விலைகளும் மாறுகின்றபோது, நுகர்வோன் அவ்விரு பொருளகளின் அளவுகளையும் மாற்றிக்கொளகிறான. இதனால், அவனது மொத்தப் பயனபாடு எவ்வகையிலும் 'பாதிக்கப்படாமலிருப்பதனால் இது பதிலீட்டு விளைவு (Substitution Effect) எனப்படுகிறது.

இதனை வரைபடம் 5-இன் மூலம் விளக்கலாம்.

வரைபடம் 5-இல AB விலைக்கோடாக அமைந்துள்ளது. நுகர்வோன் Q என்னும் புள்ளியில் சமநிலை அடைகிறான். இந்நிலையில் X பொருளில் OM அளவும் Y பொருளில ON அளவும் பெறுகிறான். Y பொருளின் விலை அதிகரித்து X பொருளின விலை குறையுமேயானால் $A^1 B^2$ எனனும் புதிய விலைக்கோடு அமைகிறது. நுகர்வோன சமநிலை இப்போது Q^1 புள்ளிககு மாறுகிறது. கூடுதல் விலையுளள Y பொருளைக் குறைவாகவும் அதனை ஈடு செய்வதற்காக விலைகுறைநத X பொருளை அதிகமாகவும் வாங்குவதன்மூலம் நுகர்வோன் முனனர்ப் பெற்ற அளவுப் பயன்பாட்டைப் பெறுகிறான். அதே சமநோக்கு வளைகோட்டிலேயே அவன் இருந்தபோதிலும், இப்போது அவன் பிறிதொரு நிலையில உளளான். அதாவது Q புள்ளிககுப் பதில் Q^1 புளளியில் இருக்கிறான். சமநோக்கு வளைகோட்டில் Q புள்ளியிலிருந்து Q^1 புளளிக்கு அவன் இடம் பெயர்ந்திருப்பது பதிலீட்டு விளைவை உணர்த்துகிறது.

சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வின் நிறையும் குறையும்: பயனபாட்டைத் துலலியமாக அளவிட எண்ணுவது தவறு என்பதைப் புலப்படுத்துவதோடு நுகர்வோரது கூடுதல் நாட்ட அளவின் அடிப்படையில் நுகாவு விதிகளை வகுப்பதறகும் சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுததாய்வு உதவுகிறது.

மார்சல் பயனபடுத்திய ஒருபொருட் சார்புக் கருத்தை விட்டுவிட்டு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளகளை வாங்க எண்ணும் நுகர்வோரது தேவையை இப்பகுத்தாய்வு ஆராய்கிறது.

இது பணத்தின பயன்பாடு மாறுவதில்லை என்ற எடுகோளின் தவற்றை உணர்த்தி, வருவாய் மாற்றத்தாலும் விலைமாற்றத்தாலும் பதிலீட்டுப் பொருள்

களின் விலைகளில் தோன்றும் மாறுதல்களாலும் ஏற்படும் விளைவுகளை ஆய்வு செய்கிறது. அன்றியும், தாழ்வகைப் பொருள்கள, உயர்வகைப் பொருளகள ஆகியவற்றின் தேவையில் காணப்படும் இயல்பு மீறிய பான்மையையும் இது உணர்த்துகிறது.

மேலும், பலவித குறைபாடுகள் கொண்ட தேவை வளைகோடு போன்ற கருத்துகளுக்குப் புதிய விளக்கம் தந்து அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் இப்பகுத்தாய்வு அவற்றை மாற்றியுளளது.

ஆயினும், பேராசிரியர் இக்சு கூறுவதுபோன்று, சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வு இறுதி நிலைப்பயன்பாட்டு ஆய்வுமுறையிலிருநது முற்றிலும் மாறுபட்டது எனக கூறுவதற்கிலலை பேராசிரியர் இராபர்ட்சன் (D.H Robertson) சொன்னதுபோல் 'இக்கூற்றில் புதிதாக ஏதுமில்லை; இது புதிய மொந்தையில் வழங்கப்பெறும் பழைய கள்தான்'.

எனவே, சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வை நுகர்வு விதிகளின் கீணக்கியல் விளக்கமாகக கொள்ளலாமே தவிர, இறுதிநிலைப் பயனபாட்டை மாற்றியமைக்கக் கூடிய புதுமைப் பகுததாய்வாகக கொள்ள இயலாது.

ஒருசில குறைகள் காணப்பெற்ற போதிலும், சமநோக்கு வளைகோட்டுப் பகுத்தாய்வு மரபுவழிப் பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வைவிடச் சிறப்புடைய தாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் சிறப்பு மேலும மேலும் உணரப்பட்டுவருகிறது. சிவ.இரா.

சமப்படுத்துவோர்: இங்கிலாந்தில இசுடூவர்ட்டு அரசரான முதலாம் சார்லசுக்கும், பாராளுமன்றத்துக்குமிடையே தலைமை அதிகாரம் பற்றி எழுந்த பூசலின விளைவாக அரசருக்கும் தூய சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் (Puritans) நிறைந்த பாராளுமன்றத்துக்குமிடையே ஓர் உள்நாட்டுப் போா நடந்தது. இதில் பாராளுமன்றத்துக்குப் படை உதவி செய்ய வந்த தூய சீர்திருத்தக் கிறித்தவரடஙகிய போர் வீரர் பகுதிக்கே 'சமப்படுததுவோர்' (Levellers) எனறு பெயா. இவர்களுடைய தலைவா சான் லில்பர்ன் (John Lilburne) என்பவர் ஆவார். இவர் அரசருடைய கட்டுப்பாட்டதிகாரம் கிறித்தவத் திருச்சபையின்மீது இருததலாகாது எனறும், அரசாங்கத்தின தலைவராகவே அரசர் இருத்தல் கூடாதெனறும் கூறினார். ஆகையால் சமப்படுத்துவோர் ஒரு தீவிரமான குடியரசுக் கொள்கையை ஆதரிக்கும் கட்சியாராயினர். ஆகையால் இவர்கள் ஆலிவர் கிராம்வெல்லின் தலைமையில் அரசரை எதிர்த்துப் போரிட்ட புதுமாதிரிப் படையில் (New Model Army) சேர்ந்திருந்தனர். இவர்கள தீவிரக் குடியரசுக் கொளகையையும் (Republicanism), குடியாட்சி அரசாங்கக கொளகையையும ஆதரித்த காரணத்தால், வெற்றி பெற்ற கிராம்வெல், அரச பதவியை ஒழிக்காமல், தோற்கடிக்கப்பட்ட அரசரோடு திட்டங்களைப் பேசி முடிக்க முயன்றபோது இவர்கள அம்முயற்சியை எதிர்த்தனா. இவாகளுடைய கருத்தின படி, அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட முடியாட்சி அரசாஙக முறை எனபது, குடியாட்சி முறையோடு நடைமுறையில் ஒத்து வாராது. இவர்களும் கிராம்வெல நடத்திய இராணுவ எதேச்சாதிகாரத்தை எதிாத்தனர்; இவவகையில இவர்களுடைய கருத்துச சரியே; ஆனால, குடியாட்சி என்பது குடியரசிலதான் நிறுவப்படுதல் இயலுமெனறஇவர்களுடைய கருத்தை நாட்டு மககள் ஏற்றுக்கொளளவிலலை; எனவே, இவர்கள கிராமவெல்லுக்கு எதிராகக கலகங்களை நடததிய போது, அவற்றுக்கு மக்களுடைய ஆதரவு இலலாமல் போயிற்று. எனவே, கிராமவெல் அவற்றை எளிதில அடக்கி விட்டார். சான லில்பான இருமுறை நாட்டின் பகைவா எனறு குறறம சாட்டப்பட்டு விசாரிககப் பட்டாலும், இருமுறையும விடுவிககப்பட்டார், இவருடைய விடுதலை மக்கள் ஆரவாரத்துடன வரவேற்ற ஒரு நிகழச்சியாகும். அது கிராம்வெலலின் இராணுவ ஆட்சியை மக்கள் வெறுத்தனரென்று காட்டிறறு.

சமப்படுத்துவோர் கட்சி. சமபபடுத்துவோர் கி.பி. 1647-ஆம் ஆணடுககும் கி.பி. 1650-ஆம் ஆணடுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில ஆஙகில அரசியலில் அரசியல் கட்சியாக இயங்கினர். இக்காலததில முதலாம் சார்லசு அரசா தோற்கடிககபபட்டு, கி.பி 1649-இல் கொலைத் தணடனைககுட்பட்டார். சமப்படுததுவோர் கட்சியில தூய சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களே இருந்தனர்; இவாகள ஆஙகிலச் சமூகத்தில ஓரளவு பொருளவளம பெற்ற நடுத்தர வகுப்பைச சேர்நதவர்கள். எனவே, இக்கட்சியாா குடியாட்சி இயல்புடைய தீவிரவாதக் கொளகையைப் பினபற்றினர். சமயத் துறையில இக்கட்சியார் சமயப்பொறை அல்லது சமய சுதந்திர உரிமை யாவருக்கும் வழங்கப்படுதல வேண்டுமென்று கருதினர். இவர்கள ஆயர்களையுடைய(Bishops) சீாதிருத்தக் கிறித்தவத் திருச்சபையையோ முதியோராட்சியிலுள்ள திருச்சபை அமைப்பையோ (Presbyterian Church) ஆதரிக்கவில்லை. இக்கட்சியார் சாதாரணப் படைவீராகள். இவர்கள் தாங்கள் எதிர்பார்த்த சீர்திருத்தங்களை அரசரோ பாராளுமன்றமோ நிறைவேற்றமாட்டார்களென்று அறிந்து, அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிகக மறுத்து, கிராம்வெல் தங்களுடைய உரிமைகளைக்

காக்கக் கூடிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்தல் வேணடு மென்று எதிர்பார்த்தனர். உயர் வகுப்பினராகிய கிராம்வெல் அரசரோடு பேச்சு நடத்தியதையும் இவர்கள் விரும்பவில்லை. இச் சூழ்நிலையில் சமப் படுத்துவோர் கட்சியின் தலைவர்களாகிய சான் லில்பர்னும், இரிச்சர்டு ஓவர்ட்டன் (Richard Overton) என்பாரும் தங்களுடைய அரசியற் கருத்துகளைச் சில துணடு வெளியீடுகளில் எடுத்துக் கூறினர். இதை அறிந்த கிராம்வெல் அரசரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதை நிறுத்திவிடவே, சாதாரணப் படைவீரர் களடங்கிய சமப்படுத்துவோர் கட்சி கிராம்வெல்லை ஆதரித்தது. லில்பர்ன தம்மை மக்களுடைய உரிமை களின் அடையாளம் என்று கருதிக்கொணடு, எவருடனும் ஒத்துழைக்கும் இயல்பின்றி, பிரபுக்கள் சபை, பொதுமக்கள சபை, அரசாங்கக் குழு, படை அதிகாரிகள் ஆகிய யாவரோடும் பூசலிட்டுக் கொண்டி ருந்தார். அதனால் அவருக்குப் பாராளுமன்றமோ படை அதிகாரிகளோ ஆதரவளிக்கவில்லை. அவரு டைய கட்சியார் கூறிய அரசியற் கருத்துகளெல் லாம் பிற்காலக் குடியாட்சிச் சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னோடியாயிருந்தன.

அரசியற் கருத்துகள்: இக்கட்சியார் சமூக வேறுபாடுகள், அரசியல வேறுபாடுகள், சொத்து வேறுபாடுகள முதலியவைகளை ஒழித்துச் சமத்துவ நிலையை ஏற்படுத்துதலை நோக்கமாகக கொண டிருந்தமையால் இவர்கள் சமப்படுத்துவோர் எனச் சொல்லப்பட்டனா. எனினும், இவாகள சமநிலைக் கொள்கையை ஆதரிக்கவில்லை; சிறிய சொத்து உடைமையாளா உரிமை ஏதுமினறி இருகக, பிரபுக் கள் மட்டுமே உரிமைகளைப் பெற்றிருந்த நிலை யையே இவர்கள எதிர்த்தனர். எனவே, இவர்கள் தனியார் உரிமைகளை ஆதரித்தனரே தவிரச் சம நிலைக் கொளகையை ஆதரிககவில்லை. இவர்களு டைய கொளகை குடியாட்சி இயல்புடைய, தாராளக கொளகை (Democratic Liberalism) ஆகும் பிரபுக் கள் மட்டுமே அரசியலிலும் வாணிகத்திலும் தனி உரிமை பெற்றிருத்தலும், வழககறிஞாகள மட்டுமே அரசாங்கப் பணிகளில பங்கு பெறுதலும் மனிதனு டைய இயற்கையான சமத்துவ நிலைக்கு மாறான தாகும். யாவருக்கும் சட்டததின முன் சமம் எனற நிலையும், சமமான அரசியலுரிமைகளும் இருத்தல் வேண்டும்.

உரிமைகள் பற்றிய கருத்து: எல்லா மக்களும் ஆதாமின் குழநதைகளாகையினாலே, அவர்கள் யாவருக்கும் ஆதார உரிமைகள் இருக்கின்றன என் பது தெளிவு. இவ்வகையிலே ஒவ்வோர் ஆங்கிலேய ருக்கும் பிறப்புரிமைகள சில (Birth Rights) இருக் கின்றன.இவ்வுரிமைகள் அவரால் மரபு வழியாகச செயற்படுத்திய உரிமைகளாகவோ, இஙகிலாந்தி லுள்ள பொதுச் சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளாகவோ, மாபெரும் பட்டயத்திலுளள உரிமைகளாகவோ (Magna Carta), மனிதர் யாவராலும் பினபற்றப்படு கிற உரிவைகளாகவோ இருத்தல் கூடும்.

குடிமை அரசாங்கம்: உரிமைகள் எலலா மக் களுக்கும் சமம் என்ற கருத்து இருப்பதனால், குடிமை அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரமும், ஒவவொருவரும் தத்தம நனமைக்காகவும் வசதிக்காகவும் மறறவ ரோடு செய்துகொள்ளும் உடனபடிககை அல்லது இசைவின் வாயிலாகத் தோனறுகிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் எனபது, தன அதிகாரஙகளை ஆளப்படும் குடி மக்களுடைய ஒபபுதலினின்றும் (Consent) பெறு கிறது. தனி மனிதரும அவருடைய உரிமைகளும் அர சின அடித்தளமாக அமைந்திருக்கினறனவாகையால் அவ்வுரிமைகளின பாதுகாப்புககாகச் செயற்படுத்தப் படும கட்டுப்பாட்டதிகாரந்தான் நியாயமான அதி காரம் ஆகும

அரசியல் சீர்த்திருத்தங்கள். சமப்படுத்துவோர் இயற்கை உரிமைகள கோட்பாட்டை உறுதியாக ஆதரித்தனராகையால், இவர்கள் பாராளுமன்றம் மக்களுக்காகச செயற்படுகினற மன்றமென்று கருதி னர். பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் மக்களால அளிக் கப்பட்டதென்றும், அது செய்யும் சட்டத்துக்கு ஒவ் வொருவரும தனது ஒப்புதலைத் தன் பேராளர் வாயி லாக அளிப்பதற்கு உரிமை இருககிறதெனறும் இவர் கள் கருதினர். இவ்வடிப்படையிலேயே இவர்கள சில சீர்திருத்தங்கள செய்யப்படுதல் வேணடுமெனறு கூறி னர். வயதுவநத யாவருககும் வாக்குரிமை அளிக்கப் படுதல் வேணடும். மேலும் பாராளுமனறத்தில வரி செலுத்தும் தொகுதிகளின தரங்களுககேற்பத் தொகுதிகளுக்குப் பேராளர்களின் எணணிககை ஒதுக் கப்படுதல் கூடாது; மக்கள்தொகையினடிப்படையி லேயே தொகுதிகளுக்குப்பேராளாகளின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப்படுதல வேணடும. பாராளுமன்றத்தின் உரிமைகள பாதுகாககப்படுதல வேணடும். அதன் கூட்டஙகள் அடிக்கடி நடத்தப்படுதல் வேணடும. படைத்தளபதிகள, கப்பற்படைத்தளபதிகள உட்பட எல்லா நிருவாக அதிகாரிகளும் பாராளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டதிகாரத்திற்குள இருத்தல் வேணடும். உரோமன் கத்தோலிக்கக கிறிததவர்களைத் தவிர மற்றெல்லாக் கிறித்தவர்களுக்கும் சமய சுதந்திரம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். வறியவருக்கும் அரசிய லுரிமைகள இருக்கின்றனவாகையால், செல்வருடைய சொத்துக்களை அரசாஙகம் பாதுகாக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளதைப்போல, வறியவர்களுடைய அரசியலுரி

மைகளையும் அது பாதுகாக்கக கடமைப்பட்டுள்ளது. அரசு என்பது, சுதந்திரமான, தன்னலத்தின் பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் ஒத்துழைககின்ற தனியாட்களை உடைய, தனியார் சுதந்திரத்தின பொருட்டுச் சட்டஙகளைச் செய்கினற ஓர் அமைபபு ஆகும.

உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு: பாராளுமனறத்தி னுடைய அதிகாரமும, அதற்கு மககளால அளிககப் பட்ட அதிகாரமேயாகையால, ஒவ்வொரு மனிதருமஅவருடைய ஆதார உரிமைகளும், அவரால் தேர்ந் தெடுககப்பட்ட பேராளர்களால் அழிக்கப்படாமல பாதுகாப்பாக இருக்கும்பொருட்டு ஓர் ஏற்பாடு செய் தல் இனறியமையாததாகும. இநத எணணத்தில சமப்படுததுவோர் முயற்சி செய்து, ஆதார உரிமைக ளடஙகிய ஓர் எழுதபபட்ட அரசியலமைப்புச் சட டத்தை வரைதல வேணடுமெனறு தீர்மானிததனர். இவர்கள் வரைநத திட்டம் அல்லது அரசியலமைபபுச சட்டமே 'மக்களின் உடன்படிக்கைப் பத்திரம்'(Agreement of the People) எனபதாகும பாராளுமனறம் கூட் மீற இயலாத சில குடிமககள உரிமைகள இருக கின்றன. மககளுககுச் செலுததப்படவேண்டிய கடன களைப் பாராளுமன்றம் தளளுபடி செய்தலியலாது. மேலும், அது தன் விருப்பத்தின பேரில் சட்டஙகளி லிருந்து சிலருக்கு விலககு அளித்தல் கூடாது. அது குடிகளின் சொத்து உரிமையையோ, ஆள் சுதந்திர உரிமையையோ அழித்தல கூடாது இவ்வாறு மககள உடன்படிக்கைப் பத்திரமானது ஒரு சமூக ஒபபநத மாகவும், சாதாரணச் சட்டத்தைவிட உயர்ந்ததாக வும், பாராளுமனறததின சட்டம் செய்யும் அதிகாரத் துககு வரம்புகளை ஏறபடுத்தியும் வரையபபட்டது. ஒவ்வொரு தோதலிலும் இதனை வாக்காளர்களும வேட்பாளர்களும் ஏற்றுககொணடு கையெழுத்திடுதல் வேண்டும்.

சமப்படுத்துவோருடைய கருத்துகளைப் பற்றிய மதிப்பீடு: சமபபடுத்துவோர் குடியரசுக் கொள்கையை யும், தூய சீர்திருத்தக் கிறித்தவப் பிரிவையும சார்ந் திருந்தபோதிலும், இவர்கள் சமயநோக்கோ சமயச் சார்போ இலலாமல், மனித இயற்கை உரிமைக கொள்கையினடிப்படையில் தீவிர குடியாட்சிச சீர் திருத்தக் கருத்துகளை வெளியிட்டமை பாராட்டுக் குரியதேயாகும். இவர்கள் வரைந்த மககளின உடன படிக்கைப் பத்திரத்திலுளள உரிமைகள பலவும் கி.பி. 1653-இல் இங்கிலாந்தில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட காப்பாளர் அரசியலமைப்பில சேர்க்கப்பட்டன. மக்களே இறைமை உடையவர்கள். பாராளுமனறம் செய்யும் சட்டத்துக்குத் தன் பேரா ளர் வாயிலாகத் தன ஒப்புதலை அளிக்க ஒவ்வொரு குடிமகனுககும உரிமை உண்டு எனறு இவர்கள கூறிய குடியாட்சிக் கருத்துகளின் அடிப்படையிலேயே இக்காலத்திய ஆங்கில, அமெரிக்கக குடியாட்சி அரசியலமைப்புகள் வளர்ந்துள்ளன. பா ரு

துணை நூல்கள்:

Frank Joseph, The Levellers: A History of the Writings of Three Seventeenth Century Social Democrats: John Lilburne, Richard Overtone, William Walwyn, Cambridge, Mass, 1955

Gooch, G P., Political Thought in England· From Bacon to Halifax, London, 1946.

சமய உளவியல்: சமயம் ஒருவரது வாழவின சிறப்பானதொரு பஙகினை வகிக்கின்றது. ஒருவரின் சீரிய வாழக்கைக்கும் சமூக மேம்பாட்டிறகும் சமயம மிகவும் உதவுகிறது பிறந்தது முதல ஒவ்வொருவரும் சமயத்தின ஓர் அங்கமாக வளருகினறனா. அதன காரணமாகச் சமயம் ஒருவனது உள்ளத்தில் ஆழநத விளைவினை ஏற்படுததியிருப்பதோடு அவனது நடத் தையையும் கட்டுப்படுத்துகிறது சமயம ஒவ்வொரு வரும தாமாக அஙகீகரித்துக்கொளள வேணடியது. இதனை ஒருவர் மீது திணித்திட எவராலும் இயலாது. ஒருவர் தாமே சமயத்தை அங்கீகரித்துக் கொளளு வதனாலேயே சமயத்தின நெறிமுறைகளை எவவித கணகாணிப்புமின்றிக் கடைப்பிடிக்கிறாா. சில நேரங களில் அதன நெறிமுறைகளிலிருந்து பிறழ நேரும் போது அவர் உளளம் குறற உணர்வு கொளளுகிறது. எனவே, சரியான வழிமுறையைக் கடைப்பிடிததிட நடத்தையைக கட்டுப்படுததுமாறு ஒருவரது உளளம அவரைத தூணடுகின்றது இத்தகைய சுய கட்டுப் பாட்டினால் ஏற்படும் நடத்தையே ஒழுக்கம் அலலது நன்னடத்தை ஆகும்

பல சமயஙகள் இருப்பினும், அவை வழிமுறை களில் வேறுபடினும அவை சமூக மேம்பாட்டிற்கான பொதுவான குறிககோளகளைக் கொணடுளளன. அவறறுள சில தொணடு மனபபானமை, தனனல மின்மை, பொறுத்துக்கொள்ளுந் தன்மை, நனன டத்தை, சீரிய குறிக்கோள் போனறனவாகும்.

சமயம் எனற ஓர் அம்சம் தேவையற்றது என றும், அது மக்களிடையே வேறுபாட்டினை விளைவிப் பது என்றும் சிலர் கருதுகினறனர். ஆனால், மககளின ஆளுமையைச் சீர்திருத்திடவும் பண்பாட்டைப் பேணி டவும், வாழ்வில் ஒரு பற்றுக் கோடும் குறிக்கோளும் ஏற்படவும், சமதருமம் ஏற்படவும் சமயம தேவைப் படுகினறது. சமூக முன்னேற்றத்திற்கு நெறிமுறைகள் இனறியமையாதனவாகும். இநநெறிமுறைகள தாம்

ஒருவரின மனச்சாட்சியின வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவன சமயங்களின சின்னமான கோயில்களிலுள்ள கலை நுணுக்கம் மிகுந்த சிற்பங்களைக் காணும்போது ஏற்படுகினற உணர்ச்சியும், மனநிறைவும் ஒருவரின் ஆளுமையும் ஊககமும வளரத் துணை செய்கின்றன

ஒருவா தம் குறற உணர்விலிருந்து மீள முயறசி செய்யும செய்கையே சமயம் என்று யுங்கு (Jung) என னும் உளவியலாளா கருதுகின்றார். மேலும அவா, சமய உணாவினை ஒருவரின் உளளத்தில் திணிப்பது உளவியல் மருததுவராலா கூட இயலாது எனறு கூறுகிறார்.சமயத்தின் கருததுகள ஒருவாதம் உளமனத்து உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் குறியீடு ஆகும். சமயக் கொளகைகள ஒருவா அறிவாற்றலின புரிநது கொளளும் தனமைக்கு அப்பாறபட்டிருப்பினும் அவை மதிககப்படுகின்றன. அதறகுக் காரணம், அவைதாம் மனித சமுதாயத்தின் உலகியல் உணமையெனறு ஒருவர் நனவிலி மனம உணாவதேயாகும. எனவே இதில் நம்பிக்கை எனபது மிக இன்றியமையாத ஒனறாகும. மனிதப் பணபாட்டின் பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக மட்டுமனறிப் புதிய உண்மைகளை உணாததவும சமயம் தேவைப்படுகிறது. இந்த உணமைகளை மனம் எவவாறு ஏறறுக்கொளளுகினறது, எப்படிப் பினபற்றுகின்றது,அதனால் விளையும நனமை என்ன என்பதைச சமய உளவியல் உணாத்துகினறது. கி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Jacobi, J , The Psychology of C.G Jung, Routledge Kegan Paul, London, 1968.

Lindgren, H.C., An Introduction to Social Psychology, Wiley Eastern Pvt Ltd., New Delhi, 1974

William Kay, Moral Education, George Allen and Unwin Ltd., London, 1975.

சமயக்கல்வி: சமயம் மனித இனத்தின தொடகக காலம் முதல் ஏதோ ஒரு வடிவில் மக்கள வாழ்க்கையில் பங்கு கொண்டு வந்துளளது. மனித சக்திக்கப்பாற்பட்ட ஓர் உயர்சகதி ஒன்றுண்டு; இச்சக்தி உலக இயக்கத்திற்கு அடிப்படை; இச்சக்தியினைக் 'கடவுள்' எனக் கருதி இக்கருத்தின்பால் நம்பிக்கை கொண்டு தனது வாழ்க்கையினை அமைத்துக் கொள்வது, மனிதனின உளத தேவைகளை நிறைவு செய்யத் துணை புரிவதுடன அவன் நல்லொழுக்கப் பண்புகளின் வளர்ச்சிக்கும் உதவி, உளநலத்துடன் அமைதியாகச் செயலாற்றவும் ஊக்குவிக்கிறது. சமயக் கருத்துக்கள் காலப்போக்கில் சமூக அமைப்பினைப் பெற்றுச் சமய நிலையங்கள் வழிச செல்வாக்குப் பெற்றன. இச்சமய நிலையங்களின அமைப்பு மேலும வலுப்பெற்று, மனித வரலாற்றில முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகிறது. பண்டைக்கால இயற்கை வழிபாடு, நீத்தார் வழிபாடு போனறவற்றில தொடங்கிய சமயக் கருத்துகள், கடவுள நம்பிக்கையாக இனறு மலர்ந்துள்ளன. சமயச் செயல்களும சடங்குகளும் இன்றைய உலகப் பெரும் சமயங்களில் ஓரளவு பினனுக்குத் தளளப்பட்டு, கருத்துகளும் நம்பிக்கைகளும நடுவிடம் பெறத் தொடஙகியுள்ளன. சமயத்தினால மனிதன் பெற றுள்ள பயன்கள பலவாம. சிறப்பாகச சமய நிலையங்களின் கல்வித் தொண்டு குறிப்பிடத்தக்கது அற நெறிகளுக்குச் சமயம் அடிப்படையாக அமைவதால சமயக் கருத்துகள தொடாபற்ற அறக்கல்வி பயனற்றது எனறும் சிலர் கருதுவர். சிறநத சமயங்கள் மனித வாழககைக்குத் தனிபபட்ட மதிப்பினையும பெருமையையும் அளிபபனவாம். 'கடவுள நம்பிக்கை வழியேதான மனிதன் ஆன்மிக உயாவு பெற்று முழுமையடைகிறான', என்று அறிஞர் இராதா கிருட்டிணன குறிப்பிடுகிறார். இதேபோனறு குறுகிய, வெறித்தன்மை கொண்ட சமய உணாவினால் இப் பயனகளை நாம் பெறவியலாது என்பதும் தெளிவு. உண்மைச் சமயங்கள் பரந்த நோக்குடன் இயங்கி, காலததுககும் சூழநிலைக்கும் ஏற்ப அவற்றின அடிப் படைக கோட்பாடுகளுககுத தீஙகு ஏறபடாத வகையில், அவற்றை மாற்றி அமைத்துச செயலாறறுவதன வழியே, மனித சமுதாயத்திற்கு உதவ முற்படுகின் றன. பாரத நாட்டினைப் பொறுத்தவரை, மக்களுள் பெரும்பானமையினர் சமய நம்பிககையினால உநதப் பட்டுச் செயறபடுபவாகளென்றும் ஒழுகக வளர்சசி, அற மதிப்புகள ஆகியவறறுடன் சமயக கருத்துகள பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிக காணப்படுகின்றன வெனறும் கோததாரி கல்விககுழு குறிப்பிட்டுள்ளது. சமூக, அறநெறி மறறும் ஆன்மிக மதிப்புகளின முக்கியத்துவத்தைக் குறிப்பிட்டு விவரிககையில் சமயக் கலவி பற்றிய பல கருத்துகளையும் இக்கல்விக்குழு எடுத்துக் கூறியுள்ளது. இனறு செயறபடுத்தப்படும புதிய கல்விக் கொளகையிலும், இந்நாட்டின் பணடைய பாரம் பரியம் புறககணிககபபடாத வகையில 21-ஆம் நூற்றாணடில வாழ இனறியமையாத புதிய அறிவியல-தொழில் நுட்பக கருத்துகள் கல்வி முறையில் இடம் பெற வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருத் தலும் கவனிக்கத்தக்கது.

பண்டைய இந்தியக் கல்வி ஏற்பாட்டில் சமயக் கருத்துகள் இன்றியமையாத ஓா இடத்தினைப் பெற்றிருந்தன. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்

காலத்தில், அவர்களது சமயச் சார்பற்ற கொள்கையின் விளைவாகச் சமயக் கல்வி பொதுக் கல்வித் திட்டங்களில் இடம் பெறவில்லை. இந்நாட்டில் கி பி. 1882-ஆம் ஆணடில நிறுவப்பட்ட இநதிய கல்விக்குழு, பொதுவான சமயக் கருத்துகளின அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட அறநெறிப்பாடம் பற்றிய தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்குத் தெரிவித்தது. ஆனால் அன்றைய அரசு இதனைச் செயற்படுத்துவதில் போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. அதன் பினனர் அமைக்கப்பட்ட பல்வேறு கல்விக்குழுககளும் சமயக் கல்வி புகட்டுவதில் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களைக் கருத்திற்கொணடு, இது பற்றித் திட்டவட்டமான பரிந்துரைகளைச் செய்யவில்லை. இநதியா விடுதலை பெற்றபின இந்திய அரசியலமைப்பு நாட்டின சமயச் சார்பின்மையை வலியுறுத்தியது. அது போன்றே, சமயக் கல்வியின் தேவையும் அரசினால் உணரப் பட்டு, அதனைப் பயனுள்ள முறையில் எவ்வாறு கல்வித்திட்டஙகளுடன் இணைப்பது எனபது பற்றித் தொடர்நது கவனம் செலுத்தி வந்துளளது. சமய, நல்லொழுக்க மதிப்புகளைப் புறககணிக்கும் கல்விமுறை முழுமையான மனித வளர்ச்சிககு உதவாது எனபது இன்று உணரப்பட்டுளளது. வாழக்கையின் உயர் மதிப்புகளைப் பற்றி ஆராயதல், பலவேறு சமயஙகளின் சீரிய கருத்துகளுடன் தொடர்புகொணடு அவற்றின் துணை கொண்டு தமது வாழ்வினைச் சீரமைத்துக் கொளளுதல் ஆகியவற்றிற்குச் சமயக் கல்வி ஆதாரமாகும். இன்றைய வாழ்க்கையின பல வேறு சிககல்களுக்குச சமய-ஆனமிக உணர்வின்மை ஒரு முக்கிய காரணமாகும். சமயக் கருத்துகள ஒருசிறிதேனும் தொடர்பினறி உருவாககப்படும் எந்த ஒரு கலவி அமைப்பும், இநதியப் பணபாட்டுக்கு ஒவ்வாது என்பது தெளிவு. ஏனெனில், இநது சமயம் மட்டுமனறி, புத்தம், சமணம், இசுலாம், கிறித்துவம போனற எலலாமே இந்தியப் பணபாட்டுடன ஒனறி, இந்திய சமுதாய வளர்ச்சியில் பஙகு கொணடுளளன. சமயத்தேவை மனிதனது இயறகைத் தேவைகளுள ஒன்று எனபதுடன், இத்தேவை நிறைவு செயயப் படுவது மன நிறைவினைத் தருவதாகவும் அமைகிறது. முற்காலத்தில இத்தேவையை நிறைவு செய்வதில் குடும்பமும் சுற்றுப்புறச சமுதாயமும் பெரும பங்கு கொண்டிருநதன. சமயக் கருத்துகளை குழந்தைகளுக்கு அறிமுகம் செய்தல, சமயச் சடங்குகள, விழாக்கள் போன்றவற்றில் அதற்குப் பங்களித்தல் ஆகியன குடும்பததின் பொறுப்பாகவிருந்தன. இப் பொறுப்புடன் இணைந்து நல்லொழுக்கப் பணபுகளை ஏறபடுத்தும் பொறுப்பும் குடும்பத்தினைச் சார்ந் திருந்தது. இனறு குடும்பத்தின் செல்வாககு ஓரளவு மஙகிய நிலையில் காணப்படுதலின் விளைவாகச் சமயக் கல்விக்கான பொறுப்பு பள்ளியினைச் சார்ந்துள்ளது. பொதுக்கல்வியின் ஒரு கூறாகச் சமயக் கல்வியை அமைக்கும் பணி இன்று கல்வியாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அறைகூவலாகும்.

சமயச் சார்பற்ற பாரத நாட்டில் சமயக் கல்வி எவ்வாறு இடம் பெறக்கூடும் என்ற வினா எழக்கூடும். ‘சமயச் சார்பின்மை’ என்பது சமயத் தொடர்பற்ற ஒரு சமுதாயம் என்பதன்று. அரசுக்கெனறு எநத வொரு தனிப்பட்ட சமயத்தொடர்பும் இலலை யென்பதே இதன்பொருள். இந்திய மககள் யாவரும் அவர்கள எந்தசசமயத்தைச் சார்நதவராயினும் அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய நிலைமைகளில சமமான உரிமைகளைப் பெற்றவர்களாவர். ‘சமயச் சார்பின்மையெனபது சமய உணர்வினறி இருத்தல அன்று; ஆழ்நத ஆனமிக வளர்ச்சி, குறுகிய சமய நோக்கின்மை ஆகியவற்றையே இது குறிப்பதாகும்’ என்று பலகலைக் கழகக் கல்விக் குழுவின அறிக்கை குறிப்பிட்டுள்ளது சமயச் சார்பின்மை, சமயததின பணபட்ட செலவாககினைப் புறக்கணிப்பதாக அமையக கூடாது. தன் சமய நமபிககையை முழுச சுதந்திரத்துடன் பினபற்ற எல்லாக் குடிமககளுககும் வாய்ப்பளிப்பதாகவும், பிற சமயத்தினரிடம் சகிப புணர்வுடன நடந்துகொள்ளப பழககுவதாகவும சமயச் சார்பின்மை அமைகிறது. சிரீபிரகாசா குழுவின அறிககையில (1959) சமயககல்வி அளிப்பதன தேவை, அதறகான முறைகள ஆகியனபறறிப் பல பரிந்துரைகள செய்யப்பட்டு, அவறறுள் பல இன்றைய கல்வி அமைப்பில் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

சமயககல்வி, பொதுக்கலவியின் ஒரு கூறாகும் இக்கல்வியின் தொடக்கம் மாணாககரது குடும்பச் சூழ்நிலையாகவிருப்பினும், பளளியின பொறுப்பு இன்று மிகுதி. சமயக கல்வி தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து தொடங்கப் பெறுதல் வேணடும். உலகப் பெரும் சமயங்களின் பொதுப் பேருண்மைகள சமயக கல்வி வழியே மாணாக்கர்களுககு உணர்த்தப்படல் வேண்டும். சமயககல்வியில் குறுகிய நோககம் முழுமையாகத் தவிர்க்கப்பட வேணடும். உலக வரலாறறில் சிதறிக் காணப்படும் சிறந்த உயர்நத கருத்துகள் யாவும் சமயக் கல்வியில் இடம பெறுவதுடன, எல்லாச் சமயங்களின பொதுவான குறிககோள்களும் வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும். பல்வேறு சமயங்களின மறை நூலகளில் காணப்படும் இணையான கதைகள, கருத்துகள் போன்றன தொகுககப்பட்டுச் சமயக் கலவிக்கான பொருள பட்டியலில இடம் பெறுதல வேண்டும். சமயக் கதைகள், கீழ வகுப்புகளில் சமயக் கருத்துகளைக் குழந்தைகளுக்கு அறிமுகப் படுத்த உதவுவதுடன, நற்பழககப் பண்புகளை உருவாககுதலிலும் துணை செய்யவல்லன. சமய விழாககளின் சமுதாயப் பயனகள் சுட்டிக் காட்டப்படுவதும்

தேவை. சமயக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை,பல்வேறு சமய மக்களைக் கொண்ட இந்நாட்டில், யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொதுவான ஒரு பாடத் திட்டம் உருவாதல் சிறந்தது. இத்தகைய ஒரு பாடத் திட்டம் சுவையற்றது என்றும்,எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காது என்றும சிலர் கூறக்கூடும். ஆனால் இத்தகைய பொது சமயப் பாடங்கள் பிற சமயத் தினைரப் புரிந்துகொள்ளல், சகிப்புத்தன்மை ஆகிய வற்றை வளர்க்கும் என்பது தெளிவு. சமயக்கலவியின பயன் பரவலாக எழ, அதற்கேற்ற ஒரு தெளிவான அமைதியான பள்ளிச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படல் வேண்டும். சமயம் என்பது சில குறிக்கோள்கள், மதிப்புகள் ஆகியவற்றுக்கேற்ப வாழ்தலைக் குறிக் கும். இதற்கேற்ற சூழ்நிலை தேவையானதாகும். அன் றாடப்பாட வேளைகளின் தொடக்கத்தில் அமைதி யான தியானத்திற்குச் சில மணித்துளிகள் ஒதுக்குவது விரும்பத்தக்கது. பொதுவான கூட்டுவழிபாடுகள செய்தல், பல்வேறு சமய விழாக்களைப் பள்ளி மாணாக்கர் யாவரும் இணைந்து கொணடாடுதல், பல்வேறு சமயங்களின் பெருந்தலைவர்களுடன் பள்ளி மாணாக்கர் சந்தித்துப் பேச வாய்பபுகளைப் பள்ளி களில் ஏற்படுத்திச் சமயக் கருத்துகள பற்றி உயர் வகுப்பு மாணாக்கர் கூடி ஆராய வாய்ப்பளித்தல், சமயச் சடங்குகள் காலப்போக்கில் பயனற்றுப் போதலைத் தம் பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் சிந்தித் துணர்தல் போன்றன யாவும சமயக் கல்விககான, முறைகளுள் அடஙகும். முக்கியமாக, சமயக் கல்வி வெற்றிபெறுதலில் ஆசிரியர்களின் முதிர்ச்சியும் மனப் பாங்கும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பங்கு பெறுவன வாம்.ஒவ்வோர்ஆசிரியரும்குறிப்பிட்ட ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்தவராகவிருப்பினும், பள்ளி மாணாககர்களைப் பொறுத்தவரை அவரது நடத்தைஒருபுறச் சார்பினறி அமைதல் தேவையானது. இத்தகைய ஆசிரியர்களது பண்பும் நடத்தை முறையும் சமயக் கல்வி அளித்தற்கு அடித்தளங்களாகும். இத்தகைய வலுவான அடித் தளங்களின் மேல அமைக்கப்படும் பரந்த குறிக்கோளி னைக்கொண்ட சமயக்கலவி, பொதுக் கல்வியின் பயன் களை மிகும்படி செய்து, நாட்டின் வளமிக்க எதிர் காலத்தினையும் உறுதியாக்கவல்லது. எஸ்.ச.

சமய குரவர்: சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் சமய குரவர்களா வர் அவர்களை நால்வர் என்று நவில்வதுணடு. சம்பந்தரை இறைவனின் மகனாகவும், அப்பரைத் தொண்டராகவும், சுந்தரரை நண்பராகவும், மாணிக்க வாசகரை அழுதடி அடைந்த அன்பராகவும் கருது வர். சம்பந்தரும் அப்பரும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகின்றனர். சுந்தரர், கி.பி 9-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார். மாணிக்க வாசகர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில வாழ்ந்தவ ரெனக் கருதப் பெறுகிறார். இவர்களுள் அப்பர் 81 ஆண்டுகளும், மாணிக்கவாசகர் 32 ஆண்டுகளும், சுந்தரர் 18 ஆண்டுகளும், சம்பந்தர் 16 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்தனரெனக் கூறுகின்றனர்.

திருஞான சமபந்தர் இறைவனைத் தந்தையாக வும் தாயாகவும் எணணி, அவருடைய பாடல்களில் பாடுகிறார். மேலும் உலகினைப் பற்றிய கலைத் திறன் வாய்ந்த கருத்தினை அளிககிறார். திருநாவுக் கரசர் (அப்பர்) சமூக சேவையை விளககுகிறார்; சமூக ஒற்றுமையைப பற்றியும விளக்குகிறார். சுந்தரர் இறைவனிடம் சரண் அடைகிறார். அவர் அன்பும் அறிவும் அடக்கமும் பணிவும், அமைதிக் கும் இன்பத்திற்கும் அழைத்துச் செலவதை வலி யுறுத்துகிறார். மாணிக்கவாசகர் மறைஞானத்தையும் இறை அனுபவத்தையும் விளக்குகிறார்.

திருஞான சம்பந்தர் சோழ நாட்டிலுள்ள சீர்காழியில் பிறந்தார். இவர் தநதையார் சிவபாதவிருதயர் என்ற அந்தணா, இவர் அனனை பகவதியார். சிறுபிள்ளையாகஇருக்கும் பொழுது இவர் தநதையுடன் கோவில் குளத்திற்குச் சென்றார். இவா தந்தை குளத்திலிறங்கி மந்திரங்கள சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது இவர் அழுதார். சிவனும் உமா தேவியாரும் இவர் முன் தோன்றினர். உமாதேவி தன் முலைப்பாலை இவருக்குக் கொடுததாள. அதனால் இவருக்கு ஞானம் உணடாயிற்று. பிறகு இவர் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று பாடல்கள பாடினார். கடைசியில் இவர் திருமணநல்லூர் சென்று திருமணம் செய்து கொண்டார்; அத்திருமணத்திறகு வந்தவர்களோடு புனிதமான நெருப்பில் இறஙகி மறைந்து விட்டார்.

அப்பருடைய இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார். இவர் திருவாமூா என்னும் ஊரில் பிறந்தாா. இவர் வேளாளர் மரபைச் சார்ந்தவர். இவர் தந்தை பெயர் புகழனார்; அன்னை பெயர் மாதினியார். திலகவதியாா தமக்கையார். அப்பா இளமைப் பரு வத்தில் சமண மதத்தில் நாட்டம் கொணடார். இவாதம் தந்தை தாய் எல்லோரும் இறந்து விட்ட னர். இவர் தமக்கை திலகவதியார் தம் தம்பியின் மனத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று இறைவனை வணங்கி வேணடினார். அதனால் அப்பருக்குச் சூலை நோய் உண்டாயிற்று. இவர் தாங்க முடியாத்துன்பத் தில் உழன்றபோது தமக்கையை அடைந்தார். அவர் வீரட்டானேசுவரிடம் அழைத்துச் சென்று வழிபடச் செய்தார். அதனால் சூலை நோய் நீங்கியது. அதன் பின் அப்பர் இறைவன் மேல் பாடல்கள் பாடினார்.

சுந்தரர் திருமுனைப்பாடி என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் தந்தை சடையனார். சுந்தரருக்கு வயது வந்தவுடன் சடங்கவி சிவாசாரியார் என்ற அந்தணரின் மகளைத் திருமணம் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடந்தன. திருமண நாளன்று இறைவன் முதியவர் வடிவில் வந்து சுந்தரரை அவர்தம் அடிமை என்று கூறித் திருமணத்தை நிறுத்தி விட்டார். பிறகு அருள் துறை என்ற கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்று, இவரை விட்டு மறைந்துவிட்டார். ஆகாயத்தில் ஓர் ஒலி கேட்டது. சுந்தரருக்குச் சிவனுடைய தரிசனம் கிடைத்தது. இறைவன் தம் புகழைப் பாடுமாறு இவருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

மாணிக்க வாசகர் திருவாதவூரில் சம்புபாதா சாரியர் என்பவருக்கும், சிவஞானவதி என்ற அம்மையாருக்கும் பிறந்தார். இவர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். இவர் புகழைப் பாண்டிய மன்னன் அறிந்து இவரை முதல் அமைச்சராக்கினான். இவர் சிறந்த கர்மயோகியாகத் திகழ்ந்தார். பிறகு ஒருசமயம் அரசன் கட்டளையின்படி குதிரைகள் வாங்கச் சென்றார். திருப்பெருந் துறையில் ஒரு குருவைச் சந்தித்தார். அவர் குருந்த மரத்தடியில் ஒரு புத்தகத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு போதித்தார். அந்த நூல் சிவ ஞான போதம். மாணிக்கவாசகர் அவரிடம் சிவம் என்றால் என்ன, ஞானம் என்றால் என்ன, போதம் என்றால் என்ன என்று கேட்டார். உடனே அவர் சிவன் முழுமுதற் கடவுள், ஞானம் என்றால் அவரை அறிவது, போதம் என்றால் அனுபவித்த அறிவைப் பிரித்துணர்வது என்று கூறினார். இவர் கையிலிருந்த பணத்தையெல்லாம் ஆலயப்பணியில் செலவிட்டார். குதிரைகள் வாங்கி வாராமையால் அரசன் மாணிக்க வாசகரைச் சிறையில் அடைக்க உத்தரவிட்டான். சிறைப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் இறைவனை வேண்டினார். சிவன் நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் கொண்டு வந்து பாண்டியன் முன் நிறுத்தினார். அரசன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். இரவில் மீண்டும் பரிகள் நரிகளாய் ஓடிப் போயின. அரசன் மாணிக்கவாசகரைத் துன்புறுத்தினான். சிவன் வைகையைப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்து மதுரையைத் தண்ணீரில் மூழ்கச் செய்தார். அரசன் மாணிக்கவாசகர் பெருமையை உணர்ந்து விடுதலை செய்தான். மாணிக்கவாசகர் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று பாடினார். அவருடைய சிறந்த பாடல்கள் திருவாசகமும் திருக்கோவையுமாகும்.

கடவுள் வல்லமை உடையவர்; எல்லாம் அறிந்தவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; கருணையுடையவர்; நிறைவுடையவர். அவரை யடைவது தான் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். அவர் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில் புரிகிறார். அவரை அறிவது ஆன்மிக அறிவினால் தான் முடியும் என்கிறார்கள். சம்பந்தர் இறைவனையறிய அளவை முறைகள் பெரிதும் பயனளிப்பதில்லை என்கிறார். அப்பர், அவன் அருளால் தான் அவனை அறிய முடியும் என்கிறார். மாணிக்கவாசகர் இறைவன் எண்ணங்களுக்கப்பாற்பட்டவர் என்று கூறுகிறார். ஆன்மாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது ஆன்மாவின் தன்மையையும், இறைவனோடுள்ள தொடர்பையும் குறிப்பிடுகிறார்கள். 'சார்ந்ததன் வண்ணமாம் ஆன்மா' என்று ஆன்மாவின் தன்மையைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆன்மாவிற்கு மறு பிறப்பு உண்டென்னும் கருமக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இவர்களுக்குண்டு. ஆன்மா முக்தியடையும் வரை பிறவிகள் எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

மனிதனுடைய எல்லா அவயமும் இறைவன் சேவையில் ஈடுபட வேண்டும் என்று அப்பர் கூறினார். கண்கள் அவன் உருவத்தைப் பார்க்க வேண்டும் கைகள் பூசை செய்ய வேண்டும் நா அவனது நாமத்தை உச்சரிக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். அப்பர் அடக்கத்தின் சின்னமாகத் திகழ்ந்தார். ஒருவர் கடவுளிடம் சென்றால், அவரிடம் கடவுள் வருவார் என்பதற்கு அடையாளமாக அப்பர் வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது. சுந்தரரின் வாழ்க்கை சக மார்க்கத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் அவர் தம்மை இறைவனின் நண்பராகக் கருதினார். சிவன் ஒரு நண்பனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளை இவருக்குப் பலமுறை செய்திருக்கிறார். ஒருசமயம், சுந்தரர் கண் தெரியாமலிருந்தபோது, இறைவன் இவரை வழி நடத்திச் சென்றார்.

மாணிக்க வாசகர் தமமுடைய சமய அனுபவங்களைத் திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகிறார். இவர், தாம் சிவனிடமிருந்து வெகுதூரத்திலிருந்தனரெனவும், பல பிறவிகள் எடுத்தனரெனவும், கடைசியாக மனிதப் பிறவி வாய்த்ததாகவும் கூறுகிறார். பிறகு சிவனே இவரிடம் வந்து அருள் புரிந்ததாகவும் கூறுகின்றார்.

மேற்கூறிய நான்கு சமய குரவர்களும் முறையே சத்புத்திர மார்க்கம், தாச மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன் மார்க்கம் ஆகியவற்றைக் கடைப் பிடித்தவர்களாகக் கருதப்பட்டாலும், ஒரு மார்க்கம் மற்றைய மார்க்கங்களுக்கு வழியாகும் என்று கூறுவாரும் உளர். நான்கு மார்க்கங்களையும் அரும்பு, மலர், காய், கனிக்கு உவமையாகக் கூறுவர் இரா. கோ.

துணை நூல்கள்:

Devasenapathi, V.A., Saiva Siddhanta as expounded by Sivagnana Siddhiyar and the Six Commentaries, University of Madras, 1974.

Rajamanikkam, M., Development of Saivism in South India, Dharmapura Adinam, 1964.

Siddalingaiah, T. B., Origin and Development of Saiva Siddhanta upto 14th Century, Madurai Kamaraj University, 1979.

சமயச் சடங்குகள்: இந்துமதம் ஒவவொரு மனிதனும் நாளதோறும் காலை, நணபகல், மாலை ஆகிய மூனறு நேரங்களிலும் வழிபாடு செய்யச் சடங்கை வகுத்திருக்கிறது. இநதுமதத்தில் பல சடங்குகள உளளன. காப்பதானம் என்பது கணவன மனைவியுடன் சேரும்பொழுது, நல்ல மகன பிறக்க வேணடும் என்று இறைவனை வணஙகுவது பும்சவனம் என்பது கரு உற்பத்தியாகி மூன்றாம் மாதத்தில் அது நன்றாக வளர வேண்டும் என்று மந்திரங்கள உச்சரித்துச் செய்வது. சீமநதோந நயனம் என்பது மனைவியின் ஏழாம் மாதத்தில குழநதை நனறாக உடல் நலமுடன் வாழ வேண்டும என்றும், தாயின உடல நலம் பாதுகாக்கப்பட வேணடும் எனறும் செய்யப்படுவது. சாத கருமம் குழந்தை பிறநதவுடன செய்வது. குழநதை நீண்ட ஆயுளுடன வாழ மேண்டுமெனறு தேனும் வெண்ணையும குழைத்துக கொடுப்பர். நாம கரணம் எனபது குழநதை பிறநத பின் 10, 11, 12,ஆம் நாளில் மந்திரங்கள உச்சரித்துக் கொணடு குழநதைககுப் பெயரிடுவதாகும். குழந்தைக்கு ஆறு மாதத்தில உணவு ஊட்டும் சடஙகு நிகழும். அப்பொழுது மநதிரங்கள் சொலலித் தேவதைகளுக்கு வணககம் செலுத்துவர். முதல ஆண்டுமுடிவில திருபபதி, சுவாமிமலை, வைததீசுவரன் கோயில, பழனி முதலிய கோயில்களுள ஏதாவதொரு கோவிலுக்குச் செனறு முடியிறககும் சடஙகு சூடாகரணம். பிறகு ஐநது வயதில குழநதைக்குக் காது குத்தும் சடங்கு. அதன பிறகு கல்வி தொடஙகுதல. இது எழுத்தறிவிக்கும் சடஙகாகும். கல்வி முடிந்தபின் திருமணச் சடங்கு. பிறகு அவன இறக்கும் பொழுது ஈமச்சடஙகு. இறநது போன பிதிாகளுக்குச சிரார்த்தம் எனனும் சடங்கு செய்யப்படும். இநதுககளுக்குச் சமய தீட்சை பெறும சடஙகும் உணடு.

பண்டைக் காலத்தில் எகிப்தியரும் அராபியரும் சுன்னத்து என்னும் சடங்கைச செய்து வநதனா. இதனை இப்பொழுது முகம்மதியர்களும் யூதர்களும் செய்கிறார்கள். கிறித்தவர்களுடைய சமயதீட்சை, ஞானசுநானம் (Baptism) எனப்படும.

பல இடங்களில் பெண்கள நல்ல முறையில் கருவுயிர்க்கும் பொருட்டுச் சமய மந்திரச் சடங்குகள் செய்வர். கிராமத்திலுள்ள தீய தேவதைகள் எல்லாம் கருவுயிர்க்கும் அறையையே சூழ்ந்து நிற்கும் என்று நினைப்பதால் அவைகளிடமிருநது மீள்வதற்காகப் பலவித சடங்குகள் செய்வர். பெண்ணின் தலையணையினடியில் இரும்புத துணடு ஒனறை வைப்பர். பிரசவ அறையின புறத்தே பழைய செருப்பை அல்லது பழைய துடைப்பத்தைத் தொங்க விடுவர்.

சில இந்தியச் சாதியாரிடையே மணமகளும் மணமகனும் ஒரே இலையில் உண்பதே மணத்தின தலையாய சடங்காகும். தம்பதிகள் ஏழு அடி எடுத்து வைத்தலாகிய சப்தபதிகமனம் என்பது இநது மணத்தின் சிறப்பான சடஙகாகும் அதனுடன கன்னிகாதானமும இநதுக்களுடைய மணத்தில் ஒரு சிறப்பான கொள்கையாகும் இறந்தவரின ஆனமா துன்பமின்றி அமைதியாக இருககவும், இருப்போர் துன்பமினறி வாழவும் பல சடங்குகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அமாவாசை தோறும இறநதவர்களுககுக் கொடுப்பதாக எணணி அரிசி, தேஙகாய், வாழைககாய், எளளு, பழம் முதலியவைகளை ஒரு புரோகிதருக்குக் கொடுப்பது உண்டு. இந்நிகழ்ச்சி ஆற்றஙகரையிலோ கடற்கரையிலோ வீட்டிலோ நிகழும. முன்னோர் வழிபாட்டைத் தமிழ நாட்டில் திவசம கொடுத்தல என்று கூறுவார்கள. இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Pushpendra Kumar Sharma, Hindu Religion and Ethics, Asian Publication Services, New Delhi, 1979.

Radhakrishnan, S Indian Philosophy Vol I Blackie & Son Publishers Pvt. Ltd , Madras, 1977.

சமயச் சமூகவியல்: சமயத்திற்கும் சமூகத்திறகும் இடையிலான இடைவினைகள, உறவுகள ஆகியவற்றை ஆராய்கின்ற இயல் சமயச்சமூகவியல் (Sociology of Religion) எனப்படுகிறது இது சமயத்திற்கும் பிற சமூக நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான இடைவினையைச் (Interaction) சமூகவியல் கணணோட்டத்தில் ஆராய்கிறது. இது சமூகத்திலுள்ள நீதிநெறிகள், குடுமப வாழக்கை முறைகள ஆகியவற்றிலுள்ள சமயத்தின் தாக்கஙகளைக் கணடறிகிறது. மேலும், சமயத்திற்கும் அரசியல், சமூகம், பொருளாதார வாழ்க்கை ஆகியவறறிற்கும் இடையிலான தொடாபுகளையும் இது ஆராய்கிறது.

இது சமய நம்பிக்கைகளின நியாயமான தன்மைகளைக் கணக்கிடுவதில்லை. ஆனால, இது வேறுபட்ட சமய நம்பிக்கைகளின் சமூக விளைவுகள், அவற்றின்

அரே கிருட்டிண இயக்கம்

போக்குகள, வளர்ச்சிகள ஆகியவறறைக கணக்கிடு கிறது.

மனித இனம் அறிவுத்திறம பெறத் தொடங் கிய காலத்திலிருந்தே சமயமும் உடன வளர்ந்து வந்ததாகத் தோனறுகிறது. சமய உணர்வு பல் வேறு வகைகளில் உலகெங்கும் எக்காலத்தும் காணப் படுகின்ற ஒனறு. சமயம் என்பது மனிதனுக்கும இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதாக உள்ள ஆற்றலுக் கும் உளள தொடர்பு பற்றியதாகும். இது அவ் வாற்றலைக் குறிக்கிற குறியீடுகள தொடர்பான நம்பிககைகளும் செயலாறுகளும் ஒருங்கே அமைந்த ஓர் அமைப்பு முறையாகும். சமயம் தனிபபட்டவர் கள் வாழக்கையிலும், மனித இனம் முழுவதின வாழ்க்கையிலும் தெளிவற்ற, குறுகிய நிலையி லிருந்து விளக்கமான பரந்த நிலைக்கு வளர்ந்துள் ளது. சமயத்தின் பெயரால் நன்மைகளும் ஏற்பட் டுள்ளன; தீமைகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. அதன் பெய ரால் ஒழுக்க உயர்வையும் காணலாம்; ஒழுக்கத் தாழ் வையும் காணலாம். இது எவ்வாறேனும் சமூகத்தில் அழிந்துபோகாமல் வாழந்துவருகிறது. எனவே, புனித உணர்வு மனிதன நெஞ்சில் உளளவரையில் சமயமும் அதன் வாழ்வோடு இணைநதே செலலும் எனபது தெளிவு.

சமூகத்தில் இவ்வாறான அனைத்துச் சமயங்களின் தன்மையைப் பற்றிச் சமயப் பொது அறிவியல (General Science of Religion) விளக்குகிறது இது நிகழ்வியல (Phenomcnology), வரலாறு, உளவியல, சமயச் சமூகவியல ஆகிய அனைத்தையும் உளளடக் கியது சமயததுடன் தொடர்பு கொணடுளள இநத அனைத்துத துறைகளும் அறிஞர்களால் தனித் தனியே ஆய்வுசெய்யப்படுகினறன. அவ்வாறே சமய வரலாற்றைப் பற்றிய சிறநத பல ஆய்வு கள் உளளன. மேலும் சமய அனுபவங்களைப் பல வடிவஙகளில் வெளிப்படுத்துவதன்மூலம் அவற்றின உளவியல் தன்மையைப் பற்றிய ஆய்வுகளும், ஒப் புமை ஆயவுகளும் பல உள்ளன. அவற்றில

அதிகமான ஆய்வாளர்கள் புனைந்துரைககதை (Myth), கொளகை (Doctrine) அலலது மறுக்கக் கூடாத கொள்கை (Dogma) ஆகிய கோட்பாட்டு வடிவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். ஆனால் வழிபாட்டு வடிவங்கள், சமயச்சடங்கு முறைகள போன்ற நடைமுறை வெளிப்பாடுகள் அவற்றைவிட முக்கியமானவையாகும். மேலும் சமயக் குழுக்கள், சமயச் சங்கங்கள், முற்படிவக் கோட்பாடு, ஒப்புமை ஆய்வு ஆகியவற்றை ஆராய்கினற சமயச சமூகவியல் யாவற்றினும் ஒரு முககியமான பிரிவாகும்.

கோட்பாட்டு நிலைகள்: சமயச சமூகவியலை ஒழுஙகுமுறைப்படி தோறறுவிதத பெருமை மேக்சு வேபரையே (Max Weber) சாரும். ஆனால, இவருககு முனனாச் சமூகவியலைத் தோறறுவித்த ஆகசுட்டு கோம்ட்டின (Auguste Comte கி.பி.1798-1852) பொதுவான கோட்பாடு சமயக் கண்ணோட்டததை ஆதாரமாகக கொணடுள்ளது. மேலும் இக்கண்ணோட்டம அக்காலத்தில சமயச் சமூகவியலின்மீது ஓரளவு செலவாக்குச் செலுத்தியது. இவரது மெயவிளக்கக் கோட்பாடு புற மெய்மமைத் தத்துவததை (நோ காட்சி வாதம) அடிப்படையாகக் கொணட சமய முறையாகும. அதில் இறைமையியல நிலை (Theological Stage), நுணபொருள கோட்பாட்டியல (Metaphysical Stage), புற மெய்ம்மை நிலை (Positive Stage) என மூன்று நிலைகளை வரையறுததுக கூறுகிறாா.

முதலநிலையான இறைமையியலில் மனித மனம், உலகில நிகழும் நிகழசசிகளுக்கெல்லாம் இயறகைககு அப்பாறபட்ட இறைச் சகதிகளதாம் காரணம் என நம்புகிறது. இது இறைசசக்திகள்தாம் உயிர்களை இயக்குகினறன என்றும், அவறறின செயல்களைத் தீர்மானிக்கின்றன எனறும் கூறுகிறது.

இரண்டாம நிலையான நுணபொருள கோடபாட்டு நிலைக்கு மனித மனம் வரும்போது அதனுடைய செயற்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. கண ணுக்குப் புலப்படாத நுணுக்கமான சக்திகள், உலகில நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை உணடாக்குகின்றன என மனித மனம் நம்புகிறது.

மூன்றாம் நிலையான புறமெய்ம்மை நிலைககு மனித மனம் வரும்போதுதான் அது தெளிவான உண்மைகளை, புற மெய்ம்மைகளைக் காணுகிறது. அனைத்து நிகழ்வுகளும் ஒருசில இயற்கை விதிகளின படி ஏற்படுவதை, இயங்குவதை மனித மனம இந்த மூன்றாம நிலையில்தான் தெளிவாகக் கண்டறிந்து மெய்விளக்கம் அடைகிறது. வெறும் அனுமானஙகளையும் யூகங்களையும் வைத்துக்கொணடு நிகழ்சசிகளுககுக் காரணகாரிய உறவு கற்பிப்பதை விட்டுவிட்டு, அந்த நிகழ்ச்சிகளை நன்கு ஆராய்ந்து, புலப்படும் புற மெய்மமைகளைத் திரட்டி அவற்றின் அடிப்படையில காரண-காரிய உறவுகளைக் கணடுபிடிக்கிறது. மனிதன் இதில் காரணிகளை அறிவியல் நடைமுறை வழியில ஆராய்கிறான் எனக் கோம்ட்டு கூறுகிறார். இது தொடர்பான சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியில் இசுபெனசர் (Spencer), தர்க்கைம் (Durkhiem) ஆகியோருக்கு முக்கிய பங குண்டு.

பின்னர்க காரல மார்க்சு (Karl Marx, கி.பி. 1818-83) இதில் ஒரு தனியான வழி முறையை உருவாக்கினார். அவர் பொருளாதார அடிப்படையிலேயே சமய நிகழ்வுகள நடைபெறுவதாகக கூறுகிறார். மார்கசியவாதிகளான இலெனின (Lenin, கி.பி. 1870-1924), கவுட்சுகி (K.Kautsky, கி.பி. 1854-1938) ஆகியோரால் வருக்கப் போராட்டக் கோடபாட்டின் அடிப்படையில் சமயத்தைப் பற்றிய சமூக விளக்கங்கள அளிககப்பட்டன. சமூகவியல்சார் செயற்பாட்டுக கொளகைவாதிகள் (Sociological Functionalists) ஒரு சமூகத்தில்சில சமயங்கள் அல்லது அதறகான மாற்று எவவகையிலேனும் இருப்பதை உறுதி கூறுகினறனர். மார்க்சியவாதிகள வகுப்பற்ற சமூகத்தில சமயம் மறைந்துபோகுமெனக குறிப்பாக உணர்த்துகினறனா.

சமயம், உணர்வு அல்லது உணர்வற்ற நிலையில் சமூகத்தை அழிப்பதற்கான ஒரு கருவியாக உளளது என மாாக்சு கூறுகிறாா. சமயம் பறறிய இவரது கோட்பாடுகள சிறநதனவாக இருப்பினும, அவை எலலாப் பணபாட்டுக குழுக்களிலும பொருந்தி வருவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, மார்க்சிய அடிப்படையைக் கொணடுள்ள புதிய சீனாவில சமயத்தின செல்வாக்கு இனனமும இருபபதாகக் கூறப்படுகிறது.

செருமானியச் சமயச் சமூகவியலறிஞரான மேக்சு வேபர் (கி.பி. 1864-1920) சீர்திருத்தக கிறிததவக் கொள்கைக்கும் (Protestanism) முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கும் உள்ள தொடர்பினைக் கூறுகிறாா. இவருக்கு முனனர் வாழ்ந்த காரல் மார்க்சு சமயம் முதலிய சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள எல்லாம் பொருளாதாரச் சக்திகளாலேயே நிருணயிக்கப்படுகினறன; கிறித்தவ மதத்தில ஏற்பட்ட மறுமலர்சசியே முதலாளித்துவ முறையின் காரணமாக ஏற்பட்டது எனக் கூறியிருந்தார். இக்கருத்து மேக்சுவேபருக்கு உடன்பாடில்லை. முதலாளித்துவ முறையினால் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ மறுமலர்ச்சி ஏறபட்டதா, சீர்திருத்தக்கிறித்தவ மறுமலர்சசியினால் முத

லாளித்துவ முறை ஏற்பட்டதா என்பதை ஆராயத் தொடங்கினார். முடிவில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ மறுமலர்ச்சியினால்தான முதலாளித்துவ முறை ஏற்பட்டது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

சீர்திருத்தக் கிறித்தவ மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட காலத்தில கால்வின் (Calvin) என்ற மத அறிஞருடைய கருத்துகள சீர்திருத்தக் கிறித்தவரிடையே செலவாக்குப் பெற்று விளங்கின. அவா வகுத்துத் தநத அறநெறிகள முதலாளித்துவ முறை ஏற்படுவதற்கு ஆதரவாக இருநதன. கால்வின், 'மக்கள கடுமையாக உழைக்கவேணடும்; பினனர் அநத உழைப்பால் கிடைக்கிற வருவாயை இடைக்கால நனமைகளுக்குப் பயன்படுத்தாமல் மீணடும் மீணடும இலாபம் கிடைக்கும் வணணம மறுபடியும் உற்பத்தித் தொழில் களில் முதலீடு செய்து தொழில் நிறுவனங்களை நிறுவவேண்டும். அவவாறு செய்தால்தான் கருத்தருடைய அன்பைப் பெறமுடியும்' எனக் கூறினார்.

காலவினுடைய இந்த அறநெறிகள் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களைக் கவாந்து அவாகள கடுமையாக உழைக்கவும், உழைப்பில் கிடைத்த வருவாயைக கொண்டு தொழில நிறுவனங்களை நிறுவவும தூணடின. அதனால் முதலாளித்துவ முறை ஏறபடத் தொடங்கியது

இவ்வாறு முதலாளித்துவ முறையில மக்களுககு ஊக்கம் ஏற்பட மதக் கருத்துகளே, நெறிகளே காரணமாக அமைகினறன என மாக்சுவேபர் முடிவு கட்டுகிறார். மதக் கருத்துகளும், நெறிகளும் ஆதரவாக இல்லாதபோது முதலாளித்துவ முறை எழ வாய்ப்பில்லை என்பதை அவர் சீனாவையும் இந்தியாவையும் எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். சீனாவில் உள்ள சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகள் முதலாளித்துவ முறை ஏற்பட ஏதுவாக உளளது. ஆயினும், சீனாவில மேலோங்கியிருந்த கன்பூசியசு (Confucius) என்பவரது கொள்கைகளும் நெறிகளும் முதலாளித்துவ முறை எழுவதற்கு ஊக்கம் அளிப்பதாக அமையவில்லை. அதன் காரணமாகவே முதலாளித்துவ முறை அங்கே வேரூன்ற இயலவிலலை. இந்தியாவில் சமூகப்-பொருளாதார நிலைமைகள் பொதுவாக முதலாளித்துவ முறை எழுவதற்கு ஏதுவாக இல்லாவிட்டாலும் போதுமானவையாக இருக்கின்றன. ஆயினும், அனைத்தும தலைவிதிப்படியே அமைகின்றன என்ற மதக் கோட்பாட்டில மக்கள கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் காரணமாகப் புதிய முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதிலலை. அதன் காரணமாக முதலாளித்துவ முறை இந்தியாவில் வளரமுடியாமல் போய்விட்டது என மாக்சுவேபர் குறிப்பிடுகிறார்.

பிற பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைச் சமூகவியல் கணணோட்டத்தில முறையாக ஆய்வு செய்வது இவரது சிறந்த பணியாகும். மேலும் ஒபபுமைச் சமூகவியலைத் தோற்றுவித்தவரும் இவரே இவர் இசுலாம, யூதமதம், இந்திய-சீன மதஙகள் ஆகியவற்றைப் பறறி ஆய்ந்து எழுதினார். இதற்குக் கவர்ச்சித்தனமை (Charisma), வருவதுரைத்தல் (Prophecy), வழக்கமான பழககங்கள் போன்றவற்றை ஒப்புமைப் பொருளாகப் பயனபடுத்தினார். சமயத்தைப் பற்றிய இவரது ஆய்வுகள பல இருப்பினும் நூலகள், இதழகள் போனற இரண்டாம நிலைத் தரவுகளையே (Secondary Data) ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தியதால், இந்திய மற்றும் பிற சமயஙகளைப் பற்றிய இவரது கணிப்புகள் இன்று தவறாகக் கருதப் படுகின்றன.

பிறசமயச் சமூகவியல ஆயவுகள்: கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடிலிருநது சமயப் பிரிவுகள, ஒரே தனமையான குழுககள் ஆகியவற்றைப் பறறிய விரிவான சமய இலககியங்கள வளர்ச்சியுறத் தொடங்கின. இவற்றின் தாககத்தினால் எர்னசுட்டு திரோலசு (Ernest Troelsch, கி.பி 1865-1923) என்ற செருமானியத் தத்துவவாதி திருச்சபைக்கும் (Church)சமயப் பிரிவிற்கும் உளள வேறுபாட்டை ஆராயநதார். மதப் பிரிவுக் கொளகையை (Sectarianısm) ஆராய்ந்த புதிய இங்கிலாநது அறிஞர் பிரைன் வில்சன (Bryan Wilson 1929-) திருச்சபை நிறுவனங்கள், விவிலிய நூற்கொள்கைப் பரப்புநரின பணி, திருச்சபைத் தொடர்பான நடவடிக்கைகள ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அவறறில் சமூகவியலின் தாககத்தை விளக்கியுள்ளார்.

முனபு சமூகவியல் துறையும் சமயங்களின் வரலாறும் பல பலகலைககழகங்களில் வெவ்வேறு துறைகளாக இயங்கின. அதனால், அப்பொழுது அவை இரணடிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பில்லாமல இருந்தது. அண்மைக்காலத்தில்தான் சமூகவியலையும் சமயத்தையும் இணைத்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. சமூகவியல் நோககில் மேக்சுவேபர் உருவாக்கிய ஒருவகையான தொகுப்பும், சமயங்களின் வரலாற்றுநோக்கில செருமனி-அமெரிக்க அறிஞர் சோசிம் வாச்சு (Joachim Wach) எழுதிய நூல்களும் மிகச் சிறந்தவையாகச் சொல்லப்படுகின்றன சோசிம் வாச்சுதம் 'சமயச் சமூகவியல்' என்ற நூலில் சமயச் சமூக நிறுவனங்களின குறிப்பிட்ட மனநிலைகள். அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைப்பறறி விளக்குகிறார், இது சமயத்தின் நடைமுறைகள், வாழ்க்கை ஆகியவற்றைப் பற்றிய கணணோட்டமாகும்.

அண்மைக்காலச் சமயச் சமூகவியல் அறிஞர்களுள் பீட்டர் பெர்சர் (Peter Berger, 1929-) என்ற அமெரிக்க அறிஞர் முக்கியமானவராகச் சொல்லப்படுகிறார். இவர்தம் 'புனித விதானம்' (The Sacred Canopy) என்ற நூலில் மார்க்சு, தர்க்கைம், வேபர் மற்றும் பிற அறிஞர்களின் கருத்துகளை எடுத்து ஒரு சிறந்த கோட்பாட்டுத் தொகுப்பை உருவாக்கியுள்ளார்.

மொத்தத்தில் புதிய சமூகவியலானது தொடக்கத்திலிருந்து மேலைநாட்டுச் சமய நிறுவனங்கள், அவற்றின் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றிலும், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் ஆசியச் சமயச் சமூகவியலிலும்மிக்க நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது.

பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Horton, Paul B., and Chester L. Hunt, Sociology, McGraw Hill International Book Company, Tokyo, 1981.

Wach, Joachim, Sociology of Religion, The University of Chicago Press, London, 1971.

சமயச்சார்பற்ற நாடு: அரசியலும் சமயமும் ஒன்று சேர்ந்து இருந்தால்தான் அவை தழைத்தோங்க முடியுமென்றும், சமயக் கலப்பில்லாதது அரசியல் அனறு என்றும் சில அறிஞர் கூறுவர்; அரசியலையும் சமயத்தையும் பிரிக்க முடியாது என்றும் வலியுறுத்திக் கூறுவர். ஆனால், ஒரு நாடு ஒரு குறிப்பிட்ட சமயம் சார்ந்ததாக இருக்கக்கூடாது. எல்லாச் சமயங்களையும் சமமாகப் பாவிக்கும் ஆற்றல் கொண்டதாக நாடு இருக்க வேண்டும். நாடு ஒரு சமயம் சார்ந்ததாக இருநதால், அது சமயம் சாாந்த நாடு (Theocratic State) என்று வகைப்படுத்தப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட சமயம் வளர்வதற்கும், அச்சமயத்தைக் காப்பதற்கும் பல முயற்சிகளை அநநாடு தொடர்ந்து எடுத்து வரும். அந்த நாட்டில் எல்லா மக்களும் அந்தக் குறிப்பிட்ட சமயத்தை மட்டுமே சார்ந்தவர்களாக இருந்தால் சிக்கல் ஏதுமில்லை. மாறாக, அந்நாட்டில பல சமயத்தவர்கள் இருகக நேரிட்டால், அது பல சிக்கல்களைச் சமாளிகக வேணடியிருக்கும். ஒரு சமயத்தினர் மிகுதியாக இருநது, அச்சமயம் நாட்டின் சமயமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டால், பிற சமயத்தினர் அனைவரும் தாங்கொணாத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாவர். இது மக்கள் நல்வாழ்வை மேம்படுத்தும் நாட்டின் நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆகவேதான், நாடு எலலாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கவேண்டும். இதற்குச் சமயச் சாாபற்ற நாடு(Secular State) என்பது பெயர்.

சமயச்சார்பற்ற நாடு சமயங்களுக்கு எதிரானது அன்று என்பதை உணர்தல் வேண்டும். எல்லாச் சமயங்களுக்கும் சமமான மதிப்பை நாடு நல்கும். நாட்டிற்கெனத்தனிச்சமயம இராது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தினர் மட்டுமே சலுகைகளைப பெற முடியாது. எல்லாச் சமயத்தினர்க்கும் நாடு நிதி உதவியினை வழங்கும். எலலாச் சமயத்தினரின் பண்பாட்டு மேம்பாட்டிற்கும் அது உதவும்.

நாடு சமயம் தழுவாமல் இருந்தாலும், எல்லாச் சமயச் சடங்குகளுக்கும் மதிப்பளித்து, எல்லாச் சமயங்களையும் காககக்கூடியது. ஒவ்வொரு சமயத்தின் முக்கியமான சடங்குகளில் நாட்டின் தலைவர் நாட்டின் பேராளராகக கலந்து கொணடு சமய நம்பிக்கைகளுக்குச் சிறப்பூட்டுவார்.

மத்திய காலத்தில் ஐரோபபாவில் நிகழ்ந்த திருச்சபை-அரசுப் போராட்டத்தின விளைவே இச் சமயச் சார்பின்மைக் கோட்பாடு. இநதியாவிறகு இது புதிதான கோட்பாடு. ஏனெனில், இநதியா இந்து சமயத்தைச் சார்ந்த பணபாட்டைக் கொண்டது. இந்து சமய நீதியானது எல்லோருக்கும் ஒன்றுபோல் இருப்பதில்லை. குற்றங்களைச் செய்த வருணத்திற்கேற்பத்தான் (சாதி) தண்டனையின் அளவு நிருணயிக்கப்பட்டது. நீதியானது ஒரு தவற்றுக்குப் பல விதமான தண்டனைகளைப் பல பிரிவினர்களுக்கும் வழங்கிற்று இந்தியாவில் இடைக்காலத்தில் இசுலாமியர் ஆட்சி நடைபெற்றது. இதுசமயச் சார்பான ஆட்சியாகும். பின்னர், ஆங்கிலேய ஆட்சியில கிறித்தவ சமயம் மேலோங்கினும், கி.பி. 1858-ஆம ஆணடிற்குப் பினனர் சமயச்சார்பின்மை ஏறகப்பட்டது. அதன் விளைவு இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும் இந்தியா சமயச் சார்பினமைகொண்ட நாடாகத் திகழ்கின்றது. இஙகிலாந்தில் அரசாங்கத் திருச்சபை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுளளது இந்தியாவில் எநத ஒரு தனிப்பட்ட சமயமும் ஒப்புக்கொள்ளப் படாததுடன், இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரையில இநதியா ஒரு சமயச் சார்பற்ற நாடென்பது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின வழியாக உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கியநாட்டில் சமயமும் நாடும் தனித்தனியாக இயங்குகின்றன. இவ்வாறு மேலை நாட்டைக் காட்டிலும் இநதியா சமயச் சாாபற்ற நாடாகத் திகழ்ந்து, சமயச் சார்பின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. சங்க காலத் தமிழகத்தில் சமயச் சார்பற்ற அரசுகள் செயற்பட்டன என்பது நினைவுகூரத்தக்கது. சி.ஞா.

சமயச் சார்பின்மை: இது வரலாற்றாசிரியர்கள் மிகுதியாக வலியுறுத்தும் தொடராகும். தத்துவ அடிப்படையில் உயர்ந்த தத்துவக் கோட்பாடாகும். சொல்லிலும் செயலிலும் எண்ணத்திலும் மதத்திற்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாதிருத்தல் வேண்டும். இதுவே சமயச் சார்பின்மையின் சாரமாகும். எனினும், எந்த ஒரு மதத்தையும் சாராதிருத்தல் மட்டுமே சமயச் சார்பின்மையின் முழுப் பொருள் ஆகிவிடாது. இதன் மூல ஆதாரம் தொன்மையான கிரேக்க தத்துவக் கோட்பாட்டில் அடங்கியுள்ளது எனலாம்.

பழங்காலக் கிரேக்கர்கள் உலகைப் பற்றியும் அறிவியல் சுட்டிககாட்டும் உண்மைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்ட தத்துவக் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் மரபுகளையும் உருவாக்கினார்கள். அவற்றிற்கு ஏற்பவே பெரிக்ளீசு (Pericles) போன்ற அரசியல் ஞானிகளின் கொள்கைகளும் அமைந்தன. மனிதனின் மேம்பாட்டிற்கோ வளர்ச்சிக்கோ மனிதன் முழு மூச்சுடன் உழைக்கும்போது மதத்திற்கு வேலையே இல்லை என்று அவர்கள் மறைமுகமாக வலியுறுத்தினார்கள். அதன் விளைவாகத் தான் மனிதாபிமானம் (Humanitarianism) என்னும் கருத்து ஏற்றம் பெற்றது. மனிதனின் தனித்தன்மை, திறமை, ஆற்றல், பகுத்தறிவு, சமுதாயத்திற்குத் தனிப்பட்டவரின் கடமை, மனித உணர்வு ஆகிய நற்பண்புகளையே மனிதாபிமானம் எனக் குறிப்பர். இப்பண்புகளுக்கு மதமோ கடவுள் கொள்கையோ குறுக்கே நிற்க இயலாது. சமயச் சார்பின்மைக்குக் கிரேக்கர்கள் இது போன்ற விளக்கத்தையே அளிக்க முன்வந்தனர். இதனைக் கிரேக்கச் சிறப்புப் பண்பாடு (Greek Classicism) என்றும் கூறுவர். அறிஞர் சாக்ரட்டீசின் தத்துவக் கோட்பாடுகளும் இவற்றையொட்டியே அமைந்திருந்தன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், நாகரிகம் மனிதனின் ஆற்றல், உழைப்பு ஆகியவற்றின் மொத்த உருவம் என்று கிரேக்கர்கள் நினைத்தனர்.

ஆனால், ஐரோப்பாவில் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவ மதம் ஆட்சியில் அமரவும், பரவவும் தொடங்கியபொழுது, சமயச் சார்பின்மைக்கு மற்றொரு விளக்கம் காண முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அது சமயச் சார்புடைமைக்கு உரிய விளக்கமேயாகும்.

இறைவனுக்குக் கட்டுப்படுதலையும், அடங்கி இருத்தலையும் இறைவன் வரவேற்று, தன் அருட்கொடைகளை மாந்தர்க்கு அளிக்கிறான். இவ்வுலகம் மாயை; மறு உலகமே நிரந்தரமானது. எனவே, அரசியலில் மன்னர்களின் கொள்கைகளும் சமயச் சார்புடையனவாகவே அமைய வேண்டும் என்ற கருத்து பண்டைக் காலத்திலும், இடைக் காலத்திலும் வேரூன்றி இருந்தது. இடைக்கால ஐரோப்பாவில் இதற்குத் துணை நின்றது 'நில பிரபுத்துவ (Feudalism) முறையாகும்' இதன் கூறுபாடான 'பண்ணை முறை' (Manorial System), நிலக்கிழார் நிலங்களில் அடிமைத்துவம் என்பன போன்ற அமைப்பும் சமயச் சார்பின்மைக்கு எதிராக அமைந்தன. ஆனால், குறுகிய காலத்திலேயே நிலங்களிலிருந்து வேளாண்மக்களின் விடுதலை உறுதிப்படவே, அக்குடியானவர்களும் கிராமங்களை விட்டு நகரங்களில் குடியேற ஆரம்பித்ததும் மதத்தின் பிடி தளர்ந்து சமயச் சார்பின்மை விரைவாக வளர ஆரம்பித்தது. இதனையொட்டிச் சிற்றூர்கள், பேரூர்களிடையே நிகழ்ந்துவந்த உள்நாட்டு வாணிகம் விரிந்து பன்னாட்டு வாணிகமாக மாறியது. புதிய நாடுகளின் கண்டு பிடிப்புகளின் காரணமாகவும், வணிகப் பெருக்கம் காரணமாகவும், கொள்வோர்-பெறுவோர் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சார்ந்ததன் காரணமாகவும் மொழி, இனம், மதம், நாடு என்னும் வேறுபாடுகளின்றி கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புதியதொரு புரட்சி தோன்றியது. இதனை 'வணிகப்புரட்சி' Commercial Revolution) என்று கூறுவர். இவ்வணிகப்புரட்சி சமயச் சார்பின்மை வேரூன்றுவதற்கும், மலர்ச்சி பெற்று வளர்வதற்கும் உறுதுணையாக இருந்தது. ஆயினும், ஐரோப்பாவில் தேசிய அரசுகள் என்ற நிலையில் நாடுகள் வளர்ச்சி பெற்றுவிட்ட போதிலும், அரசின் கொள்கைகளோ திட்டங்களோ நாட்டில் வசிக்கும் அனைவருக்கும் பொதுவான திட்டங்களாக உருவாகவில்லை. சமயச் சார்பின்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல், தத்தம் மதப் பிரிவுகளுக்கே சிறப்பளித்துச்சமயப் போர்களில் ஈடுபடலாயினர். முப்பதாண்டுப் போர்(கி.பி. 1618-1648) இதனையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. பிரான்சின் பேரரசர் பதினான்காம் உலூயி (Louis XIV) இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார்.

ஆனால், விரைவில் மதச் சார்பின்மையின் உண்மையான இலக்கணம் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வித்திட்டவரும், 16-ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாவெனக் கருதப்பட்டவருமான வால்டேர் (Voltaire) தமது 'அறிவொளி இயக்கம்' (Movement of Enlightenment), 'பகுத்தறிவு வாதம்' (Rationalism) ஆகியவற்றின் மூலமாகப் பல விளக்கங்களை அளித்தார். வால்டேர் தமது நாடகம், கதைகள், கட்டுரைகள், குறுநாவல், கேலிச் சித்திரக் கட்டுரைகள், கடிதங்கள், தத்துவ அகராதி ஆகியவை மூலமாகத் தம் அழியாப் புகழை நிலைநாட்டிச் சென்றார். மனிதனின் உண்மையான,

கலக்கமற்ற சீரிய சிந்தனையிலும், ஆழமான பகுத்தறிவிலுமே மனிதனின் உயர்வு அடங்கியுள்ளது என்றும், பகுத்தறிவு வாதத்தில் கிறித்தவக் கடவுள் கோட்பாட்டிறகு இடமிலலை என்றும வலியுறுத்தினார் வால்டேர். இவர் இம் முக்கிய கோட்பாட்டினைத் தமது 'தத்துவ அகராதி' (Dictionaire Philosophique) என்னும் நூலில தெளிவு படுத்தியுளளார். திதரோ (Diderot) என்ற தத்துவ அறிஞரும மதச் சார்பின்மைக் கருத்தைப் பிரான்சில் பரப்பிட முழு முயற்சி மேறகொணடார். சமயச் சாாபின்மைக் கோட்பாடு கி.பி. 1789-ஆம் ஆம் ஆண்டில் மாபெரும் புரட்சி வெடித்தபொழுது உறுதி பெறறது என்று கூறலாம்.

புரட்சிகள் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாணடுகளில பல்வேறு நாடுகளில் தோன்றி வெற்றி கணடபோது, இறைவன் மீது கொணடிருந்த நமபிக்கை, அச்சம முதலியன தளர்ச்சியுற்றன. பழைய கிரேககாகள போன்று மீண்டும் மனித ஆற்றல மீது அசைககமுடியாத நம்பிககை ஏற்பட்டதனால சில விளைவுகள் தோன்றின. ஒன்று, மதம் கூறும் சொர்க்கமும, அடுத்த உலகில கிடைக்கும நிரநதர வெகுமதியும இவ்வுலகிற்கு அப்பாற்பட்டவை, தேவையற்றவை என்னும் கண்ணோட்டத்திற்கு மதிப்பு வளர்நதது. இரணடு, மாற்றஙகளும், அறிவியலின புதிய கணடுபிடிப்புகளும், அவற்றால் விளைநத மாற்றங்களும், சூழ்நிலைகளும் மதச் சாாபினமைக் கோட்பாடு பெரிதும் வளர்ந்தோஙக உதவின. எடுததுக்காட்டாக, கலைகளை அழகிய ஓவியமாக, இசையாக, சிறபமாக வடித்தெடுக்கும்போது மதத்திற்கு இடமேது? அவசியமேது? நாடு, இனம், மதம், மொழி வேறுபாடின்றிக் கலைகளையும கலைஞாகளையும் சிறப்பாக ஆதரிக்கலாமே? அறிவியல் கணடுபிடிப்புகளுக்கு ஆதரவு நல்கிவிடலாமே? இவைபோன்ற எணணங்கள் வளர்நதமையால் அரசியல கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் உருவாக்குமபோது அவை அனைத்தும் சமயச் சார்பின்மைக்கு இயைந்தவாறு அமைந்துவிட்டன. தொழிறபுரட்சி காரணமாக இயற்றப்பட்ட தொழிற் சட்டங்களும் (Labour Laws) படிப்படியாக அளிக்கப்பட்ட வாக்குரிமைச் சட்டங்களும் (Franchise Acts) இதனைத் தெளிவாக்குகின்றன.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இரணடு அறிஞர்கள் 'சமயச் (சார்பின்மைக் கழகத்தை' (Secular Society) ஏற்படுத்தினர். சார்சு சேகப் ஒலியோக்கே (George Iacob Holyoake 1817-1906), சார்லசு பிராட்லா உக்கு (Charles Bradla Ugh 1833-1891) ஆகியவாகளே அவ்விரு அறிஞர்களாவர். அவர்களுள் ஒலியோக்கே 'சமயச் சார்பின்மையின் கொள்கைகள' (The Principles of Secularism), 'சமயச் சார்பின்மையின் தோறறமும் தனமையும்' (The Origin and Nature of Secularism) என்னும் இரு நூல்களை எழுதிச் சமயச் சாாபின்மை மேற்கு நாடுகளில் முழுமை பெற்றுவிட்டது என்பதைத் தெளிவாக்கினார்.

தமிழ்நாட்டில சங்க காலத்தில் ஓரளவு சமயச சார்பின்மை அரசியலாரிடம் காணப்பட்டது. ஆனால, அது தொடர்ந்து நீடிக்கவிலலை.

தொனமைக் காலததில் இருந்தே இந்தியாவில் இந்து மத வழிபாடுதான் நிலைத்து நின்றுள்ளது. அரசு கட்டிலில் பல வமிசஙகள் அமர்ந்து ஆட்சி புரிந்தாலும் சைவ, வைணவப் பிரிவுகளை உளளடககிய இந்து மதமேதான ஆட்சியிலிருநதது. போட்டியாக வந்த பௌத்த மதம், சமண மதம் ஆட்சியில் உறுதி பெற்றாலும் அவை காலபபோக்கில் அகற்றப்பட்டு மீண்டும் இந்து மதம் ஆட்சியினைப் பெறறு வந்துளளது. அசோகா, பிறகால மௌரியர்கள, சுஙகாகள, குப்தர்கள், வஙகத்தில் பாலர்கள், அவாகளை அகற்றிய சேனர்கள், தமிழகத்தில் பிற்காலச் சோழ, பாணடியாகள் ஆடசி புரிந்த பொழுது மதச் சார்புடைமைதான் மேலும் மேலும் ஆழமாக வேறூன்றியது மொழி, மதப் பாகுபாடு இனறி நாடு தழுவிய மதச் சார்பின்மைக் கோட்பாடு எழவே இலலை. வெளிநாட்டுத் தொடாபில நெருக்கமினமை, குறுகிய சாதிக் கட்டுப்பாடுகள, தீணடாமையின் இறுகிய, தளராத பிடி,மத குருமார்களின் ஆதிக்கம், மனனர்களுக்கு மதத்தின் மீதும் மத குருமாாகள்மீதும இருந்த கட்டுப்பாடான பக்தி முதலிய காரணங்கள் பண்டைய இந்தியாவில் மதச் சாாபினமை என்னும் கோட்பாடு எழ முடியாமல் செய்துவிட்டன.

இநதியாவில் இசுலாமியர் வருகையினால் இசுலாம் என்னும் சமயமும் வாழ்க்கை நெறி முறைகளும் இடம் பெற்றன. ஆயினும், அவற்றின தனித்தன்மை காரணமாக இந்தியாவிற்கு அநதச் சமயம் அளித்துள்ள சிறப்பான பங்கை மறபபதற்கில்லை. அலாவுதீன் கில்சியின ஆட்சியில் உலமாப் பெருமக்களின் அறிவுறுத்தலும், நலவழியும் இருப்பினும், அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது, அவரது ஆட்சியில் அனைவருக்கும் சமமான பொருளாதாரக் கொளகைகள உருவாக்கப்பட்டதன் மூலம் சமயச் சார்பற்ற தன்மைக்குரிய முதல் முயற்சி மேற்கொளளப்பட்டது எனலாம். எனினும், அது சமயச் சார்பற்ற ஆட்சியாகாது. அது போனறு சலாலுதீன அகபரின் ஆட்சியிலும் சமயச்

சார்பின்மை தொடர்பான சில முயற்சிகள் மேற் கொளளப்பட்டன. அக்பரின் 'அனைவருடனும் நேயம்' என்னும் சமயக் கோட்பாடு, தீன இலாகி முதலியன ஓரளவிற்குச் சமயச் சார்பின்மையின் சாயல்கள என்றாலும், அவற்றை அக் கோட்பாட்டின் முழு அடையாளம் என்று கருதிவிட முடியாது. பகவான தாசு போன்ற அமைச்சர்கள் அக்பரின் புதிய மதத்தை ஏற்காதது, சமயச் சாாபின்மைக் கருத்து இந்திய மணணில் வேறூன்றவிலலை என்பதைத் தெளிவு படுத்தும்.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியில் மக்கள் அனைவருக் கும் நன்மைகள் பயக்கும் பொதுத்தன்மையான சட்டங்கள் இயறறப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. வில்லியம் பெண்டிங்கு ஆட்சியில் இராசாராம மோகன்ராய் துணைகொணடு 'சதி'ப் பழககம் அழிக கப்பட்டது. கொடுமையான தக்கர்கள் அடக்கப் பட்டார்கள். இந்தியக் குற்றவியல், உரிமையியற் சட்டஙகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.பாரசீக, சமசுகிருத, மாகாண மொழிகள் அகற்றப்பட்டு, ஆங்கில மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்பட்டது. பின்னா தல்கௌசி (Lord Dalhousie) பிரபு ஆட்சியில் இருப்புப்பாதை, அஞ்சல, கம்பி வழிச் செய்தி, போககுவரத்து வசதி கள் செய்து தரப்பட்டன. பலர் பயனுறப் பலகலைக் கழகங்கள ஏறபடுததப்பட்டன. இவவாறு ஒரு குறிப் பிட்ட மதத்திற்கு எனறில்லாது, அனைவருக்கும் பொதுவான கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை அனைத்தும் மதச் சார்பறற முயற்சிகளே ஆகும். ஆயினும்; அவை யாவற்றையும் மதச் சார் பின்மையின் முழுமையான வடிவம் என்று கருதிவிடு தல் இயலாது; ஏனெனில், மத போதனைகளும் கூடவே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்தியாவில் சுதந்திரக கனல கொழுநது விட்டெரிந்தபோது இன, மத, மொழி, இடப் பாகு பாடுகளினறி அனைவரும் பங்கேற்றதில் சமயச் சார் பின்மையின் கருத்தும் விடுதலை வேட்கையுடன் ஒருங்கே ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டது என்று கூறலாம். இந்தியா விடுதலை அடைநதபொழுது மதததின அடிப்படையில் நாட்டின் பிரிவினை ஏற்பட்டதாலும், புதிதாக விடுதலைபெற்ற ஆசியாக் கண்டத்தின் பல நாடுகளுக்குப் புதுக கொளகைகள தேவைப்பட்ட தாலும், பழம்பெரும் நாகரிகம் பெற்ற இநதியாவில பல்வேறு மதத்தவர், பல மொழிகள் பேசுவோர் வாழ்ந்து வந்ததாலும், கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு நாட்டைச் சமயச் சார்பினமைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில உருவாககினர். இதில் சவகர்லால் நேரு போன்ற பெருந்தலைவர் களுக்குச் சிறப்பான இடம் உணடு.

இந்திய அரசியல் அமைப்பின (1950) தோற்று வாய் (Preamble of the Indian Constitution) 'சம உடைமை, மதச் சார்பின்மை (Socialism, Secularism), முதலியவற்றை உறுதிப்படுத்தியது. இதன்விளைவாக இந்தியா 'இறையாண்மையுடைய, சமஉடைமை, சம யச சார்பற்ற சனநாயகக் குடியரசு' (Sovereign Socialist Secular Democratic Republic) என்று மாறியது. எனவே, இன்றைய அளவில் மதச் சார் பின்மை எனபது ஒரு கோட்பாடு மட்டுமனறு, ஒரு சிறந்த குறிககோளும் ஆகும். மதம் அல்லது சமயச் சார்பின்மையின் கூறுகள்:

1) மக்களுக்கும் ஆட்சியாளர்கும் தத்தம் மதத் தைப் பின்பற்றியொழுக முழு உரிமையுண்டு.

2) தாம் சாாந்திருக்கும் மதம காரணமாக ஆட்சியாளர்கள மககளிடையே வேறறுமை பாராட்டலாகாது.

3) மதத்தின் அடிப்படையில் நாட்டின பொதுச சட்டஙகள் இயற்றப்படுதல் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட மதததின வழிபாடுகள, நெறி முறைகள, தத்துவக கோட்பாடுகள முதலிய வற்றை அரசு முன்னின்று பிற மதத்தவர் களை ஏற்றுக் கொளளும்படி வற்புறுததுதல் கூடாது.

4) பெருமபானமை, சிறுபானமை என்ற அடிப் படையில எந்த ஒரு மதத்தின மீதும நேர் முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ சட்டம மூலமாகவோ தாககம், வற்புறுத்தல (Influence, Pressure) மூலமாகவோ அரசாஙகத் தின தலையீடு கூடாது.

5) வாய்ப்புகள அளித்தல், அரசில் பங்கு அளித தல் ஆகியவற்றில அரசாஙகத்தினா, எலலா மதததினாகும் ஒதத உரிமைகளை வழங்க வேணடும்.

6) எந்த மதததினரும் அலலது பிரிவினரும் தததம் மதககோட்பாடுகள, தததுவக கருததுகள, வழிபாடுகள, மதச் சட்டஙகள, ஒழுக்க நியதிகள ஆகியவறறைப் பின்பற்று வதில அரசாஙகததின குறுககீடு கூடாது. ஆயினும் நாட்டின பொதுசசட்டம், ஒழுஙகு முதலியனமீறப்பட்டால, அவற்றை நிலை நாட்ட அரசாங்கத்திறகு முழு உரிமை உண்டு.

7) அரசாங்கத்திற்குத் தனியே வழிபாடு முறை கள், மந்திரங்கள், ஆகமங்கள எனபன அறவே கிடையா; அதன் நியதிகள எந்த ஒரு

குறிப்பிட்ட மதத்தையும் சார்ந்தவையாக இருத்தல்கூடாது.

8) அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1) அதன் அரசியல் கோட்பாடுகள், 2) பொரு ளாதாரக் கொள்கைகள், 3) சமுதாய வளர்ச் சியில் பங்கு, 4) அறிவியல், 5) கலை ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் பொதுத் தன்மை யும், நாடு தழுவிய நலன்களும், எந்த ஒரு மதத்தின் மீதும் அறவே சார்ம்புணர்ச்சி இல்லாத, பாரபட்சமற்ற, முழுமையான நடுநிலைத்தன்மையும் (Absolute Neutrality) இருத்தல் வேண்டும்.

சுருங்கக்கூறினால், மதம் என்பது தனி மனித னின், மனிதக் கூட்டத்தின் சொந்த ஆன்மிக வழி யைச்சார்ந்த இறைக் கோட்பாடு; இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே நிலவவேண்டிய வழி முறை யுமாகும். அரசு என்பது மாந்தர் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள, இறையாண்மை பெற்றுள்ள, சமுதாயத் தின் நலன் கருதி அமைந்துவிட்ட கூட்டமைப்பாகும். இக்கூட்டமைப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் உச்சிப் பீடத் தில் அமைந்திருக்கும் அரசாங்கம் என்னும் நிறுவனம் எந்த ஒரு மதத்தையும் கட்டுப்படுத்தாதிருத்தலே சமயச் சார்பின்மைக் கோட்பாட்டின் முழு விளக்க மாகும். எச்.அ.

சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் நவீன காலத் தொடக்கத்தில் (கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு) மேற்கு, மத்திய ஐரோப்பாவெங்கும் சமயத்துறையில் ஏற் பட்ட ஒரு புரட்சி ஆகும். கத்தோலிக்கக் கிறித்துவ சமயத்தில் மலிந்துகிடந்த சீர்கேடுகளை அகற்றவும், அதனைத் தூய்மைப் படுத்தவும் மார்ட்டின் உலூத ரால் செருமனியில் தொடங்கப்பட்ட இயக்கமாகும். அதன் விளைவாகச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் (Protes-tants) என்னும் புதிய பிரிவு கிறித்தவ சமயத்தில் தோன்றியது. அதனால், கிறித்துவ சமயத்தில் பிள வுகள் உணடாகி ஐரோப்பாவில் சமயப் போர்கள தோன்றின. சமயச்சீர்திருத்த இயக்கம் (Reformation) முதன் முதலில் செருமனியில் தோன்றிப் பின்னர்ச் சுவிட்சர்லாந்து, பிரான்சு, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகளிலும் பரவியது. இவவியக்கம் ஐரோப்பிய வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியமைத்தது.

இடைக்காலத்தில் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை ஐரோப்பாவில் கல்வி, இலக்கியப் பணி களைச் சீரியமுறையில் ஆற்றி வந்ததால் மக்களி டையே செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தது. ஆனால் இடைக் காலத்தின் இறுதியில் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் மலர்ந்த தாலும் தேசிய நாடுகள் தோன்றியதாலும் மக்கள் மத்தியில் நாட்டுப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் தோன்றிய துடன் சமயத்துறையிலும் பல புதிய சிந்தனைகள் தோன்றத் தொடங்கின. அதுவே நவீன காலத் தொடக்கத்தில் செருமனியில் சமயச் சீர்திருத்தமாகத் தோன்றியது.

சமயச் சீர்திருத்த இயககம் தோன்றப் பல கார ணங்கள் இருந்தன அவையாவன: 1) கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் சீர்கேடுகள, ஊழல்கள், போப்பாண்ட வர், மதகுருமார் ஆகியோரின உல்லாச ஆடம்பர வாழ்வு. 2) தேசிய அரசர்கள் திருச்சபைகளைத் தமது அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்த முனைந்து, போப் பின் உரிமைகளையும் கட்டுப்பாட்டையும் எதிர்த்தமை போன்ற அரசியல் காரணங்கள். 3) திருச்சபையில் முடங்கிக்கிடந்த பெருஞ் செல்வத்தைக் கொண்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்க வணிகர் களும் தொழிலதிபர்களும் திட்டமிட்டமை. தமது நாட்டின் செல்வம் உரோம் நகரத்திற்குச் செல்வதை அரசர்கள் விரும்பாமை. 4) போப்பாண்டவர் பாவ மன்னிப்புச் சீட்டுகளை விற்றுப் பெரும்பொருள் சேர்க்கும் தீய வழக்கத்தைக் கொணடிருந்தமை.

திருச்சபையின் சீர்கேடுகள் செருமனியில மலிந்து காணப்பட்டதாலும், செருமானியச் சிற்றரசர்கள் புனித உரோமானியப் பேரரசின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட முனைந்ததாலும், செருமானியர் ஆழ்ந்த சமயஉணர்வு கொணடிருந்ததாலும்சமயச் சீதிருத்த இயக்கம் முதன்முதலில் செருமனியில் தோன்றியது. எராசுமசு போன்ற செருமானிய அறிஞாகளும் இவ வியக்கத்தைத் துரிதப்படுத்தினர்.

விட்டன்பர்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமயவியல் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த மார்ட்டின் உலூதரே (கி.பி. 1483-1546) இவ்வியக்கத்தைத் தோற்றுவித்த வராவர். போப்பாண்டவரின் மாசு படிந்த வாழ்க்கை யையும், திருச்சபையின் சீர்கேடுகளையும் நேரில் கண் டறிந்த உலூதர், திருச்சபையைச் சீர்திருத்த முனைந் தார். உரோம் நகரில் புனித பீட்டர்கோயில கட்டுவ தற்காகச் செருமனியில் பாவ மன்னிப்புச் சீட்டுகள் (Indulgence) விற்கப்பட்டதை அவர் கண்டித்தார். சமய அடிப்படையிலான தம எதிர்ப்பை 95 வாதங் களின் மூலம் எழுதி, விட்டன்பர்கு மாதா கோயில் கதவில் ஒட்டினார். அதனால் சினங்கொணட போப்பு கி.பி. 1520-இல் உலூதரைச் சமயத்துரோகி என அறிவித்துச் சமய நீக்க ஆணை பிறப்பித்தார். உலூதரோ போப்பின் ஆணையைத் தீயிலிட்டார். திருச்சபை பிளவுண்டது; சீர்திருத்தக் கிறித்தவ மதம் (Protestant) மலர்ந்தது. உலூதரும், அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் எனச்

அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு கத்தோலிக்கத்திலிருந்து சீர்திருத்தக்கிறித்தவ மதம் பிறநதது.

தனியாகப் பிரிந்த சீர்திருத்தக் கிறிததவ சமயததை நசுக்குவதில் புனித உரோமானியப பேரரசுமுனைந்தது. புனித உரோமானியப் பேரரசின் புதிய அரசரான ஐந்தாம் சார்லசு உலூதரைத் தண்டிக்கவும், சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களை ஒடுக்கவும் நடவடிக்கைகள மேற்கொண்டார். அவர் உலூதரின் மீது கி.பி. 1521-இல் ஓம்சு (Worms) நகரில் விசாரணையைத தொடஙகினார். உலூதருமஅவரது ஆதரவாளர்களும் சமூகத்திலிருநது நீககப்பட்டவாகள் (Outlaws) என்றும், சமயத் துரோகிகள என்றும் அறிவிக்கப்பட்டனர். சாக்சனியின் சிற்றரசர் உலூதரை ஆதரித்ததால் உலூதரின் சமயக் கொள்கைகளுககுப் பேராதரவு கிட்டியது. உலூதரின் அஞ்சாமையும் அறிவாற்றலும் செருமானியச் சிற்றரசர்களின் பேராதரவும் சமயப் புரட்சியின வெற்றிக்கு வித்திட்டன; இவவியக்கம் வடக்குச் செருமனியிலும் மத்திய செருமனியிலும் வேகமாகப் பரவியது.

தேசியததில் பற்றுக்கொணட செருமானியப் பேரரசர் சார்லசை அயலாராகக் கருதினா. அதே காரணத்தால் போப்பின் ஆதிககமும் வெறுக்கப்பட்டது. இத்தேசிய உணர்ச்சியே இவவியக்கம் வெறறி பெறக காரணமாக அமைநதது. அடுத்து, சூழ்நிலை சந்தர்ப்பம் காரணமாகப் பேரரசா ஐநதாம் சார்லசு அடுத்த பத்தாண்டுகளுக்குத் தம் கவனத்தைச் செருமனியின்மீது திருப்ப முடியவில்லை அததகைய சூழநிலை உலூதரின இயககம நன்கு வளரத் துணை புரிநதது. திருச்சபையின் நிலங்களையும் சொத்துகளையும் கைப்பறறிககொள்ள வேணடுமெனறு எணணிய அரசாகளும் பிரபுககளும உலூதரின சமயச் சீர்திருதத இயக்கததிற்கு ஆதரவு தந்தனர்.

சுபியரில் கி.பி. 1526-இல் கூடிய தயட்சபை (Diet of Speyer) ஓம்சு சபையில உலூதரின மீது எடுக்கப்பட்ட முடிவை நிறைவேற்ற முயனறது. செருமானியச் சிற்றரசாகள எதிாப்புத் தெரிவித்ததால அது இயலாது போயிற்று. மீணடும் கி.பி. 1529-இல அங்குக கூடிய தயட் சபை உலூதரின சமயத்திற்கு அளித்த சலுகைகளை நீக்கம் செய்ததுடன் உலூதரையும் அவர் ஆதரவாளர்களையும் சமயத துரோகிகளாகக் கருத வேணடுமெனறும் அறிவிததது. சீர்திருததக் கிறித்தவ அரசுகளில கத்தோலிக்க வழிபாட்டு முறையும் அனுமதிககப்படல் வேணடுமென்று இச்சபை முடிவுசெய்தது. சாக்சனி சிற்றரசரும் வேறுசில சிற்றரசர்களும் இதனை எதிர்த்துக் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். இத்தருணத்திலிருந்துதான் இச்சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

ஐநதாம சார்லசு கி.பி. 1530-இல் மீண்டும் தயட்சபையை ஆக்சுபாகில் கூட்டி, இரு தரப்பினருக்குமிடையே சமரசம் ஏற்படுத்த முயனறும் பல னளிக்கவிலலை. எனவே, பேரரசர் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்கள் ஆறு மாத காலத்திற்குள் தம சமயக் கொள்கைகளைக் கைவிடாவிட்டால் கட்டாயமாக எல்லோரும் கத்தோலிக்கச் சமயததில் சேர்க்கப் படுவர் என்றும எச்சரித்தார். சீர்திருத்தக் கிறித தவச் சிற்றரசாகளோ கி பி. 1531-இல் இசுமாலகால்டென எனனும் இடததில கூடித தமக்குள கூட்டணியை (League of Schlmal Kalden) நிறுவிப் போருக்குத் தயாராயினர். பிரானசுடனும் துருககியுடனும் போரில் ஈடுபட்டிருந்த பேரரசர் செருமனியுடன போரிடத் தயாராக இலலை. எனவே, சமரச உடன்பாடு செய்துகொணடாா.

பகைவர்களை கி.பி. 1545-இல வெறறிகணட பேரரசர் மீண்டும சீாதிருத்தக கிறித்தவர்களை ஒடுக்க முயன்றாா. இரு தரப்பினருககுமிடையே கி பி. 1546-இல போர் மூண்டது. போர் மூளுமுனபே உலூதர் இறந்தார். இசுமாலகால்டென போரில் சாக்சனி சிறறரசர் தோற்றார். மற்றச் சீர்திருததக கிறித்தவச சிறறரசாகளும் பேரரசருக்குப் பணிநதனர். ஆயினும் கத்தோலிககச சீர்திருததக கிறித்தவச் சிற்றரசர்கள் தம சமயக் கொளகைகளை விட்டுக கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. இறுதியாகச் சார்லசு சார்பில ஆசுத்திரியாவை ஆணடுவநத அவர் தமபி பெர்டினாண்டு கி.பி. 1555-இல் செருமானியச சிறறரசர்களை ஆசசுபர்கு நகரில் கூட்டி 'ஆக்சுபர்கு உடன்பாடு' (The Peace of Augsburg) காணபதில வெற்றி கண்டார். இவ்வுடனபடிக்கையின் மூலம சமயச் சிக்கலுக்கு அப்போதைககுத் தீாவு ஒன்று காணப்பட்டது.

வடக்கு, மததிய செருமனியில் வெற்றிகணட உலூதரின் சமய இயக்கம் மிகவிரைவில் நார்வே, சுவீடன, தென்மார்ககு (Denmark) முதலான நாடுகளிலும் பரவியது திருச்சபையின் கோட்பாடுகள பற்றிய வாதங்களும், எதிாவாதங்களும் இவவியக் கததின முதல கட்டமாகும். இரணடாம் கட்டத்தில அரசியல சூழ்சசிகள் (Political Intrigues) இடம் பெற்றன. மூன்றாம கட்டத்தில அவை சமயப் போாகளாக மாறின. இவ்வாறு செருமனியில் தோன்றிய சமயச் சீர்திருதத இயககம் மூன்று கட்டங்களாக நடைபெற்றது.

சுவிட்சர்லாநது நாட்டில சமயச் சீர்திருத்தம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் உல்ரிச் சுவிங்கிலி

(Ulrich Zwingli, கி.பி. 1484-1531) ஆவர். இவா இலத்தீன இலககியஙகளிலும் கிறித்துவ சமயக கோடபாடுகளிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருநதார். திருச்சபையின ஊழல்களை இவர் அடிக்கடி கண்டித்து வநதார். கி.பி 1518-இல் சூரிசசு (Zurich) நகரத திருக்கோயிலில் குருவாகப் பணியாறறியபோது போப பாண்டவரின் ஆதிககத்தைக் கணடித்ததுடன உண்மைக் கிறித்தவர்களுக்கு வழிகாட்டி விவிலியமே (Bible) ஒழியத் திருச்சபை அனறு எனனும் கருத்தை வலியுறுத்தினார். நாளடைவில அவர் கிறித்தவ சமயக் கோட்பாடுகளையும பழககவழக்கங்களையும் நம்பிகைகளையும் சாடினார்.

உலூதரின சமயக் கருத்துகளைக் காட்டிலும தீவிரக் கருத்துக் கொண்ட இவர் திருச்சபை நிருவாகம் மக்களாட்சி அடிப்படையில அமையவேணடுமெனக் கருதினார். செருமனியில் திருசசபை நிருவாகம் சிற்றரசர் வசமிருநததை இவா ஆதரிகக வில்லை பகுத்தறிவின் அடிப்படையிலான சுவிஙகிலியின் சமயக் கருத்துகள சூரிச்சுக் காணடனில் மிக விரைவாகப் பரவின. இவர் கி.பி. 1525-இல மக்கள ஆதரவுடன போப்பாணடவருடன இருந்த தொடர்பை அறுத்துக்கொணடு சீர்திருததப்பட்ட சுதநதிரத் திருச்சபையை நிறுவினார். சுவிஙகிலியின் சமயததிறகும் உலூதரின சமயத்திற்கும் இடையில் சமரசத்தை ஏற்படுத்தும் முயறசியில் சிற்றரசா பிலிப்பு தோல்வி கணடார். சுவிங்கிலியின் சமயம் சுவிட்சர்லாந்தின ஐந்து மாநிலங்கள் (Forest Cantons) நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளில் விரைவாகப் பரவியது இவர் கி.பி. 1531-இல காபபெல எனற இடததில ஐந்து மாநிலங்களுடன் நடைபெறற போரில் தோல்வி கணடதுடன கொலலபபட்டார். காப்பெல உடனபாட்டின்படி (Peace of Kappel) தமது சமயத்தைத் தோநதெடுககும உரிமை ஒவவொரு மாநிலததிறகும உணடு என்பது முடிவாயிற்று.

சுவிங்கிலியின இறப்பிறகுப் பின்னாச் சானகாலவின (John Calvin கி பி. 1509-1564) என்னும் பிரெஞ்சுககாரர் சுவிட்சர்லாநதில சமயத்துறையில பல சீர்திருததக் கருத்துகளை மக்களிடையே பரப்பினார். இவர் கத்தோலிக்கச் சமயத்தினினறு கி.பி. 1529-இல விலகிச சீரதிருத்த இயககத்தில சேர்ந்தாா. கத்தோலிககச் சமயத்திலிருந்து ஒரு தூய கிறித்துவ சமயத்தை நிறுவ ஆணடவனே இவருக்கு ஆணையிட்டதாக இவா கருதினார். பிரானசை விட்டுச் சுவிட்சர்லாநதிலுளள பேசல் (Basel) நகரில குடியேறிய இவர் 'தமது சமயச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை கி.பி. 1536-இல் 'கிறித்துவ சமயத்தின் நிறுவனங்கள்' (The Institutes of the Christian Religion) என்னும் நூலின் வாயிலாக வெளியிட்டார். காலவினிய சமயத்தின அடிப்படைக் கோட்பாடுகள இந நூலின்கண விளககப்பட்டுளளன. தம் அயரா உழைப்பின் பயனாக கி பி. 1536-இல செனீவா நகரில தம் சீர்திருத்தக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய திருச்சபை அமைப்பை நிறுவினாா. இவரது தலைமையில் செனீவா நகரம் சீர்திருத்தக் கிறிததவ சமயக கருத்துகளின புகழ்பெறற மையமாகத திகழநதது. தூய வாழ்வை வலியுறுத்திய கால்வின அதனைச செயற்படுத்துவதில் அரசிற்கும் பங்குணடு எனறு நமபினார் எனவே, செனீவாவில திருக்கோயில் மன்ற (Consistory) மதகுருமாாகளும் மதகுருமார் அலலாதாரும் இணைநத அமைப்பு ஒன்றினை நிறுவி, மக்களின் அன்றாட வாழவைக் கணகாணிக்கும பொறுபபினை இவவமைப்பிடம் ஒப்படைத்தாா ஒழுக்க நெறியினின்றும் தவறியவர்கள் தணடிக்கபபட்டனர். நன்னடத்தையும் நலலொழுக்கமும கைக்கொணடு சிற்றின்ப ஆசையை விட்டு மனிதன் எளிய, தூய அறநெறி வாழ்க்கையை மேறகொளள வேணடுமென பதே காலவினியத்தின குறிக்கோளாகும். மத்திய வகுப்பினரின் ஆதரவைப் பெற்று ஐரோப்பாவில சீரதிருத்தக கிறித்தவ இயக்கம் ஒரு மக்கள இயக்கமாகச செயற்படக் கால்வினியம் காரணமாக அமைநததெனறால மிகையாகாது.

காலவினின கோட்பாடுகள் சுவிட்சர்லாந்தில மட்டுமன்றிச் செருமனி, நெதர்லாந்து, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, இசுகாட்லாந்து முதலான கடலகடநத நாடுகளிலும் பரவின. காலவினியத்தைப் பினபற்றியவர்கள் இங்கிலாந்து, இசுகாட்லாந்து நாடுகளில 'பிரெசுபிட்டீரியன்கள்' (Presbyterians) எனவும பிரானசில் 'யூகனட்டுகள்' (Huguenots) எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

பிரான்சு நாட்டில் சமயச சீர்திருத்த இயககம் அரசியலோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொணடிருந்தது. அரசர்கள் சமயத்தின பெயரால் போர்கள நிகழ்த்தினர். பிரான்சின திருச்சபைகள் மன்னரின ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தன. பிரான்சு அரசரின் ஆதிக்க வளர்ச்சிக்கு கி பி. 1516-இல நிகழ்ந்த உடன்பாடு (Concordat) அடிப்படையாக விளஙகியது பிரான்சு நாட்டில் இவ்வியக்கம் ஐந்து கட்டங்களைக் கொணடிருந்தது முதல் கட்டத்தில் (கி.பி. 1500-1525) இவவியக்கம் அரசரின ஆதரவுடன தடைகள் எதுவுமினறி வளர்ந்தது. இரணடாம் கட்டத்தில (கி பி.1525-1559) இவ்வியக்கத்தை நசுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும கால்வினின கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்வியக்கம் வீறுநடை போட்டது.

மூன்றாம் கட்டத்தில் (கி.பி. 1559-1572) யூகனட்டு கள் என்றழைக்கப்பட்ட பிரான்சின் சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் வலிமை பெற்றதோர் அரசியல் சக்தி யாக விளங்கினர். நான்காம் கட்டத்தில (கி.பி. 1572 -1589) சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் பிரானசு நாட்டில் கைசு, போர்பன் (Guises and Bourbon) என்ற இரு அரச குடும்பத்தினரிடையே நிகழந்த போருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருநதனா. இறுதிககட் டத்தில (கி.பி. 1589-1598) பிரான்சின சீர்திருதக் கிறித்தவர் இயக்கம் சட்ட முறையிலமைந்த அஙகீ காரத்தைப் பெற்றது.

பிரான்சில் சமயச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளைப் போதித்த பெருமை சாக்கூசு லாபேவரைச் (Jacpues Lafever) சாரும். காலப்போக்கில உலூதரின கோட் பாடுகளும் பிரான்சில தோனறின. பிரான்சு மன்னர் முதலாம் பிரான்சிசு சமயச் சீர்திருததம வளர ஆதரவு தந்தார். பின்னர்ப் பிரானசில காலவினியம பெருஞ் செல்வாக்கு பெற்றது. இரண்டாம் எனறி (Henry II, கி.பி. 1547-1559) சீர்திருத்தக் கிறித்த வரைத் தீவிரமாக ஒடுக்கினர்ர். இருப்பினும் காலவின சமயம் வளர்ந்தது.

சமயப் பூசலகளின காரணமாக கி.பி. 1562 முதல் 1598 வரை பிரான்சில சமயப்போர்கள கடுமையாக நடைபெற்றன. சில பகுதிகளில் சீர் திருததக் கிறித்தவர்களும சில பகுதிகளில கததோலிக கர்களும் இரககமின்றிக கொல்லப்பட்டனா. இறுதி யாக கி.பி. 1598-இல வெளியிடப்பட்ட நாணடீசு ஆணைகள (Edict of Nantes)சீர்திருத்தக் கிறித்தவர் களுக்குப் பொதுததுறை, அரசியல், சமய உரிமை களை அளித்தன. அதனமூலம் சமயப் பூசலகளுக்கு ஒரு தீாவு காணப்பட்டது.

இங்கிலாந்தில் தோன்றிய சமயச் சீர்திருத்த இயக் கம் ஐரோப்பாவில் தோன்றிய இயக்கத்திறகு மாறு பட்டதாகும். இஙகு ஏற்பட்ட இயக்கம் ஐரோப்பிய நாடுகளைப் போன்று புரட்சியுடையதாக இல்லாமல சீரான, படிப்படியான அடிப்படையில இருநதது. இஙகு இவ்வியக்கம் சமயச் சாாபுடையதாக இலலா மல் அரசியல் சார்புடையதாகவே காணப்பட்டது. சமயவாதிகளின் தலைமீடினறி அரசர்களே இவவியக கத்தை நடத்தினர். அரசரது நோக்கம போப்பின் அளவு கடந்த அதிகாரத்தை ஒடுக்குவதே தவிரச் சமயத்துறையில் மாற்றஙகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதன்று.

இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1521-ஆம் ஆண்டு முதலே உலூதரின் சமயக் கோட்பாடுகள பரவத் தொடங் கின, இவை ஆக்சுபோர்டு, கேம்பிரிட்சு, இலண்டன் முதலான நகரங்களில் அறிஞர்களால் விவாதிக்கப் பட்டன. மேலும் திருச்சபையில் உடனடியான சீ திருத்தங்கள தேவை எனறு கத்தோலிககத் திருச்சபை யைச் சேர்நதவர்களே கருதினர். இத்தருணததில் கோலே (Colet), மூர் (More) போன்ற மனிதாபிமான வாதிகள சீாதிருத்தத்தின தேவையை வலியுறுததினர் எராசுமசு போன்றோரின் முற்போக்குக் கருததுகளும் இஙகிலாநதில் வரவேறகபபட்டன. இங்கிலாநதில் தேசிய உணர்வு வலுவடைந்து கொணடிருந்த நேரத் தில் அரசன் போப்பின் ஆதிக்கத்தை உதறிததள ள எண்ணியதும் இயலபானதுதான். குறிப்பாக அதிலும சிறப்பாக, அரசா எட்டாம் என்றி தமது மேலாண் மைக்குத் தடையாக இருநத திருச்சபையை ஒடுக்கு வதில் முனைந்தார். இவ்வாறு எட்டாம் எனறி, திருச சபையை அரசின மேலாணமையினகீழ்க் கொண்டுவர மேற்கொண்ட முயறசிகளின விளைவுதான் சமயச சீர்திருத்த இயக்கம் எனறு சொலலப்படுகிறது.

எட்டாம எனறி தம் முதல் மனைவியை நீககி விட்டு மறுமணம புரியப் போப்பு அனுமதி வழஙகுவ தில் காலம் தாழத்தியதால் கி.பி. 1529 முதல 1536 முடிய, சமயச் சீர்திருததப் பாராளுமனறத்தின் மூலம் போப்பின் ஆதிக்கத்தையும தலையீட்டையும ஓழிக்கும்வகையில் அரசர் பல சட்டஙகளை இயறறி னார். இங்கிலாந்து மன்னரே இஙகிலாநது திருச் சபையின் தலைவர் என கி பி. 1534-இல் இயற்றப் பட்ட ஆதிக்கச் சட்டம் (Act of Supremacy) அறி வித்தது. மடாலயங்களை மூடும சட்டம் கி.பி.1536-இல நிறைவேறியது. ஆறாம எட்வர்டு மனனரின ஆட்சியில் (கி பி.1547-1553) உலூதர், காலவின சமயக் கருத்துகள் பரப்பப்பட்டன. இங்கிலாநதுத திருச் சபையின் கோட்பாடுகள் சீர்திருத்தக் கிறித்தவச் சமயக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்திருக்கும வகையில மாற்றியமைக்கப்பட்டன. வழிபாட்டுச் சட்டம் கி.பி. 1549-இல (Act of Uniformity-1549) இயற்றப் பட்டது.

மேரி அரசியின் காலத்தில் (கி பி. 1553-1558) மீண்டும் கத்தோலிக்கச் சமயத்திற்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டது. அதனை மக்கள் விரும்பவில்லை. மேரியை அடுதது ஆட்சிக்கு வந்த முதலாம் எலிச பெத்து (கி.பி. 1558-1603) சமரசக் கொள்கை உடை யவர். இவரது காலத்தில் சீர்திருத்தக கொள்கை களைவிடத் தீவிரமான கால்வினியக் கொள்கை களைப் பின்பற்ற விழைந்தனர். இவர்களே 'தூய்மை யாளர்கள்' (Puritans) எனப்பட்டனர்.

இங்கிலாந்தின் திருச்சபை கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டில போப்பாண்டவரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து

விடுபட்டு ஒரு தேசிய திருச்சபையாகத் தனித்தியங்கும் நிலையைப் பெற்றது. இந்தச் சீர்திருத்தபபட்ட கிறித்துவ சமயமே 'ஆங்கிலிகன் சமயம்' (Anglicanism) எனவும், அரசின் ஆதிககத்திலிருந்த திருச்சபை 'ஆங்கிலிகன திருசசபை' (Anglican Church) எனவும் சொல்லப்பட்டது.

சமயச் சீர்திருத்த இயக்கத்தின் விளைவுகள் 1) கத்தோலிக்கச் சமயம் பிளவுபட்டது பல சமயப் பிரிவுகள தோன்றிச் சமய வெறியும் சமயப் போர்களும் ஏற்பட்டன. கத்தோலிக்கரும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவாகளும் ஒருவரையொருவர் ஒடுக்கும் பணியில முனைந்து செயற்பட்டனர். இவற்றால் ஐரோப்பாவின் அமைதி கெட்டது. 2) இருசமயத்தினரும் அறநெறியின் அடிப்படையில தங்கள வாழ்வைத் தூய்மை ஆககிக்கொணடதுடன மககளிடையே ஒழுக்க நெறிகளை வலியுறுத்தினர். 3) இரு பிரிவினரும் எதிரிகளுடன் வாதம் செய்யச் சமயக் கலவி அறிவும் தனிப பயிற்சியும் வாதத் திறமையும் பெற வேணடிய தாயிற்று. எனவே, பல கல்விக்கூடங்களையும் பயிற சிக்கூடஙகளையும் நிறுவினர். 4) மனனர்களின் அதிகாரங்கள் உச்சநிலையை அடைந்தன. 5) திருச்சபை அரசனது அதிகாரத்திற்குட்பட்டதால் திருச்சபை சார்ந்த கல்வி, அற நிலையங்களும் அரசனது பொறுப்பில் விடப்பட்டன. 6) ஐரோப்பாவில முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி விரிவுபடுத்தப்படச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயத்தின எழுசசி குறிப்பாக, காலனியம் காரணமாக இருந்ததாகச சிலர் கருதுகின்றனர். 7) சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சியின விளைவாக உயிர்ச் சேதமும் பொருட்சேதமும சில நாடுகளில ஏற்பட்டன. ம.இ.

சமயச் சீர்திருத்த மறுப்பு இயக்கம்: கத்தோலிக்கச் சமயததின் சீர்கேடுகளைக் களைந்து அதனைச சீர்படுத்தும் பணியில் கி.பி 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கத்தோலிக்கச் சமயத்தவர்களே ஈடுபட்டனர். இம்முயற்சியே சமயச சீர்திருத்த மறுப்பு இயக்கம் (Counter Reformation) எனவும், கத்தோலிகக மதச் சீர்திருத்த இயக்கம் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. வளர்ந்துவரும சீர்திருத்தக் கிறித்தவ (Protestant) இயக்கத்தை ஒடுக்குவதும், கத்தோலிக்கச் சமயத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகள, ஊழல்கள ஆகியவற்றைக் களைந்து, அதனை வலுப்படுத்துவதும இவ்வியக்கத்தின் நோக்கஙகளாகும். செருமனியின் பெரும்பகுதி கத்தோலிக்கச் சமயத்திலிருந்து பிரிந்து விட்டது. இங்கிலாந்தும் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையுடனான தனது உறவைத் துண்டித்துக் கொண்டது. பிரான்சு, ஆலந்து, தெனமார்க்கு (Denmark), நார்வே, சுவீடன் முதலான நாடுகளில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயக் கருத்துகள மிக வேகமாகப் பரவிக கொணடிருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் கத்தோலிக்கச் சமயத்தை மீண்டும் புனிதப்படுத்த வேண்டும், சீர்திருத்த வேணடும் என்னும் உணாவு ஏற்பட்டது. இவ்வியக்கத்தின் விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தவர் இக்னேசியசு லயோலா (Ignatius Loyola கி.பி. 1491-1556) ஆவார்.

சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளத் துணைபுரிந்த அமைப்புகள்: அ இயேசு சபை: கததோககத் திருச்சபையைச சீராககும் முயற்சிகள இசுபெயினில் (Spain) பெர்டினாண்டு இசபெல்லா ஆட்சியிலேயே தொடங்கியது எனலாம். உரோம்நகரத்துச் சமய குருமார் சிலரால் கி.பி 16-ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்கத்தில் தொடங்கப்பட்ட 'தீட்டைன சங்கம' (Theatine Order) இப்பணியில் அயராது பாடுபட்டது. இத்தூய பணியில் 'காபுசின' சங்கமும் (Capuchins) ஈடுபட்டது மேறகூறப்பட்ட சங்கங்களைக் காட்டிலும் புகழ்பெறறதும் வலிமை வாய்ந்ததும் 'இயேசு சபையே' (Society of Jesus) ஆகும். இதனை நிறுவியவர் இக்னேசியசு லயோலா ஆவார். இச்சங்கத்தைச் சேரநதவர்கள் செசுட்டுகள (Jesuits) எனப்பட்டனர். முன்னாள் இராணுவ வீரரான லயோலா கத்தோலிக்கத் திருசசபையில் பேரார்வம கொண்டோரை ஒனறுபடுத்தி, கி.பி. 1533-இல் இயேசு சபையைத் தொடஙகினார். போப்பாண்டவர் மூன்றாம் பால் கி.பி. 1540-இல இதனை ஏற்றுக் கொணடார். இராணுவ அமைப்பினை ஒத்த இச்சபையின தலைவர் தளபதி (General) எனப்பட்டார். இதன தலைமையகம் உரோம் நகரமாகும். ஏழ்மை, துறவு, பணிவு, போப்பாணடவருக்கு உணமையுடன் (விசுவாசம்) நடந்துகொள்ளுதல் ஆகிய விரதங்கள் இச்சபையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திருச்சபையின் தொண்டு ஒனறினையே தமது தலையாய கடமையாகக் கொணடு அருமபணியாற்றிய இவர்கள், மூன்று துறைகளில் தமது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினர். அவை முறையே 1 சமயக்கொள்கையைப் பரப்பல், 2. மக்களின் ஆன்மிக வழிகாட்டிகளாக அமைதல், 3. கலவிப்பணி ஆகியன ஆகும். இவர்களது கொளகைப் பரப்புப் பலத்தால்தான் கத்தோலிக்கம் மறுமலர்ச்சி பெற்றது என்பது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இவர்களது கலவிப் பணியின் விளைவாகப் பல நல்ல தரமான கல்விக் கூடங்கள உருவாயின. திரெணட்டு அவையும்(Council of Trent, கி.பி. 1545-65) ஆயர்கள், பேராயர்கள மற்றும் சமயப் பெரியார்கள் அடங்கிய திருச்சபை பொதுக்குழுவும் அவ்வப்போது பல சமயச் சிக்கலகளைத் தீர்க்கக் கூட்டப்பட்டன. போப்பாண்டவர் மூன்றாம் பால் எனபவரால் கி.பி. 1542-இல திரெண்ட்டு நகரில

கூட்டப்பட்ட திருச்சபையின் பொதுக்குழு, கி.பி. 1562 வரையில் பெரிதாக ஒன்றும் சாதித்து விடவில்லை. இச்சபை கி.பி. 1562க்குப்பின் பல சாதனைகளைப் புரிந்தது. பாதிரிகளின வாழ்க்கை முறை ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டதும், பாதிரிகளுக்குச சமயப் பள்ளிகள் தொடஙகப்பட்டதும், பாவமன்னிப்புச் சீட்டு விற்றல் தடை செய்யப்பட்டதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தகக தாகும். விவிலிய நூலுக்கு (Bible) விளக்கம் தரும் தனியதிகாரம் திருசசபைக்கு வழஙகப்பட்டதும், தெய்வ நம்பிக்கையால தான் ஒருவன வீடுபேற்றை அடையமுடியும் (Doctrine of Justification by faith) என்ற சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயக் கொளகை மறுககப்பட்டதும், 'ஏழு புனித சடங்குகளின்' (Seven Sacrements) முககியத்துவம் வலியுறுத்தப்பட்டதும் இச்சபை நிகழ்த்திய பிற சாதனைகள ஆகும் கத்தோலிக்கச் சமயம் வலிமைப்படுத்தப்பட்டது.

ஆ. சமயத்துறை சார்ந்த தண்ட உயர்முறை மன்றம் (Inquisition) எனனும் சிறப்பு மனறம் சமயத் துரோகச செயல்களை ஒடுக்கும் பணியில் முனைந்து செயறபட்டது. போப்பாண்டவர் மூன்றாம் பால, கி.பி. 1542-இல் இசுபானிய தணட உயர்நீதிமன் றத்தைப் போனறதோர் மன்றத்தை நிறுவினாா. ஐரோப்பிய வரலாற்றில் இம்மனறம் போப்பின தணட உயர்முறைமன்றம் (Papal Inquisition) எனப் பட்டது. தொடககத்தில் ஆறு குருமாாகளைக கொண்டு, உரோம் நகரில் நிறுவப்பட்ட இம்மனறம், மதத்துரோகக் குற்றங்கள் அனைத்தையும் விசாரித் துத் தணடிக்கும உரிமையைப் பெறறிருநதது சமயத் துரோகிகள என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டவாகளுககுக் கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. இத் தாலியில் இம்மன்றம் செல்வாககுப் பெற்றிருந்தது.

இ. தடைசெய்யப்பட்ட நூல் பட்டியல் (Index): கத்தோலிக்கச் சமயக் கருத்துக்கு விரோதமான கருத்துகளைத் தாங்கிய நூல்கள பட்டியலிடப்பட்டு, அவை தடைசெய்யப்பட்டன. திரெண்ட்டு சபையின ஆணைக்கிணங்கப் போப்பாணடவர் இதற்கெனறு தனிக் குழுவை நியமித்தார். இத்தாலி முதலான நாடுகளில் இது தீவிரமான முறையில் செயறபடுத் தப்பட்டது.

மேற்கூறப்பட்ட முறைகளினால் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயம் ஒடுக்கப்படவும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை வலிவு பெறவும் முயற்சிகள மேற்கொள ளப்பட்டன.

சமயச் சீர்திருத்த மறுப்பு இயக்கத்தின் விளைவுகள்:

1. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டு வலுப்படுத்தப்பட்டது. திருச்சபையின் அதிகாரம் மீணடும் நிலைநாட்டபபட்டது.

2. போப்பாணடவரின் அதிகாரம் வலுப்பெற் றது சமயக் கோட்பாடுகளுககு விளக்கம் தரும் அதிகாரம் போப்பாண்டவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் திருச்சபையின் மீது முழுமையான அதிகாரம செலுத்தினார்

3. செசுட்டுகளின் அமைப்புகள தோன்றியதால், அறிவு வளாச்சிககு முக்கிய இடம் தரப்பட்டது.

4. கத்தோலிக்கத் திருச்சபை புத்துணர்வு பெற்றது போப்பாணடவர்களும் உல்லாச வாழ வினை விடுத்துத் திருச்சபையைச சீர்படுத்துவதில் பேரார்வம் காட்டினர். சமயததுறை சாாந்த தணட உயர்முறை மன்றத்துடன், செசுட்டுகளும் போப் பாணடவர்களது அதிகாரம் வலுப்பெற உதவினர்.

சமயச் சீர்திருத்த மறுப்பு இயக்கத்தின விளைவு களுள் மேற்கூறப்பட்டவை முககிய இடம பெறு கின்றன.

கத்தோலிககச் சமய வரலாற்றில் இயேசு சபை யினரால மேற்கொளளப்பட்ட இக்கத்தோலிக்கச் சீர்திருத்த இயக்கம் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவவியக்கம் ஏற்படாது போயிருககு மேயானால் உலகில் கத்தோலிககச் சமயம இன்று செல்வாக்குடன் திகழமுடியாது. ம.இ.

துணை நூல்கள்:

Mahajan, V.D , History of Europe, Chand Publication, New Delhi, 1980.

சமய தத்துவம்: மனிதன் அறிவு பெறத் தொடங்கியவுடன் சமய உணர்வு அவனிடம் ஏற் படத் தொடங்கியது. மனிதனுக்கப்பாறபட்ட ஒரு சக்தி இயஙகுவதை மனிதன் அனுபவத்தில கணடறிந தான். சமயம், உண்மையே கடவுள் என்ற கொள கையை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் எல்லாச் சமயத் தினரும் அனபே கடவுள் என்றும் கூறுகின்றனர். மனிதர் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுதத வேணடும் என்றும், தீமை செய்தோருக்கும நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் சமய தத்துவம் குறிப்பிடு கின்றது.

சமயத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றவர்கள் சிலர் அறிவுப் பகுதியையும், வேறு சிலர் செயற பகுதியை யும் மற்றும் சிலர் உணாவுப் பகுதியையும் குறிப்பிடு

வார்கள் இம் மூன்றும் ஒன்றாக இணையும்போது தான முழுமையான சமயம் தோனறுகிறது.

கடவுள் என்ற உயர்நத பொருளை வணஙகு வதில் பனமைக் கொளகையும் ஒருமைக் கொளகை யும் சமயங்களில இடம பெறுகின்றன. சமயப்போக்கு, அறிவுநிலை, உணர்வுநிலை, இயற்றிநிலை ஆகிய மூன்றுடனும் இணைந்திருக்கின்றது. குறையுற்ற சீவான்மாவாகிய மனிதன நிறைவான பரமான மாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறான். மேலும், சமயமும் ஒழுக்க நிலையும் தொடர்பு கொணடிருக கின்றன. சமயத்தில் நம்பிகையுடன இருப்பவன் ஒழுக்கத்திலும் நம்பிக்கை உடையவனாகிறான ஆகையினால், ஓர் ஒழுங்கான வாழ்கைக்குச் சமயம் தேவைப்படுகிறது.

மனிதன் சமயத்தில் நம்பிகை வைத்துச சமயக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து மன அமைதியுடனும் மன மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்கிறான். எல்லாம் இறை வன் செயல் என்று நினைததுக் கொணடு, ஏமாற்றங களையும் துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொள்கினற மன ஆற்றல் சமயத்தினமூலம் ஏற்படுகிறது. ஆகை யால் சமய நம்பிக்கையுள்ளவன கவலைப்படாமல் வாழ்க்கையை நடத்த முயல்கிறான். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Pushpendra Kumar Sharma, Hindu Religion and Ethics, Asian Publication Services, New Delhi, 1979.

Suda, J.P. Religions in India, A Study of their essential unity, Sterling Publishers Pvt, Ltd., New Delhi, 1978.

சமயபுரம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில், திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து வடக்கே 16 கி.மீ தொலை விலுள்ள ஊர். சமயபுரம் மாரியம்மன கோயிலால புகழ்பெற்றது. இவ்வூரைக் கண்ணனூர் என்று கல் வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

போசள மன்னன் வீர சோமேசுரன் பாணடிய மன்னர்களிடமிருந்து நட்பை முறித்துச் சோழரின் நட்பை நாடினான். அதனால், பாண்டிய மன்னன் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாணடியன் (கி.பி. 1251-71) போசளர் மீது படையெடுத்துப் போசளர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த கண்ணனூரைக் (சமய புரத்தை) கைப்பற்றிக் கொண்டான. போசளர் களின்கீழ் இவ்வூர் மூன்றாம் இராசராச சோழன் கால முதல் இருந்து வந்தது. வடஆர்க்காடு மாவட் டம் திருப்பாற்கடலில் வரையப்பெற்றுள்ள முதலாம் சடையவர்மனின பதினான்காம் ஆட்சி ஆணடுக் கல வெட்டால் (கி.பி. 1265) இபபோர் நிசழச்சிககுப் பிறகு கண்ணனூரா முதலாம சுந்தர பாணடியனின ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது என்பது நனகறியக கிடககிறது

சமயபுரத்திற்குச சற்று வடக்கே போசளீசுவரம் என்னும் சிவன்கோயில் ஒனறுளளது. இக்கோயில் போசள மன்னன சோமேசுவரனால கி.பி. 1258-இல் தன் தாயாா கலாலதேவியாா நலன கருதி எடுப் பிககப் பெறறது. இககோயில் சோழர்களின் கட்ட டககலைப் பாணியைப் பினபறறித் தோற்றுவிக்கப் பட்டதாகும். இசசெய்தியினைத் திருவானைக்காவல் சம்புகேசுவரர் கோயிலின மூனறாம திருசசுற்றிலுள்ள கலவெட்டுத் தெரிவிககிறது. போசளர்கள திருவரங கத்திலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின நானகாம் திருசசுற்றின் தென மேற்குப்பகுதியில வேணு கோபாலசுவாமிக்கு ஒரு கோயில எடுப்பித்துள்ள னர். அககோயில் போசளர்களின கலைபபாணியையே கொணடு விளஙகுகிறது. இஙகுள்ள மாரியமமன கோயில் சகதி வழிபாட்டிறகு மையமாகத் திகழ் கிறது.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆயவுத்துறை யினர் 1983,1984-ஆம் ஆணடுகளில சமயபுரத்தில சோதனை அகழாய்வு நடததினா. அகழாய்வில கட்டடஙகளின அழிந்த பகுதிகள, மட்கலயஙகளின பகுதிகள, கொளளிடததிலிருந்து சமயபுரத்திற்குத தணணீா கொண்டு வநததறகான தடயஙகள ஆகி யவை கணடுபிடிககப்பட்டன. இககணடுபிடிப்புகள் கி.பி. 13-ஆம் நூறறாணடில போசளர்கள் சமய புரத்தில தஙகியிருந்து ஆட்சி செலுத்தியமையை மெய்ப்பிக்கினறன. ***அ.அ.***

சமயம்சார் அரசு: தனது அதிகாரத்தையும் ஆற்றலையும் கடவுளுக்கே உரியதென்று ஏற்றிக் கூறு கின்ற ஓர் அரசாங்கவடிவமே சமயம்சார் அரசு அல லது சமயமசார் அரசாங்கம் (Theocratic State or Theocratic Government) எனப்படும். பணடைக் காலத்தில் யூதமக்கள அமைத்துக கொணடிருந்த அரசாங்க முறையைச் சமயம்சார் அரசாஙகம் எனறு சோசபசு (Josephus) எனபவர் குறிபபிட்டார்.

இயல்புகள்: இக்காலத்தில அரசு பற்றிய கருத்தில சமயமுறைக்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கப்படவிலலை. பண்டைய சமூகஙகளிடையே ஒரே அரசாஙக முறையையும், சட்டங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளு மாறு மககளைத் தூணடிய பல காரணிகளுள் சமயக் கருத்துகளும் ஓரளவு இடம் பெறுகினறன. இதைவிட ஒற்றுமையை வலுவாக ஏற்படுத்தக் கூடிய பலவேறு

காரணிகள் வரலாற்றில் இருக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, வாணிகம், தற்காப்பு, வரலாற்று மரபுகள் முதலியவற்றை அரசு உருவாவதற்கு உதவிய காரணிகளாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால், பண்டைக்காலச் சமூகங்கள் பலவும் சமயம்சார் அரசாங்க அமைப்பில்தான் வாழ்ந்தன. இவ்வரசாங்க முறையில் ஆட்சியாளர்கள் கடவுளுக்கே நேரடியாகப் பொறுப்புடையவர்களென்றும், இறைவனுடைய தீர்ப்பு ஒன்றுக்குத்தான் அவர்கள் உரியர் என்றும் கருதப்பட்டனர். மக்களுடைய அரசியலமைப்பை ஏதேனுமொரு தெய்வமே கட்டுப்படுத்துகிறதென்று பண்டையமக்கள் நம்பிய காரணத்தால், அச்சமூகங்களிலே தெய்வத்தின் விருப்பத்தை ஓர் அரசரோ குருமார்களோ அறிந்து மக்களுக்குச் சொல்லுதல் இயலுமென்றும் அவர்கள் கூறினர். ஓரளவு நாகரிகத்தில் முன்னேறியிருந்த கிரேக்க, உரோமானிய ஆட்சியாளரும் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டதன் விளைவாக, அவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குச் சட்டப்படியான ஆதாரம் அல்லது ஒப்புதல் (Legitimacy) உண்டாயிற்று. சமயம்சார் அரசாங்க முறைகள் பவுத்த இசுலாமிய, கிறித்தவ சமூகங்களிடையேயும் நிலவின.

யூத-கிறித்தவ மரபு: பண்டைய யூதரும், கிறித்தவரும் இந்தக்கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், கடவுளுடைய ஆட்சியின் அளவு அல்லது எல்லை எது என்றும், எந்தெந்த அரசாங்க அமைப்புகளின் வாயிலாக இறைவன் தமதாட்சியைச் செலுத்துகிறாரென்றும், எந்தெந்த அரசியல் கொள்கைகளும் முடிபுகளும் இறைவனுடைய ஆட்சி முறைக்கு ஒத்துள்ளன என்றும் அவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய கட்டாயம் தோன்றிற்று. பைசாண்டைன் பேரரசிலிருந்த கிறித்தவத் திருச்சபையானது, தலைமையான உலகியலரசாங்க அதிகாரத்தையும் உயர்தரத் திருச்சபை அதிகாரத்தையும் இணைத்துப் பரப்பிற்று. கடவுளைப்பற்றிக் கத்தோலிக்கக் கொள்கையின்படி போப்புக்குக் கிறித்தவத் திருச்சபையின்மீதும் அரசின் மீதும் இறுதியான கட்டுப்பாட்டதிகாரம் உண்டு. இதற்கெதிராகக் கூறப்பட்ட அரசர்களின் இறைநெறிக் கோட்பாட்டின்படி (Theory of Divine Right of Kings) உலகியலரசாட்சி செலுத்துபவருடைய அதிகாரம் இறைவனிடமிருந்தே நேரடியாகப் பெறப்பட்ட ஒன்று ஆகும்.

பண்டைய எகிப்தில்: அரசர்களைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பண்டைய எகிப்தில் வழங்கிய பெயரில் அரச பதவியின் இரண்டு தன்மைகளான இறைத் தன்மையும், (Divinity) இணைப்புப் பணியும் (Unification) சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அரசர் சூரியக் கடவுளான இரே (Re) என்பவரின் மகனெனவும், அவர் மேலை எகிப்தையும் (Upper Egypt) கீழை எகிப்தையும் (Lower Egypt) இணைத்தவர் எனவும் எப்போதும் இணைத்து வைத்திருப்பவரெனவும் கருதப்பட்டார். அவர் நீதியை நிலைநிறுத்தி மக்களுடைய வாழ்வு ஒழுங்காக நடைபெறுமாறு கட்டுப்படுத்தினார். அவரே எகிப்திலுள்ள எல்லாக் கோவில்களின் தலைமைக்குருவாகையால், அவர் எகிப்திய மக்களுக்கும் கடவுளருக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்துபவராக விளங்கி, கடவுளர்கள் நாட்டை வளம்பெறச் செய்து பாதுகாக்குமாறு செய்தார் ஆட்சியைக் கைப்பற்றித் தமக்கு இறைத்தன்மை இருப்பதாகக் கூறிய எவரும் அரசராகக் கருதப்பட்டார் அரசராக இருப்பவருக்கு இறைத்தன்மை இருத்தல் வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது.

பண்டைய சீன, பவுத்த கருத்துகள்: பவுத்தர்களிடையேயும் இறைத்தன்மையும் ஆட்சி அதிகாரமும் இணைந்தவை என்ற கருத்துத் தோன்றிற்று. பண்டைய சீனப் பேரரசர் இறைவனுடைய அருளைப் பெறுதற்காக நடைபெறும் ஒரு புனிதச் சமயச் சடங்கில், அதை நடத்திவைக்கும் முக்கிய பொறுப்புடைய குருவாக மதிக்கப்பட்டார். தெய்விக அரசர் என்ற கருத்தில்தான் பண்டைய திபெத்தின் அரசராகிய தலாய் லாமா போதிசத்துவரின் மறுவடிவமாகக் கருதப்பட்டு, ஆன்மிக, உலகியலதிகாரங்களை நேரடியாகக் கையாண்டார். பண்டைய ஆரிய சமூகங்களிலெல்லாம், சமூகத்துக்கு உயர்நீதிபதியாக இருத்தல், அதைக் காப்பாற்றுதற்காகப் படைத்தளபதியாக இருத்தல், சமூக நலனுக்காகத் தெய்வங்களுக்குப் பலியிட்டுக் குருவாகப் பணிசெய்தல் ஆகிய மூன்று அதிகாரங்களும் ஒவ்வோர் ஆரிய அரசருக்கும் இருந்தது.

இசுலாம் சமயக் கருத்து: இசுலாம் சமயம் தொடக்கத்தில் சமயம்சார் அரசு என்னும் கருத்தைப்பெற்றிருந்தது. இப்பொழுதும் அத்தகைய கருத்து பல நாடுகளில் பரவியுள்ளது என்பதற்கு இசுலாமியக் குடியரசாகிய மவுரிட்டேனியா (Islamic Republic of Mauretania), இசுலாமியக் குடியரசாகிய சவூதி அரேபியா(Islamic Republic of Saudi Arbia), இசுலாமியக் குடியரசாகிய இரான் (Iran) முதலியவற்றைச் சான்றாகக் கூறலாம். தீர்க்க தரிசியாகிய முகம்மது நபியின் இறைக் கொள்கைகளை ஏற்று வாழ்க்கை நடத்திய இசுலாமிய மக்களைக் காப்பாற்றி, நீதிவழங்கி, ஆட்சி செய்யும் பொறுப்பையும், சமயநிறுவன நலன்களைக் காப்பாற்றும் தலைமையையும் ஏற்றிருந்த தலைவர்கள் காலிபுகள் (Caliphs) என அழைக்கப்பட்டனர். முதலாம் உலகப்

போர் முடியும் வரை துருக்கியை ஆண்ட சுல்தான் கள் காலிபுகள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

கிறித்தவத் திருச்சபையின் கருத்து: கிறித்தவத் திருச்சபையும், பேரரசும் இரு இணையான அதிகார நிறுவனங்களாகக் கருதப்பட்டன. இந்த ஏற்பாடு கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் தோனறிற்று.இடைக் காலத்தில் திருச்சபைக்கு நிறையச் சொத்துகள் சேரவே, அதற்கும் உலகியலதிகாரிகளுக்குமிடையே சில பொதுவான இயல்புகள் தோன்றின. கிறித்து வச் சீர்திருத்த இயக்கக் காலத்திலும், இரு நிறுவ னங்களும் பெருமளவில் இணையானவையாகக் கருதப்பட்டன. தெய்விக அரசுரிமைக் கோட்பாடு மறைந்து, அரசியலமைப்புக்குட்பட்ட குடியாட்சிகள் தோன்றின. இக்குடியாட்சி வகை அரசாங்கத்தில் இறைவனுடைய விருப்பம் மக்களுடைய கருத்தின் வடிவமாக வெளிப்படுகிறது என்று கொள்ளப்படு கிறது.

தீவிர சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்களின் கருத்து: மேலைநாட்டு வரலாற்றில் சான் கால்வினின் சமயக் கருத்துகளை ஏற்ற செனிவா நகரத்திலும் ஆலிவர் கிராம்வெல்லின் ஆட்சியிலிருந்த இங்கிலாந்து நாட்டி லும், சான் விந்தராப்பு (John Winthrop) என்பாரின் ஆட்சியிலிருந்த அமெரிக்கக் குடியேற்ற நாடாகிய மசாசுசெட்சிலும் (Massachussetts)தீவிர சீர்திருத் தக் கிறித்தவக் (Puritan) குருமார்களின் கட்டுப்பாட் டில் குடிமை அரசாங்க அதிகாரிகள் பணிசெய்தமை யால், இவ்வாட்சிமுறைகளெல்லாம் சமயச்சார்புடை யனவாகக் கருதப்பட்டன. ஆங்கிலத் தீவிர சீர்திருத் தக் கிறித்தவர்கள் (Puritans) இங்கிலாந்தின் கிறித்த வத்திருச்சபையினின்றும் ஆயர்களையும், சடங்கு முறைகளையும் நீக்க முயன்று, அதற்காக முதலாம் சார்லசு அரசரோடு போராட்டம் நடத்தி, இறுதியில் கி.பி. 1620-இல் அமெரிக்காவில் குடியேறி, சான் விந்தராப்பு என்பவரை ஆளுநராகக் கொண்ட மசாசுசெட்சு வளைகுடாக் குடியேற்ற நாட்டை அமைத்தனர். அவர்கள் தாங்கள் கொண்ட கிறித்தவ நெறிமுறைகளே சரியானவை என்றும், எவர் சரி யான கிறித்தவ நெறியிலிருப்பவரென்றும், எவர் பிறழுபவரென்றும் கடவுள் இறுதித் தீர்ப்புக் கூற வேண்டிய நாள் அணமையில் வந்துவிட்டதென்றும் கூறி, தம் கருத்துகளைச் செயற்படுத்தும் வகையில் ஆட்சிமுறை ஒன்றை அமைத்தனர். அவர்கள் தங்களு டைய சீர்திருத்தக் கருத்துகளின்படியே ஒரு கிறித்த வத் திருச்சபையை நிறுவி, அத்திருச்சபையின் கட்டுப் பாட்டுக்கிணங்கச் செயற்படும் ஓர் அரசாங்கத்தை யும் நிறுவினர். அவர்கள் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்தலில் திருச்சபையும், அரசும் ஒத்துழைத்தல் வேண்டுமென்று நம்பினராதலால், இவ்வொத்துழைப் பைப் பெறும்பொருட்டு மசாசுசெட்சின ஆட்சி அதி காரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை மசாசு செட்சின சீர்திருத்தக் கிறித்துவத் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வழங்கினர். மற்றக் கிறித்தவர் களுககு இவ்வுரிமை வழங்கப்படவில்லை. இவர்களே 'ஞானிகள்' ('Saints') எனப்பட்டனர். இந்த ஞானிகள் அரசியலதிகாரத்தைக் கையாளாவிட்டால, நெறி கெட்டவர்கள் பதவிக்கு வந்து, குடியேற்ற நாட்டு மக்களை அவர்களுக்குரிய நல்ல குறிக்கோளிலிருந்து வழிதவறிச் செல்லவைத்துவிடுவார்களென்று சான விந்தராப்பு அஞ்சிக்கூறினார். ஆயினும், இத்தகைய தீவிரகருத்துக்களுக்கும் அந்நாட்டிலேயே எதிர்ப்புத் தோன்றி, விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாட்டைப் பின் பற்றும் கிறித்துவர்களுடைய கருத்துகள் நிலை பெற்றன.

சமயப்பொறை: பொதுவாக, ஓரிரு பண்டைய அரசுகளில் தவிர, மற்றவறறிலெல்லாம் அரசு, தான் பின்பற்றிய சமய நெறியைச் சாராத தம் குடி மக்களுக்குச் சமய உரிமை வழஙகவில்லை. பிறசமயத் தாருக்குக் குடிமை உரிமைகள் மிகச சுருங்கிய அள விலேயே வழங்கப்பட்டிருநதன. பணடைய மவுரிய, இந்து அரசுகளில் சமயப்பொறை அலலது சமய உரிமை என்றகருத்துப் பின்பறறப்பட்டது. கிறித்தவச் சீர்திருத்த இயக்கத்துக்குப் பின்னர்த் தேசிய அரசு களும் குடியாட்சி முறைகளும் வளர வளர, சமய உரிமை என்ற கருத்து நிலைபெறலாயிற்று.

இக்காலக்கருத்து: இக்காலத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதிககக் கூடிய முடிவுகளைச் செய்தலில் பங்குகொள்ளுதற்கு இருக்கும் அரசாங்க அமைப்புகளில் கடவுள தன கருத்தை வெளிப்படுததுகிறார் என்று இறையியலார் (Theologians) கூறுகின்றனர். இநநூறறாண்டின் தத்துவ ஆசிரியரான பால் தில்லிசு (Paul Tillich) என்பவர், சட்ட வகையான அதிகார அமைப்புகளை விட,இறைவனால் தீாமானிக்கப்பட்டு இயக்கப்படுகிற ஒரு முழுமையான, புதிய நாகரிகச சூழ்நிலை உருவாதல வேணடுமெனக் கூறுகினறார். எவ்வா றாயினும், ஒரே சமயத்தை ஆதரிககும் போககிலுளள அரசு குறுகிய, இடர்ப்பாடான செயல்களில செலலு தல் கூடுமென்பதும், ஆகையால், அக்குறுகிய நெறியை விடுத்து, ஒவ்வொருவரும் தாம விரும்பும் நெறியில் இறைவனைவழிபட இருக்கும் உரிமையை மதிததுப் பாதுகாக்கும் வரை, யாவருடைய ஆதரவும அரசுக்குக் கிடைக்கும் என்பதும் வரலாறு காட்டும் உணமை களெனக கூறலாம். பா.சு.

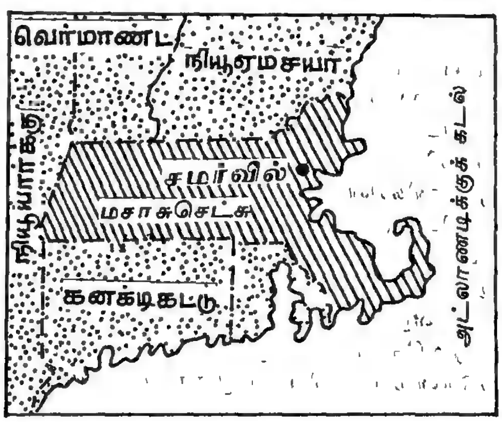
துணை நூல்கள்:

Ginger, J.Milton, The Scientific Study of Religion, Macmillan, New York, 1970.

Ling, Trevor, A History of Religions, East and West, Macmillan, London, 1968

Martin, David, A General Theory of Secularization, Blackwell & Mott, 1978.

சமர்வில் அமெரிக்காவில் மசாசுசெட்சு மாநிலத்தில் உள்ள ஓர் எழில்வாய்ந்த நகரம். இது பாசுடன (Boston) துறைமுகத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. இநநகரத்தில் கி.பி. 1630-இலிருந்து மககள் வசதியான வாழ்க்கை வாழத் தொடஙகினர். முதலில் சமர்வில் (Somerville) கௌகா மன்சு (Cowcomons) எனப் பெயர் பெறறிருநதது. இந நகரத்தைச் சுற்றி கி.பி. 1685 வரைவேலி இடப்பட்டிருநதது.

சமர்வில்

இந்நகரத்தில் வெடிமருநது வைக்கப்பட்டிருந்த வீட்டிலிருந்த வெடிமருந்தை ஆஙகிலத் தளபதி தாமசு கேசு (Thomas Gage) கி.பி. 1774-இல் பறிமுதல் செய்தார். இநநகரம் கி.பி. 1842-இல் சார்லசு நகரக் குடியமைப்பில் இருந்து பிரிந்த இறுதி நகரமாகும். திரிபாலிடன் அமெரிக்கப் போர வீரரான தளபதி இரிசசர்டு சோமர்சு பெயர் கொண்டு இந்நகரம் விளங்குகிறது. அமெரிக்க விடுதலைப் போருக்குப் பிறகு செங்கல் செய்யும் தொழில் மிக முககிய தொழிலாகியது. மிடில் செக்சு கால்வாய் இந்நகரத்தின வழியாக ஓடி இந்நகரத்தின் தொழில முக்கியத்துவத்தைக் கூட்டியது. இந்நகரில் கி.பி. 1835-இலிருந்து புகை வண்டி ஓடத தொடங்கியது. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை பெருகிவந்ததுடன், இது ஓர் தொழில் மையமாகவும் ஆகியது.

காப்பி, இறைச்சி பக்குவப்படுத்துதல், பேருந்துகள, எந்திரஙகள, பலவகை ரொட்டிகள தயாரித்தல் ஆகியவற்றுக்கான தொழிற்சாலைகள் பல இங்குள்ளன. இது அமெரிககப் படைகளின் ஆயுதக் கிடங்காக இருநதது அமெரிக்க விடுதலை அறிககை கி.பி. 1776-இல் வெளிவநதவுடன் 13 மாநிலஙகளைக குறிக்கும் 13 கோடுகள கொணட முதலாம் அமெரிகக விடுதலைக கொடியைச் சார்சு வாசிஙடன் (George Washington) இந்நகரிலுள்ள பிராசுபெகட்டு குனறில (Prospect Hill) ஏற்றினார். இது கி.பி 1872-ஆம் ஆண்டு நகரமாக இணைககபபட்டது. இநநகரின மக்கள தொகை 77,372 (1980). கே.சே.

சமவெளி: ஒரு நாட்டின் நிலவமைப்பில் மேடு பள்ளஙகள இல்லாமல சீராக அமைந்திருக்ககூடிய சமமான நிலப்பரப்புச் சமவெளி எனப்படும். கடல் மட்டத்திலிருந்து அது குறைவான உயரமுடைய பகுதியாக விளங்கும். இப்பகுதிகளில் ஓடக்கூடிய ஆறுகளின தடையற்ற போக்கினால வண்டலமண் படிந்து செழிப்புள்ள பிரதேசங்களாக அவை திகழும். ஆசியாக் கணடத்தின் வடக்கே சைபீரிய சமவெளி, துரான சமவெளி ஆகியவை உள்ளன. தெறகே யூப்ரட்டீசு, தைகிரீசு (Tigres) போனற ஆறுகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள மெசபடோமியாச் சமவெளி, சிந்து, கங்கை ஆறுகளின ஓட்டத்தால உருவான சிந்து கங்கைச் சமவெளி போன்றவை முககியமான சமவெளிகளுள சிலவாகும். இவை போன்று உருசியாவில் யூரல் மலைக்கு மேறகே ஐரோப்பாவிலுள்ள சமவெளியும் பரபபளவில் பெரியதாகும். இவை அனைத்தும் வண்டல் படிவுகள, நீர்வசதி ஆகியவற்றால் செழிப்புற்றுக் காணப்படுகின்றன. சகாராப் பாலைநிலம் போன்ற செழிப்பில்லாத மணறபரப்புப பகுதிகளும் சமவெளிகளேயாகும். கடற்கரைப் பகுதிகளில உள்ள குறுகிய நிலப்பரப்புகள் கடற்கரைச் சமவெளிகள் எனப்படுகின்றன. அட்லாண்டிககுக் கடல், கருங்கடல், ஈசியன் கடல், மத்தியதரைக் கடல, அரபிககடல், வஙகாள விரிகுடாப் போன்ற கடலோரப் பகுதிகளில் அவை காணப்படுகின்றன. சமவெளிகளில் வணடல மண சமவெளிகளே மிகுதியாக உள்ளன. இவை வளமிக்க பகுதிகளாக உளளதால் பயிர்கள நனகு விளையும். வளமான சமவெளிப் பகுதிகள் மனிதர்கள் வாழ வசதிமிக்கனவாயுள்ளமையால் அப்பகுதிகளில் மககள் தொகைப் பெருக்கம் மிகுதியாக இருக்கும். நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் அவை துணை நிற்கின்றன.

கடற்கரைச் சமவெளிகள் குறுகியதாய் ஒழுங்கற்றுக் காணப்படும். மிதமான தட்பவெப்ப நிலைகளுடன் கூடிய சமவெளிகள் புல்வெளிகள் மிகுந்ததாயிருக்கும். எனவே, அவை புல்வெளிகள் எனப்படும். வட அமெரிக்காவின பிரேரிகள், தென் அமெரிக்காவின் பாம்பாசுகள், கிழக்கு ஐரோப்பாவின இசுடெப்பிகள் ஆகியன இவற்றிலடங்கும். மா.கா.

சமவெளி இந்தியர்கள்: இந்தியாவில் வட இந்தியச் சமவெளிகள், மூந்நீரக இந்தியாவின கிழககுக் கடறகரைச் சமவெளி மற்றும் மேற்குக் கரைச் சமவெளி ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் இனப்பிரிவினர் சமவெளி இந்தியர்கள் எனப்படுவர்.

இந்தியாவின் வடக்கெல்லையாக உள்ள இமய மலைத் தொடர்கள், தெற்கே உள்ள விந்திய மலைத் தொடர்கள் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயுள்ள ஏறத்தாழ 2400 கிலோமீட்டர் நீளமும், 150 முதல் 320 கிலோமீட்டர் வரை அகலமும் உள்ள இதன் பரபபு சுமார் 4,00,000 சதுரக்கிலோ மீட்டர் ஆகும். இஙகுச் சிந்து, கங்கை, பிரமபுத்திரா ஆகிய நதிகள ஓடுவதால் இவ்விடம் செழிப்புடன் விளங்குகிறது. பயிர்த்தொழிலில் மக்கள் மிக்க அளவில் ஈடுபட்டிருக்கினறனர். கோதுமை, நெல், தினை வகைகளைப் பயிரிடுகினறனர். வாணிகப் பயிர்களையும் அவர்கள் மிகுதியாகப் பயிரிடுகின்றனர். எனவே, இந்தியாவின் பொருளாதாரத்திற்கு அப்பகுதி இநதியர்கள, பெரிதும் உதவுகினறனர்.

தென்னிந்தியாவில் கிழக்கு மலைத் தொடாகளுக்கும், வங்காள விரிகுடாவுககும் இடைபபட்ட சமவெளியில் வாழும் இந்தியர்களும் பயிாததொழிலில ஈடுபடுகின்றனர். அதேபோல் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கும், அரபிக் கடலுககும் இடைப்பட்ட பகுதியில வாழ்வோர் நெல், தென்னை ஆகியவற்றைப பயிரிடுகின்றனர்; கரும்பு,புகையிலை ஆகியவற்றையும் பயிா செய்கினறனர்.

சமவெளி இந்தியர்கள வளமான, உழைப்புடன கூடிய வாழ்ககையில ஈடுபட்டு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குத் துணையாக உளளனா. மா.கா.

சமால்பூர் பீகார் மாநிலததில் மாங்கியர் (Monghyr) மாவட்டத்திலுள்ள நகரம். இந்நகரம கி.பி. 1862-ஆம் ஆணடு உருவாக்கப்பட்டது. இஙகு இருப்புப்பாதை வண்டித் தொடரின் தொழிறசாலை ஒன்று உள்ளது. சமால்பூா (Jamalpur) நகரத்தில இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. இரணடு கலலூரிகள் இந்நகரத்தில் உள்ளன. இது நகராட்சியை கி.பி. 1883-ஆம் ஆண்டு பெற்றது. மககள தொகை 78,356 (1981). சு.இரா.

சமுதாய அடிப்படை மூலதனம்: காணக: அகக்கட்டுமானம.

சமுதாய உயிரியல்: படிமலர்சசிக் கொள்கைகளைப பயன்படுத்தி விலங்குகள, மனிதர்கள் ஆகியோரின் நடத்தை முறைகளை ஆராயும் ஓர் அறிவியல் பிரிவாகும். உடல்சார் மானிடவியலில், குறிப்பாக விலங்கினப் பணபியல் (Ethology) பிரிவில் சமுதாய உயிரியல் (Socio biology) ஒரு முதனமையான உட்பிரிவாக உள்ளது. இபபிரிவு மிக விரைநது வளர்ந்து வரும் ஒரு பிரிவாதலால் இப்பிரிவினரின கண்டுபிடிப்புகளும புதிய கொள்கைகளும் நாளுககு நாள மிகுந்து கொண்டு வருகின்றன. மனித நடத்தை முறைகளைப் பறறிய பல துறையினர் அவரவர் அறிவுப பரப்பினைக் கொணடு ஆராய்நதாலும், சமுதாய உயிரியலாரின அணுகு முறை சிறப்புப் பெற்று வருகிறது.

மனித நடத்தை முறைகள் அனைத்தையும் ஒரு குறிப்பிட்ட எலலைக்குள் அடக்கிவிடலாம். உலகின் ஒரு பகுதியில வாழும் மககள அவர்களுக்கென்று உடை, அணிகலன் ஆகியவற்றின் வகைகளை ஏற்படுததிககொளளும அதே நேரத்தில மறறொரு பகுதியில் வாழும் மக்கள், வேறொரு வகையான வழக்கததைக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறே பழஙகுடியினர் சமய வழிபாட்டிற்காக உடலின மீது வரைநது கொளளும் கோடுகளும குறிகளும பகுதிக்குப் பகுதி மாறுபடுகின்றன. பிற சமுதாயத்தினரின முறையிலும் மாறுபாடுகள் காணப்படுகினறன. திருமண உறவிலும் இதைப போனற மாறுபாடுகளைக் குறிபபிடலாம். திருமணததன்று சடங்கு முறைப்படி செய்யப்படும உணவினை அனைவரும் சேர்ந்து உண்ணுதல, பெணணின் மாதவிடாய் இரத்தத்தையும மணமகனது விந்தினையும சோத்தல, மணமக்களுள ஒருவர் மற்றொருவருக்குப் பொருள வழங்குதல, மண உறுதிப் பத்திரததில் கையெழுத்திடுதல் போன்றவற்றில ஏதாவதொரு செயலைச் செய்வதன் மூலம் திருமணம் நடநதேறுகிறது. ஆனால, பல வேறுபாடுகளைக் கொணட இவ்வனைத்து முறைகளிலுமே ஆண-பெண் இருவரின இணைப்பு ஏதோ ஒரு சடங்கு மூலம் நடைபெறுகிறது.

மனிதர்கள் தங்கள் கூட்டததைச் சேர்நதவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில இனஙகணடு கொள

கின்றனர். இவர்கள் அறிவியல் முறையில் விளக்கப் படும் மரபியல் முறையினை அறிந்தவர்கள் அல்லர். அதோடு மட்டுமன்றித் தங்கள் உறவினர்களோடு மிகவும் சாதகமாக நடந்துகொள்ளும் இவர்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாத வெளியாரோடு அவ்வாறு நடந்துகொள்வதில்லை. இந்த முறையைப் போனறே பண்பாட்டின் ஒவ்வொரு கூறிலும் பகுதிக்குப் பகுதி பல மாறுபாடுகள் உளளன. ஆயினும், ஒவ்வொரு முறையிலும் ஏதோ ஒருவகையான ஒற்றுமை காணப படுகிறது. இவ்வகையான வேறுபாடுகளைக கருத் திற் கொண்டு மனிதர்களின பல்வேறு வகையான நடத்தை முறைகளை வெளிப்படுததுவதே சமுதாய உயிரியலின் முதன்மையான நோக்கமாகும். மககள பண்பாட்டையும் பணபாடு மக்களையும் சார்நதுளள நிலையிலுளளதால, மனிதர்கள பண்பாட்டை உரு வாககுகிறார்கள்; பண்பாடு மக்களை உருவாக்கு கிறது என்னும் இரு கருத்துகளும உணமையாகின றன. ஆகவே, மககளுககும் பணபாட்டுககும்இடையே உள்ள உறவுகள, அதன் செயற்பாஙகுகள் அனைத் தும் சமுதாய உயிரியலின் கருப்பொருளாக அமை கினறன. இத்துறை அறிவானது இதறகு மட்டுமே உரித்தானதனறு. ஏனெனில், மனிதனின தன் மையை (Human Nature) ஒரு குறுகிய பரபபில அடககி ஆராய முடியாது. அதனால, இதன் பரப்பு உயிரியல, சமுதாய அறிவியல் ஆகியவறறில் மட்டும அடங்காமல் தத்துவவியலிலும் செல்கினறது.

மனிதனின செயறபாட்டால் விளைந்ததே சமு தாயம் என அரிசுடாட்டில குறிப்பிடுவார். ஆனால் பிளேட்டோ சமுதாயத்தால் விளைவிககப்பட்டவர் களே மககள் என்பார். இக்கருத்துகள் மூலம் சமுதாய உயிரியல் அரிசுடாட்டிலோடு மிகுந்த தொடர்பு கொண்டுளளது எனலாம எவ்வாறு இருப்பினும் மனித நடத்தை முறைகளை விளககும் எநதவொரு படிமலர்ச்சிக கொளகையும் ஒவ்வொரு தனிமனிதரின தன்மைக்கும் அவரது சமுதாயததிற்கும் இடையே பகிர்ந்துகொளளும் செயல் முறையை விளக்க வேண டியதாக அமைய வேண்டும்.

சமுதாய உயிரியல் என்னும் வழக்கை முதன் முதலில் ஆக்கியவர் எட்வர்டு ஓ. வில்சன் (Edward O. Wilson) ஆவார். இவர் 1975-இல் எழுதிய சமு தாய உயிரியல்: ஒரு புதிய கூட்டிணைப்பு (Sociobiology: The New Synthesis) என்னும் நூலில் படி மலர்ச்சிக் கொளகை (Evolutionary Theory), சூழலி யல் (Ecology), விலங்குகளின் நடத்தைமுறை ஆகிய அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து நடததை முறை பற்றி அறியப் புதிய அணுகுமுறையினை ஏற்படுத்தினார். குறிப்பாக விலஙகுகளின் நடத்தைமுறைகளை அறி வதில் இப்பிரிவின் பங்கு அனைவராலும் பாராட்டப் பட்டது. சமுதாய உயிரியல கருத்துகள் கோப்பர் நிக்கசு (Copernicus) காலத்தில் தொடக்கம் பெற்றன. இவர் காலத்திய அறிவு வெளிப்பாட்டின் அதிர்ச்சி (Intellectual Trauma) மககளின் தன்னமபிக் கையை நிலைகுலையச் செய்திருக்குமானாலும் அவர் களின கருத்தியககம, மனிதர்களின் பண்புகளை வெளிப்படுததிக் காண்பதறகு உதவியது எனலாம.

மனித நடத்தை முறையை அறிவதை மைய மாகக்கொண்ட இததுறையில குறைநத எணணிக்கை யிலான மாணிடவியலாரும சமுதாயவியலாரும ஈடு பட்டுளளனா. பழைமை வாயநத இவவகை அறிவுப் பரப்பைச் சமுதாய உயிரியல என்னும் புதிய கண் ணோட்டத்தில் ஆராயபபடும் இப்பிரிவை ஒருசிலர் உயிாசார் இலக்கணம் (Biogrammar) எனறும் குறிப் பிடுவர். எவவாறு இலககண விதிகளைக கொணடு பல்வேறு வகையான சொறறொடர்களை உருவாக்கு கிறோமோ அவவாறே சமுதாய உயிரியலார், படி மலர்ச்சி நிகழ்வில் அமைககப்பட்டுளள உயிாசார் இலக்கணத்தின அடிப்படையில, மனிதர்கள எநதெந்த முறையான நடத்தை முறைகளை ஏறபடுததிக கொளகின்றனர் எனக் குறிப்பிடுவர். இதன் அடிப் படைக் கருததானது, இலக்கணம எவ்வாறு ஒரு மொழியின் எலலையை வரையறுக்கிறதோ அவ வாறே உயிாசார் இலககணமும், மனித நடத்தை முறைகளுக்கு ஓர் எல்லையை வரையறை செயகிறது என்பதாகும.

சமுதாய உயிரியலானது பல துறை அறிவைத் தேடும் வகையில் அமைந்துள்ளது. உயிரியல் அறிவும் சமுதாயப் பணபாட்டு அறிவும் இதில் தலையா யவை. மனிதர்கள் அனைவரும் உயிரியல அடிப்படை யில் ஒததவர்கள. உடற்கூறு, உடல் தொழில் முத லான அனைத்தும் எலலா மனிதர்களுக்கும் பொது வானவை. அவ்வாறிருக்க, மக்கள தனித்தனி வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டையும் கொண டுள்ளனர். அதற்குக் காரணம் அவரவர் வாழும் புவிச சூழலேயாகும். அதன்வழி அமைவதே பண்பாடு. மேற கூறிய கருத்துகளை உற்றுநோக்கும்போது உயிரியலும் பணபாடும ஒனறோடுஒன் று இணைநது செயற்படுகின றன என்பதைக் காண முடியும். இதில உயிரியல் கூறுகள் முதன்மையான கவனத்திறகு வாராமல உளளார்ந்த பணபுகளாக இருநதாலும்கூட அவற்றின செயல்கள், மனித நடத்தை முறையை அமைபபதில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. அதே நேரத்தில நடத்தை முறையை அமைப்பதில் பண்பாடு வெளிப்படையாகச் செயற்படுவதைப்போல் காணப்படினும், அதன் பங்கு உயிரியல கூறுகளின பஙகினைவிடக் குறைவே.

சமுதாய உயிரியல் பிரிவானது படிமலர்ச்சிக் கொள்கையின் அடிப்படையில், விலங்கின நடத்தை முறைகளைக் கண்டறிவதில் பெரும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. அதே முறையில் மனித நடத்தை முறைகளைப் பெருமளவில் கண்டறிவதில் இதன் பயன்பாடு உதவ வேண்டும் எனப் பல சமுதாய உயிரியலார் விருப்பங் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு இதன் பரப்பு விரிவடையும்போது மக்கள் தம்மைப்பற்றி அறிந்து கொண்டுள்ளவை மேலும் விரிவடையும். கே.தி.

துணை நூல்கள்:

Barash, David P., Sociobiology and Behaviour, Elsevier, New york, 1977.

Wilson, E.O., Sociobiology: The New Synthesis, Harvard University press, Cambridge, 1975.

சமுதாயக் கல்லூரி: அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்குப் பின்னர், ஓராண்டு முதல் மூன்றாண்டுகள் வரையில் பலவகையான கல்விப் பயிற்சிகளை வழங்கும் கல்வி நிறுவனம் சமுதாயக் கல்லூரி (Community College) எனப்படும். சமுதாயக் கல்லூரிகளுக்கு மற்றொரு பெயர் இளநிலைக் கல்லூரிகள் (Junior Colleges) ஆகும். சமுதாயக் கல்லூரிகளில் வழங்கப்படும் பாடத் திட்டத்திற்கான கால அளவு ஓராண்டு முதல் மூன்றாண்டுகள் வரையில் இருந்தபோதிலும், பெரும்பாலான கல்விப் பயிற்சித் திட்டங்கள் ஈராண்டுகளில் நிறைவடைகின்றன.

சமுதாயக் கல்லூரிகளில் சேரும் சில மாணவர்கள் இளநிலைப் பட்டம் (Bachelor's Degree) கிடைக்கும் சில கல்வித் திட்டங்களில் சேர்கின்றனர். சில மாணவர்கள் இடைநிலைத் தொழிலுக்குரிய (Semi-Professional) பணிகளுக்குத் தயார் செய்யும் தொழில் நுட்பக் கல்வித் திட்டத்தில் (Technical Education) சேருகின்றனர். இன்னும் சில மாணவர்கள், வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டங்கள் (Adult Education Programmes) என்னும் பயிற்சிகளில் சேருகின்றனர்.

சமுதாயக் கல்லூரிகளும், இளநிலைக் கல்லூரிகளும், ஈராண்டுக் கல்வி முடிந்தவர்களுக்கு இணைப் பட்டங்கள் (Associate Degrees) வழங்குகின்றன. இவை, சிறப்புக் கல்வித் திட்டங்களில் சேர்ந்து பயின்று முடித்தவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்குகின்றன.

சமுதாயக் கல்லூரிகள் அனைத்தும் மாநில அரசு, மைய அரசு ஆகியவற்றிடமிருந்து நிதியுதவி பெறுகின்றன. இளநிலைக் கல்லூரிகள் தனியார் நிறுவனங்களாகச் செயற்படுகின்றன.

அமெரிக்க நாட்டில் முதல் சமுதாயக் கல்லூரி தொடங்கிய ஆண்டு சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டிருக்கும் எனக் கருதப்படுகிறது. எட்டுத் தனியார் இளநிலைக் கல்லூரிகள் 1900-இல் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. இலலினாய் (Illinois) நகரின் சோலியது (Joliet) என்னுமிடத்தில் 1901-இல் தொடங்கப்பட்டு நடைபெற்றுவரும் சோலியது இளநிலைக் கல்லூரி (Joliet Junior College) அமெரிக்க நாட்டின் பழமையான கல்லூரிகளுள் ஒன்றாகும்.

அமெரிக்க நாட்டில் 1950-இல் 600 சமுதாயக் கல்லூரிகளும் இளநிலைக் கல்லூரிகளும் இருந்தன. ஏறத்தாழ 300க்கும் மேற்பட்ட இப்பள்ளிகள, வட்டார அரசுப் பள்ளிகளின (Local Public Schools) உறுப்பாகவே நடைபெற்று வந்தன. பள்ளிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியுதவியிலிருநது கிடைத்த குறைந்த அளவு பங்கிலிருநது இப்பளளிகள் நடைபெற்று வந்தன. பல சமுதாயப் பள்ளிகள, முறையான அரசுப் பள்ளி வகுப்புகளையும் கருவிகளையும பயன்படுத்திச் சிறிய அளவில் கலவித் திட்டங்கள் அளித்து வநதன.

வணிகமும் தொழிலும் பெருகியபோது திறமையாகக் கல்வி கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 1950-ஆம் ஆண்டுகளில் மிகுதியாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் பல மாநில அரசுகளும், வட்டாரச் சமுதாயங்களும் சமுதாயப் பளளிகளுக்கு மிகுந்த நிதியுதவி செய்யத் தொடங்கின. ஓர் ஆணடிற்கு 30-இலிருந்து 50 புதிய சமுதாயக் கல்லூரிகள வரை 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் தொடஙகப்பட்டன. அவை பல்வேறு வகையான கல்வித் திட்டஙகளை வழங்குகின்றன. இன்று 1,100 சமுதாயக் கல்லூரிகள் அமெரிககாவில் உளளன. அங்கு 4 மிலியன் மாணவாகளுக்குமேல் பயிலுகின்றனர். சமுதாயக் கல்லூரிகள் இரணடு வகையான கல்வித் திட்டங்களைப் பின்பற்றுகின்றன. முதல் வகையில், முறையான கல்லூரிகளின் நான்காணடுப் பட்டப்படிப்பில் முதல் இரணடாண்டில வழங்கப்படும் பாடங்களை மட்டும் கற்பிக்கின்றன. இம்முறையில சமுதாயக் கல்லூரிகள, மாணவர்களைக் கல்லூரி அல்லது பல்கலைக் கழகக் கல்விக்காகத் தயார் செய்கின்றன. சமுதாயக் கல்லூரிகளில் வழங்கப்படும் இரண்டாம் வகையான கல்வித் திட்டத்தில், தொழில சார்ந்த வேலைக்குத் தொடர்பான சிறப்புயர் பணிப் பயிற்சிகள் (Specialised Job Training) மாணவருக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. தொழிற்சாலை, பொறியியல்துறை, மருத்துவப் பணிகள, வணிகம், பொதுநிருவாகம் ஆகிய துறைகளில் இப்பயிற்சிகள் வழங்கப்பெறுகின்றன.

தொழிற்சாலைத் துறைகளில் ஆய்வகப் பயிற்சி தரப்படுகிறது. மருத்துவத் துறையில செவிலியர் பயிற்சி, மருத்துவத் துறையில உதவியாளர் பயிற்சி, எக்சு கதிா (X ray) தொழில்நுட்ப உதவியாளர் பயிற்சி போன்றவை தரப்படுகின்றன. வணிகத்துறையில் செய்தித் தொகுப்பு (Data Processing), கணிப்பொறிநுட்பம்(Computor Technology), அலுவலக நிருவாகம் (Office Management) ஆகியன பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பொது நிருவாகத்துறையில் நகர்த்திட்டமிடுபவர் (City Planner), காவலர், அலுவலர், பொதுத் துறைப் பணியாளர் போன்றவற்றிற்குப் பயிற்சி தரப்படுகிறது.

சமுதாயக் கல்லூரிகளின் தனிச்சிறப்பு, அவை தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பல்வகையான தொழில்களில பயிற்சி தருகின்றன என்பதேயாகும். மூனறில் ஒரு பங்கு மாணவர்கள மட்டுமே பட்டம் பெறுவதற்காகப் படிக்கின்றனர். பல சமுதாயக் கல்லூரிகள் மாணவரைச் சேர்த்துக் கொளவதறகுத் திறந்தவழிக் கொள்கையைப் (Open-door policy) பயனபடுத்துகின்றன. அதாவது, முறையான கல்லூரிகளில இடம் கிடைக்காத எந்த உயாநிலைப் பளளி மாணவருககும் சமுதாயக் கலலூரிகளில் இடமுணடு.

பொதுவாகச் சமுதாயக் கல்லூரிகள் மாணவர்கள் நாடோறும் வீட்டிலிருந்து போய்ப் படித்துத் திரும்பி வரும் தூரத்திலேயே இருப்பதால், 'பயணத் தொலைவுக் கல்லூரிகள், (Commuter Colleges) என்றும் சொலலப்படுகின்றன. பல மாணவர்கள் பகுதி நேர வேலை பார்த்துக் கொண்டே பயிலவும் செய கின்றனர். பகலில முறையான வேலை பார்ககும் மாணவர்களுக்குச் சமுதாயக் கல்லூரிகள் சிறப்பு வகுப்புகள நடத்துகின்றன. சமுதாயக கலலூரிகள மாலை நேர வகுப்புகளையும் நடத்துகின்றன. பகல் நேர வகுப்புகளைவிட மாலை நேர வகுப்புகள பெரிதும் வரவேற்பைப் பெறறுளளன.

சமுதாயக் கல்லூரிகளில் பயிற்சிக் கட்டணமும், கல்விக் கட்டணமும் மிகக் குறைவு. கலிபோர்னியா இளநிலைக கல்லூரிகள (California Junior Colleges) பயிற்சியாளரிடமிருந்து பயிற்சிக் கட்டணம ஏதும் பெறாமல் இலவசமாகவே கற்றுத் தருகின்றன.

சமுதாயக் கல்லூரிகளில் தொழிற் பயிற்சி முடித்த மாணவர்களுக்குப் புளோரிடா (Florida) போனற மாநிலங்கள மேலநிலைப் பலகலைக் கழகங்களை (Upper division Universities) நடத்துகின்றன.

கனடாவில் ஏறத்தாழ 200க்கும் மேற்பட்ட சமுதாயக் கலலூரிகள் உள்ளன. அவை தொழில் நுட்பம், பொதுக்கல்வி, செயறகலைகள் அலலது செயல் தொழில் நுட்பம் வழங்கும் கல்லூரிகள எனப் பெயர் பெற்றுள்ளன. கனடாவில் 1950க்குப் பின்னரே சமுதாயக் கல்லூரிகள் தோற்றுவிககப்பட்டன. இவையனைத்தும் ஏறத்தாழ அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள சமுதாயக் கல்லூரிகளைப் போன்றே இயங்கி வருகின்றன. கனடாவிலுள்ள இக்கல்லூரிகளுககும் அரசு நிதியுதவி செய்கிறது.

கனடா நாட்டுச் சமுதாயக கலலூரிகளுககும அமெரிகக நாட்டுச் சமுதாயக கல்லூரிகளுக்கும் உள்ள முக்கிய வேறுபாடு பட்டம் வழங்குவதில உளளது. அமெரிக்க நாட்டுச சமுதாயக் கல்லூரிகள இணைப்பட்டங்கள் வழங்குகினறன. ஆனால், இப்பட்டங்களபொதுவாகக கனடாவின சமுதாயப் பள்ளிகளில் வழங்கப்படுவதிலலை,

இந்தியாவில் சமுதாயக் கலலூரிகள் என்னும் கருத்து இப்போது வலுப்பெற்று வருகிறது. பளளிக கல்வியில தொழிறகல்வி (Vocational Education) முக்கிய இடம் பெற்றுளளது இதற்குக் காரணமாகும்.

எஸ த.

சமுதாயக் கிளைமொழியியல் கிளைமொழியியலில் ஒரு மொழியினகண உளள பல்வேறு கிளைமொழிகளின பொதுத்தனமைகள், சிறபபுக்கூறுகள், அவை வழக்கிலுளள இடஙகள போனறவை விளக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக இரண்டு வகையான கிளைமொழிகள் இதில இடம்பெறுகினறன. முதல் வகைக் கிளைமொழிகள வட்டாரக் கிளைமொழிகள் எனறும், இரணடாம் வகை சமுதாயக் கிளைமொழிகள் என்றும வழங்கப்படுகினறன. சமுதாயத்தின பல்வேறு கூறுகளின் அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்யப்படும் மொழி வழககுகள் அனைத்தும் சமுதாயக் கிளைமொழிகள் என்ற பிரிவில அடங்கும். தொடக்கத்தில் சாதி என்ற சமுதாயக் கூறின அடிப்படையில இக்கிளைமொழிகள பாகுபாடு செய்யப்பட்டு வந்தன. எடுத்துக்காட்டாகப் பிராமணர் கிளைமொழி, அரிசனர் கிளைமொழி போன்று இப்பாகுபாடு அமைந்திருந்தது. இதறகுக காரணம் சமுதாயப் பாகுபாடு சாதி எனற கூறின அடிப்படையிலேயே தொன்றுதொட்டு அமைநது வருவதாகும் சில மொழிக் கூறுகள் பயன்பாட்டில் மாறுபடுவதை அடிப்படையாகக் கொணடு ஒரு சாதிப் பிரிவினர் பேசும் கிளைமொழி, மறறொரு சாதிப்பிரிவினர் பேசும் கிளை மொழியிலிருந்து வேறுபட்டது எனறு தீர்மானிக்கப்பட்டு வந்தது. கிளை மொழிகளுள பொதுமைககூறுகள நிறைந்து காணப்படும். ஒவ்வொரு கிளைமொழிககும் உரித்தான சிறப்புக்கூறுகள

குறைந்த அளவினவாகவே இருக்கும். இந்நிலையில் ஒவவொரு குறிப்பிட்ட சாதிப்பிரிவிற்கும் ஒரு கிளை மொழி வழக்கில் உள்ளது என்ற விளக்கத்தில் சில முரணபாடுகள தோன்றலாயின. இவ்வகைக் கிளை மொழிகளை ஆழ்நத நிலையில் ஆய்வு செய்ய முற் பட்டபோது சில உண்மைகள வெளிப்படலாயின. சமுதாயம், சாதி என்ற பெரும்பிரிவின் அடிப்படை யில் அமைந்திருநதாலும ஒவ்வொரு சாதிப்பிரிவிலும் பல்வேறு குழுககள அமைந்திருப்பது தெரியவந்தது. இதுபோன்ற சமுதாயப் படிமநிலை அமைப்பு இனறு வழக்கில் இருநது வருவதற்குக் காரணம் சில முக்கிய மான சமுதாயக் கூறுகளேயாகும்.

சமுதாயத்தின் கல்விநிலை, பொருளாதார நிலை, ஆண்பெண பாகுபாடு, மககளின் வயதுப்பிரிவு கள், தொழில் போனற கூறுகள ஒரு குறிப்பிட்ட சாதிப்பிரிவினைப் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிப்ப தற்கு இன்றைய நிலையில் பயன்படுததப்படுகின்றன அதாவது, ஒரு சமுதாயப் பிரிவின் கல்வி நிலைககு ஏற்ப அவர்கள் பயன்படுத்தும் மொழியிலும் சில மாற்றஙகள ஏற்படுவதைக் காணலாம். அது போன்றே ஒருகுழுவின் தொழில்முறை, பொருளா தார நிலை போனற பலவேறு காரணிகளுககு ஏறப வும் அவர்களது மொழிப் பயன்பாடு ஓரளவுககு மாறி வழங்குவதைக காணலாம். இவவாறு பல்வேறு குழுவினரின் பேச்சு வழக்குகளை ஆராயும நிலையில ஒலியனியல், சொல்லியல, தொடரியல், சொறகளஞ் சியம் போன்றவற்றில் சில குறிப்பிடத்தக்க வேறு பாடுகள இருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

இன்றைய சமுதாய மொழியியல் படிப்பில சமு தாயக் கிளைமொழியியல் பற்றிய ஆய்வுகள் சிறப் பிடம் பெறுகினறன. கிளைமொழியியலில் சமுதாயக் கூறுகள் சிலவற்றிற்கு இடம் தரப்பட்டு ஆய்வுகள முனபெல்லாம் மேற்கொளளப்பட்டு வந்திருந்தாலும், சமுதாய மொழியியல் இன்று வளர்ந்துள்ள நிலையில் தான் இவ்வகை ஆய்வுகள் முழு அளவில் நிறைவான வகையிலும் அமைந்து வருகின்றன என்று சொல்ல வேணடும். இவ்வாய்வுகளில் மொழியமைப்பை விளக்குவதுதான பொதுவான குறிக்கோளாக இருந் தாலும், இமமொழியமைப்பு சமுதாயத்தின் பல நிலைகளில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதும் தகுந்த காரணங்களோடு விளக்கப் பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய விளக்கங்கள் சமுதா யத்திற்கு முன்னும், சமுதாயங்களுக்கு இடையேயும் நல்லதொரு தொடர்பினை உண்டாக்குவதோடு கிளைமொழிக்குக் கிளைமொழி, மொழிக்கு மொழி சிறப்பானதொரு தொடர்பினையும் உண்டாக்குகின றன. அதனால்மொழி வளர்ச்சி தங்குதடையின்றி நடைபெறுகிறது.

ஆகவே, கிளைமொழியியல் என்பது ஒரு மொழி யின் உட்பிரிவுகளான பல்வேறு கிளைமொழிகளைப் பற்றி, அவறறிற்கிடையே உள்ள உறவுநிலைகள், ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் போன்றவைபற்றியும் எடுத்து விளக்குகின்ற மொழியியல் பிரிவு என்பது நன்கு தெளிவாகினறது. கிளைமொழியியல் இடவேறு பாட்டாலும், சமுதாய வேறுபாட்டாலும் நிகழும் பேச்சு மாற்றஙகளை உரிய காரண காரியங்களோடு எடுத்துச்சொலகிறது. முன்பெல்லாம் சமுதாய அடிப் படையில் கிளைமொழி ஆய்வுகள பெரும்அள வில் மேற்கொளளப்படவில்லை. அதனால் பேசசு வழக்குகளில் சமுதாய நிலை வெளிப்படாமலேயே இருநது வந்தது ஆகவே, இன்று மேற்கொள்ளப்படும் சமுதாயக் கிளைமொழியியல் ஆய்வுகளில் சமுதாயங களின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை முனனிறுத்தி மொழியியல் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. மேலும் சமுதாயக் கூறுகளின அடிப்படையில் கிளைமொழி களில காணப்படும் மொழிவேறுபாடுகள் தெளிவான முறையில் எடுத்துக்காட்டப்படுகினறன.

இன்றைய சமுதாயக கிளைமொழிகள பற்றிய ஆய்வுகளில சமுதாயக் கிளைமொழிகள் என்பவை இவை இவை என்று தீர்மானிக்கச் சில சமுதாயக் கூறுகள் மொழியியல் கூறுகளோடு பொருததிப் பார்ப்பதற்குத் துணை புரிகின்றன. தமிழக கிளை மொழிகளில, சாதி என்ற சமுதாயக கூறினைக் கொண்டு சில கிளைமொழிகளை இனம் கண்டு கொளளமுடியும். எடுத்துக காட்டாகப் பிராமணர்கள பயன்படுததும் சில மொழிககூறுகளைக் கொண்டு அவாகளது பேச்சு வழக்கினை நம்மால் எளிதில் இனங்கணடுகொளளமுடிகிறது.

பிராமணர் பேச்சு வழக்கு	பிற பேச்சு வழக்குகள்
நேக்கு	எனக்கு
நோக்கு	உனக்கு
அவா	அவர்கள்
அகம்/ஆம்	வீடு
ஆத்துககாரர்	கணவன்
ஆததுக்காரி	மனைவி
அம்மாஞ்சி	அத்தைமகன்
தோப்பனார்	தகப்பனார்
மாட்டுப்பெண்	மருமகள்
அததிம்பேர்	மைத்துனர்
வநதேள்	வந்தீங்க

இதே போனறு தமிழகத்தின் சில பகுதிகளில விளங்கும் மொழிக் கூறுகளைக் கொணடு இட அடிப் படையில சில கிளைமொழிகளை இனங்கணடு கொள்ளமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக,

கோவை வட்டார வழக்கு	
என்ற	'என்'
உன்ற	'உன்'
அப்ளயே	'அப்பொழுதே'
அம்மணி	'சகோதரி'
அய்யன்	'அப்பா'
ஆத்தா	'பாட்டி'
தென்னார்க்காடு வட்டார வழக்கு	
எமபளது	'எண்பது'
திருவிசா	'திருவிழா'
நாஞ்சில் வட்டார வழக்கு	
எனக்க	'என்'
கத்திட்டு	'கத்தியால'
நாலமத்த	'நானகாம'
ஆச்செ	'நாள'
இரு	'உட்கார'
தோக்கு	'துப்பாககி'
தீனம்	'நோய்'
பகரம்	'பதிலாக'
தெற்று	'தவறு'
சணடு	'பதர்'
செம்மான்	'செருப்புத் தைப்பவன்'

இவ்வாறு செய்யப்படும் கிளைமொழி ஆயவுகள மொழிப் பயன்பாட்டிலே ஏற்பட்டு வரும் மாறறங் களை விளக்கவல்லவை எனபதோடு, ஒரு மொழியின் வரலாற்றை முழுமையாக எடுத்துச் சொலவதறகு எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குபவை என்றும் சொல்ல லாம். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூதாயப் பிரிவினரேகூட அவர்கள் இருக்கும் சமுதாயச் சூழலுக்கு ஏறப அவர்களது மொழிவழக்கினை மாற்றிக கொளவதைக் காணலாம். ஆகவே, சமுதாயச் சூழல், இருமொழி வழக்கு, பல மொழிவழககுப போனறவையும் சமு தாயக கிளைமொழிகளின ஆய்விற்குத் துணைபுரிவன வாகும். சமுதாயத்திலே மாற்றங்கள ஏற்பட, அது சார்ந்துள்ள மொழிகளிலேயும மாற்றங்கள் ஏற்பட் டுக்கொண்டே இருக்கும். அதாவது வாழும் மொழி என்பது மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. ஆகவே, இது போனற சமுதாயக் கிளைமொழியியல கலவி மொழி யமைப்பினையும், மொழிப் பயன்பாட்டினையும அறிந்துகொள்ள வழிவகுப்பதோடு, ஒருமொழியை வளமான மொழியாகவும் ஆற்றல்மிக்க மொழியாக வும் மாற்றுவதற்கும் வழிவகுக்கும் என்ற கோட்பாடு மிகவும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது சொலவளம், இலக்கண வளம் ஆகியவறறை இதன் வாயிலாகப் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும் மேலும், மொழி தன் னிறைவு பெற்றதாக வளரவும், வாழவும் சமுதாயக் கிளைமொழியியல ஆய்வுகள பெரிதும பயனபடும்.

கி.க.

சமுதாயம்: ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில ஒரு பொது வாழ்க்கை வழியைப பினபறறிக கூட்டாக வாழும் மக்கள்தொகுதி சமுதாயம் (Community) எனப்படும். இது மக்கள் ஒன்றுகூடி ஒன்றுபட்ட எணணத்துடன் ஓர் இடத்தில் வாழும அமைப்பைக் குறிக்கும்.

மனிதன் தனித்து வாழ்பவன் அல்லன. பல வழி களில குழுவுடன் இணைந்து வாழுகிறான். ஆனால உலகத்திலுள்ள அனைத்துக் குழுககளிலும் அவன உறுப்பினனாக வாழ இயலாது. வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் எல்லைப் பகுதியில அவனுக்கு அருகில வாழுகின்ற மக்களுடன் மட்டுமே உறவுகளை வைத்துக் கொள்ள இயலும். எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைப் பகுதி யில மிகுதியான காலம் வாழுகினற மக்கள பொது வான சமூகக் கருததுகள், பரம்பரைப் பழககங்கள், ஒருவரோடொருவர் தோழமை உணர்வுடன் பழகுதல போன்ற பல சமூகப் பணபுகளை வளர்த்துககொளளு தல் தவிர்ககமுடியாததாகிறது இவவாறான சமூக வாழ்க்கையும் குறிப்பிட்ட பொதுவான பகுதியுமே சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்றன.

சமுதாயம் என்ற சொலலும், சமூகம் (Society) எனற சொல்லைப் போலப் பல பொருளகளில பயன படுத்தப்படுகிறது. இந்த உலகமே ஒரு சமுதாயம் தான் என்ற பொருளில் உலகத்தைக் குறிக்கும் வகை யில இச் சொல் பயன்படுததபபடுவதுணடு. எடுத்துக் காட்டாக, உலகச் சமுதாயம் (World Community) என்ற சொல் பேச்சு வழக்கில் உளளது. மேலும் மக்களில் குறிப்பிட்ட சில பிரிவினரை மட்டும் குறிக கினற வகையில இச் சொல் பயன்படுத்தப்படுவதுணடு. எடுத்துககாட்டாக, மாணவர் சமுதாயம், தொழிலா ளர் சமுதாயம் என்பன போன்ற சொல்லாட்சிகளும் வழக்கிலே உண்டு.

சமூகவியலில் சமுதாயம் என்பதற்கு ஒரு தனிப் பொருள உணடு. இது சமூகக் குழுக்களில் ஒரு முக்கிய மான பிரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. மெக் ஈவர் (MacIver), ஆர்னால்டு கிரீன் (Arnold Green) ஆகிய சமூகவியல் அறிஞர்களும் இதனை நன்கு விளக்கியுள் ளனர். கிங்சுலீ தேவிசு (Kingsley Davis) என்ற அறிஞர் சமுதாயம், சமூக வாழ்க்கையின அனைத்து நிலைகளையும் கொண்டிருக்கின்ற சிறிய நிலப்பகுதி யிலுள்ள குழுவைக் குறிப்பதாகக் கூறுகிறார். அந்த நிலப்பகுதியின் எல்லைகள சில பொருள்களைக் குறிக் கும் வகையில் ஒரு கிராமமாகவோ நகரமாகவோ மாவட்டமாகவோ நாடாகவோ இருக்கலாம். அதா வது சமுதாயம் என்பது விதிமுறைகள, வரையறை செய்யப்பட்ட கட்டமைப்பு, பொது வாழ்க்கை ஆகிய வற்றைக் கொணடிருக்கும். இவ் விளக்கத்தின்படி ஒரு நிலப்பகுதியில் மக்கள் கூடி வாழும்போது அவர்கள ஒரு சமுதாயத்தை அமைக்கிறார்கள் என்பது தெளி வாகிறது. மேலும், சமுதாயத்தில் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற புறநானூற்றுக கொளகைக் கேற்ப மக்கள் ஒன்றுகூடி ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன வாழ்கிறார்கள்.

சமுதாயத்தின் கூறுகள்: மெக் ஈவர், இடம் (Locality), சமுதாய உணர்வு (Community Sentiment) ஆகிய இரண்டையும் சமுதாயத்தின அடிப்படைக கூறுகளாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இடம்: ஒவவொரு சமுதாயமும் ஓர் இடத்தைக் கொண்டிருக்கும். அதாவது மககள ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில குழுமி வாழவார்கள. இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில மக்கள் கூடி வாழும்போது அவர்கள் ஒரு சமுதாயம எனச் சொல்லப்படுகிறார் கள். அவர்களுடைய வாழககை அதற்குள்ளேயே அமைந்துவிடுகிறது. அவர்களுடைய தேவைகள அதற் குளளேயே நிறைவேறறப்பட்டுவிடுகினறன. அநத நிலப்பகுதியைத் தாணடிச் செல்லவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்படுவதிலலை. ஒரு சமுதாயத்திற் குரிய அடையாளம் (Symbol), அந்தச் சமுதாயத்தில் வாழும் மக்களுடைய வாழக்கை முதலியன அதற் குள்ளே அமைநதுவிடவேணடும். அங்கு மக்கள ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதாலேயே அந்த நிலப்பகுதி சமுதாய மாக ஆகிவிடாது.

மககள், தங்கள் வாழ்க்கையைத் தாம் வாழும் நிலப்பகுதிக்குள் நிலையாக அமைத்துககொள்ளும் போது அப்பகுதியின் புறச் சூழ்நிலை, மக்களுடைய வாழ்ககை முறையையும் அவர்களுடைய குணநலன் களையும் தீர்மானிககிறது. மக்கள வாழுகினற நிலப் பகுதியின் தட்பவெப்ப நிலை, மண்ணின் தன்மை இயற்கையமைப்பு முதலியன அவர்களுடைய செய் தொழில், வாழக்கை வழி முதலியவற்றை நிருணயிப் பது மட்டுமல்லாமல அவர்களுடைய குணஙகளையும் மனப் போக்குகளையும்கூட நிருணயிக்கின்றன. இவ்வாறு அவர்கள் வாழும் நிலப்பகுதி மக்களுககு எல்லாமாக இருந்து அவாகளுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுக்கிறது.

சமுதாய உணர்வு: இது, ஒரு சமுதாயத்திற்கு மிக முக்கியமான பண்புக் கூறாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் மக்கள ஒன்றுசேர்ந்து வாழும்போது அதாவது அந்தப் பகுதிகுளளேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைபெற்று அமைந்துவிடுகிறபோது அந்தப் பகுதிக்குளளேயே ஐக்கியமாகி விடுகிறார்கள். இநதப் பகுதி அலலது சமுதாயம் நமககுரியது என்ற ஓர் உணாவை அவாகள அடைகின்றனர்: இந்த உணர்வு 1) 'நாம்' எனனும் உணர்வு (We-Feeling), 2) பங்கு உணர்வு (Role Feeling), 3) சார்பு உணர்வு (Dependency Feeling) என மூனறு உணர்வுகளை உளளடககியிருககிறது என மெக் ஈவர் குறிப்பிடு கிறார்.

'நாம்' என்னும் உணர்வு: 'ஒரே பகுதியில் வாழும் நாம் அனைவரும் ஒன்று' என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இந்த உணர்வு அவர்களுக்குள் ஒற்று மையை வளர்க்கிறது. அவர்கள வேறுபாடில்லாமல ஒன்றாகக் கூடிவாழ வழி வகுக்கிறது.

பங்கு உணர்வு: 'இந்தச் சமுதாயம் நமக்குரியது' என்ற உணாவு அவர்களுககு ஒரு பஙகு உணாவை யும் தோற்றுவிக்கிறது. இநதச் சமுதாயம் நமக்குரி யது. எனவே, இதறகு நமமுடைய கடமை எதுவோ அதை ஒழுங்காகச செய்ய வேணடும் என்ற உணாவும அவர்களுககு ஏறபடுகிறது. ஆகவே, தங்களுடைய சமுதாயத்தின் ஒழுங்கையும் கட்டுக் கோப்பையும் பாதுகாபபையும் நிலைநிறுத்துவதைக் கடமையாக நினைத்து, அதற்கேற்ப அவர்கள் நடந்து கொள்ளு கிறார்கள

சார்பு உணர்வு: நமமுடைய தேவைகள் நம் முடைய சமுதாயததால்தான நிறைவேற்றப் படுகின்றன. எனவே, நாம் நம்முடைய சமுதாயத் தைச் சார்நதே வாழமுடியும, வாழவேணடும் என்ற உணர்வும அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

இவ்வாறு ஓர் இடமும் அந்த இடத்தைச் சேர்ந்த வர்களின் 'நாம்' என்ற உணர்வும், ஒரு மக்கள் தொகுதி சமுதாயமாக உருவாக வழி வகுக்கின்றன என மெக் ஈவர் குறிப்பிடுகிறார். இவர், சமுதா யத்தை நிருணயிக்க நிலப்பரப்பிறகும், உளவியல் சார்ந்த உணர்வுக்கும் சிறப்பிடம் அளிககிறார்.

சிலர், நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் அதனுடைய சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையைக் குறிக்கும்வண்ணம் சமுதாயத்தை வரையறுக்கும்போது பிறர், சமுதாய உணர்வினைக் குறிக்கும்வண்ணம் உளவியலுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கலாம். தான் மார்ட்டின் தேல் (Don Martin Dale) என்ற அறிஞர் நிலப்பரப்பின் அடிப்படையிலான சமுதாயக் கருத்தை மறுக்கிறார். சமுதாயம், மக்கள் வாழுகின்ற பகுதியைக் குறிக்கின்ற சொல் அன்று. ஓர் ஒருங்கிணைந்த அமைப்புமுறைச் சமூக வாழ்க்கையில் நிலப்பரப்பு இரண்டாம் நிலையே எனக் கூறுகிறார். எனினும், சமுதாயத்தைக் குறிப்பிடும்போது நிலப்பரப்பையும் கட்டாயம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

மேற்கூறிய கூறுகளன்றி வேறுசில சிறப்பியல்புகளையும் சமுதாயம் கொண்டிருக்கும். இடத்திற்கேற்ப அது ஒரு தனித்த பெயரை அடையாளக் குறியாகக் கொண்டிருக்கும். அதன் உறுப்பினர்கள் ஒரு பொது வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருப்பர். ஒரே மொழி, ஒரேவிதமான பழக்க வழக்கங்கள், போக்குகள், உள நிலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பர். அவர்களுடைய வாழ்வு அவர்கள் வாழும் இடத்தோடு இணைந்திருக்கும். அந்த இணைப்பு நிலையானதாக இருக்கும். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து கூடி வாழ்வர்.

சமுதாயமும் சமூகமும்: மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் சமுதாயம் சமூகத்தை ஒத்திருப்பதைப் போலத் தோன்றும். இரண்டிலும் மக்கள் கூடி ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்து வாழ்வர். பொதுவான வாழ்க்கை வழியைப் பின்பற்றுவர். ஆயினும் இரண்டும் வெவ்வேறானவை.

ஒரு பொதுவான வாழ்க்கையின் அடிப்படை நிலைகளைப் பங்கிட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் சேர்ந்து வாழுகின்ற மக்கள் தொகுதி சமுதாயம் எனப்படுகிறது. இது மக்கள் பலர் சேர்ந்து வாழ்வதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அதனுடைய உறுப்பினர்களுக்கிடையே சமுதாய உணர்வு இருப்பது இன்றியமையாததாகும். ஆனால் சமூகம், சமூக உறவுகள் அனைத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாகும். இது அனைத்துச் சமூக உறவுகளின் அமைப்புக்கான பெயரைக் குறிக்கிறது. சமூகத்தில் ஒற்றுமைக்கான பண்புக் கூறு இருக்கலாம். ஆனால் கூட்டுறவு அல்லது ஒற்றுமை மட்டுமே இருக்கவேண்டிய கட்டாயமில்லை; பகையுணர்வும் சமூகத்தில் இருக்கக்கூடும். சமூகம் எனும்பொழுது ஒழுங்குபட்ட அமைப்பையே அதிகமாக நினைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் சமுதாயம் எனும்பொழுது அந்த அமைப்பு வெளிப்படுத்துகிற வாழ்க்கையைப் பற்றி நினைக்கவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட நிலம் அல்லது இடம் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாததன்று. சமூகத்திற்கென்று குறிப்பிட்ட எல்லை கிடையாது. இது பரவலாக இருக்கும். ஆனால் சமுதாயத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நிலம் அல்லது இடம் மிகவும் இன்றியமையாதது. எனவே சமூகம் கண்ணுக்குப் புலனாகாதது (Abstract). ஆனால் சமுதாயம் கண்ணுக்குப் புலனாகக்கூடிய (Concrete) ஒன்றாகும். அதாவது ஒருங்கிணைந்த சமூக உறவுகளை (சமூகத்தை) மனிதனால் பார்க்கவோ தொடவோ இயலாது. ஆனால் சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் தொகுதியினர் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன வாழுகின்றனர். எனவே சமுதாயத்தின் குழுவையும் அதன் இருப்பிடத்தையும் பார்க்க இயலும்.

சமுதாயம் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவாகும். சமூகத்திற்குள் இது அடங்கியிருக்கும். இது ஒரு சிறிய மக்கள் தொகுதியாக இருக்கும். அதாவது சமூகம் அமைந்திருக்கின்ற நிலப்பகுதியின் ஒரு சிறிய இடத்தில சமுதாயம் அமைந்திருக்கும். எனவே ஒரு சமூகத்தில் பல பொதுவுடைமைச சமுதாயங்கள ஒன்றுக்கொன்று கட்டமைப்பில் (Structure) வேறுபட்டு இருக்கக்கூடும். ஆனால், ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு சமூகக் குழுவே இருக்கக்கூடும்.

எவ்வாறு சமூகத்தில் மக்கள சமுதாயங்களாகப்பல இடங்களில் குழுமி வாழ்கிறார்களோ அவ்வாறு ஒரு சமுதாயத்திலும் மக்கள் சிறு சிறு பகுதிகளில் குழுமி வாழ்வார்கள. அத்தகைய குழுக்கள அணடையஙகள எனப்படும். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் பல அணடையங்களைக் கொணடிருக்கும். ஒவ்வொரு அண்டையத்திலும் பல குடும்பங்கள் குழுமியிருக்கும். அவற்றிற கிடையே நெருக்கமான உறவுகள் நிலவும். மேலும பல சிறிய சமுதாயங்கள் பெரிய சமுதாயங்களுக்குள் இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு கிராமம், ஒரு நகரத்திற்குள் இருக்கலாம்; ஒரு நகரம், ஒரு மாநிலத்திற்குள் இருக்கலாம்; ஒரு மாநிலம், ஒரு நாட்டிற்குள் இருக்கலாம்.

சமுதாயத்தின் அளவு: சமுதாயம் மிகப் பெரியதாகவோ சிறியதாகவோ இருக்கலாம். ஒரு பெரிய சமுதாயம் (நாடு) நெருங்கிய உறவுகள, பல பொதுவான தனமைகள் ஆகியவற்றை உடைய பல சிறிய சமுதாயங்களையும் குழுக்களையும் கொண்டிருக்கும். பண்டைக்காலச் சமுதாயம் மிகச் சிறியதாக இருந்தது. மக்கள் அவரவர் சமுதாயத்தில் செயலாற்றி

னர். அறிவியலின் பயனாகப் போக்குவரத்துச் சாத னங்கள முன்னேற்றமடைந்து மனிதன் மற்ற நாடு களுடன் வாணிகம் செய்தும், அந்நாடுகளில் குடியேறி யும் மேன்மையடைந்துள்ளான். அதன் பயனாகச் சமுதாயத்தின் நோக்கங்கள் விரிவடைந்துள்ளன. இக் காலத்தில் அனைத்துச் சமுதாயங்களும் ஒன்றின் மேலொன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இதற்குச் சான்றாக ஐக்கிய நாட்டுச் சபை தோன்றியதன் மூலம் உலகச் சமுதாயம் பரவி வருகிறது. பல அறிஞர்களும் இதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

கிராமம், அண்டையம் (Neighbourhood) போன்ற சிறிய சமுதாயங்கள் பண்டைக்கால உலகிற்கு எடுத் துக்காட்டாகும். நாடு அல்லது உலகத்தின் அளவு களுக்கேற்பச் சமுதாயங்கள் விரிவடைந்தாலும் சிறிய சமுதாயங்களுக்கு இருக்கின்ற தகுதிநிலை இன்றும் தொடர்ந்து உள்ளது. மக்களுடைய வாழ்க்கை முன் னேற்றமடைய இச்சிறிய, பெரிய அளவிலான சமுதாயங்கள் இரண்டும் இன்றியமையாதவையாகும். பெரிய சமுதாயங்கள் அமைதியையும் பாதுகாப் பையும் அளிக்கும் போது, சிறிய சமுதாயங்கள் தோழர்களையும் தோழமையையும் அளிக்கின்றன. எனவேதான், சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டங்கள் இன்று அனைத்து நாடுகளிலும் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றன. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Green Arnold, W., Sociology, An Analysis of Life in Modern Society, McGraw-Hill Book Company, New York, 1964.

MacIver, R.M., and Charles Page, Society: An Introductory Analysis, Macmillan, London, 1965.

Vidya Bhushan and Sachdeva, D.R., An Introduction to Sociology, Kitab Mahal, Allahabad, 1984.

சமுதாய மானிடவியல்: சமுதாய மானிட வியல் என்பது மானிடவியலின் பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்றாகும். இது மனிதனின் சமுதாய நடத்தையினை அடிப்படைக் கோட்பாடாகக் கொண்டு, மனித சமு தாயத்தின் கூட்டமைப்பினையும் அதன் செயல் முறை களையும் விளக்குகிறது. குறிப்பாக, சமுதாய மானிட வியல் (Social Anthropology) பழங்குடி மக்களின் குடும்பம், திருமணம், உறவுமுறை, பொருளாதாரம், மதம், அரசியல், மரபு, சட்டம் ஆகிய சமுதாய நிறு வனங்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வகைகள், மாற்றம் செயல்முறைகள் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. பழங் குடி மக்களின் பல்வேறு அமைப்புகளை ஆராய் வதைப் போன்றே இப்பிரிவு இக்காலக் கிராம, நகர மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல், மத வாழ்க்கை முறைகளையும், மொழி, கலை, வழக்காறு அறிவாற்றல் ஆகிய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் அனைத் தையும் அறிவியல் நோக்கோடு ஆதாரங்களுடன் விளக்கவல்லது.

சமுதாயம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதி யில் வாழும் மனித இனத்தவர் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்துகொள்ள ஏற்படுத்திக் கொணட ஒரு கூட்டமைப்பாகும். மனிதன் அக்கூட்டமைப்பின் உறுப் பினன் என்னும் முறையில் அவனது நடத்தைக் கோணங்கள், சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்கள், விதி முறைகள் ஆகியவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளன. தனி மனிதனின் நடத்தையானது சமுதாயத்தால் கட்டுப் படுத்தப்படுவதால் அது சமுதாய நடத்தையாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் காரணமாகவே தனிமனிதன தான்வாழும் சமுதாயத்தின் உறுப்பினனாக மதிக்கப் படுகிறான். இத்தகைய மானிட சமுதாயநடத்தையே சமுதாய மானிடவியலின் அடிப்படையாக அமைந் துள்ளது.

மனிதன் தன் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை எவ் வாறு பயில்கிறான், அவன் எவ்வாறு சமுதாய மய மாக்கப்படுகிறான் என்பனவற்றையும் சமுதாய மானிடவியல் விளக்குகிறது. மனிதன் தன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை குழந்தைப் பருவம், இளைஞர் பருவம், வாலிபப் பருவம், முதுமைப் பருவம் ஆகிய பல்வேறு பருவ நிலைகளை அடைகிறான். அப்பருவ நிலைகளுக்கு ஏற்பப் பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறான். அப்பயிற்சிக்குக் குடும்பம், அவரவர். தொடர்பு கொண்டுள்ள குழுக்கள், கல்வி பொருளா தார, மத, அரசியல் நிறுவனங்கள் ஆகியவை உதவு கின்றன. சமுதாய மயமாக்கப்படும் மனிதன், தான அடையும் ஒவ்வொரு பருவ நிலைக்கும் ஏற்பச் சடங்கு களைச் செய்து அதற்குரிய சமுதாயத் தகுதியினைப் பெறுகிறான். அச்சமுதாயத் தகுதிகளுக்குஏற்ப அவன தன் கடமைகளை ஆற்றி உரிமைகளைப் பெறுகிறான. அப்பருவச் சடங்குகளில் பிறப்புச் சடங்கு, பெயரிடு தல், முடியெடுத்தல், சூடுபோடுதல், பச்சை குத்து தல், காது குத்துதல், பூப்பு நீராட்டுதல், திருமணம், நீத்தார் சடஙகு செய்தல் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இவ்வாறு இயற்கைப் பருவநிலைகளோடு இணைக்கப்பட்ட சடங்குகள பலவற்றைச் சமுதாயத் தின் ஒப்புதலோடு புரிநது மனிதன் பெறும் சமு தாயத் தகுதிகள், கடமைகள, உரிமைகள் ஆகியவற் றின் அடிப்படையில் அமையப் பெறுவதே சமுதாய நடத்தையெனச் சமுதாய மானிடவியலார் கூறுகின் றனர்.

சமுதாய மானிடவியல், மனிதனின் சமுதாய நடத்தையின் அடிப்படையில் மனித சமுதாய உறவு முறைகளையும் விளக்குகிறது. இச் சமுதாய உறவு முறைகள் தொன்றுதொட்டு மீண்டும் மீண்டும் ஒரே வகையாகவும், முறையாகவும், சமுதாய நிறுவனங் களின் விதிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நிகழக்கூடி யவை என்பது. தெளிவுபடுத்துகின்றது. சமுதாய உறவுமுறைகள் சமுதாய நிறுவனங்களால முறைப் படுத்தப்படுவதால் தனிமனிதன் தனது சமுதாய உறுப்பினர்களோடு பழகும் முறையில் பல வடிவமைப் புகள் ஏற்படுகின்றன என்றும், அவையே சமுதாயக் கட்டமைப்புக்குக் (Social Structure) காரணம் என் றும் சமுதாய மானிடவியலார் வலியுறுத்துகின்றனர். இத்தகைய சமுதாயக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையி லேயே சமுதாய வாழ்க்கையானது தொடர்ந்து செயற்பட முடிகிறது என்று இராட்கிளிப் பிரௌன் (Radcliffe-Brown) என்னும் சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர் கூறுகிறார்.

சமுதாய உறவுமுறைகளை அடிபபடையாகக் கொணட சமுதாயக் கட்டமைப்பில் வாழும் மனிதன், தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முற்படும் போது அவனது சமுதாயப் பண்பாட்டில் உள்ள வாய்ப்புகள் பலவற்றுள் சிலவற்றை மட்டும் தேர்ந் தெடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொளகிறான். அதனால் சமுதாய மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாய, பண்பாட்டுச் சூழ்நிலை யில், குறிப்பிட்ட காலத்தில், மானிடச் சமுதாயக கட்டமைப்புச் செயற்படும் முறையை இரேமணடு பிர்த்து (Raymond Firth), இராபர்ட்டு உலோவி (Robert Lowie), இவான்சு பிரிச்சர்டு (Evans-Pritchard) போனற சமுதாய மானிடவியல் அறி ஞர்கள், சமுதாய அமைப்பு (Social Organization) என்னும் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்தி விளக்குகினறனர். பொதுவாக, சமுதாயச் செயலை (Social Process) சமுதாயக் கட்டமைப்பு, சமுதாய அமைப்பு ஆகிய இரண்டு கருத்திலும் நாடல் (Nadel), குரோபர் (Kroeber), குலுக்கான (Khluckhon) போன்ற சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர்கள் விளக்கு கின்றனர்.

கிளாடு இலெவி இசுட்ராசு (Claude Levi-Strauss) என்னும் பிரான்சு நாட்டுச் சமுதாய மானிட வியலறிஞர் மனித சமுதாயம் என்பது,மனிதருக்கிடை யேயும், அவர் வாழும் குழுக்களுக்கிடையேயும் உள்ள இணைச்செயல் பிணைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாயக் கட்டமைப்பை விளக்குகிறது என்கிறார். அதனுடன் அச்சமுதாயக் கட்டமைப் பின செய்தி இணைப்பு முறைகளைப் பயில்வதால் மானிடவியல் கல்வி முழுமைபெறுகிறது என்றும் கூறு கிறார். அச்செய்தியினைத் தொடர்பு கொள்ளும் முறைகள்,மனிதனின் இணைச் செயலுக்குப் பயன் படும் சொற்கள், இடுகுறிகள், எழுத்துகள், செய்கை கள் ஆகியன அவற்றை விளக்க வல்ல மொழியியல், அறிவாற்றல், கலை உணர்வு முதலிய பண்பாட்டுத் தன்மைகளைச் சார்ந்துள்ளன எனவும் அவர் விளக்கு கிறார். குறிப்பாகத் திருமண முறைகள், உறவினர் குழுக்கள், உறவுமுறை வழக்காறுகள், பொருளாதார வாழ்க்கையில் பண்டங்களையும் பணிகளையும் மாற்றிக் கொள்ளும் முறைகள் ஆகியவற்றை இச் செய்தி இணைப்பு முறைகள் வாயிலாகவே ஒருவர் பயிலமுடியும் என்கிறார். இவவாறாகப் பணபாட்டுப் பண்புகளை உள்ளடககிய சமுதாயக் கட்டமைப்பின் கருத்துகளைத் தெரியப்படுத்த ஒருவர் தொடர்பு கொள்ளும் முறைகளின் அடிப்படையில் சமுதாய மானிடவியல் விளக்கவேண்டும் என்று இலெவி இசுட் ராசு வலியுறுத்துகிறார்.

மனிதச் சமுதாய வாழ்ககையின தோற்றம், வளர்ச்சி, மாற்றம் ஆகியவறறைச் சமுதாய மானிட வியலறிஞர்கள் இயறகைச் சூழ்நிலை, மனிதனால உருவாக்கப்படும் பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைகளின் அடிப் படையில் விளக்குகின்றனர். மனிதன் தன அடிப் படைத் தேவைகளாகிய உணவு, உடை, இருப்பிடம் முதலியவற்றை இயற்கைச் சூழநிலைகளுககு ஏற்ப நிறைவு செய்துகொளகிறான். அதனுடன் அவ்வியற் கைச் சூழ்நிலையைத் தன் அனுபவம் அறிவாற்றல் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி மாற்றி அமைதது வாழ்ந்து வருகிறான. இவவாறாக வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மக்களும், பழஙகுடி மக்களும், இயற்கை உணவுப் பொருளகளைச் சேகரித்தல், வேட்டை யாடுதல், விலஙகுகளை வளர்த்தல், இடம்மாற்றி வேளாண்மை புரிதல் போனற பலதரப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகளைக் கொணடுள்ள விவரஙகளைச் சமுதாய மானிடவியல் விளக்குகிறது.

மார்கன் (Morgan) தைலர் (Tylor) போன்ற சமுதாய மானிடவியலறிஞர்கள், மனிதச் சமுதாய வாழ்க்கை முறை மாற்றங்கள் காலப்போக்கில் படி மலர்ச்சியின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்றன என்று விளக்குகின்றனர். படிமலர்சசியின அடிப்படையில் மனிதச் சமுதாய வாழ்க்கை எளிய நிலையிலிருநது உயர்ந்த நிலைக்குப் படிப்படியாக எதிர்த்திசை நோக்கி மாற்றம் அடைவதாகக் கருதப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, திருமண முறையின படிமலர்ச்சி பாற்பொதுவுடைமையில் தொடஙகிப் பலகணவன முறை, ஒரு கணவன் முறை, பலமனைவி முறை, ஒரு மனைவி முறை முதலிய பல மாற்றங்களை அடைந்

துள்ளதாக விளக்கப்படுகிறது. குடும்பத்தின் உறவு முறை வளர்ச்சி, தாய்வழிக் குடும்பத்தில் தொடங்கித் தந்தைவழிக் குடும்பம், தாய், தந்தை இருவழிக குடும்பம் ஆகிய மாற்றங்களை அடைந்துள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. அதுபோன்றே, சொத்துரிமையின் படிமலர்ச்சி சமுதாயப் பொதுவுடைமையில் தொடங்கித் தனியார் உடைமையாக மாறியுள்ளது என்றும் விளக்குகின்றனர்.

இதற்கிடையில் புதுப் படிமலர்ச்சிக் கொள்கையின் படி சமுதாய வாழ்க்கை மாற்றங்கள் எளிய நிலையிலிருந்து உயர்நிலைக்கு எதிர்த்திசை நோக்கி வளர்ச்சி அடைந்தாலும், அதன் அடிப்படை அமைப்பு சில உயர்ந்த தன்மைகளுடன் மீண்டும் பழைய நிலையையே அடைவதாக விளக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக. கட்டுப்பாடற்ற பாற் பொதுவுடைமையில் தொடங்கிய திருமண முறை, கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்த ஒரு கணவன் முறையாக மாறி, இப்போது கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த பால்உறவையுடைய ஒரு கணவன் முறை மேலைநாடுகளில் காணக்கிடக்கிறது. அதுபோன்றே ஆதிமனிதன் ஆடையின்றி இருந்தான் என்று கூறும்போது அவன் நாளடைவில் உடல் முழுவதையும் மறைக்கும் ஆடையணிய முற்பட்டு இப்போது ஆடைக்குறைப்பு செய்து வருவதை எடுத்துக்காட்டலாம். இவ்வாறே சொத்துரிமையானது சமுதாயப் பொதுவுடைமையில் தொடங்கிப் பின் தனிவுடைமையாகி இப்போது அரசால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தனியார் சொத்துடைமையாக மாறியிருப்பதையும் சுட்டிக் காட்டலாம். இவ்வாறு மாற்றங்கள் அடைந்து வரும் சமுதாய வாழ்க்கை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு மாறி வருவதைச் சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர்.

மானிடச் சமுதாய வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிக்கும் மாற்றங்களுக்கும் உரிய காரணம் பல்வேறு இடத்தில் இருக்கும் பல்வேறு பண்பாட்டினையுடைய மக்கள தொடர்பு கொள்வதால் ஏற்படக்கூடும் எனவும் சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இம் மாற்றங்கள் பண்பாட்டுப் பரவல் முறையில் (Diffusion) நடைபெறுவனவாக விளக்கப்படுகின்றன. இம் முறையில் பழைய பணபாட்டுப் பண்புகளுடன் புதிய பண்பாட்டுப் பணபுகள் சேர்க்கப்படுகின்றன என்றும் விளக்குகின்றனர்.

மாறுபட்ட பண்பாட்டினையுடைய மக்கள் நெருங்கிப் பழகுவதால் பண்பாட்டுப் பேறு (Acculturation) ஏற்பட்டுச் சமுதாய வாழ்க்கை மாறக்கூடும் என்றும் சமுதாய மானிடவியலறிஞர்கள கூறுகின்றனர். இப்பண்பாட்டுப் பேற்றினால் சமுதாய வாழ்க்கையில் குழப்பங்களும் பண்பாட்டுச் சிதைவுகளும் நிகழக்கூடும் என்றும் சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர்கள கூறுகின்றனர்.

இறுதியாக, மானிடச் சமுதாய வாழ்க்கை தொடர்ந்து மாற்றங்கள் அடைந்தபோதும், சமுதாயம் நிலைத்துச் செயற்படுவதற்கான ஒருமைப்பாட்டைப் பெற்றுள்ளதாக மாலினோசுக்கி, இராட்கிளிப்பு பிரௌன் ஆகிய சமுதாய மானிடவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

சமுதாய வாழ்க்கையின் கட்டமைப்பு, செயல் முறைகள், வளர்ச்சி, மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை விளக்கும் சமுதாய மானிடவியல், இக்காலப் பழங்குடி கிராமிய, நகர மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார, பண்பாட்டுச் சிக்கல்களைக் கணடறியவும் பயன்படுகிறது. இவ்வாறு மனிதச் சமுதாய, வாழ்க்கை அதன சிக்கலகள ஆகியவற்றை விளக்கவலல சமுதாய மானிடவியல், சமுதாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய சமுதாய அறிவியல்களுள ஓா இன்றியமையாத் துறையாக வளர்நதுள்ளது. காணக: மானிடவியல்.

வி.க.

துணை நூல்கள்:

Beals, R.L. and Harry Hoijer, An Introduction to Anthropology, Macmillan Co., New York, 1965.

Fried, Morton, The Study of Anthropology, Crowell, New York, 1972.

Hymes, Dell Reinventing Anthropology, Random House, New York, 1972.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம்: சுதந்திர இந்தியாவின் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் நாட்டம் கொண்டு, வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்த வறுமையால் வாடிய மக்களுக்குப் புதுவாழ்வு அளிக்கும் பொருட்டு இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இந்திய அரசியலமைப்பின் குறிக்கோளாகிய ‘பொது நல அரசு’ (Welfare State) என்பதை நனவாக்கவும், மக்களிடையே கூட்டுறவை ஏற்படுத்திச் சமூகம், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளை முன்னேற்றவும் முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், திட்டக் குழுவினால் இது உருவாக்கப்பட்டது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் கிராம மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையை முன்னேற்றமடையச் செய்கின்ற ஒரு முறை அல்லது ஊரக விரிவாககச் செயல் திட்டமே, சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம் (Community Development Programme) ஆகும் என அத்திட்டக் குழு கூறுகிறது.

இத் திட்டத்திற்கென உரூ. 90 கோடி ஒதுக்கப் பட்டுத் திட்ட வேலையானது 1952-ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகளின் பிறந்த நாளான அக்டோபர் 2-இல் நாடெங்கிலும் தொடங்கப்பட்டது. மத்திய பிர தேசத்தில் சேவாக் கிராமத்திலும், மகாராட்டிரத் தில் சர்வோதய நிலையங்களிலும், தமிழநாட்டில் வட்டார முனனேற்றத் திட்டத்தின் கீழும் நடை பெற்று வந்த கிராம முன்னேற்றப் பணிகளின வெற் றியே இச் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்திறகு வழி காட்டியாக அமைநதது.

திட்டத்தின் நோக்கங்கள்: சமுதாயத்தின சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளின் முன்னேற்றமே இத் திட்டத்தின முக்கிய குறிக்கோளாகும். வேளாண்மை உற்பத்தியைப பெருககுதல், கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத் திணடாட்டத்தை ஒழித்தல், கிராமப் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருககுதல், கிரா மங்களில் தொடக்கக் கல்வி, சுகாதாரம், பொழுது போக்கு வசதிகளைப் பெருக்குதல், வீட்டுவசதியை மிகுதிப்படுத்துதல், குடிசைத் தொழிலையும் கைத் தொழிலையும் வளர்த்தல் ஆகியவை இத்திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும். மேலும் சமுதாயச் சங்கங்களின் மூலம் ஒரு குழு உறவினை ஏற்படுத்தி, அனைத்து உறுப்பினர்களின மொத்த நலனில் சமுதாயத்தை நாட்டம் கொள்ளச் செய்வதும் இததிட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

வரலாற்றின இடைக் காலத்தில் ஊரகச்சமுதா யம் ஏறக்குறைய் நிலையான தன்மையில் இருந்த பொழுது, பொதுவாகக கிராமங்கள் அனைத்தும் தன்னிறைவு பெற்றும் தனிமைப்படுததப்பட்டும் இருந்தன. ஆனால இன்றைய புதிய உலகில தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், தொழில் நுட்பம் போனற வறறின் வேகமான மாற்றத்தினால, கிராமஙகளின தன்னிறைவும் தனிமைப படுத்தலும் மறைந்து போயின. கிராமஙகள், கிராம சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், அடிப்படையான சேவை நிறுவனமாக வும் மாறியுள்ளன. கிராமங்களின் முன்னேற்றப் பணி களுக்கேற்றவாறு அவற்றின் அதிகார வரம்பும், நிறு வனப்பகுதிகளும் மாறறப்பட்டன.

பொதுவாக், தங்கள் அன்றாடத் தேவைகளுக காகவும், உற்பத்திப் பொருள்களின் விற்பனைக்காக வும கிராம சமுதாயத்தினர் பிறரைச் சார்நதிருக்க வேண்டிய நிலை உளளது. ஒரு சஙகிலித் தொடர் போன்று இடைத் தரகர்கள் இருந்து மிக்க லாபம் சம்பாதிததுக கொண்டிருக்கிறாாகள. ஊரகச் சமு தாயஙகளின முக்கிய தொழிலான வேளாண்மை, ஒரு வாணிகமாக மாற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுளளது. தனி மனிதனாக இருந்து ஓர் உழவன் பலம் பொருந் திய இடைத் தரகர்களிடமும் முதலாளிகளிடமும போட்டியிட இயலாது எனவே தாஙகள முனனேற வும், வாணிக பலத்திற்கு எதிராகச் செயறபடுவதற் கும் பெரிய அளவில கிராம சமுதாயஙகளின் கூட்ட மைப்பு உருவாக வேணடியுள்ளது.

இக காரணங்களுக்காகவும் இனனபிற பணிகளுக காகவும் கிராம சமுதாயத்தினருககுச சேவை செய யும் பொருட்டு ஐநதாண்டுத் திட்டங்களின கீழ்ச் சமுதாயத திட்டங்களும் (Community Projects), தேசிய விரிவாக்கப் பணித்திட்டங்களும (National Extension Service Schemes) தொடஙகபபடடுச் செயற்படுத்தப்படுகினறன. இசசேவைகளுக்காகத் திட்டககுழு பின்வரும் குறிப்பிடத்தகக நோக்கங களைக் கொணடிருக்கிறது:

1. கிராமங்களில் செயலாறறும் பல முனனேறறத் துறைகளின் அணுகு முறையானது, ஒருங் கிணைந்து அனைததுக் கிராமத்தவர்களின வாழக்கையையும் உளளடக்கியிருககவேணடும. இச்செயலானது, கிராம நிருவாக அதிகாரியின் மூலம் ஊரகப் பணியில் ஈடுபடும் அனைத்து முதன்மைத் துறைகளுககும் ஏற்படுத்தபபட வேணடும்.

2. மக்களின் சொந்த நிலையானது முன்னேற அரசு இயந்திரம் உதவுவது மககளையே சார்நதுள் ளது.எனவே அத்திட்டஙகள் அனைத்தும் முதலில சுய உதவியும ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்துழைபபும் உடையதாக இருக்கவேணடும்.

3. அறிவியல் முறையில் வேளாண்மை செய்தல், குடிசைத் தொழில், சிறு தொழில் செயதல ஆகியவற்றின் மூலம் வேலையிலலாத் திணடாட் டம், தகுதியற்ற வேலை போன்ற நிலைமை நீககப்படுதல் வேணடும்.

4. கிராமத்தவர்களின் நடைமுறைச் சிக்கல்கள தீர விதைகள், உரங்கள், பணம், தொழில் நுட்ப உதவி போன்றவற்றை அளிகக வேணடும்.

5. திட்டஙகளை மிகக் கவனமாகச் செயலாற்றுவதன மூலம் நல்ல பலனை அடையச் செய்ய வேணடும். கிராமங்களிலுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களை யும், கூட்டுறவு இயக்கததிலும் பிற சஙகஙகளி லும் இணைத்தல வேணடும்.

6. நல வாழ்வு வாழ, ஓர் உயர்ந்த வாழ்க்கை நிலையை ஊரக மக்களிடையே உருவாக்குதல் வேண்டும்.

டாக்டர். தக்லசு என்சுமிங்கர் (Dr. Douglas Ensminger) என்பவரும் இக் கருத்துகளையே தெரிவித்துள்ளார்.

சமுதாயத் திட்டங்களும், தேசிய விரிவாக்கப் பணித் திட்டங்களும்: சமுதாய முனனேற்றத்திட்டத்தில சமுதாயத் திட்டம், சமுதாய முன்னேற்றத் தொகுதிகள் (Community Development Blocks), தேசிய விரிவாககப் பணித் திட்டம் (National Extension Service Scheme) ஆகியவை அடங்கும். தொடக்க காலத்தில் பல மாநிலங்களிலும் 55 சமுதாயத் திட்டஙகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு திட்டமும் 400-இலிருந்து 500 சதுரமைல் பரப்புளள 300 கிராமங்களையும், 150 ஆயிரம் ஏக்கர் விளைச்சல நிலங களையும், 2 இலட்சம் மக்கள தொகையினையும் கொணடிருந்தன. அனைத்துத் திட்டங்களும 100 கிராமங்களையும் 60-இலிருந்து 70 ஆயிரம மககள் தொகையைக கொணட 3 தொகுதிகளையும் கொணடிருந்தன. ஆனால் அத்திட்டம் 1954-இல் 300 சமுதாய முன்னேற்றத் தொகுதிகளாக உயாந்தது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஐந்தைந்து கிராமஙகளுககு ஒரு கிராமசேவகா வீதம் நியமிக்கப் பட்டுள்ளனா. சமுதாயத் திட்டமானது ஆதார சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம், கலப்பு முனனேற்றத் திட்டம (Composite Development Project) எனற இரு பகுதிகளைக கொண்டுளளது. ஆதார சமுதாயத் திட்டத்தின கீழ் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கததுககு முதலிடம வழங்கப்படும். கலப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருககத்துடன் சிறு கைத்தொழில்களும் குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சியும் செயற்படுத்தப்படும.

தேசிய விரிவாக்கப் பணித்திட்டம் 1953, ஏப்பிரலில வகுககப்பட்டு 1953, அகடோபர் 2-இல செயறபடுததப்பட்டது. அதனுடைய அடிப்படைக் கருத்தும் சமுதாய முன்னேறறத திட்டததின் அடிப்படைக கருத்தும் ஒனறே. எனவே, இரண்டு திட்டஙகளும் ஒரே நிருவாகத்தின் கீழ் இணைக்கப்பட்டுளளன. வேளாணமைத் துறையில புதிய முறைகளைப் புகுத்துவதும் கிராம மக்களிடையே மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். கலவியினை மக்களிடையே விரிவாககம் செய்வதன மூலம் அவர்களது வாழக்கை நிலையினை உயர்த்துவது இபபணியின் திட்டமாகும். தங்களுடன் பணிபுரிகினற பிறருடன மக்கள் கொள்கின்ற நடத்தையையும் மனநிலைகளையும் மாற்றுவதற்குக் கலவி விரிவாககம் பயனபடுவதாக என்சுமிங்கர் என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். கிராம வாழ்க்கையின பல்வேறு சிறப்பியல்புகளையும் பொருநதும் முன்னேற்றச் செயல்கள் யாவும் விரிந்திருக்க வேண்டும். முன்னேற்றத் தூண்டுதல் மக்களிடமிருந்து பரவவேண்டும், கிராம வாழ்க்கைச் சிக்கல் களைக் களையக் கூட்டுறவு முறை கையாளப்பட வேண்டும். இவை மூனறும் இத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளாகும். ஒவவோர் ஆண்டும் தேசிய விரிவாக்கப் பணித தொகுதிகள சில, தீவிர முன்னேற்றத்திறகாகச சமுதாய முன்னேற்றத் தொகுதிகளாக மாறறப்படும், நாடுமுழுவதும 1963-ஆம ஆணடிற்குள் இத் திட்டஙகளின கீழக் கொண்டு வரப்படத் தீர்மானிககப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்கென முதலாம், இரணடாம், மூனறாம் ஐநதாணடுத் திட்டங்களில முறையே உரு 400 கோடி, 200 கோடி, 294 கோடி ஒதுககப்பட்டது.

திட்டத்தின் முக்கிய செயற்பாடுகள்: ஒரு சமுதாய முன்னேறறத் தொகுதியின் செயறபாடுகளில் முககிய பிரிவுகள வேளாணமையும் அதைச் சார்ந்த துறைகளும், பாசனம், போககுவரத்துகள, கல்வி, சுகாதாரம், வேலை வாய்ப்பு, வீட்டு வசதி, சமூக நலம், பயிற்சி ஆகியனவும் ஆகும்.

1. **வேளாண்மைசார் துறைகள்:** கிராமக் கூட்டுறவுச் சமூகத்தின மூலம் தரிசு நிலங்களைச் சீரமைத்தல்; நலல விதைகள், உரங்கள போன்றவைகளை வழங்குதல்; பழங்கள், காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்கி மிகுதியான கால்நடை வளர்சசியையும் விளைசசலையும் ஏற்படுத்துதல்; விற்பனை, கடன் வசதிகள், கால நடை வளர்ப்பு நிலையஙகள, மண, உர ஆராய்ச்சி போனற வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருதல்; உள்நாட்டு மீன துறைகள், மரம் நடுதல், காடு வளர்ப்பு முதலியவற்றை வளர்சசியுறச் செய்தல் ஆகியவையாம்.

2. **பாசனம்:** கால்வாய், குழாய்க் கிணறுகள், குளம் முதலியவைகளை வெட்டி நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்துதலும், குறைந்த அளவு 50 விழுக்காடு விளைசசல் தரும் நிலஙகளுக்குப் பாசன வசதி செய்து தருதலும் இதன் நோக்கமாகும்.

3. **போக்குவரத்து:** கிராமப் புறத்திலுள்ள சாலை வசதிகளைப் பெருக்கும் வணணம் அனைத்துக கிராமங்களுக்கும் சாலைகளை ஏற்படுத்தி முககிய சாலையுடன இணைத்தல்; முக்கிய சாலையிலிருநது கிராமமானது 1 கி. மீ. தொலைவிற்குள இருக்கும் படி செய்தல்.

4. **கல்வி:** சமூகக் கல்வியினைக் கற்பித்தல; தொடக்கக் கல்வி, நடுத்தர, உயர்தரக் கல்வி, நூல் நிலைய வசதி ஆகியவைகளை விரிவுபடுத்தி வளர்ச்சியுறச் செய்தல்.

5. **சுகாதாரம்:** அனைத்து முன்னேற்றத் தொகுதியிலும் தொடக்கச் சுகாதார நிலையத்தையும், அனைத்துத் திட்டத் தலைமையிடத்திலும் ஒரு மருத்துவமனை மற்றும் நடமாடும் மருத்துவமனையுடன் கூடிய நடுத்தரச்சுகாதார நிலையத்தையும் ஏற்படுத்துதல்; துப்புரவு, சுகாதார வசதிகளையும், நோயாளிகளுக்கு மருத்துவ வசதிகளையும், பிரசவத்திற்கு முன்னும் பின்னும் மருத்துவ வசதிகளையும் அளித்தல்; மலேரியா, கொள்ளை நோய் போனறவறறைப் பரவாமல் தடுத்தல்.

6. **வேலை வாய்ப்பு:** குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கும், சிறு தொழில்களுக்கும், கதர்த் தொழிலுக்கும், பிற கிராமத் தொழிலுக்கும் ஆதரவு அளிப்பதன் மூலம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், தகுதியற்ற வேலை ஆகியவைகளை நீக்குதல்

7. **வீட்டு வசதி:** ஊரகத்தில் வீடு கட்டுவதற்கு முன்னேற்றமான தொழில் நுட்ப முறைகளையும், சிறந்த வீடுகளின் மாதிரிப் படங்களையும் வழங்குதல், நெருக்கமான, மோசமான கிராமங்களில் புதிய வீடுகள், பூங்காக்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் ஏற்படுத்துதல.

8. **சமூக நலம்:** ஒலி, ஒளிக்காட்சிகள் காண்பிப்பதற்கான பண உதவியின் மூலம் சமுதாய கேளிக்கைகளை நடத்துதல்; வானொலி தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வைத்துக் கொடுத்தல்; பிற பொழுது போக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்; விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்துதல்; கூட்டுறவு முதலிய தனனுதவி இயக்கங்களை ஏற்படுத்துதல்.

9. **பயிற்சி:** கிராம அளவிலான அரசு அலுவலருக்கும், திட்டப் பணிகளில் ஈடுபடும் பிற நிருவாகிகளுக்கும் பயிற்சி அளித்தல்; கிராமத் தலைவர்கள், உழவர்கள, சுகாதார ஊழியர்கள் போன்றோருக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தின் நிருவாக அமைப்பு: இத்திட்டத்தை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு மத்திய அரசு, மாநில அரசு, மாவட்டம், திட்டம், தொகுதி என ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து அளிக்கப்பட்டுளளது. மத்திய ஆலோசனைக் குழுவின் உதவியுடன் சமுதாய முன்னேற்ற அமைச்சகத்தின் கீழ் இத்திட்டமானது மத்திய அரசின் அளவில் நடைபெறுகிறது. இத்திட்டத்தை நிருவகிக்கும் பெரும் பொறுப்பு மாநில அரசினையே சாரும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் இரு திட்டஙகளும் மாநில முன்னேறறக் குழுவின் (State Development Committee) அதிகாரத்தின் கீழ் நடைபெற்று வருகினறன. இக்குழுவில் முதலமைச்சரும், முன்னேற்றத்துறை அமைச்சரும், அதிகாரிகளல்லாதவர்களும் உறுப்பினர்கள் ஆவர். மாநில முன்னேற்ற ஆணையர், குழுவின் செயலாளராவார். இவர் முன்னேற்றத்தைச் சார்ந்த இலாக்காக்களின் செயலகளை இணைத்து ஒருமுகப் படுத்துகிறார். இவரே அரசின் பிரதம செயலாளருமாவார். இவருக்குத் திடடத்தை நனகு நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான அதிகாரஙகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மாவட்ட அளவில் திட்டத்தை நடத்தும் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளரைச் சாரும். இவரே மாவட்டத் திட்டக் குழுவின் தலைவர். இவர் திட்ட நிருவாக அதிகாரிகளையும் (Project Executive Officers), தொகுதி முன்னேற்ற அதிகாரிகளையும் (Block Development Officers) கணகாணிப்பர். பின்வரும் வரைபடம் நிருவாக அமைப்பை விளக்குகிறது.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தின் நிருவாக அமைப்பு:

அ) நிருவாக ஆணையாளர்கள் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவினர்கள் (பல நிலைகளில்)

நிலை 1	அலுவலர் தொடர்பு கொளளும் நிருவாகத் தலைமை 2	நிருவாகத்திற்கு ஆலோசனையும் உதவியும் செய்கின்ற ஆலோசனைக் குழு 3
1. மத்திய அரசு அளவில்	சமுதாய முன்னேற்ற அமைச்சகம்	மாநில ஆலோசனைக் குழு
2. மாநில அளவில்	மாநில முன்னேற்ற ஆணையர்	மாநில முன்னேற்றக் குழு/வாரியம்

1	2	3
3. மாவட்ட அளவில்	மாவட்ட முன்னேற்ற அதிகாரி	மாவட்ட முன்னேற்ற நிருவாகக் குழு
4. திட்ட அளவில்	திட்ட நிருவாக அதிகாரி	திட்ட ஆலோசனைக் குழு
5. தொகுதி அளவில்	திட்டத் துணை நிருவாக அதிகாரி	தொகுதி அலோசனைக் குழு

ஆ) மாவட்ட அளவில்

மாவட்ட முன்னேற்ற அதிகாரி அல்லது திட்ட அதிகாரி

இணைப்பு அதிகாரிகள்	அவர் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவை
1. மாவட்டச் செய்தித் தொடர்பு அதிகாரி	1. மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி
2. மாவட்ட மருத்துவ மற்றும் சுகாதார அதிகாரி	2. மாவட்டக் கூட்டுறவு அதிகாரி
3. நிருவாகப் பொறியாளர் (பாசனம்)	3. மாவட்டக் கால்நடை அதிகாரி
4. மாவட்டக் கரும்பு அதிகாரி	4. பஞ்சாயத்து உதவி அதிகாரி (ஆணையர்)
5. மாவட்ட வன அதிகாரி	5. மாவட்ட அதிகாரி (மாவட்டக் காவல் நிலையம்)
6. மாவட்டப் பள்ளிகள் கண்காணிப்பாளர்	6. பெண்கள் நல (மாவட்ட) அதிகாரி
7. மாவட்டத் தொழில் அதிகாரி	7. தாழ்த்தப்பட்டோர் நல அதிகாரி

இ) திட்ட அளவில்

திட்ட நிருவாக அதிகாரிக்குக் கீழ் உள்ளவை

1. துணை முன்னேற்ற அதிகாரி (வேளாண்மை)	2. துணை முன்னேற்ற அதிகாரி (வேளாண்மை பொறியியல் பாசனம்)
3. துணை முன்னேற்ற அதிகாரி (கிராமத் தொடர்பு)	4. துணை முன்னேற்ற அதிகாரி (கல்வியும் பயிற்சியும்)

ஈ) தொகுதி அளவிலான சமுதாய முனனேற்றம்

திட்டத் துணை நிருவாக அதிகாரி (அல்லது தொகுதி முன்னேறற அதிகாரி)

தொகுதி தலைமையிடங்களிலுள்ள நிறுவனம்	அவருககுக் கீழே உள்ளவை
1. நாற்றுகள், விதைகள், பழச் செடிகள (வழங்குவதற்கான) வளர்க்குமிடம்	1. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (வேவாணமை) 2. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (காலநடைப் பராமரிப்பு)
2. பாதுகாப்புக் கிட்டங்கியும் விதைப் பாதுகாப்பிடமும்	3. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (கூட்டுறவும பஞ்சாயத்தும) 4. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (சமூகக்கல்வி)
3. ஒரு செய்தித் தொடாபு மையம	5. உதவி முன்னேறற அதிகாரி-பணிகள் 6. கிராம அளவிலான பணியாட்கள் (10)
4. ஒரு கால்நடை மருநதகம்	7. காலநடைமருத்துவர் 8 மருத்துவ அதிகாரி
5. சுகாதாரப் பிரிவுடன் கூடிய ஒரு மருததுவமனை	9. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (பொதுச் சுகாதாரம்) 10. உதவி முன்னேற்ற அதிகாரி (பெண்)
6. கலை, கைத்தொழில, குடிசைத தொழில் தொழில் மையம்	11. உதவிக் கணகாணிப்பாளர் உற்பத்தி (தொழிற்சாலைகள்) 12. இயநதிரத் தொழில் கணகாணிப்பாளர்
7 சிறுதொழில் ஊரகப்பட்டறை	13. கிராம அளவிலான பணியாட்கள (5 - 10) 14. கிராம அளவிலான பணியாட்கள (பெணகள) 2 - 3

திட்டப் பயிற்சிகள: அரசாஙகம் வழிகாட்டியாகவும், உதவி நிறுவனமாகவும் திட்டத்தில் ஈடுபட்டபோதிலும் மிகப் பெரிய திட்டமாக இருப்பதால் திட்டஙகளை வெற்றிபெறச் செயற்படுத்தப் பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் தேவை. திட்ட வேலை உணமையில் சமூக சேவையே. எனவே இதில் ஈடுபடுகின்ற ஊழியர்கள அதற்குத தககவர்களாக இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது. இததிட்டத்திற்கு அரசு செய்துவரும் உதவியானது முழுப்பயனை அடைவது, இந்த ஊழியர்களின் திறமையையும் நேர்மையையும் உண்மை உழைப்பையும் பொறுத்தது. ஊழியர்கள் தாங்கள் செய்யும் வேலைக்கேற்ற திறமையுடை

யவர்களாக இருப்பதுடன் வேலையில் பற்றும், மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய ஊழியர்களை உருவாக்கத் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து உரிய பயிற்சியை அளிக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது. எனவே, நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் திட்டத்தின் பல்வேறு நிலைகளில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கத் தக்க பயிற்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. கிராம அளவிலிருந்து பணிபுரியும் கிராம சேவகர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் பல நிறுவப்பட்டுள்ளன. சமூகக் கல்வி அமைப்பாளர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கச் சிறப்புப் பயிற்சி நிலையங்களும் உள்ளன.

திட்ட மதிப்பீட்டுக் கழகம்: திட்டக் குழுவின் ஆணையின்படி சமுதாயத் திட்டங்கள் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் பணி மதிப்பீட்டைக் கவனிப்பதற்குத் திட்ட மதிப்பீட்டுக் கழகம் (Programmes Evaluation Organization) என்றதொரு பிரிவு அமைக்கப்பட்டது. இக் கழகம் 1952, அக்டோபரில் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், தேவையான பணியாட்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு 1953, ஏப்பிரலில் தான் இதனுடைய உண்மையான பணி தொடங்கியது. திட்ட நோக்கங்களின் பணி முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய நிகழ்கால அறிக்கையைத் தருதல்; எந்தெந்த விரிவாக்க முறைகள் பலனைத் தந்துள்ளன, எவை தரவில்லை, எக்காரணம் பற்றிச் சிலநடைமுறைகளை நீக்கி வேறுசில நடைமுறைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன; சமுதாய முன்னேற்றத்தினால் ஊரகப் பொருளாதாரம் பண்பாடு ஆகியவைகளில ஏற்பட்ட விளைவுகள் யாவை என்பன பற்றி ஆராய்வதே இத்திட்ட மதிப்பீட்டுக் கழகத்தின் பணியாகும்.

முதன் முதலாக 1954-இல் இக்கழகத்தின் முதல மதிப்பீட்டு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. பினபு ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

திட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்: சில முக்கியமான வணிக வங்கிகள் 1969-இல் தேசிய மயமாககப் பட்டன; மிகவும் மோசமான ஊரகப் பகுதிகளிலும் முன்னேறறத்திட்டம் செயற்பட்டு வருகின்ற பகுதிகளிலும் மிக அதிகமான வேளாண்மை முன்னேற்றத் திற்காகச் சில சிறப்புத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப் பட்டன; இந்திய தேசிய காஙகிரசின் 20-அமசப் பொருளாதார திட்டமும், சஞ்சய் காந்தியின் 5-அம்சத் திட்டமும் அவசரநிலை அறிவிப்பின் பொழுது செயற்படுத்தப்பட்டன; ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் அடிப்படைத் தேவைகளையும் சுயநம்பிக்கையையும் நிறைவேற்ற வழி செய்யப்பட்டன. பணித்திட்டத்திற்கு உணவு அளித்தலும், கிராமத் தொழிலை முன்னேற்றுதலும் செய்யப்பட்டன. இரப்பாளிகளுக்கு உதவும் திட்டத்தையும் (Antyodaya Programme) வயதுவந்தோர் கல்வித் திட்டத்தையும் 1978-இல் சனதாக் கட்சி (Janata) ஆட்சியில் இருந்தபொழுது கொண்டு வந்தது. சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பின வரும் 3 பிரிவுகளாகக் கூறப்படுகின்றன. 1. தீவிர வேளாணமை முன்னேற்றத் திட்டத்தின் மூலமும் அதிக விளைச்சலை ஏற்படுத்தும் பல திட்டங்களின் மூலமும் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்கள், 2. முக்கிய அல்லது சிறப்புப் பகுதிகளுக்கான வறட்சி நிவாரணப் பகுதித் திட்டம், ஆதிககப் பகுதி முன்னேற்றத் திட்டம், மலைப்பகுதி முனனேற்றத் திட்டம் போன்றவை, 3. குறிபபிட்ட வலுவற்ற குழுக்களின் திட்டங்களான சிறிய விவசாயிகள் முன்னேற்றக் கழகத்திட்டம், ஊரகத் தொழில நிறுவனத்திட்டம், வேலைத் திட்டத்திற்கு உணவு, இரப்பாளிகளுக்கு உதவும் திட்டம் போன்றவை. ஒருஙகிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்திறகான (Integrated Rural Development Programme) ஒரு மாதிரித் திட்டம் 1976-ஆம் ஆண்டின் பாராளுமனற வரவு-செலவுத் தொடரில அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் சனதா அரசு கொண்டு வந்த ஆறாம் ஐந்தாணடுத் திட்டத்திலதான் அது (1978-83) செயலுககு வநதது. சமீப காலத்தில் செயற்படுகினற சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம் இந்த ஒருஙகிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டமே ஆகும்.

பொருளாதாரத் துறையில் அதிகமான போட்டிகள் நிறைந்தும் அனைத்து மட்டங்களிலும் ஒழுக்கம் குறைந்தும் இலஞ்சமும் ஊழலும் நிறைநத இந்நாட்டில, அடிபபடைத் தேவைத் திட்டம், வேலைககு-உணவுத் திட்டம், தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத திட்டம் ஆகிய பலவேலை வாய்ப்புத் திட்டஙகள, ஒருஙகிணைந்த ஊரக வளர்சசித் திட்டம் ஆகிய பலதிட்டஙகளைக் கொணடு வந்தாலும் திட்டத்திற்கேற்ற பலனை அடைய இயலாமலிருக்கிறது. எனினும், திட்டஙகளின செயலால் வேளாண்மை, சுகாதாரம், போக்குவரத்து முதலிய துறைகளில் ஏற்பட்டுளள முனனேற்றமும், கிராம மக்களிடையே மலர்ந்துளள எழுச்சியும் மிக முக்கியமானவையாகும்.

பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Madan, G.R., India's Developing Villages, Print House (India), Lucknow, 1983.

The Guide To Community Development, Government of India, 1957.

சமுதாய மொழியியல் மொழியியலின் வளர்ச்சியில் சமுதாய மொழியியல் மிகவும் சிறந்த ஓர் இடத்தைப் பெற்று விளஙகுகிறது. மொழியானது மனித இனத்தின சமுதாயநிலை, முன்னேற்றம், வரலாறு, பண்பாடு, வாழவியல், பொருளாதார நிலை, கலவிநிலை போன்ற பல பெரும் பிரிவுகளை வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக மொழிக் கூறுகளுக்கும சமூகக் கூறுகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது தெரியவருகிறது. இவ்வாறு ஏற்படும் சமுதாய மொழியியல் தொடர்புகளையும் இவற்றோடு இணைததுப் பாாக்கக்கூடிய மற்றும் செயறபடக்கூடிய சில உட்கூறு களையும் அடிப்படையாகக் கொணடு, மொழியமைப் பையும் மொழியின் பொதுத்தனமைகளையும் மொழி யின் தனிததன்மைகளையும் மொழி ஆற்றலையும் மொழித் திட்டமிடுதலையும்,தெளிவான முறையிலும அறிவியல விளக்கஙகளோடும் எடுத்துச் சொல்லும் மொழியியலின் ஒருபிரிவே சமுதாய மொழியியலா கும்.

சமுதாய மொழியியலில், சமுதாயம் பயன்படுத் தும் மொழி அல்லது மொழிகளைப் பற்றிய விளக்கங களை, மொழி அமைப்பை மொழிப் பயன்பாட்டோடு தொடர்புபடுத்தி எடுததுச்சொலலப் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. இவ்வாறு சொல்லப்படும விளக்கங களில சில அடிப்படை மொழிக்கூறுகளும், சமுதாயக் கூறுகளும் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று விளஙகு கின்றன. இவற்றோடு சமுதாயத்தின் பல்வேறு பணி களை மேற்கொள்ளும நிலையில அதற்கான மொழி வழக்குகளைத் தேர்ந்து மாற்றியமைத்தல், மொழி வளர்ச்சிக்கான சில திட்டஙகளை மேற்கொண்டு மொழிகளை நிலைபேறு வழக்குகளாக மாற்றுதல், மொழிக்கூறுகளைச் செம்மைப்படுத்துதல ஆகிய பணி களும் அடங்குகின்றன.

மொழியின் அமைப்பானது எப்போதும் அது சார்ந்துள்ள சமுதாயத்தின் அமைப்போடு இணைந்தே செல்கிறது, செயற்படுகிறது என்பதை இக்காலசசமு தாய மொழியியல் கொள்கைகள் தெளிவாக எடுத்துக காட்டுகினறன. மொழியினைத் தனித்துப் பார்ப்பது எனபது இனறைய நிலையில் இயற்கையானதாகவும் இயல்பானதாகவும் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், மொழியானது மனிதனின உள்ளக்கிடக்கையைப் பேச்சு வடிவிலும் எழுத்துவடிவிலும் வெளிக் கொணர்ந்து அவனது ஆசைகளை, எணணஙகளை, உணாச்சிகளைக் கொளகைகளைக் கோட்பாடுகளைச சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறது எனறு குறிப்பிடலாம். இவ்வகையான மொழியின் செயல்திறன்கள் சமூக வியலின் அடிப்படைக் கொள்கைகளோடும் கோட் பாடுகளோடும் ஒன்றிச செல்பவை ஆகும். இதனால் தான் மொழியையும் சமுதாயத்தையும் இணைத்து மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள இன்று மொழியிய லிலே சமுதாய முக்கியத்துவம் வாயந்தனவாகவும் பயனுளளவையாகவும் கருதப்படுகின்றன. அத்துடன் சமுதாயத்தின் உணமையான நிலையினையும் பல் வேறு சூழல்களில அதன் பின்னணியையும் காட்டக கூடிய கண்ணாடி போன்றது மொழி என்றும் பரவ லாகக் குறிபபிடப்படுகிறது.

இனறைய சமுதாய மொழியியலில், ஒரு சமு தாயத்திற்கு, சமுதாயத்தில வழக்கில் உளள மொழி அல்லது மொழிகள எநதெநத வகைகளில் துணை செய்யும் வகையில் அமைகிறது அல்லது அமையக் கூடும் எனபது பறறிய உட்பிரிவுகளும் அடஙகுகின் றன. குறிப்பாக மொழிபயிற்றுவித்தல், மொழிமாற் றங்கள், மொழிவளர்ச்சி போன்றவைகள் எலலாம் மொழியின் பயன்பாட்டை ஆக்கபூர்வமான முறை யில் நிறைவேற்றுவதற்குப் பயனபடுபவையாகும். மனித சமுதாயத்தின் மொழியினபாற்பட்ட மறறும் சமுதாயத்தின் பாற்பட்ட மனப்பாங்குகள போன் றவை மொழிப் பயன்பாட்டையும்செம்மைப்படுத்தத் துணை புரிபனவாகவும் அமையும். ஆகவே இத்தகைய ஆய்வுகளும் இவற்றோடு இணைந்த நிலையிலே ஒரு மொழியின் இருநிலைத்தனமை அல்லது இரட்டை வழக்கு, மொழித்தழுவல, மொழிமாறும இயல்பு போன்ற சில முக்கியமான கூறுகளும் சமுதாய மொழி யியலிலே மிகத் தெளிவாக எடுததுச் சொல்லப்படு கின்றன. இவற்றோடு சூழ்நிலைக்கேற்பவும் எடுத்து விளக்கப்படும் பொருளின் தன்மைக்கேற்பவும் மொழி யமைப்பில் தோன்றும் மாற்றஙகளையெல்லாம் நடை யியல் என்ற பிரிவின்கீழ்ச் சமுதாய மொழியியல் விளக்குகிறது. மனிதனின ஆளுமைக்கு ஏற்பவும் அவன் பெற்றுள்ள கல்வித் தகுதி, சமுதாயத் தகுதி, அவன கொணடுள்ள சமுதாய உறவுகள ஆகியவற்றைக் கொணடும் ஒருவர் மொழியமைப்பையும், மொழிப் பயன்பாட்டையும் தெளிவாக விளக்கிட முடியும். இன்று சமுதாய மொழியியற கல்வி இரணடாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மொழியமைப்பை ஆய்வதற்காக ஒரு பிரிவும், மொழிப்பயன்பாட்டை ஆய்வதற்காக இன னொரு பிரிவும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கலாம். இவற்றைக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய பிரிவு என்றும், பயன் ஆக்க மொழியியல் சமுதாயப் பிரிவு என்றும் பாகுபாடு செய்து, இன்று பல வேறு ஆய்வுகள ஆஙகாங்கே மேறகொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மொழியமைப்பு, மொழிப் பயனபாடு ஆகியவற்றை விளக்கும் முழுமையான, நிறைவான, ஆற்றல்மிக்க கோட்பாடுகளைக் கொண்டதாக இன்று சமுதாய மொழியியற் கல்வி அமைந்துள்ளது. மேலும்

இது மொழிபற்றிய படிப்பிற்கு ஆக்கம் தருவதாகவும் அமைந்துள்ளது. கி.க.

சமூக அடுக்கமைப்பு: தகுநிலை அடிப் படையில் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஓர் ஒழுங் கான படிநிலை அல்லது வரிசையில் அமைந்துள்ள சமூக அமைப்பு முறையானது சமூக அடுக்கமைப்பு (Social Stratification) எனப்படுகிறது. ஒரு சமூகத்தி லுள்ள உடைமைகள்,மனவெழுச்சிகள் ஆகிய இரண்டி லும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பகிர்ந்து அமைந்துள்ள மனிதர்களையும், சமூகநிலைகளின் படிநிலை உருவ அமைப்பையும் சமூக அடுக்கமைப்பு என்று சமூகவிய லறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இது சமூக வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு கூறு; சமூகத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டது. உயிரியலை அடிப்படையாகக் கொண்டும் மானிட அடுக்கமைப்பு உள்ளதாகச் சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சிலவகையான அடுக் கமைப்பு முறையானது விலங்குகளிடையேயும் உள ளது. எடுத்துக்காட்டாக, கரடி, சிங்கம் போன்ற விலங்குகளிடையே, வேட்டையாடுகிற கூட்டத்தைக் கொண்ட அமைப்பும், தலைவாகள்-வழிநடப்பவாகள் என்ற பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. இவ்வாறே, இயற் கையில் சமூகமானது பல தரப்பட்ட தன்மைகள் வாய்ந்தது. ஏழை-பணக்காரன், தொழிலாளி-தொழிலதிபர், ஆண்டி-அரசன் எனப் பல வேறுபாடு கள் சமுதாயத்திலே உண்டு. மேலும், அனைத்து இடங்களிலும், சமுதாயமானது பல வகுப்புகள, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமயங்களாகப் பிரிந்து கிடக்கிறது.

மக்கள், குழுக்கள் ஆகியோரது தகுநிலையானது ஏறக்குறைய நிரந்தரமான படிநிலை அமைப்பில் (Hierarchy) தரவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள செயற் பாங்கு, அடுக்கமைப்பு எனப்படுவதாக ஆக்பர்ன் (Ogburn), நிம்காப்பு (Nimkoff) போன்றவர்கள் கூறு கின்றனர். இரேமண்டு மர்ரே (Raymond W. Murray) என்ற அறிஞா, சமூகம் நெடுநிலை மட்டத்தில் உயர்நத-தாழ்ந்த சமூகப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருப் பதைச்சமூக அடுக்கமைப்பு என்கிறார். இவ்வாறு, அனைத்துச் சமூகங்களும் ஏறக்குறைய முற்றிலும் வேறுபட்ட குழுக்களாகப் பிரிந்துளளன. பழங்குடிச் சமூகங்கள் கூடச் சில வகையிலான குழுக்களாகப் பிரிந்துள்ளன.

அடுக்கமைப்பே இல்லாத முழுமையான சமத்து வம் கொணட சமூகமானது, மானிட வரலாற்றில எப்பொழுதும் நடக்க முடியாத ஒரு புனை கதை யைப் போன்றது எனச் சரோகின் (Sorokin) கூறு கிறார். இவர், சமூக அடுக்கமைப்பு என்பது, படி நிலை அமைப்பில் மக்கள் வகுப்புகளாகப் பிரிந்து வேறுபட்டு அமையும் நிலை என்கிறார். இது, நிலைத் திருக்கிற உயர்ந்த-தாழ்ந்த சமூக அடுக்கினால் வெளிக்காட்டப்படுகிறது. எனவே, அனைத்துச் சமூ கங்களும் அடுக்கமைப்பைக் கொண்டு இயங்குகின்றன. ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள பல குழுக்களின் படிநிலைகளே அச்சமுதாயத்திற்கு ஓர் அமைப்பைத் தருகின்றன. சமுதாயத்திலுள்ள மனிதர்கள், குடும்பங்கள், குழுக் கள் போன்றவை, அவற்றின் தகுநிலை, செல்வம், ஆளுமை ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பத் தரம் பிரிக்கப்பட்டு மதிக்கப்படுகின்றன.

சமூக அடுக்கமைப்பின் தோற்றம்: உயிரினங்கள் தோன்றிய காலத்தில் முதன்முதலில தோன்றிய ஒற்றை உயிர்மக் கூறுடைய (Unicellular) உயிரினங் கள் மிகவும் எளிமையான அமைப்பை உடையன வாக இருந்தன. பின்பு காலப் போக்கில் தோன்றிய உயர்தர விலங்கினங்களின் அமைப்பும், மனிதனின் அமைப்பும் மிகவும் சிக்கலானதாக அமைந்துள்ளன. அது போலப் பழங்காலத்திலும, இப்போதுள்ள பழங் குடிக் கூட்டங்களிலும சமுதாயம் அதிகச் சிக்கல் இல்லாத அமைப்பையே உடையதாக இருக்கிறது. அச்சமுதாயங்களில் தலைவன்-மக்கள் என்ற பாகு பாடே இருந்தது. அத்தலைவனிடம் மட்டுமே அரசி யல் அதிகாரம், செலவம், செல்வாக்கு ஆகியவை கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அக் குழுவிலிருந்த மக்கள் அனைவரும் வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல் போன்ற ஒரே விதமான தொழிலையே செய்து வந்த னர். அவர்கள் வாழ்க்கையும் ஒரே பாணியில் அமைந்திருந்தது. ஆனால், பின்பு சமுதாயம் பெரி தாக, ஆக அமைப்பின் சிக்கல் தன்மையும் அதிக மாகி விட்டது. மக்கள் தொகை அதிகமாகி, பல விதமான தொழில விருப்பங்களும், தேவைகளும் வளர்ந்து தொழிறபங்கீடு அதிகமாகித் தனித்துவ முடைய குழுக்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. சமுதா யப் பாகுபாடும அதிகமாயிற்று.

மனிதனுடைய குடும்ப வாழ்க்கையிலும், தொழில் சம்பந்தமாகவும் அவனது தகுநிலையும் தனித்தன்மை யும் பாகுபடுத்தப்படும் பொழுதும்; இத் தகுநிலை யானது சில குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளின் அடிப்படை யில் பாகுப்படுத்தப்படும் பொழுதும் சமூகப் பாகு பாடுகள் ஒரு சமுதாயத்தில் நிரந்தரமாகின்றன. பினபு, இச் சமூகப் பாகுபாடுகளினால் உருவாகும் படிநிலை அமைப்பானது, சமூக அடுக்கமைப்பு தோன்றக் காரணமாகின்றது.

சமூக அடுக்கமைப்பின் அவசியம்: சமூகப் பாகுபாடுகள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்படுமபொழுது,

சமூகததில் அடுக்கமைப்பு என்பது மிகவும் இன்றிய மையாத ஒன்றாகி விடுகிறது. அது மட்டுமன்றித் தவிர்க்க முடியாததாகவும் பிரிக்க முடியாததாகவும் ஆகிறது. படிநிலை அமைப்பு என்ற உத்தி முறையினால் தான் சமூகம் பலதரப்பட்ட நிலைகள், தகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. தகுதி வாய்ந்தவர்கள் தங்களுக்குப் பொருத்தமான இடங்களைப் பெறுவதும் தனிச் சிறப்பு மிக்க ஒவ்வொரு நிலை அல்லது வேலைக்கும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதும் இந்த அடுக்கமைப்பு முறையினால்தான். இதனால், சமூகம் மிகக் திறமையாகச் செயற்பட முடிகிறது. இவ்வாறு வித்தியாசமான ஆற்றல்களை அவற்றிற்குரிய இடங்களில் நிரப்பும் தன்மை கொணடிருப்பதால் அடுக்கமைப்பில் சமனற்றதொரு பயன் விளைவுத் திட்டம் (Unequal reward system) என்பது தவிர்கக முடியாத தொன்றாகி விடுகிறது.

இவ்வாறு ஓர் அடுக்கமைப்பு இருப்பதால்தான மேல் மட்டத்திற்குக் கிடைக்கும் வசதிகளையும், மதிப்பையும், தாங்களும் அடைய வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடனும் ஊககத்துடனும் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் முன்னேறிச செல்லும் வழிகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். அதனால் சமூகத்தில் வளர்சசியும், திறமையும் சிறநத முறையில் கிடைக்கினறன. பொதுவாக இவ்வித அமைப்பு முறையில் தகுதியிருக்கும் அனைவருக்குமே மேல்மட்டத்தில் இடம் கிடைபபதில்லை. ஏனெனில், இனறைய சமுதாயததில வேலை வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு; அவ்வாறு மிகக் குறைவாகவுள்ள வேலைகளையும் முயன்று பெற வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆளும் வகுபபில பல நிலைகளில் பல மக்கள் தஙகள் பஙகைச் செய்து பல விதமான பயன்களை அனுபவித்து வருகின்றனர்; அதற்கேற்றாற்போல் தகுதியும் பெறுகிறாாகள். ஒவ்வோர் அடுககும், அதற்கு மேலேயுள்ள அடுக்கில் இருக்கும் வசதிகளை மனத்தில் வைத்தே முன்னேறி வருகிறது. பதவி உயர்வு கிடைப்பதையே உள்ளுணர்வாகக் கொணடு தேர்வுகள அல்லது அயராத உழைப்பு இவைகளில ஈடுபட்டு முழுத்திறமையையும் வெளிப்படுத்தி அந்த அமைப்பும் முழுமையாகச்செயற்பட உதவியாக இருககின்றனர். அப்படி ஒரு சூழ்நிலை இல்லாமல - அனைவருக்கும் ஒரே சம்பளம், ஒரே உரிமை, ஒரேமதிப்பு என்றிருந்தால் ஒரு போட்டி மனப்பான்மையும் முழுத்திறமையை வெளிப்படுத்தும் உணர்வும் முன்னேற வழியும் மக்களிடையே இலலாமற் போய்விடும்.' கிடைப்பதே பெரிது' என்ற மந்த நிலை ஏற்பட்டு வாழவில் முன்னேற வேண்டுமெனற பிடிப்பு அற்றுப்போகும்.

சமூக அடுக்கமைப்பும் தகுநிலையும்: சமுதாய மக்கள் அனைவருக்கும் ஒத்த இடமும் உரிமைகளும் கொடுக்கப்படாமலிருப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைவது அடுக்கமைப்பு முறையாகும். ஒவ்வொரு அடுக்கிலுமிருக்கும் மனிதர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பணபுகள் இருப்பதால்தான் அந்த இடத்தை அடைந்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, சிறந்த முயற்சியால் பணம் ஈட்டிப் பொருளாதார நிலையின் உச்சியில இருக்கலாம்; அலலது குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கான கல்வியையும் அதற்கான பயிற்சியையும் முடித்துத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், அலலது அவர்களது பிறப்பும், அதனால் ஏற்பட்ட உரிமைகளும் உயாந்த இடத்தைத் தந்திருக்கலாம். ஒவவொரு அடுக்கினரும் அதற்கான உரிமைகளை அனுபவிப்பதோடு மட்டுமன்றித் தங்களுக்கென விதிககப்பட்ட கடமைகளுககும் சட்ட திட்டங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டாக வேணடும். ஒவ்வொரு அடுக்கிற்கும் தனி மதிப்பும் இடமும் கிடைக்கின்றன. இதன காரணமாக, இவர்கள தஙகளுக்கே உரிய பல பழக்க வழககங்களையும், நடைஉடை பாவனைகளையும் உரிமையாக்கிக் கொணடு சமுதாயத்தில் தனி இடத்தைப் பிடிததுக கொளகின்றனர். அவர்களை மற்ற மககள அடையாளம கண்டு கொள்ளவும அதற்குத் தகுநதாறபோல நடநது கொள்ளவும் இது துணையாக உளளது. அதே சமயம், ஒவவொரு அடுககும் தனித் தனமைகளுடன் விளங்குவதால குழு அலலது வகுப்பு உணர்வுகள் வளரவும் வாய்ப்பு உளளது. இன்றைய சமுதாயத்தில ஒரு மனிதனது மதிபபு அவனது ஆடம்பரமான நடவடிக்கையாலும், உடைமையாகக் கொளளும பொருளகளினாலும், நுகர்வு முறையினாலும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகிறது.

சமூக அடுக்கமைப்பும் நிலை பெயர்வும்: பொதுவாகச் சமூகத்தின் ஒரு தகுநிலை அமைபபிலிருந்து மற்றொரு தகுநிலை அமைப்பிற்குப் போகக் கூடிய நிகழ்வு சமூக நிலைப் பெயர்வு (Social Mobility) எனப்படுகிறது. சமூக அடுக்கமைப்பு முறையானது மக்கள முன்னேறி வரத் தூணடுகோலாக அமைவதால் ஓர் அடுக்கில் உள்ளவர்கள் மேல் அடுககிற்குச் செல்வதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர். தனி மனிதன் முன்னேறுவதற்கு அவனது உழைப்பு, முயற்சி, திறமை ஆகியவை காரணமாக அமைகின்றன. இது, தடைகளற்ற சமுதாயத்தில்தான் உண்டாக முடியும், வர்க்க அமைப்பிலும் ஆளும் வகுப்பிலும இந்நிலை அதிகமாக உளளது. எனினும், ஒரு பிரிவு மக்கள் முழுமையாக முனனேறி வரும் வாய்ப்பு குறைவாகவுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, சாதிப்பாகுபாட்டில் மேல்நிலையாக்க முறையில் முன்னேற்றம் கணட வகுப்பினர் இவ்வகையில் உயர்வுடைந்தவர்களே ஆவர்.

சாதிப் பாகுபாட்டில் சாதி, மாற்ற முடியாத, பிறப்பால் தீர்மானிக்கப்பட்ட அடுக்கமைபபை உருவாக்கி விடுகிறது. வருக்க அமைப்பு முறை (Class) மனிதனுடைய முயற்சி, உழைப்பு, கல்வி, செல்வம், ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உருவான தால் அந்தக குணநலன்களையுடைய அனைவரையும வரவேற்று ஏற்றுக கொள்ளும். இவ்வகை அடுக்க மைப்பில நிலைப்பெயர்வு அதிக அளவில் காணப் படுகிறது. சமூகத் தகுநிலையைப் பெறவும், பொரு ளாதாரப் பயன்களை அடையவும் போராட்டம் நடநது கொணடே இருககிறது.

சமுதாயத்தில் நிலைப் பெயர்வு ஏற்படும் பொழுது ஏறக்குறைய நான்கு வகையான விளைவுகள் உணடாகினறன. 1) ஒவவோர் அடுக்கிலும் துண்டு களும் புதிய இடைச் செருகல்களும் ஏற்படலாம், எடுத்துககாட்டாக, மதமாறறம், சாதி மேல்நிலை யாக்கம் உண்டாகும் பொழுது பல புதிய குழுக்கள் பல புதிய பெயர்களுடன் தோன்றுகின்றன. இதனால் ஒரே குழுவில் துண்டு விழுவதுடன் அடுககமைப்பு இன்னும் சிக்கலானதாக உருவாகிவிடுகிறது. 2) இப்புதிய குழுக்கள், முன்பிருநததை விட உயர்ந்த இடத்தை அடையும் பொழுது, அவை முன்னேறி வநதபோது உண்டான நிலைகளையும், மாறுதல் களையும துனபங்களையும் மறந்து, அவை இருநத பழைய நிலையில் இப்பொழுது இருககும் குழுவைப் பழைய கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கத் தோன்றும். 3) உண்மையான உழைப்பின் மதிப்புக் குறைந்து விரைவில் பணம் திரட்டும மனப்பான்மை உணடா கிறது. 4) நிலைப் பெயாவினால் ஒவ்வோர் அடுக் கிறகும், தனது இடத்திற்கும், மதிப்பிற்கும பாது காப்பான நிலையில்லை எனற உணாவால ஏக்கம் உண்டாகும்.

அடுக்கமைப்பும் சமூக மனநிலையும்: அடுக்கமைப் பில் எப்பொழுதும் ஓர் அடுக்கில் இருப்பவர்களுக்கு அதற்கு மேலேயுள்ள தகுதிக்குச் செலல வேண்டு மென்ற ஆழ்ந்த மன அரிப்பு இருந்து கொண்டே இருக் கும். இது, இயற்கையாக அனைத்து மனிதனுக்கும் அமைந்துள்ள ஆவலாகும். அவன் தனக்கும் மேலான வசதிகளும் உரிமைகளும் கொணட தனக்குத் தெரிந்த ஒரு மனிதனை அல்லது ஒரு பிரிவை முன மாதிரியாக மனத்தில் கொண்டு அனைத்துச் செயல் களையும் செய்கிறான். தனக்கில்லாத அந்த உரிமை களை எண்ணிச் சோர்வடைகிறான். ஆனால், அதே சமயம் முன்னேற வாய்ப்புள்ள ஒருவன் சோர்வு கொள்ளாமல் தனக்கு ஒரு நாள அந்த நிலை கிடைக்குமென்று எண்ணி மேல் வகுப்புப் பழக்க வழக்கங்களைப் பழகிக் கொண்டு தன்னைத் தயார் செய்து கொளகிறான. இவ்வகையான இனம் கண்டு கொளளலும் பினபற்றுதலும், அவன் மேலே உயர ஒரு தூணடுகோலாகவும உதவியாகவும் அமைவ தோடு மடடுமன்றி, அவன உணமையிலேயே உயர்வு கண்டால் பினபு அநத அடுக்கிற்கு ஏறறாற் போல மாறுவதற்கும் எளிதாக இருககினறன.

இவ்வாறு தனக்கு மேலாக உள்ள மக்களை எடுத்துக காட்டாகக் கொளவது போலவே தனககுக் கீழததளத்தில இருப்பவர்களையும் ஒரு மனிதன தனனுடன ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான. அப்போது அவன் தன் நிலையைக் கணடு ஓரளவு அமைதி கொள்கிறான். ஆனால இவவாறான மனநிலையை விட முனனேற வேணடும், போட்டியிட வேணடும் என்ற தூணடுகோலே வாழக்கை முழுமை பெற உதவியாக இருக்கும். கீழ் மட்டத்தினரை எடுததுக காட்டாகக் கொளளும் பொழுது, ஒரு விருமபத் தகாத விபரீத நோக்கமே காணப்படுகிறது. மேல் நோக்கி முனனேறும் மனப்பான்மையும முயற்சியும் நடுநிலை வர்ககத்திற்குத் தான அதிகம் உணடு. ஆனால் கடைநிலை அடுக்கில் இருப்பவர்கள ஓர் உயர்வுக்கான சிந்தனையை வளர்க்ககூட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவவாறே, விருமபினாலும் பயத்தின காரணமாக முடியாமல் இருக்கிறார்கள.

இவ்வாறான காரணங்களால் சமூக அடுக்க மைப்பு என்பது தவிாக்க முடியாத ஒன்றாகிறது. தகுதிகளையும் அதன் உரிமைகளையும மதிபபை யும, தனக்கும் தன் வர்க்கத்திறகும என்றே ஒதுக்கி வைத்துப் பாதுகாத்தல, அதனால அடுத்த கீழமட் டத்தில இருப்பவாகள மேலே வாராமல் மறைமுக மாகத்தடைகளை வைத்தல் போன்றவை மனிதனுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துவிட்ட குணஙகள ஆகும, தனக்கு மேல நிலையில் உளளவாகள் காட்டும் பாகு பாடு தவறானது என ஒரு மனிதன் அறிநதிருந்தா லும், தனனை அறியாமல அதே தவற்றைத தனககுக் கீழாக உள்ளவாகளிடம் காட்டுகிறான.

சமூக அடுக்கமைப்பின் விளைவுகள்: சமூக அடுக்கமைப்பு, சமூகத்திறகு ஓா உருவத்தைக கொடுக் கும் பணியினைச் செய்தாலும், இந்தப் பணபு நலன கள் சமூகத்திற்கு ஒரு நிலையிலலாத் தனமையையும் கொடுக்கினறன. ஏனென்றால், பலதரபபட்ட மனிதர் கள் பல பணிகளைச் செய்யும் பொழுதும் சமனற்ற கைம்மாறு கிடைக்கும்பொழுதும் போட்டியும் பொறாமையும் உள்ள தீய சூழ்நிலைகள் உருவாத லைக் காணலாம். கீழ் மட்டத்திலுளளவர்கள தங்களுடைய இழப்புகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுதும் அவர்களது போட்டி மனப்பான்மை

வளரும் பொழுதும், சமூகத்திற்கு உருவத்தைக் கொடுத்த அடுக்கமைப்பு சிதையவும் மாற்றம் கொளளவும் செய்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வோர் அடுக்கிற்கும் வகுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளும், பெருமிதமும் தொடர்ந்து ஒரேவகையில் இருப்பதால அவை பல்வேறு சமயங்களில தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு அந்த நிலையே சீர்கேடு கொளள ஏதுவாகிறது. எடுத்துக்காட்டாகச் சாதிப்பிரிவினைக் கூறலாம். ஒரு காலத்தில் தாழ்ந்திருந்த சாதி பிறிதொரு காலத்தில் உயர்நிலை எய்துகிறது. இப் பொழுது கீழ்மட்டத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மககள் தங்கள் நிலையை உணர்ந்து அதைப்போக்கப் போராடி வருகின்றனர். இவை சாதி, இனக் கலவரங்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைவதால் சமூகத்தி லுள்ள ஆற்றலைக் கணடு கொள்ள இயலாமலும் போய் விடுகிறது. இருப்பினும் இன்றைய சிக்கலான சமூகத்தில் சமூகப பாகுபாடும், சமூக அடுககமைப்பும் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். பூ.த.

துணை நூல்கள்

Bottomore, T B., Sociology, Blackie & son Publishers, Bombay, 1978

Caplow Theodore, Elementary Sociology, Prentice Hall Inc , Englewood Cliffs, New Jersey, 1972.

Hodges M Harold Jr., Social Stratification, Schonkman Publishing Company, Cambridge, 1964.

சமூக அமைப்பு முறை: இடைவினை புரிகின்ற ஒரு மக்கட்குழு அல்லது குழுக்கள ஒரு சமூகப் பிரிவாக உருவாகியிருத்தல் சமூக அமைப்பு முறை எனப்படும் இது சிறு குழுவிலிருந்து பெரிய சிக்கலான சமூகம வரையிலும் உள்ள எந்த விதமான சமூகக் குழுவினையும குறிககிறது.

இது சமூகத் துண்டுகள் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு முழுச் சமூகமாக உள்ளதையும், சமூக இடைவினையின் அனைத்து வடிவங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளையும் காணபிக்கிறது. அவ்வாறு ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியின் சமூக அமைப்பினை ஒரு வணிக நிறுவனத்தின சமூக அமைப்புடன் ஒப்பிடலாம்; அல்லது ஒரு குடும்பத்தை ஒரு விளையாட்டுக் குழுவுடன் ஒப்பிடலாம். சமூக அமைப்பு முறை (Social System) ஒவ்வொனறும், குறிப்பிட்ட நோக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கின்ற, பலவழிகளில் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கின்ற, தாங்கள் 'ஒரு குழு' என்ற பொதுவான அடையாள உணர்வினைக் கொண்டுள்ள ஒரு சமூகப் பிரிவாகும்.

சமூக அமைப்பு முறையின் தோற்றம்: சமூக அமைப்பு ஆதிகாலத்தில் மனிதன் ஒருவருடன் ஒருவர் இணைந்து வாழத் தொடங்கிய பொழுதே தோன்றியது. மனிதன் சமூகத்துடன் இணைந்து ஒன்றிக் கலந்து வாழ்ந்தாலும் அது ஏன், எப்படித் தொடக்க காலத்தில் தோன்றியது என்பதை யாரும் இதுவரை திட்டவட்டமாகக் கூறவில்லை. பிளேட்டோ (Plato) என்னும் கிரேக்க அறிஞர் கி.மு. 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆராய்ந்து, தனிமனிதன் தன்னிறைவு பெற வேணடிப் பிறரைச் சார்ந்தும் இணைந்தும் ஒன்றியும் வாழ நேரிட்டபோது சமூகக் கூட்டமைப்புத் தோனறியது என்கிறார். ஆனால், அவரது மாணாககர் அரிசுடாட்டில (Aristotle) என்பவா அதற்கு மாறாகப் பிறப்புத் தான் மனிதனைச் சமூகமாக வாழச் செய்கிறது; சூழ்நிலையன்று எனக் கூறினார். பின்னா உரூசோ (Rousseau) எனபவர் தம் 'சமூக ஒப்பநதம்' என்ற நூலில், இவவிருவரின் கருத்தையும் தழுவி, 'மனிதன சுதந்திரமானவனாக இருந்தாலும் பிறப்பிலும், பிறந்த பின்னர்ச் சமூகத்துடன் இணையும் பொழுதும், சமூகம் அவனைப் போன்ற எண்ணற்ற தனிமனிதர்களின சக்திகளைக் கொணடு ஒரு சில காரியங்களைச் சாதிகக முற்படும் பொழுதும், அவனைத் தன்னகததே ஏற்றுத் தனது கூட்டுத் திட்டங்களுக்கு உளளாக ஆட்படுத்துவதன மூலம தனிமனிதன், சமூகம் எனனும் கூட்டமைப்பில ஒனறுகிறான் என்று கூறுகிறார்.

ஆதிகால மனிதர்கள இயற்கையின் சீறறததிலிருந்தும், விலஙகுகளினின்றும் தஙகளைக காததுக கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தஙகளின உடைமைகளையும் செல்வங்களையும் பிற இனத்தவர்கள வன்முறையில் கவர்ந்து செல்வதைத் தவிர்கக அவர்களுக்குத் திறன தேவைப்பட்டது எனவே அவர்கள ஒன்றி ஒரு கூட்டமைப்பில் இணைந்து சமூகமாகச் செயறபடத் தொடங்கினர் எனத தார்வினின (Darwin). படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடும் கூறுகிறது.

நாகரிகச் சமூகத்திலுள்ள மக்களும் அதுபோலவே ஒருவரோடொருவர் பல துறைகளில் தொடர்புள்ளவர்களாக ஓர் அமைப்பிற்குள் வாழுகின்றனர். ஒன்றையொன்று சார்ந்து நிற்கும் பல பிரிவுகள் அனைத்துச் சமூகத்திலும் இருக்கின்றன. அவை ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்கின்றன. ஒரு சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அப்பெரிய சமூகத்திலோ அதன் ஒரு சிறு பிரிவிலோ சேர்ந்தவர் என்பதைப் பல காரணங்களால் உணர்ந்திருக்கலாம். சில வேளைகளில் அவ்வுணர்வு மேம்பட்டிருக்கும்; சில வேளைகளில் அது வெளித தோன்றாது. இந்து சமூகம் ஒன்று எனனும் உணர்வு, மத

மாற்றம் செய்யும் சமயங்களோடு முரணும் போது தோனறிற்று. 'இந்திய சமூகம்' என்ற உணர்வு அன்னியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட பொதுவான நெருக்கடியால் வளர்ந்தது. 'ஒரே மனித வருக்கம்' என்ற உணர்வு அணுகுண்டின் அச்சத்தால் வளர லாம். இவ்வாறு ஒரு சமூகம் அதைச் சார்ந்த பிரிவு களின் ஒற்றுமை, வரலாற்று நிலைகள், சூழ்நிலைகள ஆகியவற்றை ஒட்டியும் மிக வலிமை பெற்றோ தளர்வுற்றோ இருக்கும். எனினும், மக்கள் ஏதாவது தளர்ந்த கட்டுப்பாடுடைய பிரிவுகளில் இணைக்கப் பட்டிருந்தாலும் சமூகவியலின்படி அவர்கள் ஓர் அமைப்பில உள்ளவராகவே கருதப்படுவர்.

மக்களின் பலவகையான தொடர்புகளால் வர லாற்று முறையில் சமூக அமைப்புத் தோன்றுகிறது. தனிமனிதனோ ஒரு வகுப்போ அதைச் செய்ய முடி. யாது. பல சமூகங்களில் ஒனறையொன்று தழுவி நிற்கும் பல உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றன. பல கட்டுத் திட்டங்கள் அவற்றை ஆளுகின்றன. இவ்விதிகள் பெரும்பாலும் வெளிப்படையாயில்லை; எழுதப்பட்டு மில்லை. கடந்த கால, நிகழ்கால மனித சமூகங் களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவர்களே அவற்றைக் காண்கிறார்கள்.

இந்தியச் சமூக அமைப்பு முறை: சமூகப் பிரிவுகள் (Social Units) பொதுவாக இருவகைப்படுகின்றன. முதலவகையில் உறவால் ஏற்பட்டபிரிவுகள் அடங்கும். இந்த உறவு இரத்தக் கலப்பால் அதாவது வமிசாவளி உறவால் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அலலது மணஉறவால் ஏற்படலாம். குடும்பம், இனம் (Clan) அல்லது நெருங் கிய உறவு (Sib), வமிசாவளி போன்றவை இந்தப் பிரிவுகள். தகாப் புணர்சசி விதிகள், அன்னியருடன மணஉறவு விதிகள், தன்னினத்திலேயே மணத்திற் கான விதிகள், குலமரபுச் சின்னம் (Totem) போனற வற்றின் நிறுவனங்கள ஆகியவற்றின் விதிகள் இந்தப் பிரிவுகளின் சட்டஙளையும் முறைகளையும் ஆட்சி செய்கினறன. இரண்டாம் பிரிவு பொதுவாக அனை வருக்கும் உணடாகும் நன்மைகளால் ஏற்பட்டவை. அவையாவன: தொழிற்சஙகங்கள், மத சம்பிரதா யங்கள், கிராமங்கள் போன்ற பொதுவான உறை விடங்கள்.

இன முறை: ஒரு மனிதனும் அவன் மனைவியும் இயல்பாக இருவேறு குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள; ஒரே பெற்றோர்களின் மக்களல்லர் என்ற ஒரு பொது வான உணமையின அடிப்படையில் இனமுறை ஏற் பட்டிருக்கிறது. ஒரு தந்தை அல்லது ஒரு தாய் வழி யில் தோன்றியவர்கள் ஓர் இனத்தவராகக் கருதப் படுகின்றனர். ஒரு குடும்பம் என்பது வேறு வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த தந்தை, தாய் வழியது. அதி லுள்ளவர்கள் அனைவரும் ஒரேவித உறவுடையவா கள். தந்தை வழிச் சந்ததியாயின் அதற்குத் தந்தை வழி (Patriarchal) இனம் என்று பெயர். பார்ப்பனர் களின் கோத்திரமுறை இதறகுச் சான்றாகும். தாய் வழிச் சந்ததியாயின் அதற்குத் தாய் வழி (Matriarchal) இனம் என்று பெயர். கேரளாவிலுள்ள தார் வாடு முறையும் அசாமிலுள்ள காசிகள் என்பாருடைய தாய்வழி இனமும் இதற்குச் சான்றுகளாகும. சில சமயஙகளில தந்தைவழி இனமும், தாய்வழி இனமும் தம் பரம்பரையை ஒரு விலங்கிலிருநதோ ஒரு செடியிலிருந்தோ கணக்கிடுகின்றன. அந்த இனத்திற்கு அந்த விலங்கின் அல்லது செடியின் அலலது உயிரற்ற பொருளின் பெயர்களே இடப்படுகின்றன. சோட்டா நாகபுரியிலுள்ள உராவோன்கள் (Uraons), முணடாக் கள் (Mundas) இடையேயும் இந்தியாவில பழங்குடி மக்களிடையேயும் அவ்வித இனங்கள உளளன. எடுத் துக்காட்டாக, 'அணடி' (Wildcat) இலக்ரா (Tiger), மின்சு (ஒருவகை மீன்) போன்றவை உராவோன்களி டையேயும் முண்டாக்களிடையேயும் உள்ள இனப் பெயர்களாகும். மகாராட்டிரம், ஆந்திரா, கருநாட கம், தமிழ்நாடு ஆகியவற்றிலுள்ள தந்தைவழி இனங் கள் ஒரு சில பொருள்களைத் தம் இனத்திற்குப் புனிதமானவையாகவோ அடையாளமாகவோ மதிப் பதைக் காணலாம்

கஙகைச் சமவெளி மக்களிடம இன அமைப்பு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்களிடையே குருதி உறவின் (Consanguinity) விதிப்படி மணஉறவு நிகழ்ந் தது. அதாவது தாய் அல்லது தந்தை வழிகளில் சில உறவினர்களிடையே மணம் நடைபெறுவதில்லை. தந்தைவழி இனத்தாலான சமூகஙகளாக இருப்ப தால் தந்தை வழியில் மண உறவு, தாய் வழியில் இருப்பதை விட அதிகமாக விலக்கப்படுகிறது. தாய் வழியிலும் முதலாம் இரண்டாம் சந்ததியினரிடையே அதாவது தாயின் சகோதரி மக்களுடனும் அம்மக்க ளின் மக்களுடனும் மணஉறவு பெரும்பாலும் அனு மதிக்கப்படுவதில்லை. ஓர் இனததிலுள்ள அனைவரும் உடன் பிறந்தவர்களாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே பிற இனத்திலிருப்பவர்களே மணத்திற்குரிய வர்களாகக் கருதப்படுகினறனர். எனவே, இந்தியா விலும் பிற இடங்களிலும் தந்தையினம், தாயினம் எனப் பிரிவுடைய சமூகங்களிடையே அத்தை மக்கள், அம்மான் மக்கள் மணங்களே காணப்படுகின்றன.

சந்ததியின் கட்டளைகளும் தடைகளும்: இந்தியா வில் சத்திரியர்கள் வழிமுறைக்குச்சிறப்பிடம் கொடுத் தார்கள். யார் யாரை மணந்தார்கள என்ற விரிவான குறிப்புகளை வைத்திருநதார்கள். வழிமுறை என்பது வடமொழியில வமிசம், குலம் என்ற சொற்களால குறிக்கப்படும். அனைத்து வமிசங்களும் சூரியனின் மக

னான மனுவிடத்திலிருந்து தோன்றியனவாகக் கூறப்படும். இந்தியாவில் மத்திய காலத்திலிருந்து அனைத்து அரசர்களும் தங்கள் குலம் சூரிய சந்திரர்களிலிருந்து தோன்றியதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எகிப்தின் அரச பரம்பரை சூரியனிடமிருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. வழிமுறையில் தூய்மையைக் காப்பாற்றத் தமக்கு நிகரானவர்களையே மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாகப் பழங்கால எகிப்திய அரச குடும்பத்தில் சகோதரனும் சகோதரியுமே மணந்து கொண்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. தந்தைவழிச் சமூகமாயிருந்தால் ஆணின் வழிமுறையின் தூய்மையைக் கொண்டே ஒருவருடைய தகுநிலை வரையறுக்கப்படும். பெண்ணின் தகுநிலை ஆணின் தகுநிலையை விடத் தாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும். இதிகாசங்களில் காணப்படும் பழங்காலச் சத்திரியர்களின் வழக்கம் இதற்குச் சான்றாக உளது.

உயர்குல ஆணுக்கும் அவன் குலத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட குலத்துப் பெண்ணுக்கும் நடைபெறும் மணம் அனுலோமா (Anuloma) எனப்படுகிறது. ஓர் இழிகுலப் பெண்ணை மணப்பதால் ஓர் ஆண் தன் தகுநிலையை இழப்பதில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் தன் தகுநிலையை இழவாதிருக்கத் தன் குல ஆணை அல்லது மேற்குல ஆணை மணந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு பெண் ஒரு இழிகுல ஆணை மணந்தால் (Pratiloma), அவளும் அவளுடைய சந்ததியும் ஆணின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவார்கள். எனவே அவர்கள் கீழ்க்குலத்தவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

முறையிலாக் கலவித் தடை: உலகம் முழுவதிலும் பொதுவாகவுள்ள கலவித் தடை தந்தை-மகள், தாய்-மகன், சகோதரன்-சகோதரி இவர்களிடையே யாகும். தாய்-மகன், தந்தை-மகள் இவர்களிடையே உள்ள கலவித்தடை (Incest Taboo) பொதுவாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. ஆனால் சகோதர-சகோதரிகள் மணந்ததற்குப் பல சான்றுகள் புராதன எகிப்தில் உள்ளன. இத் தடையைத் தந்தை, தாய், உடன் பிறந்தவன், உடன் பிறந்தவள் நிலையிலுள்ள யாவருக்கும் விதிக்கலாம். அதாவது அத்தை-மருமகன், மாமன்-மருமகள் முதலானவர்களிடையிலும் இத் தடைகள் உண்டு. இது போலவே ஒரே வமிசத்தைச் சேர்ந்த சகோதரனுக்கும் சகோதரிக்கும் தடையுண்டு.

புறக்குடி மணம் (Exogamy), அகக்குடி மணம் (Endogamy) ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த ஒரு வகையாக இம்முறையிலாக் கலவித் தடையைக் கருதலாம். தனது குழுவிற்குள்ளேயே செய்யும்மணம் அகக்குடி மணம் என்றும், குழுவிற்கு வெளியே செய்யும் மணம் புறக்குடி மணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பழங்காலச் சமூகங்களில் குலம், கிராமம், பழங்குடி,அகக்குடிமணம் ஆகியவை பொதுவாகப் பின்பற்றப்பட்டன. ஆனால் இப்பொழுது அனைத்து சமூகமும் அகக்குடிமணம், புறக்குடி மணம் ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிட்ட எல்லைகளுக்குள் பின்பற்றுகின்றன.

வகுப்பு முறை: மனித வரலாற்றின் ஆதி காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் உணவுப் பொருளை வேட்டையாடியும் சேகரித்தும் வந்தார்கள். அவ்வாறு அனைவரும் எப்பொழுதும் ஒரே தன்மையான வேலையைச் செய்ததால், சமூகம் ஒரே தன்மையான அமைப்புடையதாக இருந்தது. அத்தன்மையான சமூக அமைப்பை எசுக்கிமோக்களிடையேயும் கோலால் கிளறி வேளாண்மை செய்யும் சில ஆதிக்குடிகளிடையேயும் காணலாம். ஆனால் பழங்கற்காலத்தின் இறுதியில் சமூக வேறுபாடுகள் தோன்றத் தொடங்கின. அவ்வேறுபாடுகள் நாகரிக காலத்தை நெருங்க நெருங்க மிகுந்து கொண்டே வந்தன. வேளாண்மை, வேட்டையாடல், மீன்பிடித்தல் ஆகியவை கலந்த கலப்புப் பொருளாதார முறை (Mixed Economy) தோன்றிய பொழுது மக்கள் உணவுப் பெருக்கம் அடைந்திருந்தார்கள். எனவே சிலர் பிற துணைத் தொழில்களில் (Secondary Occupations) ஈடுபடவும், பிறரிடம் உணவு பெறவும் நேரிட்டது. ஈட்டு குயவர், கம்மாளர்கள் போன்றோர், புரோகிதர்கள் ஆதியிலேயே தனியாகப் பிரிந்திருக்க வேண்டும். வேளாண்மைச் சமூகங்கள் ஆதியிலிருந்தே அடிமைகளை வைத்திருந்ததாகச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. ஆரியர்கள் அல்லது மசாய்கள் (Masais) போன்ற கால்நடை மேய்ப்பவர்கள்பழைய வேளாண்மை மக்களை வென்று ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்கள் தனியே உயர் வகுப்பினராகவும், தோற்றவர்கள் கீழ் வகுப்பினராகவும் ஆயினர். மகாபாரத காலத்தில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த சத்திரியர்களும் பார்ப்பனர்களும் வைசியர்களும் கால்நடை மேய்ப்போராக இருந்து வெற்றி பெற்றவர்கள். சூத்திரர்கள் தோற்ற வேளாண்மையினர். கம்மாளர்களும் குயவர்களும் தேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆனார்கள். மக்கள் செய்கின்ற தொழில்களின் அடிப்படையில் சாதிகள் உருவாகி, அவற்றின் அடிப்படையில் சமூக வகுப்புகளும் தோன்றலாயின.

வகுப்பற்ற ஆதிகாலத்துச் சமூகத்தில் சமூகம் சிறியதாயிருந்திருக்கும். வாழ்க்கையில் அனைத்துத் துறையிலும் அனைவரும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருப்பவர்களாகவும், ஒருவரோடொருவர் உறவுடை

சமூக அமைப்பு முறை

சமூக அமைப்பு முறையும் சமூகத்தின் சிறப்புக் கூறுகளும் (Features) சமூகத்திற்குச் சமூகம், காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடுகின்றன. பின்வரும் அட்டவணை அவற்றை விளக்கமாக விவரிக்கிறது.

சமூகத்தின் சிறப்புக் கூறுகள்	மனித சமத்துவ சமூகம்	படிநிலைச் சமூகம்	அடுக்கமைப்புச் சமூகம்	அரசு		
				பிரபுததுவம்	முதலாளித்துவம்	பொதுவுடைமை
உயிர் வாழ்வதற்கான நடவடிக்கைகள்	வேட்டையாடல், உணவு சேகரித்தல்.	வேட்டையாடல், உணவு சேகரித்தல், தோட்டத் தொழில்.	தோட்டத் தொழில், மேய்ச்சல் தொழில.	மேய்ச்சல் தொழில், வேளாணமை.	தொழில் மயமாக்கல், வேளாண்மை.	தொழில் மயமாககல், வேளாண்மை.
பங்கீட்டுமுறை	ஒருவர்க்கொருவர் கொடுக்கல், வாங்கல்.	ஒருவர்க்கொருவர் கொடுக்கல், வாங்கல், வேறு விதமாகப் பங்கிடுதல் (Redistribution).	வேறு விதமாகப் பங்கிடுதல் ; ஒருவர்க்கொருவர் கொடுக்கல் வாங்கல்.	வணிகப் பண்டமாற்று முறை; வேறு விதமாகப் பங்கிடுதல; ஒருவர்க்கொருவர் கொடுக்கல் வாங்கல்.	வணிகப் பணடமாற்று முறை; வேறு விதமாகப் பங்கிடுதல், கொடுக்கல வாஙகல்.	வணிகப் பணடமாற்று முறை, வேறு விதமாகப் பஙகிடுதல், கொடுக்கல் வாங்கல்.
வகுப்புகள்	இல்லை	இல்லை	தலைவருக்குரிய வகுப்பு; சிறு குடியானவன்.	நிலப்பிரபுக்கள் ஆட்சி; சிறு குடியானவன் (வணிக வகுப்பு உருவாகுதல் உட்பட).	முதலாளி–பணியாட்கள (சிறு வணிகர் உட்பட).	இல்லை (ஆனால் எப்பொழுதும் மையக் குவிமுக ஆட்சி சார்ந்த பெரியோர்)
ஆட்சிக் குழுமம்	முழுமையான சமூகம்; (இசைவு)	முழுமையான சமூகம்; ஆனால் தலைவர்கள் பிறரைவிட மதிப்பு மிக்கவர்கள்.	தலைமையுரிமை	அரசாட்சி	அரசு மையக் குவிமுக ஆட்சி (Government Bureaucracy)	மக்களுடைய அரசு மையக் குவிமுக ஆட்சி

யவர்களாகவும் இருப்பார்கள். வகுப்புள்ள சமூகத்தில் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் வகுப்புகளிடையே சார்பு காணப்படும். ஆனால் மற்றவற்றில் ஒவ்வொன்றும் தனித்த பகுதிகளாகப் பிரிந்திருக்கும். வகுப்புகள் எக் காரணங்களினால் எழுந்தவையோ, அவற்றையொட்டியே அவற்றின் தகுநிலை (Status) அமையும். மேலும் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தும் பொருளின் தன்மையும், அது சமூகத்திற்குப் பயன்படும் தன்மையுமே வகுப்புகளின் ஏற்றத் தாழ்வினை வரையறுக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாகப் பொற்கொல்லர்களும், தேரோட்டுபவர்களும் உயர்ந்த தகுநிலையையும், கருமார்கள் முக்கியமானவர்களாக இருந்தும் தாழ்ந்த தகுநிலையையும் பெற்றிருந்தார்கள். இது போன்ற தகுநிலை அமைப்பு ஒருவன் ஒரு வகுப்பிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு மாற்றிக் கொள்வதற்கு இடையூறாக இருந்தது; இன்றும் இருக்கிறது. எனவே வகுப்புகள் பரம்பரைச் சாதிகளாகவிட்டன.

சாதி அமைப்பு: சாதி என்பது ஒரு பரம்பரையான வகுப்பு (Hereditary Class). ஒரு மனிதன் தன் வகுப்புக்குரிய தொழிலைச் செய்யாதிருப்பினும் அதைச் சேர்ந்தவனாகவே கருதப்படுவான். எடுத்துக் காட்டாக, ஒருவர் பார்ப்பனர் என்பதற்கு அவர் புரோகிதராக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை; அவர் பார்ப்பனர்களுக்குப் பிறந்திருந்தாலே போதுமானது. வகுப்புள்ள ஒரு சமூகத்தில் வகுப்பு விட்டு வகுப்பு மாறுவது சில வேளைகளில் முடியலாம். ஆனால் சாதியுள்ள சமூகத்தில்(Caste Society) அதற்கு வாய்ப்பில்லை.

வகுப்புக்கும் சாதிக்குமுள்ள வேறுபாடு மாற்ற முடியாத ஒன்று. உயர்ந்த வகுப்பினர் தங்களுடைய உரிமைகள் குறைவுபடாமலும் தம் வகுப்புக்குள்ளேயே மணம் செய்துகொள்வதால் தம் செல்வமெல்லாம் தம் வகுப்பிடமே தேங்கும்படியும் செய்யும் பொழுது வகுப்புகளுள்ள சமூகம் சாதியுள்ள சமூகமாக மாறும் இயல்புடையதாயிருந்தது. சாதிச் சமூகம் திடீரெனச் சில நிகழ்ச்சிகளால் வகுப்புச் சமூகமாக மாறலாம். அதுபோல வெளிப்பகை அல்லது கொடிய பஞ்சம் போன்ற பெரிய கேடுகள் நேரும் பொழுது சாதித் தடைகள் அப்போதைக்கோ நிலையாகவோ நீங்கலாம்.

பழங்காலச் சாதிச் சமூகத்தில் கட்டுப்பாடு குறைந்திருந்தது. ஒரு சாதியானது துணைச் சாதிகள் எனப்படும் சிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. அந்தச் சிறுகுழுக்கள் உண்மையில் ஒன்றோடொன்று கலவாமல் தனித்து நிற்கும் பகுதிகள் ஆகும். இத் துணைச் சாதியினர் தங்களுக்குள்ளாகவே மணம் செய்து கொள்ளுவர். இத்தகைய சமூகத்தில் ஒருவனுடைய சமூகத் தகுநிலை சாதியின் அடிப்படையிலேயே அமைகிறது.

சாதி அமைப்பு குழு உணர்வினை உறுதிப்படுத்துகிறது. தன் குழுவினிடம் பற்றையும் மற்றக் குழுக்களிடம் வெறுப்பையும் உண்டாக்குகிறது. அதனால் சமூகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று வெறுப்பும் நம்பிக்கையற்ற தன்மையுமுடைய குழுக்களாகப் பிரிகின்றன. அதனால் குறுகியநோக்கமுடைய துணைச் சாதிகள் தோன்றுகின்றன. துணைச் சாதிக் கட்டுப்பாடுள்ள அமைப்புத் தோன்றும் பொழுது ஒவ்வொரு துணைச் சாதியும் தனக்கெனத் திருமண விதிகளையும், தனிக் குலதேவதையையும், பஞ்சாயத்துச் சபையையும் உடையதாயிருக்கும். துணைச் சாதி அமைப்பு பெரும்பாலும் அரசாங்கத்திற்கு இணையானதாக ஆகி விடுகிறது.

வகுப்பு, சாதி ஆகியவற்றைத் தவிர வயது, பால், நோக்கம், அரசியல், அதிகாரம், மாநிலக் கருத்துகள் போன்ற பல கொள்கையை முன்னிட்டும் பல வகைக் குழுக்கள் தோன்றுகின்றன. வயதையொட்டிய குழுக்கள் உலகில் எங்கும் அனைத்துச் சமூகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவிலுள்ள பிரமசரியம், கிரகத்தம், வானப்பிரத்தம், சன்னியாசம் என்னும் நானகு ஆசிரமங்கள் வயதை ஒட்டியவை. பால் பற்றி ஒதுக்கி வைத்தல் (Sex Segregation) என்பது பல சமூகங்களில் காணப்படுகிறது. இது இந்தியாவில் பண்டைக் காலம் தொட்டு இருந்து வருகிறது. பெண்கள் வீடுகளில் தங்களுக்கென உள்ள அறைகளில் இருந்தார்கள். அவர்கள் ஆடவரின் விளையாட்டுகளிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளவில்லை.

இக்காலத் தொழிற் சங்கங்கள், மத்தியகாலத் தொழிற் சங்கங்கள் (Medieval guilds) போன்றவை; குழு நலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அரசாங்கம் ஓர் அரசியற் சங்கமாகும். கிராமம், நகரம் போன்றவை மாநிலச் சங்கமாகும். இவை தவிர, மாபியா (Mafia) போன்ற இரகசியச் சங்கங்களும் அனைத்து நாடுகளிலும் இருக்கின்றன. பூ.த.

சமூக அளவீடு: இது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள மக்களின் முன்னேற்றம், நல்வாழ்வு ஆகியவற்றிற்கான சமூக நடவடிக்கைகளை உருவாக்குகின்ற கண்ணோட்டத்துடன் அவர்களது வாழ்க்கை, தொழில்நிலை ஆகியவை தொடர்பான தரவுகளைச் சேகரிக்கின்ற ஆய்வு முறையாகும். ஒரு சமுதாயத்தின் கூட்டமைவு (Composition), செயல்கள் ஆகியவற்றின் சமூகப் பண்புக் கூறுகளைப் பற்றிய, அளந்து மதிப்பிடத்தக்க செய்திகளைச் சேகரிக்கின்ற ஒரு

செயறபாங்கு சமூக அளவீடு (Social Survey) எனப் படும்.

சமூகத்திலுள்ள சில சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற் கான வழிமுறை அல்லது திட்டத்தை உருவாக்கு கின்ற நோக்கில, அவைதொடர்பான தரவுகளைச் சேகரிகக இம்முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு நிருணயிக்கப்பட்ட புவியியல் அளவிற்குள் இச் சமூக அளவீடு நடத்தப்படுகிறது.

சமூக அளவீடுகள் பொதுவான அல்லது தனிப் பட்ட அளவீடுகள என்றும், மக்கள்தொகை அளவீடு அல்லது மாதிரி அளவீடுகள் என்றும், ஒரேதடவை யில் அல்லது மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படும் அள வீடுகள் எனறும் ஓரளவு அதிகாரபூர்வமான அல்லது தனிப்பட்ட அளவீடுகள் என்றும், பரந்த அளவிலான அல்லது குறைந்த அளவிலான அளவீடுகள் என்றும், பகிரங்கமான அல்லது இரகசியமான அளவீடுகள் என்றும், நிரந்தர அல்லது இடைக்கால அளவீடுகள் என்றும் பலவகைப்படும்.

ஒரு சமூக அளவீட்டுச் செயற்பாங்கில் பல ஆய்வு நிலைகள் அடங்கியிருக்கும். அவையாவன: 1) ஆய்வு நோக்கத்தை வரையறை செய்தல், 2) அறியவேண டிய சிக்கல்களை வரையறை செய்தல், 3) நோக்கத் தின் எல்லைகளை நிருணயித்தல், 4) அனைதது நூலாதாரங்களையும் ஆராய்தல், 5) களப்பணிக்குச் சென்று தரவுகளைச் சேகரித்தல், 6) தரவுகளைச் சீர்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துதல், அட்டவணைப்படுத் தல், புளளியியல் பகுப்பாய்வு ஆகியன செய்தல, 7) ஆய்வு விளைவுகளை அறிககை மூலம் தெரிவித் தல்.

புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்தற்கும், ஒரு குறிப் பிட்ட இடத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, வேலை நிலைமைகளைத் தொடர்புபடுத்தி அவர்களின் முனனேற்றம்,வாழ்க்கை முறைகள் ஆகிய வற்றை வகுப்பதற்கும் சமூக அளவீடு பயன்படுததப் படுகிறது. இந்த அளவீடுகள சமூகம், பொருளாதா ரம் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களை அளிப்பதுடன் அப்பகுதியிலுள்ள மக்களிடம் காணப்படுகின்ற பல் வேறு சமூகக் குறைபாடுகளையும் காண்பிக்கின்றன. இதன்மூலம் அரசினுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்து அந்தச் சமூகக் குறைபாடுகளைத் தகுந்த நடவடிக் கைகளின் மூலம் களையலாம். அமெரிக்கா, இங்கி லாந்து போன்ற நாடுகள் பொதுவான மற்றும் தனிப்பட்ட அடிப்படையிலும் சமூக அளவீடுகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. தங்கள நாட்டிலுள்ள சமூகச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பெரிய அளவில் பலகால மாக இம்முறையின் மூலம் முயன்று வருகின்றன. இந்தியா போன்ற பல முன்னேற்றமடைந்து வரும் நாடுகள் தனியாகவோ பிற முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளின உதவியுடனோ ஊரகப் பகுதிகள், நகரப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் இப்பொழுது சமூக அளவீடு களின் மூலம் பயனடைநது வருகின்றன. பூ.த.

சமூக அளவை: மனிதர்களிடையே நிகழும் தொடர்புகளிலுள்ள ஈர்ப்பு-தவிர்ப்புகளை அளவு சார்ந்த மற்றும் விளக்க வரைபட எல்லைகளின் மூலம் கணக்கிடுகின்ற செயல்முறைகளின் ஒரு தொகுதி, சமூக அளவை (Sociometry) எனப்படும். இது பொறாமை, வகுப்புச் சிக்கல்கள், சமூக இணக் கம் போன்ற புள்ளியியல் முறைகளால் அளக்கலா காத தொடர்புகளை அளப்பதற்கு அல்லது கணக் கிடுவதற்குச் சில சமூகவியல் அறிஞர்களால் அண்மைக் காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட புதிய முறையாகும்.

சிறுகுழுக் கட்டமைப்புகள் (Small group-structures), ஆளுமைக் கூறு (Personality trait), சமூகத் தகுநிலை (Social Status) ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்வதற்குச் சமூக அளவை மிகப் பயனுள்ள அணுகுமுறையாகும். மக்கள் பிறர்மீது கொண்டுள்ள எண்ணங்களை இந்த முறையானது வெளிப்படுத்துவ துடன், பல வேறுபட்ட குறியீட்டு எண்களையோ இடைவினை அளவைகளையோ அளிக்கிறது. சமூக அளவைச் சோதனை அதிக அளவிலான ஆளிடை இணக்கம், குறைந்த அளவிலான ஆளிடைப் பொருத்தமின்மை ஆகியவற்றைக் கொண்ட குழுக்க ளாகப் பணிபுரிவதற்கு மிகுதியாக உதவி செய்யக் கூடியது.

தலைமை, சமூகத் தனிமையிலிருந்து சமூக இணக் கம் வரையிலான படிநிலைகள், சிறுபான்மையினரின் தப்பெண்ணங்கள், மனநிலைகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை இச் சமூக அளவை ஆராய்கிறது.

சமூக அளவை முறையில் முதன்முதலாகக் குறிப் பிட்ட பணியானது தேவையான குழுவினருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அப் பணியினைச் செய்யும்போது யார் யார், எவருடன் இணைந்து செயலாற்ற விரும்புகின்றனர்; யார் யார் எவருடன் இணைந்து செயலாற்ற விரும்பவில்லை என்பது கண்டறியப்படுகிறது. விருப்பு-வெறுப்புகளின் மாறு பட்ட தோற்றங்களை அறியப்பல வேறுபாட்டளவு கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதன்மூலம் அக்குழு உறுப்பினர்களின் ஈர்ப்பு-தவிர்ப்புகள் (Attractions - repulsions) மதிப்பிடப்படுகின்றன.

இம் முறையானது ஒருநோக்கில் சீரிய முறையிலான பகுப்பாய்வும் புள்ளியியலும் இணைந்த ஒன்றாகும். முதன்முதலாக மொரினோ (J E.Moreno) என்ற உளவியல் அறிஞரால் அவர்தம் 'நாம உயிர் வாழ்வோம்' (We shall survive) என்ற நூலில இம்முறையானது வெளியிடப்பட்டது. இம்முறை முதன்மையாகவும் முக்கியமாகவும் உளவியல் அறிஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதெனினும், சமூகவியல் சார்ந்த சிக்கல்களை ஆராய்வதில் இப்பொழுது இதனுடைய மதிப்பு படிப்படியாக அறியப்படுகிறது. இம் முறையினால் அளவு வரையறை செய்ய இயலாதிருப்பதுடன் ஆளிடை மனப்பான்மைகளின் (Inter-personal Attitudes) ஒரு தோற்றததை மட்டுமே அளக்கவும் முடிகின்றது. இருப்பினும் இம்முறை எளிய, நம்பகமான முறை ஆகும். பூ.த.

சமூக அறிவியல்: அறிவியல் அடிப்படையில் சமூகத்தை ஆராய்வது சமூக அறிவியல் (Social Science) எனப்படும். இது மனித நடத்தையிலுளள சமூக உணர்வு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் நிலைகளைக் குறிப்பிட்ட வழிகளில் ஆராய்கிறது. சமூக மாற்றஙகளை முறைப்படி ஆராய்ந்து வகைப்படுத்துகிறது. இது மக்களின் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் நடைபெறும் நிகழச்சிகளை அறிய மனிதன் மேறகொண்ட முயற்சிகளாகும். சிலவேளைகளில் இது நடத்தை அறிவியல் (Behavioural Science) என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

ஆய்வாளர்கள் பொதுவாக மனித அறிவுத் தொகுதியை 1) இயற்பியல் அறிவியல்கள் (Physical Sciences), 2) உயிரியல் அறிவியல்கள் (Biological Sciences), 3) வாழ்வியல் (Humanities), 4) சமூக அறிவியல்கள் (Social Sciences) என நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கூறுகின்றனர். இதில உயிரியல் அறிவியல்கள் சில வேளைகளில் இயற்கை அறிவியல்கள் (Natural Sciences) என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

சிலர் மனித அறிவுத் தொகுதியை 1) உலகத்திலுள்ள இயற்கை சார்ந்த பொருள்களை நேரடியாகப் படிக்கினற இயற்கை அறிவியல்கள் என்றும் 2) மனிதனுடைய அனைத்துச் செயல்களையும், அவனால் ஈட்டப்படுபவைகளையும் படிக்கின்ற சமூக அறிவியல்கள் என்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதுமுண்டு.

சமூக அறிவியல் தொகுதியை எளிதில் வரையறுத்துக் கூறவியலாது. மேலும் இப் பரந்த அறிவுத் தொகுதியைப் பிரித்துக் கூறுவதும் கடினமாகும். பொதுவாகப் பொருளியல், அரசியல அறிவியல், சமூகவியல், மானிடவியல் (Anthropology), சமூக உளவியல் (Social Psychology), சமூகப் புவியியல் (Social Geography) அல்லது மானிடப் புவியியல் (Human Geography) ஆகிய பிரிவுகள் சமூக அறிவியல் துறைகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன. சில அறிஞர்கள் கல்வியியல், தத்துவம், உளவியல் ஆகியவற்றையும் சமூக அறிவியலாகவே கருதுகின்றனர். மேலும் உயிரியல், புவியியல், மருத்துவம், கலை, மொழியியல் ஆகிய துறைகளிலுள்ள குறிப்பிட்ட சில பிரிவுகளும் சமூக அறிவியல் பிரிவிலேயே சேருகின்றன.

வரலாற்றுத் துறை ஒரு சமூக அறிவியலா? அல்லது வாழ்வியலா? என்பதில் இனறுமகூட ஐயமுணடு. ஆனால், சில வரலாற்று அறிஞர்களே இததுறையைச் சமூக அறிவியலாகச் சொல்லுவதும் உணடு. மேலும் வரலாற்றுப் பாடத்தின் சில பகுதிகள் சமூக அறிவியலை ஒத்திருக்கின்றன. இவவாறே சில புவியியல் அறிஞர்கள் புவியியல் ஓர் இயற்கை அறிவியல் என்றும், மானிடப் புவியியல் மட்டுமே சமூக அறிவியல் என்றும் வாதிடுகின்றனர். மேலும், உளவியல் அறிஞர்கள சிலர் தங்களுடைய துறையை உயிரியல் அறிவியல் என்றும், சமூக உளவியலை மட்டுமே சமூக அறிவியலுடன் சேர்க்க இயலும் எனறும் கூறுகின்றனர்.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பினனர், சமூகம் பல்வேறு துறைகளில் வெற்றியடைய வேணடிய நிலையிலுள்ளது. அதாவது மனிதன், சமூகத்திலுள்ள பல சிக்கல்களைச் சமாளிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். இச் சிக்கலான நிலைகளைச் செம்மைப்படுத்தச் சமூக அறிவியற் சிந்தனைகளும் ஆய்வுகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சமூக அறிவியல்கள் அறிவுக்கூர்மை, சிந்தனை, ஆற்றல், ஆயவு, தரம், மதிப்பீடு முதலியவற்றின் மூலம் சமூகத்திலுள்ள பெரும்பாலான சிக்கல்களை விளக்க முறபடுகின்றன. அதாவது, சமூகத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய உண்மை அறிவைப் புகட்டி மனிதனின் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படும் சமூகச் சிக்கல்களை இவை தீர்க்க முயலுகின்றன. ஒருவகையில் சமூக விளைவுகளை முன்கூட்டியே கணித்துக் கூறத்தக்க வல்லமை இத்துறைக்கே உண்டு.

ஒரு மனிதனுடைய மனவெழுச்சிகள், தப்பெண்ணங்கள், பயம் ஆகியவற்றை அவன் அறிந்து அவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கொளவதற்கு உதவுவதே சமூக அறிவியலின அடிப்படை நோக்கமாகும். சமூக அறிவியலின் மூலமே ஒருவன் சமூகத்தில் வலுப்படுத்தப்பட்ட விழுமியங்களின் (Values) அடிப்படைக் கூறுகளை அறிந்துகொள்ளலாம். இதன்மூலம் மனித

நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியையும் அறிந்துகொள்ள இயலும்.

மனிதனுடைய அறிவியல் முன்னேற்றத்திற்கும் அவனுடைய மாறுகின்ற சமூகச் சூழ்நிலை, இடை உறவுகள ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான முன்னேற்பாடுகளுக்கும் இடையே பரவலான இடைவெளி ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கான காரணங்களைச் சமூக அறிவியல்கள் ஆராய்ந்து கூறவல்லன.

செயல்முறைகள்: இதை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். 1) மெய்ப்பொருள் மூல ஆராய்ச்சிக்குரியவை (Ontological): இக்கொளகை மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சமூக நீதி, மனநிறைவு ஆகியவற்றை எடுத்து விளக்குகிறது. 2) ஒப்பளவுமுறைக் கொளகை (Criteriological): இது மனிதனுடைய தேவைகள, செயல் முறைகள், முடிவுகள் ஆகியவை மதிப்புவாய்ந்தவையா என்ற கேள்வியை ஆராய்கிறது. 3) கூட்டிணைப்பு (Synthetic) முறைக் கோட்பாடு: இது மனிதனுடைய செயல்முறை, கோட்பாடு முதலியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து மனிதனுககுப் பயன்படச் செய்கிறது.

சமூக அறிவியலின் வரலாறு: சமூக அறிவியல்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடு வரையிலும் முறையாக ஏற்படுத்தப்படவில்லையெனினும், சமூகத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே உருவாகியிருந்தன. சமூக அறிவியலின் தொடக்க காலக் கோட்பாடுகள் கிரேக்கச் சிந்தனைகளின் அடிசசுவடுகளைப் பின்பற்றி அமைந்திருந்தன. பினனர்ச் சமூக நிறுவனங்கள, மனிதனுடைய இயற்கைத் தன்மை ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராய்வது குறைந்தது. இடைப்பட்ட காலத்தில் கிரேக்க இலககிய நூல்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இறையியல மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. மனித நடத்தையைப் பற்றிய ஆய்வாளர் கருத்துகளில இறையியலின் தாக்கமே மிகுதியாக இருந்தது.

சமூக அறிவியல்களின் வளர்ச்சியில் பின்னர் கி.பி.17,18-ஆம் நூற்றாணடுகளில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதாவது வணிகம், ஆய்வு, மனிதனுடைய பல்வேறுபட்ட அனுபவங்கள், சமூகக் கட்டமைப்புப்பற்றிய எண்ணம், வளர்ச்சிக் கொள்கை பற்றிய தத்துவம் ஆகியவற்றின்மூலம் சில மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின.

ஆனால், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே கோவையான சமூகச் சிந்தனை உரு மலர்ந்து வளரத் தொடங்கியது. அறிவுலகம், சமூகத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அமைப்பு, செயற்பாடு, மாற்றம் முதலியன பற்றித் தெளிவாகவும் முறையாகவும் சிந்தனை செய்து தத்துவங்களை வடித்துத் தந்தது. அறிவியல் நெறியில் சமூகத்தை முறையாக ஆராயும் போக்கு வளரத் தொடங்கியது.

மனிதப் பண்பாடு பற்றிய சரியான விளக்கம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் தேவைப்பட்டது. மேலும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தாக்கத்தினாலும, தொழிற்புரட்சியின் பரவலினாலும் சமூக மாற்றங்கள ஏற்படலாயின. அப்போது தோன்றிய இலக்கியம், தத்துவம் ஆகியவை அந்தக காலகட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளான மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் விளைவுகள், தொழிலாளியின் நிலை, உடைமைகளின் தன்மை மாற்றம், சமூக வகுப்புகள், நகரமயமாதல, இயந்திரமயமாதல், தொழிற்சாலை முறை, அரசியல் வளர்ச்சி முதலியனவற்றை வெளிப்படுத்தின. இவை பல புதிய தததுவஙகளும் கருத்துக் கொள்கைகளும் (Ideologics) உருவாக மூலகாரணமாயின.

எட்மண்டு பர்க்கு (Edmund Burke), அலெக்சிசு டி தோக்கவில் (Alexis de Tocqueville), மாக்சு வீபர் (Max Weber) போன்ற பழைமைச் சிந்தனையாளர்கள் மக்களாட்சித் தத்துவம், முதலாளித்துவம், தொழில்மயமாதற் கோட்பாடு, தனித்துவம் போன்றவற்றைப் பற்றி மிக உயர்வாகக் கூறினர். ஆனால், காரல் மார்க்சு (Karl Marx) முதலாளித்துவத்தை அறவே வெறுதது எழுதினார். இவர் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை நிறுவினார்.

புற மெய்ம்மைக் கொள்கை (Positivism), மனித இன நலக் கோட்பாடு (Humanitarianism), படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு(Evolutionism)ஆகியவை கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பிற சமூக அறிவியற் கருத்துக் கொள்கைகளாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சமூக அறிவியல்களில் புதிய விளைவுகள் ஏற்பட்டன. மக்களாட்சிக் கொள்கை, தேசியம், தொழில் மயமாதல், தொழில் நுட்பங்கள் ஆகியன தோன்றியதுடன் (புற மெய்ம்மை மறுத்த) வாழ்வியல் மெய்ம்மைக் கோட்பாடு (Existentialism), மார்க்சியக் கோட்பாடு (Marxism), பிராய்டின் உளப்பகுப்புக் கோட்பாடு (Freudıanism) முதலிய கருத்துக் கொள்கைகள் தோன்றி வளர்ந்தன.

சமூக அறிவியலில் முதன்முதலாகப் பொருளியல் துறை தோன்றியது. பின்னர், அரசியல் அறிவியல் உருவானது. தொடர்ந்து மானிடவியல், சமூகவியல், சமூக உளவியல், சமூகப் புள்ளியியல், சமூகப் புவியி

யல் ஆகிய துறைகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் தோன்றின.

சமூக அறிவியல்கள் தத்தமக்கென்று ஓர் எல்லைப் பரப்புக் கொண்டிருந்தாலும், அவை சமூகத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பல்வேறு கோணங்களில் அளிக்கின்றன. சமூகத்தைப் பற்றி ஓர் அறிவியல் தரும் விளக்கத்தை அறிந்துகொள்ளப் பிற அறிவியல்களின் துணையும் தேவைப்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே இன்று பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக அறிவியல் துறையில் நடைபெறும் ஆய்வுகள், தனித்துறை ஆய்வுகளாக இல்லாமல் பலதுறை இடைப்பட்ட ஆய்வுகளாக அமைகின்றன.

பொருளியல், அரசியல், வரலாறு, உளவியல், மானிடவியல, சட்டவியல் முதலிய சமூக அறிவியல்கள் தத்தமக்கென்று ஒரு கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்தக் கணணோட்டத்தில் சமூகத்தை ஆராய்கின்றன. ஆனால், சமூகவியல் சமூகத்தைப் பற்றிய முழுமையான அறிவை, பொதுவான உண்மைகளை வழங்குகிற பொதுச் சமூக அறிவியலாக விளங்குகிறது எனவே, பிற சமூக அறிவியல்கள் , சமூகவியலைச் சார்ந்து, சமூகவியலின் அணுகுமுறையையும் ஆய்வு உத்திகளையும் சமூகவியல் வழங்கும அறிவியல் உண்மைகளையும் பயன்படுத்தித் தங்களுடைய ஆய்வுகளைச் செப்பனிட்டுக் கொள்ளுகின்றன. தாங்கள் கண்டுபிடிக்கும் உண்மைகளையும் சீர் செய்துகொள்ளுகின்றன. இவ்வாறு அனைத்துச் சமூக அறிவியல் கூறுகளையும் தொட்டுக் கொணடு செல்வதால் சமூகவியல் என்பது, மிக மேலான சமூக அறிவியல் எனச் செலிக்குமேன (Seligman) என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகிறார். பூ.த.

சமூக இடைவினை: 'மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி' என்றார் அறிஞர் அரிசுடாட்டில். மனிதன் எப்பொழுதும் சமூக உறவுகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ள சூழ்நிலையில் பிறக்கிறான்; வளருகிறான்; பங்கேற்கிறான். எப்பொழுதும் பிறருடன் தொடர்பு கொண்டு உறவாடுகிறான். அவனுடைய தொடர்புறவினால் பிறரும் அவனோடு தொடர்புறவு கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒருவன் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு உறவாடுவதும், அதனால் மற்றவர்கள் அவனுடன் உறவாடுவதும் சமூக இடைவினை (Social Interaction) எனப்படுகிறது.

சமூக இடைவினை இரு மனிதர்களுக்கு இடையிலோ, ஒரு தனி மனிதனுக்கும் ஒரு குழுவினருக்கும் இடையிலோ தான் நிகழ வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு குழுவுக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்கும் இடையிலோ ஒரு குழுவுக்கும் மற்றொரு குழுவுக்கும் இடையிலோ நிகழலாம். தொடர்பு கொணடுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையளவு எவ்வாறாக இருப்பினும், அவர்களிடையே இரு வழி நிலையில் தொடர்புறவு அமைகிறபொழுது அது சமூக இடைவினை ஆகிறது.

சமூக இடைவினை ஒரு தொடர்ச்சியான செயற்பாங்கு. அது என்றும் சமூகத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். அதற்கு முடிவு கிடையாது.

சமூக இடைவினைப் பாங்கில் இரு பிரிவினர் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்புறவு வைத்துக் கொளளும்போது, ஒரு பிரிவு அதன் தகுநிலைக்கும் (Status), பங்குக்கும் (Role) ஏற்ப மற்றப் பிரிவின் மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது ஒரு வழிப் போக்காக அமைவதில்லை. மற்றப் பிரிவும் தனது தகுநிலைக்கும், பங்கு நிலைக்கும ஏற்ப முந்தைய பிரிவினர் மீது ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறு சமூக இடைவினைச் செயற்பாங்கில தொடர்புள்ள இரு பிரிவினரும் தத்தம் தகு நிலைக்கும், பங்குக்கும் ஏற்ப ஒருவர் மீது ஒருவர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

சமூக இடைவினைக்குத் தொடக்கமாக, அடிப்படையாக அமைவது தொடாபு (Contact) ஆகும். இந்தத் தொடர்பு உடலளவில் பல வடிவங்களில் ஏற்படுகிறது. கை குலுககுதல், தோள் மேல் கை போடுதல், ஆரத் தழுவுதல், முத்தமிடுதல் என்று பல வடிவங்களில் உடலளவுத் தொடர்பு அமைகிறது. இப்படி நேருக்கு நேர் உடலளவில் தொடர்பு அமைகிறபொழுது அதன் விளைவாக ஏற்படுகிற இடைவினை நெருக்கமானதாக அமைகிறது. சொல்லப் போனால் நெருக்கமான இடைவினைககு உடலளவிலான நேரடித் தொடர்பு முக்கியமானதாக அமைகிறது.

ஆயினும், சமூக இடைவினை ஏற்படத் தொடர்பு நேரடியானதாக, உடலளவில் அமைவதாக இருக்க வேணடும் என்ற தேவையில்லை. தொடர்பு மறைமுகமானதாகக் கூட இருக்கலாம். கடிதங்கள், தொலைபேசி, வானொலி ஆகியவற்றின் வாயிலாகக் கூட ஒருவர் முகம் ஒருவர் அறியாத நிலையில், தொடர்பு அமையலாம். அத்தகைய தொடர்பும் சமூக இடைவினைக்கு வழிகோலும்.

இரணடு மனிதர்களுக்கிடையே அமைகிற தொடர்பு எப்படி வேண்டுமானாலும் அமையலாம். அது நிலையானதாக நீடித்து நிற்கலாம் அல்லது அப்

கடைத்தெருவில் இடைவினை

போதைக்கு அமைந்து, குறுகிய காலம் மட்டும் நிலவ லாம்

நிலையான தொடர்பில் இரு தரப்பினருக் கிடையே நிகழும் இரு வழித் தாக்கம் மிகுதியாகவும் வலுவாகவும் நிலையாகவும் அமையும். நிலையற்ற தொடர்பில் இரு வழித் தாக்கம் குறைவாகவும் வலு வற்றதாகவும் அமையும்.

மேலும், தொடர்பு முதல் நிலைத் தொடர்பாக வும இருக்கலாம் அல்லது இரண்டாம் நிலைத் தொடர்பாகவும் இருக்கலாம். தொடர்பு நெருக்க மானதாகவும் உணர்வு பூர்வமானதாகவும் ஆழமாக வும் உறுதியாகவும் நிலையாகவும் அமைகிறபொழுது, அது முதல் நிலைத் தொடர்பாகிறது. அது மேலோட் டமானதாக, ஆழமற்றதாக அமைகிறபொழுது, அது இரண்டாம் நிலைத் தொடர்பாகிறது. முதல் நிலைத் தொடர்பில் சம்பந்தப்பட்ட இரு பிரிவினரும் ஒரு வரை யொருவர் நேசித்தும் அன்பு பாராட்டியும் தம் தொடர்பை மேலான மதிப்பீடாகக் கருதியும் உறவு பாராட்டுவர். ஆனால் இரண்டாம் நிலைத் தொடா பில் இரு பிரிவினரும் ஒருவரையொருவர் தத்தம் நோக்கங்களை அடைவதற்கு உரிய கருவியாகக் கருதி நடந்து கொள்வர்.

தொடர்பு உடன்பாடாகவும் (Positive), எதிர் மறையாகவும (Negative) அமைவதுணடு. தொடர்பு உடன்பாடாக இருக்கும் பொழுது, அது நல்லிணக்க மானதாகவும் அமைதியானதாகவும் அன்பு பாராட்டு வதாகவும் அமையும். எதிர்மறையாக இருக்கும பொழுது அது வெறுப்பை உமிழுவதாகவும் விரோ தம் காட்டுவதாகவும் அமையும். உடனபாடான தொடர்பில் இருவர் இணைந்து ஒனறாக இருப்பர். ஆனால் எதிர்மறைத் தொடர்பில் இருவர் தம்முள் பிணக்குக் கொண்டு முரண்பட்டோ பூசலில் ஈடு பட்டோ இருப்பர்.

எத்தன்மையதாக இருப்பினும், தொடர்பு இடை வினைக்கு வழிகோலும். ஆயினும் வெறுந் தொடர்பு மட்டுமே இடைவினைக்கு வழிகோலுவதில்லை. தொடர்பை ஒட்டிச் செய்தித் தொடர்பு ஏற்படும் பொழுதுதான் இடைவினை நிகழுகிறது. இரு பிரிவி னர் தமக்கிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் பொழுது, ஒருவருக்கொருவர் செய்தித் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது தங்களுக் கிடையே கருத்து உணர்ச்சிப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். தத்தம் புலன்களைப் பயன் படுத்தி, அவற்றின் வாயிலாகத் தத்தம் கருத்துகளை

யும் உணர்ச்சிகளையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்ளுகிறார்கள். சாடைகள் அல்லது சைகைகளின் மூலமாகவோ, பேச்சு அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ கருத்து – உணர்ச்சிப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். வெறும் சிரிப்பின் மூலம் தொடர்பு நடைபெற்றாலும் கூட, அங்கும் கருத்து-உணர்ச்சிப் பரிமாற்றம் நடைபெறும். இந்தக் கருத்து-உணர்ச்சிப் பரிமாற்றம் ஏற்படும்பொழுதுதான் மெய்யாக இடைவினை நிகழ்கிறது. இவ்வாறு இரு பிரிவினருக்கிடையே தொடர்பும், அதையொட்டிச் செய்தித் தொடர்பும் நிகழுகிறபொழுதுதான் இடைவினைச் செயற்பாங்கு ஏற்படுகிறது என்பது தெளிவு. இவ்விரு நிகழ்வுகளுமே சமூக இடைவினை அமைய அடிப்படை நிலைமைகளாக அமைகின்றன.

சமூக இடைவினையின் மூலந்தான் சமூகம் மலருகிறது; இயங்குகிறது. சமூக இடைவினையின் காரணமாகவே சமூக உறவுகள் முகிழ்க்கின்றன;மலருகின்றன. இந்தச் சமூக உறவுகளின் பின்னலில்தான் சமூகம் தோன்றி வளருகிறது; இயங்குகிறது. சமூகத்தின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் இயக்கத்துக்கும் மட்டுமன்றி, பண்பாடு வளரவும் பரவிப் படரவும் ஒவ்வொரு தலை முறையாகத் தாண்டி நிலைத்து நிற்கவும் சமூக இடைவினை காரணமாக அமைகிறது.

சமூக இடைவினைச் செயற்பாங்கு பல்வேறு வடிவங்களில் அமைகிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை கூட்டுறவு (Co-operation), போட்டி (Competition), பூசல் (Conflict), இணங்குதல் (Accommodation), தன்மயமாதல் (Assimilation) ஆகியவையாகும். இவற்றில் கூட்டுறவு, இணங்குதல், தன்மயமாதல் ஆகியவை இடைவினையில் சம்பந்தப்பட்ட இரு பிரிவினரையும் இணைத்து வைக்கும் பாங்குடையவை, ஆகவே, இவை இணைத்து வைக்கும் செயற்பாங்குகள் (Associative or Conjunctive Process) எனப்படுகின்றன. போட்டி, பூசல் ஆகியவை இடைவினையில் சம்பந்தப்பட்ட இரு பிரிவினரையும் பிரித்து வைக்கும் பாங்குடையவை. ஆகவே, இவை பிரித்து வைக்கும் செயற்பாங்குகள் (Dissociative or Disjunctive Processes) எனப்படுகின்றன.

கூட்டுறவு: சமூக இடைவினைச் செயற்பாங்குகளுள், முக்கியமானது கூட்டுறவு. கூட்டுறவு என்பது இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒரு பொது நோக்கத்தை–குறிக்கோளை அடைவதற்காகச் சேர்ந்து கூட்டாகச் செயற்படுவது ஆகும். அது ஒரு கூட்டு நடவடிக்கை. எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் ஊரில் உள்ளவர்கள் தங்களுடைய ஊருக்கு நேரிடும் வெள்ள அபாயத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒன்றாகச் சேர்ந்து பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்வதைக் குறிப்பிடலாம்.

இத்தகைய செயற்பாங்கில், அதாவது கூட்டுறவில், இரண்டு அமிசங்கள் இருக்கும். ஒன்று எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒரு குறிக்கோள். மற்றொன்று அந்தக் குறிக்கோளை அடைய ஒழுங்கமைந்த அளவில் உள்ள கூட்டு முயற்சி. மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டில் வெள்ள அபாயத்தைத் தடுப்பது ஊரில் உள்ள எல்லோருக்கும் பொதுவான குறிக்கோள். அந்தக் குறிக்கோளை அடைய எல்லோரும் கூடி ஒன்றாக முனைப்பாகச் செயற்பட்டுப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்வது கூட்டு முயற்சி. இந்த இரு அமிசங்களும் சேர்ந்து கூட்டுறவை உருவாக்க ஒரு நிலைமை அமைய வேண்டும். அது பொதுக் குறிக்கோளை அனைவரும் ஒத்துக் கொண்டு, அதை ஒரு கூட்டு முயற்சியினால்தான் அடையலாம் என்று உணர்ந்து ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவது ஆகும்.

சமூகத்தில் கூட்டுறவு முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அது சமூக வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. அதன் காரணமாகவே சமூகம் இயல்பாக, சுமுகமாக இயங்குகிறது. இவ்வாறே சமூகத்தின் உட்பிரிவுகளான பல்வேறு குழுக்களிலும் கூட்டுறவு இடம் பெற்று அவை சுமுகமாக இயங்க வழி கோலுகிறது. அவற்றின் சுமுகமான இயக்கத்திற்கே கூட்டுறவுதான் காரணமாக அமைகிறது. ஒரு குடும்பத்தில் கணவனும் மனைவியும் குடும்ப நலனைக் கருத்திற் கொணடு ஒருமித்துச் செயற்படுவதினால் குடும்பம் சுமுகமாக இயங்குகிறது. இதன் கட்டமைப்பும் குலையாமல நிலைத்து நிற்கிறது. குடும்பம மட்டுமன்று, எல்லாச் சமூகக் குழுக்களுமே கூட்டுறவை அச்சாகக் கொண்டு தான் சுமுகமாக இயங்குகின்றன. ஒரு குழு எப்படிப் பட்டதாக இருப்பினும், அதன உறுப்பினர்கள் குழுவின் நலன்களைக் கருத்திற் கொணடு ஒன்றாக இணைந்து ஒருமித்துச் செயற்படும்போதுதான் அக்குழு கட்டமைப்போடு நிலைத்து நின்று இயங்குகிறது. அக்குழுவின் உறுப்பினர்களுடைய தேவைகளும் நிறைவேறுகின்றன.

சமூகத்தில் நிகழும் பல்வேறு செயல்களும் கூட்டுறவை உள்ளடக்கியே அமைகின்றன. அவை கூட்டுறவை முதன்மையான அமிசமாகக் கொண்டு அமைகின்றன. இத்தகைய நிலையில் அவை உடன்பாட்டுச் செயல்களாக அமைந்து, சமூகம் சுமுகமாக இயங்க உதவுகின்றன.

பல்வேறு சமூகச் செயல்களில் கூட்டுறவு இடம் பெற்றாலும், எல்லாவற்றிலும் அது ஒரே வடிவத்தில் அமைவதில்லை. பல வடிவங்களில் அது அமைகிறது. பல செயல்களில் கூட்டுறவு நேரடியான

கூட்டுறவாக அமைகிறது. அத்தகைய கூட்டுறவை நேராகக் கண்டு அறிய முடியும். எடுத்துக் காட்டாக, அறுவடையில் அல்லது தேர் இழுப்பதில் நேரடியாகக் கூட்டுறவைக் காண முடியும்.

சில செயல்களில் கூட்டுறவு நேரடியாக இல்லாமல் மறைமுகமாக அமையும். நேரில் காண இயலாவிட்டாலும், அவற்றில் கூட்டுறவு இருப்பதை உணர முடியும். ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலைப் பங்கீட்டின் அடிப்படையில் ஒரு வேலையின் பல பகுதிகளைத் தொழிலாளர்கள செய்வது மறைமுகமான கூட்டுறவுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். 'இயந்திர வண்டி'த் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையில் வண்டியின் பல்வேறு பாகங்களைப் பல தொழிலாளர்கள் தனித் தனியேதான் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தத் தனித்தனி வேலைகளின் மொத்த விளைவு ஒரு 'வண்டி' உண்டாவதே. அந்த வகையில் தொழிலாளர்கள் ஒரு பொதுவான அடிப்படையில் தொழில் புரிவதால், அதாவது ஒரு பொதுவான பொருளை உருவாக்குவதில் ஈடுபடுவதால், அவர்களிடையே ஒரு கூட்டுறவு நிலவுகிறது. இந்தக் கூட்டுறவு மறைமுகமான கூட்டுறவு.

கூட்டுறவு விருப்பாற்றலுக்கு உட்பட்டும் (Voluntary), விருப்பாற்றலுக்கு உட்படாமலும் (Involuntary) அமையக் கூடும். தன்னிச்சையாகச் சிலர் ஒன்று கூடிக் கூட்டாக உழைக்கும்பொழுது அங்கு விருப்பாற்றலுக்கு உட்பட்ட கூட்டுறவு அமைகிறது. ஒரு நோயைக் (எ-டு. 'எயிட்சு') குணப்படுத்த மருந்து கண்டுபிடிப்பதில் அறிவியலாளர்கள் ஈடுபடும்போது, அங்கே இத்தகைய கூட்டுறவுதான் அமைகிறது. ஒன்றுக்கொன்று மோதிக் கொள்ளும் இரு வல்லரசுகள் உலக அமைதிக்காக அணு ஆயுதங்களை ஒழிக்க ஒன்று பட்டுப் பாடுபட முன்வருவதும் இத்தகைய கூட்டுறவே.

இதற்கு மாறாக, விருப்பாற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில், வற்புறுத்தலுக்காக அல்லது கட்டாயத்திற்காகப் பலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உழைப்பது விருப்பாற்றலுக்கு உட்படாத கூட்டுறவு ஆகும். ஒரு சிறைச் சாலையின் கைதிகள் ஒரு பொது வேலையில் ஒன்றாக ஈடுபடுவது இத்தகைய கூட்டுறவே. அவர்கள் ஒரு வேலையைத் தாமாகவே ஏற்றுக் கொண்டு, அதை மதித்து, அதைச் செய்ய முன் வருவதில்லை. சிறைச் சாலை அதிகாரிகளின் கட்டாயத்தின் பேரில் அவர்கள் கூட்டாகப் பணி புரிய வருகின்றனர். அவ்வாறே ஒரு சிறிய குழு தன்னை ஆதிக்கம் செலுத்துகிற ஒரு பெரிய குழுவின் கட்டாயத்திற்காக அதனோடு இணைந்து செயற்படுவதும் விருப்பாற்றலுக்கு உட்படாத கூட்டுறவே. கட்சித் தலைமையின் ஆணையின் பேரில் ஒரு மாநிலப் பிரிவு வேறொரு கட்சியுடன் தேர்தல் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு வேலை செய்வது இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

கூட்டுறவு வேறு வகையான வடிவங்களில் கூட வெளிப்படுவதுண்டு. முதல் நிலைக் கூட்டுறவு, இரண்டாம் நிலைக் கூட்டுறவு, மூன்றாம் நிலைக் கூட்டுறவு என்ற வடிவங்களில் வெளிப்படுவதுண்டு. முதல் நிலைக் கூட்டுறவில் உறுப்பினர்களிடையே ஓர் ஒருமித்த உணர்வும், ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களிடையே ஓர் ஒருமித்த உணர்வும், பொதுவான பற்றுகளும் காணப்படும். அவற்றின் அடிப்படையில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் குடும்ப நலனுக்காகக் கருத்து ஒருமித்து, ஒரே உணர்வுடன் செயலாற்றுவார்கள். அப்படி அவர்கள் ஆற்றிடும் கூட்டுறவின் பயனாக, அவர்களுடைய சொந்தத் தேவைகள மட்டுமன்றிக், குடும்பத்தின் பொதுத் தேவைகளும் நிறைவேறுகின்றன.

இரண்டாம் நிலைக் கூட்டுறவில் உறுப்பினர்கள் தமது தேவைகளை அடைய மாட்டார்கள். அவர்கள் சார்ந்துள்ள குழுவின் பொதுத் தேவையே நிறைவேறும். எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் அரசியல் கட்சியில் அல்லது ஒரு விளையாட்டுக் குழுவில் காணப்படும் கூட்டுறவு இரண்டாம் நிலைக் கூட்டுறவாகும். அத்தகைய குழுவில் உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து உழைப்பதுண்டு. ஆனால், அவர்கள் தமது சொந்தத் தேவைகளுக்காகச் சேர்ந்து உழைப்பதில்லை. தாம் சார்ந்துள்ள குழுவின் வெற்றிக்காக உழைப்பார்கள். குழுவின் வெற்றியினால் அவர்களுக்கு நன்மை கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம், கிடைக்காமலும் போகலாம். அவர்களுடைய நன்மை ஒரு பொருட்டன்று.

மூன்றாம் நிலைக் கூட்டுறவில் உறுப்பினர்களிடையே ஓர் உணர்வு பூர்வமான ஆர்வமான கூட்டுஉழைப்பு இருக்காது. குழு பலன் பெற வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள கவலைப்படுவதில்லை. ஏதோ பிரியமின்றிச் சேர்ந்து உழைப்பர். கொள்கை இணக்கம் இல்லாத இரு அரசியல் கட்சிகள் கூட்டணி அமைத்துத் தேர்தலில் கூட்டாக வேலை செய்வது இத்தகைய கூட்டுறவே ஆகும்.

போட்டி: கூட்டுறவுக்கு அடுத்தபடியான முக்கியமான சமூக இடைவினைச் செயற் பாங்கு போட்டி ஆகும். ஆனால், இது கூட்டுறவுக்கு மாறானதாகும். கூட்டுறவில் ஒரு பொது இலக்கிற்காக மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உழைப்பர். ஆனால், போட்டியில் அந்த நிலை இல்லை போட்டியில் கூட்டுறவினைப் போலவே ஒரு பொது இலக்கு இருக்கும். ஆனால்

அப் பொது இலக்கிற்காக இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் எதிர் எதிர் நிலையில் நின்று அதை அடைய முயற்சி செய்வர். இத்தகைய இடைவினையில் தொடர்புள்ள உறுப்பினர்களிடையே கூட்டு மனப்பான்மை இருக்காது. தாமே இலக்கை அடைந்திட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கும்.

பொதுவாக, போட்டி ஒரு மதிப்பு மிக்க பொருளைச் சுற்றியே அமையும். அந்தப் பொருளை அறிந்த நிலையில்தான் மக்களிடையே அதற்காகப் போட்டி அமையும். அதை அறியாத நிலையில் மக்களிடையே போட்டி எழ வாய்ப்பில்லை. மேலும், அந்தப் பொருள் எண்ணிக்கை யளவில் குறைவாக இருக்கும்போதும் அரிதாகக் கிடைக்கும் நிலையிலும் அதற்குப் போட்டி இருக்கும். ஏனெனில், அந்த நிலையில்தான் அதற்கு மதிப்பு அமைகிறது. ஆனால், அப் பொருள் தாராளமாகக் கிடைக்கும் பொழுது அதற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே, அதற்குப் போட்டி இருக்காது. எடுத்துக் காட்டாக, தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு உள்ள ஒரு வறண்ட பகுதியில் தண்ணீருக்குக்கடும் போட்டி இருக்கும். ஆனால் தண்ணீர் தாராளமாக, வசதியாகக் கிடைக்கிற பகுதியில் அதற்காக மக்களிடையே போட்டி இருப்பதில்லை. காற்று, சூரிய ஒளி ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் போட்டி ஏற்படுவதில்லை. ஏனெனில் அவை எங்கும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. நாடுகின்ற பொருள் கிடைப்பதன் அளவு குறையக் குறைய, அதன் மதிப்பு உயருகிறது. அதனால், அதை நாடுவதும் மிகுகின்றது. அதன் காரணமாகப் போட்டியின் தன்மை கடுமையாகி, அதன நிகழ்வு வேகமும் மிகுதியாகிறது.

சமூகத்தில் குறிப்பாகப் பதவி, அதிகாரம், தகுநிலை, புகழ், செல்வம் ஆகியவற்றுக்குக் கடும் போட்டி நிலவுகிறது. அதற்குக் காரணம் அவை எளிதில் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறே தாராளமாகவும்கிடைப்பதில்லை. போட்டி நிகழும் நிலைமைகள் என்றும் எங்கும் நிலவுகின்றன. அதன் காரணமாகப் போட்டி எல்லாக் காலத்திலும், எல்லாச் சமூகங்களிலும் நிலவுகின்ற தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறது. போட்டி ஒரு தொடர்ச்சியான செயற்பாங்கு. போட்டியில் ஒருவர் போட்டிப் பொருளைக் கவர்ந்து வெற்றியடைந்தாலும், மற்றவர்களிடையே அப்பொருளை அடைவதில் போட்டி நீடித்துக் கொண்டே இருக்கும். ஒருவருடைய வெற்றியினால் போட்டி முடிவுக்கு வருவதில்லை.

போட்டியின் குறிக்கோள் விரும்பிய - நாடிய பொருளை அடைந்தே திருவது என்பதுதான். போட்டியில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் போட்டிப் பொருளை அடைந்தே திருவது என்று வெற்றியின் மீதுதான் தம் கவனத்தைச் செலுத்துவர். ஆயினும் இந்த ஆவேசம் முறைப்படிதான் இருக்கும். சமூகத்தின் நெறிகளுக்கும் விதிமுறைகளுக்கும் உட்பட்டே போட்டி அமையும். அவற்றைப் புறக்கணித்தோ மீறியோ போட்டி நடைபெறுவதில்லை.

போட்டி ஒரு குறுப்பிட்ட பிரிவினரிடம் மட்டும் காணப்படுவது கிடையாது. சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினரிடமும் காணப்படுகிறது. அவ்வாறே சமூகத்தில் உள்ள பொருளாதாரத் துறை, வணிகத் துறை, அரசியல் துறை, மதத் துறை, விளையாட்டுத் துறை, கலைத்துறை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் போட்டி நிலவுகிறது.

இப்போட்டிகள் அனைத்தையும் சில குறிப்பிட்ட வகைகளுக்குள் அடக்கி விடலாம் என்று சான் கியூபர் (John Cuber) என்ற அறிஞர் குறிப்பிடுகிறார். அவை முழுமையான போட்டி (Absolute Competition), ஒப்பீட்டு முறையான போட்டி (Relative Competition), ஆள் தொர்புடைய போட்டி (Personal Competition), ஆள் தொடர்பற்ற போட்டி (Impersonal Competition) என அமையும் எனகிறார். சில போட்டிகள் ஒரேயொருவர் மட்டுமே வெற்றியாளராகவரக் கூடிய முறையில் அமையும். ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள் வெற்றி பெற அவை அனுமதிப்பதில்லை. அத்தகைய போட்டிகள முழுமையான போட்டிகள் எனப்படும். சட்ட மன்றத் தேர்தல், குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல், விளையாட்டுப் போட்டி ஆகியவை முழுமையான போட்டிகளாகும். இவ வகைப் போட்டிகளில் ஒரேயொருவரே வெற்றியாளராக வர இயலும்.

சில போட்டிகள் ஒருவருக்கு மேல் வெற்றியாளராக வரக் கூடிய முறையில் அமையும். அத்தகைய போட்டிகளில் ஒரே ஒருவருக்கு மட்டுமே போட்டிப் பொருள் சொந்தமாவதில்லை. பணத்துக்கும் புகழுக்கும் தகுநிலைக்கும் நடைபெறும் போட்டியில் அவை ஒருவரிடம் மட்டுமே போய்க் குவிந்து விடுவது கிடையாது. பணப் போட்டியில் ஒருவர் பணத்தை திரட்டிப் பணக்காரரானால, மற்றொரு சூழ்நிலையில் வேறொருவர் பணத்தைத் திரட்டி அவரை மிஞ்சக் கூடும். அவ்வாறே தகுநிலை அல்லது புகழுக்கான போட்டியில் ஒருவர் ஒரு வழியில் வெற்றி பெற்றால், மற்றொரு சூழ்நிலையில் வேறொருவர் உயாவான தகுநிலை அல்லது புகழை ஈட்டி மேலே வரக் கூடும். இவ்வாறு ஒப்பீட்டு நிலையில் போட்டியாளருக்கு வெற்றி அமையும் போட்டிகள ஒப்பீட்டு முறையிலான போட்டிகள் எனப்படும்.

வேறு வகைகளிலும் போட்டி அமையக் கூடும். அது ஆள் தொடர்புடைய போட்டி, ஆள் தொடர் பற்ற போட்டி என்ற வகையில அமையக் கூடும. ஆள் தொடர்புடைய போட்டியில போட்டியாளரை மைய மாகக் கொண்டு போட்டி நடைபெறும். அத்தகைய போட்டியில் போட்டியாளர்கள ஒருவரை யொருவர் எதிரியாகக் கருதிச் செயறபடுவா. ஒவ்வொருவரும் பிறரை எப்படியாவது வீழ்த்த வேணடும என்பதி லேயே முனைப்பாக இருப்பர். விளையாட்டுக் களத் தில் நடைபெறும் போட்டி, அரசியல் களத்தில் நிகழும் தேர்தல் ஆகியன இத்தகைய போட்டிகளே.

போட்டியாளரை மையமாகக் கொள்ளாமல், வெற்றியை மையமாகக் கொண்டு அமையும் போட்டி கள் ஆள தொடர்பற்ற போட்டிகள் எனப்படும். இத் தகைய போட்டிகளில் ஒருவர் யார் யார் தமமுடன போட்டி யிடுகிறார்கள் என்பது பற்றிக கவலைப்படுவ தில்லை. தமது வெற்றியில் மட்டுமே குறியாக இருப் பர். அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளில் கலநது கொளவோர் தமது நோக்கத்தை அறிந்திருப்பர். அதை அடைவதில் தாம் மற்றவர்களுடன் போட்டியிடுவதையும் உணர்ந்திருப பர். ஆனால், தம்முடன் போட்டியிடுகிறவர்கள் யார் யார் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதிலலை அப் படியே ஒரு சிலரைத் தெரிந்திருப்பினும் அவரை எதி ராளியாகக் கருதுவதில்லை. தமது வெற்றி ஒனறின மேல் தான கணணாய் இருப்பர். இவவாறே நுகர் வோர் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும தொழிற குழுக்களிடையே நடைபெறும போட்டியும் அமை கிறது. அவர்கள தமது பொருளுககுப் பொது மக் ளிடையே ஆதரவைத் திரட்டப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு விளம்பரம், சலுகை விலை, இலவசப பரிசு, பொருளின் தரத்தை உயர்த்துதல் முதலான வழிகளைக் கையாளுவதுணடு. ஆனால், அவர்கள நேருக்கு நேர் சந்திப்பதிலலை. சில வேளைகளில ஒரு வரை யொருவர் அறியாமலும் இருப்பா.

எத்தகைய வடிவத்தில் இருந்தாலும் சரி, போட்டி மக்களின் வாழவில் ஒரு முககியமான பஙகு ஆற்று கிறது. கூட்டுறவு, மனிதாகள சில காரியங்களை ஆற்ற உதவி புரிகிறது. போட்டி நிலையில் போட்டியாளர் களிடையே எழும் போட்டி மனப்பானமை அவர்கள தம் செய்லைச சிறப்பாகச் செய்யத் தூண்டுகோலாக அமைகிறது. அந்தத் தூண்டுதல் அவர்களைத் திறம் படச் செயற்பட வைக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுடைய வினைத் திறன, செயலூக்கம் ஆகி யவை மிகுகினறன.

மேலும், போட்டி நாட்டின மேம்பாட்டுக்கும் வழிகோலுகிறது. பொருளாதாரத் துறையில் நிகழும் போட்டியினால் உற்பத்தியாளர்களிடையே ஒரு முனைப்பு எழுகிறது. அவரவர் தம் தொழிற்சாலை களில் உறபத்தியை மிகச்செய்து தரமான பொருள் களை உற்பத்தி செய்து, புதிய கண்டுபிடிப்புகளைத் தோற்றுவித்துச் சந்தையைப் பிடிக்கப் போட்டி போட்டுக கொணடு உழைக்கிறார்கள். இவர்களு டைய போட்டி மனப்பான்மையினாலும்,அது தூண்டி விடுகிற கடும் உழைப்பினாலும், உற்பத்தி மிகுந்து, பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைகிறது.

பூசல்: போட்டியில் ஒரு பகை மனப்பான்மை புகும்போது, அது பூசல் ஆகிறது. ஒரு பொதுவான பொருளை அடைய இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற் பட்ட பிரிவினர் போட்டியிடும் நிலையில், அந்தப் போட்டியில் பகை உணாவு இடம் பெறும்போது அது பூசல் ஆகிறது. பூசலில் ஒரு பிரிவினர் பிற போட் டியாளர்களைப் போட்டியிலிருந்து அகற்றி விட்டு அல்லது ஒழித்து விட்டுத் தாமே வெற்றி பெற வேண டும் என்று முனைவர். அதற்காக அவர்கள வன் முறையையும் கூடக கடைப்பிடிப்பர். அவ்வாறு பூசல் ஒரு வனமுறை தழுவிய செயற்பாங்காக, ஒரு வகையான போராட்டமாகவே விளங்குகிறது. அப் போராட்டத்தில் ஒருவரோடு ஒருவர் பகை உணர் வோடு மோதி ஒருவர் மற்றவரை ஒழித்துக் கட்டும் முயற்சி நடைபெறும்.

போட்டி கடுமையாகிறபொழுது அந்தச் சூழ் நிலையில் போட்டி பூசலாக உருவெடுக்கிறது. அதா வது தீவிரமான போட்டியே பூசலாக உருவெடுக்கி றது ஆயினும், போட்டிக்கும் பூசலுக்கும் சில வேறு பாடுகள உண்டு. போட்டி தொடர்ந்து நிகழும் ஒரு செயற்பாஙகு. அது தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருக்கும். ஆனால் பூசல் அவ்வாறில்லை. அது விட்டு விட்டு நிகழும். பெரும்பாலான போட்டிகள் மனிதர் களுடைய உணர்வுககு உட்பட்டு அமைகின்றன. நாம் ஒரு போட்டியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்கிற உணர்வு மனிதர்களுக்கு அமைகிறது. ஆயினும் சில வேளைகளில் தாம் போட்டியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்கிற உணர்வே அவர்களுக்கு இல்லாத நிலையில், அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே போட்டி நிகழ்ந்து கொணடிருக்கும். ஆனால் பூசல் அவ்வாறில்லை. அது மனிதர்களுக்குத் தெரிந்தே, அவர்கள் அதை உணர்ந்த நிலையிலேயே நிகழும். போட்டியில் ஒரு போட்டியாளர் தமது நலனிலேதான் குறியாய் இருப் பார். நாடிய பொருளை அடைந்து வெற்றி பெறுவது ஒன்றே அவருடைய குறிக்கோள். ஆனால், பூசலில் இரண்டு இலட்சியங்கள் அடங்குகின்றன. ஒன்று எதிரி

எப்படியும் ஒழிய வேண்டும் என்பது. மற்றொன்று நாடிய பொருளை அடைய வேண்டும் என்பது. பின்னதைக் காட்டிலும் முன்னதே முக்கியமாக விளங்கும் இத்தகைய நிலையில் பூசலில் சட்டத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் புறம்பான வழிமுறைகளும், வன்முறையும் தயக்கமில்லாமல் கடைப்பிடிக்கப்படுவதுண்டு. ஆனால், போட்டி சமூக நெறிகளுக்கு உட்பட்டே நடைபெறும். அது தடம்புரளும் போது பூசல் தலை தூக்கும்.

இரு பிரிவினருக்கிடையே பற்றுகளும் மதிப்பீடுகளும் முரண்பட்டு மோதும்போதுதான் பூசல் தோன்ற ஏதுவான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பூசலின் தோற்றுவாயே இந்த மோதல்தான். இந்த மோதலே வன்முறைக்கு வழி வகுக்கிறது. இந்த மோதல் பொருளராதார நிலையில், இன அளவில், மத அடிப்படையில், பண்பாட்டு அளவில் என்று எந்த நிலையிலும் நிகழலாம்

பூசல் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அமையக் கூடும் என்றுமெக்ஈவர் (Mac Iver) என்னும் அறிஞர் குறிப்பிடுகிறார். நேரடியான பூசலில் இரு பிரிவுகளும் நேருக்கு நேராக, வெளிப்படையாக மோதிக் கொள்ளும். வாதம், மற்போர், நீதிமன்ற வழக்கு, தெருச் சண்டை, கலகம், புரட்சி, போர் முதலியவை நேரடியான பூசலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். மறைமுகமான பூசலில் ஒரு பிரிவு மற்றொரு பிரிவுடன் நேரடியாக மோதாமல் மறைமுகமாக அதற்கு எதிராக, அதை ஒழித்துக் கட்டும் முயற்சியில் ஈடுபடும்.

பூசலில் வன்முறை கலந்திருப்பதால் அதைச் சமூகத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய" செயற்பாங்கு என்று கருத வேண்டியதில்லை. பூசல் சமூக மாற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பங்காற்றியிருக்கிறது. 'கலகத்தில்தான் நியாயம் பிறக்கும்' என்ற மூதுரைக்கேற்பப் பல சமூகங்களில் ஆதிக்கச் சக்திகளுக்கும் அடங்கிய மக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பூசல்களும் போராட்டங்களுமே புரட்சியாக மலர்ந்து, அதன் விளைவாகப் புதிய சமூக ஒழுங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பழமை வாதிகளுக்கும் புதுமை விரும்பிகளுக்கும் இடையே பூசல ஏற்படுகிறபொழுதுதான், பூசலின் முடிவைப் பொறுத்துப் புதியதோர் உலகம் எழுகிறது. பூசல், மந்தமாகிப் போன சமூகத்தில் ஒரு துடிப்பை ஏற்படுத்திப் புதிய நிலையைத் தோற்றுவிக்கிறது இங்கிலாநதிலும் பிரான்சிலும் சோவியத்து ஒன்றியத்திலும் சைனாவிலும் பிற நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட அரசியல்-சமூக-பொருளாதார அமைப்பு முறை மாற்றங்கள் பூசலின் விளைவாகத் தோன்றியனவேயாகும்.

இணங்குதல்: பூசலினால் சமூகத்திற்கு நன்மை ஏற்பட்டாலுங் கூட, மனிதர்கள் தொடர்ந்து பூச விட்டுக் கொண்டே இருக்க முடியாது. அவ்வப்பொழுது பூசலுக்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். அது முடிவுக்கு வந்தாலொழியக் குழப்பநிலை நீங்கித் தெளிவு நிலை ஏற்பட இயலாது. ஆகவே, பூசலுக்கு முடிவு காணப் பூசலிடும் இரு பிரிவினரும் ஓர் இணக்கத்திற்கு வரலாம். ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வரலாம். இத்தகைய செயலே இணங்குதல் என்பதாகும்.

ஒரு தொழிற் சச்சரவினால் பிரிந்து மோதிக் கொண்டு நிற்கிற ஒரு தொழிற்சாலை நிருவாகமும், அதன் தொழிலாளர்களும் தொழிற் சச்சரவுக்கு முடிவு கண்டு, தொழில் அமைதியைக் கொண்டு வர, ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஓர் இணக்கத்துக்கு-உடனபடிக்கைக்கு வருகின்ற முயற்சி இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அவ்வாறே, கருத்து வேறுபாட்டால் பூசலிட்டுப்பிரிந்து வாழும் கணவன் மனைவியர் தமக்குள கலந்து பேசி, ஒரு சமாதானத்திற்கு வருவதும் இணங்குதலே.

பொதுவாகப் பூசல் நிலவுகிற நிலையில்தான் அதை முடிவுக்குக் கொண்டு வர இணங்குதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது கருத்து வேறுபாடுகளால இரு பிரிவினர்களுக்கிடையே பிணக்கு அல்லது முரண்பாடு ஏற்பட்டு, அவர்களுககிடையே இடைவெளி-பிரிவு ஏறபடுகிற நிலையிலும் கூட இணங்குதல் கடைப்பிடிக்கப்படுவதுண்டு. இந்த நிலையில் பிணக்கோ முரண்பாடோ முற்றிப் வெளிப்படைப் பூசல ஏற்படும் நிலை தவிர்க்கப்படுகிறது.

இணங்குதலைப் பல முறைகளில் கொண்டு வரலாம். அவற்றுள் முக்கியமானவை சமரச இணக்கம், கட்சி மாற்றம், பொறுததுக் கொளளுதல், நடுவர் தீர்ப்பு, இடைநிறுத்தம், கீழடக்கம், தனமயமாதல் ஆகியன.

சமரச இணக்கம்: இரு பிரிவினருமே தம்முள் கலந்து பேசி, ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வரலாம். பேரம் பேசுவது இத்தகைய முயற்சியே.

கட்சி மாற்றம்: இம்முறையில் ஒரு பிரிவு தான் முரண்படுகிற எதிர்ப்பிரிவோடு பூசலிட்டுச் சண்டையிடாமல், தானாக ஒதுங்கிக் கொண்டு, வேறொரு பிரிவுடன் போய்ச் சேர்ந்து கொள்ளும். சாதி இந்துக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகிற மோதலில், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சாதி

இந்துககளோடு பூசல் வைத்துக் கொளவதைத் தவிர்த்து இசுலாமிய அல்லது கிறித்தவ மதத்தில் சேர்ந்து கொளவதுணடு. இத்தகைய கட்சிமாற்ற முறையும் (Conversion) ஓர் இணக்கமே.

பொறுத்துக் கொள்ளுதல்: இம் முறையில் கருத்து வேறுபாடுகளால் பிணங்கி, பிரிந்து நிறகிற இரண்டு பிரிவுகளில் ஒன்று தனது எதிர்ப் பிரிவினநிலையைப் பரிவுடன் அணுகி, அந்தப் பிரிவோடு தனக்குள்ள வேற்றுமைகளைச் சிக்கலாக்காமல், அவறறைப் பொறுத்துக் கொண்டு போகும். இப்படிப் பொறுத் துக்கொண்டு போவதும் (Toleration) ஓர் இணக்கமே.

நடுவர் தீர்ப்பு: இரு பிரிவினருமே தங்களுடைய பூசல் சிககலை மூன்றாம் மனிதர் ஒருவரிடம் ஒப் படைத்து, அவர் தரும் யோசனைப்படி ஓர் இணக்கத திற்கு வரலாம். இது நடுவர் தீர்ப்பு (Arbitration) முறையாகும்.

இடைநிறுத்தம்: இரு தரப்பாரும் தமது பூசலைச சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைப்பது என்ற ஓர் உடன்படிக்கைக்கு வரலாம். இநத முறையில் சிகக லைத்தீர்த்து விடுவதில்லை.ஆயினும ஏற்படுகிற இடை ஓய்வுக் காலத்தில் சிக்கல் ஆராயப்பட்டு அதைத் தீர்ப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள தேடப்படும். இந்தத் தேடல், சிக்கலின் தீர்வுக்கு வழி கோலக் கூடும். போர்க் காலத்தில் ஏற்படுகிற போர் நிறுத்தம் இத்தகைய முறையே.

கீழடக்கம்: இந்த முறையில் ஒரு பிரிவு மற றொரு பிரிவுக்குக் கீழ அடங்கிப் போக முனவரும். அதனால் பூசல் ஒரு முடிவுக்கு வரும். பூசலிடுகிற இரு பிரிவுகளில் தகுநிலை ஏற்றத் தாழவுகள் இருக கும் போதுதான் இம்முறை செயற்படும். தாழ்வான தகுநிலை உடைய பிரிவே உயர்வான தகுநிலை யுடைய பிரிவுக்குக் கீழ் அடங்கிப் போக முனவரும்.

இவ்வாறான முறைகள் இணங்குதலுக்கு வழி கோலுகின்றன. இணங்குதல் பூசலை அலலது பிணக்கை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. ஆயினும், இணங்குதல் மட்டுமே பூசலை அல்லது பிணக்கை முடிவுக்குக் கொண்டு வாராது. பூசலை அல்லது பிணக்கை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதில் இணங்குதல் ஒரு முதற் படிதான். அதைத் தொடாந்து பல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பூசலுக்கு அல்லது பிணக்குக்கு ஏற்பட்டமுடிவு நிலைத்து நிற்கும்.ஒரு தொழிற்சாலை நிருவாகமும் அதன் தொழிலாளர்களும் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வரும்போது, தொழிற் சச்சரவுக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படலாம். ஆனால், அந்த முடிவு நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால் எந்தப் பிரிவும் உடன்படிக்கையை மீறாத வண்ணம் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள மேற்கொளளப்பட வேண்டும். இரு பிரிவினரும் அடிக்கடித் தம்முள் கலந்து பேசியும், கூட்டுப் பேர முறையைக் கடைப்பிடித்தும் இணங்கு தலினால் ஏற்பட்ட முடிவை நீடித்து நிலைக்க வைக்க வேண்டும்.

தன்மயமாதல்: ஒரு குழுவும் மறறொரு குழுவும் நெருங்கி வருகிற பொழுது, அநத நெருக்கம் வலுப் பட்டு, ஒரு குழு மற்றொரு குழுவோடு இணைந்து ஒன்று படுவதுண்டு. அத்தகைய செயற்பாங்கு ஒருங கிணைதல் அல்லது தன்மயமாதல் எனப்படுகிறது.

தன்மயமாதற செயற்பாங்கில் ஒரு குழு மற் றொரு குழுவோடு இணைந்து ஒன்றி விட வேண்டும் என்பதிலலை. இரணடு குழுக்களும் ஒனறாகச் சேர்ந்து இணைநது ஒரு பொதுவான, ஒருமித்த குழுவாக அமைவதும் உண்டு.

தன்மயமாதலால ஒரு குறிப்பிட்ட விளைவு ஏற் படுகிறது. ஒருஙகிணைதல ஏற்படும்போது, பண பாட்டு வேறுபாடுகள் மறைகின்றன. இரணடு குழுக் கள் தனமயமாகுமபோது, அவற்றிடையே நிலவிய பணபாட்டு வேறுபாடுகள் மறைந்து ஒருமித்த பண பாட்டு ஒழுங்கு ஏறபடுகிறது. மேலும், இரண்டு குழுக்களுக்கிடையே முதலில் பண்பாட்டுத் தொடர்பு ஏற்பட்டு, இரு பககமும் பிற பணபாட்டுப் பேறு (Acculturation)நிகழ்ந்த பிறகே தனமயமாதல் ஏற் படுகிறது.

தன்மயமாதல் ஏற்படச சில நிலைமைகள் உதவு கின்றன. இரணடு குழுக்களுக்கும் சகிப்புத் தன்மை இருந்தால், தன்மயமாதல் தடையின்றி அமையும். ஒரு குழு தன் அருகில் பிறிதொரு குழு இருப்பதற்கு வெறுப்புக் காட்டாமல், அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் தன்மை கொண்டிருந்தால,அந்த நிலைமை தன்மயமாதல் ஏறபடப் பெரிதும் உதவும். இரண்டு குழுக்களுக்கும் நெருங்கிய சமூக உறவு இருந்தால், அது தன்மயமாதலுக்கு வழி கோலும். நெருங்கிய சமூக உறவு அமையுமானால் ஒரு குழுவுக்கு மற் றொரு குழுவின் பண்பாட்டை அறியவும் அதைப் பின்பற்றவும வாய்ப்பு அமையும். இரண்டு குழுக் களுக்கிடையே ஓரளவு பணபாட்டு ஒற்றுமை இருந் தால அந்த நிலைமை தன்மயமாதல் ஏற்படப் பெரிதும் உதவும். இரண்டு குழுக்களுக்கு மிடையே திருமண உறவுகள் பரவலாக ஏற்பட்டால் அதுவும் தன்மயமாதலுக்குச் சுலபமாக வழிவகுக்கும். ஒரு குழு மற்றொரு குழுவைப் பரிவுடனும் நேயமுடனும் நடத்தினால் அது தன்மயமாதல் ஏற்படச் சுமுகமான

சூழ்நிலையை உண்டாக்கும். இரண்டு குழுக்களுக் கிடையே சமமான பொருளாதார வாய்ப்புகள நிலவி னால், அதுவும் தன்மயமாதல் ஏற்பட வழிவகுக் கும்.

ஆனால், அவற்றுக்கு மாறான நிலைமைகள் இருந்தால், அவை தன்மயமாதல் ஏற்படுவதைத் தடை செய்யும். இரு குழுக்களுக்கிடையே பெருத்த இன வேறுபாடுகள் அமைந்து, அவை அந்த இன வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் ஒன்றையொன்று வெறுத்துக் கொண்டிருந்தால், அந்த நிலைமை அவர்களிடையே சுமுகமான உறவும், தனமயமாத லும் ஏற்படும் வாய்ப்பைத் தடுக்கும். அவ்வாறே அவற்றிடையே பெருத்த பண்பாட்டு வேறுபாடுகள் நிலவினாலும், அவையும் தன்மயமாதலைத தடுக் கும். இரண்டு குழுக்களும் இருவழித் தொடர்பு இன்றி விலகி நின்று தனித்து வாழந்தால், அதுவும் தன்மயமாதலைத் தடுக்கும. ஒரு குழு தன்னை உயர்வாக, மேலாகக் கருதி, மற்றொரு குழுவை இழிவாகக் கருதி நடத்தும நிலைமை நிலவினால, அந்த நிலைமையில் தன்மயமாதல ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்காது. அவ்வாறே ஒரு குழு தாழ்வு மனப் பான்மையில் ஒதுங்கி நின்றாலும் தன்மயமாதல் ஏற் பட வாய்ப்பில்லை ஒரு குழு மற்றொரு குழுவின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி, அதைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கி, அதை வெறுப்பின் எல்லைக்கு விரட்டி யிருந்தால், அந்த நிலைமையும் தன்மயமாதல் ஏற் படத் தடையாய் இருக்கும்.

இவ்வாறு சமூக இடைவினை பல்வேறு வடிவங் களில அமைந்தாலும், அநத வடிவங்கள் ஒன்றை யொன்று விலகி அமைவதில்லை. கூட்டுறவோடு இயங்கும் ஒரு குழுவில் பூசலும் அடிக்கடி ஏற்படக் கூடும். அவ்வாறே பூசலிட்டுக் கொணடிருக்கும் இரு குழுக்கள் ஒரு சூழ்நிலையில கூட்டுறவோடு செயற் படவும கூடும். சி.என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Anderson, Walfred, A. and Parker, Frederick, B. Society: Its Organization and Operation, Affiliated East West Press, New Delhi, 1966.

Cuber, John F., Sociology: A Synopsis of Principles, Appleton-Century-Crofts, New York, 1959.

Gillin, John L. and Gillin, John P., Cultural Sociology, The Macmillan Company, New York, 1949.

Sangupta, Surajit., Introductory Sociology, New Central Book Agency, Calcutta, 1984.

சமூக இயக்கங்கள்: ஒரு கூட்டுச்செயலின் மூலம் சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்ற அல்லது தடுக்கின்ற முயற்சி சமூக இயக்கம் (Social Movement) எனப்படும். இது சமூக மாற்றத்திற்கான முக்கிய கருவிகளுள் ஒன்று. சமூக இயக்கங்கள் பொதுவாகச் சமூக மனக்குறைகளினால் உருவா கின்றன.

மக்களின் கூட்டு நடவடிக்கைகள் எபபோதுமே நீடித்து இருப்பதில்லை. நிலையான சமூக விளைவு களை ஏற்படுத்துவதும் இல்லை. நாகரிக நடை உடை பாவனைகள் காலத்திற்கேற்ப மாறிக்கொணடே இருக்கின்றன. ஆனால், எல்லாக் கூட்டு நடவடிக்கை களுமே நிலையற்றவை என்றும் சொல்வதற்கிலலை. மக்கள் தங்கள் அதிருப்தியையும் மனககுறைகளையும் வெளிப்படுத்த நீண்டகால முயற்சிகளை மேற் கொண்டு ஒழுங்கான முறையில் போராடித் தாம் வாழும் சமூகத்தில் வேணடிய மாற்றங்களை ஏற படுத்துகிறார்கள். சில சமயம் வேணடாத மாற்றங களைத் தடுக்கிறார்கள். இத்தகைய நெறிப்படுத்தப பட்ட கூட்டு நடவடிக்கைகள் சமூக இயக்கங்கள் எனப்படும்.

சமூக இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு முதற் காரணம் மனநிறைவின்மை. மனநிறைவோடு வாழும் மக்கள் கூட்டு முயற்சியால் உலகை மாற்ற முறபடுவதில்லை. மனநிறைவற்ற மக்கள் அனை வருமே எழுச்சி கொள்வதில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகள் யாவற்றிலுமே அரசும், பணபலம் கொண்ட முதலாளிகளும் பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகிய அமைப்புகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத் திருப்பதால், மக்களிடம் மனநிறைவின்மை மிகச் சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது என்பது சமூக வியல் அறிஞர்களின் புதிய கோட்பாடு. இவ்வாறு மனநிறைவற்ற மக்களைத் தனிப்பட்ட தலைவர் களோ அமைப்புகளோ தங்களுக்குச் சாதக மாக ஒன்றுதிரட்டும்போது சமூக இயக்கங்கள தோன்றுகின்றன. இது எளிய செயலன்று. ஒரே எண்ணங்கொணட மக்களை ஒன்று சேர்த்து அவர் களிடம் நேரடித் தொடர்பு கொணடு இயக்கத் தில் சேர்ந்து ஈடுபடச் செய்வது பெரும் முயற்சிதான.

ஒரு சமூக இயக்கத்திற்கு உறுதியான குறிக்கோள் கள், அந்தக் குறிக்கோளகளை அடையத் தெளிவான செயல்திட்டங்கள் ஆகியவை மிக இன்றியமை யாதவை. பெரும்பாலும் முறைமையான அமைப்பு

களால்தான நீண்ட, நிலையான இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்து நடத்தமுடியும. இத்தகைய அமைப பில் புதிய உறுப்பினர்கள சேர்க்கபபட்டு முறையாகச் சமூகபபடுத்தப்பட வேண்டும். உறுப்பினர்களுக் கென்று பஙகுகளும் நெறிகளும் ஏற்படுத்தப்பட வேணடும். எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுப் பின்பற்றக்கூடிய தலைமை மிக இன்றியமையாதது மற்ற அமைப்புகளைப் போலவே சமூக இயக்கத்திற் கான அமைப்பிலும் உட்பிரிவுகளும் உறுப்பினரிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளும் இன்னும பல இன்னல்களும ஏற்பட வாய்ப்புணடு. இயககத்தின் குறிககோள்களே மாற்றப்படலாம். சுருங்கக்கூறின், மனித அமைப்பு களிலே ஏறபடக்கூடிய எலலாக் குறைகளும் இஙகும் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உண்டு.

ஒரு சமூக இயககத்தைத தலைமையேற்று நடத் திச்செல்வது என்பது மிகபபெரிய செயலாகும் ஒரு தலைவனுக்குப் பலவேறு சநதாப்பங்களில் ஏற்படும இன்னல்களை எதிாகொணடு செயறபடும் திறமை வேண்டும். இயககத்தின தொடகக கட்டததில் உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கவும், மககளைக் கவரவும் தஙகள் மனக்குறையைப் பலமாக வெளிப்படுத்தவும் தெரிநதிருக்க வேண்டும். பிறகு இயககததின் குறிக் கோளகளைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி ஆதரவு திரட்டவேணடும். இயக்கத்தினால் ஏற்படப்போகும் சிறப்பான எதிாகாலம் பற்றி நம்பிககை அளிக்க வேணடும். இயக்கத்தை நடத்திச்செல்லச் சிறந்த நிரு வாகியாக இருப்பது இன்றியமையாதது. நிதி திரட் டும் திறமையும் வேணடும் மக்கள் தொடர்பு சாத னஙகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்தத் தெரிந் திருக்க வேணடும். இவவளவு திறமைகளும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தலைவரால் ஒரு சமூக இயக்கத்தைத் திறம்பட நடத்திச் சென்று வெற்றி காணமுடியும்.

சமூக இயக்கங்களை அவற்றின் குறிக்கோள்கள், நடப்புநிலை குறித்த அவற்றின் கருத்துகள் ஆகிய வற்றின் அடிப்படையில் தரம் பிரிக்கலாம்.

1. பழமை விரும்பிகளால் தோற்றுவிக்கப்படு வது அவாகள் காலத்தைப் பின்னோககித் திருப்பி விட முனைபவர்கள். நிகழ காலத்தைவிடப் பழங் காலமே மேன்மையானது என்பது அவர்கள வாதம். ஆனால், அவர்கள் அறியாதது அல்லது அறிந்து கொளள மறுப்பது எனனவென்றால், உண்மையான பழங்காலம் அவாகளின் கற்பனையில் காணப்படும் பழங்காலத்தைப் போன்று செழிப்பானது அன்று என்பதாகும.

2. மற்றொரு வகையான சமூக இயக்கங்கள மாறுதலகளை எதிர்ப்பதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்படு பவை. அவை சமூக மாற்றஙகளினால் எதிர்காலத்தை மேனமையுறச் செய்யலாம் எனனும் கருத்தை ஏற்றுக் கொளள முடியாதவர்களால நடத்தப்படுபவை.

இயக்கத்தினர்

பெண்ணுரிமை இயக்கம்

3. பிறிதொரு வகையான சமூக இயக்கம் நடப்பில் இருக்கும் சமூக அமைப்பை மாற்றுவதற்காக ஏற்படுத்தப்படுவ்தாகும். பெண்ணுரிமை இயக்கம் மற்றும் மேற்கில் தோன்றிய ஒரே பாலினர் சட்டப்படி சேர்ந்து வாழ உரிமை வேண்டும் இயக்கம் (Gay Liberation Movements) போன்றவற்றை எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லலாம். சம உரிமைவேண்டும் இந்த மாதிரியான இயக்கங்கள் பொதுமக்கள் கருத்து, ஆதரவு, சட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் தங்கள் குறிக்கோள்களை அடைய முற்படுகின்றன.

4. இதற்கு மாறாகப் புரட்சிகளால் சமூகத்தை மாற்ற முற்படும் இயக்கங்களும் உணடு. அவை சமூகத்தின் அடிப்படை அமைப்புகளையே (எடுத்துக் காட்டு: பொருளியல், அரசியல்) மாற்றிப் புதிய சமூகத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யும இயக்கங்கள். ஒரு சில இயக்கங்களே தெளிவான குறிககோள்களுடன் நடப்பிலிருக்கும் அமைப்பை அழித்துவிட்டு, அதன் அழிவில புதிய அமைப்பைத் தோறறுவிக்க முயலுகின்றன. வேறுசில இயக்கங்கள மாற்று அமைப்பைப் பற்றிய தெளிவான நோக்கங்கள் இல்லாமல் நடப்பிலிருக்கும் அமைப்பை அழிப்பதில் முழு முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றன.

5. இன்னும் சில இயக்கங்கள் நடைமுறையில் இருக்கமுடியாத ஒரு கற்பனையான சமூகத்தை ஏற்படுத்த முயல்கின்றன. அவை நம்பிக்கையுள்ள ஒருசிலரைக் கொணடு ஒரு தனிப்பட்ட சிறியசமூகத்தை உருவாக்குவதால், மற்றவர்கள் அதைப்பார்த்துத் தாங்களும் அதைப்போல மாறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் உருவாக்கப்படுவவை.

இயக்கங்களின் குறிக்கோள்களும் வழிமுறைகளும் மாறுபட்டாலும் அவற்றை வழிநடத்திச் செல்லத் தேவையான பண்புகள் பொதுவானவையே.

1 ஆதரவாளர்கள்: நேரமும் திறமையும் உள்ள ஆதரவாளர்கள் மிகத்தேவை. கல்லூரி மாணவர்கள் மிகவும் பொருத்தமானவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். கல்வியறிவு கொண்டவர்களாதலால் நோக்கங்களைப் புரிநது செயற்படுகிறார்கள். தேவையான நேரமும் அவர்களுக்கு உண்டு. ஒரே இடத்தில் இருப்பதால அவர்களை ஒன்றுதிரட்டுவது எளிதாகிறது. ஓர் இயக்கத்தின் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள், நண்பர்கள் முதலியோரை அதில் ஈடுபடச் செய்யலாம். ஓர் இயக்கத்திற்குக் கொள்கையளவில் ஆதரவு அளிக்கும் எல்லோருமே அதில் நேரடியாகப்

பங்கு கொள்வதிலலை. ஒரு தனிமனிதன் ஓர் இயக்கத்தில் சேரவேண்டுமானால் அதில் முன்னரே உறுப்பினராக இருக்கும் யாரையாவது அறிநதிருக்க வேண்டும். அதில் பங்கு பெறுவதினால் அவர்தம் குடும்பம், பணி, அவாதம் சமுதாயம் ஆகியவை பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும்.

2. பொருளாதாரம்: ஒரு புதிய இயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்க நிறையப் பொருள் தேவைப்படும். கூட்டங்கள நடத்துவதற்கு வாடகை இடங்களை ஏற்பாடு செய்தல், செய்தித்தாள்களில செய்திகளும் விளம்பரஙகளும் கொடுத்தல், சுவரொட்டிகள, சிறு அறிக்கைகள அச்சடிததல் என்று பல தேவைகள் உளளன. மேலும் சட்ட உதவிக்கும் பணம் வேண்டும்.

3 சட்ட நுணுக்கங்கள் பற்றிய அறிவுப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுக கைதாக நேர்ந்தால வழக்குரைஞர்களின் திறமையான வாதம் தேவைப்படுகிறது. மனித உரிமைகளை நிலைநாட்டவும், தேவையாகும் இழப்பீடு வேணடி வழக்காடவும் திறமைமிக்க வழககுரைஞர்கள் தேவை. அதனால் இயககஙகளுககுப் பாதுகாப்புடன் கூடிய விளமபரமும் கிடைக்கும. அது மேலும் உறுப்பினாகளைச சேர்ககவும் மக்களின் ஆதரவு கிடைக்கவும் உதவும்

4. செய்தித்துறைத் தொடர்பு, இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகள செய்திகளாக வெளிவருமபோது தேவையான விளமபரம் செலவில்லாமலேயே கிடைககும்.

சில சாதனங்கள் கிடைக்கப்பெறாத காரணத்தினாலே சில இயககங்கள வலுப்பெற்று வளருவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாகத் தென்னாப்பிரிககக் கறுப்பாகளுககு ஆயுதங்கள கிடைக்காததால் வலுவான போராட்டம் நடத்த வழியில்லை. ஓட்டுரிமை மறுககப்படுவதால் எந்தவொரு சமூக இயககமும் பெரிய அளவில் தோனறி வளர வாய்ப்பிலலை.

தடைகள்: ஓர் இயக்கம் வலுப் பெறாததற்கோ வெற்றி பெறாததறகோ பல காரணஙகள் உணடு. பேச்சுரிமை மறுககப்பட்டாலும் பொதுக்கூட்டங்களுக்குத் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டாலும் இயக்கம் வலுப்பெறாது. இயக்கம் பற்றிய செய்திகளை நாளேடு இருட்டடிப்புச் செய்தலும் பெரிய தடையாகும்.

சமூக இயக்கங்கள் எதிர்நோக்கும் மற்றுமொரு பெரிய சிககல் ஆதரவு திரட்டுவது. அவர்கள் கொள்கைபரப்புதல் ஒரே நேரத்தில் பல பிரிவு மக்களைக் கவர்வதாக அமையவேண்டும். இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களையும், எதிர்ப்பாளர்களையும், பொதுமக்களையும், செய்தியாளர்களையும் கவரும் வண்ணம் கொளகைபரப்புதல எளிய செயலன்று. பொதுமக்களைக் கவரும் சொற்றொடர்கள உறுப்பினாகளுக்கு ஏற்புடைமை அல்லாதவையாக ஆகலாம். சிலர்கடுமையான எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கலாம். அதனால ஏற்படும் சச்சரவுகள வெளியே தெரியவந்தால் புதிய உறுப்பினர்கள சேரும் வாய்ப்புகள் குறையலாம் அலலது அறவே அறறுப்போகலாம. மேலும், அரசு தலையிட்டு இயக்கத்தை ஒடுககிவிடும் வாயப்பும் உண்டு.

ஓர் இயக்கத்திற்கு உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் பொருள வசதியும் தேவையான அளவு இருந்தால் பொதுமக்களிடம ஆதரவு தேடவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால, அளவில சிறியதாகவும் அடிக்கடி குற்றஞ்சாட்டலுககு ஆளாவதுமான இயக்கத்திற்குப் பெரிய அளவில மக்கள ஆதரவு திரட்டுவது தேவையாகிறது.

சில இயக்கஙகள் 'நோக்கங்களின் இடப்பெயர்சசி' யால் (Goal Displacement) பாதிக்கப்படுவதுண்டு. இயக்கத் தலைவாகளும் முன்னணி உறுப்பினர்களும் சிலகாலம் இயககத்தின் அடிப்படை நோககததையே மறந்து செயற்படுவதுண்டு. இயக்க அமைப்பை ஒற்றுமையாகச் செயற்பட வைப்பதிலும் தஙகள தலைமையைத் தங்கவைத்துக் கொள்வதிலும் இவர்களது சிந்தனை, செயல், திறமை, நேரம் யாவும் செலவாகின்றன.

சமூக இயககங்கள் தோல்வியுறுவதற்குச் சில காரணங்கள உண்டு. இயக்கம ஒடுககப்பட்டால், அதன அமைப்பு சிதைவுறறால் அலலது அதன் தலைவர் மறைந்துவிட்டால இயககம் செயலற்று அழிந்து போகிறது.

அதேபோல இயக்கங்கள் பல வகைகளில் வெற்றி பெறவும் வாய்ப்புகள் உளளன. மிகப்பெரிய வெற்றியாகக் கருதப்படுவது புரட்சிகள மூலம கிடைக்கப் பெறும் அரசியல் வெற்றிதான். எப்போதோ ஏற்பட்டாலும் உண்மையான ஆக்கபூர்வமான வெற்றி அதுதான். எடுத்துக்காட்டாக, 1917-இல் உருசியாவிலும், 1949-இல் சைனாவிலும ஏறபட்ட புரட்சிகளைச் சொல்லலாம்.

அரசியல் அதிகாரம் பெறாமலேயே வெற்றி பெறும் இயக்கஙகள் உண்டு. அவற்றின குறிககோள்கள் அரசு ஒப்புதல் பெற்று நடைமுறையில் செயலாக்கப்படும்போது இயக்கம் வெற்றியடைகிறது. சில சமயம் குறிப்பிட்ட இயககம் தோலவியடைந்தாற் போல் தோன்றினாலும், வெளிப் பார்வைக்குப் புலப்

படாத வகையில் நிலையான சமூகப் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகிறது.

சுதந்திரத்தையும் நீதியையும் நிலைநாட்டுதறகுப் புரட்சியின மூலம் அதிகாரத்தைக் கைப்பறறும் இயக்கத்தினர் தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநாட்ட வேண்டி வனமுறையில் ஈடுபட்டு எதிர்ப்பாளர்களை ஒழிக்க நேரிடலாம். தொடக்கத்தில சொல்லப்பட்ட குறிக்கோளகள அப்போது அடிபட்டுப் போகின்றன. புரட்சி, நீதியை நிலைநாட்டவன்றி அதிகாரத்தைக கைப்பற்றவே எனறாகிறது. இநநிலையில் இயககமே பொய்யானதாகப போகிறது

ஆயினும், மக்கள கனவு காணுவதை நிறுத்தப் போவதில்லை, உலகு கனவு நிலைச்சமூகத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகளைக் கைவிடவும் போவதிலலை. முன்னோர்களின் அனுபவஙகளும் அவர்கள் செயத தவறுகளும் இவர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்கப்போவதில்லை. கூட்டு முயறசிகள் தொடர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கும். வி.கோ.

சமூக இயக்காற்றல்: சமூக மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் முறைப்பாடுகளையும் சமூக இயககாற்றல (Social Dynamics) குறிக்கிறது. சமூகம் மாறுதலகளையும், வளர்ச்சியையும் பெற்று இயங்கிக்கொணடிருக்கும ஆற்றலைப் பெறறது எனற கருத்தை இது உணர்த்துகிறது. இது சமூகத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் பார்க்கும் சமூகவியலின் (Sociology) ஒரு பிரிவாகச் சொல்லப்படுகிறது.

சமூகவியல், மனித சமூகத்தைப் பற்றிய அரிய விளக்கங்களையும், அவற்றைச சார்ந்த அறிஞர் பலரின் ஆழ்ந்த சிநதனைகளையும் கருத்துகளையும ஆய்ந்து, தொகுத்து அளிக்கும் ஒரு பாடப்பிரிவு ஆகும். மனித சமூகத்தின் தோற்றம், அமைப்பு, வளர்ச்சி, மாற்றம் ஆகியவைகளையும், அவை ஏற்படுவதற்கான காரணஙகளையும், சூழ்நிலைகளையும், செயற்பாங்குகளையும், அவற்றால உண்டாகும் விளைவுகளையும் சமூகவியல் விளக்குகிறது. மேலும், தனி மனிதனுக்கும் குழுவிற்கும இடையே நிலவும் உறவையும், கூட்டு வாழ்க்கையில் வெளிப்படும் உறவு நிலைகளையும், சமுதாயத்தில் ஒருவருக்கு அளிக்கப்படும் தகுநிலை, அதனால் அவருக்குச் சாரும் கடமை, உரிமைகளையும் சமூகவியல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது இவ்வாறு தனக்கென்று ஓர் ஆராய்ச்சி முறையினையும், அணுகு முறையினையும் வளர்த்துக்கொண்டு வளர்ச்சிபெற்ற ஒரு முக்கிய பாடப்பிரிவாகச் சமூகவியல் இன்று விளங்குகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இந்தப் பாடப்பிரிவினை முதன் முதலில் தம் சிந்தனையிலே கருவாக்கி எழுத்து வடிவிலே உருவாக்கி, சமூகவியல் என்னும் பெயரசூட்டி, அதன் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியவர் பிரெஞ்சு நாட்டவரான ஆகஸ்ட்டு கோம்டு (August Comte-1798-1857) என்னும் சமூகத் தத்துவ அறிஞராவார்.

இவர் சமூகவியலை இரு பெரும் கூறுகளாகப் பிரித்து விளக்கியுளளார். அவையாவன: 1) சமூக நிலைப்பாடு (Social Statics), 2) சமூக இயககாற்றல் (Social Dynamics)

சமூக நிலைப்பாடு என்பது சமூக அமைப்புகளைக் குறிப்பது ஆகும் பல உள அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்துத் தன்னகத்தே அடக்கிய பேரமைப்பாகச் சமூகம் திகழ்கிறது. சமூகம் ஒரு கூட்டமைப்பாக நிலைத்து இருப்பதற்கு இவ்வமைப்புகள் காரணமாகின்றன. இவை பொருளாதார அமைப்பு, சமுதாய அமைப்பு, அரசியல் அமைப்பு, சமய அமைப்பு, பணபாட்டு அமைப்பு முதலியனவாகும். இவை யாவும் ஒனறோடொன்று பிணைநது கூட்டாகச் செயற்பட்டு மனிதனின் சமூகத் தேவைகளை நிறைவேற்றிச் சமூகம் எனற பெரிய கூட்டமைப்பைக் கட்டிக் காக்கினறன. இவவமைப்புகளே சமூக நிலைபபாட்டுககு அடித்தளமாக அமைகினறன; இந்நிலைப்பாடு குறையாமல இருக்கக் கடினத்தனமையைக் கொணடவையாகவும் இருககின்றன. சமூக மாற்றங்களோ, அவற்றிற்கு வழிகோலும் முறைப்பாடுகளோ தலைதூக்கும்போது இச் சமூக அமைப்புகள் ஒரு தடைச் சக்தியாகவும் செயறபடுகின்றன.

சமூக இயக்காற்றல் என்பது சமூக மாற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும், அவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் முறைப்பாடுகளையும் குறிக்கிறது. இயககம், ஆற்றல் என்ற இரண்டு சொற்களையும் உளளடக்கி இருப்பதால் இதன் பொருளை எளிதில உணரலாம். சமூகம் என்பது இயங்காத, இயங்கக்கூடாத, இயங்க வேண்டியிராத அல்லது இயக்கம் அற்று தேக்க நிலையில் இருக்கும் ஒரு கூட்டமைப்பு அன்று. மாறாக, சமூகம் எனபது மாறுதல்களை ஏற்று அவற்றால் வளர்ச்சி பெறக்கூடிய, பெறவேண்டிய ஓர் அமைப்பு என்றே கொளளுதல வேண்டும். சமூகம் என்பது மாறுதல்களையும் வளர்ச்சியையும் பெற்று இயங்கிக் கொணடிருக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றது என்ற கருத்தையே இயககாறறல் என்ற சொல் உணர்த்துகிறது.

காலப்போக்கிறகும், இயற்கைச் சூழலுக்கும், அறிவியல, பொறியியல் வளர்ச்சிகளும், அதனால ஏற்படும் புதிய சிக்கல்களுக்கும், தேவைகளுக்கும் ஏற்பச் சமூகமும் தன்னையே மாற்றிக்கொளள வேண்டுமெனபதை மறுப்பதற்கில்லை. மாறுதலோ வளர்ச்சியோ பெறாத அல்லது பெறத் தேவையற்ற உயிரினம் எதுவுமில்லை. வளர்சசி இல்லையெனறால படிப்படியாக வீழ்சசி, இறுதியில் அழிவு எனபதே இயற்கையின் நியதி. சமூகததையும் ஓர் உயிரினத திற்கு ஒப்பிடலாம். மாற்றமும் வளர்சசியும அவற்றை ஏறபடுத்தும் இயககமும் ஆற்றலும் சமூகத்திற்குத் தேவை; சமூகததிறகு உணடு. அதனால்தான், மனித வரலாற்றில் சமூகம பல புரட்சிகளைச் சநதித்திருககிறது; மாறறஙகளும் பெற்று வளர்ச்சியும் அடைந்திருக்கிறது. தொழிற் புரட்சியைப் (Industrial Revolution) பொறுத்தமட்டிலும் தொழிலில தொடஙகிய அநதப் புரட்சி, காலப் போக்கில் ஒருசமுதாயப் புரட்சியாகவே மாறிப் பல புதிய சமூக அமைப்புகளைத் தோறறுவிக்க வழி வகுத்தது எனபதே உணமை.

சமூக இயக்காறறல் எனபது கோம்டின் கூறறுப் படி, தனி மனிதர்களின பெயர்கள் நீக்கபபட்ட வரலாறு என்பதாகும். அதாவது, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், அவை ஒன்றனபின் ஒனறாக அடுத்துவரும பாஙகினையும், அவ்வாறு ஏறபடக் காரணமான சூழ நிலைகளையும, அவற்றின் விளைவுகளையும் ஆயவு செய்து, கணித்து அறியுந் திறனே இன்று சமூக இயக்காற்றல் எனப்படுகிறது.

இவ்வாறு மாறுதல்களையும், வளர்ச்சியையும ஏற்று இயஙகும் ஆற்றலைப் பெற்றுளள ஒரு கூட்டமைப்பே சமூகம எனபது கோம்டின் கருத்து. சமூக அமைப்புகள் தேவையற்றவை என்பதன்று இஙகு வாதம். அமைபபுகள் தேவையே. ஆனால, அவை அசையாத, அசைக்கமுடியாத கடின அமைப்புகளாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. அமைப்புகளும் இயங்க வேணடும், இயக்கப்பட வேணடும்; அதனால் சமூகம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்ற கருத்தே இஙகு வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஏனென்றால, அமைப்புகள சாதாரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின தன்மைக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப அமைகினறன; அமைக்கப்படுகினறன. எனவே, காலஙகள மாறும் போது, புதிய சிக்கல்களும் தேவைகளும் உருவாகும போது, முன்னொரு காலகட்டத்தில் தோனறிய அமைப்புகள் எவ்வாறு பொருத்தமானவையாக இருக்கமுடியும்? அமைப்புகளும் மாறுதல் அடைய வேணடும். சமூக இயகக ஆற்றலின் போக்குப்படி அமைப்புகளும் இசையவேண்டும், மாறவேணடும்.

ஆனால், வளர்ச்சிக்கும் ஒரு வரம்பு தேவை. வளர்ச்சியை வரையறுக்க ஓர் அளவுகோல் தேவை. எல்லாவிதமான மாற்றததிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அமைப்புகள் இசையவேண்டும் என்பதில்லை மாற்றம் என்பதே ஒருவித வளர்ச்சிதான் என்றாலும், எல்லா மாறறஙகளும் வளர்ச்சியென்று சொல்லுவதற்கில்லை. அதுபோலவே எல்லாவித வளர்ச்சியும் சமூகத்திற்கு ஏறறவைதாமா என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. பொதுவாகச் சமுதாய நலனுக்கு முழுவதும் உறுதுணையாக நிற்கும மாற்றத்தையே வளர்ச்சி எனலாம். அதைத்தா கோம்டும் முன்னேற்றம் (Progress) எனறு குறிப்பிடுகிறார். ஆகவே, முன்னேற்றம் எனபதுதான் வளர்ச்சியின வரம்பு, அளவுகோல் மனித சமுதாயத்தின் பொதுவான மேம்பாடு என்பதே இதன பொருள். இத்தகைய மேம்பாட்டினைக் கோம்டு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து விளக்குகிறார். அவையாவன: 1) அறிவு சார்நதது (Intelletual), 2) பொருள சார்நதது (Material), 3) சமூக ஒழுக்க நெறி சார்ந்தது (Moral).

அறிவு சாாந்த வளர்சசி, முன்னேற்றம, மேம்பாடு எனபது சமூகவியலைச் சாாநத எதனையும் அறிவியற் பணபோடு அணுகி, ஆய்ந்து சமூகத்தோடு அதற்குரிய தொடர்பியலபுகளைக் கணித்து அறிநது கொள்ளுதலாகும் இத்தகைய அணுகுமுறையில் எழும் வளர்சசிதான் மற்றெல்லா வளர்சசிகளும் அடிப்படையானது என்று கோம்டு திண்ணமாக நம்புகிறார்.

பொருள் சார்நத வளர்ச்சி என்பது பொருளாதார முனனேற்றத்தையும் சிறப்பாகத் தொழில் வளர்சசி (Industry) வழியாக வரும் சமூக மேமபாட்டையும குறிக்கிறது. இயற்கைச் சக்திகளைக கட்டுப்படுத்தி, விரிவுபடுததி, சமூக நலனுக்காகப் பயன்படுத்துதலே தொழில் வளர்சசி என்பதாகும்.

ஒழுக்க வளர்சசி என்பது சமூக வாழ்வின அல்லது கூட்டு வாழ்வின் ஒழுங்குமுறைகளைக் குறிக்கிறது. தனி மனிதனைப் பற்றிச் சமூகவியல் அக்கறை கொள்வதிலலை. கூட்டு வாழ்க்கையின் ஓர் உறுப்பாகவே மனிதனைச் சமூகவியல் காணுகிறது. குடுமபம், நாடு, உலகம் என்ற படிநிலைகளில சமூக ஒழுககம் வளர்சசியடைந்து குடும்பம், நாடு ஆகிய வற்றோடு நின்றுவிடாமல 'உலகச் சமுதாயம்' (World Community) என்று விரிந்த, முதிர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும என்று கோம்டு விரும்புகிறார்.

இம்மூன்று வளர்சசி நிலைகளும் தனித்தனியாகத் தொடர்பற்று இருப்பவையல்ல. இவை மூன்றும் பூனறோம்டானறு சார்ந்தே செயற்படுகின்றன. அறிவு வளர்ச்சி, தொழில்வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்,

இரண்டும் சேர்ந்து சமூக ஒழுக்க வளர்ச்சிக்குப் பயன்படவேண்டும் என்பதே அவர் வலியுறுத்தும் ஒருங்கிணைந்த சமூக வளர்ச்சி ஆகும்.

இவ்வாறு சமூக இயக்காற்றல் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்து, அனைத்துலகச்சமூக முன்னேற்றத்தையும் மேம்பாட்டையும் கட்டிக்காக்கப் பெரிதும் உதவுகிறது. பெ.தே.

துணை நூல்கள்:

Bogardus E E., The Development of Social Thought, Allied Pacific Private Ltd., Bombay, 1964.

Chambliss Rolbin, Social Thought, Dryden Press, New York, 1954.

Marvin F.S., Comte, John Wiley & Sons, New York, 1937.

Timasheff N S, Sociological Theory, Its Nature and Growth, Random House, New York, 1965.

சமூக இயைபு: ஓர் உயிரினம் வாழ்வதற்கு உயிர்மங்கள் (Cells) தேவைப்படுவதைப் போல, ஒரு சமூகம் அமைந்திட மனிதர்கள் தேவை என எர்பர்ட் இசுபென்சர் (Herbert Spencer) போன்ற அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு சமூகமானது மனிதரைச் சார்ந்திருப்பதைப் போல மனிதனும் சமூகத்தை ஏதாவது ஒரு வகையில் சார்ந்திருக்கிறான். மேலும், இச் சமூகம் இல்லாமல் அவனால் வாழ்வதற்கும் இயலாது. இது ஒரு நாடாகவோ இனமாகவோ குடும்பமாகவோ குழுவாகவோ இருக்கலாம். இவ்வாறு மனிதன் ஏதாவது ஒரு வகையில் சமூகத்தைச் சார்ந்திருக்கும் தன்மை அல்லது சமூகத்திற்கு இணக்கமாக வாழுகின்ற தன்மை, சமூக இயைபு (Sociability) எனப்படுகிறது. இச் சமூக இயைபு அல்லது மனிதனுடைய கூடிவாழும் இயல்பு (Sociality) போன்றவை சமூகவியலில் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. மெக் ஈவர் (Mac Iver) வார்டு (Ward) போன்ற அறிஞர்கள் சமூகத்திற்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவுகளைப் பற்றி நன்கு விளக்கியுள்ளனர்.

கூடிவாழும் இயல்பும் சமூக இயைபும்: மனித நடத்தையானது பெரும்பாலும் பிறவிக் குணங்களின் காரணிகளைப் பொறுத்துள்ளது என்பது அனைத்து உளவியல் அறிஞர்களின் ஒத்த கருத்தாகும். ஆனால் மனிதனின் நடவடிக்கைகளுக்கு உண்மையிலேயே ஒரு தூண்டுதல் சக்தி உள்ளது என்று கூறப்படுகிறது.

குழு மனப்பான்மை

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சண்டை உருவாவதற்கு மனிதனிடம் இயற்கையாக உள்ள போர்க்குணந்தான் காரணமா என்பதை அவனது மனநிலைகளின் இயற்கைத் தன்மை, சமூகத்தில் தொடர்ந்திருக்கும் தன்மை ஆகியவற்றை அறியாமல் விளக்க இயலாது. அது போலவே, கூடி வாழும் இயல்பும் மனிதனின் மன நிலைகளின் இயற்கைத் தன்மை, சமூகத்தில் தொடர்ந்திருக்கும் தன்மை ஆகியவைகளைப் பொறுத்து உள்ளது எனக் கூறுவர். கூடிவாழும் இயல்பானது, சமூக நடத்தையின் அடிப்படை இயல்பூக்கங்களில் ஒன்று என்பர். இக் கூடிவாழும் இயல்பு குழு மனப்பான்மை (Gregariousness) என்னும் இயல்பூக்கத்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது.

சமூகப் பிராணி என்ற முறையில் கூடிவாழும் இயல்பு மனிதனுடன் இயற்கையாக அமைந்துள்ளது. ஆனால், சமூக இயைபானது – தோழமை, பேச்சுறவு, ஒத்த நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கின்ற தன்மையாகும். இனிய இசையினைக் கேட்பதற்காகக் காதுகள் இயற்பியல்சார் ஒலியியல் நரம்புடன் தொடர்பு கொள்வதைப் போலச் சமூக இயைபானது அவனது உளவியல்சார் விருப்பம், பிறவிக் குணம் அல்லது கற்றுக் கொள்கின்ற தன்மை ஆகியவற்றால் உருவானதாகும். மனிதன், சமூக இயைபு இன்றி வாழ இயலும்; ஆனால், ஒரு சமூகத்தினனாக இருக்க முடியும். இக் கருத்து முரண்பட்டது போலிருந்தாலும் ஓர் உண்மையான கூற்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக, திருடர்கள், வழிப்பறிக் கொள்ளையர்கள் ஆகியோர் பொதுச் சமூகத்தோடு ஒட்டுவதில்லை. ஆயினும், தமக்குள் ஓர் அமைப்பாகக் கூடி வாழுகின்றனர்.

மனிதனும் சமூக இயைபும்: மனிதன் இயற்கையிலேயே பிறருடன் கூடி வாழும் தன்மையினை உடையவனாக இருக்கின்றான். எனவேதான் அரிசுடாட்டில் (Aristotle) என்ற அறிஞர், மனிதனை ஒரு சமூகப் பிராணி என்று கூறினார். மேலும், ஆதிகாலத்து மனிதர்கள் வாழ்ந்திருந்த குகைகளில் காணப்படும் தடயங்களும் சுவரோவியங்களும் மற்றவைகளும் மனிதன் பிறருடன் கூடி வாழ்ந்திருக்கின்றான் என்பதையே காட்டுகின்றன. இவ்வாறு பிறருடன் கூடி வாழுகின்ற சமூக இயல்பு மனிதனுக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கின்றது.

மனிதன், தன்னுள் இருக்கின்ற சமூக வியல்பு காரணமாக மட்டுமன்றித் தனது தேவையின் காரணமாகவும் சமூகத்தில் சேர்ந்தே வாழ்கிறான். சமூகத்தில் இருந்து வாழ வேண்டிய தேவை அல்லது பிறருடன் சமூக உறவுகள் வைத்துக் கொண்டு வாழ வேண்டிய தேவை அவனுக்கு இருக்கிறது. சமூகமே அவனுடைய பலதரப்பட்ட எண்ணற்ற தேவைகளை நிறைவேற்றித் தர இயலும். ஒரு தனியனாக இருந்து அவனால் நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயலாது. பிறருடைய ஒத்துழைப்பு, கூட்டுறவு, உதவி, துணையில்லாமல் அவனால் தன் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாது. எனவே, மனிதன் ஒரு சமூகத்தைச் சார்ந்து அல்லது சமூகத்துடன் இயைந்து வாழவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாகின்றான். மனிதனுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம், பாதுகாப்பு ஆகியவை தேவைப்படுகின்றன. சுகம் தேவைப்படுகிறது; வாழ்க்கை வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் தேவைப்படுகின்றன இவ்வாறான அனைத்துத் தேவைகளையும் சமூகத்தைச் சார்ந்து அதனுடைய உதவியினால் அவன் பெறுகிறான். எடுத்துக்காட்டாகக், குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது பெற்றோரின்கவனிப்பும் வளர்ப்பும் தேவைப்படுகிறது; உணவு, உடல்நலன், மற்றும் ஏனைய வசதிகளைச் செய்துதரப் பெற்றோர் அல்லது மற்றவர்களுடைய உதவி தேவைப்படுகிறது. பின், வயதான காலங்களிலும் பிறர் உதவி அவனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவன் தனது வாழ்க்கையின் முழுப்பகுதியுமே சமூகத்திலுள்ள ஏதாவது ஒரு குழுவினைச் சார்ந்தும் அல்லது ஒரு குழுவினனாகவும் வாழ்கிறான்.

ஒரு மனிதனுடைய உள்ளம் மற்றும் ஆளுமை வளர்ச்சியானது அவனது இயற்கையான சமூக இயைபு, சமூகவியல்பு போன்றவற்றின் மூலமே அமைகிறது. குழந்தையாக இருக்கும்பொழுது தொடக்க நிலைகளில் தன்னைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கின்றான்; தன்னைப் பற்றிய உணர்வை அறிந்த பின்பு, பிற உயிர் வாழ்கின்ற பொருள்களைப் பற்றித் தனது பிறவியுடன் கூடிய ஆற்றலின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறான். இரக்கம், எதிர்வினை போன்றவைகளை வெளிப்படுத்துகிறான். அதாவது குழந்தை, தன் தாய் சிரிக்கும்பொழுது சிரிக்கிறது; கண்டிக்கும் பொழுது அழுகிறது. பின், தனது ஒத்த வயதினருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற தன்மையைப் பெறுகிறது; சுயநலம், பொதுநலம், மகிழ்ச்சி, கோபம், இரக்கம், வெறுப்பு போன்றவற்றைப் பிறருடன் பழகும் பொழுது வளர்த்துக் கொள்கிறது இந்தச் செயற்பாங்கில், தனித் தன்மையும் (Individuality) சமூக இயைபும் சேர்ந்தே வளர்கின்றன.

இவ்வாறு உடல் சார்ந்த தேவைகளுக்காக மட்டுமன்றி, அவனுடைய ஆளுமை வளர்ச்சிக்காகவும் சமூகத்தில் சேர்ந்தே வாழ வேண்டிய தேவை மனிதனுக்கு அமைகிறது. மனிதனிடம் இயற்கையாக உள்ள உயிரியல் பண்புகள் வெளிப்பட்டால்தான்

அவன் மனிதனாக வாழ முடியும். இவ்வாறு மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குச் சமூகத்தில் இயைந்து வாழும் நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அவ்வாறு அமையாமற் போனால், அவனை மனிதனாகக் காட்டக்கூடிய பண்புகளும் ஆற்றல்களும் வெளிப் படா. பூ.த.

சமூக இலக்குகள்: இலக்கு என்பது ஒரு வினை அல்லது செயலின் முடிவைக் குறிக்கும் ஒன்று ஆகும். மனிதன் ஏதோ ஒரு நோக்கத்துடன் செயல் ஒன்றைத் தொடங்குகிறான். அவன் பல முயற்சி கள் செய்து அந்நோக்கத்தை அடைகிறான். வாழ்க் கையில் முன்னேற்றம் காண மனிதர்களுள் ஒவ்வொரு வரும் பற்பல குறிக்கோள்களுடன் செயற்படுகின்ற னர். குறிக்கோளற்ற வாழ்க்கை பயனற்ற வாழ்க்கை யாகும். சமூக இலக்குகள் (Social Goals) என்ற சொற்றொடர் இரு பொருள்களைக் கொண்ட தாகும். ஒன்று, தனி மனிதன் தன்னுடைய சமூக வாழ்க்கையில் வைத்துக்கொள்ளும் குறிக்கோள்களா கும். மற்றொன்று, சமூகத்தில் மனிதர்கள் கூட்டா கச் செயற்படும்போது அச்செயற்பாடு சமூகத்திற்கே பொதுவாக உள்ள குறிக்கோளாகும்.

தனி மனிதனின் இலக்குகள் விரிவாக இருவகை களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, முதனிலை இலக்குகள் (Primary Goals), இரண்டாம் நிலை இலக்குகள் (Secondary Goals) எனப்படும். முத னிலை இலக்குகள் உடலைச் சார்ந்தவையாகவும (அதாவது பசி, தாகம் போன்ற தேவைகளை நிறை வேற்றிகொள்வது), இரணடாம் நிலை இலக்குகள் சமூகச் சூழ்நிலையைச் சார்ந்தவையாகவும் இருக்கும். இந்த இரண்டாம் நிலை இலக்குகளே சமூக இலககு கள் எனப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒவ்வோர் இலக் கும் இரணடு முக்கிய குணங்களைக் கொணடுளளது. அவை ஆற்றலைத் தருவது, திசையைக் காட்டுவது எனப்படும்.

சில முக்கிய சமூக இலக்குகள்: 1) தாழ்ந்து போதல் (Abasement): மற்றவர்களுடன் தாழ்ந்து அடிபணிந்து போதல், பிறர் குற்றம், குறை முதலிய வற்றைத் தம்மீது ஏற்றுக கொள்ளுதல் ஆகும். 2) அடைவு (Achievement): கடினமான செயல் களைப் புரிவது அதாவது மற்றவர்களுடன் போட்டி போட்டு அவர்களை வெல்வது. 3) இணைவு (Affiliation): மற்றவர்களின் துணை நாடி அவர் களுடன் இணைந்து செயற்படுதல் அதாவது அனை வரையும் நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளுதல். 4) வலியத் தாக்குதல் (Aggression): பகைவர்களை வலிமை யுடன் தாக்கிச் சமாளித்தல்; மற்றவர்கள் ஏற்படுத் தும் இன்னல்களைக் கடுமையாக எதிரேற்று வஞ் சம் தீர்த்துக்கொள்ளுதல்; பகைவர்களைப் பணியச் செய்து, ஏளனஞ்செய்து, சிறியவர்களாக்குதல். 5) சுதந்திரத்துவம் (Autonomy): அயலார் பிடியிலிருந்து விலகித் தன்னிச்சையாகச் செயற்படுதல்; விடுதலை யுடன் தன் இச்சைக்கேற்றவாறு நடத்தல். 6) சரிசெய் தல் (Counter Action): தோல்விகளைப் புதிய முயற்சி கள் மூலம் ஈடுகட்டிக் கைதேர்ந்தவர்களாதல், தம் குறைகளைக் களைந்து பெருமையுடனும், பிறரிடமி ருந்து மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டும் செயற்படு தல். 7) இணங்குதல் (Deference): பெரியோர்களை அல லது சான்றோர்களை மதித்துப் போற்றுதல; அவர் கள் சொற்களை ஏற்று நடத்தல். 8) எதிர் வழககாடு தல் (Defendence): தாக்குதலிலிருந்தும் பழிச் சொற் களிலிருந்தும் தம்மைப் பாதுகாத்துககொளள எதிர் வழக்காடித் தமது உரிமையை நிலைநாட்டுதல். 9) ஆதிக்கம் (Dominance): சமூகத்தில் தலைமை தாங்கிமற்றவர்களை அடககித தன் வசப்படுததுதல. 10) வெளிப்படுத்துதல் (Exhibition): தன்னுடைய நற் றகுதிகளைப் பதியச்செய்தல்; தனனைப் பார்க்க வேண்டும், கேட்கவேண்டும் எனற எணணத்தினால் தன்னை வெளிபபடுத்திக்கொள்ளுதல. 11) ஊறு தவிர்த்தல் (Harm Avoidance): தனககு நேரிடக் கூடிய தீங்கு இனனல் முதலியவற்றிலிருந்து தனனைக் காத்துக்கொளளுதல. 12) வளர்த்தல் (Nurturance): திக்கற்றவர்கள், பிணியாளாகள் முதலியோருககு உதவிசெய்து வளர்த்தல். 13) விளையாட்டு (Play): ஒருவரின் ஓய்வு நேரத்தை விளையாட்டு, விருந்து, கேளிக்கைகள் போன்றவற்றிற்குச் செலவிடுதல. 14) ஒழுங்கு (Order): எல்லாவற்றையும் ஒழுஙகாக எடுத்துவைத்தல், சுத்தம் செய்தல, வகைப்படுத் தல் முதலியவற்றைச் சரிவரச்செய்தல.

சமூகக் கற்றற் கொள்கை (Social Learning Theory) ஒருவன் எங்ஙனம் சமூகச் சூழ்நிலையில் பொருந்தி அமைகிறான என்பதை விவரிக்கிறது. நடத்தையிற் காணப்படும் படிவங்கள் (Patterns) நேரடியான அனுபவத்தின் மூலமோ மற்றவர்களது நடத்தையைப் பார்ப்பதன் மூலமோ அமையும். ஒருவரது சமூக இலக்குகளும் அவ்வாறுதான் அமை யும். சமூக இலக்குகளைப் பற்றி அறிய வினாத் தொகுதிகள (குறிப்பாக எட்வர்டின் ஆளுரிமை விருப்பப் பட்டியல் - Edward's Personal Preference Schedule), புறத் தோற்றச் சோதனைகள் (குறிப்பாக உட்புலன் உணர்ச்சித் தலைப்புச் சோதனை - Thematic Apperception Test) ஆகியவை பயன்படும்

வ.தே.சா.

துணை நூல்.

Morran, C T. King R.A., Introduction to Psychology, Tata McGraw Hill Company, New Delhi, 1971.

சமூக உந்துகள்: ஏதேனும் தேவையின காரணமாக உருவாகின்ற நிலை உந்து (Drive) எனப்படும். இது போன்றே சமூகத்தின் சார்புடைய தேவை, சுய மதிப்புச் சாதனைக்கான தேவை போன்றவற்றின் காரணமாக உருவாகின்ற நிலை – சமூக உந்து (Social Drive) எனப்படுகிறது. இது, சமூகத்தில் சில குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக மனிதனிடம் ஏற்படக் கூடிய பொதுவான விருப்பமாகும்.

தேவைகளின் அடிப்படையில் தோன்றும் உந்துதல்களே மனிதன் செயல்புரிவதற்குக் காரணமாக அமைகினறன. உந்துதல் இன்றி எந்தச் செயலும் நிகழாது. மானிடராய்ப் பிறந்த அனைவருக்கும் அடிப்படையான தேவைகள் பல உள்ளன. நிறைவு செய்யப்படாத இத் தேவைகளே மனிதனின் செயல்களுக்குப் பெரும்பாலும் வலுவான உந்துதலகளாக உள்ளன. அடிப்படையான தேவைகளான உணவு, உடை, வீடு போன்ற தேவைகளுக்காக மனிதன பாடுபடுகிறான். இவை மட்டுமே மனிதனைத் திறம்படச் செயலாற்றத் தூண்டுவதற்குப் போதுமானவையாக இருப்பதில்லை. இதற்கு மேலே, மனிதனுக்கு உள்ளம் என்ற ஒன்று உண்டு. அந்த உளளத்தில் நிறைவேற்றப்படாத பல தேவைகள உள்ளன. அவைகளில், சமூகச் சார்புடைய தேவைகளான சமூக ஒப்புதல், அங்கீகாரம்போன்றவையும், சுய சாதனைத் தேவையும் முக்கியமானவையாகும். எனவேதான, உடற்கூறு சம்பந்தப்பட்ட தேவைகள், பாதுகாப்புத் தேவைகள், சமூகத்தின் சார்புடைய தேவைகள, சுய கண்ணியம் மற்றும் சுய மதிப்புத்தேவைகள, சுய சாதனை என ஐந்து வகையான தேவைகள் ஒவ்வொரு மனிதனுககும் ஏற்படுவதாக ஆபிரகாம் மாசுலோ (Abraham Maslow) எனற அறிஞர் கூறுகிறார். ஆனால், இதில் நிறைவு செய்யப்பட்ட தேவைகள் உந்துதல்களாக அமைவதிலலை எனறும, சுய சாதனை என்ற உந்துதலே மிகவும் மேலானது எனறும் அவர் கூறுகிறார்.

ஒரு மனிதன் உடல் நலமுடன இருப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான உணவு, தண்ணீர், உறக்கம் ஆகியவை மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும். வெப்பக் கட்டுப்பாடு, பால் (Sex), கழிவுநீக்கம் (Excretion), சிறுநீர் நீக்கம் (Urination)' மல நீக்கம் (Defacation) உடல் காயங்களிலிருந்து விலக்குதல் போன்றவற்றைப்பராமரிப்பதற்கான தேவைகள் ஆகியவை அடிப்படையான உடலியல்சார் ஊக்கிகள் (Physiological Motives) ஆகும். இந்த உடலியல்சார் ஊக்கிகளாகிய அடிப்படை நிலை உந்துகள் அனைத்து மனிதனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இயற்கையாக இருப்பவையாகும். உயிரினங்கள் அனைத்தும் உயிர் வாழ்வதற்கு இவை மிகவும் முககியமான தேவைகளாக உள்ளன. இவைகளைப் போன்றே, ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் மனிதன் ஒரு குழுவைச் சார்ந்திருப்பதற்கும், ஒரு நல்ல நிலையினைப் பெறுவதற்குமான தேவை அவசியமாகிறது; அதற்காக அனைத்து மனிதர்களும் உழைக்கினறனர். இவ்வாறான உந்துகள் எல்லா மானிடக் குழுவிலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. சமூக உந்துகள் 1. பிரியம் அல்லது அன்பிற்கான தேவை (The need for affection), 2. தற் சாதிப்பு அல்லது தன் கருத்து வலியுறுத்தல் (Self assertion) போன்றவற்றிலிருந்தே தோன்றுகின்றன.

1. **அன்பிற்கான தேவை:** இத்தேவையிலிருந்தே அடிப்படையான சமூக உந்து உருவாகிறது. பிறரிடமிருந்து அன்பினைப் பெறுகின்ற தேவையையும், பிறருக்கு அந்த அன்பினைத் தருகின்ற தேவையையும் மனிதன் பெற்றிருக்கிறான். இத் தேவையானது மானிடர்களுக்கு மட்டுமன்றிப் பறவைகள், விலங்குகள் போன்றவைகளிடத்தும் உள்ளன. வீட்டிற்குரிய விலங்குகள் அன்பினைத் தருவது மட்டுமின்றி அன்பிற்காக ஏங்கவும் செய்கினறன. எடுத்துக்காட்டாக, முதலாளி வீட்டுக்குச் சென்றவுடனே நாய் அவரிடம் ஓடுகிறது. அது போன்றே, மனிதன் ஒவ்வொருவனும் அன்பிற்காக ஏங்குகிறான். தன்னை யாரும் நேசிக்கவில்லை, தான யாருக்கும் தேவையில்லை என எண்ணும்பொழுது தனது வாழ்க்கை பயனற்றது என நினைக்கிறான். எனவேதான், சமூக வாழ்க்கையில் குடும்பம் என்பது ஒரு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

குடும்பச் சூழ்நிலையில் பெற்றோர்–குழந்தை உறவு, கணவன்–மனைவி உறவு, உடன் பிறந்தோர் அன்பு போன்றவை முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. அன்பிற்கான இந்த அடிப்படைத் தேவை மனிதனின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கியமானது என புறத்தோற்றச் சோதனைகள் (Projective Test) கூறுகின்றன. எனவே, இவ்வாறு அன்பு காட்டாது வளர்க்கப்படும் மனிதன தன்னைப்பிறர் நேசிக்காமலும், தான் தேவைப்படாமலும் இருப்பதை அறிந்து தன்னலம் பேணுபவனாக மாறுகிறான். பிறரிடம் அன்பு, ஆர்வம் போன்றவைகளைக் காட்டாது வளர்

கிறான். எனவே, பொதுவாக மனிதன் பிறரிடம் காட்டுகின்ற அன்பின் அளவைப் பொறுத்த அளவில், தான் அந்த அன்பைத் திரும்பப் பெறுகிறான். அன்பினைப் பெறாத குழந்தைகள் பண்பாடற்ற வைகளாக மாறுகின்றன என்று சமூகவியல உளவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும், குடும்பததில் அன பில்லாத சிககற் குழந்தையாக வளருவதுடன் இளம் குற்றவாளியாகவோ உள நோயாளியாகவோ மாறு வதற்கும் வாய்ப்பு உள்ளது எனவும் கூறுகின்றனா.

2. தற்சாதிப்பு: தன்னுடைய உரிமை அல்லது கருத்தினை வலியுறுத்துவதற்கான உந்து தற்சாதிப்பு எனப்படுகிறது. தன்னைப் பற்றிப் பிறர் அறிநது கொளளும வகையில இந்த உந்து செயற்படுகிறது. தன்னுடைய திறமைகளையும் சக்திகளையும் விளக் கிக் காட்டவும் ஒரு மனிதன கடினமான செயல்களை மேற்கொள்ளலாம். பிறரிடம், உடை, தொழில் ஏற்றம் ஆகிய இன்னபிற செயல்களில் தன்னை வேறு படுத்திக் காட்ட மனிதன் முயற்சி செய்யலாம் அல்லது பொருளாதாரம், அரசியல, அறிவுச் சுதந திரம் போனறவைகளுககாகப் போராடலாம்; அதற் காக உடற் சண்டை அலலது சொற் போர் புரிய லாம். இவை அனைத்தும் தற்சாதிப்பின் நிறைவுக் காகத் தன்னைத் தானே வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் முறைகளாகும்.

இத் தற்சாதிப்புகள் ஆதிக்கமாகக் கூட உரு வெடுக்கலாம். ஒவ்வொன்றும் சிறிய முதனிலைக்குழு அல்லது வழிநிலைக் குழு முழுவதினையும் ஆதிக்கம் செலுத்த முயலுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, பலவி கள் கூட ஆதிக்கம், பணிவு போன்றவற்றைக் கொண்டுளளன. தஙகளது எல்லையைப் பாதுகாக்க வும், தமது இடத்தினைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக் கவும் பருத்த ஆண்பல்லிகள் முயலுகின்றன. இவை போன்றே, பறவைகளும் தஙகளுக்கென ஒரு எல்லைப் பகுதியினை அமைக்க முயலுகின்றன. ஒரு பறவை பிற பறவைகளிடம் சருவாதிகாரப் போக்குச் செலுத்து கிறது. இதில் ஆக்கிரமிப்புள்ள பறவை தலைவனா கிறது. இதே கருத்தினைத் தான் சுக்கர்மேன் (Zukerman), மாசுலோ (Maslow) போன்ற அறிஞர் களின் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. எனவே, ஆதிக்கமும் பணிவு நடத்தையும் மானிடருக்கே உரியவையல்ல; அனைத்து உயிரினஙகளுக்கும் பொதுவானவையாகும். மேலும் ஒரு நேரத்தில ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு மனிதன் மற்றொரு நேரத்தில் பணிவு காட்டுபவனாக இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டில பணிவான கணவனாக இருக்கும் ஒரு மனிதன், அவனது அலு வலகத்தில் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற அதிகாரியாக இருக்கலாம் அலலது வீட்டில ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு மனிதன் பணி செய்யும அலுவலகத்தில் பணி வுள்ளவனாக இருக்கலாம்.

குழுவிலுளள பிற மனிதர்கள் தன்னை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் எனற விருப்பமும், தன்னைச் சமமாக அல்லது மேலானவனாகக் கருத வேண்டு மென்ற விருப்பமும், தற்சாதிப்பின மற்றுமொரு வெளிப்பாடாகும். தன்னை ஏறறுக் கொள்ள வேணடு மென்ற இந்தத் தேவை முன மாதிரிக் (Prototype) குழந்தைகளிடமும் விலங்குகளிடமும் கூட இருககின் றன. எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டில் வளர்ககப்படும் நாய்களுள ஒன்றினமீது மிகுநத அன்பு காண்பித் தால் மற்றொனறு அமைதியின்றிக் குரைக்கவும, மிகுந்த அனபு காட்டப்பட்ட நாயைத் தாக்கவும் செய்கிறது அது போலவே, நானகு அல்லது ஐநது வயதிற்குட்பட்ட சிறு குழந்தைகளிடையே பொறாமை உணர்வு மிகுநதிருக்கும். இளையோன போறறப்பட்டால மூத்தவன இயல்பாகவே பொறாமை கொளள முறபடுகிறான. அதன காரண மாக, ஆக்கிரமிப்பு உளளவனாகவோ சிடுசிடுப்பு உளளவனாகவோ ஆகலாம்.

முனனுரிமை அளிக்கின்ற விருப்பமும், எதிரிகளி டம் முனனுரிமை அளிக்காத தன்மையும் குழந்தை களிடையே பொதுவாகக் காணப்படும சிறபபியலா கும். இத் தனமையானது, நனறாக வளர்ந்து பெரி யவனானபோது கூடப் பெரும்பாலோரால பினபற் றப்படுகிறது. ஏற்றுக் கொளள வேணடுமெனற தேவையின (Need for Recognition) அடிப்படையில தனிமனிதனிடம் மட்டுமனறிக் குழுக்களிடையேயும் பகைமைகள் இருககின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிகக நாடானது பாகிசுத்தானுக்கு முன னுரிமை அளித்து ஆயுத, பொருளாதார உதவி செய் வது இந்திய நாட்டிற்குப் பகைமை மனப்பானமை உருவாகக் காரணமாகிறது.

ஒரு மனிதனுடைய பணியானது ஏற்றுக் கொள் ளப்பட்டுப் பரிசளிககப் பட்டால் அப்பணி செய்த வன் மிகப்பெரும் இன்பத்தை அனுபவிககினறான். அவனது பணி புறக்கணிக்கப்பட்டால் அது கடுமை யான தண்டனையாக அமைகிறது. தனது மதிப்பு களையும் திறமைகளையும் ஒருவரும் ஏற்றுக கொள ளவில்லையென்று அவன் தவறாக நினைக்கிறான. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் மென்று விரும்புகிறான். ஏற்றுக் கொளளு தலான இத் தேவையானது ஒரு சக்தி வாய்ந்த உந் தாகும். இது ஒரு தனி மனிதனை மட்டுமன்றி ஒரு குழுவும், வீட்டிலோ வகுப்பறையிலோ பரந்த சமூகத் திலோ தனனை ஏற்றுக்கொளளச் செயயவேணடு

மென்று மிகுந்த முயறசியினைச் செய்கிறது. குழந்தைகள், இளையவர், முதியோர் என யாராக இருப்பினும ஏற்றுக் கொள்ளுதலை அடைய ஆர்வமுடன் இருககின்றனர். அதற்காக இடைவிடாது உழைக்க முற்படுகினறனர். ஏற்றுக் கொளளப்படுதல் என்ற இத் தேவைக்காகப் புகழ் மட்டுமன்றிக் கெட்ட பெயரையும் கூடப் பெறுகின்றனர். ஆனால், சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளப் படாத மனிதர்கள யாவராயினும் தாங்கள மேற்கொளளும் அனைத்துச் செயல்களிலும் தங்களால இயன்ற அளவு முயற்சியினைச் செய்யவே முயலுகின்றனர்.

எனவே, சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்ற தேவை, சுயமதிப்பு-சுய சாதனை ஆகியவற்றிற்கான தேவை ஆகிய இரண்டும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் விலஙகுகளுக்கும் உள்ள அடிப்படை உந்துகளாகும். ஆனால், இவ்விரு தேவைகளும் பல வேறுபட்ட உருவங்களில் வெளிப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதன் கணக்கற்ற செல்வம் அல்லது கல்வியைப் பெற்று, அதன மூலம் ஏறறம் பெறுவதற்காக உழைககலாம். அது போன்றே, சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்ற தேவையானது வளரும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து இளங்குற்றவாளிகளிடமும் வெளிப்படலாம். பூ. த.

துணை நூல்கள்:

Kuppusamy, B., An Introduction to Social Psychology, Asia publishing House, Bombay, 1961.

Morgan, C.T. and Stellar, E., Physiological Psychology, McGraw Hill, New York, 1950.

சமூக உளவியல்: தனி மனிதனுடைய நடத்தையை அவனுடைய சமூகச் சூழ்நிலையினைக கொண்டு ஒழுங்கு முறையாக ஆராய்கின்ற சமூக அறிவியற் பிரிவு சமூக உளவியல் எனப்படுகிறது. இது சமூகச் செயற்பாங்குகள, சமூக மதிப்பீடுகள, நெறிகள் ஆகியவை எவ்வாறு மனிதனுடைய செயல் நோக்கத்தையும் நடத்தையையும் நிருணயிககினறன என்பதை ஆராய்கிறது. மனிதனுடைய ஆளுமையையும் நடத்தையையும் நிருணயிப்பதில் சமூகக கூறுகள், சமூக நிகழவுகள் எந்த அளவிற்குப் பஙகேற்கின்றன என்பதை இது விளக்குகிறது. ஒரு மனிதன் எவ்வாறு சமூகத்தின் உறுப்பினனாக (Socialization) ஆகிறான் என்பதையும், சமூகத்தின் பலவகையான குழுத் தொகுதிகளில் அவன் பங்கேற்கிற பொழுது அவனுடைய நடத்தை எவ்வாறு அமைகிறது என்பதையும் இச் சமூக உளவியல் (Social Psychology) ஆராய்வதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

தனிமனிதன் மற்றொருவனுடனோ ஒரு குழுவினுடனோ தொடர்பு கொள்ளும்பொழுது அவனுடைய நடத்தையில் தாக்கம் ஏற்படுகிறது. அது போல அவனுடைய நடத்தை மற்றவர்களையும் பாதிக்கிறது. இவ்வாறு தனிமனிதனுடைய நடத்தை, குழு அலலது சமூகத்தின் நடத்தை ஆகிய இரண்டையும் இணைத்து அதிலிருந்து வெளிப்படுகினற விளைவுகளை இச் சமூக உளவியல் அறிகிறது.

சமூக உளவியல், மனிதனின் அகச் சூழ்நிலையிலும் புறச்சூழ்நிலையிலும் ஏற்படும் நடத்தை மாறுதல் பற்றிப் பயிலுகிறது. மனிதனின் புற வாழ்க்கைச் சிக்கல்களுக்கு அவன் தீர்வுகளைக் கண்டு விட்டான். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்கேற்ப உணவு, உடை உறைவிடம் ஆகியவற்றைப் பெற முயன்று வெறறி கண்டு விட்டான. ஆனால், அவனது அக வாழக்கைச் சிக்கலுக்கு அவன் தன்னைச் சார்ந்துள்ள சமூகத்தோடு ஒனறி வாழும்போது ஏற்படும் சிககல்களுக்கு இதுவரை ஒருமுடிவான தீர்வினைப் பெறவிலலை. எனவே, ஒரு மனிதன் தன வாழககையில சிறக்க அவனுக்குச் சமூகம பற்றிய அறிவு மிகவும் தேவை. இதறகுச் சமூக உளவியல் உதவுகிறது.

ஒரு மனிதன் எனன படிக்கிறான், என்ன எழுதுகிறான; எங்குப் போகிறான்; யாரிடம் பேசுகிறான; தேர்தலில் யாருக்கு வாக்களிக்கிறான்; யாரைத் திருமணம செய்து கொளளுகிறான; எதற்காக மணமுறிவு (Divorce) செய்து கொள்ளுகிறான் என்பன போனற வெளிப்படையான நடவடிக்கைகள ஆராயப்படுகின்றன. அது போல அவன் எனன நினைககிறான; என்ன அறிகிறான்; உணருகிறான எனபன போன்ற மறைவான நடவடிக்கைகளும் சமூக உளவியலால் அறியப்படுகின்றன.

மனிதன் உயிருள்ள பிராணிகள் வகையைச் சேர்ந்தவன். அவனுடைய நடத்தையை உயிருள்ள பிராணிகளை அறிகின்ற முறையிலேயே அறியலாம். ஆனால், சமூக உளவியலார் மனிதனை ஒரு சமூகப் பிராணியாகக் காண விரும்புகிறார்கள். மனிதனுடைய நடத்தையில் மற்றப் பிராணி வகைகளைத் தொடர்புபடுத்தும்பொழுது பலவித ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் தெரிய வருகின்றன. சமூக உளவியலானது சமூக நிறுவனங்களின் மீது கவனம் செலுத்தும்பொழுது அது சமூகவியலாகவும், தனிமனிதனுடைய நடத்தையில் கவனம் செலுத்தும்பொழுது உளவியலாகவும், சமூகத்தின் பண்பாட்டுச் சிறப்பியல்

புகளை ஆராய்கின்றபொழுது மானிடவியலாகவும் செயற்படுகின்றது. சமூகவியல், உளவியல், மானிட வியல் ஆகியவைகளுக்குச் சமூக உளவியலானது ஒரு பொதுவான துறையாக விளங்குகிறது.

சமூகவியல், உளவியல் என்ற இரு அறிவியல் களும் ஒரு பொருளை ஆராய்கின்றபொழுது வெவ் வேறு விதத்தில் அதை நோக்குகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, குற்றச் செயலைச் சமூகவியலும் உளவிய லும் மாறுபட்ட கோணங்களில் ஆராய்கின்றன. சமூகவியல் ஒரு குற்றச் செயலைப் பரந்த நோக்கத் தில் காணுகிறது. குற்ற நடவடிக்கை ஒருவித சமூக நோய் என்றும், சமூகக் கூட்டுச் சிதைவுறுதலின் அறி குறி என்றும் கூறுகிறது. குழுவிற்கு குழு குற்றச் செயல்கள மாறுபடுகின்றன. மேலும், குறறம் புரிதல் நிறுவனத்தின் குறிபபிடத் தக்க நிகழ்ச்சி எனறும், சமுதாயக் கட்டுக் கோப்பு விதிகளை மீறுவது போன்ற செயல்களைச் சிலர் தங்களுடைய வாழ்க்கை வழியாகவே அமைத்துக் கொண்டுளளனரெனறும் சமூகவியல் கருதுகிறது. ஆனால், உளவியலானது குற் றச் செயலைத தனிமனிதனின் நடத்தையாக எடுத்துக் கொண்டு அறிகின்றது. மேலும், உளவியல் சாாந்த அடிப்படையில் மட்டுமே அதற்கு விளக்கம் தரப்படு கிறது. தனிமனிதனின் பழக்கங்கள், பணபுக்கூறுகள, நுண்ணறிவு நிலை, ஆளுமைக் கூறுகள, எதிர்வினை வடிவங்கள ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைதது விளக்கப்படுகிறது.

ஆனால், இரு விளக்கங்களும் தனித்தனியே முழுமை பெறவில்லை எனச சமூக உளவியலார் கருதுகினறனா. தனிமனிதனிடம் காணப்படும் பண்புக் கூறுகள நிறுவனஙகளின செயல எலலைக் கட்டுப்பாட்டில் பாதிக்கப்படுதலால, தனிமனித னுடைய நடத்தையை இரணடு துறைகளுடனும் தொடர்புபடுததித்தான் அறிய இயலும். எனவே சமூக உளவியல் - சமூகவியலையும உளவியலையும் ஒருங்கிணைத்துத தெளிவாக விளககுகிறது.

சமூக உளவியலின் தோற்றமும் வரலாறும்: சமூக உளவியல் எப்பொழுது தோன்றியது எனத் திட்ட வட்டமாக ஆராய்வது எளிதன்று. மனிதன் குறியீடு கள், அடையாளஙகள், சைகைகள் ஆகியவற்றின் வழித் தன் மனக்கிடக்கையை மற்றவர்களுக்கு உணர்த்தியபோதே, அதாவது மொழி என ஒன்று தோன்றியபோதே, சமூகம என்ற அமைப்புத் தோன் றியது. அங்குச் சமூக நடத்தைகள் உருவாகி ஒருவரை யொருவர் அறிநது புரிந்து கொண்டு, தொடர்பின ராய் வாழத் தலைப்படவே சமூக உளவியலும் தோன்றியது எனச் சமூக உளவியல் அறிஞர்கள் கூறு கின்றனர்.

இன்றைய சமூகஉளவியலை ஆராயும் பொழுது பிளேட்டோ முதல் பெந்தம் (Bentham) வரை இருந்த அரசியல், தத்துவச் சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனை களே இதற்கான தோற்றுவாயாகக் காணப்படுகின் றன. இவ்வாசிரியர்கள் மக்களைப் பற்றியும், மக்கள் கூட்டங்களைப் பற்றியும், இம்மக்கள் கூட்டங்களை யெல்லாம் ஓர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணடு வந்து திறமையாக ஆளும் செயலினைப் பற்றியும் சிந்தித்துப் பேசிய, எழுதிய கருத்துகளே பினனர்ச் சமூக உள வியலாகத் தோன்றின. இருப்பினும் சமூக உளவிய லின் உண்மையான வளாச்சி முதல் உலகப் போருக் குப் பின்னர்த்தான் தோன்றத் தொடஙகியது. இதைத் தொடர்ந்து இட்லரின (Hitler) கை ஓங்கல், யூத மக்கள் ஒடுக்கப்படல், இனவெறி தலைவிரித்தா டல், இரண்டாம் உலகப்போரில அணு ஆயுதஙகளின வளர்ச்சி போன்ற இனனும பிற நிகழ்ச்சிகளும் சமூக அறிவியல்களைப் பயமுறுத்தத் தொடஙகின. அப் பொழுதுதான தனிமனிதன் உரிமைகளைப் பாதுகாப் பது எப்படி என்ற கேளவி எழுந்தது. அறிவியலால அதற்கு வழியினைக் கூற இயலுமா எனவும் சிந்தித் தனர். ஆனால், இயலாது என உளவியலார்கள் முடிவு கட்டினர். பல்வேறு அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் சமூக-உளவியலில் தோனறத்தொடங்கின.

'சமூகம்' எனபது என்ன? சமூகத்தினர் தங்களை ஆளும் உரிமையினைத் தனியன் ஒருவனிடம் ஒப் படைக்கின்றனர். அத்தனியன் சிறப்பாக அரசாட்சி செய்யும்பொழுது எத்தகைய ஆளுமைத் தன்மை களை அவன் பெற்றிருக்கிறான்? அத்தகைய ஆளுமைத் தன்மைகளைப் பிறர் பெறுவது எவ்வாறு? சமூகத்தில் சிக்கல்கள எங்கே உருவெடுக்கின்றன? எந்தச் சூழலில, திறமையான தலைவர்கள் எவ்வாறு தோன்றுகின்றனர்? அவர்கள் சிக்கலகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காணுகிறார்கள்? அதன்மூலம் எவவாறு பொது மக்களின் திட்டவட்டமான கருத்தினை மாற்றுகின் றனர் என்பன பறறியும் இனனும் இவை போனற பலவேறு நிலைகள் பற்றியுமசிந்தனைகள செயற்பட, அவற்றின கூட்டு மொத்தமாகச் சமூகஉளவியல என்ற ஓர் இயல் தோன்றத் தொடங்கியது.

இவையெல்லாம் சமூக உளவியல் துறையின் தொடக்ககாலத் தோற்றங்களாகக் கருதப்படுகின றன. பின்னர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடில் பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதியான ஆகசுட்டு கோம்டு (Auguste Comte) என்பவர் 'சமூக உளவியல்' என்னும் ஒரு நூலினை எழுதத் தொடஙகினார். ஆனால முடிககும் முன்னரே இறந்து விட்டார். எனினும், அதில் அவர் மனிதனே சமூகத்திற்குக் காரணமும் அதன் பின் விளைவும் என்றுகாட்ட முயன்ற கருத்தே, பிற்காலத்திய சமூக

உளவியலுக்கு அடிப்படைக் கருவாக அமைந்தது. அதற்கடுத்த நூற்றாண்டில் சமூக உளவியலைப் பயின்றோர் சமூக நடத்தையை அறிவியல் வழி நிருண யிக்க முற்பட, அப்பொழுது உண்மையான வளர்ச்சி தோன்றத் தொடங்கியது.

இதற்கு முன்னரே செருமனியில் (German) கி.பி.1860-இல் நாட்டுப்புற உளவியலில் (Folk Psychology) ஆர்வம் காட்டிப் பத்திரிகைகளில் எழுதத் தொடங்கினர். பரிசோதனை உளவியலின் தந்தை எனப்படும் உண்டுவில்கெல்ம் (Wundt Wilhelm) பத் திரிகைகளில் நிறைய எழுதினார். தார்வின் (Darwin) என்பார் கி.பி. 1871-இல் தம் 'மனிதனின் மரபுவழி வருகை' (Descent of Man) என்னும் நூலிலும், கி.பி. 1893-இல் இசுபென்சர் (Herbert Spencer) தம் 'சமூகவியலின் ஆய்வு' (Study of Sociology) என்னும் நூலிலும் சமூகக் கோட்பாடுகளைப் பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

இச் சமூக உளவியல் ஒரு தனிப்பிரிவாகத் தோன்றி வளர்ச்சியடைய முக்கிய காரணமாக இருந் தவர் வில்லியம் மக்டுகல (William Mc Dougall) என்ற அறிஞர் ஆவார். இவர் தம் 'சமூக உளவி யலுக்கு அறிமுகம்' (Introduction to Social Psychology) என்னும் நூலை 1908-இல் வெளியிட்டார் இவரது சமூக உளவியற் கொள்கை, 'சமூக நடத்தையை மனிதனின் புலனவழித் தூண்டுதலின் மூலம் விவரிக்கலாம்' என்ற இன்றைய உளவியல் கருத்துக்கு முரணபட்ட ஒரு கோட்பாட்டினைக் கொணடிருந்தது. தொடக்கத்தில இக் கோட்பாடு வரவேற்கப்பட்டது எனினும, 20-ஆம் நூற் றாண்டுக்குள இககோட்பாடு கைவிடப்பட்டது. ஆல்போர்ட்டு (F.H. Allport) என்ற அறிஞரின் சமூக உளவியல் நூல் 1924-இல் தோன்றியது. இதுவே சமூக உளவியலின் புதுமைக் காலம் எனக் கருதப் படுகிறது.

ஆல்போர்ட்டு மக்டுகலின் தனிமனிதனின் வழிச் சமூகத்தை ஆராயும் முறையினை ஒத்துக் கொண் டார். அக்காலத்திய ஐரோப்பியச் சமூகவியல் அறிஞர்கள் 'குழுமனம்' (Group Mind) மூலம் ஆராய் தல் என்பதற்கு எதிர்ப்பாகக் கூறப்பட்ட கருத்தினை ஆல்போர்ட்டு ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் தனிமனித னின் புலன் வழித் தூண்டுதல்கள் மூலம் சமூக நடத் தையை ஆராய முடியும் என்னும் மக்டுகலின் கருத்தை மறுத்தார். ஏனெனில், தனிமனிதனின் புலன்வழித் தூண்டுதல்கள் பினனர் நிலைவழிக் கட்டுப்படுத்தலின் மூலம் உருத்தோற்றம் பெறுகின் றன. எனவே, ஆல்போர்ட்டின் நூலே சமூக உளவி யலின் ஒரு திருப்புமுனையாகக் கருதப்படுகிறது.

இவர்கள தவிர்த்துப் பல சமூகவியல், உளவியல் அறிஞாகள இததுறையில் ஆய்வு செய்துள்ளனர். சி.எச். மீடு (G H. Mead), சி.எச். கூலீ (C.H. Cooley) ஆகிய அறிஞாகள், பேச்சு, குறியீட்டு முறைகள், அவற்றின் பொருள்கள் போனற மனிதத் தொடர்பு களையும் பேச்சுக் கற்றல், சுய கட்டுப்பாட்டை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் போன்ற இளையோரின சமூகமயமாதற் செயற்பாங்குகளையும் ஆராய்நதனர். பினனர், சிக்மணடு பிராய்டினால் (Sigmund Freud) உளவியற் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை (Psycho - analytical approach) உருவாககப்பட்டது. அப் பொழுது பல சமூகவியல் அறிஞர்களால் இது மிகுதி யாக விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பின் னர் எரிக்கு புரோம் (Erich Fromm), எச்.எசு. சுலி வன (H.S. Sullivan) எரிக்கு எரிக்சன் (Erick H. Erikson) போனறவர்களால் உளவியல் பகுப் பாய்வு முறை சமூகவியல் சாாந்த ஆய்வுடன் ஒருங கிணைத்துக் கூறப்பட்டது. அதுபோலவே சமூக உள வியற் பிரிவான நடததையியற கோட்பாடு (Behaviourism), புலன காட்சி உளவியல் (Gestalt Psychology), நிகழ்வு இயலசார் உளவியல் (Phenomenological Psychology), குறியீட்டு இடைவினைக் கோட்பாடு (Symbolic Interactionism) ஆகியவைகளும் சமூகவியல் சார்நது விளக்குகினறன. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Asch, S E., Social Psychology, Prentice-Hall, New York, 1952.

Klineberg, O., Social Psychology, Henry Holt, New York, 1954.

Kuppuswamy, B., An Introduction to Social Psychology, Asia Publishing House, Bombay, 1961.

சமூக ஒழுங்கு: சமூகவியலில் சமூக ஒழுங்கு பற்றிப் பல்வேறு விளக்கங்கள நிலவுகின்றன. வெவ் வேறு கோணங்களில் சமூகவியல் அறிஞர்கள் சமூக ஒழுங்கை ஆராய்வதால் அதற்கு வெவ்வேறு விளக் கங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

சமூகவியலின் தந்தை எனப்படும் ஆகசுட்டு கோம்டு (Auguste Comte) ஒரு சமூகத்தில் அதன் ஆக்கக் கூறுகளிடையே ஒரு நிலையான இணக்கம் நிலவிடும் நிலையில் அமையும் நிலைமையே சமூக ஒழுங்கு (Social order) என்கிறார். சமூகத்தை உரு

வாக்கிடும கூறுகளிடையே ஓர் இணக்கமான உறவு நிலவிடும்போது சமூகம் ஓர் ஒழுங்கை எய்துகிறது. இத்தகைய இணக்கமான உறவுதான் (Consensus Universary), சமூக ஒழுங்குக்கு அடிப்படை என் கிறார் ஆகசுட்டு கோம்டு.

ஆகசுட்டு கோம்டு சமூகத்தை ஓர் உயிரினப் பொருளுக்கு ஒப்பிட்டு அந்த ஒப்புமையின அடிப்படை யில் சமூக ஒழுஙகை விவரிக்கிறார். ஓர் உயிரினப் பொருள பல்வேறு ஆக்கக் கூறுகளைக் கொணடு அமைகிறது. அநத ஆக்கக் கூறுகள் ஒன்றோடொன்று இணக்கமாகச் செயற்படும் நிலையில்தான் உயிரினப் பொருள் ஓர் ஒழுங்கைப் பெற்று இயல்பாக இயஙகு கிறது. அவ்வாறு ஆக்கக் கூறுகளிடையே ஓர் இணக்க மான உறவு இல்லாமற் போனால், அவை முரண் பட்டு மோதிக்கொண்டிருந்தால், உயிரினப் பொருள் சமூகமாக இயங்கவோ நிலைத்து நிற்கவோ இய லாது. அவ்வாறே சமூகம் பல்வேறு ஆக்கக் கூறு களைக் கொணடு அமைகிறது. அறிவியல்கள், கலை கள், நிறுவனஙகள, அரசு, வழக்கடிப்பாடுகள், கருத்து கள் என்ற பல்வேறு ஆக்கக கூறுகள் சமூகத்தை உரு வாக்குகின்றன. இவற்றிடையே ஓர் இணக்கமான உறவு நிலவிடும்போது சமூக ஒழுஙகு அமைகிறது. சமூ கத்தில் அறிவியல்களுக்கிடையேயும், அறிவியல்களுக் கும் கலைகளுக்கும் இடையேயும்,நிறுவனங்களுக்கிடை யேயும்,அரசுககும் நிறுவனங்களுக்குமிடையேயும்,வழக் கடிபபாடுகளுக்கும் கருத்துகளுக்கும் இடையேயும் என்ற பல்வேறு கூறுகளுக்கிடையே ஓர் இணககமான உறவு நிலவுகிறது. இந்த இணக்கமான உறவே சமூக ஒழுங்குக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது என்கிறார் கோம்டு.

இந்த இணக்கமான உறவை ஏற்படுத்துவதில் பல்வேறு நிறுவனஙகள் சமூகத்தில் பங்காற்றுகின் றன. அவை குடும்பம், மொழி, மதம், வேலைப் பங்கீட்டு முறை (System of Division of Labour) ஆகியவை என்று கோம்டு குறிப்பிடுகிறார்.

சமூகத்தின் அடிப்படையான அலகு குடும்பம். குடும்பம் இன்றேல் சமூகம் இல்லையென்றுகூடச் சொல்லலாம். குடும்பங்கள் தாம் பல்கிப் பெருகிக் குடிகளாக (Tribes) உருவெடுக்கின்றன. அந்தக் குடி கள் பல்கிப் பெருகும்போது நாடுகள் உணடாகின றன. இவ்வாறு சமூகத்தின் அடிப்படையாகக் குடும் பம் இருக்கிறது. குடும்பத்தில்தான ஒருவனுடைய ‘தான்’ என்ற முனைப்பு, மனப்போக்கு முதலியன கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, அவன் சமூகத்தில் உறுப்பின னாக இயைந்து, பிறரோடு கூடிவாழப் பயிற்சி அளிக் கப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத் தனி மனிதர்கள் பிறரோடு இணக்கமாகக் கூடி வாழவும், தமது கருத்துகளைச் சமூக நெறிகளோடு இயைந்திருக்கும் வண்ணம் ஒழுங்குபடுத்தவும் முடிகிறது.

மொழியும் சமூக உறுப்பினர்களிடையே ஓர் இணக்கமான உறவு ஏற்பட வழிவகுத்துக் கொடுக் கிறது. மொழியின்மூலம் தனி மனிதர்கள் ஒருவருக் கொருவர் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து பொதுக் கருத்துகளை உருவாக்கி மேற்கொளகின்றனர். அந்தப் பொதுக் கருத்துகள நிலைபெறும்பொழுது அவர்களிடையே ஓர் இணக்கம் அமைகிறது.

இவ்வாறே மதமும் எல்லோரையும் ஒருங் கிணைத்து, இணக்கமாகக் கூடிவாழ உதவுகிறது. தனி மனிதர்களிடத்தில் ‘தான்’ என்ற முனைப்பைப் போக்கி அவர்களுக்கு அனபைப் போதித்து அவாகள் தமககுள் அன்பு பாராட்டி நடநதுகொளளும்படி செய்கிறது.

வேலைப் பஙகீட்டு முறையில் ஒரு வேலை பிரிக் கப்பட்டு ஒவ்வோர் உறுப்பினருக்கும் அவ வேலையில் ஒரு பகுதி தரப்படுகிறது. இப்படி வேலைப் பஙகீட்டு முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு முழுமையான வேலை அமையாமல வேலையில் ஒரு துணடு மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய நிலையில், ஒருவர் தமது தேவைக் காக மற்றவர்களைச் சார்ந்து வாழவேண்டியுள்ளது. இந்த இருவழிச் சார்புநிலை எல்லோரையும் ஒனறாக இணைத்துக் கூடிவாழவைக்கிறது.

இவ்வாறு மேற்கூறிய கூறுகளால் சமூக உறுப் பினர்களுக்கிடையே இணககமான உறவு அதாவது ஒன்றாகக் கூடி வாழும் ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது. இத் தகைய இணக்கமான உறவு சமூக ஒழுங்கை ஏற் படுத்துகிறது. ஆயினும், ஆகசுட்டு கோம்டு இநத இணக்கஉறவு இயலபாக ஏற்பட்டால்தான் சமூகம் நிலைத்த தன்மைபெற்றுஒழுங்கை எய்தும் என்கிறார். அவர் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிககப்படும் உறவு சமூக ஒழுங்கை ஏற்படுத்தாது என்கிறார்.

ஆகசுட்டு கோம்டின் கருத்து இவ்வாறிருக்க, மாக்சு வீபர் (Max Weber) என்ற செருமானிய அறி ஞரின் சமூக ஒழுங்கு பற்றிய கருத்து வேறாக இருக் கிறது. ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் பல்வேறு குழுக் கள் இயங்குகின்றன. இந்தக் குழுக்களுக்கிடையே சமூகக் கௌரவம் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் முறைமை தான் சமூக ஒழுஙகு என்கிறார் மாக்சு வீபா. சமூக, அரசியல், மத அடிப்படையில் அமையும் ஆற்றலும் அதிகாரமும் சமூக மதிப்பை நிருணயிக்கின்றன. ஆனால், இத்தகைய ஆற்றலும் அதிகாரமும் எல் லாக் குழுக்களுக்கும் ஒரே அளவில் பகிர்நதளிக்கப்

படுவது கிடையாது. சில குழுக்கள் மேலான அதிகாரத்தையும் ஆற்றலையும் பெறுகின்றன. பிற குழுக்களுக்கு இவை குறைவான அளவில் அமைகின்றன. இவ்வாறு சமூக மதிப்பு அதாவது சமூக, அரசியல், மத அடிப்படையில் அமையும் ஆற்றல், அதிகாரம் ஆகிய வாய்ப்புகள் பல்வேறு அளவுகளில் பல்வேறு குழுக்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு அமைகின்றன. இந்தப் பகிர்வு முறைமையைச் சமூக ஒழுங்கு என்கிறார் மாக்சு வீபர்.

சி. எச் கூலீ (C H Cooley), எட்வர்டு ஏ.இராசு (Edward A Ross) போன்றவர்கள் சமூக ஒழுங்கைச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக் கோணத்தில் நோக்குகிறார்கள். சமூக உறுப்பினர்களுடைய நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தி, நெறிப்படுத்தி அதன்மூலம் சமூகத்தில் ஓர் ஒருமித்த நடத்தைக் கோலத்தை உருவாக்கும் நிலையில் சமூகத்தில் அமையும் நிலைமை சமூக ஒழுங்கு என்று இந்த அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஒவ்வொருவருக்கும் தம் இச்சைக்கேற்ப நடந்துகொள்ள உரிமையும் அனுமதியும் இருந்தால் அங்கு ஒரு குழப்பமான நிலை நிலவிடும். தனி மனிதனுடைய வாழ்வுக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு இருக்காது. எங்கும் சீர்குலைவும் ஒழுங்கற்ற நிலையும் நிலவும். ஆனால் பொதுவான நெறிகளைக் கொண்டு அவற்றிற்கேற்பத் தனி மனிதர்களுடைய நடத்தை அமையும்வண்ணம் அதைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்தும்போது ஓர் ஒழுங்கு நிலவும்; தனி மனித வாழ்வும் சீர்படும்.

தனி மனிதர்களுடைய நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்தச் சமூகம், பல்வேறு சாதனங்களையும் வழிமுறைகளையும் செயலிகளையும் பயன்படுத்துகிறது. குடும்பம், கலவி நிலையம், மதம், அரசு, குழுக்கள் முதலிய செயலிகள் சமூக நெறிகளையும், பல்வேறு சாதனங்களையும் பயன்படுத்தித் தனி மனிதர்களுடைய நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்துகின்றன. கல்வி, கொள்கைபரப்பல பொதுமக்கள் கருத்து, கருத்தியல், கலை, இலக்கியம், மொழி முதலான சாதனங்களின் மூலமாகவும் வன முறை, அமைதி முதலிய முறைகளின் மூலமாகவும் நாட்டவர் வழக்குகள், வழக்கடிபபாடுகள், சட்டங்கள் முதலிய நெறிகளின் மூலமாகவும், விழுமியங்களின் மூலமாகவும் தனி மனிதர்களுடைய நடத்தை கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சமூகக் கட்டுப்பாடு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அமைவதுண்டு. அவ்வாறே ஆக்க முறையினமாகவும் (Positive), எதிர்மறையினமாகவும் (Negative) அமைவதுண்டு; நெறிமுறை சார்ந்தும்(Formal),நெறி முறை சாராதும் (Informal) அமைவதுண்டு.

இவ்வாறு சமூகக் கட்டுப்பாடு தனி மனிதர்கள் மீது இயங்கி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி நெறிப்படுத்துகிறது. சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கும் நெறிகளும் விழுமியங்களும் தனி மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய இளம் வயதிலேயே சமூகமயமாக்கற் (Socialization) செயற் பாங்கின்போது கறபிக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அவற்றை ஏற்று அகவயப்படுத்தி (Internalization)அவற்றைத் தமது நடத்தைமுறையில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக ஒருவன் உணவு உண்ணும் முன்னர் கை கழுவிவிட்டு உண்ண வருவது சுய கட்டுப்பாட்டில் அவனுடைய தனிப்பட்ட கருததுகளின் அடிப்படையில அமைவது கிடையாது. அந்த நிலையில் அவன் அப்படி நடக்கவேணடும் என்று அவனுடைய இளம் வயதிலேயே சமூகமயமாக்கற் செயற்பாஙகின்போது அவனுக்குக் கற்பிக்கப் பட்டதனால் அவன் அவ்வாறு நடநதுகொளகிறான்.

இவவாறு பொதுவான சமூகக் கட்டுப்பாட்டு முறைகள, சாதனங்கள் ஆகியவறறின் மூலமாக ஒரு சமூக அழுத்தம் தனி மனிதர்களமீது விழும்போது அவர்கள அதற்கு ஆட்பட்டுத் தமது நடத்தையை நெறிப்படுத்திக் கொளகிறார்கள்.அதன் விளைவாகத் தனி மனிதர்களுடைய நடத்தை முறையில ஓர் ஒருமித்த தன்மை ஏறபடுகிறது. இதையே சமூக ஒழுஙகு என்று கூலீ போன்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

சி.என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Timasheff, Nicholas, S., Sociological Theory: Its Nature and Growth, Random House, New York, 1967.

சமூகக் கட்டுப்பாடு: மனித சமூகம் பல தரப்பட்ட, ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய சமூக உறவுகள், சமூக நிறுவனங்கள், சமூக நெறிகள, சமூக இயக்கங்கள்.அமைப்புகள ஆகியவறறைத் தன்னகத்தே கொண்டு சீரிய முறையில் செம்மையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மூல காரணம் இயற்கை விதிகளினாலும் சமூக மெய்ம்மைகளினாலும் ஏற்படும் சமூகக் கட்டுப்பாடாகும்.

சமூகம் சரியான ஒழுங்குடனும் அதற்கென்று சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட நெறிமுறைகளுடனும் வழிமுறைகளுடனும் சீராக இயங்குவது சமூகக் கட்டுப்பாடு (Social Control) எனப்படும். சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் சமூக நிலைப்பாடும் சமூக முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றன.

சமூகக் கட்டுப்பாடு என்பது மனிதன் பணபாட டின் விதிப்படியும் சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப் பட்ட வழிமுறைகளின்படியும் நடந்துகொளள ஊக்கு விக்கும் ஒரு சக்தி எனறு திரெசுலா (Dressler), வில்லிசு (Willis) ஆகிய இரு சமூகவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

சமூகக் கட்டுப்பாடு பலவித விதிமுறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு அந்த விதிமுறைகளிலிருந்து விலகிச் செல்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் (Punishment), ஆனால் அதேசமயத்தில் மற்றவர்களைச் சமூக விதிமுறைகளின்பால் ஒத்துப்போகச் செய்வதற்கும் (Conformity) உதவும் சமூக விதிமுறைகளின் தொகுப்பாகும் என இசுபென்சர் (Spencer) என்ற சமூகவியலார் நம்புகினறார்.

படிநிலை வளர்ச்சி: மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலத்திலிருநதே சகக் கட்டுப்பாடு சமுதாயத்தின் ஓர் அம்சமாகவே விளஙகி வநதிருககிறது. தொன்மைச் சமுதாயத்தில் எவ்விதமான சமூகக் கட்டுப்பாடும் நிலைப்பாடு கொளளவில்லை. மனித உறவுகள, அதன நிறுவனங்கள், அமைப்புகள், சமூகத்தின் தேவைகள் ஆகியவை பெருகியதாலும், காலத்தின் மாறுதலினாலும், சமுதாயத்தில் நிலைப்பாடும் ஒழுகக நெறியும் வளர்ச்சியும் ஏறபடச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின இன்றியமையாமை வேணடப்படுகிறது.

இவ்வாறு சமூகக் கட்டுப்பாடு அமையத் தொடங்கும் நிலையில சமூகம் தனது உறுப்பினர்களின் மீது தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மெல்ல நடைமுறைப் படுத்துகிறது. தன் உறுப்பினர்கள் மீது தண்டனை, வெகுமதி என்கிற இருமுறைகளில் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கத் தொடஙகுகிறது.

இவ்வாறாகச் சமூகம், தனது தொடக்க நிலையிலிருந்தே பலவழிகளில், பல நிலைகளில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தச் சமூக நிறுவனங்கள் தோன்றுதல் வாயிலாகச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை உருவாக்குதல் தவிர்க்க இயலாததாகிறது. சுருங்கக்கூறின், அக்காலத்திய ஒழுங்கு நெறிகளும், சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட பழக்க வழக்கஙகளும், அரசுகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டதிட்டஙகளும், இன்றைய காவல் மற்றும் நீதித்துறை நிறுவனங்களும், மதச் சார்புடைய இயக்கங்களும் சமூக உறுப்பினர்கள் மீது அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறும் ஏற்றுக்கொளளாத வாறும் இரு நிலைகளில் கட்டுப்பாட்டை விதித்துச் சமூகத்தினை நிலை பிறழாமல் இயங்கச் செய்து கொண்டிருக்கினறன.

இக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும்போது சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் இன்றியமையாத் தன்மையும், அதை நிலைநிறுத்தக் கையாளப்படும் வழிமுறைகளும், அதனுடன இயைந்த நெறிமுறைகளும் சமூக உறவுகளைச் சீர்படுத்திச்சமூகததினை வழிநடத்திச் செல்லுவது புலப்படும். மேலும், இவ்வாறு செம்மைப்படும் சமூக உறவுகள், சமூக மாறறம ஏற்படவும் அதன மூலம் ஒரு சிறநத சமூக அமைப்பு உருவாகவும் வழிகாட்டுகினறன.

வகைகள்: சமூக அறிவியல அறிஞர்கள், சமூகக் கட்டுப்பாட்டின தேவையை வலியுறுததி, அதனதன் தனமைககேற்றவாறு பல வகைகளாகப் பிரித்து, அதன் பணபுகளை விளக்குகினறனர். பொதுவாகச் சமூகவியலாளர்களும் சமூக மானிடவியலாளர்களும் சமூக உளவியல அறிஞர்களும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் முககியத்துவததை எடுத்துரைக்கினறனர். இங்குக் குறிப்பாகச் சமூகவியலாளர்கள சிலர், அகவயச் சமூகக கட்டுப்பாடு (Internal Social Control) என்றும், புறவயச சமூகக கட்டுப்பாடு (External Social Control) என்றும் இருவகைகளாகப் பிரித்து அதன பண்புகளை விளக்குகினறனர்.

அகவயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு: அகவயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு என்பது, மனிதனால தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதனமூலம் தனது சமூக உறவுகளையும் செயலகளையும் ஒழுஙகுபடுத்திககொணடு வாழ்வதாகும். எடுததுக்காட்டாக, ஒரு மனிதன் திருடுவதிலலை எனறு தானாக முடிவெடுத்துக் கொணடு தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்கிறான் என்றால, தான் திருடினால் தணடிக்கபபடுவான் என்றோ திருடுவதற்குத் தனக்கு வாய்ப்புக கிடைக்கவில்லை எனறோ கருத இயலாது. ஆனால் திருடுவது தவறு என்று உணர்ந்து தனககுத் தானே ஓர் ஒழுக்கமான வாழ்ககையை ஏற்படுததிக்கொள்வதே சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் ஏற்படும் மனித வாழக்கையின் சிறநத பணபாகும்.

இவ்வாறு ஒரு மனிதன் இந்நிலையைக் கொள்ளும்போது அவன் சமூக ஒழுககஙகளையும் சமூக நெறிகளையும ஏற்று அதற்கேற்பச் செயற்படுகிறான. இவவகைக் கட்டுப்பாடு, ஒரு மனிதன தன சிறு குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வளர்ச்சிபெற்றுத் தனது வாழ்ககையின் முடிவை நெருஙகும்வரையிலும சமூகமயமாதல (Socialization) மூலம் ஏற்படுகிறது.

புறவயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு: சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு நிலைபெற்ற ஒருசில நெறிமுறைகள அலலது வழி முறைகள மூலம் சமூக உறுப்பினர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொணடு கட்டுப்

பாட்டுடன்வாழ்வதே புறவயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு என்பதாகும்.

இன்றைய சமுதாயத்தில் சட்டம் மூலமும் பண்டைய சமுதாயத்தில் குழுநெறி மூலமும் இவ்வகைப் புறவயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு ஒப்புதல் பெறுகிறது எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதன் திருடு கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால், அங்கே அக வயக் கட்டுப்பாடு தன் செயல் தன்மையை இழந்து விட்டதாகத்தான் கருதமுடியும். இச்சமயத்தில் புற வயச் சமூகக் கட்டுப்பாடு மூலம் (எடுத்துக்காட்டாகத் தண்டனை அளித்தல்) அவனைத் திருடுவதிலிருந்து தடை செய்யலாம்.

இவ்வகைப் புறவயச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த இருவகைகளில் சமூகம் அமைகிறது. முதல் வகை ஆக்கமுறையான கட்டுப்பாடு (Positive Control) என்றும், இரணடாம்வகை எதிாமறைக்கட்டுப் பாடு (Negative Control) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இன்னவற்றைச் செய்யலாம், செய்ய வேண்டும் என னும் பொழுது அது ஆக்க முறையான சமூகக் கட்டுப் பாடாக அமைகிறது. இன்னவற்றைச் செய்யலாகாது என்று தடை செய்யும்போது அது எதிர்மறைக கட்டுப்பாடாகிறது.

சமூகவியல் அறிஞர்கள் சில சமூகக் கட்டுப்பாட் டினை அதன் பண்புகளுக்கேற்ப மேலும் இருவகை களில் பிரித்து, முறைசாராச் சமூகக் கட்டுப்பாடு (Informal Social Control) என்றும், முறைசார் சமூகக் கட்டுப்பாடு (Formal Social Control) என்றும் குறிப் பிடுகின்றனர்.

முறைசாராக் கட்டுப்பாடும் முறைசார் கட்டுப் பாடும்: ஒவ்வொரு செயலும் சமூகத்தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு நிலைபெற்ற ஒருசில நெறிமுறைகளின் மூலமும் வழிமுறைகளின் மூலமுந்தான மனிதா களால் மேற்கொள்ளப்படவேணடும்எனஎதிர்பார்க்கப் படுகிறது. அவன் அவ்வாறு நடக்கவில்லையென்றால் சமூகம் அவனைக் கேலிக்குரியவனாய்ப் பார்க்கின்றது. அதனால் அவன் சமூகத்தின் பிற உறுப்பினர்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிறான; சமூகத்தின் உறவுமுறைகளி லிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அந்நியப்படுத்தப்படுகிறான். மேலும், அவனுடைய செயல்கள்இகழப்பட்டுச் சமூகத் தின் ஏனைய உறுப்பினர்களின ஒத்துழைப்பை அவன் இழந்துவிடக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. இம் மாதிரியான நிலையை ஒரு மனிதன சந்திக்கும்போது அவன் தன்னிலை இழந்து வாழ்க்கையை வெறுத்து, சமூகத்தின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து பிறழும் நிலையை (Deviation) அடைய வேண்டிய கட்டாயம் ஏறபடு கிறது.

இவ்வகைச் சூழநிலை ஒரு மனிதனுக்கு முறை சாராச் சமூகக் கட்டுப்பாடு மூலம் ஏறபடும் ஒனறா கும். கேலி, கிண்டல், அவப்பேச்சு, மரியாதைக் குறைவு, ஒதுக்கிவைத்தல் போன்றவைகள் முறை சாராச் சமூகக் கட்டுபபாட்டின் மூலம் ஏற்படும அறி குறிகளாக மனிதனுக்குக் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறில்லாமல் ஒரு மனிதன் சமூகத்தால ஒப் புதல் அளிக்கப்பட்ட செயல்களைச் சமூக நெறிமுறை கள், ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட வழிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் நிறைவேற்றினால் அவன் பிறரால் பாராட்டப் பட்டு மதிக்கப்படுகிறான். இவ்வாறு அவன பெறும் பாராட்டு, பெருமை, புகழ், உயர்வு முதலியவை முறை சார்சமூகக் கட்டுப்பாடு மூலம் பெறுபவையாகும்.

சுருக்கமாகக் கூறினால் பெருமை, பாராட்டு, புகழ், கிணடல், கேலி, அவப்பெயர், மரியாதைக் குறைவு, ஒதுக்கிவைத்தல் போன்றவை முறைசாராச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிலும் பதவி, பதக்கம், பட்டம், சிறைத் தண்டனை, பதவி இறக்கம், சம்பளக் குறைப்பு, நாடு கடத்துதல் போன்றவை முறைசார் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிலும் அடங்கும்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இரு வெவ்வேறு வகை களிலும் முறைகளிலும் சமூகம் தனது உறுப்பினர் களின்மீது கட்டுப்பாட்டை விதிப்பதால், அதன்மூலம் சமூகத்தின் செயல்களும் நோக்கங்களும் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

கட்டுப்பாட்டிற்கான காரணிகள்: சமூகக் கட்டுப் பாட்டினைச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தி நிலைபெறச் செய்யப் பல காரணிகளும் செயலிகளும் பங்கு கொள் கின்றன. இக் காரணிகள் பெரும்பாலும் சமூக நிறு வனஙகளே ஆகும். இச் சமூக நிறுவனஙகளின சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் பங்கு அளவிடற்கரியது; மேலும் இன்றியமையாத ஒன்றுமாகும. பொதுவாகக் குடும் பம், உறவுமுறைகள், சாதி, மதம், கல்வி நிறுவனங் கள், சட்டம், ஒப்பார்குழு, பழங்குடிகள், அரசு, அதன துணைசார் நிறுவனங்கள் ஆகியவை சமூகக் கட்டுப் பாட்டினை ஏற்படுத்தத் துணைபுரிகின்றன.

குடும்பம்: இது சமூகக் கட்டுப்பாட்டை முறை யாகச் செயற்படுத்திச் செலலும் ஒரு சமூக நிறுவனம் ஆகும். பண்டைக் காலத்திய கூட்டுக் குடும்பமாக இருந்தாலும் இன்றைய தனிக் குடும்பமாக இருந்தா லும், சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதில் இச் சமூக நிறுவனத்திற்கு ஈடு இணை எதுவுமில்லை.

இதன் உறுப்பினர்கள் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள் ளப்பட்டு நிலைபெற்ற செயல்கள் புரிவதற்குக் குடும்

பம் வழிவகை செய்கிறது. இதன உறுப்பினர்களில் யாரொருவர் தவறு செய்தாலும் தண்டிப்பது, நன்மை செய்தால் அவரைப் பாராட்டுவது போன்ற காரியங் களைச் செய்வதன்மூலம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற் படுத்த உதவுகிறது.

மேலும் குடும்ப உறுப்பினர்களுககு நல்லொழுக் கம், நறபணபு போன்ற சமூக ஒழுகலாறுகளைக் கற்பிப்பதன்மூலமும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற் படுத்த முயலும் ஒரு நிறுவனமாகக் குடும்பம் செயற படுகிறது. இவ்வகையில் சமூகமயமாதல மூலம் குடும்பம தனது பஙகினைச் சரிவரச் செய்கிறது.

உறவு முறை: சமூக நிறுவனங்களில் குடும்பத் திற்கு அடுததபடியாக உறவுமுறைகள (Kinship Relations) சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் ஒரு முககிய காரணியாக விளஙகுகின்றன. உறவு முறைகள சமூகக கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுததிச சமு தாயத்தில் ஒழுஙகையும நிலைத் தனமையையும் நிலைபெறச் செய்கின்றன.

பொதுவாகத் திருமண உறவுமுறைகள மககள சாாந்திருக்கும ஒரு குறிப்பிட்ட சாதிககுளதான நடைபெறுதல் உணடு. மேலும், ஒவ்வொரு சாதிக குள்ளும் பலவகைப் பிரிவுகளாகக குலஙகள (Clans) இருக்கும. ஒரே குலத்திற்குள எககாரணததைக கொணடும் திருமண உறவு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. இதைக் குலப் புறமணம் (Clan Exogamy) எனறு சொல்லுகிறாாகள. வெவவேறு குலத்தைச் சார்நத ஒரே சாதி உறுப்பினர்களுககுள்தான் திருமண உறவு கள ஏறபடும்.

அதுபோல அணணனும் தஙகையும திருமண உறவு கொள்ள முடியாது. இது சமுதாயத்தால் ஒப்புதல் பெறமுடியாத ஓர் உறவாகும. அவவாறா கவே தாயும் மகனும், தநதையும் மகளும் திருமண உறவு வைத்துக கொள்ளச் சமூகம் தடையினை விதித்திருக்கிறது. இதைச் சமூகவியல அறிஞர்களும் மானிடவியலார்களும் முறைதகாப புணர்ச்சித் தடை (Incest Taboo) என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இவ்வெடுத்துக்காட்டுக்கு நேர் எதிராகப் பழங் கால எகிப்திய அரசு குடும்பத்தினர்கள அணணன்- தஙகை, தந்தை-மகள திருமண உறவுகளை அனு மதித்து உள்ளதாக வரலாற்றில் காணக்கிடக்கிறது. இதுபோலக் கிரேக்கப் புராணக்கதையில ஓடிபசு (Oedipus) என்ற மன்னன தனது தாயிடமே திருமண உறவை ஏறபடுத்தியிருந்தானெனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு பாாக்கையில் சமூகத்திற்குச் சமூகம், காலத் திற்குக் காலம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் தனமை மாறுதலுக்குள்ளாகி வருகிறதென்பது தெளிவு.

சாதிமுறை: ஒரு சாதியைச் சேர்ந்த உறுப் பினர் அலலது பலர் சமூகத்தால ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத செய்கைகளைச் செய்துவிட்டால அவர்களை நெறிமுறைப்படுத்திச் சமூகக் கட்டுப் பாட்டை ஏற்படுத்தச் சாதிமுறை உதவிபுரிகிறது.

அனைத்துச் சாதிமுறைகளிலும் திருமண உறவு என்பது, அககுறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்களுக கிடையே மட்டுமதான நிகழவதுணடு (Caste Endogamy). எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மேல் சாதியைச் சேர்ந்தவா அச்சாதியை விட்டுத் தாழத்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவரிடம் திருமண உறவு வைத்துக்கொளளுதல் எனபது நடைமுறையில சாத்தியப்பட்டாலும், அது சமூகத்தால ஒப்புக் கொளளப்படுவதிலலை. இவவகையில உறவு ஏற்படுத் திக் கொளபவர்களை இரு சாதி உறுப்பினர்களும் மதிப்பதில்லை. அவர்களமீது குறறம் சுமத்தப்பட்டு ஒதுக்கி வைக்கப்படுகிறாாகள. அவர்கள் அச்சாதியின சமூக உறவுகளில பங்குகொளளாத தடை விதிக்கப் படுகிறது.

இவ்வாறு செய்வதால் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதிக் குள் கட்டுப்பாடு வளர்கிறது. அதன் தனிததனமை யும் சமூகத் தகுநிலையும் காப்பாற்றப்படுகின்றன.

ஒப்பார் குழு: சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற் படுத்தும் ஒரு சிறநத செயலியாக ஒபபாா குழு (Peer Group) பணடைக் காலத்திலும் இனறைய புதிய காலத்திலும விளங்குகிறது எடுத்துக்காட்டாக ஒருசில பழக்க வழககங்களைப் பெற்றோாகளிட மிருநதோ கலவி நிறுவனஙகளிடமிருந்தோ சமயங் களின மூலமோ கற்றுககொளள வாய்ப்புகள மிகவும் குறைவு. இவ்வகையான பழக்க வழக்கங்களை ஒப்பாா குழு மூலம் பெற்றுச் சமூககட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுதத வழிவகை செய்யப்படுகிறது. இதற்கு எடுத் துக்காட்டாகப் பாலின உறவுமுறைகளைக் கூறலாம்.

மேற்கொண்டு நல்லொழுக்கம, கட்டுப்பாடு, நற் பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றை ஒப்பார் குழுவின் மூலம் பெற்றுச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை நிலைபெறச் செயய உறுதுணை புரியலாம். ஒருசில இனறியமையா நற்செயல்கள, பணபு, பணிவு, அடக்கம் போன்றவற்றை ஒப்பார் குழு மூலம ஏற் படுத்தலாம.

சமயமும் சமூகக் கட்டுப்பாடும்: தொன்றுதொட்டு சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை மேற்பார்வையிட்டு நிரு

வகித்துவரும் சமூக நிறுவனமாகச் சமயம் செயல் புரிந்து வருகிறது. அனைத்துச் சமயங்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதன்மூலம் சமூக ஒழுங்கு நிலை பெற்றுச் சமூகத்தில் நிலைத்த தன்மையும், ஒருங் கிணைதலும் ஏற்படும் நிலை உருவாகிறது. சமயம் இவ்வாறு சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்தும் கருவியாகத் துணைபுரிவதால் சமூகத்தின் போக்கு ஒரு தெளிவுநிலையைப் பெறுகிறது.

கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்கள் தங்கள் சமயத் தைச் சேர்ந்த பெண்கள் கருத்தடை செய்துகொண்டு வாழ்வதைத் தங்கள் மதச் சட்டப்படி எதிர்க்கின்ற னர். தங்கள் சமயப் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள அறி வுரைகளின்படி இவ்வாறு பெண்கள் கருச்சிதைவு செய்துகொள்வது கடவுளைப் பழிப்பது போன்றது என்றுகூறி, அச்செயலை மனிதகுலத்தின் பாவமாகவும் அவமானச் சின்னமாகவும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதன்மூலம் கத்தோலிக்கர்கள் தங்கள் சமயத்தின்மீது கொண்ட ஈடுபாட்டாலும் கவர்ச்சியாலும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை வலியுறுத்தும் பாங்கும் தெளிவா கிறது.

இந்து சமயத்தில் சமூகக் கட்டுப்பாடு ஒருசில சமூகப் பழக்கங்களின் மூலம் பின்பற்றப்படுகிறது. இந்து தரும வழக்கப்படி இறைச்சி குறிப்பாக, மாட்டிறைச்சி சாப்பிடுவது ஒரு குற்றமாகப் புராண, இதிகாச காலங்களில் இருந்து இன்றளவும் கருதப் பட்டு வருகிறது.

இதுபோல, முசுலீம் சமுதாயத்தில் நாடோறும ஐந்துமுறை கடவுளை வணங்கவேண்டும் என்று அவர் களின் புனித நூலான குரான் (Quran) கூறுகிறது. இவ்வறிவுரையினை ஒவ்வோர் உறுப்பினரும் கண்டிப் பாகக் கடைப்பிடித்து வாழ்க்கையில் ஒழுகலாறுடன் நடந்துகொள்ள வேணடும். அவ்வாறு கடைப்பிடிக்கா மல ஒரு முசுலீம் வாழவானானால அவன்சார்ந்த பிறர் அவனைத் தூற்றுவர். அவன் அச சமூகத்தி னால உண்மையான முசுலீமாகக் கருதப்பட மாட் டான. அவன் மற்றவர்களுககுக் கேலிப் பொரு ளாகவே காணப்படுவான்.

இவ்வாறாக மக்கள் எச்சமயத்தைச் சார்ந தவராக இருந்தாலும் அச் சமயம் விதிக்கும் கட்டுப் பாட்டுக்கு ஏற்பத் தங்கள் வாழ்வினை அமைத்துக் கொளள வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில், அச் சமயத்தின் சட்டங்கள் அவர்களை அயலார்களாக நினைத்து, அவர்களிடம் சமூகஉறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல் சமூகம் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுகிறது. இதற்கு முன்னோடியாக அவர்களுடன் திருமண உறவு வைத்துக் கொள்ளாமை; மற்றச் சமூக, சமயப் பணிகளில அவர்களின் பங்குகளை ஏற்றுக் கொளளாமை போன்றவற்றின் மூலம் அவர்களின் சமூக உறவுகள் சிதைக்கப்பட்டு அவர்கள முற்றிலு மாகச் சமூகப் புறக்கணிப்புக்கு ஆளாகிறார்கள்.

கல்வி நிறுவனங்களும் சமூகக் கட்டுப்பாடும்: சமயம் எவ்வாறு சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த உதவும் சாதனமாக விளங்குகிறதோ அதுபோலக கல்வி நிறு வனங்களும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த உதவு கின்றன. இன்றைய சமூகத்தில கல்வி நிறுவனஙகள் கல்வி, ஆய்வு, பட்டம் ஆகியவற்றை அளிககும் நிறுவ னங்களாக மட்டும் இயஙகவில்லை. இந் நிறுவனங்கள் மூலம் ஒழுக்கம், நனனடத்தை, நற்பணபுகள், அறிவு ஆகியவை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதால சமுதாயத்தில் கட்டுப்பாடுடனும் நன்னெறிகளுடனும் தங்கள் வாழ்ககையை அவாகள அமைத்துக்கொளள முடிகிறது.

கல்வி நிறுவனங்கள மாணவர்களுக்கு நல்ல உடல்நலம், நல்ல உணவு, நல்ல படிப்பறிவு முதலிய வற்றை வலியுறுத்தி அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க அறி வுறுத்துவதால் சமூகக கட்டுபபாட்டுக்கு உறுதுணை யாய் நிற்கினறன. இவ்வாறு மாணவர்களுககு இச் சீரிய நெறிமுறைகள் கற்பிக்கப்பட்டு, அவர்கள அவற் றைத் தங்கள் அனறாட வாழ்க்கையில் பயன் படுத்திச் செம்மைப்படுத்துவதால், சமூகத்தின் சிறந்த உறுப்பினர்களாகித் தங்களுக்கும நாட்டுககும் ஓர் சிறந்த எடுத்துககாட்டாக விளங்க, இவ்வகைச் சமூகக் கட்டுப்பாடு உதவி செய்கிறது.

தவிர, மாணவர்கள் கலவி நிறுவன மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினைக் கடைப்பிடிக்காவிடின், அவர்கள் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள்; சில சமயங்களில தண்டனையும் பெறுகிறாாகள். இன்னும் சில நேரங களில் அவர்கள் கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து நீக்கவும் படுகிறார்கள். இதன் மூலம் மாணவ சமுதாயத்தினை ஒருவகைச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டுவர ஏதுவாகிறது.

சட்டமும் அதன் துணை நிறுவனங்களும்: மனித சமூகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றைய புதிய காலம்வரை மனிதர்கள் தங்களுக்குத் தாஙகளே சட் டங்களை இயற்றிக்கொண்டு தங்களது சமூகத்தின் போக்கை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டுளளார்கள். சில சமுதாயங்களில் எழுதப்படாத சட்டங்களும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த உறுதுணை புரிந்திருக் கின்றன. ஆதிமனிதர்களும் பழங்குடிகளும் தங்கள் குழுக்களுக்குள்ளே கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்திக்

கொண்டு அதை இன்றளவும் நடைமுறைப்படுத்தித் தங்கள் சமுதாயத்தின் போக்கைச் சீர்படுத்தியுள்ளனர்.

இன்றைய புதிய சமூகத்தில் அரசு (State) மற்றும் அதன் இயந்திரங்களான காவல்துறை, இராணுவம், அரசியலமைப்பு மூலம் சட்டங்களை இயற்றி நடைமுறைப்படுத்தி வருவதால் சமூகக் கட்டுப்பாடு எளிதாகிறது.

இவ்வாறு அரசு இயற்றும் சட்டங்கள் அதன் குடிகளால் மீறப்படுமானால் மேலே எடுத்துக் கூறிய அனைத்து அமைப்புகளும் (Organisations) தமது வலிமையைப் பயன்படுத்திச் சமூகத்தில் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து அரசு அமைப்புகளும் சட்ட ஒழுங்கைத் (Law and Order) தம் குடிமக்களிடையே ஏற்படுத்திச் சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்பையும் நிலைத் தன்மையையும் பாதுகாக்க வழிவகை செய்கின்றன.

இவை தவிரத் திரைப்படம், பத்திரிக்கைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களும் (Mass media) சமூகத்தில் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்த வழிவகைகள் புரிகின்றன. இவற்றினால் சமூகத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு ஏற்படும் பாதிப்பு அளவிடற்கரியது.

சமூகக் கட்டுப்பாடும் அதன் வழிமுறைகளும்: சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தப் பல வழிமுறைகள் (Methods) பண்டைக் காலந்தொட்டு இன்றைய புதிய காலம்வரை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு பின்பற்றப்படும் வழிமுறைகள், சமூகத்தில் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்திச் சமூகத்தின் போக்கை ஒழுங்குபடுத்திச் சமூக உறவுகளை மேம்படுத்துகின்றன. இவற்றுள் ஒருசில முக்கியமான வழிமுறைகள் பின்வருவன.

1. **இணங்குவித்தல்:** சமூக உறவுகள் இன்றைய காலத்தில் சிக்கலாகவும் பின்னிப் பிணைந்தும் இருக்கின்றன. இத்தகைய உறவுகளினால் குழப்பங்களும் சிக்கல்களும் ஏற்படுவது இயற்கையே. இச் சிக்கல்களைக் 'கேட்டுக்கொள்ளுதல் அல்லது இணங்குவித்தல் (Persuasion) மூலம் நல்ல சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படச் செய்யலாம். இம்முறை மற்ற முறைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் எளிதானது. இதைச் செயற்படுத்துவதும் கடினமானதன்று; இதன்மூலம் சம்பந்தப்பட்ட சமூக உறுப்பினரைச் சீர்படுத்தி நேர் முறைகளில் அவருடைய சமூக உறவுகளை ஏற்படுத்தலாம்.

2. **கருத்தேற்றம்:** சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த மிகவும் இன்றியமையாததாக ஆலோசனை தெரிவித்தல் அல்லது கருத்தேற்றம் (Suggestion) உதவுகிறது. இதன்மூலம் சமூக உறவுகள் சீர் செய்யப்பட்டுச் சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் முக்கியத்துவம் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. கருத்தேற்றத்தின் மூலம் ஒரு தனி மனிதனுடைய ஒழுகலாறுகளும் சமூக நெறிமுறைகளும் கட்டிக்காக்கப்பெறுகின்றன. இதனமூலம் சமூகத்தின் போக்கு நேர்படுத்தப்பட்டுக் குழப்பங்களுக்கும் சமூகச் சிக்கல்களுக்கும் விடை காணப்படுகிறது.

3. **அழுத்தம்:** இது சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்த உதவும் ஒரு சிறந்த வழிமுறையாகும். இம்முறையானது மேலே குறிப்பிட்ட கருத்தேற்றம், இணங்குவித்தல் ஆகிய முறைகளைவிடச் சிறந்தது. இம்முறை முதல்நிலை உறவுகளைவிட (Primary Relations) இரண்டாம் நிலை (Secondary Relations) உறவுகளில்தான் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அழுத்தத்தின் (Pressure) மூலம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை ஏற்படுத்திச் சமூக உறவுகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கவும் அதன் சீர்குலைவுகளைத் தடுக்கவும் பண்டைய காலங்களிலிருந்து இன்றுவரை இது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

4. **எச்சரிக்கை:** சமூக உறவுகளில் ஏற்படும் குழப்பங்கள், சிக்கல்கள், சீர்குலைவுகள் ஆகியவற்றை எதிர் நோக்கிச் சரிப்படுத்த எச்சரிக்கை முறை (Caution & Warning) சமூகத்தில் முக்கியமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எச்சரிக்கை விடுத்தல் மூலம் ஒரு மனிதன் அல்லது குழு அல்லது சமூகத்தின் உறவுகளில் தொய்வும விரிசலும் ஏற்படாமல் தடுத்தல்செய்துசமூகத்தினில் கட்டுப்பாட்டை மேன்மை அடையச் செய்யமுடியும் எனபது தெளிவு.

5. **கட்டாயப்படுத்தல்:** சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த வற்புறுத்தல் அல்லது கட்டாயப்படுத்தல் முறை (Coercion) சமூகத்தால் பின்பற்றப்படுகிறது. இதன்படி சமூக உறவுகளில் ஏற்படும் பிணக்கம், அதிர்ச்சி, சீர்குலைவு போன்றவை சமன் செய்யப்படுகின்றன.மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இணங்குவித்தல்,கருத்தேற்றம், அழுத்தம், எச்சரிக்கை போன்ற வழிகளில் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினை நிலைபெறச் செய்ய இயலாவிடில் கட்டாயப்படுத்தல் முறையைச் சமூகம் பயன்படுத்திச் சமூக உறவுகளை மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம்.

6. **தண்டனை:** சமூகக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தப் புராண சமுதாயத்திலிருந்து இன்றைய சமு

தாய அமைப்புகள்வரை தண்டனை (Punishment) முறை மிகவும் பயன்படுகிறது. மற்றைய முறைகளி னால சமூகக்கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்துதல் என்பது கடினமாகவோ அம்முறைகளினால எவவித பயனும் ஏற்படாமலோஇருப்பின் இம்முறையைப் பயனபடுத்த லாம் இதனமூலம சமூக உறவுகள் சீரடைகின்றன தெளிவான சமூகப் போக்கும் உருவாகின்றன. சமுதா யத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் முடிவு ஏற்பட்டுச் சமூக அமைதி ஏற்பட இம்முறை தூண்டுகோலாகவும் துணையாகவும் அமைகிறது.

சமூகக் கட்டுப்பாடு, சமூக மாற்றம், சமூக முன் னேற்றம்: சமூகக் கட்டுப்பாடு எனபது நிலைபெறற சமூகத்தினால ஏற்பட்ட நெறிமுறைகளும், சமூக நிறுவனஙகளும் அதன பணிகளும் சிறியதொரு மாற்ற முமின்றிப் பின்பற்றப்படுவனவாகும். இதனால் சமூகத் தில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவு. ஏனென்றால், சமூகம் நிலைபிறழாமல் தனது போக கினிலேயே வேலைசெய்யச் சமூகக் கட்டுப்பாடு உறு துணை புரிகின்றது. இதன்மூலம சமூகத்தின் தகுதி நிலை (Status Quo) காப்பாற்றப்படுகிறது. இவ வாறு சமூகத்தின தகுதிநிலை காப்பாறறபபடுவதால சமூக மாற்றத்திற்குச சமூகக கட்டுப்பாடு ஒருசில வழி களில் முட்டுககட்டையாக விளஙகுகிறது.

இனறைய காலத்தில சமூக நிறுவனஙகளிலும், சமூக நெறிகளிலும ஏற்படும் நெகிழ்வுத் தன்மையும் தொய்வும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டினைத் தளர்த்திச சமூக மாற்றத்திற்கு வழிவகை செய்கின்றன. இதன மூலம் சமூகத்தில் முன்னேற்றமும் வளர்சசியும் ஏற் பட வழி உணடாகிறது.

சமூகக் கட்டுப்பாடும் அதன் பணிகளும: சமூகத் தில் ஒழுக்க நெறிகளும் சமூக வழிமுறைகளும் சமூகக கட்டுப்பாட்டால பேணிப் பாதுகாக்கப்படுகினறன. இதன்மூலம் தனி மனிதன ஆளுமையும் (Personality), சமுதாயத்தின் நிலைத் தன்மையும் (Stability) வளர்க்கப்படுகினறன. சமூகத்தின் நிறுவனங்களும அதன் வழிமுறைகளும் சிறந்த மதிப்பைப் பெறுகின றன. மேலும் அவற்றின முக்கியத்துவம் உணரப்படுவ தால் அவை தகுதியைப் பெறுகினறன.

கொலை, கொள்ளை, குற்றம போனற சமூகத தால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத பலவகைச் செயல்கள சமூகக் கட்டுப்பாட்டினால் ஒரு முடிவுககுக் கொணடு வரப்படுகினறன அலலது தடுக்கப்படுகினறன அல்லது தண்டனை அளிக்கப்படுகின்றன. தனிமனித ஒழுக்க மும் சமூக உறவுகளும் மேம்பாடு அடைகின்றன. இதன் மூலம் சமூக நிறுவனங்களும் அமைப்புகளும் தம் பணியைச் சரிவரச் செய்யத் தகுந்தவழி ஏற்படு கின்றது.

நற்செய்கைகள, நற்பண்புகள் மதிப்பளிக்கப்படு கின்றன; தனி மனித நற்காரியங்கள் பாராட்டப்படு கின்றன; வெகுமதியளிககப்படுகின்றன. இதனமூலம் சமூக உறவுகளில் அமைதியும் ஒழுஙகும் ஏற்படுதலால் அவை சமுதாயம் கட்டுக் கோப்பாகச் சீரியமுறையில் இயங்கப் பெருந்துணை புரிகின்றன.

மேலும் சமூகத்தில்திட்டமிட்ட மாறறங்கள்செய்வ தற்கும் அதனமூலம் சமூகம் வளர்ச்சியடைவதற்கும் சமூககட்டுப்பாடு பெருந்துணைபுரிகிறது. இதன்மூலம் சமூக முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு சமூகக் கட்டுப்பாடு சமூக இயககங்கள உருவாவதற்கும், அதன மூலம் பல மாற்றங்கள் கொணடு வந்து சமூ கத்திலும் அதன் அமைப்புகள், உறவுகள் மறறும் நிறுவனஙகளிலும் செம்மையும் சிறப்பும் உருவாவதற கும வழிபுரிகினறது.

எனவே, சமூகத்தில் கட்டுப்பாடு என்பது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று என்பது இதன்மூலம் புலப் படுகிறது. சமூகக் கட்டுப்பாடு எனபது, சமூகத்தின் உறுப்பினர்களையும் உறவுகளையும் அதன் அமைப்பு களையும் நிறுவனங்களையும் சீரபடுத்தி, ஒரு நிலை யான சமூக வாழக்கைக்கு உறுதி அளிகும் சிறநத வழியாகும். ஆ.வே.

சமூகக் கல்வி: மக்களாட்சியின் நடைமுறை வெற்றிககுக் கல்வி அடிப்படையாகும். சமூகப் பொதுச்சிககல்கள் பற்றித் தாமே ஓரளவு சிந்தித்துப பயனுளள முடிவுகளை மேற்கொளளக் கூடிய குடி மக்கள் மக்களாட்சியின் ஆணிவேர் போன்றவராவர். இநதிய நாடு விடுதலை பெற்றபின கல்வி வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க வகையில ஊக்குவிககப்பட்டுள்ளது. எனினும், நூறறுக்குநூறு விழுக்காடு நாட்டு மக்கள கலவியறிவு பெற இன்னும் சிறிது காலம தேவைப்படு கிறது. இநதியஅரசியல் சாசனக குறிககோளான, எல் லாக் குழநதைகளுககும் அடிப்படைக் கல்வியளித்தல் என்பதனை எய்த இன்று முழு அளவில முயற்சிகள தொடஙகப்பட்டுள்ளன. முந்தைய சந்ததி மககளிற் பலர் இன்றும் எழுத்தறிவின்றியுள்ளனர். இன்று பளளிப் படிப்பிற்கான வசதிகள் பெருகியிருந்தும பல் வேறு சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகளின விளை வாகத் தொடக்கப் பளளியில் முதல் வகுப்பில் சேரும் குழந்தைகளுள பெரும்பாலோர் பள்ளிப் படிப்பை நடுவே நிறுத்தி, அதனினறும் பெற்ற சிறிது பயனை யும் இழக்கின்றனர். இன்றும் பல குழந்தைகளின் கல்வி சிறு வயதிலேயே அவர்கள் வேலைக்குப் போகும் நிலைமையினால் தடைபடுகிறது. இனறு

அறிவியல்–தொழில்நுட்பத் துறைகளின் பெரும்முன்னேற்றம் சமுதாய மக்களிடையே புதிய அறிவு, திறன்கள் ஆகியவற்றின் உடனடித் தேவையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. எழுத்தறிவு பெறுதலுடன், எளிய தொழில்நுட்பத் திறன்களில் தேர்ச்சியும் இன்று யாவர்க்கும் இன்றியமையாததாகிறது. மக்கள் தொகைக் கல்வி, சூழ்நிலைப் பாதுகாப்புப் பற்றிய கல்வி போன்ற முக்கியமான கல்விப் பிரிவுகள் குடிமக்கள் நல்வாழ்விற்கும் சமுதாய நலனுக்கும் இன்றியமையாததாகியுள்ளன. பள்ளிப் படிப்பின் முறையான பயனைப் பெறவியலாத சமுதாயத்தினர் யாவர்க்கும் நல் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத கல்வியைத் தொடர்ந்து அளிப்பது சமூகக் கல்வியின் நோக்கமாக அமைகிறது. சமூகக் கல்வி எனப்படுவதில் முதியோர் கல்வி, ஓரளவு கல்விகற்றார்க்குத் தொடர்ந்து அறிவை வழங்கும் முயற்சி, பல்வேறு தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோருக்கு அத்துறை பற்றிய கல்வி முயற்சிகள் ஆகியவை அடங்கும்.

கல்வி அறிவினைப் பொதுமக்களிடையே பரப்பும் தொடக்க முயற்சி 'முதியோர் கல்வி' எனப்பட்டது. 18 வயதுக்கு மேற்பட்டுப் பள்ளிக் கல்வி பெறாதவர்கள் முதியோர் கல்வித்திட்டத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டனர். இத்தகையோர் தமது பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, பகுதி நேரத்தில் கல்வி கற்றனர். முதியோர் கல்வியில் எழுத்தறிவற்றோர்க்கு எழுத்தறிவித்தலுடன், ஓரளவு பள்ளிக்கல்வி கற்றுப்பிறகு பள்ளியைவிட்டு நீங்கியவர்களுக்கும் தொடர்ந்து கல்விக்கான வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. நாடு விடுதலை பெற்றபின் முதியோர் கல்வி என்னும் கருத்துக்குப் பரவலான பொருள் கொள்ளப்பட்டு, சமூகக்கல்வி எனக் குறிக்கப்படலாயிற்று. சமூகக் கல்வியின் நோக்கம் எழுத்தறிவின்மையைப் போக்குவது மட்டுமன்று. ஒவ்வொரு குடிமகனும் மக்களாட்சிச் சமுதாயத்தில் தன் பங்கினைத் திறனுடன் ஆற்றுவதற்கான அறிவு, திறன், மனப்பான்மை ஆகியவற்றை அவனுக்கு அளிப்பதாகவும் அமைவதாகும். எழுத்தறிவினைப் பரப்புவது, பொது மக்களிடையே பண்பட்ட உளப்பாங்கினைத் தோற்றுவிப்பது, தம் சமூக உரிமைகள் கடமைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய உணர்வினைத் தோற்றுவிப்பது ஆகியன சமூகக் கல்வியின் இலக்குகளாகும். எழுத்தறிவு பெறுதலிலும், நடைமுறைப் பயன் வலியுறுத்தப்படுகிறது. நல்வாழ்வுப் பழக்கங்கள், குடிமைப்பணபுகள், பயனுள்ள ஓய்வு நேரச் செயல்கள் போன்றனவும் சமூகக் கலவித் திட்டங்களின இலக்குகளாகும். சமூகக் கல்வியின முக்கிய நோக்கங்கள பற்றிக கோத்தாரி கல்வி ஆய்வுக்குழுவின் கருத்து கவனிக்கத்தக்கது. கல்வி அறிவு பெற்றிராதோா போதிய எழுத்தறிவு பெற்று நாட்டின் முக்கியசிக்கல்களைத் தீர்க்கச் சமூகக் கல்வி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். முன்னரே ஈடுபட்டுள்ள தொழில்களில், சிறப்பாக முன்னேறவும் இவ்வகைக் கல்வி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும். மேலும் தொடர்ந்து தாமே முயன்று கல்வி பெறத் தேவைப்படும் அடிப்படை மொழித் திறன்கள், எண் திறன், இன்றைய அடிப்படைத் தொழில் நுட்பத் திறன்கள் ஆகியவற்றை அளிப்பதாகவும் சமூகக் கல்வி அமைய வேண்டும். சமூகக் கல்வி தனிப்பட்டோரது நலனுக்கு மட்டுமன்றிச் சமுதாய நலன்களுக்கும் உதவுவதாகும். சமுதாய உறுப்பினரிடையே ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியினைத் தோற்றுவித்தல், இயற்கை வளங்களைப் பேணி வளர்த்தலுக்கான இணக்கமான நல்லுணர்வினை மக்களிடையே தோற்றுவித்தல், மக்களிடையே கூட்டுறவு மனப்பான்மையினைத் தோற்றுவித்தல் போன்றன சில சமுதாய நலன்களாகும்.

சமூகக் கல்விக்காக மத்திய, மாநில அரசுகள் போதிய நிதியினை அளித்தலுடன், அதற்கான பல வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துதலிலும் சிறப்பாகச் செயற்படுகின்றன. சமூகக் கல்வியில் அரசின் பொறுப்புடன் பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களும் உதவுகின்றன. சமூகக் கல்விக்கான கருவிகளைப் பல்வேறு தொழில் துறையினரும் நிறுவனங்களும் அளித்துச் செயற்படுகின்றன. புதிய 20 அம்சத் திட்டத்தில் சமூகக் கல்வியும் இடம் பெறுகிறது. ஆசிரியர்கள், அரசுப் பணியாளர்கள், சமூகத் தொண்டு புரிவோர் போன்ற பலரும் இதில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். முறையான கல்வி புகட்டும் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற கல்வி நிலையங்களும், சமூகக் கல்விக்கான பொறுப்பினைத் துணையாக ஏற்கின்றன. நூலகங்கள், அருங்காட்சியகங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி நிலையங்கள், விரிவாக்கப் பயிற்சித்துறை நிலையங்கள், தொழில்துறை நிறுவனங்கள் ஆகியனவும் இன்று சமூகக் கல்விப் பணியில் ஈடுபடுகின்றன. திறந்தவெளிப் பல்கலைக் கழகங்கள், அஞ்சல் வழிக் கல்வி வாய்ப்புகள் போன்றவையும், இவற்றுடன் இணைந்த வகையில் வானொலி, தொலைக்காட்சி போனற செய்தித்தொடர்பு சாதனங்களும் சமூகக் கல்வியளித்தலில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. சமூகக் கல்வி வளர்ச்சியில் இக்கல்விக்கான பாடப் பொருள்களைத் திட்டமிட்டுத் தயாரித்தலும், துணையாகப் பல்வேறு காட்சிக்-கேள்விப் பொருள்களை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தலும் சிறப்பானவை ஆகும். சிறு நூல்கள், செய்தித்தாள்கள், வரைபடங்கள், திரைப் படங்கள் போன்றன யாவும் இன்றைய தேவைகளையும் அவர்கள் வாழும் சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் கருத்திற் கொணடு தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய பாடப் பொருளகளைத் தயாரித்தலில்

இன்று ஆசிரியர்களுக்கும் பிறர்க்கும் சிறப்புப் பயிற்சியும் ஊக்கமும் அளிக்கப்படுகினறன.

முதியோர் கல்வி கறபித்தலில் கற்போரை ஊக்குவித்தல் முக்கியமான செயலாகும். கற்பித்தல் முறைகள கூட்டு முறைகளாக இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. சமூகக் கல்வி அளித்தலில பல சிக்கல்களை எதிாத்து வெற்றிகொள்ள வேண்டிய நிலைமை நம் நாட்டில காணப்படுகிறது. சமூகக்கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ளோர் சுய நலமின்றித் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் செயலாற்றுபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். கற்போரும் தொடாந்து கல்வி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுததிக்கொளள வருவதில்லை. இதற்கான பலவேறு காரணங்களைக கணடறிநது நீக்குவது தேவையாகும். சிந்தித்துத் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படும் சமூகக் கல்வி அமைப்பில் சிககல்கள தீாக்கப்படும். சமூக முதியோர் கல்வி பற்றி ஆராய்கையில் பாலோ பிரியர் (Paulo Freire) என்பவர், சமூகக் கலவியில் ஆசிரியர், மாணாக்கர் ஆகிய இருவரும் இணைநது உரையாடித் தொடர்புகொண்டு செயலாறற வேணடும் என்றும், இருவருமே கறபோரது நிலையில் இருநது செயற்படும்போதுதான் சமூகக் கல்வி உண்மைப் பயனளிக்க வல்லது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். மற்றும் சமூகக் கல்வியில் கற்போரது வாழககையின் உணமை நிகழச்சிகளைச் சார்நது எழும் சிக்கல்கள் கற்றலுக்கான பாட மையஙகளாக இருத்தலையும் இவா வலியுறுத்துகின்றார். இநதிய நாட்டில் இன்று செயற்படுத்தப்பட்டு வரும் தேசிய முதியோர் கல்வித் திட்ட அமைப்பில் இக்கருத்துகள் சிலவற்றைச் செயற்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுளளது. எஸ.ச.

சமூகக் கற்றல்: கற்றல் என்பது ஒரு மனிதனுடைய அனுபவததினால் நிலையாக ஏறபடுகின்ற நடத்தை மாற்றங்களைக் குறிப்பதாகும். ஆனால் உடல் உறுப்புகளின் சிதைவு, நோய் போனறவறறினால் ஏற்படும் நடத்தை மாறுதல்களோ, பருவ வளர்ச்சிபெற்றதும் ஏற்படுகினற மனமாறுதல்களோ கற்றலாகாது. சமூகத்திற்குத் தேவையான நடத்தை மாற்றத்தை விளைவிக்கும் வகையில் ஒரு மனிதனையோ சமூகத்தையோ ஒரு சில பயிற்சிகளுக்கு உட்படுத்தும் முறையும், அதன் விளைவுமே சமூகக் கற்றல(Social Learning)எனப்படுகினறன. இதுவே ஒரு மனிதனை முழுமை பெற்ற சமூக மனிதனாக்குகிறது.

குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டு இது செயறபடத் தொடங்குகிறது. பண்பாடு, நடத்தை ஆகியவை கூடச் சமூகக்கற்றலின் மூலமே கறகப்படுகின்றன. மேலும். இதன் மூலமே சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கு நடைபெறுகிறது. பண்பாட்டு

குழநதையின் சமூகக் கற்றல

விழுமியங்கள் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கறகப்படுகின்றன. எனவே, குழநதைப் பருவத்தில கற்பது நிலையான நடத்தையாக மாறுகிறது. ஆனால், பண்பாடுகள் பல நேரங்களில் ஐயப்பாட்டுக்குரியனவாக இருக்கலாம்; முரண்பாடான தன்மைகளையும் கற்பிக்கலாம். எ.டு. மேலை நாடுகளிலுள்ள பாலுறவு தொடர்பான மனப்பான்மைகளையும், நல்ல ஒழுக்க நடத்தைகளையும் கற்பிக்கலாம்.

ஒரு மனிதன் எதைக் கற்றாலும் பிறருடைய கவனம் அவனுக்கு மிகவும் தேவையாகிறது. மேலும, பிறர் ஊன்றிக் கவனிககும்போதுதான் ஒருவன் கற்பதில் சிறந்து விளஙகுகிறான. எனவே, கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும்போதே கற்றல் நடைபெறுகிறது. இதனை விளக்கப் பேசு (Ellis Batten Page) என்ற அறிஞர் சோதனை ஒனறைக் கையாண்டார். குறிப்பிட்ட மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவாகளை மூன்று குழுவினராகப் பிரித்து, ஒரே வகையான கற்றல் சோதனையில அவர்களை ஈடுபடுத்தினார். முதல் குழுவினர் கல்வி கற்பதைக் கண்காணித்த மேற்பார்வையாளர் அவர்களின் தவறுகளுக்குக கடுமையாகத் தண்டித்தார்; சிறு தவறுகளையும பெரிதாக மதிக்கும்படி செய்தார். இரணடாம் குழுவின கண்காணிப்பாளர் தேவையான யோசனைகளையும் அறிவுரைகளையும் மட்டுமே வழங்கினார். மூனறாம் குழுவின் கணகாணிப்பாளர் எந்தவித விளக்கமும் தாராமல் மேற்பார்வை மட்டுமே செய்தார். மூன்று

குழுவினரின் கற்றல் தகுதிகளையும் பின்னர் ஆராய்ந்த போது மிகவும் வனமையாகக் கண்டித்த கண்காணிப் பாளரின பார்வையில் இருந்த முதல குழுவினர் சிறப் பாக அந்தச் சோதனைக் கல்வியைக் கற்றுத் தேர்ந் திருந்தனர். இரண்டாம் குழுவினர் ஓரளவு நனமை அடைந்திருந்தனர். மூன்றாம் குழுவினர் இரண்டாம் குழுவினரை நோக்கக குறைந்த நன்மையே அடைந திருந்தனர். மூனறு குழுககளிலுமே கணகாணிப்பாள ரின் கருத்துப்படி நடந்த மாணவாகள மறறவர்களை விடச் சிறப்பான தேர்சசி எண்களைப் பெற்றிருந தனர்.

இதிலிருந்து ஒரு மனிதனின கவனத்தை ஒருமுகப் படுத்துகின்ற முயறசிகளின் மூலமே ஒருவன சிறப்பா கக் கற்றுத் தேறுகிறான் என்பது தெளிவாகிறது இந் நிலை கலவிக் கழகங்களில், ஆசிரியர்களின மேற்பார் வையில்தான் நிகழும் எனபதும் தெளிவாகிறது இருப் பினும மற்றத் துறைகளிலும கற்றல், கவனததை ஒரு வழிப்படுத்துதல் மூலமே நிகழுகிறது என்பதை விளக்க ஆலன்-டி-காலவின் (Allen-D-Calvin) என்ற அறிஞர் சில சோதனைகளைக் கையாண்டார். தமது உளவியல் வகுப்பு மாணவர்கள சிலரை ஒரு பெண கள கலலூரிககு அனுப்பி மதிய வேளையில உணவு அறையில கூடுகினற நீலநிற உடையணிநத பெணக ளைப் பறறிப் புகழ்ந்து பேசும்படி கேட்டுக கொண டார். சோதனைககு முனனர் 25 விழுககாடு மாணவி களே நீலநிற உடையுடன் காணப்பட்டனர். சோதனை நிகழ்ந்து ஐந்து நாட்களுககுப் பிறகு அவா களின எண்ணிக்கை 37 விழுககாடாக உயர்நதது. அந்தத் தனிக கவனிப்பும் போறறுதல்களும் திடீ ரென நிறுத்தப்பட்டதும் நீலநிற உடையை உடுத் துவோர் எண்ணிக்கை 27 விழுக்காடாகக குறைந தது. இதனைப் போன்றே இசுகாட்டு (W A. Scott) என்ற அறிஞர் பேசுப் போட்டிச்சோதனை ஒனறை நிகழ்த்திக் கூடியிருந்த பார்வையாளர்களின கருத்தை அறிநது, தங்களின் பேச்சு முறையையும் பாணியை யும மாறறிக் கொணட பேசசாளர்கள வெற்றி பெற் றதையும், அவ்வாறு பாாவையாளர்களின் கருத்தை உணர்ந்து தங்களை மாறறிக் கொள்ளாதவாகள் தோலவியடைந்ததையும் கணடார். இதன்மூலம கற்றலுககுக் கவனம் தேவை என்பதும, கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தலின மூலமே கற்றல் எளிதாகும் என பதும் புலனாகின்றன.

பின்பற்றுதல் வழிச் சமூகக் கற்றல்: கற்றல் என்பது எண்ணற்ற வழிமுறைகளில் நிகழலாம். சிறப்பாக ஒன்றினைக் கறறுத்தர அதறகேற்ற கலவி முறை யினைப் பினபற்ற வேண்டியது இன்றியமையாதது. சிறுபிள்ளைகளைக் கணடிததுத் தூணடிவிட்டு எதை யும் கற்கச் செய்யலாம். இம்முறை முற்றிலும் பய னளிக்கக்கூடியதாக இல்லையெனினும் ஓரளவிற்கு வெற்றி தருவதாக அமைகிறது ஆனால்,இம்முறையை முதிர்ந்த மனவளர்ச்சி அடைந்த மாணவர்களுக்கும் பயனபடுத்தினால் சிறந்த பயனைத் தாராது

மனிதரலலாத பிற பிராணிகள் வற்புறுத்துதலின் (Reinforcement) மூலம் கற்கின்றன. ஆனால, உயர்ந்த வகை மிருகங்களும் மனிதர்களும் பினபற்றுதலின மூலமே கற்கின்றனர். ஒருவரின் நடத்தையைப் பார்த்தும் அவரின் நடை, உடை, பாவனைகள், பேச்சு ஆகியவற்றின் முறைகளைப் பின்பற்றியும் மற்றவர்கள சமூக நடத்தையினைக் கற்கினறனா. எனவே, சமூகக் கறறலுக்குப் பின்பற்றுதலே (Imitation) ஏற்ற கல்வி முறையாகக் கருதப்படுகினறது. ஆயினும், அனைவருமே தாஙகள மதிககின்ற பிறரிட மிருந்து பின்பறறுதல மூலம் கறபதிலலை. இன்ன இன்ன மாற்றங்கள் நிகழ வேணடும், இவற்றையெல லாம் ஒருமனிதன கற்க வேண்டும் எனப் பெரியோா களும் சமூகத் தலைவர்களும் வலியுறுத்தும்போதே கற்றல் நிகழ ஏதுவாகிறது.

பெற்றோாகளின வறபுறுத்தலினால்தான் நாட் டுப் பணபுகளைக் குழநதைகள கற்கினறனர். ஒரு மனிதன தன்னைச் சாாந்துள்ள பெரியவர்கள், சமூகததினர் போன்றவர்கள் தன்னிடமிருந்து எதிா பார்க்கின்ற நடத்தையினை உணர்ந்து, ஒரு சமூகத் தின பணபாட்டு நாகரிகக் கோலஙகளைக கறறுத் தேறுகிறான.

சமூகக் கற்றலின் பலன்கள்: வாழ்க்கை மதிப்பு கள, சமூகம் ஏற்றுக் கொளளுகினற சமூக மதிப்புகள போன்றவையே ஒருவர் கறகினற கலவியின தரத்தை யும் பொருளடக்கத்தையும் நிருணயிக்கின்றன. இநத வகையில் ஒரு சமூகம், தான் எதிர்பார்ககினற மாற் றஙகளையும் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தவே ஒரு சில கல்வி முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றது. உரூசல் (Russel) என்ற அறிஞர், தாம் எழுதிய கல்வி என னும நூலில் சமூகக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விளக்கிக கூறுகிறார். அவர் சமூகத்தின மதிப்பு களே தனி மனிதனின கல்வியை நிருணயிககினறன என்றும், ஒரு மனிதன் சமூக மதிப்புகளைப் பெற்றி டவே கற்கத் தலைப்படுகிறான் என்றும் கூறுகிறாா. சப்பானியக கல்வி முறையானது அரசிற்கு உணமை யுள்ள மக்களை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள ளது எனறும், ஐரோப்பியக் கல்வி முறை கத்தோ லிக்க மத ஆலயத்தைப் போற்றிப் பின்பற்றச் செய் யும் வகையில உளளது என்றும், அமெரிக்க முறை பிரபுக்களை உருவாக்குவதில் முனைந்துளளது என றும் விளககி, இத்தகைய ஒவவொரு சமூகமும் தான் மதிக்கின்ற மதிப்புகளுக்கு ஏற்பவே அவறறைப்

பெறும் வகையில் கல்வி முறைகளைப் பகுததுள்ளது என்றும் அவர் எடுததுக் காட்டுகிறார்.

கற்றல் என்பதே சமூகத்தின் மதிப்புகளை ஒரு மனிதன் அறிநது அவற்றைக் கற்றுணாந்து, அதன மூலம் தன்னைச் சமூகத்தோடு இயைத்துக் கொள ளும் முறை என்பது பல அறிஞர்களின் கருத்தாகும். தனிமனிதனைச் சமூகப்படுதத ஏற்றதொரு கலவி முறை வேணடுமெனறு எல்லா அறிஞர்களும் வலி யுறுத்திக் கூறியுளளனர். பிளேட்டோ (Plato) என்ற அறிஞர் தனிமனிதனுள் புதைநதுள்ள உள்ளாாநத திறமைகளைக் கணடுணர்நது அவறறைச் சமூகததின நலனுக்கெனப் பயிற்சியளிததுத் திசை திருப்பி விடு வதே கலவியெனக் கூறுகிறார். நன (Dr.Nunn) என்ற அறிஞர் தனி மனிதனைச் சமூக மனிதனாக உருவாக கப் பயிற்சியளிப்பதே கல்வியென்று கருதுகிறார். இவ்வாறு பலரும் கல்வி என்பதே சமூகததைக கற்றல எனற அடிப்படையில் உருவானது எனக் கூறியுள்ளனர்.

பூ. த.

துணை நூல்கள்:

Lindgren, Henry Clay., An Introduction to Social Psychology, Wiley Eastern Limited, New Delhi, 1982.

Newcomb, T.M., Social Psychology, Dryden Press, N.Y., 1950.

சமூகக் குழு: காண்க: குழு.

சமூகச் சிக்கல்கள்: ஒரு மனிதன் சிக்கலில் அகப்பட்டுத் தவிப்பது தனி மனிதச் சிக்கல் எனறும, பல மக்கள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சிக் கலினால் துன்பப்படுவது சமூகச் சிக்கல (Social Problem) என்றும சொல்லப்படுகிறது. சமூகச் சிக்கல் களினால், சமூகத்தில் வாழும் மக்கள அதிக அளவு துன்பப்படுகிறார்கள். இத துனபம் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும இவர்களைப் பாதிககின்றது. சமூகச் சீர்கேடுகளுக்குச் சமூகச் சிக்கல்கள அடிப் படையாக அமைகின்றன.

நன்றாக ஒருங்கிணைந்து காணப்படும் ஒரு சமூ கத்தில்கூடப்பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. ஒரு சமூகம் தன் மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வை ஏற் படுத்த முடியாத நேரத்திலும், அதனுடைய நிறுவ னங்கள் சரிவர இயங்காத நேரத்திலும், அதனுடைய சட்டதிட்டங்கள் பின்பற்றப்படாத நேரத்திலும், அதனுடைய பண்பாட்டு நெறிகள் வருங்காலச் சமூகத் திறகுக் கிடைக்காத நேரத்திலும், விரும்பத்தக்க நிகழச்சிகள ஏற்படாத நேரத்திலும் அந்தச் சமூகத் தில் சமூகச் சிக்கல்கள எழுகினறன

சமூகததில பெருமபாலோர்களால் அலலது சகதி வாய்நத வகுபபினரால, விருமபததகாதது எனறும கவனிபபுத் தேவை எனறும் கூறப்படும் ஒரு சமூக நிலை, சமூகச் சிக்கல் எனச் சில அறிஞர்கள கூறுகின றனா. ஒரு சமூக நிலைமை சமூகச் சிக்கலாக ஆவ தற்குமுன்னர் அது அந்தச் சமூகத்தில காணப்பட வேணடும். எடுத்துககாட்டாக, குற்றம், வறுமை முதலிய சிக்கலகள எழுவதறகு முன்னர் அநதச் சமூகததில குறறவாளிகளும் ஏழை மககளும் காணப படுகிறார்கள. ஒரு காலத்தில ஏறறுக்கொள்ளப் பட்ட ஒரு சமூக நிலைமையே பின்னா ஒரு சிககலாக மாறுவதறகு வாய்பபுள்ளது. எடுத்துககாட்டாக, ஒரு காலத்தில பெணகளும் குழநதைகளும் நீணடநேரம குறைந்த ஊதியததில கடினமான வேலைகளைச் செய்தனர். இன்று இது மககளால் ஏறறுக்கொளள இயலாத ஒரு சமூகச சிக்கலாக மாறிவிட்டது.

இவவாறான சமூகச சிககலகள் பெருகி அதன காரணமாகச் சமூகததில் பல குழப்பங்களை உரு வாக்குவதால் சமூகம நிலைகொள்ளாது சிதைவுறு கின்றது. இது சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவு (Social Disorganisation) எனப்படுகிறது. சமூகச சிககல்களுக குத் தீர்வு காணமுடியாத சூழ்நிலையில் சமூகக் கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள செயலறறனவாகச் சமூ கத்தில் குழப்பங்களும் கொந்தளிப்பும் ஏற்பட்டு, சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவு ஏற்படுகிறது. சமூக மாறறம் ஏற்படும்பொழுது ஒருசில புதிய சமூகச் சிக் கலகள உருவாகிச் சமூகத்தைக் குழப்பித் துன்பம விளைவிக்கலாம். சமயப பூசலகள், சாதிச் சண்டை கள, மொழிப் போராட்டம், இனச் சச்சரவுகள, வட்டாரச சண்டைகள (Regional Conflicts) போனற பல்வேறு சிக்கல்களும் நாட்டினசமூக நிலை யமைப்புச சிதைவிற்கு முககிய காரணமாக விளங்க லாம். தொழில் மயமாதலும் அதனால் நகரங்கள உருவாதலும் பல்வேறு புதிய சிக்கல்களைத் தோற்று விக்கினறன. குறிப்பாக இளையோர் குற்றம், குடிப் பழக்கம், சூதாட்டம், விபசாரம், பிச்சையெடுத்தல் போன்றவை ஏற்படுகின்றன. இதற்குக் கூட்டுக் குடும் பங்கள சிதைவுற்றதும், பழைய கிராம நாட்டாண மைப் பஞ்சாயத்துகள அழிநததும் ஒரு காரணமெனறு கொள்ளலாம். பொதுவாக ஒரு சிக்கல் தோன்றிய தும் அதன அடிப்படையில அதையொட்டிய பலவேறு சிக்கல்களும் உருவாகினறன எனறும் அறியப்பட்டுள் ளது. குறிப்பாக வறுமை காரணமாக உடல்நலக்

குறைவு, குற்றம்புரிதல், விபசாரத்தில் ஈடுபடுதல், போன்ற பல சிக்கல்கள் உருவாகின்றன.

சமூகக் கட்டுப்பாடு, சமூகச் சிக்கல்கள், சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவு, சமூக மாற்றம் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளவையாகவும் ஒன்றை யொன்று சார்ந்தும் இருக்கின்றன. சமூகக் கட்டுப் பாட்டை வலியுறுத்தும் அடிப்படை அமைப்புகள் இன்று அதிகமாகச் சிதைவுற்றிருக்கின்றன. குறிப்பாக மனிதன் தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள ஏற்பட்ட தன் ஒழுக்கக் காரணிகள் இன்று சமூகத் தில் வலியுறுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அதே போன்று கூட்டுக் குடும்பத்தின சிதைவும் ஒரு காரண மாகும். சமூகக் கட்டுப்பாடு முன்பு ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஓர் ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடாக இருந்தது. இன்று அது ஒரு பரந்த எல்லைக்கு விரிந்து இயங்குகிறது. சட்டத்தின் துணைக்கொண்டு இனறு சமூகக் கட்டுப்பாடு நிகழ் கிறது. சட்டம் கட்டுப்படுத்தாத சூழ்நிலையில், தான் கட்டுப்படத் தேவையில்லை என்ற கருத்துருவாக்கம் எழுந்து மனிதனைச் சிதைத்திருக்கிறது.

தனி மனிதச் சிதைவுகளாலும், அதேபோன்று குடும்பமும் தன்னுடைய உறுப்பினர்களைத் தன் பரா மரிப்புக்குள் வைத்துக்கொள்ளும் தன்மை மாறுவ தால் ஏற்படும் குடும்பச் சிதைவுகளாலும் சமூகச் சிக்கல்கள் பெருகி வளருகின்றன.

சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது மக்களுக்கு மிக இன்றியமையாததாகும். எந்தெந்தச் சமூகங்களில் சமூகப் பாதுகாப்புகள் குறைகின்றனவோ அங்கெல் லாம் சமூகச் சீர்கேடுகள் கூடுதலாக இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை, சமூகத்தில் பாதுகாப்புத் தேவைப்படுகிறது. காலத்தின் மாற்றத்தால், சமூக அமைப்பில் விரிசல் ஏற்படும்பொழுது சமூகப் பாதுகாப்புக் குறைந்து விடு கிறது. இது தனி மனிதன், சமூகம் ஆகியோரின் சீர் குலைவிற்கு வழிவகுக்கிறது.

தனி மனிதர்கள் அல்லது குழுக்கள சமூகத்தின் வழக்கத்திற்கு ஒவ்வாத, சமூகத்திற்கு ஊறு விளை விக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது அவர் கள் சமூக எதிரிகளாகிறார்கள். அச்செயல்கள் சமூகச் சிக்கல்களாக மாறுகின்றன. ஆனால் ஒரு சமூகததில் சிக்கலாகக் கருதப்படும் செயல் வேறொரு சமூகத்தில் அவ்வாறு கருதப்படுவதில்லை. சூதாட்டம், குடிப் பழக்கம், ஆண், பெண் உறவு முறைகள் இவற்றை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். இது காலத்தையும் இடத்தையும் பொறுத்து அமைகிறது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் சமூகச் சிக்கல் களின்மேல் கவனம் எழுந்தது மிகவும் குறுகிய காலத் திற்கு முன்புதான். சமூகச் சிக்கல்களைச் சிககல் களாகப் பார்க்கமுடியாத நிலையிருந்திருக்கிறது. ஆனால் முற்காலத்தில் அச்சிக்கல்கள் உணரப்பட்டு அவற்றிற்குத் தீர்வு காணும்வகையில் தான, தர்மங் கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பது தெரிகின்றது. ஆனால், இச் சமூகச் சிக்கல்களை நோக்கும் தன்மையில் மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந் நூற்றாண்டில் சமூகச் சிக்கல்களின் தன்மையை வெளிக்கொண்டு வரு வதற்கு அரசியல் பின்னணி மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, காந்தியடிகள் தீண்டாமை, சாதிக்கொடுமை, குடிப்பழக்கம், பெண் களின் நிலை போன்றவற்றைச் சமூகத்திற்குச் சிக்கல் களாக எடுத்துக்கூறி அதை எதிர்க்கவேண்டுமென்று பல போராட்டங்கள் நடத்தினார். அதன் பின்னரே இச்சமூகச் சிக்கல்களின் தன்மைகள் உணரப்பட்டு அரசும் இந்தச் சிக்கல்கள் தீரப் பல வழிகளை மேற் கொண்டது. ஆக எந்த ஒரு சமூகச் சிக்கலும் அரசி யல்சார்ந்த ஒப்புதலையும் அரசின் திட்டத்தின்கீழ் அது தீருவதற்கான நடவடிககைகளையும் எடுக்கப் பட்டபின்னரே அச்சிக்கல் சமூகத்தின் சிக்கல்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதுபோன்று இந்தியாவில் இன்று பல சிககலகள் சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில சிக்கல்கள் எல்லா நாட்டிற் கும் பொதுவானவையாகவும் ஒருசில அந்நாடுகளுக்கே தனிப்பட்ட பெருஞ் சிக்கல்களாகவும் இருக்கினறன, குறிப்பாக இந்தியாவில் பிச்சையெடுத்தல், சாதி மதப்பிரச்சினைகள் ஆகியவை பெருஞ்சிக்கல்களாக உள்ளன. பொதுவான பிரச்சினைகள்கூட நாட்டுக்கு நாடு அதன் தன்மையில் மாறுபட்டுள்ளன.

இந்தியா சமூகத்தின் நலன்கருதி அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயற்பட்டு வருவ தால் இந்திய அரசை 'நல அரசு' (Welfare State) என்று சொல்லுகின்றனர். இருப்பினும் பல்வேறு பொருளாதாரச் சிக்கல் காரணமாகவும், அதன் முக்கியத்துவம் கருதியும் முன்னுரிமை கொடுத்துச் செயலாட்சி செய்ய வேண்டியிருப்பதால், நலத் திட் டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த இயலவில்லை.

பல சிக்கல்கள் உலகெங்கிலும் பொதுவாக உள்ளன. உளநோய்கள், பெருகிவரும் தற்கொலைகள், குற்ற

வியல் நடவடிக்கைகள், குடிப்பழக்கம், விபசாரம் போனறவை இவவகையைச் சாரும. இந்தியாவை மட்டுமல்லாமல் பல மேலை நாடுகளையும் இச் சிககலகள் பாதிககினறன. ஆனாலும் இந்தியாவிற கெனறு குறிப்பான சிககல்கள் இருக்கின்றன. அவை வறுமை, பிசசையெடுத்தல, வேலையின்மை, மக்கள தொகைப் பெருககம, கலவி அறிவின்மை, சமய, இன வேறுபாடுகள முதலியனவாகும். இந்திய நாட்டின் பணபாட்டமைப்பின காரணமாக விபசாரம் பெரிய சிக்கலாகக கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக அதிக மககள தொகையால துனபத்திற்காளான பம்பாய், கல கத்தா போன்ற நகரங்களில் இசசிக்கல்கள அதிகமாக உளளன

சிக்கல்களுக்கான பொதுவான காரணங்கள்: சமூகச் சிக்கல்களுக்கான காரணங்களுள் சமூக மாற்றம் முக்கியமான காரணமாகக் கருதப்படுகிறது அறிவியல், பொருளாதார வளர்ச்சிகளின காரண மாக மக்கள சமூகத்தில் மிகப்பெரிய மாற்றஙகளைச சநதிக்கவேண்டியுளளனர்.

பெருநகர் குடியேற்றம்: ஊரகஙகளிலிருந்து நகரத் திற்கு மொத்தமாகக் குடியேறும் வழக்கம் முக்கிய மான் ஒன்றாகும். இந்திய நாட்டில் தலையாய தொழிலான பயிர்த்தொழில் அதிக வருவாய்தாரா ததும், நகர வாழ்க்கையின் மீதுள்ள பற்றும் இதற்குக் காரணங்களாகும. அதன் காரணமாக நகரங்களில இட நெருக்கடி அதன்விளைவாகப் பெருகிவரும் குற்றங்கள், விபசாரம் முதலியவற்றை நாடு சமா ளிக்க வேண்டியுள்ளது.

ஒரு பக்கம் நகரங்களில் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம்; மறுபக்கம் ஊரகங்களில் தரிசு நிலங்கள். நாட்டின் ஒரு பகுதியில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத் தோடுகிறது; மறுபக்கம் வறட்சி. ஒருபக்கம் செல்வ நிலை; மறுபக்கம் வறுமை இவ்வகையான வேறுபாடு கள் இந்திய நாட்டில் அதிகம்.

சமூகத் தகு நிலை வேறுபாடுகள்: சமூக அமைப் பில் பொருளாதார வேறுபாட்டின் காரணமாக வறுமை பெரிய சிக்கலாக உள்ளது. ஆதியில் தொழில் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சமூகப் பிரிவுகள் நாளடை வில சாதி வெறியாக மாறி இந்தியச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்கிறது

இவ்வித வேறுபாடுகளினால் மக்களிடம் உழைக் கும் ஆர்வம் இல்லை. 'வெந்ததைத் தின்று விதி வந்தால் சாவோம்' என்ற உளப்பாங்கே வளாந்துள் ளது.

சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவு: ஒரு சமூகத்தின் அமைபபுக்களான திருமணம், குடும்பம், தொனறு தொட்டு நிலவி வருகின்ற பழக்க வழக்கஙகள் ஆகி யவை இன்று காலபபோக்கில முற்றிலுமாகச சிதை வடைவது சமூக நிலையமைப்புச சிதைவு எனப்படு கிறது தனி மனிதனின சிதைவே சமூகச் சிதைவிறகு வழிவகுககிறது. பினனர், சமூக நிலையமைப்புச சிதைவு தனி மனிதனின் சிதைவிற்குக காரணமா கிறது. எனவே இவை இரண்டும் ஒனறுக்கொன்று தொடர்புள்ளவையாகும்.

குடும்பம் எனபது சமூகத்தின முக்கிய உறுப் பாகும. இந்த உறுப்பில இபபோது பல மாறுபாடு கள தோனறியுள்ளன. இணைந்த குடும்பமாக(கூட்டுக் குடும்பம) இருந்த அமைப்பு மாறித் தனிக குடும்பங் கள் பெருகியுள்ளன. பரம்பரைத் தொழில் செய்யும் நிலை மாறியுளளது. பெண கல்வியின் காரணமாக, கணவன்-மனைவி இருவரும் வேலைக்குச் செலலும் நிலை தோன்றியுள்ளது. இதன காரணமாகக் குழந்தைகளின் மீதான கட்டுபபாடு குறைநதுள்ளது. இவவகையான மாற்றஙகள சிறார் குற்றங்கள் பெருகக் காரணமாகின்றன. இந்தச் சிதைவு சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவாக மாறிப் பல சமூகச் சிககல் களைத் தோற்றுவித்து வருகினறது.

சமூகச் சிக்கல்கள் தீர வழிமுறைகள்: சமூகச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பலவேறு அணுகுமுறை கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இந்த அணுகுமுறைகள அவவக்காலஙகளில் மக்களின பொருளாதார, கலாச்சார நடைமுறைகளைப் பொறுத்து அமைந திருந்தன; அதாவது மனிதன தன்னைப் பற்றியும் தன சூழலைப் பற்றியும் அறிந்து கொளவதைப் பொறுத்தே அமைந்திருந்தன.

குறிப்பாக, சமூகச் சிக்கலகளைக் களைய ஆப்சி யன முறை (Hobbesian) மிகவும் பழமையான அணுகுமுறையாகும. அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனுக கும் எதிராக ஒவவொரு மனிதன என்ற கருத்தில் மனித இயககம் அறியப்பட்டது. அதாவது ஒவ்வொரு மனிதனும் குறைபாடுகளுடையவனாக இருக்கிறான. ஆகவே சிககல்கள் மனித வாழக்கையில் தவிர்க்க முடியாதவையாகக் கருதப்பட்டன. இது சமயம் சார்நத நோக்குடையதாகும். மனிதன பாவமுடைய வன், ஆகவே அவனுககுள் 'சிககல்கள தவிர்க்க முடி யாதவை' என்ற சிததாநதத்திற்குள் மனித வாழக்கை அறிந்து கொள்ளப்பட்டது. எனவே மனிதன அடை யும் ஒவ்வொரு சிக்கலும் செய்த பாவத்தின பலனே ஆகும் என்ற சமய சித்தாந்த நோக்கில் சிக்கல்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு வந்தன.

மேலும் அச்சிக்கல்களுக்குக் காரணமான அம் மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான் இச்சமூகத்தைச் சீர்குலையாமல் பாதுகாக்க முடியுமென்று கருதப்பட்டது. அதற்கு எந்தவிதமான கொடிய முறைகளைக் கையாளுவதையும் சமூகம் நியாயமாகவே நினைத்தது எடுத்துக் காட்டாக, எந்தவித குற்றம் புரிந்தானோ அந்தவித தண்டனையே அவனுக்கு வழங்குவது முறையாகக் கருதப்பட்டுச்செயற்படுத்தப்பட்டது. ஒருவன் மற்றவன் கண்ணைக் குருடாக்கினால் அவனுடைய கண்ணும் தோண்டியெடுக்கப்படும் (Eye for Eye). ஒருவனது உயிரைப் பறித்தால் இன்னும் கொடூரமான முறையில் கொல்லப்படுவான். இவ்வாறான கொடிய தண்டனைகளின் மூலம் மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தும் பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது.

இதற்கு முற்றிலும் எதிரான ஓர் அணுகுமுறையும் இருக்கிறது. இது மனிதன் அடிப்படையில் மிகவும் நல்லவன், குறையற்றவன் என்றும், சமூக அமைப்பே அவனது குறைகளுக்குக் காரணம் என்றும் கருதுகிறது. அதேகாலத்தில் மார்க்சியவாதிகள், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து கொள்பவர்களாகவும் ஒருங்கிணைந்து வாழும் தன்மையுடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்றும், சிக்கல்களுக்குக் காரணம் சமூகத்திற்கு எதிரான முதலாளித்துவ சித்தாந்தமே என்றும் கருதுகின்றனர்.

இதில் மனிதனை ஒடுக்கித் துன்புறுத்தும் சூழலிலிருந்து விடுதலையளிப்பதே முக்கியமானதாகும். இச் சூழலில் மனிதன் அவனுடைய அடிப்படைத் தேவைக்குக்கூடக் கடுமையான போட்டியில் ஈடுபட்டு அதைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு மனிதன் போட்டியில் ஈடுபடும்போது மனிதத் தன்மைக்கும் மனித நேயத்திற்கும் எதிராகச் செயற்படல் வேண்டியுள்ளது. இதில் வறுமை என்பது இந்தச் சுரண்டல் அமைப்பின் நியதியாகக் கருதப்படுகிறது.

மற்றுமொரு முறை தனிமனித சுதந்திரம் (Individual Freedom) என்பதை முக்கியமாகக் கருதுகிறது. இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பேச்சு, எழுத்துச் சுதந்திரம், சங்கம் அமைத்தல், பொது உரிமை போன்ற கருத்துகளில் இயங்குகிறது. குறிப்பாக அமெரிக்காவில் இக் கருத்து மேலோங்கியிருக்கிறது. சிறப்பாக மிதவாத இயக்கம் (Liberal), பழைமைவாத இயக்கம் (Conservative) ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவர்கள் இக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

சமூகச் சிக்கல்களை அறிவதன் நோக்கம்: சமூகச் சிக்கல்களைக் கற்பதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. சமூகச் சிக்கல்களை அறிவதற்கும், அகற்றுவதற்கும் சமூக அறிவியலின் பங்கினை அறிந்துகொள்ளவும் இது முக்கியமானதாகும். சமூகச் சிக்கல்களைப் பற்றிய அறிவு, எவ்வாறு விரும்பத்தகாத சமூக நிலைமைகள் தனி மனிதர்களின் தினசரி வாழ்வைப் பாதிக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. அநேக சமூகச் சிக்கல்கள் சமூக நெறியினின்று விலகிச் செல்வதன் விளைவாக இருந்தபோதிலும் வேறுசில சமூகச் சிக்கல்கள் சமூக எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப ஒத்துப்போவதாலும் ஏற்படுகின்றன. சமூகத்தில் நிறுவனங்களிடையே மிக நெருங்கிய பிணைப்பும் உறவும் இருப்பதால் ஒரு சிக்கல் மற்றச் சிக்கல்களோடுசேர்ந்தே காணப்படுகிறது எடுத்துக்காட்டாக, சூதாடுகின்ற இடத்தில் குடி, விபசாரம் போன்றவற்றையும் காணலாம். மேலும் சமூக மாற்றம், சமூகச் சிக்கல், சமூக ஒழுங்கு குலைதல் முதலியன ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. சமூக மாற்றம் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு மிக முக்கியமானதாகும். எனவே, மாறிவரும் சமூகத்தில் காணும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கண்டு சமூக முன்னேற்றத்தைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணப் பல வழிகளைச் சமூகம் கடைப்பிடிக்கலாம். பொதுவாகக் கல்வி வளர்ச்சி, சீர்திருத்தச் சட்டங்கள், மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி, சமூகப் பற்று, சகிப்புத்தன்மை போன்றவை சமூகச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண உதவுகின்றன. பெ.இரா.

துணை நூல்கள்:

Becker, Howard S, Social Problems: A Modern Approach, John willey & Sons, New york, 1966.

John Palen J., Social Problems, McGraw-Hill Book Company, New york, 1979.

Madan, G R., Indian Social Problems Vol. I. II, Allied Publishers Pvt. Limited, New Delhi, 1983.

சமூகச் செயல்: ஓர் இலக்குடன் (End) கூடிய மனிதனின் நடத்தையே சமூகச் செயல் ஆகும். இது மக்களின் சிந்தனை நிலை, முயற்சிச் செயற்பாங்கு ஆகியவற்றிற்கு உட்பட்டு நடக்கிறது. பாடுதல், சிரித்தல், அழுதல், உண்ணுதல், படித்தல், விளையாடுதல், உரையாடுதல் போன்ற மனிதனின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் செயல்கள் (Actions) எனப்படும். ஆனால், மனிதன் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினனாக

வாழ அவனுடைய செயல்கள் அனைத்தும் சமூகச் சூழ்நிலையைச் சார்ந்தே இருக்கவேண்டும். எனவே ஒரு சமூகச் சூழ்நிலையில் மனிதன் செய்கினற செயல் களே சமூகச்செயலகள் (Social Actions) எனப்படும்.

ஒரு மனிதன் பிறரிடம், பொதுவான குறியீடு களின (Symbols) மூலம் கருத்துடன் சூழ்நிலைக்குத் தக்கபடி செய்கின்ற செயல்கள் சமூகச் செயல்களா கின்றன என ஆணடர்சன் (Anderson), பார்ககர் (Parker) ஆகிய அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

சமூகவியலானது சமூகத்தில் மனிதனுடைய நடத் தையைப் பற்றிப் படிக்கிறது. பொதுவாக நெறிகள, தகுநிலைகள் ஆகியவற்றால் மனிதனுடைய நடத்தை வரைறுயக்கப்படுகிறது. ஆனால் மனிதன் ஒரு குறிப் பிட்ட வழியில், சூழ்நிலையில் ஏன் நடக்கிறான். என் பதை அந நெறிகளால் மட்டுமே தெளிவாகக கூற இயலாது. ஏனெனில் அனைத்துச் செயலகளும அவனது சிந்தனை, விருப்பம், மனவெழுச்சி, அறியும் சக்தி ஆகியவற்றையும் சார்ந்துள்ளன. எனவேதான எநத ஒரு சமூக நடத்தைக்கோட்பாடும் மனிதச செயல் கூறுகளைக் கட்டாயமாகக் கணககில கொண்டு அமைந்திருக்க வேணடும் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

தால்காட் பார்சன்சு (Talcott Parsons) சமூகச செயல் கூறுகளை நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கூறு கிறார். அவையாவன: 1) செயலைச் செய்பவர் (Actor), 2) இலகககு (End), 3) சூழ்நிலைகள் (Conditions), 4) வழிவகை (Means).

பொதுவாக ஒரு மனிதனுடைய செயலைப்பற்றி அறிய முற்படும் போது இந்நான்கு காரணிகளையும் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இக் காரணிகளின் மூலமே அவனுடைய நடத்தையை அறிய இயலும். இக்காரணிகள் ஒவ்வொன்றையும் மற்றொன்றி லிருந்து பிரிக்க இயலாது. ஆனால் இவை மாறுபட்ட பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும். மேலும் ஒரு செய லின் வழிவகை, இலக்கிலிருந்தோ அல்லது இலக்கு, வழிவகையிலிருந்தோ உருவாகுவதில்லை.

செயலைச் செய்பவர்: சமூகச் செயலின் முதற் கூறு செயலைச் செய்பவரே ஆகும். ஏனெனில் எந்தச் செயலும் காரணகர்த்தாவின்றி நிகழாது. எனவே அனைத்துச்செயலும் செயலைச செய்பவரைக் கொண் டிருக்கும். அதாவது தன்முனைப்பு (Ego) அல்லது 'தான்'(Self) என்ற காரணியைக் கொண்டிருக்கும். இந்தத் தன்முனைப்பே எந்தச் செயலையும் செயலாற் றுகிறது. இதுவே மனவெழுச்சியையும் அனுபவத்தை யும் கொள்கிறது. 'தான்' எனற உணர்வு ஒரு மனித னுக்குள் வளருகின்ற காலத்தில் இந்த மனவெழுசசி யும் வளர்ச்சி அடைகிறது. 'தான்' என்ற உணர்வு ஒரு மனிதனிடம் வளரும்போது 'நான்' (I), 'எனக்கு' (Me) என்ற உணர்வுகளும் வளருகின்றன. இந்த 'நான்' எனற உணர்வே செயலபடுகிறது.

எனவே ஒரு மனிதனுடைய நடத்தையை அறிய அவனுடைய நடத்தையின வெளிப் பண்பினை மட்டும் அறிநதால் போதாது. அவனது உளமனதில் எழுகின்ற உணர்வினையும் அறிய வேண்டும். ஒரு மனிதன எநத வழியில நினைக்கிறான், சிந்திக்கிறான், உலகைப் புரிநது கொளகிறான் என்பதைப் பொறுத்தே அவனது நடத்தையை அறிய இயலும்.

இலக்கு: இது மனிதனுடைய செயலை ஊக்கு விக்கிறது. இது செயற்பாடுகளின் எதிர்கால நிலை யின் பகுதியாகும். ஒரு செயலினால் ஏற்படும் சரி யான பலனிலிருநது இலக்கை அடையாளம் காண இயலும். பலனை அடைவதற்கான விருப்பம், அதற் கேற்ற முயற்சி ஆகியவற்றை இலக்கு முனனதாகவே அமைத்துத்தருகிறது. ஒரு விவசாயி சில நாட்களில் மழை வர வேண்டும் என நினைக்கிறான. ஆனால் மழை பெய்தல் என்ற நிகழ்வு அவனது கட்டுப்பாட் டில் இல்லை. எனவே மழை பெய்தல் என்பது இலக்கு அன்று. ஆனால் மழைபெய்யலாம் என்ற எணணத்தில் விதையை விதைக்கிறான. அந்த விதை முளைககிறது. எதிாகாலததில் விளைகினற அந்தப் பயிர்களே இலக்கு ஆகும். ஆனால் அப்பயிர் தானாக விளைவதிலலை. அந்த இலக்கை அடைவதற்காக மனிதனும் செயலபடுகிறான.

எனவே இலக்கு என்பது மனிதாகளால் தேர்ந் தெடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தெரிவு விழுமியங்களைப் (Values) பொறுத்து அமைகிறது. மேலும் இது செயலபடுபவரின உணர்வு, உயிர்க்கூற்றின் தூண்டு தல் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தும் அமைகிறது.

சூழ்நிலைகள்: ஒரு செயலில மனிதன் வெற்றி பெறுவதும் தோல்வியடைவதும் அவனுடைய சூழ் நிலைகளைப் பொறுத்தே அமைகிறது. இச் சூழ் நிலைகளே இலக்கை அடைவதற்குத் தடங்கலாக உள்ளன. எனவே இலக்கை வெற்றிகரமாக அடை வதற்கு அந்தத தடங்கலகளைக் களையவேணடும்.

செயலாற்றுபவரைச் சூழ்நிலைகள் வெளிப்புறத் திலும், உட்புறத்திலும் (மனத்தளவிலும்) தாக்குகின் றன. இயற்கைச் சூழல், சமூகச் சட்டங்கள் ஆகியவை வெளிப்புறச் சூழ்நிலைகளாகும். செயலாற்றுபவரின் உயிர்க்கூறானது (Organism) உட்புறச் சூழ்நிலை யாகும். எனவே எந்தச் செயலும் வெற்றியடைவது

சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையையும் செயலைச் செய்பவரின் திறமையையும் (உட்புறச் சூழநிலை) பொறுத்ததாகும்.

வழிவகை: ஓர் இலக்கை அடைய எந்த ஒரு மனிதனும் சில வழிவகைகளைச் செய்தாக வேண்டும். அந்த வழிவகைகளைத் திறமையாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். மகாத்மா காந்திகூட வழிவகையின புனிதத் தனமைக்கு அதிக முககியத்துவம தருகிறார். இலக்குக்கும் வழிவகைக்கும் ஓர் இணைந்த தொடர்பு உண்டு. வழிவகை இருப்பதாலேயே இலக்கு என்ற ஒன்று உளளது. ஆனால் சில நேரஙகளில் ஒரே இலக்கைப் பல வழிவகைகளில அடையலாம். அத்தகைய சூழநிலையில் செயலபடுபவர் திறமையான வழி எது எனபதை அறிந்து செயற்பட வேண்டும். பூ.த.

சமூகச் செயற்பாங்குகள்: சமூகம மக்களிடையே சமூக உறவுகளைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பு ஆகும். சமூக உறவுகள அஙகுள்ள மக்களின சமூக இடைவினைகளைச் சார்ந்துளளது. சமூக உறவில ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏறபடுத்தும் செயல்கள் மட்டுமே சமூக இடை வினையாகும். இடைவினை என்பது மிக எளிமையான சமூகச் செயற்பாஙகின் வடிவமாகும்.

அனறாடச் சமூக வாழ்க்கையில அடிக்கடி காணப்படும் நடத்தைகளின வெவ்வேறு வடிவங்களே சமூகச் செயற்பாஙகுகள(Social Processes) எனப்படுகின்றன. இடைவினையின பல்வேறு வடிவங்களையே சமூகச் செயற்பாங்குகள எனக கூறுகின்றோம். கூட்டுறவு, போட்டி, சணடை, தகவமைதல (Accommodation) மறறும் தன்மயமாதல் (Assimilation) முதலியவை சில முக்கியமான சமூகச் செயற்பாங்குகளாகும்.

ஒருவரோடொருவர் தொடர்புகொணடு உறவு முறையை ஏற்படுததும் பல அடிப்படை வழிமுறைகளே செயற்பாஙகாகும். இச்செயற்பாங்குகள் மனித உறவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அதனமூலம சமூக ஒற்றுமையையோ, சீர்குலைவையோ ஏறபடுத்துகினறன.

சமூகச் செயற்பாங்கின் வடிவங்கள்: சமூகவியல் அறிஞர்கள் சமூகச் செயறபாஙகுகளைப் பல்வேறு வடிவங்களாக விவரித்துள்ளனர். பார்க்கு (Park), பாகெசு (Burgess) ஆகியோர் நான்கு முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவை போட்டி, சணடை, தகவமைதல், தன்மயமாதல் என்பன. பல்வேறு அறிஞர்கள் பலவிதமாக வகைப்படுததியிருந்தாலும் கூட்டுறவு, சண்டை, போட்டி, தகவமைதல், தன்மயமாதல் ஆகியவை அடிப்படையான செயற்பாங்குகளாக கருதப்படுகின்றன.

இடைவினைகள பொதுவாக மேற்கூறப்பட்ட பல்வேறு சமூகச செயற்பாங்குகளாக வெளிப்படுகினறன. இடைவினை தொகுப்பாகவும் தொடர்ந்து மாறக் கூடியதாகவும் இருக்கும். அதனால் இடைவினையை ஒரேவகையான சமூகச் செயற்பாங்காகத் தனிமைப்படுத்த இயலாது. எநத ஒரு நிலையான சூழ்நிலையும் ஒன்றுககு மேறபட்ட சமூகச் செயறபாங்குகளை உளளடக்கியதாகவே இருக்கும். எந்தவொரு சமூகமும முழுக்க முழுககக கூட்டுறவாகவோ அல்லது சணடைகள நிறைநதாகவோ இருப்பதில்லை.

1. கூட்டுறவு: இது உலகம் முழுதும் காணப்படும் ஓர் அம்சம். கூட்டுறவு இனறி மனிதன வாழ்வது அரிது. குழந்தையைத் தாலாட்டுவதிலிருந்து கூட்டுறவு ஆரம்பமாகிறது. சிறு பூசசி விலங்கினங்களிடையேயும்கூட, கூட்டுறவு காணப்படுகிறது. மனிதனுடைய மனத்திற்கும, சமூகததிறகும் கூட்டுறவு தேவையான ஒன்றாகும். குடும்பத்தின உறுப்பினர்கள எனற முறையில முதலில் பலவறறைக் கூட்டுறவாகக் குடும்பததில அனைவரும் கறறுக் கொள்கினறனா.

கூட்டுறவு என்பது பொதுவான விருபபததிற்கு அல்லது முடிவிற்காக இருவர் அலலது அதறகு மேறபட்ட பலா ஓர் அமைப்பாகக் கூடிச் செயற்படுதல் ஆகும். எடுததுககாட்டாகப் பல்கலைக்கழகம், அலுவலகம், போனற இடஙகளில் அங்குள்ள அனைவரும் ஒனறுசேர்நது கூட்டுறவாக இருந்து ஒத்துழைபபதால் அவவிடஙகளில முன்னேற்றத்தைக் காணவியலுகிறது

கூட்டுறவு என்பது ஊடுருவிப் பரவும் தன்மையுடைய தொடா சமூகச செயற்பாங்காகும்.கூட்டுறவு சமூகத்தை ஒன்றிணைக்கும் வலலமை படைத்தது இதில் பொதுவான குறிககோள் அமைப்பாகச் செயலபடுதல என்ற இரு அம்சங்கள உண்டு.

கூட்டுறவு பலவேறு சூழ்நிலைகளால் கொண்டு வரப்படுகிறது. தனிப்பட்டவரின் நலன் கருதியோ, ஈவதில உள்ள விருப்பம் காரணமாகவோ, பொதுச் சேவை செய்யவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினாலோ, சூழ்நிலையின் தேவை கருதியோ, பரந்த பொது இலட்சியத்தை அடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலோ கூட்டுறவு ஏற்படுவதுண்டு.

சமுதாயம் உருவாவதற்குக் கூட்டுறவு மிக அவசியம். சமுதாயத்தின் மிகச் சிறிய அமைப்பான

குடும்பத்தில் இது காணப்படுகிறது. கணவன், மனைவி இருவரிடையே காணப்படும் கூட்டுறவு, குழந்தை களை வளர்ப்பதறகும் அவாகளுடைய சமூகமயமாத லுக்கும் உதவுகிறது.

கூட்டுறவின் வகைகள: அ. நேரடிக் கூட்டுறவு: இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள ஒரே செயலில் நேரடியாக ஈடுபட்டு வேலைசெய்தல் நேரடிக் கூட்டுறவு (Direct Cooperation) எனப்படும். வயலில் நாறறு நடும்பொழுதோ, அறுவடை பண்ணும்பொழுதோ பலர் அதே செயலைச் செய்து வேலையை விரைவாக முடிக்க ஒத்துழைப்பது இவ வகைக் கூட்டுறவிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இதில தனியாகச் செய்யும் செயலை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து செய்வதனால ஊக்கத்துடனும் விரைவாக வும் அச் செயலை முடிக்கின்றனர்.

ஆ. மறைமுகக் கூட்டுறவு: இவவகைக கூட்டுற வில் மக்கள் பலா வெவ்வேறு தனித்தனி அலுவல் களில் ஈடுபட்டுப் பொது நலனிற்காக அல்லது குறிக் கோளுக்காகப் பாடுபடுகின்றனர். ஒரு அலுவலகத் தில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு அலுவலில் ஈடுபட்டி ருப்பர். ஆனால் முடிவில் அவ் வேலைகள் அனைத்தும் அந்த அலுவலகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன படும். மறைமுகக் கூட்டுறவு, தொழிற்பகுப்பு என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் உருவாகிறது.

இ. முதனிலைக் கூட்டுறவு: குடும்பம், நண்பாகள குழு போன்ற முதனிலைக் குழுவில் முதனிலைக் கூட்டுறவு (Primary Co-operation) காணப்படும். இவ்வகைக் கூட்டுறவில் குழுவில் உளளவரிடையே ஒரேவிதமான விருப்பங்கள் இருக்கும்.

ஈ. இரண்டாம் நிலைக் கூட்டுறவு: இவ்வகைக் கூட்டுறவு இரண்டாம் நிலைக் குழுககளிடம் காணப படும் பொருளாதார, அரசியல, சமூக, சமயக் குழுக்கள், ஆலைகள், அலுவலகங்கள் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் கூட்டுறவு இரண்டாம் நிலைக்கூட்டுறவு எனப்படும்.

உ. மூன்றாம் நிலைக் கூட்டுறவு: சிறிதாகவும், பெரிதாகவும் உள்ள பல குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையைச் சமாளிப்பதற்காக ஒன்றுசேர்ந்து பாடுபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு கூட்டணி யில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள் சிறியதும் பெரியதுமாக இருந்தாலும் கருத்து வேறுபாடுகளும் வெவ்வேறு கொள்கைகளும் இருந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் தேவை கருதி இக் கூட்டுறவை ஏற்படுத்து கின்றன. மூன்றாம் நிலைக் கூட்டுறவு தற்காலிக மாகவும், சந்தர்ப்பவாதமானதும் ஆகும்.

2 போட்டி: குறிப்பிட்ட இலட்சியத்திற்காகவோ அல்லது குறைவாக உள்ள பொருள்களுக்காகவோ இருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் அதை அடைவதற்காகச் செய்கினற முயற்சியே போட்டி எனப்படும். போட்டி என்பது அடிப்படையான சமூகப் போராட்டமாகும். இது ஆள் சார்பற்ற, உணாவு நிலையற்ற, தொடாச்சியான போராட்டமாகும். பார்க்கு, பர்கெசு ஆகிய இரு அறிஞர்களும் போட்டி என்பது சமூகத் தொடர்பின்றி ஏற்படும் இடைவினை யாகும் எனக் கூறுகின்றனர். இது தனி ஆளையோ அல்லது குழுவினையோ எதிர்த்து ஏற்படுவது அல்ல. போட்டியில் ஈடுபடுபவர்கள ஒருவரையொருவர் அறிவதில்லை. போட்டி ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் குழுவிலும் எல்லாக காலஙகளிலும் காணப்படுகிறது.

மனிதனிடையே மட்டுமன்றி தாவர, விலங்கினங் களுக்கிடையேயும கூட காணப்படுகினற ஒரு போராட்டச செயலே போட்டி. இது மககளை, ஒரு வருக்கொருவா எதிராகச செயல்படவைக்கும் சூழ் நிலையாகும். மனிதனுக்குத் தேவைப்படும் அல்லது அவன் விரும்பும் எநதப் பொருளும் குறையும்பொழுது அஙகே போட்டி உருவாகும் சூழ்நிலை ஏறபடுகிறது. எடுத்துககாட்டாக, வேலை குறைவாக இருநது அதனை நாடுவோா எணணிக்கை அதிகரிக்கும்போது போட்டி உருவாகிறது. பறறாககுறை என்பது தவிர்க்கமுடியாதது எனறு ஆகிவிட்டபின் போட்டி யும் அனைத்துச் சமுதாயஙகளிலும் காணக்கூடிய ஒன்றாக இருநதுவருகிறது. போட்டியின் குறிககோள எதிராளியை அழிப்பதோ ஒழித்து விடுவதோ அலல. போட்டியிடுபவர் போட்டிக்குரிய வரைமுறைகளைப் பின்பற்றித் தம் எண்ணத்தை நிறைவேறற முயறசி செய்கிறார். இவ் வரைமுறைகள மீறப்படும்பொழுது அது சணடையாக மாறுகிறது.

சில அறிஞர்கள், போட்டி பிறப்பிலேயே ஏற் படுவது எனகின்றனர். எல்லா உயிர்களிடத்தும் அது காணப்படுகிறது எனக் கூறுகின்றனர். ஆனால பொது வாகப் போட்டி, சமூகச் சூழ்நிலையால உருவாகக் கூடிய ஒன்று. சமூக மதிப்பையும், சமூக அமைப்பை யும் பொறுத்து அது சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் மாறுபடுகிறது.

போட்டியானது பொருளாதாரம், பண்பாடு, சமூகம், இனம், அரசியல போன்றவற்றில் ஏற் படுகிறது.

போட்டி தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கையிலும் சமுதாயத்திலும் முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. அது திறமையை வளர்க்கிறது. சமூகத் தகு நிலை யும் போட்டியும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடை

யன சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும் தனிமனித வளர்ச்சிக்கும் போட்டி இன்றியமையாதது மசும்தார் (Majumdar) என்ற அறிஞர் போட்டியினால் ஏற்படும் பயன்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார். 1. சமுதாயப்படி நிலை (Social Hierarchy) ஒரு தனி மனிதனின் தகுநிலையை நிர்ணயிக்கப் போட்டி உதவுகிறது 2 பொருளாதார வளததைப் பெருக்கவும், திறமையும், கண்டுபிடிப்புகளும், புதுமைகளும் வளரவும் உதவுகிறது. 3. ஒரு தனி மனிதனின் தன்முனைப்பை மிகுதிப்படுத்த உதவுகிறது. 4. அளவுக்கதிகமாக அதிகாரம் ஒரேஇடத்தில் கூடுவதை இது தவிர்க்கிறது. 5. சட்ட விதிமுறைகளைக கடைப் பிடிக்கத் தூண்டுகிறது.

மசும்தார், போட்டியினால் விளையும் சில தீமைகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார். 1. போட்டி பலரிடம் விரக்தியைத் தோற்றுவிக்கும். 2. குறிப்பிட்டவர்கள் கையே ஓங்கியிருக்க வாய்ப்புண்டு. 3. இது கலகம், சச்சரவு, சணடை இவற்றில் முடிவடையும். 4. முறையற்ற போட்டி குழுவில் பிளவினை உருவாக்கும்.

சண்டை போட்டி அதிகமாகும்பொழுது பகைமை ஏற்பட்டுச் சண்டையாக மாறுகிறது. இது கூட்டுறவிற்கு நேர் எதிரிடையாகும். இதனால் தனி மனித மற்றும் சமுதாயச் செயல்பாடுகள் தடைப்படுகின்றன. சமூகத்தின் படிமலாச்சியிலும், முன்னேற்றத்திலும் சணடையின் பங்கு முக்கியமானது. பல நேரங்களில் சண்டையின் மூலமாகச் சமுதாயத்திற்கு நன்மை விளைகின்றது. இரண்டு குழு அல்லது சமுதாயங்களிடையே சண்டை ஏற்படும்பொழுது ஒவ்வொரு குழு அலலது சமுதாயத்திற்கிடையிலும ஒற்றுமை உணர்வும், ஐக்கிமும் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் போர், கலவரம் இவற்றின் மூலமாகப் பெரும் பொருள சேதமும், மனநிலையில கேடும உணடாகின்றன. தனிப்பட்டவர்களுக்கிடையே ஏறபடும் சணடை, குழுவின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கிறது. இப்பொழுது அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாகச் சணடையினால் முழு அழிவு ஏறபட வாய்ப்பு உள்ளது.

தார்வின் (Darwin), உலகில் வாழும் தகுதிபெறப் போராட்டமே அவசியமாகிறது எனகிறார். சண்டைக்குக் காரணம் மனிதனிடம் பிறப்பிலேயே உள்ள வலியத்தாக்கும் தனமை (Aggressiveness) போன்ற இயலபூக்கங்களே (Instinct)எனறு உளவியல் அறிஞர்கள கூறுகின்றனர். கொள்கை முரணபாடுகளாலும் சண்டை உருவாகிறது. சமூக மாற்றஙகளினாலும், தலைமுறை இடைவெளிகளினாலும் சண்டை ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புளளது.

4 **தகவமைதல்:** சண்டையிலிருந்து கூட்டுறவிற்குச் செலலத் தகவமைதல் உதவுகிறது. மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னைச் சுற்றியுளளவர்களுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. பிறருடன் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையிலும் பொறுத்துககொள்ளுதல் தகவமைதலுக்கு வழிவகுக்கும் பொதுவாகத் தகவமைதல் என்பது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்கேறறவாறு தன்னை மாற்றிக் கொள்ளும் தன்மையாகும் தகவமைதல் சண்டையின் விளைவாக இயற்கையாக ஏற்படக்கூடிய ஒன்று. சண்டையிலலாவிடில் தகவமைதல் ஏறபடககூடிய வாய்ப்பே இல்லை. இது ஓர் உணர்வு நிலையற்ற செயலாகும். இச் செயற்பாங்கை மனித வாழ்க்கையின ஒவவொரு நிலையிலும் காணலாம். ஒவவொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையில பிறக்கிறான். அவன அதை மாற்றமுடியாது. அதனால அதற்குத் தகுநதாற் போல தனனை மாற்றிக கொள்ளுகிறான.

தகவமைதல் என்பது சணடையைத் தவிர்த்தோ அல்லது காலம் தாழத்தியோ ஓா அமைதியான நிலையை உருவாக்குதல். இரு குழுககளுக்கிடையில் உளள வெறுப்பு, தற்காலிகமாக விலககி வைக்கப்படுகிறது. இச்சூழ்நிலையை மனிதன முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டதாகவோ புறக்கணிப்பதாகவோ ஆகாது. இது ஒரு சமநிலையாகும். விருப்பும், வெறுபபும் கலந்த ஒரு செயறபாஙகாகும. இது சமுதாய அமைப்பிறகு அடிப்படையாகும. இது தொடர்சசியான, உலகம் முழுமையும காணப்படும் செயறபாங்காகும்.

தகவமைதலுக்கும், தழுவலுககும் (Adaptation) வேறுபாடு உணடு. தழுவல எனபது புறச்சூழ்நிலைகேற்றவாறு தனனை மாற்றிக் கொள்ளுதல. தகவமைதல்எனபது சமூகச் சூழநிலைககு ஏறறவாறு தன்னை மாற்றிககொளளும் தனமை. தழுவல் என்பது உயிரியல் செயற்பாங்காகும். தகவமைதல என்பது சமூகச் செயற்பாங்காகும்.

5. **தன்மயமாதல்:** பண்பாட்டால் வேறுபட்ட பல மக்கள் தாம வாழவந்த சமுதாயத்தில் உளள பண்பாட்டைக் கறறுக்கொணடு அதை ஏறறுப் பின பற்றி அதனுடன ஒன்றிப்போதல தனமயமாதல் எனப்படும்.

தன்மயமாதல் எனபது சமூகத்திறகேற்றவாறு சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மையாகும். இச் செயற்பாங்கில, தனி மனிதனும குழுவும மெதுவாகத தாம் வாழும் சூழ்நிலையோடு தம்மை அறியாமலே ஒன்றிப்போகினறனர்.

தன்மயமாதல என்பது மெதுவாகவும் ஒரே சீராகவும் ஏற்படக்கூடிய செயறபாஙகாகும். இது எளி

தான செயற்பாங்கன்று. மிகவும் சிக்கலான செயற் பாங்காகும். இச் செயற்பாங்கு சமூக மனப்பான்மை (Social Attitudes) மாற்றத்தில் முடிவடைகிறது. தன்மயமாதல் என்பது ஒரு செயற்பாஙகும் நிலையும் ஆகும் மேலும் இது ஒரு பணபாட்டுச் செயறபாஙகு ஆகும்.

தன்மயமாதல் தனி மனிதனுக்கும் சமுதாயத திற்கும் இடையிலும், கணவன்-மனைவிக்கிடையிலும், குடும்பத்திலுள்ளவர்களுக்கிடையிலும் சமூக நிறுவ னஙகளுக்கிடையிலும் காணப்படுகிறது. இது சமூக மற்றும் உளவியல் செயற்பாஙகாகும்.

தன்மயமாதலைச் சில காரணிகள் விரைவுபடுத்து கின்றன. வேறு சில காரணிகள் தடைப்படுத்துகின் றன. சகிப்புத்தன்மை, சமமான பொருளாதார வாய்ப்புகள், சிறுபான்மையிடத்து நல்லுறவு, இரு சமுதாயங்களுக்கிடையே வேறுபாடு குறைவாக இருத தல், இரு சமுதாயங்களுக்கிடையே கலப்பு மணம் ஏற்படுதல் முதலியவை ஊக்குவிக்கும் காரணிகளா கும்.

சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வேறுபாடுகள இரு சமு தாயஙகளுக்கிடையில் அதிகமாக இருத்தல், பெரும் பான்மை சமூகத்தாரின உயர்வு மனபபானமை, குறிப்பிட்ட சமூகத்தாரின் தனிப்பட்ட சமூக வாழ்க்கை முதலியவை தன்மயமாதல் ஏற்படுவதற் குத் தடையாக உள்ள காரணிகளாகும்.

தனமயமாதல், பணபாட்டு ஒற்றுமைக்கு வழி கோலும். இது தனி மனிதன் மற்றும் குழுவின ஆளு மையை மாற்றியமைக்கிறது. முழுமையான தன்மய மாதல் சமூக ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கிறது.

சு.சொ.

துணை நூல்கள்:

Bhatia, Hans Raj., Elements of Social Psychology, Somaiya Publications Pvt. Ltd., Bombay, 1974.

Bhusan, Vidya and Sach Deva, D.R., An Introduction to Sociology, Kitab Mahal, Allahabad, 1985.

Sharma, Ram Nath, Principles of Sociology, Media Promoters and Publishers Pvt. Ltd., Bombay, 1982.

சமூகச் செலவு: பணச் செலவு என்பதையே செலவு என்ற சொல் வழக்கில் குறிப்பிடுகிறது. பண்டத்தை உற்பத்தி செய்ய அல்லது பணியைப் பெற ஆகும் பணச் செலவே (Money Cost) செலவு (Cost) எனப்படுகிறது. இச்செலவு தனியார் செலவு (Individual Cost), சமூகச் செலவு (Social Cost) என இருவகைப்படும். ஒரு பணடத்தை உருவாக்கும்போது சமூகம ஒருசில இழப்புக்களை எதிர்நோக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் அணையைக் கட்டும்போது நீர்ப்பிடிப்பு நிலத்திலுளள வீடுகள், கட்டடங்கள், விளைநிலங்கள் போன்றவைகளை இழககநேரிடலாம். அதே நேரத்தில அந்த அணையைக் கட்டி முடித்ததும் அதில தேக்கி வைககப்படும் நீரை மின உற்பத்திக் கும் பாசனத்திற்கும் இனனும் பல பயனகளுக்கும பயன்படுத்திச் சமுதாயம் நன்மையைப் பெறலாம். இவவாறு ஒனறைப் பெறுவதற்காகச் சமுதாயம வேறொனறை இழக்கிறது. இவ்வாறான இழப்பு உற்பத்தியின் சமூகச் செலவு எனப்படுகிறது.

ஒரு விவசாயி ஓர் ஏக்கர் நிலத்தில் உரூ. 1000/- செலவு செய்து கரும்பை விளைவித்தால் கரும்பு உற்பத்திப் பணச செலவு உரூ 1000/-என்பர். அதே நிலத்தில் நெல்லை அவர் உற்பத்தி செய்தால் 10 குவிணடால் நெல்லும் கருமபை உற்பத்தி செய்தால 10டன் கரும்பும் விளைவிக்க முடியுமெனறு கருதிக கொள்ளலாம். விவசாயி நெல் உற்பத்தியில் நிலத் தைப் பயனபடுத்தாமல் கரும்பு உறபத்தியில் பயன் படுததுகிறார் எனறும் கருதிக்கொளளலாம. இந நிலையில கரும்பின் உற்பத்திச்செலவு, உற்பத்தியில விட்டுப்போன நெலலின் உறபத்திக்குச் சமம். இதனை பிற வாய்ப்புச் செலவு (Opportunity Cost) என்பா. இவ்வெடுத்துக்காட்டில தனி ஆளின் பிற வாய்ப்புச செலவு குறிப்பிடப்பட்டுளளது. இதைப்போனறு எல லாத தனி ஆளகளுக்கும் மொத்தமாகச் சேர்த்த சமு தாயததின் பிற வாயப்புச் செலவே சமூகச் செலவு எனப்படுகிறது.

சமூகச் செலவில் சமூகத்திற்கு ஏறபடும் இழப்பு களைத் துலலியமாக அளந்தறிதல் எளிதன்று. ஒரு சிமெணட்டுத் தொழிற்சாலை தோற்றுவிககப்பட்டு சிமெணட்டு உற்பத்தி செய்யப்படுமபோது சமுதாயத் திற்குப் பலவழிகளிலும பயன்படத்தக்க சிமெணட்டு கிடைக்கிறது. இது சமுதாயம பெறும் பயன்பாடு. அந்த ஆலை வெளியிடும் நச்சுப் புகையினால மக்கள வாழும் இடஙகளின் சுற்றுப்புறச் சூழல்கள நச்சுத தனமையடைந்து அதனால சமுதாயம அறிந் தும் அறியாமலும் பெறும் இனனல்கள எதிர்மறைப் பயனபாடு. இச்சமுதாயம் எதிர்மறைப் பயனபாட் டைப் பெறுவதற்கு முனபிருந்த நிலையைப் பெறுவ தற்கான பணத்தைச சமூகச் செலவு எனலாம்.

அரசுகள் வெறும் காவல் அரசுகளாக இருந்த நிலை மாறி, பொது நல அரசுகளாக இனறைய நாள

களில் செயற்படுவதால் பொது நலப் பணிகள் பல வற்றை இன்றைய அரசுகள் சமுதாய முன்னேற்றத் தைக் கருத்தில்கொண்டு செயற்படுத்துகின்றன. எனவே, இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது. சமூகச் செலவுகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். என் எஸ்.பா.

சமூகத் தகுநிலை: பொதுவாகத் தகுநிலை என்பது ஒரு தனிமனிதனின் பொருளாதாரம் அல்லது இயற்கையாக அமைந்த தகுதியைக் குறிப்ப தன்றி அவனது சமூகத் தகுநிலையினையும் (Social Status) குறிப்பதாகும். மனித சமுதாயத்தில் இத் தகுநிலையானது முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. தகுதி அல்லது தகுநிலை என்பதை ஒருவன் ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கையில் பங்கு(Role) பெற்று இயங்கு கிறான். தகுதி என்பது ஒரு தனிமனிக்குச் சமூகத் தில் தரப்பட்டுள்ள இடத்தைக் குறிக்கிறது. எடுததுக் காட்டு , ஆசிரியர், மாணவர் என்பன. இவ்வாறு ஒரு தகுதியை ஏற்காமலும், தகுதி இல்லாமலும் ஒரு மனிதனால் வாழ இயலாது. ஒரு மனிதனுடைய தகு நிலையானது அவன் நடத்தைக்கேற்ப மாறக்கூடும். சமுதாயத்தில் பல தரப்பட்ட தகுநிலைகள் இருப்பது சமுதாய மக்களை அவர் தம் நிலைக்கேற்பப் (Position) பிரித்தலாகும். கிங்சுலீ தேவிசு (Kingsley Davis) என்ற அறிஞர் தகுதி, தரமுற்ற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்காகவே சமூக வேறுபாடுகள தோற்றுவிக்கப்பட்டனஎன்று கூறுகிறார். அனைத்துச் சமூகத்திலும் மதிப்பு, தகுதி போன்றவற்றின் மூலம் மக்கள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றனர். ஓரளவிற்குச் சமூகச் சட்ட திட்டங்களும் அவை போன்றவற்றிற்கு இடமளிக்கின்றன. ஆதலால், ஒரு தனிமனிதன், தனது தகுநிலையில பல தன்மைகளைப் பெற்றுச் சமூக அமைப்பிற்குள் வாழுகிறான.

பொதுவான சமூகவியல் நோக்கில் தகுநிலை என்பது, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குழு அல்லது சமூக அமைப்பிலுள்ள ஒரு நிலையைக் குறிக்கும். ஆனால சமூக அடுக்கமைப்பு (Social Stratification) பற்றி விவாதிக்கப்படும் பொழுது, சமூகத் தகுநிலையானது ஒரு சிறப்பான பொருளைப் பெறுகிறது. இது, சமூக அடுக்கமைப்பு முறையிலுள்ள ஒரு படிநிலை (Rank Position) யாகிறது. தகுநிலை என்ற சொலலானது ஒரு குழு அலலது சமூகத்தில் பல்வேறுபட்ட பங்கு களைச் (Roles) செய்கின்ற மனிதர்களுக்குக் கொடுக் கின்ற ஒப்பீட்டு அளவிலான கௌரவத்தை (Prestige) அலலது மரியாதையைக் குறிககும் என்று இலணட்சுபெர்கு (Lundsberg) என்ற அறிஞர் கூறு கிறார். ஒரு மனிதன் செய்கின்ற பங்கானது, அவனது குழு அல்லது சமூகத்தினால் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டால் அவனது தகுநிலையும் மிக உயர் வானதாக இருக்கும். அப் பங்கானது உயர்வான தாகக் கருதப்படவில்லையெனில் அவனது தகுநிலை யும் குறைவானதாக இருக்கும். அவ்வாறு ஒரு மனித னுடைய தகுநிலையானது, சமூக மதிப்பீடுகளை (Evaluations) அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே, ஒரு மனிதன் சமூகத்தில் பெற்றிருக்கின்ற நிலை (Position) அல்லது படிநிலையே (Rank) சமூ கத் தகுநிலை (Social Status) எனப்படுகிறது. ஒருவன சமூகத்தில் எந்த நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை இத்தகுநிலையே காட்டுகிறது.

இது, சமூக அறிஞர்களால் பல்வேறுபட்ட வழி களில் விளக்கப்படுகிறது. தகுநிலை என்பது, சமூகத் தில் அங்கம் வகிக்கின்றவர்களின் சமூக நிலையினைக் குறிப்பது எனவும், அவனுடைய சொந்த இயல்பு அல் லது சமூகப்பணி நீங்கலாக உள்ள மரியாதை, கௌர வம், செல்வாக்குப் போன்றவைகளின் தரமாகும் என வும் மெக்ஈவர் (Mac Iver), பேசு (Page) போன்ற அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே கிம்பால யங்கு (Kimball Young) என்ற அறிஞரும், அனைத்துச் சமூ கத்திலும் மற்றும் அனைத்துக் குழுவிலும் ஒவ்வோர் உறுப்பினருக்குமுள்ள கௌரவம் அல்லது அதிகாரத் தின் அளவீடு சமூகத் தகுநிலை என்று கூறுகிறார். தனது குழு நிலையில் ஒரு மனிதனின் தகுநிலை அல் லது பிறருடன் அவன் கொண்டுள்ள படிநிலை சமூகத் தகுநிலை எனப்படுவதாக ஆக்பர்ன், நிம் காப்பு (Og- burn and Nimkoff) போன்ற அறிஞர்கள் கூறுகின்ற னர். ஒரு தனி மனிதன் சமூகத்தில் கொண்டுள்ள நிலை எதுவோ அதுவே சமூகத் தகுநிலை எனப்படுவதாக இலாப்பியர் (Lapiere) என்ற அறிஞரும் விளக்கு கிறார். எனவே, சமூகத் தகுநிலை எனபதை, சமூ கம் அல்லது சமூக உறவு (Social relation) என்ற சிக்கலான அமைப்பில் ஒரு தனிமனிதன பெற்றுள்ள இடம் எனக் கொள்ளலாம்.

சமூகத் தகுநிலையின் சிறப்பியல்புகள்: ஒரு குழு வில் மனிதன பெற்றுள்ள இடமே சமூகத் தகுநிலை யாகும். அனைதது தகுநிலையுடனும் ஒரு கௌர வக் கூறு உள்ளது; உயர்ந்த கௌரவக் கூறு உயர்ந்த தகுநிலையைக் கொண்டிருக்கும். ஒரு மனிதன் செய்கின்ற தொழில் சில நேரங்களில் அவனது பிறப்புத் தகுநிலையினை நிருணயிக்கிறது. ஒரு தனிமனிதனின் தகுநிலையானது ஒரு சமூக அமைப்பில் அவன் வகிக்கின்ற நிலையினால் செல் வாக்குப் பெறுகிறது என இரால்பு லிண்டன் (Ralph Linton) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். எடுத்துக்காட் டாக, ஒரு மனிதன், தந்தையின் நிலையிலிருக்கும்

பொழுது சாதாரணமாக, ஒரு உயர்ந்த தரத்தை யுடைய தகுநிலையைத் தனது குடும்பக் குழுவில் கொண்டிருப்பான். தனது சுய கௌரவத்திறகாக அதை வகிக்கிறான். சிலருக்குத் தந்தையாக இருப்ப தால் மட்டும் தகுநிலை வந்து விடுவதில்லை. சில தந்தையர்கள் அவமதிக்கப்படுகிறார்கள்; தவிர்க்கப் படுகிறார்கள். எனவே ஒரு மனிதனின தகுநிலை, எவ் வாறு பிறர் மதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

இவவாறு பல காரணிகளால் சமூகத் தகுநிலை வரையறுக்கப்பட்டாலும, அது ஒரு ஒப்புமை 'வேறு பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது. சில காரணிகள் மிக உயர்ந்த தகுநிலையினையும், சில, குறைவான தகு நிலையினையும் பெறுகின்றன. வயது, பால், தொழில், கௌரவம், குடும்பம், இயைபுக் குழுக்கள் போன்ற வைகளைச் சமூகத் தகுநிலைக் காரணிகளென இரால்பு லிண்டன் கூறுகிறார். ஆனால் பொதுவாக, உயிரியற் கூறுகள் (வயது, பால்) தொழில். கௌர வம் (கல்வி, செல்வம், பணபாடு), குடும்பம், சமயம் போன்றவைகள் சமூகத் தகுநிலைகளைத் தீர்மானிக் கும் காரணிகளாக உள்ளன.

உயிரியற் கூறுகள்: உயிரியற் கூறுகளான வயது, பாலினம் போன்றவைகளும் சமூகத் தகுநிலையினை வரையறுக்கின்றன. பெரும்பாலான சமூகங்களில் ஆண்கள் உயர்ந்த நிலையிலும், பெண்கள் தாழ்ந்த நிலையிலும் இருக்கிறார்கள. சில சமூகங்களில் வய தானவர்கள் இளைஞர்களைக் காட்டிலும் பெரும் மதிப்போடு வாழுகின்றனர். வயது, பாலினம் மட்டு மல்லாமல், உடலின் நிறம், உடலமைப்பு, அழகு முதலியவற்றின் அடிப்படையிலும் தகுநிலையானது வரையறுக்கப்படுவதுண்டு.

தொழில்: ஒருவன் செய்கின்ற தொழிலானது அவனுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தையும் செல்வாக்கை யும் கொடுக்கிறது. ஏனெனில், அவன் செய்கின்ற தொழிலைக் கொணடே உயாந்த தகுநிலையினை அடைகிறான. ஆனால் ஒருவன் எத்தகைய தொழி லைச் செய்கிறான் எனபதைவிட, அவனுடைய தொழில் பொது மக்களின் மதிப்பீட்டில் எந்நிலை யினைப் பெற்றிருக்கிறது என்பது மிக முக்கியமான தாகும். ஒருவனுடைய செய்தொழில் மக்களுடைய மதிப்பீட்டில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தால் அவனுடைய தகுநிலை உயர்ந்திருக்கும்; இல்லையெ னில் அது உயர்வாக மதிக்கப்படாது. எடுத்துக்காட் டாக, ஆசிரியர்களை விடக் காவல்துறையினரும் மருத்துவர்களுமே உயர்ந்த தகுநிலையினைப் பெறு கிறார்கள்.

பெருமை: இன்றைய புதிய உலகில் கல்வி, செல் வம் போன்றவைகளே சமூகத்தில் உயர்ந்த தகுநிலை களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு மனிதனது பெருமை, அவன் கொண்டுள்ள கல்வி, செல்வம், பண்பாடு போன்றவைகளால்கணிக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக, கல்வி கற்றவர்களுக்கு உயர்ந்த தகுநிலையும், கற்காத வர்களுக்குத் தாழ்ந்த தகுநிலையும் கொடுக்கப்படுகின் றன. அவர்கள் எந்த அளவு கற்றிருக்கிறார்கள என் பதைப் பொறுத்தும், எத்தகைய கல்வி கற்றிருக் கிறார்கள என்பதைப் பொறுத்தும் இந்நிலை ஏற் படுகிறது. குறைவான கல்வித் தகுதிகளை உடைய வர்களைக் காட்டிலும், நிறைநத கல்வித் தகுதி பெற்றிருப்பவர்களுக்கு உயர்ந்த தகுநிலை அமை கிறது. கலையியல் துறைகளில கற்றவர்களைக் காட் டிலும பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற துறை களில் கற்றவர்கள உயர்ந்த தகுநிலையினைப் பெறு கிறார்கள. எனவே கல்வியின் அளவும் தனமையுமே கல்வித் தகுநிலையினைத் தீர்மானிக்கினறன.

ஒருவனுடைய செல்வத்தின் அளவைப் பொறுத் தும் அவனது தகுநிலை மதிக்கப்படுகிறது. ஒருவன் கையிலுள்ள சொத்து மதிப்பு, பணம் போன்றவைகள் அவனது தகுநிலையினைத் தீர்மானிக்கின்றன. இத் தகுநிலையானது அனைத்துச் சமூகங்களிலும் பின் பற்றப்படுகின்றது. மேலும் சில சமூகங்களில் ஒரு மனிதனுடைய பண்பாட்டுப் பின்னணியின் மூலமாக வும் ஓா உயர்ந்த மதிப்பைப் பெறுவர்.

குடும்பம்: சில சமூகங்களில் குழுக்களில் குடும்பத் தின் பின்னணியானது உயர்ந்த சமூகத் தகுநிலை யினை உருவாககுகிறது.முன்னேறிய சமூகங்களில் கூட குடும்பத்தின் அடிப்படையில் ஒருவனுடைய தகுநிலை வரையறுக்கப்படுகிறது. ஒருவனுடைய பிறப்பின் தன்மை, பெற்றோர்களின் பெருமை, அவனுடைய குடும்பத்தின் பழமை முதலியவற்றைப் பொறுத்து அவனுடைய தகுநிலை அமைகிறது. ஒருவனுடைய பிறப்பு முறையாக இருந்தால் அவனுககு மதிப்பும், பிறப்பு முறைகேடானதாக இருநதால் இழிவும் கிடைக்கின்றன. அவ்வாறே, குடும்பத்தில் பெற்றோர் கள் பெருமையுடையவர்களாக இருந்தால் மதிப்பும், மாறாக இருந்தால் இழிவும் ஏற்படுகின்றன. மேலும் ஒருவனது சாதி, இனம் போன்றவைகளைப் பொறுத்தும் ஒருவனுடைய தகுநிலை அமைவதுணடு. சமூகத்தில் அவனுடைய சாதிக்கும் இனத்திற்கும் உள்ள தகுநிலையைப் பொறுத்து அவனுடைய தகு நிலையும் அமையும்.

சமயம்: சமயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் படுகின்ற சமூகங்களில ஒருவன் எந்தச் சமயத்தைச்

சார்ந்திருக்கிறான் என்பதைப் பொறுத்தும், அவன் எந்த அளவு சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறான் என்பதைப் பொறுத்தும் அவனது தருநிலை வரையறுக்கப்படுகிறது. ஒரு சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட சமயம் பெரும்பான்மையானதாக இருந்து, மற்றவை சிறுபான்மைச் சமயங்களாக இருப்பின் பெரும்பான்மைச் சமயத்தினர் உயர்ந்த தருநிலையினையும் சிறுபான்மைச் சமயத்தினர் தாழ்ந்த அல்லது குறைந்த தருநிலையினையும் பெறுகின்றனர். அது போலவே ஒருவன், அவனது சமயத்தின் மீது கொண்டுள்ள மதிப்பினைப் பொறுத்தும் சமூகம் அவனை மதிக்கிறது; குறிப்பிட்ட தருநிலையினைச் சமூகம் கொடுக்கிறது.

இவை தவிர, சில குறிப்பிட்ட இணைப்புக் குழுக்கள், சங்கங்கள் போன்றவைகளும் மனிதனுக்குத் தருநிலையினைக் கொடுக்கின்றன. அவை பல வேளைகளில் மிகவும் உதவியாகவும் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்கள் அல்லது குழுக்கள் சமூகத்தில் பெற்றுள்ள முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து அதன் உறுப்பினர்களும் உயர்தருநிலை பெறுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, அரிமா சங்கம் (Lions Club) சுழற்கழகம் (RotaryClub) போன்றவற்றில் உறுப்பினராக இருப்பதால் ஒரு சிலருக்குச் சமூகத் தருநிலை கிடைக்கிறது.

சமூகத் தருநிலைகளின் வகைகள்: எந்த ஒரு சமூகத்திலும் தருநிலையானது ஒரேயொரு காரணியால் முடிவுசெய்யப்படுவதில்லை; பல காரணிகளால் முடிவு செய்யப்படுகிறது. அக்காரணிகளை ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படாத காரணிகள் என்றும், கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படுகிற காரணிகள் என்றும் இரு வகைகளில் அடக்கிக் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் குடிப்பிறப்பு, பாலினம், வயது போன்ற உயிரியல் கூறுகள் ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகளாகும். செல்வம், தொழில் கல்வி, சமயச் சார்பு முதலியன ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவை. அவற்றை மனிதனால் மாற்றியமைக்க இயலும்.

அவ்வாறே, சமூகத் தருநிலையும் சார்த்தப்படுகிற தருநிலை (Ascribed Status), எய்தப்படுகிற தருநிலை (Achieved Status)என இருவகைப்படுகிறது. இரால்பு லிண்டன் என்கிற அறிஞரும் அவ்வாறே இருவகைப்படுத்துகிறார். ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட காரணிகளால் அமைகிற தருநிலை சார்த்தப்படுகிற தருநிலை எனப்படுகிறது. இத்தகைய தருநிலையை ஒருவன் தானாக, சுயமாகப் பெறுவதில்லை. அவன் மீது சுமத்தப்படுகிறது; திணிக்கப்படுகிறது. அவன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட காரணிகளால் அமைகிறதருநிலையானது எய்தப்படுகிற தருநிலை எனப்படுகிறது. இத்தகைய தருநிலையை ஒருவன் தானாக,தன் முயற்சியால் பெறுகிறான். அதை, அவனால் மாற்றியமைக்க இயலும். எடுத்துக்காட்டாக, குறைந்த செல்வம் அல்லது குறைந்த கல்வியினை உடையவன் அதை உயர்த்திக் காட்டினால் அவனுடைய தருநிலையும் உயரும்.

இச் சமூகத் தருநிலையினை இயற்கையாக அமைந்த தருநிலை (Acquired Status), செயற்கையாகச் சுமத்தப்பட்ட தருநிலை (Ascribed Staus), எனவும் பிரித்துச் சமூகவியல் அறிஞர்கள் சிலர் கூறுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பெண், குடும்பத்தில் மூத்த பெண்ணாக இருப்பது இயற்கையாக அமைந்த தருநிலையாகும்; அவள் மண முடிந்து மற்றொரு குடும்பத்தின் மருமகளாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது செயற்கையாகச் சுமத்தப்பட்ட தருநிலையாகும்.

சமூகத் தருநிலையின் முக்கியத்துவம்: சமூகத் தருநிலையானது சமூகம் மற்றும் சமூக நடத்தையில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. உயர்ந்த தருநிலையினைடைய ஒருவன் பிறரை மிகவும் சரியான வழியில் வழிநடத்திச் சென்றால், அவன் சமூகத்தையும் ஒரு சரியான இலக்கிற்கு இட்டுச் செல்வான். பொதுவாகச் சமூகத்திலே உள்ள குறிப்பிட்ட தருநிலைக் குறிகளின் (Status Symbols) தொடர்பானது அவர்களுக்குச் சமூகத் தருநிலையைத் தருகிறது. அவை, பிறருக்கும் அந்தத் தருநிலைக் குறிகளை அடைவதற்கு நல்ல வாய்ப்பினை அளிக்கின்றன. அத் தருநிலைக் குறியானது குறிப்பிடத் தக்க பொருளாகவோ ஒரு நாகரிக உடையாகவோ ஒரு வகையான பேச்சு நடையாகவோ இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, மேலை நாடுகளில் உரோல்சு இராய்சு (Rolls Royce) என்ற உந்து வண்டி வைத்திருப்பது தருநிலைக் குறியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஒரு மனிதனுடைய இச் சமூகத் தருநிலையுடன் பங்கும் (Role) மாறுகிறது. உயர்ந்த சமூகத் தருநிலையினை உடையவர்கள் சமூகத்தில் அதிகமாகப் பணியாற்ற வேண்டும், மற்றும் அதிகமான பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் இச் சமூகத் தருநிலையானது வேலைப் பகுப்பிற்கும் (Division of Labour) கொண்டு செல்கிறது. சமூகத் தருநிலையின் மூலம் அவர்கள், தங்களது பணியினையும் பொறுப்பினையும் பிரித்துக் கொண்டு செயலாற்ற முடியும்.

சமூகத் தேவை: தனி மனிதன், சமூகம் ஆகிய இரண்டிற்குமே சமூகத் தகுநிலையானது மிகத் தேவையான ஒன்றாகும். சமூகத்தில் ஒரு மனிதன், தனது மரியாதையினை அவனது தகுநிலையின மூலமே பெறுகிறான். ஒருவனது தகுநிலை உயர் வானது, பிறருக்கு முன்னால் அவனது மரியாதையை உயர்த்துகிறது. ஏறக்குறைய அனைத்துச் சமூகங்களி லும் திருமணங்கள், தகுநிலையின் அடிப்படையிலேயே ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகின்றன. அனைத்துப் பெற் றோர்களும், தங்கள் மகனையோ மகளையோ, அவர்களுக்குச் சமமான அல்லது அவர்களைவிட உயர்வான தகுநிலையினையுடைய குடும்பத்தவருக்கே கொடுப்பதற்கு விரும்புகின்றனர்.

பங்கும் தகுநிலையும் எப்பொழுதும் இணைந்தே செயற்படுகின்றன. ஒரு மனிதனுடைய பங்கானது, அவனது தகுநிலையை வரையறுக்கிறது; மேலும் அவனது தகுநிலை மாற்றத்துடன் இணைந்தே அவ னது தகுநிலையும் மாறுகிறது. ஒரு குழுவின் பங்கு அமைப்பும் (Role Structure), தகுநிலை அமைப்பும் (Status Structure) ஒரு தன்மையதாகவே இருக்கும். தகுநிலையானது ஒரு மனிதன் பல வகையான தனிப் பட்ட உரிமைகளை (Prerogatives) அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இன றைய சமுதாயத்தில் ஒருவன் பணக்காரனாக இருந் தால் அவனை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்வதற்கு அரசாங்கம் கூடத் தயங்குகிறது அவவாறு ஒரு தனி மனிதன் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தகு நிலையின் மூலம் பல பயன்களைப் பெறுகின்றான்.

இவ்வாறு ஒரு தகுநிலை அமைப்பானது, மனித சமூகத்தின் பொதுவான சிறப்பியல்பாக இருந்து செயற்படுகிறது. இதுவே, குழு வாழ்க்கை என்ற அடிப்படையான நிறுவனத்தை ஏற்படுத்துகிறது; அதிகாரம் செலுத்துபவர்களையும் வழி நடப்பவர் களையும் தீர்மானிக்கிறது. தகுநிலை அமைப்பானது அன்றாடம் நடைபெறும் செயல்களின் சிறப்பிற்கும் ஒரு சமுதாயத்தின் முக்கிய செயல்களை ஒருங் கிணைப்பதற்கும் தேவையான ஒன்றாக உள்ளது. மேலும், இது சமூகத்தில் பொறுப்புணர்வினை உயர்த் தவும், முயற்சிக்கு உதவி செய்யவும், சார்ந்திருத்தல், நிலைத்திருத்தல் போன்றவைகளுடன் மக்கள கூட்டு றவுடன் வாழவும் மிகவும் தேவையானதாகும். ஆனால், தகுநிலை அமைப்பானது, இணக்கமில்லாத வாறு (Rigid) இருக்கக்கூடாது. வளைந்து கொடுக் கும் தன்மையானதாக இருக்க வேண்டும். சமூகத் தகுநிலை இணக்கமில்லாதவாறு இருப்பின், தனி மனிதனுக்கு இடையூறுகளையும், குழு வாழ்க்கையில் ஆரோக்கியமற்ற விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தும்.

காண்க: சமூக அடுக்கமைப்பு, சமூக வகுப்பு. பூ த

துணை நூல்கள்:

David Popenoe, Sociology, Prentice-Hall, Inc., Engle Cliffs, New Jersey, 1977.

Horton Paul B. and Chester L. Hunt, Sociology, Mc Graw Hill International Book Company, Japan, 1980.

Linton, Ralph., The Study of Man, Appleton Century-Crofts, Inc, New York, 1936.

சமூகத் திட்டமிடல்: மிகப் பழங்காலத்திலி ருந்தே, திட்டமிட்ட சமூகம் என்ற கருத்து உலகெங் கிலும் இருந்து வருகிறது. ஏனெனில், பிளேட்டோ (Plato) என்ற அறிஞர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தம் ‘குடியரசு’ என்ற நூலில் திட்டமிட்ட சமூகம் என்பதைப் பற்றிய தனது திட்டத்தைக் கூறியுள்ளார். இந்த நூற்றாண்டிலும் கூடப் பிடிவாதம், திட்ட மிட்ட கடின முயற்சி ஆகியவைகளினால் ஒரு மாபெரும் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சோவியத்து உருசிய நாடானது ஒரு திட்டமிட்ட முயற்சியின் அடிப்படையிலேதான் மிகப் பெரிய சமூக மாற் றத்தினை ஏற்படுத்தியது. அந்த முயற்சிகள் இப் பொழுது கூட நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இட்லர் (Hitler), 1930–ஆம் ஆணடுகளில் செருமனியில் ஒரு நிதானமான சமூக மாற்றத்தைக் கொணர்நதார். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு செருமனி நாட்டினைக் கைப்பற்றிய அமெரிக்க இராணுவ மானது ஏறக்குறைய ஒரு திட்டமிட்ட வழியில, மேலும் மிகுதியான சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதைப் போலவே 1930–களில் மாபெரும் மாற்றம் சப்பான் (Japan) நாட்டினால் ஏற்படுத் தப் பட்டது; அது இரண்டாம் உலகப்போருக்கும் வழி வகுத்தது. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் முழுவ திலும் சப்பானியரின் வாணிகம் செழிககவும் அது உதவி செய்தது. இரண்டாம் உலகப் போரின முடி வில் சப்பான நாட்டினை அமெரிக்கர்கள் கைப்பற்றிய பிறகு, அதில் மீண்டும் திட்டமிட்ட சமூக மாற்றத் தினைக் கொண்டுவந்தனர்.

அவற்றைப் போலவே, 1920–ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1942–ஆம் ஆண்டு வரையிலுும காந்தியடிகள ஒரு சமூகத் திட்டமிடலின் மூலம் பெரிய சமூக மாற் றததினை இந்தியாவில் கொண்டு வந்தார். அவர் பேச்சுகள் மூலமும், ஆசிரமங்கள் (Ashrams) மூலமும்,

நாட்டின் பல பகுதிகளில் தொண்டர் பயிற்சி முகாம்களை நிறுவியதன் மூலமும் இந்திய மக்களிடையே தன்னம்பிக்கையிலும், சமூக மனப்பான்மையிலும் மாற்றம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தார். சுதந்திரத்துக்குப் பின்பும் இந்திய மக்களும், இந்திய அரசாங்கமும் திட்டமிட்ட முயற்சியின் மூலம் சமூக மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்கின்றன. உயர்ந்த முன்மாதிரியான, சமூக ஏற்றத் தாழ்வற்ற, சமூக நீதியினால் வழி நடத்தப்படுகின்ற அரசியல் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. தொடர்ந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும், சமுதாயத் திட்டங்களும் அவைகளைப் பின்பற்றியே கொண்டுவரப்பட்டன. ஆனால் மாற்றங்கள் ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துக் கட்டங்களிலும், அனைத்து முயற்சிகளிலும் ஏற்படுவதில்லை என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். சமூக நிகழ்வு என்பது மிகவும் சிக்கலான ஒன்றாகும். குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்த மாற்றமும், மிகவும் எதிர்பாராத பல மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தலாம். எனவே, ஒரு திட்டமிட்ட சமூக மாற்றத்தின் நோக்கமானது குறிப்பிட்ட செயல்களில். ஒரு குறிப்பிட்ட மாற்றத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்துமெனக் கூறமுடியாது. இருப்பினும் ஒரு நல்ல சமூக மாற்றத்திற்குச் சமூகத் திட்டமிடல் என்பது மிகத் தேவையான ஒன்றாகும்.

நிதானமாகச் சிந்தித்துச செய்கின்ற செயலினால் எதிர்காலத்தை அமைக்கின்ற ஒரு சமூகத் திட்டமிடும் முயற்சியானது, அண்மைக்காலத்தில் மிகவும் முக்கியமடைந்து வருகின்ற இயக்கமாகும். கூட்டாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட நோக்கங்களை அடைவதற்காக, சமூக மாற்றத்திற்கு வழிகாட்டுகிற செயல்முறையானது சமூகத்திட்டமிடல் (Social Planning) எனச் சொல்லப்படுகிறது. இது சமூக மாற்றத்தின் செயற்பாங்கினைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கான சமூக அறிவியலார்களின் முயற்சியாகும். அந்த மாற்றங்களெல்லாம முடிந்த வரையில், சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்கான மாற்றங்களாகும்; அதாவது, அனைத்துச் சமூகத் திட்டமிடல்களின்பொதுவான நோக்கமே சமூக முன்னேற்றமாகும். சமூகத்தில இப்பொழுதுளள மதிப்பீடுகள், குறிகோள்கள், நோக்கங்கள், தேவைகள ஆகியவைகளுக்குத் தகுந்தவாறு திட்டமிட்டுச் செய்கின்ற மாற்றத்தின் மூலம் சமூக மாற்றமானது நன்கு ஆராயப்படுகிறது. இச் சமூகத் திட்டமிடலானது பல வகைகளில் சீர்திருத்தத்திலிருந்து (Reform) வேறுபடுகிறது. சீர்திருத்தம் என்பது சரிப்படுத்தக் கூடியது, திருத்தக்கூடியது, பரிகாரம் காணக் கூடியது ஆகும். ஆனால் திட்டமிடல் என்பது நிர்மாணிப்பது. ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுகளில் ஒரு அரும்பெரும் செயலைத் திட்டமிடுவது ஒரு திட்டமாகும். கற்பனை முறையிலான ஆசைகளைவிட, நடைமுறைப் படுத்துவது என்பது இதன் முக்கியத்துவமாகும். கல்வி வசதிகள், மின்சக்தி, வெள்ளக் கட்டுப்பாடு போன்ற வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அமைப்புகள் அதிக அளவில் வெற்றி கண்டுள்ளன. வெற்றிகரமாகத் திட்டமிடுவதில் உளள நடைமுறைப்பகுதிதான் இதில் மிக முக்கியமானதாகும்.

திட்டமிடலானது, ஒரு சமூக மாற்றத்திற்குத் தேவையான, முக்கியமான முன்னோக்கிப் பார்க்கின்ற சிறிய குணமாகும், பின்னால் வரப்போவதை முன்கூட்டியே உணர்கின்ற முன்னறிவு (Prevision) இல்லாவிடின் கட்டுப்பாடு என்று பேசுவதுகூடப் பயனற்றதாகத்தான் இருக்கும் எனக் கோம்டே Comte) என்ற சமூகவியலறிஞர் கூறுகின்றார். கட்டுப்பாடு என்பது நடக்கக்கூடிய, விரும்பத்தக்க காரியமன்று என இசுபென்சர் (Spencer)போன்ற தொடக்க காலச் சமூகவியலறிஞர்கள் சிலர் நம்புகின்றனர்; சமூக மரபுரிமையானது (Social Heritage) நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள அளவினைப் பொறுத்து வளர்கிறது. தகுதியற்ற சட்டங்களும் அவற்றின் தலையீடுகளும் வழக்கமாகச் செயல்களைச் சீர்கேடடையச் செய்கின்றன. ஆனால் முன்னோக்கிப் பார்க்கின்ற சக்தியும், தனது விதியினைக் கட்டுப்படுத்துகிற சக்தியும் மனிதனுக்கு இருப்பதாகக் கோம்டே கூறுகிறார். பிற்காலத்தில் வார்டு (Ward) எனற அறிஞரால் இக் கருத்தானது மேலும் அறிவு பூர்வமாக விரிவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர், மனிதனுடைய அறிவுடைச் சக்தியினால் கவரப்பட்டுக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய செயலை மட்டும் மிக விரிவாகக் கூறினாரேயொழிய முன்கூட்டியே திட்டமிடுதல், பார்த்தல போன்றவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறவில்லை. ஆனால் சொரோகின் (Sorokin), இலபெயரு (Lapiere) போன்ற அறிஞர்கள் சிலர், தீவிரமான கட்டுப்பாட்டையும் மீறிய சமூக விசைகளினால் சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுவதாக நினைக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, தவிர்க்க முடியாத, ஆதாரமான அறிவானது வளர்ச்சியுறும்பொழுது, ஒரு கண்டுபிடிப்பு மனித உயிருக்குச் சிக்கல் தரக் கூடியதாக இருந்தாலும், சிலரால் அந்தக் கண்டு பிடிப்பானது உருவாக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. எ-டு, நீரகவாயு (Hydrogen) வெடிகுண்டு. இது மக்களை அழித்து விடக்கூடும் எனப் பயந்துகொண்டிருந்தாலும், மக்கள இதில் மேலும் முன்னேற்றம் கண்டுகொண்டிருக்கின்றனர்.

திட்டமிடல் என்பது பகுத்தறிவுக் கொத்த செயலாகும். மிகவும் திறமை வாய்ந்த, தகுதி வாய்ந்த

குறிப்பிட்ட மாற்றங்களைக் கொணடு வருவதற்காகச் செய்கின்ற ஒரு முயற்சியினை, இது முன்கூட்டியே அனுமானமாகக் கொள்கிறது. அவ்வாறு சமூகம் முழுவதிலும் அல்லது பெரும்பான்மையான சமூகத்தில், சமூகத் திட்டமிடல் ஒரு குறிப்பிட்ட உடன்பாட்டிற்குள்ளாகிறது. தாம் வாழுகின்ற சூழ்நிலையானது மனநிறைவாக இல்லை; அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற இயலும்; அவ்வாறு மாற்றினால் மனநிறைவாக இருக்கும் என மக்கள் கருத வேண்டும். தங்களுக்குத் தெரிந்தவரை, அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்காகத் தேவையான தியாகங்களைச் செய்யவும், தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் தயார் செய்ய வேண்டும். அது போன்ற ஓா உடன்பாடு, மக்களாட்சித் திட்டமிடல், சர்வாதிகார ஆட்சித் திட்டமிடல் இரண்டிற்கும் தேவையானதாகும். இரணடிற்குமுள்ள வேறுபாடு என்னவெனில், சர்வாதிகார ஆட்சித் திட்டத்தில் அதிகாரம் செலுத்துகிற சிறுபான்மையினரிடமுள்ள நம்பிக்கை அல்லது அச்சமானது கொள்கைகளையும் மாதிரிப் படத்தையும் வரையறை செய்வதற்கு மக்களை அனுமதிக்கிறது. ஆனால் மக்களாட்சி நாட்டின திட்டங்களில், பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த நிறுவனங்களின் மூலம் கொள்கைகளையும் மாதிரிப்படத்தையும் வரையறை செய்வதற்கு மக்களின பங்கு அங்கே உள்ளது.

பொதுவாகச் சமூகத்தில் இப்பொழுதுள்ள மதிப்பீடுகள, குறிககோள்கள் நோக்கஙகள,தேவைகள் ஆகியவைகளுக்குத் தகுந்தவாறு திட்டமிட்டுச் செய்கினற மாற்றத்தின்மூலம் சமூக மாற்றமானது நன்கு ஆராயப்படுகிறது. சமூகத் திட்ட வல்லுநர்களுடைய நோக்கங்களும் குறிககோளகளும் உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் இருந்தாலும், அவர்களுடைய திட்டத்தின் (Project) முடிவுகள சில நேரஙகளில் விரும்பத்தகாதவாறு அமைந்து விடுவதுண்டு. ஏனெனில், ஒரு திட்டமிடுகின்ற மாற்றத்தின் அனைத்து முடிவுகளையும் சில நேரஙகளில் முன்கூட்டியே கணிப்பது இயலாத காரியமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, பொருளாதார முன்னேற்றமே, இந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் பொழுதும், அவைகளை நேர்மையாக, நடுநிலையாகப் பகிர்வதற்கான செயலில் ஈடுபடும் பொழுதும் சமூக மாற்றம் தானாக ஏற்படும் என்ற அனுமானம் இருந்தது. ஆனால் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் அதிகமான அளவு (115 மிலியன் கண்டி) உணவு தானிய உற்பத்தி இருந்தும் விலையினைக் குறைக்க முடியவில்லை. அரசினர் உணவுத் தானியங்களில் வரிவசூல் (Levy) முறையினைக் கொண்டு வர வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. சமூக நலனுக்காக மாற்றத்தைப் புகுத்துவதே சமூகத் திட்டமிடலின் அடிப்படை நோக்கமெனினும், சமூக மாற்றத்தின் வழிமுறையினைக் கட்டுப்படுத்தவோ முன்கூட்டியே கணிக்கவோ முடியாது என உரோசன (Rosen) என்ற அறிஞரும் தனது ‘எதிர்கால உண்மைகள்’ என்ற நூலில் வெளியிட்டுள்ளார்.

அனைத்திலும் சிறந்த வழியான சமூகத் திட்டமிடலே,பொதுவுடைமைச்சமூகங்களின் தனிக குணங்களாகும். பொதுவாகத் தீாமானங்களை எடுப்பது, திட்டங்கள கொணடு வருவது போன்ற அதிகாரஙகள் மத்திய அரசிடம் மட்டுமே இருக்கும். ஆனால அண்மையில் சோவியதது நாட்டில் அதிகாரங்கள பகிர்நதளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதால தீர்மானஙகள் எடுப்பது, அனைத்து விவரங்களையும் குறிப்பது போன்றவைகளுக்குக் குறைந்த முயற்சியே போதுமானதாக உளளது. அவ்வாறு சிறிய அளவிலான நடவடிக்கைகளை வரையறையாகக் கொண்டுள்ள திட்டத்தை விட ஒரு சமூகத்தின் அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் திட்டமிடுவதற்குச் செயற்படுகிற திட்டமானது நடைமுறையில் மிகக் குறைந்த பலனையே கொணடுள்ளது. இவ்வகையான சமூகத் திட்டமிடலானது ஒரு பழைய அமெரிக்கப் பாரம்பரியமாகும். எனவே, திட்டங்கள சிறிய அளவில் இருந்தால் வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்கு எளிதாகும்.

நீண்டகால விளைவுகள் அனைத்தையும் பற்றி அறிந்து கொள்வது நலலதுதான். எனினும் மக்களது அறியாமையால் சில நூற்றாண்டு அல்லது பேரக குழந்தைகளின் காலம் வரையிலுமான திட்டங்களில் மட்டுமே செயற்பட முடிகிறது. அதிகமான விரிவாக்கங்கள் வழக்கமாகச் சரியற்றுப் போகின்றன. ஒரு பூங்காவினையோ விளையாட்டு மைதானத்தையோ ஒரு நகரத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஏறபடுத்துவது கூடப் பிற்காலத்தின் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைப் பொறுத்து இருந்தால் அறிவுடையதாக இருக்கும். அழிவற்ற தன்மையின் திட்டமிடல் பற்றி மனிதன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் தோற்றமானது மிகக் குறைந்த அளவாகும். குறுகிய கால முன்னேற்றத்திற்கான செயல்கள் தாம் மிகுதியாக வெற்றியுடன் நடந்துள்ளன. சமூகம் அல்லது தேசிய திட்டங்கள் இந்த அடிப்படையிலே தான் தீட்டப்படுகின்றன.

1. பழைய சமூகத்திற்கு எதிராக -ஒரு செல்லுபடியாகின்ற பொருளாதாரம், கணிசமான அளவு நகரமயமாதல், தொழில்நுட்ப மற்றும் அறிவியல் அறிவு, நன்றாக வரன்முறைப்படுத்தப்பட்ட பொது நிருவாகம் ஆகியவைகளையுடைய ஒரு புதிய சமூகம்.

2. போதுமான முறையிலான செய்திச் சேகரிப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வு, 3. திட்டத்திற்கு ஆதரவான பொது மக்கள நடவடிக்கைகள், 4. தொடர்ந்திருக்கின்ற முன்னேற்றமான பொருளாதார, அரசியல் தன்மை ஆகியவைகள் தீவிரமான திட்டமிடலுக்கான முன்னேற்றத் தேவைகளாகும்.

பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது ஒரு நிகழ்ச்சி ஆகும். ஒரு நிலையில் பொருத்தமாக இருப்பது மற்றொரு நிலையில் பொருத்தமற்று இருக்கலாம். முன்னேற்றமடையாத நாடுகளில், மூலதனமும் தொழில் நுட்பத் துணைக் கருவிகளும் மிக முக்கியம் எனக் கருதப்படுகின்றன.இவைதொடக்க நிலைகளை விடப் பிந்தைய நிலை வளர்ச்சியில் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். தொடக்க நிலைகளில் பொறுப்புள்ள, நம்பத்தகுந்த அங்கங்களையுடைய பொது நிருவாகமும் கல்வி கற்ற அறிஞர்களும் இருந்தால், மூலதனத்தையும் தொழில் நுட்ப உதவிகளையும் உருவாக்கிக் கொள்ள இயலும்.

ஒரு திட்டத்தை வெற்றியுடன் கொணடு செல்ல மிக்கதரம் வாய்நத அமைப்பு, இராணுவத்தில் இருப்பதைப் போன்று இருக்க வேணடும்; மிக்க தரம் என்பது ஒழுக்கமும் உரிமை இழந்தும் இருத்தல் ஆகும். எனவே, அரசியல் கட்டுப்பாடற்ற வாணிகக் கோட்பாட்டினைச் (Laissez Faire) சார்ந்திருப்பவர்களால் ஒரு சமூகக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட சமூகத் திட்டமிடல், எதிரானதாகக் கருதப்படுகிறது. கணிசமான வல்லுநர்களை, நிருவாகம் செய்வதற்காகப் பேராளர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லையெனில் மக்களாட்சிப்பாராளுமன்ற அரசினால் எதையும் திட்டமிடமுடியாது; கையில் இருக்கும் பொருள்களை வைத்து மட்டுமே தயார் செய்ய இயலும். எனவே, வல்லுநர்களுடைய மன ஒருமையானது ஒரு திட்டத்தை வெற்றியுடன் உருவாக்கவும், தொடர்நது நடத்தவும் தேவைப்படுகிறது; அது இல்லையெனின் அத்திட்டமானது மாறுபாடாகப் போவதுடன திருத்துவதற்கும் உட்பட வேணடியிருக்கும்.

எதிர்கால விளைவுகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கான அடிப்படையில், கடந்த காலத்திற்கும் நிகழ் காலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை அறிந்து கொண்டு சமூகத் திட்டமிடல் இருக்க வேண்டும். அடிப்படையான சிக்கலே, இன்றைய சமூக நிலைகளுக்கும், கடந்தகாலச் சமூக நிலைகளுக்கும் உள்ள உறவினை அறிந்து கொள்வதாகும். நிதானமாகச் சிந்தித்து எதிர்காலத்தை அமைக்கின்ற சமூகத்திட்டமிடும் முயற்சியே, ஓரளவிற்காவது வெற்றிபெற இயலும். மேலும் மிகக் குறுகிய எதிர்காலத்திற்கான, தீர்க்கப் படக்கூடிய சிக்கல்களை மட்டுமே சமாளிப்பதற்கான நடைமுறைத் திட்டங்களையே தீட்டுவது நலமாகும். எனினும், சமூக மேம்பாட்டிற்குச் சமூகத்திட்ட வல்லுநர்களின் மூலம் திட்டங்கள் தீட்டுவதே மிகச் சிறநததும் தேவையானதும் ஆகும்; சமூக முன்னேற்றத்தில தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிற சிறிய அளவிலான காரணிகளைக் கட்டுப்படுத்த அவர்களால் மட்டுமே இயலும். மேலும், விருப்பமற்ற சமூக மாற்றத்தைத் தடுக்கவும் தேவையான சமூக மாற்றத்தை உணடாக்கவும் சமூகத் திட்டமிடல் மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது அனைவரும் ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும்.

சமூகவியலும் சமூகத்திட்டமிடலும்: சமூகச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காக, ஒரு வகையில் சமூக அறிவியல் அறிவைப் பயன்படுத்துவதே சமூகத் திட்டமிடலாகும். ஆகசுட்டு கோம்டே போனற தொடக்க காலச் சமூகவியல அறிஞர்களின் ஆய்வில், சமூகவியல் அறிவைப் பயன்படுத்துவதில் நல்ல அழுத்தம் இருந்தது. பின் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியிலும், 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும், அமைப்பு, செயற்பாங்குகள போன்றவைகளில் உள்ள அறிவின் மூலம் சமூகத்தை மாற்றுகின்ற சமூகச்சீர்திருத்தவாதிகளான சமூகவியல் அறிஞர்கள் இல்லாமற் போனார்கள். அறிவுக் குறைவினால், தொடக்க முயற்சிகளில் தோல்விகளைத் தழுவியதால், சமூகவியல் அறிஞர்கள் அறிவியலடிப்படையில் சமூகவியலை ஆய்வு செய்யத திட்டமிட்டுச் செயலாற்றினர். கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் சமூகவியல், தனது செயல் முறைப்படுத்துகின்ற அறிவினை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. எனவே, சமூகச் சிக்கல்கள், சமூகத் திட்டமிடல்கள போன்றவைகளுக்காகச் சமூகவியலின் அறிவும், நன்கு பயிற்சி பெற்ற சமூகவியல் அறிஞர்களின் தேவையும் மிகவும் இன்றியமையாதனவாகின்றன. பூ.த.

சமூகத் தொலைவு: மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அல்லது மறுக்கப்பட்ட சமூக உறவுகளின் தரம் சமூகத்தொலைவு எனப்படும். பொகார்டசு (Bogardus), வெசுட்டி (Westie) ஆகிய அறிஞர்களால் இது விளக்கிக் கூறப்படுகிறது. பிற குழு உறுப்பினர்களுடனான நெருக்கம், ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் தரத்தை அளப்பதற்காக இச்சமூகத்தொலைவு (Social Distance) என்ற கருத்து இவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது.

மனிதர்கள் பொதுவாக அனைவரிடமும் சமமாகப் பழகுவதில்லை. நெருங்கிய சமூகப் பழக்கங்களில் பல்வேறு தரங்கள் உள்ளன. எடுத்துக் காட்

டாக ஒரு வீட்டிற்கு அறிமுகமாகாதவர்கள் வருவார்களாயின சில நிமிடங்களே அவர்களிடம் வீட்டார் பேசுவர். அதற்கு மாறாக,நெருங்கிய நண்பர்கள உறவினர்கள் போன்றோர் சந்திக்க வநதால் அவாகளை அறைககு அழைத்துச் சென்று நெடுநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து கவனித்து அனுப்புகிறார்கள். மேலும். பிற மதத்தவருடனும் அல்லது வேறு பட்டவகுப்பு மக்களுடனும் செயற்படும்பொழுது, வேறுபட்ட சமூக நெருக்க முறையோ சமூகத் தொலைவோ மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பல வீடுகளில் உணவு சமைப்பவரைத் தவிர வேறு வகுப்பு அல்லது குழு மக்களைச்சமையலறையில் அல்லது உணவு அருந்துமிடத்தில் அனுமதிப்பதிலலை. உட்கார இடமளிப்பதற்குக் கூடப்பிரிவு, வகுப்புப் போன்ற வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில நடந்து கொள்ளுகிறார்கள சமூகததில் கீழான இனம் அலலது வகுப்பினரைத் தரையில் அமருமாறும், மேல் வகுப்பினரைப் பாய் அல்லது நாற்காலியில் அமருமாறும் செய்கின்றனர். மக்களுடன் நடந்து கொளளும் தொடர்பு முறையிலுங் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத் தொலைவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு இந்தியாவிலுள்ள மிகவும் பழமையான சமூகத் தொலைவுக் கொள்கை நடைமுறையாகும். இந்நடைமுறையின்படி நகரஙகளிலும், மிகவும்அதிகமாகக் கிராமங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஊரின் ஒதுக்குப் புறங்களில் வாழுமாறு செய்யப்படுகிறார்கள. அண்மைக் காலத்தில மக்களின் மனப்பான்மையில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுபாடு காரணமாகத்தான் நகரில் இத்தகைய நிலை அவ்வளவாக இல்லை.

இச் சமூகத் தொலைவு முறை இந்தியாவில் மட்டுமன்று; உலகிலுள்ள அனைத்து நாடுகளிலும ஏதேனும் ஒரு வழியில் கடைப்பிடிக்கப் படுகிறது. சான்றாக அமெரிக்கப் பண்பாட்டில் யூதர்கள், கறுப்பர்கள், சிறுபான்மையினர் எனப் பலர் மீது மிகச் சமூகத்தொலைவு காட்டப்பட்டு வருகிறது.

சமூகத் தொலைவு பிற குழுக்களிடம் மக்கள் கொணடுளள உறவுகளை நேராக உற்றுநோக்குவதன் மூலமோ, குறிப்பிட்ட உறவுகளில் எவ்வகையிலான மக்களை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் எனக் கேட்கும் வினா-நிரல்கள் மூலமோ கேட்டு அறியப்படுகிறது. அந்த வினா-நிரல்களில் பல குழுக்கள வரிசைப்படுத்தப் பட்டு, அந்தத் தகவல் தருபவரிடம் ஒவ்வொரு குழுவையும் அணடை வீட்டாராகவோ உடன் பணியாற்றுபவராகவோ திருமண உறவு கொள்பவராகவோ பிற உறவுடையவராகவோ ஏற்றுக் கொள்வீர்களா எனக் கேட்டுச் சரிபார்க்கவேண்டும். இந்தச் சமூகத் தொலைவு வினா-நிரல்கள் மூலம் பிற குழுவைச் சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினர் நண்பராகவோ அண்டை வீட்டாராகவோ வந்தால் மக்கள் உண்மையாக எவ்வாறு செயற்படுவர் என்பதைச் சரியாகக் கணக்கிட இயலாது. இது ஒரு குழுவுடன் பிற குழுவினர் சமமாகப் பழக இயலாத உணர்ச்சியினை அளப்பதற்கான முயற்சி மட்டுமே ஆகும். மேலும், ஒரு நிகழ்ச்யில் ஒரு மனிதன் உணமையாகச் செயற்படுவது அந்த நிகழச்சியின் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தே அமைகிறது. பூ.த.

சமூக தத்துவ இயல்: தத்துவம் பலதரப்பட்டஅறிவியற் கருத்துகளை உள்ளடக்கியது. சமூகவியல்(Sociology) சமுதாய அமைப்பு, செயற்பாடுகள் ஆகியவை குறித்து ஆய்கிறது. சமூக தத்துவ இயலுக்கும்சமூகவியலுக்கும் நெருஙகியதொடர்புளளது. முனனோர்கள் சிறந்த சமூக தத்துவ இயலை உணர்ந்திருந்தனர். சிந்து சமவெளி நாகரிக மக்கள, ஆரியர்கள், கிரேக்கர்கள, சீனர்கள் ஆகியோர் சிறந்த சமூகக் கோட்பாடுகளையும் தத்துவஙகளையும் பெற்றிருந்தனர். சாக்ரட்டிசு, பிளேட்டோ, அரிசுடாட்டில் போன்றகிரேக்க அறிஞாகளின நூலகளும்,மெக்கன்சி, சே.எசு. மில் போனற மேலை நாட்டு அறிஞர்களின நூல்களும், திருக்குறள, சங்க இலக்கியங்கள போன்ற தமிழ்நூல்களும் ஓரளவு சமூக தத்துவ இயல் கருத்துகளைத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கின்றன.

சமூக தத்துவ இயல், மனிதன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கையுடன் எவ்வாறு செயற்படுகிறான் என்பதனையும், மனித வாழ்வின் நோக்கத்தையும் குறித்து விளக்குகிறது. இயற்கையின் பரிணாம வளர்ச்சியின் பலனாக மனிதன் மற்ற உயிரினங்களைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறான். அவன் தன் பகுத்தறிவின் உதவியால் புதிய கோட்பாடுகளையும், சமூக நியதிகளையும் உருவாக்குகிறான். அறக் கொள்கைகளையும் (Moral Values) இயற்கை அறிவியலையும் (Natural Sciences) இணைத்துத் தனது அறிவுக கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஒருபுதிய உலகியற் கொள்கையை மனிதன் வகுக்கிறான். சமுதாய அமைப்பு என்பது இயற்கையின் ஓர் அங்கமே. தனி மனிதர்கள் சமுதாய அமைப்பின் உறுப்பினர்கள ஆவர். சமூக தத்துவ இயல் மாறிக் கொண்டிருக்கும் மனித சமுதாயத்தை அறிவுபூர்வமாய் அறியும் ஒரு முயற்சியாகும். சமுதாயத்தின் நோக்கம், பொருள், மதிப்பு ஆகியவற்றை அது வரையறுக்கிறது. சமூகவியலும் (Sociology), சமூக உளவியலும் (Social Psychology), சமுதாயத்தின் அமைப்பையும் செயற்பாடு

களையும் (Structure and function) விளக்குகின்றன. ஆனால், சமூக தத்துவ இயல் மனித சமுதாயத்தைப் பரம்பொருளின பின்னணியில் விளக்க முற்படுகிறது. சமூக தத்துவ அறிஞன் சமுதாயத்தை ஒரு தத்துவக் கணணோட்டத்தில் பார்க்கிறான்; மனித சமுதாயத்திற்கும் பரம்பொருளின் தன்மைக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிய முற்படுகிறான்; மனித சமுதாயத்தை இயக்கும் அடிப்படை விதிகளை அறிய விழைகிறான். அவன் சமுதாயப் பிணைப்புகளை ஏற்படுத்தும் அடிப்படைக் கொளகைகளை அறிய நாட்டம் கொள்கிறான் மேலும், அவன் சமுதாயததின ஒருஙகிணைப்பிற்கும் சமுதாயச் சிதறலுக்கும் காரணமான விதிகளையும் அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறான. சமூக தத்துவ அறிஞனின் முக்கிய குறிக்கோள மனித சமுதாயத்தின தன்மையைப் பரம்பொருளின் பின்னணியில் கணடுபிடிப்பதாகும.

பண்டைய நூல்களில் சமூக தத்துவ இயற் கருத்துகள்: சங்க இலக்கியஙகளும் திருக்குறள போன்ற நூலகளும் மனு என்பாரின் தருமசாத்திரமும், சாணக்கியரின் நூலும் சமுதாயம், அரசு, அமைச்சுப் போன்ற பல அம்சங்களைப் பற்றி மிகத் தெளிவான கருத்துகளைக் கூறுகினறன. தருமததை நிலைநாட்டச் சட்டம், பழகக வழக்கங்கள், சானறாணமை, நீதி போன்றவை எதற்காகத் தேவை என்பதைத் தெளிவுபடுததுகினறன. இந்து மததின் சட்டப்படி சமுதாயம், பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று நானகு பிரிவினராகப் பிரிக்கப்பட்டது. மேலும், இப்பிரிவு ஒருவரின் குணத்தின் அடிப்படையிலானது என்றும், பிறப்பினடிப்படையிலனறு என்றும் பகவத் கீதை கூறுகிறது.

கிரேக்க அறிஞர்கள் குதர்ககவாதிகள் (Sophists) என்னும் பண்டைய கிரேககர்களுள் ஒரு வகுப்பார் குடியாட்சியில் நமபிக்கை கொணடிருப்பினும் 'மனிதனே எல்லாவறறிற்கும் அளவுகோல்' (Man is the measure of all things) என்றனர். நல்லது, சரியானது, தவறானது என்பன மாறக் கூடியவை என்றனர். இவர்களின போதனையால் சமுதாயத்தில ஒழுக்கம் பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, சாக்ரட்டீசு என னும் அறிஞர் சானறாணமைக்கு அறிவே காரணம் (Knowledge is virtue) என்றும், அறியாமையே தவறுகள் இழைக்கக் காரணம் என்றும் பகர்ந்தார். பிளேட்டோ (Plato) தமது சமூக தத்துவ இயலில் அறிவியல் (Ethics), கல்வியியல், அரசியல் ஆகியவற்றைக் கலநதார். அரசே எல்லாவற்றிலும் முதனமையானது. அரசியலில் நேர்மை இருநதால் சமூகத்திலும் நேர்மை இருக்கும் என்றார். அரிசுடாட்டில் (Aristotle) மனிதன் ஒரு சமுதாயப் பிராணி என்றார். இப்போதைய மேலை நாட்டுச் சமுதாய அமைப்பிற்குப் பிளேட்டோவும் அரிசுடாட்டிலும் ஓரளவு காரணமானவர்கள.

மேலை நாட்டுப் புதிய கருத்துகள: மெக்கன்சி (Mackenzie) என்பாரின கருத்துப்படி சமூக தத்துவ இயல் சமுதாயத்தின கோட்பாடுகளையும் ஒறறுமைகளையும் விளக்குகிறது. எனினும, நேரடியாகச சமுதாயத்தில எவ்வித பாதிப்பையும ஏற்படுததும் வகையில் அது செயற்படுவதில்லை. அறஇயல் (Ethics), புலன்கடநத பொருளியல் (Metaphysics) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மெக்கன்சி எனபார சமூக தத்துவ இயலை விளக்குகிறார். ஆனால், பிளாக்மர் (Blackmar) எனபார் அறிவியல முறையில் விளக்குகிறார். சமூகத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் (Facts) சமூக தத்துவ இயல் அமைய வேண்டும் என்று பிளாக்மர் கூறுகிறார். எனவே, பிளாக்மரின் கொளகையானது சமூகவியல் கடநத சமூக தத்துவ இயல் (Meta – Sociological) ஆகும். மோரிசு கின்சுபெர்கு (Morris Ginsberg) என்பார் சமூக அறிவியல் (Social Science) தரும் உண்மைகளின அடிப்படையில் எதிர் விமாசனம் (Litical) செய்து, ஆககபூர்வமான (Constructive) புதிய கோட்பாடுகளைச சமூக தத்துவ இயல் வழங்க வேணடும் எனகிறார். எனவே, சமூக தத்தவ இயலானது மனிதகுலம், மனித சமுதாயம், மனித நடத்தை, அறக்கோட்பாடுகள போனறவற்றின் தன்மையை ஆய்ந்து அவை ஏற்றுக்கொளளப்பட வேணடியவையா அல்லவா என்பதை விளக்குவதோடு, பரம் பொருளின் தனமைக்கும் மேற்கணடவற்றிற்கும் உளள தொடர்பையும் விளக்க முறபடுகிறது. ஆனால், சமூக அறிவியல் சமூக நிகழ்ச்சிகளை விளக்குவதோடு அவற்றைப் பகுத்தறிநதும் (Descriptive and analytical) கொள்கிறது. ஏ.சே. பாம் (A.J. Bahm) சமூக அறிவியலுககும் சமூக தத்துவ இயலுக்கும் உளள வேறுபாடு தரத்தின (Degree) அடிப்படையிலானதேயனறி வகையின (Kind) அடிப்படையிலானதனறு என்கிறார். சமூக தத்துவ இயல பொதுவான கேளவிகளுககு (General Questions) விடையளிகக முற்படுகிறது. சமூக அறிவியல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் சிககலை ஆராய்கிறது.

சமூகவியலும் சமூக தத்துவ இயலும் (Sociology and Social Philosophy): 1. சமூகவியல, செயற்பாட்டு வழிமுறைகளைக் (Operational Methods) கொண்டு சமூக நிகழ்வுகளைக் கணிக்கிறது. சமூக தத்துவ இயல, மதிப்பீட்டு வழிமுறையைக் (Valuational Methods) கொணடு சமூக நிகழ்வுகளைக் கணிக்கிறது. 2 சமூகவியல் சமூகத்தின் அமைப்பையும் செயற்பாட்டையும் (Structure and Function) விளக்குகிறது.

சமூக தத்துவ இயல் சமூகத்தின் முடிவான நோக்கத்திலும் பொருளிலும் (Teleological and Meaning Aspects of Social Processes) ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது. 3 சமூகவியல் சமுதாயத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட சிக்கலை மட்டும் விளக்க முற்படுகிறது. சமூக தத்துவ இயல் சமுதாயத்தை ஒரு விரிநத கண்ணோட்டத்தில் நோககுகிறது.

சமூக உளவியலும் சமூக தத்துவ இயலும்: சமூக உளவியல் மனிதனின் நடத்தையையும் குறிப்பாக அவன் சமுதாயத்தில் தன்னைச் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைக்கு எவ்வாறு தன் செயல்களின் மூலம் பதிலளிக்கிறான் என்பதனையும் ஆராய்கிறது. மனித ஆசைகள், உணர்வுகள, நோக்கங்கள் முதலியன எவ்வாறு மற்ற மனிதர்களின் ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்றப் படுகின்றன என்பதனையும்,மேறகண்ட முயறசிகளின் விளைவுகள் முதலியனவற்றையும் சமூக உளவியல் தெரிவிக்கிறது. சமூக உளவியலை ஓர் அறிவியலாகக் கொள்ளலாம். அது சமுதாயச் சூழ்நிலையில் மனிதர்களின் நடத்தைகளைப் பல கோணங்களில் ஆராய்கிறது. ஆனால், சமூக தததுவ இயல சமூக நிகழவுகளில் தத்துவத்தைப் புகுத்துகிறது; சமூக நிகழவுகளின் நோக்கம் மதிப்பு, பொருள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. சமூக உளவியலில செயற்பாடு (Practical) முக்கியம். சமூக தத்துவ இயலில் கொள்கையே (Theoretical) முக்கியமானது. சமூக உளவியல் சமுதாயத்தில் ஒரு நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். சமூக தத்துவ இயலின தாக்கம் மறைமுகமானது. எனினும், சமூக தத்துவ இயலின் வளர்ச்சி சமூக உளவியலின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்து மாறும்.

அரசியலும் சமூக தத்துவ இயலும்: அரசியல் தத்துவமும் சமூக தத்துவமும் சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகளை விளக்குகினறன. எனினும், அரசியலில் சமுதாயத்திற்குச சில நெறிமுறைகள் நேரடியாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனால், சமூக தத்துவ இயல் சமுதாயத்திற்கு எவ்வித நேரடியான வழிமுறைகளையும் வழங்குவதில்லை. சில அறிஞர்கள் சமூக தத்துவ இயல், அரசியல் தத்துவ இயலை விட விரிவானது என்கின்றனர். மற்றும் சிலர், அரசியல் தத்துவ இயல சமூக தத்துவ இயலை விட விரிவானது என்கினறனர். எனினும், ஓர் அரசியல்வாதி சமூக தத்துவ ஞானம் பெற்றிருப்பின் சமுதாயத்தை ஒரு தொலைநோககில் பார்க்க முடியும்.

அறஇயலும் சமூக தத்துவ இயலும்: மெக்கன்சி என்பார் சமூக தத்துவ இயலும் அறஇயலும் நெருக்கமானவை" என்கிறார். ஏனெனில், இரணடும் மனிதனின் அடிப்படைச் சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொணடுள்ளன. சமூக தத்துவ இயல் சமுதாயத் தொடர்புகளைத் தத்துவார்த்தமாக நோக்குகிறது. அறஇயல் சமுதாயத் தொடர்புகளின் நல்லதையும் கெட்டதையும் ஆய்கிறது. எனினும், சமூக தத்துவ இயலும் அற இயலும் தத்துவத்தின் அங்கங்களே. இன்னும் சிலர், சமூக தத்துவ இயலுக்கும் அற இயலுக்கும் நேரடியானதொடர்பு ஏதும் கிடையாது என்கினறனர்.

சமூக தத்துவ இயல் தத்துவததின் வளர்சசியைப் பொறுத்து மாற்றமடையும். ஏனெனில், இரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பானவை. சமூக இயல் வளர்ச்சியும் சமூக தத்துவ இயலில தாக்கத்தை ஏற் படுத்த முடியும். எனவே சமூக இயல், சமூக தத்துவ இயல், தத்துவ இயல் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று தொடாபுடையனவாகும், அ இரா.

துணை நூல்கள்:

Bahm, A.J., Philosophy: An Introduction, John Wiley & sons, New York, 1953.

Mackenzie, J. S., Outlines of Social Philosophy, George Allen & Unwin, London, 1950.

Sinha, A.K., Outlines of Social Philosophy, Sinha Publishing House Pvt. Ltd., Calcutta, 1965.

சமூக நலம்: சமூக நலத்தின நோக்கங்களும அதன் பொருள், எல்லை ஆகியவைகளும காலத்திற்குக் காலம், நாட்டிறகு நாடு வேறுபடுகினறன. சமூகப் பாதுகாப்பு, குடுமப நலத் திட்டம், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள, சுகாதார மையங்கள போனற பல புதிய திட்டங்களையும் நிறுவனஙகளையும் சமுதாயத்தில உருவாக்குவதன் மூலம் சமூக நலத்தின நோககங்கள் காலததிற்குக் காலம் மாறுபட்டு வருகின்றன. மேலும் நிதியுதவி, நிருவாக முறைகள, பயன்கள,திட்ட அளவுகள ஆகியவறறைப் பொறுதது இதனுடைய பொருளும எலலையும் நாட்டிற்கு நாடு வேறுபடலாம்.

முதியோர், உடல் ஊனமுற்றோர்,தாய்மார்கள், வேலையற்றோர், உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டோர் முதலியவர்களுக்கான நலத்திட்டஙகள் பொதுவாகச் சொல்லப்படுகின்ற சமூகநலத் திட்டஙகளாகும். ஆனால், பொருளாதார வாழ்வில் அபாயம் அல்லது பாதுகாப்பற்ற நிலையிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற அரசினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற எந்த ஒரு திட்ட

மும் சமூக நலத் திட்டமாகத்தான் இன்று கருதப் படுகிறது

பல ஆண்டுகளுக்கு முனபிருந்தே குடும்பம், இனம், சமயம், சமுதாயம், நாடு, மாநிலம், அரசு, முகவாணமைகள போனறவறறின் மூலம சமூக நலப் பணிகள நடைபெறறு வநதுள்ளன இவறறுள் சமயமும் சமய நிறுவனங்களும் சமூக நலத் தொணடு களின மேமபாட்டில முக்கிய பங்கு வகிக்கினறன.

முதனமுதலாக கி பி. 1601-இல் இஙகிலாநது நாடடில எலிசபெத்து இராணியால் ஏழைகள சட்டம் (Poor Law) எனற பெயரில சமூக நலத் திட்டம தொடங்கப்பட்டது. பின்னா இதுபோனற சட்டம அமெரிக்க நாட்டிலுமகொண்டுவரப்பட்டது ஆனால, தொடகக காலச் சமூக நலச் சட்டங்கள முதல் முறையாகச செருமனியில கி.பி 1880-இல் உருவாக்கப் பட்டன. பின்னாப் பிற நாடுகளில பினபற்றப்பட்டன.

இநதியாவில கடந்த அரை நூற்றாணடுக்கு மேலாகத் தனிப்பட்ட பல நிறுவனங்கள சமூகததில் வசதி குறைநதவாகளுககுத் தொணடு செய்து வரு கினறன. சமூக நலம பேணும ஆணகளும பெணகளும சமுதாய நலத்துறையில பெரிதும் ஈடுபடடுத தொணடு செய்து வருகிறாாகள. காநதியடிகள தம் புகழ பெற்ற நிருமாணத திட்டஙகளைத் தொடஙகியபின சமூக நலப் பணிக்கு இநதியாவில பேரூககம் பிறந தது. பல அகில இந்திய சமூகத் தொணடு நிறுவனங கள ஏற்பட்டுள்ளன. அவை பொருளாதார, சமூக நலத்துறையில தொண்டு செய்கினறன. மேலும், உதவி மனப்பானமை உடையவர்கள ஏற்படுத்தியுள்ள அற நிலையஙகள், பொது நிதிகள, கொடை முதலி யவை சமூக நலத்துறையில் பெரிய அளவில தொடர்ந்து நறபணிகளைச செய்து வருகின்றன. இந்திய நாடு சுதந்திரம அடைந்த பினனா அரசும் இச் சமூக நலப் பணியில ஈடுபடலாயிறறு.

ஒரு நல அரசு (Welfare State) உருவாக வேண்டு மென்ற நோக்கில் நாட்டில் சமூக நலப பணிகளைச சட்டங்களின் மூலம இநதியாவில் நடைமுறைபபடுத் தினர். இநதிய அரசியல சட்டத்தின் 38-ஆம் விதி, மாநில அரசு நீதி, சமூகம், பொருளாதாரம், அரசி யல் ஆகியவறறில ஒரு சமூக ஒழுங்கினை அடைந்து, மக்களை நலம்பெறச் செய்யவேணடும் எனக கூறு கிறது. மேலும, ஆண், பெண, குழநதைகள், பணி யாள்கள் ஆகியோர் பொருளாதாரத தேவையின காரணமாக வயது, வலிமை ஆகியவறறிற்குப் பொருநதாத தொழிலைச் செய்வதற்கு வறபுறுத்தப் படாமலும், குழந்தை மறறும் இளம பருவததினா பொறுப்பற்ற போக்கில அழிவுபபாதையை நோக்கிச செல்லாமலும காப்பாற்றுவது இதனுடைய பணி யாகும்

தொடகக காலததில சமூக நலத திட்டங்கள சில அடிப்படை மறுவாழ்வு, சீர்திருத்தத தொணடு ஆகியவற்றை மட்டுமே செயது வநதன ஆனால, இப்பொழுது குழந்தைகள, பெணகள, ஊனமுற் றோர், முதியோா, ஒழுஙகீனமானவா ஆகியோரது முன்னேறறம, மறுவாழவு ஆகியவறறிற்கான பணி களையும, சமூக நலக கேடுகளுக்கான தடுபபுப் பணி களையும் இத திட்டஙகள மேற்கொளகினறன. இதனமூலம சமூகம, பொருளாதாரம ஆகியவறறில் மிகவும் நலிவுறற நிலையிலுள்ள குழநதைகள, பெணகள, ஊனமுற்றோர் ஆகியோர் நனமையடை யும் பொருட்டுப் புதிய பணிகள் மேற்கொள்ளபபடு கினறன. இச் சமூக நலத திட்டத்திற்காகக குறிப் பிடத்தக்க அளவு நிதியானது ஐநதாணடுத் திட்டங் களில ஒதுக்கப்பட்டுப் பணிகள மேறகொள்ளபபடுகின் றன.

மக்களுடைய சமூக நலத் தொணடுகளுக்காக அரசினால ஒதுககப்பட்ட நிதிகள பினவருவன.

திட்டம்	மத்திய அரசு	மாநில அரசு	மத்திய அரசின நேராட்சிப் பகுதிகள	கூடுதல்
	(உரு. கோடிககணககில)			
முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம	1.60			1.60
2-ஆம் திட்டம்	8 49	4 951	-	13.441
3-ஆம் திட்டம்	12.84	5.63	0.93	19 40
ஓா ஆணடுத் திட்டம்	7.76	3.20	0 60	11.56

4-ஆம் திட்டம்	65.71	9.67	1.43	76.81
5-ஆம் திட்டம்	43.52	13.60	1.72	58.84
ஓர் ஆண்டுத் திட்டம்	19.06	9.38	0.97	29.41
ஓர் ஆண்டுத் திட்டம்	17.82	12.23	0.84	30 89
6-ஆம் திட்டம்	258.87	150.52	14.85	424.24

நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பினை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பகிர்ந்துகொள்கின்றன. நலத் திட்டங்கள், கொள்கைகள் ஆகியவற்றை உருவாக்கும் பொறுப்பினை மத்திய அரசு வகிக்கிறது. இதற்காக மத்திய சமூக நல நிறுவனம் என்ற ஓர் அமைப்பு 1953-இல் உருவாக்கப்பட்டது. தவிர மத்திய அரசு, மாநில அரசினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நலப்பணிகளை ஒருங்கிணைத்தல், வழி காட்டுதல், ஊக்கப்படுத்துதல் போன்றவற்றையும் செய்கிறது. மத்திய அரசின் இந்தப் பொறுப்பு சமூகம் மற்றும் பெண்கள் நல அமைச்சகத்தைச் சார்ந்துள்ளது.

சமூகம் மற்றும் பெண்கள் நல அமைச்சகம்: 1) சத்துணவு மற்றும் குழந்தை வளர்ச்சி, 2) ஊனமுற்றோர் நலம் மற்றும் பெண்கள் முன்னேற்றம், 3) சமூகத் தற்காப்பு என மூன்று பிரிவுகளில திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயற்படுத்துகின்றது. இச் செயற்பாட்டிற்குத் திட்டமிடல், ஆய்வு, மதிப்பீடு, தகவல் பிரிவு ஆகிய துறைகள் தொழில்சார்ந்த ஒத்துழைப்பு அளிக்கின்றன.

இத்திட்டத்தின் மூலம் சமூகத்தில் மிகவும் நலிவுற்ற நிலையிலுள்ள குழந்தைகள், பெண்கள், ஊனமுற்றோர் ஆகியோர் நன்மையடையும் பொருட்டுப் புதிய பணிகள ஆற்ற உதவி செய்யப்படுகிறது. மேலும், பலவகையான திட்டங்களின் மூலம் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நிதியுதவி செய்யப்படுகிறது. இந்தியாவில் அனைத்து மாநிலங்களிலும் உள்ள சமூக நல ஆலோசனை நிறுவனங்களின மூலம் ஏறக்குறைய 7000 தொண்டு நிறுவனங்கள் நிதியுதவி பெறுகினறன. பணிகளை விரிவுபடுத்தும்பொருட்டு இத்தொண்டு நிறுவனங்களும் அவற்றின் செயல்களும் மத்திய சமூக நல நிறுவனத்தால அடிக்கடி மேற்பார்வையிடப்படுகின்றன; வழி காட்டப்படுகின்றன; பலப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும், நிதியுதவி பெறும் திட்டங்களின் மதிப்பும் கணக்கிடப்படுகிறது. நலப் பணிகள் சிறக்கப்பிற அரசுத் துறைகளினால் செயற்படுத்தப்படுகின்ற பணிகளும் தொண்டுகளும் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் சமூகநலப் பணிகள்: சமூக நலத் துறையினால் தமிழ்நாட்டில் மத்திய-மாநில அரசுகள் நிதியின் மூலமும் உலக வங்கி நிதியின் மூலமும் பல சமூக நலப் பணிகள் மேற்கொளளப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சமூக நலத்தின் பணிகள் பல புதிய துறைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுப் பின்வருமாறு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன:

குழந்தை நல நிலையங்கள்: தமிழ்நாட்டில் 1. 7. 1982-ஆம் நாளுககு முனனர்ச் செயற்படத் தொடங்கிய குழந்தை நல நிலையங்களில் பாலர் பள்ளிகளை நடததுவதறகுக் குழந்தை நல அமைப்பாளர்கள் 4,140 பேருக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இந்த 4,140 நிலையங்களில் பாலர் பள்ளிக் கலவி கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. 3 முதல் 4 வயது வரையுள்ள பாலர் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குச சிறுகதைகள, மழலைப் பாடல்கள், விளையாட்டு ஆகியவற்றின் மூலமாக 1982-83-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. சுகாதாரம் பற்றியும் இக் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது.

பாலர் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டதன் மூலம கிடைத்த பெரு வெற்றியின் காரணமாக இரணடாம் கட்டமாக முதல் அமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தின்கீழ்த் தொடங்கப்பட்ட 5000 குழந்தைகள நல மையங்களில் மொத்தம் 91.51 இலட்சம் உருபாய் செலவில் பாலர் பள்ளிகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுளளது.

பழங்குடியினர் துணைத் திட்டத்தின்கீழ் 1976-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தென்னார்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மாவட்டங்களில் செயற்பட்டு வந்த 169 பாலர் காப்பகங்களும், மதுரை, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், பெரியார், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் செயற்பட்டு வந்த 47 பாலர் காப்பகங்களும், பழங்குடியினர் நலனுக்காகவும் ஆதிவாசிகள் நலனுக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேற்குறிப்பிட்ட குழந்தை நல நிலையங்கள் அனைத்தும் முதலமைச்சர்

சத்துணவுத் திட்டத்துடன் இப்பொழுது இணைக்கப் பட்டுள்ளன.

முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம்: 2 முதல 4 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுககுக கல்வி கற்பிக்க வும் உடல்நலத்தைக் கவனிக்கவும் வசதி அளிப்ப தோடு, ஊட்டச் சத்துணவின்மைச் சிக்கலைச சமா ளிக்கவும், தமிழ்நாட்டில கிராமப்புறத்தில் 1. 7. 1982-ஆம் ஆணடிலிருந்து முதலமைச்சரின சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. பினனர் இத்திட்டம் மாநிலததில் நகாப்புறப் பகுதிகளில் 15. 9. 1982-இலிருந்து செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது.

இத்திட்டம் மூன்று கட்டங்களில குழந்தைகளுக் காகச் செயறபடுத்தப்படுகிறது. முதல் கட்டமாக 2 முதல் 4 வயதுடைய பள்ளி செல்லும் வயது அடையாத குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு தரப்படு கிறது. அதனுடன் அவாகளுக்கு மருத்துவ உதவியும தரப்படுகிறது. அவாகளுக்குச் சத்துணவு குழந்தை நல மையங்கள் மூலம் தரப்படுகிறது. இப்பொழுது (1987) கிராமப்புறங்களில் 23,040 மாநிலச் சமூக நலத் துறையின குழந்தை நல மையங்களும், நகர்ப் புறங்களில 5,500 சமூகநலத் துறையின் குழந்தை நல மையங்களும், ஒருஙகிணைந்த குழநதை மேம பாட்டுத் திட்டத்தின் மையங்களும் (பாலவாடிகள) இத்திட்டத்திற்கெனச் செயற்பட்டு வருகினறன.

இத்திட்டத்தின்கீழ 83,577 மகளிருக்கு வேலை வாய்பபு ஏறபடுத்தப்பட்டது. அவர்கள குழந்தை நல அமைப்பாளாகளாகவும், குழந்தை நல உதவி யாளர்களாகவும் நியமிக்கப்பட்டுளளனர். குழநதை நல அமைப்பாளாகள் 27,859 பேர்களுள 5,383 பேர் ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் வகுப்பைச சேர்ந்த வர்கள்; 979பேர் விதவையர்: 1,173 பேர் ஆதரவற்ற மகளிராவா. இதுபோன்று 55,718 குழநதை நல உதவியாளர்களுள் 11,463 பேர் ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள; 7,442பேர் விதவையர்; 5,603 பேர் ஆதரவற்ற மகளிராவர்.

இத்திட்டத்தில் 1) சத்துணவு, 2) பள்ளிப் படிப் பிற்கு முந்தைய கல்வி, 3) நல்வாழ்வு ஆகிய 3 முக்கிய கூறுகள் உள்ளன.

இரண்டாம் கட்டமாக ஆறு முதல் பத்து வயதுக் குட்பட்ட பள்ளி செல்லுமு குழநதைகளுக்கு அந்தந்தப் பளளிகளைச் சேர்ந்த சத்துணவு மையங்களின மூலம் சத்துணவு தரப்படுகிறது. இந்தச் சத்துணவு மையஙகள் சமூக நலத் துறையின கட்டுப்பாட்டில் இயங்குகின்றன. இவை பெண பணியாளர்களின் பொறுப்பில் செயற்படுகின்றன.

மூன்றாம் கட்டமாக உயர்நிலைப் பள்ளி மாண வர்களுக்குச் சத்துணவு தரப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் 1982-இல் தொடஙகப்பட்டபோது 2 வயதி லிருந்து 10 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு மட்டும் சத்துணவு தரப்பட்டது. பின்னர் 1984 செப் டம்பர் 15-ஆம் தேதியிலிருந்து உயர்நிலைப் பளளி மாணவர்களுக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ்ச் சத்துணவு தரும் ஏற்பாடு செய்யபபட்டது.

இத்திட்டத்தினகீழ் இப்பொழுது (1987) 2-இலி ருந்து 5 வயதுக்குட்பட்ட 22 இலட்சம குழந்தை களும், 6 முதல் 10 வயது வரையுளள 46 இலட்சம் பள்ளி செலலும் குழந்தைகளும், 16 இலட்சம் உயர் நிலைப் பள்ளி மாணவர்களும் ஆக மொத்தம் 84 இலட்சம் பிள்ளைகள சத்துணவு கிடைக்கப்பெற்றுப் பயனடைந்து வருகினறனர். இவர்களுககுத் தொண்டு செயதிட மொத்தம் 65,000 சத்துணவு மையஙகள கிராமப் புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் செயற் பட்டு வருகின்றன.

முதலமைச்சர் சததுணவுத்திட்டத்தை முதியோா உதவித் தொகை பெறுபவர்களுக்கு 15.1.1983 முதல் அரசு நீட்டித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 53,754 முதியோாகளுக்கு நாளொனறுககு ஒருவேளை சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது. பின்னர் இததிட்டத்தை அரசு முனனாள் இராணுவத்தினருக்கும், முன்னாள இராணுவத்தின் நல நிதியிலிருந்து ஓய்வூதியம் பெறும் முன்னாள் இராணுவத்தினரின விதவையருக் கும் 1.1.1984 முதறகொண்டு நீட்டிததுள்ளது. இத் திட்டத்தினகீழ ஏறக்குறைய 112 போ சத்துணவு பெறுகின்றனர்.

முதலமைச்சர் சத்துணவு நிலையம் ஒவ்வொன் றும் குழந்தை நல அமைப்பாளர் (மகளிா) ஒருவர், குழந்தை உதவியாளர் (மகளிர்) இருவர் ஆகியோ ரால் நிருவகிககப்பட்டு வருகிறது. அரசு அறிவிககும் விடுமுறை நாளகள் நீஙகலாக ஆணடு முழுவதும் சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது

பற்பொடி வழங்குதல்: கிராமப்பகுதி மக்களுக்கு இலவசமாகப் பற்பொடி வழங்கும் திட்டம் செயற படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செயறபடுத் தும் பொறுப்பைப் பல் மருத்துவக் கலலூரியின் முதல்வருக்கு அரசு அளித்துளளது. ‘சிட்கோ’ நிறு வனம் பற்பொடி வழங்குகிறது. 21,127 கிராமப் பகுதிச் சத்துணவு நிலையங்களிலுள்ள 2 வயது முதல் 4 வயதுடைய குழந்தைகளுக்குச் சென்னைச் சமூகநல இயக்குநர் மூலம் பற்பொடி வழஙகப்படு கிறது.

முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம்

மகளிர் நலன்

தாய்சேய் நலப் பணித்திட்டம்: உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் சென்னை நகர மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ்த் தாய்சேய் நலப் பணித் திட்டம் என்பது, 6 மாதம் முதல் 3 வயது வரையும், 3 வயது முதல 5 வயது வரையும் உள்ள குழந்தைகளுக்கும், கருவுற்ற பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் நலம் பயப்பதற்கான ஒருங்கிணைந்த முனைப்புத் திட்டமாகும்.

தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த சத்துணவுத் திட்டம்: இத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள், செயலகள் ஆகியவை குறித்துத் திட்ட அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துரைபபதற்காக இத் திட்டத்தினகீழக் கருததரங்குகள, நினைவூட்டுப் பயிற்சி, தகவல் சேகரிப்புப் பயிற்சி இயக்கம ஆகியவை நடத்தப்படுகின்றன. திரைப்படங்கள, சுவரொட்டிகள, சுவர்ச் சித்திரம், செய்தித்தாளகள ஆகியவை இத திட்டம் பற்றிய செய்திகளைப் பரப்பும் சாதனஙகளாகப் பயனபடுத்தப்படுகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுப் பணிகள்: ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுப் பணிகள், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகும். தமிழ்நாட்டில இத்திட்டம் 1975-76-இல் முதன் முதலாக 3 இடஙகளில செயலுக்குக் கொணடுவரப்பட்டது. இப்பொழுது 39 ஒருஙகிணைந்த குழந்தைகள் நல மேமபாட்டுத் திட்டஙகள செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இத் திட்டத்தின மூலம் செயறபடுத்தப்படும் பணிகள் பினவருவன: 1) துணைச் சத்துணவு, 2) பாலர்பளளிக கலவி, 3) சுகாதார ஆய்வு, 4) ஆலோசனைப்பணிகள, 5) நோய்த் தடுப்பு.

ஒருங்கிணைந்த 39 குழந்தைகள நல மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் சராசரியாக 223 இலட்சம் பேர் பயனடையும் வகையில் மொத்தம் 3455 'அங்கன்வாடிகள' செயற்பட்டு வருகின்றன. 6 மாதத்திலிருநது 6 வயது வரையுள்ள குழநதைகளும் கருவுற்ற பெணடிரும பாலூட்டும் தாய்மார்களும் பயனபெறும வகையில் முதலமைச்சரின் சத்துணவுத் திட்டத்தின கீழ உணவு வழங்கப்படுகிறது. ஓராண்டில 365 நாள்களுக்கும் நாள் ஒனறுககு 44 காசுகள் வீதம் ஒவ்வொருவருக்கும் செலவிடப்படுகின்றது.

ஆதரவற்ற குழந்தைகள் நலத்திட்டம்: பதிவு செய்யப்பட்ட தொணடு நிறுவனங்களின் மூலமாக ஆதரவற்ற குழநதைகளின் பாதுகாப்புக்கும் பராமரிப்புக்கும் மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. அதன்கீழ் 1983-84-ஆம் ஆணடு 137 தொணடு நிறுவனங்களுக்கு உரூ. 102 29 இலட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

திக்கற்றோர் இல்லங்கள்: 5 வயது முதல 18 வயது வரையிலான சிறார்களுக்குச் சென்னை, மதுரை, கன்னியாகுமரி, சேலம் ஆகிய இடங்களில ஒவ்வொன றிலும் ஒன்று வீதம 4 திககற்றோர் இலலஙகள சமூக நலத்துறையால் நடத்தப்படுகினறன. ஒவ்வொரு திககற்றோர் இலலத்திலும் 250 பேர் இருக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இநதத் திக்கற்றோர் இலலங்களிலுளள குழந்தைகளுககு இலவசமாக உணவு, உடை, உறையுள், மருத்துவ உதவி, மேமபாட்டுக் கல்வி ஆகியவை அளிக்கப்படுகின்றன. திக்கற்றோர் இலலங்களிலேயே 5-ஆம் வகுப்பு வரை கலவி கறபிககப்படுகினறது. பினனர் அரசு, மாநகராட்சிப் பளளிகளுக்கு அனுபபபபடுகின்றனர்.

மாதம் ஒன்றுககு குழந்தை ஒனறுககு உணவுக் கட்டணம் உரூ. 36 அளிக்கபபட்டு வருகிறது. ஆணடு ஒன்றுக்கு குழந்தை ஒன்றுக்கு சீருடைபபடி உரூ. 35, படுக்கை விரிப்புகள முதலியவற்றிறகு உரூ. 20, புதகப்படி உரூ. 25 வழஙகபபடுகினறன. பெண குற்றவாளிகளின் குழநதைகளும் அரசு திக்கறறோா இல்லஙகளில் சேர்த்துக்கொளளப்படுகினறனர்.

மகளிர் நலன்: பணி இல்லஙகள, ஆசிரியர் பயிற்சிப்படிப்பு, பணிபுரியும் மகளிர் தங்கும் இல்லஙகள, வழிகாட்டிப் பிரிவு, மகளிருககான ஏனைய வாழகைத தொழிற் பயிற்சித் திட்டம (தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சியளித்தல்), விதவை மறுமணம், தையல் இயநதிரங்கள் வழங்குதல போனற பல திட்டஙகளையும் உதவிகளையும் மகளிர் நலனுககாகத் தமிழநாடு அரசு செய்துவருகிறது.

பணி இல்லங்கள்: சமூகநலத் துறையால் தாம்பரம், கடலூர், திருநெல்வேலி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் 5 பணி இல்லஙகள் நடத்தப்படுகினறன. 18 வயது முதல் 40 வயது வரையுளள ஏழை விதவைகள், கைவிடப்பட்ட மனைவிகள், ஆதரவற்ற மகளிா ஆகியோருககு உதவுவதும் 8 முதல் 10-ஆம் வகுப்பு வரை பயிற்சியளிப்பதுமே இத்திட்டத்தின நோக்கமாகும். தையல, உடைகள் தயாரித்தல், பூத்தையல் போன்ற கைத்தறித் தொழிலில் பயிற்சி அளிப்பதற்காகக் கைவினைப் பிரிவும் தொடஙகப்பட்டுளளது.

ஆசிரியர் பயிற்சிப் படிப்பு: மாநில அரசின் நிதியுதவி பெறும் தொணடு நிறுவனங்கள, துறைப் பணி இல்லங்கள் ஆகியவை மூலமாக 10-ஆம் வகுப்புத் தேர்ச்சி பெற்றுளள பெணகளுககு வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சிக்காகத் தாம்பரததில் 1966-67-இல் ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. இதில் உள்ள இளநிலை, முதுநிலைப் பிரிவு

ஒவ்வொன்றிலும்40பேர் இருக்கின்றனர். இந்நிலையம் இப்பொழுது பல்லாவரத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது. இரண்டாண்டுப் பயிற்சிக் காலத்தில் பயிற்சியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் திங்கள் ஒன்றுக்கு உரூ 50 பயிற்சி உதவித் தொகையாக அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பணிபுரியும் மகளிர் தங்கும் இல்லங்கள்: பணி புரியும் மகளிரின் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்றவகையில் அரசு பல நகரங்களில் பணிபுரியும் மகளிர் தங்கும் இல்லங்களை அமைக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்கி யுள்ளது. இத்தகைய தங்கும் இல்லங்கள் சென்னை (கிண்டி, எழும்பூர்), திருச்சி, மதுரை, ஓசூர், தூத்துக் குடி ஆகிய ஆறு இடங்களில் உள்ளன. இவை ஒவ் வொன்றிலும் பணிபுரியும் 50 மகளிர் தங்குகினறனர். இந்த இல்லங்களில் பணியாற்றுகிற கண்காணிப்பாளர் ஒருவர், இரணடு சமையற்காரர்கள், ஒரு காவலாள், ஓர் அடிப்படைப் பணியாளர், பெருக்குபவர் ஒருவா ஆகியோரது ஊதியம், உணவுக் கட்டணம், மின் கட் டணம் ஆகியவற்றிற்கான செலவு இங்குத்தங்கி இருப்போரால் பங்கீட்டு அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொளளப்படுகிறது. இல்லத்திற்கான வாடகையும் இங்குத் தங்கியிருப்பவர்களிடமிருந்து வீதப்படி வசூலிக்கப்படுகிறது.

மகளிர் மன்றங்கள்: பல்வேறு சமூகப் பொருளா தாரத் தடைகளைக் கடந்து கிராமப்பகுதிகளில் வாழும் பெணகளை மன்றங்களில் ஒருஙகிணைப்பதற் காக மகளிர் மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுளளன. ஒவ் வோர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் மிகக அளவு 30 மகளிர் மன்றங்கள் வீதம 11,250 மகளிர் மன்றங்கள உள்ளன. மகளிர் மனறங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக் கும் அமைப்பாளர்களுக்கு காலாணடு ஒனறிறகு மதிப்பூதியமாக உரூ.15 வீதம் வழங்கபபடுகிறது.

அமைப்பாளர்களுக்கான மதிப்பூதியத்திற்கும சத்துணவு பற்றி விளககிக் கூறுவதறகான மகளிருக குப் பயிற்சியளித்தல், ஊட்டச சத்துகளை உணடு வளர்ந்த உடல்நலமுளள குழந்தைகளை மகளிருககுக் காட்டுதல், கலவிச் சுறறுலா, சமுதாயக கலவி பற்றிய புத்தகஙகளை வழங்குதல ஆகிய பல வேறு நடவடிககைகளுககும் சமூக நல நிதியினகீழ் ஒவ்வொரு வளர்சசி வட்டாரத்திற்கும் ஆணடொன றுக்கு உரூ. 4000/- செலவு செய்யப்படுகிறது.

விதவைகளின் குழந்தைகள் நலன்: ஆணடொன் றுக்கு உரூ. 3000/க்குக் குறைவான வருமானமுள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்த விதவைகளின் குழந்தைகள பயனடையும் வகையில் தொடக்கப் பளளியில் பயிலும் மாணவர் ஒருவருக்கு உரூ. 15-உம், நடு நிலைப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர் ஒருவருக்கு உரூ. 40/- உம்,உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயிலும் மாண வர் ஒருவருககுஉரூ 60/-உம் என்ற வீதத்தில் இலவச மாகப் பாடப் புத்தகங்களையும் குறிப்பேடுகளையும் வழங்கும்திட்டம் 1978-79-ஆம் ஆணடில் தொடஙகப் பட்டது.

வழிகாட்டிப் பிரிவு: சென்னை, தஞ்சாவூர், கோயமுத்தூர், மதுரை ஆகிய மாவட்டஙகளில் சமூகநலத் துறையின்கீழ் வழிகாட்டிப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுளளன. 1978-இலிருந்து செயறபட்டு வந்துளள இப்பிரிவுகளின் நோக்கம், ஆயுள ஈட்டுறுதிக் கழக வருங்கால வைப்பு நிதிப் பயன்களைப் பெறு வதில் விதவைகளுக்கு உதவுவது, கலவி, வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் குறித்த ஆலோசனை வழங்குவது, தொண்டு நிறுவனஙகள, கல்வி நிறுவனஙகள் மூல மாக அவர்கள் குழநதைகளுக்குப் பள்ளியில் சேரு வதற்கான அனுமதியைப் பொறுத்தவரையில வழி காட்டுவது போன்றவை ஆகும். மக்கள, சம்பள அடிப்படையில் தகுந்த வேலையைப் பெறுவதற்கு முக்கியமாக இப்பிரிவை அணுகுகினறனர், இவர்களில் பெரும்பாலோர் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள அல்லது குறைந்த அளவு கலவி உடையவர் ஆவர். கடும் வேலைவாய்ப்பினமையைக் கருத்திற கொண்டு, வேலைவாய்ப்பைத் தேடும் ஆடவருக்கும், மகளிருக் கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் பணியை ஏற்கெனவே வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்கள மேற்கொணடிருக் கினறபடியாலும் இப்பிரிவுகளை அணுகுகின்றவர் களுககுக குறிபபாக விதவைகள், ஆதரவற்றோர், திக்கற்றோர் போன்ற ஏழைப் பெணகளுக்குச்சுய வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும்பணியில் 4பிரிவுகள இயங்கு கின்றன. அப்பெண்களதஙகள வாழககைக்குத்தேவை யான அளவு பொருள்களை ஈட்டிக் கடனைத் திருப் பிச் செலுத்தும் வகையில் ஆணடொனறுககு 4 விழுக் காடு என்ற பெயரளவு வட்டி வீதத்தில உரூ. 200/- இலிருந்து உரூ. 1000/-வரை சிறு கடனைத் தேசியமய மாக்கப்பட்ட பல்வேறு வங்கிகளிலிருந்து அரசு நிதி யுதவி அளித்துவருகிறது.

மகளிருக்கான ஏனைய வாழ்க்கைத் தொழிற் பயிற்சித் திட்டம்: தட்டச்சுத் தொழிலநுட்பப் பயிறசி பெறுவதற்காக ஆணடொன்றுக்கு உரூ. 3000ககும்-குறைவான வருமானமுளள குடும்பஙகளைச் சேர்ந்த 16-30 வயதுள்ள 1000 ஏழைப் பெண்களுககு 10 மாதத்திற்கு மாதம் ஒனறுக்கு ஒருவருக்கு உரூ. 15 எனற வீதத்தில் பயிற்சி உதவித்தொகை வழங்கப்படு கிறது.

ஆண்டொன்றுக்கு உரூ. 1 01 இலட்சம் செலவில் 500 பெண்களுக்குச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது.

இந்தச் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி பெறுவதற்காக ஆண டொன்றுக்கு உரூ. 3000கக்கும் குறைவான வருமான முளள குடும்பத்தைச சேர்நத 16-30 வயதுளள ஒவ் வொரு மாணவருக்கும உரூ 220 பயிற்சி உதவித் தொகை வழங்கப்படும.

விதவை மறுமணம்: இத்திட்டம் விதவைகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிககிறது. ஏழு ஆணடுகளுக்கு வைப்புத் தொகையாகச் செலுத்தப்படுகிற உரூ. 5000 மதிப் புளள தேசிய சேமிப்புச் சான்றிதழகள் கணவன்-மனைவி இருவருக்கும் வழங்குவதன் மூலம் விதவை கள் திருமணத்திற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. இத்திட் டம் 18 முதல் 30 வயதுடைய ஆதரவற்ற விதவை களுககு மட்டுமே உரிய திட்டமாகும. மணமுறிவு பெறற மகளிரும், கணவரால் கைவிடபபட்ட மகளிரும் இததிட்டத்தில சேரார். இத்திட்டம் 1975-76-ஆம் ஆணடு தொடங்கப்பட்டது.

தையல் இயந்திரங்கள வழங்குதல்: 20 முதல் 41 வயதுடைய ஆதரவற்ற விதவையர், உடல் ஊன முற்ற மகளிர், பொருளாதாரததில் பின்தஙகிய மக ளிர, சமூகநிலையில் பினதங்கிய மகளிர், உடல் ஊன முற்ற ஆடவர் ஆகியோருக்கு இத திட்டத்தினகீழ்த் தையல இயந்திரஙகள வழஙகபபடுகின்றன. இத திட்டம் 1975-76-ஆம் ஆணடில் தொடஙகபபட்டது.

அரசினர் காப்பு இல்லம்: இநத இல்லத்தில 770 ஆண்களும், 180 பெணகளும் சேர்த்துககொள்ளப்பட அனுமதிககப்பட்டுளளனர். இங்கு இபபொழுது 301 பேர் உளளனா. அவர்களுககுத் தஙகுமிடம, உணவு, உடைகள போன்றவை இலவசமாக வழஙகப்படுகின றன. இங்குத் தஙகியிருபபோருக்கு அவசர மருத்துவ வசதிக்கும், சிறிய நோய்களைக் குணப்படுததுவதற் கும் இல்ல வளாகத்திற்குள படுக்கை வசதிகொணட மருத்துவப் பிரிவு அமைககப்பட்டுளளது.

மாவட்டச் சமூகநல அதிகாரி, மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சியர், கோட்ட வளர்சசி அதி காரி, ஏனைய சமூக நலப் பணியாளர்கள் ஆகியோா இந்த இலலத்தைக குறிப்பிட்ட காலந்தோறும மேற பாாவையிடுகின்றனா.

உடல் ஊனமுற்றோர் நலத்திட்டம்: சமூகநலத் துறையின 31.10.1979ஆம் நாளிட்ட 1767ஆம் எண் அரசாணைப்படி பாாவையற்ற, காது கேளாதவர் களுககாகத் தனிப் பள்ளிகளின் நிருவாகக் கட்டுப் பாட்டு அதிகாரம், பள்ளிக கல்வி இயக்குநரிடமிருந்து 1979 திசம்பர் முதல் சமூகநலத் துறை இயககுநருக்கு மாற்றப்பட்டுளளது. இதனபடி குருடர்கள பளளி 22, செவிடர்கள் பள்ளி 22, தொழு நோயாளிகள் இல்லம் 1, மனவளர்ச்சிக் குனறிய சிறார்கள் பளளி 2, ஆசிரியர் பயிற்சிப பளளி 3, ஊனமுற்றோர் பள்ளி 2, ஏனைய நிறுவனங்கள 2 என மொத்தம் 54 தனிப் பள்ளிகள் இயங்கிவருகினறன.

இவைதவிர, உடல்ஊனமுற்றோர் நலத் திட்டங கள் 1 முதல் 8ஆம வகுப்பு முடியப் பயிலும் உடல் ஊனமுறற மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித்தொகை வழஙக வகை செயகின்றன இதனை 1981-82ஆம் ஆணடிலிருநது சமூகநல இயக்கம் செயற்படுத்தி வரு கிறது.

உடல் ஊனமுற்ற குழந்தைகள அவர்களுடைய இல்லத்திலிருநது பள்ளிகளுக்கு/மருத்துவ மனை களுககுச் சென்று திரும்புவதற்கு மாநிலப் போக்கு வரத்துப் பேருநதுகளில் இலவசமான பயண அனுமதிச் சீட்டுகள் வழஙகப் போக்குவரத்துத் துறையின 11.5.1981ஆம் நாளிட்ட 577ஆம் எண ஆணையில் அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

உடல் ஊனமுற்ற மாணவர்கள் ஒனபதாம் வகுப் பும் அதற்கு மேலும் கல்வி-தொழில் நுட்பக் கலவி யைத் தொடரவும, தொழிற்சாலைப் பணியிருபபுப் பயிற்சி பெறவும் மத்திய அரசுத் திட்டத்தினகீழ அவர் களுக்குப் படிப்புதவிததொகை 60 உரூபாயிலிருந்து 170 உரூபாய் வரை வழஙகப்படுகிறது.

மனவளர்ச்சி குனறியோர் கலவியும் தொழிற் பயிற்சியும் பெற இல்லங்கள் பல நடத்தப்படுவதுடன மனவளர்சசி குன்றியோர் நல நிறுவனம் ஒனறும் அரசுத் துறையினகீழ் அமைக்கப்பட்டுளளது (20 2 1984). மேலும் கை, காலகளை இழந்த உடல ஊனமுற்ற ஏழைகளுக்கு மூன்று சக்கர வண்டி இலவச மாக வழஙகபபடுகிறது. பெட்டிககடைகள் வைப்ப தறகு நிதியுதவி அளிககபபடுகிறது அவை ஒவ் வொன்றையும் அமைக்க உரூ 250 முதல 500 வரை அரசு உதவித்தொகை அளிக்கிறது. வேலையமர்ப்பில் லாத பார்வையற்றோருககு உதவித்தொகை வழங் கும் திட்டத்தினகீழத் திஙகள் ஒனறுக்கு உரூ. 50 வழங் கபபடுகிறது.

வட்டார மறுவாழ்வு நிலையங்கள்: தமிழ்நாட்டி லுள்ள அனைத்து மாவட்டஙகளுக்கும் பொருந்தக் கூடிய வகையில் மதுரை, கோயமுத்தூர், தஞ்சாவூர், வேலூர் ஆகிய இடஙகளைத் தலைமையிடஙகளாகக் கொணடு, உடல் ஊனமுற்றவாகளுக்காக மத்திய அரசு நடத்தும் வாழ்க்கைத் தொழில் மறுவாழவு நிலையத்தின் அமைப்புமுறையின அடிபபடையில ஒரு வட்டார மறுவாழவு நிலையம் அமைககப்பட் டுள்ளது. இந்த நிலையஙகள் உடல் ஊனமுற்றவர்

களின் சிக்கல்களை மட்டும் கவனிக்கின்றன. ஒவ்வொரு நிலையமும் ஊனமுற்ற 100 பேர்களுக்கு மாதந்தோறும் மறு வாழ்வு உதவி அளிக்கிறது.

குழந்தைக் காப்பகத் திட்டம்: பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் மகளிருக்கும் உதவி அளிக்கும்பொருட்டு குழந்தைக் காப்பகம் தொடங்க நிறுவனங்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இந் நிலையத்தில் கைக் குழந்தைகள் காலையில் கொண்டுவிடப்பட்டுப் பணியிலிருந்து திரும்பியதும் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். சிறப்பாகப் பயிற்சிபெற்ற பணியாளர்கள் இங்குக் குழந்தைகளுக்கு உணவளித்துக் கவனித்து வருகின்றனர். ஏறக்குறைய 502 நிலையங்கள் 12,550 குழந்தைகளை இவ்வாறு கவனித்து வருகின்றன.

சமூக பொருளாதாரத் திட்டம்: மத்திய சமூகநல வாரிய ஆதரவின்கீழ் வேலைவாய்ப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட சமூகப் பொருளாதாரத் திட்டம் என்கிற ஒரு திட்டமும் உள்ளது. கல்வி வசதி பெறாமல் ஆனால் வாழ்க்கைத் தொழில் கல்விக்கான தேர்ச்சியைப் பெற்றுத் தங்களுடைய பிழைப்புக்காக அல்லது தங்களுடைய குடும்ப வருமானத்திற்காகத் தொழில் ஒன்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துள்ள மகளிர், இத் திட்டத்தின்கீழ் வசதி பெறுவர். உற்பத்திப் பிரிவுகள், சிறு தொழில்கள், துணைத் தொழிற் பிரிவுகள், பெரிய தொழில்களுக்கு உதவுதல், கைத்தறித் தொழில் பிரிவுகள், வேளாண்மை சார்ந்த பிரிவுகள் (பால் பண்ணைத் திட்டம்), சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் (தையல், கைத்தறி, நெசவு) முதலியவற்றிற்கு மத்திய சமூகநல வாரியம் மானியங்கள் வழங்குகின்றது. பூ.த.

துணை நூல்:

தமிழ்நாடு மாநில ஆட்சி அறிக்கை, 1984-85.

சமூக நிலைப் பெயர்வு: தனிமனிதன், குழுக்கள் அல்லது குடும்பங்கள் போன்றவை ஒரு சமூக நிலையிலிருந்து மற்றொரு சமூக நிலைக்கு மாறுவது சமூக நிலைப் பெயர்வு (Social Mobility) எனப்படும். இது சமூகப் படிநிலை அமைப்பு (Social Hierarchy) அல்லது சமூக அடுக்கமைப்பில் (Social Stratification) ஏற்படும் ஒரு மாற்றமாகும். பொதுவாகத் தொழில், தகுநிலை (Status) வருமானம், சொத்து, அதிகார நிலை ஆகியவற்றில் நிகழும் மாற்றங்களைக் கொண்டு சமூக நிலைப் பெயர்வு அறியப்படுகிறது.

சமூக அடுக்கமைப்பு என்பது அனைத்துச் சமூகங்களிலுமுள்ள ஓர் ஒழுங்கு முறையாகும். இச் சமூக அடுக்கமைப்பில் சமூக விழுமியங்களின் (Social Values) அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட வகுப்பினரும் மனிதர்களும் ஓர் உயர்ந்த அல்லது தாழ்ந்த நிலையினை வகிக்கின்றனர். ஆனால், இச் சமூக விழுமியங்களும் தகுநிலை அமைப்பும் நிலையானவை அல்ல. விழுமியங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பொறுத்து வேறுபட்ட வகுப்பு அல்லது மனிதர்களின் தகுநிலையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு வேறுபட்ட காலங்களில் வெவ்வேறான மதிப்பினைத் தொழில்கள் கொண்டுள்ளன.

இந்தியாவில் அர்ச்சகர்கள் ஒரு காலத்தில் பிற வகுப்பினரை விட உயர்வாக மதிக்கப்பட்டனர். ஆனால், அந்த நிலைமை இன்று இல்லை. ஒரு மருத்துவருக்கும் பொறியியல் அறிஞருக்கும் உள்ள மதிப்பு அர்ச்சகருக்கு இல்லை. அதுபோலவே ஒரு சாதாரண கடைக்காரர் நாட்டின் அமைச்சராக மாறிவிட்டால் அவர்தம் தகுநிலையும் உயருகிறது. ஆனால், அந்த அமைச்சர் தம் பதவியை இழந்து பழைய நிலையை அடையும்போது அமைச்சருக்குரிய தகுநிலையும் பறிபோகிறது. இவ்வாறு சமூகத்தினர் அனைவருடைய தகுநிலையும் மேல் நோக்கியோ கீழ்நோக்கியோ மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த இயக்கமே சமூக நிலைப் பெயர்வாகும்.

சமூக நிலைப் பெயர்வு திறந்த வகுப்புச் சமூகத்தில் (Open Class Society) மிகுதியாக இருக்கும். ஆனால், மூடப்பட்ட வகுப்புச் சமூகத்தில் (Closed Class Society) சிறிதளவு நிலைப் பெயர்வே இருக்கும். பொதுவாக எய்தப்படுகின்ற தகுநிலை (Achieved Status) ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட காரணிகளால் அமைகிறது. எனவே, அவன் அதை மாற்றியமைக்க இயலும். ஒரு தகுநிலையிலிருந்து பிறிதொரு தகுநிலைக்குச் செல்ல இயலும். அதாவது, மேலான தகுநிலையிலிருந்து கீழான தகுநிலைக்கும், கீழான தகுநிலையிலிருந்து மேலான தகுநிலைக்கும் போகக் கூடிய அடுக்கமைப்பினைக் கொண்டிருக்கும் அமைப்பு முறையே திறந்த அமைப்பு முறை (Open system) எனப்படுகிறது. வருக்க அல்லது வகுப்பு அமைப்பு முறை, திறந்த அமைப்பு முறைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சார்த்தப்படுகின்ற தகுநிலை (Ascribed Status) ஒருவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாத காரணிகளால் அமைகிறது. ஆகவே, அவன் அதை மாற்றியமைக்க இயலாது. ஒரு தகுநிலையிலிருந்து மற்றொரு தகுநிலைக்கு மாற இயலாது. எந்தத் தகுநிலையில் இருக்கிறாரோ அதே தகுநிலையில் தான் அவர் கடைசிவரையிலும் இருக்க இயலும். அவ்வாறு நிருணயமான தகுநிலை முறையில் அடுக்கமைப்பினைக்

கொணடிருக்கும் அமைப்பு முறை மூடபபட்ட அமைப்பு முறை எனப்படும். சாதி அமைப்பு முறை மூடப்பட்ட அமைப்பு முறைக்கு ஒரு சிறநத எடுத்துக் காட்டாகும் சாதி அமைப்பு முறையில் ஒருவனுடைய தகுநிலை அவன் சேர்நதுளள சாதியைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

வகைகள்: சமூக நிலைப் பெயாவு பொதுவாகக் கிடைமட்டம, செங்குத்து என இரண்டு வழி களில் நிகழுகிறது ஒரு தொழிலின பஙகிலே (Role) மாற்றம் ஏற்பட்டுச் சமூக வகுப்பிலே எநதவித மாற்றமும் நிகழவில்லையெனில அது கிடைமட்டச் சமூக நிலைப் பெயர்வு (Horizontal Mobility) ஆகும். அதாவது, ஒரு நிறுவனத்தின நிருவாகப் பொறுப்பி லிருந்து ஏறககுறைய அதே தகுநிலையுடைய வேறொரு நிருவாகப் பொறுப்பிற்கு மாறுவது கிடை மட்ட நிலைப் பெயர்வாகும். ஆனால், ஒரு தொழி லின் பஙகிலே ஏற்படும் மாறறம் சமூக வகுப்பு நிலை யிலும் மாறறத்தை ஏறபடுத்தினால், அது செங்குத் தான நிலைப் பெயர்வு (Vertical Mobility) ஆகும். இச செஙகுத்தான நிலைப் பெயர்வு மேல் நோககு நிலைப் பெயர்வு (Upward Mobility), கீழ் நோக்கு நிலைப் பெயாவு (Downward Mobility) என இரு நிலைகளில நிகழலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு தொழிற்சாலையிலுள்ள அலுவலா பணம் படைத்த வணிகராக மாறுவதால வகுப்பு நிலையில மேல் நோக்கி நகருகிறார்; அதே போல ஒரு பெரும செல்வர் ஏதாவதொரு காரணத்தால செல்வம முழுவதையும் இழக்க நேரிட்டால் வகுப்பு நிலையில் கீழநோக்கி நகருகிறார்.

மேல்நோக்குச் சமூகநிலைப் பெயர்வு: மனிதர்கள் தங்கள் சமூகத் தகுநிலையிலிருந்து மேல்நோக்கி அல் லது உயர்நத சமூகத் தகுநிலையை நோக்கி நகரு வது மேல் நோககுச் சமூக நிலைப் பெயர்வு எனப் படுகிறது இது பெரும்பாலும் தொழிற் பொருளாதார வளர்சசி, கல்விப் பெருக்கம் போன்ற காரணிகளால் ஏற்படுகிறது. மேலும் சமூக மாற்றம் (தொழிற் புரட்சி), தகவல் தொடர்பு அதிகரித்தல (ஒவ்வொரு வகுப்பினருககும் இடையே), வேலைப் பகுப்புப் போன றவையும் சமூகத்தில் மேல் நோக்கு நிலை மாறறக் காரணிகளாக அமைகின்றனவென அறிஞர்கள கூறு கின்றனா. சமூகஙகள் மிகுதியாகத் தொழிலமயமாகும போது தொழில தகுநிலை அமைப்பில கீழ்நிலையி லுள்ள கைத்திறனற்ற, குறைந்த ஊதியப் பணிகள சிறிது சிறிதாக மறைந்து இயந்திரத்தினால் இயங்குகின்ற பணிகள உருவாகின்றன. அதே நேரத் தில் இயந்திரத்தினால் உருவான பொருளகளின் வளாசசியைக் கட்டுப்படுத்தவும், திறமையாகக் கையாளவும் இடை, மேல நிலைகளில் மிகுதியான பணிகள உருவாகவும் வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், பெறறோர்களை தஙகள் குழந்தைகளுக்குப் போதிய கலவி அறிவும பயிற்சியும் அளித்தால மட்டுமே அவர்களை நலல பணியில சேருவதறகு வாய்ப்புகளை உளளன. எனவே, கட்டாயக் கல்வியும் குறைந்த கட்டணக் கல்லூரிக கலவியும் அளிததல இதறகு மிகுதியாக உதவலாம

தனி மனிதாகளைப பொறுத்தவரை, மேல் நோககு நிலைப் பெயாவு அடைகின்றவர்களை பொது வாக நகரஙகளிலேயே வாழுகினறனா. இவர்களை குடுமபத்தில ஒரே குழநதையாகப் பிறந்திருபபாாகளை அலலது ஒரே உடன் பிறபபுடன பிறநதிருக்கலாம குடும்பத்தில் இவர்களுடைய தாய் செலவாககுடைய வராக இருக்கலாம. பெற்றோரை விட இவாகளை மிகுதியாகக கலவி கற்றிருக்கலாம தாமதமாகத் திரு மணம் முடித்திருககலாம அலலது தனனைவிடப்பெரிய தகுநிலை உடையவர்கள் குடுமபததில திருமணம முடிததிருககலாம். பல ஆண்டுகளுககுப் பிறகு குழந தைகளைப் பெற்றிருபபதுடன, ஒனறு அல்லது இரண்டு குழநதைகளுடன நிறுத்தியிருக்கலாம. நலல மதிககத் தகக குடும்பப் பினனணியில பிறந்திருகக லாம்.

மேல்நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வு பொதுவாக இரணடு வகைகளில நிகழலாம. அவையாவன: 1. தலை முறைகளுக்கு இடையிலான நிலைப் பெயர்வு (Inter-generational Mobility), அதாவது ஒருவன் தன் பெற றோரைவிட உயர்ந்த சமூக வகுப்பு நிலையைப பெற றிருத்தல், 2 ஒரு தலைமுறைக்குள்ளேயே ஏறபடும நிலைப் பெயாவு (Intragenerational Mobility), அதா வது ஒருவனுக்கு அவன் வாழ்நாளிலேயே அவனுடைய சமூக வகுப்பு நிலை உயாதல. எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் ஏழை உழவனுடைய மகன் நன்றாகக கறறுச சிறநத மருத்துவராகப் பணியாற்றுவது தலைமுறை களுககு இடையிலான நிலைப் பெயர்வாகும். இதில கீழ் நோககு நிலைப பெயர்வும் ஏறபடலாம். ஒரே தலைமுறையில தனிமனிதன் அல்லது குழுவினரின சமூகத் தகுநிலை மாறுவது தலைமுறைககுள்ளேயே ஏறபடும் நிலைப் பெயர்வாகும். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் அலுவலகத்தில் சாதாரண அடிப்படை ஊழிய ராகச் சேர்நத ஒருவன சுயமாகப் படித்துப் பினனர் அதே அலுவலகததில் பொது மேலாளராக முன் னேற்றமடைவது ஒரு தலைமுறைக்குள்ளேயே ஏற் படும் நிலைப் பெயாவாகும்

கீழ்நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வு: மனிதர்களை தங்கள் சமூகத் தகுநிலையிலிருந்து கீழநோக்கி அலலது

குறைந்த சமூகத் தகுநிலையை நோக்கி நகருவது கீழ்நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வு எனப்படும். இது போதுமான கல்வி அறிவு இல்லாமை, இளமைப் பருவத்தில் திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றால் மிகுதியாக ஏற்படுகிறது. வேலையின்மை,பொருளாதாரச் சிக்கல், மிகப் பெரிய குடும்பத்தில் பிறத்தல் போன்ற காரணங்களினாலும் இது நிகழலாம்.

எசு.எம். மில்லர் (S.M. Miller) என்ற அறிஞர் 'சமூக நிலைப் பெயர்வு ஒப்புமை' என்ற தம் நூலில் தாம் ஆய்வு செய்த நாடுகளுள் மூன்றில் ஒரு பங்கு நாடுகளில் கீழ் நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வே மிகுதியாக உளளது எனவும், குறிப்பாகத் தொழில் மயமான நாடுகளில் கீழ்நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வு மிகவும் இன்றியமையாததாக இடம் பெற்றுளளது எனவும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், கி.பி. 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பா தொழில் மயமாக்கப்பட்ட போது தொழிலாளிகளுள் பெரும்பாலோர் முன்னர்ச் சமுதாயத்தில் உயர் மட்டத்திலும் நடுத்தர மட்டத்திலும் இருந்தவர்கள் எனப தற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. இராபாட்டு கே. மெர்ட்டன் (Robert K. Merton) எனற அறிஞர் பிறழவு நடத்தையைப் பற்றிச் செய்த ஆய்வுகள இந் நிலைக்கு மிகப் பொருந்துவதாக அமையும். பண்பாட்டுக் குறிககோள்களை அடையச் சமுதாயத்தால் ஏறறுக் கொள்ளப்பட்ட வழிமுறைகள் தடையாக இருக்கும்போது மக்கள் பிறழ்வு நடததையில் ஈடுபடுகின்றனர். அதனால், நடுத்தர வகுப்பினர் கூடக் குறறங்களில ஈடுபட்டுக் கீழநோக்கு நிலைப் பெயர்வுக்கு வழி வகுக்கிறார்கள என இவர் கூறுகிறார்.

தொழில் துறைகளில முன்னேறிவரும நாடுகளில அடிக்கடி வேலை நிறுத்தங்கள், அரசியல புரட்சிகள நிகழவதாலும் கீழநோக்கு நிலைப பெயாவு ஏற்பட வாய்ப்புகள உளளன. வல்லரசுகளும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளும் மூனறாம் உலக நாடுகளை அரசியல் அடிப்படையிலும் பொருளாதார அடிப்படையிலும அடிமைப்படுத்தும்போது, அடிமைப்படுததப்பட்ட நாடுகளில் உறபத்தித திறன் குறைககப்பட்டு, ஏழமையும் கீழநோக்கு நிலைப் பெயர்வும் ஏற்படுகின்றன. இத தகைய நிலைப் பெயர்வு ஒரு தனிமனிதனையோ சில குழுககளையோ மட்டுமனறிப் பொதுவாக அந்தச் சமுதாயம முழுவதையுமே தாக்கும்.

ஒரு தனிமனிதனைப் பொறுத்த அளவில் கல்வியின்மை, வேலையின்மை, தகுதிக்குப் பொருந்தாத வேலை, வாழ்க்கையில் தோல்வி முதலானவை அவனைச் சமூகத்தில் கீழ் நோக்கி அமிழ்த்தி விடுகின்றன. ஒரு குடும்பததைப் பொறுத்த வரையில் குடும்பத் தலைவரின இறப்பு, பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் முதலானவை கீழ்நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வுக்குக காரணமாகின்றன.

சமூக நிலைப் பெயர்வுக் கோணங்கள்: சமூக நிலைப் பெயர்வு சமூக அடுக்கமைப்பு, குழுக்களின் நிலை, குடும்பத்தின் அமைப்பு, தனி மனிதனின் முயற்சி, மனநிலை போனறவற்றினால் பாதிககப்படுகின்றது. எனவே இது பின்வரும் ஐநது கோணங்களில் ஆராயப்படுகிறது 1. காலம்-ஒரு தலைமுறையிலிருந்து வேறுபட்டுப பிறிதொரு தலைமுறையில் ஏற்படுகிற மாற்றம் அல்லது ஒரு தலைமுறைக்குளளேயே ஏற்படும் மாற்றம், 2. நிறுவனஙகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள-கல்வி, தொழில் துறைகளில் நிகழும் மாற்றம், 3 பிறப்பு அல்லது குடும்பநிலை ஆகியவற்றால் ஏற்படும் மாற்றம். மேலும், உழைப்பு, திறமை ஆகியவறறால ஏற்படும் மாறறம், 4. இட மாற்றத்தின கூறுகள - தனிப்பட்ட மனிதன் அல்லது ஒரு குடும்பம, குழு அல்லது ஒரு சமூகமே இடமாற்றத்தால வேறுபட்ட தகுநிலை அடைவது, 5. தகுநிலைகளில் ஏறபடும் மாறறங்கள.

சமூக நிலைப் பெயர்வின் விளைவுகள்: சமூக மாற்றம் எனபது ஓர் இயறகையான நிகழவு. எனவே சமூக நிலைப் பெயர்வு ஏற்படுவதும் தவிாகக முடியாததாகிறது. சமூக நிலைப பெயர்வை முழுவதும் தடுககின்ற சமூகமும இல்லை; நிலை பெயராத சமூகமும் இருப்பதில்லை. பொதுவாகச் செஙகுத்தாக நிகழும் சமூக நிலைப் பெயர்வை அளப்பது மிக அரிது. பெரிய அளவிலான மேல்நோக்கு அல்லது கீழநோக்கு நிலைப பெயர்வு வகுப்பமைபபினை ஒழிககினறது; பணபாட்டினை மிகவும் சீராக மாறறுகிறது எனச சிலா நமபுகின்றனா. ஆனால பிறா, ஒரு நிலையினை உயர்த்தவோ சீராக வைததிருககவோ முயலுவது வகுப்பமைப்பு முறையைப் பலப்படுததுகிறது எனக கூறுகினறனா. எனினும், தனிமனித நிலைப் பெயர்வினால அல்லாமல அனைவரும் சமூக, பொருளாதாரச் சமஉரிமை அடைவதன மூலமே வகுப்பு வேறுபாடுகள் குறைககபபட வேணடுமெனச சமூகவியலறிஞர்கள கூறுகின்றனர். பொதுவாக, ஒரு புரட்சியில் முழு வகுப்பமைப்பும மாறககூடும். ஒருமுறை சமூகமானது புரட்சியினால் மறு உரு அமைநதால, சமூக நிலைப் பெயர்வு மிகக குறைந்தும் இருககலாம. சமூக நிலைப் பெயர்வு மிகவும் மெதுவாகவும், மிக நுட்பமான மாற்றஙகளுடனும் நிகழலாம்.

கீழ் நோக்குச் சமூக நிலைப் பெயர்வால் மனிதனுக்கு உளக் கோளாறுகள ஏற்பட வாயப்புகள

உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழநோக்கு நிலைப் பெயர்வு அடைபவாகள் பிறரைவிட மிகுதியாகத தற்கொலை செய்து கொள்கினறனரென வாரன் பிரீடு (Warran Breed) எனற அறிஞரின ஆய்வு கூறு கிறது. ஆனால, இதற்காக மேல்நோக்கு நிலைப் பெயாவு பிற தகாத விளைவுகளை ஏற்படாமல் தடுக்கிறது எனக கொளள முடியாது. மேல் நோக்கு நிலைப் பெயாவும் சில விரும்பத்தகாத விளைவு களை ஏறபடுத்தலாம்.

உளச் சிதைவு நோய் (Schizophrenia), உளம்சாா நரமபு நோய் (Psychoneurosis) ஆகிய உளப்பிணிகள மேல்நோக்கு நிலைப் பெயர்வினால் ஏற்பட வாயப் புளளதாக உளவியல அறிஞர்கள கூறுகின்றனர். பொதுவாக மேல்நோக்கு நிலைப் பெயர்வு அடைப வர்கள் பிறரைவிடத் தங்களைமிக உயாவாக எணணிக கொளவாாகள; உயர்ந்த கௌரவததைக கடைபபிடிப்பார்கள். மேலும் தங்களது பெற்றோர், குழநதைகளுடன் கூட மிகுதியான அனபிலலாமலே பழகுவாாகள. மேலும் மேலநோக்கு நிலைப பெயாவு எப்பொழுதும நனமை செயய வலலது எனக கொளள முடியாது. மிகுதியான நிலைப் பெயர்வால மிகுநத பணபாடடு மாறறஙகள ஏறபடக் கூடும். மேலும் மேல நோககு நிலைப் பெயாவை அடைய விருமபுவது சமூக விரோதச செயல்களைத் தூணடு வதற்கும் வாய்ப்புள்ளது.

காரணிகள்: குடும்ப அளவு, சாதி, இனம், கலவி, பாலினம், திருமணம், தள்ளிப்போடப்படும் மன நிறைவு (Deferred gratification) போனறவை சமூக நிலைப் பெயாவில குறிப்பிடததகக அளவு தாக கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன; மேலும், சமூக நிலைப் பெயர்வுக்குக் காரணமாகவும் அமைகினறன.

குடும்ப அளவு ஒரு குடும்பத்தில மிகபபல குழந தைகள பிறந்தால் அனைததுக் குழநதைகளின தேவைகளையும் பெற்றோரால நிறைவேறறுவது இயலாத காரியமாகும். குழந்தைகளை அடுத்தடுத துக் குறிப்பிட்ட இடைவெளியினறிப் பெற்றிருந்தால அவர்களுககு நல்ல கல்வியோ வேலையோ பெறுதல் அதைவிடச் சிக்கலானதாகும். எனவே, சிறிய குடும் பத்திலே பிறக்கின்ற குழந்தைகள் பெரிய குடும்பத்தில பிறக்கின்ற குழந்தைகளைவிட மேலநோக்கு நிலைப் பெயர்வை அடைகின்றனர். பொதுவாக ஊரகச் சமூகஙகளைவிட நகரச் சமூகங்களில் பிறப்புவீதம் குறைவாக இருப்பதால நிலைப் பெயாவு மிகுதியாக ஏற்படுகிறது.

சாதி/இனம்: இந்தியாவைப் போன்ற பல நாடு களில் இன்றும் சாதி, இன அடிப்படையிலேயே தொழில்கள் அமைகின்றன. எனவே, பல தாழந்த சாதி இனத்தவா கலவியோ வேலையோ பெற இய லாமற் போகிறது. தங்களுடைய சாதி, இனப பின னணியின மூலம பலா் சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமயம ஆகிய அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னேறுகின்றனா. எனவே, மேல நோககு நிலை மாற்றம் சாதி, இன அடிப்படையில நிகழ வாயப்பு கள ஏறபடுகின்றன.

கல்வி: ஒருவன் படிக்கினற கலவியைப் பொறுத் தும் சமூக நிலைப் பெயர்வு அமைகிறது முறைப்படி அவன கற்ற கலவியின அளவைப் பொறுத்துமசமூகத் தில் அக கலவியின் மதிபபைப் பொறுததும வேலை யையும் ஊதியததையும் பெறுகிறான். எடுததுககாட் டாக, மருத்துவம், பொறியியல ஆகிய துறை சார்ந்த கலவி இன்று சமூகததிலே மதிககபபடுகிறது. மேலும இன்று ஒரு வணிக நிறுவனத்தில பணியாறறுவதறகுக கூடக் குறைநத அளவுக் கலலூரிக கல்வி தேவைப்படு கிறது.

பாலினம்: பொதுவாகப் பெணகளை விட ஆண களே மிகுதியாகக் கலவி கற்கின்றனர். வணிகமோ அலுவலகப் பணிகளோ ஆணகளே மிகுதியாகச் செய் கின்றனர். பெரும்பாலோா பெணகள் படிப்பதையும, அலுவலகங்களில் பணிபுரிவதையும விரும்புவ தில்லை. இப்பொழுதுதான பெணகள் ஒரு சில துறை களில் பணியாற்ற முன்வந்துள்ளனா. எனவே, ஆண பெண் எனற பாலின வேறுபாட்டைப் பொறுததும நிலைப் பெயர்வு அமைகினறது.

இவை தவிா்த்துக குடுமபத்தில் மூத்தவனா கவோ கடைசி மகனாகவோ பிறப்பதைப் பொறுத் தும் மேல் நோக்குககுச் சமூக நிலைப் பெயர்வு அமை கிறது. ஏனெனில், பொதுவாகப் பெறறோாகள மூத்தவனையோ இளையவனையோ மிகுதியாகக் கவ னிககிறாா்கள. ஆதலின, இடையிலே பிறப்பவர்கள புறக்கணிககப்படுகினறனர். எனவே, பிறப்பின வரிசை நிலை கூட நிலைப் பெயர்வுக் காரணியாக அமை கிறது.

திருமணம்: செங்குத்தான நிலைப் பெயர்வு சமூக வகுப்பில் ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக ஏற்படு வதைவிடத் திருமணத்தின மூலம் மிகுதியாக ஏறபட வாய்ப்புளளது. ஒருவன் தன்னைவிட மிகக வசதி யான குடுமபததில திருமணம் செய்யும்போது அவ னுடைய சமூகத் தகுநிலையும் உயருகிறது. அது போலவே தாழ்ந்த குடும்பத்தில திருமணம செயயும் போது அவனுடைய சமூகத் தகுநிலையும் குறை கிறது.

மேலும், திருமண வயதும் சமூக நிலைப் பெயர்வில் ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைகிறது. பொதுவாகக் குறைந்த வயதில் திருமணம் செய்து கொள்பவர்கள் மிகக் குறைவான மேல்நோக்கு நிலைப் பெயர்வை அடைகின்றனரென ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

காலங்கடந்த மனநிறைவு: சில முயற்சிகளின் பலன்கள் உடனடியாகக் கிடைக்காமலிருப்பினும் பின்னர், நினைத்ததைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கிடைக்கலாம். பொதுவாக உடனடியாகப் பலனைப் பெறுபவர்களைக் காட்டிலும் சிறிது காலங்கடந்து பெறுபவர்கள் மிக்க அளவு மேல் நோக்கு நிலையினை அடைகின்றனர். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Cohen, Bruce J., Theory and problems of Introduction to Sociology, Mc-Graw Hill Book Company, New york, 1979.

Horton, Paul B. and Chester L. Hunt, Sociology Mc-Graw Hill International Book Company, Tokyo, 1981.

Lipset, Seymour M. and Reinhard Bendix, Social Mobility in Industrial Society, University of California Press, Berkeley and Los Angeles, 1966.

Popenoe, David, Sociology, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1977.

சமூக நிலையமைப்பு: ஓர் ஒழுங்குபட்ட அமைப்பில் மனிதர்கள் அல்லது பகுதிகள் அமைந்திருத்தல் சமூக நிலையமைப்பு (Social Organization) எனப்படும். இந்த அமைப்பிலுள்ள மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்தும் தொடர்புடையவர்களாகவும் இருப்பர். இவர்கள் ஏதேனுமொரு நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒருங்கிணைந்த முறையிற் செயற்படுவர். மேலும், இவர்கள் தங்களுடைய தகுநிலை (Status), பங்கு (Role) ஆகியவற்றைப் பொறுத்து நிலையான கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் கொணடிருப்பர். எடுத்துககாட்டாகக் குடும்பம், கோயில், கல்லூரி, தொழிற்சாலை, அரசியற் கட்சி, சமுதாயம் போன்றவை இவ்வாறான ஓர் ஒழுங்குபட்ட அமைப்பில் அமைந்துள்ள சமூக நிலையமைப்புகளாகும்.

ஓர் அரசாங்கம் அரசியல் செயல்களை உள்ளடக்கியிருப்பதால் அது ஓர் அரசியல் நிலையமைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அதுபோலவே ஒரு தொழிற்சாலை, பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதுடன் உடைமைகளைப் பகிர்நதளிப்பதாகவும் உள்ளதால் அது பொருளாதார நிலையமைப்பாகும். கோயில் ஒரு சமய நிலையமைப்பாகும். வங்கி (Bank) ஒரு நிதி நிலையமைப்பாகும். கல்லூரி ஒரு கல்வி நிலையமைப்பாகும். ஆனால், இந்த அனைத்து நிலையமைப்புகளும் சமூக நிலையமைப்புகளாகவே கருதப்படுகின்றன. அதாவது. சமூகத்தின நிலையமைப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வாறு சமூகவியலில் சமூக நிலையமைப்பு என்ற சொல், சமூகத்திலுள்ள எந்தவொரு நிலையமைப்பையும் குறிககும்வகையில் பரந்த கருத்தாகச் சொல்லப்படுகிறது.

நிலையமைப்பிற்கும் குழுவிற்கும் (Group) சிறிது வேறுபாடு உள்ளது. குழு ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளைச் செய்து முடிப்பதற்காக ஒருங்கிணைநதுள்ள இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்களைக் குறிக்கிறது. ஆனால், நிலையமைப்பு ஒன்றையொன்று சார்ந்த பகுதிகள் அல்லது குழுக்களிடையே உள்ள ஒருங்கிணைந்த சமூக உறவுகளைக் குறிக்கிறது. ஒரு குழுவைக் காண்பது எளிது. ஆனால் அதனுடைய நிலையமைப்பைக் காண்பது அரிது.

நிலையமைப்பின் கூறுகள்: நிலையமைப்பு என்ற சொல் பல கருத்துகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'சங்கம் ஒரு நிலையமைப்புக் கூட்டத்தை நடத்தியது' என்ற வாக்கியத்தில் நிலையமைப்புச் செயற்பாங்கு (Organiztional Process) குறிக்கப்படுகிறது. 'இக் குழு மிக உயர்ந்த நிலையமைப்பில் உளளது' எனற வாக்கியத்தில் நிலையமைப்பின் தரம் (Standard) குறிக்கப்படுகிறது. சமூகவியலில் இது சமூக உறவுகளின் ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக்கிறது. அனைத்துச் சமூக நிலையமைப்புகளும் சமூகக் கட்டமைப்பைக் (Social Structure) கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, சமூக நிலையமைப்பும் சமூகக் கட்டமைப்பும் ஒரே பொருளைக் குறிக்கின்றன. இந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள இருப்பினும் வேறுபட்ட எழுத்துகளைக் கொணடுள்ளன. சமூக நிலையமைப்பிற்குச் சமூக உறவுகளின் ஒருங்கிணைப்பு இனறியமையாததாகும். ஆனால், சமூகக் கட்டமைப்பு அதனுடைய நிலைகளையும் நிலையான விதிகளையும் பொறுத்ததாகும். பின்வருவன நிலையமைப்பின் முக்கிய கூறுகளாகச் சொலலப்படுகின்றன.

1. குறிக்கோள்: நிலையமைப்பிலுள்ள உறுப்பினர்கள் ஒரு பொதுவான குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையுடன செயற்படுவர். அவர்களுககிடையே ஓர் ஒட்டுமொத்த ஆர்வம் இருக்கும். அதுபோன்ற ஒற்றுமை அவர்களிடையே இல்லாவிடின் அந்த நிலையமைப்பு

அழிந்துவிடும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குடும்பத்தி லுள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் குடும்பத்தின் மகிழ்ச்சிக்காக இணைந்திருப்பர். இந்த ஒற்றுமை குறையும்போது அக் குடும்பம் சிதைவதற்கு வாயப் புள்ளது. அவ்வாறே ஓர் அரசியற் கட்சியில் அதன் உறுப்பினர்கள் ஒற்றுமையாய் இருந்தால் மட்டுமே கட்சி நீடிக்க இயலும்.

2. பங்கு, பதவி, தகுநிலை: நிலையமைப்பு என்பது மக்கள் அல்லது சில பகுதிகளின் ஓர் ஒழுங்குபட்ட அமைப்பாகும். அதாவது, நிலையமைப்பின் அனைதது உறுப்பினர்களும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு, பதவி (நிலை), தகுநிலை ஆகியவறறைக் கொணடிருப்பர்.

சமூகவியலில் பங்கு, பதவி, தகுநிலை ஆகிய மூன்று சொற்களும் குறிப்பிட்ட வெவவேறு பொருள் களைக் குறிக்கினறன. ஒரு கல்லூரி, முதல்வர். பேராசிரியர்கள, எழுத்தர்கள், மாணவர்கள் ஆகி யோரைக் கொணடிருக்கும. இதில முதல்வர் எனற சொல ஒரு பதவியைக குறிக்கிறது. அவர் கலலூரி யில் ஒரு பஙகினை வகிககிறாா. அதாவது கலலூரி யின அனைதது நிருவாகத்தையும அவர் கவனிக் கிறார். அவருடைய பங்கின் மதிப்பைப் பொறுத்து அவர் சமூகத்தில ஒரு தகுநிலையைப் பெறுகிறாா. அவ்வாறே ஒரு சமூகநிலையமைப்பில் அனைதது உறுப்பினர்களுக்கும குறிப்பிட்ட பங்கும் தகுநிலை யும் இருககினறன. அவற்றிற்கேற்ப அவாகள் செயற் படுகின்றனர்.

3) நெறிகளும் வழக்காறுகளும்: அனைத்து நிலை யமைப்புகளும் அவற்றின் உறுப்பினர்களைக கட்டுப் படுத்துகின்ற நெறிகளையும் (Norms) வழக்காறு களையும் (Mores) கொணடிருககின்றன. சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடத்தைமுறைகளே நெறி களாகும். அநத நெறிகள ஒரு மனிதனுடைய பங் கினை விளக்குகின்றன. நிலையமைப்பின் நெறிகளை அதனுடைய உறுப்பினர்கள பினபற்றும்போதே அத னால் அமைதியாகச் செயற்படமுடியும். எடுத்துக் காட்டாக, ஒரு கல்லூரியில் ஆசிரியர்களும் மாண வர்களும் கல்லூரியின நெறிகளைப் பின்பறறும் போதே அககல்லூரியினால் அதனுடைய நோககங களை நிறைவேற்றமுடியும். அவவாறே குடும்பம, கோயில் போனற அனைத்து நிலையமைப்புகளும் குறிப்பிட்ட நெறிகளையும் வழக்கடிப்பாடுகளையும் கொணடிருக்கினறன.

4) அதிகாரங்கள்: அனைத்து நிலையமைப்பு களும் அதிகாரங்களைககொண்ட ஓர் அமைப்புமுறை யைக் கொணடிருக்கினறன. ஓர் உறுப்பினர் அநத நெறிகளைப் பின்பற்றவில்லையெனில், அதிகாரங் களின்மூலம் அவற்றைப் பின்பற்றுமாறு அவர் வற் புறுத்தப்பட வேண்டும் எடுத்துக்காட்டாகக் கல்லூரி யின் நெறிகளுக்கு எதிராக நடக்கின்ற மாணவாகள் கல்லூரியிலிருந்து விலக்கப்படலாம்.

சமூகக் கட்டமைப்பு: இது சமூகவியலில் உள்ள ஓர் அடிப்படைக் கருத்தாகும். பொதுவாக ஒரு சமூ கததிலுள்ள அனைத்து நிலையமைப்புகள், வழக்கங் கள், சட்டங்கள, நிறுவனங்கள ஆகியவைகளும் சமூ கக கட்டமைப்பாகும. அதைப்பற்றி முதனமுதலாக எர்பர்ட்டு இசுபென்சா (Herbert Spencer) என்ற அறிஞர் ஆராய்நதார். பின்னர், தர்கைம் (Durkheim), தால்காட் பார்சனசு (Talcott Parsons), நேடல (Nadel) போனற பல அறிஞர்கள ஆராய்நதனர்.

மக்களதொகை, மக்களின் நடத்தை, அவர்களு டைய திறமைக்கேற்பப் பங்கினைச் செய்வதால் ஏற்படும் தொடர்புமுறை ஆகியவற்றைப் பிரித தெடுப்பதனமூலம் ஒரு சமூகததின் கட்டமைப்பைக் காணலாம் என நேடல் கூறுகிறார். ஆனால், பார் சன்சு, ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடைய நிறுவனங் களின் குறிப்பிட்ட ஒழுங்குமுறை, சமூக மாதிரிகள, ஒரு குழுவில் ஒவ்வொரு மனிதனுககுமுள்ள தகு நிலை, பங்குகள ஆகியவற்றைச் சமூகக் கட்டமைப புக் குறிப்பதாகக் கூறுகிறார். இவ்வாறு பலர் சமூகக கட்டமைப்பைப் பற்றி விளக்க முற்படினும் அதைப் பறறிய சீரான கருத்துக் கூறப்படவில்லை.

இருப்பினும், சமூகக் கட்டமைப்பு ஒரு வெளிப் படையான நிகழ்வு எனத் தெரிகிறது. இது சமூகத் தின் வெளித் தோற்றங்களைக் குறிககிறது. குழுக் கள், நிறுவனஙகள், சங்கங்கள், நிலையமைப்புகள முதலியன சமூகக கட்டமைப்பின் பாகங்களாகும். இவ்வாறே சமூகத்தில் அனைதது மனிதர்களும் பிற மனிதர்களுடன் இணைந்து வாழுகிறார்கள. ஒவ் வொரு சமூகமும் கட்டமைப்புடைய ஒரு நிலைய மைப்பு முறையைக் கொணடுள்ளது.

மனிதர்கள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ளும்போது அவர்கள ஒரு கட்டமைப்பு உரு வத்தை உருவாககிக்கொள்கிறார்கள். இது ஒரு குழு வாகவோ சஙகமாகவோ நிலையமைப்பாகவோ இருக்கலாம். அதாவது, ஒரு நல்லவழியில் சமூகம் இயங்குவதற்காகவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர் புடைய வழியில் அமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு வடி வங்களால் சமூகக் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படு கிறது. அந்தக் கட்டமைப்புப் பிரிவுகளால சமூகம் செயற்படுகிறது. நிறுவனங்கள, சங்கங்கள், குழுக்கள, நிலையமைப்புகள், சமுதாயம் ஆகிய அனைத்தும்

சமூகக் கட்டமைப்பின் பாகங்கள ஆகும். மேலும் இவையே சமூகம் இயங்குவதற்கான செயற் கருவி களாகும்.

ஓர் உயிரினக் கட்டமைப்பைச் சமூகக் கட்டமைப பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். உயிரினக் கட்ட மைப்பு கை, கால், வாய், மூக்கு, காது மற்றும் பிற உறுப்புகள ஒருங்கே அமைந்த ஓர் உடலாகும். இப் பகுதிகள ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புகொணடு ஒன்றையொனறு சார்ந்திருப்பதனமூலம் உடல இயங்குகிறது. உயிரினக் கட்டமைப்பின் பகுதி கள் அனைதது உயிரினங்களிடையேயும் ஒன்றாக இருப்பினும், மனிதர்களின் கட்டமைப்பு வடி வங்கள் மாறுபடுகின்றன. சிலர்உயரமாகவும், சிலர் குட்டையாகவும், சிலர் தடித்தும், சிலர் மெலிந தும் இருக்கினறனர். சமூகக் கட்டமைப்பும் இவ் வாறே அமைந்துள்ளது. அனைத்துச் சமூகக் கட்ட மைப்புகளின் பகுதிகளும் ஒன்றாகவே இருககின் றன. அதாவது குடும்பம், மதம், அரசியல நிலை யமைப்பு, பொருளாதார நிறுவனங்கள, நிலம், பகுதி மற்றும் பிறவறறை அனைத்துச சமூகக் கட்டமைப் பும் கொணடிருக்கும். ஆனால, அனைத்துக கட்ட மைப்புகளின் வடிவங்களும் ஒன்றாக இருககவேணடு மென்பதிலலை. ஒனறுக்கொன்று மாறுபடலாம. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு கணவன ஒரு மனைவியுடனும், குழந்தைகளுடனும் இருக்க லாம். சில குடும்பங்களில் ஒரு கணவன பல மனைவி களுடனும், குழந்தைகளுடனும் இருக்கலாம

சமூக அமைப்புமுறை: அனைததுச் சமூகஙகளும் அலலது குழுக்களும அமைப்புமுறையைக் கொணடி ருக்கின்றன. அமைப்புமுறை (System) எனபது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒன்றைக் குறிக்கிறது. மனித உடலில கண, காது, மூக்கு, வாய், வயிறு, இதயம், மூளை,இரைப்பை போன்ற பல உறுப்புகள் உளளன. இவை இவற்றிற்கு உரிய இடங்களில் பொருத்தப பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுளளன. இந்த அமைப்பு உயிரினக் கட்டமைப்பு எனச் சொலலப்படும. இக கட்டமைப்பின் ஒவவொரு பகுதியும் இயஙகுவதறகு ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்கின்றது. அசசெயல் களின் அடிப்படையில் அவை ஒன்றுக்கொன்று இடை யுறவு கொள்கின்றன. மேலும் இடைவினை புரிகின றன. இவ்வாறு இடைவின்னயும் இடையுறவுகளும் கொள்வதனமூலம் கட்டமைப்பின் பகுதிகள தீவிர மாகச் செயறபடுகின்றன. உயிரினக் கட்டமைப்பின இந்த நிலையே உயிரின அமைப்புமுறை (Organic System) எனப்படும். இவ்வாறு அமைப்புமுறை எனற சொல் ஒரு கட்டமைப்பிலுளள பாகங்களின் முறை யான உறவுகளைக் குறிக்கிறது.

அதேபோனறு சமூக இடைவினைகள் ஓர் ஒழுங்கு முறையிலும் ஓர் அமைப்புமுறையிலும் அமைநதிருத் தல சமூக அமைப்புமுறை (Social System) எனப் படும். இது இடைவினை சார்ந்த உறவுகளின ஓர் இணைப்பாகும். இது பண்பாட்டு நெறிகள், கருத்து கள் ஆகியவற்றிறகேற்ப மனிதர்கள பலர் ஒரு வரோடொருவர் இடைவினை புரிவதைக் குறிககிறது. சமூக அமைப்புமுறையின உறுப்பினர்கள தனி மனிதர் கள் ஆவர். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் செயலாற்று வதற்கு ஒரு பஙகு உளளது. அவன் இடைவினை சார்ந்த உறவுகளில் பஙகுகொள்கிறான். அவனுடைய நடத்தையில் பிறருடைய நடத்தையின தாக்கம் ஏற் படுகிறது. பிறருடைய நடத்தையில் அவனுடைய நடததையின தாக்கமும ஏற்படுகிறது.சமூகத்திலுள்ள தனி மனிதாகள, குழுக்கள ஆகியோரின நடத்தைகள சமூக நிறுவனஙகளால கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் சமூக நெறிகளுக்கேறபச செயறபடுகின்ற னர். அவர்களுடைய இடைவினைகள, இடையுறவு ஆகியவற்றிறகேறப அவர்கள ஒரு தோறறத்தை உருவாக்குகினறனா. இதுவே சமூக அமைப்புமுறை எனச் சொலலப்படுகிறது.

இச் சமூக அமைப்புமுறையில் அரசியலமைப்பு முறை, சமய அமைப்பு முறை, கல்வி அமைப்பு முறை, பொருளாதார அமைப்புமுறை போன்ற பல துணை அமைப்புமுறைகள் இருக்கின்றன. இந்த அனைத்து அமைப்புமுறைகளிலும் இடைவினை புரிகின்ற ஒவவொரு மனிதனுககும் செயலாற்றுவதற் கென ஒரு செயல் உணடு.

சமூக அமைப்புமுறையின் சிறப்பியல்புகள் 1)சமூக அமைப்புமுறை, சமூக இடைவினையின் அடிப்படை யில் அமைநதிருக்கும். 2) இது பொருள்நிறைநத இடைவினைகளையுடைய ஒரு நிலையமைப்பாகும். எந்தவித நோக்கமோ காரணமோ இலலாத இடை வினையானது சமூக அமைப்புமுறையை உருவாககு வதில்லை. 3) பல வேறுபட்ட பகுதிகள் ஓா ஒருங் கிணைந்த முறையில் அமைந்துளள நிலையே சமூக அமைப்பு முறையாகும். அமைப்புமுறையில இடை வினை புரிகின்ற பகுதிகளை இச் சமூக அமைப்பு முறை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. 4) சமூக அமைப்பு முறை யானது பண்பாட்டு அமைப்பு முறையுடன தொடர் புடையதாக இருக்கும். 5) இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலம், ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய தாக இருக்கும். அதாவது, சமூக அமைப்புமுறை அனைத்துக் காலங்களிலும், நிலபபகுதிகளிலும், சமூ கங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதிலலை. வேறு பட்ட காலங்களிலும், நிலப்பகுதிகளிலும் வேறுபட்ட

சமூக அமைப்பு முறை நிலவும். காணக: சமூக அமைப்பு முறை. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Bottomore, T.B., Sociology: A Guide to Problems and Literature, Unwin University Books, London, 1920.

Parsons, Talcott., The Social System, Free Press Glencoe, 1951.

Stewart, Elbert W., Sociology: The Human Science, McGraw Hill Book Company, New York, 1978.

சமூக நிறுவனங்கள்: மக்களுடைய முக்கிய நோக்கங்கள அல்லது செயல்களை அடைவதற்கான நெறிகளைக் கொண்ட நிலையமைப்புகள சமூக நிறுவனங்கள் (Social Institutions) எனப்படும். இவை சமூகத்திற்குத் தேவையான செயலகளை ஓர் ஒழுங்கு முறைப்படி நிலையான வழியில் அமைகின்றன. மேலும், இச் செயல்களைச செய்வதறகு மக்கள ஏற்றுக் கொள்கின்ற, ஏறறுக்கொள்ள வேண்டிய விதி முறைகளை (நெறிகளை) இந்நிறுவனஙகள் கொண டிருக்கின்றன.

நிறுவனங்கள் எனபவை குழுவினால் நிலைப படுததப்பட்ட செயல்முறை வடிவங்கள் என மெக் ஈவர் (Mac Iver) வருணிககிறார். மேலும், இவை பொதுமைக் கருத்து (Concepts), கட்டமைப்பு (Structure) ஆகிய இரணடு அமிசங்களைக் கொண டிருப்பதாகச் சமனா (Sumner) எனற அறிஞர் கூறு கிறார். இவ்வாறு நிறுவனங்கள மனிதர்களின கூட்டுச செயல்களைச் சார்ந்து இயங்குகினறன; வழக்கஙகள (Customs), கொள்கைகள ஆகியவற்றின அடிப்படை யிலான சில திட்டமான செயலமுறைகளைக கொண டுள்ளன; மனிதனுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுதறகு முயலுகினறன. மேலும், இவை தனி மனிதர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற வழிமுறை யாகச் செயறபடுவதுடன, பிற சமூகக் கட்டுப்பாட்டு வழிமுறைகளைவிட மிகுதியான நிலைதத தன்மை யினையும் கொண்டிருக்கினறன.

நிறுவனம் ஒவ்வொனறும் வெவவேறு விழுமியங் கள் (Values), குறியீடுகள (Symbols), மனப்பானமை கள் (Attitudes) ஆகியவற்றைக கொண்டிருக்கும். இவை சங்கங்கள் அல்லது மன்றங்களிலிருந்து (Associations) அமைப்பிலும் இயல்பிலும் வேறுபடு கின்றன.

திருமணம், குடும்பம், கல்வி அமைப்புமுறை, பொருளாதாரம், அரசாங்கம், சமய நிறுவனம் ஆகியவை முக்கியமான சமூக நிறுவனங்களாகச சொல்லப்படுகின்றன. இலவாழக்கை, கற்றல், பொருளாதார நடவடிக்கை, ஆட்சி, வழிபாடு போனற செயல்கள இந் நிறுவனங்களின் மூலம் ஆற றப்படுகினறன.

நிறுவனங்களின் இயல்புகள்: 1) ஒவ்வொரு நிறு வனமும் குறிப்பிடத்தக்க சமூகத் தேவைகளை நிறை வேற்றுவதைத் தங்களுடைய முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுளளது. எடுத்துக்காட்டாகக குடும்பம் குழந்தைப் பிறப்பை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற் படுகிறது. குடும்பம் குழநதைகளைச் சமூகமயமாக்கு வதுடன் அவர்களுக்குப் பொருளாதாரப் பாதுகாபபும் அளிக்கிறது. 2) நிறுவனங்கள அதனுடைய உறுப பினர்கள் பகிாந்து கொளகின்ற அடிப்படையான விழு மியங்களுக்கு உருக் கொடுக்கினறன. எ-டு, இந்திய அரசியலமைப்பு முறை குடியாட்சித் தத்துவத்திறகு உருக் கொடுககிறது. 3) நிறுவனங்கள் ஏறக்குறைய நிலையானவை. அந நிறுவனஙகளின செயறபாடுகள மரபுவழியான பணபாட்டைச் சார்ந்திருக்கலாம். எ-டு. ஒருதார மணம். 4) நிறுவனஙகளின செயல்கள அனைத்தும் சமூகத்தில் முககிய இடததை வகிக்கும். ஒரு நிறுவனத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் பிற வற்றிலும் மாற்றஙகளை ஏற்படுத்தலாம். எ-டு. பொருளாதார நிறுவனஙகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றம் பிற நிறுவனஙகளிலும மாற்றததை ஏறபடுத்தலாம். 5) அனைத்து நிறுவனஙகளும் சமூகத்தில ஒனறை யொன்று சார்ந்திருப்பினும் ஒவ்வொரு நிறுவனமும நல்ல கட்டமைப்புடன் குறிப்பிட்ட நெறிகள, விழு மியங்கள், நடததைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைநதிருக்கும். எ-டு. கல்வி நிறுவனம் பலவித நிலையங்களின வடிவில் கட்டமைப்புப் பெற்றுத் தனித்தனி அதிகாரிகளின்கீழ முறைப்படி அமைந் திருக்கும். அந் நிலையங்கள் குறிப்பிட்ட நெறிகளை யும் நடத்தை விதிகளையும் கொணடிருக்கும். 6) நிறுவனமானது பொதுவாகச் சமூகத்தின் பெரும் பாலான உறுப்பினர்களால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட தாக இருக்கும். எ-டு. சமூகத்திலுள்ள அனைவரும் குடும்பத்திற்கான அனைத்துச் செயல்களையும் செய்து குடும்பம் என்ற நிறுவனத்தை ஏற்றுககொள கின்றனர். குடும்பத்தில் மரபுவழி அமைப்புமுறை மாறியிருப்பினும் குடும்பம் என்ற அமைப்பு எவ்வகை யிலேனும் அமைந்திருக்கும்.

திருமணம்: பெற்றோராக வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பாலின உறவு வைத்துக கொள்ள வேண்டி ஓர் ஆணும் பெண்ணும் ஓர் உறுதி

இந்து திருமணம்

யான இணைப்பு வைத்துககொளளவது திருமணம் எனப்படும். இது குடுமப வாழக்கையில் ஓர் ஆணை யும் பெணணையும் இணைக்கிஞற ஒரு நிறுவன மாகும்.

இவவாறு குடும்பத்தில் அமைகினற இணைப்பு குழநதைகள பிறநததும் பெறறோா எனற நிலை ஏறபட்டதும் முடிநதுவிடுவதில்லை. வாழவின கடைசி வரையிலும இருவரும் மறையும வரையிலும நீடிதது நிற்கிறது.

திருமணம், ஒரு முதல்நிலை நிறுவனமாகும. நிறுவனங்களில முதலில அமைவது திருமணநதான. இதனுடைய முதனமையான பணி குடும்பததைத் தொடங்கி வைப்பதுதான. திருமணம் எனற அச்சாணியின மூலமே குடும்பம் அமைகிறது.

திருமணம் பல வடிவங்களில் அமைகிறது. முதலாவதாக எததனை பேர்கள எத்தனை துணை களை (Mates) ஏற்றுக்கொளகிறார்கள எனற அளவில் திருமணம் ஒருதுணை மணம் (Monogamy),பலதுணை மணம் (Polygamy) என இரண்டாக அமையும்.

ஒருதுணை மணம் எனபது ஒருவன் ஒருத்தியை அல்லது ஒருத்தி ஒருவனை மணமுடிப்பதைக குறிக கும். பெரும்பாலான சமூகங்களில் ஒருதுணை மணமே சாதாரணமாக நடைபெறுகிறது.

பலதுணை மணம் என்பது ஒருவன ஒருததிக்கு மேற பட்ட பெண்களை அல்லது ஒருத்தி ஒருவனுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களை அலலது பல ஆண்கள பல பெண்களை மணப்பதைக் குறிககும. ஒருவன பல பெணகளை மணப்பது பலதார மணம் (Polygyny) எனப்படும் ஒருத்தி பல ஆணகளை மணப்பது பல கணவர் மணம (Polyandry) எனப்படும். பல ஆணகள பல பெணகளை மணப்பது குழு மணம (Group Marriage) எனப்படும்.

இரண்டாவதாக, தாஙகள கலந்துள்ள குழுவுக குள்ளிருந்து அல்லது குழுவுககு வெளியிலிருந்து துணைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப் பொறுதது 1) அக மணம் (Endogamy), 2) புற மணம (Exogamy) எனத் திருமணம அமைவதுணடு.

ஒருவன் அல்லது ஒருததி, தான சாரந்துள்ள குழுவுக்குள்ளேயே அதாவது உறவுக் குழு அல்லது ஊர் அலலது சாதிக்குள்ளேயே திருமணம் செய்து கொள்வது அகமணம் எனப்படுகிறது

ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி, தான் சார்ந்துள்ள குழுவுக்கு வெளியே அதாவது தன்னுடைய உறவுக் குழு அல்லது ஊர் அல்லது சாதிக்கு வெளியே திரு மணம் செய்துகொள்வது புற மணம் எனப்படுகிறது.

சமூகத்தில் அக மணமும், புற மணமும் ஒரே நேரத்தில் சேர்ந்து நிகழ வாய்ப்புண்டு. எடுத்துக் காட்டாக, இந்தியச் சாதி அமைப்பு முறையில் ஒருவன், தன்னுடைய சாதிக்குள்ளேயே திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டாயம் உள்ளது. ஆனால், அதேநேரத்தில் அவன் தன்னுடைய குலத் திற்கு வெளியேதான் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையும் உள்ளது.

அமைப்பு முறைக்குள்ளேயே தோன்றின. பின்னர்த் தனிப்பட்ட எல்லைகளில் பிரிந்து தனித்தனி நிறு வனங்களாக உருவாகியுள்ளன.

ஒரு கணவனும் மனைவியும் தம் குழந்தைகளு டன் சேர்ந்து வாழ்வது குடும்பம் எனப்படுகிறது. ஓர் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதால் மட்டும் அதைக் குடும்பம் எனச் சொல்லமுடியாது. இருவரும் கணவன் மனைவியாக இருக்கவேண்டும். குடும்பம் அமையக் கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் ஆகிய மூவரும் தேவை. ஆனால் மூவரும் ஒரேநேரத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. மேலும், ஒரு குடும் பத்தில் இம்மூவர் மட்டுமே அல்லது இவர்களில்

குடும்பம்

குடும்பம்: மனித வரலாற்றில் அனைத்துச் சமூகங் களிலும் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் குடும்பம் என்ற அமைப்பு இருந்துவருகிறது. இது திருமணம், பாலுறவு, சந்ததியினரை உருவாக்குதல் போன்ற முக்கிய செயல்களைச் செய்வதால் குடும்பம் நிறுவனம் எனப் படுகிறது. பிற சமூக நிறுவனங்களான திருமணம், கல்வி, அரசு, சமயம் போன்றவை முதலில் குடும்ப

இருவர் மட்டுமே இருக்கவேண்டுமென்ற தேவையு மில்லை. இவர்களின் உறவினர்களும் இவர்களுடன் சேர்ந்திருக்கலாம்.

இல்லற உறவு (Conjugal Relation), குருதி உறவு (Consanguineal Relation) என ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு வகையான உறவுகள் இருக்கும். இல்லற

உறவு கணவன்–மனைவிக்கிடையே நிலவுகிற உறவாகும். குருதி உறவு இரத்தத தொடர்பின் அடிப்படையில் எழுகிறது. குருதி உறவு தந்தைக்கும் பிளளைகளுக்கிடையேயும், தாய்க்கும் பிள்ளைகளுக்கிடையேயும், பிள்ளைகளுக்கிடையேயும் நிலவுகிற உறவாகும்.

குடும்பத்தின் செயல்கள்: அனைத்துச் சமூகங்களிலும் ஒருவன் தன்னுடைய பாலினத் தேவைகளை உரிமையோடு குடும்பத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். மேலும் குடும்பத்தின் மூலமாகவே உரிமையுடன் குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலும். குடும்பத்தின் மூலம் ஒரு சந்ததியை உருவாக்குவதுடன் அதன்மூலமே பெற்றோரும் குழந்தைகளும் ஒருவருக்கொருவர் உரிமைகொள்ளவும் இயலும்.

சமூகமயமாதற் பண்பு குடும்பத்தின் மூலமே ஒருவனுக்கு முதன்முதலாக ஏற்படுகிறது. பெரியோர்கள குழந்தைகளுக்குச் சமூகத்தின நெறிகளையும விழுமியங்களையும கற்றுத் தருகிறார்கள். எவ்வாறு நடந்து கொளள வேண்டும், எவ்வாறு நடந்துகொளளக் கூடாது என்றெல்லாம் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களை. இவ்வாறு பெற்றோர்களிடம் பயிற்சி பெறுவதே அவர்கள் சமூகத்தோடு இணைந்து வாழுவதற்கு உதவுகிறது.

உண்மையான அன்பும் ஆதரவும் குடும்பத்தின் மூலமாகவே ஒரு மனிதன் பெறுகிறான. கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் ஆதரவும் காட்டுகிறார்கள். அவ்வாறே பிள்ளைகளும் தங்களுக்குள் அன்பும் ஆதரவும காட்டுகிறார்கள்.

குடும்பத்தின் மூலமாகவே மனிதன் பாதுகாப்புப் பெறுகிறான். மேலும் குடும்பத்தில் தான் பாதுகாப்புக் கிடைககிறது என்ற உணர்வையும பெறுகிறான். அதன்மூலம் நோய்கள், பிறருடைய தாக்குதல்கள போனறவற்றிலிருந்து தனனைப் பாதுகாத்துக் கொளகிறான்.

குடும்பம் ஒரு மனிதனுடைய சமூகத் தகுநிலையை நிருணயிக்கிறது குடும்பப் பின்னணி, பூர்விகம் இவற்றைப் பொறுத்து ஒருவனுடைய சமூகத்தகுநிலை அமையக்கூடும்.

குடும்பம் ஒரு பொருளாதார அலகாகவும் செயற்படுகிறது. ஆணகள் வீட்டிற்கு வெளியே பணிக்குச் சென்று பொருளீட்டுகின்றனர். பெண்கள் வீட்டிலோ வெளியே அலுவலகஙகளிலோ பணிபுரிகின்றனர். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் பணி செய்வதால் குடும்பத்தில் அனைவருடைய தேவைகளும் ஒருங்கே நிறைவுபெறுகினறன.

கல்வி அமைப்பு முறை, ஒரு சமூகம், தன்னுடைய இளைய தலைமுறையினருக்குத் தன்னுடையமரபுகள், வழக்கங்கள், விழுமியங்கள் முதலியவற்றைச் செலுத்த முயலும் செயறபாங்கு கல்வி எனப்படும். இது ஒரு சமூகத்தில், அதனுடைய பணபாடு ஒரு தலைமுறை யிலிருநது மற்றொரு தலைமுறைக்குச செலுத்தப் படும் செயறபாஙகு ஆகும்.

கல்வியானது விதிமுறை சாராத கல்வி (Informal Education), விதிமுறை சார்ந்த கல்வி (Formal Education) என இருவகைப்படும். எநத விதிமுறை களுக்கும் உட்படாமல் இயல்பாகப் பிறர் நடந்து கொள்ளுவதைப் பார்த்து, பிறர் கூறுவதைக கேட்டுச் சமூகத்தின பணபாட்டைத் தெரிந்துகொள்ளும செயறபாங்கு விதிமுறை சாராத கலவி ஆகும். கல்வி நிலையங்களுக்குச் சென்று வகுப்புகளில் கலந்து கொளவது, விரிவுரைகளைக் கேட்பது, தேர்வுகள எழுதுவது என்ற விதிப்படியான செயல்களைச் செய்து ஒரு விதிமுறைப்படி அமைந்த பாடத்திட்டத் தின் மூலம் சமூகத்தின பணபாட்டைக் கற்றுக்கொள ளும் செயற்பாங்கு விதிமுறை சார்ந்த கல்வியாகும்.

கல்வியின் செயல்கள்: கலவியானது இளைய தலைமுறையினரைச சமூகமயமாககும் செயற்பாங்கு என்றும், மிக்க உறுதியான நிலையான சமூக நிறுவ னம் என்றும் தர்க்கைம் (Durkheim) என்ற அறிஞா கூறுகிறார். கல்வியின் மூலமே இளைய தலைமுறை யினர், தாங்கள் எவவாறு நடந்துகொள்ள வேணடும், பிறரிடம் எவ்வாறு பழகவேண்டும, எந்தச செயல் களைச் செய்யலாம், எந்தச் செயலைச செய்யக கூடாது என்றெலலாம கற்றுக்கொளகிறார்கள். இவ் வாறு கற்றுக்கொண்டு சமூகத்தோடு இணைநது செயலாற்றுகின்றனர்.

கல்வி மனிதர்களுக்குத் திறனாயும் திறமையைக கொடுக்கிறது; எவற்றையும் அலசி ஆராயந்து எந்த அமிசங்கள் ஏற்கத்தக்கவை, எந்த அமிசஙகள் ஏறகத தகாதவை என்று கணடுபிடிக்கக்கூடிய திறமையையும் கொடுக்கிறது.

கல்வியறிவு பெற்ற மக்கள் காலத்துக்கு ஏற்றவை அல்ல என விலக்கிவைககினற பண்பாட்டு அமிசங் கள் காலப்போக்கில் வழக்கிலிருந்து மறைந்துவிடுகின றன. ஆயினும், கலவியின மூலமாக அறிவு வளர்சசி ஏற்படுவதால் மக்கள் புதிய பண்பாட்டு அம்சங் களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அப்புதிய அமிசங்கள் வழக்கில் இடம்பெறுகின்றன. எனவே, கல்வியறிவு மூலம் பணபாடு, தேக்கம் (Stagnation) ஏற்படாமல் மாற்றமடைந்து வளர்ச்சியடைகிறது.

கல்வியினால் அறிவு வளருகிறது; அறிவு வளர்ச் சியினால் புதிய தொழில நுட்பங்கள் தோன்றுகின் றன; அறிவியல கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

கல்வி அறிவை வளர்ப்பதால் மக்கள் சமூகக் கேடுகளை ஆராய்ந்து அவற்றிறகுத் தீர்வு காண இயலுகிறது.

அரசாங்கம்: சட்டங்களின மூலமும் அரசியல் தீர்மானங்களின் மூலமும் சமூகத்தின ஒரு விதிமுறைக குட்பட்ட ஒழுஙகை ஏற்படுதத அமையும் அமைப்பு முறை அரசாங்கம் எனப்படுகிறது. அரசு (State) எனப்படும் அரசியல்முறையில் நிலையான அமைப் புடன் விளங்கும் சமூகததில்தான அரசாங்கததைக காண இயலும். மககளை ஆளுவதும் ஒரு விதிமுறைக குட்பட்ட ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதும அரசாஙகத் தின் நோக்கமாகும. இநத நோககங்களை அடைய அது சட்டஙகளையும, அரசியல் தீர்மானஙகளையும் தன்னுடைய கருவிகளாக வைத்துககொளளுகிறது.

சட்டமியறறும் அமைப்பு (Legislature), நிருவாக அமைப்பு (Executive), நீதித்துறை அமைப்பு (Judiciary) என மூனறு அமைப்புகளில அரசாங்கம ஆட்சி செலுத்துகிறது. அரசாங்கம் சமூகததின ஒழுஙகை நிலைநாட்டுகிறது; சட்டஙகளை இயற்றி மக்கள எவற்றைச் செய்யலாம், எவற்றைச செய்யக்கூடாது என்று நிருணயிக்கிறது; அந்தச் சட்டஙகளைக கடைப் பிடித்து அவறறினபடி நடநதுகொள்ள வேண்டும் என்று மக்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது, மீறினால அதற்கேற்ற தண்டனையையும் தருகிறது.

ஒரு சமூகத்திற்கு உள்ளிருந்தோ வெளியி லிருநதோ எந்த ஆபத்தும் வாராமல அரசாஙகம் பார்த்துக்கொளகிறது. அது மக்களுடைய உடல் நலம், கலவி நிலை, பொருளாதார நிலை முதலியவை மேம்பாடு அடைய நலவாழவுத் திட்டங் களைத் தீட்டி அவர்கள வாழ்வில் நலம சிறக்கச் செய்கிறது; மக்களுக்குத் தபால-தந்தி, போக்கு வரத்து முதலிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறது; பலவகையான பாதுகாப்புத் திட்டஙகளைத் தீட்டி மக்களைத் துன்பஙகளிலிருநது காப்பாற்றுகிறது; நாட்டிலுள்ள இயற்கை வளஙகள் வீணாகாமலும அழியாமலும பாதுகாக்கிறது; வாணிகத்தில் ஈடுபடு தல, தொழிற்சாலைகள் நிறுவுதல், வரி வசூலிததல, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் முதலிய பொருளா தாரச் செயல்களையும் புரிகிறது.

அரசாஙகம் ஒருவர் ஆட்சி (Monarchy), பிரபுக் கள் ஆட்சி (Aristocracy), குடியாட்சி (Democracy)

என மூன்று வகைப்படுவதாக அரிசுடாட்டில் கூறுகிறார். தனியொருவன ஆளுவது ஒருவர் ஆட்சியாகும். ஆளுவதறகெனறு தனியுரிமை பெற்ற சிலர் ஆளுவது பிரபுக்கள ஆட்சியாகும். மக்களால் ஆளப்படுவது குடியாட்சி அல்லது மக்களாட்சி எனப்படும். ஆனால், நடைமுறையில அரசாங்கம் சருவாதிகார அரசாங்கம் (Totalitarian Government), மககளாட்சி அரசாங்கம் (Democratic Government) என இருமுறைகளில் செயறபடுகிறது.

சமயம்: தெய்விகச் சக்திகளிடம் வைக்கினற நம்பிக்கையும், அந்த நம்பிக்கையோடு இயைநத உணர்வுகளும், அநத நம்பிக்கை வெளிப்படுகிற நடவடிக்கைகளும் அமைந்த ஒரு தொகுதி சமயம் எனப்படுகிறது. இது நம்பிக்கை, உணர்வுகள், நடவடிக்கைகள் ஆகிய மூன்று அமிசங்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

சமயம் 1) எளிமையாக அமைந்திருக்கும் சமயம, 2) சிக்கலாக அமைந்திருக்கும் சமயம் என இரு வடிவங்களில் அமையக்கூடும். ஒரு சமயத்தில தெய்விகச் சக்திகளுடன் மனிதன் உளப்பூர்வமாக இயைவது தான் முக்கியம். அதற்கு எளிமையான வழிபாடு போதுமானது. விரிவான சடங்குமுறைகள் தேவையில்லை என அறிவுறுத்தப்பட்டால் அச்சமயம் எளிமையான சமயமாகும். விரிவான சடங்குமுறைகளின் மூலமே தெய்விகச் சக்திகளைத் திருப்திபபடுதத இயலுமென்று வறபுறுத்தப்பட்டு அதன காரணமாக மிகுதியாகவும் விரிவாகவும் சடஙகுமுறைகள் நிகழ்ந்தால் அந்தச சமயம் சிக்கலான சமயமாகும்.

சமயத்தின் பணிகள்: சமயம் தனி மனிதனைப் பொறுதத அளவில் அவனைத் தெய்விகச் சக்திகளோடு இணைத்து வைக்கிறது. இந்த இணைப்பிற்குப் பிறகு அவன் தெய்விகச் சக்திகளைச் சார்ந்து தன் வாழ்வை அவற்றுடன் பிணைத்துக் கொள்ளுகிறான்.

தனக்குத் துன்பங்களும் சிக்கல்களும் வரும்போது மனிதன் சமயத்தை நாடுகிறான். தெய்விகச் சகதிகளை வணங்கும்போது துன்பங்களும் சிக்கல்களும மறைந்துபோகுமென மனிதன் நம்புகிறான். இநத நம்பிக்கையின் காரணமாக அவன் துனபங்களையும் சிக்கல்களையும் கணடு மனம் வருந்துவதில்லை.

சமயம் பொழுதுபோக்குச சாதனமாகவும் அமைவதுண்டு. சிலர் வழிபாடு, சமய நடவடிக்கை, சமயக் கொள்கை பரப்பு முதலியவற்றில ஈடுபட்டுப் பொழுதைக் கழிக்கினறனர். கீழ்த்தர வருக்க மனிதர்களுக்குப் பெரும்பாலும் வழிபாட்டுக் கூட்டங்களே பொழுதுபோககுச் சாதனமாக அமைகின்றன என இலிசுட்டன் போப்பு (Liston Pope) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.

சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை சமயம், மக்களை ஒன்றுபடுத்திச் சமூக ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குகிறது. பொதுவான சமய நம்பிக்கை, கோட்பாடுகள முதலியவற்றின் அடிப்படையில் மக்கள் பொதுவான சமயச் சடங்குமுறைகள, விழாக்கள் போன்றவறறில் கலந்துகொள்ளும்போது மககள் ஒற்றுமைப்படுகிறார்கள். சமயம் சமூகக் கட்டுப்பாட்டுச் செயலியாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பணி புரிந்து சமூகத்தில் ஒழுஙகை நிலைநாட்டுகிறது. சமயம் சட்டங்களின் மீது தன்னுடைய செலவாக்கைப் பயன்படுத்தி அவற்றைத் தனது கோட்பாடுகளுககும் நெறிகளுக்கும் ஏற்ப அமையச்செய்து, அவறறின் மூலமும சமூகக் கட்டுப்பாட்டை உருவாக்குகிறது.

சமயம், சமூகக கட்டமைபபை (Structure) நிலைபெறச செய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, சாதி அமைப்பு முறை இந்தியாவில இநது மதத்தின் மூலம தோன்றாவிடினும் அந்த அமைப்பு முறை நிலைபெற இந்து மதம் உதவுகிறது. மேலும், சமயம் பிற சமூக நிறுவனங்களும் பண்பாடும் நிலைபெற உதவுகிறது

பொருளாதார நிறுவனங்கள்: தன்னைத்தானே தொடாநது செயலாற்றுவது சமூகத்தின முக்கிய பொறுபபாகும். இச்சமூகத்தின் மக்கள உயிர் வாழுவதறகு உணவு, உடை, உறையுள ஆகியன இன்றியமையாதவையாகும். எனவே, மக்கள அவறறிற்காகவே உழைககினறனர். ஆனால், சமூகத்தில் உறபத்தி அமைப்பு முறை மட்டும் இருந்தால் போதாது. உற்பத்திப் பொருள்களைப் பஙகிடும் அமைப்பு முறையும் தேவையாகும். இனறைய சிக்கலான சமூகத்தின நலன், மிகக அளவு அந்தப் பஙகிடும் அமைப்பு முறையினையே சார்ந்துள்ளது.

எளிய சமூகத்தில குடும்பம அதனுடைய தேவையைப் பெரும்பாலும் நேரடியாகத் தானே நிறைவேற்றிக் கொள்கிறது. ஆனால், ஒரு சிக்கலான சமூகத்தில் பொருள்கள பலர் கைகளில மாறியே நுகர்வோருக்குப் போய்ச் சேருகின்றன. இதற்குப் பொருளாதார நிறுவனஙகள் அடிப்படைத் தேவையாக அமைகின்றன. மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பெறுவதற்காகவே பொருளாதார நிறுவனங்கள் உருவாகின்றன அவையே பொருளாதார வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைக் கருத்து, நெறிகள், தகுநிலைகள் ஆகும். ஒரு நாட்டில் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை ஏறபடுவதற்குக் காரணம் பொருள்களைப் பங்கிடுவதிலுள்ள குறையே ஆகும்.

பொருள் உற்பத்திப் பங்கீடு தொடர்பாக அமைகின்ற அமைப்பு முறைகள, தொழிற் பகுப்பு, சொத்து ஆகியவை பொருளாதார நிறுவனங்க ளாகும் இவற்றுள் சொத்து முக்கியமான பொருளா தார நிறுவனமாகும். சமுதாயத்தின நோக்குகளை நிருணயிப்பதில் சொத்து மற்ற இரண்டையும் விடப் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. சொத்து ஒருவர் தம்முடைய பொருள் என்று தனிப்பட்ட உரிமைகொள்ளும் பொருளைக் குறிக்கிறது. ஒருவர் ஒரு பொருளைத் தம்முடைய சொத்து என உரிமை கொள்ளும்போது அவருக்கு மட்டுமே அந்தப் பொருள உரியதாக அமைகிறது.

பொருளாதார நிறுவனங்களின் செயல்கள்: பொருள கள், வேலைகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்தல, பகிர்ந்தளித்தல், பயன்படுத்துதல ஆகியவை பொரு ளாதார நிறுவனங்களின் முக்கிய செயல்களாகும்.

பொருளாதார முறை வளர்ச்சி: அனைத்துப் பொருளாதார அறிஞர்களும் நாடு பலநிலைகளில் பொருளாதார வளர்சசி அடைந்துள்ளது என உறுதிப் படுத்துகின்றனர். பழைய நிலையைவிடப் பொருளா தார வளர்ச்சியின் புதிய நிலை மிகுதியாக மதிக்கப் படுகிறது. ஆடம் சுமிது (Adam Smith) என்ற இங்கி லாந்துப் பொருளாதார வல்லுநர் (கி.பி. 1776) வேட்டையாடல், மேய்ச்சல் தொழில, வேளாண்மை, வணிகம், உற்பத்தி செய்தல் எனப் பொருளாதார நிலைகள வளர்ச்சியுற்றுள்ளனவாகக் கூறுகிறார். அவை நாகரிகமற்ற நிலை. மேய்ச்சல் வாழ்க்கை, வேளாண்மை, பொருள் உற்பத்தி செய்தல் நிலை, வணிகம் ஆகிய ஐந்து நிலைகளில் வளர்ந்துள்ளன வெனச் செருமானியப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். ஆடம் சுமிது போனறே இவர்களும பொருள் உற்பத்தி, பொருளாதார முனனேற்றத் தின் முக்கிய காரணியாக உளளது எனக் கூறுகின்ற னர். ஆனால், இல்டு பிராண்டு (Hildebrand) என்ற அறிஞர் விற்பனை, பரிமாற்றம் ஆகியன செய்வதே நிறுவனத்தின முககிய அம்சமாகக் கூறுகிறார் (1864). மேலும், இவர் தொடககக காலங்களில் பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம் இருந்தது எனவும், பின்னர்ப் பணப் பொருளாதாரம், இருப்புப் பணப் பொருளாதாரம் (Credit Economy) எனப் படிப்படியாக வளர்ந்துள் ளது எனவும் கூறுகிறார்.

புச்சர் (Bucher) என்ற அறிஞா பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் (Economic Transaction) கொண்டு பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளைப் பிரிக்கிறாா. இவர் முதலாவதாகத் தமது பயன் பாட்டிற்கு மட்டும் ஒருவர் உற்பத்தி செய்கின்ற குடும்பப் பொருளாதாரம் (Domestic Economy) இருந்ததாகக் கூறுகிறார். எனவே, இந்த நிலையில் பண்டமாற்று இல்லை. இரணடாவதாக, நகரப் பொருளாதாரம (Town Economy) தோன்றியதாகக் கூறுகிறார். இதில குறிப்பிட்ட எல்லைககுள் உற் பத்தியாளாகளபொருள்களை நேரடியாகப் பரிமாற் றம் செய்துகொள்ளுகினறனர். அதாவது, அவர்கள குறிப்பிட்ட வாடிக்கையாளர்களுககு மட்டும் உற்பத்தி செய்கின்றனர். கடைசியாக மொத்த விற்பனை உற்பத்தியையும் பரநத செலாவணிப் பொருள்களை யும் கொணட தேசிய பொருளாதாரம் (National Economy) தோனறியது எனக் கூறுகிறார்.

அர்னால்டு தாயின்பீ (Arnold Toynbee) என்னும் அறிஞர் தொழிற்புரட்சி எனனும் தீவிர முற்போக் குடைய பொருளாதார நுட்பத் தொழில வளாச்சி கி.பி. 1770-முதல் 1840 வரை இங்கிலாந்தில் ஏற் பட்டதால், இப்பொழுதுள்ள புதிய தொழில் நிறு வனங்கள் தோன்றியதாகக் கூறுகிறார். இயநதிர சக்தியைக் கொணடு இயந்திரத்தைப் பயனபடுத்து வதே இக்காலத்தில் மிகவும் மேம்பட்டதாகும். உற் பத்தி, வாணிகம் ஆகியவை முற்போக்கடைந்தது முதல் முதலாளித்துவம் பெருகியது. புதிய தொழிற் சங்கங்கள் தோனறியது முதல் பொருளாதார முறை கள் மாறின. இதனால் மனிதனுக்குப் பல நன்மைகள ஏற்பட்டனவாயினும் சமூகத்தில் பல சிககலகளையும தோற்றுவித்துள்ளன. பொருாதார முடிவுகள உற் பத்திப் பெருக்கம் (Greater Production), பகிர்நதளித தல முதலியவற்றை விளக்குகின்றன. மேலும் அவை தொழில் முறைகள், கலையின் பெருக்கம், அறிவிய லின வளர்ச்சி, பொதுக்கல்வி முதலியவறறை எடுததுக காட்டி மனிதனின் முன்னேற்றத்தைத் தெளிவு படுத்தியுமுள்ளன. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Cohen, Bruce J., Introduction to sociology, McGraw Hill Book Company, New York, 1979.

Horton, Paul B. and Chester L. Hunt, Sociology, Mc Graw Hill International Book Company, Tokyo, 1981.

Kuppusamy, B., Social Change in India, Vikas Publishing Pvt. Ltd.,New Delhi, 1982.

Mac Iver, R.M. and Charles H. Page, Society: An Introductory Analysis, Macmillon & Co., London, 1955.

சமூக நெறிகள்: ஒருவனுடைய நடத்தை எவ்வாறு அமையவேணடும என்பதறகுப் பல ஒழுககு

முறைகள் சமூகத்தில் உள்ளன. இந்த ஒழுங்கு முறைகளே சமூக நெறிகள் (Social Norms) எனப்படுகின்றன. இவை பொதுவாகத் தரங்கள் (Standards) அல்லது குழு நடத்தையின் தரங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவதுணடு. சமூகத்தால் ஒத்துக் கொளளப்பட்ட அல்லது பகிர்ந்து கொள்கின்ற எதிர்பார்ப்பின தரமே சமூக நெறியாகும். இச் சமூக நெறிகளினால மனித நடத்தையை ஒழுங்குமுறைப்படுத்துவதன் மூலமே சமூக ஒழுங்கு உருவாகிறது.

சமூக நெறிகள் என்பது எந்தவிதமான சூழ்நிலையில் மக்கள் எதை நினைக்க வேண்டும், எதை நினைக்கக் கூடாது, எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்யக் கூடாது என்பதை விளக்குகிற விதிகள் அல்லது திட்ட அமைப்பாகும். ஆனால் தனிமனிதர்கள, குடும்பங்கள், சமூகக் குழுககள் போனறவை தஙக களுக்குள் பல குறிப்பிடத்தக்க நெறிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், சமூகத்தில் பெரும்பாலோர் ஒத்துக் கொண்ட நெறிகளே முக்கியமான நெறிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

புரூம் (Broom), செல்சுனிக்கு (Selznick) ஆகிய அறிஞர்கள் கூறுவதுபோல நெறி என்பது ஒரு மனிதனுடைய நடத்தைக்கான மாதிரிப் படமாகும் (Blue Print). இந் நெறியே மக்கள் தங்களது இலக்குகளை அடைவதற்கு ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்துகிறது. பொதுவாக நெறிகள் நல்லொழுக்க விழுமியங்களுடன தொடர்புடையனவாகும். மேலும், குழுவின் ஒழுங்கினை இவையே உருவாக்குகின்றன.

குழுக்கள் தனிமனிதர்களுக்கு இடையே இடைவினையை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாறு மனிதர்கள் இடைவினை புரியும்போது தரங்கள் உருவாகின்றன. அவர்களது உறவுகளை ஒழுங்குபடுத்துகிற நடத்தை முறைகளும் வளருகின்றன. ஒவ்வொரு சநதர்ப்பத்திலும் மனிதன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளலாம், நடந்து கொள்ள வேணடும் என்று நெறிகள் வழி காட்டி அவனது நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வீட்டிற்கு விருந்தினர் வரும்போது அவரை எவ்வாறு வரவேற்க வேண்டுமென்று நெறி சுட்டிக் காட்டுகிறது. அதற்கேற்ப மனிதன் கைகூப்பி வணங்கியோ ஆரத் தழுவியோ வரவேற்கிறான் இவ்வாறே, ஒருவன தன் உடன்பிறந்த சகோதரியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது; குழந்தைகள் தங்களது பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்; ஆலயத்திற்குள் காலணி அணிந்து செல்லக்கூடாது எனறெல்லாம் நெறிகள் சுட்டிக் காட்டி மக்களை நெறிமுறைப்படுத்துகின்றன.

நெறிகள் என்பவை சமூகத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத தேவைகளாகும். நெறியற்ற சமூகத்தை (Normless Society) நினைத்துப் பார்க்கவே இயலாது. ஏனெனில், நெறிகள் இல்லையெனில் நடத்தையினை முனகூட்டியே கணித்தல் இயலாது. நெறிகளிலுள்ள நடத்தையின் தரங்களே சமூக உறவுகளுக்கு ஓர் ஒழுங்கினை அளிக்கின்றன. குழுவின நெறிகளை மனிதர்கள பின்பற்றும போதே இடைவினைகள் சீராக இயங்குகின்றன. நெறிகள் ஒழுங்கு இல்லையெனில் அங்கு மனித சமூகமே இருக்க இயலாது.

உலகில் மனிதன் தனித்து வாழ இயலாது அவன் சமூகத்தைச்சார்நதே வாழுகிறான். தனனைத் தானே சரிசெய்து கொள்ள, நெறிப்படுத்தப்பட்ட சமூக அமைப்பில் வாழ வேணடிய கட்டாயத்திற்குளளாகிறான். ஒரு குழுவானது நெறிகளின்றி இருப்பது காட்டு மிராணடித் தனத்திற்கு ஒப்பாகும். நெறி சார்ந்த அமைப்பு முறையே சமூகத்தில் ஓர் ஒட்டும் தன்மையினை அளிக்கிறது. இல்லையெனில், சமூக வாழ்ககை எனபதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. ஒரு நெறி சார்ந்த ஒழுங்கு அலலது கட்டுப்பாட்டைத் தனது உறுப்பினர்களின் மீது சமூகம் விதிக்காவிட்டால், அவர்களுக்கிடையே ஓர் உள்ளார்ந்த உறவு, ஒத்துழைப்புப் போன்றவை ஏற்படாமல் வாழ்வதே கடினமாகி விடும்.

நெறிகள் மனிதனுடைய மனப்பான்மைகள், ஊக்கிகள் (Motives) ஆகியவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவை மனிதனுடைய சுய எண்ணங்களை நேரடியாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. நெறிகள் பெருமபாலும் நிலையான்வை. எனவே, ஒரு மனிதன் வாழ்க்கையின் கடைசி வரை நல்ல மனிதனாக உருவாவது அவன் நெறிகளைக் கடைப்பிடிப்பதைப் பொறுத்தே ஆகும். மேலும், மனச்சாட்சியுடன் செயல்களைச் செய்வதற்கு இவை காரணமாக இருக்கின்றன.

நெறிகள் அனைத்துக் குழுக்களிலும் அனைத்து வகையான நடத்தை, சூழ்நிலை ஆகியவற்றிற்கேற்ப உருவாக்கப்படுவதில்லை. அவை ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவிற்குப் பலன் அளிக்கின்ற அளவில் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒரு குழுவில் நெறியாகக் கருதப்படுவது சில வேளைகளில் பிற குழுக்களில் நெறியாகக் கருதப்பட மாட்டா. எனவே, குழுவிற்குக் குழு நெறிகள் மாறுபடலாம்.

மேலும், ஒரு சமூக அமைப்பு முறையில் செயற்படக் கூடிய சமூக நெறியானது பிறிதொரு சமூக அமைப்பிற்கு ஒத்துவாராமற் போகலாம். எ-டு. முகம்மதியர் சமூகம் பலதார மணத்தை அனுமதிக்கிறது. ஆனால் கிறித்தவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை.

அவ்வாறே நெறிகள் சமூகத்திலுள்ள அனைத்து மனிதர்களுக்கும் ஒரு தன்மையாக இருத்தல இயலாது. அவை சமூகத்தில் ஒரு மனிதன கொண்டிருக்கின்ற நிலை, தொழில் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தும் வேறுபடுகின்றன.அவ்வாறே ஒரு பெண்ணுக்குப் பொருத்தமான நெறி ஆணுக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமென்றும் சொல்ல முடியாது.

சமூக நெறிகள் மனிதனுடைய நடத்தையை இரண்டு வழிகளில் நிருணயிக்கின்றன. ஒன்று, அவன் இன்னவற்றைச் செய்யலாம், செய்ய வேண்டும் என ஆணையிடுகின்றது மற்றொனறு, அவன் இன்னவற்றைச செய்யலாகாது என்று தடைப்படுத்துகின்றது. இநத அளவில் சமூக நெறிகள் ஆணையிடும் நெறிகள (Prescriptive norms), தடைப்படுத்தும் நெறிகள (Proscriptive norms) என இரு வகைகளாக அமைகின்றன.

பியர்சுடெட்டு (Bierstedt) என்ற அறிஞர் இந்த இரண்டு வகைகளையும் (அ) நாட்டவர் வழக்குகள் (Folk Ways), (ஆ) வழககடிப்பாடுகள் (Mores) (இ) சட்டஙகள (Laws) என விரிவுபடுத்தி நெறிகளை விளககுகிறார்.

(அ) நாட்டவர் வழக்குகள்: சமூகத்திற்குப் பொதுவாக அமைநது, தலைமுறை தலைமுறையாய் நிலவி வரும் செயறபாட்டு வழிகளே நாட்டவர் வழக்குகள எனப்படும். சமூகத்தில் மக்கள் பல காரியங்களைக் குறிப்பிட்ட வழிகளில் செய்கிறாாகள. ஒரு குறிப்பிட்ட காரியம் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில செய்யப்படும் பொழுது, அதனைச் சமூகம் ஏற்றுக் கொணடால் அந்தச்செயறபாட்டு வழி நாட்டவர் வழக்கு எனக கருதப்படுகிறது. எனவேதான், மெக்ஈவர் (MacIver) நாட்டவர் வழக்குகளைக் குறிப்பிடும் பொழுது 'சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுகலாற்று வழிகளே நாட்டவர் வழககுகள்' என்கிறார். எனவே, நாட்டவர் வழக்குகள என்பது (1) சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, (2) சமூகத்துக்குப் பொதுவாய் அமைகிற, (3) தலைமுறைதலைமுறையாய் நிலவி வருகிற செயலாற்றும் வழிகளைக் குறிப்பதாகும்.

தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஆணகள வேட்டியையும பெணகள் சேலையையும் அணிகிறாாகள். அவர்கள் பற்களைத் துலக்கிய பின்னர்க் காலை உணவு உட்கொள்ளுகிறார்கள்; நாடோறும் மூன்று வேளை உட்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளார்கள்; காலணிகளைக் கழற்றிவிட்டு வீட்டுக்குள் நுழைகிறார்கள்; பெரியவர்களைக் கண்டால் எழுந்து கொளகிறார்கள; விருந்தினர்கள் வந்தால் கைகூப்பி 'வணக்கம்' கூறி வரவேற்கிறார்கள்; இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கான செயல்களை வழக்கமாகச் செய்து வருகிறார்கள், மேலும் உணர்வின்றிச செய்து வருகிறார்கள். இத்தகைய செயலகளே நாட்டவா வழக்குகளாகும்.

நாட்டவர் வழக்குகள் கட்டாயமானவையல்ல. அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற கடடுப்பாடு கிடையாது. அவை விருப்பத் தேர்வுக்கு உட்பட்டவை. விருப்பத்தைப் பொறுத்துக கடைபிடிக்கலாம்; கடைப்பிடிக்காமலும் இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் வேட்டி அணிய வேணடுமென்ற கட்டாயமில்லை. வேட்டியின்றி வேறு உடையும் அணியலாம்.

(ஆ) வழக்கடிப் பாடுகள: சில செயறபாட்டு வழிகள சமூக நனமைக்கு ஏற்றவை, சமூக ஒழுஙகிற்கு இன்றியமையாதவை எனக் கருதி அவை கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிககப்பட்டால், அவை வழக்கடிப்பாடுகள் எனப்படும்.

அவை சமூகத்தில் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிகக வேணடியவையாகும் சமூகத்தில் ஆடை அணிவது ஒரு வழக்கடிப்பாடு. இவ்வாறே ஒருவன் ஒருத்தியை மணமுடிப்பது, மனைவி கற்புடன் வாழ்வது போன்றவையும் வழக்கடிப் பாடுகளே. உணவுப் பழக்கங்கள கூடச்சில சூழ்நிலைகளில வழக்கடிப் பாடுகளே. உணவுப் பழக்கஙகளும் சமய நம்பிக்கையோடு இணைநதிடும் பொழுது அவை வழககடிப்பாடுகள் ஆகினறன. சைவ உணவுப் பழக்கம் பௌததர், சமணர் போன்ற சமயத்தவரிடையே வழககடிப்பாடாக உளளது.

வழக்கடிப்பாடுகள் இரு வகைப்படும் ஒன்று இன்னதைச் செயய வேண்டும் எனறு வற்புறுத்துவது. மற்றொன்று இன்னதைச் செய்யக் கூடாது எனத் தடுபபது. முதல வகையானது வழக்கடிப் பாடு என்றே சொலலப்படும். இரண்டாம் வகை தடைகள் (Taboos) என்று சொலலப்படும். எடுத்துக் காட்டாக, வழககடிப்பாடு ஒருவன ஆடை அணிநதாக வேணடும் எனறு வற்புறுத்துகிறது. தடையானது ஒருவன் ஆடையின்றி நிருவாணமாய் இருத்தல் கூடாது எனக் கூறுகிறது.

நாட்டவர் வழக்குகளும், வழக்கடிப் பாடுகளும் பொதுவாகப் பல காரியங்களில் ஒத்த தனமையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டும் செயற்பாட்டு வழிகளைக் குறிககின்றன. இரண்டும் சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை; சமூகத்துக்குப் பொதுவானவை; தலைமுறை தலைமுறையாய் நிலவி வருபவை.ஆயினும், நாட்டவர் வழக்குகளைக் கடைப்பிடித்தாக வேணடுமென்ற கட்டாயமில்லை. ஆனால் வழக்கடிப்பாடுகளே கட்டாயமானவை. மேலும்,வழக்

கடிப்பாடுகள் சமூக நனமைக்கு, ஒழுஙகிறகு இன்றி யமையாதவை எனபதால் அவை மீறப்படுவதைச் சமூகம் பொறுத்துக் கொள்ளாது.

(இ) **சட்டங்கள்:** சட்டமன்றங்களாலோ உயா அரசியல் பதவிகளில் உள்ளவர்களாலோ இயறறப் படுகிற விதிமுறைகள் சட்டங்கள எனப்படும். நாட்ட வர் வழக்குகளும், வழக்கடிப்பாடுகளும் அனைத் துச் சமூகங்களிலும் இருக்கும். ஆனால், சட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் இருப்பதில்லை. அரசாங்கம் என்ற நிலையமைப்புடைய சமூகங்களில் மட்டுமே சட்டம் இருக்கும். மேலும் சட்டஙகளை நிறைவேற்றவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் சட்டம் இயற்றும் அமைப்பு (Legislature), நிருவாக அமைப்பு (Executive), நீதித் துறை அமைப்பு (Judiciary) ஆகிய மூனறு அமைப்பு களும் தேவை. ஆதலின அரசாங்கம் அமைந்திருககிற சமூகங்களில மட்டுமே சட்டங்கள இருக்கும்.

எவற்றைச் செய்யலாம், எவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்பதைச் சட்டங்களே வரையறுக்கின்றன. பெரும்பாலும் சட்டங்கள் குறிப்பிட்ட காரியஙகளைச் செய்யக் கூடாது எனத்தடுத்து, அவற்றைச் செய்தல் குற்றம எனக் கூறுகின்றன. சட்டங்களை மீறுவோர் குற்றவாளிகள் எனக கூறப்பட்டுத் தண்டனைகளும் விதிக்கப்படுகின்றனா.

சட்டங்கள மக்களின்மீது கட்டாயமாகத் திணிக் கப்படுபவையாகும். மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பா விட்டாலும் அவறறை ஏற்று அதன்படி நடக்க வேண்டும். மீறினால் தண்டனை வழங்கப்படுகிறது. எனவே தான், சட்டஙகள் மற்ற நெறிகளைவிட, குறிப்பாக வழக்கடிப்பாடுகளைவிட உறுதியான, வலுவான நெறிகளாக இருக்கின்றன. வழக்கடிப்பாடு களைச் செயறபடுத்த எநத வித அமைப்பும் கிடை யாது. ஆனால் சட்டங்களைச் செயற்படுத்துதற்கு ஓர் உறுதியான அமைப்பு உளளது.

நாட்டவர் வழக்குகளும் வழக்கடிப்பாடுகளும் சட்டங்களும் பொதுவாக மககளுடைய நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பரிசுகள், தண்டனைகள் போன்றவறறைப் பயன்படுத்துகின்றன. மேலும் இவைகளை மீறுபவர்களுக்குச் சமூக ஒப்புதலின்மை, கண்டனம், நிந்தனை போனறவை கிடைக்கின்றன. ஆனால், சட்டங்களை மீறுபவர்களுக்குச் சமூக ஒப்புத லின்மையுடன் நீதிமன்றம் வழஙகும் விதிமுறைசார் தண்டனைகளும் கிடைக்கின்றன. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Bierstedt, Robert, The Social Order: An Introduction to Sociology, McGraw Hill Book Company, NewYork, 1957.

Horton, Paul B. and Chester L. Hunt., Sociology Mc GrawHill International Book Company, Japan, 1981.

Popenoe, David, Sociology, Prentice-Hall, Inc, Englewood Cliffs, New Jersey, 1977.

சமூக நோயியல்: மருத்துவ இல்லங்களுக்குச் செல்லும் நோயாளிகளுள் 30 விழுக்காட்டினர் மன வளம் கெட்டிருப்போராவர் (கிளைன்-1961). கொலை, கொளளை, தற்கொலை, கலகம் செய்தல், குடி போனறவை மனநோயின் விளைவுகள். எந்த ஒரு பெரிய மருத்துவ மனையை எடுத்துக் கொண் டாலும் அங்கிருக்கும் நோயாளிகளை ஆராய்ந்தால், அவர்களுள் குறைந்தது 4 விழுக்காட்டினருக்குச் சமூக நோய்தான் அவர்களுடைய உடல் நோய்க்கு அடிப் படைக் காரணம் எனபது தெரியவரும். மருத்துவ இலலங்களில் பதிவாகாத பலபேர் வெளியே சமூக நோயாளிகளாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மேலாகப் பார்க்கும்போது சமூக நோய்க்குக் குடும்பச் சிககல், பிறருடன ஒத்துப் போக இயலாமை போன றவை காரணிகளாகும்.

குற்றத்தின் உடற்கூறு: சமுதாய எதிர்மறைச் செயல்கள, உள்ளப் போராட்டங்களின் விளைவுகள் ஆகும் உள்ளிருக்கும் சிக்கல்களின் வெளியாககந்தான் நோயாகியவிளைவுகளாகும். குற்ற நடத்தையானது தனிமனிதனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும இடையேயிருக் கும் முரணபாட்டின் காரணமாக ஏற்படுகிறது.

ஆர்வர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் செல்டன் என்ப வரும் அவர் துணைவியாரும் சமூகநோயினால தாக்கப்பட்ட 1000 பேரை (500 ஆண, 500 பெண) ஆராய்ந்தனர். மிகவும் நெருக்கமான குடியிருப்பு களில் வாழும் குடும்பங்களில் வாழ்பவருள் சிக்கலுக்கு உரியவர்கள் 85 விழுக்காடாக இருந்தனர். ஐந்தில் இரண்டு குடும்பங்களின் வருவாய் மிகமிகக் குறை வாக இருந்தது. ஐந்தில் 3 பஙகு குடும்பங்கள், கூட்ட மாக வாழ்ந்ததோடு, தூய்மையற்றும் காற்றோட்ட மில்லாமலும் பொருள்கள சீராக அமைக்கப்படாம லும் இருநத வீடுகளில் இருந்தன. நான்கில் மூன்று பகுதிப் பிள்ளைகள் (76.3 விழுக்காடு) ஏழ்மையான குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள. இந்த ஏழமையின் காரணமாகவே இந்தக் குழந்தைகள பணத்தைத் திருடு வதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டனர். குறறவாளிகளை உருவாக்கும் ஊக்கிகளுள் சில இவை.

இக்குழந்தைகளின் மனப்பாங்கும் சமூகத்திற்கு எதிராகவே மாறுவதுண்டு. குறிக்கோளை எட்ட விடாது தடுப்பனவற்றை அழித்து விட வேண்டும்

என்ற வேட்கைதான் சமுதாயத் தவறுகளுக்குக் காரணமாகும். அவ்வாறு உந்தப்பட்டவன சமூகததையே தாக்க முனைவான். சமூகத்தின் வரையறையைத் தகர்த்துக் காட்ட அவனுக்குத் தீராத ஆசை (மெக்டேவிட்டு, கராரி-1969) ஏற்படும். பத்தாம் வயதுவரை அல்லது 18-ஆம் வயது வரை நிகழும் சண்டித்தனம் பிற்காலத்திலும் பெரும்பாலும் தொடரக் கூடியதே.

கிரெக்கு (1975) எனபவர் சில எலிகளுககு விளையாட்டுப் பொருள்கள், நட்பான எலிகளின் உறவு (சண்டையிட்ட எலிகளைக் காட்டுவதில்லை) போன்றவற்றை அமைத்து, அவ்வெலிகளின் மூளை வளர்ச்சியைக கவனித்தார். இந்த ஏற்பாடு இல்லாத வேறு எலிகளும் தனியாக வளர்ந்தன. இவ்வெலிகளின் மூளையைப் பார்த்தபோது சாம்பல் நிறப் பகுதி (கார்டக்சு) நன்கு வளாந்திருந்தது. அதோடு மூளைக்கு நல்ல இரத்த ஓட்டம், மூளையிலுள்ள உயிரணுக்களின் வளர்ச்சி ஆகியன நல்ல முறையில் செயற்பட்டன. இவற்றிற்கெல்லாம் அன்பான சூழ்நிலைதான் காரணம். உள்ளத்தின் ஆதிககம் உடலின மீதும் இருக்கிறது என்பதை அது காட்டுகின்றது.

நோயியல் இயக்கிகள்: பெரும்பாலான சிக்கல்கள் ஒருவனுக்கும் அவனுடைய சூழ்நிலைக்கும் உளள முரணபாடுகளே. சமூகச் சிக்கல்கள குடியிருப்புகளுக்கேற்ப மாறி இருத்தல் இதன் விளைவே. நகர்ப்புறத்தில் சமூக உறவு குறைந்ததன் விளைவாக மிக்க அளவில் மனமுறிவுகளைக் காணலாம். சுமூகமான உறவு குறைந்திருககும் குடியிருப்புகளில்தான் மன நோய் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. (பிரைட்கு 1964).

முரண்பட்ட உணாவுளளவன் பலதரப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் ஒவ்வாத சிக்கல்களை எழுப்புவான். அதாவது அவன வீட்டிலும் பள்ளியிலும் அண்டை வீட்டாரிடத்திலும் கடையிலும் பேருந்திலும் பிரச்சினையாக இருப்பான். பழக்க வழக்கஙகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் சமூகத் துலங்கலகளுககும் பழக்கத்திற்கு மாறாக இயஙகுபவனுக்கு மனவளமற்றவன எனறு சமூகம் பெயர் சூட்டி விடும். சமூகவியல் முரண கருத்துகளுக்குக் காரணம் சமூகத்திலிருப்போரைச் சுமூகப்படுத்தாமைதான். ஒருவன் குறிககோளை அடைவதற்குச் சமூகமானது இடையூறாக இருக்கும போதுதான அவன் சமூகத்திற்குத தீஙகிழைக்க முனைகிறான். கண்மூடித்தனமான அழிவுச் செயல்களில் ஈடுபடுவதனால் தம்மால் சமூகத்திற்குத் தீங்கிழைக்க முடியும் என்பதைக் காட்டிக்கொளவா சிலர். போர், புயல், வெள்ளம் ஆகியவற்றால் தாக்கப்படும் போது பொதுப்பண்பை மக்கள் கைவிடுவதுணடு. நோயாளிகளையும் அவதிப்படுவோரையும் புறக்கணித்து விட்டுத் தம்மை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொளவதில் தீவிரமாக இருப்பார்கள்.சமூக நினைவு கூட அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் மறக்கப்படுவதுண்டு.

குடும்பத்தில் ஒருவராவது சரியான திசையைச் சுட்ட முடிந்தால பண்பாட்டினால் மாறுதல் வரக் கூடும். மெககார்ட்டு தம்பதிகள் (1958), 253 சிறுவர்களையும் அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் வாழ்க்கைப் பாதிப்பையும் தொடர்ந்து ஐநது ஆணடுகள ஆராய்ந்தனர். இப்பிள்ளைகள் குற்றம் இழைபபோர் குடும்பங்களைச் சார்ந்தோர். இருபத்தைநதாண்டுகளுக்குப் பிறகு (பையன்கள் முதியவர்களாகியபோது) அவர்களுடைய சமூகக் குறைபாடுகளை ஆராய்ந்தனர். பெற்றோர் இருவரும் குற்றமிழைப்போராக இருந்து, தம்மகனமீது அன்பைச் செலுத்தியவர்களாக இருந்தபோதிலும், மகனும் குற்றமிழைப்பதில் மிகுந்த ஆர்வமாக இருந்திருக்கக கணடனர். தநதை குற்றமிழைப்பவராக இருந்து, பெறறோர் இருவரும் தம் செலவனிடம் அன்பைக் காடடிய போதும், தாய் மட்டும் மகனின நன்னடத்தையில் சிறிது அக்கறை காட்டியபோதும் அந்தப் பிளளையின குற்றச் செயல்கள மிகவும் குறைந்து காணப்பட்டன.

சமூக முரண்பட்ட நடத்தையைக் காணுவதற்கான ஒரு சோதனையை 3000 அமெரிக்க இளைஞாகளுக்குக் கொடுத்தபோது தவறாது பெற்றோருடன பிரார்த்தனையில கலந்து கொண்டவர்களிடம் குறைகள் குறைவாகக் காணப்பட்டன. குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அடித்தும் திட்டியும் பேசியும் வந்த பெற்றோர்களின குழந்தைகள் கூடச் சமூகவியல் தவறுகளைக் குறைவாகத்தான் செய்தனர் (நை-1958). ஆனால, சீர்திருத்தப் பளளிகளிலும் காவல் இல்லங்களிலும், வழக்கு மன்றங்களிலும் தரப்படும் கட்டுப்பாடு, தணடனை ஆகியவை நல்ல பயனைத் தருவதில்லை. மாறாக அவை குற்றவாளியின சமூகத்திற்கெதிரான 'புரட்சியினை' மேலும தீவிரமாக்கி விடுகின்றன.

முரண்பாடு தீதன்று: முரண்பாடானது பல சண்டைகளைத் தூணடிவிடும். ஆனால், முரண்பாடானது எழும்போதெல்லாம் அது பிறர் கவனத்தை நன்கு ஈர்க்கும். அந்த வேளைகளில்தான் ஒருவருடைய தன்முனைப்பு முற்றிலும் வெளிப்படும். போராட்டத்தில்தான் தன்முனைப்பு வாழும். முரண்பாட்டின்போது எதிரியைத் தீர்த்துக்கட்ட வேணடுமென்ற எண்ணம் இருக்கும். இதுதான் தவறானது; முரண்பாட்டினால் சட்டதிட்டங்கள், உரிமை

கள் தெளிவாகி விடும். இதனால்தான் விதிகளும் நெறிகளும் ஏற்படும். முரணபட்டோர் தீவிரமாகச் சமூகத்தோடு ஈடுபட முடியும். இது நன்மையைத் தான் பயக்கும். தன்னைப் பிறர்க்குப் புரியவைக்க முடிவது போலப் பிறரைப் புரிந்து கொள்ளவும் முடிகிறது. கொள்கை முரணபாடு அழிவுப்பாதையன்று, அது தெளிவுபெற ஒரு வாய்ப்பு. முரணபடுவோர் தேர்ந்து தெளிந்த பிறகு புதிய நல்லுறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதுமுண்டு. இதுதான் முரணபாட்டின் சீரமைப்பு; நல்லதோர் பின் விளைவு.

திருத்து முறைகள்: மற்றவர்களைப் பற்றி முடிவிற்கு வரும்போது அவர்கள் இருக்கும் நிலைக்கேற்றபடி முடிவெடுக்க வேண்டுமே தவிர அவர்களைப் பற்றிய தவறான போதனையின் அடிப்படையில் முடிவெடுத்தல் கூடாது. சிக்கல்களுக்கும் சமூகவியல் நோய்களுக்கும் பிறப்பிடம் சமூகமாகிறது. ஆகவே, தனிமனிதனின் சுதந்திரத்தைச் சமூகம் தடுக்கும் போது பண்பாடானது தரத்தில் தாழ்ந்து விடுகிறது. அதற்கு மாறாகத் தனிப்பட்டோர் சமூகத்திறகுத் தொல்லை தரும்போது அம்மனிதனின் தனித்தன்மை பாழாகிறது. ஒருவன் தவிப்பிற்குக் காரணம் இல்லத்தில் நிலவும் மோசமான நடத்தை, பெற்றோரின் பொய்யான ஆதிக்கம், பிளளையாக இருக்கும்போது புறக்கணிக்கப்படுதல் (பெற்றோர், ஆசிரியர் குழாம் ஆகியவற்றால்) முதலியன ஆகும்.

தண்டிக்கும் மனப்பாங்கானது தீமையினைத்தான் நிலைநாட்டும்; சமூக எதிர்ப்புத் தன்மையை மிகுதிப்படுத்தும். ஆதலின், குற்றமிழைத்தவன் தன் நிலையையும் தன் மதிப்பையும் பெற்று விளங்க, வீடும் பள்ளியும் மறுவாழ்வளிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

சமூக நோயால் பாதிக்கப் பட்டோரைப் பிறர் சீர்திருத்த முடியாது. ஆனால், அவரவரே தம்மைச் சீர்படுத்திக் கொளள உதவ வேண்டும். ஆகவே, தன் நிலைமைக்குத்தானே பொறுப்பாளி என்பதனை விளக்கித் தன் நடத்தையினைத் தானே திருத்தி அமைக்க முடியும் என்பதனை உணர்த்த வேண்டும்.

மா.பெ.

துணை நூல்கள்:

Klein, D.E., Mental Hygiene, Holt, Rinehart and Winston, New york, 1961.

Krech, D., Readings in Human Development, Duskin, Guilford, 1975.

McDavid, J.W. and Harari, H., Social Psychology, John Weatherhill Inc. Tokyo, 1969.

Nye, I.E., Family Relationships and Delinquent Behaviour, Wiley, New york, 1958.

சமூகப் பங்குகள்: உணவு சேகரிக்கவும், உறைவிடம் அமைக்கவும், எதிரிகளிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், சிக்கலான காலங்களில் பிறருடைய உதவிக்காகவும், இன விருத்திக்காகவும் மனிதன் பிறரோடு கூடி வாழ்வது இனறியமையாததாகிறது. இவ்வாறு சமூகமாகக் கூடிவாழும்போது அங்கு அமைதி, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, பாதுகாப்பு போன்றவற்றை நிலைநாட்டச் சில விதிமுறைகளை ஏற்கவேண்டி உள்ளது. ஒவ்வொரு சமூகமும் அதன் சுற்றுப்புறச் சூழலுககுத் தக்கவாறு வேலைப் பங்கீட்டு முறையை ஏற்கிறது. உறுப்பினர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வேலைகள் ஒதுக்கப்பட்டு அவர்கள் சமூகத்தின் சார்பில் செயற்படுகிறார்கள். மனித நடத்தைககு விதிமுறைகளும் நெறிகளும் வகுக்கப்பட்டு நன்னடத்தைக்குப் பரிசும், அத்துமீறலுக்குத் தண்டனையும் அளிக்கப்படுகினறன. ஆனால், இந்தக் கருத்தை மட்டும் கொண்டு சமூக வாழ்வை ஆராய்வதில் வரையறைகள உண்டு என்பது வெளிப்படை.

கூட்டுறவுடன மீன பிடிததல

எந்தவொரு சமூகத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்தால் அதன் உட்பிரிவுகளுக்கு இடையே உள்ள முரணபாடு களும், உறுப்பினர்களின் கடமைகள் குறித்து ஐயப் பாடுகளும், அவர்கள் வகிக்கும் பங்குக்குத் தகுந்த பரிசு கிடைக்கின்றதா என்பது பற்றிய விவா தங்களும் மிகுந்திருப்பதைக் காணலாம். ஒத்துழைப்பு என்பது அங்கு நிச்சயமில்லை. உலகளாவிய நடவடிக் கைகளில் (உள்நாட்டில் அல்லது நாடுகளுக்கிடையில்) இணைந்து செயற்படுவதில் காணப்படும் தடைகளைச் சிறிய சமூகங்களிலும் காணலாம். அவற்றை ஆராய் வது எளிதானதும் முக்கியமானதும் ஆகும்.

மனிதர்கள் மேற்கொள்ளும் சமூகப பங்குகளைப் (Social Roles) பற்றி ஆராய்வதை நியாயப்படுத்து வதற்கு ஒரு காரணம் அது கூட்டுறவுக்கு அடிப்படை யான 'சமூகப்பேரங்கள' பற்றியதாக இருப்பதேயாம். சமூக உறவுகள் யாவுமே இரட்டையாக உள்ளவை களே. எடுத்துக்காட்டு; ஆசிரியர்-மாணவன, முத லாளி-தொழிலாளி, தலைவன்,-தொண்டன், கணவன் மனைவி, நண்பன்-நண்பன். எந்த உறவை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதில இரண்டு பஙகுகள உளளதைக் காணலாம். ஒருவர் ஒரு பங்கை ஏற்கும்போது அந்த உறவில் தனக்குச்சாதகம் ஏற்படும் என்கிற நம்பிக்கை யில்ஏற்கிறார். ஒருவாதம் நண்பரின் கருத்தைப் புரிந்து நடந்துகொள்ளவில்லை எனக் கருதினால், அந்த நட்புக்கு ஒரு முற்றுப்புளளி வைக்கிறார். எந்த உறவி லும் பங்குபெறும் இருவருக்கும் சமமான பொறுப்பு கள் உணடு. ஒருவரின் கடமை மற்றவரின் உரிமை யாகிறது. இப்படியாகத்தான் சமூகப் பங்கு என்னும் கருத்து கூட்டுறவு, ஒத்துழைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப் படைகளை ஆராய உதவுகிறது. இந்த எளிய கருத்து களைப் புரிநதுகொண்டால், பெரிய அளவிலான தொழிற்சாலைகள, நிருவாக அமைப்புகள போன்ற சிக்கலான அமைப்புகளையும் ஆராய இயலும்.

ஒவ்வொரு சமூகப் பங்கும் கடமை, உரிமை என்ற இரு பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டது. எந்த வொரு சமூக அமைப்பிலும் சமூகப் பங்கு வகிக்கும் மனிதனுக்குக் குறிப்பிட்ட சில கடமைகளைச் செய் வது இன்றியமையாததாகிறது. அதே நேரம் அவன வகிக்கும் பங்கு சில உரிமைகளை அவனுக்கு அளிக கிறது. அதுவே பங்கு (Role), தகுதிநிலை (Status) என்று வழஙகப்படுகிறது. பங்கு, கடமைகளை யும் தகுநிலை, உரிமைகளையும் குறிப்பிடும். இங்கு 'உரிமை' எனப்படுவது அவன் உறுப்பினனாக இருக் கும் சமூகத்தின்மீதோ, சக உறுப்பினர்கள் மீதோ எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையாகும். 'கடமை' எனப் படுவது மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வாயிலாகச் சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொளளப்பட்ட எதிர்பார்ப்பு. ஆகவே, ஒவ்வொரு சமூகப் பங்கும் உரிமைகளும் கடமைகளும் கலநததாகும். கடமைகளும் உரிமை களும் நிறைந்த இந்தச் சமூகப் பங்குகள் சமூகத்தை ஓர் ஒழுங்குமுறையில் நடத்திச் செலலவே ஏற்பட் டவை எனக்கொள்ளலாம்.

குறிப்பிட்ட சில பங்குகளை வகிப்பவர் பலா இருக்கலாம். வேறு சில பங்குகளை ஒரு நேரத்தில் ஒருவரே வகிக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டு இந்தியக் குடியரசுத் தலைமை. இங்குக் குறிப்பிட வேண்டிய மற்றொரு பண்புக்கூறு, ஒருவர் ஒரேநேரத்தில் பல பங்குகளை வகிப்பது ஆகும். ஒரு மனிதர் மருத்துவர், கணவர், தந்தை, இந்திய மருத்துவச் சஙகத்தின் உறுப்பினா, இந்தியக் குடிமகன, ஓர் அரசியல் கட்சிக் காரர் எனப் பல பங்குகளை ஒரே நேரத்தில் வகிக் கிறார்.

ஒரு சமூகத்தைப் பல்வேறு பங்குகளைக் கொணட அமைப்புகளாகக் கூறலாம். அப்படியானால் 'யாருக்கு எந்தப் பங்கு கிடைக்கும்?' எனபதே முதற் கேள்வி யாக இருக்கும். சமூகத்தின் பலவேறு உறுப்பினர் களுககு எந்த அடிப்படையில் பஙகுகள பிரித்து அளிக் கப்படுகின்றன? வயது, பாலினம், உறவுமுறைகள, பொதுவான உறைவிடம் முதலிய அளவைகள உள் ளன. ஒரு சமூகத்தின் அளவும் உட்பிரிவுகளும் பெருகுமபோது இந்த மாற்றமில்லாத அல்லது மாற்றமுடியாத அளவுகளோடு வேறுசில் காரணி களும் சேரும். இரண்டு மனிதர்களுககிடையே ஏற் படும் ஒப்பந்தம், தனி ஒருவரின் சாதனைகள், தகுதி கள் ஆகியவையும் சமூகப் பஙகுகளுக்குக் காரண மாகின்றன.

ஒரு சமூகத்தில் காணப்படும் அடுக்கமைப்பு (Stratification) மாற்ற முடியாததாக அமையும் போது, ஒரு தனிமனிதன் பிறவியில ஏற்கும் சமூகப் பங்கு கடைசிவரை மாறாமல் இருககிறது. இதறகுச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இந்து மதத்திலுளள சாதிப் பிரிவுகளைச் சொல்லலாம். இநத மாதிரி யான சமூகப் பங்கு, சார்த்தப்படுகின்ற பங்கு (Ascribed Role) எனப்படுகிறது. ஏனென்றால், இந்தப் பங்கை வகிப்பவர் தம் சுயமுயற்சி இல்லாமலேயே தம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாத காரணங்களால அதைப் பெறுகிறார். அதாவது, அவரது பிறப்பு, பெற்றோர், குடும்பம், பாலினம், வயது போன்ற வையே அக்காரணங்கள்.

இன்றைய சமூகங்களில் காணப்படும் சிறப்பான மாறுதல், ஒரு சமூகம் பலப்பல பிரிவுகளாகவும், உட் பிரிவுகளாகவும் பிரிந்து, ஒவ்வோர் அமைப்பிலும் அதற்கேயுரிய வேலைகளும், விதிமுறைகளும், செயற்

பாடுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளமையேஆகும்.இங்குத் தனி ஒருவர் கடந்த காலத்தில் புரிந்த சாதனைகளையும், எதிர்காலத்தில் ஆற்றக்கூடிய பணிகளையும் எண்ணி, அதன் அடிப்படையில் ஒரு சமூகப் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அது எய்தப்படுகின்ற பங்கு (Achieved Role)எனப்படுகிறது. அதாவது, ஒருவர் தம் சுய முயற்சியால் ஏற்கும் பங்கு எய்தப்படுகினற பங்கு ஆகும். ஒருவர் பிறவியால் பெறாத எந்தவொரு சமூகப் பங்கும் எய்தப்படுகின்ற பங்கு எனச சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறு மக்கள் அனைவருமே ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சமூகப் பங்குகளை ஏற்று வாழ்கின்றனர். இந்தச் சமூகப் பங்குகள், அவை ஏற்படுத்தப்படும் விதம், செயற்படும் முறைகள் ஆகியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டால் அவற்றை ஆராய வேண்டிய இன்றியமையாமை விளங்கும். வி.கோ.

சமூகப்பங்கேற்பு நாடகம்: இது ஒரு கற்றல், கற்பித்தல் முறை. வாழ்க்கையில் ஒருவர் எதிர்நோக்கும் உண்மையான சிக்கல் குறித்துச் சமூகப் பங்கேற்பு நாடகம் (Role playing) அமையும். இதற்குச் சமூகவழி நாடகம் (Socio drama) என்ற மற்றொரு பெயரும் உணடு.

ஒரு குழுவிலுள்ள சில உறுப்பினர்கள் சமூகப் பங்கேற்பு நாடகத்தில் நடித்துக் காட்டுவர். எடுத்துக்காட்டாக, புதிய ஆசிரியர் ஒருவா தம் மாணவர் ஒருவரிடம் இருக்கும் ஒரு தீய பழக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டி அவரை எப்படித் திருத்துகிறார் என்பதை இரு மாணவர்கள் நடித்துக் காட்டுவர்; ஒருவர் ஆசிரியராக நடிப்பார்; மற்றொருவர் மாணவராக நடிப்பார். இதேபோல், வகுப்பிலுள்ள மற்ற மாணவர்கள் அனைவரும் ஒருவர் ஆசிரியராகவும, மற்றொருவர் மாணவராகவும் தத்தமக்கு ஏற்றாற் போல் புதிய முறைகளில் நடித்துக் காட்டுவர். ஆசிரியரும் நடிக்காத மாணவர்களும் சமூகப் பங்கேற்பு நாடகத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்து இறுதியில் உரையாடுவர். உரையாடலில் சிக்கல் சிறப்பாகத் தீர்வு செய்யப்பட்டதா? மேலும் வேறு ஏதாவது சிறப்பான தீர்வுகள் கூற முடியுமா என்பன குறிப்பாக விவாதிக்கப்படும்.

சமூகப் பங்கேற்பு நாடகம் 1930–ஆம் ஆண்டுகளில், பள்ளி, தொழிற்சாலை, சமுதாயப்பணி, வயதுவந்தோர் கல்வி ஆகியவற்றில் பெரிதும் பயன் படுத்தப்பட்டது. மருத்துவர்கள் மன நோயாளிகளைக் குணப்படுத்த ஒருவகைச் சமூகப் பங்கேற்பு நாடகத்தை நடத்திக் காட்டுகின்றனர். இது உள வழி நாடகம் (Psycho drama) எனப்படும்

சமூகப் பங்கேற்பு நாடகம், மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளையும் மனபபாங்கினையும் அறிய உதவுகிறது. மேலும் இவ்வகை நாடகஙகளால் ஒரு சிக்கலுக்கு ஒவ்வொருவரும் புதிய வகையான தீர்வுகளைச் சோதனையாகச் செய்து பார்க்க இயலுகிறது. பெரும்பாலும், இனறு பள்ளிகளில், சமூக நடத்தைகளைக் (Social behaviour) கற்பிப்பதற்கும், கற்பதற்கும் இவ்வகையான சமூகப்பஙகேற்பு நாடகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எஸ்.த.

சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு: படிமலர்ச்சி என்பது ஒருவகையான மாற்றம். ஒரு பொருட் கூறு ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கும், பிறகு அநத நிலையிலிருந்து வேறொரு நிலைக்கும் மாறும் செயற்பாங்கே படிமலர்ச்சி(Evolution)யாகும். இந்த மாற்றச் செயற்பாங்கு தொடர்ந்து செல்லும். ஆனால், இப்படித் தொடர்ந்து மாறுவதால் மட்டுமே அப்பொருட் கூறு படிமலர்ச்சி அடைகிறது எனறு கொளள முடியாது. அத்தகைய மாற்றம் ஒழுஙகு, திசைப்போககு, முனனேற்றம் போன்ற சில குறிப்பிட்ட சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டு அமையும்பொழுதுதான் அது படிமலர்ச்சி என்று சொல்லப்படும் தகுதியைப் பெறுகிறது.

ஒரு நிலையிலிருந்து ஒரு பொருட்கூறு மற்றொரு நிலைக்கு மாறி, பிறகு, அந்த நிலையிலிருந்து வேறொரு நிலைக்குத் தொடர்நது மாறிக் கொணடே போனாலும், அநதப் பொருட்கூறின் ஒழுங்கு-அமைப்பு அமைதி குலையாமல் இருக்கும்பொழுது அந்த மாற்றம் படிமலர்சசியாகிறது. படிமலர்சசிச் செயற்பாஙகின் கட்டமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலுங் கூட, அந்தப் பொருட் கூறு அமைந்திருக்கும் ஒழுங்கு குலையாமல் நிலைத்தே நிற்கும்.

இதுவன்றி, இந்த மாற்றம் ஒரே திசைப் போக்கிலேயே தொடர்ந்து செல்லும். ஒரு நேர்க் கோட்டில் இங்கும் அங்கும் பிறழாமல் நேராகத் தொடர்ந்து செல்லும். ஒரே நேர்க்கோட்டிலேயே ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கும், அதைத் தொடர்ந்து பிறிதொரு நிலைக்குமாகப் பல்வேறு நிலைகளைத் தாண்டிச் செல்லும்.

ஒரே நேர்க்கோட்டிலேயே செல்லும் மாற்றம் மேலே நோக்கிய வண்ணம் முன்னேறியபடியே செல்லும். இந்தப் போக்கிலேயே அது ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்குத் தாணடிச் செல்லும். இப்படி மாற்றம் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு முன்னேறிய வணணம் போவதால் முதல் நிலையிலிருந்து இரண்டாம் நிலை வேறுபட்டதாக, மேம்பட்டதாக, முன்னேற்றமான தாக அமை

யும். ஆனால், படிமலர்ச்சிச் செயற்பாங்கில் ஒரு பொருட் கூறு ஒரு நிலையிலிருந்து, அதற்குக் கீழ்ப் பட்ட நிலைக்குப் போவது கிடையாது.

இதுவே படிமலர்ச்சி பற்றிய கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாட்டின்படி ஒரு பொருட்கூறு அமைந் துள்ள இன்றைய நிலை அதன் முந்தைய நிலையில ஏற்பட்ட மாறறத்தின் விளைவு என்றாகிறது. முந்தைய நிலை மாறி இன்றைய நிலைக்கு அப் பொருட் கூறு வந்துள்ளது என்று பொருள். படி மலர்ச்சி முன்னேறிய வணணம் செல்லும் என்பதால் இன்றைய நிலை முந்தைய நிலையை விட மேம்பட்ட தாக இருக்கும். அடுத்து வரக்கூடிய நிலை இன்றைய நிலையை விட மேம்பட்டதாய் இருக்கும். இந்தப் போக்குத் தொடர்ந்து அமையும்.

இம் முறையிலேயே சமூகம் வளர்ச்சியுற்று வந் துள்ளது என்பதை விளக்குவது சமூகப் படிமலர்சசிக் கோட்பாடு (Theory of Social Evolution) ஆகும். இக் கோட்பாடு சமூகம் மெல்ல மெல்லப் பலநிலைகளைத் தாணடி ஒரே நேர்க்கோட்டிலேயே முன்னேறி வளர்ந்து வந்துள்ளது என்று கூறுகிறது. கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தான் இக்கோட்பாடு தொடங்கியது.

சார்லசு தார்வின்

படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு சார்லசு தார்வின் (Charles Darvin) காலத்தில்தான் ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. ஏனெனில், அவர்தான் முதலில் தெளிவாக, திட்டவட்டமாக, அறிவியல் அடிப்படை யில் உயிரினங்களின் படிமலர்ச்சி முறையை விளக்கிக் காட்டியவர். அவர் 'உயிரினங்களின் தோற்றம்' என்ற நூலை கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டு அதன் மூலம் உயிரினங்களின் படிமலர்ச்சி முறையை விளக் கிக் காட்டினார். அதன் பிறகே படிமலர்ச்சிக் கோட் பாடு ஆக்கம் பெற்று வளர்ந்தது. ஆனால், அவருக்கு முன்பேயே படிமலர்ச்சி முறையைக் கொணடு சமூகத் தின் வளர்ச்சியை ஆராயும் போக்குச் சமூகவியலில எழுந்திருந்தது.

சமூகவியலின் தந்தை எனச் சொல்லப்படுகின்ற ஆகசுட்டு கோம்டு (Auguste Comte) எனற பிரெஞ்சு அறிஞர் தாம் சமூகம்-படிமலர்ச்சி முறையில் ஒரு நேர்க்கோட்டில் வளர்ந்துவரும என்றகோட்பாட்டை முதலிற் கூறியவராவார். ஆனால், அவருக்கு ஆசா னாக விளங்கிய என்றி டீ செயினட்-சைமன் (Henri de Saint - Simon, கி.பி. 1760-1825) என்ற அறிஞர் அதற்கு முன்பே தமது நூல்களில் சமூகப் படிமலாச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் மனித இனம் பல நிலைகளைக் கடந்துதான் படிமலர்ச்சி முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்று கூறினார். மனித இனத் தின் வளர்ச்சி மனித மன நிலை வளர்ச்சியை ஒட்டி அமைந்து வந்துள்ளது எனறு தெரிவித்தார். மனித மனம் மூன்று நிலைகளைத் தாண்டி வளர்ந்து வந் துள்ளது. முதலில் அது அனுமானம் செய்யும் (Conjectural) நிலையில இருந்தது. பிறகு ஓரளவு ஆராயும் போக்குடைய (Miconjectural) நிலையை அடைந்தது. பிறகு பகுத்தறிந்து புறமெய்மமை காணும் (Positive) நிலையை எட்டியது. இந்த நிலைகளை ஒட்டிச் சமூக மும் அந்தந்த நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறி வளர்நது வநதிருக்கிறது என்றார்.

ஆகசுட்டு கோம்டு இக் கருத்தைத் தழுவிச் சமூகப் படிமலர்ச்சி பற்றி ஒரு விரிவான கோட் பாட்டை உருவாக்கினார்; 'மூன்று நிலைகள் விதி, (Law of Three Stages) என்ற கோட்பாட்டின் மூலம் தமது சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டை வெளி யிட்டார். இக்கோட்பாட்டில மனித சிந்தனை மூனறு நிலைகளைக் கடந்து வளரும் என்று தெரிவித்தார். முதலில் மனித மனம் இறைமையியல் நிலை(Theological Stage) எனற நிலையில் இருக்கும். இந்த நிலை யில் மனித மனம் முதிர்ச்சியுறாத நிலையில இருக் கும். அந்த நிலையில மனிதன் உலகில் நிலவும் உயி ருள்ள, உயிரற்ற அனைத்து வகைப் பொருள களின் இயக்கத்துக்கும், இயறகைச் செயற்பாங்கு

களுக்கும், இன்னும் சமூகத்தில் ஏற்படும் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் ஆவிகள் அல்லது தெய்வங்களே காரணம் என்று நம்புகிறான். வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் வளப்பத்துக்கும் பஞ்சத்துக்கும் உடல்நலத்துக்கும் நோய்க்கும் மற்றைய எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் ஆவிகள் அல்லது தெய்வங்களே காரணம் என்று நம்புகிறான். ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் பின்னால் ஓர் ஆவி அல்லது ஒரு தெய்வம் நின்று இயக்குவதாக - கட்டுப்படுத்துவதாக மனிதன் நம்புகிறான்.

நாளடைவில் மனிதனுடைய மனம் பக்குவமடைந்து, நிலைப்பட்டு இயல் கடந்த ஆய்வு நிலை (Metaphysical Stage) என்ற நிலையை அடைகிறது. இந்த நிலையில் மனிதன் இயற்கையை ஏதோ ஒரு நுட்பமான சக்தி இயக்கி நடத்துவதாக நம்புகிறான். இச்சக்தி ஒரு வித நியதியோடு எல்லாவற்றையும் இயக்கி நடத்துவதாக நம்புகிறான்.

இந்த நிலையைக் கடந்து மனித மனம் மேலும் விரிவடைந்து வலுவாக, நிலைப்பட்டு மெய் காணும் புறமெய்ம்மை நிலையை (Positive Stage) அடைகிறது. இதுவே மனித மனப் படிமலர்ச்சியின் இன்றைய நிலை. இந்த நிலையில் மனிதன் அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும் என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறியும் போக்கையும் முயற்சியையும் கைவிடுகிறான். எல்லா நிகழ்வுகளையும் உற்று நோக்கி ஆராய்ந்து அவற்றின் வகைப்பாட்டையும், இயங்கும் விதத்தையும், அந்த இயக்கத்தில் பொதுமையாகக் காணப்படும் கோலத்தையும் கண்டறிகிறான். அந்த நிகழ்வுகளுக்கிடையே அமையும் உறவையும் கண்டறிகிறான். தான் கண்ட உண்மைகளைச் செம்மைப்படுத்தி, அவற்றைக் கொண்டு அறிவு பூர்வமான, பொது அறிவியல் விதிகளை (எடுத்துக்காட்டு: புவி ஈர்ப்புச் சக்தி விதி) உருவாக்குகிறான். அந்த விதிகளின் அடிப்படையில் நிகழ்வுகளைப் பற்றிய விளக்கங்களைப் படைக்கிறான்.

இப்படி மனித சிந்தனை படிப்படியாகப் பல்வேறு நிலைகளைத் தாண்டி வளரும்பொழுது சமூகமும் படிப்படியாக ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஏற்றவாறு மாறி அமைந்து வளருகிறது. மனித சிந்தனை இறைமையியல் நிலையில் இருக்கும்போது, சமூகம் இராணுவ-மன்னராட்சி முறையைக் கொண்ட நிலையமைப்புடையதாக இருககும். இறைமையியல் நிலையில் மனிதன் கடவுளே எல்லாம் எனவும், அவர் எல்லாரிலும் மேம்பட்டவர் எனவும் நம்புவதால், அவன் அவரை ஒரு மிகப் பெரிய அரசராக-மன்னர் மன்னராக, மிக்க வலிமை வாய்ந்த போா வீரராகக் கருதுகிறான். எனவே, அந்த நிலையில் கடவுளின் பேராளராகச் செயற்படும் அரசனும், அரசனுக்கு அடுத்துள்ள போர் வீரர்களும் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றனர். இதன காரணமாக, அரசனும், அரச குலத்தவரும் ஒரு தட்டிலும், அடுத்துப் போர் வீரர்கள் மற்றொரு தட்டிலும், மற்றைய குடிமக்கள் கீழ்த் தட்டிலும் அமைந்து இருக்கும் படியான ஒரு படிநிலை வரிசையமைப்பு சமூகத்தில் உருவாகிறது. இவ்வமைப்பில் அரச குலத்தவரும், இராணுவத்தினரும் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருநது பிறரை ஆட்டி வைக்கின்றனர். அவர்களுடைய கூற்று ஒவ்வொன்றும் ஒரு மீற முடியாத நெறியாகக் குடிமக்களால் போற்றப்பட்டுக் கவனமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.

இயல் கடந்த ஆய்வு நிலையில் மனித மனம ஓரளவு பக்குவம் பெற்று நிலைப்படுவதாலும், சிந்தனை செம்மைப்படுவதாலும் மனிதன் தன் இயற்கை உரிமைகளை உணர்ந்து அவற்றை அடைய முயல்கிறான். மாறிய சூழ்நிலைக்கேறப அரசாங்கமும் தன் பழைய நடைமுறைகளையும் போக்குகளையும் கைவிடுத்து, தன் தீர்மானஙகளையும் ஆணைகளையும் திட்டவட்டமான, முறையான சட்ட நியதிகளாக வடிக்கிறது. அந்த நியதிகளுக்கேற்பவே அரசாங்க நடைமுறையும் சமூக ஒழுஙகும் அமைகின்றன.

புறமெய்ம்மை நிலையில் மனித மனம் முதிர்ச்சியுற்று இயற்கைப் பொருள்களைப் பற்றித் தெளிவாகச் சிந்திக்கும் பக்குவம் பெறுவதால், அவற்றின் தன்மையை, அவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையை அறிந்து கொள்ளுகிறான். அவற்றைத் தன் வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கும், சமூக நன்மைக்கும் பயன்படுத்தத் தொடங்குகிறான். இந்த முயற்சியின் விளைவாக இயற்கைச் செல்வங்களைக் கண்டறியவும் பயன்படுத்தவும் கூடிய சாதனங்களும், தொழில் நுட்ப முறைகளும் கணடுபிடிக்கப்படுகின்றன. தொழிற்சாலைகள நிறுவப்பட்டு, இயற்கைச் செல்வங்கள் வாழ்க்கைக்கும் சமூக நன்மைக்கும் தேவையான பொருளகள உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இவவாறு புற மெய்ம்மை நிலையில் சமூக அமைப்பு தொழில் மயமானதாக - தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமைப்பாக மலர்கிறது.

உலூயி என்றி மார்கன் (Lewis Henry Morgan கி.பி. 1818-1887) என்ற ஓர் அமெரிக்க அறிஞரும் சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டுக்குத தம் பங்கைச் செலுத்தினார். அவர் தமது கோட்பாட்டில் பண பாட்டு முன்னேற்றத்தை ஒட்டிச் சமூகம் முன்னேறி வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்.

தொடக்கத்தில் பண்பாடு காட்டுமிராண்டித்தனமான நிலையில் (Savagery) இருநதது. அநத நிலையில் மனிதன் தான் வாழ்ந்த புறச் சூழ்நிலையில்

தனக்குக் கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினான். எளிமையான கல்லாலான கருவிகளைக் கொண்டு காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடியும், காட்டு விளை பொருள்களைத் திரட்டியும் தனது உணவுத் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொண்டான். நாளடைவில் அவன் தான் வாழ்ந்த புறச் சூழ்நிலையைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வநது தனக்கு ஏற்புடையதாக அமைத்துக் கொண்டான. அந்த நிலையில் பண்பாடு நாகரிகம் முதிரா நிலை (Barbarism) என்ற நிலையை அடைந்தது. அந்நிலையில்தான் அவனுடைய பணபாட்டு நடவடிக்கைகளில் பெருத்த மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவன் மணபாணடங்கள் தயாரித்தான். விலங்குகளைப் பிடித்துப் பழக்கித் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தான். வயல் வேளாணமையை மேற்கொண்டான். உலோகங்களைக் கொண்டு கருவிகள் வடித்தான். அவற்றைக் கொண்டு வேளாண்மை செய்து உணவு உற்பத்தி செய்தான். இந்தச் சாதனைகள் காரணமாக அவனுக்கு நிறைய உணவுப் பொருள் கிடைத்தது. வாழ்க்கை வசதியாயிற்று. அதைத்தொடர்ந்து நாகரிக நிலை (Civilization) ஏற்பட்டது. அந்த நிலையில் செய்தித் தொடாபுக்கு மொழி உருவாகியது. அதைத் தொடர்ந்து எழுத்து முறை எழுந்தது. அதன் காரணமாகப் புதிய புதிய துறைகள் தோன்றின. கணிதம், தத்துவம், இலக்கியம், கலைகள், அறிவியல் என்று புதிய புதிய துறைகள் நாளடைவில் தோனறிப் பெருகியமையால் அறிவுப் பரப்பெல்லை விரிவடைந்தது.

இவ்வாறு படிப்படியாக ஒரே நேர்க் கோட்டில் பண்பாடு காட்டுமிராண்டித்தனமான நிலையிலிருந்து நாகரிக நிலைக்கு முன்னேறிய போது, கூடவே சமூகம் தனது முன்னேற்றப் பயணத்தினையும் மேற்கொண்டது காட்டு விலங்குகளையும், காட்டு விளை பொருள்களையும் தேடி உண்டு வாழ்ந்த காட்டுமிராண்டித்தனமான நிலையில் மக்கள் நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்நது வந்தனர். குலம் என்றும், குடி என்றும் குறுகிய வட்டங்களுககுள்ளேயே தமது சமூக வாழக்கையை நடத்தினர். எந்த ஒரு மேலான அரசியல் அமைப்புமு இனறி அநதக் குழுக்களுக்குள்ளேயே கூடிவாழந்தனர். அந்தக் குறுகிய வட்டங்களில் அவர்களுக்கிடையே நெருக்கமான, உறுதியான நேர்முக உறவுகள் அமைந்தன. ஒருவரை ஒருவர் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தனர். ஒருவருடைய தகுநிலையும், பங்கு நிலையும் அவா மற்றவர்களிடம் கொண்டிருந்த உறவுகளினால் நிருணயிக்கப்பட்டன.

நாகரிக நிலைக்கு மக்கள் வந்தபொழுது அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை மாறியது. நிலையான வாழ்க்கை அமைந்தது; அறிவு எல்லை விரிந்தது. புதிய பாாவைகள், புதிய கருத்துகள் தோன்றின. சொத்துப் பற்றிய புதிய கருத்துத் தோன்றித் தனியுடைமைக்கு வழி வகுத்தது. அதன் காரணமாக உடையவர்கள்–இல்லாதவர்கள் எனற ஏற்றத் தாழ்வுகள், சமூகப் பாகுபாடுகள ஏற்பட்டன. சமூக உறவுகள் ஒப்பந்த உருவிலான உறவுகளால் மாறின. அவர்களுடைய உறவிலே இணக்கம இல்லாது ஓர் அயற்றன்மை இருந்தது. அவர்களை இணைத்து வைக்க ஒரு பொதுவான அரசியலமைப்பு ஏற்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து சமூகம் அரசியல் அடிப்படையிலான தேசமாக உருவெடுத்தது.

எர்பர்ட்டு இசுபெனசர் (Herbert Spencer கி.பி. 1820-1909) எனற ஆங்கிலேய அறிஞர் சமூகப் படிமலர்சசிக் கோட்பாட்டிற்கு வலுவூட்டி அதைப் பிரபலப்படுத்தினார்; படிமலாசசி பற்றி ஒரு விதியை உருவாககினார். அவ்விதியின்படி, எநதப் பொருட் கூறும் படிமலர்ச்சி விதிக்கு உட்பட்டது. அது உயிரியல் உறுப்பமைதி வாய்ந்த பொருட்கூறாக (எடுத்துக்காட்டு. உடல்-Organic Matter) இருந்தாலும் சரி, உயிரியல் உறுப்பமைதியில்லாத பொருட் கூறாக (எடுத்துககாட்டு: நிலம்-Inorganic Matter) இருந்தாலும் சரி, உறுப்பமைதி கடந்த பொருட் கூறாக (அதாவது சமூகம் (Superorganic Matter) இருந்தாலும் சரி, படிமலர்ச்சிவிதிக்கு உட்பட்டே இருக்கும். படிமலர்ச்சியை உண்டாககுகிற சக்திகள எனறும் நிலைத்து நிறபதால், எப்பொருட் கூறும் படிமலர்ச்சிக்கு உட்பட்டே இருக்கும். ஆயினும் படிமலர்ச்சிக்கு உட்படும் பொருட் கூறு உருமாற்றம் அடையுமே தவிர அடிப்படையில் அழியாமலே நிறகும்.

இசுபென்சர் சமூகம் ஓர் உயிரினத்தை ஒத்தது என்று கருதுகிறார். அதனால் சமூகம் உயிரினததைப் போலவே படிமலர்ச்சி யடைந்து வளர்ச்சி பெறுகிறது என்று கருதுகிறாா. உயிரினம் தொடககத்தில ஒரு நுண்மமாக (Germ) இருந்து, பிறகு மெல்ல மெல்லப் படிமலர்ந்து வளர்கிறது. சமூகமும் அவ்வாறே தொடக்கத்தில் ஒரு நுண்ம நிலையிலிருந்து, அதாவது மிகச் சிறிய குழுவாக இருந்து, பிறகு மெல்ல மெல்லப் படிமலர்கிறது.

இந்தப் படிமலர்ச்சி மூன்று இயல்புகளைக் கொண்டிருக்கும். முதலாவதாக அது ஒரே சீராக அமையும். இரண்டாவதாக அது நிதானமாக, மெல்ல மெல்லச் செல்லும். மூன்றாவதாக அது முன்னேறியவாறு அமையும். ஒவ்வொரு சமூகமும் அடைகிற படிமலர்ச்சி இந்த மூன்று இயல்புகளைக் கொண்டிருக்கும் என்கிறார் இசுபென்சர்.

உயிரினத்தைப் போலத் தொடக்கத்தில் சமூகம் நுண்ம நிலையில் இருக்கும்போது அது சிறியதாக,

எளியதாக, ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். இந்த நிலையில் அது ஒரு திட்டவட்டம் இல்லாமல, ஒழுங்கமைதி அற்றதாக இருக்கும். அதில் இருக்கக் கூடிய அலகுகள் (உறுப்புகள்) குறைவாக இருக்கும். அவை எளிமையாக, சிறியனவாக இருக்கும். ஒரே மாதிரியாக ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுத்தப்பட முடியாத வண்ணம் இருக்கும். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று சார்பின்றித் தனித்துச் செயற்படும்.

படிமலர்ச்சி மெல்ல மெல்ல ஏற்படும் பொழுது, சமூகத்தின் உருவமைப்பும் மாறத் தொடங்கும். சமூகத்தின் அலகுகள் பெருகும். அவை எளிமை இழந்து சிக்கலான அமைப்பைப் பெறும். உருத் தோற்றத்தில் வேறுபாடு அமையும். ஒரே மாதிரியாக, ஒரே சீராக இருந்த அவை உருத் தோற்றத்தில் வேறுபாடு அடைந்து ஒன்றுக் கொன்று வேறுபடும். அதன் காரணமாக ஒரே சீராக விளங்கிய சமூகம் ஒரு கதம்பமாக மிளிரும். ஒவ்வோர் அலகின் செயற்பாட்டிலும் ஒரு திட்டவட்டமான நிலைமை தோன்றும். ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலில் ஈடுபட்டுத் தேர்ச்சி பெறும். அதன் காரணமாகப் பிற செயல்களின் மூலம் அவற்றுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய தேவைகள அமையாமற் போவதால், அவை அத்தகைய செயல்களைப் புரியும் பிற அலகுகளைச் சார்ந்து வாழும். அவ்வாறு வேறுபட்டு நிற்கும் அலகுகளிடையே ஒன்றுக்கொன்றான சார்பு நிலை அமையும். அந்தச் சார்பு நிலையால் சமூக அலகுகள், ஒட்டி இணைந்து சமூகத்தை ஓர் ஒழுங்கமைதி உடையதாக மாற்றுகின்றன. சுருக்கமாகச் சொன்னால், படிமலர்ச்சிச் செயற்பாங்கில் சமூகம் ஒரே மாதிரியான அலகுகளைக் கொண்டதாய், ஒரே சீராக, எளிமையாக, வேறுபாடின்றி இருக்கும் நிலையிலிருந்து பல்வேறுபட்ட அலகுகளைக் கொண்டதாய்ச்சிக்கலான அமைப்புடையதாய் இருக்கும் நிலைமைக்கு முன்னேறும். முதல் நிலையில் அலகுகள் குறைவாய் இருநதாலும் அவற்றிடையே ஒன்றுக்கொன்று சார்பு அமைவதில்லை. அதன் காரணமாகச் சமூகம் ஒட்டிணைவு இன்றி உறுதியற்று இருக்கும். ஆனால், வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் அதன் அலகுகள் பல்கிப் பெருகி வேறுபட்டு அமைந்தாலும், அவற்றிடையே செயலளவில ஒன்றுக்கொன்று ஒரு சார்பு நிலை நிலவுகிறது. அதன காரணமாக அலகுகள் ஒட்டியிணைந்து சமூகத்தை ஓர் ஒருமைப்பாடுடையதாக ஆக்குகினறன. அகத்தே வேறுபாடுகளைக் கொணடு கதம்பமாகக் காட்சி யளித்தாலும், சமூகம் அதன் அலகுகளிடையே நிலவும் ஒன்றுக்கொன்று சார்பு காரணமாக ஒட்டிணைவு உடையதாக உறுதியுற்று விளங்கும்.

படிமலர்ச்சிச் செயற்பாங்கில் சமூகம் எளிய நிலையிலிருந்து பல்வேறு கூட்டிணைப்பு (Compound) நிலைகளை அடைகிறது. தொடக்கத்தில் சமூகம எளிய நிலையில் இருக்கிறது இந்த நிலையில்தான் அது ஒரே சீராக வேறுபாடினறி எளிமையாக இருக்கும். பிறகு அது ஒரு கூட்டிணைப்புச் சமூகமாக மலர்கிறது. பிறகு அந்த நிலையிலிருந்து இரு மடங்குக் கூட்டிணைப்புச் சமூகமாக மாறுகிறது. பிறகு மேலும் மலர்ந்து மும்மடங்குக் கூட்டிணைப்புச் சமூகமாக மாறுகிறது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சமூகத்தில் அலகுகள் பெருகி, வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுச் சிககல் நிலை கூடுகிறது.

அறிஞர் காரல் மார்க்சும் ஒரு வகையில் சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டிற்கு ஆககம் கொடுக்கிறார். அவர் சமூகம் பொருளாதார அமைப்பின் அடிப்படையில் அமைகிறது என்கிறார். பொருளாதார அமைபபு மாற மாறச் சமூகமும் மாறறமடைந்து படி மலர்ந்து வரும் எனகிறார். அவர் மனித இன வரலாற்றில பொருளாதார அமைப்பு இதுவரை நான்கு நிலைகளைத் தாண்டி மாறி வந்துள்ளது என்கிறார்.

முதலில் பொருளாதார அமைப்பு ஆசிய நிலை (Asiatic Phase) என்ற நிலையில் இருந்தது. அது ஒரு பண்டைய, பின் தங்கிய நிலை. அநத நிலையில பொருளாதார உற்பத்தி நுகர்வுத் தேவைகளுக்காக மட்டுமே நடைபெற்றது. நிலங்கள் தனியுடைமைகளாக அமையாமல் சமூகத்துக்குப் பொதுவாக இருந்தன.

ஆசிய நிலைக்குப் பிறகு தொன்மையான நிலை (Ancient Phase) என்ற நிலை வந்தது. இந்த நிலையில பொருள்கள் நுகர்வுக்காக மட்டுமன்றி மக்கள்தொடர் பிற்காகவும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இலாப நோக்கோடு, வாணிகத்திற்காக உற்பத்தி அமைந்தது. அதுவரை சமூகத்துக்குப் பொதுவாய் அமைநதிருநத நிலங்கள் தனியார் உடைமைகளாக அமைந்தன. வசதிபடைத்த பிரபுக்கள நிலங்களைத தமது உடைமைகளாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

நிலங்கள் பெரும் பண்ணைகளாக மாற்றப்பட்ட போது, பண்ணைகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கும் வேளாண்மை செய்வதற்கும் பண்ணையடிமைகள் அமர்த்தப்பட்டனர். இக கட்டத்தில நிலமானிய நிலை (Feudal Phase) என்ற நிலை எழுந்தது. நிலமானிய நிலையில் நிலங்கள எல்லாம் பிரபுக்களுக்கே சொந்தமாக இருந்தபோதிலும், உழவுக் கருவிகள உழுவோருக்கு சொந்தமாக இருந்தன. அவ்வாறே கைவினைத் தொழில் கருவிகளும் கைவினைத் தொழிலாளருக்கே சொநதமாக இருநதன.

பணப் பொருளாதாரம் ஏற்பட்ட பிறகு, உழைப்பாளிகள் தங்கள் உழைப்புக்கு ஊதியம் கேட்கத

தொடங்கினர். அவர்களிடையே ஏற்பட்ட எழுச்சியினாலும், பிரபுக்களிடையே அடிக்கடி ஏற்பட்ட பூசல்களினாலும், அதற்கு மேலாகப் புதிய தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள ஏற்பட்டுத் தொழில அமைப்பு முறை ஏற்பட்டு வளரத் தொடங்கிய தனாலும் நிலமானிய முறை செலவாக்கு இழநது நலியத் தொடஙகியது. அதன் நலிவுக் கட்டத்தில முதலாளித்துவ நிலை (Capitalistic Phase) எழுநதது. பொருளாதார அமைப்பு முறை முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையாக மாறியது. பண பலம் மிக்கவர்கள் முதலீடு போட்டுப் புதிய தொழில நுடபக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பயன்படுத்தி, உறபததித் தொழிலகளைத் தொடங்கினா. உறபத்திச் சகதிகள முதலாளிகளின் உடைமையின் கீழ் வந்தன. உற்பத்திபத்தி அமைப்பு முறை அவாகளுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது. இன்றைய நிலையும் இதுவே. இதத கைய அமைப்பு முறையில முதலாளிகள தொழிலாளர்களின் உழைபபைச சுரண்டி உறபததித் தொழில்களைத் தஙகள நலனகளுககே ஏற்புடையதாக நடததுகினறனா. தொழிலாளாகளுககு உரிய ஊதியத்தைத் தாராமல அவர்களை வஞ்சித்துத் தஙகளுடைய வாழ்வை மேம்படுததிக் கொள்ளுகின்றனா. அதனால் சுரணடப்படுகிற தொழிலாளர்கள ஒரு வாககமாயும், அவாகளைச் சுரண்டுகிற முதலாளிகள ஒரு வர்க்கமாயும் அமைகினறனா.

தாங்கள சுரணடப்படுவதை, வஞ்சிக்கப்படுவதை உணரும் தொழிலாளாகள் வாகக உணர்வில ஒனறுபட்டுத்தம்மைஅரசியல் அடிப்படையில நிலையமைததுக் கொணடுமுதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன போராட்டம் தொடுப்பார்கள். இநத வாககப் போராடடத்தில முதலாளித்துவ வர்ககத்தினர் தோறபாாகள. வெற்றி பெறுகிற தொழிலாள வர்க்கத்தினர் தஙகளுடைய சருவாதிகார ஆட்சியை நிலைநாட்டுவார்கள். தஙகளுடைய ஆட்சியை நிலை நாட்டிய பிறகு, தொழிலாளர்கள முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டுவார்கள். அதனுடைய சாயலகள எங்கிருந்தாலும் அவறறை அவர்கள அறவே துடைத்தெறிவாாகள. பிறகு பொதுவுடைமை நிலை (Communist Phase) தோன்றும். அந்த நிலையில் சமூகத்தில வர்ககங்கள் இருக்கா எலலோரும் ஒரே நிறையாக இருப்பார்கள். அரசாங்கம் என்ற அமைப்பு இல்லாமல் மககள் தஙகளைத் தாங்களே ஆணடு கொள்வர். ஒவவொருவரும் தமமுடைய சக்திககேற்ப உழைப்பா, தம்முடைய தேவைக் கேற்பப் பொருள் பெறுவர்.

மேற்கூறிய அறிஞர்களன்றி மாக்சிம் காவலெவ்சுகி (Maksim Kavalevsky), ஈ.பி. தைலர் (E.B. Tylor), சா என்றி மெய்ன் (Sir Henry Maine) முதலிய அறிஞர்களும் சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடுகளிலும சமூகம ஒரு நேர்க்கோட்டில பல நிலைகளைக் கடநது படிமலர்வதாகக் கூறுகின்றனர்.

ஏமீல் தர்க்கைம் (Emile Durkheim), பொடினாண்டுதோனீசு (Ferdinand Tonnies), இராபர்ட இரெட் பீல்டு (Robert Reddfield) ஆகியோரும் சமூகப் படிமலர்சசிக் கோட்பாடு தருகிறார்கள். ஆனால அவர்களுடைய கோட்பாடு வேறு விதமாக இருக்கிறது அவர்களுடைய கோட்பாடு சமூகப் படிமலாச்சி ஒரு நேர்க்கோட்டில் அமையும் எனறோ, ஊடாகக குறிப்பிட்ட நிலைகள அமையும் என்றோ, ஒவ்வொரு சமூகமும படிமலரும்போது இநத நிலைதான் ஏற்படும் எனறோ குறிககவிலலை. சமூகம் ஒருவகையிலிருந்து மற்றொரு வகைக்கு மாறும் நிலையையே அது சுட்டிக் காட்டுகிறது. அம்மாற்றத்தினபோககை அது விவரிப்பதிலலை தர்க்கையின் கருத்துப்படி சமூகம் முதலிலபொது நம்பிககைகள், எணணங்கள், போக்குகள என்று ஒத்த தனமை நிலவும் இயந்திரக கட்டொருமைப்பாட்டு (Mechanical Solidarity) நிலையில இருக்கும. பிறகு அமைப்பு வேறுபாடும, அலகுகளின செயறபாட்டில் தேர்ச்சி நிலையும் ஏற்பட்டுச் சமூகம் உயிரினக் கட்டொருமைப்பாட்டு நிலை (Organic Solidarity) எனற நிலையை அடையும. இநத நிலையில் சமூக அலகுகள ஒன்றையொனறு சாாநது இயஙகும் தோனீசின கருத்துபபடி, முதலில மககட் குழு சமுதாயம (Gemeinschaft) என்ற அமைப்பு முறையாக இருககும் இவவமைப்பு முறை எனபது இயலபான நோமுக உறவுகள், இயறகையான ஒறறுமை, புனித மரபுகள எனற சிறப்பியலபுகளைக் கொணடிருககும். அடுதது அது சமூகம் (Gesellschaft) எனற அமைப்பு முறையாக மாறும. இநத அமைப்பு முறையில் அது ஒப்பநத உருவிலான உறவுகள், சுய தீாமானத்தினபடி அமைநத ஒறறுமை உருவாக்கப்பட்ட நியதிகள எனற சிறப்பியலபகளைக கொணடிருககும். இரெட் பீல்டின் கருததுப்படி, சமூகம முதலில் நாட்டவர் சமூகம் (Folk Society) எனற எளிமையான, நெருக்கமான நோமுக உறவுகள் கொணட அணுககமான சமூகமாக இருககும். பிறகு அது மிகுதியான மக்கள் தொகை, சிககலான நிலையமைப்பு, செயற்பாட்டுத் தேர்ச்சி, மேமபட்ட தொழில் நுட்பம், ஒப்பந்த உருவிலான உறவுகள முதலிய அமசஙகளைக் கொண்ட நகரகச் சமூகமாக (Urban Society) மாறும்.

இவ்வாறு தர்க்கைமும் தோனீசும் இரெட்பீல்டும் சமூகம் எப்படி இரு வேறு உரு வகைகளாக மாறுகிறது என்று எடுத்துக் காட்டுகினறனர். அந்த

மாற்றம் படிமலர்ச்சி அடிப்படையில் நிகழ்வதால், அவர்களுடைய கோட்பாடு படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், அவர்களுடைய சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு, மற்றையோரின் சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டைப் போலச் சமூகப் படிமலர்ச்சியை,ஒரு நேர்க்கோட்டில் பல நிலைகளில் அமைந்து முன்னேறிய வண்ணம் செல்லும் செயற்பாங்காக விளக்காமல், ஓர் உருவகையிலிருந்து மற்றோர் உருவகைக்கு மாறும் போக்காக விளக்குகிறது. அதனால் அது மற்றையோரின் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டு விளங்குகிறது. பிரான்சிசு ஆபிரகாம் என்பவர் அதை 'உலகளாவிய படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு' (Universal Evolutionary Theory)என்று குறிக்கிறார்.

20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதி வரை சமூகப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு செல்வாக்குற்று விளங்கியது. அதற்குப் பிறகு அது வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. சமூகப் படிமலர்ச்சி என்பது ஒரு வெறும் ஊகந்தான். அதற்கு உறுதியான ஆதாரங்கள் இல்லை என்று கருதப்பட்டது. நேடல் (Nadel) என்ற அறிஞர் 'சமூகப் படிமலர்ச்சி என்பது ஒரு வெறும் அநுமானந்தான். அது ஓர் உண்மை நிகழ்வு என்று கொள்ளுவதற்கில்லை' என்று கூறுகிறார்.

சமூகம் எப்படிப் படிமலர்ந்தது என்று கண்டறிய முயல்வதே ஒரு வீண் வேலை என்பது அறிஞர் இலெவி-இசுட்ராசின் (Levie Strauss) கருத்து. சமூகவியல் சமூகத்தின் தோற்றம், படிமலர்ச்சி முதலியவற்றை ஆராய்வதைக் கைவிட வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார்.

ஆயினும், ஒரு சில அறிஞர்கள் சமூகப் படிமலர்ச்சியை உண்மை என்றே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் சமூகப் படிமலர்ச்சி நேர்க் கோட்டுப் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு சொல்லுவதைப் போல ஒரே நேர்க்கோட்டில் அமைவதில்லை. அது பல கோடுகளில் படிமலர்கிறது என்கிறார்கள். சமூகத்தின் உறுப்புகள் பல்வேறு திசைகளில் பல்வேறு கோடுகளில் அமைந்து படிமலர்கின்றன என்று கூறுகிறார்கள். தால்காட் பார்சன்சு (Talcott Parsons) 'சமூகப் படிமலர்ச்சி ஒரே நேர்க்கோட்டில் தொடர்ச்சியாக அமைவதில்லை' என்கிறார். அது முதலில் ஒரு திசையில் ஒரு நேர்க்கோட்டில் படிமலரும். பிறகு வேறு திசையில் மற்றொரு நேர்க் கோட்டில் படிமலரும் என்கிறார். இந்த வகையில் சமூகப் படிமலர்ச்சி மூன்று மட்டங்களில் அமைகிறது என்கிறார். அவையாவன: தொன்மையான மட்டம் (Primitive Level), இடை மட்டம் (Intermediate level), புதிய மட்டம் (Modern Level). சமூகம் முதலில் தொன்மையான மட்டத்திலிருந்து இடைமட்டத்துக்கு நகர்ந்து செல்லுகிறது. அப்பொழுது மொழி படிமலர்ச்சியடைகிறது. பிறகு சமூகம் இடைமட்டத்திலிருந்து புதிய மட்டத்திற்கு நகர்கிறது. அப்பொழுது அதனுடைய நியதிகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நெறியமைப்பு முறை (Normative System) மாற்றமடைந்து படிமலர்கிறது.

இன்று படிமலர்ச்சி அணுகுமுறையைக் கொண்டு சமூகத்தின் மாற்றத்தை ஆராயும் போககு மறைந்து வருகிறது. எனினும், படிமலர்சசி நோககில் சமூகத்தின் செயற்பாங்குகளை ஆராயும் போககு எழுந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாகப் புதுமையாககம் (Modernization) படிமலர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்தில்தான அணுகப்படுகிறது. வில்பர்ட் மூர (Wilbert Moore) புதுமையாக்கத்தைத் 'தொன்மையான, மரபு வழியிலான தொழில் நுட்பங்களும், அவற்றைச் சார்ந்த சமூக நிலையமைப்பும் மேம்பட்ட, புதிய தொழில நுட்பங்களாகவும், சமூக நிலையமைப்பாகவும் மாறும் செயற்பாங்கு' என்று படிமலர்சசிப பாங்கில் விளக்குகிறார். இலெர்னர் (Lerner) என்பவரும் இவவாறே புதிய மயமாதலை விளககுகிறார். ஆக, படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு இன்று ஒதுககி வைககப்பட்டிருந்தாலும், சமூகவியல் கருத்துகளை விளக்கும் பணியில் அதன் அணுகுமுறை கையாளப்படுகிறது.

சி.என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Abraham, M. Francis, Modern Sociological Theories: An Introduction, Oxford University Press, Delhi, 1982.

Barnes, Harry Elmer, An Introduction to the History of Sociology. The University of Chicago Press, Chicago, 1948.

Gisbert, Pascual, Fundamentals of Sociology. Orient Longman, New Delhi, 1973.

Timasheff, Nicholas, S., Sociological Theory: Its Nature and Growth, Rendom House, New York, 1963.

சமூகப் பணி மனிதனின் சமூகச் செயல் திறனைப் பேணவும் ஊக்குவிக்கவும் இழந்த அல்லது குறைந்த செயல்திறனை மீண்டும் பெறவும் உதவுகிறது. சமூகச் செயற்பாடுகளில் தனிமனிதனுக்கோ குழுவிற்கோ ஒரு சமுதாயத்திற்கோ சிக்கல்கள் ஏற்படும் காலத்தில் அச்சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண உதவு

தல் அல்லது தீர்வுகாண வேண்டிய திறனை வளர்க்க உதவுதல் சமூகப் பணியின் முக்கிய நோக்கமாகும். அது போன்றே சமூகச் சிக்கல்கள் வாராத வகையில தடுத்து நிறுத்தும் திறனை, மனிதனுக்கும் குழுவிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் தருவது இதன் முககிய நோககமாகும்.

சமூக நலத்திற்கும் சமூகப்பணிக்கும் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. சமூகப் பணி தனககெனத் தொழில் செய்யும் பாங்கை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. சமூகவியல், உளவியல், மருத்துவஇயல் போன்ற பல துறைகளிலிருந்து சமூகப் பணி தனது கோட்பாடுகளை மனித மேம்பாட்டுக்காக உருவாக்கிப் பயனபடுத்திக் கொண்டாலும், அப் பணியைச் செய்வதில ஓர் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தையும் செயற்பாட்டையும் கொண்டுள்ளதால், இது தனித்து இயங்கும் கூறுபாடுகளைப் பெற்றுளளது

சமூகப் பணி கீழ்க்காணும் தத்துவக் கருதது களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்றது. 1. ஒவ்வொரு தனிமனிதனின நலத்தையும் முதனமையாகக் கொணடு சமூகம் உள்ளது. 2. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது நலனுக்காக மற்றவர்களைச் சார்ந்து இயஙக வேண்டியுள்ளது. 3. ஆகவே, ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுக்காகச் சமுதாயத்தில் பொறுப்புடன் நடக்க வேணடியுளளது. 4. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்தன்மையில் தன்னுள மற்றவருடன் மாறுபட்டிருநதாலும் மக்களின் தேவைகள பொதுவானவையாகவே இருககின்றன. 5. மக்களாட்சிச சமூகத்தின முக்கிய நற்குணம், ஒவ்வொருவரின தனித்திறமைகளுக்கு வாய்ப்பளித்து அவர்களை மிகுந்த ஆர்வததுடன இச் சமுதாயத்தில் செயலாற்றச் செய்து அவர்களைச சமுதாயத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களாக உருவாக்குவதாகும். 6. அதே நேரத்தில் மனிதன் தன் நிலையை உணர்ந்து கொளவதற்குத் தடையாக இருக்கக் கூடியவைகளை முறியடிப்பதற்கும் அல்லது முன்கூட்டியே தடை செய்வதறகும் வேண்டிய வாய்ப்புகளை அளிக்கச் சமூதாயம் கடமைப்பட்டிருககிறது.

நோக்கங்கள்: 1. மனிதர்களோ குழுக்களோ தங்கள் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையின் காரணமாக ஏற்படும் சிக்கலகளை அறிந்து, அவற்றைப் போக்க வழி காண்பதற்கோ அச்சிக்கல்களை வளரவிடாது மட்டுப் படுத்துதற்கோ உதவுதல. 2. பிறழ்வு நடத்தைக்குரிய (Deviant Behaviour) முக்கிய காரணத்தை அறிந்து அதனால் வரும் சிக்கல்களை முன்கூட்டியே தடுக்க உதவுதல். 3. சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாணுதல் அல்லது தனிமனித குறைகளைக் குணப்படுத்துவது அல்லது தொடக்கநிலையிலேயே தடுப்பது மட்டுமன்றி இயல்பாக மனிதன், குழுக்கள், சமுதாயம் ஆகியவற்றிடமுளள உயர்ந்த அளவுத்திறமைகளைத் தேடி அறிநது அதை வளப்படுத்துவது போன்றவைகளாகும்.

சமூகப்பணி விளக்கம்: சமூகப்பணி ஒரு தொழிற் பணியாகக் கருதப்படுகின்றது. மருத்துவம், சட்டம், பொறியியல் போன்றவைகளைப் பயின்றவர்கள மட்டுமே அத்துறைகளில் திறம்படச் செயலாறற முடியும் என்று கருதப்படுவது போல் சமூகப்பணியில தனிப்பயிற்சி பெற்றவாகள மட்டுமே அப்பணியைத் திறம்பட அறிவியல கணணோட்டத்துடன் செய்ய முடியும் என்று கருதப்படுகிறது.

'சமூகப்பணி என்பது ஒரு தனிமனிதனுக்கோ குழுவிற்கோ சமுதாயத்திற்கோ அதன தேவைகளுககு ஏறப, அத்தேவைகளை நிறைவேற்ற வாயப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அல்லது வாய்ப்புகளை எவ்வாறு அறிவது, அதை அறிவியல் துறையில் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பனவற்றை ஒருங்கிணைத்துத் தருவது ஆகும். சமூகப் பணி மககள தங்கள் தேவைகளைத் தாங்களே நிறைவு செய்து கொளவது அல்லது தங்கள் சிக்கல்களைத் தாங்களே எவ்வாறு வென்று முன்னேறுவது எனபதற்கு வழிகாட்டுவது எனற தத்துவததின் கீழ்ச் செயறபடுகிறது' என இசுட்ரூப (Stroup) என்ற அறிஞர் கூறுகின்றார். மக்கள் தங்களுடைய முன்னேற்றம் அலலது சிககல்களுக்குத் தாஙகளே தீர்வு காண்பதறகு வேண்டிய வாய்ப்புகளைச் சமூகப்பணி ஏற்படுத்தித் தருகிறது. ஆனால், மேலோட்டமாகச் செய்யாமல் அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் செயகிறது. அதாவது, மற்றவர்களுககாகச் சமூகப் பணியாளரே செய்து கொடுக்காமல் அவர்களே அவர்களது சிக்கல்களைப் புரிந்து அதற்கு ஆவன செய்ய அவாகளுக்குக் கற்றுத்தருவது அல்லது அறிவுறுத்துவதாகும.

மேலும் வெர்னர் டபுள்யு போகம் (Werner W. Boehmm) என்பவர் 'சமூகப்பணி என்பது மனிதனின் சமூகச் செயல் திறனை உயர்த்துவதாகும்' என்கிறார். அதாவது மனிதன் தனித்தோ குழுவிலோ செயற்படும்பொழுது அவன் சமூக உறவு எவ்வாறு உள்ளது, அதில் குறைந்திருந்தால் அதைப் போக்குவதற்கு எனன செய்ய வேணடும் எனபதைப் பற்றியதாகும். மேலும் இப்பணியை, 1 மனிதனின் பழுதுபட்ட செயலதிறனைச் செம்மைப்படுத்துவது, 2. அதற்காக அவனிடமுள்ள திறமை மற்றும் சமூதாயத்திலுளள வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்த உதவுவது, 3. சமுதாயத்தில் மனிதன் செயலாற்ற முடியாத–அதாவது தன்னால் சிக்கல்களைத் தீர்க்க முடியாமல் அசசிக்கல்களில் உழன்று தவிக்கும் நிலை

ஏற்படாது முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுச் செயற்படுவது என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கூறுகிறார்.

'மனிதன் ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்க்கையில ஒரு குறிககோளை அடைய முயற்சிசெய்கிறான இக் குறிக்கோளை வெற்றியுடன் அடைவது, சமுதாயத்தில அவன் செயற்படுவதைப் பொறுத்ததாகும. அதே சமயததில ஒரு மனிதன, அவன வாழும் சூழலுக்கேற்ப அல்லது சூழலில் ஏறபடும் இடையூறுகளை எவ்வாறு திறம்பட வெலலுகின்றான் என்பதைப் பொறுத்து அவனுடைய திறமை அமைந்திருக்கிறது மனிதன் தன சூழலை எவ்வாறு வென்று முன்னேறுகிறான் என்பது மிகவும் இன்றியமையாதது. இந்த இன்றியமையாமையைப் பற்றிய சூழநத நோக்குடைய மாபெரும கலையே சமூகப் பணியாகும்.

மனிதன் தன சூழ்நிலையை வெனறு முன்னேறுவதிலுள்ள கூறுகளை அறிந்து, அவனுககு அதைப் புகட்டி,முனனேற்ற உதவும் மாபெரும் வாழ்க்கைக் கலையைத் தன்னகத்தே கொணடது சமூகபபணியாகும். இன்று வளர்ந்து வரும சமூகச சூழல், மிகவும் சிக்கல் நிறைந்ததாகவும், ஒவ்வொரு மணித்துளியும் மனிதன் 'வாழ்க்கையோடு போராடவேணடிய நிலையினதாகவும், பல நேரஙகளில மனித சகதி அனைத்தும அல்லது பெரும்பகுதியும் அவனுடைய வாழ்க்கைச சிக்கல்களை எதிரேற்பதிலேயே முடிவதாகவும் உள்ளது. வெல்ல முடியாமல பலா வெறுப்புற்று, மேலும் சிக்கல்களுக்குள்ளாகித் துன்பத்தின ஓரததிற்கே தள்ளப்பட்டுச சீரழியும் நிலை மிகுநது வருகிறது. இச் சூழ்நிலையை வெல்ல மனிதன் சரியாக வழிநடத்தப்பட வேண்டும். மனிதனின் சக்தி வீணாகாமல மனித குல மேம்பாட்டிற்காகப் பயன்பட வேண்டும். வழிகாட்டலுக்கு ஒரு சரியான முறை சமூகப் பணியாகும்.

மனிதனின் சிக்கல்களுக்குப் பொருளாதாரந்தான் முக்கிய காரணம் எனறு ஒப்புக் கொண்டாலும், அதற்கு மேலாக, மனிதன தன சூழலை எப்படி வென்று முன்னேறுவது என்பதில் அவனுக்குள்ள அறியாமையும் முக்கிய காரணம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது மட்டுமன்றி அதை எவ்வாறு வெல்வது எனறு கற்பிக்கும் கல்வியும் இல்லை. வாழ்க்கைக்குதவாத ஏட்டுக்கலவி பெரிதும் வளர்ச்சியுற்ற நிலையில், தன் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கல்வி முக்கியம் என்பதை மனிதன உணராதிருக்கிறான். அதை உணர்த்தவும் அதில் வல்லுநர்களைத் தயாா செய்யவும் தோன்றியதே சமூகப்பணி. மனிதனையும அவன் சிக்கல்களையும் உற்றுநோககித் தீர்வுகாணப் புதிய அறிவியல் நோக்குடன் ஏற்பட்டதே சமூகப் பணியாகும். மனிதன் தன் சிக்கல்களைத்தானே தீர்த்துக் கொள்ளும் திறம் படைத்தவன என்ற உனனத தத்துவததைக கொண்டது சமூகப்பணி. தன சிக்கல் என்ன? அது எப்படி வளர்ந்தது? அதைத் தீர்க்கத் தன தகுதி எனன? தன் சிக்கலைத் தீர்க்கச் சமுதாயம் என்ன வாய்ப்பை அவனுக்குக கொடுக்கிறது? எப்படி அவன செயறபடுவது? சிக்கல்கள் வாராமல் எப்படி முன்கூட்டியே தடுத்துககொளவது என்று சிந்திக்க வைககிறது சமூகப்பணி.

சமூகப்பணி செயவதை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒனறு, சிககலிலுள்ள தனிமனிதனிடமோ குழுவிடமோ சமுதாயத்திடமோ பணி செயது சிக்கல் தீர உதவுவது மற்றது, தனிமனிதனோ குழுவோ சமுதாயமோ வளர்ச்சி குன்றியிருந்தாலோ நல்ல வளர்ச்சி பெற முடியுமெனறாலோ அவர்களுடன் பணி செய்து அவர்கள செயலதிறனை வளர்க்க உதவுவது. சமூகப்பணியைச் செயயச் சமூகப்பணியாளர் திறமை பெற்றவராக இருக்க வேணடும்.

சமூகப்பணிக்களங்கள்: தனி மனிதனிடமும் குடும பத்திலும் சமுதாயத்திலுமுள்ள சிக்கலகளைக களைய முற்படுவதற்குச்சமூகப்பணி தனககென ஒருபாணியை வளர்த்துக் கொண்டு செயற்படுகிறது. மனிதன் செயற்படக்கூடிய எல்லாவிடஙகளிலும். அவனுக்கு உதவி தேவைப்படுகிறது குறிப்பாகச சமூகப் பணியின் களஙகளாக உளள (Field of Social Work) 1. மருத்துவ மற்றும் உளநோய்ப் பிரிவு; 2 சமுதாய நலம் (ஊரகமும் நகரியமும்); 3. குடும்பம் மறறும் குழந்தை நலம; 4. கல்விக் கூடம், 5. சீாதிருத்தப் பிரிவு; 6. பணியாளர் மேலாண்மை, 7. தொழிலாளர் நலன் போன்ற பல பிரிவுகளில் சமூகப் பணியின் இன்றியமையாமை உணரப்பட்டுளளது.

மருத்துவ மனைகளுக்கு வரும் நோயாளிகளுக்குப் பல்வேறு வகையான உதவிகள தேவைப்படுகின்றன. மருத்துவமனையில் அவாகளின் பிற சிக்கல்களையும கருத்திற் கொண்டு மருத்துவம் செய்யப்பட வேணடும் ஆனால், இன்றைய சூழ்நிலை அவ்வாறில்லாமல், நோயாளிகள் மனித குணங்கள் அறறவர்கள் போல் அவர்களின் உடற் கோளாறுகள் பற்றற்ற முறையில பார்க்கப்படுகினறன. மருத்துவரும் செவிலியரும் பெருகிவரும் நோயாளிகளின் மற்றச் சிக்கல்களை அறிய நேரமில்லாது எந்திரஙகள் போல் செயற்பட வேண்டிய கட்டாயத்திலுளளனர். ஆகவே, அவர்களின் மற்றச் சிக்கல்களைக கேட்டு அறிந்து ஆறுதல் கூறவும், முடிந்தால் மற்ற உதவிகளைத் தரவும் தனியான அமைப்போ மறறொரு சமூகப் பணியாளரோ தேவைப்படுகிறது. இது போன்று உளநோய்ப் பிரிவில் வரும் நோயாளிகளுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருடன் பழகி அவர்

களது சிக்கல்களை உணர்ந்து அதற்கேற்றாறபோல் மருத்துவம் செய்யசமூகப் பணியாளர் தேவைப்படு கினறனர். உளநோயாளிகளிடம் பணியாற்ற உள நோய் பற்றிய ஆழந்த அறிவு சமூகப்பணியாளருக்கு இன்றியமையாததாகும். நோயாளியின சமூக, பொருளாதார மற்றும் உளக் காரணிகளையும், கருத்திற் கொணடு மருத்துவம் செய்யவேணடும். மேலும், மருத்துவம் சார்ந்த அறிவைப் பெறவும், நோயைத் தடுக்கவும சரியான மருத்துவம் பெறவும் சமுதாயத்திலுள்ள வாய்ப்புகளைப் பற்றிய விவரங் களைப பெறவும் சமூகப் பணி உதவுகினறது. இப் பிரிவிலும் சமூகப் பணியாளர்களுக்குப் பயிறசி கொடுக்கப்படுகின்றது.

சமுதாய முன்னேற்றம் குறிபபாக, கிராம மக்க ளின சிக்கல்கள மிகவும கவனிக்கபபட வேண்டிய தொன்றாகும். கிராம மககளின தேவைகள, அவர் களின சிக்கல்கள ஆகியவை ஆய்வு செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு உதவ வேணடியது முககியமானதாகும். அவர்களின முன்னேற்றததிறகாக அவாகளிடமுளள வசதிகள மறறும் தனியார், அரசாஙகம ஆகியவை செயது கொணடிருக்கும் திட்டஙகள ஆகியவறறை ஒருஙகிணைத்து மககளுககு அறிவித்து, அவாகள இவறறைப் பயனபடுத்த உதவ வேணடும.

ஒவவொரு குடும்பமும் அதன் சிககல்களை எவ வாறு சமாளிததுக கொளகிறது எனபதிலும் கவனம் செலுதத வேணடும. ஒருவனுடைய வளாசசி அவன் பெற்ற குடும்ப அனுபவஙகளைப் பொறுத்து அமை கிறது. ஒரு மனிதன சமூகமயமாதல அடைய குடும பம முதறகுழுவாக இருநது வழிகாட்டுகிறது. குடும பததை ஒழுஙகுபடுததினால நாட்டின் பல சிக்கல களை எளிதில தீாக்க வழிகிடைககும் என்று பல பெரி யோாகள கருதுகினறனர். குடும்பம சிககல நிறைந்த தாக, சிதைநத குடுமபமாக, சரியாகக் கவனிககக் குடும்ப உறுப்பினரோ, குடுமபத தலைவரோ இல லாத நிலை ஆகியவை இருந்தால குடும்ப உறுப்பி னர்கள சீாகேடடைவா. அதனால் நாடும் பல சிக்கல் களுக்குள்ளாகும். முக்கியமாகக குழந்தைகளும இளைஞர்களும் அதிகமாகக் கேடுறுகினறனா. வளரும குழந்தைகள தஙகளைத் தாஙகளே பாதுகாத்துக் கொளளும் நிலை வரும்வரை மிகுந்த கவனத்துடன் வளர்க்கப்பட வேணடும்.

கல்விககூடம, குழந்தைகள மற்றும் இளைஞர் களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதோடு மட்டுமல்லாது கல்வி சார்ந்த கல்விக்கூட நடைமுறைகள் போனற பல் வேறு தன்மைகளுக்கும் கவனம் கொடுத்து, கற்பதில் ஊக்கமளித்துச் சிக்கல்களைத் தீர்க்க உதவி, பிறழவு நடத்தையுடைய மாணவனின் நடத்தையைச் சரி செய்ய உதவுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இதில் ஆசிரியர்கள் கவனம் செலுத்தி வந்தாலும் அவர்களுககு இருக்கும் வேலைப்பளு இதில முழுக் கவனத்தையும செலுத்த இயலாமற்போய் விடுகிறது. இளமைப் பருவததில மாணவனின் சிககல் தீர உதவு வது அவன வளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாக இருக்கும்.

சிறைச் சாலைகள சீர் செய்யப்பட வேணடிய நடத்தைகளையுடையவர்கள இருக்குமிடமென்றும், அஙகு அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் மக்களிடம் அந்த எணணம் இருப்பதாகத தெரியவிலலை. சிறைச் சாலைக்குச செல்பவன மாபெரும் குற்றம் செய்தவன், சமுதாயத்திறகுத தீஙகு செய்யும் பணபுகளையுடைய வன், அதற்காக மாபெரும தணடனையை அனுபவித துக கொண்டிருபபவன என்ற கருத்தே மக்களிடம் இருநது வருகிறது குற்றம செய்தவன அக குற்றத் தைச் செய்யக்காரணம் எனன? விருப்பததுடன அக் குற்றத்தைச் செய்தானா? சூழலகள எந்த அள விறகுக் காரணமாக இருந்தன? என்ற பலவறறைச் சட்டம் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் குற்றத்தின் பினனணியில சமூகச சூழல்கள முக்கிய பஙகை வகிக்கின்றன. தணடனையை மேறகொள்ள வைப் பதறகும் சீர்திருத்துவதறகும் தான சிறைப்படுததி யிருக்கிறோம் எனறு சொனனாலும் அதற்குப பின் னாலே எநத வகையான சீர்திருத்த முயறசிகள் மேற் கொள்ளபபடுகினறன? சமுதாயத்திற்குத திருமபிச செல்லும் பொழுது அது எந்த அளவிறகுப் பயனுள்ள தாக இருககும்? சிறைக் காலத்தில் அவனது குடும்ப நிலை எனன? சிறையில் அவன மனநிலை என்ன எனற பல செய்திகளிருக்கின்றன. இது மட்டுமன்றி இளங்குற்றவாளிகள அப் பருவத்தில சீர்கெட்ட நிலைக்குக் காரணமெனன, அவர்கள வாழ்ககைப பாதையில ஏற்பட்டிருக்கும் திசை மாற்றத்தை வழிப் படுத்த என்ன செய்ய வேண்டும் எனபது பற்றிய ஆழ்ந்த நோக்கும் சிறநத கண்காணிப்பும தேவைப் படுகின்றன. இவர்களுக்கெனச் சீர்திருத்த இலலங்கள், பளளிகள் போனறவை அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களால நடத்தபபடுகின்றன. இருப்பினும் இந்நிறுவனம சார்ந்த மறுவாழ்விறகாக இவர்கள் தஙகியிருக்கும பொழுது அசசூழலில அவாகள நல் வழிப்பட வேணடிய வழிகளைக் கையாணடு அவர் களுக்கு உதவ, திறமைவாய்நத, பயிற்சிபெற்ற ஒரு பணியாளர் தேவைப்படுகிறார். இத்துறையிலும் சமூகப் பணியாளர்களுக்கு மிகுந்த பயிறசி கொடுககப் படுகிறது.

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் திறன் கள், அவர்களுடைய தொழில் சார்ந்த மற்றும் சமூகத்

தேவைகள், சிக்கல்சள் ஆகியவை அறியப்பட்டு ஆவன செய்யப்பட வேண்டும். மனிதன் தான ஈடு பட்டுள்ள ஒரு பணியில் ஆழ்ந்த கவனத்தைச் செலுத் தித் தன் திறமைகள அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்துச் செயற்பட வேணடுமெனில், அவனுக்கு எழுகின்ற மற்றச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண உதவுதல், நல்ல பணிச்சூழலை ஏறபடுத்தித்தருதல், அவன பணிசெய் யும் திறனை வளாகக வாய்பபளித்தல், அவன் செயல் களை ஏற்றுக்கொளளல் போன்றவை மிகவும் முககிய மானதாகும். இதற்கு ஏற்ற வகையிலும் சமூகப் பணியாளர்கள் பயிற்றுவிக்கபபடுகினறனர்.

சமூகப் பணி முறைகள: இவ்வாறு சமூகப் பணி யைச் செய்தவறகுப் பல்வேறு களஙகளிருககின்றன. ஆனால், இப்பணியைச் செய்வதற்குப் பல அணுகு முறைகளையும் இது கொண்டுளளது. அவை: தனி யாள் சமூகப்பணி முறை (Social case work), குழுச் சமூகப்பணி முறை (Social Group Work); சமுதாய ஒருஙகிணைப்பு முறை (Community Organization); சமூகப்பணி ஆயவு முறை; (Social Work Research), சமூகநல நிருவாகம் (Social Welfare Administration).

தனியாள் சமூகப் பணி இது தனி மனிதனின் சிக்கலகள், குறைகள், அவன திறமைகள் ஆகிய வற்றை ஆய்ந்து நோக்கி அதற்கு வேணடியவைகளைச் செய்வது ஆகும். தனிமனிதனிடம் எப்படி அணுகு வது, அவனிடம் சமூகப் பணியாளனஎவவாறு தனனை ஏற்கவைப்பது, சிககல்களுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காண உதவுவது என்பது கற்பிககப்படுகிறது. இது மிகவும் சிறந்த முறையாகும்.

குழுச்சமூகப்பணி முறை: இது, ஒரு குழுவின் சிக் கல்களை எவ்வாறு அணுகுவது, அலலது சிக்கல் களுள்ள மனிதர்களைக் குழுவாக்கி அவர்களுக்கு எவவாறு உதவுவது, எப்படி ஒரு குழுவைச் சிறபபாக இயங்க வைப்பது ஆகியவை பற்றிய பணியாகும்.

சமுதாய ஒருங்கிணைப்பு முறை: இது மக்களைக் குழுக்களாக ஒருங்கிணைத்து, பொதுவான சிக்கல் களுக்காக அவர்கள என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியதாகும். இம்முறையின மூலமே மக்களின் பங்கை உணர வைத்து அவர்கள சிக்கல்களை அவர் களே தீர்க்க உதவ முடியும்.

சமூகப் பணி ஆய்வு முறை: ஒரு சிக்கலின் முழுத் தன்மையையும், அதன் பல்வேறு காரணங்களையும் முழுமையாகத் தெரிந்து சொள்ளச் சரியான ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. எவ்வாறு ஆய்வு செய்வது, அதன் முறைகள் என்ன என்பவையும் சமூகப் பணி யார்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

சமூகநல நிருவாகம்: சமூக நல நிறுவனங்களை எவ்வாறு அமைப்பது, எவ்வாறு மேலாட்சி செய்வது, அதன் பல்வேறு தன்மைகள மற்றும் அதில் எதிர் நோக்கவிருக்கும் சிககல்கள் எனன, அதை எவ்வாறு எதிர் கொளவது என்பன பறறிக் கறபிக்கப்படுகிறது.

சே.கூ.

சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்:

சமூகப் பாதுகாப்பு எனபது ஒரு தனி ஆளுக்கு ஏற் படும் இனனல்களிலிருந்து அரசு பாதுகாப்புத் தருவ தாகும். பொதுவாக அவ்வினனல்கள் தேவை, நோய், அறியாமை, வேலையிலலாத் திண்டாட்டம், அசுத் தம், தொழில் மூலமாகத தோன்றும் தொற்றுநோய், விபத்தினால இயலாமை, குழந்தைப் பிறபபு, முதுமை போன்ற உருவில் உளளன. பெரிய அளவுத் தொழில் வளர்சசியினால் இவ்விடர்கள் பெரிதாகின்றன. இத னால் தொழிலாளர்கள் தஙகளையும் தங்கள் குடும் பங்களையும பாதுகாத்துக் கொளள முடியவில்லை. மக்கள் நலன் விருமபும் அரசாங்கத்தில் இத்தகைய இடர்களிலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவது மனித உரி மைகளில் ஒனறாகக் கருதப்படுகிறது.

மனிதனின் இளமைக் காலத்தில் உதவும் இயற்கை பின்னர் உதவுவதில்லை. அக்காலத்தில் உதவிட சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் ஒரு கருவியாக உள் ளது. இதன் முக்கிய நோக்கம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், நோய், விபத்தினால் ஏற்பட்ட இய லாமை போன்றவைகளிலிருந்து பாதுகாப்பதாகும்.

இக்கால மக்கள் நல அரசாங்கம் மக்களின் பொருளாதார- அரசியல் சமூக உரிமைகளைப் பாது காப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக உளளது. இதற் காக, இரண்டு நிறுவனங்கள் துவக்கப்பட்டன. ஒன்று சமூக உதவி நிறுவனம்; மற்றொனறு சமூகக் காப் பீட்டு நிறுவனம்; சமூக உதவி என்பது ஒய்வு ஊதி யம், ஓய்வு காலத்தில் வழங்கப்படும் மொத்தத் தொகை போன்றவைகளைக் கொண்டுள்ளது ஆனால் சமூகக் காப்பீட்டுத் திட்டம், நோய், இயலாமை, முதுமை, வேலையினமை, மகப்பேறு போன்றவை களைத் தன்னகத்தே கொண்டுளளது. சில மேலை நாடுகளில் இத்திட்டம் ஒரு தனிப்பட்டவரின் வாழ் வில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஏற்படும் எல்லா இடர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. நவீன காலக் கோட்பாடும் நவீன கால இடர்களுக்கேற்ப மாற்றப் பட்டுள்ளது.

இந்திய நாட்டிற்குத் தேவை: இந்திய நாட்டில் தொழிலாளர்கள் பெறும் ஊதியம் வாழ்க்கைத் தரக் கூலிக்கு மிகவும் குறைவானதாகும். பல தொழிலா

ளர்கள் கடனில் மூழ்கியுள்ளதால் அவர்களுக்குச் சேமிப்பு என்பதே இல்லை. எனவே இவர்களின் மாத வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றாக்குறையிலதான. உள்ளது எனவே அவர்களின எதிாகால வாழ்விறகு ஏதாவது வகை செய்தாக வேணடும். கூட்டமும், நெருக்கமும் உள்ள பகுதிகளில் தொத்து நோய்கள் பரவுகின்றன. எனவே மருத்துவ வசதி அவாகளுக குத் தேவைப்படுகிறது. இல்லாவிடில் அவர்களிடையே பல சமூகக கேடுகளான பிசசை எடுத்தல், குழநதை உழைப்பு, பெணகள உழைப்பு, குறைவான கூலி, விபச்சாரம், குடித்தல் போன்றவை தோன்றுகின் றன சமூகக் காப்பீடு அல்லது பாதுகாப்புத் திட்டம தான அவாகளை இவற்றிலிருந்து மீட்க உதவுகிறது. சில நேரங்களில ஒரு தொழிலாளர் தற்காலிகமாக வேலை செய்ய முடியாமலிருப்பாா. அல்லது நிரந்த ரமாக இயலாமலிருப்பாா; குடும்பத்தைக் காப்பாற றும் ஒரு தொழிலாளி இறந்து விடுவார். பதவியி லிருநது விலகி விடுவாா அல்லது முதுமை அடைந் திடுவார். இவ்வகையான நிகழ்ச்சிகளுககுத் தகக பாதுகாப்பு இலலை.

ஐநதாணடுத் திட்டஙகளின கீழ் ஏறபட்ட தொழில மயமாக்கும் திட்டமும், கூட்டுக் குடுமபத் தில் இருந்து பிரிநது வாழவதும், சாதி மத பேதங்க ளும் இவ்விடர்களை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. எனவே அரசு தன சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின மூலம் இவற்றை அகற்ற வேணடும்.

வளர்ச்சி: இத் திட்டம் இந் நாட்டிற்குப் புதிய தல்ல சில தொழிலதிபர்கள் தங்கள் தொழிலாளர் களுக்கு ஓய்வு ஊதியம, ஓய்வு கால நல நிதி, ஓயவுப் பணம் போன்றவைகளை வழங்கி வருகிறாாகள. 1923–ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் நட்ட ஈடு கட்டும சட்டம் (Workmen's Compensation Act, 1923) முதன முதலில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதுதான் சமூகப பாதுகாப்பிற்காக முதன் முதலில் ஏற்பட்டதாகும். பின்னர், தொழிலாளர் அரசு காபபீட்டுச் சட்டம (The Employees State Insurance Act, 1948) போன்ற சட்டங்கள இயற்றப்பட்டன. அநேக மாநில அரசு கள் மகப்பேறு நலச் சட்டத்தை (Maternity Benefits Act) இயற்றின. நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர், ஏற்பட்ட தொழில் மயமாக்குதலால நிறைய அளவில் சமூகப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன

தொழிலாளர் நட்ட ஈடு கட்டும் சட்டம். விபத தினால் தொழிலாளர் இறக்க நேரிடலாம் அலலது நிரநதரமாக வேலை செய்திட இயலாமல போனா லும் தொழிலதிபர்கள அவர்களுககு ஏற்படும் இடரை ஈடுகட்டும் வகையில் பணம் தர வேண்டும். சில நோய்களுக்கும் இந்த நட்டஈடு தரப்படும்.

தொழிலாளர் அரசு காப்பீட்டுச் சட்டம்: இச் சட்டத்தின கீழ நோய் பாதுகாப்பு, மகப்பேறு நலன், இயலாமைப் பாதுகாப்பு, மருத்துவ நலன போனற வசதிகள தொழிலாளாகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. காபபீட்டில சேர்நதவர்கள் தொழிலாளர் நட்ட ஈடு சட்டம அலலது மருத்துவ நலச் சட்டம் வழங்கும் நனமைகளைப் பெற்றிடுவர்.

தொழிலாளர் ஓய்வுக் கால நிதிச் சட்டம்: இச் சட்டம் 1952–ஆம ஆணடு நிறைவேற்றபபட்டது. தொழிலாளாகளுக்குக கட்டாயமான ஓய்வுக் கால நிதியை வற்புறுத்துகிறது. நிலககரிச் சுரங்கத் தொழிலாளர் ஓய்வுக்கால நிதிமற்றும் மேலூதியத் திட்டம் (Coal Mines Provident Fund and Bouns Scheme).

இத் திட்டம் 1948-இல நிறைவேற்றப்பட்டது நிலக்கரிச் சுரங்கங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலா ளர்களுககு வசதிசெய்திடவும, சிககனத்தை அவர்கள கையாளவும், தொழிலாளர்களிடையே ஒரு நிரந் தரத் தன்மை ஏற்படவும் இச்சட்டம் வகை செய் கிறது. குடுமப ஓய்வுக கால நலத்திட்டமும், கட்டாய ஆயுள காப்பீடும் இதில் அடங்கியுள்ளன.

பல்வகைச் சட்டங்கள்: சமூகப் பாதுகாப்பிற்காக அரசு பலவிதச சட்டஙகளை இயற்றியுள்ளது. எடுத் துககாட்டாக, தொழிற் சாலைகள் சட்டம், 1948 (The Factories Act, 1948) ஊதியம் செலுததும் சட்டம்,1936 (The Payment of Wages Act, 1936) குறைந்த அளவு கூலிச் சட்டம், 1948 (The Minimum Wages Act, 1948) ஓய்வுக் காலத் தொகை செலுத் தும் சட்டம், 1972 (The Payment of Gratuity Act, 1972) மேலூதியம செலுத்தும் சட்டம், 1965 (The Payment of Bonus Act, 1965) போனற சட்டஙகள இயறறபபட்ட சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் நலல முறையில இயஙகி வருகிறது. ஆனால வேளாண மைத் தொழிலாளர்கள், வீட்டு வேலையாளகள, கைவினைஞாகள ஆகியவாகளுககு இச்சமூகப பாது காப்புத் திட்டம இலலை. தொழிலாளர்களில் கூட எல்லாத் தொழிலாளாகளுககும் இது கிடைப்பது இலலை. வேலையில்லாத் திட்டம், நியாயமான வேலையினமை, குறைநத வருவாய, நோய் போனறவைகளுககு இன்னும் போதிய அளவில் பாதுகாப்பு இலலை அகில உலக அளவில முனனே றிய நாடுகளில காணும் இத்திட்டம் அநத அளவிறகு நம் நாட்டில் காணப்படவிலலை மேலும் தொழி லாளர்களிடையே பல்வகை குழுககள உளளன. அவை ஒன்றுபட்டுச செயலாறற வேணடும். தற் பொழுது வழஙகும் நலன்கள் குறுகிய கால நலன களாகத் திகழகினறன. எல்லாப் பகுதிகளையும் அது

தொடுவதிலலை. எனவே தொழிலாளர்கள் மீதும தொழிலதிபர்கள் மீதும் மிக அதிகமான சுமை உள ளது. சமூக பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்று வதில் தாமதம, அதிகச்செலவு, நலன் நோக்கா பாங்கு போனறவை காணப்படுகின்றன. தொழிலா ளர்களிடையே உற்சாகம இல்லை எனவே அரசு அக்குறைபாடுகளைக் களைந்து நாடு தழுவிய ஒருங் கிணைநத சமூகப் காப்புத திட்டத்தை செயற் படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களின் வாழ்க்கைத தரமும், குறிப்பாகத் தொழிலாளா வாழக்கைத் தரமும உயரும். சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் இயஙகும் திறனும் அதிகரித்து மக்களுககு நன்மை பயக்கும். கே என் இரா.

துணை நூல்கள்:

Mamoria and Chauhan, Current Economic and Commercial Essays, Sahitya Bhavan, Agra, 1975.

Mehrotra, S N Labour Problems in India S. Chand & Co., New Delhi, 1981.

சமூகப் பாவனை நாடகம் கல்வியியலிலும, சமூக அறிவியல துறைகளிலும பயனபடுத்தப்படும ஓர் ஆய்வு அலலது கற்பித்தல உத்தியாகும். சமூகப் பாவனை நாடகத்தில (Simulation) உணமையான சமூகச் சூழலில நடைபெறும் பலவேறு நிகழசசிகள் சோதனையாக நடத்தி அலலது நடிததுக் காட்டப் படும. சமூகப் பஙகேறபு (Role-Playing) சமூகப பாவனை நாடகத்திலிருந்து சிறிது மாறுபடும். சமூ கப் பங்கேற்பு உத்தியில, மாணவர் குழுவிலுளள இரண்டு உறுப்பினாகள சமூகப பங்கேற்புகளை (Roles) ஏறறு நடித்துக காட்டுவர். ஆனால சமூகப் பாவனை நாடகததில் சூழலிலுள்ள பலவேறு மாற றஙகளைப பாவனையாக நடித்துக் காட்டுவர்.

மேலும், சமூகப் பாவனை நாடகத்தில நடிபப வர்கள் மாணவாகளாக மட்டும் இருக்க வேணடிய அவசியமில்லை. கணிபபொறி (Computer), கற்பித் தல் கருவிகள (Teaching machines) போனற கருவி களாகக் கூட இருககலாம். சமூகப் பாவனை நாட கத்தில் நடிக்கும்போது, சில திட்டமிட்ட விதிகள, தொடர்புகள பினபற்றப்படவேணடியது அவசிய மாகும். ஆனால, இது போனற பின்பற்றப்பட வேண்டிய விதிகள் ஏதும் சமூகப் பங்கேற்பு உத்தியில இலலை.

சமூகப் பாவனை நாடகத்தில் பங்கு கொள்ளும் இரு மாணவர்கள, சமூகச் சிககலை நடிப்புக்கான பொருளாக (Theme) ஏற்கின்றனர். அவ்வாறு நடிக்கும்போது வரையறுக்கப்பட்ட விதிகளை மீறி யும் மாற்றியும் நடித்துககாட்டுவதும சமூகப் பாவனை நாடகத்தில் ஒரு கூறு ஆகும். இருவர் நாடகத்தில் நடித்துக் கொணடிருககும்போது, புதிய நடிகாகளும் நாடகததில் கலந்து கொளளுவர். தொடக்கததில இருந்த நடிகாகளின் எணணிககை போகப் போகக் கூடும. அதேபோல, தொடக்கத தில் இரு நாடக நடிகர்களுக்கு இருந்த விதிகள், நாடக நடிகர்கள மிகுமபோது அதிகமாகும்

சமூகப் பாவனை நாடகங்கள் கலவியாய்வுகளில் பெரிதும பயன்படுத்தபபடுகின்றன. சமூகப் பாவனை நாடகங்களின நடைமுறைகள பெரும்பாலும் விரி வான கணித விதிகளின அடிபபடையில இன்று அமைக்கப்படுகின்றன. எஸ த

சமூகப் பிறழ்வு சமூகத்தில் வரையறை செய் யப்பட்ட நடத்தை முறைகளிலிருநது பிறழந்து நடக கின்ற நடத்தையாகும் இது சமூகத்திலுளள பெரும பாலான மககளுடைய நடத்தையிலிருநது மாறு பட்டுக காணப்படும் ஒரு நடத்தையாகும் அதா வது, சமூக நெறிகள சமூக விழுமியஙகள் ஆகியவற் றிற்கு மாறான நடத்தையே சமூகப் பிறழவு (Social Deviation) எனப்படுகிறது. இது சமூக நிலையமைப் புக் குலைவை (Social Disorganisation) ஏறபடுத்து கிறது இது பிறழ்வு நடத்தை (Deviant Behaviour) என்றும் சொல்லப்படுவதுணடு

மனிதனுடைய நடததையை ஒழுஙகுபடுத்து கினற நெறிகளை (Norms) அனைத்துச சமூகஙகளும் கொணடிருக்கினறன. அனைத்துச சமூகமும் மனித நடத்தைககுக் குறிபபிட்ட தரஙகளை அளிக்கினறன. அநத நடத்தைத் தரஙகளே நெறிகள எனப்படுகின் றன. ஆனால, சமூக நெறிகள முழுவதையும பின் பற்றி நடக்கினற மககளைக் கொணட சமூகம் எனபது எதுவும் இல்லை. மககளில் சிலர் அச்சமூக நெறிகளுக்குக கீழப்படிந்து நடபபதிலலை. சமூகத் தில் வழக்கமாக உளள இநத நெறிகளுககு மாறாக நடப்பதே சமூகப் பிறழ்வாகும்.

ஒரு வரையறை நிலையிலிருந்து விலகிச் செல்லு வதைப் பிறழவு எனற சொல் குறிக்கிறது. தால காட் பார்சனசு (Talcott Parsons) என்ற அறிஞர் பிறழ்வு என்பதை இரு வழிகளில் விளக்குகிறார். முதலாவது, ஒன்று அல்லது அதறகு மேற்பட்ட சமூக நெறிகளுக்கு எதிராக நடப்பது இரணடா வது, சமூக இடைவினைச் செயற்பாங்கின சம நிலையைக் கெடுக்கின்ற வழியில் நடப்பது. ஆக பிறழ்வு எனபதைச் சமூகச் சமநிலையைக் கெடுககக் கூடிய நடத்தையாகவும் சமூக நெறிகளுக்கு எதிர்

தால்காட் பார்சன்சு

மாறான நடத்தையாகவும் தால்காட் பார்சன்சு கருதுகிறார். வழக்கமான நடத்தை நியதிகளிலிருந்து விலகிச் சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத செயல்களைச் செய்வதே பிறழ்வு நடத்தையாகும். ஏமாற்றுதல், திருடுதல், கையூட்டுப் பெறுதல், நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தல், பாவம் செய்தல், ஒழுக்கமின்மை, நாணயமின்மை போன்றவை பிறழ்வு நடத்தைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். குற்றவாளி (Delinquent), கஞ்சன் (Miser) முதலியோரும் முறைப்படியான சமூக நெறிகளிலிருந்து பிறழ்ந்தவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

அனைத்துச் சமூகங்களும் ஒரு தொடர்ந்த மாற்றத்திற்கு உள்ளாகின்றன. இச்சமூக மாற்றத்துடன் சமூக நெறிகளும் மாறுகின்றன. எனவே, ஒரு காலத்தில் ஒத்துக் கொள்ள இயலாதவை பிறிதொரு காலத்தில் நெறிகளாக மாறலாம். இவ்வாறே பெண்களைப் பற்றிய கருத்தும் அண்மைக் காலத்தில் மாறி வருகிறது. முன் காலத்தில் பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியே செல்லக்கூடாது என்ற வழக்கம் இருந்தது. ஆனால், இன்று அலுவலகங்களுக்குப் பணிபுரியச் செல்வதுடன் மகளிர் மன்றங்கள் வைத்துப் பல பொதுப் பணிகளும் செய்து வருகின்றனர். இவ்வாறு ஒரு காலத்தில் பிறழ்வு நடத்தையாகச் சொல்லப்பட்டவை இப்பொழுது அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நடத்தைத் தரங்களாக மாறியுள்ளன.

ஒருபாலின நடத்தை

மேலும் நெறிகள் சமூகத்திற்குச் சமூகம் மாறுபடுகின்றன. எனவே, ஒரு சமூகத்தில் பிறழ்வு நடத்தையாகச் சொல்லப்படுவது பிறிதொரு சமூகத்தில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட நடத்தையாகக் கருதப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்து சமுதாயம் பலதார மணத்தைப் (Polygyny) பிறழ்வு நடத்தையாகக் கருதுகிறது. ஆனால், முசுலீம் சமுதாயத்தில் இந்நடத்தை முறை அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். மேலை நாட்டவர் ஆண்களும் பெண்களும் சுதந்திரமாகப் பழகுவதை அனுமதிக்கிறார்கள். ஆனால் கீழை நாட்டவர் இப்பழக்கத்தை அனுமதிப்பதில்லை.

பிறழ்வு நடத்தையானது வழக்கமாகக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும். ஒரு மனிதன் குறிப்பிட்ட செயல்களில் பிறழ்ந்து நடக்கலாம். ஆனால் பிற செயல்களில் நேர்மையாக நடக்கலாம். பாலின நடத்தையில் (Sexual Behavi-

our) பிறழ்வுடைய ஒருவன் உடை, உணவுப் பழக்கங் களிலும் பிற நடவடிக்கைகளிலும் முறைப்படி நடப் பவராக இருக்கலாம். அவன் நேர்மையான சுறுசுறுப் பான உழைப்பாளியாக இருக்கலாம். அது போல ஒரு நேரத்தில் முட்டாள் என்றும், கீழ்ப்படியாதவன் என்றும் பெயர் பெற்றவன் பிறிதொரு நேரத்தில் பெரிய அறிஞன் எனப் போற்றப்படலாம். இவ்வாறு அனைத்துலகங்களிலும் உள்ள மேதைகள் பலர் அவர்கள் சார்ந்துள்ள சமூகத்தினரால் எதிரியாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக இன்று மேதைகளாக மதிக்கப்படுகின்ற சாக்ரட்டீசு (Socrates), இயேசு கிறித்து (Christ), கலிலியோ (Galileo) போன்றவர்கள் அவர்களுடைய காலத்தில் மிகவும் துன்பப்பட்டவர்களே. எனவே மக்களில் எவரும் முழுவதும் இணக்கமானவர் என்றோ, முழுவதும் பிறழ்ந்தவர் என்றோ சொல்ல முடியாது. முழுவதும் பிறழ்ந்த ஒரு மனிதன் சமூகத்தில் உயிர் வாழ்வதே கடினமாகும். ஏறக்குறைய மனிதர்களுள் பலர், சில வேளைகளில் சமூகத்திலிருந்து பிறழ்ந்து நடக்கின்ற னர். ஏதேனுமொரு காரணத்திற்காக ஒருநேரத்தில் இல்லாவிட்டாலும் பிறிதொரு நேரத்தில் பழி உணர்வு காரணமாக மிகுதியான மக்கள் பிறழ்வு நடத்தையில் ஈடுபடுகின்றனர். பிறழ்வுடையவர் களாகக் கருதப்பட்ட அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகள், மனநிலைகள், ஆர்வங்கள், பொறுமை ஆகியவற்றைச் சார்ந் திருக்கின்றனர்.

பிறழ்வு நடத்தைக் காரணிகள்: தோல்வி அல்லது இணங்குவதற்கு இயலாமை பிறழ்வு நடத்தைக்குக் காரணியாக இருக்கலாம். இணங்குவதற்கு இயலாமை உளளம் அல்லது உடற் குறையினால் ஏற்பட லாம். உளநலமின்மையால் ஒரு மனிதன் ஒரு குறிப் பிட்ட திறமையை மட்டுமே கொண்டிருப்பான். அதாவது உளநலக் குறைவால் ஒரு மனிதனால் பகுத்தறிவு வழியில் உண்மையான தன்மைகளைப் புரிந்து செயலாற்றக் கூடிய திறமை இருக்காது. அதனால் அவன் ஒரு சமூகப் பிறழ்வாளனாக மாறு கின்றான். உள நலக் குறைவிற்கு உடலும் சமூக மும் காரணிகளாக இருக்கலாம். புதிய சமூக வாழ்க் கையின் அளவுக்கு மீறிய அழுத்தங்கள், சிக்கல்கள் ஆகியவை உள நலமின்மைக்குக் காரணியாக இருக் கலாம்.

ஆனால் சிலருக்கு உடல் அளவிலும் மன அளவிலும் முறைப்படியான நடத்தையைக் கற்கின்ற திறமை இருப்பினும் இணங்கி நடப்பதற்கு மறுக்கின்றனர். இது போன்ற நிலைகளைப் பின்வரும் கோட்பாடுகள் விளங்குகின்றன.

1. **உடலமைப்புக் கோட்பாடு:** சிலர் சமூகப் பிறழ் வினை உடலமைப்புடன் தொடர்பு படுத்துகின்றனர். இலாம்பிரசோ (Lombroso) என்ற அறிஞரும், குறிப் பிட்ட உடலமைப்புகள் பிறவற்றைவிட மிகுதியாகப் பிறழ்வு நடத்தைக்குக் காரணமாகின்றன எனக் கூறு கிறார். பிறழ்வோர்களின் நடத்தை உடலமைப்பைப் பொறுத்திருக்கிறது என்கிறார். எனினும், உடலமைப் புக் கோட்பாடு அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவதில்லை. இக் கோட்பாட்டின் மூலம் பிறழ் வோரைக் கண்டறிவதில் பல தவறுகள் ஏற்படுவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

2. **உளப்பகுப்புக் கோட்பாடு:** இக் கோட்பாடு மனிதனுடைய ஆளுமையில் ஏற்படும் பூசல்களுக்குப் (Conflicts) பிறழ்வு நடத்தையே காரணம் எனக் கூறுகிறது. பிராய்டு (Freud) ஒரு சிறந்த உளப்பகுப்பு அறிஞராவார். அவர் அடிநிலை மனம் (Id), தன் முனைப்பு (Ego), மிகைநிலை மனம் (Super Ego) ஆகிய கருத்துகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். இவற் றில், அடிநிலை மனத்திற்கும் தன்முனைப்பிற்கும் ஏற்படும் பூசல் அல்லது அடிநிலை மனத்திற்கும் மிகைநிலை மனத்திற்கும் இடையே ஏற்படும் பூசல் பிறழ்வுக்குக் காரணம் எனக் கூறுகிறார். ஆனால் இந்த உளப்பகுப்புக் கோட்பாடு இன்னும் செயல் முறை ஆய்வினால் (Empirical Research) மெய்ப்பிக் கப்படவில்லை.

பண்பாடு சில வேளைகளில் உயிரியல் உந்துகளை நடவாதவாறு செய்வதால் அது பிறழ்வு நடத்தைக் குத் தூண்டுகிறது. பண்பாடு திருமணமாகாத, வித வையான அல்லது திருமணமாகிப் பிரிந்தவர்களி டையே ஏற்படும் பாலின உந்துகளை (Sexual Drives) மன நிறைவு செய்வதற்கு எந்தவித ஒப்புக் கொள்ளப் பட்ட ஏற்பாடுகளையும் செய்வதில்லை. எனவே, யாரேனும் ஒருவர் சமூகத் தடைகளை மீறிப்பாலினத் தூண்டுதல்களை நிறைவேற்றினால் பிறழ்வு நடத்தை யில் ஈடுபட்டவராகக் கருதப்படுகிறார்.

3. **சமூகமயமாதலில் தோல்விகள்:** உடலமைப் புக் கோட்பாடும் உளப்பகுப்புக் கோட்பாடும் பிறழ்வு நடத்தையைப் பற்றிப் போதுமான அளவு விவரிக்க வில்லை. உடல, மனநலக் குறைவடைகின்ற அனை வரும் பிறழ்வுடையவராக (Deviant) ஆவதில்லை. அது போலச் சமூகத்திலுள்ள அனைத்து உறுப்பின ருடைய உயிரியல் உந்துகளும் பண்பாட்டுத் தடை களுக்கு உட்படுவதால் அவர்கள் ஏமாற்றமடைகின்ற னர். சில சமூக அறிவியல் அறிஞர்கள் சமூக மய மாதற் செயற்பாங்கில் (Socialization Process) ஏற் படும் குறைவினால் பிறழ்வுநடத்தை உருவாகலாம்

எனக் கூறுகின்றனர். சமூகமயமாதற் செயற்பாஙகு நல்ல முறையில் செயற்படும் போது மனிதன் சமூக நெறிகளைப் பின்பற்றிப் பிறர் எதிர்பார்க்கினற முறைப்படி நடக்கிறான்; தவறுகள் அதிகம் செய்வ தில்லை. குடும்பம் சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கில் முக்கியமான ஒன்று. குடும்பத்தின் மூலமே நடத்தை நெறிகள் அதிக அளவு கற்பிக்கப்படுகின்றன.குடும்பச் சூழ்நிலைக்கும் பிறழ்வு நடத்தைக்கும் நேரடியாகத் தொடர்பு உள்ளதென்று நிரூபிப்பது கடினம். ஆனால் பல மாறுபட்ட நடத்தைச் சிக்கல்களைப் பெற்றோர் –குழந்தைகள் உறவிலே காணலாம்.

4. **பண்பாட்டுப் பூசல்கள்:** பொதுவாகச் சமூகம் முற்றிலும் ஒரே தனமை வாய்ந்ததாக இருக்கும். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியிடக் கூடிய பல வகையான நெறிகளும், விழுமியங்களும் (Values) சமூக நிறுவனங்களில் உள்ளன. குடும்பநெறிகள் தொழிற்சங்க நெறிகளுடன் முரண்பாடு உடையன வாக இருக்கலாம். ஒரு மதம் (Religion) ஒரு கோட் பாட்டைக் கூறும் போது பிற மதங்கள் வேறுகோட் பாடுகளைக் கூறுகினறன. பளளிகள (Schools) மதிப்பையும் கீழப்படிந்து நடத்தலையும் கற்பிக் கின்றன. அரசியல கட்சிகள் கலகத்தையும் எதிர்க்கும் தன்மையையும் கற்பிக்கின்றன. குடும்பம் கடவுள் பக்தியையும்,நாடு சமயச் சார்பினமையையும் கற்பிக் கின்றன. பொருளாதாரம் இரக்கமற்ற தன்மையை யும் சுயநல நாட்டத்தையும், பழமையான வழக்கடிப் பாடுகள (Mores) பணிவையும் கற்புடைமையையும் கற்பிக்கின்றன. இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட நிறுவனங் கள் பல்வேறு பணபுகளைக் கற்பிப்பதால நவீன சமூகத்தில் பண்பாட்டுப் பூசல்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, இவை சமூகப் பிறழ்விற்குக் காரணிகளாக அமைகின்றன.

5. **நெறியற்ற ஒழுங்கின்மை நிலை:** சமூக நெறி முறைகளைப் பின்பற்றாமை நெறியற்ற ஒழுங்கின்மை நிலை (Anomie) எனப்படும். இனறைய புதிய சமூகங் களிலும் கூடக்குறிப்பிட்ட நெறிமுறைகள் பின்பற்றப் படுகின்றன. சமூகத்திலுள்ள பரந்த வேலைப்பகுப்பு (Division of Labour), சிக்கலான நிறுவன முறைகள ஆகியவற்றால் அனைத்துப் பிரிவுகளையும் ஒருங் கிணைப்பது கடினம்.மேலும் அமைதியாகச் செயற்படு வதற்கேற்ப அனைத்து மனிதர்களையும் சமூகமயமாக குதல் இயலாததாகும். குடும்பநெறிகளைப் பின்பற்று வதாபளளியின் நெறிகளைப் பின்பற்றுவதா என முடி வெடுப்பதில் ஒரு மனிதன் குழப்பமடையலாம். இக குழப்ப நிலையிலும் நெறிகளின் முரண்பாட்டிலும் நெறியற்ற நிலை தோன்றுகிறது. பழைமையான சமூகங்களில மக்கள் முன்னோர்களினால் முறையாக வழிநடத்தப்படுவதால் குறைந்த அளவிலேயே பிறழ்ந் திருந்தனர். ஆனால் இன்றைய புதிய சமூகத்தில் முறையான வழிகாட்டிகள் இலலமையால் வேறுபட்ட பல நெறிகளைப் பல்வேறு குழுக்கள் கொணடிருக் கின்றன.சமூகமும் வழிகாட்டுவதில்லை. எனவே, மனித னுடைய நடத்தையில் முரண்பாடுகள ஏற்படுகின்றன.

6. **சொந்தக் காரணிகள்:** சில நேரங்களில் மனிதனுடைய சொந்தக் காரணிகளும் பிறழ்வு உரு வாதலுக்குக் காரணமாகினறன. தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படும் குறிப்பிட்ட அனுபவங்களி னால் பலர் பிறழ்வு நடத்தையில் ஈடுபடலாம். எடுத் துக்காட்டாக, ஒரு தாழ்ந்த சாதியினன் குறிப்பிட்ட பல நிகழ்ச்சிகளில் மதிப்பின்றி நடத்தப்படும் போது, சமூகத்தின் மீதும் வெறுப்படைய வாய்ப்புண்டு. அது போல, சிலர் வாழ்வில் விபத்துகள் ஏற்பட்ட அனு பவத்தினால் அவர்கள் பேருந்துப் பயணம் செய் வதையே தவிர்க்கலாம். இறந்து போய்விட்ட ஓர் உடலைப் பார்த்த பின்னரே புத்தர் (Buddha) தம் அரச பதவியைத் துறநதார். கடவுளுக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவைச் சுணடெலிகள் உண்பதைக் கண்ட பின்னரே சுவாமி தயானந்தர் (Swami Dayanand) உருவ வழிப்பாட்டை வெறுத்தார்.

7. **சமூக நிலை:** மனிதனுடைய சமூக நிலையும் பிறழ்வு நடததைக்குக் காரணியாக அமையலாம். சமூக அடுக்கமைப்பு முறையில் ஒரு மனிதன இருக் கின்ற நிலை – வயது, பாலின அமைப்பின் நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து ஒருவனுடைய நடத்தை அமைகிறது. வசதி வாய்ப்புகள் ஒரு மனித னுடைய சமூகத் தகுநிலையைப் பொறுத்தே அமை கின்றன. சமூகத்தில் ஏழ்மை நிலையிலுள்ள குடிசை வாழ்வோர் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களைவிட பிறழ்கின்றனர் என ஆய்வுகள கூறுகின்றன.

சமூகப்பிறழ்வின் முக்கியத்துவம்: சமூகப் பிறழ்வு பொதுவாகச் சமூக ஒழுங்கிற்குக் கேடு விளைவிக் கிறது. சமூக வாழ்க்கையில் ஒழுங்கும், எதிர்கால நிலையை அறியும் திறனும் இருந்தால் மட்டுமே ஒரு பண்பாடு செயற்பட இயலும். எனவே எந்த நடத் தையைத் தம்மிடம் பிறர் எதிர்பார்க்கின்றனர் என் பதை ஒவவொரு மனிதனும் கட்டாயம் அறிநதிருக்க வேண்டும். பிறழ்வு நடத்தை இந்த ஒழுங்கையும் எதிர் நோக்கும் திறனையும் கெடுககிறது. சமூகம் எதிர்பார்ப்பதைப் போல மக்களில் பலர் செயற்பட வில்லையெனில் பண்பாட்டில் ஒழுங்குக் குலைவு ஏற் படும்; சமூக ஒழுங்கும் சீர்குலையும். பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் தவிர்க்கப்படலாம் வழக்கடிப்பாடுகள் (Mores) அவற்றின் செயலை இழக்க நேரிடும்.

தனிமனிதன் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையை உணருவதுடன் குழப்பமடைவான். சமூகத்தால் நன்றாகச் செயற்படவும் இயலாது

சமூகப் பிறழ்வு சில வேளைகளில சமூகத்திற்குப் பயன்படுவதாகவும் அமைகிறது. சமூக மாற்றத்திற்கு வழிகோலக் கூடிய பணபாட்டை நிறுவ இது உதவுகிறது. சமூகம் நிலையற்றது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. சமூகமாற்றம் ஒரு பொதுவான நிகழ்ச்சி. பழைமையான சமூகங்கள் கூட மாற்றமடைந்து வருகின்றன. தொழில நுட்ப மாற்றம் புதிய நடத்தை நெறிகளையே நாடுகிறது ஆனால், புதிய நெறிகள் மக்களுடைய சபையினால் உருவாக்கப்படுவதில்லை. அவை மனிதனுடைய அன்றாட நடத்தையில் உருவாகின்றன. ஒரு சில மனிதர்களின் பிறழ்வு நடத்தை ஒரு புதிய நெறி தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பெணகள் வீட்டிற்கு வெளியே சென்று பணிபுரிவது பிறழ்வு நடத்தையாகவே கருதப்பட்டது ஆனால், இன்று இது ஒரு பொதுவான செயலாகவே கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு ஒரு பரம்பரையில் பிறழ்வு நடத்தையாகச் சொல்லப்பட்டது அடுத்த பரம்பரையில ஒரு நெறியாகக் கருதப்படுகிறது எனவே, மாறி வருகின்ற சமூகததில் புதிய நெறிகள் உருவாகப் பிறழ்வு நடத்தையே தேவைப்படுகிறது. இருப்பினும் அனைத்துப் பிறழ்வு நடத்தைகளும் சமூகத்திறகுப் பயன்படுவன அல்ல. பூ. த.

துணை நூல்கள்:

Horton, Paul, B. & G R. Leslie, Studies in the Sociology of Social Problems, Meredith Corporation, New York, 1971.

John Palen, J., Social Problems, Mc Graw Hill Book Company, New York, 1979.

Mamoria, C.B., Social Disorganisation and Social Problems, kitab Mahal, Allahabad, 1976.

Sharma, Ramnath., Social Disorganisation, Raghamas Prakash Mandir, Meerut, 1984.

சமூகம் அனைத்துச் சமூக உறவுகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு பின்னல் என்னும் பொருளில் கையாளப்படுகிறது பொதுவாகச் சமூகம் (Society) என்பது சமூக உறவுகளின் தொகுப்பு எனற பொருளைத் தந்தாலும் நடைமுறையில் சமூகவியல் அறிஞர்கள் இப்பொருளில் இச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஒரு நிலப்பகுதியில் நிலையாகக் கூடிவாழும் பெருந்திரளான மக்கள் என்ற பொருளில் சமூகத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது தம்மைப் பேணிக் காத்துக் கொள்வதற்கும், அழியாமல் நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்கும் ஒன்றாக இணைந்துள்ள ஒரு மானிடக் குழு சமூகம் எனப்படுகிறது.

இம் மானிடக குழுவினர் தமக்கே உரிய நிறுவனங்களைக் கொணடும, ஒரு பண்பாட்டில் இணைந்தும் பங்கு பெறுகின்றனர்; மேலும் பெருமளவிலான சிக்கலான சமூக உறவுகளையும் கொணடுள்ளனர்.

ஒரு சமூகம பின்வரும சிறப்பியல்புகளைக் கொணடிருக்கும்: 1) இது அதிக எணணிகையிலான மக்களைக கொணடிருக்கும். 2) அந்த மக்கள் ஒனறாக ஒரு மூலப்பகுதியில் கூடி வாழ்வார்கள. 3) ஒருவரையொருவா நன்றாகத் தெரிநதுகொணடு உறவுகள வைத்து வாழ்வாாகள. இவர்களிடையே நேரடியான தொடர்புகள இல்லாவிட்டாலும, இவா தம்முடைய மூலபபகுதியில்தான் வாழகிறாா, தம்மைச சேர்நதவர்தாம் என்று தெரிநது வைத்திருப்பார்கள். 4) அனைவரும் பொதுவான பண்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பார்கள. அவர்களைத் தனியாக இனம் காட்டிக் கொள்ளககூடிய அளவில அப் பணபாடு அமைநதிருக்கும். அவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள உறவுகளையும, அவர்களுடைய செயலகளையும் இப் பணபாடுகள் நெறிப்படுத்துகின்றன. 5) அவர்களிடையே ஓா ஒறறுமையுணாவு இருககும. ஒரு பொதுவான நிலபபகுதியில வாழ்கிறோம் என்ற உணர்வும் ஒரு பொதுப் பண்பாட்டைப் பெற்றிருக்கிறோம் எனற உணர்வும் அவர்களிடையே ஓர் ஒற்றுமையைத் தோற்றுவிக்கினறன. 6) அவர்களிடையே ஒரு கூட்டுறவு இருககும். இயல்பாக ஒருவரையொருவர் சார்நது செயற்படுவார்கள். இந்தக் கூட்டுறவின் காரணமாகச் சமூகம் ஒன்றாக இணைந்து செயற்படுகிறது. 7) சமூகத்தில் பலவகையான பணிகளைச் செய்யும் குழுக்கள் அமைந்திருக்கும். பொதுவாக ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் ஆறு வகையான குழுககள் உள்ளன, அவை: குடும்பக் குழு, கல்விக் குழுககள், பொருளாதாரக் குழுக்கள், அரசியல் குழுக்கள், சமயக் குழுக்கள, பொழுதுபோக்குக் குழுக்கள் என்பன. அவை மககளுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. பொதுவாக இக் குழுக்கள ஒன்றாக இணைந்து செயற்படுகின்றன. இதன் காரணமாகவே சமூகம் ஓர் அமைப்பாக விளங்குகிறது. 8) ஒவ்வொரு சமூகமும் ஒரு தனி அலகாக இருக்கிறது. அதனுடைய பண்பாடும், எலலைகளையுடைய அதன் நிலப்பகுதியும், அதனிடம் அமைந்திருக்கின்ற ஒற்றுமையுணர்வும், கூட்டு வாழ்க்கையும் அதைப் பிற சமூகஙகளிலிருந்து பிரித்துக் காட்டுகின்றன,குறிப்பாகப் பண்பாடு தான் ஒரு சமூகத்தைத் தனி அலகாகக் காட்டுகிறது.

சமூகத்தின் தோற்றம்: சமூகம், மனிதனின் சமூக உறவுகளில தோன்றுகிறது. உறவுகளை ஏற்படுத்திக்

பல் வகை சமூகங்கள்

கொள்ளும் மனிதர்கள் அவ்வுறவுகளை நிலைப் படுத்தி, முறைப்படுத்தித் தங்களுக்குள் ஓர் அமைப்பை, அனைவரும் கூடி வாழக்கூடிய நிலையினை, ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்போது சமூகம் பிறக்கிறது.

மனிதர்கள் தேவையின் (Need) காரணமாகத் தான் தங்களுக்குள் ஒரு சமூக அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு கூடி வாழ்கிறார்கள். இக் கருத்தையே பிளேட்டோ (Plato) என்ற அறிஞரும் வலியுறுத்துகிறார். இவ்வாறே, புனித தாமசு அக்வினாசு (Saint Thomas Aguinas) என்ற அறிஞர், மனிதன் தன்னுடைய பற்றுகளைத் தனித்திருந்து தன்னிச்சையாக அடையமுடியாது. பிறருடைய துணை, ஒத்துழைப்பு இருந்தால் மட்டுமே அடையமுடியும். எனவே, இவற்றைப் பெற மனிதன் பிறரோடு சேர்ந்து சமூகத்தை அமைத்துக்கொள்கிறான் எனக் கூறுகிறார்.

ஆனால், சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டை (Social Contract Theory) உருவாக்கிய தாமசு ஆப்சு (Thomas Hobbes), சான் இலாக்கு (John Locke), உருசோ (Rousseau) ஆகிய அறிஞர்கள் மாறுபட்ட விளக்கம் தருகிறார்கள். இயற்கைநிலையில் (State of Nature) மனிதர்கள் வாழ்ந்தபோது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சிக்கல்களைப் போக்கத் தங்களுக்குள் ஓர் ஒப்பந்தத்தைக் கொண்டு சமூகத்தை நிறுவினார்கள் எனக் கூறுகின்றனர்.

அரிசுடாட்டில் (Aristotle), மனிதனுக்குச் சமூகவியல்பு (Sociality) இயற்கையிலேயே இருக்கிறது. இந்தச் சமூகவியல்பு காரணமாக அவன் பிறரோடு கூடிப் பழகுகிறான். அவ்வாறு பழக முற்படும்போது சமூகம் தோன்றிவிடுகிறது எனக் கூறுகிறார்.

அந்தச் சமூகவியல்பைத் தூண்டிவிடுவது தேவை. மனிதன் பிறக்கும்போதே அவனுக்குப் பிறருடைய கூட்டுறவு, துணை தேவைப்படுகிறது. அந்தத் தேவையும் சமூகவியல்பும் இணையும்போது சமூகம் தோன்றிவிடுகிறது. இவ்வாறு தோன்றிய சமூகம் பின்னர் மெல்ல மெல்லப் படிமலர்ச்சி (Evolution) அடைந்து வளரத் தொடங்கியது. பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கேற்பச் சமூகமும் வளர்ந்து இன்று நாகரிக நிலையை எய்தியுள்ளது. பூ.த.

அணுகு முறைகள்: பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டத்தின் மூலம் சமூகத்தை வரையறுப்போர் சமூகத்தை உள்ளமைப்பு முறை, நிலப்பரப்பு, தனக்கே உரித்தான பண்பாடு, பாலின அடிப்படையில் சேர்த்தல் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்ட, பெரும்பாலும் தற்சார்புள்ள மக்கள் தொகையாகக் கருதுகின்றனர். இவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு கூறினை மட்டும் வலியுறுத்திச் சமூகத்தை வரையறை செய்பவர்களும் உள்ளனர். சான்றாக, சிலர் உள்ளமைப்பையே அடிப்படைக் கூறாகக் கொண்டு மக்கள் தொகுப்பைப் புறக்கணிக்கின்றனர். மேலும் தற்சார்பு, அமைப்பு முறை, பண்பாடு ஆகிய எண்ணங்களுக்குத் தரும் பொருளிலும் வரையறைகள் மாறுபடுகின்றன. சமூகத்தின் உறுப்புகளையும் அதன் எல்லைகளையும் கணிக்கவும், அவற்றின் உறுப்புகளிடையே உள்ள இணைப்புகளின் தன்மையை விளக்கவும், சமூகத்திற்குள் இவ்வகை இணைப்புகள் எவ்வகையில் சமூக ஒழுக்கங்களைப் பாதிக்கின்றன என்பதனை அறியவும் அளவைகளை உருவாக்குவதன் மூலம் அடிப்படைக் கருத்து வேறுபாடுகளைக் குறைக்க இயலும்.

ஏபெர்லீ (Aberle) என்ற அறிஞரும் அவர் கூட்டாளிகளும், செயற்பாட்டு முறைமைக் (Functional) கண்ணோட்டத்தில் சமூகத்தை வரையறுக்க முற்பட்டனர். சமூகம் என்பது தற்சார்புள்ள ஒரு முறையான செயற்பாட்டைப் பகிர்ந்து செயற்படும் ஒரு மனிதக் குழு; இச் செயற்பாட்டு முறைமை ஒரு தனி மனிதனுடைய வாழ்நாளுக்குப் பின்பும் நிலைத்திருக்கக் கூடியது; இக்குழுவின் உறுப்பினர்களுள் ஒரு பங்கினராவது பாலினப் பெருக்கத்தின் மூலம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர் எனக் கூறுகின்றனர். அவ்வறிஞர்கள் சமூகத்தின் வாழ்நிலையை முடிவுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய நான்கு நிலைகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்நிலைகளாவன சமூகத்தின் உறுப்பினர்களின் உயிரியல் முடிவு, அவர்களின் அக்கறையின்மை, அவர்களுக்குள் பரவலான போர், மற்றோர் சமூகத்தினுள் கலந்து விடுதல் ஆகியனவாம்.

ஆனால் சமூகம் தன் முடிவைத் தவிர்க்கும் வழிவகைகளையும் அவர்கள் தருகின்றனர். அவையாவன பாலினப் பெருக்கம், சுற்றுச் சூழலோடு இணைந்து செயற்படுதல், சமூகச் செயல்களைப் பிரித்துப் பகிர்ந்தளித்தல், எண்ணங்களைத் (கருத்துக்களை) தெரிவித்தல், உலக நியதி, குறிக்கோள்களைப் பற்றித் தங்களிடையேயான ஒருங்கிணைந்த கருத்து, செயல்முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் நெறிகள், சமூகமயமாக்குதல், சமூக ஒழுங்குகளுக்குப் புறம்பான நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவைகளே யாகும்.

சமூகம் ஒரு முறையான கோவை: முறையான சமூகக் கோவை ((Society as a Social System) என்பது, அமைப்புக்குட்பட்ட கோவையான ஒன்றுக்கொன்று சார்புள்ள சமூக மனிதர்களையும் செயல்களையும் விசைகளையும் கொண்டது. உறுப்புகளுக்

கிடையே உள்ள உறவுகளுக்கு ஒரு நிலையான தன்மையைத் தருவதால் இது அமைப்பு முறை அல்லது கோவை எனப்படுகிறது மேலும், சுற்றுச் சூழலிலிருந்து பிரித்துக் காட்டும் வணணம் அதன் எல்லைகளைக் காப்பதற்கான வழிவகையும் கொண்டது இக்கருத்து, சமூகத்தின உறுப்புகளையும், எல்லைகளையும் கண்டு கொள்ள வகை செய்கிறது கட்டமைப்புச் செயற்பாட்டுப் பகுப்பாய்வு (Structural-functional) இக் கருத்தை விரிவுபடுத்தியதோடு இக்காலச் சிக்கல்களையும் இக் கண்ணோட்டத்தின வழிநின்று ஆய்ந்தது.

இலெவி (Levy), பார்சன்சு (Parsons) ஆகிய அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, சமூகம் என்பது தம்முடைய செல்வங்களைக் கொண்டே நெடுங்காலம் நீடித்திருக்கத் தேவையான செயற்பாட்டு முன்தேவைகளை நிறைவு செய்யும் ஒரு சமூகக் கோவை (Social System) ஆகும்.

எல்லாச சமூக அமைபபுகளும் ஓரளவு தற்சார்புடையவையே. ஆனால் மற்றச் சமூக அமைப்புகளை விட முழுமையான சமூகங்கள உயர்ந்த அளவு தம்மைப் பேணிக்காத்துக் கொளளத் தக்கவை; மிகக் குறைந்த அளவு தமககு வேண்டிய செல்வங்களுக்குப் பிற சமூக அமைப்புகளைசசார்ந்திருப்பவை. உளளூரச் சமுதாயங்கள, நிருவாக உறுப்புகள், சமூக நிறுவனங்கள், மையக்குவிமுக ஆட்சி நிறுவனங்கள் (Bureaucratic Organizations) போன்றவை ஒரு பெரிய சமுதாய அமைப்பைச் சார்ந்து நிற்கும் பிரிவுகளே. முழுச்சமூகங்கள் ஆளுமைகள, பண்பாட்டுப் பாரம் பரியங்கள், சடப்பொருள், சூழநிலை போனற மாறுபட்ட அமைப்புகளை மட்டுமே சார்ந்துள்ளனவேயன்றிச் சிறு சமூக அமைப்புகளைச் சாரந்திருக்கவில்லை. ஆயினும், முற்றிலும் தற்சார்புடைய ஒரு சமூகத்தை இன்றைய காலத்தில காண்பது அரிது.

ஒன்றின் மேலொன்று படியும் செயல் முறை அமைப்புகள்: சமூகத்தை ஒன்றின மேலொன்று படியும் செயல் முறை அமைப்புகளின் (Overlapping Process Sysmtes) சிக்கலான தொகுப்பாகக் காணபதால் பகுப்புக் கண்ணோட்டத்தில் சமூகத்தை அறிவதில் எழும் சிக்கல்களைத் தீர்க்கலாம். உணமையான சமூக மனிதர்களிடையே (Concrete Social Persons) நிகழும் செயல்களிலிருந்து பலவகையான இடைவினை (Interaction) அமைப்புகளைப் பிரித்துக் காண முடியும். பொருளியல், சமய, அரசியல், கல்வி மற்றும் ஏனைய வகைச் செயல்கள் தனித்தனியே இணைகின்றன. இவ்வமைப்புகள் தத்தம் உறுப்புகள, எல்லைகள், செயல் முறைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டவை. இவ்வமைப்புகள் ஒன்றின் மேலொன்று படிகினறன. ஒரு மனிதத் தொகுபபைச் சுறறி இவவகை அமைப்புகள இணையும்போது சமூகம் உருவாகிறது.

தற்சார்புக் கருத்தை முழுமையாக வெளியுலகிலிருநது துண்டிக்கப்பட்ட கணணோட்டத்தில கொளளலாகாது. ஏதேனும மறறொரு சமூகததுடன் வாணிக உறவோ பணபாட்டு உறவோ இலலாத ஒரு சமூகத்தை இககாலத்தில் காண்பது அரிது, மாறாக இச்சமூகக் கோவை சுறறுச் சூழலோடு கட்டுப்பாடான உறவுகளை மேற்கொள்ளத் தேவையான பணபாட்டையும பங்கு (Role) வாய்ப்புகளையும பெற்றிருக்கும்.

மக்கள் தொகுப்பில் தொடங்கிச் சமூகததை அறிய முனைதல் ஒரு மாற்று முறையாகும். எந்த அளவுக்கு ஒரு மக்கள தொகுப்பின் செயலகள கட்டுக கோப்புக்குள வரும் எனபதை ஆய்வதோடு, அதன் உறுப்புகளையும், கட்டுக் கோப்புகளின எல்லைகளையும் அவை எநத அளவு ஒன்றையொனறு சார்ந்துள்ளன எனபதையும் அறிதல தேவைபபடுகிறது இச சார்புகளும் இணைப்பைத் தரும் பொதுத தனமைகளும் எங்கே முடிகின்றனவோ அங்கு ஒரு சமூகத்தின் எலலைகளைக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பிட்ட வகைச் சமூகங்கள தனிப்பட்ட அடிபபடையிலும வரையறுக்கப்படுகினறன. நாட்டின (Nation-state) அரசியல கோப்பு எல்லைகளை வரையறுக்க அரசியல அதிகாரத்தின் எலலை அடிப்படையாகக் கொளளப்படுகிறது. மேலும் அது அநதச சமூகததின் எலலையாகவும் கொளளப்படுகிறது. ஒன்றின் மேலொன்று படியும் செயலமுறை அமைப்புக் கணணோட்டத்தில் சமூகஙகளைக் காணமுயலுமபோது சமூகத்தின எலலைகள ஒருமுகமாக அமையா. எனினும், வேறுபடும் எல்லைகளின காரணிகளையும் விளைவுகளையும் காணவேணடிய தேவை ஏற்படுகிறது.

மற்றுமோர் அடிப்படையில் சமூகங்களின் எலலைகளை வரையறுககலாம். அநதந்தச சமூக நெறிகள யாரை உறுப்பினராகக் கொள்கினறனவோ அவர்களெல்லாம இதில அடங்குவர். ஆனால் ஒரு சமூக மக்கள அச்சமூக உறுப்பினர் எலலைக்கப்பால் உள்ள சமூக அமைப்புகளில் உறுப்பினராயிருப்பர். ஒவவொரு 'பங்கு மனிதனையும்' (Person-in-role) சமூகத்தின அடிப்படை அளவையாகக் கொளவதன் மூலம் இச் சிக்கலைத் தீர்க்கலாம். இதனால் சமூக எலலைக்கு அப்பாற் செலலும் பங்கு நடத்தையை அச்சமூகத்திறகு அப்பாறபட்டதென விட்டுவிடலாம். இததனமையான பங்குகளைப் பிரித்துக் காட்டவும் அவற்றில் ஈடுபடுவோரைக் கட்டுப்படுத்தவும் வழிவகைகளை வகுத்தல் தேவையாகிறது. இத்தகு கட்டுப்

பாட்டை எவ்வாறு செய்ய முடிகிறது என்பதை அறிதலே முக்கிய நோக்கமாகும்.

சமூகத்தை ஒன்றின மேலொன்று படியும் செயல் முறை அமைப்புகளின் கோவையாகக் கணிப்பதால, சமூகத்தின் உறுப்புகளைப் பகுத்துப் பார்ப்பதற்குத் தக்க வாய்ப்புக்கிட்டுகிறது. தொடக்க காலத்தில தனிமனிதனைச சமூகத்தின் உறுப்பாகக் கொண்டனர். கோம்டு (Comte)என்ற அறிஞர் அதனை விடக் குடும்பம் மிகவும் உகந்த சமூக உறுப்பு எனக் கருதினார். பின்னர்ச் செயலமுறைக் கருத்துகள் தோன்றின. அதன விளைவாகச் சமூக மனிதர்களின் செயலகளின் பாகங்களைப் (Segments) பகுப்பாய்விற்குரிய உறுப்புகளாகப் பயன்படுத்தினர். இதையே பார்சன்சு என்ற அறிஞர் சமூகப் பங்கை மேற்கொண்டு இயங்குவோரே (Actors in roles) சமூக அமைப்பின் உறுப்புகள் என்கிறார். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் 'செயல தான் இறுதியான சமூக உறுப்பாகும். இருப்பினும் சமூகச் செயல் முறை அமைப்புகளில் உள்ள உறுபபுகள் ஒரே தன்மையானவையெனக் கொள்ளலாகாது. சமூகத்தில் பலதரப்பட்ட உறுப்புகள் உள்ளன. சமூகத்தின் உள்ளமைபபுகள் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட உறுப்புகளைக் கொணடவை. இக்காலச சமூகத் தகுநிலைக் கோவைகளில் (Status systems) குடும்பம் மூலாதாரமானதாயினும், பொருளாதார, மையக் குவிமுக ஆட்சி அமைப்புகள் அவரவர் சமூகப் பங்கை ஆற்றும் திறனைக கொணடும் நிருணயிக்கின்றன.

உறுப்புகளிடையே காணும் தொடர்புகள் அமைப்புக்கு அமைபபு வேறுபடுகின்றன. சமூகக் கோட்பாடுகள ஆறு முக்கிய வகையான தொடர்புகளைக் குறிபபிட்டுள்ளன. உணர்ச்சி பூர்வமான கவர்ச்சி (Emotional attraction), சமூகத்தில இயங்குவோரிடையேயுள்ள தகவமைத்தல்கள் (Orientations), ஒருங்கே ஏற்றுக் கொணடுள்ள அறிவு மதிப்பீட்டுப் பாஙகுகள, மக்களிடையே உள்ள செல்வாக்கு அல்லது நிர்பநதம்(Mutual influence or Coercion),அவர்களிடையே பொருளாதார அல்லது இயக்கச் சார்பு, ஒரு சூழலில பொதுவாகப் பஙகேற்றல (Common Participation) ஆகியனவாகும். இவற்றில் எந்த ஒரு வகைத் தொடர்பும் சமூக இசைவை முழுவதுமாக வரையறுபபதிலலை. மாறாக, இவற்றுள ஏதாவதொன்று ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்க அமைப்பில சக்தி வாய்நததாக இருக்கலாம். அது, சமூகவியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. உணர்சசி இணைப்புகளுக்கு அப்பால் பொருளாதார உறவுகள விரிவடைவதன விளைவுகளை அறிவது இன்றியமையாதது.

சமூகத்திற்கும் மற்றககுழுக்களுக்குமுள்ள உறவைப் பற்றி எந்த விளக்கமும் இதிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டு, சமூகத்திறகும் சமுதாயத்திற்கும் உளள வேறுபாடு. சமுதாயத்திற்குப் பல்வேறு பட்ட பொருள்கள தரப்பட்டுள்ளன. சிலா கருத்துப்படி ஓரிடத்தில் அமைந்துளள சமூகத்தின் உறுப்பே சமுதாயம் ஆகும். சிலா சமுதாயத்தைச் சமூகத்தின ஓர் பகுதியாகக் கொள்வர், சமூகத்தின் ஒருமைப்பாட்டையோ இடத்தால் வேறுபடும் பகுதியையோ சமுதாயமாகக் கருதுவர். பல செருமானிய அறிஞர்களின் கருத்தில ஒருமைப்பாடு ஓங்கிய சமூகஙகளே சமுதாயங்களாகும

பல குழுககளில உறுப்பினர்களைப் பிறப்பின அடிப்படையால சேர்ப்பதில்லை எனவே இக் குழுக்கள சமூகமாகும தகுதி பெறுவதில்லை. மேலும் உளளூர்ச் சமுதாயங்களின் உறுப்பினர்கள் பல காரணங்களுக்காக அடிக்கடி சமுதாய எலலைகளைக கடந்து செலலுகின்றனர். ஆனால் ஒரு சமூக மக்கள அடிககடி இப்பயனகளுக்காக அவவாறு எல்லைகளைத் தாணடிச் செலவதிலலை. இககாரணத்தாலேயே இது மக்கள தொகை எனப்படுகிறது. இதனால் மககள் தொகையே சமூகம என்று கொள்ளலாகாது. மக்கள தொகையின உறுப்பினர்கள் பங்கு கொளளும் சிக்கலான செயற்பாட்டு அமைப்புகளே சமூகத்தை உருவாக்குகின்றன.

அடுத்து, இச் செயற்பாட்டு அமைப்புகளின எல்லைகளை வரையறுகக வேணடும். தம் வருக்கத்தினாகளுக்கும் பிற மககள தொகை உறுப்பினாகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகளை வெகுவாகக கட்டுப்படுத்தும் ஒழுங்குபடுத்தபபட்ட சமூகத்தில இச் சமூக மககளிடையே காணும் உறவுகளை மட்டும அதறகுரியதாகக் கூறலாம். மாறாக, அந்நிய மககளின செலவாக்கு ஊடுருவலை ஏறகும் சமூகக கோவைகளில், சமூக எல்லைகள் ஒழுஙகறறும மற்றச் சமூகஙகளோடு ஒனறின் மேலொனறு படிவனவாகவும இருக்கும்

ஒன்றின் மேலொன்று படியும் செயல்முறை அமைப்புக் கண்ணோட்டம், உருவாகி வரும் பெரிய சிக்கலான உறவுமுறை அமைப்புகளைக் காண உதவுகிறது. குறுகலான பாரமபரிய இணக்கஙகளைக் கடந்த தேசிய அமைப்பு தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றது. அதே சமயத்தில் உலகளாவிய அமைபபு தேசிய எல்லைகளை முறியடித்து வருகிறது. குறுகிய வட்டத்துக்குள் உருவாகும சிககல்கள் நாடுகளிடையேயான சிக்கல்களாகவும் வெளிப்படுகின்றன. சமூகப பகுப்பாய்வு இத்தகு உலகளாவிய தன்மைகளை விளக்க வேண்டுமாயின், சமூகவியல் கருததுகள் தேசிய எலலைகளையே முற்றிலும் அடிப்படையாகக் கொண்டவைாக இருத்தலாகாது ஊ.ர.கா.

துணை நூல்கள்:

Parsons, Talcott., The Social system, Free press, Glencoe 1951.

Parsons, Talcott., Societies: Evolutionary and comparative perspectives, prentice-Hall, Englewood cliffs, N.J. 1966.

சமூக மக்கள் தொகையியல்: மககள தொகையைப் பற்றி அறிவியல் வழியில ஆராய்கிறது மக்கள தொகையியல் (Demography). அது மக்கள் தொகையை முககியமாக மூனறு வழிகளில் ஆராய் கிறது. முதலாவதாக மககள் தொகையின் அளவு, அமைப்பு (Composition), பகிர்வு (Distribution) ஆகி யவற்றை ஆராயகிறது. இரணடாவதாக, இநத மூன்று கூறுகளிலும ஏற்படும் மாற்றங்களை ஆராய கிறது. மூனறாவதாக இந்த மாற்றங்களை ஏறபடுத் தும் காரணிகளை ஆராய்கிறது

மக்கள்தொகையியல் மக்கள தொகையின அளவை அதன உறுப்பினாகளின எணணிக்கையின உருவில் ஆராய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, உலக மக்கள் தொகையை ஆராய்கிறபோது, மக்கள தொகையியல் உலக மக்கள தொகை ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் எவ்வளவு எண்ணிக்கை கொண்டி ருக்கிறது என்பதை ஆராய்கிறது. (1986-இல உலக மக்கள் தொகை 500 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட் டுள்ளது).

மக்கள் தொகையின் அமைப்பை ஆராயும்போது, மக்கள் தொகையியல் அதன் சிறப்பியல்புகளை வைத்து ஆராய்கிறது. மககள தொகையின் சிறப்பி யல்புகளை இரணடே வகுப்புகளில் அடக்கிவிடலாம். ஒன்று சார்த்தப்படுகிற சிறப்பியலபுகள் (Ascribed characteristics), மற்றொனறு ஈட்டப்படுகிற சிறப்பி யல்புகள் (Achieved Characteristics). இநத இரணடு வகையான சிறப்பியலபுகளை வைத்துக் கொண்டு மக்கள தொகையியல் மக்கள் தொகையின் அமைப்பை, அதாவது அது அமைந்திருக்கும் பாங்கை ஆராய்கிறது.

சார்த்தப்படுகிற சிறப்பியல்புகள மனிதர்களு டைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வாராதவை. அவர்கள விருமபினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவை அவர்க ளிடமே, அவர்களோடேயே அமைந்திருக்கும். அவை அவர்களின் சுய விருப்பாற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டு அமைந்திருப்பதால் அவற்றின்மீது அவர்களுக்கு எநதவிதமான கட்டுப்பாடும் செலுத்த வாய்ப்புக் கிடையாது. அவர்கள் அவற்றை மாற்றியமைக்க இயலாது. பிறப்பின் வழியாக, உயிரியல் காரணி களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அமைகிற சிறப்பியல்புகள இப்படிப்பட்டவையே. பாலினம், வயது, இனம், நிறம் முதலியன இத்தகைய சிறப்பியல்புகளே. பிறப்பின் வழியாக, உயிரியல் காரணிகளால நிர்ணயிககப்பட்டு அமைகிற சிறப்பியல்புகள் யாவுமே சாாத்தப்படுகிற சிறப்பியல்புகளே. இவையன்றிச் சமூக ரீதியில் அமை கிற சிறப்பியல்புகளில் சிலவும் சார்த்தப்படுகிற சிறப பியல்புகளில் இடம் பெறுகின்றன. சாதி இப்படிப் பட்ட சமூக ரீதியிலான சார்த்தப்படுகிற சிறப்பியல் பாகும். பிறந்த நாடு அல்லது பிறந்த தேசிய இன மும் இவ்வாறே ஒரு சமூக ரீதியிலான சார்த்தப்படு கிற சிறப்பியலபு ஆகும். ஒரு வகையில மதமும் சமூக ரீதியிலான சாாத்தப்படுகிற சிறப்பியலபாகும்.

ஈட்டபபடுகிற சிறப்பியல்புகள் மனிதர்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டவை. அவாகளுடைய சுய விருப்பாற்றலுக்கு உட்பட்டவை. அவர்களுடைய முயற்சியின் காரணமாக வந்து அமைபவை. எனவே அவர்களால் அவற்றை மாற்றியமைக்க இயலும். சமூக-பொருளாதார ரீதியில் அமைகிற சிறப்பியலபு கள பெரும்பாலும் ஈட்டப்படுகிற சிறப்பியல்புகளே. கல்விநிலை, மனநிலை, தஙகுமிடம, செய்தொழில், வருமான நிலை, பொருளாதாரத் தகுநிலை முதலிய சமூக-பொருளாதாரச் சிறப்பியல்புகள் இவ்வாறான ஈட்டப்படுகிற சிறப்பியல்புகளே ஆகும்.

இந்தச் சிறப்பியல்புகளில ஒவவொன்றைக் கொண்டும் மக்கள தொகை எப்படி அமைந்துளளது என்பதை மக்களதொகையியல ஆராயகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, பாலினத்தை எடுத்துககொணடால், அந் தச் சிறப்பியல்பின அடிப்படையில மக்கள தொகை எவ்வளவு ஆணகளையும், எவவளவு பெணகளையும் கொண்டு அமைந்துளளது; பாலின விகிதம் எவ்வாறு அமைந்துளளது எனபதை ஆராய்கிறது கல்வி நிலையை எடுத்துக் கொணடால், மொத்த மக்கள தொகையில படிக்காதவர்களின் விகிதமும், படித்த வர்களின் விகிதமும் எவ்வாறு அமைந்துளளன என பதையும், படித்தவாகளின் தொகையில் முறையான கல்விப் பயிற்சி இல்லாமலேயே கல்வியறிவு பெற்ற வர்கள, தொடக்க நிலை வரை கலவி பயின்றவர்கள், இடைநிலை வரை கலவி பயின்றவாகள், உயா நிலை மேல்நிலை வரை கலவி பயின்றவர்கள், தொழிற் பயிற்சி பெறறவர்கள, தொழிற் கல்வி பயினறவர் கள், தொழிற கல்வி அலலாத கல்லூரிப் படிப்பு படித்தவர்கள் முதலியோா எந்தெநத விகிதங்களில் அமைந்துள்ளார்கள் என்பதையும் மக்கள்தொகை யியல் ஆராய்கிறது.

மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகையின் பகிர்வை ஆராயும்போது, அது பல்வேறு நிலப் பகுதி

களில் எவ்வாறு பகிர்ந்து அமைந்துள்ளது என்பதை ஆராய்கிறது. எடுத்துக் காட்டாக மொத்த உலக மக்கள் தொகை எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும், வளர்ச்சி யடைந்து வரும் நாடுகளிலும் அல்லது பல்வேறு கண்டங்களிலும்பகிர்ந்து அமைந்துள்ளது என்பதை ஆராய்கிறது.

மக்கள் தொகையின் இந்த மூன்று அம்சங்களும்– அளவு, அமைப்பு, பகிர்வு – என்றும் நிலைத்திருப்பவையல்ல. மாறுபவை. அவை மாறும் போக்கை மக்கள்தொகையியல் ஆராய்ந்து, அந்த மாற்றத்தின் அளவு நிலைகளையும் ஆராய்கிறது.

மக்கள் தொகையில் ஏற்படும் மாற்றம்–அதாவது அதன் மேற்குறித்த அம்சங்களில் ஏற்படும் மாற்றம்– எந்தக் காரணிகளால் ஏற்படுகிறது என்பதையும் மக்கள்தொகையியல் ஆராய்கிறது. பொதுவாக மக்கள்தொகையியல் கருவளம்(Fertility) அல்லது பிறப்பு (Natality), இறப்பு (Mortality), குடிப்பெயர்வு (Migration) ஆகிய காரணிகளின் அடிப்படையில் மக்கள் தொகை மாற்றங்களை ஆராய்கிறது. இக் காரணிகளின் வழியாக மக்கள் தொகையில் மாற்றங்கள் ஏற்படும் விதத்தை, அந்த மாற்றங்களின் தன்மையை, அளவை மக்கள்தொகையியல் ஆராய்கிறது.

ஆக, மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகையில் நிகழும், பிறப்பு, இறப்பு, குடிப்பெயர்வு முதலிய செயற்பாங்குகளையும், அந்தச் செயற்பாங்குகளின் வழியாக மக்கள் தொகையில் அதன் அளவிலும் அமைப்பிலும் பகிர்விலும் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் ஆராய்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் புள்ளி விவரங்களின் உருவில் மக்கள்தொகையியல் ஆராய்கிறது.

சமூக மக்கள்தொகையியல்: ஆனால் இந்த மக்கள் தொகைச் (Demographic) செயற்பாங்குகள் வெற்றிடத்தில் செயற்படுவதில்லை. அவை சமூகப் பின்னணியமைப்பில் செயற்படுகின்றன. சமூக- பண்பாட்டுக் காரணிகள் சுற்றிச் சூழ்ந்து நிற்க, அந்தச் சூழலில், அவற்றின் தாக்கத்தில் அவை செயற்படுகின்றன. அவை எத்தகைய சமூகப் பின்னணியமைப்பில் செயற்படுகின்றன, எவ்வாறு சமூக- பண்பாட்டுக் காரணிகளின் தாக்கத்திற்கு ஆளாகிச் செயற்படுகின்றன என்பதை மக்கள்தொகையியலின் ஒரு பிரிவான சமூக மக்கள்தொகையியல் ஆராய்கிறது.

மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகையைப் பற்றி, அதன் செயற்பாங்குகளைப் பற்றிப் புள்ளி விவரங்களால் மட்டுமே ஆராய்கிறது. ஆனால், சமூக மக்கள்தொகையியல் ஒரு படி மேலே போய் வெறும் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் மக்கள தொகைச் செயற்–பாங்குகளை ஆராயாமல், அவை எவ்வாறு ஒரு சமூகப் பின்னணி யமைப்பில் செயற்படுகின்றன, சமூக-பண்பாட்டுக் காரணிகளின் தாக்கத்திற்கு எவ்வகையில் ஆட்படுகின்றன என்பதை ஆராய்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், சமூக மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகைச் செயற்பாங்குகளைச் சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்கிறது இந்த வகையில் அது சமூகவியலுக்கும் மக்கள் தொகையியலுக்கும் நடுவில் நிற்கிறது.

மக்கள் தொகையியலைப் பொறுத்த மட்டில் பிறப்பு என்பது உயிரியல் அடிப்படையில நிகழ்கிற ஒரு நிகழ்வு. அந்த நிகழ்வு எவ்விதம் செயற்பட்டு மக்கள் தொகையில் மாற்றங்களை உணடாக்குகிறது என்பதையே மக்கள் தொகையியல் ஆராய்கிறது. அந்தப் பிறப்பு எந்தப் பின்புலத்தில–சூழலில் நிகழ்கிறது என்பதைப் பற்றி அது கவலைப்படுவதில்லை. ஆனால் சமூக மக்கள்தொகையியல், பிறப்பு எவ்வாறு சமூக-பண்பாட்டுக் காரணிகளின தாக்கத்திற்கு ஆளாகி நிகழ்கிறது என்பதை ஆராய்கிறது.

மனிதப் பிறப்பு ஒரு விலங்கின் பிறப்பைப் போல் வெறும் உயிரியல் காரணிகளால் மட்டும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அமைவதிலலை. ஒரு நாய்க் குட்டி போல மனிதக் குழந்தை வெறும் உயிரியல் அடிப்படையில் பிறப்பதில்லை. சமூக-பணபாட்டு நிலைமைகளைப் பொறுத்தே மனிதப் பிறப்பு அமைகிறது. ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் உடலளவில் ஒன்றும் பொழுது பிறப்பு ஏற்படுவது என்பது உண்மையே. ஆனால் அந்த உடற்கலப்பு நிலை சமூக-பண்பாட்டு நெறிகளை ஒட்டியே அமைந்து, அவற்றிற்கேற்பப் பிறப்பும் அமைகிறது. எல்லாச் சமூகங்களிலும் திருமணம் என்ற எல்லைச் கோட்டிற்குள்ளேயே ஆணும், பெணணும் உடலளவில் இணைவது நிகழ்கிறது. இதுவே சமூக நியதியுமாகும். இந்த எல்லைச் கோட்டிற்குள்ளேயே பிறப்பும் நிகழ வேண்டும் என்பது சமூக நியதி. ஆகவேதான் திருமண எல்லைக்குள மனிதப் பிறப்பு நிகழ்கிறது. திருமண எல்லைக்கு வெளியே மனிதப் பிறப்பு நிகழ்வது உயிரியல் அடிப்படையில் சாத்தியமாக இருப்பினும், அந்தச் சாத்தியத்தை அடக்கிச் சமூக நியதி மேல் எழும்பி நிற்கிறது. இந்த மேலான சமூக நியதிக் கிணங்க, திருமண எல்லைக்குள்ளேயே மனித உற்பத்தியும், மனிதப் பிறப்பும் நிகழ்கின்றன. திருமண எல்லைக்கு வெளியே நிகழும் பிறப்புகளை பிறப்புகள் என்று சமூகம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. சமூகம் எப்படி இந்த உயிரியல் நிகழ்வைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, அந்தக் கட்டுப்பாட்டு நிலைமையில் பிறப்பு எப்படி

நிகழ்கிறது என்பதைச் சமூக மக்கள தொகையியல் ஆராய்கிறது.

மனித உற்பத்தி பாலின இயல்பூக்கத்தின் உநது தலினால் ஏற்பட்டாலும், அது சமூக மனப்பான்மை கள், விழுமியஙகள், தத்துவார்த்தக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றுக கேற்பவே அமைகிறது. கட்டுப்பாடு அற்ற, பொறுப்பில்லாத மனித உறபத்திக கெதி ராகச் சமூகத்தில்மேலோங்கியிருக்கிற தததுவார்த்தக் கோட்பாடுகளும், சமூக மனப்பான்மைகளும, விழுமி யஙகளும அமைந்திருக்கிற பட்சத்தில், இயல்பான மனித உணர்ச்சி கட்டுபபடுததப்படுகிறது. இதைத் தொடர்நது மனித உறபத்தியும் கட்டுப்படுத்தப்படு கிறது. இன்றைக்குச் சீனாவில, ‘ஒரு குடும்பம், ஒரு குழந்தை’ எனற நெறி சமூகததின் தலையாய தத்துவார்த்தக கோட்பாட்டினால ஒப்புதல அளிக கப்பட்டு வலியுறுத்தப்படுகிறது. கலவி, பிரசாரம ஆகியவற்றின் மூலம உருவாககப்பட்டுளள புதிய சமூகமனப்பான்மையும, புதிய சமூக விழுமிய அமைப்பு முறையும இநத நெறிக்கு ஆதரவாய் விளஙகுகினறன. இத்தகைய சமூகச சூழ்நிலையில மனித உற்பத்தி சீனாவில் மனிதக கட்டுபபாட்டுக்குள் அடங்குகிறது.

பிறப்பு, உடலுறவு, கருவுறுதல், கருவளர்சசி என்ற மூனறு நிலைகளைக் கொண்டு அமைகிறது. இந்த மூன்று நிலைகளிலும சமூகச் செயலாறுகள, மரபு முறைகள, மத ஆசாரங்கள, வழக்கஙகள, சட்ட நியதிகள முதலிய சமூக-பண்பாட்டுக் காரணி கள அமைந்து அந்தந்த நிலைகளில நிகழும நிகழவு களைப் பாதிக்கின்றன என்று கிஙசுலீ தேவிசு (Kingsley Davis) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். அநதப் பாதிப்பு ஆக்கமுறையானதாக இருக்கும் பட்சத்தில நிகழ்வுகள ஊக்கம் பெறறு ஓஙகுகினறன. அநதப் பாதிப்பு எதிர்மறையாக இருககும் பட்சத்தில நிகழவு கள தளர்ந்து போகினறன அல்லது குறைந்து விடு கின்றன. இதன் விளைவாகப் பிறப்பும் பாதிககப்படு கிறது எனகிறார்.

சமூகத்தில் நிலவும் நிலைமைகளும், சமூகச் செயற் பாங்குகளும் கூடப் பிறப்பைப் பாதிக்கின்றன. மக்கள தம் சமூகத் தகுநிலை முன்னேற வேண்டுமென்பதற் காக முனைந்து செயறபடும் பட்சத்தில், அந்தச் செயற்பாஙகு குழந்தை பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முடியும் என்கிறார். ஆர்சென் தியூமாணட்டு (Arsene Dumont) என்ற பிரெஞ்சு அறிஞர். எப்படி மலை ஏறுகிறவர்களுக்கு அதிகச் சுமை ஓர் இடையூறோ, அப்படிச் சமூகத் தகுநிலை முனனேற்றம் என்ற மலைப் பாதையில் மேலே ஏற முயல்வோருக்கு அதிகக் குழந் தைகள் சுமையாகவும் இடையூறாகவும் இருக்கும்; ஆகவே, அவர்கள் மலை ஏறுவோரைப் போலச் சுமை யைக் (குழந்தைகளை) குறைத்துக் கொணடு மேலே ஏறுவர் என்கிறார். இத்தகைய சமூக இயக்கச (Social Mobility) செயற்பாஙகு சமூகத்தில ஏற்படும் பட்சத் தில் குழநதைப்பிறப்பு-கருவளம் பாதிக்கப்படும் என கிறார்.

இவ்வாறே தொழில மயமாதல், மகளிர் தகு நிலை முன்னேறுதல், திருமண வயது உயர்தல், கல்வி யறிவு வளர்ச்சி முதலிய சமூகச் சம்பவஙகளும், சமூகச் செயற்பாஙகுகளும் குழந்தைப் பிறப்பைப் பாதிக்கின் றன. அவை எப்படி, எந்த மட்டத்தில் செயற்பட்டுக் குழந்தைப் பிறப்பைப் பாதிக்கின்றன எனபதையும் சமூக மக்களதொகையியல ஆராய்கிறது.

பிறப்பைப் போலவே, இறப்பும் ஓர உயிரியல் நிகழ்வே. ஆயினும் கூட அதுவும் சமூக நிருணயக் காரணிகளைக் கொணடு அமைகிறது. உயிரணுக்கள (Bacteria), நச்சுக்கிருமிகள (Virus) போன்ற உயிரியல் நோய்ச் செயலிகளால் (Pathological Agents) நோய் ஏற்பட்டு மட்டும இறப்பு ஏற்படுவதில்லை. அவ் வாறே வறட்சி, பஞ்சம, வெள்ளம், நில நடுககம, புயல், தீப்போன்ற இயற்கை விபத்துகளாலும், சாலை மற்றும் வான விபத்துகள் போனற செயற்கை விபதது களாலும் மட்டும் இறபபு நிகழ்வதில்லை. ஊட்டச் சத்துக் குனறிய உணவு உட்கொளளுதல், சுகாதாரக் குறைவான செயலாறுகள், உடல் நலத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய பழக்க வழக்கங்கள (புகை பிடித்தல், மது அருந்துதல போனறவை), சுற்றுப் புறச் சூழலை மாசு படுத்துதல் போனற காரியஙகள் ஆகியனவும் இறப புக்கு வழி வகுக்கினறன. இறப்பிறகுக் காரணமாக இருககிற இத்தகைய சமூக நிருணயக் காரணிகளைச் சமூக மக்கள்தொகையியல் ஆராயகிறது. அவ்வாறே இளங்குழநதை இறப்பு, பேறு காலத் தாய்மார்களின் இறப்பு முதலிய இறப்பு வகைகளுககுச் சமூக மனப பானமைகள, சமூக வழக்காறுகள், சமூக நிலைமைகள போன்ற சமூக நிர்ணயக் காரணிகள எவ்விதம கார ணமாக அமைகினறன எனபதையும் சமூக மக்கள தொகையியல ஆராய்கிறது.

பிறப்பும் இறப்பும் ஒரு வகையில் ஒற்றுமை கொணடவை. அவை உயிரியல் வரைச் சட்டத்திற் குள் செயற்படுகின்றன. ஆனால் குடிப்பெயர்வு உயிரி யல் வரைச் சட்டத்திற்குள வருவதில்லை. அது மனித விருப்பாற்றலுககு உட்பட்டு அமைகிறது. அது சமூகச் சம்பவஙகளால தூணடப்பட்டு அமைவதுண்டு. சமூகச் சூழ்நிலைகளும், சமூகக் கொந்தளிப்புகளும், திருமணத் திற்குப் பின்னர் உளள உறைவிடம் தொடர்பான விதிகள் போன்ற சமூக நெறிகளும் தள்ளு காரணி களாய் அமைந்து குடிப்பெயர்வுக்கு வழி வகுப்ப

துணடு. குடிப்பெயர்வின் இத்தகைய சமூகத் தொடர் பினைச் சமூக மக்கள தொகையியல் ஆராய்கிறது.

இவ்வாறு சமூக மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகைச் செயறபாங்குகள் எந்த வகைகளில் சமூக -பணபாட்டுக் காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகினறன என்பதை ஆராய்கிறது. இது அனறி, அவை நிகழும விகிதத்தில் (Rate)-கோலத்தில் (Pattern) காணப்படும் வேறுபாடுகளையும், அந்த வேறுபாடுகளுக்குச் சமூக-பண்பாட்டுக் காரணிகள் எநத அளவில் காரணமாக இருக்கின்றன எனபதையும் சமூக மக்கள்-தொகையியல் ஆராய்கிறது. பிறப்பு விகிதம் கிராமப் புறங களுக்கும், நகர்ப் புறங்களுக்கும் இடையே வேறுபடுகிறது. பல்வேறு இனக் குழுக்களுக்கிடையேயும, மதக குழுக்களுக் கிடையேயும், செய்தொழில குழுக்களுக் கிடையேயும், வருவாய்ப் பிரிவுகளுக்கிடையேயும்வேறுபடுகிறது. படித்தவர்களுக்கும் படிக்காதவர்களுக்கும் இடையேயும் வேறுபடுகிறது. இப்படிப் பல்வேறு மட்டங்களில் பிறப்பு விகிதத்தில் ஏற்படுகிற வேறுபாடுகளுக்குச் சமூக மனப்பான்மைகளும், சமூகத் தூணடல்களும், சமூக-பண்பாட்டுக் காரணிகளும் எவ்வாறு காரணமாக அமைகினறன என்பதைச் சமூக மக்கள் தொகையியல் ஆராய்கிறது.

பிறப்பைப் போலவே இறப்பும் பல மட்டங்களில் வேறுபடுகிறது. இறப்பு விகிதம் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கும், வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளுக்கும் இடையே வேறுபடுகிறது; கிராமப் புறங்களுக்கும் நகர்ப் புறங்களுக்கும் இடையே வேறுபடுகிறது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயும் வேறுபடுகிறது. இத்தகைய வேறுபாடுகளுக்குச் சமூக நிலைமைகள், சமூக ஒழுகலாற்றுக் கோலங்கள் ஆகியவை எவ்வாறு காரணமாக அமைகின்றன என்பதைச் சமூக மக்கள் தொகையியல் ஆராய்கிறது.

குடிப்பெயர்வுக் கோலத்திலும் பல்வேறு சமூகக் குழுக்களுக்கிடையேயும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. அத்தகைய வேறுபாட்டிற்குத் திருமண முறைகள், உறைவிட விதிகள் ஆகிய சமூகக் கூறுகள் எவ்விதம் காரணமாக அமைகின்றன என்பதைச் சமூக மக்கள் தொகையியல் ஆராய்கிறது.

மக்கள் தொகைச் செயற்பாங்குகள் மக்கள் தொகையின் அளவு, அமைப்பு, பகிர்வு ஆகியவற்றில் மட்டுமன்றி, மக்கள் தொகையை உள்ளடககிய சமூகத்தின் அமைப்பு முறையிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அவை எப்படிச் சமூக அமைப்பில மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதையும் சமூக மக்கள்தொகையியல் ஆராய்கிறது. மக்கள் தொகையின் பல்வேறு பிரிவினருக்கிடையே வேறுபட்டு அமையும் பிறப்பு விகிதங்கள அலலது மக்கள் தொகை வளர்ச்சி விகிதங்கள், மக்கள தொகையில் வந்து சேருகிற குடிபெயர்வு அலைகள ஆகியவை சமூகத்தின் இனவழி அலலது மதவழி அமைப்பை, அந்த அமைப்பின் சமன்பாட்டு நிலையை எப்படிப் பாதிக்கின்றன, அதைத் தொடாந்து எப்படிச் சமூகப் பூசல்கள் உருவாகினறன என்பதையும சமூக மக்கள் தொகையியல் ஆராய்கிறது. இவ்வாறே இறப்பு விகிதத்தின் வேறுபாடுகளால எவவாறு சமூகத்தின் ஒரு பிரிவு (எடுத்துக்காட்டு. பழங்குடியினர்) அரசியல்-பொருளாதார வாய்ப்புகள் பாதிக்கப்பட்டுப் பினதங்க, பிற பிரிவுகள் சமூகத்தில பல விதமான வாய்ப்புகளையும் பெறறு மேலான, ஆதிகக நிலையில் இருந்திடக் கூடிய நிலை அமைகிறது என்பதையும் சமூக மககள்தொகையியல் ஆராய்கிறது.

மக்கள தொகையின பல்வேறு அமிசங்கள-எடுத்துக்காட்டாக, பாலின விகிதம், தொழிலாளர் தொகை, மன நிலையை ஒட்டி அமைகிற அமைப்பு, கல்வி நிலை அமைப்பு முதலியன-சமூக மனப்பான்மைகள், விழுமியங்கள், வழக்காறுகள் ஆகிய சமூகக் காரணிகளைப் பொறுத்து நிருணயமாகின்றன. இந்த நிருணயம் ஏற்படும் பாங்கையும், செயற்பாட்டையும் சமூக மக்களதொகையியல் ஆராய்கிறது.

ஆக, சமூக மக்கள்தொகையியல் மக்கள் தொகையில் நிகழும் நிகழ்வுகளையும், செயற்பாங்குகளையும் சமூகப் பின்னணியில் வைத்து ஆராய்கிறது. அவற்றைச் சமூக-பணபாட்டுக் காரணிகளோடு தொடர்புபடுத்தி அந்த வழி முறையில் அவற்றை ஆராய்கிறது. சொலலப் போனால, மக்கள் தொகை நிகழ்வுகளை ஆராய்வதற்கு இந்த வழி முறையே சிறந்த அணுகுமுறையாகும். மூர் (Moore) என்பவர் 'மக்கள் தொகை நிகழ்வுகளைச் சமூக அமைப்பு முறையோடு சம்பந்தப்படுததாமல் ஆராய்ந்தால், அது மோசமான பிழைகளுக்கும் விளக்கத்துக்கும் வழி கோலும்' என்கிறார். சி.என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Bhande, Asha A. and Tara Kanithar, Principles of Population Studies, Himalayan Publishing House, Bombay, 1985.

Prami, M.K., Ramanamma, A. and Bambanwale, Usha, An Introduction to Social Demography, Vikas Publishing House, New Delhi, 1983.

Raj, Hans., Fundamentals of Demography: Population Studies with Special Reference to India, Surjeet Publications, Delhi, 1984.

Thompson, Warren S. and Lewis, David T. Population Problems, Indian ed. Tata Mc-Graw-Hill Publishing Company, New Delhi, 1980.

சமூகமயமாதல்: ஒரு மனிதன் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினனாக இணைந்துகொள்ள அவன் எடுத்துக கொள்கின்ற முயற்சி அல்லது அவனுக்குத் தரப்படுகின்ற பயிற்சி சமூக மயமாதல் (Socialization) எனப்படும். மனிதனையும், அவனது பண்பாட்டினையும் இணைக்கின்ற செயற்பாங்காக இது விளஙகுகிறது. சமூகத்திலுள்ள விழுமியஙகள(Values), வழக்காறுகள (Mores) நாட்டவர் வழக்குகள (Folk-ways) போன்றவற்றை அறிந்து மனத்தின ஒரு பகுதியாக இது மாறுகிறது. மனிதனுக்கும் சமூகததிறகுமிடையே ஒரு சரியான இணக்கத்தை உருவாக்குவதே சமூகமயமாதலின் நோக்கமாகும். எறும்புப் புற்றினைப் போனறதொரு சமூக ஒழுங்கினை உருவாககுவதுடன், இது குழு விழுமியஙகளையும் மனிதனிடம உருவாக்குகிறது. எனவே ஒரு சமூகம் அல்லது குழுவிற்குள் வாழுவதற்காக அதனுடைய வழிமுறைகளை மனிதாகள் கற்கின்ற செயறபாஙகே சமூகமயமாதல் எனப்படுவதாகப்பிரடெரிக்கு எல்கின (Frederick Elkin) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இது பிற மக்களுடனும், சமூக உலகின் உண்மை நிலையுடனும் இடைவினை புரிநது மனிதன் கற்றுக் கொளகின்ற செயலாகும்.

உதவியின்றிப் பிறந்து, அறிவினறிப் பிறரை முழுவதும் சார்நதுள்ள மனித விலங்கானவன் சமூக மயமாதலின் மூலமே பலவகையான திறமைகள், அறிவு, விழுமியங்கள், நடத்தை முறைகள் ஆகியவற்றைப் பெற்று ஒரு சமூகப் பிராணியாக வளர்ச்சி அடைகிறான. ஒரு மனிதன் பிறப்பதற்கு முன்பிருந்து, இறக்கும் வரையிலும் பிறரைச் சார்நதே வாழுகிறான, ஓர் ஓநாய் தனது வாழ்நாளின மூன்று விழுக்காடு முடிநத பிறகே பிற ஓநாய்களைச் சார்ந்திராது வாழ முடிகிறது. சிம்பன்சி குரங்கானது தனது வாழ்நாளின் ஆறு விழுக்காடு முடிந்தபிறகே தன்னிச்சையாக வாழமுடிகிறது. அதுபோலவே ஒரு மனிதன தனது வாழ்நாளில் 15 முதல் 25 விழுக்காடு வாழ்க்கையினைப் பெற்றோரைச் சார்ந்தே வாழ்கிறான். பிற வாழ்நாளையும் சமூகத்தைச் சார்ந்து பிறரோடு கூடியே வாழுகிறான். இவ்வாறு கூடி வாழுகின்ற இயல்பு இயறகையிலேயே அவனிடம் உள்ளது. இச சமூகவியல்பு காரணமாக மட்டுமன்றித்தேவையின் காரணமாகவும் மனிதன் சமூகத்தைச் சாரந்து வாழுகிறான். சமூகத்தில இருநது வாழவேண்டிய தேவை, பிறருடன் சமூக உறவுகள வைத்துக் கொணடு வாழவேண்டிய தேவை மனிதனுக்கு இருக்கிறது. அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் மனிதன் சமூகத்தில் வாழ்ந்தாக வேண்டும். சமூகமே அவனுடைய பலதரபபட்ட, எண்ணற்ற தேவைகளை நிறைவேற்றித் தர இயலும். பிறருடைய ஒததுழைப்பு, கூட்டுறவு, உதவி, துணையில்லாமல் தனியனாக இருந்து அவனால் எதையும் நிறைவேற்றிக் கொளள இயலாது. இநநிலையின் காரணமாகசசமூகததினைச் சார்ந்து வாழவேண்டிய கட்டாயம் இயறகையாகவே ஏற்படுகிறது. இத்தகைய தேவை அவனுக்கு அனைத்துப் பருவஙகளிலும் ஏற்படுகிறது; ஆனால் பருவங்களைப் பொறுத்து மாறுபடும்.

இவ்வாறான உடல் சார்ந்த தேவைகளுக்காக மட்டுமன்றி, அவனுடைய ஆளுமை வளர்சசிககாகவும் சமூகத்தைச சார்ந்திருக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இல்லையெனில், சமூகத்தில் ஒரு முழுமையான மனிதனாக வாழ இயலாது. எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டு நிலையில வாழ்ந்தோர் (Ferals), ஓநாய்க் குழந்தைகள ஆகியோரின வரலாற்றினைக் கூறலாம்.

சிறு குழநதைகள சமூகமயமாதல

இவ்வாறான சமூகச் சார்புடைமையின் காரண மாகசசமூகமயமாதற் செயற்பாங்கு ஒரு குழநதை பிறந்தது முதறகொணடு செயற்படத் தொடஙகுகிறது; தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிறது; குழநதையின் 'அழுகை' என்ற முதல் சத்தத்திலிருநது சமூக மயமாதல இருவழிச் செயற்பாஙகில் செயறபடத்

சமூகமயமாதல் செயற்பாங்குகள்

தொடங்குகிறது. அழுகையின் மூலம் குழந்தை தனது தேவையை வெளிக் காட்டுவதுடன், உலகமும் அதை அறிந்து கொள்கிறது. பின்னர் வாழ்க்கை முழுவதும் பிறரிடம் சமூக மயமாதலின் மூலம் நீண்ட சமூக, மனவெழுச்சி உறவினைக் குழந்தை உருவாக்குகிறது. பண்பாடு, சமூக ஆற்றல் போன்றவற்றை அது ஆழ்ந்து கற்கிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தொடக்கத்தில் கீழ்ப்படியாத, எதிர்க்கின்ற, சுயநலம் மிக்கவனாக இருக்கிறான். மெதுவாகச் சமூக உணர்வுகள் வளரும் பொழுது சமூகப் பொறுப்புகளை ஒத்துக் கொள்ளத் தொடங்குகிறான். சமூக மயமாதலே, மனிதனுக்கும் அவனது தோழனுக்கும் இடையே ஓர் இணக்கத்தை உருவாக்குவதாகப் பிச்டர் (Fichter) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இச் செயற்பாங்கினால் மனிதன் சமூக நடத்தையின் ஒரு பகுதியாகச் சமூக மயமாதலை ஏற்றுக் கொண்டு தனது தோழனுடன் இணக்கம் கொள்ள முயலுகிறான். இச் சமூகமயமாதல் என்ற செயற்பாங்கின் மூலமே ஒரு மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணியாக வளருகிறான் எனப் பேராசிரியர் கிரீன் (Prof. Green) கூறுகிறார். நியூமேயர் (Neumeyer) என்ற அறிஞரும் இக் கருத்தினையே வலியுறுத்துகிறார்.

இவ்வாறு ஒரு மனிதன் தான் வாழுகின்ற சமூகக் குழுவினர் அனுமதிக்கத் தக்க வகையிலும், விரும்பத்தக்க வகையிலும், மதிக்கத் தக்க வகையிலும் தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ளும பொழுது சமூகத்தில் நாட்டவர் வழக்குகள், வழக்கடிப்பாடுகள, உறுதியீடுகள் ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ளவும்,அதனபடி நடக்கவும் முயற்சி செய்கிறான். இவ்வாறு முயறசி செய்யுமபொழுது சமூகப் பணபாட்டின் முககிய இயல்புகளைத் தெரிந்து கொளளுகிறான. பிற உயிரினங்கள் செய்தித தொடர்பிற்காகச் சில குரல் நுட்பஙகளைக் கொணடிருந்தாலும், மனித இனம் மட்டுமே பேச்சுக் குறியீடுகளை உருவாககிப் பயனபடுத்தும் அறிவாறறலைப் பெற்றிருககிறது. எனவே, மொழியினைப் பயன்படுத்துவதற்கான திறமையினால் சமூகமயமாதலை முடிந்த அளவு பெறுகிறான். தனது தாய் மொழியுடன் பல்வேறு திறமைகளையும் கற்றுக் கொள்கிறான்:

இப்பயிற்சியைச் சிறு வயது முதற்கொணடு பெறறோரிடமிருந்தும், உடனபிறந்தார், குடுமபத்தில் வாழும் ஏனையோரிடமிருநதும் பெற்றுக் கொளகிறான். பின்னர், நணபர்கள், பள்ளி வகுப்பு, கோயில் மற்றும் பிற சூழ்நிலைகளில மற்றவர்களின் பேச்சு, நடைமுறைப் பழக்க வழககங்கள் போன்றவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்துத் தனதாக்கிக் கொள்கிறான். இப் பயிற்சியே சமூகமயமாதல் எனப்படுகிறது. எனவே தான், சமூகத்தின் வரையறைகள், வாழ்க்கை முறை, வழக்காறுகள் இவைகளுக்குத் தக்கவாறு நடந்து, தன்னைப் பிறர் பல சூழ்நிலைகளில் பாராட்டவும் போற்றவும், அனுமதிக்கவும் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே சமூக மயமாதல்எனப்படுவதாகக்கில்லனும் கில்லனும் கூறுகின்றனர்.

சமூகமயமாதலின் தன்மைகளும் நோக்கங்களும்: மனிதன் அடிப்படையில் ஓர் உயிரியல ஆளுமையுடையவனாக இருக்கிறான். இந்த உயிரியல் ஆளுமை காலச் செயற்பாங்கில் ஒரு சமூக ஆளுமையாக வளருகிறது. இது சமூகமயமாதலுக்கு இணையானதாகும். இது மனிதனிடையேயுள்ள பழக்க வழக்கங்களுக்கு வளர்ச்சியைத் தருகிறது. இச் செயறபாங்கின் மூலம் நெறிகள, விழுமியங்கள் பிற சமூக, நீதி நெறிப் பழக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்கிறான. சமூகத்திலுள்ள பிற மனிதாகளுடன் ஒத்துழைக்கக் கற்றுக் கொள்கிறான். பணபாட்டு மரபுரிமையானது பாரம்பரியமாக இச் சமூகமயமாதல் மூலம் பரவுகிறது. சமூக நடத்தையானது, சமூக எதிர்ச் செயற்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கும. ஏனெனில, வெறுத்தல், பொறாமை, பழிவாங்கும் எணணம், போராடுதல் போன்ற விரும்பத்தகாத குணஙகளும் சமூகத்திற்குச் சில நேரங்களில் உதவலாம்; உதவாமலும் போகலாம். ஆனால் அவையும் ஒரு மனிதனுடைய சமூக நடத்தை,சமூகச் செயற்பாங்கு ஆகியவற்றின ஒரு பகுதியாக உருவாகிறது. ஒரு மனிதன், தனது ஆளுமையையும் சுயஉருவத்தையும் சமூகமயமாதற செயற்பாங்கின்பொழுது பெறுகிறான. ஆளுமை வளருவதற்கு மரபொப்புத் திறனைவிடச் சூழ்நிலையே முதன்மையான காரணி எனப் பல சமூகவியல் அறிஞர்கள கூறுகின்றனர். எனவே, அதிக அளவில் குடும்பம், பள்ளிக்கூடம், கோயில், நண்பர்கள், ஒப்பார் குழு, மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் போன்றவற்றின் மூலமே ஒரு மனிதன் சமூக மயமாதலைப் பெறுகிறான்.

1. புதிய உறுப்பினர்களுக்கு அவன் வாழும் சமூகத்தின் மீது நம்பிக்கை-அச் சமூகத்தின் இலட்சியங களில் பிடிப்புக் கொணடு சமூகத்துடன் இசைவான நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளுதல்; 2. ஒரு தலைமுறையினா இளநதலைமுறையினருக்குத் தங்கள சமூகத்தின் பண்பாடுகளைக் கற்பித்தல; 3. ஒரு சமூகத்தில் வாழ்பவர்கள அதனுடைய கோட்பாடுகள பிடிக்காததால வெறுப்பு மனப்பானமையுடன வாழக்கையில் சலிப்பு ஏற்பட்டுத் தங்களை மாய்த்துக கொள்வதைத் தடுத்தல; 4. ஆளுமை வளாச்சிக்கு

உதவுதல் போன்ற நான்கு வகையான நோக்கங் களையும், செயற்பாடுகளையும் சமூகமயமாதல் கொண்டிருப்பதாக எச்.எச். நியூமன் என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.

பொதுவாகக் குழந்தை வளர்க்கப்படும் முறை (Rearing) பெற்றோரின் இரக்கம் காட்டும் தன்மை (Sympathy), பிறரிடம் ஒன்றுதல் தன்மையினை தனக்குத்தானே வளர்த்துக் கொள்ளுதல் (Identification), பிறருடைய பழக்க வழக்கங்களைப் பின் பற்றுதல் (Imitation), சமூகப் போதனைகள், சூழ் நிலையை உணர்ந்து நடத்தல், புதிய சூழ்நிலை களுக்குத்தக்கவாறு எதிர்வினை புரிதல், ஒருவருக்கொருவர் கொணடுள்ள நடத்தை, பிறரின் ஒத்துழைப்பு, கருத்தேற்றம், பாராட்டுகள், தண்டனைகள் போன்ற சமூக மயமாதற் செயற்பாங்குகள் ஒரு மனிதனிடம் மிகுதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவை களைப் பொறுத்தே அவனுடைய சமூகமயமாதல் தன்மையும் அமைகிறது.

மனித நடத்தையில் சமூகமயமாதலின் தாக்கம்: சமூகமயமாதல் செயற்பாஙகு, மனிதனுடைய வளர்ச் சிக்கு மட்டுமன்றிச் சமூக வளர்ச்சிக்கும் மிக முக்கிய மானதாக விளங்குகிறது.

1. ஒரு குழந்தை பிறக்கும் பொழுது சமூகத் தன் மைகள் வாய்ந்ததாக இருப்பதில்லை. சமூகமயமாத லின் மூலமே சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விழுமியங்கள நோக்கங்கள் ஆகியவைகளுக்கு ஏற்ப நடப்பதற்குக் குழந்தை தூண்டப்படுகிறது. சமூகத் தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப நடக கும குழந்தைகள் பாராட்டவும், சமூகத்திற்குப் புறம் பான செயல்களைச் செய்பவர்கள் தணடிக்கவும் படுகினறன. சமூகத் தன்மைகள வளருவதால் அத்த கைய சிக்கலகளைத் தீர்ப்பதற்கு இயலுவதுடன ஒரு நல்ல சமூகவாசியாகவும வளருகிறான. அவவாறான தன்மைகளைப் பெற இயலவில்லையெனின் ஒரு சமூக விரோதியாக மாறுகிறான. இச் சமூக மயமாதல் அனைத்து நிலைகளிலும் ஏற்படுகிறது.

2. குழந்தையாக இருக்கும்பொழுது ஒருவன் உயிரியல் தேவைகளையே அதிகமாகச் சார்ந்திருக் கிறான். உண்ணுவதற்கு உணவைக் கேட்டுப் பெறுகிறான். ஆனால் உயிரியல் தேவைகளை நிறை வேற்றுவதற்கு மட்டுமே ஒருவனுடைய நடத்தை, வாழ்க்கை இருப்பதில்லை குறிப்பிட்ட சமூகத் தேவைகளையும் கூடப் பெற வேண்டும். இச் சமூகத் தேவைகள் சமூக மயமாதலின் மூலமே நிறைவேற்றப் படுகின்றன. ஒரு மனிதன் எவ்வாறு சம்பாதிக்க வேண்டும்; எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்பதை இதன் மூலமே கற்கிறான்.

3. குழந்தையாக இருக்கும்பொழுது ஆண், பெண் என்ற இருபாலரும் ஒரே தன்மையான பண்பு, நடத் தையினையே கொண்டிருப்பர். வேறுபட்ட நடத்தை முறையினைக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். சமூகமய மாதல் செயற்பாங்கின் மூலமே ஆண், பெண் என்ற வேறுபாட்டை உணருகின்றனர். பின்னர் அதற்கேற்ற நடத்தை முறையினைக் கற்றுச் செயற்படுகின்றனர்.

4. அனைத்துப் பண்பாடும் அல்லது நாகரிகமும் ஒரு வேறுபட்ட நடத்தைத தரத்தைக் கொணடிருக் கும். எனவே, சமூகமயமாதல செயறபாங்கு, சமூகத் திற்குச் சமூகம வேறுபடுகிறது. அதனால், மனிதர் களின் விழுமியங்களும் வேறுபடுகினறன. குழந்தையின் சமூகமயமாதல் அவனது வாலிப நடத்தையிலும் கூடச் செல்வாக்குச் செலுத்துவதால் எல்லாப் பரு வத்திலும் நடைபெறுகின்றது.

சமூக மயமாக்கும் செயல்கள்: சமூக மயமாதல் செயற்பாங்கில், குடும்பம், விளையாட்டுக்குழு, அண் டையங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், நண்பர்கள, சமூக நிறுவனங்கள், உடலியல் கூறுகள், உளவியல் கூறுகள், தேவைகள் போன்றவை முக்கியமான செயலிகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

குடும்பம்: இது சமூகமயமாதல் செயற்பாஙகில் அதிகமான முக்கியத்துவததைப் பெறுகிறது. சமூக மயமாதலில் இது ஒரு முதன்மையான செயலியாக விளங்குகிறது. குடும்பத்தின் தாக்கமே, ஒரு குழந் தைக்கு ஆளுமை வளர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. வாழ்க் கைக்குத் தேவையான அடிப்படைக் கருத்துகள,செயல் கள், சட்டதிட்டங்கள், கட்டுப்பாடுகள் போனறவற் றைக் குடும்பமே கற்றுத்தருகிறது. பழக்கவழக்கங்கள, மற்றவர்களுடன் நடந்து கொள்ளும்முறை போன்ற வற்றைப் பெற்றோர்களிடமிருந்து குழநதைகள் கற்றுக் கொள்கின்றன. பெற்றோர்கள தஙகள் நடத் தையின் மூலம் குழந்தைகளுககு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றனர். பெற்றோர்களிடமிருந்து பெறும் பயிற்சியே பிற்காலத்தில குழந்தைகள் பள்ளி ஆசிரி யர்கள், மத குருமார்கள், காவலர்கள் ஏனைய பிற ரிடம் பெறுகின்ற பயிற்சிக்கு அடிப்படையாக அமை கிறது.

விளையாட்டுக் குழு அல்லது நண்பர் குழு: இது சமூகமயமாதலில் மற்றுமொரு முக்கியமான செயலி யாக விளஙகுகிறது. ஒரு குழநதை சிறிது வளர்ந்த வுடன் வீட்டிற்கு வெளியே பிற குழநதைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு ஒரு விளையாட்டுக் குழுவை அமைத்துக் கொள்கிறது. பொதுவாகப் பல்வேறு பட்ட குடும்பப் பின்னணிகளிலிருந்து அக் குழந்தை கள் வருவதால், பல வழிகளிலான நடத்தை, வாழ்க் கைத் தரம் போன்றவற்றைக் கொண்டிருக்கும். அத

னால், குழந்தைகள் குறிப்பிட்ட பழக்க வழக்கங்களைக் கற்பதுடன் பிற மனிதர்களுடன் ஒத்துப் போகின்ற பாங்கினையும் அறிந்து கொள்கின்றனர். எனவே இது சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது.

அண்டையங்கள்: அண்டையங்கள் என்பதற்கும் விளையாட்டுக் குழு என்பதற்கும் வேறுபாடுகள் மிகுதியாக இல்லாதிருப்பினும், விளையாட்டுக் குழு என்பது குழந்தைகளின் ஒரு குழுவாகும். ஆனால் அண்டையங்கள் என்பது தனக்கு அருகில் குடியிருக்கும் பிற குடும்பப் பெரியவர்களையும் சேர்த்துக் குறிக்கிறது சமூக விழுமியங்கள், பிறருடன் ஒத்துப் போகின்ற இணக்கமான தன்மை ஆகியவற்றை ஒருவன் அண்டை அயலாரிடமிருந்தே கற்றுக் கொள்கிறான்.

கல்வி நிறுவனங்கள்: பள்ளிகள, கல்லூரிகள் போன்ற கல்வி நிறுவனங்களும் முக்கியமான செயலிகளாகச் செயலாற்றுகின்றன. குழந்தைகளின் உளப் பண்புகள் இநநிறுவனங்களின் மூலமே நல்ல வளர்ச்சியைப் பெறுகின்றன. இவை, அறியாமையிலிருந்து அறிவும், இருளிலிருந்து ஒளியும் அளிக்கினறன. பளளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பயிலுபவர்கள பல வேறுபட்ட பின்னணிகளிலிருந்து வருகினற மாணவர்களுடன் தொடர்பு கொணடு பழகுவதால் பலவகையான நடத்தைகளைக் கற்கின்றனர்; அவர்களுடன் இணக்கமாகப் பழகத் தொடங்குகின்றனர்; இந்நிறுவனங்களின மூலம் பல நூல்களைப் படிப்பதால், சமூக அமைப்பு, பிற நாடுகளின் நிலை, பொது அறிவு போன்றவைகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் அந்நாடுகளின் சமூக-பண்பாட்டு நிலைகளுடன் தொடர்பு கொளளும் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றனர். இந்த அறிவு மனிதனின் நாகரிக வளாச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும் ஆசிரியாகளின் ஆளுமையும் உயர்வான பணபுகளும் குழந்தைகளின் சமூகமயமாதல செயற்பாங்கிற்கு அதிகமாக உதவுகின்றன.

சமூக நிறுவனங்கள்: சமய, அரசியல், பண்பாட்டு நிறுவனங்களும் குழநதைகளின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இச் சமூக நிறுவனங்கள் குழந்தையின் ஆளுமையின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதுடன் குறிப்பிட்ட சமூக நெறிகள, உயர்வான தன்மைகள் போன்றவறறையும் கற்பிக்கின்றன.

உடலியல், உளவியற் கூறுகளும் சமூக மயமாதல் செயற்பாங்கில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. உடற்குறையும், மனநிலைக் குறையும் உடையவர்கள் சமூகமயமாதல் தன்மை அடைவதறகுக் கால தாமதம் ஆகலாம். அவர்கள் எக்காரியத்தையும் கற்பது என்பது எளிதன்று.

சமூகமயமாதற் கோட்பாடுகள்: சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கில் உள்ள பலவேறுபட்ட செயல்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக விளங்குகின்றன. குடும்பம் என்பது சமூகமயமாதல் செயற்பாங்கில் ஓர் அடிப்படையான, மிக முக்கியமான குழு அல்லது பிரிவாகும். அது சமூகமயமாதலில் மிக முக்கியமான பங்கினை வகிக்கிறது. இவ்வாறான சமூக நிறுவனங்களுடன் கருத்தேற்றங்கள், பிறரைப் பின்பற்றுதல், இரக்கம், பிற உளவியற் செயற்பாஙகுகள ஆகியவை தங்களது இன்றியமையாத பங்கினை வகிக்கின்றன. சமூகமயமாதற் செயற்பாஙகினை அலசி ஆராய்வதென்பது எளிதன்று பல சமூகவியலறிஞர்கள் இது சம்பந்தமாகத் தங்கள் கோட்பாடுகளைக் கூறியுள்ள போதிலும், தர்க்கைம் (Durkheim), கூலி (Cooley), மீடு (Mead) ஆகியோரது சமூகமயமாதற் கோட்பாடுகள் முககியமானவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

தர்க்கைமின் கோட்பாடு, 'பொதுவான கருத்துரு (Collective Representation) எனபதன் அடிப்படையில் சமூகமயமாதலை ஆராய்கிறது. தர்க்கைம், பொதுவான அல்லது ஒட்டு மொத்தமான கருத்துருவின் அடிப்படையில சமூகமயமாதற் செயற்பாஙகினை விளக்க முறபடுகிறார். பொதுவாக, அனைத்துச் சமூகங்களிலும் பலவேறுபட்ட நம்பிக்கைகள், எண்ணஙகள், உணர்வுகள், பொதுக் கொள்கைகள் ஆகியவை ஏறக்குறையச்சமூகத்தின அனைத்து உறுப்பினர்களாலும் பகிர்ந்து கொளளப்படுகினறன. சமூக உணர்நிலையைப் பொறுத்துஎண்ணங்கள், நம்பிக்கைகள், உணர்வுகள் போன்றவை வளர்ச்சியுறுகின்றன. சமூக உணர்வு நிலையானது, தனிமனித உணர்வு நிலை, இடைவினைகள், அவைகளின் விளைவுகள் போனறவற்றின் பலனால் ஏறபடுவதாகும். எனவே, ஒரு சமூகத்தில் பொதுக் கொள்கைகள, நம்பிக்கைகள், எணணங்கள், உணர்வுகள் ஆகியவை குறிப்பிட்ட தனிமனிதர்களுக்கு மட்டும் உரிய ஒரு சொத்தலல; அவை பொதுவான வாழ்க்கை அல்லது உயிரின சின்னமாக விளங்குகின்றன. அதனையே, தர்க்கைம் பொதுவான கருத்துரு அல்லது உருவமைப்பு எனக் கூறுகிறார்.

இவர் சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கு ஒரு பொதுவான கருத்துருவினால் மிகுதியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுகிறது எனக் கூறுகிறார். அந்தப் பொதுவான கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள், உணர்வுகள் ஆகியவை ஏறக்குறைய அனைத்து மனிதர்களின் சொத்தாகும். அச் சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள்

யாவரும் அவற்றின் மீது மதிப்புக் கொண்டிருப்பர். அவற்றுக்கு மக்களிடையே ஒரு பொதுவான அங்கீ காரம் அல்லது ஆதரவு இருக்கும். அதன் காரணமாக அவைகள் தனிமனித ஆசைகள், விருப்பங்கள், உணர் வுகள் ஆகியவைகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின் றன. எனவே, தனிமனிதர்கள எந்தவிதமான சொந்த விருப்பங்களையும் உரிமைகளையும் கொண்டிருப்ப தில்லை. ஆனால் பொதுவான கருத்துருவின் அடிப் படையில் தங்களது தனிமனித நடத்தையினை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். ஒரு குழந்தையானது வளரும்பொழுது அந்தப் பொதுவான கருத் துருக்களின் தாக்கங்களைப் பெறுகின்றது, அவனுக் குள் வளருகின்ற சமூகப் பழக்கங்கள், பொது வான கருத்துருவின் பலனால ஏற்படுகின்றன. நாடு, பெற்றோர்களா, ஆசிரியர்கள் ஆகிய அனைவருமே குழநதைக்குக் கல்வி கற்பிப்பதில் ஆர்வத்தைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே, கல்வியானது சமூக உணர்வு நிலையின் பலனால் ஏற்படுவதுடன், பொது வான கருத்துருவினால் வழி நடத்தப்படுகிறது. நாடு பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகிய அனைவரும் கல்வி கற்பதற்குக் குழந்தையை வற்புறுத்துகின்றனர். அதனால், குழந்தையின் கல்வியானது ஒருகுறிப் பிட்ட நோக்கில் அதனை வழி நடத்துகிறது. அது போலவே, குழந்தையின் பிற சமூக நடத்தை, சமூகத் தன்மை ஆகியவை அந்தப் பொதுவான கருத் துருவினைப்பொறுத்து வளர்கின்றன. அத்தன்மையே சமூகமயமாதற் செயற்பாங்காகும் எனத் தர்க்கைம் விளக்குகிறார்.

கூலியின் கோட்பாடு: இவர், ஒரு குழந்தை யிடம் பிற மனிதர்கள காட்டும் அக்கறை மீது மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறார். பிறமனிதர்களின தொடர்பு, தாக்கம் போன்றவற்றினாலேயே மனிதத் தன்மை, மனித நடத்தை போன்றவை உருவாகின் றன. ஒரு குழந்தை அதன் பழக்கவழக்கங்களைப் பிறரிடமிருந்தே கற்றுக் கொள்கிறது என்கிறார்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறருடன் தொடர்பு கொள்ளும்பொழுது, குறிப்பிடத்தக்க அனுபவங் களையும், அதன் விளைவினால் ஏற்படும் பழக்க வழக்கங்களையும்.பெறுகிறான். பிறமனிதர்கள், அவர் களுடைய பொதுமைக் கருத்துகள், நம்பிக்கைகள், எண்ணங்கள், பழக்கவழக்கங்கள. உணர்ச்சிகள் ஆகி யவைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளாவிடின் ஒரு குழந் தையோ தனிமனிதனோ தன்னிடம் சுயமான எண்ணங்கள், கருத்துகளைக் கொண்டிருக்க இயலாது. பிறரிடம் தொடர்பு கொள்ளும்பொழுதே பழக்க வழக்கங்களையும், சிறந்த குறிக்கோள்களையும் அடைவதற்கு ஒருவன் முயற்சி செய்கிறான். அது போலத் தன்னைப் பற்றிய நல்ல கருத்துகள் பிறரிட மிருந்து ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து கேள்விப்பட்டால், அந்த எண்ணமே அவன் ஆழ்ந்த உணர்வு நிலையினை அடைந்து உண்மையாகவே தீவிரமாக உழைக்கின்ற மனிதனாக மாறுவதற்குக் காரணமாகிறது. தன்னைப் பற்றிப் பிறர் வைத்துள்ள மதிப்பு அல்லது கருத் தினைக் கொண்டு ஒரு மனிதன் தன்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறான்.

எனவே, ஒரு மனிதனைப் பற்றிய பிறர் எண்ணங் களும் கருத்துகளுமே அவனது 'காணும் கண்ணாடி' (Looking glass self) எனக் கூலி கூறுகிறார். அதுவே ஒரு மனிதனுடைய எண்ணங்கள், உணர்வுகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும்; மேலும் அதன் விளைவாகச் சமூக மயமாதற் செயற்பாங்கும் தொடங்குகிறது. இவ் வாறு பிறமனிதர்களின் தொடர்பு, தாக்கம் ஆகிய வைகளுக்குக் கூலி மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்.

மீடின் கோட்பாடு: இக்கோட்பாட்டில் தன் னுணர்வு நிலை அல்லது தன் நனவு நிலையானது (Self Consciousness) முககிய இடத்தினை வகிக்கிறது. ஒரு மனிதன் தன்னைப் பற்றிய உணர்வு நிலை யுடன் இல்லாவிடின் எணணங்கள், நம்பிக்கைகள், உணர்ச்சிகள், பிறருடைய பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவைகளைப் பற்றிய உணர்வு நிலையைக் கொண்டிருக்க மாட்டான் என மீடு கூறுகிறார்.

பொதுவாகக் குழந்தைப் பருவத்தில் ஒருவன் தனக்கும் பிறருக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டி னைக் காண்பதில்லை. பொம்மைகளுடன் விளை யாடும் பொழுது அவற்றைத் தனக்குத்தானே அடை யாளம் கண்டு கொள்கிறான்; அவற்றை உயிரினங் களாகவும் பெற்றோராகவும் நினைத்துப் பழகு கிறான். பின்னர், வயது, அனுபவம் போன்றவற்றி னால் விளையாட்டுப் பொம்மைகளின் மீது பெற் றோர் கொண்டுள்ள நடத்தையையும், தனது நடத் தையையும் வேறுபடுத்திப் பகுத்துணர்ந்து கொள் கிறான். இவ்வாறு நனவு நிலை அல்லது உணர்வு நிலையானது ஒரு குழந்தைகுள் வளர்கிறது. பெற் றோருக்கும் பொம்மைகளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டையும், தகுநிலையினையும் அவனால் உணரமுடிகிறது. ஒருவன் குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது, அவனது தன்னுணர்வு நிலையே பிறருடன் அவன் கொணடுள்ள நடத்தையை வரையறுக்கிறது. அதாவது, தனனுணர்வு நிலையினைப் பொறுத்தே அவனது நடத்தை அமைகிறது. பின்னர் அவனது பழக்கங்களும் வளருகினறன. இந்நடத்தை, பழக்க வழக்கங்களுக்கேற்பச் சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கும் தனது பாதையை அமைத்துக் கொள்கிறது.

மேற்கூறிய கோட்பாடுகளிலிருந்து சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றனர் என்பது தெளிவு. வற்புறுத்தல்கள், செல்வாக்குகள், சமூகத்தின் எண்ணங்கள் முதலானவை மனித ஆளுமை, சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கு ஆகியவைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. மேலும் அனைத்து வளர்ச்சி நிலைகளிலும் சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதாவது ஒரு குழந்தையின் வளர்ச்சி நிலைகளான 1. சுவைத்தல் நிலை (Oral Stage) 2. கழிவுநிலை (Anal Stage); 3. உள்தன்மை நிலை (Latency stage), 4. இளமைப் பருவம் (Adolescence stage) ஆகிய அனைத்துமே சமூகமயமாதற் செயற்பாங்கிற்குக் காரணியாகவும் பொறுப்பாகவும் அமைந்துள்ளன. பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Cooley, Charles Horton, Social Organization: A Study of the Larger Mind, Free Press, New York, 1956.

Mac Iver R.M and Page Charles, H., Society: An Introductory Analysis, Macmillan Book Company, London, 1965.

Popenoe David, Sociology, Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1977.

Stewart, Elbert W., Sociology, The Human Science, McGraw Hill Book Company, New York, 1978.

சமூக மனப்பான்மைகள்: மனிதனின் நனவு நிலை அல்லது உணர்வுநிலையே மனப்பான்மை எனப்படும். இது மனிதன் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப அல்லது தனது நடத்தைக் கேற்பத் தன்னைச் சரிசெய்து கொளவதாகும். எனவே மனப்பான்மைகள் (Attitudes) என்பது, நடத்தைக்கு முன்னர் எழுகின்ற மன உணர்வுகள், தூண்டுதல்கள், உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் ஆகியவை ஆகும். இந்த மனப்பான்மைகள் இயற்கையிலேயே அனைத்து மனிதருக்கும் ஒரே தன்மையினதாக அமைந்து விடுவதில்லை; அல்லது பிறப்பால் வரையறுககப்படுவதில்லை. இது ஒவவொருவருந் தத்தம் வாழக்கையின அனுபவத்தில் பிறரின தொடர்பினால் தாங்களாகவே கற்றுக் கொள்வதாகும்; இயற்கையாகவே வருவதில்லை.

இவை ஓரளவிற்கு இறுதிவரை மாறாதவை. இருப்பினும் அனுபவத்தினால் மாற்றப்படலாம். இவை எப்பொழுதும் எதிர்மறையாகவோ நேர்மறையாகவோ ஒரு முடிவான இலக்கினை நோக்கியே இயங்குபவை. மனிதனிடமுள்ள மனப்பான்மைகளை அவனது நடத்தைகள், பாவனைகள், பேசும் பேச்சுகள், பேச்சு முறை போன்றவற்றின் மூலம் மறைமுகமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமே ஒழிய அவற்றை நேரடியாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல் இயலாது

மனிதன் சமூகத்தில் உள்ள பிறரோடு வாழும் போது அவர்களுக்கேற்பத் தன்னைத் தானே மாற்றிக் கொண்டோ அவர்களின் வழிமுறைகள், நடத்தைகளைப் பின்பற்றிக் கற்றுக் கொண்டோ ஒன்றுபட்டு வாழுகிறான். அவ்வாறு சமூகச் செயல் நோக்கங்களுக்கு இசைவாக மறுவினை புரிவதே சமூக மனப்பான்மைகள் (Social Attitudes) எனக் கேம்பெல் (Campbell)என்ற அறிஞர் வருணிக்கிறார். குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் எந்தச் செயலைச் செய்யலாம் என்ற மனப்பான்மை உருவாக இந்த இசைவே உதவுகிறது.

மனிதன் சமூகத்தில் பிறருடன் கலந்து பழகும் போது தன் அனுபவத்தில் எண்ணற்ற விதமான மனிதர்களைக் கண்டு அவர்களின் மனநிலையைஉணர்ந்து நடக்கக் கற்றுக் கொள்கிறான். நாளடைவில் அவ்வகைப்பட்ட மனிதரை அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் சந்தித்தால் அவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொண்டால் நலம், எவ்வாறு தான் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஒருசில நடத்தைகளைத் தனக்குள்ளாகவே திட்டமிட்டுத் தயார் நிலையில் வைத்துக் கொள்ளுகிறான். எனவேதான், அவனால் தனக்குக் கற்றுக் கொடுத்த ஆசிரியரைக் காணும் பொழுது பணிவாக அடக்கத்துடன் நடந்து கொளளவும், தனது எதிரிகள் எதிர்ப்படும் பொழுது வெறுத்துப் புறக்கணித்து நடந்து கொள்ளவும், நண்பர்களைக் கண்டவுடன் மகிழ்ந்து அன்பு செலுத்தவும் முடிகிறது.

சமூகக் கற்றல், சமூகமயமாக்குதல் ஆகியவற்றின் விளைவாகவே மனப்பான்மைகள் உருவாகின்றன. இம் மனப்பான்மைகள் ஒருவர் பேசுகின்ற முறையாலும், பிறரிடம் தொடர்பு கொள்கின்ற நடத்தை முறைகளாலும் தெரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன. சமூகத்தில் மக்களிடம் தொடர்பு கொள்பவர்களைப் பொதுவுடைமை வாதி, முதலாளித்துவ வாதி, அரசியல் வாதி, தொழிலதிபர் என்றெல்லாம் பகுத்தே அறிந்து கொள்ளப்படுகிறது. இவை மனிதனுடைய மனப்பான்மைகளை உருவாக்குகின்றன. ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கை அவன் பிறரிடம் கொள்ளுகின்ற நல்ல மனப்பான்மைகளின் செயல்களால் தான் முன்னேற்றம் காண்கிறது. பள்ளியில் சேருகின்ற சிறுவன் பிறரைப் பற்றி அவன் கொண்டுள்ள

நல்ல மனப்பான்மையின் விளைவினாலேயே பிற ரோடு கலந்து பழகி நட்பினை வளர்த்துக் கொள்ளுகிறான். பின்னர், அவன் தொழில் துறையில் ஈடுபடும்போது அத்தொழிலைப் பற்றியுள்ள நல்ல மனப்போககே அதில் அவனுக்கு வெற்றியைத் தேடித் தருகிறது.

அலுவலகத்துடன் தொடர்புடைய பிறரோடு அவன் பழகுவதிலும், வீட்டில தன் மனைவி மக்களுடன் உறவினர்களுடன் பழகுவதிலும் அவன அவர்களைப் பற்றி ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள மனப்பான்மையே அவனது உறவைப் பலப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு சமூகமும் இவவாறே பிற சமூகத்தைப் பற்றி ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற நல்ல மனப்பானமையே அச்சமூகத்துடன் நல்லுறவு கொண்டு, ஒன்றுபட்டு வாழ வழி செய்கிறது. எனவே தான், உலகம் ஒன்றுபட்டு வாழச் செய்ய முயன்ற அரசியல் தலைவர்கள், மதத் தலைவர்கள் ஆகியோர் மக்களின் மனப்பான்மைகளை மாற்றுவதில முதலில ஈடுபட்டனர். நல்ல சமூகத்தையும், அது இயங்குகின்ற நலல தன்மைகளையும் பற்றி எடுத்துப் பயிலுகினற சமூக உளவியலாளர்கள், மனப்பானமைகளைப் பற்றியும் அவற்றின மாற்றத்தில் விளைகினற பலனகளைப் பற்றியும் ஆராய்கினறனர்.

ஒரு மனிதனுடைய ஆளுமைக்கும் அவனது மனப்பான்மைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உணடு. மனிதனுடைய ஆளுமையும நடத்தையும அவனுடைய மனப்பான்மைகளைப் பொறுததே அமைகின்றன. சமூக உறவுகளும் அவனுடைய நடததையினை ஒத்திருக்கின்றன. பிற மனிதர்களுடன இணககமாகப் பழகுவதற்காக எப்பொழுதும் தனது நடததையை மாற்றிக் கொள்கிறான. பிறர்மீது கொணடுள்ள தப்பெண்ணங்களை மாற்றிச சகிப்புத் தனமைகளை வளர்த்துக் கொள்கிறான. அவ்வாறே ஒரு நேரததில ஒருவனுக்கு நணபனாக இருப்பவன் பிற்காலததில அவனுக்கு விரோதியாக மாறலாம். அவவாறு மனப்பான்மைகள் மாறக கூடியவை எனினும், மனிதர்களுக்கு இடையிலான உறவுகளை உருவாககுகினற இணககஙகளும சமூகத்தில தொடர்ந்து உளளன.

சமூகத்தில் மனப்பான்மைகளின பங்கினை (Role) அளப்பதற்குப் பல வேறுபட்ட நிறுவனஙகள முயறசி செய்கினறன. பொருள உறபத்தியாளர்கள் பொருளகளை வாஙகுவோரின மனப்பான்மைகளை அறிய முற்படுகின்றனர். வானொலி நிலையத்தாரும் திரைப் படத் தயாரிப்பாளாகளும் மக்களின மனப்பான்மையை அளந்து அதற்கேற்ப நிகழ்சசிகளையோ திரைப்படங்களையோ தயாரிககின்றனா. அது போன்றே அனைத்து அரசுகளும தங்களது சட்டங்கள், திட்டங்கள் ஆகியவை பற்றிய மக்களின் மனப்பான்மைகளை அறிய விரும்புகினறன. மக்களுடைய மனப்பானமைகள் எதிரானதாக இருப்பின பலவழிகளில் மாற்றுவதற்கு முயற்சிகளை மேறகொள்ளுகின்றன.

மககளின இவவாறான மனப்பான்மைகளை அளககப் பல வழிகளில முயற்சி செயகினறனா. ஆனால் மனப்பானமைகளை நேரடியாகக் கணடறிய முடியாது. அவனது நடத்தையைக் கண்காணிப்பதன மூலமே அறியலாம. மேலும அவன பிறரிடம் எவ்வாறு மறுவினை புரிகிறான், பேசுகிறான் எனபவற்றைப பொறுததே அறிய இயலும. தர்சுடனின் (Thurstone) அளவுகோல முறை, பொகாாடசின (Bogardus) சமூகத் தொலைவு அளவுகோல முறை, கட்மனின (Guttman) அளவுகோல் வரைபட (தொழில நுணுகக) முறை, இலைக்கர்டின (Likert) கூட்டு வித பாங்கு முறை போனறவை மனப்பானமைகளை அளக்கப் பயனபடுகினறன. அநத அளவு கோல்முறைகள சமூகத்தில நிலவுகினற சிககலகளை ஆராய்நது தீர்வு காணவும மனப்பானமைகளை மாறறவும் பயனபடுகினறன.

சமூக மனப்பான்மைகளும் ஊக்கிகளும்: மனப்பானமைகள எனபவை மனஊக்கிகளிலிருநது (Motives) மாறுபட்டவை. இரணடும் ஒரே நேரததில் தனிதது இயங்கக் கூடியவை. எணணற்ற ஊக்கிகளின விளைவினால ஒரு வகை மனப்பானமை ஏற் படுத்தப்படலாம். பினனர் அம் மன ஊககிகளின செயலை அந்த ஒரு மனப்பானமையே செய்ய வலலதாய அமைகிறது. எணணற்ற காரணங்களுககாக ஒருவரைப்பற்றி மன ஊக்கிகள அவர்மீது ஒரு வெறுப்பான மனப்பானமையினை உருவாககி விடுகின்றன. பினனா அவர் எதிர்ப்படும் போது வெறுப்பான மனப்பானமையே அவர்மீது எழுகினறது. அவரைக் கணடவுடன மனஊககிகள அனைததும் செய்ய வேணடிய அநத வேலையை, வெறுபபான மனப்பானமையைச் செயவதை உணரலாம். ஆகவே மனப்பானமைகள எனபவை, ஒரு கூட்டுத் தொகுதியான மனஊககிகளாகும. அவை தனிததனி உணர்வுகளாய் வகைப்படுத்தப் பட்டு விருப்பு, வெறுப்பு, அன்பு போனற எண்ணற்ற மன வெளியீடுகளாய உருப்பெறுவனவாகும்.

மனப்பான்மைகள் ஒரு மனிதனின் நடத்தையை உணர்வுகளின் மூலம கட்டுபபடுத்த வலலனவாய் இருக்கையில், மன ஊக்கிகள அந நடத்தைககுத் தேவையான சக்தியை, உணாவுகளை அளிப்பனவாக அமைகினறன. மன ஊக்கிகள் உடலைச் சார்நதவையாக (Physiological) இருககும் பொழுது, மனப்பான்மைகள் உளம் சார்ந்தவையாகவே (Psychological)

பெரும்பாலும் அமைகின்றன. ஊக்கிகள் பசி, தாகம், பாலுணர்வு போன்ற உடல் தேவைகளின் விளைவில் அல்லது அவற்றைச் சரி செய்ய ஏற்பட்ட நிலையில் தோன்றுகின்றன. மனப்பான்மைகள் கோபம், வெறுப்பு, அன்பு, பாசம், நட்புப் போன்றவற்றின் விளைவால் தோன்றுவன. மனிதனின் உடல் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதைப் போன்றே உளத் தேவைகளையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டும். இவ்விரு தேவைகளும் நிறைவேற்றப்படாத வரை மனிதன் தன் முழுமையை உணருவதில்லை.

ஊக்கிகள் அடிக்கடி தோன்றி மறையக் கூடிய இயல்பினை உடையன. ஆனால் மனப்பான்மைகள ஒரு முறை ஏற்படுத்தப் பட்டு விட்டால் பெரும்பாலும் இறுதி வரை மாறாது நிலைத்து இருப்பவை தண்ணீர்க் குழாயைத் திறந்து விட்டதும் கொட்டுகின்ற தண்ணீருக்கு ஊக்கிகளை ஒப்பிட்டுக் கூறலாம் கொட்டிய அத் தண்ணீர் ஓடும்போது ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்க்கால்களாக மனப்பானமைகளைக் கூறலாம். நீரோட்டத்தின் சக்தியினாலேயே தோன்றிய அக் கால்வாய், பெருகி வருகின்ற மன ஊக்கிகளைத் தன்னூடே ஓடச் செய்கிறது. ஆனால், தான் எவ்வகை மாற்றமும் அடைவதில்லை. ஊக்கிகள் தனி மனிதனின் உடல் தேவைகளையும் மரபுவழி பாரம்பரியத்தில் அவனோடு ஊறிய உணர்வுகளையும், மிருக உணர்ச்சிகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மனப்பான்மைகள் அவனது நாகரிகத் தேவையையும் சமூகத் தேவையையும் அவனுக்கு உணர்த்துவனவாக அமைகின்றன. பூ.த.

துணை நூல்:

Lindgren, Henry Clay., An Introduction to Social Psychology, Wiley Eastern Ltd., New Delhi, 1973.

சமூக மாற்றம்: சமூகக் கட்டமைப்பு, சமூக உறவுகள் போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றமானது சமூக மாற்றம் எனப்படுகிறது. இது பண்பாட்டு மாற்றத்துடன் அடிக்கடி பரசுபர மாறறம் கொள்ளத் தக்க வழக்கமுடையது. இச் சமூக மாற்றம் (Social change) அறிஞர்களால் பல வகைகளில் விளக்கப்படுகிறது. மானிடவியல் அறிஞர்கள் சமூக மாற்றத்தைப் பண்பாட்டு மாற்றமாகக் கொளகின்றனர். சமூக மாற்றச் செயற்பாங்கில் புதிய முறையினைக் காணுதல், பரவுதல், தன் மயமாதல் (Assimilation) பண பாட்டுப் பேறு (Acculturation) ஆகியவை தொடர்பு கொண்டுள்ளதாக மானிடவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் மக்கள் மனப்பானமையில் ஏற்படும் மாற்றங்களையே சமூக மாற்றம் என உளவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மனப்பான்மையில் மாற்றம் இல்லாமல் சமூக உறவுகள், சமூக நெறிகள், சமூக வழக்கங்கள் முதலியவற்றில் மாற்றம் ஏற்பட இயலாது என்பது அவர்களின் கூற்று

சமூக மாற்றம் என்பது மக்களுடைய சமூக உறவில் ஏற்படும் மாற்றத்தையே குறிப்பதாக மெக் ஈவர் (Mac Iver), பேசு (Page) ஆகிய அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். வாழ்க்கை முறையில் ஏற்படும் மாற்றத்தையே சமூக மாற்றம் என இவர்கள் கூறுகின்றனர். இவர்களுடைய கூறறுப்படி சமூக மாற்றம், பண்பாடு,நாகரிகம ஆகியவற்றின் மாறறங்களிலிருந்து மாறுபடுகிறது. ஆனால் பெருமபாலான சமூகவியல் அறிஞர்கள் சமூகம், பணபாடு, நாகரிகம் ஆகிய மூன்றிலும் ஏற்படும் மாற்றஙகளையே சமூக மாற்றம் என்கினறனா.

மாற்றம் என்பது இயறகையின் நியதி. அது போலச் சமூக அமைப்பும் மாற்றத்திற்குட்பட்டது. எதுவும் நிலையாக இருக்க வேணடுமென்ற விருப்பம் இயற்கையாக மனிதனிடம் உணடு. ஆனால் சமுதாயம், காலப் போக்கில் வளர்ந்தும் அழிந்தும் புதுப்பிக்கப்பட்டும் சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறியும் வருகிறது.

சமூக மாற்றத்தின் பண்புகள்: எந்த ஒரு சமுதாயமும் நிலையான தன்மை கொணடது அல்ல சமூக மாற்றம் அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும ஏற்படுகிறது. தொன்மைச் சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, தற்கால அறிவியல் வளர்ச்சி அடைந்த சமுதாயமானாலும் சரி சமூக மாற்றம் ஏற்படுவது இயற்கை. மாற்றம் ஏற்படும் வேகமும், அதன் அளவும் சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் வேறுபடும். ஆனால், மாற்றம ஏற்படுவது தவிர்கக முடியாதது.

சமூக மாற்றத்தின் வேகம் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. சமூக மாற்றத்தின் வேகம் எவ்வாறு சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுகிறதோ, அதே போல் ஒரே சமுதாயத்திலும் வெவ்வேறு கால கட்டங்களில அதன் வேகம் வேறுபடும். சில சமயங்களில் சமூக மாற்றத்தை உணர முடியாத அளவிற்கு அது குறைவான வேகத்தில் இருக்கும். சமூக மாற்றம் கிராமப் பகுதியைவிட நகரப் பகுதியில் அதிகமாக ஏற்படுகிறது.

சமூக மாற்றத்தின் தன்மையும் வேகமும் கால மாற்றத்தோடு தொடர்புடையன. சென்ற நூற்றாணடோடு இந் நூற்றாண்டை ஒப்பிடும் பொழுது சமூகத்தில் மாற்றங்கள் அதிகமாக நிகழ்ந்துள்ளன. இந்நூற்றாண்டில் தொழில்மயமாதல் ஏற்பட்டதால் அது மற்றத் துறைகளிலும் மாற்றத்தை விளைவித்துள்ளது.

சமூக மாற்றம என்பது தனிமனிதர்கள் வாழ்க்கையில ஏறபடும் மாற்றததையோ, ஒரு சிலர் வாழக்கையில ஏற்படும மாற்றத்தையோ குறிப்ப திலலை. அது முழுச் சமுதாயததிலும் ஏற்படும் சமூக வாழ்க்கை மாறறஙகளைக் குறிப்பதாகும்.

சமூக மாற்றத்தின் தன்மையையோ வடிவத்தையோ அதன் நோககையோ ஒருவர் முன்கூட்டியே தீர்மானிப்பது எனபது கடினம. சமூக மாற்றம் இவவாறுதான் நிகழும் என்பதற்கு எவ்விதமான வரையறையும் இலலை தொழில்மயமாதல் சமூக மாற்றத்திற்கான முக்கிய காரணஙகளில ஒனறு. ஆனால அச சமூக மாற்றம எவவிதமாக ஏற்பட்டு எத்திசையில செல்லும என்பதைத் தீாமானிக்க இயலாது.

சமூக மாற்றம் இயற்கையாகவோ காலத்தின் போக்கிலோ திட்டமிட்ட முயற்சியின் காரணமாகவோ ஏற்படுவதுணடு.

சமூக மாற்றம் தொடர்ச்சியாகப் பல மாற்றஙகளைச் சமுதாயத்தில ஏற்படுததுகிறது. சமூகம் எனபது ஒனறுக்கொன்று பல அமைப்பு முறைகளை உளளடககியது. இவற்றில ஏதாவதொரு அமைப்பு முறையில ஏறபடும மாறறம தொடர்ச்சியாகப் பல அமைப்பு முறைகளில மாற்றஙகளை உருவாக்குகிறது எடுததுக்காட்டாகத்தொழிற்சாலை உற்பததிகள, குடிசைத தொழில உறபத்தியைப் பாதிக்கிறது. இதனால வீட்டினுள குடிசைத் தொழிலில ஈடுபட்டிருந்த பெணகள தொழிற்சாலையிலோ அலுவலகத்திற்கோ வேலைக்காகச் செலல வேணடியுள்ளது இதன மூலமாகப் பெணகள பொருளாதாரச்சுதந்திரமும, அவர்களுடைய தகுநிலையில (Status) உயர்வும் ஏறபட்டுளளன. இந்நிலை குடும்பததின் அமைப்பு, செயல்கள ஆகியவற்றில் மிகுந்த அளவில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுளளது.

பல்வேறு காரணிகளின இடைவினையால (Interaction) சமூக மாற்றம் ஏற்படுகிறது. சமூகத்தின ஒரு பகுதியில் ஏற்படும் மாற்றம மற்றப்பகுதிகளிலும் பரவி முழு அளவில ஒரு மாறறத்தை உருவாக்குகிறது.

சமூக மாற்றத்தின் கருத்துக் கூறுகள்: சமூக மாற்றததைப் பல கோணஙகளில் ஆராயலாம். 1. சமூக மாற்றக் காரணிகள (Factors of Social Change), 2. சமூக மாற்றத்தின வேகம் (Speed of Social Change), சமூக மாற்றத்தின் வடிவங்கள் (Forms of Social Change), 4. சமூக மாற்றத்தின திசை (Direction of Social Change), 5. இயற்கையான மற்றும உருவாக்கப்பட்ட மாற்றஙகள் (Automatic Change and Induced Change).

சமூக மாற்றக் காரணிகள: பலவித காரணிகளால சமூக மாற்றம் ஏறபடுகிறது. அவை: அ. உயிரியல காரணி (Biological Factor), ஆ. இயறபொருள் காரணி (Physical Factor), இ. உளவியல் காரணி (Psychological Factor), ஈ. தொழில நுட்பக காரணி (Technological Factor), உ. பண்பாட்டுக் காரணி (Cultural Factor), ஊ. சட்டக் காரணி (Legislation as a Factor), எ. திட்டக்காரணி (Planning as a Factor).

அ உயிரியல் காரணி: உயிரியல காரணக கூற்றில ஓரிடததில இருக்ககூடிய தாவரம், விலங்கு, மனித இனஙகள ஆகியவை அடஙகும். இவவுயிரினஙகள மனிதனையும், அவன வாழும சமுதாயத்தையும், பணபாட்டையும, பல வழிகளிலும பாதிககினறன. மனிதன தனனைச சுறறியுள்ள தாவரஙகளையும விலஙகுகளையும தனக்குச் சாதகமாக மாற்றிக கொளகிறான.

அதனால் இவை அசசமுதாயத்தின் பண்பாடு எவ்வாறு இருக்கவேணடும் என்பதில முக்கிய பங்கு வகிககினறன. எடுததுக்காட்டாக, மரம், செடி, கொடி, விலஙகு இவைகளைத் தெய்வமாக வணங்கும் பழக்கம் மக்களிடையே உளளது. அதேபோலச் சில தாவரங்கள மருத்துவத்திற்கும் பயனபடுகின்றன. ஆகையால் இவ்வுயிரினங்களின் எண்ணிககையில் ஏற்படும் மாற்றம் அவவிடத்தில் வாழும மனித சமுதாயததில மாற்றத்தை ஏறபடுத்துகிறது.

அதே போன்று மனிதர்களும் ஓரிடத்தில் எண்ணிக்கையில் எவ்வளவு அடர்த்தியில் கூடியிருக்கின்றனர் என்பதைப் பொறுத்து அங்கே சமூக மாற்றம் ஏற்படும். அங்குள்ள மககள் தொகையைப் பொறுத்து அஙகுத் திருமண முறைகள, குடும்ப அமைப்பு, வாழககைத்தரம, வேலைவாய்பபு, பெணகள வேலைக்குச் செல்லுதல, குழநதைகள வேலைககுச் செல்லுதல், நகரமயமாதல, தொழில் மயமாதல ஆகியவை அமைகிறது.

ஆ. இயற்பொருள் காரணி: மனிதன் வாழுகின்ற உலகம் எப்பொழுதும் நிலையாக இருப்பதில்லை. அது சுழலுவதால் இரவு, பகல் வேறுபாடுகளும் கதிரவனைச சுற்றுவதால் பருவ காலஙகளும் தோன்றி மறைகின்றன. இதன் காரணமாகத் தட்பவெப்ப மாற்றங்களும், புயல், பூகம்பம், மழை, வெள்ளம், வறட்சி போனறவை அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. இயற்பொருளில் ஏற்படும் இம்மாற்றங்கள் சமுதாயத்திலும் பெரும் மாற்றம் நிகழக்காரணமாக இருக்கின்றன. பழங்கால நகரங்கள் பெரும்பாலும் ஆற்றங்கரைகளிலே அமைந்து பெரிய நாகரிகங்கள் வளர உறுதுணையாக இருந்தன.

பூமியிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய நிலக்கரி, இரும்பு, எண்ணெய், தங்கம் மற்றும் பிற கனி வளங்கள் அவை கிடைக்கக் கூடிய இடத்தில் உள்ள சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல மாற்றத்தை விளைவிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக எண்ணெய் வளம் அதிகமுள்ளதால் அரபு நாடுகள் பொருளாதார நிலையில் நல்ல முன்னேற்றமும், அதன காரணமாக அதன் சமுதாய வாழ்க்கையில் நல்ல மாற்றமும் ஏற்பட்டுள்ளன.

இ. உளவியல் காரணி: சமூகத்தில் ஏற்படும் புதிய பழக்க வழக்கங்கள், செய்கைகள் முதலியவற்றை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் சமூக மாற்றத்தை வேகமாகத் தூண்டுகிறது. சமூக மாற்றத்திற்கும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் (Social progress) இப் பின்பற்றும் உணர்வு தேவை. மொழி, உடை, எண்ணங்கள், மதக்கருத்துக்கள் இவை மக்களிடையே பரவவும் அதனால் சமூகத்தில் மாற்றம் ஏற்படவும், சமூகக் கூட்டொருமை (Social Solidarity) ஏற்படவும் இப் பின்பறும் உணர்வு உதவுகிறது.

ஈ. தொழில் நுட்பக் காரணி: தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி சமுதாய மாற்றத்தின முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். இயந்திரத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி சமுதாயத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சியையே உருவாக்கி இருக்கிறது. புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் இந்நூற்றாண்டில் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும், அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் அதன் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கும் பெரும் உதவியாக இருக்கின்றன. இயந்திரமயமாதல் (Mechanization) வெறும் பொருளாதார அமைப்பை மட்டும் மாற்றவில்லை. அது பழைய சமுதாய அமைப்பையும், பழங்காலக் கருத்துகளையும் கொள்கைகளையும் மாற்றி இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாகத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால், தொழிற்சாலை அதிகரிப்பும், அதனால் வேலைவாய்ப்பு மிகுதியும், அதனால் பெண்களுக்கு வெளியே வேலைக்கு செல்லுதலும், அதனால் அவர்களுடைய நிலைமையில் மாற்றமும், அதன் காரணமாகக் குடும்ப அமைப்பிலும், செயலிலும் மாற்றங்களும் தொடர் நிகழ்ச்சிகளாக ஏற்படுகின்றன.

இதே போன்று அரசியல், மதம், கல்வி, சாதி, வகுப்பு, வேளாண்மை, தொலைத்தொடர்பு, போக்குவரத்து முதலிய அனைத்துத் துறைகளிலும் மாற்றத்தை விளைவித்துள்ளன.

தொழில் நுட்பக் கணடுபிடிப்புகள் சமூகக் கண்டுபிடிப்புக்கு (Social Invention) வழி வகுக்கிறது என்கிறார் ஆக்பர்ன் (Ogburn). அவருடைய கூற்றுப்படி இயற்கை அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு அல்லாத பொருண்மை சாராக் (Non-material) கண்டுபிடிப்பே சமூகக் கண்டுபிடிப்பு ஆகும் என்கிறார். முதியோர் நலத்திட்டங்கள், சமூக நலத்திட்டங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், சிறுவர் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், உடல் ஊனமுற்றோர் இல்லங்கள், தொழிலாளர் சங்கங்கள், தொழிலாளர்களுக்குக் கூடுதல் நிதி வசதிகள் ஐக்கிய நாடு சபை போன்ற அமைப்புகள் முதலியவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும்.

பின்னர், இச் சமூகக் கண்டுபிடிப்புகள் சமூக மாற்றத்தையும் கொணடு வருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக தொழிலாளர்களுக்கான கூடுதல் நிதி வசதிகள் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர உதவுகிறது. மதுவிலக்குச் சட்டம் மக்களுடைய குடிப் பழக்கத்தைத் தவிர்க்க உதவுகிறது.

உ. பண்பாட்டுக் காரணி: பொருண்மைப் பண்பாட்டுக்கும் (Material Culture) பொருணமை சாராப் பண்பாட்டுக்கும் (Non-material Culture) உள்ள வித்தியாசம் பண்பாட்டுத் தேக்கம் (Cultural lag) எனப்படும். பொதுவாக, பொருண்மைப் பண்பாடு முன்னேறும் அளவிற்குப் பொருண்மை சாராப் பண்பாடு முன்னேற்றம் அடைவதில்லை. மனிதனின் மதம், கல்வி, சாதி, பால், இனம் ஆகியவைப் பற்றிய எண்ணங்களும், கொள்கைகளும் எளிதில் மாறக்கூடியவையல்ல. அதனால் இவைகளில் மாற்றமோ, வளர்ச்சியோ அதிகமாக இருப்பதில்லை.

சமூகமும் பண்பாடும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. பண்பாட்டு மாற்றம் ஏற்படும் பொழுது சமூக மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. பண்பாடு என்பது நிலையானதல்ல. மாறிக் கொண்டே இருக்கும்.

பண்பாடு சமூக உறவுகளில் மட்டும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதில்லை. அது தொழில் நுட்ப மாற்றத்தின் பண்பிலும், அதன் திசையிலும் கூட, பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய வல்லமை உடையது. பண்பாடு சமூக மாற்றம் எந்த அளவு வரை செல்ல வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கிறது.

ஊ. சட்டக் காரணி: சட்டம் இருவகையான செயல்களைச் செய்கிறது. ஒன்று, அது சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக்கு (Social control) உதவுகிறது. அனைதது மக்களும் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து அதை பின்பற்றும் பொழுது, சமூகக் கட்டுப்பாடும், சமூகக் கூட்டொருமையும் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது, சமூக மாற்றத்திற்கு உதவுகிறது. சமுதாயத்தில் உள்ள தீய அல்லது மூடப் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றுவதற்கு, சிறுபான்மையினர், தாழ்த்தப்பட்டோர், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர்

நலனுக்காக இயற்றப்படும் சட்டங்கள் சமுதாயத்தில் நல்ல மாறுதலை உருவாக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக இந்துத் திருமணச் சட்டம் (1955) ஒருதார மணத்திற்கும், திருமண முறிவுக்கும் (Divorce) வழி செய்கிறது. அது போலத் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் (1955) தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு ஏற்பட்ட தீமைகளைக் களைகிறது.

ஈ. திட்டக் காரணி: திட்டமிட்ட சமூக மாற்றத்திற்குத் (Planned Social Change) திட்டங்கள் இன்றியமையாதவை. எடுத்துக்காட்டாக இந்தியா, சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இந்திய அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் திட்டமிட்ட ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது.

சமூக மாற்றத்தின் வேகம்: பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு மாற்றத்தின் வேகம் அதிகரித்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, தொழில் மயமாதல், போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் இவற்றைப் பொறுத்துச் சமூகமாற்றத்தின் வேகம் இருக்கும்.

சமூக மாற்றத்தின் வடிவங்கள்: மக்களுடைய வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்கள, குழுக்களிடத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்,சமுதாயம் முழுமைக்கும் ஏற்படும் மாற்றஙகள் எனச் சமூக மாற்றம் பல வடிவங்களாக ஒரே சமயத்தில் ஏற்படுகிறது.

சமூக மாற்றத்தின் திசை: சமூக மாற்றம் செல்லும் திசை மூன்று வகையாகப் பிரித்து ஆராயப்படுகிறது. முதலாவது,அடுக்கு அடுக்காக ஏற்படும் மாற்றங்கள், எடுத்துக்காட்டாக, அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏற்படுவது. இரண்டாவது, சில மாற்றங்கள பொதுவான மேல் நோக்காகவே ஏற்பட்டாலும் திரும்பவும் கீழே இறங்குவதற்கு வாய்ப்புகள் உடையவை. எடுத்துக்காட்டாக,மக்கள் தொகை மாற்றம் இவ்வகையைச் சேர்ந்தது. மூன்றாவதாகச் சில மாற்றங்கள் அலைபோல் ஏற்படுவதுண்டு. சில சமயங்களில் ஏற்றங்களும் சில சமயஙகளில் இறக்கங்களும் இருக்கலாம். பண்பாடு, நாகரிக மாற்றங்கள் முதலியவற்றை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

இயற்கையான அல்லது உருவாக்கப்பட்ட மாற்றங்கள்: மாற்றம் இயற்கையானதாகவும் அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, இயற்பியல் அல்லது உயிரியல் காரணிகளால் ஏற்படும் மாற்றம் இயற்கையானது. மனிதனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டது. சில மாற்றங்கள் மனிதனால் கொண்டுவரப்பட்டவை. அவன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கக்கூடியவை தொழில் நுட்பக் காரணியால் ஏற்படக் கூடிய மாற்றங்கள் இவற்றில் அடங்கும்.

சமூக மாற்றக் கோட்பாடுகள் சமூக மாற்றம் செல்லும் திசையினைப் பற்றியும், சமூக மாற்றக் காரணிகளைப் பற்றியும் சில கோட்பாடுகள உள்ளன.

சமூக மாற்றத்தின் திசையினைப் பற்றிய கோட்பாடுகள்:

சுழல் கோட்பாடு: இவற்றுள் முதலாவது சுழல் கோட்பாடு (Cyclic Theory) என்பதாகும். எவ்வாறு தினமும் பகல், இரவு என்று மாறி மாறி வருகிறதோ, ஒரு ஆண்டில் பருவ காலங்கள் மாறிமாறி வருகின்றனவோ அது போலச் சமுதாயத்திலும் முறையான வாழ்க்கை வளையம் ஒன்று ஏற்பட்டுப் பிறப்பு, வளர்ச்சி, அழிவு என்று ஒரு சுழல் உருவாகிறது. இந்து மதத்தில் கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரம் மற்றும் கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்களும் மாறி மாறி வருவதாக நம்பிக்கை உள்ளது. பண்பாடுகளும், நாகரிகங்களும் உருவாகி, ஒன்றாக வளர்ச்சி அடைந்து பின் வீழ்ச்சி அடைகின்றன. இசுபெங்லர் (Spengler) என்பவர் எகிப்து, கிரேக்கம், ரோமன் ஆகியவற்றின் நாகரிகங்களின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, வீழ்ச்சி இவற்றை ஆராய்ந்து இவ்விதமான சுழற்சி ஏற்படுவது இயற்கை என்று இக்கோட்பாட்டை வலியுறுத்துகிறார்.

நீள்கோட்டுக் கோட்பாடு: இரண்டாவது, நீள் கோட்டுக் கோட்பாடு (Linear Theory) என்பதாகும். சில அறிஞர்கள் சமுதாயம் மெதுவாக ஒரு மேலான நாகரிக நிலையை நோக்கி ஒரே நீள்கோட்டில் முன்னேறுகிறது என்று வலியுறுத்துகின்றனர். சமூகவியலின் தந்தை என அழைக்கப்படும் ஆகசுட்டு கோம்டே (Auguste Comte) மூன்று நிலைச் சமூக மாற்றங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

முதல்நிலை, இறைமை இயல் நிலை (Theological Stage) என்றும், இரண்டாவது நிலை, நுண்பொருள் கோட்பாட்டியல் நிலை (Metaphysical Stage)என்றும், மூன்றாவது நிலை புறமெய்மை நிலை (Positive Stage) என்றும் கோம்டே அழைக்கிறார். இறைமை இயல் நிலையில் மக்கள் தங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியின் மேல் (Supernatural Power) முழு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். அவை இவ்வுலகைப் பாதுகாப்பதாகவும் நம்பினர். பல கடவுள்கள், பல சக்திகளை வழிபடும் இந்நிலையிலிருந்து ஒரே ஒரு கடவுளை வழிபடும் நுண்பொருள் கோட்பாட்டியல் நிலைக்கு மக்கள் மாற ஆரம்பித்தனர். புறமெய்ம்மை நிலையில் எதையும் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு எடுக்க

ஆரம்பித்தனர். எதற்கும் அதற்குரிய காரண காரியங்களை ஆராய முனைந்தனர். அறிவியல் அறிவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் அதனால் வேகமாகச் சமூக மாற்றமும் நிகழ ஆரம்பித்துள்ளன.

எர்பர்ட் இசுபென்சர் (Herbert Spencer) என்ற அறிஞரும் சமுதாயத்தை உயிர்ப் பொருளோடு (Organism) ஒப்பிட்டுச் சமுதாயம் ஒரு மேம்பாடான நிலையை நோக்கி மெதுவாக முன்னேறுவதாகக் கூறியுள்ளார். மக்கள் பல குழுக்களாக இருந்து போராடிக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி, எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்து வாழும் தொழில் மயமான நிலைக்கு மாறி இருக்கின்றனர் என்று கூறுகிறார்.

சமூக மாற்றக் காரணியைப் பற்றிய கோட்பாடு: சமூக மாற்றத்தை எவை உருவாக்குகின்றன என்பது பற்றிப் பல கோட்பாடுகள் உள்ளன. சம்னர் (Sumner), கெல்லர் (Keller), மார்க்சு (Marx)போன்ற அறிஞர்கள் சமூக மாற்றம் பொருளாதாரக் காரணிகளால் ஏற்படுகிறது என்று வலியுறுத்துகின்றனர். சமுதாயம் பல நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளது. ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு மாறுவதற்குப் பொருளாதாரமே மிகப் பெரிய காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது. பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல குழுக்கள், பல கொள்கைகளின் மூலம் சமூக மாறுதல்களை உருவாக்குகின்றன. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான தொழிற்புரட்சி சமூகத்தைப் பல வகைகளில் பாதித்துள்ளது. இப்புரட்சி பல பொருளாதாரக் கொள்கைகள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தது. மார்க்சு 'பொருள் உற்பத்தியே மனிதனுக்கு அவசியம்' என்றும், சமுதாயத்திற்கு அடிப்படைத் தேவை பொருளாதாரம் என்றும் கூறியுள்ளார். பண்பாடு, நாகரிகம், அறிவுவளர்ச்சி, ஆன்மிகம், சமூக நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பு பொருளாதார நிலையைப் பொறுத்துள்ளது என்கிறார். அது அடிப்படைச் சமூக-பொருளாதார உறவை மாற்றுகிறது. இதையே எங்கல்சு (Engles) என்ற அறிஞரும் வலியுறுத்துகிறார். கீழ்த்திசைச் சமுதாயம் (Oriental), பண்டைய சமுதாயம் (Ancient), நில உடைமை, சமுதாயம் (Feudal) முதலாளித்துவச் சமுதாயம்(Capitalistic), பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் (Communistic) என்று சமுதாயம் ஐந்து நிலைகளைக் கடந்து வந்திருப்பதாக மார்க்சு கூறுகிறார். ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு ஏற்பட்ட சமூக மாற்றத்திற்குக் காரணம் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமே என்கிறார் மார்க்சு

ஆனால் பெரும்பான்மையான சமூக அறிஞர்கள் சமூக மாற்றத்திற்குப் பொருளாதாரம் தான் முக்கிய காரணம் என்ற வாதத்தை மறுக்கின்றனர். கருத்துகள், கொள்கைகள் முதலியவை சமூகத்தை மாற்றத்தக்க வல்லமை படைத்தவையாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். இலேபோன் (Lebon), மேகசுவீபர் (Max Weber) ஆகிய அறிஞர்கள் மதமும் மதக் கருத்துகளும் சமூக மாற்றத்தைத் தூண்டும் கருவியாக இருக்கின்றன எனக் கூறுகின்றனர். இந்து, புத்த, கிறித்துவ மற்றும் இசுலாமிய மதங்கள் அம்மதத்தைப் பின்பற்றுபவரின் பொருளாதாரத்தை நிருணயிக்க வல்லனவாக இருக்கின்றன.

இலெசுடர் வார்டு (Lester Ward), ஆப் அவுசு (Hob House) போன்ற அறிஞர்கள் முறையான திட்டங்கள், முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் மூலம் விரைவான சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வர இயலும் எனக் கூறுகின்றனர். அதற்குக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

சமூக மாற்றத் தடைகள்: சமூக மாற்றம் இயற்கையானது. அது மனிதர்களாலும் உருவாக்கப்படுகிறது. சில வேளைகளில் அது வேகமாக ஏற்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் அம்மாற்றத்திற்குத் தடைகளும் ஏற்படுவதுண்டு.

உறுதி நிலையை விரும்புவது: மக்கள் உறுதி நிலையை விரும்புகிறார்கள். மாற்றம் புதிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும். புதிய சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஒருவித ஐயத்தையும் பாதுகாப்பின்மையையும் உருவாக்குகிறது. அதனால் பழைய சூழ்நிலையே தொடர விரும்புகின்றனர். அம்மாதிரி நேரங்களில் மாற்றத்திற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு இருக்கும். அதனால் சமூக மாற்றம் வேகமாக இருப்பதில்லை.

குறைவான கண்டுபிடிப்புகள்: சில கண்டுபிடிப்புகளில் பழுது ஏற்படும் பொழுது, அல்லது அவற்றால் தீங்கு ஏற்படும் பொழுது அவற்றைப் பயன்படுத்த அஞ்சுகின்றனர். சில கண்டுபிடிப்புகள் விலை மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். அதனால், அவற்றின் மூலம் ஏற்படும் மாற்றமும் குறைவாகவே இருக்கும். அது போலவே சமூகக் கண்டுபிடிப்புகளும் துவக்கத்தில் சில குறையுடையதாகவும், மக்களின் ஆதரவு இன்றியும் இருக்கும். நாள்கள் செல்லச் செல்ல மக்கள் பொறுமையும் ஒத்துழைப்பும் கொடுக்கும் பொழுது இக்குறைகள் களையப் பட்டு அவை சமூகத்திற்குப் பயனுள்ளதாக மாறுகின்றன.

அறியாமை: மக்கள் சில கண்டுபிடிப்புகளை எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் அறியாமையே ஆகும். முதலில் சில கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிப்புரிந்து கொள்ளுவதற்குச் சில நாள்கள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாகச் சமையல் எரிவாயு எளிதில் வெடிக்கும் என்ற பயத்தின் காரணமாக அதை ஏற்க மறுத்தனர். ஆனால்,

அதைப் பற்றிய ஐயம் நீங்கிய பிறகு, அதைப் பயன்படுத்தும் முறை தெரிந்த பிறகு அது பெருமளவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதுவும் சமூகக் கண்டுபிடிப்பில இம்மாதிரி செய்முறைகள (Demonstrations) செய்வது இயலாததாகையால மக்களிடம இது பற்றிய அச்சங்களையும் அறியாமையையும் நீக்குவது என்பது கடினம்.

பழக்க வழக்கங்களும், மரபுகளும்: பழக்க வழக்கம சமூக மாற்றத்திறகு மற்றொரு தடையாகும். மக்கள பழக்க வழககத்திற்கேற்பத் தங்கள செயல்களைச் செய்து வருகிறார்கள. குறிப்பாக முதியவர்கள் பழைய பழக்க வழக்கங்களையும் மரபுகளையும் விட்டுப் புதியவறறை ஏற்பதற்குத தயங்குகின்றனர். குறிப்பாக, மத சம்பந்தப்பட்ட பழக்க வழக்கஙகள அதிகமாக மாறுவதில்லை.

நிதி இக்கட்டு நிலை: சில திட்டங்களையும், செயல்களையும் செயற்படுத்துவதற்கு அதிகப்படியான பணம் தேவைப்படும். அதனால் அத்திட்டங்கள தடைபபடும். எடுத்துக்காட்டாக எல்லாக கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி, மின்வசதி அளிப்பதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேணடும். நிதிப் பற்றாக குறையால இத் திட்டம் தடைபபடலாம் அதனால் சமூக மாற்றத்தின வேகமும் குறையலாம்.

உரிமைக் கும்பல்: சில மனிதர்கள் சில திட்டங்களையும கண்டுபிடிப்புகளையும தங்கள சுயநல நோககுக் காரணமாக, வெறுக்கவோ ஆதரிககவோ செய்வர். சமூக மாற்றத்தினால் தங்கள நலன மற்றும் உரிமை பாதிக்கப்படும் பொழுது அவர்கள அவற்றை எதிர்க்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, பிற்பட்டோருககுக் கலவி நிறுவனஙகளிலும் அரசு அலுவலகங்களிலும் அதிக இட ஒதுககீடு செயயும பொழுது அது உயர் சாதியினரால எதிர்ககப்படுகிறது.

இவவாறான சமூக மாறறத் தடைகள் அனைத்தும் சமூகத்திறகு முழுவதும் தீமையானவைஅல்லது சமூக வளர்சசிக்குத் தடையானவை எனறு கூறவியலாது. சில சமூக மாறறங்களினால் சமுதாயத்திறகுத் தீங்கோ பாதிப்போ ஏற்படும் பொழுது அதற்கு எதிர்ப்பு அல்லது தடை உருவாவது சமுதாயத்திற்கு நன்மையையே உருவாக்கும். சு.சொ.

துணை நூல்கள்:

Bhatia, Hans Raj, Elements of Social Psychology, Somaiya Publications Private Limited, Bombay, 1974.

Kuppusamy, B., Social Change in India, Vikas Publishers House Pvt., Ltd , New Delhi, 1977.

Lapiere, Richard, T., Social Change, Mc-Graw-Hill Book Company, India, 1965.

Madan, G.R., Social Change and Problems of Development in India, Allied Publishers Private Limited, Bombay, 1978.

Moore, Wilbert E., Social Change, Prentice-Hall of India Pvt , Ltd., New Delhi, 1965.

சமூக முரண்பாடுகள்: போராட்டம் ஒரு தனி மனிதனின் உள்ளத்திலும், ஒரு மனிதனுக்கும் மற்றொரு மனிதனுக்கும் இடையிலும், ஒரு குழுவிற்கும மற்றொரு குழுவிற்கும் இடையிலும் நடைபெறலாம். இவவாறு பலவகைப் போராட்டங்களுக்கு மூல காரணமாக விளங்குவன ,முரண்பாடான குறிக்கோளகளும், முரணபாடான கருத்துகளும் ஆகும. ஆனால் சமூகத்தில காணப்படும் முரணான போராட்டங்கள் ஒரு தனி மனிதனின போராட்டங்களிலிருநது சற்று வேறுபட்டனவாகும். சமூக முரண்பாடுகள (Social Conflicts) தனக்கு வெளியில் இருக்கும் ஒன்றை எதிர்த்துப் போராடுவதன்று, மாறாக அவை ஒரு சமூகத்திற்குள்ளேயே முற்றிலும் முரணபட்டு ஒன்றுக்கொன்று எதிராக நிகழ்கின்ற போராட்டங்களைக் குறிக்கினறன. வேலைநிறுத்தம் (Strike), சண்டை (War), புரட்சி (Revolution) ஆகியவை சமூக முரண்பாடுகளுள முககியமானவையாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

வேலை நிறுத்தம் தொழில உற்பத்தி பெருகுகிற போது அதனுடன விலைவாசி உயாவும் ஏற்பட, தொழிலாளி தன் ஊதியத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவது கடினம் என நினைத்து மிகுந்த ஊதியம் கேட்கிறான். தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் (Labour Leader) அதைப்பற்றி நிறுவன அதிகாரிகளுடனும் தொழிலதிபர்களுடனும் கலந்து வாதாடித் தொழிலாளியின் தேவையின் இன்றியமையாமையை அவர்களின பார்வைக்குக் கொணடு செல்கிறார். தொழிலாளிகளின கோரிக்கைகளை மறுக்கும்போது வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் தொடங்குகிறது. போராட்டம் நீடிக்கும்வரை தொழிலாளிக்கு ஊதியம் அளிக்கப்படுவதில்லை. தொழிலதிபரும் உற்பத்திக் குறைவதால் ஆதாயம் குறைவதை உணருகிறார். ஆயினும் இருவரும் எதிர்கால நன்மைக்காக இவற்றைத் தியாகம் செய்ய முயன்று வருகின்றனர்.

தொழிலாளர்கள் தங்களின் வருவாயும் பொருளாதார நிலையும் உயரவேண்டும் எனக் கருதுகின்றனர்.

வேலை நிறுத்தத்தால் தொழிலதிபர் தம் ஆதாயம் பாதிக்கப்படுவதையும் உணருகிறார். தொழிலாளரும் தொழிலதிபரும் முற்றிலும் பொருளாதாரச் சிக்கல் களுக்காக மட்டும்போராடுவதில்லை. அவர்களும் மனி தர்களாகையால் அவர்களுக்கும் உளவியல் தொடர் பானவகைகளில் உணர்வுகளும் துடிப்புகளும்போராட் டங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. இந்த உந்துதல் களைச் சரிவரச் சமப்படுத்தினால் எத்தகைய பொரு ளாதார நிலையும் இருதரத்தினர்பாலும் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தாது. ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்வர்.சிக்கல்களுக்கு எளிதாகத்தீர்வினைக் காண்பர். உளவியல் வகையில் தொடர்பான உளப் போராட்டங்களும் உணர்வுகளும் தோன்றும்போதே அதை வெளியிட ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்து உரு வாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பிறகு தஙகளின் உளப்போராட்டங்களைப் பின்னணியில் வைத்து தங்களின் தேவைகள், கோரிக்கைகள என்னும் செயற்கையான காரணங்களை முன்வைத்து அவர் கள் போராடி அவற்றில் வெற்றி காண்பதன்மூலம் தங்களின் உந்துதல்கள் திருப்தி அடைவதை அவர் கள் உணர்கின்றனர்.

தொழிலாளர்கள் எவற்றை விரும்பத்தக்க சூழ் நிலைகள் என்று கருதுகின்றனரோ அவற்றைத் தொழிலதிபர்கள் ஆடம்பரச் செலவு என்றும் தங் களின் பொருளாதார வளர்ச்சியை முற்றிலும் அழித்துவிடுகிற செயல்கள் என்றும் கருதுகின்றனர். தொழில் அதிபர்கள் நியாயமான சலுகைகள் என வழங்குவதைத் தொழிலாளர்கள் அநியாயமான சலுகைகள் என எடுத்துக்கொள்கின்றனர். எனவே, இருபிரிவினரின் போராட்டங்கள் அவர்களின் எதிர் பார்ப்புகளின் வழிப் பிறக்கின்றன மேலும் இரு பிரி வினரின்பாலும் அதற்குமுன் இருந்துவந்த காரணங் கள், உளக் கசப்புகள, உள்ளக் கொந்தளிப்புகளே ஒரு போராட்டச் சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன; வன் மையான போராட்டம் ஏற்படவும் வழி செய்கின்றன. தொழிற் சங்கத்தின் உணர்வுகளைத் தொழிலதிபர் மதிக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத் தொழிலாளர் கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நியாயமான நன்மை பயக்கக்கூடிய வசதிகளையும் ஏற்கமறுத்துத் தொழிற் சங்கத்தின தன்மானத்திற்காகப் போராடுகின்றனர். எனவே, வேலைநிறுத்தப் போராட்டம், பின்னணியில் ஏற்படுகின்ற இரு பிரிவினரின் உளப் போராட்டத் தின் விளைவினாலேயே நிகழ்கிறது.

போர்கள்: போர்கள் மனிதச் சமுதாயத்தினரால் எப்பொழுதுமே வரவேற்கப்படுவதில்லை. நன்மைக் காகப் போர் எழுந்தாலும் மக்கள் அதை விரும்புவ தில்லை; ஏனெனில் போர் அழிவு, நாசம் போன்ற பல புதிய தொல்லைகளையும் இன்னல்களையும் உருவாக்குகிறது. எனவே, அனைவரும அமைதியான வாழ்க்கை நிலையையே எதிர்பார்ககின்றனர். இருந் தாலும் போர்கள நடந்துகொண்டுதான இருக் கின்றன.

போர்கள் எண்ணற்ற காரணங்களினால் நிகழ் கின்றன. எண்ணற்ற தேவைகளுக்காகப் போர் கள் தோன்றுவதால் காரணங்களைத் தனித்து இவை இவை என எளிதாகச் சொல்லமுடியாது. சண்டை கள் மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை என்ற மூன்று முக்கிய மனிதத் தூண்டுதல்களினால் நிகழ்வதா கும். ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டை அடிமைப்படுத்த எண்ணி அரசாள முயன்று போரினைத் தொடஙக லாம். ஐம்பது விழுக்காடான (50%) போர்கள் இந்த உந்துதலினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு நாடு, பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றும்போது பிற நாட் டின்மீது போர் தொடுத்து அந்நாட்டின் செல்வங களை எடுத்துச் செல்கிறது. அத்தகைய போர்களை அந்நிய நாடுகளின் படை எடுப்புகளின்மூலமும், கசினி முகமது, கோரி முகமது போன்றவர்களின படை எடுப்பு மூலமும் காணலாம். ஒரு பெண்ணின் மீது ஒருவன் கொண்ட ஆசை காரணமாகவும் போர்கள நடந்துள்ளன. குறிப்பாக,சீதைக்காக இராமாயணப் போரும், பத்மினிக்காகச் சித்தூர்ப் போரும், கெல னுக்காக (Helen) திரோசன் (Trojan) போரும் நிகழ்ந்ததை எடுததுககாட்டாகக் கூறலாம்.

புரட்சி: ஒரு சமூகத்தில் அல்லது ஒரு நாட்டில திடீரென்று நடைபெறுகின்ற மாற்றங்கள் புரட்சி (Revolution) எனப்படுனறன. அம் மாறுதல்கள் நெடுங்காலமாகத் திட்டமிட்டுச் சிந்திக்கப்பட்டு, ஆனால் திடீரென நிகழ்ந்த மாற்றங்களாக இருக்க லாம். புரட்சிகள் அமைதியான முறையிலோ அமைதி யற்ற முறையிலோ ஏற்படலாம். பிரஞ்சுப் புரட்சி, பசுமைப் புரட்சி, இநதியாவில் விடுதலைப் புரட்சி, பூமிதானப் புரட்சி முதலிய எணணற்ற புரட்சிகள் நடந்துள்ளன.

சமூகவியலார் (Sociologist) புரட்சிகள் பல்வேறு காரணங்களினால் நிகழலாம் என்று கூறுகின்றனர். மனிதர்களின் அடிமனத்தில் அழுத்தி வைக்கப்பட்ட உந்துதல்களும் தூண்டுதல்களும் அவர்களை அறியா மலேயே திடீரென மேலே கிளம்ப, அதனால் மக்கள் பழைய மூடப் பழக்க வழக்க நம்பிக்கைகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டுப் புதிய மாற்றங்களை ஏற்கின்றனர். சமூகத்தில மனிதர் களின் அடிப்படை எண்ணஙகளும் ஆசைகளும தேவைகளும் நிறைவேறாதபோது, அடங்கியிருந்த

உணர்வுகள் வெடித்து வெளிக் கிளம்பப் புரட்சிகள் நிகழ்கின்றன. ஒருசில நேரங்களில் மனிதனிடம் காணப்படும் பழமை எண்ணங்களும் தூண்டுதல்களும் சரியான வழியில் திசை திருப்பப்படாவிட்டாலும் அவை புரட்சிகளை உண்டாக்குகின்றன.

காலத்திற்கேற்ப மனிதன் மாற, உலகம் மாறுவதற்கேற்ப மனித வாழ்க்கையும் மாற, அவனுடைய பழக்க வழக்கங்கள், சமயக் கோட்பாடுகள், சமூகச் சட்டதிட்டங்கள் ஆகியவை மாற்றப்பட வேண்டியவைகளாக இருக்கின்றன. அப்பொழுதும் அவை மாற்றப்படாவிட்டால் மக்கள் அவற்றை எதிர்த்துப் பின்பற்ற மறுக்கும்போது அங்கே புரட்சிகள் தோன்றுகினறன. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும், சாதி சமய வேற்றுமைகளும், அரசியலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும் புரட்சிகளைத் தொடங்கி வைக்கின்றன.

இங்குப் புரட்சிகள் தனிமனிதனின் திறமையினாலேயே உருவெடுககின்றன. ஒரு சமூகம் எத்தனைதான் மாற்றத்தை விரும்பியிருந்தாலும் அதற்காக முயன்றாலும் தனிமனிதன் ஒருவன் தலைவனாக முன்வந்து அப்புரட்சியை வழி நடத்திச் செல்லாவிடில புரட்சிகள் தோன்றுவதிலலை: தோன்றினாலும் நீடித்து நிலைப்பதில்லை. இங்குத் தனி மனிதனாலதான் புரட்சிகள் நிகழ்கின்றன என்றாலும், அவை அத் தனிமனிதனின் சொந்தத் தேவைக்காக நிகழ்கிறது எனக் கூறமுடியாது.

சமூக முரண்பாடுகள் பெரும்பாலும் சமூகத்திற்கு நன்மை யூட்டுவதாக இருந்தாலும் சமூக முரண்பாடுகள் இருக்கும்வரை அச் சமூகம் அமைதியற்ற நிலையில்தான் இருக்கும். எனவே, சமூக முரண்பாட்டிற்கு எவ்வளவு விரைவாகத் தீர்வுகாண இயலுமோ அவ்வளவு விரைவாகத் தீர்வுகாண்பது சமூக அமைதியையும் முன்னேற்றத்தையும் மிகவும் பாதிக்காது.

வ.தே.சா.

துணை நூல்:

Kuppuswamy B., An Introduction to Social Psychology, Asia Publishing House, Bombay, 1961.

சமூக மூலதன இருப்பு: காண்க: அகக் கட்டுமானம்.

சமூக வகுப்பு: இதற்கு 'வருக்கம்' என்ற சொல்லும் வழக்கில் உண்டு. வகுப்பு என்பது ஒரு சமூகத் தகுநிலைப் பிரிவு. சமூகத்தில் ஒரே மாதிரியான சமூகத் தகுநிலையினை உடைய மனிதர்களின் தொகுப்புக்குச் சமூக வகுப்பு (Social Class) என்று பெயர். அதாவது சமூக அடுக்கமைப்பு (Social Stratification) முறையில் ஒரேமாதிரியான படிநிலையினைக் (Rank) கொண்டுள்ள மனிதர்களின் ஒரு பகுதி சமூகவகுப்பு ஆகும். பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான சொத்து (Wealth), அதிகாரம் (Power), கௌரவம் (Prestige) ஆகியவற்றினால் ஒவ்வொரு சமூக வகுப்பும் அமைகிறது. ஒரு சமூக வகுப்பின் உறுப்பினர்கள் நடத்தை, விழுமியங்கள் (Values) ஆகியவற்றில சில ஒற்றுமைகளைக் கொண்டிருப்பர் எனத்தாவீது போப்பினோ (David Popenoe) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒரு வகுப்பினர் ஒரே மாதிரியான தகுநிலை, கௌரவம், நடத்தை, சொத்துநிலை, அதிகார நிலை, ஒழுங்காசாரம் (Etiquette) ஆகியவற்றைக் கொண்டு பிற வகுப்பினரிடமிருந்து வேறுபட்டு நிற்பர்.

இத்தகைய வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் சமூகத்தில் பல பிரிவுகள அதாவது பலவகுப்புகள் அமைகின்றபொழுது ஒரு சமூக வேறுபாட்டு நிலை (Social Differentiation) அங்கு அமைகிறது. அதைத் தொடர்ந்து, சமூக வகுப்புகள் ஒன்றன்கீழ் ஒன்றாக ஒரு படிநிலை அமைப்பில் அமைகின்றன. இந்த நிலை சமூக அடுககமைப்பு எனப்படும். ஆக, சமூக வகுப்புகளும், சமூக அடுக்கமைப்பும் ஒரேநேரத்தில் ஒன்றாக இயங்குகின்றன. எனவேதான் சமூக வகுப்பும், சமூக அடுக்கமைப்பும் பல முறைகளில் ஒரே பொருளில் வருகின்றன.

சமூகத்தைப் பல சமூக வகுப்புகளாகப் பிரித்து முதலில் ஆராய்ந்த அறிஞர்களில் பிளாட்டோ (Plato) ஒருவராவார். அவருடைய 'குடியரசு' என்னும் நூலில் 1) தத்துவவாதி - மன்னர்கள், 2) படைவீரர்கள், 3) தொழிலாளிகள் என மூன்று வகுப்பினராகப் பிரித்து ஒரு உயர்வான நகர அரசினைப் (City-State) பற்றி விவரிக்கிறார். ஒரு சமூகத்தில், அதன் உறுப்பினர்கள் அரசியல், இராணுவம், வணிகம் என மூன்று தொழிற் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து செயலாற்றினால், அது மிகத் திறமை வாய்ந்ததாக இருக்கும் எனக் கூறுகிறார். இவருக்குப் பின்னர்ப்பல அறிஞர்கள் சமூக வகுப்பைப் பற்றிக் கூறியிருப்பினும், காரல் மார்க்சு (Karl Marx), 'சமூக முரண்பாடுகள' பற்றிய கோட்பாட்டினைக் கூறும் வரையிலும் அது முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

சமூக வகுப்பு என்ற சொல்லானது, சொத்து மற்றும் பொருளாதார அளவுகளின் அடிப்படையில் உள்ள ஒரு தகுநிலைப் பிரிவு என்ற கருத்தினைக் குறிப்பதாகக் காரல் மார்க்சு கூறுகிறார். அதாவது, அனைத்தையும் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைக் கூறாகக் கொண்டு, சமூக வகுப்பினுக்கு மார்க்சு

விளக்கம் தருகிறார். ஆனால் மாக்ச வீபர் (Max Weber) என்ற சமூகவியலறிஞர் ஆற்றல், சொத்து, கௌரவம் ஆகியவைகளின் அடிப்படையில் வகுப்பினைப் பிரிக்கிறார். இவ்வாறு வகுப்பு என்பது சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுகிறது. இந்தியாவில் தொன்று தொட்டுச் சாதியின் அடிப்படையிலேயே சமூக வகுப்பானது பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைய புதிய உலகில் சாதி அடிப்படையிலான வகுப்பு அடுக்கமைப்பு (Class Stratification) மாறி, பொருளாதார அடிப்படையிலான வகுப்பு அடுக்கமைப்பு மேலோங்கி வருகிறது.

வகுப்புப் பிரிவுகள் அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும் இருக்கின்றன. மேலும், இக்காலச் சமுதாயத்தில் இவை சமுதாயப் போக்கை மேற்கொண்டு உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு வகுப்பு என்பது அதன்உள்ளடங்கிய உறுப்பினர்களின் சமூக மதிப்பு, தொழில் போன்றவற்றைப் பொறுத்துப் பிரிக்கப்படுகின்றது. எனவே, ஒரு சமூக வகுப்பானது ஒரே வகையான மதிப்பு, தகுதி ஆகியவற்றை உடைய உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, மருத்துவர், பொறியியலாளர், ஆசிரியர், வழக்கறிஞர் போன்றவர்கள் தத்தம் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுத் தன்மைகளை மேற்கொண்டு சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட வகுப்பினராகச் செயற்படுகின்றனர்.

பொதுவாக, அங்கீகரிக்கப்பட்ட தகுநிலைப் பிரிவுகள் அல்லது சமூக வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுகிறது. வகுப்புகளுக்கு இடையிலான இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும் பொழுதும், வகுப்புணர்வு (Class Awareness) அதிகமாகவும், சமூக நிலைப் பெயர்வுகுறைவாகவும் இருக்கும் பொழுதும் ஒரு சமூகமானது மிகப் பெரிய வகுப்புப் பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

வகுப்பு என்பது சமூக மக்களிடையே நிலவும் இடைவினையினால் (Interaction) தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பும் அதற்குத் தேவையான விதிகள், தன்மை, பண்பாடு ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்துச் செயற்படுகிற ஒரு சிக்கலான குழுவாகும். இத்தகைய குழுக்கள், மாநிலம், நாடு போன்ற அனைத்திலும் காணப்படுகின்றன. வகுப்பின் தகுநிலை, கல்வித்தகுதி, கௌரவம், மேன்மை, தொழில் ஆகியவற்றைக் காரணிகளாகக் கொண்டு இச் சமூக வகுப்பு விளங்குகின்றது. எனவே, ஒரு வகுப்பின் வரம்பை எடுத்து விளக்குவது என்பது எளிதன்று. முக்கியமான வகுப்புப் பிரிவுகளையும்,எந்த மனிதன் எந்தச் சமூக வகுப்பைச் சார்ந்தவன் என்பதையும் தீர்மானிப்பது மிகக் கடினமான காரியமாகும். பல வேறுபட்ட தகுநிலைக்கோணங்களில் சமூக வகுப்புகள் ஒரு தரத்தில் வேறுபடுவதால், எந்தத் தகுதிகளின் அடிப்படையில் வகுப்புப் பிரிவுகளை உருவாக்குவது என்பதில் சமூகவியல் அறிஞர்கள் ஐயப்பாடிலேயே உள்ளனர்; சரியான, தெளிவான வேறுபாடுகளை இதுவரை கூறவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தில் உறுப்பினர், உறுப்பினர் அல்லாதவர் யார் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில்கூட இது இல்லை. ஒரு தனிக் காரணியால் மட்டுமே, ஒரு சமூக வகுப்பை மட்டமானது என அளவிட முடிவதில்லை. எனவே தான், இலாயிடு வார்னர் (Lloyd Warner) என்ற அறிஞர், தொழில், வீட்டின் மாதிரி, (Housing Type), குடியிருக்கும் இடச் சுற்றுப்புறம் கல்வித் தகுதி, வருமானம், வருமான ஆதார மூலம் (Source of Income) போன்றவற்றின் மூலமே தகுநிலைப் பிரிவுகள் அல்லது வகுப்புகளைப் பிரிக்கலாம் எனக் கூறுகிறார். ஆகஸ்ட்டு கூலிங்செட்டு (August Hoolingshead) என்பவரும், தொழில், கல்வி, குடியிருக்கும் சுற்றுப்புறச் சூழல் ஆகியவற்றின் மூலமே வகுப்புகளைப் பிரிக்கிறார்.

மேற்கூறிய விதிகளைக் கொண்டு (1) வரையறுக்கப்பட்ட வகுப்பு (Defined Class), (2) பண்பாட்டு வகுப்பு (Cultural Class), (3) பொருளாதார வகுப்பு (Economic Class), (4) அரசியல் வகுப்பு (Political (Class), (5) தற்புகழ்ச்சிக்குழு (Self Identified Class), (6) பங்கேற்கும் வகுப்பு (Participation Class) என வகுப்புகள் பலதரப்பட்ட வகுப்புகளாகப் பிரித்துக் கூறப்படுகின்றன.

வரையறுக்கப்பட்ட வகுப்பின் உறுப்பினர்கள் புறம்பாகச் செல்லாது வகுப்பின் தன்மை, விதி ஆகியவற்றை ஏற்றுச் செயலாற்றுவர். எடுத்துக்காட்டாக, சாதி வகுப்புப் பிரிவிலுள்ள பார்ப்பனர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் போன்ற பண்பாட்டுக் குழுவிலுள்ள உறுப்பினர்கள் ஒருவகைப் பண்பாட்டைத் தோற்றுவித்து அதற்கேறபச் செயற்படுவர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சாதியினுள் நிலவும் பல பிரிவுகள் பொருளாதார வகுப்புப் பிரிவினர் பல தரப்பட்ட தொழில்களை மேற்கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொடர்பை எடுத்து விளக்குகின்றன. காரல் மார்க்சு, இவ்வகுப்புப் பிரிவை மேற்கொண்டு தொழிலாளி, முதலாளி உறவைப் பெருமளவிற்கு விளக்கியுள்ளார். அவர், தொழிலாளிகளிடம் தொழில் உண்டென்றும், முதலாளிகளிடத்தே பொருள் உண்டென்றும் விளக்கிக் கூறுகிறார். இத்தகைய நிலைமை இருபதாம் நூற்றாண்டில் பல நாடுகளில் நிலவுகிறது.

அரசியல் வகுப்பானது, அரசியல் வலிமை கொண்டு அரசியல் வகுப்புகளைச் சீர்திருத்தி அமைக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அரசியல் வாதிகளைக்

கூறலாம். தற்புகழ்ச்சிக் குழு வகுப்பினர், அவர்தம் பெருமை, மதிப்பு, பொருள் போன்றவற்றை அடிப் படையாகக் கொணடு விளஙகுவர். இவர்கள் தம் மதிப்பை அகவுணர்வின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்ற னர். எடுத்துக்காட்டாக, செலவந்தர், தொழிலாளி ஆகியோா இத்தகைய தனமையைக் கொண்டிருப்பர்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வகுப்புப் பிரிவும் ஒன்றை யொன்று முற்றிலும் விலகியிருக்காது ஓரளவிற்கு ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளது. மேலும், தற்கால இயங்கு சமூகத்தில் (Dynamic Society) வகுப்புப் பிரிவுகளை வகைப்படுத்துவது எளிதன்று. எடுத்துக் காட்டாக, இன்று முதலாளி, தொழிலாளி இருவருமே மோட்டார் வண்டி (Motor Car) வைத்துள்ளனர்.

பெரும்பான்மையான சமூகங்களில் தொழிலே, வகுப்புப் பிரிவை எடுத்து விளக்குகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, வழக்கறிஞர், மருத்துவர்; ஆசிரியர், தொழிலதிபர் போன்றோர் அவர்களது தொழில்தகு நிலையைப் பொறுத்து குறிப்பிட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுகின்றனர். மேலும், அவ் வகுப்புப் பிரிவின செயல்முறைகள, நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல, வாழுமிடம், சொத்து போன்றவை அவ் வகுப்பின் சமூக மதிப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய இயங்கு சூழ்நிலையில ஒரு மனிதன் பல பிரிவுகளில உறுப்பினனாக இருக்கிறான். அவனது நிலையை வகுப்புப் பிரிவுகளே எடுத்து விளக்குகின்றன. எடுத் துக காட்டாக. ஒருவன் கற்றறிந்தவனாகவும், ஒரு தொழிலை மேற்கொண்டவனாகவும், பொருளை படைத்தவனாகவும் இருப்பினும் சமுதாய மதிப்பற்ற வனாக இருத்தல்; கல்வியறிவு, நன்னடத்தை போன் றவை இருந்தும் பொருளாதாரக் குறைவால் இன்ன லுறுதல் போன்றவற்றைப் பழங்காலச் சமூகஙகளில் காண இயலாது. அச் சமூகங்களில் மக்கள் ஒரே சமூகக் குழுவில வாழ்நது வருகின்றனர். ஆனால தற்கால இயங்கு சமூகத்தில் ஒருமனிதன பல சமூகப் பிரிவுகளில் உறுப்பினனாக இருக்கிறான்.

மனிதன எநதெநதப் பிரிவுகளில் உரிமை பெற றுளளான எனபதைத் தகுநிலை எடுத்துக்காட்டு கிறது. அதுபோல, வகுப்புப் பிரிவு முறை மககளின் தகுதி, மதிப்பு போன்றவறறை எடுத்து விளககியும், அவர்கள எவவெவ்வகையில் தங்களது வாழ்ககையை ஒழுங்குபடுத்த வேணடும் எனபதையும் விளக்குகிறது. எனவே இதனமூலம் மககளிடையே உள்ள ரத்த மதிப்பினர் (Equals), உயர்ந்தோர் (Superior) தாழ்ந் தோர் (Inferior) ஆகிய வேறுபாடுகள் வெளிப்படு கின்றன.

ஆனால அமெரிக்க வகுப்புப் பிரிவுகள் பொது வாக, தெளிவற்றதாக இருக்கின்றன. அங்கு வகுப்பு களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகள் மிக அதிகமான தாக இருப்பதில்லை. வகுப்புணர்வு குறைவாக இருப் பினும் பிற நாடுகளைவிட, சமூக நிலைப் பெயர்வு அதிகமாக உள்ளது. இங்குச் சமூக வகுப்புப் பிரிவுகள தொழிலை அடிப்படையாகக் கொணடு வெளிப்படு கின்றன. பலதரப்பட்ட நுண்ணியல் முறைகளைக கொண்டு இங்கு மக்களைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித் துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, விற்பனையாளர், மோட்டார்த் தொழிலாளி, விவசாயி ஆகியோர் தம் தகுதியை நிலை நாட்டிச் செயல்புரிகின்றனர். ஒரு வகுப்பில அதன உறுப்பினர்களின் செயலபாட்டைப் பொறுத்து அவர்களுடைய மதிப்புநிலை அமைகிறது. இது மாாகசியக் கோட்பாட்டிறகு எதிரானது எனி னும், சமூகப் பிரிவுகள் அனைத்துச் சமூகங்களிலும் உள்ளன. வகுப்பு முறை அமைப்பு பொதுவாக, (1) மேல் வகுப்பினர் (Upper Class), (2) நடுத்தர வகுப்பினர் (Middle Class), (3) தொழிலாளர் வகுப் பினர் (Working Class) என மூன்று பெரும் குழுக களைக் கொணடிருக்கும். இப்பிரிவினரின் பண்பாட்டு அமைப்பானது, மற்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுப் பிரிந்து நிற்கும்.

அமெரிககச சமூகங்களில் வருமானம், தொழில், கல்வி போன்றவை சமூக வகுப்பின் மூன்று அடிப் படைக் குறிப்பீடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. மேலும், இவைபோக இனம், மதம், நாடு, பால், வசிக் கும் இடம், குடும்பப் பின்னணி போன்ற குறிப்பிடும் படியான மாறிகளும் உள்ளன. இங்கு வருமானம், தொழில், கல்வி, போனற மூனறு மாறிகளிலும் (Variables) ஒரு மனிதன் சமஅளவு அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருப்பின் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக வகுப்பினராகக் கருதுவது எளிது. ஆனால் ஒரு மாறியில தகுநிலை அதிகமாகவும் மற்றவற்றில் குறைவாகவும் இருந்தால் சிக்கல்கள அதிகரிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மோட்டார் சரி செய்யும் தொழிலாளி வருடததிற்கு இலட்ச உருபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால படிப்பறிவில்லாத வனாகவும், குறைந்த மதிப்புளளதொழில் செய்பவ னாகவும் இருக்கக்கூடும்.

இந்தியா, அண்மைக்காலம் வரையிலும் சாதி முறையிலான சமூக வகுப்புகளையே கொண்டுள்ளது. சாதிப்பிரிவுகள் சட்ட மூலங்களினால் பலப்படுத்தப் படுகின்றன. சாதி எல்லைகளுக்கு வெளியே செல் வது ஒரு தணடிக்கத் தக்க குற்றமாகக் கருதப்படு கிறது. இங்கு, மக்கள் தம் பரம்பரைத் தொழில், வாழுமிடம், மணமுறை நடத்தை முறை ஆகியவற்றி னால் ஆயிரக்கணக்கான பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருக்

கின்றனர். இங்குள்ள முகம்மதியர்களிடம் சாதி அமைப்பு முறை இல்லையெனினும், சில பிரிவுகள் உள்ளன. இந்தியர்கள், தமது இளமைப் பருவததிலிருநதே தாங்கள எந்தச் சாதியினா எனபதை அறிந்து கொள்வதுடன, பிறசாதியினரின் குணஙகளைப் பற்றிய குறிப்பு, உரை போன்றவைகளை அறிந்து கொள்ள முற்படுகின்றனர். ஆனால் இன்று, சாதியிலான வகுப்பு அடுக்குமுறை சிறிதுசிறிதாக மாறியும் மறைந்தும் வருகிறது.

வகுப்பும் வாழ்க்கை நடைமுறைகளும்: அதிகமான வருமானத்துடன், நகரத்தில் மிகச சிறநத பகுதியில் ஒரு வசதி மிக்க வீட்டில் குடியிருப்பதால மட்டும் ஒரு மனிதனை உயர்ந்த சமூக வகுப்பில் இருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் சமூக வகுப்பானது வருமானத்தைப் பொறுத்து மட்டுமல்ல; விழுமியங்கள, மனநிலைகள (Attitudes), நடத்தைகள ஆகியவற்றையும் உயர்ந்த சமூக நிலையுடன் இணைநத வாழ்கை முறையினையும் பொறுத்து அமைகிறது.

ஒரு மனிதன பிறப்பிற்கு முனபிருந்து அவன் இறக்கும் வரையிலும், அவனது வாயப்புகளும் வசதிகளும் வகுப்பு நிலையினால் தாக்கப்படுகின்றன. எடுததுக்காட்டாக, ஒரு தாய், மிகக் குறைநத சததுணவினை உட்கொணடிருநதால் அவளுககுப பிறக்கினற குழந்தையின் உடல்நலமும் பாதிககப்பட்டிருக்கும். எனவே தான, கீழ் வகுப்பினைச் சார்ந்தவன் பிறரைவிட விரைவில் இறப்பதறகு வாய்ப்பிருப்பதுடன், காய்ச்சல் போன்ற உடல் நலக கேடுகள் வந்தாலும் அதிக நாள்கள் நீடிக்கின்றன. அது போன்றே, கலவி ஒழுக்கநெறி போன்றவையும். அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற வகுப்பினைப் பொறுத்தே அமைகின்றன.

சமூகத்திலுள்ள வகுப்பு வேருபாடுகள் பாரம்பரியமாக அழியாமல் நிலைநிறுத்தப்படுகினறன. குடும்பம், ஒப்பார்குழுககள, பளளிக குழந்தைகள போன்றவர்களுக்குக்கூட வகுப்பினைப் பொறுத்தே நடத்தையானது கற்பிக்கப்படுகிறது. மேல வகுப்பினர், சிறந்த தனியாா பளளிகளிலே தஙகளது குழந்தைகளைச் சேர்த்து கல்வி கற்பிக்கினறனர். ஆனால் கீழ வகுப்பினர் அரசினர் பளளிகளிலகூட, குழந்தைகளை அனுப்புகிற நிலையில் இலலை. இவவாறு வாழ்க்கை நடைமுறையானது அவர்களது வகுப்பினைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

மனநிலைகளும் விழுமியங்களும் வகுப்பிற்கு வகுபபு மாறு படுவதாகக் காட்சசு (Hodges) எனற அறிஞர் கூறுகிறார். இவர், நடுத்தர வகுப்பானது தனது சமூகநிலையினை அதிகரிக்க நினைக்கிறது; ஆனால் மேல் வகுப்பிற்கு இது தேவைப்படுவதில்லை; கீழ் வகுப்புக்கோ இது போனற முனனேற்றத்தின மீது நம்பிககை கொளளப்போதுமான காரணமில்லை எனக் கூறுகிறாா. மேலும், நடுததர வகுப்பினர் தங்கள குழந்தைகளை ஆக்கத்திறனறிவு (Creativity) கொணடவர்களாகவும், பிறரைச சாாந்து இருக்காத வகையில் இருப்பதற்கும் தூண்டுதல் செய்கினறனர். மேல் வகுப்பினர் சமயததை (Religion) ஒரு சமூகச் செயற்பாடாக நினைககும்பொழுது, கீழ வகுப்பினா அதை ஒரு உணமைப் பொருளாகவே கருதுகினறனர் என இவா கூறுகிறார்.

பொதுவாக, மேல வகுப்பினா, அவர்தம் தகுதி நிலை போன்றவற்றைத் தங்கவைத்துக கொள்வர்; மேலும் வருஙகாலத்தலைமுறையினரைச் சமூகமயமாக்குவதில் வல்லமை பெறறவாகள நடுத்தர வகுப்பு மக்களை அனைத்துத் தொழில துறைகளிலும் பொதுவாகக் காணலாம். இவாகள, தஙகளது தகுதியை ஏற்றுககொணடு தஙகள குழநதைகளைப் பழக்குவர். இவ்வகுப்பினர், ஓரளவு பொருளைச் சேமிபபதிலும தங்கள் குழநதைகளை மேலவகுப்பினராக ஆககுவதிலும் முனைந்திருப்பா. தம்மைத தாமே ஒழுஙகுபடுத்திக் கொளளும் மனபபான்மையை இவாகள பெற்றுளளனர்; மேலும் வழிநிலைக குழுவிலேயே (Secondary Group) பெரும்பாலும் செயற்படுவர். கீழவகுப்பு மக்கள் வரையறுக்கபபட்ட குழுக்களில் மட்டுமே காணப்படுவர்.

வகுப்புணர்வு: இது, சமுதாய உளநிலை எண்ணஙகளையும் நோக்கங்களையும் கொணடு மககளைப் பல வகுப்புகளாகப் பிரிக்கிறது. வகுப்புப் பறறு மேல் வகுப்பினரை ஒன்றுகூட்டிக் கீழ் வகுபபினரிடமிருந்து வேறுபடுத்துகினறது. கீழ வகுப்பினரிடம் அன்புடனும் கருணையுடனும் பழகுவது மேல் வகுப்பினரின செயறபாடாகும். கீழ்வகுப்பினா மேல் வகுப்பினருக்கு மரியாதை செலுத்திக் கீழப்படிந்திருப்பர். சில வேளைகளில், சமூக மாற்றமானது வகுபபுச சணடையிலும் முடியக்கூடும். எனவே, இந்நிலை மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்ட சமூகத்தில், மேல வகுபபினர் தம் பதவியை விட்டுத்தாராதிருத்தல், கீழ் வகுப்பினர், மேல் வகுப்பினரை முறியடித்தல போன்ற செயல்கள் நிகழக்கூடும். வகுப்புணாசசியானது சூழ்நிலைககேற்ப மாறும், எடுத்துக்காட்டாகப் போட்டியிடும் வகுப்பு (Competitive class) மற்ற வகுப்புகளிலிருநது மாறுபட்டு இருக்கும். மூடப்பட்ட வகுப்பு (Closed Class) சமூக மாற்றங்களை ஏற்க முன் வாராது. எனவே, வகுபபுணர்வு (Class Consciousness) கொணட குழுக்கள் மற்றைய குழுக்களை அழுத்திச் சமூகத்தில் இன்று ஓங்கி இருக்கினறன.

மார்க்சும் வகுப்புக் கொள்கைகளும் உற்பத்திச் சக்திகள் தனியார் உடைமைகளாக இருக்கக் கூடிய முதலாளித்துவ சமூகத்தில் முதலாளி வருக்கம் (Bourgeoisie) தொழிலாளி வருக்கம் (Proletariat) என இருவகுப்புகள் அமையுமென மார்க்சு கூறுகிறார். இச் சமூகத்தில், முதலாளிகள் தங்களுடைய வாழ்வை, நலன்களை மேம்படுத்துவதிலேயே குறியாக இருப்பார்கள். இதனால் தொழிலாளிகளுக்கு உரிய ஊதியத்தைத் தராமல் அவர்களைச் சுரண்டி வாழ்வார்கள். அவ்வாறான நிலையில் தொழிலாளிகள் ஒருங்கிணைந்து சுரண்டலை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். தங்களுடைய உழைப்பிற்குரிய ஊதியத்தைக் கோரி முதலாளிகளை எதிர்த்து ஒன்று திரள்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒன்று திரளும்போது தொழிலாளர் வருக்கம் அல்லது வகுப்பு உருவாகிறது. அவர்களிடையே கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வகுப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. இந்த உணர்வின் அடிப்படையில் முதலாளிகளை ஒரு பொது எதிரியாக நிறுத்தி அவர்களை எதிர்த்துப் போராடுகின்றனர். அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க நினைக்கின்றனர். இவ்வாறு தொழிலாளிகள்-முதலாளிகள் ஆகியோரிடையே ஒரு வருக்கப்போராட்டம் நிகழ்கிறது. இதில் தொழிலாளர்களின் சக்தியே மேலோங்கி நிற்கும். முதலாளித்துவ சக்தியை முறியடித்துத் தொழிலாளர் அரசை ஏற்படுத்துவர். முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டுவர். பின்னர் உண்மையான பொதுவுடைமை மலரும். இந்நிலையில் வகுப்பு என்ற நிலையே இருக்காது. அனைவரும் ஒரே நிறையாக இருப்பர் என வகுப்புக் கோட்பாட்டைப் பற்றிக் காரல்மார்க்சு விவரிக்கிறார். இதையே அவர் வழி நடப்பவர்களும் நம்புகின்றனர்; பின்பற்றுவதற்கு முயலுகின்றனர்.

மார்க்சியக் கொள்கையாளர்கள் வகுப்புப்பிரிவுகளை வேருடன் களைந்து, சொத்துரிமையற்ற தொழிலாளரை உருவாக்க முயலுகின்றனர். எனினும், தொழிலாளிகள் பொருளாதாரச் சமூகம், பண்பாடு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் முதலாளிகளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் முதலாளிகளால் தங்கள் நலத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். உலகிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவரும் தங்கள் கொள்கைகளையும் தேவைகளையும் நிறைவுசெய்து கொள்ளுவதற்கு ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டுமென ஏங்கல்சுடன் (Engels) இணைந்து மார்க்சு எழுதிய பொதுவுடைமை அறிக்கையில் (The Communist Manifesto) கூறியுள்ளார். இலெனினும் இவரது கொள்கையைப் பின்பற்றி உருசியச் (Russia) சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்தார். மார்க்சியக் கோட்பாடுகள் அரசியல் நிறையில் ஓரளவிற்கு முழுமை பெற்றிருப்பினும் சமூகத்துறையில் மக்களின் அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் ஆற்றல் கொண்டதல்ல. மேலும், இது நடுத்தர வகுப்பினரின் குழு மனப்பான்மையையும் குழுவின் முக்கியத்துவத்தையும் புறக்கணிக்கிறது. முதலாளித்துவத்தை ஒழிக்கின்ற நோக்கில் நடுத்தர வகுப்பினராகிய வணிகர், தச்சர், கொல்லர் போன்ற சிறு தொழிலாளர், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் தொழிலாளருமின்றி, முதலாளியுமின்றி இடைப்பட்டு இன்னலுறுகின்றனர். எழுத்தர், ஆசிரியர், மருத்துவர் போன்றோர் தற்காலச் சிக்கலான சமூகத்தில் ஊதியம் பெற்று வாழ்வோர் எனக் கூறப்படுவதுடன் தொழிலாளி என்ற வகுப்பின் கீழே கொண்டு வரப்படுகின்றனர். எனவே மார்க்சு ஒரு சமூகவியல் அறிஞராக இல்லாமல் அரசியல் சிந்தனையாளராகவே அதிகபட்சம் காட்சியளிக்கிறார். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Cohen, Bruce J., Theory and Problems of Introduction to Sociology. Mc-Graw-Hill Book Company, U.S.A., 1979.

Hardert, Ronald A., and Etal ,Sociology and Social Issues, The Dryden Press, U.S.A., 1977.

Hollingshead August B. and Fredrick C. Redlich, Social Class and Mental Illness, John Wiley, New York, 1958.

Horton, Paul B. and Chester L., Hunt, Sociology, Mc Graw-Hill Book Company, Japan, 1981.

சமூக வழிகாட்டல்: வழிகாட்டல் என்ற சொல்லை எளிதாக வரையறுத்துப் பொருள் கூறுவது இயலாது. இச்சொல் பலவகைகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. குரோவும் குரோவும் (Crow and Crow) வழிகாட்டல் என்றால் திசைகாட்டுவது என்று மட்டும் பொருள் அன்று; மேலும், அது ஒருவரின் எண்ணத்தை மற்றொருவர் மீது திணிப்பது என்றும் சொல்லமுடியாது. ஆனால், 'வழிகாட்டல் என்பது திறம்வாய்ந்த ஆலோசனையாளர்களால் (Competent Counsellors) எவ்வயது உடையவருக்கும், தம் வாழ்க்கையைச் சரிவர நடத்தவும் தம் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை நன்கு அமைத்துக்கொள்ளவும், தம் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்னல்களுக்குத் தகுந்த தீர்வு காணவும், தம் பொறுப்புச் சுமைகளைத் தாங்கி வாழ்க்கை நடத்தவும் தரப்படும் உதவியைக் குறிக்கிறது' என்று பொருள் கூறியுள்ளார். வழிகாட்டல் என்பது, ஒரு மனிதனுக்குத் தன்னுடைய ஆற்றல்கள், விருப்பங்கள் முதலியவற்றை நன்கு உணர்ந்து

கொள்ளவும், அவற்றை வளர்த்துக்கொள்ளவும், மேலும் அவற்றைத் தம்முடைய வாழ்க்கையின குறிக்கோள்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் செய்யப்படும் உதவியைக் குறிக்கிறது என்று திராக்சலர் என்பவர் கருதுகிறார். சோன்சு என்ற மறறொருவர் வழிகாட்டல் என்பது, ஒரு மனிதன் தன்னுடைய குறிக்கோளை அடையவும் தனனுடைய குறைகளைத் தவிர்க்கவும் எங்குச் செல்லவேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும என்று அவனுக்கு எடுத்துக் கூறுவதைக குறிக்கும் என்று கூறுகிறார். இங்ஙனம் இன்னும் பலா பல நோக்கு முனைகளிலிருந்து வழிகாட்டல் என்ற சொல்லிற்கு விளக்கம் தந்துள்ளனர். அங்ஙனம் பல வகைகளில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள வழிகாட்டல் என்ற சொல் கீழவரும் கூறுகளைக் கொணடுள்ளது.

1. **வழிகாட்டல் ஒரு படிமுறை**: ஒவவொருவரும் தம்முடைய உள்ளாற்றலைக் கணடுகொணடு அதனைக்கொண்டு, தமது குறிகோளகளை அடையவும் தமது குறைகளைக் குறைத்துக்கொள்ளவும், எடுத்துக் கொள்ளும் திட்டங்களைப் படிபபடியாக வகுத்துக் கொள்வது இம்முறையாகும்.

2. **தொடர் படிமுறை**: இளங்குழவிப் பருவம் (Early Childhood), காளைப்பருவம (Adolescence), வயதுவநதோர் பருவம் (Adulthood), முதியோர் பருவம (Oldage) முதலிய அனைத்துப் பருவஙகளுககும் வழிகாட்டல எனபது மிக மிகத் தேவையான ஒன்றாகும்.

3. தேர்நதெடுக்கப்பட்ட நோககஙகளையும் சிக்கலான நோக்கங்களையும் கணடு ஆராய்வது வழிகாட்டலின் ஒரு முககியமான அம்சமாகும்.

4. வழிகாட்டல் பொதுவானவர்களாலும் வலலுநர்களாலும் அளிக்கப்படுவதாகும். அதாவது பொதுவானவர்கள என்பவாகள பெறறோர்கள், ஆசிரியாகள, அறிவுரை கூறுபவாகள் (Advisers) ஆகியோா ஆவா. வல்லுநர்கள் என்பவர்கள ஆலோசனையாளாகள (Counsellors), உள நல மருத்துவாகள (Phychiatrists), உள இயல வல்லுநாகள் (Psychologists) ஆகியோர் ஆவா. இவ்வனைவரும இணைந்து மனிதனை அவனது சிககலிலிருநது காப்பாற்றுவதால் வழிகாட்டல் எலலோராலும் அளிக்கப்படுவதாகும்.

வழிகாட்டலின் வகைகள்: வழிகாட்டல் பலவகைப் படும். அவையாவன: 1. கல்வி வழிகாட்டல் (Scholastic Guidance)), 2. தொழில வழிகாட்டல் (Vocational Guidance), 3. சமூக வழிகாட்டல் (Social Guidance), 4. அறவழிகாட்டல் (Moral Guidance), 5. உடல்நல வழிகாட்டல் (Health Guidance), 6. திருமண வழிகாட்டல் (Marita Guidance) முதலியவை ஆகும். இவற்றுள் மூன்றாவதான சமூக வழிகாட்டல் மட்டும் இங்கு விரித்துரைக்கப்படுகிறது

பெரும்பான்மையான மாணவர்களுக்குச் சமூகத் தொடர்புகள் சிக்கல நிறைந்தனவாக உளளன. எடுததுக்காட்டாக, ஒரு பளளி ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியினருககு மட்டும் சேவை செய்வதாகவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப பொருளாதார நிலையினருக்கு மட்டும் சேவை செய்வதாகவோ இருந்தால அப்பளளியில பயிலும் மாணவாகளுக்கு மற்றவாகளுடன பழகுவது சறறுக் கடினமாக இருக்கும். ஒரு நகரக கலலூரியிலோ பல்கலைக்கழகத்திலோ மாணவர் குழு, பல மொழி பேசுபவர்களும் பல சமூகப் பொருளாதார நிலைகளைச சோந்தவர்களும் கலந்த ஒரு கலபபாகும. இககுழுவில சில மாணவர்கள தனமுனைபபுக் கொண்டவர்களாக இருப்பர், அவர்கள மற்றவர்களுடன் பழகுவதறகு ஏற்றவாறு அவர்களை மாற்றியமைகக வேணடும். அதுபோலவே சில மாணவர்களிடத்தில வெட்கமும் கூச்சமும மிகுதியாக இருககும். அதனால், அவர்களுக்கு மற்றவர்களுடன் பேசுவதும் பழகுவதும் கடினமாக இருககும. வேறுசிலர், நணபர்களைப் பெற்றிருந்தாலும் அவர்களுக்கு நணபர்களிடம் என்ன எதிர்பார்பபது என்பது தெரியாமல அவர்களுடன பழகுவார்கள. சில மாணவர்கள, அவர் தம் வகுபபுகளில் சிறந்து விளங்க வேணடும்; தலைமை தாஙகி மறற மாணவர்களை நலவழி நடத்திச் செலல வேணடும் என்ற எணணததுடன் இருப்பா. இங்ஙனம் ஒரு குழு என்று எடுத்துக்கொணடால் பல வகைபபட்ட மனிதர்கள அதில் இருப்பர். அனைவரும் ஒருவருடன ஒருவர் அன்புடனும் நட்புடனும் பழகிப பேசித் தத்தம் ஆறறலைச் செவவனே பயனபடுத்தித் தாஙகள் வாழும் சமூகத்தை முன்னேறறப் பாதையில நடத்திச் செலலவேணடும். அவர்கள அனைவரும வளமான வழிகளில தஙகள மெய்ப்பாடுகளைத் (Emotions) தெரிவித்தும சமூகச சூழ்நிலைகளை நன்கு துல்லியமாகக கணிததும செயறபட வேணடும். அவர்களிடையே ஏதேனும் சமூக முரணபாடுகள் காணபபடுமேயானால அவறறை நீக்கி அனைவரும் ஒரேவழியில செயற்பட வேணடும். அதனால, அவர்களுககுள ஒற்றுமை ஓஙகி வளாவதுடன் பாதுகாப்பு உணாச்சியும் மேலோஙகி நிற்கும்.

சமூக வழிகாட்டலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சில வழிமுறைகளாவன: 1) முறை நிரம்பாதமைந்த கலந்துரையாடல் (Informal Discussion), 2) குழுத் தொகுதி அறிக்கை (Group Report), 3) சொற்பொழிவு (Lecture), 4) நாடகம் (Drama), 5) வினாப்பெட்டி (Question Box), 6) வழக்கு மாநாடு (Case Conference) முதலியனவாகும். மேறகூறிய

முறைகள் மூலம் சமூகத்திற்கு நன்முறையில் வழி காட்டமுடியும். சமூக வழிகாட்டல் காலத்தைப் பொறுத்தவரை சிக்கனமாகவும், பயனைப் பொறுத்த வரை நிறை முதிர்வுடையதாகவும் இருக்கும். சமூக வழிகாட்டல சாதாரண மக்களுக்குப் (Normal People) பயன்படும வகையில் அமைந்த ஒன்றாகும. சமூகத் தினருக்குப் பொதுவான சிக்கலகளைத தீர்க்கச் சமூக வழிகாட்டல் பெரிதும் பயன்படும். வ.தே.சா.

துணை நூல்'

Kochbar, S.K., Guidance and Counselling in Colleges and Universities, Sterling Publishers Private Ltd , New Delhi, 1984.

சமூகவியல்: மனிதனைப் பற்றி ஆராய்கின்ற பல இயலகளில் சமூகவியல் ஒன்றாகும். இச்சொல் 'சமூகத்தை ஆராய்கிற இயல' என்ற பொருளை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மோரிசு கின்சுபெர்கு (Morris Ginsberg) என்ற அறிஞர 'சமூகததை ஆராய்கிற இயலே சமூகவியல் என்று சமூகவியலுக்கு விளக்கம் தருகிறார். இவர் 'சமூகம்' என்பது 'மனித உறவுகள பின்னிப பிணைந்து அமைநதிருக்கும் இழைமம' (Tissue) எனக் கூறுகிறார். இது போனறே மெகஈவர் (Mac Iver), பேசு (page) ஆகிய இருவரும 'சமூகத்' திற்கு விளக்கம் தருகிறார் கள். அவர்கள் இருவரும் சமூகத்தைச் 'சமூக உறவு கள் பின்னிப் பிணைந்துள்ள வலைப் பின்னல' என்கி றார்கள். எனவே, சமூகவியல் என்பது சமூக உறவு களின் தொகுப்பை ஆராய்கிற இயல எனக் கொள்ள லாம்.

மனிதன கூடி வாழும் இயல்பு உடையவன். அத னால்தான அரிசுடாட்டில் (Aristotle) என்ற அறிஞர் மனிதனை 'ஒரு சமூகப் பிராணி' என்கிறார். மனிதன் தன் தேவைகளுக்காக, பாதுகாப்புக்காக, சுகத்துக்காக, நலத்திற்காக, வசதிக்காக, வாழ்க்கை வாய்ப்புகளுக்காக, பிற சேவைகளுக்காக மற்றவர் களைச சார்ந்து அவர்களோடு கூடி வாழும் பொழுது பல வகையான உறவுகள் பல நிலைகளில், பல அளவு களில் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு பிறரோடு பழகும் பொழுது, கூடி வாழும்பொழுது ஏற்படும் உறவுகள் 'சமூக-உறவுகள' எனப்படுகின்றன. இத்தகைய உறவு களையே சமூகவியல் ஆராய்ந்து உண்மைகளைத் திரட்டி ஒரு திரட்சியாகத் தருகிறது.

சமூக உறவுகளே சமூகவியலின் ஆய்வுக் கருப் பொருள் என்பதைச் 'சமூகவியலுக்கான ஆங்கிலச் சொல்லும் (Sociology) குறிப்பிடுகிறது. இச் சொல் ஆகசுட்டு கோம்டு (Auguste Comte) என்ற பிரெஞ்

ஆகசுட்டு கோம்டு

சுத் தத்துவ அறிஞரால கி.பி.1838-ஆம்ஆண்டு உரு வாக்கப்பட்டது இசசொல் சோசியசு (Socius) என்ற இலத்தீன் சொலலைக் கொணடும், லோகசு (Logos) என்ற கிரேக்கச் சொல்லைக் கொண்டும் உருவாக் கப்பட்டது. சோசியசு என்பதற்கு இணைநது வாழ் தல் என்று பொருள். ஆகவே மனிதர்கள் இணைந்து வாழ்வதையும் அநத வாழ்க்கையில இயல்பாக எழும் உறவுகளையும் ஆராய்வதே சமூகவியலின நோக்கம் என்பதை இச்சொலலின மூலச்சொல்லான சோசியசு தெளிவுபடுத்துகிறது.

சமூகவியல் சமூக உறவுகளை விரிவாக ஆராய் கிறது. சமூக உறவுகள் ஏற்படுகிற நிலைமைகள், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் நெறிகள, அவறறிலிருந்து முகிழ்க்கும் குழுக்கள், அமைப்பு முறைகள, செயற் பாங்குகள், அவற்றின் விளைவாக ஏற்படும்நிகழ்வு கள் முதலியவற்றைச் சமூகவியல் ஆராய்கிறது.

சமூகவியல் மனிதனுடைய சமூக உறவுகளன்றிப் பிற அம்சங்களை ஆராய்வதிலலை. அவனுடைய உயிரியல் தன்மைகளையோ உளவியல போக்கு களையோ வரலாற்றையோ சாதனைகளையோ சமூகவியல் ஆராய்வதில்லை. இப்படிச சொல்வத னால் சமூகவியல் இந்த அம்சஙகளைத் தொடுவ தில்லை என்று கருதக்கூடாது. இவை சமூக உறவு களில் ஒரு பகுதியாகவோ அவற்றைப் பாதிப் பவையாகவோ, அவறறினால் பாதிககப்படுபவன

வாகவோ அமைந்தால், அந்த நிலையில் சமூகவியல் இந்த அம்சங்களைத் தொடும்; ஆராயும்.

ஆய்வுப் பரப்பு எல்லை: சமூகவியல் மனித உறவுகளையும், அவ்வுறவுகளில் முகிழ்க்கும் நிகழ்வுகளையும் ஆராய்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆயினும் அவற்றைச் சமூகவியல் எந்த அளவுக்கு ஆய்வு செய்ய வேண்டும், ஆய்வதில் எந்த எல்லையோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேணடும் என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் இருவேறு கருத்தினங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன. ஒன்று தனித்துறைக் கருத்தினம் (Specialist School), மற்றொன்று பல்பொருளாக்கக் கருத்தினம் (Synthetic School). இவ்விரு கருத்தினங்களும் சமூகவியலின் ஆய்வுப் பரப்பு எல்லையை வெவ்வேறு நிலைகளில் நின்று தீர்மானிக்கின்றன.

தனித்துறைக் கருத்தினம்: தனித்துறைக் கருத்தினம் சமூகவியலின் ஆய்வுப் பரப்பு ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும்; அது எல்லையின்றிப் பரவலாக இருக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறது.

இக் கருத்தினம், சமூகவியல் சமூக உறவுகளின் எல்லா அம்சங்களையும் ஆய்வு செய்யத் தேவையில்லை என்றும்,அவற்றின் குறிப்பிட்ட, முக்கியமான அம்சங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றைச் சிறப்பாக ஆராய வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

இக்கருத்தினத்தைச் சேர்ந்தவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர் சார்சு சிம்மல் (George Simmel) என்ற செருமானிய அறிஞர். இவர் வடிவம் சார் முறை (Formal method) என்ற முறையைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார், சமூகவியலானது சமூக உறவுகளை ஆராயும் நோக்கங் கொண்டிருந்தாலும், அது சமூக உறவுகளின் எல்லாப் பரிமாணங்களையும் அம்சங்களையும் ஆராய வேண்டியதில்லை; சமூக உறவுகளின் வடிவங்களைப் (Forms) படித்தால போதும் என்கிறார். வடிவஙகளை ஆராய்ந்தாலே, சமூக உறவுகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்கிறார்.

சமூக வாழ்க்கையில் பல துறைகளிலும் சமூக உறவுகள் நிலவுகின்றன. அவை எண்ணற்ற அளவில் இருக்கின்றன. ஆயினும், அவை எல்லாம் நிருணயம் செய்த மாதிரி குறிப்பிட்ட சில வடிவங்களையே கொண்டிருக்கும். அவை போட்டி, மேம்பட்ட நிலை (Super ordination), கீழ்ப்படி நிலை (Subordination) வேலைப் பங்கீடு (Division of Labour) என்ற குறிப்பிட்ட வடிவங்களையே கொண்டிருக்கும். சமூக உறவுகளைக் கூர்ந்து கவனித்தால் அவை எந்தெநத நிலைகளில் என்னென்ன வடிவங்களை அடைகின்றன என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம். அந்த வடிவங்களை இனங்கண்டு, அவற்றைப் பிரித்து வகைப்படுத்தி அலசி ஆராய்ந்து விளக்கிக் கூறுவதையே, சமூகவியல் தன்னுடைய நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று சிம்மல் கூறுகிறார்.

சார்சு சிம்மல்

மாக்சு வீபர்

மாக்சு வீபர் (Max Webar) என்ற அறிஞரும் இககருத்தை ஆதரிக்கிறார். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் மனிதர்கள ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொள்ளுகிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் சமூக எதிர்பார்ப்புகளுககு ஏற்பவும் சமூக நெறிகளுககு இணங்கவும் நடந்து கொளகிறார்கள். அந்த நடத்தைகளைக் குறிப்பிட்ட சில வடிவங்களில் அடக்கி விடலாம். அநத வடிவங்களை மட்டும் சமூகவியல் ஆயவு செய்தால போதுமானது என்று மாக்சு வீபர் கருதுகிறார்.

இவ்வாறு தனித் துறைக் கருத்தினத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் சமூக உறவுகளின் ஒரு சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களை, அதுவும் சமூக உறவுகளின் வடிவஙகளை ஆய்ந்தாலே போதுமானது என்று கருதுகிறார்கள். சமூக உறவுகளின் அனைத்து அம்சங்களையும் ஆய்வது என்று எலலாவற்றையுமே சமூகவியல் அலசி ஆராய வேணடும என்பதில்லை. சமூகவியல் தன்னுடைய ஆய்வுப் பரப்பின் எலலையைச சமூக உறவுகளின் வடிவங்களோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது அவர்கள் கருத்து.

இக் கருத்தினத்தின் அணுகுமுறையில் ஒரு குறை உண்டு. சமூக உறவுகளின் ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தை, அதாவது அவற்றின் வடிவஙகளை மட்டுமே ஆராய்ந்தால், சமூக உறவுகளைப் பற்றிய முழுமையான அறிவு கிட்டாமற் போகும். எந்தச் சமூக உறவுக்கும் வடிவம் மட்டுமன்றி உட்பொருளும் (Content) உண்டு. இவவுட்பொருளை விட்டு விட்டு வடிவத்தை மட்டும் படித்தால் சமூக உறவுகளை முழுமையாகப் புரிநது கொளள இயலாமற் போகும்.

மேலும், வடிவங்களை மட்டும் தனியாக ஆய்வு செய்து அதன மூலம் சமூக உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கண்கூடாக வாழ்க்கையில் அவை எப்படிச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பினனணியை ஆராய்ந்து பார்த்தாலதான் அவற்றைப் புரிநது கொள்ள முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, போட்டி எனபதை மட்டும் தனித்து ஆராய்ந்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அரசியல துறையில் அல்லது பொருளாதாரத் துறையில் போட்டி எப்படி நடைபெறுகிறது என்று நேரடியாக ஆய்வு செய்தால்தான் அதைப் புரிநது கொள்ள முடியும்.

பல்பொருளாக்கக் கருத்தினம்: தனித் துறைக் கருத்தினம், சமூகவியலின் ஆய்வுப் பரப்பு ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்கிறபோது, பல்பொருளாக்கக் கருததினம் அந்த எல்லை விரிவாக இருக்க வேண்டும் எனறு வற்புறுத்துகிறது. பல பொருளாக்கக் கருத்தினம் சமூக உறவுகளின் எல்லா அம்சஙகளையும் ஆய்வு செய்து, சமூகவியலை ஒரு பொதுச் சமூக அறிவியலாகவும் சமூக உறவுகளைச் சமூகத்தைப் பற்றிய ஓர் அறிவுக் களஞ்சியமாகவும் இருககு வேண்டும் எனறு கூறுகிறது.

பல்பொருளாக்கக் கருத்தினம் சமூக உறவுகளின் எல்லா அம்சங்களையும், சமூக உறவுகளில் முகிழ்த்திடும் சமூகத்தின் எல்லாக் கூறுகளையும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும ஆய்வு செய்தால்தான், சமூக உறவுகளையும் – சமூகத்தையும் பற்றிய முழுமையான பொது அறிவு கிடைக்கும் என்கிறது. சமூகவியலும் ஒருமுறையான பொதுச சமூக அறிவியலாக முடியும். அதற்காகச் சமூகவியல பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, ஒவ்வொரு பிரிவும ஏதாவதோர் அமசத்தை, கூற்றை எடுத்துக கொணடு அதைச் சிறப்பாகவும் விரிவாகவும ஆராயலாம். இப்படிப் பல பிரிவுகள தத்தம் துறைகளில சேர்ககிற அனைத்து உண்மைகளையும் சேர்த்து இணைததுச் சமூகவியல், சமூக உறவுகளை–சமூகத்தைப் பற்றிப் பொதுபபடையான அறிவியல் உணமைகளைத் தரலாம் என்று கூறுகிறது.

ஏமில் தர்க்கைம்

இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஏமில் தர்க்கைம் (Emile Durkheilm) என்ற பிரெஞ்சுச் சமூகவியல் அறிஞர் சமூகவியலைச் சமூக வடிவமைப்பியல் (Social Morphology), சமூக உடலியல் (Social Physiology), பொதுச் சமூகவியல் (General Sociology) என்ற மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றும எது எதை ஆராயலாம் என்று வரையறுத்துச

சமூகவியலுக்கு ஒரு வேலைப் பங்கீட்டை அளிக்கிறார். சமூக வடிவமைப்பியல், மக்கள் வாழ்க்கையில் புவியியல் கூறு எவ்வாறு ஆதாரமாய் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும், சமூக நிலையமைப்பின பல வகைகளோடு அக்கூறு எவ்வாறு உறவு கொண்டுள்ளது என்பதையும் ஆராயும். மேலும், மக்கள் தொகையின் அமைப்பையும் பகிர்வையும் மற்றும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் இப்பிரிவு ஆராயும். சமூக உடலியல், சமூகக் கூறுகள் அனைத்தையும் ஆராயும். இதற்காக இப்பிரிவு பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு சமூகக் கூற்றை எடுத்துக் கொண்டு அதனை விரிவாகவும், தெளிவாகவும் ஆராயும். மதம், ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், பொருளாதார வாழ்க்கை, மொழி என்ற பல்வேறு சமூகக் கூறுகளையும் தனித் தனிப் பிரிவுகள் விரிவாக ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு கூற்றைப் பற்றியும் விளக்கமான உணமைகளை அளிககும். பொதுச் சமூகவியல், சமூக உடலியலின் பிரிவுகள சமூகக் கூறுகளைப்பற்றித் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து அளித்திடும் உண்மைகளை எலலாம் தொகுத்து அவற்றிலிருந்து பொதுப்படையான விதிகளை வகுக்கும். இப்பொதுப்படையான விதிகள் சமூகக கூறுகளின் பொதுவான தனமையை விளககிக் கூறும்.

சமூகவியல் இவ்வாறு பல பிரிவுகளாகப் பிரிநது சமூகக் கூறுகளைத் தனித்தனியாகவும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் ஆராய வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியில் கிடைத்திடும் உண்மைகளைத் தொகுதது அவற்றைப் பொதுப்படையான அறிவியல் உண்மைகளாக வடித்துத் தர வேண்டும் என்பது தர்க்கைமின் கருத்தாகும்.

இவ்வாறே கினசுபெர்கும் கருதுகிறார். சமூகவியல் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து சமூகக் கூறுகளைத் தனித் தனியாகச் சிறப்பாக ஆராய்நது, பிறகு அநத ஆராய்ச்சி உணமைகளையெல்லாம் திரட்டித் தொகுத்துத் தருவதே அதன் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். இந்த நோககத்தை அடையச் சமூகவியல் கீழ்க் காணும் பணிகளை ஆற்ற வேண்டும் என்கிறார.

முதலில், சமூகவியல் சமூகக் கூறு ஒவ்வொன்றையும் விரிவாக ஆராய வேண்டும. அதனுடைய வடிவங்கள், வகைபாடுகள், தன்மைகள, அடிப்படைகள் முதலியவற்றை ஆராய வேண்டும். ஒரு சமூகக் கூறறை எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது, அதை முழுமையாக எல்லாக் கோணங்களிலும் ஆராய வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்-பெண் உறவில் முகிழ்த்திடும் குடும்பத்தை ஆராய எடுத்துக் கொளளும்போது, அதனுடைய பல்வேறு வகைகளையும், அது எந்த அடிப்படையில் அமைகிறது என்பதையும், குடும்பத்தினுடைய தலைமை நிருவாகம் யார் கையில், எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதையும், செயற்பாடுகளையும் இன்ன பிறவற்றையும் ஆராய வேண்டும்.

இரண்டவதாக, சமூகக் கூறுகளுக்கிடையே நிலவும் உறவை ஆராய வேண்டும். எந்த ஒரு சமூகக் கூறும் தனித்து இருக்காது; தனித்தும் இயங்காது. பிற சமூகக் கூறுகளைச் சார்ந்து உறவு கொணடிருக்கும், எடுத்துக்காட்டாகப் பொருளாதார வாழ்க்கைக்கும் அரசியல் வாழ்க்கைக்கும் உறவு இருக்கும். குடுமபத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் உறவு இருக்கும். மதத்திற்கும் ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் உறவு இருக்கும். ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் சட்டத்திறகும் உறவு இருக்கும். இப்படி ஒவ்வொரு சமூகக கூறும் மற்றொரு சமூகக கூறுடன உறவு கொணடிருக்கும்.

சமூகக் கூறுகள் ஒன்றோடு ஒன்று எப்படி உறவு கொணடிருககின்றன? அததகைய உறவினால என்ன விளைவுகள ஏற்படுகினறன எனபதைச் சமூகவியல ஆராய வேணடும்.

மூன்றாவதாக, சமூகவியல் சமூகக் கூறுகளில் ஏற்படுகிற மாறறங்களை ஆராய வேணடும. எந்தச் சக்திகள் எந்தச் சநதாப்பங்களில சமூகக் கூறுகளில் மாற்றங்களை ஏறபடுத்துகினறன எனபதை ஆராய வேண்டும்.

இது போன்ற கருத்தை ஆப் அவுசு (Hobhouse) என்ற அறிஞரும் கொண்டிருக்கிறார். முதலில் சமூகவியல் சமூக வாழ்க்கையின ஒவ்வோர் சிறப்பியலையும் நன்றாகவும் விரிவாகவும் ஆராய வேண்டும் அதற்காகச் சமூகவியல் பல பிரிவுகளாகப் பிரிநது ஒவவொரு பிரிவும ஓர் சிறப்பியலை எடுததுக் கொணடு அதைச் சிறப்பாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும. இரணடாவதாக, சமூக வாழககையின பல்வேறு சிறப்பியலபுகளைப் பற்றிச் சமூகவியலின பலவேறு பிரிவுகள அளிததிடும் உணமைகளைத் தொகுத்து, அச சிறப்பியல்புகளுக்கிடையே நிலவும் இயலபான பிணைபபுகளை ஆராய வேணடும். பிறகு இவவித இயல்பான இணைப்புகளால் எவ்வாறு சமூக வாழ்ககை இயங்குகிறது எனபதை விளக்கிக் கூற வேண்டும் எனறு ஆப அவுசு கூறுகிறார்.

இவ்வறிஞர்கள் பயன்படுத்துகிற சொல்லாட்சிகள் வேறுபட்டிருந்தாலும், அவர்களுடைய கருத்துகள் ஒரே பொருளையே மையமாகக் கொண்டு சுறறி வருகின்றன. சமூகவியல் சமூக உறவின அல்லது சமூக உறவுகள் உணடாக்கும் சமூக வாழ்க்கையின பல்வேறு சிறப்பியல்புகளையும் தனித் தனியாகச் சிறப்பாக ஆராய்ந்து, பிறகு கிடைத்திடும் உணமைகளை ஒருங்கு திரட்டிப் பொதுப்படையான உண்மைகளை

உருவாக்க வேண்டும். இக் கருத்தே பல்பொருளாக்கக் கருத்தினத்தின் கருத்தாக விளங்குகிறது.

பலபொருளாக்கக் கருத்தினத்தின கருத்து இன்று எல்லோராலும் ஏற்றுக கொள்ளப்படுகிறது. சமூக வியல் சமூகத்தின் பலவேறு சிறப்பியல்புகளையும, கூறுகளையும் விரிவாகவும விளககமாகவும் ஆராய்ந்து சமூகத்தைப் பற்றிய முழுமையான அறிவை வழஙக வேண்டும் என்று சமூகவியல் அறிஞர்கள் இன்று கூறு கிறார்கள். குறிப்பிட்ட எல்லை ஏதும் வைததுக் கொள்ளாமல், விரிந்த பரவலான ஆய்வுப் பரப்பை அமைத்துக் கொண்டு சமூகவியல் இயஙக வேணடும். சமூகத்தை முழுமையாக ஆராய வேணடும் எனபது இன்றைய சமூகவியல் அறிஞர்களின் கருதது

இக் கருத்தின் அடிப்படையில் இன்று சமூகவிய லாளர்கள் சமூகத்தின் பலவேறு சிறப்பியலபுகளை யும கூறுகளையும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் ஆராய் கிறார்கள். சமூகத்தை முழுமையாக ஆராய்கிற இயலைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில சமூக வியலாளர்கள் சமூகத்தின் இயற்கைத் தன்மை, தோறறம், வளர்ச்சி, அமைப்பு, கூறுகள், இயஙகும் விதம், மாற்றம், சிக்கல்கள் என்ற பல அளவுகளில் சமூகத்தை ஆராய்கிறார்கள. சமூகத்தைப் பல வழி களிலும், பல முனைகளிலும் நின்று ஆராய வேணடும் என்று தங்களுக்குள ஒரு வேலைப் பங்கீட்டை ஏற் பாடு செய்து கொணடு, சமூகவியலாளர்கள சமூகத் தின் பல்வேறு கூறுகளையும பகுதிகளையும் ஆராய் கிறார்கள்.

இந்த வகையில் சமூகவியல் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. சமூகவியல் கருத்தாய்வுத் தொகுதி (Theory) சமூகத்தின் இயற்கைத் தன்மை, தோற்றம், வளர்ச்சி, அமைப்பு, கூறுகள, செயற்பாடு, மாற்றம் முதலியவற்றைப் பற்றிய தத்துவார்த்தக கோட்பாடு கள, கருத்துகள், பொது விதிகள் ஆகியவற்றை உள ளடக்கியிருக்கிறது. சுருஙகச் சொனனால், சமூகத் தைப் பற்றிய தத்துவார்த்தக் கோட்பாடுகளையும் சிநதனைகளையும் இப்பிரிவு அளிக்கிறது.

வரலாற்றுச் சமூகவியல் மிகத் தொன்மையான சமூகங்களையும், அண்மைப் பண்டைக் காலத்தே இருந்த சமூகங்களையும் ஆராய்கிறது. இனறைய வாழ்க்கை முறைகளின் தோற்றத்தை அறியவும், அவற்றைப் பற்றிய தெளிவு பெறவும் வரலாற்றுச் சமூகவியல் பணடைய, தொனமையான சமூகங்களை ஆராய்ச்சி செய்கிறது.

ஒப்புமைச் சமூகவியல் என்பது நாகரிக வளர்ச்சி யில் பின்னடைந்து நிற்கும் சமூகங்களை ஒப்புமைப் படுத்தி ஆய்வு செய்கிறது.

'சமுதாயம்' என்ற பிரிவு சிறப்பாகச் சமுதாயங் களை ஆராய்கிறது. சமுதாயங்கள் ஊரகச் சமுதாயங் கள், நகரச் சமுதாயங்கள என இருவகைப்படும். 'சமு தாயம்' ஊரக, நகரச் சமுதாயஙகளை – அவற்றின் தன்மைகளையும் அமைப்புகளையும் சிக்கல்களையும்– ஆராய்கிறது ஊரகச் சமுதாயமும் நகரச் சமுதாயமும் பல வழிகளிலும் வேறுபாடு உடையனவாகையால் 'சமுதாயம்' ஊரகச் சமூகவியல், நகரச் சமூகவியல் என்ற இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, முதல பிரிவு ஊரகச் சமுதாயத்தின தன்மைகளையும அமைப்பையும், சிக்கல்களையும் ஆராய்கிறது. இரணடாம் பிரிவு நகரச் சமுதாயத்தின் தனமைகளையும் அமைப்பை யும் சிக்கல்களையும ஆராய்கிறது.

மனிதச் சூழ்நிலையியல (Human Ecology) எனற பிரிவு, ஒரு சமூக நிலையமைப்பில் மக்கள் அண்டை யஙகள் (Neighbourhoods)சமுதாயஙகள என்று குழுத் தொகுதிகளை அமைத்துக் கொணடு, அவறறுக்குள தஙகள வாழ்க்கையை எப்படி நடதததுகிறார்கள, உறவு களை எப்படி வளர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை யும்; அத்தகைய குழுத தொகுதிகள எவ்வாறு இட அடிப்படையில் பரவி அமைகின்றன என்பதையும்; அவை எப்படித் தங்களுக்கிடையே ஒன்றுடன ஒனறு பிணைப்பு வைத்துக் கொளளுகினறன என்பதையும் ஆராய்கிறது.

மககள தொகையியல் (Demography) என்ற பிரிவு, மக்கள ஒரு நிலபபரப்பில குவிந்து ஒரு தொகை யாக வாழ்கிறபோது, அம்மக்களின் எணணிக்கை அளவு, அந்த எண்ணிக்கை அமைந்திருக்கிற விதம், அது பகிர்நது இருக்கிற முறை ஆகியவற்றையும்; இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் ஏற்படுகிற மாற்றங களையும்; அம்மாற்றங்களினால் சமூக அமைப்பில் ஏற்படும் விளைவுகளையும்; அம்மாற்றங்களுககுக் காரணமான காரணிகளையும் ஆராய்கிறது.

உறவுமுறைச் சமூகவியல என்ற பிரிவு உறவு முறையமைப்பையும், திருமணம், குடும்பம் முதலிய நிறுவனங்களையும், கால்வழி அமைப்பு முறையையும் ஆராய்கிறது.

'குழு உறவுகள்' என்ற பிரிவு, சமுதாயத்தில் பல் வேறு இனங்கள், பண்பாட்டுக் குழுக்கள், தேசிய இனங்கள சேர்ந்திருக்கும் நிலையில் எழுகிற நிலைமை களையும் சிக்கலகளையும் ஆராய்கிறது.

சமூக உளவியல் என்ற பிரிவு சமூகச் செயற் பாங்குகளும், சமூக விழுமியங்களும் (Social Values), நெறிகளும எப்படி மனிதனுடைய செயல் நோக்கத் தையும் நடத்தையையும் நிருணயிக்கினறன எனபதை

ஆராய்கிறது; மனிதனுடைய ஆளுமையை, நடத்தையை நிருணயிப்பதில் சமூகக் கூறுகள், சமூக நிகழ்வுகள் எந்த அளவுக்குப் பங்கேற்கின்றன எனபதையும் ஆராய்கிறது. மனிதன் எப்படிச் சமூகத்தின உறுப்பினனாக ஆகிறான் என்பதையும், சமூகத்தின பல வகையான குழுத் தொகுதிகளில அவன் பங்கேற்கிற போது அவனுடைய நடத்தை எப்படி அமைகிறது என்பதையும் ஆராய்கிறது.

சமூக உள மருததுவஇயல் (Social Psychiatry) என்ற பிரிவு, சமூகச் சீர்குலைவுககும் தனிமனிதனின் ஆளுமைச சீர்குலைவுக்கும் உள்ள உறவை ஆராய கிறது. இது சமூகததில் ஏற்படுகிற தலைகீழ மாற்றங்கள், சீர்குலைவுகள முதலியன எந்த அளவுககு மனிதனின் மன நிலையைக் கெடுத்து மனக கோளாறுகளை உண்டாக்கி, அவனுடைய ஆளுமையைச் சீர குலைக்கினறன எனபதையும ஆராய்கிறது.

'சமூக நிலையமைப்புச் சிதைவு' (Social Disorganization) என்ற பிரிவு சமூகச சீர்குலைவை ஆராய் கிறது. குறறம், இளஞ்சிறார் குறறம, வறுமை, வேலையின்மை, மககள தொகைப் பெருக்கம, பரததைமை, சூதாட்டம், குடி, மருந்தடிமைப் பழககம், பிச்சை எடுத்தல போன்ற சமூகச் சிககலகளை அவறறால சமூகத்தில உணடாகும சீர்கேடுகளையும் அந்தச் சீரகேடுகளினால் எபபடிச் சமூக ஒழுஙகு கெடுகிறது எனபதையும் ஆராய்கிறது. குற்றமும இளஞ்சிறார் குற்றமும பெரும சமூகக் சிக்கலகளாக விளங்குவதால், அவறறை மட்டும் சிறபபாக ஆராய இந்தப் பிரிவில் 'குறறவியல்' எனற ஓர உட்பிரிவும அமைந்துள்ளது,

சமூகவியலின் பிரிவுகள இவற்றோடு மட்டும முடிவதில்லை. இனனும் பல பிரிவுகளும இருக்கின்றன. மக்களின உறவுகளை, வாழவுப் போககுகளை நெறிபபடுத்தும் பண்பாட்டை ஆராய ஒரு பிரிவும (பணபாட்டுச் சமூகவியல), பொருளாதார அமைப்பு முறைகளையும், பொருளாதார நிறுவனங்களையும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும், அவற்றில நிலவும் நெறிகள, உறவுகள ஆகியவறறையும், தொழிற பகுப்பு, சிறப்புத் தேர்சசி, தொழில்நுட்பம் முதலியவற்றையும், அவற்றால் ஏற்படும விளைவுகளையும் ஆராய ஒரு பிரிவும் (பொருளாதாரச சமூகவியல), அரசியல் நிறுவனங்களையும் செயறபாஙகுகளையும போக்குகளையும ஆராய ஒரு பிரிவும் (அரசியற் சமூகவியல), மதத்தை ஆராய ஒரு பிரிவும் (மதச் சமூகவியல), அறிவு அமைப்பு முறை, அறிவியல் ஆகியவற்றை ஆராய ஒரு பிரிவும்(அறிவு மற்றும் அறிவியல் பற்றிய சமூகவியல), கல்வியை ஆராய ஒரு பிரிவும் (கல்விச் சமூகவியல்), சட்டத்தை ஆராய ஒரு பிரிவும் (சட்டச் சமூகவியல), தொழிலை ஆராய ஒரு பிரிவும் (தொழிற் சமூகவியல்), வேளாணமையை ஆராய ஒரு பிரிவும் (வேளாணமைச சமூகவியல்), கலைகளை ஆராய ஒரு பிரிவும் (கலைச் சமூகவியல்), விளையாட்டுகள், பொழுது போககுகள முதலியவற்றை ஆராய ஒரு பிரிவும (விளையாட்டுகள் மற்றும் பொழுதுபோககுகள் பற்றிய சமூகவியல்), தொடர்சசியாக நிலைத்து நின்று வரும் நாட்டு மரபுகள், நம்பிக்கைகள, வழக்காறுகள. நாட்டுப் பாடலகள, கதைகள், புராணக் கதைகள முதலியவற்றை ஆராய ஒரு பிரிவும் (நாட்டவர் மரபுச் சமூகவியல) எனப் பல விதமான பிரிவுகள இருககின்றன. மருத்துவத துறையையும், இராணுவத துறையையும், செயதொழிலகளையும், சமூகத்தில நிலவும் நிலையமைப்புகளையும், சிறு குழுக்களையும, சமூக இயக்கஙகளையும், சமூக அடுககமைப்பையும், சமூகக கட்டுப்பாட்டையும, சமூக மாற்றத்தையும், சமூக மேமபாட்டையும், தகவல தொடர்பு முறையையும குறிப்பாக ஆராயவும சமூகவியலில பிரிவுகள இருக்கின்றன.

சமூகவியலாளர்கள் தமககுள் ஒரு வேலைப் பங்கீட்டை ஏற்படுத்திக் கொணடு, ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவில் ஈடுபட்டு, அப்பிரிவு சம்பந்தப்பட்ட துறையில சிறப்புத் தேர்ச்சி அடைகிறார்கள அத்துறை சம்பநதப்பட்ட கருப்பொருளை அல்லது கருப்பொருள்களை விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் சிறப்பாகவும் ஆராய்கிறார்கள். இவவிதம் சமூகவியலாளர்கள் சமூகத்தின் பலவேறு கூறுகளையும் பகுதிகளையும் தனித் தனிப் பிரிவுகளின மூலம் சிறப்பாகவும் விளககமாகவும் ஆராய்ந்து அறிவியல் உண்மைகளைத் திரட்டித் தருகிறார்கள். இநத உணமைகள எலலாம் ஒருஙகு திரண்டு ஒரு பொது இயலை, பொதுச் சமூகவியலை உண்டாககுகினறன.

சமூகவியலாளர்கள் தாம் ஆய்வு செய்யும் பொருளை விருப்பு வெறுப்பின்றி நடுநிலைக் கண்ணோட்டத்துடன ஆராய்கிறார்கள். தமது சொந்த விழுமியங்கள், எணணங்கள ஆகியவற்றை ஒதுக்கி வைத்து விட்டுப் புறவயமாக ஆராய்கிறார்கள. ஒரு பொருளை ஆராய்ந்து அதைப் பற்றிய உணமைகளை வெளிக கொணரும் பொழுது, அது என்ன பொருள, அது எத்தன்மையானது எனறு உள்ளதை உள்ளபடி இயல்பாய உரைக்கிறார்கள. அப்பொருள் இப்படித் தான் இருகக வேணடும் என்று நெறியுரை செய்வதில்லை. தாம் கணடறிந்த உண்மைகளை ஒனறாகத் திரட்டி, அவற்றிலுள்ள பொது அம்சங்களை வடித்தெடுத்து, அவற்றைக் கொணடு ஒரு பொதுப்

படையான கோட்பாட்டை உருவாக்கித் தருகிறார்கள். சி.என்.ந

வரலாறு: பண்டைக் காலம் முதற்கொண்டு சமூகம் என்ற நிறுவனம் இல்லாவிடினும் சமூகத்தைப் பற்றிய சில கருத்துகள் பல்வேறு அறிஞர்களின் நூலகளில சிற்சில இடங்களில் காணப்படுகின்றன. சமூகவியல் என்ற ஒரு தனி இயல் தோன்றுவதற்கு முன்பு இதை வரலாற்றுத் தத்துவம் (Philosophy of History) எனறும், அரசியற் பொருளாதாரம் (Political Economy) என்றும் கூறினா. இவ்விரு இயலகளிலும் அறிஞர்கள் பல்வேறு சமூகங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து தத்தம் கருத்துகளை வெளியிட்டுள்ளனர். சமூகவியலின் ஆய்வுப் பிரிவுகளான தனிமனிதன், குடும்பம், பழஙகுடி, பணபாடு, நாகரிகம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமயம் ஆகியவற்றைப பற்றி ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் செய்துள்ளனர். இப்பொழுது அமைந்துளள சமூகத்தின் அமைப்பைப் பற்றியும், அது எவ்வாறு அமைநதிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் விளக்கியுளளனர்.

தனிச் சிறப்புற்ற ஒரு சமூகம் எவ்வாறு இயங்க வேண்டும் என்பதைக் கிரேக்கத் தத்துவ அறிஞர் பிளேட்டோ (Plato, கி.மு. 427–கி.மு.347) தமது 'குடியரசு' (Republic) எனனும நூலில் விளககியுளளாா. இவரைத தொடாநது தாமசுமூா (Sir Thomas Moore, கி.பி 1478–1535) எனற ஆங்கில அரசியல அறிஞா தமது 'எககுறையுமறற இலட்சிய நாடு' (Utopia) எனனும் நூலிலும, இத்தாலிய ஆசிரியா காம்பனெலலா (Tomasso Campanella, கி.பி.1568–1639) சூரியனின் நகரம (City of the Sun) எனனும் தம் நூலிலும் பொதுவுடைமைக் கருததுகளை வெளியிட்டுளளனர். பிளேட்டோவிற்குப பினனா அரிசுடாட்டில் (Aristotle, கி.மு.384–322) தம் அரசியல (Politics) என்னும் நூலில், மனிதன கூடி வாழும் இயலபுடையவன என்றும், சமூகம் தனி மனிதனின் நடவடிககைகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறதென்றும, சட்டமும் நீதியும இல்லாவிடில் மனிதன விலங்கினும் கொடியவன் ஆவான் எனறும் கூறியுளளார். வரலாற்றின இடைக் காலத்திலும், கி.பி. 15–ஆம் நூற்றாணடின இறுதி வரையிலும் உலகைச் சுற்றிப் பயணங்கள மேறகொணட மாலுமிகள், போர் வீரர்கள், வணிகர்கள், சமயப் பரப்புநர்கள் ஆகிய அனைவரும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளைப் பற்றியும், அங்கே வாழும் மக்களின் பணபாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் வரலாறுகள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். அதன் விளைவாக ஐரோப்பிய மககளிடையே புதிய சமூகவியல் கருத்துகள தோனறலாயின. ஆப்சு (Hobbes) எனபவரின 'இலெவியாதன்' (கி.பி. 1651) என்னும் நூலும், இலாக்கு (Locke) என்பவரின் இரணடு அரசியற் கட்டுரைகளும் (1690), பிரான்சு நாட்டுச் சமூக அறிஞர் உரூசோவின் (Rousseau) 'சமூக ஒப்பநதமும்' (1762) அவற்றுள் முதனமையானவையாகும.

ஆதிமனிதன விலஙகுகளைப் போல் சமூகம், அரசியல், சட்டம் எதுவும் இலலாமல் இயற்கையில் தனி வாழ்க்கையை மேறகொண்டிருந்தான் எனபது ஆப்சின் கருத்து. மனிதனுடைய இயல்புகள சமூகத தொடர்பினால் ஏற்பட்டவையலல எனறும், மனிதன தனது உரிமைகளைக் காத்துக கொளவதற்குக் குழுவினனாக வாழக்கை மேறகொணடதன் விளைவுகள எனறும், அரசு அவவுரிமைகளைக் காத்தல் செய்யாவிடின மககள அரசினை மறுததுவிடலாம் என்றும இலாக்கு கருதினார். மக்கள தமக்குள கொணடுள்ள ஓா ஒப்பந்தத்தால அரசு உணடாயிற்றென்றும், மக்கள வாககு என்பது கடவுள வாக்கு எனறும், அரசாட்சியில் மககள அனைவரும் பஙகு கொளள வேணடுமெனறும கூறி, உரூசோ பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின சுதந்திரப் போருககும வித்திட்டார். இவ்வித கருத்துகளுக்கு மாறாக, வாலட்டேர் (Voltaire, கி.பி 1694-1778) என்ற பிரெஞ்சுத் தத்துவவாதி மனிதன எககாலததிலும் சமூக வாழ்க்கையினையே மேற்கொணடிருந்தான எனக் கூறியுள்ளார். அரிசுடாட்டிலைப் போலவே இவரும் மனிதன குழுவினனாகக கூடி வாழும் இயல்புடையவன் எனறும், அவன தனனிடத்திலும் தன் குழநதைகளிடததிலும தனனோடு உழைப்பவர்களிடத்திலும் அனபு வைத்திருக்கிறான எனறும், இவவித அன்பு சமூகத்தின் அடிபபடைத் தேவை என்றும் சமூகம் எக்காலத்திலும இருந்து வருகிறது எனறும் கருதினார்.

தீடரோட்டு (Diderot), தி' ஆலம்பர்ட்டு (D' Alembert) ஆகிய அறிஞர்கள் கி.பி.1751-இல் பிரான்சில் மாறுபாடில்லாத கருததுகளையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டிக் கலைக் களஞ்சியம் ஒன்றை வெளியிட்டனர். அந்த வெளியீடு மேல்நாட்டுப் பண்பாட்டின் ஒறறுமையை விளக்கியதுடன் சமூகவியல் தோன்றுவதற்கும உதவியது.

ஆகசுட்டு கோம்டு(August Comte, கி.பி.1798–1857) எனற பிரெஞ்சு அறிஞர் கி.பி.19–ஆம் நூற்றாண்டின முறபகுதியில் சமூகவியலை நிறுவினார். இவர் சமூக மேம்பாட்டிற்கான விதிகளை உருவாககச் சமூகததைப் பற்றி முழுமையாக விளக்கக்கூடிய ஓர் அறிவியல் தேவையென்பதை உணர்ந்து, சமூகவியலை நிறுவினார். அதன் காரணமாக இவா சமூகவியலின் தந்தை எனச் சொல்லப்படுகிறார். இவர் 'தத்துவத்தின் போக்கு' (Course of Philosophy) என்ற தம்

நூலில் சமூகப் படிமலர்ச்சியை விளக்குகிறார். அறிவின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே சமூகப் படிமலர்ச்சி அமைகிறது எனபது இவர் கருத்து. மேலும், சமூக வியலில ஒரு புதிய அறிவியல் முறையை, அதாவது புற மெய்ம்மை முறையைப் (Positivism) புகுததி, அதை ஒரு மெய்யான அறிவியல் நிலைக்கு இட்டுச சென்றார்.

எர்பர்ட்டு இசுபென்சர்

இவருக்குப் பின்னர் வநத எர்பாட்டு இசுபெனசர் (Herbert Spencer, கி.பி.1820-1903) என்ற இங்கிலாந்து அறிஞர் சமூகவியலுக்கு மேலும் ஆக்கம் தந்தார். இவர் சமூகப் படிமலர்சசி பற்றி ஓர் உயிரியல் தத்துவத்தை உருவாககினார்.

இவர் பழஙகாலச் சமூக நிறுவனஙகளை விரிவாக ஆராய்நது, பழஙகுடியினர் சமூகத்திற்கும் நாகரிக சமூகத்திற்குமுள்ள படிமலர்ச்சி வேறுபாடுகளை எடுத்துக் காட்டினார். உலகிலுள்ள சமூகத் தொடர்புகள சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை எடுதது விளக்குவது மட்டுமல்லாமல். மாறுபாடுகளையும ஓரளவிற்கு விளக்குகினறன எனக் கூறுகிறார். இசுபெனசர் மனித சமூகத்தை ஒரு முழுப் பொருளாகவும் (Organic) மனிதர்களை அதன உறுப்புகளாகவும் கொண்டார். உறுப்புகள அனைத்தும் அந்த முழுப் பொருளின் நலனுககாக அமைந்திருப்பது போலத் தனிமனிதர்களும் சமூகத்தின் நலனுக்காக இருக்க வேண்டும். சமூகம் அல்லது அரசும் தனிமனிதனுடைய நலனுக்கு அமைந்திருக்க வேண்டுமெனறு கருத்துக் கூறியுள்ளார். இம மரபைச் சார்ந்த வேறுசிலரும் சமூக ஒற்றுமை (Social Solidarity) என்ற கொள்கையினை வலியுறுத்தியுள்ளனர். இம்மரபினர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் விளங்கியவர்களாவர் இவர்களின் செல்வாக்கு விரைவில் மங்கியது. அதன் பின்னர்த் தார்வினின் கொளகையைப் பினபறறிச் சமூகப படிமலர்ச்சிககு விளககம காணும் முயற்சி எழுநதது. அதனபடி போரும போட்டியும் நியாயம் எனக கருதப்பட்டன; கூட்டுறவும் உதவியும் படிமலர்சசிக்குப் புறம்பானவையெனக் கருதபபட்டன.

ஆங்கிலச் சட்ட அறிஞா காரல் மேன்கைம் (Karl Mannheim, கி.பி. 1822-1888) பழங்காலச சமூக அமைப்பில் குடும்ப உறவு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தது என்றும், சொத்துரிமை கூட்டாக இருந்தது என்றும், சமூக ஆட்சிப் பொறுப்புத தந்தையிடமே இருந்தது என்றும், ஒரு குடுமபத்திறகு ஒரு சட்டம் என்ற நிலை இருந்த தென்றும், தநதையே அதைச் செயற்படுததுபவராக இருநதாரெனறும், தனி மனிதன் அதறகுக் கட்டுப்பட்டிருநதான் என்றும் கூறியுள்ளார். இககாலத்திய சமூகததில் அரசின சட்டங்கள முதலிடம் பெற்றுள்ளன என்றும், அரசியல நிறுவனங்களால சட்டம் வழஙகப்படுகிறதெனறும், சொத்து தனி மனிதனுககு உரியது என்றும், தனி மனிதனின் சுதந்திரத்திற்கு அரசு ஒனறே தடை என்றும் இவர் விளககியுள்ளார்.

உயிரியல் மரபினர்களின் செலவாக்கு மங்கியதும் உளவியலின் செல்வாக்கு ஓஙகியது கிரகாம் வாலசு (Graham Wallas), கிட்டிங்சு (Giddings), பேரட்டோ Pareto) ஆகியோா உளவியல் அடிப்படையில் சமூகத்தின் படிமலர்ச்சியையும சமூக வாழககையையும் விளக்க முற்பட்டனர். பிரடரிக லி பிளே (Frederic (Le Play, கி பி. 1806-1882) உற்று நோக்கல் முறையைத் (Observational Method) தோற்றுவித்தார்; நேரடியான சோதனையே சமூகச் சிககலகளுக்கு முடிவுகாணக் கூடிய வழியாகும் எனக் கண்டார். இவரைப் பின்பறறிக கெடிசு (Geddes), பிரான் போர்டு (Branford கி பி. 1864-1930) எனபவர்கள் கிராம, நகர வாழ்க்கையைப் பற்றி விரிவான வட்டார அளவீடுகளை நடத்தினர். அவற்றைத் தொடர்ந்து சமூக மக்கள் தொகையியல் (Social Demography) தோனறியது.

தர்க்கைம் (Durkheim, கி.பி. 1858-1917) என்ற அறிஞர் சமூகவியலுக்கும் உளவியலுக்கும உள்ள வேற்றுமைகளை அறிவித்தார். சட்டம், குற்றம், மொழி போன்றவற்றைத் தனிப்பட்ட ஒரு தனி மனிதனது உளவியலை அடிப்படையாகக் கொணடு விளக்க இயலாது சமூகக் கருத்துகள அனைவருககும் பொதுவானவை, அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தக் கூடியவை. ஒருவன தன பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை அறிந்து அவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறான் எனக் கூறுகிறார். மனிதனுடைய தேவை

களை நிறைவு செய்யச சமூகத்தில பொருளாதாரம், அரசியல, கலவிப பயிறசி, சட்டம், சமயம், அறிவியல, குடும்ப நிருவாகம் ஆகியவறறிறகுத தொடர்புளள நிறுவனஙகள பல அமைக்கப பெற்றிருககின்றன. அவற்றிற்கும் சமூகததிற்கும உளள தொடர்புகளை ஆராயவதுதான் சமூகவியலின நோக்கம். இந்த ஆராயச்சியின மூலம் பழஙகுடி மக்களின் சமூக அமைப்பு, வாழககை ஆகியவற்றில காணக்கூடிய வேறுபாடுகளை ஒபபுமை முறையினால் நாகரிக மடைந்துளள குழு மககளிடையே ஆய்ந்தறியலாம். எனவேதான, ஒப்புமைச் சமூகவியலின் மூலமே அவற றைத தெளிவாக அறியலாம் எனத் தர்க்கைம் கூறு கிறாா. மேலும், அநத நிறுவனங்கள எவ்வாறு படி மலர்ச்சி அடைநதன எனபதும, அவை ஒன்றுக கொனறு கொணடுள்ள தொடாபும், சமூகப் பண பாட்டில அவை கொணடுளள பங்கும் ஆராய்ந்தால் சமூகவியலில திரணடு வரும் கருத்துகளை எளிதில உணரலாம் எனபது சில அறிஞர்களின கொளகை யாகும

விலலியம கிரகாம் சம்னா

சம்னா (W.G. Sumner, கி.பி. 1840-1910) என்ற அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர், ஒரு சமூகத் தின பழக்கவழக்கஙகள், ஒழுக்கஙகள் ஆகியவை முறைப்பட்டுத் தனிமனிதனுடைய செயலகளை உரு வாக்குகின்றன என்றும், அவற்றிலிருந்து சமூக நிறு வனஙகள தோன்றுகினறன என்றும் கருதுகிறார். இவரும், கூலி (C.H. Cooley, கி.பி. 1864-1929) எனற அமெரிக்கச் சமூகவியலறிஞரும் சமூகஙகளைச் சிறியதும் பெரியதும் ஆன பல குழுக்களாக வகுத்து, அவற்றின் இலக்கணஙகளை விளககியுள்ளனர். உயிரி னப் பார்வையில் சமூகம், சமூக வாழவில் மனித உறவு போன்ற இரு வகையான முககிய கருத்து களைக் கூலி கூறுகிறாா. மனிதனைப் பற்றியும் அவன பிறருடன கொணடுளள நுணமை வாயந்த உறவு களைப் பறறியும் கூறுகிறார். தான (Self) எனற கருத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார். உடலானது தனிமனிதனுககு உட்பட்டது எனினும, அது 'தான்' என்பதின ஒரு சிறிய பகுதி எனறும கூறுகிறாா. சமூகமானது செயதித தொடர்பினால் ஒனறுக் கொன்று இணைக்கப்பட்டுளளது எனறும், முதல நிலைக குழுவின் மூலமே மனிதனுடைய அறிவானது உருவாக்கப்படுகிறது எனறும் இவர் கூறுகிறார். ஒரு

சி.எச்.கூலி

குடும்பத்திலே காணும் தொடாபு, செயறபாடு ஆகிய அனைததும் வரையறுககபபட்டு அனபை வளர்க்கு மாறு அமைந்துளளன. மிகப் பெரிய அளவிலான சமூகத்தில் மககளுககுள நேரமுகத தொடாபினமை யால சட்டங்கள, ஒப்பந்தஙகள், பஞசாயததாாகள ஆகியோர் மூலம் மக்களிடம நிறுவனஙகளின அமைப் பும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுதலை, நாகரிக வளர்சசியும தொழிற் பெருக்கமும உளள இடஙகளிற் காணலாம் என்கிறார். இக கருத்தினை இவருககு முன்பு கோம்டு இசுபென்சர், காரலமேனகைம், தர்ககைம் ஆகிய சமூகவியல அறிஞர்களும், பிற்காலச் சமூகவியல அறிஞர்களாகிய ஓவார்டு பெக்கர் (Howard Becker), சரோகின (P.A. Sorokin), தாயின்பீ (A. Toynbee), இரெட்பீலடு (R. Redfield) ஆகியோரும் பல கோணங்களில விளக்கியுளளார்கள.

மீடு (G.H. Mead, கி பி 1863-1931) எனற அமெரிக்கச் சமூக உளவியல அறிஞர் சமூகக கட்டுப் பாடு தனிமனிதனை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என் பதை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இவர் சமூகததிற்கும் மனித ஆளுமைக்கும் உள்ள தொடர்பினையும், எவ

சி.எச.மீடு

வாறு ஒரு மனிதனைச் சமூகம் உருவாககுகிறது என்பதையும் விளக்குகிறார். பிறர் தனனிடததில எதிர்பார்ககும நடத்தையைத தன் உளளத்தில் 'தான்' என்னும் உணர்வு பதிய வைப்பதால, ஒழுக்க மும் நடத்தையும் மனச்சாட்சியும் உண்டாகினறன என இவர் கூறுகிறார்.

காரல மார்க்சு (Karl Marx, கி.பி.1818-1883) சமூக வகுப்பமைப்பு சமூகத்தின மீது மிகப பெரிய ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது எனக் கூறுகிறாா. பொரு ளாதார வேறுபாட்டினால உருவாகினற பல்வேறு சமூக வகுப்புகளே தவிர்க்க முடியாத தகராறுகளுக் குக் காரணம் எனக் கூறுகிறாா. ஒரு மனிதனுடைய பொருளாதார நிலையே அவனுடைய எணணங களுக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் மூலகாரணம். எனவே, மக்கள் பொருளாதார நிலைகளை ஆராய வேண்டும். இவ்வாராய்ச்சிகளில் வெளியாகும் உண்மைகள் மக்களுடைய வகுப்பு வாதத்தினைத் தூணடக் கூடியன என்றும், வருக்கமறற ஒரு சமூகம் புரட்சி யினால் தான் உருவாக முடியும் என்றும் கூறியுள ளார் ஆனால, மாக்சு வீபர் (Max Weber, கி.பி. 1864-1920) என்ற அறிஞர் வரலாற்றுச் சமூகவியலை ஆராய்ந்து ஒரு சமூகத்தில் பொருளாதார நிலைக் கும், அந்நிலையின் வளர்ச்சிக்கும், அந்தச சமூக மக்களின எண்ணங்களும் நம்பிக்கைகளுமே காரணம் என்கிறார். ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட சமயச் சீர்திருத் தத்தின் விளைவாக நிலமானியத்துவம் விலகி முத லாளித்துவம் தோன்றியதென்றும், உழைப்பின் மேன் மைக்குச் சிறப்பு அளித்ததன் பயனால கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கிறித்தவச் சீர்திருத்த இயக்கக (Protestant) கொளகையில தனிமனிதன் தன உழைப்பினாலேயே அனைத்து இன்பங்களையும் அடைய வேண்டுமென்ற கருத்து உருவானதுஎனறும் மாக்சு வீபர் கூறியுளளாா.

காரல் மார்க்சு

அண்மைக்கால உலகளாவிய முன்னேற்றங்கள்: சமூகவியல ஓர் உலகளாவிய துறையாக இப் பொழுது வளர்நதுளளது. பல்வேறு நாடுகளும அத னதன சூழ்நிலையை யொட்டிச் சமூகவியலின் வளாச் சிக்குப் பாடுபட்டு வருகின்றன. சமூகவியல் மாணவர் களும் ஆய்வாளர்களும தங்களது பயிற்சிக்காக மிகுதி யாகப பிறநாடுகளிலுளள பல்கலைக் கழகத்திற்குச் செல்கினறனா. தங்களை விடப் பிற நாட்டுப் பண பாடுகளைப பற்றி ஆராய்வதை மதிக்கத் தககதாக எணணுகின்றனா. அரசியல் அடக்கு முறையினாலோ உயர்ந்த வாய்ப்பினை அடைவதறகாகவோ பல புகழ் பெற்ற சமூகவியல் அறிஞாகள் தங்களது தாய் நாட்டிலிருநது பிற நாடுகளுக்குச் சென்றனர். சில அறிஞர்களை தங்களது குடியுரிமையினைக கூட இழக்க நேரிட்டுளளது. எடுத்துககாட்டாக, உருசியாவில ஏற்பட்ட போல்சவிக்குப் புரட்சியினால (Bolshevik Revolution) பிட்ரிம் சரோகின் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கும், குர்விச்சு (George Gurvitch) என்ற அறிஞர் செக்கோசுலோவாக்கியாவிற்கும், பிரானசிற் கும் அனுப்பப்பட்டனர். நாசியின் (Nazi) ஆதிக்கத் தினால ஏற்பட்ட நெருக்கடி நிலைமையினால் பல சமூகவியல் அறிஞர்கள் செருமனியிலிருந்தும் மத்திய

ஐரோப்பாவிலிருந்தும் வெளியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. காரல மேன்கைமை இங்கிலாநதும், தியோடா செய்கரைத் (Theodor Geiger) தென் மார்க்கும் சுவீடனும், மாாட்டின பூபரை (Martin Buber) இசுரேலும் ஏற்றுக் கொண்டன.

இவ்வாறு உலகளவில் பரவிய சமூகவியலில இரணடாம் உலகப் போருக்குப் பின்பு சில மாற்றங கள் ஏற்பட்டன. மருத்துவச் சமூகவியல, ஊரகச சமூகவியல், உயிரியற் சமூகவியல் போனற பல பிரிவு களும் தோனறி ஆய்வுகள மேற்கொளளப்பட்டன. சமூகவியல் ஒரு தனிப்பட்ட அறிவியல் என்பதைக காட்டச் செருமனியிலும் அமெரிககாவிலும் முயறசி கள மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இக்காலச் சமூகச சொற்களைக கொணடு ஆராய்தல, இக்காலச் சமூ கத்தை மேல்நாட்டு முறைகளைக கொண்டு ஆராய தல என்ற இரு சமூகவியல மரபுகள் நிலவி வருகின் றன. சப்பானில மேல்நாட்டுச் சமூகவியல கையாளப் படுகிறது. தென அமெரிககச சமூகவியல் அறிஞா களுள பெருமபாலோா ஐரோப்பிய அல்லது வட அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞாகளைத் தழுவுகின்ற னர். வேறு சிலர் தம சொந்த முறையைத தோற்று வித்துள்ளனர். பூ.த.

துணை நூல்கள:

Sorokin, Pitrim A., Contemporary Sociological Theories, Harper & Row, Publishers, Inc, New York, 1928.

Bierstedt, Robert, The Social Order. An Introduction to Sociology, McGraw-Hill Book Company, New York, 1957.

Cuber, John F., Sociology: A Synopsis of Principles, Appleton-Century-Crafts, Inc; New York, 1959.

Ginsberg, Morris, Sociology, Surjeet Publications, Delhi, 1979.

Horton, Paul B. and Hunt, Ohester L., Sociology, Mc-Graw-Hill International Book Company, Tokyo, 1984.

Koenig, Samuel, Sociology: An Introduction to the Science of Society, Barnes & Noble, New York, 1957.

சமூகவியல் ஆய்வுமுறைகள்: ஒவ்வோர் அறிவியலின முன்னேற்றமும் அவற்றின ஆய்வு முறை களில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தே அமைகிறது. ஆகவே, ஆய்வு முறைகளுககு மிகுதி யான முக்கியத்துவம் கொடுப்பது சமூகவியல் போன்ற இளைய அறிவியலின் முனனேற்றத்திறகு ஓர் அடையாளம். சமூகவியலில் வளர்ந்துவருகின்ற தனித் துறைக்குரிய திறமையும் ஆய்வுமுறைகளில் ஏற்படுகின்ற வாதப்புரட்டும் அனுபவத்தில் கண்டதின் நேரடிப் பலனேயாகும். அதாவது, ஏனைய அறிவிய லின அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையே சமூகவியலும் பினபறறுகிறது. அறிவியலின் அடிப்படைக் கோட் பாடுகளைச் சமூகவியலிற் செயற்படுத்துதலே முறை (Method) எனப்படுகிறது. முறை எனப்படுவது ஏதேனும் ஒனறைப் பொருத்தமான வழியில் செய் வதைக் குறிப்பதாகும். ஆயவு (Research) என்பது, பொதுப்படையான மூலக கோட்பாடுகளைப் பெறு வதறகு ஒரு சிக்கலைப்பறறி முறையாகவும் மெய் யாகவும முயறசியெடுத்துப் படிபபதாகும்.

சமூகததைப் பற்றிப் புரிந்துகொளள விரும்பு கின்ற ஒவ்வொருவரும் சமூக நிகழச்சிகளைப் (Social Facts) பற்றியும அவறறைத திரட்டுவதைப பறறியும கட்டாயம நினைத்துப் பாாககவேண்டும. பிரெஞ்சுக கணககியலாா எனறி பொயினகா (Henri Poincare) சமூகவியலைப் பறறிக குறிபபிடுமபோது, அது மிகுதி யான முறைகளையும் மிகக குறைநத தீாவு முடிவு களையும் உடைய ஓர் அறிவியல் எனக கூறுகின்றாா. சென்ற நூற்றாண்டில சமூகவியல் அறிஞர்கள மேற் கொணட செயலகளமிகக குறைவானவையாக இருப் பதுஇநதக கூற்றை உணமை எனக் கூறுகிறது. எனறி பொயினகரின கூர்நோககில உளள உணமை எனன வெனில, சமூகவியலின பொருத்தமான முறைக்கும், ஒரு புது முறையை முன்மொழிய வேணடும் எனற சமூகவியல் தத்துவ அறிஞர்களின விருபபத்திறகும இடையே அதிகமாகக கருத்து வேறுபாடு உளளது என்பதே.

ஆகவே, சமூகவியலை ஒரு புறநிலை இயற்கை ஆய்வுத் துறை (Natural Science) எனறு நினைப் பவர்களுக்கும, அதையே வரலாறு அலலது மெய் விளக்கியல் (Philosophy) என்று நினைப்பவர் களுக்கும் இடையே உள்ள வாத, எதிர்வாதங் களைச் சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறுவது பயனுடையது. சமுதாயத்திற்கும் இயற்கைக்கும் இடையே என னெனன வேறுபாடுகள் இருக்கினறனவோ அவையே மூலத் தத்துவத்திலேயே வெவவேறு விசாரணை முறைகளை இன்றியமையாதவையாககுகின்றன. இவைகளைப் பற்றி டபிள்யூ. திலத்தே (W.Dilthey) என்பவர் தெளிவாக எடுத்துக கூறியுள்ளார். பின்னர்ச் செருமன் வரலாற்று அறிஞர்களும் மெய்விளக்கியல் அறிஞாகளும் முக்கியமாக விண்டல் பாணடு (Windel Band) இரிகசட்டு (Ricket) ஆகியோர் விரிவாகவிவா

தித்துள்ளார்கள். இயற்கை உலகிற்கும், சமூகம் அல்லது பண்பாட்டு உலகத்திற்கும இரணடு முக்கியமான வேறுபாடுகள உள்ளன. முதலாவதாக, இயறகை உலகை வெளியில் இருநதபடிதான் உற்றுநோக்கவும், அதனைப பற்றி விளககிக் கூறவும் முடியும். ஆனால், மனித செயல உலகை (The World of Human Activity) உள்ளிருந்தபடிதான் உற்றுநோககி மனத்தால் புரிந்துகொள்ள முடியும். சமூக உலகம புலனகளால அறியப்படாது அறிவால் மட்டும் அறியக் கூடியது. ஏனெனறால, மககள் அந்த உலகைச சோந்தவர்கள. இரணடாவதாக, இயற்கை உலகில் நிகழ்கினற இயல நிகழசசிகளுக்கு (Phenomena) இடையே உறவுகள், தாமே இயஙகுகின்ற உறவாகிய காரண காரியத் தொடாபுடையன. அப்படியிருக்க, மனித உலகில நிகழகின்ற இயல் நிகழசசிகளுக்கு இடையே உளள உறவுகள மதிபபிற்கும் செயல நோககத்திற்கும உளள உறவை அடிப்படையாகக கொணடவை. இதிலிருநது மனிதஇயலபு ஆய்வு, காரண காரிய இயைபுளள தொடாபுகளை நிறுவுவதில அல்லது உலகப் பொது நீதியை (Universal Law) முறைப்படுத்துவதில சாாபுடையதன்று எனபது தெளிவாகினறது. ஆனால, மனிதனுடைய ஆளுமைகளையும (Personality) பணபாட்டையும் மாதிரிப் படிவ வரன்முறை மரபாய்வுத்துறை (Typology) அமைத்தால் அதுவே மனிதனின் பல்வேறு வரலாறறுச சூழநிலைகளில் மனிதனின் முயறசிககும், செயல் நோக்கத்திற்கும் ஒரு சிறநத வரைச் சட்டமாகப பயனபடும்

இயல நிகழசசி பற்றிக் கூறுமபோது, பல தடவை செய்தற்கரிய அலலது சிலநேரஙகளில அளவிட முடியாத அல்லது கணக்கிட முடியாத அலலது காரண காரியத் தொடர்பு உடையவைகளுககு எடுத்துககாட்டுச் செயதிகள வகையில் விதியினகீழ உட்படுத்திக் குறிப்பிட முடியாத இடங்களில், சமூகவியல் பிற புறநிலை இயற்கை ஆராய்ச்சித் துறைகளிலிருந்து மாறுபடுகிறது. ஆனால, இநத வேறுபாடு விசாரணை முறைகளிலிருந்து முழுவதுமாக விலகிச் செல்வதை உட்படுத்தாது. முறையின பல குறிபபிட்ட பொது விதிகள்தாம் சமூகவியல் மேற்கொளள வேணடிய செயலமுறைகளைச் சுட்டிக காட்டியுள்ளன. ஆனால், கீழே கூறப்பட்டுள்ள ஐநது சமூகவியல் ஆய்வுமுறைகளதாம் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை 1) வரலாற்றுச் சார்பான முறை (Historical Method), 2) ஒப்பீடு சாாந்த முறை (Comparative Method), 3) நடைமுறை சார்ந்த முறை (Functional Method), 4) முறையான அல்லது முறைப்படுத்தப்பட்ட முறை (Formal or Systematic Method), 5) கட்டமைப்புச் சார்ந்த முறை (Structural Method) ஆகியனவாகும.

1. வரலாறுசார் முறை: இந்த முறையை வரலாற்றுச் சமூகவியல் (Historical Sociology) எனறும் கூறுவார்கள். ஒரு பொருளில், எல்லாச் சமூகவியல் ஆராய்ச்சிகளும் வரலாற்றுச் சார்புடையன. ஏனெனில், சமூகவியல் அறிஞர்களின மூலச் சான்றுகள எல்லாம் ஏற்கனவே நடந்த செயல்கள அல்லது உற்றுநோக்கப்பட்டவை. இநத முறையில் வரலாற்றுச செய்திக் குறிப்புகளைக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து சமூகவியற பொது விதிகளை வழங்குகினறனர். இந்த முறை சில சமயஙகளில சமூகததில் அலலது நாகரிகத்தில் ஏற்படுகின்ற முனனேற்றம் அலலது மாற்றஙகளின அகன்ற போககை உள்ளடக்கியிருககும் அல்லது ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட சிககலை உளளடக்கியிருக்கும. இநதமுறை, சாதாரணமாக இறநதகாலச செய்திக் குறிபபுகளை வைத்துக் குறிப்பிட்ட வரம்புக்குட்படுத்தப்படட புனைவு கோளகளைச் (Hypothesis) சோதனை செய்கின்ற ஒரு முயறசியாகும்.

சமூகவியல் ஆய்வுகளில் வரலாறறுச சார்பான முறை இரண்டு முதனமையான வடிவங்களை ஏறறுளளது. முதலாவதாகத் தொடககக்காலத்துச் சமூகவியல் அறிஞர்களை வரலாறறு வாழ்க்கைக கோட்பாடுகள் செல்வாக்குச் செலுத்தின. அதனபிறகு உயிர் நூலைச் சார்ந்த படிமலர்ச்சிக் கொள்கை செல்வாக்குச செலுததியது. இநத முறை, ஆய்வுககும கொளகைககும் எடுததுக்கொணட சிக்கல்களைச் சில முந்துரிமை விதிமுறைகளின் அடிப்படையில பிரிததுக் காட்டுகிறது, சமூக நிலையஙகள், சமுதாயங்கள, நாகரிகங்களின தோற்றம், வளர்ச்சி, தோற்ற மாறுபாடு ஆகியவறறின் சிக்கல்களில முழுக கவனத்தையும் செலுத்துகிறது. இந்த முறை மனித வரலாறறின் குறிப்பட்ட காலத்தை முழுவதுமாகச் சார்ந்துள்ளது சமூகத்தில் எல்லா முககிய நிலையஙகளுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டு ஆகசுட்டு கோம்டு (Auguste Comte) எர்பர்ட்டு இசுபென்சர்(Herbert Spencer), எல.டி.ஆப அவுசு (L T.Hobhouse) முதலானோரின் உழைப்பு அலலது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக நிலையத்தின் முழு வளர்ச்சி, அலலது டபிளயூ. வெசுடர் மார்கின் (W.Westermarck) 'மனித திருமண வரலாறு' அல்லது எப். ஒப்பன் கீமரின் (F. Oppen Heimer) 'அரசு'.

படிமலர்ச்சிக் கொளகையினரின் (Evolutionist) உழைப்புகள உண்மையில் வரலாறறு வருணனைகளும் பொருள் விளக்கமுமேயாகும் எம்.கின்சுபொகு (M. Ginsberg) படிமலர்ச்சிக்கொளகையினரின முறை பற்றிய திறனாய்வுகளுக்கு மறு மொழி கூறியுளளார். ஆனால், அவர் சமூகவியலின படிமலர்ச்சிக கருத்துப

படிவம் மனிதனுடைய முன்னேற்றத்திசையைப பற்றிய மதிப்புடன் பொருத்தமாக இருப்பதால அதைச் சரியெனக் கூறுகிறார்

இப்போது சமூக வளர்ச்சியின் சிககல்களைப் பற றிய கவனமெல்லாம் தொழில்மயமாக்குதல், பொரு ளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றியனவாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இது ஒரு குறிப்பிட்ட வர லாற்று இயல் நிகழசசியைச் சார்ந்ததாக விளங்கு கிறது. மேலும் அங்கு பல்வேறு வகைப்பட்ட தொடககப் பகுதிகளும், முன்னேற்றத் திசைகளும், அதேபோல வேறுபட்ட பலன்களும உளளன என பதை இது அடையாளம் கணடு கொணடுள்ளது.

எது எவவாறாயினும் இககாலத்தில் சமூக மாற றங்களைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்வதற்கு மனித வருக் கத்தின முன்னேறறத்தை முழுவதுமாகப் புரிநது கொள்ளும திறமையை வளர்ததுககொளவது சிரம மானது. பல்வேறு வகைப்பட்ட படிமலர்ச்சிக் கோட் பாட்டுத் திட்டஙகள உளளன என்பதை வெளிப்படை யாக அடையாளம கணடுகொளள வேணடும அவை களில சில கொளகைப் பிடிவாதமான குணங்களைப் பெறறுள்ளதால அவை சிந்தனையையும் ஆராய்சசி யையும் தடுமாறச் செய்கினறன. இவவாறு குறிப்பிடு வது தொடககாலத்துப் படிமலாசசிக கொளகையின ரின் மெய்யான சாதனைகளை இழித்துரைப்பதனறு. அவாகள மனித இனப் பரப்புப் பற்றிய அறிவியல விளக்க ஆய்வியல, வரலாறறு மூலப் பொருளகளின மொத்த எணணிக்கை ஆகியவறறைப் பறறி விளக கம் கொடுதது வகைப்படுத்தியும மனித சமுதாயத தில் இருககக்கூடிய மாதிரிப் படிவததை உருவரை யிட்டும உளளனர். சமூக மாறறம பற்றிய அறிவுக்கு அவாகள சில முக்கியமான பங்கை அளித்துளளார் கள். அவர்களின உழைப்பை அடிப்படையாக வைத் துச் சமூக அமைப்பில மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகினற சில காரணிகளை வேறுபடுத்திக கணடறிய முடியும. ஒரு வேளை, குறிப்பிட்ட வகை மாற்றஙகளுக்கான பொது நீதிகளையும் தகுதிகளையும் ஒழுஙகுமுறை யாக எடுத்துககாட்டலாம்.

2. ஒப்பீடுசாா முறை: பொதுவாக ஒரே வகையான நடத்தையின ஒத்த தன்மையுடைமைக்கும், வேறு பாட்டிற்கும் உளள காரணிகளை முடிவு செய்வதற காகப் பலதரப்பட்ட குழுக்கள, (பெரிய மற்றும் சிறிய) சமூகஙகள முதலியனவற்றைப பற்றிப் படிப்பதையே ஒப்பீடு சார்நத முறை எனக கூறலாம்.

நெடுங் காலமாகவே இந்த ஒப்பீடு சார்ந்த முறை சமூகவியலின் சிறப்புப் பிரிவாகக கருதப்பட்டு வந்தது. இந்த முறை, முதலில சமூகவியல் அறிஞருள் படி மலர்ச்சிக் கொள்கையினரால பயன்படுத்தப்பட்டது. எமிலி தர்க்கைம் (Emile Durkheim) என்பவர் 'சமூக வியல் முறைகளின் விதிகள்' (The Rules of Sociological Method) என்ற நூலில இந்த முறைகளைப் பற்றியும் அவறறின் உட்பொருள பற்றியும் கூறியுள் ளார். அவருடைய கூற்றின்படி சமூகவியல் விளக்கங கள் முழுமையாகக் காரண காரிய இயைபுளள தொடர்புகளைஏற்படுத்துவதில் அமைந்திருக்கின்றன. ஓர இயல நிகழச்சியானது மற்றொன்றின் விளைவு என்பது எடுத்துக்காட்டுகள மூலம தெளிவுபடுததப்பட வேணடுமெனில் அந்த இரண்டு இயல் நிகழ்சசிகளும் ஒரே நேரத்தில் இருந்தனவா இலலையா என பதைக கணகாணிக்க வேண்டும். அதனபிறகு ஒனறையொனறு சார்ந்திருந்ததா எனபதைக் கண் டறிய வேணடுமென்று தர்ககைம் கூறுகிறார். பல புறநிலை இயற்கை ஆராய்ச்சித் துறைகளில் காரண காரிய இயைபுளள தொடர்புகள் நிறுவுதலூசோதனை கள் மூலம் எளிதாக்கப்படுகின்றது ஆனால அது போனற சோதனை முறைகளைச் சமூகவியலில பின பறற முடியாததால், சுற்றுமுகமான (Indirect) சோதனை அதாவது ஒப்பீடு சார்ந்த முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது எனறு தர்ககைம் கூறுகிறார்.

சமூக எல்லையில் காரண காரிய இயைபுள்ள தொடர்புகளைத் தீவிரமாகச் சோதனைசெய்யலாமா என்பதில் சில ஐயப்பாடுகள் உள்ளன. ஆனால், சில முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒப்பீடு முறைகள், குறிப்பிட்ட சமூக இயல் நிகழ்ச்சிகள் அடிககடி ஒன்றோடொனறு தொடர்புடையன எனறு விளககிக் கூறுகினறன ஆனால், தனியாக ஒபபீடு சார்ந்த முறை எந்தப் பலனையும கொடுக்காது என்று எமில தர்ககைம் கூறுகிறார். இந்த முறையானது கருதுகோள்களைச சோதனை செய்யும் ஒரு வழியாகும இநத முறை யைப் பயன்படுத்துவதில் சிரமம் எப்போது ஏறபடு மென்றால், ஒனறு கருதுகோள இலலாது இருக கும்போதும், எந்தப் பகுதியை ஒப்பீடு செய்யப் போகிறார் எனபதை விவரித்துச் சொலலமுடியாது போகும நிலையிலும் சிக்கல்கள் ஏற்படும. எனவே, ஆககூட்டு கோம்டு (Auguste Comte) ஒப்பீடு சாாந்த முறையைப் பயன்படுத்திச் சமூக வளர்சசியைப் படிக கும்போது ஆய்வறிவு சார்ந்த கருதுகோளை அடிப் படையாகக் கொளளவில்லை. ஆனால அப்போது தத்துவ ஞானததுககுரிய நோக்கில் மனித வருக்கத தின் முன்னேற்றத்தை ஆராய்நததாக அமைந் திருநதது.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்க எடுத்துக்கொணட பகுதிகளை விளககிச் சொல்வதிலும் சிக்கலகள் உள்ளன. எடுத்துக காட்டாக, ஒரு சமுதாயத்தை மற்றொரு சமுதாயத்

துடன் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக நிலையத்துடன் ஒப்பீடு செய்யும்போது அலலது இரணடு நிலையங் களை ஒப்பீடு செய்யும்போது சில சிககலகள தவிர்க்க வேண்டியனவாகவோ அல்லது எதிர்த்து நிறக முடி யாதனவாகவோ இருக்கும்.

மேலெழுந்தவாரியாக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஒரேமாதிரியாகத் தெரியக்கூடிய நிலையஙகள அனுபவத்தில் அந்தநதச் சமுதாயத்தில் மிகவும் வேறு பட்டுக் காணப்படலாம் எனபது ஒப்பீடு சார்நத முறை பற்றிய முதல திறனாயவு. இரணடாவதாக, சமுதாய அமைப்பிலிருந்து ஒரு நிலையத்தைத் தனி யாகப் பிரித்து ஆராய முயலும்போது அதைத் தவ றாகப் புரிந்துகொளள வாய்ப்புளளது. இநத மறுப் புகள் மெய்யான இடையூறுகளைச சுட்டிககாட்டு கின்றன. ஒருவேளை முழுமையாக ஒரே மாதிரியான சமுதாயங்களைக குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டு ஒப் பீடு செய்ய முறபட்டால, இந்தக் குறைகள மஙகிப் போக வாய்ப்புகள உணடு.

அண்மைக்காலச் சமூகவியல ஆய்வுகள வரமபுக குட்பட்ட கருதுகோளகளைச் சிறிய அளவில் ஒப்பீடு செய்முறைச் சோதனை செயவதில கவனம செலுத்து கின்றன. எடுத்துக்காட்டு, நகர வாழக்கைககும் திருமண முறிவுககும் உளள தொடர்பு, நகர வாழ்க் கைக்கும் தீசசெயல் எணணிக்கைக்கும உள்ள தொடாபு, குடும்ப உருவரைவிற்கும சமூகம அசை யும தன்மைககும உள்ள தொடாபு. கி.பி.19-ஆம் நூற றாண்டைய ஒப்பீடு சார்ந்த முறையை ஆதரிப்பவர்கள இந்த முறையைப் பொதுப்படையாகப் பயன்படுததக் கூடியது எனறு கருதுகிறார்கள். சிறிது காலம் குறிப் பிட்ட சமுதாயததில சிறிய அளவிலான ஆராய்சசிக குப் பயனபடுத்திய பின், இந்த ஒபபீடு சார்ந்த முறையைப் பெரிய அளவில் சமுதாயஙகளை ஒபபீடு செயவதில ஆர்வம் ஏற்பட்டுளளது. இததகைய ஒப் பீடுகள சிறிய அளவில் மேறகொளளப்பட்ட ஆய்வு களைச் சோதனை செய்வதற்கு மெயயாகவே தேவைப்படுகின்றன.

3. **நடப்பு சார் முறை**: சமூக, பண்பாட்டு முறை யமைப்பில், சமுதாய மற்றும் பணபாட்டு இயல் நிகழ்ச்சிகளைச் செயற்படுத்துகினற வினைச் செயல களைக் கொணடு கூர்ந்து ஆராய்வது, நடைமுறை சார்ந்த முறை எனக கூறபபடுகிறது இந்த மூறையில சமுதாயம் என்பது ஒனறோடொனறு இடையுறவு கொணடுள்ள பாகங்களை உளளடக்கியுள்ள ஒன்று. இவைகளில் எந்தப் பாகத்தையும் தனியாகப் பிரித் துப் புரிநதுகொள்ள முடியாது ஏதேனும் ஒரு பாகத் தில ஏற்படுகின்ற மாற்றம், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பதற்றநிலை அலலது நிதானமற்ற நிலையை ஏற் படுத்தி முறையமைப்பில் உளள ஏனைய பாகங்களி லும் மாற்றஙகளை ஏறபடுததி, முடிவில் முறை யமைப்பை முழுவதுமாக ஓர் அளவிறகு மாற்றியும் அமைத்துவிடும். உயிர் நூலைச் சாாந்த அறிவியலில காணப்படுகினற உறுப்பிற்குரிய அமைப்பு முறை மாதிரிச் சட்டம்தான இந்த நடைமுறை சார்ந்த முறை வளர்ச்சியடையக் காரணியாகும்.

தொடக்கத்தில இநத முறை படிமலாச்சிக்கொள்கை யினரின் முறைகளுககும் உரிமைக் கோரிக்கைக்கும் எதிரிடையாகத்தோன்றியது சமூக வினைச் செயல கள (Social Functions) எனற கருத்து கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடிலதான் எாபாட்டு இசுபெனசா (Herbert Spencer) என்பவரால முறைப்படுத்தப்பட்டது. இந்த முறை சமூகத்திறகும் உயிர்ப் பொருளுககும் இடையே உளள ஒப்புடைமையை அடிபபடையாகக கொண டது. தாக்கைம தாம எழுதிய 'சமுதாயததில் தொழி லாளர் பிரிவு' (The Division of Labour in Society), 'சமூகவியல முறைகளின் விதிகள' (The Rules of Sociological Method) ஆகிய இரணடு நூல்களில், சமூக வினைச செயல்களைப் பறறி நெறி தவறாத பொதுக் கருத்தினை முறைப்படுத்தியுளளார்

ஒரு சமூக நிலையத்தின வினைச்செயலைப் பற்றி விளக்கம கொடுககுமபோது அதறகும் சமுதா யத் தேவைகளுக்கும் இடையே உள்ள பொருத்தம் தான் சமூக நிலையத்தின வினைச்செயல் என தர்க் கைம் கூறுகிறார்.

காலப்போக்கில் நடைமுறை சார்ந்த முறை இராபர்ட்டுகே.மெர்ட்டன் (Robert K. Merton) என்ப வரால்சிறிது மாறறியமைக்கப்பட்டது சமூக நடத்தை களைப் பற்றிப் படிப்பதற்கு இதனை ஒரு தகுதி யுடைய முறையாக அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும்சில சிறப்புப் பணபுகளைப் புகுத்தி இந்த முறையை மிக வும் பயனுளள முறையாகக் கொணடுவரத் தர்க்கைம் முயற்சி செய்தார். இவைகளுள் ஒனறு, இவர் சமுதா யத்தின் வினைச் செயலகளை இரண்டாகப் பிரிதது அவைகளை 'வினைச்செயலகள்' (Functions),'வினைச் செயல்களல்லாதவை'(Dys-Functions)என்றுகுறிப்பிட் டதாகும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுகின்ற முறையில் அமைகின்றஎலலாச் செயல்களையும் வினைச் செயல் கள் எனக் கூறுகின்றார். மாறாக எந்தெநதச் செயல் களைச் சமுதாயம் ஏறறுக்கொள்ளவில்லையோ அல லது எவை சமுதாய உறுப்பினர்களுக்குப் புதுச சிக்கலை ஏற்படுத்துகின்றனவோ அவை 'வினைச் செயலலலாதவை' எனறு கூறுகிறார். இதைப்போல தர்க்கைம் சமுதாய வினைச் செயல்களை 'இயல்பான வினைச் செயல்கள' (Normal Functions) என்றும்

'வழக்கத்திற்கு மாறான வினைச் செயல்கள்' (Pathological Functions) என்றும் கூறுகிறார்.

மெர்ட்டன் சமுதாய வினைச்செயல்களைப் பற்றிய மற்றுமொரு முக்கியமான பொதுக்கருத்தைக் கூறுகிறார். மேலெழுந்த வாரியாகக் காணப்படுகின்ற வினைச்செயல்களை 'வெளிப்படையான வினைச் செயல்கள' (Manifest Functions) என்றும், சற்று ஆழ்ந்த ஆய்வுக்குப் பிறகு தெரிகின்ற வினைச்செயல களை 'மறைந்திருக்கிற வினைச் செயல்கள்' (Latent Functions) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஒவ்வொரு சமூகக் குழுவும் அல்லது சமூக இயல் நிகழ்ச்சியும் அல்லது சமூகச் செயல்களும் மேற்கூறப்பட்ட இரண்டுவகையான வினைச் செயல்களை உடையன வாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மதத்தின் சமுதாய வினைச் செயல் சமுதாய ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்துவதும் வலிமையூட்டுவதும் ஆகும். இது சமூகங்களில் காணப்படலாம். ஆனால் அடிக்கடி மதம், சமுதாய வேற்றுமையையும் சமுதாய முரண பாட்டையும் உண்டுபண்ணுகின்ற ஒரு மூல காரண மாகவும் விளங்குகிறது.

நடைமுறை சார்ந்த முறையின் சிறப்புக் கூறா கக் கருதப்படுவது யாதெனில், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூ கத்தில் வெவ்வேறு விதமான சமுதாயச் செயல்கள ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளன என்ற கருத்தே யாகும்.

4.நெறிசார் முறை: இந்த ஆய்வு முறையை முறை யான சமூகவியல் (Formal Sociology) எனவும் கூறு வார்கள். சார்சு சிம்மல் (George Simmel) என்பவரால் இம்முறை முதன்முதலில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. சமூகச் செயலெதிர்ச் செயலை (Social Interaction) அதன் உட்பொருளிலிருந்து பிரித்து, அதனைக் கூர்ந்து ஆய்வு செய்ய முயற்சி செய்வ தையே முறையான சமூகவியல் எனக் கூறுகிறார்கள். இந்த ஆய்வு முறை சமூக அறிவியலின் இன்றியமை யாத பொருள் எனச் சார்சு சிம்மல் கருதுகிறார். ஆகவே, இம்முறையையே கலப்படமற்ற சமூகவிய லெனக் குறிப்பிடுகிறார்.

முதலாவதாக, சமூகவியல் ஒரு புதிய முறை என்றும், கண்கூடான நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற புதிய வழியென்றும், இந்தப் புதிய முறை பல வடி வான செயலெதிர்ச் செயலைத் தன்னுள் கொண்டுள் ளது என்றும் சார்சு சிம்மல் கூறுகிறார். இரண்டாவ தாக, மரபார்ந்த சமூக அறிவியல்கள் இதுவரை செய லெதிர்ச் செயல் வடிவங்களை ஆராயாததால் சமூக வியல் அவைகளைத் தொடர்புபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறுகிறார். இந்த வடிவங்கள் பெரும் பான்மை நிலையங்களான அரசு, பொருளாதார அமைப்பு போன்றவைகளில் தோன்றக் கூடியவை அல்ல. ஆனால் தனி மனிதர்களிடையே ஏற்படுகின்ற இளைய அல்லது சாதாரண மற்றும் கணநேரம் தோன்றி மறைகின்ற உறவில் தோன்றக்கூடியவை. இந்தச் சமூகச் செயலெதிர்ச் செயல் வடிவங்களைப் புரிந்துகொள்வதின் மூலம் சமூகக் குழுக்களின் அமைப் பையும், அவற்றின் நிலையையும் மேலும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு உள் ளது. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமெனில் பலதரப் பட்ட செயலெதிர்ச் செயல் வடிவங்களைக் கூர்ந்து ஆய்வதின் மூலமாக ஒரு சமுதாயத்தை முழுமை யாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

5.கட்டமைப்புசார் முறை: கட்டமைப்பு முறை என் பது பிரெஞ்சுச் சமூக மானிடவியல் அறிஞரான கிலாடு லெவி-இசுடிராசு (Claude Levi-Strauss) என் பவரால் வளர்க்கப்பட்ட திரளான கோட்பாடுகளை யும் பழக்கங்களையும் குறிப்பதாகும்.

சமூக அமைப்புப் பற்றிய கருத்துப் பரிமாற்றங் களில் இந்த முறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்துள்ளது. இதனுடைய சிறப்பியல்பு என்னவென்றால், பூமியின் மூலக்கூறுகளைக் கண்டுபிடிப்பதாகும். இவ்வாறு உலக மூலக்கூறுகளைப் பார்ப்பதால், இந்த முறை சமுதாய அமைப்பை வரலாற்றுச் சார்பான முறை யால் ஆராய்வதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கிறது.

கோ.இரா.

துணை நூல்கள்:

Bottomore, T. B, Sociology–A Guide to Problems and Literature, George Allen & Unwin (India) Pvt. Ltd., Bombay, 1971.

Mitchell, G. Duncan, (Ed), A New Dictionary of Sociology, Routledge & Kegan Paul, London, 1981.

Theodorson, George, A. and Achilles, G. Theodorson, A Modern Dictionary of Sociology, Methuen, & Co. Ltd., London, 1970.

Young, pauline V., Scientific Social Surveys and Research, Prentice-Hall of India Pvt. Ltd., New Delhi, 1973.

சமூகவியல்சார் கற்றல் கோட்பாடு: மாணவர் பிறருடன் பழகுவதால்தான் பெரும்பா லான நடத்தைக் கோலங்களைக் கற்றுக்கொள்கின் றனர் என்பதை விளக்குவது சமூகவியல்சார் கற்றற் கோட்பாடு (Social Learning Theory) ஆகும். கில்

கார்டு (Hilgard), போவர் (Bower) என்னும் அறிஞர்கள, சமூகவியல்சார் கற்றற் கோட்பாடானது நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு இக் காலக் கற்றற் கோட்பாடு ஆற்ற வேண்டியவை பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுவா. மேலும் இக்கோட்பாடு, மொழியின் செய்திகளை அறிதல், புரிநது கொளளும் திறன்பெறுதல, நினைவுத் திறன, மனத்தில் கருத்துருக்களை (Imagneries) வளாததல், சிக்கல தீர்வு (Problem-Solving) ஆகியவற்றுக்கு உதவுவதாகவும் கூறப்படும்.

ஆல்பர்ட்டு பாண்டுரா (Albert Bandura) என்பவர் சமூகவியல்சார் கற்றற கோட்பாட்டினை மொழிந்தவர்களுள் முதன்மையானவர். ஆல்பர்ட்டு பாண்டுராவின் கருத்துப்படி, ஒருவரின் சமூகவியலசார் கற்றலானது உற்றுநோக்கல் (Observation), பார்த்துச் செய்தல் (Imitation) என்னும் இருபெரும் நிலைகளால் ஆனது எனக கூறுவார்.

சமூகவியலசார் கற்றலில ஐந்து கூறுகள் உள்ளன. அவை, கவனம், படிமஙகள அலலது கருத்துகள் (Images), நினைவுத் திறன, மறுவெளியீடு (Reproduction), ஊக்குவித்தல் என்பனவாகும்.

ஒருவர் செய்யும் செயலை நேரடியாக உற்றுக கவனித்தல கவனம் (Attention) எனனும் கூறுபாட்டில அடஙகும். கால்பநதை உதைத்தலைப் பார்த்தல், பேசுவதைக் கேட்டல், ஓடுவதைப் பார்த்தல போன்ற செயல்களை நேரடியாக உற்று நோக்கும் போதும் ஒருவரின கவனம் செயற்படும். உற்றுநோக்கல் மறைமுகமானதாகவும் இருககும். திரைப்படம் பார்த்தல, கதைகளைப் படித்தல் ஆகியன செய்வதில் நடைபெறும் செயல்கள கவனமாக உற்றுநோக்கப்படுகின்றன. ஒரு குழந்தைக்குப் புறசசூழலில நடைபெறும் செயல் மிகுந்த சிக்கலுடன் தோனறும் போது அதில் கவனம் செலுத்த முடியாது. எனவே, ஆசிரியர் பாடம் நடத்துகையில் மாணவரின் கவனத்தை இழுக்கும் வகையில் எளிய கற்பித்தல் துணைப்பொருள்களைப் பயனபடுத்துதல் வேண்டும்.

ஒரு குழந்தை அது உற்று நோக்கிய பொருளை அல்லது நடத்தையை அல்லது கருத்துருக்களை மொழிக்குறியீடுகளாக்கிக் (Semanticcode) கொள கிறது. அது ஒரு சொல்லாகவோ சிறிய சொற்றொடராகவோ இருக்கலாம். மொழிக் குறியீடுகள போதுமானதாக இல்லாதபோது குழநதை அவற்றைச் சேமிக்க இடர்ப்படுகிறது.

உற்று நோக்கப்பட்ட அனைத்துப் புறச் செயல்களும் நினைவில் நின்றுவிடுவதில்லை. பல மறந்து விடுகின்றன. உற்று நோக்கிக் கற்ற புறச் செயல், உணமையான கற்றலை ஏற்படுத்தியிருககுமேயானால், அக் கற்றல் வாழ்க்கையில் மாணவர் சந்திக்கும் சிக்கலகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுதல் வேண்டும். அவ்வாறு உதவாத செயல்கள், நினைவுத் திறனில் நிலையாக நிற்காமல் போய்விட்டன எனபது பொருளாகும.

மறுவெளியீடு என்பது, ஒரு குழந்தை தான நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பார்த்தவற்றைத் தன் சொந்தச் செயல்களில் மறுபடியும் வெளிப்படுததுதல் ஆகும். அதாவது, காலபநது ஆடுதலை, அல்லது மேடைப் பேசசை நீணட நாள்கள உற்று நோககிய மாணவர், அவவாறு பார்ததுக கற்றதைத் தன செயலில் செய்து காட்டினால்தான அச்செயலை அவர் கற றார் என்பது பொருள். ஒருவா தாம் பார்த்த சில செயலகளை ஒரே முறையில் (trial) மறுபடியும செய்து காட்டிவிட முடியாது. எளிய செயல்களை ஒரு முறை உற்று நோக்குவதன மூலம் திருப்பிச் செய்து காட்டலாம. ஆனால, நுட்பமான செயல் களை ஒருமுறை பார்த்தவுடன திருபபிச் செய்து காட்டுதல இயலாது. நுடபமான செயலகளை ஆசிரியர் பாடமாக நடத்துமபோதோ செயல் விளகக மாகச் செய்து காட்டும்போதோ, பல முறை மாணவர் பயிற்சி பெறுதலை ஆசிரியர் வலியுறுதத வேணடும்.

ஒரு செயலைத் திருப்பிச் செய்வதற்கு மாணவரை ஊக்குவித்தல் (motivation) தேவை. இது அகம் சார்நததாகவோ புறம சாநததாகவோ இருக்கலாம். ஒரு செயலைச் செய்வதற்கான ஊக்கம், அச் செயலால் விளையும் பினவிளைவுகளைப் பொறுத்து அமையும். ஒரு செயலைச் செய்தவுடன பாராட்டோ பரிசோ கிடைக்குமானால, அச செயலை மீணடும்மீண டும் செய்யத் தூணடும். எனவே, புதிய நடததைக கூறுகளை மாணவர் வெற்றியுடன கறகுமபோது, சொற்களால் பாராட்டுவதும் பரிசளிப்பதும் இனறியமையாதது.

ஒரு மாணவருக்கு ஒரு நடத்தையை ஐந்து படிகளில் கற்பிக்க முடியுமென ஆலபாட்டு பாணடுரா கருதுவார். முதலாவதாக, ஒரு செயலைக் கற்பதற்குரிய உடல்திறன், கருத்துரு (Concept), ஒழுக்கப் பண்பு ஆகியவற்றை ஆசிரியர் முன்கூட்டியே முடிவு செய்தல் வேண்டும். இரணடாவதாக, கற்பிக்க வேண்டிய நடத்தையைப் புறச்சூழலில் வெளிப்படையாக உற்று நோக்குவதற்கு ஏற்றதாக ஆசிரியர் அமைத்தல வேண்டும். மூனறாவதாக, மாணவர் ஆசிரியர் விரும்பிய நடத்தையைச செய்து முடித்தவுடன்,

என்னவகையான பின்விளைவுகளை மாணவருக்கு ஊட்டுதல வேண்டும் என ஆசிரியர் முடிவு செய்தல வேணடும. நான்காவதாக, உரிய பின்விளைவைத் தோந்தெடுத்தபின், தண்டனையோ பரிசோ குறிப் பிட்ட நடத்தையை வலுப்படுத்துமா என முடிவு செய் தலவேணடும். ஐந்தாவதாக, மாணவரின் நடததையில் தோன்றும் மாறுதலகளை அல்லது முன்னேற்றத்தை மாணவருக்கு ஆசிரியர் தெரிவிகக வேணடும்.

சமூகவியல் சார் கற்றற் கோட்பாடு, வகுப்பறை யில் ஆசிரியர் ஒரு நல்ல முன் மாதிரியாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், நேசிக்கும் ஆசிரியரின் பழககவழக் கங்களையும் நடத்தைகளையும் மாணவர்கள இயல் பாகப் பின்பற்றிக் கற்றுக்கொள்கின்றனர் எனறும் வலியுறுத்தும். எனவே, வகுப்பறையில் நன்னடத்தை களைககற்பிக்க விழையும் ஆசிரியர், அதற்கான முன் மாதிரியாக இருப்பது இன்றியமையாதது. எஸ்.த.

சமேரியா மேற்கு ஆசியாவில் பாலத்தீன் நடுப்பகுதியில உளள ஒரு பண்டைக்கால நகரம். இது ஒரு காலத்தில இசுரேலின் தலைநகராக இருந்தது. இப்பொழுது அங்கு சபசுத்தியா (Sabastiyah) எனனும் ஒரு கிராமம் உள்ளது. ஓமரி எனறஅரசன், கி.மு. 9-ஆம் நூற்றாண்டின முற்பகுதியில், சமேரியா (Samaria)நகரை உருவாககி அதை வடக்கு இசுரேலிய இராச்சியத்தின் தலைநகராக்கினான. அந்நகரை கி.மு. 721-இல சாரகன் எனற மனனன கைப்பறறி னான். அவன் அஙகிருந்த மக்களை வெளியேறறி விட்டு அநநகரை அசீரிய மாநிலத்தின் தலைநகராககி னான. சான் இர்கானசு (John Hyrcanus) என்ற மனனன் அந்நகரை கி.மு. 120-இல அழித்துவிட்டான. பிறகு மகா எராது (Herad the Great) அநநகரைப் புதுப்பித்தான். சான துறவி (Baptist Saint John) இவவிடத்தில புதைக்கப்பட்டாரெனறு ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. கிறித்தவ தியாகிகள புதையுணட ஒரு திருச்சபையின் அழகிய சில பகுதிகள இந்நகரில உள்ளன. 1908-10, 1931-35 ஆகிய ஆணடுகளில நடைபெற்ற புதைபொருள ஆராய்ச்சிகள, பல கோட்டைகளையும் ஓம்ரி மன்னனின் அரணமனை களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தெ.பா.

சமோவா: நியூசிலாந்திற்கு வடகிழக்கிலும் ஆசுத்திரேலியாவின் கிழக்கிலும் அவாய்த்தீவிறகுத் தெனமேறகே 3680 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந் துள்ள தீவுக்கூட்டங்களுக்குச் சமோவா என்று பெயா. இதன் அமைவிடம் 13 பாகை அட்சரேகையிலிருநது 24 பாகை அட்சரேகை வரையிலும், 168 பாகை தீரக்க ரேகையிலிருந்து 172 பாகை தீர்ககரேகை வரையிலு மாகும். இது அமெரிக்காவைச் சார்நதுள்ள அமெரிக்கச் சமோவா ஆகும். ஐக்கிய நாட்டுச் சபை யின் கட்டுப்பாட்டில் 1962-வரை இருந்த இப்பகுதியை நியூசிலாந்து அரசு நிருவகிததது. துயூட்டிலா (Tutuila), தான்(Tan), ஒலோசிகா (Olosega), ஒபு (Ofu), ஆனுன் (Aunun) ஆகியதீவுகளில் மககள வாழகிறாாகள். உரோசுத் தீவில (Rose Island) மக்களகாணப்பட விலலை. இசுபைன் தீவுகள (Spine Islands) 1925-இல அமெரிக்கச் சமோவாவுடன் ஒனறின. மேற்குச் சமோவாவில் மக்கள் வாழுமிடங்கள் உபோலா (Upola), சவாய் (Savai), மனானோ (Manano) மற்றும் அபோலிமா (Apolima) ஆகும். பனொடாபு (Fanuatapu), நமுவா (Namua), நூட்டரி (Nuuterie), நுலுவா (Nelua), நுசாபி ஆகிய இடஙகளில் மக்கள வாழவிலலை. இதன் பரப்பளவு 122 கி.மீ. துயூட்டி லாவின் பரபபளவு 85 கி.மீ. நீளம் 29 கி.மீ. அகலம 5கி. மீ.

சமோவா அமைவிடம்

மேற்குச் சமோவா 3015 கி.மீ. பரப்பையும, சவாய் 963 கி.மீ. பரப்பளவையும கொணடவை. உபோலாவின பரப்பு 696 கி.மீ. இதன நீளம 93 கி.மீ. ஏனைய பகுதிகள் சிறியவை. நுசாபியைத் தவிர மற்றத் தீவுகள கற்பாறைகள் நிறைந்து காணப்படு கின்றன. இவைஅடிக்கடி எரிமலைச் சீற்றஙகளால் தாக்கப்படுகின்றன. சவாயிலுள்ள மலைச்சிகரத்தின் உயரம் 3608 அடி. துயூட்டிலாவிலுள்ள மலைச் சிகரத் தின் உயரம் 2141 அடி. துயூட்டிலாத் தீவு வளமான சமவெளியைக் கொணட வணடல் மண படிந்த பகுதியாகும்.

காலநிலை: சமச்சீரான வெப்பநிலை நிலவுகிறது மே திங்கள் முதல் நவம்பாதிஙகள்முடிய தென் மேற்குக் காறறு வீசுகிறது. இக்காலத்தில் புயற் காற்றுகளும் வீசும். சூன, சூலை ஆகிய இரு திங்களும் இதமான காலநிலை கொணடவை. மழை அளவு 200 அஙகுலமாகும.

சமோவா நகரம்

வரலாற்று பின்னணி: சமோவாத் தீவுகளை-கி.பி. 1722-இல சாகேப் இரக்குவின் (Jaco -Ruggup veen) என்பவர் கணடுபிடித்தார். பின்னர் கி.பி. 1768-இல் இத்தீவுகளை உலூயி அன்டோனி-டி-பவகா இம்மைக்கு (Louise Antonie De Bouga Immike) என்பவா சுறறிப் பார்த்தார். சீன பிராங்குயுசு டி காலாப் பேரோசு(Jean Franquis De Galaap Perouse) என்பவர் இத்தீவுகளை 1787-இல ஆய்நதறிந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ஆட்டோவான் குட்சுபூ (Otto-von Kotzbue) கி.பி. 1824-இல் சென்றடைநதார். இலணடன் மதக்கொள்கை பரப்பு அவையைச் (London Mission) சார்ந்த இருவர் கி.பி. 1830-ஆம் ஆணடு சமோவாவிற்குச் செனறு தங்கள் மத நிறுவனத்தை நிறுவினர். அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளா, சார்லசு வில்க்சு (Charles Wilkes) கி.பி. 1839-இல் இத்தீவுகளின நில அளவையை மேற்கொணடார். பிரிட்டன், அமெரிக்கா, செருமனி ஆகிய நாடுகள தம் பேராட்களை முறையே கி.பி. 1847, 1853, 1861-இல் அனுப்பி வைத்தன.

முன்னாள் சமோவா அரசுடன், அமெரிக்க நாடு கி.பி. 1878-ஆம் ஆணடு சனவரித் திஙகளில் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொணடது. அதன அடிப்படையில் பகோ பகோ (Pago-Pago) துறைமுகத்தில அமெரிக்கக் கடற்படைத்தளம் நிறுவப்பட்டது. பினனர் வணிக உடன்படிக்கையும் செய்துகொளளப்பட்டது. தொடாந்து அடுத்த ஆண்டே செருமனியும் பிரிட்டனும் இவ்வுரிமைகளைப் பெற்றன. அதனால் அமெரிக்கா, செருமனி, பிரிட்டன் ஆகிய மூன்று நாடுகளும் குடியேற்ற வணிக நிலையில் மோதிக் கொண்டன. மூன்று நாடுகளும் பெர்லினில் கி.பி.1889-இல் ஒனறு கூடி இத்தீவுகளை நிருவகிப்பதற்கான முக்கூட்டுப் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தைச செய்து கொணடன. ஆனால், மேற்கண்ட ஏறபாடு நிலைத் திருக்கவில்லை. மேற்கணட மூன்று நாடுகளும் கி.பி. 1889 திசமபர் திங்கள் இரணடாம் நாளன்று மீண்டு மோர் ஒப்பந்தத்தில கையொப்பமிட்டன. அதன்படி, அமெரிக்காவிற்கு 171 பாகை தீர்க்கரேகை வரை உளள பகுதிகள கொடுககப்பட்டன. அக்காலத்திலேயே செருமனியின் உரிமைகளும் ஏற்றுககொளளப் பட்டன.

துயூட்டிலா ஆனூன தீவுகளின் தலைமை நிருவாகிகள் கி.பி. 1900-ஆம் ஆண்டில் இவற்றை அமெரிக்க அரசுக்கு நன்கொடையாக வழஙகினா. தான், ஓலோசிகா, ஓபு தீவு ஆகியவறறின் தலைமை நிருவாகிகளும், 1904-ஆம் ஆணடில இத்தீவுகளை அமெரிக்க ஆட்சியாளரிடம ஒபபடைத்தனா. இவற்றை அமெரிக்க அரசியல மா அவை (American Congress) 1929-ஆம் ஆண்டில் முறைப்படி ஏற்றுக் கொணடதாக அறிவித்தது.

அமெரிக்கச் சமோவா, பசிபிக்குப் பெருஙகடலில் 1900 முதல் 1951 வரை தன் கடற்படை நிருவாகத்தை தீவிரப்படுத்தியது. முதல உலகப்போா வரை, செருமனி, மேறகுச் சமோவாவைத் தன் கட்டுப்பாட்டில வைத்திருந்தது நியூசிலாநதுப் படைகள 1914-ஆம ஆணடு ஆகசுட்டு திஙகள் முப்பதாம் நாள இதைக் கைபபற்றிக கொணடன.

பன்னாட்டுச் சங்கம் (சர்வதேச சங்கம்) 1920-இல இத்தீவுகளின நிருவாகப் பொறுப்பை நியூசிலாந்திடம் ஒபபடைத்தது. மேற்குச் சமோவாவை, 1947-இல் ஐ.நா. பேரவை அமெரிக்காவிடம் ஒப்படைத்தது.

மக்கள் தொகை: துயூட்டிலாவின் தலைநகராகிய பகோ-பகோவின் (Pago-Pago) மக்கள்தொகை 1251. பகடாகோவின (Fagatago) மக்கள்தொகை 1344. மேற்குச் சமோவாவின் மக்கள்தொகை 1,14,427 (1961). நான்கில மூன்று பகுதியினர் உபோலாவில வாழகின்றனர். அபியா (Apia) எனபது உபோலாவின தலைநகரமாகும். இதன் மக்களதொகை 1961-இல 22,237. சமோவாக்கள, பொலினிசியர்கள (Polynesians) ஆகியோர் அவாய் மக்களைப் போன்றிருப்பர்.

நடைமுறையிலிருககும் பொலினிசியர்கள பேசும் மொழிதான் சமோவா மொழியாகும். இம் மொழிக்

கும் மேயோரி (Maoris), தாகிடியன் (Tahitians), அவாய் (Hawaiian), தோங்கன் (Tongan) மொழி ஆகியவற்றிறகுமிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மேற்குப்புற நாடுகளின் தொடர்பால், சமோவாக் களின் பண்பாடு பாதிக்கப்படவில்லை. சமோவாக் களின் சமுதாய அமைப்புப் பிரிவு, 'அய்கா' (Aiga) என்பதாகும். குடும்பத்தின் தலைவர் 'மத்தாய்' (Matai) எனப்படுவர். சமோவாக்களின் பொருளா தாரச் சமுதாய வாழ்க்கையில், நெருநகிய உறவுத் தன்மை வழுவாமல் பின்பற்றப்படுகிறது. பிறப்பாலும் அல்லது வளர்ப்புத் தன்மையாலும் ஒன்றுபட்டவர் கள் அய்காவைச் சார்ந்தவர்களென அறிந்தேற்பு (Recognition) அளிக்கப்படுகிறது.

சமோவாக்களின் சமுதாயத தலைவர்கள, பொலி னிசிய முறையினின்றும் மாறுபட்டவர்கள். அவர் களின் சமுதாயத்தில் படிப்படியான பட்டப்பெயர்கள உணடு. அப்பட்டப்பெயர்கள இரணடு வகைப்படும். முதலாவது 'அலீல்' (Alil), இரண்டாவது. 'துலா பாலெ' (Tulafale). முதல் வகையினர் பெயரளவிற் குத் தலைவராவார். இரண்டாமவகையினர் 'சொற பெருக்காற்றும்' முறையில் மக்களை ஈர்ககும் தலைவ ராவார். எலலாத் தலைவர்களும் பொதுவாக 'மத்தாய்' (Matai) எனறே சொலலபபடுகிறார்கள். குடும்ப அங்கத்தினர்களுக்குத் தோதலின் மூலம் பட்டம் வழங்குகிறார்கள. இதற்குத் தேவையான தகுதிகள, பொதுத்திறமை, மக்களிடையே செல வர்க்கு, நன்கு சொற்பெருக்காற்றும் திறமை ஆகியன வாகும். ஆனால், பெரும்பாலோர் கிறித்துவ மதத திற்கு மதம் மாற்றம் செய்யப்படுகின்றனா. மேறகுச் சமோவாவில் 50 விழுககாட்டிறகும் குறையாத மக்கள் இலணடன் மதக கொளகைப்பரப்பவையின கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவர்களாவர். ஏனைய மதப்பிரிவினர், 1. உரோமன் கத்தோலிககர், 2. மெதாடிசுட்டு, 3. மர்மன் (Mermon). 4. ஏழாம் நாள் இறை சாதனையாளர்கள் (Seventh Day Adventist) எனப்படுவர்.

அரசு: அமெரிக்கச் சமோவாவிறகு அமெரிக்க ஆளுநர்தான் நிருவாக அலுவலராவார். இத்தீகளின் நிருவாக அதிகாரப் பொறுப்பு 1900 முதல 1951 சூலைத் திஙகள் வரை, அமெரிக்கக் கப்பறபடைப் பொறுப்பிலிருந்தது. பின்னர்த்தான் அது அமெரிக்க உளதுறை நிருவாகப் பிரிவிற்கு மாற்றப்பட்டது.

அமெரிக்கச் சமோவா 14 சிறு நகராணமைப் பிரிவு களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மூன்று நிருவாக மாவட்டத் திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இவை முன்னரே செயற்பட்ட சமோவாவின் அரசியல நிருவாகப்பிரி விற்குச் சமமானவை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஓர் ஆளுநர் நியமிக்கப்படுகிறார். ஒவ்வொரு மாவட் டத்திலும் கிராமத் தலைவர்கள, மாவட்ட ஆளு நரால் நியமிக்கப்படுகினறனர்.

அமெரிக்கச் சமோவாவின் முதல் அரசியல் சட்டம் 1960-ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வநதது. அதன்படி ஈரவையுள்ள சட்டமன்றம் உருவாயிற்று. ஆளவை மன்றததில் (Senate) 15 உறுபபினர் களிருப்பர். 14 பிரிவுகளும் சேர்ந்து ஓர் ஆளவை மன்ற உறுப்பினரைத் தேர்தெடுககும் உறுப்பினர் களின பதவிக்காலம் 4 ஆணடுகள். துணை ஆளவை மன்றத்தினரின காலம் 2 ஆண்டுகள். இவர் 14 பிரிவு களிலிருநது சுழல முறையில (Rotation) தேர்நதெடுக கப்படுவார். 2. மக்கள பேராளர் அவை (House of Representatives) 17 உறுப்பினாகளைக் கொண்டது. பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுககப்பட்ட உறுப்பினர் களோடு சுவெயின தீவிலிருந்து (Swain island) ஒருவர் தேர்ந்தெடுககப்படுவார். ஆனால் அவருககு வாகக ளிககும் உரிமை இலலை.

அரசியல் அமைப்புப்படி, தன்னாதிக்க நீதித்துறை யும் செயறபடுகிறது. ஓர் உயர்நீதிமனறமும், ஐநது மாவட்ட நீதிமனறங்களும் உண்டு. அரசின தலைமை யிடம் துயூட்டிலாவில உளள பகோ-பகோ ஆகும்.

கே.கி.

சயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணி எனனும நூலின ஆசிரியராவார். இவர் சோழநாட் டில திருவாரூர்க்கு அருகே உள்ள தீபங்குடி என்னும ஊரிற் பிறநதவர். சோழர் அவையில ஒட்டககூததர், கம்பர் ஆகியோர்க்கு முன்பு 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்ற சிறப்புப் பெயருடன் விளங்கியவர். இபபெருஞ சிறப் பினை ஒட்டககூத்தர், 'பாடற் பெருமபரணி தேடற் கருஙகவி, கவிச்சககரவர்ததி பரவச, செஞ்சேவகஞ் செய்த சோழன திருப்பெயர செஙகீரை ஆடியருளே' எனறு இரணடாங் குலோத்துங்கனைக் குலோத்துங கன பிளளைத் தமிழில் பாடுமிடத்து உளமாரப் பாராட்டுதலாலும், 'குலோததுங்க சோழ பெரு மானுக்குத் தீபஙகுடி கவிறகண்டிதன் கவிசசக்கர வர்த்தி செயஙகொணடான பாடிய கலிஙகத்துப் பரணி' என்ற தொடர் ஏட்டுப் பிரதியில காணப்படு தலாலும் அறிந்துகொள்ளலாம். கவிறகணடிதன் (கவிராச கணடிதன) என்பது அக்காலத்து இவாக்கு வழஙகிய சிறப்புப் பெயர் எனக் கருதப்படுகினறது.

சயங்கொண்டார் என்பது இவர்தம் இயற்பெயா அன்று. இவர் சோழனின அவைக்களப் புலவராக இருநதபோது தென்னாட்டுப் புலவர் பலர் இவ

ரோடு சொற்போர் புரிந்து தோற்க, இவர் வெற்றி பெற்றமையால் இவர்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது என்றும், அபயனுடைய சயத்தைப் பாடியமையால் சயங்கொணடார் என்று பெயர் பெற்றார என்றும் கருத்துரைப்பா.

இக்கவிஞர் காலத்தில இவர் பிறந்த தீபஙகுடி எனனும் ஊரில சமணர்கள பலர் வாழ்நதனர். சமணர்களால இவ்வூர் சிறப்புற்றிருந்ததாகவும் அறியப்படுகினறது. இத்தீபங்குடியைச் சிறப்பித்து இவர் பாடியுள்ளதாகத் தமிழ்நாவலர் சரிதையில் காணப்படும் 'செய்யும் வினையும . ...' எனத் தொடங்கும் பாடல் கொணடு இவர் சமணர் எனக் கருத்துரைப்பர். இவர் பாடிய கலிங்கத்துப்பரணி நூலுள் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி உமாபதி, திருமால, நானமுகன், ஞாயிறு, கணபதி, முருகவேள, நாமகள கொற்றவை, அன்னையா எழுவர் ஆகியோா துதியாகவும் வாழத்தாகவும அமைகின்றது இவருள்ளும் சிவபெருமானையே முதலில வைத்து வணக்கம கூறுகினறார். இது கொணடு இவர் சைவ சமயததைச் சாரநதவர் எனக் கூறுவாருமுளர்.

சயங்கொணடாா அபயன் எனனும் குலோததுஙக சோழனின அவைகளப புலவராவார். அபயனின கலிங்க வெற்றியை நேரிற் கண்ட புலவா பெருமான அப்போரின சிறப்பினையும், அபயனின வெற்றிப் பெருமையினையும் பலபடியாகப் பாராட்டிக் கலிஙகத்துப் பரணி என்னும் நூலைப் பாடினார். 'புவிச் சககரவர்த்தி சயஙகொணடானைக கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய சயஙகொண்டான் பாடுதல கடன்' எனறு கூறி இப்பரணி பாடினாா என்றும், நூல் கேட்ட மன்னன அதன் சிறப்புகளை உணர்ந்து புலவர்க்கு வளமான பரிசில் பல நல்கி வாழ்வு தநதான எனறும் தெரிகிறது. இப்பரணியைப் பாடிய பெருமையினால் இப்புலவாக்குக் கவிசசக்கரவர்த்தி எனற சிறப்புப் பெயரும் அமைந்தது.

சயங்கொண்டாரின் 'கலிஙகத்துப் பரணி' பரணி நூல்களுள் தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படுகினறது. அதன் காரணமாக இப்புலவர் 'பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்' எனவும் போற்றப்பட்டார். இக்கவிஞர் தம் நூலுள் பண்டைச் சோழமன்னர்களின் வரலாறுகளையும், குலோத்துங்கனின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சிறப்புகளையும், அம் மனனனின் படைத்தலைவனும் அமைச்சனும் கலிங்கப் போரை நேரிற் சென்று நடத்தியவனுமான வண்டைநகர் அரசனாகிய கருணாகரத் தொணடை மானின் அருமை பெருமைகளையும் விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதால் இப்புலவர் ஒரு வரலாற்று ஆசிரியராகவும் மதிக்கப்படுகினறார்.

செயங்கொண்டார் சிறுநூல் பாடிய பெருங்கவிஞராவார். இவர் இயற்றிய கலிங்கத்துப் பரணியுள் இடம் பெறும் போர் வருணனை, போாக்கள வருணனை, பாலைநில வருணனை, பேய்கள் பறறிய வருணனையாவும் புலவரின் புலமைததிறனுக்குத் தக்க சான்றுகளாக அமைகினறன.

கலிஙகத்துப்பரணி அபயனுக்கு மட்டுமல்லாது தமிழ இலக்கிய உலகத்துக்கும சயங்கொண்டார் உவந்தளித்த நிலைத்த புகழக் கொடை எனறு கூறலாம். இரா.செ.

சயதரன்: இப்பெயர் வெற்றியினைச் சூடியிருப்பவன் எனப் பொருளபடும. முதலாம் குலோத்துஙகச் சோழனுககு உபய குலோத்தமன, அபயன, சுங்கந் தவிர்த்த சோழன முதலிய பல சிறப்புப் பெயாகள உள்ளன. அவறறுள ஒனறு சயதரன் எனபதாகும். முதலாம் குலோத்துஙகன் மீது, சயஙகொணடார் கலிஙகத்துப் பரணி எனனும பிரபந்தம் இயற்றி இம் மன்னனைச் சிறப்பித்துள்ளார். அதில் அம்மன்னனைச் சயதரன் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் குறிப்பிட்டுளளார். 'தல முதல் உளமனு வளாகவே, சயதரன உயர் புலிதழைக்கவே' (கலிங.20) எனறமைநத பகுதியிலுள்ள சயதரன் எனபது முதலாங குலோததுஙக சோழ மன்னனையும், புலி எனபது சோழ மரபிற் குரியதாய் அவன் உயர்ததிய புலிககொடியையும் குறிக்கின்றன. அ மா.ப.

சயந்தியா மலைகள் மேகாலயா மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டமாகும். இம்மாவட்டம் 3,800 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. சயந்தியா மலைகள் (Jaintia Hills) மாவட்டம் மலைகள் நிறைந்த மாவட்டம் ஆகும். மலைகள் 900 மீ. வரை உயரமுடையன. எனவே, இம்மாவட்டத்தில் மக்கள் தொகை குறைவாக உளளது இஙகு மிக்க மழை பெய்வதால் காடுகள் மிகுதி. இமமாவட்டத்தில் கோபிலி ஆறு (Kopili) பாய்கிறது. இது மலைகளில் ஓடிப் பல நீர்வீழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்துகிறது இம் மாவட்டத்தில் உள்ள காடுகளில அரிய விலங்குகள உள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் உருளைக்கிழங்கு மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகிறது. காடுகளில மரங்கள வெட்டப்படுகின்றன. இம்மாவட்டத்தின் தலைநகரம சோவை (Jowai) ஆகும்.

இங்கு வாழும் மலை மக்கள் சயந்தியர் எனப்படுகின்றனர். இவர்கள் இந்தியாவில் குடியேறிய மங்கோலிய இனத்தவர்களே தங்கள் மூதாதையர் எனக் கூறுகின்றனர். இவர்களதனித்து வாழ்வதால் தாய்

தலைமைச் சமுதாய அமைப்பைக் கொணடு வாழும பண்பாட்டைப் பெற்றுள்ளனர். நிலையற்ற வேளாண மையைக் கொணடிருந்த இவர்களுக்கு இந்திய அரசு நிலையான விளைநிலங்களை உருவாக்கித் தநதுள ளது. மக்கள் தொகை 156,402 (1981). சு இரா.

சயனாச்சாரியார்: இவர் கி பி. 14-ஆம் நூற் றாணடில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஓர் இலககியமேதை. இருக்கு வேதத்துக்கு இவர் சிறந்த உரை இயற்றி யிருக்கிறார். மேலும், இவர் இந்து மறுமலர்ச்சியின் ஓர் ஒப்பற்ற ஆதரவாளர். இவர் சமசுகிருத இலக் கணம், சட்டம், வேதங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பல நூல்களுள எழுதியுளளார். அநநூல்களுள் 'சுபாசித சுதாநிதி' என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் விசயநகர மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். கே.சே.

சயாம்: காண்க: தாய்லாந்து.

சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென் அமெரிக்கக் கரீபியன் நாடுகளின் குழு: சர்க்கரை உற்பத்தியில் சிறப்புற்று விளஙகும் உலக நாடுகளுள் தென்அமெரிக்கக் (Latin America) கரீ பியன் (Caribbean) நாடுகள் தங்கள் சர்ககரைப் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றவும், மூல வளத்தை மேலும் பெருக்கிப் பாதுகாக்கவும் 1974-ஆம் ஆண்டில இக்குழுவை அமைத்தன. அதன் அமைப்பு ஆவணங் கள எழுதப்பட்டு, சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென் அமெரிக்க்க் கரீபியன் நாடுகளின் குழு (Group of Latin American & Caribbean Sugar Exporting Countries) என்ற பெயரில் இவ்வமைப்பு 1976-ஆம ஆண்டில் செயற்படத் தொடங்கியது. நோக்கஙகள: சர்க்கரை உற்பத்தியின் அளவை, உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளிடையே வரையறுத்து, அதனைச் சீராகச் செயற்படுத்துதல், 2) சாக்கரைத் தொழிலை வாணிக மயமாக்கல் (Commercialization), 3) சர்க்கரை உற் பத்தியையும் விற்பனையையும் பெருக்குதல் தொடர் பான தொழில்நுட்ப உதவி, ஆலோசனை ஆகியன வழங்குதல், சர்க்கரைப் பங்கீட்டில் நீதியையும் நியாயத்தையும் நெறிமுறைகளுடன் செயலாற்றத தேவையான ஒருங்கிணைப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் உறுப்பு நாடுகளிடையே உணடாக்குதல்.

சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென அமெரிககக கரீபியன் நாடுகள குழுவின் மேலாண்மைக் குழு, செயலகம், பொதுமன்றம் என இரு துறைகளாகப் பணியாற்றுகின்றது. மெக்சிகோ நகரத்தில் நிறுவப் பட்டுள்ள குழுவின் செயலகம் ஆண்டு முழுவதும் செயலாற்றுகிறது. பன்னாட்டுச் சர்க்கரைக் கழகத் தில் இக்குழுவின் பேராளராகச் செயலகம் பஙகேற் கிறது. உறுப்பு நாடுகளின் பேராளர்களைக் கொண்ட பொது மனறம், ஆண்டிற்கு இருமுறை கூடிச் செயற் படுத்த வேண்டிய திட்ட வரைவுகள போன்றவற் றைக் கலந்தாலோசித்து முடிவுகளை எடுககிறது.

பணிகள்: சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென அமெரிக்கக் கரீபியன் நாடுகளின குழு, உறுப்பு நாடு கள், பன்னாட்டுச் சர்க்கரைக் கழகம (International Sugar Organisation), ஐக்கிய நாட்டு முன்னேற்றத் திட்டம் (United Nations Development Programme), ஐககிய நாடுகளின் வாணிக, முன்னேற்ற மாநாடு (United Nations Conference on Trade & Development UNCTD) போன்ற பன்னாட்டு அமைப்புகளின் திட்டங்களில் பங்கு பெறவும், அவற்றின் உதவிகளைப் பெறத் தேவையான வழிவகைகளை ஆராய்ந்து முனைப்புறச் செய்யவும் செய்கிறது. மேலும் உறுப்பு நாடுகளின் கொளகைகளை ஒருஙகிணைத்துக் கூட்டாக அவற்றை முனைப்போடு செயலாற்றச் செய்வதினால பனனாட்டு வாணிகம், ஒப்பந்தம, விலை வரையறை ஆகியவற்றில் தங்கள் நலம பாதுகாக்க வகை செய் கிறது. சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென் அமெ ரிக்கக் கரீபியன நாடுகளின குழு, உறுப்பு நாடுகளி டையே சர்ககரை உற்பத்தியின் முனனேற்றத் தொடர்பான தொழில்நுட்ப அறிவு, வாணிகச செய்திகள் ஆகியன இடையூறுகளினறிப் பரவுவதற் குத் தேவையான ஒரு கருவியாகச் செயற்படுகிறது.

உலக சர்க்கரை ஏற்றுமதியில் 50 விழுககாடு இக் குழுவின் உறுப்பு நாடுகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப் படுகிறது என இக்குழுவின் 1980-91-ஆம் ஆணடு அறிககையிலிருந்து அறியப்படுகிறது. அதே ஆணடில் பன்னாட்டுச் சாக்கரைக் கழகத்துடன் ஐந்தாண்டுப் பன்னாட்டுச் சர்ககரை ஏற்றுமதி உடனபாட்டைச் செய்தது அதனால் ஓரளவிறகு விலை உறுதிப்பாடு பாதுகாக்கப்பட்டுச சர்க்கரை வாணிக ஏற்ற இறககத் தால் பொருளாதாரங்களில் உண்டாகும் சிக்கல்கள தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. கியூபா மற்றும் சில உறுப்பு நாடுகளில் 1980-ஆம் ஆண்டுகளில் (1980') கரும்பு விளைச்சலில் ஏற்பட்ட பற்றாக்குறை காரணமாக உண்டான சிக்கல்களைச் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்யும் தென் அமெரிக்கக் கரீபியன் நாடுகளின் குழு பொரு ளாதாரப் பேரிழப்புகளின்றி மேற்கொள்ளச் செய் தது, இககுழுவின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புப் பணி யாகும. அ.கு.சா.

சர்க்கரைத் தொழில் இன்று உலகெஙகும் உள்ள மக்கள் அனைவராலும் சர்க்கரை பயனபடுத் தப்படுகிறது. பதமாகிய சர்ககரை (சீனி) ரொட்டிச் சர்க்கரை உருவில சுமார் 400 ஆணடுகளுக்கு முன னும் யாருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது. பதமாக்கும்

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை

முறையை கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவிலோ, கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ வெனிசு நகரத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஐரோப்பியர் ஓர் ஆண்டில் பயன்படுத்திய மொத்தச் சர்க்கரை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரையிலும் ஏறத்தாழ 50,000 கண்டி(Tonnes) எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இந்நுகர்வில் வெல்லப்பாகும் குளுகோசும் சேரவில்லை.

ஐரோப்பாவில் பயன்படுத்திய சர்க்கரை கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் கரும்பிலிருந்தே பெரும்பாலும் கிடைத்தது. சர்க்கரைக் கிழங்கிலுள்ள சர்க்கரையை கி.பி. 1747-இல் பெர்லின் நகரிலுள்ள மார்கரபு (Marggrof) என்ற மருந்துக் கடைக்காரர் முதன்முதலில் கண்டுபிடித்தார். அந்த நூற்றாண்டு முடியுமுன் அச்சார்டு (Achard) என்ற மற்றொரு பெர்லின் மருந்துக் கடைக்காரர் சர்க்கரைக் கிழங்கிலிருந்து சர்க்கரையைப் பிரித்தெடுப்பதற்கான முறை ஒன்று வகுத்தார். அதன்பிறகு பிரான்சு நாட்டு காமடே டி சாப்டல் (Comte de Chaptal) என்பவர் சர்க்கரையைப் பிரிப்பதில் பெரிய முன்னேற்றம் கண்டார். பீட்கிழங்குச் சர்க்கரை செய்தல் கி.பி. 1820-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் உறுதியாக நிறுவப்பட்டது. வெள்ளைச் சர்க்கரையையும் (சீனி), பூராச்சாகக்கரையையும் (Beetroot Sugar) பிரித்து எடுப்பதில் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அறிவியல் ஆராய்ச்சியால் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. சர்க்கரைக் கிழங்கு, சிறப்பாகச் செர்மனி, பிரான்சு, இத்தாலி, போலந்து, செக்கோசுலாவாகியா, இங்கிலாந்து போன்ற தொழில் செறிவுடைய நாடுகளில் பயிராகின்றது.

இவ்விரண்டு வழிகள் தவிரப் பிறவழிகளிலும் சர்க்கரை ஓரளவுக்குக் கிடைத்து வருகிறது. கனடாவின் கிழக்குப் பகுதிகளிலும், ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வடகிழக்கு இராச்சியங்களிலும் மேபபிள் (Maple) மரத்தின் அடிப்பாகத்தை வெட்டி அதிலிருந்து வெளிவரும் சாற்றிலிருந்தும் (Acer Saccharinum) சர்க்கரை செய்யப்படுகிறது. அமெரிக்க நாடுகளில் இவ்வகைச் சர்க்கரை சிறிதளவு செய்யப்பட்டாலும் அது மிடடாய், பழப்பானங்கள் செய்வதற்குப் பயன்படுகின்றது. வெப்ப மண்டல நாடுகளில் பலவகைப் பனை மரங்களிலிருந்து சர்க்கரை கிடைக்கிறது. இந்தியாவில் ஈச்சமரம், பனைமரம், தென்னை மரம், சவ்வரிசி மரம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் சர்க்கரை கிடைக்கிறது.

கடந்த 50 ஆண்டுகளாகச் சர்க்கரை உற்பத்தி நான்கு மடங்காக உயர்ந்துள்ளது. இவ்வகை முன்

னேற்றம் ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் கரும்பு உற்பத்தியில் காணப்பட்ட மிகப் பெரிய முன்னேற்ற மாகும். இந்தியா சர்க்கரை உற்பத்தியில் நான்காம் இடத்தை அடைந்துள்ளது முதல் மூன்று இடங்களை உருசியநாடு (U.S.S.R.), பிரேசில் (Brazil), கியூபா (Cuba) போன்ற நாடுகள் வகிககின்றன. கரும்பு விளைவு செய்யும் நிலப்பரப்பளவில் இநதியா முதலிடத்தையும், கியூபா, ஆசுத்திரேலியா அடுத்த இடங்களையும் வகிக்கின்றன. உலக சாக்கரை உற்பத்தியில் 60 விழுக்காடு சர்க்கரை கரும்பிலிருநதும், மீதி40 விழுக்காடு கிழங்குகளிலிருந்தும் கிடைக்கிறது.

இநதியா, கியூபா, சாவா, சீனாபோன்ற நாடுகளில் கி.பி.16–ஆம் நூற்றாணடிலேயே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்தனர். கி பி. 16–ஆம் நூறறாண்டிலிருந்து கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டு வரை கரும்பு விளைவு செய்தலுக்கு வட, தென் அமெரிககா, ஓசியானியா (Oceania) தீவுகள மிக விரைவில் தஙகள் விளைநிலங்களைப் பெருககின. இதன் விளைவாகச் சர்க்கரை ஆலைகளும் உருவாக்கப்பட்டன. உலகக கரும்பு ஆராய்ச்சி நிறுவனஙகள கி பி. 1880க்கும் 1930க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக வீரியக் கருமபு கூடுதல் விளைச்சலைப் பல நாடுகள பெற வழிவகுத்தன. 1979–ஆம் ஆணடில் உலகில் கரும்பு உற்பத்தி செய்த விளைநிலஙகள 13.4 மிலியன் எக்டேர் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. இதில் 5.8 மிலியன எக்டேர் ஆசிய நாடுகளிலும், 2.5 மிலியன் எக்டேர் தென் அமெரிக்காவிலும் உள்ளன. பல நாடுகளில கரும்புப் பயிர் செய்யும் நிலங்கள் மொத்த விளைநிலங்களின் பரப்பில் 5 முதல் 6 விழுக்காடாக உள்ளன. இந்தியாவின் விளை நிலப்பரப்பு 1.6 விழுக்காடு.

இந்தியாவில் கரும்புத் தொழில்: கரும்பின் பிறப்பிடம் இந்தியாவாகும். பல நூற்றாணடுகளுக்கு முன்பிருநதே இந்தியாவில் கரும்பு விளைவு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. மாமன்னர் அலெக்சாணடர் இந்தியாமீது படையெடுத்துவந்தபொழுது கிரேக்க வீரர்கள் கரும்பைத் 'தேன் நாணல்' என்று குறிப்பிட்டதாக வரலாறு சொல்லுகிறது. அலெக்சாண்டர் இந்தியாவிலிருந்து கரும்பை எடுத்துச் சென்று மேலநாடுகளில் பரப்பினார் என்றும் கூறுவார்கள். எல்லா வகையான கரும்பு வகைகளும் இந்தியாவிலிருந்து சீனா, கிழக்கு, மேற்கு நாடுகளுக்குப் பரவினவெனக் குறிப்புகள் உள்ளன.கம்பஇராமாயணத்தில் விசுவாமிததிர முனிவர் உருவாக்கிய திரிசங்கு சொர்க்கத்தில கரும்புப் பயிர் உருவானதென்று கம்பர் பாடியுள்ளார். புத்த இலக்கியங்களில் கரும்புப் பற்றிய குறிப்புகள் மிகுதியாக உள்ளன.

75 முதல் 80 விழுக்காடு வரை வட இந்தியாவில் அமைந்துள்ள விளைநிலங்களில் கரும்பு விளைவு செய்கின்றனர். தமிழ் நாட்டின் தென் பகுதியிலும் கர்நாடக மாநிலத்தின் சில பகுதிகளிலும் கரும்பு பயிர் செய்யப்பட்டுச் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்தியாவில சம்மு, காசுமீரம், தவிர மற்ற எல்லா மாநிலஙகளிலும் கரும்பு பயிர் செய்யப்படுகின்றது.

இநதியாவில் பழங்காலத்தில் பயிரிட்டு வந்த கரும்பை இரணடு வகையாகப் பிரிக்கலாம். (1) மித வெப்ப வடக்குப் பகுதிகளில் பயிர் செய்யப்பட்டுக் குறைநத விளைவு கொடுதது வந்த சனன வகை, (2) மிக்க வெப்பமான தென் பகுதிகளில் பயிரிடப்பட்ட பருமனான சர்க்கரைச் சத்து மிகுந்த உயர் வகைக் கரும்பு. கரும்பு வகைகள எளிதாகப் பூப்ப தற்கும், அதனின்று வீரிய விதை உருவாவதற்கும் துணைசெய்யும் தட்ப வெப்ப நிலையைக் கொணட கோயம்புத்தூர் தேர்ந்தெடுககப்பட்டு, அங்கு 1912–ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் கரும்பு இனப்பெருக்கு மையம் தொடங்கப் பெற்றது. கோவைக் கரும்பு மேம்பாட்டு நிலையம் செய்து காட்டிய நாணற் கரும்பை மேனமையாக்குதல் என்ற முன்னோடி வெற்றி வழியை உலகெங்குமுள்ள மற்றக்கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் பினபறறத் தொடஙகின.

கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்து முற்றுரிமை அடிப்படையில் ஏற்றுமதியான சர்க்கரை முற்றிலுமாக நின்று போய் அதற்கு மாறாகத் தரம் குறைந்த வெளிநாட்டு சர்க்கரை 1937–ஆம் ஆண்டுவரை பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இநதியாவில் சர்ககரைத் தொழில் 1903–ஆம் ஆண்டில முதன் முதலாகப் பீகார், உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய மாகாணஙகளில் சர்ககரை ஆலைகள் தொடஙகபபட்டதிலிருந்து உருவாயிற்று. இந்தியாவில் 1932-இல் 32 சர்க்கரை ஆலைகள் உற்பத்தியில ஈடுபட்டிருநதன. அதே ஆண்டில் சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு வரிப்பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டதையொட்டிச் சர்க்கரை ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 1932–ஆம் ஆண்டில் 137 ஆகவும், 1950–51–இல் 138 ஆகவும் காணப்பட்டன. 1950–51–இல் சர்க்கரை உற்பத்தி 11.34 இலட்சம் கணடியாக இருந்தது, 1977–78–ஆம் ஆணடில் 64.62 இலட்சம டன் ஆகவும் உயர்ந்து அதற்குப் பிறகு சர்க்கரை உற்பத்தி குறையத் தொடங்கியது. இதற்கு மூல காரணம் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் நிலங்களின் பரப்பளவு குறைவாகும். எனவே 1978–79–இல் சர்க்கரை உற்பத்தி 58.64 இலட்சம் கண்டியாக இருந்தது, 38.59 இலட்சம் கண்டியாக 1979–80இல் குறைந்து, 1980–81

-இல் 51.48 இலட்சம் கண்டியாக உயர்ந்தது. 1981-82 -இல் 84.38 இலட்சம் கண்டியாக உயர்ந்து 1982-83-இல் 82.32 இலட்சம் கணடியாகவும், 1984-85-இல் 61.43 இலட்சம் கண்டியாகவும் குறையத் தொடங்கியது. 1984-85-இல் 359 சர்க்கரை ஆலைகள் 75 இலட்சம் கண்டி உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டு செயற்படு கின்றன.

கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகள் 1960-ஆம் ஆண் டிறகுப் பிறகு குறிப்பிடத் தக்க முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தின. முதல கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை 1933-இல் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட் டது. இதற்குப் பிறகு நாட்டில் 4 கூட்டுறவுச சர்க்கரை ஆலைகள் 1935-இல் தோன்றின இநதியாவில 1981 -82-இல் உறபத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த 320 சர்க்கரை ஆலைகளில் 154 ஆலைகள கூட்டுறவுத் துறை சார்ந் தவை. மொத்த சாககரை உற்பத்தியில் 56 விழுககாடு வரை கூட்டுறவுச் சர்ககரை ஆலைகள அளித்தன. தமிழ் நாட்டில் 1985-86-இல் 12 கூட்டுறவுச் சாககரை ஆலைகள் செயற்பட்டன. தமிழகம் நாளொனறுக்கு 46,400 கணடிகள கருமபு அரவை செய்யும் உரிமம பெறறுள்ளது. கூட்டுறவு மறறும் பொதுததுறைச சர்க்கரை ஆலைகளின் பிழிதிறன மட்டும நாளொன் றுக்கு 21.950 கணடிகள். நாட்டின சாக்கரை உறபத்தி யில் 10 விழுக்காடு சர்ககரை உறபததி தமிழகததின் பஙகாகும் நாட்டின் 1985-86-ஆம் ஆண்டுச சாககரை உற்பததியாகிய 69 இலட்சம் கணடிகளில தமிழகத்தின சாக்கரை உறபத்தி 7 இலட்சம கணடிகளாகும (Tons).

சர்க்கரைத் தொழிலின் வளர்ச்சி: 1951-ஆம ஆண டில அரசு அளித்த ஊக்கத்தின விளைவாகக் கரும பிற்குக் குறைநத விலையும், சர்க்கரைக்கு உயாநத விலையும் குறிபபிடப்பட்டன. இதனால நாட்டின சாக்கரை உற்பத்தி 1951-52-ஆம ஆண்டில் 15 இலட் சம் கணடியாக உயாந்தது. அரசாஙகக் கட்டுப்பாட்டுக கொளகையினால் சர்க்கரைத் தொழிலில ஏற்றத் தாழ்வுகள காணப்பட்டன. அதனால் சர்க்கரை உற பத்தி அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. 1950 க்குப் பிறகு நாட்டின சர்க்கரை உற்பத்தி சராசரியாக 2 மிலியன கண்டியாக இருந்தது. அரசு கொடுத்த ஊககத்தின வாயிலாக 1960-61-ஆம் ஆணடில 3 மிலியன் கணடி யாக உயாந்தது. 1960-1970 ஆணடுகளில் சாக்கரை உறபத்தி மிக அதிகமாக உயர்நதது.

வட இநதியாவில் கரும்புப் பயிா நிலங்களின் பரப்பளவு அதிகரிக்கப்பட்டபடியால் உததரப் பிர தேசம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து கிடைத்த சர்க்கரையின் அளவு மிகவும் உயர்ந்து காணப்பட்டது. 85 விழுக்காடு சர்க்கரை மேற்கணட இரண்டு மாநிலங்களிலிருந்து 1936-இல் கிடைத்தது. அம்மாநிலங்கள் 1960-61-இல் 60 விழுக்காடு சர்க்கரை உற்பத்தி செய்தன. கடநத 20 ஆண்டுகளாக அரசு மேறகொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாகசசர்க்கரைத் தொழில் மிக வேகமாக மகாராட்டிரம. ஆந்திரா, கருநாடகம், தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்கள சர்க்கரை உறபததியில் முன்னேறியதன் விளைவாக உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் மாநிலஙகளிலிருந்து கிடைத்த உற்பத்தி 1980-81-இல் 25 விழுக்காடாகக் குறைந்தது. மகாராட்டிரத்தின பங்கு 40 விழுக் காடாக உயர்ந்தது. உத்தரப பிரதேசம், பீகார் மாநிலங்களை விடத் தென் மாநிலஙகளின உற்பத்தி அதிகமாகவும், உற்பத்திச் செலவு குறைவாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

நாட்டின சர்க்கரை உற்பத்தி 1977-78-இல் 6.5 மில்லியன் கணடி எனக் கணககிடப்பட்டுளளது. அதிக உற்பத்தியின் காரணமாகச சர்க்கரை விலை குறையவே சாககரைக கட்டுப்பாடு தளாத்தப்பட்டு கட்டுப்பாடற்ற வெளி அங்காடியில ஒரு கிலோ சர்ககரையின விலை. உரு 2.30 எனற விலையில் விற பனை செய்யப்பட்டது. மொத்தச் சர்க்கரையின அளிப்பு 1978-79-இல 9.2 மிலியன கண்டியாக உயர்ந திருந்தது. ஆனால தேவை 7 மிலியன கணடியாக இருந்தது. செயற்கை ஏற்படுததிய தட்டுப்பாடும, அரசாங்க அமைப்பில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளும் சேர்நது 1979-80-இல ஒரு கிலோ சாககரை விலை உரு 8-லிருந்து உரு. 11 வரை ஏறிவிட்டது. இத னால் சர்ககரை நுகாவு சாதாரண மனிதனைப் பெரு மளவுககுப் பாதித்தது. இதனால் அரசு சர்க்கரைக்கு இரட்டை விலை குறிக்க வேணடியதாயிறறு. சர்க்கரை உற்பததியும் அளிப்பும் 1980-81இலிருந்து ஒரே சீராக இருந்து வருகினறன.சர்ககரை உற்பத்தி 1981-82 இல 8.4 மிலியன் கணடியாக இருந்து 1982-83 இல 8.2 மிலியன கண்டியாகக் குறைநதது. சர்க்கரை உற்பத்தி 1983-84, 1984-85-இலும் மறுபடியும் குறையத் தொடங்கி 6 மிலியன் கணடியாக ஆயிற்று.

சர்க்கரைத் தொழில் சிக்கல்கள்: சர்க்கரைத் தொழில முனனேறறம் பல சிககல்களால் பாதிககப் படுகின்றது. அவற்றுள, கச்சாப பொருள பற்றாக் குறை, அரசாஙகக் கொள்கை, கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளிடையே போட்டி, நாட்டுச சர்ககரை உற பத்தியால போட்டி, கூடுதல சாக்கரை விலை கரும்புப் பாகு, கரும்புச் சககை போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதில இடர்ப்பாடு ஆகியவை முக்கிய மானவையாகும்.

அ. கரும்புப் பற்றாக்குறை: கரும்புச் சாகுபடியையே முழுமையாக நம்பியிருக்கும் சர்க்கரைத் தொழில சரி யான அளவு கரும்பு கிடைக்காததால பாதிப்புககு

ளாகிறது. 151.7 மிலியன் கண்டியாக 1978-79-இல் இருந்த கரும்பு உற்பத்தி 1979-80-இல் 128.8 மிலியன் கணடியாகக் குறைநததையொட்டி, சர்க்கரை உற்பத்தி 1977-78-இல் 58 44 இலட்சம் கண்டியிலிருந்து 1978-79-இல 38.59 இலட்சம்கண்டியாகக் குறைந்தது. தமிழ்நாடு, ஆந்திரப்பிரதேசம், மகாராட்டிரம் போனற மாநிலங்களில் 1983-84-இல்ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாக மறுபடியும் சர்க்கரை உற்பத்தி குறைநதது.

உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் காணப்படும் சர்க்கரை ஆலைகள ஒன்றுக்கொன்று மிக அருகில் இருப்பதால, தங்களுக்குத் தேவையான கரும்பைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமம் காணப்படுகிறது. கரும்பு அளிப்பில் தட்டுப்பாடு உளளதால விலையும் உயர்ந்து விடுகிறது. கரும்பு ஒரு சாகுபடிப் பயிராதலால் அதன் உற்பத்தி நாட்டின மழை அளவையும், தட்பவெப்பநிலையையும பொறுத்து அமைகிறது. மேலும் கரும்பின உற்பத்தி பிற வேளாண் விளை பொருள்களின் விலையையும், அரசு குறிப்பிடுகின்ற கரும்பின விலையையும் பொறுத்து அமைகிறது. கரும்பினவிலைக்கும், வெல்ல உற்பததிக்கும் இடையே உளள உறவு அரசு விலை பறறிய கொளகையைப் பொறுதது அமைகிறது. இதனால் வெலல உற்பத்தி அதிகரிக்கின்றது.

சர்க்கரை உற்பத்திச் செறிவில் மாற்றம்: சர்க்கரை உறபத்தியில உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் போனற மாநிலஙகளில செறிநதிருந்த ஆலைகள 1960-இல 10 விழுக்காடு உறபத்தி செயது வநதன. சீரறற உறபத்தி முறை உற்பததிச் செலவில மாற்றம் ஏறபடுத்தியது. கரும்பை வெட்டியவுடன் அதனைப பயனபடுததாவிட்டால் இனிப்புச் சக்தி (Sucrose Content) குறைநது விடுகிறது. எனவே புதிதாக அமைக்கப்படும சர்ககரை ஆலைகளைக் கருமபு விளை நிலஙகளுக்கு அருகிலேயே அமைக்க வேணடும எனறு முடிவெடுக்கப் பட்டுளளது. இதனபடி 60 விழுககாடு வரை உறபத்தி செய்த உததரப் பிரதேசம், பீகார் மாநிலஙகள 1980-81-இல 28 விழுககாடு சாக்கரை உறபததி செய தன. இதே நிலை நீடித்தால் சர்க்கரை உறபத்தி வட மாநிலஙகளை விடடுப பிற மாநிலஙகளில் செறிந்து விடும் எனறும், போட்டியும் அதிகரிக்கும் எனறும குறிப்பிடுகினறாாகள்.

கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கு: சர்க்கரை ஆலைகள் அமைப்பதில கூட்டுறவுத துறை பெரும் பஙகேற்கினறது. 32 இலட்சம் கணடி (40 விழுக்காடு) சர்க்கரை 1977-78-இல, கூட்டுறவுத் துறையில உற்பத்திசெய்யப் பட்டது. இதறகுக் காரணம் கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள சர்ககரை ஆலைகள உயர்ந்த பட்சக்கரும்பு அளிப்பைப பெறுகின்றன. இதனால் பொதுத்துறை, தனியாா துறையிலுள்ள சர்ககரை ஆலைகளுக்குத் தேவையான கரும்பு கிடைப்பதில்லை. மேலும் கரும்பு சாகுபடியாளர்கள யாவரும் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலைகளின் அங்கத்தினர்களாகப் பதிவு செய்யப் பட்டு, அவர்களுக்குப் பணஉதவியும் அளிக்கப்படுகிறது. இறுதியில் சாக்கரை ஆலைகளின் இலாபம் கரும்புச் சாகுபடியாளர்களுககிடையே பகிரப்படுகின்றது.

கரும்புச் சாகுபடியில் குறைவு: சர்க்கரை உற்பத்தி நாட்டில அதிகரிக்கக்கரும்பு சாகுபடியை மேம்படுத்திப் பரப்பளவைக் கூட்ட வேணடும். இநதியாவில கரும்பு உற்பத்தியும், கரும்பின் இனிப்புச் சக்தியும் (Sucrose Content) மிகக குறைவாகவே உள்ளன. இதனைத் தகுந்த விதத்தில் மாற்றி அமைத்தால்தான் சாக்கரை ஆலைகளின் உற்பத்திச செலவு குறையுமு என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

வெல்லம் (நாட்டுச் சர்க்கரை) உற்பத்தியினால் போட்டி: 100 கண்டி கரும்பில சர்க்கரை ஆலைகள் 10 கண்டி வெள்ளைச் சர்க்கரை உறபத்தி செய்கின்றன. அதே அளவுக் கருமபில் 7 கணடி நாட்டுச் சர்க்கரையே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதனால் நிகர நட்டமே ஏற்படுகின்றது. நாட்டுச் சர்க்கரையின் உற்பத்தி அளவு குறைவாக இருந்தபோதிலும், சத்து மிகுந்த ஒனறாக இருப்பதால் இது குறிப்பிட்ட அளவில் நுகரப்படுகிறது. மேலும், சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அளிக்கப்படும் கரும்பிற்கு விலை அரசாஙகத்தால குறிக்கப்படுவது போல நாட்டுச் சர்க்கரை உற்பத்தியில பயன்படும் கரும்பிற்கு விலை குறிக்கப் படுவதில்லை இதனால் சர்க்கரை உற்பத்திக்கு மேல் நாட்டுச் சர்க்கரையின் உற்பத்தி அளவு கூடுகின்றது. இவ்வுற்பத்திகளுக்கிடையே நேர்மையான நிலையில் கரும்பு அளிப்பு செய்யப்படவில்லை எனறும் போட்டி அதிகமாயுள்ளது என்றும் கூறப்படுகினறது

சர்க்கரை உற்பத்தி பற்றிய அரசாங்கத்தின் கொள்கை: சர்க்கரை உற்பத்தியில நீணடகாலமாக அரசின் கொள்கையில் மாற்றங்கள் காணப்பட்டு வந்தன. கட்டுப்பாடு, கட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்தல், பாதிக் கட்டுப்பாடு போன்ற அரசுக் கொள்கைகள் அவ்வப் பொழுது தற்காலிகமாகக் குறுகிய காலக் கண்ணோட்டத்துடன் கையாளப்பட்டன. இதனால் நீணட கால அரசுக் (சர்க்கரை) கொள்கை இல்லாதிருந்தது. அரசு பாதிக் கட்டுப்பாட்டுடன் இரட்டை விலைக் கொளகையை 1967-இல அனுசரித்தது. சர்க்கரை ஆலைகள 1967-68-இல் 60 விழுககாடு சர்க்கரை உற்பத்தியைக கட்டுப்படுத்திய விலையில் அரசுக்கு அளிக்க ஆணை பிறப்பித்தது இதன்படி மீதியான

40 விழுக்காடு சர்க்கரையை ஆலைகள் வெளி அங்காடி யில் அங்காடி விலைக்கு விற்பனை செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. பிறகு கட்டுபபடுத்திய சர்க்கரை அளவை 65 விழுக்காடாக உயர்த்தியது.

சனதா அரசு 1977-இல் பதவிக்கு வநதவுடன் கட்டுப்பாட்டை முற்றிலுமாகத் தளர்த்தியது மறு படியும் காஙகிரசு அரசு பதவிக்கு வந்த பிறகு பாதிக கட்டுப்பாட்டுடன் இரட்டை விலைக் கொள்கையைப் புகுத்தியது. இதனால் சர்க்கரை விலை உயர்ந்தது. இவ்வித மாறுபட்ட அரசின் கொள்கை சர்க்கரை உற்பத்தியாளர்களையும் வழங்குவோரையும் அதிக மாக ஆதரிக்க நுகர்வோருக்கு உயர்ந்த சர்க்கரை -விலை காரணமாகப் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. 1984-85 -இல் அரசு 12 இலட்சம் கணடி சர்க்கரையை இறக்கு மதி செய்ய வேண்டியதாயிறறு. உற்பத்திச் செலவு விலை பற்றிய குழு 1985-இல விடுத்த அறிக்கையின் படி கட்டுப்படுத்திய சர்க்கரையின் விலை குவிண்டால் உரூ. 351 ஆகக் குறிப்பிடப்பட்டது. சர்க்கரையின் சில்லறை விலை 1985-இல உரூ. 4.40 ஆக உயர்நதது.

சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதில் சிரமம்: இந்தியா வில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதில் சிரமம அதிக மாக உளளது. இதற்குக் குறைநத கரும்பு மகசூல, குறைந்த ஆலை நாட்கள், திருப்தியான சூழ்நிலையில் இல்லாத சர்க்கரை ஆலைகள், தேவைக்கேற்ற கரும்பு அளிப்பின்மை போனறவைகள காரணமாகக் கூறப்படுகின்றன. மேலும் இந்தியாவின் சர்க்கரை ஆலைகளின் உற்பத்தித் திறன, கரும்பிலிருந்து கிடைக்கும் சர்க்கரை மிகவும் குறைவாகக் காணப்படு தல் முதலியவற்றால் சாக்கரை உற்பத்தி பாதிககப் பட்டுள்ளது மேற்கிந்தியத் தீவுகளிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைக்களுக் கருகில கரும்பு விளைநிலங்கள் உளளது போல், இந்தியாவில் பெரும்பாலான சர்க்கரை ஆலை கள அவற்றிற்கென்று கரும்பு விளைநிலங்கள் வைத் திருக்கவில்லை. இதனால் கரும்பின் தரத்தையும அளிப்பையும் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை.

சர்க்கரை விலையில் உயர்வு: சர்க்கரை ஆலைகள் பெரும்பாலும் உற்பத்தியற்றவையாகவும், உறபத்தி யில் சிக்கனமில்லாதவையாகவும் காணப்படுவதால் அவற்றிலிருந்து குறைநத அளவு உற்பத்தியாலும், நீணட ஆலை நாட்களினாலும், உயர் கலால் வரியி னாலும் உற்பத்திச் செலவு மிகுந்து காணப்படுகின றது. இந்தியாவில் சர்க்கரையின் விலை உலக விலையை விட அதிகமாகவே உள்ளது. சர்க்கரை ஆலைகள் மொத்த உற்பத்தியில் கையாளும் முறை களும், கள்ளச் சந்தை விற்பனையில் ஈடுபட்டுளள மொத்த வியாபாரிகளின் நடைமுறைகளும் சர்க்கரை விலையை மிகுதிப்படுத்தியுள்ளன. நாட்டின் பல பாகங்களில் 1980-81-இல் சர்க்கரையின் விலை உரூ. 8-இலிருந்து உரூ.11 வரைஇருந்தது. ஆனால் உற்பத்தி உயர்வு ஏற்பட்டுச்சர்க்கரை மிகுதியாக அஙகாடிக்கு வந்த பொழுது சர்க்கரை விலை குறைந்தது என்ற போதிலும், அரசின சர்க்கரை விலைக கொள்கை மாறாமல் இருந்தது.

சர்க்கரை ஆலைகளின் துணைப் பொருள்கள்: சர்ககரைத் தொழிலின் துணைப்பொருளகளாகிய (By-Products) கரும்புச் சக்கையையும், சர்ககரைப பாகையும் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்தாமல், அவை வீணாகின்றன. கரும்புச் சக்கையைப் பெரும்பாலும் மக்கள் எரி பொருளாகப் பயனபடுத்தி வந்தனர். ஆனால் சர்க்கரைப் பாகை ஏற்றவிதத்தில பயன படுத்தாமையால அதிகமாக வீணாககப்பட்டது. இப் பொழுது சிறிய காகித ஆலைகள சக்கையைப் பயன படுத்திக் காகிதம் போன்றவை செய்ய முன்வநதுள ளன. சர்க்கரைப் பாகு எரிசகதிச சாராயம, உரங கள், கால் நடைத் தீவனம் போனறவற்றை உறபத்தி செய்வதற்கு அடிப்படைக்கச்சாப பொருளாகப் பயன் படுகிறது இப்பொழுது ஒனறுக்கொனறு அருகில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள தஙகளுடைய ஆலைக் கழிவுப் பொருளகளை முற்றிலுமாக, திறமை யாகப் பயன்படுதத முயற்சிகள எடுத்து வருகினறன. இதனால் சர்க்கரையின் உறபத்திச் செலவு குறைக்கப் படலாம என்று எதிர் பார்ககப்படுகிறது.

மேற்கூறப்பட்ட சிக்கல்கள் இருந்தும் இந்தியச் சர்க்கரைத் தொழில் அதிகமான முனனேறறததையே அடைநதுளளது. இத் தொழில் மேலும் ஓஙகிய நிலையை அடைவதற்கு வாய்ப்புகள காணபபடுகின் றன. அரசு நீணட கால நடவடிககைகளைக் கையாணடு சர்ககரைத் தொழிலைப் பாதிக் கட்டுப் பாட்டினாலும், இரடடைவிலைக் கொளகையினா லும், நுகாவோரைப பாதிக்காது உற்பததியாளரும வளரும் விதத்தில அமைத்தால், சர்ககரைத தொழில் படிப்படியாக நலல முனனேற்றம அடையும். மேலும இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் அக, புறக் கட்டு மானங்கள் யாவும் நலல முறையில் நவீனப்படுத்தப் பட்டால் உறபத்தி, தொழில விரிவாககம் போன் றவை செயறபடுத்தப்படும என்று வல்லுநாகள கருத்துத்தெரிவிக்கினறார்கள். க.சொ.

துணை நூல்கள்:

Kakde, J.R., Sugarcane Production, Metropolitan Book Co., (p) Ltd.. New Delhi, 1985.

Mathur, R.B.L., Handbook of Cane Sugar Technology, Oxford & IBH Publishing Co., New Delhi, 1981,

சர்க்கரைப் புலவர்: தமிழகத்தில் கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சர்க்கரை, சவ்வாது என்ற பெயர்களைக் கொண்ட புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களுள் சர்க்கரை என்ற பெயரை உடையோரிற் சிலர் வருமாறு:

சர்க்கரைப் புலவர்[1]: இவரது காலம் கி.பி. 1645 முதல் 1670 வரை ஆகும். இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த கடாரம் என்ற ஊரினர். இவர் பொன்னெட்டி மாலைச் சர்க்கரைப் புலவர் எனவும், சிறுகம்பையூர் நெட்டிமாலைச் சர்க்கரைப் புலவர் எனவும் வழங்கப்பெற்றார். தந்தை பெயர் சாந்தாப் பிள்ளை. திருச்செந்தூர்க் கோவை பாடியவர். சேதுபதியின் அமைச்சர் தாமோதரன் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வேதாந்த சூடாமணி சித்தாந்த உரை என்னும் உரைசெய்தவர். அந்த அமைச்சர்மீது கேள்விக் கோவை என்ற நூலைப் பாடியுள்ளார். சிறுகம்பையூர், கொந்தளம், குலம், கூத்திக்குடி முதலிய இடங்களில் மானியம் அளிக்கப் பெற்றவர். சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவர். இவர் முகவை சமசுத்தானப் புலவராக விளங்கினார்.

சர்க்கரைப் புலவர்[2]: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர்; முகமதியப்புலவர். இவர் அரேபியாவிலுள்ள மெககாத் தலத்தின் மீது மெதீனந்தாதி பாடியவர். சவ்வாதுப் புலவா என்னும் முகமதியப் புலவரின் காலத்தவர்.

சர்க்கரைப் புலவர்[3]: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டினர். சீனிச் சர்க்கரைப் புலவரின் மூன்றாம் புதல்வர். முகவை சமசுததானத்திலிருநத சிறுகம்பையூர் நெட்டிமாலைச் சர்க்கரைப் புலவரின பேரர். ஆதலால் இவர் இரண்டாம் சாககரைப் புலவர் எனப்படுகிறாா. சாககரை முத்து முருகபபுலவர் என்பதும் இவரே. இவர் முகவை, சிவகங்கை சமசுத்தானஙகளில அவைக்களப் புலவராக விளங்கியவர். குன்றக்குடி முருகன்மீது மயூரகிரிக் கோவை பாடிய சாந்துப் புலவரின தந்தை. மருதுபூபதியின் மெய்காவலராய் விளங்கிய தம் தனயனுக்குப் பிறகும் உயிர் வாழ்ந்தார் எனத் தெரிகிறது. அக் காலத்தில் தான் இவர் மிழலைச சதகம் பாடி அரங்கேற்றினார். அதற்காக வேளாண குலத்தலைவர்களால் வழங்கப்பட்ட மகமைப் பட்டயத்தைத் தம் இளைய மனைவியின் குமாரராகிய முத்து முருகப்புலவருக்குக் கிடைக்கச் செயதிருக்கலாமெனக் கருதுகிறார் மயூரகிரிக் கோவையைப் பதிப்பித்த சர்க்கரை இராமசாமிப் புலவர். வண்டுவனப் பெருமாள ஊசல், திருவாடானை சித்திர கவியலங்காரம் முதலிய நூல்களும் இவர் பாடியன. இவர் பரம்பரையில் வந்த இராமசாமிப் புலவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழாசிரியராக விருந்தார். ப.சி.

சர்க்சீசு (கி.மு. 485-465): பண்டைய பாரசீக நாட்டை ஆண்ட சிறந்த மன்னர்களுள் ஒருவரான பேரரசர் முதலாம் தேரியசின் (Darius) மகன் சர்க்சீசு (Xerxes) ஆவர். மன உறுதிமிக்க இளைஞரான இவர் பாரசீகப் பேரரசைச் சிறப்புடன் ஆட்சி செய்தார். இவருடைய வரலாற்றை அறியப் பெர்சிபோலிசு கல்வெட்டும், வரலாற்றின் தநதை எனப் போற்றப்படும் எரடோட்டசுவினகுறிப்புகளும் பயன் படுகினறன.

எகிப்திய கலகம்: கிரேக்கப் படையெடுப்பிற்கு நிதி திரட்டுவதற்காக முதலாம் தேரியசு எகிப்து மீது வரி விதித்ததால அந்நாட்டு மக்கள் கலகம் செய்தனர். அதனை அடக்குவதற்குச சென்றபொழுது தேரியசு வழியில் மரணமடைந்தார். எனவே, சர்க்சீசு அப்படைக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்று அக்கலகத்தை அடக்கினார்.

கிரேக்கப் போர்: பாரசீகத்திற்கும் கிரேககத்திற்கும் இடையே பேரரசர் அலெக்சாந்தர் காலம் வரை போர் நடந்து கொண்டேயிருநதது முதலாம் தேரியசு கி.மு. 490-இல் மாரததான் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அவா கி.மு. 486-இல இறந்துவிட்டதால் சர்க்சீசு கி மு. 481-இல் கிரேக்கத்தின் மீது படையெடுத்தார். அவர் ஒரு பெரும்படையுடன் செனறு எல்லசுபாண்டை (Hellespont) அடைந்து, படகுப் பாலம்மூலம் அதனைக் கடநதார். தங்கள் முன் உள்ள பேராபத்தை உணர்ந்த கிரேக்கர்கள் இசுபார்டா (Sparta) தலைமையில் திரண்டெழுந்து போரிட்டனர். எனினும், கிரேக்கத்தின் வடக்குப் பகுதியையும் மத்தியில் சில இடங்களையும் பாரசீகர்கள் கைப்பற்றினா. ஏதென்சு நகரம் அழிக்கப்பட்டதுடன் அக்ரபோலிசிலிருந்த கட்டடஙகள தீக்கு இரையாக்கப்பட்டன. அலெக்சாநதர் பாரசீக நாட்டின் மீது படையெடுக்க இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும். பின்னர்ப் பாரசீகப் படையானது கிரேக்கர்களிடம் தரைப் போரிலும் கடற்போரிலும் தோல்வியடைந்து திரும்பியது. சர்க்சீசு கி.மு. 465-இல் கொல்லப்பட்டார்.

பெர்சிபோலிசு அரண்மனை முதலாம் தேரியசால் தொடங்கப்பட்டுச் சர்க்சீசால் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. இவர் ஏதென்சு நகரை அழித்ததால் பேரரசர் அலெக்சாந்தர் பெர்சிபோலிசு நகரை அழித்துக் கட்டடங்களைத் தீயிட்டுக கொளுத்தினார். அவவரணமனையில் சர்க்சீசால் கட்டப்பட்ட தூண்கள

நிறைந்த 375 அடி நீளமும் 300 அடி அகலமும் உள்ள பெரிய அறை ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது அங்கு நிற்கும் சில தூணகளின் உயரம் 63 அடி.

இந்தியாவில் காந்தாரமும் சிந்துவும் இவருடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருநதன. எனவே, கிரேககப் படையெடுப்பின் பொழுது இவரது படையில் பல இந்திய வீரர்கள் பணிபுரிந்தனர்.

இவருககுப் பின்னர் தொடர்ந்து திறமையற்ற அரசாகள் ஆட்சிக்கு வநததால் பாரசீகப் பேரரசு அழிந்தது. எனவே இவர் சிறந்த பாரசீக மன்னர்களுள் இறுதியானவராகக் கருதப்படுகிறார்.

சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Plantagent Somerset Fry, The Hamlyn Children's History of the World, Hamlyn, London, 1974.

Esmond Wright (General Editor), The Ancient World, Hamlyn. London, 1979.

Henry Lucas, S. A Short History of Civilisation McGraw-Hill Book Co , New York, 1953.

சர்ச்சில்: சர் வின்சுடன் சர்ச்சிலின வாழ்க்கை வரலாறு 20-ஆம் நூறறாணடு இங்கிலாநதின் வரலாறு என்றே கூறலாம். போயர் போர் (Boer war) முதல், இரண்டாம் உலகப்போர் வரையிலான இங்கிலாந்து நாட்டின் அனைத்து முக்கிய நிகழச்சிகளிலும் இவா தொடர்பு கொண்டிருந்தார். விக்டோரியா பேரரசி முதல், இரண்டாம் எலிசெபத்துப் பேரரசி வரை ஆறு ஆங்கில அரசுகளின் கீழ் இவர் பணியாற்றியிருககிறார். இராசதந்திரி, வீரர், எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், இரணடு முறை இங்கிலாந்தின் முதலமைச்சர் - இப்படிப் பல வகைகளில் சிறந்து விளங்கிய வின்சுடன் சர்சசிலுக்கு (Winston Churchill) இணையான வேறொருவரைப் புதிய கால வரலாற்றில் காண்பதரிது.

வின்சுடன் சர்ச்சில் கி.பி. 1874-ஆம் ஆண்டு ஆக்சுபோர்டுசயர் (Oxfordshire) என்னும்இடத்தில்பிளென் கீம் (Blenhcim) அரண்மனையில் பிறந்தார். இவர் தந்தையான இரணடால்பு சர்ச்சில் பிரபு (Lord Randolph Churchill) ஒரு சிறந்த பழமைப் பற்று வாய்ந்த அரசியல்வாதி. அழகுமிக்க செனனி செரோம் (Jennie Jerome) என்னும் அமெரிக்கப் பெண் இவர் தாயாராவார். மால்பரோ (Marlborough) பிரபுவும் ஒரு சிறந்த போர் வலலுநருமான சான் சர்ச்சில் (John Churchill) இவர் மூதாதையர்களுள் ஒருவர்.

வினசுடன சர்ச்சில்

சர்ச்சில் தொடக்க காலத்தில் சிறப்புத தனமைக்கான அறிகுறி எதையும பெற்றிருக்கவிலலை. இவர் ஒரு சராசரி மாணவராகவே விளங்கினார். இங்கிலாந்தின் சிறந்த பளளிகளில் ஒன்றான ஆரோவில் (Harrow) நான்கு ஆண்டுகள் பயினறபோது இவர் வகுப்பில் இறுதிநிலை மாணவராகவே இருநதார். எனினும். படைப் பயிற்சித் தொடர்பான பாடஙகள் இவரை மிகவும் கவர்ந்தன. சானதுசுட்டிலுள்ள அரசாங்க இராணுவக் கலைக் கூடத்தில் (Royal Military Academy at Sandhurst) இவர் சிறந்த முறையில் தேர்வு பெற்றார்.

ஆங்கிலப படையில் கி.பி. 1895-இல் சேர்ந்த சர்ச்சில கியூபா, இந்தியா, சூடான ஆகிய இடங்களில் நனகு பணிபுரிந்தார். இந்தியாவில் இவர் பணிபுரிந்தகாலை கொடூரமான பத்தானியர்களை (Fierce Pathans) அடககினாா.

இந்தியாவில் இவர் பணியாற்றிய காலத்தில் போலோ விளையாட்டிலும் படிப்பிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். கிப்பன் (Gibbon), மெக்காலே (Macaulay), டாாவின் (Darwin) முதலியோர் நூல்களை ஆழந்து கற்றார். வரலாற்று நூலாசிரியாகள் இவரை மிகவும் கவர்ந்தனர்.

வின்சுடன்சர்ச்சில் 1900-ஆம் ஆண்டில் பாராளு மன்ற உறுப்பினரானார். இவர் கனடா, அமெரிககா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென‌றார். இவர் 1904-இல் தடையில்லா வாணிகக் கொளகையின அடிப்படையில தம் பழமைக் கட்சியிலிருந்து விலகித் தாராளவாதக் (Liberal) கட்சியில் சேர்ந்தார். அதனால் பழமைக் (Conservative)கட்சியினரால் மிகவும் தாக்கப்பட்டார்.

குடியேற்ற நாடுகளுக்கான கீழ்நிலைச் செயலாளராகப் (Undersecretary for the Colonies) போயர்களுடன் சமாதான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

சர்ச்சில் பிறகு உளதுறை அமைச்சராகப் பதவி ஏற்று வேல்சு சுரங்கத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தை அடக்கினார். உள் துறை அமைச்சராகச் சர்ச்சில் துணிந்து செயற்பட்ட மற்றொரு நிகழ்ச்சி சிட்னி வீதி நிகழ்ச்சியாகும். இலண்டன் நகரின் கிழக்கு முனையில் இருந்த சிட்னி வீதியில் சில வெளி நாட்டுக் குழப்பக்காரர்கள் கொள்ளையடிக்க முயன்று சில காவலர்களைக் கொன்றுவிட்டு, வீதியிலிருந்த ஒரு வீட்டினுள் ஒளிந்துகொண்டு துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். குளியலறையிலிருந்த சர்ச்சில் அதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அந்த இடத்தை அடைந்தார். இராணுவத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதி அளித்தார். சிட்னி வீதியில் ஒரு இராணுவ முகாம் அப்போதைக்கு அமைக்கப்பட்டது. கொள்ளையர்கள் முற்றுமாக அடக்கப்பட்டனர்.

கடற்படைத் துறைத் தலைவரான சர்ச்சில், 1911-ஆம் ஆண்டில் செருமானியப் படையெடுப்பிற்கான சாத்தியக் கூறுகளை மனத்திற்கொண்டு இங்கிலாந்தின் கடற்படை வலிமையை மிகுதிப்படுத்தினார்; கடற்படையில் புதுமைகள் பல புரிந்தார், கவச வண்டிகளை உருவாக்கினார்; ஆண்ட்வெர்ப்பு (Antwerp) பாதுகாப்பில் 1914-இல் ஈடுபட்டார். இவருடைய மிகப் பெரிய அரசியல் வீழ்ச்சி 1915-இல் நிகழ்ந்தது.

இவர் மிகத் துணிவுடன் கலிபோலி (Gallipoli) என்ற துருக்கியத் தீபகற்பத்திற்கு எதிரான ஒரு செயலில் ஈடுபட்டார். தார்டனலசை (Dardanelles) வற்புறுத்தி அதன் மூலமாக உருசியாவிற்கு ஓர் அளிப்பு வழி (Supply line) ஏற்படுத்துவதே இவரது திட்டம். மிகத் துணிவுடன் தார்டனலசு (Dardanelles) கடல் தாக்குதலில் ஈடுபட்டார். இதில் பல ஆங்கில வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். வேறு வழி இன்றிக் கடற்படைத் துறையிலிருந்து சர்ச்சில் பதவி விலக நேர்ந்தது.

சர்ச்சில், பிரான்சில் (France) சிறிது காலம் படைப் பணி புரிந்தார். இலாயிடு சார்சு (Lloyd George) அமைச்சரவையில் 1917-இல் போர் அமைச்சராகப் பதவி ஏற்ற சர்ச்சில், படையில் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்தார்; துறையிலிருந்த ஐம்பது குழுக்களைப் பன்னிரு குழுக்களாகத் திருத்தி அமைத்தார்; சிறந்த அறிஞர்கள் கொண்ட ஓர் ஆலோசனைக் குழுவையும் நியமித்தார்; உருசியாவில் இருந்து ஆங்கிலப்படைகள் திரும்பப் பெறுவதை ஆதரித்தார்.

குடியேற்ற நாடுகளின் அமைச்சராக 1921-இல் பதவியேற்ற சர்ச்சில், மத்திய கிழக்குச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண முனைந்தார். டி.ஈ இலாரன்சு என்பவரின் துணையுடன் கெய்ரோ (Cairo) மாநாட்டில் நல்லதோர் உடன்பாட்டைச் செய்து முடித்தார். ஈராக்கில் ஆங்கிலேயரின் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டன. மத்திய கிழக்கில் புதிய அரபு மாகாணங்கள் நிறுவுவதில் இவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

இவர், 1924-இல் மீண்டும் பழமைக் கட்சியிற் சேர்ந்து, பால்டுவின் (Baldwin) அமைச்சரவையில் நிதி அமைச்சரானார். இவர் தம் முதல் நிதி அறிக்கையில் பொன் நாணயத் திட்டத்தை (Gold Currency) ஆதரித்தார். அது உலகப் பொருளாதாரச் சிக்கல்களுக்கு வழிவகுத்து; இரண்டாம் உலகப்போருக்கு வழி கோலியது விதவைகள்; அனாதைகள் ஆகியோருக்கு ஈட்டுறுதித் திட்டம் கொண்டு வந்தார். இச்சமயத்தில் தான் இவர் இத்தாலியச் சருவாதிகாரி முசோலினியைச் சந்தித்தார்.

பால்டுவின் (Baldwin) அமைச்சரவை 1929-இல் வீழ்ச்சியுற்றபின், பத்தாண்டுக் காலத்திற்குச் சர்ச்சில் அரசியல் ஓய்வுகொள்ள நேரிட்டது. என் இளமை வாழ்க்கை (My Early Life) என்ற தம் வரலாற்று நூலை வெளியிட்டார். இவர் ஓவியக் கலையில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார்

நெவில் சேம்பர்லேன் (Neville Chamberlaine) நாசி செருமனியின் கடுமையான நிபந்தனைகளை 1930-களின் நடுவில் போரைத் தவிர்க்கும்பொருட்டு ஏற்றார். சர்ச்சில் இந்தச் சமாதானக் கொள்கையை எதிர்த்தார்; இட்லரை எதிர்த்து உரைகளாற்றினார். ஆனால், 1939-இல் செருமனி போலந்தைத் தாக்கிய பிறகே சர்ச்சிலின் உரைகளில் ஆங்கிலேயர்கள் அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். அச் சமயத்தில் எழுந்த இந்தியத் தன்னாட்சிக் கிளர்ச்சிக்குச் சர்ச்சில் ஆதரவளிக்கவில்லை.

இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் சர்ச்சில் மீண்டும் கடற்படைத் தலைவரானார் (The First Lord of the Admiralty). சேம்பர்லேன் பதவியிலிருந்து 1940-இல் விலகவே, சர்ச்சில் இங்கிலாந்தின் தலைமை அமைச்சரானார்; போர் அமைச்சர் பதவியையும் ஏற்றுக்கொண்டார்; அரசாங்கத்திலும் தேசத்திலும் ஒரு புதிய உணர்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்தினார். இவர் சூன் மாதம் புகழ்பெற்ற தன்கிர்க்குச் (Dunkirk) சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். ஆறு வாரங்களுக்குப் பின் பிரான்சு வீழ்ந்ததும் இங்கிலாந்து செருமனியுடன் மட்டுமே போரிட வேண்டியிருந்தது. 'குருதி, கண்ணீர், வியர்வை

உழைப்பு இவை தவிர வேறெதையும் நான் தருவதற்கில்லை', 'நாமே வெல்வோம்', 'நாம் ஒருபோதும சரணடைய மாட்டோம்' என்ற புகழ்பெற்ற வீர உரைகளைச் சர்ச்சில் நிகழ்த்தினார். போர் நடந்த ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு சுருட்டை உறுதியாக உதடுகளுக்கிடையே இருத்திப் புகைததுக்கொண்டும 'வெற்றி' என்ற ஆஙகிலச் சொல்லிற்கான 'V' என்ற குறியைக் காட்டும் கை விரலகளுடனும் சர்ச்சில் காணப்பட்டார். இவர்தம் உணர்சசிமிக்க வீர உரைகள் போரக்காலத்தில் ஆஙகில மககளுக்கு உற்சாக மளித்தன.

ஒரு திருப்பம் 1941-ஆம ஆணடில் நிகழ்ந்தது. சர்ச்சில தம் எதிரியின் தவறுகளைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த முற்பட்டார். இட்லரின் உருசியப் படையெடுப்பு உருசியாவையும போரில ஈடுபடச் செய்தது. சாசசில் இவ் வாய்ப்பைப பயனபடுத்தி உருசியாவை நேச நாடுகளுள ஒன்றாக வரவேற்றார. 'அட்லாண்டிககுச் சாசனம்' வெளியிடப்பட்டது. சப்பான் முத்துத் துறைமுகத்தைத் (Pearl Harbour) தாக்கியதும, அமெரிககாவும போரில் இறங்கியது. செருமானியத் தாக்குதலை எதிர்த்து இஙகிலாந்து, அமெரிக்கா, உருசியா ஆகிய நாடுகள பேருடன்பாடு (Grand Alliance) கணடன. சர்ச்சில் பேருடனபாடு காண்பதற்கு எல்லா வகையிலும ஒத்துழைததார.

அமெரிககக் குடியரசுத் தலைவர் உரூசுவெலட்டுடன் சர்ச்சில் நட்புக கொணடார். நாசிகளின்தோலவிகள 1945-இல் விரைவாக நிகழ்நதன. முசோலினி கொல்லப்பட்டார். இட்லர் தறகொலை செய்து கொண்டார். வடமேற்கு ஐரோப்பாவில மே 4-ஆம் நாள செருமானியப படைகள் சரணடைந்தன. இநத வெற்றியில சாச்சிலின பஙகு குறிப்பிடத்தககது.

சண்டையின் முடிவில சர்சசில்-உரூசுவெலட்டு நட்பு சீர்குலைநதது. இசுடாலினுக்கு (Stalin) எதிரான சாச்சிலின திட்டங்களில் உரூசுவெல்ட்டு ஒத்துழைக்கவிலலை. சப்பான் சரணடைவதற்கு முனபாகவே சர்சசிலின் போர்க்கால அரசு வீழ்நதது. இவா சூலைத் திங்கள் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தோல்வியுற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார்.

புகழ்பெற்ற இரும்புத்திரைப் பேச்சினை (Iron Curtain Lecture) 1946-இல் நிகழ்த்தினார் சர்சசில். இவருக்கு இவவாண்டில் 'தகுதி ஆணை' (Order of Merit) என்ற விருது வழங்கப்பட்டது பேரரசுக கழகம்(Royal Academy)சர்ச்சிலின ஓவியங்களை ஏற்றுக் கொணடது. தம் 'இரண்டாம் உலகப் போர்' எனனும் நூலை வெளியிட்டார் சர்ச்சில்.

சாச்சில் 1949-ஆம் ஆணடில் பாரிச வாயுவால் தாக்கப்பட்டார். இவர் ஈராணடுகளுக்குப் பின் உட்போர்டு (Woodford) தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மீண்டும் பிரதமரானார் எலிசபெத்துப் பேரரசி வெசுட்டுமினிசுடரில் 1951-ஆம் ஆணடில் பதவியேற்ற போது அப்பெரு நிகழ்ச்சியில் சர்ச்சில முக்கிய பஙகேற்றார். 'பேரரசின் பெருவீரர் விருது' (Knight of the Garter) இவருககு வழங்கப்பட்டது. இலக்கியத்திற்கான நோபெல் பரிசும் 1953-இல் இவரை வந்தடைந்தது. ஈராணடுகள கழித்துப் பிரதமர் பதவியைத் துறந்தார்.

இவரது இறுதிக் காலம் மிக அமைதியாகக் கழிநதது 'ஆஙகில மக்கள் வரலாறு' (The History of the English Speaking Peoples) என்னும் சிறந்த நூலை அக்காலத்தில வெளியிட்டார். அமெரிக்கக் குடிமகனாக 1963-இல் இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு ஒரு சிறப்பு மிக்க வாழவு நடத்திய வினசுடன் சர்சசில தம் 90-ஆம் வயதில் 1965-ஆம் ஆணடு காலமானார். ஒரு சிறந்த தலைவருககான மரியாதைகளுடன் தாம பிறநத இடமான பிளென்கிம மாளிகைக்கு அருகில பிளேடன கலலறைத் தோட்டத்தில இவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். சௌ.இல.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகம்: குசராத்து (Gujarat) மாநிலத்தின கய்ரா (Kaira) மாவட்டத்தில் வல்லப வித்தியாநகர் (Vallabh Vidyanagar) எனனுமிடததில் நாட்டுப்புறச் சூழலில் சர்தார் படேல் பலகலைககழகம் (Sardar Patel University) அமைந்துளளது.

இக்காலக் கலைகள், அறிவியல், தொழிலநுட்பம் ஆகியவறறை ஊர்ப்புறத் தேவைகளுக்குப் பயனபடுத்தி, நலிந்துவிட்ட சிறறூர்களுக்குப் புத்துயிரூட்டுவதை விரைவுபடுததும் நோக்கத்துடன் சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகத்தின் தாய் நிறுவனம் சாருட்டர் வித்தியா மண்டல் (Charutar Vidya Mandal) ஆகும. இது பாய்லாலபாய் படேல் (Bhailalbhai Patel) என்பவரால் நிறுவப்பட்டது.

பின்னர் 1947-இல குசராத்து மாநிலத்தின முதல் கலை, அறிவியல் கல்லூரிசாருட்டர்வித்தியா மண்டலத்தில் தொடங்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் முதல் துணைப் பிரதம அமைச்சரான சர்தார் வல்லபாய் படேலின் நினைவைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் 1955-இல் பம்பாய்ச் சட்டத்தின்படி (Bombay Act) அவரது பெயரில் சர்தார்

வல்லபாய் வித்தியாபீடம் (Sardar Vallabhbhai Vidyapeeth) என்னும் பல்கலைக்கழகம் கற்பித்தலுக்கும் (Teaching), பிற கல்லூரிகளுக்கு இணைப்புரிமை (Affiliation) வழங்குவதற்கும் தொடங்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பாய்லாலபாய் படேல பொறுப்பேற்றார்.

இப்பல்கலைக் கழகம் 1966-ஆம் ஆண்டுக் குசராத்துச் சட்டத்தின்படி (Gujarat Act of 1966) சர்தார் படேல பல்கலைக் கழகம் எனப் பெயர் மாற்றம் அடைந்தது.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்ட மேறபடிப்புப் புலங்கள் உள்ளன. உயிர் அறிவியல்கள (Bio-sciences), வேதியியல், உணவுகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்தியல் (Foods and Nutrition), கணிதவியல், இயற்பியல், புள்ளியியல் ஆகிய அறிவியற் புலங்களும், வணிகவியல், பொருளியல், கல்வியியல், வரலாறு, அரசியலறிவியல்(Political Science), சமூகவியல் ஆகிய கலைப்புலங்களும் உள்ளன. மேலும், ஆங்கிலம், குசராத்தி, இந்தி, சமசுகிருதம் (Sanskrit)ஆகிய மொழிப் புலங்களும் உள்ளன.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகத்தின் உறுப்புக் கல்லூரியாக, ஒரு கல்வியியல் கலலூரி (College of Education) உள்ளது. ஏறத்தாழ, இருபது கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகள இப்பல்கலைக் கழகததில் இணைப்புரிமை பெற்றுள்ளன.

இந்திய அரசால் நிதியுதவி செய்யப்பட்டு வரும் வேளாண்மைப் பொருளியல் ஆராய்சசி மையம் (Agro-Economic Research Centre) ஒன்று இப்பல்கலைக் கழகத்தில் 1961-இல் தொடங்கப்பட்டது. இம்மையம் குசராத்து, இராசசுத்தான் (Rajasthan) மாநிலங்களின் வேளாண்மைப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஆய்வுகளை மேற்கொளகிறது.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டத்திற்கான (Doctorate degree) ஆய்வு வசதிகள், கலைத் துறைகள், வணிகவியல், கல்வியியல், பொறிநுட்பவியல், அறிவியல், உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்தியல் ஆகிய துறைகளில் உள்ளன.

சர்தார் படேல் பல்கலைக் கழகத்தில் தேர்வு மற்றும் பயிற்று மொழியாக ஆங்கிலம், குசராத்தி, இந்தி ஆகிய மொழிகள் உளளன. எஸ்.த.

சர்மோ வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்துத் தொல்லியற் சிறப்புப்பெற்றது. இது (Jarmo) ஈராக்கில் கிர்கூக்குக் (Kirkuk) கிழககில் அமைநதுள்ளது. சர்மோவில் தான் முதன முதலில் தொனமை மனிதன் கூட்டு வாழ்க்கை வாழ்ந்த பகுதி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இங்கு வரலாற்றுககு முற்பட்ட கால மக்கள் வாழ்நத பகுதியை அகழாய்வுகள் செய்ததில் பல கட்டடங்கள் வெளிப்பட்டன. இம்மக்கள் நாய், ஆடுகள் ஆகியவற்றை வளர்ததனர் என்பதும் கோதுமை, வாற் கோதுமை ஆகியவற்றைப் பயிரிட்டுள்ளனர் என்பதும் அகழாய்வுகளின மூலம் தெரிய வந்தன. இப்பகுதியில வாழ்ந்த மக்களின் காலம் கதிரியக்கக் காலக் கணிப்புப்படி ஏறக்குறைய கி.மு. 7000 எனக் கண்டறியப்பட்டது சு இரா.

சர்ரே இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்கிலுள்ள ஒரு மாவட்டம். வடக்கேயுள்ள இலண்டன் மாநகருககும், தெற்கேயுள்ள மேற்குச் சசக்சு நகருக்கும், மேற்கேயுள்ள ஆம்சயர், பெர்க்சயா நகரங்களுக்கும், கிழக்கேயுள்ள கென்ட்டு மாவட்டத்திற்கும் இடையில் புகழ்மிகு தேம்சு நதிக்கரையில் 1653 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடைய தாய்ச் சர்ரே விளஙகுகிறது. இம்மாவட்டைத்தைச் சுற்றிலும் சாக்குக்குன்றுகள், பாக்சுக்குன்றுகள். இலீத்துக் குன்றுகள ஆகியவை அமைந்து இயற்கை அழகை அளிக்கின்றன. தேமசு நதியின் துணை ஆறுகளான, வே மோல் என்பனவும் சர்ரே மாவட்டத்தில் பாய்கின்றன.

சர்ரே (Surrey)என்பது மிகவும்பழையபெரிய நகரமாகும். வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்திய நாகரிகம் இங்கு நிலவியதற்கான தடயங்கள கிடைத்துள்ளன. ஆங்கிலேயரின் மூதாதையர் காலத்தில் இமமாவட்டத்தின் பரந்த பகுதிகள் மெர்சியா, வெசக்சு ஆகிய நாட்டரசுகளின் வசமிருந்தன. தேனியர்களின ஆதிக்கம் கி.பி. 9-ஆம நூற்றாண்டில் இம்மாவட்டத்தில் ஓங்கியது. இலணடன மாநகரின் பரப்பளவு 1965-ஆம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டபோது தேம்சு நதிக்கரையிலுள்ள இசுடெயினசு, சன்பரி போன்ற நகர்ப்புறப் பகுதிகள் சர்ரேயுடன் சேர்க்கப்பட்டு, சர்ரேயுடன் சேர்ந்த சுமார் 13 நூற்றியப் பகுதிகள இலண்டன் மாநகருடன் இணைக்கப்பட்டன. இன்று இம்மாவட்டத்தின் தலை நகரமாக கிங்சுடன் விளங்குகிறது. இம்மாவட்டத்தின் மக்கள்தொகை 981,000 ஆகும்.

ஆறுகளும் குன்றுகளும் நிறைந்து, இயற்கை வனப்புடன் சர்ரே இருத்தலால் பன்னாட்டு மக்களின் இன்பப் பயண நகரமாகச் சர்ரே விளங்குகிறது. சர்ரே மாவட்டத்திலேயே, சர்ரே நகரில் மட்டும் மிகுதியான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இருப்புப் பாதையாலும் நெடுஞ்சாலைகளாலும் இலண்டனுடன சர்ரே நேரிடையாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இலண்டனிலுள்ள பெருவணிகர்கள் தங்களுடைய

இல்லங்களைச் சர்ரேயிலேயே அமைத்துள்ளனர். தார்க்கிங்குஎன்ற பழமை வாய்ந்த சந்தை நகரமும், மிக்கில்காம் என்ற புகழ்மிகு கிறித்தவத் திருச்சபையும் இங்கே உள்ளன.

காய்கறிகள பயிரிடுதலும், பால்பண்ணை பேணுதலும், ஆடுகள் வளர்த்தலும் இங்கே முக்கிய தொழில்களாகக் கருதப்படுகின்றன. மருந்து வகைகளைச் செய்தல், புகையிலையைப் பதப்படுத்துதல், கம்பளி நெய்தல், பருத்தித் துணியில் அச்சிடுதல், சாகிதம் செய்தல், மட்பாண்டங்கள் செய்தல் முதலிய சிறிய தொழிற்சாலைகளும் மிகுதியாக இங்கு உள்ளன. இவை தவிர வயல்வெளிகளில கோதுமை, ஓட்சுப் பயிர் வகைகளை அறுவடை செய்கின்றனர். இங்குள்ள எப்சம் நகரில கி பி. 1618-ஆம ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுதான் எப்சம உப்பாகும்.

இவை தவிர உலகப் புகழ்மிக்க புலவெளி,வரிப் பந்தாட்ட விளையாட்டு அரங்கினைக் கொண்ட விம்பிளடன் நகரமும், குதிரை ஓட்டப் பநதயத்தில் சிறந்த ஈவல் நகரமும், தாவரவியல தோட்டப புகழ் கியூத் தோட்டம என்ற நகரமும், கி பி. 1215-ஆம ஆண்டில இங்கிலாந்து மன்னர் சான் (John) எனபவர் மக்களின் நலனுககாக உரிமைப் பத்திரத்தில் கையொப்பமிட்ட இரன்னிமீடு (Runnymede) எனற நகரமும் இங்கே உள்ளன. பொன.சு.

சர்வாண்டீசு: இவர் இசுபெயின்(Spain) நாட்டுப் புதின ஆசிரியர்களுள் தலைசிறநதவர். இவருடைய முழுப்பெயர் சாவாணடீசு சாவேந்திரா மிகலதா (Cervantes Savendra, Miguelda) எனபதாகும். இவர் மாட்ரி மாநிலத்திலுள்ள ஆல்காலாத அனாரசு என்னும் ஊரில், உரோத்திரிகோத சர்வாண்டீசு என்ற அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவருக்கு நான்காம் மகனாக கி.பி.1547-ஆம் ஆணடில் பிறந்தார. கல்லூரிப பட்டப் படிப்பைப் பெற இயலாத ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், பிழைப்பைத் தேடித் தம் 22-ஆம் வயதில் உரோம நகருக்குச் சென்றார். அஙகே இசுபானியப் படையில் போர்வீரராகச சேர்ந்தார். இலெபாண்டோ எனனும் இடத்தில் கி.பி. 1571-இல் நடைபெற்ற கடறபோரில பங்கேற்று இடககை பயன்படாத வகையில் ஊனமடைந்தார். தாய்நாட்டுக்கு கி.பி. 1575-இல் திரும்புகையில, துருக்கியக கடற்கொளளைக்காரரால் தம் சகோதரருடன் அடிமையாக்கப்பட்டு, அல்சீரியா நாட்டுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். இவர் இசுபெயின நாட்டுத துறவிகளால் கி.பி. 1580-இல் மீட்கப்பெற்றுத் தாய்நாட்டிற்குத் திருமபிப் போர்ச்சுகல் நாட்டுப் படையில பணியாற்றினார். பின்னர்ச் செவிலிப் பகுதியில் வரி வசூலிக்கும் பணியில் சேர்ந்தார்.

தம் 37 ஆம் வயதில், கி.பி. 1584-இல் தாலெதோ மாநிலத்தில் எசுகினியாசு எனற ஊரில், 19 வயது நிரம்பப்பெற்ற காத்தலினாத பாலசியாசு எனற மங்கையை மணந்தார். இலவாழககையிலும் இவர் முழுமை பெறவிலலை இசபெலதா சாக்ரீதரா என்ற ஓரே மகளுககு மட்டும் தநதையானார். பொருள வசதியுடைய மனைவியை அடைந்த போதிலும, இவர் வறுமையிலிருந்து விடுதலை பெற முடியவிலலை. நணபர்களிடமும் இவர் நிறையக் கடனகளைப் பெற்றே வாழ்ககை நடத்தி வந்தார். குறிப்பிட்ட காலத்தில் கடனைத் திருப்பித் தர முடியாத நிலையில சிறைத் தணடனையையும் பெற்றார்.

உலகுபுகழ எழுத்தாளராக விளங்கிய சாவாணடீசு சற்றேறத்தாழ 30 நாடகஙகளை எழுதியுளளாா. இத்தாலி, அலசீரியா, இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளில் தாம் பெற்ற அனுபவங்களை எல்லாம் தம் நூல்களில ஆஙகாஙகே நுழைத்துள்ளாா.

இவர் கி பி. 1585-இல நாட்டுப்புற வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'இலா கலாட்டியா' எனனும் அருஞசெயல்கள நிரம்பிய வீரகாவியத்தை எழுதினார். இந்நூல் மக்களைக கவராமையால பெரும ஏமாற்றத்தை இவருக்கு அளிததது. இவர் கி.பி. 1605-இல் 'தான் குவிக் சாட்டு' (Don Quixote) எனனும் நூலின் முதலாம் பகுதியை வெளியிட்டார். சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றை கி.பி 1613-இல் 'வழிகாட்டும் புதினங்கள்' என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இந்நூல இவரை மிகச்சிறந்த இசுபானிய எழுத்தாளா என்று எண்ணும்படி செய்தது. இவர் கி.பி. 1615-இல் 'தான்குவிகசாட்டின்' இரண்டாம் பகுதியையும வெளியிட்டார். 'பெர்சிலசு ஒய் செகிசுமுண்டா' என்ற கற்பனை வீரக்கதைகளை இவர் கி.பி 1617-இல் வெளியிட்டார்.

'தான்குவிக்சாட்டு' நூல்வெளியானபோது, பல குற்றச்சாட்டுகள இவரை நெருங்கின. இருபபினும் உலக மக்களால விரும்பப்பட்டுப பன்னாட்டு மொழிகளில் அந்நூல் மொழி பெயர்க்கபபட்டது. அந்நூலில காவியத் தலைவன் தான்குவிக்சாட்டு, அத்தலைவனின் துணையாள் சான்கோபான்சா ஆகியவர்களைப் படைத்து, கற்பனைக்கும் உணமைககும் இடையே உள்ள இடைவெளியைப் புலப்படுத்துவதாக இவர் அமைத்துள்ளார்.

வறுமையில் வாடிய சர்வாண்டீசு தம் இறுதிக் காலத்தில், இலீமாசு அரசு, தாலெதோ மாவட்டத் தலைமைக் குரு ஆகியோரிடமிருந்து பெற்ற உதவித் தொகையைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி,

கி.பி.1616-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள் 23-ஆம் நாள், மாட்ரிடு நகரில் தம் 69-ஆம் வயதில் காலமானார்.

பொன்.சு.

சரக்கு ஆவணங்கள்மேல் வங்கிக் கடன்: கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகளில் பிணையங்களுக்கு (Securities) வங்கி அதிக முக்கியத் துவம் கொடுக்கின்றது. கடன் வழங்கும் பொழுது வங்கி, சரக்குகளையும் (Goods), சரக்குரிமை ஆவணங் களையும் (Documents of title to Goods) பிணையங்க ளாகப் பெற்றுக் கொள்கிறது. வழங்கிய கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு ஏற்ற பல்வேறு சிறப்புத் தன்மைகளைச் சரக்குகள் பெற்றிருப்பதால் அவற் றைப் பிணையமாக வங்கி ஏற்றுக் கொள்கிறது. வங்கி நினைத்த பொழுது சரக்கினைச் சிரமமில்லாமல் விற்று வழங்கிய கடனை ஈடுசெய்ய இயலகின்றது. ஒவ்வொரு சரக்கின் மதிப்பினை எளிதில அறிந்து கொள்ளச் சந்தையின போக்கு (Market Trend) சந்தையின் அறிக்கை (Market Report) ஆகியவை வங்கிக்கு அவ்வப்பொழுது கிடைககின்றன. சுருங்கக் கூறினால் சரக்கும் சரக்குரிமை ஆவணங்களும எளிதில் பணமாக மாற்றும் தன்மை உடையவை.

சரக்குகள் மீது வங்கிக் கடன்: வங்கி வழஙகும் கடன்களில மிகப் பெரும்பான்மையானவை விவசாய மூலப்பொருள்களும் செய் பொருளகளுமான பருத்தி, சணல், நெல், கோதுமை, தேயிலை, காப்பி, எண்ணெய் வித்துகள், சர்க்கரை, மினசார சாதனங் கள், உரங்கள் ஆகியவற்றின் மீது வழங்கப்படுகினறன. இவ்வாறு வங்கி பிணையமாகப் பெற்றுக் கொளளும் பொருள்கள் பொதுவாக நான்கு வகைப்படும். அவை யாவன: 1. உணவுப் பொருள்கள் (Food Articles), 2. மலைத் தோட்டப் பொருளகள (Plantation Products), 3. தொழிற்சாலை மூலப் பொருளகள (Industrial raw materials), 4. உற்பத்தி மறறும் சுரங்கப் பொருளகள (Manufactures and Minerals).

மேற்கூறிய நான்கு வகைச் சரக்குகளைப் பிணை யங்களாகக் கொள்வதால் வாடிக்கையாளர் பணத் தைத் திருப்பிச் செலுத்தாத போது வங்கி அவற்றை விற்றுப் பணத்தை எடுத்துக கொள்ள இயலும். பொதுவாகப் பிணையமாக வைக்கப்படும சரககுகள, சரக்குக் கிடங்குகளிலேயே வைக்கப்பட்டு வங்கிககு அடைமானமாக்கப்படும் (Hypothecated). இவவாறு அடைமானம் மூலம் பெற்ற கடன்கள், வியாபாரம மற்றும் தொழில நிறுவனங்களின நடைமுறை மூல தனத் (Working Capital) தேவைகளை நிறைவு செய்யப் பயன்படுகின்றன.

சரக்குகளின் மீது வங்கி, கடன் வழங்கும் போது கீழ்க்கண்ட முன்னெச்சரிக்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 1. நேர்மையாகத் தொழில் செய்பவருக்கே கடன் வழங்க வேண்டும். 2. எதற்காகக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்பதையும் அக்கடன எவ்வளவு காலத்திற்குள் திரும்பச செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும, 3. சரக்குகளின் சந்தை நிலவரத்தைக் கவனிகக வேண்டும், 4. தொகுப்புகளை (Stocks) வாங்கு வதற்கோ ஊக வாணிகத்திற்கோ (Speculation) வங்கி, கடன் வழங்கக் கூடாது, 5. அடகு வைக்கப் பட்ட பொருள்களை வங்கிலேயே வைத்துக் கொள ளப் போதுமான இடம் இருப்பதிலலை. ஆதலால் சரக்குகள் அந்தந்த ஆலைகளிலோ தொழிற் சாலைகளிலோ இருப்பு வைக்கப்படும். அவ்வாறு இருப்பு வைக்கப்படும் பொழுது அடைமான ஆவணங் களை உரிய காலத்தில் பெற்று அவற்றைப் பத்திரப் படுத்தவேண்டும், 6. அடைமானப் பொருள்களைக் காப்பீடு (Insurance) செய்ய வேண்டும், 7. பொருள் களின் சந்தை மதிப்பை நிருணயிக்கும் பொழுது இறு தித் தொகையைக் (Margin) கவனமாகக கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இறுதித் தொகை பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. ஆதலால், அதை நிருணயிக்கும் பொழுது கடன் பெறுவோரின் உடைமை களையும் (Properties) நிதி நிலைமைகளையும் (Financial Position) சரக்குகளின் தன்மையையும நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும், 8. கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்ட சரக்குகள் முதலில் வைத்தபடியே உள்ளனவா என்று அவ்வபபொழுது கணகாணிக்க வேண்டும், 9. கிடங்கில் வைககப் பட்ட பொருளகள் வங்கிக்கு அடைமானமாக உள் ளன என்பதை ஒரு பலகையில் எழுதி அதை எல் லோருடைய பார்வையிலும் படும்படி வைகக வேண டும், 10. வாடிககையாளா வங்கியிடமிருந்து பெறற கடனைத் திரும்பச் செலுத்த இயலாத நிலை ஏற் பட்டால் அவருக்குச் சொந்தமான அடைமானச சரக்குகள் அனைத்தையும் வங்கியே எடுத்துக கொள வதற்கு உரிய வகையில் வாடிக்கையாளருடன் வங்கி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். 11. ஆலைகளில் தயாரிக்கப்படும் பொருள்களின மீது நீணட காலக் கடன கொடுகக வேணடும, 12. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் மீது குறுகிய காலக் கடனகளைத் தர வேண்டும்.

சரக்குரிமை ஆவணங்களின் (Documents of title to goods) மீது வங்கிக் கடன்: சரக்காவணங்கள என்பது பொருளகளைப் பற்றிய ஆதார உடைமை யாகும் (Proof of possession). இதனை மற்றவர் களுக்குப் புறக்குறிப்பு (Endorsement) அல்லது சோத் தல் (Delivery) மூலமாக மாற்றவும் அல்லது இவ்

ஆவணங்களில் குறித்த பொருள்களைப் பெறவும் முடியும்.

சரக்கு ஆவணங்களில் முக்கியமானவை பின் வருவன வாகும்:

1. கப்பல் சரக்குப் பற்றுச்சீட்டு (Bill of Lading)
2. துறைமுகச் சீட்டுகள் (Dock Warrants)
3. பண்டசாலை சான்றுறுதிப் பற்றுச்சீட்டு (Warehouse Receipt)
4. இரயில் பற்றுச்சீட்டு (Railway Receipt)
5. சேர்த்தல் ஆணை (Deilvery Order)
6. சரக்குந்துப் பற்றுச்சீட்டு (Lorry Receipt)

மேற்கூறப்பட்ட சரக்குரிமை ஆவணங்களின் மீது கடன் வழங்கலாம். சரக்குரிமை ஆவணஙகள அனைத்தும் சரக்குகளின் பின்னணியில் எழுதப்படுவதால் சரக்குகளின் மீது கடன் வாங்கும் காலத்தில் எவ்வித ஆபத்துகள் (Risks) ஏறபடுகினறனவோ அவையாவும் இவ்வாவணங்கள் மீது கடன் வழங்கும் போதும் ஏற் படுகின்றன. அவவாறு ஏற்படும் ஆபத்துகள் பின வருவனவாகும்.

1. சரக்குகளை நாளபட வைத்திருந்தால் அவற் றின தரம் கெடும். (Risk of deterioration)
2. பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதில் பல குறைகள் இருக்க வாய்ப்புணடு (Defects in Storage)
3. விலை இறக்கம் ஏற்படலாம் (Fall in price)
4. சரக்குகளின அளவிலும் (Quantity) தரத்தி லும் (Quality) வாடிக்கையாளர் மோசம் (Fraud) செய்யலாம்.
5. சரக்குரிமை ஆவணங்கள் போலி ஆவணங்க ளாக இருக்கலாம் (Forged documents)
6. சில சமயங்களில் புறக்குறிப்புகளில் (Endorsement) கள்ளக் கையெழுத்தும் போடப்பட்டி ருக்கலாம்.

இவ்வாபத்துகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வங்கி கீழே கண்ட முன்னெச்சரிக்கைகளைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். 1. சரககுரிமையாளர் நேர்மையானவரா என்பதனைப் பார்க்க வேண்டும். சரக்குரிமை ஆவ ணங்கள் அனைத்தும் உணமையானவையா, அவற்றில் சரியான முத்திரையிடப்பட்டுள்ளதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 2. சரக்குகள அனைத்தும் சீரான முறையில் கட்டப்பட்டிருக்க (Package) வேண்டும். அதற்குரிய சான்றிதழைப் பெற வேண்டும் (Certificate of Packing), 3. சரக்குகளின் மீது வேண்டிய அளவு, காப்பீடு (Insurance) செய்ய வேண்டும் 4. ஆவணங்களை வெறும் புறக்குறித்தல் (Blank Endorsement) செய்ய வேணடும். 5. கப்பல் சரக்குப் பற்றுச்சீட்டைப் பொறுத்த வரையில வங்கி அனைத்துப்படிகளையும் வாங்கிக்கொள்ள வேணடும். 6. துறைமுகச் சீட்டைப் பொறுத்த வரையில் துறை முகக் கம்பெனிக்கு அனைத்துக் கட்டணங்களும் முறையாகத் தரப்பட்டுள்ளனவா என்று பார்க்க வேண்டும். 7. பண்டச் சான்றுறுதி சரக்குரிமை ஆவணங்களில் ஒன்றாகும். எனவே அச்சானறுறுதி மட்டும் பிணையமாகாது. அசசரக்குகள் தாம் (ஆபத்து, தொல்லை விளையும் போது) உணமை யான பிணையங்களாகும் என்பதனை வஙகி கவனத் தில கொளள வேண்டும். 8 பணடச் சான்றுறுதி ஒரு குறிப்பிட்ட மாநிலத்தின நடைமுறைச் சட்டத்தின் படி செய்யப்பட்டுளளதா என்று பார்க்க வேண்டும. 9. சான்றுறுதியில் குறிககபபட்டுளள சரக்குகள் வாடிக்கையாளருடையதுதான எனபது குறிதது அவரிடமிருந்து வங்கி உறுதிமொழி பெறறுக்கொள்ள வேண்டும். 10. இரயில்வே பறறுசசீட்டை அடைமான மாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது வங்கி, பற்றுச சீட்டை அதன் பெயருக்கு மேலெழுதிப் பெற வேண்டும். 11. இரயில்வே பற்றுச்சீட்டில குறிககப் பட்டிருக்கும் சரக்குகளின மதிப்பு, கடன் வசதிகுத் தகுந்தாற்போல் அமைநதிருக்கின்றதா எனபதைப் பார்த்துக கொள்ள வேணடும். 12. இரயில நிலையத் திலிருக்கும் சரக்குகளின் மீது தனககுப் பற்றுரிமை உணடு என்னும் விபரத்தை வங்கி, இரயிலவே அதி காரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேணடும. பி.இரா.

சரக்கு ஒப்படைப்பு: காணக: அனுப்பீடு.

சரக்குக் கையாளுதல்: சரக்குக் கையாளுதல என்பது மனிதன், விலங்கு ஆகிய சகதிகள் மூலமோ பிற இயந்திரச் சக்திகள் மூலமோ, மூலப் பொருள் களை அவை கிடைக்கின்ற இடத்திலிருந்து உபயோகப் படுத்தும் இடத்திற்கு அனுப்புவதும், அம்மூலப் பொருள்களை உற்பத்திக்காக வகைப்படுத்திப் பிரித்து அனுப்புவதும், முழுமை பெற்ற பொருள் களை (Finished Goods) உற்பத்தியாளர்களிட மிருந்து நுகர்வோருக்கு எடுத்துச் செல்வதும் ஆகும். சரக்குக் கையாளுதல் என்பது முதன்மையாக மேற் கூறிய மூன்று அடிப்படைப் பொருளாதார நட வடிக்கைகளைத்தொடர்புபடுத்தி ஏற்படுவதெனினும், அது தொழிற் சாலைகளில், சரக்குப் போக்கு வரத்தையும் (Transportation) சரக்குச் சேமிப்பையும் (Storage) உள்ளடக்கியதாகும்.

அன்றியும், ஒரு இயந்திரத் தளவாடத்திலிருந்து மற்றொரு இயந்திரத்தளவாடத்திற்குச் சரக்கினைக் கொண்டுசெல்வதும், ஆலைக்குள்ளேயே நடைபெறும் சரக்குப் போக்குவரவும், உற்பத்தி இடத்திலிருந்து மற்றொரு உற்பத்தி இடத்திற்குச் சரக்கினை மாற்றுவதும் சரக்குக் கையாளுதல் (Material Handling) எனப்படும்.

சரக்குக் கையாளும் பணியைச் சரக்கு மேலாண்மை என்றும் (Material Management) குறிப்பிடலாம். ஏனெனில், அது சரக்குப் பகிர்வினையும், (Physical Distribution) சரக்குக் கட்டுப்பாட்டுப் பணியினையும் (Material Control Functions) சரக்குச் சேமிப்புப் பணியையும் (Storage function) குறிக்கிறது.

சரக்குப் பகிர்வுப் பணியை இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்: அவையாவன: அ. நேரடியாகவே உற்பத்தி வழிமுறையைச் சார்ந்தது. ஆ. சரக்குப் பகிர்வினைச் சார்ந்த பல்வேறு பணிகளான சரக்கினை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வதும், சரக்குச் சேமிப்பு, சரக்குக் கட்டுப்பாடு (Inventory control) போன்றவற்றைச் சார்ந்தது.

சரக்குக் கையாளுதல் ஒரு கட்டுப்பாட்டுப் பணியாகும். நவீன உற்பத்தியில் சரக்குக் கையாளுதலின் செலவு அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஆதலால், இச் செலவினை முடிந்த அளவு குறைப்பதற்கு முயல்வதே சரக்குக் கையாளுதலின் தலையாய நோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். இருப்பினும், இச் செலவினை முடிந்த அளவு குறைக்க இயலுமேயன்றி, முழுமையாக விலக்க இயலாது. சுருங்கக்கூறினால், ஒரு பொருளின் மொத்த உற்பத்திச செலவையும் (Production Cost) பகிர்வுச் செலவுகளையும் (Distribution Cost) சீரான முறையில் நிர்வகிக்கப்படும் சரக்குக் கையாளுதல் முறையின் மூலமாகத் தான் குறைக்க முடியும். பொதுவாகச் சிறப்பான சரக்குக் கையாளுதல் மூலமாக உற்பத்திச் செலவு அதிகமான நிலையிலும், உற்பத்தியாளருக்கு இலாபம் அதிகமாகக் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

முறையான சரக்குக் கையாளுதல் என்பது கீழே கண்டவாறு பலவகையாக வரையறுக்கப்படுகிறது. அவையாவன: அ. அது ஓர் இயந்திர நுட்பக்கலை (Engineering Technique). ஆ. அது ஒரு மேலாண்மைப் பணி (Management Function), இ. அது ஓர் அறிவியல் (Science).

சரக்குக் கையாளுதல் என்பது ஓர் இயந்திர நுட்பக்கலைஎன்பதுஏனெனில் சரக்குக் கையாளுதல் பணி முழுமையும் இக்காலத்தில் இயந்திரமயமாக்கப்பட்டு உள்ளது. தானியங்கி இயந்திரங்கள் அதற்குப் பயனபடுகின்றன. எனவே, அது ஓர் இயந்திர நுட்பக் கலை.

சரியான மேலாண்மையின்றிச் சரக்கினை ஓரிடத்திலிருந்து, மற்றோரிடத்திற்குக் குறைந்த செலவில் அனுப்புவதோ, அன்றிச் சரக்கினைக கெடாமல் பாதுகாப்பதோ இயலாது. ஆதலால் சரக்குக் கையாளுதல் என்பது ஒரு மேலாணமைப் பணி என்று கூறலாம்.

அறிவியல என்பது காரண காரியத் தொடர்பு உள்ளது; விதிகளுககு உட்பட்டது. சரக்குக் கையாளுதலும், காரண காரியத் தொடர்புடன் செய்யப்பட்டால், அதனால், விளையும் நன்மைகள் பல. முறைகள கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சரக்குக் கையாளுதலில் ஏற்படும் பயன்களை அளவிடல் இயலாது. எனவே, சரக்குக் கையாளுதல் எனபது ஓர் அறிவியல் எனலாம்.

நமககு வேண்டிய இடத்தில் வேண்டிய பொழுது பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் திறமை இருந்தால், சரக்குக் கையாளுதல் என்பது ஒரு பயனற்ற செலவு ஆகும். ஆனால் அநநிலை பெரும்பாலும் ஏற்படாது. எனவே, சரககுக் கையாளுதல் என்பது தொழில் நிர்வாகத்திலும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகும். இன்று உலக அரங்கில் நடைமுறையில் உள்ள மையம் ஆக்கப்பட்ட உற்பத்தி (Centralised production), பெரிய அளவு சந்தைப் படுத்துதல் (Mass Marketing), நகர வாழ்க்கை ஆகியவை அனைத்தும் சரக்குக் கையாளுதலுக்கு இனறியமையாமையைத் தருகின்றன.

சரக்குக் கையாளுதலில், கீழ்கண்ட விதிமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேணடும் அவையாவன:

அ. குறைந்த கையாளுதலே சிறந்த கையாளுதல்,

ஆ. சிறந்த தளவாடங்களையும் நல்ல முறையையும் பயன்படுத்துதல்,

இ. பலவகையிலும் பயன்படக்கூடிய தளவாட இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல்,

ஈ. கையாளுதல் அளவின் மூலமாகக் கையாளுதலின் முறையை நிர்ணயித்தல்,

உ. நகர்வின் எண்ணிக்கையும் நகர்வின அளவும் குறைக்கப்படுதல்,

ஊ. ஒவ்வொரு வகையிலும் முன்கூட்டியே திட்டமிடல்.

ஏ. சரக்குகளைப் படுக்கை வசமாகவும், புவிஈர்ப் புக்கு ஏற்றவகையிலும் கையாளுதல்,

ஏ. பலவகைப் பொருள்களை அனுப்பும்பொழுது அவை ஒன்றோடு ஒன்று கலககாமல் அனுப்புதல்.

ஐ. சிறப்பான சரக்குக் கையாளுதலின் பொறுப்பைக் குறிப்பிட்ட ஓர் ஆளிடம் ஒப்படைத்தல்.

ஒ. சரக்குகள ஒரே சீரான வேகத்தில் அனுப்பப் படல்,

ஓ. சரக்குக் கையாளுதலுககுப் பயன்படும் இயந்தி ரங்கள அப்பணிக்கு ஏற்றவையாக இருத்தல்.

மேலே கூறிய விதிகளைப் பின்பற்றி, சரக்குக் கையாளும் பணியினைத் தொடர்ந்தால், தேவை யற்ற இழப்புகளைக் குறைப்பதும், முடிந்த அளவு அதிக இலாபத்தைப் பெருக்குவதும் இயலும்.

சரக்குக் கையாளுதல் பணி மனித சக்தி மூலமா கவும், இயநதிர சகதி மூலமாகவும் நடைபெறறது. ஆனால், நவீன உற்பத்தியில, சரக்குக் கையாளுத லில், இயநதிரஙகளைப் பயன்படுததும் நிலையில கீழ்க்கண்டவை பயன்படுகினறன.

அ) கடத்துவான் (Conveyor), ஆ) பளுதூக்கும இயந்திரம் (Crane), இ) மேலநோககித் தூக்கும இயநதிரம் (Elevators), ஈ. போக்குவரத்துச் சரககுச சேமிப்புச் சாதனஙகள (Transportation and Storage Equipments). உ) மண்வாரி இயந்திரஙகள (Earth Moving Equipments).

மேலே கண்ட இயந்திரங்களைச் சரக்குக் கையாளுதலில் பயன்படுத்தினால் கீழ்க்கணட நன்மை கள் விளைகினறன:

அ உற்பத்தி செய்வதற்குரிய காலம் குறைக்கப் படுகிறது,

ஆ. சரக்குகளைத் தூக்குவது, கையாளுவது ஆகிய வற்றின் மூலம் மனிதன அடையும களைப்பு நீககப்படுகிறது சில சமயங்களில் மனித உழைப்பே தேவையிலலாமல் ஆகிறது;

இ. சரக்குகளைக் கையாளுதலுக்குப் பொருத்தமான இயநதிரஙகளைப் பயனபடுத்தும் போது சரக்கு கள் ஒரே சீராகவும், தொடாச்சியாகவும் ஆலை களுககுக கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஆதலால் ஆலையில பணிபுரியும் மக்களுக்கும், இயங்கும் இயநதிரங்களுக்கும் தொடர்நது வேலை செயய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

ஈ. மக்கள் சரக்குக் கையாளுதலில் ஈடுபடுவதில்லை யாதலால் அம்மனித சக்தி, பொருளின் உற் பத்தித்திறனைக் கூட்டுவதற்குப் பயன்படுகிறது.

உ. சரக்குக் கையாளுதல் பணியை இயநதிரங்கள் செய்யும் நிலையில் மக்கள் காயம அடைவ தில்லை.

ஊ. இயந்திரஙகளைப பயனபடுத்திச் சரக்குகள் செங்குத்தாக வைக்கப்படுவதால, சரககுச் சேமிப்பின இடம் மீதமாகிறது.

எ. உற்பத்திககுப் பயனபடாத மறைமுகமான உழைப்பு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நேரடியான உழைப்பாய் மாற்றப்பட வாய்ப்பு உளளது.

பி இரா.

சரக்குகள்: வணிக நடவடிக்கைகளில் 'சரககு' எனற சொல் பலவேறு பொருளில் பயன்படுத்தப்படு கிறது. வங்கியியலின்படி தொட்டுணரக்கூடிய விலை மதிப்புடைய அனைத்துப் பொருள்களையும் சரககு என்பார்கள். பொருளகள என்பன-தானியஙகள தொழிற்சாலை மூலப் பொருளகள் உறபத்தி நிலை யிலுள்ள பொருள்கள், தாதுப் பொருளகள ஆகிய வையாகும். இநதியாவில் வஙகியர் வழஙகும் கடன களில மூனறில இரணடு பஙகு, சரககினைப் பிணை யமாகக் கொணடு வழங்கப்படுகினறன.

கணக்கியலினபடி மீண்டும் விற்கும் நோககத் துடன வாங்கப்படும் எப்பொருளையும் இசசொல உணர்த்தும் வணிகர்கள நாளதோறும பயன்படுத் தும் வழககமான சொல் இது. மேசை, நாறகாலி போன்ற பொருள்களை வணிகம் செய்யும் அறைய ணிகள (Furniture) நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரை. அறையணிகள் சரக்காகினறன விற்கும நோக்கமின்றி அந்நிறுவனத்தின் அலுவலகப் பயனுக்காக வைத்தி ருக்கும் தட்டச்சுப் பொறி, சுவாக்கடிகாரம், மிதி வண்டி போன்றவை சரக்காகா. அவை நிறுவனததின சொத்துகள் (Assets) ஆகும்.

விற்பனை நோக்குடன் ஒரு வியாபாரி வாங்கும சரக்கு, கொள்முதல எனப்படும் (Purchases). அது குறைந்து காணப்படலாம். அலலது சேதமுற்றிருக்க லாம். தரம் குறைந்த சேதமடைந்த இச்சரக்கை விற்றவரிடம் இந்நிறுவனம் திருப்பியனுப்ப வேணடி யிருக்கும். இவ்வாறு விற்றவரிடம் அதனை வாஙகிய வர் திருப்பியனுப்பும் சரக்கு, கொள்முதல் திருப்பம் (Return Outwards) என்றும 'சரக்களித்தோரிடம திருப்பம்'' என்றும் 'வெளித்திருப்பம்' என்றும் வழங கும். ஒரு வியாபாரியால் மற்றொருவருக்கு விற்கப் படும் சரக்கு விற்ற சரக்காகும் (Sale). இதுவே தொழில் விற்பனையோட்டம் (Turn over)எனப்படும்.

ஒரு வியாபாரியிடமிருந்து சரக்கை வாஙகியவர் தம்முடைய கொள்முதலில் உளநிறைவு (Satisfaction) கொள்ளவில்லை என்றால் தாம் வாங்கிய சரக்கைத்

திருப்பியனுப்பி விடுவார். அவ்வாறு வாடிக்கையாளர் விற்பனையாளருக்குத் திருப்பியனுப்பும் சரக்கு, விற்பனைத் திருப்பம் எனவோ, உட்திருப்பம் எனவோ (Return inwards) வாடிக்கையாளரிடமிருந்து திரும்பியவை எனவோ அழைக்கப்படும்.

சரக்கை விற்கும்போது விற்பவர் ஓர் அறிக்கை போன்ற சீட்டைத் தயாரிப்பார். அதில் விற்ற சரக்கு பற்றிய விவரம், அளவு, விலை, மொத்தம் செலுத்த வேண்டிய தொகை, அவருக்கு அளிக்கப்படும் வட்டம (Discount) வாங்குபவர் இறுதியாகச் செலுத்த வேண்டிய நிகரவிலை (Net price) போன்றவற்றைக் குறிப்பார். இவ்வறிக்கை இடாப்பு (Invoice) எனப்படும்.

சுருங்கக் கூறினால் சரக்குகளை வாங்குவது கொள்முதல் கணக்கு எனப்படும். சரக்குகளை விற்பது விறபனை எனப்படும். வாங்கிய சரககுகள் விற்பனையாளருககுத் திருப்பியனுப்பப்படும்போது அவை கொள்முதல் திருப்பம் ஆகின்றது. விறபனையான சரக்குகள் நுகாவோரால விற்பனையாளருககுத் திருப்பியனுப்பப்பட்டால் அவை விற்பனைத் திருப்பம எனப்படும்.

வணிகர் சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்யும் போதும் விற்பனை செய்யுமபோதும் கீழ்க்கணடவாறு தம் புத்தகங்களில் குறிப்பேட்டுபபதிவுகளை எழுதுகிறார்.

		பற்று	வரவு
சரக்குப்பணக் கொள்முதலின்போது			
கொள்முதல் கணக்கு	ப	.....	
பணக் கணக்கு அல்லது வங்கிக் கணக்கு	வ		.....
சரக்குக் கடன் கொள்முதலின்போது			
கொள்முதல் கணக்கு	ப	.....	
கடனீந்தோர் கணக்கு	வ		......
சரக்குப் பண விற்பனையின்போது			
பணக் கணக்கு அல்லது வங்கிக் கணக்கு	ப	.....	
விற்பனைக் கணக்கு	வ		......
சரக்குக் கடன் விற்பனையினபோது			
கடனாளியின் கணக்கு	ப	......	
விற்பனைக் கணக்கு	வ		......
சரக்கு பணக் கொள்முதல் திருப்பத்தின் போது			
விற்பனையாளர் கணக்கு	ப	.....	
கொள்முதல் திருப்பக் கணக்கு	வ		......
சரக்குக் கடன் பேரில் கொள்முதல் திருப்பத்தின்போது			
கடனீந்தோர் கணக்கு	ப	.....	
கொள்முதல் திருப்பக் கணக்கு	வ		......

		பற்று	வரவு
சரக்குப் பண விற்பனைத் திருப்பத்தின்போது			
விற்பனைத் திருப்பக் கணக்கு	ப	...	
கொளமுதலாளர் கணக்கு	வ		......
சரக்குக் கடன் விற்பனைத் திருப்பத்தின்போது			
விற்பனைத் திருப்பக் கணககு	ப	....	
கடனாளியின் கணக்கு	வ		....

மேற்கூறியவற்றில் பணக் கணக்கு என்பது பணத்திற்கு விற்பனை செய்வதையும் கொள் முதல் செய்வதையும் குறிக்கும். வஙகிக் கணக்கு எனபது வங்கி மூலம் பணம் தருவதைக் குறிக்கும்.

இறுதிச் சரக்கின் விலையை வணிகர் கணக்கிடும் போது, அச்சரக்கின் அடக்க விலை (Cost price) அல்லது சந்தை விலை (Market price) ஆகியவற்றில எது குறைவோ அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பணக் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட சரக்கு விற்பனையாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும் பொழுது கொள்முதல் திருப்பக் கணக்கு வரவு வைக்கப்படும். அதே சமயம் விற்பனையாளரிடம் கொள்முதலின் போது கொடுக்கப்பட்ட பணம் புதிய சரக்கினை அவர் நுகர்வோருக்கு அனுப்பும்வரை இருக்குமாதலால் நுகர்வோரின் பார்வையில் விற்பனையாளர் கடனாளியாவார். எனவே விற்பனையாளர் கணக்கு பற்று வைக்கப்படும்.

இதே விதிப்படி பணத்திற்கு விற்பனையான சரக்கு நுகர்வோரிடமிருந்து விற்பனையாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும் பொழுது விற்பனைத் திருப்பக் கணக்கு வரவு வைக்கப்படும்.

சந்தை மேலாணமையின்படி மனிதர்களால் விரும்பி விலைக்கு வாங்கக் கூடிய, தொட்டுணரும் பொருள்கள் (Tangible goods) சரக்குகள் எனப்படும்.

அச் சரக்குகளை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை நுகர்வோர் சரககுகள் (Consumer goods), தொழிற் சரக்குகள் (Industrial goods) என்பன வாகும்.

சரக்குகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை அதற்குச் செலவிடும் நேரம், அளிக்கும் முக்கியத்துவம், விலை, அடிக்கடி வாங்கும் தன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நுகர்வோர் சரக்குகள மூன்று உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகினறன. அவை: 1. வசதிச் சரக்குகள் (Convenience goods), 2. கடைச் சரககுகள (Shopping goods), 3. சிறப்புச் சரக்குகள (Speciality goods).

இப்பாகுபாடு வாங்கும் நடவடிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்ததேயன்றி பொருளகளின் தன்மையின் அடிப்படையில் அல்ல என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

வசதிப் பொருள்கள் (Convenience goods): நுகர்வோர் சில சரக்குகளையும், அவற்றின தன்மைகளைப் பற்றியும் அவற்றை வாங்கும் முன்னரே நனகு அறிந்து வைத்துள்ளனா. அத்தகைய சரக்குகளை வாங்குவதற்கு அவர்கள எவ்வித இடரையும் மேற்கொள்வதில்லை. இச் சரக்குகளையே வசதிச் சரக்குகள் என்கிறோம். எடுத்துககாட்டாக ஒரு தீப்பெட்டியை வாங்கும்போது நுகர்வோர் பல கடைகளுக்குச் சென்று, விலை, தரம் ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதில்லை. அருகிலுள்ள கடையில விரும்பிய நிறுவனத்தின் தீப்பெட்டியை அவாகள் வாங்கலாம. அது கிடைக்கா விட்டாலும் கிடைக்கும் வேறொரு நிறுவனததின் தீப்பெட்டியை வாங்கலாம். இவ்வாறு வாங்கப்படும் தீப்பெட்டி, மினகலன், மளிகைச் சரக்குகள், பற்பொடி போன்றவற்றை வசதிச் சரக்குகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். பொதுவாக வசதிச் சரக்குகள் என்பன விலை குறைந்தனவாகவும், அடிக்கடி வாஙகக் கூடியனவாகவும் உளளன.

கடைச் சரக்குகள்: (Shopping goods) சில சரக்குகளை வாங்கும் முன்னர், தரம், விலை, வடிவமைப்பு ஆகியவற்றைப் பல கடைகளுக்குச் சென்று ஒப்பிட்டுச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து வாங்குவதையே நுகர்வோர் விரும்புகின்றனர். வாங்கப் புறப்படும் முன்னர், சரக்கைப் பற்றியும் அதன மாறறுப்

பொருள்கள் பற்றியும் வாங்குபவருக்கு முழு அறிவு இருப்பதில்லை. எனவே அவர்களுக்குப் பலகடைகளிலுள்ள பலவகைச் சரக்குகளையும் ஒப்பிட்டு முடிவு செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. இவ்வகைச் சரக்குகளே 'கடைச்சரக்குகள்' ஆகும். பெண்களுக்கான ஆடைகள், காலணிகள், நகைகள், நாற்காலி, மேசை முதலிய மரச்சாமான்கள் ஆகியவற்றைக் கடைச் சரக்குகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். பொதுவாக வசதிச் சரக்குகளை விட, கடைச் சரக்குகளின் விலை அதிகமாக உள்ளது; மேலும் அவை வசதிச் சரக்குகளைப் போன்று அடிக்கடி வாங்கப்படுவதில்லை.

சிறப்புச் சரக்குகள் (Speciality goods) சிறப்புச் சரக்குகளுக்குச் சில தனித் தன்மைகள் உள்ளன. அச்சரக்குகளின் தரமும் வாணிகப் பெயரும் (Brands) அவற்றின் சிறப்புத் தன்மைக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. இச்சிறப்புத் தன்மையையுடைய சரக்கு வாங்குவதற்காக நுகர்வோர் சிறப்பு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத் தயாராகின்றனர். இவ்வகைச் சரக்குகளைப் பற்றியும், நுகர்வோர் முன்னரே நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளனர். ஆனால்,சிறப்புச் சரக்குகள் உடனே அருகில் கிடைக்கா விட்டால் அதற்குச் சமமான மாற்றுப்பொருள்களை நுகர்வோர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மாறாக அதிக முயற்சியை மேற்கொண்டு அந்தத் தனித்தன்மையுடைய சரக்கையே அவர்கள் வாங்க விரும்புகின்றனர். அழகுச் சாதனச் சரக்குகள் ஆண்டுகளுக்கான ஆயத்த ஆடைகள் முதலானவற்றை இவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். எனினும் இச்சரக்குகளிலும், சிலவகை வாணிகத்தனிப்பெயர் கொண்ட பொருள்கள் ஒரு சிலருக்கு சிறப்புச் சரக்குகளாகவும் அவையே மற்றும் சிலருக்குக் கடைச் சரக்காகவும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகச் சிலர் இலிபர்ட்டி ஆயத்தச் சட்டைகளை மட்டுமே வாங்கலாம். அவர்களுக்கு அவை சிறப்புச் சரக்காகின்றன. ஆனால் எல்லா ஆயத்த ஆடைகளும் எல்லோருக்கும் சிறப்புச் சரக்குகளாகத் தோன்றுவதில்லை. எனவே நுகர்வோர் ஒரு குறிப்பிட்ட விற்பனைப் பெயரைக் கொண்ட சரக்கை மட்டும் வாங்க விரும்பி அதற்காக அவர்கள் அதிக முயற்சியை மேற்கொள்வதே சிறப்புச் சரக்கின் தனித் தன்மை என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஆலைச் சரக்குகள் (Industrial goods) வாணிக நோக்கில் பொருள்களின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுவனவும், வாணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் துணை செய்வனவும் ஆலைச் சரக்குகள் அல்லது தொழிற் சரக்குகள் ஆகும். இவை நிறுவனங்களின் செயலுக்கு ஏற்றவாறு அமையும். உற்பத்திக் கருவிகள், கணக்கிடும் பெரிய எந்திரங்கள், சரக்குந்துகள் போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தன. ஆதலின் ஆலைச் சரக்குகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு பாகுபாடு செய்யலாம்:

1. மூலப் பொருள்கள் (Raw materials): இவை விவசாயப் பண்ணைகளிலிருந்தும் மலைத் தோட்டங்களிலுருந்தும் சுரங்கங்களிலிருந்தும் கடலிலிருந்தும் நேரடியாகப் பெறப்படுபவையாகும்.

2. வடிவமைப்புப் பொருள்கள (Fabricating Materials): பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்பாக மாதிரி வடிவங்கள் அமைத்துச சரி பார்ப்பார்கள். இவையே வடிவமைப்புப் பொருள்கள்.

3. பகுதிப் பொருள்கள் அலலது இணைப்புப் பொருள்கள் (Componants) பல்வேறு பகுதிப் பொருள்களை இணைப்பதால் முழுமையான பொருள்கள் கிடைக்கும்.

4. நியமனப் பொருள்கள் (Installations): எந்திரங்களும் கட்டடங்களும் அவை போன்று பிற பெரிய கருவிகளும் (Heavy equipments)இப்பிரிவில் அடங்கும். இவை நீண்ட காலத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் இவை தொய்வடையும். ஆனால் உற்பத்திக்கு இவை மிக மிக இன்றியமையாதவை.

5. துணைப் பொருள்கள் (Accessories): இவை நியமனப் பொருள்களுக்குத் துணைப் பொருள்களாகின்றன. கை வண்டி, தட்டச்சுப் பொறி போன்றவை இவற்றுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

6. பல்வகைப் பொருள்கள் (Miscellaneous): இவை முழுமை பெற்ற பொருள்களின் வகையில் அடங்கா. ஆனால் இவை நியமனப் பொருள்கள, துணைப் பொருளகள் ஆகியவற்றின் செயல் முறைகளுக்கும் பராமரிப்புக்கும், பழுது பார்த்தலுக்கும் தேவைப்படுகின்றன. எரிபொருள்கள், வண்ணங்கள் ஆகியன பல்வகைப் பொருள்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

நிதி மோலாண்மையின்படி, ஒரு நிறுவனத்தின் சரக்கு, பல்வேறு சொத்துகளைத் தனனுள கொணடிருக்கும். அவையாவன: விற்பனைகளுத் தயார் நிலையில் உள்ள முடிவுற்ற பொருளகள் (Finished goods), உற்பத்தியின் பல்வேறு நிலையிலுள்ள ஓரளவு பூர்த்தியான பொருள்கள் (Semi finished goods), முற்றுறாப் பொருள்கள் (Work in Progress), மூலப் பொருளகள் (Raw materials), மற்றும் பொருள் உற்பத்தியில் நுகரும் வகையிலான மற்றப்பொருள்கள். இச்சரக்குகள் அனைத்தும் ஒரு நிறுவனத்தின இருப்பு நிலைக்

குறிப்பின் (Balance Sheet) சொத்துகள் பகுதியில் (Asset side) இருக்கும். விற்ற சரக்குகளின் அடகக விலையை நிர்ணயிக்கும் வருமான வருவாய் பட்டிய விலும் (Income Statement) சரக்கின் பண மதிப்பு எழுதப்படும். ஆரம்பச் சரக்கிருப்பின் பணமதிப்புடன் கொள்முதலைக் கூட்டி, பின் இறுதிச் சரக்கிருப்பின பணமதிப்பைக் கழித்தால் விற்ற சரக்குகளின் அடக்க விலை கிடைக்கும். நிதிநிலை அறிக்கையில் சரக் கானது அடக்கவிலை அல்லது சந்தை விலை இவற்றில் எது குறைவோ அவ்விலையில் மதிப்பிடப படும். சரக்கின் அடக்கவிலையும், கொள் முதலாகும் பொருள்களின் விலையும் ஒரே சீராக ஆண்டு முழுதும் இருப்பதில்லை. எனவே சரக்கினை மதிப்பிடுமபோது எந்த விலையில் மதிப்பீடு இருக்க வேணடும் என நிர்ணயிப்பது அவசியம் இது தொடர்பாக மூன்று முக்கிய சரக்கு மதிப்பீட்டு முறைகள் உளளன. அவை யாவன.

1. சராசரிச் செலவு முறை (Average Cost Method), 2. முன் வந்து முன் செல்வன (First in First out), 3. பின் வந்து முன் செல்வன (Last in First out) பி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Chakraborty, H., Advanced Accountancy, Oxford University Press, New Delhi, 1983.

Memoria C.B. & Joshi R.L., Principles and Practice of marketing in India, Kitab Mahal, Allahabad, 1985.

Philip Kotler, Marketing Management, Analysis, Planning and Control, Prentice Hall of India, Pvt. Ltd, New Delhi, 1978.

சரக்கு மாற்றகம்: குறிப்பிட்ட விதிகள், துணை விதிகள், சட்ட திட்டங்கள ஆகியவைகளுக்கு உட்பட்டுப் பண்டங்களை விறபதற்கும் வாஙகுவ தற்கும் விற்பனையாளர்கள் தங்களுககுள அமைத்துக் கொளளும், நன்கு ஒழுஙகுபடுத்தப்பட்டதொரு அங்காடி அமைப்பு சரக்கு மாற்றகம் (Commodity Exchange) ஆகும். சரக்கு மாற்றகம் என்ற சொற் றொடருக்கு, 'தேன், மரக்கட்டைகள் போனற காட்டுப்பொருள்கள், ஈயம், செம்பு போன்ற உலோ கத் தாதுப் பொருளகள் பருத்தி, சணல், தேயிலை எண்ணெய்வித்துக்கள் போனற வேளாணமைத் துறையில பயன்படுத்தப்படும் மூலப் பொருள்கள போன்ற பண்டங்களின் பரிமாற்றத்திற்கான அங்காடி அமைப்பு (Produce Exchange) என்று விளக்கம் சொல்பவரும் உண்டு; சணல், வெண்ணெய், சர்க் கரை, தோல், எணணெய்ப் பொருள்கள் ஆகிய வேளாண்மைப் பொறிசெய் (Agricultural Manufactured) பொருள்களின பரிமாற்றத்திற்கான அங் காடி அமைப்பு (Commodity Exchange) எனறு விளக் கம் சொல்பவருமுண்டு. எனவே பொதுவாக இச் சொல் இரு விளக்கங்களுக்கும் பயன்படுகிறது

மாற்றக உறுப்பினாகள் முறையாகக் குறிப்பிட்ட காலஙகளில் சந்தித்து மாற்றக விதிகளின் அடிப்படை யில் வாணிகத்தை இஙகு மேறகொளவர். இஙகு நிகழும் பேரங்கள பண அடிப்படையிலோ, எதிர் கால ஒப்பந்தஙகளின் அடிப்படையிலோ அமையலாம்.

பண்டங்கள் அங்காடியில உளளார்ந்திருக்கும் பல இடர்களைத் தவிர்ப்பதற்காக, குறிப்பாக விலை மாற்ற இடரைத் தவிர்ப்பதற்காக அமையப் பெறறி ருக்கும் இவவங்காடி அமைப்பு அமெரிக்க நாட்டி லும் உலகின பலவேறு நாடுகளிலும் சிறநது விளஙகு கிறது. பங்கு மாற்றகஙகள (Stock Exchanges) தொழில் சார்ந்த அமைப்புகளுக்கு ஆதரவாக இருபப தைப் போன்று சரக்கு மாற்றகஙகள வேளாணமைப் பண்டங்கள சார்நத அமைப்புகளுக்கு ஆதரவாக உளளன. இந்தியாவில் பமபாயிலுளள கிழக்கிநதி யப் பருத்திக் கழகம லிமிடெட் (East India Cotton Association Ltd., Bombay), பம்பாய் எணணெய்கள மாற்றகம் லிமிடெட் (Bombay Oils Exchange Ltd.,), கல்கத்தாவின் கிழககிநதியச் சணல மற்றும் சாககு மாற்றகம் லிமிடெட் (East India Jute and Hessian Exchange Ltd., Culcutta) போன்றவைகளைச் சரக்கு மாற்றகங்களுக்குரிய நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

சரக்கு மாற்றகங்களின் நோக்கங்களும் பணிகளும்: குறிப்பிட்ட காலங்களில், குறிப்பிட்ட பண்டஙகளின் பரிமாற்றஙகளுக்கு ஒழுஙகு முறையுடன் ஏற்பாடுகள செய்யப்பட்டிருப்பதால பணடஙகளுக்கான சீரிய அங்காடியாக இவை அமைந்திருக்கின்றன. பணப் பரிமாற்றஙகளோடு ஒப்பந்த அடிப்படையிலான பரி மாற்றஙகளுக்கும வகை செய்யப்பட்டிருப்பதால உள ளுறை அளிப்பு (Potential Supply), போக்குவரவு, நடப்பு நுகர்வு அளவு, பண்டஙகளுக்கான நடப்புத் தேவை போன்ற பல்வேறு விதமான அங்காடிக்குரிய அடிப்படை விவரங்களையும் சேகரித்து ஆராய்ந்து, விற்பவர்களுக்கும்வாங்குபவர்களுக்கும் தகுந்த நேரங் களில் தருவதன மூலம் சீரிய முறையில் அங்காடிப் பணியை இவை ஆற்றுகின்றன. உள்நாட்டிலும் உல கின் பகுதிகளிலும் தொலைபேசி, தந்தி, வானொலி மற்றும் பலவிதமான அறிவியற் சாதனங்களின் உதவி யுடன் அவ்வப் பகுதிகளில் நிலவும் அளிப்பு, தேவை, எதிர்பார்ப்புகள் போன்ற பலவற்றையும் நுணுகி

ஆராய்ந்து சரியான விலையை அமைத்துத் தரும் மாற்றகங்களாகவும் இவை செயற்படுகின்றன. எதிர் கால நிலைகளை ஓராளவுக்கு ஊகித்து வேலியிடுதல் (Hedging), ஊக வாணிகம் (Speculation) போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதால் பெருமளவிலான விலை ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவிர்ப்பதற்கும் இவை உதவுகின்றன. பண்டங்களைத் தரம் பிரித்துப்பரி மாறுதல் சரக்கு மாற்றகம் ஆற்றும் பணிகளில் தலையாயதாகும். இதன் மூலம் வாணிக உலகில் நம்பிக்கையையும் நாணயத்தையும் ஏற்படுத்தி விரைவாகவும் பெருமளவிலும் வாணிகம் நடை பெற இவை உதவுகின்றன. வாணிகத்தில் விலை, அளவு, தரம், எடை போன்ற பலவற்றிலும் ஏற்படத்தக்க வேற்றுமைகள் எவையேனுமிருப்பின் அவற்றை எளிதாக, மலிவாக, ஏற்கெனவே வழக்கி லிருக்கும் ஒழுங்குகளின் அடிப்படையில் தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் இம்மாற்றகங்கள் உதவுகின்றன. மாற்றக உறுப்பினர்களுக்குள் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் இவை நிலை நாட்டுகின்றன.

பண்டங்களின் தன்மைகள்: சரக்கு மாற்றகங்களில் பயன்படும் பண்டங்கள் ஒரியல்பானவை (Homogeneous), தரம் பிரிக்கத் தக்கவை; நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கத் தக்கவை (Durable); பெருமளவில் அளிப் பையும் தேவையையும் பெற்றவை; அதிகமான அள வில் விலை மாற்றங்களை உடையவை; இயற்கையா யும் தடையற்றும் கிடைக்கத்தக்கவை.

உறுப்பினர்களும் நிருவாகமும் அமைப்பும்: உறுப்பி னர்கள் மட்டுமே இம்மாற்றகங்களில் வாணிகம் செய் வதற்கான உரிமை பெற்றவர்கள். தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் செயற்படுபவர்கள் (Jobbers), மற்றவர் களுக்காகப் பணியாற்றும் தரகர்கள் (Brokers) என்ற பலவகை உறுப்பினர்கள் இவ்வமைப்பில் உண்டு.

பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டு வாணிகக் கம்பெனி கள் (Joint Stock Companies) போன்று சரக்கு மாற்றகங்களின் நிருவாகம் அமையப் பெற்றிருக்கி றது. இயக்குநர் குழுவும் பல்வேறு துணைக் குழுக் களும் மாற்றகத்தை நிருவகிக்கின்றன.

பண, எதிர்காலப் பேரங்களுக்கான அமைப்பாக இம்மாற்றகங்கள் பொதுவாகத் திகழ்ந்தாலும் இந்தி யாவில் பெரும்பாலும் எதிர்காலப் பேரங்களுக்கான அமைப்பாகவே இவை திகழ்கின்றன. இந்தியக கம் பெனிச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப் பட்டும், பதிவு செய்யப்படாமலும் பல மாற்றகஙகள் இருக்கின்றன. பதிவு செய்யப்பட்டவைகளில் இலா பத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் மாற்றகங்கள் (Profit Sharing Exchanges), இலாபத்தைப் பகிர்ந்துகொள் ளாத மாற்றகங்கள் (Non-Profit Sharing Exchanges) என இருவகை உண்டு. இரண்டில் பின்னது வலிமை யானதாகவும், நாட்டின் பல பகுதிகளில் காணப் படத் தக்கதாகவும் உள்ளது. பதிவு செய்யப் படாத மாற்றகங்கள் பெரும்பாலும் ஊக வாணிக நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணை செய் பவைகளாகவே உள்ளன.

இம்மாற்றகங்கள் உடனடியான, தொடர்ச்சி யான அங்காடி விவரங்களைத் தருகின்றன; பெரு மளவிலான விலை ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவிர்க்கத் துணை செய்கின்றன; இடர்களைத் தவிர்க்கவும் குறைக்கவும் உதவுகின்றன; நிதியாக்க உறுதித் தன்மையை (Financing Stability) வலிமைப்படுத்து கின்றன; நேர்மையான வாணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் துணை செய்கின்றன. இநத அடிப் படைகளில் சரக்கு மாற்றகங்களின பொருளாதாரப் பணிகள் சிறப்புடையவையாகத திகழ்கினறன.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Edward W. Cundiff and others, Fundamentals of Modern Marketing, Prentice Hall of India Private Ltd., Delhi, 1977.

Latif, T.A.A., The Practice of Marketing, S. Chand & Co., New Delhi, 1977.

Philip Kotler, Principles of Marketing, Prentice Hall of India Private Ltd., Delhi, 1987.

சரக்கு வரி: இறக்குமதிப் பண்டங்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரி சரக்கு வரி (Tariff) என்றும், சுங்கத்தீர்வை (Customs Duty) என்றும், இறககுமதித் தீர்வை (Import Duty) எனறும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வரிகள் வருவாய் (Revenue), காப்பு (Protection) நோக்கங்களுக்காக விதிக்கப்படுகின்றன. உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பாதுகாப்பதற்காக விதிக்கப்படும் சரக்கு வரிகள் காப்புச் சுங்கத் தீர்வைகள் (Protective Tariffs) எனப்படும். உள்நாட்டில் பல புதிய தொழில் களைத் தொடங்க வாய்ப்புகளை உணடாக்குவதற் கும், அயல் நாட்டுத் தொழில்களின போட்டியினால் ஏற்படத்தக்க அழிவிலிருநது உள்நாட்டுத் தொழி லைக் காப்பதற்கும், மொத்தத்தில் உள்நாட்டுத் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்குமாகக் காப்புச் சுங்கத் தீர்வைகள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுவ தால், வருவாய் நோக்கத்தைவிடப் பாதுகாப்பு நோக் கம் மிகச்சிறந்த நோக்கமாக இக்காலத்தில் பயன்படு கிறது.

சரக்கு வரிகள் மதிப்புப் படியான சரக்குத் தீர்வை (Ad Volerem Duty), குறிப்பிட்ட வகைச்

சரக்குத் தீர்வை (Specific Duty), கலவைச் சரக்குத் தீர்வை (Compound Duty), சறுக்கும் அளவுச் சரக்குத் தீர்வை (Sliding Scale Duty) என்ற நான்கு வகையினுள் அடங்குகின்றன.

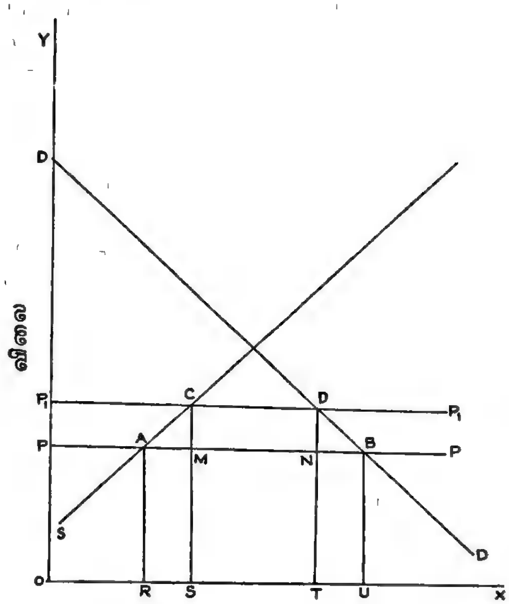
இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருளின் அடக்கச் செலவு, காப்பீடு, போக்குவரத்துச் செலவு ஆகியன அடங்கிய மொத்த மதிப்பில் குறிப்பிட்டதொரு விழுக்காட்டு அளவைச் சரக்கு வரியாக விதித்தால் அது மதிப்புப்படியான சரக்குத் தீர்வையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் மொத்த மதிப்பு உரூ. 10,000 என்றால் அதில 25 விழுக்காடு அளவை, அதாவது உரூ. 2,500/-ஐ அல்லது 30 விழுக்காடு அளவை அதாவது உரூ.3,000/-ஐ சரக்கு வரியாக விதித்தால் அது மதிப்புப்படியான சரக்குத் தீர்வை. மதிப்பைக் கருதாமல் பொருளின் எண்ணிக்கையை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் குறிப்பிட்டதொரு தொகை சரக்குவரியாக விதிக்கப்படுமானால் அது குறிப்பிட்ட வகைச்சரக்குத் தீர்வை எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக 10 கணிப்பொறிகள் (Computors) இறக்குமதி செய்யப்படும்போது ஒரு கணிப்பொறிக்கு உரூ. 10,000 வீதம் 10 கணிப்பொறிகளுக்கு உரூ. 1,00,000 சரக்கு வரியாக விதிக்கப்பட்டால் அது குறிப்பிட்ட வகைச் சரக்குத் தீர்வை. மதிப்புப்படியான சரக்குத் தீர்வையையும் குறிப்பிட்ட வகைச சரக்குத் தீர்வையையும் கலந்து ஒரே நேரத்தில் விதிக்கும்போது அதனைக் கலவைச் சரக்குத் தீர்வை என்பர். இறக்குமதிப் பொருள்களின் விலைகளுக்கேற்ப மிகவும் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன் ஏதாவதொரு முறையில சரக்குத் தீர்வை விதிக்கப்படுமானால் அதனைச் சறுக்கும் அளவுச் சரக்குத் தீர்வை எனபர்.

கோட்பாடு: வாணிகம், விலைகள், உற்பத்தி, நுகர்வு, மூலவளப் பங்கீடு, உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்துவதில மாற்றம், செல்வ வருமானப் பங்கீடு, வேலை, அளவு, அயல்நாட்டுச் செலுத்து நிலை போன்ற பல பொருளாதார மாறிகளில சரக்கு வரி பல மாறறங்களை ஏற்படுத்துவதால், இறக்குமதிச் சரக்கு வரிகளின் விளைவுகளை, நாட்டின் பொதுச சமநிலைப் பகுத்தாய்வு,பகுதிச்சமநிலை பகுத்தாய்வு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும ஆராயலாம்.

சரக்கு வரியின் விலை விளைவுகளைப்பாதுகாப்பு விளைவு, நுகர்வு விளைவு, வருவாய் விளைவு, மறுபகிர்வு விளைவு, வாணிக மாற்று விகித விளைவு, போட்டி விளைவு, வருமான விளைவு,அயல்நாட்டுச் செலுத்துநிலை விளைவு என்ற எட்டுவகையான விளைவுகளாகப் பகுத்து விளக்கலாம் எனக்கிண்டில்பெர்கர் (Prof. Charles P. KindleBerger) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அ) இறக்குமதித் தீர்வையை விதிக்கும் நாட்டோடு இறக்குமதி செய்யப்படும் பணடத்திறகான தேவையும் அளிப்புக் கோடுகளும் தொடர்புடையன. ஆ) இக்கோடுகள் மாறாமல் நிலையாக இருககின்றன. இ) தேவைப் பக்கத்தில் நுகர்வோரின் விருப்பு வெறுப்புகள், வருமானம், மாற்றுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஆகியவை மாறாதிருக்கின்றன. ஈ) அளிப்புப் பக்கத்தில் உறபத்திச செலவுகள் மாறாதிருக்கின்றன. உ) போக்குவரத்துச் செலவுகள் இல்லை. ஊ) பணடத்தின் அயலநாட்டு விலையில் மாற்றம் எதுவும இல்லை எனபன போனற பல எடுகோள்களின் அடிப்படையில் பகுதிச் சமநிலையில் சரக்கு வரியின் பல்வேறு விளைவுகள விளக்கப்படுகினறன.

வரைபடம் 1.

தேவை-அளிப்பு அளவு

வரைபடம் 1-இல் இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டத்திற்கான மாறாதிருக்கும் உலகச் சநதை விலையை OP காட்டுகிறது. இவ்விலையில் எந்த அளவுக்கும் பணடங்கள் அளிக்கப்படும் என்பதால் PP என்ற உலக அங்காடி அளிப்புக் கோடு முற்றிலும் நெகிழ்வுள்ள அளிப்புக்கோடாக உள்ளது. இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டத்திற்கான உள்நாட்டுத் தேவைக் கோடு DD; உள்நாட்டு அளிப்புக் கோடு SS. PP-யும் DD-யும B என்ற புள்ளியில் சந்திப்பதால் மொத்தத்தேவை UO என்பு

தையும் இதில OR அளவு உள்நாட்டில் பெறப்படுகிறது என்பதையும் RU அளவு இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது என்பதையும் படம் காட்டுகிறது. அதாவது, இறக்குமதித் தீர்வை எதுவுமில்லாத தடையற்ற பன்னாட்டு வாணிக நிலையில் இந்நிலை நிலவுகிறது. PP_1 அளவுக்கு இறக்குமதித் தீர்வை விதிக்கப்படுவதாகக் கருதிக்கொண்டால், விலை PP_1 அளவுககு அதிகரித்து மொத்தத் தேவை OT அளவாகக் குறைந்து இதில் OS அளவு உளநாட்டிலிருந்தும் ST அளவு உலகச் சந்தையிலிருந்தும் பெறப்படும்.

இறக்குமதி வரி விதிப்பதற்கு முன் உள்நாட்டுச் சந்தையிலிருந்து OR அளவே பெறப்படுகிறது. வரி விதிப்பதற்குப் பின் OS அளவு பெறப்படுகிறது. இதிலிருந்து இறக்குமதி வரி விதிப்பால் RS அளவுக்கு உள்நாட்டுச் சந்தையில் பண்டங்கள் மிகுதியாகப் பெறப்படுகின்றன என்பதைக் காணலாம். இதனைப் பாதுகாப்பு விளைவு என்றும் உற்பத்தி விளைவு என்றும் கிண்டில் பெர்கர் குறிப்பிடுகிறார். விலை உயர்வினால் உள்நாட்டு உற்பத்தி அளவு RS அளவுக்குப் பெருகுவதை இறக்குமதிப் பதிலீட்டு விளைவு என எல்சுவொர்த்து (Prof. Ellsworth) குறிப்பிடுகிறார்.

பண்டத்தின் மொத்த நுகர்வின் அளவு OU;இதிலிருந்து OT ஆகக் குறைந்து விடுவதால் TV அளவை இறக்குமதி வரியின் நுகர்வு விளைவு என்றும், பாதுகாப்பு விளைவு, நுகர்வு விளைவு ஆகியவைகளின மொத்தத்தை இறக்குமதி வரியின் வாணிக விளைவு என்றும் கிண்டில் பெர்கர் குறிப்பிடுகிறார்.

வரைபடம்-2.

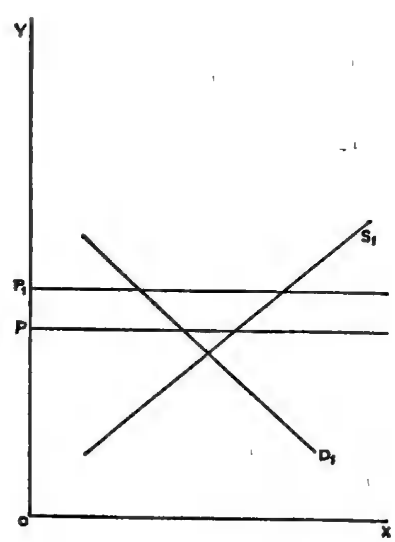
சரக்கு வரி விதிப்பினால அரசுக்கு CDNM அளவுக்கு வருவாய் (PP_1XST) கிடைக்கிறது. இது சரக்கு வரியின் வருவாய் விளைவு.

சரக்கு வரி விதிப்பால் விலை உயர்ந்து PP_1DN அளவு தொகையை நுகர்வோர் இழக்கின்றனர். இதில் CDNM அளவு அரசுக்கும், PP_1CM அளவு உற்பத்தியாளர்களுக்கும் கிடைக்கிறது. இது சரக்கு வரியின் மறு பகிர்வு விளைவு.

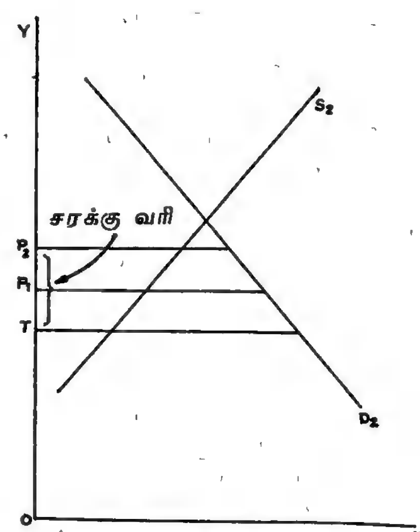
தடையற்ற வாணிகக் கொள்கை இருக்கும்போது இறக்குமதி அளவு RU ஆகவும் அதற்காக இறக்குமதி செய்யும் நாடு செலுத்த வேண்டிய அயற் செலாவணியின் அளவு RABU ஆகவும் இருக்கிறது. சரக்கு வரி விதித்த பின்னர் அயற் செலாவணித் தேவை அளவு SMNT ஆகக் குறைகிறது. இவ்விளைவு சரக்கு வரியின் அயல்நாட்டுச செலுத்துநிலை விளைவு.

இறக்குமதி வரியின் வாணிக மாற்று விகித விளைவை (Terms of Trade Effect) வரைபடம் 2 விளக்குகிறது.

பண்டங்களை இந்தியா ஏற்றுமதி செய்கிறது; எகிப்து இறக்குமதி செய்கிறது எனக்கொணடால் சரக்கு வரி விதிப்பிற்குமுன் OP_1 விலையில் வாணிகம் நடைபெறுகிறது. எகிப்து இறக்குமதி வரியை விதிக்கும்போது எகிப்தில் விலை $P_1 P_2$ அளவுக்கு உயர்வதால் பண்டத்தின் தேவை குறைந்து இந்தியாவின் ஏற்றுமதி அளவு குறைந்துஇந்தியாவில்அப்பண்டத்தின்

ஏற்றுமதி அளவு இந்தியா

இறக்குமதி அளவு எகிப்து

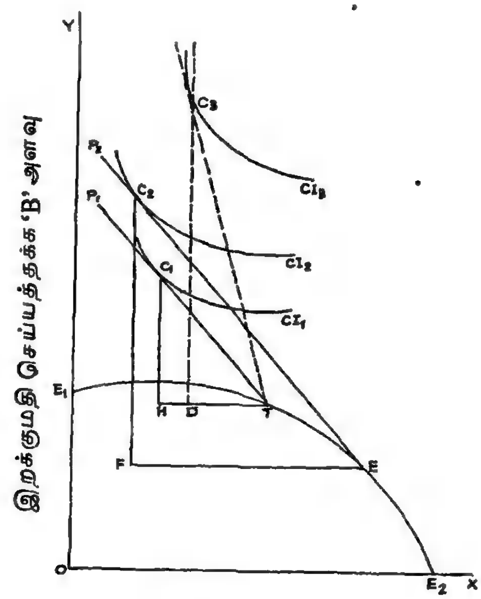
விலை OP ஆகக் குறைந்துவிடுகிறது இப்போது இறக்குமதி செய்யும் நாடு மொத்தச் சரக்கு வரியான TP_2-ல் ஒரு பகுதியான TP_1 அளவை ஏற்றுமதி செய்யும் நாட்டின் மீது சுமத்திவிடுகிறது. இவ் விளைவு சரக்கு வரியின் வாணிக மாற்று விகித விளைவு ஆகும்.

இறக்குமதி வரி விதிப்பால் இறக்குமதியின் அளவு குறைகிறது. பிறநாடுகளும் இதேபோன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடாதிருக்கும் நிலையில் இறககுமதி வரி விதிக்கும் நாட்டில் ஏற்றுமதி மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. இம்மிகுதியில் ஒரு பகுதி செலவழிக்கப்படும் போது அந்நாட்டில் குறைவேலை நிலை, வேலையின்மை நிலை ஆகியன நிலவுமானால் வேலை, வருமானம் ஆகியவற்றின் அளவுகள் பெருகும். இதைச் சரக்கு வரியின வருமான விளைவு எனபர்.

சரக்கு வரியின் பொதுச் சமநிலைப் பகுத்தாய்வு விளைவுகளுக்கான அடிப்படை எடுகோள்களாவன: அ. உலகில் இரு நாடுகள் (இந்தியா ஒரு நாடு, மற்ற நாடுகள் எல்லாம் சேர்த்து எகிப்து என்பது இன்னொரு நாடு) பன்னாட்டு வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன; ஆ. A,N என்ற இரண்டு பண்டங்கள் மாற்றப்படுகின்றன; இ. இந்தியா A பண்டத்தை இறக்குமதி செய்கிறது; ஈ.சரககு வரி விதிக்கும் இந்திய நாட்டின் மீதே சரக்கு வரி நிலைப்பாடு முழு அளவில் அமைகிறது. இவ்வெடுகோள்களின் அடிப்படையில் பொதுச் சமநிலையில் சரக்கு வரி விளைவுகளை அ. நுகர்வு விளைவு, ஆ. உற்பத்தி விளைவு, இ. வாணிக மாற்று விகித விளைவு என்ற மூவகை விளைவுகளாகப் பகுத்தறியலாம்.

உலக அங்காடி விலை மாறாதிருக்கும் நிலையில் உற்பத்தி, நுகர்வு விளைவுகளைக் கீழவரும் வரைபடம் காட்டுகிறது.

இந்தியா 'A'-ஐ உற்பத்தி செய்து 'B'யை எகிப்திலிருந்து இறக்குமதி செய்துகொள்கிறது என்று கருதிக் கொள்ளலாம். E_1E_2 இநதியாவின் மாற்று வளைகோடு (Transformation curve) தடையற்ற வாணிகக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படும்போது, மாற்று வளைகோட்டில் இந்தியாவின் உற்பத்திப் புள்ளி E_1; EI_2 என்ற சமுதாயச் சமநோக்கு வளைகோட்டில் (Community Indifference curve) இந்தியாவின் நுகர்வுப் புள்ளி (Consumption point) C_2 P_2 கோடு CI_2ல் C_2 என்ற புள்ளிக்கும் E_1 E_2 கோட்டில் E என்ற புள்ளிச்கும் தொடுகோடாக அமைகிறது. P_1 கோட்டின் சரிவு உலக விலை விகிதத்தை அதாவது, வாணிக மாற்று விகிதத்தைக் காட்டுகிறது. FC_2 அளவு Bயைப் பெற FE அளவு A-ஐ ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பது கருத்து.

ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க 'A' அளவு

உலக விலைகள் மாறாதிருக்கும் நிலையில் எகிப்தின் B பண்டத்தை இறக்குமதி செய்யும்போது அப்பண்டத்தின் மீது இந்தியா இறக்குமதி வரி விதிக்கும் போது, அப்பண்டத்தின் உள்நாட்டு விலை உயர்கிறது. எனவே B பண்டத்தை இந்தியா மிகையாக உற்பத்தி செய்ய முயலுகிறது அதன் விளைவாக இந்தியாவின உற்பத்திப் புள்ளி அதன் மாற்று வளை கோட்டில் Eஇலிருந்து Tக்கு மாறுகிறது. இது சரக்கு வரியின உற்பத்தி விளைவு அல்லது காப்பு விளைவு. இப்போது விலை விகிதம் P_1T கோட்டின் சரிவுக்குச் சமமாகிறது. P_1T கோடு P_2E கோட்டிற்கு இணைகோடாக இருக்கிறது. உறபத்திப் புள்ளி E இலிருந்து Tக்கு மாறுவதைப் போல நுகர்வுப் புள்ளியும் C_2இலிருந்து குறைவான நுகாவு அளவைக் காட்டும் CI_1 என்ற கோட்டில் C_1 க்கு மாறுகிறது. இது நுகர்வு விளைவு. உற்பத்தி, நுகர்வு விளைவுகளால் வாணிக முக்கோணம் (Trade Triangle) FC_2E -இலிருந்து HC_1T ஆக மாறுகிறது. அதாவது, உலக விலைகள மாறாதிருக்கும்போது இந்தியா சரக்கு வரியை விதித்தால் உறபத்தி, நுகர்வு ஆகிய இரணடிலும் முன்பிருநததைக் காட்டிலும் கேடான நிலையை அடைகிறது.

இந்தியா சரக்குவரியை விதிக்கும்போது உலக விலைகள் மாறுகினறன என்ற எடுகோளை அமைத்துக்கொண்டால், சரக்குவரியின் உற்பத்தி, நுகர்வு விளைவுகள எவ்வாறு இருக்கும் என்பதையும் வரை

படம் காட்டுகிறது. இந்தியா 'B' யின் மீது சரக்கு வரியை விதிக்கும்போது 'A'யின் தராதர விலை மாறி படத்தில் உடைந்த கோடாகக் காட்டப்பட்டுள்ள P_1T ஆக விலைக்கோடு மாறி புதிய C_3DP என்ற வாணிக முக்கோணம் தோன்றுகிறது. குறைந்த அளவில் (DT அளவு) A பண்டத்தை ஏற்றுமதி செய்து அதிகமான அளவில் (DC அளவு) B பண்டத்தை இறக்குமதி செய்துகொள்வதால் சரக்கு வரியை விதிக்கும் இந்தியாவின் நிலை முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் மேம்பாடு அடைகிறது.

இறக்குமதித் தீர்வையில் ஒரு பகுதியையாவது ஏற்றுமதி செய்யும் நாட்டைச் செலுத்தச் செய்வதால் இறக்குமதித் தீர்வையை விதிக்கும் நாடு பெறும் நன்மையை சரக்கு வரியின் வாணிக மாற்று விகித விளைவு என்பர். இறக்குமதிப் பண்டத்திற்கான தேவை நெகிழ்ச்சியின் அளவைப் பொறுத்து இவ் விளைவின் நன்மைகள் மாறுபடும். என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Jhingan. M.L., International Economics, Konar Publications, New Delhi, 1986.

Kindle Berger, C.P., and Lindert, P.H., International Economics, 1978.

சரக்கு விற்பனைச் சட்டம்: ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்காகச் சரக்கைப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்வது சரக்கு விற்பனை எனப்படுகிறது. விற்பனை ஒப்பந்தத்தின் மறுபயனாக விலை கருதப்படுகிறது. ஆங்கிலச் சட்டத்தையொட்டிய 1930-ஆம் ஆண்டின் இந்தியச் சரக்கு விற்பனைச் சட்டம், சரக்கு விற்பனையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. விற்பனையில் சரக்கும் பணமும் பரிமாறிக்கொள்ளப்படுகின்றன. நீதிமன்றத் தீர்ப்பாணையை (Decree) நிறைவேற்றும் விற்பனையைத் தவிர, சாதாரணமாக யாரும் தன் பொருளையே வாங்க மாட்டார்கள். சரக்குப் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்வது பண்டமாற்று (Barter) நடவடிக்கையைக் குறிப்பதாகும். பணத்திற்குப் பணம் மாற்றிக்கொள்வது நாணய மாற்றமாகும். விற்பனை ஒப்பந்தத்தில் விற்கும் சரக்குகளில் உரிமை மாற்றம் நிகழ வேண்டும். விற்பதற்கு உடன்படும் நடவடிக்கைகளில் விற்பனை முடியும் வரை உரிமை மாற்றம் நிகழுவதில்லை. எனவே விற்பனை உடன்பாடு (Agreement to Sell) விற்பனை ஒப்பந்தத்திலிருந்து (Contract of sale) வேறுபடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, விற்பனை ஒப்பந்தம் ஒரு நிறைவேற்றப்பட்ட ஒப்பந்தம். ஆனால் விற்பனை உடன்பாடு நிறைவேற வேண்டிய ஒரு ஒப்பந்தம். அதாவது அது எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது ஆகும்.

விற்பனையும் வாடகைக் கொள்முதலும்: வாடகைக் கொள்முதல் (Hire purchase) ஏறத்தாழக் கடன் விற்பனையை ஒத்துள்ளது. குறிப்பிட்ட தவணைத் தொகையைச் செலுத்திய பின்னர், பொருளை வாங்குவதற்கு ஒப்புக்கொணடு தவணைமுறையில் பணம் செலுத்துவதற்கு ஏற்றுக்கொண்டவருக்குப் பொருளை விற்க ஒருவர் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தமாகும். பொருள்கள இங்கு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. இதேபோல் தவணை முறையிலும் (Instalment) பொருள்கள் வாங்கிடலாம். வாடகைக்கொள்முதலுக்கும், தவணை முறைக்கும் ஒரு வேறுபாடுண்டு. வாடகைக் கொள்முதலில் இறுதித் தவணைத் தொகை செலுத்திய பின்னர்தான பொருள் சொந்தமாகிறது. ஆனால் தவணைமுறையில் வாங்கின உடனேயே பொருள் சொந்தமாகிவிடுகிறது.

விற்பனையும் ஒப்படைவும்: ஒரு விற்பனையில் பொருள் வாங்குவோர் உரிமையுள்ளவராகிறார். ஆனால் ஒப்படைவில் (Bailment) ஒப்பாளி உரிமையுள்ளவரல்லர். ஏனெனில் ஒப்படைவின் நோக்கம் நிறைவேறினவுடனேயே ஒப்படைப்போனிடம் பொருளைத் திரும்பத் தந்துவிட வேணடும்.

விற்பனையும் முகமையும்: பொருள் மீதுள்ள உடைமை மாறுகிறதா என்று விற்பனையிலும் முகைமையிலும் (Sale & Agency) பாாக்கவேண்டும். விற்பனையில் காணப்படும் விற்பனையாளர்-கொள்முதல் செய்வோர் தொடர்பு,முதல்வர்-முகவரிடையே இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். கொளமுதல் செய்வோருக்குப் பொருள் உடைமையாவதைப்போல முகவருக்கு முகமையில் உடைமை மாறுவதிலலை.

விற்பனை ஒப்பந்தம் அமைதல்: இந்தியாவில் விற்பனை ஒப்பந்தம் எழுத்து மூலம்தான இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடில்லை. ஆனால் எதிர்காலச் சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பொதுவாக எழுத்து மூலம் உடன்பாடு இருப்பது நல்லது. ஆனால் ஒப்பந்தப் பொருள் சரக்காகத்தான் இருக்க வேண்டும். பொருள்கள் என்றால் பொதுவாக அசையும் சொத்துகளைத்தான் குறிக்கும். சரக்கிருப்புகள், பங்குகள், வளரும் பயிர்கள் ஆகியவை பொருளகளுள் அடங்கும். பொருள்கள் நடைமுறைப் பொருள்கள, எதிர்காலப் பொருள்கள், நிகழ்வடைப் (Contingent) பொருள்கள என மூவகைப்படுகின்றன.

நடைமுறைப் பொருள்கள் குறிப்பிட்ட பொருள்கள் (Specific Goods), பொதுப் பொருள்கள் (General

Goods) என இருவகைப்படும். விற்பதற்கு ஆயத்த மாக உள்ள பொருள்களைத் தோன்றும் அல்லது காணப்படும் பொருள்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். உற்பத்தி செய்யவேண்டிய பொருள்கள எதிர்காலப் பொருள்கள் எனப்படும். இருப்பாகவுள்ள பொருள்கள் எளிதில் குறிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள், எளிதில் குறிக்கப்பட முடியாத பொதுப்பொருள்கள் என இரு வகைப்படுகின்றன. அடையாளஞ் சொல்லி உடனடி யாக விற்பனைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பொருள் கள் குறிப்பிட்ட பொருள்கள் எனப்படும். பொதுவான பொருள்களை வருணித்து விளக்கம் காட்டவேண டும். நிலத்தில் விளையும் தானியங்களையும், விற் பனை ஒப்பந்தத்திற்குப் பின் உற்பத்தி செய்யப்படு கின்ற துணிகள் போன்ற பொருள்களையும் எதிர் காலப் பொருள்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சரக்கு விற்பனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 6(2), சரக்கை விற்பதற்குச் செய்துகொள்ளும் உடன் பாட்டை விளக்குகிறது. அதனை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு விற்பனையாளருக்கு எதிர்காலத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்துள்ளது எனவே இத்தகைய பொருளகளுக்கு நிகழ்வடைப் பொருள் கள் எனப் பெயர்.

ஒவ்வொரு விற்பனை ஒப்பந்தமும், மறுபயன் உடையதாக இருக்க வேண்டும். விற்கும் பொருள களுக்கு விலைதான் மறுபயன். சட்டப்பிரிவு 9 விலை யைப் பற்றிய சில விதிமுறைகளைக் கூறுகிறது. விலை குறிப்பிடப்படவில்லையெனறால் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அவ்விலை அங்காடி விலையாக (Market Price) இருந்தாலும இருக்கலாம்.அயலார்தான விலை யைக் குறிக்கவேண்டும். அவர் அவ்வாறு விலையைக் குறிச்கவில்லையென்றால் உடனபாடு செல்லாது, அவர் விலையைக் குறிக்கமுடியாமல யாராவது தடுத்து அதனால இழப்பு ஏற்பட்டால் தடுத்தவர் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். எனவே, விற்பனைக் குக் குறிப்பிட்ட விலையைக் கொடுத்துவிடவேண்டும. இவற்றைத் தவிரப் பொது ஒப்பந்தத்திற்கு இருக்க வேண்டிய முனைவு (Offer), ஒப்பந்தத் தகுதித் திறன் (Capacity to Contract) போனறவைகளும் விற்பனை ஒப்பந்தத்தில் இருக்கவேணடும். சட்டப்பிரிவுகள் 7-உம், 8-உம் அழுகும் பொருள்கள் பற்றிய விதி முறைகளைக் கூறுகின்றன.

விற்பனை ஒப்பந்தத்தின் கட்டுப்பாடுகள்: ஒவ்வொரு ஒப்பநதத்திலும் சில கட்டுப்பாடுகள இருக்கவேண்டும். மேலும் அவைகள் கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகளாக இருக்கவேண்டும் அல்லது உறுதியான கட்டுப்பாடு கள்ாக இருக்கவேணடும். ஓர் ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய நோக்கத்திற்குத் தேவையான கட்டுப்பாடாய் இருப் பது கட்டாயக் கட்டுப்பாடாகும். அது முறிந்துவிட் டால் செல்லுபடியாகாது. வாஙகுவோர் பொருளை வாங்குவதற்கு மறுத்திடலாம். விற்போரும் அவருக் குணடான பரிகாரம் தேடலாம் ஓர் ஒப்பந்தத்தின் நோக்கங்கள தொடர்பான கட்டுப்பாடு கூறுவதுதான் உறுதியான கட்டுப்பாடாகும். இதில் ஒப்பந்த முறிவு ஏற்பட்டால் அந்த ஆளுக்கு இழப்பீடு கிடைக்கும். நடவடிக்கையையும் அவர் மறுக்கமுடியாது ஒப்பந்த மும் நிறைவேறறப்படும்.

அஙகாடியில் சாதாரணமாகக் கையாளப்படும் கோட்பாடு 'வாஙகுவோர் கவனம்' (Caveat Emptor) முக்கியம் எனபதாகும். சரியான பொருளகளை வாங்குகிறோமா என்று வாஙகுவோர் கவனிகக வேண்டும். பின்னால் அப்பொருள் பிடிக்கவில்லை யென்று கூறககூடாது. ஆனால் அப்பொருள் கூறப் பட்ட வகையில் இலலாவிட்டாலும், மோசடி செய் யப்பட்டிருந்தபோதும் அதை வேணடாமென்று சொல்லிவிடலாம்.

கட்டுப்பாடுகள் வெளிப்படையாகஅல்லது உட் கிடையாக இருககலாம். சரக்கு விற்பனை ஒப்பந்தத் தில் பணம் செலுத்தும் காலம், கப்பலில சரக்கேறறும் காலம், பொருள்களின்சேர்ப்பு (Delivery) ஆகிய கட்டுப் பாடுகளைக் குறிப்பது வெளிப்படையான கட்டுப்பாடு களாகும.

சில கட்டுப்பாடுகள் தொக்கிய நிலையில் உட் கிடையாக உணரப்படுமாயின் அவை உட்கிடையான கட்டுப்பாடுகளாகும ஓர் ஒப்பநதத்தில வெளிப்படை யான கட்டுப்பாடுகள இல்லாமலிருநதாலும உட்கிடை யான கட்டுப்பாடுகள இருப்பதுணடு. அதாவது பொருளின் உடைமை (Title), தனமை (Quality) வாணிகத் தனமை (Mercantability), துய்ப்பதற்குத் தகுதியுடைமை (Wholesome) விளக்கம் (Description) மாதிரிப்பொருள் (Sample) போனறவைகளைப் பற்றிய கட்டுப்பாடுகள உட்கிடையான கட்டுபபாடு களாகும்.

உட்கிடையான உத்தரவாதக் கட்டுப்பாடுகள்: பொருள்கள் ஒருவரிடம் இருக்க உட்கிடையான உத்தரவாதக் கட்டுப்பாடு (Implied Warranties) வேண்டும் அமைதியான முறையில் வாங்குவோரும் பொருள்களைத் தம்மிடம் வைத்துக்கொள்ளலாம். அவ்வாறு பொருள்கள் இருப்பதற்கும் அனுபவிப்ப தற்கும தடைகள் இருநதால் இழப்பீடு வேணடும் உரிமை வாங்குவோருககு உண்டு. ஆனால் விற்கப் படும் பொருள்மீது அயலார் எவ்வித உரிமையும பாராட்டாமல வில்லங்கமின்றி இருக்கவேண்டும்.

சரக்கு விற்பனைச் சட்டத்தில் பலவகையான விற்பனை பற்றிய விதிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பொது ஒப்பந்தச் சட்டப்படி விற்பனை, வணிக முகவர் மூலம் விற்பனை (Sale by a Mercantile Agent) கூட்டுரிமையாளர் மூலம் விற்பனை (Sale by Co. Owner) தவிர்தகு உரிமையுள்ளவரால் விற்பனை (Sale by one Voidable Title). முரண்தடை விற்பனை (Sale by Estoppel), விற்பனையாளரிடமுள்ள பொருள் விற்பனை (Sale by Seller in Possession) வாங்குவோரிடமுள்ள பொருள் விற்பனை (Sale by Buyer in Possession), வெளிப்படையான சந்தை மூலம் விற்பனை (Sale by Market Overt) போன்ற விற்பனை பற்றிய சட்டதிட்டங்களைச் சரக்கு விற்பனைச் சட்டம் கூறுகிறது. மேலும் அடக்கவிலை (காப்புறுதி) சத்தம் (Cost-Insurance-Freight) ஒப்பந்தங்கள், விற்போரின் கடமைகள்-உரிமைகள், வாங்குவோரின் உரிமைகள், கடமைகள், சேர்ப்புக் கட்டுப்பாடுகள், கொடுபடா விற்பனையாளரின் உரிமைகள் (Rights of Unpaid Vendor), பற்றுரிமைக் கொள்ளல் (Right of Lieu), நடுவழி நிறுத்தும் உரிமை (Rights of Stoppage in Transit), மறு விற்பனை உரிமை (Right of Resale), ஏல விற்பனை (Auction Sale) போன்றவைகளைப் பற்றிய விதிமுறைகளையும் சட்டம் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

இவ்வாறு சரக்கு விற்பனைச் சட்டம் சரக்கு விற்பனை பற்றிய எல்லா விதிமுறைகளையும் கூறுகிறது. இவ் விதிமுறைகளை மீறி அதனால் ஒருவருக்கு இழப்பேற்பட்டால் அவர் நீதிமன்றம் சென்றால் அவருக்கு இழப்பீடு வழங்க அது வகை செய்கிறது. எனவே வணிகர்கள இச்சட்டத்தை அறிந்து செயல் படுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

கே.என்.இரா.

துணை நூல்:

Kuchhal, M.C., Mercantile Law, Vikas Publishing House Pvt.Ltd., New Delhi, 1981.

சரக்கேற்றிச் சட்டம்: ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்காக ஓர் ஆளோ நிறுவனமோ ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் சரக்குகளை ஏற்றிக் கொண்டு செல்ல எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளையும் ஒப்பந்த முறைகளையும் நெறிப்படுத்தும் சட்டத்தைக் குறிக்கும். ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் வாணிகமும் போக்குவரத்தும் சிறப்புப் பங்கு வகிக்கின்றன. நவீன வாணிகப் பரிமாற்றத்தில (Exchange) அதிக எடைகளுள்ள பல பொருள்களை நெடுந்தூரம் ஏற்றிச் செல்வது முக்கியமாகத் திகழ்வதால் அதன் முன்னேற்றத்திற்குப் போககுவரத்து வளர்ச்சி இன்றியமையாததாகிறது. சரக்குகளை நிலம், கடல்,ஆகாயம் மூலமாக எடுத்துச் செல்லலாம்

சரக்குகளையும் பயணிகளையும் கட்டணத்திற்காக எடுத்துச் செலபவர் அல்லது எடுத்துச் செல்லும் நிறுவனம் சரக்கேற்றி என அழைக்கப்படுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, இரயில், கப்பல், ஆகாய விமானம் போன்றவற்றைச் சரக்கேற்றி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவற்றின் பணிகளை ஒழுங்குபடுதத நாடுகள் தோறும் சட்டஙகள் உள்ளன. இந்தியாவின, கி.பி. 1865-ஆம் ஆண்டின் பொதுச் சரககேற்றிச் சட்டம் (The Common Carrier's Act of 1865), 1890-ஆம் ஆண்டின் இந்திய இரயில்வே சட்டம் (The Indian Railway Act of 1890), 1856-ஆம் ஆணடின் இந்தியக் கப்பல இரசீது சட்டம் (The Indian Bill of Lading Act of 1856), 1925-ஆம் ஆண்டின் கடல்வழி சரக்கேற்றிச் செல்லும் சட்டம் (Carriage of Goods by Sea Act of 1925),1934-ஆம ஆண்டின விமானவழி சரக்கெடுத்துச் செல்லும் சட்டம் (Carriage of Goods by Air Act of 1934) ஆகியன குறிப்பிடத்தக்க சரக்கேற்றிச் சட்டங்களாகும்.

சரக்கேற்றிகள் பொதுச் சரக்கேற்றி (Common Carriers), தனிச் சரக்கேற்றி (Private Carriers), ஊதியம் பெறாத சரக்கேற்றி (Unpaid Carriers)என மூவகைப்படும்.

பொதுச் சரக்கேற்றி என்பது தனிப்பட்ட ஒரு ஆளோ, அல்லது பல ஆள்களின் கழகமோ பதிவு செய்யப்பட்ட ஆள்களின் குழுவோ, பதிவு செய்யாத ஆள்களின் கூட்டுறவோ வேறுபாடுகளின்றி அனைவருக்கும் நிலம், நீர், விண் வழியாக வாடகைக்குப் பொருள்களை ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு ஏற்றிச்செல்லும் தொழில் செய்பவரைக் குறிக்கும். இது ஒரு ஊதியத்திற்காக ஏற்படும் ஒப்படைவு (Bailment) ஒப்பந்தமாகும். ஆனால் அஞ்சல்நிலையம் பொதுச் சரக்கேற்றியாகக் கருதப்பட மாட்டாது.

தனிச் சரக்கேற்றியுடைய முக்கியத் தொழில் சரக்குளை எப்பொழுதும் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குத் தூக்கிச் செல்வதல்ல. ஆனால் எப்போதாவது ஒருவருடைய சரக்குகளைத் தூககிச் சென்று கட்டணம் பெறுவர். பொது வேலை எக்காலத்திலும் இருக்கவேண்டும் எனற தேவையில்லை. அவர் விருப்பப்படி சரக்குகளை ஏற்றிசசெல்லும் உரிமையைத் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொளவார். அவர் பொறுப்பு ஒரு ஒப்பாளியின் (Bailee) பொறுப்பை ஒத்துள்ளது. தனிச் சரக்கேற்றியின புறக் கணிப்பால் ஏற்படும் இழப்பிற்கு அவரே பொறுப்

பாளியாவார். ஒருவர் தன் பொருளைப் பாதுகாக்க நியாயமாக என்ன செய்வாரோ அம்முறையில் பிறர் பொருளை இவர் பாதுகாக்கவேண்டும்.

ஊதியம் பெறாச் சரக்கேற்றி,எவ்வகைக் கட்டணமும் மறு பயனும் இன்றிச்சரக்கேற்றிச் செல்பவரைக் குறிக்கும். ஊதியம் பெறாச் சரக்கேற்றியின் உடன்பாட்டில் மறுபயனில்லை. அதனால் அவர் முதலில் சரக்கேற்றிட ஒப்புக்கொண்டு பின்னர் மறுத்துவிட்டால் அவர்மீது சரக்கு அனுப்புபவர் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாது.ஆனால் சரக்கேறறிச் செல்ல ஒத்துக்கொண்டால்ஓர் ஒப்பாளியின் பொறுப்பு அவருக்குண்டு.

இரயில்வே சரக்கேற்றி: இந்தியாவில் இரயில்வே சரக்கேற்றியின் பொறுபபு பொதுச் சரக்கேறறியின பொறுப்புப் போனறதாகும். இரயிலவேயின் பொறுப்பு ஓர் ஒப்பாளியின் பொறுப்பாகும். ஒரு தகுநிலை ஒப்பாளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சரக்குகளின் தனமை, அளவு, மதிப்புப் போனறவை குறித்து அவர் எவ்வளவு அக்கறையுடன் செயறபடுகிறாரோ அந்த அளவு இரயிலவேயும் தன் பொறுப்பைக் கவனித்துக் கொண்டால்தான் இழப்பீட்டுப் பொறுப்பிலிருநது மீளலாம். இல்லாவிடில் இழப்பு, அழிவு, கெட்டுப் போதல போன்றவைகளுககு அது இழப்பீடு அளிகக வேணடும். சரக்குகளைத் திருப்பி அனுப்பாத காலத்திலிருந்து ஏற்படும் இழப்பிற்கும், குறித்த நேரத்தில் சரக்குகள சேர்க்கப்படாமல அதனால் ஏற்படும் இழப்பிற்கும் அது பொறுப்பேற்க வேண்டும் இரயில்வேயின் பாதுகாப்பிலுள்ள மிருகங்களுக்கும், உயிரினங்களுக்கும் அதுதான பொறுப்பாளி. ஆனால் இயற்கையான செயல்கள, போர், எதிரி, சட்டமூலமான தடை, மத்திய மாநில ஆணைகள், சரக்கு அனுப்புபவர்-பெறுபவரின புறக்கணிப்பு, பொருளின் உள்ளே காணப்படும் குறை-கெடுதல், தீ விபதது, இதர விபத்துப் போன்றவைகளால் ஏற்படும் இழப்பிற்கு இரயில்வே பொறுப்பாகாது. ஆனால் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகளில் இழப்பைக் குறைத்திட நியாயமான நடவடிக்கைகள எடுக்கப்பட்டதாக,அதற்கான சாட்சிகளை இரயில்வே அளிக்கவேண்டும்.

பயணிகளின் பொருள்களை ஏற்றிச்செல்ல பெற்றுக்கொணட பணத்திற்கு இரயில்வே சீட்டு (Receipt) தரவேண்டும். அப்பொருளகள தொலைந்து போனாலும் சேர்ப்பிக்கப்படாதபோதும் அவறறிற்கு இரயில்வே பொறுப்பாளியாகும். ஆனால் அவ்விழப்பு இரயில்வேயின் புறக்கணிப்பால் ஏற்பட்டதென நிரூபிக்க வேண்டும். திறந்த இரயில் பெட்டிகளில் (Wagons) அனுப்பப்படும் சரக்குகளுக்கு ஏற்படும் இழப்பை இரயிலவே ஏற்காது. சரக்கு போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்திலிருந்து வெளியேற்றாத நிலையில் கப்பல் துறைமுகச செலவு, தாமதக் கட்டணம் போன்றவை செலுத்தக் கொடுககப்பட்ட காலம் அல்லது தவணை முடிந்த 30 நாள்களுக்கு இரயில்வே பொறுப்பெடுத்துசசரக்கு அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அச்சரக்குகளைச் சேமிப்புக் கிடங்கில் 30 நாளகளுக்கு வைத்திருககும் பொறுப்பு அதற்குணடு. அம்முப்பது நாட்களுக்கு இரயிலவே ஒரு பொறுப்பாளியாகச் செயலாற்ற வேணடும். நடுவழியில் ஏற்படும் இழப்பிற்கும், தவறான ஒப்படைப்பால் ஏற்படும் இழப்பிறகும் அது பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இரயில்வேக்குச் சொந்தமில்லாத இடத்தில சரக்கை ஒப்படைக்க இசைநது அவவாறு அவ்விடத்தில் ஏற்படும் இழப்பிற்கு இரயில்வே பொறுப்பேற்காது. அதேபோல சரக்குகளை ஒரே பெட்டியில மாற்றுமபோதும்,பிற பெட்டிக்கு மாற்றும்போதும் ஏற்படும் இழப்பிற்கு இரயிலவே பொறுப்பேறகாது. சரக்குகளை ஒனறுக்கு மேற்பட்ட இரயில்வேக்கள் எடுத்துச்செனறால் பொறுப்புகளை அவை கூடடாகப் பகிர்ந்து கொள்ளவேணடும். சரககுகள குறைபாடாக இருந்தாலும், அல்லது கட்டுமானத்தில் குறைபாடு இருந்தாலும் அதனால் ஏற்படும் இழப்பிற்கு இரயில்வே பொறுப்பாகாது. சரக்கு அனுப்புபவரிடமும் பெறுபவரிடமும் மோசடி அலலது புறக்கணிப்புக காணப்பட்டு அதனால் ஏற்படும் இழப்பிறகும இரயில்வே பொறுப்பாளியாகாது. அதேபோல கொள்ளை, வேலைநிறுத்தம், கதவடைப்புப் போனறவைகளால் ஏற்படும் இழப்பிற்கும இரயிலவே இழப்பீடு அளிக்காது.

கடல்மூலம் சரக்கெடுத்துச் செல்லல்: கடல்வழிச் சரக் கெடுத்துச் செலலும் இந்தியச் சட்டம 1925-இல் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி சரக்குகளின் உரிமையாளர்களுக்கும், சரககேற்றிககும் இடையே ஓர் ஒப்பநதம் ஏற்படவேண்டும்.அது ஒரு கப்பல குத்தகை ஆவணமாகவோ (Charter Party), கப்பல சரக்கு ஒப்பந்தச சீட்டாகவோ (Bill of Lading)இருக்கலாம். கப்பல் குத்தகை ஆவணம் என்பது கப்பலின கொளளளவு முழுமையாகவோ பகுதியாகவோ ஏற்றுமதிக்காகக் குத்தகையாளரிடம் ஒப்படைக்கும் ஒப்பந்தம் அடங்கிய முறையான ஓர் ஆவணமாகும். எந்தெந்த விதிகள், கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றினபடி சரக்குகள அனுப்பப்படுகின்றனவோ அவை அனைத்தும் அதில் அடங்கியிருகக வேணடும்.

வாடகையாக மறுபயன் பெறும்பொருட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட கப்பலின் உரிமையாளர் சரக்கை அனுப்புகிறவர்களுக்குத் தம் முழுக் கப்பலையும் அலலது

ஒரு பகுதியையும் குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் சரக்கை எடுத்துச்செல்லும் பொருட்டு எழுத்து மூலம் தரும் ஒப்பநதம்தான் கப்பல குத்தகை ஆவணமாகும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. பெருமளவில் வாணிகம் செய்வோர் ஒரு முழுக் கப்பலையே வாடகைக்கு எடுப்பதுணடு. ஒரு குறிப பிட்ட பயணத்திற்கு மட்டும் ஏற்படும் ஒப்பநதம் பயண ஒப்பந்தம் (Voyage Charter) என்றும், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செய்யப்படும் ஒப்பந்தம் கால ஒப்பந்தம் (Time Charter) என்றும் கூறப்படுகினறன. இவ்வாவணத்தில் வாடகைக்குக் கப்பலைக் கொடுப்பவர், பெறுபவர் போன்றோர்களின் உரிமை,கடமை, பொறுப்பு, பயணவழி, ஏற்றக்கூடிய சரக்கு, அதன வாடகை போன்றவை பற்றிய கட்டுப்பாடுகள் அடங்கியுள்ளன.

சரக்குகள் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்காகக் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டனஎனப தற்குச் சான்றாக ஒப்பம் செய்யப்பட்ட கப்பலின் உரிமையாளர் அல்லது அவர் முகவர் தரும் ஆவணமே கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தக் சீட்டு எனப்படும். எந்தக் கட்டுப்பாடுகளின் மேல் பொருள்கள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன அல்லது பொருளகள ஒப்படைக்கப்படும் என்பதெல்லாம் அதில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும். கப்பல் தலைவரின் (Captain) கையெழுத்து அதில காணப்படவேணடும். இது ஒரு சரக குரிமை ஆவணமாகும். இது ஒரு முழுமையான ஒப் பநதமில்லை யெனறாலும் ஒப்பந்தத்தின் கட்டுப்பாடுகளைக் குறிக்கும் சானறாக உளளது. கபபலின் ஒரு பகுதியில் ஏற்றப்படும் சரக்குகளுக்குத்தான இத தகைய ஒப்பந்தம் ஏறபடுகிறது. கப்பல் சரக்கு ஒப்பந்தச் சீட்டின் சிறப்பியலபுகளாவன: 1) கப்பலில ஏறறிச்செல்ல சரக்கைப் பெற்றமைக்கு இது ஒரு சீட்டு. 2) சரக்குகள ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமெனறு கப்பல் உரிமையாளரும் சரக்கு அனுப்புவோரும் செய்து கொண்ட ஒப்பநதத்திற்கு இது ஒரு சானறு. 3) கப்பலில் சரக்கு ஏற்றப்பட்டதிற்கு இது ஓர் அடையாளம். இது சரக்குககுச் சம மாகவே கருதப்படுகிறது. இச்சிறப்புக் கூறுகள இதனை ஒரு மாற்றுமுறையாவணம் போல் தோன்றச் செய்கின்றன.

விமானம் மூலம் சரக்கேற்றிச் செல்லுதல்: இந்தியாவின் 1934-ஆம் ஆணடின விமானம் மூலம் சரக கேற்றிச் செலலும் சட்டம், விமானம் மூலம் சரக் கேற்றிச் செல்லுதலின் கூறுகளை விளக்குகிறது. வார்சா மாநாட்டில் (Warsa) பல்வேறு நாடுகளால் ஏற்றுக்கொளளப்பட்ட விதிகளின்படி சரக்கேற்றிச் செல்லுதல் நடந்து வருகிறது. விமானம் மூலம் பன்னாட்டுச் சரக்குகளை ஏற்றிச் செல்வதின் விதிகளை அம்மாநாடு உறுதி செய்தது. அவ்விதிகள் உள்நாட்டில் விமானம் மூலம் சரக்கேற்றிச் செல்வதற்கும் பொருந்தும்.

விமானப் பயணத்தின்போது பயணிகளின பொருள்களுக்கு ஏற்படும் சேதம் அல்லது இழப்புப் போன்றவைகளுக்குச் சரககேறறி, பொறுப்பாவார். அப்பொருளகள பயணிகளின் பொறுப்பிலேயே எடுத்துச் செல்லப்பட்டால ஒரு ஆளுக்கு 5000 பிராஙகுகள் (நாணயம)பொறுப்பாக இழப்பீடு வழங்கப்படும. பிற பொருளகளுக்கு ஒரு கிலோவிற்கு 250 பிராங்குகள கட்டணம் கட்டப்பட்டிருந்தால் அந்த அளவிற்கு இழப்பீடு தரப்படும. பயணிகளைப் பொறுத்தமட்டில ஒரு பயணிக்கு 1 25,000 பிராங்குகள இழப்பீடு தரப்படும். இன்னும் அதிகமான இழப்பீடு தருவதும் உண்டு. சரக்கேற்றியும், அவரின் முகவரும் செய்த தவறான செயல்களால் ஏற்படும் இழப்பிற்கு அவர் பொறுப்பாளியாகிறார். விமானத்தில் பயணம் செய்யும்போது ஒருவர் இறந்துவிட்டாலும், காயம் அடைந்தாலும், ஏறும்போது அலலது இறங்கும்போது ஏதாவது விபதது ஏற்பட்டாலும் அனைத்திற்கும விமான நிறுவனம் பொறுப்பாளியாகும்.

விமானச் சரக்கேற்றி அல்லது அவரின் முகவர் சேதத்தைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும், அந்நடவடிககை எடுக்க முடியாதிருந்தாலும், விமான ஓட்டியின் அலட்சியப்போக்காலும் விமானத்தைச் சரிவர ஓட்டாததாலும் இழப்பு ஏற பட்டால் அதன் விளைவுகளில் பயணிகளுககும் பங்குணடு என்ற நிலையில் சரக்கேற்றி பொறுப்பாளியாக மாட்டார்.

ஒவ்வொரு வகைச் சரக்கேற்றியின உரிமைகள, கடமைகள, பொறுப்புகள போன்றவைகளைச் சட்டம் கூறுகிறது. அவ்விதிகளின்படி சரககேறறியும், சரககு அனுப்புபவாகளும நடந்துகொளள வேணடியது முக்கிய கடமையாகும். காணக: கப்பல் குத்தகை ஆவணம்; கப்பல் சரககு ஒப்பந்தச்சீட்டு.

கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Gandhi, A.B., Law of Carriage by Air in India, 1980.

Kuchhal, M.C., Mercantile Law Vikas Publishing House Private Ltd., New Delhi, 1981.

Mitra, B C., Law of Carriage by Sea, Eastern Law House Pvt. Ltd., Calcutta, 1981.

சரசுவதி: காண்க: கலைமகள்.

சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்: தஞ்சை மாநகரை ஆட்சி செய்த மனனர்களால் தோற்றுவிக் கப்பட்டு, சரசுவதி பணடாரம், சரசுவதி மகால் எனப் பெயர் கொண்டு தஞசை அரணமனையின மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது இநநூலகம். இது இந்தியாவிலுள்ள அரிய நூலகங்களில ஒனறு. டாகடர் எ.சி. பர்னல் என்னும் செருமனி நாட்டு அறிஞர் கி.பி. 1871-இல் 'இநத நூல்நிலையம் உலகத்திலே மிக முக்கியத்துவம் கொண்டது, மற்ற இந்திய நூல கங்களில் கிடைக்காத பல அரிய நூல்களை ஏராள மாகக் கொண்டது' என்று கூறியுள்ளார். இத்தொன னூலகத்திற்கு 1918-ஆம் ஆணடு 'தஞ்சாவூர் மகா ராசா சரபோசி சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்' எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டுச் சென்னை அரசாங்க ஆணை யினபடி பொது நூலகமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

தஞ்சையை கி.பி. 16, 17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆட்சி செய்த நாயக்க மனனாகள் வடமொழி, தெலுங்கு, தமிழ் முதலிய மொழிகளில் பல சுவடி களைச் சேகரிததும், புலவர் பெருமக்களைக் கொணடு எழுதுவித்தும, பல நூல்களை நூலகத்திற்குச் சேர்த் தனா. அவர்களைத் தொடர்நது ஆட்சிக்கு வந்த மகாராட்டிர மன்னர்களும் கி பி. 18, 19-ஆம் நூற் றாணடுகளில் மிகுநத பொருட் செலவில பல அரிய சுவடிகளையும அச்சு நூல்களையும் சேர்த்தனா. அவா களுள் இநநூலக வளாச்சிககு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தவா இரணடாம் சரபோசி மனனர் (கி பி. 1798-1832). அவர் 1820-இல காசிக்கு யாததிரை சென்றபோது மிகுதியான வடமொழிச் சுவடிகளைச் சேகரித்து வந்தார். கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகாபோனற புலவர் பெருமககளை ஆதரித்துப பல

சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்

இந்நூலகத்தில் தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு, மராத்தி முதலிய மொழிகளில் சுமார் 22,000 ஓலைச் சுவடிகளும், 20,000க்கும் மேற்பட்ட காகிதச் சுவடி களும் உள்ளன. இவற்றில் வேதம், வேதாந் தம், இசை, நாட்டியம், நாடகம், சோதிடம், வான வியல், மருத்துவம், வரலாறு, சிற்பம் முதலிய பல துறைகளிலும் சிறந்த நூல்கள் உள்ளன.

இலக்கியங்களைப் படைக்கச் செயதார். அவர் கிழக் கிநதியவணிகக் குழுவினருடன செய்துகொணட உடன படிக்கை காரணமாகத் தமது மிகுதியான நேரத்தை யும் பொருளையும் இந்நூலக வளர்சசிக்குச் செலவிட் டார். தஞ்சையில் பணியாற்றிய ஆங்கில அதிகாரி களின் உதவியால் அக்காலத்தில மேனாடுகளில அச் சான செருமன், பிரெஞ்சு, இத்தாலி, கிரேக்கம், ஆங்கி

லம் முதலான மொழிகளில் அச்சான நூல்களையும் நூலகததிறகு அவ்வப்போது வாங்கினார். அவரால் தொகுக்கப்பட்ட சுமார் 4300 நூல்கள நூலகத்தில் தனியாக வைக்கபபட்டுள்ளன. அச்சு நூல்கள் மட்டு மனறிச சிறந்த ஓவியங்களையும் புகைப்படங்களையும் சேர்த்து வைத்தார்.

தஞ்சை மராட்டிய மன்னரின் சந்ததியார், தம் சொந்த உடைமையாகிய இந்நூல் நிலையத்தை அர சாங்கத்தாரிடம் ஒப்படைத்தனர். 1918-இல் அதன பின் சம்புநாத பட்லாண்டகே, காகல்கார், பதங்க அவதாகர், ஆரணி சாகீர்தார், கோபால கிருட்டிண தவலேகர் முதலிய பல சிறந்த அறிஞர்களின பரம் பரையிலிருந்து மிகுதியான நூற்றொகுதிகள் இங்குச் சேர்க்கப்பட்டன. இவற்றைத் தவிர ஏறத்தாழ 40,000 அச்சு நூல்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் மற்றும் பல இந்திய மொழிகளில் உள்ளன. இவை அவ்வப்போது மத்திய, மாநில அரசுகளின் நிதி உதவியாலும், பொது மக்களிடமிருந்தும், அறிஞர்களிடமிருந்தும் நன் கொடையாகவும் பெற்றவையாகும்.

இந்நூலகம் 1918-ஆம் ஆணடு முதல் 1982 வரை சென்னை அரசாங்கத்தாரால நியமிக்கப்பட்ட ஐவர் கொண்ட நிருவாகக் குழுவினரால் இயக்கப் பெற்று வந்தது. அந்த நிருவாகக் குழு தமிழக அரசு ஆணை யின்படி 1983-ஆம் ஆண்டில் கலைக்கப்பட்டு,மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை இயக்குநராகக் கொணடு இயங்கி வருகிறது. இந்நூலகம் 1986-இல் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நிறுவனமாக (Registered Society) அமைக்கப் பட்டது. இப்பொழுது தமிழக அரசின் கல்வி அமைச்ச ரைத் தலைவராகக கொணட நிருவாகக் குழு ஒனறு செயற்பட்டு வருகிறது. இந்நிருவாகக் குழுவில் மத்திய, மாநில அரசுகளின உயர் அதிகாரிகளும், மன்னர் பரம்பரையின் சார்பாளரும் ஆக 13 உறுப் பினர்கள இடம்பெற்றுள்ளனர்.

நம் நாட்டின தொனமையான கலைச் செல்வ மெனக கருதப்படும் இந்நூலக நிருவாகத்திறகும் வளர்ச்சிகும் நூல் வெளியீட்டிற்கும் மத்திய, மாநில அரசுகள ஆண்டுதோறும் நிதி உதவி வழஙகி வருகின றன.

சுவடிகளைத் தக்கமுறையில் பாதுகாத்தல், புதிய சுவடிகளைச் சேர்த்தல், சுவடிகளுக்கு விவரபபட்டியல் தயாரித்தல், காலமுறை இதழ வெளியிடுதல், அரிய சுவடிகளைப் பதிப்பித்து அசசிடுதல்,ஆய்வுககுத துணை செய்யும் புதிய அச்சு நூல்களையும் காலமுறை இதழ களையும் சேர்த்தல, வாசகர் வேண்டும் தகவலகளை வழங்குதல், ஆய்வாளாகளுக்குத் தக்க முறையில உதவுதல போன்றவை இநநூலகத்தின இனறியமை யாப் பணிகளாகும். இதற்கேற்ப ஆய்வுப் பிரிவு புத்தகப்பிரிவு, மோடிப்பிரிவு, நுண்படப் பிரிவு, இரசாயனப் பாதுகாப்புப் பிரிவு, கட்டுமானப் பிரிவு, விற்பனைப் பிரிவு, அச்சகப்பிரிவு, காட்சிப்பிரிவு எனப் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுச் செயலாற்றி வருகிறது.

ஆய்வுப்பிரிவில் தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு, மராத்தி எனச் சுவடிகள் மொழிவாரியாகப் பிரிககப் பெற்று அநதந்த மொழிப் பணடிதாகள பொறுப்பில் கொடுககப்பட்டுளளன. இத்துறைகளில விவரப்பட்டி யல தயார் செயதல், அரிய சுவடிகளைப் புதிப்பித் தல், ஆய்வாளர்களுக்கு உதவுதல் முதலிய பணிகள நடைபெறுகின்றன.

நுணபடப் பிரிவில அரிய சுவடிகளையும் மிகப் பழைய சுவடிகளையும படப்பிடிபபுசெய்து பாது காப்புக்காக வைககப்படுவதுடன ஆயவாளர்களுக்குத் தேவையான நிழறபடஙகளும வழஙகப்படுகினறன.

மோடிப் பிரிவில், கையால் செய்யப் பெற்ற காகி தங்களில் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களின அரசாங்க வரவு-செலவுக் கணககு விவரங்களும், முக்கிய நிகழசசிக் குறிப்புகளும், ஆவணங்களும் மராததி மொழியில மோடி எழுததுகளால எழுதப்பெற்றுத் தஞ்சை அரசு ஆவணங்கள (Tanjore Raj Records) எனப் பெயாகொடுககபபட்டுள்ளன.

விற்பனைப் பிரிவில் நூலகம் இதுகாறும் வெளி யிட்டுளள சுமார் 254 நூல்கள (தமிழ் 123; வட மொழி 80; தெலுங்கு 17: மராத்தி 31; ஆங்கிலம 3) நூலக அலுவல் நேரத்தில விற்பனை செயயப்படுகின றன. அஞ்சல வழியாகவும் நூல்கள அனுப்பி வைக்கப் படுகின்றன. இந்நூலகத்தின முதல் பன்மொழிக் காலமுறை இதழ் 1940-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பட்டது. இதுவரை 36 தொகுதிகள வெளிவந்துள்ளன.

சுவடிகளையும், படப் புத்தகங்களையும், அச்சுப் புத்தகங்களையும் தக்க முறையில் பாதுகாத்துத் தூசி துடைத்தல், புகையூட்டுதல், தைலம் பூசுதல், மருந்துக் கலவை தெளித்தல், ஏடு செப்பனிடுதல், கட்டமைப்புச் செய்தல் போன்ற பணிகள் பாது காப்புப் பிரிவில் நடைபெறுகின்றன.

காட்சிப்பிரிவில பலவதி என்னும் மிகப் பழமை யான மீமாம்ச சாத்திரச்சுவடியும், சோழர் காலத் தில் நடிக்கப்பட்ட பிரபோத சந்திரோதயம் என் னும் நூல, பட விளக்கத்துடன் வைக்கப்பட்டுள் ளன. சீவகசிந்தாமணி, திருவாசகம், திவாகரம், கம்பராமாயணம், திருக்குறள் முதலிய நூல்களும் உள்ளன. இங்கு, கி.பி. 1476-இல எழுதப்பட்ட

பாமதி என்ற வடமொழிக் காகிதச் சுவடியுமுள்ளது. தானியல் சகோதரர்களின் படைப்பான ஐரோப்பா, இந்தியா முதலான நாடுகளின் சிறந்த காட்சிகள், மானிட உடற்கூறு நூல்கள், மூலிகைகளின் வண்ணப் படங்கள், அசுவ சாத்திர கசசாத்திரப் படத் தொகுப்புகள, சீன தேசத் தண்டனைப் படங்கள, சார்லசு இலீபுரூன் தீட்டிய முகத்தோற்ற அமைப்பு ஒற்றுமையைக் காட்டும் வரைவுகள் காட்சிப் பகுதி யில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை உலகின் அனைத் துப் பகுதியினின்றும் வரும் பார்வையாளர்கள பார்த்து மகிழகின்றனர்.

பல நூற்றாண்டுகளாகப் பழமையைத் தன்ன கத்தே கொண்டு வழிவழியாக வருகின்ற அறிஞர்கள், ஆய்வாளாகள், மாணவர்கள அனைவருக்கும் அறிவு வழியிலான கலை, பண்பாடு முதலியவற்றின் மைய மாக இந்நூலகம் திகழ்நது வருகிறது. எம்.சீ.

சரசுவதியந்தாதி என்பது சரசுவதியைப் போற்றும் பாடல்களை அந்தாதியாகப் பெற்று அமைந்ததோர் சிறறிலக்கியம எனப் பெயரைப் பாாத்த அளவில் முதற்கண புலனாகும. கல்விககும் கலைகளுக்கும் உரிய தெய்வமாகப் போற்றபபெறும் தாய்தெய்வம் கலைமகள். கலை மடநதை, நாமடந்தை, நாவின் கிழத்தி, சொலலின் கிழத்தி, வெண்டாமரைச் செலவி முதலிய பெயர்களால் இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகிறாள. இவள பிரம தேவனின் தேவியாவள. இவளைக் குறிக்கும் சரசுவதி என்னும் வடமொழிப் பெயர் பிற்கால நிகண்டு நூலாகிய சூடாமணி நிகண்டில்தான இடம்பெறு கிறது.

சரசுவதியந்தாதியைப் பாடியவர் இராமாயணப் பெருங்காவியத்தைத் தமிழுலகுக்குத் தந்த கம்பரே என்பர். இந்நூலின அச்சுப்பதிப்பில், 'கம்பநாட்டாழ் வார் இயற்றியருளிய சரசுவதியந்தாதி எனப் பதிப் பாசிரியர் வை.மு கோபாலகிருட்டிணமாச்சாரியாா குறித்துள்ளார். இந்த அந்தாதி பிறந்தது பற்றிய செவிவழிச் செய்தி ஒனறையும் பதிப்பாசிரியர் தம முகவுரையில் சுட்டியுள்ளாா. சோழ மன்னன் அவையை அலங்கரித்த கம்பர் அம்மனனுடன் மாறுபட்டு அந்நாட்டைவிட்டு மாறுவேடம் பூணடு சேரமன்னனை அடுத்து அடைப்பைக் காரனாய் இருந்தார் என்பது. சேரமன்னனின் அவைப்புலவர் பொறாமையால் கம்பரை இழிவுபடுத்தச் செய்த சூழ்ச்சியை முறியடிக்க வேணடிச் சரசுவதி தேவியை இந்த அந்தாதியால் போற்றி அவளுடைய இடக்காற் சிலம்பைப் பெற்றார் எனறும், பின்னர் மன்னன வேண்டுதலுக்கிசைந்து தேவியைத் துதிக்கக் கலை மகள் தன வலக்கால் ஒற்றைச் சிலம்புடன் தோன்றி நடனமிட்டுக் கம்பருக்கு அளித்த இடக்காற்சிலம்பை யும் மீண்டும பெற்று அணிநதுகொணடு காட்சி தந்தாள் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

இக்கதை நிகழ்சசி பெருங்கவிஞராகச் சோழ நாட் டில் விளங்கிச் சடையப்ப வளளலாரின ஆதரவையும் மன்னனது போற்றுதலையும் பெற்ற அவருடைய பெரும்புகழுககு ஏற்றதனறு. நூலின் வாக்காக நோக்கினும கம்பன் காவியத்தினும வேறுபட்ட நடை அமைப்பைக் காணலாம். எனவே, இநத அந் தாதியைக் கம்பரே பாடினாா எனனும செவிவழிச் செய்தி ஏற்றுக்கொள்ளத்தககதன்று. உவசசா குலத தாருக்குக் 'கமபர்' என்பது சிறப்புப் பெயராகும். அவர்கள் தம் பெயருடன் கமபர் என்பதனையும் சேர்த்துககொள்வா. இவவாறாகப் பிற்காலத்துக் கம்பா என்னும் பெயர் பூணட ஒருவரால் இந்நூல பாடப்பெற்றது என்று கொள்வதே பொருத்தமாகும.

சரசுவதி அநதாதி முப்பது கட்டளைக் கலித் துறைப் பாடலால் அமைநததோா துதிமாலை. இதன் காப்பாக 'ஆய கலைகள அறுபதது நான்கினையும்' எனறும், 'படிக நிறமும் பவளச செவ்வாயும்' என் றும் தொடஙகும் இரு வெணபாககள இடம் பெற றுள்ளன. இந்தக காப்புப பாடல்களைப் பினனாளில பல்வேறு நூலகளைப் படியெடுத்தாரும் தம் நூல களின தொடக்கத்தில் வரைந்துள்ளமை காணலாம். அந்த அளவு இநதக் காப்புச் செயயுட்கள தமிழறிஞ ரிடையே பெருஞ்செல்வாகருப் பெறறு விளஙகியமை தெரியவரும்.

இந்நூலில் சகல கலைகளையும் தந்தருளும் தேவியின் திருவுருவையும், அவள் கலைநாயகியாய வணஙகுவார்ககுப் புலமையளித்தருளும் திறத்தையும் ஆசிரியா பலபடப் புனைந்து போற்றியுளளாா.

தேவியின திருவுருவத்தை அழகொழுக எழுதிக் காட்டுகிறார் இக்கவிஞர். கலைமகள் வணககமாகவே இம்மாலைப் பாடல்கள் எல்லாம் அமைந்துளளன.

சரசுவதி தேவி எல்லா வகையான மேம்பாட்டிற் கும் காரணமாக விளங்குகிறாள் எனபதை அறிவிக் கிறார் கவிஞர். இந்தச் சரசுவதியந்தாதியின அடிச்சு வட்டில் அமைந்ததே குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட சகலகலாவல்லிமாலை. மு.ச.

சரண்சிங்கு (1902-1987): விவசாயிகளின் தலை வரான சரணசிங்கு1902-ஆம் ஆணடு திசம்பர் மாதம் மீரட்டுமாவட்டத்திலுளள நூர்புர் கிராமத்தில் பிறந தார். இவர் 1923-இல அறிவியலில பட்டம் பெற் றார். ஆக்ரா பல்கலைக் கழகத்தில் 1925-இல் பட்ட மேற்படிப்பு படித்துப் பட்டம் பெற்றார். சட்டத்தில்

பயிற்சி பெற்றதின் விளைவாக முதலில் உத்தரபிர தேசத்தில் காசியாபாத்தில் வழக்கறிஞராகத் தம் வாழ்க்கையைத் துவக்கினார். பினனர் 1929-இல்

சரண்சிங்கு

மீரட்டிற்குச் சென்று அங்கேயே வழக்கறிஞராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். அதே ஆண்டில் இவர் இந்தியத்தேசிய காங்கிரசில் உறுப்பினராகச் சேர்ந் தார்; 1937-இல் சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஆனார். வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் 1942-இல் பங்கு பெற்றுச் சிறை சென்றார். உத்தரபிரதேசத் தில் கோவிந்தவல்லப பந்து அமைத்த அமைச்சர வையில் 1946-ஆம் ஆண்டு இவர் அமைச்சராக இருந்தார். நாடாளுமன்றச் செயலராகப் பணியாற்றி னார். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மத்திய அமைச் சரவையில் நீதி, செய்தி அமைச்சராக ஆனார். அடுத்த பதினைந்தாண்டுகள் பலதுறைகளிலும் பொறுப்பேற்றுத் தம் திறமையை வெளிபபடுத்தினார்.

இவர் காங்கிரசுக் கட்சியிலிருந்து விலகிச் சம்யுக்த விதயக்தால் கட்சியின் தலைவராக ஆனார். இரு முறை குறுகிய காலம் முதலமைச்சராகவும், இருந் தார். பிறகு பாரதீய கிரந்திதளம் என்ற கட்சியை 1969-இல் உருவாக்கினார். இக்கட்சி 1970-இல் உத்தர பிரதேசத்தில் அமைச்சரவையை அமைத்தது. நாட் டில் 1975-இல் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டபோது தம் கட்சியைப்பாரதீய லோக்தளத்துடன் இணைத் தார். அப்போது இவர் சிறை செனறார். சனதாக் கட்சி 1977-இல் ஏற்படுவதற்கும் அதன் பெருத்த வெற்றிக்கும் இவர் காரணமாயிருந்தார். பிறகு தேசா யின் அமைச்சரவையில் உள்நாட்டு அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். ஆனால், 1978-இல் தேசாய்க்கும் இவருக்குமிடையே இருந்த கருத்து வேறுபாடு காரண மாக இவர் பதவி விலகினார். மீணடும் துணைத் தலைமை அமைச்சராக அமைச்சரவையில் சேர்ந்தார். இருப்பினும் இவருக்கும் தேசாய்க்கும் இடையே இடைவெளிகூடித் தேசாயின் அமைச்சரவை கவிழ் வதற்கு இவர் காரணமாக இருந்தார்.

இவரது தலைமையில் 1979-ஆம் ஆண்டு, சூலை 28-இல் மத்தியில் ஒரு கூட்டு அமைச்சரவை பதவி வகித்தது. இவர் இந்தியாவின் ஐந்தாம் தலைமை அமைச்சராக ஆனார். ஆனால் இவரது அமைச்சரவை 24 நாள்கள் தான் நீடித்திருநதது. நீண்ட நாள் நோயுற்றிருந்த இவர் தம் 85-ஆம் வயதில 1987-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ஆம் நாள் தம்முடைய மனைவி காயத்திரி தேவியையும், மகன் அசுட்சிங்கை யும், ஐந்து புதல்வியரையும் விட்டுவிட்டு இறந்தார்.

இவர் இறக்கும் வரையில் மிக்க எளிமையான வாழ்க்கை நடத்தினார். தம் ஓய்வு நேரத்தைப் படிப் பதிலும் எழுதுவதிலும் செலவழித்துப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் தலைசிறந் தது சமீன்தாரி ஒழிப்பைப் பற்றியதாகும். இந்திய கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றியும், வறுமையைப் பற்றியும், குடியானவர்களைப் பற்றியும் இவர் பல நூல்கள் எழுதியுள்ளார். சரண்சிங்கு இந்தியாவின் வர லாற்றில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. கே.சே.

சரணாகதி: பக்தி என்பது அன்பினாலான ஒரு ஏணி போன்றது. அது பூமிக்கும் கடவுளின் இருப் பிடத்திற்கும் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. அது மிகவும் கடினமான பாதை. நெருப்பிலான ஒரு ஆற்றின் மேலமைந்த மயிரினால கட்டிய பாலம் போன்றது பக்தி மார்க்கம் ஆகையினால் அறியாமை யில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற ஆன்மாவானது முக்தி யடைய பக்திமார்க்கம் மிகவும் எளிதானதன்று. சாத் திரங்கள் சரணாகதி (Saranagathı) என்ற எளிய மார்க்கத்தை எல்லா ஆன்மாக்களும் கடைப்பிடித்து எளிதில் முக்தியடையக் கூறுகின்றன. வேதாந்த தேசிகர் என்ற ஞானி சரணாகதி மார்க்கததை விளக்கிக் கூறினார். உபநிடதங்கள முக்தியடையப் பக்தி மார்க்கத்தையும், சரணாகதி (பிரபத்தி) மார்க் கத்தையும் விளக்குகின்றன. பகவத் கீதை ஆன்மாக் கள் பாவச் சுமையை அகற்றுவதற்கு கடமையைச் செய்து, இறைவனிடம் சரணாகதி யடைய வேண்டு மென்று கூறுகின்றது. மேலும் நம்மாழ்வார் போன்ற ஞானிகள் சரணாகதி மார்க்கத்தைக கடைப்பிடித்து

முக்தி நிலையடைந்தார்கள். பக்தி மார்க்கம் தொடர்ந்து பயிற்சி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். சரணாகதி மார்க்கத்தில் பக்தன் முழுநம்பிக்கையுடன் இறைவனிடம் தன்னை ஒப்படைத்தல் வேணடும். சாதி வேறுபாடில்லாமல் எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் முக்தியளிக்கக் கூடிய மார்க்கம் சரணாகதி. பிறருக்குத் தீமை செய்யாமை, புலனடக்கம், தயை, மனனித்தல், அறிவு, தவம், தியானம், உண்மை முதலிய எட்டுக் குணங்கள் அமைந்திருத்தல் வேணடும்; சரணாகதி மார்க்கத்தில், ஆன்மா ஆணவத்தைக் களைந்து விடு கிறது. அருள வழி நிற்கிறது. சரணாகதி மார்கக மானது கீதோபநிடதத்தில் (Gitopanisad) இறைவ னின் போதனையாக அமைகிறது; அது மனிதனுடைய துயரங்களைக் களைவதற்காகவும் முக்தியளிப்பதற் காகவும் உபதேசிக்கப்பட்டது 'எல்லாவித கருமங் களையும் விட்டு என்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்து விடு' என்று இறைவன் கூறுகிறார்.

சரணாகதி ஆறு அங்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக கிறது. அனுகூலிய சங்கல்பம் (Ankulya Sankalpa) பிரதிகூலியவர்சனம் (Pratikulya Varana) மகாவிசு வாசம் (Mahavisvasa) கார்ப்பண்ணியம் (Karpnya) கோப்டிரத்வ வாரணம் (Goptrtva Varana) ஆன்ம நிட்சேபம் (Atma niksepa). முதற்கூறியது இறைவன ஆணைப்படி நடக்கச் சத்துவ குணமுடைய மனம் தேவை. அதனால் அகங்காரம் அழிந்து விடுகிறது. இரண்டாம் அங்கம் இறைவனுககுப் பிடிக்காதவற்றை ஒதுக்கி விடுதல். மூனறாம் மகா விசுவாசம் (Maha visvasa) இறைவனின அருளில் முழுநம்பிககை வைத் தலாகும். நான்காம் அஙகம் கார்ப்பண்ணியம் என்பது கர்ம மார்க்கத்தையோ ஞான மார்க்கத்தையோ பக்திமார்க்கத்தையே பின்பற்றாமலிருப்பது. இது பணிவு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்துகிறது. ஐநதா வது கோப்டிரதவ-வாரணம் என்பது இறைவனின் தயையை எதிர்பார்த்தல். கடைசியாக ஆத்மநிட் சேபம் (Atmaniksepa) என்பது தன்னை ஒப்படைத் தல்.

சரணாகதி என்பது ஆன்ம-நிட்சேபத்தை மூன்று தலைப்புகளில் கூறும். அதாவது பலசமர்ப்பணம் (Phala Samarpana) என்பது இன்பமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்பதை ஒப்படைத்தல். பராசமர்ப் பணம் (Phara – Samarpanam) என்பது ஒழுககமே சிறந்தது என்பதனை ஒப்படைத்தல். சுவரூப சமர்ப் பணம் (Swarupa-samarpanam) எனபது ஆணவமே சிறந்தது என்பதனை ஒப்படைத்தல். அகல்யை இராமன் கால்பட்டவுடன் சாபம் நீங்கி நல்ல வாழ்வு பெறுதல், கசேந்திரன் ஆபத்தான சூழநிலையில் இறைவன் பெயரைக் கூறி முத்தியடைதல், சுக்கிரீவன் இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுதல் முதலியன சர ணாகதி மார்க்கத்தில் உளள எடுத்துக்காட்டுகள். விபீடணனின் சரணாகதியிலும் சரணாகதி மார்க்கம விளக்கம் பெறுகிறது. விபீடணன இராவணனை விட்டு இலங்கையிலிருந்து ஓடி வநது இராமனிடம் சரண் அடைகிறான். இராமன் அவனுக்கு அடைக கலம் கொடுககிறான. இது இராமாயணத்தில காணப் படும் சரணாகதி பற்றிய கருத்து.

தென கலைப்பிரிவு முத்தி எனபது யோகத்தி னால் அடையப் பெறும் மாாக்கமன்று; இறைவனால அளிக்கப்பட்ட கொடையாகும் (Gift) என்னும் கருத்தினது. பிள்ளை லோகாசாரியார் சிரீவசன பூடணம் (Srivasana-Bhusana) என்னும் நூலில, சர ணாகதியை (பிரபத்தி) முகதியடையும் மாாககமாகக கருதக கூடாது எனறும, ஆனமா அகநதையிலலாமல் இறைவன அருளைப் பெறத் தகுதியுடையதாக இருக்க வேணடும் எனறும்,பாவத்திலிருநது விடுதலை சமயஙகளின் அடிப்படைக் கருததாகும் எனறும, அதற்காக இறைவன் அருளை வேணடி நிறகிறது ஆனமா எனறும கூறுகிறார். புனித அகசுதின (St. Augustine) அருட் சக்தி பாவததிலிருநது விடுதலை யளிக்கிறது எனறு கூறினாா.

நம்மாழ்வார் ஒரு சிறநத மறைமெய்ஞ்ஞானி. அவர்,தம் இறை அநுபவத்தை எலலா ஆனமாககளும் பெறும்படி செய்தார். தயை எனபது இறைவனிடம நிறைநதுளளது என்று கூறலாம். மனனிப்பு எனபது பாவத்தை மறந்து விடுதல். கிறித்தவ மததில நீதி நாளன்று (Judgement Day) நல்லவர்கள காப பாற்றப்படுவார்கள. தீயவர்கள நரகததிற்கு அனுப் பப்படுவார்கள். இதை வைணவர்கள் ஒத்துக கொளள வில்லை. சரணாகதிக கொளகையினபடி எலலோரும ஒருநாள மனனிககபபடுவார்கள. இரா.கோ.

துணை நூல்:

Srinivasa Chari. P. N., The Philosophy of Visistad-vaita, The Theosophical Society, Madras, 1970.

சரத் சந்திர சட்டர்சி, வங்க மொழியில் புகழ்வாய்ந்த எழுத்தாளர். இவருடைய புதினங்களும சிறுகதைகளும் ஆங்கிலத்திலும், பத்திற்கு மேற்பட்ட இநதிய மொழிகளிலும மொழிபெயாககபபட்டுள ளன.

சரத் சந்திரர் கி.பி. 1876-இல தேவானந்தப்பூரில், மதிலால் சட்டர்சிககும் புவனேசுவரி தேவிககும் மக னாகப் பிறந்தார். சிறுவயதில் இவர் தம் பெறறோரு டன் பகல்பூரில் தம் தாய் வழிப் பாட்டனாரான கேதார்நாத் காஙகுலியின் இல்லத்தில் வாழ நேர்ந தது. இவா கலைகளிலும், விளையாட்டுகளிலும

பாம்புபிடித்தல, மீனபிடித்தல் முதலியவற்றிலும் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அவ்வப்போது வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போவதும் இவருக்கு வழக்கம். ஒரு நாடகக் குழுவில சிறிதுகாலம் பஙகேற்றுச் செயற் பட்டார். சில சமயஙகளில துறவியாகவும் திரிந்தார். வைதிகப் பற்றுடைய காங்குலி குடும்பத்தார் ஒரு சமயம் இவரைக் குடும்பத்திலிருந்தே விலக்கி வைத்த னர்.

பகல்பூரில் இடைநிலை வகுப்பு (F.A.) வரை பயின்ற இவரால கல்வியை முடிக்க இயலவிலலை. பெற்றோர் இறந்த பினனர்க் கல்கத்தாவில் சிறிது காலம் வேலைதேடித் துன்புற்றபின், சரத் சந்திரர் 1903-இல் பர்மாவுக்குச் சென்றார். இரஙகூனில் கணக்குத் துணைத் தணிக்கையாளர் அலுவலகத்தில எழுத்தராகப் பணியாற்றினார்.

தம்முடன் வசித்த ஒரு குடிகாரன் தன் மகளை ஒரு கடன்காரனுக்கு மணம் செய்துதரக் கருதியது கண்டு, பரிவு கொண்ட சரத்சநதிரர் அப்பெணணை மணந்தார். அம்மனைவியும், பினனர்ப் பிறந்த மகனும் விரைவிலேயே கொளளை (Plague) நோயால் மாண்டனர். பின் சரத் சந்திரர் வங்கம்வந்தபோது இரண்மயி தேவியை மணந்தார்.

இவரது இலக்கிய நணபர்கள இவர் எழுதிய 'மந்திர்' (கோயில்) என்னும் கதையை ஒரு போட்டிக்கு அனுப்பினர். இவருடைய தாய்மாமனான சுரேந்திர நாத் காங்குலியின் பெயரால அனுப்பப்பட்ட அக் கதை முதல் பரிசைப் பெற்றது. அடுத்து அநநண்பா கள் இவரது 'படதிதி' யைப் (தமக்கை) 'பாரதி' இதழுககு அனுப்பினார். தொடக்கத்தில ஆசிரியர் பெயரின்றி வெளிவந்த இக்கதையைப் படித்தவர்கள அது தாகூரால் எழுதப்பட்டதென எணணினர்.

'சாகித்யா', 'யமுனா', 'பாரத்வர்சா' ஆகிய இதழ்கள இவருடைய கதைகளை வெளியிடலாயின. எழுத்தின்மூலம் நல்ல வருமானம் கிடைக்கத் தொடங்கியதால் சரத் சந்திரர் பர்மாவை விட்டு வங்கம் திரும்பி உரூபநாராயண ஆற்றின் கரையில் பாணித்ராசு என்னுமிடத்தில் வாழந்து வரலானார்.

இவர் இருபதுக்கு மேற்பட்ட புதினங்களையும பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவர்தம் எழுத்துகளில் தாகூர், பக்கிம் சந்திரர் ஆகியோரின் செல்வாக்கைக் காணலாம். புகழில் இவர் தாகூருக்கு அடுத்த நிலையில் விளஙகினார். கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகமும், தாக்கா (Dacca) பலகலைக் கழகமும் இவருக்கு முறையே சகத்தாரிணி பதக் கத்தையும், டாக்டர் பட்டத்தையும் வழங்கிச் சிறப் பித்தன.

இவர்தம் புதினங்களில் பெரும்புகழ் படைத்த 'சிரீகாந்த' பெருமளவுக்குத் தன்வரலாற்றுத் தன்மை படைத்தது என்பர். 'கிரகதாகம்' (எரிந்த வீடு), 'தேனா பாவ்னா' (செலவும் வரவும்), 'பளளிசமாச' (கிராம சமுதாயம்), 'தேவதாசு' ஆகியன இவர்தம் சிறந்த புதினங்களுட் சில. இவரது கடைசிப் புதின மான 'சேச பிரசன' (இறுதி வினா) வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகளை விவாதிக்கிறது.

இவர்தம் புதினங்களுள் பல நாடகமாகவும், பிற் காலத்தில் திரைப்படமாகவும வந்து வெற்றிபெற்றன. இவர்தம் புதினஙகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த வர்களுள அ.கி. சயராமன், ஆர். சணமுகசுநதரம், த.நா. குமாரசுவாமி, த.நா. சேனாபதி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள.

நாட்டு விடுதலை இயக்கத்தில சரத் சந்திரருக்கு ஈடுபாடு இருநதது. ஒளரா மாவட்டக காங்கிரசுத் தலைவராக இவர் சிறிது காலம் பணியாறறினார. இவரது 'பதோ தாபி' (பாதையின கோரிககை) பாமாவிலும் கீழநாடுகளிலும் இநதிய விடுதலைக் காகச் செயறபட்ட ஒரு புரட்சி இயக்கத்தின நட வடிக்கைகளைப் பின்னணியாகக கொண்டது. இதில் வரும் 'சவ்விய சாசி'யின பாத்திரம் இராசு பிகாரி கோசை மனததில் கொணடு படைக்கப்பட்டது என் பர். இப்புதினம் ஆங்கில அரசால் தடை செய்யப் பட்டது.

பகல்பூரில் இவர் வாழ்ந்த இந்துக்கூட்டுக் குடும்ப முறையின் பாதிப்பை இவருடைய பல கதைகளில் காணலாம். 'வைகுநதேர் வில' (வைகுந்தன் உயில), 'இராமேர் சுமதி' (இராமன் அறிவு பெறுதல்) முதலிய வறறில் கூட்டுக குடும்பங்களில் பொருளாதாரக் காரணஙகளால் எழும் சிககல்களும, உணமையன்பு அவற்றைத தீர்க்கத் துணை நிற்கும் செய்தியும பேசபபடுகின்றன.

பெண் உளளத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதில் சரத்சந்திரர் திறம் படைத்தவர். கட்டுப்படுத்த முடி யாத காதலுக்கும், சமூக மரபுகளுக்கும் நிகழும் போராட்டம் இவருடைய கதைகள பலவற்றில் முதலிடம் பெறுகிறது. கைம்பெணகள், காதலில் தோல்வியுற்ற பெணகள, பரததையர், கணவனால கைவிடப்பட்ட பெண்கள் ஆகியோர் மீது சரத் சந்திரருக்கிருந்த பரிவு அவர் படைப்புகளில் வெளிப் படுகிறது. இவர், 1938-ஆம் ஆணடில் காலமானார்.

ந.மெ.

சரப புராணம்: சரபம் என்பது சிஙகத்தையும் கொல்லததக்க வலிமை படைத்ததாய்ப் பறவைகளுக் கெல்லாம் அரசாக விளங்கும ஒரு பறவையை குறிக்

கும். இது விலங்குருவும் பறவை உருவும் இணைந்த வடிவம் கொண்டதாகும். இதற்கு இரண்டு சிங்க முகங்களும் சிங்கத்தின் உடலும் பறவைகளைப் போன்று இரண்டு இறகுகளும் உள்ளனவாம். எட்டுக் கால்களும் இதற்கு உள்ளன. இவ்வாறாகக் காஞ்சிப் புராணம் இதனை அறிமுகப்படுத்துகிறது. எட்டுக் கால்களையுடைய பறவை வடிவினதாகிய இதனை 'எண்காற்புள்' என்று உரைப்பர். 'சிம்புள்' என்றும் இதற்கு ஒரு பெயருண்டு.

பிரமன் வேண்டுதலால் சிவமூர்த்தி வீரபத்திரரை ஏவ அவர் இத்தகைய சரப உருவினைக் கொண்டு இரணியனைக் கொன்ற நரசிங்க மூர்த்தியின் அட்ட காசங்களை அடக்குவித்தார். இந்நிகழ்ச்சியைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டு தோன்றியதே சரபபுராணம்.

வியாச முனிவர் அருளிச் செய்த இலிங்கபுராணத்தின் 96-ஆம் அத்தியாயம் சரபமூர்த்தியின் பெருமையைப் பேசுகிறது. நான்முகக் கடவுளாகிய பிரமதேவன் கலைமகளிடம் இப்புராணச் செய்தியை உரைப்பதாக அந்நூலுள் அமைந்துள்ளது.

சரப புராணத்தின் பதிகத்தில் வரும் 11-ஆம் பாடல் முனிவரர் சூதமுனிவரை வேண்ட அவர் அருளியதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதற்கு அடுத்த பாடலில் (12) நந்தி தேவரிடம் சனற்குமாரன் கேட்டுத் தெளிந்து வியாச முனிவருக்குச் சொன்னார் என்றும், வியாச முனிவரிடமிருந்து சூதமுனிவர் கேட்டு முனிவர்களுக்கு அருளிச் செய்தனர் என்றும் காணப்படுகிறது.

வடமொழிப் புராணத்தை மதுரையிலுள்ள திருத்தொண்டர்கள் வேண்ட இந்நூலாசிரியர் தமிழில் செய்தார் என்பது தெரியவருகிறது. (சரப.பதி 13) இந்நூலாசிரியரின் பெயர் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இந்நூலின் ஏட்டுப் பிரதியில் உள்ள குறிப்பைக் கொண்டு பண்டித உலகநாத பிள்ளையவர்கள் திருமலைநாயனார் இந்நூலைச் செய்தவராவர் என்று சுவடி விளக்கத்தில் தெரிவித்துள்ளார். இவர் புராணத் திருமலைநாதரின் வேறானவர் என்பர்.

தமிழ்ச் சரப புராணத் தொடக்கத்தில் விநாயகர் காப்பு உள்ளது. அடுத்து நூல் வரலாறு தரும் பதிகப் பகுதி அமைகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து வரும் நூற் பகுதி ஏழு சருக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவையாவன: 1. நரசிங்கவுற்பத்திச் சருக்கம், 2. கடவுள் முறையீட்டுச் சருக்கம், 3. வீரபத்திரன் எழுச்சிச் சருக்கம், 4. அறிவுறுத்திய சருக்கம், 5. சலந்தரன் வதைச் சருக்கம், 6. சக்கரம் பெற்ற சருக்கம், 7. நரசிங்க வதைச் சருக்கம். இப்புராணம் 431 விருத்தங்கள் கொண்டது.

ஒவ்வொரு சருக்கமுடிவிலும் அடுத்து வரும் சருக்கத்திற்குத் தோற்றுவாயாய் இன்ன பொருளைப் பேசப் போகிறோம் என்று குறிப்பிடுதல் காணலாம். நூல் முழுமையும் புராணக் கதையை விரித்துச் சொல்லும் பாங்கில் உள்ளதேயன்றிக் கற்பனை, முதலிய வருணனை காவிய நயம் சிறக்கவில்லை.

தக்கன் யாகத்தை அழிக்கச் சிவபெருமான் வீரபத்திரரை ஏவியது போலவே நரசிங்கமூர்த்தியின் கொட்டத்தை அடக்கவும் வீர பத்திரரை அனுப்புகிறார். வீரபத்திரர் சரபவுருக்கொண்டு நரசிங்கத்தை அடக்குகிறார்.

சரபமூர்த்தி நரசிங்கத்தை உருட்டித் துகைத்து உகிரால் அதன் மார்பகத்தைப் பிளந்து அதன் ஆருயிர் குறைந்து அவசமுற்றிட அடர்த்து வீழ்த்துகிறார். அப்பொழுது நரசிங்கமும் தம் முன்னறிவால் பராபரன் பெருமையை அறிந்து துதித்துப் பரவுகிறார். மடங்கல் வடிவம் துறந்து தம் முன்னை நிலையைத் திருமால் பெறுகிறார்.

வீழ்ந்துபட்ட நரசிங்கத்தின் தோலை உரித்துக்கொண்டு சென்று கயிலையில் எம்பெருமான் முன்னிலையில் வீரபத்திரர் வைக்கிறார். பெருமாள் அதன் தலையைப் பிரம கபால மாலையுடன் சேர்த்துக் கோத்துத் தோலைப் போர்த்துக்கொள்கிறார்.

சிவபெருமான் துதியாக வரும் சில பாடல்கள் அங்கங்கேயுள. சிறப்பாக ஆற்றலடங்கிய திருமால் ஒன்பது பாடல்களால் துதிப்பதாகவுள்ள பகுதி (சரப.7:19-27) ஒரு நவமணி மாலையாம்.

சரபமூர்த்தியின் திருவுருவம் தமிழகத்தே கும்பகோணத்தை அடுத்த திருபுவனம் திருக்கோயிலில் உள்ளது. உலகத்தின் துயர்துடைக்க எழுந்த இந்த திருவுருவை வேகத்திருவுரு என்பர். இத்திருத்தலத்திலன்றித் திருவானைக்கா, புதுக்கோட்டை முதலிய இடங்களிலும் சரபமூர்த்தியைக் காணலாகும். இப்பெருமானை வணங்குவோர் எல்லாருக்கும் தீவினைகள் எல்லாம் தீர்ந்து நன்மை உண்டாகும் என்று சரபோபநிடதம் கூறுகிறது என்பர்.

இந்நூலுக்கான சுவடி ஒடிந்தும் சிதைந்துமுள்ள நிலையில் தஞ்சாவூர்ச் சரசுவதிமகாலில் காணப்படுகிறது. இதனைச் சரசுவதிமகால் நூலகம் வெளியிட்டுள்ளது. மு.ச.

சரபமூர்த்தி: சைவ சித்தாந்த இறைக் கோட்பாட்டில் இறைவன் உருவம் (சகளம்), அருவம் (நிட்களம்), அருவுருவம் (சகளநிட்களம்) ஆகிய மூவகை வடிவங்களைக் கொண்டிருப்பவனாகக் கருதப்படுகிறான். உருவநிலையையும் இன்பநுகர்வு

வடிவம் (போக உருவம்), வன்மை வடிவம் (கோப உருவம்), சிந்தனைவடிவம் (யோக உருவம்) என மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றுள அச்சுறுத்தும் நிலையில் அழிக்கும கடவுளாகச் சிவனை விவரிப் பதை அழிக்கும் வடிவங்கள் (சம்காரமூர்த்தி) என்பர். பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் தொல்லை விளைவிக் கின்ற பேய்த்தனமான ஓர் உயிரை அழிக்கும் நிலை யில், அவ்வுயிரின் பெயரைத் தொடர்புபடுத்திச் சிவ னுக்குப் பெயர் சூட்டுவர். யானை வடிவ அசுரனைக் கொன்றதால் கசாசுரமூர்த்தி எனவும், காலனாகிய இறப்புக் கடவுளை அழித்ததால் காலாரி மூர்த்தி எனவும், மன்மதனை எரித்ததால் காமாந்தகமூர்த்தி எனவும் சிவன் அழைக்கப்படுகின்றான. சிவனின் அழிக்கும் வடிவங்களில் ஒன்றே சரபமூர்த்தி அல்லது சரபேச மூர்த்தியாகும். பழங்கதை சார்பான சரபம் என்ற விலங்கின் வடிவத்தைச் சிவன் எடுத்துக் கொண்டதே இவ்வடிவமாகும்.

விட்டுணு, நரசிம்ம வடிவில் இரணிய கசிபு என் னும் அசுரனை விண்ணுலக உயிர்களுக்குத் தொல்லை தந்தமையால் அழித்தான். அவ்வசுரனை அழித்த பின்பும் விட்டுணு தனது அச்சுறுத்தும் மனப்பான் மையைத் தணித்துக் கொள்ளாது உலக உயிர்களுக் குப் பெருத்த சேதத்தை உணடு பண்ணியவாறிருந் தான். வானுலகினர் இதனைத் தடுக்க வேண்டு மெனச் சிவனிடம் வேணடிக்கொள்ள, சிவனும் நர சிம்ம வடிவை அழிப்பதாக உறுதிகூறிச் சரபவடி வெடுத்தான். இச்சரபவடிவம் இரண்டு தலைகளை யும், அழகான இரு இறக்கைகளையும்கூரிய நகங்களை யுடைய சிங்கத்தின எட்டுக்கால்களையும், நீளமான வாலையும் கொண்டதாக விளங்கியது. சரபமூர்த்தி பெருத்த ஓசையுடன நரசிம்மத்தை அணுகி அதனைப் பிடித்துக் கிழித்து எறிந்தது. நரசிம்மத்தின் தோலைத் தனது உடையாகவும், அதன தலையைத் தனது மார்பு அல்லது தலையில மகுடமாகவும் சரபமூர்த்தி அணிந்தது. விட்டுணுவும் தன் நிலைக்கு வநது, சற்று ஓய்வு கொணடபின் சிவனைப் புகழ்ந்து வைகுணடம் சென்றதாகப் பழமரபுக் கதை விவரிக்கிறது. நரசிம்மத்தை அழித்த சிவனின் வடிவமே சரபமூர்த்தி எனறு சொல்லப்படுகிறது.

காமிகாகமம் சரபமூர்த்தியைச் சரபேசமூர்த்தி எனக் குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஆகமம் சரபமூர்த்தி யின் வடிவைப் பின் வருமாறு கூறுகிறது. சரபேச மூர்த்தியின உடல் பொன்னிறமுடையதாய்ப் பறவைபோனறது; சரபமூர்த்தி மேல் நோக்கிய இரு இறககைகளையும், சிவந்த இரு கண்களையும், எட்டுக்கால்களையும விலங்கினுடைய வாலையும், மனித உடலையும், சிம்மத்தின் தலையையும் மகுடத் தையும், பக்கத் தந்தங்களையும் உடையவராகக் காட்சியளிக்கிறாா. தம் இருகால்களால் நரசிம்மத் தைத் தூக்கியிருக்க, நரசிம்மம் மனித உடலுடன் கூப்பிய இருகரங்களுடன் உள்ளதாகவும சரப மூர்த்தியின் வடிவம் அச்சுறுத்தும் நிலை கொண்ட தாகவும் இருந்தது என்றும் அநத ஆகமம் கூறுகிறது.

சிரீத்துவநிதி என்னும் நூல், சரபமூர்த்தி முப்பத் திரணடு கைகளுடன் விளங்குவதாகக் குறிப்பிடுவது டன் வலக் கைகளில் வச்சிரம், முசுதி, அபயம், சக்கரம், சக்தி, தண்டம், அங்குசம், கட்கம், கதவான் யம், பரசு, அக்கமாலை, எலும்பு, தனுசு, முசலம், அக்கினி ஆகியவைகளையும், இடக்கைகளில் பாசம், வரதம், கதை, பானம், துவசம், வாள, பாம்பு, தாமரைமலர், கபாலம், புத்தகம், ஆலம், முத்கரம் ஆகியவைகளையும் உடையதாய் ஒரு கை துர்க்கையை அணைத்துக் கொண்டதாகவும் விளஙகியது என்று குறிப்பிடுகிறது.

உத்தர காரண ஆகமம் சரபமூர்த்தியைத் திருக் கோவில்களில் அமைப்பதால் எதிரிகள் அழிவர் என்றும், போரில் வெற்றியும் நன்மைகளும் ஏறபடு வதுடன், நோய்களும் நீஙகும் எனறும் கூறுகிறது. சரப மூர்த்திக்கு மூன்று கண்கள் உண்டென்றும் அவை சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு ஆகியவை என்றும், அதன் நாக்கு நிலத்தடியில் மறைநதிருக்கும் பாதவாலைம் எனப்படும் அக்கினி என்றும், அதன் இறக்கைகளைக் காளி, துர்க்கை என்றும், நகஙகள் இந்திரன் என்றும், வயிறு காலாக்கினி என்றும், அதன் தொடைகள் காலனும், மிருத்யுவுமாக விளங்குகின் றன என்றும், சரபமூர்த்தியின வலிமை வாயுவை ஒத்தது எனறும் இவ்வாகமம் பேசுகிறது.

சரப மூர்த்தியின் வடிவமொன்று தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருபுவனம் எனனும் ஊரிலுளள சிவன கோவிலில் காணப்படுகிறது. இவ்வடிவம் மூன்றுகால் களுடன், சிம்மஉடல், தலை ஆகியவைகளைக் கொணடதாகவும, விலங்கின வாலுடனும் நான்கு மானிடக் கைகளுடனும் விளங்குகிறது. மேல்நோக்கிய வலககையில் பரசும், கீழ்நோக்கிய வலக்கையில் பாச மும், மேலநோக்கிய இடக்கையில் மிருகத்தையும், கீழ்நோக்கிய இடக்கையில் அக்கினியையும கொண்ட தாக உள்ளது. சரபமூர்த்தி தன் முன்னிருகால்களால் நரசிம்மத்தை இறுக்கிப் பிடித்த நிலையிலும் நரசிம்மம் அப்பிடியிலிருநது தன்னை விடுவித்துக் கொளளத் தன் எட்டுககைகளினாலும் போராடுவது போன்ற நிலை யிலும் இவ்வடிவம் காணப்படுகிறது. பி.ஆர்.ந.

துணை நூல்:

Devasenapati V.A., Saiva Siddhanta, University of Madras, 1974.

சரபோசி, முதலாம் (கி.பி. 1711-1729): இவர் தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட மராட்டிய மரபின் மூன்றாம் மன்னர். இம் மரபின் முதல் மன்னன் முதலாம் ஏகோசியின் (கி.பி. 1676-1684) மகன் முதலாம் சரபோசி, தன் அண்ணன் சகசி மன்னனுக்குப் (கி.பி. 1684-1711) பின் அரியணை யேறினார். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், திருவாரூர்த் தியாகேசர் கோயில் முதலான கோயில் களுக்குத் திருப்பணிகள் செய்தார். தமிழ், தெலுங்கு, வடமொழி, மராத்திய மொழிப் புலவர்களை ஆதரித்தும், இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டும், தாமே கவிதைகள் இயற்றியும், தமிழக வரலாற்றில் தமக்கெனத் தனித்ததோர் இடத்தினைப் பெற்றுள்ள இவர், தஞ்சை மராட்டியர் மரபின் புகழ்பூத்த வேந்தர்களுள் ஒருவராவார்.

திருச்சி மாவட்டம் திருமழபாடியில் கி.பி. 1675 -இல் ஏகோசிக்கும் தீபாம்பாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்த சரபோசி, இளமைக் காலத்திலேயே கற்க வேண்டு வனவற்றைக் கற்றார். உரிய பருவம் எய்தியவுடன் சுலக்சணா பாயி, அபரூபபாயி, இராசச பாயி ஆகிய மூன்று பெண்களை மணந்தார். தன் அண்ணன் சகசி யின் ஆட்சிக்காலத்தில், சரபோசி சாரீக் கோட்டை யிலிருந்து (சாக்கோட்டை, கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது) ஆட்சி புரிந்தார்; சகசிக்குத் துணையாகச் சில போர்களிலும் பங்கு கொண்டார். சகசி கி.பி. 1711-இல் இறந்தவுடன் (சில சுவடிகள் 1712 எனவும் கூறுகின்றன) சரபோசி மணிமுடி சூடி னார்; தன் தம்பி துக்கோசியுடன் (கி.பி 1729-1735) இணைந்தே ஆட்சிபுரிந்தார். சரபோசியின் ஆட்சி பற்றி அறிந்துகொள்ள, அண்மையில் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இவ்வேந்தனின் இரண்டு செப்பேடுகளும், 13 கல் வெட்டுகளும், தஞ்சைச் சரசுவதி மகாலில் பாதுகாப் புடன் வைக்கப்பட்டுள்ள சுவடிகளும் பெரிதும் பயன் படுகின்றன.

போர்: தஞ்சை மராட்டியர், திருச்சி, புதுக் கோட்டையுடன் கி.பி. 1709-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்திய போர்களில் திருக்காட்டுப்பள்ளி வரையுள்ள தஞ்சை நிலப் பகுதிகளை இழந்தனர். இதனால் இதற்கெல லாம் மூலகாரணமாக இருந்த புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமானைப் பழிவாங்கக் காத்திருந்தார் சரபோசி. சேதுபதிக்கும் தொண்டைமானுக்கும் இடையே நிலவிய பகைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தஞ்சைப் படைகளும் திருவுடைய சேது பதியின் படைகளும் இணைந்து புதுக்கோட்டை நாட் டைக் கடுமையாகத் தாக்கின. இறுதியில் புதுக் கோட்டைப் படைகள் வெற்றி பெற்றன. இருப்பினும் தஞ்சை நிலப்பகுதிகளை மீட்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சரபோசியின் உள்ளத்தினின்றும் நீங்க வில்லை. அடுத்து நிகழ்ந்த அறந்தாங்கிப் போரில், புதுக்கோட்டைப் படையும் தஞ்சைப் படையும் இணைந்து சேது மன்னன் விசயரகுநாத சேதுபதி யைத் தோற்கடித்தன. சேதுமன்னன் விசயரகுநாத சேதுபதி 1720-இல் இறந்தான். இதனால் தண்டத் தேவருக்கும் பவானிசங்கரருக்குமிடையே வாரிசுரி மைப்போர் மூண்டது. தண்டத்தேவர் புதுக் கோட்டைத் தொண்டைமானின் ஆதரவையும், மதுரை நாயக்கரின் ஆதரவையும் பெற்றார். பவானி சங்கரர் சரபோசியின் ஆதரவைப் பெற்றார். இருதிறத்தாருக் கும் இடையே ஏற்பட்டபோரில், மராட்டியப் படைத் தலைவனான ஆனந்தராவ் தண்டத்தேவரை வென் றார். பவானிசங்கரர் கி.பி. 1720-இல் இராமநாத புரத்தின் சேதுபதியாக்கப்பட்டார். அரியணையேறிய சங்கரர், தான் உறுதியளித்தபடி பாம்பாறறுக்கு வடக்கில் உள்ள நிலப்பகுதிகளைத் தஞ்சை அரசுக்குத் தர மறுத்தார். எனவே, மராட்டியர் படை மறவர் நாட்டை வென்று, சங்கரரைக் கைது செய்தது. கட்டையத் தேவரை இராமநாதபுரத்துக்குச் சேது பதியாக்கியது சசிவர்ணத் தேவருக்காகச் சிவகங்கை அரசு இராமநாதபுரத்திலிருந்து தனியாகப் பிரிக்கப் பட்டது.

சரபோசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் தஞ்சை, புதுக் கோட்டை, இராமநாதபுரம்-மாவட்டங்களில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் சரபோசி கல்லணை யைப் பழுது பார்த்துச் செப்பனிட்டு, நாட்டின் நீர்ப் பாசனத்தைப் பெருக்கினார்.

மாவீரனாகத் திகழ்ந்த சரபோசி நல்லாட்சியாள ராகவும் திகழ்ந்ததுடன், இசை, நாட்டியம் வளரவும், தமிழ், தெலுங்கு, மராத்தி, வடமொழி ஆகிய மொழி களில் சிறந்த இலக்கியங்கள் தோன்றவும் வழிவகுத் தார். சரபோசியின் அவையில், கிரிராசகவி என்பார் பாகவதமேளா நாட்டிய நாடகம் நடத்தும் கலைஞ ராக விளங்கினார். சகசி, முதலாம் சரபோசி காலங் களில் அரசவைப் புலவராகத் திகழ்ந்த இவர் 'இலீலா வதி கல்யாணம்', என்னும் தெலுங்கு நூலை இயற்றி னார். தெலுங்குக் கவியான இவர் சரபோசி மீது பல சிங்காரப் பதங்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவரது ஆட்சிக்காலத்தில், வடமொழியும் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றது.

பெரும் புலவர்களைப் போற்றிப் புரந்த சர போசி தானும் சிறந்த கவிஞராகத் திகழ்ந்தார். இவர் 'குமார சம்பவ சம்பு' எனும் சம்பு காவியத்தை (வடமொழி) இயற்றினார். இராமனின் வரலாற்றி னைக் கூறும் 'இராகவ சரிதம்' எனும் நூலும் இவ் வேந்தரின் பெயரில் உள்ளது இதனைப் பஞ்சரத்னம

எனும் புலவர் இயற்றி, அரசரின பெயரில் வழங்கிய தாகக் கொள்வாரும் உண்டு. 'கோர்வையாஞ்சே சாகித்யாஞ்சே சினசு' எனும் மராட்டியப் பதஙகள் அடங்கிய நூலை, இவர் இயற்றியதாக அண்மைக் கால ஆய்வுகள தெரிவிக்கின்றன. இசையில சிறந்து வல்லுநராகத் திகழ்ந்த சரபோசி, தெலுங்கு மொழி யில் 'சரபோசி சாகித்யம்' என்னும் சாகித்யங்களை இயற்றியுள்ளார்.

கோயில் திருப்பணிகள்: இறையன்பில் மேம்பட்டு விளங்கிய இவ்வேந்தர் திருக்கோயில்களைப் புதுப்பிப் பதிலும், குடமுழுக்கு நிகழ்த்துவதிலும், கோயில் களில வழிபாடு முறையாக நடைபெற நிலக்கொடை கள், விளக்குக் கொடைகள், தோப்புகள அளிப்பதிலும், பல புதிய கட்டுமானப்பணிகளை மேற்கொள்வதிலும் பேரார்வம் காட்டினார். இவரே பல கோயில்களுக்கு நேரில் சென்று, அறக்கட்டளைகளை வழங்கியுள்ளார். சிதைந்த நிலையில் காணப்பட்ட திருவாரூர்த் தியா கேசர் கோயிலை இவர் கி.பி. 1717-இல புதுப்பித்துத் திருப்பணிகள் புரிந்தார். கி.பி.1729-இல் தஞசைப் பெருவுடையார் கோயிலில் சில திருப்பணிகள புரிந்து குடமுழுக்கு விழாவினையும் சிறப்பாக நடத்தி னார். நாடு முழுவதும் கோயிலுக்குக் கொடுகக வேண் டிய வரிகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டன. தஞ்சைத தெற்கு வீதியில் உள்ள கலியுக வெஙகடேசப் பெரு மாள் கோயில் சரபோசியால கட்டப் பட்டது.

இவரது ஆட்சிக் காலத்தில் வணிகம், தொழில் கள், வேளாண்மை ஆகியன முன்னேற்றம் பெற்றன. வணிகர்களுக்கு வணிகஇடஙகள் ஒதுக்கப்பட்டன. அரசின் உயர் அலுவலாகள நாடு முழுவதும் சுற்றி வந்து, பிற அலுவலர்களையும் நாட்டின நடப்புகளை யும் மேற்பார்வையிட்டனர். சட்டம் ஒழுங்கைப் பாது காப்பதிலும், நீதியை முறையாக வழஙகுவதிலும், இவர் முனைந்து செயற்பட்டாா.

மாவீரனாகவும், நல்லாட்சியாளனாகவும், கலைப்புரவலனாகவும், திகழ்ந்த முதலாம் சரபோசி, 1729-இல் காலமானார். அப்போது சுலக்சணாபாயி யும், இராசசபாயியும் உடன்கட்டையேறினர்.

கும்பகோணம் சக்கரபாணிக் கோயிலில் உள்ள 6'' உயரமுள்ள செப்புப் படிமம் முதலாம் சரபோசியி னுடையதாகக கருதப்படுகிறது. சரபோசியின் திரு வாரூர்ச் செப்பேட்டில் இவரது தில்லை வழிபாட்டுக் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுளளது. திருக்கடவூர் ஆலயத் தின் இரணடாம நுழைவாயில் கோபுரத்தின் முதல நிலையில சரபோசியும் அபிராமிபட்டரும் உரை யாடும காட்சியைச் சுதைச் சிற்பமாகக் காணலாம்.

சரபோசி, இரண்டாம் (கி.பி.1798-1832) தஞ்சை மராட்டிய வேந்தருள புகழ்பெற்றவர். கலை, இலக் கியம், மருத்துவம், கல்வி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர்; தஞ்சை சரசுவதிமகால் நன்கு பரா மரிககப்பட அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்தவர். இரண்டாம் துளசா இராசாவால் (கி.பி.1764-1787) தத்து எடுக்கப்பட்ட இவர், கி.பி.1798-இல் சுவார்ட்சு பாதிரியாரின் சீரிய முயற்சியால, கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுவின் ஆணையால் அரியணையேறினார். கலைவேநதன் இரணடாம் சரபோசி தஞ்சை மராட்டிய வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடத் தினைப பெறுகிறார். கோயில் திருப்பணிகள் புரிவ திலும் இவர் பேரார்வம் காட்டினார்.

அமர்சிங்கினை அடுத்து, தஞசை மராட்டிய மன்னரான, இரண்டாம் சரபோசி இளமைக்காலத்தி லேயே, சுவாரட்சு பாதிரியாரின் முயற்சியால, சென்னையில் பயனுளள கல்வி பெற்றார். அரச பதவியை கி.பி.1798-ஆம் ஆணடு பெற்ற சரபோசி, அதிகாரத்தைப் பெறவில்லை. காரணம் வெல்ல சுலியுடன கி பி.1799-இல் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப் படி, தஞ்சை அரசு ஆஙகிலேயாகளுக்கு வழங்கப் பட்டது. ஓய்வூஊதியம் பெற்றுக் கொண்ட சரபோசிக் குத் தஞ்சை நகரமும், வல்லமும் அளிக்கப்பட்டன. தஞசைக் கோட்டையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஆங் கிலப்படை அழைக்கப்பட்டது; சரபோசி தன் படையை வைத்துக்கொளளும் உரிமையைப் பெற் றார். சரபோசி, மன்னன் எனும் பட்டத்தை மட்டும் வைத்துக்கொளள அனுமதிக்கப்பட்டார்.

ஓய்வுஊதியம் பெற்றுக்கொண்டு, பெயரளவில் மன்னனாக வாழ்ந்த சரபோசி, தம் பெயர் வர லாற்றில் நின்று நிலவும் வகையில, பல்துறைகளில் ஆர்வம் கொண்டு, கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டுள்ளார்; பல திருககோயில்களை உருவாக்கியதுடன், பல கோயில்களைப் புதுப்பித்துத் திருப்பணிகள் செய்தும், தானஙகள் வழங்கியும் அரும்பணியாற்றியுள்ளார். இவா அரிதின் முயன்று, தஞ்சைச் சரசுவதிமகாலில் சேகரித்து வைத்துள்ள பல் துறை நூல்களும், ஆவணங்களும் இவரது கலையார் வத்தை நன்கு வெளிப்படுததுகின்றன. வேதாநதம், மருத்துவம், காவியம், இலக்கியம், இசை, நடனம், கட்டடக் கலை, வானவியல், நாடகம், ஓவியம முதலான பல்துறைகளைச் சாாநத சுவடிகள் மராட்டியர் காலத்திற்கு முற்பட்ட சமுதாய நிலை, மராட்டியர் காலச் சமுதாய நிலை ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளத் துணைபுரிகின்றன.

தலயாத்திரை: நாட்டை ஆங்கிலேயரிடம் அடகு வைத்துவிட்டு, சரபோசி, சோழ நாட்டில் தலயாத் திரை மேற்கொண்டு திருக்கோயில்களில் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி, அவற்றிறகு அறக்கொடைகள் பல விட்டுள்

ளார். இவர் கி.பி.1801-ஆம் ஆண்டு, சோழ நாட்டுத் தல யாத்திரை தொடங்கியதன் விவரத்தினைச் 'சரபேந்திர தீர்த்தாவளி' என்ற நூல் விரித்துரைக்கின்றது. அடுத்து, சரபோசி காசியாத்திரையை கி.பி.1820-இல் தொடங்குமுன், தன் ஒரே மகனான சிவாசிக்குப் பட்டம் சூட்டுவித்து, ஆட்சியை நடத்துவதற்கேற்ற அறிவுரைகளையும், திட்டங்களையும், விழாக்கள் கொணடாடப்பட வேண்டிய விவரங்கள மற்றும் பல அரசியல் தொடர்பான செய்திகளையும் விளக்கிக் கூறிவிட்டே சென்றார். இவர் காசியாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு கி.பி1822-இல் திருவையாறு வநது சேர்ந்தார். காசியாத்திரையின் தொடர்ச்சியாக இவர் உடனே இராமேசுவரத்திற்கும் புனிதப் பயணம் தொடஙகினார். தம் காசியாத்திரையின் போது, இவர் பல நகரங்களிலிருந்து கிடைத்தற்கரிய பல நூல்களை வாங்கிக் கொணடு வந்து, சரசுவதிமகாலில சேர்ப்பித்தார்; இவர் தஞ்சை திரும்பிய பின்னர் தம் காசிப்பயணத்தின்போது கண்டு பெற்ற அனுபவத்தைக்கொணடு கப்பல் கட்டும் தொழிலை மேற்கொண்டதுடன், அச்சகததையும் நிறுவினார்.

கோயில் திருப்பணிகள்: இரண்டாம் சரபோசி மன்னர்' சமயவேறுபாடின்றிச் சைவ, வைணவ ஆலயத் திருப்பணிகள் புரிந்தார். தஞ்சையில் காசி விசுவநாதர் கோயில், மணிகர்ணிகேசுவரர் கோயில், விட்டோபா கோயில், கீழ நரசிஙகப் பெருமாள் கோயில் (1820) ஆகியன இவரால் புதிதாகக் கட்டப்பட்டன. இவர் காலத்தில் பாண்டுரங்கர் வழிபாடும் பக்தி நெறியும் வளர்க்கப்பட்டன. கும்பகோணம் சங்கரர் மடத்தில் சந்திரமௌளீசுவரருக்குத் தனிக்கோயில் ஒன்றினை இவர் கி.பி1821-இல்அமைத்தார். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் தளவரிசைபோட்டு, சுற்று மணடபஙகளைப் புதுப்பித்து, விநாயகா கோயிலை அமைத்துத தூர்ந்துகிடநத மண்டூக தீர்த்தத்தை அழகிய கிணறாக மாற்றினார். இக்கோயிலில் பலவிதமான திருப்பணிகளை மேற்கொண்ட சரபோசி 4½ சேர் 3 பலம், எடையுள்ள வேலைப்பாடு மிக்க வெள்ளித்தட்டும், விபூதிமடலும் பெருவுடையாருக்கு அளித்து மகிழந்தார். கி.பி.1824-இல் இவரும், இவருடைய மகன, மனைவியர் ஆகியோரும் ஒன்று சேர்ந்து இத்திருக் கோயிலுக்கு, வெள்ளித் தகடு போர்த்திய காளை வாகனம் ஒன்றை அளித்தனர். சரபோசியின் மூத்த மகள் சுலக்சனாபாயி, சூரக்கோட்டையில் குந்தளாம்பிகை உடனமர் சுத்தரத்னேசுவரர் எனும் பெயரில் சிவன் கோயிலும், அன்ன சத்திரமும் கட்டினார். திருக்கோயில்களில் நர்த்தன மண்டபம் அமைப்பதில இவர் பெருவிருப்பம் கொண்டார். காஞ்சி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளுடன் இவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொணடிருந்தார். திருவரங்கம் அரங்க நாதருக்குப் பொற்பதக்கம் ஒன்றினையும், மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேசுவரரை வழிபட்டு, ஈசுவரருக்கு 'நாகாபரணம் என்னும் அணியையும் வழங்கினார். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் 242 படிமஙகள் எழுந்தருளுவிக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

திருக்கோயில்கள் கட்டியும் திருப்பணிகள் புரிந்துப் புகழ்பெற்ற இவர் தஞ்சையில பல கட்டடங்களையும் கட்டினார். தஞ்சைக் கீழவீதியை ஒட்டியுள்ள ஏழடுக்கு மாளிகையும், 'கௌரிவிலாசம்' எனனும் மாளிகையும் இவரால் கட்டப்பட்டன. தனது ஆசைநாயகி முக்தாம்பாள் நினைவாக கி.பி. 1800-இல் ஒரத்தநாட்டில் முக்தாம்பாளபுரத்தை உருவாக்கி, சத்திரம், கோயில, அக்ரகாரம், சிங்காரவனம், குளம் ஆகியவற்றை அமைத்தார். நானகு கிராமஙகளை ஆங்கிலேயரின் அனுமதிபெற்று இச் சத்திரத்திற்குத் தானமளித்தார். சாளுவ நாயக்கன் பட்டணத்தில் (சரபேந்திரபட்டணம்) ஆஙகிலேயர் வெற்றியின நினைவாகவும் (நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் தோல்வியின் நினைவாகவும்) கி பி. 1814 -இல் அழகிய பெரிய கற்கோட்டையையும், நடுவில் உயர்ந்த உப்பரிகைக் கோபுரத்தையும் (மனோரா) கட்டினார். எண்பட்டை அமைப்புக் கொணட இநத உப்பரிகை 27 மீட்டர் உயரம் உடையது; ஐமமொழிக் கல்வெட்டையும் தன்னகத்தே கொண்டது. கி.பி. 1810-இல் தன்வந்திரிமகால் எனனும் சித்த.மருத்துவ சாலையை இவர் அமைத்தார். திருவையாற்றில் காவிரியின் வடகரையில் கல்யாணமகால் எனும் பெயரில் மிகப் பெரிய மாளிகை ஒனறினை உருவாக்கினார். இப்போது அரசர் கல்லூரி இதில் நடைபெறுகின்றது. நாகப்பட்டினத்தில் உளள 'கலஙகரை விளக்கம்' சரபோசியின் காலத்ததாகும.

சரபோசிககு வரலாற்றுணர்வு பெருமளவில் இருந்தது என்பது இங்கு போற்றத்தக்க ஒனறாகும். இவா தஞ்சை மராட்டிய அரச மரபினரின தொடகக வரலாற்றையும, கி.பி. 1803-வரை தஞசையில நிகழ்நத அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் காலவரையறையுடன, சானறுகளுடன குறிதது வைத்துளளாா. இவற்றைத் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின தெற்குச சுவர் முழுவதிலும் பொறிக்க ஏற்பாடு செய்தார். இவரது இவவரிய பணியால் இன்று நாம் மராட்டிய வரலாற்றை முறைப்படுத்தி ஆய்வு செய்ய முடிகிறது. இவ்வகையில் இவர் பாராட்டுக்குரியவர் ஆவார்

வரலாற்றுணர்வு நிரம்பப்பெற்ற இவர், நணபர்களிடம் பேரனபும், செய்நநனறி மறவா நற்பண்பும் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். தாம் ஆட்சிக்கு வருவதற்குப் பேருதவி புரிநத சுவார்ட்சு பாதிரியார் இறநதபோது நெஞ்சை உருக்கவல்ல இரஙகற்பா

ஒன்றினை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்; இக்கவிதை மகர்நோன்புச்சாவடி தூய பேதுரு தேவாலயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சுவாட்சு பாதிரியாரின பூத உடல் சிவகங்கைப் பூங்காவில் அடக்கம் செய்யப்பட அனுமதியளித்த சரபோசி, பாதிரியாரின் சிலையை இலண்டனில் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற சிற்பியாம் சான பிளாக்சுமேன் என்பவரால் வடிக்கப்பெறவும் ஏற்பாடு செய்தார். தன்னிடம் தலைமைக் கணக்க ராகப் பணிபுரிந்த தாவீது பிள்ளை எனும் கிறித்து வரையும் இவர் மிக்க அன்புடன் நேசித்தார்.

தஞ்சையில் நெடுநாட்களாக இருந்த வெட்டி யான்கள் வாழ்க்கைத் தகராறைத் தீர்த்து வைத்து ஒப்பந்தம் ஏற்படச் செய்தமையும் இவரது நிர்வாகத் திறமையைச் சுட்டுகின்றன.

கலை வளர்ச்சி: இலக்கியம்-இரண்டாம் சரபோசி பலவிதமான கலைகளை ஆதரித்துப் போற்றிய தால் கலை வேந்தர் என்று புகழப்படுகிறார். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழிலக்கியம் நன்கு வளாச்சி பெற்றது; பல நல்ல தமிழ்ப் புலவர்கள் அரசவையை அலங்கரித்தனர். இவர்களுள் தலைசிறந்த புலவராகத் திகழ்ந்தவர் கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆவார். 'சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி' எனும் நாடகம இவரால இயற்றப்பட்டது. தஞ்சைப் பெரு வுடையாருலா, கோடீச்சுரக்கோவை, முதலிய இலக்கிய நூல்களும் சன்னி, ரோக சிகிச்சை, குன்ம ரோக சிகிச்சை முதலிய மருத்துவ நூல்களும இப் புலவரால் இயறறப்பட்டனவாகும். சரபோசியின் அவையில் இருந்த மறறொரு புலவர் வேலாயுத வாத்தியார் ஆவார். இவர் 'வைத்தியத் திரட்டு' எனும் நூலை இயற்றிய பெருமைக்குரியவர். வேங கடாசலம் பிள்ளை எனும் புலவர் பாணடுகாமாலை சிகிச்சையும்,சுபபராயக் கவிராயர் என்பார் சுரபோக சிகிச்சையும், அகத்தியர் 600 என்ற நூலையும் இயற் றினார்.குதிரைகள,மாடுகள் வைத்தியம் பற்றிக்கொற் கைக் கோமான் (குணராச சூரியன்) எனபார் தமிழில் நூல் எழுதினார். திருவேங்கடத்தாபிள்ளை எனபார் வாதரோக சிகிச்சை, காப்பிணி பாலரோக சிகிச்சை முதலானவற்றை இயற்றினார். ஊற்றங்கால் ஆண்டிப் புலவர் (பாவாடை வாத்தியார்) என்பார் 'ஆசிரிய நிகணடு' எனும் அரியநூலை 11 தொகுதிகளில் இயற்றினார். இவர் நன்னூலின் முதலிரண்டு இயல் களுக்கும் 'உரையறி நனனூல்' எனனும் உரை நூலை யும் யாத்தார். மேற்கூறப்பட்ட நூல்களேயன்றி, சர போசியின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல நூல்கள படி யெடுக்கப்பட்டன.

இவர் மருத்துவக்கலையைப் பெரிதும் போற்றி வளர்த்தார் என்பதனைப் பல சான்றுகளால் அறியலாம். சித்த மருத்துவச் சாலையை நிறுவிய சர போசி, கண்ணோய் மருத்துவத்திலும், அறுவை சிகிச் சையிலும் தாமே கைதேர்ந்து விளங்கினார். கண் மருததுவ மருந்துகளின் பட்டியல், வைத்தியம் பிள்ளைப் பெருமாள் பிள்ளை குமாரன் தாமோதரம் பிள்ளையின் அனுபோக வைத்திய அட்டவணை ஆகி யன வெளியிடப் பெறவும் இவர் ஏற்பாடு செய்தார்.

ஓவியக்கலையில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்ட இவா, இககலை வளர அனைத்து முயற்சிகளும் செய்தார். இவர் காசியாத்திரை சென்றபோது, இயற்கைக்காட்சிகள தீட்டப்பட்ட (ஓவியன் தாமசு வரைந்த) ஓவியங்களை வாங்கித் தஞ்சைக்கு அனுப்பி யுள்ளார். சரபோசி குதிரைசவாரி செய்யும் நிலையில் உள்ள ஓவியங்கள இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. பறவைகள, விலங்குகள ஓவியங்களும் இவரால சேகரிக்கப்பட்டன. இவர் இசைக்கலையையும் போற்றினார்.

கலைக்காவலரான சரபோசி மன்னரின அழகிய சிலை தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ளது. சரபோசி தம் துணைவியாருடன உள்ள கற்படிமம் தஞ்சை வெண்ணாற்றங்கரையை ஒட்டியுளள பளளியகரத் திலுள்ள தளிகீசுவரர் கோயிலில் நிறுவப்பட்டுளளது. சரபோசி கி.பி. 1832-ஆம் ஆணடு இறநததால், இரண்டாம் சிவாசி அரியணையேறினார். ம. இ.

சரயு: வடஇந்தியாவில் உள்ள ஆறு. கோசல நாட்டின் தலைநகரான அயோத்தி இதன் கரையில் அமைநதுள்ளது. இந்த ஆற்றின் சிறப்பு இராமா யணத்தில் நனகு விளக்கப்பட்டுளளது. சரயு என்னும் பெயர் பொய்கையிலிருந்து ஓடிவருவது என்று பொருள்படும். இமயமலையிலுள்ள மானசரோவர் என்னும் பொய்கையிலிருந்து இந்த ஆறு தோன்றிப் பரவி வந்து, கோசல நாட்டினைச செழிக்கச் செய் கிறது. பிரமதேவனின மனத்தினால நிறுவப்பட்ட மையால், அப்பொய்கை மானசம் என்னும் பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. கைலாயம் இமய மலையின் ஒரு பகுதியே என்று கருதும் மரபினால் மானசரோ வரில் தோன்றும் சரயு ஆற்றினைக் கைலாயத்தில் தோன்றியதாகக் கொண்டு அது தேவர்களும் சிறப் பித்துப் போற்றும் தன்மையது என்று கவிஞர்கள் சிறப்பித்துள்ளனர். இதனைக் கமபர், 'மானச மடு வில் தோன்றி வருதலால் சரயுவெனறே, மேன்முறை அமரர் போற்றும் விழுநதி' எனறு குறிப்பிட்டுள்ளார் (கம்ப. பால. வேள்வி. 5).

சரயுவின் சிறப்பினைக் கம்பர் பலவாறு வருணித் துள்ளார். இது, இராமன் தோன்றிய இரவி குலத் தில் வந்த மனனர்களின் நல்ல ஒழுக்கத் தன்மையை மேற்கொண்டு, மக்கள் அனைவரையும், தாய் போலப் புரக்கும் தன்மை கொண்டது என்கினறார்,

மேலும் மலையிடைப் பிறந்து கடலொடு கலக்கும் சரயு ஆறு, பரம்பொருள் போல விளங்குகிறது என நும் கூறுகிறார். ''தொல்லையில் ஒன்றேயாகித் துறைதொறும் பரந்த சூழ்ச்சிப் பல்பெருஞ் சமயஞ் சொல்லும் பொருளும் போல் பரந்ததன்றே' என்பது கம்பர் வாக்கு (கம்ப. பால. ஆற்று. 19).

ஆதிகாலத்தில் பிரமதேவன் தன் தந்தையாகிய திருமாலை எண்ணித் தவமியற்றியதாகவும், திருமால் தோன்றி மகிழ்ச்சி மிக்குத் தன் மகனைத் தழுவியபோது ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்ததாகவும, அதனைப் பிரமதேவன் தன் கையில் ஏந்தி மானசப் பொய்கையில விடுத்ததாகவும் வட மொழி நூல்களில் சரயு ஆற்றின் தோற்றம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இட்சுவாகு மன்னன், தன்னாட்டிற்கொரு ஆறு வேண்டுமென்று வசிட்டரைக் கேட்க, அவரால் சத்தியலோகத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது. வசிட்டரால் தோன்றியமையால் இந்த ஆறறிற்கு வசிட்டை என்றும், இது பெண்ணாக விளங்கிய நிலையில் இராமனொடு உரையாடியமையால் இராமகங்கை எனனும் வேறு பெயர்களும் உளளன. அ.மா.ப.

சரயேவோ யூகோசுலாவியாவிலுளள பாசுனியாவின் தலைநகரம். சரயேவோ (Sarajevo), திரினா (Drina) ஆற்றின குறுகிய பள்ளத்தாககில் திரெபிவிக் (Trebevic) மலையடிவாரத்தில் அமைநதுளளது. இதில் வாழும் மக்களுள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் முசுலீம்களாவார்கள. பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். புதிய கற கால மனிதர்கள் வாழ்ந்து வந்ததற்குரிய சினனங்களை இந்நகருக்கருகே கிடைத்துளளன. கிரேக்க வரலாற்றில் கூறப்படும் இல்லீரியாவின் ஒரு பகுதியாக இது இருந்தது. மாசிடோனியா அரசர்களுக்கும் இல்லீரியா மக்களுக்கும் அடிக்கடி சண்டை ஏற்பட்டது. இறுதியில அது மாசிடோனியாவின் ஆளுகைக்குட்பட்டது. பின்னர் உரோமானியர் ஆட்சி அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் கோத்துகளும் அவர்களை அடுத்து இசுலாமிய இனத்தவர்களும் அங்குக் குடியேறினர். அந்நகரம் கி.பி. 1415-இல் விர்போசுனா (Vrhbosna) என்று அழைககப்பட்டது. துருக்கியர்கள் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் படையெடுத்து வந்தனர். அது முதல் முசுலீம் பணபாடு செல்வாக்குப் பெறலாயிற்று. அந்நகரம் சிறநத வாணிப மையமாகவும் திகழத் தொடஙகியது. இதை இளவரசர் யூசின் (Eugene) கி.பி. 1697-இல் தீக்கிரையாக்கினார். உதுமானிய நிர்வாகத்தின் மையமாக கி.பி. 1850-இல் ஆக்கப்பட்டது. அதனுடைய விளைவாக அங்கிருந்த மக்கள் கிளர்சசி செய்தனர். துருக்கியருக்கும் உருசியாவுக்கும் இடையே கி.பி. 1877-இல் போர் ஏற்பட்டது. போரில் உருசியா வெற்றி கணடது. அடுத்த ஆண்டில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட சான் இசுடீபனே (San Stefano) உடனபடிக்கையின்படி பாசுனியாவிற்கு ஒரு தனிமுறையான நிருவாகத்தை அமைததுக் கொடுகக துருக்கி ஒப்புக் கொணடது. இவ்வுடனபடிக்கை பர்லின் (Berlin) மாநாட்டில் கி.பி.1878-இல் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதன்படி பாசுனியா ஆசுதிரியா அங்கேரியின காப்பு நாடாக (Protectorate) அமைக்கபபட்டது. பாசுனியாவை ஆசுதிரியா 1908-இல் தன்னுடைய நேரடி ஆட்சிக்குட்படுத்திக் கொணடது. அது பாசுனியா மக்களின தேசிய உணர்ச்சியை அவமதிபபதாக இருந்தது. எனவே அனறுமுதல் அங்கு எதிர்ப்பு இயக்கம் உருவாகியது. அவவியக்கம் 1914-ஆம் ஆணடு சூன் 28-ஆம் நாள் ஆசுதிரியப் பேரரசுக்கு வாரிசாகக கருதப்பட்ட பெருங கோமகன் (Archduke) பிரான்சிசு பர்டினானடையும் அவருடைய மனைவியையும் பட்டப்பகலில் சரயேவோவின் தெருவொனறில் கொன்றதுடன முடிவுற்றது. அககொலையைச் செய்தவர் காவ்ரிலோ பிரின்சிப் (Gavrilo Prnicip) என்பவராவார். இககொலை முதலாவது உலகப்போருககு உடனடிக் காரணமாக அமைநதது. சரயேவோவில் 1918-ஆம் ஆணடு நவம்பர் மாதம் கூடிய சட்ட (Dite) சபை யூகோசுலாவியாவுடன் பாசுனியா இணைந்து விடுவதற்கான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. இரணடாவது உலகப் போரினபோது சரயேவோவைச் செர்மானியர் கைப்பற்றினர். செர்மானியருடன் பல போர்கள நிகழ்ந்தன. இரண்டாவது உலகப் போருக்குப் பிறகு, போரினால ஏற்பட்ட இழப்பு விரைவில் ஈடுகட்டப்பட்டது.

இங்குத் தரைவிரிப்பு, உலோகவேலை போன்ற கைத்தொழிலகள தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகினறன. மதுப்பொருள்கள் தயாரித்தல், புகையிலை விளைவித்தல், மரச்சாமான்கள் செய்தல் ஆகிய தொழிலகள நடைபெறுகின்றன. சாலைகள இணைப்பு மையமாகவும் இது திகழ்கிறது. வாணிபத்திற்காக மட்டும் ஒரு காலத்தில் 37 வீதிகள் இங்கு இருந்தன. இப்போது 15 மட்டும் இருக்கினறன. அழகிய கட்டடங்கள் உணடு. பல மசூதிகள், அலங்கார உட்பகுதிகளைக் கொணட மரத்தாலான வீடுகள, பணடைக் காலததில் கட்டப்பட்ட துருக்கிய அங்காடி, மெட்ரைசே (Medrise) என்ற முசுலிம் சமயப்பள்ளி, இமாரெட் (Imaret) எனற இலவசச் சமயறகூடம், அம்மாம் என்ற பொதுக் குளியல் கூடஙகள் ஆகியவை முசுலீம் பணபாட்டின் செல்வாக்கை விளக்குகின்றன. இங்குப் பொருட்காட்சியகம் சில உணடு. அவற்றுள மால்டாபோசுனா(Malda Bosna), புரட்சிப் பொருட்காடசியகம் (Museum

of the Revolution), யூத பொருட்காட்சியகம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகமும், அறிவியல் கழகமும், கலைக் கல்லூரியும் பல மருத்துவமனைகளும் இருக்கின்றன. இதன் மக்கள்தொகை 448,500 (1981). தி.ஆர்.இரா.

சரவணப் பெருமாள் ஐயர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் திருத்தணிகை என்னும் ஊரினர்; வீர சைவ மரபினர். இவர் தந்தை கந்தப்பையர். இவர் தம் தந்தையாருக்கு மனைவியர் இருவர் இருந்தனராயினும் நீண்டகாலமாகக் குழந்தைப்பேறு இல்லாது மனம் வருந்தினர். தந்தையார் முருகனையும் தாயார் பெருமாளையும் வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் அவர்களுக்குக் குழந்தைகள் இருவர் பிறந்தனர். அக்குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர் முருகன் பெயரும் பெருமாள் பெயரும் இணைந்து அமையுமாறு பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அக் குழந்தைகளே சரவணப் பெருமாள் ஐயரும், விசாகப் பெருமாள் ஐயரும ஆவர். இவர் இயற்றமிழாசிரியர் இராமானுசக கவிராயரிடம் கல்வி கற்றுத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் சிறந்து விளங்கினார்.

இவர் நூல்கள் இயற்றியும், நூல்களுக்கு உரை எழுதியும், நூல்கள் அச்சிட்டும் தமிழத் தொண்டு புரிந்துள்ளார். இவர் இலக்கணச் சுருக்க வினாவிடை, இயற்றமிழ்ச் சுருக்கம், நான்மணிமாலை, அணிஇயல் விளக்கம், பூகோள தீபிகை, குளத்தூர்ப்புராணம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். நாலடி நானூறு, நன்னெறி, நல்வழி, மூதுரை, கொனறைவேநதன், வாக்குண்டாம், நறுந்தொகை, பழமலையந்தாதி, நைடதம் ('கைக்கிளைப் படலம் வரை) பிரபுலிங்க லீலை (மாயை உற்பத்திப் படலம் வரை) முதலிய நூல்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இவர் திருக்குறள பரிமேலழகர் உரை, நாலடியார், திருவிளையாடல் புராணம், திருவாசகம் ஆகிய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். வீ.சே.

சரவணப் பெருமாள் கவிராயர்: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் பாண்டி நாட்டில் பரமகுடிக்குத் தெறகில் உள்ள முதுகுளத்தூரைச் சேர்ந்தவர். வேளாளர்குலத்தினரான இவர் ஆதிசரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்றும், பெரிய சரவணப் பெருமாள கவிராயர் என்றும், அட்டாவதானம் செய்வதில் திறமைமிக்கவராக இருந்தமையால் அட்டாவதானம் ஆதிசரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்றும் வேறு பெயர்களால் வழங்கப் பெற்றார். சரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்னும் பெயரில் இவர் பேரன் ஒருவன் இருந்தமையால் வேறுபடுத்தி அறிய ஆதிசரவணப் பெருமாள் கவிராயர் என்னும் பெயர் வழங்கப் பெற்றதாகவும், இவர் பெரிய சரவணப் பெருமாள் கவிராயர் எனவும் பேரன் சிறிய சரவணப் பெருமாள் கவிராயர் எனவும் வழங்கப் பெற்றனரெனவும் கூறுவர். இவர் முதுகுளத்தூரைச் சேர்ந்தவர் என்பது தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி தொகுத்த கருப்பையாப் பாவலர் கூறும் கருத்தாகும். ஆனால், இவரது பாடலொன்றில் 'வையை வளநாடன் உயர் பார்த்திபர்கள் புகழ் நல் லூரன்' என்னும் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளமையால் முதுகுளத்தூருக்கு அடுத்துள்ள பார்த்திப நல்லூரைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்றும் கருத இடமுண்டு.

இவர் இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம் பிள்ளையிடம் கல்விகற்றுப் புலமைசிறந்து விளங்கினார். இவர் இராமேச்சுரம் இராமலிங்கேசர் பேரில் பணவிடு தூது, சீட்டுக் கவிகள், தருமர் அசுவமேதயாக புராணம், விநாயகம், திருமுக விலாசம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் சேதுபதியின் அமைச்சர் முத்திருளப்பப் பிள்ளை மீது காதல் பிரபந்தம் பாடினார் என்பது இவருடைய பாடல்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இவர் விசயரகுநாதத் தொண்டைமான், காரை இலக்குமணப் பிளளை, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், சேதுபதியின் அமைச்சர் முத்திருளப்பன், வைத்திலிங்கச் செட்டியார் முதலியோருக்கு எழுதிய சீட்டுக் கவிகள் பெருந்தொகை, தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி முதலிய நூலகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர் காளமேகம் போன்று வசைமொழிகளைச் சேர்த்துப் பாடுவதில் வல்லவர். இவர் உலக வழக்கில் இடம் பெற்ற பேச்சு மொழிகளை அமைத்துப் பாடுவதிலும், செருக்குத் தோன்றப்பாடுவதிலும் வல்லவர்; கற்பனையும் நகைச்சுவையும் அமைத்துச் சிறப்பாகப் பாடுவார். இவர் சேது முதல் சென்னை வரையுள்ள பல்வேறு வளளல்களால் பாராட்டப்பட்டுப் பரிசுகளும் பெற்றுள்ளார். இவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் சென்று பரிசு பெற்றுள்ளார். வீ.சே.

சரவணப் பொய்கை: இது இமயமலைச் சாரலில் உள்ளதெனக் கூறப்படும் ஒரு தடாகம். சரவணம் என்னும் சொல் தருப்பைப் புல் நிறைந்த காடு எனப் பொருள்படும். இதனை, நக்கீரர், தம் திருமுருகாற்றுப் படையில் 'நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப்பைஞ்சுனை' என்று (திருமுரு. 258) குறிப்பிட்டுளளார். நச்சினார்க்கினியர், அதனை 'நெடிய பெரிய இமவானுச்சியில் தருப்பை வளர்ந்த பசிய சுனை' என்று விளக்கியுள்ளார்.

முருகப்பெருமான் இச்சரவணப் பொய்கையிலுள்ள பதுமப் பாயலில் தோன்றி, அப்போதே

விளையாட்டயர்ந்தார் என்பது கூறப்படுகிறது. திரு முருகன் பிறப்பினைப் பற்றி வடமொழி நூல்களாகிய காந்தபுராணம், குமார சம்பவம் முதலியனவும், தமிழ் நூல்களாகிய கந்தபுராணம், பரிபாடல் முதலியனவும் கூறும் செய்திகளில் மாறுபாடு காணப்படுகிறது. எனினும், எல்லா நூல்களும் முருகப்பெருமான் சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்தான் எனக் கூறுவதில் மாறுபாடு கொள்ளவில்லை. சரவணப் பொய்கையில் தோன்றி வளர்ந்தமையால் முருகன் சரவணன என்றும், சரவணபவன் என்றும் அழைக்கப்பெறுகிறான். அவன் சரவணப் பொய்கையில் மலர்ந்த ஆறு தாமரை மலரில் ஆறு உருவாக வளர்ந்தான் என்றும், உமையம்மை அந்த ஆறு உருவினையும் ஒன்றாக அணைத்தெடுக்க ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் கொண்ட ஒருருவமானான் என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன. இச்சரவணப் பொய்கையினைப் பரிபாடல் ‘நிவந்தோங்கு இமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை’ (பரி.5.48) என்று கூறுகிறது.

சரவணப் பொய்கைக் காட்சியினைக் கந்த புராணம் அழகுறச் சித்திரித்துள்ளது. அது, பொன் மயமான இமயத்தின் புறத்தே, அன்னம் விளையாடும் சிறப்பினது என்பதனைப் ‘பொன்னி நீடிய இமய மால் வரைப் புறத்தேகி, அன்னம் ஆடும் சரவணப் பொய்கை’ எனறு கூறுகிறது. முருகப் பெருமான் சரவணப் பொய்கையில் விளங்கிய காட்சியினை, ‘ஆறுமுக உருவாய்த் தோன்றி அருளொடு சரவணத்தின், வெறிகமழ் கமலப்போதின் வீற்றிருந் தருளினானே’ என்றும், ‘தடமலர் பாயலாகச் சரவண மஞ்சமீதில், அடைதருமைந்தன் மென்கால் அசைப்ப வீற்றிருந்தானன்றே’ என்றும் கச்சியப்ப முனிவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சரவணப் பொய்கையில் முருகன விளங்கும் காட்சியினைத், தற்குறிப்பேறறம், உருவகம் முதலிய அணிகளின் துணையொடு அவர் சித்திரித்திருக்கிறார்.

சரவணப் பொய்கை முருகப்பெருமான் பிறப்பொடு தொடர்புடைய தீர்த்தமாகக் கருதப்படுவதால், அவன கோயில்கொணடுள்ள பெரிய தலங்களில் இச்சரவணப் பொய்கைப் பெயரில் தீர்த்தம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். முருகத் தலங்களில் இவ்வாறு அமையும் சரவணப் பொய்கைகளுள் திருப்பரங்குன்றம், திருவாவினன்குடி என்னும் பழனி ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள சரவணப் பொய்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவ்வாறு முருகத் தலங்களில் அமையும் சரவணப் பொய்கைகள் சரவணச் (தருப்பை) சூழ்நிலை இல்லாது, குளம் அல்லது கிணறு என்னும் அளவில இருந்தாலும், இப்பெயராலேயே வழஙகப்பெற்றுப் புனித தீர்த்தங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. அ.மா.ப.

சரவண முத்துப்புலவர் கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நல்லூரில மனப்புலி முதலியாரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பயின்றார். இவர் மாணவர் பலருக்குத் தமிழ் நூல்களைக் கற்பித்தார். அவர்களுள ஆறுமுக நாவலர் குறிப்பிடத்தக்கவர். யாழ்ப்பாண வட மாநிலத்தில் ஒரு வெள்ளைக்காரரிடம் உடையார் எனப்படும் பணியில் பல ஆண்டுகள தொண்டாற்றினார். சென்னையில் வாழ்ந்த களத்தூர் வேதகிரி முதலியாரொடு வாதிட்டுப் பெற்ற கருத்துகளை அவ்வப்போது உதயதாரகை என்னும் இதழில கட்டுரைகளாக வெளியிட்டார். மேலும், இவர் ஆத்ம போதப் பிரகாசிகை, வேதாந்த சுயஞ்சோதி, நெல்லை வேலவர் உலா போன்ற நூலகளும் தனிப் பாடல்கள் பலவும் எழுதியுள்ளார். இவர் கி.பி. 1845–ஆம் ஆண்டு தம் 43–ஆம் வயதில் காலமானார்.

வீ.சே.

சரவாக்கு: இது மலேசியக் கூட்டாட்சி நாடுகளுள் ஒன்று. இது கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில போர்னியோ தீவின் வடமேற்குப் பகுதியில அமைந்துள்ளது. இந்நாட்டின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 1,21,449 சதுரக் கிலோ மீட்டராகும். கடற்கரை நீளம் ஏறத்தாழ 450 கிலோ மீட்டர். இந்நாட்டில் ஓடும் சரவாக்கு(Sarawak) என்னும் நதியின் பெயரால இம் மாநிலப் பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

இந்நாட்டின் தலைநகரம் கூச்சிங்கு (Kuch ing); சரவாக்கு ஆற்றங்கரையில 20 கிலோ மீட்டர் உள நாட்டில் அமைநதுள்ளது. உரோசாங்கு, பாரம், இரிம் பாங்கு, படாங்லுபார் முதலிய ஆறுகளின் வழியாகக் கப்பல் மற்றும் படகுப் போக்குவரத்து நடைபெறுகின்றது.

இந்நாட்டின் 75 விழுக்காட்டு நிலப்பகுதி மலைப் பகுதியான காடுகள நிறைந்த பகுதியாகவும், கடலோரப் பகுதி சதுப்பு நிலங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இஙகிருந்து வெளிநாடுகளுககு இரப்பர், மிளகு, சவ்வரிசி, தேங்காய், குருவிக்கூடுகள முதலியன ஏற்றுமதியாகின்றன. தங்கம், எரியகி (Phospate), மணணெணெய் முதலிய கனிப்பொருள்கள கிடைக்கின்றன.

இந்நாட்டில் மலாய், இபான், சீனா, பிடயா, மெலனா, கெயபிட்டு, முருண், புனின, கெடயான், காயான், கென்ய முதலிய இன மக்கள வாழ்கின்றனர்.

இந்நாடு கி.பி. 1841–இல் சர் சேம்சு புரூக்கு எனபவரால் ‘புருணைச் சுலதானி’டமிருந்து (Sultan of Brunei) பெறப்பட்டது. இது 1941–இல் சப்பானியர்

களால் கைப்பற்றப்பட்டது. இறுதியாக 1963-இல் மலேசியக் கூட்டாட்சியில் இணைந்தது

இங்கு, 1980-ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 1,294,753 மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஓர் ஆண்டு சராசரி மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் 3% ஆகும். மாநில மக்களவை உறுப்பினர்கள் 48 பேரும், மலேசியக் கூட்டாட்சிப் பேராளர் 24 பேரும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். முதலமைச்சரும், எட்டுப்பேர் கொண்ட அமைச்சரவையும் இம்மாநிலத்தை ஆட்சி செய்கின்றனர். நிருவாக நலனை முன்னிட்டு மாநிலம் 7 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆட்சி நடக்கிறது. இந்நாட்டின் தேசிய சமயம் இசுலாம். தேசிய கொடி வெள்ளை நிறம் கீழும், சிவப்பு நிறம் மேலும் கொணடது. சிவப்பு நிறத்தில் நீலநிற முக்கோணம்பொறிக்கப் பட்டிருக்கும். தேசிய மொழி (1) மலாய் மொழியும் (2) ஆங்கிலமும். இங்கு மலேசியத் தாலர் (Dollar) நாணயம் புழக்கத்தில் உள்ளது.

இங்கு மிகப்புதிய செய்தித்தொடர்பு, தொலைபேசித் தொடர்பு, நடமாடும் அஞ்சலக வசதிகள முதலியன உள்ளன. மலாயில் ஒன்றும், ஆஙகிலததில இரண்டும், சீனத்தில் ஏழுமாகத் தினசரி ஏடுகள் வெளியிடப்படுகின்றன. நீதிமன்றங்கள மூன்று வகையாகவும், உயர் நீதிமன்றம் தனியாகவும் செயற் படுகின்றன. ஏறத்தாழ 155 மருத்துவர்களும், 2,600 படுக்கை வசதிகளும் கொண்ட மருத்துவ நிலையஙகள் உள்ளன. அரசு, தனியார், சமயமக்கள் ஆகியோர் நிருவாகங்களில் பள்ளிகள் நடைபெறுகின்றன. இந்நாட்டு ஆடை அலங்காரஙகள் மிகவும் அழகுடையன. இங்கு, கி.பி. 1870-இல கட்டப்பட்ட ஆசுதானா (The Astana) அரண்மனையும், கி பி. 1880-இல் கட்டப்பட்ட பொருட்காட்சியகமும் அழகு மிளிர்பவை. இரண்டாம் வெள்ளை ராசா (White Raja II) தன மனைவி மார்கிரெட்டு பெயரால் கட்டிய கோட்டை இன்று ஒரு கணகாட்சியகமாக உள்ளது. உச்ச நீதி மன்றக் கட்டடம், சியாசான் கோவில், போனிக்சு மலைக்கோவில், தியன்கோ கோவில், மசூதி, நியா குகைகள், பூதத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் காணவேணடிய கந்துபாய் கிராமம், மற்றும் பலதரப்பட்ட ஆற்றோரப் பூங்காக்கள முதலியன காணவேண்டிய காட்சியிடங்களாகும். இந்நாட்டில் 550 அரிய இனங்களைச் சேர்ந்த பறவைகள் தங்கும் சரணாலயம உள்ளது.

எஸ்., சா.

சருவதேசத் தொழிற்சங்கம் சருவதேசச் சங்கத்தின் (League of Nations) ஒரு கிளை ஆட்சி நிறுவனமாகும். இது 1919-இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கங்கள், முதலாளிகள், தொழிலாளிகள ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஓர் அமைப்பாகும். தொழிலாளர்களின் நிலையையும் வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உயர்த்துதல், அனைத்து உறுப்பினர் நாடுகளிலுமுள்ள பொருளாதார, சமூக நிலையை உயர்த்துதல் முதலியன சருவதேசத் தொழிற்சங்கத்தின் (International Labour Organization) நோக்கங்களாகும்.

சருவதேசத் தொழில் விதிகளின் (Rules) மூலமாகவும் பரிந்துரைகளின் மூலமாகவும் சருவதேசத் தரங்களை வகுத்தல் இச்சங்கத்தின முககிய பணிகளுள் ஒன்றாகும். சஙகம் வகுக்கின்ற விதிகளை அதன் உறுப்பினர் நாடுகள் தம் அதிகாரிகளுக்கு ஒப்புதல் பெற அனுப்ப வேண்டும். ஒப்புதல் அளிக்கும் நாடுகள் தம் சட்டங்களை இவ்விதிகளுக்கேற்பத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். மேலும், இந்த விதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற முறைகளை ஆணடு தோறும் சஙகததிற்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும். உறுப்பினர் நாடுகள சங்கத்தின் பரிந்துரைகளுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. ஆனால், அவை அவற்றைத் தழுவிச் செயற்படக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1946-இல இதைத் தன் செயல் துணை நிறுவனங்களில ஒன்றாக ஏற்றுக் கொண்டது. சஙகததின தலைமை அலுவலகங்கள் இலாசன (Lausanne), செனீவா (Geneva), சுவிட்சர் லாந்து (Switzerland) ஆகிய இடங்களில உளளன. இது 144 நாடுகளைத் தம் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுளளது.

சருவதேசத் தொழிறசங்கம் ஆணடுதோறும் நடைபெறும் சருவதேசத் தொழில் மாநாடு, ஆட்சிக் குழு, சருவதேசத் தொழிலாளா அலுவலகம ஆகிய வற்றால் நிருவகிக்கப்படுகிறது. சஙகத்தை நிருவகிகும் ஆட்சிக்குழு 48 உறுப்பினர்களைக் கொணடுள்ளது இதில அரசுப் பேராளர்களாக 24 பேரும், முதலாளிகள, தொழிலாளிகள சாாபாக ஒவவொரு பிரிவுக்கும் 12 பேரும் உறுபபினாகளாக உள்ளனர். இவர்கள சருவ தேசத் தொழில் மாநாட்டில கலநது கொள்கின்ற பேராளர்களால மூன்றாண்டுகளுக்கொரு முறை தேர்நதெடுககப்படுகினறனர். கனடா, சீனா, பிரான்சு, மேற்குச் செருமனி, இந்தியா, இத்தாலி, சப்பான், உருசியா, இஙகிலாந்து, அமெரிககா முதலிய 10 நாடுகளின அரசாங்கஙகள் இநத ஆட்சிக குழுவில நிலையான உறுப்பினர்களாக உளளன.

இந்த ஆட்சிக்குழு, மாநாட்டிற்கான நிகழ்ச்சிக குறிப்புகளை வகுக்கினறது; சருவதேசத் தொழில அலுவலகத்தையும் பல்வேறு குழுக்களையும் பொறுப் புரிமைகளையும் கண்காணிக்கிறது; சமூக, பொருளா

தாரச் சிக்கல்களைப் பற்றி ஆய்வுகள மேற்கொள்வதுடன் அரசுகளுக்கு அறிவுரைகளும் வழங்குகிறது. மேலும், உறுப்பினர் நாடுகளுக்குத் தொழில் துறையில் பயிற்சி வசதியும் தொழிலநுட்ப உதவியும் அளித்து வருகிறது. பூ. த.

சருவோதயம்: எல்லோரது நல்வாழ்வு என்பது சருவோதயத்தின் பொருளாகும். காந்தியடிகள் இக் கோட்பாட்டில் நம்பிககை கொணடதுடன், எல்லோரது நலவாழ்விறகெனப் பாடுபட்டவா தவிர இரசுகின் எழுதிய 'கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றம்' (Unto the Last) என்ற நூலிற்குக் குசராத்து மொழியில் 'சர்வஉதயம்' என்று மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார் இரசுகின எழுதிய நூலின் தரும விளக்கம் தான் சருவோதயம் என்பது மிகவும் பொருந்தும். காந்தியடிகளைப் பின்பற்றிய அரசியற சீடர்கள் காந்தியத்திற்கு முக்கியமளித்து நடைமுறைப் படுத்திய கோட்பாடு இது. அனைவரும் அன்புடனும்,ஒற்றுமையுடனும் வாழவேணடுமெனற தத்துவத்தின அடிப்படையில் தோனறிய கோட்பாடு இதுவாகும். மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் எதிராகச செய்யப்படும் கொடுமைகளை எதிர்த்துப்போராடிக் கொடுமைகளிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தும் இதில் இடம் பெறுகின்றது. இது அன்பைத் தழுவிய கோட்பாடு. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு மட்டும் முன்னேறறம் காணாது, அனைவருடைய முன்னேற்றத்திற்கும நலவாழ்விற்கும் வித்திடுவது இக்கோட்பாடு.

மேலும், சருவோதயம் சுதந்திரம, சமத்துவம், நீதி, சகோதரத்துவம் ஆகிய அனைத்துப் பணபுகளையும் கொண்டது. அரசன், குடியானவன என்றோ, இநது-இசுலாமியன எனறோ, தீண்டத்தகக வர்-தீணடத தகாதவர் எனறோ, வெளளையர்-கறுப்பர் என்றோ, துறவி - ஏனையோர் என்றோ பாகுபடுத்த முடியாத வணணம் அனைவரையும் ஒன்றாகப் பாவிக்கக கூடியது சருவோதயம என்று பரதன குமரப்பா எனபவா கூறியுள்ளாா. அநீதியும் சுரணடலும் இதில இலலை. எநத ஒரு தனிமனிதரோ, குழுவோ நசுக்கப்படாமல், தனிமைப்படுத்தப்படாமல, சுரண்டப்படாமல காப்பது சருவோதயம். சமவாய்ப்பு அனைவருககும் கொடுக்கப்பட்டு ஒவவொருவரின் முழுவளர்ச்சிக்கும் இது உதவுகின்றது. இது மனிதனை மையமாகக் கொணடது. இதிலுள்ள ஒவவொருவரும எல்லோரது நலத்திற்காகவும் பாடுபடக் கூடியவர்கள்.

சருவோதயத்திறகு வினோபாவே மூன்றுவிதமான அம்சங்கள் தேவையென்றும், அவை நிறைவு பெற்றால் அங்குச சருவோதயம் அமையும் எனறும் கூறினார். அவையாவன:

1. சமூகத்தில எந்தவிதமான சக்தியும் ஆதிக்கம் பெற்றிராது; நல்ல நெறியுடன் கூடிய சிந்தனை, ஒழுங்கு ஆகியவை சமூகத்தில நிலவும்.
2. தனி ஒருவரின் திறமை, ஆற்றல் ஆகியன சமூகத் திறகாக அளிக்கப்பட்டிருககும்.
3. தரும, சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய அறைகூவல்கள் உண்மையாக, ஒரே தன்மையாக அனைவருக்கும் இருக்கும்.

தனிமனித உரிமைக்குச் சருவோதயத்தில் மிக்க மதிப்பு உணடு. அரசின அதிகாரம் மிகுந்தால் தனியார் உரிமைகள பாதிப்பிற் குள்ளாகும். அரசு, மக்களை ஆட்சி செய்வதற்குத் தணடனை, கட்டாயப் படுத்தல், வன்முறை ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதால் மக்கள் பாதிப்பிற்குளளாகின்றனர். அதனால, தனியார் உரிமைகள பாதிககப்படுகினறன. ஆகவே தான் அரசின் நடை முறையை மாற்றி ஒழுங்குடன செயற்படக் கூடிய அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்கின்றது சருவோதயம். அதிகார ஆட்சிமுறையை மாற்றி, ஒறறுமை அரசியலை உருவாக்க விழைவது சருவோதயம்.வினோபாவே, அரசாங்கம் தேவையான தென்ற கருத்தைக கொண்டவர். அவர் கூறுகினற அரசாங்கம் முன்னர்க் கூறிய மூன்று அம்சங்களும நிறைநத, சமூகத்தில இயங்கக் கூடிய அரசாங்கம். ஏனெனில், அரசாஙகம் இலலையெனில, மக்கள சுரணடலுக்கும கொடுமைகளுக்கும் உளளாகிவிடுவர் என அவர் அஞ்சினார். செயப்பிரகாசு நாராயணன மக்களாட்சியில் 51 விழுக்காட்டினர் எண்ணஙகளை எதற்காக 49 விழுககாட்டினர் கட்டாயமாக ஏற்றுக் கொள்ள வைகக வேண்டுமென்று இந்த அதிகார ஆட்சி முறையைக் குறை கூறுகினறார். இதனால், சிறுபானமையோர் உரிமைகள பாதிககப்படுவதுடன் தனிமனித உரிமைகளும் பாதிககப்படுகின்றன. எனவே, அதிகார ஆட்சி முறையை மாற்றிப் புது முறையைக் கூறுகினறார். சருவோதய சமூகத்தில தானே நிருவகிக்கக்கூடிய முறை செயறபடும். இவவமைப்பு அறநெறி அடிப்படையில் நிகழும. மக்கள் பொறுப்புகளைப் பகிர்நது கொணடு, சுதந்திரமாக வாழவர். கட்டாயப்படுத்தல என்பது சமூகத்தில இராது.

சருவோதயத்தில் உழைப்பில வேறுபாடு இராது. சட்டவல்லுநரின் வேலை எப்படியோ, அதே போலத் தான் முடிதிருத்தும் தொழிலாளியின வேலையும் ஆகும். ஏனெனில், இருவரும தஙகளது வாழ்வை நடத்துவதற்குத் தங்களுடைய உழைப்பை நல்குகின்றனர். இவற்றில் வேறுபாடு கிடையாது. இரணடு வகை வேலையின் பயன்பாடும் மரியாதையும் ஒன்றே. அறிவால் செய்யக்கூடிய வேலை, உடல

உழைப்பால் செய்யக் கூடிய வேலை என்று பிரித்துக் கொளளக்கூடாது. எனவே, எலலா வேலைகளின் பயன்பாடும் மரியாதையும் ஒக்கும். சருவோதயத்தில் எல்லா வேலைகளும் பயனபாட்டிற்காகவே மேற்கொள்ளப்படுகினறன. வாணிக நோக்கத்துடன எந்த வேலையும் உறபத்திப் பொருளும் செய்யப்படுவதில்லை. நிலம் உட்பட எல்லாச் சொத்துக்களும் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. கட்சியில்லா மக்களாட்சி, கிராம ஆட்சி ஆகியன சருவோதயத்தில் கூறப்படுகின்ற ஆட்சி முறைகள்.

கட்சியிலலா மக்களாட்சி சருவோதயத்திற்குத் தேவையான ஒன்று. மக்களின எண்ணங்களுக்கேற்ப ஆட்சி செய்யக் கூடியது மக்களாட்சியாயினும்,இனறு எல்லா அரசியற் கட்சிகளும் அதிகாரத்தை மையமாகக் கொண்டே இயங்குகின்றன. மக்களாட்சியில் மக்கள் இறைமை கொண்டவர்களாயினும், நடைமுறையில் வலுவான அரசியல் கட்சிகளின் பிடியில் மக்கள் வநதுவிடுகின்றனர். மேலும், தேர்தல்களில் வன்முறை தலைவிரித்தாடுகிறது பணம் தேர்தலகளில தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆகவே, மக்கள் வன்முறை, பணம் ஆகியவற்றிற்கு அடிபணிந்து, தங்கள் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேணடியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்க நேரடி மக்களாட்சியால் முடியுமெனினும், பரந்த நிலப்பரப்பில் நேரடி மக்களாட்சி செயற்பட வழியில்லை. கட்சியில்லா மக்களாட்சியின் நடவடிக்கைகள் கிராமப்புறங்களிலிருநது தொடஙகுகின்றது. சமுதாய ஒற்றுமை, ஒருமையுணர்வு ஆகியவற்றின மூலம் ஊராட்சி அமையும். ஊராட்சிக்கு மேல் வட்ட, மாவட்ட ஊராட்சிகள் ஏற்படும். அரசியல் கட்சிகளின் பங்கு தேர்தலகளில் இராது. எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவையும் கேட்டு, ஒற்றுமையுடன இயஙக வேண்டும்.

கிராம ஆட்சியில் அதிகாரம் மக்கள் கையில் இருக்கும். எங்கெங்கு அதிகாரம் ஓரிடத்தில் குவிகின்றதோ அஙகெல்லாம் அமைதியின்மை உருவாகும். எனவே, அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். மக்கள தஙகள் சொந்தச் சிககல்களைத் தாஙகளே முடிவு செய்ய வேணடும். பாராளுமன்றம் தீர்த்து வைக்கும் எனறு எண்ணுவதே தவறு. கிராம ஊராட்சியைக் கிராம மக்களே நிருவகிக்க வேண்டும். சட்டங்களையும் கிராம மக்களே இயற்ற வேண்டும். காந்தியடிகள் மக்களுடைய ஊராட்சிகள் இனப்பிரிவு போன்ற பல தீமைகளுக்கு இலக்காகி, ஊராட்சியின் தரும நெறியே அழிந்து விட்டதெனக் கவலைப்பட்டார். பரவலாக்கப்பட்ட அரசியல் முறையில், மக்களிடம் மாறுபட்ட கருததுகள குறைவாக இருப்பதால், ஒற்றுமையுடன் இயங்க முடியும்.

சருவோதய சமூகம் எப்போது ஏற்படுமென்று கேளவி எழுந்தால், உடனே ஏற்பட்டுவிடாது என்று சருவோதயக் கோட்பாட்டாளர் அனைவரும் ஒருமுகமாகக் கூறியுள்ளனர். காந்தியடிகள், அரசாங்கம் உடனே வன்முறையில்லாத அரசாங்கமாக மாறுமென எண்ணவில்லை. மாறாக, 'வன்முறையில்லாத சமூகம் உருவாவதற்கு நான உழைத்து வருகிறேன்' என்று கூறியுள்ளார். மக்களிடம் சருவோதயக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறவேணடும். மக்கள் எப்போது அரசாஙகத்திலிருந்து விடுபட வேண்டுமென எணணுகிறார்களோ அதுவரை இன்றைய நிறுவனங்கள் இருக்கலாமெனக் கூறப்படுகிறது. கிராம அரசில், அரசு அழிந்து விடாது. அது சமூகத்திற்கேற்பத் தன்னை மாறறிக் கொள்ளும். மா.ப.

சரோசினி தேவி: இநதியாவின் தேசியவுணர்வுக்கும் கவிதை வளத்துக்கும் எடுத்துக்காட்டாய் விளஙகிய இவர் கி.பி. 1879–ஆம் ஆண்டு ஐதராபாது நகரில பிறந்தார். இவா தந்தையார் டாக்டர் அகோரநாத் சட்டோபாத்தியாயா.

இவர் தம் 12–ஆம் வயதிலேயே சென்னைப் பல்கலைக் கழக 'மெட்ரிகுலேசன்' தேர்வில் முதலிடத்தில் வெற்றி பெற்றார். பினனர் இவர் இலண்டனிலுள்ள மன்னர் கல்லூரியிலும் (King's College), கேம்பிரிட்சிலுள்ள கர்ட்டன் கலலூரியிலும் பயின்றார். படிப்பு முடியுமுன்னர் உடல்நலக் குறைவால் இவர் தாய்நாடு திரும்பினார்.

சரோசினி தேவி

இவர் தமது 11-ஆம் வயதிலேயே கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். பிறவிக் கவிஞர் எனத் தகும் இவர் தம் 13-ஆம் வயதில் ஆறு நாள்களில் 1300 வரிகள் கொண்ட 'ஏரி மங்கை' (Lady of the Lake) என்னும் ஆங்கிலக் கவிதை எழுதினார். அதே ஆண்டில் உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டபோது 2000 வரிகளாலான நாடகம் ஒன்று இயற்றினார். இவருக்குக் கவிதை இலக்கணம் தெரியாது; ஆனால், வெளிநாட்டவரும் பாராட்டக் கூடிய ஆங்கிலக் கவிதைகளைப் படைத்தார். இவர் இலண்டனில் படிக்கும்போது ஆங்கில அறிஞர்கள் ஆர்தர் சைமன்சு (Arthur Symons), எட்மண்டு காசு (Edmund Gosse) ஆகியோர் இவருடைய கவிதைகளைப் படித்து வியந்தனர்; இவரை உற்சாகப்படுத்தினர்; இவருடைய கவிதைகள் நூலாக வெளிவரவும் துணைபுரிந்தனர். பல இந்திய மொழிகளில் இவருடைய கவிதைகள் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றன. சில ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றன. இங்கிலாந்திலுள்ள இலக்கியப் பேரரசுக் கழகம் (Royal Society of Literature) இவரை 1914-இல் உறுப்பினராக ஏற்றுப் பெருமைப் படுத்தியது.

'ரோசாப்பூக்கள் மணக்கும் தோட்டத்துக்கு நடுவே, விண்ணைத்துழாவும் கோபுரத்தின் மீது தனியாக அமர்ந்து பாடுவதுதான் கவிஞன் கடமையா? தவறான கருத்து இது. கவிஞர்கள் மக்களோடு மக்களாகப் பழகவேண்டும். தெருவிலும் புழுதியிலும் போர்குமுறும் இடங்களிலும் கவிஞன் நடமாட வேண்டும்' என்னும் இவரது கோட்பாடு கவிஞர்களுக்கு வழிகாட்டுவதாகும். இவ்வாறு உயர்ந்த நோக்குடன் இன்னோசை பயிலக் கவிதைகள் எழுதியதால் 'கவிக்குயில்' என்றும் 'கவியரசி' என்றும் இவர் பாராட்டப் பெற்றார்.

இவர் தமது கவிதையுள்ளத்திற்கு ஏற்றவாறே தம் வாழ்க்கைத் துணைவரையும் தேர்ந்தெடுத்தார். தாம் பிராமணப் பெண்ணாக இருந்தும் சாதிக் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்து டாக்டர் கோவிந்தராசு நாயுடுவைக் காதல் மணம் புரிந்து கொண்டார்.

இவர் இலண்டனில் இருந்தபோது 1914-ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகளைச் சந்தித்தார். இந்தச் சந்திப்பு இவரது வாழ்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்து விட்டது. அன்று முதல் இவர் அரசியலில் ஈடுபடலானார். விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்களான பால கங்காதர திலகர், கோபால கிருட்டிண கோகலே, முகம்மதுஅலி சின்னா ஆகியோரது நட்பு இவரது நாட்டுணர்வை வளர்த்தது. அன்னி பெசண்டு அம்மையாரின் சுயாட்சி (Home Rule) இயக்கத்தில் இவர் இணைந்து போராடினார்.

பின்னர் இவர் 1918-ஆம் ஆண்டுக் காஞ்சிபுரத்தில் கூடிய தமிழ் மாநில அரசியல் மாநாட்டில் தலைமை வகித்து உரையாற்றினார். அவ்வுரையில் பெண்கள் சொந்தக்கடமைகளோடு பொதுப்பணிகள் செய்யவும் முன்வர வேண்டும் என இவர் வலியுறுத்தினார்.

பஞ்சாபு படுகொலையைக் கண்டித்து இவர் 1920-ஆம் ஆண்டு அரசப் பேராளருக்கு (Viceroy) ஒரு கடிதம் எழுதினார்; அரசாங்கம் அளித்த 'கெய்சர்கி இந்த்' என்ற பதக்கத்தையும் திருப்பியனுப்பினார்.

இவர் 1928-ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவில் சுற்றுப் பயணம் செய்தார். கேரளத்தில் மலையாளத்து மாப்பிளை வகுப்பாரை இராணுவத்தினர் துன்புறுத்தியதை இவர் உண்மையாகக் கண்டித்தார்.

உலகமெங்கும் இந்தியரின் தேசிய எழுச்சியைப் பரப்பியவர்களுள் இவரும் ஒருவர். விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்களுள் இவரே மிகப் பல அயல் நாடுகள் சென்றவர். இலங்கை, ஆப்பிரிக்கா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலியநாடுகளில் காங்கிரசின் கொள்கைகளை விளக்கி இவர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்.

கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் 1924-ஆம் ஆண்டு நடந்த கிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் காங்கிரசு' மாநாட்டிற்கு இவர் தலைமை வகித்தார். கவியாற்றலைப் போலவே பேச்சாற்றலும் உடையவர் இவர். எனவே, இவர் ஆப்பிரிக்காவில் பல இடங்களில் பயணம் செய்து தம் சொற்பொழிவுகளால் இந்திய மக்களைத் தட்டி எழுப்பினார். கான்பூரில் 1925-ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்தியத் தேசிய காங்கிரசு மாநாட்டிற்கு இவர் தலைமையேற்றார். இங்கிலாந்துக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சென்று இவர் 1928-ஆம் ஆண்டு 'சுயராச்சியக் கிளர்ச்சி' குறித்துச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

காந்தியடிகள் 1930-ஆம் ஆண்டு நடத்திய உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில் இவரும் பங்கேற்றுச் சிறை சென்றார். அந்த ஆண்டு முதல் காங்கிரசுச் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் இவர் பணிபுரிந்தார். காந்தியடிகளுடன் 1931-ஆம் ஆண்டு இலண்டனில் நடந்த வட்டமேசை மாநாட்டில் இவர் பங்கேற்றார். காந்தியடிகள் தொடங்கிய தனிஆள் சத்தியாக்கிரகத்திலும் இவர் பங்கேற்றுச் சிறை புகுந்தார்.

ஆசிய உறவு மாநாடு 1947-ஆம் ஆண்டு தில்லியில் நடந்தபோது இவர் அதற்குத் தலைமை வகித்தார். இந்தியா விடுதலை அடைந்தவுடன் இவர் உத்தரப்பிரதேச ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றார். இவர் அந்தப் பணியில் இருந்தபோதே 1950-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

சா.உ.

சல்லா, உலூசியசு கார்னீலியசு: உரோமானியத் தளபதியும் வலலாட்சியாளருமான உலூசியசு கார்னீலியசு சல்லா (Lucius Cornelius Sulla) ஒரு செல்வக் குடும்பத்தில் கி.மு. 138-இல் பிறந்தார். இவர் கயசுமாரியசு(Gaius Marius) என்ற சிறந்த தளபதியின் படையில் நிதி அலுவலராக ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்று, நுமீடிய நாட்டு (Numidia) அரசர் சகூர்த்தா (Jugurtha) என்பவரைச் சூழ்ச்சியால் கைது செய்து, தமது அரசின பாராட்டுதலைப் பெற்றார். அதனால், மேலும் முக்கிய பதவிகள் இவருக்குக் கிடைத்தன. இத்தாலியர்கள் உரோமானியக் குடியுரிமை தமக்கும் தரப்படுதல் வேண்டுமென்று கி.மு. 90-89-இல் போராட்டங்கள் நடத்தினர். உரோமானியத் தளபதிகளுக்குள்ளும் சதிகளும் போட்டிகளும் உருவாயின. உரோமாபுரியின் தலைமைப் பதவியில் இரு கான்சல்கள் இருந்தனர். அப்பதவிகளில் ஒன்றினை கி.மு. 88-இல சல்லா வென்றார். ஆசியா மைனரில் பானடசு என்ற அரசுக்கெதிராகப் படை நடத்திச் செல்லும் பொறுப்புச் சல்லாவிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது. திரிபூன் (Tribune) என்ற மற்றொரு உயர் பதவியினை வகித்த சுலபீசியசு உருபசு என பாருடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு சல்லா தம்மை வலுப்படுத்திக் கொண்டு, முடிவில் தலைமைத் தளபதியாக நியமனம் பெற்று உரோமாபுரி மீதே படையெடுத்தார். சுல்பீசியசு கொல்லப்பட்டார். மாரியசு தப்பி ஓடிப்போனார்.

அதன் பின்னர், பான்டசு அரசரான மிதரடாட்டசு எனபாருககு எதிராகப் புறப்பட்டுக் கிரீசைச் சல்லா கைப்பற்றினார் (கி.மு. 88-85). இவர் முடிவில் அவருடன் சமாதானம் செய்து கொணடு அளவற்ற கொள்ளைச் செல்வத்துடனும் பெரும்படையுடனும் தென இத்தாலியில கரை இறஙகினார். அப்பொழுது உரோமாபுரி ஆளவையில் (Senate) ஆட்சியினைக் கைப்பற்றியிருந்த பிரிவினர் சல்லாவை ஒரு பொது விரோதி என அறிவித்து, அவரது சட்டங்களை நீககி விட்டு அவரது இல்லத்தையும தீயிட்டு அழித்திருந்தனர். அப்பொழுது சலலா படையுடன் வநது உரோமாபுரியைத் தாக்கி வென்றார் (கி.மு. 82). எண்ணற்ற பகைவர்கள கொல்லப்பட்டனர். பலர் நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

வெலேரியன் சட்டம் என்பதன்கீழ் அனைத்து அதிகாரங்களுமுடைய சருவாதிகாரியாகச் சல்லா அப்பொழுது நியமனம் பெற்றார். மூனறே ஆணடுகள் பதவி வகிததார் சல்லா. அரசியல் அமைபபில பல பெரிய மாறுதல்களை இவர் கொணடு வநதார். தளபதிகள், மாநில ஆளுநர்கள், திரிபூனகள் போனறோரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுபபடுத்தி ஆளவையினை மீணடும் வலுவோடு நிறுவும் நோக்கம் கொணடவை அவை. அவை நிறைவேற்றப்பட்டு முடிந்ததும் அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்துகின்ற முறையில் திடீரெனத் தம் பதவியைத் துறந்து, கம்பேனியா மாநிலத்தில் தமது பண்ணைக்குச் சென்று வாழ்ந்து வரலானார். அங்குத்தான் இவர் தம் காலத்திய அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை ஒரு நூலாக எழுதலானார். ஆனால் ஒரே ஆண்டில் காய்ச்சல் கண்டு இவர் காலமானார் (கி.மு. 78). இவரது சீர்திருத்தஙகள உரோமானியக் குடியரசை உண்மையில் முன்னேற்றமடையச் செய்யவில்லை. மூன்றே ஆண்டுகளில் இவர் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தாலும் அவற்றினை மேலும் தொடர்ந்து செயல் புரிவார் எவரும் தோன்றவில்லை எனவே உரோமானியக் குடியரசின் சீர்குலைவை நெடுநாள் இவரது சீர்திருத்தங்களால் தடுதத நிறுத்த முடியவில்லை.

இர. ஆ.

சல்லி (கி.பி. 1559-1641): இவர் ஒரு பிரெஞ்சு அரசியல்வாதி. இவர் நானகாம் என்றி மன்னரின் நம்பிக்கைக்குரிய அமைச்சராயிருநதார். இவர் கி.பி. 1559-ஆம் ஆண்டு உரோசுனி என்னுமிடத்தில பிறந்தார். பாரீசுக்கு கி.பி.1572-இல சென்ற இவர் பர்காயன் கல்லூரியில் உயர்கலவி பயின்றார். இவர் கி.பி. 1575-76-இல் நிகழ்ந்த உளநாட்டுப் போரில் அரசுப் படையில் பணியாற்றினார். இவர் கி.பி. 1584-இல் கவுண்டிநிவாசின ஆன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொணடார். உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட சிக்கலைத் தவிர்க்க இவா கி.பி. 1585 முதல் 1590 வரை பணிபுரிந்தார்.

சல்லி (Sully) பிரான்சைச் சமய அடிப்படையில் வலுப்படுத்த உதவினாா. மன்னர் கத்தோலிகக மதத்தினராயிருந்த போதிலும் சல்லி ஊக்னோக்கள் என்ற பிரெஞ்சுச் சீர்திருத்தக கிறித்தவ மதப் பிரிவினை ஆதரித்தார். இவா கி.பி. 1596-இல் பிரான்சின் நிதிப் பொறுப்பினை ஏற்றார். சிறந்த பொருளியல் வல்லுநராக இல்லாத போதிலும் இவாதம் கொள்கைகளால் பிரான்சின பொருளாதாரத்தைத் திடப்படுத்தினார். வரிச்சுமை குறைக்கப்பட்டது. தானியங்கள், மது ஆகியவற்றின மீதான ஏற்றுமதி வரிகளைக் குறைத்தார். வேளாணமை மற்றும் வாணிகப்பொருளகளின் மீதான தடை நீக்கப்பட்டது. இவர் பொதுக்கடனகளுக்கான வட்டியை $8\frac{1}{2}$ விழுக்காட்டிலிருந்து $6\frac{1}{4}$ விழுக்காடாகக் குறைத்தார். 'ஆண்டுரிமை' என்ற பதவிகளை விற்கும் வழக்கம் இவரால் கி.பி. 1604-இல உருவாககப்பட்டது. வாணிகப் பொருளாதாரத்தில் கவனம் செலுத்திய இவர் தொழிற்சாலை முன்னேற்றததில் நாட்டங் கொளளவில்லை.

பீரங்கிப் படைத் தலைமைப் பதவி, கடல்துறைத் தலைமைப் பதவி, பெரும் பாலங்கள அமைக்கும்

தலைமைப் பதவி ஆகியவற்றையும் இவா வகித்தார். இவர் கி.பி. 1610-இல் நான்காம் என்றி மன்னன் மறைவுக்குப் பின் தமது பதவியைத் துறந்தார். பதின்மூன்றாம லூயி மன்னர் காலத்தில் பிரான்சின் படைத்தலைவர் பதவியை கி.பி. 1634-இல் பெற்றாா. இவர் கி.பி. 1641-இல் காலமானார். மா.கா.

சல்லியங்குமரனார்: காணக: உறையூர்ச் சல்லியஙகுமரனார்.

சல்லியன் மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் சிறந்த வீரர்களுள் ஒருவன. மத்திமநாட்டு மன்னனான இவன், பஞ்ச பாண்டவர்க்கு அம்மான முறையினனாயினும், பாரதப் போர் நடைபெற்றபோது துரியோதனன் பக்கம் இருந்து போர்புரிந்தான. திரௌபதியின் சுயம்வரத்தின்போது இவனும வந்திருந்தான. அருசசுனன் சுயம்வரப்போட்டியில் வென்று, மண மாலை பெறறபினனா, அதனால ஏமாற்ற மெய்திய துரியோதனன் தூண்டுதலால் சுயம்வரத்திற்கு வநத மன்னர்கள செய்த போரினபோது, இவன் வீமனை எதிர்த்துப் போர் செய்து தோற்றான். பதினெட்டு நாளகள் நடைபெறற பாரதப் போரில, பலநாள பலவீரர்களோடு சோநது, இவன பஞ்ச பாணடவர்களை எதிாததுப் போாபுரிநதான. பதினேழாம் நாட் போரில கன்னனின் விருபபத்தினை ஏறறுத் துரியோதனன், இவனைக் கனனனுககுப் போரில தேரோட்டியாக இருக்குமாறு வேணடினான. தகுதியால ஒவ்வாத நிலை கருதிச சினந்து மறுத்த சல்லியன, பின னாத் தேரோட்டியாகப் பணிபுரிய இசைந்தான. தேரோட்ட இசைந்த சல்லியனுடன, கன்னன தற் புகழந்து கூறிய உரைகளால் மாறுபட்டு, அவனுடன சணடை செய்ய முற்பட்ட சலலியன, துரியோதனன் வேணடுகோளால் சாந்தமுறறு மீணடும் தேரோட்ட இசைந்து செயற்பட்டான். கன்னன இவனுடைய திறமையைத் துரியோதனனிடம் பினவருமாறு கூறினான: ‘சலலியன் குதிரைகளின் மனத்தினை அறியும் ஆற்றல வாய்ந்தவன. சமயத்திறகு ஏறற சூழ்ச்சிகளை அறிநது வெளிப்படுத்தும் திறன் பெற்றவன். தேர் ஓட்டும் தொழிலில வல்லவன். தேரோட்டுவதிலும் பிற திறமைகளிலும் கணணனுக்கு ஒப்பானவன்’.

பாரதப் போரின் இறுதிநாட் போராகிய பதினெட்டாம் நாட்போரில, இவன் தருமனோடு எதிர்த்துப் போரிட்டான்; இறுதியில் தருமனின் வேற படையால் இறந்துபட்டான. பாரத காவியத்தின் ஒன்பதாம் பருவம் சல்லியன் பெயரால் அமைந்திருப்பதும், அப்பருவம் பதினெட்டாம் நாட்போர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் ஒரு பிரிவினை மட்டும் கொண்டிருப்பதும குறிப்பிடத்தக்கன. அ.மா.ப.

சல்லிவான், அரி இசுடாக்கு (கி.பி. 1829-1949) மாணவரின ஆளுமைக் கல்விக்கும், ஆளுமைக் கொள்கைக்கும் பெரும்பங்கினை ஆற்றிய அமெரிக்க நாட்டு உளநோய் மருத்துவர். அரி இசுடாகக சல்லிவான் (Harry stack sullivan) என்பவா, தனியொரு மாணவரின் ஆளுமை வளர்சசியானது, அவர் பிறருடன் ஏற்படுததிக் கொள்ளும் உறவு, தொடர்பு ஆகிய புறச் சூழலைப் பொறுத்தது என வரையறுத்துக் கூறினார்.

சல்லிவான் மொழிந்த ஆளுமைக் கோட்பாட்டுக்கு ஆளிடைக் கோட்பாடு (Inter-personal Theory) எனப் பெயர். சல்லிவான், மாணவரிடம் ஆறு நிலைகளில் ஆளுமை வளர்வதாக வரையறுத்தார். ஆளுமையானது குழவிப்பருவம் (Infancy), குழந்தைபபருவம் (Childhood), இளமைப் பருவம(Juvenile),முன் குமரப் பருவம்(Preadolescence), குமரப்பருவம்(Adolescence), முதிர்ந்தபருவம் (Maturity) என ஆறு வகைகளில வளர்சசியடைவதாகச் சல்லிவான் கூறுவாா.

ஆளுமையின் முதல் மூன்று (அதாவது குழவிப் பருவம், குழந்தைப் பருவம், இளமைப பருவம்) நிலைகளில், ஒருவரின குடும்பம, பெறறோர், சமுதாயச் சூழல், பளளி, ஆசிரியர், உடனபயிலும் மாணவர் ஆகியோா முககியமான பஙகு வகிககினறனரெனச் சல்லிவான் கருதுவார். இவரது கருத்துப்படி, முன குமரப்பருவம் மிக முக்கியமான பருவம் என்றும், அப்பருவத்தில் ஆளுமை வளர்ச்சிககுக் கல்வி முக்கிய பஙகு வகிக்கிறதெனறும் கருதபபடுகிறது முன் குமரப் பருவத்தில் தான், ஒரு மாணவர் பிறருடன் ஒத்திசைந்து போகும் திறனை வளர்த்துக் கொள்வதாகச் சல்லிவான் குறிப்பிடுவார். முன குமரப் பருவத்தில் ஒரு மாணவர் சரியான ஆளுமை வளர்ச்சி பெற விலலையெனில, அம்மாணவா பிறரோடு பழகாமல் தனித்து விடப்படுவார். இத்தகைய ஆளுமை பெறற மாணவர்கள ‘தனிமையாளாகள்’ (Isolates) எனபபடுகின்றனர். வகுப்பில் தனிமையாளர்களைக் கணடறிந்து அவர்களைப் பிற மாணவரோடு நனகு பழகக் கறறுத் தருவது ஆசிரியரின் பொறுப்பு ஆகும்.

குமரப் பருவத்தில, மாணவரின் பாலின வளர்ச்சி (Sex) முக்கிய பங்கு ஆறறுகிறது. இப்பருவத்தில் பாலினக் கலவி (Sex-education) முக்கியமாகக் கருதப் படுகிறது. முதிர்நத பருவத்திலுளள பிறருடன் நெருங்கிய தொடர்பும், நீணட உறவும் வைத்துக கொளவதால் முதிாந்த ஆளுமை வளாச்சியடைகிறது.

அரி இசுடாக்கு சல்லிவான் நியூயார்க்கிலுள்ள நார்விச்சு (Norwich) என்னுமிடத்தில் 1982-இல் பிறந்தார். சிக்காகோவிலுள்ள மருத்துவம், மற்றும் அறுவை

யியல் கலஊரியில் (Chicago College of Medicine and Suegery) பயினறு பட்டம் பெறறார். 1933-இலி ருந்து 1943 வரை வாசிஙடன், (Washington, D.C.) நகரில் அமைந்துள்ள வில்லியம் ஆலன்சன் உளநோய் மருத்துவ நிறுவனத்தில(William Alanson phychiatric Foundation) இவர் பத்தாண்டுகள பணியாற்றினார். பின்னர், 1949-இல் வாசிங்டன் நகரில் உயிர் துறந் தார். இவரது ஆளுமைக் கோட்பாடுகள் கல்வி பயிற்று தலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எஸ்.த.

சலந்தர், பஞ்சாபு மாநிலத்தில் சலந்தர் மாவட்டத்தின் தலைநகரம். சலந்தர் (Jullundur) ஒரு தொன்மையான இந்திய நகரமாகும் பஞ்சாபு மாநிலத்தின் மூனறாம் பெருநகரமாக இது விளஙகு கிறது. இந்நகரம் விளைபொருள் விற்பனை நகரமா கவும் பல நகரங்களுடன் சாலை, இருப்புப்பாதை களால் இணைக்கப்பட்ட நகரமாகவும் விளங்குகிறது. தோல்பதனிடும் தொழில, நெசவுத் தொழில, மர வேலைப்பாட்டுத் தொழில். விளையாட்டுப் பொருள கள் தயாரிப்புப் போனறவை இந்நகரில் நடைபெறும் முக்கிய தொழில்களாகும். இநநகரத்தைச்சுற்றிப் பல சிற்றூர்கள் உள்ளன. இந்நகரில் குருநானக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த 13 கலலூரிகள உள்ளன.

சலந்தர் மாவட்டம 3,396 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இமமாவட்டம் சட்லெசு ஆற்றின் வடக் கில் உள்ளது. இது வேளாணமைக்குப் புகழ்பெற்றது. இங்குக் கோதுமை, மக்காச்சோளம், பருத்தி, கரும்பு, பயறு வகைகள போன்றவை பயிராகின்றன. மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 1,734,574 (1981) சு இரா.

சலபத்து சங்கு: இவர்ஐதராபாது நிசாமாக இருந்தவர்; நாசர் சங்கின் சகோதரர். தென்னகத் தில் நிலவி இருந்த அரசியல் சூழ்நிலை சலபத்து சங்கை (Salabat Jung) நிசாமாக ஆக்கியது. ஆங்கி லேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்குமிடையே நடந்த இரண்டாம் கருநாடகப் போரினபோது, ஆம்பூர் என்ற இடத்தில் அப்போது ஐதராபாது நிசாமாக யிருந்த நாசர்சங்கு உயிரிழந்தார்.

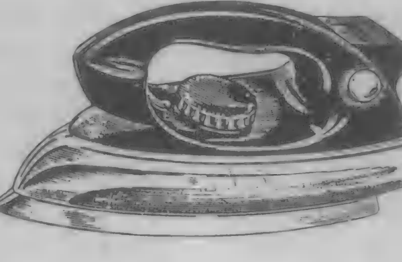
இவருக்குப் பிறகு இவர் தஙகை மகனான முச பர்சங்கு ஐதராபாது நிசாமாக ஆக்கப்பட்டார். ஆனால், இராய் சோடி என்னும் இடத்தில், கடப்பை, கர்நூல், சாவனூர் நவாபுகளின் சதித்திட்டத்தின் விளைவாக இவரும் உயிரிழந்தார். இவருககுப் பால்மணம் மாறாத பாலகர்கள் இருநதனர். இவர் களுக்குப் போதிய அரசியல் அனுபவம் இல்லாததால் இவர்களுக்குப் பதிலாக முசபர்சங்கின் மாமனான சலபத்சஙகு நிசாமாக ஆக்கப்பட்டார். இதற்கு உறு துணையாக இருந்தவர் திறமைவாய்ந்த பிரெஞ்சுத் தளபதி புசி (Bussy) ஆவார். இவர் சலபத்சஙகிற்கு உறுதுணையாக ஏழாண்டுக் காலம் இருந்தார். இக்காலம் ஐதராபாது வரலாற்றில் பொற்காலம் ஆகும் ஏனெனில், புசியின் மேற்பார்வையில் நிசா மின் இராணுவம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. இவரது கடும் நடத்தையைக் கண்டு சலபத்சங்கும் அஞ்சி னார் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

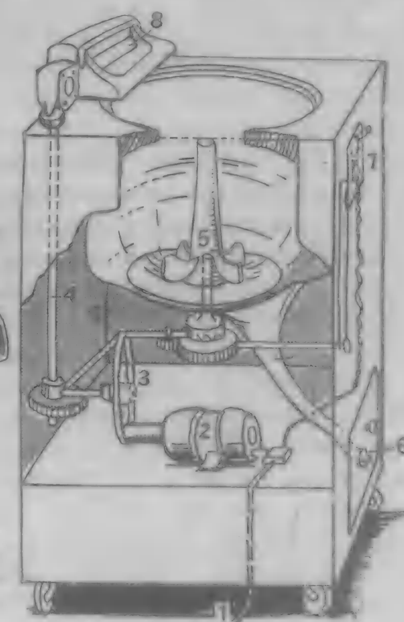
ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்குமிடையே கி.பி. 1756 முதல் 1763 வரை மூன்றாம் கருநாடகப் போர் மூணடது. அப்போரினபோது சலபத்சங்கு கட்சிமாறினார்; புசியின் அரிய தொண்டினை மறந தார். ஆங்கிலேயர் இவருக்குச் சொந்தமான மசூலிப் பட்டினத்தை கி.பி. 1759-ஆம் ஆணடு தாக்கிய போது அதை அவர்களுககு விட்டுக்கொடுத்தார். மேலும், இவர் பிரெஞ்சுக்காரருககெதிராக ஆங்கிலே யருடன் நட்புறவு கொள்ளுவதாகவும் உறுதி அளித் தார். அப்போர் இந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. புசி கைதி ஆக்கப்பட்டார். பிரான்சின் மற்றொரு தளபதியான இலாலியும் சரணடைந்தார். பிறகு இலாலி பிரான்சு நாட்டில் தூக்கிலிடப்பட்டார். எனவே, பிரான்சின இறுதித் தோல்விக்கும் ஆங்கிலேயரின் வெற்றிக்கும் சலபத் சஙகும் காரணமாகயிருந்தார் என்பது தெளிவு. கே.சே.

சலவைத்தொழில்: ஆடையைத் தூயமை செய்யும் தொழிலுக்குச் சலவைத்தொழில் (Laundry Industry) என்ற பெயர் வழஙகப்படுகிறது. இத் தொழில் நாகரிகம் வளர்ச்சியுற்ற காலத்திலிருந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது. கிரேகக, உரோமானிய நாடு களில் நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முனபே இதனைத தொழிலாகச் செய்தனர் என்பதற்குப் பல வரலாற் றுக் குறிப்புகள் உளளன.

தமிழ்நாட்டிலும் இததொழில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததாகும். சஙக இலக்கியங்களில் இத்தொழி லைப் பற்றிய குறிப்புகள காணப்படுகின்றன. இத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் வண்ணார், ஈரங் கொல் லியர், ஏகாலியர், தூசர், காழியர் எனப் பலவாறாக அழைக்கப்பட்டனரெனச் சான்றுகள் பகர்கினறன. புலைத்தி என்று அழைக்கப்பெற்ற பெண் தொழிலா ளர்களும் இத்தொழிலில ஈடுபட்டிருந்தனர். 'ஊரவர் ஆடை கொண்டொலிக்கும் புலைத்தி' எனக் கலித் தொகை (72) யிலும், 'வறனில புலைத்தி எல்லித் தோய்த்த புகார்ப்புகள் கொண்ட புன் பூஙகலிங்கம்' என நற்றிணை(90)யிலும், 'காழியர் கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுவப் பொழிய' என அகநானூற்றிலும்(89) 'பசை விரற்புலைத்தி நெடிது பிசைந்தூட்டிய' எனப புற

1. மின்சுற்றுடன் இணைப்பு 2. மின்மோட்டார் 3. மின் மோட்டாரையும், கலக்கி அமைப்பையும் இணைக்கும் பட்டை 4 துணியைப் பிழியும் அமைப்பையும், மின்மோட்டாரையும் இணைக்கும் தண்டு 5. கலக்கி அமைப்பு 6. தண்ணீர் வெளி யேறும் வழி 7. சுவிச்சு 8. துணியைப் பிழியும் உருளைகள்.

சலவை எந்திரத்தின் உட்புற அமைப்பு

சலவைத்தொழில்

நானூற்றிலும் (387) காணப்படும் சஙக இலக்கிய வரிகள் இத்தொழிலின் தொன்மையையும் தன்மை யையும் விளக்குகின்றன.

பழங்காலத்தில் தமிழர்கள் துணியை வெளுக்க ஒருவகைப் பசையைப் பயன்படுத்தித் துணியைத் துயமைப்படுத்தினர் என்பதும், வெளுத்த ஆடைக்குக் கஞ்சி யூட்டும் மரபினையும் கடைப்பிடித்தனர் என்ப தையும் இலக்கியம எடுத்தியமபுகிறது. சோழர் கால ஆட்சியிலும், பலலவர் அரசிலும் 'வண்ணாரப் பாறை' என்று சலவைத்தொழிலுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊரகச் சமுதாய அமைப்பில் துணிகளைத் தூய் மைபபடுத்தும் வண்ணாருககு (Dobies) அரிசி, தானி யஙகள அல்லது உணவு வழஙகுதல சமுதாயக கடமை யாக இருந்து வந்தது. கடவுளர் சிலைகளுககுப் பயன்படுத்தப்பட்ட துணிகளையும் இவர்கள் வெளுத் தனர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள உளளன.

திருவரங்கத்திலுள்ள 'கோயில் ஒழுகு' என்னும் ஆவணக் குறிப்புகளினபடி கோயில் வருமானததில் வணணாருக்கு ஊதியம் வழஙகப்பட்டுள்ளது. திலலிப் பாதுசா படையெடுத்து, பெருமாள சிலையைக் கவர்ந்து சென்றுவிட்டார். மூன்று புனித அடியார்கள பல முயறசிகள் செய்து சிலையை மீட்டனர். வரும் வழியில இரண்டு புனித அடியார்கள் இறந்துவிட்ட னர். ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகள் கழித்துப் பலரின உதவியால சிலையைப் பிற புனித அடியார்கள் கண்டு பிடித்துத் திருவரங்கத்தில சேர்த்தபோது கோயிலில் உள்ளவர்கள் அதனை உணமைச் சிலை என நம்ப மறுத்தனர். பின் அழைக்கப்பட்ட வண்ணார் பெரு மாள் சிலையின் மீதிருந்த துணியைக் காவிரி ஆற்றின் தணணீரில் நனைத்து, வாயில் சுவைத்துச் சிலையை நம் 'பெருமாள்' என்று அழைத்தார். அதன் பின் தான அச்சிலைக்கு நம் பெருமாள என்ற பெயரே வந்தது.

பல நூற்றாணடுகளாக வளர்ந்து வந்த சலவைத் தொழில் கி.பி 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பல புதிய மாற்றஙகளைப் பெற்றது. இஙகிலாந்தில் முதனமுத லாக நீராவியைப் பயன்படுத்தி இயந்திரம் மூலம் துணியை வெளுககும் முறையைக் கடிகாரம் தயாரிக் கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த இராபர்ட் வெப்சுடர். (Robert Wabster) கணடுபிடித்தார். இயந்திர மய மாககப்பட்ட பின்னர் இத்தொழில ஐரோபபிய நாடு களில் செழித்தோங்கி வளரத் தொடங்கியது. எரிசக்தி யைப் பயன்படுத்தும் முறையை கி.பி. 1851-ஆம ஆண்டில் தேவிசு (Davis) கண்டுபிடித்தார். தேவிசு அமெரிககாவில் உளள ஒக்லாந்து(Oakland) பகுதியைச் சேர்ந்தவர். இவர் முயற்சியினால் தான் அமெரிக்கா வில் முதன்முதலாக எரிசக்தி சலவைத் தொழிற்கூடம் உருவாகியது. அமெரிக்காவின் ஏமிலடன சுமித்து (Hamilton E. Smith) என்பவர் வாணிகமுறையில இத்தொழிலில் கி.பி 1863-ஆம் ஆணடில் புதிய எரி சக்தி இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தினார். சலவைப் பெட்டியைக் (Washing Machine) கண்டுபிடித்தவரும் இவரே.

காலப்போக்கில் பல இயந்திரங்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டாலும், மனிதனுடைய கைகளே மிகுதியாகப் பயன்படுகின்றன. மனித உழைப்பே ஓங்கியுள்ளது. மனித நாகரிகத்தில் பல புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுப் பருத்தி, பட்டு, கம்பளி, செயற்கை இழை ஆகிய ஆடைகள் மிகுதியான அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் ஆடை வெளுக்கும் தொழிலும் வளர்ந்துவருகிறது; சலவைத்தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற்றங்கள் பல ஏற்பட்டாலும் இப்புதிய முறைகள் பெரும்பாலும் பெரு நகரங்களில்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்டது போன்ற தொழில் முறையான மாற்றம் இந்தியாவில் ஏற்படவில்லை. புதிய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்திச் சலவை செய்யும் தொழில் பெரும் நகரங்களில்மட்டும் சிறிய அளவில் வளர்ந்துள்ளது. உயர்குடி மக்கள், வசதி பெற்றோர் ஆகியோரின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் தொழிலாக இது இருந்து வருகிறது. நகரங்களில் வாழும் நடுத்தர வருமானத்தினர்கூட தங்கள் துணிகளை வீட்டில் தூய்மை செய்துகொள்கின்றனர். எனவே, நகரங்களில்கூட இதுபெரும் தொழிலாக இந்தியாவில் வளரவில்லை.

ஊரகங்களில் பண்டமாற்று முறையில்தான் இன்னும் இத்தொழில் நடைபெறுகிறது. வேளாண்மை நிலங்களை வைத்திருப்போர், வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் ஆகியோர் இன்றைய நிலையிலும் துணிகளை வெளுப்பதற்கு அரிசியையும் உணவையும் கூலியாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். சலவைத் தொழிலில் ஈடுபடுவோரைச் சமுதாயம் இழிந்த நிலையில் கருதும் பழக்கமும் பெருமளவில் மாறவில்லை. சாதிப் பிரிவில் இவர்கள் கீழ்நிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றனர்.

இந்தியாவின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இத்தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் நிலை பற்றிய சிறப்புத் திட்டங்கள் ஏதும் தீட்டப்படவில்லை. பெருகிவரும் மக்கள்தொகை காரணமாக ஆடையைத் தூய்மை செய்ய ஆறு, குளம், குட்டை, ஏரி போன்ற நீர்ப் பகுதிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் தூய்மைக்கேடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளும் இந்தியாவில் செய்யப்படவில்லை. தொழில்நுட்ப உதவியால் மேலைநாடுகளில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி இந்தியாவில் ஏற்படவில்லை. இத்தொழிலில் ஈடுபடும் பெரும்பாலானோர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் நிலையிலேயே உள்ளனர். மு.நா.

சலாதின்: ஐரோப்பியரால் சாதின் என்று குறிப்பிடப்படும் இவரது உண்மையான அராபியப் பெயர் சலாவுதீன் யூசுப் இபின் அயூ ஆகும். இவர் கி.பி. 1171-இல் எகிப்திய சுல்தானானார். சலாவுதீன் விரைவிலேயே சிரியா, ஏமன், பாலத்தீனம் ஆகியவற்றிலும் ஆட்சி செலுத்தினார். இவர் தந்தையார் வடக்குச் சிரியாவில்ஒரு துருக்கியச் சிற்றரசரின் கீழ் பணிபுரிந்து வந்தபோது கி.பி. 1137-இல் சலாவுதீன் பிறந்தார். அந்த அரசின் அமீரான நூருதீன் என்பாரின் கீழ் சலாவுதீனின் நெருங்கிய உறவினரானஅசத்உத்தீன் சீர்கூ (Shirkuh) என்பவர் படைத்தளபதியாகப் பணியாற்றி வந்தார். இந்தச் சீர்கூவின் கீழ் பணியில் சேர்ந்த சலாவுதீன் படிப்படியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். முதலாம் சிலுவைப் போரினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த கிறித்தவ அரசுகள் எகிப்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முயன்றன. பாத்திமித்து வமிசத்தைச் சேர்ந்த கலீபா ஒருவர் அப்பொழுது எகிப்தை ஆண்டு வந்தார். அவருக்கு உதவுவதற்காகச் சிர்கூவின் மரணத்துக்குப்பின் சலாவுதீனே அப்படைகளின் தளபதியாகி கி.பி. 1169-இல் எகிப்தின் தலைமை அமைச்சராகவும் (வசீர்) ஆனார். இவர் கி.பி. 1171-இல் கலீபாவைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு, எகிப்திய சுல்தானாகவும் ஆனார். எனினும் சிரியாவின் அமீரான நூருதீனின் ஆளுநராகவே தம்மை அப்பொழுது இவர் கருதிக் கொண்டார். ஆனால் கி.பி. 1174-இல் அமீர் இறந்ததும், அவருடைய இளம் மகனுக்குக் காப்பாளராகச் சிரியாவின் தலைநகரான தாசுக்கசு சென்று பொறுப்பேற்றார். விரைவிலேயே அமீர் பதவியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இவர் கி.பி. 1174க்கும் 1186க்குமிடையில் பாலத்தீனம் மெசபொடோமியா ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றிச் சிரிய எகிப்திய அரசைவிரிவுபடுத்தினார்.

இவர் தம் தலைநகரான தமாசுகசை விரிவுபடுத்தியதோடு கலைஞர்கள், கல்விமான்கள், துறவிகள் ஆகியவர்களை ஆதரிக்கவும் செய்தார். ஏராளமான மசூதிகளும் மதரசாக்களும் அறநிலையங்களும் தொடங்கப்பட்டன. கொடுமைகளும் தீயொழுக்கமும் இல்லாத, கருணையுள்ளமும் தயாள குணமும் உள்ள சிறந்த மனிதராக இவர் ஆட்சி நடத்தியதால் இவர்தம் புகழும் பெருமையும் எல்லாத் திக்குகளிலும் பேசப்பட்டன. சிறந்த இசுலாமியராக இவர் நடந்து கொண்டார்.

ஐரோப்பியக் கிறித்தவ அரசர் சிலர், குறிப்பாக, பிராங்குகள் (Franks), கி.பி. 1099 இல் எருசலத்தைக் கைப்பற்றி அங்கு ஒரு கிறித்தவ அரசை நிறுவியிருந்தனர். சிலுவைப் போர் பற்றிக் கிறித்தவர்கள் பெருமையோடு பேசுவதைக் கேட்டு ஆத்திரமுற்றுத்தாமும் சிகாது (Jihad) என்ற புனிதப் போரைத் தொடுக்கச் சலாவுதீன் முடிவு செய்து, நன்கு பயிற்றப்பட்ட படைகளோடு எருசலத்தை முற்றுகையிட்டு கி.பி.

1187-இல் கைப்பற்றினார். அங்கு 88 ஆண்டுக் காலம் நீடிநத அக்கிறித்தவ அரசுக்கு முடிவு கட்டப்பட்டது. ஐரோப்பியக் கிறித்தவர்கள் அந்நகரைக் கைப்பற்றிய போழ்து சுதேச இசுலாமியர்களின் குருதி ஆறாக ஓடியது. ஆனால், சலாவுதீன் மிகுந்த மனித நேயத்தோடு கிறித்தவ உயிர்களைப் பாதுகாத்துப் பகைவரும் வியக்குமாறு நடந்துகொணடது இடைக்காலத்திய வழக்கத்திற்கு மாறுபட்டதாக விளங்கிற்று.

ஆயினும் 88 ஆண்டுகளே இயங்கி வீழ்ந்துபட்ட எருசல அரசை மீண்டும் நிறுவுவதற்கென ஐரோப்பிய அரசுகளுள் சில மூன்றாம் சிலுவைப் போரினைத தொடஙகின. மூனறு முக்கிய அரசர்களும் நூற்றுக் கணக்கான பிரபுககளும் தம் தரை மற்றும் கடற் படைகளோடு போருக்கு வந்தனா. அவர்களுள தலைசிறந்த வீரர் ஆங்கிலேயே அரசர் முதலாம் இரிச்சர்டு. நீணட போர்களும முற்றுகைகளும நடை பெற்றன. நல்ல வீரராயினும நிதானமும் பொறுமையும் இல்லாத இரிச்சர்டு விரைவில் வெற்றி ஏதும் கிடைக்கவில்லை என்பதால கி பி. 1192 அக்டோபரில் திடீரெனத் திரும்பிச சென்றார். போர்கள் முடிவுற்றன. சலாவுதீனும் தம் தலைநகரான தமாசுகசுககுச் சென்று ஓய்வு பெறலானார். ஆனால், தொடர்ந்த போர்களால தேய்ந்து போயிருநத அவரது உடல விரைவிலேயே நோய்வாய்ப்பட்டுப் பின மரண மெய்தியது. கிறிததவப் பகைவாகளாலும முசுலீம நண்பர்களாலும ஒருசேரப் புகழப்படுகின்ற பெருங கீர்த்தி பெறறவர் சலாவுதீன இர.ஆ.

சலாவார் இராசசுத்தான மாநிலத்தில உள்ளதொரு நகரம். சலாவார் (Jhalawar), சலாவார் மாவட்டத்தின தலைநகரமாகவும உள்ளது. இந்நகரம் சலாரபாதன் எனறும் கூறப்படும். இந்நகரத்தில் உள்ள பழைய சலாரபாதன நகரம கி.பி. 1796-இல் உருவானது. புதிய நகரப் பகுதியில அரண்மனை ஒன்றும் குடியிருப்புப் பகுதிகளும் உளளன. இப்புதிய நகரம் பழைய சலாரபாதன் நகரின் வடக்கில அமைந்துளளது. சலாவார் நகரத்திற்கு அருகில் சந்தரவதி என்னும் கி.பி. முதலாம் நூறறாணடைச் சார்ந்த தொன்மையான நகரம் உள்ளது. சலாவார் நகரின் மக்கள்தொகை 29,257 (1981).

. சலாவார் மாவட்டம் 6216 ச.கி.மீ. பரப்பளவு கொண்டது. மாளவ மேட்டு நிலங்களைக் கொணடுளள இம்மாவட்டத்தில் பருத்தி, கோதுமை, எணணெய் வித்துகள் போன்றவை பயிராகின்றன. இரும்பும் மணறகல வகையும் இங்குக கிடைக்கினறன. இம் மாவட்டம் சலா இராசபுததிரர்கள (Jhala Rajputs) என்னும் இராசபுதன வீர அரசர்களின் சிற்றரசாக முன்பு விளஙகியது. கோட்டா (Kota) சிற்றரசிலிருந்து கி.பி. 1838-ஆம் ஆண்டு பிரிக்கப்பட்ட சலாவார் 1948-இல் இராசசுத்தான் மாநிலததின் ஒரு பகுதியாயிற்று மாவட்டத்தின் மககள்தொகை 784,998 (1981). சு.இரா.

சலோனிகா ஐரோப்பாவில, கிரீசு நாட்டின வடகிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு துறைமுகம். இது இப்பெயரைக கொணட ஒரு வளைகுடாவின தலைப்பில் உள்ளது. இதனைச் சுற்றியுள்ள மாசிடோனியப் பகுதிககுத் தெசலோனிகி (Thessaloniki) என்பது பெயர். சலோனிகாவிலிருந்து (Salonika) புகையிலை, மங்கனம்(Manganese), பட்டு, தானியஙகள் முதலியவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இத்துறைமுகம் இப்பொழுது தெசலோனிகி என்றே கூறப்படுகிறது. இம்மாவட்டததின் பரப்பு 3560 ச.கி.மீ. மககள் தொகை 871,580 (1981) தெ.பா.

சவ்வாதுப் புலவர்: இவர் கி.பி 17-ஆம நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழப் புலவர். இராமநாதபுரம் இளையான்குடிககுப் பககத்திலுளள எமனேசுவரம் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இவர்தம் இயற்பெயர் முகைதீன் என்பதாகும் இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவராக விளங்கிய சோமசுந்தர தேசிகரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். இராம நாதபுரம் இரகுநாதசேதுபதி ஆட்சிக்காலத்தில அவைக்களப் புலவராக விளங்கினார். இவர் புதுக் கோட்டை, திருவனந்தபுரம் முதலிய ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கிருந்த அரசவைகளில் தமது புலமையை வெளிப்படுததியுளளார். புதுச்சேரிக்குச் சென்று ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை என்பவாமீது செய்யுடகள் பல பாடினார. அதற்குப் பல பரிசுகளும் பெற்றுளளார. இவர் முகைதீன் ஆணடவர் பிளளைத்தமிழ, இராச ராசேசுவரி பஞ்சரத்தினம், சந்திரசேகரவணணம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இராசேசுவரி பஞ்சரத்தினம் என்னும நூல் சேதுபதி மனனர் வைசூரிநோயுற்று வருநதியபொழுது அம்பிகை மீது பாடப்பட்டது. அதனால் நோய் நீங்கிய மனனர், சுவர்த்தன என்ற சிற்றூரை முற்றூட்டாக இவருக்கு அளித்தார். சந்திர சேகர வணணம் எனனும நூல் சந்திரசேகரப்பிளளை என்ற வள்ளலைப் புகழ்வதாக அமைந்துளளது. வீ.சே.

சவ்வாது மலைகள், சஙக காலச் சிறப்புப் பெற்ற தமிழநாட்டு மலைகளாகும். இவை வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ளன. சுமார் 64 கி.மீ. நீளமும் 16 கி மீ. அகலமும கொணட இம்மலைத்தொடர் திருப்பத்தூர், செங்கம, போளூர், வேலூர் ஆகிய நான்கு வட்டஙகளில் பரவியுளளது. இம்மலைகளில் மலையாளிகள் (Malaiyali) எனப்படும் பழங்குடி

இனத்தவர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் காராள வேளாளர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், தங்களது பழம்பதி காஞ்சிபுரம் என்றும் கூறிக்கொள்கின்றனர். முகமதியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல் இங்குக் குடியேறினர் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இவர்களுடைய முதன்மைத் தொழில் வேளாணமை. தோட்டப் பயிர்களை விளைவித்தல், பழவகைகளைப் பயிரிடுதல முதலிய தொழில்களை அணமைக் காலங்களில் இவர்கள ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல், கால்நடைகள் வளர்த்தல், வேட்டையாடுதல முதலியன இவர்களுடைய துணைத் தொழில்கள்.

சங்க காலத்தில் நன்னன் என்ற அரசா இம் மலை நாடுகளை ஆண்டு வந்ததாகவும், செஙகணமா என்ற இடத்தைத் தலைநகராகக் கொணடிருந்தாரெனவும் அறியப்படுகின்றது. திருவண்ணாமலை, செங்கம் என்னும் இடங்களில உள்ள கல்வெட்டுகள் நன்னனைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. செங்கணமா என்ற பெயரே செங்கம் என மாறியுள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில், குறிப்பாக மலைபடுகடாம் என்னும் கூத்தராற்றுப்படை, சவ்வாது மலைகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது. அப்பகுதியில் இன்று வழிபடப் படும் காளகணடேசுவரர், சங்ககாலத்தில காரியுண்டிக் கடவுள் எனனும் பெயரில் அக்கால மககளால் வழிபடப்பட்டார். தெ.பா.

சவகர்லால் நேரு: இவர் கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு உத்தரப்பிரதேசம் அலகாபாது நகரத்தில பிறந்தார். இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடில் காசுமீரத்திலிருந்து இந்தியாவுககுக் குடிபெயர்ந்த ஒரு வளமான அந்தணக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த வழக்கறிஞரான மோதிலால நேருவும் சொருபராணி அம்மையாரும் நேருவின் தந்தையும் தாயுமாவார். 'சவகர்லால்' என்ற சொல்லிற்குச் 'சிவப்பு இரத்தினம்' என்பது பொருள். 'பணடிட' (Pandit) என்ற காசுமீரச் சொல் அவாகள் குடும்பததார்களைக்குறிக்கும் அடைமொழிச் சொல்லாகும்.

நேரு 'ஆனந்த பவனம்' (Anand Bhavan) என்ற மாளிகையில் செல்வத்தில் பிறந்து செல்வாக்கில் வளர்ந்தார். இவர் தநதை மோதிலால் நேருவுக்குப் பெரும்பாலோர் ஆஙகில நணபர்களே இருந்தனர். எனவே, நேரு இளமையில ஆஙகிலேய ஆசிரியர்களின்கீழ் வீட்டிலேயே கல்வி பயினறார். கவிதை மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் நேரு காட்டிய ஆர்வத்திறகு வித்திட்டவர் பிரெடரிக் டி. புரூக்சு (Frederick T. Brooks) எனனும் ஆங்கில ஆசிரியர் ஆவார். அவர் தம் மாணவருக்கு யோகானுப ஞானத் (Theosophy)

சவகர்லால் நேரு

தையும் கற்பித்தார். பினனர் இங்கிலாந்தில் ஆரோ (Harrow) என்னும் புகழ் பெற்ற பளளியில் நேரு படித்தாா. திரிநிடி கல்லூரியில (Trinity College) வேதியியல், (Chemistry) தாவரவியல் (Botany) போனறவற்றைப் பயின்றார். இவர் மேல் நாட்டில் இருந்தபோதே அயர்லாந்தின தன்னுரிமை இயக்கம் (Home Rule Movement) மற்றும் மகளிர் வாக்குரிமை இயககம் (Women's Suffrage) போன்றவற்றால கவரப் பட்டார். இலண்டனில் சட்டக்கல்வி பயின்றார். கேம்பிரிட்சுப் பலகலைக்கழகத்தில் (Cambridge University) நடைபெற்ற இநதிய மாணவர்களின் விவாதஙகள மூலம் தாய்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய ஆவல் இவரிடம் தூண்டப்பட்டது. ஏழு ஆண்டுகள இஙகிலாநதில் தங்கிய இவர் 1912-ஆம் ஆணடு கோடையில் சட்டத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றுத் தாயகம் திருமபினார்.

நேரு அலகாபாதில் வழக்கறிஞராகப் பயிற்சியைத் தொடஙகினார். தென ஆப்பிரிக்காவில மோகன்தாசு காந்தி (Mohandas Gandhi) என்பவர் நிகழ்த்திய அறப்போராட்டத்தின் (1912,14) வெற்றியைப் பற்றி அறிந்தபின், நேருவுக்கு அந்த அதிசய மனிதரைப் பற்றி அறிந்துகொளவதில ஆர்வம் ஏற்பட்டது. காநதி 1915-இல் முதல் உலகப் போர்க் காலத்தில் தாயகம் திரும்பினார்.

நேரு 1916-ஆம் ஆண்டில் காசுமீரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வணிகரின மகளான கமலா கௌல் (Kamala Kaul) என்பவரை மணந்தார்.

காந்தி-நேரு சந்திப்பு 1916-இல் தேசிய காங்கிரசின் இலக்னோ கூட்டத்தின்போது நிகழ்ந்தது. காநதி, நேருவைத் தொடககநிலையில் அவ்வளவாகக கவரவில்லை. வடபீகாரில் அவுரித் (Indigo) தொழிலாளர் நலன் போன்ற முக்கிய காரணங்களுக்குக் காநதி நடத்திய அறப்போராட்டஙகள் நேருவின் கவனத்தை ஈர்த்தன.

பஞசாபு படுகொலை (1919) நிகழ்ச்சிககுப்பின் நேரு அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபடத தொடஙகினார். இந்திய சுதநதிர இயக்கம் தீவிரமானது. காந்தியடிகளின் தலைமையை ஏறறார்.

இவா 1921-ஆம் ஆண்டு ஆஙகில அரசினரை எதிர்த்து அறிக்கைகள் வெளியிட்டமையால கைது செய்யப்பட்டாா. விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு இவர் மனைவி கமலா நேருவின உடல் நிலை குன்றியது. அவர் மருத்துவத்திற்காக ஐரோப்பாவிற்குக கொணடுசெல்லபபட்டார். நேருவின முதல ஐரோப்பியப் பயணம் அவரது நாட்டுணர்வையும் உலக உணர்வையும் (Nationalism and Internationalism) தூண்டியது இநதச சமயத்தில இவர் மேறகொணட மாசுககோ பயணம் ஒரு வளமிகக சமுதாயததை அமைப்பதில பொதுஉடைமையாளர் கொணடிருநத ஆர்வத்தை இவருக்கு உணர்த்தியது. இவர் 1917-ஆம ஆணடில்நடைபெற்ற உருசியப் புரட்சி தமககுள ஒரு மாற்றம ஏறபடுததியதை உணாநதாா.

இவர் 1927-ஆம ஆணடில தாயகம திருமபித தேசிய காஙகிரசின செயலரானாா. காநதியடிகள விடுதலைப் புரட்சி, இளைஞாகளின மூலமே ஏறபட வேணடும எனற நோககததைக கருததில கொணடு நேருவை 1929-இல தேசிய காஙகிரசின தலைவராக முன மொழிந்தார் நேருவின தலைமையினகீழ நடததிய காஙகிரசுக் கூட்டம நாட்டு விடுதலையே காஙகிரசின குறிககோள எனபதை வெளிப்படுத்தியது. காந்தியடிகள 1930-ஆம் ஆணடில புகழபெறற ஒததுழையாமை இயககததை (Non-Co-operation Movement) தொடங்கிய பொழுது நேரு சிறையில இருநதார். அலகாபாது நகரததில ஒததுழையாமை இயக்கத்தில கமலாநேரு ஆற்றிய தொணடு குறிபபிடத்தக்கது. தம் மனைவியின நாட்டுப் பறறை உணர்நது நேரு மிகப் பெருமிதம கொணடாா. ஆனால 1931-இல தநதை மோதிலால நேருவையும், 1936-இல் மனைவி கமலா நேருவையும் இவா இழகக நேரிட்டது.

பினனர் நேரு காநதியடிகளின் கட்டளையை ஏற்றுப் பல்வேறு போராட்டங்கள் காரணமாக ஏறககுறைய 16 ஆண்டுகளைச் சிறையில் கழித்தார் இவர் 1938-இல் மீணடும் ஐரோப்பியப் பயணம் மேற்கொணடார். இவருடைய ஐரோப்பியப் பயணஙகள் இவரது சிந்தனை வளர்ச்சியில் சிறந்த பஙகு வகித்தன.

இரண்டாம உலகப் போர்க் காலத்தில் ஆங்கில அரசுக்கும் காங்கிரசுக் கட்சிக்கும் இடையே உள்ள உறவுகள் மோசமடைந்தன. அகில இந்தியக்காங்கிரசு 1942 ஆகசுட்டில் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்ற இயக்கம் (Quit India Movement) நடத்தியது. காந்தியும் நேருவும் கைதாயினர். மிக அதிக காலம் சிறையிலிருந்த நேரு 1945-இல் தான் விடுவிக்கப்பட்டார். பின்பு இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில அதிகார மாறுதலுக்கான செயல் முறைகளில் நேரு சிறநத பங்கு வகித்தார். மகமது அலிசின்னா இசுலாமியர்களுககாக ஒரு தனி நாடு வேண்டினார். வேறு வழியினறி, நாட்டுப பிரிவினைககுக் காநதியும் நேருவும் ஒப்புக் கொணடனர். அதிகாரம இந்தியாவின் கைக்கு மாறியதும், 1947-ஆம் ஆணடு ஆகசுட்டு 15-இல் சுதநதிர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராகப் பதவியேற்ற நேரு 18 ஆண்டுகள அப்பதவியில் தொடாநதார்.

பிரதமர் நேரு ஆஙகில ஆதிக்கத்தை வெறுத்தாரே தவிர, ஆஙகிலேயரை வெறுக்கவில்லை. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் ஆஙகிலப் பொதுநல அரசு (Commonwealth)நாடுகளில் இந்தியாவை ஒரு அஙகம் ஆக்கினார் இவர் 1948-இல் இலண்டனில நடநத முதல பொதுநல அரசு நாடுகளின் மாநாட்டில கலந்து கொணடார்.

தம் பதவிக் காலத்தில் நேரு,இந்தியா ஒரு சமயச சாாபு அற்ற நாடு எனறு உலகுக்கு அறிவித்தார். சீனா இந்தியாவின மீது படை எடுதத நிகழச்சி (1962) இவரது உடலநிலையைப் பாதித்தது. ஆசியாவின் மிகப் பெரிய குடியாட்சி நாட்டின தலைவரான நேரு தம அரசியல வாரிசு எனறு யாரையும குறிப்பிடாமல் 1964-இல் காலமானார். ஓா உலகத் தலைவருககுரிய மரியாதையுடன் சாந்திவனத்தில் அவரது இறுதிச சடஙகுகள நிகழ்நதன.

நேரு அனைத்து நாடுகளுடனும சுமுகமான உறவை மேற்கொண்டார். சுதநதிரமாக எந்த முடிவையும மேற்கொள்வது இநதிய அயல்நாட்டுக கொளகையின் அடிப்படை அமிசம் என்று நேரு அறிவித்தார்; அணிசேராக் கொளகையை உருவாக்கினார் (Non-alignment Policy). இநதியா உருசியாவுடனோ அமெரிக்காவுடனோ கூட்டுச்சேராமல தனித்திருக்கும் என்றார் இவா. இவரது இந்தக் கொள்கை பலரின திறனாய்விறகு உளளானது. ஒரு சில சமயங்களில் இவரே இக்கொள்கைககு மாறான

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். சூயசில் (Suez) ஆங்கில-பிரெஞ்சு நடவடிக்கையை (1956) எதிர்த்த இவர், அங்கேரியில உருசியாவின நடவடிக்கைக்குக் கண்டனம தெரிவிக்கவில்லை.

பரந்த மனப்பானமையுடைய நேரு குடியேறற நாட்டு ஆதிககம் மற்றும் கொடுங்கோல் ஆட்சி போன்றவற்றிலிருந்து பொதுமககள் விடுதலை பெறப் பாடுபட்டார். ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, தென் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் விடுதலை இயககங்களுக்கு நேரு தம்முடைய ஒத்துழைப்பை அளித்துள்ளார். ஐக்கிய நாடுகளின் சபை அமைவதற்குப் பெரும் ஆதரவு அளித்தார். அகில உலகச சிககல்களில் பெரிதும் அக்கறை கொண்டிருந்த நேரு உலக அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்குப் பாடுபட்டார். தச்சு (Dutch) அரசின குடியேற்ற நாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து இந்தோனேசியா விடுபடுவதற்கும், இலிபியா, அலசீரியா ஆகிய நாடுகளின் விடுதலைககும நேரு உதவியளித்தார். அனைத்து நாடுகளின சமாதான சகவாழ்வை விரும்பினார் நேரு.

இவர் 1954-இல சீனப் பிரதமரான சூ-என-லாயுடன இணைநது பஞ்சசீலம (Panch Sheel) என்னும் கொளகையை உருவாக்கினார். ஒருவருககொருவா நாட்டு உரிமையை மதித்தல், தாககுதலில ஈடுபடாமை, உள்நாட்டுச செய்திகளில தலையிடாதிருத்தல், ஒருவா மறறவா நலனகளில் ஈடுபாடு காட்டுதல் மற்றும அமைதிச சக வாழ்வு (Peaceful Co-existence) எனபனவே பஞ்சசீலக கொளகைகள ஆகும். இந்தியா வேறு எநத நாட்டுடனும் இராணுவ ஒபபநதஙகளிலோ அலலது வேறு எநதக கூட்டுகளிலோ தன்னை இணைததுக கொள்ளாது என அறிவித்த நேரு, பஞசசீலக் கொளகைகளில மிகுந்த ஆாவம காட்டினார். ஆனால வெகு காலமாகவே திபெத்தைக் (Tibet) கைபபறறுவதில குறியாயிருநத சீனா, பஞசசீலத்தை மதிககவிலலை. அடைக்கலம் தேடி 14-ஆம் தலாயலாமா இநதியாவிறகு ஓடிவநதாா. பேராசை கொணட சீனா 1962-ஆம் ஆணடு பஞ்சசீலத்தையும் மீறி இநதிய நாட்டைத தாககியது. அவ்வமையம் நேருவின அயலநாடடுக கொள்கை பலத்த கணடனத்துககு உளளானது. நேருவின் துயரமான முடிவுக்கும இதுவே காரணம ஆனது.

நாட்டு மக்களை வறுமையிலிருந்து மீட்பதற்காகப் பொருளாதாரத் திட்டஙகளை அறிவித்தாா நேரு. திட்டமிட்ட பொதுநல அரசை நிறுவவும் (Welfare State) சமஉடைமைச்சமுதாயம் அமைபபதிலும் இவர் தீவிரம் காட்டினார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில், மூனறு ஐந்தாணடுத் திட்டங்கள உருவாகிப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலின. நாட்டைத் தொழில் மயமாக்க விரும்பிய நேரு, பல தொழிற்சாலைகளை நிறுவினார். அதன காரணமாக 'நவபாரதத்தின் சிற்பி' என இவர் அழைக்கப்பட்டார். விஞ்ஞானத்துறையில் நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் காட்டினார். விஞ்ஞான, தொழிலியல் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் (Council of Scientific and Industrial Research) நாட்டின் பல பாகங்களில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு நேருவின் முயற்சியே காரணமாகும்.

பாராளுமன்ற விவாதங்களில் ஆர்வம் காட்டிய நேரு, சபைக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் மிகுந்த மரியாதை செலுத்தினார். நாட்டு மககளிடையே இவரது செல்வாக்கு சிறந்து விளங்கியது. இவர் அவர்களுடன் நெருக்கமாக அளவளாவினார். மக்களொடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டதனால் இவர் செல்வாக்கு மிக அதிகரித்தது. இவர் ஒரு மக்கள தலைவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாட்டின் பல சீர்திருத்தங்களுக்கு நேரு காரணம் ஆனார். இந்தியாவின் முக்கிய சிக்கல்களான வறுமை, அறியாமை, நோய் மற்றும் மக்கள பெருக்கம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில நேரு முனைந்தார். ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளை ஒரு செல்வாககமைந்த நடுநிலைச் சக்தியாக உருவாககுவதில இவர் பெருமளவு உழைத்து வெற்றிகணடார்.

நேரு குதிரைச் சவாரியிலும் விளையாட்டுகளிலும் திறமை மிக்கவர். குழந்தைகளிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். இவரது பிறநத நாளான நவம்பர் 14-ஆம் நாள் குழந்தைகள தினமாகக் கொணடாடப்படுகிறது. நாட்டு விடுதலைக்காக எணணற்ற ஆண்டுகள சிறையிலிருநத நேரு, சிறையில் வீணாகப் பொழுதைக் கழிக்கவில்லை. பயனுள்ள பல புததகங்களை எழுதினார். 'சுயசரிதை' (Autobiography), 'உலக வரலாற்றுக் காட்சிகள்' (Glimpses of World History) மற்றும் 'புதிய இந்தியாவைக் காணல்' (The Discovery of India) போன்றவை இவர் எழுதிய நூல்கள. சிறையிலிருந்தகாலை இவர் தம் மகளான இந்திராவுக்கு எழுதிய கடிதஙகள உலகப் புகழ் பெற்றவை. இவர்தம் எண்ணஙகளின் மேமபாடு, இந்தியப் பழக்க வழக்கங்களில் இவரது ஈடுபாடு ஆகியவற்றை இந்நூல்கள் உணர்த்துகினறன. தம்முடைய மேதைத் தனமையின் மூலம் இந்தியாவின் பெருமையை உலக அரங்கில் உயர்த்திய ஒரு சிறந்த தலைவர் நேரு ஆவார். இவர் 1964-இல மறைந்தார்.

சௌ.இல.

சவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம்

புதுதில்லியில் 1969-ஆம் ஆணடு நிறுவப்பட்டது. இந்தியாவின் முதல் தலைமையமைசசர் நேருவின பெயரால் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகஙகளுள் சிறப்பு வாய்ந்தது இது. இப்பல்கலைக் கழகம் பன்னாட்டு

அளவில் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. தேசிய அளவில் உயர்கல்வியளித்தல், இந்திய மொழிகள், கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பேணுதல், கல்விசார் நிலையில் இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள கல்வி நிறுவனங்களுக்கும், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்கும் தகுந்த முறையில் நாட்டின் தேவைகளைக் கற்பித்தல், தேசிய அளவில் நாட்டின் மொத்த உயர்கல்வித் தேவை, இந்தியாவின் தேவைக்கேற்பக் கல்வித் திட்டங்களும் கொள்கைகளும் உருவாக்குதல் முதலான உயரிய நோக்கங்களுடன் சவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம் (Jawaharlal Nehru University) செயற்பட்டு வருகிறது.

கற்பித்தல், ஆராய்ச்சி இரண்டையும் கொண்டுள்ள இப்பல்கலைக் கழகம் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தங்கும் வசதிகளுடன் 1009 ஏக்கரில் அமைந்துள்ளது. தெற்குத் தில்லியில் முனிர்கா (Munirka) கிராமத்தின் அருகில் குதுப்மினாரைப் பின்புறத்தில் கொண்ட அழகிய சூழலில் இப்பல்கலைக் கழக வளாகம் அமைந்துள்ளது.

இந்தியாவின் அனைத்துப் பகுதியையும் தன் ஆளுகையில் கொண்டுள்ள இப்பல்கலைக் கழகத்தில் பல்வேறு மையங்கள் உள்ளன. ஆப்பிரிக்க, ஆசிய மொழிகளின் மையம் (Centre of African and Asian Languages) அமெரிக்க, மேற்கு ஐரோப்பிய ஆய்வு மையம், கணிப்பொறி அறிவியல் பள்ளி (School of Computer and Systems Sciences), அரசியல் திறம் (Diplomacy), பன்னாட்டுச் சட்டம், பொருளியல் ஆய்வு மையம், கிழக்காசிய ஆய்வு மையம், பொருளாதார ஆய்வுகளும் திட்டமிடலும் பற்றிய மையம், சாகிர் உசேன் (Zakir Hussain) கல்வியியல் ஆய்வு மையம், சுற்றுச் சூழல் அறிவியல் பள்ளி (School of Environmental Sciences), பிரெஞ்சு ஆய்வு மையம், செருமானிய ஆய்வு மையம், இசுபானிசு (Spanish) ஆய்வு மையம், வரலாற்று ஆய்வு மையம், இந்திய மொழிகள் மையம், பன்னாட்டு அரசியலும் அமைப்பும் பற்றிய ஆய்வு மையம் (Centre for International Politics and Organisation), உயிர் அறிவியல் பள்ளி (School of Life Sciences), மொழியியல் மையம், ஆங்கில மையம், அரசியல் ஆய்வு மையம், மண்டல வளர்ச்சி மையம் (Centre for the Study of Regional Development), உருசிய ஆய்வு மையம், அறிவியல் கொள்கை மையம் (Centre for Science Policy), சமுதாய மருத்துவம், சமூக உடல்நல மையம், சமுதாய அமைப்புகள் ஆய்வு மையம், தெற்கு, தென்கிழக்கு மற்றும் நடுஆசிய ஆய்வு மையம், சோவியத்து மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய ஆய்வு மையம், மேற்காசிய ஆப்பிரிக்க ஆய்வுமையம் முதலான பல மையங்களில் பல துறைப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

புகுமுகப் படிப்பு இப்பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லை. இளநிலைப் பட்டம், முதுநிலைப் பட்டம் முடித்தபின்பு மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்கள் பெற வசதியுண்டு. இந்திய மொழிகள், அயல்நாட்டு மொழிகள் ஆகியவற்றில் ஓராண்டு முழுநேரப் படிப்பில் ஈடுபடுவோருக்குப் பட்டயத் (Diploma) தகுதியும், ஓராண்டுப் பகுதிநேரப் படிப்பில ஈடுபடுவோருக்குச் சான்றிதழ்த் (Certificate) தகுதியும் வழங்கப்படும்.

இப்பல்கலைக் கழகத்தின் மூன்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட மையங்கள்: பாபா அணுவியல் ஆய்வு மையம், தேராதூன் படைத்துறைப் பயிற்சி மையம், திருவனந்தபுரத்திலுள்ள வளர்ச்சியியல் ஆய்வு மையம் (Centre for Development Studies) முதலானவை. சவகர்லால் நேரு பலகலைக் கழகத்தில் சிறந்த நூல்நிலையம் உளளது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் பார்வையாளர் (Visitor) தகுதியைக் குடியரசுத் தலைவர் பெற்றுள்ளார். சீ.ப.

சவரர் ஆந்திரப் பிரதேசம், ஒரிசா ஆகிய மாநிலங்களில் வாழும் பழங்குடியினர். சமசுகிருதத்தில் சவரர் என்பது மலை ஏறுபவர் என்றும், காட்டுமிராண்டி அல்லது நாகரிகமற்றவர் என்றும் பொருள்படும். இவர்கள் ஒரிசாவில் கஞ்சம், ஆநதிரத்தில் விசாகப்பட்டினம் ஆகிய மாவட்டங்களில் மிகுதியாக உள்ளனர். மலைச்சரிவுகளிலும் ஏற்றங்களிலும இவைகளையொட்டிய ஆற்றோரங்களிலும் வசித்து வருகினறனர். மலைச் சவரரைத் (Saoras) தவிரச் சமவெளிப் பகுதிகளில் குடியேறி வாழும் சவரர்களும் உள்ளனர். குடியேறிய இவர்கள் தங்கள் சொந்த மொழியை மறந்து ஒரியா அலலது தெலுங்கு மொழியைப் பேசுகின்றனர். சவரர்களின் சொந்த மொழியானது முண்டா வகுப்பைச் சேர்ந்ததாகும். சவரர்கள் பொதுவாக மந்தமானவர்கள்; அதிகாரிகளை நெருங்கிப் பழக விரும்பமாட்டார்கள்; நல்ல உடற்கட்டுளளவர்கள; அளவிற்கு மீறித் தூண்டப்பட்டால எதிர்க்கும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள.

இராமாயணம், மகாபாரதம், பிற சமசுகிருத இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சபரர்கள் (Sabaras) என்பவர்களின் சந்ததியே இச்சவரர் எனக் கூறுவர். ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தெலுங்கு மக்கள் முறகாலத்தில் இம்மக்களைத் தலைகுனிய வைத்து, இவர்களை மலைப் பகுதிகளுக்கும் சமவெளிப் பகுதிகளுக்கும் துரத்திவிட்டனரென்பது கூறப்படுகிறது. கமர் நாவா (Kamar Nava) என்ற கலிங்க வம்சத்து மன்னன் கி.பி. 720-ஆம் ஆண்டில்

சவரர்களின் அரசனான சபர் ஆதித்தியாவைத் (Sabar Aditya) தாண்டவுரா (Dantavura) என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் தோற்கடித்தான் என்று ஒரு கொர்னி செப்பேடு (Korni Copper Plate) குறிப்பிடுகிறது.

சவரர்களை மலைச்சவரர் என்றும், கீழ்நாட்டுச் சவரர் (Savaras of Low Country) என்றும் இரண்டு வகையாகத் தர்சுடன (Thurston) பிரித்துள்ளார். இதன்படி மலைச் சவரர்கள் சாட்டி (Jati), அசி (Asi), முளி (Muli), கிண்டல்(Kindal), கும்பி (Kumbi), சடு (Jadu) என்று ஆறுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்விதமே கீழ்நாட்டுச் சவரர் கப்பு (Kapu) என்றும், சாதோ (Saddho) என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றனர். அய்யப்பன் (Aiyappan) சவரர்களிடையே இருபத்தைந்து உட்பிரிவுகள் உள்ளனவாகக் குறிப்பிடுகிறார். நிர்மல குமார் போசு (N.K. Bose) சவரர்களை உயர்வகுப்பைச் சேர்ந்த கிராமத் தலைவர் பிரிவு எனறும், சாதாரண வகுப்புச் சவரர் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கிறார்.

சவரர்கள் தங்கள வாழ்விடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அது பயிரிடும் நிலத்திற்கு அண்மையிலும், நீர் வசதி நிறைந்ததாகவும், ஆவி, மந்திரச் சக்திகளுக்குக் கட்டுப்படாத இடமானதாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றனர். இவர்களின் வாழ்விடங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு வீதிகளைக் கொண்டு, அவற்றின் இருபுறங்களிலும் எதிரெதிராகக் கூரைவீடுகள அமைக்கப்படுகின்றன. வீட்டில ஒரே ஒரு கதவைத்தவிர வேறு எந்தத் திறப்புகளும் கிடையாது. தங்கும் அறை, சிறிய சேமிப்புக் கிடங்கு சிறிய சமையல அறை ஆகியவை வீட்டின பகுதிகளாகும். இவர்களின் வாழ்விடங்களில அவ்வப்பொழுது புலி போன்ற கொடிய மிருகங்களின் வருகையாலும், அம்மை நோய் பிடித்தலாலும், இயற்கையின எழுச்சிகளாலும் இம்மக்கள தங்களது கிராமத்தைவிட்டுச சென்றுவிடுவதால் கிராமம வெறிச சென்று சில சமயங்களில காட்சியளிப்பதும் உண்டு. பல மனைவிகளைக கொண்ட சவரர்களுள் சிலர். ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் தனித்தனி வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர்.

சவரர்களின் முக்கியதொழில் பயிரிடுதலாகும். அடிக்கடி இடத்தை மாற்றிப் பயிரிடும் முறையைக (Shifting Cultivation) கொண்டுள்ளனர். காடு, மலை முதலானவற்றின சரிவுகளில் ஓரிடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மரஙகள வெட்டப்பட்டு இலையும் மரமும் காய்ந்தபிறகு அவை கொளுததபபட்டு எருவாககப் படுகின்றன. இவ்வித எரு நிறைந்த பகுதியைத் தயார் செய்தபிறகு அதன் ஓரச் சரிவுகளில எங்கெங்கே முடியுமோ அவ்விடஙகளில் பெருங் கற்களைக் கொண்டு சுவர்களை எழுப்பி அடுககு வயல் களை (Terrace Fields) அமைக்கின்றனர். வெளியாரின் அதிகாரத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் விரும்பாத பல சவர இளைஞர்கள அசாம் மலைப்பகுதிகளுக்குச் சென்று தேயிலைத் தோட்டங்களில பணி செய்து அதன்மூலம் கிடைக்கும் பணத்தைக்கொண்டு தங்களுக்கென நிலத்தை வாங்கிச் சுதந்திரமாகப் பயிரிடுகினறனர். சிலர் அண்டை நகர்களிலும் பெரிய கிராமங்களிலும் கூலிகளாகவும், சிலர் வீடுகளிலும் அலுவலகங்களிலும் வேலையாட்களாகவும் மற்றும் சிலா சாலை போடும பணியில் கூலிகளாகவும் பணி புரிகின்றனர்.

சவரர் குடும்ப அமைப்பு பிரிந்தா (Brinda) எனப் படும் காலவழி (Lineage) அமைப்பைக் கொண்டது. இவ்வமைப்பு சவரர்களிடம் முக்கியமானதாகக் காணப்படுகிறது. இதனபடி ஒருசவரப் பெண் திருமணம் புரிந்தால் அவள் பின்னரும் தன்னுடைய பிரிந்தாவில் தொடர்பு உடையவளாகவே இருப்பாள. ஆனால், தன தநதை கால்வழியில (Paternal Birinda) யாராவது இறநது விட்டால் அவள அதற்குரிய தீட்டுச் சடஙகுகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம்.

சவரர்கள் கலை ஆர்வம் மிக்கவர்களா. இருபாலரும் தஙகளை அலஙகரிபபதில் அதிக அக்கறை கொண்டவர்கள. விதைகள், கொட்டைகள், மூங்கில தணடுகள், புல், வைககோல், இறகுகள, பூக்கள் ஆகியவற்றிலிருநது அழகிய ஆபரணங்களைச் செய்து அணிவர். இலம்பாடிகளைப போன்றே இவர்களும் சோளிகளை மிகுதியான அளவில் ஆடையிலும் பிற துணிவகைகளிலும பயன்படுததுகின்றனர்.

மயிலும் யானையும் இவர்களுக்கு விருப்பமான விலங்குகள். மயிலின் இறகுகள அலங்கரிபபதற்கு மட்டுமனறி மந்திரச் சடங்குகளுக்கும் பயனபடுகினறன ஆகவேதான் சவரர்கள தங்கள திருககோயில களின் கூரையினமேல் மயில் உருவம் செதுக்கபபட்ட மரச்சிற்பம் ஒனறை வைப்பர். இவ்விதமே யானையின் உருவமும சுவர்களில் வரையப்பட்டும் சில சமயங்களில் வாசல கதவுகளில் செதுக்கப்பட்டும் இருக்கும. இது சவரர்களின செழுமையைக் காட்டும் குறியாக அமைந்துள்ளது. சவரர்கள் மட்பாண்டங்களைப் புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். மட்குடம் சுமநது வரும் சவரப்பெண நல்லசகுனமாகக் கருதப்படுகிறாள. மட்பாணடங்கள வீடுகளிலும், முறறஙகளிலும், திருக்கோயில்களிலும் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும். மட்பாண்டங்கள் மனிதனின ஆவியை மறு உலகிற்கு எடுத்துச்செல்லும் கருவியாக உள்ளனஎன்றும், அவை இறந்தவர்களுக்கு உணவளிக்க ஏற்ற பாத்திரமாகவும், தெய்விகச்சடஙகுகளில் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய பொருளாகவும், நல்லசகுனத்தைக் குறிக்கும் அடையாளமாக உள்ளன எனறும் கூறப்படுகின்றன.

சவரர்களின் கலைத்திறன பலநிலையில் வெளிப் படுத்தப்படுகிறது சவரர்களின வீட்டுச் சுவர்களில் வரையப்படும் இட்டாளம் (Ittalam) எனப்படும் ஓவியஙகள சிறப்புமிக்கவை. இவை சதுரம், நீணட சதுரம், வட்டம ஆகிய வடிவங்களில் வரையப்படடு கின்றன. இவற்றின உட்புறததிலும் வெளியிலும் மனித, மிருக உருவஙகள இடம்பெறுகின்றன இவவித ஓவியங்கள் இறந்தவர்களின் ஆவியை வாழததித் திருப்தி செய்யவும், பிறபபுத் தன்மையை அதிகரிகக வும, நோயகளைத் தடுக்கவும, அதிக அறுவடையை உண்டாககவும வரையப்பட்டு அவற்றிறகு வழிபாடும பூசையும் செய்யப்படுகின்றன.

தனிப்பட்ட தெய்வஙகளும்,ஆவிகளும் மனிதனின நோய்களுக்கும் துனபத்திற்கும், நிலஙகளின சாகுபடிக் குறைவிறகும் காரணமாயிருப்பனவாகச் சவராகள் கருதுகிறார்கள். ஆகவே தீய ஆவிகளின கொடுமை களிலிருந்து பாதுகாககச் சவரரின கிராமஙகளில தெய்வத்தன்மையுற்றவர் அலலது சாமியாடி(Shaman) எனப்படும் சமயகுரு உளளார். புனித வாழ்க்கையை மேற்கொணடுளள இச்சவர சாமியாடிகள் எசசமயத் திலும் சவராகளின் தேவைக்கு முனவந்து உதவு வர். குறிப்பிட்ட ஆவியை நடனமாடி மெய்ம் மறந்த நிலையில் நோய்க்குக் காரணமான ஆவியைப் பெயரிட்டுச் சொல்லுவார். அந்த ஆவியின் உருவத் தைச் சவரதச்சர் 3அடி முதல் 7அடி உயரம் வரை யிலுளள மரத்தில் செதுக்கி, மக்கள் யாவரும் புடை சூழ,இசைக் கருவிகள் முழங்க வீதி வழியாக ஊர்வல மாக எடுததுச்சென்று குறிப்பிட்ட இடத்தில் அதை நட்டு அதைத திருபதிசெய்ய வழிபாடும் நடத்தப படும். இவ்விதப் போலி உருவ மரப்பொம்மைகள செய்து வழிபடச் சவரர்கள் மிகுதியான அளவு பணத்தைச் செலவழித்துக் கடன்காராகளாகினற னா.

சவரர்கள் இசையிலும், நடனத்திலும் சிறந்தவா கள். பலவித வடிவ மத்தளங்களும், புல்லாஙகுழல், பித்தளை மணி, தாளங்கள், நரம்புக்கருவி ஆகியன வும் இவர்களின முதனமையான இசைக்கருவிகளா கும். இரண்டடி நீளமுள்ள மூங்கிலில் தலைப்பாகத தில் மயில் உருவம் செதுக்கப்பட்டு, இரணடு நரமபு களையும் ஒரு சுரைக்காய்ப் பாகத்தையும் பெறறுள்ள 'குரான் ரபான்' (Kuran Rafan) எனப்படும நரம்பு இசைக்கருவியை சவரர்கள் வாசித்தால் இறநத ஆவிகளும்மற்றத்தெய்வங்களும் வந்து நடனமாடும் என்று நம்புகின்றனர்.

பல மனைவி மணமுறை (Polygyny) இவர்களிடம் வழக்கத்திலுள்ளது. ஒரு மனிதனின் முக்கியத்துவமும் மதிப்பும் அவனுடைய மனைவியரின் எண்ணிக்கை யைப் பொறுத்துள்ளது. நான்கு மனைவிகள் வரை ஒரு சவரனுக்கு இருக்கலாம். மனைவிகளுக்குத் தனித் தனியே வீடுகள உளளன. மேலும் தனககென்று குறிககப்பட்ட நிலததில அவள தனது கணவனின் உதவியுடன் பயிரிட்டு விளைச்சலைப் பெருக்குகிறாள். மணவிலக்குப் பொதுவாக இவர்களிடம் உண்டு. மண விலககின்போது பழைய கணவனுக்கு ஓர் எருமையும், ஒரு பன்றியும் சவரப்பெண ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டும். பெரியவர்கள பார்த்துத் திருமணத்தை முடித்தல் இவர்களின மரபாகும். எனினும், மணத்திறகுப் பெண்ணின் விருப்பம் மிகவும் இன்றி யமையாதது. மதுவும் விருந்தும் திருமணங்களில் இன்றியமையாதவை.

இறநதவர்களைச் சவரர் பொதுவாக எரிப்பர். பிணம் எரிக்கும இடம், இறநத சவரனின கடைசி யாகப் பயிரிடபபட்ட நிலமாக இருத்தல்வேண்டும். முற்காலத்தில சவததைப் பெணகளே சுடுகாட்டிற்கு எடுத்துச சென்றனரெனபது கூறப்படுகிறது. சவத்தின் சாம்பலையும், எலும்புத்துண்டுகளையும் இரணடு குழிதோண்டி அதை முட்டை ஓட்டுடன் புதைப் பர். அதனமேல் ஒரு சிறு குடிசையையும் அமைப் பர். அதன்பிறகு இலிம்மா (Limma) எனப் படும் கருமாதிச் சடங்கு, மூன்று அல்லது நான்கு நாள்கள கழித்து நடைபெறும. அநதச் சடங்கின் போது சவத்தை எரித்த இடத்தில ஒரு கோழி வெட்டப்படும். அரிசியும் கோழியும் சமைககப்பட்டு குடும்பத்தினா உணணுவர். அததுடன வேணடிய அளவு மதுவும அருநதுவர். இறநதவரை நினைத்துக் கவுர் (Gaur) எனப்படும் இரணடாம சடங்கு விருந்தும் இவாகளிடம் உணடு இதறகாகக் காலையில ஆடவா மிக்க மகிழ்வுடன் தங்கள ஆயுதஙகளை ஏநதி, தலை யில இறகுகளுடன் வண்ணப் புத்தாடை அணிந்து தங்கள பெணடிருடன் நடனமாடிக்கொணடு பிணம் எரிக்கப்பட்ட இடததிற்குச் செலவர். காலை 11மணி அளவில, இறந்தவருக்கு 1½ அடி முதல 4அடி உயர முள்ள ஒரு நினைவுக்கல் நடப்படும. அனறு நணபகல் எருமை கொல்லப்பட்டு விருந்தில் பயன்படுத்தப்படும். மாலையில் யாவரும நடனத்துடன் தங்கள கிராமங் களுக்குத திருமபுவர்.

சவரர்களின் ஆட்சியமைப்பில கோமாஙகு (Gomong) எனற கிராமததலைவனும், போயா (Boya) எனப்படும் சட்ட ஒழுங்குப் பணிகளைப் பாரக்கும் உயர் சமய குருவும் குறிப்பிடததககவா களாவர். இவவிரணடு பதவிகளும தலைமுறை தலை முறையாக வரக்கூடியவை. கிராமத்தில் நடைபெறும் திருமணம், இறப்பு, அறுவடை, குததகை, விற்பனை, பஙகிடுதல, மணவிலக்கு, சணடை சச்சரவுகளைத் தீர்த்தல் ஆகிய நிகழசசிகளில் இவ்விருவம் பஙகு

பெறுகின்றனர். ஒழுங்குநெறி தவறியவர்களுக்கு தண்டம் விதிக்கப்படுகிறது. நே.தே.

சவான், எசுவந்தராவ் பல்வந்தராவ்: இந்திய அரசியல் வல்லுநராகத் திகழ்ந்த சவான் (Y.B. Chavan) 1913-ஆம் ஆண்டு மகாராட்டிர மாநிலத்தில் உள்ள சங்கிலி மாவட்டத்தில் தேவராட்டிரா என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் பட்டப் படிப்பையும் சட்டப்படிப்பையும் முடித்துவிட்டபிறகு கராத்து என்னுமிடத்தில் வழக்கறிஞர் தொழிலைத் தொடங்கினார்.

இவர் 1930-இல் இந்தியத் தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்தார். 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தின்போது (1942-43) இவர் தலைமறைவானார். விடுதலைக்குப்பின் மகாராட்டிர மாநிலக்காங்கிரசின் செயலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் (1948-50), பம்பாய்ச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தார்; காங்கிரசுக் கட்சியின் செயலராகவும் இருந்தார்; சதாரத்தில் மராத்திய நாளிதழைத் தொடங்கினார். இவர் 1952-ஆம் ஆண்டு உணவு அமைச்சராக இருந்தார். அனைத்திந்திய காங்கிரசுக் குழுவின் பொருளாளராகவும் இருந்தார். பிறகு இவர் மத்திய அமைச்சரவையில் பாதுகாப்பு, உள்நாடு, நிதி, அயல்நாடு ஆகிய துறைகளின் அமைச்சராகவும் இருந்தார். சனதா கட்சி 1977-இல் ஆட்சிக்கு வந்தபோது நாடாளுமன்றத்தில் காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவராக இவர் இருந்தார்.

இவரது கட்சியில் 1979-ஆம் ஆண்டு 75 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் உதவியுடன் அமைச்சரவையை அமைக்க முயன்றார்; ஆனால் இயலவில்லை. இறுதியில் சரண்சிங்கின் தலைமையிலான இடைக்கால அமைச்சரவை ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார். அவரது அமைச்சரவையில் துணைத் தலைமை அமைச்சராகச் சேர்ந்தார். சனதா அரசின் வீழ்ச்சிக்கும் இந்திராகாந்தியின் எழுச்சிக்கும் இவர் ஒரு மறைமுகக் காரணமாக இருந்தார் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கே.சே.

சவான்தே பழங்குடி பிரேசில் நாட்டில் வாழும் தொன்மையான குடியாகும். அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகளுள் போர்த்திறன் மிக்க பல வேறு பழங்குடியினருள் சவான்தே (Shavante) பழங்குடியினரும் ஒரு சாரார். சவான்தேயினர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியக் குடியேற்ற மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டனர். சவான்தேயினர் வாழ்ந்த கோயாசு (Goias) சமவெளிப் பகுதிகளிலுள்ள பிராசிலியா (Brasilia) என்னும் பகுதியில் போர்ச்சுகீசியர் தங்கம் கண்டுபிடித்தனர். இப்பகுதி இப்போதைய பிரேசிலின் தலைநகரமாக உள்ளது. இப்பகுதியில் தங்கம் இருந்ததைக் கண்டு குடியேறிய போர்ச்சுகீசியரை இவர்கள் எதிர்த்துப் போராட உறுதி பூண்டனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் கடும் எதிர்ப்பினை முறியடிக்கமுடியாமல் சவான்தே பழங்குடியினருள் ஒரு குழுவினர் கி.பி. 1778-இல் அவர்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு போர்ச்சுகீசியப் படையினர், சமயப் பரப்புநர் ஆகியோரின் மேற்பார்வையின்கீழ் ஒரே கிராமத்தில் வாழ்ந்தனர்.

சவான்தே ஆண்

போர்ச்சுகீசியப் படையினரும் சமயப் பரப்புநரும் செய்த அடக்கு முறைகளைத் தாங்காத அடிமைப்பட்ட சவான்தேயினருள் ஒரு குழுவினர் தங்கள் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு வெளியேற முடிவு செய்தனர். ஐரோப்பியர்கள் கொண்டு வந்த ஒருவகை நோயும் இவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியதால் இவர்கள் கி.பி. 1800-இல் போர்ச்சுகீசியரிடமிருந்து தப்பி வெளியேறினர்.

சவான்தேயினர், தாம் கி.மு. 8000 ஆண்டளவில் வாழ்ந்த மக்களினத்தவர்களின் வழிவந்தவர்கள் எனத் தம்மைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறுவர். இம்மக்களின் மண்டையோடுகளும் எலும்புக் கூடுகளும் அலற்

சவான்தே குடியிருப்பு

றின் புதை படிவங்களும் இலகோவா சான்டா குகை களில் (Lagoa Santa Caves) கண்டெடுக்கப்பட்டுள் ளன. சவான்தேயினர் நடுப் பிரேசில் நாட்டில் கீ (Ge) மொழி பேசும் மக்களினத்தவர்களுள் ஒரு குழுவினர்.

இவர்கள் மிகவும் விரைவாக ஓடக்கூடியவர்கள். இவர்கள் மிக விரைந்து ஓடும் காட்டு விலங்குகளை ஓடிச் சென்று கொல்கின்றனர். இவர்கள் சமுதாயம் இருபெரும் கூட்டமாகப் பாகுபட்டுள்ளது. இக்கூட் டங்கள் சூரியன் சந்திரன் என்றோ, வடக்கு தெற்கு என்றோ, மழைக் காலம் வறண்ட காலம் என்றோ குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கூட்டமும் நான்கு அல்லது ஐந்து குலங்களாகப் (Clans) பாகுபடுகிறது. ஒவ்வொரு குலமும் விலங்கு அல்லது தாவரங்களின் பெயரைப் பெற்றுள்ளது. மணமாகாதார் கூடத்தில் ஒவ்வொரு குலத்தவருக்கென்றும் தனியிடம் ஒதுக்கப் பட்டுளளது.

சவான்தே குடியில் இருபாலாருமே கற்புத் தன் மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். கற்புடைய கன்னியர்கள் அனைவரும் கழுத்தில் அழகான கழுத் தணியை அணிந்துள்ளனர். திருமணத்திற்கு முன் ஒரு பெண் தன் கற்பை இழக்க நேரிட்டால் அவள அணிநதுள்ள கழுத்தணியைக் கழற்றி விடுகிறாள. அத்தகைய பெண்கள தாம் விரும்பும் ஆண்களுடன் சுதந்திரமாக உடலுறவு கொள்ள அனுமதிக்கப்படு கின்றனர். வேட்டைக்குச் செல்லும் குழுவினர் தம் சமுதாயத்தின் இரு பெரும கூட்டத்தினின்று இரு பெண்களை அழைத்துச் செல்கின்றனர். அப்பெண்கள சமைத்துப் போடவும் இரவில் உடலுறவு கொள்ள வும் உடன் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர்.

திருமணம் செய்துகொள்ளும் வயதினையடைந்த ஆண பெண இரு பாலாரும மூத்தவர்களைக் கொண்ட குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் திரு மணம் செய்துவைக்கப்படுவர். திருமணத்திற்குப் பின கணவன் மனைவி வீட்டிற்குச் சென்று வாழ வேண டும். மனைவியகததில் தங்கும் இந்த வாழ்க்கையில் கணவன் அவன் மனைவியின் சகோதரிகள் அல்லது அந்த வீட்டில் உள்ள பிற பெணகள ஆகியோருடன் உடலுறவு கொள்ளலாம். ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த

சகோதரர்கள் பிற கூட்டத்தினைச் சேர்ந்த சகோதரிகளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளுதல் இவர்களிடையே உள்ள மேலுமொரு சிறப்பான திருமண முறையாகும்.

ஐரோப்பியக் குடியேற்றக்காரர்கள் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர்கள் பகுதிக்குக் குடியேறிய போது அண்டைய பழங்குடியினரான செரன்தே (Sherente) மக்களுடன் நல்லிணக்கத்துடன் வாழ்ந்தனர். குடியேற்ற அரசின்கீழ்ச் சிலகாலம் வாழ்ந்த பின் அவர்களது அடக்குமுறையைத் தாங்காமல் சவான்தேவினர் மேற்கு நோககி நகரத் தொடங்கிய போது, செரன்தேவினர் குடியேற்ற அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டு அந்த இடத்திலேயே வாழமுற்பட்டனர். அதனால் இவ்விரு பழங்குடியினருக்குமிடையே பகைமை ஏற்பட்டது. அடிக்கடி போரிட்டு வாழ வேண்டிய நிலைக்கு இவர்கள் மாறினர். அதனையடுத்து இவர்கள் தனிநாடு கேட்டுப் போராட்டம நடத்திவந்தனர். 1950க்குப் பிறகு இவர்கள தனிநாடு கேட்கும் போராட்டங்களை விடுத்துப் பிற பிரேசில் சமுதாயத்தவர்களைப் போனறு அனைவரிடமும் நல்லிணக்கத்தோடு வாழத் தொடங்கினர்.

முற்காலத்தில் நாடோடி வாழ்க்கையையும் வேட்டைத் தொழிலையும்மேற்கொண்டிருந்த இவர்கள் இன்று வேளாண் குடிகளின் பணணைகளில் அனைத்து வேலைகளையும் செய்கின்றனர். பிரேசில் நாட்டின் முதன்மையான விளையாட்டான கால்பந்து ஆட்டத்தினை இவர்கள் விருமபி ஆடுகின்றனர். இது தவிர்த்து இவர்களது மரபு விளையாட்டான ஓட்டப் பந்தயமும் இவர்களிடையே இன்றும் சிறப்புற்று விளஙகுகிறது. கிறித்தவ சமயப் பரப்புநரின் இடைவிடா முயற்சியின பயனாய்ப் பெரும்பாலானோர் கல்வியறிவு பெற்றுள்ளனர். இக்கால சவானதே குழந்தைகள் பள்ளியில் முறைப்படியான கல்வி பெறுகின்றனர். சீ.ப.

சவுதாம்டன் பல்கலைக் கழகம்: இங்கிலாந்தில் சவுதாம்டன் துறைமுக நகரில கி.பி. 1862-இல் நிறுவப்பட்ட ஆர்ட்லி நிறுவனத்திலிருந்து (Hartely Institution) வளர்ச்சி பெற்றதே சவுதாம்டன் பல்கலைக் கழகம். சவுதாம்டன் நகரில் மது வாணிகம் செய்த ஒரு வணிகரின் மகன் ஆாட்லி (H.R. Hartely) இறக்கும்போது அவரது கொடையின் மூலம் கல்வி நிறுவனம் ஏற்படுத்த விரும்பினார். அவரின் விருப்பமே ஆர்ட்லி நிறுவனம் தொடங்கப் பெற்றதும், அதனின்று வளர்ந்த சவுதாம்டன் பல்கலைக கழகமுமாகும் (Southampton University).

ஆர்ட்லி நிறுவனம் 1902-இல் சவுதாம்டன பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக அங்கீகாரம் பெற்றது. பின்னர் 1919-இல் இக்கல்லூரி அய்பீல்டு (Highfield) என்னும் இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இவவிடமே இப்போது இப்பல்கலைக் கழகம் அமைந்துளள இடமாகும். இறுதியில் 1953-இல் இக்கல்லூரி சவுதாம்டன் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டது.

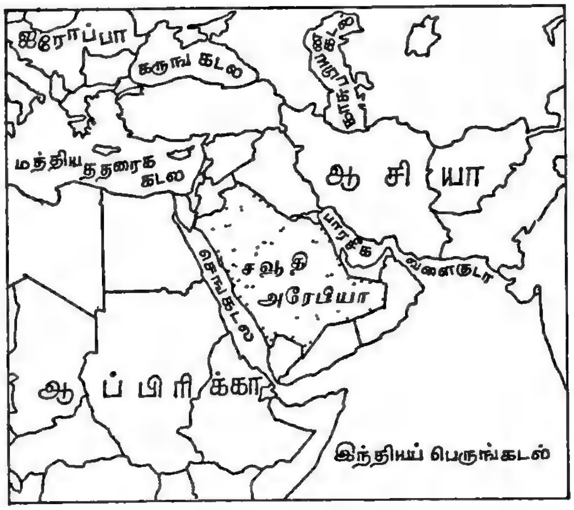
இப்பல்கலைக் கழகத்தில் கலை, கல்வியியல், பொறியியல், பயன்முறை அறிவியல், சட்டம், கணிதவியல், மருத்துவம், அறிவியல், சமுதாய அறிவியல் ஆகிய புலங்கள் உள்ளன. இந்த ஒவ்வொரு புலத்திலும் பல்வேறு துறைகள் உளளன. பொதுவான துறைகள தவிர இங்குப் பயிற்றுவிக்கப்படும் சில குறிப்பிட்ட பாடங்கள்: வயதுவந்தோர் கலவி, விமானவியல், கடலியல், கப்பல் கட்டும் அறிவியல், சமுதாயப் புள்ளியியல (Social Statistics), சமூக மருத்துவம் (Community Medicine), மறுவாழ்வியல் (Rehabilitation), நோய்த் தடுப்பு வேதியியல் (Immuno-chemistry) முதலானவை.

இங்கு இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு, முதுநிலைப் பட்டபபடிப்பு, உயராய்வுப் பட்டபபடிப்பு முதலான வற்றைப் பெற வழியுணடு. பட்டப்படிப்புகளும் சான்றிதழ்ப் படிப்புகளும் (Diplomas) இஙகு நடத்தபபடுகினறன. மாணவர்கள் பகுதி நேரத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் அனுமதி பெற்றுக் கல்லூரியில ஆசிரியாகள கற்பிக்கும் சில பாடஙகளைக் கேட்க வசதி செயதுள்ளனர். இப்பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள நூலகத்தில 6,50,000 க்கும மேற்பட்ட நூல்கள உளளன. அன்றியும் பெரும் எண்ணிககையிலான சோதனைக் கூடங்களும், மண்ணியல அருங்காட்சியகம் ஒனறும் செயற்படுகினறன.

மாணவர்கள் கல்வித்துறைதவிரப்பிற துறைகளில் அறிவினைப் பெருககிக்கொள்ள வசதியாக விமானக் கழகம், கப்பற்கழகம் முதலானவற்றில உறுப்பினராகி அவற்றில் பயிற்சி பெறுதல், நாட்டு நலப்பணித் திட்டத்தில் ஈடுபடுதல், கலையார்வத்தைப் பெருக்குதல் முதலானவறறிற்கு இப்பல்கலைக் கழகம் வசதி செய்துளளது.

இப்பல்கலைக் கழகம் தொழில் துறையினருக்கும் அரசு நிறுவனங்களுக்கும் தேவையான ஆலோசனைகள் வழஙகும் மையத்தையும் நிறுவியுளளது. சீ.ப.

சவுதி அரேபியா: சவுதி அரேபியா தென்மேற்கு ஆசியாவின பாரசீக வளைகுடா நாடுகளில. ஒன்று. இது அப்துல் அசிசு இபின அப்துர் இரகுமான என்பவரால் 1932-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது இதன் பரப்பு சுமார் 2.4 மிலியன் சதுரக் கிலோ மீட்டராகும். இதன் மக்கள்தொகை 8.3 மிலியன் (1981) ஆகும்.

சவுதி அரேபியா அமைவிடம்

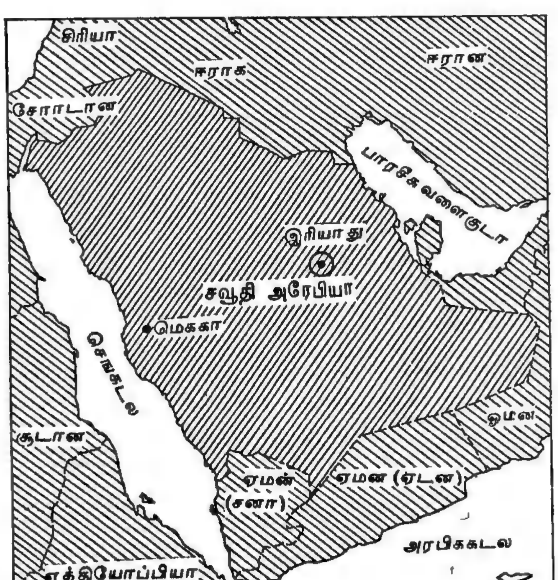
தேசிய கொடி பச்சை வண்ணத்தில் 'அல்லா அல்லால் இறைவன் இல்லை; முகமது இறைவனின் தூதர்' எனற பொனமொழி வெளளை நிறத்தில் அராபி மொழியில் பொறிககப்பட்டிருககும்.

இரியாது (Riyadh) சவுதி அரேபியாவின் (Saudi Arabia) அரசியல் தலைநகராகவும், மெக்கா மதத் தலைநகராகவும் விளஙகுகின்றன. இங்கு அரசியல் சட்டம் என்று தனியாக இல்லை. இங்கு 1952-முதல மந்திரிசபை முறையில் நடைபெற்றது. பின்னர் 1962 முதல் மந்திரி சபையின் தலைவராக அரசே செயற் படுகிறது, துணை முதல்வர் முறையும் செயறபடு கிறது.

இசுலாமிய சமயச் சட்டமே பொதுச் சட்டமாக வும். மததலைவர்களே நீதிபதிகளாகவும் செயற்படு கின்றனர். சட்டககுழுத் தலைவர், சட்ட ஆலோ சனைக்கென மக்களை பேராளரையும், நகரிய, கிராமிய குழுக்களையும் அமைக்கின்றார. சமயகுருவே 'சகாரியா' (Saharia) சட்டககுழுத் தலைவர்.

நிருவாக வசதிக்காக நாடு 6 பெரும்பிரிவாகவும், 12 சிறு பிரிவாகவும பிரிககப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு 1937 முதல தனி அமைச்சகததில செயறபடுகிறது. இராணுவசேவை கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. இஙகு 30,000 பாதுகாப்புப்படை வீரர்களே முககிய நிலை யானவர். கடற்படை, கடலோரப பாதுகாப்புபபடை, விமானப் படை முதலியன போக்குவரத்துக்காகவும், தகவல் தொடர்புககாகவும்கூடப் பயனபடுகின்றன. ஐ நா. உறுப்பு நாடாகவும எண்ணெயவள (OPEC) உறுப்பு நாடாகவும் உள்ளது. இஙகு 1986-முதல் நானகாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயற்படுகிறது. வேளாண்மைத் தொழில், பெட்ரோலியம் போனற கனிப்பொருள வளர்சசி தனியார், அரசு ஆகியோ ரின சம பஙகீட்டில நடைபெறுகின்றன.

நாட்டின் நாணயம் 'இரியால்'. சவுதி மயமாக்கப் பட்ட 8 வங்கிகள் செயற்படுகின்றன. 1980-முதல்

சவுதி அரேபியா

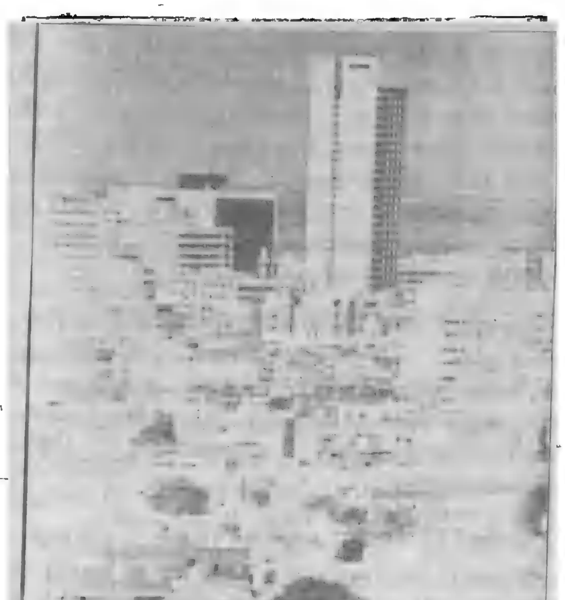

அரசர் அரண்மனை சிட்டா

சுமார் 18,000 மிலியன் எரிதிறன் மின் உற்பத்தி யாகிறது. எண்ணெய், எரிவாயு ஆகியன அயற் செலாவணி ஈட்டும் பொருள்களாகும். இரும்பு, தங்கம் உரேனியம் போனற கனிப்பொருளகளும் கிடைக்கின்றன.

கடல்நீரைக் குடிநீராக்கும் முறை நடைமுறையில் உள்ளது. பாலைவனங்களைச் சோலைவனமாக்கும் திட்டமும், கால்நடைகள் பராமரிப்புத் திட்டமும் செயற்படுகின்றன. புதிய செய்திப் போக்குவரத்து, தொழில், ஒளிபரப்பு, தொலைக்காட்சி முதலியன செயற்படுகின்றன. இங்கு, அராபுத் தினசரிகளும் 82 ஆங்கிலத் தினசரிகளும் வெளியிடப்படுகின்றன.

இலவசக்கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் செயலாக்கப் பட்டும் பெண் கல்வி தனித்தும் நடைபெறுகின்றன. பல்கலைக்கழகங்களில் பெண்கள 19 விழுக்காடு பயில் கின்றனர். சுகாதாரம் மிக உன்னிப்பாகக் கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் தனித்தனி மருத்துவப்பயிற்சி பெறுகின்றனர். மெக்காவிலிருந்து 80 கி.மீ. தூரத்தே 3800 அடி உயரத்திலுள்ள 'தைபு' (Taif) கோடைவாழிடமாகும். மருத்துவப் பயனுள்ள

சிட்டா நகரம்

'அல்பால்பாவும் பேரீச்சை, தக்காளி, கோதுமை, வெங்காயம், திராட்சைகளும் விளைவிக்கபப்டுகின்றன. இங்கு 1981 கணக்கெடுப்பின்படி 410,000 மாடுகளும், 118,000 கழுதைகளும், 161,000 ஒட்டகங்களும், 6.2 மிலியன் ஆடுகளும் வளர்க்கப்பட்டன.

இங்கு 19 உள்நாட்டு விமானத்தளங்களும், 3 பெரிய அகில உலக விமான நிலையங்களும் உளளன.

எஸ்.சா.

சற்புத்திர மார்க்கம்: சைவ சமயத்தின நான்கு நெறிகளாகிய சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம் எனபவற்றுள் இரண்டாம் நிலையாகிய கிரியை என்பது சற்புத்திர மார்க்கம் எனவும் மகன்மை நெறி எனவும் கூறப்படும்.

கிரியையாவது சிவபெருமானது அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத்தை நோக்கி அகத்திலும் புறத்திலும் செய்யும் வழிபாடாகும். திருமுழுக்குச் செய்தல, ஆடை அணிகலம், சந்தனம், மலர் முதலிய வற்றால் ஓபபனை செய்தல, படையல் செய்தல், புகை, ஒளி காட்டுதல், அடிபணிதல், துதித்தல், வேண்டி நிற்றல் என்னும் இவ வகையான அணுக கத் தொண்டுகள இங்கு நிகழ்த்தப்பெறும். இவறறுள் வழிபாட்டிற்குரிய பொருளகளைத் திரட்டுதல கிரியையிற் சரியை; புறத்தில பூசித்தல கிரியையிற் கிரியை; அகத்தில பூசிததல் கிரியையில் யோகம; இவற்றினால் ஓர் அனுபவம் வாய்ககப் பெறுதல கிரியையில ஞானம்.

திருக்கோயில்களில் சிவலிங்கத் திருமேனிகளில உலகினர் பொருட்டாகச் செய்யப்படும் வழிபாடு 'பரார்த்த பூசை' எனப்படும். அவரவரும் தம் இலலங களில தம் பொருட்டாகச் செய்யும மேறகூறிய வழிபாடு 'ஆன்மார்த்த பூசை' எனப்படும்.

'நறை மலி தரும் அளறொடு முகை நகுமலர்
புகை மிகு வளரொளி
நிறைபுனல் கொடு தனை நினைவொடு நியதமும
வழிபடும் அடியவர்'
(1:21:4)

என வரும் ஞானசமபந்தர் திருவாக்கில் இக் கிரியை நெறி விளக்கப் பெற்றுள்ளமை காணலாம.

கிரியை நெறியில் ஆன்மாவுக்கும் இறைவனுககும உள்ள தொடர்பு மகனுக்கும் தந்தைக்குமுளள அணுக்கமான உறவினைப் போன்றது என்பது பற்றி இது சற்புத்திர மார்க்கம் எனப்பட்டது.

கிரியைத் தொண்டு சாமீபம் என்னும் முத்தி நிலையைப் பயக்கும். சாமீபமாவது முத்தி உலகங் களிற் சென்று மைந்தர் போல அவ்வப் புவன பதி களின் அருகில் அணைந்து நிற்கும் உரிமையைப் பெற்றிருத்தல் ஆகும்.

டி.பி சி.

சன்மார்க்க சபை, மேலைச்சிவபுரி: இது புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம்

மேலைச்சிவபுரி என்னும் ஊரில் 1909-ஆம் ஆண்டு நிறுவப் பெற்றது. அவ்வூர் திரு.வ.பழ சா. பழநியப்பச் செட்டியார், அவாதம் இளவல் திரு.அண்ணாமலைச் செட்டியார், மகிபாலன்பட்டி முதுபெரும்புலவர் திரு. பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார் ஆகியோர் கூட்டுறவால் உருவாகிய இச்சபையயினைச் சோழவந்தான் அரசஞ்சண்முகனார் தொடங்கி வைத்தார்.

சைவமும் தமிழும் வளர்ப்பதே இச்சபையின் தலையாய நோக்கமாகும். சைவ சமயக் கருத்துகளைப் பரப்புதல், தமிழ்ச் சான்றோர்கள் புலமைச் செல்வங்களைச் சொற்பொழிவுகள் வாயிலாகப் பயன்கொள்ளுதல், அரிய தமிழ் நூல்களை வெளியிடல், நூலகப்பணி செய்தல், கல்விப் பணியாற்றல், தமிழறிஞர் பெருமக்களைப் பராட்டிப் பட்டம் வழங்கல் போன்ற நோக்கங்களை இசசபை கொண்டுள்ளது.

சன்மார்க்க சபையும் தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களும்: தமிழ்த் தாத்தா டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், மகாவித்துவான் ரா.ராகவையங்கார், கா.சு.பிள்ளை, தமிழ்வேள் உமாமகேசுவரம்பிள்ளை, திரு.வி.க., விபுலானந்த அடிகள். நாவலர் சோமசுநதர பாரதியார், ந மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, ஈசான சிவாச்சாரியாா, டாக்டர் தெ.பொ மீ , ஔவை.சு, துரைசாமிப் பிள்ளை, ராய. சொ. போன்ற தமிழ்ப் பெரும்புலவர் பலர் இச் சபைக்குத் தமிழ் வளமூட்டியுள்ளனா. இச்சபை திரு. ரா. ராகவையங்கார் அவர்களுக்கு மகாவித்துவான் என்ற பட்டத்தையும், .மு. கதிரேசச்செட்டியார் அவர்களுக்குப் பண்டிதமணி என்ற பட்டத்தையும் வழஙகிச் சிறப்பித்துள்ளது.

சன்மார்க்க சபை தமிழ்வளர்ச்சி கருதித் தொலைநோக்குடன் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி உரியவர்களிடம் முறையிட்டுத் தொண்டாற்றியுள்ளது. சைவ சபையில் சமயகுரவர் நால்வர்க்கும். காரைக் காலம்மையார்க்கும் குருபூசைகள் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றன. சைவசமயப் பேருரைகள் தொடர்ந்து இச்சபையில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. முன்பு இச்சபையில தேவாரப் பணணிசைப் பாடல்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தன.

இப்பகுதி மக்களுக்கு இச்சபை தொடக்கம் முதல் குறிப்பிடத்தக்க கல்விப் பணியாற்றி வருகிறது. கணேசர் செந்தமிழக்கல்லூரி சபையின் முதனமையான கல்வி நிலையமாகும். தொடக்கத்தில் தானே ஒரு பாடத்திட்டத்தை வகுத்து மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பயிற்சியளித்து வந்தது. இச்சபை 1918 முதல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வுகளுக்கு மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து அனுப்பியது. பின்னர், 1938-ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைவு பெற்று வித்துவான் வகுப்புகளை முறையாக நடத்தி வந்தது. இப்போது பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன இணைவு பெற்றுப் பி.லிட். வகுப்புகள நடந்து வருகின்றன.

தொடக்கப் பள்ளி: சபையின் தொடக்க காலந் தொட்டு இன்றுவரை தொடக்கப்பள்ளி செயற்பட்டு வருகிறது. பளளிச் சிறார்களுக்கு எழுதுபலகை, நூல்கள் இவற்றை இலவசமாக இச்சபை வழங்கி வருகிறது

உயர்நிலைப் பள்ளி: இவ்வூரில் உயர்நிலைப்பளளி அமைய உதவிய இச்சபை, பள்ளி முனதொடக்க நிலையாக அரசின அனு மதியுடன் தமிழ்வழி மழலையர் பள்ளி ஒன்றை நிறுவியுள்ளது. தொலகாப்பியனார் பெயரில் ‘தொல்காப்பியர் நூலகம்’ ஒனறு இச்சபையால் இயங்கி வருகிறது.

இச்சபை வடமொழியினின்றும் தமிழ்மொழியில் நூல்களை மொழிபெயாத்து வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்டது. பணடிதமணியவர்களின் வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்க நூல்களான சுககிரநீதி, சுலோசனை, உதயண சரிதம், மணணியல் சிறுதேர் ஆகியன இச்சபையின் சிறந்த வெளியீடுகளாகும். பண்டிதமணியின் உரைநடைக்கோவை முதற்பாகம், திருவாசகத்தின் திருச்சதகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், திருவெம்பாவை ஆகியற்றிற்குப் பணடிதமணி எழுதிய உரை, மணிமலர்த் திரட்டு ஆகியன இச் சபையின் .வெளியீடுகளாகும்.

இச்சபை தன் வெள்ளிவிழாவினை 1934-ஆம் ஆண்டிலும், பொன்விழாவினை 1959-ஆம் ஆண்டிலும், வைர விழாவினை 1970-ஆம் ஆண்டிலும் சீரும் சிறப்புமாகக் கொண்டாடியது. இது பணடிதமணியவர்களின் நூற்றாணடு விழாவினை 1981-இல் கொண்டாடியது. ப.சி.

சன்மார்க்கம்: சன்மார்க்கம் என்பது நன்னெறி எனப் பொருள்படும். இது சைவ சமயம் கூறும் சரியை முதலிய நான்கு நெறிகளுள் நான்காம் நிலையாகிய ஞான நெறியைக் குறிப்பதாகும்.

எல்லாக் கலை ஞானங்களையும், புராண வேத சமய சாத்திரங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்து, பல சமயங்களிலும் கூறப் பெறும் பொருள்கள் முடிவான வையல்ல எனத் தெளிந்து, பதி பசு பாசங்களைத் தெரிவிக்கும் நன்னெறியாகிய சன்மார்க்கத்தை நாடி, அறிவானும் அறிகின்ற அறிவும் அறியப்படும் பொருளும் ஆகிய வேறுபாடின்றி, முழுமுதற் பொருளோடு

இரண்டற அத்துவிதமாய்க் கலக்கின்ற தன்மை உடையது ஞான மார்க்கம்.

தவம், செபம், தியானம் என்பவை ஒன்றுக் கொன்று உயர்ந்தவை. இவை யாவும் ஊட்டுவது போகம். ஆதலால் வீடு எய்தும் நோக்கமுள்ளவர்கள் இவற்றிற்கு மேலான ஞான பூசை செய்தற்கு உரியவர். ஞான பூசையாவது ஞான நூல்களைத் தான் ஓதுதல், அவற்றைப் பிறர்க்கு ஓதுவித்தல், அவற்றின் பொருளைத் தக்க ஆசானிடம் கேட்டல், தக்கவர்க்குத் தான் உரைத்தல், அவற்றின் பொருளைத் தான் சிந்தித்தல் என்னும் ஐந்தும் ஆகும்.

சரியை, கிரியை, யோகம் என்பவற்றால் உயிர் ஞான நெறியிற் செல்லும் பக்குவத்தை அடையும. அப் பக்குவ நிலையில், சூரிய காந்தக் கல்லின் மீது சூரியனது ஒளி பட்டவுடன் நெருப்புப் பற்றுதல் போல ஞான குரு தோன்றிய காலத்தில் இறைவனை உள்ளவாறு அறியும் ஞானம் உதிக்கும்.

ஞானமாவது குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்டலும், அதனைச் சிந்தித்தலும், தெளிதலும், தெளிந்தபின் உயிர்க்குயிராகிய சிவத்தை அனுபவமாகக் கணடு அதில் அழுந்துதலும் என்னும் நான்கு நிலைகளை உடையதாம். கேட்டல் என்பது ஞானத்திற் சரியை எனவும், சிந்தித்தல் ஞானத்திற் கிரியை எனவும், தெளிதல் ஞானத்தில யோகம் எனவும், நிட்டை ஞானத்தில் ஞானம் எனவும் கூறப்படும். அவற்றுள் நிட்டை கைவரப் பெற்றவரே சாயுச்சியம் என்னும் வீடு பேற்றினை அடைதற்குரியர். சாயுச்சியம் பெற்றோர் சிவபரம பொருளோடு இரண்டறக் கலந்தவர் ஆவர். அவர்களுக்கு மீண்டும் பிறப்பு இல்லை. இதுவே பரமுத்தி.

டி.பி.சி.

சன்-யாட்-சென் (கி.பி. 1816-1925): இவர் சீனப் புரட்சியின் பெருந்தலைவர்களுள ஒருவர். 'நவசீனச் சிற்பி' எனவும் 'சீனப்புரட்சியின் தந்தை' (Father of Chinese Revolution) எனவும் அழைக்கப் பட்டவர் ஆவார். இவர் தென் சீனாவில் முக்கிய வணிக நகரமாகிய கான்டனுக்கு அருகில் சூயியங்கு (Cuiheng) என்னும் சிற்றூரில் கி.பி. 1816-ஆம் ஆண்டு வேளாணமைக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் பிறந்த கிராமம் சியங்சன் நாட்டில் (Xiangshan Country), காஙடங்கு மாநிலத்தைச்(Guangdong Province) சேர்ந்தது. தம் 13-ஆம் வயதில் சன்-யாட்-சென் (Sun-Yat-Sen) அவாய்த் தீவிற்கு (Hawaii) அழைத்துவரப் பட்டு, இவர்தம் தமையனார் சன்-மி (Sun-Mei)யுடன் வாழ்ந்து வரலானார். ஒனலுலூவில் இருந்த ஒரு ஆங்கிலப் பள்ளியில் இவர் கி.பி. 1879-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.பி. 1882-ஆம் ஆணடு வரை கல்வி பயின்றார். சீனாவுக்கு கி.பி.1883-ஆம் ஆண்டில் வந்து காங்

சன்-யாட்-சென்

சொன் (Guanazhon) மற்றும் ஆங்காங்கு (Hong Kong) என்னுமிடங்களில் ஆங்கிலப் பளளிகளில் பயின்றார். இவா கி.பி. 1886-ஆம் ஆண்டில் ஆங்காஙகில் மருத்துவக் கல்லூரியில கற்கும் போது பிறகாலத்தில் புகழெய்திய அரசியல் நணபர்களைச் சந்தித்தார். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள சென்சாபோ (Chen Shaobo), செங்கிலியாக்கு (Zheng Shiliag), மற்றும் யாங் ஆலிங்கு (Yang Haoling), லு அவோடங்கு (Lu Haodong) ஆவா. ஆஙகிலக் கல்வி கற்ற இவர் ஐரோப்பியர் மற்றும் அமெரிக்கர்களின் வெற்றிகள், மேற்கத்திய அரசியல் மாற்றஙகள், நாடுகளின வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய வளர்சசி ஆகியவற்றைக் கற்று விரிந்த அறிவையும் பரந்த எண்ணங்களையும் பெற்றார். மேற்கத்திய கல்வி முறை, அறிவியல் வளர்ச்சி, அரசியல் முறைகள் ஆகியவற்றைப் பரப்புதலின் முககியததுவத்தை உணர்ந்த இவரும், இவர் நண்பாகளும் சீன மக்களின் எதிர் காலத்தைச சீர் செய்யும் வழிமுறைகளைக் கண டறிந்தனர். சீனாவில் நடைபெற்ற தைப்பிங்குக் குடியானவர் போர் (Taiping Peasent War) இவரை மிகவும் கவர்ந்தது. இவரும் இவர் நண்பர்களும புரட்சி வீரர்களாக வளர்ந்தனர். இவர் தேசிய சீனாவை உருவாக்குவதைத் தம் கொள்கையாகக் கொண்டார்; 'மஞ்சு' ஆட்சியை நீக்கினால்தான் தம கொள்கை நிறைவு பெறும் என்பதை உணர்ந்தார்.

தம் மருத்துவக் கல்வியை முடித்து கி.பி. 1890 -இல் தாயகம் திரும்பிய சென் பல இடங்களில் மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவி மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ வசதி செய்து வைத்தார். ஆனால் கி.பி. 1892-ஆம் ஆணடில் போர்ச்சுகீசிய குடியேற்ற ஆதிக்கம் இவரது மருத்துவக் கலவியை நிராகரித்து, இவரது மருத்துவத் தொழிலுக்குத் தடை விதித்தது. அதற்குப் பின் இவர் குவான் சௌ (Guangzhou)

நகருக்கு வந்து அங்கு 'செங் சிலியாங்' (Zheng Shili-ang) நிறுவியிருந்த இரகசியச் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். கி.பி. 1894-1895-ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற சீன -சப்பானியப் போரில் பெற்ற தோல்வி சீன அரசியல், பொருளாதார, சமூக வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. மஞ்சு அரசுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்வது எளிதாயிற்று. மஞ்சு அரசின் புகழ் மங்கத் தொடங்கியது. சென் தம் புரட்சிப் படையினைப் பெருக்கிச் 'சீன மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தை' (Hsing-Chung-Hui) (Revive China Society) நிறுவினார். சென் வெளிநாடுகள் சென்று சீனமக்களின் ஆதரவை யும், பணபலத்தையும் பெருக்கினார். சீன மறுமலர்ச் சிக் கழகத்தின் தலைமையகத்தை கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டு ஆங்காங்கு (Hongkong) நகரில் நிறுவினார். இக்கழகத்தின் கொள்கைகள, விதிமுறைகள் ஆகிய வற்றை முடிவு செய்தபின் இதன் கிளைக் கழகங் களை நாடெங்கும் நிறுவினார். சமுதாயத்தின உயர் மட்ட மக்கள் இச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்தனர். பலர் இச்சங்கத்திற்குப் பொருளுதவி செய்தனர். இச்சங்கத்தில் பாமரமக்கள் முதல் கற்ற றிந்த உயர்மட்ட மக்கள் வரை பல்வேறு உறுப்பினர் கள் இருந்தனர். குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் வசித்து வந்த சீனமக்கள் இச்சங்கத்திற்கு ஊக்கமளித்தனர். சீனச் சமுதாயத்தின் முன்னேறறத்திற்குத் தடையாக இருந்த நிலமானிய முறையின் அமைப்புகளை மாற்றி யமைத்து, மேற்கத்திய நாகரிகத்தினைப் பின்பற்றும படி சென் போதித்தார். மஞ்சுப் பேரரசுக்கு (Manchu Rules) எதிராகப் போரிட்டுச் சீனாவில் மக்களாட் சியை நிறுவ வேண்டும் எனப் புரட்சியாளர்கள் முடிவு செய்து அவ்வரசுக்கு எதிரான செய்திபரப்பு தலில் ஈடுபட்டனர். கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டு ஆங்காஙகில் நடைபெற்ற சீன மறுமலர்ச்சிக் கழகத் தின் கூட்டத்தில் அரசுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்வ தாக முதன்முதலில் முடிவு செய்யப்பட்டது. புரட்சிப் படையொன்றை உருவாக்கினார் சென். அவ்வியக்கத தின் வளர்ச்சிக்கும் இரகசியச் செயலாக்கங்களுக்கும் பெரிதும் பாடுபட்டார். முதன் முயற்சியாக ஆயுதம் தாங்கிய 3000 பேர் கொண்ட இரகசியச் சங்கத்தின் படை ஆங்காங்கிலிருந்து குவாங் சௌக்குக்கொண்டு வரப்பட்டது. குவாங்சௌ நகரத்தில் அரசு அலுவல கங்களைத் தாக்கி அந்நகரத்தை மூன்று திசைகளி லிருந்தும் புரட்சிப்படைகள் முற்றுகையிட்டன. சென், அரசாங்கப் போர் வீரர்கள் தங்களுக்கு உதவுவார் கள் என நம்பினார். ஆனால், அவரது திட்டம வெற்றி பெறவில்லை. புரட்சிப் படையின் ஒரு பகுதி தான் இயங்கியது. புரட்சியில் ஏற்பட்ட குழப்பங் களினால் பல தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இவ்வாறு கி.பி. 1805-ஆம் ஆண்டு முதல் முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது. சென் இங்கிலாந்திற்குத் தப்பி ஓடினார்.

முதல் தோல்விக்குப்பின் சென் ஐரோப்பாவில் மஞ்சு அரசுக்கு எதிராக ஆதரவு திரட்டினார். தம் ஐரோப்பியப் பயணங்களில் இவர் மக்களாட்சிக் கொள்கைகளையும் சமுதாய அரசியல் தத்துவங் களையும் கற்றறிந்தார். சமுதாய-பொருளாதார, சமத்துவக் கொள்கையினை ஏற்று மேற்கத்திய நாகரிகத்தின் தன்மைகளையும் கூறுகளையும் கற் றுணர்ந்தார். தாயகத்திற்கு கி.பி. 1897-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் திரும்பிய சென் நாட்டில் புரட்சி இயக்கங் கள் வளர்ந்திருப்பதைக் கண்டதோடு சீர்திருத்த வாதிகள், புரட்சியாளர்கள் என்ற இரு பிரிவுகளையும் ஒன்று சேர்த்து மஞ்சு அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்ய முயன்றார். பக்சார் கலகத்தின் (1900) சூழல் களைப் பயன்படுத்திககொண்டு இரண்டாம் முறை திசம்பர் 1900-இல் புரட்சி தோன்றியது. இம்முறை யும் சென்னுக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டது. ஆனால் இரு தோல்விகளும் இவருக்கு மக்களிடையே புகழைத் தேடிக் கொடுத்தன எனலாம்.

இதன்பின் தீவிர இரகசிய இயக்கங்களை நிறுவி னார். 'கூட்டுச் சமுதாயம்' அல்லது 'கூட்டுச் சங்கங் கள்' என இரகசியச் சங்கங்கள் நாடெங்கும் நிறுவப் பட்டன. இச்சங்கங்களின் அடிப்படை நோக்கங் களாக (1) மஞ்சு வமிசத்தை ஒழித்தல் (2) பாராளு மன்ற ஆட்சியை ஏற்படுத்துதல் (3) மக்கள நல்வாழ்வு (4) நிலவுடைமைகளைச் சமமாக்குதல் ஆகியவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இராணுவ அரசினை ஏற் படுத்திப் படிப்படியான அரசியல் அதிகாரங்கள் விரி வாக்கப்பட்டு அரசியலமைப்புக்குக் கட்டுப்பட்ட அரசை நிறுவுதல் ஆகியவற்றைத் தம் கொள்கை யாகக் கொண்டு சென் செயலாற்றினார். வெளிநாடு களில் உள்ள சீன மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டினார். இவர் 1905-இல் 'தூங் மெங்கின, (Tung-Meng-Hin) ஆணையாளராக ஆக்கப்பட்டார். இவ்வமைப்பே பிற்காலத்தில் 'கோ மின்டாங்' கட்சியாக மாறியது. சென்னின் மூவகைக் கொள்கைகளாகிய தேசியம், சமுதாய நல்வாழ்வு, சனநாயகம் ஆகியவை இக்கட்சி களின் மூலம் நாட்டுக்கு அளிககப்பட்டன. வெளி நாட்டவரின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து நாட்டின பல் வேறு பிரிவுகளையும் ஒன்று சேர்த்து, மக்களின் நன்மைகளைக் கருதாத மஞ்சு ஆட்சியை ஒழித்து மக்களாட்சி மலரச் செய்ய பாடுபட்டார். இவர் 1905 முதல் 1909-ஆம் ஆண்டுவரை பல பெரும் போராட்டங்களை நடத்தினார்.

மூன்றாம் முயற்சியாக 1905-இல் உன்னான் நகரில் கிளர்ச்சி தொடங்கியது. கிளர்ச்சிப்படை உன்னானில் சுதந்திரக் குடியரசு ஒன்றைநிறுவிய தாக அறிவித்தது. அதைத் தொடர்ந்து போர்ப் பிரிவுகள் கான்டனில் இராணுவ அரசை நிறுவின. சன்-யாட்-சென் இவ்வரசின் தலைவராக நியமிக்

கப்பட்டார். ஆனால் இவருடைய எதிரிகளும், சில போர்ப் பிரபுக்களும் இவரைப் பதவி துறக்கச் செய்தனர். கி.பி. 1918 முதல் 1920 வரை சென்-சாங்கை நகரில் இருந்துகொண்டு தெற்கு மாநிலங் களில் தமது இயக்கத்தை வளர்த்தார் குவாங்குங்கு மாநிலத்தில் உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது. போர்ப் பிரபுக்கள் 1920-இல் சென்னை அழைத்துத் தலைமைப் பதவி ஏற்குமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். சென் அதற்கு இணங்கிக் காண்டன் திரும்பி வந்து 'நெருக்கடி நிலை அரசு' ஒன்றை அமைத்து முதல் சனாதிபதியாகப் பதவி ஏற்றார். மீண்டும் இவருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றது. இவர் மயிரிழை யில் உயிர்தப்பிச் சாங்கை வந்து சேர்ந்தார். இறுதி யாக 1922-இல் இவருடைய எதிரிகள் அடக்கப்பட்டுக் காண்டன் அரசின் தலைவராகச் சென் நியமிக்கப் பட்டார்.

இவர் 1922-ஆம் ஆண்டில் தமது கோமின்டாங்கு ஆட்சியில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். தேசிய படை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. அந்நிய நாடுகளின் அபாயம், உலகப்போர் ஆகியவற்றின் தீமைகளி லிருந்து விடுபட்டு நாட்டில் நலலாட்சி ஏற்படுத்தப் பட்டது. 1924-ஆம் ஆண்டில் மத்திய சீன மாநிலங் களில் தமது அரசை நிறுவி நல்லாட்சி முறையினை ஏற்படுத்தினார். இவர் 1925-ஆம் ஆண்டு நோய் வாய்ப்பட்டு மரணமடைந்தார். தனது நாட்டை அந் நியர்களிடமிருந்தும், போர்ப்பிரபுக்களிடமிருந்தும் காப்பாற்றிய ஒப்பற்ற தலைவர் சன்-யாட்-சென். இவரது கோமின்டாங்கு இயக்கம் மாபெரும் இயக்க மாக வளர்ந்து, காண்டனில் குடியாட்சி ஏற்படுத்தி, மக்களின் நல்வாழ்க்கைக்கு வழியமைத்தது. பெ.சி.

துணை நூல்கள்:

Gaster, M., Chinese Intellectuals and the Revolution of 1911, University of Washington Press, Seattle, 1969.

Kent, P.H., The Passing of the Manchus, Edward Arnold, London, 1912.

Lichien-nung, The Political History of China, 1840-1956, D. Van Nostrand Company, Inc., Princeton, 1956.

சனகன் சீதையின் தந்தை. இவன் விதேக தேசத்திற்கு உரிமை பூண்டு மிதிலை என்ற இடத் தைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாண்டவன்; யானைப்படைச் சிறப்புப் பெற்றவன்; சந்திரகுலத் தைச் சார்ந்தவன்; நான்கு வேதங்களையும் நன்கு பயின்று தெளிந்து நித்தமும் ஓதி நியமம் புரிபவன். ஒரு நாள் வேள்வி புரியக் கருதி அதற்குரிய நிலத் தைத் தேர்ந்து பொன் கலப்பை கொண்டு அதனை உழுதபோது படைச்சாலில் நிலமடந்தை திருவை ஈந்ததை ஒப்ப ஒரு பெண் குழந்தை காணப்பட்டது. கொழுவின் பெயரால் அக்குழந்தைக்குச் சீதையெனப் பெயர் சூட்டி வளர்த்தான். அவள் பேரழகையும் குணச்சிறப்பையும் கேட்டறிந்த அரசர்கள் அவளைத் தாம் தாம் பெற முயன்று தொல்லை தந்தது கண்ட சனகன், பெரும் பேழையில் வைத்துப் போற்றப் பெற்று வந்த 'சிவதனுசினை வளைத்து நாணேற்று வோர்க்கே சீதை உரியள்' என்று கூறி வந்தான்.

வேந்தர் பலர் சனகன் வைத்த சிவன் வில்லிற்கு நாணேற்றும் போட்டி சூழ்ச்சியானது என்று கலகம் விளைவித்து ஒரு சேரத் திரண்டு போருக் கழைத்துப் பொருதனர். சனகன் இறுதியில் வெற்றி பெற்றா லும் படை தேய்வதனையும் செல்வங் குறைவதனை யும் கண்டான். மேலும் அரசர்கள் வந்து பொருதது கண்ட தேவர்கள் நால்வகைப் படைகளையும் தந்து, சனகனை வெற்றி பெறச் செய்தனர். அரசர்கள் போரொழிந்தனர் என்றாலும் வைத்த பந்தயத்திற் கேற்ப வில்லில் நாணேற்றுவாரின்மையால் தன்மகள் சீதையின் மணங்கூடாது கிடப்பதாகத் தன்னிடம் புகுந்த விசுவாமித்திரனிடம் கூறினான். முன்னமே திட்டமிட்டு இராமனை அழைத்து வந்த விசுவாமித் திர முனிவன் இராம இலக்குவர்களின் குல வரலாறு முதலியவற்றையும், இராமன் தாடகையைக் கொன்ற வீரச்சிறப்பையும், அகலிகைக்கு கலலுரு நீக்கிய அருட்பண்பையும் கூறியதோடு வில்லும் காணபார் என்று கூறிய சொல்லால் சனகன் அவ்வில்லைக் கொண்டுவருமாறு கட்டளையிடுகின்றான். அதனை எட்டுச்சக்கரச் சகடத்திலேற்றி யானையின் வலிமை பெற்ற அறுபதினாயிரவர் இடையிடையே தறிமடுத் துத் தாங்கி இழுத்து வந்தனர். முனிவன் அதனை நன்கு பார்த்துத் தெளிந்த பின்னர் இராமன் முகம் நோக்கி, முடியசைத்து நாணேற்றப் பணித்தான். அவன் நாணேற்றும்போது அவ்வில் அவன் வலிமைக் காற்றாது ஒடிந்துவிட்டது. அதனைக் கண்ட அனை வரும் பேருவகை கொண்டனர். சனகன் அம்மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் அன்றே தன் மகட்கு திருமணம் கூட்ட எண்ணமா? அன்றி உற்றாரோடு தயரதனை அழைத்து ஊர்க் கறிவித்துச் செய்வதா? என்று கேட்க, விசுவாமித்திர முனிவன் தயரதனை அழைத்துச் செய்யப் பணிக்கச் சனகன் முறைப்படி ஓலைபோக்கினான். தயரதன் மிதிலை போந்ததும முறையோடும் அன்போடும் வரவேற்று இராமனுக்குத் திருமணம் கூட்டுகின்றான். வசிட்டன் வேள்விக்குரிய அனைத்துப் பொருளும் கலப்பையும் கொண்டு போந்தான். சனகன் 'பூமகளும் பொருளும் என்ன நீ என் மகள் தன்னொடும் மன்னுக' என்று இராமன்

கையில் சீதையை ஒப்படைத்துப் புண்ணிய நீர் பெய்து ஆசிகூறி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தான.

பின்னர் இராமன் மணங் கொணடு மகிழ்ந்த தைப் போலச் சனகன் தம்பியின மகளிரைப் பரதன் இலக்குவன் சத்துருக்கனன் முதலியோரும் மணந்து இன்புற்றுக் களிக்க ஆவனவெலலாம் புரிந்தான தயரதன். அவன், திருமணத்திற்குப் போந்த வேளவி யந்தணர் பலரோடு அளவளாவிக் களிக்கச் சனகன, அதில் பங்கேற்றுப் பேணி மகிழ்ந்து, பின்னர்த் தயரதன விருப்பிற்கிணங்க எல்லோரையும் அயோத் திக்கனுப்பிப் பெருமை கொண்டான. கு.தி.

சனதாக்கட்சி: இந்திய அரசியல் கட்சிகளின் வரலாற்றில் சனதாக கட்சி தனி இடத்தைப பிடித் துள்ளது. சனதாக் கட்சி 1977-ஆம் ஆணடு தொடங கப்பட்டது. இது தனிக் கட்சியாக ஒப்புக்கொளளப் பட்டாலும், நான்கு முக்கியகட்சிகள் இதில அடங்கி யுள்ளன. அவை, காஙகிரசு (அமைப்பு), லோக் தளம, சனசங்கம், சோசலிசுட்டுக் கட்சி ஆகியனவாகும். இது இந்தியாவில் காங்கிரசு(இ) கட்சிக்கு அடுத்தபடியாக ஆளுஙகட்சி வரிசையில இடம் பெற்ற கட்சியாகும. ஒரே கட்சியின் ஆதிக்கம் மததிய அரசாஙகத்தில் நெடுங்காலமாக இருந்து வநததை மாற்றிய கட்சி சனதாக் கட்சி. எதிர்ககட்சிகள அனைத்தும் ஒன்று சேர்நது இயங்கினால் ஆட்சியைப் பிடிக்கலாமென் பதை மெய்ப்பித்த கட்சி சனதாக் கட்சி

சனதாக்கட்சி தோன்றிய விதம் புதுமையானது. இந்தியாவில 1975-ஆம் ஆணடு அவசர நிலை வெளி யிடப்பட்டதால, முக்கியமான எதிர்க்கட்சித் தலை வர்கள சிறையிலடைக்கப்பட்டனர்; நாட்டின அமைதிககாகப் பத்திரிக்கைகள் கடும கட்டுப்பாடு களுககு இலக்காயின; மக்களின் உரிமைகளுக்கு மிகுதி யான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. பின்னர் இந்திய அரசாங்கம் 1977-ஆம் ஆண்டு ஆறாம் பொதுத் தோதலை நடத்த முடிவு செய்தது. அத னால் அவசர நிலையிலிருந்த கட்டுப்பாடுகள் தளர்த் தப்பட்டன. எனவே, அவசர நிலையில பாதிக்கப் பட்ட எதிர்ககட்சிகள் நானகும் சேர்ந்து கூட்டாகச் செயற்படுவதெனத் தீர்மானித்தன. ஒரே சின்னத்தில் போட்டியிடுவதெனவும் அவை முடிவு செய்தன. தேர்தலுக்குப் பினனர் நான்கு கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரே கட்சியாக அதாவது சனதாக் கட்சியாகச் செயற்படத் தீர்மானித்தன. மொரார்சி தேசாயைத் தலைவராகவும், பாரதிய லோக்தளத்தைச் சேர்ந்த சரணசிங்கை உதவித் தலைவராகவும் கொண்ட 27 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேசியகுழு தேர்தல் அறிக்கையைத் தயார் செய்தது. இதற்கிடையே ஆளுங்கட்சியிலிருந்து பிரிநது வந்த செகசீவன்ராம், சனநாயகக் காங்கிரசு என்ற புதுக்கட்சியைத் தொடங் கினார். இவரது கட்சியும் சனதாக் கட்சியுடன் சேர்ந்து, ஒரே சின்னததில் போட்டியிட முடிவு செய் நது ஆகவே, ஐந்து கட்சிகள் ஒரே சின்னத்தில் போட்டியிட்டு ஆட்சியைப் பிடித்தன. பின்னர் முறை யாகச் சனதாக்கட்சி தொடங்கப்பட்டது. சனநாயகக் காங்கிரசும் பின்னர்ச சனதாவுடன் இணைந்தது.

சனதாக்கட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரும்பாடு பட்டவர் செயப்பிரகாசு நாராயணன் ஆவார். சன தாக்கட்சிக்குத் தலைவராகச் சந்திரசேகா தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். இக்கட்சி மொரார்சி தேசாயைத் தலைமை அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. மொரார்சி தேசாயின் மத்திய அமைச்சரவையில ஐந்து கட்சித் தலைவர்களும் அமைச்சர்களாக இடம் பெற்றனா. சரணசிங், வாசுபாய், சார்சு பெர்னாண் டசு, செகசீவனராம் ஆகியோர் முறையே பாரதிய லோக்தளம், சனசங்கம, சோசலிசுட்டு, சனநாயகக் காஙகிரசு ஆகிய கட்சிகளின் தலைவர்களாவர்.

மத்திய அரசாஙகத்தை சனதாக் கட்சி $1\frac{1}{2}$ ஆணடுக்காலம் நடத்தி வந்தது. சனதாக கட்சி தேர் தல் அறிககையில் வாக்குறுதியளித்த, அவசரநிலையை நீக்குதல், அடிப்படைச் சுதந்திரத்தை மககளுக்கு மீணடும் வழஙகுதல், உளநாட்டுப் பாதுகாப்புப்பரா மரிப்புச் சட்டம் (MISA) போன்ற சட்டங்களினால் கைது செய்யப்பட்டோரை விடுதலை செய்தல், தடை செய்யப்பட்ட அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்புக்களின தடைகளை நீக்குதல், 42-ஆம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தினால் ஏறபட்ட சிக் கல்களைக் களைவது, மீணடும் சட்டத்தின் ஆட்சியைக் கொணடுவருவது போன்றவற்றை நடை முறைப்படுத்தியது. பத்திரிக்கைகளின் சுதந்திரம், அடிப்படை உரிமைகள் ஆகியவற்றின் மீதிருந்த கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. சனதாக் கட்சி மத்தியில் சீரான நடவடிக்கைகளைச் செய்து வந்தது.

சனதாக் கட்சிக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள அரும் பின. அதனால் கட்சி பிளவுபட்டது. சனதாக் கட்சி பிளவுபடுவதற்குரிய காரணங்களாவன: கட்சிகளின் தலைவர்கள் தங்களது தனித்தன்மையைக கடைப் பிடித்தனர். பொதுவான இணக்கத்தோடு அனை வரும் செயற்படத் தயங்கினர். தவிர, தலைவர் களும் தனிப்பட்ட குணமுடையராயினர் இக்காரணங் களால் கட்சி பிளவுபட்டது சனதாக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சரண்சிங்கு மறுபடியும் உலோக்தளக் கட்சியைக் கொண்டுவந்தார். இவர் காங்கிரசு(இ)யின் ஆதரவோடு தலைமை அமைச்சராகவும் மாறினார். சனதாக்கட்சியிலிருந்த சனசஙக உறுப்பினர்கள் தங் களது கட்சிக்குப் பாரதிய சனதாக் கட்சி என்று பெய

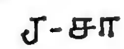
றிட்டனர். சமநிலைச் சமுதாயக் கட்சியினரும் (Socialist Party) மீண்டும் இக்கட்சியைத் தொடங்கினர். அதனால், சனதாக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து வந்தவர்கள் தொடங்கிய கட்சிகள் ஐந்து கட்சிகளுக்கும் மேற்பட்டன. ஏனெனில், அதிருப்தியாளர் தனிக் கட்சியெனக் கட்சிகளைத் தொடங்கினர். சனதாக் கட்சி என்பது இப்போது காங்கிரசு (அ) பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களையும் பிற கட்சிகளைச் சேர்ந்த சிறுபான்மையோர்களையும் கொண்டதாக உள்ளது. இக் கட்சி ஒரு தேசிய கட்சியாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது. சி.ஞா.

சனீசுவரன், ஒன்பது கோள்களுள் (கிரகங்களுள்) ஒன்றாகும். அண்ட வெளியில் திகழும் சூரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒன்பது கோள்களோடு புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பத்தாம் கோளையும் சேர்த்து அவை அனைத்தும் சூரிய குடும்பத்திற்கு உரியன எனக் கூறுவர். ஒன்பது கோள்களுள் சனீசுரன் என மக்களால் அழைக்கப்படுகின்ற இதனை நீலன் எனவும், சனி எனவும், சனிபகவான் எனவும் பலவாறாகப் பெயரிட்டு அழைப்பர். சனீசுவரன் என்னும் பெயர் சனைசரன் என்பதன் திரிபாகும். 'சனை' என்பதற்கு மெது என்றும், 'சரன்' என்பதற்குச் செல்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும். எனவே, சனைசரன் என்பதற்கு மெதுவாகச் செல்பவன் என்பது பொருளாகும். பன்னிரண்டு இராசிகளுள் மகரமும் கும்பமும் இவற்கு உரிய வீடுகளாகும். துலாம் சனிக்கு உச்ச வீடாகவும், மேடம் நீச வீடாகவும் குறிக்கப் பெறும். சனிக்கு ஓர் இராசியைக் கடப்பதற்கு இரண்டரை ஆண்டுகள் காலமாகும். பன்னிரண்டு இராசிகளையும் இது கடப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் காலம் முப்பது ஆண்டுக் காலமாகும். ஒரு சனிவட்டம் என்பது முப்பது ஆண்டுகளாகும்.

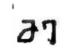
ஒவ்வொரு கோளுக்கும் தசைகாலம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சனிதசைக்குரிய காலம் பத்தொன்பது ஆண்டுகளாகும். ஒருவருடைய சாதகத்தில் சந்திரன் நிற்கின்ற இராசியை 'இராசி' எனக் குறிப்பிடுவர். இராசிக்கு முன்னுள்ள இராசியும் பின்னுள்ள இராசியும் சனியால் கடக்கப்படுகின்ற காலம் ஏழரை ஆண்டுகளாகும். இவ்வேழரை ஆண்டுகளையும் ஏழரைச்சனி என்று குறிப்பிடுவர். இக்காலவெல்லை துன்பமானது என்னும் எண்ணம் மக்களிடையே பரவலாக உள்ளது. ஒருவருடைய வாழ்நாளில் மூன்று சுற்றுகள் சனி இராசியைக் கடக்கலாம். அவற்றுள் முதல் சுற்றை விடுத்து இரண்டாம் சுற்றைப் பொங்குசனி எனவும், மூன்றாம் சுற்றை மங்குசனி எனவும் கூறுகின்ற வழக்கம் உண்டு. ஒருவருடைய இராசியினின்றும் எட்டாம் இடத்தில் சனி கடக்கின்ற இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்தை அட்டமத்துச் சனி எனக் குறிப்பிடுவர். வாழ்வில் அட்டமத்துச் சனி பிடித்த காலத்தைக் கடுமையானதாகக் கருதுவர். இராசிக்கு நான்காம் இடத்தில் சனி கடக்கின்ற பொழுது அதனை 'அர்த்தாட்டமம்' என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு.

சூரியனுக்குத் தனிக் கோயில்கள் உள்ளதுபோல் சனிக்கும் தனிக்கோயில்கள் உள்ளன. சனியைப் போல் கொடுப்பாருமில்லை; சனியைப் போல் கெடுப்பாருமில்லை என்பது பழமொழி. எனவேதான் இவரைப் பயபக்தியுடன் வணங்கத் தனிக்கோயில்கள் எழுந்தன. சனிக்கோயிலுக்குப் புகழ்பெற்ற கோயில் திருநள்ளாறு என்ற இடத்தில் உள்ளது. இங்கு ஆண்டுக் கொருமுறை நடக்கும் சனிப்பெயர்ச்சி விழா சிறப்புமிக்க விழாவாகும்.

சூரியனின் மனைவியாகிய சமிஞ்ஞை என்பவள் தன் கணவன் சூரியனுக்குத் தெரியாமல் தன் தாய் வீடு செல்ல விரும்பினாள். எனவே, தன்னைப் போன்ற பெண்ணை உருவாக்கி அவளைச் சூரியனிடத்தில் விட்டுச் சென்றாள். சாயை என்று கூறப்பட்ட அப்பெண்ணிற்கும் சூரியனுக்கும் பிறந்தவரே சனிபகவான். சனி காசிக்குச் சென்று சிவனைப் பூசித்தமையால் கிரக நிலையை அடைந்தார். குளிகன் அல்லது மாந்தி என்பவர் சனியுடைய மகனாவார். சனி காசியபகோத்திரர்; பதும பீடத்தில் வீற்றிருப்பவர்; கறுத்த மேனியர் எனப் பலவாறு கூறப்படுகிறார். இவரது கைகளில் வில், அம்பு, கத்தி போன்ற கருவிகள் இருக்கும். கறுப்பு ஆடையும் கருஞ்சாந்தும் பூசி இந்திரநீலமணி பூண்டு, கருநிறப் பூமாலையை இவர் சூடியிருப்பார். இவரது வாகனம் எட்டுக் கருமைநிறக் கழுகுகள் இழுக்கும் இரும்புத் தேராகும். இவர் கறுப்புக் கொடியின் கீழ்த் தம் தேரில் அமர்ந்து மேருவைச் சுற்றி வலம் வருவார். இவர் சௌராட்டிர நாட்டைச் சார்ந்தவர். இவரைச் சனிக்கிழமைதான் வணங்குவர். ஆயுட்காரகராக விளங்கும் இவர் நவக்கிரகச் சிறபங்களில் சூரியனுக்கு மேற்கே, மேற்கு முகமாக வீற்றிருப்பார். இவருக்கு அதிதேவதை பிரசாபதி, பிரத்யதேவதை யமன். பிரசாபதியையும் யமனையும் பூசித்தால் இவர் திருப்தியடைவார். சனீசுவரனின் தானியம் எள். எள்ளெண்ணெயை நிவேதனமாகக் கோயில்களில் இவருக்கு வைத்துப் பூசிப்பர். இவர் மெலிந்த உடலும், மஞ்சள் நிறக் கண்களும் பெற்றவராக இருப்பர். இவர் இரக்கமற்ற சுபாவம், கடுஞ்சொல், அடிமை மனப்பான்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பார். சு. இரா., க.நா.

சா: சகார ஒலியை எழுப்பும் முயற்சியோடு வாயை அங்காந்து ஒலித்தால் இவ்வொலி தோன்றும். இதன் வடிவம் முதலில் சகாரத்தின் வடிவத்தோடு தலைக்கட்டிலிருநது வலப்புறம் இழுக்கப்படும் ஒரு கோடே ஆகும். மூனறாம் நூற்றாணடு அரச்சலூர்க் கல்வெட்டு ...

இக்கோடு சிறிது வளைநது பின் கீழ்நோக்கிப் போகும் கோடாக மாறியது. இவ்வுருவம் கி.பி 8–ஆம் நூற்றாணடு வரை காணப்பட்டது இதனைப் பலலவர் செப்பேடுகளிற் காணலாம். அடுத்து, பராந்தகசோழனின்உத்திரமேரூர்க கல்வெட்டில் (கி.பி. 10–ஆம் நூற்றாணடு) பிரிநது பக்கத்தில் எனறவாறு எழுதப்பட்டது.

இனறைய உருவம் கி.பி. 11–ஆம் நூறறாண்டில் சோழ ராசேந்திரனின் கரநதைச் செப்பேடுகளில் தோன்றியது. . . . ...

ஓரெழுத்து ஒருமொழியாக இது செத்துப்போ என்ற ஏவற் பொருளைத்தரும்.

வட்டெழுத்தில் என்றும் ஒரே வடிவமாக என்று எழுதப்படும்.

கே.ஜி.கி.

சாக்கலின் உருசியாவுக்குச் சொந்தமான தீவு. இது 76000 ச.கி.மீ. பரப்புடையது; நீணட குறுகலான தீவு. இது 948 கி மீ. நீளமும், சராசரி 100 கி.மீ. அகலமும் கொண்டது, தாட்டார் நீர்ச்சந்திகளும் ஒக்கோட்சுக் கடலுககும இடையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு 570 முதல் 760 மிலலி மீடடர் வரை மழை பெய்யும். வெப்பநிலை 15° முதல் 17° செல்சியர்சு. இங்குப் பனியும் குளிரும் மிகுதி.

இங்குத் தொடக்கத்தில் மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் சப்பானிலிருந்து வந்து குடியேறினர். இததீவின வடபகுதி வாயிலாக உருசியர்களின் ஊடுருவல் கி.பி. 1853–இல் நிகழ்ந்தது. உருசியா சப்பானுடன் கொணட உடன்படிக்கைப்படி கி.பி. 1855–இல் இரு நாடுகளும் சமமான கட்டுப்பாடுகளை அத்தீவில் கொணடிருந்தன. உருசியா கி.பி. 1875–இல் குரில் தீவுகளைச சப்பானுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச சாக்கலினைத் தன்பகுதியாக ஆக்கிககொண்டது. பின்னர் 1904–1905–இல் நடைபெற்ற உருசியச் சப்பானியப் போரில், உருசியா தோல்வியுற்றது.அதன் விளைவாக 1905–இல் ஏற்பட்ட போர்ட்சுமவுத்து உடன்படிக்கைப்படி அத்தீவின் தென்பகுதி சப்பானுக்குத் தரப்பட்டது. இது 1918–இல சப்பானின முழு உடைமைப் பகுதியாயிற்று. ஆனால, 1924க்குப் பின் இந்நிலை மாறியது. மீணடும் 1945–இல இத்தீவு உருசியாவின் வசமாயிற்று.

சாக்கலின சுகி, உகலேகோர்சுக்கு, பிரோனாய் சுககு, அலெக்சாண்ட்ராவசுக்கு, ஓகோ ஆகியவை இத்தீவிலுள்ள முக்கிய பட்டணங்களாகும்.

இது காடுகளும் மலைப்பகுதிகளும் நிரம்பப் பெற்றுள்ளது. கடற்கரைப் பகுதிகளில மீன்பிடித்தல், காடுகளில மரம் வெட்டுதல் ஆகியன முக்கிய தொழில்கள். பல்வேறு வகை மீன்கள பிடிக்கப்படுகின்றன. காகிதம் தயாரித்தல,மின் விளககுகள் தயாரித்தல் பிற தொழில்கள் ஆகியவை நடைபெறுகின்றன. கோதுமை, பார்லி, ஓட்சு ஆகியன இங்குப் பயிராகினறன.

உகரேனியர், கில்யாக்குகள், இவானகி, ஒரோகி போன்ற இனத்தவர் இஙகு வாழ்கின்றனா. மா.கா.

சாக்கிய நாயனார் பெரிய புராணம் சிறப்பித்துப் பேசும் சைவ அடியார்கள் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். உள்ளன்போடு சிவபெருமானை வழிபடுபவர்

கள் எக்கோலம் கொண்டாலும், எந்நிலை நின்றாலும், இறைவன் அவற்றைக் கருதாது அவர்களின் அன்பினை ஏற்று ஆட்கொண்டருளுவான் என்னும் உண்மையினை விளக்கும் சான்றாக இவர்தம் வரலாறு திகழ்கிறது. இவர் காஞ்சிபுரத்திற்கருகிலிருந்த சங்க மங்கை என்னும் ஊரில், வேளாளர் மரபில் தோன்றினார். பிறந்த உயிர்கள எய்தும் பிறப்பிறப்புத் துன்பத்தை நீக்க எண்ணி, அதற்காக வழிகாண விரும்பி, மெயஞ்ஞானம் பெறுதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்த காஞ்சிபுரம் சென்றார்.

அங்குச் சென்றவர் புத்தநெறி எனப்படும் சாக்கிய நெறியினை மேற்கொண்டு, அறநெறி நினறு ஆராய முற்பட்டார். சாக்கிய நெறியினை நன்குணர்நது ஒழுகிய நிலையில் அப்புறச்சமய நெறியாற் பயனில்லை என்பதனை உணர்ந்தார். திருவருள் துணையால், 'சிவநெறியே மெய்ப்பொருள் நெறியாகும்' என்றுணரும் ஞானம் கைவரப் பெற்றார். ஆன்மாக்கள், அவற்றால் செய்யப்படும்செயல்கள், அவற்றால் விளையும் வினைப்பயன்கள், அவ்வினைப் பயனை ஆன்மாவிற்கு நல்கும் இறைவன் ஆகியவற்றை உணரும் உணர்வே உண்மையானது என்று தெளிவு கொண்டார். அவ்வாறுணர்ந்து செயற்படும் இயல்பு சைவ சமயத்திற்கன்றிப் பிற சமயங்களுக்கு இல்லை என்னும் உறுதியில் தெளிவு கொண்டார். 'இதனைச் சேக்கிழார், செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும், மெய் வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக் கொண்டே, இவ்வியலபு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கில்லை' என்று (பெ.பு. சாக்கிய.5) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'உண்மையான அன்புடைய ஒருவன் எந்நிலையில் நின்றாலும், எக்கோலங் கொணடாலும் மன்னியசீர் சங்கரன் தாள் மறவாமையே உறுதிப் பொருளாகும்' என்றுணர்ந்து, சிவநெறி ஒழுகியபோதும் முனனைய சாக்கியர் கோலத்தை நீக்காமல் மேற்கொண்டு வழிபட்டு வரலானார். சாக்கியர் கோலத்தோடேயே இருந்து நாள்தோறும் சிவலிங்க வழிபாடு செய்த பின்னரே உணவு உண்ணும் நியமங்கொண்டார். ஒருநாள் அங்ஙனம் சிவலிஙகங் கண்டபோது பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு, தாம் செய்வதனை அறியாதவராக ஒரு கல்லினை, அதன்மேல் அருச்சிப்பது போல் எறிந்தார். குழந்தையர் சிறுமை செய்தாலும் பெற்றோர்க்கு அது இன்பமே செய்யும். அவ்வாறே இறைவனும் கலலெறிந்ததனை உவந்தேற்றார். மறுநாள வழிபடச் செனறபோது, கல்லெறிந்த அதே நினைவு தோன்ற, அதுவும் திருவருட் பயன என்றே கொண்டு, அவ்வாறு இலிஙகத் திருமேனியின் மீது கல்லெறிநது நாளும் வழிபடுவதனையே தொண்டாகக் கொண்டொழுகினார். அன்பொடு மேற்கொண்ட இத்தொண்டினை வழுவாது ஆற்றினார். உண்மை அறியாத மற்றவர்களுக்கு இவர் செயல் கல்லிடுவதாகவும், இறைவனாருக்கு மலர் இடுவதாகவும் அமைநதது.

ஒருநாள் கல்லிட்டுப் பெருமானை வழிபட மறந்து உணவு கொள்ள முற்பட்டபோது நினைவுகூர்ந்து, 'இன்று இறைவனைக் கல்லெறிந்து வழிபடாமல் அயர்த்தேனே' என்று இரங்கிப் பின் அவ்வாறே செய்து வழிபட்டார். அவர்தம் அன்புணர்ந்த சிவபெருமான், உமாதேவியாருடன் வானில் தோன்றி அருள்புரிந்தார். கைகூப்பித் தொழுது, நிலந்தோயப் பணிந்த இவருக்கு இறைவன அருள்நோக்கஞ்செய்து, சிவலோகத்தில் தொண்டுபுரியும் பேற்றினை நல்கினார்.

இந்த நாயனாரின் சிறப்பினை, 'உமைபங்கன கழலே மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன' (தேவா. 7—39—7) என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போற்றியுள்ளார். நமபியாண்டார் நம்பி அடிகள், 'செம்பொன திகழ்தருமேனியில் செஙகல் எறிந்து சிவபுரத்துப் புகழ்தரப புக்கவன்' என்று சிறப்பித்துளளார் (திரு.திருவ.41). அ.மா.ப.

சாக்கியர் கூத்து: இது நாடக வகையைச் சார்ந்தது. தொடக்கத்தில் விளக்கிக் கூறப்படும் ஒரு வகைச் சொற்பொழிவாகத் தோன்றி ஒரு நாடகமாக வளர்ந்ததே சாக்கியர் கூத்து என்பதாகும். சாக்கையர் என்றும் சாக்கியர் என்றும் அழைக்கப் பெறும் இக்கலைஞர்களின் கூத்து கேரளத்தில் தோன்றியதாகும். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தில காணலாம். சேரமன்னனின அரணமனைக் கூத்தரங்குகளில் சாக்கையன் கூத்தாடிய செய்தி சிலப்பதிகாரம் நடுகற் காதையில் (67-77) குறிக்கப்பெறுகினறது. புராணத் தொடர்பான சிவதாண்டவம் என்னும் கொடுகொட்டி ஆடலே அன்று நிகழ்ந்தது. அரசன அரணமனையில் நிகழ்ந்து வந்த இக்கூத்து பின்னர்க் கோவில்களில திருவிழாக் காலங்களில அரசு ஆதரவுடன் நடைபெற்றது. கேரள மன்னர் குலசேகர வர்மா காலம் வரை கோவில்களிலுள்ள கூத்தம்பலங்களில இது சிறப்பாக நடித்துக்காட்டப்பெற்றது.

இக்கூத்து மூவகைப்படும். பிரபந்தக் கூத்து, நங்கியார் கூத்து, கூடியாட்டம் என்பன அவை. பிரபந்தக் கூத்து என்பது கதாகாலட்சேபம் போன்றது. இது இககூத்தின் தொடக்க நிலையாகும். நஙகியார் கூத்தில் வெறும் ஆட்டம் மட்டுமே உணடு. கூடியாட்டம் என்பதே ஒரு முழு வடிவமான கூத்தாகும். பிரபந்தக கூத்தினை நிகழ்த்துபவரே சாக்கியர். பிரபந்தக் கூத்திலிருந்து ஒரு பாடலை எடுத்து அப்பாடற் பொருளுக்கேற்ப அபிநயித்து ஆடுவது சாக்கியர் வழக்கம். ஆடி முடித்ததும் கதையை விளக்க

மாகக் கூறுவர். ஆட்டத்திற்கும் கதை விளக்கத்திற்கும் சிறப்பிடம் தரப்படுவது சாக்கியர் கூத்தாகும்.

தோலன் என்பவர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கூத்தில் சில மாறுதல்கள் செய்தார். சமூக ஊழல், குற்றம், குறை போன்றவற்றை விளககிக் காட்டும் வகையில் இக்கூத்தை மாற்றியமைத்தார்; நாட்டு நடப்பு, நகைச்சுவை, அரசியல ஆகியவற்றைப் புகுத்தினார்.

இன்று இக்கூத்து கேரளப் பண்பாட்டை உணர்த்தும் கதகளியுடன் இணைந்துவிட்டது. கோவில் திருவிழாக்களில் புராணத் தொடர்புடைய கதைகளைச் சாக்கியர் கூத்தாக நிகழத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. கோயில் பணியாட்களே இக்கூத்தினை நிகழ்த்துகிறார்கள். அவர்களே சாக்கியர் எனறழைக்கப்படுகின்றனர். இது பண்பாட்டை விளக்கும் கூத்தாக விளங்கி வருகின்றது. பி.தெ.

சாக்கிரட்டிசு என்பவர் பண்டைய கிரேக்க நகரரசாகிய ஏதென்சில் வாழ்ந்த புகழ்மிக்க சுய சிந்தனையாளரும் தத்துவ ஆசிரியரும் ஆவர். இவர் பிறந்த ஆண்டு கி,மு. 469 என்று கூறப்படுகிறது; இவர் இறந்தது கி.மு. 399-ஆம் ஆண்டு ஆகும். இவர் தம் தகப்பனார் சோப்ரோனிசுக்கசு ஒரு சிற்பத் தொழிலாளி; தாய் பெனரட்டே பிளளைப் பேறு மருத்துவம் செய்யும் பெண்மணி. சாக்கிரட்டிசு (Socrates) ஏதென்சில் கீழ்நிலை இடைத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகையாலும் ஓரளவு வசதி உடையவராகையாலும் இவர் நாட்டின் தரைப் படையில் சிறிது காலம் போர் வீரராகப் (Hoplite) பணியாற்றி, மிகவும் கட்டுப்பாடான துணிவான வாழ்க்கை நடத்தினார். இவா சிறிது பொருள் வசதி உடையவராயினும், தம் உடைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல, காலணிகளின்றி, மழை, வெயில் காலங்களிலும் ஒரே உடையை அணிந்து வறுமையில் காலங்கழித்தார். இவருடைய தத்துவ மனநிலையைச் சிறிதும் உணராத இவர்மனைவி சாந்திப்பை ஒரு பெரிய வாயாடி. இவாகளுக்கு 3 ஆண்மக்களிருநதனர்; ஒருவராயினும் புகழொடு வாழவில்லை. சாக்கிரட்டிசு குட்டையான பருத்த உருவமும், சப்பையான மூக்கும், கூரிய கண்களும், அகன்ற வாயும், கரடு முருடான தாடியும் உடையவர். இவர் புகழவது போல இகழும் வஞ்சப் புகழ்ச்சி முறையைக் (Irony) கையாணடு உரையாடுதலில் வலலவர். இவர் ஏதென்சில் ஐந்நூற்றுவர் மன்றம் (Council of Five Hundred) என்ற மன்றத்திலும், சில அரசாங்க அலுவல்களிலும் பணிசெய்தபோது, தமக்கு நீதி என்று தோன்றிய கருத்தை மிகவும் உறுதியாகப் பின்பற்றிப் பணி செய்தமையால், இவர் மேலதிகாரிகளின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாதவர் என்று கருதப்பட்டதும் உண்டு.

இவர் வாழ்ந்த காலம் ஏதென்சில் குடியாட்சி முறை சிதைந்து, அதற்கு மாறாக 30 சருவாதிகாரிகளின் ஆட்சி நடந்த காலமாகும். நாட்டில் அரசியல், பொருளியல் துறைகளில் குழப்பம் ஏற்படவே, கி.மு. 403-இல் சருவாதிகார ஆட்சி அகற்றப்பட்டுப் புதிய தோர் குடியாட்சி அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டது. இப்புதிய ஆட்சியாளர் பழைய ஆட்சியாளராகிய சருவாதிகாரிகளுக்குத் துணை செய்த அதீனியர்களை நாட்டுத் தெய்வங்களிடம் பற்றில்லாதோர் (Impiety) என்று குற்றம் சாட்டித் தண்டித்தனர். இச்சூழ்நிலையில் தான் தம் சிந்தனையின் விளைவாகத் தம் நாட்டவரின் கருத்துகளிலுள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தமக்குச் சரியாகத் தோன்றிய கருத்துகளைக் கூறிய சாக்கிரட்டிசும் சமயத்துறையில் புதுமைக் கருத்துகளைப் புகுத்தினரெனவும், இளைஞர்களைக் கெடுத்தனரெனவும் நாட்டின் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் முன் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டுக் கொலைத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டார். இவர் தம் காலத்திய அதீனிய மக்கள் நல்ல அரசு, நீதி, குடியாட்சி, குடிமக்களின கடமைகள, சமயம்,முதலியவைகளைப் பற்றிய கருத்துகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் தவறுகளைச் சுட்டிககாட்டி, பிளேட்டோ போன்ற தம் மாணவர்களோடு உரையாடினார். நீதி, அரசியல் முறை, சமூக அமைப்பு, சமய முறை முதலியவை பற்றி இவா தாமே சிநதித்து வைத்த கருத்துகளை வெளிப்படுத்துமுன், பிறர் கருத்துகளை அறியும் பொருட்டு அவருடன உடன்படுதல் போலப்பேசி வினாவிடை வழியாக அவற்றைத் தவறென்று பிறரே ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தலிலும், தம் கருத்துகளை நிலைநாட்டுதலிலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

ஆய்வின் இயல்பு: சாக்கிரட்டிசின் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களும், அவர் மாணவர்களுமாகிய செனாபன (Xenophon) என்பவருடைய மெமொரபிலியா என்ற நூலும், பிளேட்டோவின் அபலாசியா என்ற நூலும் இவருடைய ஆய்வின் உறுதியைக் காட்டுகின்றன. சாக்கிரட்டிசு அரசாங்கத்தின் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினாரே தவிரத் தம்மை விசாரித்துத் தண்டித்தற்கு அதற்கு இருக்கும் உரிமைகளையும் அதிகாரத்தையும் மறுக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத் தக்கது. தாம் சிறையிலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு இவருக்கு உதவி செய்வதற்கு இவர் நணபர் கிரிட்டோ (Crito) முன்வந்தபோதும், இவர் அதற்கு உடன்பட வில்லை.

எந்த அரசாஙகம் ஆட்சி செய்தாலும், அதன் சட்டங்களுக்கு முழுவதும் கட்டுப்பட்டு நடத்தற்குக் குடிமக்களுக்குக் கடமை உண்டென்ற கருத்தில் இவர் சிறிதும் பிறழவில்லை, தம்மீது குற்றம் சாட்டுதற்கு மக்களுக்கு உரிமை உணடென்று இவர் ஒப்புக்

கொண்டாலும், தமக்குச் சரியென்று தோன்றும் கருத்துகளைத் தாம் எடுத்துக் கூறுதற்குத் தமக்கு உரிமை உண்டென்பதிலும் இவர் உறுதியான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்; அவ்வாறு நம்புதற்காக அளிக்கப்படும் தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் இவர் ஆயுத்தமாக இருந்தார். இவருடைய சுயசிந்தனை, ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறும் துணிவு, வஞ்சப் புகழ்ச்சி உரையாடல் முதலியவற்றின் காரணமாக இவர் அரசுக்குக் கீழ்ப்படியாதவராகக் கருதப்பட்டார். தாம் உண்மையை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்தற்கும் அதனைக் கூறி மக்களைப் பண்புடைய வாழ்க்கையை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுதற்கும் தமக்கு இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட பணி இருக்கிறதென்றும், ஆகையால் தாம் கடவுளின் தூதுவரேயன்றி, நாட்டின் பகைவர் (Traiton) அல்லர் என்றும் இவர் உறுதியாக நம்பினாா. இந்நிலையில் இவர் தம்மை விசாரித்த 510 நீதிபதிகளடங்கிய அதீனியக் குடிமக்கள் நீதிமன்றத்தின்முன், அவர்கள் தம் கருத்துகளைச் சரியானவை எனறு ஒத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும் அல்லது தம்மை நாட்டின் பகைவரென்று அது தண்டித்தல் வேண்டும் என்று அது கருதும்படி பேசினார். நீதிபதிகளுள் 285 பேர் இவரைக குற்றமற்றவரென்று கருதி விடுதலை அளித்துத் தீர்ப்புக் கூறினர். இரண்டாம் வாக்கெடுப்பில இவர் மிகுதிப் பெரும்பான்மைத் தீர்ப்பின்படி மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டுச் சிறையில் தள்ளப்பட்டார். அங்குத் தம் நண்பர்களோடு தம்கொள்கைகளை ஆயநது, உரையாடி மகிழந்தார்; உடனிருந்தோர் இவருக களிக்கப்பட்ட தண்டனைக்காக இரங்க, இவர் அவர்களைத் தேற்றினார். தம்மிடம் அழுதுகொணடே நச்சுத்திரவக் கிண்ணத்தைக் கொண்டு வநத சிறை அலுவலரிடமிருந்து இவர் அதை வாங்கி, அஞ்சாமல அருந்தி, உயிர் பிரியுமளவும நடந்து கொணடே நண்பர்களிடம் உரையாடினார்.

சாக்கிரட்டிசு பற்றி அவருடைய மாணவர் பிளேட்டோ கூறும்போது, 'நானறிந்த மக்களெல்லாருள்ளும் சாக்கிரட்டிசே மிக்க அறிவாளியும் உயர்ந்தவருமாவார்' என்று கூறுகிறார். இவர் தம் வாழ்க்கையின் பல நிகழ்ச்சிகளும் இவருடைய சுயசிந்தனை ஆர்வத்தையும் பொறுமையையும் துணிவையும் உறுதிப்பாட்டையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஒழுக்க, அரசியல் பற்றிய கருத்துகள்: சாக்கிரட்டிசு நூலேதும் எழுதவிலலை. ஆயினும் ஒருவரை நற்குடியாக (A good citizen) ஆக்குதற்கு ஏற்ற ஒழுக்க நெறியைப் பற்றியே (Ethics) இவர் சிந்தித்தார். இவர் காரியத்திலிருந்து காரணத்தை அறியும் ஆய்வுமுறையைப் பினபற்றி (Inductive Method), மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்வில் கையாளும் வழக்கங்களிலுள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி, உண்மையும் நற்பண்புமுடைய வாழ்க்கை முறையை எடுத்துக்கூறினார். இவர் கையாண்ட முறைகள் (1) இலக்கணம் வகுத்தல் (2) வினா விடை ஆகியவையே. எப்பொருளையும் இலக்கணம் வகுத்து வரையறை செய்தலினால் (Definition) அதைப் பற்றிய உண்மை தெளிவாகும்.

1) பயன் வழிக்கோட்பாடு: (Utilitarianism) சாக்கிரட்டிசு இலக்கண முறையையும், காரிய-காரண ஆய்வு முறையையும் ஒழுக்க இயலில் கையாண்டு, மனித வாழ்வின் நாட்டங்கள, அதன் சிக்கல்கள ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து, பயன் வழிக் கோட்பாட்டை நிறுவினார். 'நலலது' அல்லது 'நன்மை என்பது பயனுடையது (The good is useful); நற்பண்பே இன்பம் ஆகும்; அதுவே அறிவும் ஆகும். எவரும் தம் விருப்பத்தின்பேரில தவறு செய்யவோ கொடியவராக வாழவோ மாட்டார்; ஏனெனில இன்பமெனபது பண்பாட்டிலதான் அடஙகியிருக்கிறது. எவரும் அறியாமையின் காரணமாகவே தவறு செய்கிறார்; தம் சொந்த இன்பத்தை விரும்பாத மனிதர் எவரும் இல்லை.

(2) இறைவன்: உலகம் ஏதோ ஓர் இறை ஆற்றலினால் ஒழுஙகாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3) மனித உயிர் அல்லது ஆன்மா: மனித ஆன்மா அழியாதது.

4) அரசு: அரசு என்பது மனிதனுடைய தேவைகளின் பொருட்டுத் தோன்றிய விரும்பத்தக்க ஒரு நிறுவனம். மனிதன் சமூக வாழ்வை விரும்பும் இயல்பினன். அரசாங்கச சட்டஙகள அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தால்தான் அவை எல்லாரையும் கட்டுப்படுத்தும். அரசியலமைப்பைப் பற்றிய கல்விப் பயிற்சி யாவருககும் இருத்தல் வேண்டும்.

5) குடியாட்சி அரசாங்கம்: குடியாட்சி அரசாஙக முறையில் பலகுறைபாடுகளிருக்கின்றன. அதில தலைவர்கள் வல்லுநருக்கு இருக்கும் சிறப்பான அறிவுத் திறமையைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்று காட்டக் கூடிய சான்று எதுவும் இல்லை. குடியாட்சி அரசாங்கத்தில் மக்களுடைய வாழ்வுக் குறிககோள்களை வரையறுக்கும் பொறுப்பு, அரசாங்கத்தை நடத்துதற்குப் போதிய செயலறிவற்ற மக்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. மேலும் ஓர் ஆட்சிக் கொளகை ஒழுகக இயலுக்கு அல்லது நீதிக்குப் பொருந்தி இருக்கிறதா என்று தீர்மானித்தற்கு உரிய மனவளர்ச்சி அல்லது மதிப்பு மக்கள் யாவரிடத்தும் சமமாகக் காணப்படுகிறதென்று பிழைபடக் குடியாட்சி அரசாஙகம் கருதுகிறது. அரசு அறிவு வாய்ந்த குழுவினருடைய ஆட்சியிலிருத்தல் வேணடும். மனிதர் சம

மானவர் என்ற அடிப்படையில் அலுவலர்களைத் திருவுளச்சீட்டு முறையின் வழியாக அமர்த்தும் அதீனியக் குடியாட்சிமுறை கணடிக்கப்படத்தக்கது.

6) **நீதி:** ஒவ்வொருவரும் தமது அறிவாறறலின் வழியாகச சுதந்திரமாகச் சிந்தித்து நீதி என்பதைக் கண்டுகொள்ளுதல் இயலும்.

மதிப்பீடு: தோற்றத்திலும் உரையாடல் முறையிலும் சாக்கிரட்டிசு ஓர் அருவருக்கத்தக்க, பிறருக்கு எரிச்சலை மூட்டுகிற ஒருவராகக் காணப்பட்டாலும், மொத்தத்தில் இவர் ஓர் உயர்ந்த மனிதராகவும், பொறுமையும் துணிவும் தெளிவான சுயசிந்தனையுமுடைய ஓர் அறிவாளியாகவும் வரலாற்றில் மதிககப் படுகிறார். அரசியற் கொள்கைகளின் வரலாற்றிலே அடிப்படைக் கருத்துகளை வகுத்த பிளேட்டோ, அரிசுட்டாட்டில் ஆகியோரின் சிந்தனை வளர்ச்சியைத் தூண்டியவர் சாக்கிரட்டிசுதான். இவர் கையாண்ட இலக்கணம் வகுத்தது, காரிய காரண ஆய்வு முறை ஆகியவற்றை பின்பற்றியே பிளேட்டோ தம் அரசியற கருத்துகளை வரைந்தார். பிளேட்டோ, அரிசுட்டாட்டில், பிற்கால ஐரோப்பிய அரசியற் சிந்தனையாளர்களான தாமசு அக்குவினாசு, சான் இசுடுவர்ட்டு மில் போன்றோரெல்லாம் சாக்கிரட்டிசுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவராவர். இவரே பிற்காலத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்ட பயனவழிக் கோட்பாடு, வல்லுநராட்சிக் கொள்கை முதலியவை களை முதலில் எடுத்துக்கூறினார். சுயசிநதனை உரிமை முறையைச் சாக்கிரட்டீசு பின்பற்றியதைப் பாராட்டிப் பிற்கால அரசியற் சிந்தனையாளரும், அந்த முறையிலேயே பல புதிய கருத்துகளையும், பழைய அரசியற் கொள்கைகளுக்குப் புதிய விளக்கங்களையும் அளித்துள்ளனர். பா.சு.

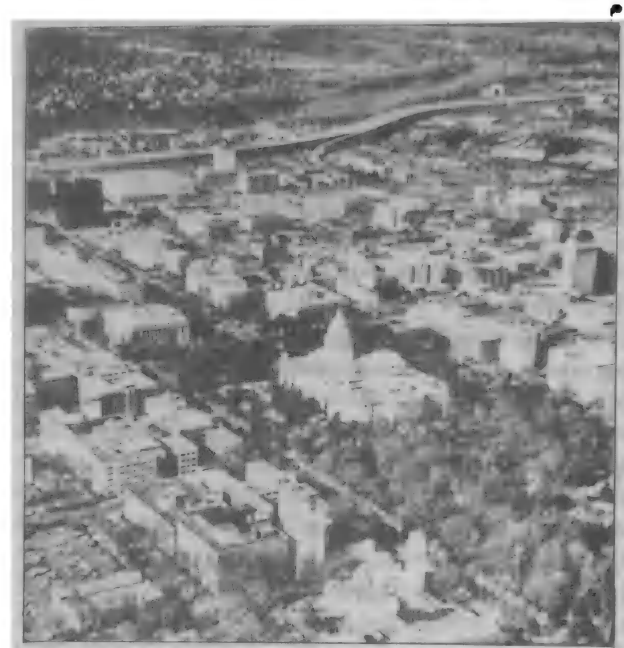
துணை நூல்கள்

Barker, Ernest, Greek Political Theory: Plato and His Predecessors, London, 1951.

Cornford, F.M., Befofe and After Socrates, Cambridge, 1932.

Taykor, A.E., Socrates, New York, 1953.

சாக்கிரமெண்டோ அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் தலைநகரம். மாநிலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் சாக்கிரமெண்டோ (Sacramento) ஆற்றங்கரையில் உள்ள இந்நகர், ஒரு முக்கியமான விமானப் போக்குவரத்து மையம். இங்குத்தான் கலிபோர்னியாப் பகுதிக்கு வந்த வெள்ளையர் முதலில் குடியேறினர். இந்நகரை நிறுவிய பெருமை சான். ஏ. சட்டர் (John A. Sutter) என்பாரைச்

சாக்கிர்மெண்டோ

சேரும். இதற்கு கி.பி. 1854-இல் தலைநகர்த் தகுதி அளிக்கப்பட்டது. சிறப்புமிக்க கிராக்கர் கலைக்கூடம் (Crocker Art Gallery) பல சிறந்த ஓவியங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்டு விளங்குகிறது. அச்சுத் தொழில், நூல்கள் வெளியிடுதல், பண்ணைப் பொருள் தயாரிப்பு, மாவரைத்தல், உணவுப் பொருள்களைக் கெட்டுப்போகவிடாமல் நன்கு கட்டுமானம் செய்தல் முதலிய பல தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. வேளாண பொருளகளும், கனிப் பொருள்களும் இங்கிருநது பல இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இதற்குச் சுமார் 115 கி.மீ. தூரத்தில் சான பிரான்சிசுக்கோ நகரம் உள்ளது. சாக்கிரமெணடோவின் மக்கள் தொகை 275,741 (1980).

ஆறு: சாக்கிரமெண்டோ ஆறு கலிபோர்னியாவின் வடமேற்கில ஓடுகிறது. நீளம் சுமார் 608 கி.மீ. சுசூன் (Suisum) விரிகுடாவில் கலக்கும் இந்த ஆறு சாசுத்தா (Shasta) மலைக்கு அருகில் தோன்றுகிறது. கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் மிகப்பெரிய நீர் வழி இதுவே. தெ.பா.

சாக்கோபியர்: எனப்படுவோர் பிரஞ்சுப் புரட்சியின்போது தோன்றிய தீவிரப் போக்கையுடைய அரசியற் கழகத்தார் ஆவர். தேசிய சட்டமன்றத்தின் (National Assembly) உறுப்பினர்கள் கொண்ட பிரன்ட்டன் கழகத்தினரே (Club Brenton) சாக்கோபியர் (Jacobins). தேசிய சட்டமன்றத்தின் கூட்டம் வெர்சேயிலிருந்து பாரிசு நகரத்திற்கு மாற்றப் பட்டபோது அங்கிருந்த தீவிரப் புரட்சிக் கொள்கை

யாளரும் இக்கழகத்தில் சேர்ந்தனர். இது அதன் விளைவாகஅளவிற் பெரிதாயிற்று. இக்கழகம் தன்னை 'அரசியலமைப்பின் நண்பர் கழகம்' (Society of the friends of the Constitution) என்று கூறிக் கொண்டது. ஆனால், அது சாக்கோபின் (Jacobin) என்ற ஒரு தாமினிக்கன் பிரிவைச் சேர்ந்த கன்னியர் மடத்தில் கூடியமையால், அதற்குச் சாக்கோபியர் கழகம் என்ற பெயர் வந்தது.

சாக்கோபியரின் செயல்கள்: சாக்கோபியர் கழகத்தின் அரசியற் செல்வாக்கு கி.பி. 1793-1794-இல் பெருகவே, அதன் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் 500,000க்கு உயர்ந்தது. பிரான்சின் பல பட்டணங்களில் பாரிசிலுள்ள சாக்கோபியர் கழகத்தைப்போன்று புரட்சிக் கழகங்கள தோற்றுவிக்கப்பட்டன. அவை பாரிசுக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டன; அதனால் சாக்கோபியரை அரசியற் செல்வாக்கில் விஞ்சககூடிய அமைப்பு பிரான்சில் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது; சாக்கோபியர் கழகம் வலுவான ஓர் அரசியற கட்சி என்ற நிலையை அடைநதது. புரட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் சாக்கோபியர் கழக உறுப்பினர்களின் நிலையும் நோக்கங்களும் மாறுதலடைநதன; தொடககததில் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தோரே இக்கழகங்களில் மிகுதியாக இருந்து, அரசியலமைபபுக்குட்பட்ட முடியாட்சியை ஆதரித்தனர்.

இத்தகைய முடியாட்சி கி.பி.1791-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பிற் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், அது செயற்படுத்தப்படாமல மறையவும், (காண்க: கான்சலாட்சி) தீவிரப் புரட்சியாளர் இப் புரட்சிக் கழகங்களில கி.பி. 1792-இல் செல்வாக்குப் பெற்றனர். பிரான்சை ஒரு குடியாட்சிக் குடியரசாக நிறுவுவதற்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தனர். அதற்கு ஆதரவு பெறும்பொருட்டுத தொழிலாளர், கடைக்காரர்கள முதலியோரைப் புதிய உறுப்பினராகச் சேர்த்த புரட்சிக் கழகங்களுக்கு 'மக்கள் கழகங்கள்' (Popular Societies) என்று பெயர் தந்தனர். இவர்களுடைய முயற்சியால் கி.பி 1792-இல பிரானசில் 'தேசிய மனறம' (National convention) நிறுவப்பட்டு, அது கி.பி. 1795-வரை ஆட்சியை நடத்திற்று. பாரிசிலுள்ள புரட்சியாளர் கழகத்தில உறுப்பினரிடையே பிளவுதோன்ற, ஒரு சாரார் தீவிரப் போக்குடைய கிராணடினகள் (Girondins) என்ற கூட்டத்தாரை ஆதரிக்க, வேறொரு சாரார், உரோபசுபியர் (Robespierre) என்ற தலைவரை ஆதரித்தனர்.

நாளடைவில் சாக்கோபியர் கழகம் உரோபசுபியருடைய கட்டுப்பாட்டில் வநது, 'பயங்கர ஆட்சியை' (Reign of Terror) நடத்திற்று. உரோபசுபியர் ஒரு குடியாட்சியை நிறுவுதற்கு விருமபினாலும், அவர், தம் எதிரிகளை நாட்டின் பகைவரெனக் குற்றம் சாட்டிக் 'கில்லட்டின்' என்ற இயந்திரத்தால் கொன்றொழித்தார். பிரான்சின்மீது அயல் நாடுகள நடத்திய படையெடுப்பும், உள்நாட்டில் சில இடங்களில் நடைபெற்ற கலகங்களும், உணவுப் பஞ்சமும் தேசிய மன்றத்தினாட்சிக்கு இடர்ப்பாடுகளாக ஆயின. உள்ளூர்ப்புரட்சிக் கழகங்கள், பாரிசுத் தலைமைக் கழகத்தின் ஆணைகளைச் செயற்படுத்தி, ஆட்களைப் படைகளுக்குத் திரட்டிப் பொருள்களைச் சேகரித்தன. ஆகையால் உரோபிசுபியருக்கு எதிர்ப்புக் கிளம்பி, கி.பி. 1794-இல் அவர் கொலையுண்டார்; புரட்சிக் கழகங்களும் எதிர்ப்புக்கு உளளாயின; புரட்சிக் கழகங்களுக்கெதிராக எழுநத இவவெதிர்ப்புக் கிளர்சசிகளுககுத் தெர்மிடோரியன் எதிர்ப்பு (Thermidorin Reaction) என்று பெயர். பாரிசிலிருந்த சாககோபியர் கழகம் கி.பி. 1794-நவம்பரில மூடப்பட்டு, மாகாணப் புரட்சிக் கழகங்களின் சாக்கோபியரிடமிருந்த போாக் கருவிகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு அவாகளும் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். அரசாஙக ஆணையினபடி, கி.பி. 1795-இல் எல்லாச் சாககோபியர் கழகஙகளும் மூடப்பட்டன.

தேசிய மனறத்தின் ஆட்சி முடிவடைந்து, கி.பி. 1795 முதல கி.பி. 1799 வரை இயக்குநர் கழகம (Directory) தீவிரப் போக்கை விடுதது ஆட்சி செய்தது. அது மக்களுக்குக் கூட்டம் கூடும் உரிமையை மீட்டுக் கொடுத்தது. ஆனால் அது கழகங்கள இணைதலைத் தடுத்தது. ஆகையால் உள்ளூர்ப் பிரிவுகளில் சாக்கோபியர் கழகஙகள, 'அரசியலமைப்பு வட்டஙகள' (Constitutional Circles) என்ற பெயரில் மீணடும் தோன்றின. அதனால் அவைகள், தாம் நாட்டின் புதிய ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டதாகக் காட்டிக் கொணடன. புதிய இக்குழுக்கள் இயக்குநராட்சிக்கு விணணப்பஙகள விடுததுத் தம் நோக்கஙகளை நிறைவேற்ற முயன்றன; தம் கருத்துகளை ஏற்ற வேட்பாளாகளுக்குத் தேர்தலகளில ஆதரவு தேடின; இவர்கள சமத்துவக கருத்துக்களைப் பரப்பினர். இக்கழகஙகள சுதந்திரமாக இயஙகி இவ்வாறு ஆட்சியை எதிர்ப்பதை முதல் கான்சலாக கி.பி. 1799-இல ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய நெப்போலியன் விரும்பவிலலை. அவர் இப்புரட்சிக் கழகஙகள் எல்லாவற்றையும் கி.பி. 1799-இல் ஒழித்தார்.

சாக்கோபியர் ஏற்றுக் கொண்ட குறிக்கோள் உரூசோ வகுத்த பொதுநல விருப்பம் (General Will) எனபதாகும். 'புரட்சி அரசாங்கமானது கொடுங்கோலாட்சிக்கெதிராகச் சுதந்திர ஆட்சியின எதேசசாதிகாரம் ஆகும்; சுதந்திரத்தின பாதுகாப்புக்காக வல்லந்தம் இன்றியமையாத ஒருகருவிதான்' எனஉரோபசுபியர் கூறினார். ஆனால அவர் உரைத்த பொது

நல விருப்பக் கோட்பாடு சாக்கோபியரின் எதேச்சாதிகாரப் பயங்கர ஆட்சியை விளைவித்தது.

எகலின் மறுப்பு: செருமானியத் தத்துவ ஆசிரியராகிய எகல் (Hegel) சுதந்திரம், அரசாங்க அதிகாரம் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறும்போது, தீவிரவாத அறிவியற் கருத்தினால் (Philosophical Rationalism) தோன்றுகிற தீயவிளைவுகள தனியாா சுதந்திரத்தில் (Individualism) இருப்பதாகக் கூறி, அத்தகைய தீய விளைவுகளைத் தோற்றுவித்ததே சாக்கோபியருடைய தனியார் சுதந்திரம் என்று கூறுகிறார். தனியார் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தியதன் விளைவாகச் சாக்கோபியர், வன்முறை, வெறிச் செயல்கள், அச்சமூட்டும் ஆட்சி, இறைமறுப்பு முதலியவை பிரஞ்சுப் புரட்சியில் தோன்றச் செய்துவிட்டனர். சாக்கோபியரது கோட்பாடு அரசாங்கம் மக்களுடைய விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்குமாறு செய்கிறது என்றும், மக்களுடைய விருப்பமென்பது அறிவினரடங்கிய ஒரு கும்பலின் வாக்குகளில் வெளிப்படுகிறதென்றும், தாங்கள் எதை விரும்புகிறார்களென்பதை அறியாத மக்கள் சிலரே இதில் வாக்களிக்கிறார்களென்றும் எகல் இகழ்ந்துரைத்தார். உருசோவின் கருத்தாகிய பொது நல விருப்பமெனனும் கோட்பாடுதான் சாக்கோபியரின் கோட்பாடாகும். பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Hearnshaw, F.J.C., The Social and Political Ideas of some Great French Thinkers of the Age of Reason, London, 1930.

Talmon, J.L., The Rise of Totalitarian Democracy, Boston, 1952.

சாக்சன், ஆண் டுரு: ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் ஆறாம் குடியரசுத் தலைவர் ஆண்டுரு சாக்சன் (Andrew Jackson) ஆவர். மேற்கு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த முதலாம் குடியரசுத்தலைவரான இவர் புதிய சனநாயகக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டுச் சான் குவின்சி ஆடம்சை 178 க்கு 82 என்ற வாக்கு வேறுபாட்டில் படுதோல்வியுறச் செய்து கி.பி. 1829 முதல் 1837 வரையில் இருமுறை ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ஆட்சிபீடத்திலிருந்தார்.

அயர்லாந்திலிருந்து வந்து அமெரிக்காவில் குடியேறிய பெற்றோர்களுக்கு கி.பி. 1767-இல் பிறந்த சாக்சன் வறுமையிலேயே வளர்ந்து முறையான கல்வி கூட இல்லாமல் முரட்டு வாழ்க்கையில் இளமையைக் கழித்ததன் விளைவாக, முரட்டு இயல்பும் உறுதியும் தன்னம்பிக்கையும் நிறைந்தவராக உருவானார். இவர் 13-ஆம் வயதிலேயே விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்டு கி.பி.1781-இல் ஆங்கிலேயரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். பின்னர் வடகரோலினாவில்சட்டம் பயின்று தென்னசியில் (Tennance) அரசாங்க வழக்குரைஞராகப் பதவி ஏற்றாா. தம் 29-ஆம் வயதிலேயே அம்மாநிலத்தின் கீழ்ச்சபைக்கும் (பிரதிநிதிகள் அவை அடுத்த ஆண்டிலேயே மேல்சபைக்கும் (செனட்டு) கி.பி. 1797) சாக்சன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தென்னசி மாநிலத்தின் தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதியாகவும் கி.பி. 1798-இல் இவர் நியமனம் பெற்றார். இந்தியர்களுக்கு எதிரான பல போர்களிலும், இறுதியில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக நியூ ஆர்லியனசு சண்டையிலும் (கி பி. 1814) அமெரிக்கப் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திப் பெருவெற்றி தந்து, மாவீரர் என அமெரிக்கர்களால் கொண்டாடப்பட்டார். சேம்சு மன்றோவின் ஆட்சியில் பிளாரிடாவுக்குள் படை நடத்தி அம்மாநிலத்தையும் அமெரிக்காவுக்காக இசுபெயினிடமிருந்து கைப்பற்றியவர் சாக்சன் (கி.பி. 1819.) இவரது வீரத்தை மெச்சிய நடுவண் அரசு இவரையே பிளாரிடாப் பிரதேசத்தில் இராணுவ ஆளுநராக கி.பி. 1821-இல் நியமித்தது. இப்பதவிக் காலம் முடிந்ததும் மத்திய அரசின மேல்அவைககுத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பின்னர்க் குடியரசுத் தலைவராகவும் சாக்சன ஆனார். இரண்டாம் முறையாகவும் சாக்சனே குடியரசுத் தலைவராக கி.பி. 1832-ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஆண்டுரு சாக்சன்

உள்நாட்டுக் கொள்கை: முறையான கல்வியும் பண்பட்ட வாழ்க்கையும் அற்ற மேற்கு மனிதரான சாக்சனின் இந்த வெற்றி சனநாயகத்தின் வெற்றி

எனவும் இரண்டாம் புரட்சி எனவும் அன்று கொண்டாடப்பட்டது. கிழக்கு மாநிலங்கள் பதினைந்துக்கெதிராக மேற்கு மாநிலங்கள் ஒன்பதின் வெற்றியாக இது கொண்டாடப்பட்டது. எனவே, முந்திய குடியரசுத் தலைவரான ஆடம்சின் ஆட்கள என்று சுமார் 850 அதிகாரிகள பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டனர். இந்தப் பதவி ஆதாயம் வழங்கும் முறை நெடுநாட்கள் அமுலிலிருந்தது. தம் நெருங்கிய தோழர்களைக் கேட்டே அமெரிக்காவில் மூன்றாண்டுகள் வரை ஆட்சி நடத்தினார் சாக்சன். அது 'சமையலறை அமைச்சரவை' (Kitchen Cabinet) எனப்பட்டது. முறையான அமைச்சரவையினைச் கூட்டி ஆலோசனை கலக்கும் முறையினை கி.பி. 1831க்குப்பின்னரே இவர் பின் பற்றலானார். தமது அமைச்சரவை முழுவதையுமே கி.பி. 1831-இல் சாக்சன் கலைத்துவிட்டுப் புதிய அமைச்சரவை ஒன்றினை நியமித்துக் கொண்டார். சாக்சனால் பிரிட்டனுககுத் தூதராக நியமிக்கப்பட்ட வான் பியூரன் (Von Buren) என்பாரது நியமனத்தை மேலவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது பிளாரிடாப் படையெடுப்பின்பொழுது இரு ஆங்கிலேய வணிகரைச் சாக்சன் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றிருந்தார். இது தொடர்பான குற்றச் சாட்டுகள சாக்சன்மீது கேல்கூனால்' அப்பொழுது அமைசசரவையில் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தன. அக்காரணங்களால் மிகுந்த அவமரியாதையுடன் தாம் நடத்தப்படவே, கேலகூன் துணைத்தலைவர் பதவியினைத் துறந்து மேலவைத் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றார். கேல்கூனின மாநிலமான தென்கரோலினாவானது அதனால் ஆத்திரமுற்றுச சாக்சனின் புதிய சுங்கச் சட்டத்தை எதிர்த்துச் சுங்கம் வசூலிப்பதைத் தடை செயதது (கி பி. 1833). அமெரிக்க ஒனறியத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமையும மாநிலஙகட்கு உணடு எனறு அது வாதித்தது. உடனே படை அனுப்பி வரிவசூல செய்யும் அதிகாரத்தை நல்கும் வன்முறை மசோதா (Force Bill) ஒன்றைச் சாக்சன் கொணடு வநதார். கால்கூன் தலையிட்டு இருதரப்பாரும் நிதானத்துடன செயறபடவேண்டும் எனக் கூறி, கி பி. 1833-ஆம் ஆண்டு இணக்கம் (Compromise of 1833) எனற மசோதாவுக்கு வழி செய்தாா. இரு தரப்பினரும் விட்டுக்கொடுத்தனர். மேலவையுடன மறுபடியும் மோதி, அமெரிக்காவில் மைய வஙகியாக அதுவரை செயறபட்டு வந்த இரண்டாம் ஐககிய அமெரிகக வங்கியின (Second Bank of the United States) பட்டயத்தை கி.பி. 1836-இல புதுப்பிக்க மறுத்தார் சாக்சன.

இந்தியர்மீது பல கொடுமைகளை இவரது அரசு புரிந்தது. இந்தியர்களை அகற்றும் சட்டம் (Indian Removal Act) போன்ற சடடங்களை கி.பி. 1830-இல் இயற்றி, அவர்களுக்கென அர்கனசாசு பகுதியில் ஓர் இருப்பிடம் ஒதுக்கப்படுமெனக் கூறி, வெளியிடங்களிலிருந்து அவர்களை அகற்றிக் கொண்டுவந்து குடியமர்த்துவதற்கெனப் படைகள பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒதுக்கப்பட்ட பிரதேசமும் பயனற்றதென்பதைக் கணட இந்தியாகள் அங்கிருந்து வெளியேறி அணடை மாநிலஙகளில் குடியேறிய போது, அரசின் படைகள் அவர்களை அறவே அழித்தன. இதைக் கருங்கழுகுப் போர் (Black Hawk War) என்றனர் வெள்ளை அமெரிக்கர். பிளாரிடாவிலிருந்து செமினோல் இந்தியர்கள் அங்கிருந்து வெளியேற மறுத்தனர். எனவே, அவர்கள மீதும் இரணடாம் செமினோல் போர் (கி.பி. 1835-43) என்பதைச் சாக்சன் தொடுத்தார். அதேபோல் சார்சியாவிலிருந்த செரோக்கி இநதியர்மீதும ஒரு போரினைச் (கி.பி. 1833-35) சாக்சன் தூண்டிவிட்டு, அம்மாநிலப் படைகளைக் கொணடு செரோக்கிகளின் நிலப்பகுதியைக் கவர்ந்து கொணடார்.

அயல்நாட்டுக் கொள்கை: மேற்கிந்தியத் தீவுகளுடன் வாணிகம் செய்யும் உரிமை கி.பி. 1830-இல் பிரிட்டனிடமிருந்து பெறப்பட்டது. நெப்போலியன் கணடத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியபோது கைப்பற்றப்பட்ட அமெரிக்கக கப்பலகளுக்கும் பண்டஙகளுக்கும் இழப்பீடு தரவேணடுமென்ற நெடுநாள் கோரிக்கையை வற்புறுத்தினார் சாக்சன. பிரான்சில் கி.பி. 1830-ஆம் ஆணடுப் புரட்சிக்குப் பின் அமைந்த புதிய அரசு 1831-இல் அதற்கு இணஙகியது. ஆயினும், அது சிறிது காலம் வேண்டுமெனறு கேட்டுக் கொண்டது. உடனே போர் மிரட்டல் நடவடிக்கைகளை மேறகொணடு முரட்டுத்தனமாகப் பேசவும் கடிதம் எழுதவும் சாக்சன முறபட்டாா. தம் மேலைநாட்டுக் குடியேற்றஙகளைப் பாதுகாக்க வேணடி உடனே இழப்பீட்டுத் தொகையைப் பிரான்சு அளித்தது.

மதிப்புரை: கீழைப் பகுதிப் பண முதலைகளை எதிர்த்து மேலைப் பகுதிப் புதிய குடியிருப்பாளர்களின் பேராளராக ஆட்சிக்கு வநதவா் ஆண்ட்ரு சாகசன. முரட்டுத் திறமையுடன் இவரது ஆட்சி நடநதது. அது 'மக்களாட்சி விரிவுக்காலம்' (Age of Broadening Democracy) எனப்பட்டது. இர .ஆ.

சாக்டாவ் இந்தியர் வட அமெரிக்காவில தென்கிழக்கு மிசிசிப்பிப் பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினராவர். இவர்கள் பேசும் மொழி முசுக்கோகியன (Muskogean) மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. இம்மொழி, இவர்களின அண்டைய பகுதிகளில் வாழும் சிக்காசா (Chickasaw) பழங்குடிகள் பேசும் மொழியை ஒத்தது. அதைக்கொண்டு இந்த இரணடு பழஙகுடியினரும் தொடர்புடையவர்கள என்று கூறமுடியாது.

சாக்டாவ் இந்தியர்கள் (Choctav Indians) கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் 20,000 க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையில வாழ்ந்தனர். இவர்களது குடியிருப்புகள் 60 முதல் 70 வரை இருநதன. இவை பெரும்பாலும் பியர்ல் (Pearl), பாசுகாகௌலா (Pascagoula) ஆற்றுப் படுகையில் அமைந்திருந்தன. இனறு இவாகளின் எண்ணிக்கை 17,500க்கும் மேலாகும். இவர்களின் வீடுகள் எளிமையாகக் கட்டப்பட்டவை. மரக்கட்டைகள, மரப்பட்டைகள முதலானவையே வீடு கட்டுவதற்குப் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தென்கிழககு மிசிசிப்பிப் பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடிகளுள் சாகடாவ இந்தியர்களே திறமையான முறையில் வேளாண்மையைச் செய்கின்றனர். இவர்கள் தங்கள் தேவைக்கும்மேல் உற்பத்தி செய்கின்றனர்; மிகுதியானவற்றைச் சந்தையில் விற்றோ பண்டமாற்றம் செய்தோ வாழகின்றனர். இவர்களின் முக்கிய பயிர்கள் மககாச்சோளம், பீன்சு, பூசணி முதலானவை. உணவு சேகரித்தலும் வேட்டையாடுதலும் இவர்களின துணைத்தொழில்கள் மீன்பிடித்தல் இவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது காட்டுப் பழவகைகள், கொட்டை வகைகள் முதலானவற்றைச் சேகரித்துப் பயன்படுத்தியதுபோக எஞ்சியவற்றைப் பணடமாற்றம் செய்கினறனர். கரடி, மான் முதலானவற்றை இவர்கள விரும்பி வேட்டையாடுகினறனர்.

உடலை அழகுபடுத்திக்கொள்வதில் இவர்கள பல நம்பிக்கைகளைக கொண்டுள்ளனர். வட அமெரிக்காவின் தென்கிழக்குப்பகுதியிலுள்ள பலபழஙகுடிகளைப் போன்றே இவர்களும் இளங்குழந்தைகளின தலைகளைத் தட்டையாக்கும் சடங்கைச் செய்கினறனர். குறிப்பாக, ஆண் குழநதைகளுக்கு மட்டும் இவ்வகை உருச்சிதைத்தல் (Deforming) சடங்கைச் செய்கின்றனர். இவர்களின் விழாக்களுள் கோடையில் நடைபெறும் மக்காசசோள விழா முதன்மையானது.

சாக்டாவ் இநதியர்கள் வெளளையர்களின் ஆதிக்கத்தினால் பல இன்னல்களுககு ஆளாயினர். ஆஙகிலேயர்கள் இவர்களை ஒடுக்க முற்பட்டபோது இவாகள் அனைவரும் பிரெஞ்சுக் குடியேற்றப் படையினரோடு உறவு கொண்டிருந்தனர். மேலும், தங்கள் அண்டைய பழங்குடியான சிக்காசா மக்களோடும் அடிக்கடி சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். பின்னர் கி. பி. 1754-63-ஆம ஆண்டுகளில் நடைபெறற சண்டையில் பிரெஞ்சுப் படை தோற்றதால இவர்களின் நிலங்களை அமெரிக்க அரசு எடுத்துக்கொண்டது. பின்னர் இவர்கள் மேற்கு நோக்கி நகரத் தொடங்கினர். மீணடும் கி.பி. 1820 இல் இவர்கள வாழ்ந்த நடு மிசிசிப்பிப் பகுதியிலிருந்து 50,000 ஏக்கர் நிலத்தை அமெரிக்க அரசு இப்போதைய மிசிசிப்பிப் பகுதியில் இவர்களுக்கென்று ஒதுக்கிக் கொடுத்தது. சீ.ப.

சாக்தம்: சக்தியைச் சிறப்பாக வணங்குகிறவர்கள் சாக்தர்கள். பிரமத்தையறிந்த பெரியோர்கள் இச்சகதியை முக்குணங்களின சம அவத்தை என்றும், புலப்படாதென்றும், உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணமான மாயை என்றும், சத்தான பிரமத்திற்கும் அசத்தான உலகத்திற்கும் வேறானது எனறும் கூறுவர். அதன் பொருள யாவற்றையுமியற்றும் திறமையென்பதாகும். அத்தன்மை வாய்ந்த சக்தியானது சத்துவ குணத்தையடைந்தால் காப்பாற்றும் சக்தியெனவும் இராசத குணத்தையடைந்தால் சீவராசிகளைப் படைக்கும் சக்தியெனவும், தாமத குணத்தையடைந்தால் அழிக்கும் சக்தி எனவும் கருதப்படும். மேலும் பிராமி, நாராயணி, இரௌத்திரி முதலான சக்திகளும், முன்னர்க் கூறிய பரப் பிரமத்தின் தோற்றங்களேயாகும்.

ஞானம், இசசை, கிரியை என்ற வடிவமாயிருப்பதோடு, பலவித செயல்களும் இச்சகதியின வடிவஙகளேயாகும். கேட்டல், முகர்தல், சுவைத்தல, தொடுதல், பேசுதல், எடுத்தல முதலியவைகளும் இச்சக்தியின் செயலகளேயாகும். இவ்வாறு சக்தியின் நுட்பத்தினை ஆராய்வதே பந்தத்தினின்று விடுதலை பெறும் வழி எனறு இவ்வுபாசகர் கருதுகின்றனர். இச்சக்தியை மனத்தால் நினைக்கமுடியாது. இது உருவமில்லாதது; விவரிக்கமுடியாதது, தொடக்கமும், முடிவுமில்லாதது. இது சக்தி எனற பெணபாற் சொல்லினால் அழைக்கப்படுகிறது. இச்சக்தியை வழிபடுகின்றவர்கள சக்தியின வடிவஙகளை மனத்திலே அமைத்துக்கொண்டு, தமது தவ பலத்தால நாடிய பலன்களைப் பெற்று மகிழ்கின்றனர். அதற்காகத் தனிப்பட்ட முறையிலே சூத்திரங்களையும், நூல்களையும், உபாசனைக்கு வேண்டிய மந்திரஙகளையும் வகுத்துக்கொண்டுள்ளனர். குருவின் வாயிலாக மந்திர உபதேசம் நடைபெறுகிறது.

சாக்தர்கள் வேதத்தில விதிக்கப்பட்ட தருமஙகளையும், கருமஙகளையும் கடைப்பிடிப்பது கடினமெனக் கருதி அம்மார்க்கத்தைவிட்டுக கௌவம் முதலிய அறுபத்து நானகு கலைகளையும் கொண்ட தநதிரங்களைக் கற்றுச் சகதியை உபாசிக்கத் தொடங்கினர். இககலைகள யாவும் தேவியின் மூலமாகத் தெரிய வந்தவை என்பது இவர்கள் கருத்து. இவர்கள தஙகள் வேண்டுதல்கள நிறைவேற ஓமம், செபம், தருப்பணம், பலி முதலிய கிரியைகளைச செய்கினறனர்; மந்திரங்களை இலட்சக்கணக்கில் உச்சரித்து வருகின்றனர். இக்கௌவமதம் அவ்வளவு சிறந்ததன்று. ஏனென்றால்

இந்த உபாசகர்கள், வேதங்களில் கூறப்பட்ட தேவர்கள், முனிவர்கள், பிதிர்கள் என்ற இம் மூவர் களுடைய கடனைத் தீர்க்கவல்ல ஐந்துவிதமான பெரிய வேள்வியைச் செய்வதில்லை. எவ்வளவு உறுதி யுடன் தேவியை உபாசித்தாலும் பிறவித் துன்பத்தி னின்றும் வீடுபேறு பெறுவதரிது. மேலும், இவர் களுக்குப் பிறவிக் கடலைக் கடக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இல்லை. இவர்கள் வேதங்களில் கூறிய பிராமண, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திர என்ற வருணப் பாகுபாட்டிற்குட்பட்டுக் குளித்தல, சந்தியாவந்தனம், செபம், ஓமம், தேவாராதனை, அதிதி பூசை என்ற ஆறு கருமங்களையும் முறைப்படி செய்துவருகின்ற னர்.

மேலும், இவர்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான தேவதையை வழிபடுவார்கள. சூரியன், அம்பிகை விட்டுணு, விநாயகர், மகேசுவரன் என்ற ஐந்து மூர்த்திகளையும், தோல், கண, செவி, நாக்கு, மூக்கு எனப்படும் ஐந்து கரணங்களுக்கும் பொருத்தமான தேவதைகள் என்று வணஙகுகின்றனா. இவர்கள் காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரிக்கின்றனா. இவர்கள் இந்த உலகிலுள்ள இன்பங்கள் எல்லாம் நிலையற் றவை என்றும், சிவசக்தி ஒன்றே விடுதலையளிக்க வல்லது என்றும் கருதுகின்றனர். இவர்கள காலத்திற் கேற்றவாறு தருமங்களையும் கருமஙகளையும் தவ றாமல செய்து மனத்தெளிவு பெற்று, தேவர்கள், முனிவர்கள, மூதாதையர் என்போாகருச் செய்யும முக்கடனையும் தீர்த்துப் பிறவித் துனபத்திலிருநதும் விடுதலை பெறுகின்றனர்.

வேதத்தில் கூறப்படும் ஆறு கருமங்களையும தவ றாது செய்து, காயத்திரி மந்திரத்தை உபதேசம் பெறறு, சிரீவித்யோபாசனை செய்து, உலக இனபங் களைத் துச்சமாக நினைத்து முத்தியடைதலையே சிறப்பாக நினைக்கினறவர்கள தட்சிணாசாரர்கள்.

இந்த மதம், கி பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடஙகியது எனக் கூறுகினறனர். இந்த மதத்தைக் காசுமீரத்தில சிவாத்துவைதம் என்றும், சாக்தாத் துவைதம் என்றும் கூறுகின்றனர், இவ்விரு மதங களுக்கும் அனுகூலமாக உருத்திரயாமளம், ஞானார் ணம், தந்திரசாரம், சாரதா திலகம்,திரிபுரா ரகசியம் முதலிய பல நூலகள் தோன்றின. உண்மையில் சக்தி என்பது திறமை, ஒலி, பலம் முதலியன. சக்தி என்பது சிவனேயாகும்.

அந்த ஈசுவரனே சக்தர். அந்தச் சக்தருக்கும் சக்திக்கும் நெருங்கிய தொடர்புணடு. இந்த உண் மையை அறிவதே பிரகிருதி, புருட விவேகமாகும். இந்த உண்மையின் ஒவ்வொரு அமிசத்தையும் பிரித் தறிந்து உபாசனை செய்வதே உபாசன தத்துவத்தின் கருத்து எனலாம். இதுவே பிறவிக் கடலைக் கடக் கச் செய்து பிறவாப் பேரினபத்தை அளிக்கவல்லது.

இரா.கோ

துணை நூல்கள்:

சருவபள்ளி இராதாகிருட்டிணன், கீழை மேலை நாடு களின் மெய்ப்பொருள இயல வரலாறு, தொகுதி 1, அண்ணாமலைப் பலகலைக் கழகம், 1970.

Radhakrishnan, S., Indian Philosophy, Vol. 2, Blachie & Son Publishers pvt. Ltd., Madras, 1977.

சாக்தியானா: மகாஅலெக்சாந்தர் கி.மு 356 முதல் 323 வரை மாசிடோனிய மனனரரயிருந்தார். வரலாறறிலேயே அவரைப போன்ற சிறந்த தளபதி யைக் காண இயலாது நாகரிக உலகத்தின் பல பகுதிகளை அவர் சிறிய வயதிலேயே குறுகிய காலத் தில் வென்றார். அவர் வெனற நாடுகள் அனைத் திலும் கிரேகக மக்களின நடை, உடை, பாவனை களைப் பரப்பினார். மகாஅலெக்சாநதர் இந்தியா மீது படையெடுப்பதற்கு முன் தெனகிழக்குப் பார சீகத்தை அடைந்தார். பிறகு அஙகிருநது அவர் வடக்கு நோக்கிச் சென்று இறுதியில் ஆப்கானிசுத் தானத்தை அடைந்தார். அஙகே பாதுகாப்பிற்காக வும் நிருவாகத்திற்காகவும் பல நகரங்களை நிரு மாணித்தார். பிறகு பாகடிரியாவில் நுழைநது சாக்தி யானாவை (Sogdiana) அடைந்தார்.

சாகதியானா இநதுக்குசு மலைககுப் பின்புறம் இருக்கிறது. இங்கிருக்கும் மக்களை அமைதிப்படுத்த இரணடாணடுகள் ஆயின. இங்கேதான் அலெக்சாந் தர் இந்நாட்டுப் பிரபுவின் மகளான இராக்சனேவை மணந்தார். அலெக்சாந்தர் இங்கே தங்கியிருநத போது ஒரு நாள் தமது பொறுமையை இழந்தார்; போதையிலும் இருந்தார். அம்மயக்கத்தில் தம் உற்ற நணபரான கிளிட்டசைக் (Clitus) கொனறார். அதன் விளைவாக மாசிடோனியப் படைவீரர்களின் நன்மதிப்பையும் அவர் இழந்தார். சிலர் அவரை எதிர்த்துக் கலகம் செய்தனர்; கொல்லவும் திட்ட மிட்டிருந்தனர். ஆனால், அவர் அத்திட்டத்தினின் றும் தப்பினார். பினனர், அவர் பல திறமை வாய்ந்த கிரேக்க, மாசிடோனிய வீரர்களைக் கொன்றார்.

கே. சே.

சாக்ரெபு: ஐரோப்பாவில யூகோசுலாவியாவின் குரோட்டு (Croats) மக்களின் பணபாட்டு மையமாக விளங்கும் சாக்ரெபு (Zagreb) குரோசியா (Croatia) குடியரசின் தலைநகராகும். சாவா (Sava)ஆறு இதை வளப்படுத்துகிறது. காகிதத்தொழில், நெசவு,

இரசாயனப் பொருள்கள உற்பத்தி, மரவேலை, இயந்திரவேலை வாணிகம் முதலிய பல தொழில்கள் வளர்ந்துள்ள இந்த இடம் யூகோசுலாவியாவின் இரண்டாம் பெரியநகரமாக விளங்குகிறது. இங்கு ஒரு சிறந்த பல்கலைக் கழகம் உளது. இந்நகரின மக்கள் தொகை 1,174,512(1981). தெ.பா.

சாக்லூல்பாசா (கி.பி.-1857 1927): எகிப்து ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ்வந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த ஓர் எகிப்திய தேசிய தலைவர். கி.பி. 1863 முதல் 1879 வரை வாழ்ந்த இசுமாயில் பாசா அளவுகடந்து ஆங்கிலேயரிடம் கடன்வாங்கி

சாக்லூல் பாசா

னமையால் ஆங்கிலத் தலைமை அமைச்சா திசரேலி யிடம் (Disraeli) கி பி. 1875-இல் சூயசுக் கால்வாய்ப் பங்குகளை விற்க வேண்டியவரானார். அதனால், எகிப்து அடிமைப்பட்டபோது அந்நாட்டில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அராபிபாசா என்பவர் கிளர்ந்தெழுந்தபோது சாக்லூல் பாசாவும் (Zaklul pasha) துணை புரிந்தார். தெல்-எல்-கபீர் என்னுமிடத்தில் எகிப்துப் படை கி.பி. 1882-இல் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது இவர் கைது செய்யப்பட் டார்; பின்னர் எகிப்திய அரசில் பஙகேற்றார். இவர் அந்நாட்டின கல்வியமைச்சராகவும் நிதியமைச்சராக வும் பணியாற்றினார். நாட்டின விடுதலைக்காக கடும் இன்னல்களை ஏற்றுககொணட இவர் 1922-இல் எகிப்து ஆ கிலக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுதலை பெற்ற போ அதன் தலைமை அமைச்சரானார். இ. மா.கா.

சாக. ., கம்மது அலி கரீம் 1900, செப்டம்பர் 30 இ. பிறந்தார். பம்பாயிலுளள புனித சேவியர் பள்ளியிலும் கல்லூரிகளிலும் பயின்றபின் ஆக்சுபோர்டு இலிங்கன் கல்லூரியிலும் பயின்றார். இவர் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார்; பம்பாய் அரசுச் சட்டக் கல்லூரியில 1927 முதல் 1930 வரை அரசியலமைப்புச் சட்டப் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தார்; பினனர் 1933 முதல 1941 வரை பம்பாய் வழக்கறிஞர்கள் சங்க மதிப்பியல் செயலராகப் பணி யாற்றினார். இவர் 1948-இல் தென்னாப்பிரிக்க இந்தியர்களைப் பற்றி வாதாட இந்தியக் குழுவின் தலைவராக ஐக்கிய நாட்டவைக்குச் செனறார். இவர் 1941 முதல் 1947 வரை பம்பாய் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியாக இருந்தார்; 1947-58 வரை தலைமை நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார். இவர் 1947 ஏப்பிரல் முதல் நவம்பர் வரை பம்பாய்ப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராயிருநதார். இவர் 1947 முதல் பம்பாய் ஆசியக் கழகத்தின் தலைவரா யிருந்தார். இவர் 1956 அக்டோபர் 14 முதல் திசம்பா 10 வரை பம்பாய் ஆளுநராகவும் சட்டக்குழு உறுப் பினராகவும் இருந்தார். இவர் தி கேககு (The Hague) நகரிலுள்ள பன்னாட்டு நீதிமன்றததில் 1957-இல நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார். இவர் 1958-இல் இந்திய ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத தலைவராகவும் 1962-இல் பஞ்சாபுக் குழுவின் தலைவராகவும் இருந தார். இவர் 1964 மேமுதல 1965 செப்டம்பர் வரை ஐக்கிய நாட்டவையில் காசுமீர் பறறி இந்தியாவின் நிலையை எடுத்தியம்பும குழுவின் தலைவராயிருந தார். இவர் 1964 ஆகசுட்டில் ஒட்டாவாவில் நடந்த பொதுநல அரசு நாடுகளின் கல்வி மாநாட்டில் பங்கேற்றார். அமெரிக்காவில இநதியத் தூதுவராய் 1958 முதல் 1961 வரை பணியாற்றிய இவருககு 1964-இல் பஞ்சாபு, பாசுட்டன், இலெனின்கிராடு போன்ற பல்கலைக கழகங்கள் முனைவர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தன. இஙகிலாந்தில் 1961 முதல 1963 வரை இந்தியத் தூதுவராகப் பணியாற்றிய இவர், 1963 நவம்பர் முதல் 1966 நவம்பர் வரை இந்தியாவின் கல்வி அமைச்சராகவுமிருந்தார். இவர் 1966 நவம்பர் முதல 1967 செப்டம்பர் வரை இந்திய வெளியுறவு அமைச்சராகவும் பணிபுரிநதார்.

சிறநத கல்வியாளராகவும சட்ட வல்லுநராகவும் விளங்கிய சாகளா பல நூல்களையும் எழுதியுளளாா. 'ஒரு தூதுவர் பேசுகிறார்' 'கலவியும் நாடும்', தனிப்பட்டோரும் அரசும்' போன்ற இவருடைய ஆங்கிலப் படைப்புகள புகழ் மிக்கவை மா.கா.

சாகர் வடகிழக்கு இந்தியாவில் மேற்கு வங்காளத்தின் தெற்கில் ஊக்ளி ஆற்றின் முகத் துவாரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு தீவு ஆகும். கஙகை நதி கடலுடன் சங்கமமாகும் இடத்தில இப்பகுதி இருத்த லால இந்துக்களின் சமயச் சிறப்புடைய இடமாக

இது கருதப்படுகிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான இந்துக்கள் திங்கள் தோறும் இத்தீவுக்குத் தெய்விகப் பயணத்தை மேற்கொள்ளுகின்றனர். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சாகர் தீவுக்குத் தூயபயணம் செய்து, அவ் வாற்றின் முகததுவாரத்தில் குடும்ப உறுப்பினர் களுடன் மூழ்கினாலும் அலலது அந்த முகத்துவாரப் பகுதியில் வாழும் முதலைகளுக்குத் தீனி போட்டா லும் முற்பிறவியிலும் இப்பிறவியிலும் செய்திட்ட பாவங்கள் கழுவப்படும் என்பதே இந்துக்களின் தளராத நம்பிக்கையாகும்.

சாகர்[2]: விந்திய மலைத் தொடரில் 1700 அடி உயரத்தில் அமையப் பெற்றுளள கவின்மிகு நகர மாகும். இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகர மாகையால், அம்மாவட்டத்திற்கே 'சாகர்' எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. சாகர் எனற அழகிய ஏரியின் பெயரை[illegible]ய இநநகரமும கொணடுளளது. இங்குப் பழைய மகாராட்டிரக் கோட்டை ஒன்றும் உளளது. 1941-ஆம் ஆண்டின் மககள் தொகைக கணககுப்படி இந்நகரம் 50,733 மக்களைக் கொணடதாகும.

சாகர்[3]· மத்திய மாநிலத்தில சபல்பூர்ப பிரிவி லுள்ள ஒரு மாவட்டம் ஆகும இது ஒரு பரந்த சம வெளி ஆகும. இம்மாவட்டம் முழுவதும் ஆங்காஙகே மணற்கற்குனறுகள இருக்கின்றன; பல சிற்றாறு களும் பாய்கின்றன. இம் மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி யில் இரும்புக்கனியும், பல பகுதிகளில மணற்கற்களும் தோணடி எடுக்கப்படுகின்றன. 1951-ஆம ஆண்டின் குடிமதிப்புக் கணக்குப்படி இம்மாவட்டத்தின மககள்தொகை 993,654 ஆகும். இமமாவட்டததின் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 17578 ச.கி.மீ.

இம்மாவட்டத்தின தலைசிறந்த நகரமும 'சாகர்' (Sagar) என்பதே. இநநகரில் 1946-இல 'சாகர் பல்கலைக்கழகம' ஒன்றும் நிறுவப் பெற்றுளளது. டாக்டர் சாகிரி சிஙகௌர் எனற பேரறிஞர் இப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைகக இருபது இலட்சம ரூபாய் நனகொடை வழஙகியுள்ளார். அரசுசார்பில் சுமார் 2050 ஏக்கா பரப்பளவுள்ள நிலமும் இப பல்கலைக் கழகத்திறகு வழங்கப்பட்டுளளது. நன் கொடை அளித்தவா தொழில் நுட்ப இயலுக்கு முககியத்துவம் அளிகக விரும்பியதால், தக்க சாதனங்களுடன் ஓர் அறிவியல தொழில் நுட்பத துறையும் நிறுவப்பட்டுள்ளது வெறும் தேர்வு நடத தும் பல்கலைக கழகமாக மட்டுமல்லாமல் மாணவர் கள அஙகேயே தஙகிக் கல்வி கற்கும வசதிகளையும கொண்டுள்ளது. இப்பல்கலைக கழகததுடன் பல பகுதிகளிலுள்ள 21 கலலூரிகளும் இணைககப்பட்டுள ளன. சாகர் நகரின மக்கள்தொகை 207,401 (1981).

பொன்.சு.

சாகர்ப் பல்கலைக் கழகம்: மத்திய பிர தேச மாநிலத்தில் சாகர் என்னுமிடத்தில் 1946-இல் சாகர்ப் பல்கலைக் கழகம் (Saugar University) தொடங்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகம் கற்பித் தல், ஆராய்சசி, இணைப்புரிமை (Affiliation) ஆகிய பணிகளைச் செயகிறது. மேலும் இப்பல்கலைக் கழ கம் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தஙகிப் பயிற்று வதற்குரியதாக (Residential University) இருந்து வருகிறது.

அரி சிங் கவுர் (Sir Hari Singh Gour) என்பவர் அளித்த பெருங கொடையாலும், மைய அரசு, மாநில அரசு ஆகியன அளித்த நிதிநலகையாலும் சாகர் பல் கலைக் கழகம் உருவானது. பல்தொழிற கலவி (Poly-technic Education) அறிவியல், இயற்பியல், பொறி நுட்பவியல் வளர்சசி ஆகியவறறை வலியுறுத்தவும், கலைகள, சமூக அறிவியல் பாடஙகள (Social Sciences)ஆகியன கற்பிக்கவும் சாகர்ப் பலகலைக் கழ கம் உருவாக்கப்பட்டது.

இங்குத் தாவரவியல், வேதியியல், நிலப்பொறி யியல் (Geology), புவியியல, கணிதவியலும் புளளியி யலும், மருந்தாக்க அறிவியல் (Pharmaceutical Science), இயற்பியல, விலஙகியல் ஆகிய அறிவியற புலஙகளும், குற்றவியலும் சட்டம்சார் அறிவியலும் (Criminology & Forensic Science) உளளன. பண டைய வரலாறு, தொலலியல, மானிடவியல், சமூக வியல், வணிகவியல, பொருளியல, வரலாறு, சட்ட வியல், நூலகவியல, மொழியியல், இசையியல், தத்துவம், அரசியல, அறிவியலும பொது நிரு வாகமும், உளவியல, சமூகப்பணி ஆகிய கலைப புலங்களும் உள்ளன. மேலும், ஆஙகிலம், இந்தி, பார சீக மொழி (Persian) உருது, சமசுகிருதம் போன்ற மொழிப் புலஙகளும் உள்ளன. இஙகுப் பட்ட மேற் படிப்புக் கலவி வழஙகப்படுகிறது. யோகக் கல்வியில (Yogic Studies) இங்குப் பட்டமேற்படிப்பு வசதி யுண்டு.

சாகர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் உறுப்புக (Constit-uent) கல்லூரியாகப் பலகலைககழகக் கலவியியல் கல லூரி உள்ளது. இங்குக் கலவியியலில் இளநிலை, முது நிலைப் பட்டக் கலவி வழஙகப்படுகிறது.

சாகர்ப் பலகலைக்கழகத்தில் 50க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இணைப்புரிமை பெற்றுளளன. இங்கு இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டஙகள கலையியல், அறி வியல் ஆகிய துறைகளில வழஙகப்படுகின்றன. எநதக் கல்லூரிகளிலும் புகுமுக வகுப்பு (Pre-University courses) இலலை. ஆனால, சில கலலூரிகளில் புகுமுக உயர் தொழில முறைக்கல்வி (Pre-Professional

education), அறிவியல் பாடத் துறைகளில், மேனி லைக் கல்விக்குப் பின்னர் ஓராண்டுக்கு வழங்கப்படு கிறது

சார்கர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயிற்று மொழியும், தேர்வு மொழியுமாக ஆங்கிலமும் இந்தியும் இருந்து வருகின்றன. பெரும்பாலும் மாணவர்கள், தேர்வு எழுதும்போது இந்தியிலேயே எழுதுகின்றனர். சாகாப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆளுகை எல்லைகளுள் வசிப்ப வர்கள் இளநிலை, முதுநிலைப்பட்டத் தேர்வுகளைத் தனிப்படிப்பு (Private Study) மூலம் எழுதுவதற்கு வசதிகள் உள்ளன. எஸ்.த.

சாகலாசனார்: இவர் சங்க காலப் புலவர் களுள் ஒருவர். இவர் பெயரின் முற்பகுதியில் அமைந்த சாகல் என்பது இப்புலவரின் ஊராகும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர் இப்புலவர் பெயரைச் 'சாகலையர்' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அங்ஙனம் குறிப்பிடுவோர் 'சாகலையர்' என்னும் பெயர் வட நாட்டுத் துறவியர் பெயர்களுள் ஒன்றென்றும், அத் துறவியர் பெயர்களைத் தமிழக மக்கள் மேற் கொள்ளுமளவு அவர்கள் அக்காலத்தே தமிழகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர் என்றும் சுட்டியுள்ள னர். சாகலாசனாரின் இரண்டு பாடல்கள் (அகம்.16, 270) அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் மருதத்துறையில் அமைந்த பாடல் (16) பரத்தையிட மிருந்து வந்த தலைவன், தான் பரத்தையர் யாரை யும் அறிந்திலேன் என்று கூறியது கேட்ட தலைவி யின் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. அதனகண் இளங் குழந்தையினை, 'தாமரைத் தாதின் அல்லி அயலிதழ் புரையும், மாசில் அங்கை மணிமருள் அவ்வாய், நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல், யாவரும் விழையும் பொலந் தொடிப் புதல்வன்' என்று சொல் லோவியப் படுத்தியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. உண்மை வெளிப்பட்ட நிலையில் பரத்தை நாண முற்றுத் தலை தாழ்ந்து நிற்கும் நிலைக்குக் 'களவு உடம்படுநரை' உவமையாகக் காட்டியுள்ளார். மற் றொரு பாடல் (அகம். 270) நெய்தல் திணையில், பகற் குறியிடத்தே வந்து பெயரும் தலைவனிடம் தோழி, தலைவியை மணந்துகொள்ளுமாறு வற்புறுத் தும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது அப்பாடலில் தலைவி யது மேனியின் எழில் நலத்திற்குச் சேரமன்னனாகிய குட்டுவனது கழுமலம் என்னும் ஊரினை உவமை யாகக் காட்டியுள்ளார். எல்லா உறுப்புகளின் நலன் களும் ஒருங்கமைந்து விளங்கும் தலைவியின் மேனி எழிலுக்கு, எல்லா நலன்களும் அமையப்பெற்று எழி லுற விளங்கும் பெருநகர் ஒன்றினை உவமையாகக் காட்டும் சங்ககால மரபில் இவ்வுவமை அமைந்துள் ளது. குட்டுவனுடைய கொடைச் சிறப்பும், வீரச் சிறப்பும் ஒருங்கே புலப்படும் வகையில் அவனைக் 'கொய்சுவல புரவிக் கைவண் கோமான். நற்றேர்க் குட்டுவன்' என்று சிறப்பித்திருப்பது அறிந்தின்புறத் தக்கதாகும். அ.மா.ப.

சாகா சப்பான் நாட்டில் உள்ள ஒரு நகரம் கியூசு (Kyushu) மாநிலத்தின் மேற்கில் உள்ள சாகா (Saga) நகரம் ஒரு சிறந்த இருப்புப்பாதை மைய மாகவும் நிலக்கரி விநியோகிக்கும் தொழில்வளம் மிக்க நிலையமாகவும் விளங்குகிறது. இங்குப் பருத்தி ஆடைகளும், களிமண் பொருள்களும் மிகுதியாக உற் பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நிலமானியப் பிரபுக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த காலத்தில், இந்நகர் ஒரு கோட்டையாக அரணகளுடன் விளங்கியது. இங்கு கி.பி. 1874-இல் ஒரு கலகம் விளைந்தது. இதன் மக்கள் தொகை 154,631 (1976).

சாகா²: ஐரோப்பாவில் இசுகாண்டிநேவியப் (Scandinavia) பகுதியில் குடியேறிய நார்சு (Norse) குடும்பங்களைப் பற்றிய போர்கள், பழக்க வழக்கங் கள், புராணக் கதைகள் முதலியவற்றை உரைநடை யில் விளக்கும் ஒரு தொகுப்புக்குச் சாகா என்பது பெயர். தெ.பா.

சாகித்தியக் கழகம்: சாகித்திய 'அகாதெமி' Sahitya Akademy) எனச் சொல்லப்படும் சாகித்தியக் கழகம் 1954 மார்ச்சு 12-ஆம் நாள் இந்திய அரசால் தொடங்கப்பெற்றது. தேசிய அளவிலான இக்கழ கத்தை, இந்தியாவிலுள்ள பல்வேறு மொழிகளையும் அவை சார்ந்த இலக்கியங்களையும் வளர்ப்பதற் கெனத் திட்டமிட்டு, 1952 திசம்பர் 15-ஆம் நாள் இந்திய அரசு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அதன்வழி நிறுவியது. இது ஐரோப்பாவில் பிரெஞ்சு, இத்தாலி முதலிய நாடுகளில் இயங்கிய இலக்கியக் கழகங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டே உருவாக் கப்பட்டதெனினும்,பல்வேறு மொழிகளைக்கொண்ட இந்திய நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கேற்ற அமைப்பினையும் விதிமுறைகளையும் உடையதாக ஆக்கப்பெற்றது. 'இலக்கியப் பண்பாட்டுக் கழகங்கள், பல்கலைக்கழகங் களிடையே ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துவதும், மொழி, இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஊக்கம் தருவதுமே இதன் குறிக் கோள்களாக முதலில் வகுக்கப் பெற்றன. இன்று இலக்கியப் படைப்பாளிகளையும், வல்லுநர்களையும் சிறப்பிப்பதன் மூலம் இந்திய இலக்கியம் வளர இது வகைசெய்துள்ளது. இந்திய இலக்கியம் என ஒன்றை இனங் காண்பதற்கு இது பெரிதும் பாடுபட்டு வரு கிறது. அதன் வழி இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு இக் கழகம் உணர்வு அடிப்படையிலான வலுவுள்ள அடித்தளமிடுகிறது; இந்திய மொழி இலக்கியங்களின் தரத்தை உயர்த்துகிறது; இலக்கியத் திறனாய்வை வளர்க்கிறது; பொதுமக்களின் இலக்கியச் சுவை யுணர்வை வளர்க்க முனைகிறது.

சவகர்லால் நேரு இதன் முதல் தலைவரானார். அவர் நாட்டின் தலைமை அமைச்சர் என்பதற்காக அல்லாமல் சிறந்த எழுத்தாளர், நூலாசிரியர் என்பதற்காக இவ்வமைப்பின் தலைவராக ஏற்கப் பெற்றார். மேலும், இக்கழகத்தின் தன்னுரிமையை அரசின் குறுக்கீடற்ற தன்னாட்சியை மிக வற்புறுத்திய வரும், அவ்வுரிமையுடன் இக்கழகம் இயங்க வழி வகுத்தவரும் அவரே எனலாம். தொடக்கத்தில் இந்திய நாட்டின் தலைசிறந்த இலக்கிய வல்லுநர்கள் பலரைக் கொண்ட பொதுக்குழு ஒன்றும் அமைக்கப் பட்டது. டாக்டர் எசு. இராதாகிருட்டிணன், அபுல் கலாம் ஆசாத், சி. இராசகோபாலாச்சாரியார், சுனித குமார் சட்டர்சி, உமா சங்கர் சோசி, வி இராகவன், மாசுதி வேங்கடேச ஐயங்கார் போல்வார் குறிக்கத்தக்கவர் ஆவர்

தொடங்கிய நாள் அன்றே, நேருவின் தலைமையில் பொதுக்குழு கூடிச் செயற்குழுவை அமைத்தது. கழகத்தின் துணைத் தலைவராக டாக்டர் எசு. இராதாகிருட்டிணன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கிருட்டிண கிருபளானி முதற் செயலாளராக அரசால் நியமிக்கப்பட்டார். அவர் பதினேழு ஆண்டுகள் அப்பதவியிலிருந்து இக்கழக வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றினார். நேருவுக்குப் பிறகு 1964-இல் டாக்டர்இராதாகிருட்டிணன் கழகத்தின் தலைவரானார். பின்னர் சாகீர் உசைன், சுனித குமார் சட்டர்சி, கே.ஆர். சீனிவாச ஐயங்கார், உமாசங்கர் சோசி, விநாயக கிருட்டிண கோகாக்குப் போன்றோர் தொடர்ந்து துணைத் தலைவர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் விளங்கி, இக்கழகத்திற்கு வலுவும் பொலிவும் சேர்த்துள்ளனர்.

கிருட்டிண கிருபளானிக்குப்பின் பிரபாகர் மாக்வி, ஆர்.எசு. கேல்கர், இந்திரநாத் சவுத்திரி ஆகியோர் சாகித்தியக் கழகத்தின் செயலாளர்களாக விளங்கி, அதன் நிருவாகத்தை நடத்தி வந்துள்ளனர்.

இப்போதுள்ள விதிகளின்படி பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சகம், தகவல் மற்றும் ஒலிபரப்புத் துறை அமைச்சகம், தேசிய புத்தக நிலையம் (National Book Trust) ஆகியவற்றிலிருந்து ஐவரை இந்திய அரசு இக்கழக உறுப்பினர்களாக நியமிக்கிறது. இந்திய அரசியலமைப்புப்படி அமைந்த மாநில அரசுகள் 22 உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்றன. சாகித்தியக் கழகத்தால் ஏற்கப்பட்ட ஒவ்வோரிந்திய மொழியின் சார்பிலும் ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளி அல்லது வல்லுநர் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவரை அவ்வம் மாநிலத்திலுள்ள இலக்கியக் கழகங்கள் பரிந்துரைக்கின்றன.

இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களின் சார்பாளர்களாக, மொழி இலக்கிய அறிஞர்கள் இருபதின்மர் நியமிக்கப் படுகின்றனர். இலக்கியத் துறையில் புகழ்பெற்ற, சிறந்த எண்மரைப் பொதுக்குழு தேர்ந்தெடுக்கிறது. சங்கீத நாடகக் கழகத்திலிருந்து ஒருவரும் இலலித கலைக் கழகத்திலிருந்து ஒருவரும் இந்தியப் பண்பாட்டுத் தொடர்புத் துறையிலிருந்து (ICCR) ஒருவரும் சார்பாளர்களாக இடம்பெறுகின்றனர். இந்திய அரசால் நியமிக்கப்படும் பொருளாதார ஆலோசகர் ஒருவரும் இடம்பெறுகிறார். இப்பொதுக்குழுவே பின்னர்ச் செயற் குழுவையும் (ஒவ்வொரு மொழிக்கு ஒருவராக) தலைவரையும் துணைத் தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது ஒருமுறை உறுப்பினரானவருக்கு ஐந்தாண்டுகள் பதவிக் காலமாகும். ஒருவர் இரண்டாம் முறையும் உறுப்பினராதல் கூடும். அதற்கு மேல் உறுப்பினராயிருக்க இயலாது. செயலாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் விளம்பரவழித் தேர்வுசெய்து பதவியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர்.

இதன் தலைமை அலுவலகம் புதுதில்லியில் பெரோசா சாலையிலுள்ள இரவீந்திர பவனில் இயங்கிவருகிறது. கிழக்கிந்திய மொழிகளைக் கவனிக்கக் கல்கத்தாவில் ஒரு வட்டார அலுவலகமும் (1956), தென்னிந்திய மொழிகளைக் கவனிப்பதற்காகச் சென்னையில் ஒரு வட்டார அலுவலகமும் (1959) மேற்கிந்திய மொழிகளைக் கவனிக்கப் பம்பாயில் ஒரு வட்டார அலுவலகமும் (1972) தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கழகம் இந்தியமொழி இலக்கியங்களை வளர்க்க, ஆண்டு தோறும் கவிதை, கதை, நாடகம் முதலிய படைப்பிலக்கியம், திறனாய்வு, வாழ்க்கை வரலாறு, தத்துவம் போன்ற பல துறைகளில் வெளிவந்துள்ளவற்றுள் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசளித்து, அந் நூலாசிரியர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்கப்பட்ட 14 மொழிகளில் வெளிவந்த நூல்களுக்கு உரூ. 5000/- வீதம் பரிசளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது, இக்கழகம் தான் அங்கீகரித்துள்ள 22 இந்திய மொழி இலக்கிய நூல்களுக்கு ஆண்டுதோறும் உரூ. 10,000/- பரிசளித்து வருகிறது.

இந்திய மொழி இலக்கியங்கட்குத் தனித்தனி இலக்கிய வரலாறுகள் எழுதப்பட்டு வருவதுடன், அவை ஆங்கிலத்திலும் பிற இந்திய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டு வருகின்றமை இதன் தலையாய, மிகச் சிறந்த பணியாகும். கலைக் களஞ்சியம் போன்ற இந்தியப் பேரிலக்கிய வரலாறு ஒன்றை, நூற்றாண்டு வரிசையில் எழுதி வெளியிடவும் இக்கழகம் அரிதின் முயன்று வருகிறது.

இந்திய இலக்கியப் படைப்பாளிகள் (Makers of Indian Literature) எனற சிறுநூல் வரிசை ஒன்று தொடங்கப்பட்டு, சிறநத இலக்கிய ஆசிரியர்களை பற்றிய 120ககு மேறபட்ட நூலகள வெளியிடப்பட்டு, அவை இநதிய மொழிகளிடையே பரிமாற்றம செய்யப்படுகின்றன. இவற்றுள 90 ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துளளன. 250க்கு மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புகள வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 'நிகழ்கால இநதிய இலககியம்' என்ற பெருநூல் 1957-இல் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் 'விடுதலைககுப்பின் இநதிய இலக்கியம்' என்ற சிறந்த நூல ஒனறும் வெளிவந்தது. இபபோது 'இந்திய இலக்கியக கலைக களஞ்சியம்' ஒன்று தொகுக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. பல்வேறு மொழிகளிலும் சிறந்த கவிதை, கதை, கட்டுரை, நாட்டுப்புறக்கதை, ஓரங்க நாடகம் போன்றவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியும, அவற்றுள குறிப்பிடத்தககவற்றைப் பிற இந்திய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் பணியும் குறிபபிடத்தகக அளவு நடந்துளளன. மேலும் தொடர்ந்து, புதிய புதிய தொகுப்புகளைக் கொணடு வரும் முயறசிகளும் நடைபெறுகின்றன.

1957-இல் 'இந்திய இலக்கியம்' (Indian Literature) எனற ஆறுமாதததிற்கொருமுறையிலான ஆங்கில இதழ வெளியிடப்பெற்றது. அது 1966-இல் காலாணடிதழானது. அது, 1976 தொடஙகி இரு மாத இதழாக நடைபெற்று வருகிறது. 'சமகால பாரத சாகித்தியம்' என்னும் காலாணடு இந்தி இதழ் ஒனறும் 1980-இல் தொடஙகி நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

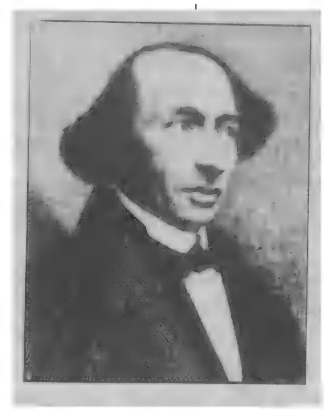
உலக, தேசிய, வட்டார அளவிலான கருத்தரங்குகள், பணிமனைகள், பயிற்சியரங்குகள அடிககடி நடத்தப்பட்டு வருகினறன. மிகச் சிறந்த இலக்கியப் பேரறிஞர்களைச் சாகித்தியக் கழகத்தின இலக்கியச செம்மல்களாக நியமித்துப் பெருமைப்படுத்துகினறனர். பொதுவாக, சாகிததியக் கழகத்தின் பணி இந்திய இலக்கியப் பெருமையை இந்தியர் அனைவரும் உணரச் செய்வதாகவும், உலகினர் பலரும் அறியச செயவதாகவும் அமைந்து வளர்ந்து வருகிறது

இராம.பெ.

சாகை: சப்பான் நாட்டில உளள கைத்தொழில் நகரமான சாகை (Sakai) சுமார் 400 ஆண்டுகட்கு முன்பு ஒரு தலைசிறநத வாணிகத் தலமாக விளங்கியது சப்பானைச் சேர்ந்த ஆனசூத் (Honshu) தீவில் ஓசாக்கா நகருக்குத் தெற்கில் உள்ள இத் துறைமுக நகரம் வண்டல் மண்ணால் கேடுற்ற காரணத்தால் இதனுடைய வாணிகச் சிறப்பு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாணடிலிருந்து குன்றிவிட்டது. இதன் மக்கள தொகை 807000 (1983).

தெ.பா.

சாகோபி, பிரடெரிக்கு என்ரிக்கு (கி.பி. 1743-1819): இவர் நம்பிககை மற்றும் மனிதஉணர்வு களடிப்படையிலான தத்துவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஒரு செருமானியத் தத்துவ மேதை. தசல்டார்பு (Dusseldorf) என்னுமிடத்தில் இவர் பிறந்தார். இவர்தம் பள்ளிக் கலவியை முடித்தபின் கி.பி. 1759-முதல் 1762 வரை செனீவாவில்(Geneva)

சாகோபி, பிரடெரிக்கு எனரிக்கு

மேலும் பயின்றார். படிப்பு முடிந்ததும் இவா கி.பி. 1764-இல் சர்ககரை ஆலையொன்றில் தலைமைப் பொறுப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். ஆனால, கி.பி, 1772-இல் சூரிச்சு மற்றும் பெர்க்குப் பகுதிகளின் ஆட்சிககுழு உறுப்பினரானதால், தாம் முன்னர் மேற்கொண்டிருந்த பணியினை விட்டு விட்டார். சாகோபி (Jcobi Friedrich Heintrich) ஓர் எழுத்தாளராகவும திகழந்தார். இவா தத்துவக் கோட்பாடுகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். சுபினோசா எனபவரின கருத்துகள் இவரது கவனததைக் கவர்ந்தன. பினனர் அவை பற்றிச சிந்திக்கலானார். வெய்மர் எனனுமிடத்தில் கேதே (Goethe) என்ற புகழ் வாய்ந்த தத்துவப் பேரறிஞரை கி.பி. 1784-இல் இவர் சந்தித்தார். பினனர் கி பி. 1786-இல இலணடனுககுச் சென்றார். இவர் காலத்தில் தான பிரான்சில் அரசியலுணர்வுகளால் புரட்சியொனறு ஏற்பட்டது. நிலையான பணிகளை மேற்கொளளாமல் பல இடஙகளுக்குச் செலவதும் அவ்வப்போது எழுதுவதுமாகக் காலததைச் செலவிட்டார். இவர் கி.பி. 1805 முதல் 1812 வரை மியூனிச்சு நகரின அறிவியற் கழகத்தின் தலைவராயிருந்தாா. தனிப்பட்ட மனிதா தம் உள்ளுணர்வுகளின உந்து

தல்களே ஒரு மனிதனை வெளிப்படுத்தும் என்ற நம் பிக்கையுடைய இவர் 1819-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

மா.கா.

சாங்கியம்: வேதங்களில் கூறியவற்றையும் உபநிடதக் கருத்துககளையும் சாங்கியம் ஒத்துக் கொள்கிறது. கபிலா இதனை நல்ல முறையில் வெளி யிட்டார். ஈசுவர கிருட்டிணர் கி.பி. 5-ஆம் நூற் றாண்டில் வாழ்ந்தவர். அவர் சாஙகிய காரிகை என்ற நூலை எழுதினார்.

சாஙகியம் என்பது பூரண அறிவு என்று பொருள் படும். அது மாற்றம் அடைகின்ற பொருள, அறி வுடைய பொருளனறு எனறு கூறுகிறது. மேலும் மூலப்பொருள் புருடனும் பிர கிருதியுமாகும் என்றும கூறுகிறது. உலகம் பிரகிருதியில் தோனறி, அதிலேயே ஒடுங்குகிறது பிரகிருதி (Prakrti) எபபொழுதும் நிலையுள்ளது; எங்கும் விரிநது காணப்படுகிறது. அதற்கு உருவமிலலை பிரகிருதி, சத்துவம் (Sattva) இராசதம் (Rajas) தாமசம் (Tamas) என்ற மூனறு குணங்களை உடையது. சத்காரிய வாதம் எனபது ஒவ்வொருகாரியத்துளளும் (Effect) காரணம் உண்டு (Cause) என்று கூறுகிறது. இறைவன், இல்லாத பொருளைத் தோன்றுவிககு முடியாது என்றும், எங கும் உள்ளதைத் தான் படைக்க முடியும் எனறும் சாஙகியர் கருதுகின்றனா

சத்துவகுணஙகளின் இயலபுகள கனமற்றதும, மேல்நோககிச்செலலும் இயலபுடையதும், அறிவுடை யதும், ஒளியுடையதும், உருநிழல் காட்டுவதும் (Reflect) ஆகும். சத்துவ குணத்தினால் இன்பமும் மனநிறைவும் ஏற்படும. இராசதம் தானும் அசைநது, பொருள்களையும் அசையச் செய்வது. நெருப்பு எங்கும் பரந்து செல்வதும், காற்று அசைவதும், புலன்கள பொருளகளை நாடுவதும் இராசதததால தான். நித்திரை செய்வதறகும காரணம இதுவே.

தாமசம் (Tamas), பளுவான தனமை, சோமபல், மயக்கநிலை, இருள் போன்றவற்றிற்குக் காரண மாகும். சத்துவம் வெள்ளை நிறமும், இராசதம் சிவப்பு நிறமும், தாமசம் கறுப்பு நிறமும் உடையன. இந்த மூன்று குணஙகளுக்குமிடையில் எப்பொழுதும் போராட்டம் நடநது கொண்டிருக்கும். அதே சமயம் ஒற்றுமையுமிருக்கும. ஏதாவது ஒன்று மேலோங் கும்போது பொருள்கள உற்பத்தியாகும். சரூப பரிணாமம் (Sarupa Parinamam) என்றால ஒன்று வேறொன்றாக மாறாமல் அதுவாகவே மாறும். விரூப பரிணாமம் எனறால் ஒருகுணம் உயர்ந்தும மற்றொன்று தாழ்ந்தும் காணப்படும்.

உயிரும், உடலும் ஒன்றல்ல; இரண்டும் வேறு பட்டவை. ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று தோன்றாது. பிரகிருதி தன்னிடமிருநது உடல்களையும், பிற பொருள்களையும் தோற்றுவிக்கிறது. பிறகு புருட னுக்காக ஒடுஙகுகிறது. புருடன் செயலற்றிருக்கும் இயல்புடையது; அறிவுடையது; எங்கும் நிறைந்து காணப்படுவது; என்றும் நிலைத்து நிற்பது. புருடன் அநுபவிப்பது. பிரகிருதியினோடு சேரும் பொழுது புருடன் செயல்புரிகிறது. புருடனை ஒரு முடவனுக் கும், பிரகிருதியை ஒரு குருடனுக்கும் சாங்கியர் உவ மிக்கின்றனர். இரணடும் சேர்ந்து இயஙகுவதெப்படி எனறால், குருடன தோளில் முடவன ஏறி இருவரும் பயணம் செய்கின்றனர். புருடன் என்றால் உயிர், சாங்கியர் கருததுப்படி உயிர் பல. உயிர் ஒன்று என்றால், பிறபபும் இறப்பும் எல்லோருக்கும் ஒனறாக அமையவேண்டும். உலகில் அப்படி நிகழவில்லை. ஆகையினால், உயிர்கள் பல எனறுகொளளவேணடும்.

பிரகிருதியிலிருந்து உலகு விரிவதற்கு, உயிர்கள் காரணம், புருடனின முன்னிலையில பிரகிருதி சிருட்டியைத் தொடஙகும். ஆனால் புருடன் அசையா மல் இருக்கும். காந்தம எங்ஙனம் எதையும் செய் யாமலே இரும்பு தொழிற்படுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறதோ அது போலவே புருடனும பிரகிருதி செயறபடக் காரணமாக அமையும். பிரகிருதியி லிருந்து முதலாவதாகச் சத்துவகுணம் மேலோங்குவ தால் தோன்றுவது மகதது (Mahat) அலலது புத்தி. இந்தப் புத்தியிலிருந்து அகஙகாரம் வெளிப்படும. வைகாரி அகஙகாரம சத்துவகுணம் மேலோங்குவதி னால் ஏற்படுகிறது. அதிலிருந்து மனம், கண், காது மூக்கு, செவி முதலான ஞானேந்திரியஙகளும் கை, கால் முதலான கன்மேநதிரியஙகளும் தோன்றுகின றன. தாமசகுணம் மேலோஙகும் போது தன்மாத் திரைகள் (ஐநது பூதங்களுககும காரணமான மூலப் பொருள்கள்) தோன்றுகினறன. பிறகு இவைகளி லிருந்து ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் முதலியன தோனறுகின்றன. சாங்கியா தததுவஙகள இருபத்தைந்து என்பர். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Hiryanna, M., The Essentials of Indian Philosophy, Blackee & Son, Publishers P.V.T. Ltd., Madras, 1978.

Radhakrishnan. S., Indian Philosophy, Vol. 2, Blackie & Son Publishers, P.V.T. Ltd., Madras, 1977.

சாங்கோன் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பூனா மாவட்டத்தில் உள்ளதோர் ஊர். சாங்கோனில

(Songaon) அகழாய்வுகளைத் தககாணக் கல்லூரித் தொல்லியல் துறை மேற்கொண்டது அதனுடன் மகா ராட்டிர மாநிலத் தொல்லியல் துறையும் வரலாற்று ஆவணக காப்பகமும் சேர்ந்து உதவி புரிந்தன. இவ்வகழாய்வில் இங்கு மூன்று பண்பாட்டுக் காலப் பிரிவுகள கணடுபிடிககப்பட்டன. அகழாய்வுகளில் ஊரிருக்கைப் பகுதியில மட்கலன்களும் கற்கருவிகளும கிடைத்தன. இவற்றுடன் ஈமககுழிகளும் அகழப் பட்டன. தாழிகளில இறந்தவாகளை இம்மக்கள இட்டுப் புதைத்தனர். இங்குச் சோர்வே மட்கலன், மாளவ மட்கலன, கறுப்பு சிவப்பு மட்கலன் போன் றவை கிடைத்தன. இவ்வூர் கல்செப்புக் கால நாகரிக மக்களைக் கொணடு விளங்கிய தொன்மையான ஊராகும். சு.இரா.

சாங்சியாங்கு சீனாவில் உளள ஒரு நிலப் பகுதி. இது முனபு பிரெஞ்சுக்காரர்களுககு உரிய இடமாக இருநதது. அப்போது இதன் பெயா குவாங் சௌவான்(Kwangchoiwan). இது குவாங்சௌ வளை குடாவில உளளது. இதன பரப்பு 841,8 ச.கி.மீ. பிரான்சு கி.பி. 1898-இல இப்பகுதியைச் சீனாவிட மிருந்து குத்தகைககு வாஙகியிருந்தது. பிறகு 1945 -இல் சீனா மீணடும இதைப் பெற்றுக் கொணடது. இஙகுளள முககிய நகரமான பயார்டுக் கோட்டையின (Fort-Bayard) பெயர் சாஙசியாங்கு(Changchuang)என மாறியது. இநநகரின மக்கள தொகை 220,000 (1970). இந்நகர் 1955-ஆம் ஆணடிலிருந்து பல்வேறு துறை களிலும் சிறந்த வளாசசி பெற்றுள்ளது. இது சீனா வின் முக்கிய கடல் துறைமுகஙகளில் ஒனறு. ஒரு வட் டார வாணிக மையமாகவும இது விளங்குகிறது. பல இரசாயனப் பொருளகளும் ஆடைவகைகளும இஙகு உற்பத்தி செய்யப்படுகினறன. மினசாரத் தொழிலும கப்பல் கட்டும் தொழிலும மிகவும் வளாச்சி அடைந் துள்ளன. தெ. பா.

சாங்சுன் மஞ்சூரியாவில உள்ள ஒரு நகரம்; கிரீன் (Krin) மாநிலத்தின் தலைநகர். கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடு வரை ஒரு சிறறூராக இருந்த சாங்சுன் (Changchun) இப்பொழுது ஒரு பெரிய வாணிக மைய மாகவும், இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பாகவும் வளர்ந் துள்ளது. இங்கு வாணிகம் செய்யப்படும் முக்கிய பொருள் சோயா அவரை. இதற்குச் சுமார் 260 கி.மீ. தொலைவில் முக்டென் (Mukden) நகரம் விளஙகு கிறது. தெ.பா.

சாங்தே: சீனாவில் யுவான்கியாங்கு ஆற்றங் கரையில் உள்ள சாங்தே (Chang-te), ஊனான் (Hunan) மாநிலத்தின் வடபகுதிலுள்ள ஒரு நகரம். முனபு இது அயல்நாட்டவருடன் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் அடங்கிய ஒரு துறை முகமாக இருந்தது. இப்பொழுது ஒரு சிறந்த தொழில் வளமமிக்க மையமாக விளஙகுகிறது. உணவு வகைகள இங்கு நன்கு பதனம் செய்யப்படு கின்றன. தோல், ஆடை, இயந்திரப் பொருள்கள், களிமண பொருள்கள் ஆகியவை தொடாபான பல வேறு தொழில்கள் இங்கு நடைபெறுகின்றன. மருந் தாகப் பயனபடும் பல தாவர இனங்கள இங்குக் காணப்படுகினறன. கப்பல்கள மூலம் எண்ணெய் பிற இடங்களுக்கு எடுத்துச செலலப்படுகிறது. இதன் மக்கள்தொகை சுமார் 225,000 (1970). தெ.பா.

சாசன இயக்கம்: இது கி.பி.19-ஆம் நூற றாண்டில் இங்கிலாநதில தொழிலாளர்கள் நடத்திய இயக்கங்களுள ஒன்றாகும. இவவியக்கம் தோன்று வதற்கு அடிப்படையாக இருநதது அந்நாட்டில அப் போது நிலவிய உணவுப் பஞ்சமாகும். நாட்டில் தோன்றிய தொழிற்புரட்சியின் காரணமாக இருமபு, நிலககரி ஆகியவற்றின் உற்பத்தி பெருகியது. கப்பல் கட்டும் தொழில சிறநது விளங்கத தொடங்கியது. ஏற்றுமதி பெருகியது. அதன காரணமாக நாட்டு மக்கள் வாழ்க்கையில் பெரும் மாற்றம் ஏறபட்டது. வேளாணமையை அடிப்படையாகக கொண்டிருந்த நாட்டு மக்கள வாழ்க்கைக்குப் பதிலாக நகரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவாழ்க்கையை மக்கள் மேற் கொள்ளலாயினர். அதனால உணவுப்பஞசம் ஏற்பட டது. தொழிறசாலைகளைப் பெருமளவில் கொண் டிருந்த இங்கிலாநதின் வடபகுதியில் பட்டினிப் புரட்சி ஒன்று ஏற்பட்டது. மேலும், கி பி. 1832-ஆம ஆண்டுச் சீர்திருத்தச சட்டம் நடுத்தர மக்களுககு மட்டுமே வாககுரிமையை வழங்கியது. நாட்டு அரசியலில பஙகு கிடைக்காத வரை தங்கள நிலை உயராது எனறு தொழிலாளர் எண்ணலாயினர். ஆகவே, தொழி லாளர் தஙகள் அரசியல், மற்றும் சமுதாய நலன களைக் காப்பதறகுச் சஙகங்களை அமைத்துக் கொள்ள வேணடிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டது.

அதன் விளைவாக கி பி. 1834-இல் தேசிய அளவில் ஒன்றாக்கப்பட்ட பெரியதொரு தொழிற் சஙகம் உருவாகியது. அதற்குக் காரணமாக இருநத வர் இராபர்ட்டு ஓவன எனபவராவார். பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர் அதில சேர்ந்தனர். அச் சங்கத்திற்கு அரசு தடையேதும் விதிக்கவிலலை என் றாலும் ஆறு தொழிலாளர் தால்பட்டுல் (Tolpuoldle) என்ற கிராமத்தில் சங்கம் அமைக்க முற்பட்ட காரணத்திற்காக 'விக்கு' அரசு (Whig Government) அவர்கள மீது வழக்குத் தொடுத்தது. அதன் விளை வாக 'விக்கு'கள் (Whigs) மீது தொழிலாளர்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கை குறைந்தது. சீர்திருத்தச்

சட்டத்தை கி.பி. 1832-ஆம் ஆண்டு திருத்தியமைத்து நாட்டில் முழு அளவிலான சனநாயகத்தை ஏற்படுத்தினாலன்றித் தங்களுடைய நிலை உயராது என்ற எண்ணம் வலுவடைந்தது.

அச்சமயத்தில் வில்லியம் இலவெட்டு (William Lovett) என்ற இலண்டன் தொழிலாளர் சங்க உறுப்பினர் 'மக்களுடைய சாசனம்' (People's Charter) ஒன்றைத் தயாரித்து அதனைப் பாராளுமன்றத்தில நிறைவேற்ற முற்பட்டார். அச்சாசனத்தில ஆறு சலுகைகள வேண்டப்பட்டன: 1) வயது வந்த ஆண்கள் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை. 2) இரகசிய வாக்கெடுப்பு. 3) பாராளுமன்ற உறுப்பினாகளுககு ஊதியம். 4) உறுபபினர்களுக்குரிய சொத்துத் தகுதியை ஒழித்தல. 5) சமமான தேர்தல் தொகுதிகள. 6). வருடாந்திரப் பாராளுமன்றங்கள்.

சாசன இயக்கத்தினருடைய திட்டம் முழுவதும் அரசியற் சார்புடையதாகும். அவர்களுடைய வேண்டுகோள ஐந்து நிறைவேற்றப் பட்டுவிட்டன. நிறைவேற்றப்படாமல இருந்த வருடாந்திரப் பாராளுமன்றத் திட்டமாகும். நிறைவேற்றப்பட்ட ஐந்தனுள ஒன்று அவர்கள எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது அதாவது, வயது வந்த எல்லா ஆண்களுக்கும் வாக்குரிமை என்பதாகும். இப்போது ஆணகளுக்கு மட்டுமன்றிப் பெணகளுக்கும் அவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சாசன இயக்கத்தினர் நாட்டில் அரசியல் சனநாயகம் ஏற்படுத்துவதோடு தங்கள் கடமை முடிந்து விட்டதாக எண்ணவில்லை. சமுதாயப் புனரமைப்புக்குச் சனநாயகத்தை ஒரு கருவியாக எண்ணினரே யன்றி அதனையே தங்களுடைய முடிவான குறிக்கோளாகக் கருதவில்லை. நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும ஒரு வீடு தர வேண்டும்; ஒவ்வொருவரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்க வேண்டும்; நல்ல ஆடை, நல்ல உணவு, உடல நலம பாதிக்காத அளவு வேலை நேரம, செலவிறகு மேலாக ஊதியம ஆகிய வற்றைப் பெற்றுத் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர். அவற்றை அனைவரும் வாக்குரிமை வாயிலாக மட்டுமே பெற முடியாதெனபதனை அவர்கள அறிந்திருந்த போதிலும், அவற்றை ஒரு நாள் பெற முடியும என்பதால் மிக்க உற்சாகத்துடன அவ்வியக்கத்தில் பெரும்பாலான தொழிலாளர் சேர்ந்தனர்.

தொடக்கத்திலிருந்தே இவ்வியக்கத்தினரிடையே கருத்து வேறுபாடு வளர்ந்து வந்தது. ஒரு சாரார் அமைதி வழிகளைப் பினபற்றித் தங்களுடைய குறிக்கோளைத் தொடர்ந்து வறபுறுத்தி வருவதன் வாயிலாக நிறைவேற்ற முற்பட்டனர். வில்லியம் இலவெட்டு இவர்களுக்குத் தலைவராக இருந்தார். மனுக்கள தயாரித்துப் பாராளுமனறத்திற்கு அனுப்பி வைத்தனர். முதலாம மனு கி.பி 1839-இல அளிக்கப் பட்டது.அதில் $1\frac{1}{2}$ மிலியன கையெழுத்துகள போடப் பட்டிருந்தன. அதனைப் பாராளுமன்றம் 255ககு 45 என்ற வாககுகளில தளளுபடி செய்தது இரண்டாம மனு கி.பி. 1842-இல் அளிககப்பட்டது. அதில் 4 மிலியன் கையெழுததுகள போடப்பட்டிருந்தன. அதனைப் பாராளுமன்றம் 287க்கு 49 வாக்குகள என்ற கணக்கில் நீககியது. மூன்றாம் மனு ஒன்றில $5\frac{1}{2}$ மிலியன் கையெழுத்துகள் போடப்பட்டிருந்தன. அதில் பல கள்ளக் கையொப்பங்கள இருநதன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தககது இராணி விகடோரியாவுடையதாகும் நாட்டின பல பாகஙகளில இருந்து பேராளர் வந்து அப்பெரிய மனுவைப பாராளுமன்றததின முனனர் அளிகக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த ஏற்பாடு அரசுக்குப பயம் விளைவித்தது. வெசுட்டுமினிசுட்டர் பாலத்துக்கு அருகே ஊாவலம் வந்தது. அதைத் தாணடி வரக்கூடாது என அரசு அறிவிததது. அந்த நேரத்தில பலத்த மழை பொழியலாயிற்று அதனால எநதவிதமான தீய நிகழவும் இனறி மககள கலைநது விட்டனர். மனு அளித்தோரின நம்பிக்கைகள அதனோடு மறைந்துவிட்டன.

மற்றொருசாரார் வனமுறையில நமபிககை வைத்திருநதனர். அவர்களுக்குப் பியர்கால் ஓ கானர் தலைமை வகித்தார். அவர் உணர்ச்சியூட்டும வகையில பேசவும எழுதவும் வலலவர். 'நாரதான் இசுட்டார்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியா. ஐரோப்பாவில கி.பி. 1848-இல் பல இடஙகளில ஏறபட்ட புரட்சி தீவிரவாதத்தில அவருககிருநத நம்பிக்கையை மேலும் வலுவடையச செய்தது. அவருடைய செலவாககின் விளைவாகத் தானியச் சட்டங்களை விலக்குவதறகான முயறசிககுச சாசன இயக்கத்தவா முயறசி மேற்கொளள மறந்தனர். தொழிலாளர்களின கூலியைக குறைக்கவே தானியச் சட்டஙகளை ஒழிகக வேண்டும என்று தொழில அதிபாகள வேண்டுவதாக அவர்கள நமபினர். ஆனால், தானியச் சட்டங்கள நீக்கபபட்ட பிறகு வேளாணமையும், வாணிகமும வளாந்தன. அதன விளைவாகத் தொழிலாளாகள வளமுடன வாழலாயினா. செலவிறகு வேணடிய பணமும மிச்சமாயிற்று. அதனால் ஏறபட்ட மனநிறைவின காரணமாகச் சாசன இயக்கததினருடைய அரசியல் சீா்திருத்த வேணடுகோளில தொழிலாளர் கொணடிருந்த அக்கறை மறைநதது. இவ்வியககம் அழிவுற்றதற்கு இது ஒரு காரணமாகும மேலும், தொழிலாளர் அனைவருடைய கவனத்தையும் இவவியககம ஈர்க்கவில்லை. தங்களுடைய சகதிகளைச் செலவிட அவர்களுள பலருககு வேறு வாய்ப்புகள இருநதன. பலருடைய கவனம் தொழிற்சங்க இயககம், கூட்டுறவு

இயக்கம் ஆகியவற்றில் திரும்பிவிட்டது. மேலும். இங்கிலாந்து மக்களிடையே புரட்சி மனப்பான்மை பெருமளவில் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

சாசன இயக்கம் தோல்வியில் முடிவுற்றது. அது அக்கால மக்களுடைய கேலிக்கு இலக்காகியது. ஆயி னும், பிற்காலத்தில் அவ்வியக்கம் மக்களுடைய மதிப் பைப் பெற்றது. தொழிலாளர் அரசியல் அதிகாரம் பெற வேண்டுவதன் இன்றியமையாமையை அது உணர்த்தியது. அத்துடன் அவர்கள் ஒற்றுமை யாகச் செயற்பட வேண்டிய தேவையையும் அது வலியுறுத்தியது. தி.ஆர்.இரா.

***சாசனச் சட்டங்கள்* (கி.பி. 1813, 1833, 1853)** இந்தியாவில ஆட்சிமுறையைச் செம்மைப் படுத்த ஆங்கில அரசு இயற்றிய சட்டங்களாகும். இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வாணி கக் குழுவின் அரசியல் மற்றும் வாணிக நடவடிக்கை கள், ஒவ்வோர் இருபது ஆண்டுகளுக்கும் ஒருமுறை சாசனச சட்டத்தின் மூலம் புதுப்பிக்கப்பட்டு நீட்டிக் கச் செய்யப்பட்டன.

கி.பி. 1813-ஆம் ஆண்டுச் சாசனச் சட்டப்படி, இந்திய வருவாய் எவ்வாறு செலவிடப்பட வேண்டும் எனத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குட் பட்ட இந்தியர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கென ஆண்டுதோறும் ஓர் இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட் டது. இந்தியர், ஐரோப்பியர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு களை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்க வழிவகைகள் செய்யப் பட்டன.

கி.பி. 1833-ஆம் ஆண்டுச் சாசனச் சட்டப்படி, வங்காள ஆளுநர், இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநர் ஆனார். இந்தியச் சட்டத் துறையின வளர்ச்சிக்கட்ட மாகத் தலைமை ஆளுநர் உள்ளிட்ட சபையில ஐந் தாம உறுப்பினராகச் சட்ட உறுப்பினர் ஒருவா நிய மனம் பெற்றார். இந்தியாவில அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டு, அவர்களின முன்னேற்றத்திற்கு வழி காணப்பட்டது. அரசாங்கத்தில பதவிகள பெறும் உரிமையைச் சமயம், பிறப்பிடம், குலம், சாதி போன்ற காரணங்களுக்காக யாரும் மறுக்ககூடாது.

கி.பி. 1853-ஆம் ஆண்டுச் சாசனச் சட்டப்படி, கம்பெனியின இந்திய நிருவாகம் சிறப்பாக நடை பெறத் துணைத் தலைமை ஆளுநர் ஒருவர் நியமிக் கப்பட்டார். பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள் கொண்ட இந்தியச் சட்டசபை முதன்முதலாகத் தோற்றுவிக் கப்பட்டது. எல்லாச் சட்டங்களும் இந்தியத் தலைமை ஆளுநரின அனுமதி பெற்றபின் இந்தியாவில் நடை முறைக்கு வந்தன. சட்டசபையின நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் தடுக்கவும் இந்தியத் தலைமை ஆளு நருக்கு உரிமை உண்டு. எம்.உ.

துணை நூல்கள்:

தங்கவேலு, கோ. இந்திய வரலாறு கி.பி. 1526-இலிருந்து இன்று வரை. பழனியப்பா பிரதர்ஸ். முதற்பதிப்பு, சென்னை. 1971.

Ashirbadilal Srivatsava, History of Modern India. Shiva Lal Agarwala & Company, Educational Publishers, Agra, 1969.

***சாசி பான்சுலே* (கி.பி. 1602-1664):** புகழ் மிக்க மராட்டிய சத்திரபதி சிவாசியின் (கி.பி. 1630-1680) தந்தையான சாசி பான்சுலே, பீசப்பூர் சுல் தான், அகமதுநகர் சுல்தான் ஆகியவர்களின் கீழ் அலுவலராகப் பணிபுரிந்தவர்; கர்நாடகத்தில் மராட்டியரின் ஆட்சியை நிறுவியவர். சாசி பான சுலே (Shaji Bhonsle) இந்துப் பண்பாட்டின் வளர்ச் சிக்கு மிகவும் பாடுபட்டவர்.

மாலோசியின் (Maloji) மகனான இவர் கி.பி. 1602-இல் (கி.பி. 1594 என்பாரும் உளர்) பிறந்தார்; சாசரீபு (Shah Sherif) என்னும் முசுலிம் துறவி யின் பெயரே இவருக்கு இடப்பட்டது. பாபாசியின பேரரான சாசி, தம் தந்தையின் இறப்பிற்குப்பின் நிசாம் சாகி அரசில் பணியேற்றார். இவர் கி.பி. 1620-இல தேவகிரி யாதவ குலத்தைச் சேர்ந்த சீசாபாய் (ஜீஜாபாய்) என்னும் அம்மையாரை மணஞ் செய்து கொண்டார். இவர்கட்கு 19 2.1630-இல் சிவாசி மக னாகத் தோன்றினார். இவர் கி.பி. 1620 முதல பல போர்களில் ஈடுபட்டார். அவற்றுள் கி.பி. 1624-இல் இவர் மாலிக் அமபருடன் சேர்ந்து முகலாய-பீசப்பூர் படைகளை முறியடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பீசப் பூர் சுல்தானான அடில்சாவிடம் சாசி கி.பி. 1625-1627 ஆண்டுகளில பணியாற்றினார். சுல்தானும் இவ ருக்கு 'மகாராசா' என்னும் பட்டத்தை வழங்கினார். இவர் கி.பி. 1628-இல் அகமது நகர் சுலதானிடம் பதவியிலமர்ந்தார். இவர் மாமனார் உலுக்சி சாதவ ராவு (Lukhji Jadhaorao) கி.பி. 1630-இல அகமது நகரச் சுல்தானால் கொலையுண்டதால், கலகத்தில் ஈடுபட்டார். அத்தருணத்தில முகலாயப் பேரரசா சாசகான், இவரை 5000 குதிரைவீரர்களுக்குத் தலை வரான பஞ்சசாரி (Panjhazari) என்னும் தகுதியில், மன்சப்தாராக முகலாயரின் படையில் அமர்த்திக் கொண்டார்.

முகலாயரது படையில் பணிபுரிய விரும்பாத இவர், கி.பி. 1632-இல் அப்பதவியில் இருந்து விலகி, அகமது நகரப் பணியிலும், பீசப்பூரின் பணியிலுமாக மாறி மாறிப் பணிபுரிந்தார். அதன் விளைவாக இவ ரது சாகீர்கள் பெருகின; பெயரும் புகழும் பெருகின. பீசப்பூர் அரசு கர்நாடகத்தை வெற்றிகொண்ட போர்களிலெல்லாம் சாசி பெருவீரம் காட்டிப் போர்

புரிந்தார். இவ்வெற்றிக்குப் பின்னர் இவருக்குப் பூனா, பெங்களூர் ஆகிய பகுதிகள் மானியமாக அளிக்கப்பட்டன. இவருக்குத் துக்காபாய் எனனும் இரணடாம் மனைவி ஒருத்தியும் உண்டு. இவர் களுக்குப பிறந்தவரே தஞ்சை மராட்டிய அரசைத் தொடங்கிவைத்த ஏக்கோசி எனற வெங்கோசி ஆவார். சாசி 23.1.1664-இல் காலமானார்.

சாசி, இந்துக் கோயிலகளையும் கலைச் செல்வங் களையும் அழித்த முகம்மதியர்களைத் தடுத்துநிறுத் தினார்; கலைகளை வளர்த்தார். மராட்டியர்களது தலைவரான பின்னர், பெஙகளூரையும் நந்தி துர்க் கத்தையும் தலைநகராகக் கொண்டு தம ஆட்சிப் பகுதியை ஆணடார். சிறந்த வடமொழி நூலகளை இயற்றிய செயராமர் எனனும அவைக்களப் புலவருக்கு இவர் பேராதரவு நலகினார். அரசிழந்த இந்து சிற்றரர்களுக்குத் தம் நாட்டில நிலங்களைக் கொடுதது வேளாணமையைப் பெருககினார்.

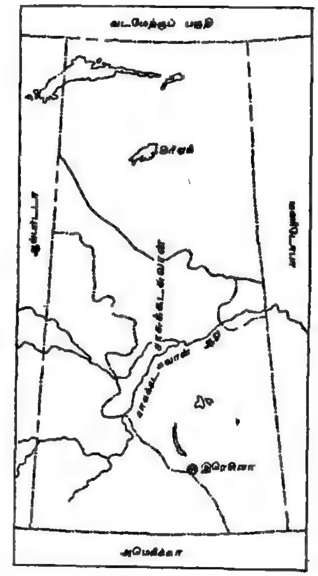
புகழ்மிக்க மனனர்களான சிவாசியையும், ஏக் கோசியையும் ஈனறெடுத்து, இந்து தருமத்தை நிலை நாட்டிய சாசி தெனனிநதிய வரலாறறில் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். இணையற்ற வீரரான இவர் தம் மகன் சிவாசியையும வீரமறவராக உருவாககினார். ம இ.

துணைநூல்

Govind Sakharam Sardesai, The Main Currents of Maratha History, Phoenix Publications, Calcutta 1949.

சாசுக்கட்சுவான் கனடாவின் மிகப் பெரிய மாநிலங்களுள் ஒன்றாகும். இப்பகுதியில சாசுக்கட்சு வான் (Saskatchewan) ஆறுபாய்வதால் இப்பெயர் பெற்றது. அமெரிகக கிரீக் இநதியர் (Creek Indian) மொழியில் சாசுக்கட்சுவான எனபது 'வேகமாகப் பாயும்' எனப் பொருள்படும். இதன் தலைநகர் இரெ சினா. இம்மாநித்தின பரப்பளவு 651,900 ச.கி.மீ. இதன் மக்கள் தொகை 968,313 (1981).

வரலாறு: அமெரிகக இந்தியர் வாழ்நது வந்த இப் பகுதியை கி.பி. 1690-இல கென்றி கெல்கி எனனும் ஆங்கிலேயர் கணடுபிடித்தார். ஆங்கிலேயரும் பின் னர்ப் பிரெஞ்சுக்காரரும் உரோம வாணிகத்தில ஈடு பட்டு இங்குக் குடியேறினர். இப் பகுதியின உரிமையை கி.பி. 1763-இல் ஏறபட்ட பாரிசு உடன்படிககையின படி இங்கிலாந்து வணிகக் குழுமம் பெறறது. அக் கம்பெனி கனடாவிற்கு கி பி. 1870-இல் அவவுரி மையை விற்றதால அதன் வடமேற்குப பகுதியுடன் இது இணைக்கப்பட்டது. மக்களதொகை பெருகவே இது தனி மாநிலமாகப் பிரிய வேணடுமெனக்

சாசுக்கட்சுவான அமைவிடம்

கிளர்ச்சி ஏற்பட்டதால, 1905-இல் கனடாப் பாராளு மன்றம் இதனைச் சாசுக்கட்சுவான, ஆலபாட்டா என்னும இரு மாநிலஙகளாகப் பிரித்தது.

இமமாநிலத்தில் ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுககார ரும் மிகுதியாக உளளனா. அமெரிக்க இநதியர்கள 45,000 பேரே இருககினறனா. இவாகளுள பெரும்

சாசுக்கட்சுவான் ,கரம்

பாலோர் கிறித்தவர்கள். எனவே, இம்மாநில அரசியலில் சமயம் முககியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஆட்சி இம்மாநிலம் கனடியக் கூட்டரசில் சேர்நத ஒரு மாநிலமாகும். எனவே, கூட்டரசால் நியமிக்கப் பட்ட துணை ஆளுநர் இம்மாநிலத்தின் தலைவராவார். 60 உறுப்பினர்களைக கொண்ட மாநில அவையும,தலைமை அமைச்சரும், அவருடைய நிருவாக அவையும் மாநிலத்தை ஆளுகின்றன. இம்மாநிலம் கனடியக கூட்டரசின் ஆளவைக்கு (Senate) 6 உறுப் பினர்களையும், மக்கள் சபைக்கு 14 உறுப்பினர்களையும் அனுப்புகிறது.

உழவு: இம்மாநிலத்தில் சாசுக்கட்சுவான ஆறு பாய்வதால் இம் மக்களின் முக்கிய தொழில் வேளாணமை. இங்கு 69,600 பெருமபண்ணைகள உள்ளன. உலகிலேயே மிகுதியான கோதுமையை விளைவிக்கும் இடங்களுள் இது ஒன்றாகையால கனடாவின் கோதுமைக் களஞ்சியம்' என்று சொலலப் படுகிறது. கோதுமையுடன் கம்பு, ஓட்சு, பார்லி, உருளை ஆகியவை பயிரிடப்படுகினறன.

தொழில்கள்: மண்ணெணணெய் 1950-இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து எண்ணெய்ச் சுததிகரிப்பு முக்கிய தொழிலாகும் இங்கு உயர்தர மரஉப்பு (Potash) கிடைப்பதால் சுரங்கத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்துளளது. மற்றும் நிலக்கரி, விணமம் (Uranium) ஆகியவை வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. உணவுப் பொருளகள், மரச் சாமான்கள், இயந்திரங்கள, உலோகஙகள, இரசாயனப் பொருளகள் ஆகியவற றைத் தயாரிக்கும தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன.

சாசுக்கட்சுவான்[2]: இது தென்மத்திய கனடா வில் சாசுக்கட்சுவான் (Saskatchewan), ஆலபெர்ட்டா மாநிலஙகளில் பாயும் பெரிய ஆறாகும். இவ்வாற்றின் பெயரையே அம்மாநிலமும கொணடுள்ளது.அமெரிக்க கிரீக்கு இந்திய (Creek Indian) மொழியில் 'சாசுக்கட் சுவான்' என்பது 'வேகமாக ஓடும்', எனப் பொருள படும். இது 1930 கி.மீ. நீளமுளளது. இது கனடாவில் நானகாம பெரிய ஆறாகும்

ஆற்றின் போக்கு: இதனை வடக்குச் சாசுக் கட்சுவான், தெற்குச் சாசுக்கட்சுவான் இவை இரணடும் இணைநத சாசுக்கட்சுவான் என மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். பிராசு, கிளியர் வாட்டர், வெர்மிலான, பேடில் ஆகிய ஆறுகள் வடக்குச் சாசுக்கட்சுவானின் கிளை நதிகளாகும். தெற்குச் சாசுக்கட்சுவானுககு ஓலட்மேன், பவ்

சாசுக்கட்சுவான் சட்டமன்றம்

இரெட்டீர் ஆகிய கிளை நதிகள உண்டு. இவை இரண்டும் இராக்கி மலைகளில் தோன்றிக் கிழக்கு நோக்கி ஓடி,ஆல்பெர்ட்டா,சாசுக்கட்சுவான் மாநிலங களில் பாய்கின்றன. இவை மத்திய சாசுக்கட்சுவான மாநிலததில ஒன்று சோந்து சாசுக்கட்சுவான் எனற பெயரில ஓடி, செடர் ஏரியில் வீழ்ந்து, பினனாக கிழக்கு நோக்கிச் சென்று,மணிடோபாவை அடைநது, வின்னிபெக்கு ஏரியில் கலநதுவிடுகினறன.

பயன்கள்: இந்த ஆறு கி.பி. 1741-இல் கணடு பிடிக்கப்பட்டது. இதனை வாணிகக் கம்பெனிகள கனடாவின வடமேற்குப் பகுதியுடன உரோமவணிகப் போக்குவரத்திற்குப் பயனபடுத்தின ஆல்பெர்டாவில் 1901-இலும சாசுக்கட்சுவானில அதனபின்னரும் இது பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதனால் சாசுக்கட்சுவானில் உழவுத் தொழில் பெருகியதால் இது கனடாவின 'கோதுமைக களஞ்சியம' எனப் பெயர்பெற்றது. பின்னர் நீர்மினவிசை தயாரிப்பதற் கும் இது பயனபடுததப்பட்டது தெற்குச சாசுக்கட்சு வானிலுளள 'கார்டினா அணையும்', சாசுககட்சு வானிலுள்ள பெரிய இராபிட்சு அணையும இவ் வாற்றில் கட்டபபட்டுள்ள குறிபபிடத்தகக அணை களாகும. சி.இரெ.

சாசுவத நிலவரித்திட்டம்: இது இநதியா வில் தலைமை ஆளுநராக இருந்த காரன்வாலிசு பிரபுவால (கி.பி. 1786-93) கொணடுவரப்பட்ட நிலவரி ஏறபாடாகும். இததிட்டத்தினால அரசிற்கு நிலையாக ஒரு குறிபபிட்ட தொகை நிலவரியாக வநது சேர்ந்தது இத்திட்டத்தின் வாயிலாகக காரன வாலிசு இந்தியரைத தனிச்சொததுக்கு உரிமை யாளராக ஆககினார். எனவே, இவர் 'இநதியாவின தனிச் சொத்துரிமைத் தநதை' எனச் சொல்லப்படு கிறார். அதனால், இந்திய வரலாற்றில் காரன்வாலிசு பிரபு ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெறறுள்ளாா. இவர் திட்டததிற்கு நிலையான நிலவரித்திட்டம் அல்லது சாசுவத நிலவரித திட்டம் (Permanent Revenue System) எனறு பெயர்.

இராபாட்கிளைவு வஙகாள நவாபிடமிருநது வஙகாளம், பீகார், ஒரிசா ஆகிய மாநிலஙகளில வரிவசூல் செய்யும் உரிமையைப் (Diwani) பெற்றார். ஆட்சித்துறையில போதியபயிறசி இல்லாத கிழககிநதி வணிககுழுவினர்வரியை நிருணயிப்பதிலும், வசூலிப் பதிலும் சிறந்ததோர் கொளகையைப் பினபற்ற வில்லை. எனவே, இவர்கள் நிலஙகளை ஆண்டு தோறும ஏலம்விட்டு அவற்றைக் குத்தகைக்கு அளித் தனா. அதனால் அரசியலாருககும், உழவர்களுக்கும் நனமை ஏற்படவிலலை. வாரன் ஏசுடிங்சு கி.பி. 1772-இல் ஐந்து ஆணடுகளுக்கு ஒருமுறை நிலஙகளை ஏலம் விடும் முறையில குத்தகை வாங்கினார். சமீனதாா கள் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிப் பாக்கி குவிநதது. வறட்சி, பஞ்சம் காரணமாகச் சில சமயங களில் வரி வசூலாகவில்லை; நிலைமை மோசமாகியது. வேளாணமையும வாணிகமும் வறண்டதையும், உழவர் களும் சமீன்தார்களும வாட்டமுறறதையும, வட்டிக் கடைக்காரனமட்டும் கொழுத்ததையும் காரன்வாலிசு கணடார்' எனறு இராபர்ட்சு உணமை நிலையைப் படமபிடித்துக் காட்டுகிறார். பிட்இந்தியச் சட்டமும (கி.பி. 1784) வங்காளத்தில நிலவரியைச் சீராக்கி, வருவாயைப் பெருக்க வலியுறுத்தியது. காரனவாலிசு பிரபு, முதல் பத்தாணடுக் காலத்திறகான ஒரு நிலை யான வரிமுறையை வகுத்தாா. இப்பணியில சேம்சு கிராணடு, சொனதன்டஙகன, சர்சான் சோர் (Sir John Shore) முதலியோர் காரன்வாலிசுக்கு உதவி னர். காரனவாலிசு வகுத்த இத்திட்டத்தினபடி பத்தாணடுகள வரை நிருணயம் செய்யப்பட்ட குறிபபிட்ட தொகையை அரசியலார் ஒழுஙகாகப பெறமுடிந்தது. ஆணடுதோறும ஏல அடிப்படையில குத்தகைக்கு விடும் முறை நிறுததபபட்டது

நன்மைகள்: இத்திட்டத்தால பல நனமைகள விளைந்தன. 1) அரசிற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வருவாய ஆணடுதோறும் கிடைத்ததால்,இதனை எதிர்பார்த்து, அரசு திட்டமிட்டுச் செலவிட ஏதுவாயிற்று. 2) வேளாளர், நீணட காலம் நிலம் தம்மிடமே இருககு மெனற எண்ணத்தால, உரிய அளவில் உரமிட்டு நம்பிக்கையுடன பயிரிட முடிநதது. காடு, கரம்புகள பணபடுத்தப்பட்டுச சாகுபடிக்குக கொணடுவரபபட் டன. இதனால விளைநிலங்களின அளவு மிகுந தது; வேளாண்மை விரிவடைநதது. உழவர்கள உரி மையுடன் வாழச் சமீனதார்கள வழிவகுததனர். இவறறால் நாடும் வளம பெறறது. 3) சமுதாயததில நிலககிழார் என்னும ஒருபிரிவினர் உருவாக இத திட்டம் வகை செயதது. உழைக்காமலேயே பலனை அனுபவித்து வந்த இவர்கள், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிககு ஆதரவாகச் செயற்பட்டனர். 4) நிலங்கள அனைத் தும் தொடர்நது பயிரிடப்பட்டன. சமசசீர் பொருளா தாரமும வளர்நதது. உழவர்களை அடிக்கடி நிலத்தி னின்றும் வெளியேற்றும் முறை நீக்கப்பட்டது. சொத்துகளைப் பதுக்கும நிலையும மறைந்தது. ஆணடுதோறும் நிலததீாவையை நிருணயிக்கும் தீய முறையும் மறைநதது. 5) வரிவசூல் செய்தல எளிதா யிற்று. அரசும நிலையான வருவாயைப் பெறறு வேளாணமைகுச் செலவிட்டது. நாட்டின் வளம் பெரு கிற்று. வாணிகமும் தொழிலகளும வளர்நதன. உழைப்பின்றி வாழ்ந்த செல்வப் பெருங்குடியினர் கலை, இலக்கியம், பணபாடு ஆகியவற்றை வளர்த் தனர். 6) முனபு ஆணடுதோறும் வரிநிருணயத்திலும்

வசூலிலும் ஈடுபட்டிருநத குழு ஊழியர்கள, இப்போது திறமையுடன் நீதித்துறையில் பணியாற்ற முடிந்தது

தீமைகள: நிலத்தினமீது எவ்வித உரிமையுமின்றி, வரிவசூல் செய்யும் முகவர்களாக மட்டுமே செய லாற்றிய சமீனதார்கள், இப்போது பல கிராமங் களின் உரிமையாளர்களாகிக் குறுநில மன்னர்கள போன்று செல்வாக்குடன வாழத் தொடங்கினர். உழைத்து வாழும் உழவர்கள் அவர்களின் தயவில் வாழும் கூலியாட்களாக மாறினர். 2) கி.பி 1793-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பத்து ஆண்டுகளுக்கு நிலவரி நிருணயம் செய்யப்பட்டதால, தனது தேவைக்கேற்ப அரசு நில வரியை உயர்த்த முடியாது போயிற்று. ஆண்டுகள் செல்லச்செல்ல நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்தது; விலை வாசிகளும் ஏறின. அதனால், அரசும் உழவர்களும் துன்பமடைந்தனர்; சமீன்தார்களோ உல்லாசமாக வாழ்ந்தனா. 3) இத்திட்டம் வங்காளத்தில் மட்டும் செயற்பட்டதால, அரசாங்கத்தின் அதிகப்படியான செலவுகளுக்கேற்ப வரியை உயர்த்த முடியவில்லை. ஆணடுதோறும் வருவாய்க்கு மேல் முந்நூறு லட்ச ரூபாய், அரசு செலவிட நேர்ந்தது. இதனைச் சரிக் கட்டச் சென்னை, பம்பாய் போன்ற மாநிலங்களில அதிக அளவில வரிவசூல் செய்ய வேணடிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 4) மேலைநாட்டு நாகரிகத்தில் திளைத்த சமீனதார்கள் அளவுக்குமீறிய அளவில் செலவு செய்யத்தொடங்கினர், இதனால் அரசாங்கத்திற்குக் கட்டவேணடிய குத்தகைத் தொகையைக்கூட அவர் கள உரியகாலத்தில் செலுத்தத் தவறினர். 'காலாவ திச் சட்டம்'என்னும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வரிப் பாககிக்காக, அவரது குத்தகை ஒப்பந்தம் நீக்கப்பட் டது. அவர்களின் உடைமைகள் ஏலத்தில் விடப்பட் டன. பல பரம்பரைச் சமீன்தார்கள் ஏழைகளாயினர். எடுத்துக் காட்டாகப் பிசுனாப்பூர் மன்னர், தினாப் பூர் மனனர், கோசிசுர மன்னர் முதலியோர் குடும பத்தினரைச் சுட்டலாம். இவர்களை அடுத்துச சமீன் களைக் குத்தகைக்கு எடுத்தவர்கள், உழவர்களிடம் அதிகவரி வசூலித்துத் துன்புறுத்தினர்.

திட்டத்தைப் பற்றிய மதிப்டு: நன்மைகளையும் தீமைகளையும் கொண்ட இத்திட்டம் பற்றிப் பலர் பலவிதமாகக கருதுகின்றனர். சர்சான் மால்காம் மார்சுமேன், டாக்டர் தத்துமுதலானோர் இத்திட்டத் தைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். இது ஒரு தைரியமான, அறிவார்ந்த திட்டம் என்று மார்சுமேன புகழ்கிறார். அறிஞர் தத்து அவர்களும் 'ஆங்கிலேய அரசு இநதிய மக்களுக்குச் செய்த நனமைகளுள் நிலையான நில வரித்திட்டம் மிகச் சிறப்பானதொனறாகும்' என்று பாராட்டுகிறார். ஆனால், பேடன் பவுல் என்பார் 'வரலாற்றுப் பகுதியைத் தவிர, நடைமுறையில் போற்றக்கூடிய சிறப்பு இதனிடம் ஒன்றுமிலலை' எனக்குறிப்பிட்டு இத்திட்டத்தைக் குறை கூறுகிறார். நிலத்தின் மதிப்பீட்டையும், விளைச்சலின் மதிப்பீட் டையும நுண்ணிதின் ஆராயாமல், இத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதால் இது வெறறி பெறவில்லை. ஒன்று இத்திட்டத்தை நீண்ட காலத்திற்குரிய திட்ட மாக்கியிருக்க வேணடும்; அல்லது குறைபாடுகளை உணர்ந்தவுடன் அவற்றைத் திருத்தியமைத்திருக்க வேண்டும். இரண்டையும் செய்யாததால் இத்திட்டம் தோற்றது. சமீனதார்கள் ஆஙகிலேயர்களுக்கு நன்றி யுள்ளவர்களாக மாறியதால், நாட்டின் பொருளா தாரத்தில் உயாவு தாழ்வுகள் தோன்றின. மொத்தத் தில் இது ஒரு தோல்வித்திட்டமேயாகும். ம,இ.

சாசெபோ சப்பானில் உள்ள ஒரு துறைமுகம். இது கி.பி. 1886-இல அமைக்கப்பெற்றது. சாசெபோ (Sasebo), கியூசு (Kyushu) தீவின் வடமேற்கில் ஓமுரா விரிகுடாவில் உள்ளது. இதற்குத் தென்மேற்கில் சுமார் 64 கி.மீ. தொலைவில் நாகசாகி நகர் உள்ளது. முக்கிய கடற்படைத் தளமாகவும் சிறந்த நிலக்கரி வாணிகத்தலமாகவும் கப்பல் கட்டும் தொழில நகர மாகவும் இது திகழ்கிறது. இதன் மககள் தொகை 252,000 (1983). தெ.பா.

சாசேவன் பழங்குடி ஈரானில் வாழும் தொன் மையான நாடோடிப் பழங்குடியாகும். இப்பழங்குடி யினருள் பலர் இனறு நாடோடிகளாகவும் அரை நாடோடிகளாகவும் சிலர் நகரவாசிகளாகவும் உள்ள னர். குறைந்தது 5000 குடும்பங்கள் இன்று நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளன.

சாசேவன் (Shahsevan) என்னும் பெயரில் பல இனக்குழுக்கள் இன்று ஈரானில் உள்ளனர். இவர் களுள் பெரும்பாலோர் சோவியத்து எல்லைக்கருகில் உள்ள கிழக்கு அசார்பெய்சன் (Azarbaizan) மாநிலத் தில் வாழ்கின்றனர். சியா முசுலிம்களான இவர்கள் அசார்பெய்சானிய துருக்கி மொழியைப் பேசுகின்ற னர்.

சபாவிது (Safavid) மரபினைச் சேர்ந்த சா அப் பாசு (Shah Abbas) அரசன் கி.பி. 1600-களில் பல மக்களினங்களை ஒன்று சேர்த்து வாழவைத்தான். அவாகளின் வழி வந்தவர்களே சாசேவன் பழங்குடி யினர் என ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடுவர். கடந்த 250 ஆண்டுகளாக அசார்பெய்சன் பகுதி போர்க்களமாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. ஈரானுக்கும் அதன் அண்டைய நாடுகளுக்கும் நடந்து வந்த போர்கள் இப்பகுதி யினைப் பெருமளவு ஈடுபடுத்திக் கொண்டன. அத னால் இப்பகுதியில் வாழும் சாசேவன் பழங்குடியின ரும் ஈரானின் வரலாற்றிலும், அசார் பெய்சன் மாநிலத்தின் வரலாற்றிலும் முதன்மையான இடம் பெற்றுளளனர்.

உருசியர்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்க காலத்தில, சாசேவன பழங்குடியினர் குளிர் காலத்தில் வாழும் முகான் (Mughan) பகுதிகளைக் கைப்பற்றினர். அதன பின்னர் இவர்களிடமிருந்து 1923-ஆம் ஆண்டளவில் ஆயுதங்களும் கைபபற்றப் பட்டன. அதனால் இவர்கள் சட்டத்திற்குக கட்டுப் பட்டு வாழாமல் அடிககடி வன்செயலகளில் ஈடுபட லாயினர். இவர்களின் கொள்ளையடிக்கும் செயலகள் உருசிய, ஈரான் எல்லைப் பகுதிகளில் வாழும் பிற மக்களுக்கும் இப்பகுதிகளில் நடைபெற்ற வாணிகத் திற்கும் இடையூறாய் அமைநதன. இவர்களின் செயல் களினால் ஈரானுக்கும் உருசியாவிற்கும் அடிக்கடி பூசல்கள் ஏற்பட்டன.

ஈரானின் எல்லைப பகுதியில் வாழும் இவர்கள தம் வாழுமிடத்தால மட்டுமனறி இவர்கள கட்டும் கூடாரங்களின் அமைப்பினாலும் பிற நாடோடிக் குழுக்களிடமிருந்து வேறுபடுகினறனர். ஈரானின பெரும்பாலான நாடோடிக் குழுவினர் அரேபிய பெதோவு (Bedou) குடியினரைப் போன்று ஆட்டுத் தோலினைக கொணடு செவவக வடிவில கூடாரங களை அமைத்து வாழ்கின்றனர். ஆனால் சாசேவன பழங்குடிகள அரை வட்ட வடிவிலான கூடாரங களைக் கட்டி வாழ்கின்றனர். ஒவவொரு கூடாரத திற்கும் வலுவான மூன்று கம்பங்களை முக்கோண மாக நட்டு அதன் மேல ஆட்டுத் தோலாலான விரிப்பை இட்டு மூடுகினறனர். சந்தையிலிருந்து பெறப்படும் இக்கம்பங்கள 20 ஆணடுக் காலம் நிலைத் திருக்கினறன. ஒவ்வொரு கூடாரத்திலும் சராசரியாக ஏழு அல்லது எட்டுப் பேர் கொணட குடும்பம வாழ கிறது. பெரும்பாலான குடும்பங்கள கூட்டுக் குடும்பங களாகும். மணமான மக்கள் தங்கும் பொருட்டு அமைக்கும் தனியறை தவிரக் கூடாரத்தில் வேறு பிரிவுகள் இல்லை இந்த அறையும் ஓராணடுக காலத் திற்கே வைத்துள்ளனர்.

இவர்களது முதன்மையான உணவு ரொட்டி. கம்பளி, கால்நடைகள், மிகுதியாக உள்ள பால் முத லானவற்றை விற்றுத தமக்குத் தேவையான பொருள் களைப் பெற்றுக் கொள்கினறனர். கால்நடைகளை மேய்த்தல், பால கறத்தல், கால்நடைகளின உரோமத்தை நீக்குதல், கால்நடைகளைச் சந் தைக்குக் கொண்டு சென்று விற்றல் முதலானவை ஆண்களின் தொழிலகளாகும். கூடாரங்களை அமைத் தலும் ஆணகளின் பணியாகும். பெண்களும் குழந்தை களும் நீா கொண்டு வருதல், வீட்டு வேலைகளைச் செய்தல் முதலானவற்றைக் கவனிக்கின்றனா. ஒவ் வொரு நாளும் பெணகள் ரொட்டி தயாரிததல, வெண்ணெய் பதப்படுத்தல், கம்பளி நெய்தல் முத லானவற்றைச் செய்தாக வேண்டும்.

ஆட்டு மநதை

சாசேவன் நாடோடிகள இன்று 30 குழுகக ளாக உள்ளனர். 50 குடும்பஙகளிலிருநது 1000 குடும பஙகளைக் கொண்ட ஒவவொரு குழுவும் ஒரு தலை வனைக் கொண்டுள்ளது. காலநடை வளர்த்தலில் நான்கைநதுகுடும்பங்கள் ஒனறு சேர்ந்து உதவிககொள கினறன. இவர்கள் பெரும்பாலும் நெருஙகிய உற வினர்களாக இருபபர். கோடைக் காலத்திலும் குளிர் காலத்திலும் கால்நடைகளை மேயப்பதற்கு ஒரு குழு விலுள்ள ஒவ்வொரு 25 குடும்பஙகளுக்கும் ஒரு தனி யிடம் (திரெக்- Tirehs) உண்டு. சமயச் சடங்குகளின போதும் பிறசமுதாய நிகழ்ச்சிகளின்போதும் ஒருகுழு வைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஒனறு சேர்நது கொணடாடு கின்றனர். சமுதாய நிகழ்ச்சிகள இவாகளின் குழுத் தலைவனால் நடத்தப்படுகினறன. இவர் 'தாடித் தலைவன்' (Grey Beard) எனறும் கூறப்படுவார். இந்த தலைமைப் பதவியைப் பெறுவதற்கு அவரோ அவர் மகனோ கல்வியறிவு பெற்றிருகக வேண்டும். அவரே அரசு அதிகாரிகளிடம் சென்று தங்கள குழுவினரின் நலன்களுக்காகச் செயலாற்ற வேண்டும் அதுமட்டு மன்றி அவர் மிகுந்த செல்வராகவும் இருக்க வேணடும்.

வெளியார் வரும்போதெலலாம் அவருக்கு விருந்து கொடுககவும முதன்மையான நிகழ்ச்சிகளினபோது தம் குழுவினருக்குச் சிறுப்பாக விருந்தளிக்கவும வேண்டும்.

நவம்பா முதல் மே வரையிலான குளிா காலத்தை இவர்கள முகான புல்வெளிப் பகுதிகளில் கழிககின்றனர். இது கடல் மட்டத்திற்கு மேல் அதிக உயரமான பகுதி அன்று. கோடைக் காலங்களில் சப லான் (Sabalan) மேட்டுநிலத் தொடர் பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்கினறனர். இவர்கள் 100-இலிருந்து 150 மைல் வரையில் இடம் பெயர்வது மூலம் பருவ மாற்றத்தின் கடுமையான காலநிலையிலிருந்து ஒதுங்கி வாழ்கின்றனர். இவர்களைப் போன்றே கால் நடைகளுக்கும் பலவகையான கூடாரங்கள கட்டி, கடுமையான காலநிலையிலிருந்து அவற்றைக் காப் பாற்றுகின்றனர். பிபபிரவரி மூதல் ஏப்பிரல் வரையி லான காலத்தில் வணிகாகள் ஆட்டு மந்தைகள் உள்ள இடத்திற்கு அருகில் கூடாரம் அமைத்து ஆட்டுப பாலைக் கறக்கும் இடத்திலேயே பெறுகின்றனர். பின் அங்கேயே அதனைப் பாலாடைக் கட்டிகளாகச் செய்து விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்கின்றனர். கடு மையான குளிர் காலத்திறகுப் பின்னர் மார்ச்சு அல லது ஏப்பிரலில் ஆட்டு உரோமங்களை வெட்டி விற் பனை செய்கின்றனர். ஈரானின் பெரும்பகுதி மக்க ளுக்குச் சாசேவன் மக்கள் வளாக்கும் ஆடுகளே இறைச் சியைத் தருகின்றன. ஆடுகளை வணிகர்கள மந்தை யுள்ள இடங்களிலேயே விலைக்குப் பெற்றுக்கொள கின்றனர்.

ஈரானின் புததாண்டு நாளான மார்ச்சு 21-ஆம் நாளன்றுதான் இவர்களுககு இளவேனிற் காலம தொடங்குகிறது. இக்காலஙகளில் ஆட்டு மந்தை களைப் பல இடங்களில் இவர்கள மேயக்கின்றனர். பொதுவாக ஒவ்வொரு குடும்பமும் மூன்று அல்லது நான்கு ஒட்டகங்களைக் கொணடுளளது. இவைதாம் ஒரு குடும்பத்தின் அனைத்துப் பொருள்களையும் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல உதவுகின்றன.

சாசேவன் மக்கள 1923இலிருந்து பல மாற்றங களைப் பெற வேண்டியவராயினர். குறிப்பாக, 1930 க்குப் பிறகு அரசு நாடோடித் தொழிலையும் கூடாரம அமைத்து வாழ்தலையும் தடை செய்தது. அதற்கு மாறாக நிலையான வீடுகட்டி வேளாண்மை மேற்கொள்ள வற்புறுத்தியது. சோவியத்து அரசும் ஈரானிய அரசும் கூட்டாக இணைந்து மேற்கொண டுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டம் சாசேவன் மக்களை வேளாண் தொழிலில் ஈடுபட ஊக்குவித்துள்ளது.

சீ.ப.

சாஞ்சசு, சார்சு **(1906-1972)**:அமெரிக்க நாடு களில் இசுபானிய மொழி பேசும் அமெரிக்கக் குழந் தைகளுக்குக் (Spanish speaking children) கல்விச் சீர் திருத்தஙகளின இன்றியமையாமை குறித்துப் பேசிய வர்களுள் முதனமையான அமெரிக்க நாட்டுக் கல்வி யாளர் இசுபானிய மொழி பேசும் அமெரிக்கக் குழநதைகளின கல்விச சிக்கல்களுக்கும் அவர்களின் கொடிய வறுமைக்குமுள்ள தொடர்பினைச் சார்சு சாஞசசு (George Sanchez) அரசின் கவனத்திற்குக் கொணடு வநதாா.

சார்சு சாஞ்சசு

சார்சு சாஞ்சசு, இசுபானிய மொழி பேசும் சமு தாயத்தினா உறையும் இடங்களில் அமைந்துள்ள பள்ளிகளில் இருமொழிவழிக் கலவி (Bilingual Education) வசதி வருவதற்காக வாதாடினார். இசுபானிய மொழி பேசும் ஆசிரியர்களைப் பணியமாத்தியும், பலவேறு பாடங்களை இசுபானிய மொழியிலேயே கற்பித்தும பளளிகளில் இருமொழி வழிக கலவி முறை ஏற்படுத்த முனைந்தார். அதற்காக மெகசிகோ நாட்டு அமெரிக்கர்களின் (Mexican Amrcians) ஆராய்ச்சிகளின் பங்கினை எடுத்து விளககி னார்.

கல்விச் சீர்திருத்தம் குறித்துச் சார்சு சாஞ்சசு பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியபோதி லும், இவர் சீர்திருத்தங்கள் 1960-ஆம் ஆண்டுகளில் யாராலும் ஏற்கப்படாமல் இருந்து வந்தன. அப் போது, 'சிக்கானோ இயக்கம்' (Chicano movement) மட்டும் இசுபானிய மொழி பேசும் சமுதாயத்திலுள்ள அமெரிக்கக் குழந்தைகளுக்கு இருமொழிவழிக் கல்வி குறித்து மிகுதியாகப் பேசி வந்தது.

வடக்கு மெக்சிகோவிலுள்ள (North Mexico)

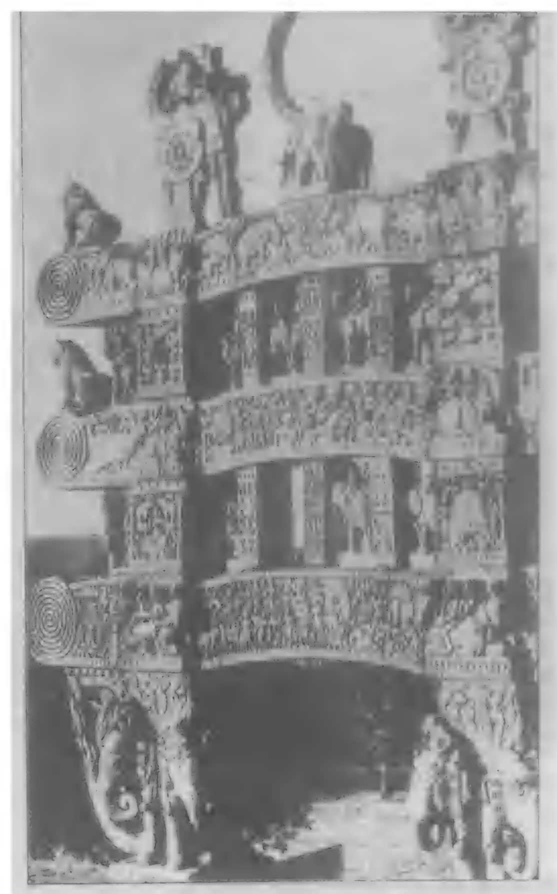
ஆல்புகொர்க்கு (Albuquerque) என்னுமிடத்தில் பிறந்த சார்சு சாஞ்சசு 1934-இல் பெர்கிலியில் (Berkeley) உள்ள கலிபோர்னியப் பல்கலைக் கழகத்தில் (California University) கல்வியியலில் அறிஞர் பட்டம் பெற்றார். பினனர், 1940-இலிருந்து இறக்கும் வரை தெக்சாசுப் பல்கலைக் கழகத்தில் (University of Texas) இலத்தீன்-அமெரிக்கன் கல்விக்குப் (Latin-American Education) பேராசிரியராகப் பணியாற்றி னார். சார்சு சாஞ்சசு 1940-இல் எழுதிய 'மறக்கப் பட்ட மக்கள்: புதிய மெக்சிகோவினர் ஓர் ஆய்வு' (Forgotten People: A Study of New Mexicans) என் னும் நூல் சமுதாய இயல்பு, மொழி ஆகியவற்றைப் பற்றிய உயர்தரமான (Classic) ஆராய்ச்சி நூலாக இனறும் கருதப்படுகிறது. எஸ்.த.

சாஞ்சி மத்திய பிரதேசத்தில் இரைசன் (Raisen) மாவட்டத்தில் உள்ள வரலாறறுப் புகழ் பெற்ற ஊர். போபாலுக்கு வடமேற்கே 45 கி. மீ. தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. இங்குப் பௌத்த கலையின் ஒப்பற்ற சின்னங்கள் பல உள்ளன. இவற் றுள் பல இன்றும் அழியாமல் இருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வூரின் அருகில் ஓடும் பேட்வா ஆற்றிற்கு மேற்கில் உள்ள மலை உசசியில் இச்சின்னங்களுள பெரும்பாலானவை உள்ளன. இவை யாவற்றையும் அகழ்ந்து, ஆழ்ந்து உலகறியச் செய்த பெருமை சர் சான் மாாசல் என்பவரையே சாரும். இங்கு ஏறக் குறைய 400 கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள் ளன.

பௌத்த சமயத்திறகுப் பேராதரவு தந்த அசோகர் (கி.மு. 273-232) இந்தியாவின் பல பாகங் களிலும் புததரின் நினைவுச் சின்னமாகத் தூபிகளைக் கட்டினாா. அசோகா உச்சயினியின்ஆளுநராக இருந்த காலத்தில் சாஞ்சியில், வணிகர் ஒருவரின் மகளை மணம் புரிந்து கொணடார். இங்கிருந்துதான் அசோகரின் மகன் மகேந்திரன் பௌத்த சமயத்தைப் பரப்ப இலஙகைக்குச் செனறார். சாஞ்சியில பல தூபிகள் கட்டப்பட்டன. புத்தர், மகாவீரர் போன்ற ஞானிகளும், அவர்களைப் பினபற்றிய துறவிகளும் இறந்தபின் அவர்களின் சாம்பலை அடக்கம் செய்த இடங்களில் எழுப்பப்படும் அரைக்கோள வடிவ நினை வுச் சினனங்களே தூபிகள் ஆகும்.

சாஞ்சியில் குறிப்பிடத்தக்க சின்னங்கள்; 'பெருந் தூபி', தூபி (எண் 2), தூபி (எண் 3), சிறு தூபி, விகாரைகள் ஆகியனவாம்.

பெருந்தூபி: சாஞ்சித் தூபிகளுள 'பெருந்தூபி' எனப்படுவது கலை வரலாற்றில் புகழ்மிக்கது. இது கி. பி. 1818-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இன்று இதன் விட்டம் சுமார் 36 மீ. (120 அடி); உயரம் 17 மீ. (55 அடி). இதனை அசோகர் கட்டி னார். அவர் செங்கற்களைக் கொண்டு சுமாரான அளவில கட்டிய இத்தூபியின் அளவினை அவருக்கு நூறு ஆண்டுகளுககுப்பின வந்த சுங்கர், கணவர் ஆகி யோரின் ஆட்சியின்போது செலவமிக்க வணிகர்கள பலர் இணைந்து விரிவுபடுத்தினர். மேலும் அவர்கள் இதன மீது கறபலகைகளைப் பரப்பி இதனை அழகு படுத்தினர். இஙஙனம, சிறிய தூபிகளை விரிவுபடுத துவது பெருஞ் சமயத் தொணடாகக் கருதப்பட்டது. அசோகரது செங்கல் தூபிகளின மீது கற்பரப்பும் மரபும், தூபியின உச்சியில சதுர வடிவில் கல்வேலி (அர்மிகம் - Harmika) அமைககும் மரபும் சுங்கர்கள காலத்தில் தான தொடஙகின. அக்காலத்திலேயே இப்பெருந தூபியினைச சுறறி அழகிய கல்வேலி (வேதிகை) அமைக்கப்பட்டது. இவவேலியின் தூண கள எட்டுப்பட்டையுடையன, தரைமட்டத்திலிருந்து

சாஞ்சிப் பெருந தூபி

பெருநதூபி- சாஞ்சி

3 மீ. உயரமுடையன. இவை ஒன்றுக்கொன்று இரண்டு அடி தூரத்தில் நெருககமாக அமைக்கப்பட்டுளளன. இவறறை மூன்று குறுககுச் சட்டங்களும், உச்சியில் 'உட்டுனீசம்' எனபபடும் நீணட விட்டமும் இணைக்கின்றன.

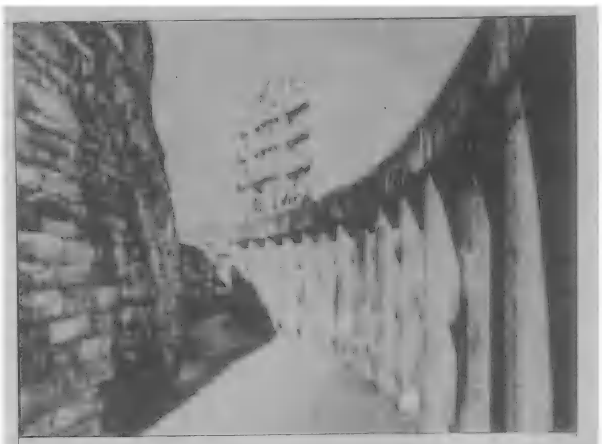
குப்தர் கோயில்

ஆந்திரத்தை ஆண்ட சாதவாகன மனனர்கள் இவ்வேலியின் நான்கு திசைகளிலும் திசைக்கு ஒன்றாக நான்கு அழகிய தோரணவாயில்களை அமைத்து, இத்தூபியைப் புகழ்மிகக கலைப்படைப்பாக உருவாக்கினர். ஒவ்வொரு தோரணவாயிலுக்கும இரு தூண்களும், தூண்களின்மீது குறுக்காக அமைக்கப்பட்ட மூன்று விட்டங்களும் உள்ளன. இவ் விட்டங்கள ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அடுக்கப்பட்ட மூன்று நீணட துணிச் சுருள்களைப் போன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இது அக்காலக் கலைஞர்களின் கற்பனைத் திறனை வெளிபபடுத்துகிறது. இவ்விட்டங்களைத் தாஙகுவதற்குப் போதிகைகளை அமைப்பதற்குப் பதிலாக, அழகிய பெண்ணுருவங்களைச் செதுக்கியுள்ளனர். இவை கலை அம்சம் மிக்கன. இச்சுருளகளிலும் தூணகளிலும் புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாறும், சாதகக்கதை நிகழ்ச்சிகளும், பௌத்தர்களின புனிதச் சின்னங்கள பலவும் (குறிப்பாக அசோக மரங்களும், தர்ம சக்கரங்களும்) மிக நுணுக்கமாகவும், அழகாகவும் தநத வேலைப்பாடுகளைப் போன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் அக்காலச் சிற்பககலையின உயாந்த நிலையைக் காட்டும். எனவே, இவை உலகக் கலை வலலுநர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துளளன. தெற்குத் தோரணவாயிலுளள கல்வெட்டில் இவறறை உருவாககியவர்கள விதேச (பெசுநகா) நாடடைச் சார்நத தந்தசிற்பிகள் ஆவர் எனக் குறிக்கப்பட்டுளளது.

கிழக்குத் தோரணவாயிலில் உள்ள சாலபஞ்சிகை
– சாதவாகனர் சிற்பம்

இப்பெருந்தூபியின் தெற்கு வாயிலுக்கு எதிரே அசோகரின் சாசனத்தூண ஒன்று சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. சிதையாத நிலையில் இத்தூண 12மீ (42 அடி) உயரமாக இருந்தது என அயலநாட்டார் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இதன் உச்சியில் நானகு சிங்கங்களின் உருவம் அமைககப்பட்டிருந்தது. இது, இன்று இந்தியக் குடியரசின் சின்னமாக ஏற்கப் பட்டுளள சாரநாத்துச் சிங்க அமைப்பினை ஒத்த தாகும். இத்தூணில் காணப்படும் அசோகனது கல் வெட்டு, பௌதததர்கள் தமக்குள் சமயப்பூசலகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என அம்மன்னன் கட்டளையிட்ட தைக் தெரிவிக்கிறது.

தூபியின் சுற்றுப்பாதை - சாஞ்சி

இப்பெருந்தூபியைச் சுற்றி, அமைக்கப்பட்ட கல் வேலியில் குப்தப் பேரரசன் இரண்டாம் சந்திரகுப் தனின் கி பி. 412-ஆம் ஆணடுக் கல்வெட்டு ஒனறு காணப்படுகிறது.

பெருந்தூபியைச சுற்றிச்சில அழகிய கட்டடங்கள உள்ளன. அவறறுள் கீழ்க்கண்டவை குறிப்பிடத் தக்கன. 1. பெருந்தூபியின் தெற்குத் தோரண வாயி லுக்கு நேர் எதிரில உள்ள சைத்திய மணடபம் (எண 18). 2. மேற்கூறிய சைத்திய மணடபத் திறகுக கிழக்கே அமைந்த புகழ்மிக்க குப்தர்காலக் கோயில் (எண.17). இது கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண டைச் சாரநதது. 3. பெருந்தூபியின் மேற்குத் தோரணவாயிலுக்கு முன்னே அமைந்த இரு மணட பங்கள் (எண:40,45). இவறறைப் பௌத்தப்பெண் துறவிகள் (பிக்குணிகள்) தங்குவதற்கென அசோக மனனனின மனைவியான தேவி என்பாள கட்டினாள்.

தூபி எண் 3: 'பெருந்தூபிக்கு வடகிழக்கே 45மீ. தூரத்தில் ஒரு சிறிய தூபி உள்ளது. இதனைத் தொல்பொருள துறையினர் 'தூபி எண் 3' எனக் குறிப்பிடுவர். உருவ அமைப்பில் இது பெருந்தூபி யைப் போலிருப்பினும், அளவில் சிறியது. இதன விட்டம் 15மீ; உயரம் 8மீ. இதன் காலம் கி மு. 150-கி மு. 40 ஆகும். பெரிதும் சிதைந்துவிட்ட இத் தூபியை கி.பி. 1851-இல் அகழாய்வு செய்தபொழுது இதனடியிலிருந்து இரண்டு கற்பேழைகள கண்டெடுக் கப்பட்டன. அவற்றில காணபபட்ட குறிப்புகளின்படி, புத்தரின் முதல் மாணவர்களாயிருந்த சாரிபுத்திரர், மகாமுகர்லானர் (Mahamuggarlana) ஆகியோரின் எலும்புகளும் சாமபலும் அப்பேழைகளில் வைககப் பட்டிருந்தன என ஆய்வாளர்கள் கருதுகினறனர். இத்தூபியை 1912-1917-இல இந்தியத் தொல் பொருள் ஆய்வுத் துறை புதுப்பித்தது. மேலும், மேற் கூறிய கற்பேழைகளைப் பெருந்தூபிககு அருகே புதைத்து, இத்துறையினர் அதன்மீது 1952-ஆம் ஆண்டில அழகிய புது விகாரையைக் கட்டியுள்ளனர்

தூபி எண் 2. சாஞ்சியில் காணத்தக்க தூபிகளுள் இதுவும் ஒனறாகும். இது இங்குள்ள குனறின மேற்கே அமைந்த பாறை மீது கட்டப்பட்டுள்ளது, இதன் விட்டம் 14மீ. உயரம் 8 மீ. இதற்குத் தோரண வாயிலகள இல்லை. இதனைச் சுற்றியுள்ள கலவேலி இன்றும் சிதையா நிலையிலுளளது. இதிலுள்ள படைப்புச் சிற்பங்கள் அழகுமிக்கன. அவற்றுள பெண தேவதைகள், சிங்கங்கள், யானைகள், பாம்புகள், இறக்கையுள்ள சிங்கங்கள், முதலை அலலது குதிரைத் தலையுடன கூடிய மனிதர்கள், போதி மரம், தரும சக்கரம் ஆகிய சிறபங்கள் குறிப்பிடத் தக்கன.

வடக்குத் தோரணவாயில்

சிறு தூபி. மேற்கூறிய குன்றின் அடிவாரத்திலுள்ள 'சிறுதூபி' கி.மு. 3–ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. அக்காலத்துப் பௌத்த துறவிகளான கத்யபன், மௌத்கல்யபுத்திரன் ஆகியோரின் சாம்பல் இதில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சுற்றி வேலைப்பாடுகள் மிக்க கல்வேலியும் தோரண வாயில்களும் உள்ளன.

விகாரைகள்: பௌத்தத் துறவிகள் தங்கும் விகாரைகள் ஐந்து சாஞ்சியில் உள்ளன. இவை கி.பி. 4–ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 12–ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் கட்டப்பட்டவை. இவை தொடக்கத்தில் மரத்தால் கட்டப்பட்டுப் பின் அவை அழிந்தபின், கற்களால் கட்டப்பட்டன. இந்தியச் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் சாஞ்சியின் சிற்பங்கள் தனித்ததொரு இடத்தைப் பெறுகின்றன. எனவே, இக்கலை மரபு சாஞ்சிக் கலை மரபு என்று அறிஞர்களால் போற்றப்படுகின்றது. இன்று சாஞ்சியின் மேற்கூறிய கட்டடங்கள் யாவற்றையும் இந்தியத் தொல் பொருள் துறையினர் பாதுகாத்து வருகின்றனர். இரா.வே.

துணை நூல்:

Sivaramamurti, C., The Art of India, India Book House, Bombay, 1977.

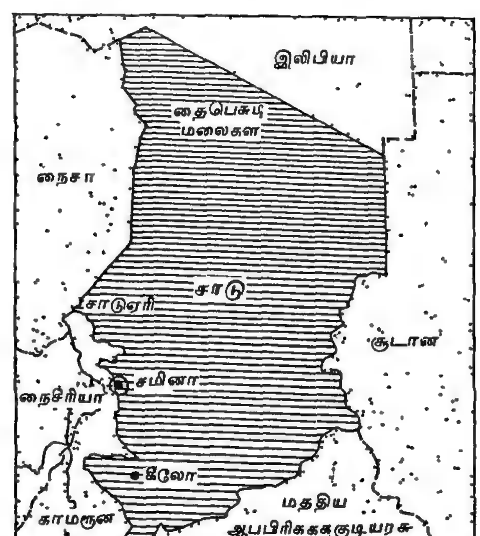
சாட்டுகள் வடஇந்தியாவில் வாழும் மக்கள் பிரிவினர்களுள் ஒரு பிரிவினர். பஞ்சாபு, அரியானா, வடக்கு இராசசுத்தான், மேற்கு உத்தரப் பிரதேசம் யமுனா நதிக் கரை, குவாலியர் ஆகிய இடங்களில் சாட்டுகள் (Jats) பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். நல்ல உறுதியான, ஆற்றல் மிகுந்த உடலமைப்பு உடையவர்களாய்ச் சாட்டுகள் விளங்குகின்றனர் இந்தச் சாட்டுகளுள் பெரும்பானமையானவர்கள அமைதியான உழவர்கள். அவுரங்கசீபின் காலம்வரை சாட்டுகள் அரசியலில் முதன்மை நிலை ஏதும் பெற்றிருக்கவில்லை. அவுரங்கசீபின் சமயக் கொள்கையின் விளைவால் தங்களுக்கெனத் தனி அரசினை இவர்கள் அமைத்துக் கொண்டனர்.

முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியில் சாட்டு இனத்தவருக்குப் பெரும் பஙகுண்டு. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில இவர்கள் மீணடும் வலிமையான, உழவுத் தொழில் செய்யும் பெருமக்களாகவும் நிலக்கிழார்களாகவும மாறினர். ந.க.ம.

சாடு வடஆப்பிரிக்காவில் அமைந்துள்ள குடியரசு நாடு. சாடு (Chad), ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் உள்ள பெரிய நாடுகளில் பரப்பளவில் ஐந்தாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்நாட்டின் தென்மேற்கிலுள்ள சாடு என்னும் பெரிய ஏரியின் பெயரால் இநநாடு இப்பெயர் பெற்றது. இநநாட்டின் எல்லைகளாக மேற்கில் காமரூனும் நைசீரியாவும் நைசரும் (Niger), கிழக்கில் சூடானும், தெற்கில் மத்திய ஆப்பிரிக்கக குடியரசும், வடக்கில் இலிபியாவும் அமைந்துள்ளன. இந்நாட்டின் தலைநகரம் சமினா (N'Djamena) ஆகும். சாடின் பரப்பளவு 1,284,000 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 4,561,000 (1981).

இந்நாட்டின் தெற்குப் பகுதி, புல்வெளிகள மிகுந்த பகுதியாகும். மழை மிகுதியாக இங்குப் பெய்கிறது. புல்நிறைநத சமவெளியை இந்நாட்டின் நடுப்பகுதி பெற்றுள்ளது. வடக்கில் சகாராப் பாலைநிலப் பகுதி பரவியுள்ளது. இப்பகுதியில் பாலைநிலச் சோலைகள் உளள பகுதியில் தான் மக்கள வாழ்கின்றனர். இந நாட்டில் பல்வேறுபட்ட விலங்கினங்கள் உள்ளன. இவற்றைக் கண்டு களிக்கவும் வேட்டையாடவும் சுற்றுலாப் பயணிகள இந்நாட்டிற்குப் பெருமளவில் வருகை புரிகின்றனர். விலங்கினங்களுள் சிஙகஙகள், யானைகள், சிறுத்தைப் புலி, ஆப்பிரிக்க எருமைகள் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

மக்கள்: நாட்டு மக்களுள் பெரும்பாலோர் வேளாண்மையை மேற்கொண்டவர்களாகவும் நாடோடிகளாகவும் உள்ளனர். பெரும்பானமையான மக்கள் நாட்டின தென்பகுதியில வாழ்கினறனர். இந்நாட்டின் வடக்கில் வாழும் மக்களுக்கும் தெற்கில வாழும் மக்களுக்கும் இடையில் வேற்றுமைகள் நிறைந்துள்ளன. இதன் விளைவாகக் கருத்து வேறுபாடுகள ஏறபட்டு நாட்டை ஒரு நிலைபடுத்தும் செயல கடினமானதாக உள்ளது. வடக்கிலுள்ள மக்கள கூடாரங்களில் வசித்துக் கால்நடைகளை வளர்த்து வரும் நாடோடி இனத்தவர்கள் ஆவர். தெற்கில் உள்ளோர்

ஆப்பிரிக்கக் கறுப்பு இனமக்கள் ஆவர். இவர்கள் வேளாண்மைத் தொழிலை மேற் கொண்டுள்ளனர். இந்நாட்டின் வடக்கு, மத்திய பகுதி மக்கள இசுலாம் சமயத்தைச் சார்நதவர்கள். நாட்டின் மத்தியில் வாழும் மக்கள மண்ணால் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் வசிக்கின்றனர். தெற்கில் வாழும மக்கள வட்ட வடிவக் கூரை வீடுகளில் வசிக்கினறனர். இவர்கள் ஆப்பிரிக்காவின் தொனமைச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர் களாவர். சிலர் கிறித்தவர்களாகவும் உளளனா. மககளுள 50க்கும் மேறபட்ட இனஙகள இந்நாட்டில் உளளன. ஏறக்குறைய 100 ககும் மேற்பட்ட மொழிகள் இந்நாட்டில பேசப்படுகின்றன. சாரா (Sara) என்ற இன மககள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆவர். மக்கள தொகையில் 30 விழுக்காட்டை இவ்வினம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. அராபிய மொழி வடக்குப் பகுதியில் பொது மொழியாக உள்ளது.

இந்நாட்டில் வாழும் முசுலிம்களில் அராபியர், பகுயிர்மி (Baguirmi) கானிம்போ (Kanembou), தோபோ (Tobou) வாடே (Waday) ஆகிய பிரிவினர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள. தெற்கில வாழும் சாரா இனமக்கள நெல், தினைப்பயிர் போனறவறறைப பயிரிடுகின்றனர். மக்கள் தொகையுள 10 விழுக்காட்டினரே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் ஆவர். சாட்டின் தெறகுப் பகுதியில் பளளிகள நிறைந்துளளன. சாடுப் பல்கலைக் கழகம 1971-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது.

நிலம்: இநநாடு சமமான நிலப்பகுதியைக் கொணடது. சாரி (Chari) ஆறும் இலாகோன் (Lagone) ஆறும் இந்நாட்டில உளள முக்கிய ஆறுகள ஆகும். இவையிரணடும் சாடு ஏரியில கலக்கின்றன. இந்நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில் தைபெசுடி (Tibesti) மலைகள் உள்ளன. இம்மலைகளுள் எமிகௌசி மலை (Emikousssi) கடல் மட்டத்திலிருநது 3,415 மீ. உயரமுடையது. சாட்டின் நடுப்பகுதிகளிலும சில மலைகள உள்ளன. சாட்டின் வடககுப் பகுதி பாலைப் பகுதி யாதலால் வேளாணமை குறைவாக உள்ளது. ஆணடிறகு 25 செ.மீ. அளவே இப்பகுதியில் மழை பொழிகிறது. தென்பகுதி ஆணடிற்கு 100 செ.மீ. மழையைப் பெறுகிறது. சூன் முதல செப்டம்பர் முடிய மழைக் காலமாகும்.

பொருளாதாரம்: இந்நாடு பொருளாதாரத்தில் மிகவும பின்தங்கிய நிலையில் உளளது. போக்குவரத்து வசதி குறைந்துள்ளமையால் இந்நாடு பிற நாடுகளுடன் தொடர்பு கொளள இயலவில்லை இந நாட்டின் அண்டை நாடுகளான காமரூன, நைசர், நைசீரியா போன்ற நாடுகள் இந்நாட்டின்வேளாணமை உறபததியைப் பெருக்க 1964-ஆம் ஆணடு ஒப்பநதம் செய்து கொணடன. சாடு ஏரிப் பகுதியில் மீன் வளர்ப்பும் காலநடை வளாப்பும் மிகுந்துளளன. பருத்தி இந்நாட்டின முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருளாகும். இதனுடன், இறைச்சி, தோல, பட்டாணி, போன்றவை பிரான்சு நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி ஆகினறன. மீன் வகைகள் காமரூன், நைசீரியா ஆகிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செயயப்படுகின்றன. இந்நாட்டில் கனீம் (Kanem) எனற இடத்தில் எணணெய் கணடு பிடிக்கப்பட்டுளளது. இநநாட்டில இருப்புப் பாதைகள் இல்லை. சாலைகள மழைக் காலததில் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுவதில்லை. இந்நாட்டின் ஆறுகள் சில மாதஙகள் கப்பல் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகின்றன. பன்னாட்டு வான் வழித் தடம் சமினாவில் உள்ளது. இதைத்தவிர 12 சிறிய வான வழித் தடஙகள இநநாட்டில உளளன.

வரலாறு: சாடு நாடு பணடைக் காலத்தில் பல ஆப்பிரிக்கப் பேரரசுகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது அவற்றுள் கனீம் பேரரசு குறிப்பிடத் தககது. இப்பேரரசு கி.பி. 700-ஆம் ஆணடுகளில் தன ஆதிக்கத்தைச் சாடு ஏரிப் பகுதியில நிலை நாட்டியது. இது ஆசியா, ஐரோப்பா, வட ஆப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளுடன் வாணிக உறவு கொணடிருந்தது. புலாலா (Bulala) பகுயிர்மீ எனற இனமக்களும் சாடில் தங்களது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர்.

ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள் கி.பி. 1800-ஆம் ஆண்டுகளில் இந்நாட்டிற்கு வந்தனர். பகுயிர்மீ இனத்தின் கடைசி அரசரான கோரஙகு (Gaorang) என்பவர் பிரான்சுடன் கி.பி. 1897-ஆம் ஆணடு ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொணடார். அதன்படி பிரான்சின காப்பாட்சி அரசு இந்நாட்டில் ஏறபட்டது. பிரான்சு 1910-இல் இந்நாட்டை மததிய ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு, காங்கோ, காபோன ஆகிய நாடுகளுடன இணைதது நிலநடுககோட்டு ஆப்பிரிக்கப் பிரெஞ்சுப் பகுதி எனறு பெயரிட்டது. சாடு 1958-ஆம் ஆணடில் பிரான்சிற்கு உட்பட்ட தன்னாட்சிக் குடியரசாக மாறியது. இந்நாடு 1960-இல் முழுச் சுதந்திரம் பெற்றது. இநநாட்டின முதலகுடியரசுத தலைவராகப் பிரங்காய் தோம் பல்பாயே (Franeois Tombalbaye) விளங்கினார். சாடில் 1970-இல் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. குடியரசுத் தலைவர் தோம்பல்பாயே 1975-இல் இராணுவத்தினால் கொல்லப்பட்டார். நாடு இராணுவத்தினரின ஆட்சிககு உட்பட்டது. வடக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்த முசுலிம்கள் இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தனர். அதனால் உளநாட்டுப் போர் ஏறபட்டது. இலிபியா கலகம் செய்த சில முசுலீம் இனத்தவருக்கு இராணுவத் தளவாடஙகள அளிததது. இதனைப் பிற கலககாரர்கள் விரும்பவில்லை. பிரான்சு சாடு அரசிற்கு இராணுவ உதவி அளித்தது. பிரான்சின படைகள 1968 முதல 1972 முடியவும்

1978 முதல் 1980 முடியவும் சாடு அரசிற்கு ஆதரவாக உள் நாட்டுப் போரை அடக்கியது. ஆயினும் உள் நாட்டில் சண்டைகள் அவ்வப்பொழுது நடைபெறு கின்றன. சு.இரா.

சாண்டர்சன், பிரடெரிக்கு வில்லியம் (கி பி. 1857-1922): ஒண்டல் பள்ளியினைச் (Oundle School) சீர்திருத்தி, அதன் மூலம் இடை நிலைக் கல்வியின் பாடத் திட்டம் (Curriculum), கற்பித்தல் முறைகள் ஆகியவற்றில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத் திய பளளித் தலைமை ஆசிரியர். இங்கிலாந்திலுள்ள பிரான்சபெது (Brancepeth) என்னுமிடத்தில் பிறந்த வர்.

பிரடெரிக்கு வில்லியம் சாண்டர்சன் (Frederic William Sanderson) கி பி. 1889-இல இலண்டன் நகரிலுள்ள துல்விச் கல்லூரியில் (Dulwich College) இயற்பியல் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து பணியாற்றினார். ஒண்டல் பளளியின் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப் பேற்றார். சாண்டர்சன் பொறுப்பேற்ற சில ஆணடு களில், ஒணடல் பள்ளிக்காகப் பெருங் கட்டடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. சாண்டர்சனின முயற்சியால் இங்கு ஆய்வகம், பணிமனைகள் (Workshops), இரும்பு மற்றும் கண்ணாடிப் பட்டறைகள் (Foundry), வான்கோள ஆய்வகம் (Observatory), சோதனைப் பண்ணை (Experimental Farm), பெரிய நூலகம் ஆகியன அமைந்தன.

சாண்டர்சன் அமைத்த அறிவியல் மற்றும் பொறியியல் துறைகள் பல மாணவர்களைக் கவர்ந் திழுத்தன. 1905-இல் இஙகுப் பயின்ற மாணவர்கள 4,000 குதிரைத் திறன் (Horse Power) கொண்ட கப்பல் இயநதிரத்தைப் (Marine Engine) பின் னோக்கிச் செலுத்துவதற்கான பொறியினைக் கண்டு பிடித்தனர். முதல உலகப் போரினபோது இப்பள்ளி யிலிருந்த பணிமனைகள வெடிகுண்டுகள், ஆயுதங் கள் போன்ற போர்க்கருவிகள் செய்வதற்குப் பயன படுத்தப்பட்டன.

சாண்டர்சன் அமைத்த பள்ளிப் பாடத்திட்டத் தின் தாக்கத்தினால், குமரப்பருவ மாணவர்களுக்குப் புதிய பாடத் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. சாண்டர்சனின் வாழ்க்கை மற்றும் கல்வித்திட்டம் குறித்து, 'பள்ளித் தலைமையாசிரியரின் கதை' (The Story of Great School master; 1924) என்னும் நூலினை எச்.சி. வெல்சு (H.G Wells) எழுதியுள்ளார். சாண்டர்சன் 1922-இல் இலண்டனில் உயிர் துறந்தார். எஸ்.த.

சாண்டாண்டர்: ஐரோப்பாவில் இசுபெயின் (Spain) நாட்டில் உள்ள ஒரு மாநிலத்திற்கும் அதன் தலைநகருக்கும் சாண்டாணடர் (Santander) என்று பெயர். தலைநகரம், பிசுக்கே விரிகுடாவில் உள்ள ஒரு சிறந்த துறைமுகம். இங்கு நடைபெறும் முக்கிய

சாண்டாண்டர் துறைமுகம்

தொழில்கள், கணணாடி, மெழுகு, இராசயனப் பொருள்கள, காகிதம் முதலியன செய்தல், கப்பல் கட்டுதல், மீன்பிடித்தல், சர்ககரை சுத்தி செய்தல் ஆகியன. இது கோடைக் கால வாழ்விடமாகவும் விளங்குகிறது. இதன் மக்கள்தொகை 180,328 (1981)

கொலம்பியாக்குடியரசில் உள்ள ஒரு பகுதிக்கும் சாணடாண்டர் எனற பெயர் உண்டு. இதனபரப்பு 30,537 சதுர கி.மீ. மக்களதொகை 1,367,600 (1983). தெ.பா.

சாண்டிகோ: அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் தெற்கிலும் தென் மேற்கிலும் முறையே சாண்டிகோ (Sandiego) நகரமும் சாண்டிகோ மாவட் டமும் உள்ளன. நகரத்தின் மக்கள்தொகை 820,000 (1987). இங்குப் பல்வேறு வகையான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. மாவட்டத்தின் பரப்பு 11,038 கி.மீ. மக்கள் தொகை 1,357,854 (1970) இப்பகுதிகள் இரண்டும் சுற்றுலாப்பயணிகளை மிக வும் கவர்ந்து ஈர்க்கினறன. இக்காலத்தில் ஏற்பட்டு வரும் பல முன்னேற்றஙகளை இங்கே காணலாம். தெ.பா.

சாண்டில்யன் (1910-1987): இவர் தென் ஆர்க் காட்டிலுள்ள திருக்கோயிலூரில் 1910-இல் பிறந் தார். திருஇந்தளூரைத் தம் சொந்த ஊராகக் கொண்டவர். இயற்பெயர் பாசியம் (Bashyam)

சாண்டில்யன்

ஆகும். இவர் சாண்டில்ய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த வைணவராதலால், அதையே தம் புனைபெயராக வைத்துக் கொணடார். தொடக்கத்தில் ஒரு மருத்துவர் ஆகவேண்டும் என்ற அவா இவரிடத்தில் இருநதது. அந்த எண்ணத்துடன் உயிரியலைச் சிறப்புப் பாடமாகப் படித்தார். இவர் படிக்கும் காலத்தில் விடுதலை இயக்கம் நடந்தது. நாட்டுப் பற்று மிக்க இவர் தம்மைச் சுதந்திர இயககத்தில் ஐக்கியப் படுத்திக் கொணடார்.

விடுதலை இயக்கத்திற்குப் பிறகு சுதேசமித்திரன என்ற தமிழ் நாளிதழில் உதவி ஆசிரியராகத் தம் வாழ்க்கையைத தொடங்கினார். பிறகு அத்தினசரியின ஞாயிறு மலருக்கு ஆசிரியரானார். இவர் ஓர் இசைப்பிரியர்; வடமொழி வல்லுநர்; ஆங்கில இலக்கியத்திலும் அதிக நாட்டம் உளளவர்.

இவர், 1950-இல பல கதைகளும் வசனஙகளும எழுதித் திரைப்படங்களின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தார். ஆனால் குமுதம் எனற வாரப் பத்திரிகையின் மூலமாகத்தான் எழுத்துலகத்தில் இவருக்கு நீங்காத புகழ் கிடைத்தது. இவர் இதுவரை ஏறத்தாழ 50 வரலாற்றுப் புதினங்களும், 60 கதைகளும் எழுதியுள்ளார்.

குங்குமம் என்ற வாரப் பத்திரிகை இவரது இறுதிப் புதினமான அலைஅரசியை வெளியிட்டது. இவர் படைப்புகளிலேயே சிறந்தது இவர் எழுதிய இராமானுசரின் வாழ்க்கை வரலாறாகும். இவர் சில சமூகப் புதினங்களையும் (மோகனச்சிலை, விலைராணி) எழுதியுள்ளார். கடல்புறா, சலதீபம், யவனராணி, மனனன்மகள், சிவபூமி ஆகியவை சிறந்த புதினங்களாகும். மன்னர், மணிமகுடங்கள், பேரரசுப் பெருமைகள் ஆகியவை பற்றி எழுதியதோடல்லாமல், சில ஆன்மிகக் கட்டுரைகளையும் எழுதிய இவருக்குச் சாதனையாளர் என்ற பட்டத்தைக் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக் கழகம் அளித்துள்ளது. பாரதிய பாசா பரிசத்துப்பட்டத்தையும்இவர் பெற்றுள்ளார். இவர் 1987-ஆம் ஆணடு தம் 77-ஆம் வயதில் இறந்தார்.

கே.சே.

சாண்டே நடு ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் வாழும் பழங்குடிகளாவர். இவர்கள் வடக்குச் சார் (Zaire), நடு ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு, தெறகுச் சூடான் ஆகிய பகுதிகளுககிடையில் பெருமளவு வாழ்கினறனர். முற்காலத்தில் தனித்தனியாக வாழ்ந்த பல பழஙகுடியினர், இம்போமு (Mbomu) என்ற பெரும் பழங்குடியினரோடு ஒன்று சேர்ந்து, அவர்களின் வழிவந்தவர்களாகச் சாண்டே (Zande) பழங்குடியினர் விளங்குகின்றனர். சாண்டே பகுதிகளில் இனறு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குலத்தவர்கள் உள்ளனர். இக்குலத்தவர்களுள் அவாங்காரா (Avongara) என்னும் குலதத வரே சிறப்பிடம் பெறறுளளனர். இவாகள் ஆதிக்கப் பழங்குடியான இம்போமு பழங்குடியில், ஆளும் குலத்

சாண்டே ஆண்

தவராக உள்ளனர். இவாகள உடை, தலை ஒபபனை, வாழ்க்கைத தரம் ஆகிய அனைத்திலும் மறறையோ ரிடமிருந்து தனித்துக காணப்படுகினறனா.

சாணடே பழஙகுடியினர் வாழும் நிலப்பகுதி பல வகைப்பட்டது. வடககுச் சவானனாக் காடுகளில் தொடங்கி, தெறகிலுளள வெப்பமணடலக் காடுகள வரை இயற்கையமைப்பும் காலநிலையும் மாறுபடுகினறன. இவர்கள் பெரும்பாலும் சிற்றோடைகள செல்லும் பகுதிகளிலேயே வசிக்க விருமபுகினறனா இவாகளின அடிபபடைத் தொழில் வேளாணமையாகும். ஒருவகைத தினை, மக்காச்சோளம், மேற்கிநதியத தீவுகளின கிழஙகுடைய ஒருவகைச் செடி (Manioc), இனிபபுவகை உருளைக்கிழஙகு, நிலக கடலை, புகையிலை, பருத்தி முதலானவறறைப் பயிரிடுகினறனா

சாண்டே பெண்

வேட்டைத் தொழில் இவர்களது துணைத் தொழிலாகும். உணவில் பெரும்பஙகு மாமிசத்தை உணகினறனர். இவர்கள் நாய், கோழி ஆகிய இரணடு உயிரினங்களை மட்டுமே வளர்க்கினறனர். நாய், வேட்டைக்குப் பல வழிகளில் உதவிபுரிகினறது. கோழி, உணவிறகாகவும், பெருமளவு சமயசடங்குகளில் பலியிடவும் வளர்க்கப்படுகிறது.

சாணடே பழஙகுடியினரின அன்றாட வாழ்க்கை சூனியம், மாயவித்தை ஆகிய நிகழ்ச்சிகளோடு பெருமளவு தொடர்புற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு தீவினைக்கும் சூனியமே காரணம் என்று இவர்கள நம்புகினறனர். துன்பஙகள் தமககுப பகையான மக்கள வைக்கும் சூனியத்தால் ஏற்படுகின்றன என்று நம்புவதால், எவர் சூனியம் வைத்தார் என்று கண்டுபிடிப்பதில இவர்கள மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்கின்றனர். ஒருவருக்குச் சூனயம் வைத்தாரைக் கணடுபிடிப்பதற்குக் கட்டை தேய்த்துக் குறிகேட்கும் முறையைக கையாளுகினறனா.

இம்முறையில் வட்ட வடிவில் அமைந்த இரணடு மரக்கட்டைகளை ஒன்றோடு ஒன்று சுழல் முறையில் தேய்த்துக கொணடே குறிகேட்பர். இக்கட்டைகள ஒன்றோடு ஒன்று வழவழப்பாகத் தேயாமல் ஒனறோடு ஒனறு ஒட்டிக கொளளுமேயானால தாம் ஐயப்பட்டவர் வைத்த சூனியத்தால்தான் துன்பங்கள நேர்நதன என உறுதி செய்துவிடுவர். மரக் கட்டைகள தேய்த்துக் குறிகேட்கும் முறையை அன்றாட வாழவில் ஏற்படும் சிறு சிறு துன்பங்களுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்துகினறனர். இதன நம்பிக்கைத் தன்மை 100 விழுக்காடு இல்லையென்பர். ஒருவர் விதைத்த பயிர் விளையாமல் போனாலோ உடல் நலன் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டாலோ நம்பிக்கைத் தன்மையுடைய நஞ்சு கொடுத்துக் குறிகேட்டல் மூலம் தம் கருத்துகளை உறுதிப்படுத்திக் கொளவர். திருமணம், நெடுநதொலைவு செல்லல்,விதை விதைத்தல் முதலிய ஒவ்வொரு முதனமையான செயலைச் செய்யும் முன்பும் நஞ்சு கொடுத்துக் குறிகேட்டல் மேற்கொள்வர். இவவகை முறையில இரணடு கோழிகளுக்கு நஞ்சினைக கொடுத்துவிடுவர். இரண்டும் வெவ்வேறுவிதமாகச் செயற்பட்டால் தாம் எணணியது பொருத்தமானது என நம்புவர். நஞ்சினை உண்ட இரண்டு கோழிகளும் ஒரே தன்மையுடன் காணப்பட்டால் தாம் எணணியதற்கு மாறானது என்று நம்புகின்றனர்.

குடியேற்ற அரசுகளும் அதற்கடுத்து வநத ஆப்பிரிக்க அரசுகளும் சாணடே பழங்குடியினரின் பொருளாதாரத்தைப் பல வழிகளில் முன்னேற்றமடையச் செய்தன. குறிப்பாக 1920-களில் முடான் அரசு ஏற்படுத்திய நலத் திட்டங்கள் இவர்களைப் பழைய குடியிருப்புப் பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றிப் போக்குவரத்து மிகுந்த பகுதிகளுக்கு மாறறின. பருத்திப் பயிர் 1943-இல் இவர்களிடையே அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. இன்று இவர்கள் பல நிலைகளில் வளாநது வருகின்றனர். சீ.ப.

சாண்டே பழங்குடியினர் மீன்பிடித்தல்

சாணக்கியர்: காண்க: கௌடில்யர்.

சாத்தந்தையார் சங்க காலப் புலவர். இவா பாடியனவாகப் புறநானூற்றில நானகும் (80,81,82, 287) நற்றிணையில் ஒனறுமாக (20) மொத்தம் ஐந்து பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவரது பெயர் கொண்டு இவர் சாத்தன் எனபவரின தந்தை என ஊகிக்க இடமுணடு. சாத்தன தந்தை சாத்தந்தை என்றாகும். ஆனால், சாத்தந்தையாருக்குச் சாத்தன் என்னும் பெயருடைய மகன் இருந்தமைக்குச் சான றில்லை. மாறாகப் பதினெண கீழ்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகிய திணைமொழி ஐம்பது இயற்றிய கணணன் சேநதனார் சாத்தந்தையாரின் மகன் எனக் கருதப்படு கிறார். சாத்தந்தையாரின் புறநானூற்றுப் பாடல் களா மூன்றனுள் (80,81,82) சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி என்பவனின் மற்போர் ஆற்றலும் வீரமும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களுள் ஒன றில் (80) ஆமூர்மல்லன் எனபவனைச் சோழன் மற் போரில் வென்றதாக அறிய முடிகிறது. இப்பாடலி லேயே அச்சோழனின் தநதையாகக் கருதப்படும் தித் தன பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

போரில் வென்று மன்னன தரும் விளைநிலத தைப் பரிசாகப் பெறுவதைவிட, வீரமரணம் அடை வது சிறப்பு எனச் சாததநதையாரின் புறநானூற்றுப் பாடல் (287) வலியுறுத்துகிறது. இப்பாடல தனிப் பட்ட ஒருவர் பறறியதன்று. தலைவி வளம் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தவள. ஆனால், காதலனைக் கணவனாககிக் கொள்ளக கடும் காட்டைக கடந்து வரவும் தயங்காதவள். இப்போது அந்தக் காதற கணவன் பணியின பொருட்டு அவளைப் பிரிய நினைக்கிறான். அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்ததுமே தலைவி மெலிநது வருந்துகிறாள. இவ் வருத்தத்தைத தோழி தலைவனிடம் கூறுவதாகச் சாத்தந்தையாரின நற்றிணைப்பாடல (26) புனையபபட்டுளளது. சாத தந்தையார் பாடலகளில் மற்போர்க் காட்சிகள நுணுக்கமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. பா.மதி.

சாத்தனார்: சஙக காலப் புலவர்களுள ஒருவர். வணிகத் தொடர்புடைய பொருள கொணட சாத்து என்பதன் அடிப்படையில் அமைநத சாத்தன சாதத னார் என்னும் பெயாகள் சங்க காலத்தில் மககள பெயர்களாக வழங்கி வந்துள்ளன. பிற்காலத்தில சாத்தன் என்பது அருகன், புத்தன், சாகதர் போன்ற வர்களைக் குறிக்கும் பெயராகவும இருந்துள்ளது.

சீத்தலைச் சாத்தனார் என்றும், மதுரைக் கூலவாணி கன் சீத்தலைச் சாத்தனார் என்றும் வழஙகப் பெற்ற வேறோர் சங்கப் புலவரும் உள்ளார். சாத்தனார் என்று அடை எதுவும் இல்லாது கூறப் பெறும் இப் புலவர் அடையொடு கூறப்பெற்ற சாத்தனாரின் வேறாவார் எனக் கொள்வது ஏற்புடையதாகும். அடையோடும் அடையின்றியும் கூறப்படும் சாத்த னார் இருவரும் ஒருவரே என்று கருதுபவர்களும் உள்ளனர்.

இவருடைய ஒரே பாடல் குறுந்தொகை 349-ஆம் பாடலாக உள்ளது. பரத்தை காரணமாகப் பிரிந்து சென்று மீண்ட தலைவன், கேட்கும் அளவு அண்மையிலிருக்கத் தலைவி தோழியிடம் கூறும் பாங்கில் பாடல் அமைந்துள்ளது. தலைவனை அகப் படுத்தி, அவன் கொண்டு சென்ற நம்முடைய நலத் தினைக் கைகொள்ளுவோம் என்று கூறிய தோழி யிடம், ஒருவர் யாசிக்க அவர் விரும்பியதனைக கொடுத்துவிட்டபின்னர், மீணடும அதனைத் தருக என்று கேட்பதைக் காட்டிலும் இறந்துபடுதல் நனறா கும் என்று தலைவி கூறுவது நயமிக்குள்ளது. காண்க: சீத்தலைச் சாத்தனாா. அ.மா.ப.

சாத்பூரா மலைத்தொடர் இந்தியாவில் தக்காணப் பீடபூமியில் உள்ளது. இம்மலைத்தொடர் 320 கி.மீ. நீளம் பரவியுள்ளது. மகாராட்டிரம், மத் திய பிரதேச மாநிலங்களில் இது உளளது. சாத் பூரா என்பதற்கு ஏழு மடிப்புகள் என்பது பொருள். இம்மலைத் தொடர் நர்மதை, தபதி ஆறுகளுககு இடையில் மடிப்பு மடிப்பாக காணப்படுகிறது. மலைத் தொடரிலுள்ள சிகரங்களின் உச்சி 1,200 மீட்டருககும் அதிகமானது. சாத்பூராமலைத் தொடரில் மகதேவ் மலைகள் (Mahadev Hills), மெய்கால மலைத் தொடர், சோட்டா நாகபூரி மேட்டுநிலப் பகுதி போன்றவை அடங்கியுள்ளன. இம்மலைத தொடரின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் சிறிதளவு மாங்கனீசும் நிலக் கரியும் கிடைக்கின்றன. இத்தொடரில் காடுகள மிகு தியாக உள்ளன. தேக்கு மரஙகள பெருமளவில மேற்குப் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. மேலை வைகங்கைப் பகுதியில் சிறிதளவு வேளாணமை நடைபெறுகின்றது. இம்மலைத்தொடர்ப் பகுதிகளில் கோண்டு பழங்குடிகள் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் பயிர் செய்து அறுவடைக்குப்பின் அந்நிலத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திவிட்டு, வேறு இடம் செனறு பயி ரிடும் நாடோடி இனத்தவர் ஆவர். இம்மலைத் தொடரில் உள்ள பச்சுமாரி (Pachmarhi) என்பது சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்கும் ஊராகும. சு.இரா.

சாதகக்கதைகள்: இவை பழைய பௌத்த சமய இலக்கியங்களில் உள்ளவை. இவை சாதகக் கதைகள் எனவும் கூறப்படும். புத்தரைப் பற்றியும் அவர் கொள்கைகளைப் பற்றியும் அறியப் 'பாலி சமயத்தொகுதி' உதவுகிறது. இதில் மூன்று 'பிடகங் கள்' அல்லது பகுதிகள உண்டு. முதலாவதாக உளள சுத்த' பிடகத்தின் ஐந்தாம் 'நிகாயத்தில' 'தம்ம பதம்' அல்லது சகோதர சகோதரிகளின் தோத்திரப் பாடல்களும், மிகுபுகழ் பெற்ற சாதகக் கதைகளும் (Jathakas) அடங்குகின்றன. வழக்கிலிருந்துவரும் சாதக விளக்கவுரைகள் மோரிய குல ஆட்சி ஏற்பட்ட தற்குப் பினனரே தோன்றியிருக்க வேணடும். மூலக் கதைகள் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னரே தோன்றி யிருக்க வேணடும். சிற்பிகள சாதகக் கதைக்கருத்து களைத் தமது பதிவுச் சிற்பங்களில் (Basrelief) குறிப் பிட்டுளளனர். இசசிற்பங்கள கி.பி. 1-ஆம் 2-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியவை. பிற்காலத்து வீரகாவி யங்கள் வளர்வதற்குச் சாதகக் கதைகள முனனோடி களாக இருந்தன எனலாம். இவை கடல்கடந்து, தூர நாடுகளுக்குச் செல்வதன் பொருட்டு மேற் கொளளப்படும் பயணங்களைப் பற்றியும் சிறப்பிக் கின்றன. சுவர்ணபூமிக்குச் செல்லும் வணிகரின் பயணச செய்திகள் இவற்றில் இடம பெறுகின்றன. சாஞ்சியிலுளள மூனறு பெரிய தூபிகளுள் அசோக மன்னரால் எழுப்பப்பெற்றது பெரிய தூபி. அதைச் சுற்றிலுமுள்ள வேலியின் நான்கு தலைவாயில்களிலும் அழகான சிறபஙகள் புத்தரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சி களை விளக்குகின்றன. தெ.பா.

சாதவ்பூர்ப் பல்கலைக் கழகம் கல்கத்தா வில் 1955-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் செயல்முறைகள அனைத்தையும் 1955-கு முன்னர்த் தேசிய கல்வியியல கழகம் (The National Council of Education) கவனித்து வந்தது. இக்கழகம் தொடங்கப் பெற்றதிலிருநது கலை, அறி வியல், பொறியியல் ஆகிய அனைத்துப் புலங்களை யும் கொணடு பல்கலைக் கழகத் தகுதி பெறாமல் செயறபட்டு வநதது. பினனர் மேற்கு வங்க அரசு இந்திய அரசின ஆலோசனையுடன் இக்கழகத்தை 1955-இல் சாதவபூாப் பல்கலைக் கழகம் (Jadavpur University) என்ற பெயரில தோற்றுவித்தது. இத னால் 1944 முதல் இப்பலகலைக் கழகம் நிறுவப்பட் டது வரை தேசிய கலவிக் கழகத்தில் பெற்ற பட் டங்கள் அனைத்தும் இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்கிய தாகக் கொளளப்படும் என ஆணை பிறப்பிக்கப் பெற்றது.

சாதவ்பூர்ப் பல்கலைக் கழகமானது கலை, பொறியியல், தொழில் நுட்பம்,அறிவியல் புலங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில கட்டடக்கலை, வங்காளம், ஒப்பியல் இலக்கியம, பொருளியல், வேதியியல், பொறியியல், நுணணணுவியல், தொலைத் தொடர்பு

(Telecommunications), உணவுத் தொழில் நுட்பம் (Food Technology), உயிர வேதியியல் (Biochemistry), மண்ணியல், பன்னாட்டு உறவு, நூலகவியல், கணித வியல், மருந்தியல் (Pharmacy), தத்துவம், இயற்பியல் முதலான பல துறைகளில் மாணவாகள் இளம் பட்டப் படிப்பும் முதுநிலைப் பட்டப்படிப்புமஆராய்ச்சிப் பட்டங்களும் பெறமுடியும்.

சாதவ்பூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் இரண்டு இணைப்புரிமை (Affiliation) பெற்ற கல்லூரிகள் உள்ளன. ஒன்று சாதவ்பூர் வித்தியாபீத் கலவியியல் கல்லூரி (Jadavpur Vidyapith College of Education); மற்றொன்று திருமதி சவகரிதேவி பிர்லா (Smt. Jawahari Devi Birla) மனையியல் கல்லூரி. இவை முறையே, கல்வியியல் துறையில் இளங்கலைப் பட்டத்தையும், மனையியலில் இளம்நிலை, முதுநிலை இவ்விரண்டிலும் பட்டங்களையும் வழங்குகின்றன.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் புகுமுகப்படிப்பு(P.U.C.) இல்லை. பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் உள்ளன. ஒருசில தேர்ந்தெடுத்த இந்திய மொழிகளிலும் அயல்நாட்டு மொழிகளிலும் பட்டயப் (Diploma) படிப்பைப் பெற வசதியுண்டு இவற்றில் சான்றிதழ் நிலையிலும் கல்வி பெற வசதியுண்டு. சிறப்பு நிலைப் பட்டங்களையும் இப் பல்கலைக் கழகம் வழஙகுகிறது. மாணவர்கள் கல்விசார் திறமைகளைப் பெறும் அதே வேளையில் தேசிய மாணவர் படை (National Cadet corps), விளையாட்டு முதலானவற்றிலும் சேர்ந்து தேர்ச்சி பெற வாய்ப்புகள் உள்ளன. சீ.ப.

சாதவாகனர்கள் (கி.மு. 235 – கி.பி. 220): தக்காணத்தை ஆண்டுவந்த அரச மரபினருள் புகழ் பெற்றவர்கள். ஏறத்தாழ 450 ஆணடுகள் தககாணத்தை ஆண்ட இவர்கள் கல்வெட்டுகளில் சாதவாகனர்கள, சதகர்ணிகள் எனவும், புராணங்களில ஆந்திரர்கள், ஆந்திரபிரித்தியர், ஆந்திரசாதியர் எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் வடக்கே சாஞ்சி முதல் தெற்கே கொங்கணம் (Konkan) வரையிலும் கிழக்கிலும் மேறகிலும் கடலகளையும் எல்லையாகக் கொண்ட பரந்த பேரரசினை ஆணடுவந்தனர். பொதுவாகத் தககாண வரலாறறிலும் குறிப்பாகக் கருநாடக மாநில வரலாற்றிலும் முதன்முதலில் பேரரசு ஒன்றினை நிறுவிய பெருமை சாதவாகனர்களையே சாரும். வட இந்தியாவில் தனது மேலாதிக்கத்தினை நிறுவித் தென்னிந்தியாவிற்கும் வட இந்தியாவிற்கும் இடையே ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கிய முதல் தக்காணப் பேரரசும் இதுவே என்பதனை இங்குச் சுட்டிக்காட்டுதல் தக்கதாகும். பிராமணீய சமயத்தைப் பின்பற்றிய போதிலும், இவர்கள் புத்த சமயத்திற்கும் பிராகிருத இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஆதரவு காட்டினர் என்பது போற்றத் தக்கதாகும். இவர்கள் காலத்தில் கலை வளர்ச்சி மேம்பட்டிருந்தது. வாணிகமும் இக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கியது.

சான்றுகள்: சாதவாகனரைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளக் கிழைத் தக்காணத்தில் கிடைத்துள்ள ஏழு கல்வெட்டுகளும், மேலைத் தககாணத்தில் கிடைத்துள்ள பத்தொன்பது கல்வெட்டுகளும் மத்தியபிரதேசம், கிழைத் தக்காணம், மேலைத் தக்காணம் முதலான பகுதிகளில் கிடைததுள்ள நாணயங்களும், புராணங்களில காணப்படும குறிபபுகளும் தாலமியின் குறிப்புகளும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இருப்பினும் இவாகளின் தாயகம், ஆட்சிககாலம் முதலியவை பற்றி அறுதியிட்டு உறுதியாகக கூறப்போதிய சான்றுகள் கிடைககவிலலை. எனவே, இவை குறித்து வரலாற்றறிஞர்களிடையே ஒருமிதத கருத்து உருவாகவிலலை.

தாயகம்: சாதவாகன-சதகாணிகளைப் புராணஙகள ஆந்திரர்கள, ஆந்திரப் பிரித்தியர், ஆந்திரசாதியர் என்று குறிப்பிடுவதால இராப்சன, வி.ஏ.சுமித்து, பந்தார்கா முதலான வரலாறறறிஞர்கள் இவாகள ஆந்திர தேசத்தைச் சேர்நதவர்கள என்ற முடிவுககு வந்துள்ளனா. எனவே, இவர்கள, கோதாவரி கிருட்டிணா, குண்டூர் மாவட்டஙகள் அடங்கிய ஆந்திர நாடே சாதவாகனர்களின தாயகம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆர். சி. பந்தார்கர் இவர்களது கோநகரம தானிய கடகம் என்றும், வி.ஏ. சுமித்து, சே. பர்கசு (J.Burgess) ஆகிய இருவரும் சீகாகுளம் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் எல். பார்னெட் அவர்கள தொடக்கத்தில் சீகாகுளம், பின்னர்த் தானியக கடகமும் இறுதியாகப் பிரதிசுதானம் அலலது பைதான், னும் இவர்களின் கோநகரமாகத் திகழ்நதன என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். வி.எசு. சுக்தங்கா, கே.பி. சயசுவால, எச்.சி. இராய்சௌத்திரி முதலான அறிஞர்கள் சாதவாகனரின ஆந்திர பழைமைக் கொள்கையை மறுக்கின்றனர். சாதவாகனர்கள் கல்வெட்டுகளில் யாங்கணும் ஆந்திரர்கள் என்று குறிக கப்பெறவில்லை. அதிகும்பா, கிர்னார், தலகுண்டா முதலான சமகாலத்திய, ஏறத்தாழ சமகாலத்திய சாசனங்களிலும் இவர்கள் ஆந்திரர் என்று குறிக்கப் பெறவிலலை. சாதவாகனாகளின் கல்வெட்டுகள் மேற்கு இந்தியாவில் மட்டும் கிடைத்துள்ளன. வசிட்டபுத்திர புலுமாயி எனும் சாதவாகன மன்னனின் காலத்திலிருந்துதான் இவர்களின் கல்வெட்டுகள் ஆந்திரநாட்டில கிடைக்கின்றன; மையகதோணிக் கல்வெட்டிலிருந்தும் கலிங்கநாட்டுக் காரவேலனின் அத்திகும்பாக் கல்வெட்டிலிருந்தும் இருகதகள்ளிப் பட்டயத்திலிருந்தும் சாதவாகனர்கள் மேற்கிந்தியா

வைச் சார்ந்தவர்கள என்பது அறியப்படுகிறது. அடுத்துக் கலிங்கநாட்டுக் காரவேலன் சாதவாகன வேந்தனான சதகர்ணியின் அரசு தன்னுடைய நாட்டிற்கு மேற்கில்இருந்ததாகத் தெளிவாகக் கூறுகிறான். புதைபொருள் சான்றுகளும் நாணயச் சான்றுகளும் மேற்கூறிய கருத்திற்கு அரண் செய்கின்றன. சான்றுகள் அனைத்தையும் அண்மைக்காலத்தில நன் காய்ந்த கே. கோபாலாசசாரி அவர்களும் தொடக்க காலச் சாதவாகனர்களின் ஆட்சி மேற்குத் தக்காணத்தில்தான் இருந்தது என்று மெய்ப்பிக்கிறார். எனவே, மையகதோனி,இரகதகள்ளிக் கல்வெட்டுகள குறிப்பிடும் 'சாதகனிரத்தா' வே இவர்களது பூர்விகம் எனக் கருதலாம் எனவும், கௌதமிபுத்ர சதகர்ணிக்குப் பின்னர் ஆந்திரதேசத்தில் இவர்களது ஆட்சி பரவியபின்னரே இவர்கள் தங்களை ஆந்திரர்கள என்று கூறிகொண்டனர் எனவும் கருதுவதே பொருத்த முடையதாகத் தோன்றுகிறது. 'சாதனிரத்தா' என்பது இக்காலத்திய கருநாடக மாநிலத்திலுள்ள பெல்லாரி மாவட்டமேயாகும். முதலில் பிரதிட்டானத்தை மையமாகக் கொண்ட மேலைத் தக்காணப் பகுதியில் தங்களது ஆட்சியை நிறுவி பின்னர் அதைப் பல திசைகளிலும் விரிவுபடுத்திய சாதவாகனர் பிராமணர்களே என்பதைப் பல சான்றுகளால் அறியலாம். எனவேதான் சி.வி. வைத்தியாவும் சாதவாகனர்கள சுங்கர்களையும் கண்வர்களையும் போல் பிராமணர்களே என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

காலக்கணிப்பு: சாதவாகனர்களின் காலவரையறை வரலாற்றறிஞர்களைப் பல விவாதங்கட்கு உட்படுத்தியுளளது. இன்றுவரையில் இதற்கோா நிறைவான முடிவு கிடைக்கவில்லை என்றே கூறலாம். அண்மைக்காலத்தில் ஆந்திரப்பிரதேசத்தின் பல பகுதிகளில் பல நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றை ஐ.கே. சர்மா என்பவர் ஆய்ந்துள்ளார். இதன் அடிப்படையில் சாதவாகனர்களின் காலக் கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். புராணங்களில் இவர்கள் 460 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்காலப் பகுதியில் முப்பது மன்னர்கள் ஆண்டனர் எனப் புராணங்கள் செப்புகின்றன. சுமித்து, கோபாலாச்சாரி முதலானோர் இவ்விரு எண்ணிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொணடு சாதவாகனர்கள் தம் ஆட்சியைக் கி.மு. 235-இல் தொடங்கி கி.பி. 225-இல் முடித்தனர் என்று கருத்துத் தெரிவித்துளளனர். கௌதமிபுத்திர சதகர்ணியும், நாகபாணா மன்னனும், சமகாலத்தவர்கள் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சாதவாகனரின் காலக் கணிப்பை நிருணயிக்கலாம். கௌதமிபுத்திரரின் தாயாரான கௌதமி பாலசிரீயின் நாசிக்குக் குகைக் கல்வெட்டில் கௌதமிபுத்திரன, நாகபாணாவைப் போரில் வென்று, கொன்றதாகவும் அதன் நினைவாக நாகபாணாவின் நாணயங்களை மீண்டும் வெளியிட்டதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. நாகபாணாவின் கடைசி ஆட்சியாண்டு கி.பி. 124 (சகம் 46) ஆகும். எனவே கௌதமி புத்திரரின் ஆண்டு கி.பி. 126 (124-18 = 106) ஆகும். புராணங்களில இவர் 24 ஆண்டுகள் ஆணடதாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே, இவரது ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 106-கி.பி. 131 என்பது உறுதி பெறுகிறது. புராணங்கள், கௌதமிபுத்திரர் வரையுள்ள சாதவாகன மன்னர்கள் 341 ஆணடுகள் ஆண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, கி.பி. 341-கி.பி. 106 = கி.பி. 235 எனபதே இவரது ஆட்சியின் தொடக்க காலம் எனக் கொளளலாம். இவர்கள் 450 ஆண்டுகள் ஆணடனர் என அறியப்படுவதால் இவர்களது ஆட்சி கி.பி. 215-இல் முடிந்தது எனலாம். சத்தியநாதய்யரும் இதே கருத்தினைக் கொண்டுளளார்; ஆனால கலவெட்டுகளின் அடிப்படையில் இவர்களது முடிவுகாலம் கி.பி. 220 என்று கணிக்கிறார்.

அரசியல் வரலாறு: ஆந்திரப்பிரித்தியர் எனும் சொல் ஆந்திரப் பணியாளர் எனப் பொருளபடும். எனவே,மௌரியஆட்சியில் இவர்கள சிற்றரசர்களாக விளங்கினர் என்பது புலனாகும். மௌரியப் பேரரசு வீழ்ந்தவுடன சாதவாகனர்களதக்காணத்தில் வலிமை பெற்றுத் தனியாட்சி நிறுவித் தமது அரசை விரிவுப் படுத்தினர். சாதவாகன மரபின் முதல் வேந்தன சீமுகன் (236-211) ஆவான். கணவ மரபின் கடைசி வேந்தனான சுசர்மனை வென்று, சுங்கர்களை அழித்து, சாதவாகன அரசைத் தோற்றுவித்த சீமுகன் நானாகாட்டுக் கல்வெட்டில் ராசா-சீமுக சாதவாகனன் என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளான். சிசுகன் எனவும் அழைக்கப்பெறும் அவன், 23 ஆண்டுகள ஆட்சிபுரிந்தான்; பல்லவருடனும் குந்தளத்தின் சுட்டுகளுடனும் மணவினைத் தொடாபு கொணடு தென்னிந்தியாவில் தனது மேலாண்மையைப் பெருக்கினான். சீமுகனை அடுத்து அவனது தம்பியான கிருட்டிணன் (கி.மு 212-202) அரியணையேறிச் சாதவாகன அரசை மேற்கே நாசிக்கு வரையில விரிவு படுத்தினான். இவனுக்குக் கங்கன் என்ற பெயரும் உண்டு. கிருட்டிணனை அடுத்து முதலாம் சதகர்ணி (கி.மு. 202-192) பட்டமேறறு மேற்கு மாளவம், நர்மதைச் சமவெளியிலுளள அனுபா நிலப்பரப்பு, விதர்ப்பம் ஆகியவற்றை வென்றடிபபடுத்தினான். பைதானைத் தலைநகராகக் கொணடுஆணட இவன், தனது வெற்றியின் நினைவாக இரு பரி வேள்விகளையும், ஒரு இராசசூய வேளவியையும் செய்தான்; தட்சிணபதாபதி, அபராஜிதசக்கரன் முதலான விருதுப் பெயர்களையும் பூண்டான். இவவேந்தனது மனைவியான நாயனிகாவின் நானாகாட்டுக் கல

வெட்டு, இவனது சாதனைகளை விரித்துரைக்கின்றது. சதகர்ணிக்குப்பின் புரோனாத் சங்கன் (கி.மு. 192-174) ஆட்சிபுரிந்தான். இம்மரபின் ஆறாம் அரசனான இரண்டாம் சதகாணி கி.பி. 166-இல் பட்டமேற்று 56-ஆண்டுகள் புகழுடன் ஆண்டான் சுங்கர்களிடமிருந்து மாளவத்தைக் கைப்பற்றிய இவன், மத்தியப் பிரதேசத்தையும் வென்றதாகத் தெரிகிறது. இம்மரபின் அடுத்த புகழ்மிக்க வேந்தன் காலன் ஆவான். இவன தனது ஆற்றல்மிக்க படைத்தலைவனாம் விசயானந்தனின் துணைகொணடு ஈழத்தை வென்று, ஈழ இளவரசி இலீலாவதியை மணந்தான். காலனுக்குப் பின்னர் ஆட்சி புரிந்தவர்கள திறமையற்றவர்கள். எனவே, சாதவாகனர்களின் ஆட்சியில் தேக்கநிலை ஏற்பட்டது; சாகர்கள கை ஓங்கியது; சாதவாகனர் மாளவத்தையும மராததிய நாட்டையும் இழந்தனர். சாதவாகன அரசாகளுள் மிக்க புகழ பெற்றவன் கௌதமி புத்திர சதகர்ணி (கி.பி. 80-104) ஆவான். சாதவாகன அரசிற்குப் புத்துயிர் ஊட்டிய இவன் சாகர், பகலவர், யவனர் ஆகியோரை அடககியவனாகச் சித்திரிககப்படுகிறான். 23-ஆவது வேந்தனான இவன் நாகபாணனை வென்று, அவனது வெள்ளி நாணயங்களை மீண்டும் அச்சடித்து வெளியிட்டான், சாகாகளை முறியடித்து வடமராட்டியம், கொங்கணம், நர்மதைப் பள்ளத்தாக்கு, சௌராட்டிரம், மாளவம், மேற்கு இராசபுதனம் முதலான பகுதிகளை மீட்டான். தெற்கில் பனவாசியும், விதர்ப்பமும் இவனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வநதன. முக்கடலுக்கும் அதிபதியாகத் திகழ்ந்த இவன் 'திரி சமுத்திர-தோய-பிதவாகனன்' எனறு போறறப்பெறுகிறான. வசிட்டபுத்திர புலுமாயியின ஆட்சிக்காலத்தில் சாதவாகனப் பேரரசு புகழின் உச்சியினை அடைந்தது. 'நவநகர சுவாமி', 'மகாராசா', 'தட்சிண பதேசுவரர்' முதலான புகழ்மிகு பட்டஙகளைப் புனைந்துகொண்ட இவன் பல நாணயஙகளை வெளியிட்டான். இவன் காலத்தில சாகர்கள (மேலைச் சததிரப்புகள) மீணடும வலிமை பெறறனர். அடுத்து வநத வசிட்டபுத்திர சதகர்ணியும், சிவசுகநத சதகாணியும சில காலம் ஆணடனர். சாதவாகன மரபின தலைசிறநத கடைசி வேநதன் சிரியகஞய சதகர்ணி (ஏறத்தாழ கி.பி. 170-199) ஆவான. இவன சாகர்களிடமிருந்து சில பகுதிகளை மீட்டான. நாசிககு, கணகெரி, கார்லே, அமராவதிக் கல்வெட்டுகளும் சௌராட்டிரம், மகாராட்டிரம், வடமைசூர், ஆந்திராவின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் கிடைத்துள்ள இவனுடைய நாணயங்களும் இவனது பரந்த பேரரசின் எலலைகளை உணர்த்துகின்றன. இவனுககுப்பின ஆட்சிககு வந்த வேந்தர்கள் திறமையற்றவர்கள. எனவே, சாதவாகனரின் புகழ் மங்கியது. இம்மரபின் கடைசி வேந்தன நான்காம் புலுமாயி ஆவான். இவனுக்குப்பின் சாதவாகன அரசு சிதைந்தது. இம் மரபினின்றும் பிரிந்த கிளைக்குடியினர் பல சிறு சிறு அரசுகளைத் தனித்து ஆள ஆரம்பித்தனர். மேற்கில் ஆபிராக்கள் (Abhiras) நாசிக்கைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளைத தனித்து ஆண்டனர். குறா மரபினர் விடுதலை பெற்று மகாராட்டிரத்தின் தென்பகுதியை ஆண்டனர். உருத்திர சதகர்ணி மரபினர் ஆநதிர மாவட்டங்களை ஆளத் தலைப்பட்டனர். சாதவாகனக் கிளை மரபினர் பேரார்ப் பகுதியை ஆளுமைக்குட்படுத்தினர். வனவாசியைச் சேர்ந்த சுட்டு-சதகர்ணிகள் மேலைத் தக்காணத்தைக் கைப்பற்றிககொணடனர். கிழக்குத் தக்காணம், நாகார்ச்சுன கொணடாவின் இககுவாகு மரபினரின் சிற்றரசன முதலாம் சநதமூலாவின பிடியில சிக்கியது. இவவாறு சாதவாகனரின பெருமையும் புகழும் மங்கியது; மறைநதது. சாதவாகனர் தக்காண அரசியலிலிருநது வெளியேற்றப்பட்டனர்.

வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள்: இயக்ஞசிரீ சதகர்ணிக்குப் பிறகு சாதவாகன அரியணையேறிய வேந்தர்கள் திறமையறறவர்கள். எனவே, சிதியர்கள, இநதோ-கிரேக்கர்கள, பார்ததிபர்கள மறறும் அணடை அரசர்களின் கை ஓங்கியது. சிரீ புலுமாயியின் ஆட்சிக்காலத்தில சாதவாகன அரசின மாநிலங்களை நிருவகிக்கத் தானைத தலைவர்கள் அரசப் பிரதிநிதிகளாக அனுப்பப்பட்டனர். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் மராததிய மரபினைச் சோந்த ஆபிரர்கள் ஆவர். சாதவாகன வேந்தர்களின வலிமை குன்றியபோது இவர்கள் தம்மை வலுப்படுததிக கொணடு நாளடைவில் தமது பகுதிகளைத் தனித்து ஆள முற்பட்டனர். தக்கானத்தினை ஆட்சிபுரிநத பலலவர்கள சாதவாகனரின தெனபகுதியைக கைப் பறறிககொணடு தமது சுயாட்சியை நிறுவினர். சாகாகள கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாணடில் மிகவும் வலிமை பெற்றனா. சாகர்களின் புகழமிகு வேந்தனான சாசுதனனும அவனது பெயரனான உருத்திரதாமனும் பெருவலி பெறறுச சாதவாகன அரசினமீது அடிககடி படையெடுத்துத் தொலலை கொடுத்தனர். இதனைப் போன்று பாாத்தியாகளும் அடிககடி படையெடுத்துச் சாதவாகனரை வலிமை இழககச் செய்தனர். வட கிழக்கில் ஆபிரர்கள, மேறகில திரைகூடகர்கள (Traikutakas), கிழக்கில் இக்சுவாகூக்கள, பிரகத்து பாளையனாகள, சாலஙகாயனர்கள், தெற்கில சூட்டுகள் ஆகியோர் வலிமைபெற்றுச் சாதவாகன அரசை விழுஙகிவிட்டனா.

ஆட்சிமுறை: சாதவாகனர்களின் பேரரசு மிகப் பெரிதாக இருநத போதிலும் அதன ஆட்சிமுறை மிகவும் எளிதாகவே இருந்தது. இவர்கள பெரும்பாலும் மௌரிய ஆட்சிமுறையைப் பினபற்றி ஒருசில துறைகளில் மட்டும சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினர். நிருவாகத்தின் தலைவர் மன்னர்: இவர் நீதி

யின் ஊற்றாகவே விளங்கினர்; படைத் தலைவராக இருநது படையைப் போர்க்களத்திற்கு நடத்திச் சென்றார். அரசுரிமை தந்தைக்குப்பின மூத்த மகன் என்னும் பரம்பரை முறையில் ஆணகளுக்கே இருந்து வந்தது. தருமசாத்திரஙகள், நாட்டின் பழக்க வழக் கஙகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மன்னன் ஆட்சி செலுத்தினான். தாயார் பெயரைத் தமது பெயருக்கு முனனே இணைத்துககொள்ளும் வழக்கம் அரச குடுமபத்தினரிடையேயும், பிரபுக்களிடையேயும் இருந்தது. அரசன சிறுவனாக இருப்பின் தனது தாய், தந்தையரின் உடன்பிறந்தாரின் உதவியுடன் நாட்டை ஆட்சி புரிவான. பெரும்பாலும் உள்ளூராட்சி ஆங் காங்கே உளள பண்ணைக் குடியுரிமையாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் அரசு அதிகாரி களின் பொது மேற்பாாவையில் தமது பணிகளை ஆற்றினர்.

நாட்டில் பணணைக் குடியுரிமை பெற்ற தலை வர்கள் மூன்று வகைப்பட்டனர். அவர்களுள் அரசர் கள் முதல்வகையினர். மகா போசர்கள், மகா ராத்திகள பிறிதொரு வகையினர். மகாசேனாதி பதிகள் மூன்றாம் வகையைச் சாாந்தவர்கள் ஆவர். இவர்களுள் மகாராத்திகள என்போர் சாதவாகன அரசக் குடியினருடன் திருமண உறவு கொண்ட வர்கள் கௌதமிபுத்திரசதகர்ணியின ஆட்சிககாலத்தி லிருந்துதான் மகாசேனாதிபதி பதவி தோன்றியது. தூரத்திலிருந்த மாநிலஙகளின் ஆட்சிப் பொறுப் பினை மகாசேனாதிபதிகள் ஏற்றனர். இவர்களுள் மற்றும்சிலா மத்திய அரசின் நிருவாகத்துறையில் பொறுப்பு வகித்தனர். சாதவாகனரின் அரசு, ஆகரங் கள எனப்படும் பல நிருவாகப் பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்டிருந்தது. இவை அமாத்தியர் எனப்படும் அமைச்சரின் பொறுப்பில் விடப்பட்டன. பல கிராமங் கள் ஒன்றுசேர்ந்தது ஆகரம் ஆகும். ஒவ்வொரு கிராமமும் கிராமிகள் என்னும் தலைவனால் நிருவகிக கப்பட்டது. அமாத்தியர் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திறகு மாற்றப்படுவர். இவர்களைத்தவிர மகா தரகர்கள் (அரண்மனை முதல்வர்), மகா ஆரியர்கள, பாந்தர்கரிகள் (கிடங்குக் காப்பாளர்), கெரணி கர்கள் (கருவூலத்தார்), மகாமாத்திரர்கள், நிபாம் தகரர்கள (பத்திரப் பதிவாளர்கள்), பார்திகரர்கள, தூதர்கள் முதலான உயர் அதிகாரிகளும் ஆட்சித் துறையில் துணைபுரிந்தனர். சாத வாகனரின் நிருவா கத்தில் ஒரு குறிப்பிடததக்க அம்சம் அரசிகள் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டமை. நயானிகா அரசியார் தம் இளம்வயது மகனான வேதிசிரீக்காக அரசு புரிந்தமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. நிருவாகத்தில அரசனுக்கு அமைச்சரவை துணைபுரிநதது. நகர, கிராம நிருவா கங்களைக் கவனித்துவந்த அதிகாரிகள் தனித்தே செயற்பட்டனர் (Complete Autonomy). சில குறிப் பிட்ட பொருள்களின மீதுதான் வரி விதிக்கப்பட்டது. உப்பு அரசின் தனி உடைமையாக இருந்தது. நாட் டின் வருமானம் மக்கள நலனுக்கே செலவிடப் பட்டது. மக்கள்மீது அதிகமான வரிகள் சுமத்தப்பட வில்லை. இவ்வாறு சாதவாகனர்கள நல்லாட்சி புரிந்து, மக்கள் நலம் பேணி, நாட்டில் அமைதி காத் தனர்.

சமுதாயம், பொருளாதார நிலை: பிராமணீய சமயத்தைப் பின்பற்றிய சாதவாகன வேந்தர்கள் வருணாசிரம தருமத்தை நிலைநாட்டினர். எனவே, நாலவகைச் சாதியிலும், பிராமணரின் உயர் நிலையைக் காப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டினர். இவர் கள் காலத்தில் தொழிலகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய துணைச் சாதிகளும் பிறந்தன. இவற் றுள கோலிகள் (Golıkas, இடையர்கள்), கலிகர் (விவசாயி), சேதிகள் (வணிகர்), கடிகர் (மருந்து வியா பாரம் செய்வோர்), வதிகர் (தச்சர்), கமாரர் (கரு மான்), தலிபிசகர் (செக்கான்), கோலிகர்கள் (நெச வாளர், Kolıkas) முதலானோர் அடங்குவா. சாகர், யவனர் ஆகிய அயல்நாட்டினரும் உள்ளூர்ச் சமுதா யத்தில் இரண்டறக் கலந்தனர்; இவர்களுள சிலர் பௌத்தர்களாக மாறினர்; வேறுசிலா சத்திரியர்க ளாயினர். இவ்வாறு இந்திய சமுதாயத்துடன் ஒன்று கலந்த இவர்கள் தர்மதேவன், அக்கினிவர்மன், இரிச பதத்தன முதலான இந்தியப் பெயர்களையே சூட்டிக் கொன்டனர். சாதிச் சட்டங்கள முழுமையாகப் பின் பற்றப்படவில்லை. கலபபுத திருமணங்கள் சிலவும் அன்று நடைபெற்றன. பிராமணர் சிலர் சத்திரியரின் தொழிலையும், சத்திரியர் சிலர் வைசியரின் தொழி லையும் புரிந்தனர். சமுதாயத்தின் முதல் பிரிவில் மகாரதிகள், மகா போசர்கள், மகா சேனாதிபதிகள், மாவட்டங்களின இராட்டிரர்கள் ஆகியோர் இடம் பெற்றனர். அரசாங்கஅலுவலர்கள், அலுவலரலலா தோர் ஆகியோர் இரண்டாம் பிரிவில் இருந்தனர். அமாத்தியர், மகா மாத்திரர், பாந்தகரிகள் முதலான அதிகாரிகளும் பெரும் வணிகத் தலைவர்கள், வணி கர், வணிகக் குழுக்களின் தலைவர்கள் முதலான அதிகாரிகளல்லாதோரும் இப்பிரிவில் இருந்தனர். எழுத்தர்கள், மருத்துவர்கள், விவசாயிகள், பொற் கொல்லர் முதலானோர் மூன்றாம் நிலையில் இருந் தனர். சமுதாயத்தின் நான்காம் பிரிவில் கொல் லர், மீனவர், தோட்டக்காரர், தச்சர் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

சமுதாயத்தில் பெணகள் முக்கிய இடம் வகித தனர். சமயக் காரியங்களிலும், அறக் காரியங்களி லும் பெணகள் முன்னணியில் நின்றனர். அமராவதி, கார்லே, கூடா கல்வெட்டுகளிலிருநது கோயிலகளுக்

கும், புனித குகைகளுக்கும் மற்றும் மதத் தொடர்பான நிறுவனங்களுக்கும் பெணகள் அறக்கொடைகள் அளித்ததனையும், கோயில்கள் கட்டுவித்ததனையும் அறியலாம். நாயனிகா, பாலசிரீ முதலான அரசிகளின் அறக்கொடைகளைக் கல்வெட்டுகள் விரித்துரைக்கின்றன. பெணகள ஆண்களுடன சேர்ந்து வழிபாடு நிகழ்த்துதலையும், பெண்கள் இசைக்கருவிகள் வாசித்தலையும், நாட்டுச்சபையின் நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெறுதலையும் அமராவதிச் சிற்பங்களின் வாயிலாக அறியலாம். பெண்களும் மகாசேனாதிபதி, மகாதளவரா முதலான விருதுகளைப்பூணடிருநதனர் என்பதனை நாகார்ச்சுன கொணடா கல்வெட்டுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இதனால் சாதவாகன சமுதாயத்தில் பெண்களின் உயர் நிலையை அறியலாம். குறைந்த ஆடைகளையும், மிகுநத நகைகளையும அணிந்து கொள்வதில் பெண்களுடன் ஆணகளும் போட்டி போட்டனர். மக்கள ஓரளவிற்கு வசதியுடன் வாழ்ந்தனர் என்பதனைக் குடிசைகளிலும சாடிகள் கூசாக்கள், நாற்காலிகள், முக்காலிகள, கட்டில்கள், மேசைகள முதலான சுகபோகப் பொருள்கள் காணபபட்டதிலிருநது அறியலாம்.

சாதவாகனரின் ஆட்சிக்காலத்தில் விவசாயம் நன்கு வளாசசியுற்றது. விளைச்சலில 1/6 பங்கு வரியாக வாங்கப்படடது. நிலவரி நாட்டின வருவாயில முதன்மையான இடம்பெற்றது. வாணிகமும் தொழில்களும் வளர்சசி பெற்றன. உள்நாட்டு வாணிகமும் வெளிநாட்டு வாணிகமும வளர்ச்சியுற்றதனைப் பெரிபுளூசின குறிப்புகளால் அறியலாம். இக்காலத்தில் நாடு முழுவதிலும் தொழிற் கழகங்கள பல நிறுவப்பட்டிருநதன. நெசவாளர் குழு, வணிகா குழு, குயவர் குழு, கூல வாணிகர் குழு, கூடை முடைவோா குழு போன்று ஒவவொரு தொழில செயவோரும் தமககெனக குழுக்களை நிறுவியிருந்தனா. அவை உற்பத்திக் குழுககளாகவும், விற்பனைக குழுககளாகவும் இருநததுடன் வஙகிக் (Bank) குழுககளாக வும் செயறபட்டன. இவற்றால் உற்பத்தித் திறனும், தொழிலாளர் நலனும் முன்னேறின. இரணடாம் புலுமாயி, யக்ஞசிரீ சதகர்ணி ஆகியோரின் ஆட்சிக்காலங்களில், அவர்கள தூரககிழக்கு நாடுகளுடன் வாணிகம் புரிநததுடன் அங்குத தங்கள் குடியேற்றஙகளையும் அமைத்தனர். முதலாம் சதகர்கணியின ஆட்சிக்காலம் முதற்கொண்டே கல்யாணியும், சோப்ராவும் வணிகத்திற்குச் சிறநத துறைமுகஙகளாகத் திகழ்நதன. பின்னர்ப் பருககசா, கொட்டூரா, கந்தகோசலியா, பிரகாசா முதலான இந்தியத் துறைமுகங்கள் அயல்நாட்டு வாணிகத்திற்குப் பெரிதும பயன்பட்டன. இவற்றால் நாடு வளம் பெற்றதுடன பண்பாட்டுப் பரிமாற்றங்களும் ஏற்பட்டன. கடாரம், சயாம் முதலான தூரக்கிழக்கு நாடுகளிலுள்ள தீவுகளிலும் கிரேக்கம் போன்ற நாடுகளிலும் இந்திய நாட்டுக கலை, சமயம், பண்பாடு ஆகியன பரவின.

நாணயங்கள்: தங்கம், வெள்ளி, செம்பு நாணயங்கள் புழக்கத்தில் இருந்தன.

சமயம்: சாதவாகன அரசர்கள அனைவரும் பிராமண சமயத்தைப் பின்பற்றினர்; பலர் பரி வேளவிகளை வேட்டனர். இவர்கள் இந்திரன், சந்திரன், சூரியன், வாசுதேவன், சிவன், கநதன், விட்டுணுபதி, வேணு, இலட்சினிகா, அரி அல்லது திரிவிகரமன முதலான கடவுளகளை வணங்கினர். சிவனும் குமரக் கடவுளும் பலவேறு பெயர்களில வணஙகப்பட்டனர். வைணவ சமயததைக் காட்டிலும் சைவமே மககளிடையே செல்வாககுப் பெற்றிருந்தது. நாகா வழிபாடும் மேற்கொளளபபட்டது.

சாதவாகனாகள இந்துக்களாக இருந்தபோதிலும் புத்த சமயத்தின வளாசசிக்கும் ஆதரவு நலகினர்; சமண சமயமும இவர்களால ஆதரிககப்பட்டது. இவர்களின் காலத்தில அமராவதித் தூபி விரிவாக்கபபட்டதுடன் கூடுதலான சிற்ப வேலைப்பாடுகளால அழகூட்டவும்பட்டது. கோலி, கணடசாலா, கும்மாடித்துர்ரு, அல்லூரு, குடிவாடா ஆகிய இடங்களில் புதிய தூபிகள் நிறுவப்பட்டன. பேட்சா, கார்லா, பாசா, கொண்டானே, கன்கேரி, நாசிக்கு ஆகிய இடஙகளில் புதிய புத்த குகைகள் குடையப்பட்டன இவற்றிற்குப் பொதுமக்கள் போடடி போட்டுககொணடு பளளிச் சநதம் வழங்கினர். புத்த துறவிகளுககுக கோயில்கள, மடஙகள அமைத்துக் கொடுப்பதில மக்கள பேராாவம் காட்டினர். தக்காணத்தில காணபபடும் புத்த குகைகளுள் 95 விழுககாடு சாதவாகனர் காலத்தில குடையப்பட்டவையே. எனவேதான் சாகர்கள், பகலவர்கள், யவனர்கள், அபிதரர்கள் ஆகியோரில் பலர் புத்த சமயத்திற்கும பிராமணீய சமயத்திற்கும் மாறினர். மேற்கூறியவற்றால் சாதவாகனர்கள சமய வேறுபாடின்றிச் சைவம் வைணவம், சமணம், புத்தம் ஆகிய சமயங்களுககுச் சம ஆதரவு அளித்தனர் என்பது புலனாகும். சமண சமயம், புத்த சமயத்திற்கு முன்பே கருநாடகத்தில நுழைந்தது என்பதும், திகமபர சமணத்தைச் சார்ந்த குண்ட குண்டாச்சார்யா எனும் ஆசான சாதவாகன இளவரசர் சிலருக்குப் பாடம் கறபித்தார் எனபதும், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் பல பகுதிகளில் சமண புராதன சின்னங்கள அறிஞர் சிவெல் அவர்களால் கண்டிபிடிககப்பட்டன எனபதும் இங்குக குறிப்பிடத் தக்கன.

கலை, இலக்கியம்: மௌரியர் ஆட்சிக்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பாலி மொழி சாதவாகனர்

காலத்தில் செல்வாக்கிழநதது; மகாராட்டிர பிராகிருத மொழி அரசவை மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு அதன் வளர்ச்சிக்கு அனைத்து ஆதரவும் கொடுக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் பிராகிருத இலக்கியங்கள் பல மலர்ந்தன. திகம்பர சமண அறிஞரான குணட குண்டாச்சாரயா மாபெரும் பிராகிருத எழுத்தாளராகத்திகழ்ந்தார். இவர் பிரபிருததசாரம், இராயனசாரம், சமயசாரம், பிரவனசாரம, துவ தசனுபிரேச்சா முதலான சமண தத்துவ நூல்களை இயற்றினார். இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பேராதரவு அளித்த சாதவாகன வேந்தருள் காலன் (Hala) குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். இவர் 'கதசத்தசை' எனும் மகாராட்டிர பிராகிருத நூலைத் தொகுத்தார். இது சுமார் 700 பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு தொகை நூலாகும். இதில் காதல் சுவை ததும்பும் பல பாடல்களும், சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களின் அன்றாட வாழ்வினைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் பல பாடல்களும் இடம்பெற்றுளளன. தரமிக்க, இலக்கிய நயம் கொண்ட இப்பாடல்கள் கற்போர் மனத்தைக் கவர்ந திழுக்கும் பான்மையன. சிலர் இதனை மிகசசிறந்த தத்துவ நூலாகவே கொள்வர். சாதவாகனர் காலத தைச் சார்நத மற்றொரு குறிப்பிடத்தகக நூல குணாட்டியர் எழுதிய 'பிருகத்கதா' ஆகும். இந்நூல் முதன்முதலாகப் பைசாச மொழியில் இயறறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகினறது. ஆனால், இனறு அது கிடைக்கவில்லை. நமக்குக் கிடைத்திருப்பவையெல லாம் வடமொழியில திருத்தி எழுதப்பட்ட பிற்காலத்திய பிரதிகளேயாகும். இதன் காபபியத்தலைவன உதயணன் மகனான நரவாகன தத்தன் ஆவான். பிற்காலததில தோன்றிய பல்வேறு மொழிகளிலான நூலகளில் பிருகத்கதாவின் செலவாக்கைக் காணலாம். பாணன், தண்டி முதலான பெரும்புலவர்கள இதனைப் பாராட்டியுள்ளபோதிலும் இந நூலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பற்றிப் பலர் பலவாறு எண ணுகின்றனர். மன்னன் காலன் கிழக்குத் தககாணத்தில் படையெடுத்துச் சென்ற நிகழசசிகளை அழகுபட விவரித்துக கூறும் இலீலாவதி என்னும் பிராகிருத நூலும இக்காலத்தில் தோன்றியதுதான.

பிராகிருதம் மட்டுமன்றி வடமொழியும் (சமசுகிருதம்) இக்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சிபெற்றது கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் பிராகிருதத்திலும் வடமொழியிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமையும், பிராகிருத மொழியினிடையே பல வடமொழிச் சொற்கள் கையாளப்பட்டிருத்தலும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ததுவனவாகும். சாதவாகன மன்னனின்கீழ் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்த சரவ வர்மன் என்பார் வடமொழியில் 'கதந்தரா' என்னும் சுருக்கமான இலக்கண நூலை இயற்றினார். பாணியின் இலக்கண நூல் கற்பதற்குக் கடினமாக இருந்ததால் அதனைச் சுருக்கி அவர் இச்சிறு இலக்கணத்தை மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இயற்றினார். இந்நூல் அன்று மட்டுமன்றி இன்றும் காசுமீரத்திலும கிழக்கு வங்காளத்திலும் புகழ் பெற்றுள்ளது.

இலக்கியத்தைப் போன்று சாதவாகனர் காலத்தில் சிற்பம், ஓவியம் ஆகியனவும் நல்ல வளர்ச்சியடைந்தன. அசந்தாவின் ஒன்பதாம், பத்தாம் குகைகளில் குவிந்துகிடக்கும் ஓவியங்களும், பேட்சா குகையில் காணப்படும் ஓவியத் துணுக்குகளும் இவர்களின் கலைநயத்தை எடுத்துக்காட்டுவனவாகும். பேட்சா குகையில தீட்டப்பட்டுள்ள, இளநங்கை ஒய்யாரமாகக் கொடிபோல் நெளிந்து நளினமாக நிற்கும் காட்சி கண்டவர் மனததைக் கவரும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. ம இ.

துணை நூல்:

Sreenivasa Murthy & Ramakrishnan, History of Karnataka, S. Chand & Co., Delhi, 1986.

சாதன சாத்தியம்: இது வழியும் பயனும் என்று பொருள்படும். மனித வாழக்கையின் குறிக்கோள வீடுபேறு அடைதலே ஆகும் இதுவே வாழ்க்கையின் பயன் ஆகவே இது சாத்தியம் எனப்படும், இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு உரிய வழிகள சாதனம் என்று குறிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, பக்தி, கருமம், ஞானம் ஆகியவை இந்தச சாதனங்களாக எல்லாச் சமயத்தினராலும் ஏறறுக் கொள்ளப்பட்டிருககினறன. யோகம் (அட்டாஙக யோகம்) ஒரு வழி இதனைப் பிறவற்றோடு சேர்த்து, பக்தி, யோகம், கரும யோகம், ஞான யோகம், இராச யோகம் என்று குறிப்பதும் உணடு.

சமயங்கள வெவ்வேறாக அமைந்திருப்பதால் அவை குறிக்கும் சாதனங்களும் வெவ்வேறாக அமைதல் இயற்கையே. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நானகைச் சாதனஙகளாகச் சைவ சித்தாநதம் கூறுகிறது. இவற்றைத் தவிர, சத்புத்திர மார்க்கம் (மகன்மை நெறி), சக மார்க்கம் (தோழமை நெறி), தாச மார்க்கம் (அடிமை நெறி), சன்மார்க்கம் (ஆசிரிய மாணவ நெறி) ஆகியவற்றையும் சைவ சித்தாந்தம் குறிப்பிடுகிறது சங்கரருடைய அத்துவைத வேதாந்தம் சாதன சதுட்டயம் என்னும் நான்கைச் சாதனங்களாகக் கூறுகிறது. அவை விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிசட்கம், முமூட்சுத்துவம் என்னும் நான்கு ஆகும். இராமானுசருடைய விசிட்டாத்துவைதம் பக்தி, பிரபத்தி என்னும் இரணடு சாதனங்களைக்கூறுகிறது. மத்துவ மதத்தைசசேர்நத தாசர்கள இறைவனை இசையின் (கீர்த்தனை, நாதோபாசனை)

மூலம் அடையலாம் என்று கருதினார்கள். இந்தக் கீர்த்தனை முறையை (இறைவன் புகழைப் பாடுதல்) பக்தியின ஒன்பது வகைகளில் ஒன்றாக, பாகவத புராணம் எடுத்துரைக்கிறது. அவையான:1. சிரவணம் (கேட்டல்), 2. கீர்த்தனம் (புகழ் இசைத்தல்), 3. இசுமரணம் (இடைவிடாது நினைத்தல்), 4. பாத சேவனம் (திருவடிகளை வணங்குதல்), 5. அர்ச்சனம் (வழிபாடு) 6. வந்தனம் (வணங்குதல), 7. தாசியம் (தொண்டு), 8. சக்கியம் (தோழமை), 9. ஆத்ம நிவேதனம் (தன்னையே அர்ப்பணித்தல்) இவை 'நவதா பக்தி' எனப்படும்.

சாதனத்தால் அடையும் பொருள் சாத்தியம். வழியும் பயனும் வெவ்வேறானவை என்றாலும் ஆன்மிக நெறியில் அவை பிரிப்பற நிற்பவை. இதைக் குறிக்க 'அருளது சக்தியாகும் அரன் தனககு' என்கிறார் சிவஞான சித்தியாரின் ஆசிரியர். திருமண மண்டபத்தில் இராமனும் சீதையும் இருந்த நிலையை, 'ஒன்றிய போகமும் யோகமும் ஒத்தார்' என்பதாகச், சாத்திய சாதனங்களை விளக்கிறார், கம்பா.

டி.பி.சி.

சாதனை உளவெழுச்சி: சாதனை செய்து காட்டக் கிளர்ந்தெழும் உணர்ச்சியானது சாதனை உளவெழுச்சி (Achievement Motivation) எனச் சொல்லப்படும். சாதனை உளவெழுச்சி குறித்து ஆராய்ந்தவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவாகள மக்ளீலந்து (McClelland), சான அட்கினசன் (John Atkinson) ஆகியோர் ஆவர்.

சாதனை செய்துகாட்டும் உளவெழுச்சியினைப் பெறுவதில் குறைநத விருப்பமுடைய மாணவாகளைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு உதவுதல் ஆசிரியரின கடமையாகும். அறைகூவல விடும் அல்லது செயற்கரிய செயலகளைச் செய்வதால விளையும் மன நிறைவுக்கான எதிர்பார்ப்பு (Expectancy), சாதனை உளவெழுச்சி என வரையறுக்கப்படும். கல்வியியலில சாதனை உளவெழுச்சி 'சிறப்பான செயலுககான முயற்சி' (Pursuit of Excellence) எனக் குறிக்கப் படுகிறது.

வயதுவந்த மாணவரிடம் அல்லது கற்போரிடம் (Adult Learners) புதிய முயற்சிகளை வளர்த்திட மக்ளீலந்து 12 வகையான விதிகளைக் கூறுகிறார். மக்ளீலந்து விவரித்துள்ளவை, அவர் இநதிய வணிகர்களிடம் புதிய முயற்சிகளை வளர்ப்பதற்காகப் பயிற்சியளித்து ஆராய்ந்து கண்டவையாகும். மகளீலநது கூறிய 12விதிகள் கீழே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. ஒரு தனி மனிதன் புதிய முயற்சியினை வளர்ப்பதற்கான காரணங்களை முன்னரே முடிவு செய்திருந்தால், அவனிடம் அப்புதிய முயற்சி வளாத்தலை ஊக்குவிக்கக் கல்வியால் முடியும்.

2. புதிய முயற்சியை வளர்த்தல் நடைமுறைககு உகந்ததாகவும் பகுத்தறிவுக்கு ஏற்புடையதாகவும் இருப்பதாக ஒரு தனிமனிதன் உணரும்போது, அப்புதிய முயற்சி வளாத்தலை ஊக்குவிக்கக் கல்வியால் முடியும்.

3. ஒருவர் தம் முயற்சியை விவரிக்கவும் அதன் பல்வேறு கூறுகளைத் தெளிவாக உணரவும் முடிந்தால், அவரால் அமமுயறசியை எளிதில் வளர்ததுக் கொளள இயலும்.

4. ஒருவர் தம் முயற்சியை, அதன் தொடர்பான செயலகளோடு இணைக்கும்போது, சிந்தனை, செயல ஆகியவறறில மாற்றம் தோன்றுவதோடு அது நிலைத்து நிறகவும் செய்யும்.

5. ஒருவர் தம் முயறசியை அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளோடு இணைத்துப் பார்க்கையில்,அப்புதிய முயறசியானது அவரது சிந்தனை, செயல்கள் ஆகியவற்றில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

6. ஒருவர் தம் முயறசியால் தம் நிலை (Self-image) உயருவதாக எணணுகையில, அவரது சிந்தனை, செயல்கள் ஆகியவறறில் அபபுதிய முயற்சியானது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

7. ஒருவர் தம் முயற்சியால் தம் பண்பாட்டு நிலை (Cultural Values) உயருவதாக எணணுகையில, அவரது சிநதனை, செயல்கள் ஆகியவறறில் அப்புதிய முயற்சியானது தாககத்தை ஏற்படுத்தும்.

8. ஒருவர் வாழக்கையில் திட்டமான வெளிப்படையான குறிக்கோள்களை (Concrete Goals) அடைவதறகாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் போது அவரது சிந்தனை, செயலகள ஆகியவற்றில அப்புதிய முயற்சியானது தாககத்தை ஏறபடுததும்.

9. ஒருவர் தம் குறிக்கோளகளில் அடையும் வெற்றி அல்லது முனனேறறத்தைக் குறித்து வைத்துக்கொளவாரானால், அவரது சிநதனை, செயல ஆகியவற்றில் புதிய முயற்சியின் தாக்கம் காணப்படும்.

10. நேர்மையான, நல்ல சூழலில் உளள ஒருவரின் திறமையைப் பற்றி உயர்ந்த எண்ணம பிறருக்குஇருபபதை அவர் உணருகையில் அவரது முயற்சிகளில மாற்றங்கள் விளையக்கூடும்.

11. தன்னைப்பற்றித் தானே ஆராய்ந்தறிவதும், (Self-Study) அன்றாட வழககமான வாழ்க்கையில

ருநது தனனை அப்புறப்படுத்திப் பார்த்தலும், புதிய முயற்சிகளில மாறுதல்களை விளைவிகரும்.

12. ஒரு குழுவில் உறுப்பினராயிருப்பதற்கு அறி குறியாகப் புதிய முயற்சி இருந்தால், முயற்சிகளில் மாறுதல விளையக்கூடும்.

மாணவரிடம் சாதனை செய்யும் மனவெழுச் சியை எப்படி வளர்ப்பது, அதிலும் குறிப்பாக வெற்றி பெறுதல் குறித்துச்சோம்பித் திரியும் மாணவர்களை எவ்வாறு வெற்றிப்பாதைக்கு அழைத்துச் செல்வது எனபது குறித்து மக்ளீலந்தின் பயிற்சி முறைகள் ஆசிரியருக்கு உணர்த்துகின்றன. மாணவரிடம் இப் போதிருக்கும் திறமையை வளர்ப்பது மட்டுமன்றி, அவர்களிடம் புதிய முயற்சிகளையும் திறன்களையும் தோறறுவித்து அவற்றால் புதிய கலவிச் தனை களை ஏற்படுத்துவதற்கும் மக்ளீலந்தின் பயிறசி முறைகள வழிகாட்டுகினறன.

மாணவர் தம் முயற்சியை வளர்ப்பதற்கான காரணத்தைத தருதல், அம்முயறசியானது நடை முறைக்கு ஒத்துவரக கூடியதென உணருதல், அம் முயற்சியை அனறாடப் பணிகளிலும் செயல்களிலும் இணைத்துப் பார்த்தல், திட்டவட்டமான, தெளி வான குறிக்கோளகளை வகுத்து அவற்றை அடைவ தறகாகத் தமமை ஈடுபடுத்திக கொள்ளுதல, வகுத்துக் கொணட குறிககோளகளில் அடைந்த வெறறி அலலது முன்னேற்றததைக குறிததுக்கொள்ளு தல், நோமையான, நல்ல சூழலை அமைத்துக கொண்டு தம் நிலை பறறி ஆராய்தல, தாம் ஒரு சாதனை செய்யும் குழுவில் உறுப்பினராக உள்ளதை உணருதல ஆகியன ஒரு மாணவருக்குச் சாதனை செய்யும் உளவெழுச்சியினை உருவாககக் கூடியன. இவற்றை மாணவருக்குக் கற்பித்தல் ஆசிரியரின கடமையாகும.

சேமசு (James) எனனும் கலவியாராய்ச்சியாளர் சாதனை உளவெழுச்சியினைப் போட்டி அலலது சண்டையிட்டு வெலலும் மனப்பானமை (Pugnacity) என்றும், உயர்வான உணாவுகள (Ambitious Impulses) எனறும் குறிப்பிடுவார். சண்டையிட்டு வெல்லும் மனப்பான்மை என்பதை உடலைப் பயன் படுத்திப் போட்டியிடுதல் என்று மட்டும் பொருள கொள்ள வேணடியல்லை. எந்தவொரு சிக்கல் அல்லது செயற்கரிய செயலிலும் தோலவியைச் சந்திப்பதில் விருப்பமின்மை எனப் பொருள கொளளவேண்டும் எனசேமசு கூறுவார். கற்றலில அல்லது ஒரு செய லில விளையும் தோல்வியின் மேல் விருப்பமின்மையை ஏற்படுத்துதல் ஆசிரியர் கடமையெனறும், அதுவே சாதனை செய்யத் தூண்டும் உளவெழுச்சி என்றும் கூறப்படும். எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

Dececco, S.P. & Grawford, W.R. The Psychology of Learning and Institution, Prentice-Hall of India, New Delhi, 1977.

Murray, E.J. Motivation and Emotion., Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1964.

சாதனை ஊக்கி: ஊக்கிகள், மனிதனை ஒரு குறிககோளை நோக்கிச் செல்ல வைக்கின்ற உநதுதல் கள ஆகும் பொதுவாக ஊக்கிகளை உயிரிசார்நத அடிப்படை ஊக்கிகள் என்றும், சமூக ஊக்கிகள் அல் லது மேனிலை ஊக்கிகள் எனறும் பாகுபடுத்தலாம. சாதனை ஊககி என்பது உயர்நிலை ஊக்கியாகும். தான எடுத்துக் கொண்ட செயல் மேன்மையடைய வேண்டும், உயாவு பெற வேண்டும், ஒரு புதிய சாதனையைப் படைக்க வேணடும் என்ற ஊக்க உணர்வு இதில் அடங்கும். ஒரு நாட்டின முன்னேற் றம், சாதனை ஊக்கம் மிகுதியாகக் கொணடவர் களைப் பொறுத்ததேயாகும். மக்ளீலந்து (Mecleland) முதன்முதலில சில சோதனைகளை உருவாக்கிச் சாதனை ஊக்கியை அளவிட வழிவகுத்தார். குழந் தைப் பருவ வளர்ப்பு முறையில் சாதனை ஊக்க உணர்வையும ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும். புதிய சாதனைகளை உருவாக்க வேண்டுமாயின, அதற் கான மனப்பானமையைக் குழந்தைகளிடம் வளர்க்க வேண்டும். மிகுதியான சாதனை ஊக்கத்தை உடைய வர்கள், தங்களுடைய தந்தையரை உதவி ஏதும் செய்யாதவர்களெனறும், நட்பாக இல்லாதவாகள் எனறும், தாயின மிகுதியான ஈடுபாடும் கறறலுமே தஙகளின் திறமைகளுககுக காரணமென்று குறிப்பிடு வதாக அட்கின்சன கூறுகிறார். ஜி.இரா.

துணை நூல்கள்:

McClelland, D.C., Atkinson, J.W., Clark, R.A., and Lowell, E.L., The Achievement Motive, New York, 1953.

சாதனைக் கவலைச் சோதனை: தேர்வு எழுதும்போது மாணவர்க்குப் பயம், கவலை போன்ற மனவெழுச்சிகள் எழுவது இயல்பு. இத்தகைய பய உணாசசிகளைக் கல்வி உளவியலறிஞர்கள் ஆராய்ந் துள்ளனர். சேய்மூர் சாராசன (Seymour Sarason), சார்சு மாணடலர் (George Mandler) ஆகிய கல்வி உளவியலறிஞர்கள, தேர்வறையில் காணப்படும் மாணவர்களை இருவகையாகப் பிரித்துக் காட்டுகின் றனர். தேர்வினால் மனப்பயம் ஏற்பட்டுப் பொருத்த மறற விடைகளைத் தருதல், தேர்வில் தோற்றுவிடு வோம் என அஞ்சுதல், தேர்வுத் தோல்வியால பெற் றோர் அல்லது ஆசிரியரின் தணடனைக்கு அஞ்சுதல்,

ஏதாவது ஒரு கேள்விக்குப் பதில் எழுதும் போதே அடுத்து எழுதமுடியாமல் நின்றுவிடுதல் போன்ற செயல்களில் இறங்கித் தேர்வை மோசமாக எழுதும் மாணவர்கள் முதல்வகை என்றும்; இவ்வகையான பய உணர்ச்சியோ அச்சமோ கவலையோ இன்றித் தேர்வில் முன்னேற்றம் காட்டும் மாணவர்கள் இரண்டாம் வகை என்றும் அவர்கள் பிரித்துக் காட்டுகின்றனர்.

சேய்மூர் சாராசன், சார்சு மாண்டலர் இருவரும் சேர்ந்து மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகையில் அடையும் கவலையின் அளவை அளந்திடத் 'தேர்வுக் கவலை அளவுகோல்' (Test Anxiety Scale-TAS) என்னும் வினாப்பட்டியல் (Questionnaire) ஒன்றைத் தயாரித்தனர். இவ்வினாப் பட்டியலுக்கு விடையளிக்கும் மாணவர்கள், தேர்வுக்கு முன்னரோ அல்லது தேர்வு எழுதும்போதோ கவலை கொள்கின்றாரா? இதயம வேகமாகத் துடிக்கின்றதா? மனம் அமைதியற்றுப் போகிறதா? உடல் வேர்க்கிறதா? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடை தருவர். இத்தகைய ஆய்விலிருந்து இரு உண்மைகள் புலப்பட்டன. 1) தேர்வு எழுதும்போது மிகக் குறைவான அச்சம் அல்லது பய உணர்ச்சி அடையும்போதும் அம்மாணவர்கள் அவர்களது தேர்வுத்தாள ஆசிரியரால மதிப்பீடு செய்யப்படும் என்று அறிந்தபோதும் தேர்வில் சிறப்பாகச் செய்தனர். 2) தேர்வினால் அச்சம் மிகக் கொண்ட மாணவர்கள் தேர்வில் மிகவும் மோசமாக எழுதினர்; ஆனால் அதே மாணவர்கள அவர்களது தேர்வுத் தாள ஆசிரியரால் திருத்தப்படமாட்டாது என்ற பய உணர்ச்சியை நீக்கியபோது தேர்வினை நன்றாகச் செய்தனர். இதிலிருந்து தேர்வு அச்சம் மாணவரின் தேர்வு வெற்றியைப் பாதிக்கும் என்பது தெளிவு.

இரிசசர்டு ஆலபர்ட்டு (Richard Albert), இராலபு கேபர் (Ralph Haber) ஆகிய இரு கல்வியியல் அறிஞர்கள, தேர்வுக்கவலையால், எல்லா மாணவர்களும் தேர்வினை மோசமாகச் செய்து விடுவதில்லை என்றும், கவலையானது தேர்வுத் தோல்விக்கு எப்போதுமே காரணமில்லை என்றும் கூறினர். மேலும் கவலையால் எவ்வாறு தேர்வு வெற்றியை அதிகரிக்க இயலும் என்ற வகையில் கேள்வி ஏதும் 'தேர்வுக் கவலை அளவு கோலில்' கேட்கப்படவில்லை என்ற குறையினையும் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினர். இக்குறையை நீக்க ஆல்பர்ட்டும், கேபரும் சாதனைக் கவலைச் சோதனை (Achievement Anxiety Test - AAT) என்னும் கேள்வி நிரலைத் தயாரித்தனர்.

'சாதனைக் கவலைச் சோதனை' யானது இரண்டு வகையான கேள்வித் தொகுப்புகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. முதல்வகையில, கவலையானது எவ்வகைகளில் தேர்வினைச் சிறப்பாக எழுதுவதற்கு உதவுகிறது என்று மாணவர்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்வதற்கான கேள்விகள உள்ளன. இது உதவும் அளவுகோல் (Facilitating Scale) எனப்படும். எடுத்துக் காட்டாக, 'எளிதான தேர்வைவிடக் கடினமான தேர்வு ஒன்று எழுதுவதையே நான் அதிகம் விரும்புகிறேன்' என்ற வாக்கியத்திற்கு 'எப்போதும், - இல்லவே இல்லை' (Always-Never) என்ற இரு பதில்களில ஒன்றை மாணவர் குறித்துக் காட்டுதல வேண்டும். இரண்டாம் வகையில், கவலையானது எவ்வெவ் வகைகளில் தேர்வினைச் சிறப்பாக எழுதுவதற்கு இடையூறாக உள்ளது என்று மாணவரிடமிருந்து அறிந்து கொள்வதற்கான கேள்விகள உள்ளன. இது இடையூறு அளவுகோல் (Debilitating Scale) எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, 'தேர்வு எழுதும்போது வரும் நடுக்கத்தால் (Nervousness) தேர்வினை நன்றாகச் செய்ய முடிவதில்லை' என்ற வாக்கியத்திற்கு 'எப்போதும்-இல்லவே இல்லை' என்ற இரு பதில்களில் ஒன்றினை மாணவர் பதிலாகத் தருதல வேண்டும்.

இசுபேல்பெர்கர் (Spielberger) என்னும் கல்வியியலறிஞர் 1966-இல் பள்ளித் தேர்வுக்கும் மாணவர் கவலைக்கும் உள்ள உறவு பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து சில உண்மைகளைக் கூறினார். அவர் கருத்துப்படி, மையக் கருத்துகளைக் (Concepts) கற்கும்போது, மிகுந்த கவலைப்படும் மாணவர்களும் (High - anxiety Students), மிகுந்த நுண்ணறிவு பெற்ற மாணவர்களும் (High - intelligence Students) குறைந்த கவலை கொண்ட மாணவர்கள் மற்றும் குறைந்த நுண்ணறிவு கொண்ட மாணவர்களைவிடச் சிறப்பாகக் கற்கின்றனர். மேலும், நினைவு கூர்தல சோதனையில (Recall test) மிகுந்த கவலைகொண்ட மாணவர்கள குறைந்த தவறுகளுடன் மிகுந்த மதிப்பெண்ணையும் குறைந்த கவலைகொண்ட மாணவர்கள் நிறையத் தவறுகளுடன் குறைந்த மதிப்பெண்ணையும் பெற்றதாக இசுபேல்பெர்கர் கூறுகிறார்.

இதுவரை கல்விச்சூழலில் கவலை குறித்து ஆராய்ந்தறிந்த உண்மைகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது, கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல சூழலில் கவலையை எப்போதும் ஒரேயடியாகத் தவிர்க்க முடியும் என்றோ குறைக்கமுடியும் என்றோ முடிவுக்கு வருவது கடினம். திறமைக் குறைவான மாணவர்கள் கவலைப்படுவதால் அடையும் பயனைவிட, திறமையான மாணவர்கள கவலைப்படுவதால் மிகுந்த பலன பெறுவர். எனவே, ஆசிரியர் மிகுந்த நுண்ணறிவுடைய மாணவர்களிடம் மட்டும் அவ்வப்போது தேர்வுக் கவலையைத் தூண்டும் வகையில பேசுவது பலனளிக்கும். எஸ.த.

துணை நூல்கள்:

Dececco, J P. & Grawford, W. The Psychology of Learning and Instruction. Prentice-Hall of India, New Delhi, 1974.

Spielberger C.D. Anxiety and Behaviour, Academic Press, Inc., New York, 1966.

சாதாரணப் பங்குகள்: நிறுவனங்கள், தங்கள் நிலை முதல் தேவைக்கான நிதியைத் திரட்ட வெளியிடும் பலவகைப் பங்குகளுள சாதாரணப் பங்குகளும் (Equity Shares) ஒரு வகையாகும். ஒரு நிறுவனம் அது திரட்ட அனுமதிககப்பட்டுள்ள பங்கு முதலைப் பல பங்குகளாகப் பிரித்து அவைகளைப் பொதுமக்கள வாஙகச செய்கிறது. அவ்வாறு அது திரட்டும் முதல், சொநத முதல் (Owned Capital) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது கடன் பெற்ற முதலிலிருந்து வேறுபடுகிறது. சொந்த முதல், பங்குகள் வெளியிட்டுத திரட்டப்படுகிறது. கடனபெற்ற முதல் (Borrowed Capital) கடனீட்டு ஆவணஙகளை வெளியிட்டுத் திரட்டப்படுகிறது. சொந்த முதலை நிறுவனம இயஙகும்வரை திருப்பித் தந்திட இயலாது.

பங்குகளை வாங்குவோரைப் பங்குரிமையாளர் (Shareholder) எனவும், உறுப்பினர் (Member)எனவும் அழைக்கின்றனர். நிறுவனமே தன சொத்துகள மீது முழு உரிமை பெற்றதாகக கருதினாலும பங்குரிமையாளர்களை அதன உரிமையாளர்கள் எனச சொல்வதுணடு. நிறுவனத்தில் அவர்களுக்குள்ள உரிமைக்கும் பொறுப்பிறகும் அளவுகோலாக விளங்குவது பங்குகளாகும். பஙகுகள் பஙகுரிமையாளர்களிடையே ஏறபடும் ஒப்பநதத்தின சினனமாகும். ஆதாய ஈவு (Dividend) பெறுவது, நிறுவனக் கூட்டங்களில் கலந்துகொணடு வாக்களிப்பது, நிறுவனம் கலைக்கபபடும் போது அவாகளின பங்குக்குரிய பணத்தைத் திரும்பப் பெறுவது போனற பல உரிமைகளைப் பஙகுரிமையாளருககளிப்பவை இப்பங்குகளே. அது போலவே அவர்களின் பொறுப்புகளாகப் பஙகழைப்புப் பணம செலுத்துதல், பிற விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் போனறவைகளை வழங்குவதும் பஙகுகளே. பங்கு ஒரு அசையும் சொத்தாகும் (Movable Asset). எனவே பங்குரிமையாளர்கள செயலமுறை விதிகளுக்கு உட்பட்டுத் தஙகள பஙகுகள மீதான உரிமையைப பிறருககு மாறறம் செய்யலாம். பங்குரிமையாளர்கள நிறுவனத்தின இத்தகைய பஙகுகளை வைத்துளளனர் எனபதற்குச் சானறாக நிறுவனத்தின முத்திரைச சின்னம் பதித்த பங்குச் சான்றிதழ் அவர்களுககு வழஙகப்படுகிறது.

பங்கு வகைகள்: இந்தியாவின் 1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனச சட்டத்தின்படி சாதாரண அல்லது நேர்மைப் பங்குகள், முன்னுரிமைப் பங்குகள் (Preference Shares) (Equity Shares) என்ற இருவகைப் பங்குகளை மட்டும்தான் பொது நிறுவனங்களும், அவைகளினதுணை நிறுவனங்களும், தனி நிறுவனங்களும் வெளியிடலாம்.

நேர்மைப் பங்குகள்: பொதுநிலைப் பங்குகள் என்று முன்னர்க் குறிப்பிடப்பட்ட பங்குகளை 1956-ஆம் ஆண்டு நிறுவனச் சட்டம்,சாதாரணப் பங்குகள் அல்லது நேர்மைப் பங்குகள எனக் குறிப்பிடுகிறது. முன்னுரிமைப் பஙகுகள் அல்லாதவை நேர்மைப் பஙகுகளாகும். முன்னுரிமைப் பங்குகளுக்கு ஆதாய ஈவு தந்த பின்னர்த்தான் இப்பஙகுகள் மீது ஆதாய ஈவு வழங்கப்படும். மேலும் நிறுவனம் கலைக்கப்பட்டுச் சொத்துகள் விறகபபட்டுக் கடன பொறுப்புகள தீர்க்கப்படுகின்றன. அப்பொழுது முன்னுரிமைப் பங்கு முதல்தொகை முழுதும் செலுததிய பின்னர்த்தான நோமைப் பங்குகள திரும்பச செலுத்தப்படும. அதாவது இறுதியாகப் பணம் பெறுபவர்கள சாதாரணப் பஙகுரிமையாளர்களேயாவர். இவவாறு ஆதாய ஈவு பெறுவதிலும், பங்குமுதலைத் திரும்பப் பெறுவதிலும்சாதாரணப் பங்குகள் முன்னுரிமைப பங்குகளுக்கு அடுத்த நிலையைவகிககினறன.

சிறப்பியல்புகள்: முன்னுரிமைப் பங்குகளுக்கு இலலாத சில சிறபபியல்புகளை இப்பங்குகள் பெற்றுளளன. முன்னுரிமைப பஙகுகள எஞ்சிய ஆதாயத்தில் பங்குகொள்ளும் உரிமை பெறறிருந்தாலன்றி, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஆதாய ஈவு மட்டுமே பெறும உரிமையுடையவைகளாக இருககினறன. ஆனால் நேர்மைப் பங்குகள நிறுவனத்தின ஆதாய அளவிற்கேற்ப, ஆதாயம நிறைந்த ஆண்டுகளில் மிகை ஆதாய ஈவும், ஆதாயம் குறைநத ஆண்டுகளில் குறைந்த ஆதாய ஈவும் பெறுகினறன. எனவேதான் நிறுவனங்கள இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வைச் சரிக்கட்டிட ஆதாய ஈவு சமன்பாட்டு நிதி (Dividend Equalisation Fund) ஒன்றை உருவாக்குகினறன. நிறுவனத்தின ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டங்களுககுச் சென்று அங்குக் கொண்டுவரப்படும் சிறப்புத தீர்மானங்கள மீது வாககளிகும் உரிமை இப்பஙகுரிமையாளர்களுக்குணடு. இவர்கள இயககுநாகள, தணிக்கையர் போன்றவாகளை முறையே தோதெடுககும், அமர்த்தும உரிமை பெற்றுள்ளனர். நிறுவனம் தனது பங்கு முதலை மிகைப்படுத்தும் பொருட்டுக் கூடுதல் பங்குகளை வெளியிடும்பொழுது அவைகளை விகிதாசாரப்படி அப்பொழுதுள்ள சாதாரணப் பங்குதான் அளிககவேண்டும். அவர்கள் அதை மறுத்திட்டால அல்லது அறிக்கை (Notice) தரப்பட்ட 15 நாள்கள் முடியும்வரை தங்கள் பதிலை அளிக்காதிருந்தால் பங்குகளை வெளியாளகளுககு அளித்திடலாம்.

சாதாரணப் பங்குரிமையாளர்கள் முன்னுரிமைப் பங்குரிமையார்களைக் காட்டிலும் அதிக இடர்தாங்கலை மேற்கொள்கின்றனர். நிறுவனத்தின் ஆதாய நிலை சாதகமாக இல்லாத பொழுது அவர்கள ஆதாய ஈவு பெறுவதில்லை. நிறுவனத்திற்கு மிகை இழப்பு ஏற்பட்டு அதைச் சீரமைக்கும்போதும் கலைக்கும்பொழுதும் மிகுதியான இழப்பை ஏற்பவர்கள் இவர்களாவர். எனினும் ஆதாயம் இல்லாத ஆண்டுகளில் ஆதாய ஈவு செலுத்தவேண்டிய தேவையில்லாதிருப்பதால இப்பங்குகளை வெளியிடுவதால் நிறுவனத்தின் பளு கூடுவதில்லை. வருவாய்க்குச் சிறப்பிடம்தாராமல் முதலீடு, பாதுகாப்பு ஆகியன மட்டும் விரும்புவோருக்கு முன்னுரிமைப் பங்குகள் நல்லது பாதுகாப்பு பற்றிக் கவலைப்படாமல வருவாய்க்குச் சிறப்பிடம் அளிக்கும் துணிச்சல்காரர்கள சாதாரணப் பஙகுகளை வாங்குவது நல்லதெனக் கருதப்படுகிறது.

இப்பங்குகளை நிறுவனஙகள் முக மதிப்பிற்குச சமமாகவும் (At Par), தள்ளுபடியிலும் (At Discount), முனைமத்திலும (At Premium) வெளியிடுகினறன. பங்குகளின் தேவைககேற்ப இவை மாறுபடுகினறன. நிறுவனத்தின் பங்குமுதல்கள் பல பங்குகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பங்குக்கும் முக மதிப்புண்டு எடுத்துக்காட்டாக உரு. 10 அல்லது உரு 100 என்ற முக மதிப்புடைய பங்குகள் உள்ளன. பொது நிறுவனம், சாதாரண மக்கள பங்குகளை வாங்கிப் பங்குரிமையாளர்கள் ஆகும் பொருட்டு பங்குத்தொகையைத் தவணைமுறையில பெற விணணப்பம் செய்யும் போதும், ஒதுக்கீடு செய்திடும போதும், அழைப்பு விடும்போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வசூலிக்கிறது. பஙகின் முகமதிப்பு முழுதும் செலுத்தியபிறகு நிறுவனம் பங்குரிமையாளர்களுக்குப் பங்குச்சானறிதழ் வழங்குகிறது. பஙகுரிமையாளர்கள் தங்களுக்குப் பங்கு வேண்டாமென்று கருதும்போது அதை வேறு ஒருவருக்கு மாற்றித் தந்திடலாம்.

பங்குரிமையாவணம்: நல்லெண்ணத்துடன் மதிப்புத் தந்து முறைப்படி பங்கு பெற்றுள்ளோருககு அதில் கூறப்பட்டுள்ள பஙகுகளுக்கு உரிமையளிக்கும் ஆவணம் பஙகுரிமை ஆவணமாகும் (Share Warrant). இது காசோலை-மாற்றுச் சீட்டு போன்றவைகளைப் போல ஒரு மாற்றுமுறை ஆவணம் (Negotiable Instrument) ஆகும். ஆனால அது சட்டம் ஏற்றுள்ள மாற்றுமுறை ஆவணம் அன்று.மரபுவழியுளள ஆவணமாகும். மாற்றித் தருபவரின் உரிமையிலுள்ள குற்றம் குறைகளை அறியாமல் இதைப் பெற்றுளளவருக்கு மதிப்புத் தந்து நல்லெண்ணத்துடன் அவர் பெற்றிருந்தால், அதில் கூறப்பட்டுள்ள பங்குகளைப் பெற்றிடும் உரிமை அவருக்குணடு. அப்பங்குகள் மீது செலுத்தப்படும் ஆதாய முதலையும் அவர் பெற்றிடலாம். இது உரிமைமாற்றம் செய்யததககது. உரிமைமாற்றம் செய்திட நிறுவனத்தின் ஏற்பும், நிறுவன ஏடுகளில் பதிவும் தேவையில்லை. எனவே இதை யார் வைத்திருக்கிறார என நிறுவனத்திறகுத் தெரியாது. ஆதாய ஈவு வழஙகும்பொருட்டு இத்துடன் ஆதாய ஈவு நறுக்குச் சீட்டுகள் (Dividend Coupons) இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றிற்கு வரிசை எணகள் கொடுககப்பட்டுள்ளன. ஆதாய ஈவு செலுத்திய நிறுவனம் குறிப்பிட்ட எணணுள்ள நறுக்குச் சீட்டைப் பெற வேண்டும். அப்பொழுது அதைக் கொடுத்துவிட்டு ஆதாய ஈவு பெற்றிடலாம். இவ்வாவணம் கசங்கியோ சிதைந்தோ போனால் நிறுவனத்திடம கொடுத்து விட்டு வேறு ஒனறு பெறறிடலாம. ஆனால தொலைந்துவிட்டாலும, களவு போய்விட்டாலும புதிய ஆவணம் வாஙகுவது கடினம தக்க ஈட்டுறுதியும், வஙகி ஒனறின பொறுப்புறுதியும் தேவை.

முழுதும் செலுத்தப்பட்ட பஙகுகளுக்கு மட்டுமே பங்குரிமையாவணம் தரப்படும்; இதற்கு நிறுவனத்தின் செயலமுறை விதிகள அனுமதிகக வேணடும். அரசின முன அனுமதி வேண்டும். பொறுபபு வரையறுக்கப்பட்ட பொது நிறுவனஙகள மட்டுமே இவைகளை வெளியிடும். தனி நிறுவனம் வெளியிட முடியாது. இதில் நிறுவனத்தின முத்திரை பொறிக்கப்பட வேணடும். இவவாவணத்தை வைத்து வஙகியில கடன் பெறலாம். இதனைப் பெற்றுளளவர் நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்அல்லா. ஆனால அவர் விரும்பினால பங்காவணத்தைப் பங்குச் சானறாக மாறறி உறுப்பினராகலாம.ஆனால அதற்கு அவர் நிறுவனத்திறகு விண்ணப்பிக்கவேணடும் பதிவுக் கட்டணம் செலுத்த வேணடும்.

பங்குக்கோவை: முழுதும் செலுத்தப்பட்ட பஙகுகள் அனைத்தும் வசதியைக கருதி ஒன்றாகச் சேர்ககப்படுவதுதான பங்குக்கோவை (Stock Warrant) ஆகும். பங்குச் சான்றிற்குப் பதிலாக இது வழங்கபபடும். இதற்கும் செயல்முறை விதிகள அனுமதி வழங்கவேணடும். பொதுககூட்டத்தில தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேணடும். பங்கு வரையறுக்கும நிறுவனஙகளே இதனை வெளியிடலாம். பஙகுகளை முழுவதாகத்தான மாற்றித தரலாம் ஆனால் பங்குக் கோவையின ஒரு பகுதியைக் கூட மாற்றித் தரலாம். இதற்கும் விணணப்பம் போடவேண்டும். இயக்குநரின் அனுமதியும் வேண்டும். உரிமை மாற்றம பெற்றவருக்குப் பங்குக்கோவைச சானறிதழ வழங்கப்படும் பங்குச் சான்றிதழ்களில் தனித்தனி அடையாள எண்கள் இருக்கும. ஆனால் பங்குக்கோவைச் சானறிதழ்களில் அவ்வாறிருக்காது. எனினும் பஙகுரிமையாளா களுக்கும், பங்குக் கோவையாளருக்கும் உரிமை, அதிகாரம் இவைகளில் வேறுபாடு கிடையாது. பஙகு

களைப் பங்குக்கோவையாக மாற்றுவதற்குரிய தீர்மானம் இயற்றிய 30 நாள்களுக்குள் அதுபற்றிப் பதிவாளருக்கு அறிக்கை தர வேண்டும். செயல்முறை விதிகள் அனுமதித்தால் பங்குக்கோவைகளையும் பஙகுரிமையாவணம் போன்று முறையாகக் கொடுப்பதனமூலம் உரிமை மாற்றம் செய்யத்தக்க பங்குக் கோவை உரிமையாவணமாக மாற்றிககொள்ளலாம்.

நிறுவனங்கள் பலவகையான பங்குகளைப் பெற்றிருந்தாலும் சாதாரணப் பங்குகளே சிறப்பானவையாகத் திகழ்கின்றன. அவை பங்கு முதலில பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. கே.என் இரா.

துணை நூல்:

Shukla, M.C., A Manual of Mercantile Law, S. Chand & Co Ltd., New Delhi, 1982.

சாதி: காண்க: இந்தியச் சாதி முறை.

சாதிக்கு, குலாம் முகம்மது: குலாம் முகம்மது சாதிக்கு (1912-1971) காசுமீரத்தில் சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும், சம்மு-காசுமீரச் சட்டசபை உறுப்பினராகவும், அமைசசராகவும் விளஙகினார். இவர் அம் மாநிலத்தில் அரசியற் கட்சிகளின் தலைவராகவிருந்து அரசியலில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றார். கலவி,பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் இவர் அக்கறை காட்டினார்.

சீரீநகரில் 1930-இல் நடைபெற்ற மாணவர் கிளர்ச்சிக்கு இவர் தலைமை தாங்கினார். அம் மாநிலத்தில் 1932-ஆம் ஆணடு நிகழ்ந்த கலகத்தைப் பற்றி விசாரிகக ஏற்படுத்தப்பட்ட விசாரணைக் குழு முன் இவர், மக்களின் பேராளராகத் தோன்றினார். காசுமீர மாநில அவைக்கு இவர் 1934-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அம் மாநிலத்தில் பொறுப்புள்ள அரசு ஏற்படவேண்டுமெனச் செய்யப்பட்ட கிளர்ச்சியில் இவர் ஈடுபட்டதால் 1938-இல் கைது செய்யப்பட்டு ஆறு மாதம் சிறையிலிருந்தார். இவர் அனைத்துச் சம்மு-காசுமீர முகம்மதியர் கட்சியின் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். அடுத்த ஆண்டு அதன் பெயர் தேசிய மாநாட்டுக் கட்சி (National Conference) என மாற்றப்பட்டது. இவர் 1944-இல் சட்டசபையின் துணைத் தலைவராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டார்; அமைச்சராக 1948-ஆம் ஆணடு பதவியேற்றார்; 1951-இல் பதவி விலகினார். இவர் 1951 முதல் 1957 வரை சம்மு காசுமீர அரசியல் அமைப்புச் சபையின் தலைவராகவும், பலவேறு துறைகளின் அமைச்சராகவும் விளங்கினார்; தம் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக 1952-இல் மாசுக்கோவிற்கு மருத்துவத்திற்காகச் சென்றார். இவர் 1957 முதல் 1962 வரை சட்டசபை உறுப்பினராகவும் இருந்தார். இவர் 1957-ஆம் ஆண்டு தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியிலிருந்து விலகி மக்களாட்சித் தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தார்; அது 1961 ஆம் ஆண்டு தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியுடன் இணையும்வரை அதன் தலைவராயிருந்தார். இவர் 1964-இல் தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியின் தலைவரானார். பின்னர்த் தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியை இவர் தேசிய காங்கிரசாக மாற்ற முயற்சி செய்தார்.

காசுமீரப் பண்பாட்டுக் கழகத்தினையும், அமைதிக் குழுவையும் ஏற்படுத்தி அவற்றின் தலைவராக இவர் பணிபுரிநதார். காசுமீரப் பல்கலைக் கழகம், சம்முப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் இணைவேந்தராகவும் இவர் விளஙகினார். பன்னாட்டுச் சட்டத்திற்கான இந்தியச் சங்கத்தின் தலைவாாகவும் இவர் இருந்துள்ளார். சி.இரெ.

சாதுநாத்து சர்க்கார்(சர்): இவர் சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியர். இந்தியாவில் மேற்கு வங்காளத்தில் கராச்சுமாரியா (Karachmaria) என்ற இடத்தில கி.பி. 1870-இல் பிறநதார். கல்கத்தாவில் மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்ற இவர், முதலில் ஆங்கில ஆசிரியராக விளங்கினார். பின்னர்ப் பாட்னாக் கல்லூரியில் வரலாற்று ஆசிரியராகப் பணிபுரிநதார். சர் சாதுநாத்து சர்க்கார் (Sarkar, Sir Jadunath) மொகலாயப் பேரரசர் அவுரங்கசீபு வரலாற்றை ஆய்வு செய்தார். அவரது வரலாற்றை 5 தொகுதிகளில் வெளியிடுவதற்காக 25 ஆணடுகள் எழுதினார். மீண்டும் 25 ஆண்டுகள ஆய்வுசெய்து மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி என்னும் நூலை 4 தொகுதிகளில இவர் வெளியிட்டார். இவற்றைத் தவிரச் 'சைதன்யா' (Chaitanya), 'சிவாசியும் அவரது காலமும்' போன்ற பிறநூல்களையும் இவர் எழுதினார். இவர் பாரசீக மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் மிகுந்த புலமை பெற்றவராக விளங்கினார். கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக 1926 முதல் 1928 வரை இருந்த இவர் வங்காளச் சட்ட ஆலோசனைக் குழுவில இடம் பெற்றிருந்தார் .சிறந்த அறிஞா பட்டத்தை (Knight) 1929-இல் பெற்ற இவர் 1958-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில காலமானார். சு.இரா.

சாந்த கவிராயர் கி.பி. 18-ஆம நூற்றாணடில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் பிறசை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவா 'இரங்கேச வெணபா' என்னும் நூலினை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலினை நீதி சூடாமணி நிகண்டு என்றும் வழங்குவர். இந்நூல் திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அரங்கநாதரை விளித்து 133 வெண்பாக்களால் பாடப்பட்டதாகும். ஒவ்வொரு வெணபாவும்

முன்னிரண்டடிகளில், திருக்குறளில் உள்ள 133 அதிகாரங்களுள் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலிருந்தும் எடுக்கப் பெற்ற ஒரு குறளின் கருத்தையும், பின்னிரண்டு அடிகளில் அக்குறளை அவ்வாறே அமைத்தும் பாடப் பெற்றுள்ளது. வீ.சே.

சாந்தயானா, சார்சு இவர் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு இசுபெயினில் மாட்ரிடு எனனுமிடத்தில் பிறந்தார். சாந்தயானா, சார்சு (Santayana, George) ஒரு சிறந்த தத்துவ ஞானியும் கவியும் மனிதாபிமானியுமாவர். இவர் 1912-ஆம் ஆண்டு முதல் ஐரோப்பாவிலும் பிரானசு, இத்தாலியா ஆகிய நாடுகளிலும் வசித்து வந்தார். இவர் பாசுடனிலுள்ள இலத்தீன் பள்ளியிலும் ஆர்வார்டு கல்லூரியிலும் (Harward College) படித்தார். இவர் பெர்லின பல்கலைக் கழகத்தில் தத்துவம் பயின்றார். பிறகு ஆர்வார்டு(Harward) பலகலைக் கழகத்தில் வில்லியம் சேம்சு என்ற பயன்வழிக் கொள்கையினரின் (Pragmatist) கீழ் டாக்டர் பட்டத்தின் ஆய்வுக் கட்டுரையை முடித்தார். பிறகு இவர் தத்துவத் துறையில கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஆர்வார்டு (Harward) பல்கலைக் கழகத்திலிருந்த பொழுது கி.பி. 1896-ஆம் ஆண்டு அழகுணர்வு (The Sense of Beauty) என்ற கட்டுரையை எழுதினார். நிலையான கொள்கைகளை, நிலையற்ற கொள்கைகளிலிருந்து பிரித்து உணர மேற்கூறிய கட்டுரை பெரிதும் பயன்படும். சாந்தயானா தம் கவிதையும் சமயமும் பற்றிய விளக்கங்கள் (Interpretations of Poetry and Religion) என்ற நூலில் அழகுக் கலைக்கும் ஒழுக்கத்திற்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பை விளக்கியிருப்பதைக் காணலாம். சிறப்பாக இராபர்ட்டு பிரவுனிஙகின் (Robert Browning) கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டாகும். மெய்யுணர்வின் வரலாறு (The Life of Reason) எனற தலைப்பில் ஐந்து பெரிய தொகுதிகள் வெளிவந்தன அந்நூலில் அறிவின் செயல்திறன் மட்டுமலலாது ஊக்கிக்கும் (Impulse) கருத்துகளுக்கும் (Ideation) ஒரு தொடர்பு இருப்பது விளக்கப்பட்டுளளது. இவர் 1907-ஆம் ஆண்டு ஆர்வார்டு பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் 1912-ஆம் ஆண்டு அப்பதவியிலிருந்து விலகி விட்டார். இவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர். இவர் கல்விச் செருக்குடையவரல்லர். கல்விக் கழகத்தில் அடிமையாக வாழ இவர்விரும்பாததனால் பேராசிரியர் பதவியிலிருந்து விலகினார். இவர் முதலாம் உலகப்போர் நடந்தபோது ஆக்சுபோர்டு பலகலைக் கழகத்தில் பணியாற்றினார். செருமானியத் தத்துவத்தில் தன் முனைப்பு (Egotism in German Philosophy) என்ற கட்டுரை கி.பி. 1916-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இது இவர் தலைவர் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. மேலும் இவர்

சாந்தயானா சார்சு

ஆங்கிலேயரின குணாதிசயங்களைப் பற்றியும், கிராம வாழ்க்கையைப் பற்றியும் கட்டுரைகள எழுதினார்.

இவர் கி.பி. 1924-ஆம் ஆண்டு உரோமாபுரியில் நிலையாகத் தங்கி விட்டார். இவர் கத்தோலிக்கராக இருநதாலும், இயற்பொருள வாதத்தை (Materialist) விரும்பினார். இவர் சிறநத மனிதாபிமானம் உடையவா. இவர் கி.பி. 1935-ஆம் ஆண்டு கடுமையான ஆசாரமுள்ளவன் (The Last Puritan) என்ற நூலை எழுதினார். இவர் தத்துவத்தில ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி செய்தார். இவர் ஐயக்கொளகையும் உயிரினங்களில நம்பிக்கையும், (Scepticism and Animal Faith) எனற தலைப்பில ஆய்வுகள செயதார். அறிவுடைப் பொருளின் ஆடசி (Realms of Being) எனனும தலைப்பில் நானகு தொகுதிகள வெளியிட்டார். இந்நூலகளில மனத்தின் உறுதியான அறிவைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்பட்டன. உளளுறைத தன்மையானது (Essences) எலலாவற்றையும் உடபடுத்தியது. அவைகளில் உளதாம் தனமை இல்லை. அவை நிறம், மணம், சுவை, கறபனை, எணணத்திலுள்ள சிறநத கருத்துகள் ஆகியவையாம். இயற்பொருட் கோட்பாடுதான் இவருடைய சிறநத தத்துவம். இயற்பொருள்தான எலலாவற்றிற்கும் முநதியது என்பது இவருடைய கருத்து. இவர் மனிதாகளும் இடஙகளும எனற தலைப்பில் மூன்று தொகுதிகள் வெளியிட்டார். உரோமாபுரி 1944-ஆம் ஆணடு விடுதலையடைந்தவுடன் அமெரிககா அனபர்கள இவரை வநது கண்டார்கள். இவர் 1952-ஆம் ஆணடு செப்டம்பர் மாதம் இறந்தார். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Manitz, Melton, The Moral Philosophy of Santayana, New York, 1939.

Santayana, Scepticism and Animal Faith, New York, 1923.

Santayana, Persons and Places, 3 Vols, New York, 1944-1953.

சாந்தலிங்க அடிகளார் (கி.பி. 18-ஆம் நூ.) தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் இளமையிலேயே அருளநெறி வாழ்வில் திளைத்தவர்; வீர சைவ நெறியினர்; அருமறையாகம நெறி வழிவந்தவர். இவர் வெல்நெறி தேர்ந்து மறைநெறி ஆகம நெறி ஒன்றெனக் காட்டும் வீர சைவத் தொல்நெறியினர். இவர் தம் குரு, திருவாவடுதுறையாதீனக் குரு முதல்வர் நமசிவாய தேசிகரின் மாணவராகி இளைய பட்டத்திருந்த துறையூர்ச் சிவப்பிரகாசராவார். சிவப்பிரகாசர், அம்பலவாணருக்குரிய வழிபாடுகள் செம்மையாக நடைபெறாததையுணர்ந்து அப்போது அரசாண்ட விசயநகர மன்னரின் அமைச்சராகிய வீரசைவரைக் காணச் சென்றபோது தாம் வழிபட்ட சிவலிங்கத்தைச் சடைமுடியில் வைத்துச் சென்று அவ்வமைச்சரைக் கண்டு அவரால் பெரிதும் போற்றப் பெற்றார்.

சாந்தலிங்க அடிகளார்

இவர், தில்லைக்கோயில் வழிபாட்டைச் செம்மையுறச் செய்வித்ததுடன், மிகுசிறப்புப் பெற்றுச் சிரிசைலம் வரை சென்று வீரசைவநெறி பரப்பித் திருவண்ணாமலை, துறையூர் ஆகிய இடங்களில் திருமடங்களை அமைத்தார். இவர்தம் மாணவர் சாந்தலிங்கர் சிவமாகிய செம்பொருளையுணர்ந்து, தலவழிபாடுகளைச செய்து வரும் காலத்துத் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் தொடர்பு கிடைத்தது. அவருடன் பொம்மபுரம் ஆதீனம் இரண்டாம் பட்டம் சிவஞான பாலய சுவாமிகளைக் கண்டனர். முருகப் பெருமானுடைய திருவருள் ஆணையாலும், சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் தூண்டுதலினாலும் சிவப்பிரகாச சிவாமிகள் சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் மேல் நூல்கள் பல பாடினர்.

சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் திருவருட் குறிப் பின்படி, சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் தங்கை ஞானாம்பிகையம்மையைச் சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

பின்னர்ச் சாந்தலிங்க அடிகளார் பல தலங்களையும் வழிபட்டுக் கொங்கு நாட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தார்; ஞானாம்பிகையம்மையையும் உடன் அழைத்து வந்தார். அவர்கள் கொங்கு நாட்டில் அவிநாசி முதலிய பல தலங்களை வழிபட்டனர். இறைவனுடைய திருவருளால் பேரூரில் ஒரு திருமடம் அமைத்துத் தங்கியிருந்தனர். அடிகளார் இயற்றிய வைராக்கிய சதகத் தோத்திரப் பகுதியில் 'நள்ளாறுடையாய் அவிநாசி நயந்துளானே' என்று கூறுகிறார். இவர் அவிநாசியில் தங்கியிருந்ததாகவே வரலாறும் சிலர் எழுதியுள்ளனர். இறைவன் இன்னருளால் இவர் பேரூரில் தங்கினார் என்பதை 'அருளின் பிறவா நெறி கூட்டுவித்தாய்', 'பிறவா நெறியாகியதோர் திருப் பேரையா' எனனும் சதகச் செய்யுட்களால் அறியலாம்.

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் பேரூரில் தங்கியிருந்த காலத்தில் கன்னட நாட்டு மன்னர் ஒருவர், பக்குவமுடைராய்ச் சற்குருவைத் தேடிப் பல தலங்கட்கும் வந்தவர், திருப்பேரூரில் சாந்தலிங்க சுவாமிகளைக் கண்டு உபதேசம் பெற எண்ணினார். சுவாமிகளும் அவருடைய பக்குவ நிலையைச் சோதித்தறிந்து உபதேசம் அருளினார். அவரை மாணாக்கராக்கிக் கொண்டார், அவரே குமாரதேவர் எனப்பட்டார்.

குமாரதேவர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி பல தலங்கட்குச் சென்றார். திருமுதுகுன்றத்தில் தங்கியிருந்து அன்பர்களுக்கு அருள்உபதேசம் பல செய்து பல சாத்திரங்களையும் அருளித் திருவருளில் கலந்தார்.

தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள், உலக மக்கள் பயன் எய்தும் பொருட்டு நான்கு நூல்களை அருளிச் செய்தார். அவை கொலைமறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத வுந்தியார் என்பன. அந்நூல்கள் முறையே சீவகாருணியத்தையும், ஈசுவர பக்தியையும், பாசவைராக்கியத்தையும், பிரம்மஞானத்தையும் உணர்த்துவன. இந்நான்கு நூலகளையும் முத்திப்பெரு வீட்டிற்கு நான்கு வாயில்களாகக் கூறுவார்கள்.

திருமுதுகுனறத்தில் தங்கியிருந்த குமாரதேவருடைய அருளைச் சிதம்பர தேசிகர் என்பவர் பெற்

றார். அவரைக் குமாரதேவர் தம் குருவாகிய சாந்த லிங்க சுவாமிகளிடம் அழைத்துவந்தார். சிதம்பர சுவாமிகளுடைய அறிவு நுட்பத்தை அறிந்த சாந்த லிங்க சுவாமிகள் தாம் இயற்றிய நூல்களுக்கு உரை செய்யும்படி பணித்தார். சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி குமாரதேவர் சிதம்பர சுவாமிகளைத் தம் மாண்ாக்கராக ஆக்கிக் கொண் டார். பின் அவருக்கு உபதேசம் அருளினார்.

சிதம்பர மௌன சுவாமிகளுக்குத் தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் தொடர்பு கிடைத்தது. இதுதொடர்பால் சிதம்பரம் மௌன சுவாமிகள் வீர சைவ நெறியை மேற்கொண்டு ஒழுகினார்.

சுவாமிகளின் மாணாக்கர் பலருக்கும் ஓர் ஐயம் மனத்தில் ஏற்பட்டது. நம் சுவாமிகள் துறவு நெறியை வற்புறுத்தும் நூல்களை அருளியும், அவற்றை நமக் குப் போதித்தும் வருகிறார். ஆனால் தாம் மட்டும் இல்லற நெறியில் இருக்கின்றாரே என்று மனத்தில் எண்ணினர். இவ்வாறு மாணாக்கருக்கு ஏற்பட்ட ஐயத்தையுணர்ந்தார் சுவாமிகள். ஒரு நாள் தம் துணைவியாராகிய ஞானாம்பிகை யம்மையையும் உடனிருத்தி மாணாக்கர்க்குப் பாடஞ் சொன்னார். அப்போதுசுவாமிகளும் அம்மையாரும் மாணாக்கர்க்கு இறைவனும் இறைவியுமாகவே காட்சியளித்தனர். அதனைக் கண்ணுற்ற மாணாக்கர்கள் தாம் நினைத்த பிழைக்கு மிகவும் நாணி வருந்தினர். தம் பிழையைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டினர்.

தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஒருநாள் இல் லறத்தினின்றும் நீங்கித் துறவு மேற்கொள்ள எண்ணி னார். அதற்கு இறைவன் திருவுள்ளக் குறிப்பையும் அறிய விரும்பினார். அன்று பிச்சைக்குச் செல்லும் காலத்துப் பாலன்னம் கிடைத்தால் துறவு மேற் கொள்ளவேண்டும் என எண்ணினார். இறைவ னைச் சிந்தித்துப் பிச்சைக்குச் சென்றார். திருவரு ளால் பாலன்னம் கிடைக்கப்பெற்றார். அன்றிருந்து முழுத் துறவினை மேற்கொண்டார்.

தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள் தில்லை நட ராசப் பெருமானிடத்தில் உள்ளம் ஒன்றியிருந்தார். தில்லைப்பெருமான் அம்மையுடன் சுவாமிகளுக்குக் காட்சி அளித்தார். தில்லைப் பெருமானைக் கண்ட காட்சியினைச் சுவாமிகள் தம் நூல்களின் பல இடங் களில் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு சிறப்புற்று விளங்கிய சுவாமிகள் ஒரு மாசித் திங்கள் மகநாளில் இறையருளிற் கலந்தார். இவர்களுடைய வரலாறு தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடிய புலவர் புராணத்தில் உள்ளது. தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல் ஒன்றினைச் சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் அருள் மிகு கந்தசாமி சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் சமாதித் திருக்கோயிலும் திருமடமும் திருப்பேரூரின் கிழக்கே நொய்யலாற்றங் கரையில் அமைந்துள்ளன. சா.இரா.

சாந்தலிங்கக் கவிராயர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் சோழநாட்டில் உள்ள தண்டலை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். படிக்காசுப் புலவர் என்பவரே சாந்த லிங்கக் கவிராயர் என்றும், அவர் துறவு பெற்றுத் தம்பிரானாக இருந்தமையால் அவர்தம் குடும்பப் பெயரே அவருக்கு வழங்கலாயிற்று என்றும் கூறுவர். இவர் தண்டலையார் சதகம் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். அந் நூலைப் பழமொழி விளக்கம் என்னும் பெயராலும் வழங்குவர். அந்நூல் தண்டலை நீள்நெறி என்னும் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள சிவ பெருமானை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடப்பட்ட 100 பாடல்களைக் கொண்டதாகும். அது விருத்தப்பாவி னால் ஆக்கப்பட்டு அனைவரும் எளியமுறையில் விளங்கிக் கொள்ளும்படி பாடப்பட்டதாகும். ஒவ் வொரு பாடலின் இறுதியடியிலும் ஒரு பழமொழியை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். அந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பகுதி களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வீ.சே.

சாந்தா ஆனா எல்சால்வடாரின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள நகரம். இங்குக் கரும்பும் காப்பிக் கொட்டையும் மிகுதியாக விளைகின்றன; உணவு வகைகள் தயாரிக்கும் தொழில்கள் நடைபெறுகின் றன. மக்கள்தொகை 105,300 (1974).இதற்கு அருகில்

சாந்தா ஆனா

சாந்தா ஆனா (Santa Ana) எரிமலை உள்ளது. இதன் உயரம் 2,387.5 மீட்டர்.

சாந்தா ஆனா என்ற பெயரையுடைய மற றொரு நகரம் அமெரிக்காவில் தெற்குக் கலிபோர்னி யாவில் உள்ளது. அது பல்வேறு தொழில்களைப் பெற்றுப் புதியகால நகரமாக விளங்குகிறது. மக்கள தொகை 183,800 (1978). தெ.பா.

சாந்தா குருசு: இது தென் அர்சண்டினாவில் (தென்னமெரிககா) மிகக் குறைந்த மக்கட்டொகை யைக் கொண்டுள்ள ஒரு மாநிலமாகும். பொதுவாக படகோனியா எனக் கருதப்படுகின்ற ஒரு பகுதியும் இதில் அடங்கும். கூட்டாட்சி ஆணையால் இந்த மாநிலம் 1956-இல் உருவாக்கப்பட்டது. பலத்த காற் றும் தூசுப் புயலும் இடையறாமல் இப்பகுதியைத் தாக்கிக் கொணடிருக்கும். இங்குக் குறைநத அளவே மழை பெய்கிறது தட்ப வெப்பநிலை மிதமான தாகவே இருக்கும். சாந்தாகுருசு (Santacruz) மாநி லத்தின் மேலைப் பகுதியில் அழகான பல ஏரிகளும், குறிப்பாக அர்சண்டினா ஏரி போன்றவைகளும் உள் ளன. இந்த ஏரியைச் சாந்தாகுருசு துறைமுகத் திலிருந்து சாந்தாகுருசு ஆறு வழியாக வந்தடைய லாம். இதன் பரப்பு 243,943 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 114,941 (1980).

வேளாண்மையை ஒரு சிலரே மேற்கொள்கின்ற னர். ஆனாலும் ஆட்டுப் பண்ணைகள பல இதில் உள்ளன. கப்பல் மூலமாகப் போக்குவரத்து மிகுதி யாக நடைபெறுகிறது. சரக்குகளைக் கப்பல் மூல மாக அட்லாண்டிக்குக் கடல் துறைமுகங்களில் சேக ரித்துப் பியுனசு ஏர்சுக்கு அனுப்பி வைப்பர். தெற்குக் கோடியிலுள்ள இரியோ கல்லேகோசு (Rio Gallegos) எனற துறைமுகம் இதன் தலைநகரமாகும். இந்நக ரம் ஆட்டு வணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றதாகும். இத்துறைமுகத்தின வழியாகவே இரியோ தெர்வோ விலுள்ள நிலக்கரி அனுப்பி வைககப்படுகிறது.

சாந்தா குருசு[2]: இதுதென்னமெரிக்காவில் கிழக் குப் பொலிவியாவின் தாழ்ந்த பகுதியிலுள்ள ஆட்சித் துறை வட்டாரமாகும். இதன் வடபுறத்தில் பேனி, கிழக்கில் பிரேசில், தெற்கில் பராகுவே, மேற்கில் சிகுயிசாகா (Chiquisaca) சோசுபம்பா (Cochabamba) ஆகியவை அமைந்துள்ளன. இதன் பரப்பு 370,621 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை, 942,986 (1982). இது பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி பெறு வதற்கான வாய்ப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. குறைந்த அளவே இங்கு மழை பெய்யும். இப்பகுதி யின் 40 விழுக்காடு நிலம் மரங்களற்ற பரநத பகுதியாகும். எஞ்சிய பகுதி காட்டு நிலமாகும். மரங் களற்ற பகுதி மேய்ப்பு நிலமாகப் பயன்படுத்தப்படு கிறது. வனப்பகுதி கருவளமுற்றதாகத் தெரிய வில்லை. அரிசி, கரும்பு, காப்பி, பருத்தி, கிழங்கு வகைகள், கதிர்மணிகள், எலுமிச்சம் பழ வகைகள், மரக்கறிகள், புகையிலை ஆகியவை மிகச் சாதாரண மாக விளையும் பொருள்களாகும். மக்கள்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் இசுபானியர்களின் வழித் தோன்றல்களாவர்; மற்றவர்கள் இந்தியர்களும் இசுபானியக் கலப்பினங்களைச் சேர்ந்தவர்களுமாவர்.

இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு இப்பகுதி பலவகைகளிலும் முன்னேற்றமுற்றது. குறிப்பாகப் போக்குவரத்துத் துறையில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. எண்ணெய்க் கிணறுகள் தோண்டப் பட்டு எண்ணெய் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

சாந்தாகுருசு[3] என்னும் பெயருடைய நகரம் நூப்லோ தெ சாவெசு (Neflo De Chavez) என்ற இசுபானிய நிலந்தேடு ஆய்வாளர் ஒருவரால் கி.பி. 1560-இல் நிறுவப்பட்டது. இது இப் பெயரையே கொண்டுளள ஆட்சித்துறை வட்டத்தின் தலைநகர மாகும். சருக்கரை ஆலைகள், சாராய வடிகட்டுச் சாலைகள், மரப்பட்டறைகள், தோல் பதனிடும் ஆலைகள், தோல் தொடர்பான பொருள்களுக் கான ஆலைகள் ஆகியவையெல்லாம் இந்நகரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சாந்தாகுருசு[4]; இது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு களில் கலிபோர்னியாவிலுள்ள ஒரு நகரமாகும். இதன் சுற்றுப்புறங்களின் இயற்கை வனப்புகள் சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கின்றன. இந்நகரைப் பிரான்சிச்கர் கள் கி.பி. 1791-இல் உருவாக்கினா. இது, இசுபானிய நாட்டு மக்களின் பண்பாடுகள் பரவுவதற்கு ஏதுவா யிருந்த ஒரு மையமாகும். இதில கி.பி. 1846-இல் அமெரிக்க தேசிய கொடி பறக்கவிடப்பட்டது. இதன் எழில்மிக்க பகுதிகள் சுற்றுலாப் பயணிகள் பலரின் கவனத்தைக் கவர்கின்றன. இதன் கடற்கரை மிகவும் அழகு வாய்ந்தது.

சாந்தாகுருசு[5]: இது மகாராட்டிர மாநிலத் தின் தலைநகரான பம்பாயில் உள்ள விமான நிலை யமாகும். அ.உ.

சாந்தா பே: சாந்தா பே, மத்திய அர்சண்டினா வின் ஒரு மாநிலமாகும். சாந்தா பே (Santa Fe) வடக்கில் சாகோவுக்கும் தெற்கில் போனசு அயர்சு (Beunos Aires) மாநிலத்துக்குமிடையில் அமைந்துள் ளது. சாந்தா பே என்ற நகரம் இந்த மாநிலத்தின் தலைநகராகும். வடபுறத்தில் விலைமிக்க காட்டு மரங்கள் பரவலாக வளாந்துள்ளன. தட்ப வெப்ப நிலை மிகவும் ஏற்றதாகவும் மிதமானதாகவும் உள் ளது.

இப்பகுதியில் மணப்புல் வகைகள், சோளம், கோதுமை, மென் சணல் ஆகியவை பருவங்களினால் ஏற்படும் விலை மாறுதல்களுக்கு ஏற்றபடி மாறிமாறி விளைவிக்கப்படுகின்றன. புல்லரிசி வகைகள், கம்பு, வாற்கோதுமை ஆகியவையும் விளைகின்றன. வேளாண்மையில் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. எனினும், கால்நடைகள் வளர்ப்பிலும் பெரும் வளர்ச்சியுற்றுள்ளது. தலையாய தொழில்கள பால், மற்றும் வனப்பொருளகளையொட்டியே உள்ளன. மாபெரும் சருக்கரை ஆலைகளும், மாவு அரைக்கும் ஆலைகளும், சாராய வடிப்பாலைகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

இந்நகரம், சுற்றுப்புறப் பகுதிகளுடன் மிகச் சிறந்த போக்குவரத்துத் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. புகைவண்டிப் போககுவரத்தும் உள்ளது. விமான நிலையமும் இருக்கின்றது. இவற்றோடு பரணா (Parana) நதியும், போக்குவரத்திற்கு மிக வசதியாக அமைந்துள்ளது. பெருங் கடலில் செல்லும் நீராவிக் கப்பல்கள பல திசைகளிலிருந்தும் சாநதா பேவுக்கு வந்து சேருகின்றன. அவற்றை உள்ளே அனுமதிக்கக் கூடிய வசதிகளை அந்நகரின துறைமுகம் பெற்றுள்ளது. அதன் நீண்ட கடலோரப் பகுதிகளில் பற்பல சிறிய துறைமுகங்களுக்கு உள்ளூரிலுள்ள குடியானவர்கள் தங்கள் சரக்குகளைக் கொணடுவந்து அவற்றைச் சற்றுத் தூரத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் பெரிய கப்பலிற் கொண்டுவந்து சேகரிப்பர். நதிகள் வழியாக அத்துறைமுகங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொள்கின்றன.

இம்மாநிலத்தின் தலைநகரமான சாந்தா பே கி.பி. 1573-இல் சூவான் தெ காரே (Juan De Garay) என்பவரின் தலைமையில் வந்த குடியேற்றத்தினரால் நிறுவப்பட்டது. அது, அசன்சியானில் (Asancio) இசுபானிக் குடியேற்றத்திற்கு உறுதுணையாயிருந்த பியூனசு ஏர்சு நிறுவப்படுவதற்கு முன்பே நிறுவப்பட்டது. பேரரச ஆட்சியின்போது சான்டா பே, ஏசு சமயப் பரப்பாளர்களின் மையமாச விளங்கியது. ஆங்கே கி.பி. 1660-இல் ஒரு கிறித்தவக் கல்லூரியும் திருச்சபையும் கட்டப்பட்டன. இந்த நகரம், 19-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலம்வரை பரவிக்கொண்டிருந்த பேரரசின் வட எல்லையாக இருந்து வந்தது. இது சிகாகோப் பகுதியின் இந்தியர்கள் உள்ளே வருவதைத் தடுக்கப் பயன்பட்டது. தேசிய உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் பேரரசினின்றும் விடுதலை பெற்ற போது வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்த பியூனசு ஏர்சின் ஆதிக்கநிலையைத் தடுத்து நிறுத்தச் செயற்பட்ட மையங்களுள் சாந்தா பேயும் ஒன்றாகும். சாந்தா பேயில் கி.பி. 1853-இல் கூடிய அரசியல் நிருணய சபை அர்சண்டினாவின் அரசியல் அமைப்பினை ஏற்றுக்கொண்டது. அந்நகரின் வடபுறத்திலும் மேற்குப் புறத்திலும் கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டின் நடுவில ஐரோப்பிய நாடுகளினின்றும் முதல்முதலாக வந்த வேளாண்மைக் குடியேற்றத்தினர் அர்சண்டினாவில் குடியேறினர். தேசியமயமாககப்பட்ட இலிட்டோரல் பல்கலைக்கழகம் 20-ஆம் நூற்றாணடில் தொடங்கப் பட்டது.

சாந்தா-பே[2] அமெரிக்காவிலுள்ள நியூ மெக்சிகோவின் (New Mexico) தலைநகரமாகும். இது கடல மட்டத்திற்கு ஏறத்தாழ 2333 கி.மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன் நிலையானக் குடிமக்களுள் 50 விழுககாட்டினர் இசுபானிய மொழியைப பேசுகின்றனர். வட அமெரிக்காவில முதல் முதலாகத தோன்றிய குடியேற்றங்களுள் சாந்தா பேயும் ஒன்றாகும். இது அரசு ஆட்சிப் பீடமாக இடையறாமல் செயற்பட்டு வந்த மிகத தொன்மையான நகரமாகும். இது நியூ மெக்சிகோவின் ஆளுநரான தான் பெட்ரோ தெ பெரால்டா (Don Redro De Pearlta) என்பவரால் கி பி.1610-இல் நிறுவப்பட்டு,அவருடைய தலைநகராகவும் செயற்பட்டு வநதது. நாளடைவில இது இசுபானிய நிலநதேடு ஆய்வாளர்களின் மையமாகவும் புனிதத் திரு அசிசி துறவி மடத்தினரின் சமயப் பரப்பு நிலையமாகவும் விளங்கிவந்தது. பியுப்லோ இந்தியர்கள (Pueblo Indians) கி.பி. 1680-இல் கிளாந்தெழுந்து சாந்தா பேயை முற்றுகையிட்டனர். கி.பி. 1692-வரை இது இந்தியர்களின் கைவசமாயிருந்தது. இறுதியில் அவர்கள இங்கிருந்து விரட்டியடிககபபட்டனர். திகோ தெ வெர்காசு (Diego De Vargas) என்பவர் நியூ மெக்சிகோவை மீணடும் கைப்பற்றிப பியுப்லாசுகளை அடிபணிய வைத்தார்.

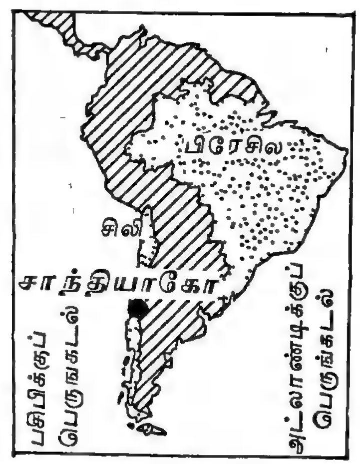
ஆடு, கம்பளி, ஆட்டுத் தோல் வகைகள ஆகியவற்றின் வணிகத்தை கி.பி. 18-ஆம நூற்றாண்டில சாநதா பே பெருக்கியது. இது, இசுபானிய எல்லைப்புற மாநிலத்தின மிகப் பரவலான பேரரசின நிருவாகம், இராணுவம், சமயம் ஆகியவற்றின தலைநகராகவும் விளஙகியது. அமெரிககாவும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாணடின் தொடக்கத்தில இதில் நாட்டம் கொண்டது. மெக்சிகோ கி.பி. 1821-இல் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு அமெரிக்காவுடன இதன வணிகத்தொடர்பு ஓஙகியது. மெக்சிகோப் போரின போது (1846) அந்நகரத்தை அமெரிக்கப் படை எவவித எதிர்ப்புமின்றிக் கைப்பற்றிக்கொணடது. ஆங்கிலப் பத்திரிக்கை ஒன்று கி.பி. 1847-இல் வெளியாயிற்று. இலக்கியம், மற்றும்பிற பணபாட்டுத் துறைகளில் 20-ஆம நூற்றாணடில மாபெரும் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அ.உ.

சாந்திக்கூத்து: கூத்து வகைகளுள் ஆடவன் ஆடும் நடனமாகும். சிலப்பதிகார அரங்கேற்று

காதையில ஆடலாசிரியனின் இலக்கண விளக்கத்தின் போது அடியார்க்கு நல்லார தரும செய்தி வழியாக இக்கூத்துப் பற்றிய விவரங்கள் கிடைககினறன. சாநதிக் கூத்து, விநோதக்கூத்து ஆகிய இருவகைக் கூததுக கலைகளின் நுட்பங்களை நன்கு கற்றவரே இக்கூத்தினை ஆடமுடியும். அவிநயம என்ற இலக் கண நூலில் இக்கூதது நூலை அகத்தியன் இயறறினா னெனக் குறிப்பு வந்துளளது. தலைவன் சாந்தமாக ஆடிய கூத்தே சாந்திககூத்து என்று அந்நூலில் கூறப பட்டுள்ளது. இக்கூத்து நானகு வகைகளில் ஆடப் பெறும். சுத்த நிருத்தத்தில் ஆடப்பெறுவது சொக் கம். இது நூறறெட்டுக் கரணமுடையது. இவற்றுள் பெரும்பானமையின தஞ்சைப் பெரியகோயில் கோபுர அடிச்சுற்றில சிற்பமாக இன்றும்உள. மெய்த்தொழில் கூத்தாக விளங்கும் மெய்க்கூத்து தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகை நிலையில் அமையும். இராசதம், தாம தம், சாத்துவிகம் ஆகிய அகச்சுவை அடங்கப்பெறற தொழிற கூத்து மெய்க்கூத்தாகும. கதை தழுவாது பாட்டின் பொருளுககு ஏற்ப அவிநயம் செயதுகாட் டும் பல வகைக் கூத்தே அவிநயக்கூத்தாகும். கதை தழுவி வரும கூத்து நாடகமாகும். சாந்திக்கூத்தின் தலைவன் இன்பத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு ஆடு வான். பி.தெ.

சாந்திமத் தீவு: இது, சோழர் காலக் கல் வெட்டுகளால் அறியப்படும் ஒரு தீவு; மேலைககடலில உள்ளதெனக் கருதப்படுகிறது. முதலாம் இராசேந்திர சோழனுடைய கலவெட்டுகளில அமைந்துள்ள மெய்க் கீர்த்திப் பகுதிகள் அம்மனனன் வெறறிகொண்ட பல்வேறு நாடுகள், மன்னர்கள பறறிய செய்திகளை ஒழுங்குபடுத்தி அழகுறக கூறுகின்றன. அம்மனனனால வெலலப்பட்டனவாக மெய்க்கீர்த்தி கூறும் தீவுகளுள் சாநதிமத் தீவும் ஒன்று. இது அரண் உடையதெனறும, பரசுராமனுக்குரியதென்றும கல்வெட்டில் கூறபபட் டுள்ளது. அக்குறிப்பில பரசுராமன், தன் தாயைக் கொனறவர் அரச குமரர் எனற உண்மையறிந்து, வனமம் கொண்டு, இருபத்தொரு தலைமுறையாக அரச மரபினரைக கொன்று வந்தான் என்னும செய்தி யும் இடம் பெற்றுள்ளது. 'செருவிற் சினவி இருபத் தொருகால், அரசுகளை கட்ட பரசுராமன, மேவரும் சாந்தி மத் தீவரண கருதி, இருததிய செம்பொன் திருத்திய முடியும' என்பது முதலாம் இராசேநதிர சோழ மன்னனின் கல்வெட்டுகளில் அமைந்துள்ள மெய்க்கீர்த்திச் செய்தியாகும். அ.மா.ப.

சாந்தியாகோ (Santiago) வட மத்திய சிலி யின் ஒரு மாநிலமாகும். இது கி.பி. 1826-இல தோறறுவிக்கப்பட்ட எட்டு மாநிலங்களுள இதுவும் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் எல்லைகளிலும் நிருவா கப் பிரிவுகளிலும பல்வேறு மாறுதல்களுககு இது ஆளாகியுள்ளது. இதுவே மாநிலம் மற்றும் நாட்டின் தலைநகரமுமாகும். மழையினாலும், மெய்கோ (Meigo) நதிப் பளளத்தாககில் பனிக்கட்டிகள் உருகு வதினாலும் இது நீர் பெறுகிறது. ஆற்றின் நெருங் கிய பளளத்தாககுகளில் கோடைக்காலத்திய பொழுதுபோககு மையங்கள் பல உள்ளன. சாந்தி யாகோ, தொழில் மற்றும் வேளாண்மைக்குரிய ஒரு முக்கிய மையமாகும. அதன் தொழிற்சாலைகளில் சிலி நாட்டின் பெரும்பானமைத் தொழிலாளர்கள் வேலைபார்த்து வருவர். தொழில் மற்றும் வணிகச் செயல்களில் பெரும்பகுதி தலைநகரிலேயே நடை பெற்று வருகினறது. நகர்ப்புற மையங்கள் அருகில் இருப்பதனால் அஙகாடிககுத் தேவையான வசதிகள் இஙகுக் கிடைக்கின்றன.

சாந்தியாகோ

சாநதியாகோவின் தலையாய துறைமுகமான சான் அண்டோனியோ (San Antonio) ஒரு மீனவ மையமாகும். செம்பு போன்ற உலோகஙகளின் வணி கத்தில் இது பெரும் பங்கு பெறுகிறது. இதன் அருகில புதிய முறையில் கட்டப்பட்ட கடலோர ஓய்வு விடுதிகள் பல உள்ளன.

சிலியின் சுதந்திரப்போரின் பொழுது சாகபூகோ (Chacabuco) மறறும் மைபு (Maipu) போர்க்களஙகள் பெரும் முக்கியத்துவம் பெறறவையாகும்.

சாந்தியாகோ[2] (சாநதியாகோ தெ லா காபெல் லிராசு): இந்த மாநிலம கி.பி. 1845-இல உருவாக்கப் பட்டது. இது, தாமினகக் குடியரசின் வடபகுதி யிலுள்ள ஒரு மாநிலமாகும. மக்களவளத்தைப் பெறறுள்ள இந்த மாநிலம் ஒப்புநோககில் மிகப் பெரியதொரு மாநிலமும், அரிசியும் பிற தானி யங்களும் விளையும் ஒரு தலையாய மையமுமாகும். புகையிலை, காபி, காட்டு மரஙகள் ஆகியவையும் இஙகு மிகுதியாக உள்ளன.

சாந்தியாகோ நகரம் யாகூ நதியின் (Rio Yaque) கரையோரத்தில் 500 அடி உயர மட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இதனைப் பார்த்தலமியோ கொலம்பசு (Barthlamew Columbus) எனபவர் கி.பி. 1500-இல் நிறுவினார். இதில், புனித சேம்சு (St. James) வீரத் திருத்தொகுதியைச் சார்ந்த முப்பது வீரர்கள் முதல் முதலாகக் குடியேறினர். இங்கு கி.பி. 1564-இல ஏற்பட்ட புவியதிர்சசிக்குப் பினனர், முதலில் அமைந்திருநத இடத்திற்குச் சற்று அருகில் இந்நகரம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. நாட்டிலேயே பொருள் வளர்சசியற்ற பகுதியான சிபோவுக்கு அருகில் இந் நகரம் அமைந்திருந்ததால் இது போககுவரத்து மறறும் வாணிகத்தின முக்கிய மையமாக விளஙகு கிறது.

சாந்தியாகோ[3] (சாந்தியாகோ தெ சிலி-Santiago De Chile): இது சிலிக் குடியரசின் தலைநகரமாகும். அதே பெயரைக் கொண்ட மாநிலத்தின் தலைநகரமு மாகும. இது, நாடடின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாடு மறறும் சமய மையமாகத் திகழ்கிறது. இதன பெரும மக்கட் டொகையைக் கொணடு இதன் அதிகாரத்தையும் புகழையும மதிப்பிட்டுக கொள்ளலாம். பெட்ரோ தெ வால்டிவியா (Petro De Valdivia) என்பவர் கி.பி. 1541-ஆம் ஆணடில் இதனை நிலைநாட்டினார். தொடக்கத்தில் சாந்தி யாகோ தெல் நுவேரே எசுடிரியோ என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்த இநத நகரம் கி.பி. 1572-இல ஒரு நகர் என்னும உயர்வையும், அதறகுரிய சின்னங்களை யும் பெற்றுக்கொணடது. அரச பேட்டி மன்றம் கி.பி. 1609-இல பொது மக்கட்சபைக்கு மாற்றப்பட்டது; கி பி. 1651-இல் சமய வட்டத் தலைவரின இருப் பிடமுமாயிறறு. இங்கு கி பி. 1647,1730 ஆகிய ஆணடு களில் ஏற்பட்ட புவியதிர்ச்சியின விளைவாக கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுத்திருச்சபையும், கனனியா மடங் களும் பெருஞ் சேதமுற்றன. மாவட்டத் தலைமைத் திருச்சபை கி.பி. 1769-இல் தீக்கிரையாயிற்று. இப் போது நிலைபெற்றுள்ள திருச்சபைகளுள சானபிரான சிசுகோ மட்டுமே பழம் பேரரசுக் காலத்திற்குரிய கட்டடக்கலை அமைப்பை இன்றும் காத்து வைத்துள் ளது. மாபோசோ (Mapocho) நதியைக் கட்டுப்படுத்து வதற்கான முயற்சிகள் கி.பி. 1609,1684,1779,1783 ஆகிய ஆணடுகளில் உண்டான புவியதிர்ச்சிகளின் காரணமாகத் தடைப்பட்டன.

நகராண்மை முன்னேற்றங்கள் கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டுதொட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன. சாலைகள் சீராக்கப்பட்டன; அவற்றின் இருபுறங்களிலும் மரங்கள் நடப்பட்டன; நீர் வழங்குவதற்கான வசதி களில மேலும் முன்னேற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. மத்திய அங்காடி ஒன்று கட்டப்பட்டது. விளை யாட்டுத் திடல்கள அமைக்கப்பட்டன. பாறைகள் மிக்க செர்ரோ சாந்தா லுசியாவில் தலைசிறந்த பூங்கா ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இது உணமையில் ஒரு பெரும் சாதனையாகும.

மாபோசா ஆறு கி.பி. 1890-இல் திட்டவட்ட மாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. நகரின் மேறகுப் புறத்தில் தொழில் வளர்சசி இந்த நூறறாணடில் பெரிதாக ஏறபட்டுளளது. போக்குவரததிலும்பெரும் முன்னேற்றம் பெறப்பட்டுளளது. ஆங்காஙகே தலை சிறநத பூங்காக்களும் தோன்றியுளளன.

சிலிப் பல்கலைக்கழகம், 1843-இல் உருவாக்கப் பட்டது. இங்கு கி.பி. 1888-இல் நிறுவப்பட்ட கத் தோலிக்கப் பல்கலைக்கழகமும், இராணுவப் பள்ளி யும் தலைசிறநத கல்வி நிலையஙகளாக விளஙகு கினறன.

சாந்தியாகோ நகரம் சிலியின் மிக முககியமான தும் பலவகைப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதுமான ஒரு நிலையமுமாகும. துணிவகைகள், உணவுப்பொருள கள, காலணிகள், ஆடைகள, மதுபானங்கள ஆகி யவை இந்நகரத்திற்குப் பெரும் வருவாயை அளிக் கினறன. அ.உ.

சாந்தியாகோ-தெல்-எசுத்தெரோ: இது வட அர்சண்டினாவின் ஒரு மாநிலமாகும. துகுமான (Tucuman) மாநிலத்துடன் இணைந்திருந்த இது கி.பி. 1820-இல் அதனின்றும் பிரிககப்பட்டது. இதன வடபுறத்தில் சாலடா மறறும் சாகோ எனற மாநிலங களும் தெறகில் கார்டோபாவும் அமைந்துள்ளன. சாந்தியாகோ தெல் எசுத்தெரோ (Santiago Del Estero) என்னும் மாநிலம் கிரானசாகோவின (Granchacko) அர்சணடினாப் பகுதியில் அடஙகியுள் ளது. இம் முழு மாநிலமும் பெருமளவு தாழந்த சம வெளியாகவே இருக்கின்றது. இதில் பெரும்பாலான பகுதி காடு நிறைநத பிரதேசமாகவே உள்ளது. மரங் களுள் சில குறிப்பாக மருந்துப்பட்டைகளைத் தரும் மரங்கள், பெரும் செலவத்தை ஈட்டித்தரத் தக்கனவாக உள்ளன. கோடையில் தட்பவெப்ப நிலை மிகவும் வெப்பமாக இருக்கும். மழையும குறைந்த அளவிலே தான் இங்குப் பெய்கிறது. ஆகவே, நிலததைச சலோடா மற்றும் தலசு (Dulce) நதிகளின் நீரைக் கொண்டு வேளாண்மை செய்வர். இம்மாநிலத்தின் தலைநகரின் பெயரும் அதுவேயாகும். வேளாணமை செய்யும் நிலங்களில் சோளம், கோதுமை, பஞ்சு, ஆளிவிதை ஆகியவை மிகுதியாக விளைகின்றன. கரடு முரடான சாகோ பகுதிகளின மேய்ச்சல் நிலங்களில கால்நடை வளர்ப்பு மேற்கொள்ளப்படுகினறது.

போக்குவரத்துக்கு இருப்புப்பாதைகள் பயன் படுகின்றன. அர்சண்டினாவின் பல்வேறு பகுதிகளை

யும் அவை இணைக்கின்றன. பொலியா மற்றும் சிலியுடனும் இம்மாநிலம் இருப்புப்பாதைகள் மூலமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தின் பரப்பு: 135,254 சதுர கி மீ. மக்கட்டொகை 594,920 (1980).

சாந்தியாகோதெல் எசுத்தெரோ[2]: இது அர்சண்டினாவின் ஒரு முக்கிய நகரமும் சாந்தியாகோ தெல் எசுத்தெரோ என்ற அதே பெயரைக் கொண்டுள்ள மாநிலத்தின் தலைநகரமுமாகும். பியூனசு ஏர்சுக்கு வடமேற்கில் 700 மைல் தூரத்தில் இது அமைந்துள்ளது. வெப்பமிகுந்தும் வறணடும் இருக்கின்ற தட்பவெப்ப நிலையைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் சுற்றுப்புறச் சமவெளிகளில் கோதுமை, பருத்தி, ஆளி விதைச் செடிகள், கதிர்மணிகள், மணற்புல் வகைகள் ஆகியவை மிகுதியாக உற்பத்தியாகின்றன. இநத நகரம் பெருவிலிருந்து (Peru) வந்த இசுபானியர்களால் கி பி. 1853-இல் நிறுவப்பட்டது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இது இதன் இப்போதைய இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது இது அர்சண்டினாவில்இடையறாமல் நிலைத்துவரும் பழமைமிக்க குடியேற்றமாகும்.சிறந்த நெடுஞ்சாலைகளும் புகைவண்டிப் போக்குவரத்தும் இந்நகரைக் கார்டோபா, துகுமான், அர்சண்டினாவின் வடமேற்குப் பகுதிகள் மற்றும் சாந்தாபே, உரோசாரியோ ஆகிய துறைமுகங்களுடன் தொடர்புற்றிருக்கச் செய்கின்றன. இதன் மக்கட்டொகை 148,000 (1980). அ.உ.

சாந்தியாகோ-தே-கம்யோசுதெலா: இது இசுபானிய (Spain) நாட்டின் வட பகுதியிலுள்ள இலா கொரூனா (La Coruna) என்ற மாநிலத்தின் நகரமாகும். இது ஒரு புனித பயணத்தலமும் சமய வட்டத் தலைவரின இருப்பிடமுமாகும். சார் (Sar) மற்றும் சரேலா (Sarela) ஆறுகள் கூடுமிடத்தில் இது அமைந்துளளது. சாந்தியாகோ என்பது இசுபானிய மொழியில் புனித திரு யாகோபு (St.Jacob) என்பவரைக் குறிக்கும். அவர்தம் திருச்சபை அங்கு அமைந்துள்ளது. முற்பகுதியில் பாட்ரான் (Padron) என்னும் இடத்தில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின முற்பகுதியில் கல்லறை ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. அது புனித திரு யாகோப்பின்கல்லறைதான் என மனித அறிவுககப் பாற்பட்ட வகையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அவர், இயேசு நாதர் சிலுவையில் ஏற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு கொல்லப்பட்டார். மரபுக் கதைகளின்படி அவருடைய உடல் இசுபெயின் நாட்டுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டது.

இசுபெயினின் பெரும்பாலான பகுதி மூர்கள் (Moors) எனப்பட்ட முசுலீம்களின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த அக்காலத்தில், திருசசின்னஙகள் கண்டெடுக்கப்பட்டமை கிறித்தவர்களை ஒன்றாகத் திரட்டப் பெருமளவு துணைபுரிந்தது. அசுடூரியாவின் இரண்டாம் அல்பான்சோ (Alfonso II of Asturia) (கி.பி. 711-842) அக்கல்லறையின்மீது மண்ணாலான திருச்சபை ஒன்றைக் கட்டினார். மூன்றாம் ஆல்பன்சோ அதனைக் கல்லால் கட்டி முடித்தார். அக் கல்லறையைச் சுற்றித் தோன்றிய நகரம், இடைக் காலத்தில் எருசலம் மற்றும் உரோமாபுரிக்கு அடுத்து மிக முக்கிய புண்ணியத்தல மாகியது. அந்தக் கல்லறை நீங்கலாக அந்நகரம் முற்றிலும் கார்டோவாவின் இராணுவத் தலைவரான அல்-மன்சூரின் (Al-Mansur) தாக்குதலுக்கு கி.பி. 997-இல் உள்ளாயிற்று. ஆனால் இப்போதைய திருச்சபை இலியோன் (Leon), காசுடைல் (Castile) ஆகியவற்றின் அரசரான அல்பான்சோஎன்பவரால் கட்டப்பட்டது. இசுபெயினில் அவர் புகுத்திய சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக அப் புனித இடத்திற்குப் பயணம் செய்வோரின் எணணிக்கை மேலும் பன்மடங்கு மிகுந்துவிட்டது. கட்டடக் கலையின் மிகச் சிறந்த கூறுகளைப் பெற்றிருந்த இந்தக் கல்லறை நாளடைவில் மேலும் பலரால் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

சான் செரோமினகோ (1501), போனெசுகோ (Fonesco-1530), சான் கிளமெண்ட்சு (San Clements-160) கல்லூரிகள் ஆகியவையெல்லாம் சாந்தியாகோவின் சமயச் சார்பற்ற மிகச் சிறந்த கட்டடங்களாம். இங்கு கி.பி. 1532-இல் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. பல்கலைக் கழகமாக இப்போது செயற்பட்டு வருகின்ற சான் மார்ட்டின் பினாரியோ (San Martin Pınario) என்ற கிறித்தவ மடாலயம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. சாந்தா மேரியே சலோமெ (Santa Maria Salome) என்ற திருச்சபையும் சாந்தா மேரியோ லா ரியல் தெ சார் (Santa Maria La Real De Sar) என்ற கல்லூரித் திருச்சபையும் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டவையாகும்.

வேளாண்மை, கலைநுட்பங் கொண்ட வெள்ளி வேலைப்பாடுகள், மரச்செதுக்கு வேலைப்பாடுகள், மதுக் காய்ச்சல், எரிபொருள வடிகட்டுதல், பட்டறைகள், துணி, காகிதம், தீக்குச்சிகள் முதலியவற்றை நம்பியே சாந்தியாகோவின் பொருளாதார நிலை நிற்கின்றது. அ.உ.

சாந்தியாகோ-தே-கியூபா: இது கியூபா என்னும் நாட்டின் நகரமும் துறைமுகமுமாகும். முக்கியத்துவத்தில் இது அவானாவுக்கு (Havana) அடுத்தாற்போலுள்ளது. இதே பெயரைக் கொணட தீவின் தென்கிழக்குக் கோடியின் அருகிலுள்ள சமவெளியில் இது அமைந்துளளது. இங்ஙனம் அமைந்

திருப்பதனால்தான் இது வாணிகத் துறையில் பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகிறது. வடக்கி லிருந்து தெற்குவரை 29 கி.மீ. நீளமாகவும், கிழக்கி லிருந்து மேற்குவரை 30 கி.மீ. நீளமாகவும் இருக்கும் சமவெளியை மாபெரும் விரிகுடா ஒன்று பிரிக்கிறது. கப்பல்கள் நங்கூரமிடுவதற்கு வசதியாக அமைந்துள்ள இந்த விரிகுடா சுமார் 9½ கி.மீ. நீளமும், 3 கி.மீ. அகலமும் உடையதாய்த் தொங்குகின்ற ஒரு சிறு பையைப் போலவும் அமைந்துள்ளது. கியூபாவின் கடலோரம் முழுவதும் அவ்வடிவம் போன்றே அமைந் துள்ளது. அங்ஙனம் அமைந்திருப்பதனால் அது வணி கத்திற்கும், குறிப்பாகக் கப்பல்கள் வசதியாக நங் கூரமிடுவதற்கும் மிக உகந்ததாய் உள்ளது.

சாந்தியாகோ-தே-கியூபா (Santiago De Cuba) ஓரியண்டு மாநிலத்தின் தலைநகரமாகும். இந்நகரில் மலைகள் நிறைந்திருப்பதனால் எழில்மிக்க காட்சிகள் பலவற்றை இங்கே காணலாம். இது 20-ஆம் நூற் றாண்டு வரை தனித்திருந்தமையால் பழையதொரு குடியேற்றத்தின் தன்மையையே பெற்றிருநதது. இந் நகரம் சிற்சில வேளைகளில் புவியதிர்ச்சியின் விளை வாக இன்னலுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பகுதியின் மலைப் பிரதேசங்களில மிகப்பல கனிப்பொருள்கள், குறிப்பாக, இரும்பு, மங்கனம், செம்புப் போன்ற உலோகங்கள் கிடைககின்றன. இவை யெல்லாம் கப்பல் தொழிலுக்காகத் துறைமுகத்தில் பயன்படுகின்றன. நகரில் நெசவாலைகளும், பிற தொழிற்சாலைகளும் எண்ணெய்த் தூய்மிகளும் செயற்பட்டு வருகின்றன. சருக்கரை ஆலைகளும் மிகுதி யாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சாந்தியாகோ நகரம் கியூபாவின் முதல் தலைமை ஆளுநராக இருந்த திகோ வெலாசுகுவெசு (Diego Velazquez) என்பவரால கி.பி. 1514-இல் அமைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அமைந்துள்ள இடத்திற்கு கி.பி. 1522-இல் இந்நகரம் மாற்றப்பட்டது. பேரரசுத் தொடக்க காலத்தில்கூடக் கரீபியன் (Careibean) பகுதியில் பெருமையுடன் விளங்கிய இந்த நகரம் கி.பி. 1589-ஆம் ஆண்டுவரை கியூபாவின் தலைநகரமாக விளங்கி வந் தது. அவ்வாண்டில் இந்நகரம் தீவின் மேற்கு எல் லைக்கு மாற்றப்பட்டதனால், தான் பெற்றிருந்த முதன்மை நிலையை அவானாவுககு விட்டுத்தர வேண்டியதாயிற்று.

கார்டெசு (Cortex) என்பவர் இதன் முதல் நகரத் தந்தையாக பதவி வகித்தார். சாந்தியாகோவிலிருந்து கி.பி.1518-இல் அவர் (மேயர்)புறப்பட்டு மெக்சிகோவுக் குச்சென்று அதைக் கைப்பற்றினார். பேரரசுக் காலத் தின் பொழுதும் இந்த நகரின் வளர்ச்சி மிகக் குறைவா கவே இருந்தது. அப்பொழுது இது கடற்கொள்ளைக் காரர்களின் தாக்குதலால் இன்னலுற்றுக் கொண டிருந்தது. மக்கள்தொகையின் பெருக்கத்தாலும், நக ராண்மையின் முன்னேற்றத்தாலும் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில் சமைகாத் தீவு ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றப்பட்டவுடன் அங்கிருந்து விரட்டியடிக்கப் பட்ட இசுபானிய (Spanish) நாட்டினர் வந்து குடி யேறியதனாலும், 19-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யில், அருகிலிருந்ததும் புதிதாகச் சுதந்திரமடைந்திருந் ததுமான எய்டி (Haiti) தீவிலிருந்து வெளியேறிய பல் லாயிரக்கணக்கான பிரெஞ்சு அகதிகள் வந்து குடியேறி யதனாலும் இம்மாநகரம் மேலும் வளர்ச்சியுற்றது.

இசுபானிய-அமெரிக்கப் போர் நடைபெற்றுக கொண்டிருந்தபோது சாந்தியாகோ ஒரு முக்கிய மைய மாயிற்று. அப்பகுதியில் அந்தப் போருக்கான வர லாற்றுப் புகழ்பெற்ற சின்னங்கள் பல இன்றும் காணப்படுகின்றன. நகருக்கருகில் எல்விசோ, சான் சீவான் ஆகிய மலைகளின்மேல் முக்கிய போர்கள் பல நிகழந்தன. இந்நகரின் துறைமுகமும் தாக்குண டது. அப்போரின முக்கிய கடறபோர்கள் துறைமுகத் தின் அருகில் கடலோரங்களில் நிகழ்ந்தன.

பீடெல் காசுட்ரோ(Fidel Castro) என்பவர் 165 இளம் புரட்சியாளர்களுடன் 1953-இல் மென்காடா (Mencada) என்னும் இராணுவத் தளத்தைத் தாக்கி னார். புல்செனிசுகோ பாடிசுட்டா (Fulgenisco Batista) என்னும் சருவாதிகாரியின் அரசுப்படைகள் காசுட் ரோவின் தாக்குதலை முறியடித்தன. காச்ட்ரோவின் மீதும் அவருடைய எஞ்சிய புரட்சி வீரர்களின மீதும் வழக்குத் தொடரப்பட்டு அவர்களுக்குச் சிறைத்தண்ட னையும் விதிக்கப்பட்டது. சிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பிறகு அவர் 1956-இல் சில வீராகளுடன சாந்தியாகோவுக்குக் கிழக்கிலிருக்கும சியார் மேசுட்ரோ மலைப் பிரதேசத்திறகுள புகுந்தார். அக் கிளர்ச்சியாளர்களின் கூட்டம் படிப்படியாகச் சாந்தி யாகோ நகரைத் தீவின பிற பகுதிகளிலிருந்து தனிப்படுத்தியது. இறுதியில் 1959-இல் காசுட்ரோவின கட்சி முற்றிலும் வெற்றி பெற்று விட்டது. அ. உ.

சாந்துப்புலவர்: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற் றாண்டில் வாழ்ந்த புலவராவார். இவர், பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த இராமநாதபுரத்தையடுத்த திருப்புன்னைவாயிலுக்கு ¾ கி.மீ தொலைவிலுள்ள சிறுகம்பையூரில் வேளாளர் மரபில் இரண்டாம் சர்க் கரைப் புலவரின் மூத்த புதல்வராகப் பிறந்தார். இவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். சீனிச் சர்க்க ரைப் புலவர், முத்து முருகப் புலவர் ஆகியோர் இவர் தம் இளவல்களாவர்.

சித்திர கவிகள் இயற்றுவதில் வல்ல வரான தம் தந்தையாரிடம் தமிழ் பயின்றத னால், இவரும் கவி பாடுவதில், சிறப்பாகச் சித்திர

கவிகள் பாவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவர் காலத்தில் சிவகங்கைச் சீமையை மருது பாண்டியர் ஆண்டுவந்தார். திருவிராமேச்சுரம் செல்லும் பயணி களுக்கு வழியில் அன்னசத்திரம் கட்டும் குறிக்கோளு டன் அம்மன்னர் வருவது கேட்ட இவர் தநதையார் அட்டநாக பந்தம் என்னும் சித்திர கவி ஒன்றினை எழுதி வைத்திருந்தார். அதனை மருது பாண்டியரிடம் பாடித் தந்து பரிசு பெற விரும்பினார். இதையறிந்த சாந்துப் புலவர், அதனை அவரறியாமல் எடுத்து, அதற்குள்ளேயே அமையுமாறு சிறுசிறு அட்ட நாக பந்தங்களை எழுதி வைத்துவிட்டார். இதனை அறி யாத சர்க்கரைப் புலவர் அதனை எடுத்துக்கொண்டு சென்று, மருது பாண்டியரிடம் தந்தார். அவர் அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, 'உம்முடைய பெரிய நாகம் குட்டிகளையும் ஈன்றுள்ளதோ'? என்று வியப் புடன் கேட்க, அதையறியாத சர்க்கரைப் புலவர் ஒருவாறு சிந்தித்துணர்ந்து, 'தன் மகன் இயற்றியிருத் தல் வேண்டும்' என்று கூற, அச்சிறிய நாக பந்தங்கள் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தமை கண்டு, சாந்துப் புலவரை வரவழைத்துத் தம் அரசவைப் புலவராக அமர்த்திக்கொண்டார்.

இவர் இயற்றியுள்ள 'மயூரகிரிக்கோவை' சொல் நயம் பொருள்நயம் மிக்கது அதில் 'வேழம் வினாதல்' என்ற தலைப்பில் இவரியற்றிய பாடலில் யானை யைக் குறிக்கும் வெவவேறு பெயர்களை அமைத்துப் பாடியிருப்பது புலவர் பெருமக்களின் பாராட்டுக்குரிய தாகும். இப்புலவர் தம்மை ஆதரித்த மருது பாண்டி யர் மயூரகிரி முருகப்பெருமானுக்குச செய்த கோயிற் பணிகளையும், ஏனைய அறச்செயல்களையும் தாம் இயற்றிய மயூரகிரிக் கோவையிற் குறிப்பிட்டுச் சிறப் பித்துள்ளார். இவர்தம் பிற நூல்கள இக்காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. வீ.சொ.

சாந்துபீபி கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடில் இந்தி யாவில் அகமது நகரை ஆண்ட சுல்தானான உசேன் நிசாம்சாவின் மகள்; பீசப்பூர் சுல்தானான முதலாம் அலி அதில்சாவின் மனைவி. கணவன் இறந்தமையால் விதவையான இவர் வீரத்திலும் அறிவாற்றலிலும் சிறந்தவர்; பெரிய அரச தந்திரி; மிகுந்த தேசப்பற் றுடை யவர்.

கணவரின் இறப்பிற்குப்பின் பீசப்பூர் அரசியலில் குறுக்கீடு செய்ததால் இவர் சதாராவில் சிறை வைக் கப்பட்டார். பின்னர் விடுதலையாகி கி.பி. 1584-இல் அகமது நகருக்கு வந்தார். அப்போது அகமது நகரில் அரசியல் சூழ்ச்சிகள் மிகுதியாக இருந்தன. இவர்தம் அறிவாற்றலால் அரசவைப் பிரபுக்களின் ஆதரவை யும், பீசப்பூர், கோல்கொண்டா மன்னர்களின நட் பையும் முதற்கட்டமாகப் பெற்றார். பின்னர் இவர் அகமது நகர் அரசியலில் தலையிட்டார். இவருடைய சகோதரன் புர்கான்-உல்-முல்க்கு என்ற அகமது நகர் சுல்தான் இறந்தபின் சுல்தானின் பேரன் பக தூர் அடுத்த மன்னரானார். இந்த பகதூர் சார் பாகவே செயற்பட்ட சாந்துபீபி, அகமது நகரைக் கைப்பற்ற வந்த முகலாயப் படைகளை எதிர்த்துப் போரிட்டார்.

மூரத்து, கான்காணன் அப்துல் ரகீம் ஆகிய இரு தளபதிகளின் கீழ் வந்த முகலாயப்படை அகமது நக ரைத் தாக்கியது. பீரங்கிக் குண்டுகள் கோட்டைச் சுவர்களைத் தகர்த்தன. இடையிடையே இரு தளபதி களிடமும் கருத்து வேறுபாடுகள தோன்றின. அத னைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட சாந்துபீபி, கோட் டைச்சுவரின் சேதங்களை விரைவில் செப்பனிடச் செய்து, போர்க்கோலம் பூணடு புயல்போல் முகலாய ரைத் தாக்கிப் பின்னடையச் செய்தாள். ஆயினும், முகலாயரின் வலிமைமிக்க படையைக் கருத்திற் கொண்டு கி.பி. 1596-இல் சாந்துபீபி முகலாயருடன அமைதி உடன்பாடு செய்து கொணடார். பீரார்ப் பகுதியை முகலாயருக்குத் தரச் சாந்துபீபி சம்மதித் தாள். எனினும், அமைதி உடன்படிக்கை நீடிக்க வில்லை. பேரரசர் அக்பர் பழைய தளபதிகளைத் தலைநகா திரும்பச் செய்து, புதிதாகத் தானியால், அபுல் பாசல் ஆகிய சிறந்த தளபதிகளைத் தக்கா ணத்திற்கு அனுப்பி வைத்ததோடு தாமும் தக்கா ணத்திற்குச் செல்லத் தீர்மானித்தார். நாசிக்குக் கோட்டையைக் கைப்பற்றியபின் அகமது நகரை முழு மூச்சுடன் தாக்குமாறு பேரரசர் அக்பர் ஆணையிட் டார். அதற்கிடையில், அப்காங்கான் (Abhangkhan) தலைமையில் சாந்துபீபிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிகள் மூண்டன. வேறு வழியின்றி அமைதி உடன்பாட்டை மீண்டும் சாந்துபீபி நாட, அதனை விரும்பாத அவ ளதுநாட்டின்ஒருசாரார்அவளைக் கொலைசெய்தனர் (கி.பி. 1600, சூலை). பின், அகமது நகர் அக்பர் வச மாயிற்று. மன்னர் பகதூர் கைதாகிக் குவாலியர் கோட்டைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். சாந்து பீபி தற்கொலை செய்து கொண்டதாகக் கூறுவாரு முளர். எம்.உ.

துணை நூல்கள்:

உஸ்மான்ஷெரிப், ஏ.எம். எக்ஸ். மிரான்டா, முகலாயப் பேரரசு, தமிழ்வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை, 1967.

Ashirbaoilal Srivatsava, The Mughal Empire 1526-1863 A.D., Shiva Lal Abarwala and Company, Educational Publishers, Agra, 1977.

சாந்தோக்கிய உபநிடதம்: சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தின் முக்கிய தத்துவ சிந்தனையாளர் உத்தாலக ஆருணி என்பவர். அவருடைய சீடர்

யாக்ஞ வல்கியர். இந்த உபநிடதம் பழைய காலத்தையும் இடைக்காலத்தையும் சேர்ந்ததாகும். ஆகையால் இது சடங்குகளைப் புகழ்ந்துரைக்கிறது. இதனுடைய முதலிரண்டு அத்தியாயங்களில் சாமவேத கானமும், ஓம் என்ற சொல்லின் மகத்துவமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. சாநதோக்கிய உபநிடதம் (Chandogya Upanishad) மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் ஆதித்தனைத் தேவர்களின அமிர்தமாக வருணிக்கிறது நான்காம் அத்தியாயத்தில் இரைக்வர், சத்திய காம சபாலிர், சத்திய காமரின் சீடரான உபகோசலர் ஆகியோரின் வரலாறும் உபதேசங்களும் உள்ளன. ஐநதாம் அத்தியாயத்தில சைபிலி, அசுவபதி, கைகேயர் ஆகியோரின் தத்துவ கருத்துகள கூறப்படுகின்றன. ஆறாம் அத்தியாயத்தில் உபநிடதத்தின் சிறப்பான முனிவரான ஆருணியின உபதேசம் உள்ளது. ஆருணி மிகவும் புகழ் பெற்றவர். ஏழாம் அத்தியாயத்தில் நாரதர் சனத குமாரரிடம் சென்று பிரம ஞானம் கற்றுக்கொள்வது விவரிககப்பட்டுள்ளது. எட்டாம் அத்தியாயத்தில் ஆனமாவைக் கணடு கொள்ளும் வழி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஞானம்: சாந்தோக்கிய உபநிடதம் சடங்குகளை முழுமையாக மறக்கவிலலை; ஞானத்தால அவற்றை வலுப்படுத்த விரும்பியது. ஞானத்தை அறிநது யாகத்தைச் செய்பவனுடைய எலலாப் பிறவிகளும் தீயில் சுள்ளிகள எரிந்து மறைவதைப் போல் மறைநதுவிடுகினறன எனறு கூறுகிறது.

கெட்ட நடத்தைகள்: தஙகத்தைத திருடுபவன், சாராயம் குடிப்பவன, குருவின் மனைவியுடன தொடர்புடையவன், பிராமணனைக் கொலை செய்பவன ஆகியோரும் இவர்களுடன தொடர்பு கொளபவர்களும பாவியாவார்கள.

நன்னடத்தை: யாகம் செய்வது, வேதங்கள படிபபது, தானம் செய்வது ஆகியவையாகும்.

பிரமம்: பிரமத்தை ஞானமயச் சின்னங்களாலும் அடையாளங்களாலும் தொழலாம்.

மனம்: மனம் ஆன்மாவிலிருந்து வேறுபட்டதும், பௌதிகமானதுமாகும். சாபபிட்ட உணவு மூனறு விதமாக மாறுகிறது. அதன களத் தததுவம் மலமாகிறது. நடுப்பகுதி உடலின மாமிசமாகிறது. மிக சூட்சுமமான பகுதி மனமாக உருப்பெறுகிறது. சீவனகள் பொய்யாலும் அறியாமையாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

முத்தியும் பரலோகமும்: முத்தி பெறற ஆன்மாவுக்கும் பிரமத்துக்குமிடையே வேறறுமையிலலை. எதனெதன் முடிவைச சீவன் விரும்புகிறதோ, எதை எதை அடைய அது விரும்புகிறதோ அதனை எண்ணிய மாத்திரத்திலேயே அது அதன் பக்கத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. சீவன் அதைப் பெற்றுப் பெருமையுடையதாகிறது.

மறுபிறப்பு: சாந்தோக்கிய உபநிடதம் மறுபிறப்பைக் குறிததுக குறிப்பிட்டிருககிறது. மறு உலகத்தில் மட்டுமல்லாமல், இந்த உலகத்திலும் உயிர்கள தம் செய்வினையைப் பொறுத்துப் பிறக்கின்றன.

அத்துவைதம்: முத்தியைப் பற்றியும், அதை அடைவதற்கான வழியைப் பற்றியும் இங்கே கூறப்பட்டதிலிருந்து சாந்தோக்கிய உபநிடத முனிவர்கள் சீவாத்மாவுககும் பிரமத்துக்குமிடையே உள்ள வேற்றுமையை முழுமையாக அகற்றவில்லை எனபது தெரிகிறது. ஆனால் அவ்வேற்றுமையைக் குறைக்க அவர்கள் முயற்சி செய்தனர். இரா.கோ.

துணை நூல்:

Swami Prabhavananda, The Upanishads, Sri Ramakrishna Math, Madras, 1979.

சாப்சே: இணடன்பர்கு (Hindenburg) என்று சிறிது காலம் பெயர் பெற்ற சாப்சே (Zabrze) நகரம், ஐரோப்பாவில் போலந்து நாட்டின் தென மேற்குப் பகுதியில் உள்ளது. இங்கு நடைபெறும் தொழில்களுள முக்கியமாக, கணணாடித் தொழில, எஃகுத் தொழில், இரும்பு வேலைகள, நிலக்கரிச் சுரங்கவேலை முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. சுமார் கி.பி. 1300-இல் நிறுவப்பெற்ற இக் கைத்தொழில் நகரம், 1915-இல் செருமானியரால கைப்பற்றப பட்டுப் பிறகு 1945-இல் மீணடும் போலந்துக்குக் கிடைத்தது. செருமானியர் வசம் இருந்தபோது இதற்கு இணடனபர்கு என்று பெயரிட்டிருந்தனா. இதன் மககள்தொகை 196,000 (1982) தெ.பா.

சாப்ரு, தேசு பகதூர்: இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின்போது இந்தியாவில் தோன்றிய ஆகக பூரவமான அரசியல வல்லுநர்களுள மிகச் சிறநதவர்களாகக் கருதப்படுபவர்களுள் ஒருவர் சர் டாக்டர் தேசு பகதூர் சாப்ரு (Sir Teg Bahadur Sapru) ஆவார். இவா கி.பி. 1875-ஆம் ஆண்டு உத்தரபிரதேசத்திலுள்ள அலிகார் எனனும் ஊரில் காசுமீர பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் வட மதுரையிலும் பினனர் ஆகரா கல்லூரியிலும் படித்து இளங்கலை மறறும முதுகலைப் பட்டங்களைப் பெற்றார். முதுகலைப் பட்டத்திற்கு ஆங்கில இலக்கியத்தைத் தமது விருப்பப் பாடமாகக் கொணடார். இவர் முதல் வகுப்பில் முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர்ச் சட்டம் பயின்று எல்எல.பி. (LL.B.) பட்டம் பெற்றார். பட்டம் பெற்ற இரணடு ஆணடுகளுக்குப் பிறகு மூர்தாபாத்திலுளள மாவட்ட நீதிமனறத்தில்

தமது தொழிலைத் தொடங்கினாா. பின்னர் அலகாபாத்திலுள்ள உயர்நீதி மன்றததில் தொழில் நடத்தச் செனறார். அங்கு மோதிலால், சுந்தர்லால் போனற சிறந்த வழககுரைஞர்களுடன் போட்டியிட வேணடியதாக இருந்தமையால், தமது தொழிலில வளம் காணச் சில காலம் காத்திருக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அக்காலத்தில் தமது படிப்பை மேலும தொடர்ந்து எல்எல் எம. (LL.M.) மறறும் எல்எல்.டி. (LL.D.) பட்டங்களைப் பெற்றார்.

இவர் 1907-இல அரசியலில் ஈடுபட்டார்; காங்கிரசுக் கட்சியின மிதவாதிகள் பிரிவில் சேர்ந்தார்; சி.ஒய். சிந்தாமணியைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்ட 'இலீடர்' (The Leader) பத்திரிகையில் இவா மிகுநத ஆர்வம் கொண்டிருநதாா; பல தலையங்கஙகளைத் தாமே எழுதிக கொடுத்தாா. தனனாட்சிச் சங்கத்தில் (Home Rule League) 1917-இல இவர் சேர்ந்தார். அதையடுத்துப் பேரரசுச் சட்டசபை உறுப்பினராக (Memorandum of the Imperial Legislative Council) ஆனார். இநதியாவின் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த நிலையில ஒரு முனனேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள அடஙகிய பத்தொன்பது உறுப்பினர்கள விணணப்பத்தில (Memorandum of Nineteen Members) சாப்ரூ கையொப்பமிட்டாா.

இவரது வாழ்க்கையில் 1918-ஆம் ஆணடில ஒரு மாற்றம் ஏறபட்டது. அந்த ஆண்டில இந்திய அமைச்சர் மாணடேகு இந்தியா வந்தாா. அவருடைய கவனத்தைச் சாப்ரு விரைவில கவர்நதார். தமது 46-ஆம வயதில 1921-ஆம் ஆணடில இநதிய அரசுச் சட்டத்தின்கீழ அமைக்கபபட்ட அரசப் பிரதிநிதி நிருவாகக் குழுவில (Viceroy's Executive Council) சட்ட அமைச்சராக (Law Member) நியமிககப்பட்டார். விரைவில புதிய அரசியலமைப்புத் திட்டம் சிதைவதற்கான சூழநிலை உருவாகிக் கொண்டு வந்தது. பஞ்சாபில் இராணுவச் சட்ட நிருவாகம் (Material Law Administration) நிறுவப்பட்டது. வேல்சு இளவரசர் 1921-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளவிருந்த இநதிய வருகையினபோது எதிர்ப்புக காட்டுவதாக (Boycott) காஙகிரசுக் கட்சி அச்சுறுத்தியது. இந்த முடிவு விவேகமற்றது எனச் சாப்ரூ எண்ணினார். ஆகவே அரசப்பிரதிநிதி இரீடிங் பிரபுவைச் (Lord Reading) சந்தித்தார். மேலும் சில சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து 1929-ஆம ஆணடுக்குள மையத்தில் பொறுப்புள்ள ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அவர் ஒப்புக்கொண்டார். அதற்குக் கைம்மாறாக எதிர்ப்புத் திட்டததைக் காங்கிரசு கைவிடவேணடுமென்று கூறினார். சி.ஆர். தாசு மறறும் மோதிலால் இத்தகைய ஏற்பாட்டிற்கு ஆதரவளித்தனர். அதனால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட சாப்ரூ, அரசப் பிரதிநிதியைச் சந்தித்துப் பேச்சு நடத்தும்படி காந்தியை வேண்டினார். அப் பேச்சு நடத்துவதற்கு முன், அலி சகோதரர்களை விடுவிக்கும்படி காந்தி வறபுறுத்தினார். அரசப்பிரதிநிதி அதறகு இணங்கவிலலை. எனவே, காங்கிரசுக்கும் அரசுககுமிடையே இருந்த இடைவெளி விரிவடைந்தது சாப்ரூவின முயறசி வெற்றி பெறவில்லை. ஆயினும், தமது பதவிககாலத்தில் 1910-ஆம் ஆண்டுப் பத்திரிகைச் சட்டம் சுமத்தியிருநத கட்டுப்பாடுகளை நீககுவதற்குரிய முதல் முயற்சியை இவர் மேற் கொண்டார். அவ்வாறே 1908-ஆம் ஆணடு குற்றச் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தினை நீககுவதற்கும் இவரே பொறுப்பாவார்.

பதவியேற்ற இரணடாணடுகளுககுப் பிறகு இவர் தமது பதவியை விட்டு விலகினார். மாணடேகு 1922-இல் தம பதவியிலிருந்து நீங்கியதாலும், காநதிக்கு ஆறு ஆண்டுகள் சிறைவாசம் விதித்ததை இவர் ஏற்றுககொள்ளாததாலும் பதவி விலகினார். அதன்பிறகு, இவர் தாம் விட்டுசசென்ற வழக்கறிஞர் தொழிலை மீண்டும் மேற்கொணடார். பொது வாழ்விலும் பஙகுகொண்டாா.

இந்தியாவிற்குச'சுயாட்சியை' (Dominian Status) வழங்கவேணடும் என்றும், இந்திய அரசியலமைப்புச சட்டம் இந்தியர்களாலேயே உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் பெசணடு (Besant) போனற அரசியல் வாதிகள் வாதிட்டு வந்த காலம் அது. இந்தியர்களே அந்த அடிப்படையில் ஒரு மசோதாவைத் தயாரிக்க வேணடி ஒரு தேசிய சபையைக் (National Convention) கூட்டினார்கள். அதற்குச் சாப்ரு தலைவராகத் தோநதெடுக்கப்பட்டார். இச் சபையில் பல கட்சிகள இடம்பெற்றிருப்பினும் முக்கிய கட்சியான காஙகிரசு அதில் சேர மறுத்துவிட்டது. இச்சபைக் கூட்டத்தில் இரணடு திட்டங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன. அவை 1) மாநிலஙகளுககுச் சுய ஆட்சி, 2) மையத்தில பொறுப்பாட்சி என்பனவாகும். இந்திய அரசினை ஆங்கிலேய இந்திய அமைசசர் (Secraetry of State for India) கட்டுப்படுத்தி வரும் வரை இந்திய விடுதலைக்குரிய சூழ்நிலையில் எவ்வித மான முன்னேற்றமும் ஏற்படாது எனறு சாப்ரூ திட்டவட்டமாகக் கூறி வந்தார்.

இலணடனில் கூடிய வட்டமேசை மாநாட்டில (கி.பி.1903)சாப்ரூ கலந்துகொண்டு ஏனைய சுயாட்சிப் பகுதிகளுக்குச் சமமான நிலையை இந்தியாவிற்கு வழங்கவேணடுமென்றும், மக்களுக்குப் பொறுபபாக இருக்கக் கூடிய ஆட்சியை அமைக்கவேணடும் என்றும் கூறினார். மாநாட்டிற்கு வந்திருநத இந்தியச் சிற்றரசாகளைக் கூட்டாட்சி முறையை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வறபுறுத்தினார். மேலும் ஆஙகிலப்

பிரதமரை இந்தியா பற்றிய கொள்கையை அறிக்கை மூலமாக வெளிப்படுத்தச் செய்து, மாநாட்டின் இரண்டாம் கூட்டத்தொடரில் காங்கிரசின் சார்பில் காந்தி கலந்து கொள்வதற்கான ஏறபாட்டையும இவர் செய்தார்.

புது தில்லியில் 1943-இல் உலக விவகாரங்கள் பற்றிய இந்தியச் சபையை (Indian Council of World Affairs) அமைப்பதில் இவர் தீவிர முயற்சி மேற் கொண்டார். அதன் முதல் தலைவராக இவர் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். அப்பதவியை இவர் இறக்கும் வரையில் வகித்திருந்தார். பி.என். இராவ் குழுவின் முன்னர் இவர் 1944-இல் பயனுளள சாட்சியம் கூறி னார். இந்து சட்டச் சீர்திருத்த ஆதரவாளர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

அரசியல நிருணய சபை 1946-இல கூட்டப்பட்ட போது சாப்ருவைத் தோந்தெடுககவேணடுமென்று காந்தி விருப்பம் தெரிவித்தார். உடல்நலம் காரண மாக அந்த யோசனையைச் சாப்ரூ ஏற்றுக்கொளள வில்லை. ஆயினும், சில உட்கூறுகள் பறறிய முடிவு களை இவரை அணுகி ஆலோசித்த பிறகே மேற் கொண்டனர். சாபரூ 1949-ஆம் ஆணடு மறைநதார்.

சாப்ரு, ஒரு சிறந்த உருதுமற்றும் பாரசீக அறிஞர் ஆவார்; நோமையானவா; கபடமற்றவர்; இன வெறியும் மத வெறியும் அற்றவர். ஆகவே தான் இவருடைய முடிவுகளில எல்லாவகை மக்களும் நம்பிக்கை கொணடிருந்தனர். இவா தம நணபர் களிடம் மட்டுமலலாமல் பகைவாகளிடமும் தாராள மனப்பான்மை கொணடவா தி.ஆர்.இரா.

சாபாசுகர்க்கி மௌரியப் பேரரசா அசோக-ரின் பதினானகு பாறைக் கல்வெட்டுகள் இருக்கும் ஊர். சாபாசுகாக்கி (Shabazgarhı) பாகிசுததானில் பெசாவர் மாவட்டத்தில் ஊசுப்சாய் (Yusufzai) பகுதியில உள்ளது. இதனை முதனமுதலில தலை மைத் தளபதி கோர்ட்டு (General Court) எனபவர் கணடுபிடித்தா. இப்பகுதி கபூாதகாகி (Kapurdaga-rhi) என்னும தொன்மையான நகருக்கு அருகில உளள தாக இவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவவூர் இஙகிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. சாபாசுகர்க்கி ஒரு பெரிய ஊராகும். இவ்வூரிலிருநது 1 கி.மீ தொலைவில் அசோகரின பாறைக் கலவெட்டுகள் உள்ளன. இக்கல் வெட்டுகள மிகப்பெரும் பாறைப் பரப்பில் வெட்டப் பட்டுள்ளன. இககலவெட்டுகள் கிழக்கு மேற்குத் திசையை நோக்கியவாறு உளள பாறையில வெட்டப் பட்டுள்ளன. இபபாறை 24 அடி நீளமும் 10 அடி உயரமும் கொணடுளளது. இவவூரின ஒரு சிறு குன்றுப் பகுதியின சாய்வில் உள்ள இப்பாறையை அடுத்துத் தனியாக இருந்த 12-ஆம் கலவெட்டை (Edıct-XII) மட்டும் கி.பி. 1889-ஆம் ஆணடிற்குப்பின் சர் அரால்டு தினே (Sır Hasold Deane) என்பவர் கணடு பிடித்தார். பன்னிரண்டாம் கல்வெடடு பிற கல் வெட்டிலிருநது 150 அடி அப்பால இருநதது. சாபாசு கர்ககி எனபது இப்போதைய பெயா. இருப்பினும் இவவூர் பழைமையும் சிறப்பும் வாய்நதது. அலெக் சாண்டர் கனனிங்காம் என்பவர் இவ்வூர் பௌத்த மதத்துடன் தொடர்பு கொணடு விளங்கிய ஊர் என்று தெரிவித்தார். சாபாசுகர்க்கியில் உளள அசோ கரின் பாறைக் கல்வெட்டுகள் கரோட்டி எழுத்தமை தியைக் கொணடதாகும். மொழி பிராகிருதம் ஆகும். சு இரா.

சாபுவா மத்தியபிரதேச மாநிலத்தில் சாபுவா (Jhabua) மாவட்டத்தின தலைநகரம். இந்நகரம் பக தூர் சாகர் ஏரிக்கரையில அமைந்துளளது இந்நகரம கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாணடில அமைக்கப்பட்டது இது விளைபொருளகள விறபனை நகரமாக உள்ளது. இங்கு அரசுக கல்லூரி ஒனறு உளளது. மக்கள தொகை 16.777 (1981),

சாபுவா மாவட்டம் 6800 ச.கி.மீ. பரப்பளவைக கொணடது. இம்மாவட்டம முனபு சாபுவா சிறறர சின் கீழ் இருநதது. இம்மாவட்டத்தில் காடுகள் மிகுதி. அனாசு (Anas), மாகி (Mahi) ஆறுகள மாவட் டத்தின் வேளாணமைக்குப் பயனபடுகினறன கோதுமை, சோளம், தினை, பருததிப் போனறவை இம்மாவட்டததின் விளைபொருளகள. மங்கனம் என் னும் தாதுப்பொருள் (Mangamese) இம்மாவட்டத்தில் கிடைக்கிறது. மாவட்டததின் மக்கள் தொகை 795,168 (1981). சு இரா.

சாம் ஆறு: இது ஐரோப்பாவில் ஓடும ஆறு. இது பிரானசின வடக்கில் தோன்றி வடமேறகு வழி யாக அமீன்சு நகரைக் கடநது, ஆஙகிலக் கால வாயில் கலக்கிறது. சாம் (Somme) ஆற்றின நீளம 240 கி மீ. முதலாம் உலகப போர்க் காலத்தில இநத ஆற்றுப் பகுதியில் கடும் சண்டை நடைபெற்றது. இப்பொழுது இங்கு வேளாணமை மிகவும சிறபபான முறையில் நடைபெறுகிறது. தெ.பா.

சாம்செட்பூர் பீகார் மாநிலத்தில் சிங்பூம மாவட்டத்தில் உளள நகரம. இநநகரம் கார்கை (Kharkai), சுபானரிகா (Subarnarekha) ஆகிய இரு ஆறுகள் கூடு மிடத்தில் அமைந்துளளது. இநநகரம் தாட்டா நகர் (Tata Nagar) என்றும கூறப்படுகிறது. இந்நகரத்தை 1907-ஆம் ஆணடு தோரப்சி சாம்செட்சி தாட்டா (Dorabji Jamsetji Tata) எனபவர் உரு வாக்கினார். இநநகரம் பீகார் மாநிலத்தின் இரண டாம் பெரிய நகரமாக இன்று உளளது. சாமசெட்

பூர் (Jamshetpur) நகரம் பல முக்கிய நகரங்களுடன் சாலைகள், இருப்புப் பாதைகள் ஆகியவற்றால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நகரத்தில் உள்ள இரும்பு உருக்காலை புகழ்பெற்ற ஆலையாகும். மேலும் இங்கு வேளாண்மைக்குரிய கருவிகள், வண்டிகள், இரும்புப் பொருள்கள், தொடர்வண்டி எந்திரங்கள் செய்தல் போன்றவை நடைபெறுகின்றன. இங்குத் தேசிய உலோக ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றும் 8 கல்லூரிகளும் உள்ளன. மக்கள் தொகை 669,580 (1981).

கு.இரா.

சாம்நகர் குசராத்து மாநிலத்தில் சாம்நகர் மாவட்டத்தின் தலைமை நகரம். இந்நகரம் கி.பி. 1540-இல் உருவாக்கப்பட்டது. இந்நகரம் முன்பு நவாநகர்ச் (Nawanagar) சிற்றரசின் தலைநகரமாக விளங்கியது. இங்கு வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கோயில்கள் உள்ளன. இந்நகரம் இன்று தொழிற்சாலைகள் மிக்க நகரமாக உள்ளது சிமிண்டுத் தொழிற்சாலை, நெசவு ஆலைகள், விமான வழித்தடம் போன்றவை இந்நகரத்தில் உள்ளன. சாம்நகரின் அரண்மனை ஒன்றும் உள்ளது. மக்கள் தொகை 317,362 (1981).

சாம் நகர் (Jamnagar) மாவட்டம் 14,125 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. கத்தியவார் முந்நீரகத்தின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள இம்மாவட்டத்தின வடக்கில் கட்சு வளைகுடாவும் மேற்கில் அரபிக் கடலும உள்ளன. இம்மாவட்டம் முன்பு ஆலார (Halar) மாவட்டம் எனக் கூறப்பட்டது. இம்மாவட்டம் சிற்றரசாக விளங்கிய நவாநகர், தோடல திவானிப் பகுதிகள் ஆகியவற்றை ஒருங்கே கொணடது. சதுப்பு நிலக் காடுகள் மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில காணப்படுகின்றன. தானியங்கள், பருதத்தி, உருளைக கிழஙகு போன்றவை இம்மாவட்டத்தில விளைகின்றன. கைத்தறி நெசவு, மெல்லிய ஆடை நெசவு போனறவை பிற தொழில்கள ஆகும் கடலில் மீன் பிடித்தலும் நடைபெறுகின்றது. இம் மாவட்டத்தில துவாரகை நகரம் அமைந்துள்ளது. இது இந்துக் கோயிலகள் உளள நகரம் ஆகும். ஒக்கா (Okha) துறைமுகம் இம்மாவட்டத்திலுளள துறைமுகமாகும். இம் மாவட்டத்தின் மககள் தொகை 1,373,076 (1981)

சு.இரா.

சாம்நைட்டுகள் இப்போதைய இத்தாலியின் தெற்குப் பகுதியில வாழ்ந்த மிகத் தொன்மையான பழஙகுடி இனததவர். இவாகள உரோமானியர்களுடன் மேற்கொண்ட கடுமையான போர்களின் மூலம் பெயர் பெற்றவர்கள். உரோமானியர்கள கி.மு. 300-ஆம் ஆணடை ஒட்டித் தஙகளது எல்லையை விரிவுபடுத்தத் தொடஙகினர். அப்போது ஏற்பட்ட போரில சாம்நைட்டுகள (Samnites) உரோமானியரைத் தோல்வியுறச் செய்தனர். அதன் பின்னர்ப் பழிவாங்கும் போக்கில் கி.மு. 290-இல் உரோமானியர்கள சாம்நைட்டுகளைத் தோற்கடித்து நிலைகுலையைச் செய்தனர். அதனால் இவர்களின் மக்கள் தொகையும் குறைந்தது. மீண்டும் கி.மு. 80-இல் நடைபெற்ற சமூகப் போரில் (Social war) சாம்நைட்டுகளை உரோமானியர் மேலும் அழித்தனர். எஞ்சியிருந்தவர்களுள பெரும்பான்மையோர் உரோமானியப் பழக்க வழக்கங்களையும் அவர்களின் மொழியையும் ஏற்றுக் கொண்டனர். சீ.ப.

சாம்பசி ஆறு: இது ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தின் மத்திய பகுதியின தெற்கில் ஓடும் ஓர் ஆறு. இதன் நீளம் 2735 கி.மீ. இது கிழக்கு அங்கோலா, மொசாம்பிக்கு முதலிய பகுதிகள் வழியாக ஓடி, இந்துமாக் கடலில் கலக்கிறது இதன் ஓட்டம் பல, செஞ்சாய்வுகளால (Rapids) தடுக்கப்படுவதால், இது நாவாய்ப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக இல்லை. சாம்பசி ஆற்றுப் பகுதியில (Zambezi River Bed) புகழ்பெற்ற கரிபா அணையின் மூலம் கரிபா ஏரி ஒன்றை அமைத்துள்ளனர். இந்த ஏரி உலகில அமைந்துள்ள செயற்கை ஏரிகள யாவற்றிலும் மிகப் பெரியது. சாம்பசி ஆற்றின் கரைகள் செழிப்பாகவும், மக்கள் நெருக்கம் மிக்கதாகவும் உள்ளன. நீர்மினசார உற்பத்தியும இங்கு நடைபெறுகிறது. தெ.பா.

சாம்பவான், பிரமனுக்குக் கரடியின் முதல்வனாகப் பிறந்தவன்; இவன் முககாலமுணரும் மெய்யறிவு படைததவன்.ஏழுவரையையும்பெயர்த்தெடுக்கும் பேராற்றல கொணடவன். இவன் சிரஞ்சீவிகளுள் ஒருவன். தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பாற்கடல் கடைந்ததையும், அங்கு வாலி புகுந்து உதவியதையும், அக்கடலிலிருந்து தோன்றிய பல பொருள்களோடு மாமருந்துகள புலப்பட்டதையும், ஆலகாலம் தோன்றியதையும், அமிழ்தம் பகுத்தளித்ததையும் கணடவன.

திருமால் மாவலியிடம் மணஇரநது கேட்டு மூவுலகையும் ஈரடியால் அடக்கி எடுத்து வென்ற பேருருவோடு தானும வளர்நது சென்று வெற்றியைக் கொண்டாடிப் பறைகொட்டி உடன் சென்றவன். அப்பொழுது இவன் மாமேரு இடறியதால் காலொடித்துக் கொண்டவன. அபபொழுது இவன் கடலினின்று புறப்பட்ட மருந்துகள அஙகிருப்பதைக் கணடு, அவற்றின் தன்மைகளை அங்கிருநத பழைய முனிவாகள் கூறக் கேட்டறிந்தவன.

சீதை காரணமாக இராவணனோடு நிகழ்ந்த போரில இராமனுக்குத் தன் கரடிச் சேனையோடு துணை நின்றவன். இந்திர சித்துவின் பிரமாத்திரம் எலலோரையும உணர்விழககச் செய்தபோது

சிரஞ்சீவிகளான வீடணன், அனுமன் முதலியோர் சாம்பவானைக் கண்டு தம்மவர் உய்ய வழிகேட்டனர். அனைவரும் உய்யும் மருந்துண்மை நினைந்து, அம்மருந்தினை அனுமனே உடன கொணர வல்லவன் என்று நினைந்து, அவனிடம் மருந்து கொணரும் வழியை விரித்துக் கூறியவன். அவ்வழி வருமாறு: இலங்கையிலிருந்து அதன் வடபாலுள்ள கடலைக் கடந்து சென்றால் ஒன்பதினாயிரம் யோசனைக்கு அப்பால் இமயம் இருக்கும். அதனைக் கடந்து சென்றால் இரண்டாயிரம் யோசனைக்கப்பால் பொற்கூட மலை நிற்கும். அதற்கு அப்பால் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை கடந்தால் செம்மலையம் எதிர்ப்படும். முன்கடந்த அத்தனை யோசனை அளவு மேலும் கடந்தால மாமேருமலை என்னும் வடமலையினை அடைதல் கூடும. அம் மலையின் அகலம் முப்பத்திரண்டாயிர யோசனை கொண்டது. அதற்கு அப்பால இரண்டாயிரம் யோசனை கடநதால மாருதிமலை தோனறும். அதற்கு நாலாயிர யோசனை தொலைவில் நிற்கும கா்ா வரையில் மருந்துகள் உளளன. அங்குளள மருந்துகளுள் மாணடாரை மீட்பிகும் சஞ்சீவிகரணியும், வேறுவேறு கூறாகப் பிளக்கப்பட்ட உடம்பைப் பொருத்துவிக்கும சநதான கரணியும், உடம்பில் படைக்கலனகள ஊறு செய்யாது காககும் சல்லிய கரணியும், சிதைந்து உருவற்றுப போன உடம்பை உருவாககித் தரும சாவாணகரணியும உள்ளன. அவற்றைப் பல தெய்வங்கள் காத்து நிற்கும். அவை, வழிபட்டு வேணடினார்க்கன்றி இரககங காட்டா. அவற்றிற்குத் துணையாகத் திருமாலின் சக்கரப்படை அணுக முடியாதவாறு காத்து நிற்கும். அனுமன் மேற்கொணட அறச் செயல நோக்கி அவையனைத்தும் ஊறு விளைவிக்காது விலகி நிற்கும். அதனால அம் மருந்தைக் கொணர்தல எளிது. இவ்வாறு கூறிய சாம்பவான அனுமனை விரைந்து அம் மருந்துகளைக் கொணருமாறு கூறினான். அனுமன கொணர்நத மருந்தால் எலலோரும் உயிா பெற்று எழுந்த பின்னர் அனுமனிடம் அம்மருநது மலையை அது இருந்த மூலமுழையில் வைத்து மீளுமாறு கூறினான.

இராவணன மூலபல சேனையோடு போர்ககளம் புகுந்த போது அப்படையின் பெருமை கணடு புறங கொடுத்து ஓடியவன் இவன. அங்கதன அவவாறு ஓடிய காரணங் கேட்டபோது, தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும நடந்த போரைத் தான கண்டானெனறும் அப்போரில தலைப்பட்ட வீரர்களிலும் மூலப்படையில் உள்ளவர்கள் பல மடங்கு ஆற்றல படைத்தவர்கள் எனறும, மாலி, சுமாலி, மாலியவான், இரணியன, அவன மகன காலநேமி, மதுகைடவர் போனறவர்கள வரத்தாலும் வலிமையாலும் மிகப் பெரியவர்கள் எனறும், அத்தகையோர் கடலமணலினும் பலராய்ப் போந்தது கணடு அஞ்சி ஓடினானெனறும் காரணங் கூறியவன.

இராமன் முடிசூட்டிக் கொண்டபின் பலர்ககும் நன் கொடை வழங்கிச் சிறப்பித்தபோது களிறு, வாசி, தூசு அணிகலன்கள போன்ற பலவற்றைத தரப் பெற்று மகிழந்தவன இவன். கு.தி.

சாம்பாசி: சிவாசியின் மகனான சாம்பாசி கி.பி. 1657-இல் பிறந்தார்; தந்தையின் அரசியல் வாரிசாக கி.பி. 1659-இல நியமிககப்பட்டாா; கி.பி. 1665-ஆம் ஆணடில் ஏறபட்ட புரந்தர் உடன்படிக்கையின்படி, முகலாயப் பேரரசருக்கு, 5000 குதிரைகள கொணட மான்சப்தாராகநியமனம் பெறறார்; தம் தந்தைசிவாசியுடன் கி,பி. 1666-ஆம் ஆணடு ஆக்ரா செனறார். அஙகுச் சிவாசியும் சாமபாசியும் ஔரங்கசீபினால் கைது செய்யப்பட்டு, அலகாபாத்துக் கோட்டையில சிறை வைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இருவரும், இனிப்புக் கூடைகள் மூலம் தந்திரமாக வெளியே தபபினர். சிவாசி, சாம்பாசியை மதுராவில் உள்ள ஒரு மராத்தியக் குடும்பததில் ஒப்படைத்தார். சாமபாசி கவனமாக வளர்க்கப்பெற்று நல்ல படை வீரராகப் பயிற்சி பெற்றிருநதார். ஆனால், இவரது தீய நடவடிக்கைகளைக்கணடு சிவாசி இவரை கி.பி. 1676-இல சிருங்கர்பூர்ச் சிறையில வைததார். அங்கு இவருக்குப் பெருமை மிக்க சமயத் தலைவரான இராமதாசர் நல்லறிவு புகட்ட அனுப்பப்பட்டார். ஆனால, அது விழலுக்கு இறைத்த நீராயிற்று. எனவே இவா கி.பி. 1678-இல் பான்கலா கோட்டையில் வைக்கப்பட்டார். அதே ஆணடு இவர் தம் மனைவி இயேசுபாயுடன் சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்றார். பின்னர் இவர் பகதூர் நகருக்குச் சென்று, பீசப்பூருடன போர் புரிந்த முகலாயருககு உதவி செய்தார்.

ஆனால், ஔரங்கசீபின் ஆணைக்குப் பயந்து, மாறுவேடத்துடன் இவர் கி.பி. 1679-இல் பீசபபூர் செனறார். மீண்டும் பானகலா சென்று தம் தந்தையைச் சந்தித்தார். இவரது நடவடிக்கை மாறாதது கண்ட சிவாசி மீண்டும் இவரைச் சிறையில் வைத்தார். சிவாசி கி.பி. 1680-இல் மறைந்தார். எனவே, அவர் தம் இரண்டாம் மகன் இராசாராமிறகுத் தாய் சோய்ராபாய் இரெய்கார் நகரில் முடி சூட்டிவைத்தார். சிறையில் அடைபட்டிருநத சாம்பாசி படையின பெரும்பான்மை ஆதரவில் இரெய்காரினைக் கைப்பற்றித் தாயையும் தமபியையும் சிறையில வைத்தார். இவரது முடிசூட்டு விழா கி.பி. 1681-ஆம் ஆண்டு நடந்தது.

இவர் தமது தீய நடவடிக்கையால் பலரது வெறுப்புக்குளளானாா; இவரைக கவிழ்க்கச் சதி செய்தவர்களின் மீது கடும நடவடிக்கை எடுத்துச் சிறையில் தளளினார். ஔரங்கசீபின் நான்காம் மகன் அக்பர் சாம்பாசியுடன் கி.பி. 1681-ஆம் ஆணடு ஔரங்கசீபினைக் கவிழ்ப்பதற்கான பேச்சுவார்ததை

கள் நடத்தினார். அக்பர் ஓராண்டுக் காலம் சாம்பாசியின் ஆதரவில் மறைந்து வாழ்ந்தார். ஔரங்கசீபு கி.பி. 1681-இல் தக்காணம் வந்ததால், அப்போது சஞ்சிராவின் சித்திகளுக்கு எதிராகவும், சாலில்இருந்த போர்ச்சுகீசியருக்கு எதிராகவும் நடந்த படையெடுப்பை இடையில் கைவிட வேண்டியதாயிற்று.

ஔரங்கசீபு தம் கவனத்தை கி.பி. 1684-இல் மராத்தியர்கள் மீது செலுத்தத் தலைப்பட்டார். சங்கமேசுவரில் சாம்பாசி தங்கியிருந்தபோது, கி.பி. 1689 பிப்பிரவரியில் திடீரெனத் தாக்கப்பட்டுச் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். ஔரங்கசீபு, சாம்பாசிக்கு ஆதரவளித்த முகலாய அதிகாரிகள், கோட்டைகள் செல்வங்கள் ஆகியன தந்தால் மன்னிப்பு அளிப்பதாக நிபந்தனை விதித்தார். ஆனால், சாம்பாசியோ முகலாய மன்னரையும், முகம்மது நபியையும் இசுலாம் மதத்தையும் பழித்துக் கூறினார். ஆகவே, ஔரங்கசீபு சாமபாசியைச் சித்திரவதை செய்து கொல்ல ஆணையிட்டார்.

தீரம் மிக்க போர் வீரரான சாம்பாசி நல்ல ஆட்சியாளரோ அரசியல் அறிஞரோ அல்லர். ஒழுங்கமைப்பதிலும், வாய்ப்புகளை யன்படுத்திக்கொள்வதிலும் தம் தந்தையின் மேதைமையை இவர் பெற்றிருககவில்லை. பெ.சி.

துணை நூல்கள்:

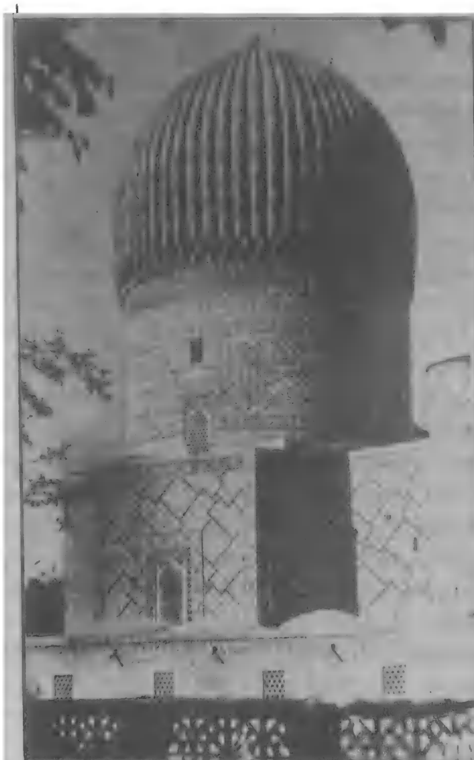
Smith V.A., The oxford History of India, Oxford clarendon Press, London, 1968.

Chaabra, G.S. Advanced Study in the History of Modern India-Vol. I, Sterling publishers (pvt.) Ltd., New Delhi, 1971.

சாம்பொவாங்கா: பிலிப்பீன் தீவுக் கூட்டத்தில் மிண்டனாவோ (Mindanavo) தீவில் உள்ள ஒரு மாநிலத்தின் தலைநகரம். தலைநகரத்திற்கும் மாநிலத்திற்கும் சாம்பொவாங்கா (Zamboanga) என்பதே பெயர். இத்தலைநகரைச் சுற்றிப் பாசீலான் (Basilan) என்னும் நீர்இணைப்பு இருப்பதால இது ஒரு துறைமுகப்பட்டினமாக வளர்ந்துளளது. இங்கிருந்து சாககரை, தேங்காய் முதலியன ஏற்றுமதியாகின்றன.

இப்பெயரிலுள்ள மாநிலம், மிணடனாவோத் தீவின் மேற்கில் உளளது. இங்கு மலைகளும் காடுகளும் மிகுதி; அரிசியும் தேங்காயும் விளைகின்றன. தெ.பா.

சாமர்கண்டு: மத்திய ஆசியாவிலுள்ள மிகப் பழைமையான நகரங்களுள் ஒன்று சாமர்கண்டு. இந்நகரம் இப்போது உருசியாவின் உசுபெக்குக் குடியரசில் உள்ளது. சாமர்கண்டிற்குக் கிழக்கே 224 கி.மீ. தொலைவில் புகாரா (Bukhara) அமைந்துள்ளது.

சாமர்கண்டு பள்ளி வாசல்

இது கடல் மட்டத்திலிருந்து சுமார் 719 மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஏறத்தாழ 2,09,000 மக்கள வாழ்கின்றனர். இஙகுளள தொழிற்சாலைகளில கம்பளி, பருத்தி, பட்டு, தோல் மற்றும் உணவுப் பொருள்கள், இரசாயனப் பொருள்கள், இயந்திரக் கருவிகள் முதலியன உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

சாமர்கண்டைப் பற்றிக் கிரேக்கர்கள கி.மு. 4-ஆம நூற்றாணடிலேயே அறிந்திருந்தனர். மாவீரன் அலெக்சாணடர் கி.மு. 329-இல இந்நகரைக் கைப்பற்றினார். சாமர்கண்டு சீனா நாட்டிற்குச் செலலும் சாலையில அமைந்திருநதது. அரேபியர்கள கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாணடில் இந்நகரைக் கைப்பற்றினர். அன்றுமுதல் இந்நகரில் காகித உற்பத்தி பெருகியது. கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கியரும் அதனபின் மங்கோலியரும் அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்தினர். சாமர்கணடை கி.பி. 1220-ஆம் ஆணடு செங்கிசுகான (Chenghis Khan) கைப்பற்றினார். மஙகோலியப் பேரரசின் வீழச்சிக்குப் பின் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாணடில் சாமர்கண்டில் புதிய மங்கோலியப் பேரரசு தைமூரால நிறுவபபட்டது. இப் பேரரசு வடக்கே ஆரல் கடல் முதல் (Aral Sea) தெற்கே பாரசீக வளைகுடா வரை பரவியது. தைமூரின ஆட்சிக் காலத்தில் சாமர்கண்டு மிக அழகிய நகரமாக விளங்கியது. தைமூரின் பேரன், உலூ பெகு (Ulugh Beg)

சாமர்கண்டைக் கல்வியின்கருவூலமாக மாற்றினார். ஆகவே, இன்றைய சாமர்கண்டில் கி.பி. 15-ஆம்நூற்றாண்டின் முகமதியபாணிக கட்டடங்கள் பல உள்ளன. அவை யாவும் இந்நகரின் வரலாற்றையும், கட்டடக் கலையையும் பறை சாற்றுகின்றன.

இந்தியாவை ஆண்ட மொகலாயப் பேரரசரான பாபர், கி.பி. 1511-இல் சாமர்கணடின் அரசராக இருந்தார். ஐரோப்பியர்களின் தொடர்பு கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்நகருடன் குறைவாகவேயிருந்தது. இது சிலகாலம் சீனாவின் ஆதிக்கத்திலும், பினனர்ப் புகாரா ஆளுநாகளின் ஆதிக்கத்திலும் இருந்தது. உருசியாகள் கி.பி. 1868-ஆம் ஆண்டு இந்நகரைக் கைப்பற்றினர். சாமர்கண்டு கி.பி. 1887-இல் உருசியாவின சீராவிசன் மாநிலத்தின் ஓா பகுதியாயிற்று. திரான்சுகாசுபியன் (Trans-Casbian) இருப்புப்பாதை கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டு இந்நகரை இணைத்தது. பின்னர் இப்பாதை இஙகிருநது தாசுகண்டு வரை நீட்டிக்கப்பட்டது சாமர்கண்டில் ஒரு பல்கலைக்கழகம கி.பி. 1933-இல் நிறுவப்பட்டது. உலகிலுளள பழைமையான நகரங்களுள இதுவும ஒன்றாக இன்றும் திகழ்கிறது.

பு.எ.மோ.

சாமர்செட்டு இங்கிலாந்தின வடமேற்குப் பகுதியில் உளள ஒரு மாவட்டம். இது பிரிசுட்டல் (Bristol) கால்வாயை ஒட்டி உள்ளது. இதன் பரப்பு 4,180 ச.கி.மீ. இதன் ஆட்சித் தலைமையகம் தாண்ட்டன் (Taunton). இதன் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் குன்றுகள காட்சியளிக்கினறன. பால்பணணையும் பழங்கள் உற்பத்தியும் இப்பகுதிக்குச் சிறப்பைத் தருகின்றன. கம்பளி, தோல் முதலியவற்றால ஆகிய பொருள்கள உறபத்தி செய்யப்படுகினறன. நிலக்கரியும் சுண்ணாம்புக்கல்லும் இங்கே எடுக்கப்படுகின்றன. இங்கிலாந்தின் ஆதிகால அரசன் ஆல்பிரடு இப்பகுதியுடன் தொடர்பு கொணடிருந்தானென அறியப்படுகிறது. இஙகிலாந்தின சமய வரலாற்றிலும் இங்கு உள்ள கிளாசுட்டன்பரி (Glastonbury) சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சாமர் செட்டின் மக்கள தொகை 435 700 (1983).

சாமர்செட்டு (Somerset) என்ற பெயரையுடைய மாவட்டங்கள் அமெரிக்காவில், மெயின், மேரிலாந்து, நியூசெர்சி, பென்சிலவேனியா மாநிலங்களில் உள்ளன. கெண்டகியிலும் மசாசுசெட்சிலும் பென்சில்வேனியாவிலும். சாமர்செட்டு என்ற பெயருள்ள நகரங்கள் இருக்கின்றன.

தெ.பா.

சாமரோசு மேற்குப் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் மரியானாத் தீவுகளில் வாழும் தொன்மைக்குடியினர். இவர்கள குவாம் (Guam), செய்பன் (Saipan) முதலான பிற சிறிய தீவுகளிலும் வாழ்கின்றனர். சாமரோசுக்களின் (Chamarros) எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய 40,000 ஆகும். இவர்கள் மைக்ரோனீசியாத் (Micronesia) தீவினரின் வழிவந்தவர்கள என்றும, ஆசிய வட்டார இனத்தைச் சேர்ந்தவாகள என்றும் கருதப்படுகிறது. ஆனால், இனறைய சாமரோசுககள் இசுபானியாகள (Spanish), பிலிப்பினோ (Pilipino) முதலானவாகளோடு கலப்புற்று ஒரு கலப்பினத்தவராக உளளனர். சாமரோ எனனும சொல் அவர்களின் மொழியையும குறிக்கும. இம் மொழி மைகரோனீசியக கிளைமொழியன்று. இம் மொழிக்கென்று இலககணமும் சொற்றொகுதியும் உணடு. இவர்கள் வாழும் பகுதியில் ஆட்சிமொழி ஆஙகிலமாக இருநதாலும் சாமரோசுக்கள தஙகள மொழியைப் பேசுகின்றனர். இவர்கள் உரோமன கத்தோலிக்கச் சமயத்தைப் பினபறறுகினறனர்.

சீ.ப.

சாமலாசி குசராத்து மாநிலத்தில் உளள தோர் ஊர். சாமலாசி (Samalaji) கோயிற் கட்டடக் கலைக்குப் புகழ்பெற்றது. இவ்வூர் தேவனி மோரி (Devani Mori) எனனும் ஊருக்கு அருகில், மலைப்பாஙகான பகுதியில், மெசுவோ (Mesvo) ஆற்றின் அருகில அமைநதுளளது திருமால் கதாதரர் (Gadadhara) என்னும் வடிவில் உளளதால் இவ் வூர் புணணியத் தலமாக விளங்கியது எனக் கருதுகின்றனர். சாமலாசியில் உள்ள மலைகளில் குப்தர் கோயில்கள பல இருந்தன. அவை இன்று அழிந்து பட்டுள்ளன. இங்குள்ள சிவன கோயில்களின் அழிபாடுகளிலிருந்து அழகுமிகக நந்திச் சிறபமொனறு கண்டெடுககப்பட்டு அது இன்று பமபாயிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில வைக்கப்பட்டுளளது. இச சிற்பம மைத்திரேய்க மரபினரின் காலத்தைச் சார்நதது. இங்குக் கணடு பிடிக்கப்பட்ட செங்கற் கட்டடங்கள சத்திரபர்களின் (Kshatrapa) காலத்தைச சார்ந்தவை.

இங்குள்ள கோயிலின் தோரண வாயில் மிக அழகு வாய்ந்தது. இக்கோயில் அரிச்சந்திராணி (Harischandrani) எனக் கூறப்படுகிறது கோயில் பல கூடு அமைப்புகளும் சிறிய சிகர அமைப்புகளும் பெற்றுளளது. இக்கோயில் ஒரு பெரிய மேடை அமைத்து அதன் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது. முக மணடபம், தூண் மணடபம், இடைக்கழி, உள் ஆலயம் ஆகியவறறைக கொணடு கோயில் விளஙகுகிறது தூண்மண்டபம் கும்மட்ட வடிவக கூரையை உடையது. கருவறையின் சிகரப் பகுதியின மேல் ஆமலகம் எனனும் நெல்லிககாய் அமைப்புக கல் காணப்படுகிறது. இக்கோயில் நாகரம் எனப்படும வட இந்திய கலைப்பணிக் கோயிலாகும. இக்கோயில ப.

சாமலாசி கோயில்

மாா அரசர்களின் கோயிலாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. சாமலாசியில் உள்ள காசி விசுவே சுவரர் கோ்யில் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாணடைச் சார்ந் தது. இக்கோயிலில் சூரியனுக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது.

சாமலாசியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் சிறப்பு வாய்ந்த சிற்பங்களாகும். அவை இப் பொழுது பம்பாய் அருஙகாட்சியகத்திலும் பரோடா அருஙகாட்சியகத்திலும் வைக்கப்பட்டுளளன. கணே சர், சிவன, கந்தன, இந்திராணி, மகேசுவரி, வைணவி, சாமுண்டி,கௌமாரி ஆகியோர் சிற்பங்கள் பெரிதும் புகழ்பெற்றவை. சாமலாசியில கண்டு பிடிக்கப்பட்ட திருமாலின் சிற்பம் மிகப் பெரும் உருவ அமைப்புடையது. சு.இரா

சாமவேதம்: இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர் வணம் என்ற நான்கு வேதஙகளும் தேவர்களைப் போற்றி வேளவிகளைச் செய்வதற்குப் பயனபடு கின்றன. இருக்கு வேதம் செய்யுள வடிவில் உளளது. ஒவ்வொரு செய்யுளுககும் சூக்தம் என்று பெயர். இவைகளைச் சுரத்துடன வேளவி நடக்கும் போது பாடுவார்கள். யசுர் வேதத்தை அறிந்தவர் வேளவியைச் செய்வார். தேவாகளுக்கு மகிழசசியை அளிப்பதற்காக இசையைச் சாமவேதமறிந்தவர் பாடுவார். அதர்வண வேதத்தை அறிந்தவர் வேள்வியானது ஒரு குறைவுமில்லாமல செய்யப்படு கிறதா என்று மேற்பார்வையைச் செய்வார்.

சாமம் என்பது பண்ணுக்குப் பெயர். அதாவது இருக்கு வேத சூக்தத்தை இசையுடன் பண்ணை அநு சரித்துப் பாடுவர். தேவர்கள் வேள்வி நடக்கு மிடத்திற்கு வருவார்கள. அவர்களை மகிழ்விப்பதற் குச் சாம வேதம் பயின்றவர் பண்ணுடன் பாடுவார். சாமவேதத்தை மட்டும் சார்ந்தவை 75 சூக்தஙக ளாகும். சில சூக்தங்கள் மறற வேதங்களிலிருநது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

சாம வேதம் ஆர்ச்சிகம், உத்தரார்ச்சிகம் என்ற இரண்டு பகுதிகளை உடையது. ஆர்ச்சிகம் என்ற பகுதியில் 585 சூக்தங்கள் உள்ளன. இவைகளைப் பாடும் முறை இநதப் பகுதியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 1190 பணகள் கூறப்பட்டுள்ளன, இப்பண் களைக் கொண்டு உத்தரார்சசிகத்தில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள தோத்திரங்கள் என்பவைகளைப் பாட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியில் 300 சூக்தங்கள கூறப்பட்டுள்ளன. ஆர்சசிகம் என்ற பகுதியில் யாப்பின் முறையிலும் பூசனையைப் பெற்றுக் கொளளும் தேவர்களின பெயர் முறை யிலும் சூக்தங்கள வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள் ளன. உத்தரார்ச்சிகத்தில் பாட வேணடிய சூக்தங் கள பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மகிழ்ச்சியுடன் பாடும்போது பாட்டின் சாகித் தியத்துடன் அர்த்தமற்ற சில சொற்கள் பாட வேண்டி தரும். எடுத்துக்காட்டாக நாதம், அனக் தம் என்ற இசையின் மூலம், த, ந, ஆ என்று பலவித மாகப் பாடகர்கள் பாடும்போது சொற்றொடர் களைச் சோத்துப் பாடுகின்றனர். அவ்விதமே சாம வேதத்தைப் பாடுகின்றவர்களும் சில அர்த்தமற்ற சொற்களைச் சேர்த்துப்பாடுவார்கள். அதனுடன் நில்லாமல் சில உயிர் எழுத்துகளை மிகவும் நீட்டி உச்சரிப்பார்கள. சூக்தத்தில உளள சில சொற்களை மாறிமாறி உச்சரிப்பார்கள். இருக்கு வேததிலும் யசுர்வேதத்திலும் உதாத்த, அனுதாத்த, சுவரித என்ற மூன்று சுரங்களைக் கொண்டு சூகதங்கள்பாடப் படுகின்றன. சாமவேதத்தில் 7 சுரஙகள உணடு. அவை களை 1,2,3,4,5,6,7, என்று எண்ணிக்கை மூலம், கை விரல்களால் எண்ணிப் பாடுவார்கள். எந்த விரலை எந்தவிடத்தில் மடக்குகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து எந்தச சுவாமி இப்போது சூக்தத்தை உச்சரிக்கும் போது காண்பிக்கப்பட்டது என்பதை அறியலாம். அதனால், சாம வேதத்தைப் பாடுவதைச் சாமகானம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். பாடும் முறையில் கிராம கானம், ஆரணய கானம் என்று இரண்டு வழிகள் உணடு. இவை ஆர்ச்சிகத்தைச் சேர்ந்தவை. கிராம கானம் கிராமங்களிலும் ஆரண்யகானம் காட்டிலும் பாடப் படவேண்டும்.

சாமவேதம் என்ற பெயர் பொதுவானது. இதனில் உள்ள சூக்தங்களைப் பாடும் முறைகள் பலவிதமாக இருந்தன. சாமவேதத்தில் 1000 கிளைகள் உள்ளன எனபது பழைய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. சாமவேதத்தைக் கற்றுப் பாடுபவர்கள் வெவ்வேறு கூட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். கௌதும, சைமினி என்ற பெயர்களால் இக் கூட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சில கூட்டங்களில் அந்தக் கிளையைப் பயின்றவர்கள் இல்லாததால, மூனறைத் தவிர மற்ற 997 கிளைகளும் மறைந்து விட்டன. இப்போது கௌதும, தாண்ட்ய, சைமினி என்ற மூன்று கிளைகளே உள்ளன.

சாமவேத முறைப்படி வேள்விகளைச் செய்யும வழிகளைப் பிராமணஙகள் எனற நூலகள வகுக்கின்றன அவைகளுள முககியமானவை தாணட்யமும் சைமினியமும். சாநதோக்கிய உபநிடதம், கேநஉபநிடதம் ஆகிய இரண்டும் இவ் வேதத்தைச சார்நதவை. இவற்றில சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தைச் சாம வேதத்தைச் சார்நதவர்கள மட்டும் அலலாமல மற்ற வேதஙகளை அறிநதவர்களும, வேதாநதத்தைப் பயிலுபவாகளும முக்கியமான ஆதாரமாக எடுத்துக் கொளளுகிறார்கள. வேதாநத தத்துவஙகள இவ்வுபநிடதத்தை ஆதாரமாகக கொணடுளளன. வி.வ.

சாமா ஆபபிரிக்காவின வடக்குக் கடற்கரை அருகிலுளள ஒரு பண்டைய பட்டினம். இப்பொழுதுள்ள துனீசியாவில (Tunisia) அந்தப் பட்டினமாகிய சாமா (Zama) இருந்ததாக நம்பப்படுகிறது. பணடைய உரோமானிய வீரன் சிபியோ ஆப்ரிகானசு மேசர் (Scipio Africanus Major) சாமா என்ற இடத்தில கார்த்தசீனிய வீரன் அன்னிபாலை (Hannibal) முறியடித்தானெனக் கூறப்படுகிறது. சாமா எனற பெயரைக்கொணட வேறுசில இடங்களும் அண்மையிலிருப்பதால் குறிப்பிடப்பட்டுளள போர்க்கள சாமா எது எனபது ஆய்வுக்குரிய செய்தியாகும. எனினும் போர் இப்பகுதியிலதான நடந்தது என்பது வரலாற்று உணமை. தெ.பா.

சாமார் பிலிப்பைன் தீவுகளுள் ஒன்று. இத்தீவையும் இதையடுத்த சில தீவுகளையும் இணைத்து ஒரு மாநிலமாக அமைத்துள்ளனா. மாநிலத்தின பெயர் சாமார் (Samar); தலைநகர் காட்பாலாகான் (Catbalogan). மலைத்தொடரை மத்தியில் கொணட இம்மாநிலத்தில் புகையிலை, காப்பி, நெல், கருமபு, தானிய வகைகள் ஆகியவை பயிராகின்றன. கடலோரங்களில் பல சிறறோடைகளைக் காணலாம். தெ.பா.

சாமிநாத தேசிகர் (ஈசானமடம்) என்பவர் திருநெலவேலியில் சைவ வேளாளர் மரபில தோன்றியவர். இவர் காலம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் இளமையிலேயே துறவு மனப்பான்மை கொண்டிருந்தார். திருநெல்வேலியிலிருந்த மயிலேறும் பெருமாள பிளளை என்பவர் இவர் அறிவு நுட்பத்தினைத் தெரிந்து தம் வீட்டிலேயே தஙகச் செய்து தமிழ் இலக்கிய இலக்கணஙகளையெல்லாம் நன்கு கற்பித்தார். சாமிநாத தேசிகா தமிழ்ப் புலமை பெற்றதும் வடமொழியும் கற்க விரும்பினார். மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளையே செப்பறைக்கனக சபாபதி சிவாசாரியாரிடம் வடமொழி கறக ஏற்பாடு செய்தார். அதனால், இவர் தெனமொழியிலும் வடமொழியிலும் புலமை மிககவர் ஆனார். பின்னர் சாமிநாத தேசிகர் திருவாவடுதுறை சென்று அவ்வமயம் பட்டத்தில இருநத அம்பலவாண தேசிகரிடம் தொண்டரானார்; பின துறவியானார்; சைவ சித்தாந்த சாததிரஙகளை நனகு கற்றார்; சைவ தீட்சையும பெறறாா. சாமிநாத தேசிகர் என்பது பெற்றோர் சூட்டிய பெயர். தீட்சை பெற்ற பிறகு ஈசானதேசிகா என இவர் அழைக்கப்பெற்றார். இவா புலமைத் திறனைக் கண்டு திருவாவடுதுறை மடத்தின் கிளையாகத் திருநெல்வேலியிலுளள மடத்தின் தலைவராய் நியமிககப்பட்டார். அமமடம திருநெல்வேலி ஈசானமடமாகும் இவர், தமிழும் வடமொழியும ஒத்த இலக்கணத்தை உடையனவையே என்னும் கருத்தைக் கொணடவர். அக்கொள்கை அடிபபடையிலே இலக்கணக்கொத்து என்னும் ஒரு சிறந்த நூலை எழுதினார். தாமே உரையும் எழுதி விளக்கினார். சிவஞான முனிவர் இலக்கணக் கொத்தின் பெருமையைத தம் சிவஞான பாடியத்தில் பல இடங்களில புகழ்ந்துளளார். மேலும, திருச்செந்தூா முருகப் பிரான மீது திருச்செந்திற கலம்பகம் பாடியுளளாா. அது இனறும் திருசசெநதூரில சிறப்பாகப் பாடப்பெறுகிறது. இவை தவிர, திருவாவடுதுறைப் பணடார சாததிரஙகள எனக் கூறப்பெறும் 14 நூல்களுள் ஒன்றான 'தசகாரியம்' எனனும் நூலையும இயற்றியுளளார். அதில பத்து அவததைகள பற்றியும் 36 தத்துவங்கள் பறறியும் மிகச சிறபபாக விளக்கியுள்ளார். இவர் மாணவர் நனனூல உரை இயற்றிய சங்கர நமசசிவாயப் புலவர் ஆவர், 'தனனடித் தாமரை தந்து எனைஆணட, திருவாவடுதுறைத்தேசிகன் ஆகிய, கருணையஙகடலை என் கணணைவிட்டு அகலாச், சாமிநாத குரவனை அனுதினம, மன மொழி மெய்களில தொழுது' எனபது சங்கர நமச்சிவாயர் தம் நனனூல் உரைச் சிறப்புப் பாயிரத்துள் பொறித்துள்ள அருமை வாக்கு. இரா.ச.

சாமிநாதம்: சாமி கவிராயர் செய்த நூல் சாமிநாதம். இவர் பெயரைச் 'சுவாமிகவிராயர்' என்றும் வழஙகியதனால 'சுவாமிநாதம்' என்று இந்நூலின் பதிப்பில் பெயர்தரபாட்டுள்ளது. இந்

நூல் தொல்காப்பியம் முதல் இலக்கணக்கொத்து, முத்துவீரியம் வரையிலான இலக்கண நூல்களை ஆராய்ந்து காலப்போக்கில் நிகழ்ந்த மொழி மாற்றங் களையும் கண்டு எழுத்து, சொல், பொருள, யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணமும் கூறுவது.

சாமிகவிராயர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அம் பாசமுத்திரம் வட்டம் கல்லிடைக்குறிச்சி நகரில் வாழ்ந்தவர். அநநகரிலுள்ள தளிச்சேரி மடத்தைச் சார்நதவர். இவர், 'பொதிகை நிகணடு' எனனும் நிகணடு நூலையும் ஆக்கியுள்ளார். திருவாவடுதுறை யாதீனத்து சிரீசுப்பிரமணிய தேசிகர் திருக்குறிப்பின் வண்ணம் முன்நூலகளின் வழியாகச் சாமிநாதம் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளாா என்று பாயிரத் தால் தெரிய வருகிறது. இவர்தம் புதல்வர் சிவசுப் பிரமணியக் கவிராயர் தாம இயற்றிய நாமதீப நிகணடின் தொடக்கததே 'மேன்மைபெறு சாமிகவி ராசனையும் தான வணங்கிப் பேருரைப்பன்' எனறு தமது தந்தையும் வித்தியாகுருவுமாயிருந்தவரை வணங்கியுளளார். இவர் தாம் இயறறிய பூவைப் புராணத்தைக கொல்லம் 985-ஆம் ஆணடில-அதாவது கி.பி.1810-இல் அரஙகேற்றியதாகக கூறுகிறார். ஆகவே, இவர் தந்தையார் வாழ்ந்த காலம் இதனை ஒட்டிச் சற்று முன்னாக இருததல் வேணடும. இவர் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டின இறுதிப் பகுதியில பிறந்து 18-ஆம நூற்றாணடின் முறபகுதியிலும் வாழ்ந்திருந்தாராதல வேணடும். எனவே சாமிகவி ராயர் இயற்றிய இநத இலக்கண நூலும் கி.பி.17-ஆம் நூறறாணடைச் சேர்ந்ததாகும் எனத துணிய லாம்.

சாமிநாத நூலின் முதலில் 'நூல்வழி' என்னும் பகுதி உள்ளது. இப்பகுதியில் பொதுப்பாயிரம், சிறப்புப் பாயிரம் என்னும் இரண்டும் விளக்கப்பட்டுள ளன. பாயிரம் என முனனூலகளில் காணும் பகுதிக் குப் பொருத்தமான ஒரு பெயராக 'நூலவழி' என இந்நூல் குறிப்பது ஒரு புதுமை.

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதி காரம், யாப்பதிகாரம், அணியதிகாரம் என ஐந்து 'அதிகாரம்' என்னும பெரும் பகுப்பு இந்நூலில் உளளது. ஒவ்வோர் அதிகாரமும் மும்மூன்று இயல களாக 'மரபு' என்னும் பெயர் கொணடு அமைதல் காணலாம்.

எழுத்ததிகாரம் எழுத்தாக்க மரபு, பதமரபு, புணர்ச்சிமரபு என மூன்று பிரிவுகளையும், சொலலதி காரம் பெயர்மரபு, வினைமரபு, எச்சமரபு என்னும் மூன்று பகுதிகளையும் கொணடுள்ளன. பொருளதி காரம் அகத்திணை மரபு, கைகோள் மரபு, புறத் திணை மரபு என்னும் மூன்று பிரிவுகளையுடையது. யாப்பதிகாரம் உறுப்பு மரபு, பாவின மரபு, பிரபந்த மரபு என மூன்று மரபுகள் கொண்டுள்ளது. அணியதி காரத்தில் பொருளணி மரபு, சொல்லணி மரபு, அமைதி மரபு என மூன்று மரபுகள் காணப்படுகின்றன.

நூலின் தொடக்கத்தே, விநாயகப் பெருமானைக் குறித்த காப்பு வெண்பா ஒன்று உளளது. நூற்பகுதி விரிந்து பரந்துள்ள முன்னூல்களில் காணும் மொழி மரபுச் செய்திகளை எல்லாம் சுருஙகச் சொலலி விளஙக வைத்தல் முறையில் தொகுததுத் தருகிறது. இந்நூல் 201 எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தங்களில அமைந்துளளது. இலக்கணத்திற்கென்றே சிறப்பாக அமைந்த நூற்பாவில் இயன்ற இலககண நூல்கள் போல, இந்நூற் பாடல்கள பொருள் தெளிவாயும மனனம் செய்து போற்றுதற்கு எளிதாயும இல்லை. தொல்காப்பியம் முதலிய நூலகளில் ஒரு கருத்தைத் தனி நூற்பா விளககி நிற்பதும் அதன தொடர்பான செய்திகள அடுத்தடுத்து வரும் தனித்தனி நூற்பாக் களில் அமைதலும காணலாம். சாமி நாதத்தில் ஒருபாடலிலேயே பல்வேறு பொருளகளையும் அடககி விளக்குதலால், அப்பாடல் வெளியிடும் பொருளை நுனித்தறிந்து தெளிய வேண்டி உளளது. இது முன்னூல்களின் பொருட் சுருக்கமாய் அமைதலாலும சிற்சில புதுமரபுகளை ஆங்காஙகே புலப்படுத்துவத னாலும் மொழியியல் ஆயவாளாகளுக்குப் பயன் படும.

சாமிநாதத்தில் எழுத்தும் சொல்லும் நன னூலை அடியொற்றி அமைகின்றன. ஆனால, சொலலிலக்கணத்திறகு முதனமை தநது விளக்கும் இலக்கணக் கொத்தைச் சாமிநாதத்தின சொல்லதி காரம் பெரிதும் தழுவிக் கொண்டுள்ளது. பொருள, யாப்பு, அணி இலககணஙகள இலக்கண விளக்கத்தின் போக்கைத் தழுவி அமைகின்றன. மேலும், தொல் காப்பியம், நேமிநாதம், பிரயோக விவேகம், முத்து வீரியம் என்னும் முன்னூலகளின் செல்வாக்கும் அங்கங்கே காணப்படுகின்றன.

'தமிழ்மொழி அமைப்பை விளக்கும்போது பிற இலககண ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடாத சில உணமை களை இவர் கூறியுள்ளார். அவற்றுள சில பொது உணமைகளாக எக்காலத்துக்கும் பொருந்துவன; வேறுசில மொழிவரலாறறு மாற்றத்தால ஏற் பட்டதைக் கவனித்துக் கூறியதால, குறிப்பிட்ட கால மொழிக்கே அதாவது இடைக்காலத்தமிழுக்கே பொருநதுவன' என்று இந்நூலின் மொழியமைப்புப் புதுமையைப் பதிப்பாசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள ளார்.

இந்நூலை அணணாமலைப் பல்கலைக் கழக மொழியியல உயர் ஆய்வுத் துறையின இயககுநர் டாக்டர் செ. வை. சணமுகம் பதிப்பித்துளளார்.

மூலம் மட்டுமாய்க் கிடைத்த இந் நூலுக்குப் பதிப்பாசிரியர் உரைவிளக்கமும் தந்துள்ளார். இவர்தம் உரை விளக்கத்தில் பிற இலக்கண நூல்களோடும் ஒப்பிட்டுப் பற்பல நுணுக்கங்களை அங்கங்கே எடுத்துக காட்டியுள்ளார். சாமிநாத மூலத்தின் உண்மைப் பொருளே இவர்தம் உரைவிளக்கத்தினால்தான் நன்கு புலனாகிறது. இப்பதிப்பின் வரலாற்றையும் நூற்பொருளையும் குறித்து ஆய்வு நோக்கில் அமைநத பதிப்பாசிரியரின் முனனுரையும் இந்நூலுககு ஓர் அணிகலனாய்த் திகழ்கிறது மு.ச.

சாமிநாதையர், உ.வே. டாக்டர், வேங்கட சுப்பையருக்கும் சரசுவதி அம்மாளுககும் உத்தமதான புரம் எனும் ஊரில கி.பி. 1855-ஆம் ஆணடு பிப்பிரவரித திங்கள் 19-ஆம் நாள் பிறநதார். இவரது இயற்பெயர் வேஙகடராமன் எனபதாகும். மகா விததுவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களிடம் மாணவராகச் சேர்ந்ததும அவரது விருப்பத்திறகேறப இவரது இயற்பெயர் சாமிநாதன் என்னும சைவப் பெயராக மாற்றப்பெற்றது.

சாமிநாதையர் உ.வே.

இவர் தந்தை விருப்பத்திற்கேற்ப ஆங்கிலக் கல்வியோ தெலுங்கு இசைப்பயிற்சியோ பெற இவர் விரும்பவிலலை. தமிழில் ஆர்வம் கொண்ட இவர் பலரிடம் பாடம் கேட்டுப்பின் கி.பி. 1870-இல் புகழ் மிக்க மீனாட்சி சுந்தரம் பிளளையிடம் மாணவராகச் சேர்ந்தார். ஆசிரியர் கி.பி. 1876-இல் இறந்தபின் திருவாவடுதுறை ஆதினத் தலைவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் தமிழ்பயின்றார்.

வித்துவான் சி. தியாகராச செட்டியாரின உதவியால் கி.பி. 1880-இலிருந்து கும்பகோணக் கலலூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

சேலம் இராமசாமி முதலியாரை கி.பி. 1880-இல் சந்தித்த பின்னரே, ஏற்கெனவே தாம் அறிந்திருந்த சிற்றிலக்கியங்கள் தவிரச் சீவக சிந்தாமணி, புறநானூறு போன்ற வேறு பல நூல்கள இருப்பதை அறிநதார். அதனபின் தமிழநூற் பதிப்பில முழுமையாக ஈடுபட்டார்.

பல்வேறு நூல்களை ஆராய்ந்தும், படிகளை ஒப்பிட்டும் சீவக சிந்தாமணி (கி.பி 1887), பத்துப்பாட்டு (கி பி. 1889), சிலப்பதிகாரம் (கி.பி. 1892), புறநானூறு (கி.பி. 1894), மணிமேகலை (கி பி 1898) போன்ற சிறந்த நாற்பது நூலகளைப் பதிப்பித்துத தமிழகத்தில பதிப்புத் துறைக்கு ஒரு புது வழிகாட்டினார். பதின்மூனறு உரைநடை நூலகளையும் எழுதியுளளார்.

சென்னை மாநிலக் கலலூரியில் கி.பி. 1893-இலிருநது 1919 வரை பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றபின 1924-இல் சிதம்பரம மீனாட்சித தமிழக் கல்லூரியின முதல்வராகப் பதவியேறறு 1927-இல் ஓய்வு பெற்றார.

உ.வே.சா. அவர்களின் பதிப்புத திறமையைப் பாராட்டிச் சென்னை அரசாங்கம் 1905-இல ஆயிரம் உருபாய் நனகொடையளித்தது. மேலும், 1906-ஆம் ஆணடில் 'மகாமகோபாத்தியாய' என்னும் பட்டமளித்துச் சிறப்பித்தது. பாரத தரும மகா மண்டலத தார் இவருக்கு 1917-இல் 'திராவிட வித்யா பூடணம்' என்னும் பட்டமளித்தும், 1925-இல் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் 'தாட்சிணாத்திய கலாநிதி' என்னும பட்டமளிததும், 1932-இல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தார் டாக்டர் பட்டமளிததும் சிறப்பித்தனர்.

புலவர்நத்தம் என்னும் ஊர், உ. வே. சா. அவர்களின் நினைவாகச் 'சாமிநாதபுரம்' எனப் பெயர் மாற்றப்பெற்றது. இவர், 28.4.1942-இல மறைநத பின்னர் இவரது நினைவாகச் சென்னை அரசாஙகம் 1948-இல் மாநிலக் கல்லூரியின முன்னா இவரது முழு உருவச் சிலையை நிறுவியது. சென்னைத் திருவான்மியூரில் 'மகாமகோபாதயாய, டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்' ஒனறு நிறுவப்பெற்று அதில் இவா பதிப்பித்த, தொகுத்த நூலகளும் ஏடுகளும் பாதுகாக்கப்பெற்று வருகினறன. மதுரையில் 1981-இல் நடந்த ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டினபோது தலலாகுளம் அருளமிகு பெருமாள திருக்கோயில முன்பு இவரது உருவச்சிலையைத் தமிழக அரசு நிறுவியுள்ளது.

இவர் முதலில் தம் ஆசிரியரைப் போனறு ஒரு கவிஞராக வேண்டும் என எணணினார். இவர் அவ்வப்போது எழுதிய கவிதைகளை இவரது காலத்திற்குப்பின் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பா மஞ்சரியாகவும் கயற்கண்ணி மாலையாகவும் வெளியிட்டனர். இவர் எழுதியனவாய்க் கிடைத்த கவிதைகள் 964 ஆகும்.

இவர் எழுதி வெளியிட்ட கட்டுரைகள் நல லுரைக் கோவை (4 பாகங்கள), நினைவுமஞ்சரி (2 பாகங்கள), நான் கண்டதும் கேட்டதும் என்னும் நூல்களாக வெளிவநதன. பழையதும் புதியதும், சங்க காலத் தமிழரும் பிறகாலத் தமிழரும், மணி மேகலைக் கதைச் சுருக்கம், சிலப்பதிகாரக் கதைச் சுருக்கம், உதயணன் கதைச்சுருக்கம், புததசரிதம், திருக்குறளும திருவள்ளுவரும், மத்தியார்ச்சுன மான மியம எனபன இவர் எழுதிய பிற கட்டுரை நூல்கள்.

மணிமேகலைக்கும் குறுந்தொகைக்கும் இவர் உரையெழுதியுள்ளார். இவர் பதிப்பித்த பிற நூல் களுக்கு இவர் எழுதிய குறிப்புரைகள் விளக்கம் செறிநதனவாகவும் ஒப்புமை அகராதி போலவும் அமைந்தவையாம். மணிமேகலை உரை சிலபபதிகார அரும்பத உரை போல அமைநதது. குறுந்தொகை உரை அவாதம எணபத்திரணடாம் அகவையில் எழுதி நிறைவு செய்யப்பெற்றது. ஆகவே, அவரு டைய ஆழமான புலமையும் பட்டறிவும் அவவுரையில புலனாகினறன.

டாக்டர் உ.வே.சா. இசையீடுபாடு நிறைநதவ ராகலின் தனம் கிருட்டிணையர், கோபால கிருட்டிண பாரதியார், மகா வைத்தியநாதையர் ஆகிய இசை மேதைகளின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைச சுவைபட எழுதியுளளார்.

வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் வரலாற்றை எழுதிய டாக்டர் உ.வே.சா. தமககுக் கல்லூரிப பணி கிடைக்க உதவிய நல்லறிஞர் அவர் என்பதனை நினைவு கூரும் வகையில் தம் வீட்டிற்குத் தியாகராச விலாசம் என்றும், தம் வெளியீடுகளுககுத் தியாகராச விலாச வெளியீடு என்றும் பெயரிட்டார்.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை (கி பி. 1815-1879) அவர்களை ஆசிரியராகக் கொணடு தாம் கற்றது ஆறு ஆண்டுகளே எனினும், அவரது வாழ்க்கை வர லாறறை முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆய்ந்து இரண்டு பாகங்களாக வெளியிட்டார்.

தம் வரலாற்றை எழுதுவதில் ஆர்வங் காட்டா திருந்த அவரைக் கல்கியும், டி.கே. சிதம்பரநாத முதலியாரும் வற்புறுத்தியதால், ஆனநதவிகடன் வார இதழில் 1940 முதல் 1942-இல் அவர் இறப்பது வரை தொடர்ந்து 122 வாரங்கள தம் வரலாற்றைத் தொடர்போல எழுதினார். 'என் சரித்திரம்' என்னும் பெயர் தாங்கிய அந்நூல் அவரது நாற்பத்து மூன்று வயது வரையுள்ள வரலாற்றையே பெற்றுள்ளது. நூற்பதிப்பு வரலாறும் நண்பர்கள வரலாறும் நிரம் பிய அந்நூலில் டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்களின குடும்ப வாழ்க்கை பற்றி மிகச் சிறிய அளவிலேயே உள்ளது.

டாக்டர் உ.வே.சா. தாம் பதிப்பித்த நூல் களுக்கு ஆராய்ச்சி முன்னுரை எழுதும் வழக்கமுடைய வர். அதில் ஏடு தேடி அலைந்த வகைகளையும் பட்ட சிரமங்களையும் விரிவாக எழுதியுள்ளார். கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதிகள், அவற்றுக்கிடையேயுள்ள வேற் றுமைகள் போன்றவற்றை எழுதியுளளார். பல ஏடு களை ஒப்பிட்டுப் பாடபேதம் பிரதிபேதம், போன்ற வற்றைக் குறித்தும் ஒப்புமையகராதி ஒன்றை அமைத் தும் அரும்பதவுரை இணைத்தும் முற்றிலும் அறிவியல நோக்கப் பதிப்பாகத் தம் பதிப்புகளைக் கொண்டு வந்தார். ஒரு நூலின இரணடாம பதிப்பில் முன் பதிப்பின் தவறுகளைச் சுட்டித் திருத்துவதுடன புதுச் செய்திகளையும் இணைப்பது இவரது வழககம்.

பூ சொ.

சாமிநாதையர், சி.வி. கி.பி. 19-ஆம நூற் றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம் நூறறாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்நத தமிழறிஞா. இவர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்நத திருவையாற்றில் கி.பி 1863 -ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இவர் தமிழ்ப் புலமையோடு ஆங்கில அறிவும் நிரம்பப பெற்றவா. இவர் சுதேச மித்திரன் இதழின் துணையாசிரியராக கி.பி. 1885 -இல் பொறுப்பேற்று ஏழாணடுகள பணிபுரிந்தார். பின்னர் அதன் தலைமையாசிரியருமானார். அறிஞா பலரின துணைகொண்டு இவர் விவேக சிந்தாமணி எனனும் திங்கள இதழையும் தொடஙகி நடததினார் இவ்விதழில் கட்டுரை எழுதிய குறிப்பிடத்தக்க அறி ஞர்கள வி.கோ. சூரியநாராயண சாத்திரியார், இராசமையா, மாதவையர் முதலியோராவர். இவ் விதழ் 1920-ஆம ஆணடு முடிய நடைபெற்றது. இவர் கொலசர்ட்டுச சரித்திரம் எனனும் நூல ஒன் றும் எழுதியுள்ளார். இது விவேகசிநதாமணியிலிருநது தொகுத்து கி.பி. 1897-ஆம ஆணடு வெளியிடபபட் டது. இந்நூல் துணிக்கடையில் பணியில சேர்ந்த ஒருவன் தன் சொநத முயற்சியினால் முன்னேற்ற மடைந்து முதலமைசசர் பதவியையும் பெற்ற வர லாற்றைச் சொலவதாக உளளது. வீ.சே.

சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்: டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் மறைவுக்குப்பின, அவர் மகன் கலியாணசுந்தரமையர் தம் தந்தையின் நினைவுச் சின்னமாக ஒரு நூலகம் அமைக்கவேண்டும் எனறு கருதினாா. அதன்பயனாகச் சென்னை, அடையாறு கலாட்சேத்திரத்தை நிறுவியவரும், சிறநத பரத நாட்டியக் கலைஞருமான உருக்மணி அருணடேல் அம்மையார் உதவியுடன அவரைத் தலைவராகக கொணடு 1943-ஆம் ஆணடு சூலைத்திங்கள 7-ஆம நாள் 'மகோபாத்தியாய டாகடர் உ.வே. சாமிநாதை யர் நூலநிலையம்' என்ற பெயருடன இந்த நூலகம் தோன்றியது. அன்று தொடஙகி இநத நூலகம்

'கலாட்சேத்திரத்தின்' ஓர் அங்கமாகவே இயங்கி வருகிறது. தொடக்கத்தில் இது அடையாறு பிரம்மஞான சங்கத்தின் நூலகமான அடையாறு நூலகத்தின் ஓர் அறையில் இயங்கியது. இந்த நூலகம் 1964-ஆம் ஆண்டு ஒரு 'பதிவு பெற்ற கழகமாக' மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதனை நிருவகிக்க ஒரு செயற்குழுவும், செயற்குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்க ஒரு பொதுக்குழுவும் கொண்டு இநத நூலகம் செயற்படுகிறது. மைய-மாநில அரசுகளும், தனியார் பலரும் கொடுத்த பொருளுதவியால் இந்த நூலகத்திறகு ஒரு கட்டடம் சென்னை-திருவான்மியூரில் கட்டப்பட்டுள்ளது. அஙகு, இந்நூலகம் இப்போது செயற்பட்டு வருகின்றது. இங்குப் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குரிய ஊதியத்தை மாநில அரசு மானியமாகக கொடுத்து வருகிறது. மைய அரசு, நூல் வெளியீடுகளுககும், நூலக வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கும் பொருளுதவி புரிநதுவருகிறது.

ஐயர் தம் வாழ்நாள முழுதும் தேடிச் சேகரித்த ஓலைச் சுவடிகள-காகிதச் சுவடிகள, நூல்கள ஆகியவற்றை இங்குக காணலாம். ஐயரால் முதன முதலில வெளியிடப்பட்ட சங்க இலககியஙகள்-காப்பியஙகள்-தலபுராணங்கள் ஆகியவற்றின் மூலசசுவடிகளும் இநத நூல்களின முதற்பதிப்புத் தொடங்கி அடுத தடுத்த பதிபபுகளும் வரிசையாகக காட்சிப் பேழையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பதிப்பில பிழை புகுநதுவிட்டால் அதனை நேர்மையுடன் ஏறறு மறு பதிப்பில் திருத்திக்கொள்வதும், முதற்பதிப்பில புரியாமலிருக்கும் பகுதிகள் பிற்கால ஆய்வில் தெளிவுறறால அவற்றைப் புதிதாகப் பிற பதிப்புகளில் சோப்பதும ஐயரின் செயல்கள. இவற்றை ஆய்வாளர்கள் அறிநது கொள்ள வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு இவை ஆய்வாளர்கள ஆராயச்சிககாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவவொரு பதிப்பின் அடுததடுத்த பதிப்புகள தெளிவாக வெளிவருவதற்காக ஐயர் கைப்பட எழுதிய பென்சில் குறிப்புகளையும் வண்ண வண்ண மசியால் எழுதியுள்ள குறிப்புகளையும் இந்த நூல்களில காணலாம். தேவாரத்தைத் தினமும் பாராயணம் செய்யும் வழக்கமுடையவராதலால் அவ்வப்பொழுது எழுதி வைக்கப்பெற்ற பல செய்திகளைப் பல குறிப்பேடுகளில் குறிததுவைத்துளளாா். இவை தேவார ஆய்வாளர்களுக்கும், தமிழன்பர்களுக்கும் ஒரு விருந்து. அதைப்போலவே அகநானூறு, நற்றிணை, திவ்வியப் பிரபந்தம், தல புராணங்கள், சிற்றிலககியங்கள பற்றிய பல செய்திகளையும், பலவகைக குறிப்புகளையும் ஐயர் குறித்துவைத்துள்ளார். அவை அவரது ஆராய்ச்சியின்போது பயன்பட்டனவும் இனி பயன்படக்கூடியனவுமான செய்திகளைத் தாங்கியுள்ள காகிதக் குறிப்புகள். இவை இந்த நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகினறன. இவற்றை ஆராய வசதியாக இருக்கும்பொருட்டுப் படி எடுககப்பட்டுத் 'தமிழ்க் கருவூலம்' என்ற பெயரில சுமார் 26 தொகுதிகளாக வைத்துள்ளனர். மேலும 19-20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில வாழநது புகழுடன விளங்கிய இசைக் கலைஞர்களைப் பற்றிய சரித்திரச் சுருக்கமும், தமிழப் புலவர்களின வரலாறும், இன்றும் அசசில் வாராத தமிழப் பிரபந்த நூலகளும் வைக்கப்பெறறிருப்பது இந்த நூலகத்தின சிறப்பாகும்.

ஐயருடன் நெருஙகிப் பழகிய தமிழறிஞர்கள ஐயருககு எழுதிய பல கடிதஙகளை இஙகுக் காணலாம். குறிப்பாக, சி வை. தாமோதரம்பிளளை, திரு.வி.க., வ.உ. சிதமபரம்பிள்ளை, ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை, மு. இராகவையஙகார், வை மு. கோபால கிருட்டிணமாச்சாரியார், பணடிதமணி கதிரேசஞசெட்டியார், போபபையா, சூலியோவின சோன் ஆகிய புலவாகளைக் குறிப்பிடலாம். ஐயருக்கு 'மகாமகோபாத்தியாய பட்டத்'தை ஆங்கில அரசு கொடுததபோது பாரதியாரால் புகழநது பாடிய மூன்று பாடல்களும (அவர் கைப்பட எழுதியவை) இனறும் காட்சியில் வைககப்பட்டுளளன.

இந்த நூலகத்தில ஓலைச் சுவடிகள் சுமாா 2326-உம், காகிதச் சுவடிகள 741-உம இருக்கின்றன. இநதச் சுவடிகளின் விவரப பட்டியலாக(Descriptive Catalogue) 6 தொகுதிகள் வெளிவந்துளளன. ஐயா படித்த நூல்களும், அவரது பார்வைக்காக அனுப்பப் பட்ட நூல்களும், பிற்காலத்தில நூலகத்திற்காக வாங்கப்பட்ட நூல்களுமாக சுமார் 19575க்கு மேற்பட்ட நூலகள் உளளன. 44 ஆணடுக் காலமாக இயங்கிவரும் இநநூலகத்தின் வெளியீடுகளாக ஏறத்தாழ 101க்கு மேற்பட்ட நூலகள் வெளிவநதுள்ளன. பல ஆய்வாளர்கள் இநத நூலகத்தைப் பயனபடுத்தி வருகின்றனர். ஆய்வாளாகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் பொடுட்டு நகல எடுககப்பயனபடும் இயந்திரம் (Xerox) பயன்பட்டு வருகிறது. சில சுவடிகள நுண்படம் (Micro Film) எடுககப்பட்டும் பாதுகாக்கப்படுகினறன. ஐயர் செய்துவந்த தமிழ்ப் பணியை இந்த நூலகமும் தொடர்நது செய்துவருகிறது.

ந.சீ.

சாமுண்டிக் குன்றுகள்: இக்குன்றுகள கருநாடக மாநிலத்தில் எழில வாயநத மைசூர் நகரத்தில உள்ளன. இங்குளள சாமுணடீசுவரி கோயில் மிகவும புகழபெற்றது. இககோயிலுக்குச் செல்லும் பாதை 1095 மீட்டர் உயரமுள்ளது; 13 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ளது. பாதையில் 1000 கற படிகள உளளன. இப்படிகள் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த தொட்டதேவராசனால் உருவாக்கப்பட்டவை. ஒரே கல்லினால உருவாக்கப்பட்ட

16 அடி உயரமுள்ள எருது இக்கோயிலின் சிறப்புக் கூறாகும்.

சாமுண்டி (Chamundi) கோயிலில் குடி கொண டிருக்கும் அன்னை சாமுண்டீசுவரி, உடையார் மர பினரால் அனறாடம் வழிபடும் குடும்பத் தெய்வமா கும். ஏழு கன்னிகளில் ஒருத்தி இத்தெய்வம். இவள் பல தலைகள கொண்ட மாலை அணிந்துள்ளாள. மார்பின் குறுக்கே பாம்புகளை மாலையாக அணிந் துளளாள். இவளது முடி தீப்பொறியைப் போன்று தோன்றும்.

மகிடாசுரனின் பெரிய சிலையும் இக்கோயிலில் உள்ளது. மக்களின் அமைதிககாக இவன் சாமுண்டீ சுவரியால் கொல்லப்பட்டான். களிமண்ணினால் ஆகிய இசசிலை 30 ஆண்டுகளுக்குமுன் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சிலையின் கரங்களில கத்தியும் பாம்பும் இருக கின்றன. இவைகளின் வண்ணம் காணபோரைத் திகிலடையச் செய்யும் ஓர் அரிய கலைப்படைப்பு. இக்கோயில் இரண்டாயிரம் ஆணடுகளுக்கு முன் கட் டப்பட்டது. இக்கோயில் கூம்பு வடிவமுள்ளது.

சாமுணடிக்குன்றுகள் சுற்றுலா மையமாகவும் திகழ்கினறன. இப்போது உணவுவிடுதியாக ஆககப் பட்ட இலலிதமகால் என்று சொல்லப்படும் ஓர் கவின்பெறு அரணமனையும் இஙகுளளது. இத்தாலிய பாணியில் அமைக்கப்பட்ட மாடிப் படிகள் இககலைக் கருவூலத்தில் உள்ளன. கே.சே.

சாமுராய் சப்பானிய வீர குலததவர். சாமு ராய் என்னும் பெயர் உயர்குலப் போர மரபினரை மட்டும் குறிப்பதற்காகத் தொடக்க காலத்தில் பயன் படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண் டில் சாமுராய் (Samurai) இனத்தவருடன பிற இனத்தாரும் ஒன்றுபட்டு ஆட்சியைக் கைப்பறறிய தால, போர மரபினைச் சேர்ந்த அனைவரையும் குறிக்கும் சொல்லாகும். காமககுரா (Kamakura) காலததில் (கி.பி. 1192-1333) இவர்கள் படைத்துறை யில் மிகுநத திறன் பெற்றவர்களாகவும், இனப துன்ப நடுநிலைக் கோட்பாட்டில (Stoicism) மிகுந்த பற்றுடையவராகவும் வளர்ந்து, தமக்கென்று ஒரு தனித்தனமையை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர்.

முரோமாசசி (Muromachi) காலத்தில (கி.பி. 1338-1573) மிகவும் செழிப்புற்ற நிலையில் சென் புத்த தத்துவம் (Zen Buddhism) இருந்த நேரத்தில் சாமுராய் பணபாடு அதன் உச்ச நிலையை எட்டி யது எனலாம். தேயிலைச் சடங்கு (Tea Ceremony), பூககள் ஒப்பனை முதலான கலைகள் சப்பானியப் பண்பாட்டின் தனிததனமைகளாக இருந்தன. பூக்கள் ஒப்பனை இனறும் தொடர்நது வரும் ஒரு சிறப்புக் கூறாகத் திகழ்கிறது.

சாமுராய் மக்களின் கட்டுப்பாடும் கடமை உணர்வும் இவர்கள் மரபு வழியில் வரும் நெறி முறைகளைக் கடைப் பிடிப்பதைக் காட்டுகிறது. இவர்கள் வாழ்வில் ஒழுக்கம், வெற்றி ஆகிய இரண் டும் இன்றியமையாதன. ஒழுக்கம் தவறியவர்களை யும் தோல்வியைத் தழுவியவர்களையும் சடங்கு முறைத் தறகொலை (Ritual Suicide) மூலம் கொல் லும் முறையை இவர்கள் கொணடிருந்தனர்.

தோக்குகாவா (Tokugawa) காலத்தில் (கி.பி.1603 -1867) சாமுராய் மக்கள்தொகை மொத்தக் குடித் தொகையில 10 விழுக்காடேயாகும். இந்தக் காலத் தில இவர்கள் கட்டுககோப்பான குழுவினராக இருக்க வேண்டியிருந்ததால் அதன் தொடர்ச்சியாக இன்றும் இருகத்திகள குறியிட்ட ஆடையை அணிந்து கொண் டுள்ளனர். ஆயினும், புதிய வணிகத் தொழிலில ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயம் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. சப் பானில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடில் ஏற்பட்ட புதிய நகரங்களும் வாணிக அடிப்படையிலான பொருளாதாரமும் நகரப் பண்பாட்டை மேலோங்கச் செய்தன. அதனை ஏற்காமல சாமுராய் மக்கள் தங்கள் மரபுவழி வாழ்க்கையைத் தொடர முடிய விலலை. சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருந்த இவர்கள தோககுகாவா காலத்தில் பல நிலைகளில தகுதி இழந்தனா.

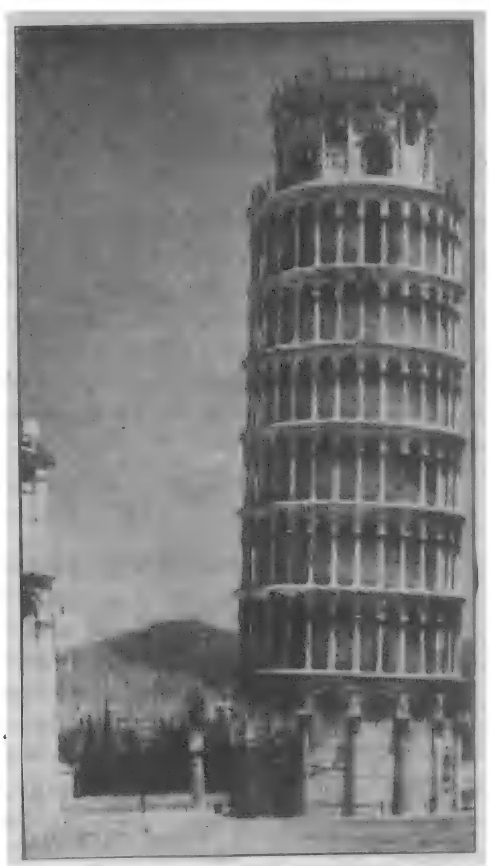
மேலைநாட்டுச் செல்வாக்கு கி.பி. 19-ஆம் நூற றாணடின் இடைக்காலத்தில சப்பானில் பரவத் தொடஙகியபோது இவர்களும் தங்கள் பொருளாதார நிலையை வலுப்படுத்திக் கொளளவேண்டியிருந்தது. அதனால் தோக்குகாவா அரசை எதிர்த்துக கிளர்ச்சி செய்யும் இயக்கததைத் தோறறுவித்தனர். மீசி (Meiji) ஆட்சி கி பி. 1868-இல ஏறபடுத்தப்பட்டது. இருப்பி னும் கி.பி. 1871-இல் நிலமானிய அரசு முழுவதுமாக ஒழிககப்பட்டதால சாமுராய் மரபினரின் செல்வாக குக் குறைநது போயிற்று. அதனால, கி.பி. 1870-களில் சாமுராய் மரபினர் பல கிளர்ச்சிகளைச் செய் தனர். ஆனால புதிதாக அமைக்கப்பட்ட தேசிய படை சாமுராய்களை முற்றிலும் ஒடுக்கிவிட்டது. சீ.ப.

சாமோசு, ஈசியன (Aegean) கடலில் உள்ள ஒரு தீவு. இது 43 கிலோமீட்டர் நீளமும் 23 கி.மீ. அகலமும் கொணடது. இதன் பரப்பு 778 ச.கி.மீ. மக்களதொகை 1971-இன் கணக்குப்படி 41,709. இதன் தலைநகரின் பெயரும் சாமோசு.

வரலாற்றுப் பின்னணி: இத்தீவில் வெண்கலக் காலத் தொடக்க நிலையில், மைசினியன் கிரேக்கர் கள் வசித்துவந்தனர். பின்னர்த்தான் அயோனியன் (Ionian) கிரேக்கர் வந்தனர். இது கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாணடில் கிரேக்க நாட்டில் புகழ்மிக்க வாணிக

இடங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது. சாமியன்கள (Samians) எனப்படும் இப்பகுதி மக்கள் கருங்கடல், எகிப்து ஆகியவற்றுடன் வாணிகம் செய்தனர். சிப்ரால்டரை அடைந்த முதல் கிரேக்கர்கள இவர்களே. வாணிகத் தொடர்பின் காரணமாகச் சிரின் (Cyrene), கொரிநது (Corinth), சாகிசு (Chakis) ஆகியவற்று டன் இவர்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. கே.கி.

சாய்ந்த கோபுரம்: இது இத்தாலியில் பைசா நகரிலுள்ள கோபுரம். சாய்ந்து காணப்படுவதால் இக்கோபுரம் இப்பெயரைப் பெற்றது. இன்றைய உலகின ஏழு அதிசயங்களுள் ஒனறாக இது கருதப் படுகிறது. இக்கோபுரம் உயரே செலலச் செல்ல ஒரு பக்கம் சாய்ந்து விழுவது போல் காட்சியளிககிறது. இக்கோபுரத்தை கி.பி. 1173-ஆம் ஆணடில் தொடஙகி கி பி. 1372-ஆம் ஆண்டில் கட்டிமுடித்தனர். இக் கோபுரம் ஒவ்வோராண்டும் சிறிது சிறிதாக ஒரு பக்கம் சாயத்தொடங்கியது. இச்சாய்வு 1970-ஆம் ஆண்டு களில் நின்றுவிட்டது. கலிலியோ கி.பி. 1589-ஆம் ஆண்டு தம் புவியீர்ப்பு ஆய்வை இககோபுரத்தின் மீதிருந்தே செய்தார் எனப் பலர் கருதுகின்றனர்.

சாய்ந்த கோபுரம்

சாய்ந்த கோபுரம் 54 மீட்டர் உயரம் உடையது. கோபுரம் முழுமையும் சலவைக் கல்லால் கட்டப் பட்டது. இது உரோமானிய வழிப்பாணிக கட்டடக் கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளஙகு கிறது. இச்சாய்ந்த கோபுரமும் இதன் அருகில் உள்ள தேவாலயமும் உலகப புகழ் பெறற உரோமானிய வழிப்பாணிக் (Romanesque Architecture) கட்டடங களாகும். கோபுரத்தின் அடிச்சுவர்ப் பகுதி 4 மீ. கனமும், மேற்சுவர்ப் பகுதி 2.1.மீ. கனமும உடை யன. கோபுரத்தின் முதல் தளத்தில் 15 தூணகள வளைவமைப்பு முகப்புகளுடன கோபுரத்தைச சுற்றிக் காணப்படுகின்றன.அதனை அடுத்துள்ள 6 தளஙகளில் 30 தூண்கள வளைவமைப்புகளுடன் கோபுரததைச் சுற்றிக் காணப்படுகின்றன. மேல தளத்தில் 12 தூண கள் உள்ளன. இத்தளத்தில் மணி ஒனறு உளளது. கோபுரத்தின் உட்பகுதியில் உச்சிக்குச் செலல 300 படிக்கட்டுகள உளளன. சு இரா.

சாயர்புரம் சிதம்பரனார் மாவட்டததில,தூத்துக் குடியிலிருந்து ஏறக் குறைய 20கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஊர். இராபர்ட்டு புரூசு பூட்டு (Robert Bruce Foote) என்பவர் இங்குக் கடைக்கற்காலக் கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தார். அது குறிதது ஐயப்பன் எனபவர் 1945-இல் கட்டுரை ஒனறு எழுதினார்.அதன் பின்னர் இவ்வூரில் தொல்லியல் அறிஞர்கள் கடைக்கற்காலக கருவிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்தனர்.

இவ்வூரில் 'தேரிகள்' எனப்படும் மணல் திட்டு கள் உள்ளன. இத்திட்டுகள் இன்றைய கடல் மட்டத் திலிருநது 20 அடி (6 மீ) உயரத்தில் உள்ளன. இத் திட்டுகளுக்கும் கடற்கரைக்கும் இடையில உப்பங்கழி கள் முன்பு இருந்தன. இப்பொழுது மணல் திட்டு களே மேடுகளாக உள்ளன. இமமணல் திட்டுகள் பவழத் திரள்களாலும் கடல்வாழ் நுணணுயிர்ச் சிதைவுகளாலும் உருவானவையாகும். இத்திட்டுகளில் கடைக்கறகாலக் கருவிகள பெருமளவில் கிடைக் கின்றன. இத்திட்டுகளின் அடியிலுளள மணல் நாள டைவில் வேதியியல மாறறஙகளுக்கு உளளாகி, நிறம் மாறிச் சிவந்த நிலையில் உள்ளது. மேல் மண்ணின் நிறம பெரிதும் மாறவில்லை. இஙகுக கிடைக்கும் கற்கருவிகளும் சிவப்பு நிறத்தைப் பெறறி ருப்பதனால் அவை கீழேயுள்ள செநநிற மணலுக்குச் சமகாலத்தவை எனலாம். இம்மணல் படிந்த காலத் தில் கடல் நீர் மட்டம் இப்போது இருப்பதைவிட 20 அடி (6 மீ.) உயரத்தில் இருநதது. அதாவது, இக் கருவிகளைப் பயன்படுததிய மக்கள் வாழந்திருநத காலத்திற்குப் பினனால் கடல் சிறிது பின்சென்று நிலத்தைவிட்டு நகர்நதுவிட்டது. கடல் தாழ்வு ஏறக் குறைய கி.மு. 4000-இல் அலலது அதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு நிகழ்ந்திருக்ககூடும.

சாயர்புரம்-தேரி

தேரிகளில் கிடைக்கப்பெறும் கடைக்கறகாலக் கருவிகள் படிகக் கற்களால் (Chert) செய்யப்பட்டவை. இக்கருவிகள யாவுமே உருவத்தில் மிகச் சிறியவை யாகச் செய்யப்பட்டன. 3 செ.மீ.க்கும் குறைவான அளவுள்ள கருவிகளே மிகுதியாகச் செய்யப்பட்டன. சுரண்டிகள் எனப்படும் கருவிகள இங்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. பொதுவாக இக்காலப் பகுதியைச் 'சிறுகற்காலம்' என்றுகூடச சொல்வது வழக்கம். இக்கருவிகள் வளர்பிறை, பேனாக்கத்தி போன்ற அமைப்புகளிலும், இரு முனைகள உள்ள உருவங்களிலும் கிடைக்கின்றன. இருமுனைகள் உள்ள கருவிகள் இந்தியாவில் வேறு எங்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இவை இலங்கையில் மட்டும் பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. இக்கருவிகளைச செய்ய அழுத்தத் தொழில் நுட்பம் (Pressure Technique) கையாளப்பட்டது.இத் தொழில் நுட்பத்தில் சுத்தியல்களைக் கொண்டு நேரடியாகச் சில்லுகளைப் பெயர்க்காமல் தமரூசியின் மூலமாகச் சில்லுகளை அழுத்திப் பெயர்த்தெடுத்தார்கள். இந்த நுட்பத்தின் மூலம் மிகச் சிறிய சில்லுகளைக்கூடப் பெயர்த் தெடுப்பது எளிது.

சாயர்புரத்தில் வாழ்ந்த கடைக் கற்கால மக்கள் வேட்டையாடும் வாழ்க்கை நிலையிலேயே இருந்தார்கள். அவர்கள் சிறு கருவிகளைக் கூட்டாக இணைத்து அரிவாள்கள் போன்ற அமைப்பேற்படுத்திக் காட்டுத் தானியங்களை அறுத்தார்கள். முதன் முதலாக வில்லும் அம்பும் இக்காலத்தில் வழககத்திற்கு வந்தன. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் உள் நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் கடற்கரை ஓரத்திற்கும் மிகுதியாகச் செனறு வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்கள் இப்பகுதியில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இவர்கள் உப்பங்கழிகளைச் சுற்றிக் குடிசைகள் அமைத்துக் கொண்டு, கழிகளில் கிடைக்கும் மீன்களைப் பிடித்தனர்.

சாயர்புரத்தில் நிலவிய கடைக்கற்காலத்தின் காலம் ஏறக் குறைய கி.மு. 4000 ஆண்டாகும். அ.அ.

சாயிபாபா (சீரடி): இவர் இந்திய மக்களால் வழிபட்டுப் போற்றப்பெறற அருட் சான்றோர்களுள் ஒருவர். அடியவர்களால் இவர் தெய்விக ஆற்றல மிகப் பெற்றவராக மதிக்கப் பெற்றார். இவர் மராட்டிய மாநிலத்தில் மன்மாது என்னும் ஊருக்கருகே உள்ள கத்திரி என்னும் சிற்றூரில் படகோட்டியாக வாழ்ந்த கங்கா பவாடியா என்பாருக்கும் தேவகிரியம்மை யாருக்கும் மூன்றாம் மகனாகத் தோன்றினார். துறவு மேற்கொண்ட கணவனோடு கானகம் செல்லும் வழியில், தேவகிரியம்மையார் இவரை ஈன்றார். அம்மையார் குழந்தையைக் காட்டில்

தனித்துக் கிடத்தி நீங்கினார். அவ்வழியே சென்ற பாட்டீல் என்ற முகம்மதியரும் அவர் மனைவியும் குழந்தையைக் கண்டு எடுத்துப் பாபு எனப் பெயரிட்டு வளர்த்தனர். பேராற்றலுடன விளங்கிய பாபு சிறுவயதிலேயே பலவற்றையும் ஓதாதுணர்ந்து விளங்கினார். இவர் இந்துக் கோயில்களில் திருக்குரானை ஓதியும் மசூதியில் சிவபெருமானின் பெருமைகளைப் பாடியும் மக்களை வியப்பிலாழ்த்தினார். முரண்பட்ட இருபெரும் சமயங்களும் ஒன்றுபட்டு அனைத்து மக்களும் ஆன்மிக ஒருமைப்பாட்டுடன திகழ வேண்டுமென இவர் விரும்பினார்.

சாயிபாபா

கணவனை இழந்தபின், திருமதி பாட்டீல இவரது கல்வி நலங கருதிச் சேலு என்னும் ஊரில் வெங்கூசர் நடத்திய சிறுவர் இல்லத்தில் இவரை விட்டகன்றார். துறவி வெங்கூசரும் இவராற்றலை உணர்ந்து சிறப்போடு பாதுகாத்தார். எனினும் உடன் உறையும் பிற மாணாககர்கள் பாபுவின் வளர்ச்சியில் பொறாமை கொண்டு ஒருநாள் செங்கற்களால் தாக்கினர். வெங்கூசர் அச் செஙகற்களையே இவருக்குப் பரிசாகத் தந்து விடை தந்தார். பாபு தம் பதினாறாம் வயதில் மன்மாது அருகே உள்ள சீரடி என்னும் சிற்றூருக்கு வந்து ஒரு வேப்ப மரத்தடியில் தங்கிச் சிலகாலம் மோனத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். பின்னர் வெளியூர் பல சென்று மீண்டும் மூன்றாண்டுகள கழிந்தபின் சநது பாட்டீல் என்பார் தம் திருமணக் குழுவோடு சீரடி வந்தார். சீரடியில் உள்ள கண் டோபாக் கோயில் பூசாரி இவரைக் கண்டவுடன் 'சாயி வருக' என வரவேற்றார். சாயி என்ற இப்பெயரே இவருக்கு இறுதி வரை வழங்கலாயிற்று. இவர் சீரடியில் உள்ள பழைய மசூதியிலும் சாவடியிலும் தங்கிப் பலர்க்கு வழிகாட்டியாக விளங்கினார். மசூதியில் நாடோறும் எண்ணெயிட்டுப் பல விளக்குகளை ஏற்றி மகிழ்வார். இந்துக்களும் முகம்மதியர்களும் வேறுபாடின்றி இவரை நாடினர். எனினும், மசூதியில் இந்து முறைப்படி விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்வதை விரும்பாத சில முகம்மதிய வணிகர்கள் இவருக்கு எண்ணெய் தர மறுத்தனர். ஆனால் இவரோ தணணீரால் விளக்கேற்றித் தெய்விக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினாா.

சாயிபாபா தம்மை நாடிவந்தோர் உளத்துயர் மாற்றி நல்வழிப்படுத்தினார். பாகுபாடு இனறி அனைவரையும் ஒன்றாகக் கருதி நாளும் விருந்தோம்பல் புரிந்தார். இவர் தமக்கு வேணடிய சிறிதளவு உணவைச் சில வீடுகளில் இருந்தே இறுதிவரை பெற்று வாழந்தார். இவர் வாழ்ந்த பழைய மசூதி புதுப்பிக்கப் பெற்றுத்' துவாரகை மாயி' என இவராலேயே வழங்கப்பெற்றது. இம்மசூதியில் தம் தெய்விக ஆற்றலால் உண்டாககிய நெருப்பு இன்றும் சுடா விட்டு எரிகினறது. இதனின்றும் கிடைக்கும் 'உதி' என்னும் சாம்பலையே இவர் அனைவருககும் மருந்தெனத் தந்து மகிழந்தார். இவர் முதன முதலில் அமர்ந்து மோனததவமிருந்த வேம்படியில் வெங்கூசர் சமாதி இருப்பதாகக கூறப்படுகிறது.

பாபா சீரடியில் வாழ்ந்தபோது இயற்கையின் போக்கினைப் பன்முறை கட்டுப்படுத்தினார் என்பர். பலர் உடல் நோயும் உள நோயும் நீங்கப்பெற்று நல்வழி நடந்தனர். பல தெய்வப் படிவங்களைத் தம் உருவில் பல பெரியோர்கட்கு இவர் காட்டினார். எண்வகைப் பேராற்றலாம சித்திகள கைவரப் பெற்ற இவரைத் தெய்வமாகக கொண்டு பல சமய மக்களும் போற்றினர். அரசியல், மருத்துவம், நீதித்துறை, காவல்துறை ஆகிய பல்துறையினின்றும் உயர் அலுவலர்களும் கற்றறிந்த அறிஞர்களும் எளியோரும் இவரை நாடிவந்து பயன்பெறறனர். தாசு கணு என்னும் பெரியார் தம் பாடல்கள் மூலம இவர்தம புகழை வடநாடெங்கும பரப்பினார் தெனனகத்திருந்தும் அறிஞர்களும் ஆன்மிகப் பெரியோர்களும் இவரைக் கணடபின இவர் புகழ் பரப்பினர்.

சீரடி சாயிபாபா அறுபது ஆண்டுகள் சீரடி விட்டு நீஙகாமல் அனைவருக்கும் வழிகாட்டிப் பின், 1918-ஆம் ஆண்டு உடலை நீத்தார். சீரடியில் உள்ள 'பூட்டி வாடா' என்னும் கட்டிடத்தில் இவர்தம் உடலைச் சமாதி வைத்து மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். ஏறக்குறைய எண்பதாண்டுகள வாழ்ந்த இவர் மீண்டும் எட்டாண்டுகள் கழித்து ஆந்திரத்தில் தோன்றி மக்களை நல்வழிப்படுத்த விரும்பியதைத் தாம் மறையும் முன் கூறியதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

குரு.கோ

சார்சசு சோரல் (கி.பி. 1847-1922): இவர் பிரான்சு நாட்டு அரசியற் சிந்தனையாளர். இவர்

பொறியியல் வல்லுநராக அரசாங்கப் பணியில சேர்ந்து கி பி. 1892-ஆம் ஆண்டில் ஓய்வு பெற்றார். ஓய்வு பெற்ற நாளிலிருந்து 30 ஆண்டுக் காலம் இவா பாரிசில் வாழ்நது சமயம், வரலாறு, பொருளாதாரம், அரசியற் கோட்பாடு ஆகிய பல திறப்பட்ட பொருள் கள் பற்றிப் பலப்பல கட்டுரைகளையும் நூல்களை யும் எழுதினார்.

மொழியியலில் பயிற்சி பெற்றதன் விளைவாகச் சோரலுக்குத் (Georges, Sorel) தொழில் நுணுக்கம், அறிவியல் ஆகிய இரண்டிலும் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. இவர் கருத்துப்படி அறிவியல என்பது இயற்கையைத் தொழில நுணுக்கத்தின் மூலம் பயன்படுத்துவதாகும். அறிவியல், சூழ்நிலைக்கு ஏற்றாற்போல் பன்முகத் தன்மையது என இவர் கருதினார்.

குறிப்பிடத்தக்க சமயசசார்பு எதுவும் இல்லாத சோரல் சான்செனியப் (Jansenism) பிரிவினரின் கருத்துக்களில நம்பிக்கையுடையவராக இருந்தார். மனித குலத்தில் ஒழுககச் சீர்குலைவிற்குள்ள போக்கு உண்டு என்ற அப்பிரிவினரின் கருத்தைச சோரலும ஏற்றுக் கொணடார். அதன் காரணமாகத்தான மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்டால் மனித குலம் முன் னேற முடியும் எனற மறுமலர்ச்சியாளர்களின் கருத தைச் சோரல ஏற்க மறுத்தார்.

அரசியலில் சோரல் தொடகக காலத்தில் ஒரு தாராளத் தன்மையுடைய பழமைவாதியாகத் (Liberal Conservative) திகழ்நதார். ஆனால, கி.பி. 1893-ஆம் ஆணடில் பிரெஞ்சு அரசியற சிந்தனையா ளர்களான பிரௌதான (Proudhan), காரலமார்க்சு (Karl Marx) ஆகியோரின் அரசியல, பொருளாதாரக் கருத்துகளில மிகுந்த ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாகச் சோரல் ஒரு சமதருமவாதியாக மாறி னார்.

சில காலம மார்க்சின தீவிர ஆதரவாளராகத திகழ்ந்த சோரல காலப் போக்கில அதில நிறைவற்ற தன்மை ஏற்பட்டு ஒரு மார்கசிய திரிபு வாதியாக (Revisionist) மாறினார். பெர்ன்சுடீன் (Bernstein) என்பவருடைய திரிபுவாதத்தில் பற்று ஏற்பட்டு, இவர் 1908-ஆம் ஆண்டில் 'மார்க்சியத்தின் வீழ்ச்சி' (The Decomposition of Marxism) எனற நூலை வெளியிட்டார். அந்நூல் இத்தாலியிலும் செருமனியிலும் செல்வாக்குப் பெற்றது. மார்கசியத் திரிபுவாதியான சோரல் சில அரசியல் நிகழச்சிகளின் விளைவாகப் 'புரட்சித் தொழிற்சஙக ஆட்சி' (Revolutionary Syndicalism) இயக்கத்தில தீவிர ஈடுபாடு கொண்டார். இவர் 1905-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அடுத்த மூன்று ஆணடுக் காலம் வரை அவ்வியக் கத்திற்காகத் தீவிரமாக உழைத்தார்.

சோரலினுடைய சிநதனை அவரது இறுதிக் காலத் தில் நிலையற்றதும், கசப்பான அனுபவத்தின் வெளிப் பாடாகவும் இருந்தது. புரட்சித் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் செயற்பாட்டினால ஏமாற்றமடைந்த சோரல முடியாட்சி,தேசியஇயக்கம் போன்றவற்றில் ஓரளவு ஈடுபாடு காட்டினார்.

சோரல 20-ஆம் நூற்றாணடில் தோன்றிய பொதுவுடைமை, பாசிச எதேச்சாதிகாரத் தோற் றம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியமான காரணமாவார் எனறு ஒரு கருத்து உணடு. ஆனால், அக்கருத்திற்கு ஆதாரமில்லை. இலெனின மீது சோரலுக்கு எவவித செலவாக்குமில்லை. ஒருகட்சிச் சருவாதிகாரத்தைச் சோரல் அடியோடு வெறுத்தார். முசோலினி அடிக்கடி தம்மைச் சோரலின் ஒரு சீடர் என்று பறை சாற்றிக கொணடார். காரணம், சோரலின் கற்பனைக் கருத்து, வன்முறை ஆகிய இரணடும் மக்களின் கண்மூடித்தன மான ஈடுபாட்டிற்கும், வரம்பிலா வன செயலகளைச் செய்வதற்கும் முசோலினிக்கு ஒரு தத்துவக் கோட் பாடாக அமைந்ததேயாகும். ஆனால, முசோலினி யின அவ்விளக்கம் சோரலின் கருத்துகளுக்கு நேர் முரணானதாகும. சோரலின கருத்துகளில் குறைபாடு கள் இருநதபோதிலும், இவர் எதேச்சதிகாரத்தின் பகைவராகவும் சுதந்திரததின பாதுகாவலராகவும் விளங்கினார் என்பதில் ஐயமில்லை. சு.மு.

சார்சியா அமெரிககாவின மாநிலஙகளுள அட்லாணடிக்கு மாக்கடலின ஓரமாக உளள ஒரு மாநிலம் இதன பரப்பு 52,489 ச.கி.மீ. மக்கள தொகை 5,463,105 (1980). தலைநகர் அட்லாண்டா (Atlanta). சார்சியாவின (Georgia) வடக்கில தென்னசி, வடகரோலினா மாநிலங்களும், கிழக்கில தென் கரோலினாவும மாககடலும், தெறகில பிளாரி டாவும (Florida) மேற்கில அலபாமாவும் எலலை களாக உள்ளன. இமமாநிலத்தின கடலோரததில பல தீவுகள உளளன. இஙகு விளையும் பொருளகளுள முக்கியமாகப் பருத்தி, புகையிலை, பழஙகள, கருமபு, கோதுமை, நெல் ஆகியவை குறிபபிடததககவை. மக்களின் முக்கிய தொழில வேளாணமை. மரம் வெட்டும் தொழிற்சாலைகள் பல இஙகுளளன. இயறகைக் காட்சிகள் மிகுதியாக இப்பகுதியில உள்ளதால், சுற்றுலாப் பயணிகளை இபபகுதி ஈர்க் கிறது. நிலக்கடலையும் பருத்தியும், 1970-ஆம் ஆண டுககு முன்பு மிகுதியாகப் பயிரிடப்பட்டன. இப் பொழுது பருதது உற்பத்தி ஓரளவு குறைந்துள்ளது. இப்பகுதியின நிலவளத்துக்கு இஙகுப்பாயும் மூனறு ஆறுகள முககிய காரணமாகும. அவை பிளிநது (Flint), சவானா (Savannah), சாட்டகூசசி (Chattahoochee) எனப்படும். இஙகுளள முககிய துறைமுகப் பட்டினம் சவானா ஆகும். இக்காலத்தில மரமவெட்

டும் தொழிலும், செயற்கை உரம் தயாரித்தலும் இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

வரலாறு: அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கரையில் வளர்ச்சி அடைந்த, தொடக்ககால குடியேற்றப் பகுதிகளுள் சார்சியா இறுதியாகத் தோன்றியதாகும். பல சிறப்புத் தன்மைகள் இதனிடம் உண்டு. இது எத்தகைய வாணிகக்குழு அமைப்பாலும் உருவாக்கப்படவில்லை. சில குறிப்பிட்ட இன மக்களின் இருப்பிடமாக அமைவதற்கும் இது உருவாக்கப்படவில்லை. எத்தகைய ஊதியத்தையும் எதிர்நோக்காத அறங்காவலர்களால் (Trustees) இக்குடியேற்றம் உருவாகியது.

இதைத் தோற்றுவிக்க 2 காரணங்கள் இருந்தன. 1) கடனுக்காகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர்கள், சார்சியாவில் குடியேறிப் புதிய வாழ்வைப் பெற இது அமைக்கப்பெற்றது. 2) ஆங்கிலேயர்கள் பெரும்பாலும் குடியேறிய ஆங்கில அமெரிக்காவின் பகுதிகளை, இசுபானியரிடமிருந்து (Spaniards) தற்காத்துக்கொள்ள இராணுவத் தளங்களையும் கோட்டைகளையும் அமைத்துக் கொள்வதற்காகவும் இது உருவாயிற்று.

இங்கிலாந்தின் மன்னர் இரண்டாம் சார்சு, கி.பி.1732-இல் சாவன்னா ஆற்றுக்கும் ஆல்ட்டமாசா ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியினைத் தளபதி சேம்சு ஆக்லே தோர்ப்பு (James Ogle Thorpe) என்பவரிடம் அலுவல் மேற்பார்வை செய்யும்படியாகக் கொடுத்தார். அவருக்கும் அவரோடு வேறு சில அறங்காவலர்களுக்கும் 21 ஆண்டுகட்கு இப்பகுதியின் நிலங்களில் உரிமை வழங்கப்பட்டது நீக்கிரோக்களோ அடிமைகளோ இங்குக் குடியேற அனுமதிக்கப்படவில்லை. உரோமன் கத்தோலிக்கர்களும் குடியேற அனுமதிக்கப்படவில்லை. சில மது வகைகள் இங்குத் தடை செய்யப்பெற்றன. ஆக்லே தோர்ப்பு ஆய்வுப் பயணங்கள் சிலவற்றை நடத்தி 1.1.1733-இல் ஒரு சிறு நகரத்தைச் சாவன்னா ஆற்றின் கரையோரப் பகுதியில் உருவாக்கினார். சார்சியா மாநிலத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்து கடனுக்காகக் கைதியாக்கப்பட்டு, விடுவிக்கப்பட்டவர்களே அனுமதிக்கப்பெற்றனர். ஆங்கிலேயர்களுடன் வேல்சுமக்கள், இசுகாட்டுகள் (Scots), செருமானியர், பீடுமாண்டியா, சுவிசுமக்கள், யூதர்கள், கத்தோலிக்கர்கள் முதலியவர்கள் குடியேறினர். அடிமைகளை அனுமதிப்பதில்லை என்ற சட்டம் கி.பி.754-இல் விலக்கிக்கொள்ளப்பட்டது. அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போர் முடிந்தவுடன், புதிய அரசியலமைப்பில் இணைவதற்கு, சார்சியா, 1788-இல் சம்மதித்தது. அதற்குப்பின் இதன் வளர்ச்சி மிகவும் விரைவாயிற்று.

அரசியலமைப்பு: மக்களால் நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஆளுநர் நிருவாக அதிகாரியாக உள்ளார். இரு அவைகளையுடைய ஒரு சட்டசபை, சட்டமியற்றும் அதிகாரத்துடன் இயங்குகிறது. இதன் உறுப்பினர்கள் 2 ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

சார்சியா[2]: சார்சியா என்ற பெயரையுடைய ஒரு மாநிலம் சோவியத்து உருசியாவில் உள்ளது. இதன் பரப்பு 69,679 ச.கி.மீ. சார்சியா சோவியத்துச் சமஉடைமைக் குடியரசு (Georgien Soviet Socialist Republic) என்று இதற்குப் பெயர். உருசியாவின் தென் கிழக்கில் உள்ள இதன் தலைநகர் திப்லிசி (Tbilisi). இங்குள்ள மக்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. தாதுப் பொருள்களுள் முக்கியமாக மங்கனம் இங்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கிறது. கால்நடைகள், கோழிகள், தேனீ முதலியன வளர்க்கப்படுகின்றன. தானியங்கள், பருத்தி, தேயிலை, புகையிலை, எலுமிச்சை வகைப் பழங்கள் முதலியன இங்குள்ள முக்கிய விளைபொருளாகும். இங்குள்ள குரா(Kura), இரியான் (Rion) ஆற்றுவெளிகளும், காக்கசசு(Caucasus)மலையும் மிகுந்த பரப்பைப் பெற்றுள்ளன. பட்டும் (Batum) என்ற துறைமுகப்பட்டினம் இங்கு மிக்க சிறப்புவாய்ந்தது.

வரலாறு: சார்சியா, கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே ஒரு இராசசியமாக வளர்ச்சியடைந்திருந்தது இங்கு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் மங்கோலியர்களின் தாக்குதல்கள் ஏற்பட்டன. முதலாம் அலெக்சாண்டர் என்ற மன்னன், சார்சியா மாநிலத்தை மூன்று பிரிவுகளாக்கித் தன் மூன்று மக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தான் (கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு). அதன்பின் இங்குச் சீர்கேடுகள் பல ஏற்பட்டன. துருக்கியும் பாரசீகமும் சார்சியாவைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளப் போட்டியிட்டன. அதன் விளைவாக, கி.பி. 1555-இல் மேற்குச் சார்சியா துருக்கிய ஆட்சியின் கீழும், கிழக்குச் சார்சியா பாரசீக ஆட்சியின் கீழும் வந்தன. பிறகு கி.பி. 1801க்கும் 1829-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் உருசியா இரு சார்சியப் பகுதிகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டது. உருசியப் புரட்சிக்குப்(1917) பின், சார்சியாவின் சமஉடைமைக் கட்சி, அதை ஒரு சுதந்திர நாடாக அறிவித்தது, பிறகு 1921-இல் உருசியச் செஞ்சேனை சார்சியாவில் படையெடுத்தது. அதன் விளைவாக இது ஒரு சோவியத்துக் குடியரசு என அறிவிக்கப்பட்டது. சோவியத்து ஒன்றியத்துடன், 1922-இல்சார்சியா சட்டபூர்வமாக இணைந்தது. பிறகு 1936-இல் இது ஒரு தனித்த குடியரசு என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இதன் பரப்பு 69,700 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 5,157,000 (1984). இங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள் குதைசி

(Kutaisi) உருசுத்தவி (Rustavi), கோரி (Gori) ஆகியவையாகும். தெ.பா.

சார்சு மன்னர்கள் (இங்கிலாந்து):

முதலாம் சார்சு (கி.பி. 1660 முதல் 1727 வரை) இங்கிலாந்தை கி.பி. 1714 முதல் 1727 வரை ஆண்ட அரசர். இவர் செருமனியின் அனோவர் (Hanover) தேர்வாளர் எர்னசுட் அகசுடசின் மூத்த புதல்வர். இவர் செருமனியில் பிறந்து வளர்ந்தவராதலால் இங்கிலாந்து விவகாரங்களில் தீவிர ஆர்வம் காட்ட வில்லை. இவர் போர் வாழ்க்கையில் மிக்க ஆர்வம் கொண்டவர்; பிரான்சிற்கு எதிராகத் தம் போர்த் திறமை வெளிப்படப் போர்களில் ஈடுபட்டார். இளைய அரசியல்வாதிகளான சண்டர்லாந்து கோமகன், சேம்சு சடான்தோப்பு, தவுன்செண்டு (Townshend) கோமகன், இராபர்ட்டு வால்போல் ஆகியவர்களைக் கொண்ட விக்குக் (Whig) கட்சியின் அமைச்சரவையை

முதலாம் சார்சு

நிறுவினார். எனினும், மக்களிடையே இவருக்குச் செல்வாக்குக் காணப்படவில்லை, ஏனெனில் இங்கிலாந்தைக் காட்டிலும், இவர் அனோவரின் விவகாரங்களில் பெரும் பற்றுக் கொண்டிருந்தார்.

ஆங்கில மொழியைப் பயிலாததால் இவர் அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள வில்லை. எனவே, இவர் அமைச்சர்களுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் வழங்கினார். அதனால் அமைச்சர்கள் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளின் மீது, சிறப்பாகக் கீழ் அவையின் மீது கட்டுப்பாடு பெறலாயினர். இவர் இங்கிலாந்தில் இக்காலத்திய அரசு சட்டப்படி செயற்படும் மன்னராட்சியின் வளர்ச்சியினை அனுமதித்தார்.

முதலாம் சார்சு, அனோவருக்குச் செல்லும் வழியில் கி.பி. 1727 சூன் 11-ஆம் நாள் மரணமடைந்தார். இவர் மைந்தர் இரண்டாம் சார்சு. இவர் புதல்வியர் சோபியா தோரோதியா (Dorothta) பிரசியாவின் மன்னர் முதலாம் பிரடெரிக்கின் மனைவியாரும், மகா பிரடெரிக்கின் அன்னையாரும் ஆவர்.

இரண்டாம் சார்சு: (கி.பி. 1683 – கி.பி. 1760) இங்கிலாந்து மற்றும் அயர்லாந்தின் மன்னர். இவர் அனோவரில் பிறந்தார். தந்தையாரைப் போலவே இவர் பெரும்பாலும் செருமானியராகக் காணப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1727-இல் மனனர் பதவியேற்றார். மனைவியார் கரோலின் வில்எல்மினா என்பவராவர்.

இரண்டாம் சார்சு

இரண்டாம் சார்சு, எந்நடவடிக்கையையும் முறைப்படி மேற்கொளளும் மனப்பக்குவமும் மிகுந்த நினைவாற்றலும் கொண்டவர்; தந்தையாரைப் போல் போர் நடவடிக்கையில் ஆர்வம் கொண்டவர். இராபர்ட்டு வாலபோலின் துணைக்கொண்டு, ஏழாண்டுப் போரில் (கி.பி. 1756-1763) இவர் சிறப்பாகச் செயறபட்டார். இவர் நேரடியாகப் போர்க்களத்தில் போரிட்ட கடைசி இங்கிலாந்தின் மன்னராவர். இந்தியாவிலும் கனடாவிலும் ஆங்கிலேயப் பேரரசு அமைய இவர் அடித்தளம் அமைத்தார். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற வேளாண்மை, தொழில்துறை முன்னேற்றங்கள, இங்கிலாந்தின் அரசியல், சமூக அமைப்புகளை மாற்றியமைத்தன. எனினும், அரசியலில் அமைதி காணப்பட்டது. இதில் இராபாட்டு வால்போலின் சேவை குறிப்பிடத்தகுந்தது.

இரண்டாம் சார்சு ஆங்கில மொழியைப் பேசும் அளவிற்குப் பயின்றார். இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் தவுன்செண்டு (Townshend) கோமகன், இராபர்ட்டு

வால்போல் ஆகியவர்களின் மூலம் அமைக்கப்பட்ட விக்கு (Whig) எதிர்ப்பு அமைப்பு, பின்னர், இங்கிலாந்து அரசியலில் எதிர்கட்சிகளின் தோற்றத் திற்கு வழிவகுத்தது. தம் முன்னோடிகளைவிட இங்கிலாந்தின் அரசியலைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர் இவர். அயல்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்டவர் இவர். தம் அமைச்சர்களுக்கு இவர் முதன்மைத்தன்மை அளிக்கவில்லை. (அமைச்சர்களை 'நாய்ககுட்டிகள் என்று இவர் அடிக்கடி அழைத்தன ரெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது). மக்களவையின் அதி காரஙகளை இவர் விரும்பவில்லையெனினும்,தம் பதவி யின் அதிகாரங்களின் வரம்புகளை உணர்ந்து, அரசின் சட்டப்படி செயற்படும் அரசராகத திறம்படச் செயற் பட்டார். மன்னர், தம் அமைச்சர்களுக்கு இறுதிப் பொறுப்பை வழஙகியது, அயல்நாட்டு, உள்நாட்டு அரசியல்சிக்கல்கள் எல்லாவற்றிலும் அமைச்சர்களின் அதிகாரத்தைப் பெருமளவிற்கு உறுதிப்படுத்திற்று.

இரண்டாம் சார்சு, காட்டிங்கென், கொலம்பியா பல்கலைக் கழகங்கள் நிறுவ ஆதரவு வழங்கினார்.

மன்னர், கி.பி. 1742 க்குப் பிறகு, கார்டெட்டுக் கோமகனிடம் நம்பிக்கை கொள்ளலானார். காாடெட் டின் ஐரோப்பிய நாடுகளின் விவகாரஙகளைப பற்றிய அனுபவம், மன்னரின் நம்பிக்கையை மேலும் உறுதிப்படுத்திற்று. ஆனால, கார்டெட்டு (Cardette) அனோவேரியப் படைகளை இங்கிலாந்து இராணுவத் தில் சேர்த்துக் கொள்ளவும, ஊதியம் வழங்கவும ஒப்புக் கொணடதால், அவருக்கெதிராகக் கடும் குற் றச்சாட்டுகள் தோனறியதையடுத்து, மன்னர் கார் டெட்டைப் பதவியிலிருந்து விலகக ஒப்புதல் தெரி வித்தார்.

இரண்டாம் சார்சு, 25.10.1760-இல் திடீரென மரணமடைநதார்.

சார்சு, மூன்றாம் (கி.பி. 1738-1820) இரணடாம் சார்சின் பேரன்; பிரடெரிக்கின் மூத்த மைந்தர், இவர் கி.பி. 1760-இல் மன்னர் பதவியேறறு. இங்கிலாந்தின வரலாற்றில் மிகவும நெருக்கடியான காலத்தில ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்தார். இவர் 11-ஆம் வயதிலதான் கலவிபயிலத் தொடஙகியதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மனைவியார் சார்லட் சோபியா என்பவராவா.

மூன்றாம் சார்சு மனனரின் அறுபது ஆணடு ஆட்சியின்போது நடைபெற்ற பல புரட்சிகள, மக்க ளின் வாழ்க்கை முறைகளில் பல மாற்றங்களை விளைவித்தன. அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரினால் இங்கிலாந்து, தன் அமெரிக்கக் குடியேற்றப் பகுதிகளை இழந்தது. தொழிற்புரட்சி ஓர் புதிய சமூகத்தை உரு வாக்கிற்று. மக்கட்டொகை இருமடங்கிற்கும் மேலாகப் பெருகிற்று. அமெரிக்கக் குடியேற்றப் பகுதிகளுக்கு மாற்றாகப் புதிய நிலப்பரப்புகள் சேர்ககப்பட்டன. இணைப்புச சட்டம கி.பி. 1801 முதல வலிமையோடு செயற்படுத்தப்பட்டது. அயர்லாநது இங்கிலாநதோடு இணைக்கப்பட்டு, இஙகிலாநது, இங்கிலாநது - அயர் லாந்து இணைப்பு நாடு எனபபட்டது.

மூன்றாம் சார்சு

மூனறாம் சார்சு, முதல் இரண்டு சார்சு மன்னர் களைக் காட்டிலும அரசு நடவடிக்கைகளில் பெரும் பஙகு மேற்கொண்டாா. தம்மை ஆஙகிலேயர் எனக் குறிப்பிடுவதில இவர் பெருமை கொணடார். இராபர்ட்டு வால்போல், பெல்ஆம், மூத்தபிட்டு (Pitt the Elder) ஆகியவர்கள் மூலம் பல ஆணடுகள் ஆதிக்கம செலுத்திய விக்குகளின் ஆற்றலை அழிக்க முயற்சிகள் மேற்கொணடார். உடல்நிலை காரண மாக கி.பி. 1810 முதல, மன்னரின் மனநிலையும் சீர்கேடுற்றது.

மூனறாம் சார்சு, அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போரில் தம் நாட்டுப்பற்று வெளிபபடும் வகையில செயறபட் டார். பிரெஞ்சுப் புரட்சி (கி.பி. 1793) பிரெஞ்சுப் புரட்சிப்போர் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில, இஙகிலாநதின உறுதிககுச் சினனமாகக் கருதப்பட்டார். இங்கிலாந் தின் வரலாற்றில நீண்டகால ஆட்சிகளில ஒன்றான, இவரின் ஆட்சியினபோது நடைபெற்ற தொழிற புரட்சி, நாட்டில் விரைவான மாறறஙகளை உண டாக்கிற்று. கனடா, இந்தியா, தென ஆப்பிரிக்கா ஆசுத்திரேலியா ஆகிய பகுதிகளின் மீது இங்கிலாநதின் ஆதிககம் மிகவும் உறுதியாக்கப்பட்டது. தகுதிமிகுந்த மூததபிட்டு, இளையபிட்டு எட்மணட்பர்க்கு, கேசலரீ, (Castlereagh) நெல்சன, வெல்லிங்டன், கெயனசு பரோ, செல்லி, வேர்ட்ச்வொர்த்து, சேம்சு, ஆச்டன்

போன்றவர்கள் இவர் ஆட்சிக்காலத்தை மேம்பாடடையச் செய்தனர்.

நல்லெண்ணங் கொண்ட மூன்றாம் சார்சு மன்னரின் சொந்த வாழ்க்கையில் எளிதாக முடிவுகாண முடியாத சில சிக்கல்கள் காணப்பட்டன. மிக உயர்ந்த நம்பிக்கைகளோடு பதவியேற்ற இவரால் மிகச்சிறிய சாதனைகளையே சாதிக்க முடிந்தது. தாம் உயர் கல்வி பெறவில்லையெனினும், கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவர் பெரும் ஊக்கமளித்தார். குதிரைச்சவாரி செய்யும்போதும் படைவீரர்களின் இருப்பிடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போதும் இவர் பெருமகிழ்ச்சியோடு காணப் பட்டார். வேளாண்மையில் இவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்ததால் 'வேளாண் சார்சு' என்றழைக்கப் பட்டார்.

சார்சு நான்காம் (சார்சு அகசுதசு பிரடெரிக்கு) மூன்றாம் சார்சு மன்னரின் மூத்த மைந்தர். இலண்டன் சேம்சு மாளிகையில் கி.பி. 1762, திசம்பர் எட்டாம் நாள், பிறந்த இவர் கி.பி. 1820 முதல் 1830 வரை இங்கிலாந்து அயர்லாந்து ஆகிய நாடுகளின் மன்னராக விளங்கினார். இவர் செர்மன், பிரெஞ்சு

நான்காம் சார்சு

இத்தாலிய மொழிகளில் நன்கு உரையாடும் திறமை பெற்றிருந்தார்.

மிகவும் இளைஞராக இருந்தபோதே, மது, மங்கை போன்றவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவராக இருந்தார். எழில்மிக்க, உரோமன கத்தோலிக்க மேரி ஆன் என்ற பட்ச்ளர்பர்ட்டு என்பவரைக் காதலித்து கி.பி. 1785-இல் இரகசியமாகத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இச்செயல், வாரிசுச்சட்டத்திற்கு (கி.பி. 1701) முரணாக இருந்த போதிலும், திருமணம் சட்டப்படி நடைபெறவில்லை எனறு கூறி இவர் பதவிவிலகவில்லை. தந்தையாரின் அறிவுரைப்படி, இவர் பிரன்ச்விக்கின் கரோலின் இளவரசியை கி.பி. 1795-இல மணந்து கொண்டார்.

நான்காம் சார்சு மன்னரிடம் நல்ல குணாதிசயங்கள் சில இருந்தன. இவர் வன்முறை, இரத்தம் சிந்துதல் போன்ற செயல்களை வெறுத்தார்; சிறைக் கைதிகளிடம் கருணை காட்டினார். ஆனால், நண்பர்களிடமும் மனைவியரிடமும் நம்பிக்கையற்றவராய்ச் செயற்பட்டார். தனிமனிதர் என்ற நிலையிலோ மனனர் எனற நிலையிலோ இவரால் சிறப்புத் தகுதி பெறமுடியவில்லை. உடல்நலக் குறைவும், தம் மனைவியாரின் மரணத்திற்குக் காரணமாயிருந்து மக்களிடம் செல்வாக்கை இழந்ததும், தீவிர பழமைக் கொள்கைகளை அரசு நடவடிக்கைகளில் பின் பற்றியதும் இவர் செல்வாக்குக் குறைவிற்குக் காரணங்களாகும். சலனமறற போக்கினால, தோரிக் கட்சியோடு (Tory) தம் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டார். விக்குக் கட்சியின் நம்பிக்கையை இவர் மீண்டும் பெற முடியவில்லை. எந்தக் கட்சியோடும் கி.பி. 1827க்குப் பின் தனித் தொடர்பு கொள்ள வில்லை; விண்ட்சரில் 26.6.1830-இல் காலமானார்.

இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறவில்லையாயினும், நிருவாக நுணுக்கம் தெரிந்தவராக இருந்தார்; கலைகளைப் போற்றினார். பிரிட்டனைப் புதிய பொழுதுபோக்கு இடமாக உருவாக்கிய பெருமை இவருக்கு உரியதாகும். இவர் ஆட்சியின்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட சில முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் குற்றச்சட்டம் மற்றும் காவல்துறைச் சீர்திருத்தஙகள், தடையற்ற வாணிகம், சீர்திருத்தக் கிறித்தவச் சமயப் பொறை ஆகியனவாம். இவற்றை இவர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட நன்மைகளாகக் கருதலாம். இவர் தம் கலை ஆர்வத்தினால் பல எழில் மிக்க கட்டடங்கள கட்டப்பட்டன.

சார்சு ஐந்தாம்: இவர் இயற்பெயர் சார்சு பிரடெரிக் எர்னசுட் ஆல்பர்ட்டு; காலம் கி.பி. 1865 முதல் 1936 வரையாகும். இவர் இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, இங்கிலாந்துக் கடலுக்கப்பாலிருந்த இங்கிலாந்தின் குடியேற்றப் பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கு மன்னர். இவர் இந்தியாவிற்கும் பேரரசராக இருந்தார். ஏழாம் எட்வர்டு மன்னரின் இரண்டாம் மைந்தர். இலணடனிலுள்ள மார்ல்பரோவில் பிறந்த இவர் கி.பி. 1892 வரை கடற்படையில் பணியாற்றினார். இளவரசியார் விக்டோரியா மேரி என்பவரை கி.பி. 1893, சூலை 6-ஆம் நாள் மணம் புரிந்து கொண்டார். ஐந்தாம் சார்சு மன்னரின் முடிசூட்டு விழா 1911-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 6-ஆம் நாள் நடைபெற்றது. அதனையொட்டி அவ்வாண்டு இறுதியில் இந்தியாவுக்குச் சென்றார்.

ஐந்தாம் சார்சு

எதனையும் விரைவில் அறிந்து கொள்ளும் அறி வாற்றலும் நல்ல நினைவு வன்மையும் பெற்றவா இவர். தானாகக் கறகுந் திறனும், கலை ஆர்வமும், இடைவிடாது படிககும் குணமும் கொணடவா. இவர் அரசுப் பணிகளையும், பொழுதுபோக்கு நட வடிக்கைகளையும், இவர் அவற்றிற்கென்று ஒதுக்கப் பட்ட நேரங்களில் கடிகாரம் போல முறையாக மேற் கொணடார். இவர் மற்றவர்களோடு நட்புடன் பழகும் பண்புடையவர். துப்பாக்கி சுடுவதிலும், படகு செலுத்துவதிலும் இவர் திறமைமிக்கவர்; அஞ்சல் வில்லைகள சேகரிப்பதிலும, பந்தயக் குதிரை வளர்ப்பதிலும் உற்சாகம் கொணடவர்; மற்றவா களின் துயர்கள், இழப்புகள போனறவற்றிற்காக வருநதும தனமை பெற்றவர்.

பட்டமேற்பு விழாவைத் தொடர்ந்து அடுத்த சில மாதங்களில நாட்டில் தோன்றிய அரசியல நெருக் கடிக்கு முடிவு கணடு, தம திறமையை வெளிப்படுத்தி னார். இவரும் மனைவியாரும் தொழில் மையங் களை அடிக்கடி பார்வையிட்டனர். முதல் உலகப போரின்போது மேற்குப் போர்க்களங்களை அடிக்கடி பார்வையிட்டனர். அரச குடும்பத்தின் நடைமுறை யிலிருந்த செருமானிய தகுதித் தொடர்களை விலக்கி 1917, சூலை 27-ஆம் நாள் 'வின்ட்சர்' என்ற தகுதித் தொடரினை அறிவிப்புச் செய்தார். இவர் கிறித்து வின் பிறந்த நாளன்று 1932-இல் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரை, இவரின் மைநதராலும், பேத்தியாலும் ஒரு பழக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. முதல் உல கப்போரைத் தொடர்நது, இங்கிலாநதில காணப் பட்ட சமூகப் பொருளாதாரக் குழப்பச் சூழ்நிலையி லும், மக்கள் மன்னரிடம் கொணடிருந்த பற்றுதல் படிப்படியாக உயரலாயிற்று. மனனருக்கு 1928-இல் உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டபோது மக்களிடையே அமைதியற்ற நிலை காணப்பட்டது.

ஐந்தாம் சார்சு, தாம் பழமைக் கொ.கைகளில் தீவிரப் பற்றுக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அரசியலில் முழுமையாக நேர்மையான முறையில செயற்பட் டார். அயல்நாட்டுக் கொளகையில இவர் ஆர்வம் மிகுந்தது. பெல்பாசுட்டு நகரில 1921, சூன் 22-ஆம் நாள் வட அயர்லாந்தின் நாடாளுமன்றத்தைத் தொடஙகி வைத்தார். இங்கிலாநது நாணயத்தின் மதிப்பு1931-இல் குறைநததால, ஏறபட்ட நிதி நெருக் கடியினால், அரசை வலிமையாக்க, அரசு நடவடிக்கை களில் இவர் தலையிட முனைநதார். இந்த ஆணடில் தான் இங்கிலாந்து நாடாளுமனறம், மனனருககும் தனியாணை ஆட்சியுரிமைப் பகுதி (Dominion) குடி யேற்றப் பகுதி ஆகியவைகளுக்குமான உறவுமுறை யினை விளக்கும் வெசுட்டுமினிசுட்டர் (West Minister) சட்டத்தைப் பிறப்பித்தது. ஐந்தாம் சார்சு இநதியச் சிக்கலகளின தொடர்பான வட்டமேசை மாநாட்டை 1930-இல் தொடங்கி வைத்தார்; உலகப் பொருளாதார மாநாட்டையும் 1932-இல் தொடஙகி வைத்தார்.

இவர், தம் 71-ஆம் வயதில், 1936 சனவரி 20-ஆம் நாள், அமைதியான சூழ்நிலையில் இயறகை எய்தி னார். அந்நாளில, இதற்கு முன் எநத நிகழ்ச்சியின் போதும் இல்லாத அளவிற்குப் பெருந்திரளான மக்கள இலணடன நகரத் தெருக்களில் கூடினர்.

சார்சு ஆறாம் (கி.பி. 1895-1952): ஆலபெர்ட் பிரடெரிக் சார்சு நாாபோலகில் பிறந்தார். இவர் ஐநதாம் சார்சின் இரணடாம மைந்தர். மூத்த சகோதரர் எட்டாம் எட்வாடு பதவி துறநதபின

ஆறாம் சார்சு

1936 முதல் 1952 வரை இங்கிலாந்து, வட அயர் லாந்து ஆகிய நாடுகளின் மன்னர் பதவியை வகித் தார். இளம் வயதிலேயே (6 வயது) கடற்படைக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்று, நாட்டிற்குள் ளும் வெளியிலும் கடற்படைப் பணியில் பங்கேற்றார். இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபின், 1947-இல் 'இந்தியாவின் பேரரசர்' என்ற தகுதித் தொடரை விலக்கிக் கொண்டார். மனைவியார் பெயர் எலிசபெத் ஆஞ்செலா மார்கரெட்டு.

இவர் ஆட்சிக்காலம் இங்கிலாந்து வரலாற்றில் நெருக்கடி மிகுந்ததாகும். எனினும் இவர் கடமை யில் அயராது கவனம் செலுத்திச் செயற்பட்டதால் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கினார். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது வீரம், தியாகம், கடமை உணர்வு ஆகியவை வெளிப்படும் வண்ணம், இங்கிலாந்தின் பல்வேறு போர் முகாம்களுக்கும் போர்க்களங்களுக்கும் பயணம் மேற்கொணடார். போருக்குப்பின் இங்கிலாந்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூகச் சீர்திருத்தங்களால் பெரும் சிக்கல்கள் தோன்றியபோது, புதிய அமைச்சர்களோடு நட்புத் தன்மையோடும் கூட்டுறவுத் தன்மையோடும், தேசிய உணர்வோடும் நடநதுகொணடார். இங்கிலாந்து மக்களின் தனிச்சிறப்புப் பெற்ற தலைவராக இவர் கருதப்பட்டார். பொறுப்புணர்வோடும், அரசுச சட் டப்படி செயறபடும் மனனரின வரம்புகளைக் கடைப் பிடித்தும் செயற்பட்டதால் மக்களின் நனமதிப்பைப் பெற்றார். பொதுநல அரசு நாடுகளின் கூட்டமைப் பில் இன்றியமையாத மாற்றங்களை ஏற்றுக கொண டார். இங்கிலாந்து, கனடா, ஆசுத்திரேலியா, நியூசி லாந்து, தென் ஆபபிரிக்கா, இநதியா, பாகிசுத்தான, இலங்கை அரசுகள, 1949 ஏப்பிரலில், இங்கிலாந்தின் மன்னரைப் பொதுநல அரசு நாடுகளின் கூட்டமைப் பின தலைவராக ஏற்றுககொணடன. சார்சு மனனர் 1947-இல தென ஆப்பிரிக்க நாடாளுமன்றத்தைக் கேப்டவுனிலும், தென ரொடீசிய நாடாளுமனறத் தைச் சாலிசுபரியிலும் தொடங்கி வைத்தார்.

இவர் 15 ஆண்டுகளே ஆட்சிபுரிந்தபோதிலும் நீண்ட ஆணடுகள் ஆட்சிபுரிந்த இவர் முனனோடிகள பலரின் ஆளுகையினபோது நிகழ்ந்ததைவிட முககி யத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகளும், அதிதீவிர மாற்றங் களும் இவரது ஆட்சியினபோது நிகழ்ந்தன. அவை யாவன இரணடாம் உலகப் போர், இங்கிலாநதிலும் வெளிநாடுகளிலும மேறகொள்ளப்பட்ட போர் ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள, இங்கிலாந்தில் நடைபெறற சமூகப்புரட்சி, பொதுநல நாடுகளின் கூட்டமைப்பு நிறுவனத்திற்குப் புதிய வடிவம் கொடுத்தமை, சோவியத்து உருசியாவுடனான தொடாபு ஆகியவை யாம். இந்நிகழச்சிகளிலெல்லாம் அரசு சட்டப்படி வரம்பிற்குட்பட்ட தம் அதிகாரத்தை நுண்ணறி வோடும் தைரியத்தோடும் முன்கூட்டியே சிந்தித்தும் செயற்படுத்தினார். எனவே, மன்னரின் குடும்பத்தின ரும் மக்களும் மன்னரிடம் ஆழ்ந்த அன்பும் பற்று தலும் கொண்டிருந்தனர்.

இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்குவதற்கு முன், சார்சு மன்னா ஆங்கிலேய-பிரெஞ்சு உற வினை உறுதிப்படுத்தினார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் எப்.டி. உரூசுவெல்டுடன் நெருக்கமான நட்புறவு கொண்டார். ஆனால தலைமை அமைசசர் நெவில் சேம்பர் லெயின் செருமனி, இத்தாலி ஆகிய நாடுகளுக்குச் சலுகை வழங்கினார். ஆதலின் சார்சு மனனர் சேம்பர் லெயினைப் பதவி விலக வற்புறுத் திய போது, தலைமை அமைச்சராக ஆலிபாக்சு கோமகனை நியமனம் செய்ய விரும்பினாா. ஆனால் வின்சுடன் சர்ச்சிலைத் தலைமை அமைச்சராக நிய மிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துச் செலவாககுப் பெற் றிருந்ததை உணர்ந்து, அவரின் போர்க்காலத் தலை மையை முழுமையாக ஆதரிததார்.

ஆறாம் சார்சு மன்னருக்குப் புதல்வியர் இருவர். மூத்தவர் எலிசபெத்து இளவரசியார். இவரே பின் னர் இரண்டாம் எலிசபெத்து அரசியாரானார். மார் கெரட்டு இளவரசி இரண்டாம் மகளாவர்.

சார்சு மன்னரின உடல் நிலையில் 1948 சனவரி மாதத்திலிருந்தே பாதிப்புத் தொடங்கிற்று. அத னால் பொது நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்பதைப் பல மாதங்கள் நிறுத்தினார். நுரையீரல் அறுவை சிகிச்சை 1951-இல் செய்துகொண்டார். தேவையான அளவிறகுப் பழைய உடலநிலைக்குத் தேறிய போதி லும் 1952-ஆம் ஆணடு பிப்பிரவரி 6-ஆம் நாள் தூக்கத்திலேயே இயற்கை எய்தினார். கே.மு.

சார்டிசு அசியா மைனரின் மேற்கில பணடைக் காலத்திலிருந்த இலிடியா (Lydia) நாட்டின் தலை நகர். இப்பொழுது துருக்கியில உள்ள இசுமிர் (Izmir) பகுதியின் வடகிழக்கில் இருககிறது. இது, கி.மு. 650-ஆம் ஆண்டு முதல் கி.மு. 547 வரை இலிடியாவின் தலைநகராக இருநத காலத்தில், ஆசியாவிலேயே ஒரு சிறந்த அரசியல, கலாசார மையமாகத் திகழ்ந்தது. இங்கு ஆட்சிபுரிநத குரோசசு (Croesus) மன்னன் புகழ்வாய்ந்தவன். சார்டிசு (Sardis) நகரில் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் முதன்முதலாக நாணயங்கள் செய்யப்பட்டன. பிறகு பாரசீகப் போர்கள் ஏற் பட்ட காலத்தில் அயோனிய கிரேக்கர், கி மு. 499-இல் சார்டிசைக் கைப்பற்றினர். உரோமானியர், கி மு. 133 இல் இதைப் பெற்றனர். பிறகு தைமூர் படையெடுத்து வந்த காலத்தில் (கி.பி. 14-ஆம் நூற் றாண்டில) இந்நகர் அழிவுற்றது. இக்காலத்தில் புதை

பொருள் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டதன் விளைவாகப் பண்டைய சார்டிசின் பெருமை உலகுக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஆர்ட்டிமிசு (Artemis) கடவுளின் கோயில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைய உலக அற்புதங்களில் இக் கோயிலும் ஒன்று. பழைய இலிடிய எழுத்துப் பொறிப்புக்களும் கிடைத்துள்ளன. சார்டிசு நகரின் உண்மையான இடத்தை 1958-ஆம் ஆண்டு வரை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது அது தெளிவாக அறியப்பட்டுள்ளது.

சார்டிசு என்ற பெயரை உடைய ஒரு நகரம். அமெரிக்காவில் தென்னசி மாநிலத்தில் உள்ளது. இது, கி.பி. 1865-இல் நிறுவப்பெற்றது. தெ.பா.

சார்டினியா: இத்தாலியின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட தீவு சார்டினியா. இது மத்திய தரைக்கடலில் அமைந்துள்ள இரண்டாம் பெரிய தீவாகும். இதன் பரப்பளவு 24,089 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 1,585,959 (1981). இதன் தலைநகரம் கேக்லியரி (Cagliari). சார்டினியா (Sardinia or Sardegna) தீவின் மூன்றின இரண்டு பகுதிகள் மலைப்பாங்கானவை. இங்குத் திசம்பர் மாதம் முதல் பிப்பிரவரி மாதம் வரை மழை பெய்கிறது. மற்ற மாதங்களில வெப்பம் மிகுதியாக இருக்கிறது. இதன முக்கிய நகர்ங்கள் சாசரி (Sassari), கேக்லியரி, இலா மட்டலேனா La Maddalena), இகலேசியசு (Iglesias), கார்போனியா (Carbonia) ஆகியவையாம். சாசரி, வேளாண்மைப் பொருளகள் விறபனை செய்யும் சந்தையாகத் திகழகிறது. கேக்லியரி சிறநத துறைமுகப் பட்டினமாகும். இங்கு உப்பு, காகிதம உறபத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை அமைந்துளளன. இலாமட்டலேனா கப்பற்படைத தளமாகும். இக்லேசியசிலும் கார்போனியாவிலும் சுரங்கஙகள் மிகப பல உள்ளன. தாமிரமும் ஈயமும இச்சுரஙகங்களிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்படுகினறன. இத்தீவின முககிய தொழில வேளாணமை. இங்குக் கோதுமை, உருளைக்கிழங்கு, திராட்சை, ஆலிவ், காய்கறிகள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகினறன. பால, மாமிசம் முதலிய வற்றைப் பதப்படுததும் தொழிற்சாலைகளும் மதுபானங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் இஙகு மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

பொனீசியர்கள இங்கு முதன் முதலில் குடியேற்றங்களை அமைத்தனர். பினனர் இககுடியேற்றங்களை கார்த்தேசியர்கள கைப்பற்றினர். முதல் பியூனிக்குப் போரில் உரோம் இத்தீவைக் கார்த்தேசிடமிருந்து கைப்பற்றியது. இக்குடியேற்றங்களை கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாணடில் உரோமானியர்களிடமிருந்து வாண்டலர்கள் (Vandals) கைப்பற்றினர். இங்குப் பைசாண்டியப் பேரரசு (Byzantine) கி.பி. 534-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டியிருந்து 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சுதந்திர நாடாகத் திகழந்தது. இது கி.பி. 1479-இல் பெர்டினாண்டு இசபெல்லா கூட்டு ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இது கி.பி.1700 வரை இசுபெயினின் சருவாதிகார ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. ஆசுத்திரியா இதனை கி.பி.1713-ஆம் ஆண்டு செய்து கொள்ளப்பட்ட உட்ரெக்ட்டு (Utre-cht) உடன்படிக்கையினபடி பெற்றது. ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இத்தீவை இசுபெயின மீண்டும் கைப்பற்றியது.

சார்டினியா கி.பி. 1718-இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கையின்படி சவாய்ப் பிரபுவிற்கு அளிககப்பட்டது. இத்தீவை அவர் கி.பி. 720-இல் தம்வசமாக்கிக் கொண்டு சார்டினியா அரசர் என்று தம்மை அறிவித்துக் கொண்டார். அவர் வழிவநத அரசர்கள இத்தாலியஒருங்கிணைப்பை நடைமுறைப் படுத்தினர். அதன விளைவாகச் சாாடினியா இததாலிய அரசுடன இணைக்கப்பட்டது. இந்த இணைப்பு கி.பி. 1861-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 17-ஆம் நாள் ஏற்பட்டது. நா.அ

சார்த்தர் சீன்பால் பிரான்சு நாட்டில், பாரிசு என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1905-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் ஒரு சிறந்த புனை கதையாசிரியராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், இருத்தல் கொள்கையை (Existentialist) விளக்குபவராகவும் விளங்கினார். இருத்தல் கொள்கையானது தனிமனிதனின் சுதந்திரத்தை உரிமையுடன் ஏற்றுக் கொள்வதாகும். இவர் கி.பி. 1964-ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெறறார். இவர் அதை வாங்க மறுத்து விட்டார். சார்த்தர் சீன்பால் (Sartre, Jean-Paul) சிறுவயதில் தந்தையை

சார்த்தர், சீன்பால்

இழந்தார். இவர் தாயாரின் தந்தையின் வீட்டில் வளர்நதார். இவருடைய தன் வரலாற்றில் தாமும் தாயாரும், வாழ்க்கையில் அனுபவித்த இன்னல்களை எழுதியிருக்கிறாா. சார்த்தர் மாணவராக இருககும் பொழுது சைமனடி போவாயிர்(Simone de Beauvour) எனற அமமையாருடன் தொடர்பு கொணடாா. சார்த்தர் கி பி. 1931-ஆம் ஆணடிலிருந்து கி பி. 1945 ஆம் ஆணடு வரை இலேகாவர் (Le Havre) இலெ யான் (Laon) பாரிசு (Paris) ஆகிய இடஙகளில் கலவிப்பணி புரிந்தார். பிறகு இவர் இரண்டாம் உலகப் போரில் ஈடுபட்டார். இவர் கி பி. 1940-ஆம ஆண்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு ஓராணடு சென்ற பிறகு விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

சார்த்தர் இலேகாவரிலிருக்கும பொழுது இலா நாசி (La Nausee) எனற புனை கதையை எழுதி னார். இது இவருக்குப் புகழைத் தேடிக் கொடுத் தது இக்கதையில இவர் ஒருவரின மனமாற்றத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். உலகப் பொருளகளின் நாட்டமும, உடல பற்றிய உணாவும் காரணமாக அமைகினறன. இககதையில நிறைய தத்துவக் கருத்துகள் அமைந்தி ருக்கின்றன. சாாததாதனிச சிறப்புக்குரிய முறையைக (Phenomenological method) கடைப்பிடிததாா. அம முறை தப்பெணணமிலலாதது; பகுப்பு வழி அநு மானத்தைச் (Deduction) சார்நதது. இவா மூனறு நூலகளை வெளியிட்டாா. ஒனறு உளவியல கறபனை (The Psychology of Imagination); மறறொன்று மனவெழுசசிக் கொளகைச சுருகக உரை (Sketch for a Theory of the Emotion), மூன்றாவது இருத்தலும், இன்மையும் (Being and Nothingness) சாாததா சிறநத புலமையுடையவராய்த் திகழ்நதாா. சார்ததா மனித உணர்வை (Human Consciousness) அலலது ஒன்றுமில்லாத (Nothingness) தனமையை இருத்த லுக்கு (Being) எதிராக வைத்தாா. உணாவெனபது பருப்பொருளனறு. மனித முயறசியாவும் வீண எனற கருதது இவா நூலை துயரக கதையாக்கிவிட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின், சாாத்தா (Sartre) தனியார் பணபாட்டையும, சுதநதிரததை யும பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எழுதினார். அதன பிறகு இவர்தம் கவனத்தைச சமூகப் பொறுபபுரி மைக்காகத் (Social Responsibility) திருப்பினாா. பல ஆணடுகள் இவர் வறியவர்களுக்காகப் பாடுபட் டார். ஆசிரியராக இருக்கும் பொழுது கழுத்துப்பட்டி (Tie) அணிவதை மறுத்துவிட்டாா. சமூகததிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை மாறறி இவா தொழிலாளிக்கு மிகவும் நெருககமுடையவரானாா. இவருடைய புனை கதைகளில இவா அறஇயல் கருத்துகளை வலியுறுத் தினார். இருத்தல் கொள்கையும் மனிதத்தனமையும் (Existentialism and Humanism) என்ற நூல் மனித னின சுதந்திர உணர்வைத் தூணடுவதாக அமைந்தது.

சார்த்தர் கருத்து எழுத்தாளன் மனிதனுடைய இயற்கைத் தன்மையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும் எனபதாகும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் இவர் நிறைய நாடகஙகள் எழுதினார். அவற்றுள் மனித ருக்குள்ள பகைமை உணர்வைக் குறிப்பிட்டார். துயர மான நிகழ்ச்சிகளை இவர் எடுத்துக்காட்டினார். விடுதலைக்குரிய வழிகளையும இவர் நூலில் விளக்கி னார். மேறகொளளப்பட்ட பொறுப்பு, செயல் அடிப்படையில் அமையவேணடும்;வெறும் சொற்களில் அனறு எனறு கூறினார். இரணடாம் உலகப் போருக் குப் பின் சார்த்தர் பிரானசு தேசத்து அரசியலில் ஈடுபட்டாா. சோவியத்து நாட்டின் அரசியலை இவர் புகழ்ந்தார். இவர் மார்க்சிய தத்துவததைப் பெரிதும் விரும்பினார். இவர் கி.பி. 1980-ஆம் ஆண்டு இறந் தார். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Desan, Wilfred, The Tragice Finale, Cambridge, Mass, 1954.

Murdoch, Iris, Sartre: Romantic Rationalist, New Haven, 1953.

Warnock, Mary, The Philosophy of Sartre, London, 1965.

சார்பு நிதிகள்: சேமிப்புககளைத் திரட்டி முதலிடும் வாணிக நிறுவனங்களின ஒருவகை அமைப் பைச் சார்பு நிதிகள் (Mutual Funds) என்பர். கடன் பத்திரங்கள, பங்குகள குறுங்காலக் கடன பத்திரங் கள் ஆகியவைகளின் மீது இந்நிறுவனங்கள் பணத்தை முதலிடுகின்றன.

முதலிட விரும்புவர்கள் பஙகுகளைத் தாங்களே பெறறுக் கொளள விரும்பும்போது இந்நிதியிலிருநது பஙகுகளை வாஙகிக் கொள்வர்; விருமபாத போது விற்றுவிடுவர்.

தோற்றமும் வரலாறும்: பத்தொன்பதாம் நூற் றாணடில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் தோன்றிய இம் முதலீட்டு வணிக நிறுவனஙகள் 1900 ஆம ஆணடில் அமெரிக்க நாட்டில் நனகு வேரூனறித தழைத்திருந் தன. ஏறத்தாழ 28 மிலியன மதிப்புளள மொத்தச் சொத்துகளை உடைய 125 சாாபு நிதிகளில் ஏறத் தாழ இரணடு மிலியன முதலிடுபவர்கள 1955-ஆம் ஆணடு வாக்கில் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். 1961 முதல 1971 வரையிலான ஆண்டுகளில் இநநிதிகளின் எண்ணிக்கை 161-இலிருந்து 361 – ஆகவும், இந்நிதி களின் பங்குதாரர்களின் எணணிக்கை ஏறத்தாழ 5 மிலியனிலிருந்து 11 மிலியனாகவும், இநநிதிகளின் சொத்துகள் (Assets) ஏறத்தாழ 17 பிலியனினி லிருந்து 50 பிலியனாகவும் அதிகரித்தது. தொடக்க

நிலையில் சார்பு நிதியின் பங்கு மதிப்பு நியூயார்க்குப் பங்கு அங்காடியில் (New York Stock Market) வரிசை யிடப்பட்ட பங்கு மதிப்பில் (Shares listed) இரண்டு சதவீத அளவினதாக இருந்த நிலை மாறி, 1970-ஆம் ஆண்டில் ஆறு சதவீத அளவாக அதிகரித்தது. ஆனால் 1978-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இந்நிதிகளின் வளர்ச்சி ஓரளவுக்குக் குறைவாகவே இருந்தது.

நன்மைகளும் குறைகளும்: தங்கள் சேமிப்புகளைப் பயன்மிக்க முறையில் முதலிட விரும்புவர்களுக்கு இந்நிதிகள் நல்லதொரு வாய்ப்பைத் தந்தன. இவற்றில் முதலிடுபவர்களுக்கு அரசு பலவிதமான வரிச் சலுகைகளைத் தந்து ஊக்குவித்தது. முதலுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் என்பதோடு பல விதங்களில் இம் முதலைப் பயன்படுத்தி ஆதாயம் பெறுவதற்கும் இந் நிதிகள் உதவின

இந்நிதியின் மொத்தச் சொத்து மதிப்பிற்கேற்ப இந்நிதியின் மேலாளர்களுக்கு ஊதிய விகிதங்கள் நிருணயிக்கப்பட்டதால் மேலாளர்களுக்கே மிகுதியான அளவில் நன்மைகள் கிடைகக இந்நிதிகள் உதவின என்பதும், தரகுகளும் இன்னபிற செலவுகளும் மிகுதியான அளவில் இருந்ததால் முதலிடுபவர்கள பெறத் தக்க நன்மைகளின் அளவு குறைவாகவே இருந்தன என்பதும் இந் நிதிகளின் செயற்பாடுகளின பெருங் குறைகளெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன.

என்.எஸ.பா.

துணை நூல்:

Douglas Green Wald (Ed) Encyclopaedia of Economics, Mc Graw Hill Book Company, U.S.A., 1982.

சார்புவிகிதம்: மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை வரையறுக்கக் கூடியவைகளுள் ஒன்று, பொருள்களை உற்பத்தி செய்வோர், பணிகளைச் செய்வோர் ஆகியோருக்கும், அவர்களைச் சார்ந்திருப்போருக்கும் உள்ள விகிதம். ஒவவொரு 900 உழைப்பாளரையும் எத்தனை பேர்கள் சார்ந்திருக்கிறார்கள என்று கணக்கிடப்படும் ஆய்வுமுறை சார்பு விகிதம் (Dependency Ratio) என்றழைக்கப்படுகிறது.

முழு நேர உழைப்பு, பகுதி நேர உழைப்பு என உழைப்பு பலவகைப்படுவதாலும், உழைப்பாளர்கள யாவர் என்பதை வரையறுப்பது கடினமானதாலும், இவை தொடர்பான தேவையான புள்ளிவிவரங்கள் கிடைப்பது அரிது எனபதாலும், பொதுவாக 15 முதல் 64 வரை வயதிற்குட்பட்டவர்கள் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபடுவதால் இவர்கள் அனைவரும உழைப்பாளர் எனறும், ஏனையோர் சார்ந்திருப்போர் எனவும் கொணடு இவ் விகிதம் கணக்கிடப்படுகிறது.

$$\text{சார்பு விகிதம்} \; \frac{\text{ம}0\text{—}14 + \text{ம}65+}{\text{ம}15-64} \times 100$$

இதில் ம0—14 எனபது 15 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களின எண்ணிக்கையையும், ம65 என்பது 65 அல்லது மேற்பட்ட வயதுடையவர்களின் எணணிககையையும், ம15—64 எனபது 15 முதல் 64 வயது வரை உடையவர்களின் எண்ணிக்கையையும் குறிக்கின்றன (வாரோ, 1982).

இளையோர் சார்பு விகிதம், முதியோர் சார்பு விகிதம் எனத்தனித்தனியாக அதனதனுடைய பயனபாட்டைப் பொறுத்துக் கணிக்கப்படுகின்றன அவை யாவன:

$$\text{இளையோா சார்பு விகிதம்} \; \frac{\text{ம }0\text{—}14}{\text{ம}15\text{—}64} \times 100$$

$$\text{முதியோர் சார்பு விகிதம்} \; \frac{\text{ம }65+}{\text{ம}15\text{—}64} \times 100$$

புள்ளிவிவரங்கள்: கீபிட்சும், பிளிகரும்1971-இல் திரட்டிய பல நாடுகளின் மக்கள்தொகை புள்ளிவிவரஙகளி

அட்டவணை 1

இடம்	ஆணடு	செப்பனிடாப் பிறப்பு விகிதம்	செப்பனிடா இறப்பு விகிதம்	சார்பு விகிதம்	இளையோர் சார்பு விகிதம்	முதியோர் சார்பு விகிதம்
உலகம் முழுவதும்	1980	27.6	10.4	70.2	60.3	9.9
வளர்ந்தநாடுகள்	1980	15.4	9.7	56.5	36.0	20.5
வளரும் நாடுகள்	1980	31.7	10.6	77.2	70.4	6.8
இந்தியா	1981	33.9	12.5	76.4	69.8	6.6

விருந்து மிக உயர்வான சார்பு விகிதமான 113.9 கோஸ்டரிகா நாட்டில் 1966-இலும், மிகக் குறைந்த விகிதமான 41.0 இலக்சம்பர்க்கு நாட்டில 1948-52 -இலும் காணப்படுகின்றன. இவ் விகிதங்களை ஏறக் குறைய மிக அதிக மற்றும் மிகக் குறைந்த விகிதங்க ளாகக் கருதலாம்.

உலகம் முழுவதுக்குமான சார்பு விகிதம் 1980 -இல் 70 ஆகும். இவ்விகிதம் பொருளாதாரத்தில் வளர்ந்த நாடுகளில் குறைந்தும், வளரும நாடுகளில் மிகையாகவும் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் 1981 -இல் எடுககப்பட்ட குடிமதிப்புக் (Census) கணிப்பின படி இச்சார்பு விகிதம் 76 ஆகும். பொதுவாக உயர்ந்த சார்பு விகிதம் உள்ள இடத்தில இளை யோர் சார்பு விகிதம் கூடுதலாகவும், முதியோா சார்பு விகிதம் குறைவாகவும் காணப்படும் என்பதை அட்டவணை 1-இலிருந்து அறியலாம்.

சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றம்: வயதுப் பரவ லின் ஒரு கெழுவாகவும் சார்பு விகிதத்தைக் கொளள லாம். இளையவர்கள் கூடுதலாகவும், முதியோாகள குறைவாகவும் உள்ள சமுதாயத்தில் சாாபு விகிதம் மிகையாகவும் இதற்கு எதிர்மறையான சமுதாயததில் இவ்விகிதம் குறைவாகவும காணபபடும்.

கோல் (Coale), கூவர் (Hoover) ஆகியோரின் ஆய்வுக்கருத்துகளின்படி கூடுதல சார்பு விகிதம் உளள சமுதாயத்தில் பொருள்களை உறபத்தி செய வோர் குறைவாகவும், நுகாவோா அதிகமாகவும் இருப்பதால் சராசரி வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது. அச்சமுதாயத்தில் சேமிப்புத் திறன் குறைநது, அதனால் மூலதனத் திரட்சியும் குறைந்து எதிகால உற்பத்தித் திறன் பாதிக்கப்படுகிறது.

சார்பு விகிதம் நுகர்வுப் பொருள்களின் தேவை களையும் விளக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக உயா சார்பு விகிதம் உள்ள சமுதாயத்தில் இளையோர் கூடுதலாக இருப்பதால் கல்வித் தேவைகள் மிகை யாக இருக்கும். அதேபோல குறைவான சார்பு விகிதம் உள்ள சமுதாயத்தில் முதியோர் கூடுதலாக இருப்பதால், அவர்களுக்குத் தேவையான மருத்துவத் திற்கென மிகையான பணம செலவிட வேணடியிருக் கும்.

கீர் (Heer) எனற அறிஞரின கருததுப்படி பொருளாதாரத்தில் மட்டுமனறிச சமூகச் சிககல களும் சாாபு விகிதத்தால பாதிககப்படும். எடுத்துக் காட்டாக, குறைந்த சார்பு விகிதம் கொண்ட முதி யோர் நிறைந்த சமுதாயத்தில வாக்காளாகள மாறுதல் விரும்பாத பழைமை பேணும் கட்சி யினரையே தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்புகள அதிகம்.

விளைவுகள்: இவ்விகிதத்தை நேரடியாகப் பாதிப்பது வயதுக்கான பரவலாகும். வயதுப் பரவல் வழியாக இவ்விகிதத்தைப் பாதிககும் மக்கள் தொகையியல் மாறிகளாவன: பிறப்பு விகிதம், இறப்பு விகிதம், இடப்பெயர்ச்சி விகிதம் ஆகியன. பிறப்பு விகிதம் கூடுதலாக இருநதால் சார்பு விகிதம் மிகையாக இருக்கும். அதில இளையோர் சார்பு மிகுந்தும் முதியோர் சார்பு குறைந்தும் காணப்படும். பிறப்பு விகிதம் குறைவாக இருக்கும்போது முதி யோர் சார்பு மிகுநது இருப்பினும், இளையோர் சார்பு விகிதம் மிகவும குறைநது விடுவதால மொத்தச் சார்பு விகிதம் குறைந்து காணப்படும். இறபபு விகிதத்தால உணடாகும் மாறறம சார்பு விகிதத்தில் மாற்றத்தை ஏறபடுத்தினாலும் பாதிப் புக் கடுமையாக இருப்பதிலலை. எனவே உயர்ந்த பிறப்பு விகிதமும் கூடுதல அல்லது குறைந்த இறப்பு விகிதமும் மிகுந்த சார்பு விகிதத்தையும், குறைநத பிறப்பு மறறும இறப்பு விகிதம் குறைநத சார்பு விகிதத்தையும் உணடாக்குகின்றன.

இடபபெயர்வு (Migration) செயபவர்களில பெரும்பாலானவர்கள் 15முதல் 30வரையான வயதினராக இருப்பதால் குடிபுகுதல சார்பு விகிதத தைக் குறைக்கவும், வெளியேறறம இவவிகிதத்தை உயர்த்தவும் செயகின்றன. இடப்பெயர்வினால் இவவிகிதத்தால ஏறபடும் மாறுதல நிகர இடப பெயாவு விகிதத்தைப் பொறுத்தது.

எதிர்காலநோக்கு இநதியாவில பிறப்பு விகிதம் உயர்வாகவும், இறப்பு விகிதம் குறைவாகவும் இருப்பதால் சாாபு விகிதம் உயர்வாக இருக் கிறது. பிறப்பு விகிதம் முன்னரே குறையத் தொடங்கிவிட்டது. அடுத்த சில ஆண்டுகளில இது மேலும் விரைவாகக் குறையும. அபபோது சார்பு விகிதமும் குறையும். அத்துடன இளை யோர் சார்பு விகிதம் மிக வேகமாகக் குறை யும். முதியோர் சார்பு பெருகும். உலகம் முழுவதையும் எடுத்துக கொணடால் 75விழுக காடு மக்கள இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். இநநாடுகளில பிறப்பு விகிதம் குறைநதபிறகு உலகில இளையோர் சார்பு குறைந்தும் முதியோர் சார்பு மிகுந்தும் காணபபடும். உலக வஙகியின (Vu, 1984) மக்களதொகை முனனோடிக் (Projection) கணிப்பினபடி1980-இல 9.9 ஆக இருந்த முதியோர் சாாபு விகிதம் 100ஆணடுகளுககுப் பிறகு 28.4 ஆக உயர்நதிருககும். அதே நேரத்தில இளை யோா சார்பு விகிதம 60.3-இலிருநது 30.7-ககுக் குறைந்துவிடும். எனவே எதிர்காலததில் மிகுநத முதியோர் சாாபின் காரணமாக முதியோாகளுக் கான சிறப்புநுகர்பொருளகளுக்காக இவ்வுலகம்மிகை யாகச் செலவிடவேண்டிய சூழ்நிலையில உள்ளது.

இவற்றுள் தலையாயது முதியோர் பாதுகாப்புச் செலவினங்களும் முதியோர் மருத்துவச் செலவினங்களுமாகும். எசு.கி

துணை நூல்கள்:

Census of India1981, Census Commissioner of India, New Delhi, 1985.

Coale, A.J. and **E M. Hoover**, Population Growth and Economic Development in Low-Income Countries. A Case Study of India's Prospects, Princeton University Press, New Jersey, 1958.

Heer, David M., Society and Population, Prentice Hall, Inc. New Jersey, 1975.

Keyfitz, N. and **W. Flieger**, Population. Facts and Methods of Demography, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1971.

சார்பெழுத்து: வாயுறுப்புகளான் தடையின்றி வரும் ஓசைகளை உயிர் எழுத்தென்றும் தடையுற்று வரும் ஒலிகளை மெய்யெழுத்து என்றும், அவ்வுயிரையும் மெய்யையும் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு வரையறைக்கு உட்படும் சில சொற்களிடத்தே தோன்றி வரும் ஓசைகளைச் சார்பெழுத்தென்றும் குறியீடு செய்துள்ளனர். இதனை 'எழுத்தெனப்படுப அகர

முதல் னகர இறுவாய் முப்பஃதென்ப சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்றலங்கடையே' (தொல்-எழு-1) 'அவைதாம் குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோரன்ன' (தொல்.எழு 2) 'ஔகார இறுவாய் பன்னீரெழுத்தும் உயிரென மொழிப' (தொல்-எழு-8) 'னகர இறுவாய் பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப' (தொல்-எழு-9) என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களான் அறியலாகும். குற்றியலிகரம் முதலிய மூன்றும் சார்ந்து வரல் மரபின என்றதனான், அகர முதல னகர இறுவாயாகிய உயிரும் மெய்யும் தனித்து வரல் மரபின என்பது பொருட்பேற்றால் விளங்குகிறது.

தனித்து வரும் மரபினவாகிய முப்பது எழுத்துகளும் சொல்லின் கண் உறுப்பாக வருமாயினும் அவற்றை மொழிப்படுத்தாமல் தனியாகவும் இசைக்க இயலும். சார்பெழுத்துகளைத் தனியே இசைக்க இயலாது. இப்பகுப்பும் பிற மொழிகளிற் காணப்பெறாத தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்புப் பகுப்பாகும்.

உயிர் எழுத்துக்களை அ ஆ இ ஈ எனத் தனியே இசைக்கலாம். மெய்யெழுத்துக்களை இக் இங் இச் என ஓர் அனுகரண உயிர்ப்போசையின் பின்னும் க ங ச என அகரச் சாரியை கூட்டியும் தனியே ஒலிக்கலாம். குற்றியலிகரத்தைக் கேண்மியா

கரும்பியாது எனவும் குற்றியலுகரத்தைப் பாக்கு பாக்குக்குலை பாக்கினிது எனவும், ஆய்தப்புள்ளியை எஃகு அஃது கஃறீது எனவும் மொழியிடத்து வைத்தன்றித் தனித்தொலிக்க இயலாது. உயிர் இகரமும் குற்றியலிகரமும் பொருள் வேறுபட்டு வருவதைக் காடி + யாது = காடியாது, காடு + யாது = காடியாது என வருவனவற்றான் அறியலாம். முன்னுள்ள காடி (கஞ்சி) என்பது இயல்பான இகர ஈறு பின்னுள்ள காடி என்பது காடு என்னும் குற்றியலுகரம் கெட்ட இடத்துப்புணர்ச்சி இயல்பான வந்த விதியீறு. இவ்வாறே ஆடு என்னும் சொல் வெள்ளாடு எனப் பெயராக நிற்பின் குற்றியலுகரமாம்,காரணம், ஆடழகிது எனவரும் உயிர் ஏற இடங்கொடுக்கும் கூத்தாடு என வினையாக நிற்பின் முற்றுகரமாம். முற்றுகரம் வருமொழி உயிரொடு புணருமிடத்து உடம்படு மெய்பெற்றுப் புணரும் குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் ஆகிய மூன்றும் அரை மாத்திரை ஓசையே பெறும். அதனான் இவை செய்யுளின்கண் அலகிட்டு எண்ணப்பெறுதலில்லை. ஆய்தம் செய்யுளின்கண் சில இடத்து மாத்திரை மிகுந்து உயிர்போல நிற்கும் அப்பொழுது அஃது அலகிடப்பெறும்

குற்றியலிகரம் 'மியா' என்னும் உரையசை இடைச்சொல்லின் கண்ணும், யகரம் வருமொழியாக வந்தவிடத்து நிலைமொழியாக நின்ற குற்றியலுகரம் கெட்டுப்போக அவ்விடத்தும் வரும்.

குற்றியலுகரம் வல்லெழுத்துகளை ஊர்ந்து வரும் காரணம் வல்லெழுத்துகள் தடையொலிகளாதலின அத்தடையை நீக்குதற்பொருட்டு விடுப்போசையாக வரும். தனிக்குறிலைச் சார்ந்து வாராது. குற்றியலிகரத்திற்கும், குற்றியலுகரத்திற்கும் வரிவடிவில் புள்ளியிட்டு வேறுபடுத்திக் காட்டல் வேண்டும் என்ற தொல்காப்பிய விதியை நெகிழவிட்டமையே இடைக்கால-பிற்கால இலக்கண நூலார்க்கும் ஆய்வாளர் பலர்க்கும் குழப்பத்திற்குக் காரணம் ஆகும்.

ஆய்தப்புள்ளி எஃகு, கஃறீது என ஒருமொழிக்கண்ணும் புணர்மொழிக் கண்ணும் வரும். தனித்துக் கூற இயலாதெனினும் ஒருசிலர் அஃகேனம் எனக் கூறுவர். அஃகு என்பது சுருங்குதல் என்னும் பொருளுடையதாதலானும் ஏனம் எனப்தொரு சாரியை கூறப்படாமையானும் சாரியையாகக் கருதினும் அஃது ஆய்த எழுத்தொடு கூடி வாராமையானும் பலர் அதனை ஏற்கவில்லை. தொன்னூலோரது கோட்பாட்டினை நன்குணர்ந்த தொல்காப்பியர் 'சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று' என்றும் அவை துணை ஒலியன்கள் அல்ல ஒலியன்களே என்பது விளங்க' எழுத்தோரன்ன' என்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தொன்னூலாரின் அறிவியல் நோக்கினை உணராத இடைக் கால— பிற்கால நூலோர் அகர முத

லாய முப்பது எழுத்துகளையும் முதல் எழுத்தெனப் பெயரிட்டுக்கொண்டு, அவற்றைச் சார்ந்து அவற்றின் திரிபுகளாகவருவனவெல்லாம் சார்பெழுத்துகள்எனக் கருதி, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையாக இலக் கணம் கூறிச் சென்றனர். ஆய்த எழுத்திற்குரிய மூல எழுத்து முதலெழுத்துகளில் இல்லை எனக் கருதி ஆய் தத்தை முதலெழுத்தொடு கூட்டிக் கொள்ளுமாறு சிலர்சூத்திரஞ்செய்துள்ளனர். தொல்காப்பியம் கூறும் சார்பெழுத்துமூன்றொடு உயிர்மெய்,உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக் கம், மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் ஆகியவற்றை யும் சார்பெழுத்தாகக் கொண்டுள்ளது நன்னூல், பிற நூல்கள் சிலவற்றை நீக்கிக் கூறியுள்ளன. அந்நூலா சிரியர் ஒவ்வொருவரும் சிறிது வேறுபாட்டுடன் அவற்றை விரித்தும் கூறியுள்ளனர். பின்வரும் அட்ட வணையில் ஒவ்வொருவரும் கூறும் சார்பெழுத்து களின் வகையும் விரியும் காண்க.

		விரி			நீட்டம்	குறுக்கம்						
நூற்பெயர்	வகை	உயிர் மெய்	ஆய் தம்	உயிர் அளபு	ஒற்று அளபு	குற்றி இகரம்	குற்று கரம்	ஐ குறு	ஔ குறு	மகர குறு	ஃ குறு	கூடுதல
தொல்காப்பியம்	3	—	1	—	—	1	1	—	—	—	—	3
வீரசோழியம்	6	—	×	7	—	1	1	1	1	1	—	12
நேமிநாதம்	9	216	×	7	11	1	1	1	1	1	1	240
நன்னூல்	10	216	8	21	42	37	36	3	1	3	2	369
இலக்கண விளக்கம்	9	216	1	7	11	1	1	1	1	1	—	240
தொன்னூல் விளக்கம்	10	216	8	21	42	37	36	3	1	3	2	369
முத்துவீரியம்	2	216	1	—	—	—	—	—	—	—	—	217

[× முதலெழுத்துகளினின்று பிறப்பன அலலது அவற் றின் திரிபுகள ஆகியவையே சார்பெழுததுகள என்று கருதினமையான், வீரசோழியமும் நேமிநாதமும் ஆய்தப்புள்ளியை முதலெழுத்துகளொடு கூட்டிக் கொண்டுள்ளன] தொனனூல் விளக்கம் நன்னூலைப் பின்பற்றி வகை·கூறியுள்ளமையான் விரியும் அதற்கு உடன்பாடென்று கொளளலாம். இலக்கண விளக்கம் தொல்காப்பியத்தையும் நன்னூலையும் கலவையாகப் பின்பற்றியதாகலின் ஆய்தக் குறுக்கத்தை ஏற்க வில்லை. விரி எண்ணிக்கையிலும் வேறுபட்டுளளது. முத்துவீரியம் ஆய்தம் தவிர்த்த ஏனைய அளபெடை களையும் குறுக்கங்களையும் முதலெழுத்துகளின் திரி பாகவே உறுதிசெய்து கொண்டமையின விரி பற்றி யாதும் கூறாது போயிற்று எனத தெரிகின்றது.

இவ்விடைககால—பிற்கால நூல்கள் யாவும் சார் பெழுத்து என்பதன் பொருளை விபரீதமாகக் கொண் டமையான் தொல்காப்பியத்தொடு முரணபடுவன வாயின. அவை கூறும் சார்பெழுத்துகளும் உயிரும் மெய்யும் ஒன்றி வரும் கூட்டொலியைப் புணர்ச்சியின் கண்பிரிந்து வேறு நிற்றலை அறிந்தும்,பிறிதோரெழுத் தாகக் கருதி அதனைச் சார்பெழுத்தாகக் கொண் டமை வரிவடிவை நோக்கி மயங்கிய மயக்க உணர்வே யாகும் (வரி வடிவம் காலத்தால் வேறுபடுதற்குரியது என்பதை அவை கருதவில்லை). உயிர் அளபெடை களும் ஒற்றளபெடைகளும் செய்யுளோசை முதலி யவற்றைக் கருதிய ஓசை நீட்டங்களேயன்றி அவை பொருள வேறுபாடு செய்யும் (ஒலியன் கள்) தனி எழுத்துக்கள் அல்ல. நசைஇ கடைஇ என் னும் சொல்லிசையாக வருவன வினையெச்ச விகுதி யாக வந்த இடைச் சொற்களேயன்றி அவை ஓசை நிறைத்தற்கு வந்த அளபெடைகள் அல்ல. குரீஇ ஆடூஉ என ஒருமொழிக்கண் வருவனவும் விகுதிப் பொருள்பட நிறபனவேயாகும். ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள் எதுகையின் நிமித்தம் அசை வேறுபாடு செய்யும் திரிபுகளேயன்றி அவை வேறெழுத்தாகா. மகரக குறுக்கமும் அத்தகையதே. ஆய்தக் குறுக்கம் என்பது தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திறகுப் பிழையாக உரைகணடமையால் நேர்ந்த விளைவேயனறி ஆய்தப் புளளியாணடும் அரைமாத்திரையினின்றும் சுருஙகாது. சுருங்குமெனக கொள்ளினும் அது ஆய்தத் தின் விகாரமாவதனறி வேறெழுத்தாகாமையின் குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தப்புள்ளி என்னும் மூனறினைத் தவிர ஏனையவை சாாபெழுத்துகளா காமையைச் சிவஞான முனிவரும் இன்றைய மொழி யியல் வல்லுநர் பலரும் விளக்கியுளளனர்.

இன்றைய மொழியியல் ஆய்வாளர் சிலர் ஆய்தப் புள்ளியை இரட்டை வல்லெழுத்தின் மாற்றொலியன் எனவும் குற்றியலிகரத்தைத் துணை நிலை ஒலியன எனவும் கருதுவர். அவர் கருத்தை மறுத்துப் பலர் அவை தனிநிலை ஒலியன்களே என நிறுவியுள்ளனா. ச.பா.

சார் மினார் கோல் கொண்டாவை ஆட்சி புரிந்துவந்த குதுப்சாகி மரபு அரசர் குதுப்சா (Guthup Shaw) ஐதராபாதில் கி.பி. 1591-இல் கட்டிய அழகிய மினார். இது நான்கு உயர்ந்த மினார்களை உடையது. எனவே, சார் மினாா (Char Minar) எனப் பெயர்பெற்றது. ஐதராபாதின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ள இக்கட்டடம் சதுரவடிவ அமைபபில் ஒவ்வொரு பக்கமும் 100 அடி நீளம் கொணடு

சார்மினார்

விளங்குகிறது. கட்டடத்தின் மூலைப் பகுதிகளில் நான்கு உயர்ந்த மினார்கள் உள்ளன. மினார், ஒவ்வொன்றும் 186 அடி உயரமுடையது. சார்மினாரின கீழ்ப்பகுதியில் பெரிய வளைவு அமைப்புகளும் அதன்மேல் சிறு சிறு வளைவு அமைப்புகளுடன் கூடிய தளங்களும் உள்ளன. மினார்களிலும் சிறு சிறு வளைவு அமைப்புகள் காணப்படுகினறன. சு இரா,

சார்லசு ஆறு: இது அமெரிககாவில மசாசு செட்சுமாநிலத்தில் ஓடும ஓர்ஆறு மாநிலத்தின் கிழக்கில் உளள சாாலசு ஆறு (Charles River) பாசுட்டன துறைமுகத்தில் கடலில் கலக்கிறது. இதன் நீளம் சுமார் 75 கி மீ. இந்த ஆற்றில் கட்டப்பட்ட இரணடாம் பாலம் தொடர்பாக ஒரு முககிய வழக்கு அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் வரை சென்று கி.பி. 1837-இல் முடிவு செய்யப்பட்டது இதற்குச சார்லசு ஆறறுப் பால வழககு என்பது பெயா. தீர்ப்பு வழஙகிய தலைமை நீதிபதி தானே (Taney) எனபவா தனியார்களுககு வழஙகப்படட சாசனஙகள, பொது மக்கள் நலன் எனற அடிபபடையில் பரிசிலனை செயயப்பட வேணடும் எனற மககளாட்சிக் கருத்தை வலியுறுத்தினார். தெ.பா.

சார்லசு மன்னர்கள் **முதலாம் சார்லசு கி பி. 1600-1649 (இங்கிலாந்து):** இங்கிலாந்து மனனாகளுள முதலாம சாாலசு எனபவா மட்டுமே அந்நாட்டு மக்களால் விசாரணை செய்யப்பட்டுத் தலை துண்டிக்கப்பட்டாா. இவா சமயப்பறறின காரணமாகவும் தெய்விக உரிமைக் கோட்பாட்டில் (Divine Right Theory) மிகுநத நமபிககை வைத்ததாலும் 'மன்னருக்கும் ஆளப்படும் மக்களுககும நெடுநதூரம்' என்ற கொள்கையின அடிப்படையில் பாராளுமனறத்தைப் பொருட்படுத்தாமல இருந்தார். அதனால் உள நாட்டுப் போர் மூணடது

முதலாம் சார்லசு

மன்னரோ தவறுக்காகச் சிறிதும் வருந்தவில்லை. எனவே மககள் சரியான தீர்ப்பை வழங்கினர். முடியாட்சி வீழச்சியுற்றது.

இளமைப்பருவம்: இசுடூவார்ட்டு (Stuart) வம்சத்தைச் சேர்ந்த முதலாம் சேம்சு என்ற இங்கிலாந்து மன்னர் கி.பி. 1625-இல் காலமானார். அவருக்குப் பின் அவர் மகன் முதலாம் சார்லசு இங்கிலாந்தின் மன்னரானார். இருபத்தைந்து வயது இளைஞரான இவர் இனியவர், அருளாநெஞ்சினர்; மனைவி மக்களிடம் பேரன்பு கொண்டவர். ஆயினும் இவர்பால் குறைகளில்லாமல் இல்லை. சார்லசு மனைவிக்கு அடங்கியவர்; எளிதில் எவரையும் நம்புபவர்; கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றாதவர்; பிடிவாதக்காரர்.

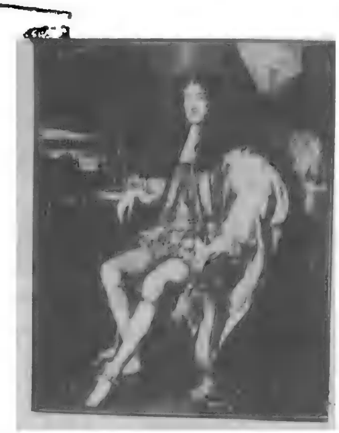
திருமணம்: சார்லசு ஆங்கிலிக்கன் மதநிலைய மேலாளரைச் சேர்ந்தவராக இருப்பினும் (Anglican High Churchman) பிரெஞ்சு நாட்டு இளவரசியான என்றியெட்டா மேரியா (Henrietta Maria) என்ற கத்தோலிக்கப் பெண்ணை மணம் செய்து கொண்டார் (இவள் பிரெஞ்சு மன்னன் 13-ஆம் லூயின் தங்கையும் நான்காம் என்றியின் மகளுமாவாள்).

சார்லசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் பாராளுமன்றமும்: சார்லசு கி.பி. 1625-இல் இங்கிலாந்து மன்னரானதும் பக்கிங்காம் கோமகனான சார்சு வில்லியர்சு என்பவரின் நட்பைப் பெற்றார். அவரது அறிவுரையின் பேரில், இசுபெயின் (Spain) நாட்டின மீதும் பிரெஞ்சு நாட்டின் மீதும் படையெடுத்தார். அதனால் பல துன்பமடைந்தும் வெற்றி பெறவில்லை. பாராளுமன்றத்திற்கும் சார்லசுக்கும் ஏற்பட்ட மோதலே அதற்குக் காரணம். உரோமன் கத்தோலிக்கப் பெண்ணை மணந்தது மற்றொரு காரணம். அரசர் முழுக்க முழுக்க உரோமன் கத்தோலிக்கராகி விடுவாரோ என்ற பயமும் அவர்களுக்குச் சலுகையை மிகுதியாக அளித்து விடுவாரோ என்ற பயமும் மக்களை வாட்டின. மேலும் அமைச்சர்களை நியமிப்பதிலும் வரிகள் வசூலிப்பதிலும் அரசருக்குச் சரியான உரிமைகளைப் பாராளுமன்றம் வழங்க மறுத்தது. எனவே கி.பி. 1625. 1626, 1628-ஆகிய காலங்களில் கூட்டப்பட்ட மூன்று பாராளுமன்றங்களும் கலைக்கப்பட்டு, கி.பி. 1629-1640 வரை, அதாவது பதினோராண்டுகள் அரசரின் கொடுங்கோலாட்சி நடைபெற்றது. பக்கிங்காம் கோமகன் கி.பி. 1628-இல் கொலை செய்யப்பட்டார்..

சமயத்தினால் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளும் அரசியல் எதிர்ப்புகளும் நசுக்கப்பட்டன. அதனால் ஆயிரக்கணக்கானோர் புதிய இங்கிலாந்து (New England) சென்று குடியேறினர். தூய்மையாளர்களுக்கும் (Puritans) மத நிலைய மேலாளர்களுககும் பூசல்கள் எழுந்தன. பேராயர் வில்லியம் லாடு (Arch Bishop William Laud) தாமசு வெண்ட்வொர்த்து (Thomas Went Worth) இசுடிராபோர்டு (Straford) ஆகியோர் சார்லசுக்குப் பெரிதும் உதவினர்

இசுகாட்லாந்து கலகமும் நீடித்த பாராளுமன்றமும்: நீடித்த பாராளுமன்றம் கி.பி. 1640-இல் இசுகாட்லாந்து கலகத்தையடக்கக் கூட்டப்பட்டது. சான் பிம் தலைமையேற்றார். இவா அரசரின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த முயன்றார்; அரசரையும் தாக்கிப் பேசினார். வில்லியம் லாடு கலகத்திற்குக் காரணமாக இருந்ததால் கி.பி. 1614-இல் சிறையிலடைக்கபபட்டார். இசுடிரா போர்டு தலை துண்டிக்கப்பட்டார். அடுத்த ஆணடே உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியது. அது கி.பி.1642-1649 வரை தொடர்ந்தது. அரசர் தோல்வியுற்றார். அரசர்மீது அரசியல் துரோகக் குற்றத்தை எஞ்சிய பாராளுமன்றம் (Rump Parliament) சுமத்தியது. விசாரணை 29.1.1649 அன்று செய்யப்பட்டது. 30.1.1649 அன்று அவரது வெணமாளிகைக்கு முன் முதலாம சார்லசின் தலை துண்டிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் சார்லசு (இங்கிலாந்து): இரணடாம் சார்லசு இங்கிலாந்து மன்னனான முதலாம் சார்லசின் மகன். முனனிலை மீட்சி (Restoration) இங்கிலாந்தில் கொண்டுவரப்படும்வரை இரண்டாம் சார்லசு மன்னராக்கப்படவில்லை. தம் 15 வயதில் நாடு கடத்தப்பட்ட இவர் தம் தகப்பனாரின் இறப்பிற்குப் பின் இங்கிலாநதிற்கு வந்தார் இசுகாட்லாந்துடன் நலலெண்ணத்தை ஏற்படுத்திப் பின் இசுகாட்லாந்தியரிடமிருந்து இங்கிலாநதைக் கைப்பற்றினார். கி.பி. 1561-இல் உரோச்செசுட்டா (Rochester) போரில ஆலிவர் கிராம்வெல்லால் தோற்கடிக்கப்பட்டார் உரோச்செசுட்டரிலிருநது தப்பிப் பிரானசுக்கு ஓடினார். கிராம்வெலலின் இறப்பிற்குப் பிறகு நாடு மிகச் சீரகேடடைந்தது. தளபதி மாங்கு (Monck) இராம்பர்ட்டு (Rambert) என்ற தளபதியிடமிருந்து

சார்லசு இரண்டாம்

நாட்டைக் கைப்பற்றித் தம் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டு வந்ததும், தனிப்பட்ட பாராளுமன்றத்தைக் (Convention Parliament) தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். இப்பாராளுமன்றம் சார்லசை மீண்டும் கொண்டுவர வாக்களித்தது. சார்லசு, மாங்குடன் முன்பே தொடர்பு வைத்திருந்ததால் 29.5.1660-இல் இங்கிலாநது வந்து சேர்ந்தார்.

மாறுபட்ட கொள்கை: சார்லசு முன்னிலை மீட்சிக்குப்பின் முற்றிலும் மாறுபட்டவராகத் தம்மை ஆக்கிக் கொண்டார்; வெளிநாட்டிற்குப் போவதில்லை என உறுதிபூண்டார்; கத்தோலிக்கர்களிடம் சகிப்புத் தன்மை காட்டினார். இவர் பணத்திலும் பிறவற்றிலும் சுதந்திரமாகச் செயற்பட நினைத்தார். இதுவே இவரது புதுக்கொள்கை.

வாரிசுச் சிக்கல்: இவருக்கு ஆண் வாரிசு கிடையாது. எனவே இவரைக் கொல்ல கி.பி. 1768-இல் சதி நடைபெற்றது. இதற்குப் போப்பின் சதி (Popish plot) எனப் பெயா. தைட்டசு ஓட்சு என்பவனின் மூலம் சதி வெளியாயிற்று. இச்சதி கத்தோலிக்கர்களை ஒழித்துக்கட்ட வழி வகுத்தது. பெரும்பாலோர் கொல்லப்பட்டனர். தோரிக்கட்சி (Tory) சார்லசின் தமையனான சேம்சு (சீர்திருத்தக் கிறித்தவர்-Protestent) என்பவரை அரசராக்க வேண்டிற்று. விக்குக் கட்சி (Whig) சார்லசின் சட்டபூர்வமற்ற மகன் (Illegal Son) மான்மவுத்துக் கோமகனை வாரிசாக்க வேண்டிற்று. ஆனால் 14-ஆம் உலூயியின் சூழ்ச்சியால் பாராளுமன்றமின்றியே சார்லசு ஆட்சி செய்யலானார்.

சார்லசின் தொண்டு: சார்லசு கடற்படையை விரிவாக்கினார்; வாணிகத்தைப் பெருக்கினார். குடியேற்றங்களை விரிவு படுத்தினார்; தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து (Dutch) சிலபகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். இவையே பிற்காலத்தில் நியூயார்க்கு, நியூசெர்சி, பென்சில்வேனியா எனப் பெயர் பெற்றன. இவர் காலத்தில் அறிவியல் வளர்ந்ததுடன் கல்வியும் சிறந்து காணப்பட்டது. இலாக்கின் காலம் (Age of Lock) நியூட்டன் காலம் (Age of Newton) என்று போற்றப்பட்ட காலம் இவரது காலமாகும். அரசுக்குழு (Royal Society) கி.பி. 1662-இல் சார்லசால் உருவாக்கப்பட்டது. இலண்டன் நகர்ப் பெருந்தீயைக் கட்டுப்படுத்த இவர் பெரும் பாடுபட்டார். அதனை அணைக்கச் சார்லசுக்கு உதவியவர் பெப்பிசு என்னும் நாட்குறிப்பாளர் (Diarist) ஆவார்.

முடிவு: சார்லசு சிறந்த போர்வீரராக இல்லாவிடினும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி அறிவுக் கூர்மையுடன் நடந்து கொண்டு தாம் ஓர் உண்மையான கத்தோலிக்கர் என்பதைக் கடைசிவரை வெளிக்காட்டாது மக்களின் எண்ணங்களைப் புரிந்து செயலாற்றிய ஒரு சிறந்த மன்னர்.

சார்லசு பேரரசர் அல்லது சார்லமேன் (ஐரோப்பா) காண்க: சார்லமேன்.

ஐந்தாம் சார்லசு (இசுபெயின்) (கி.பி. 1500-1558) கி.பி. 1500-ஆம் ஆண்டு கெண்ட்டு (Ghent) நகரில் இசுபெயின் மன்னரான பெர்டினாண்டுக்குப் பேரனாகப் பிறந்தார். சார்லசின் தந்தை யோவன்னா பிலிப்பு கி.பி. 1504-இல் அரசுப் பொறுப் பேற்றார். தம் 6-ஆம் வயதில் கி.பி. 1506-இல் நெதர்லாந்து, காசுடைல் ஆகிய இரு அரசுகளுக்கும் சார்லசு மனனரானார். சார்லசு தம் 16-ஆம் வயதில் இசுபெயினுக்கும், தந்தை வழிப்பாட்டனான முதலாம் மாகசிமிலியன் இறந்தபோது 19-ஆம் வயதில் ஆசுத்திரியாவுககும் மனனரானார். எணலா சேப்பலே என்னுமிடத்தில் புனித உரோமானியப் பேரரசராககி.பி. 1520-இல் முடி சூட்டிககொண்டார். சார்டினியா, நேப்பில்சு, சிசிலி, மிலான போனற பகுதிகளுடன் இசுபெயினை கி.பி. 1510-1556 ஆண்டுகளில் ஆட்சி புரிநதார்.

சார்லசு ஐந்தாம்

சிறந்த வீரரான சார்லசு நேர்மையுடன் கூடிய பணபாளராக விளங்கினார். காவியப் புலமைமிக்க சார்லசு மறுமலர்ச்சிக் காலக் கலையை ஆதரித்தா. அறிவியலிலும் சோதிடத்திலும் ஈடுபாடுமிகக இவர் ஓவியத்தையும் இசையையும் சிறப்பாக ஆதரித்தார். செருமனி நெதர்லாந்து ஆகியவற்றின் பொருளாதாரத்தை உயர்ததினார். புதிய உலகில் ஐரோப்பியாகளுக்கெனச் சட்டஙகளை உருவாககித் தநதார் சார்லசு.

பல சிக்கல் நிறைந்த பேரரசு: இனம், மொழி, அரசியலமைப்பு, சட்டம், பழக்க வழககங்கள் போனற

வற்றின் மாறுபாடுகளிடையே இவர் திறமையுடன் ஆட்சி புரிந்தார். இசுபெயின் இத்தாலி, ஆசுத்திரியா கார்னியோலா போன்ற பகுதிகளின் ஆட்சிச் சுமையைக் குறைக்க கி.பி.1521-இல் சில பகுதிகளைத் தம் தமையனார் பெர்டினாண்டிடம் ஒப்படைத்து ஆளுமாறு செய்தார்.

இத்தாலியப் போர்: இவருக்கும் பிரெஞ்சு மன்னரான பிரான்சிசுக்கும் (Francis) நடந்த போரில் கி.பி. 1522-இல் மிலான் நகரைக் கைப்பற்றினார். பாவியா என்ற இடத்தில் நடந்த போரில் பிரான்சிசு கைது செய்யப்பட்டுப் பின் விடுதலையானார்.

உரோம் நகரைச் சூறையாடல்: போப்பாண்டவர் பிரான்சிசுக்கு உதவியதால் உரோம் சூறையாடப் பட்டது. காம்பிரேய் உடன்படிக்கையின்படி (Treaty of Cambrai) கி.பி. 1529-இல் பேரரசர் சார்லசின் தங்கையைப்பிரான்சிசு மணந்தார்.

ஆட்டோமன் துருக்கியருடன் போர்: துருக்கியர் ஆதிக்கம் பால்கனி முந்நீரகத்தில் பரவியது. பெல் கிரேடு, செர்பியா, அங்கேரி, வியன்னா போன்றவை சுல்தான் சுலைமான் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. சுல்தான் வியன்னாவை முற்றுகையிட்டபோது சார்லசு விடாது பாதுகாத்தார். முடிவில் துருக்கியரின் வெற்றியை இவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

செருமனியில் உலூதரின் இயக்கம்: செருமனியில் சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் மார்ட்டின்லூதரால் தொடங்கப்பட்டபோது அதனை வளரவிடாமல் தடுக்க எல்லாவித முயற்சிகளையும் எடுத்த பெருமை 5-ஆம் சார்லசையே சாரும். ஆயினும் அதன் வெற்றி நடைக்குச் சார்லசின் எதிர்ப்பே காரணம்.

இங்கிலாந்துடன் இசுபெயினுக்கிருந்த உறவு கெடுதல்:- இங்கிலாந்து மன்னர் 8-ஆம் எனறி 5-ஆம் சார்லசின் சிற்றன்னையான காதரினை மணவிலக்குச செய்ய எண்ணியபோதுபோப்பாணடவரைத் தூணடி விட்டு அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும்படி செய்தவர் சார்லசு. அதனால் இசுபெயின இங்கிலாந்து உறவு கெட்டது.

வாழ்க்கையில் சலிப்புற்ற சார்லசு 1555-இல் பிரசுசலசு (Brussels) என்னுமிடத்தில் கோல்டன் பிளீசு (Golden Fleace) என்ற மண்டபத்தில் தம் மகனான பிலிப்பிடம் நெதர்லாந்து, இசுபெயின், இத்தாலி ஆகியவற்றையும், தமையனான பெர்டினாண்டிடம் (Ferdinand) ஆசுத்திரியாவையும் ஒப் படைத்துவிட்டு கி.பி. 1558-இல் இறந்தார். 5-ஆம் சார்லசு சிறந்த மன்னர் மட்டுமன்றிச் சிறந்த ஆட்சியாளருமாவார்.

12-ஆம் சார்லசு (சுவீடன்) கி.பி. 1697-1718: 11-ஆம் சார்லசுக்குப்பின் அவர் மகன் 12-ஆம் சார்லசு கி.பி. 1697-இல் சுவீடனின மன்னரானார். இவர் தம் வீரத்தின் மேல் அசையா நம்பிக்கை கொண்டவர். இவரது இராணுவ வெறியின் காரணமாக இவரை 'வடதிசைப் பித்தன்' என்றழைத்தனர். இவர் காலத்தில்தான் சுவீடன் சிதறுண்டது.

சுவீடனின் சிறப்பும் பால்டிக்குப் பகுதியில் அதற்கிருந்த ஆதிக்கமும் அணடை நாடுகளின் பொறாமையினை மிகுதிப்படுத்தின. எனவே, போலநது தென்மார்க்கு ஆகிய நாடுகள் அதனை வீழ்த்தச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. சார்லசு சுவீடனின் மன்னராக கி.பி. 1697-இல் நியமிக்கபபட்டபோது வடதிசைப் பெரும் போர் (The Great Northern War) உருவாயிற்று.

12-ஆம் சார்லசு (சுவீடன்)

சார்லசு மின்னல் வேகத்தில் தென்மார்க்கை வென்றார். அதில் வெற்றி கணடதுடன் போரிழப்புத் தொகையையும் தென்மார்க்கரசரிட மிருந்து பெற்றார். பின் இவா தம் கவனத்தைப் பீட்டரின் (உருசிய மன்னர்) பக்கம் செலுத்தினார். நார்வேயை முற்றுகையிட்ட பீட்டரையும் வென்றார். சுவீடனுக் கெதிரான உடன்பாட்டை ஏறபடுத்தக் காரணமாயிருந்த போலந்து நாட்டரசரான அகசுடசைப் பணியச் செய்ய வேண்டுமெனறு சார்லசு விரும்பினார். எனவே போலநது நாட்டுத் தயட்டைக் (Diet) கலைத்துத் தம் பிரதிநிதியான இசுடேனிசுலாசு என்

வரை அரசர் பதவியிலமர்த்தி அகசுடசைப் பதவியிலிருந்து கீழிறக்கினார்.

பீட்டரும் அகசுடசும் போரைத் தொடர்ந்து நடத்தினர். சாாலசு போலந்தைச சூறையாடிக் கொண்டிருந்தபோது பீட்டர்கெரோலினா, இங்கிரியா ஆகியவைகளைக் கைப்பற்றினார். சார்லசு உருசியாவை நோககிப் படையெடுத்தபோது, அகசுடசு போலந்திலிருநது இசுடேனிசுலாசை விரட்டியடித்து மீண்டும் போலநதைக் கைபபறறினார். சார்லசு எவ்விதஉடன்பாட்டிற்கும்செவி சாய்க்காது போரினைத தொடர்நது செய்தார். சார்லசு உருசியாவுடன் போரிட்டாரென்றாலும் மாசுக்கோவை அவரால பிடிக்கமுடியவில்லை. கொசாக்குகள (Cossacks) மத்தியில் சங்கடமானநிலை உருவாகியதால் அவர்களால் சார்லசுக்கு உதவமுடியவில்லை. சார்லசு பீட்டரை கி.பி.1709-இல போல்டாவாவில் (Poltava) சந்தித்தார். சுவீடன் படைகள அழிக்கப்பட்டன. பீட்டர் வெற்றிபெற்றார். சார்லசு துருக்கிக்குத் தப்பி ஓடினார்.

ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப்பின் சார்லசு மீண்டும் போரில ஈடுபட்டார். எதிரிகள அப்போது மிகுதியாயினர். பிரிட்டன், போலந்து, தெனமார்கசு, அனோவர், பிரசியா ஆகிய அனைத்தும் ஒன்று சேர்நதன. சார்லசு விடாப்பிடியாகவேயிருநதாா. நார்வேயை நோக்கிப் படையெடுத்தபோது சார்லசு (கி.பி. 1718) காலமானார். அவருக்கு அப்போது வயது 36.

சார்லசுக்குப்பின சுவீடனில் அமைதி நிலவியது. இசுடாக்குகோம் (Stockholm) உடனபடிககையின்படி (கி.பி. 1719-1720) போமிரேனியா, இசுடிராசுலந்து ஆகியவற்றைத் தவிர எல்லாவற்றையும் சுவீடன் இழந்தது. தென்மார்க்கு ஆல்சுடீனைப் பெற்றது. அனோவர், எல்பு (Elbe) வெசுசர் (Wesser) முகத்துவாரத்தைப் பெற்றது (Mouth of Elbe and Wesser). அகசுடசு போலந்தைப் பெற்றார். கி.பி. 1721-இல ஏற்பட்ட நைசுட்டாடு (Nystad) உடன்படிக்கையின் படி உருசியாவிற்குக்கெரோலினா, இஙகிரியா, எசுதோனியா, இலிவோனியா ஆகியவை கிடைத்தன.

இவ்வாறு சுவீடனின் சிதறுதலுக்கும், சிறுமைக்கும் காரணமாக இருந்தவா சார்லசு. க.பூ.சீ.

சார்லமென்: பிராங்கு அரசை ஆட்சி செய்த கரோலிசுசியன் வம்சத்தின் மூன்றாம் அரசா சார்லமென. சார்லமென் (Charlemagne) கி.பி. 742-ஆம் ஆணடு ஏப்பிரல் 2-ஆம் நாள பெபினுக்கும் (Pepin) பெர்ட்ராடாவுக்கும் (Bertrada) மகனாகப் பிறந்தார். இவா தநதையாா பெபின கி.பி. 768-இல் இறநததும் இவரும, இவர் தம்பி காாலொமனும (Carloman) இணை அரசர்களாக முடிசூட்டப் பட்டார்கள். கார்லொமன் கி.பி. 771-இல் இறந்ததும் இவர் பிராங்கு அரசின் (Frankish Kingdom) அரசரானார்.

இவர் திருச்சபையையும் அரசனையும் மக்கள் மதித்து நடக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். இவர் சாக்சானியர்களை (Saxons) கி.பி. 772-இல் வென்று அவர்களைக் கிறித்தவர்களாக மாற்றினார். இவர் கி பி. 774-இல் இலம்பார்டுகளைத் தோற்கடித்து (Lombards) அவர்கள பகுதியைத் தம் அரசோடு இணைத்துக் கொண்டார். மேலும் இவர் கி பி. 778-இல் இசுபெயினின் ஒருபகுதியை முகம் மதியர்களிடமிருந்து வெனறார். இவர் இசுலாவ்கள (Slavs) ஆவர்கள் (Avars) பல்கேரியர்கள் (Bulgarians) ஆகியோரை வென்று தம் அரசை விரிவுபடுத்தினார். தாம் வென்ற பகுதிகளில எல்லாம் இவர் கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்பினார்.

போப்பு மூன்றாம் இலியோவை (Leo III) கி பி. 800-ஆம் ஆணடு, அவருக்கு முன் போப்பாக இருந்த ஆட்ரியனின (Hadrian) ஆதரவாளர்கள சிறையில் அடைத்தனர். சிறையிலிருந்து தப்பித்து வநத போப்பு இலியோ சார்லமெனின உதவியை நாடினார். உடனே சார்லமென் உரோமிறகுச் சென்று எதிர்ப்புகளை முறியடித்து மூனறாம் இலியோவை போப்பாக அமர்த்தினார். இதறகு நனறிக் கடனாக போப்பு மூன்றாம் இலியோ அந்த ஆண்டிலேயே (கி.பி. 800) கிறித்து மத நாளன்று புனித பீட்டர் கோயிலில சார்லமெனை உரோமானியப் பேரரசர் என அறிவித்தார்.

இவர் தம் பேரரசைப் பல சிறு பகுதிகளாகப பிரித்து அவறறை ஆளவதற்குக் கோமானகளை (Counts) நியமித்தாா; சட்டங்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இவரது சட்டங்கள மதத்துறைச் செயலகளை ஒழுங்குபடுத்தின. இவா மிகுதியாகக் கற்காவிட்டாலும், கல்வி மேன்மையை உணர்நது நாட்டில் பல பள்ளிகளைத் திறந்தார். தம் தலைநகரான ஏகென்னில (Aachen) ஒரு பெரிய பளளிக் கூடத்தையும் நூலகத்தையும் ஏற்படுத்தினார். மேலும் இவர், தம் தலைநகரத்தில் ஓர் அழகான அரண்மனையையும் நீச்சல் குளத்தையும் கட்டினார். இவரது ஆட்சிக் காலத்தில அரசியல், மதம், சட்டம, கலவி, கலைத்துறை ஆகியவறறில பெரும் மாறுதல்கள ஏற்பட்டன. இதனை வரலாற்று ஆசிரியர்கள கரோலிஞ்சியன் மறுமலர்ச்சி (Carolingian Renaissance) எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை இவரது செயலாளா என்கார்டு (Eignhard) எழுதி இருக்கிறாா. சார்லமென கடும் காய்ச்சல காரணமாக கி.பி. 814-ஆம் ஆணடு சனவரி மாதம் 28-ஆம்

தேதி இறந்தார். இவரது உடல இவர் தம் தலை நகரில் கட்டிய திருச்சபை வளாகத்திலேயே புதைக் கப்பட்டது. நா.அ.

சாரகாசா ஐரோப்பாவில் இசுபெயின் (Spain) நாட்டில் உள்ள ஒரு நகரம். சாரகாசா (Zaragoza or Saragossa) இதே பெயரை உடைய ஒரு மாநிலத்தின் தலைநகராக உள்ளது. இசுபெயின் நாட்டின் வட கிழக்கில் உள்ள ஆரகான் (Aragon) பகுதியில் மிக முக்கிய நகரம் இதுவே. ஈப்ரோ (Ebro) ஆறு இதை அடுத்து ஓடுகிறது. வேளாண்மைச் சிறப்பும் தொழிற் சிறப்பும பெற்ற மிக வளமான ஒரு பகுதியாகும். நீர்ப்பாசனம் மூலமாகவே வேளாண்மை நடைபெறு கிறது. வாணிகத் துறையிலும் போககுவரத்துத் துறை யிலும் இதற்குத் தனிச்சிறப்பு உள்ளது. இஙகு முக்கிய மாக மரச்சாமானகள, காகிதம், உணவுப் பொருள் கள் முதலியன தயாரிக்கின்றனர்.

சாரகாசா நகரம்

வரலாறு: இதன் பண்டைய வரலாறும் சிறப்பு வாய்நதது. உரோமானியப் பேரரசர் அகசுதசு, இந் நகருக்குச்சீசரியா அகசுதா (Caesarea Augusta) என்று பெயர் சூட்டினார். கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில மூர்கள (Moors) இதைக் கைப்பற்றினர். மூர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 1017-ஆம் ஆண்டில, இந நகர் ஒரு சுதந்திர எமிரேட்டின் (Emirate) தலைநக ராக்கப்பட்டது.இதைக் கைப்பற்ற முயன்ற பேரரசன் சார்லமேன், கி.பி. 778-இல் மூர்களால் தோற்கடிக் பட்டான். ஆரகான் நாட்டு மன்னன் முதலாம் அல் பான்சோ கி.பி. 1118-இல் இதை வென்று தனது இராச்சியத்தின் தலைநகராக்கிக கொணடான.

பிறகாலத்தில், நெப்போலியன் படை, முந் நீரகப் போரில் (Peninsular war) ஈடுபட்டிருந்த பொழுது அப்படையை வலிமையுடன் எதிர்த்த பெருமை இந்நகருக்கு உண்டு. ஆயினும் கி.பி. 1808-9-ஆம் ஆணடில் நடைபெற்ற இரணடாம் முற்று கையில், இது பிரெஞ்சுப்படைககுச் சரணடைந்தது.

இப்பொழுது ஆரகான் மாநிலத்தின முக்கிய நக ரமாக உள்ள சாரகாசா ஒரு கலாசார கேந்திரமாக விளஙகுகிறது. பல்கலைப்பொருள்களை இங்கே காணலாம். பெரும்பாலும் அவை மூர்களின் பண பாட்டையும் அப்பகுதியின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் உணர்ததுகின்றன. இதன் மக்கள தொகை 590,750 (1981). தெ.பா.

சாரங்கி எனனும கம்பி இசைக்கருவி வட இந்திய இசையுலகில சிறப்புற்று விளஙகுகிறது. இசை யரங்குகளில் இக்கருவியைத் தனியாகவும், பின்னணி இசைக் கருவியாகவும் பயன்படுத்துவர். இரண்டடி நீளமுள்ள இக்கருவியின் ஒலி, மனிதக் குரலோடு ஒத்திருக்கும்.

வட இந்தியாவில் கி.பி. 17-ஆம் நூறறாண்டில் இசுலாமிய ஆட்சி ஏற்பட்டபோது இக்கருவி அறி முகப்படுத்தப்பட்டது. கிராமியப் பாடல்களுக்கு ஏற்ற பினனணி இசைக்கருவியாக இக்கருவி பயன்படுததப் பட்டது.

சாரங்கி

இந்த இசைக்கருவி பஞ்சாபு மாநிலத்தில் தோலாரா (Dolara), சார்ட்டார் (Chartar) என்றும் உத்தரப் பிரதேசத்தில் சிக்காரா (Chikara) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சாரங்கா, சாரங்க வீணை என்ற பெயர்களாலும் இதனைக் குறிப்பிடுவர்.

தலைகீழாகப் பிடித்த ‘வயலின்’ வாத்தியம் போன்று சாரங்கி என்னும் இசைக்கருவி காணப் படும். ஒரே மரத்தில் உள்ளிடம் வெறுங்கூடாக இருக்கும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேற் பகுதி முழுதும் மெல்லிய தோல் சுற்றி ஒட்டப்பட்டிருக்கும். மேற பகுதியில் பாலம் போன்று இடைவெளி விட்டு மூன்று நரம்புகள் இழையோடிருககும். சிறப்பாக, நானகாவதாகப் பித்தளைக் கம்பி முடுக்கப்பட்டிருக் கும். முக்கியமாக அமைநதுள்ள நரம்புகள் ச - ம - ச என்ற அமைப்பில் சுருதி கூட்டப்பட்டிருக்கும். இந் நரம்புகளுக்குக் கீழ் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட அனுராகத்

தந்திகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இத் தந்திகள உலோக ஓசையை எழுப்பும். வடஇந்தியர் இவ வோசையைப் பெரிதும் விரும்புவர்

நான்கு சுருதி நரம்புகளும் பககத்திற்கு ஒன்றாக முடிக்கப்பட்டிருக்கும். இடத் தோளில் இக கருவியின் தலைப்புப் பகுதி இருக்க, வலக் கையால் கருவியின் அடிப்பக்கத்தின் மேற்புறம் வில்லால் (Bow) இசைத்து, இடக் கைவிரல் நுனியால் நரம்பைச் சுண்டியிழுத்து ஓசையை முறைப்படுத்துவர். இடக் கைக கட்டை விரலும் ஆட்காட்டி விரலும் இணைத்து நரம்பைச் சுண்டியிழுத்து இசையை எழுப்புவர்

'வயலின' என்னும இசைக்கருவியில் 'சுரம' உளள இடங்களை அழுததினால போதுமானதாகும. ஆனால, சாரங்கி எனனும் இந்த இசைக்கருவிபில உள்ள நரம்புகளைச் சுணடியிழுத்தல் வேணடும். சாரங்கிககுப் பயன்படுத்தும் வில் சிறு வடிவில் அமைந்திருக்கும். வில்லில் அமைநதுள்ள நாண, குதிரை வால் முடியினால் கட்டப்பட்டிருக்கும.

இக்காலத்தில் இக்கருவியில் அனுராகக் கம்பிகள முப்பத்தைநது முதல நாற்பதாக அமைநதுளளன. இக்கருவியை வாசித்துக்கொண்டு பாடுவதும் உணடு. அனுசுரம மிகுதியாகத் தரும் இந்த இசைக்கருவி பாரமிலலாததாகும். இரா.குரு.

சாரசானியா: சாரசானியா வாழ்ந்தஇடத்திற்கு சாரசானியா எனபது பெயர். இவர்கள் முகமமதிய இனத்தவர் இவர்கள் கி பி. 7,8 ஆம நூற்றாணடு களில் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பாக் கணடங்களின மீது படையெடுத்துக் கிறித்தவ உலகத்திறகுச் சொநதமான சில நிலப்பகுதிகளைக கைப்பறறினா.

பாலத்தீனம், சிரியா ஆகிய இடங்களில வாழநத மககளும், அராபிய மூர்களும், செல்சுககுகளும் இவர் களுள அடஙகுவர். கே சே.

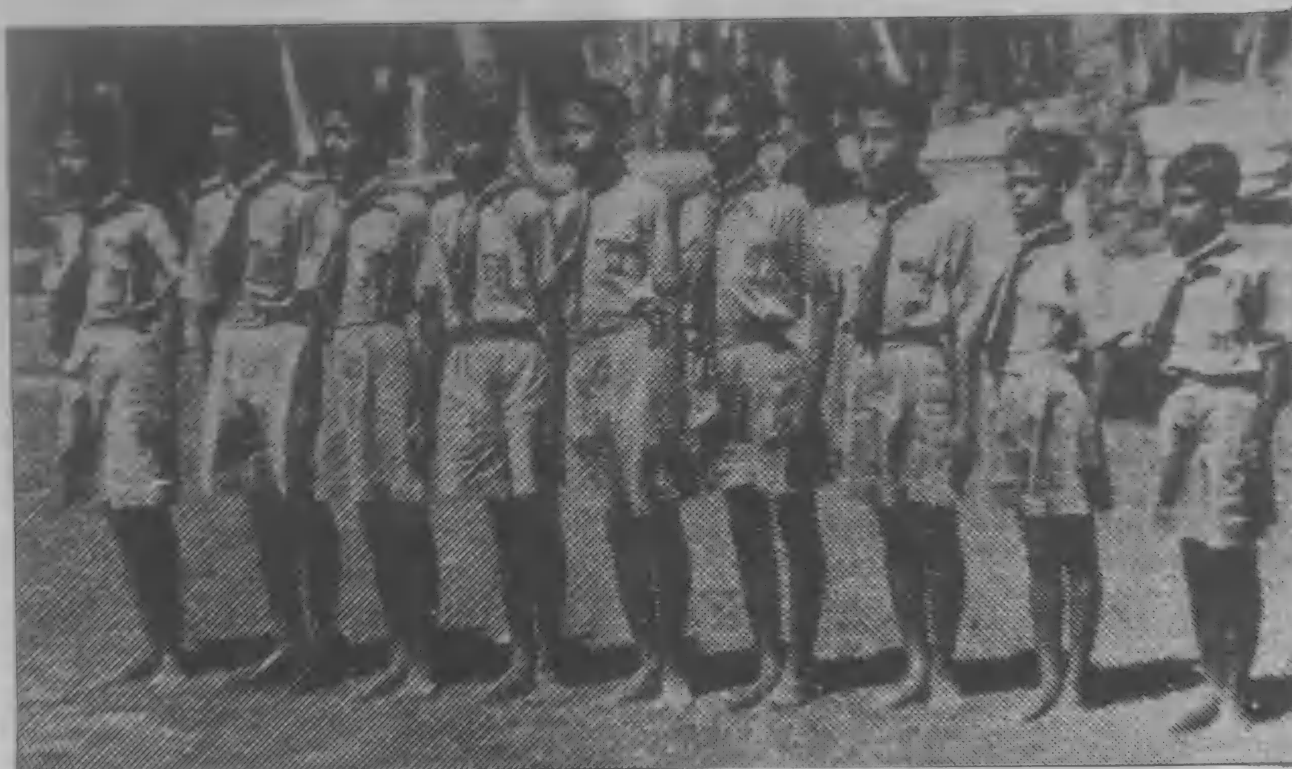
சாரணர் இயக்கம்: சிறுவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தது விளையாட்டாகும். அவர்களுடைய விளை யாட்டு உணர்வைப் பயனபடுத்தி, உரிய பயிற்சிகளின மூலம் அவர்களைத் தன்னலமறறவர்களாகவும், நாட் டிற்குப் பயன்படுபவாகளாகவும் உருவாக்கமுடியும் என்று ஆங்கிலேயரான பேடன் பவல பிரபு (Lord Baden Powell) கருதினாா. இந் நோக்கத்துடன் 1908-இல் இஙகிலாநதில அவா தொடங்கிய இயக்கந தான் சாரணர் இயக்கம்.

பேடன் பவல இராணுவ அதிகாரியாக இருநத வர். சமூகத்தில் தன்னலம் மிகுந்து வருவதையும் பொதுநலம் கருதுவோர் எணணிக்கை குறைநது வரு வதையும் அவர் கண்டார். வருங்காலக் குடிமக்க ளான சிறுவா சிறுமியரை இளமையிலிருந்தே நற்குண மும் நோமையும் தொணடுள்ளமும் கொணடவர் களாக ஆக்கலாம என எண்ணினார். அதற்கென அவர் நனனடத்தைப் பயிறசித் திட்டம் ஒனறை வகுத்தார். அத்திட்டதைதை ஆராய்ச்சி செயது பாா்ப பதறகாக 1907-இல் 20 சிறுவர்களைக கொண்ட முகாம் ஒன்றை இஙகிலாந்தில் நடத்தினார். அவர் காட்டிய வழியில பயின்று, கடமைகளை நனகு உணாந்து ஒரே குடுமபத்தினரைப் போலச் சிறுவர்கள வாழ்ந்தார்கள. அவவாறு பயிலும மாணவாகளைச் 'சாரணர்' (Scouts) என்று அவா அழைத்தார். அவா செய்த ஆராய்ச்சி பெரும வெறறிபெறறது. அதனால ஊக்கமபெற்ற பவல 'சிறுவாகளுக்குச சாரணா இயக்கம' (Scouting for Boys)எனனும் நூலை எழுதி 1908இல் வெளியிட்டார். இந்நூல இன்றும சாரணா இயக்கத்திற்கு வழிகாட்டியாகவும சாரணரின கலைக் களஞ்சியமாகவும் விளஙகுகிறது.

சாரணா பயிற்சி ஒரு விளையாட்டைப போனறு அமைந்துளளது. அதனால சாரணாகள நலல உடல நலத்துடன இருக்கிறார்கள. அவாகள பிறருடன சேர்நது செயறபடும்பொழுது அவாகளிடம தனனம பிக்கையும் தன் முயறசியும வளருகினறன. தலைமை வகிப்பதிலும், பொறுப்பேற்று ஒரு செயலை நிரு வகிப்பதிலும் அவர்களுக்குச சிறந்த பயிற்சி கிடைக கிறது. அதனால் இவ்வியக்கம் மிக விரைவில உலகம முழுவதும பரவியது. இனறு பெருமபாலான நாடுகளில சாரணா இயக்கஙகள இயஙகி வருகின றன பலவேறு நாடுகளின சாரணர் இயககஙகள அடஙகிய சருவதேச சாரணர் நிறுவனம (International Scouts Organisation) ஒனறும இயஙகி வருகிறது

இந்தியாவில 1916-இல் அன்னிபெசணடு அமமை யாா சாரணர் இயக்கத்தைத் தொடஙகினார். ஆனால் அச்சமயத்தில சருவதேச சாரணர் நிறுவனத் தில பிறநாட்டுச சாரணருக்குச் சமமான அடிபபடை யில் இந்தியச சாரணரைச சோததுககொள்ளப பேடன் பவல மறுத்தார். எனவே,இநதியச் சாரணா இயக்கம் தனிப்பட்ட முறையில தொடஙகி நடை பெற்று வந்தது. மேலும் சேவா சமிதி சாரணா இயக்கம (Seva Samiti Scout Association) எனற தோர் அமைப்பும் பண்டித மதன மோகன மாள வியா என்பவரால் 1917-இல வடஇநதியாவில தொடஙகப்பட்டது. இந்த இரு சாரணா இயக்கங களும் நாடு முழுவதும பரவி நல்ல ஆதரவு பெறறு வளர்ச்சியடைநதன.

பேடன பவல் 1921-22-இல இநதியா வநத போது தம்முடைய தவறறை ஒப்புக்கொணடு இநதிய சாரணர் இயக்கத்தையும் தம் இயக்கத்துடன இணைததுககொள்ள இசைந்தா ஆனால அயல

நாட்டுத் தலைமையின்கீழ் இயங்க விரும்பாத சேவா சமிதிச் சாரணர் இயக்கம் தனிததே செயற்பட்டது. இந்தியச் சாரணர் இயக்கம் மட்டும் பேடன பவலின் இயக்கத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டது. ஆயினும், பிறநாட்டுச் சாரணருக்குக் கிடைத்த தகுநிலை இந்தியச் சாரணருக்குக் கிடைக்கவில்லை. மேலும் பேடன் பவல் 1937-இல் இந்தியாவுககு மீண்டும் வந்தபோது அவர் குறிப்பிட்ட சில கருத்துகள் பிடிக் காமையால், இந்தியச் சாரணர் இயக்கம் சருவதேச நிறுவனத்திலிருந்து விலகித் தனித்தே செயற்படத் தொடங்கியது.

இந்தியச் சாரணர் இயக்கமும் சேவா சமிதிச் சாரணர் இயக்கமும் பின்னர் இணைநது, இந்துசுத் தான் சாரணர் இயக்கம் எனறதொரு புதிய அமைப்பு உருவானது. இப்புதிய இயக்கத்தினர் இநதியப் பண் பாடு, சூழ்நிலை, நாடடு நலன ஆகியவற்றிறகேற்பப் பயிறசிகளைத் தோற்றுவித்தனர். ஆண் சாரணர், பெண் சாரணர் இயக்கஙகள ஒரே தலைமையின கீழ்ச் செயற்படத்தொடங்கின.

இவ்வாறு முற்றிலும் தேசிய முறையில் இநது சுத்தான் சாரணர் இயக்கம் வளர்நதபோதிலும், பேடன் பவல் இயக்கத்துடன தொடர்புடைய ஒரு சாரணர் குழுவும் இயங்கிவந்தது. ஆனால் 1947-இல இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபின்னர் இநநிலை மாறி, இநதியா முழுமைக்கும் (சருவதேச சாரணர் நிறுவனத்துடன் தொடர்புடைய) ஒரே சாரணர் இயக்கம் செயறபட்டது. அன்றைய மத்திய கல்வி அமைசசரான மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாது இந்த முயற்சிக்கு முக்கிய காரணமாக இருநதார். பாரத சாரண, பெண் சாரண இயக்கம் (The Bharat Scouts and Guides) என்ற பெயரில் இன்று இந்தியச் சார ணர் இயக்கம் இயங்கிவருகிறது. இது கடவுள் பக்தி யையும் தரும சிநதனையையும் ஊட்டுதல், நாட்டிற கும் மனித சமுதாயத்திற்கும தன்னலமற்ற சேவை செய்தல் முதலியவற்றை நோக்கமாக் கொணடு இயங்கி வருகிறது.

சாரணருககுப் பொதுவாக நானகு வகையான பயிற்சிகள் அளிக்கபபட்டு வருகினறன. அவையாவன: 1) நன்னடத்தைப் பயிறசி, 2) கைத்தொழிற பயிற்சி, 3) உடற்பயிறசி, 4) பொதுநலச் சேவைக்கான பயிற்சி.

கூர்ந்து கவனித்தல், தன்னம்பிக்கையுடன் திறம் படச் செயல் ஆற்றுதல் ஆகியவறறுக்கான பயிறசி நன்னடத்தைப் பயிற்சியாகும். இப்பயிற்சி முடிநததும் அவர்களுக்குச் சாரணசசின்னம (Scout s Badge) வழங்கப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் பயன்படத்தக்க ஏதாவதொரு தொழிலைப் பழகி முடிந்தவுடன் கைத்தொழிற் பயிற்சிக்கான சின்னம் வழங்கப்படு கிறது உடல்நலம் பேணுமபொருட்டு உடற் பயிறசியும் அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் தீயணைத்தல், முதலுதவி செய்தல், உயிர்காத்தல் போன்ற பொது நலச் சேவையில் ஈடுபடுவதற்கும் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

சாரணர் பயிற்சியில் முகாமிடுதல் என்பது முக கிய கூறாகும். இதனமூலம தன்னாட்சி, சமூகநலச சேவை செய்தல, கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றில் பயிற்சியும் முகாம் நிருவாகப் பயிற்சியும் கிடைககின றன.

சாரணர் பிரிவுகள்: சாரணர் பல பிரிவினராகப் பிரிக்கப்பட்டுச் செயற்படுகின்றனர். ஆண்டுகளில 7- 12வயதுடையவர் குருளையா (Cubs) என்றும், 11-18 வயதுடையவர் சாரணர் என்றும் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் திரிசாரணா (Rover) என்றும், அழைக கப்படுகின்றனர். பெண்களில் 7-12 வயதுடையவர் புல்புல் (Bulbul) என்றும், 12-18 வயதுடையவர் பெண் சாரணர் (Guides) எனறும் அழைக்கப்படு கின்றனர்.

உறுதிமொழி: பதவியேற்கும விழாவின்போது சாரணரும் குருளையரும் பினவரும உறுதிமொழி களைக் கட்டாயம் எடுத்துக்கொளவர். 'எனனால் இயன்றவரையில கடவுளுக்கும், தருமததிறகும, தாய் நாட்டிறகும் செயய வேணடிய கடமைகளைச செய்வேன. எந்தச் சமயததிலும் பிறருககு உதவி செய்வேன. சாரணா சட்ட திட்டஙகளுககுக கீழ்ப் பணிந்து நடபபேன' எனபது சாரணர் உறுதிமொழி யாகும.

'என்னால கூடுமானவரையில கடவுளுககும், தருமததிறகும், தாய் நாட்டிற்கும செயயவேணடிய கடமைகளைச் செய்வேன்; குருளையா சட்டதிட்டங் களுக்குக் கீழ்ப்பணிநது நடபபேன. நாளதோறும் ஏதாவதொரு நற்செயல் செய்வேன என்பது குரு ளையா உறுதிமொழியாகும்

சாரணர் சட்ட திட்டங்கள்: 1) சாரணருடைய கௌரவத்தின்மீது நம்பிக்கை கொள்ளவேணடும். 2) சாரணர் இந்தியக குடியரசுக்கு உணமையான வராக இருப்பா. 3) கடவுளிடமும் தருமத்தினிடமும பகதியுடன் இருநது, நாட்டிறகும் மக்களுக்கும் சேவை செயவது சாரணர் கடமையாகும். 4) சார ணர் யாவருக்கும் நணபராவர். 5) சாரணர் பணி வுடன் நடநதுகொள்ளுவர். 6) சாரணா விலஙகு களிடத்தும் அன்பு பாராட்டித தோழமையுடன பழகுவர். 7) சாரணர் ஒழுக்கத்துடனும் பிறா உத்த ரவுகளுக்குக் கீழ்ப்பணிநதும நடப்பர். 8) எத்தகைய இன்னல்கள ஏற்பட்டபோதிலும் சாரணர் அவறறை மகிழ்ச்சியுடனும் வீரத்துடனும் எதிர்கொள்ளுவர். 9) சாரணர் சிக்கனமிக்கவர். 10) சாரணர் சிந்தனை,

செயல, வாக்கு முதலியவற்றில் தூய்மையுடைய வர்.

மேற்கூறிய சட்டதிட்டங்களுக்கேற்பச் செயற் படுவது சாரணர் கடமையாகும். மேலும் 'எப்போ தும் தயாராக இரு' (Be Prepared) என்பதைச் சாரணர் தங்களுடைய குறிக்கோளாகவும், உன்னால் இயன்றதைச் செய் (Do Your Best) என்பதைக் குருளையா தங்களுடைய குறிககோள் (Motto) ஆக வும் ஏற்றுச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். பூ.த.

சாரத்தோகா வடஅமெரிக்காவிலுள்ள நியூ யார்க்கு மாநிலத்தில் சிறந்து விளங்குகின்ற ஒரு மாவட்டம் ஆகும். இம்மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 1950-ஆம் ஆணடின் குடிமதிப்புக் கணக் கெடுப்புப்படி 74,869 ஆகும். இதன பரப்பளவு 2116 ச.கி.மீ. ஆகும.

சாரத்தோகா (Saratoga) மாவட்டத்தில் அட்சன ஆற்றங்கரையிலுள்ள 'காரத்தோகா' என்ற நகரின் பெயரையே இம்மாவட்டமும் கொண்டுள்ளது. இன்று சுகுசுலர்வில் என்ற பெயரில் இந்நகரம் பெயர் மாற் றத்தைப் பெற்றுள்ளது. சாரத்தோகா என்ற இந் நகரம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடின பிற்பகுதியில அமெரிககச சுதந்திரப் போர்க்களமாக இருநதது. அங்கு நடைபெற்ற இரண்டு போர்களும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. ஏனெனில, போர்களின் முடிவில் ஆஙகிலப் படைகள அமெரிக்கப் படைகளுக்கு அடி பணிந்தன.

அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போர் வீரர்களுக்கும் இங்கிலாந்துப் படைகளுக்கும் இடையே போர் இரு முறை கி.பி. 1777-இல செப்டம்பர் திங்கள 19-ஆம் நாளிலும், அக்டோபர் திங்கள 7-ஆம் நாளிலும் சாரத்தோகா என்ற இடத்திலேயே நிகழந்தது. முதற் போரில் ஆஙகிலேயா ஓரளவுக்கு மட்டுமே வெற்றி பெற்றனர். இரண்டாம் போரில அவாகளின திட்டமே அவர்களைத் தோல்வியுறச செய்தது. இருபுறத் தாக்குதலை நிகழ்த்தி அமெரிக்கர்களை ஒடுகக வேணடித திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அதனபடி ஆஙகிலப் படைத் தளபதி பர்காயின் தம் படை களுடன் வடக்கே கனடாவிலிருந்து புறப்பட்டுத் தெறகு நோக்கி வரவேண்டுமெனவும், மற்றொரு படைத் தளபதி சர் வில்லியம் அவ் என்பவர் தம் படைகளுடன் தெற்கே நியூயார்க்கிலிருந்து புறப் பட்டு வடக்கு நோக்கிச் செல்லவேணடும் எனவும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இரண்டு படைகளும் இரு புறங்களிலும் அமெரிக்கர்களை அழித்துக்கொண்டே அட்சன் நதிக்கரையில் சந்திக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தில் செயறபட்டன. ஆனால் சர் வில்லியம் அவ் எனபவர் தெற்கில பிலடல்பியாவைக் கைப் பற்ற மிகுந்த காலத்தை எடுத்துக் கொண்டமை யால், வடக்கேயிருந்து வருகிற பர்காயினின் படை களைத் தக்க நேரத்தில் சந்திக்க இயலவில்லை.

எனவே வடக்கேயிருந்து வந்த பர்காயின், சாரத்தோகாவை அடைந்தபோது தனிமையிலே போரிட்டு, அமெரிக்கப் படைகளிடம் கி.பி. 1777-இல் அக்டோபர் திங்கள் 17-ஆம் நாளில் படுதோல்வி அடைந்து முழுக்கப் பணிந்துவிட்டார். தளபதி பர் காயின் ஓர் உடன்படிக்கையிலும் கையொப்பமிட்டு விட்டார். அதன்படி, எதிர்காலத்தில் அமெரிக்கர் களை எதிர்த்துப் பர்காயின் போரிடக் கூடாது என வும், தம்வசமுள்ள 5791 போர் வீரர்களையும், 42 துப்பாக்கிகளையும் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

சாரத்தோகாவில் நிகழ்ந்த இப்போர்களே அமெரிக்க மக்களின் சுதந்திர தாகத்தைத் தணித் தன; ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தையும் அகற்றின; அமெரிக்கச் சுதந்திர நாடுகளும் தோன்றின; வல்லர சான பிரான்சு நாடும் அமெரிக்க நாடுகளைச் சுதந் திர நாடுகளாக ஏற்றுக் கொண்டது. தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு இராணுவ உதவி களையும் செய்வதாகப் பிரான்சு நாடு வெளிப்படை யாக அறிவித்தது. பொன்.சு.

சாரதாமணிதேவி: இராமகிருட்டிண பரம அம்சர் தமது வாழ்க்கையில் இல்லறத்தையும் துற வறத்தையும் ஒன்று என்றும், ஞானிகளுக்கு இரண டிற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றும் வாழ்ந்து காட்டி யிருக்கிறார். அவருடைய வாழ்ககைத் துணைவியார் தான சாரதாமணிதேவி. இவர் கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியாக இருந்தமையால், இராமகிருட்டிணர் தம் குறிக்கோளை எளிதில் நிறைவேற்றினார். சாரதாமணிதேவி ஒத்துழைக்காவிட்டால், அவ ருடைய பக்தியும் ஞானமும் சீர் குலைந்து போயிருக் கும் என்று இராமகிருட்டிணர் கூறியிருக்கிறார். ஒரு பெண் எவ்வாறு ஆன்மிக ஞானத்தையும் அருளினை யும் உலகுக்கு வழங்கி, எவ்வாறு மேன்மையடைய லாம் என்பதற்குச்சாரதாமணிதேவி ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினார்.

சாரதாமணிதேவி கி.பி. 1853-ஆம் ஆண்டு திசம் பர் மாதம் பாங்கூரா மாவட்டத்தில் செயராம்பாடி கிராமத்தில் பிறந்தார். ஐந்தாம் வயதில் இவரை இராமகிருட்டிணருக்குத் திருமணம் செய்வித்தார் கள. இந்தத் திருமணம் பெயரளவில் தான் நடந் தது. இராமகிருட்டிணர் மீண்டும் தட்சிணேசுவர கோயிலுக்குச சென்று அங்கே பல்லாண்டுகளாகத் தவத்தில் கழித்தார். சாரதாமணிதேவி மிகவும் அமைதியுடன் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வநதார். பிறகு

சாரதாமணிதேவி

சாரதாமணி தேவிக்குப் பதினான்கு வயதான போது, திரு இராமகிருட்டிணர் அந்தக் கிராமத்திற்கு வந்தார். சாரதாமணி தேவியைத் தம் அருகில் வரக் கூறினார். தம்மை ஆட்கொண்டவரை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அன்னையாருக்குக் கிடைத்தது. அவர் முக்தியடைவதற்குரிய சில வழிகளை அன்னையாருக்குப் போதித்தார். அன்னையாரின் கபடமில்லாத உள்ளத்தில் அவை நன்றாகப் படிந்தன. மீண்டும் தம்பதிகள் தனித்தனியே வாழ்ந்து வந்தனர்.

சாரதாமணி தேவிக்குப் பத்தொன்பது வயதான பொழுது, இராமகிருட்டிணருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்ற வதந்தி பரவியது. உடனே அன்னையார், அவர் பக்கத்திலே இருந்து பணிவிடை செய்வதே கருமம் என எண்ணினார். இராமகிருட்டிணர் இறைவன் பால் அளவுகடந்த அன்புடையவராக இருந்ததை மக்கள் பைத்தியம் என்று கருதினர். சாரதாமணி தேவி அவருடைய முதல் மாணவரானார். அவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கணவனுடனிருந்து சிறந்த முறையில் பயிற்சிகள் பெற்றார். குருதேவர் பூதவுடலை நீத்தபிறகு அருள்விருந்தை உலகிற்கு அன்னையார் வழங்கினார். இராமகிருட்டிணரின் மறைவிற்குப் பிறகு, உலகத்தைத் துறந்து சந்நியாசியான அவருடைய சீடர்கள் ஓரிடத்தில் ஒரு சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். பிறகு தங்க இடமில்லாமல் ஒருவர் பின் ஒருவராக அங்கிருந்து நாடு முழுவதும் சுற்றி அலையத் தொடங்கினார்கள். இதனைப் பார்த்த அன்னையார் மனம் துடித்தது. உடனே அன்னை 'பகவானே, உனக்காக ஊர், உலகம், உற்றார் அனைவரையும் துறந்த என் குழந்தைகள் ஒரு பிடி சோற்றுக்காக வீடு வீடாக அலைவதைக் காண என் மனம் தாங்கவேயில்லை. எனவே, யார் உன் பொருட்டு உலகத்தைத் துறக்கிறார்களோ அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் துன்பப்படும் நிலை ஏற்படக்கூடாது. உலகத் துன்பத்தைத் தாங்க முடியாது வெந்து துடிக்கும் இல்லறத்தவர்கள் அவர்களிடம் வந்து உன் உபதேசங்களைக் கேட்பதன் மூலம் அமைதி பெற வேண்டும்' என்று இராமகிருட்டிணரை நோக்கி வணங்கினார். அன்னையின் இந்த உள்ளமுருக்கும் வணக்கம், இராமகிருட்டிண இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கு எப்படி அவர் காரணமாகயிருந்தார் என்பதனையும், உலகத் துன்பத்தால் வருந்தும் மக்களிடம் எவ்வாறு கருணை கொண்டிருந்தார் என்பதனையும் காட்டுகிறது. அன்னை அவர் இறந்த பிறகு, முப்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் இராமகிருட்டிணரின் குறிக்கோளை உலகில் நிலை நாட்ட அல்லும் பகலும் பாடுபட்டார். அன்னை 'சங்க சனனி' அதாவது இராமகிருட்டிணரின் தாய் என்று சுவாமி விவேகானந்தரால் பாராட்டப் பெற்றார்.

அவர் உலகிறகுக் கொடுத்த கடைசிச் செய்தி என்னவெனில், 'உனக்கு அமைதி வேண்டுமென்றால், மற்றவர்களின் குற்றங்களைப் பார்க்காதே. அதற்குப் பதில் உன்னிடம் இருக்கும் குற்றங்களையே பார்! இந்த உலகம் முழுவதையுமே உன்னுடைய சொந்தமாக்கிக் கொள்ளக் கற்றுக் கொள்! மகனே! இந்த உலகில் யாரும் அந்நியர் இல்லை. இந்த உலகம் முழுவதும் உன் சொந்தம்தான்'.

அன்னை 1920-ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். கே.சே.

துணை நூல்:

Swami Gambhirananda; Holy Mother Sri Sarada Devi, Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras, 1977.

சாரநாத்து வடஇந்தியாவில் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் காசிக்கு வடக்கே 7 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள தொல்லியல் சிறப்புப் பெற்ற ஊர்.

புத்தர், கயாவிலுள்ள போதி மரத்தடியில் ஞானம் பெற்றபின் சாரநாத்திற்கு வந்து கி.மு. 588-இல் தம் பழைய நண்பர்கள் ஐவருக்குத் தாம் பெற்ற ஞானத்தின் தன்மையைப் போதித்தார். இங்ஙனம் புத்தர் தமது முதல் உபதேசத்தைச் சாரநாத்தில் நிகழ்த்தியதால் இவ்விடம் பௌத்தர்களின் உயர்ந்த புனித தலமாகக் கருதப்படுகிறது. புத்தர் முதலுபதேசமான தர்மசக்கரப் பிரவர்த்தனத்தைச் செய்த பகுதி 'மிரிகதவ' (மான் தோட்டம்) என்றும் இசிபதன்' அல்லது 'இரிசிபதன்' என்றும் பௌத்த 'நூல்களில் குறிக்கப்படுகிறது. சாரநாத்து என்னும் பெயர் சாரங்கநாதர் என்ற பெயரிலிருந்து குறுகி

புத்தர் சிற்பம்-சாரநாத்து

வந்த பெயராகும். இதற்கு 'மான்களின் கடவுள்' என்று பொருள். சாரங்கநாதர் என்னும் சிவன் கோயில் ஒன்றும் இவ்வூரின் அருகில் உள்ளது.

பௌத்த சமயத்திற்குப் பேராதரவு அளித்த அசோகப் பேரரசர் (கி.மு. 273-233) இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் புத்தரின் நினைவுச் சின்னமாக அரைக்கோளவடிவத் தூபிகளைக் கட்டினார். இவற்றுள் சாஞ்சி, சாரநாத்து ஆகிய இடங்கள் மிக முக்கியமானவை. சாரநாத்தில் இம்மன்னர் பல தூபிகளையும், சாசனத் தூண் ஒன்றையும் நிறுவினார்.

சாசனத்தூண்: அசோகர் பல இடங்களில் ஒரே கல்லினாலான தூண்களை நிறுவினார். 30 தூண்களை அசோகர் நிறுவினாரெனக் கருதப்படுகிறது. அவற்றுள் இன்று 10 மட்டுமே காணப்படுகின்றன; அவற்றுள்ளும் பல சிதைந்துள்ளன. பெரும்பாலும் இத்தூண்கள் தூபிகளுக்கருகிலேயே நிறுவப்பட்டன. இவற்றின் அழகு, இத்தூண்களின் உச்சியில் அணிகலனாக அமைக்கப்படும் போதிகையில் தான் உள்ளது. இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள இத்தகைய போதிகைகளுள் சாரநாத்துத் தூணின உச்சியிலமைந்த சிங்கப் போதிகையே அழகும் கம்பீரமும் மிக்கது என்பர். இப்போது இந்தச் சிங்கபோதிகை சாரநாத்து அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நான்கு திசைகளை நோக்கி அமர்ந்த நான்கு சிங்கங்களின் உருவங்கள் அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவே இன்று இந்தியக் குடியரசின் சின்னமாக உள்ளது. 21 மீட்டர் உயரமுடைய ஒரே கல்லிலாலான இத்தூணில் அசோகனது சாசனக் கல்வெட்டு ஒன்றுள்ளது; அது பௌத்த துறவிகள் தமக்குள் கருத்துவேற்றுமை கொண்டு புத்த சங்கத்தில் பிளவு ஏற்படுத்தக்கூடாது என எச்சரிக்கிறது.

சாரநாத்துத் தூணின் உசசியில் உள்ள சிங்கங்களை

சாரநாத்து கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாணடு முதல் பல நூற்றாண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பொலிவுடனும பெருமையுடனும் இருந்தது எனத் தெரிகிறது. இந்தியாவுக்கு கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த சீன யாத்திரிகரான பாகியானும், கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில வந்த யுவான் சுவாங்கும், இநநகரின் அழகினைப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர். இவறறுள் யுவான் சுவாங்கின குறிப்பு மிக விரிவானது. அதில் அவர் இங்கிருந்த

உழவன் சிற்பம்-சாரநாத்து

பெரிய புத்தவிகாரம், அதிலிருநத புத்தரின வெண் கலச் சிலை, அசோகர் நிறுவிய கறறூண், தூபிகளா பல கட்டடங்களா ஆகியவைகளைப பற்றி விவரிக்கின் றார்.

பிற்காலத்தில் பழைய கட்டடங்கள் புதுப்பிக்கப் பட்டதுடன், பல புதிய தூபிகளும் விகாரகளும் கட்டப்பட்டன என அறியக்கிடக்கிறது. கன்னோசியை ஆண்ட ககத்துவலமன்னன கோவிந்த சந்திரன் (கி.பி. 1114-1555 என்பானின் மனைவியருள் ஒருத்தியான குமாரதேவி என்பாள் பௌத்த சமயத்தினள். இவள சாரநாத்தில் தருமசக்கர விகாரத்தைக் கட்டினாள. இதனையடுத்து ஏற்பட்ட முசுலீம் படையெடுப்பால் வட இந்தியப் பௌத்த சின்னங்கள் பலவும் அழிந் தன. குறிப்பாக, முகம்மது கோரியின் (கி பி. 1192-1206) படைகளசாரநாத்துக் கட்டடங்களைச சூறை யாடின.

அலெக்சாந்தர் கனனிங்காம் கி.பி. 1851-இல் இங்கிருந்து பல தொன்மையான சின்னங்களைக் கண்டெடுத்தார். தளபதி கிட்டோயி (Major Kittoe) என்பவர் கி.பி. 1851-இல் மேலும் பல தொன்மைச் சின்னஙகளை அகழ்ந்தெடுத்தார். இந்தியத் தொல் பொருள் பரப்பாய்வுத் துறையினர் இருபதாம் நூற் றாண்டின் தொடக்கத்தில் சாரநாத்தில் சர் சான மார்சல் தலைமையில் மண்மேடிட்ட இடங்களைத தோண்டிப் புதைந்து அழிந்த கட்டடங்களை யும், சிற்பங்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து உலகறியச் செய்தனர். இங்ஙனம் வெளிக்கொணரப்பட்ட கட்ட டங்களுள் சௌகந்தி, தமேக்கு, தர்மராசிக தூபி கள், மேற்கூறிய அசோகத்தூண, மூலகந்தகுடி என னும் தூபி ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிரபுவின் சிற்பம் சாரநாத்து

சௌகந்தி தூபி: புத்தர்பிரான் ஞானம் பெற்ற பின் தம் பழைய நண்பர்கள் ஐவரைச் சந்திதது அறி வுரை வழங்கி, அவர்களைத் தம சீடர்களாக்கிக் கொணடார். புத்தர் ஐவரைச் சந்தித்த இடம் புனித மாகக் கருதப்படுகிறது அவவிடத்தில், அப்புனித சந்திப்பைப் போற்றுதற் பொருட்டு இந்தச் சௌகநதி என்னும் தூபி கட்டப்பட்டது. இது குப்தர் காலத் தில் கட்டப்பட்டது என்பர். இத்தூபியின் மீது எண கோண வடிவமான கோபுரம் போன்ற அமைப்பினை கி.பி. 1588-இல் பேரரசர் அக்பா (கி.பி. 1556-1605) கட்டினார். தம் தநதையான உமாயூன் இவ்விடத் திற்கு வந்து சென்றதன் நினைவாகவே அக்பர் இதனைக் கட்டினார்.

தமேக்குத் தூபி: சௌகந்தி தூபிக்கு வடக்கே சுமார் 3/4 கி.மீ. தொலைவில் ‘மான் தோட்டம்’ இருந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தாம் சந்தித்த பழைய நண்பர்களா ஐவருக்கு இவ்விடத்திலதான புத்தர் முதன் முதலாகப் புத்த தருமத்தைப் போதித் தாராம். எனவே, சௌகந்தி தூபி எனபது சந்திதத இடத்தைக் குறிப்பதாகவும், தமேக்குத் தூபி போதித்த இடத்தைக் குறிப்பதாகவும் கூறுவர். இதன் விட்டம் 28 மீ.; உயரம் 40 மீ. இது ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அடுக்கப்பட்ட இரண்டு உருளைகளா போன்ற அமைப்பை உடையது; அசோகரால் கட்டப்

தமேக்குத் தூபி

பட்டுக குப்தர்கள் காலத்தில் (கி பி. 350) செங்கற களைக் கொணடு விரிவாக்கப்பட்டது. பிறகாலத்தி லும் பனமுறை இது விரிவுபடுத்தப்பட்டுக் கற்பலகை களால் வேயப்பட்டது. இப்போது இதன் மேற்பகுதி பெரிதும் சிதைந்துபோய் விட்டது. உருளை வடிவக் கீழ்ப் பகுதியைச் சுற்றி வெளியே நீட்டிக்கொண டிருக்கும் எட்டு மாடங்கள் (அல்லது கோட்டங்கள்) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால இதன் மொத்த உருவமும் இந்து கோயிலின் 'சிகர' அமைப்பைப் போன்று அமைவதாகப் பெர்சி பிரௌன (Percy Brown) எனற மேனாட்டாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய ஒவ்வொரு மாடத்திலும், சிறு ஆசனத தின்மீது அமர்நத நிலையில் புத்தரின சிலை அமைக கப்பட்டுளளது. ஒவ்வொரு சிலையும் வெவவேறு வகையான முததிரைகளைக காட்டுவதாக அமைக் கப்பட்டது. இங்ஙனம் பௌததத்தின எட்டு முக்கிய முததிரைகளும் இஙகுக் காட்டப்பட்டுளளன.

தர்மராசிகத்தூபி: இதுவும் அசோகரால் கட்டப் பட்டுப் பிற்காலத்தில் பனமுறை விரிவாக்கப்பட்டது. காசியில் திவானாக இருந்த சகத்சிங்கு என்பவர் கி பி. 1794-இல் இதனைப் பெயர்த்துப் பெருமளவு செங்கற்களைக் காசியில் கடைகள் கட்டுவதறகாக

புத்தர் சாரநாத்து

எடுத்துச் சென்றமையால் இதனைச் சகத்சிங்கு தூபி எனறும் கூறுவர்.

மூலகந்தகுடி: தர்மராசிகத் தூபியிலிருந்து ஏறக் குறைய 18 மீ. தொலைவில் மூலகந்தகுடி என்னும் தூபி பெரிதும் சிதைந்த நிலையில் உள்ளது இதுவும் அசோகர் கட்டியதே. இதனை மையமாய்க் கொணடு இதனைச் சுற்றிப் பல தூபிகளும், விகாரங்களும் கட்டப்பட்டன. எனவே, சாரநாத்தில் இந்தத் தூபி ஒரு காலத்தில மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்பட் டது எனத் தெரிகிறது. இன்று இவையாவும் சிதைந் துளளன. இந்தத் தூபியை யுவான்சுவாஙகு புகழ்ந்து

எழுதியுள்ளார். மேலே கூறப்பட்ட அசோகரின் சாசனத்தூண், மூலகந்தகுடித் தூபியின் அருகில்தான் நடப்பட்டிருந்தது.

அண்மையில் மகாபோதிசங்கம் என்னும் பன்னாட்டுப் பௌத்தமத அமைப்பினாலும் சாரநாத்தில் ஒரு விகாரம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் 'மூல கந்தகுடி' என்றே பெயர் சூட்டப்பட்டுளளது. இது அழகு மிக்கது. இதன் தரை சலவைக்கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சுவர்களில் புத்தரின் வாழ்க்கையில் நடந்த அருங்காட்சிகள் அழகுற வண்ண ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தீட்டியவர் புகழ்மிக்க சப்பானிய ஓவியராவார்.

பௌத்தர்களேயன்றிச் சமணர்களும் சாரநாத்தைத் தங்களின் புனித தலமாகக் கொண்டாடுகின றனர். ஏனெனில சமணாகளின் 24 தீர்த்தங்கரர்களுள பதினொன்றாம் தீர்த்தஙகரரான சிரேயசு எனபவர் பரிநிருவாணம் (இறந்த) அடைந்த இடம் இதுவே என்பது அவர்களது கொளகை. தமேக்குத் தூபிக்கு அருகில் இத்தீர்த்தங்கரருககு ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டுளளது (காண்டாமிருகம் இவரது இலச்சினையாகும்).

அண்மையில் இந்தியத் தொல்பொருள் பரப்பாய்வுத் துறையினர், சாரநாத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஓர் அருங்காட்சியகத்தை இங்கு நிறுவியுள்ளனர். இதில் புத்தரின் சிலைகள் பலவும், சுட்ட மண்சிலைகளும் கல்வெட்டுகளும் மட்சிலைகளும் மட்பாணடங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. சாரநாத்தில் அகழ்நத போது சிதைந்த நிலையில் பல இந்து தெய்வச்சிலைகளும் கிடைத்தன. அவையும் இக்காட்சியகத்தில இடம் பெறறுள்ளன. மேலும் இஙகுக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சினனஙகள் பல தில்லி அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுளளன. சாரநாத்து பௌத்த, சமண, இந்து போன்ற பல்வேறு சமயங்களின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்து சிறப்புற்றிருந்தது. இரா.வே.

துணை நூல்:

Sivaramamurti, C., The Art of India, India Book House, Bombay, 1977.

சாரவர்: அந்தமான் தீவுகளில் வாழும நான்கு முதுபழங்குடிகளுள சாரவர்களும் (Jarawas) ஒரு குடியினர். இவர்கள அநதமான் தீவுகளில் தெற்கு அந்தமான் பகுதியிலும், நடு அந்தமான் பகுதியிலும வாழ்ந்து வருகிறார்கள். கோல்புரூக்கு (Colebrook) என்னும் ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1790-இல் முதன்முதலில் சாரவர்களுடன் தொடாபு கொண்டார். பிறகு வந்த ஆங்கிலேயர்கள் பெரிய அநதமானியர்களின் (Great Andamanese) துணையோடு சாரவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முயன்றனர். ஆனால் இந்த முயற்சியின் மூலம் சாரவர்களின் வெறுப்பையும் கோபத்தையும் மட்டுமே அவர்களால் பெறமுடிந்தது. வெளியாருடன் எளிதில் பழகாத குணமுடையவாகளாய் இருப்பதால், இவர்களை அணுகும் எவரையும் இவர்கள் தாக்கத் தயங்குவதில்லை.

போர்ட்மன் (M.V. Portman) என்பவர் சாரவாகளின் தோற்றம் பற்றிச் சில செய்திகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இவர் கருத்து, இத்தீவில் வாழும ஓங்கி (Onge) பழங்குடியினரும் சாரவரும் (Jarawas) 'எரிம்டகா' (Eremtaga) என்ற காட்டுவாசிகளையும் 'ஆரியோட்டா' (Aryoto) என்ற கடலோர மககளையும் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் நாளடைவில எரிம்டகா என்கின்ற சாரவர்கள் தெற்கு அந்தமான பகுதிகளுக்கும்,ஆரியோட்டா என்கின்ற ஓங்கி இனத்தவர் சிறிய அந்தமான பகுதிகளுக்கும இடம் பெயர்ந்தனர் என்பதேயாகும.

சாரவர்கள தோற்றமும், உடலமைப்பும் ஓஙகி பழங்குடியினரையும் இத்தீவில வாழும் மற்றொரு பழங்குடியினரான செணடினலியர் (Sentenelese) பழங்குடியினரையும் ஒத்திருக்கின்றனா. ஆனால் இவர்கள் பேசும் மொழி வேறுபடுகிறது சாரவர்களின் சராசரி உயரம் 5 அடி 1 அங்குலம், இவர்களின் நிறம், உடலமைப்பு, மயிரின் தன்மை, மூக்கமைப்பு, உதட்டின் தடிப்பு அனைத்தும் ஓஙகி பழங்குடியினரை ஒத்துள்ளதால் ஒருசில மானிடவியலாா இந்த இரண்டு இனத்தவாகளும் நீக்ரிட்டோ (Negrito) இனத்தவரே என்று குறிப்பிடுவர்.

சாரவர்களின் மக்கள்தொகை குறித்து ஆங்கிலேயர் காலம் முதல் இனறு வரை சரியான கணக்கு இல்லாமல் உளளது. ஒவ்வொரு பத்தாண்டிற்கு ஒரு முறை எடுக்கப்படும் குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பின படி 1901-ஆம் ஆண்டில் 585 எனவும, 1911-ஆம் ஆணடில் 231 எனவும், 1921-ஆம் ஆணடில் 114 எனவும், 1931-இல் 70 எனவும், 1951-ஆம் ஆணடில் 50 என்றும், 1961-இல் 500 எனவும், 1971-இல 150 எனவும், 1981-இல் 150 எனவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறியவை ஊகமானாலும் சாரவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துகொணடே வருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

பல காலமாக சாரவ ஆணகள் ஆடைகளிலவாமல் நிருவாணமாகவே வாழ்நதனர் என்றாலும் இப்போது இவர்கள இடுப்புப் பகுதிக்குச் சற்று மேலே ஒருவகையான மரப்பட்டையை அணிந்துகொளகின்றனர். பெண்கள் மர நாரினால் செய்யப்பட்ட ஒரு திண்டையும், ஒருவகையான இலையையும் அணிந்து

கொண்டு அரை நிருவாணமாாக காணப்படுகின்ற னர் அண்மைக் காலங்களில் அரசாங்கததால் கொடுக்கப்படும் உடைகள் சாரவர்களால் அணிநது கொளளப்படுகின்றனவா என்பது ஒரு கேள்வியாகவே உள்ளது.

பருவக் காலங்களுக்கேற்றவாறு சாரவாகள நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொளகின்றனர். இவா களும் ஓங்கி பழங்குடியினர் போன்றே சமுதாயக் கூடாரங்களை இன்றும் அமைத்து வாழகின்றனா. சாரவர்களின் சமுதாயக் கூடாரம் அமைப்பில் ஓங்கி பழங்குடியினரது போன்று அமைந்திருந்தாலும் சில வேற்றுமைகள காணப்படுகின்றன. சாரவர்கள் தரை யின்மீதே தங்கள் படுக்கைகளை அமைத்துக்கொண்டு உறங்குவர். ஆனால் ஓங்கி பழஙகுடிகள் தரைக்கு உயரே மரத்தினால் கட்டப்பட்ட பரணமீது உறஙகு கின்றனர். சாரவர் சமுதாயக் கூடார அமைப்பு ஒரு புறமண அமைப்பிற்கு உட்பட்டதாக இருககககூடும எனறு பலர் கருதுகினறனா

சாரவர்கள் தஙகளுக்கு வேண்டிய பொருள களைத தாஙகளே செய்து பயன்படுத்துகின்றனர் இக்கால முறையில் படகு செய்யத் தெரியாது என்றா லும மரத்துணடுகள அல்லது பெரிய மூஙகில துணடு களைக் கொணடு மரத்தோணி செய்து பயன்படுத்து கின்றனா. கூடை முடைதல இவர்களுககுத் தெரியாது அம்பு, வில் போன்றவைகளைத் தாஙகளே செய்து கொளகினறனர். கைத்தொழில பொருளகள் மிகக் குறைவே. தீயில் சுடாத மணபாணடம் சாரவர் பகுதியில் இருந்ததாகச் சர்க்கார் (S.S.Sarkar) குறிப பிடுகிறார்

சாரவர்கள பொருளாதாரம காடு, கடல ஆகிய வறறைச் சார்நதது. காடுகளில கிடைக்கும பழம், கிழங்கு வகைகள, பன்றி, கடலில கிடைக்கும் மீனகள, ஆமைகள் முதலானவையே சாரவர்களின முதனமை யான உணவு. சாரவர் வாழும் பகுதியில மான் வகைகள மிகுதியாகக் காணப்பட்டாலும அவர்கள அதை உணபதில்லை. அணமைக் காலங்களில அந்தமான் நிருவாகம், மாதம் ஒருமுறை சார வாகள பகுதிக்குச் செனறு சமைத்த உணவுப் பொட்டலஙகள, தேங்காயகள், சிவப்புநிறத் துணிகள, இரும்புத் துண்டுகள், கத்தி முதலானவற்றை இலவச மாகக் கொடுக்கிறது. இந்த உணவுப் பொட்டலங களைக் சாரவர்கள் நேரடியாகவோ கடற்கரையிலோ எறிந்துவிடுகிறார்கள். அநதமான் நிருவாகத்தினரால கொடுக்கப்படும் பொருள்களைச் சாரவர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஏற்றுக்கொள்ள முற்பட்டுளளனர். ஆனால மற்றப் பகுதியினர் வெளி உலகுடன் தொடர்புகொள்ளப் பயப்படுகின்றனர் இப்பொருள களை ஏற்றுக்கொளளச் செயயும முயறசி இன்னும் நடைமுறையில் உள்ளது டி.வெ.

சாரிபுத்திரர். இவர் புத்த மதததை நிறுவிய சித்தார்த்தர் என்ற கௌதமபுத்தரின் சீடர். கௌத மருக்குப் பல சீடர்கள் இருந்தனர். அவர்களுள குறிப் பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய மொகலானர், மகாகாசிபர், உபாலி ஆருந்தர், அனுருத்தர், காத்யாயனர் முதலா னோரில் சாரிபுத்திரர் தலை சிறந்தவராகக கருதப் படுகிறார். புத்தரின் புதிய சமயக் கோட்பாடுகளால் ஈர்க்கப்படுவதற்கு முன்னமே சாரிபுத்திரர். சிறந்த அறிஞராகத் திகழந்தார். புத்தர் பிராமணீய மதக் கோட்பாடுகள, நடைமுறைகள, மூடப்பழககங்கள, சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களுககு எதிராகத் தமது புதிய சமயத்தை அன்பின் அடிப்படையில் நிறுவ முயன்றார். பிராமணீய மதத்தைச் சார்ந்த சாரிபுத் திரர் கல்வி கேளவிகளிலும, மத அறிவிலும் மேம்பட்டு விளங்கினார். புத்தரின புதிய கொளகைகள அறி விக்கப்பட்டவுடனேயே சாரிபுத்திரர் அவை பற்றிய தெளிவான சிந்தனை பெறுவதற்காகக் கௌதமரின் உபதேசங்களைக கவனித்துக் கேட்கலானார். ஏற கனவே வேதமதமான பிராமணீய மதத்திலிருநது தாம் அறிந்திருந்த செய்திகள புத்தரின் போதனை களைப் புரிநது கொளள உதவின. பழைய சடங்கு மூடநம்பிக்கைகளில் மாறுபட்ட கருததைக கொணடி ருந்த சாரி புத்திரர் பேரறிவுபடைத்த சித்தார்த்தரின கொளகைகளினால கவரப்பட்டார்

சாரிபுததிரா போன்ற சிறந்த அறிஞாகள புதத ரின சீடராக வாய்க்கப் பெற்றது நாளடைவில் அம் மதம் தத்துவ அடிப்படையில் மேமபாடு அடை வதறகுப் பேருதவியாக இருந்தது. மக்களின் பேசசு மொழியான பாலியிலேயே சித்தார்ததர் தம கருதது களைக கூறினார். புதத சமய வேதஙகளுககுத் திரி பிடகம் எனறு பெயர். பாலி மொழியில் அது திரிபிட கம் எனறு சொல்லப்படுகிறது. அவை சூததிரபிடகம விநயபிடகம், அபிதமமபிடகம் என்று பகுக்கப்பட டுள்ளன. இவற்றை மூனறு கூடைகள எனறும், மூன்று தொகுபபுகள என்றும் கூறுவா. இதில் மூனறா வதான அபிதமமபிடகம் ஏழு பிரிவுகளைக கொண் டது. இத்ததுவத்தில் தலைசிறநத அறிஞராக சாரிபுததிரர் விளங்கினார். இவ்வபிதம்மபிடகததை ஓதிய புத்தபிட்சுககள் அபிதம்மிகர்கள எனறு அழைக்கப்பட்டனர். சாரிபுத்திரரைத தலைவராகக் கொணட புத்தசமய ஆண் துறவிகளும பெண துறவி களும் அவா விளக்கிய முறையிலேயே அபிதம்மபிட கத்தை ஓதி வந்தனர். அறிவார்ந்த இப்புத்தசமயத துறவி தமக்கு வழிகாட்டிய சித்தாரததர் இறப்பதறகு முனனரே இறநதுவிட்டார் இததுறவி உயிரோடு இருந்த காலததில் தம அறிவாறறலால் ததது[illegible]

பேரறிஞராக இருந்ததோடு புத்தசமய விதிகளடங்கிய அமைப்பினையும் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். நா.அ.

துணை நூல்:

Kosambi, D.D., The Culture and Civilization of Ancient India in Historical Outline, Vikas Publishing House P.Ltd., Delhi, 1972.

சாரிமா: ஐரோப்பாவில் பால்டிக்குக் கடலில் உள்ள ஒரு தீவு இது அக்கடலின் கிழக்கில் இரீகா (Riga) வளைகுடாவின் தொடக்கத்தில் உள்ளது. இதற்குக் கிழக்கே எசுட்டோனியா இருக்கிறது. இந்தத் தாழ்நிலவெளி சாரெ (Saare) மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாகும். சாரிமாவில் (Sarima) மீன்பிடித்தலும், வேளாண்மையும் நடைபெறுகின்றன. தெ.பா.

சாரியா பீகார் மாநிலத்தில் தான்பாது மாவட்டத்தில் உள்ள நகரம். சாரியா (Jharia) நிலக்கரிச் சுரங்கம் உள்ள நகரமாகும். இது செர்ரியா (Jherria) என்றும் கூறப்படுகிறது. தாமோதர் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ள இந்நகரத்தில் நிலக்கரி வயல்கள் 280 ச.கி.மீ. பரவியுள்ளன. இந்தியாவில் கிடைக்கிற நிலக்கரியில் பெரும்பகுதி இங்குத்தான் கிடைக்கிறது. இப்பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ள இராணிகஞ்சு (Raniganj) நகரமும் நிலக்கரிச் சுரங்கத்திற்குப் புகழ்பெற்றது. சாரியா நகரின் மக்கள் தொகை 57496 (1981). சு இரா.

சால்பர்டு: இங்கிலாந்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள தொழில் நகரம். இர்வெல் (Irwell) ஆறு இப்பகுதியை வளப்படுத்துகிறது. இலண்டன் மாநகருக்கும் சால்பர்டுக்குமிடையே (Salford) உள்ள தொலைவு சுமார் 300 கி.மீ. இங்கு நடைபெறும் தொழில்களில் இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி, இயந்திர மின்சார சாமான்கள் செய்தல், காகிதம் செய்தல் இரப்பர்தொழில், அச்சுத் தொழில், நெசவு, சாயத் தொழில் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 245,000 (1983). தெ.பா.

சால்பாய் உடன்படிக்கை: இந்திய வரலாற்றில் ஆங்கிலேயர் - மராத்தியர் உறவில் முதன்மை பெறும் உடன்படிக்கைகளில் சால்பாய் (Salbai) உடன்படிக்கையும் ஒன்றாகும் இது, கி.பி. 1782-ஆம் ஆண்டு கையொப்பமிடப்பட்டது.

மராத்திய பேசுவா (Peshwa) நாராயண ராவ் என்பவர் இறக்கும்போது, அவருடைய மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். அவர் இறந்தபின் பிறந்த மாதவ ராவ் நாராயணராவ, பேசுவாவாக நியமனம் பெற்றார். அரசோச்சும் பருவம் எய்தவில்லையாதலால் ஆட்சிப் பொறுப்பை மேற்கொள்ள, நானாபட்னாவிசு என்பவர் தலைமையின்கீழ் ஒரு நிருவாகக் குழு அமைக்கப் பெற்றது. பேசுவா பதவிக்குப் போட்டியிட்ட இரகுநாதராவ் அல்லது இரகோபா என்பவர், பதவியைக் கைப்பற்ற முயன்று தோல்வியுற்றதால், ஆங்கிலேயரின் துணையை நாடிப் பம்பாயிலிருந்த ஆங்கிலேய அரசுடன் சூரத்து என்னுமிடத்தில் ஓர் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டார். அதன்படி இரகோபாவிற்குப் பேசுவாப் பதவி கிடைக்க ஆங்கிலேயர் உதவுவதாகவும், கைம்மாறாகச் சால்செட்டு, பாசீன் ஆகிய இரு பகுதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதாகவும் உறுதி செய்யப்பட்டது. ஆனால், பம்பாயின் ஆங்கிலேயப் படை பேசுவா மாதவராவின் படையினால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போது கல்கத்தாவிலிருந்த தலைமை ஆளுநர் வாரன் ஏசுடிங்சு (Warren Hastings) ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்பட்ட இழிவினைத் துடைக்கக் கருதி, கோட்டர் என்பார் தலைமையின் கீழ்ப்பெரும் படை ஒன்றை அனுப்ப முடிவு செய்தார். இப்பெரும் படையெடுப்பை எதிர்க்க, மராட்டியத் தலைவர் முக்கூட்டு உடன்படிக்கை ஒன்றை மேற்கொண்டார். அம்முக்கூட்டில் ஐதராபாது நிசாம், நாகபுரி பான்சுலே, மைசூர் ஐதர் அலி ஆகியோர் இணைந்தனர். இதைக் கண்ட வாரன் ஏசுடிங்சு, மராத்தியக் கூட்டுறவினைப் பிளப்பதற்கு அரசியல் சூழ்ச்சியை மேற்கொண்டு அக்கூட்டுறவில் சேர்ந்த நாகபுரி அரசருக்குக் கையூட்டு வழங்கியும், ஐதராபாது நிசாமை நடுநிலைமை வகிக்கச் செய்தும், சிந்தியா என்ற மராட்டியத் தலைவரைத் தனபக்கம் இழுத்துக் கொண்டும் நிலைமையைச் சமாளிக்க உறுதியுடன் நின்றார். இறுதியில் கி.பி. 1782-இல் சால்பாய் என்னுமிடத்தில் சிந்தியாவுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையே சால்பாய் உடன்படிக்கை எனப்பெறும்.

இதன்படி (அ) அண்மையில் மராட்டியரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றியிருந்த நிலப்பகுதிகளை அவர்களுக்குத் திருப்பி அளிப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. (ஆ) இரகுநாதாவிற்கு ஆங்கிலேயர் உதவுவதில்லை என்று உறுதி கூறினர் (இ) இரகோபாவிற்கு மாதம் 25,000 உரூபாயினை உதவித் தொகையாகப் பேசுவா அளித்திட வேண்டும். (ஈ) போருக்கு முன்னர் கெயிக்வாடு என்ற பரோடாத் தலைவர் கொண்டிருந்த பகுதிகள் மீண்டும் அவரிடத்து அளிக்கப்பெற்றன. (உ) ஆங்கிலேயரிடமும், ஆர்க்காட்டு நவாபிடமும் கைக்கொண்ட பகுதிகளை ஐதர் அலி வைத்துக் கொள்ளலாம் (ஊ) சால்செட்டுப் பகுதியினை ஆங்கிலேயர் தங்க வைத்துக் கொண்டனர். (எ) பேசுவாவும், ஆங்கிலேயரும் அவரவர் தம் கூட்டணியினரும் மற்றையவருடன் அமைதியுடன் வாழ

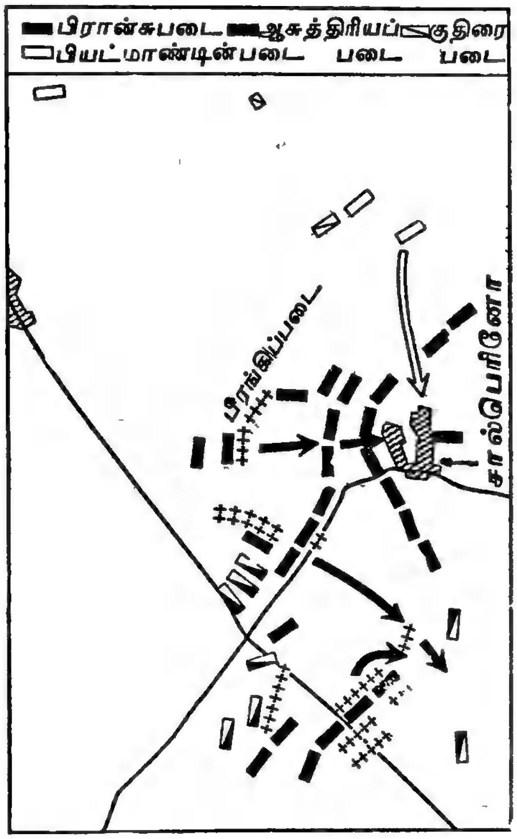
உடன்பட்டனர். (ஏ) மாதவராவ் நாரயணராவ முறைப்படியான பேசுவா என எற்கப்பெற்றார்.

இந்த உடன்பாட்டினை மேற்கொள்ளாமல் மராததியர் போரினைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருந்தால் வரலாற்றின் போக்கே மாறியிருக்கக் கூடும். இவ்வுடன்படிக்கை வாரன் ஏசுடிங்சின் அரச தந்திரத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. ஓர் அங்குல இடம் கூட இணைக்காமல், ஆங்கில அரசு அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் மேலாதிக்கச் சக்தியாக விளங்கிடச் செய்த உடன்படிக்கையாகும். வின்சென்ட்டு சுமித்து, கீன், சர் தேசாய் முதலான வரலாற்றறிஞர்கள் இவவுடன்பாடு இந்திய வரலாற்றின் குறிப்பிடத்தக்க உடன்பாடு என்று குறிப்பிட்டனர். 'துயரமும் தொல்லைகளும் மிகுந்த கால கட்டத்தில் வெற்றி வழியில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற அமைதி உடன்பாடு' எனறு வாரன்ஏசுடிங்சு இவ்வுடன்பாட்டினைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார். இந்திய வரலாற்றில் திருப்புமுனையாக ஆங்கிலேயருக்கு அமைந்த உடன்பாடு என்றே இதனைக் கூறலாம். மராத்தியப் பேரரசினை இருபது ஆண்டுகள் ஆங்கிலேயத் தாக்குதலிலிருந்து இவ்வுடன்பாடு காத்தது என்றே கூறவேண்டும். ந க.ம.

சால்பெய்குரி வங்காள மாநிலத்தில் சால்பெய்குரி மாவட்டத்தின் தலைநகரம். இந்நகரம் வேளாண் பொருள்களின் வாணிக மையமாக அமைந்துள்ளது. இந்நகரத்திலிருந்து தார்சிலிங்கு (Darjeeling) சிலீகுரி, சையத்பூர் ஆகிய நகரங்களுக்குச் செல்லலாம். மரம் அறுக்கும் தொழில், சணல் உற்பத்தி, தீப்பெட்டித் தொழில் போனற தொழில்கள் இநநகரத்தில் நடைபெறுகின்றன. இந்நகரத்தின் அருகில் இருப்புப்பாதை வண்டிப் பணிமனை ஒன்றும் உளளது. இந்நகரம் நகராண்மையை கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு பெற்றது. இந்நகரத்தில் ஐந்து கல்லூரிகள் உள்ளன. நகர மக்கள் தொகை 61,743 (1981).

சால்பெய்குரி (Jalpaiguri) மாவட்டம் 6,245 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இம்மாவட்டத்தின் நடுவில் திசுத்தா (Tista) ஆறு ஓடுகிறது. மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் மக்கள்தொகை மிகுதி. இங்குக் கரும்பு, நெல், சணல் போன்றவை பயிரிடப்படுகின்றன. கிழக்குப் பகுதி மலையடிவாரப் பகுதி. இங்கிருந்து ஆறுகணவாய்கள் பூட்டானுக்குச் செல்கின்றன. இப்பகுதியில் காடுகள் மிகுதி. தேயிலை, புகையிலை, சணல, எண்ணெய்வித்துகள், உருளைக்கிழங்கு போன்றவை இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன. நிலக்கரி, இரும்பு, சுண்ணாம்புக்கல் போன்ற தாதுக்கள் இம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்றன. இந்நகரத்தில் பல விளையாட்டு அரங்குகள் உள்ளன. இம்மாவட்டத்தில் கி. பி.9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த, அழிந்துபட்ட பிட்டர்கர் (Bhitargarh) நகரம் உள்ளது. இம் மாவட்டம் கி.பி.1869-ஆம் ஆண்டில் உருவானது. 1947-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இநதியா-பாகிசுத்தான் பிரிவினையால், மாவட்டத்தின் தென்மேற்குப் பகுதி வங்காள தேசத்தின் (Bangaladesh) தினாசுபூர் (Dinajpur) மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. சால்பெய்குரி மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 2,214,871 (1981). சு.இரா.

சால்பெரினோ இத்தாலி நாட்டில் இலம்பார்டிப்பகுதியில்அமைந்துள்ளது. இங்கு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க போா ஒன்று கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இப்போரில் ஆசுத்திரியாவின் படை ஒரு புறமாகவும், பிரான்சு மற்றும் பியட்மாண்டின் படைகள் மற்றொரு புறமாகவும் நின்று போரிட்டன. அதற்கு முன்பாக மேசெண்டா (Majenta) என்னுமிடத்தில் ஆசுத்திரியப் படை தோற்கடிக்கப்பட்டது. அதையறிந்த ஆசுத்திரியப் பேரரசர் இரண்டாம் பிரான்சிசு சோசப்பு இத்தாலிக்கு விரைந்து சென்று படையைத் தாமே முன்னின்று நடத்தத் திட்டமிட்டார். அதன் விளைவாக ஆசுத்திரியப் படைத்தலைவர் தளபதி பிரான்சிசு கையுலை (Fracz Gyulai) பதவிநீக்கம் செய்யப்பட்டார். தலைமைப் பொறுப்பைப் பிரான்சிசு சோசப்பு ஏற்றுக்கொணடார். அவருக்கு எதிரான படைகள் பிரஞ்சுப் பேரரசர் மூன்றாம் நெப்போலியன் தலைமையில போரிட்டன. அவருக்குப் பியட்மாண்டு அரசா் இரணடாம் விக்டர் இமானுவேல் உதவியாக இருந்தார். இரு தளபதிகளும் மற்றப் படையின் போககை நன்கு அறிந்திலர். எதிர்பாராவிதமாக அவ்விரு படைகளும் சால்பெரினோ (Solferino) என்னுமிடத்தில் போரிட்டன. அப்பொழுது ஆசுத்திரியாவின் பின்புறப் படையுடன் மட்டுமே போர்செய்ய நேரும் என்று நெப்போலியன் எதிர்பார்த்திருந்தார். பிரான்சிசு சோசப்பு பிரஞ்சுப் படையின் முன்னே செல்லும் படைப்பிரிவுகளுடன் மட்டுமே போர் செய்ய நேரிடும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார். இரு தளபதிகளும் எதிரியின் முழு படைபலத்தைச் சந்திக்கவேண்டிய கட்டத்தில் இருப்பதை அறிந்திலர். எனவே, போர் நடக்கநடக்ககுழப்பநிலை அதிகமாயிற்று. அது மட்டுமன்றிச் சிறு சிறு பிரிவுகளாகச் சிதறுணடு போா நடத்தி வந்தனர். நடுப்பகலுக்குப் பிறகு பிரஞ்சுப் படை ஆசுத்திரியப் படையின் மையப் பகுதியை விரட்டியடித்தது. அதுசமயம் பிரஞ்சுப்படை பலத்த சேதத்திற்கு உள்ளாகியது. மேலும் பிரஞ்சுக்காரா களும் பியட்மாணடு வீரர்களும் சோர்ந்துவிட்டமையால் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஆசுத்திரியப் படையைத் துரத்திச் செல்லாது நின்றுவிட்டனர், ஆசுத்திரியா 14,000 பேர்களை இழந்தது. மேலும் 8000 பேர்களுள சிலர் காணப்படவில்லை; மற்றவாகள் சிறைப்பட்டனர். பிரான்சு 15,000 பேர்களை இழந்தது.

சால்பெரினோப் போர்

இப்போருக்குப் பிறகு ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. அதாவது, போரில் வெற்றிவாகை சூடிய நெப்போலியன், தோற்கடிக்கப்பட்டு அழியும் தறுவாயிலிருந்த ஆசுத்திரியாவைத் தம்முடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளும்படி வேண்டினார். ஆசுத்திரியாவும் அதற்கு இசைந்தது. அப்போது ஏற்பட்ட வில்லா பிரான்கா சமாதானத்தின்படி பியட்மாண்டுக்கு ஆசுத்திரியா இலம்பார்ட்டியைக் கொடுக்க இசைந்தது. நெப்போலியன் போரிலிருந்து விலகினார்.

சால்பெரினோப் போர் சில முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. பியட்மாண்டின் பிரதமர் கவூர், தமது அரசரைத் தொடர்ந்து ஆசுத்திரியாவுடன் தனித்திருந்து போர் நடத்துமாறு வேண்டினார். ஆனால், விகடர் இமானுவேல அதற்கிசையவில்லை. பிரஞ்சு உதவியின்றிப் போர் செய்வது பயனற்றது என்று அவர் கருதினார். மேலும், இலம்பார்டியை இப்போது பெற்றுவிட்ட காரணத்தால், இதுகாறும் நடைபெறக் கூடுமென்ற அளவில எண்ணப்பட்டு வந்த இத்தாலிய ஐக்கியம் இப்போது நிகழ்நதே ஆகவேண்டும என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அந்தவகையில் சால்பெரினோப் போர் இத்தாலிய விடுதலை மற்றும் ஐக்கிய இயக்கத்தில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்துள்ளது. இதில் படை வீரர்கள் அனுபவித்த இன்னல்கள் காரணமாகப் போர்க்களத்தில் காயமுற்றோருக்கு மருத்துவம் செய்யப் பன்னாட்டளவிலான செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (International Red Cross Society) அமைப்பதற்கான இயக்கம் உருவாகியது. தி.ஆர்.இரா.

சாலங்காயனர், ஆந்திராவில், குறிப்பாகக் கோதாவரி மற்றும் கிருட்டிணா நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட மசூலிப்பட்டினப்பகுதியில், கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி செய்தனர். சாலஙகாயனர் என்பது ஒரு பிராமணீயக் கோத்திரத்தின் பெயரிலிருந்து ஏற்பட்ட பெயராகும். வேஙகி அவர்களது தலைநகராயிருந்தது. ஆந்திரச் சாதவாகன மன்னர்களின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொணடு செயற்பட்டனர். கொல்லேரு, கானுகொல்லு, கந்தேரு போன்ற செப்புப்பட்டயஙகள் அவர்தம் அருஞ்செயல்கள், ஆட்சியியல் ஆகியன பற்றித் தெரிவிக்கின்றன. அவர்களுள் முதல் மன்னனான தேவவர்மன் வலிமை மிக்கவன்; பரிவேள்வி செய்து தனது வலிமையை வெளிப்படுத்தியவன். முதலாம் கசுதிவர்மன், குப்த மாமன்னன் சமுத்திரகுப்தனால் தோற்கடிக்கப்பட்டு மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டவன். முதலாம் நந்திவர்மன், இரண்டாம் கசுதிவர்மன் ஆகியோர் சாலங்காயனப் பிரிவினருள் முக்கிய மன்னர்களாவர். இவர்கள் சைவ சமயப்பிரிவினை ஆதரித்தனர். இரண்டாம் நந்திவர்மன் வைணவப் பிரிவினை ஆதரித்தான். கடைசி மன்னான சுகந்த வர்மன் சைவ சமயத்தினன். ஆயினும் 'சித்திரரதக் கடவுள்' எனப்பட்ட ஆதவனை வணங்குதலை அனைவரும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். எனவே, சமயப் பொறையுடைமை அவர்கள் காலத்தில் நிலவிறறெனலாம். எருதுவைத் தமது இலச்சினையாகக் கொண்டிருந்தனர்.

சாலங்காயனர் என்பது காளை வாகனனான சிவபெருமானைக் குறிக்கக் கூடிய சொல்லாகையால் அந்த வாகனத்தைத் தம் இலசசினையாகக்கொண்டிருக்கக் கூடும். மேலும் கி.பி. 140-ஆம் ஆண்டளவில வெளியிடப்பட்டதெனக் கருதபபடும 'நிலவியல' என்ற நூலின ஆசிரியரான தாலமி இப்பிரிவினரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்னர் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாணடளவில எழுச்சிபெற்ற விட்ணுகுணடின பிரிவினரின் செயற்பாட்டினால் சாலங்காயனர் வீழ்ச்சியடைந்தனர். மா.கா.

சாலதின்: இவர் ஓர் எகிப்திய மன்னர். இசுலாமிய வரலாற்றின் பிற மன்னர்களைப் போலவே

சுல்தான் என்றும், அரேபிய பண்பாட்டுப்படி கலிபா (Al-Caliph) என்றும் அழைக்கப்பட்டவர். சாலதின் (Saladin) என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்ற பெயரின் சரியான அரபிச் சொல் சலாஹுத்தீன எனப தாகும். அவ்வரபுச் சொல்லுக்கு (இறை) நம்பிக கையை மாணபுறச் செய்பவர் எனறு பொருள. இவர் தம் பெயருககு ஏற்பவே நடந்து கொண்டார்.

எகிப்தை ஏறக்குறைய இரண்டரை நூறறாண்டு கள் ஆணட பாத்திமைடு வம்சம் (Fatimid Dynasty) வலுக்குறைவுற்றபோது அச்சூழலைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திய சாலதின், அவ்வம்சத்தின் கடைசி கலி பாவான அல்-ஆதிதை (Al-Adid) கி.பி. 1171-இல தோற்கடிததுப் புதிய அய்யுபிடு வமசத்தை நிறுவி னார். சிதறுணடு கிடந்த பலக்குறைவான பேரரசின் பகுதிகளைக் கிறித்துவ ஆககிரமிப்பாளாகளிட மிருந்து காப்பதும இசுலாமியர்களை ஐக்கியப்படுத் துவதும இவரது முககிய பணிகளாக இருந்தன. தம எகிப்திய வெற்றியை கி.பி. 1174-இல உறுதிசெய்த பின சிரியாவின் பகுதிகளைத் தம் பேரரசுடன் இணைப்பதில் கவனம செலுத்தினார். இவர் கி.பி. 1187 க்குள் கிறித்துவ ஆக்கிரமிப்பாளர்களுடன் பெரும் போரிட்டார். இதில் செருசல முற்றுகை முக்கியமானதாகும். அரசியல் போராட்டம் நிறைந்த இவரது வாழ்க்கை கி.பி. 1193-இல இவரது இறப் புடன் முடிநதது. இவர் சிறநத இறை பக்தியாளா; இறைக்கோட்பாட்டிற்காகத் தம்மை உரிமைப்படுத்தி யவர் எனறு போற்றப்பட்டவர்; இசுலாமிய விதி களின்படி ஐங்காலத் தொழுகையையும் கடைப்பிடித் தவர்; இரமலான் மாத நோன்பைத் தவறாது நோற்று வந்தார். இவர் இறையுணாவில் சிறநதிருந தது போலவே ஏழைகளிடமும் பெணகளிடமும இரக்க உணர்வு காட்டுபவராய் இருந்தார். போாக கைதிகளை இவர் நடத்திய விதம் இவரது பெருந் தன்மையைப் புலப் படுத்துவதாக இருந்தது. சுருங கச் சொனனால் இவர் மாறாத கருணையும் குறை வற்ற நேர்மையும் உடையவராய் இருந்தார். தம படை நடத்தும் ஆற்றலால் சிதறுண்ட சிறு பகுதி களை இணைத்துப் பேரரசாகப்பரிணமிககச் செய்தாா. ஆனால் போராடிப் பெற்ற வெற்றியைத் தொடர்ந்து நிலை பெறச் செய்ய முடியவிலலை. இவரது இறப்பிற்குப் பின்னர் ஆங்காங்கே பேரரசின பகுதிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்த இவர் உறவினர்கள அவற்றைத் தமதாக்கிக் கொணடனர்.

ந.அ.

துணைநூல்கள்:

முக்தார் A. அஹமது, இஸலாமிய நாகரிகம், கொழும்பு, 1975.

Phillip, K Hitti, History of the Arabs, Macmillan and Co., Ltd., London, 1951.

Phillip, K.Hitti, History of Syria, Macmillan and Co., Ltd., London, 1951.

சாலமன் (சுமார் கி.மு. 970-931): சாலமன் பண்டைய இசுரேல நாட்டை கி.மு. 10-ஆம் நூற் றாண்டின் இடைப்பகுதியில் 40 ஆணடுகள மிகச் சிறப்பாக ஆட்சி புரிந்தார். இவர் அறிவில் சிறநத வராகவும், நீதி வழஙகுவதில புகழ் பெறறவராகவும், உயாந்த ஞானியாகவும், சிறந்த கவிஞராகவும் விளங கினார். இவரது வரலாற்றை அறிநது கொள்ள விவிலியம் (Bible) தக்க சான்றாக உள்ளது. இவர்தம தந்தை தாவீதுக்குப் (David) பின்னர் அரசு கட்டில் ஏறினார். இவர் தாயார் பாத்சீபா (Bathsheba) ஆவார். இவர் தன பகைவர்களை வெனறு, பல அரச குடும்பஙகளுடன் திருமண உறவு கொண்டு வலிமை மிக்கவரானார்.

வாணிக வளர்ச்சி: இவர் காலாட்படை, தேர்ப் படை, குதிரைப்படை ஆகியவற்றைப் பெற்றிருந்தார். சிரியாவிற்கும், மெசபொடோமியாவிற்கும் இடையி லிருந்த சிறந்த வாணிகப் பாட்டையான பல்மை ராவை (Palmyra) வென்றார். அங்கு இசுரேலியக் குடியிருப்புகளைத் தோற்றுவித்தார். அப்பொழுது பாலசுதீனம் சிறந்த வாணிக மையமாக விளங்கியது சாலமன் வாணிக வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியதால், இசுரேல் செல்வமிக்க நாடாக மாறி யது.

சாலமனும் சீபாவும்: சாலமன், சீபா (Sheba) நாட்டு அரசியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டி ருந்தார். அது தென் அரேபியாவில் செஙகடலிலிருந்து இந்தியப் பெருஙகடலுககுச் செல்லும் வழியிலிருநத ஒரு வளமிக்க நாடாகும. அந்நாட்டுப் பணடஙகள பாலசுத்தீன நாட்டின் வழியாக மத்தியதரைக்கடல நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்ததால் அவ்வரசி சாலமனைச் சந்தித்தார்.

கட்டடக்கலை: இவர் எருசலததில் (Jerusalem) ஒரு மதிற்சுவர், மில்லோ (Millo) என்ற கட்டடம், மிகப் பெரிய அரணமனை ஆகியவற்றைக் கட்டினார். மேலும், யூதர்களின் கடவுளான யேகோவா (Yahweh) விற்குக் கோயில் ஒன்றை எழுப் பினார். அதற்கு இவர்தம் நண்பரான தையர் (Tyre) நாட்டு மனனர் கிராம் (Hiram) இலெபனான் பகுதி யிலிருந்து மரஙகளையும், கட்டடக கலஞர்களையும் அனுப்பினார். அயல்நாட்டு வணிகாகள் தங்குவதற் கான கட்டடஙகளையும், அவர்களுடைய தெய்வங களுக்குக் கோயில்களையும் ஏற்படுத்தினார்.

சமயக் கொள்கை: இவர் ஒரே கடவுள் கொள் கையை வலியுறுத்தி யூதர்களை யேகோவாவை மட்டும் வழிபடச் செய்தார். சமயப் பொறை மிக்க இவர் தம் மக்களுக்காக மட்டுமல்லாது, பிற நாட்டி லிருந்து வந்து அங்குத் தங்கியிருந்த வாணிகர்களின நலத்திற்காகவும் கடவுளை வழிபட்டார்.

நிருவாகம். இவர் சிறந்த நிருவாகியாகத் திகழ்ந் தார். இவருக்கு முன்னர் இசுரேல் பனனிரணடு குடும்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால், நாட்டில் குடும்புகளுக்கிடையே அடிக்கடி பூசல்கள் தோன்றி ஒற்றுமை ஏற்படாமல் இருந்தது. எனவே, சாலமன் அதனைப் பன்னிரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரித்தார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஆளு நரும், அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு தலைவரும் நிய மிக்கப்பட்டனர். வருவாய்த் துறைக்குத் தலைவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். வரி பொருளாகவோ கட்டாயப் பணியாகவோ பெறப்பட்டது. செ.இரெ.

துணை நூல்:

Swain. J.E., A History of World Civilization, Eurasia Publishing House (p) Ltd., New Delhi, 1976.

சாலமன் தீவினர்: பசிபிக்குப் பெருங்கட லின் தென்மேற்கே நியூகினியா (New Guinea) விலிருந்து சுமார் 800 கி.மீ. கிழக்கேயுள்ள தீவுக் கூட் டமே சாலமன் தீவுகள். சிதறுண்டு கிடக்கும் இத்தீவு களின் மொத்தப் பரப்பளவு 39,190 சதுர கி.மீ. இவற்றில் மிகப்பெரிய தீவு போகனவிலலா (Bougain Ville). சிறந்த நகரங்கள் கிடாவும் (Kıeta) ஒனிரா (Honira) வும் ஆகும். உயர்ந்த மலைகளை யும், ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளையும் கொணட இவை வளம் நிறைந்தவை. இரணடாம உலகப் போரின்போது இத்தீவுகள் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றன.

மக்கள்: இத்தீவுகளின் மக்கள் தொகை 2,30,000 (1970). இவாகளுள பெரும்பாலோர் மேலனீசியர்கள் (Malanesians) என்றாலும் சில பாலினீசியா (Polynesian) களும் உளளனர். குள்ளமான இவர்கள் மலாய் மொழியில் பேசுகின்றனர். இவர்கள பல குடும்பங்களாகப் பிரிந்து குடும்பின் மூததோரின் (Tribal Elders) ஆதிக்கததில் இருந்துவந்தனர். இப் பகுதியில் கிறித்தவ சமயம பரவியபின்னர், இவர் களுடைய சமுதாய அமைப்பில் பல மாறுதலகள் ஏற் பட்டுக்குடும்பின மூத்தோரின செல்வாக்குக் குறைந் தது. இப்பொழுது இம்மககளில பெருமபான்மை யினர் கிறித்தவாகள். கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள பள்ளிகளை ஏறபடுத்தி மக்களுக்குக் கல்வி கற்பித்த னர். இன்றும் இங்குள்ள பெரும்பாலானபள்ளிகளைக் கிறித்தவச் சங்கத்தினர் நடத்தி வருகின்றனர்.

வரலாறு: இசுபானியக்(Spanish) கடற்பயணிஒருவர் கி.பி. 1568-ஆம் ஆண்டு இத்தீவுகளைக் கண்டுபிடித்து, சாலமன் தீவுகள் (Islas De Saloman) எனப்பெயரிட் டார். இதன் வடபகுதியை கி பி. 1768-ஆம் ஆண்டு போகன்வில்லா என்ற பிரெஞ்சுக் கடற்பயணி கண் டறிந்தார் கி பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவப் பாதிரிகள் இத்தீவுகளில் குடியேறித் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்பினர். செருமனியும் இங்கிலாந்தும் ஓர் உடன்படிக்கையின் மூலம் கி.பி. 1885-ஆம் ஆண் டில் முறையே வடபகுதியையும் தென்பகுதியையும் பிரித்துக்கொண்டன. இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது இங்குக் கடும்போர் நிகழ்ந்ததால் இத்தீவு கள் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றன. சப்பான் 1942 -ஆம் ஆண்டு இவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு போர் முடிந்ததும் வெளியேறியது. பினனர்த்தென கிழக்கு, வடமேற்குத் தீவுகள முறையே இங்கிலாந்து, ஆசுத்திரேலியா ஆகியவற்றின நிருவாகத்தில் விடப் பட்டன. இம்மககள தஙகளுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடஙகி 1960-ஆம் ஆண்டி லிருந்து பல அரசியல் சலுகைகளைப் பெற்று, 1976 -ஆம் ஆண்டு தன்னாட்சி பெற்றனர். இறுதியில் 1978-ஆம் ஆண்டு முழு விடுதலை அடைநதனர்.

தொழில்: இம்மக்களின் முக்கிய தொழில வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும் ஆகும் இங்குத் தென்னை மரங்கள் அதிகம் உள்ளதால் இம்மக்களின் பொருளாதாரம் கொப்பரையைப் பொறுத்தேயுளளது. மேலும, இவர்கள் கோகோ, இரப்பர், கரும்பு, நெல, பருத்தி, வாழை, வளளிக கிழங்கு ஆகியவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். அன்னாசி போன்ற பழ வகைகளும், பனை எண்ணெயும், மர வகைகளும் இங்கு அதிகம். கால் நடைகள் குறிப் பாக மாடுகள, இறைச்சிக்காக வளர்க்கப்படுகினறன

வாணிகம்: இம்மக்கள் கொப்பரை, மரம், கடற் கிளிஞ்சல் ஆகியவற்றை இங்கிலாந்து, சப்பான் ஆகிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். தங்க ளுக்குத் தேவையான பொருளகளை ஆசுத்திரேலியா, சப்பான் முதலிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய் கின்றனர். சி.இரெ.

சாலமான்கா மேறகு இசுபெயினில் உள்ள இலி யோன் மாகாணத்தின தலைநகரம்; இரியோ தார் மெசு (Rio Darmez) ஆறறின் வடகரையில் அமைந் துளளது. வரலாற்று மற்றும் கலைச்சிறப்பு மிகக நக ரங்களுள சாலமான்கா (Salamanca) ஒனறாகும். இது ஐபீரிய மக்களுடைய குடியிருப்புகளுள ஒன்றா கும். ஆன்னிபால் (Hannıbal) என்ற காாதேசுப்

சாலமான்கா

படைத் தலைவரின் தாக்குதலுக்கு கி.மு. 217-இல் இது உட்பட்டது. ஆசுடோர்காவிலிருந்து செவில (Seville) நகருக்குச் செலலும் வழியில் இது அமைந் திருப்பதால் இங்கு உரோமானிய நகரம் உருவாகி யது பிறகு கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாணடில் ஆயரின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. பின்னர் மூர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு இரையாகியது. கிறித்த வர்களுக்கும் மூர்களுக்கும் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் நடைபெற்ற போராட்டஙகளின் அரஙகங களுள் இது ஒன்றாக இருந்தது இறுதியில் மூர்கள தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.கிறித்தவர்கள இங்கு மீணடும் கி.பி. 1087-இல் குடியிருப்புகளை நிறுவத் தொடங்கி னார்கள். இது 1120 வரை நடைபெற்றது. இலியோன் அரசரான இரண்டாவது பர்டினாண்டு தமது கார் டெசு (Cortes) என்ற பேராளர் சபையை இங்குதான கூட்டினார். இநத நகருக்குப் பல சிறப்புரிமைகளை ஒரு பட்டயத்தின் வாயிலாக அளித்தார். பத்தாம் அல்பான்சோ இங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை நிறு வினார். ஐரோப்பாவில மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டபோது இது சிறந்ததொரு கல்விக்கூடமாக விளங்கியது. பன்னாட்டு உறவு பற்றிய சட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்துகளை முதன் முதலில அளித்த பிரானசிசுகோ டி விக்டோரியா (விக்டோரியாவைச சார்ந்த பிரான் சிசுகோ) என்ற சமய நூல் அறிஞரும், இசுபானிய எழுத்தாளரான இலியோனைச் சார்ந்த உலூயியும் (லூயி டி இலியோன) இந்நகரத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். இங்குச் சமய ஆட்சி கி.பி. 1835-இல் முடிவுற்றது. சமயச் சார்பற்ற ஆட்சி ஏற்படுத் தப்பட்டது. தளபதி பிராங்கோ (Franco) 1936 முதல் 1939 வரை நடைபெற்ற இசுபானிய உள நாட்டுப் போரினபோது தமது உறையுளை இங்குத தான் ஏற்படுத்திக் கொண்டார். பல அழகான கட்ட டங்கள் இங்குளளன அவற்றுள பெரும்பாலானவை கிறித்தவத் தொழுகை இல்லங்களாகும். அவை தவிரச் சமயச் சார்பற்ற கட்டடஙகளும் உண்டு. அவற்றுள் பிளாசாமேயர் (Plaza Mayor), ஆந்த்ரே கார்சியா தி குவைனோனெசு (Andres Garcia de Quinones)நகரசபைக் கட்டடம் (Town Hall)உரோமா னிய பாலம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். இஙகு மாணவர்கள் தங்கிப் படிக்கும மூன்று பெரிய கல்லூரிகள உள்ளன. இதுசிறந்த சுறறுலா மையமாக விளங்குகிறது. இது அநநகரின் பொருளாதாரத்தின அடிப்படையாகும். விவசாய மையமாகவும் விளங்கு கிறது. இங்குத் தொழிறசாலைகள் மிகக் குறைவு. சாலமான்காவின பரப்பு 12,336 சதுர கி.மீ. மக்கள் தொகை 368,055.

அமெரிக்காவிலுள்ள மத்திய மெகசிகோவின வடபகுதியில் உள்ள ஒரு நகரமும் சாலமான்கா என்ற பெயருடன விளஙகுகிறது. இதன மக்கள் தொகை 1980-ஆம் ஆணடுக கணககெடுப்பின்படி சுமார் 160,040. பாசியோ (Bajio) பிராநதியத்தின மையத்தில இருப்பதால மெக்சிகோவின் தானியக் களஞ்சியம என்று இதைக் குறிப்பிடுகின்றனர். முக கியமான தொழில் மையமாகவும் இது விளங்குகிறது. பெட்ரோலியச் சுத்திகரிப்புத தொழிறசாலை ஒன்று இஙகு இருக்கிறது. நெசவுத் தொழிலும், தோல் பதனிடும் தொழிலும் நடைபெறுகினறன. போக்கு வரதது மையமாகவும் இது விளஙகுகிறது.

தி.ஆர்.இரா.

சாலமிசு கிரீசு நாட்டில் ஏதன்சு நகருககு மேற்கே சரோனிக்கு வளைகுடாவில (Saronic Gulf) உள்ள தீவு. இதே பெயரில நகரம் ஒன்றும் அத்தீவில் உள்ளது. இத்தீவும் இந்நகரமும் பைரேயசு (Piraeus) மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாகும். சாலமிசு (Salamis) நகரம் இத்தீவின் மேறகுக் கரையில் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு துறைமுகப்பட்டினம். இத்தீவின் கிழக்கே இத்தீவிற்கும பெரு நிலபபகுதிக்கும் இடையே நீர்ச் சந்தி உள்ளது. இஙகு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க கப்பற் சண்டையொன்று பணடைக் காலத்தில் நடை பெற்றது. பாரசீக மன்னர் செர்க்செசு (Xerxes) கிரீசு நாட்டை வெல்ல முற்பட்டார். நிலம வழியாக ஒரு படையை அனுப்பினார். நிலப்படை ஏதன்சு நகரைக் கைப்பற்றியது. ஏதன்சு மக்கள் சாலமிசில் புகலிடம் நாடினர். கிரேக்கக் கப்பற்படை சாலமிசு தீவுக்கருகே நிறுத்தப்பட்டது. கப்பறபடைத் தலைவர் தெமிசு டாக்லீசு (Themistocles) ஒரு தேசத்துரோகி போல நடித்து,செர்க்செசுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். சாலமி சில் இருந்து கிரேக்கக் கப்பற்படை தப்பிததுச் செலலபபோவதாகவும, உடனே அங்குப் பாரசீக கப்பற்படையை அனுப்பினால் அதைக் கைப்பற்றி

விடலாம் என்றும் எழுதினார். செர்க்செசு அதனை உண்மையென நம்பி, தமது படையை அங்கு அனுப்பினார். பாரசீகக் கப்பல்கள் எண்ணிக்கையிலும் அளவிலும் பெரியவை. கிரேக்கக் கப்பல்கள் சிறியவை. எண்ணிக்கையும் குறைவு. சாலமிசுக்கு அருகே நீர்ப் பரப்பு மிகக் குறைவாக இருந்தமையால், பாரசீகக் கப்பல்கள் நகருவது கடினமாயிற்று. கிரேக்கக் கப்பல்கள் எளிதில் அவற்றைத் தாக்கின. பாரசீகக் கப்பற்படை அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்நிகழ்ச்சி கி.மு. 480-இல் நடைபெற்றது. இதன் விளைவாக நிலப்படை நாடு திரும்ப நேரிட்டது. கிரீசு அந்நியப் படையெடுப்பிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டது. அதன் பிறகு கிரேக்கர்கள் பாரசீகப் பேரரசைத் தாக்க முற்பட்டு, இறுதியில் அதனை வென்றனர்.

2. பண்டைய சைப்ரசு தீவில் இருந்த முக்கியமான நகரம் சாலமிசு. இக்காலப் பாமாகுசுதா (Famagusta) நகருக்கு வடக்கே சைப்ரசின் கிழக்குக் கரையில் அமைந்திருந்தது கிரீசுக்கும் திராயுக்கும் (Troy) இடையே பண்டைக் காலத்தில் நடைபெற்ற போருக்குப் பிறகு தியூசெர் (Teucer) என்ற வில் வீரனால் நிறுவப்பட்ட நகரம் என்று கூறப்படுகிறது அவன் கிரீசில உளள சாலமிசில் இருந்து வநதவர். பண்டைத் காலத்தில் சாலமிசு நகரம் சிறந்த துறைமுகம் ஒன்றைத் தனனகத்தே கொணடிருந்தது. அதன் வழியாகத்தான் பினீசியா (Phoenicia), எகிப்து, சைலீசியா (Cilicia) ஆகியவற்றுடன் சைப்ரசு மக்கள் பண்டைக் காலத்தில் தங்களுடைய வாணிபத்தின் பெரும் பகுதியை நடத்தி வந்தனர். கி.மு. 525-இல் அது பாரசீகர்கள் வசமாயிற்று கி மு. 306-இல் முதலாவது தெமெட்ரீயசு என்பவர் எகிப்து நாட்டு முதலாவது தாலமியை, சாலமிசுக்கருகே தோற்கடித்தார். கி.மு. 115-117-இல் யூதர்கள் கலகம் செய்தனர். அப்போது அந்நகரம் அழிக்கப்பட்டது. அடிக்கடி ஏற்பட்ட பூகம்பங்களும் அதனை அழித்தன. கி பி. 337 முதல் 361 வரை ஆண்ட இரண்டாம் கான்சுடன்டியசு (Constantius II) அதனைச் சீரமைத்து அதற்குக் கான்சுடன்சியா (Constantia) எனற பெயரைச் சூட்டினார். கிறித்தவர்கள் ஆட்சியின்போது அது சைப்ரசின் சமயத் தலைமையிடமாகத் திகழ்ந்தது. அராபியர் தலைவரான மூவானியா கி.பி. 648-இல் அதை மீணடும் அழித்தான். அதன பிறகு அந் நகரத்தைப் புதுப்பிக்கும் முயற்சி முற்றிலும் கைவிடப்பட்டது. தி.ஆ இரா.

சாலர்சங்கு அருங்காட்சியகம், 1951 -இல் ஐதராபாத்தில் தோற்றுவிககப்பட்டது இவ்வருங்காட்சியகம் நவாபு மூன்றாம் சாலர்சஙகினால் (Salar Jung) சேகரிக்கப்பட்ட கலைப் பொருளகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் 1912-1914

சாலர்சஙகு அருங்காட்சியகம்

ஆண்டுகளில் நிசாமின் முதல் அமைச்சராகப் பணி புரிந்தார். பதவியைத் துறந்து கலைப்பொருள் சேகரிப்பில் முனைந்து ஈடுபட்டு மிகச் சிறந்த கலைப் பொருள் சேகரிப்பாளர் என்னும் பெருமையை இவர் பெற்றார். இவர் சேகரித்த கலைப்பொருள்கள் பல வகைப்பட்டவை. இவர் இறந்த பிறகு இச் சேகரிப்புகள் அனைத்தும் ஐதராபாதிலுள்ள 'திவான் தெவ்டி' (Devan Devdi) என்னும் இவரது அரண்மனையில் சேகரிக்கப்பட்டுச்சாலர்சங்கு அருங்காட்சியகமாக அமைக்கப்பட்டது. இது 1961-இல் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது.

இவ்வருங்காட்சியகம் ஏறத்தாழ 70 அறைகளைக் கொண்டது. இருப்பினும் இவ்வருங்காட்சியகத்தின் நிலையான இடமாக அரண்மனை இருக்கவியலாது என்ற கருத்து நிலவியதால், மூசி ஆற்றங்கரையில் அப்சல்கசீசு என்னும் இடத்தின் அருகில், அரண்மனைக்குச் சிறிது தொலைவில் அமைக்கப்பட்ட புதிய கட்டடமொன்றில் 1968-ஆம் ஆண்டு இது இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது. இப்புதிய கட்டடத்தின அறைகள் அளவில் பெரியவையாகும். கலைப்பொருள் சேகரிப்புகள், 35 கூடங்களில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இச் சேகரிப்புகள் பெரிதும் அணிசெய் கலைப்பொருள்கள் (Decorative art objects) ஆகும். இவை பலவேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவை. இதில் உள்ள கலைப்பொருள்களும் கைவினைப் பொருள்களும் காண்போர்க்கு வியப்பளிப்பனவாகும். இவற்றை ஓவியங்கள், வெண்கலப் படிமங்கள், மர, தந்தக் கடைசல்கள், பச்சைமணிக்கல் கடைசல்கள், கண்ணாடிப் பொருள்கள், பீங்கான் பொருள்கள், இருக்கைகள், கையேடுகள், துணிவகைகள், கடிகாரங்கள, விரிப்புகள், சித்திரத் தையல் வேலைகள், கைத்தடிகள், மூக்குப்பொடிக் குப்பிகள், பளிங்குச் சிலைகள், கண்ணாடிச் சர விளக்குகள் இன்னும் பிற கலைப் பொருள்கள் எனப் பட்டியலிட்டுக் காட்டலாம். இத்தகைய வியப்பூட்டும் பல்வகைக் கலைப்பொருள்களே இவ்வருஙகாட்சியகத்தை நெஞ்சையள்ளும் அருங்காட்சியகமாகக் காட்டுகின்றன.

இந்த விரிவான சேகரிப்புகளுள் சில கலைப் பொருள்கள் மிகச்சிறநதவையாகும். பளிங்கினாலான முக்காடிட்ட நரம்பிசைக் கருவி, உள்ளிருந்து வந்து மணியடித்துச் செல்லும் சிறிய மனித உருவங் கொண்ட தொன்மையான கடிகாரம். சட்டமிடப்பட்ட ஓவியங்களோ என்று எண்ணவைக்கும் சப்பானிய சித்திரத் தையல் வேலைகள், உட்புறங்களில ஓவியம் தீட்டப்பட்ட சீனத்து மூக்குப்பொடிக் குப்பிகள், பச்சை மணிக்கல்லால் செய்யப்பட்ட விலை மிகுந்த பொருள்கள, நுட்பமான தந்த வேலைப்பாடுகள் முதலிய காட்சிப் பொருள்கள பாாவையாளர்களது நினைவில் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்பவை. இவ்வருங்காட்சியகச் சேகரிப்புகளுள் மிகச் சிறந்த இடத்தை வகிக்கும் சித்திரிக்கப்பட்ட கையெழுத்துச் சுவடிகள் ஒப்பற்ற மதிப்புடையவை. சகாங்கீர், சாசகான், அவுரங்கசீபு ஆகிய பேரரசர்களின் கையெழுத்துக்களைக் கொண்ட கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த குரான் ஒன்றுள்ளது. மேலும் ஐதராபாதை ஆட்சி புரிந்தவரும், புகழ் மிக்க சார்மினாரைக் கட்டியவருமான முகம்மது குதுப் சா என்பவரால் இயற்றப்பட்ட கவிதைகளைக் கொண்ட வேலைப்பாடமைந்த நூலொன்றும் இவ்வருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

இவ்வருங்காட்சியகத்தில் தலையாய இடத்தை வகிக்கும் வேறு கலைப்பொருள்கள நுண ஓவியங்கள் (Miniature paintings) ஆகும். இங்கு நுண் ஓவிய அனைத்துக் கலைப்பாணிகளையும் சேர்ந்த ஓவியங்கள் இடம் பெற்றிருப்பினும் தக்காணக் கலைப்பாணியின் நுண் ஓவியங்கள் மிகுதியாகக் காணபபடுகின்றன.

பெரியனவும் சிறியனவுமான மேல்நாட்டு எண்ணெய் வண்ண ஓவியங்களைக் கொண்டுள்ள ஒருசில இந்திய அருங்காட்சியகங்களுள் சாலர்சங்கு அருங்காட்சியகமும் ஒன்று. மேரி ஆணட்டாய்னட்டுக்குச் சொந்தமானதெனக் கருதப்படும் ஒப்பனை மேசை ஒன்று இஙகுளளது. நெப்போலியன் அவன தளபதிகள ஆகியோரின படஙகளைக் கொண்ட ஒரு வட்ட மேசை காணபோர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்வதாகும். பிரிட்டன், செருமனி, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட பீங்கான பொருளகள் இங்கு உள்ளன. நச்சுப் பொருள்கள் வைத்தால் நிற மாற்றமடையும் தன்மை கொண்டவை என்று கூறப்படும் சீன நாட்டுப் பீங்கான் பாத்திரங்களும் இவ்வருங்காட்சியகச் சேகரிப்பில் உளளன. இப்பாத்திரங்களில் தனித்தனமையான ஒளிக் கசிவும், இளம் பச்சை நிறமும் காணபோரைக் கவர்கினறன.

சாலர் சங்கு குடும்பத்தினரின் வாழ்க்கையையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் வெளிப்படுத்தும் உடைகள், இருக்கைகள், வெற்றிச் சின்னங்கள, சமையல் பாத்திரங்கள் முதலிய பொருள்களைக் கொண்டது இவ்வருங்காட்சியகத்தின் முதல் காட்சிக் கூடம். மூன்றாம் சாலர்சங்கு பயன்படுத்திய அழகிய வேலைப்பாடமைந்த 'கொலுவிருககை' நவாபுகள் காலத்தின் செழிப்பையும் பொலிவையும் நமக்குக காட்டுகிறது.

துணிகள காட்சிக்கூடம், சிறந்த வேலைப்பாடமைநத துணி வகைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நெருப்புப் பெட்டிக்குள வைத்துக கொள்ளக்கூடிய

மிக மெல்லிய துணியாலான உடைகளை இங்குக் காணலாம். அன்றியும் நவாபு காலத்தைச் சேர்ந்த அரசு உடைகளின் வகைகளும் இங்கு உள்ளன.

பாரசீகம், இந்தியா முதலிய நாடுகளைச் சேர்ந்த விரிப்புகள காட்சிக் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தந்தக் காட்சிக் கூடத்தில் திப்பு சுல்தானுக்குச் சொந்தமான தந்தத்தாலாகிய இரு நாற்காலிகள உள ளன. அண்மைக் காலத்தில் திருத்தியமைக்கப்பட்ட உலோகத் தொழில் கலைக் காட்சிக் கூடம், வேலைப் பாடமைந்த தென்னிந்திய வெணகலப் படிமஙகள் சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றினுள சில சோழர் காலத்தவை. சீனத்து மூக்குப் பொடிக் குப்பி கள் சிறப்பான கைவினைத தொழில் திறனை உணர்த்தும் வகையில் உள்ளன. இக்குப்பிகளின் உட் புறங்களில் சீரிய முறையில் ஓவியங்கள தீட்டப்பட் டுள்ளன. ஒளிரும் பல்வகைச் சர விளக்குகள, விளக் குத் தாங்கிகள், குப்பிகள் ஆகியவை கண்ணாடிக் காட்சிக் கூடத்தில் உள்ளன.

பச்சை மணிக்கல் காட்சிக்கூடம் கவாசசி மிக்க தொரு காட்சிக்கூடமாகும். இஙகுப் பச்சை மணிக்கல் படிகமணி, ஏனைய மணிகள் கொண்டு செய்யப் பட்ட பொருள்கள காட்சிககு வைக்கப்பட்டுள்ளன. சகாங்கீர், அவுரங்கசீபு ஆகியோரின் வாள்கள், நூர்ச கானுக்குச் சொநதமான மணிகள பதிககப்பட்ட கத்தி ஆகியன இவற்றுள குறிப்பிடத் தக்கவை.

மிகப்பல மேல்நாட்டுப் பளிஙகுச் சிலைகள இவ வருங்காட்சியகத்தின பளிஙகுக் காட்சிக் கூடத்தில உள்ளன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை புகழ வாய்ந்த கிரேக்கச் சிறபஙகளின் மாதிரிகளாகும். பெனசோனி என்பவரால் செதுககப்பட்ட முககா டிட்ட சிற்பம் ஒன்று அனைவரையும் கவரக் கூடியது. இது பளிங்காலானது. முக்காட்டுக்குப் பின்னுள்ள பெணணின் அழகைத தெளிவாக வெளிககாட்டும வகையிலும் இதன 'மாசுமறுவற்ற பளிஙகுப பரப்பி லும் இதைச் செய்த சிறபியின கலைத திறமை பார்வையாளர்களால் பெரிதும் போற்றபபடுகிறது.

இவ்வருங்காட்சியகத்தில் மூன்றாம் சாலர்சங்கு நிறுவிய நூலகம் ஒன்றுளளது. அச்சிடப்பட்ட சில நூல்களின் அரிய வெளியீடுகள் இநநூலகத்தில காணப்படுகின்றன. இலக்கியம, தத்துவம, கலை, அறிவியல் முதலான அனைத்துத துறை நூலகளும் இங்குள்ளன.

சேரிக்கப்பட்ட கலைப்பொருளகளைப பாது காப்பதற்காக அனைதது வசதிகளையும் கொணட வேதியியல் கூடம அமைநதுளள ஒரு சில அருஙகாட்சி யகங்களுள சாலாசஙகு அருஙகாட்சியகமும ஒனறா கும். மிகக்குறுகிய காலததிலேயே சாலர்சஙகு அருங காட்சியகம் இநதியாவின் முதனமையான அருங காட்சியகஙகளுள ஒன்றாக வளர்ச்சியடைநதுளளது குறிப்பிடத்தக்கது. என.அ.

சாலிகுண்டம் ஆந்திரப பிரதேச மாநிலத்தில சிரீகாகுளம் மாவட்டத்தில உள்ளதோா தொனமை

சாலிகுண்டம்

யான ஊர். சாலிகுண்டம் வம்சதாரா ஆற்றின் கரையில் பண்டைய கலிங்கப் பட்டணத்திற்கு 7 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. பௌத்தமதத் தொடர்புடைய இவ்வூருக்கு கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் யுவான் சுவாங் வந்தார். பௌத்தமதம் இப் பகுதியில வளர இவ்வூர் பெரிதும் உதவி புரிந்தது. இங்கு அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இவ்வூரின் தொன்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வூரின் தொன்மையை முதன்முதலில் ஆந்திரப்பிரதேச தொல்லியல் துறையினர் கண்டு பிடித்தனர். இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளும் பௌத்தமதத் தொடர்புடைய எச்சங்களும் அறிஞர்கள் இவ்வூரின் தொன்மையை நன்கு அறிய ஆர்வம் ஏற்படச் செய்தன.

இவ்வூரில் நடந்த அகழாய்வுகளில் பௌத்தத் தூபிகள், விகாரங்கள், சைத்தியங்கள் ஆகியவற்றுடன் பௌத்தமதச் சின்னங்களும் வெளிப்பட்டன. அவற்றுடன் கருப்பு சிவப்பு மட்கலன்கள், அடுக்கிய சுழல் மட்கலன் (Rouletted ware), சுடுமண் பொம்மைகள், சாதவாகனர் கால நாணயங்கள், எழுத்துப் பொறிப்புக் கொண்ட சங்குகள், மாவுக்கல்லால் செய்யப்பட்ட முத்திரை, பூரி-குசானர் நாணயம், மணிகள் போன்றவையும் கிடைத்தன. அடுக்கிய சுழல் மட்கலத்துண்டு ஒன்றில் பாம்மனசா (Bhammanasa) என்ற எழுத்துப் பொறிப்புக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். சாலிகுண்டம் அகழாய்வில் இவ்வூரில் மூன்று பண்பாட்டுக் காலம் இருந்தன என்பது வரையறுக்கப்பட்டது. முதல் பண்பாடு கி.மு. 2, 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் இரண்டாம், பண்பாட்டுக்காலம் கி.பி. 1-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 3,4,-ஆம் நூற்றாண்டுவரையிலும், மூன்றாம் பண்பாட்டுக் காலம் கி.பி.4,5-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.7,8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் ஆகும் எனத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருத்துள்ளனர். சு.இரா.

சாலிசுபரி பிரபு: சாலிசுபரி பிரபு என்று இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் சொல்லப்படும் இவ்வரசியல் மேதையின் இயற்பெயர் இராபர்ட்டு ஆர்தர் தால் பட்டு காசுகொய்ன் செசில் (Robert Arthur Talbot Gascoyne Cecil) எனபதாகும். எலிசபெத்துப் பேரரசியிடம் அமைச்சராய் இருந்த வில்லியம் செசில (William Cecil) எனற பர்லி பிரபு (Lord Burleigh) இவா முன்னோராவார். இராபாட்டு செசில் கி.பி. 1830 -இல் பிறந்தார். இவர் ஆக்சுபோர்டில் பயினறாா. இவர், தம் 24-ஆம் வயதில நாடாளுமன்ற உறுப்பின ரானார். நாடாளுமனறத்தில் மக்கள அவையின் உறுப்பினரான இவர் எதிர்க கட்சியினரான விககுக் கட்சியினரையும் அவர் தம் கொளகைகளையும் கடுமையாகத தாக்கிப் பேசுவார். இவா கி.பி. 1868-இல்

சாலிசுபரி பிரபு

மேலவையான பிரபுக்கள் சபையில் உறுப்பினர் பதவி ஏற்றார். இவ்வாணடில் தான் சாலிசுபரி பிரபு (Marquis of Salisbury) என்ற பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. திசுரேலி (Disraeli) தலைமை அமைச்சராய் இருந்தபோது கி.பி. 1874 முதல் 1878 வரையில் இவர் இந்திய அலுவல்களுக்குரிய அமைச்சராய் இருந்தார். பின்னர் இவர் கி.பி. 1880 வரை வெளியுறவு அமைச்சராய் இருந்தார். திசுரேலி கி.பி. 1881 -இல் இறந்தார்.அதன்பின சாலிசுபரி பிரபு பழமைப் பற்றாளர் கட்சியின் (Conservative partj) தலைவரானார். கிளாட்சுடன் (Gladstone) அமைச்சரவை கி.பி. 1885-இல் பதவி விலகியபோது சாலிசுபரி பிரபு தலைமை அமைச்சராகத் தமது முதல அமைச்சரவையை அமைத்தார்.ஆனால்அடுத்த ஆண்டில நடந்த தேர்தலில் கிளாட்சுடன் வெற்றி பெற்று மீண்டும் அமைச்சரவையை அமைத்தார். கிளாட்சுடன் கி.பி. 1886-இல் தோல்வி அடைந்தபோது சாலிசுபரி பிரபு இரண்டாம் முறையாகத் தலைமை அமைச்சரானார். இவர் தோரிக் (Tory) கட்சியினராக இருந்தபோதிலும் முற்போக்குக் கட்சியின (Liberal party) கொள்கைகளை, நாட்டிற்கு நலம்பயப்பனவாக இருந்தபோது ஏற்றுக் கொள்பவராய் இருநதார். அக்காலத்தில் இவர் இலவசத் தொடக்கக் கல்வியைக் குழந்தைகளுக்கு வழஙகினார். கிராமப்புறங்களில் சுய நிர்ணய ஆட்சியை ஏற்படுத்தினார். இவரது பதவிக் காலத்தில தொழிலாளர்களால் சமதருமக் கோட்பாடு (Socialistic Principles) வனமுறை அடிப்படையில பின் பற்றப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்ட போது இவரால் அதைத தடுக்க இயலவில்லை.

வல்லரசி விக்டோரியாவின் கடைசிக் காலத்தில் அவரது துணையாய் நின்ற சாலிசுபரி பிரபு உள் நாட்டில் சிறநத சீர்திருததஙகளைக் கொணடு வர

வில்லை. ஆனால் இவரது வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் இவருக்கும் பேரரசி விக்டோரியாவுக்கும் பெருமை தேடித் தந்தன. குடியேற்ற ஆதிக்க (Colonial Supremacy) உணர்வு ஆங்கிலேயரிடம் கிளர்ந்தெழுந்தபோது அதற்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்தவர் இவரே எனலாம். ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் கனிவளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபின் அங்குத் தமது மூன்றாம் பேரரசை (Third Empire) ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு இவர் உதவினார். தென் அமெரிக்க நாடான வெனிசுலாவில் ஏற்பட்ட எல்லைத் தகராற்றில் ஆங்கிலேயருக்குச் சாதகமான முடிவு கிடைத்தது. ஐரோப்பியச் சக்திகள் சூடான் பகுதியைக் கைக்கொள்வதில் தீவிரம் காட்டினாலும் முடிவில் இங்கிலாந்தும் எகிப்தும் தம் எண்ணங்களை ஈடேற்றின. போயர் போரின் (1899-1902) இறுதியான முடிவுகள் இங்கிலாந்தின் கைகளை வலுப்படுத்தின. சீனாவில் ஏற்பட்ட பக்சார் கலகத்தை (Buxar Rebellion) அடக்குவதில பிரிட்டன் பெரும் பங்காற்றியது. அதற்குரிய பொருளாதாரப் பலன்களையும் அது பெற்றது. இவ்விதம் வெளிநாடுகளில் இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்தை வலுப்பெறச் செய்த சாலிசுபரி பிரபு 1902-இல் தமது பதவியை விட்டு விலகினார். நா.அ.

துணை நூல்கள்:

அநுமந்தன், கி.ர. பிரிட்டன் வரலாறு, தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை, 1970.

Warner & Martin, The Ground work of British History II, Blackie & son Ltd., London, 1938.

சாலியச் சட்டம்: இடைக்காலத்தில் செருமனியில் வடகடலுக்கு அருகில் இரைன் (Rhine) ஆற்றுப்பகுதியில சாலியன் பிராங்குகள் (Salian Franks) வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களும் பிற செருமானியக் குடும்பத்தினரும் பின்பற்றிய சட்டத் தொகுப்பே சாலியச் சட்டம் (Salic Law) எனப்படுகிறது. இது செருமனியின மிகத் தொன்மையான சட்டத் தொகுப்பாகும். இதில பழங்காலச் சாலியன் பிராஙகுகளின பழக்க வழக்கங்களைக் காணலாம். பின்னர் அவ்வப்போது வழக்கத்திற்கு வந்தவை, திருத்தி அமைககப்பட்டவை, விரிவாககப்பட்டவை, புதுப்பிக்கப்பட்டவை ஆகியவையும் இதில் சேர்ககப்பட்டன. இது முதன் முதல் கி.பி. 500க்கு முன்னர்த்தொகுககப்பட்டிருக்க வேணடும். பினனர்ப்புதுப்பிக்கப்பட்டதில் கி பி. 800 வரையுள்ள சட்டங்கள சேர்ககப்பட்டன. இச்சட்டத் தொகுப்புடன மலபர்சியன் இணைப்பு (Malbergian glosses) என்ற பகுதியும் உள்ளது.

பேரரசர் சார்லமேன்: கி.பி. 768-ஆம ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிராஙகுகளின மிகச் சிறந்த அரசரான சார்லமேன் அல்லது பேரரசர் சார்லசு இச்சட்டத்தை மாற்றியமைத்து, பிற்சேர்க்கையை நீக்கி, இடைச் செருகல்களைத் தவிர்த்து, சிலவற்றைச் சேர்த்துத் தம்முடைய சட்டத்தை வெளியிட்டார். ஒறுப்புச் சட்டமான (Penal code) இது, குற்றங்களுக்கான ஒறுப்புக் கட்டணம் பற்றிய நீண்டதொரு பட்டியலைக் கொடுக்கின்றது. மற்றும், இதில வேளாண்மை, தொழில்கள், நிதி, கடன் கொடுத்தல், வட்டி, கல்வி, சமயம், அடிமைமுறை ஆகியன பற்றிய சட்டங்களும் உள்ளன. இதில் குறிப்பிடத்தக்கது அரசகுலப் பெணகளின வாரிசுரிமை பற்றிய சட்டமாகும்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் பிராங்குகளின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டிருந்ததால அஙகுச் சாலியச் சட்டம் செல்வாக்குப் பெற்றிருநதது. பினனர்த் தோன்றிய சாமாவியன (Chamavian) முதலிய பிராஙகுகளின சட்டத் தொகுப்புகளுக்கும் இது அடிப்படையாக அமைந்தது. பிற்காலத்தில் செருமனியில கொண்டு வரப்பட்ட சட்டஙகளிலும் இதன செல்வாக்கைக் காணலாம் இத்தாலியில் வாழ்ந்து வநத பிராங்குகளும் இதனைப் பின்பற்றினா.

பெண் வாரிசுரிமை: குறிப்பாக இச்சட்டத்தின் படி ஒரு அரசரின் பெணவழியில வநதவர்கள் அரசு கட்டில் ஏறும் உரிமை அறறவராயினா. பதினைநது, பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில் பிரானசில் பெணகளை அரசுரிமையிலிருந்து விலக்க இது பயன்படுத்தப்பட்டது. இது கி.பி. 1593-ஆம் ஆணடு அநநாட்டின அடிப்படைச் சட்டமாக ஆககபபட்டது. இச்சட்டம் இசுபெயின (Spain) நாட்டிலும் கி.பி. 1713-ஆம் ஆணடிலிருந்து பின்பற்றப்பட்டது. இஙகிலாநது அரசர்கள அனோவர் (Hanover) நாடு மீது உரிமை பெற்று இரணடையும் சேர்த்து ஆணடு வந்தனர். ஆனால, விகடோரியா இங்கிலாநதின பேரரசியாகப் பதவியேற்றபொழுது அனோவரில இச்சட்டம் செயறபடுததப்பட்டு, இஙகிலாநதிடமிருநது பிரிக்கப்பட்டுப்பேரரசியாரின் உறவினருககு அளிக்கப்பட்டது. சி.இரெ.

துணை நூல்:

David Walker., The Oxford Companion to Law, Clarendon Press, Oxford, 1980.

சாலியன்வாலாபாகுப் படுகொலை: பஞ்சாபின தலைநகரான அமிர்தசரசில் உள்ள சாலியன வாலாபாகில (Jalianwala Bagh) 1919-இல நிகழநத படுகொலை இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில குறிப்பிடததககதோர் இடத்தைப பெற்றுளளது. ஆங்கிலப்படைத் தளபதி தையர் (Dyer) என்பான் அமைதியாகக் கூடியிருநத மக்கள மீது மிருகத்

தனமாகச் சுட்ட இந்நிகழ்ச்சி 'பஞ்சாபுப்படுகொலை' எனவும், 'அமிர்தசரசுப் படுகொலை' எனவும் குறிக கப்படுகிறது.

முதலாம் உலகப் போர் முடிவுற்றதும் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் முடிவுறும் தறுவாயில் இந்தி யரின் தேசிய கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்குவதற்குப் புதிய சட்டம் ஒனறு தேவை என்பதனை இந்திய அரசு உணர்ந்தது. எனவே, 1917-ஆம் ஆணடு நீதிபதி இரவுலட்டு (Roulat) என்பார் தலைமையில் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவின் பரிநதுரை களின் பேரில1919-ஆம் ஆணடு 'இரவுலட்டுச் சட்டம்' (Rowlat Act) என்னும் பெயரில சட்டம் ஒனறு இயற்றப்பட்டது. இதன்படி அமைதியைக் குலைக்கும் குற்றங்களை உடனடியாக விசாரித்துத் தண்டனை வழங்க உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மூவரைக் கொணட சிறப்பு நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டது. இதன் தீர்ப்பே இறுதியானது. இதனை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்தல் இயலாது.இந்திய மககளின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதித்த இசசட்டத்தை எல்லாப் பிரிவினரும் வன்மையாகக் கணடித்தனர். சட்டம் நிறைவேறும் முனபே, இம்மசோதாக்களை எதிர்த்துக் கண்டனக் கூட்டங்கள, ஊர்வலஙகள நடத்தப்பட்டன. மத்திய சட்டசபையில் இருந்த இந்திய அஙகத்தினாகள் ஒன்று சேர்நது இச்சட் டத்தை எதிர்த்தனர். காந்தியடிகளும் இது சட்ட மாக வருமானால் சததியாககிரகப் போராட்டம் நடத்துவதாக அரசை எச்சரித்தார். இந்திய மககளின் எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாத அரசு இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இசசட்டத்தை எதிர்த்து நாடு முழுவதும் கிளர்ச்சிகள் நடநதன. காந்தியடிகள் ஒரு நாள் உண்ணாவிரதத்துடன் தமது சாத்வீகப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்; அமைதியான முறையில் சட்ட மறுப்புச் செய்யுமாறு மக்களைக் கேட்டுக் கொணடார். நாடெங்கிலும் 1919-இல பொது வேலை நிறுத்தமும் கதவடைப்பும் மேற் கொள்ளப்பட்டன. சில இடங்களில் எதிபாராத வன்முறைச் சம்பவங்களும, காவல்துறையின தடி யடிப் பிரயோகம், துப்பாக்கிச சூடு ஆகியன நிகழ்ந்த போதிலும், பொதுவாக இக்கதவடைப்பு வெற்றிகர மாக நடந்தது என்றே கூறலாம். சத்தியாக்கிரகச் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தால் நாடே கிளர்நதெழுந்தது. பம்பாய், அகமதாபாது முதலான இடஙகளில் தீயிடல் முதலான வன்முறைச் சம்பவஙகள நிகழ்ந தன. இதனைக் கணடு மனம் வருந்திய காநதியடி கள சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நிறுத்தினார். எனி னும், மக்களிடையே புத்துணர்ச்சியும் புதுவேகமும பிறந்தன.

பஞ்சாபின் துணை ஆளுநரான சர் மைக்கேல ஓ' துவையர் (Sir Michael O' Dueyer) பஞ்சாபில கொடுங்கோல் ஆட்சியை மேற்கொண்டார்.மககளின் உரிமைகளைப் பறித்த இவர், இந்தியாகளைப் பல வழிகளில் கொடுமைப்படுத்தினார். எனவே, மக்கள இவர் மீது வெறுப்புற்றனர். இந்நிலையில் இவர் அமிர்தசரசில் கூடவிருந்த காஙகிரசு மாநாட்டைத் தடுத்து நிறுத்த முயனறார். இம்மாநாடு நடநதால் தேசிய உணர்வு பெருகும் என்றும், இதனால் விடு தலை இயக்கம் வலிவடையும் என்றும் கருதினார். எனவே தயர் தேசிய மாநாட்டைத் தடுககும் பொருட்டுக் காங்கிரசுத் தலைவர்களான டாக்டர் சத்தியபாலையும், டாக்டர் கிச்சுலுவையும் கைது செய்து காவலில் வைத்தார். மக்கள கொதிப்படைநது வன்முறையில இறங்கினர். மக்கள் கூட்டங்களின மீது காவலர் சுட்டனா. மக்கள் வெறி கொண்டனா. அரசு அடக்குமுறையைக் கையாண்டது. வெறி கொணட மக்கள் அமிர்தசரசில் எதிர்ப்பட்ட ஐரோப் பியரைத் தாக்கினர்; வங்கிகளைக் கொளுத்தினர். கட்டடஙகளைச் சாமபலாக்கினர்; இராணுவம் வர வழைக்கப்பட்டது, மககள் வேட்டையாடபபட்டனர். பொது மககள் கூடுவதும். கூட்டஙகள் நிகழ்த்துவதும குற்றமென்று அரசு அறிவித்தது.

அரசின் அடககுமுறையைக கணடிக்கவும், அதற்குப் பலியானவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தவும் சாலியன் வாலாபாகு எனனும் மைதானத்தில் பொதுக கூட்டத் திற்கு ஏற்பாடாகியது. மிகக் குறுகிய ஒரு பக்க நுழைவுப் பாதையை மட்டும் தனனகத்தே கொண்டு, சுவர்களும், கட்டடங்களும் சூழந்த மைதானததில் பத்தாயிரத்திற்கும மேறபட்ட மக்கள் கூடினர், அமை தியாகக் கனசுராசு எனபவரின (Hans Raj) உரையைக கேட்டுக் கொணடிருநதனர். இதனை அறிந்த தளபதி தயர் படைபபிரிவு ஒன்றினை நடத்திக் கொணடு, இயந்திரத்துப்பாககிகளுடனும் கவச வணடிகளுடனும் சாலியன் வாலா பாக்கின் நுழைவாயிலில் வந்து நினறான. இப்படையில் துப்பாக்கி ஏந்திய 25 கூர்க்கா வீரர்களும, 25 பலுச்சி (பலுசிதான) வீரர்களும், வாளேந்திய 40 கூாக்கா வீரர்களும் இடம் பெற்றி ருந்தனர். கூட்டத்தைக் கலைந்து செல்லக்கூட எசசரிக்கை விடுக்காமல் ஆயுதமற்ற அப்பாவி மக்கள மீது சுடுமபடி படைகளுக்கு உத்தரவிட்டான்; பத்து நிமிடங்கள் இராணுவ வீரர்கள் மக்கள கூட்டத்தின மீது குணடு மாரி பொழிந்தனர். ஆயிரககணக்கான மககள் மாணடனர். இரதத வெள்ளததில் பிணங்கள் மிதந்தன. வரலாற்றில வேறு யாங்கணும் நடை பெற்றிராத இக்கொலை பாதகச் செயல சரியானதே என்று துணை ஆளுநா மைககேல் தயர் கருதி, தளபதி தயரின் செயலுககு ஒப்புதல் அளிததார். இசசோக நிகழ்ச்சி பற்றிய செய்தி, செய்தித்தாள் கட்டுப்பாடு காரணமாக வெளியில் பரவவிலலை கல்கத்தா

காங்கிரசின் போதுதான இக்கொலைக் கொடுமையை மக்கள அறிநது வேதனைப்பட்டனர். இராணுவச் சட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. இநதியப் பெண்மணி களும், குழந்தைகளும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர்.

சாலியன்வாலா பாகுப் படுகொலைக்குப்பின்னர், பஞ்சாபின் குழப்பங்கள் பற்றி ஆராயக் 'கண்டர்' (Hunter)தலைமையில் ஆய்வுக்குழு அமர்த்தப்பட்டது. இதன் ஆய்வு நேர்மையாக இல்லை. ஆய்வின்போது தயர் ஆணவத்துடனும், இரககமற்ற தன்மையுடனும் பதில கூறினான். தோட்டாக்கள தீர்ந்துவிட்டதால தானசுடுவது நிறுத்தப்பட்டது என்றும், தோட்டாக்கள இருநதிருநதால் மேலும் சுட்டிருப்போம் என்றும் திமிராகப் பதிலளிததான் அவன். அவனது செய்கை கண்டிககபபட்டு, அவன் பதவியினின்றும் விலக்கப் பட்டான். படுகொலையின் விளைவாக நாடெஙகிலும் தேசிய புரட்சி ஓங்கியது மாணடேகு செம்சுபோர்டு சீர்திருத்தஙகளையும் காங்கிரசு எதிர்த்தது.

இப்படுகொலையைக் கல்கத்தாவில கேள்வியுற்ற மாவீரர் சுபாசு சந்திரபோசு பொதுக்கூட்டத்தில் கைத்துப்பாக்கியைக கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஆங்கிலேயரை இநதிய மணணின்றும் விரட்டி விடு வதாகச் சபதம் செய்தார். படுகொலையை நேரில் கண்ட 19 வயதினரான மானவீரன் உத்தம்சிங்கு என்ற இளைஞன இதற்குக் காரணமான மைக்கேல் தயர், தளபதி தயா, இந்திய அரசுச் செயலர் செட்லேணடு பிரபு (Lord Zetland) ஆகியோரைப் பழிவாங்க உறுதி பூண்டான. பல தடவைகள முயனறு, இறுதியாக 1940-இல் இலண்டனில மைக்கேல தயரைச் சுட்டுக் கொன்று பழி தீர்ததான். செட்லாணடு காயங்களுடன உயிர் தப்பினான.

ம.பு.

சாலோர் இராசசுத்தான் மாநிலத்தில் உள்ள தொரு நகரம். இது சாலோர் (Jalor) மாவட்டமாக வும் உளளது இநநகரம் உலூனி (Luni) ஆறறின் துணை ஆறான சுகரி (Sukri) ஆற்றின் தென்கரையில் அமைநதுள்ளது. சோதிபுரி நகருடன் இந்நகரம் சாலை, இருப்புப் பாதைகளால இணைக்கப்பட்டுள் ளது. இநநகரம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாணடில சௌகான மரபினரின் தலை நகரமாக விளங்கியது. இஙகுளள கோட்டை வரலாற்றுப் புகழ்பெறறது. இது ஒரு மலையின் மீது அமைநதுள்ள கோட்டை யாகும். அலாவுதீன்கில்சி இநநகரத்தை, கி.பி. 1310-இல் கைப்பறறினான. மக்கள்தொகை 24,100 (1981). சாலோா மாவட்டம் 10,640 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடை யது இமமாவடடம் சோதிபுரிச சிறறரசின் கீழ் இருநதது இமமாவட்டததின் கிழக்குப் பகுதியில ஆர வல்லி மலைத்தொடாவரை பரவியுளளது. எண்ணெய விததுககள், தினை போன்றவை இம் மாவட்டத்தில் பயிராகின்றன. குதிரைகள் இம்மாவட்டத்தில் வளர்க்கப்படுகின்றன. சலவைக்கற்கள இப்பகுதியில வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. மக்கள் தொகை 903,073 (1988).

சு.இரா.

சாவனரோலா **(கி.பி. 1452-1498):** ஐரோப் பாவில் சமயப்புரட்சி தோனறுவதற்கு முன்னர்க்கிறித் தவ சமயத்தைச் சீர்திருத்தப் பாடுபட்டவர்களுள சாவனரோலா (Friar Savonarola) ஒருவா. அவர் இததாலியில் பெராரா (Ferrara) என்னும் ஊரில் 1452-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இலததீன் மொழி, ஓவியம், இசை, மருத்துவம் ஆகியவறறை அவர் கற் றாலும், சமயவியலிலும், துறவறத்திலும் ஆழ்நத பற்றுக் கொண்டிருநதாா. எனவே, கி.பி. 1475-ஆம ஆணடு அவர் பொலகனா (Bologna) விலிருந்த தாமினிக்கோ (San Domenico) மடத்தில் சேர்ந தாா. பின்னா கி.பி. 1482-இல சமயக கல்வி கறறு, பிளாரனசு திரும்பி, துறவியாகிச சமயச சொற்பொழி வுகள நடத்தலானார்.

சாவனரோலா

கொள்கை. அப்பொழுது கிறித்தவ சமயத்தில நிலவிய ஒழுககககேடுகளை அவர் எதிர்த்தார்; ஆட்சியையும், நிலப் பிரபுக்களின ஆதிக்கத்தையும் சாடினார்; பிளாரன்சில நிலவிய தவறுகளையும் ஊழல்களையும் கண்டித்தார்; கலைபபொருள்கள காட்டுமிராண்டித் தனமானவை எனக கூறி அவற் றைத் தீயிலிடச் செய்தார்.

புகழ்: பிரான்சு மனனா எட்டாம் சார்லசு தசு கனி (Tuscany) மீது படையெடுதது வநதபொழுது, அரசர் நாட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டாா. சாவனரோலா அம்மனனரைச் சந்தித்து, பிரெஞ்சுப் படையை கி.பி 1498-ஆம் ஆணடு விலக்கிக கொளளச் செய்தார். அப்பொழுது பிளாரன்சு ஒரு முழுமையான கிறித

தவக் குடியரசாக மாறியது. அவருடைய சொற்பொழிவுகளாலும், நடவடிக்கைகளாலும் ஈர்க்கப்பட்ட மக்கள் அவரை ஒரு தீர்க்கதரிசியாகக் கருதினர். எனவே, அவர் ஆட்சியிலும், மடாலய நிருவாகத்திலும் பல சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தினார்.

எதிர்ப்பு: சில தன்னலக்காரர்கள் அரச குடும்பத்தினரை மீண்டும் அரியணையில் ஏற்ற விரும்பிப் போப்பாண்டவரின் உதவியை நாடினர். எனவே போப்பு ஆறாம் அலெச்சாந்தர் அவரை கி.பி.1495-ஆம் ஆணடு உரோம் நகருககு வருமாறு வேண்டினார். ஆனால், உடல்நலக்குறைவைக் காரணம் காட்டி அவர் அங்குச் செல்ல மறுத்துவிட்டார். போப்பாண்டவர் கி.பி.1496-ஆம் ஆண்டு அவருககு வழங்கிய பதவியையும் ஏற்கவில்லை. அப்பொழுது பிளாரன்சில போர், பஞ்சம், கொள்ளை நோய் ஆகியவற்றின விளைவாக மக்கள் மிகுந்த துன்பத்திற்கு உள்ளானதால், அவர்களுடைய ஆதரவை இழந்தார். அவருடைய பகைவர்களின் தூணடுதலால் போப்பாணடவர் அவரை கி.பி.1497-ஆம் ஆணடுச்சமயவிலக்குச் செய்தார். அவருககு எதிராக மக்கள் கலகம் செய்யத் தொடங்கினர். சமயத் துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுஅவர் சிறை செய்யப் பட்டார்.

முடிவு: அவர் கொடிய முறையில துன்புறுத்தப் பட்டு, விசாரணை செய்யப்பட்டு இறுதியில சமயததின் பகைவன் எனத் தீர்ப்புக்குள்ளானார். எனவே, கி.பி.1498-ஆம் ஆண்டு மக்கள் முனனிலையில அவர் தூக்கிலிடப்பட்டு, அவருடைய உடல் எரிக்கப்பட்டது. அவர் சமயத்தின் பகைவனல்லர்; திருச்சபையின் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராக அவர் எதுவும் செய்ய வில்லை; நேர்மையான முறையில் அவா சமயக் கேடுகளைக் களைய முயன்றார் என்பதைப் பிற்காலத் தவர் உணர்ந்தனர். சி.இரெ.

சாவா ஆறு யூகோசுலேவியா நாட்டில் ஓடும் ஆறுகளில் மிகவும் நீளமானது. இது நாட்டின் வட மேற்கில் சூலியன் ஆல்ப்சு மலைத் தொடரில் உற்பத்தியாகிக் கிழககே தான்யூபு நதியில பெலகிரேடு என்னுமிடத்தில கலக்கிறது.

சாவா (Sava) வினால் வளப்படுத்தப்படும் நிலப் பகுதி வேளாணமைச் சிறப்புப் பெற்றதாகும். ஆற்றின் நீளம் 930 கி.மீ. தெ.பா.

சாவா மனிதன்: உலகின் பலவேறு இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதை படிவங்கள் மனிதனின் படிமலர்ச்சியை (Evolution) அறிய உதவுகின்றன. இப்புதை படிவங்கள ஐரோப்பிய நாடுகளில் மட்டுமல்லாமல், சாவா (Java), சீனா போன்ற தூரக் கிழக்கு நாடுகளிலும் கணடெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர் படிமலர்ச்சியில் மனிதன் எனற சொலலுககுப் பொருள் காணபது மிகவும் தேவைப்படுகிறது; உயர்பாலூட்டிகளின் (Primates) குடும்பத்தில் கருவிகளைத் தயாரித்துப் பயன்படுத்தும் திறனுடையவனே மனிதன் என்று கூறப்படுகிறான். சாவாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மனிதப் புதைபடிவங்களுடன், அவர்கள உருவாக்கிப் பயன்படுத்திய கருவிகளும் கிடைத்துள்ளன. எனவே, சாவாவில் வாழ்ந்த ஆதி மனிதன் மனிதப் படிமலர்ச்சியில் ஒரு முக்கியமான நிலையினைப் பெற்றுள்ளான்.

தச்சு நாட்டு மானிடவியலாரான துபாய் (Dubois) என்பவர் கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டில் மைய சாவா நாட்டில் மண்டை ஓட்டின் ஒரு பகுதியையும் தொடை எலும்பு ஒனறையும் கணடெடுத்தார். அவை புத்துயிரூழியின் ஈற்றயற் பகுதி (Pleistocene deposits) சார்ந்தவையாகும். அம்மண்டையோட்டின் பகுதி தொனமையான மனிதனுடையதாக இருக்கலாமெனக கருதபபட்டது. ஆனால் அது வாலிலலாக் குரங்கின பணபுகளையும் பெற்றிருந்தது.

இதற்கு மாறாகத் தொடை எலும்பின அமைபபும், அதன் அளவும் இக்கால மனிதனின் வலிமையான தொடை எலும்பின் அமைப்பை ஒத்திருத்தன. இத்தகைய எலும்பமைபபு இக்கால மனிதனைப் போன்றே நிமிர்ந்து நிறகவும் நடபபதற்கும் ஏதுவாக இருந்தது என்பதறகுச் சான்றாக உள்ளது. எனவே, சாவா மனித எலும்புக்கூட்டின் எச்சங்களைக் கணடெடுத்த துபாய், அவவெலும்புக் கூட்டிற்குரிய மனிதனுக்கு நிமிாந்து நடககும் 'பிதிகாந்திரோபசு' (Pithecanthropus erectus) அல்லது நிமிர்நத உருவமுடைய குரங்கு மனிதன் எனறு பெயரிட்டார் சில உடலியல வல்லுநாகள், அவவெலும்புக்கூடு மிகப்பெரிய உருவமுடைய வாலில்லாக் குரங்கினுடையதாக (Gibbon) இருக்கலாமெனறும், சிலர் அது ஒரு தொனமையான உணமை மனிதனுடையதாக இருககலாமெனறும கருதினர். மேலும், சிலர் அவ்வெலும்புக்கூடு வாலிலலாக் குரங்கிற்கும் மனிதனுககும் இடைப்பட்ட, அழிந்துபோனதொரு இணைப்பு நிலையாக இருக்கலாமெனறும கருதினா.

மூளைப்பெட்டகத்தின கொள்ளளவைக் கருத்திற கொண்டு நோக்குங்கால் மேற்குறிப்பிட்ட கருதது சரியான கருத்தெனறே ஏற்றுககொளளப்பட்டது. சாவா மனிதனின மூளைப் பெட்டகத்தின் கொளளளவு ஏறக்குறைய 900 க.செ.மீ. இருநதிருக்கலாமெனக் கணக்கிடப்பட்டது. இக்கால மனித மூளைப் பெடடகததின கொளளளவு சுமாா 1350 க. செ. மீ. எனவே, இக்காலப் பெரிய வாலில்லாக் குரஙகின மூளைககும, இக்கால மனித மூளைக்கும இடைப்பட்ட கொளள

ளவை உடைய சாவா மனிதன், பெரிய அளவிலான வாலில்லாக் குரங்கிற்கும் இக்கால மனிதனுக்கும இடைப்பட்டவன் என்று பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மேலும் சாவா மனிதர்களின சராசரி உயரம் ஐந்துஅடியாக இருந்திருக்கலாமென வும் கருதப்படுகிறது.

ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வான் கோனிக்சுவால்டு (Von Koenigswald),புத்துயிரூழியின் ஈற்றயற் பகுதி சார்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்த சாவா மனிதனின் இனம் பற்றிய ஆராய்ச்சியின்போது, பற்களுடன்கூடிய வலிமையான கீழ்த்தாடையின் பகுதி, நனகு வளர்ந்த மனிதனின முழு மண்டைஓடு, பின்புற மணடையோடு, பற்களுடனகூடிய மேல் தாடை, மற்றொரு மண்டையோட்டின் மேலண்ணம், ஒரு குழந்தையின மணடைஓடு ஆகியவற்றைக் கண டெடுததார். இந்த மனித எலும்புகளின எச்சங்கள் 'பிதிகாந்திரோபசைப்'பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருந்தன. மேற்குறிப்பிட்ட எச்சங்கள னைத்தும் பெரும்பாலான பணபுகளில் பெரிதும் ஒத் திருந்தன. எனவே, இவ்வினம் ஒரு தனிப் பேரின மாக (Genus) வேறுபடுத்தப்படாமல் மனிதப் பேரி னத்தில் ஒரு சிறப்பினமாகச் (Species) சேர்க்கப்பட் டது. எனவே, நிமிர்ந்து நடக்கும் பிதிகாந்திரோபசு நிமிாந்து நடக்கும் மனிதன் (Homo erectus) எனப் பெயரிடப்பட்டது.

கடைசியாகக கணடெடுக்கப்பட்ட குழந்தையின் மணடையோடு சிறப்பு வாய்ந்ததாகக கருதப்படு கிறது. இது மைய சாவாவில் மொட்சோகெர்டோ (Modjokerto)என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதன பணபுகளை ஆராயநதபோது அது இரணடு வயதான குழநதையினுடையதாக இருககலாமெனக் கருதப்பட்டது. அமமணடை ஓட்டில மூளைப்பெட்ட கத்தின கொள்ளளவு சுமார் 700 க.செ.மீ. அதே வயதான இக்கால ஐரோப்பிய மனிதக் குழந்தையின் மூளைப்பெட்டகத்தின அளவு சுமார் 1000 க.செ.மீ. சாவா மனித மூளையின வளர்சசியை வாலிலலாக் குரஙகு, இக்கால மனிதன ஆகியோரின மூளையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது, நனகு வளர்ந்த சாவா மனிதனின மூளை 1000 க.செ.மீ.க்கு மேல வளர்ச்சி யடையவில்லை என்ற கருத்துத தெளிவாயிற்று. இக் கருத்து, சாவா மனிதன வாலிலலாக் குரங்கிற்கும் இககால மனிதனுக்கும் இடைப் பட்டவன் என்பதை மேலும் உறுதியாககியது. சாவா மனிதக் குழந்தை யின மண்டை ஓட்டில் கண் புருவ மேடுகள மிகத் தெளிவாகக் காணப்பட்டன. சாதாரணமாக வாலில் லாத குரங்கிறகும் மனிதனுக்கும், இளமைப் பருவத் தில் தெளிவாகக காணப்படும் முன் நெற்றிப் பகுதி சாவா மனிதனின் மணடை ஓட்டில தெளிவற்றிருந் தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மைய சாவாவில் 1941-ஆம் ஆண்டு கண்டெடுக் கப்பட்ட மூன்று பற்களுடன் கூடிய கீழ்த்தாடையின ஒரு சிறிய பகுதியும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படு கிறது. இந்தப் புதைபடிவத் தாடைப் பகுதியின் பணபுகள் நிமிர்ந்த மனிதனின் பண்புகளுடன் ஒத் திருந்தன. ஆனால் அது மிகப் பெரியதாகக் காணப் பட்டதால் அது ஒரு அழிந்துபோன மனிதப் பேரினத் தைச் சேர்ந்தது என்றும், அதற்கு 'மெகான்திரோபசு' (Meganthropus) என்றும் பெயரிடப்பட்டது. அதன் பற்களின் அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அது ஆசியாவில் வாழ்ந்த 'ஆசுத்திரலோபிதிகசு' (Australopithecus) இனத்தைச் சேர்ந்ததெனறு முத லில் கருதப்பட்டது. ஆயினும், அந்த கீழ்ததாடை எலும்பின அமைப்பிலிருந்து அது வழக்கத்திற்கு மாறான மிகப் பெரிய உருவமுடைய நிமிர்நத மனிதத் தொகுதியைச் சேர்ந்த மனிதனுடையதாக இருக்கலாமென்று கருதப்பட்டது.

பீகிங்கு (Peking) அருகிலுள்ள சோக்குடீன் (Choukoutien) எனற சீன நாட்டுக் கிராமத்தில் 1927-ஆம் ஆணடில் தொன்மைமிக்க மனிதனின் கடைவாய்ப் பல் ஒன்றைப் பேராசிரியர் தேவிட்சன் பிளாக்கு (Davidson Black) கண்டெடுத்தார். அநத பல்லின் பண்புகளை ஆராய்ந்தபோது, அது அழிநது போன பீகிங்கு மனிதனுடையது என்று கணடுபிடிக் கப்பட்டு அதற்குச்'சைனானதிரோபசு' (Sinanthropus Pekinensis) எனறு பெயரிடப்பட்டது. சில ஆணடு கள் கழித்து மேலும் சில மண்டையோடுகளும் எலும்பு களின எச்சங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன இவற்றை ஆராய்ச்சி செய்ததின் பலனாகச் சாவா மனிதன புத்துயிரூழியின ஈற்றயற் காலத்தின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்திருககலாமென்றும், பீகிங்கு மனிதன புத்துயி ரூழியின ஈற்றயற் பகுதிக் காலத்தின இறுதியில் வாழ்ந்திருக்கலாமெனறும் கணடுபிடிக்கப்பட்டன. பீகிங்கு மனித எலும்புகளின் எச்சங்கள், சாவா மனி தன் இக்கால மனிதனைப் போனறே நிமிர்நத நடை யுடையவன என்பதை மேலும் உறுதிப்படுத்தின.

பல பண்புகளில் சாவா மனிதனும் சீன மனித னும் பெரிதும் ஒத்திருந்தன. எனபது காணப்பட் டது. எனவே, சாவா மனிதனும் சீன மனிதனும் நிமிர்ந்த மனிதப் பேரினததிலேயே சேர்க்கப்பட்டுள ளனர். பா.ஜ.

சாவானியர்: சாவாத் தீவகத்திலுள்ள மலாயா மக்களினத்தின் ஒரு சாரார் சாவானியர் ஆவர். அவர்கள் அத்தீவினகிழக்குப் பகுதியில் வாழ் கின்றனர். அவர்கள் கருமையான நிறமும் கட்டுறுதி யான உடலமைப்பும் கொணடவர்கள். தனித்த மொழியினைப் பேசும் அவர்கள பழக்க வழக்கங்கள்,

நடையுடை பாவனைகள் ஆகியவற்றில் இந்துக்களின் குணவியல்புகளைக கொண்டுள்ளனர்.

சாவானியர்களின் பழங்கற்கால வரலாறுகளை 1953-இல் கோனிங்சுவால்டும் அவரது குழுவினரும் வெளிக் கொணர்ந்தனர். சைலேநதிர மன்னர்கள் காலத்தில் அவர்கள வளர்ச்சியுற்றனர். இந்திய இனத்தவர்களே அவர்களுள் பெரும்பான்மையினர்.

வேளாண்மை அவர்களது முக்கிய தொழிலாகும் உணவுப்பொருள்களையும் விற்பனைப் பொருள்களை யும் பயிரிடுகின்றனர். அவாகளது நிலவுடைமை அமைப்பு பலதரப்பட்டது இங்கு 2 முதல் 7 ஏக்கர் வரை கொண்டுளள உழவர்களே மிகுதியாகவுள்ள னர். உழவாகளுள் 1500 ஏக்கர் வரையுள்ள நிலப் பரப்புக்குச் சொந்தமானவர்களும் உண்டு. தொழில் துறையில் பாறை எண்ணெய (Petroleum) எடுத்தல் முக்கியமானதாகும. கால்நடைகளுக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவமளிப்பதிலலை. மீன்பிடித்தல மற்றொரு முக்கிய தொழில். பாண்டுங் பகுதியில வெள்ளி தங் கம் ஆகியன எடுக்கப்படுகின்றன. உப்புக்காய்ச்சுதல் அரசின் முற்றுரிமையாக உளளது. முதல் உலகப் போருக்குப்பின் சாவானியர் தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். சிமிணடு தயாரிப்பது முக்கிய தொழிலாக இருககின்றது. கி பி. 750 முதல் கி.பி. 1400-க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப் பட்ட சாவானிய இலக்கியங்கள முக்கியமானவை.

மா.கா.

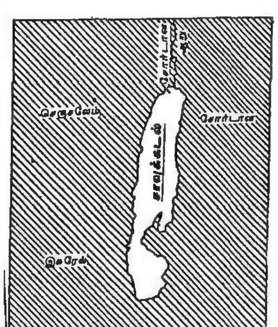
சாவித்திரி: இவள் கற்பில் சிறந்த பெண்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவள். இவள் அசுவபதி அரச னுககும் மாளவி என்பவளுக்கும் மகளாகப் பிறந்த வள். தியுமத்சேனன் மகன் சத்தியவானை மணந்த வள். சாவித்திரி சத்தியவானை மணப்பதற்கு முன்பே தியுமத்சேனன் பகைவரால் கண்ணையும், நாட்டை யும் இழந்து காட்டில் வாழ்ந்து வந்தான். எனினும், சாவித்திரி சத்தியவானை மனத்தால் கணவனாக வரித்துக்கொண்டு அவனையே மணக்கத் துணிந்தாள். திருமணத்திற்குப்பின் ஓராண்டிலேயே சத்தியவான் இறக்கநேரிடும் என்பதை நாரதர் எடுத்துக் கூறி, வேறொருவனை மணந்துகொள்ளக் கூறவும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது, சாவித்திரி சததியவானையே மண ந்தாள். சின்னாட்கள் அவனுடன் காட்டிறகுச் சென்று கணவனின் ஆயுள குறித்துக் கடுந்தவம் மேற்கொண்டாள். சத்தியவான் இறப்பதற்கு இன் னும் மூனறு நாள்களே இருக்கையில் சாவித்திரியின் தவமும் கடுமையாயிற்று. குறித்த மூன்றாம் நாளில் மரம் வெட்ட காட்டிற்குச் சென்று, மீண்டு வந்து சோர்வினால் சாவித்திரியின் மடியில் துயில, அச்சம யத்தில் யமன் அவன் உயிரைக் கவர்ந்து சென றான். இதனைத் தன் கற்பின் திறத்தால் அறிந்த சாவித் திரி, யமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று கணவன் உயிரைத் திருப்பித் தர வேண்டும் எனறு வழக்காடி னாள. மனமிரஙகிய இயமன் அவளுடைய மாமன் மாமிக்கு மீண்டும் கண்ணொளி பெறவும், நாடு கிடைக்கவும் வரம் நல்கினான். அத்துடன் தனக்கு நூறு மக்கள உண்டாகவும் வரம் கேட்டுப் பெற றாள். இவவரஙகளைப் பெற்றபின், தன் வாக்கு வன்மையால யமனிடம் மேலும் வாதம் செய்து, கற்பு மிக்க ஒருத்தி கணவன் இறந்தபின் மகப்பேறு அடைய முடியாதென்பதை அறிவுறுத்தினாள். சாவித்திரியின பதிபக்தியையும், வாக்குவனமையை யும் அறிந்து வியந்த யமன் சத்தியவான் உடலில் அவனுயிரைப் புகுத்தி வாழ்த்திப் போனான செ.க.

சாவின் பெரு நாட்டிலிருந்த தொனமையான பண்பாடு. சாவின (Chavin) பண்பாடு கி.மு. 900த் திற்கும் கி மு. 200 க்கும இடைப்பட்ட காலத்தைச சார்நதது. இப்பணபாட்டின் கலைகள, பெரு (Peru) நாட்டின வடககு, நடுப்பகுதி ஆகியவற்றில் வளாச்சி யடைந்தன. இப்பண்பாடு பெரு நாட்டின் வடககு மேட்டுப் பகுதியில உளள சாவின் தி அணடர் (Chavin de Huantar) எனற அழிந்த பகுதியின் பெயரால் சாவின் பண்பாடு எனக் கூறபபடுகிறது. இப்பண பாட்டின அழிந்த கூறுபாடுகள கோடோசு (Kotosh), குண்டூர்வாசி (Kunturwasi), காசுமா (Casma), நெபிநா (Nepena), சிகாமாச் சமவெளிகள (Chicama Valleys) ஆகியபகுதிகளில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. சாவின் பகுதியில் கருங்கற்களால கட்டப்பட்ட கோயில் ஒன்று கணடுபிடிக்கப்பட்டது. இக்கோயிலின் உள்ளே பல அறைகள் காணப்பட்டன. கோயிலின் தூண்களில் புடைப்புச சிற்பங்கள உள்ளன. மனித உருவங்களும் விலஙகின உருவங்களும் இசசிறபங் களுள குறிப்பிடத்தக்கவை. இப்பணபாட்டு மக்கள் பெரு பகுதியில் வேளாணமையைச் செயது வந்தனர். இவர்கள நெசவு, மட்கலன்கள் செய்தல், கற்குடைவு வேலை போன்ற பிற தொழில்களிலும் ஈடுபட்டனர். சாவின் பணபாட்டுக் காலத்தில் தான் இப்பகுதியில் இருந்த பல பண்பாடுகள ஒருஙகிணைநதன. மக்கள் ஒருங்கிணைந்து ஒரே கருத்துக் கொள்கையையும் சமயத்தையும் ஏற்றனர். சு.இரா.

சாவின் இந்தியர் பணடைய பெரு நாட் டில் தமக்கென்று ஒரு தனிப் பண்பாட்டை ஏற்படுத் திக் கொணட இனத்தவர்களாவர். இவர்கள் பெரு (Peru) நாட்டில் கி.மு. 900 முதல் கி.மு. 200 வரை மிகவும் சிறபபுற்றிருந்தனர். இந்த 700 ஆண்டுக் காலத்தில் இவர்களது கலைத்திறன் பெரு நாடு முழு வதும் பரவியிருநதது. ஆனால், இவர்களின் கலை இங்குத்தான தோனறியது என்று கூறுமளவிற்கு இனறுபோதிய சானறுகள் இலலை.

சாவின் இந்தியர்களின் (Chavin indians) பண்பாடு பெரும்பான்மையாகக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம். சிக்காமாப் (Chicama) பள்ளத்தாக்குகளில் காணப்படும் இவர்களது கலைக் கோயிலகள் இங்குத் தோன்றிய தொடக்ககாலப் பண்பாட்டிற்குச் சான்றாக உள்ளன. சாவின தெ அன்டார் (Chavin de Huantar) எனனுமு பகுதியில் கட்டப்பட்ட பெருங் கோயில் ஒன்றும இவர்களின் பண்பாட்டுச் சான்றாக விளங்குகிறது. இககோயில நுண்மையாகச் செதுக்கப்பட்ட கருங்கற்களால் கட்டப்பட்டது கோயிலுக்குள பல காட்சிககூடஙகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிலைத் தூணகளிலும் கூரைககுக் கீழுளள படுக்கைத் தூண்களிலும் சிறநத முறையிலான சிற்பங்கள செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இசசிற்பஙகள அனைத்தும் மனித வடிவங்களையும் பல்வகைப் பாமபு வடிவங்களையும் பற்றியவை. இவை பெருநாட்டில் வளர்ந்த பணபாட்டில் மிகவும் சிறப்பானவையாகவும், அப்பகுதியில் பிற பணபாட்டின் வளர்சசிக்கு அடிப்படையாகவும் உள்ளன. கி மு. 1800-900 காலங்களில் வாழந்த ஒருசில பழஙகுடிகளின் பண்பாட்டிலும் சாவின் இந்தியரின கலைப் பணபு காணப்பட்டாலும அவை வளர்ச்சி குன்றியவை. அவை பல இடஙகளில பரவவில்லை. ஆனால, இப் பழங்குடிகளிடையே பரவலாக வளர்சசி பெற்ற தச்சுக் கலை, நெசவுக்கலை, மட்பாண்டக் கலை அனைத்தும் சாவின பண்பாட்டிற்கு ஏதோ ஒருவகையில் அடிப்படையாய் அமைநதன எனக் கூறலாம். சீ ப.

சாவுக்கடல் இசுரேல் நாட்டில் அமைந்துள்ளது. சுமார 73 கி.மீ. நீளமும் 6 முதல் 14 கி மீ. அகலமும் உள்ளது. மத்திய தரைக்கடலிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் உளநாட்டில அமைநதுள்ளது. சாவுக்கடல் (Dead sea) கடல் மட்டத்தினின்றும சமார் 435 மீட்டருக்குக்கீழ அமைந்துள்ளது. இக்கடல் நீரில் உப்பு மற்றும் உலோகப் படிமஙகள மிக்க அளவில் கரைந்துள்ளதால நீர் அடர்த்தி மிக்கதாயுள்ளது எனவே, அஙகு மீன் போன்ற நீர்வாழ் உயிரினஙகள வாழ்வதில்லை. அடர்த்தி காரணமாக அநநீரில் பொருளகள அமிழ்வதில்லை. இங்கு முழுகிக் குளித்தலும் இயலாது. இதனைச் சுற்றிலும் மலைகள உளளன. இங்கு உற்பத்தியாகும் ஆறுகள் இக்கடலில கலக்கினறன. சோர்டான் நதி இககடலை அடைகின்றது. இஙகுளள நீரானது வெளியேற வழியின்றித் தேங்கியுளளதால் இதனை ஏரி என்பது பொருத்தமே. நீர் ஆவியாகி வெளியேறினாலனறி நீர் குறையாது. இதன தென்பகுதியில 'செபல உசுடும்' (Jebel usdum) என்ற பெயருடைய உப்புப்பாறை உள்ளது. அராபியரால் 'பாக்ரெட்லுட்' (Bahret Lut) எனப் படும் இககடல விவிலிய நூலில உப்புகடல், சம வெளிககடல மற்றும கிழக்குக் கடல் எனற பெயர்களில குறிக்கப்படடுளளது இநநீரில் 24 விழுக்காடு உப்பு, மரஉபபு (Potash) மறறும எணணற்ற கனிமங்களும மூலப்பொருளகளாகக் கிடைக்கின்றன. அவை பிரித்தெடுக்கபபடடுச் சுததம் செய்யப்பட்டுப் பயன்படுததப்படுவதால், இசுரேலின கனிமவளம இககடலினால் பெருகியுளளது. மா.கா.

சாவுக்கடல

சாவுப் பள்ளத்தாக்கு: அமெரிககாவில் கலிபோானியா மாநிலததில் 1933-ஆம் ஆணடு முதல் ஒரு தேசிய நினைவுச் சினனமாக உள்ள சாவுப் பளளததாககு (Death Valley) அமமாநிலத்தின கிழக்குப் பகுதியில் இரணடு மலைகளுககுமிடையே இருக்கிறது. இப்பகுதிக்கு கி.பி. 1849-இல் பொன வயலகளைத தேடி வநத ஒரு கூட்டததினுள நீர்விடாய காரணமாகத் தணணீா இலலாப் பகுதியில பதினெட்டுபபேர் இறநதனர். தபபியவாகள இதைச் சாவுப் பள்ளத்தாககு எனறு கூறியதால், அப்பெயரே இதறகு நிலைத்துவிட்டது. அமெரிககாவிலேயே மிக ஆழமான இடம் இபபள்ளததாககின் ஒரு பகுதியாகும. கடல மட்டத்துக்குக் கீழே சுமார் 90 மீ. ஆழத்தைக் கொணடுளளது. பளளத்தின் நீளம் சுமாா 192 கி.மீ. அகலம் 40 முதல் 56 கி.மீ. வரை. பள்ளததாககின மலைச சரிவுகளில் முன்பு பொன், வெளளி, காரீயம, செம்பு முதலிய பல தாதுப் பொருளகள எடுக்கப்பெற்றன. முனபு இங்கு மககள குடியேறியிருநத இடஙகளின சிதைவுகள இன்றும் காணப்படுகினறன. இப்பளளததாககைச் சுறறியுளள பகுதிக்கு இன்யோ (Inyo) வட்டம் என்பது பெயா. தெ.பா.

சாளக்கிராமம்: ஆழவார்களால பாடப்பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில வடநாட்டிலுள்ள பனனிரணடுள ஒனறு, சாளககிராமம எனபப் பெயரிய திருப்பதியாகும். பெரியாழவார் இரணடு பாடல்களிலும திருமஙகையாழ்வாா ஒரு பதிகத்திலும் இத்திருபபதியைப பாடியுளளனர். பெரியாழ்

வார் கண்டமெனனும் கடிநகர் (தேவப்ரயாகை) என்னும் திருப்பதி பற்றிப் பதிகம் பாடும்போது 'வட திசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடைவதரி' எனறு வடநாட்டுத் திருபபதிகள் பலவற்றினிடையே சாளக்கிராமததை யும் குறிப்பிடுகிறார். மற்றோரிடத்தில் 'சாளக்கிராம முடைய நம்பி' என்று கண்ணனைப் பாடுகிறார். திரு மங்கையாழ்வார் தமது பெரிய திருமொழியின் தொடக்கத்தில் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் பாரத தேசத்தின் வடகோடியில் கைலாச மலைக்கு அருகில் மானசரோவரக் கரையில உள்ள 'திருப்பிரிதி' என் னும் திருப்பதியை இரண்டாம் பதிகத்தால் பாடி, விட்டு, அதற்குத் தெற்கேயுள்ள வதரியை மூன்று நான்காம் பதிகங்களால் பாடி, அதற்குத் தெற்கே யுள்ள சாளககிராமத்தை ஐந்தாம் பதிகத்தால் பாடு கிறார். 'மணங்கமழும் தடம் சூழ்ந்தெங்கு மழகாய சாளககிராமம்', 'தாராவயல் சூழந்த சாளக்கிராமம', 'சந்தார் பொழில் சூழ்ந்த சாளக்கிராமம்', 'வணடார் பொழிலின் பழனத்து வயலினயலே கயல் பாய, தண்டாமரைகள் முகமலர்த்தும சாளககிராமம்' என்று இத்திருப்பதியின் இயற்கையெழிலை அழகுறப் பாடுகிறார்.

நேபாள தேசத்தில் இமயமலைத் தொடாில கணடகி நதிக்கரையில் இத்திருப்பதி அமைநதுள்ளது. நதியிலும் மலையிலும் சாளக்கிராமத் திருமேனிகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில பலவகையுண்டு. அவற்றை வைணவர்களும் மற்ற ஆத்திகர்களும் பூசைக்குரிய திருமேனியாகக் கொணடு திருவாராதனம் செய்கிறார் கள. தாமே தோனறிய திருமேனி விளஙகும் திருப்பதி கள எட்டினுள் சாளக்கிராமம ஒன்றாகும். எஸ்.கி.

சாளக்கிராமம், பாரத நாட்டில் இறைவனை வழிபடுவது பலவிதமாக உள்ளது. சிலர் சிவனையும் சிலர் விட்டுணுவையும் போற்றுகின்றனர். துதித்தல், துதிப்பாடலகளைப் பாராயணம் செய்தல் போன்ற அம்சஙகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. விருப்பமுள்ள தேவதையின் உருவத்தைப் படத்தில் இட்டு அதற்குப் பூசனை செய்கின்றனர். சிவபக்தர்கள உருத்திராட் சத்தையோ சிவலிங்கத்தையோ வழிபடுகினறனர். விட்டுணு பக்தாகள் சாளக்கிராமச் சிலையை வழி படுகினறனர்.

சாளக்கிராமம் என்பது உருண்டையாகவோ நீண்ட உருணடையர்கவோ, நல்ல கருமையாகவும மழமழப் பாகவும் பளபளப்பாகவும் உளளகல. சிறு மிளகு அளவிலிருந்து ஆரஞ்சுப்பழம் அளவு வரை இக்கற்கள் கிடைக்கினறன. இக்கல்லைச் சாளக்கிராமம், சாளிக் கிராமம் என்ற இரு பெயர்களாலும் குறிக்கினறனா. திபேத்திற்குத் தெற்குப் பாகத்தில் உள்ள சாளிக் கிராமம் என்ற ஊருக்குச் சமீபத்தில உற்பத்தியாகும் கண்டகி என்ற நதியில் இவை கிடைக்கின்றன.

எப்போதும் பனி நிறைந்த மலைகளில் கண்டகி உற்பத்தி ஆகிறது. அங்கு இக்கற்களில் வச்சிரகடம் என்ற பூச்சிகள் துவாரத்தை உண்டுபண்ணி அவற் றுள் வசிக்கின்றன என்று கூறுகின்றனர். அக்கற்கள் கண்டகி நதியில் அடித்துக் கொண்டு போகப்படும் போது, அப்பூச்சிகள் அக்கற்களிலிருந்து வெளிவந்து விடுகின்றனவாம். ஆனால், அப்பூச்சிகளைப் பார்த் தவர் யாரும இல்லை.

சாளக்கிராமங்கள் சலசா, இசுதலசா என்று இரு வகைப்படும். சலசா என்ற வகை தணணீர் நிறைநத தாகவும் குளிர்ச்சி பொருநதியதாகவும் இருக்கும்; மிகவும கருமை நிறம் வாய்ந்ததாயும் பளபளப்பு மிக்கதாயும இருககும். இசுதலசா எனற வகை தரை களிலேயே கிடககும், குளிர்ச்சி மிகுதியில்லாமலும், கருமை நிறமும் பளபளப்பும் சிறிது குறைந்தும் இருக்கும். அரிதாக வெள்ளை, நீலம், சிவப்பு முதலிய நிறஙகளிலும் இவை கிடைக்கின்றன.

துவாரங்களுடன் கூடிய இக் கற்களுள் வச்சிர கடம் என்ற பூச்சியால் அடையாளஙகள் செய்யப் பட்டிருக்கும். இவ்வடையாளங்கள சக்கரத்தின் வடி வில் இருக்கும். ஒன்று முதல் பல சக்கரங்களும் உண்டு. இவ்வித சாளககிராமங்களையே பூசைக்குப் பயன் படுத்த வேண்டும். துவாரமில்லாத சாளக்கிராமஙகள் பூசைக்கு உதவா. இக்கற்களுள் தங்க இரேகைகள் உண்டு.

சாளக்கிராமக் கற்களில் விட்டுணு இருக்கிறார் என்று நம் நாட்டினர் நம்புகிறாாகள; பூசை செய் கிறார்கள். 1, 4, 6, 8, 10 என்ற எண்ணிக்கையில் தான் சாளக்கிராமங்களைப் பூசிக்க வேண்டும். இரண்டு சாளககிராமங்களை வைத்துக் கொண்டு பூசை செய்வது கூடாது.

சுத்தமான துணியில் துளசியுடன் சுற்றிச் சாளக் கிராமத்தை வைத்துக 'கொளள வேணடும. நாள் தோறும் வாசனையுளள நீரால அபிடேகம் செய்து, அந்த நீரைப் பருக வேணடும். பால், அரிசி ஆகியவற் றைப் படைத்தல் வேண்டும். இவ்வழிபாட்டை நிறுத்தக கூடாது.

சாளக்கிராம மூர்த்திகள் பல பெயர்களுடனும் இலட்சணஙகளுடனும் பழைய நூல்களில் விளககப் பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றினையும் வழிபட்டால் கிடைக்கும் பயன்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. சிலருக்குச் சில சாளககிராமச் சிலைகளே ஏற்றவை எனபதனை யும விவரித்து இந்நூல்கள கூறுகின்றன. பூசனைக்கு உதவாதவை யாவை என்பதனையும அதில் காண லாம். வி.வ.

சாளுக்கியர் (வாதாபி) மகாராட்டிர மாநி லத்தில பீசப்பூர் மாவட்டத்தில் உளள பாதமி நக ரமே வாதாபி என முற்காலத்தில் சொல்லப்பட்டது.

இதனைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த வம்சம் வாதாபிச் சாளுக்கிய வம்சமாகும். இந்த வமிசத்தைத் தோற்றுவித்தவர் முதலாம் புலிகேசி (கி.பி. 547-566) எனக் கருதப்படுகிறது. இவர் வாதாபியைக் கைப்பற்றி அங்கு அசுவமேத யாகத்தைச் செய்தார். இவருக்குப் பின் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற இவர் மகன் முதலாம் கீர்த்தி வாமன் (கி.பி. 566-597) வனவாசியையும் கொங்கணப் பகுதியையும் வென்றார். இந்த வம்சத்தின் மிகச் சிறந்த அரசர் இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி. 608-642) ஆவர். இவர் சத்தியாசிரயன், பிரதிவி வல்லபன், பரமேசுவரன், பரமமாகேசுவரன் போன்ற பட்டப் பெயர்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். இவர் கடம்பர்களையும் (Kadambas) மேற்குக கங்கர்களையும் (Western Ganges) வென்றார். வடஇந்தியப் பேரரசர் அர்சர் (Harsha) தென்னிந்தியப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றத் தம் படைகளை நர்மதா நதியைக் கடந்து கொண்டு வந்தபோது அவரை இரண்டாம் புலிகேசி தோற்கடித்தார். பின்னர் இரண்டாம் புலிகேசி பல்லவ அரசர் முதலாம் மகேந்திரவர்மனின் தலைநகராகிய காஞ்சிபுரத்தைத் தாக்கினார். அதனைத் தொடர்ந்து இவ்விரு அரசர்களுக்குமிடையே காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் புள்ளலூர என்ற இடத்தில் போர் நடந்தது. இப்போரில் மகேந்திரவர்மன் தாம் வெற்றி பெற்றதாகத் தம் காசாக்குடிச் செப்பேடுகளில் கூறுகிறார். ஆனால், இரண்டாம் புலிகேசியின் அய்கொளேக் (Aihole) கல்வெட்டு அவர் காஞ்சியை வென்றதாகக் கூறுகிறது. ஆகவே, இப்போரில் வெற்றி பெற்றவர் யார் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியவில்லை. யுவான் சுவாங்கு தம் தென்னிந்தியப் பயணத்தின்போது கி.பி. 641-இல் நாசிக்கு (Nasik) நகரில் இருந்த இரண்டாம் புலிகேசியின அரண்மனைக்கு வந்தார் எனச் சொல்லபபடுகிறது.

முதலாம் மகேந்திரவர்மனின மகன் முதலாம நரசிம்மன் தம் ஆட்சிக் காலத்தில தம் படையைப் பரஞ்சோதி தலைமையில் அனுப்பி வாதாபியைத் தாக்கினார். வாதாபியை வென்றபின், அங்கு வெற்றித் தூண் ஒன்றையும் நிலை நாட்டச் செய்தாா. இந்நிகழ்ச்சியும் இரண்டாம் புலிகேசியின காலத்திலேயே நடந்தது.

இரண்டாம் புலிகேசியின் இறப்பிற்குப்பின நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இக்குழப்பத்திறகுப்பின் இவர் மகன் முதலாம விக்கிரமாதித்தன (கி.பி. 655-680) ஆட்சிக்கு வந்தார். இவர் காஞ்சிபுரத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்றாா. ஆனால் இவர் பெருவளநல்லூர் என்ற இடத்தில் நடந்த சணடையில பல்லவ படையிடம் தோற்றார்.

இவ்வமிசத்தின அடுத்த புகழ்மிக்க அரசர் இரணடாம் விக்கிரமாதித்தன் (கி.பி. 733-746) ஆவார், இவர் இரண்டாம் நந்திவர்மனை (பல்லவ அரசர்) வென்றார். இவர் காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலுக்குப் பொன்னும் பொருளும் வாரி வழங்கினாரென அக்கோயிலில் காணப்படும் இவரது கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இவருக்குப் பின் ஆட்சிப பொறுப்பேற்ற இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனே (கி.பி. 746-753) இவ் வமிசத்தின் கடைசி அரசராவார். இவருக்குப்பின் வாதாபிச் சாளுக்கிய அரசு, இராட்டிரகூட அரசர் நந்தி துர்க்கனின் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. நா.அ.

சாளுவ நரசிம்ம தேவர்: தென்னிந்தியாவில் விசயநகரப் பேரரசினை ஆட்சிபுரிந்த அரச குலங்களுள முதலாவதான சங்கம வமிசத்தின ஆட்சியை அழித்து, கி.பி. 1485-ஆம் ஆண்டில் அரியணையைக் கைப்பற்றிய நரசிம்மர் அல்லது நரசிம்ம தேவர் சாளுவகுலத்தைச் சேர்ந்தவர். இச்சாளுவ குலமானது சங்கம குலத்து அரசர்களின் கீழக் குறுநில மன்னர் குலமாக இருநது வந்தது. சாளுவ நரசிம்மரின் தந்தையார் சநதிரகிரியின் ஆளுநராகப் பதவி வகித்தவர். அரசர் இரண்டாம் தேவராயரின் தமக்கையை நரசிம்மரின் சிறிய தந்தை திருமணம் செய்திருந்தார். எனவே, சாளுவ குலம் அரச குடும்பத்தோடு நெருங்கிய உறவு பூண்டிருநதது தெளிவாகிறது, நரசிம்மர் தம் தந்தைக்குப் பின்னர் சந்திரகிரியின் ஆளுநர் ஆகி, மிகுந்த செல்வாக்கோடு திகழ்ந்தார். மகாராசர், இராசாதிராசர் என்ற விருதுகளை இவர் சூடியிருந்தார் என்பதும், சங்கம வம்சத்து அரசர்களான மல்லிகார்ச்சுனர், இரண்டாம் விருபாட்சர் ஆகியோரை மதியாமல், கிழக்கு, மையப் பிரதேசம் ஆகியவற்றைச் சந்திரகிரியிலிருநது ஆணடார் என்பதும் முசுலீம் எழுத்தாளர்களின் சான்றுகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

விருபாட்சரை அவர் மூத்தமகன கொனறபின், இளைய மகன் தம் அண்ணனுக்குப் பதில் அரியணையேறினார். இவரும் தம் தந்தையைப் போலவே ஆட்சியில் அக்கறையின்றி வீணே காலங் கழிப்பதைக் கண்ட சாளுவ நரசிம்மர் கி.பி. 1485-ஆம் ஆண்டளவில் அரியணையைக் கவர்ந்து கொணடு, சஙகமவமிசத்தின் ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டினார்.

இவர் ஏறத்தாழ கி.பி. 1485 முதல் 1493 முடியக குறுகிய காலமே ஆட்சியிலிருந்தார். இக்குறுகிய காலத்திலும் இழந்த மாநிலஙகளை மீட்டல, நிருவாகத்தைச் சீர்திருத்தி, எதிர்காலத்திலும் நீடிக்கத் தக்க விதத்தில் செப்பனிட்டமைத்தல், பல அணடை அரசுகளுடன் நடநத போர்களில் வெற்றிபெற்றுப் பேரரசினை விரிவுப்படுத்துதல் போன்ற வழிகளில் தமது ஆற்றலைச் சாளுவ நரசிம்மர் வெளிப்படுத்தினார். நரசநாயக்கரின தலைமையினகீழ்ப் படை

யனுப்பிப் பாண்டிய நாட்டில் விசயநகர ஆட்சியை இவர் மீண்டும் நிலைநாட்டினார். கசபதி அரசர் புருடோத்தமரோடு, இவர் போரிட்டுப் பல கடற்கரை மாவட்டங்களைக் கைப்பற்றினார்; பீசப்பூர் சுலதா னிடமிருநது முத்கல், இரெய்ச்சூர் ஆகிய பகுதிகளை வென்றார். மக்களும் இவர் கால எழுத்தாளர்களும் இவரைப் பெரிதும் புகழ்ந்துள்ளனர். எனினும், கடைசி ஓரிரு ஆண்டுகளில் இரெய்ச்சூர், நெலலூர் மாவட்டத்திலிருநது உதயகிரி, குண்டூர் மாவட்டத் துக கொணடவீடு போன்ற பகுதிகளை இவர் இழக்க நேர்ந்தது. தமககு உறுதுணையாகவிருந்த நரச நாயக்கரையே அடுத்த வாரிசாக நியமித்து இம்மன் னர் காலமானார். 'இராமாமிருதம்' என்ற காவியம் இம்மன்னரால் எழுதப்பட்டது. இரண்டாம் இராச நாத திண்டிமர் போன்ற சில பெரும் புலவாகள் இவரால் ஆதரிக்கப்பட்டனர். குறுகிய காலமே ஆணடாலும் இவர் ஒரு திறமையான அரசராக விளங்கினார். இர.ஆ.

சாற்றுமுறை: திருககோயில்களிலும் தம்தம் இல்லங்களிலும் சிரீவைணவர்கள் இறைவன் திருமுன்பு அன்றாடம் அல்லது குறிப்பிட்ட சமயங்களில் திவ்வியப் பிரபந்தத்தின முழுப்பகுதியையோ ஏதாவது ஒரு பகுதியையோ ஓதுவது மரபு. அதன் முடிவில் ஓதப்படுவது சாறறுமுறை. இதைச் சாத்துமுறை, சாற்றுமறை, சாத்துமறை என்று பலவாறாக வழங் குவர். சாற்றுமுறையுடன அப்போதைய பூசனை முடிந்ததாகக் கருதப்படும். திருககோயில்களில் பகல், இரவு ஆகிய இரு வேளைகளிலும் வாய்ப்பிற்கேற்ப ஒரு வேளையோ இரு வேளையுமோ சாற்று முறை ஓதப்படுகிறது.

பன்னிரு ஆழ்வார்தம பிரபநதஙகளின் கடைசி இரு பாசுரங்கள சாற்றுப் பாசுரஙகளாகக் கருதப் படுகின்றன. பிரபந்தங்கள் பதிகஙகளாக அமைநதி ருப்பின் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் கடைசிப் பாசுரமும சாற்றுப் பாசுரமாகும். ஓதும்பொழுது சாற்றுப் பாசுரஙகளை இரட்டித்து ஓதுவது மரபாகும். பிரபந் தத்தின் முடிவிலுள்ள சாறறுப் பாசுரஙகள இறைவ னுக்கு அமுது படைத்தபின ஓதப்படவேண்டும். அத னோடு பொதுவான சாறறுப பாசுரஙகள சிலவும ஓதப்படவேணடும். முற்பகுதியும பிற்பகுதியும் தமிழிலும், நடுவில ஐநது சுலோகங்கள வட மொழியிலுமாக அமைநதுள்ள இப்பொதுச சாறறுப் பாசுரங்கள இறைவனையும அடியார்களையும் வாழத்தும் முறையில உள்ளன. கடைசிப் பாசுரத் தில் அடியாாகள், அரஙகநகர், சடகோபன தண தமிழ்நூல, ஆழிசூழ் இவ்வையம் அனைத்தும் வாழ வேணடுதல அமைநதுள்ளது.

சாற்றுதல் என்பதற்குச் 'சொல்லுதல்', 'புகழ் தல' என்ற பொருள்களின் அடிப்படையில் நோக்கி னால், பொதுவாகச சாற்றுப் பாசுரங்களில், பிரபந் தத்தை அருளியவரைப் பற்றிய சிறு குறிப்பும் பிரபந் ததகை ஓதுவதாலான பயனும் கூறப்படுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. ஒருசில சாற்றுப் பாசுரங்களில் பிரபந்தம் அருளியவர் பற்றிய குறிப்பு இல்லை.

சாற்றுமுறையை அனுமதிக்கப்பட்ட சிரீவைண வர்கள் அனைவரும் இணைந்து ஓதுவர். இநத ஓது தல் தொடஙகியதும் சடாரி என்ற இறைவன் திரு வடிநிலை, தீர்த்தம மற்றும் இறைவனுக்கு அமுது செய்விக்கப்பட்ட பிரசாதம் முதலியவை கூடியுள் ளோர் அனைவர்க்கும் கொடுக்கப்படும். பொது வான சாற்றுப் பாசுரஙகளில தென்கலை, வடகலை ஆகிய இரு பகுப்பாரிடையே சிறியதான வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

இயல (ற்) சாதது என்ற எட்டுத் தமிழ்ப் பாசு ரஙகளின் தொகுப்பு ஒன்று மணவாள மாமுனிக ளால் ஏற்படுத்தப்பட்டுத் தெனகலையாரால் சில விசேட நாள்களில் மட்டும் ஓதப்பட்டு வருகின்றது. இதிலும் ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்களில் முதன்மை பெற்றவரான இராமானுசர் ஆகியோர் பெருமை பேசப்படுகிறது. இயல சாத்து ஓதியபின் பொது வான சாற்றுமுறைப பாசுரஙகள ஓதப்படுகின்றன. சாற்றுமுறை எனற நிகழச்சியில் அடஙகியவை, பிர பநதஙகளின் சாற்றுப் பாசுரங்கள், இயல் சாத்து (வழக்கத்தில் இருந்தால மட்டும்), பொதுவான சாற்றுப் பாசுரங்கள், ஆழ்வாாகள்-ஆசாரியர்களின் பெருமை பேசும் வாழித் திருநாமஙகள ஆகியவையாகும். அ.தி.

சான் (பாரிசு): கி.பி. 13-ஆம் நூற் றாண்டிளிறுதியில் பிரஞ்சு அரசர் நீதிமானான பிலிப்பு எனபவருக்கும், அவருடைய காலத்தில் போப்பாக இருநத எட்டாம் போனிபேசு என்பவருக் கும் (Philip the Fair and Boniface VIII) இடையே உலகியல, ஆனமிக அதிகாரிகளின் அதிகார எலலை பற்றி எழுந்த தகராற்றில், அரசருடைய அதிகாரத்தின் சாாபாகச் சில கொளகைகளைத் தம் நூலில் கூறிய வரே பாரிசு நகரத்தைச் சேர்ந்த சான எனபவர் (John of Paris) ஆவர். இவர் கி.பி. 1255-இல் பாரிசில் பிறந்து இளமையில தத்துவமும் இறை யியலும் பயினறார். இவர் டாமினிக்கன (Dominican) பிரிவைச சேர்ந்து துறவி ஆயினார். இவர் பாரிசுப பல்கலைக் கழகத்தில் இறையியலும் தத்துவமும கற்றுக் கொடுக்கும விரிவுரையாளராயினாா. அக் காலததவர் சிலருடைய கருத்தினின்றும வேறுபட்ட முன்னேற்றக் கருத்துகளை உடையவா இவர். இவா மீது சில குற்றங்கள கி.பி. 1286-இல சாட்டப்பட்ட.

போது, இவர்தம் கருத்துகளை விளக்கி விடுதலை பெற்றார். இவர் புனித தாமசு அக்குவினாசின் கருத்துகளை ஆய்வு செய்து, அவை சரியானவையே என்று காட்டினார். 'அரசர், போப்பு ஆகியோரின் அதிகாரங்கள்' (De Potestate Regia et Papali)என்ற நூலை கி.பி. 1302-இல் எழுதி, அதில் திருச்சபையும், அரசும் கடவுளிடமிருந்தே அதிகாரங்களைப் பெறுகின்றன என்றும், அவை ஒன்றை ஒன்று சாராமல் சுதந்திரமானவையாக இருந்து, திருச்சபை ஆன்மிக நலனுக்குரிய பணிகளையும், அரசு உலகியல் வாழ்வுக்குரிய பணிகளையும் செய்கின்றன என்றும், உலகியல் பணிகள் ஒழுக்க இயல்பும் ஆன்மிக இயல்பும் அடையும்போதுதான் போப்பு உலகியல் துறைகளில் தலையிடுதல் கூடுமென்றும், போப்பும் மனிதர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகையால், தக்க காரணத்துக்காக அவரை மக்கள் பதவி நீக்கம் செய்தலும் சரியே என்றும் இவர் சில கருத்துகளைக் கூறினார். இது அப்போதைய போப்பு எட்டாம் போனிபேசு வரம்பிகந்த அதிகாரங்களைச் செலுத்திய போக்கை மறுத்த நூலாகையால், இறையியலில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், இவர் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவக் கோட்பாட்டின் மற்றொரு முக்கிய கோட்பாடாகிய 'கிறித்துவின் உடல் பருப்பொருளுடன் கலத்தல்' (Doctrine of Transubstantiation) என்பதைச் சிறிது மாற்றியமைத்தல் சரியென்று கருத்துத் தெரிவித்தபோது, இவர் ஒரு மறுப்பாளராகக் (Heretic) குற்றம் சாட்டப்பட்டு, இனி இவர் இதுபற்றி யாதொன்றும் கூறாமலிருத்தல் வேண்டுமென்று ஓர் ஆணை விடுக்கப்பட்டது. இந்தத் தண்டனையை இவர் எதிர்த்து, போப்பு ஐந்தாம் கிளமெண்டுக்கு மேல்முறையீடு செய்தார். ஆனால், போப்பு இவ்வழக்கை மறு ஆய்வு செய்து தீர்ப்புக் கூறுமுன்னதாகச் சான் கி.பி. 1306-இல் இறந்து போனார்.

எழுதிய சூழ்நிலை: பிரான்சின் அரசர் பிலிப்பு குருமாரின்மீது வரி விதித்துப் பொருள்திரட்ட முயன்றபோது கி.பி. 1296-இல் போப்பு போனிபேசு (VIII) ஓராணை விடுத்து (Bull Clericis Laicos), அத்தகைய வரிவிதிப்புச் சட்டம் முரணானதென்றும், போப்பின் இசைவுபெறாமல் குருமார் அரசருக்கு வரி செலுத்துதல் கூடாதென்றும் கூறினார். போப்பினுடைய அதிகாரமே உயர்ந்ததென்று கூறிப் பல கொள்கைகளை வகுத்தவருள் எசிடியசு கொலன்னா என்பவரும் ஒருவர். உரோமானியச் சட்ட அறிஞர்கள் சட்டப்படியான அதிகாரம் பேரரசரிடமே குவிக்கப் பட்டுள்ளதெனக் கூறியது, பிரஞ்சு அரசருக்கு ஆதரவாக இருந்தது. உரோமானியப் பேரரசர் சசுட்டினியன் (Justinian) தொகுத்த சட்டத்திரட்டில் (Digest) அரசர் தம் விருப்பத்துக்குச் சட்டத்தின் ஆற்றலை அளித்தல் கூடும் என்றும், இத்தகைய அதிகாரம் அவருக்கு மக்களுடைய செயலினின்றும் வருகிறதென்றும் கூறப்பட்டது. ஆகையால், சட்டம் என்பது மக்களால் செய்யப்படுதல்வேண்டும். அந்தச் சட்டமும் நாட்டினுடைய தலைமை அதிகாரியின் கருத்தை அல்லது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும். அத்தகைய உரோமானியச் சட்டக் கருத்துகளை நன்கு அறிந்த சான், கிறித்தவத் திருச்சபையை ஆதரித்த துறவியாகவும், பிரஞ்சுக்காரராகவும் இருந்தமையால், அவருடைய அரசியற் கருத்து மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று.

அரசியற் கருத்துகள்: திருச்சபையினுடைய அதிகாரம் மனித சமூகம் முழுவதனாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், அரசியலதிகாரம் அவ்வாறு அன்று. மேலும், குடிமைச் சமூகம் என்பது (Civil Society) மனிதருடைய இயற்கை உணர்வின் காரணமாகத் தோன்றுகிறது. மக்கள் தங்களுடைய நோக்கங்களையும் ஈடுபாடுகளையும் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு வகைப்பட்டவர்களாவர். நகர அரசிலுள்ள சமூகத்தை ஒரு தன்னிறைவுள்ள சமூகமென்று அரிசுட்டாட்டில் கருதியதைப் போல, சானும் அளவில் பெரிய நாட்டைத் தன்னிறைவுள்ள சமூகமென்று கருதினார்.

அரசியல், ஆன்மிக அதிகாரங்கள்: உலகியலாட்சி அதிகாரமானது,சட்டத்துக்கேற்ற நிலையைப் பெறும் பொருட்டுத் திருச்சபையினால் புனிதமாக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று எசிடியசு கூறிய கருத்தைச் சான் மறுத்து, உண்மையான குருமார் பதவியைவிட, உலகியலாட்சியாளருடைய பதவியானது காலத்தால் முந்தியது என்றும், அது குருமார் அதிகாரத்தினின்றும் தோன்றிய ஒன்று அன்று என்றும் கூறினார். புனித தாமசு கூறியதைப் போன்று சானும், குடிமை அரசாங்கமென்பது ஒருவருடைய நல்வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாததென்றும், அதனால் கிடைக்கக் கூடிய ஒழுக்க இயலான நன்மைகளைப் பார்க்கும்போது, குடிமை அரசாங்கமானது நியாயமானதே என்றும் கூறினார். ஆன்மிக அதிகாரம் எல்லா வகையிலும்உலகியலதிகாரத்தைவிட உயர்ந்ததென்று தவறாகக் கருதுகின்ற காரணத்தால், உயர்ந்தது தாழ்ந்ததைக் கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டுமென்ற அரிசுட்டாட்டிலின் விதி இங்குத்தவறாகக் கையாளப்படுகிறது.

அரசு கட்டுப்படுத்துதல்: குருமார் தங்களுடைய ஆன்மிகப் பணியைச் செய்யும்பொருட்டு அதற்கு வேண்டும் சொத்துகளைப் பெற்றிருத்தல் சட்டப்படி சரியானதே ஆகும். ஆனால், சொத்தைச் சட்டவகையாகக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் உலகியலதிகாரியிடம் இருக்கிறது. ஆன்மிகப் பணிகளுக்காகச் சொத்து தேவைப்படுகிறதென்ற காரணத்தைக்

காட்டி, ஆன்மிக அதிகாரமானது சொத்தின்மீது மறை முகமான கட்டுப்பாட்டைக் கையாளுதல் கூடு மென்ற வாதம் முற்றிலும் தவறானது. சமய நிறு வனத்தின் சொத்தின் மீதுள்ள உரிமை போப்புக்கு இல்லை. அவ்வுரிமை எந்த ஒரு தனி ஆளிடமும் இல்லாமல், ஓர் இணைய அமைப்பு என்ற வகையில சமூக முழுவதிலும் இருக்கிறது. போப்பு அதைக் கட்டுப்படுத்துதலென்பது ஒரு நிருவாக அதிகாரி யினுடைய செயலை ஒத்ததே ஆகும். ஆகையால் திருச்சபையின் சொத்து தவறாகக் கையாளப்படுதற் குப் போப்பு பொறுப்பு உடையவராவர். உலகியல் துறை சேர்நத தனியாருக்குச் சொத்துரிமை இருக் கிறது. ஆட்சியாளர் தாம் ஒரு குடிமைச சமூகத்தின தலைவரென்ற முறையில் சொத்தைப் பயன்படுத்தும் வழிகளை ஒழுங்குபடுத்த அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். ஆகையால், தனியாா சொத்துரிமைகளை அரசா மதித்தல் வேண்டும், பொதுத் தேவைகளுக்கேற்ப அதை ஒழுங்குபடுத்துதலும் வேணடும்.

ஆன்மிக அதிகாரமும் உலகியலதிகாரமும் தனித் தனியானவை; வெவவேறானவை. ஒவ்வொனறும் கடவுளிடமிருந்து நேராக வருவிக்கப்பட்டது. ஆன் மிக அதிகாரிககு உலகியலதிகாரியைக் கட்டுப்படுத்து தற்கு உரிமை இருக்கிறதெனறு கூறும் காரணஙக ளெல்லாம் மறுப்புக்கு உரியவையாகும். ஆன்மிக அதி காரம் என்பது குருமார்களிடம் இயல்பாக இருக் கிறது. அதனால், உலகியற் பொருள்களின்மீதும், உலகியலதிகாரியின் மீதும் சமய குருவுக்குக் கட்டுப படுத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருககிறது? புனிதச் சடங்குகளைச் செய் தல், சமய உரைகள ஆற்றுதல் முதலியவை எலலாம் உலகியலதிகாரியின் துணை இனறிச செய்யப்பட வேண்டிய சமயப் பணிகள ஆகும். தவறு செய்பவர் மீது விசாரணை செய்தலும், தீர்ப்பளித்தலும் குரு மாரின உரிமை எனபதுதான் குழப்பத்தைத் தோற்று விக்கிறது. சமய குரு, சமயக் குற்றத்துக்காக ஒருவ ரைச் சமயத்துககுப் புறம்பாக்குதல் (Excommunication) கூடும். மறுப்புக் குற்றத்துக்குள்ளான ஆட்சி யாளர் சமயத்துக்குப் புறம்பாககபபட்டால், அவரு டைய குடிகள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்து, அதன விளைவாக அவா பதவியிலிருந்து விலக்கப்படலாம. அதேபோலத் திருசசபையிலுள்ள தவறுகளை எதிர்க கும் உலகியலதிகாரிகளின செயலினால் போப்பும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படுதல கூடும். ஆகையால போப்பும், அரசரும் ஒருவருககெதிராக ஒருவர் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தல் இயலும. இருவரையும் தேர்ந தெடுத்த அதிகாரி எவரோ, அவரால் இருவருமே பதவி நீக்கம் செய்யபபடுதல் கூடும். போப்புக்கு மற றக் குருமாரின் மீதுள்ள அதிகாரமும், ஆனமிகப் பணிகளுக்காகச் சொத்துகளைப் பெற்றிருததலும், அவருக்கு உலகியலதிகாரிகளின்மீது கட்டுப்பாட்டதி காரத்தை அளிக்கவில்லை.

போப்பின் நிலை: ஆன்மிகத் துறையில் எல்லா ஆயர்களும் சமமானவரே. போப்பின் பதவி எனபது கடவுளிடமிருநது வந்த ஒனறாயினும், அப்பதவிக்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தலிலும் மக்களின் ஒத்து ழைப்பு இருத்தல்வேணடும். போப்பின் தேர்தல் நடைபெறுங் காலத்தில், அவ்வதிகாரம் எங்காயினும் இருத்தல்வேண்டும். ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும், அவருக்கு அவ்வதிகாரம் அளிக்கப்படுகிறதாதலின், அவர் அதனைத் தவறாகக கையாளும்போது பதவி நீக்கம் செய்யப்படுதல் வேண்டும். போப்பைத் தேர்ந் தெடுக்கும் உயர் குருமார் கழகத்துக்கு (College of Cardinals) அவரை நீக்குதற்கு அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும். ஓர் அரசரை நீக்குதற்கு மக்களுக்கு உரிமை இருத்தலைப் போலப் போப்பும் எதிர்ப்புககு உளளாதல வேணடும். ஆன்மிக அதிகாரம் என்பது உணமையில் ஒரு சட்டப்படியான அதிகாரமே ஆகாது. ஆகையால் பேரரசருக்குச் சட்ட வகையாக உயர் அதிகாரம் இருப்பதைப் பார்த்துப் போப்புக்கும் அததகைய இறைமை அதிகாரத்தை ஏற்றுதல் தவ றாகும்.

உலகியலரசின் அமைப்பு: அரசாங்கம் என்பது அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடியாட்சியாக இருத் தல்வேண்டும். அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடி யாட்சி என்பது, குடியாட்சியும் பிரபுக்களாட்சியும் சேர்ந்த 'கலவை அரசாங்கம்' (Polity) ஆகும்.

மதிப்பீடு: தாம் ஒரு கிறித்தவக் குருவாக இருந் தும் சான் இவ்வாறு போப்பின் நிலையையும், அதி காரங்களையும் வரம்பு படுத்தியும், ஆன்மிக, உலகி யல் துறைகளில் உயர் அதிகாரிகளை எதிர்க்கும் உரிமைகளை வலியுறுத்தியும், போப்பைப் பதவி நீக் கம் செய்தற்கும் கிறித்தவச் சமூகத்துக்கு உரிமை உண்டென்று கூறியும், அரசியலமைபபுக்கு உட்பட்ட ஆட்சிமுறையைப் புகழ்ந்தும கொளகைகளை வகுத் தது வியப்புக்குரியதாகும். ஆயினும், இவருடைய கருத்துகள் எதேச்சாதிகாரமுறையை எதிாத்த இவரு டைய காலப்போக்கைக் காட்டுகின்றன. இவர் திருச் சபையைச் சாராத, புனித உரோமானியப் பேரரசை யும் சாராத, சுதநதிரமான அரசை ஆதரித்தார். இவர் ஆனமிக அதிகாரத்துக்கு வரம்பு உணடென றும், அது உலகியலதிகாரஙகளினினறும் தனித்த ஒனறு என்றும் கூறிய கருத்து, ஆக்காமின விலலியம், பாடுவாவின் மார்சிலியோ ஆகியோரால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, திருச்சபை அரசாங்கத்துக்கான மன் றக் கோட்பாடு தோன்றுதற்கு வழி வகுத்தது.

பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Hearnshaw, F.J.C., Social and Political Ideas of Some Great Mediaeval Thinkers, London, 1923.

Lewis, Ewart., Mediaeval Political Ideas, New York, 1954.

சான் இசுடுவர்ட்டு மில்: தத்துவம், பொருளியல் ஆகிய இரு துறைகளிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தலைசிறந்து விளங்கிய ஆங்கிலேய அறிஞர்களுள் சான் இசுடுவர்ட்டு மில் (John Stuart Mill) ஒருவராவார்; இலண்டனில், கி.பி. 1806-ஆம் ஆண்டு சேம்சு மில (James Mill) என்ற பொருளியல வல்லுநரின் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். இவர் இலத்தீன் மற்றும் கிரேக்க மொழிக கல்வியையும், பொருளியல், வரலாறு, தத்துவம் ஆகியவற்றையும் தம் தநதையிடமே கற்றறிந்தார். தம் தந்தையின் ஆசிரியரும நெருங்கிய நண்பருமான செரிமி பெநதம் (Jeremy Bentham) என்னும் பொருளியற் பேரறிஞரின கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். இவருடைய 17-ஆம் வயதில, தம் தந்தை பணியாற்றிய கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில (East India Company) பணியில் சேர்ந்து, 52-ஆம் வயதில் அந்நிறுவனத்தை விட்டு ஓய்வு பெற்றார். கேரியட் தெய்லர் (Hariet Taylor) எனற விதவையை இவர் கி.பி. 1851-ஆம் ஆணடு மணநதார். அவருடன் தமக்கு மிகவும் மதிக்கத்தக்க, பயனுள்ள நட்பு ஏற்கெனவே இருந்ததாகத் தம வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சான இசுடுவர்ட்டு மில்

மில எழுதிய முதலாம் முக்கிய நூல கி.பி. 1843-இல 'ஓர் அளவை இயல் முறை' (A System of Logic) எனற தலைப்பில் வெளியானது. அதுவும், கி.பி. 1848-இல இவர் எழுதிய 'அரசியற் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள், (Principles of Political Economy) என்னும் நூலும் இவரைத் தலைசிறந்த பேரறிஞராக உலகுக்கு வெளிககாட்டின. இவ்விரணடு நூல்களும் பலமுறை மறுபதிப்பு மூலம் வெளியிடப் பட்டன. பயன்பாட்டுத் தத்துவம் (Utilitarianism, 1861), விடுதலை பற்றியன (On Liberty 1859), பெண்களின அடிமை பற்றியன (On the Subjection of Women, 1861), ஆகசுட்டு கோம்டும் இயலபுத் தத்துவமும் (Auguste Comte and Positivism, 1865) ஆகியன மில்லின பிற குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

மில சிறந்த எழுத்தாளராகவும், செறிந்த கருத்தாழ முளளவராகவும் இருந்ததோடன்றி, கி.பி. 1865-ஆம் ஆண்டு வெசுட்டுமினிசுட்டர்(Westminister) தொகுதியிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டு, அரசியற் பொருளாதாரத் தொடர்பான பாராளுமன்றக கருத்தரங்குகளில் பெரும் பஙகெடுத்துக் கொண்டார் இவருடைய அரசியற் கொள்கைக்கேற்பத் தோதலுக்குச் செலவு செய்யாமலும், தேர்தலில் தமககாகப் பணியாற்றியவருக்கு எவவித ஊதியமும் தாராமலும், தொகுதிக கெனறு தனியாக எவ்வித பணி புரியாமலும் மில் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுககப்பட்டார் எனபது குறிப்பிடததக்கது.

சே.எசு. மில தம் இறுதிக்காலத்தைத் தமது வளர்ப்பு மகளான கெலன தெயலருடன (Helen Taylor) பிரான்சில அவிக்னான எனற இடத்தில கழித்தா. அக்காலததில பெணகளின உரிமை, நிலக குத்தகைதாரரின் உரிமை போனற இயக்கஙகட்காகத் தமமாலியன்றதைச் செயதுவநதார்.

மிலலின் கோட்பாடுகளை அரசியற கோட்பாடுகளாகவும், பொருளியற கருத்துகளாகவும பகுக்கலாம. இவருடைய அரசியல கருததுகளாவன; தோநதெடுக்கபபட்ட வேட்பாளர்கள் அவாகளைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களின கருததை ஒருமிதது எதிரொலிப்பார்கள். எனவே, மக்களனைவருக்கும் வாக்குரிமையைப் பரவலாககிடல வேணடும். ஆனால, மககளின பேராளர்கள தங்கள சொநத நலனையும் கருத்திற்கொணடு சிந்திக்கவும் செயற்படவும வாயபபுகள உளளமையால், அவாகளைக கட்டுபபடுததி நெறிப்படுததிடச் சட்டமுறையான ஒழுங்கு முறைகள இன்றியமையாததாகின்றன.

அரசைப் பொறுத்தமட்டில், பயனபாட்டுத் ததுவம் (Utilitarianism) தலைமைக் கோட்பாடாக அமைதல வேணடும. மகிழ்சசியைப் பெருக்கித்துககத்தைக் குறைததிடும் எவவித செயலும பயனபாட்டுச செயலாகக் கருதப்படும். இதில் சமயசசாரபு நெறிகள் பயனபாட்டுத் தததுவத்திறகு முரணபடுமானால, அறிவார்ந்த பயனபாட்டு நெறிகளையே சிறபபாகக

கொளளலாம். தனி ஆள ஒருவரின் விடுதலைக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேணடும்; சமூகப் பெரும் பான்மைத் தனி ஆள்களின் கருததுகளையும், செயற் பாட்டையும் அடிமைப்படுததக்கூடிய அச்சத்தையும மனத்திற் கொளள வேண்டும். எனவே, மககளாட்சி முறையில் கறறறிந்தோரின் கருத்துகளுக்குப் பேரா ளர்களின் எணணிககையைக் காட்டிலும் சிறப்பிடம் தரப்படல் வேண்டும். அதைத்தவிர, வாக்குரிமை, விகிதாச்சாரப் பேராளர், ஊராட்சி முறை, கூட்டரசு முறை (Federalism), நாட்டுடைமை (Nationalism) போன்ற பல்வேறு அரசியற் கூறுகளைப பற்றியும் இவர் கருத்துகளை வெளியிட்டார்.

மில் பொருளியலுக்கு இலக்கணம் வகுத்ததுடன பொருளியலை உற்பத்தி (Production), பங்கீடு (Distribution), பரிமாறறம் (Exchange), சமூகத்தின பங்கு, அரசின் பங்கு என ஐந்து பகுதிகளாகப் பகுத் தார். இப்பகுப்பு முறையே பினனா ஆஙகிலேயப் பொருளியலாரின வழககமாயிற்று. மிலலின் பொரு ளியல் ஆய்வுமுறை அறிவியற சார்புடையது. தொழிற்புரட்சியின் விளைவுகளைக கணகூடாகக் கண்ட மில் மக்களின பயனபாட்டையும், அவறறை நிறைவேற்றுதலில் பொருளியலின இன்றியமை யாமையையும, சமூகப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங் களின் பஙகையும் நன்கு உணாததினார். மிலலின பொருளியற் கோட்பாடுகள முக்கியமாக மதிப்பு (Value), பங்கீடு, பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவை பற்றியன எனலாம்.

பரிமாற்றததின அடிப்படையாக விளஙகுவது மதிப்புக கோட்பாடாகும். பரிமாறப்படும பொருள களை மூனறு வகையாக மில பகுததாா. 1) முதல வகைப் பொருளகளின் அளிப்பு முழுவதும் வரை யறுக்கப்பட்டது. அதன் பரிமாற்ற மதிப்பு பெரும் பாலும் தேவையை அடிப்படையாகக கொணடு வரையறுக்கப்படும். 2) இரணடாம் வகைப் பொருள் களின் அளிப்பை உற்பததிக் காரணிகளை மிகுதி யாகப் பயன்படுத்திப் பெருககிடல் இயலும். குறுகிய காலத்தில், அப்பொருள்களின மதிப்பு, தேவை, அளிப்புச் சக்திகளின் இடையுறவு ஆகியவற்றால் வரையறுககப்படும். நீணட காலத்தில அளிப்புச் சக்தியின் ஆதிககம் மிகுதியாகி, பொருளின விலை அதன் உறபத்திச் செலவுக்கு இணையாக அமைந திடும். இக்கருததே, பின்னர் ஆல்பிரட் மார்சல (Alfred Marshall) எடுத்துரைத்த கால அடிப்படை யிலான விலைக் கோட்பாட்டிறகு வித்தாக அமைந் தது எனலாம.

பங்கீட்டுக் கோட்பாடுகளுள் மில் வகுத்தளிதத கூலிக் கோட்பாடு, வாரக் கோட்பாடு, ஆதாயக் கோட்பாடு ஆகியன சிறப்பானவையாகும். தொடக்க கால கட்டத்தில் மில, கூலி நிலையிருப்புக் (Wage Fund) கோட்பாட்டை வலியுறுத்தினார். எனவே, தொழிற்சங்கங்கள் கூலியை உயர்த்திட இயலா தெனறும், கூலியாட்களின் உற்பத்தித் திறன் வேறு பாடுகளினாலும வேறு சில காரணஙகளினாலும் கூலி வீதங்கள வேறுபடுகின்றன என்றும் மில் கருதினார். ஆனால், பினனர்க் கூலி நிலையிருப்புக் கோட்பாட்டின் குறைகளை உணர்ந்து, முதலீட்டு அளவு பெருகும் போதும், பிற காரணங்களினாலும் கூலிவீதம் உயரும் வாய்ப்பைச் சுட்டிக் காட்டினார். மில்லின் வாரக் கோட்பாடும, இரிககார்டோவின் வாரக் கோட்பாடும் (Rent Theory of Ricardo) ஒரேமாதிரியானவை. நிலங்களின் தர வேறுபாடு காரணமாக வாரம் உண்டாவதோடு நிலத்தின் அளிப்பைப் பெருக்க இயலாமையாலும், நில உரிமையாளர்களின் முறறுரி மையின காரணமாகவும் நில வாரம் தொடர்நது தரப்படுகினறது.

மிலலின் ஆதாயக் கோட்பாடு சீனியர் (Senior) என்ற பொருளியலாரின் கோடபாட்டின் அடிப்படை யில் அமைநதுள்ளது. ஆதாயம எனப்படுவது முதலீட் டாளனுக்கு அவன் துய்க்காமல இருந்ததற்கும், இடா (Risk)தாங்குதற்குமாகத் தரப்படும் ஈட்டுத் தொகை என மில கூறினார். அததுடன தொழில் முனைவோன மேறகொளளும் மேற்பார்வைப் (Superintendence) பணிகளுக்குத் தரப்படும் ஊதிய மும் ஆதாயத்தில அடஙகுமென்றும் மில கூறியுள் ளார். ஆதாயத்திற்கும் கூலியாட்களின கூலிக்கும் உளள எதிர் தொடர்பை இரிக்காாடோவைப் போல மிகவும் வலியுறுத்தினார்.

முதலாளித்துவப் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பாதையில் நாளடைவில் நாடு அசையாநிலையை அடையுமெனபது மில்லின் கருதது. ஆனால இரிக் காாடோ சொன்னதற்கு மாறாக, அசையா நிலை யிலுங்கூட நாட்டில் வளர்ச்சித் தரம் உயருமெனறு மில் நம்பினார். வாழ்ககை முறையில மாற்றம், அறிவு வளர்சசி, அறநெறி, சமூக வளாச்சி, தொழி லாளர்கள் நலம்பெறல் ஆகியன தொடாந்து நடை பெறும் என்று மில் குறிப்பிட்டுளளார். தனி மனித உரிமையை மில நம்பினாலும் அரசின் குறுக்கீடுகளைச் சமூக நலன கருதி ஆதரித்தார். அதேபோல் அயல் நாடுகளுடன் தலையிடா வாணிகத்தைப் பின்பற்ற விரும்பிய மில், இள நிலைத் தொழில்களின் பாது காப்புக் கருதியும் வேறு சில பொருளாதாரக் காரணங களை கருதியும் அயல்நாட்டு வாணிகத்தின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் தேவையை வலியுறுத்தினார்.

மில தொனமைப் பொருளியலார்களின குறிப பிடத்தகக ஒரு பேராளராகவும அரசியல, தத்துவம், பொருளாதாரம் ஆகிய மூனறிலும் தேர்சசி பெற்ற சிறந்த சிநதனையாளராகவும், அவர்காலச் சமூக, அரசியல் இயக்கஙகளில் ஈடுபாடுடையவராகவும் விளஙகினார் எனவும் கூறலாம.

சான் இசுடுவர்ட்டு, பெந்தம் எழுதிய சட்ட மாக்க ஆய்வுரையைப் (Treatise on Legislation) படித்ததன் விளைவால் பயன்கருது கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதுடன், அக்கோட்பாட்டைப் பரப்புவதிலும் தீவிர அக்கறை எடுத்துக்கொண்டார். பின னர்ப் பயன்கருது கோட்பாட்டுக் குழு என்று ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்திப் பயனகருது கோட்பாட்டை வளர்த்தார். பயன்கருது கோட்பாட்டுக் குழுவில் இவரும், இவரையொத்த கருத்துக கொணடவர் களும் இடம்பெற்று, விவாதங்கள், விளக்கங்கள போன்றவை கொடுத்ததால் பயன்கருது கோட்பாடு வளர்ச்சி பெற்றதெனலாம்.

பயன்கருது கோட்பாடென்பது, மிகுதியானவர் களுக்கு மிகுதியான மகிழ்ச்சியளிக்கவல்ல ஒரு செயலை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகும். ஒரு செயலால் மிகப் பலர் மிக்க அளவில பயன பெறுகிறார்களெனறால் அசசெயல் முறையான செயல், நல்ல செயல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இக்கருத்தைத்தான் பெந்தம் வெளியிட்டார். இக கோட்பாட்டை மாறறத்திற்குளளாககியவர் சான் இசுடுவர்ட்டு மில். பெநதம் வெறும் மகிழ்ச்சியை அளககக் கூடிய பொருளாக மாறறினார். மகிழச்சி யைப் பொருளாக வைத்து அளவிடும்பொழுது மனி தனுக்கும் விலஙகிற்கும் வேறுபாடில்லாத வகையில் அமைந்துவிட்டதால, அககுறையை நீக்கினார் மில. எனவே, மில் மனிதனுககுப் பயன்படும் வகையில் இக் கோட்பாட்டை மாற்றினார். இன்பம் என்பது பொரு ளாக அளவிடுவதைக் காட்டிலும, இன்பமே பல வகையாக உளளது என்பதை வெளியிட்டு இன்பத தின் தரஙகளை விளக்கினார். மகிழச்சியுடன ஒரு விலங்காக வாழவதைவிட மகிழ்ச்சியில்லாமல் ஒரு மனிதனாக வாழ்வது மேல்; மகிழச்சியுடைய ஒரு முட்டாளாக இருப்பதைவிட மகிழச்சியிலலாத சாக ரட்டீசாக இருபபது மேல் என்று இன்பத்தின் தரங் கள வேறுபாடாக உள்ளதை விளக்கியுளளார், பெந தமின் கோட்பாட்டிலுளள 'சுயநலம்' 'பொதுநலம்' ஆகியவறறின் இடைவெளியையும் மில் குறைததார். இவருடைய கருததில, ஒரு தனி மனிதனுக்கு மிக்க அளவு இன்பததை அளிக்கக்கூடிய குறிக்கோள இல்லை. மாறாக, எல்லா மககளுககும் சேர்நது மிகக அளவு இனபத்தை ஏற்படுத்துவதே குறிககோளாக அமைந்தது. தனிஆளகளுக்குப பொதுநலத்தைப் பேண வெளிநிர்ப்பநதங்களதாம் காரணமெனப் பெந தம் எணணினார். ஆனால, மில் வெளி நிரபநதங களை மட்டுமலல, உளநிர்ப்பநதஙகளும் காரணமாகின றன என்கிறார். ஒவ்வொரு மனிதனும் மனித சமூ கத்தின் இனபத்தைப் பற்றிக் கருதுவதால், அவன பொதுநலததைப் பேணிக் காககினறான என மில கூறினார்.

பயன்கருது கோட்பாட்டு விவாதங்களின் விளை வாக, கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைபபகுதியில ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் அரசின் நிருவாகச் செயல் களைப் பல மடங்குகளாகப் பெருகச் செய்தன. சட்டமியற்றும் உரிமையுடைய பாராளுமன்றம் மிகுதி யான சட்டங்களை நிறைவேற்றியது. அதனால் மக்கள உரிமைகள் பாதிக்கப் படக்கூடிய சட்டங்களையும் பாராளுமன்றம் இயற்றியது மக்கள கட்டுப்பாடின்றி இயங்கக கூடிய தனிமனித உரிமைகளை ஆதரிக்கக் கூடியவர் மில். இவர் தனி மனித உரிமை ஏன தேவை எனபது குறிதது நூல் எழுதினார். அதுவே உரிமை எனற நூலாகும. தனிமனிதனின் வளர்ச்சி கட்டுப் பாடில்லா உரிமையால ஏற்படக்கூடியதென்கிறார் மில. உயர்ந்த நாகரிகத்தைத் தனி ஆள் சுதந்திரத்தின மூலமே சாதிக்க முடியுமெனபது இவருடைய கருத்து. அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளால் மக்கள உரிமை பாதிக்கப்படுவதால, தனிமனித வளர்சசி குன்றுகிறது. ஏனெனில், தனிஆள நினைத்த செயலைச் செய்ய முடியாதவாறு அரசின் நடவடிக்கை தடுககிறது. எது விருமபத்தககதெனத் தனிஆள தீர்மானிககக் கூடி யதைச் செயயமுடியாமல அது தடுத்துவிடுகிறது எனற குற்றச்சாட்டையும் கூறியுள்ளார். எனவே, அரசாங கத்தின் செயல்கள வரையறைக்குட்பட்டிருககவேணடு மெனபது இவர் எண்ணம். சுதநதிரமாகச் செயற பட்ட தனிஆளகளுக்கு உரிமை அளிககப்படுவதென றால பிறருககுத் தீஙகிழைக்கக்கூடிய செயலகள் சமு தாயத்தால கட்டுப்படுத்தப்படும் என்பது அதனுள அடங்கியிருக்கிறது எனபது கருத்து.

சமுதாயத்தின்மீது அரசன் சில அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாதெனற வகையில் அனறைய நாளில மக்கள் சில கட்டுப்பாடுகளைச சுமததினா. அவையே மக்களின இனறைய அரசியல உரிமைகள. அரசன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாதெனற நிலையும், அரசனுடைய அதிகாரத்திற்கு எதிராக வரையறுக்கப்பட்ட அரசியலமைபபுக் கட்டுபபாடு களும் மக்களின் உரிமைகளாயின. ஒவவொரு மனித னுக்கும சிந்திக்கும் உரிமையும பேச்சுரிமையும் உறுதி செய்யப்படவேண்டும். அரசின் தலையீட்டிலிருநதும் பிறரது தலையீட்டிலிருந்தும் அவனுக்கு விடுதலை வேணடும். அவனுடைய கடிதஙகளை அரசு பறிமுதல் செய்து ஆய்வு செயயக்கூடாது. மனிதர்கள அனை வரும் ஒரு கருத்துடன இருகக ஒருவர் மட்டும் மாற்றுக் கருத்துக் கொணடிருப்பாரேயாயின் மாற்றுக் கருத்துக கொணடுளள அந்த ஒரு ஆளை மறறவர் கள அனைவரும் சேர்ந்து நசுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இலலை என மில் மனிதனின உரிமையைப் பறை சாற்றுகினறாா. அவவாறு அத்தனி மனித உரி மையை அடகக முற்படுவதெனபது குறறத்திற்கு ஒபபாகும எனகிறாா. எநத மனிதனுடைய கருததை அழிகக முற்படுகிறோமோ அநதக கருததில் உணமை

அடங்கியிருக்கலாம் என்று மனிதனின் முக்கியத்து வத்தை எடுத்து இயம்புகிறார்.

சான இசுடுவர்ட்டுமில் மக்களாட்சியில் நம்பிக்கை கொண்டவர். இவர் சிறுபான்மை யோர்களமீது பெரும பான்மையோர் ஆதிககம் செலுத்தும் நிலை மக்களாட் சியில் உருவாக வழியுணடு என அஞ்சினார். இது தனி மனித உரிமைக்குக் கேடு விளைவிக்கும். அரசியல் நடவடிக்கைகளின் நன்மை தீமைகளை ஆராய சிறு பான்மையோர் பெருமபானமையோர் ஆகியோர் களுக்குச் சம வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேணடும். பெரும்பான்மை ஆதிககத்தை அடுத்துச் சமூக ஆதிக் கம் (Social Tyrnany) இரணடாம் தீமையாகும். ஏனெனில், சமூகம் அதன் எணணங்களையும் பழகக வழக்கங்களையும் அவற்றை ஏறகாதவர்கள மீதும சுமத்த முயறசி செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட சமூக ஆதிக்கத்தைத தனி ஆளால் தடுக்க இயலாது எனறு தனிமனிதன் ஆற்றலையும் கூறுகின்றார்.

பிரதிநித்துவ அரசு என்பதில மக்களாட்சி பற றிய விவரங்களைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றாா மில. அரசில் மக்கள இறைமையானது முழுச சமுதாயத திலும் இருககவேண்டுமென்று எணணினாா. அதனால ஒவ்வொரு குடிமகனும தனித்தனியாக அரசியல பஙகேறறுத் தன் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியு மென நம்பினாா. எல்லா மக்களும் அரசில பஙகேற்ப தால, சமுதாயத் தேவைகள் அனைத்தும் நிறை வடையும். அரசு சிறிதாக இருந்தால் மக்கள அரசாங கத்தின் நடவடிககைகளில பஙகுபெற முடியும். அரசு பெரிதாக இருந்தால் அனைவரும் பஙகேற்க முடி யாது. எனவே, முழுமையான அரசு என்பது பிரதி நிதித்துவ அரசாஙகமாகத்தான் இருக்கும். ஏனெ னில், இதில மககள் அனைவரும் பங்கு பெற முடியும். எனவே, இவர் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையை ஆதரித்தார். வரிசெலுத்துவோா அனைவருக்கும் வாக குரிமை அளிக்க வேண்டுமென்பது இவா கருதது. நல லொழுககம், அறிவாற்றல் நிறைநதோர்களுக்கு ஒன் றுக்கு மேற்பட்ட வாக்குகள (Plurality of Votes) அளிக கப்படவேண்டுமெனறு கூறியுள்ளார். இவர் பாராளு மனற உறுப்பினர்களுக்கு ஊதியம் வழஙகு முறையை வெறுத்தார்; இம்முறை அரசாஙகத்தின நேர்மையைக் குலைத்துவிடுமெனறார்; இரகசிய வாக்குமுறையை யும் வெறுத்தார். ஏனெனில, இது மக்களிடையே பொறுப்பினமையையும் சுயநலத்தையும உண்டு பணணும என நம்பினார். பாராளுமனறக் கீழவைக்கு அதிக அதிகாரம் வழஙகப்படவேண்டுமெனறாா.

சான் இசுடுவர்ட்டு மில் தனிமனித உரிமைகளின் தலையாய காவலர். பயன கருது கோட்பாட்டாளர் களுள் இவர்முக்கியமானவரெனறாலும்சில குறைபாடு கள இருக்கததான் செய்கின்றன. மக்கள அறிவோடு செயறபட்டால் மனித குலத்தின் நிலையை உயர்த்த வாய்ப்புண்டு எனறு இவர் நம்பினார். தனி மனிதன், பெண்கள் ஆகியோர் மேம்பாட்டிற்கு உதவினார் என்றாலும், சமுதாயத்தின ஒருசில வகுப்பினர்களின் உரிமைகளுக்காக உண்மையில் பாடுபடவில்லை. இவரே தம் கருத்துகளையும் சில நேரங்களில் மாற்றிக் கூறியிருககிறாரெனினும் இவர் கருத்து களில் ஆழம் உள்ளது. என்.எஸ்.ச.

துணை நூல்கள்:

Robinson (Ed) J.M., J.S. Mill's Collected Works, University of Toronto Press, 1963.

Schwartz, P., The New Political Economy of J.S. Mill, Weidenfeld and Nicolson, 1972.

சான்-கு-தாரோ சிந்துவெளி நாகரிகச் சின்னங் கள் கிடைக்கும் இடம. சான-கு-தாரோ (Chan-hu-daro) பாகிசுத்தானத்தில் மொகஞ்சதாரோவிலிருந்து 96 கி.மீ. தொலைவில் தெற்கில் அமைந்துளளது. சான்-கு-தாரோவிற்கு அருகில் சமால் கிரியோ (Jamal Kirio) என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. சிநதுவெளி நாகரிகத்தின் எச்சங்களைக் கொணடு இப்பகுதி முதன் முதலில் 1931-ஆம ஆண்டு கண்டுபிடிககப பட்டது. சான-கு-தாரோவிறகு அருகில முன்பு சிந்து நதி ஓடி இருக்க வேணடும்; அது இப்பொழுது இங கிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவில ஓடுகிறது. இங்கு மூன்று தொன்மையான மண்மேடுகள் உளளன. இவை முன்பு ஒரே மேடாக இருந்திருத்தல் வேண் டும். முன்பு ஒரே மேடாக இருநதது மண அரிப்பால இப்பொழுது மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்துளளது. இம்மண் மேடுகளில அகழாய்வுகள் 1935-36-ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அகழாய்வுக ளின மூலம் இங்கு அரப்பாப் பணபாடும் அதறகடுத்து சுகர் (Juhar), சங்கர் (Jhangar) பணபாடுகளும் நில வின என்பது கணடறியப்பட்டது. பேராசிரியர் பிக்காட்டு (Prof, Piggott) என்பவர் கீழ்க்காணுமாறு இப்பணபாடுகளைப் பிரித்துள்ளார். சான-கு-தாரோ I ஆ, I, இ ஆகியவை அரப்பாப் பணபாட்டுக் கூறுக ளையும், சான்-கு-தாரோ II, சுகர் பண்பாட்டையும், சான்-கு-தாரோ IIIசங்கா பணபாட்டையும் கொண டிருநதனவெனப் பிரித்துள்ளார். மணணடுக்குகளுக கும் அடியில் அகழாயவுகள செய்ய இயலாத காரணத தால் சான்-கு-தாரோ I அ-வின பணபாட்டுக் கூறு பாடுகளை அறிய இயலவில்லை.

சான்-கு-தாரோவில் இருந்த நகரம் இரு முறை அழிநது மீணடும் இருமுறை புதுப்பிக கப்பட்டது. அகழாய்வுகளில 215 அடி நீள முள்ள நீணடதெரு ஒனறு கணடுபிடிக்கப்பட்டது. இத்தெருவின் இரு மருங்கிலும் அரப்பா, மொகஞ்

சதாரோ போன்று வீடுகளும் கழிவுநீர் செல்லும் சாய்க்கடைகளும் காணப்பட்டன. இத்தெருவில் பல குறுக்குத் தெருக்கள் நேராகச் சென்றன. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் கலையறிவு பெற்று விளங்கியிருத்தல் வேண்டும். பல பொருள்களில் இவர்களின் கலையார்வம் வெளிப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் சங்கறுத்து வளையல் செய்தல், மணிவேலைப்பாடு, செம்பு, வெண்கலப் பொருள்கள் செய்தல், முத்திரைகள் செய்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தனா.

அரப்பாப் பணபாட்டிற்குப்பின் இங்குச் சுகர் பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இவாகள அழிநத அரப்பாப் பண்பாட்டுக் கட்டடஙகளின செஙகற்களைக கொணடே தங்கள் வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டனர். நலிவடைந்த மக்கள் சதுர அல்லது செவவக வடிவிலான குடிசைகளில் வாழந்தனர். சுகர் பண்பாட்டு மக்கள பயனபடுத்திய மட்கலன்கள் வணணம் தீட்டப்பட்டவை. இவற்றின் விளிம்புகள் சிவப்பு, கருப்பு வண்ணங்கள அல்லது ஊதா கலந்த கருப்பு நிறம் போன்றவை பெற்றுததிகழ்ந்தன. இம்மட்கலன்களில் வடிவியல் அமைப்புக காணப்பட்டது. அரப்பாக் கால மட்கலன்களில் இயற்கை உருவங்களே காணப்படுகின்றன. சுகர் பண்பாட்டை அடுத்துச் சான்-கு-தாரோவில் சங்கர் பணபாட்டு மக்கள் இரண்டாம் மேட்டுப் பகுதியில சிறிய அளவில் வாழந்துள்ளனர். இவர்கள கருப்பு அல்லது சாம்பல் நிறமுடைய மட்கலன்களைப் பயன்படுத்தினர். அதனபிறகு இப்பகுதி அழிந்து விட்டது.

சு.இரா.

சான்சன், இலிண்டன். பி. (1908-1973) இவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 36-ஆம் குடியரசுத தலைவராக 1964-இல பதவி ஏற்றார். இவா மக்களாட்சிக் கட்சியைச்(Democratic party) சேர்ந்தவர். இவர் 1960-இல் துணைக்குடியரசுத் தலைவராக ஆவதற்குன் முன் 24 ஆண்டுகள் அமெரிகக மக்கள சபையின் (Congress) உறுப்பினராக இருநதார். இவா 1948-இல் ஆளவை (Senate) உறுபபினர் ஆனார்.

சானசன் பதவியேற்றவுடன் உள்நாட்டுச் சிக்கல்களைத் தீாப்பதில தமது முழுக் கவனததைச செலுத்தினாா. இப்பணியைத் திறம்படச் செய்வதற்கு மககள சபை இவருக்கு உறுதுணையாக இருநதது இவரது உள்நாட்டுத் திட்டம் 'மாசமுதாயம'(Great Societies) என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால், அயல்நாடடுத் துறையில இவரது புகழ் மஙகியது. குறிப்பாக வியட்நாம் போா இவரது உள்நாட்டுப் புகழைப் பெரிதும் பாதித்தது. அதன விளைவாக இவர் 1968-ஆம ஆணடு அரசியலிலிருந்து விலகினார்.

இலிண்டன் சான்சன்

இவர் 1908-ஆம் ஆணடு தெக்சாசில் (Texas) பிறந்தார். இவர்தம பெற்றோா பள்ளி ஆசிரியாகள. இவர் சிறுவயதிலிருநதே தாயின் கணகாணிப்பில் வளர்ந்து வந்தார். இவர் தாய் இவருக்கு விவிலிய நூலிலிருநதும் வரலாற்றிலிருந்தும் புராணங்களிலிருநதும் பல கதைகளைக கூறினார், இவருககு எழுதப் படிக்கக கற்றுக்கொடுத்ததும இவர் தாயதான. இவா 1924-ஆம் ஆணடு தம் பதினைநதாம் வயதில பளளிப் படிப்பை முடித்தார். இவருக்குப் படிபபில மிகுந்த அக்கறையிலலை. இருப்பினும், பெற்றோர்களின வற்புறுத்தலினபேரில இவர் தெகசாசு ஆசிரியா கல்லூரியில பயினறாா இவர் கல்லூரியில் பல பேச்சுப் போட்டிகளில் கலநது கொணடு பரிசுகள பல பெறறுளளாா, வெளளை விணமீன என்ற ஓர் அரசியல குழுவை அமைததார்; கல்லூரிச் செயதிததாள ஆசிரியராகவும் இருநதார். அதன் விளைவாக இவருக்குப் பலர் நணபாகளாயினா.

பொருள முட்டுப்பாடு காரணமாக இவா சில ஆணடுகள படிப்பை நிறுத்திவிட்டாா. பினனா 1930-ஆம ஆணடு மீணடும் கலலூரியில பயினறு பட்டம் பெறறாா.

இவர் அரசியலில் 1931-இல நுழைந்தார். 1934-ஆம் ஆணடில் போடு (Bird)எனற பெண்ணை மணநதாா; தேனநிலவுக்காக மெகசிகோ செனறார். பிராஙகிலின உரூசுவெல்டு இவரை 1935-இல தெகசாச மாநில நிருவாகியாக நியமித்தார். அக்காலத்தில இவா கப்பல கடடும்தொழிலை ஊககுவிததார்.

இவர் சந்தித்த சிக்கல்கள் பலப்பல. வறுமையைப் போக்குவதற்காக இவர் பல திட்டங்களைத் தீட்டினார்; வரிவிலக்கு அளித்தார்; மக்கள் உரிமைகளை மதித்தார்; மக்கள் உரிமை மசோதாவை 1964-ஆம் ஆண்டு பிறப்பித்தார். அச்சட்டத்தின்படி பொது உணவு விடுதிகளில் கறுப்பர் அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதே ஆண்டு இருப்புப் பாதைச் சிக்கலை இவர் திறமையாகத் தீர்த்தார்; பனாமாச் சிக்கலைத் தொலைபேசி மூலம் தீர்த்தார்; தென்வியட்நாமியருக்குத் தொடர்ந்து உதவி புரிந்தார். இவர் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கியதால் 'சூறாவளிக் குடியரசுத் தலைவர்' என அழைக்கப்பட்டார். இவர் மீண்டும் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டபோது 44 மாநிலங்களின் ஆதரவையும் பெற்றிருந்தார்.

அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் 1964-ஆம் ஆண்டு தன்னிறைவு அடைந்தது. இவர் 1968-ஆம் ஆண்டு பிறப்பித்த மக்கள் உரிமைகள் சட்டம் இன ஒதுக்கல் கொள்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இராபாட்டு சி.லீவா என்ற கறுப்பரை இவர் முதன்முதல் அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொண்டார், வரலாறு படைத்தார். அதேபோல 1967-ஆம் ஆண்டு மார்சல் (Marshall) என்ற கறுப்பரை இவர் முதல் உச்சநீதி மன்ற நீதிபதி ஆக்கினார்.

சான்சன் பல உலக மாநாடுகளில் பங்கேற்றார். இவர் மணிலாவில் 1966-இல் வியட்நாம் போரைப் பற்றி ஆறு ஆசியத் தலைவர்களுடன் வாதிட்டார். இவர் 1967-ஆம் ஆண்டு உருசியத் தலைமை அமைச்சர் கோசிசனைச் சந்தித்து உலகச் சிக்கல்களைப்பற்றிக் கலந்துரையாடினார். ஆனால் உள்நாட்டில் இவருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிகள் எழுந்தன. பின்னர் 1969 தேர்தலில் நிக்சன் குடியரசுத் தலைவரானார். பின்னர் இவர் அரசியலிலிருந்து விலகினார். இவர் 1971-ஆம் ஆண்டு 'நினைவுகள்' என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இவரது பெயரிலேயே தெக்சாசில் ஒரு நூலகம் தொடங்கப்பட்டது. இந்நூலகத்தில் சான்சன் பற்றிய கட்டுரைகள், நினைவுப் பொருள்கள் ஆகியவை உள்ளன. இவர் 1973-இல் காலமானார். கே.சே.

சான்சன் சாமுவேல்: ஆங்கில அகராதியை முதன்முதலாகத் தொகுத்துக் கொடுத்தவரும், ஆங்கிலக் கவிஞரும், வாழ்க்கை வரலாற்றைத் திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதி நூல்களாக வெளியிட்டவரும், சிறந்த ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வாளருமான டாக்டர் சாமுவேல் சான்சன் (Samuel Johnson) இலிச்பீல்டு (Lich field) என்னும் ஊரில் கி.பி. 1709-இல் வயது முதிர்ந்த பெற்றோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

இவர் தம் மூன்று வயதில் இசுகுரோபுலா (Scrofula) என்னும் நோயால் தாக்குண்டார். அந்த நோய்வாய்ப் பட்டோரை அரசனோ அரசியோ தொட்டால் நோய் விலகும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. ஆன் அரசியால் (Queen Anne) தொடப்பட்டு நோய் நீக்கம் பெறுதற் பொருட்டு இவர் இலண்டன் மாநகர் கொண்டுவரப்பட்டார். ஆனால், காய்ச்சலின் கடுமையால் இவர்தம் கண்பார்வை பாதிக்கப்பட்டது. ஆயினும், இளம்வயது முதலே இவர் பெரிய படிப்பாளியாகத் திகழ்ந்தார்.

இலிச்பீல்டு இலக்கணப் பள்ளியிலும் பெம்புரோக்குக் கல்லூரியிலும் (Pembroku College) இவர் கல்வி பயின்றார். படைப்பாற்றலும் அறிவுத் திறனும் மிகுந்திருந்த இவர் வறுமையினால் துன்புற்றதால் இவர்தம் கல்லூரி நாள்கள் பாழாயின. இவர் 'ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில்' (Oxford University) பதினான்கு மாதம் தங்கிப் படித்தார்; ஆனால், பட்டம் ஒன்றும் பெறவில்லை.

இவர்தம் தந்தையார் கி.பி. 1731-இல் மரணமடைந்தார். எனவே, இவர் கடும் மனத்துயருக்கு ஆளானார். இந்தத் துயரம் பிற்காலத்தில் தான் ஒருவாறு தணிந்தது. மார்க்கட்டு பாசுவர்த்து (Market Bosworth) என்னும் இடத்தில் இவர் ஒரு சாதாரண ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவருக்குச் சிறிதும் மகிழ்ச்சியில்லை. பின்னர் இவர் பர்மிங்காமிற்கு (Birmingham)வந்து சேர்ந்தார்; அங்கே பர்மிங்காம் இதழுக்கு (Birmingham periodicals) இவர் கட்டுரைகள் எழுதினார். உலோபா என்பார்எழுதிய 'அபிசீனியாவுக்குப் பயணம் பற்றிய குறிப்பு''(Lobo's 'An account of Voyage to Abyssenia') என்னும் பிரெஞ்சு (French) நூல் ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இவர்தம் மொழி பெயர்ப்பு எழுதினவர் பெயரின்றி கி.பி. 1735-இல் வெளியிடப்பட்டது.

தம்மினும் வயது முதிர்ந்த திருமதி எலிசபெத்து போர்ட்டர் (Mrs Eliezabeth Porter) என்னும் விதவை மாதினை இவர் கி.பி. 1735-இல் மணம் புரிந்தார். பின்னர் இலிசபீல்டுக்கு அருகில் 'எடியல்' (Edial) என்னுமிடத்தில் தனியார் பள்ளி ஒன்றினை இவர் தொடங்கினார். இந்தப் பணியும் வெற்றி பெறவில்லை. இவர் பட்டம் ஒன்றும் பெறாமையும் இழுப்பு நோயும் இவரை ஆசிரியப் பணியிலிருந்து பின்னிடச் செய்தன.

இவர் கி.பி. 1737-இல் அந்தப் பள்ளியினை விட்டு இலண்டன் மாநகரம் சென்றார். இவர்தம் துணைவியாரும் பின்னர் இவருடன் வந்திணைந்தார். அங்கே எட்வார்டு கேவு (Edward Cave) என்பாரிடம் இவர்

பணியிலமர்ந்தார். கேவு நடத்திய 'சான்றோர் இதழ்' (The gentleman's magazine) என்னும் இதழுக்கு இவர் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். சில தலையஙகங களும்முன்னுரைகளும் எழுதிக் கொடுத்தார், கட்டுரை கள், ஆங்கிலக் கவிதைகள, இலத்தீனியக கவிதைகள், வாழ்க்கை வரலாறுகள, பாராளுமனற விவாதஙகள் முதலியவைகளை எழுதிவந்தாா. சான்சன் எழுதிய பாராளுமன்ற விவாதங்கட்கு அந்தக் காலத்திய அரசி யல் வாதிகளிடம் பெரிய மதிப்புக் கிடைத்து வநதது.

இவர் கி.பி. 1738-இல் 'இலண்டன்' என்னும் கவிதையினை வெளியிட்டார். தாம் வறுமையுற்ற நாளகளில இரிச்சாடு சேவேசு (Richard Savage) என னும் கவிஞருடன் தமககு ஏற்படட நட்பினைத் தம் கவிதையில குறித்துள்ளார். இவா எழுதிய 'இரிசசாடு சேவேசின் வாழ்க்கை' (Life of Richard Savage) எனனும் நூலானது வாழ்ககை வரலாறு எழுதும கலைக்கு ஓர் எடுத்துககாட்டாகத் திகழகிறது. பின னர் இவா தொடாந்து பல கவிஞாகளின வாழ்ககை வரலாற்றை எழுதினாா.

இவர் கி.பி. 1747-இல் அகராதி தொகுககும தமதுதிட்டத்தை வெளியிட்டாா இநதப்பணியினைத தாம் கப் சதுக்கத்தில (Gough Square) தங்கி இருநத போதே தொடங்கிவிட்டார். அகராதியை இவா சொல்லச சொல்லச் 'செசுட்டா பீலடு' (Chester Field) என்பவா எழுதி வந்தாா. இவர் கி.பி. 1749-இல 'மனித வேட்கையின மமதை' (The Vanity of Human Wishes) எனனும் நூலை எழுதினார். இவர் கி.பி. 1750-இல 'ஊர் சுற்றி' (The Rambler) எனனும் இதழைத் தொடங்கினார். இவ்விதழ் முழுவதிலும இவரே எழுதி வந்தார்.

இவர்தம் துணைவியார் கி பி 1752-இல மரண மடைந்தார். அநத மரணம் இவருக்குப் பெரிய துயரம் விளைவிததது. இவாதம துணைவியாரின் தோழி ஆன விலலியமசு (Anne Williams) என்னும் குருட்டுப் பெண் ஒருத்தியையும் புரக்கவேணடிய பொறுப்பும் ஏற்பட்டது மேலும்இராபாட்டுலெவட்டு (Robert Levet) என்னும புதிரான மருத்துவர் ஒரு வரையும் இவர் புரந்து வநதார். இராபர்ட்டுலெவட்டு கி.பி.1783-இல் இறநதபோது, அவர்மீது இரஙகறபா ஒன்றைப் பாடினாா சான்சன்.

காககசுவாத்து (Hawkesworth) எனபாா் கி.பி. 1753-1754-இல் நடத்திய 'வெற்றிவீரன்' (The Adventurer) என்னும இதழுக்குச் சான்சன் கட்டுரை எழுதிவந்தார். இவா கி.பி. 1754-இல் 'சான்றோர் இதழில்' இவர்தம் பழைய முதலாளியான கேவு என்பாரின் வாழக்கை வரலாற்றை எழுதினார். இவரது அகராதிகி.பி.1755-இல வெளியிடப் பெறறது. இவரது ஒன்பதாண்டுக்கால முயற்சியினால உருவான இந்த அகராதி இவருக்குப் பெருமபுகழை ஈட்டித தந்தது. இளமையில் இவர் பெறத தவறிய பல்கலைக் கழகப் பட்டத்தையும் அது பெறறுத் தந்தது.

இலக்கியக் கட்டுரைகளையும், அரசியற கட்டுரை களையும, மதிப்பீட்டு உரைகளையும் பலவேறு இதழ் களில் எழுதி வந்தார் சானசன. 'பிரபஞ்சக் கால முறை' (Universal Chronicle) எனனும் இதழுக்கு கி.பி. 1758-1760-ஆம் ஆணடுகளில் 'இடுலர் வரிசை' (Idler Series) எனனும தொகுப்புரை எழுதி வந்தார். அபிசீனியா இளவரசன, இராசலாசு' (Rasselas, Prince of Abyssenia) என்னும் நூலை கி.பி. 1759 -இல் வெளியிட்டார்.

ஆண்டுககு முநநூறு பவுன் பெறும் அரசு மானி யம் (A Crown Pension) கி.பி. 1762-இல் கிடைக்கப் பெற்று ஏவல் எழுத்தாளராகப் (Hack Writer) பணி செய்யும் கடும் வேலையிலிருந்து சற்று விடுதலை பெற்றார். தம நணபர் 'தேவிசு' (Davies) என்பாரின் புதத்கக் கடையில 'பாசுவல்' (Baswell) எனபவரைச் சநதிததார். இப் பாசுவலதாம பின்னர்ச் சான்சன் வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாக எழுதிப் புகழ்பெற் றவராவர்.

சான்சனைப் பெரியதோர் இலககியக் கருத்தா வாகச சிததிரிககும் பாசுவல், தம காலத்திய இலக் கியப் பெருமக்கள் பலரையும், கி.பி. 1764-ஆம் ஆணடில் தொடங்கிய 'இலககியக கடிதத்தில' (Literary Club) இருநத உறுபபினாகளையும தம நூலில குறிப்பிட்டுளளார். அவர்களுள 'ரெயனாலடு' (Reynold), 'பாக்கு' (Burke), 'கோலடு சுமித்து' (Gold Smith), 'காரிககு' (Qarrick) முதலானோர் குறிபபிடத் தக்கவராவர்.

இஙகிலாநதில் உள்ள அரசியற் கட்சிகளுள் ஒன் றான பழமைவாதக் கட்சியின் (Tory Party) தீவிர ஆதரவாளராக இருந்த சானசன, புதுமை வாதக் கட்சியிலும் (Whig Party) பல நெருக்கமான நண்பா களைப் பெறறிருநதார். சானசன கி பி. 1765-இல் 'திரேலிசு' (Thrales) என்பாரைச் சநதித்தாா; பின்னர் அவர் ஊரில் அவர் இல்லத்திலேயே தஙகிக் கொணடாா. அவ்வாண்டில இசுடீவனசு (Stevens) என்பார் உதவி பெற்றுச சில குறிப்புரைகளுடன சேக்சுபியரின் நாடகத்தை அச்சிடடு வெளியிட்டார். சேக்சுபியர் நாடகத்திற்கு இவர் எழுதின முன்னுரை (Preface to Shakespeare) மிகச் சிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வு நூலாகவும், உரைநடை இலக்கியமாக வும் போற்றப்படுகிறது.

இவர் கி.பி. 1773-இல் பாசுவலுடன் இசுகாட் லாந்துக்கும் இப்ரைடிசுக்கும் (Scotland and Hebrides) பயணம் செய்து 'இசுகாட்லாந்தின் மேற்குத் தீவு

கட்குப் பயணம்' (A Journey to the western Islands of Scotland) என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இவர் கி.பி 1774இல் திரேலிசுடன் (Thrales) வடகரு வேல்சுப் (North wales) பகுதிக்குப் பயணம் செய் தார்; கி.பி 1775-இல் அவருடன் பாரிசு (Paris) சென்று வந்தார். இந்த ஒன்று மட்டுமே இவர்தம் ஐரோப்பியப் பயணமாக இருந்தது.

நூற்பதிப்பாளர் பலரது வேண்டுகோட்கு இணங்கி ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் வாழ்க்கை பற்றி (Lives of English Poets) இவர் தம் முதுமைக் காலத்தில் பல நூல்கள் எழுதினார். இவர்தம் நூல் களுள் இந்நூல்களே மிகச்சிறந்தனவாகப் போற்றப் படுகின்றன. இவற்றுள் மில்டன் வாழ்க்கை வரலாறு (Life of Milton), போப்பின் வாழ்க்கை வரலாறு (Life of Pope) முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

தாம் புரந்த இலெவட்டும், தம்மைப் புரந்த திரேலிசும் கி.பி.1784இல் இறந்து விட்டனர். திருமதி திரேலிசினால் சான்சன் புறக்கணிக்கப்பட்டு மரண மடைந்தார். புகழ்பெற்ற அரசியல் வாதிகளும் மேதை களும் புதைக்கப்படுகின்ற 'வெசுட்டுமினிசுட்டர், திரு மடக்கோயிலில் (West minister Abbey) இவர் புதைக்கப்பட்டார்.

சான்சன் தாம் எழுதின நூல்களால் மட்டுமன் றிப் பாசுவலுடன் நிகழ்த்திய அறிவார்ந்த உரை யாடல்களாலும், சில விசித்திரக் குணங்களாலும் (Eccentricity), மற்றும் அமெரிக்கா, இசுகாட்லாந் தினர், விளையாட்டு வீரர்கள், விகுக் கட்சியினர் முதலானோரைப் பற்றி எதிர்ப்பாகச் சொன்ன கருத்துகளாலும் தம் புகழை நிலைநாட்டினார். இவர் இயற்கை இறந்த நிகழ்ச்சிகளில் (Super-natural) ஆர்வங் காட்டினார்; இரக்கமும் மனித நேயமும் உடையவராயிருந்தார். இவர் எழுதின நாட்குறிப்புகளும் இவரது வழிபாடும் இவரது சமய நம்பிக்கையினைப் புலப்படுத்துகின்றன.

'ஒரேசு வால்போல்' (Horace walpole) என்பா ரைத் தாக்கி, 'மார்மர் நார்போல்சைன்சு' (Marmor Norfol Ciense) என்னும் பரிகாசக் கட்டுரை ஒன்று எழுதியுள்ளார், 'மேடை அனுமதிச் சட்டத்தின் முழு நியாயம்' (The Complete Vindication of Licensers of the Space), 'மேக்பெத்து நாடகத்தில் பார்க்கத் தவறினவை' (Miscellaneous Observations of the Tragedy of Macbeth), 'தியோடாரின் காட்சி' (The Vision of Theodore), 'தப்பு எச்சரிக்கை' (The false Alarm), 'தேச பக்தன்' (The patriot), 'வரிவிதிப்பின் கொடுமையின்மை' (Taxation, No tyranny) முதலிய நூல்களையும், கட்டுரைகளையும், பிற அரசியற் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். சான்சன் வரி விதிப்புகளை ஆதரித்தார்; அடிமை முறையினை வெறுத்தார். பிற்காலத்தில் இவர் தம் நாட்குறிப்பும், 'வழிபாடும் தியானமும்' என்னும் நூலும் வெளியிடப் பெற்றன.

சான்சனைப் பற்றிப் பலர் நூல் எழுதியுள்ளனர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியத்திற்கு நோபல் பரிசு பெற்ற டி.எஸ். எலியட்டு (T.S.Eliot) என்பார் 'திறனாய்வாளரும் கவிஞருமான சான்சன்' (Johnson as critic and poet) என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக் கும் சான்சன் அந்தக் கவிஞர்களின் கொள்கைகளை யும் திறனாய்வு செய்கிறார். பெருங் கவிஞர்களின் நூல்களிலுள்ள குறைகளையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்; சிறு கவிஞர்களின் (Minor poets) நூல்களின் சிறப்பு களையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். ஒரு கவிஞரைத் திறனாய்வு செய்யும்போது, அந்தக் கவிஞரின் கவிதை வரிகளையே பயன்படுத்துவது இவர் நூல் நடையின் தனிச் சிறப்பாகும். மில்டன் வாழ்க்கை பற்றிய நூலில், 'இதை எழுதுவதற்கு மில்டனா வேண்டும்' என்று ஓரிடத்திலும், 'இதனை மில்டன் தவிர வேறு யாராலும் எழுதமுடியாது' என்று மற் றோரிடத்திலும் குறிப்பிடுகிறார். இவர்தம் நடுவு நிலைமைக்கு இது ஒரு சான்றாகும். இவர்தம் திறனாய்வு கத்தோலிக்கச் சமயக் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலும் மன்னராட்சியே சிறந்தது என்னும் பாணியிலும் அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சேக்சுபியர் நாடகங்கட்கு எழுதின முன்னுரை யானது சேக்சுபியருக்கு வழுவமைதி காட்டும் முறை யிலும், காரணகாரிய முறையிலும் அமைந்து முறைப் படுத்தப்பட்ட பத்தி அமைப்புகளைக் கொண்டு மிகச் சிறந்த உரைநடை இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பொன.பா.

சான்சன், சார்லசு (கி.பி. 1893 - 1956) அமெரிக்க நாட்டுக் கல்வியாளரும் சமூகவியலறிஞரும் ஆவார்; அமெரிக்க நாட்டின் நீக்கிரோ இன மக்களின் வாழ்க்கை முறையை ஆய்வு செய்து நூலாக எழுதி யவர். இவருடைய நூல்கள் சமூகவியலாய்வுகுப் (Social Research) பெரும் பயனுள்ளனவாகக் கருதப் படுகின்றன. பிசுக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் (Fisk University) தலைவர் பொறுப்பை ஏற்ற முதல் நீக்கிரோ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்.

சார்லசு சான்சன் (Charles Johnson) பிசுக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராக 1947-இலிருந்து 1956-இல் இறக்கும் வரை பதவி வகித்தார்.

பிரிசுட்டல் (Bristol) நகரில் பிறந்த சார்லசு சான்சன், வர்சீனியா ஒன்றியப் பல்கலைக் கழகத் திலும் (Virginia Union University) சிகாகோப் பல்கலைக்கழகத்திலும் (University of Chicago) பயின்று பட்டம் பெற்றார். இவர் தேசிய நகரியக் கழ

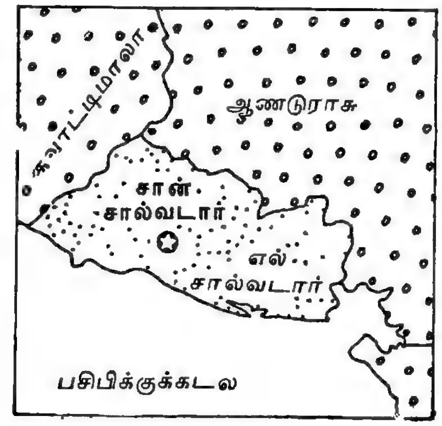
சார்லசு சானசன

கத்தில் (National Urban League) 1921-இலிருந்து1928 -வரை ஆராய்சசி நெறியாளராகப் பணியாற்றினார்; 'வாய்ப்பு' (Opportunity) எனனும பெயரில் கழகத்தின் சார்பில் ஓர் ஆயவிதழை 1923-இல தொடங்கினார். இவர்1928-வரை இதன ஆசிரியராகவும் இருநதார் 'வாய்ப்பு' ஆய்விதழ நீக்கிரோ இனத்தைச் சோநத இளம் கலைஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள எழுததாளாகள் ஆகியோரின் படைப்புக்கு முனனுரிமை வழங்கி வெளியிட்டது.

சார்லசு சான்சன 1928-இலிருந்து 1947-வரை சமூகவியற் பேராசிரியா பதவியும் ஏறறிருநதார். இவா எழுதிய முதன்மையான நூலகள: சிக்காகோவில் நீககிரோ மககள (Negro in Chicago;1922), தோட்டததின் நிழல (Shadow of Plantation; 1934), நீககிரோ இனஒதுக்க முறைகள (Patterns of Negro Segregation. 1943) ஆகியனவாகும். எஸ.த.

சான் சால்வடார்: இது மத்திய அமெரிககப் பகுதியைச் சேர்ந்த எல் சால்வடாரின நடுப்பகுதிககு அருகிலுள்ள ஆட்சிதுறை வட்டாரமாகும். தெறகில் பசிபிககுக்கடலின் அருகிலிருநது வடபுறத்தில இலெம்பாச்சமவெளி வரை இதுபரவியுள்ளது. பெரும்பாலான மக்கள நகரவாசிகள. மககள்தொகை பெருமளவும் உயர்மட்டப் பகுதிகளில நிரம்பிக கிடககிறது. இவ வட்டாரததின மேற்குப் பாகத்தில் சான் சாலவடார் (San Salvador) எனற மாபெரும் எரிமலை அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில புகையிலை, சர்ககரை, கனி வகைகள பருததி ஆகியவை விளைகின்றன. மக்கள் தொகை. 124,000 (1980).

சான் சால்வடார் (2): இது மத்திய அமெரிக்கப் பகுதியில் உளள எல் சால்வடார் என்ற குடியரசின் தலை நகராகும். இதன் பரப்பு 1819 ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 681,656 (1971). இது இரியோ ஆசெலகாட்டு (Rio Acelhaut) என்ற ஆற்றின் கிளையான இலாசு காகமசு சமவெளியில் அமைந்துளளது. இப்போது இது நெடுஞ்சாலைகளின மூலமாக நாட்டின பலவேறு நகரஙகளுடனும் இலா லிபெர்ட்டாடு (La Libertad), அகசூட்லா (Acjuntla) மறறும் இலா கூட்டமைப்பு (La Union) எனற துறைமுகஙகளுடனும் தொடர்பு கொணடுளளது. மததிய அமெரிக்காவின் சருவதேச இருப்புப்பாதைத் தொடா இதன் வழியாகச் செல்கிறது இதன மூலமாகக் குவாட்டிமாலாவுடனும் தொடர்பு கொணடுள்ளது.

சான் சால்வடார் அமைவிடம்

சான் சால்வடார் நகரம கி பி. 1524-இல் தோறறுவிககப்பட்டது. இது கி பி. 1528-இல இப்பொழுது அமைந்துள்ள இடத்திறகு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது, கசுகடலான மாநிலம, மத்திய அமெரிககாவின் ஐககிய மாநிலங்களின் சான சால்வடார் மாநிலம் ஆகியவற்றின தலைநகராகச் செயறபட்டு வநதது. இது கி.பி 1841-ஆம் ஆணடு முதல் எல சாலவடாரின தலைநகரமாக இருந்து வருகிறது இது கி.பி. 1854,1873 ஆகிய ஆணடுகளில புவி அதிர்சசிகளினால் சிதைவுற்றது

அரசுககான மிக உறுதிவாய்ந்த கட்டடங்கள இந்நகரில் கட்டப்பட்டுளளன. ஆடமபரமற்ற கிறித்தவத் திருச்சபை, அழகான பலகலைக்கழகம், அறிவியல மற்றும் இலககியப் பளளி, பற்பல நாடகமேடைகள, வானிலை ஆய்வுக்கூடம், நூலகம், புதிய மருத்துவ மனைகள், தரும சாலைகள், பொழுது போககிறகான கூடம், சிறந்த தோட்டங்கள, பூங்காககள புதிய நீரப்பாசனத் திட்டஙகள் ஆகியவையெலலாம் இந்நகரிற் காணப்படுகின்றன. இதன் கிழக்குப் பகுதி

யில் 9.3 கி.மீ. தொலைவில இலோபாங்கோ (Ilopango) என்ற மிகப் பெரிய ஏரி அமைந்துள்ளது. இதன் கரையோரஙகளில் தனியார் இல்லங்கள், ஓய்வு விடுதிகள், பழமையான கிராமஙகள் ஆகியவை ஆங்காங்கே அமைந்துள்ளன. இந்த ஏரியை அடுத்த பகுதியே சான் சால்வடார் என்னும் நகரத்தின் விளையாட்டுத் திடலாகவும் பயன்படுகிறது.

இந்நகரம் தலையாய நிதி, வாணிகம் மற்றும் தொழில மையமாக விளங்குகிறது. பருத்தி மற்றும ஆடைகள், பின்னப்பட்ட உளளாடைகள, தொப்பிகள், உணவு வகைகள், தோற்பொருளகள, மரச் சாமான்கள், மது வகைகள, மட்பாணடப் பொருளகள், சிமிண்டு, சோப்பு, தீப்பெட்டிகள், கப்பல கட்டும் பொருள்கள, புகைபூஞ்சுருள், சுருட்டுகள் ஆகியவை இல்விடத்தில் தாயாரிக்கப்படுகின்றன. அ உ.

சான் சாலிசுபரி, உரோமானியக கத்தோலிக கத் திருச்சபையின் ஆதரவாளரும், இலத்தீன் மொழி இலக்கியங்களைப் பயின்றவருமாவார் இவா வாழநத காலம் கி.பி. 1115 முதல் கி.பி. 1180 வரையுள்ள காலம ஆகும். இவர் இங்கிலாந்தில சாலிசுபரியில (Salısbury) பிறந்து, பிரான்சின திருசசபைப பள்ளிக் கூடங்களில் 12 ஆண்டுகள பயின்றபின், அக காலத்தில சுயசிந்தனையாளராகப் புகழபெறற பீட்டா அபலார்டு (Peter Abelard) என்பவரிடம் சிறிது காலம் பயிற்சி பெற்றார். இவர் காணட்டர்பரியின பேராயர்களான தியோபாலடு (Theobald), தாமசு பெகெட்டு (Thomas Becket) ஆகியோரின செயலாளராக இருநதார். பின்னர் இவர் பிரான்சில் சாரட்ரசின் (Chartres) ஆயரானாா. இவர் உரோமானியத திருச்சபையின மேல முறையீட்டு நீதிமனறஙகளுக்கு அனுப்பபபடும வழக்குகளைப பற்றிக கடிதங்கள வரைநது திருச்சபைக்கு உதவியதனால், ஆங்கிலத் திருச்சபையை ஆங்கில அரசினினறும சுதந்திரமான நிறுவனம் ஆக்க முயலுவதாகக் குறறம்சாட்டி, அரசர் இரணடாம் என்றி இவர்மீது சீற்றங் கொணடாா. அநத நிலையே, இவரைப் பாலிககிரேட்டிக்கசு (Polıcraticus), மெட்டலோசிக்கன் (Metalogıcon) ஆகிய நூலகளை கி.பி. 159-இல் எழுதுமாறு தூணடியது. அவற்றில இவர் தம் காலத்தவர் சரியான நெறியினினறும விலகிச் செலலுவதாகச் சுட்டிக் காட்டினாா. பினனர், இவர் எனறியால் நாடுகடத தப்மட்டுப் பிரானசில் தங்கிப பினனர்த் திரும்பி வநதார் தாமசு பெகெட்டு கொலையுணடபோது, இவர் காணட்டர்பரிக்கோயிலில இருந்தார் பினனர் இவர் பெகெட்டின வரலாறறுச் செய்திகளை எழுதி, அவருடைய கடிதங்களையும் திரட்டினார். இவர் கி.பி. 1179-இல் உரோமன கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் இலேட்டரன் மனறத்தில பங்கு கொணடார்.

அரசியற் கருத்துத் தோன்றிய சூழ்நிலை: சான் வாழ்ந்த காலமாகிய கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில நிலமானியமுறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. அரசருடைய அதிகாரத்தை எவரும் மீறுதல் கூடாது என்ற கருத்து ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டாலும், நிலமானியப் பிரபுககளே அரசியலதிகாரத்தைச செயற்படுத்தினர். எனவே, அரசருடைய அதிகாரமே யாவரையும் கட்டுப்படுத்துகிறதென்ற கருத்து வேரூன்றவில்லை, ஆயினும், பண்டைய உரோமானியச் சட்டத்தினாலும், சிசரோவினாலும் வலியுறுத்தப்பட்ட குடியரசுக் கருத்து சான் வாழந்த இடைக்காலததில் இருந்து வந்தது. இக்கருத்தின்படி மககளே ஓர் அரசாக அதனுடைய சட்டத்தினபடி அமைநதுள்ளனர். அவர்கள் அரசியலதிகாரத்தைத் தங்களுடைய ஆட்சியாளர் வழியாகக் கையாளுகின்றனர். இந்தக் கருத்து நிலமானியக் கோட்பாடடுக்கு மாறானதாயினும், இது கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாணடில இரீமசின் இஙக்மார் (Hincmar of Rheıms) என்பவரால குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனினும, இடைக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சானின அரசியல் ஆய்வுக்கட்டுரையாகிய பாலிக் கிரேட்டிககசில் இக்குடியரசுக் கருத்து கூறப்பட்டது. நிலமானியப் பிரபுக்களுடைய அரசியலாதிககம் வளர்ந்திருந்த காலத்தில் இக்கருத்துக் கூறப்பட்டதெனினும், பொதுமககளுடைய நலனைக காக்கும் பிரதிநிதியாக அரசர் இககருத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட காரணத்தால், சான கூறிய குடியரசுக் கொள்கையினால், அரசருடைய நிலையே நாளடைவில வலுவடைந்தது. இவா வாழந்த காலத்தில் புனித உரோமானியப் பேரரசருககும் போப்புக்குமிடையே அதிகார எலலை பற்றித் தகராறு நடைபெற்றதனால், இருசாராரின் அதிகாரத் துறைபற்றிப் பல கொளகைகள கூறப்பட்டன. இஙகிலாநதில் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆக்சுபோர்டு பலகலைககழகமும், பிரான்சில் பாரிசுப் பலகலைக்கழகமும் நிறுவப்பட்டன. அவை அறிவுததுறையில் வளர்சசி ஏற்பட உதவின. அவறறில அறிவியலகளும தததுவமும இறையியலும் புதிதாகக் கணடுபிடிக்கப்பட்ட உரோமானியச சட்டமும் மாணவராலும ஆசிரியராலும் ஆராயப்பட்டன. புதிய பல்கலைக்கழகங்களில் கிறித்தவத் துறவிகள தஙகளுடைய இறைமைத் தொழிலுககு உகநத பாடஙகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதறகு ஏறபாடு செய்தனா. பல்கலைக கழகங்களில் பயினற புகழ்மிகக புலவர்களே தாமசு அக்குவினாசும் (Thomas Aquinas) உரோசர் பேக்கனும் (Roger Bacon) ஆவர். பல்கலைககழகங்களும், துறவியர் நிறுவனஙகளும் ஒரு புதிய அறிவுவிளக்கக் காலத்தைத தோற்றுவித்தன. அதற்குப் பேருதவியாக இருந்தது பணடைய கிரேக்க அறிவாளியாகிய அரிசுட்டாட்டிலின் நூல்களும், அவறறுககு அராபிய, யூதப் புலவாக

ளெழுதிய விளக்கவுரைகளும், பல அறிவியல்களும் மீண்டும் ஐரோப்பியருக்குக் கிடைத்தமையேயாகும்.

அரசியற் கொள்கை; இவருடைய அரசியற் கொள்கைகள் அரிசுட்டாட்டிலின் கருத்துகளால் மாற்றப்படவில்லை. இவருடைய காலத்தில நில மானியமுறை இருந்தபோதிலும், அதனைப் பற்றி இவர் யாதும் கூறாமல், பண்டைய குடியரசுக் கருத்தைப் புகழ்ந்து கூறினார். சமூகம் அல்லது அரசு என்பது, சட்டத்தையும் உரிமைகளையும் பற்றி மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு பொது வான உடன்படிக்கையினால் இணைக்கப்பட்டது அரசில் மக்களுடைய பொதுநலனுக்காகச் செயறபடு கின்ற அரசாங்க அதிகாரி இருந்தார். அவருடைய அதிகாரமும் சட்டத்துக்கு ஒத்த இயல்புடையதென்ற காரணத்தால், அது ஒழுக்க அடிப்படையிலே நியாய மானதாகும். சட்டம் என்பது, ஆளுவோர், ஆளப் படுவோர் உள்ளிட்ட எல்லா மக்களையும் எப்போ தும் தொடர்புபடுத்தும் இணைப்பாற்றல் ஆகும் அரசியலதிகாரத்தைப் பெறத் தனக்குரிமை இல் லாதவன் எடுத்துக்கொள்ளுவானாயின், அவ்வதி காரத்தாலேயே அவன் வீழ்வான். நியாயமான வழியில் ஆளுமுரிமை பெற்றுள்ள அரசன் சட்டத்துக் குக் கீழ்ப்படிந்து, அதன் ஆணைப்படி மக்களை ஆளு கிறான். சட்டத்தின் ஆதாரத்தினாலேயே அவ னுடைய ஆளுமதிகாரம் நியாயமானதாகிறது. ஆகையால், சட்டத்தினால் ஆளும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிராத கொடுங்கோலரசனை கொல்லப்படுதல் நியாயமாகும். இவ்வாறு சான், சிசரோவைப்போல், சட்டத்தினுடைய யாவரையும கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை ஒப்புக்கொண்டு வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். இவருடைய சட்டத்தைப் பற்றிய கருத்தை, இவருக் குப்பின் வந்த புனித தாமசு அக்குவினாசும் ஒப்புக் கொண்டுளளார். மேலும், சான உலகியலரசாஙகத் தைக் கொலைத தணடனையை நிறைவேற்றுவோ னுக்கு (Hangman) ஒப்பிடுகிறார். அவருடைய கருத் தின்படி ஆனமிக அதிகாரம உலகியலதிகாரத்தினும் உயர்ந்தது. இருவகை அதிகாரங்களும் கிறித்தவத் திருச்சபைக்கு உரியவை. திருச்சபையே அரசருக்கு மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தை (Power of Coercion) அளிததது. ஆகையால், பேரரசா சசுட்டி னியன (Justinian) தம் சட்டத்தொகுப்பில (Digest) கூறியிருப்பதுபோல், 'சடடப்படியாக எவருக்கு ஒன்றைக் கொடுப்பதறகு அதிகாரம் உண்டோ, அவரால் அதைச் சட்டபபடியே எடுத்துக் கொளவதற கும் அதிகாரம் உணடு' எனற விதிப்படி, கொலைத் தணடனையை நிறைவேற்றும அதிகாரியாக இருக கும் அரசர் சட்டத்தைமீறிச் செயற்படும்போது, அவருடைய அதிகாரத்தைத் திருச்சபை திரும்ப எடுத்துக் கொண்டு, அவரைப் பதவி நீக்கம் செய் தல் சரியே ஆகும். பா.சு.

துனண நூல்கள்:

Liebeschutz, H., Medieval Humanism in the Life and Writings of John of Salisbury, London, 1950

Webb, Clement, C.J., John of Salisbury, London, 1932.

சான்சி உத்தரப் பிரதேச மாவட்டத்தில் சான்சி மாவட்டத்தின் தலைநகரம். சான்சி (Jhansi) நகரம் முக்கிய சாலை, இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பு நகரமாக வும் அமைந்துளளது. சான்சி நகரத்தின் முக்கிய பகுதி அரணகளால் சூழப்பட்ட பகுதியாகும். இவ் வரணும் அதனுள்ளே கோட்டையும கி பி. 1613-இல் கட்டப்பட்டது மராட்டியர்கள இநநகரை கி.பி. 1732-இல கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர்கள் இந்நகரை கி.பி. 1853-இல் தஙகளின் ஆதிக்கத்திற்குக் கொணடு வந்தனர். இநதியச் சிப்பாயக் கலகம் கி.பி.1857-இல் நடந்தபொழுது சான்சியிலிருநத ஆங்கிலேய அலு வலர்களை இநதிய வீரர்கள் கொன்றனர். ஆஙகிலே யருககு எதிராக இலககுமிபாய சானசி இராணி வீர மாகப் போரிட்டு இறநதார். ஆங்கிலேயாகள குவாலி யருககுப் பதிலாகச் சான்சியை கி.பி. 1886-இல பெற் றனா. சானசியில இருமபு எஃகு வேலைகளும் நடு வணரசின் தொழிற்சாலையும் இருப்புபபாதைக் குடி யிருப்புப் பகுதியும், இருப்புப்பாதை பணிமனை ஒன் றும் உள்ளன. இந்நகரம முக்கிய வாணிக நகரமாக வும் உளளது. நகரின் மககள்தொகை 284141 (1981).

சான்சி மாவட்டம 5027 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இம்மாவட்டம் மேடும் பளளமும் கொண்ட நிலப்பகுதிகள, பணடிலகண்டு மலை, விந் திய மலை, கஙகைச் சமவெளி ஆகியவற்றைக் கொணடுள்ளது. இம்மாவட்டத்தில பருத்தி, தானி யங்கள், எணணெய் விதைகள் போன்றவை பயிரா கின்றன. இம்மாவட்டத்தில் பேட்வா ஆறும அதன துணையாறுகளும் பாய்கின்றன. வறட்சி அடிககடி இமமாவட்டத்தில் ஏற்படுகிறது. இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய நகரஙகளாகச் சானசியும் இரண்டு புறநகர் களான மாவ், இராணிபூர் ஆகியனவும் விளங்கு கின்றன. மாவட்டத்தின் மக்களதொகை 1,137,031 (1981) சு இரா.

சான்சிபார் எனபது கிழக்கு ஆப்பிரிககாவைச சார்ந்த குடியரசுத் தீவாகும. இந்தக குடியரசில் சான்சிபாரும் (Zanzibar) பெம்பாவும் (Pempa) வேறு சில சிறிய தீவுகளும் அடங்கியுள்ளன. இது மான சேனியக் கடறகரைககப்பால அமைந்துளளது. ஏறக்

குறைய 1664 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. இது 1964-இல் தங்கனீகாக் (Tanganyika) குடியரசுடன் இணைந்து தான்சானிய ஐக்கியக் குடியரசு என முழு ஆதிக்கம் பெற்ற ஒரே நாடாக மாறிற்று இதன் தட்பவெப்ப நிலை மிகவும் குளிர்ச்சியானதாக இருக்கிறது இலவங்கம், கொப்பரை ஆகியவை இங்கு மிகுதியாக விளைகின்றன. சான்சிபார் நகரின் மக்கள தொகை 110,669 (1978).

சான்சிபார் துறைமுக நகரம்

சான்சிபார்[2]: இது சான்சிபார் என்னும் தீவின தலையாய துறைமுக நகரமாகும். இத்தீவின மேற்குப் புறத்தில் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவின் கரையோரத்தி லிருந்து 35 கி.மீ தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. இதன் மிகப் பழமையான கட்டடம் அந்நகரிலுள்ள மசூதியின் மினாராவாக இருக்கக்கூடும். இந்த மினாரா, சிம்பாப்வேயில் கையாளப்பட்டுள்ள பாணியைப் போன்றே இரண்டு உத்தரங்களால அலஙகரிக் கப்பட்டுள்ளது. இந்த முன்னாள் அராபிய அரண், 1968-இல் போர்ச்சுகீசியர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்ட தற்குப் பிறகு மிக விரைவிலேயே கட்டப்பட்டது. கிறித்துத் திருச்சபை(Chırst Church) என்று சொலலப் பட்ட ஆங்கிலேயத் திருச்சபை, முன்னாளில் அடிமைகள் அங்காடி இருந்த இடத்திலேயே கி.பி. 1873-79-இல் கட்டப்பட்டது. புனித சூசையார் (St. Josephs) என்ற உரோமானியக் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைக் கடைகள் நெரிசலாக அமைந்துள்ள இடத்தில் கட்டப் பட்டுள்ளது. எளிமையான, ஆடம்பரமற்ற பாணியில் கட்டப்பட்டுள்ள மசூதிகள் பல இங்கு உள்ளன. முன்னாள் சுல்தானுடைய மாளிகை கடலுக்கு முன்புறத்தில் கட்டப்பட்டுளளது. அதன் பக்கத்தில் உள்ள வியப்பில்லம் (House of Wonder) சுல்தான் பர்காசு (Sultan Bargash) என்பவரால் கட்டப்பட்டது. இப்போது அது அரசு அலுவலகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அந்நகரின் சாலைகள் மிகவும் குறுகியவையாகவும், வளைந்து செல்பவையாகவும் உள்ளன. பெரிய வீடுகள் பித்தளைத் துணடுகள் பதிக்கப்பட்ட பெரிய வாயில்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் மீது அராபிய மற்றும் இந்தியப் பூவணி வேலைப் பாடுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

துறைமுகத்தில் பாதுகாப்பு மிக்கதும் விரிவானதுமான தங்கு துறை ஒன்று, கப்பல்கள் நங்கூர மிட்டுத் தங்கி நிற்பதற்கான வசதிகளுடன் கட்டப் பட்டுள்ளது. அ.உ.

சான்சியா வட இந்தியாவில் வாழும் ஒரு பழங குடி இனத்தவர். இவர்கள் முன்னர்க் குற்றவாளிப் பழங்குடிப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தனர். சான்சியா (Sansia) பழங்குடியினர் பிச்சை எடுதத்ல், திருடுதல், கொளளையடித்தல் முதலான தொழில் களை முன்னாச் செய்து வநதிருநதாலும் இப்போது சட்ட விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவதில்லை. இன்று பெரும்பான்மையோர் நாடோடிகளாகவே வாழ்நது வருகின்றனர்.

சான்சியா பழங்குடியினரின் மூதாதையர்கள் இரண்டு சகோதரர்கள் என்றும் அவர்கள் பெரியாசு (Berias) என்பவர்களோடு மிகவும் தொடர்புகொண் டவர்கள் என்றும் கூறுவர். செயின் மூல் (Sain Mul), சான்சி (Sansi) என்பவர்களே அந்த மூதாதையர் களாவர். பெரியாசு என்பவர்கள் முன்னவரினின்றும் சான்சியாவினர் பின்னவரினின்றும் வந்தவர்கள் என்பது இவர்களின் தோற்றத்தைப் பற்றிய வழக்காகும். இவர்களின் முன்னோர்கள் மார்வார் (Marwar), அசுமீர் (Ajmer) ஆகிய பகுதிகளில் வாழநதனர் எனக் கூறுவர். அசுமீரிலிருந்து 38 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ள பிசாங்கான் (Pısangan), சாகுன் (Sagun) ஆகிய நகரங்களுக்குக் கிழக்கிலுள்ள குளக்கரையில் தான் சான்சியாவினர் எப்பகுதியில் இறந்தாலும் அவர் களின் எலும்புகளைக் கொணடு வந்து புதைத்து வந்தனர். இப்பகுதியில் சாட்டுகளுடன் (Jats) ஏற் பட்ட ஒரு மோதலினால் இவர்கள் தக்காணப் பகுதி களுக்குச் சென்று குடியேறினர்.

சானசியாவினர் கால்கர் (Kalkar), மால்கா (Malha) எனப்படும் இரண்டு குழுக்களாகப் பாகுபட் டுள்ளனர். இந்த குழுக்கள் முறையே எட்டு, பன்னிரணடு உட்பிரிவுகளாக மேலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கால்கர் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவன் தன் குழுவில் உள்ள எந்த ஒரு உட்பிரிவினைச் சேர்நதவருடனும் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. மால்கா குழுவைச் சேர்ந்தவரிடம் மட்டுமே இவ்வகை உறவினைப் பெற வேண்டும். இந்த இரண்டு பெருஙகுழுக்களும புறமணக் குழுவாகச் (Exogamous Group) செயற்

படுவதைத் தவிர வேறு எந்தச் செயலிற்கும் இக்குழுப் பாகுபாடு பயன்படவில்லை.

பஞ்சாபுப் பகுதியில் இவர்களின் திருமண முறை சற்று மாறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. மணமக்களை முடிவு செய்த பின் முதியவர்கள் அடங்கிய குழு, மணமகனின தந்தை மணமகளின் தந்தைக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என முடிவு செய்யும். இத்தொகையாகப் பெரும்பாலும உரூ. 2000- அளவு தரவேண்டியிருக்கும். திருமணச் சடங்கின்போது மணப்பெண ஒரு கூடையால் அடைக்கப்பட அக்கூடையின் மேல சற்று நேரத்திறகு மணமகன் அமர்ந்திருக்கிறான். திருமணத்தன்று விருந்தினபோது மது வகைகளும் கொடுக்கப்படும. குழந்தை பிறந்தது முதல ஐந்து நாள்களுக்குப் பெணகள் குளிக்கக் கூடாது. ஆறாம் நாள் நீரோடைக்குச் சென்று குளிக்க வேண்டும்.

இவர்களிடையே பல வகையான விலக்குகள் (Taboos) வழக்கிலுள்ளன. ஒருவன் தன் மாமியார் வீட்டினுள்ளோ தன் மருமகள வீட்டிற்குள்ளோ நுழையக்கூடாது. அவ்வாறு நுழைநது அவர்களின் உடைகளின் மீது ஒருவனின் நிட்டுப்படுமானால் ,அவனைப் புறச் சாதியினராக்கிப் பெருந் தண்டம செலுத்தச் செய்வர். பினனரே அவன் சேர்த்துக் கொளளப்படுவான் பெண்கள ஆத்திரமடையுமளவிற்கு ஒருவனின் நடத்தை செலலுமானால் அப்பெண் அவளது துணியால் அவனை அடித்துவிடுவாள. பெணகளின் துணியால் அடிவாஙகிய ஆணகள அவர்களின் குழுப் பெயரை இழந்து விடுவா. அக்காலங்களில் அம்மக்களோடு உண்பதறகு மட்டும் அவன் அனுமதிக்கப்படுவான் சமயச் சடஙகுகளில் பங்குபெற அவன் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

சானசியாவினர் திருடுவதிலும் கொள்ளையடிப்பதிலும் வல்லவாகளாக இருநதனர். இசசெயலகளை மேற்கொள்ளும்போது பலவகையான கணகாணிப்பு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கினறனர். இவ்வகைச செயலகளுக்காகச் செல்லும் ஓவவொரு குழுவும சீமாதார் (Jemadar) என்னும் தலைவனையும் சிப்பாகி (Sipahis) என்னும் வீராகளையும் கொணடிருக்கும். கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருளில் பத்தில் ஒரு பகுதியைச் சீமாதார்எடுத்துக் கொளவார். இது அவர் கொடுக்கும் தீப்பந்தங்கள (Torches), ஈட்டிகள, பிற பொருளகள் முதலானவறறிற்கான பஙகாகும. மீதமுளளவறறுள இரணடு பஙகைச் சீமாதாரும எஞசிய வறறைச் சிபபாகிகளும் பகிர்ந்து கொளவர். இரணடு மூனறு கொளளைகளில பஙகுபெற்ற வீராகள அதற்கடுதத சில நிகழசசிகளில பஙகு பெற அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இவர்கள சமுதாயத்தில் தெர் (Dhers), மாஙகுகள (Mangs) போனற சமூகத்தினரைத் தவிர்த்துப் பிற வெளியார், தம் சமூகத்தில் சேர்ந்து இச்செயல்களில் ஈடுபட விரும்பினால் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொளகின்றனர். கிடைக்கும் பொருள்களில் குறைந்த அளவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது கொளளைச் செயல்களில் ஈடுபடும்போது, ஒருவன் இறக்க நேரிட்டால் அவன் குடும்பத்திற்கு ரூ 350-உம், பின்னாத் தொடர்ந்து வாழ்க்கைச் செலவுகளை ஈடுகட்டும் பொருட்டுப் பொருள உதவியும் வழங்கப்படுகினறன.

சட்ட விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவதனால் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் சகுனஙகளைப் பார்த்துச் செயறபடுகின்றனா. பௌர்ணமி அனறு குற்றச் செயல்களில ஈடுபடுவதிலலை. அமாவாசையிலிருந்து பௌர்ணமிக்கு இடைப்பட்ட 15 இருணட நாட்களில் ஐந்து நாட்களைத் தோந்தெடுத்துக கொளவது இவர்களது வழககமாகும். மூன்றாம பிறை நாள, ஏழு, ஒன்பது, பதினொனறு, பதினமூன்றாம் நாள ஆகிய நாள்களே இவர்களுககு விருபபமான நாள்கள. இவற்றுள் ஏதாவது ஒரு நாளில் சகுனம் சரியிலலை எனறால்கூட அநத மாதத்தில் கொளளை, திருடுதல் முதலானவறறில இவாகள ஈடுபடுவதிலலை.

உறவினர்கவின இறப்புச் செய்தியைக் கேட்டல, திருடச் செல்பவர்களுககான உணவைச் சமைக்கும் போது தும்மல் சத்தம் கேட்டல், பானையில தண்ணீர் கொணடுவரும போது பானை உடைந்து விடுதல், ஒருவனது உணவினை நாய் சாப்பிடுதல், திருடுவதற்கு வாய்ப்பினை எதிர் பார்த்து மரததில உட்காாநது இருக்குமபோது காக்கை கத்துதல் முதலானவற்றைக் கெட்ட சகுனஙகளாகக் கருதுகினறனர். இன்று இவர்கள பல நிலையில திருந்தி வருகினறனர். இநதியக் குற்றவாளிப் பழங்குடிகளைத் திருத்துவதில மேறகொணட பல திடடஙகளினால இவர்களது திருட்டுத தொழிலை மிகுதியும் குறைத்து விட்டனா எனலாம இவர்களைத் திருத்துவதில இரட்சணிய சேவைப்படை (Salvation Army) பெரும பணிசெய்தது. ஒரு சிலர் இததொழிலை எப்போதாவது மேற்கொண்டாலும காவல துறையினரின பார்வைககு அகப்படாமல செய்கினறனா. முனனாப் போன்று மிகப் பெரும் குழுவாகச சென்று செய்வது அற்றுப்போயிற்று. இவர்கள இப்பொழுது ஆடுமாடுகள் வளர்த்தலையும் கைவினைப் பொருள்கள செயதலையும் பரவலாக மேற்கொணடு வருகின்றனர்.

இவர்களின் பஞசாயத்து முறை விரிவானது. இவாகளது கட்டுப்பாடுகளை மீறுவோருககுத் தணடனையும் மிகுதி. இவாகளிடையே அடிககடி சணடை ஏற்படுவதுண்டு. சிறிய கருதது வேறுபாடுகளும பெருஞ்சணடையில முடிகினறன. இவாகள சமய நமபிக்கை மிகுநதவாகள, தெயவஙகளையும முன

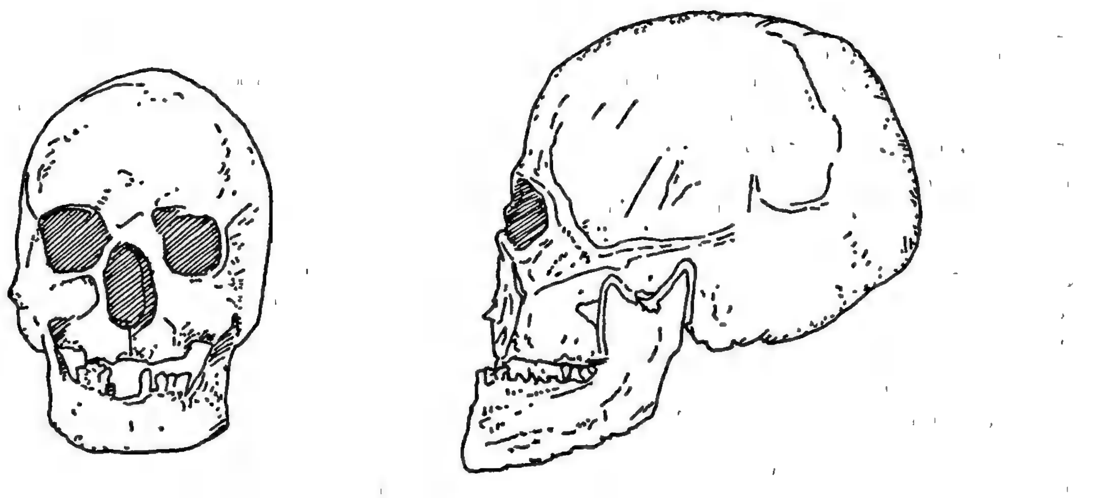
னோர்களையும் வழிபடுகின்றனர்; மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். சீ.ப.

சான்சிலேடு மனிதன் பழங்காலத்தில் வாழ்ந்த மனித வகையினன். இவ்வகையினர் வாழ்ந்த காலம் ஏறக்குறைய 17,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது. இவ்வகை மனிதர்களின் புதை படிவங்கள் பிரான்சு நாட்டில் சான்சிலேடு (Chancelade) எனனுமிடத்தில் கி.பி 1888-இல் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அதனாலேயே இம்மனித வகையினர் 'சானசிலேடு மனிதன்' (Chancelade Man) எனக் கூறப்பட்டனர். இந்தப் புதைபடிவ எலும்புக்கூடுகளை ஆராய்ச்சி செய்த டாக்டர் தெசுதூத்து (Testut) இவர்களின் புதை படிவங்களைக் கணடெடுத்தபோது அவை புதிய இன மனிதர்களின் எலும்புக்கூடுகள் எனககுறிப்பிட்டார். இந்தப் புதை படிவங்கள் பெரிகு (Perigueux) அருங காட்சியகத்தில் உள்ளன.

வைத்துப் புதைத்திருக்கலாம் எனத் தெசுதூத்து கருதுகிறாா.

சான்சிலேட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புக்கூடு, ஏறக்குறைய 55 முதல 65 வயதுக்குள உள்ள மனிதனுடையது என்று தெரிகிறது. அம்மனிதனுடைய உயரம் ஏறக்குறைய 4 அடி 11 அங்குலம் என்று டாக்டா தெசுதூத்து மதிப்பிட்டார். பிறகு அது தவறென்று கருதிச் சானசிலேடு மனிதனின் உயரம் 5 அடி 1 அங்குலம் இருக்கலாமென மதிப்பிடப் பட்டது.

சான்லேடு மனிதனின் மண்டை ஓடு நீணடு குறுகிய தலை (Dolichocephalic Head) அமைபபைச் சேர்நதது. மூளையகத்தின் கொள்ளளவு சுமார் 1530 க.செ.மீ எனக் கீய்த்தும் (Keith) ஏறக்குறைய 1,710 க.செ.மீ. எனத் தெசுதூத்தும் கூறுவர். இது இன்றைய மனித மணடை ஓட்டின் மூளையகத்தின் கொளளளவைவிட மிகுதியாகும். சான்சிலேட்டு மனி

சான்சிலேடு மனித மண்டையோடுகள்

சான்சிலேட்டுப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புக்கூடுகளின் இடககை தலையின கீழ் வைககப் பட்டிருந்தது. வலக்கை, கீழ்த்தாடையின் கீழ் வைக் கப்பட்டிருந்தது. கால்கள் மடக்கப்பட்டு, முட்டிகள கீழ்த்தாடையைத் தொட்டுக் கொணடிருந்தன. அவை தாழியிலடக்கப்பட்ட பெருவிய உருவங்களை (Peruvian Mummies) ஒத்திருந்தன. சான்சிலேடு மனிதர்கள் இறந்தவர்களை விலங்குகளின் தோலி னாலான பையில் மேற் குறிப்பிட்ட நிலையில

தர்களின் நெற்றி அகலமாகவும் செங்குத்தாகவும், கன்ன எலும்புகள் நன்கு வலிமையானவையாகவும் இருந்தன; கண் குழிகள மிகவும் அகலமானவை; மூக்கு நீணடு, குறுகி இருந்தது; கீழ்த்தாடை குறுகி அகனறு வலிமையாக இருந்தது; கைகள இக்கால ஐரோப்பியர்கள, நீககிரோக்கள் முதலானோர் கைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் நீளமாக இருநதன. பாதங்கள் பெரியனவாக இருநதிருககவேணடும் என்று கருதப்படுகிறது. காற் பெருவிரல், இரண்டாம்

விரலிலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது (Opposable Thumb) இத்தகைய அமைப்பு கொரில்லாக்களிலும், நியாண் டர்தால் மனிதர்களிலும் காணப்படுகிறது. எனவே, சான்சிலேடு மனிதாகள் தங்கள் கால் விரல்களி டையே பொருள்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தக வமைப்பைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதை உறுதிப் படுத்தலாம். சான்சிலேட்டில் கிடைத்த எலும்புகள, அம்மனிதர்கள் வலிமையான எலும்புக்கூட்டையும் வலிமையான தசை அமைப்புகளையும் பெற்றிருந் தனர் என்பதைக் குறிக்கின்றன. தொடையின் பின புறத்தசைகள் அம்மனிதர்கள் நன்கு நிமிர்ந்து நிற்க வும் நடக்கவும் உதவின என்று ஊகிப்பதற்கு உதவு கின்றன.

சான்சிலேடு எலும்புக்கூடுகளைப் போன்றே வேறுசில புதைபடிவ எலும்புககூடுகள் ஓபர்கேசல் (Obercassel) என்னுமிடத்திலும் கண்டெடுக்கப் பட்டன. ஓபர்கேசல் எலும்புக்கூடுகள் குரோமாகனன் (Cro-Magnon) மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவைகளாக இருப்பினும் சானசிலேடு மனித எலும்புக்கூடுகளின் பண்புகளையும் பெற்றிருந்தன. மார்ட்டின் (N.Martin) என்பவர் இராக்குப் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து (Roc Valley) சில எலும்புக் கூடுகளைக் கணடெடுத்தார். அவை மக்தலேனியப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த மனிதர் களின் எலும்புக்கூடுகளென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மேலும், அந்த எலும்புக் கூடுகள் சான்சிலேடு மனி தனின் உயரத்தையும் (ஏறக்குறைய 5 அடி 1 அங் குலம்) மண்டை ஓட்டின் பண்புகளையும் ஒத்திருந் தன. அதனால், சான்சிலேடு மனிதனும் குரோமாக் னன் மனிதனும் வெவ்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் களல்லர் என்று கருதுகின்றனர்.

டாக்டர் தெசுதூத்து, மேலும் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து சான்சிலேடு மனித எலும்புக்கூடுகள், எசுக கிமோ (Eskimos) மனிதர்களின எலுமபுக்கூடுகளை ஒத்துள்ளன என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். சான் சிலேடு மனித மணடை ஓட்டைப் போன்றே எசுகி மோக்களின் மண்டை ஓடும் நீணடு குறுகிய வகை யைச் சேர்ந்தது; முகம், கண் குழிகள், தலையின அமைப்பு முதலானவை எசுக்கிமோக்களை ஒத்திருக் கின்றன. மூளைப் பெட்டகம் ,குறுகிய மூக்குத் துளை, அகன்ற கன்னப்பகுதி, கீழ்த்தாடை ஆகியவற்றின அமைப்பில எசுக்கிமோக்களின் பணபுகள காணப்பட் டன. இத்தகைய ஒப்புமைப் பண்புகளை அடிப்படை யாகக்கொண்டு மகதலேனிய நாகரிக மக்களுக்கும்,இக் கால எசுக்கிமோக்களுக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாடுகளுக் கானகாரணம் பற்றிஆராய்சசிகள மேற்கொள்ளப்பட் டன. இந்த ஆய்வுகளின்படி பனிக்காலஇறுதியில் கலை மானகள் வடக்கு நோக்கி இடப்பெயர்ச்சி செய்தன என்றும், அககலைமானகளைத் தொடர்நது, இன்று வடதுருவப் பிரதேசஙகளில் வாழும் எசுக்கிமோக் களின் முன்னோர்களும் அங்குச் சென்றிருக்கலாம் என்றும் கருத்து வெளியிடப்பட்டது. ஆயினும், சான் சிலேடு மண்டை ஓடு, எசுக்கிமோ மணடை ஓட்டி லிருந்து சில பண்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு களைக் கொணடிருந்தது; பல பணபுகளில குரோ மாக்னன் மனித மணடை ஓட்டின் பணபுகளை ஒத் திருந்தது. எனவே, மகதலேனிய காலததில் வாழ்ந்த சான்சிலேடு மனிதன், குரோமாக்னன் இன மனிதர் களின் ஒரு வகையைச் சேர்ந்தவன் என்று கருதப்படு கிறது. பா.ஜ.

சான்சு காப்கின்சு பல்கலைக்கழகம்: அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிககும் பெயர்பெற்ற பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றான சானசு காப்கினசு பலகலைக் கழகம (Johns Hopkins University) ஒரு தனியார் பல்கலைக்கழகமாகும். இஙகு இருபாலரும் பயிலுகின் றனர். இப்பலகலைக்கழகததின வளாகஙகள பாலட்டி மோர் (Baltimore), வாசிஙடன் (டி.சி) ஆகிய இரு நகர்களில் அமைந்துள்ளன.

சான்சு காப்கின்சு பல்கலைககழகம் கலை அறிவியல், பொறியியல, மருத்துவம், உடல்நலமும் பொதுச்சுகாதாரமும் (Hygiene and Public Health), பன்னாட்டு உறவுகள் ஆகிய புலங்கள் உள்ளன. இப் பல்கலைக்கழகம் இளநிலை, முதுநிலை, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றில பட்டங்கள வழங்குகின்றன.

சான்சு காப்கின்சு பலகலைக்கழம் உடல நலம் மற்றும் பொதுச்சுகாதாரப் புலம, ஆராய்ச்சி, கற்பிததல ஆகியவற்றின மேனமைககாக (Excellence) உலகப்புகழ பெற்றுள்ளது. இது பாலட்டிமோா வளா கத்தில் உளளது.

பாலட்டிமோர் நகரின் பெரும் வணிகச் செல்வ ரான சான்சு காப்கினசு என்பவர் அளித்த பெருங் கொடையால், கி.பி. 1876-இல் சான்சு காப்கினசு பல்கலைக்கழகம் தோனறியது. எஸ்.த.

சான்-சுவான்: தென்னமெரிக்காவில அர்சண டைனா நாட்டின மேற்குப் பகுதியில உளள ஒரு நகரம். இது சான்-சுவான் (San-Juan), என்னும் பெயரையுடைய ஒரு மாநிலத்திறகுத் தலைநகராக வும இருக்கிறது. மாநில மக்கள் தொகை 465,976; மாநிலத்தின் பரப்பு 86,137 ச.கி.மீ. (1980). அழகிய இயற்கைக் காட்சிகள நிறைந்த சானசுவான பகுதி யில திராட்சை மிகுதியாகப் பயிரிடப்படுகினறது. மது உற்பத்தி சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. பலவகைப் பழஙகளும் தானியங்களும் உறபத்தியாகினறன. ஆடு மாடுகள வளர்க்கப்படுகினறன. பலவேறு தாதுப் பொருளகள் இஙகுக கிடைககின்றன. இந்நகரம், கி.பி. 1562-இல் அமைக்கப்பெற்றது. அதனபிறகு கி.பி. 19-ஆம நூற்றாணடில இந்நாட்டில் நடைபெற்ற

பல உள்நாட்டுப் போர்களில இந்நகரம சிறப்பான பங்கு பெற்றுள்ளது. இதன் மக்கள் தொகை 118000 (1980).

சான்சுவான்[2] போர்ட்டோரிகோ தீவின் தலை நகர். போர்ட்டோரிகோவின் (Puerto Rico) வட கிழக்கில் ஒரு சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கும் சான சுவான் நகரில் சர்க்கரை, புகையிலை, காப்பி, பழ வகைகள் முதலியன மிகுதியாக, ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. முக்கியமாக, அமெரிக்கா இவறறை விரும்பிப் பெற்றுக்கொள்கின்றது. சான்சுவானின் தொழில்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை சர்க் கரைச் சுத்திகரிப்பு,மது வடித்தல், உலோகவேலைகள், அணிகலன்கள் செய்தல், இயந்திரக் கருவிகள செய் தல், காலணி செய்தல், மரப் பொருள வேலைகள், மின்சார சாதனப் பொருள் உற்பத்தி, மெழுகுப் பொருள் உற்பத்தி முதலிய பலவாம். நகரின் பழைய பகுதி, பாலங்கள் மூலம் மையப்பகுதியுடன் இணைக கப்படுகின்றது. இதன் மக்களதொகை, 434,849 (1981-82).

வரலாறு: இசுபானியர் மேற்கு நோக்கிக் குடி யேற்றங்களை ஏற்படுத்தி வந்த கி.பி. 16-ஆம் நூற் றாண்டில் பான்சு-தெ-லியோன் (Ponce de Leon) என் பான் கி.பி. 1508-இல் சான்சுவானுக்கு அண்மையில் ஒரு குடியேற்றத்தை அமைத்தான். அது காலப் போக்கில் பெருக்கமும் வளர்ச்சியுமுற்று, மேற்கு இந்தியத் தீவுகளில், 'சான்சுவான்' ஒரு மிக முகிய மான துறைமுகம் என்று யாவரும கூறுமளவுக்குச் செழிப்புற்றோங்கியது. இசுபெயினுக்கும் அமெரிக்கா வுக்குமிடையே கி.பி. 1898-இல் நடந்த இசுபானிய அமெரிக்கப் போரின் விளைவாகப் போர்ட்டோரி கோவை அமெரிக்கா பெற்றது. தலைநகர் சான்சு வானில் பல வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த கட்டடங் களும் திருச்சபைகளும் உள்ளன.

சான்சுவான்[3] அமெரிக்காவில கொலராடோ மாநிலத்தில் உளள ஒரு மாவட்டம். பரப்பு, 1,012,7 கி.மீ. இது கி.பி. 1876-இல் அமைந்தது. இங்குத் தங்க, வெள்ளி, ஈய, செப்புக் கனிகள் உள்ளன. ஆடு, மாடு மேய்த்தல் நடைபெறுகிறது.

சான்சுவான்[4]: வடக்கு மெக்சிகோவின் வட மேற்கில உள்ள ஒரு மாவட்டம். பரப்பு 14,245 ச. கி.மீ.இது கி.பி. 1887-இல் அமைக்கப்பெற்றது. இங்கு எண்ணெய்க் கிணறுகளும், இயற்கை எரிவாயுக் கிணறு களும் உள்ளன. பலவகைப் பழங்களும் தானியங்களும் உற்பத்தியாகினறன.

சான்சுவான என்ற பெயரையுடைய மாவட்டங் கள் ஊட்டா (Utah) மாநிலத்திலும் வாசிங்டன் மாநிலத்திலும் இருக்கின்றன.

சான்சுவான்[5]: அமெரிக்காவிலுள்ள வாசிங்டன் மாநிலத்தின வடமேற்கிலுள்ள ஒரு தீவுக்கூட்டம். இது வாங்கூவர் தீவுக்குக் கிழக்கில் உள்ளது. இதில் 172 சிறு தீவுகள் அடங்கியுள்ளன. இத்தீவுக்கூட் டத்தை முதலில் கண்டுபிடித்து அதற்கு கி.பி. 1790 -இல இப்பெயரை அளித்தவர்கள இசுபானியப் புது உலக ஆய்வாளர்கள். பிறகு அங்குச் சென்ற ஆங்கி லேயர்களுக்கும் இசுபானியருக்குமிடையே எல்லைத் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அவை, கி.பி. 1872-ஆம் ஆண்டு உடனபடிக்கையின்படி எல்லை வரையறை செய்யப்பட்டது. சான்சுவான்தீவு ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புவாய்ந்த தேசிய பூங்காவாக வளர்ச்சியடைந துள்ளது.

சான்சுவான்[6] 175 கி.மீ. நீளமுள்ளஆறு. இது நிகராகுவா ஏரிக்குத் தெனகிழக்குப் பகுதியில் தோன்றி நிகராகுவாவுககும் கோசுட்டாகொவுக்கு மிடையே பாய்நது கரிபியன கடலில் கலக்கிறது. இதேபெயரையுடைய மற்றோர் ஆறு அமெரிக்காவின் கொலராடோ மாநிலத்தின தென்மேற்கில் உள்ள சான்சுவான் மலைகளிலிருந்து தோன்றி, வடக்கு மெக்சிகோ, ஊடா மாநிலஙகள் வழியாகப் பவல் (Powell) ஏரிக்குச் செல்கிறது. இதன நீளம் 645 கி.மீ.

சான்சுவான்[7] இது கியூபாத் தீவின கிழக்குப் பகுதியில, சாணடியாகே-தை-கியூபாவின அருகில் உள்ளது. இசுபானிய-அமெரிக்கப் போர்க் காலத்தில், கி.பி. 1898 சூலை மாதத்தில இஙகு நடந்த சண்டை யில் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தியோடர் உரூசுவெல்ட்டு இப்போரில் பங்கேற்றார்.

தெ.பா.

சான்செபசுட்டியன் இசுபெயின (Spain) நாட்டில் உள்ள நகரம். வடக்கு இசுபெயினில பிசுக்கே (Biscay) வளைகுடாவில் உரூமியா ஆற்றின முகத்துவாரத்தில் உள்ள சான் செபசுதயன (San Sebastian) நகரம், கூபுசுக்கோ (Guipuzcoa) மாநிலத் தின் தலைநகராகும். ஊர்கல் (Urgull) மலையினடி வாரத்தில் இயற்கை எழில் சூழ மன மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் சுற்றுப்புறங்களுடன கூடிய இநநகரம், ஒரு கோடைக்கால வாசத்தலமாக விளங்குகிறது. இதன் கடற்காற்று உடல் நலனுககு ஏற்றதாக உளளது. இங்கு மீன் பிடித்தல், எஃகு வேலை, காகிதம் செய் தல முதலிய தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. முந்நீர கப் போர்க்காலத்தில் (கி.பி. 1813) இந்நகரம் அழி வுற்றது. பிறகு இதைப் புதுப்பித்தனர். இசுபெயினில் முடியாட்சி முடிவுற்றுக்குடியரசுக்கான ஒப்பந்தம் 1930-ஆம் ஆண்டில் இஙகுத்தான் கையொப்பமிடப் பட்டது. அதற்குச் சான் செபசுட்டியன் ஒப்பந்தம் என்பது பெயர் நகரின மக்கள் தொகை, 166,250 (1975).

தெ.பா.

சான்சோசே அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் உள்ள நகரம். இது கி.பி. 1777-இல் நிறுவப்பட்டு, கி.பி. 1849 முதல் 1851 வரை மாநிலத் தலைநகராக இருந்தது. பழவகைகள மிகுதியாக இங்கு உண்டு. பலவகை இயந்திரங்கள், அணுசக்தி ஆய்வுக் கருவிகள், உணவு வகைகள் தயாரிக்கும் இயந்திரங்கள் முதலியன இங்கு உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன. சான்சோசேயின் (Sanjose) மக்கள் தொகை 590,100 (1978).

இதே பெயரையுடைய நகரங்கள உருகுவே நாட்டிலும், கோசுட்டாரிகா நாட்டிலும் உளளன. அவையும் சிறப்பு வாய்ந்த, தொழில்வளம கொழிக்கும மையஙகளாகும். தெ.பா.

சான், நாக்சு: இசுகாட்லாந்து நாட்டில் சீதிருத்தக் கிறித்தவச் சமயப் புரட்சிககுத் தநதையாக விளங்கிய பெரியார் சான் நாகசு (John knox). இவரது குடும்பம், இளமைப் பருவம் முதலியவை பற்றித் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இசுகாட்லாந்தில் கிழககு உலோத்தியன் மாவட்டத்தில் ஏடிங்டன் (Haddington) என்ற ஊரில் கி.பி. 1510-ஆம் ஆண்டளவில் சான நாக்சு பிறந்தார். கிளாசுகோ பலகலைக் கழகத்தில் பட்டபபடிப்பையும புனித ஆண்ட்ரூசு பலகலைக கழகத்தில் பட்டமேற்படிப்பையும் முடித்த சான், கி.பி. 1540-ஆம் ஆண்டுக்குச் சற்று முனபாகவே பாதிரியாராக ஆனார்.

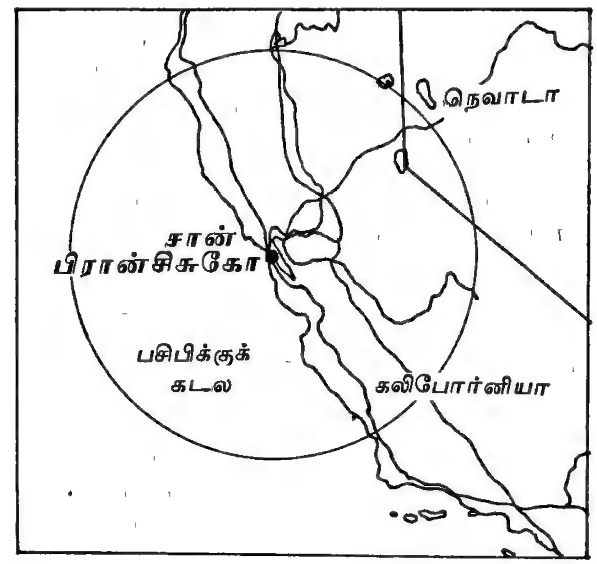
ஏடிங்டன் பகுதியில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் இவ்வாறு, மத குருவாக இருந்த பின்னர் நடுத்தரப் பிரபுக் குடுமபத்துப் பிள்ளைகள சிலருக்கு ஆசிரியரா க இருந்து, அக்குடும்பங்களில் நிலவிய சீதிருத்தக கிறித்தவச் சமயக் (Protestant) கருத்துகளைச சான் ஏற்கலானார். அப்போது இசுகாட்லாந்துஒரு பின்தஙகிய கத்தோலிக்க நாடாகப் பிரான்சின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது. இசுகாட்லாநதின சுதந்திரத்தை விரும்பிய நடுத்தர வகுப்பினா, பிரான்சின் ஆதிககத்துக்கும் நிலப் பிரபுககளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த கத்தோலிககச் சமயத்துக்கும் எதிராகச் சீர்திருததக கிறித்தவச் சமயத்தை ஆதரிக்கத் தொடஙகினா. பிரானசுக்கெதிராக இஙகிலாநது அவாகளுக்கு உதவி நல்கியது. ஐரோப்பாவில் மார்ட்டின் லூதர், சான் காலவின் போன்றோரின் சமயச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை ஏற்றுத் தம் நாடான இசுகாட்லாந்தையும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமய நாடாக மாற்றவேணடுமென்ற தீவிர உணர்வோடு கி.பி. 1543-இல் தாய்நாடு திரும்பியிருநத சாாசி விசார்ட்டு (G. Wishart) என்பாரோடு இணைநது, உலோத்தியன பிரதேசத்தில் சமயக கொளகைப் பரப்புக் கூட்டங்களை நடத்தினார் சான நாக்சு. இசுகாட்லாந்தில பிரெஞ்சு ஆளுநரைவிடவும் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவரான புனித ஆண்டுரூசின் பேராயராக இருந்த, போப்பு மனற உறுப்பினரான தாவீது பீட்டன் (Beaton) என பவர் விசாரட்டைச் சிறை செய்து, சமயப் பகைவரென விசாரித்து, எரித்துக் கொன்றார். இது மார்ச்சு 1546-இல நிகழந்தது. இதற்குப் பழி வாங்குவதற்கென மூனறு சீர்திருத்தக் கிறித்தவச் சமயத் தீவிரவாதிகள் பீட்டனின் கோட்டைக்குள் புகுந்து அவரைக கொலை செய்துவிட்டு, அக்கோட்டையையே கைப்பற்றிக கொண்டு ஓராண்டுக் காலம் வரை பிடிபடாமல வாழ்நதனா. இசுகாட்லாந்துப் படைகளுக்குப் பின்னர் பிரெஞ்சுக் கப்பல்களால் முறறுகையிடப்பட்டு இவாகள கைப்பற்றப்பட்டுப் பிரானசுக்கு இழுததுச் செல்லப்பட்டபோது சான் நாக்சும் இவர்களோடு கொணடு செலலப்பட்டார். பிரெஞ்ச அரசு கி.பி. 1549-இல் இவரை விடுதலை செய்தது, அதனபின் இவா இங்கிலாந்துக்குச் சென்று அரசா 6-ஆம் எட்வர்டால் ஆதரிக்கப்பட்டாா, அவர்தம் சொந்த மதகுருவாகவும சான் நாக்சு இருநதார். இஙகிலந்தின ஆஙகிலிக்கத திருச்சபையில ஓர் ஆயர் பதவியும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆஙகிலிக்கத் திருச்சபையின தீவிரமறற தனமையை விரும்பாததால் அப்பதவியினைச் சான நாக்சு ஏற்றுககொளளவில்லை. ஆறாம் எட்வர்ட்டு இறந்தபின் அவர் தமககையான மேரி தியூடர் எனற தீவிர கத்தோலிக்கா இங்கிலாந்தின் அரசியாக ஆனதும் சீர்திருத்தக் கிறிததவச் சமயத்தினர் தண்டிக்கப்பட்டனா. சான் நாக்சு இங்கிலாந்தை விடுத்து கி.பி. 1553-இல் செனிவா சென்றாா. தீவிர சமயச் சீதிருத்தவாதியான கால்வினின. தலைமையில் செனிவாவில ஒரு குடியரசு அபபோது அரசோசசியது. கால்வினோடு நெருங்கியிருநது, கால்வினியக கோட்பாடுகளில் தோய்ந்தாா சான நாகசு.

இதற்கிடையில் இசுகாட்லாந்தில் சீதிருத்தக கிறித்தவ இயக்கமானது, பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தினையும அதனை ஆதரித்த கத்தோலிக்கச் சமயத்தினையும அகற்றும ஒரு தேசிய இயககமாகப பரவி வந்தது. அளவற்ற மக்களும் செலவாக்கு மிக்க நடுத்தர வகுப்பினரும சீர்திருத்தக் கிறித்தவராயினர். 'காங்கிரிகேசன் (Congregation) எனற தலைமைக் குழுவையும் அவாகள நிறுவினர். நாடு திரும்புமாறு நாக்சுக்கு அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. இவரும் கி.பி. 1559-இல தாய்நாடு திருமபிக் காஙகிரிகேசனின் தலைவராகப் பொறுப்பேறறார். காலவினியக் கோட்பாடுகளை இப்புதிய சமயப் பிரிவினர் தழுவினர் இவர்களின் பரவலான புரட்சி கி.பி. 1559-இல் நாடெஙகிலும் நடைபெற்றது. தலைநகரான எடின்பரோவையும இவாகள் கைப்பற்றினா. பினனர்ப் பிரெஞ்சுப்

படைகள் வந்து இவர்களைத் தோற்கடித்து விரட்டின. இந்நிலையில் இங்கிலாந்தின் புதிய அரசியான முதலாம் எலிசபெத்து புரட்சிக்காரர்களோடு இரகசிய உடனபடிக்கை ஒன்றினை கி.பி. 1560-இல செய்துகொண்டு படையனுப்பினார். இப்படை ஆறே மாதத்தில் பிரெஞ்சுப் படையை விரட்டி இசுகாட்லாந்தை விடுவித்தது. சுதந்திர இசுகாட்லாந்தின் புதிய சமயமாக, நாக்சின் தலைமையில் கீழ், கால்வினியக் கோட்பாடுகளைக் கொணட பிரசுபிட்டேரியத் திருச்சபை (Presbyterian church) அமைக்கப் பட்டது. கத்தோலிக்கச் சமயம் அகற்றப்பட்டது. அதன் பெரும் பண்ணைகளையும் கட்டடஙகளையும் புதிய சமயத்தைச் சேர்நதவாகளான பிரபுக்களும் செல்வர்களும் தாமே பங்கிட்டுக் கொண்டனர். புதிய திருச்சபை விதிகளைச் சான நாக்சு வரைந்தார். அவற்றின்படி, தாம் கைப்பற்றிக்கொணட சொத்துகளைத் திருப்பித் தர முடியாதென்று இச் சுயநலக் காரர்கள வாதித்தனர். பணமும் படை வலிமையும் இவர்கள பககமே இருந்தன. இசுகாட்லாந்தின் கத்தோலிக்க அரசியான மேரி இசுடூவர்ட்டு இபபிளவினைக் கண்டு மகிழ்ந்து, சான் நாகசின திருச்சபைத தலைமைக்கு எதிராகப் பல வழிகளிலும் செயற்படலாயினார். பிரபுக்கள நாக்சைக் கைவிட்டனர். தம் சீர்திருத்தக் கிறித்தவச் சமய அமைச்சர்கள் அனைவரையும மேரி கி.பி. 1564-இல் பதவிநீககம் செய்தார். மறுபடியும நாட்டில் ஒரு சமயப் போர் தோனறும் அபாயம் எழுநதது. நல்லவேளையாக, வேறு பல சிக்கல்களிற் சிககுணட மேரி கி.பி. 1567-இல் அரசுரிமையையே துறநது, பாதுகாப்புக்காக இங்கிலாநதில் அடைக்கலம் புகுந்தார்.

மேரிக்குப்பின புதிய அரசர் பற்றிய முடிவு ஏற படும்வரையில மோரே பிரபு (Earl of Morey) என பாரிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. அதனால் ஆட்சிப்பீடத்துக்கான பல சதிகள உருவாயின. நாக்சும் இதில சிககுண்டு தவித்தார். தலைநகரமே ஒரு சதிக் கூடமாயிற்று. இந்நிலையில் கி.பி. 1571-இல் சான் நாகசு பக்கவாதத்துக்கு ஆளாகி அடுத்த ஆண்டிலேயே காலமானார். இசுகாட்டிசு பிரசுபிட்டீரியத திருசசபையினை நிறுவியவர் சான் நாகசேயாவர். அதுவே இன்றுவரையிலும் அநநாட்டின சமயமாக இருந்துவருகிறது. இர.ஆ.

சான் பிரான்சிசுகோ ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் கலிபோர்னியா மாநிலத்தின் தலைநகரமாகும்; அந்நாட்டின் மேற்குக் கரையிலுள்ள மிகச் சிறந்த துறைமுகமுமாகும். பசிபிக்குக் கடலையொட்டிய இந்நகரம் இயற்கை எழில் நிரம்பியது. சான் பிரான்சிசுகோ விரிகுடாவை கி.பி. 1769-இல் சில வெள்ளை அமெரிக்கர் முதன்முறை அடைந்து அதன்

சான்பிரான்சிசுகோ அமைவிடம்

இயற்கை எழிலைக் கண்டு வியந்து மகிழ்நதனா. திமிங்கல வேட்டைக்குச் செலவோரும் பிற வகை விலஙகு வேட்டைக்காரரும் இதனை அமெரிக்கா பெற வேணடுமென்று கூறிவந்தனா. இங்கு ஒரு இராணுவ நிலையம் கி.பி. 1776-இல் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால், குடியிருப்புகள் கி.பி.1835 முதல் தான் இங்குத் தொடக்கம் பெற்றன. கலிபோர்னியா அப்பொழுது மெக்சிகோ அரசுக்குச் சொந்தமாயிருந்தது. எனவே, மெக்சிகோவுடனான போரின முடிவில் கி.பி. 1846-இல் அமெரிக்கர் இச்சிற்றூரினைக் கைப்பற்றி, இயெர்பா புவேனா (Yerba Buena) என்ற பழைய பெயரினை மாற்றிச் சான் பிரானசிசுகோ எனற புதிய பெயரினைச் சூட்டினர். அப்பொழுது சானபிரானசிசுகோவில் வெளளையர்களும் கறுப்பர்களும் இநதியர்களும மற்றும் சில இனத்தவர்களும் வாழநது வந்தனர். கலிபோர்னியாவில் கி.பி. 1848-49-இல் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருநது ஆயிரக்கணக்கான வெளளை அமெரிக்கா சான் பிரானசிசுகோ சென்று குடியேறலாயினா. மூனறே ஆணடுகளில ஓா இலட்சம் போ அங்குச் சென்று குடியேறினா. ஆயிரககணககானோர் ஓரிரு ஆணடுகளிலேயே கொழுத்த பணககாரராயினா. அண்டையிலுள்ள நெவாடாப் பிரதேசததில(Nevada Territory) கி.பி. 1859-இல் வெள்ளி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும் சான்பிரானசிசுகோ மக்கட்டொகையையும் செல்வத்தையும் மேலும் பெருக்கிற்று. இரண்டாம் உலகப் போரில் அமெரிக்கா சப்பானுடன் போர்களில் ஈடுபடுவதற்குச் சான் பிரான்சிசுகோ மூலமாகவே படைகளையும் தளவாடங்களையும் அனுப்ப வேணடியிருந்

சான்பிரான்சிசுகோ நகரம்

தது. போர்த் தொடர்பான பல தொழிற்சாலை களும் இங்கு நிறுவப்பட்டன. அதனாலும் இந்நகரின் செல்வமும் மக்கட்டொகையும் சிறப்பும் பெருகின.

இரா.ஆ.

சான்பிரான்சிசுகோ அமைதி மாநாடு: இரண்டாம் உலகப் பெரும் போரில் பங்கேற்ற சப்பான் (Japan) 1945-இல் தோலவியுற்றது. நட்பு நாடுகளின் முன் சப்பான் சரணடைந்தது. நட்பு நாடுகளின தானைத் தலைவராக (Supreme Commander of the Allied Powers (SCAP) தளபதி மக ஆர்தர் (Mac Arthur)சபபானில பொறுப்பேற்றார். சப்பானுடைய ஆட்சிப் பொறுபபினைத் தலைமை யேற்று 1945 முதல் அவரே நடத்தி வந்தார். சப்பான பனனாடுகளின் ஆதிககத்தின கீழ வநதது. உலக அமைதிக்கும் பாதுகாப்பிறகும் சப்பானால் எவ்வித கேடும் நேர்நதுவிடாமல் காக்கும் நோககு டன் இவ்வேற்பாடு மேற்கொள்ளப்பட்டது

அமெரிககாவில் 1949 ககுப் பின், சப்பானுடைய தலைமைப் பொறுப்பினை அமெரிககா ஏற்று நடத்துவதற்கு எதிராக மக்கள் கருத்து அமைந்தது. அமெரிக்கா, சப்பானிலிருந்து விலகிச் சென றபின தான் இரணடாம் உலகப்போர் முடிவிறகு வந்த தாகக் கருதப்படும் எனறனர். எனவே, சப்பானுடன உடன்பாடு ஒனறைக் காணவும், போரில சப்பானுக்கு எதிரணியில் இருந்த நாடுகள் இரண்டாம் உலகப் பெரும போரினை முடிவிற்குக் கொணடு வரச் செய் யவும் அமெரிக்கா விழைந்தது.

அமெரிக்காவும் உருசியாவும் உடன்பாடு காண பது கடினமாயிற்று. அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலை வர் துரூமனின் பேராளர் சான காசுடர் தல்லசு, இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஆயத்தமானார். அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும், 1951-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் சப்பானுடன் போரில் ஈடுபட்ட 55 நாடுகளுக்கும் அமைதி உடன்பாடு கொள்வதற்குச சான்பிரான்சிசுகோ (Sanfrancisco) மாநாட்டில் பஙகு கொளள அழைப்பு அனுப்பின.

சான்பிரானசிசுகோ அமைதி மாநாடு, 1951-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள 4-ஆம் நாள் முதல் செப்டம்பர் திங்கள் 8-ஆம் நாள வரையில் நடை பெற்றது. தலலசு, மாநாட்டிற்கு முன் சான்பிரான் சிசுகோ உடன்படிக்கை வரைவை உருவாக்கினார். இந்த அமைதி உடன்படிக்கையில் 49 நாடுகள் கையெழுத்திட்டன. எனினும், அவவிதிமுறைகள் அனைத்து நாடுகளுக்கும முழு அளவு உடனபாடாக அமையவிலலை எனபது குறிப்பிடத்தக்கது. உருசியா, செக்கோசுலோவாக்கியா, போலந்து ஆகிய நாடுகள இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனவெனினும் உடன் படிக்கையில் கையொபபம் இட மறுததுவிட்டன. பர்மா, இந்தியா, யுகோசுலாவியா ஆகிய நாடுகள மாநாட்டில் கலந்துகொளள அனுபபிய அழைப்பினை ஏற்க மறுத்தன. இநதியாவும பர்மாவும் தனித்தனி யாகச சப்பானுடன உடனபடிக்கை செய்து கொண டன. இந்நாடுகள் மாநாட்டில கலந்துகொள்ளுமாறு விடுத்த அழைப்பினை ஏற்க மறுத்தன. எனினும, இவவுடனபாட்டில சப்பான் எப்போது கையொப்ப மிட்டதோ, அப்போதே சப்பானுககெதிரான போர் முடிவுற்றது எனலாம.

சான்பிரான்சிசுகோ உடன்படிக்கையின முதலாம விதி, இவவுடனபடிககை செயலுககு வரும் நாள் முதல சப்பானுடனான போர் முடிவுக்கு வநதது எனறு குறிபபிட்டது.

இவ்வுடன்படிக்கையின இரண்டாம பிரிவில நாடுகளின பகுதிகள் பற்றிய முடிவுகள் அடஙகியிருந் தன. கொரியா, பார்மோசா, பெசுகடோரசு ஆகிய பகுதிகளிலிருநது சப்பான் தன் படைகளை விலககிக் கொண்டது.

பாதுகாப்புத தொடர்பான விதிமுறைகள மூன றாம் பிரிவில அடங்கியிருந்தன. ஆக்கிரமிபபுககு எதிர்ப்பு, அமைதி உடன்படிககை ஆகிய கோட்பாடு களை ஐக்கிய நாடுகள நிறுவனத்தின விதிமுறை களினபடி மேற்கொளள உடன்பட்டது. ஐக்கிய நாடு கள நிறுவன விதி இரணடின்படி நட்பு நாடுகள் சப் பானுடன் தஙகள உறவினை நெறிப்படுத்த முயன் றன. அனைதது நாடுகளும் சமமான இறைமை அதி

காரம் வாய்ந்தவை, பன்னாட்டுச் சிக்கல் அமைதி வழியில் தீர்க்கத் தக்கது என்ற கொள்கை, ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவன விதியில் அடங்கியிருந்தது. தனிப் பட்ட முறையிலோ கூட்டாகவோ தன்னுடைய பாது காப்பிற்குப் பொதுவான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்வதற்குச் சப்பானுககு இசைவு அளிக்கப் பெற்றது உடன்பாடு நடைமுறைக்கு வந்த நாளி லிருந்து 90 நாள்களுக்குள், நட்புநாடுகளின் படைகள் விலக்கிக் கொள்ளப் பெறும். ஆயினும், சப்பான் விருப்பப்பட்டால், ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நட்பு நாடுகளின் ஒப்புதல் அடிப்படையில் படைகள் சிறிது காலம் நிறுத்தி வைக்கப்படுதலை இது தடை செய்யவில்லை.

நானகாம் இயலில் போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பன்னாட்டு உடன்பாடுகள் தொடர வேண்டிய விதி முறைகள விளக்கிக் கூறப்பெற்றுள்ளன. தாஙகள் மாறுதல் செய்ய விழைகின்ற அல்லது நடைமுறையில் நீடித்திருக்க விழைகின்ற இருதரப்பு உடன்பாடு களைப் பொறுத்த வரையில்,சப்பானுக்கு அவறறைக் கோடிட்டுக் காட்டும் பொறுப்பு நட்பு நாடுகளுக் குரியதாகும். அவ்வாறு எவ்வித குறிப்பும் சுட்டிக காட்டப பெறவில்லையெனில், உடன்பாடுகள திரும்பப் பெறப்பட்டன என்று கருதப் பெறும். இரண்டாம் உலகப் பெரும் போரினை முடிவிற்குக் கொண்டுவர நட்பு நாடுகள் செய்து கொண்ட உடன் பாடுகள் அனைத்தையும் சப்பான் ஏறறுக் கொண டது. சீனாவின் மீது தான் கொணடிருந்த அனைத் துச் சிறப்பு உரிமைகளையும் கடமைகளையும் சப் பான் விலக்கிக் கொண்டது. உறுதியான நட்புடன கூடிய வணிக உறவினையும் கடல் வணிக உறவுகளை யும மேற்கொள்ளவும் சப்பான உடனபட்டது. இவ் வுடன் படிக்கையின நான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின், கையெழுத்திட்ட நட்பு நாடுகளுக்குத் தனிச்சிறப்பு நிலையினைச் சப்பான் அளித்திடல் வேண்டும். ஆனால், சப்பானுக்கு அத்தகைய நிலையினை வழங் கிடாத நாடுகளுக்குச் சப்பானும் வழஙகிட வேண்டிய தில்லை.

விதிமுறைகள் பற்றிய ஐந்தாம் இயலில சப்பா னுக்கு நட்பு நாடுகள் ஆற்ற வேண்டிய நியாய அடிப் படைகள் என்ன என்பது குறிப்பிடப் பெற்றிருந்தது. கடைசியாக நடைபெற்ற போரில் போர் இழப்பீடுத் தொகையினைச் சப்பான அளித்தால் சப்பானின் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பெறும் என நட்பு நாடு கள் ஏற்றுக் கொண்டனவாயினும், அந்நாட்டில் ஏற் பட்ட போர்ச் சீரழிவுகள், துயரஙகள் ஆகியவற்றிற்கு மாற்றுச் செய்திட வேண்டிய தரும முறையிலமைந்த பொறுப்புச் சப்பானுக்கு உள்ளது எனக் கூறின. நட்பு நாடுகளுள் ஏதேனும் ஒன்று அத்தகைய மாற்றுச் செய்ய முன்வந்தால் உடன்பாடு ஒன்றினைச் சப்பா னுடன் மேற்கொள்ள வேணடும் சப்பான் நாட்டின் தூதரகச் சொத்துகள திருப்பியளிக்கப் பெறவேண் டும். நட்புப்படையின் போர்க் கைதிகளாகச் சப்பா னியர் பிடிபட்டு இருந்தபோது பட்ட துன்பங்களுக்கு ஈடாகத் தாம் கைக்கொண்டிருந்த செல்வங்களை அளிக்கலாம்; அல்லது நடுநிலை நாடுகளில் இருந்த தம் சொத்துகளையோ நட்புநாடுகளுக்கு எதிராகப் போர் நிகழ்த்திய நாடுகளின் செல்வங்களையோ அவ் வாறு அளிக்கலாம். முன்னாள் போர்க்கைதிகள், அவர்தம் இலலத்தவா முன்னேற்றத்திற்குப் பன் னாட்டுச செஞ்சிலுவைச் சஙகம் இச்சொத்துகளைப் பயன்படுத்தும் என்றும் குறிப்பிடப்பெற்றது. போருக்கு முன் தாம் பட்டிருந்த கடன்களைச் செலுத்தச் சப் பான் பொறுப்பேற்றது. அந்தக் கடன்கள் குறித்துக் கடன் கொடுத்தவாகளிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத் தச் சப்பான் முறபட்டது. தமக்கு வரவேணடிய வற்றையும் போர் இழப்புத் தொகைகளாகச் சப்பான் விட்டுக கொடுத்தது.

சபபான் அமைதி உடனபாடடினால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள், சிககல்கள் பறறிய குறிப்புகள் ஆறாம் இயலில் அடங்கியிருந்தன. அவ்வாறு எழும் சிக்கல்களைப் பேச்சுவார்த்தைகள்வாயிலாகத் தீர்த் துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறும் தீர்த்துக் கொள்ள இயலாவிட்டால், பன்னாட்டு நீதிமன்றத்தில் முறை யிட்டுத் தீர்ப்பைப் பெற வேணடும். அந்நீதிமன்றம் அளிக்கும் தீர்ப்புக்குச் சப்பான் கட்டுப்பட வேண்டும்.

இந்த விதிமுறைகளை, உடன்பாடு கையெழுத் தான ஒன்பது மாதஙகளுக்குள போதுமான பெரும் பான்மையினர் ஏற்கவிலலையாயினும் சப்பான ஏற றுக்கொண்டால், எந்த ஒரு நாடும் தனக்கும் சப்பா னுக்கும் உடன்பாடு மூன்று மாத காலத்திற்குள செயலுக்கு வநததென்று கருதிக் கொளளலாம்.

சான்பிரான்சிசுகோ மாநாடும் உடன்படிக்கை களும் வரலாற்று முதன்மை பெற்றவையாகும். இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர் 1945-இல் முடி வுற்றபோது, அதற்குப் பிறகு பல்வேறு உடன்படிக் கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்ட போதிலும், போரை முடிவிற்குக் கொணடு வந்த இறுதி உடன்பாடு இதுவேயாதலால் இந்த உடன்பாடு சிறப்புடையதாக வும் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும் விளங்குகிறது. இவ் வுடன்பாடே சப்பானில் அமெரிக்கா நடத்தி வநத ஆட்சியை முடிவிற்குக் கொணர்நதது. ந.க.ம.

சான்பிரான்சிசுகோ பல்கலைக் கழகம்

ஓர் உரோமன் கத்தோலிக்கக் கல்வி நிறுவனம். இப் பல்கலைக் கழகம் உயர்கல்வி கற்பித்தலை நோக்க

மாகக் கொண்டு 27 ஏக்கர் பரப்பில் கலிபோனியா மாநிலத்தில் சான்பிரான்சிசுகோ நகரில் கி.பி. 1855-இல் அமைக்கப்பட்டது. இது கி பி. 1859-இல் புனித இக்னேசியசு (St. Ignatius) கல்லூரி எனப் பதிவு செய்யப்பட்டு, பின 1930-இல் இப்போதைய பெயர் சூட்டப்பட்டது.

சான்பிரான்சிசுகோ பல்கலைக் கழகம (San-Francisco University) பல கல்லூரிகளைத் தன் ஆளுகைக்குள் கொண்டுள்ளது. இங்குக் கலை, அறிவியல், வாணிக நிருவாகம் முதலானவை பயிற்றுவிககப்படுகின்றன. இவற்றோடு சட்டவியல் மையமும், செவிலியர் பயிற்சி மையமும் இங்கு உளளன. இளம் பட்டப் படிப்புப் பிரிவும் (Graduate Division), மாலைக் கலலூரியும் இப்பல்கலைக் கழகத்தில் செயற்படுகின்றன.

வேதியியல்சார் உயிரியலில் (Chemical Biology) பலதுறைக் கலப்பாய்வைக் கற்பிக்கும் மையம், இப்பல்கலைக் கழகத்தில் கற்பிககப்படும் படிப்புகளுள குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பிரிவில் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களும் பெற வசதியுளளது. இப்பல்கலைக கழகத்தில 6000க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர். 300க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் பணிபுரிகினறனர். சீ.ப.

சான்பூர் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்திலுள்ள சான்பூர் (Jaunpur) மாவட்டத்தின் தலைநகரம். இந்நகரம் கி.பி 11–ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால், சிறிது காலம் கழிந்து இநநகரம் கோமதி ஆற்றின் பெரு வெளளத்தால் அழிநதது. மீண்டும இநநகரைப் பெரோசா துக்ளக்கு கி.பி.1359-இல் உருவாக்கினார். இன்றும் இவர் கட்டிய கோட்டை ஒன்று இநநகரில் உளளது. இந்நகரம் முசுலீம்களின் ஆதிககத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. பின்னர் அக்பர் கி பி 1559–ஆம் ஆண்டு இந்நகரின் மீது படையெடுதது வென்றார். இது கி.பி.1775-இல் ஆங்கிலேயர்களின் வசமாயிற்று. இந்நகரத்தில் பழைய மசூதிகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அதலா மசூதி, சாமி மசூதி போன றவை ஆகும். கோமதி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள இந்நகரத்தில் ஆற்றின் குறுக்கே மிகப்பெரிய பாலம் ஒனறு கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இந்நகரம முக்கிய சநதை நகரமாகவும் உளளது; சாலை, இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பு மையமாகவும் உள்ளது. இந்நகரத்தில 13 கல்லூரிகள் உளளன. நகரத்தின் மக்கள் தொகை 105,140 (1981).

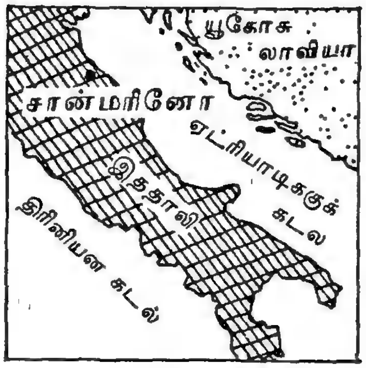
சானபூர் மாவட்டம் 4,040 ச.கி.மீ பரப்பளவுடையது. மாவட்டததில கஙகையின் படிவுச் சமவெளி பரவியுளளது. மாவட்டததின் பெரும் பகுதியில வேளண்மை நடைபெறுகிறது. நெல், சோளம், வாற் கோதுமை, கரும்பு போன்றவை பயிரிடப்படுகின்றன. சாகஞ்சு (Shahganj) என்னுமிடத்தில் சர்க்கரை ஆலை உளளது. இம்மாவட்டம் அடிக்கடி பெருவெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. மாவட்டத்தின் மக்கள தொகை 2,532,734 (1981). சு.இரா.

சான்போர்டு: அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் பிளாரிடா (Florida) மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு நகரம்; செமினோல் இந்தியர்களின் வாசத்தலம். மன்றோ ஏரியும் புனித சான்சு ஆறும் இங்குள்ளன. வேளாண்மைச் சிறப்புப் பெற்ற சான்போர்டு (Sanford) நகரம் கி.பி,1871-இல தோற்றுவிக்கப்பெற்றது. நாரத்தை, எலுமிச்சை, கிச்சிலி முதலிய பழவகைகளும், பல்வேறுகாய் வகைகளும் இங்குப் பதனஞ் செய்யப்படுகின்றன. மின்சாரக் கருவிகளும் படகுகளும் ஆடை வகைகளும் அலுமினியமும் உற்பத்தி செய்யபபடுகின்றன. மக்கட்டொகை 22,300 (1978).

சான்போர்டு[2]: அமெரிக்காவில் மெயின் (Maine) மாநிலத்தில உள்ள ஒரு தொழில் நகரமும் சான் போர்டு எனனும் பெயரைப் பெற்றுளளது இங்கே மௌசாம் என்னும் ஆறு ஓடுகிறது. தொடக்கத்தில் ஆடைவகைகள் உற்பத்தி மட்டுமே இஙகே இருந்தது. ஆனால, இப்பொழுது பல்வேறு வகையான தொழில கள் பெருகியுள்ளன. இதற்கு அண்மையில் மனத் திற்கு உகந்த காற்று வீசும் கடற்கரை இருப்பதால, கோடைக் காலத்தைக் கழிக்கப் பல மககள் இந் நகருக்கு வந்து போகின்றனர். மககட்டொகை 15,812 (1970).

சான்போர்டு[3] அமெரிக்காவில் வடகரோலினா மாநிலத்தின் நடுப்பகுதியில் சானபோர்டு எனனும் மற்றொரு நகரம் உள்ளது. இது வேளாண்மை வளர்ச்சிக்குப் பெயர் பெற்றது. இங்குப் புகையிலை மிகுதியாக உற்பததி ஆகிறது, செஙகல உறபததியும் விரிவாக நடைபெறுகிறது. மககட்டொகை 11,716 (1970). தெ.பா.

சான்மரினோ: உலகிலேயே மிகவும சிறியதான இக்குடியரசு வடக்கு மத்திய இத்தாலிய நாட்டில உளளது. ஏட்ரியாடிக்குக் கடலுககு அருகில அபினைன் மலைத்தொடர்ப் பகுதியிலுள்ள இந் நாட்டின பரப்பு 62ச.கி. மீட்டர்களே. சானமரினோ வின (Sanmarino) தலைநகரும இப்பெயருடையதே. செர்ராவலலி எனற மற்றொரு முக்கிய நகரமும் இஙகு உளளது. இக்குடியரசின மககள யாவரும் இத்தாலிய மொழி பேசும உரோமன கத்தோலிக்கர் கள் வேளாணமை, மக்களின் முக்கிய தொழில. இங்குப் பருப்பு வகைகளும பழங்களும் பயிராகின் றன. இறைச்சிக்காக ஆடு மாடுகள, ஆண் பன்றிகள

சான்மரினோ

ஆகியவை வளர்க்கப்படுகின்றன. தபால் தலைகள விற்பனை மூலமும், சுற்றுலாப் பயணிகள மூலமும அரசுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கிறது. கம்பளி, மது, சுண்ணாம்புக்கல் முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. உலகிலேயே மிகச்சிறிய படையை யுடைய நாடு இது. இதன் படையில மொத்தம் பதினொரு இராணுவ வீரர்களே உள்ளனர். இது ஐரோப்பாவில மிகப்பழைய ஓர் இராச்சியமான படியால பழைய நினைவுச் சின்னங்களை இங்குக காணலாம். திட்டானோ (Titano) மலையின் மேல் தலைநகரம் அமைந்துள்ளது. இதன உயரம 701 மீட்டர் (2300 அடி). இங்குள்ள அருங்கலைக் காட்சி யகம் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இக்குடியரசு, கி.பி. 1862-இல் இத்தாலிய அரசு டன ஒரு நட்பு ஒத்துழைப்பு உடனபடிக்கை செய்து கொண்டது. அது சில மாறுதல்களுடன் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. இதன் ஆட்சி குடியாட்சி முறையில், சட்டமியற்றும் 60 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு சட்டசபையுடன் நடை பெறுகிறது. அறுபதின்மருள் இருவர், ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை பகர ஆளுநர்களாக (Regents) அமர்த்தப்படுகிறார்கள். இக்குடியரசின மக்கட்தொகை, 21,622 (1981). சுமார 20,000 நகர மக்கள் அயல நாடுகளில வாழ்கிறார்கள. தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Packett, C.N., Guide to the Republic of San Marino, Bradford, 1970.

Rossi, G., San Marino, San Marino, 1954.

சான் விக்ளிபு ஓர் ஆங்கில இறையியலாரும் தத்துவ ஆசிரியரும் ஆவர். இவர் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் கிறித்தவத் திருச்சபைக்குச் சீர்திருத்தக் கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியவர். இவர் இங்கிலாந் தில யார்க்கு சயரில் நார்த்து ரைடிங்கு என்ற ஊரில் கி.பி. 1330-இல பிறந்தார். ஆக்சுபர்டு பல்கலைக் கழகத்தின் பாலியல் கல்லூரியில்(Balıalcollage) கலை களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியராகவும், பில்லிங்காம், இலட்கர்சல் முதலிய இடங்களில சிறுநிலைக் குருவாக வும இருந்தார். பின்னர், இலட்டர்வொர்த்து என்ற இடத்திலுள்ள குருமார் மடத்தில் இவர் தலைவராகப் பணி செய்தார். இவர் அரசியலிற் செலவாக்குப் பெற்றிருந்த காண்டு (John of Gaunt) என்பவருடன் தொடர்புகொண்டு, அரசியலில மிக்க ஈடுபாடு கொண்டார். இவர் அரசியலிலும் சமயத்துறையி லும் வகுத்த சில கொள்கைகள பலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, கிறித்தவத் திருச்சபையானது தனது உலகப் பற்றுகளை விட்டு விடுதல் வேண்டுமென்றும், அதற்கு முதற்படியாக அது தன உலக உடைமைப் பொருள்களைத் துறந்து விடுதல் வேண்டுமென்றும் இவர் கூறிய கருத்தைப் பலரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆங்கில அரசர்களாகிய மூன்றாம் எட்வாடு, இரண்டாம் இரிச்சர்டு முதலி யோருடைய ஆதரவையும் ஆங்கிலப் பாராளு மன்றத்தின் ஆதரவையும் இவர் பெற்றிருந்த போதிலும், கிறித்தவத் திருச்சபைச் சீர்திருத் தக் கருத்துகளைப் போப்பு பதினொன்றாம் கிரகரி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மறுத்து, இவரைச் சிறைபிடித்தல் வேண்டுமென்று கி.பி. 1377-இல் ஆணை விடுத்தார். ஆயினும், அக்காலத்தில் ஆங்கில மக்கள் இவரைக் குற்றம் கூறவில்லை. விக்ளிபு கி.பி. 1378-இல் கிறித்தவர் திருச்சபை பின்பற்றிய கொள்கைகளையும் செயலமுறைகளையும் தவ றானவை என்று இடித்துரைத்தார். திருச்சபையினால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல ஒதுக்கிவிடப்பட்ட விக்ளிபின் கருத்துகளை ஏற்ற இவருடைய ஆதரவாளர்கள அவற்றைப் பரப்பினர். விக்ளிபின் கருத்துகளைச் சமய மறுப்புக குற்றங்களெனக் கூறி, கி.பி. 1382-இல இலண்டனில் கூடிய சமயத் திருக் கூட்டம் (Synod) தீர்மானித்து, அக்குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று கூறிற்று. இவர் நூலகளை எவரும் ஆக்சு போர்டு பல்கலைககழகத்தில் படித்தல் கூடாதென்று ஒருவிதியும் கொணடுவரப்பட்டது. இவர் கடைசிக்காலத் தில் சமய உரையாற்றுதலினின்றும தடுக்கப்பட்டார். இவர் கி.பி. 1384-இல் மறைந்தார். அக்காலத் திருச் சபைக்கு இருந்த செல்வாக்கின் காரணமாக, விக்ளி பின ஆதரவாளர்கள், ஒரு சட்டத்தின்படி உயிருடன் சுட்டெரிக்கப்பட்டனர்.

கிறித்தவத் திருச்சபையின் தலைவராகிய போப் பாண்டவருடைய வரம்பற்ற அதிகாரங்களை எதிர்த்து கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில விக்ளிபு மும், இத்தாலியில் மார்சிலியோவும் பல கருத்துகளைக கூறினர். இக்கருத்துகளை மக்கள ஆதரித்தும மறுத்

தும் வந்தனர். போப்பு தம் விருப்பம்போல் திருச்சபைப் பதவிகளைத் தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு வழங்கியும், திருச்சபையால் தீர்க்கப்பட வேண்டிய சமய வழக்குகளைப் போப்பின் நீதிமன்றங்களுக்கு மாற்றியும், போப்பின் வருமானங்களாகப் பெருமளவு பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டும், மக்களுக்குத் துன்பம் தரும் வழியில் போப்பு தம் வரிவிதிப்பு அதிகாரத்தைக் கையாண்டும் வந்தார். மேலும், கி.பி. 1378-ஆம் ஆண்டுக்கும் கி.பி. 1417-ஆம் ஆணடுக்கும் இடையில் போப்பின் பதவிக்காகக் கடும் போட்டி தோன்றவே, சிற்சில ஆணடுகளில், இரணடு மூன்று போப்புகள் ஒருவருககொருவர் எதிராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத் திருச்சபையில ஒற்றுமை குலைந்தது. இநதப் பெரும் பிளவும் (The Great Schism) போப்பினுடைய அதிகாரத்துக்கு எதிர்ப்பைத் தோற்றுவித்தது. போபபினுடைய அவைககளத்தார் நடத்திய ஆடம்பர வாழ்க்கையும், போப்பின் அரசாஙகத்தில் காணப்பட்ட போலித் தன்மையும் பொதுவாக யாவராலும் கடிந்துரைக்கப்பட்டன. இச் சூழ்நிலையில் திருசசபையின தலைவர் பதவியிலும், உறுப்பினர் நிலையிலும் சீாதிருத்தம் செய்யப்படுதல வேணடுமென்று யாவரும வாதிட்டனர். இச் சூழ்நிலையில் இஙகிலாந்தில் விக்ளிபும், பொஹீமியாவில சான் அசு (Jhon Hus) என்பாரும் பல புதிய கருத்துகளைக் கூறினர்.

விக்ளிபின் கருத்துகள்: இவர்தம் கருத்துகளெலலாம் மார்சிலியோவின தவறான கருததுகளிலிருநதே தோன்றின எனறு போபபு தம் கி.பி. 1377-ஆம ஆணடின் ஆணையொனறில குறிப்பிட்டார். விக்ளிபும் அசுவும் தத்தம நாடுகளில் இருநதுவநத திருசசபையின் சொத்துகளின் மீதுளள உரிமை, போப்பின வரம்பற்ற வரிவிதிப்பு அதிகாரம் முதலியவைகளைப பறறி ஆராய்நத போது, பொதுவாகத் திருச்சபை அரசாங்கத்தைப் பற்றி ஒரு கொள்கையையும் வரைநதனர்.

திருச்சபை அரசாங்கம்: சமயச் சடங்குகளை மிகுதியும பினபறறுதல், ஆன்மிக அதிகாரஙகளையெல்லாம் திருச்சபை அதிகாரிகள மட்டுமே கையாளுதல், போப்பினிடம் வரம்பற்ற அதிகாரம இருத்தல முதலானவை வெறுக்கத தக்கவையே ஆகும். கிறிததவத் திருச்சபை என்பது கிறித்தவக் குருமாரும், சாதாரணக் கிறித்தவ மககளும் சேர்நது எலலாக் கிறித்தவருமடஙகிய ஒரு சமூகமாகவே இணைத்துக் கருதப்படுதல வேணடும். மேலும், தெய்விகச் சட்டத்தையும், ஆனமிக அதிகாரத்தையும் திருச்சபைதான பெற்றுள்ளதே தவிரத் திருச்சபை அதிகாரிகள பெறவில்லை. ஒருவருக்குக் கடவுளிடத்துள்ள தொடர்பு அவருடைய நம்பிக்கை வாயிலாகவும், நற்செயல்கள் வாயிலாகவும் வெளிப்படுகிறது. இவ்வகையான சமூக இணைப்புத்தான் சமயநெறியான வாழ்க்கையே தவிரச் சடங்குகள் சமயநெறி அல்ல. திருச்சபை தனது சீர்திருத்தத்துக்கான அதிகாரஙகளைத் தன்னிடமே பெற்றிருந்தால் தான் அது முழுமையான ஒன்று ஆகும். மேலும், ஆன்மிகத் துறைகளிலே திருச்சபையானது எவருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படாமல் சுதந்திரமாகவும், தன்னிறைவோடும் இருத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்தே குருமாருக்கு எதிர்ப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது. திருச்சபையில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்யுமாறு போப்பையும், மற்றத் திருச்சபை அதிகாரிகளையும் கட்டாயப்படுத்தும பொருட்டுச் சீர்திருத்தம் வேண்டுவோர், உலகியலரசாங்கத்தைச் சார்ந்திருத்தல் வேண்டும். பிற்காலத்தில் மார்ட்டின் உலூதர் கூறியதைப் போல கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் விக்ளிபும் திருச்சபையைச் சீர்திருத்துதற்காக அது உலகியலரசாஙகத்தைச் சார்ந்திருத்தல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்.

அரசரின் அதிகாரம்: அரசர் கடவுளின் பேராளர் ஆவார். அவருக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிததல் தீவினை ஆகும். திருச்சபையிலுள்ள ஆயர்களும் தங்களுடைய அதிகாரத்தை அரசரிடமிருந்தே பெறுகின்றனர். இவவுலக வாழ்வைப் பொறுத்தமட்டில், குருமார்களின அதிகாரத்தைவிட அரசருடைய அதிகாரம் மிகவும் உயர்வான மதிப்பு உடையது, எவ்வாறெனில், குருவின் ஆன்மிக அதிகாரத்துக்கு உலகியலதிகாரியின் பாதுகாப்பும் தேவையிலலை; சொத்தும் தேவையிலலை. ஆகையால், திருச்சபை அரசாங்கததிலுள்ள தவறுகளை நீக்குதற்கு அரசருககு உரிமையும் கடமையும் இருக்கினறன.

மதிப்பீடு: விக்ளிபு தம் காலத்தில் திருச்சபையிலிருந்த சீர்கேடுகளை அகற்ற முயன்று, ஒடுக்கப்பட்டாராயினும், இவருடைய கருத்துகள மார்ட்டின் உலூதருடைய காலத்தில் நிறைவேறின. சமயநெறியானது ஆன்மிக இயல்புடையதாக ஆக்கப்பட்டதன் விளைவாகத் திருச்சபை அதனுடைய அதிகாரிகளுடைய கட்டுப்பாட்டிலிருநது விடுவிக்கப்பட்டு, அரசர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. மேலும, விக்ளிபின கருத்துகளின விளைவாகத் தொழிலாளர் சமத்துவக் கொள்கையும் பரவிற்று. பிரான்சிலும் இஙகிலாந்திலும கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாணடில் தோனறிய குடியானவர் கலகஙகளில சமத்துவக கருத்துகள் கூறப்பட்டன. இவற்றுககு விக்ளிபும் அவரைச் சார்ந்தோரும் ஆதரவளித்தனா. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Lewis, Ewart, Medieval Political Ideas, New York, 1954.

Mc Farlane, K.B., John Wycliffe and the Beginnings of English Non Conformity, London, 1952.

சான்றாய்வு: ஒரு கணக்கேட்டில் உள்ள பதிவை ஆதாரச் சீட்டுகளோடு ஒப்பிட்டு அப்பதிவின் உண்மையைச் சரிபார்ப்பது தான சான்றாய்வாகும். 'ஒரு நடவடிக்கைக்கு அடிப்படையாக உள்ள ஆதாரச் சீட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரு தணிக்கையாளர் பதிவுகளை மேற்பார்வையிடுவதுதான சான்றாய்வு' என்று உரொனால்டு ஐரிசு (Sir Ronald Irish) கூறியுள்ளார். 'ஒரு வணிக நடவடிக்கை சரியாக உள்ளதா என்றறிய அடிப்படைச் சான்றுகளைப் பரிசோதிப்பதுதான் சானறாய்வு' என்று கோல்மசு (Holmes) கருத்துத்தெரிவித்துள்ளார்.

சானறாய்வு எனபது சேர்த்தல், பேரேடுகளில் எடுத்து எழுதுதல், பேரேடுகளிலிருந்து இருப்புகளை எடுத்து எழுதுதல் போன்றவைகளைக் கொணடதாகும். ஆனால், வழக்கமாகச் செய்யும் சரிபாாத்தல் சான்றாய்வு இல்லை. காரணம், சானறாய்வு எனபது வழக்கமாகச் சரிபாாப்பதில், உரியதொகை எழுதப்பட்டுளளதா என்று பார்ப்பதும் அது சரியாக உள்ளதா எனறு பார்ப்பதுமாகும். மேலும், சானறாய்வும, வழககமான சோதனையும் தணிக்கையின வெவவேறான உத்திகளாகும. பொதுவாக மூதத தணிக்கை எழுத்தர் சான்றாய்வையும் இளம் எழுத்தர் வழககமான சோதனையையும் செய்திடுவர்.

குறிக்கோள்: கணக்கேடுகளில் உளள பதிவுகளைச் சான்றாய்வு செயவதில பலவிதமான குறிககோள்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, வணிக நடவடிககைகள சரியாக உள்ளனவா என உறுதிப்படுததிடச் சான்றாய்வு உதவுகிறது. பிழைகளையும மோசடிகளையும் கணடுபிடித்து ஒழிததிட இது உதவுகிறது. நிதியறிககைகளில காணபபடும் தொகைகளை நமபிட இது உதவுகிறது. முதலீடு செய்வோர், கடனாளர் போன்றோர்களின் நலனை இது பாதுகாக்கிறது. தணிக்கையில் இது தெளிவை ஏற்படுத்தி நிதித் தகவலகளை உணமையாகவும நோமையாகவும் தருகிறது.

சிறப்பு: சான்றாய்வு தணிக்கையின முதுகெலும்பாகும். இது தவறான அலலது பொய்யான கணக்குகளைக கணடுபிடிககிறது. திறமையுடன செய்திடும மோசடிகளைச் சான்றாய்வு மூலந்தான கணடுபிடிக்க முடியும். தணிக்கையாளா சானறாய்வு செய்வதில் புறக்கணிப்புச் செய்தால் அதறகு அவர் பொறுப்பாளியாகிறார். கடமைப் புறக்கணிப்பிற்கும், நமபிக்கை முறிவிற்கும் பொறுப்பிலிருந்து தவறியதறகும் தணிக்கையாளர் பொறுப்பாகிறாா. கணககேடுகளில் காணப்படும் தகவல்கள் சரியானவைகளா எனப் பார்ப்பது தணிக்கையாளரின கடமையாகும். எனவே, அவர் சான்றாய்வு மூலம் கணககேட்டுப் பதிவுகளைச் சரிபார்ப்பது இன்றியமையாதது. கணக்கேடுகளில் காணப்படும் நடவடிக்கைகளின் உண்மை நிலையை அவர் பார்க்கத்தவறினால் புறக்கணிப்புக் குற்றத்திற்கு அவர் ஆளாகிறார். ஆர்மிதேசு எ. புருவர் மற்றும் நாட்கு (Armitage Vs. Brewer and Knot) என்றவழககில் தணிக்கையாளர்கள வரிவிலலை ஒட்டாத விலைப்பட்டியல்களையும், ஆதாரச் சீட்டுகளையும் ஏற்றுக கொண்டனர். போலியான, திருத்தப்பட்ட, கூலி செலுத்தும் பட்டியலிலிருநத திருத்தங்களை அவர்கள கணடுபிடிககவில்லை. எனவே, நீதிமன்றம் அவர்களைப் புறக்கணிப்புக் குற்றத்திற்கானவாகள் என்றும், இழப்பீடு அவாகள் தரவேணடும எனறும் தீர்ப்பு வழஙகியது.

சான்றாய்வுத் திட்டம் (Vouchers Planning) ஆதாரச் சீட்டுகள இல்லாமல் சானறாய்வு செய்ய முடியாது. ஆதாரச் சீட்டுகள் மூலம்தான் கணக்கேட்டுப் பதிவுகள சரியாக உளளனவா எனச் சோதிக்கலாம். ஆதாரச் சீட்டுகள நிறுவனத்திற்குளளே இருந்தும் அல்லது வெளியிலிருந்தும் தோனறலாம. கொளமுதல் விலைபபட்டியல், பறறுச்சீட்டு, பற்றுச்சீட்டின் மற்றொரு பகுதி, வங்கியிலிருந்து பணம் எடுத்திடும் தாள, பணம் போடும தாள், சட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்புகள், நிறுமஉறுப்பினர், இயக்குநர் போனறோர்களின் தீர்மானம் போனறவைகள உள ஆதாரச சீட்டுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். அடைமானப் பததிரம், கடன உடன்பாடு, பஙகாதாயச் சீட்டின் அடிப்பகுதி, வங்கி செலுத்துப் புத்தகம், வாடகைக் கொளமுதல் உடன்பாடு, பங்குத் தரகரின் கொள்முதற குறிப்பு, மோட்டார் வாகனப் பதிவுச் சானறு போன்றவைகள் வெளி ஆதாரச் சீட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

ஆதாரச் சீட்டுத் திட்டம் கீழ்க்காணுபவைகளைக கொணடிருக்க வேண்டும். முதலில எல்லா ஆதாரச் சீட்டுகளும்சேகரிக்கப்பட்டுத தொடர்ச்சியாக எணகள இடப்பட வேணடும. 'பிரதம ஆதாரச சீட்டுகள்' என எழுதிக கோப்பில் அடுக்கி வைக்க வேணடும். தொலைந்து விட்ட ஆதாரச் சீட்டுகளுக்கு மாறறு ஆதாரச் சீட்டுகள் வாஙகி 'துணை ஆதாரச் சீட்டுகள' என எழுதித் தனியாக ஒரு கோப்பில வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு தொலைநது விட்ட ஆதாரச சீட்டுகளின் பட்டியல் ஒனறை மேலாணமையின கவனததிற்குக் கொணடுவர வேண்டும்.

ஆதாரச் சீட்டுகளை மேற்பார்வையிட்டு ஏற்றல் ஆதாரச் சீட்டுகள நிறுமத்தின பெயரில் உளளதா இயககுநர், மேலாளர், செயலாளர் ஆகியோாகளின் தனிபபடட பெயரில் உளளதா எனறு கவன

மாகப் பாாக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட ஆள்களின் பெயரிலுள்ள ஆதாரச் சீட்டு வணிக நிறுவனத்திற் குத் தொடர்பானதா எனப் பார்க்க வேண்டும். தனிப்பட்ட அலுவலரின நன்மைக்காகப் பணம் செலுத்தப்பட்டுள்ளதா என்று நனகு பார்க்க வேண டும. வணிகத் தொடர்பில்லா ஆதாரச சீட்டுகளை நன்றாகக் கண்டுபிடிகக வேண்டும். ஆதாரச் சீட்டு களின் தேதிகளைச் சரிபார்க்க வேண்டும். அத்தேதி களைப் பண ஏட்டில் உள்ள தேதிகளோடு ஒப்பிட் டுப் பார்க்க வேணடும். ஆதாரச் சீட்டுகளில் காணப் படும் திருத்தங்களில் முறையான அதிகாரியின் சுருக்கக் கையெழுத்து இருக்க வேணடும். உரூ 20க்கு மேற்பட்ட செலுத்தலும், பெறுதலும 20 காசு வருவாய் வரிவில்லை ஒன்று ஒட்டப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆதாரச் சீட்டும் பொறுப பான அதிகாரியின் உறுதிக் கையெழுத்தைப் பெற்றி ருக்க வேணடும். நீககப் பட்ட ஆதாரச் சீட்டுகள தனிக் குறியிடப்பட்டு அல்லது முத்திரையிடப்பட்டுத் தனியாக வைக்கப்பட வேணடும. இல்லாவிடின இதே ஆதாரச் சீட்டுகள் பழையபடி தணிக்கைக்குக் காட்டப்படலாம். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பண ஏடு சானறாய்வு, கடனாளியிடமிருநது பெற்ற பணம், பணக கொள்முதல, கூலி, பிற ஊதி யம் செலுத்துதல, நிலைச் சொத்துகளைக் கொள் முதல் செய்திடல், வாடகைக் கொள்முதல் உடன்பாட் டின் கீழ் பணம் செலுத்துதல், பங்காதாயம் செலுத்து தல், கழிவுத் தரகுத் தொகை செலுத்துதல, காப்பீட் டுக் கட்டணம் செலுத்துதல், தூக்குககூலி, சத்தம், சுங்கவரி செலுத்துதல, வஙகிக் கட்டணம, வட்டி செலுத்துதல் போன்றவைகளைக் கொணடுளளது. இவற்றைத்தக்க ஆதாரச் சீட்டுகளுடன் சான்றாய்வு செய்வது தணிக்கையரின கடமையாகும. மேலும சில்லரைப் பணஏடு, கடன கொளமுதல, கடன் விறப னைக கொளமுதல் திருப்பம், விற்பனைத் திருப்பம், விற்பனை அலலது திருப்பம், அனுப்பீடு, மொத்தக் கணக்குகள், இயந்திரக் கணக்குகள போன்றவற்றின தொடாபாக உள்ள சானறாய்வையும் தணிககையர் மிகவும் கவனமாகசசெயதிட வேணடும்.

கே.என.இரா.

துணை நூல்.

B.N. Tandon, Practical Auditing, S. Chand & Co., New Delhi, 1985.

சான்றாவணம் நீதிமன்றத்தின தீாப்புககு உதவும் வகையில தரப்பினர்கள் முனனிலைப்படுத்தும் ஆவணம், சான்றாவணம் (Exhibit) எனப்படும்.

நடைமுறை: ஆவணமொனறு நீதிமன்றத்தால் சான்றாக ஏற்கப்படும்போது பின்வரும் விவரஙகள அதனமேல் குறிப்பிடப்பட்டு, நீதிபதியால் கையொப்ப மிடப்படுதல் வேண்டும். 1) வழக்கு, வழக்கு எண; 2)ஆவணத்தைத் தாக்கல் செய்பவரின் பெயர்; 3) ஆவணம் எந்தத் தேதியில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது என்பது; 4) ஆவணத்தில் சானறாக ஏற்கப்பட்ட பகுதி.

பு.வே.

சான்றாளர்: (சாட்சி) ஒன்றைப் பார்த்த. வர் அல்லது அறிந்தவர்; நீதிமன்றத்தின் முன் சான் றுரைப்பவர், சான்றாளர் (Witness) எனப்படுவர்.

சான்றுரைக்கத் தகுதியுடையவர்: கருத்தறியா இளம் பருவத்தினர், தள்ளாமை, உடல் அல்லது உளஞ்சார்ந்த நோய் அலலது அதே வகையினதான வேறெந்தக் காரணத்தாலும் கேட்கும கேளவிகளைப் புரிநது கொளளவோ கேள்விகளுக்குப் பகுத்தறிவுக்கு உகநத வகையில பதிலளிக்கவோ இயலாதவர்கள் தவிர, மற்ற அனைவரும் சான்றளிக்கத் தகுதியுடை யவர்கள் ஆவர்.

விளக்கம்: பித்து நிலையா ஒருவர் தமது பித்து நிலையின் காரணமாகத் தம்மிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளைப் புரிநதுகொளளவும் அவறறிற்குப் பகுததறிவுககுகநத வகையில பதிலளிககவும் இயலாத வராக இருக்கும்போதன்றி, மற்றைய வகையில் அவர் சாட்சி சொல்வதற்குத் தகுதியுடையவராவார்.

ஊமைச் சான்றாளர்: இந்தியச் சானறியல் சட்டம், பிரிவு 119-இன் கீழ, வாய்பேசாத ஊமையர் ஒருவரும் நீதிமன்றததில தோனறி, சான்றுரைக்க முடியும். ஊமையர், தம் சான்றுரையை நீதிமனறத் தில் எழுத்து மூலமாகவோ சைகைகள் மூலமாகவோ கொடுக்கலாம். ஊமைச் சான்றாளாரால் எழுத்து மூலமாகவோ சைகை மூலமாகவோ கொடுக்கப் படும் சான்றுரை நீதிமனறததில முறையே எழுதப் படவும் காட்டப்படவும் வேணடும்.

சான்றாளர்கள் எண்ணிக்கை: வழக்குகளை மெய்ப்பிப்பதற்கு, சான்றாளாகளாக இவவளவு பேரைத்தான் விசாரிக்கவேண்டும் எனறு ஒரு வரை யறை கிடையாது; ஒவவொரு வழக்கிலும் எவ்வளவு பேரை வேணடுமானாலும் சானறாளர்களாக விசாரிக்கலாம்.

சான்றாளர்கள் விசாரிக்கப்படுதல்: சான்றாளர் களை நீதிமன்றத்தில் எந்த வரிசை முறையில தோன்றச்செய்து விசாரிக்க வேணடுமென்பதை அவவப்போது நடைமுறையிலுள்ள உரிமையியல் மற றும் குற்றவியல நடைமுறைத் தொகுப்புப்படி நீதி மன்றம் முடிவு செய்யும். அத்தகைய நடைமுறைச சட்டத்தொகுப்பு எதுவும் நடைமுறையில் இலலாத

போது, நீதிமன்றம் உளத்தேர்வுப்படி சான்றாளர் களை அழைதது விசாரிக்கும்.

நீதிமன்றங்களில சான்றாளர்களாக அழைக்கப் படுபவர்கள, 1) முதல் விசாரணை (Examination-in-Chief): (தரப்பினர்கள விரும்பும் நிலையில்) 2) குறுக்கு விசாரணை (Cross Examination); 3) மறு விசாரணை (Re-Examination) ஆகியவற்றிற்கு உட் படுத்தப்படுவர்.

முதல் விசாரணை: சான்றாளர் ஒருவர், அவரை அழைதது வந்த தரப்பினராலேயே விசாரிக்கப்படுவது முதல் விசாரணையாகும்.

குறுக்குவிசாரணை: தரப்பினா ஒருவரின் சான றாளர், முதல விசாரணையில் கூறிய செய்திகளின் உணமையை ஆயும் வகையில் மறுதரப்பினரால் விசாரிக்கப்படுவது குறுக்கு விசாரணையாகும்.

குறுக்கு விசாரணையின் தன்மை: குறுககு விசா ரணை எனபது வழக்கின பொருணமைகள் (Facts) தொடர்புடையதாக இருத்தல வேணடும். எனினும், சான்றாளர் முதல் விசாரணையில் கொடுத்த வாக்கு மூலத்தின் பொருணமைகளை முழுக்க முழுக்க ஒத் திருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

சட்டமுறைக் கேள்விகள்; சான்றாளர் ஒருவர் குறுக்கு விசாரணை செய்யப்படும போது. இநதியச சானறியல் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட மற்றக கேள்விகளுடன,

1) அவரது வாய்மையைச் சோதித்தல்; 2) அவர் யார் என்பதையும் வாழ்க்கையில அவரது நிலை என்ன எனபதையும் கண்டுபிடித்தல், அலலது 3) அவருடைய குண இயல்புகள் கேடானவை என்று காட்டி அவருடைய நாணயத்தைக் குலைக்க முனை யத் தக்க எந்தக் கேள்வியையும் கேட்கலாம். அத் தகைய கேள்விகளுக்கு அவர் அளிக்கும் பதில்கள் அவரை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ குற்றத் திற்கு அல்லது தணடம், தணட இழப்பிற்கு ஆட் படுத்தும் என்றாலும் அத்தகைய கேள்விகளை அவரி டம் கேட்கலாம்

மறுவிசாரனை: சான்றாளர் ஒருவர் குறுக்கு விசாரணைக்குப் பின்னர், அவரை அழைத்து வந்த தரப்பினராலேயே விசாரிககப்படுவது மறு விசாரணை ஆகும்.

சான்றுரைக்க வாராமைக்குத் தண்டனை: நீதி மன்றமொன்று சான்றாளருககு அழைப்பாணை விடுத்துச் சாட்சி சொல்லப் பணித்திருக்கும் நிலையில், சான்றாளர் ஒருவர் அதை மறுக்குமிடத்து, நீதிமன றம் சான்றாளருக்கு எதிராகப் பிடியாணை பிறப்பிக் கவும் மற்றும் அவரது சொத்தைப் பற்றவும் (Attachment) செய்யலாம். குற்றவியல் வழக்கு நீதிமன்றங் களில், நீதிமன்றங்கள் விடுத்த அழைப்பாணையைச் சான்றாளர் ஒருவர் புறக்கணிக்குமிடத்து, நூறு உருபாய்வரை தணடத்தொகை விதித்துத் தண்டிக் கப்படுவார்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், பிரிவு 20 (3)-இன் வாசகங்களுக்கு ஏற்ப, நீதிமன்றமொன்று எக் காரணஙகொணடும் குறறவாளி ஒருவரை, அவர்தம் வழககில் அவருக்கு எதிராகச் சான்றுரைக்கக் கட் டாயப்படுத்துதல் கூடாது. பு.வே.

சான்று: வழக்குகளில் ஒரு பொருண்மையை (Fact) மெய்ப்பிப்பதற்கு அல்லது பொயப்பிப்பதற்கு உதவும் சட்டமுறைச் சாதனம் சான்று (Evidence) எனப்படும்.

சான்றுகளின் வகைகள்: சானறுகள், 1) வாய் மொழிச் சான்று 2) வரைமொழிச் சான்று 3) நேர் நிலைச் சானறு 4) சூழ்நிலைச் சான்று 5) தலை நிலைச் சான்று 6) சார்நிலைச் சான்று 7) அகநிலைச் சான்று 8) புறநிலைச் சான்று 9) கேள்விநிலைச் சான்று எனப் பலவகைப்படும்.

வாய்மொழிச் சான்று: விசாரணையில் இருக்கும் பொருணமைகள தொடர்பாக நீதிமனறம் தம்முன சான்றாளர்களைக் கொடுககப் பணிக்கும் உரைகள வாய்மொழிச் சானறுகளாகும்.

வாய்மொழிச்சான்று எலலாச் சூழ்நிலைகளி லும், முடிந்த வரையில் நேரடியாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

வாய்மொழிச் சான்று, பார்க்கப்படக்கூடிய ஒரு பொருண்மையைச் சுட்டும நிலையில, அதைத தாம் கேட்டதாகக் கூறுகிற ஒரு சானறாளரின் சான்றாக இருத்தல் வேண்டும்.

வேறெந்தப் புலனாலேனும் அல்லது முறையி லேனும் அறியக கூடிய ஒரு பொருணமையை அது சுட்டும் நிலையில், அநதப் புலனால் அலலது முறை யால், தம்மால் அது அறியப்பட்டது எனறு கூறு கிற ஒரு சான்றாளரின் சான்றாக அது இருத்தல வேண்டும்.

ஒரு கருத்தையோ கருத்து ஒன்றிற்கு மூலமாக உளள ஒனறையோ சுட்டும் நிலையில், அநத மூலத திற்கு அடிப்படையாக அநதக் கருத்தைக் கொண டிருக்கினறவரின சான்றாக அது இருத்தல வேண டும்.

வரைமொழிச் சான்று: வழக்குகளின தீர்வுக்கு உதவும் வகையில், வழககுத் தரப்பினர்களால் தாக்

கல் செய்யப்படும் ஆவணங்கள் வரைமொழிச் சான்று எனப்படும்.

நேர்நிலைச் சான்று: சான்றினால் மெய்ப்பிக்கப் படும் பொருண்மை, தீர்வுதரு பொருணமையாகவோ மெய்ப்பிக்கவேண்டிய பொருண்மையாகவோ அமை வது நேர்நிலைச் சான்று எனப்படும்.

சூழ்நிலைச் சான்று: சான்றினால் மெய்ப்பிக்கப் பட்ட பொருண்மையைக் கொண்டு தீர்வுதரு பொருண்மை அல்லது மெய்ப்பிக்க வேண்டிய பொருண்மையை அனுமானிப்பது சூழ்நிலைச் சான்று எனப்படும். சூழ்நிலைச் சான்றைக் கொண்டு வழக்கொன்றின் பொருண்மையை மெய்ப்பிக் கும்போது, சான்று சங்கிலித் தொடர்போன்று இடைவிடாததாய் இருத்தல் வேண்டும. இல்லை யெனில், சந்தேகப்பலனை (Benefit of doubt) அடிப்படையாகக் கொண்டு குற்றவாளி விடுதலை செய்யப்படுவான.

தலைநிலைச் சான்று: சார்நிலைச் சான்றுக்கு மாறான சான்று. எ-டு: மூலஆவணம் (Title Deed).

சார்நிலைச் சான்று: தலைநிலைச் சான்றுக்கு மாறான சான்று. தலைநிலைச் சான்று இல்லாத போதுநீதிமன்றத்தில் இச்சான்று அனுமதிக்கப்படு கிறது. எ-டு: ஆவணமொன்றின் நகல்.

அகநிலைச் சான்று: விளககம் வேறேதுமினறி ஆவணத்தின பொருளடக்கத்திலேயே அடங்கியுளள சான்று அகநிலைச் சானறு எனப்படும்.

புறநிலைச் சான்று: ஆவணமொன்றை அதன் வாசகத்தைத் தவிர்த்து, புறநிலை ஆதாரங்களைக் கொணடு விளக்குவது புறநிலைச் சானறு எனப் படும்.

கேள்விநிலைச் சான்று: சான்றாளர் ஒருவர் தாம் நேரடியாகப் பார்க்காததொன்றை, கேட்காத தொனறை அல்லது அறியாததொன்றை மூன்றா வது ஆள் ஒருவர் சொலலக கேட்டு வநதுரைககும் சான்று கேளவிநிலைச சானறு எனப்படும். பு.வே.

சான்றுக் கையொப்பம்: ஆவணத்தை எழு திக் கொடுப்பவர் கையொப்பத்தை மற்றொருவர் உறுதி செய்து கையொப்பமிடுவது சான்றுககையொப் பம் (Attestation) எனப்படும்.

நோக்கம்: ஆவண நிறைவேற்றததின்போது எந்தவித மோசடி அலலது வறபுறுததல் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை உறுதி செய்யும பொருட்டு இநதச் சான்றுக் கையொப்பம் இடப் படுகிறது.

முக்கிய கூறுகள்: ஆவணமொன்றில் சான்றுக் கையொப்பம் பின்வரும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படை யில் அமைந்திருத்தல் அவசியமாகும். 1. ஆவணம் ஒனறில் சான்றுக் கையொப்பம் இடப்படுதல் வேண்டு மென்று சட்டம் வலியுறுத்தும்போது, அதில் அவசி யம் இரண்டு சான்றாளர்கள (Witness) கையொப்பம் இடுதல் வேண்டும.

2. சான்றாளர் ஒவ்வொருவரும், (அ) ஆவணத்தை எழுதிக் கொடுப்பவர் கையொப்பமிடு வதை அல்லது கைரேகை பதிப்பதைப் பார்த்திருத் தல வேணடும்; அல்லது (ஆ) வேறொருவர் அவருககுப் பதிலாக அவரது கட்டளையின் பேரில் கையொப் பமிடுவதைப் பார்த்திருத்தல் வேணடும்; (இ) அல்லது ஆவணத்தை எழுதிக கொடுப்பவரி டமிருநது, அவரது கையொப்பம் அல்லது கைரேகை; அல்லது மற்றொருவரின கையொபபம் அலலது கைரேகை பறறிய தனிப்பட்ட ஒப்புதல் (Personal acknowledgement) பெற்றிருத்தல் வேணடும்.

3. சான்றாளர் ஒவவொருவரும் ஆவணம் எழு திக் கொடுப்பவர் முனனிலையில் கையொப்பம் இடு தல் வேணடும்.

சான்றுக் கையொப்பம் என்பது இன்ன வடிவத் தில், இனன இடத்தில், இந்த நிலையிற றான இருக்க வேணடும் என்பதில்லை. அது ஒரு கையொப்ப மாகவோ கைரேகையாகவோ இருத்தல் போது மானது. ஆனால், அதை இடுபவர் சான்றுக் கையொப் பமாக இடும் எணணத்தில் இடுதல் வேணடும்; இல்லை யேல், அது சான்றுக் கையொப்பமாக ஏறறுக் கொள் ளப்பட மாட்டாது.

சான்றுக் கையொப்பமிடத் தகுதியுள்ளவர்: உரிமை வயதும் தகுதியும் வாய்ந்த ஒருவர் சான்றுக் கையொப்பமிடத் தகுதி உடையவராவர். ஓர் ஆவண எழுத்தரும். ஆள் அடையாளங் காட்டும் சான்றாளர் ஒருவரும் சான்றுக் கையொப்பமிடத் தகுதி உடையவராவார். பு.வே.

சான்றுப் பொருள்: வழக்கு ஒன்றில் அல்லது விசாரணையில் சானறாளாகளால அடையா ளங் காட்டப்பட்டு, தீர்ப்புக்கு உதவும் பருப்பொருள் சான்றுப் பொருள (Material Object) எனப்படும். சான்றுப் பொருள எனபதில் சானறாவணங்கள அடஙகா. பு.வே.

சான்றுறுதி அதிகாரி என்பவர் ஓர் அர சாங்க அதிகாரி அல்லர். ஆனால், சான்றுறுதி அளிக் கும் பணி புரிய அரசினால ஒப்புக் கொளளப்பட்ட ஒருவராவார். [illegible] லொநது நாட்டிலிருந்த புலத்

தலைவர் (Master of Faculties) என்ற அதிகாரியால் இந்தியாவில் இப்பதவியாளர் நியமிக்கப்பட்டார். இந்தியாவில் 1952-இல் இதற்கான சட்டம் ஏற்பட்ட பின்னர், மத்திய, மாநில அரசுகள் சான்றுறுதி அதிகாரியை நியமனம் செய்ய அதிகாரம் பெற்றன. இப்பதவிக்கு நியமனம் செய்யப்படுவதற்கு ஒருவர் குறைந்த அளவு பத்தாண்டுகள் வழக்கறிஞராகப் பணி புரிந்திருக்க வேண்டும். இது தவிரச் சான்றுறுதி அதிகாரி (Notary Public) வழக்கறிஞராகப் பணிபுரிபவராகவும் இருக்க வேணடும். அதாவது, நேரடியாக உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய தகுதி அவரிடம் இருக்க வேண்டும். அவ்விதம் தகுதி உள்ள ஒருவர் மாவட்ட நீதிபதிக்கு ஒரு மனுவைத் தயாரித்து அதில் குற்றவியல் நீதிபதி, வங்கி அதிகாரி, வணிகர் போன்ற சமுதாயத்தில் பெருமை மிக்கவர்களின் கையெழுத்துடன் அனுப்ப வேண்டும். அம் மனு (Memorial) மாவட்ட நீதிபதியால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டுச் சரியாக இருந்தால் அந்த மனுவைப் பற்றிய விவரங்கள் அரசிதழில் வெளியிடப்படும். அதற்கு யாரேனும் மறுப்புத் தெரிவிக்க நினைத்தால் பதினான்கு நாள்களுக்குள் தெரிவிக்க வேண்டும். சட்டப் பேராயம் (Bar-Council), வழக்கறிஞர் சங்கம் (Advocates Association) ஆகியவற்றிடமிருந்தும் எதிர்ப்பு இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அவற்றின் அடிப்படையில் மாவட்ட நீதிபதி விசாரணை நடத்தி தன்னுடைய பரிந்துரையைச் சாதகமாகவோ பாதமாகவோ அரசுக்கு அனுப்பலாம். அந்தப் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசு இந் நியமனத்தைச் செய்யும். சான்றுறுதி அதிகாரியாக நியமனம் செய்யப்படுபவருக்கு உரிய அதிகாரம் அளித்துப் 'பணிபுரியும் சானறிதழ்' (Certificate of Practice) கொடுக்கப்படும். அச்சான்றிதழின் அடிப்படையில் அவர் சான்றுறுதி அதிகாரியாகப் பணி புரியலாம். இநதச் சான்றிதழ் மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு அளிக்கப்படும். சான்றிதழ முடியும் தறுவாயில் சான்றிதழை அரசுக்கு அனுப்பி, மேலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம்

சான்றுறுதி அதிகாரிக்கு எந்த விதமான ஊதியமும் வழங்குவது இல்லை. விதிகளினபடி அவர் செய்யக்கூடிய பணிகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்க அதிகாரம் உண்டு. அவருக்குப் பல பணிகளைச செய்ய அதிகாரம் உண்டு. எல்லாவிதமான ஆவணங்களையும் சரிபார்த்தல், சான்றுறுதி அளித்தல, சாட்சிக் கையெழுத்திடுதல், பிரமாணம் செய்வித்தல், உறுதிமொழி வாங்குதல (Affidavit), மொழி பெயர்ப்புச் செய்தல் முதலிய பல பணிகளையும் செய்வதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக கடனுறுதிச் சீட்டுகள் (Promissory Notes), விருப்பாவணங்கள் (Wills), கிரயப் பத்திரங்கள் (Sale deeds), ஒத்திசைவு ஆவணங்கள் (Settlements) முதலியவற்றில் இவரிடம் சாட்சிக் கையொப்பம் வாஙகியிருந்தால், அந்த ஆவணஙகள் சம்பந்தமாக ஏதாவது வழக்கு ஏற்படும் நேரத்தில் அந்த ஆவணங்களுக்கு நீதிமன்றங்களில் அதிக மதிப்பு அளிக்கப்படும். தேவைப்பட்டால், இவரையே ஒரு சாட்சியாக விசாரிக்கலாம். இவருடைய சாட்சியத்திற்கு நீதிமன்றம் அதிக மதிபபு அளிககும். வி.எஸ்.ச.

சானா அரேபியாவில் ஏமன் குடியரசின் தலைநகர். உள்நாட்டில் 2210 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள மேட்டுப்பகுதியில் இது அமைந்துள்ளது. இசுலாமிய கலாசார மையமாக விளங்கும் சானா (Sana) வாணிகத் துறையிலும மிகவும வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இதன் மக்கள்தொகை, 135,000 (1975). உயர்தர திராட்சைப் பழங்கள இஙகு மிகுதி. இதன் வரலாற்றுச் சிறப்பும் குறிப்பிடத்தககது. பண்டைக் காலத்துச் சுவர் ஒன்றை இங்கு இன்றும் காணலாம். முகமதியர் அங்குக் குடியேறுவதற்கு முன்னமேயே அங்கு மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

எதியோப்பியர் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில அஙகு ஆட்சி நடததினா. துருக்கியர் கி.பி. 17-ஆம். நூற்றாண்டில் இதைக் கைப்பற்றினர். தெ.பா.

சானீ அமெரிக்காவில் கான்சாசு மாநிலத்தின வடகிழககில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். கானசாசு ஆறு இதை வளப்படுத்துகிறது இது கி பி. 1855-இல அமைக்கப்பெற்றது. சானி (Shawnee) மாவட்டத்தின தலைநகர் தோபிகா (Topeka). இது ஒரு வளமான வேளாணமைப்பகுதி. சுணணாம்புக்கல் உடைத்தல, உணவு வகைகள் தயாரித்தல், இரப்பர்ப்பொருளகள செய்தல், உலோக வேலை, இயந்திர உற்பததி முதலிய பல தொழில்கள இஙகு நடைபெறுகின்றன. சானீ என்ற பெயர் அமெரிக்க இந்தியர்களின் பல பிரிவினரில் ஒரு பகுதியினரைக் குறிக்கும். மாவட்டத்தின் பரபபு 1,419.3 சதுர கி.மீ. மக்கள்தொகை 155,322 (1970).

சானீ^{2} நகரம் கான்சாசு மாநிலத்தின புறநகர்ப் பகுதியில் உள்ளது. இதன மககளதொகை 23,200 (1978). இது கி. பி. 1857-இல நிறுவபபெறறது. சமையலறைக் கருவிகள் மிகுதியாக இங்குச் செய்யப்படுகினறன. தெ பா.

சானூர் பெருங்கற்காலப் பணபாட்டுச் சின்னஙகள் உளள சிற்றூர். செனனை-திருச்சி நெடுஞ்சாலையில் சென்னையிலிருந்து 75 கி.மீ. தொலைவில் சானூர் அமைந்துள்ளது. இஙகு ஏறக்குறைய 45ஏக்கா

பரப்பில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் நெடுஞ்சாலையின் இருபகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. இச்சின்னங்கள் செஙகற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள பெருஙகற்காலச் சினனங்களிலேயே மிகப்பெரும் பரப்பளவில் காணப்படும் சின்னங்களாக விளஙகுகின்றன. இப்பகுதியின் மேற்கில் குன்றுகளும் வடகிழக்கில் ஏரி ஒன்றும் உள்ளன. இங்குள்ளபெருஙகற்காலச் சின்னஙகளை 1957-ஆம் ஆண்டு கே.வி. சௌந்தரராசனும் என் ஆர். பானர்சியும் அகழாய்வுகள் செயதனர். இருமுறை செய்யப்பட்ட அகழாய்வுகளில் மொத்தம் ஐநது பெருங்கற்காலச் சின்னஙகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன

உயரமுடையதாகக் காணப்பட்டது. இச்சின்னத்தைச் சுறறியிருந்த கல்வட்டத்தின் விட்டம் 50 அடிகளாகும். இதைத் தோணடியபோது மனித, விலங்கின எலும்புகள மிகப்பல கண்டெடுக்கப்பட்டன. இக்குழியின் அடிப்பாகத்தில் எழுபது மட்பாண்டஙகள கிடைத்துளளன. பானைகள, சாடிகள், மூடிகள, தாங்கிகள் போன்ற பலவகையான மட்பாணடஙகள கிடைத்தன. இரும்பினால் செய்யப்பட்ட அம்புமுனை (arrow head) கத்திகள், சுரணடி, நீணட கத்தி போன்றவை குறிப்பிடததகக இரும்பு ஆயுதஙகளாகும். இவைகளுடன சஙகுகளும் சஙகு வளையல்களும் கணடெடுக்கபபட்டன.

சானூர்

சானூர் பெருங்கற்காலச் சின்னத்தில் கற்குவியல (Cairne circle) கலதிட்டை (Dolmenoid cists) எனற இரண்டு வகையான ஈமச் சின்னங்கள காணப்படுகின்றன. இச்சின்னங்களைச் சுற்றிப் பெரிய கருஙகற்கள வட்டமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கற்கள் பெரிய அளவினவாகவும் கரடுமுரடான தோற்றமுடையனவாகவும் உளளன. அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்ட ஐந்து ஈமச்சினனங்களில் இரண்டு கறகுவியல் வகையையும் மூன்று கல்திட்டை வகையையும் சாரந்தவை. இவ் வீமச் சின்னங்களைச் சுற்றித்தரையின் மேற் பகுதியில் வட்டமாகக் கற்களை வைத்திருந்தனர்.

அகழாய்வுகள் செய்யப்பட்ட ஐந்தாம் ஈமசசின்னம் தரையின் மேல்மட்டத்திலிருந்து 3½ அடி

நான்காம் ஈமச்சினனம கற்குவியல் வகையைச் சார்ந்தது. இக்குழியில் காலகளுடன் கூடிய பேழை (Sarcophages) கண்டெடுக்கப்பட்டது. சவக்குழியில் வைக்கப்பட்டிருந்த பேழையில் எவ்வித எலும்புகளும் காணப்படவிலலை. இரும்பினால செய்யப்பட்ட மூன்று உளிகள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன. கிண்ணங்கள், வட்டத் தாங்கிகள் போனறவை கறுப்பு சிவப்பு மட்பாணட வகைகளிலும் சிவப்பு மட்பாண்ட வகைகளிலும் கிடைக்கின்றன.

மூன்றாம் ஈமசசின்னம் ஆறு கருங்கற்களைக் கொணடு அமைக்கப்பட்ட கல்லறையும் அதன் மேல் பெரிய மூடிக் கல்லைக் கொண்டு மூடப்பட்ட அமைப்புமுடையது. இதனைச் சுற்றிலும் மேற்பகுதியில் கல்வட்டம் உள்ளது இக்கல்லறையின் உட்பகுதி

யில் பேழை வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பேழை கிழக்கு மேற்காக வைக்கப்பட்டுப் பேழைக்கு மூடி ஒன்றும பொருத்தப்பட்டுள்ளது. பேழையின் அடியில் மூன்று துளைகளும் மூடியில் மூன்று துளைகளும் காணப்படு கின்றன. இச்சின்னத்தில் இரண்டு அரைமணிக்கற்கள கண்டெடுக்கப்பட்டன. நாற்பத்திரண்டு மட்பாண்ட வகைகள் இச்சினனத்தில் ஈமப்பொருளகளாக வைக்கப் பட்டிருநதன. பல்வகைக் கிண்ணங்கள், குடுவைகள் வட்டமான அடியையுடைய பானைகள், கூம்புவடிவச் சாடிகள், தாங்கிகள் போன்றவை இவற்றுள் அடங கும். இங்கு மூனறு கால்களுடன் கூடிய சாடி கணடெ டுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தச் சவக்குழியை அமைக்கக் கீழ்க்கண்ட முறைகள பின் பற்றப்பட்டுள்ளன. களிமண, கூழாங்கற்கள போன்ற வைகளைக் கல்லறையைச் சுறறி இட்டு உறுதிப் படுத்தியுள்ளனர். அதன்மேல் மூடிக்கலலை வைத்து மூடி, மண்ணைக் கொண்டு மண் மேடாக்கியுள்ளனா.

முதல் பெருங்கற்காலச் சின்னம் 33 அடி விட்ட மும் தரையிலிருந்து 4 அடி உயரமும் கொணடது. ஏழு பெரிய கற்களால் அமைககபபட்ட இந்தக் கல்லறை கிழக்கு மேற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது இக்குழியில் ஐந்து பேழைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை பலவகையான அளவுகளிலும் மூடிகளுடனும், அடிப்பகுதியில கால்களுடனும் காணப்படுகின்றன. குழியின் மேல பாகத்தில் 50 மட்பாண்டங்கள் கிடைத் தன. கிண்ணங்களா, நீண்ட கழுத்துடைய பானை கள், தாஙகிகள், மூடிகள், அகன்ற வாய்ப் பாக முடைய மட்பாண்டஙகள ஆகியன மிகுந்த அளவில காணப்படுகினற மட்பாண்ட வகைகளாகும். குத்துக் கத்தி, நீண்ட கத்தி ஆகிய இரும்புப் பொருளகளும் பலவகையான மட்பாணடங்களும், ஈமப் பொருள களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இதில் இருந்த பேழை யில் அவை வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இரண்டாம் குழியில் சில குறிப்பிடத்தக்க தொல் பொருளகள கிடைத்துள்ளன. இக்குழியில் இரணடு வட்டஙகள களிமண, கூழாங்கற்கள ஆகியவறறைக் கொணடு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இதிலிருந்த பெரிய கற்களைக் கொண்டு இந்தக் கல்லறை செய் யப்பட்டிருந்தது. மூன்று பேழைகள் இதிலிருநது கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவைகளைச் சுறறி 25 மட் பாண்டஙகள ஈமப்பொருளாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இங்குக் கிடைத்துள்ள மட்பாணடங்களுள மூன்று கால்களுடன்கூடிய சாடியும சிவப்பு நிற மட்பாண டங்களும் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தன. மேலும் வட்டத் தாங்கி போன்றவைகளும், அரிவாள், கத்தி, அம்புமுனை, ஈட்டிமுனை, தூண்டில் அமைப்புடைய இரும்பு ஆயுதம் போன்ற இரும்புப் பொருள்களும் கணடெடுக்கப் பட்டன. பந்து போன்ற உருண்டை யான கருங்கல், அளவற்ற எலும்புகள், இரண்டு மண்டை ஓடுகள் போன்றவை பேழையின் உட்பகுதி யில வைக்கப்பட்டிருந்தன. எலும்புகள் பேழையின் உட்பகுதியிலும் வெளிப்பகுதியிலும் மட்டுமன்றி மூன்று கால்களுடன கூடிய சாடிகளிலும் காணப் பட்டன. பேழையில் மட்பாண்டங்கள் காணப்பட வில்லை.

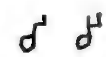
முதல் பேழையின் வெளிப்பகுதி விரல்களைக் கொணடு பதிக்கப்பட்டிருநதது. இது சங்கிலித் தொடர் போனறு பேழையைச சுற்றிலும் காணப் படடது. இரணடாம் பேழையில் எலும்புக் கூடுகள் இலலை. பேழையின அடியில 18 கால்கள மூன்று வரிசையில் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. பேழையின வெளிப்பகுதியில் 5 அடி நீளம் கொண்ட இரும்பு ஈட்டி வைக்கப்பட்டிருநதது. மூன்றாம பேழையில் 15 காலகள மூனறு வரிசைகளில தாங்கிகளாக இருந் தன. இந்தப் பேழைக்கு மூடி இலலை. இதன் அடிப் பாகத்தில் இரணடு துவாரங்கள் காணபபட்டன. குதிரை இலாடம் போனற அமைப்பில் பேழையைச் சுற்றி அலஙகாரக் கோடுகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இங்குக் கிடைத்த மட்கலன்கள் சக்கரத்தால் செய்யப் படடவை. அவை நன்றாகச் சுடப்பட்டும் பளபளப்பான முறையிலும் செய்யப்பட்டிருந்தன. சில மட்பாணடங்களில் கீறல் குறியீடுகளும கிடைத் திருக்கின்றன. இக் குறியீடுகளை மட்கலங்களைச் சுட்டபின்னர் அதன்மேற் பாகத்தில கீறி அழ காகச செய்துள்ளனர். இக்குறியீடுகள் அக கால மக்களின் புனிதமான குறியீடுகளாக இருக்கும என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகினறனர். இஙகுக் கிடைத்த இரும்புக கருவிகளைக் கொண்டு இஙகு வாழந்த மக்கள் வேட்டையாடுதலை முக்கிய தொழி லாகக் கொண்டிருந்தனர் எனபது தெளிவாகிறது. மணணால செய்து சுட்ட மணிகளையும் அரை மணி களையும் சங்குகளையும் சங்குக் காதணிகளையும் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட எலும்புகளைக் கொண்டு இவர்கள் விலஙகுகளை வளர்த்து வந்துள்ள னர் என்று தெரிகின்றது. இவற்றுள் பசு, வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு போன்றவற்றின எலும்புகள் மிகுதி யாகக் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தி.சு.

சி சகரத்திறகு உரிய முயற்சியோடு இளித்த நிலையில் வெளிவரும் ஒலி சி ஆகும்.

முதலில் காணப்படும் வடிவம் கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருநது, குகைக் கல்வெட்டுகளில (மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில) காணப்படுகிறது. ... ...

இது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மகேந்திரவர்மனின் வலலம் கல்வெட்டு, பரமேசசுவரனின கூரம் செப்பேடுகள ஆகியவற்றில்தலைக்கட்டி லிருநது விலகி வளைந்து தோனற ஆரம்பித்தது. . .. ..

பின்னர் கி.பி. 8-ஆம் நூறறாணடில் தோன்றிய பல்லவர் கலவெட்டு களில் தனித்தே எழுத்திறகுமேல எழுதப்பட்டது. பல்லவரின இரணடாம் பரமேசசுவரனின திருவதிகைக் கல்வெட்டில இவவுருவம காணப்படுகின றது. .. ... .

சகரத்தின் மூல வடிவம் வளர்ந்து வநதபின் இநத இகரக்குறி எழுத்தின மேல் ஒட்டினபடியே எழுதப்பட்டது. இவவடிவம் கி பி. 14-ஆம் நூற்றாண் டில இராசநாராயண சம்புவராயனின் குன்றத்தூர்ககலவெடடிலும் காணப் படுகிறது. ... ..

வட்டெழுத்தில சகரத்தின் தலைக்கட்டிலிருநது இழுக்கப்படுவதற்கு மாற்றாகச் சகரததின் குறுககுக் கோட்டிலிருந்து இகரக் குறி இழுக்கப்பட் டது. வட்டெழுத்து மறையும் வரை இதில் ஒரு மாறுதலும் இல்லை கே.ஜி கி.

சிக்கந்தர் லோடி (கி.பி. 1489-1517): வட இந்தியாவை ஆணடுவந்த உலோடி வம்சத்தின தலை சிறந்த சுலதான சிககநதர் (Sikandhar) லோடி ஆவார். இவா 29 ஆணடுகள ஆட்சி புரிந்தவர். இவர் மாபெரும் வீரராகவும் படைத் தலைவராகவும் ஆட்சியாளராகவும கலைப புரவலராகவும் நேர்மை யாளராகவும் போற்றப்படுகிறார்.

பகலால் லோடியின மகனான இவரது இயற் பெயர் நிசாம்கான் என்பதாகும். சிக்கந்தர் சா லோடி என்னும பட்டப் பெயருடன் கி பி. 1489-இல் அரியணையேறிய இவர், முதலில தம் எதிரிகளை வென்று தம் நிலையை வலுப்படுத்திக் கொணடார். பின்னாப்பீகாா, திர்கட்டு, தோல்பூர், மணட்ரெயில், உத்கிர், நார்வார், நாகௌா முதலான பகுதிகளை வென்று தம் சுல்தானியத்துடன் இணைத்துக் கொண டார். வஙகச சுலதானுடன் இவர் உடன்பாடு செய்து கொணடு, தம் செலவாக்கைப் பெருக்கினாா. இராச புத்திரர்களை இவா அடிமைபபடுத்தினார். இராச புத்திரர்களைக கட்டுப்படுததற்பொருட்டு கி.பி 1504-இல் ஆக்ரா நகரை நிறுவினார்.

ஆப்கானியச் செலவாகளைத் தம கட்டுப்பாட்டில் கொணடு வர இவர் பல நடவடிக்கைகளை மேற் கொணடார். அனைத்து மாநில ஆளுநர்களும், உயர் அலுவலர்களும் தத்தம் வரவு-செலவுக் கணக்கு களை மத்திய அரசிற்குத் தருதல் வேணடுமென ஆணையிட்டாா. அவை தணிக்கை செயயப்பட்டன. செல்வர்கள் சுல்தானுககுரிய மரியாதைகள் செய்யு மாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அதனால சுல தானின் மேலாண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது. அனை வருக்கும் சட்டம் பொதுவாககப்பட்டது. அதனால்

நீதிமுறை வழுவாத ஆட்சி நடைபெற்றது. திறமையான ஒற்றர்படை ஒன்றும் இவரால நிறுவப்பட்டு, அனைவரும் கண்காணிககப்பட்டனர். அதனால் செல்வர்களையும் சிற்றரசர்களையும் இவர் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். செல்வர் களைக் கட்டுப்படுத்திய இவர் உரிய நேரத்தில அவர் களைப் பாராட்டவும் தவறவிலலை.

இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் உளநாட்டு வாணிகத திற்குத் தடையாக இருநத அனைத்து வரிகளையும் நீக்கியதால, உள்நாட்டு வாணிகம் சிறப்புற்றது. வாணிகப் பெருவழிகள் அனைத்தும் சீரான முறையில கணகாணிக்கப்பட்டதால, வெளிநாட்டு வாணிகமும வளர்ச்சி பெற்றது. உழவுக்கும் தொழிலுககும் இவர் ஆக்கமும் ஊக்கமும அளித்தார். நுகர் பொருள்களின விலைகளை இவர் கட்டுபபடுத்தியதால, ஏழைகள வாழ்வு ஏற்றம் பெறறது. அன்றாடத் தேவைப் பொருள்கள் மலிவாய்க் கிடைத்தன. ஏழை மக்களுககு அனறாடம் இலவச உணவு வழங்கப்பட்டது. பிரோசா துகளக்கைப் போன்று, ஏழை விதவைகளின பெணகளுக்கான திருமணச் சீரினையும் அரசு நிதியி லிருநது அளித்தார். மேற்கூறபபட்ட நடவடிக்கை களால் நாட்டில் அமைதியும் வளமும் ஓஙகின.

தம் பேரரசினை விரிவுபடுத்துவதில், வெற்றி கண்ட இவர் அதனை முறையாக ஆட்சி புரிவதிலும் கவனம் செலுத்தினார். முறை தவறாது நீதிவழங்கிய இவர், நீதியை நிலைநாட்ட ஒரு காசியையும் 12 உலோமாக்களையும் அமர்த்தினார்.

கற்றறிந்த மேதையாகத் திகழ்ந்த இவர், இலக கியத்திலும் கவிதையிலும் பேரார்வம கொணடிருந் தார். இவர்தம் அரசவையில் பல அறிஞர்களையும புலவர்களையும் ஆதரித்துப் போறறினார். இவரது அரசவை ஒரு பல்கலைக கழகம் போனறே விளஙகி யது. கல்வி சார்ந்த, சமயம் சார்ந்த கருத்துகளும் கொள்கைகளும் அரசவையில் விவாதிக்கப்பட்டன. சிறந்த வடமொழி நூல்கள பல பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்ககப்பட்டன. பாரசீக மொழியில கவிதை எழுதுவதிலும் இவர் வல்லவராக விளங்கி னார். ஆப்கானியச் செலவர் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்சசியில் இவர் மிக்க அக்கறை செலுத்தினார். உயர்கல்வி மூலம் அவாகளைப பணபட்டவர்களாக ஆக்குவதே இவரது நோக்கமாகும்.

கட்டடக்கலை, இசைக்கலை, வண்ணம் தீட்டும் கலை முதலான நுண் கலைகளைப் போற்றிப் பாது காப்பதிலும் இச்சுல்தான் பேரார்வம காட்டினார். இவர் ஆக்ராவைத் தலைநகராக்கி, அதனைப் பெரி தும் அழகுபடுத்தினார், ஆஙகு அழகிய பல கட்டடங் களையும் மசூதிகளையும் கட்டுவித்தார். இவர் தம் தந்தையாரின் கல்லறையை அழகுமிளிரக் கட்டினார். கட்டடப் பிரியரான இவர், கி.பி. 1503-இல் குதுப்மி னாரையும் செப்பனிட்டு அதன் அழகை மிகுதிப் படுத்தினார். இசைத் துறையிலும் இவர் நாட்டம் செலுததினார். 'லக் ஐத்-இ-சிக்கந்தர்-சாகி' என்ற மாபெரும் இசை நூல இவரது காலத்தில் இயற்றப் பட்டது.

தூய சமய நம்பிக்கை கொண்ட இச்சுல்தான இசுலாம் சமயக் கோட்பாடுகளைப் பொன்னே போல் போற்றினார், பல மசூதிகளைக் கட்டினார். இவர் தாயார் ஓர் இந்துப் பெண்மணி. இவர் ஓர் இந்து இளவரசியையே மணம் செய்துகொள்ள விரும்பினார். ஆயினும் இவரிடம் சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சி இருந்தது. இதுவே இவரது மாபெரும் குறைபாடாகும். இவர் இந்து கோயிலகளை இடித்தார். சசியா வரியையும் புனித பயணிகள் வரியையும் இந்துக்களிடம் கண் டிப்புடன் வாங்கினார். இந்துககள் புனித நதிகளில் நீராடுதலைத் தடை செய்தார். இந்துககளை இசுலாம் மதத்திற்கு மாற்றவும் தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொண் டார். இவ்வகையில இவர் ஔரங்கசீபிற்கு முனனோடி யாகவே திகழ்நதார்.

சமரச சமயக் கொள்கையைப் பின்பற்றியிருப் பின், இவர் இடைக்கால இநதிய வரலாற்றின மாபெரும் மன்னராகத் திகழ்நதிருப்பார். ம.பு.

சிக்கந்தரா: சிக்கந்தரா என்ற கிராமம், இந்தி யாவின உத்தரப்பிரதேசமாநிலத்தில், ஆக்ரா மாவட் டத்தில் ஆக்ரா நகரிலிருநது 8 கி.மீ. தொலைவில் யமுனை ஆற்றுககு அருகே அமைந்துள்ளது. சையது வம்சத்திடமிருந்து தில்லியை கி.பி. 1450-இல் கைப் பற்றிய பகலூல லோடியின் மகனாகிய சுல்தான சிககந்தர் காசி (கி.பி.1489) என்பவரின பெயராலேயே இககிராமம் வழஙகப்பட்டு வருகிறது.

முகமது கசினி ஆக்ராவை அழித்துச் சென்ற பின்னர், சிக்கந்தர்லோடி என்ற இந்த லோடி வம்சச் சுல்தானே ஆக்ராவையும் அதன சுற்றுப்புறங்களை யும் புதுப்பிதது மேன்மையுறச் செய்தார். சிக்கந்தரா அக்பர் காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தது. சிக்கந்தரா விலேயே அகபர் தமக்காக ஒரு கல்லறையைக் கட்டத் தொடங்கி முடிக்காமலே இறந்தார், இந்த 'மசூலியத்தில்' தான் அக்பர் புதைக்கப்பட்டார். அக்பரின் கல்லறையை அவர் புதலவராகிய சகாங்கீர் புதிய வடிவமைப்புடன் முழுமையாகக கட்டி முடித் தார். இவவடிவமைப்புச் சகாங்கீரே திட்டியதாகும்.

சிககந்தராவின் பெரும் சிறப்பாகக் கருதப்படுவது இக்கல்லறையே ஆகும். இது 150 ஏக்கர் நிலத்தின் நடுவே உள்ளது. சகாங்கீர் இதை கி பி.1612-இல்

கட்டி முடித்தார். அக்பா அமைத்த தோட்டங்களுள் மிகப் பெரியது சிக்கந்தராவில் அவருடைய கல்லறையில அமையப் பெற்றிருக்கும் தோட்டமே ஆகும். இத்தோட்டத்தின் வடிவமைப்பு நானகு பிரிவுகளையுடையது. இதைச் சுற்றிலும் பெரிய மதிற்சுவரும், நானகு மதில்களின நடுவில் நான்கு வாயில்களும், நடுவில் கல்லறையும் உளளன. இரு பக்கங்களிலும் நீரருவிகளுடன் கூடிய நீர்த் தேககங்களும், ஒரே வடிவமும் சம அளவுகளும் கொணட வாய்க்கால்களும் உளளன. நீர் செல்லும் வழிகள வழ வழப்பான பீங்கானகளால அமைக்கப்பட்டுளளன. வரிசையாகக் கோரைப்புல் (Cypress), தேவதாரு (Pine) பனை போன்ற மரஙகளும், அழகிய தாவரஙகளும், வாய்ககாலகள ஓரமாக வளர்க்கப்பட்டுளளன.

ஔரங்கசீபின் ஆட்சிக்காலத்தில கி.பி.1687-இல சின்சானி மன்னனாகிய இராசா ராம் (Raja Ram of Sinsani) என்ற 'சாட்டு' (Jat) இன மக்களின் தலைவர் சிக்கந்தராவில் புகுநது அகபரின் கலலறையைச் சேதப்படுத்திவிட்டு அதைக் கொள்ளையிட்டார். அக்பரின் கல்லறையிலிருநத எலும்புகளைத் தோண்டி எடுத்துச சாட்டுகள் (Jats) எரித்துவிட்டதாக மனூச்சி எனனும வரலாற்றிஞர் குறிப்பிடுகிறாா. பித்தளையாலான இக்கலலறை வாயிலகள கி.பி. 1691-இல உடைக்கப்பட்டன.

சிககநதராவிலுள்ள கட்டடஙகள் முகலாயர் காலத்தில கட்டப்பட்டவை. இவை 'இநதோ-பாரசீக' கட்டடக் கலையின கூறுகளைக் கொணடவை.

தி.செ.

சிக்கல் என்பது சோழநாட்டில காவிரியின தென்கரையிலுளள 83-ஆம பாடலபெற்ற தலமாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகைபபட்டினம வட்டத்தில, நாகையிலிருநது மேறகே 3 கல தூரத்திலுளளது. சிககலில புகைவணடி நிலையமும உளளது. இஙகுள்ள திருககோயிலில் சிவபெருமான, திருமால், முருகன ஆகிய மூவருககும் சிறநத சந்நிதிகள உள்ளன.காமதேனுவும வசிட்டரும் பூசித்ததாகத தலபுராணம் கூறும. வெணணெயால அமைககப்பட்ட சிவலிஙகத் திருமேனி உறைநது சிககிக் கொணடதால இவவூருககுச சிககல் எனப் பெயா ஏற்பட்டதாகப் பெயர்ககாரணம கூறுவா. இஙகுளள சிவபெருமான பெயர் பால் வெணணெய நாதர், அமமையின பெயா வேல்நெடுஙகணணி. திருஞான சமபநதர் பதிகம் ஒன்று இவவூருக்குண்டு. அது 'வானுலாவும மதிவநதுலாவும மதில மாளிகை' என்று தொடஙகுகிறது. அப்பதிகத்தில 'வேலொணகணணியினாளையொர் பாகன வெணணெயப்பிரான், பாலவணணன கழலேத்த நம்பாவமபறையுமே' என்று சம்பந்தர் இங்குளள சுவாமி, அம்மை திருநாமங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோயில் மாடக்கோயில் அமைப்பிலுள்ளது சிங்கார வேலவர் என்னும் பெயர் கொணட முருகர் சந்நிதி மிகவும் புகழ வாய்ந்தது. கந்தர்சட்டித் திருவிழாவில் மக்கள் கூட்டம் மிகுதியாக வரும். சூரசம்மாரத்தனறு முருகப்பிரான சூரசம்மாரம் செய்து முடித்ததும், அவா செப்புத் திருமேனியில் முத்துமுத்தாய் வேர்வை அரும்புவது இப்பொழுதும் நிகழும் அதிசயக் காட்சி எனறு கூறுகின்றனர். சோமாசுகநதர் திருவுருவமும் இஙகுக் கணடு களிக்கத்தக்கது.

திருமால கோயிலில் கோலவாமனப் பெருமாள கோமளவல்லித தாயாருடன காட்சி தருகிறாா. பால்குளம் இஙகுளள சிறநத திருககுளம் ஆகும. மல்லிகைச செடி இவ்வூரின தலமரம். அருணகிரிநாதா திருப்புகழப் பாடலகள இரண்டு இவ்வூருக்கு உள. இத்தலத்தில 8 கல்வெட்டுகள உள்ளன. அவற்றுள இரணடு கோலவாமனப் பெருமாள பறறியவை. ஒன்று சிஙகாரவேலர் தொடர்புடையது. எஞ்சிய ஐந்தும் வெணணெயநாதர் பறறியன இத்தலம் சைவ, வைணவ ஒறறுமைககு எடுததுக்காட்டாய் இலங்குவதுடன முருகன் தலமாயும விளங்குவது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இரா.ச.

சிக்கல்கள் என்பது நனவு உள்ளத்திலிருந்து (Conscious Mind) நனவிலி உளளத்திறகு (Unconscious Mind) நசுக்கித் தள்ளப்பட்ட ஓர் எணணமோ எணணஙகளின் தொகுதியோ ஆகும. அவ்வாறு நசுககப்பட்ட எணணஙகள, மிகுந்த மெயபபாடு (Emotion) நிறைநதவையாகக் காணப்படும். ஏனெனில் அவை தஙகளுககுள ஒன்றோடொன்று முரணாகவோ நனவுநிலையில நடைபெறும் நிகழசசிகளுககு மாறுபட்டோ இருக்கும். சிக்கல்கள் (Complexes) பல இருப்பினும் உளவியலில் நான்கு சிககல்கள விரிவாக விளககப்பட்டுளளன. அவை 1) ஈடிபசு சிககல (Oedipus Complex), 2) எதிர்மறைச் சிககல் (Electra Complex), 3) தாழ்வுச் சிககல (Inferiority Complex), 4) உயர்வுச சிக்கல் (Superiority Complex) எனபனவாகும்.

ஈடிபசு சிக்கல்: இது ஆணகளிடம காணப்படும. ஓா ஆண தன் தாயிடம், பாலுணாவின மிகுதியால உடலுறவு கொள்ள விருப்பம் கொணடவனாக இருநதால் அவ்விருபபததைத் தீர்த்துககொள்ள மற்றவர்கள அவனை அனுமதிககமாட்டர்கள். குறிபபாகத் தந்தை அதை வெறுபபாா. எனவே, அநத ஆணமகனுக்குத் தன் தநதைமீது பொறாமையும் வெறுபபும தோன்றும், இவவாறு தன் தந்தையிடம் கொண்டுளள கோபமும மற்றவாகளால தூறறப்படும். ஆகவே, இந்தச் சிக்கலுககு அடிப்படைக் காரணஙகள இரணடு உளளன. அவை 1) தாயிடம உடலுறவு

வைத்துக்கொள்ள விருப்பம், 2) தந்தையிடம் பொறாமையும் வெறுப்பும். இவ் இரண்டும் தகாத, சமூகத்தினால் ஏற்றுககொள்ளப்படாத இச்சைகள். இவை ஒருபுறம் இழுகக, மறுபுறம் அறக் கொள்கை கள் இழுக்க, இந்த ஆண்மகனுக்குக் குழப்பமும் உளப் போராட்டமும் தோன்றுகின்றன. இவ்வுளப்போராட்டத்திற்குத் தீர்வுகாண ஆண், தனது தகாத இச்சை களை நசுக்கி (Repress) நனவிலி உள்ளத்திற்குத் தள்ளிவிடுகிறான. இந்த எண்ணங்கள் என்னதான் நசுக்கப்பட்டாலும் நனவிலி உள்ளத்தில் அவை இருந்துகொண்டு இயங்கிககொண்டிருக்கும். எவ்வாறாவது அவை நனவு உள்ளத்திற்கு வர முயற்சிசெய்யும். ஈடிபசு என்ற கிரேக்க இளைஞன் தன் தந்தையைக்கொன்று பின்பு தனது தாயை மணந்து இன்பம் நுகர்ந்ததால் இத்தகைய தகாத எண்ணங்களைக் கொண்ட ஆண்மகனுக்கு ஈடிபசு சிக்கல் இருக்கிறதென்று உளவியல வல்லுநர் கூறுவர்.

எதிர்மறைச் சிக்கல்: இது பெண்ணிடம் காணப்படும் ஈடிபசு சிக்கலின் மாற்றுருவம் ஆகும். இப்பெயரும் கிரேக்கப் புராணத்திலிருந்து எடுத்த ஒன்றாகும். எவ்வாறு ஓர் ஆண்மகன சிக்மண்டு பிராய்டின எண்ணப்படி தந்தையைத் தனக்குப் போட்டியாகக் கருதி தாயைக் காதலிக்கிறானோ அதுபோலவே ஒரு பெண்ணும் தாயுடன போட்டியிட்டு தந்தையை நேசிக்கத் தொடங்குகிறாள். எலெகட்ரா சிக்கலை, ஈடிபசு சிக்கலைத் தவிர்ப்பது போன்று தான் யாரைக் காதலித்து நேசிக்கிறாளோ அதன் ஒரு பகுதியை நசுக்கி, மற்றொருவருடன (The Other Parent) அதாவது எதிர் மறைச் சிக்கலில் பெண தன தாயுடன் தன்னை ஒப்பிட்டுக்கொள்வதன (Identification) மூலம் தவிர்க்கலாம். சிக்கலை முழுமையாகத் தீர்க்க முடியவில்லை என்றால பின நிலையில் தடை அல்லது தேக்கம் (Fixation) ஏற்பட்டு ஆளுமை (Personality) ஒழுங்காக வளராமல் இளநிலையிலேயே முதிராமல தேங்கி நிற்கும். இதனால் மேலும் உளவழி நரம்பு நோய்கள் (Psychoneurotic Disorders) இச்சிக்கலினால் தோன்றக்கூடும்.

தாழ்வுச் சிக்கல்: அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தப்படும் தாழ்வுச் சிக்கல் என்ற சொற்றொடரை முதன்முதலில் ஆல்பிரடு ஆட்லர் (Alfred Adler) என்ற உளப்பகுப்புக் கொள்கையாளர்(Psycho Analytical Theorist) தமது கொள்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் தமது வாதத்தில் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் உரிமைக்காக (Power) முயன்றுகொண்டிருக்கும் போது தமது எதிர்பார்ப்புகளுக்குக் குறைவாகச் செயற்பட்டால் அவர்களுக்குத் தாழ்வு உணர்ச்சி (Inferiority Feeling) ஏற்படும் என்று கூறியிருக்கின்றார். இந்தத் தாழ்வு உணர்ச்சி நீண்ட நாள்கள் இருக்குமேயானால் அது உள்ளத்திற்குக் கசப்பையும் எரிச்சலையும் உண்டாக்கும். எனவே, அவ்வுணர்ச்சி உள்ளத்தைப் பெரிதும் தாக்கி ஆறாப்புண்ணை உண்டாக்காமல் இருக்க நனவு உள்ளத்திலிருந்து நனவிலி உள்ளத்திற்குத் தள்ளி நசுக்கிவிடப்படும். அப்போது தான தாழ்வு உணர்ச்சி தாழ்வுச் சிக்கலாக மாறும்

தாழ்வுச் சிக்கல் (Inferiority Complex) தாழ்வு உணர்ச்சியைவிட உள்ளத்திற்கு மிகுந்த பாதிப்பை உண்டாக்கும் ஏனெனில், தாழ்வுச் சிக்கலில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மனிதன் தனது தாழ்வு நிலையை மறைக்கத் தன்னை மிகவும் உயர்ந்தவனாகக் கருதிச் செயற்படுவான். மற்றவர்களைத் துச்சமாக மதிப்பான். அதனால் அவன் உண்மைக்குப் புறம்பான வழியில் (Unrealistic) தன் வாழ்க்கையை நடத்தத் தொடங்குவான எனவே, தாழ்வுச் சிக்கலில இருப்பவர்களுக்குத் தங்களது உண்மைநிலையை எடுத்துரைத்து, அந்தத் தாழ்வு நிலையிலிருந்து எவ்வாறு தகுந்த நல்ல முறையில (உள நலத்தைப் பேணிக் காக்கும் முறையில) மீள வேண்டுமென்று சொல்லித் தரவேண்டும்

எலெக்ட்ரா சிக்கல் ஈடிபசு சிக்கலுக்கு எங்ஙனம் மாற்றுருவமாக அமைந்ததோ அதேபோல் உயர்வுச் சிக்கல் (Superiority Complex) தாழ்வுச் சிக்கலுக்கு மாற்றுருவமாக அமையும். உயர்வுச் சிக்கலுடையோர் தம்மை எப்போதும் குறைத்தே பேசிச் செயற்படும் தம்மையுடையவராவர். தம்மைவிட உண்மையாகத் தாழ்ந்தவர்களுககு முன்பும் தம்மைச் சிறுமைப் படுத்தி அவர்களுக்குத் தாழ்ந்து நடப்பர். இத்தகையவர்களுக்கும் அவர்களது உண்மை நிலையைப் புகட்டி இச்சிக்கலிலிருந்து மீளச் செய்யவேண்டும்

சிக்கலைப் பற்றிய கொள்கை: உளப்பகுப்புக் கொள்கையாளர்களுள் பலர் சிக்கலைப் பற்றித் தமது கொள்கைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். காரல் ககுஸ்தவ் யுங்கு (Carl Gustov Jung)என்பவர் சிக்கலைப் பற்றிய கருத்து வளர மிகவும் காரணமாக இருந்தவர். அவர், தியோடர் சீகென் (Theodar Ziehen) என்பவரிடமிருந்து இச்சொல்லைக் கடன் வாங்கித் தமது கொள்கையில் மையக் கருத்தாக அமைத்துக்கொண்டார். சீகென் சொல் இயைபு (Word Association) பற்றி ஆராய ஒரு மனிதன் எதிருன்றலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தைப் (Reaction Time RT) பயன்படுத்திக் கொண்டார். தூண்டல் (Stimulation) சொல் உளக்கசப்பு அளித்த நிகழ்ச்சிக்குத் தொடர்புடையதாக இருந்தால் மனிதன் அத்தூண்டல் சொல்லிற்கு எதிருன்றல் அளிக்க அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்கிறான் என்பதை அவர் கவனித்தார். இவ்வாறு ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லிற்கு அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அதன் தொடர்பான

நனவிலி உள்ளத்தில் இருக்கும் சிக்கல் காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கூறினார்.

ஓர் இளம் உள மருத்துவராக காரல் யுங்கு, பர்கோல்சிலி மருத்துவமனையில் (Burgholzli Hospital) அவரது தலைமை மருத்துவரான யூசென் புளூலெர் (Eugene Bleuler) என்பவருடன் பணிபுரியும் போது சொல் இயைபுச் சோதனை நடத்தி ஆராய்ச்சி செய்து வந்தார். அவ்வாராய்ச்சி மூலம் இவர், உளச் சிக்கலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள இச்சோதனை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது எனக் குறுகிய காலத்திலேயே உணர்ந்துகொண்டார். ஒரு தூண்டல் சொல்லைப் பெற்றவுடன் நீண்ட எதிருன்றல் நேரம் (Long Reaction Time) எடுத்துக்கொள்ளுதல், உடற் கூறு எதிருன்றல்களான தோல எதிருன்றல் (Galvanic Skin Response), சுவாச மாறுதல்கள் முதலியவை தோன்றுதல் ஆகியவை சிக்கலைப் பற்றி அறியவும் விளக்கவும் பெரிதும் பயன்படும் என இவர் கருதினார்.

இவர் கருத்துப்படி சிக்கல் என்பது மெய்ப்பாடுகள் நிரம்பிய பல எண்ணங்களின் சேர்க்கையாகும். சிக்கலின் பெரும்பான்மையான பகுதி நனவிலி உள ளத்தில் இருப்பதால் அது தன்னந்தனியாகவும் (Autonomous) வேறொரு ஆளுமை (Separate Personality) போன்றும் செயற்படும் என யுங்கு கூறியிருக்கிறார்.

வாய் தவறி வரும் சொல்(Slip of the Tongue), நினைவில் துண்டு விழுதல் (Gap in Memory) ஒருசில பெயர்களும் நிகழ்ச்சிகளும் மறத்தல் முதலியவை உளச் சிக்கலினால் தோன்றுபவை என சங்கு கருதினார். சிலமுறை சிக்கலில் அகப்பட்டவை கனவுகளிலும், நனவு நிலையில் மற்றவர்களுடன் பேசிப்பழகும் போதும் எவ்விதத் தடையுமின்றி வர நேரிடலாம். மனிதர்கள் அனைவருக்கும் (பி... நிலையில் இல்லாதவர்களுக்கும்) சிக்கல்கள் ... என. ஆனால் பிறழ்வு நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு அச்சிக்கல்கள் உளநோயை எளிதில் ஏற்படுத்தும். மற்றவர்களுக்கு அச்சிக்கல்களினால் பெருமளவு உளநலப் பாதிப்பு ஏற்படுவதில்லை. சில சிக்கல்கள் அப்போது மட்டும் உள்ளவை; மற்றவை நிலையானவை. சில சிக்கல்கள் ஒருசில மனிதர்களிடம் மட்டுமே காணப்படும். பிற சிக்கல்கள் உலகத்திலேயே பொதுவாகக் காணப்படும். இவர் பின்வரும் சிக்கல்களைக் குறிப்பிடுகிறார்: 1) தாய்மைச் சிக்கல் (Mother Complex), 2) கருத்தடைச் சிக்கல் (Castration Complex), 3) ஆதிக்கச் சிக்கல் (Power Complex), 4) பாதுகாவற்சிக்கல் (Savious Complex). பெண்களிடம் பிறப்புச் சிக்கல் (Erotic Complex), குடும்பத் தொடர்பான சிக்கல் (Complex relating to Family), கருத்தரித்தல் சிக்கல் (Pregnancy Complex) முதலியவற்றைப் பெண்களிடம் பணச் சிக்கல் (Money Complex), வெற்றியடைய முயற்சி செய்யும் சிக்கல் (Complex for Striving for Success), சுய பேராசைச் சிக்கல் (Personal Ambitions Complex) முதலியவற்றை ஆண்களிடமும் காணலாம்.

இவா உளவழி நரம்பு நோய்கள் வரச் சிக்கல்கள் பெரிதும் காரணமாக உள்ளன என்றும் அவற்றின் நோய்க் குறிகள் (Symptoms) சிக்கல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன என்றும் கூறினார். உளநரம்பு நோயாளியின் ஆளுமை மிகவும் சக்திவாய்ந்த சிக்கலினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒன்றெனவும் அச்சிக்கல் அவருடைய இளம் வயதில் நடந்த துயர நிகழ்ச்சிகளினால் ஏற்பட்டது எனவும் யுங்கு எண்ணினார். உளப்பிணிநோயால (Schi ophrenia) கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆளுமை, உளச்சிக்கல்களினால்தான் முறிந்து போய்விடுகிறது. வ.தே.ச.

சிக்கல் தீர்வு காணல் நம் வாழ்க்கையில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை, தொடர்ந்து சிக்கல்கள் எழுவது இயல்பு. குறிப்பாக, இன்றைய தொழில் நுட்பச் சமுதாயத்தில் மனிதனை எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பலபோது திகைப்பூட்டுவனவாகவிருத்தல் கண்கூடு. இச்சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கண்டால்தான் வாழ்க்கையில் மனநிறைவும் முன்னேற்றமும் எழும் 'சூழநிலையுடன் பொருந்திப் போதல்' எனப்படுவது சிக்கல்களுக்கு ஓரளவேனும் விடைகாண்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். உளத்திறன்கள் வளர வளர சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பது எளிதாகிறது. உயர் உளத்திறனெனப்படும் ஆய்வு (Reasoning) என்பதன் மையக் கருவாகச் சிக்கல் தீர்வுகாணல் அமைகிறது. நுண்ணறிவின் ஒரு முக்கிய கூறாகவும் இது உள்ளது. சிக்கல் தீர்வுகாணல் திறன் எல்லோரிடமும் காணப்படும் ஓர் உளவாற்றலாகும். இத்திறனின் அளவில் வேற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும். சிக்கல் தீர்வுகாணல் திறனை அதிக அளவில் பெற்றுள்ளோரால் மிகவும் நுட்பமான சிக்கல்களுக்கும் விரைவாகத் தீர்வுகாணவியலும். சிறு குழந்தைகளிடத்தும் இத்திறன் காணப்படுகிறது; இவர்களைப் பொறுத்தவரை, காட்சி நிலைப்பட்ட சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணல் எளிதில் இயலுவதாகும். இவர்களது அறிவாற்றல்கள் முதிர்ச்சி பெறப்பெற இவர்களால் கருத்து நிலைப்பட்ட சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாணல் முடிகிறது. சிக்கல்தீர்வுகாணல் திறன் வளர்ச்சிக்கான கல்விப் பயிற்சி, தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து தொடங்கப்படுவது இத்திறனில் மாணாக்கர் முன்னேற இன்றியமையாதது. வாழ்க்கையில் எழும் சிக்

கல்கள் பலதிறப்பட்டவை; பலநிலைப்பட்டவை. சில மிக எளியனவாதலின் இவற்றுக்குத் தீர்வுகாண உள முயற்சி அதிகம் தேவைப்படாது. ஒருசில நமது தற்போதைய ஆற்றல், பின்னணி அறிவு ஆகியவற்றின துணைகொண்டு தீர்வுகாண முடியாத எல்லையில் இருக்கக்கூடும். ஆனால் பெரும்பான்மையான சிக்கல்கள் இவ்விரு நிலைகளுக்கும் இடைப்பட்டனவாதலின் ஆய்வின் வழியே இவற்றிற்குத் தீர்வு காண்பது முடியும். எனவேதான் மாணாக்கர்களிடம் இவவின்றியமையாத் திறன் வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்புகளும் பயிற்சியும் அமைத்துத் தருவது கல்வியின் தலையாய நோக்கங்களுள் முக்கியமான ஒனறாகக் கருதப்படுகிறது. சிககல் தீர்வு காணல் பயிற்சியின் அடிப்படையாக, சிக்கலகளை அறிவியல் மனப்பாங்குடன் அணுகும் முறைப்பயிறசி அமைகிறது. இபபயிறசியினைக் கல்விக் ஏற்பாட்டின் எந்தப் பாடத்தினைக் கற்பிக்கும் போதும் ஆசிரியரால் அளிக்க முடியும். எனினும் கணிதம், அறிவியல் போன்ற பாடஙகளில் இதறகான வாய்ப்புகள் ஓரளவு அதிகம்.

சிக்கல் தீர்வுகாணல ஆய்வின் மையச் செயலாகும். இவவுளச் செயலில் அடங்கியுள்ள பல்வேறு படிகளை சான் டூபி என்பாரது விளக்கம் தெளிவுபடுத்துகிறது. வேண்டப்பட்ட ஓர் இலக்கினை அடைய முற்படும் ஒருவன் பாதையில் தடைகள் எழும்போது அவனைச் சிக்கல் எதிர்கொளகிறதெனலாம். இத்தகைய ஐயப்பாடுகளையும் தடைகளையும் அகற்ற மேற்கொள்ளப்படும் செயலாகச் சிக்கல் தீர்வுகாணல் அமைகிறது. சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதில், விளக்கங்களில் அகநோக்கு, திறனாய்வு செய்தல், சரிபார்த்தல், ஆக்கச் சிந்தனை (Creative thinking) போன்றன யாவும் இடம் பெறுகின்றன. சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண்பதில் புதிய உத்திகள் கையாளப் பெறுதலும் உண்டு. இன்று 'அராபியக்கணக்கியல் முறை' (Algorithm) எனப்படும் சிக்கல் தீர்வு முறை திட்டவட்டமான சிககல்களுக்குத் தீர்வுகாணப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. இம்முறையில் ஒருசிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண எனனென்ன வழிகளைக் கையாளவியலுமோ இவையாவும் வரிசைப்படுத்தப்பட்டு ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. சிக்கல் ஒன்று எழுவதுடன் அதுபற்றிய உணர்வும் அதற்குத் தீர்வுகாண வேண்டிய தேவையும் உடன எழுதல் வேண்டும். 'கர்ட் பிசர்' என்பார் சிக்கல்களில் ஐந்து நிலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். சிக்கல்களின் 0-நிலையெனப்படுவதில் சிக்கல்களின் தன்மை பற்றிய அறிவு ஏற்படுவதில்லை. முதல் நிலையில் சிக்கல்கள் ஓரளவு மங்கலாக உணரப்படுகின்றன. இரண்டாவது நிலையில் இத்தகைய உணர்வுடன், சிக்கலுக்குத் தீர்வு எத்திசையில் முயன்றால் கிடைக்கும் என்பது பற்றிய உணர்வும் எழும். மூன்றாவது நிலையில் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாணத் தேவைப்படும் எல்லா நிலவரங்கள் பற்றிய உணர்வும் இருக்கும். இறுதியான நான்காவது நிலையில் சிக்கலும் அதற்கான உண்மைத்தீர்வும் தெளிவாகப் புலப்படும். வகுப்பறையில் மாணாக்கர் சிக்கல் தீர்வு காணலில் பயிற்சி பெற அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படும் பாடப்பொருள் சார்ந்த சிக்கல்கள் வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தியனவாகவும், அவர்கள் பெற்றுள்ள பின்னணி அனுபவங்களுக்கு ஏற்றனவாகவும், அம்மாணாக்கர்களது உளமுதிர்ச்சி நிலைக்கு ஒத்தனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மாணாக்கர்களின் இயல்பான தேவைகள், கவர்ச்சிகள் ஆகியவற்றினைச் சார்ந்த சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஈடுபடுவர் என்பதனை ஆசிரியர்கள மறக்கக் கூடாது. இத்தகைய சிக்கல்கள மாணக்கர்களின் சிந்தனைச் செயல்களுககுத் தெளிவான இலக்குகளாக அமைவனவாம். மாணாக்கர்களுக்குப் பாடப்பொருளை அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியர் அதனைத் தொகுத்து அமைபபதில் மாற்றஙகள செய்வதன் வழியே, ஓரளவு அதனைப் போதிய உளமுதிர்ச்சி பெற்றிராத மாணவனாலும் புரிந்துகொண்டு அதனைச் சார்ந்து எழும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க ஊக்குவிக்கவியலும் என்று புரூனர் என்பார் கருதுகிறார். சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண வகுப்பறைகளில் மாணாக்கர் ஆர்வத்துடன் செயறபடுவதற்குத் தடையாகச் சில காரணிகள் குறிக்கப்படுகின்றன. பெரும் எண்ணிக்கையிலான மாணாக்கர்களைக் கொண்ட வகுப்பறைகள், தேர்வு ஒன்றை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு மாணாக்கர் பாடப் பொருளை நெட்டுரு செய்யும் சூழ்நிலை, சுற்றுப்புறத்தில் காணப்படும் உண்மையான வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப அமைக்கப் பெறாத பாடப் பிரச்சனைகள், மாணாக்கர்களது உளநிலைக்கு அப்பாற்பட்ட சிக்கல்கள், மற்றும் மாணாக்கர்கள் அச்சமின்றிச் சுதந்தரமாகச் செயற்படவொட்டாமல் கட்டுப்படுத்தும் வகுப்பறையின் மனவெழுச்சிகள் சூழ்நிலை, போன்றன இவற்றுள் சிலவாம்.

சிக்கல் தீர்வுகாணல் ஆய்வுச் செயலின் உட்கருவாகுமென சான்டூயி கருதுகிறார். இவ்வாறு தீர்வு காண்பதில் சில படிகளை அவர் விளக்கியுள்ளார். சிக்கலைப்பற்றிய உணர்வும் அதற்குத் தீர்வு காண்பதற்கான தேவையும் இதன் தொடக்கப்படியாகும். அடுத்து, தீர்வு காணப்படவேண்டிய சிக்கலின இயல்பு தெளிவாக வரையறை செய்யப்படவேண்டும். இதன் பின் அதற்குத் தீர்வு காணத் தேவைப்படும் பல்வேறு உண்மை விவரங்கள் தேடித் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இவ்விவரங்களின் அடிப்படையில் சிக்கலுக்குத்

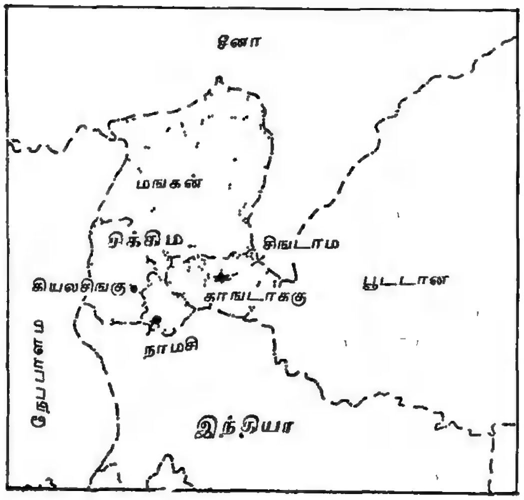
தீர்வுகாண உதவக்கூடியவை எனத் தோன்றும் பல் வேறு வழிகளும் விடைகளும் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவற்றை எடுகோள்கள் (Hypotheses) என்பர். இவை உருவாக்கப்படும் நிலையில் இவற்றை முழுமையும் உண்மையானவையென்றோ பயனற்றவையெனறோ குறிப்பிட இயலாது. பலவேறு கருதுகோள்களுள் ஒன்றுமட்டுமே முழு அளவில் உண்மைப் பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும். எனவே கருதுகோள்கள் சரிபார்க்கப் பட்டு இவற்றுள் உண்மை நிலைப்பட்ட ஒன்று உறுதிப் படுத்தப்படுகிறது. இதனைக் கொணடு சிக்கலைத் தீர்க்கலாம். மற்றும் இதனை அடிப்படையாகக் கொணடு ஒரு பொது விதியை வருவித்து அதன் துணைக்கொண்டு இசசிக்கலைப் போன்ற வேறு பல வற்றையும் தீர்க்க முற்படலாம். இப்படிகள் யாவும் அறிவியல் துறைகளில் சிக்கல்களுககுத் தீர்வு காணப தில் தெளிவாகப் புலப்படும். ஒருவன் அன்றாட வாழ்க்கையில் தோன்றும் எளிய சிக்கல்களுககுத் தீர்வுகாண அவன் மேற்கொளளும் உளமுயற்சியிலும் இவை அடங்கிக் காணப்படுகினறன. வகுப்பறையில் மாணாக்கர்களின் சிக்கல் தீர் திறனை வளர்க்க முற் படும் ஆசிரியர் இப்பல்வேறு படிகளின் இன்றியமை யாமையை நனகுணர்நது இவை ஒவ்வொன்றும் திட்டமிட்டபடி செயறபடுவதற்கான வாய்ப்புகளை யும் பயிற்சியினையும் மாணாக்கர்களுக்கு ஏற்படுத் தித் தருதல் தேவை. இப்படிகளுள மையமாகக் கருதுகோள்களை உருவாக்குதல் அமைகிறது. இதில் சிந்தனையாளனது தனி உளவளம் வெளிப்படுகிறது. எனினும் பாடச் சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண உதவக் கூடிய பயனுள்ள எடுகோளகளைக் குறிப்பிடுதலில் ஆசிரியர் மாணாக்காகளை ஊக்குவித்துத் துணை புரியலும் இன்று வலியுறுத்தப்படும். ஆக்கச்சிந்த னைத் திறன் (Creativity) இந்நிலைக்கு உதவும். ஆக்கச் சிந்தனையில் பெறப்பட்ட விவரங்களிலிருந்து புதுமையானதும், பொதுவாக பலருக்குத் தோனறா ததுமான விடைகள் வருவிக்கப்படுகின்றன. இவை திரட்டப்பட்ட விவரங்களுக்குப் பலபோது அப்பாற் பட்டனவாகவும் அவற்றிலிருந்து தருக்கமுறைப்படி வருவிக்கப்படவியலாதவையாகவும் இருக்கும். இத் தகைய ஆக்கச் சிந்தனையினை 'விரிசிந்தனை' (Divergent Thinking) என்பர். இன்று ஆக்கச்சிந்தனைத் திறன் வளர்ச்சிக்கும் பல நுண்முறைகள் குறிப்பிடப் படுகினறன. "சிந்தனைவீச்சு (Brain Storming) போன்றன இவற்றுள் அடங்கும். சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் மாணாக்கர் திறமை பெறுவது அவர்கள் வளர்ச்சிக்கும் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாததாகும். இதற்குப் பல்வேறு விவரங களை ஆசிரியர் தாமே கூறுவதை விடுத்து, மாணாக் கர் தாமே சிந்தித்தப் பல்வேறு பாடப்பொருள் சார்ந்த பிரச்சனைகளை அணுகுவது பள்ளிகளில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். எஸ்.ச.

சிக்காசா இந்தியர் வட அமெரிக்கப் பழங் குடியினராவர். இவர்கள் வீரமுள்ளவர்களாகவும் போர்சசெயல்களில் மிகவும் விருப்பமுள்ளவர்களாக வும் இருந்தனர். அடிக்கடி அண்டை பழங்குடி களோடு போரிடும் இயல்பினர். சிக்காசா இந்தியர் கள் (Chickasaw Indians) தஙகள் தலைவர்களுக்கு மிகுந்த அதிகாரம் கொடுத்தனர். இது போர் மிகுந்த இவர்களது வாழ்க்கை முறைககு மிகவும் தேவை என எண்ணினர். இவர்கள பேசும் மொழியை மிசிசிப்பி ஆற்றுப் பளளத்தாக்கில வாழ்நத அனைத்துப் பழங்குடிகளும் பொது மொழி யாகக் கொண்டிருந்தனா.

சிக்காசா இந்தியர்களைப் பற்றி கி.பி. 1541-இல் வெள்ளையர்கள முதன்முதலில் அறிந்தனர். இவா கள் பகுதியைக் கைப்பறற வநத இசுபானியர்களை (Spaniards) இவாகள் தோல்வியுறச் செய்தனர். மிசிசிப்பிப் பளளததாக்கில பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும் ஆங்கிலேயருக்குமிடையே ஏறபட்டிருந்த நெடுநாள் சிக்கல்களில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆஙகிலேய ருக்கு இப்பழங்குடிகள் உதவினர். சிக்காசா இந்தியர் எணணிக்கையில் குறைந்த பழஙகுடியினராக இருந்த போதிலும் பல பிரெஞ்சு ஊடுருவலை எதிர்த்தனர். அதைப் போன்றே சாவ்னி (Shawnee), செரோக்கி (Cherokee), சாக்டாவ் (Choctaw) முதலான பழங குடிகளின் தாக்குதல்களையும் முறியடித்தனர்.

இப்போதைய ஆக்லகாமாப் (Oklahoma) பகுதி யில் ஒதுக்கப்பட்ட, பழங்குடிப் பகுதியில் கி பி. 1820- இல் குடியேறினர். இப்பகுதியினை ஐந்து நாகரிகப் பழங்குடிகளின் இடம் எனக் கூறுவர். இன்று பெரும் பாலான சிக்காசா இந்தியர் ஆகலகாமாப் பகுதியில வாழ்கின்றனர். இவர்கள் 12 குலங்களாகப் பாகு பட்டு முற்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும் குல அமைப் புடைய சமுதாய முறை குறைந்துவிட்டது. இன்று வெள்ளையர்களுடன் தொடர்புற்று அவர்களின வாழ்க்கை முறையை ஏற்றுள்ளனர். சி.ப.

சிக்கிம்: இமயமலைத் தொடரின் சிகரங்களுள் ஒன்றான கஞ்சன் சங்கா சிகரத்தின் அடிவாரத்தி லுள்ள இந்தியக் குடியரசின் 22-ஆம் மாநிலம் சிக்கிம் ஆகும். சிக்கிம் கி.பி. 1975-க்கு முன் இந்தியக் குடியரசின் காப்பாட்சியிலிருந்தது. இதன் தலைநகரம் காங்டாக்கு (Gangtok). சிககிம், நான்கு மாவட்டங் களைக்கொண்டுளளது. அவை சிங்டாம் (Singtom), கியல்சிங்கு (Gyalzing), நாம்சி (Namchi), மன்கன (Mangan) ஆகியன. இதன் மக்கள் தொகை 315,682 (1981). இவர்கள் மங்கோலிய இனத்தவர். பெரும் பாலோர் மகாயான புத்தமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

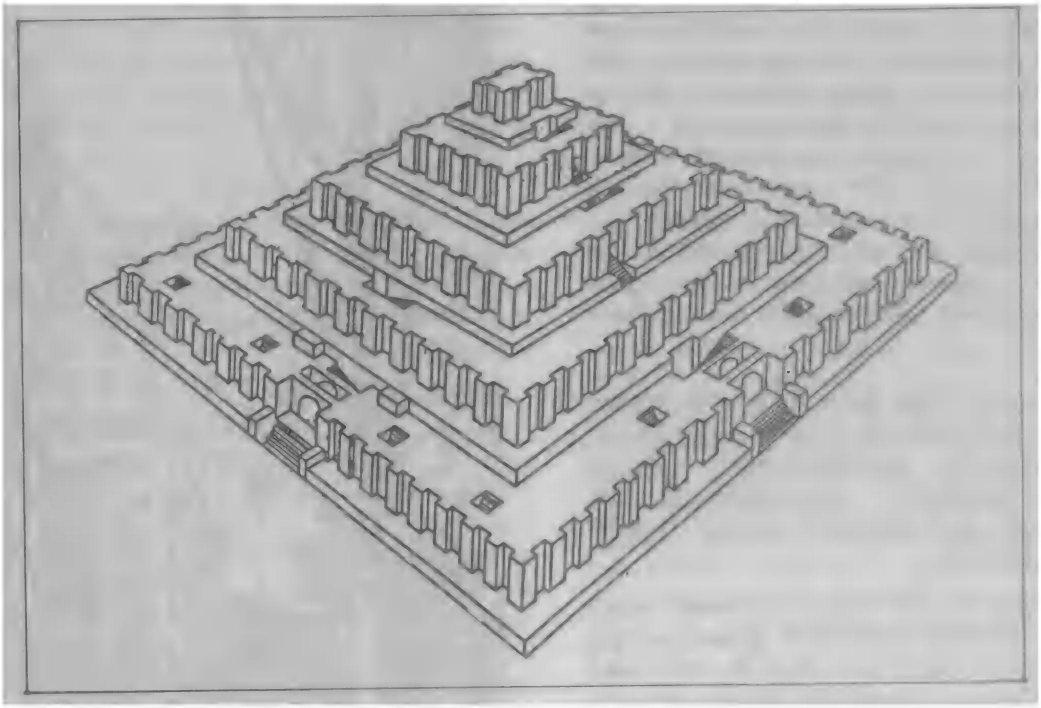
சிக்கிம்

சிககிம் 110 கி.மீ. நீளமும் 86 கி.மீ. அகலமும் கொண்டது. இதன மொத்தப் பரப்பு 7,107 ச.கி.மீ. சிககிமிற்குக் கிழக்கே பூட்டானும், மேற்கே நேப் பாளமும், வடக்கே சீனாவும் அமைந்துள்ளன. இதன் நிலப்பரப்பு மலைப் பிரதேசமாக உளளது. இஙகு மழையளவு 2500 மி மீ. ஆக உள்ளது. இங்குளள முககிய ஆறு திசுட்டா (Tista) ஆகும். மக்களுள பெரும்பாலோர் வேளாணமை செய்கின்றனர். உலகிலேயே மிக அதிக அளவில் ஏலக்காய் இங்குப் பயிர் செய்யப்படுகிறது. முககியமாக ஆரஞ்சு,ஆப்பிள், உருளைக்கிழங்கு, சோளம், தினை, அவரை, மொச்சை, கோதுமை, பார்லி, நெல் முதலியன பயிர் செய்யப்படுகின்றன. இங்கு நெல் 900 மீ. செஙகுத் தான பிரதேசத்தில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. காடுகள 33 விழுக்காடு நிலப்பரப்பில் நிரம்பியுள்ளன. ஆகவே மரம், மரக்கூழ் தயாரிப்புத் தொழிலகம் நிறுவ முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. கமபளி ஆடைகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கனிமங்களில் செம்பு மிக எளிதாகக் கிடைப்பதால் அதனைப் பழஙகால முறைப்படி பிரித்து எடுககின்றனர். காந்த இருமபுக் கனிமங்கள கிடைத்தாலும் அவற்றைப் பிரிக்கும் முயற்சிகள இதுவரை நடைபெறவிலலை.

இபபொழுது இஙகுளள 164 தொடக்கப் பள்ளி களும், 27 நடுநிலைப் பள்ளிகளும், ஏறககுறைய 20 ஆயிரம் மாணவாகளுக்குக் கலவிவசதி அளிக்கின றன. இங்கு ஒரு தொடக்கப்பளளி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கூடமும் உள்ளது. மேலும் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் முதலியன தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

வரலாறு: சிக்கிமைச் சேர்ந்த இலிப்சாசு (Lepchas) இன மக்கள கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் திபெத்திய இலாமாக்களால் புத்தமதத்தைத் தழுவி னர். அம்மதமே நாட்டின் மதமாகவும் விளங்கியது. சிக்கிமின் அரச பரம்பரையினர் திபெத்திலிருந்து வந்திருக்கவேண்டுமெனக் கருதப்படுகிறது. இங்கு ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கம் கி.பி. 1816 முதல் தொடங்கி யது அவ்வாண்டில் ஆங்கிலேயர் நேப்பாலிய கூர்க்காக் களைச் சிக்கிமிலிருந்து வெளியேற்றினர். ஆங்கிலேயர் கள் கி.பி. 1890-இல் திபெத்தைக் கைப்பற்றியபின் சீனாவுடன் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, அதன்படி சிக்கிமில் காப்பாட்சி செய்தனர். இந்தியா வின விடுதலைக்குப் பின் கி.பி. 1947-இல் ஆங்கிலேயக் காப்பாட்சி முடிவு பெற்றது. அதன்பின 1950-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுடன் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையின் படி சிக்கிமின் பாதுகாப்பையும், அயல்நாட்டு உறவு களையும் இந்தியா மேற்கொணடது. சிக்கிமைத் திபெத்துடன் இணைக்கும் கணவாய்களான செல்லிபா (Jelepha) நாத்துலா (Natula) ஆகியவற்றின் மூலம் நடைபெறும் போக்குவரத்தையும் தனது மேற் பார்வையில் வைத்துக்கொண்டது. ஆயினும் உள் நாட்டு விவகாரத்தில் தலையிடவிலலை. உள் நாட்டு அதிகாரம், சிககிமின் அரசரிடமும அவருக்கு உதவிய சட்டசபை, அமைச்சரவை ஆகியவறறினிடமும் இருந் தது. சிக்கிமில கி.பி. 1974-இல் மககளாட்சி உரிமை களுககாக ஒரு கிளாச்சி நடைபெறறது. அதன் முடிவில கி.பி. 1975-ஆம ஆண்டு ஏப்பிரல திங்கள 14-ஆம நாள் அஙகு நடந்த பொதுமக்கள் வாக் கொடுப்புப்படி (Referendum) சிக்கிம, இந்தியக் குடியரசு ஒன்றியத்துடன் இணைநதது. இநதியப் பாராளுமன்றத்தின மக்கள்சபையில ஏப்பிரல திங்கள 23-ஆம நாள இயறறிய ஓா அரசியல் சட்டத்திருத்த மசோதா மூலம சிக்கிம், குடியரசு இந்தியாவின் 22-ஆம் மாநிலமாக ஆயிற்று. பு.எ.மோ.

சிக்குராத்து பண்டைய மெசபடோமியாவில் (இனறைய ஈராககு) உள்ள தொனமையான கூம்பு வடிவக் கட்டடஙகள. சிகுராத்து (Ziggurat) படிப் படியான அமைப்புடைய உயர்ந்த கோபுரங்கள ஆகும். இவற்றின் உள்ளே அறைகள் காணப்பட விலலை. இவை முழுவதும் செங்கறகளால கட்டப் பட்டவையாகும். சிக்குராத்துக் கோபுரஙகள் பல கி.மு. 2200-இலிருந்து கி.மு. 500-ஆம் ஆண்டுவரை பலவேறு அரசர்களால் மெசபடோமியப் பகுதியில பண்டைக காலத்தில் கட்டப்பட்டன. அவற்றுள் பல அழிந்துவிட்டன. பல புதர்களாலும் மணணாலும் மூடிக கிடககினறன. பொதுவாக இவை நீள் சதுரம் அலலது சதுர அமைப்பைக்கொணடு விளஙகுகினறன. மேலே செலலச் செல்லக் குறுகிச் செலலும். இனறு எஞ்சியுளள சிககுராததுக் கட்டடங்களில ஊர் (Ur) என்னும் நகரில் உளள சிககுராத்தே மிகச் சிறந்து விளங்குகிறது. இவற்றுள் மிகப்பெரிய சிககுராத்து

சிக்குராத்து

ஈலம் (Elam) என்னும் பகுதியில் சோகாசாம்பில (Chogazambil) என்ற இடத்தில் உள்ளது. சு.இரா.

சிக்பிரீடு அரண் செருமனியில அமைக்கப் பட்ட பாதுகாப்பு அரண். செருமானியத் தலைவன இட்லர் (Hitler) கி.பி. 1938-இல் இதைக் கட்டி முடித் தான். சிக்பிரீடு அரண் (Sigfried) பிரான்சு நாட்டுக கும் செருமனிக்குமிடையே பிரெஞ்சியர் அமைத்திருந்த மாசினோ அரணுக்கு (Maginot) எதிராக, அயலவர் படைகளைச் செருமனிக்குள் புகாமல் தடுப்பதற்காக எஃகாலும் சிமிண்டாலும் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் அரண். பகைவர்கள தகர்க்க முடியாது என்று நம்பியே செருமானியர் இதைக் கட்டினர். ஆனால, இரணடாம் உலகப் போரில் இங்கிலாந்தும் அதன நேச நாடுகளும் தம் படைகளை அனுப்பி இந்த அரணைத் தகர்த்து விட்டன. தெ.பா.

சிகண்டி மாயைககு மேலும், சுத்த வித்தைக் குக் கீழும் உள்ள புவனஙகளில் வாழும் எட்டுத் தேவர்கள அட்டவித்தியேச்சுவரர் எனப்படுவா. அநந்தர் முதலாக எணணப்படும் அந்த எணமருள ஒருவர் சிகண்டி. திக்குப் பாலகர் எண்மரின் நிறத் தையும், ஒரு முகத்தையும், அஞ்சலிக்கும் கைகளை யும், முக்கண்ணையும், சந்திரனைக் கொண்ட முடி யையும், சூலத்தையும் கொண்டு விளங்கும் அட்ட வித்தியேச்சுரரின் பொதுவான வடிவங் கொணடு சிகண்டி விளங்குவார்.

சிகண்டி[2] ஆசான் என்னும் பண்ணியலின நால் வகைச் சாதியுள் ஒன்று. அருகு சாதி தசாக்கரி, பெருகு சாதி, சுத்த காந்தாரம் என்பன ஏனைய மூன்று சாதிகளாகும்.

சிகண்டி[3] அகத்திய முனிவரின் மாணவர் பன் னிருவருள் ஒருவர். இவர் சிகண்டி முனிவர் எனறும் வழஙகப்படுவார். இடைச்சஙக காலப் பாணடியருள் ஒருவரான அநாகுலனுக்கும் திலோத்தமைக்கும் பிறந்த சாரகுமாரன் என்பவன் இசை அறிவதற்காக இசை நுணுக்கம் என்றோர் இசைத் தமிழ் இலக்கண நூலினை இயற்றியுள்ளார். அடியார்க்கு நல்லார், சிலப்பதிகார உரை எழுதுவதற்கு உதவியாக விளங் கிய நூல்களுள் சிகணடியாரின் இசைநுணுக்கமும் ஒனறாகும். அதனை அவரே தம் சிலப்பதிகார உரைப் பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுளளார். நூலின் இடையேயும் சிலவிடங்களில் இவர் சிகணடியாரின் நூலிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகள் தந்துள்ளார். எழுபத்திராயிரம் நாடிகளில் தசநாடிகள் சிறந்தன என்பதனை இவர் தம் நூலுள் குறிப்பிட்டுளளதனையும் (சிலப். 3:

26-36 உரை), தேவபாணி பற்றி இசைநுணுக்கம் கூறுவதனையும் (சிலப். 6-35 உரை) அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். தமிழ்நாட்டின் எல்லையினைச் சிகணடியார், 'வேங்கடங்குமரி தீம் புனற் பௌவமென்று, இந்நான்கெல்லை தமிழது வழக்கே' என்று குறிப்பிட்டுள்ளதனையும் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். (சிலப். 8-1,2 உரை). சிகண்டியின் இசைநுணுக்கம், சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியக் கருத்தறிந்து எழுதப்பட்டதன்று. எனினும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கியே அடியார்க்கு நல்லார் இதனையும், ஏனைய சில நூல்களையும் துணையாகக் கொண்டுதம் உரையினை வரைந்துள்ளார்.

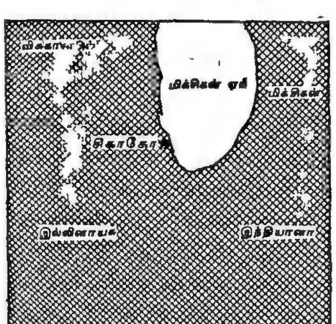
சிகண்டி[4] மகாபாரதக் கதை மாந்தருள் ஒருவர். முன் பிறவியில் காசி மன்னன் மகளாக இருந்தாள். வீடுமரைக் கொல்லக் காளியிடம் வரம் பெற்று யாகசேனனிடம் பிறந்தாள். தூலகர்ணனால் ஆண ஆக்கப் பெற்றாள. ஆண நிலையில் பாரதப் போரில் வீடுமரைக் கொன்றாள்.

சிகண்டி[5] ஒரு பெண. அந்தர்த்தானன் எனப் படும், விசித்திர சுவனின் மனைவியர் இருவருள் மூத்தவள்; வசிட்டரால சாபம் பெற்றவள; பாவகன், பவமானன், சுசி என்னும் மூவரைப் பெற்றவள்.

அ.மா.ப.

சிகாகோ: இந்நகரமானது ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின மாநிலஙகளுள் ஒன்றான இல்லினாய்சின் வடகிழக்குப் பகுதியில் மிகசிகன் ஏரியின் தென்மேற்குக் கரையில் அமைந்துள்ளது. செவ்விந்தியரின் சொல்லிலிருநது பெறப்பட்ட இப்பெயருக்கு, 'பூண்டு', 'மிகப்பெரியது' அல்லது 'வலிமைமிக்கது' என்பன பொருளாகும். இதன பரப்பளவு 575 சதுர கி.மீ. இது தொழிற்சாலைகள் நிறைந்து, வாணிகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும் சிறந்து விளங்குகின்றது.

இந்நகர் மிக அழகிய ஏரிகளில் ஒன்றான மிக்சிகன ஏரியின் கரையில் 47 கி.மீ. நீளத்திற்கு அமைந்

சிகாகோ அமைவிடம்

சிகாகோவிலுள்ள உயர் கட்டடம்

திருப்பதால் பொழுது போக்கிற்கு ஏற்ற மிகச்சிறந்த இடமாக விளங்குகின்றது இங்கு அழகிய பூங்காக் களும், பொருட்காட்சி சாலையும துறைமுகங்களும். நூலகங்களும், மிக உயர்நத கட்டடங்களும் உளளன. இந்நகரிலுள்ள 169 அழகிய பூங்காக்களுள சேகசன் பூங்கா, இலிங்கன பூங்கா முதலியவை சிறப்புமிக் கவை.

மக்கள்: இங்குள்ள தொழிற்சாலைகளில பணி புரியப் பலநாடுகளிலிருந்து மக்கள வநது குடியேறிய தால் இது 1900-1920 ஆணடுகளில் மிகப்பெரிய நகர மானது. அவர்களுள போலநதுக்காரா, செருமானி யர், இததாலியர், சுவீடன்காரர், செககுகள் முதலி யோா குறிப்பிடததக்கவராவர்.

தொழிற்சாலைகள்: இந்நகரில் கனிவளம், தட்ப வெப்பநிலை, காடுகள், இயற்கைச்சூழல், போககு வரத்து வசதிகள் ஆகியவை நிறைந்துள்ளதால தொழிற்சாலைகள் பல உள்ளன. இரும்பு, மின்சாரக கருவிகள, மினனியல் சாதனங்கள முதலியவற்றைத் தயாரிககும் தொழிற்சாலைகள் சிறநது விளஙகுகின் றன. புலாலைப் பக்குவப்படுத்தி, அடைத்துவிற்கும் தொழிலில் இந்நகரம் முதலிடம் பெறுகினறது. மேலும், இஙகு இயந்திரங்கள, அறுவை சிகிச்சைக கருவிகள, சோப்பு, வண்ணக கலவைகள, நறுமணப பொருள்கள, விளையாட்டுக் கருவிகள, இரசாயனப் பொருள்களமுதலியவை உறபத்தி செயயபபடுகின்றன. எணணெய சுத்திகரிப்பு, அசசுத்தொழில், நூலவெளி யீடு முதலியவற்றிலும இது சிறந்து விளங்குகினறது. இங்குத் தானியஙகி இயநதிரங்கள, எஃகு, மீன, மது வகைகள ஆகியவை இறககுமதி செயயப்படுகினறன. இயந்திரங்கள, வேளாண் கருவிகள், தோல், மரம், புலால் முதலிய பல்வேறு உணவு வகைகள் ஏற்றுமதி செயயப்படுகினறன.

நிருவாகம். இந்நகர நிருவாகம் நகரத தநதை யாலும் (Mayor), அவரது அவை உறுப்பினர் (Alderman) 50பேராலும்நடத்தப்படுகிறது. இவர்கள் நான காணடுகளுக்குத தேர்நதெடுககப்படுகினறனர். இதன் அலுவலர்கள நகரத்தந்தையால், அவையினரின ஒப்பு தலுடன் பணியில் அமர்த்தப்படுகினறனர். சி இரெ.

சிகாகோ பல்கலைக்கழகம்: சிகாகோ பல்கலைக் கழகம் நகரின் தென்புறப பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இது அமெரிக்க நாடுகளின கல்வி மற்றும் ஆராயச் சித் துறையின் முனனணி நிறுவனம். அமெரிககாவின் பிற பல்கலைக்கழகஙகளைப் போலனறி, தோனறும் போதே சிகாகோ பல்கலைககழகம் (University of Chicago) ஒரு முழுமையான பலகலைக்கழகமாகத் தோனறிற்று. ஆராய்ச்சி, பட்டப்படிப்பு, இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு ஆகிய கல்வி வசதிகளைச் செய்து தந் தது. அமெரிக்க நாடுகளின் உயர் கல்வியினை (Higher education) உயர்த்தும் நோக்கத்தில் செய்யப் படும் சோதனைகள் மற்றும் முயற்சிகளுக்காக இப் பலகலைக் கழகம் புகழ் பெற்றுள்ளது. அணுவாற்றல் சக்தி (Nuclear Energy) முதனமுதலாகக் கண்டறியப் பட்ட இடம் சிகாகோ பல்கலைக்கழகமே என்னும் பெருமையையும் உடையது.

கல்வித் திட்டம்: சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஆடவரும் மகளிரும் சேர்ந்து பயிலுகின்றனர். இப் பல்கலைக் கழகத்தின் இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு மையங்களும் (Undergraduates Schools) கல்லூரிகள் எனப்படுகின்றன. இதில் பயிலும் மாணவர்கள ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் சிறப்புப் பாடங்களையும (Specialised courses), பொதுக் கல்வியையும (General education) சம அளவில் பெறுகின்றனர். பட்டப் படிப்புக கல்வியில், மாணவர்களுக்கு உயிர் அறிவியல் (Biological Sciences), வாழ்வியல் (Humanities), இயல்பு அறிவியல (Physical Sciences), சமூக அறிவி யல (Social Sciences) ஆகிய பாடத்துறைகளில சிறப்புயர் கல்வி (Advanced education) வழங்கப்படு கிறது. மேலும, வணிகத்துறை, இறையியல (Divinity), கல்வி, சட்டம், நூலகவியல, மருத்துவம், சமூ கப்பணி மற்றும் நிருவாகம் (Social Service and Administration) ஆகிய துறைகள் உயர் தொழிற் பயிற் சியினை (Professional Training) வழஙகுகின்றன. இஙகு வயதுவந்தோர் கல்வியின் விரிவாககப் பிரிவும் செயறபடுகிறது. சிகாகோ பலகலைக் கழகத்தில இள நிலைப்பட்டபபடிப்பு, முதுநிலைப்படடப் படிப்பு ஆகியவை உளளன. ஆய்வுப்பட்டங்களும் உயர் தொழிற்பட்டங்களும் (Professional degrees) இங்கு வழங்கபபடுகின்றன.

ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்: இயற்பியல், வேதியி யல, உயிரியல், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில சிகா கோ பல்கலைககழகம் முன்னனி ஆய்வு மையமாக விளஙகுகிறது. இரணடாம உலகப் போரினபோது, அணுகுணடு தயாரித்தலில் இப்பல்கலைக்கழகம் முக்கிய பஙகினை ஆற்றியது. சிகாகோ இயற்பியல துறையில் 1942-இல் நடைபெற்ற சோதனையால தான் செயற்கை முறையில் தொடர் அணு வாற்றல் விளைவு (Nuclear Chain Reaction) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இச் சோதனையை நடத் திக் காட்டிய எனறிகோ பெர்மி (Enrico Fermi) என்னும் இயற்பியல் பேராசிரியரின பெயரில், இயற்பியல் உயர்சகதி ஆய்வுக்காக இப்பல்கலைக் கழகத்தில் என்றிகோ பெர்மி நிறுவனம் (Enrico Fermi Institute) ஒன்று தொடங்கப்பட்டது.

சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவத் துறைகள, உயிரியல் துறைகள் போனறவை, இதய

சிகாகோ பலகலைக்கழக வளாகம்

வியல் (Cardiology), மரபுயிரியல் (Genetics), புற்று நோய் (Cancer) ஆகியவற்றில் சிறப்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்கின்றன. உலகில் முதன் முதலாகச் சமூகவியலுக்காக (Sociology) ஒரு துறையினை கி.பி 1892-இல் சிகாகோ பல்கலைக்லைக் கழகமே தொடங்கிற்று. இப்பல்கலைக்கழகத்தைச்சேர்நத இரு சமூகவியலறிஞர்களான ஆலபியன் டபிளயூ. சுமால (Albion W. Small), சார்சு இ. வின்செணடு (George E.Vincent) ஆகிய இருவரும் கி.பி. 1894-இல் முதன முதலாகச் சமூகவியல பாடநூலை எழுதினர். இதே போல், இப்பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பொருளியல்வலலுநரான மில்ட்டன் பிரெயடுமேன் (Miltan Friedman) எழுதிய பொருளியல் நூலகளும் பெரிதும் சிறப்பானவை.

வரலாறு: சிகாகோ பலகலைககழகம கி.பி. 1890-இல் உருவாயிற்று. இருப்பினும், கி.பி. 1892-ஆம் ஆணடில்தான முறையாக முதல வகுப்பு தொடங்கிற்று. சான் டி. இராக்பெல்லர் (John D. Rockefeller) அளித்த பெருங்கொடையானது (Endowment) இப்பல்கலைககழகம உருவாவதற்கு அடிப படையாக அமைநதது.

சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தின முதல் தலைவர் (President) வில்லியம் இரெய்னி கார்பர் (William Rainey Carper) ஆவார். இவரே இப்பல்கலைக் கழகத்தைத் திட்டமிட்டு அமைப்பதற்குக் காரணமாயிருநதவர். கார்ப்பர் ஒரு கல்வியாணடை நான்கு கல்விப் பருவங்களாக்கி, நான்கு காலப் பருவ முறையினை (Quarter System) புகுத்தியவர். ஆணகளுக்கு இணையாகப் பெண்களும் கல்வி பெறுவதில் சமவாய்ப்புப் பெறுதல் வேண்டும் என்பதைக்கார்ப்பர் மிகவும் வலியுறுத்தினார். கார்ப்பர் கி.பி. 1892-இல், அமெரிக்காவில விரிவாக்கக் கல்வி முறையையும், முதன் முதலாகச் செய்முறை அஞ்சல் வழிக் கல்வியையும் (Practical Correspondence Course) தொடங்கி வைத்தா. அதே ஆண்டில், கார்ப்பா, சிகாகோ பல்கலைக்கழக அச்சகத்தினையும் (University of Chicago press) தொடங்கினார். இது அமெரிக்காவில கல்வி நூல்களை வெளியிடும் மிகப் பெரிய பதிப்பகங்களுள ஒனறாக விளங்குகிறது. ஆணடு ஒன்றுககு இது ஏறத்தாழ 80 புதிய நூலகளை வெளியிட்டு வருகிறது. எஸ்.த.

சிகாகோ பொருளாதாரப் பள்ளி:

சிகாகோ பல்கலைக கழகத்தின் பொருளியல துறை, அறிஞர்களின் பொருளாதாரத் தத்துவங்கள், கோட்பாடுகள், பொருளாதார அமைப்பைப் பறறிய கருத்துகள, கையாளும் முறைகள ஆகியவைகளின் மொத்தத்தைச்'சிகாகோ பொருளாதாரப் பள்ளி என்ற' சொற்றொடர் குறிப்பிடுகிறது. 1928 ஆம் ஆணடில் சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல் துறைப் பேராசிரியராக நியமிககப்பட்ட பேராசிரியர் பிராஙகு எச், நைட்டு (Frank H, Knight) 'போட்டியின் நன்மை மற்றும் பிற கட்டுரைகள (Ethics of Competition and other Essays) சுதந்திரமும் மறுமலர்சசியும் (Freedom and Reform) என்ற அவாதம் நூல்கள மூலம் தனியார் சுதந்திரத்திற்கும், அதன தொடர்பான பல தனியார் உரிமைகளுக்கும் சிறப்புக் கொடுத்தார். இக் கொள்கை மிக விரைவில் சிறப்புப் பெற்றுச் சிகாகோப பொருளாதாரப் பள்ளியினரின் மையக் கருத்தாக மலர்ந்தது. பேராசிரியர் பிராங்கு எச். நைட்டு1960-ஐச சோநத ஆணடுகளில பதவியில் இருந்த காலம் வரை இக கருத்தை மிகவும் வலியுறுத்திப் புகழடையச் செய்தார்

சிகாகோ பொருளாதாரப பளளியினரின பொருளாதாரக் கருத்துகளை மூன்று இனறியமையாத குறிப்புகளின் மூலம் அறியலாம. முதலாவதாக, பொருளாதார நடவடிககைகளை போட்டித் தனமை மிகக அங்காடி அமைப்பின் மூலம் நிறைவேற்றுவதே மிகவும் பயனுள்ள வழியாகும். இரண்டாவதாக, பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அரசுக் கட்டுப்பாடுகள யாவும் கேடு விளைவிப்பவையாதலால அவற்றை நீக்குதல் அவசியம். மூன்றாவதாக, எந்த ஒரு நாட்டிற்கும் அதன பண அமைப்பே (Monetary System) மிக மிக இன்றியமையாதது.

போட்டிஅங்காடிகள்: தனியார் சுதந்திரமே சமுதாயக் குறிக்கோளாக (Social Goal) இருககவேண

டும் என்ற கருத்தில் அசையா நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்கள் சிகாகோ பொருளியல் அறிஞர்கள். 1947-ஆம் ஆண்டு முதல் 1979 ஆம் ஆண்டு வரை சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளியல் துறைத் தலைமைப் பதவியில இருந்தவரும், சிகாகோ பொருளாதாரப் பள்ளியின் தலைவர் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவருமான பேராசிரியா மில்டன் பிரீட்மேன (Milton Friedman) 'எந்த விதமான கட்டுப்பாடும இன்றிப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தனியார்களே மேற்கொளளும்படியாக விட்டுவிடுதல் ஒன்றே இதுவரை கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ள முறைகளில் எல்லாம் மிகச் சிறந்த முறையாகும்' என்று தனியார் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்கிறார். எப் பொருள்களுக்கு மக்களிடையே தேவை உள்ளதோ அப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில கிடைத்தற்கரிய மூலவளங்களை மிகச் சிறப்பாகப் பயனபடுத்த வகை செய்யும் போட்டி மிகுந்த அங்காடி அமைப்பே சாலச் சிறந்தது என்று அவரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் உறுதியுடன குறிப்பிட்டுளளனர்.

தொன்மைக் காலநதொட்டே தனியார் பொருளாதாரச் சுதநதிரம் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த ஒரு கருத்துத்தான். பொருளாதார இயலின் தநதை எனறு போறறப்படும் ஆடம் சுமித்து (Adam Smith) இதனையே வலியுறுத்தியுளளார் ஆனால் தொனமை அறிஞர்கள் குறிபபிட்ட கருத்துகளுககு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த பலர், இவ்வமைப்பில் வாணிகச் சுழல் மாற்றங்களைத் தவிாகக முடியாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். முதலீட்டுச் செலவில் உளள உறுதியின்மையும், (Instability in Investment Spending) திட்டமிடாத பொருளாதாரத்தின சம நிலைமையினமைகளும் நாட்டில பணவீக்கம், பணவாட்டம் ஆகியவைகளைத் தோற்றுவித்து விடும எனறு சிகாகோ பொருளாதாரப் பளளியைச் சேராதோா குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் பண அளிப்பில் தோனறும் மாற்றங்களால்தான் வாணிகச் சுழல் மாற்றங்கள் நிகழ்கினறன என்று உறுதியாக நம்பிய சிகாகோ பொருளியல் அறிஞாகள், தகுதியான பணக கொள்கையைக் கையாளுவதன மூலம் வாணிகச் சுழல் மாற்றங்களைத் தவிர்த்து, போட்டி அங்காடியின முழு நன்மைகளையும் பொருளாதாரம் பெற முடியும் என்று வலியுறுத்தினர்.

அரசுக் கட்டுப்பாடுகள் இங்கிலாந்தில நாட்டுடைமையாககப்பட்ட பல தொழில்கள் சீராகவும் பயனுள்ள வகையிலும் இயஙகாமலிருந்த நிலைகளைக் கண்ணுற்ற இவவறிஞர்கள் அரசுக கட்டுப்பாடுகளை அறவே வெறுத்தனர். எந்த விதமான நலல நோக்கத்துடன் ஒரு கட்டுப்பாட்டை அரசு கொண்டு வந்தாலும் அது நடைமுறையில் அந்த நல்ல நோக்கத்தைப் பெற உதவாமல் கேடான விளைவுகளையே இறுதியில் தோற்றுவிக்கும் என்று இவ்வறிஞர்கள் உறுதியாக நம்பினர். அரசுக்கட்டுப்பாடுகள் பொருளாதாரத் திறனையும், தனியார் சுதந்திரத்தையும் கெடுக்கத் தக்கவை என்பதால், அரசுக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு மாற்றாகததடையற்ற சர்வாதீன அமைப்புத்தான் இருககிறது என்ற நிலையிருந்தாலும், தடையற்ற சர்வாதீன அமைப்பே சாலச் சிறந்தது என்ற பொருள்படச்சார்சு.சே. சுடீக்லர் (George J.Stigler) மில்டன் பிரீட்மேன் ஆகியோர் வலியுறுத்தினர்.

பணக்கொள்கை மில்டன் பிரீட்மேனும் அன்னா டி. சுவார்ட்சும் (Anna T. Schwartz) சேர்ந்து பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்க நாட்டில் நிலவிய பொருளாதார நிலைகளைப் பற்றிய எண்ணிக்கை அடிப்படையிலமைந்த ஆய்வின் விளைவாக கி.பி. 1867 முதல 1960 வரையிலான அமெரிக்க நாட்டின் பண வரலாறு (A Monetary History of the United States, 1876-1960) என்ற வரலாற்றுப் புகழ பெற்ற மிகப் பெரியதொரு அரிய நூலை 1963-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டனா, நாட்டில் நிலவும் பணவீக்க நிலைகளுக்குச் செலவு-உந்துக் கோட்பாடு (Cost-Push-Theory) விளக்கும் நிலைகள காரணமல்ல என்று அவர்கள வாதிட்டார்சள. அதாவது மிக விரைவாக அதிகரித்துச் சென்ற கூலி நிலைகளோ விலை நிலைகளோ (Price levels) பணவீக்கத்திறகான அடிப்படைக் காரணங்கள் அலல எனபதை அவர்கள புள்ளிவிவரங்களுடன் சுட்டிக் காட்டியதோடு, மிக விரைவான வேகத்தில் அமெரிக்க நாட்டின் கூட்டரசுக் காப்பு முறை (The Federal Reserve System) பணத்தின அளவை அதிகரித்ததே நாட்டில் நிலவிய பணவீக்கத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் எனபதை விளக்கிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

பிரீட்மேனின வாணிகச் சுழலுக்கான பணக்கோட்பாட்டின் படி (Monetary Theory of Trade Cycle) பண அளிப்புப் பெருக்க விகிதத்தில் தோன்றிய குறைவே பணவாட்டத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்றாகிறது. பங்கு அங்காடியில் நிலவிய ஊக வாணிகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் கூட்டரசுக் காப்பு முறை 1928, 1929 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட இறுக்கமான பண அளிப்பே உலகப் பெருமந்தத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்று பிரீட்மேன் கருதினார். கூட்டரசுக் காப்பு முறை விரும்பியிருந்தால் உலகப் பெருமந்தக் காலத்தில் மேற்கொண்ட பண அளிப்புக் குறைப்பைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். இதனடிப்படையில் பண அளிப்பு அதிகரிப்பு விகிதத்தை நிலை நிறுத்துவதைப்

பண அதிகாரிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தினார். (ஆனால், பின்னர் இக் கருத்து மிகவும் கருத்து வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைந்து விட்டது.)

பொருளாதார அமைப்பு: போட்டியே பொருளாதாரத்தின மிகவும் இன்றியமையாத இயல்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இவ்வறிஞர்கள் மிகவும் வலியுறுத்தினர். இப் பள்ளியினரின் கருத்துகள் வலுப்பெறத் தொடங்கிய காலத்தில், கூலி நிருணயத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் தேவைக்கு மிகுதியான முற்றுரிமை ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தன என்று என்றி சைமன்சு (Henry C. Simons) என்பார் தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார். பின்னர், இப் பள்ளியினரின் கருத்துகள் வலிமைபெற்றிருந்த காலத்தில் தொழிற் சங்கங்களின் ஆற்றல்கூடப் போட்டியினால் குறைந்து விட்டதைத் தம் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலமைந்த ஆராய்ச்சிகள் மூலம் கிரக் இலூயிசு (H. Gregg Lewis) என்பவர் விளக்கிக் காட்டினார். மேலும், நுகர்வோர் தேவைகளை விளம்பரங்களின் மூலம் கட்டுப்படுத்துவார்கள். பங்குதாரர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத நிலையில் மிக உயர்நிலை ஆதாயத்தைப் பெறும் ஆர்வத்தை மேலாளர்கள் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள் என்றெல்லாம வணிக மற்றும் உற்பத்தி நிறுவனங்களின் மேலாளர்கள் மீது (Managers) கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடமில்லை என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தினர். மொத்தத்தில் போட்டி அமைப்பே மிகச் சிறந்த பொருளாதார அமைப்பு என்ற கருத்து மிகவும் முனைப்பாக வலியுறுத்தப்பட்டது.

மொத்தத் தேவை (Aggregate Demand) மாற்றங்களுக்குக் கூலியும் விலைகளும் மிகவும் மெதுவாக மாற்றமடையத் தக்கவை என்று பிரீட்மேன் வலியுறுத்தினாலும், தொழிலாளர்களின் தேவையையும் அளிப்பையும் சமன் செய்யத் தக்க அளவுக்குக் கூலிகள் நீணடகால அளவில் நெகிழ்வுத் தன்மையுடையன என்று சிக்காகோ பள்ளியினர் கருதினர்.

இருவித ஆய்வு முறைகள் (Methodology):சிக்காகோப் பள்ளியினரின் ஆய்வு முறைகளை அறிவியல் அணுகுமுறை (Scientific Approach), கொள்கை அணுகுமுறை (Policy Approach) என இருவகைப் படுத்துவர். கோட்பாட்டியலான உண்மைகளைக் கண்டறிய எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான (Empirical) ஆய்வு முறைகளை அவர்கள் விரும்பினர். அறிவியல் அணுகுமுறையிலும் நைட்டு (Knight), சைமன்சு (Simons) ஆகியோர் ஒருவித அறிவியல அணுகுமுறையையும், சாக்கப் வைனர் (Jacob Viner), பால் தக்லசு (Paul H. Douglas), என்றி சுல்ட்சு (Henry Schultz) ஆகியோர் ஒருவித அறிவியல் அணுகுமுறையையும் கையாண்டனர். 'போட்டி' விலைக் கோட்பாட்டின் பயன்களை மிகுதியாகப் பாராட்டி நைட்டு, சைமன்சு போன்றோர் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலமைந்த ஆய்வு முறையை வலியுறுத்தவில்லை.

போட்டி விலைக் கோட்பாடு: 1930 ஐச் சேர்ந்த ஆண்டுகளிலும் 1940ஐச் சேர்ந்த ஆணடுகளிலும், சர்வாதீனப் போட்டிக்கும் சாவாதீன (Oligopoloy) விலைக் கோட்பாடுகளுககும் பிற பல்கலைக் கழகங்கள் சிறப்புத் தநது கொண்டிருந்தன. ஆனால், சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை விளக்கும் மிகச் சிறநத கோட்பாடாக நிறைவுப் போட்டி அங்காடி விலைக் கோட்பாடு கருதப்பட்டு வந்தது. இக் கோட்பாட்டைப் பலர் குற்றங் கூறினாலும், சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியே இருந்த பலர் இக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவு தந்து இதனைப் பொருளாதார இயலுக்கு அப்பாற்பட்ட பல நோக்கஙகளுக்காகவும பயன்படுத்தினா. எடுத்துக்காட்டாக, உரொனால்டு கோசு (Ronald H. Coase) என்பவர், ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் உளளேயுள்ள மேலாளர்களின் ஒருங்கிணைப்புப்பற்றிய விளக்கத்தில் புதுமைத் தொனமைப் பொருளாதாரப் பகுத்தாய்வைப்பயன்படுத்தினார். பொருளாதாரக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தி மனித மூலதனம், திருமணம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்றவைகளைப் பகுத்தாராய்ந்தார் கிரே பெக்கர் (Gray S. Becker) என்பார். திருமணமான பெண்கள் உழைப்பாளர்களாகப் பணியாற்றுவது குறித்த தம் ஆய்வில் சாககப் மின்சென் (Jacob Minsen) எனபவர் இக் கருத்தைப் பயனபடுத்தினார். பொருளாதாரத்திறன் அடிப்படையில் சட்ட சம்பந்தமான முடிவுகளைப் பறறிய தம் ஆய்வினை இரிச்சர்டு போசுநர் (Richard A. Posner) என்பார் நிகழ்த்தினார்.

நேர்மறைப் பகுத்தாய்வு (Positive Analysis): தனியார் சுதநதிரத்திற்குச் சிறப்புக் கொடுப்பதே சாலச் சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை என்ற நேர்மறைப் பகுத்தாய்வைப் பயன்படுத்திப பொதுக கொள்கைகளும் அதே அடிப்படையில் தான் வகுக்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்கினார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, அக் காலத்தில் சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டத் துறைப் பேராசிரியராக இருந்த ஆரோன் தைரக்டரின் (Aaron Director) பெயரில் விளங்கிய தைரக்டர் விதியின்படி 'பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மத்தியதர வகுப்பினருக்கு மிகுதியான தன்மைகளைத் தரும் வகையிலேயே அமைக்கப்படுகின்றன' என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதாவது, மக்களில் பெரும்பான்மை அளவில் உள்ளவர்கள மத்திய தர வகுப்பினர்களாதலால் அவர்கள் வாக்களிப்பவாகளே

ஆட்சிக்கு வரமுடியும். எனவே, தொடர்ந்து தாங்கள் ஆட்சியில் இருகக வேண்டும் என்ற தன்னலத்தின் விளைவாகவே மத்தியதர வகுப்பினர்களுக்கு மிகுதி யான நன்மைகளைத் தரத் தக்க பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அரசினரால வகுக்கப்படுகின்றன என்று விளக்கம் சொல்லப்பட்டது. சேம்சு புககானன் (James M. Buchanan)கார்டன தல்லோக்கு (Gordon Tullock) போன்றோர் இத்தகைய அணுகுமுறையை விரிவாக விளக்கினார்கள்.

ஒரே கொள்கையைக் கொணடிருந்தாலும் சிகாகோ பள்ளியினரின் கருத்துகளில் பல வேறுபாடு கள் காணப்பட்டன. சமத்துவமும் சுதநதிரமும வேண் டும என்று சைமன்சு (Simons) வலியுறுத்தினார். சமத்துவமினமையைக் குறைப்பதற்காக அரசு மேற் கொண்ட பல முயற்சிகளை அரசின தலையீட்டை எதிர்க்கும் எணணத்தில் பிரீட்மேன், இசுடீக்லர் போன்றோர் எதிர்ததனர். வாணிகச் சுழல பற்றிய கருத்துகளில பிரீடமேனின கருத்துகளும் சைமனசின் கருத்துகளும் வேறுபட்டிருநதன. வாணிக நிலை களின் மீதான நம்பிக்கையின்மையும், பணத்தின சுழற்சி வேகத்தில் (Velocity of Circulation of Money) தோன்றும குறைவுமே பொருளாதார மந்தத்திற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள எனறு சைமன்சு கருதினாா. ஆனால், பண அளிப்பு மிகுதி விகிதத்தில தோனறிய குறைவே அடிப்படைக் கார ணம் என்று பிரீட்மேன கருதினார்.

சிகாகோ பள்ளியினரும் கீன்சும்: பிற பல்கலைக் கழகங்களில் கீன்சின் பொதுக் கோட்பாடு (Keynesian General Theory) மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்கினா லும், சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் அந் நிலை இல்லாதிருந்தது எனறு பொருளாதார வரலாற்று ஆசிரியர்கள குறிப்பிடுகின்றனர். பறறாக் குறை நிதிக் கொளகைகளைக் கையாணடு மொத்தத் தேவையை (Aggregate Demand) மிகுக்க வேண்டும் எனபது கீன்சின கருத்து. ஆனால், பற்றாக் குறை நிதிக் கொள்கையின மூலம் பணத்தின் அளவை மிகுத்தல் வேண்டும் எனபது சிகாகோ பளளியின ரின்கருத்து. முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப் பில் நீண்ட கால அளவில் முழுவேலை நிலையைப் பெறமுடியாது என்பது கீன்சின கருத்து; முடியும் என் பது சிகாகோ பளளியினரின் கருத்து. இருப்பினும், பணக் கோட்பாட்டிற்குப் பிரீட்மேன கொடுத்திருக்கும் மறுவடிவம் (Reformulation of Quantity Theory of Money) சிகாகோ பள்ளியினரின் தொடக்க நிலையில வலியுறுத்தப்பட்ட பண அளவுக் கோட்பாட்டை ஒத்திருப்பதைக காட்டிலும், கீன்சின் நீர்மை விருப் பக் கோட்பாட்டோடு (Keynesian Liquidity Preference Theory) மிகுதியும் தொடாபுடையதாகக் காணப்படுகிறது என்று தான் பாடின்கின் (Don Patinkin) குறிப்பிடுகிறார். என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

David W, Pearce (General Editor), The Dictionary of Modern Economics, Macmillan Press, London, 1983.

Douglas Greenwald (General Editor), Encyclopaedia of Economics, Mc Graw Hill Book Company, U.S.A., 1982.

சிகிரியா இலங்கையின் நடுப்பகுதியில் கண்டி என்னும் ஊருககு 72 கி.மீ. வடகிழக்கே உளள தொன்மையான குன்று. கிறித்துவுககுச் சில நூறறாணடுகள் முனபிருநதே இககுன்றின குகை களில் பௌத்த துறவிகள தங்கித் தவமியறறி வந்தனர். ஏறக்குறைய 20 பிராமிக கலவெட்டுகள் இங்கு உள்ளன. இவை இப்பௌத்த துறவிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

சிகிரியா மலைக்கோட்டையின் ஒரு தோற்றம்

சிகிரியாவிலுள்ள வனப்புமிக்க பூங்கா

காசியபன் (கி.பி.473-491) என்னும் மன்னன் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டில் இக்குன்றின்மீது மிகப் பெரிய அரணமனையைக் கட்டி, இதனைத் தன் தலைநகராக்கிக் கொண்டான். அவன் அனுராத புரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்து வந்த தன தந்தையான தாதுசேனனைக் கொன்று பட்டமெய்தியவன். தாதுசேனனுக்கு (கி.பி.460-473) இரு மனைவியர் இருந்தனர். இளையவள் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவள். எனவே, அவள் மகனாக மொககலானா திறமையற்றவனாக இருந்தும், பட்டத்திற்குரியவன் எனக் கருதப்பட்டான். மூத்த வள் அரசமரபைச் சேர்ந்தவள் அல்லள். ஆதலின் அவளுக்கு பிறந்த திறமைமிகக காசியபன் அரசைக் கைப்பற்ற வேண்டித் தகப்பனைக் கொன்றான். மொக்கலானா அனுராதபுரத்திலிருந்து தப்பி வடக்கு நோககி ஓடித் தமிழகத்தை அடைநதான்.

மொக்கலானா தமிழ்ப் படையுடன் வந்து தனனைத் தாக்கக் கூடும என அஞ்சிய காசியபன் அனுராதபுரத்திலிருந்து தப்பித் தெற்கு நோக்கி ஓடிச் சிகிரியா குன்றே பாதுகாப்பான அரண் எனக்

சிகிரியா குன்று

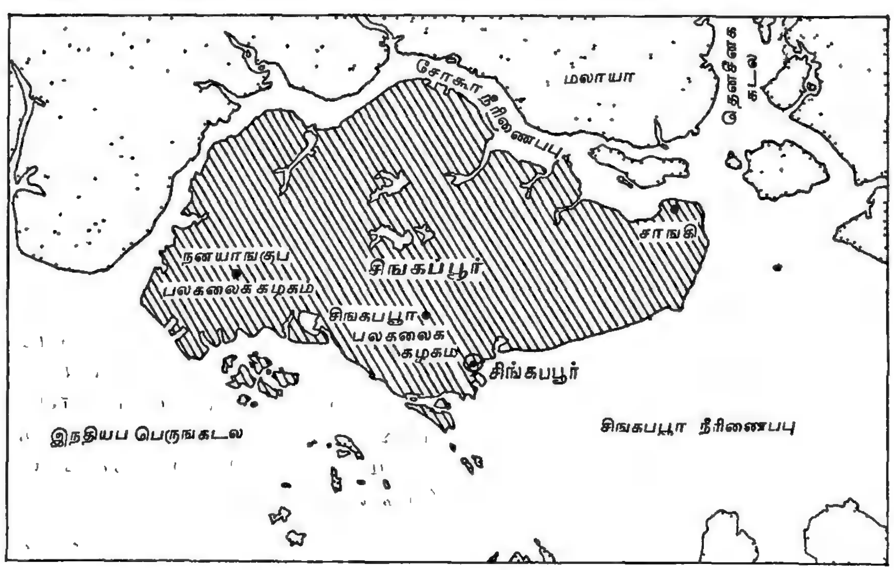
கண்டு, அதைச் சுற்றித் தன தலைநகரையும், அக் குன்றின்மீது பாதுகாப்பாகத் தனது புதிய அரண் மனையையும் உருவாக்கினான். செங்குத்தான இக் குன்றின்மீது ஏறப் படிக்கட்டுகளை அமைதது அதற்குச் சிங்க உருவ அமைப்பில் ஒரு நுழைவாயி லையும் அமைத்தான். அதனால இக்குனறு சிஙக மலை என்ற பொருள கொணட சிஙககிரி (சிம்மகிரி) அல்லது சிகிரியா எனபபடுகிறது. சிம்மகிரி கயிலயங் கிரிக்குப் போட்டியானது எனப் பெருமையுடன் கூறிக கொணட காசியபன் இக்குன்றின்மீது 18 ஆணடு கள வாழ்ந்தான். அதன முடிவில மொக்கலானா தமிழகத்திலிருந்து பெரும் படையுதவியுடன திருமபி வந்து காசியபனைத் தாககினான். காசியபன தற் கொலை புரிந்து கொணடான். மொக்கலானா சிகிரியாவைப் பௌத்த துறவிகளிடம் விட்டுவிட்டு, தனது தலைநகரை மீணடும அனுராதபுரத்தில் அமைத்துக் கொணடான.

சிகிரியாக குன்றின குகைகளுள பல வணண ஓவியஙகள் தீட்டப் பட்டுள்ளன. இவை 5 அல்லது 6 ஆம் நூற்றாணடைச் சாாநதவை. இவை அசநதாப் பாணியில் அமைநதவை; அழகுமிக்கவை. இவறறுள பல ஓவியங்கள மறைந்துவிடடன எனினும், இன்று இருபத்திரணடு பெண் உருவங்களே எஞ்சியுள்ளன. இவர்கள, மேகஙகளினூடே தோன்றுவதாகக் காட்டப் படுவதால், இவாகளை விணணுலக மாந்தா (அப்சரசுகள்) எனபர். இவவோவியஙகள் மிக உயர்ந்த கலைததிறனைக காட்டுகினறன. இவை காலத்தால் சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களுக்கு முற் பட்டவை.

சிகிரியாவில் கி.பி. 7-ஆம் நூறறாண்டுக்குப்பின மனித நடமாட்டம் இல்லாது போகவே, அது பொலி விழந்தது. இப்பகுதியின் பெருமையை கி.பி. 1831-இல் கணடுபிடித்து உலகறியச் செய்தவர் படைத்தலைவர் பார்பசு என்பவராவார். பெல் என பவர் சிகிரியாவின் உலகப்புகழ மிக்க ஓவியங்களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தகுந்த முயற்சிகளை மேறகொண் டார்.

சிகிரியாக் குனறைச் சுற்றிக் காசியபன அமைத்த கோட்டைகள், கொத்தளங்கள், அகழிகள, குளஙகள பூஙகாக்கள, மணடபங்கள ஆகியன இடிபாடுகளுக் கிடையேயும அமைதியுடன காட்சி தருவதைக் காணப் பெருமளவில் சுற்றுலாப்பயணிகள் வருகின்ற னர். இரா.வே.

சிங்கப்பூர்: இது தென்கிழககு ஆசியாவில் மலாயா முந்நீரகத்தின் தென் முனையை அடுத்துள்ள தீவு; மலைப்பாஙகானது. ஆணடு சராசரி மழை சுமார் 240 செ.மீ. தீவுக்கும், முந்நீரகத்திற்கும இடையே சோகூர் நீரிணைப்பு உள்ளது. தெற்கில், இதற்கும் பாட்டாம் (Batam) தீவுகளுககும் இடையில் சிங்கப்பூர் நீரிணைப்பு உள்ளது. தெனசீனக கடலை யும், மலாக்கா நீரிணைப்பையும் இது இணைககிறது. சிங்கப்பூா குடியேற்ற நாட்டின தலைநகர். இதன பரப்பு சுமார் 819 ச. கி.மீ.

சிங்கப்பூர் அமைவிடம

இதன் துறைமுகம் மிகப் பெரியது. கிழக்கு நாட்டுப் பொருள்கள் இங்குக் கொண்டுவரப்பட்டுப் பிறகு கப்பல்களில் பல இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. சிங்கப்பூர் பொருள்களை இருப்பு வைக்கும் பண்டசாலையாக இயங்கி வருகிறது. வெள்ளீயம், இரப்பர், நறுமணப் பொருள்கள், கோந்து, சவ்வரிசி முதலியன ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும். இந்திய – பசிபிக்குச் சமுத்திரங்களுக்கிடையே இது மிக முக்கியமான கடல் வழியாகும். ஐரோப்பிய ஆசுத்திரேலிய விமானப் போக்குவரத்து இதன் வழியாக நடைபெறுகிறது. இரப்பரைப் பதப்படுத்துவதும், வெள்ளீயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதும், கப்பல் கட்டுவதும் முக்கியமான தொழில்களாகும்.

சிங்கப்பூர் 'சிங்க புரி' எனப்பட்டது. இங்கு கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டில் ஐந்து மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். இதன் பின்வரலாறு தெரியவில்லை. இசுடாம் போர்டு ராபிள்சு என்ற கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அதிகாரி கி.பி. 1819-இல் இத்தீவின் சிறு பகுதியை விலைக்கு வாங்கி வாணிகம் செய்ய வழி வகுத்தார். பின்பு முழுத் தீவும் ஆங்கிலேயர் வசமாகியது. அவர்கள் துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்தி கடல், தரை, விமானத் தளங்களையும் அமைத்தனர். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது சப்பானியர் இதனை பிடித்துக் கொண்டனர். மூன்றரை ஆண்டுகளுக்குப் பின் இது மீண்டும் ஆங்கிலேயர் வசமாகியது.

சிங்கப்பூர் அங்காடி

தொழிலாளர் முன்னணியின் தலைவர் தாவீது மார்சல் தலைமையில் 1945–க்குப்பின் சுய ஆட்சி வேண்டிப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. மக்களவை 1948–இல் தொடங்கப்பட்டது. 1953–இல் அரசியலமைப்பு நிலையை ஆராய சர். சாாசு ரெண்டல் தலைமையில் குழு நியமிக்கப்பட்டு அதன் பயனாக 1955–ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு வெளிப்படுத்தப் பட்டது 1955–இல் நடந்த தேர்தலில் தொழிலாளர் முன்னணி வெற்றிபெற்றுத் தாவீது மார்சலைப் (David Marshal) பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. அவருக்குப்பின் லிம்–யீ–சாக்கு பதவிக்கு வந்தார். முழு சுயாட்சி 1958-இல் பிரிட்டனால் அளிக்கப்பட்டு 1959 –இல் அரசியலமைப்பு உருவாகியது. இது 1963–ஆம் ஆண்டு புதிய மலாயாக் கூட்டாட்சியில் இணைந்தது. மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான சீனர்கள், மலாயா அரசுடன் பொறாமை கொண்டதால், இனச் சிக்கல்களும், அரசியல் பதற்றங்களும் உண்டானதால், 1965 –ஆம் ஆண்டு இது கூட்டாட்சியிலிருந்து பிரிந்தது. இது 1965–ஆம் ஆண்டு ஐ.நா. சபையில் உறுப்பினராயிற்று. இங்கு 680 கல்விக்கூடங்கள் உள்ளன.(1963). மலாயாப் பல்கலைக் கழகம் 1949–ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. இராபிள்சு கல்லூரியும், ஏழாம் எட்வர்டு மன்னர் மருத்துவக் கல்லூரியும் 1962–இல் இணைந்து சிங்கப்பூர் பல்கலைக் கழகம் உருவானது. சீன நிறுவனமான நன்யாங்குப் பல்கலைக் கழகம் 1956–இல் நிறுவப்பட்டது. பெ.சி.

சிங்கமுகன் கந்த புராணத்தில் இடம் பெறும் ஓர் அரக்கன். இவன் வரலாறு கந்தபுராணத்திலும் ஞானவரோதயர், கோனேரியப்ப முதலியார் ஆகிய இருவர்தம் உபதேச காண்டங்களிலும் கூறப் பெறுகிறது.

சுக்கிலவாது நாட்டை ஆண்ட அரசனின் மூன்றாம் மகனாகத் தோன்றியவன் சிங்கன். இவனுக்கு அண்ணனாகத்தோன்றியவன்சூரபதுமன் எனப் படுவான்.தாருகன் தம்பி. உடன்பிறப்பினர்இருவரிடத்திலும் மிகவும் பாசம் உள்ளவனாகத் திகழ்ந்தான் சிங்கன்.

இவன் ஒருநாள் துருவாச முனிவரை தான். முனிவர் துர்க்கையம்மையின் மந்திரங்களையும், அவ்வம்மையின் வாகனமாகிய சிங்கத்தின் பெருமையையும் உபதேசித்தார். அதனைக் கேட்ட சிங்கன

அவ்வம்மையின் வாகனமாகத் தான் தாஙகவேணடும் என்ற எணணம் வரத் தவம் செய்யலானான். அச் சமயத்திலும் தன் உடன் பிறப்பாளர்களிடம பாசம் உடையவனாகத் திகழ்ந்தான் அதனால், துாக்கை அம்மை காட்சியளித்து உனனிடம் உடன் பிறப்புப் பாசம் திகழ்வதால் மறுபிறப்பில அவர்களுடனேயே பிறந்து வாழ்ந்து அவர்களின் பின், என வாகனமாக வருவாயாக; அந்நினைவு வரச் சிங்க முகத்துடனேயே பிறப்பாய் என அருள் செய்தாள்.

அவ்வாறே இவன் சூரபதுமனுக்குத் தம்பியாகக் காசிபனிடத்துத் தோன்றினான, சூரபதுமன செய்த வேளவியில் தன் தம்பி தாருகனோடு துணையாக நினறான். இறைவன் வெளிப்படாத காரணத்தால் சூரபதுமன் தன் உடலையே வேளவிககு அருபபணம செய்தான். சிங்க முகன் அணணன் செய்த வேளவியைத் தானும் தொடர்ந்து செய்து அணணனின் பின்னே தானும் வேள்வியில் விழத் தொடஙகிய போது, இறைவன் கிழ வடிவில தோனறித் தடுத்தார் வேணடியவரம் கேள எனக கேட்டபோது வேள்வியில் விழுநத என அண்ணன எழவேணடும; அவன் நினைத்த அனைததும் தரல வேணடும் என வேண்டினான். அவவாறே சூரபனமனை எழச்செய்து, தன ஆறறவிலலாமல் வேறு எவவித ஆறறலாலும் அழியமாட்டாத வரமும் தந்தருளினாா.

சூரபனமன ஆட்சி புரிகையில ஆணவததால தேவர்களுக்குத் துனபம் தநதான. தமபியாகிய சிங்க முகன் எவ்வளவோ எடுததுக் கூறியும் அவன கேட்க வில்லை. இறுதியில் அணணனுககாகப் போரிட்டு அப்பெருமானின் ஞானவேலால் அவ்வடிவம் நீஙகப பெற்றுச் சிஙக வடிவத்துடனேயே துர்ககையம்மையின் திருக்கோவிலை அடைந்தான்; அமமையின அருள்வாகனமானான

சூரபதுமனுக்குச் சிங்கமுகன் செய்யும் உபதேசமும், சூரபன்மன் அதற்குக் கூறும் தடையும், சிஙக முகன் கூறும் விடையும் மிகமிகச் சிறப்பானவை. மேலும், அண்ணனுக்காக முருகப்பெருமானிடத்தில் போரிடும் காட்சியும, முருகன சிங்கமுகனுக்கு அளித்திடும் பெருங்கருணையும், அண்ணனிடத்தில் புத்தி கூறிய சிங்கமுகன முருகனிடத்தில் அணணனை விட்டுக் கொடுக்காமல் வாதாடுவதும் சிஙகமுகனின உடன் பிறப்புப் பாசத்தை நன்கு சித்திரித்துக் காட்டுகின்றன. சு. சு. கா.

சிங்கவேள் குன்றம் ஆழ்வாாகளால் பாடப் பெற்ற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள வடநாட்டிலுள்ள பன்னிரண்டினுள் ஒன்றாகும். பெரிய திருமொழியின் தொடக்கத்தில்வடக்கிலிருந்துதெற்காகத் திருப்பதிகளைப் பாடிவரும்போது சாளக்கிராமத்துககு அடுததபடியாக அதற்குத் தெற்கேயுள்ள நைமிசாரணியத்தை ஆறாம் பதிகத்தால் பாடி விட்டு, அதறகுத் தெறகேயுளள சிஙகவேள் குன்றத்தை ஏழாம் பதிகத்தால் பாடுகிறார் திருமங்கையாழ்வார் இப் பதிகத்திலுள்ள ஒவவொரு பாடலிலும் முதல் இரண்டடிகளில நரன்கலந்த சிங்கமாய்த் தோன்றி இரணியனைக் கிழித்த திருமாலின இடமாக இத்திருப்பதியைப் பாடுகிறார். ஒவவொரு பாடலிலும் பின்னிரண்டடிகளில இத்தலத்திலுள்ள இயறகைக் காட்சிகளைச் சித்திரிக்கிறார். ஆனையின் கொம்பைக் காணிக்கையாகத் திருவடிகளில் இட்டு, சிங்கம் பெருமானைப் பக்தியுடன் வணங்குமிடம்; வில்லைக் கையிலேந்திய வேடர்களின் ஒலி இடை விடாமல் கேட்குமிடம்; ஒய்நதமாவும் உடைந்த குன்றும் அழலால் தேய்ந்த வேயுமலலதில்லாத இடம்; கவ்வு நாயும் கழுகும் உச்சிப்போதொடு கால் சுழன்று தெயவமல்லால் செல்லவொண்ணாத இடம்', 'சூறைக்காற்று தீயை முகந்து நீளவிசும்பில் எறியும் சென்று காணடற்கரிய கோயில்'; 'நெரிநத வேயின முழையுள் நின்று நீள நெறிவாய் உழுவை, திரிந்த ஆனைச சுவடு பார்க்கும் இடம்' எனறும் பிறவாறும் கூறி 'இத்திருப்பதி கடுமையான வெப்பப் பகுதியில காடும் மலையும் வேடரும் காட்டு மிருகஙகளும நிறைந்திருக்கப்பெற்றது' என்பதனைத் திருமங்கையாழவார் குறிப்பிட்டுக் காட்டியுளளார்.

ஆந்திரப்பிரதேசத்தில கடப்பைககருகில 'அகோபிலம்' எனறு இப்போது வழங்கும் தலமே இது என்கிறார்கள். இங்கு ஒனபது நரசிம்மர் கோவில்கள உளளன. அவாகளுள ஒருவரான மாலோல நரசிமமனின் உற்சவமூர்ததி, அகோபிலமடாதிபதியின் திருவாராதனைப் பெருமாளாய், அவருடன் பாரதபூமியெங்கும் யாததிரை செயது அடியார்களுக்குக் காட்சியளிக்கிறார். எஸ்.கி.

சிங்களம்: காண்க: இலங்கை.

சிங்கள மொழி: சிங்களம் இந்திய–ஆரிய (Indio-Aryan) மொழிக் குடுமபத்தைச சேர்ந்த மொழிகளுள ஒன்று. இது இலங்கைத் தீவில வழஙகுகின்றது. சுமார் 7,000,000 மக்கள் இம்மொழியைப் பேசுகின்றனர். சிங்களமொழிக்கு ஒரு தனி எழுத்து முறை உள்ளது. எழுத்துகள பொதுவாக வட்டமான வரி வடிவத்தைக் கொணடவை. சமசுகிருத எழுத்துகள் அனைத்துககும் இணையான சிஙகள எழுத்துகள் உள்ளன. ஆயினும், இவ்வெழுத்துகள் இதன் இலக்கியத் தேவையை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடனேயேஉண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. சிஙகள மொழிக்கு 12 உயிரெழுத்துகளும், 26 மெய்யெழுத்துகளும் போதும். இம் மொழியில் உள்ள எல்லா ஒலிகளையும் 12 உயிரெழுத்துகளிலும், 26 மெய்யெழுத்துகளிலும் அடக்கி

விட முடியும. சொற்கள இந்திய-ஆரிய மொழிச் சொற்களின் அடிபபடையில தோன்றியவை. இம் மொழியினகண திராவிட மொழிச் சொற்களும் மிகப்பலவாக உள்ளன. அவற்றுள பெரும்பாலானவை தமிழ்மொழிச் சொற்கள். இலங்கையில் ஆஙகிலேயர் குடியேறுவதற்கு முன் குடியேறிய போர்ச்சுகீசியா கள், தச்சுக்காராகள (The Dutch) ஆகியோரிட மிருந்து கடன வாஙகிய சில போர்சசுகீசிய, தசசு மொழிச் சொற்களும சிங்கள மொழியில காணப்படு கின்றன. ஆங்கில மொழிச் சொற்கள் இமமொழியில் அளவின்றி உளளன. ஆயினும், பொதுவாக எழுத்து மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன

சிங்கள மொழியில் சொற்கள் பெயர், வினை, இடை என மூன்று வகையாகப் பாகுபாடு செயயப் படுகின்றன. ஐந்து வேற்றுமைகள் உளளன. இலக்கிய மொழியில், வினைமுற்றுகள் தன்மை, முனனிலை, படர்க்கை என்னும் விகுதிகளைக் கொணடுள்ளன. ஆனால், பேச்சு மொழியில இவை அனைத்திறகும ஒரே விகுதியே பயன்படுகிறது. வினையெச்சங்களும, பெயரெசசங்களும் மிகப்பலவாகப் பயனபடுததப்படு கின்றன.

கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிராமி எழுத்துக்களில எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகளே சிங்கள மொழியின்கண் காணப்படும் மிகத் தொன்மையான எழுத்துச் சான்றுகள. இந்தக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் சிங்கள மொழி, இடைக்கால இநதிய -ஆரிய மொழிகளான இந்திய பிராகிருத மொழிக ளைப் பெரிதும ஒத்துள்ளது. கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண டில் இம்மொழியில் ஓரளவு மாற்றங்கள தோன்றின. கல்வெட்டு மொழியை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த் தாலே இம்மாறறஙகளை எளிதிற் காணலாம். கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுச் சிஙகள மொழியில்தான் இப் போதுள்ள சிங்களமொழி அமைப்பைக காணமுடி கிறது. சிங்கள இலக்கிய மொழி கி பி. 13-ஆம் நூற் றாணடில ஒரு நிலையான அமைப்பைப் பெற்றது. இன்று வரை இந்த மொழி அமைப்பில் மாற்றங்கள் இலலை என்றே கூறவேணடும். ஆனால், பேச்சு மொழி பலவேறு மாற்றஙகளுக்கு உளளாகியுள்ளது. கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாணடுப் பேச்சுமொழியிலிருந்து 20 -ஆம் நூற்றாணடுப் பேச்சுமொழி பெரிதும் வேறு பட்டுள்ளது. மிக அரிதாக இபபேச்சுமொழியும் இலக் கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சிங்கள மொழியில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டி லிருநது இலக்கியஙகளைக் காணலாம். பெரும்பாலும் இவை அனைத்தும் புத்தமதக் கொள்கைகளோடு தொடர்புடையவை. கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீராகுலன், 16-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அழகிய வணணன் ஆகியோர் மிகப்புகழபெற்ற சிங்கள மொழிக் கவிஞர்கள். சில்வாவின் படைப்புகள் 20-ஆம் நூற்றாணடில் மக்களிடையே மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்குகினறன. எம்.சு.

சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ. (கி.பி. **1855-1931**): தமிழ மொழிககு 20-ஆம் நூற்றாண டின் தொடக்கத்தில தொணடாற்றிய தமிழ்ப் பெரியாா பலருள் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரும் ஒருவர். களத்தூருக்கு அருகிலுளள ஆலூர் எனனும் ஊரில்கி.பி. 1855-ஆம ஆணடு பிறந்த இவர் இளமை யிலேயே தமிழில் ஆாவமுடையவராய்த் திகழநதார். எனவே, இவர் தநதையார் வரதப்ப முதலியார், சென்னை மாகாணக் கலலூரித் தமிழ்ப் பேராசிரிய ராகப பணிபுரிந்து வநத கோமளபுரம் இராச கோபாலப் பிள்ளையவர்களிடம் கல்வி பயில ஏறபாடு செய்தார். இராசகோபாலப் பிளளையிடம் சிங்கார வேலு முதலியார் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக கற்றுத் தேர்ந்தார். இவர் தமிழிலமட்டுமன்றி, வட மொழி, தெலுஙகு ஆகிய மொழிகளிலும் புலமை யுடையவராய்த் திகழந்தாா.

சிங்காரவேலு முதலியார்

இவர் இராசகோபாலப் பிள்ளை உதவியால் பச்சையப்பன கல்லூரியில தமிழாசிரியரானார். ஓய்வு பெறும்வரை இவர் இப்பணியில ஈடுபட்டுத் தமிழ்த் தொணடாற்றினார். இவா, தம் பணிக் காலத்தில, தமிழில் வழஙகிவரும சிறப்புப் பெயர்கள், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றில் மாணவர்களுககு ஏறபடும் ஐயஙகளைப் போக்கும் வகையில் தமிழில கலைக் களஞ்சியம் போனறதொரு நூல் இனமை அறிநது, அத்தகையதொரு நூலை எழுத முயன்றாா. இவர் கி.பி. 1890-முதல 1910 வரை இருபதாண்டுகள் உழைத்து, 1910-இல் ஆயிரத்தைம்பது பக்கங்களைக் கொணட அபிதான சிநதாமணி என்னும் நூலை, பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரின உதவியால் மதுரைத் தமிழ்ச் சஙகத்தின ஆதரவுடன் வெளியிட் டார். இந்நூலில் புராணம், இதிகாசம், வேதம் ஆகிய வற்றிலிருக்கும் செய்திகள், தலபுராணச செய்திகள,

உலக வழக்குகள முதலியவை தரபபட்டுள்ளன. மேலும், மருததுவம், சோதிடம், நிமிததம் போன்ற பலதுறைச் செய்திகளும் விளக்கப்பட்டுளளன. கனவு நிலை பற்றிய செய்திகள, இரத்தினக் கறகள பற்றிய செய்திகளையும் இந்நூலிற் காணலாம். சமய அடியார் கள, பண்டைய அரசர் ஆகியோரின் வரலாறுகளும், மடங்களின் வளர்சசி வரலாறுகளும் இநநூலில் விளக்கப்பட்டுளளன. இவவாறு இலககியத்தில் காணப்படும் செய்திகள் மட்டுமன்றி, வேறு பல தமிழ் அறிவுத துறைகள சார்ந்த செய்திகளையும கொண டமைந்த, ஒரு பொதுக்கலைககளஞ்சியம் போன்று இந நூல் திகழகின்றது. இதனால், 1902-இல யாழ்ப்பாணத் தைச் சோந்த முத்துத் தம்பி பிளளை எனபவரால இலக்கியச் செய்திகளை மட்டும் கொணடு தொகுக் கப்பெற்ற அபிதான தோசத்தைவிட இந்நூல் மிக விரிவாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். இவர், முதற் பதிப்பில விடப்பட்ட செய்திகளையும மேலும் பல ஆராய்ச்சிக் கருத்துகளையும் தொடர்நது தொகுத்து வைத்தார். அவறறையும் இணைத்து இவர் மகனாா ஆ. சிவபபிரகாச முதலியாா 1934-இல 1634 பக்கங் களைக் கொண்ட இரணடாம பதிப்பினை வெளி யிட்டுள்ளார். சிங்காரவேலுமுதலியார் பட்டினத்தார் பாடலுககும் விருத்தியுரை எழுதியுள்ளார். இவரது கல்விப் பரப்பிறகு அபிதான சிந்தாமணியும், கலவியின நுட்பத்திற்கு அவ்வுரையும் சானறு பகர்கின்றன.

சிங்காரவேலு முதலியார் சைவப பற்றுடையவர். இவர், 1926 செப்டம்பர் முதல் 1927 செப்டம்பர் வரை சென்னைப் பலகலைக்கழக வெளியீடான தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil Luxicon) தொகுக்கும் பணியில் சைவ சிததாந்த வலலுநராகப பணியாற்றி னார். மேலும் பல சைவசித்தாநத மாநாடுகளுக்கும் தலைமை தாஙகியுள்ளார். இவா தமது 76-ஆம் வயதில் 1931-ஆம் ஆணடு நவம்பர் ஐந்தாம் நாள் காலமானார். அ.அ.ம.

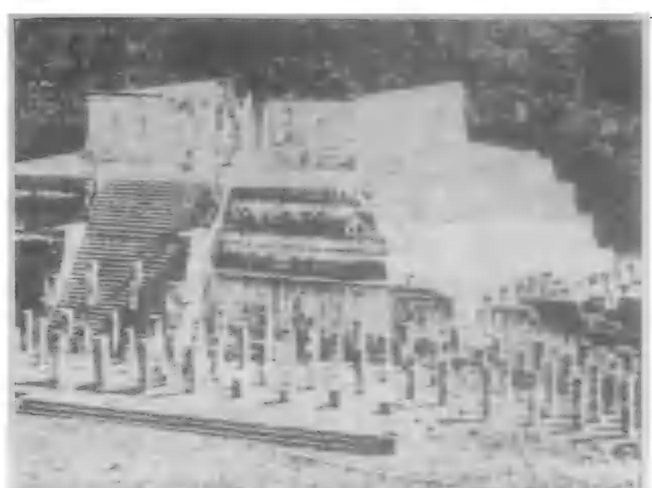
சிங்கியாங்கு: சீனாவில் உள்ள ஒரு பழைய நகரம். சிங்கியாஙகு (Chinkiang), கியாஙகூ (Kiangsu) மாநிலத்தின் தலைநகராக உளளது. யாஙட்சி (Yangtze) ஆறு இப்பகுதியை வளப்படுத்துகிறது. நெடும்பெருங்கால்வாய் இதற்கு அருகில் உளளது. தீக்குச்சித தொழில்சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகிறது. எண்ணெய்க் கிடங்குகளும் இங்கு நிறைந்துள்ளன. மார்க்கோபோலோ காலத்தில் இந்நகரம் மிகசசிறப் புற்றிருந்ததாக அறியக்கிடக்கிறது. கியாங்சூவின் புதிய பெயர் சியாங்கூ (Jiangsu). இதன் பரப்பளவு 102.2 ச. கி.மீ. மக்கள தொகை, 60521.114 (1982) தெ.பா.

சிங்கையாரியர் பாண்டி நாட்டு வேந்தர். இவர் மதுரையிலிருந்து படையுடன் சென்று சிங்கள நாட்டை வென்று அதனையும் தம் ஆட்சிக்குள கொணடுவநதாா. எனவே, இவர் சிஙகையாரியச் சக்கரவர்த்தி என வழஙகப்பெற்றார். இவருடைய வமிசத்தில் வந்த செகராசசேகரன் என்பார் தட்சிண கயிலாயபுராணம் பாடியதாகத் தெரிகிறது. மு ச.

சிங்தெள ஒரு சீன நகரம். இது சீனாவின் வட கிழக்குப் பகுதியில் சாநதுங்கு (Shantung) முநநீரகத் தின தெறகில உளள துறைமுகம். சிஙதெள (Tsing-tao) கடல வாணிகச் சிறப்புப் பெற்றது. ஒரு சாதா ரண ஊராக இருந்த இந்த இடத்தை கி.பி. 1898 -இல் செருமானியர் குத்தகைககு எடுத்துச சிறநத துறைமுகமாக வளர்ச்சியுறச் செய்தனா.

தொழில வளம் மிகக இந்நகரம் 1914 முதல 1922 வரை சப்பானியர் வசம் இருநதது. சீனா மீண்டும் இந்நகரை 1922-இல பெற்றுக் கொணடது. அமெரிக்கா இதை 1945 முதல் 1949 வரை தனது கடற்படைத் தளமாகப் பயனபடுத்தி வந்தது. பொது வுடைமைக் கிளர்சசிக காரர்களின் ஆதிக்கம சீனாவில மிகுதியானதால, இநநகரம் அத்தலைவர்களிடம விடப்பட்டது. தெ.பா.

சிச்சென் இட்சா மாயா நாகரிகத்தின் தொன்மையான நகரம. இது இன்றைய மெகசி கோவில் தெனகிழக்கு யூகடான் (Yucatan) மாநிலத தில் அமைநதுளளது. வறண்ட இப்பகுதியில் மாயா (Mayan) நாகரிகமக்கள் சினோட்டுகள் (Cenotes) எனப்படும் கிணறுகளை வெட்டி வளப்படுத்தி வாழந தனர். இவவகைக் கிணறுகள இரண்டு இஙகுக் கணடு பிடிக்கப்பட்டுளளன. சி (Chi) எனற சொல் மாயன் மொழியில வாய் எனப்பொருளபடும். சென் (Chen) எனபதற்குக் கிணறுகள என்பது பொருள. இவை இரணடும் இணைநது சிச்சென (Chichen) என்று இப

சிச்சன் இட்சா

பகுதி கூறப்படுகிறது. இட்சா (Itza) எனப்படும் நாடோடிகள் இங்குக் குடியேறினர் எனவே, சிச்சென் இட்சா (Chichen Itza) என இது கூறப்படுகிறது. இந்நகரம் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு முன்னரே மாயாப் பண்பாட்டு மக்கள் இங்குக் குடியேறி வாழ்ந்து வந்தனர். இங்குக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தொன்மையான கட்டடங்கள் பூககு (Puoc) எனப்படுகிறது. இவற்றுள் செந்நிற வீடு (Red House) மான்வீடு, ஆலயம், கன்னிமடம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. மாயாப் பண்பாட்டின் அழிவிற்குப்பின் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்நகரத்தை அயலார் படையெடுத்துத் தாக்கினர். இவர்கள் மாயா மொழியைப் பேசுபவர்களாக விளங்கினும் தோல்தெகக்ப் (Toltec) பண்பாட்டு இன மக்களாவர். இவர்களே இட்சா (Itza) எனவும் கூறப்பட்டனர் எனச் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இட்சா நாடோடிகள் சிலர் கி.பி. 200 முதல் 300 ஆண்டுகளிலேயே இப்பகுதிக்கு வந்து குடியேறிவிட்டனர் எனக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். குடியேறிய புதிய மக்கள் இப்பகுதியில் பல பெரிய கட்டடங்களைக் கட்டினர். கூம்புக் கோபுரமும் வீரர்கள் கோயிலும் விளையாட்டுக் கட்டடமும் இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இக் கட்டடங்கள் யாவும் கி.பி. 900-இலிருந்து 1200 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்டவை.

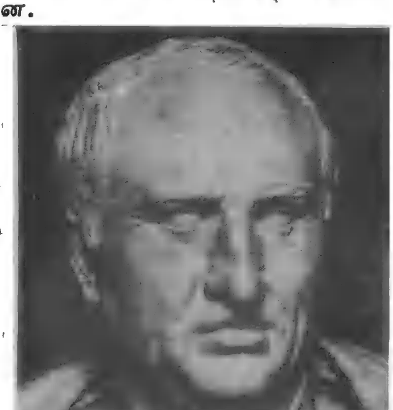

கூம்புக் கோபுரம்

இந்நகரத்தின் பெருமை கி.பி. 1200 முதல் கி.பி. 1540 வரை வளர்ந்த மாயாபன் (Mayapan) நகர வளர்ச்சியால் மங்கியது. சில காலங்களில் இந்நகரமும், உக்சுமால், மாயாபன் ஆகிய நகரங்களும் இணைந்து மாயாபன் சங்கத்தை(League of Mayapan) உருவாக்கின.

இந்நகர மக்கள் சினோட்டு (Cenote) எனப்படும் கிணறுகளை வழிபட்டனர். இதற்கு நரபலியும் கொடுக்கப்பட்டது. கன்னிப்பெண்களும் இளைஞர்களும் இக்கிணற்றில் தூக்கி எறியப்படுவர். இவர்களுடன் தங்க அணிகலன்களும் பொருள்களும் இக்கிணற்றுக்குள் போடப்பட்டன. தொல்லியல் ஆய்வினர் இக்கிணற்றை ஆய்வு செய்தபொழுது இம்மரபு வழிக் கதை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இந்நகரம் கி.பி. 1450-ஆம் ஆண்டு அழிந்தது. இப்பகுதியில் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுபானியர் நுழைந்தனர். சு.இரா.

சிசரோ: பண்டைக்கால உரோமானிய அரசியல் அறிஞர்களுள் மிக்க செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தவர் இவர். இவர் ஒரு சட்ட வல்லுநர். பிளேட்டோ, அரிசுட்டாட்டில் ஆகியோரின் கருத்துகள் இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. செல்வ வளமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து கல்வி கற்று, அரசியலில் பல பதவிகள் பெற்றுப்பாதுகாவலர்(Consul) என்ற உயர் பதவியையும் அடைந்தவர். பின்னர் இவர், குற்றம் சுமத்தப்பட்டு நாடு கடத்தப்பட்டார். அதன்பின் இவர் அரசியலுக்குத் திரும்ப அழைக்கப்பட்டாராயினும், அதில் சிறப்புறவில்லை. இவர் சிறந்த நூலாசிரியர். சீரான அரசியல் அமைப்பு அல்லது நல்ல அரசாங்கம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்தும், அரசாங்கத்தின் அமைப்பு சட்டப்படி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்தும் இவருடைய நூல்கள் விளக்கம் தந்துள்ளன.

சிசரோ

முதலாவதாக, அரசின் தோற்றம் பற்றிய விளக்கத்தில் இயற்கை நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனித்தனியாக வாழ்ந்து வருகின்றான் என்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் அப்போது இருக்கவில்லை. இருப்பினும் இவர்களது உயிருக்கு ஆபத்துகள் பலவழிகளிலும் வரவே, பாதுகாப்பின் பொருட்டு அனைவரும் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர் என்று ஒருவித கோட்பாட்டைக் கூறுகின்றார். அடுத்ததாக, மனிதர் அனைவரும் சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவர்

களாக இருந்ததால், சமூகமானது இயற்கையாகவே அரும்பியது என்கின்றனர். சிசரோ இக் கருத்தை ஏற்கின்றார். சமூகம் வளர்ச்சி பெற்று அரசு தோன்றியதென்கிறார். எனவே, அரசும் இயற்கையான அமைப்பு என்கிறார். மக்கள் சேர்ந்து வாழக் கூடியது சந்தர்ப்பவசத்தால ஏற்பட்டது அன்றென்றும், பொதுவான சட்டத்திற்குட்பட்டு, அனைவரது வளர்ச்சிக்காகவும் அரும்பிய அமைப்பே அரசு என்றும் கூறுகிறார். அதாவது, மக்கள் ஒவ்வொருவரும் பாசப் பிணைப்புடன் விரும்பி, எல்லோரது பொது நன்மைக்காகவும், பொதுச் சட்டத்தின்கீழ் வாழ்கினறனர் என்றும் கூறுகின்றாா.

அரசு அமைந்த பினனர், அரசாட்சி செய்வதைப் பற்றி விளக்குகினறார். அரசாட்சி செய்யக் கூடிய அதிகாரத்தை ஒருவர் பெற்றால் அம்முறையை மன்னராட்சி என்றும், அதிகாரத்தை உயர்குடி மக்கள் பெற்றால அதனைப் பிரபுக்களாட்சி என்றும், மக்கள் அனைவரிடமும் வந்தால் அது மக்களாட்சி என்றும் மூன்று வகையான அரசாங்க அமைப்புகளைக் கூறுகினறார். மன்னராட்சியில் ஒருவர் மட்டுமே அதிகாரம் பெறுவதால் மககள மிகக் குறைவான அளவிலேயே பங்கு பெறுகின்றனர். பிரபுக்கள் ஆட்சியில் மக்கள உரிமைகள பெறாமல இருக்கின்றனர். ஏனெனில், ஒரு சிலர் மட்டுமே உரிமைகளின் ஆதிக்க வாதிகளாகி விடுகின்றனர். மககளாட்சியில் எலலோரும் சமமாக மதிக்கப்படுகின்றனர். தனியார் எவரையும் வேறுபடுததிக்காட்ட முடிவதில்லை. மன்னராட்சியில தனிமனிதன அரசனாவதால் விரைவில் ஆதிகக ஆட்சியாளனாக அவன் மாறி விடுகினறான். பிரபுக்கள் ஆட்சி சிறிது காலத்திறகுள தீயோர் ஆட்சியாக மாறிவிடுகிறது. மக்களாட்சி கும்பலாட்சியாக மாறிவிடுகிறது. எனவே, இம் மூன்று வகையான அரசாங்க வகைகளிலும குறைகள இருப்பதால், இம்மூன்று அம்சங்களும் கலந்த நான்காம் வகை அரசாங்கத்தைக் கூறுகின்றாா. இநத அரசாங்க முறையில் எல்லோருக்கும் சமத்துவம் கிடைக்கின்றதென்கிறார். மேலும், உரோமானிய அரசியலமைப்பு உலகிலேயே சிறந்த அரசியலமைப்பு எனறு கூறுகினறார். அதற்குக் காரணம உரோமானிய அரசியலமைப்பு ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்டதன்று என்றும், காலப் போக்கில வளர்ச்சியுற்றதெனறும், முன்னர்க் கூறிய மூனறு வகைகளும் இதில் கலந்துள்ளன என்றும் கூறுகிறார்.

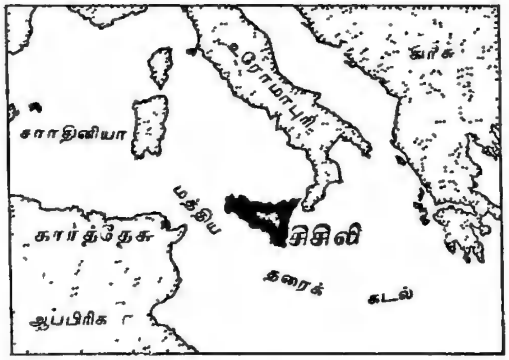
இயற்கைச சட்டமே நீதி எனகிறார் சிசரோ. மனிதனுடைய இணககத்தால ஏற்பட்டதன்று இயற்கைச் சட்டம். எல்லா இடங்களுக்கும பொருந்தக் கூடியது இயற்கைக சட்டம். இயறகைச் சட்டத்திற்கொப்பத்தான் சட்டஙகள இயறறப்பட வேண்டும். இயற்கைச் சட்டம் மனிதாகளின் கடமைகளை நிறைவேற்றச் செய்கின்றது தவறுகளிலிருந்து விடுபட்டு நல்லவழியிற் செல்ல வழிகாட்டுவது இயற்கைச் சட்டமென்றும், இறைவன்தான் இதனை உருவாக்கினான் என்றும், இதற்குக் கீழ்ப்படியாதோர் இயற்கைக்கு எதிராகச் செல்பவர்கள் என்றும் கூறுகிறார். இயற்கைச் சட்டத்தை விலஙகுகள் தம் இயல்புணர்ச்சி மூலம் பினபற்ற, மனிதன் தன் பகுத்தறிவின் மூலம் பின்பற்றுகினறான். மக்கள அனைவரும் சமமானவர்கள். எல்லோருக்கும் உரிமைகளையும் சமவாய்ப்பினையும் அளிப்பதே நீதியாகும். சாதாரணமாக, அவநம்பிக்கை, அச்சம் ஆகியவற்றால் மக்கள் தாம் பாதுகாப்பின்றி வாழ்வதாய் நினைக்கின்றனர். இயற்கைச் சட்டம் மனிதர்களையும் நாடுகளையும் போர் நிலையை மேற்கொளளா வண்ணம் தடை செய்கின்றது. எல்லா அரசியலமைப்புச் சட்டங்களும் இநத இயற்கைச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேணடுமெனச் சிசரோ வாதிடுகின்றார்.

சிசரோ மனிதர்களின சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகினறார். மனிதர்கள சம அளவில் கல்வி பெறுவதில்லை. ஆனால், அறிவுடைமையிலும் நனமை தீமையை அறியக்கூடிய விததத்திலும் அவர்கள சமமானவர்கள். அவர்களுடைய தவறுகள, கெட்டபழக்கங்கள், தவறான கருத்துகள ஆகியவற்றாலேயே தமது சமத்துவத்தை இழக்கின்றனர் என்கிறார் சிசரோ.

எநத அரசில மககளுடைய அதிகாரம் முதன்மையாக உள்ளதோ, அஙகேதான சுதநதிரம் உளளதென்கிறார். சுதந்திரத்தை விடச் சிறந்தது ஒன்றுமிலலை. ஆனால, அது எல்லோருககும் ஒன்றுபோல இருக்க வேண்டும். இலலையேல் அது சுதந்திரமாக இருக்காது. வகுப்புப் பேதமின்றிச் சுதந்திரம் கொடுக்கப் படவேணடும். மககள் ஒப்பமே ஓர் உண்மையான அரசாஙகத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் அடிப்படையாகுமெனச் சிசரோ வலியுறுத்துகின்றார். ம.ப.

சிசிலி: இத்தாலியின் தென்முனையில் மத்திய தரைக் கடலிலுள்ள சிசிலித் தீவு (37° –38° வடக்கு, 13° –30° கிழக்கு), இத்தாலியின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட 20 பகுதிகளுள் பெரியதும், மிக்க மக்கள் தொகை உடையதுமாகும். சிசிலியின் இத்தாலியப பெயர் வடிவம் 'சிசிலியா' என்பதாகும். இதன் பரப்பளவு 25,462 ச. கி.மீ. மக்கள்தொகை ஏறத்தாழ 50 இலட்சம். மெசினா நீர் இணைபபில் இத்தாலிய நிலப்பகுதியிலிருந்து 3 கி.மீ. தூரத்திலும், தென் மேற்கே துனீசியாவிலுள்ள 'கேப் பான்' பகுதியிலிருந்து 145 கி.மீ. தூரத்திலும் சிசிலி அமைந்துள்ளது.

வரலாறு: சிசிலியின பழங்குடிகளான 'சிகானி' எனப்படுவோர், ஏசு கிறித்து பிறப்பதற்கு 11 நூற்

சிசிலி அமைவிடம்

நாண்டுகளுக்கு முன் இங்கு வாழ்நதனா. 'சிகுலி' (சிசல்) எனபோர் அவாகளை விரட்டி அடித்தனர். சிகுலிகளே சிசிலி எனப் பெயரிட்டனர் தொடர்ந்து பொனீசியர்கள், கிரேக்கர்கள், கார்த்தேசீனியர், உரோமானியர் ஆகியோர் இத் தீவின் வளம் காரண மாகப் படையெடுத்து வநதனர். உரோமானியரின 'சிசிலிசு' நாடு, சிசிலித தீவையும், இத்தாலிய முந்நீர கத்தையும் உள்ளடக்கியது. இங்கு கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆதிக்கம் செலுத்திய உரோ மானியர் கி.பி. 476-இல் வீழ்ச்சியுற்றனர்.

பிறகு ஆசுத்திரோகோத்துகளும் பைசாண்டியர் களும் அராபியர்களும் சிசிலியைக் கைப்பற்றினர். போப்பாண்டவர் கி.பி.1130-இல் நாாமானிய மன் னன்இரண்டாம் உரோசருக்கு 'அப்புலியா, கலபிரியா, சிசிலி' ஆகியவற்றின் மன்னன் என்ற உரிமையை அறி வித்தார். இந்த ஐக்கிய அரசு கி.பி. 1282-இல் முடி வுற்றது ஆரகன (இசுபெயின்) அரசின் வாரிசுகள் கி.பி. 1302-இல் தெற்கு இத்தாலியைக் கைப்பற்றி னர். இதை ஐந்தாம் அல்போன்சா (ஆரகன்), ஆஞ்சி வின்களிடமிருந்து கி.பி. 1442-இல் கைப்பற்றினான். சிசிலி கி.பி. 1504-இல் இசுபெயின் கீழும், உட்ரெக்டு (Utrecht) அமைதி உடன்படிக்கையின்படி (கி.பி. 1713) சவாய் அரசின் கீழும் வந்தது. இதை மறுபடியும் கி.பி. 1718-இல இசுபெயின் கைப்பற்றி, கி. பி. 1720 -இல் ஆசுத்திரியாவுக்குத் தந்தது. இசுபெயின் மறுபடி யும் கி.பி. 1734-இல் இதைக் கைப்பற்றியது. இசு பானியப் போர்பன் வம்சத்தவர் கி.பி. 1759-இல் தனி ஆட்சியை இங்கு நிறுவினர். பின் கி.பி. 1860 -இல் இஙகிருந்து விரட்டப்பட்டனர். மக்கள் வாக் கெடுப்பின மூலம் கி பி. 1861-இல் சிசிலி இத்தாலியின ஒரு பகுதியாகச் சவாய் அரசவம்சத்தின் கீழ் வந்தது. இரண்டாம் உலகப்போரில் 'நட்பு நாடுகள்', 'அச்சு நாடுகளை' வடஆப்பிரிக்காவில் வெனறபின், சிசிலி யையும் (சூலை-ஆகசுட்டு 1943) கைப்பற்றின. பிரி வினை வாதத்தைத் தடுக்க, 1946-இல சிசிலிககு மாநிலத் தன்னாட்சியை இத்தாலி அரசு அளித்தது.

பகுதிகளும் நகரங்களும்: சிசிலியின தலைநகரம் 'பாலர்மோ' ஆகும். சிசிலியின் அதிகாரத்தின கீழ் அருகேயுள்ள தீவுகளும் தீவுக் கூட்டங்களும் அடஙகும்.

தோர்மினா நகரம்-சிசிலி

அவையாவன: ஏகடித் தீவுகள் (மேற்கு), உசுதிகா இலிபாரி தீவுகள் (வடக்கு), பேலாகி தீவுகள் (தெற்கு), பாண்டலேரியா (தென் மேற்கு). சிசிலியின் 9 மாநிலப் பிரிவுகளாவன: அக்ரிசண்டோ, கால்தான் செட்டா, இரகுசா, சிராகுசா (சைரக்கியூசு), திராபனி, கடானியா, என்னா, மெசின்னா, பாலர்மோ. இவற்றின் தலைநகரங்களும் மாநிலங்களின் பெயர்களையே கொண்டுள்ளன. பிற நகரங்களுள் அகசுட்டா (கிழக்கு) முககிய துறைமுகமாகவும், மார்சலா (மேற்கு) மதுத் தயாரிப்பில் முதன்மை பெற்றதாகவும் விளங்குகின்றன.

புவியியல் அமைப்பு: முக்கோண வடிவம் காரணமாகச் சிசிலி 'திரினாசிரியா' (Trinacria on Triquetra) என வழங்கப்பட்டது. மூன்று மூலைகளிலும் பாரோ முனை (வடகிழக்கு), பாசரோ முனை (தென்கிழக்கு), போயோ முனை (மேற்கு) ஆகியவை உள்ளன. தீவின் மூன்றிலஇரண்டு பாகத்திற்குப்பாரோ முனையிலிருந்து வடக்குக் கடற்கரைக்கு இணையாக முக்கிய மலைத் தொடர்கள் செல்கின்றன. 'எட்னா' மலைசசிகரமே மிக உயரமானது (10,700 அடி அல்லது 3,260மீட்டர்). 'இசுட்ராம் போலி' உயிருள்ள எரிமலையாகும். தீவின் மூன்றில் இரு பாகம் கடல் மட்டத்தைவிட 100அடி உயரமானது. ஆறுகள் பல இருப்பினும், இலையுதிர் காலம், குளிர்காலம் தவிர மற்றக் காலங்களில் இவற்றில் நீா இருப்பதில்லை. கிழக்குக் கடற்கரையில் ஓய்வு உறைவிடமாக விளங்கும் தோர்மினாவின குளிர்கால வெப்பநிலை 55°F (13.C). எனவே தட்ப வெப்ப நிலை சீராக உள்ளது.

மக்கள்: இன அடிப்படையில், சிசிலி மக்கள கலப்பினத்தவர். கடந்தகாலப் படையெடுப்புகள காரணமாக ஐரோப்பியப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் விரவிய ஒரு கலப்புப் பணபாடு இங்கு நிலவுகிறது. சிசிலிப் பழங்குடியினர், ஆசுத்ரோகோத்து அராபியர், கிரேக்கர், கார்ததேசீனியர், உரோமானியர், வாண்டலர், பெர்பெர், நார்மானியர், இசுபானியர், வட இத்தாலியர் ஆகியோரின் பண்பாட்டுக் கலவையே சிசிலியின் பண்பாடாகும். இவ்வினத்து மக்கள, மத்திய தரைக் கடறபகுதியின் உடற்கூறுகள அமையப்பெற்று ஐரோப்பியரைவிடக் குள்ளமாக உள்ளனர், அகன்ற நெற்றி 'ஆலிவ்' நிறம், கருப்பு நிறமான தலைமுடி, கருப்புநிறக் கணகள ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளனர். பெரும்பாலானோர் உரோமன் கத்தோலிக்கர்; கண் படுதல் போன்ற மூடப் பழக்கஙகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். இத்தாலிய மொழியை அறிந்திருந்தாலும் மாநில மொழிகளே இங்குப் பேசப்படுகின்றன.

மக்கள்தொகை: சிசிலி, மக்கள்தொகை அடிப்படையில் 1969-இல் இத்தாலியில் மூன்றாம் இடத்தை வகித்தது (4,876,600). வட இத்தாலியைவிடச் சிசிலியின் பிறப்பு விகிதமும் குழந்தைகள இறப்பு விகிதமும் மிகுதி. பாலர்மோ, கடானியா, மெசினா ஆகிய நகரங்கள 2,50,000 பேருக்குமேல் மக்கள தொகை யுடையவை. சிசிலியில் கி பி. 1871-இல் 2,584,000 ஆக இருந்த மககளதொகை, 1901-இல் 3,529,799ஆக உயர்நது, 20ஆணடுகளுக்கு மக்களின் வெளியேற்றம் காரணமாக நிலையாக இருந்தது. 1981-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி மக்களதொகை 4,863,587.

கட்டடங்கள்: கட்டடக் கலையின சிறப்புப்பெற்ற பாலர்மோவில் உள்ள அரணமனைகளும் கிறித்துவ தேவாலயங்களும் அராபிய, நார்மானிய கட்டடங்களும் 'மறுமலர்சசிக் கால' மற்றும் 'பரோக்குக் கட்டடக் கலையம்சங்களைப் பெறறுளளன. தோரிக்குக் கலையம்சக் கட்டடங்கள் அக்ரிசணடோவிலுளளன. 'ஆலயங்களின பளளததாக்கு' (Valley of the Temples) சூழப்பெற்ற சைரகியூசுப் பகுதியில் கிரேக்கக் கட்டடஙகள், கோவில்கள், சிலைகள ஆகியவை உள்ளன.

பொருளாதாரம்: இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்பு நெடுஞ்சாலைகளும் தொழில் வளமும் பெருகியுள்ளன. வேளாணமையும் நடைபெறுகிறது. தொடகக காலத்திலிருந்தே கோதுமையும் திராட்சையும முக்கிய பயிர்கள். நெல், பருத்தி, கரும்பு, ஆரஞ்சு ஆகியவையும் பயிரிடப்படுகினறன. இத்தாலியின் மொத்தக் கோதுமை உற்பத்தியில் 10 விழுக்காடும், கேழ்வரகு உற்பத்தியில மூன்றில் ஒரு பஙகும் சிசிலி உற்பத்தி செய்தாலும் வேளாணமை கீழ்நிலையிலேயே உள்ளது. இத்தாலியின் மீன்பிடிப் படகுகளில் நான்கின ஒரு பாகம் சிசிலித் துறைமுகங்களிலேயே உளளன. தீவன வசதியிலலா நிலையிலும் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை இரட்டித்துள்ளது (3,00,000).

இத்தாலியின் பத்து விழுக்காட்டு மக்கள் சிசிலியில் வாழ்ந்தாலும் தொழில்களில் 1.3% மட்டுமே சிசிலி பெற்றுள்ளது. இத்தாலிய அரசு 1957 க்குப்பின் சிசிலியில் முதலீடு செய்வதில ஊக்கம் காட்டித் 'தென்னகத்திறகான நிதி' (Fund for the South)என்ற முதலீட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வநதது. மாநில நாடாளுமன்றம் 1946-இல் அமைக்கபபட்டபின, வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கு வரிச்சலுகை அளிக்கப் பட்டமையால், தொழில் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 218-இலிருநது 1576-ஆக உயர்நதது. சிசிலி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில உலக உற்பத்தியில 90விழுக்காடு கந்தகத்தை அளித்தது. தி.செ.

துணை நூல்கள்:

Finley, Moses I., History of Sicily: Ancient Sicily to the Arab Conquest Viking, 1968.

Lowe, Alfonso., Barrier and the Bridge; Historic Sicily, Norton, 1971.

Mack Smith, Denis, History of Sicily: Medieval Sicily, Viking, 1968.

சிசுபால்கர் ஒரிசா மாநிலத்தில் புவனேசுவரத்திற்கு அருகில் உள்ள தொன்மையான ஊர். பண்டைக்காலத்தில் அசோகரின் கிழக்குப் பகுதிகளுக்குத் தலைநகரமாக விளங்கிய தோசாலி (Tosali) அல்லது கலிங்க நகரமே சிசுபால்கர் எனக் கருதப்படுகிறது. கலிங்க மன்னன் காரவேலனின் தலைநகரமாக இது விளங்கியது. இவன் தனது தலைநகரை அழகுபடுத்திப் பெரும் நகர அரண்களையும் கட்டடங்களையும் அமைத்ததாகக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. கலிங்க நகரின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்த சிறு பகுதியே சிசுபால்கர் (Sisupalgarh) என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். பண்டைக் காலத்தில் மதிள் சூழ்ந்த நகரமாக இது ஒன்றே விளங்கியது. இவ்வூரில் அகழாய்வுகள்

சிசுபால்கர் சின்னங்கள்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. சிசுபால்கர் சிசுபாலகர்கி (Sisupalagarhi) என்றும் கூறப்பட்டது. இங்கு அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதில் கோட்டைவாயிலும் மதிலும் போன்றவை வெளிப்பட்டன. இந்நகரம் கி.மு. 300-இலிருந்து கி.பி. 350 வரை சிறந்த நகரமாக விளங்கி வந்துள்ளது. அகழாய்வுகளில் மட்பாண்டங்களும், சுடுமண் உருவங்களும் கட்டடங்களின் சிதைவுகளும், பூரி-குசான நாணயம், குவிசாக நாணயம், உரௌலட்டட் மட்கல ஓடுகள், மண்ணால் செய்யப்பட்ட காதணிகள் போன்றவைகளும் கிடைத்தன. இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கோட்டை எட்டு வாயில்களைக் கொண்டு விளங்கியது. இக்கோட்டையின் உள்ளே இருந்த நகரம் சிறந்த அமைப்பைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. சு.இரா.

சிட்சிவிக்கு என்றி (கி.பி. 1838-1900) சிறந்த ஆங்கிலேய தத்துவ ஞானியும் போதகருமாக விளங்கினார். இவர் யார்க்சயர் (Yorkshire) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் கேம்பிரிட்சிலுள்ள (Cambridge) திரினிட்டிக் கல்லூரியில் படித்தார். சிட்சிவிக்கு என்றி (Sidgwick Henry) கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டு திரினிட்டிக் (Trinity) கல்லூரியில் கல்விக் கழக உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் தத்துவமும் பயிற்றுவித்தார். இவர் கி.பி. 1869-ஆம் ஆண்டு உறுப்பினர் பதவியிலிருந்து விலகி விட்டார். இவர் கி.பி. 1876-ஆம் ஆண்டு எலியனார் பால் பா (Eleanor Balfour) என்ற அம்மையாரை மணந்தார். இவர் கி.பி. 1883-ஆம் ஆண்டு அறவியல் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

சிட்சிவிக்கின் (Sidgwick) சிறப்பான நூல் அறவியல் முறைகள் (The Methods of Ethics) என்பதாகும். தத்துவ ஞானியின் நோக்கம் புதிய உண்மைகளைக் கண்டு பிடிப்பது மட்டுமன்று; ஏற்கெனவே மனிதன் பெற்றிருக்கின்ற அறிவை ஒழுங்குபடுத்துவது மாகும். அறிவியல் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற அறிவை ஒன்றுபடுத்துவது தத்துவஞானியின் குறிக்கோளாகும். மனிதன் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தத்துவ அறிவு புலப்படுத்துகிறது. பயனீட்டுக் கொள்கையாளருக்கும், உள்ளுணர்வு வாதிகளுக்குமிடையில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஏற்பட்ட பிணக்கினைத் தீர்க்க இவர் ஒரு கொள்கையினை அளித்தார். இவர் ஒவ்வொரு செயலின் நன்மை தீமைகள் அந்தச் செயல் நல்லது அல்லது கெட்டது என்பதை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணை செய்கின்றன என்று கூறினார். உள்ளுணர்வும் பயனீட்டுக் கொள்கையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. ஓர் ஒழுக்கமான சக்தியிருக்க வேண்டும் என்று மெய்ப்பித்தாலொழிய எதிர்ப்புகள் இருந்து கொண்டே இருக்கும் என்றார்.

சிட்சிவிக்கின் முறைகள் மனிதனின் இயற்கைத் தன்மையின் இரு பக்கங்களை எடுத்துக் காட்டின. ஒன்று இன்ப வாழ்க்கை குறிக்கோள்; மற்றொன்று சிறப்பான வாழ்க்கை மட்டுமல்லாமல் செயலுடன் கூடிய வாழ்க்கையை உணருகின்ற வாழ்க்கையாகும்.

இவர் இரண்டு வித உரைகள் தம்மிலுள்ள வேறு பாட்டையும் விளக்குகிறார். அதாவது ஓர் உரை அனுமானத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது. மற்றோர் உரை அனுமானத்தின் அடிப்படையில் இல்லாதது. உள்ளுணர்வு முறை, ஒழுக்க விதிகள அனுமான அடிப்படையில்லாதவை என்று கூறுகிறது.

சிட்சிவிக்கு அனுமான அடிப்படையில்லாத அறிவு உண்மையா என்று கண்டுபிடிக்க நான்கு சோதனை முறைகளைக் கூறியிருக்கிறார். உரையில் கண்ட பதங்கள் (Terms) தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவுமிருக்க வேண்டும். இரண்டாவது சுயநிரூபித்தல் (Self evidence) உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அவைகள் ஒன்றிற்கொன்று பொருத்தமுடையதாக அமைதல் வேண்டும். அவற்றின் உண்மையை அறிவாளிகள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். சுய நிரூபித்தலான ஒழுக்க விதிகள் நான்கு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். முதலாவதாக ஒரு செயலை யாராவது சரி என்று ஒத்துக் கொண்டால், அதே சூழ்நிலையில் அச் செயலைச் சரி என்று கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவதாக இப்பொழுது இருக்கின்ற நன்மை தீமைகள் போல் எப்பொழுதும் நன்மை தீமைகளைக் கருத வேண்டும். ஒருவர் அனுபவிக்கின்ற நல்ல காரியங்கள, மற்றவர்கள் அனுபவிக்கினற நல்ல காரியங்கள் போல் சிறப்பானவை. ஒரு பகுத்தறிவு வாதி எப்பொழுதும் நன்மையே நாடுவான்.

அறச் செயல் விருப்பக் கொள்கை: ஒவ்வொரு மனிதனின் நன்மையும் சிறப்பு வாய்ந்தது. பகுத்தறிவுடையவன் பொதுவாக நன்மையையே நாடல வேணடும். பொதுவாக அறச் செயல் விருப்பக் கொளகை, பயனெறி முறைக் கோட்பாட்டில் அடங்கியிருக்கிறது. பரம்பரை உள்ளுணர்வுக் கோட்பாட்டினர் பயனெறிக கோட்பாட்டினராவர். முந்திய பயனெறிக் கோட்பாட்டாளரிடமிருந்து சிட்சுவிக்கு மாறுபட்டவர்.

பயனெறிக் கொள்கை சிட்சுவிககின் செயலறிவுத் திறன் வாய்ந்த ஆராய்ச்சியினை ஒத்துக் கொள்ள வில்லை. தொடகக உரை பின்பு இல்லாமலிருக்கலாம். அதன் அடிப்படையாக எடுக்கின்ற அனுமானம் (Inference) சரியாக இருக்கலாம் என்று கூற முடியாது. மேலும், பருப் பொருட் கோட்பாட்டினை இவர் மறுத்தார். புலன்களால் ஏற்படுகின்ற கோட்பாட்டினையும் இவர் ஒத்துக கொள்ளவில்லை.

இரா. கோ.

துணை நூல்கள்:

Board, C.D., Five types of Ethical Theory, London, 1930.

Harward, W.C., Henry Sidgwick and Later Utilitarian Political Philosophy, Gainesville, Flo, 1959.

சிட்டகாங்கு: பங்களாதேசத்திலுள்ள முக்கிய நகரம். இது வங்காள தேசத்தின் தென்கிழககே உள்ள சிட்டகாங்கு மாநிலப்பிரிவின் தலைநகராகும். இது 'சிட்டகிராம்' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது கர்னபூலி (Karnaphuli) ஆற்றுக்குச் சற்றே வடக்கில் வங்காள விரிகுடாக் கடற்கரையில் உள்ள பன்னாட்டுக் கப்பல் போக்குவரவு வசதிகளுடன் கூடிய இயற்கைத் துறைமுகப் பட்டினமாகவும், தொடர் வண்டிச் சந்திப்பாகவும் உள்ள பெரிய வணிக நகரமாகும். சிட்டகாங்கு (Chittagong) கி.பி. 1864-இல் ஒரு நகராடசியாக ஆக்கப்பட்டது. கல்கத்தாவின் பெரும்பான்மை வணிகம் 1947-முதல் இத்துறை முகத்திற்கு மாற்றப்பட்டு வளர்ச்சியுற்றுள்ளது. கப்பல் நங்கூரத் தூண்களும் (Jetties) நங்கூர நாணகளும் (Moorings) அமையப்பெற்றுள்ள இத்துறை முகத்தின் கட்டுமானப் பணி 1970-இல் முடிவுற்றது. சணல், தேயிலை ஆகியவை இதன் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள்கள். பருத்தி, சணல் ஆகியவற்றைப் பதனம் செய்தல், எஃகு இரும்புத் தொழில்கள், பழங்களைப் பக்குவம் செய்தல், தோல பதனிடுதல், கப்பல் கட்டுதல் ஆகியன இங்கு நடக்கும் முக்கிய தொழில்கள். பல மருத்துவ மனைகளையும் அரும பொருட் காட்சியகத்தையும் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியையும் ஒரு தொழிற்கல்விக் கூடத்தையும் பத்துக் கல்லூரிகளையும் தன்னுடன் இணைக்கப் பெற்ற சிட்டகாங்குப் பல்கலைக் கழகமும் (1966), 'பௌசுதார் ஏட்டு எனற இடத்தில் ஓர் இராணுவக் கல்லூரியும், ஒரு வணிகக் கடல் கல்வி நிலையமும் (Merchant-Marine Academy) இங்கு உள்ளன.

வரலாறு: கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அராபியர் இத்துறைமுகத்தை அறிந்திருந்தனர். போர்ச்சுகீசியர்கள் இதனை 'மாபெரும் துறைமுகம்' (Porto Grande) எனக் குறிப்பிட்டனர். அராகனைச் சேர்ந்தோரும் (Arakanese) பின் முகம்மதியர்களும் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் இதைக் கைப்பற்றினா. முகலாய ஆளுநரான வஙகாளநவாபு கி.பி.1666-இல் இதைக் கைப்பற்றி 'இசுலாமாபாது' எனப் பெயரிட்டார். ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி கி.பி. 1760-இல் இதைப் பெற்றது.

சிட்டகாங்கு மாவட்டம்: இதன் பரப்பளவு 7,006 ச.கி.மீ. வங்காள விரிகுடாக் கரையின ஒரு குறுகிய பகுதியையும், வளமான பள்ளத்தாககுகளால் பிரிக்கப்படும் குன்றுத் தொடர்களையும் இது உள்ளடக்கும். கர்னபூலி, பெனி, சுங்கு,

மாதாமுகரி ஆகியவை இங்குப் பாயும் ஆறுக ளாகும். இங்கு நெல், தேயிலை, கரும்பு, மிளகாய், காய்கறிகள் ஆகியவை பயிராகின்றன. பிரம்பும் மூங்கிலும் மிகுதியாக விளைகின்றன. நன்னீர் மீன களும் கடல் மீன்களும் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. கண்ணாடி மணல (Glass sand), ஒளிர் தாதுககள் (Radio Active Minerals) ஆகியவை இங்குக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்துறைமுகத்தின் மககள் தொகை, 1,388,475 (1981). சிட்டகாங்கு மாவட்டத் தின் மக்கள்தொகை 4,476,000 (1981).

சிட்டகாங்கு மாநிலம்: இதன் பரப்பளவு 44290 ச. கி.மீ. (22° — 20′N, 91° 51′ E). இதில் சிட்ட காங்கு, சிட்டகாங்கு மலைப்பகுதிகள், நவகாளி, கமிலலா, சில்கெட்டு ஆகிய மாவட்டஙகள அடங் கும்.

சிட்டகாங்கு மலைப்பகுதிகள் (Hill Tracts): இம் மாவட்டம் வங்காள தேசத்தின் தென்கிழக்கே சிட்டகாங்கு மாவட்டத்திற்கும், மிசோ (மிசோரம) மலைகளுக்கும் இடைப்பட்ட, தென்கிழக்காகச் செல லும் மலைகளை உளளடக்கியது. இதன் பரப்பளவு 5093 ச. மைல் (13,191 ச.கி.மீ.). கியோகிரடாஙகு (Keokradng) என்னும சிகரமே 4034 அடி (1230 மீ.) கடல்மட்டத்தைவிட உயரமானதாகும். அடர்நத காடுகளில். மூங்கில், பிரம்பு, குர்சன மரங்கள ஆகி யவை வளர்கின்றன. போக்குவரவுககு, கர்னபூலி, பெனி, சஙகு, மதுமதி ஆகிய ஆறுகள பயன்படுகின் றன. நெல, எண்ணெய்வித்துகள், தேயிலை, ஏறத் தாழ வங்காளதேசத்தின மொத்தப் பருத்தி உற்பத்தி ஆகியவை இங்கிருநது கிடைக்கினறன. இஙகு வள ரும் தொழிலகள் பருததி ஆடை நெய்தல, மூங்கில் தட்டிகள, கூடைகள் பினனுதல் 'போனி' (குதிரைகள்) வளர்த்தல ஆகியவையாகும். இம்மாவட்டததின தலைநகர் இராஙகாமதி ஆகும். தி.செ.

சிட்ரா வளைகுடா: சிட்ரா வளைகுடா வட ஆப்பிரிக்காவில், இலிபியா (Libya) நாட்டின கடற்கரையைத் தெற்கு நோககிக குடாவாக அமைந் திருக்கும் மததியதரைக்கடலின் நீர்ககரமே ஆகும். பழஙகாலத்தில் இவவளைகுடா 'சிர்டிசு மேசர்' (Syrtis Major) என வழஙகபபெறறது. இத்தாலிய மொழியில் 'கல்போ தெல்லா சிர்டே' (Gulfo Della Sirte) எனவும், அராபிய மொழியில 'கலிஜ சூாட' எனவும இது குறிப்பிடப்படுகிறது.

இது இலிபியாவின் மிசுராடா (Misratah) நகரில் இருநது அந்நாட்டின மற்றொரு முககிய நகரமாகிய பன்காசி (Banghazi) வரை கிழக்கு நோக்கி, 443 கி.மீ. தூரத்திற்கு விரிந்துளளது. இதன் கடற்கரைப் பகுதி பாலை நிலமே ஆகும். ஆங்காஙகே உவர்ச் சதுப்பு நிலங்களும் உள்ளன. சிட்ரா வளைகுடாவின் கரையோரப் பகுதிகளில் ஆங்காஙகே சிதறி இருக்கும் பாலைநிலச் சோலைகளை (Oases) ஒரு நெடுஞ்சாலை இணைக்கிறது

ஆகசுட்டு மாதத்தில், வளைகுடாவின் நீர் 88° (31° C) வெப்பத்தை அடைகின்றது. இது மத்திய தரைக்கடலின் அனைத்துப் பகுதிகளையும்விட, விரும்பத்தக்க வெதுவெதுப்பான வெப்ப நிலை யாகும். இங்குப் பலவகை மீன்களும், கடற்பஞ்சுகளும் கிடைக்கின்றன. வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள தலை யாய துறைமுகம் சுர்ட்டு (Surt) ஆகும். இது சகாரா வின் வணிகச் சாலைகள் பலவும் தொடக்கமாகும் முக்கிய நகரமாகும். சிட்ரா வளைகுடாவின கரை யோரப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள பிற முக்கிய இடங கள் 'மார்சா எல் அவேசியா' (Marsa el Awegia), 'இராசுபானுப் எல அகேலியா' (Ras Fanuf El Agheila) மார்சா எல் பிரேகா (Marsa el Brega), 'எசு. சயூடினா (Ez Zuetina) ஆகியவை ஆகும்.

இரண்டாம் உலகப் போரின்போது, சிர்டே சண்டை' (Battle of Sirte) என்ற கடற்போர், 1942 –ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் சிட்ரா வளைகுடாவில் நடைபெற்றது. இப்போரில் ஆஙகிலேயரின் பாது காப்புக கப்பல்கள், இத்தாலியப் போர்க் கப்பல்களிட மிருந்தும் செருமானியக் குண்டுவீச்சு விமானங்களிட மிருந்தும் தப்பின. தி.செ

சிட்னி: இது ஆசுத்திரேலியாவின் நகரங்களுள் மிகப் பழமையானது; மிக்க மக்கட் செறிவுள்ளதும், நியூசௌத் வேல்சு மாநிலத்தின தலைநகரும் ஆகும். ஆசுத்திரேலியாவின கிழக்குக் கடறகரையில் அமைந் துள்ள துறைமுகப் பட்டினமாகிய இது மெல் போர்னில் இருந்து 724 கி.மீ. வடகிழக்கிலும், சான் பிரான்சிசுகோ நகரிலிருந்து தென்மேற்கே 6647 'கடல வழிக் கணக்கீட்டுக்' கற்கள (Nautical Miles) தொலை விலும் அமைந்துளளது.

சிட்னி துறைமுகம்: சிட்னியின் சேக்சன் துறை முகம், உலகின பெரிய பாதுகாககப்பட்ட துறைமுகங களுள ஒன்று. இதன் வணிக வளப்பகுதிகள துறை முகத்தை ஒட்டிய கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ளன. புறநகர்ப் பகுதி தெற்கே பாட்டினி விரிகுடா வரை யிலும், மேற்கே சிட்னிச் சமவெளி வரையிலும் விரிந் துளளது. இதன் மக்களதொகையில் (3,021,300) பெரும்பாலோர் இப்பகுதியில் வாழ்கிறார்கள். ஆசுத் திரேலியா மக்களில நான்கில் ஒரு பகுதியினர் சிட்னி யில வசிக்கிறார்கள். சிட்னி துறைமுகம், 54 ச.கி.மீ. பரப்பும், 244 கி.மீ. நீளமு முள்ள கடற்கரையைக் கொண்டுள்ளது. துறைமுகப் பாலம் தெற்கே தாவேசு

முனையிலிருந்து வடக்கே வில்சன் முனைவரை செல்கிறது. இதன் நீளம் 503 மீ. நகரத்தை ஒட்டியே கப்பலகள சரக்கு ஏற்றி இறக்கும்வகையில் 'தாங்கு மேடை' (Wharves) 19 கி.மீ. நீளத்திற்கு அமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஆண்டுதோறும் 12.5 மிலியன் கண்டி (Ton) சரக்குகள் இத்துறைமுகம் வழியாக ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

முக்கிய கட்டடங்கள்: சிட்னியின் 'அரசினர் இல்லம்', விக்டோரிய கோதிக் கட்டடக்கலை முறையில் கட்டடப்பட்டது. இங்குள்ள ஆங்கிலிக்கன் தேவாலயம், உரோமானிய தேவாலயம், மிட்செல் நூலகம், சிட்னி பல்கலைக்கழகம், இசைக் கலைக் கழகம், பொருட் பாதுகாப்பகம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். அரங்கங்களுள் நகர மன்றம் (Town Hall) பெரியது. ஒரு முனையில்அமையப் பெற்றிருக்கும் புதிய இசை நாடக அரங்கம் (Opera House) கட்டடக் கலையில் ஒரு புதுமையாகும்.

நகரின் நடுவில, பலவகை வெப்பமண்டல மலர்ச் செடிகளுடன் கூடிய தாவரவியல் தோட்டமும், மிகப் பழமையான அருங்காட்சியகமும் உள்ளன. வடக்குக் கடற்கரையில் சிட்னியின் பன்னாட்டு விமான நிலையம் உள்ளது.

தட்பவெப்ப நிலை: சிட்னியின் சராசரி ஆண்டு வெப்பநிலை 64° (பா). சனவரி மாதத்தில் 72° (பா) ஆகவும் சூலை மாதத்தில் 54° (பா) ஆகவும் உள்ளது. ஆண்டுக்கு 1,140 மி.மீ. மழை பெய்கிறது. சிட்னியின் மித வெப்ப நிலையும் அருகருகே அமைந்துள்ள கடற்கரை உறைவிடங்களும் சிட்னியைப் புகழ் மிகுந்த உல்லாசபுரி ஆக்கியுள்ளன.

குடியேற்றம்: கேப்டன் சேம்சு குக் என்பவரே இப்பகுதியை கி.பி. 1770-இல் கண்டு 'சேக்சன் துறை முகம்' எனப் பெயரிட்டாலும், அவர் இங்கு இறஙக வில்லை. கேப்டன் ஆர்தர் பிலிப்பு என்பவர் கி.பி.1788 -ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் கைதிகளை உட னழைத்துக்கொண்டு, ஒரு குடியேற்றம் அமைக்க வந்தார். அக்குடியேற்றம் அதே மாதத்தில் பாட்டனி விரிகுடாவில் இருந்து சேக்சன் துறைமுகத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அக்குடியேற்றத்துக்கு ஆங்கிலேய உள்துறைச் செயலர் 'சிட்னி'யின் பெயரைச் சூட்டினார். கைதிகள் குடியேற்றம் கி.பி. 1840-இல் நிறுத் தப்பட்டபின் சுதந்திர மக்கள் குடியேறினர். 1976-இல் சிட்னியின் மக்களதொகை 2.7 மிலியன்.

சிட்னி பல்கலைக்கழகம்: இது நியூசௌத்வேல்சில் அமைந்துள்ள ஆசுத்திரேலியாவின் முதல் பலகலைக் கழகம் ஆகும். இது கி.பி. 1850-இல் ஏற்கப்பட்டது. பெண்கள கி.பி. 1881 முதல் சோத்துக் கொள்ளப் படுகின்றனர். இப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ள கல்லூரிகள், புனித பால் (ஆஙகிலிகன் -1854), புனித சான் (உரோமன் கத்தோலிக்கர் 1857) புனித ஆண்ட்ரூ (பிரசுபிட்டீரியன், 1867), வெசுலி (மெத்தாடிசுட்டு, 1910) பெண்கள் கல்லூரி (மதச் சார் பற்றது, 1892) ஆகியவை. இப்பல்கலைக்கழகத்தில் 12,000 ஆசிரியர்களும் 17,500 மாணவர்களும் உள்ள னர். நூலகத்தில் 1,260,000 நூல்கள் உள்ளன. தி.செ.

சிட்னி, அல்சொ்னன் என்ற 17-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கில விக்குக் கட்சி அரசியலாளா. வரம்பற்ற முடியாட்சி முறையை வன்மையாக எதிர்த்து, அரசியலமைப்புககு உட்பட்ட முடியாட்சியை (Constitutional Monarchy) ஆதரித்தவராவர், அல்சொ்னன சிட்னி (Algernon Sidney) கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புகழ்மிக்க ஆங்கிலப் புலவரான சர் பிலிப்பு சிட்னி என்பவரின் வழிவந்தவர். இவர் கி.பி. 1622-இல் இங்கிலாந்தில் கெணட்டி லுள்ள (Kent) பெனசுர்சுட்டு பிளேசு எனனும் ஊரில் (Penshurst Place) பிறந்தார். இவருடைய இளமைக் காலத்தில் ஆங்கில அரசர் முதலாம் சார்லசுக்கும் ஆஙகிலப் பாராளுமன்றத்துககுமிடையே நடந்த உள்நாட்டுப் போரில், இவர் பாராளுமனறத் தவரின் படையில் ஒரு குதிரைப்படை அலுவலராகப் பணி செய்தார். போரில் (கி.பி.1644) கிராம்வெல்லின் புதுமாதிரிப்படையின உதவியோடு பாராளு மனறம் வெற்றிபெற்றதால்,தோற்ற அரசர் முதலாம் சார்லசு விசாரணைக்குக் கொணடு வரப்பெற்று கொலைத் தண்டனை அளிக்கப் பெற்றார். அரசர்மீது பாராளு மன்றம் விசாரணை நடத்தியபோது, பாராளுமனறத் தின் சார்பில் விசாரணையில் கலந்துகொள்ள சிட்னி மறுக்கவே, இவர்மீது கிராம்வெல் சீற்றம் கொண் டார். அதனால் இவர் அரசியலிலிருந்து ஒதுங்கியிருந் தார். இவர் அயல் நாட்டிலிருக்கும்போது பிரெஞ்சு அரசர் பதினான்காம் உலூயியிடம், இங்கிலாந்தில் ஒரு புரட்சியைத் தோற்றுவிக்கும் பொருட்டுப் பொருளுதவியை நாடினார். இவர் கி.பி. 1677-இல் நாடு திரும்பியவுடன் அரசியலிலீடுபட்டு, விக்குக் (Whig) கட்சியில் சேர்ந்தார். ஆஙகில அரசருக்கு எதிர்ப்பை உண்டாக்கும் பொருட்டு, இங்கிலாந்தி லிருந்த பிரஞ்சுத் தூதுவரிடமிருந்து இவர் கைக்கூலி பெற்றார். அரசரையும் அவர் தம்பியையும கொல்லு தற்காகச் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியில் (Rye House Plot, கி.பி. 1683) சிட்னிக்கும தொடர்பு உணடா என்பது தெரியவிலலை; எனினும், இவர் கி.பி. 1683-இல் சிறைபிடிக்கப்பட்டு, விசாரணைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அதே ஆணடின் இறுதியில கொலைத்தண்டனையும் கொடுக்கப்பட்டார். இவர் குற்றவாளி என்பது தெளிவாக மெய்ப்பிக்கப் படாத காரணத்தால், இவரைக் குடியரசுக் கொள்

அல் செர்னன் சிட்னி

கைக்காக உயிர்துறந்தவர் என்று விக்குக் கட்சியார் கூறுதல் மரபு.

புரட்சி உரிமை: சிட்னி தாம் எழுதிய 'அரசாங்கம் பற்றிய விளக்கங்கள்' (Discourses on Government) என்ற நூலில் ஒவ்வொருவருக்கும் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்தற்கு உரிமை உண்டு என்று எழுதினார். இந்நூல் இவருடைய காலத்தில் அச்சிடப்படாமல், இவர் இறந்தபின் கி.பி. 1698-இல்தான் அச்சிடப்பட்டு வெளியாயிற்று; இந்நூலில் சிட்னி குடியரசுக்கு மாறாக, ஓர் அரசியலமைப்புக்கு உட்பட்ட முடியாட்சியை ஆதரிக்கிறார். அமெரிக்கச் சுதந்திர அறிக்கையை வரைந்த தாமசு செபர்சன் இதனை ஓர் உயர்ந்த நூலாகக் கருதுகிறார்.

அரசின் தோற்றம்: ஒவ்வொரு சமூகத்தாருக்கும் தங்களைத் தாங்களே ஆட்சி செய்துகொள்ளுதற்கு உரிமை இருக்கிறது. தங்களுடைய கருத்தில் எவர் தகுதி உடையவரோ அவரை ஆட்சியாளராக அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தல் இயலும். அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தை மக்களிடமிருந்தே பெறுகிறது. அது மக்களுடைய பாதுகாப்புக்காகவும் நலனுக்காகவுமே இருக்கின்றது. இங்கிலாந்தில் அரசர்களை அமர்த்துதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆயினும், பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரமும் மக்களால் அளிக்கப்பட்ட ஒன்றுதான். எனவே, அவர்கள் திரும்பவும் அதைத் தாங்கள் ஏதேனுமொரு வழியில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் இயலும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட அவருடைய சார்பாளர்களைவிட ஊழலில் முறை அற்றவர்களாக இருத்தல் கூடும்.

உயர்குடிப்பிறப்பாளர் நடத்தும் குடியரசே மிகச் சிறந்த அரசு. ஆட்சியாளர்களைத் தெரிவு செய்தற்குத் தேர்தல் முறையே சிறந்தது.

கிராம்வெல் கி.பி. 1649-முதல் கி.பி. 1653 வரை நிறுவியிருந்த பொதுநல அரசு தான்(Commonwealth) மிகச் சிறந்த ஒன்று. ஏனெனில், அந்த அரசில்தான் ஆங்கிலச் சுதந்திர உரிமையானது பண்டைய பெருமை மிக்க கிரேக்க உரோமானிய நாட்களிலிருந்தது போன்று முழுவளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. ஆங்கில முடியாட்சி கி.பி. 1660-இல் மீட்கப்பட்டபோது, கையூட்டு முறைகளும், வெறுக்கத்தக்க நிகழ்ச்சி முறைகளும் பிரான்சிலிருந்து இங்கிலாந்துக்குள் நுழைந்துவிட்டன. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Gooch, G.P., Political Thought in England: From Bacon to Halifax, London, 1946.

Haller, William., Liberty and Reformation in the Puritan Revolution, New York, 1955.

சிட்னி, சர். பிலிப்பு (கி.பி. 1554-1586):

இவர் எலிசபெத்து அரசி ஆட்சிக்காலத்தில் செல்வாக்குடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவராய், அனைவருக்கும் தெரிந்தவராய் விளங்கியவர். இவர் அரசினால் பிரபுப் பட்டத்திற்கு உரியவராய்ச் சிறப்பிக்கப்பட்டார்.

சிட்னி (Sri Philip Sydney) கெண்ட்டு மாவட்டத்தில் கி.பி. 1554-இல பிறநதார். இவர் ஆக்சுபோர்டு போன்ற பல கல்வி நிலையங்களில் கற்றிருந்தாலும் பட்டம் எதுவும் பெறாமலேயே ஆக்சுபோர்டைவிட்டு விலகினார். பிரான்சு, இத்தாலி, வெனிசு, ஆசுத்திரியா, செனோவா முதலான இடங்களுக்கெல்லாம் பயணம் மேற்கொண்ட சிட்னி, வெனிசில் பல்துறைப் பாடஙகளைக் கற்றதோடு இத்தாலிய ஓவியக் கலைஞர்களுடனும் தொடர்பு கொண்டார். தாயகம் திரும்புகையில இவர் தேர்ந்த எழுத்தாளராகத் தம்மைத் தகுதிபபடுத்திக் கொண்டார். தாயகம். திரும்பியவுடன இவர் அயாலாந்தில் வாழத் தொடங்கினார்; அரசி எலிசபெத்தின் அவைக் களக் கவிஞராய்ச் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தார்.

'ஆர்கேடியா' என்ற உரைநடைக் காவியம் ஒன்றும் இவரால் இயற்றப்பெற்றது. சிட்னியின் மற்றொரு சிறந்த படைப்பு 'பொறுத்தற் செய்யுள்' (The Applogic Poetrie) என்பதாகும்.

மேற்கிநதியத் தீவுகளை கி.பி. 1584-இல் காணச் சென்ற திரேக்குக் குழுவுடன் தாமும் செலல முடிவு செய்திருந்த சிட்னி, அதற்கு மாறாக நெதர்லாந்து ஆளுநராகப் பதவியேற்று, முன் குறிப்பிட்ட திட்டத்தைக் கைவிட்டார்.

சிட்னி உயர்ந்த பண்பாளர்; இங்கிதம் மிக்கவர்; மிகத் துணிவுடையவர்; பிரபுத்துவப் பண்புகளி லிருந்து சற்றும் விலகாதவர்.

இவர் அரசியல் துறையில ஈடுபாடு கொள்ள வில்லை; வீரமும் உயர் பண்பும் கொண்ட பெருந் தகையாளராகவே தம்மைக் காட்டிக்கொணடார்.

இவருடைய படைப்புகள் இவர் வாழ்நாளில் வெளியிடப்படவில்லை. ஆனால், அவை அறிஞர் களிடையே எழுத்துப்படியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுச் சுவைக்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் சில கவிதைகளையே படைத்திருந்தா லும் அவை தரமானவை. இவருடைய 'அரிசிடொபல்' 'இசுடெல்லா' என்பன முதல் முறையாக வெளிவந்த எலிசபெத்துக் கால ஈரேழ்வரிப பாடல்களாம் (Sonnet). இவர் தன்னுணர்ச்சிப் பாடலகள பலவும் இயற்றியுள்ளார். போர்க்கருவி ஒன்றால் ஏற்பட்ட காயத்தினால் துன்புற்ற இவர் தம 32-ஆம் வயதில காலமானார். கவிஞர்களுள இசுபென்சரும திரெயட னும் இவர்மீது கையறு நிலைப் பாடல்கள் இயற்றித் தம் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தினா. பி.எஸ்.வே.

சிட்னி பல்கலைக்கழகம்: ஆசுத்திரேலியா நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய, பழமையான, இருபால ரும் பயிலுகினற உயர்கலவி நிறுவனம். இது சிட்னி (Sydney) நகரில் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு தனியார் பல்கலைககழகம் என்றாலும், ஆசுத்திரேலியா அரசு மிகுந்த நிதியுதவி செய்து வருகிறது. சிட்னி பல் கலைக்கழகம் கி.பி.1850-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

சிட்னி நகரம்

சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில் ஆறு கல்லூரிகள் உள்ளன. அவையனைத்தும் மாணவர் தங்கிப் பயிலும் கல்லூரிகளாக (Residential Colleges) உள்ளன. அவற்றுள் பெண்கள் கல்லூரியும் அடங்கும். இப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கி 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில் முதன்முதலாக கி.பி. 1881-இல் பெணகள் சோத்துக் கொளளப்பட் டனர்

சிட்னி பல்கலைக்கழகத்தில வேளாண்மை கட்டடககலை, கலைகள (Arts), மருத்துவமும் பல மருத்துவமும் (Medicine and Dentistry), சட்டவியல் பொறியியல், கால்நடை மருத்துவம், அறிவியல ஆகிய புலஙகள உள்ளன. ஆசுத்திரேலிய மொழி மையம், அணுவாற்றல ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (Nuclear Research Foundation), அன்னையர் மற்றும குழந்தைகளுககான எலிசபெத்து அரசி ஆராய்சசி நிறுவனம் (Queen Elizabeth Research Institute fo Mothers and Infants), நாடகப் பட்டறை (Theatre Workshop) ஆகியன சிட்னி பலகலைககழகத்தில் இயஙகும் சில குறிப்பிடத்தகக ஆராயச்சி மையங்க ளாகும். எஸ.த.

சிட்னி வெபு என்பாரும், அவர்தம் மனைவி மார்த்தா பியாட்டிரிசு என்பாரும் 20-ஆம் நூற் றாண்டில் வாழ்ந்த ஆஙகிலச் சமூகச் சீர்திருத்த வாதி களும் புகழமிகக பொருளாதார வரலாறறாசிரியர் களுமாவர். சிட்னி வெபு (Sydney Webb) கி.பி 1859 -இல் இலண்டனில் பிறந்து, இளமையில் சுவிட்சர் லாந்திலும், இலணடன் நகரக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயினறார். இவர் கி.பி.1878-இல் அரசுப்பணியில சேர்ந்திருந்தார். பினனர் கி.பி. 1891-இல இலண் டன் ஊரக மன்றத்திற்குத் (LondonCountry Council) தேர்ந்தெடுக்கபபட்டபின் அரசுப் பணியிலிருந்து விலகினார். இவர் 1910-வரை அம்மன்ற உறுப்பின ராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டு வந்தார். இவர் கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு முதல் படிப்படியான சமநிலைக் கோட்பாட்டு முறையை ஆதரித்த கழகத்தில (Fabian Society) உறுப்பினரானார். இவர் சமநிலைக் கொளகை பற்றிய முறைகளைத் தம் நூலகளின வாயிலாக வெளியிட்டார். தொழிலாளர் இயக்கத் துக்குச் சிறந்த கருத்துகளை வழங்கிய ஒரு தலைவ ராக ஆனார். இவரும் இவர்தம் துணைவியாரும் வாழ்நாள் முழுவதும் சமூகநீதியை நிறுவும்பொருட் டுக் கடுமையாக உழைத்தனர். இருவரும் தங்களு டைய சமநிலைக் கருத்துகளைப் பரப்புதற்காக கி.பி. 1895-இல் நிறுவிய ஓர் அமைப்பே இலண்டன்

பொருளாதார அரசியற் கழகம் (The London School of Economics and Political Science) ஆகும். இதன் பொருட்டு இவர்கள் 'நியூ இஸ்டேட்ஸ்மன்' (The New Statesman) என்ற ஏடும் தொடங்கினர். இருவரும் பல அரசு ஆணையங்களில் உறுப்பினர்களாகப் பணி புரிந்துள்ளனர். சிட்னி வெபு 1919-இல் நிலக்கரித் தொழில் ஆணையத்தில் உறுப்பினராக இருந்து, அத்தொழிலை அரசாங்க உடைமையாக ஆக்குதற் காக விரிவான ஒரு திட்டத்தை வரைந்தார். இவர் 1922-இல் சீகாம் (Seaham) தொகுதியின் உறுப் பினராகப் பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு, இராம்சே மக்டனால்டு அமைத்த தொழிற் கட்சி அரசாங்கத்தில் வணிகக் கழகத் தலைவராயி னார். இங்கிலாந்தில் தொழிற்கட்சி 1929-இல் ஆட்சிக்கு வந்ததும், சிட்னி வெபு பாசுபீல்டு பிரபு வாகப் (Baron PassFıeld) பட்டம் பெற்றுக் குடி யேற்ற நாடுகளின் செயலாளராக இரண்டாண்டு களும், தன்னாட்சி நாடுகளின் செயலாளராக (Secretary for Domonions) ஓராண்டும் அலுவலிலிருந்தார். தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் 1931-இல் பிளவுண்டு போனதும், வெபு அரசியலிலிருந்து விலகினார். சோவியத்து உருசியாவின் வாழ்க்கை முறையை நேரில் கண்டறிதற்காக இவர் தம் மனைவியாருடன் 1932-இல் அந்நாட்டிற்குச் சென்று, தாங்கள் கண்ட நிலைமைகளைச் 'சோவியத்துப் பொதுவுடைமை: ஒரு புதிய நாகரிகம்' எனற நூலில் இரு பாகங் களாக 1935-இல் வெளியிட்டனர். இதில இவர்கள உருசியப் பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலைப் புகழ்ந் துரைத்தாலும் அந்நாட்டின் அரசாங்க முறையை வெறுத்துரைத்தனர். வெபு 1944-இல் சிறப்புத் தகுதிக் குழுவினரில் (Order of Merit) ஓர் உறுப் பினராக உயர்த்தப்பட்டார். இவர் 1947-இல மறைந் தார்.

சிட்னி வெபு 'இங்கிலாந்தில் சமநிலை' என்ற நூலையும், அவரும் அவாதம் மனைவியாரும் சேர்ந்து, 'தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் வரலாறு,' 'தொழிலியல் குடியாட்சி' 'ஆங்கில உள்ளாட்சி அரசாங்கம்' முதலிய நூலகளையும் எழுதி வெளியிட் டனர். பியாட்டிரிசு வெபு 'இலண்டன மக்களின் வாழ்க்கையும் தொழிலும்', 'பிரிட்டனில் கூட்டுறவு இயக்கம்' முதலிய பல நூல்களை எழுதி வெளியிட் டார். சிட்னி வெபு 1918-இல் தாம் எழுதி வெளி யிட்ட 'தொழிலாளரும் புதிய சமூக அமைப்பும்' (Labour and the New Social Order) என்ற நூலில, திருத்தி அமைக்கப்பட்ட தொழிற்கட்சி பினபற்றுதற் கான சமநிலைக் கோட்பாடுகளைக் கூறியுள்ளார்.

அரசியற் கருத்து: இவர் கடைப்பிடித்த அரசியற் கொளகை தாராள இயல்புடைய சமநிலைக் கொள்கை (Liberal form of Socialism or Fabianism) ஆகும். இவர் தாம் கி.பி. 1889-இல் எழுதிய கட்டுரை கள் (Fabian Essays) என்ற நூலில், 'குடியாட்சிக் கொள்கையினுடைய பொருளாதாரக் கூறுதான் உண்மையிலேயே சமநிலைக் கொள்கை ஆகும்' என்று கூறுகிறார். ஆங்கிலத் தாராளக்கொள்கையைச் (English Liberalism) சில வரம்புகளுக்குட்பட்ட ஒன் றாக விளக்கிய தாமசு கில் கிரீன் (Thomas Hill Green) என்பவரும் வெபுகளின் சமநிலைக் கொள்கையை ஆதரித்தார். உற்பத்திக் கூறுகளையும் பங்கீட்டு முறைகளையும் அரசாங்கமே தன் உடைமை களாக ஆக்கி, தனியார் ஊதியத்துக்காக அல்லாமல் பொது நன்மைக்காக ஒரு தேசிய பொருளாதாரத் திட்டத்தின வாயிலாகப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும் என்பதுதான் சமநிலைக் கொளகையின் சுருக்கம் ஆகும. இந்தச் சமநிலைக் கொளகையின் குறிக்கோளை அடைதற்குத் தனியார் முதலாளித்துவ வகுப்புக்கெதி ராகப் பகைமை உணர்வைத் தூண்டி, பாராளுமன்ற முறைகளை விடுத்து, நேரடியான வன்முறைப் புரட்சி முறைகளைப் பொதுவுடைமைக் கொள்கையாளரும், தொழிற்சங்கக் கொள்கையாளரும் (Syndicalists) பின் பற்றினர். கூட்டுடைமைக் கொள்கையாளரும் (Collectivists) கழக முறைச் சமநிலையாளரும் (Guild Socialists) வன்முறைப் புரட்சியை விடுத்துப் பாராளு மன்றக் குடியாட்சி முறைகளைப் பின்பற்றினர்.

முதலாளித்துவ முறையிலமைந்துள்ள அரசு பல குறைபாடுகளை உடையது. நீண்ட நேரப் பணிமுறை, குறைந்த ஊதியம், துப்புரவு இல்லாத, இடர்ப்பா டான வேலைச் சூழ்நிலைகள, குடியிருப்புகள முதலிய வற்றால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் துன்ப மடைய, தொழிலின பயன் ஒரு சிலருக்கே (முதலாளி களுக்கே) கிடைத்து அவர்கள வளம் பெறுகின்றனர். இந்தச் சீர்கேடான அரசியல், சமூக அமைப்பை உடனடியாகப் புரட்சி வாயிலாக முழுவதும் மாற்றி யமைத்தலும் இயலாது. தம் நாடாகிய உரோமைத் தாக்கிய ஆனிபல் (Hannibal) என்ற கார்த்தசீனியப் படைத் தளபதியிடம் அவன் வலிமை மிகுதியும் உடையவனாக இருந்த காரணத்தால், அவனிடம் நேரடியாகப் போர் செய்யாமல, அவனுடைய செய்கைகளையெல்லாம் கவனித்து, உரோமானியப் படைத்தளபதியான பேபியசு மாக்சிமசு (Fabius Maximus) தக்க தருணத்தில் அவனை வலுவாகத் தாக்கி நிறுத்தியது போல, கூட்டுடைமைச் சமநிலைக் கொள்கையாளரும் தக்க தருணத்துக்காகக் காத்தி ருந்து, சமநிலைக் கோட்பாட்டைச் செயற்படுத்துதல் வேண்டும். முதலில் சமூகத்திலே விரிவுரைகள், நூல் கள், துண்டு வெளியீடுகள் முதலியவற்றின் வாயிலா கச் சமநிலைக் கருத்துகள் பரப்பப்படுதலும், இக்

கருத்துகளைப் பின்பற்றுவோர் பாராளுமன்றத்துக் குத் தேர்தல்களின் வாயிலாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுதலும் வேண்டும். சமநிலைக் கருத்துகளடங்கிய சட்டமுறைகளும், ஆட்சி ஆணைகளும் செய்யப்படுதல வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மக்கள் வற்புறுத்தல வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் வேலை, ஓய்வு, சம்பள விகிதங்கள், வேலையின்மைக்கும் நோய்க்கும் எதிரான பாதுகாப்பு, தொழிலில் தன்னாட்சி, கல்வி முதலியவை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். படிப்படியாக வரிவிகிதத்தை உயர்த்துதலே இக குறிக்கோள்களை அடைய உதவும். பொதுப்பணி நிறுவனங்களெல்லாம் அரசாங்க உடைமைகளாகவே இருத்தல் வேண்டும். இந்த மாற்றஙகளெல்லாம் படிப்படியாகச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். தொழில்கள் நாட்டுடைமையாக்கப் பட்டு, அதனால, உடைமை இழநதவர்களுக்கு நியாயமான இழப்பீடுகள அளிக்கப் படுதல் வேண்டும். சுருஙகக்கூறின், சமநிலையாளர்கள் குடியாட்சி அரசுமுறையின் வாயிலாகவே சமூக மாற்றம் செய்தல வேண்டும் என்றும், வனமுறைப் புரட்சியாலோ வகுப்புப் போராட்டத்தாலோ செய்தல கூடாது என்றும் கூறினார்.

சமநிலைக் கருத்துச் செயற்படுதல்: புரட்சி முறையை விடுத்துக குடியாட்சி முறைகளை ஆதரித்தே சமநிலைக் கொள்கையின் குறிககோள்களை அடைதல் வேண்டுமெனறு வெபு வகுத்த கொள்கையால், பிரிட்டனில் குடியாட்சிச் சமநிலைக் கருத்துகள் பரவின. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய தொழிற்கட்சி அரசாங்கம் 1945-50-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்தின் வங்கியை அரசாஙக உடைமையாக்கிற்று. அது நிலக்கரிச் சுரங் கஙகளையும், இருமபு, எஃகுத் தொழிலையும் அரசாங்க உடைமைகளாக ஆக்கியதை, அதற்குப் பின்னர் ஆட்சியை ஏற்ற பழைமைக் கட்சி (Conservative Party) மாற்றினாலும், தொழிற்கட்சியின தாராள இயலபுள்ள சமநிலைக் கருத்துகளுக்கு இங்கிலாநது மக்களிடையே பரவலாக வரவேற்பு இருககிறது. ஓய்வு, உடல்நலம், கல்வி, பொருள வளம் முதலியவெல்லாம் குறைந்த அளவிலேனும் அரசில் யாவருக்கும் கிடைக்குமாறு செய்தற்கு அரசாஙகம் ஆவன செய்தல் வேண்டுமென்று இவர் கூறிய சமநிலைக் கருத்துகள், இன்று பழைமை விரும்பிகள் நிறைந்த ஆங்கிலச்சமூகத்திலும் காணப் படுகினறன. பா.கு.

துணை நூல்கள்:

Coker, F.W, Recent Political Thought, Appleton, 1934.

Cole, G.D.H, Fabian Socialism, London, 1943.

Cole, Margaret, I, ed., The Webbs and Their Work, London, 1949.

சிண்டுவின் பர்மாவில் உள்ள ஓர் ஆறு. ஐராவதி நதியின் துணையாறான சிண்டுவின் (Chindwin), பர்மாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் ஓடுகிறது. கூமோன் (Kumon) மலைத்தொடரிலிருந்து உற்பத்தியாகும் இது, மையிஞ்சான் (Myingyan) என்னுமிடத்தில் ஐராவதியில் இணைவதற்கு முன்னதாக, ஊக்காஙகு (Hukaung) பள்ளத்தாக்கு, காலேவா (Kalew) நகரம் முதலிய இடங்களின் வழியாக ஓடி வருகிறது. இதன் நீளம் சுமார் 885 கி.மீ. ஊயூ (Uyu) என்ற ஒரு துணையாறும் இதனுடன் கலக்கிறது. சிண்டுவின ஆறு சுமார் 480 கி.மீ. நீளத்திறகுப் போக்குவரத்துககுப் பயன்படுகிறது. அடிக்கடி தனது போக்கை மாறறிக்கொளளும் ஆறுகளில இதுவும் ஒனறு திபெத்துப் பகுதியிலிருந்து வநதவர்களாகக் கருதப் படும் 'சின்' என்ற மக்கள் இந்த ஆற்றுவெளியில வாழந்து வருகினறனா. தெ.பா.

சிண்டோ: இது சப்பானிய நாட்டின் மிகப் பழமை வாயந்த சமயமாகும். சிண்ட்டோ (Shinto) என்ற சொல்லுக்குக் கடவுளரின வழி என்பது பொருள. சிணடோ சமயத்தினர் பல்வேறுபட்ட கடவுளர்களை வழிபடுகின்றனர். அவை காமி (Kami) என்று சொல்லப்படுகின்றன. மலைகள், ஆறுகள, பாறைகள், மரங்கள் ஆகியவையே காமியாகும். படைததல், வளர்ச்சி, நோய் குணப்படுத்துதல் ஆகியவறறிறகு அடிப்படைச் சக்தி காமியாகும். சிண்டோ சமயம் நன்னெறிக்கும் சடஙகுகளுககும் முக்கியத்துவம் அளிககிறது. ஆனால, இதற்கெனறு தத்துவம் ஏதும் கிடையாது. ஏனைய சமயங்களைப் போல் இறப்பிற்குப்பின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய தத்துவத்தை இது வலியுறுத்தவிலலை.

இப்போது இச்சமயத்தை 61 கோடி மக்கள பினபற்றுகினறனா. சிண்டோக்களில் பலர் தஙகள் வீடுகளிலேயே சிறுசிறு கோயில்களை அமைத்து வழிபடுகின்றனர். தெருவோரக் கோயில்களுக்கு முககியத்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. பல கட்டடங்களும் தோட்டஙகளும் பொதுக கோயில்களாகத் திகழ்கின்றன. தனிப்பட்டோர் தம் வழிபாட்டினபோது துதிபாடி உரொட்டியையும், பூக்களையும் காமிககுப் படையற் பொருளாக வைத்துப் படைக்கின்றனர்.

சில நேரங்களில் சிணடோ பாதிரிகள் 'மசுதூரி' எனப்படும் சடஙகிற்குக் தலைமை தாங்குகினறனர். தூய்மைப்படுத்தும் சடங்குதான் மிக முககியமான சடங்காகும். தனிப்பட்டோர் தாம் செயத பாவஙகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளைப் போக்குமபடி காமியிடம் வேணடுவது தான் இசசடங்காகும். நீணட

ஆயுளுக்காகவும் அமைதிக்காகவும் நல்ல வேளாண்மைக்காகவும் நலவாழ்விற்காகவும் பல சடங்குகள செய்வர்.

எப்போது சிண்டோ தோன்றியது, அது எப்படித் தோன்றியது என்பது எவருக்கும் தெரியாது. ஆனால் சிணடோக்கள் இயற்கையின் மூலம் காமியை வழிபட்டு வருகின்றனர். கி.பி. 700-இல் எழுதப்பட்ட சிணடோ பற்றிய 'ரிகாங்கிகோசிஜி' எனப்படும் கதைகள் இச் சமயத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. எப்படி காமி உலகத்தைப் படைத்து மரபுகளையும் சட்டங்களையும் உருவாக்கியது என்பதை இக்கதைகள கூறுகின்றன. சிண்டோக்களின் கூற்றுப்படி சூரிய தேவதைதான் சப்பானிய அரசக் குடும்பத்தின் குலக் கடவுளாகும்.

கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சீன புத்த சமயமும் கன்பூசிய சமயமும் இதை ஆட்கொண்டன. அத்தாக்கத்தின் விளைவாகப் பௌத்த கடவுள்களைக் காமியாகக் கருதி அவைகளைப் பௌத்த கோயில்களில் வழிபடத் தொடங்கினர். நாளடைவில் பௌத்த சமயச் சடஙகுகளுக்கும் சிண்டோ சமயச் சடங்குகளுக்குமிடையேயிருந்த வேறுபாடுகள் மறையத் தொடஙகின. கனபூசியசு சமயத் தாக்கத்தின் விளைவாகச் சிண்டோககள் நாணயம், அன்பு, பெரியோரை மதித்தல் ஆகிய நற்பண்புகளைப் பினபற்றத் தொடங்கினர்.

ஆனால், கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சிணடோக்கள் பௌத்த சமயத்தை ஏற்க மறுத்தனர். அந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசு சிண்டோ இயக்கம் தோன்றியது. அது சப்பானிய நாட்டுப்பற்றிறகு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. மேலும், அது மன்னனைக கடவுளின் சார்பாளராகவும் கருதியது. இரண்டாம் உலகப போரில் சப்பான தோற்றதன விளைவாகச் சிண்டோ சமயம் அரசு ஆதரவை இழநதது. இப்போது தோன்றியுள்ள புதிய சமயங்கள் கூட்டு வழிபாடு, அறப்பணிகள், கூட்டுறவு ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகின்றன. மரத்தினால் ஆன வாயில்தான் சிணடோ சமயத்தின் சின்னமாகும். இது தோரி (Torii) எனறு சொலலப்படுகிறது, இது சிணடோ கோயிலின் நுழைவாயிலாகும். இது இரு கழிகளையும் குறுக்குக் கம்பிகளையும் கொணடிருக்கிறது. கழிகள வானத்தைத் தாஙகும் தூணகளாகும். குறுக்குக் கமபிகள புவியைக குறிககினறன.

கே.சே.

சித்சக்தி: சித்துப் பொருளாகிய இறைவன் தனக்கு நேர்மாறான சடப் பொருளாகிய மாயையை எங்ஙனம் இயக்குகிறான் என்பது பலரும் அறிந்துகொள்ள விழைவதொனறு. இறைவன தானே மாயையை இயக்குகிறான் எனச் சைவ சித்தாந்திகள் கூறுவதில்லை. இறைவன் தனது சித் சக்தியைக் கொண்டே மாயையைத் தொழிற் செய்யத் தூண்டுவான். இறைவன் வேறு; அவனது சக்தி வேறா என்று சிலர் வினவலாம். ஒருவிதத்தில் இறைவனும் அவன் சக்தியும் ஒன்றே. மற்றொரு விதத்தில் அவை இரண்டும் வேறு என்றும் கூறலாம். இறைவனும் அவனது சக்தியும், சூரியனும் அவனது ஒளிக் கதிர்களும் போன்றவை. சூரியனின்றி ஒளிக்கதிர்கள் இருககமுடியாது. என்றாலும் கதிாகள்தான் சூரியன் என்று கொளள முடியாது. அதுபோலவே சித்சக்திதான் இறைவன் என்று கூறமுடியாது. இரா. கோ.

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்:

திருத்தொண்டர் புராணம் அறுபத்து மூன்று தனியடியார்கள் பற்றியும், ஒன்பது 'தொகையடியார்கள் பற்றியும் கூறும். இத்தொகையடியார்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தனிப்பட்ட ஓர் அடியவருடைய வரலாற்றினையோ செயலினையோ குறிக்காமல் சிவகதி அடையும் பல நெறிமுறைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்த ஒன்பது தொகை அடியாாகளைப் பற்றிய புராணங்களுள் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் ஒன்றாகும.

சித்தத்தை (உள்ளத்தை)ச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம்: இப்பகுதி உளளத்தைச் சிவனிடத்தில் வைத்தல் என்னும் நிலையினை விளக்குவது. படைத்தல் முதலிய ஐந்து தொழிலுக்கும் காரண காததர்களாகிய ஐந்து கடவுளர்களும் (பிரமன, விட்டுணு உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவம்) உளளனர். இந்த ஐநது கடவுளர்களும் ஐம்பூதங்களுக்கும் உரியவர்கள. மண்ணை இதயத்தானத்தில் வைத்து, அதன் கடவுளாகிய பிரம தேவனையும், நீரைக் கண்டத்தானத்தில் வைத்து, அதன் கடவுளாகிய விட்டுணுவையும், நெருப்பை உள்நாக்கின தானத்தில் வைத்து அதன் கடவுளாகிய உருதஇர மூர்த்தியையும், காற்றைப் புருவ நடுத்தானத்தில வைத்து அதன கடவுளாகிய மகேசமூாத்தியையும், ஆகாயத்தைப் பிரமரநதிரதானத்தில வைத்து, அதன்கடவுளாகிய சதாசிவ மூர்த்தியையும் தியானம்செய்வர். அதனால் அவவம் மூர்த்திகளை ஆங்காங்குத் தரிசிப்பர். இறுதியாக ஆறாம் ஆதாரமான நாதாந்தத்தில் முக்திக் கபாடம் திறக்க, மெய்ப்பொருளாகிய சிவனைத தரிசித்து அங்கேயே சித்தத்தை (உள்ளத்தை) நிலைபெற வைப்பர்.

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள் சரியை, கிரியை என்னும் நிலைகளைக் கடநதவர்கள்; அட்டாங்க (எட்டு) யோகத்துள் இயமம், நியமம் முதலிய ஐந்தினை உடலில குணடலித் தானத்திலுள்ள குணடலினிச சக்தியைப் பிரணவத்தால் எழுப்பிச் சுழு

முனை வழியாய் மேலே செலுத்தும் யோகநெறி அறிந்தவர்கள்.

இவர்கள் சிவத்தை உணர்ந்து கலந்து தம்மை மறந்திருப்பர். இதுவே சிவயோக சமாதி எனப்படும். இப்புராணம் யோக நெறி முறையையும், அதன் பயனாகிய சிவகதி அடையும் சிறப்பினையும் விளக்குகிறது. கி.சே.

சித்தர்கள்: 'சித்தர்' என்னும் சொல் 'சித்' என்னும் வடமொழி வேர்ச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. நிறைமொழி மாந்தர், அறிவர் என்னும் சொற்களால் மிகப் பழங்காலத்தில் சித்தர்கள குறிக்கப்பெற்றனர். 'சாரணர்' எனச் சமணத்திலும் பௌத்தத்திலும் குறிக்கப்பெற்றவர்கள் சித்தர்கள்.

சித்தி என்னும் சொல் தொடக்க காலத்தில் கைகூடுதல் என்னும் பொருளில் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். காலப்போக்கில் அது சித்துகளைக் குறிப்பதாக வளர்ச்சிபெற்றது. 'சித்தி' என்னும் சொல்லுக்கு 'இருத்தி' என்ற சொல்லை மணிமேகலை பயன்படுத்தினாலும் அச்சொல் ஆட்சிபெறவில்லை. சித்தி என்னும் சொல்லே நிலைபெற்றது. யோக சாதனைகளில் தெளிதல், மந்திரங்களைச் செபித்தல் மௌனத்தில் இருத்தல், இறைவழிபாடு முதலான வற்றால் சித்திகளைப் பெறலாம் என்பர் சித்தர்கள், இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனச் சித்திகள் எண்வகைப்படும். இதனை அட்டமாசித்தி என்றும், அட்டசித்தி என்றும் வழங்குவர். இவ்வெண்வகைச் சித்திகளையும் பெற்றவர்கள் சித்தர்கள். யோகச் செயல் முறைகளினால் உடலினை நிலைக்கச் செய்து, மெய்ம்மையுணர்நது சமுதாய மக்களை நன்னெறியில் செலுத்த விரும்பிய சித்தர்கள் தம் குருவின் ஆணையின்படி இவ்வுலகில் வெளிப்படுவர்; தமக்கென எந்தப் பற்றும் இல்லாப் பேராண்மையாளர். உண்ணாமல், உறங்காமல், இடம் பெயராமல் வெயில், மழை, பகல், இரவு என்று பாராமல் இருப்பதே சித்தர்களின் சமாதிநிலை. அவ்வாறு சமாதியில் இருந்து பின் வெளிவரும்போது தாம் பெற்ற ஞானத்தை மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பர். அதன் பயனைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. தம்மிடம் வியத்தகு ஆற்றல்கள் இருந்தமையைத் தம் வியத்தகு செயல்களால் காட்டினர். பரஞ்சோதி முனிவரும், சைவ எல்லப்ப நாவலரும், பாம்பாட்டிச் சித்தரும், தாயுமானவரும் சித்தர்களின் அற்புதங்களைப் பாடுவர். 'பதினெண்சித்தர்' என்ற தொகைத் தொடர் பரவலாகக் காணப்படினும் பதினெண் சித்தர்கள் யார் யார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இதுவரையில் வந்துள்ள பதினாறு ஆய்வறிஞர்களின் பட்டியல்களில் அகத்தியர், திருமூலர், போகர் தவிரப் பிற சித்தர்களின் பெயர்கள் ஒன்றாகக் காணப்பெறவில்லை. 'சித்தர்கள் அனேகங்கோடி' என்று சட்டைமுனி குறிப்பர். சித்தர்களின் பாடல்களிலேயே 'பதினெண்சித்தர்' என்ற பொதுவழக்கும் காணப்படுகின்றது. பதினெண் சித்தர்கள் யாவர் என்பது இன்னும் உறுதிசெய்யப்பெறாமலேயே உள்ளது. சித்தர்களின் பெயரில் அமைந்துள்ள நூல்களின் யாப்பும் சொல்லும் நுவல்பொருளும் அவர்கள் பிற்காலத்தவர்கள் என்பதற்குச் சான்று தருகின்றன. சித்தர் என்னும் மரபு திருமூலர் முதல் தொடங்கியிருக்கலாம்.

கற்றோர்க்கே பொருள் விளங்குமாறு அமைந்திருந்த பாவகைகளையும் யாப்பு வகைகளையும் கொண்ட இலக்கியத்தை எளிய மக்களும் பாடிப் பொருள் உணரும் வண்ணம் இனிய எளிய கும்மி, சிந்து, கண்ணி முதலான பாவகைகளைக் கொண்டமைத்து 'மககள் இலக்கியம்' எனப் பரவச் செய்தவர்கள் சித்தர்கள். அவர்கள் அமைத்துத் தந்த இலக்கியமே இன்று எல்லோராலும் போற்றப்படுகினறது. சித்தர் பாடல்கள் எளிமையுடன் கூடிய பல்வேறு நடை அமைப்புகளைக் கொண்டன. அவை கேள்வி நடை, பழமொழி நடை, பேச்சுநடை, வியப்பு நடை, உருவக நடை, குறிப்புத் தொடர் நடை, விளிநடை போல்வன. பல்வேறு நடையமைப்புகளைக் கொண்டு திகழ்ந்தாலும் அகப்பேய், குதம்பை, பாம்பாட்டி, இடைக்காடர், அழுகணி ஆகியோரின் பாடல்கள் நீங்கலாகப் பிறருடைய பாடல்கள் அனைத்தும் பாடியவரின் பெயர்இல்லாதுபோயிருப்பின் பாடியவர் எவர் என்பது தெரியாமல் போயிருக்கும். இவர்களின் எளிய நடைபல இடைச் செருகல்களுக்கும் காரணமாயின. சித்தர்களின் இலக்கிய நடையில்,முன்னிலைப்படுத்திக் கூறும் பாங்கே மிகுதி. பெண்ணை, மக்களை,தன்னை, மனம் மற்றும் பிறபொருள்களை, மாணவனை என ஐவகை நிலைகளில்அம்முன்னிலைப் படுத்தல் அமைகின்றது. கொங்கணர், குதம்பை முதலானோர் பெண்ணை முன்னிலைப் படுத்துவர். சிவவாக்கியர் மக்களை முன்னிலைப் படுத்துவார். கருவூரார், பத்திரகிரியார் முதலானோர் தம்மை முன்னிலைப்படுத்துவர். அகப்பேய், பட்டினத்தார், இடைக்காடர் முதலானோர் மனம், பிறபொருள்கள் ஆகிய வற்றை முன்னிலைப் படுத்துவர். அகத்தியர்,சட்டைமுனி முதலானோர் மாணாக்கர்களை முன்னிலைப் படுத்துவர். இடைக்காடர், பட்டினத்தார் இருவரும் மக்கள், மனம், பிற பொருள்கள் ஆகியவற்றுடன் தம்மையும் முன்னிலைப்படுத்திப் பாடுவர். இடைக்காடர் பிறர் கூற்றாகவும் தம் கருத்துகளை எடுத்துரைப்பர். காகபுசுண்டர், திருவள்ளுவர், வால்மீகர்

முதலானோர் முன்னிலைப்படுத்தாமல் நேரடியாகப் பாடுவர். இவ்வாறு சித்தர் பாடல்கள் அமைந்து மொழியினை வளப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

மறைபொருட் கூறுகள் சித்தர் இலக்கியத்திற்குத் தனிச் சிறப்பைத் தருகின்றன. ஒரு சொல்லே மேற்போக்காகப் படிக்கும் பொருளையும் ஆழ்ந்து அதன் உள்ளீட்டுப் பொருளை அறிந்துகொள்ளும்போது வேறுபொருளையும் தரும் வகையில் அமைந்துள்ள தன்மையே இங்கு 'மறைபொருட்கூறு' எனக் கொள்ளப்பெற்றது. இது ஒரு நிலையில் உள்ளுறையும் இறைச்சியும் போன்றதாகும். இம்மறைபொருட் கூறுகள் குறிப்பில் குறிப்புணர வல்லார்க்கே புரியக் கூடியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றை 'ஏமாற்றும் எளிமை' என்று குறிப்பர். மக்கள் உலகமாயையில் ஈடுபட்டு அதுவே உண்மையென எண்ணியது, உண்மைப்பெரருளை எடுத்துரைத்தாலும் ஏற்கும் மனவலி அற்றிருந்தது, உண்மையை எடுத்துரைக்கும் சித்தர்களை ஏளனப்படுத்தியது, மிகச்சிலர் மன ஒழுக்கம் கெட்டுத் தகாத செயல்களில் ஈடுபட்டது, பலர் துறவியர் என்ற போர்வையில் மக்களை ஏமாற்றியது, குறுக்கு வழியில் பொருளைப் பெற விரும்பும் பணம் படைத்த சோம்பேறிகள பெருகியிருந்தது என்னுமிக் காரணங்களால் உணமைப் பொருளை மறைத்துப் பாடினர் சித்தர்கள். யோகம், இரசவாதம், எழுத்துகளாலும் எணகளாலும் உண்மைப் பொருளை விளக்கல் என்னும் இம்முப்பொருள்களிலேயே மறைபொருட் கூறுகள் மிகுதியும் இடம் பெற்றுள்ளன.

புராண இதிகாசக் கதைகளையும் இலக்கிய மேற்கோளகளையும் சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்களில் கையாண்டிருப்பது இலககிய நயத்தினை மேம்படுத்துவதாக உள்ளது. மரபிலக்கண யாப்பமைப்பு, அதனின்றும் நெகிழ்ந்த யாப்பமைப்பு என்ற ஈரமைப்புகளில் சித்தர் பாடல்களின் யாப்பு அமைநதுள்ளது. மரபிலககண நெகிழ்ச்சி எளிய மக்களுக்குப் பயன்தருகின்றவகையில் அமைந்துளளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமுதாய உவமைகள, தத்துவ உவமைகள எனப் பல நிலைகளில் உவமைகள் அமைநதுளளன. ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகளை மேற்கொள்ளும்பொழுது அப்பொருளை வலியுறுத்துகினற தன்மையையும் அதன் இன்றியமையாமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். பாடல்களில் பயின்றுவரும் உவமைகளும் பழமொழிகளும் மக்களின் வாழக்கைப் பின்னணியோடு இணைக்கப்பட்டவையாய் அமைவது, அரிய கருத்துகள் நன்கு விளக்கமுறுவதற்கு ஏதுவாக உள்ளது.

சித்தர்களின் கடவுட் கொள்கைகள் எளிய மக்கள், யோகியர், ஞானியர் என்னும் மூவர்க்குமுரிய வழிபாட்டு முறைகளை விளககுகின்றன. அருவமாக இறைவனைக் காணும் திறமற்ற எளிய மக்கள் வணங்குதற் பொருட்டு உருவ வழிபாட்டினைப் பாடுகின்றனர் எனலாம். சிவ வாக்கியரின் காலத்தில் சைவ வைணவ மக்களிடையே தங்கள் தெய்வமே உயர்ந்தது என்ற பூசல் இருந்தது. இதனை எதிர்த்து, நாழி அளவாகிய உப்பும், நாழி அளவாகிய அப்பும் ஒன்றாகச் சேரும்பொழுது நாழி அளவினதேயாகும். ஆழியோனும் ஈசனும் அமர்ந்து வாழும் இடமும் அத்தகையதே. எருதில் ஏறுகின்ற ஈசனையும் சக்கரத்தினையுடைய திருமாலையும் வேறுவேறு என்று கூறுபவர்கள் நரகத்தில்தான் வீழ்வர் (சிவ.பா. 53) எனறு பாடிச் சாபம் இடுகின்றார். கடவுட்பெயர்கள் பலவாக இருப்பினும் இறைவன் ஒருவனே என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகின்றனர் சித்தர்கள். சக்தி சிவம் இரண்டுமிணைந்த சதாசிவ வழிபாட்டைச் சித்தர்கள் போற்றினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்துதல், தரையில் தலைபட வணங்கல், ஐம்புலனகளை இறைவழி செலுத்தல், பொய் கூறாது உணமையுடன் ஒழுக்க நெறியில நின்று இறைமாட்டுப் பத்தியும் அன்பும் கைக்கொள்ளுதல், இறைவனை வணங்குவதால் ஏற்படும் பயன்கள் முதலானவற்றை எளிய மக்களுக்கேற்ற நெறியாகத் தருவர். யோகியர்க்குரிய நெறியில் வாசி, தியானம் முதலிய யோக முறைகளில் இறைவனை அடையும் தன்மைகளைக் குறிப்பர். ஞானியர்க்குரிய நிலையில் உண்மைக் குருவின் தன்மை, செயல்கள், ஞானநிலை கைவரப்பெற்றவுடன் தாமே சிவமாய் அமர்ந்திருத்தல் முதலானவை குறிக்கப்பெறுகின்றன.

மனிதனையே தத்துவக் கோணத்தில் பார்க்கும் சித்தர்கள் உலகு, உயிர், உடல், மனம் என்னும் நான்கு நிலைகளில் தத்துவக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்துவர். இவ்வுலகம் சக்தியில் தோன்றிச் சக்தியில ஒடுங்குகின்றது. உயிர் முற்பிறவியில் செய்த வினைக் கீடாக உடலை எடுக்கின்றது. அது சிவத்துடன் சேரும்போது தன்னை அழித்துக் கொள்ளும். யோகச் செயல் முறைகளினாலும் ஞானத்தினாலும் இவ்வுயிரை வெட்டவெளியில் இணைக்கவேண்டும். உடல் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையுடையது; வினை அழியும்போது தானும் அழியும். இந்த உடலை அழியாமல் கைலாய தேகமாக்கி இறையுடன் ஒனற வேண்டும். அலைகின்ற தன்மையுடைய மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி ஓங்காரத்தை அனுபவிக்கவேண்டும். மனம் மௌனததை அடையும்படி செய்யவேணடும். அதற்கு மனததூய்மையும் மனவன்மையும் இன்றியமையாதவை எனறு விளக்குவர்.

யோக நெறியினையே சிறந்ததாகக் கருதும் சித்தர்கள் 'நமசிவய' என்ற திருவைந்தெழுத்தே யோக மூலம் என்பர். ஐவகை யோகங்கள் பாடல்களில் பேசப் படுகின்றன. 'அடயோகம்' அட்டாங்கயோகத்தின் பலனைத் தாராது என்பது சித்தர்களின் நம்பிக்கை. பலனை எதிர்பாராது செய்யும் செயல்களே பயன் தரவல்லன என்பது கரும யோகத் தத்துவம். இறையன்பு, உண்மையான பத்தி இவையே ஞானத்தை யடைவிக்கும் வழிகள் என்பர். மந்திரங்களை உச்சரிப்பதற்குரியவை, பூசைக்குரியவை என இருவகைப் படுத்துவர். மந்திரயோகத்தில் ஈடுபடுபவர் இவற்றின் தரம் உணர்ந்து அதன்படி நடப்பர். அனைத்து யோகங்களிலும் சிறப்பு வாய்ந்தது இராசயோகம். இதனை அட்டாங்க யோகம், மகாயோகம் என்றும் கூறுவர். இவ்யோகத்தின் ஒரு கூறான வாசியோகம் செய்வதால் ஆன்மா வலிவடைந்து செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யும் தன்மை பெறலாம். இவ் யோகத்தைச் செய்து அதிகாலையில் எழுந்து இறைவனை வணங்கிக் குருசொல்லிக் கொடுத்த ஆசனத்தில் கிழக்கு முகம் நோக்கி அமரவேண்டும். நாக்கினை உள்மடித்து அண்ணாக்கைத் தொடும்படி செய்ய வேண்டும். குரு சொல்லிக்கொடுத்த அளவுகளின்படி அவர்தம் முறைமைகளைப்பின்பற்றி இடகலையில் பூரித்துப் பிங்கலையில் இரேசிக்கவேண்டும். பூரக கும்பக இரேசக அளவுகளைத் திருமூலர், பதினாறு, அறுபத்து நாலு, முப்பத்திரண்டு என்றும் (திரு-மந். பா.550) அகததியர் பதினாறு, எட்டு, நான்கு என்றும் (அக.ஞானம்.பா. 8) வாலைசாமி, முப்பத்திரண்டு, அறுபத்தி நாலு, பதினாறு (வாலைசாமி, ஞானக்கும்மி, பாக். 32, 33) என்றும் குறிப்பர். இம் மாறுபாடுகள் அவரவர் அனுபவத்தைப் பொறுத்தவை. சித்தர்களும் குரு சொற்படிதான் வாசியோகம் செய்தல் வேண்டும் என்று ஆணையிடுவர். உடலிலுள்ள மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்னும் ஆறு ஆதாரங்களிலும் வாசி யோகத்தினால் எழும் குண்டல சக்தி பொருந்தி இறுதியில் 'சகசுரதளம்' என்னும் உச்சித் தலையினை அடைந்து அங்குள்ள காயப்பாலினை உருகச் செய்யும். சித்தர்கள் இதனைப் பருகி உடலினை இறவாமல் பாதுகாப்பர்.

மெய்யினை மெய்யாகநிலைக்கச் செயது பேரானந்தத்தை அடைவதே வாழ்வின் குறிக்கோள என்பது சித்தர்களின முடிபு. மௌனமே சித்திகளைக் கட்டுவிக்கும்; தியான நிலையே சமாதிக்கு வழிகோலும் என்பர். சட்டைமுனி, தத்துவாலய சமாதி, சவிகற்ப சமாதி, நிருவிகற்ப சமாதி, சஞ்சார சமாதி, ஆரூட சமாதி என்னும் ஐவகைச் சமாதி நிலைகளை விளக்குவர் (பா. 65-73) (பின்ஞானம் நூறு). சமாதியில் உயர் அனுபவங்கள் கிட்டுகின்றன. ஞானம் பெறப்படுகின்றது. எனவே, சமாதியில இருப்பதையே சித்தர்கள் விரும்புவர். யோகநிலையற்ற வெறும் சடங்குகளைச் சித்தர்கள் வெறுப்பர். யோகத்தால் முத்தி பெறலாம்; சிவனுடன் ஒன்றலாம். உடல் பெற்ற குறிக்கோள் அதுவே என்பதால் யோகத்தைப் புரியுங்கள் என்று வேண்டுவர் சித்தர்கள்.

சமுதாய மக்களது நல்வாழ்வில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் சித்தர்கள். இவர்கள் பாடுபட்டு ஈட்டிய பொருளைத் தவறான வழிகளில் செலவிடுகின்ற மக்களையும், பரத்தையர் செயற்பாடுகளையும் மிகுதியும் கண்டிக்கின்றனர்; குலப்பெண்டிரைப் போற்றுகின்றனர். சமுதாயத்தில் மலிந்திருந்த சாதிப் பாகுபடுகள் சித்தர்களை வெகுளச் செய்தன. பிறப்பினால் சாதிகள் தோன்றுவதில்லை. உழைப்பதற்காகவே சாதிகள் தோன்றின. கீழான செயலகளைச் செய்பவர்களே இழிந்தவர்கள். தன்னையறிபவர் உயர்ந்த சாதியர். சாத்திரங்களும் சடங்குகளுமே சாதி உயர்வை வலுப்பெறச் செய்கின்றன. எனவே, அவற்றை விலக்குங்கள் என்று சித்தர்கள் வேண்டுகின்றனர்.

நோய்களே மக்களை நலிவடையச் செய்வதால் இயற்கைப் பொருள்களைக் கொண்டு எளிமையாக மருந்துகளைத் தயாரித்து மக்களுக்கு அளித்து வந்தனர். இவர்தம் மருத்துவம் 'சித்த மருத்துவம்' என்னும் பெயரில் இன்று எங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றது. காமம், பசி, பக்திக் குறைவு, கவலை, செய்வினை, பிறவி போன்றவற்றால் நோய்கள ஏறபடுகின்றன என நோய்களின் மூலகாரணங்களையும் விளக்கி அவற்றைத் தள்ளுங்கள் என்று இவர்கள் கூறுகின்றனர்; சீர்கேடுற்ற மக்கள் தெளிவடைய வேண்டித் தங்கள் அறிவுரைகளையும் பாடல்களில வடித்துச் செல்கின்றனர். அவ்வறிவுரைகள் எக்காலத்தும் எல்லோர்க்கும் பயன்தரத் தக்கனவாய் அமைந்திருப்பது சித்தர்களின் சீரிய அறிவர் திறத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த சித்தர்கள் வேண்டியபோது வேண்டிய இடத்தில் தோன்றுவதால், இவர்களுக்கெனறு வரலாற்று முறையில் வாழக்கை வரலாறுகள இனறு வரையில் எழுதப்பெறவில்லை. எந்நாட்டிற்கும் பொதுவில், எஙகும் சஞ்சரிப்பதால் ஒருவர்தம் பெயரே பல இடஙகளில பல நாடுகளில் பேசப்படுகின்றது. சித்தர்கள் சமாதியடைநத இடங்களே இன்று பொதுமக்கள பலரும் வழிபடுகினற தெய்வத் திருககோயில்களாக இலங்குகின்றன.

க.இ.

சித்தர் சிவப்பிரகாசர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் தஞ்சா

லூர் மாவட்டத்திலுள்ள கும்பகோணத்தில் சைவ வேளாளர் குடியில் பிறந்தார்; இளம் வயதிலேயே கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றார். திருமண வயதில் மணம் செய்துகொள்ளாத இவர், திருவாவடுதுறைத் தலைவராக விளங்கிய நமச்சிவாய மூர்த்தியிடம்சென்றார். அவரிடம் தீட்சையும் சிவப்பிரகாசர் என்னும் தீட்சா நாமமும் பெற்று, அவருக்கு நெருக்கமான தொண்டராக விளங்கினார். சிதம்பரத்தில் வைணவர்களால் நடராசப் பெருமானுக்குப் பூசை நடப்பது தடைப்பட்ட செய்தியறிந்து தம் நமச்சிவாய மூர்த்தியின் கட்டளைப்படி அங்குச் சென்றார். அங்குத் தம்மால் வைணவர்களின் போக்கை மாற்ற இயலாது போகவே, விசயநகர மன்னரின் அமைச்சராகவும் அரசப் பேராளராகவும் விளங்கிய இலிங்கண்ணாவைக் கொண்டு பூசைக்குரிய தடைகளை நீக்கினார். இலிங்கண்ணா இவருக்குப் பல வகைச் சிறப்புகளைச் செய்து திருவண்ணாமலையில் மடம் அமைத்து அதில் தங்குமாறு வேண்டினார். ஆனால், இவர் தம் குருவிடம் சொல்லி வருவதாகத் திரும்பினார். நடந்தவற்றையெல்லாம் அறிந்த நமச்சிவாய மூர்த்திகள வடபகுதிக்குச் சென்று இலிங்கண்ணா முதலியோருக்கு ஞானோபதேசம் செய்ய இவரை அனுப்பி வைத்தார். துறையூரில் ஆட்சிபுரிந்த இலிங்கதுரை இவரது பெருமையையுணர்ந்து தம் ஊரில் ஒரு மடம் அமைத்துத் தங்கச் செய்தார். இவர் சில காலம் அங்கு வாழ்ந்ததால் இவருக்குத் துறையூர்ச் சிவப்பிரகாசர் என்ற வேறு பெயரும் வழங்கலாயிற்று.

இவர் பல தலங்களையும் வழிபட்டுச் செல்லும் வேளையில் திருச்செங்கோட்டில் சிலர், சிலையாக உள்ள கல்லிடபத்தை அதற்கு முன் வைக்கப்படும் கடலையை உண்ணுமாறு செய்ய இயலுமா எனக் கேட்டுஇவரது ஆற்றலை அறிய விரும்பினர். இவர் தமக்கு வந்துற்ற சோதனையை இறைவனிடம் விண்ணப்பித்தார். இறைவனருளால் கல்லிடபம் கடலை தின்றதைக் 'கல்லிடபங் கடலைதின்று சொல்லுயர்ந்த நாடு' என்று திருச்செங்கோட்டுக் குறவஞ்சியில் காணப்படும் தொடரால் அறியலாம். மேலும், கொங்குமண்டலச் சதகச் செய்யுளில் 'வெண்பா சொலக் கல்லிடபங் கடலையை மென்று தின்னும், வண்பாவலர்வரு செங்கோடையுங் கொங்கு மண்டலமே' என வரும் பகுதியும் இதனை உறுதி செய்கின்றது. இவ்வாறு பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் காட்டியமையால் இவர் சிவப்பிரகாசர் என வழங்கப்பெற்றார். இவர் ஒரு நாள் பயணம் செய்யும் போது திருப்பட்டீசுரத்திற்கு அருகில் காலமானார்.

இவர் திருக்கழுக்குன்றமாலை, அத்துவித வெண்பா, திருவாலந்துறைச் சிந்து, சதகத்திரயம் கணபாடித ரத்தினமாலை, அனுபவ சட்சுதலம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். திருக்கழுக் குன்ற மாலை என்பது திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்மீது பாடப்பட்டதாகும். அத்துவித வெண்பா என்னும் நூல் 218 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. வாதுளாகம சாரமான இந்நூலுக்குத் துறையூராதீனத்தில் 6-ஆம் பட்டத்திற்கு வந்தநன்னூல் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் உரை இயற்றியுள்ளார். வீ.சே.

சித்தரஞ்சன் தாசு (கி. பி. 1870-1925): இந்தியாவில் வங்கம் தந்த மாபெரும் தலைவர்களுள் ஒருவர் சித்தரஞ்சன்தாசு ஆவார். இவரைத் 'தேச பந்து தாசு' என்றே இந்தியர் அழைத்தனர். சி. ஆர். தாசு என்ற சுருக்கப்பெயராலும் இவர் வழங்கப்பெற்றார். இவர் வங்கத்தில் கி.பி. 1870-இல் பிறந்தார்; 1917-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இறக்கும் வரையில் இந்திய அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். 1917-ஆம் ஆண்டுதான் இவர் அலிபூர் சிறைவழக்கில் அரவிந்த கோசுக்காக வாதாடினார். பிறகு வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டுவிட்டு அரசியலில் சேர்ந்தார்.

இவர் விடுதலை வேட்கை உள்ளவர். நாட்டிற்கு விடுதலை உடனே வந்தாக வேண்டும், அதற்குக் கால தாமதம் செய்வதில் பயனில்லை என்ற திடமான கருத்துடையவர் இவர். இந்திய அமைச்சரின் 'இரட்டையாட்சி' என்ற வேடிக்கையான அரசியல் சட்டத்தை உடனடியாக நீக்குதல் வேண்டும் என்று கூறினார் இவர். இரட்டையாட்சித் திட்டம் 1919-ஆம் ஆண்டு அரசியல் சட்டத்தின்படி கொண்டுவரப்பட்டது. அத்திட்டத்தின்படி இந்திய மாநிலங்களின் ஒரு பகுதித் துறைகள் ஆளுநர் நிருவாக மன்றத்தினாலும், மற்றப் பகுதித் துறைகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாலும் நிருவகிக்கப்பட்டன. நீதி, காவல், சட்டம் இம்மூன்றும் ஆளுநரிடமே இருந்தன. இதைத் திருத்தத்துடன் ஏற்கலாம் என்பது இறுதியில் முடிவான நிலைமை. சட்டமன்ற நுழைவுத் திட்டத்தை ஏற்ற சுயராச்சியக் கட்சியின் தலைவர் இவர்.

இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் (1920) கல்கத்தா மாநாட்டில் இவர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார். அம்மாநாட்டின்போது காந்தியின் சத்தியாக்கிரகக் கொள்கையை இவர் முதலில் எதிர்த்த போதிலும், பின்னர் ஏற்று, காந்தியின் முக்கிய ஆதரவாளர்களுள் ஒருவரானார்.

வேல்சு இளவரசர் 1921-ஆம் ஆண்டு கல்கத்தா நகருக்கு வந்தபோது அவரை எதிர்த்து இவர்மறியல் நடத்தினார்; அதன் விளைவாகச் சிறை சென்றார்; குற்றவாளி ஆக்கப்பட்டார். பின்னர்ச் சுயராச்சியக்

கட்சியை உருவாக்கினார். இவரது ஒப்பற்ற தலைமையில் சுயராச்சியக் கட்சி நாட்டு மக்களிடையே நாட்டுப் பற்றை வளர்த்தது. வங்கத்தில் இவரது கட்சி, செல்வாக்குள்ள கட்சியாக இருந்தது. இவர் நாட்டுப் பற்று உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். நாட்டின் மேன்மைக்காக எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்ய இவர் ஆயத்தமாக இருந்தார். இவர், 1925-ஆம் ஆண்டு இறநதார். இவர் இறந்த பிறகு இவரது கட்சி காங்கிரசுக் கட்சியுடன் ஒத்துழைத்து நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபட்டது. இவருக்குப் பிறகு மோதிலால் நேரு இக்கட்சியின் தலைவரானார். ஆனால், ஓராண்டுக்குள் சுயராச்சியக் கட்சி தன் செல்வாக்கை இழந்தது. கே.சே

சித்தன் வாழ்வு: முருகப் பெருமான் உறையும் இடங்களில் சிலவற்றைப் படைவீடுகள் எனக் கொண்டு, அவ்வாறமைந்த ஆறுபடை வீடுகள் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்துத் திருமுருகாற்றுப் படை விளக்குகிறதென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வகையில் அந்நூலினை ஆறு பகுதியாகக் கொண்டு பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளனர். அந்த ஆறு படை வீடுகளுள ஒன்று திருவாவினன்குடி என்பதாகும். அவ்வூருக்கமைந்த வேறு பெயரே சித்தன் வாழ்வு எனபதாகும். சித்தன் என்பது முருகனுக் கமைந்த ஆயிரந் திருநாமங்களுள் ஒன்று. முருகன் வாழுமிடம்-கோயில் கொண்டுளள இடம் - என்னும் பொருளில் சித்தன் வாழ்வு என்னும் பெயர் அமைந்தது. சித்தன் வாழ்வு என்னும் ஊர்பற்றி 'நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்து' எனத் தொடங்கும் ஔவையாரின் தனிப்பாடல் ஒன்று, 'சித்தன் வாழ்வு, இல்லந்தோறும் மூன்றெரியுடைத்து' எனறு கூறுகிறது. இல்லங்களில் முத்தீ ஓம்பிப் பேணும் மரபு அந்தணர்க் குரியது. சித்தன் வாழ்வு என்னும் ஊரின் இல்லங்களிலெல்லாம் மூன்றெரி- முத்தீ - ஓம்பப் பெற்றது என்பதனால் அவ்வூர் முழுதும் வேதநெறி போற்றும் அந்தணர் நிறைந்திருந்தமையினை அறியலாம். சித்தன் வாழ்வு என்னும் பெயர் இன்று வழக்கில் இல்லை. எரியோம்பும் அந்தணர்கள் மாறிய நிலையில் ஊர்ப்பெயர் வழக்கும் மாறியிருக்கலாம். திருவாவினன்குடி என்னும் பெயர் இன்றும் வழக்கிலுள்ளது இவ்வூர் இன்று பழனிமலை என்று போற்றப்படும் மலையின் அடிவாரததில், பழனி நகரிலிருந்து அம் மலைக்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளது. 'முருகன், தெய்வ யானையுடன் சில நாள்கள் திருவாவினன்குடியில் இருத்தலும உரியன' என்பதனைத் திருமுருகாற்றுப்படை 'தாவில கொளகைமடந்தையொடு சின்னாள், ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன' (திருமு 175, 176) என்று குறிப்பிடுகிறது. முருகன மடந்தையொடு சின்னாள் வாழும இடம் எனறு கூறப்படுவது கொண்டு 'சித்தன் வாழவு' எனற பெயர் தோன்றியிருத்தல்கூடும். அ.மா.ப.

சித்தன்ன வாசல் வரலாறறுச் சிறப்பு மிக்க தொன்மையான சிற்றூர். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்

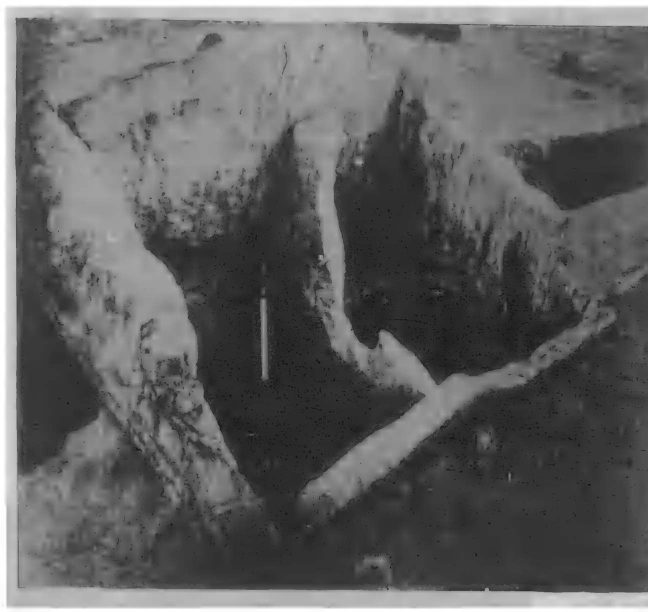

பெருங் கற்காலச் சின்னங்கள்

தில், புதுக்கோட்டை - திருச்சி சாலையில், புதுக் கோட்டைக்கு வடமேறகே ஏறக்குறைய 15 கி. மீ. தொலைவில் அமைநதுள்ளது. இங்கு வரலாற்றுக்கு முந்தைய பெருங்கற்காலப் பணபாட்டுச் (Megalithic) சின்னங்களும் வரலாற்றுக் காலச சமண சமய சின் னஙகளும் உள்ளன. தொன்மையான பிராமி எழுத் திலுள்ள கல்வெட்டும், முற்காலப் பாண்டியா காலக் குடைவரையுமு ஓவியங்களும் சிறப்பானவை. பல சிறு குன்றுகளைக் கொண்டது இவ்வூர். இங்கு ஒரு சிற் றேரியும் உள்ளது. இவ்வூரிலுள்ள கி மு. 2-ஆம் நூற் றாண்டுப் பிராமிக் கல்வெட்டு இவ்வூரைச் 'சிடு பொசில்' என்று குறிப்பிடுகிறது. இவ்வூரை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டுப் பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள் 'அண் ணல் வாயில்' எனறு குறிக்கின்றன. சமணச சித்தர் கள் (முனிவர்கள்) வாழ்ந்த ஊர் என்பதால் பிற் காலத்தில் 'சித்தன்ன வாயில்' என்ற பெயர் தோன்றியிருக்கலாம்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திய பெருங்கற் காலப் பண்பாட்டு ஈமச் சின்னங்கள் இங்கு உள்ளன. இவை கல்பெட்டி (Cist) என்ற வகையைச் சார்ந் தவை. நான்கு பலகைக் கற்களை ஒன்றுக்கொன்று அணையாக நிறுத்திச் சதுரமான பெட்டி போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இப் பெட்டியின் அடிப்பகுதியில் மற்றொரு பலகைக் கல்லைச் சமதள மாக இட்டுள்ளனர். கிழக்குப் பக்கமுள்ள பலகைக் கல் மற்றக் கற்களை விட உயர்ந்தும், நடுவில் ஒரு இடுதுளை உடையதாகவும் உள்ளது. இப்பலகைக் கல் அறையின் மீது மற்றொரு பெரிய பாறாங் கல்லை வைத்து மூடியுள்ளனர். சில கல்லறைகளில் மற்றொரு பலகைக் கல்லை நடுவில் வைத்து இரண்டு அறைகளாகப் பிரித்துள்ளனர். இத்தகைய கல்லறை களில் கிழக்குப் பக்கமுள்ள பலகைக் கல்லில, அறைககு ஒன்றாக இரண்டு இடுதுளைகள் உள்ளன. இத்துளைகள் ஒருமனிதன் நுழைந்துபோகும் அளவுக் குப் பெரியவை. இவ்வறைகளை மண்ணிட்டு மூடியுள் ளனர். மூடுகல்லின் மீது மண்ணையும் சிறு கற்களை யும் கொட்டிமேடாக்கியுள்ளனர். இம் மேட்டைச் சுற்றிப் பெரிய குண்டுக் கற்களை வட்டமாக வைத்துள்ளனர். இவ்வறைகளில் மனித எலும்புகள கிடைத்தில. இவற்றில் அக்கால மக்கள பயன்படுத்திய கறுப்பு சிவப்பு மட்கலன்கள் கிடைத்துள்ளன. கறுப்பு வண்ணப் பாத்திரங்களும் கிடைத்துள்ளன. இப்பண் பாட்டு மக்கள் ஏறத்தாழ கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்திருக்கக் கூடும்.

சமண முனிவர்கள் கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாணடில் இப்பகுதியைத் தம் வாழுமிடங்களாக்கிக் கொண்ட னர். எப்போது சமண முனிவர்கள் இவ்விடத்துக்கு வநதனர் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறஇயலாது. இங்குள்ள குன்று ஒன்றில் 'ஏழடிப்பட்டம்' என்று இன்றும் வழங்கப்படும் இடத்தில், இயற்கையான குகை ஒன்று உள்ளது. இக்குகைத் தளத்தில் 17 வழு வழுப்பான படுக்கைகள உள்ளன. இப்படுக்கைகளின் ஒருபுறம் மேடாகத்தலையணையாகப் பயன்படுத்திக கொள்ளுமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடம் சமண முனிவர்களின் தங்குமிடமாக இருந்துள்ளது. இப்படுககை ஒன்றின் அருகே கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண டைச் சார்நத பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று வெட்டப் பட்டுள்ளது. இக்குகையை கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சமண முனிவர்கள் பயனபடுத்தினர், சமண முனிவர்களின் சில பெயாகள் குகைத் தளத்தில வெட்டப்பட்டுளளன.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்கல்பெட்டி

முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் இப்பகுதி முக் கிய சமணத்தலமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. குன்றின அடி வாரத்தில சிறுகுடைவரைக் கோயில ஒனறுள்ளது. இதை அறிவர் கோயில் என்று கி.பி. 9-ஆம் நூற் றாண்டுக் கலவெட்டுக் குறிபபிடுகிறது. எப்போது இது குடையப்பட்டது என்பது பற்றிச் சரியாகத் தெரியவில்லை. எனினும், கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாணடில் இது குடையப்பட்டிருக்கலாம். இக்குடைவரை பல்லவ மன்னன் மகேந்திரன் குடைவித்த குடைவரைகளைப் போனறுள்ளது. பின சுவரில, அமர்ந்த நிலையில சமண தீர்த்தங்கரரின் புடைப்புச் சிற்பஙகள் மூனறு வெட்டப்பட்டுளளன. இவற்றின் தெனகோடியிலுளள ஒரு புடைப்புச் சிற்பம் ஒற்றைக் குடையின்கீழும் மற றவை முக்குடைகளின் கீழும் உளளன. கருவறை நடு வில் பீடத்தின் மேல் தீர்த்தங்கரரின் உருவம் வைக்கப் பட்டுப் பின்னர் அகற்றப்பட்டதற்கான அடை

யாளமாக நடுவில் ஒரு பள்ளம் உள்ளது.முன் மண்டபத்தின் பக்கச் சுவர்களில் உள்ள மாடங்களில் இரணடு தீர்த்தங்கரரின் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சிற்பம் ஒரு குடையோடு உள்ளது. மற்றொன்று பார்சுவநாதர் சிலையாகும். பார்சுவநாதர் சிற்பம் ஐந்து தலை நாகக் குடையோடு உள்ளது. இக்குடைவரை கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் சீமாற சீ வல்லபன் என்னும் பாண்டிய மன்னன் காலத்தில், இளங் கௌதமன் என்னும் சமணத் துறவியால் புதுப்பிக்கப்பட்டு, முன் மண்டபம் எழுப்பப்பட்டு வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டன. சித்தன்ன வாசலின் வரலாற்றை கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் அறிய இயலவில்லை. எவ்வாறு இவ்வூர் அழிவுற்றது என்பதை அறியத்தக்க சான்றுகளும் இல்லை. இன்று, இக்குடை வரையும் அவற்றிலுள்ள ஓவியங்களும் தேசிய சின்னங்களாக அறிவிககப்பட்டு, இந்தியத் தொல்லியல் துறையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஈமச் சின்னங்கள்

கல்வெட்டுகள்: பழமையான கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டுப் பிராமி எழுத்து வடிவிலான கல்வெட்டொன்று குகைத் தளத்தில் உள்ளது. இக் கல வெட்டு குமுட்டூரில் பிறந்த காபுடி ஈதென் என்னும் சமண முனிவருக்குச் சிடு பொசில் எனற ஊரைச் சார்ந்த இளையார் என்பவர் தாம் அமைத்துத் தந்த படுக்கையைத் தானமாக அளித்ததைக் குறிப்பிடும். இக் கல்வெட்டு வாசகத்தைப் பலரும் பல விதமாகப் படித்துள்ளதால் சற்றுக் குழப்பம் மிக்குள ளது. எனினும், மேற்கண்டவாறு பொருள் கொள்ளுவதில தவறில்லை. இக் குகைத் தளத்தில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சில கல்வெட்டுகளில் சமண முனிவர்கள் எனக் கருதப்படுவோரின் பெயர்கள் சில வெட்டப்பட்டுள்ளன.

அடிவாரத்திலுள்ள அறிவர் கோவிலுக்குத் தென் புறத்திலுள்ள கல்வெட்டு பாண்டிய மன்னன் சீமாற சீ வல்லபன் (கி.பி. 815-862) காலத்தது. இக் கல் வெட்டு பாடல் வடிவில் உள்ளது. மதுரை ஆசிரியரான இளங் கௌதமன் என்னும் சமணத் துறவி, அண்ணல் வாயிலில் உள்ள அறிவர் கோயிலின் முன் மண்டபத்தைக் கட்டுவித்து, மற்றப் பகுதிகளைப்புதுப்பித்தான். மேலும், இக் கோயில் பூசை செய்யும் பூசாரிக்கு, அரைக் காணி நிலமும், மெழுக்குப் புறத்திற்காக மூன்று மா நிலமும் தந்ததை இக் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. மற்றொரு கல்வெட்டு வள்ளலௌவன் என்பான் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் கோவிலைப் புதுப்பித்தமை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

ஓவியங்கள்: அறிவர் கோவிலிலுள்ள ஓவியங்கள மிகச் சிறப்பானவை. இவை 1935 - ஆம் ஆணடு துப்ரே (Jouveau Dubreuil) என்பவரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. உள்விதானத்திலும், வெளி மண்டபத் தூண்களிலும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுளளன. இவை பல்லவ மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் தீட்டப்பட்டவை என்று முதலில் கருதப்பட்டது. ஆயினும், இப்போது, கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு ஓவியங்கள எனவும், பாண்டியன் சீ வல்லபன் காலத்தவை என வும் தீர்மானித்துள்ளனர். இந்த ஓவியங்கள் இரண்டு அடுக்குகளாக உள்ளன. மேலடுக்கு கி.பி. 9-ஆம நூற்றாண்டையும் கீழடுக்கு சற்று முற்பட்ட காலத்தையும் சார்ந்தனவாகலாம். கீழடுக்கு ஓவியங்களைப் பற்றி மற்ற விவரங்கள் கிடைத்தில.

உள் விதானத்திலுளள ஓவியம் தாமரைத் தடாகமாகும். தாமரைத் தடாகத்தில் இளஞ் சமணத் துறவிகள் மலர் கொய்யும் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. பல நிலைகளில் தாமரை மலர்கள், இலைகள், துள்ளி விளையாடும் மீன்கள், அன்னங்கள், ஆனந்தக் களிப்பில் இருக்கும் எருமைகள், யானைகள் ஆகியன தீட்டப்பட்டுள்ளன. பூக்குலையோடு உளள சமணத துறவிகள் மலர் கொய்யும் பாவனையில் தீட்டப்பட்டுள்ளனர். இவ்வோவியம், 'சமவசரண' எனற சமண தத்துவ அடிப்படையைக் கொண்டது என்பர். முன் மணடபத்துத் தூண்களிலுள்ள ஓவியங்களுள் நடன நங்கையர் இருவர் ஓவியங்கள் சிறப்பானவை. நடன முத்திரைகளையும் முகபாவத்தையும் நன்கு வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் ஓவியமாகத் தீட்டியுள்ளனர். நடன மங்கையரின் அலங்காரம், ஆடை மடிப்புகள் ஆகியன எல்லாம் நன்கு மனத்தைக் கவரக் கூடியவை. அரச தம்பதியர் உருவமும் மிகச் சிறப்பாகத்

தீட்டப்பட்டுள்ளது. இவை பாண்டிய மன்னன், அரசி ஆகியோரது உருவங்களாக இருக்கலாம். இவ்வுருவங்கள் அசந்தாக் கலைப் பாணியிலிருந்து மாறுபட்டுத் தென்னிந்தியக் கலைப்பாணியில் தீட்டப் பட்டவையாகும். வண்ணங்கள் ஒட்டுதற்கான பசை யின்றி, ஈரமான சுண்ணாம்புக் காரையைப் பயன் படுத்தி, ஈரம் காய்வதற்கு முன் வண்ணங்களைத் தீட்டியுள்ளனர். இவ்வண்ணங்கள் யாவும் தாவர வண்ணங்களே. இங்குத் தீட்டப்பட்ட வண்ணங்களுள் முக்கிய மானவை காவி (சிவப்பு) பச்சை, கறுப்பு, வெள்ளை, மஞ்சள் ஆகியவை ஆகும். பா.ச.

சித்தாந்த சாத்திரம்: மெய்கண்ட சாத்திர மென்றும் சித்தாந்த சாத்திரமென்றும் வழங்கும் பதினான்கு சாத்திரநூல்களும் மெய்யறிவு கொளுத் தும் நூல்கள். அவையாவன: 1. திருவுந்தியார், 2. திருக் களிற்றுப்பாடியார், 3. சிவஞான போதம், 4. சிவ ஞான சித்தியார், 5. இருபா இருபஃது, 6. உண்மை விளக்கம், 7. சிவப்பிரகாசம், 8. திருவருட்பயன், 9. வினாவெண்பா, 10. போற்றிப் பஃறொடை 11. கொடிக்கவி 12. நெஞ்சு விடுதூது, 13. உண்மை நெறி விளக்கம், 14. சங்கற்ப நிராகரணம்.

மேற்கூறிய சித்தாந்த சாத்திரங்களில் மிகவும் அறியப்படுவதும் சிறப்பானதும் சிவஞான போத மாகும். அது மெய்கண்ட தேவரால் அருளப்பட்டது. அதில் பன்னிரண்டு சூத்திரங்கள் அடங்கியிருக்கின் றன. அவை கடவுள், ஆன்மா, பாசம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளைத் தம்முள் கொணடுள்ளன. இச்சூத்திரம் ஒவ்வொன் றிற்கும், மெய்கண்டாரே சிறிய மேற்கோள்களும் எடுத்துக்காட்டுகளும் கொடுத்திருக்கிறார். சிவஞான போதத்திற்கு அடுத்தபடியாகச் சிறப்பு வாய்ந்தது சிவஞான சித்தியார். அது இரு பகுதிகளாகப் பிரிக் கப்பட்டுள்ளது. அதன் முற்பகுதி பரபக்கம். அப்பகுதி யில் சித்தாந்தத்திற்கு எதிரான பதினான்கு தத்துவ சாத்திர வாதங்கள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. சித்தியா ரின் பிற்பகுதி சுபக்கமெனப்படும். அதில் அளவை தொடர்பான ஒரு பகுதியும், சிவஞான போதத்தின் சூத்திரத்தை விரிவாக விளக்குகின்ற பகுதிகளும் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்நூலை இயற்றியவர் அருள் நந்தி சிவம். சிவஞான சித்தியாருக்குப் பல உரைகள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் சிறப்பானது சிவஞான யோகியாரும், சுப்பிரமணிய தேசிகரும் சேர்ந்து வகுத்த இருவர் உரையாகும். மேலும நிரம்பவழகி யர், சிவாக்கிரயோகி, மறைஞான தேசிகர், ஞானப் பிரகாசர் ஆகியோர் தனித்தனியே சுபக்கத்திற்கு உரை கண்டுள்ளார்கள். தத்துவப் பிரகாசத் தம்பி ரான் சுவாமி என்பார பரபக்கத்திற்கு உரை எழுதி யுள்ளார்.

இருபா இருபஃது என்பது ஒரு குருவுக்கும், மாணாக்கருக்கும், கடவுள், ஆன்மா, பாசம் ஆகிய வற்றைக் குறித்து நடந்த கலந்தாய்வாகும். அந் நூல் அருள் நந்தி சிவத்தால் இயற்றப்பட்டது. திரு வியலூரைச் சார்ந்த உய்யவந்த தேவர் திருவுந்தி யாரை அருளிச் செய்தார். அந்நூலில் முத்தியை அடையும் வழிகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. திருக் களிற்றுப்படியார் என்னும் நூல் திருவுந்தியாருக்கு உரையாகக் கருதப்படுகிறது. அந்நூலை இயற்றிய வர் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார். உண்மை விளக்கம் எனப்படும் நூல் மற்றொரு ஆய்வு நூலா கும். அந்நூலில் மாயையினின்றும் தோன்றும் தத்து வங்களைப் பற்றியும், சிவபெருமானின் திருநடனத் தைப் பற்றியும், பஞ்சாட்சர உண்மையைக் குறித் தும், முத்தியைக் குறித்தும் பல கருத்துகளை அறிய லாம்.

சித்தாந்த சாத்திரத்தைச் சேர்ந்த மற்றைய நூல்கள் உமாபதி சிவம் என்பவரால் இயற்றப்பட் டன. அவர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அருகிலுளள கொற்றவன்குடி என்னும் இடத்தில் வாழ்ந்து சைவத் தொண்டுகள் புரிந்து பின் சமாதி அடைந்தார். அவர் நூல்களுள் மிகச் சிறந்தது சிவப்பிரகாசம். இதில் பதி, பசு, பாச உண்மைகளை விரிவாகக் காணலாம். அடுத்தபடி யாக, திருவருட் பயன் என்னும் நூல் கடவுள, ஆன்மா, ஆணவம், அருள் முதலிய பல பொருள் களைப் பற்றி விவரிக்கிறது. வினா வெண்பா என்ற நூல் சித்தாந்த சாத்திரத்தின் சில பகுதிகளைத் தெளிவாக்கிக் கூறுகின்றது. போற்றிப் பஃறொடை என்னும் செய்யுள் சிவன் செயல் ஒவ்வொன்றும் ஆன்மாக்களுக்கு நன்மை பயப்பதே என்று கூறுகிறது. கொடிக்கவி என்னும் செய்யுளில் ஆன்மா முத்திநிலை யடையும் பொருட்டுப் படிப்படியாக முன்னேறிச் செல் வது கொடியேற்றத்தை ஒத்திருக்கிறது என விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. நெஞ்சு விடுதூது மறைஞான சம்பந் தருக்கு அஞ்சலியாகப் பாடப் பெற்றதாகும். அதில் பதி பசு, பாச உண்மைகள் கூறப்படுவதோடு சைவ சம யத்திற்கு மாறான மற்றைய சில மதங்கள் மறுக்கப் பட்டும் உள்ளன. சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் நூல், சைவ சித்தாந்தத்தை ஒட்டிய மார்க்கங்களை யும் அதற்கு எதிரான மார்க்கங்களையும் சுருக்க மாகக் கூறி, அவற்றின் கொள்கைகளை மறுக்கிறது.

பண்டார சாத்திரங்கள் யாவும் பொதுவாகத் தென் இந்தியாவிலுள்ள சைவ மடங்களிலிருந்து சைவத்தை வளர்த்த சிவனடியார்களால் தோற்று விக்கப்பட்டன. அச்சாத்திரங்களில் அத்துறவிகளின் ஆராய்ச்சிகளையும், அவர்களுடைய ஆசாரியர் களின் அறிவுரைகளையும் காணலாம். இப்பண்டார சாத்திரங்கள் பலப் பல. அவற்றுள் சிறந்தன பல

திருவாவடுதுறைச் சைவ ஆதீனத்தையும், தருமபுரச் சைவ ஆதீனத்தையும் சேர்ந்த பெருந்துறவிகளால் இயற்றப்பட்டன. அவையாவன: அம்பலவாணர் தசகாரியம், சன்மார்க்க சித்தியார், சிவாக்கிரமத் தெளிவு, சித்தாந்தப் பஃறொடை,உபதேச வெண்பா, பஞ்சாக்கரப் பஃறொடை,சித்தாந்த சிகாமணி,உபாய நிட்டை வெண்பா, நிட்டைவிளக்கம், உபதேசப்பஃறொடை, அதிசயமாலை, தக்கிணாமூர்த்தி தேசிகரியற்றிய தசகாரியம், நமச்சிவாய மாலை ஆகியனவாம். இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Devasenapathi, V.A., Saiva Siddhanta, University of Madras, 1974

Nallaswami pillai J.M., Studies in Saiva Siddhanta, Dharmapuram Adinam, 1962.

Siddhalingaiah T.B., Origin and Development of Saiva Siddhanta upto 14th Century,Madurai Kamaraj University, 1979.

சித்தாந்தத் தொகை: சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்களுள் ஒன்றாகிய சிவஞான சித்தியாரின் பரபக்க உரையினாலும் சமணசமய நூலாகிய நீலகேசி உரையினாலும் அறியக்கூடியதும், இக்காலத்தில் அழிந்துபட்டதுமாகிய ஒரு தமிழ்நூல். சித்தியார்ப் பரபக்க உரையாசிரியர் திருவொற்றியூர் ஞானப் பிரகாசர் 'முழுதுணர்ந்து' என்னும் பாடலில் சௌத்திராந்தக மதம் பற்றி விளக்குகையில் (சித்தி.பர. 2-3-1), 'அருநெறியாற் பாரமிதை ஆறைந்தும் உடன் அடக்கி எனத் தொடங்கும் பாடல் முழுவதையும் மேற்கோள் காட்டி, என்பது சித்தாந்தத் தொகை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நீலகேசிக் காப்பியத்தின் புத்தவாதச் சருக்கத்திலுள்ள 'உள்ளஞ் செல்லுடம்பு' (நீல.புத்த.64) எனத் தொடங்கும் பாடலின் உரையில் அவ்வுரையாசிரியர், 'மருள்தரு மனம் வாய்மெய்யில் கொலை முதல் வினை பத்தாமே' என்ற செய்யுளைக் காட்டி' என்பது சித்தாந்தத் தொகை என்று காட்டியுள்ளார். இவ்விரு நூல்களிலும், காட்டப்பட்டுள்ள 'சித்தாந்தத் தொகை'யின் பாடல்கள் பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகளை விளக்குவனவாக உள்ளன. அதனால், சித்தாந்தத் தொகை, புத்த சமயக் கொள்கைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் ஒரு சமய நூல் என்பது புலனாகிறது. இவ்விரு மேற்கோட் பகுதிகளைத் தவிரப் பிறிதொன்றும் கிடைக்காமையினால் இந்நூலின் ஆசிரியர், காலம் பற்றிய யாதொன்றும் அறியக்கூடவில்லை. 'தொகை' என்னும் பெயர் நோக்கி இந்நூல் ஒருவரால் செய்யப்பட்டதா அன்றிப் பலரால் செய்யப்பட்டதா என்ற ஐயமும் அறிஞர்களிடையே தோன்றியுள்ளது.

மணிமேகலை இறுதிக் காதையில் நல்வினை பற்றிக் கூறுங்கால் 'நல்வினை என்பது யாதென வினவில் சொல்லிய பத்தின் தொகுதியின் நீங்கிச் சீலந்தாங்கித் தானந்தலை நின்று' என்று விளக்கிச் செல்கிறது (மணி.30:76-73). சொல்லிய பத்தின் தொகுதி என்றதனை விளக்கும் வகையில், 'மருள்தரு மனம்' எனத் தொடங்கும் இந்நூலின் பகுதி அமைந்துள்ளது. இதனை நோக்குங்கால் புத்த சமய சாத்திரக் கருத்துகளைத் தொகுத்துரைக்கும் புத்த சமய சாத்திரத் தமிழ் நூலாக இது அமைந்திருந்தது என்பது புலனாகும். அ.மா.ப.

சித்தார் என்னும் இசைக்கருவி வட இந்தியாவில் உருவாகிய கம்பி வாத்தியமாகும். இக்கருவியை இசையரங்குகளில் தனியாகவும், கூட்டு வாத்தியமாகவும் பயன்படுத்துவர். இது தமிழகத்து வீணையைப் போன்று மீட்டி வாசிக்கப்படும் கருவியாகும். வீணையில் காணப்படாத சிறப்புக் கூறுகள் இதில் காணப்படுகின்றன. காச்சாவா (Kachchawa) எனப்படும் இக்கருவி அமிர்குசுரு என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டது. மரத்தால் அமைக்கப்படும் கீழ்ப்பகுதிக் குடம் சிறிய வடிவில் வீணையைப் போன்று அமைந்திருக்கும்.சத்தார் சப்தகார், சுந்தரி என்ற பெயராலும் இக்கருவி வழங்கப்படும். ஏறக்குறைய மூன்றடி நீளம் கொண்டமையும் இது தமிழகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் தம்பூராவைப் போன்று அமைப்பில் காணப்படும். இதன் வாத்திய மெட்டுகள் வீணையில் அமைந்திருப்பதுபோல் மெழுகில் பதிக்கப்பட்டிரா. மூன்று அங்குல இடைவெளியில் மெட்டுகள் அமைந்திருக்கும். இதன்கண் பதினெட்டு முதல் இருபத்து நான்கு மெட்டுகள் அமைந்திருக்கும். இராகத்திற்கும் சுருதிக்கும் ஏற்றாற்போல் மெட்டுகளை நகர்த்தி வைத்து இசைக்கலாம். இக்கருவி 'ஏகராகமேள வீணை'யை நினைவூட்டும் வண்ணம் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இக்கருவியின் குடப்பகுதி ஆமையின் முதுகு போன்று காட்சி தரும்.

சித்தார்

இக்கருவியில் அமைந்துள்ள மெட்டுகள வீணை யைப் போல் நேராக இல்லாமல் வளைவாக அமைந் திருக்கும். பித்தளை அல்லது வெள்ளி உலோகததி னால் இதன் மெட்டுகள் அமைக்கப்படும்.

மேற்பகுதியில் ஏழு கம்பிகள அமைந்திருப்பினும் முதல் இரணடு கம்பிகளிலேயே வாசிக்கப்படும். ஏனையவை சுருதிக்காகப் பயன்படுவன. தொடக்க காலத்து இசைக் கருவியில் மூன்று கம்பிகள் மட்டுமே அமைந்திருந்தன. அனுராகக் கம்பிகள் பதினொன்று அல்லது பன்னிரண்டு அமைந்திருக்கும்.

வலக் கைவிரலால் மீட்டி இடக் கை விரலால் சுரத் தானங்களை அழுத்தி இக்கருவியில் மீட்டுவர். இதிலிருநது எழும் ஒலி அழுத்தமாகவும் தொடாச்சி யாகவும் எழும். இதன் ஒவ்வொரு மெட்டுகளிலிருந் தும் ஆறு விதமான சுரங்களை எழுப்பமுடியும் என் பது இக்கருவியின் சிறப்பாகும். இக் கருவியைத் தம்பூராவை மீட்டுவது போனறு நிற்க வைதது மீட்டி வாசிப்பா. திரைப்பாடலகளுககு இககருவி பெரிதும் பயன்படுகிறது. இக்காரணததினால் தென னிந்தியாவிலும் இக்கருவி செல்வாக்குப் பெறறு வரு கிறது.

இக்கருவி இந்துத்தான இசைக்கேற்றவாறு அமைந்துளளது. பெரும்பாலும் இககருவிக்குத் துணையாகத் 'தபேலா' என்னும் தோற கருவியைப் பயனபடுத்துதல் மரபாகும். இககருவியை வாசித்துக கொண்டே பாடுவதும் உண்டு. இரா.குரு.

சித்தாரல் கேரளாவில் உள்ளதோர் ஊர். இங்குள்ள தீர்த்தஙகரர்கள், இயக்கன் இயக்கி ஆகி யோர் சிற்பஙகள் புகழ்பெற்றவை. சித்தாரல் (Chitaral) சிற்பஙகளின அமைப்பு தமிழகக் கழுகு மலையில உள்ள சமணச சிற்பஙகளின் அமைப்பை ஒத்துள்ளது. இங்குள்ள தீர்த்தங்கரரின் சிற்பங்கள் மூன்று குடைகளினகீழ் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளன.

சித்தாரல்—தீர்த்தங்கரர்

தீர்த்தங்கரரின் இருபக்கமும் கவரி வீசும் சிற்ப உருவங்களும் காணப்படுகினறன. தீர்த்தங்கரரின் சிற்பங்களுள் பார்சுவநாதரின் சிற்பம் மிகக அழகு வாய்ந்தது. இங்குள்ள மாடக் குழிச் சிற்பங்களும் புகழ பெற்றவை. சு இரா.

சித்தி என்பது ஒரு நிறைவான நிலை ஆகும். இது சீவன் முத்தி நிலையைப் போன்றது. சித்தி பெற்றவன் கடமைகளைச் செய்கிறான்; பலனைப் பற்றிக கவலைப்படுவதிலலை; இன்பமும் துன்பமும சமமாகப் பாாககினறான, அகங்காரம், மமகாரம் எனனும் அகப்பறறு, புறப்பற்றுகள் இல்லாமல் செயற்படுகின்றான். இறைவனின ஒரு கருவியாகத் தன்னை நினைக்கிறான். இவன் ஒரு காட்சியாக விளஙகுகிறான. இவன் தன சூழ்நிலையில் ஏறபடு கினற எநதவித நிகழ்சசியிலும் பற்றில்லாமல் வாழ் கிறான். இந்த நிலையைத் தான சித்தி (Siddhi) நிலை என்று வேதாநதம் கூறுகிறது.

சித்தி அடையப் பெறறவன் தொடர்ந்து சாத னையில் ஈடுபட வேணடும். நீணட சாதனை யினாலோ இறையருளாலோ ஒருவனுக்குச் சிததி கைகூடுகிறது. தனனுணர்வு ஏறபடும்பொழுது, ஒளி யுணர்வை அடையப் பெறுகின்றான. இந்த ஒளியின் தோற்றம், இறைவன்பால் நம்பிக்கையை மிகுதிப் படுத்துகிறது சித்த புருடன் ஆன்மிக நிறைவு பெற்ற தால, தான இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கின்ற உணர்வை ஒருபுறம பெற்றிருந்தாலும், மறுபுறம் தனது உடல், உளளம் ஆகியவற்றால ஈடுபடும் செயல்களால தன்னை நினைவு கூரும் நிலையையும பெற்றிருக்கிறான. இதனை ஆனம சாட்சி என்று கூறுவர். சில நேரங்களில், சித்தபுருடன் புறச் செயல் களில் ஈடுபட விரும்பாது தன்னுள் ஆழ்ந்து விளங்கு கிறான். கீதையில சித்த புருடனைப் பறறிக் குறிப் பிடும்பொழுது கடமையில பற்றின்றிச் செய்கிறான் என்றும், தனனை இறைவனது கருவியாக நினைத்துச செயல புரிகிறான் எனறும் கூறப்படுகிறது. மலை யினின்று விழுந்து செலலும் ஆறு, மேகஙகள, இருணடு பெய்யும் மழை, மகிழச்சிமிக்க குழநதை, உணாச்சி மிகக கவிஞன் ஆகியோரது நிலைக்குப் பிரமத்தின செயல்கள ஒததிருககினறன என்று பெரியோர் கூறு கின்றனர்.

பதஞ்சலி யோக சூத்திரத்தில், சமாதி நிலை யைக் குறிப்பிடும் பொழுது அதனை ஆழ்நத துயி

லோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார். சமாதி நிலையானது எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே உணர்கின்ற நிலை. யோகி தனது யோக அனுபவ முதிர்ச்சியினால் தான் நினைத்தபோது சமாதிநிலை யடைகிறான். இராம கிருட்டிணருக்குத் தொடக்கத்தில் சமாதி நிலை எளிதில் கிடைத்தது. அன்னை காளியுடன் அவர் ஒன்றினார். பிறகு காளியின் ஆணையினால் பக்தி நெறியைப் பரப்பும் பொருட்டுப் பக்தி நெறிக்கு மீண்டார். இந்த நிலையை 'நிர்பீச சமாதி' என் பார்கள். இதன் பொருள் விதையற்ற சமாதி என்ப தாகும். கருமங்கள் மேலும் மேலும் மிகுதிப்பட்டால் பிறப்பு இறப்புகள் தொடரும். கருமநாசம் என்பது இதன் பொருள்.

மற்றொரு வகையான சமாதி 'சகச சமாதி' எனப்படும். சித்தர்கள் தாம் மேற்கொண்டு விளங்கும் சமாதிநிலை யாதாயினும், அந்நிலையில் எளிதில் தாம் இருக்கப் பெறும் போது அதனைச் 'சகசநிலை' என்பர். திருவண்ணாமலையில் இரமணர் இந்த நிலையில் தான் இருந்தார். மற்றொரு சமாதி வகை யைப் 'பாவ சமாதி' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இது தூய உணர்ச்சிப் பெருக்கில் அமைவது. அன்னை யிடம் மாறாத அன்பு கொண்டு பக்தி ஏற்படும் பொழுது கூடுகின்ற சமாதி பாவ சமாதியாகும். காளியைப் பற்றி எவரேனும் குறிப்பிட்டாலோ சிறந்த ஆன்மிக உண்மைகளைப் பற்றிப் பேசினாலோ இராமகிருட்டிணர் தம்மை மறந்து உணர்ச்சி வயப் பட்டுப் பாவசமாதி கூடிவிடுவார்.

கீதை உணர்த்துவது கரும சமாதி. மனிதனின் செயல்கள் யாவும் பிரமத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். அரவிந்தர் கரும யோகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது 'என்னை மனத்தில் இருத்திப் போர்புரி' என்றான் கண்ணன், என்று கூறுகிறார். அநித்தியமான வாழ்க்கைக் குழப்பங்களில் ஆழ்ந்துள் ளது மனித மனம். எல்லாம் வல்ல இறைவனை மறவாமலிருக்கப் பழக வேண்டும். இறைவனை மறவாது கடமைகளை ஆற்றுவதும், இறைவனது கருவியாக மனிதன் பணி புரிதலுமே கரும யோக மாகும்.

சித்தி முழுமையாகப் பெற்றவன் சித்தன் எனப் படுவான். அவன உன்னத நிலையில் தொடர்ந்து இருக்கிறான். அவனது சடம் செயலற்று விளங்கு கிறது. அது குழந்தையின் நிலையை ஒத்தது. இறை யோடு ஒன்றாய உணர்வு தொடர்ந்து நிலை பெறு தலால், தடை படாத ஆனந்தம் ஏற்படுவதால் மகிழ்ந்துபாடி, ஆடிச் சிரித்துத் தன் வாழ்நாளைக் கழிக்கிறான். மதுவை அருந்தியவர் மயக்க நிலை யில் இருப்பதைப் போன்று இறை ஆனந்தம் என்ற மதுவை அருந்தி இருக்கின்ற நிலையே 'பித்தேறிய நிலை' என்பர்.

திருமூலர் எழுதிய திருமந்திரத்தினுள் உடம்பார ழியில் உயிராரழிவர் என்றும், தான உடம்பை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்ததாகவும், பின்னர் உடம் பினுள்ளே உத்தமனைக் கண்டதாகவும் கூறுகிறார். இராமலிங்க அடிகளும் மூவகைச் சித்திகளைப் பற் றிக் கூறியுள்ளார். உருவ, அருவ, அருவுருவ சித்தி என்று சித்திகளை மூன்று விதமாகக் கூறுகிறார். நந்த னார், ஆண்டாள், மணிவாசகப் பெருமான் ஆகி யோர் தமது திருவுருவைக் கரந்தனர். ஞான சம்பந்தர் தம் திருமணத்தில் சோதியில் கலந்தார். அரவிந்தர் மனங்கடந்த ஒளி ஆற்றல் ஒருவன் ஊனு டலினுள் பாய்ந்து உடலிற்கு மாற்றம் விளைக்கும் என்பர்.

அரவிந்தரது சாதனையான 'பூரணயோகம் ஞானம், பக்தி, கருமம் ஆகிய மூனறும் ஒருங்கே முழுமையடைகின்ற யோக முறை. ஆர்வம் மிகுந்த சாதகன் படிப்படியே முன்னேறி உள்பொருளைத் தனது உடைமையாக்குகிறவரை யோகம் பயில் கிறான். அரவிந்தரது சாதனை நாளும் விரிவடைந் தது. அரவிந்தரது பூரண இறையாற்றலை இவ்வுல கிற்கு யோகத்தின் சிறந்ததன்மை கொணர்ந்து மனித சமுதாயம் முழுமையையும் அறிவியல் மய மாக்க முற்பட்டது. இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Dasgupta S.N., Yoga Philosophy in Relation to Other Systems of Indian Thought, Calcutta, 1930.

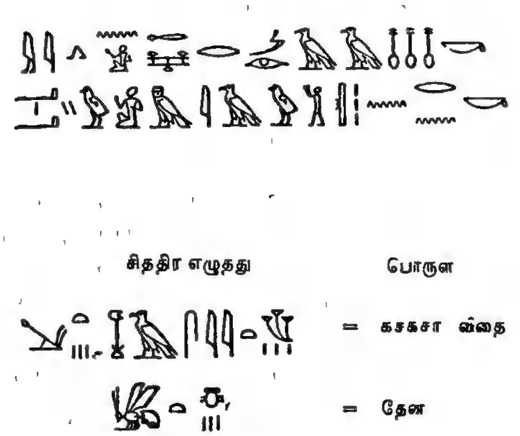
Renou, L., Religions of Ancient India, London, 1953.

Zachner, R.C., Hinduism, London, 1962.

சித்தியர்: இவர்கள் நாடோடிகள்; தென்கிழக்கு ஐரோப்பாவில் (கி.பி. 600-1000) வாழ்ந்து வந்தனர். கருங்கடலின் அண்மையிலுள்ள தென் உருசியாவி லிருந்து கிழககே புறப்பட்டு மத்திய ஆசியாவிலுள்ள அத்ரை (Attri) மலைகளை இவர்கள முதலில் வந தடைந்தனர். பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டு மேலைத் திசை நோக்கிச் சென்று இப்போது அழைக்கப்படு கின்ற பலகேரியா, உருமேனியா, அங்கேரி, போலந்து, கீழைச் செர்மனி போன்ற இடங்களில் குடியேறினர். இவர்கள் சர்மாசியா என்று அழைக்கப்படுகின்ற மற்று மொரு நாடோடி இனத்தவரால் கி.மு. 200-இல் தோற்கடிக்கப்பட்டு, கி.பி. 100-இல் கோத்து(Goths) இனத்தவரால் அழிக்கப்பட்டனர்.

சித்தியர் (Scythians) செல்வர்கள்; ஓரளவு, பண்பாடுடையவர்கள். அவர்கள் தங்கள் நகைகளிலும் பயன்படுத்திய கருவிகளிலும் பிராணிகளின் உருவத்தைப் பொறித்து அலங்கரித்தனர். ஏனைய ஐரோப்பிய இனத்தவரும் அப்பாணியைப் பின்பறறினர் சித்தியர் கிரேக்கருடன் வாணிகம் நடத்தினர். எனவே அவர்கள் அணிந்த நகைகளும் பயன்படுத்திய கருவிகளும் கிரேக்கரின் செல்வாக்கினால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். சித்தியர் இறக்கும்போது அவர்கள் அணிந்த நகைகளும், பயனபடுத்திய போர்க் கருவிகளும் சவங்களுடன் புதைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு தலைவனின் சவக்குழியில் அவன் மனைவிகளுள் ஒருத்தியின் சடலமும், அடித்துக் கொல்லப்பட்ட பல வேலைக்காரர்களின் சடலங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவிற்கு வந்த சாகர்களும் இவர் இனத்தைச் சோந்தவராகக் கருதப்படுகினறனர். கே.சே.

சித்திர எழுத்துகள்: எழுத்து முறை தோன்றுவதற்கு முன் தொன்மையான மக்கள தங்கள் எண்ணஙகளை வெளிப்படுத்தச் பிறருக்குச் சொல்ல சித்திர எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தினர். பண்டைய மக்கள் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள நிலையான எழுத்து முறை ஒன்றைப் பின்பற்றத் தெரிந்திலர். மாறாகச் சித்திரங்கள வரைந்து அவற்றின் மூலம் எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்தினர். எகிப்தியர், இட்டைட்டுகள, கிரிட்டு மக்கள், இந்தியர் போன்றோர் சித்திர எழுத்து முறை (Pictograph) யைப் பின்பற்றினர். மிகப் பழங்காலத்திலேயே சித்திர எழுத்துமுறை தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். இவ்வகைச் சித்திரங்கள் பழங்கற்காலக் குகைகளிலும் பாறைகளிலும் காணப்படுகின்றன.

சித்திர எழுத்துகள்

இச்சித்திரங்களில் பொதுவாக மனிதன், கடவுள், விலங்குகள் போன்றவை வரையப்பட்டன. இவ்வகைச் சித்திரங்கள் பாறைச் சுவரின மேல் வணணத்தால் வரையப்பட்டிருந்தால் அவை பாறைச் சித்திரக்கலை (Petrogram) என்றும், பாறை மேல் செதுக்கிச் சித்திரமாக அமைக்கப்பட்டிருநதால் அவை பாறைச் செதுக்குச் சித்திரம் (Petroglyph) எனறும் கூறப்படுகின்றன. சித்திர எழுத்துகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஐரோப்பாவில் பழங்கற்கால மனிதன் குகைகளில் வரைந்த சித்திர எழுத்துகளும், ஆப்பிரிக்கப் பழங்கற்காலச் சித்திர எழுத்துகளும் ஆகும். அமெரிக்கா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில பழங்கற்காலக் குகைகளில் இவ்வகைச் சித்திரங்கள் பல இக்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுளளன. சித்திர எழுத்து முறையை அறிநது கொள்வது மிகக் கடினம். தொன்மை மனிதன் எந்தச் சூழலில் அதை வரைந்தான் அல்லது எழுதினான் என்பதைக் கொணடே இவ்வகை எழுத்து முறையை இனறு ஓரளவு அறிய இயலும். எடுத்துக்காட்டாக, பழங்கறகால மனிதன வேட்டையாடிவிட்டு வெற்றியுடன திரும்பிய சூழலில் அவன் அச் செயல்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சித்திர எழுத்துகளை எழுதியிருப்பான். எனவே, இவ்வகை எழுத்துகள் குறிப்பிட்ட சூழலில் எழுதப்படும் முறையே ஆகும். இதுபோன்ற சித்திர எழுத்துகளை அம்மனிதனே மறுமுறைகாணும்பொழுது அவனுக்குத் தன பழைய நிகழ்சசிகள் மீணடும் மனத்தில தோன்றும். சித்திர எழுத்துகள் ஓர் எழுத்துடன் மற்றொரு எழுத்து தொடர்பு கொண்டு விளஙகுவதில்லை. இவ்வெழுத்து முறையில் குறிப்பிட்ட குறிகளோ (Symbols) மொழியோ பயன்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வெழுத்துமுறை முற்றிலும் வளர்சசியடையாத எழுத்து முறையாகும். சு இரா.

சித்திரகவி: செய்யுள இலக்கணத்தைக் கூறும் சொலலணியியலில் சித்திரகவி பற்றிய செய்திகள் முழுமையாகக் கூறப்பட்டுளளன. இக்கவிகளை மிறைக் கவிகள என்றும் கூறுவர். சித்திர கவி படிப்பவர்க்கு ஆர்வத்தைத் தூணடுவதாக அமைவதோடு கவிஞனின் தனித் திறமையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இக்கவிதை முப்பத்தேழு வகைப்படும்.

வல்லினப் பாட்டு: வலலின எழுத்துகளே வைத்துப் பாடுவது (மெல்லின இடையின எழுத்துகள் வாரா.

மெல்லினப் பாட்டு: மெல்லின எழுத்துகளே வைத்துப் பாடுவது. (வல்லின, இடையின எழுத்துகள் வாரா).

இடையினப் பாட்டு: இடையின எழுத்துகளே வைத்துப் பாடுவது. (வல்லின, மெல்லின எழுத்துகள் வாரா).

நிரோட்டியம்: அதரமும் ஆதாரமும் குவியாதும் கூடாதும் நடப்பது.

ஒட்டியம்: அதரமும் ஆதாரமும் குவிந்தும் கூடியும் நடப்பது.

அ. இதழ்குவி ஒட்டியம்: இதழ் குவிந்தே நடப்பது.

ஆ. இதழ்இயை ஒட்டியம்: இதழ் கூடியே நடப்பது.

இ. இருவகை ஒட்டியம்: அதரமும் ஆதாரமும் குவிந்தும் கூடியுமே நடப்பது.

ஒட்டிய நிரோட்டியம்: முதலில் ஒட்டியம், பின்னர் நிரோட்டியம் இரண்டும் ஒரு செய்யுளினகத்தே வருவது.

நிரோட்டியல் ஒட்டியம்: முதலில் நிரோட்டியமாக வும் பின்னர் ஒட்டியமாகவும் வருவது.

எழுத்து வர்த்தனம்: எழுத்துகளைப் பெருக்கி மொழியாக்கிப் பொருள் கொள்ளுதலாகும்.

அக்கர வருத்தனம்: ஒவ்வோரெழுத்தாகக் கூட்டிப் பொருள்தரப் பாடுவது.

அக்கரச் சுதகம்: ஒவ்வோர் எழுத்தாகக் குறைத் துப் பொருள்தரப் பாடுவது.

வக்கிரவுத்தி: விளிவினா இரண்டினும் பொருள் திரித்துணர வைப்பது.

வினாவுத்தரம்: ஒரு தொடர்ச் சொல்லுக்குப் பல வினாக்கள் வைத்து, விடைகளின் தொகுப்பால் அத்தொடர்ச் சொல் வரவைப்பது.

சக்கரபந்தம்: சக்கரத்தில் எழுத்துகள் அமைத்து அவ்வாற்றான் பாடல் நிறைவு பெறச் செய்வது. அ. நாலாரச் சக்கரபந்தம்: நான்கு ஆரங்கள் பொருந்திய சக்கரத்துள் பாடல் அமைப்பது. ஆ. ஆறாரச் சக்கர பந்தம்: ஆறு ஆரங்கள் பொருந்திய சக்கரத்துள் பாடல் அமைப்பது: இ. எட்டாரச் சக்கரபந்தம்: எட்டாரங்கள் பொருந்திய சக்கரத்துள பாடல் அமைப்பது.

பதும பந்தம்: எட்டுகோள், பதினாறிதழ் ஒரு பொகுட்டுள்ள தாமரையின் படம் எழுதி இதழ்விரி நிலையில் படிக்குமாறு பாடல் அமைப்பது.

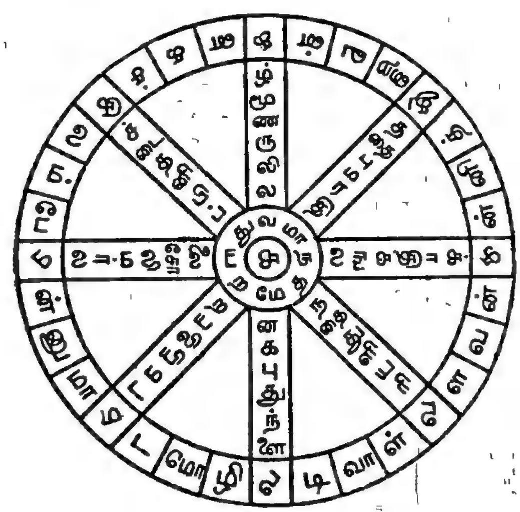
மகாபதும பந்தம்: பதினாறுகோள், முப்பத் திரண்டிதழ் ஒரு பொகுட்டுள்ள தாமரையில் படம் எழுதி இதழ்விரி நிலையில் படிக்குமாறு பாடல் அமைப்பது.

முரச பந்தம்: முரசின் (மிருதங்கத்தின்) படம் வரைந்து கோமூத்ரி இரண்டமைந்த நான்கடிச் செய்யுளொன்றனை அதில் நிறைப்பதாகும்.

நாக பந்தம்: பிணைந்த நாகங்களின் படம் வரைந்து அவற்றின் படம் முதல் வால் வரை பாடல் இயையப் பதிப்பது.

அ. **இரட்டை நாக பந்தம்:** இரண்டு நாகங்கள் கூடிய உருவத்தினுள் தொண்ணூற்றாறு அறைகளுள் 118 எழுத்துகள் அமைந்த இரண்டு வெண்பாக் களைப் படம் முதல் வால் வரை இயையப் பதிப்ப தாகும்.

ஆ **அட்டநாகபந்தம்:** எட்டுநாகங்கள் கூடிய உருவினுள் அவ்வாறே எட்டு வெணபாக்களை அமைப்பதாகும்.

எட்டாரச் சக்கரம

இரத பந்தம்: தேர் போல 98 அறை கீறி வடி வத்தை அமைத்து மேற்பாதியின் சிகரத்தினின்றும் இருபக்கத்திலும் இடையிலும் பாட்டுடைத் தலை வனின் பெயர் அமைய இரு பாடல்கள் அமைப்பது.

மாலை மாற்று: ஒரு பாட்டை ஈற்றெழுத்து முத லாகப் படித்தாலும் அப்பாடலே வருமாறு பாடுவது.

கரந்துறைச் செய்யுள்: ஒரு பாடலின் ஈற்றெழுத் துத் தொடங்கி ஒவ்வோர் எழுத்து இடையிட்டுப் படித்தால் வேறொரு செய்யுள் வருமாறு பாடுவ தாகும்.

காதை கரப்பு: புலவன், பழைய செய்யுள் ஒன்று கரந்துறையுமாறு புதுச்செய்யுட் புனைவது.

பிரிந்தெதிர் செய்யுள்: செய்யுளின் ஈற்றெழுத் தினின்றும் படித்தால் வேறோர் செய்யுள் வருவது.

பிறிதுபடு பாட்டு: ஒரு செய்யுளைத் தொடையும் அடியும் வேறுபட உரைத்தாலும் சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாதது.

சருப்பதோபத்திரம்: அறுபத்து நான்கு அறைகீறி எட்டெழுத்து நான்கடிப் பாடல் மேலும் கீழுமாகவும் மாலை மாற்றாகவும் வருமாறு அமைப்பதாகும்.

கூடசதுர்த்தம்: நாலடியாய ஒரு செய்யுளின் நாலாம் பதம், ஏனைய மூன்று பதத்தையும் மேனின்று கீழும், கீழ்நின்று மேலுமாக எழுதி முடித்த வரி மூன்றின் இடைவரியின் மறைந்து நிற்பது.

கோமூத்திரி: நடக்கும் எருதின் மூத்திர ஒழுக்கம் போன்றது. ஒரு செய்யுளை இண்ரடிரணடடியாக மேலும் ஒன்றிடையிட்டுப் படிக்கவும் அச்செய்யுளே வருமாறு அமைப்பது.

சுழிகுளம்: குளத்தினுள் நீர்ச்சுழி போலச் சுற்றிப் பாடினாலும் அதே பாடல் வருமாறு பாடுவது.

திரிபங்கி: ஒரு பாடலை முதல் அடியிலிருந்து கடைசி அடிவரை ஒரு பாடலாகவும், இடை அடியும் கடைசி அடியும் சேர்ந்து ஒரு பாடலாகவும், கடைசி அடி மட்டிலும் ஒரு பாடலாகவும் அமைப்பதாகும்

எண்ணலங்காரம்: எண்கள தம் பொருளிலும் பிற பொருளிலும் அமைவதாகப் படுவது.

எழுகூற்றிருக்கை: ஒன்று முதல் ஏழாகப் பதி னான்கு நிலந்தொறும் மீள எண்ணுமாறமைப்பது. இதில் இரட்டுற மொழிதலும் ஈற்றெழுத்து வேறா தலும் உணடு.

மாத்திரைச் சுருக்கம்: ஒரு சொல்லின் மாததிரை யைச் சுருக்குவதால் வேறு சொல் உருவாகுவதைக குறிப்பிட்டுப் பாடுவது.

மாத்திரைப் பெருக்கம்: மாத்திரை ஏறப்பிறிது பொருள் பயக்கும் நிலையைக் குறிப்பிட்டுப் பாடுவது, இதை மாத்திரை வருத்தனம் என்றும் கூறுவார்கள.

ஒற்றுப் பெயர்த்தல்: ஓர் ஒற்றைப் பெயர்க்க வேறோர் சொல் வருதலைப் பாடுவது.

திரிபாகி: மூன்றெழுத்துச் சொல்லில் முதலெ ழுத்தும் மூனறாமெழுத்தும் ஒரு சொல்லாக விரவி வரவைப்பது திரிபாகி எனப்படும்.

சதுரங்க பந்தம்: நான்கு பக்கமும் மையங்களில நான்கு நான்காகப் பதினாறு அறையிலும நடுவான நான்கறையிலும் பெயர் வருமாறு பாடுவது சதுரங்க பந்தம் எனப்படும்.

கடக பந்தம்: கடகம் வரைந்து சுழலப் பாடல் அமைப்பது.

தொனி: பாடல் பொருளன்றி ஒலியால் உலகறி சொற்கள் வருமாறு பாடுவது.

இச்சித்திர கவிகளின் மரபைப் பின்பற்றியே இன்று சில புதுக் கவிதைகள் கூட சித்திரகவி அமைப் பில் எழுதப்படுகிறது. கி.சே.

சித்திரத் தையல்: மக்கள் எப்பொழுதும் தங் களை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் ஆர்வமுடையவர் கள். எந்தத் தேசத்தினராய் இருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தங்களை அலங்கரித்துக்கொள்ளத் தவறமாட்டார்கள. தங்கம் புடமிடப் புடமிடத்தான் ஒளிபெறும். குழந்தை, பேசப் பேசத்தான் மழலை திருந்தும். அதைப் போல், முன்னோர்கள் ஆடை நெசவு செய்யக் கற்றுக் கொண்டபின், நெசவு செய்த துணிகளின் மீது சித்திரத் தையல் செய்து அலங்கரித் துக் கொள்ள ஆரம்பித்தனர். நெசவுத் தொழிலிலும், நெய்த துணிகளின் மீது சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்யும் கலையிலும், இந்தியர்கள் கி.மு.5000 ஆண்டு களுக்கு முன்பே சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் சமீபத்தில் மொகஞ்சதாரோவிலும் அரப்பாவிலும் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கிடைத்துளளன.

தையல் தொழிலில் கலைப்பண்பு விளக்கமுறத் தோற்றுவதற்கு வாய்ப்பான முறையே சித்திரத் தையல் எனப்படுவதாகும். சித்திரக் தையலைச் சிறப் பாகப் பூத் தையல் என்றும் சொல்லலாம். சித்திரத் தையல் அமைந்த உடை வகைகள் காண்பவருக்குப் பெரும் கவர்ச்சியையும் மன மகிழ்ச்சியையும் உண டாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. சித்திரத் தையல் அமைந்த உடை குழந்தைகளுக்கு மிக்க அழகையும் கவர்சசியையும் தருவதாகும். நாடகப் பாத்திரங் களுக்குச் சித்திரத தையல் அமைந்த உடைகள எடுப் பான தோற்றத்தைத் தரும்.

சித்திரத் தையல் ஆதரவற்ற ஏழை மங்கை யர்க்குச் சிறந்த வருவாய் தரக்கூடிய நல்லதொரு தொழிலாகும். சித்திரத் தையல தைப்பதற்கு மிகவும் பொறுமையும நிதானமும வேணடும். பொறுமை என்பது பெணகளுககுரிய தனிப்பண்பாகும். அதனால் தான பெணகளே இக்கலையில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ள வர்களாகத் திகழ்கிறார்கள. பெண்கள சித்திரத் தையலைக் கற்பதோடு அரசாங்கத்தார் நடத்தும் சித்திரத்தையல் தேர்விலும் வெற்றிபெற்று இன்று

நாடெங்கும் பிற பெண்மணிகளுக்கு இக்கலையைப் போதித்தும் வருகின்றனர்.

சித்திரத் தையல் தைப்பதற்குத் துணியைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அது எந்த விதமான உடை, அல்லது மேசைவிரிப்பு, தலையணை உறை, படுக்கை உறை என்ற விவரம் தெரிந்து, அதற்கேற்றபடி மெல்லியதாகவோ தடித்ததாகவோ பூச்சித்திரமற்ற வண்ணத் துணியைப் பட்டிலோ பருத்தியிலோ தேர்ந்தெடுத்து, ஏற்ற அளவுப்படி வெட்டி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் வெட்டிய பாகம் பிரியாமல் மடித்து, இழையோட்டல் செய்து கொண்ட பின், பூ வடிவம் வரையும் இடத்தைக் குறித்துத் துணியின் தன்மைக்கு ஏற்ற பூ வடிவத்தைத் துணியில் பதித்தபின், துணியைச் சட்டத்தில் இணைத்துத் தைக்கத் தொடங்க வேண்டும்.

சித்திரத் தையல் தைப்பதற்கென்றே கடைகளில் பலவித நூல்கள் விற்கப்படுகின்றன. அவை பட்டு நூல்களாகவும், பருத்தி நூல்களாவும் கிடைக்கின்றன. அவைகளில் சாயம் போகாத வண்ண நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வாங்கி, வடிவங்களுக்கு ஏற்ப வண்ணங்களை உபயோகித்துத் தைக்க வேண்டும். சித்திரத் தையல் தைப்பவர்கள் உட்கார்ந்து தைக்கும்போது இடப்புறமாக வெளிச்சம் வரும்படியான இடத்தில் உட்கார்ந்து தைப்பது நலம். இரவு வேளைகளில் தலைக்குமேல் உயரத்திலிருந்து விளக்கின் வெளிச்சம் வரவேண்டும்.

முதலில் பூக்களையும் காம்புகளையும் மகரந்தங்களையும் இதழ்களையும் தைக்கக்கூடிய சிலவகைத் தையல்களைத் தைப்பதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளை அறிந்து கொள்வது நலம்.

சங்கிலித் தையல்: சங்கிலியைப்போல் இத்தையல் ஒன்றையொன்று பிணைந்திருப்பதால், இதைச் சங்கிலித்தையல் (Chain Stitch) என்று கூறுவதுதான் பொருந்தும். இத்தையலில் பூக்களின் வடிவங்களையும் பழங்களையும் தாமரை போன்ற பெரிய பூக்களையும் இலைகளையும் தைக்கலாம். பொன்சரிகை நூல்களைக் கொண்டு சித்திரத் தையல் தைக்கும் போது இத்தையல் பெரிதும் பயன்படும்.

சங்கிலித் தையல்

தைக்கும் முறை: இது தைப்பதற்கு எளிமையானது. துணியின் நேர்ப் பகுதியில் நூலைச் செலுத்தி, நூலை இடக்கைக் கட்டைவிரலால் பிடித்துக்கொண்டு சிறிது இடைவெளி விட்டு, அதே துவாரத்தின் வழியாக ஊசியைக் குத்த வேணடும். மீண்டும் ஊசி நூலை முன் தள்ளி முதலில் விட்ட இடைவெளிக்குள் வரும்படி செய்திடுக. பின்னர் அடுத்த தையலை முதல் தையல்மீது இதுபோல் விழச் செய்து தேவையான நீளத்திற்கு இதே மாதிரி தையல் போடுக.

2. காம்புத் தையல்: பூக்களின் காம்புகளைத் தைப்பதால் இதனைக் காம்புத் தையல் (Stem Stitch) என்று கூறுவது பொருத்தமாகும். இத்தையலைப் பச்சை வண்ண நூலைக் கொண்டு தைக்க வேண்டும்.

காம்புத் தையல்

தைக்கும் முறை: பூக்களின் காம்பு வடிவம் வரைந்துள்ள கோட்டில் தையல் தொடங்கும் இடத்தைக் குறித்துத் துணியின் பின் பக்கம் வழியாக ஊசியைத் துணியின் முன் பக்கம் கொணடுவர வேண்டும். படத்தில் 1-ஆம் இலக்கம் வழியாகப் பின்பக்கம் இருந்து முன்பக்கம் கொண்டு வந்த பிறகு, 2-ஆம் இலக்கத்திலுள்ள புள்ளியில் குத்தி, ஊசியை 3-ஆம் இலக்கத்திலுள்ள புள்ளியில் குத்தி, ஊசியைத்தையலின் ஓரமாக இழுக்க வேண்டும். பிறகு 4-ஆம் இலக்கத்திலிருந்து 5-ஆம் இலகக்த்தில் ஊசியைக் குத்தி முன்போல இழுத்துத் தைக்க வேண்டும்.

3. ஒண்பட்டுத் (Satin) தையல் இது அழகிய இலை, மலர்கள், மாதிரிகள் தைக்க உதவும். ஒற்றை

ஒண்பட்டுத் தையல்

நூலாகக் கோத்துத் தைக்கத் தொடஙக வேணடும். இது பார்ப்பதற்கு ஒண்பட்டுத் துணியைப் போல் காணப்படும். சித்திரத் தையலிலேயே ஒணபட்டுத் தையல் ஒரு சிறந்த தையலாகும்.

தைக்கும் முறை: பூ வடிவ இதழ் முழுமையும் ஊசியின் மேல் வரும்படி வலப்புறமிருந்து இடப்புற மாகப் படத்தில் காணப்படுவதைப் போல் தைக்க வேண்டும். ஒரு தடவை ஊசியைக் குத்தித் தைத்த பின், அடுத்த தையலுக்கு ஊசியைக் குத்தும்போது நெருக்கமாகக் குத்த வேண்டும். தைத்து முடித்தபின் பின்பக்கமும் முன்பக்கமும் தையல் ஒரேவிதமாகக் காணப்படும்.

4. சோம்பேறித் தையல்: விரைவில் முடியக்கூடிய சிலவகைத் தையல்களுள் சோம்பேறித் தையலும் (Lazy Daisy) ஒன்றாகும். இது விரைவில் தைத்து முடிக்கக்கூடியதாகவும், தைத்தபின் மிகக் கவர்ச்சி

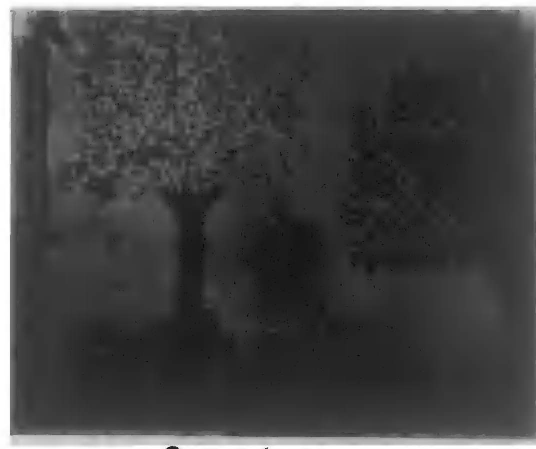

சோம்பேறித் தையல்

யுடன் காணப்படுவதாகவும் இருத்தலால் பலரும் இதை விரும்புகின்றனா. ஏறக்குறைய இதைச் சங்கி லித் தையலைப் போல் தைக்க வேண்டும்.

தைக்கும் முறை: இததையலைச் சங்கிலித் தைய லைப் போல ஆரம்பித்து ஊசியைக் கீழ்நோக்கி நூலின் வழியாக இழுக்க, அது ஓர் இதழ் போலவும் இடைவெளிவிட்டும் இருக்கும். ஊசிமுனையைக் கீழ் வாக்கில் மத்திய பகுதியில் பூவின் மத்தியில் கொணடுபோய் அடுத்தாற் போல இடைவெளி விட்டுக்கொள்ள வேண்டும். சிறிய வேலைகளுக்கு மெல்லிய நூலையும், பெரிய பூ வேலைகளுக்குத் தடித்தநூலையும் உபயோகித்துக்கொள்க.

5. **சிறுமுடித் தையல்:** பூக்களின் மத்தியில் உள்ள மகரந்தப்பைகள் போன்ற புள்ளிகளை இந்தச்சிறு முடித்தையலால் (French Knot) தைக்க வேண்டும். இத்தையல், தைப்பதற்கு எளிதானதும் விரைவில்

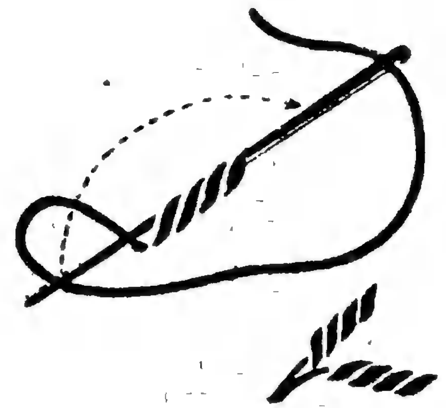

சிறுமுடித் தையல்

தைக்கக் கூடியதுமாகும். இந்த முடித்தையலை மஞ்சள் அல்லது ஆரஞ்சுப் பழத்தின் வண்ணமுள்ள நூலினாலும், பூவின வடிவத்தைத் தைத்திருக்கும வண்ணத்திற்கேற்ப வேறு வணண நூலைக் கொண்டும் இதைத் தைக்கலாம். ஒற்றை நூலைக் கொண்டே இதைத் தைக்கலாம்.

தைக்கும் முறை: ஊசியில் ஒற்றை நூலைக் கோத்து, நுனியை முடியிட்டுக்கொண்டு, தைக்க வேண்டிய இடத்தில் ஊசியை விட்டு வெளியே கொணடு வர வேணடும். இடக் கையால் நூலைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, ஊசியைச் சுற்றி, இருமுறை சுற்றிவிட்டு ஊசியை வளைவாக முன் குத்திய இடத்திலேயே குத்தி எடுத்தால ஒரு சிறு முடிச்சு படத்தில் காணப்பட்டது போல் அமைந்து விடும்.

புழுத் தையல்: இத்தையல்பார்ப்பதற்குஉரோசா மலரைப்போல் கவர்ச்சியுடன் காணப்படும். இத் தையலைக் குழந்தைகளின் உடைகளில் கை, கழுத்து நெஞ்சுப் பகுதிகளில் அழகுக்காகத் தைக்கலாம்.

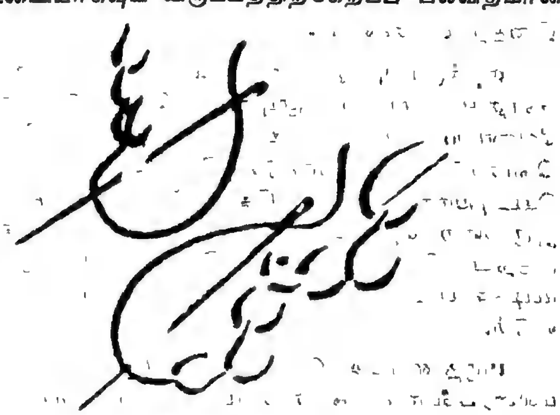

புழுத் தையல்

பெணகளின் சோளியின் தையல குறுக்காகவும் நெடுக்காகவும் கழுத்தைச் சுற்றியும் வரிசையாகத் தைகக லாம். புழுத்தையலை (Bullion Stitch) இளம் சிவப்பு வண்ண நூலாலும் ஆரஞ்சு வண்ண நூலாலும் தைக்கலாம். இலைகளைப் பச்சை வணண நூலினால் தைக்க வேண்டும்.

தைக்கும் முறை: தையலின் நீள அளவு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு ஊசியைக் குத்திப் பின முதலில் குத்திய இடம் வழியாக எடுக்க வேணடும். நூலை ஊசியின் மீது தையலின் நீளத்திற்குச் சுற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இடக் கைப் பெருவிரல் இப்படிச சுருண்ட நூலைப் பிடித்துக் கொண்டு ஊசியை நூலுடன் இழுக்க வேண்டும். பின்னா, அந்த இடததில் ஊசியைப போட்டுத் திருப்பி நூலை வெளியே எடுத்திடுக. இதற்குச் சிறிய கண்ணுடைய ஊசியை உப யோகிகக நூல் எளிதாக இடைவெளிகளின் வழியே வரும்.

இறகுத் தையல்: இத்தையலை ஒற்றையாகவும் இரட்டையாகவும் விருபபத்திற்கேற்பப் பலவிதமான

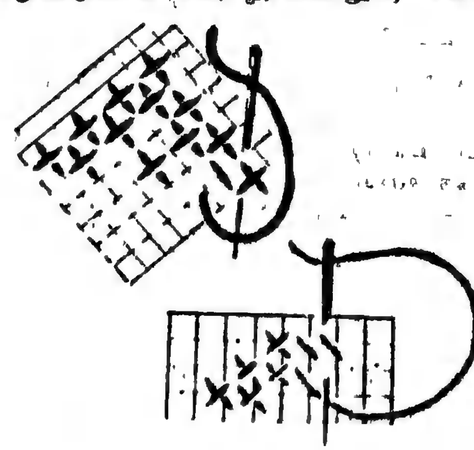

இறகுத் தையல்

வடிவங்களில் தைக்கலாம். சிறு பிள்ளைகளின் உடைகளின கழுத்து, கீழ்ஓரம், பெண்களின் உடைகள், மேசைவிரிப்பு, தலையணை உறைகள் முதலியவற்றின் ஓரங்களில் அழகிற்காகத் தைக்கலாம்.

தைக்கும் முறை: இத்தையல் இடப் புறமாகத் தைப்பவரை நோக்கி இருக்கும். இடப்புறமாகச் சாய்நத சிறு தையலை நூலின்மீது போகச்செய்து தைக்கவேண்டும். மத்தியில் இடைவெளி இருக்குமாறு படத்தில் காணப்படுவதுபோல் தையல் விழ வேண்டும். நூலை வலப்புறமாகப் பிடித்துச் சாய்ந்த சிறு தையலை முனபோட்ட தையலுக்கு வலப்புறமாகச சாய்ந்திருக்குமாறு தைக்கவேண்டும். பிறகு நூலை இடப்புறமாக்கிச் சாய்ந்த தையலை இடப்புறம் சாய்ந்திருக்கத் தைக்கவேண்டும்.

குறுக்குத் தையல் (Cross Stitch): முதலில் இவ்வகைத் தையலைத தைப்பதற்கு இழைகளை எணணக்கூடிய துணிகளைத் தேர்நதெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தையலைத் தைக்கும்போது வடிவங்களைத் துணிக்கு மாற்ற வேண்டிய அவசிய மில்லை. ஏனெனில், இதைத் தைப்பதற்கேற்ற வடிவங்கள எண்ணிக்கை மூலமாகத் துணிகளில் தைப்பதற்கு ஏற்றவாறு அமைககப் பட்டிருப்பதால் அவைகளைத் துணிக்கு மாற்றாமல் தைப்பது எளிதாக இருக்கும். குறுக்குத் தையலைத் தலையணை உறையின மேலும, மேசைவிரிப்பின் மூலைகளிலும், மேல் அணியும் துணடுகளின கரை ஓரஙகளிலும், சன்னல்,

குறுக்குத் தையல்

திரை, கதவுத்திரை, வானொலிப்பெட்டியின் மேல் மூடும்துணி, மறறும் நமக்கு விருப்பமான உடைகள் ஆகியவறறின் மேலும் தகுந்த மாதிரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றைத் தைப்பதற்கு ஏற்ற வண்ண நூல்களைப் பொறுககி அமைத்துத் தைத்துவிட்டால் அவை பார்ப்பதறகு மிகவும் கவர்சசியுடன் காணப்

படும். இததையல் தைக்கும் வடிவ மாதிரிகள் கடைகளில் வணணப்படஙகளாகவும் கிடைககின்றன. அவற்றை வாங்கித் தைப்பவாகள் எளிதாக வண்ண நூல்களை அமைத்தும் தைக்கலாம்.

தைக்கும் முறை: முதலில் தையலைத் துணியின் கீழுள்ள கட்டடத்தின் இடப்புற முனையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஊசியை அதன்மேல் வல முனை வழியாகக் கொண்டுவந்து, பிறகு கீழ் வல முனைக்குக் கொண்டு போகவும். இதில் ஒரு குறுக்குக் கோட்டுத் தையல் விழும். இதையே அடுத்தடுத்துச் செய்ய வரிசையாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் தையல்கள் அமையும்.

மேற்கூறிய சித்திரத் தையல்களைத் தைக்கத் தொடங்கும்போதும் நூலின் நுனியில் முடியிடும் போதும், புதிய நூல் கோத்துச் சேர்த்துச் தைககத் தொடங்கும்போதும் அமைக்கப்படும் முடிச்சுகள துணியின் பின் பகுதியில் தெரியாதபடி உறுதியாக அமைக்கவேண்டும். நல்ல தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவரின் தையல முறை, துணியின் பின்பகுதியும் அழகுடன தோற்றமளிககும் வகையில் தைப்பதேயாகும.

சித்திரப் பின்னல் முன் காலத்தில கையாலேயே செய்யப்பட்டது. இப்போது இயந்திரஙகளின உதவியால் விதவிதமான, புதிய புதிய மாதிரிகளைச் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி தயாரிக்கும் துணிககு 'இழுககும் தனமை' அதிகம் உணடு.

பின்னல் என்பது நூலைக் கண்ணியாகச (Loop) செய்து ஒன்றுக்குள் ஒன்றாகப் பிணைக்கும கலையாகும். தொடர்ச்சியாக ஒரே நூலைக் கொண்டும் பின்னலாம். நீளவாட்டில் சிறு நூல்களைப் பொருத்திவிட்டு, குறுக்கு வாட்டில வேறு ஒரு நூலைச் செலுததியும் பின்னலாம். நீளவாட்டில இருக்கும் கணணிககுப்புரிமுடி (Wale-Knot) எனபது பெயர். குறுக்கு வாட்டில் இருப்பவை சொரசொரப்பானவை (Coarses).

பின்னலில் இரண்டு வகைகள் உணடு. அவை (1) பாவு நூற் பினனல, (2) ஊடை நூற் பினனல்.

பாவு நூற் பின்னல்: இதில் பாவு நூல்கள் நெசவின் போது இருப்பது போலச் செங்குத்தாகத் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு நூலுககும் ஒவ்வோர் ஊசி உணடு. இதில் ஒரே சமயத்தில் நிறைய கண்ணிகள் (Loops) செய்யமுடியும். ஆகவே, இந்த வகைப் பின்னல் மூலம் விரைவில் நிறைய துணி நெய்ய முடியும். இது எளிதில் பிரியாது.

ஊடைநூல் பின்னல். இதை எளிதில கையினாலேயே செய்து விடலாம். ஒரே நூல் துணி முழுவதும் கணணிகள ஏற்படுத்தும். இது மாதிரி செய்யபபட்ட துணிக்கு 'இழுககும் தன்மை' அதிகம். ஆனால், இது எளிதில் பிரியக்கூடும்.

பினனலைக் கையால் செய்வதற்குத் தகுந்த ஊசிகள் பயன்படுத்துவார்கள். ஊசிகள் பலவித எணணிக்கையில் வரும். பின்னப்படும் துணிக்குத் தகுந்தவாறு ஊசிகளைத் தோந்தெடுக்க வேணடும்.

ஊடைநூல் பின்னல் செய்யப்படுமபோது, ஊசிகளில் அமைக்கபபடும் கணணிகளைப பொறுத்துத் துணியில உணடாகும சித்திரங்கள் மாறுபடும்.

ஓரப்பின்னற் குஞ்ச வேலை மிக நேர்த்தியான சரிகைகள (Laces) பின்னப் பயனபடும் முறைக்குக் குஞ்சப் பின்னல (Tatting) எனபது பெயர். இவ்வகைச் சரிகைகளைத் துணிகளின் ஓரத்தை அழகுபடுத்தவும், இடை இடையே கவர்ச்சியூட்டவும் பயனபடுததலாம். குஞசப் பின்னல் முறையை முதலில அறிமுகப்படுததிய நாடு எது என்று இன்னும் தெளிவாகவில்லை. ஆனால, தூரக் கிழககு நாடுகள் இக்கலையில் கைதேர்ந்தவை யாகும்.

இதனைச் சிலர் பின்னல் வகைகளுள ஒனறாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். குஞசம செய்யத் தேவையானவை அடியிழை செருகும் கருவியும் (Shuttle) நூல் உருணடையும் ஆகும். இம் முறையில் முடிச்சுகள் வெவ்வேறு வகைகளில போடப்பட்டு ஒனறுடன ஒன்று இணைக்கப்படுகினறன. முடிச்சுகள முதலில் மேற்புறமாகவும், பிறகு கீழபுறமாகவும் போடபபடுகினறன. இஙஙனம இருபுறஙகளிலும் போடப்பட்ட பின்தான ஒரு முடிசசு முழுமையாகிறது.

கைகளைப் பயன்படுத்தும் முறை குஞ்சப் பினனல் நன்கு அமையக் கை, மற்றும விரல்களின அமர்வு (Position) மிகவும இன்றியமையாதது

இடக்கை: தையல இயந்திரத்தில் அடியிழை செருகும கருவியிலிருநது வரும் நூல், வளையமாக இடககை விரல்களைச சுற்றிப் பிடித்துக கொளளப்படுகிறது இநத வளையத்தை நெகிழாமல் இறுக்கமாகப் பிடிக்க இடககைக் கடடைவிரலும, ஆளகாட்டி விரலும் பயனபடுத்தப்படுகினறன. இடக்கையின மற்ற விரல்கள வளைவைக குறிக்கவும், அதிகப்படுத்தவும் பயனபடுகினறன.

வலக்கை: இழை செருகும் கருவியைக் கட்டை விரலையும், ஆளகாட்டி விரலையும் கொணடு பிடித்துக் கொளள, அதிலிருந்து வரும் நூறகண்டு விரலுககு மேல விழுகிறது. சுணடு விரலை நூலுககு அடியில் நீட்டி மடககுவது எளிதாக இருக்கும்.

அடிப்படையாக நோக்கின, குஞ்ச வேலை எனபது முடிச்சுகளைக் கொணடு செயயப்படும் நுட்பமான

நூல் வேலைப்பாடாகும். இதில் செய்யப்படும் மாதிரிகளுக்கு அழகூட்டும் வண்ணம், இடைஇடையே நெகிழ்வான முடிச்சுகள் போடப்படுகின்றன.

சித்திரத் துணி என்பது பட்டு நூலால் செய்யப்பட்ட ஒருவகைத் துணியாகும். இத்துணி பார்ப்பதற்கு விலையுயர்ந்த பட்டின் மேல் சித்திரத் தையலைச் செய்தது போன்று காணப்படும். இந்த நெசவிற்குப் பின்னணியாக நடுவில், ஒண்பட்டுப்(Satin) போன்ற நெசவுகளைப் பயன்படுத்தலாம். பாவு நூலுக்கும் ஊடை நூலுக்கும் வெவ்வேறு வண்ண நூல்களை உபயோகிப்பதன் மூலம், பலதரப்பட்ட வண்ணச் சேர்க்கைகளை உண்டு பண்ணலாம். இணைப்புத் தறிகள் (Jacquard Looms) சித்திரத் துணி (Brocade) நெய்வதற்கு ஏற்றவை. இத்தறிகள் துணியின் பின் புறத்திலும் அழகிய வணணச் சேர்க்கைகளை ஏற்படுத்தி, துணியின் இருபக்கங்களையும் மேற்பகுதியாக உபயோகிப்பதற்கு ஏற்றதாகச் செய்கின்றன. கையினால் நெய்யும்போது பல வண்ணங்களைக் கொண்ட மாதிரிகளைப் புகுத்தலாம். விசைத்தறியில் நெய்யும் போது ஆறு வண்ணங்களுக்குமேல் புகுத்த முடியாது.

பழங்காலத்தில் நெய்யப்பட்ட சித்திரத் துணிகள வெள்ளி, தங்கம் போன்ற இழைகளைக் கொண்டு நெய்யப்பட்டவை. அவற்றின் அழகும் விலையும் மதிப்பிட முடியாதவை. இவ்வகைத் துணிகளை முதலில் நெய்தவர்கள் சீன தேசத்தவர். பெல்சிய நாட்டு மக்கள் இக்கலையைச் சீனர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டனர். பிறகு இது ஐரோப்பிய நாட்டிற்கும் பரவியது.

வலைப் பின்னல் என்பது கொக்கி அமைப்புக் கொண்ட ஊசியின் உதவியால் செய்யப்படும் சரிகையாகும். ஓய்வு நேரத்திற்கு ஊதியம் தரக்கூடிய கலையாக வலைப் பின்னல் வேலையை(Crochetting) பெண்கள் செய்து வருகிறார்கள். இப்பின்னல் ஊசி மூலம் சங்கிலிகள் பின்னப்பட்டு ஒன்றுடன் ஒன்று வெவ்வேறு வகையில் இணைக்கப்பட்டு,பல தரப்பட்ட மாதிரிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட சரிகை, உடைகளிலும் வீட்டை அலங்கரிக்கும் சாதனங்களிலும் உபயோகப்படுத்தப் படுகிறது.

வலைப் பின்னலில் இருபது வகை தையலகள் உள்ளன. மிகவும் முக்கியமானவை சங்கிலித் தையலும், ஒற்றை, இரட்டை, மூன்று மற்றும் நான்கு அடுக்குப் பின்னலும் ஆகும்.

செய்முறை; வலைப் பின்னற் சங்கிலியைக் கையாலோ ஊசியினாலோ போடலாம். இந்த ஊசியை வலக் கையில் பெனசில் பிடிப்பது போல பிடிகக வேணடும். நூலை இடக்கை விரல்களில் பின்னல் போடுவதற்குத் தக்கவாறு சுற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நூலைச் கண்டு விரலின் கீழும் மேலும் சுற்றி, பின மோதிர விரலின் மேல் கொண்டு வந்து, நடுவிரலின் கீழ் எடுத்து, பின் ஆள்காட்டி விரலின் மேல் சுற்றி, கடைசியில் பெருவிரலிலும் நடுவிரலிலும் பிடித்துச் சரிகை பின்ன வேண்டும். வலக் கையிலிருக்கும் ஊசியானது, பெருவிரலுக்கும் நடுவிரலுக்கும் இடைப்பட்ட நூலில் சரிகையைப் பின்னும்.

சங்கிலித் தையல்: முதலில் சுருக்கு முடிபோட வேண்டும். வலைப் பின்னற் கொக்கியின் உதவியால், முதலில் போட்ட சங்கிலிக்குள் நூலை விட்டு எடுத்து, மூன்றாம் சங்கிலியை இரண்டாவதிலும் விட்டு எடுத்து, தொடர்ந்து சங்கிலிகள் வேணடிய நீளத்திற்குப் போட வேண்டும். இப்பின்னல், சங்கிலி கோத்த மாதிரி இருப்பதால் சங்கிலித் தையல் எனப் பட்டது.

ஒற்றை வலைப் பின்னல்: இதற்கு முதலில் சங்கிலித் தையலை வேண்டிய நீளத்திற்குப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். பினனர்க் கொக்கியின்மேல் நூல் போட்டு, பின் சஙகிலியில் விட்டு எடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கொக்கியில் இரண்டு சங்கிலிகள் இருக்கும். திரும்பவும் கொக்கியைச் சங்கிலியில் விட்டு எடுக்கும்போது இரணடு சங்கிலிகளையும் கொக்கியிலிருந்து எடுத்துவிட வேணடும். இம்முறையைப் பின்பற்றி அடுத்து வரும் ஒவ்வொரு சஙகிலியிலும் இரண்டிரண்டு சங்கிலிகளாக எடுத்துவிட வேண்டும்.

இரா.பி.தே.

சித்திரதுர்கம்: கருநாடக மாநிலத்தில் சித்திர துர்கம் மாவட்டத்தில் உள்ள நகரம்; இது சித்தல் துர்கம் என்றும் கூறப்படும். சித்திரதுர்கம் (Chitra-durga) பருத்தித் தொழிலுக்குப் புகழ்பெற்ற நகரமாகும். இங்கு ஐதர்அலி கட்டிய பெரிய கோட்டை ஒன்று உளளது. சந்திரவள்ளி என்னும் தொல்லியல் புகழ்பெற்ற பகுதி இந்நகரத்தின் மேற்கில் உள்ளது. நகர மக்கள் தொகை 74,580 (1981).

சித்திரதுர்கம் மாவட்டம் 10,852 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. இம்மாவட்டம் மலைகளைக் கொண்ட வறட்சியான பகுதியாகும். இம்மாவட்டத்தில் பாயும் அகாரி ஆற்றின் (Hagari) குறுக்காக வாணிவிலாச சாகர அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வணை ஓரளவிற்கு இம்மாவட்டத்தின வேளாண்மைக்குப் பயன் படுகிறது. இப் பகுதியில் நெல், கரும்பு, பருத்தி போன்றவை பயிராகின்றன. செம்பு, இரும்பு, தங்கம் போன்ற தாதுப் பொருள்கள் சிறிதளவு இங்குக் கிடைக்கின்றன. இம்மாவட்டத்தில் சித்திரதுர்கம்,

தாவண்கர், சிக்சகூர், சல்லாகர், அரிகர் போன்ற நகரங்கள் உள்ளன. மாட்டத்தின் மக்கள் தொகை 1,777,499 (1981). சு.இரா.

சித்திர வண்ணம்: தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் செய்யுள உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கனுள் வண்ணம் ஒன்றாகும். வண்ணம் என்பது பாவினகண் நிகழும் சந்த வேறுபாட்டினைக் குறிக்கும். அவ்வாறமையும் சந்தங்கள் இருபதாகும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து. 'வண்ணந்தாமே நாலைந்தென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (தொல். பொருள். 524). பின்வந்தவர்கள் வணணங்கள் நூறாக அமையும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவையெல்லாம் தொல்காப்பியர் கூறும் இருபது வண்ணங்களுள் அடங்கு மென்பதும், பிற வணணஙகள் இநத இருபது வண்ணங்ளைப் போன்று அவ்வளவு சிறப்பாகச் சந்த வேற்றுமையினை உண்டாக்கமாட்டா என்பதும் பேராசிரியர் கருத்தாகும். தொல்காப்பியர் கூறும் இருபது வணணங்களுள் ஒனறு சித்திரவண்ணம். செய்யுளடியில் நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுததும் ஒப்பக் கலந்து வருமாறு அமைப்பது சித்திர வணணம் எனப்படும். பல வண்ணம் தோனறுமாறு இயற்றப் படுவத னால் இந்த வணணம சித்திர வணணம எனப்பட்டது. 'சாரனாட நீவரலாறே' என்னும் செய்யுளடியில, ஒரு நெடிலும் ஒரு குறிலும் அடுத்தடுத்து ஒத்து நின்று அமைவதால இவ்வடியிலமைந்த சந்தம், சித்திர வண்ணம் என்னும் வண்ணத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. அ.மா.ப.

சித்திரா பௌர்ணமி என்பது சித்திரை மாதத்தில் அமையும் நிறைமதி நாளைக் குறிக்கும். மாதங்களில் அமையும் நிறைமதி நாளினைப் பெரும்பாலும் - சமய அடிப்படையில் விழாவாகக் கொண்டாடுவது தமிழா வாழ்வியலில் காணப்படும் மரபாகும். மழை போல்வன இல்லாமல், பகலின் வெப்பம் தணிந்து தென்றலால் இனிமை மிகும் வேனிற் காலப் பௌர்ணமி நாளைத் தமிழ மக்கள பணடு தொட்டே கொண்டாடி வந்துளளனர். வேளாண்மை வேலைகள் முடிந்து ஓய்வு கிடைக்கும் சித்திரை மாதப் பூரண நாள் சிறபபாகச் சித்திரா பௌர்ணமி என்று கொள்ளப் பெற்று, விழா நாளாகக் கொண்டாடப் பெறுகிறது.

சித்திரா பௌர்ணமி விழா தமிழகத்திலுள்ள திருக்கோயில்களில அவ்வவ்வூர் மக்களால் பொது விழாவாகக் கொண்டாடப்பெறும். அநத நாள், தமிழ் மக்களின் இல்லங்களில் நோன்பிருந்து, வீட்டு விழாவாகக் கொண்டாடவும் பெறும். சித்திரை மாதம் ஆண்டின் தொடக்க மாதமாகத் தமிழ் மககளால் கருதப் படுவதால் அப்போது அமையும் நிறை மதி நாள் விழா தனிசசிறப்பு உடையதாக அமைகிறது.

வீடுகளில் சித்திராபௌர்ணமி விழா சித்திர புத்திரனை நினைந்து கொண்டாடப்படுவதாக உளளது. அவன் சித்திரபுத்திரன் எனவும் குறிப்பிடப்படுவான். அவன் இயமனுக்கு, ஆன்மாக்கள் செய்யும் அற, மறச் செயலகளைக் கணக்கெழுதிக் காட்டுபவன் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்த நோன்பினை மேற்கொள்பவர்கள் அன்று தம் இல்லங்களைத் தூய்மை செய்து உண்ணா நோன்பிருப்பர். பொன், வெள்ளி, செப்பு போன்றவற்றாலான சித்திரபுத்திரப் படிமங்களில் அவனை எழுந்தருளச் செய்து வழிபடுவார்கள். அப்போது மாங்காய், தேங்காய் போல்வன வற்றைக் கொத்தோடும குலையோடும் வைத்து வழிபடுவர். பால், நெய், எள்ளுருண்டை, பொங்கல் முதலியன படைக்கப்பெறும். வழிபாட்டிற்குப்பின் பாயசம் வழங்கப்படும். இந்த நோன்பு நாளில், 'சித்திரபுத்திரன் கதை' எனற நூலைப் படித்து முடிப்பதனையும், அதனை மற்றவர்கள் கேட்பதனையும் கடனாகக் கொள்ளப்படுவதனை இன்றும் கிராமப் புறங்களில் காணலாம் இந்நோன்பு நாளில் நோன்பிருப்பவர் உப்பில்லா உணவை உண்பது மரபாகும்.

முதலில் இந்நோன்பு தொடங்குவோர் ஐந்து அல்லது ஒன்பது கலசங்கள் வைத்து அவற்றில் சித்திர புததிரனையும், ஏனைய எண திக்குப் பாலகர்களையும் இருக்கச் செய்து வழிபாடு செய்து, இறுதியில் தானம், ஓமம், அந்தணர் அனனம் பாலிப்புப் போன்றன நிகழ்த்துவர்.

சித்திரா பௌர்ணமி விழா, சித்திரை மாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தோடு கூடிய பௌர்ணமியன்று கொண்டாடப்படும். சித்திரை மாதப் பௌர்ணமியன்று சந்திரன் சித்திரை நட்சத்திரத்திலோ, அதனை அடுத்தோ விளஙகும்போது நிகழ்த்தப்படும்.

சித்திரா பௌர்ணமியனறு, எல்லா நலன்களையும் வளஙகளையும் நல்கவல்ல இந்திரனை நோக்கி வழிபாடு செய்வது வழக்கம் எனறு தேவிபுராணம கூறுகிறது என்பர். அன்று இந்திரன் முதலிய தேவர்களை மருக்கொழுநதினால வழிபடுவது நல்லது என்றும் அவ் வழிபாட்டு நாள் சனி, ஞாயிறு, வியாழன் ஆகிய நாள்களில் அமைவது சிறப்பானது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முனனரே தமிழகத்தில சித்திரா பௌர்ணமிக் காலத்தில இவ்விழா கொணடாடப்பட்டு வநத செய்தியினைச் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய காப்பியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. சோழர் தலைநகரமான காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில பழஙகாலத்தில் இவவிழா இந்திர விழா எனற பெயரில் இருபத்தெட்டு நாள்கள கொண்டாடப்பட்டது.

இக்காலததே மதுரை மாநகரில் சித்திரைத் திரு விழா என்ற பெயரில் நடைபெறும் சிறப்பான பெரு விழா சித்திரா பௌர்ணமி நாளை ஒட்டியே கொண டாடப்பட்டு வருகிறது. அவ்விழா சித்திரா பௌர்ண மியை ஒட்டி நிகழும் வழக்கம் திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்று கூறுகின்றனர். அவ் விழாவின்போது மீனாட்சி அம்மைத் திருமண நிகழ்ச்சி விழா அமையும். அது தொடர்பாக அழகர் பெருமான் சீரொடு வந்து வையையாற்றில் இறங்கும் நிகழ்ச்சியும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெறுகிறது.

பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புரா ணம், சித்திரா பௌர்ணமியன்று மதுரையில் சொக்கலிங்கப் பெருமானை அருச்சித்துப் பூசனை புரிவோர் ஆண்டுமுழுதும் பூசனை புரிந்த பயனைப் பெறுவார்கள் என்பதனைப் பின்வருமாறு கூறுகிறது. இருதுவில் சிறந்தது வேனில் இருது; மாதங்களில் சிறந்தது மேடம்-சித்திரை; நட்சத்திரங்களில் சிறந் தது சித்திரை. திதியில் சிறந்தது பூரணை. அந்நாளில் மதுரைப் பெருமானை அருச்சித்து வழிபடுவோர் ஆண்டின் 365 நாட்களும் அருச்சித்து வழிபட்ட பயனை அடைவார்கள்.

சிலப்பதிகார, மணிமேகலைக் காலத்தில் பூம்புகார் நகரில் சித்திரா பௌர்ணமி நாளை ஒட்டி நடை பெற்று வந்த இந்திர விழாவினை நினைவூட்டும் வகையில் இக்காலத்தில் தமிழக அரசு காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் சித்திரை மாத நிறைமதி நாளில் இலக் கிய விழா எடுத்துச் சிறப்பிக்கிறது. இரா.குரு.

சித்திரை இருபத்தேழு விணமீன்களுள் ஒன்று. இதற்குரிய நான்கு பாதங்களில் இரண்டு பாதங்கள் கன்னியாராசியிலும் மற்றைய இரண்டு பாதங்கள் துலாராசியிலும் அமைந்துள்ளன. சித்திரை, செவ்வாய்க்கு உரிய நட்சத்திரமாகும். மிருகசீரிடம், சித்திரை, அவிட்டம் என்ற மூன்றும் ஒத்த தன்மை வாய்ந்தன. இந்நட்சத்திரங்களில் பிறந்தவர்களுக்குத் தொடக்க காலத் தசை செவ்வாய்த் தசையாகும். இத்தசையின் கால எல்லை ஏழு ஆண்டுகளாகும். சித்திரை மாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் குழந்தை பிறந்தால் அக்குழந்தையின் தந்தைக்கு மர ணம் நேரும் என்னும் கருத்து பொது மக்களிடத்தில் பரவலாக உள்ளது. சித்திரை மாதம் பேற்றுக் கால மாக அமையுமானால் அது நல்ல வெப்பகாலம் ஆகை யால் அதனைத் தவிர்த்தல் வேண்டும் என்னும் கருத் தில் இவ்வாறு ஒரு கருத்துப் பரவியிருக்கலாம் எனக் கருதுவதற்கு வாய்ப்புள்ளது. சித்திரைத் திங்களில் சித்திரை நட்சத்திரம் பொதுவாகச் சிறப்பு விழாக் களை எடுப்பதற்குரிய நாளாகக் கருதப்பெறும். வைகாசியில் விசாகம் போன்று சித்திரையில் சித்திரை சிறப்புடையதாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒவ் வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு நாள்மீன் சிறப்பு உடையதாகக் கருதப்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். சு.சா.

சித்தூர் ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள தொரு நகரம். மாவட்டத்தின் பெயரும் சித்தூராகும். இந்நகரம் சென்னையிலிருந்து மேற்கு-வடமேற்காக 130-கி.மீ. தொலைவிலும் வடஆர்க்காடு மாவட்டம் வேலூரிலிருநது வடக்காக 30 கி.மீ. தொலைவிலும் வேலூர்-திருப்பதி சாலையில் அமைந்துள்ளது. இந் நகரத்தில் வேளாண்மைப் பொருள்கள் எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவை கிடைககின்றன. சித்தூர் நகருக்கு அருகில் உள்ள மலைகளிலிருந்து மாவுக் கற் பலகைகள் வெட்டப்படுகின்றன. நகர மக்கள் தொகை 86,230 (1981).

சித்தூர் மாவட்டம் 15,200 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இம்மாவட்டத்தின் வழியாகக் கடப்பை மலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் பெண்ணையாறு செல்கிறது. வறட்சிமிக்க பகுதியான இம்மாவட்டத் தில் வேளாண்மை குறைந்த அளவே நடைபெறு கிறது. நிலக்கடலை, சோளம் போன்றவை இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன. தேக்கு, சந்தனம் போன்றவை காடுகளிலிருந்து கிடைக்கின்றன. காட்பாடி-திருப்பதி இருப்புப்பாதை சித்தூர் நகரத்தின் வழியாகச் செல் கிறது. இம்மாவட்டத்தின் பாக்லா நகரம் முக்கிய இருப்புப்பாதைச் சந்திப்பு நகரமாகும். பாக்லா நகர மும் புங்கனூரும், திருப்பதியும் இம்மாவட்டத்தின் பிற நகரங்களாம். இம்மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பதி இந்துக்களின் முக்கிய புண்ணியத் தலமாக விளங்கு கிறது. மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 2,737,316 (1981). சு.இரா.

சித்தூர்கர் இராசசுத்தான் மாநிலத்தில் சித்தூர் கர் மாவட்டத்தில் உள்ள நகரம். இது மாவட்டத் தின் தலைமையகமாகவும் உள்ளது. சித்தூர்கர் (Chittorgarh) சித்தூர் எனவும் கூறப்படும். இந்நக ரத்தை இருப்புப்பாதைகளும சாலைகளும் பிற நக ரங்களுடன் இணைக்கினறன சித்தூர்கர் நகரம் முக் கிய வாணிக நகரமாகவும் விளங்குகிறது.

சிததூர்கா நகரம் இராசபுத்திரக் குறுநில மன்னன் சித்ராங்கு (Chitrang) என்பவரின் பெயரால் ஏற்பட்டது. இங்குள்ள மலை அடிவாரத்தில் சித்தூர்க் கோட்டை உள்ளது. இந்நகரம் மேவார் நாட்டின் தலைநகரமாக கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை விளங்கிவந்தது. இராசபுத்திரர்களின் வலிமைமிக்க கோட்டைத் தள மாகவும் இது விளங்கியது. இந்நகரம் மூன்று முறை மொகலாயர்களின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

சித்தூர்கர் அரண்மனைப் பகுதி

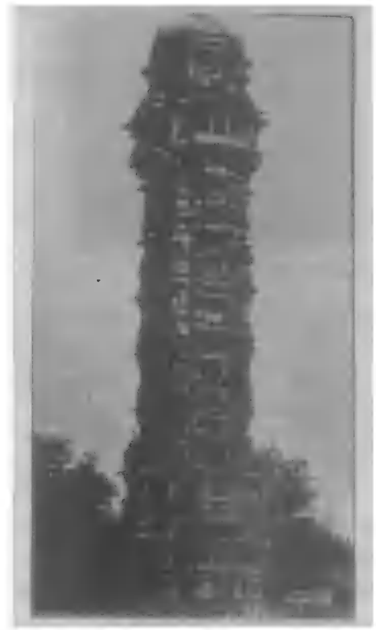
அலாவுதீன் கில்சியும், சோரத்தின் பகதூர்சாவும் அக்பரும் இந்நகரத்தின் மீது படையெடுத்தனர். ஒவ்வொரு முறையும் இந்நகர அரச குடும்பத்தினர் போரில் தோல்வியுறுவதைத் தவிர்த்துத் தீக்குளித்து இறந்தனர். அக்பர் இந்நகரை கி.பி. 1568-இல் கைப் பற்றியபின் மேவாரின் தலைநகரம் உதயபூருக்கு மாற்றப்பட்டது. இஙகுள்ள கோட்டைகளில் பல அரண்மனைகளும் பல சமண, இந்துக் கோயில்களும், இரு வெற்றிக் கோபுரங்களும் உள்ளன. இங்குளள கனிகா மாதா கோயில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண் டைச் சார்ந்தது. இது முன்பு சூரியக் கடவுளின கோயிலாக விளங்கியது. இககோயிலின் சிறப வேலைப்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்நகரிலுள்ள வெற்றிக் கோபுரங்களுள் ஒன்று கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாணடில் கட்டப்பட்டது.

சித்தூர்கர் நகரத்தின் தொன்மையான நுழைவாயில்

இராணாகும்பா என்பவர் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண் டில் கட்டிய வெற்றிக் கோபுரம் 9 அடுக்குகளை உடையது. இந்நகரத்தில் கல்லூரி ஒன்றும் உள்ளது. இந்நகரத்தின மக்கள் தொகை 42,332 (1981).

வெற்றித்தூண்-சித்தூர்கர்

சித்தூர் மாவட்டம் 10,858 ச.கி.மீ. பரப்பளவை உடையது. இம்மாவட்டத்தில் மலைகள் மிகுதி. இவை வடக்கிலிருந்து தெற்காகப் பரவியுள்ளன. இம் மாவட்டத்தில் வேளாண்மையே பெரிதும் நடைபெறு கிறது. கோதுமை, சோளம், எணணெய் வித்துகள், பருத்தி, கரும்பு போன்றவை முக்கிய விளைபொருள் களாகும். இரும்பும் சுண்ணாம்புக்கல்லும் இங்குக் கிடைககின்ற தாதுப் பொருள்களாகும். இம்மாவட் டத்தின் மக்கள் தொகை 1,232,494 (1981). சு.இரா.

சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, தமிழ கத்தில் சிறந்து விளங்கிய கருநாடக இசைப் பாடகர் களுள குறிப்பிடத்தக்கவராவர். ஆந்திர மாநிலத்தி லுள்ள சித்தூர் என்னும் ஊரில் 1907-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். பெற்றோர் பேரையா, முகிலம்மாள் ஆவர்.

இவர் தம பதினோராம் வயதில் காஞ்சிபுரம் நாயினாப்பிள்ளை என்னும் இசைமேதையிடம் குரு குல முறையில், முறைப்படி இசை பயின்றார். நாயி னாப்பிள்ளை என்பவரது இயற்பெயர் சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்பதாகும்.

சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளையின் இயற்பெயர் கனகையா நாயுடு என்பதாகும். தம் குருவான சுப்பிரமணியப்பிள்ளை பாடவேண்டிய இடத்தில்

சித்தூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை

சித்தூர் கனகையா நாயுடு, தம் குருவைப் போலவே பாடிப் பாராட்டுப் பெற்றதால் இயற்பெயரான கனகையா நாயுடு என்பது மறையச் சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை என்ற பெயரே நிலைத்து வழங்கலாயிற்று.

சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளையின் குரு நாயினாப்பிள்ளை, இராக ஆலாபனையைவிடத் தாளத் திற்கே முதன்மை கொடுப்பவராவார். தம் சீடர் களையும் அவ்வாறே அவர் உருவாக்கியமை குறிப் பிடத்தக்கது.

சித்தூரில் பிறந்தாலும் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை நாளடைவில் சென்னை மாநகரில் நிலையாகத் தங்கி னார். திருமணமாகி மூன்று குழந்தைகளுக்குத் தந்தை யானார்.

இசைத்தொண்டே தம் வாழ்வெனக் கொண்ட சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை இலங்கையில் சில காலம் தங்கி இசைப்பள்ளி நடத்தினார். இன்னிசை நிகழ்ச்சிக்காக மலாயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக் குச் சென்று வந்தார்.

தாய்மொழி தெலுங்கு என்றாலும், தமிழ் மொழியிலும் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கி யது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இசைப்பாடல்கள் இயற்றியிருப்பது இவ ரது தமிழார்வத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். 'மதுரா நகரிலோர்' என்ற ஆனந்தபைரவி இராகததில் அமைந்த பாடல் அமரவாழ்வு பெற்று விளங்குகின் றது. சித்தூரார் பாணி என்ற அமைப்பை இசை யுலகில் தோற்றுவித்த பெருமை இவரைச் சாரும். கனத்த சாரீரம் (Base Voice) வாய்ந்த இவர் ஒன் றரை அல்லது இரண்டு கட்டைச் சுருதியில் பாடும் இயல்புடையவர்.

நான்கு மணி நேரமாயினும் சலிக்காமல் இசை பாடும் இவர், தொடக்கத்தில் நடநாராயணி என்னும் இராகத்தில் 'மகாகணபதி' என்ற பாடலையும் முடி வுப்பாடலுக்கு முன் திருப்புகழையும் பாடும் முறை யைக் கையாண்டார்.

இசையரங்குகளில் இவரது அங்க அசைவுகள் கூடத்தாள அளவினைக் காட்டுவதாக அமையு மென்பர். கொன்னக்கோலைப் பின்னணி இசையாகக் கொண்டு பாடுவது இவரது தனிச் சிறப்பாகும். தாள அமைப்பில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற்றவரே கொன் னக்கோலைப் பக்கவாத்தியமாக அமைத்து இசை பாடமுடியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இசைச் சுரங்களை இவர் பாடும் முறை வியக்கத்தக்கதாகும். பல்லவி பாடுவதில் சிறந்து விளங்கிய இவர் கல்யாண வசந்தம், பின்ன சட்சமம் போன்ற அரிய இராகங் களைப்பாடுவதிலும்தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங் கினார். பைரவி, சக்கரவாகம், இந்தோளம் ஆகிய இராகங்களை விரிவாகக் கற்பனை கலந்து பாடும் திறம் கேட்போரைக் கவரவல்லது.

கலை நுணுக்கப் பயிற்சியும், சலியாத உழைப் பும் தம் குருவின்மீது கொண்ட பக்தியும் சித்தூர் சுப்பிரமணியப்பிளளையை உயர்த்தின எனலாம். பழக்கத்தில் இல்லாத புதிய கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் புகழ்பெற்ற இவரை நாடிப் பெரிய பதவிகள் வந்தன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத் துறைத் தலைவராகவும், திருவையாற்றுக் கல்லூரி யில் இசைப்பிரிவின் முதல்வராகவும் பணியாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இசைத்துறையில் பல விருது களைப் பெற்ற இவர், திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சில வற்றிற்கு இசையமைத்து அணணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடாகப் பதிப்பித்துள்ளார்.

இனிய பண்பும், அன்புள்ளமும் கொண்ட இராம பக்தரான இவர் தம் எழுபத்தைந்தாம் வயதில் 1982-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

இவர்தம் பெருமைகளை இவர் சீடரான டாக்டர் மதுரை சோமு போன்றோர் இன்றும் தமிழகத்தில் தமது இசையால் பரப்பிக்கொண்டு வருகின்றனர். எஸ்.சோ.

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை: சிதம்பரத் தில் கோயில் கொண்டருளும் கூத்தப்பெருமானின் புகழ்மாலையே சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை. செய்யுள் எனவே வெண்பா முதல் மருட்பா ஈறாக யாப்பிலக் கண நூலார் வகுத்து இலக்கணமுரைக்கும் அனைத் துச் செய்யுள்களையும் குறிக்கும். இது யாப்பிலக் கணத்திற்கு இலக்கியமாகப் பாடப்பெற்ற நூலாகும். இதன் அடிச்சுவட்டில் பின்னாளில் மாறன் பாப்பா வினம், பல்சந்தப் பரிமளம் என்னும் திருவலங்கற்றி ரட்டு என்னும் நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை பாடியவர் கலி வெண்பா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், நானமணி மாலை, மும்மணிக்கோவை முதலிய பல சிறந்த பிரபந்தங்களைத் தமிழுலகுக்குத் தந்த குமர குருபர சுவாமிகள் ஆவர். சுவாமிகள் தருமபுரத் திருமடத்தின் தலைவராக அந்நாளில் விளங்கிய மாசிலாமணி தேசிகரை ஞானகுருவாகக் கொண்டு அவரிடம் உப தேசம் பெற்றார். தம் குருவின் ஆணைப்படி சுவாமிகள் சில காலம் கோயில என்னும் தனிச் சிறப்புப் பெற்ற சிதம்பரத்தில் வந்து தங்கியிருந்தார்கள் அப்பொழுது அங்கேயுள்ள சிவநேசச் செல்வர்களும் தமிழறிஞர்களும் சுவாமிகளையடுத்துப் பின் வருமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். யாப்பருங்கலக் காரிகையில் காணப்படும் மேற்கோள் செய்யுட்களில் பெரும் பாலன சமண சமயச் சார்புடையனவாகவே இருக்கின்றன. ஆதலின் கூத்தப்பெருமானைப் பொருளாகக் கொண்டு சிவபரமான உதாரணச் செய்யுள களை இயற்றித் தரவேண்டும் என்பதே அவர்தம் வேண்டுகோள். அனபர்களுடைய வேண்டுகோளை நிறைவுசெய்யும் பொருட்டாகச் சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை. யாப் பிலக்கண விளக்க நூல் வகையில் இது முதலிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் வெணபா விகற்பம், வெண்பாவினம், ஆசிரியப்பா விகற்பம், ஆசிரியப்பாவினம், கலிப்பா விகற்பம், கலியினம், வஞ்சிப்பா விகற்பம், வஞ்சியினம், மருட்பா ஆகிய வற்றின் எல்லா வகை வடிவங்களும் முறையே அமைந்துள்ளன. கலிப்பாவினத்துள யாப்பருங்கலக் காரிகை நூலார் சொல்லாது விட்ட கட்டளைக் கலித்துறைக்கும் சுவாமிகள் உதாரணம் தந்துள்ளார். செய்யுளகளுககு இலக்கியமாக இந்நூலுள் சுவாமிகள அருளிய பாடல தொகை 84.

ஒவ்வொரு பாடலையும் அடுத்து அவ்வச் செய்யுளுக்குரிய குறிப்புகளையும் சுவாமிகளே வழங்கியுள்ளார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, முதலில் செய்யுட் கோவையின் முதற்பாடலையும் அதற்குச் சுவாமிகள் அருளிய விளக்கக் குறிப்புகளையும் காண்போம். 'பூங்கொன்றைக் கணணியான் பொன்மன் றிறைஞ் சிடுக, ஆங்கொன்றைக் கண்ணி யவர்' இது சீர்முழுதும் எதுகையொன்றத் தொடுத்தமையால் தலையாகெதுகை. பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் எனவும் பொனமன்றிறைஞ்சிடுக எனவும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவி வருதலின் இது ஒழுகிசைச் செப்பலோசைத்து. இதனானே வெண்பா இரண்டடிச் சிறுமையுடைத்தெனபதூஉங் கொள்க. இதனுள் கண்ணியவர் என்னும் ஒரு மொழியைக் கண்ணி எனவும் அவரெனவும் வகையுளி செய்து சீர்கொள்ளப்படுதலின் இது மலரென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்தஒரு விகற்பக் குறள வெணபா.

இவ்வாறாக யாப்பிலக்கணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாய்ப் பாடப் பெற்ற இந்நூற் செய்யுள்களுக்குச் சுவாமிகள் தரும் விளக்கத்தில் யாப்பிலக்கணச் செய்திகள பலவும் எடுத்துக்காட்டுடன விளக்கம் பெற வருதலைக் காணலாம். மு.ச.

சிதம்பரசாமிகள் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழப் புலவர். இவர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்போரூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவா சிதம்பரக் கவிராயர் எனனும் வேறு பெயராலும் வழஙகப் பெற்றார். இவர் விருத்தாசலம் மணிமுத்தாறறங்கரையின அரச மரநிழலில் அமர்ந்து நிட்டை புரிநத குமாரதேவரிடம அறிவு விளக்கம் பெற்றார். குமாரதேவர் வீரசைவ விதிப் படி வீரவிசேடம், வீரநிராபரம் முதலிய 21 தீட்சைகளை இவருக்கு அருளபுரிந்து ஞானச் சமாதி கூட்டுவித்தார். இவர்தம் ஆசிரியராகஅவிநாசிச்சாந்தலிங்க அடிகளாரை ஏற்றுக் கொணடு, தமிழ் நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். திருப்போரூர் முருகன் கோயில் திருப்பணிகள் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவர் இறைவனுடைய அருள் தன்மையை நனறாகப் பெற்றிருந்தார். அதனால் பலருடைய பிணிகளை நீக்கினார். பிணிகள் நீங்கிய பலர் காணிக்கைப் பொருளாகச் சிலவறறை இவருக்குக் கொடுத்தனர். அப்பொருளைக் கொணடு திருப்பணியைச் சீரும் சிறப்புமாக நடத்தி வந்தார். இவரிடம் அருள் பெற்ற சிவசங்கர அடிகள் இவருக்குப் பிறகு அத்திருப் பணிகளைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்.

இவர் பல நூல்களும் நூல்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இவர் உபதேச உண்மை, கிளிப் பத்து, உபதேச உண்மைக் கட்டளை, திருப்போரூர் ஆறுமுகசாமி அலங்காரப் பதிகமும் கீர்த்தனையும், தண்டபாணி சாமிகள பதிகம், வேதகிரீசுவரர் பதிகம், பஞ்சாதிகார விளககம், திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறை, பாகவதத் திரட்டு, பிரபோத சந்திரோதயத் திரட்டு, சூதசங்கிதைத் திரட்டு, வசிட்டத் திரட்டு, குமார தேவர் பதிகம், குமாரதேவர் நெஞ்சு விடுதூது, மீனாட்சியம்மை அநுக்கிரகார்த்தக் கலிவெண்பா, குயில்பத்து, சரவண தேசிகர்மாலை, சரவண தேசிகர் கலித்துறை, சரவண தேசிகர் இரட்டை மணிமாலை, சரவண சற்குருமாலை, சரவண ஞானியார் ஒருபா ஒருபஃது முதலிய நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். மேலும் இவர் ஒழிவிலொடுக்கம், கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய தீபம், வைராக்கிய சதகம் முதலிய நூல்களுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். வீ.சே.

சிதம்பரநாத முதலியார் (டி.கே.சி.) இவர் கவிதை, இசை, நாட்டியம் முதலிய துறைகளில் பேரார்வம் காட்டிய தமிழறிஞர். இவர் 'இரசிகமணி' எனச் சிறப்புடன் குறிக்கப்பட்டார்.

சிதம்பரநாத முதலியார்

இவர் கி.பி. 1882-இல் சிரீவில்லிபுத்தூரில் தீர்த்தா ரப்ப முதலியாருக்கும், மீனம்மாள் அணணியாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். தந்தையார் தென்காசி வட்டத் தில் பல ஊர்களுக்கு உரிமையாளரான பெருஞ்செல் வர். திருச்சி தேசிய கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளி யிலும், செனனைக் கிறித்தவக் கல்லூரியிலும் படித்துப் பி.ஏ. பட்டம் பெற்ற சிதம்பரநாதர் சட்டம் பயின்று பி.எல். பட்டம் பெற்றார்.

இவர் 1908-இல் தம் தாய்மாமன் மகளான பிச்சம்மாள் அணணியை மணந்தார். நெலலை வண ணார் பேட்டையில் 1915-இல் வழக்கறிஞர் தொழி லில் ஈடுபட்டார். ஆயினும், இலககிய ஈடுபாட்டால மூன்றாணடுகளிலேயே தொழிலைக் கைவிட்டார்.

இவர் 1927-இல் நீதிக்கட்சியின் சார்பில மேல் சபை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மூன் றாணடுகள் பணியாற்றினார். பிற உறுப்பினர்களிடம் உரையாடுமபோதும், அவையில் உரையாற்றும் போதும் கம்பராமாயணப் பாடல்களை எடுத்து விளக்குவது இவரது வழக்கம்.

இவர் 1930 முதல் 1935 வரை இநது அறநிலை யத் துறை ஆணையராகப் பணியாறறினாா. இதன் பின், வண்ணார்பேட்டையில் தமதிலலத்தில 'வட்டத் தொட்டி' என்னும் இலக்கியச் சுவைஞர் குழுவை அமைத்தார். இவர்தம் ஒரே மகன் தீாத்தாரப்பன் ('தீபன்') 1941-இல் தம் முப்பத்திரணடாம் வயதில நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார்.

மகனது மறைவுக்குப்பின் டி.கே.சி. குற்றாலத்தில் வந்து தங்கிக் கலை, இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட் டார். இவர் 1954-இல் மறைந்தார்.

கவிதை, இசை, நாட்டியம், ஓவியம், சிற்பம், சமயம் முதலிய துறைகளில் டி.கே.சி. தோய்வு உடைய வர். தாம் சுவைத்த பாடலகளைப் பிறரும் சுவைக்கு மாறு விளக்குவதில் வல்லவர். இராசாசி, கல்கி, அ. சீநிவாசராகவன், எசு. வையாபுரிப் பிள்ளை, இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, பி.சிரீ. ஆச்சார்யா, தொ.மு. பாசுகரத் தொண்டைமான், எசு. மகராசன் முதலியோர் இவரது இல்லத்திற்கு அடிக்கடி செனறு இவர் கூறும் விளக்கங்களைக் கேட்டு மகிழ்வர்.

கம்பராமாயணத்தில் இவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. நெல்லையில் கம்பருக்கு இவர் விழா எடுத் தார். தேர்ந்தெடுத்த கம்பராமாயணப் பாடல்களை விளக்கவுரையோடு 'கம்பர் தரும் ராமாயணம்' என னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். இராமாயணத்தைப் பன்முறை படித்துச் சுவைத்த இவர், கம்பர் பாடலில் பிற்காலததில் நேர்ந்த பிழை கள் எனறு தாம் கருதிய சிலவற்றைத் திருத்தம் செய் தாா. கைகேயி சூழவினைப் படலத்தில் 'மாதர்கள கற்பின மிககார் கோசலை மனத்தை ஒத்தார்' என்னும் அடியை 'மாதர்கள் வயதின் மிக்கார் கோசலை மனத்தை ஒத்தார்' என்றும், காட்சிப்பட லத்தில் 'ஏழை வேடனுக்கு எம்பி நின் தம்பி; நீ தோழன்' என்னும் தொடரை 'ஏழை வேடனுக்கு எம்பி நின் தம்பி; யான் தோழன்' என்றும் மாற்றி யமை குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாற்றங்களால் பாடல களின் பொருள் சிறப்புறுவதாக இவர் விளக்கினார். மேலும், இராமாயணத்தில் பல ஆயிரம் பாடலகளை இடைச்செருகல என இவர் நீக்கினார். ஆயினும், தமிழன்பர் பலர் இவற்றை ஏற்கவில்லை; உடன்பட வில்லை.

தமிழிசைக்குத் தொண்டாற்றியவருள் டி.கே.சி. குறிப்பிடததககவா. கவிதைகளை இசையோடே பாடவேண்டும் என்பது இவரது கருத்து குறறாலக் குறவஞ்சி, நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனை முதலியன தமிழிசைச் செல்வங்கள் என இவர் எடுத்துரைத் தார். தமிழிசைச் சஙகம் நடத்திய முதல தமிழிசை விழாவுக்கு இவரே தலைமை வகித்தார். நாட்டியக் கலையின வளர்ச்சிக்கும் இவர் பணியாற்றினார்.

பாடல்களைப் பதம் பிரித்து எழுதவேண்டும் எனபது இவரது கொள்கை. சந்தி விதிகளைக் கடைப் பிடித்து எழுதுவதால பொருள் விளஙகாது போகும் என உரைத்தார். சந்தி விதிகளில சில மாறுதல்களை யும் இவர் பரிநதுரைத்தார். லகர, ளகர மெய்யீற் றின முன வல்லெழுத்து வரும்போது அவை றகர, டகரமாகத் திரிவதறகு மாறாக, வரும வல்லெழுத்தை

மிகுத்து எழுதலாம் எனபது இவர் கருத்து. புற்றரையைப் புலத்தரை என எழுதினால் எளிமையாக இருக்கும் என இவர் கருதினார். இக்கருத்தும் பலரது மறுப்புக்கு உளளாயிற்று.

பண்பாடு என்னும் தமிழ்ச்சொல்லை உருவாக்கியவர் இவரே. சாந்திநிகேதனத்தில தமிழ் நூல் நிலையம் இவரது முயற்சியாலேயே உருவாக்கப்பட்டது. அரசாங்கப் பள்ளிக் கல்விமுறை இவருக்கு உடன்பாடன்று. விளையாட்டாகவும், மகிழச்சி தரும் விதத்திலும் கல்வி அமையவேணடுமென்றும், சடுகுடு, கிளித்தட்டு, கோலாட்டம் முதலியன பள்ளிகளில் இடம்பெற வேண்டுமென்றும், தாய்மொழியிலேயே பாடம் கற்பிக்கப்படவேணடுமென்றும் இவர் கருதினார். ஆதலால் தம் பேரக் குழந்தைகளைப் பள்ளிககு அனுப்பாமல் வீட்டிலேயே கறறுத் தேருமாறு செய்தார்.

கம்பர் தரும ராமாயணம். முத்தொள்ளாயிரம் (விளக்கம்), இதய ஒலி, அற்புத ரசம் எனபன இவர் தம் நூல்களுள் சில. இவர் பலருக்கும் எழுதிய கடிதங்கள் இரு நூல்களாக வெளிவநதுள்ளன.

இவரது பெயரின் முன்னுளள டி.கே. என்னும் எழுத்துகள் முறையே இவரது தந்தையார் பெயரையும், முன்னோரின் ஊர்ப் பெயரான களங்காட்டையும் குறிக்கின்றன எனபர். ந.மெ.

சிதம்பரநாத முனிவர். இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர். இவா தம காலத்தில தருமையாதீனப் பத்தாம் குருமகா சந்நிதானமாக எழுநதருளியிருநத சிவஞான தேசிகரிடம் ஞானதீக்கை பெற விழைந்தா. தகக தருணததை எதிர்பார்த்திருககும்போது, சிவஞான தேசிகர் திருவாரூருக்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அவர்மீது 'திருப்பதிகமாலை' என்ற நூலை எழுதி, அவர்தம் திருவடிகளில சூட்டி, ஞானதீக்கை பெறறு விளஙகினாா. அப்போது தருமையாதீனக் கட்டளைத் தம்பிரானாகத் திருககடவூரில் வீற்றிருநத பஞசாக்கர முனிவரைக் காண விரும்பி, குறள வெணபாவினால், 'நித்திய கன்ம நெறி' எனற நூலைப் பாடி அவரிடம் அளித்துப் பணிநதாா. இவர், 'நடராச சதகம்'என்ற ஒரு நூலையும் எழுதியுளளார்.

இவர்தம சைவ நெறியும், நல்லொழுககமும இவரைச சீகாழி எனப்படும திருததோணிபுரத்தில் எழுநதருளியுள்ள தோணியப்பர் திருக்கோயில நடைமுறைக் கட்டளைப் பணிகளை ஏற்று நடத்தப் பணித்தன. இபபணியினை மேற்கொணடு சீர்காழியில் தங்கியிருநதார்.

அப்போது, இளமையில் இவருடன் கல்வி பயின்று சிறந்த தெய்வ பக்தியும் கல்வியறிவும் தமிழ்ப் பற்றும் கொணடு தில்லையாடியில் வாழ்ந்த அருணாசலக் கவிராயர் என்பார் இவரைக் காண விருப்புற்றார். ஒரு சமயம் கவிராயர் பாண்டிச்சேரி செல்ல நேர்ந்தது. பயணம் மேறகொண்ட கவிராயர் சீர்காழியில் இவருடன் அளவளாவி இருந்தார். அப்போது, இவர் 'சீர்காழிப் பளளு' எனும பள்ளுப் பிரபந்தத்தைத் தொடங்கி இருந்தார். கட்டளைப் பணி மிகுதி இடையூறாக இருநதமையால் அந்நூல் முடிக்கப்படாமல் இருந்தது. அதனைக் கவிராயரிடம் கூறி முடித்துத் தரக் கூறினார். கவிராயரும் அதனைச் சிறந்தசொல் நயம் பொருள் நயத்தோடு பாடி முடித்தார். ஒரே பகலில் முடித்த கவிராயர், அதனை இவரிடம் சேர்க்குமாறு செய்து விட்டு, இவரிடம் சொல்லாமலே புதுவை சென்றுவிட்டார். சொன்னால் பிரிய மனமின்றிப் பயணததைத் தடுப்பார் எனக் கருதிக் கவிராயர் அவ்வாறு செய்தார.

அதனை அறிந்த இவர், கவிராயர் தம் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பு முன், சீர்காழி வடக்கு வீதியில் ஒரு வீட்டை விலைக்கு வாஙகி அவ்வீட்டில், கவிராயரின் குடும்பத்தினரை வரவழைத்துக் குடியேற்றினார். கவிராயர், ஊர் சென்று செய்தியறிநது, சீர்காழி வந்து, இவரது நட்பையும், தமிழ்ப் பற்றையும் வியநது போற்றிச்சீர்காழியில தங்கினார். அதுமுதல் கவிராயா, சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் என்றழைக்கப்பட்டார். அதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் இச சிதம்பர நாத முனிவர்.

சிதம்பரநாத முனிவர்[2] இவர், 18-ஆம் நூற்றாணடில் வாழ்நதவா. இலக்கணத்தில் சிறந்த புலமையுடையவராக இருந்ததால, இவர், 'இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர்' என்றழைக்கப்பட்டார். இவர் சிவஞான முனிவரின் மாணாககர்கள பனனிருவருள ஒருவர். இவரே, திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்னும் தலத்திற்கு ஒரு தலபுராணம் பாடியவர். அது, 'திருப்பாதிரிப் புலியூர் புராணம்' என வழஙகப்படுகிறது.

சிதம்பரநாத முனிவர்[3] சிவப்பிரகாசம் என்னும் நூலுக்கு உரை எழுதிய இவர் மணிகண்ட முதலியாரின் மைந்தராவா. வீ.சொ.

***சிதம்பரநாதன்செட்டியார் அ* (1907-1969):** இவர் கும்பகோணத்தில கார்காத்த வேளாளர் குலத்தில் அமிர்தலிங்கஞ் செட்டியாருக்கும் பார்வதியம்மையாருககும் 1907-ஆம் ஆணடு பிறந்தார். இவர் குடநதையில் பள்ளிக் கல்வி முடித்த பினனா அவ்வூர் அரசினர் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயிலுங்கால தமிழி

லும் ஆங்கிலத்திலும் வரலாற்றிலும் இவர் ஆர்வங் கொண்டார். 1926-27-ஆம் ஆண்டில் குடந்தைக் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளராக விளங்கினார்.

தமிழ்நாடே உலக நாகரிகத்தின் ஊற்று எனும் பொருளை மையமிட்டுத் 'தமிழ் நாகரிகத்தின் தொன்மை' எனுந தலைப்பில் ஆங்கிலக் கட்டுரை யெழுதி முதறபரிசு பெற்றார். எழுத்தாற்றலுடன் தம் சொல்லாற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் குடந்தையிலே டாக்டர் நாயகர் வாசக சாலை, சன்மார்க்க சங்கம் ஆகியவற்றில் நடைபெற்ற கூட்டங்களில் இவர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திப் பதக்கங்களையும் பாராட்டுதலையும் பெற்றார். 1928-ஆம் ஆணடு பி.ஏ. தேர்வில், சென்னை மாநில மாணவர்களிடையே தமிழில் முதலிடம் பெற்றுப் பல்கலைக் கழகப் பரிசாகப் போப்புத் தங்கப் பதக்கத்தையும் பிராங்கினின் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெற்றார்.

சிதம்பரநாதன் செட்டியார், அ.

இவர் 1930-ஆம் ஆண்டில் சென்னை அரசினர் முகம்மதியக் கல்லூரியில் இவர் உரையாளராகப் பணியாற்றி வந்தார். பெரியநாயகியம்மையாரை 1933-ஆம் ஆண்டில் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் எம்.ஏ. வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்று 1935-இல தோவில முதல் வகுப்பில் முதல்வராகத் தோச்சிபெற்றார். பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று வருகையில அங்குப் பொதுப் பேரவையில் ஆங்கிலச் சொற்போர் பலவற்றில் கலந்துகொண்டு, ஆங்கிலத்தில தம சொல்லாற்றலை வளர்த்துக் கொணடாா.

அணணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயில்கை யில் சமூகச் சீர்திருத்தச் சங்கத்துத் (Social Reform Club) தலைவர் பொறுப்பிலும் பல்கலைக் கழக மாணவர் ஆண்டிதழின (University Students Magazine) பதிப்பாசிரியர், குழு உறுப்பினர் ஆகிய பொறுப்புகளிலும் பணிபுரிந்துள்ளார். சமூகச் சீர்திருத்தச் சங்கத்தில் தலைவராக இவர் இருந்தபோது, பல்கலைக் கழகத்திற்குக் காந்தியடிகள் வந்தார்; அவருக்குத் தமிழில் வரவேற்பிதழ் வாசித்தளித்துப் பெருமை சேர்த்தார்.

எம்.ஏ. (தமிழ்) பட்டம் பெற்ற நிலையில் 1935-இல் சென்னை அரசினர் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து பணியாற்றி வந்தார். இவரது மொழியறிவுத் திறனையும் சொல்லாற்றலையும் உணர்ந்த துணைவேநதர் மகா கனம் சீனுவாச சாத்திரியார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளராக அமர்த்திக் கொணடார். தமிழ்ச் செய்யுளிலக்கணம் (Tamil Prosody) தொடர்பாக உயா ஆராய்ச்சியேட்டினை ஆங்கிலத்தில் வழங்கி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1941-இல் டாக்டர் (Ph.D.) பட்டம் பெற்றார்.

சிதம்பரநாதனார் 1946-இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். கீழை மொழிப் புல முதன்மையர் (Dean, Faculty of Oriental Languages) எனும் பொறுப்பிலும் திறம்படப் பணியாற்றினார். மாணவரில்லப் பாது காவலராகவும் (Warden) பொறுப்பேற்றுத் தொண்டாற்றினார். பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சியிதழ் (Journal) பதிபபாசிரியர் குழுவில் அங்கம் பெற்றுப் பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் 1948-இல் அங்கே நிகழ்நிலைத் துணைவேந்தர் (Acting Vice-Chancellor) பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நிர்வகித்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயினறு தமிழ்ப் புலமையில் தேர்ந்தவர்கள் 'வித்துவான்' என்ற பட்டத்திற்குப் பதிலாகப் 'புலவர்' என்னும் பட்டம் பெற வழிவகுத்தார். 1946-இல் தென்னார்க்காடு மாவட்டத் தமிழாசிரியர் கழகத்தின் தலைவராகத் தேர்நதெடுக்கப்பட்டு, மாநிலத்து உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்களின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்துள்ளாா. 1948 திசம்பரில செனனையில் கூடிய இந்தியப் பல்கலைக் கழகப் பிரதிநிதிகள் கூட்டத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பிரதிநிதியாகப் பங்கு கொண்டு, பல்கலைக் கழகச் சீர்திருத்தம் பற்றி உரைநிகழ்த்தினார். சென்னை அரசினரால் நிறுவப்பட்ட 'தமிழ் ஆலோசனைக் குழு'விற்குத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுத் தொண்டாற்றினார். அண்ணாமலை, சென்னை, ஆந்திரா, மைசூர், திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகங்களில் பாடக்குழுவில் இடம்பெற்றுப் பணிபுரிந்துள்ளார். சென்னை மாநிலப் பள்ளியிறுதி வகுப்பு (S.S.L.C) பாடநூற் குழுவிலும் தேர்வுநிலைக் குழுவிலும் பெரும் பங்கு கொணடு உழைத்துள்ளார். பொது ஆணைக் குழுவில் (Public Service Commission) தேர்வாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

1949-இல் இந்திய அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட சர். எசு. இராதாகிருட்டிணன் கல்விக் குழு முன்னிலையில் சிதம்பரநாதனார், தமிழ் நலத் தொடர்பாகப் பல ஆக்கக் குறிப்புகளை வழங்கிச் சாட்சியம் அளித்துள்ளார். தில்லி சாகித்திய அகாடமியில் அங்கம் வகித்துத் தமிழ் மேம்பாட்டிற்காக, உரிமைகளுக்காகப் பண்டித நேருவின் முன் மன்றாடியுள்ளார். அனைத்திந்திய எழுத்தாளர் மாநாடு (1954) (PEN Conference) அண்ணாமலை நகரில் நடைபெற்ற போது 'சிறு கதையும் தமிழிலக்கியத்தில் அதன் வளர்ச்சியும்' என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் அரிய கட்டுரையினை வழங்கியுள்ளார்.

மலேயா சிங்கப்பூர் இலங்கை முதலிய வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தமிழின் பெருமை குறித்து உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். பிரிட்டிசு கவுன்சிலின் அழைப்பிற்கிணங்க இவர் இங்கிலாந்து இசுகாட்லாந்து பல்கலைக் கழகங்களின் ஆட்சிமுறையை நேரில் காணச் சென்றார்; அங்கெல்லாம் சிறந்த துணை வேந்தர்க்குரிய வரவேற்பினைப் பெற்றார்.

அனைத்திந்திய வானொலியில் தமிழிலே தரமான உரைகள் நிகழ்த்திட ஆக்கக் குறிப்புகள் பலவற்றைத் தந்துள்ளார்; தம் வானொலிப் பேச்சுகளில் தமிழ் மொழி-இலக்கிய-உணர்வுகளை நேர்த்தியாகப் புலப்படுத்துவதை மரபாகக் கொண்டிருந்தார். யாரிடமும் இன்முகத்துடன் பழகிவந்த இவர், நகைச்சுவையை நாளும் மக்கள வளர்த்து வந்தால் அது உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் நல்லது எனக் கூறிக் கொண்டிருப்பார். இவர்தம் செந்தமிழுணர்வையும் நற்றமிழ்ப் பணிகளையும் பண்பாட்டையும் புரிந்து கொண்ட தரும புர ஆதீனத் தலைவர் அவர்கள் சர்.பி.டி. இராசன் தலைமையில் 'செந்தமிழ்க் காவலர்' என்ற சிறப்புப் பட்டம் தந்து பொன்னாடை போர்த்திப் பொற்பதக்கம் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

இருமுறை ஆசிரியர் தொகுதி வாயிலாகச் சென்னைச் சட்ட மேல் சபை உறுப்பினராகத் (Member, Madras Legislative Council) தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றுப் பொதுநலத்திற்காகவும் தமிழ்ப் பெருமைக்காகவும் பாடுபட்டுள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலம-தமிழ்ச் சொல்லகராதியின் (English-Tamil Dictionary) தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். மதுரையிலே தியாகராசர் கல்லூரியில முதல்வராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றி வந்த சிதம்பர நாதனார் 1967 நவம்பர் 22-ஆம் நாள் காலமானார்.

இந்தியச் சரித்திரமாலை, பெரியார் மன்றோ, கட்டுரைக் கொத்து, உழைப்பால் உயர்ந்த ஒருவர் (அல்லது) புக்கர்-தி-வாசிங்டன், முன்பனிக்காலம், தமிழோசை, இளங்கோவின் இன்கவி, செங்கோல் வேந்தர், தமிழ்காட்டும் உலகு, என்பனவாகும். தமிழ் யாப்பியல் பற்றிய உயர் ஆய்வு நூல் (An Advanced Study in Tamil Prosody) ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப் பட்டது.

சிதம்பரப் பாட்டியல்: தமிழிற் சிற்றிலக்கியங்கள் என்னும் பிரபந்த வகைகள் தோனறிப் பல்கிய நிலையில் அவற்றை வகைப்படுத்தி, இலக்கணங் கூறும் முயற்சி தோன்றியது. அதன் பயனாகப் பாட்டியல் என்னும் இலக்கண நூல்கள் பல, தமிழில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டளவிலேயே தோன்றின. அவ்வாறு தோன்றி மறைந்த நூல்கள பலவற்றில் கிடைத்த நூற்பாக்களைத் திரட்டிப் 'பன்னிரு பட்டியல' என்னும் பெயரில் ஒரு பாட்டியல் இலக்கண நூல் கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டில தொகுக்கப் பட்டது. அதன் பின்னர்ப் பல காலங்களில் பல பாட்டியல் இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. அவற்றுள் ஒனறு சிதம்பரப் பாட்டியல்.

இந்நூல், கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பரஞ்சோதியார் என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. அவர் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் தமிழில் பரஞ்சோதியார் பெயரில் புலவர் சிலர் இருந்துள்ளனர். இந்நூலை இயற்றிய பரஞ்சோதியார், புராணத் திருமலைநாதரின் புதல்வராவார். இவர்தம் ஆசிரியர் பெயர் ஞானப்பிரகாசர். அவர் விருப்பப்படி இவர் சிதம்பரப் பாட்டியலை இயற்றியுள்ளார். இதனை, 'தத்துவ ஞானப் பிரகாசமாய் வந்து, பாமன்ன உரையென்ன அவனருளால் அவன்தன், பதம்பரவிச் சிதம்பரப் பாட்டியல் எனப் பேர் வகுத்தான்' என்றும் இந்நூலின் பாயிரப்பகுதி உணர்த்துகிறது. 'பொதியைக் குறுமுனிவன் கூறும் பாட்டியலைச் சுருக்கமாய்ப் பகர்நதிடுவன் யானே' என்று இந் நூலாசிரியர் தம் நூலுக்கு முன்னூலாக விளங்கிய நூலினையும் பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுளளார். இந் நூலாசிரியா சைவசமயஞ் சார்ந்தவர் என்பதனை நூலின் பாயிரப் பகுதிகள் கொண்டு அறியலாம்.

இந்நூலாசிரியர் தம் தந்தையாரோடு சிதம்பரத்தில் இருந்த போது, தேமேவு குழல் உமையாள் கணடுவப்ப மன்றில், திருநடஞ்செய் பேரொளியாக விளங்கும் சிவபெருமானை உளங்கொணடு இப்பாட்டியல் நூலைச் செய்துள்ளார். விருத்த யாப்பில் அமைந்த இந்நூல் தொடக்கத்தில் தனி நிலையும், தொடர் நிலையுமாக அமையும் செய்யுட்களின் இலக்கணத்தை விரித்துச் சொல்கிறது. இந்நூல் 47 எணசீர்க் கழிநெடிலாசிரியவிருத்தத்தினையும் ஒரு காப்புச் செய்யுளோடு முதற்கண் நான்கு வெண்பாக்களையும் இரு எணசீர் விருத்தஙகளையும் கொண்டுள்ளது. இதனகண் உறுப்

பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல், பொருத்தவியல், மரபியல் என்று ஐந்து இயல்கள் உள்ளன. 96 பிரபந்தங்கள் என்னும் வழக்கிற்கு மாறாக இந்நூலில் 57 பிரபந்தங்களே கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின விருத்தங்களில், யாப்பருங்கலக்காரிகையிறபோல, மகடூஉ முனனிலை அமைந்தனவும் உள்ளன.

சிதம்பரப் பாட்டியல் பிரபந்த மரபியல் எனனும் பிறிதொரு பாட்டியல நூலோடு மிக்க ஒற்றுமை உடையதாகத் தெரிகிறது. பிரபந்த மரபியலைப் போலவே இப்பாட்டியல் நூலும் பிள்ளைத் தமிழில் தொடங்கிப் புராண இலக்கணத்தோடு பிரபந்த இலக்கண நிரலை முடித்துளளது. அதற்குப் பின்னர் இந்நூல், மரபியலில், நூற்பெயர் முறை, கையறம், வாழ்த்து, கவிஞன இலக்கணம், கவி கேட்டற் சிறப்பு பரிசில் வழங்காதவன் அழிவு, குற்றமுடைய பாட்டு, குறறமிலாத பொருள் முதலியன பற்றிக் கூறுகிறது.

கவிஞன் பரிசில் பெறாது உள்ளம் நொந்தால், அவனால் பாடப்பெற்றவன் கிளையொடும் அழிவான எனறு அகத்தியர் நூல் கூறியதனை ஏற்றுச் சிதம்பரப் பாட்டியல், 'ஈராறு திங்கள் தனில் இறுதியாவன, தொடர்ந்து செயாதுளம் நொந்தால், சுற்றத்தோடும் தொலைவன் இஃதுண்மை அகத்தியன் தன் சொல்லே' என்று கூறுகிறது.

இந்நூலின் முதல் மூன்று இயலகளுக்குச் சிறப்பான பழைய உரை உள்ளது. அதனை நூலாசிரியரே செய்தார் என்றும், அவர் மாணவர் செய்திருத்தல் கூடும் என்றும் கூறுகின்றனர். உரையாசிரியர் சைவ சமய ஈடுபாடு கொண்டவர் எனபதனைத் திருவிருக்குக்குறள், ஈரடி முக்கால எனனும் சம்பந்தா தேவாரப் பாடல் வகைகளையும், திருவெம்பாவைப் பாடலையும் குறிப்பிடுவது கொண்டு அறிய முடிகிறது. சிதம்பரப் பாட்டியலை மு. இராகவையஙகார், மதுரைத் தமிழ்ச் சஙக வெளியீடாக 1932-இல் பதிப்பித்துளளார். அ.மா.பா.

சிதம்பர பாரதியார் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள ஒருவர், இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சிவகங்கைககு அருகில் உள்ள மழவாபுரி எனனும ஊரில் சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். பார்பபனர் வகுப்பைச் சேர்நத இவா சின்னச்சாமி பாரதியார், சிதம்பர அடிகள் ஆகிய வேறுபெயர்களாலும் வழங்கப் பெற்றார். இவர் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழிலும் வல்லவராக விளங்கினார். இவர் சிவகங்கை, இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று தம திறமையை வெளிப்படுத்தினார். அதனால் இவர்தம் புலமையை உணர்ந்த பலர் பரிசுகள் அளித்துப் பாராட்டினர். இவர் யமகம், சிலேடை, சந்தம் போன்றவற்றை அமைத்துப் பாடுவதில் திறமையாளராய் விளங்கினார். இவர் உருக்குமணி கல்யாணம், குசேல சரித்திரம், துருவசரித்திரம், அம்பரீட சரித்திரம், பெரிய புராணக் கீர்த்தனை, ஞானானந்தப் பேரின்பக் கீர்த்தனை, குன்றக்குடிக் குமரன் வண்ணம், மயூரகிரி நாதர் வண்ணம், மதுரை மீனாட்சியம்மை பல்சந்தக் கும்மி, திருக்கோகர்ணம் பிரகதாம்பாள் பல்சந்தக் கும்மி முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். வீ.சே

சிதம்பரம்: தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில அமைந்துளள நகரம். இது தில்லை என்றும் கூறப்படும். சென்னை-தஞ்சைப் பெரு வழியில் கடலூரிலிருந்து 50 கி.மீ. தொலைவிலும் சேத்தியாத்தோப்பிலிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவிலும சீர்காழியிலிருந்து 18 கி மீ. தொலைவிலும், இந்நகரம் அமைந்துளளது. இந்நகரத்திலிருந்து பிற ஊர்களுக்குச் செலலச் சாலை வசதிகளும் இரயில் வணடி வசதியும் உள்ளன. இந்நகரின அருகில் பிச்சாவரம், பூம்புகார் போன்ற சுற்றுலாப் பகுதிகளும், வைத்தீசுவரன் கோயில், சட்டநாதர் ஆலயம், திருவெணகாடு,

[illegible] சிதம்பரம் [illegible]

திருக்கடையூர் போன்ற புண்ணியத் தலங்களும் உள்ளன. இலக்கியங்களும் புராணஙகளும் இந்நகரைப் புண்டரிகபுரம், தில்லையம்பதி, புலியூர் அல்லது வியாக்கிரபுரம் என்று குறிப்பிடுகின்றன. கல்வெட்டுகளில் பெரும்பறறப்புலியூர், திருச்சிற்றம்பலம் என்று குறிப்புகள் இந்நகரைப் பற்றி உள்ளன. ஆடல்வல்லானின ஆனந்த தாண்டவத்திற்கு இந்நகரம் புகழ் பெற்றது. சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற சமயகுரவர்கள் ஆடல்வல்லானின் தாண்டவத்தைப் போற்றிப்பாடியுள்ளனர். சிதம்பரம் இந்துக்களின் புணணியத் தலமாகவும் கருதப்படுகிறது.

சிதம்பரம் வட்டத்திலுள்ள வீராணம் ஏரி தமிழ் நாட்டின மிகப்பெரிய ஏரியாகும். இது 40 கி.மீ. சுற்றளவை உடையது. வெள்ளாறு என்ற ஆறும், பொன்னேரி என்ற பிறிதொரு ஏரியும் இப்பகுதியில் உள்ளன. கொள்ளிடம் சிதம்பரம் வட்டத்தின் தென கிழக்கு எல்லையில ஓடுகிறது. வளமான வயல்வெளிகளை இப்பகுதி பெற்றுத் திகழகிறது. இவ்வட்டத்தில் மூனறில் இரண்டு பகுதிகளில் நெல்லும், நீரற்ற பகுதிகளில் நிலக்கடலையும் பயிராகின்றன. போர்ச்சுகீசியர் இவ்வட்டத்திலமைநதுளள பரங்கிப் பேட்டையைத் துறைமுகமாகப் பயன்படுத்தினர். சிதம்பரம் வட்டததில புவனகிரி, பரங்கிப்பேட்டை, பாளையங்கோட்டை, சிரீமுசுணம் போன்ற நகரஙகள் உள்ளன.

சிதம்பரம் முககிய நகரங்களுடன் சாலை, இருப்புப் பாதைகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்புப்பாதை நிலையத்தின கிழக்குப் பகுதியில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம அமைந்துள்ளது. இதற்கிடையில் பாலமான் என்ற சிற்றாறு குறுக்காகச் செல்கிறது. இந்நகரம் கி பி. 1871-ஆம் ஆணடு முதல் நகராட்சியைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

சிதம்பரம் நகரத்தின நடுவில் தேரோடும் வீதிகள் நான்கு உளளன. இவ்வூருக்குப் பல ஊர்களிலிருநதும் சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகின்றனர். அவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற வசதியும இந்நகரத்தில் உள்ளன.

சிதம்பரத்தில் முதன்மையான கோயிலான நடராசர் கோயிலுடன், வேடன பிளளையார் கோயில், செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் கோயில, தேரடிப் பிள்ளையார் கோயில், மாரியம்மன் கோயில், காளியம்மன் கோயில், கூத்தாடும் பிளளையார்கோயில், நந்தனார்கோயில், வீரபத்திரசாமி கோயில், அனந்தீசுவரர் கோயில், தில்லைக்காளி கோயில், இளமையாக்கினார் கோயில், நரமுகப்பிள்ளையார் கோயில் மத்தியந்தணேசுவரர் கோயில போன்ற கோயில்களும் உளளன.

கோயில்: நடராசர் கோயில் 40 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் அமைநதுள்ளது. நடராசர் கோயிலில் சோழ அரசர்களின் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன. முதலாம் பராந்தக சோழன் இக்கோயிலுக்குப் பொன் வேய்ந தான். நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவர் இக்கோயிலில் இருந்த தேவாரத் திருப்பதிகத்தை வெளிக்கொண்டு வந்தார். சிதம்பரம் கோயிலை ஓவியமாக முதலாம் இராசராசன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் தீட்டியுள்ளான்.

கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்ற அரசர் பல கொடைகளைத் தில்லைக் கோயிலுக்கு அளித்தார். விசய நகர மன்னர்களும் இக்கோயிலுக்குப் பல தானங்கள் வழங்கியுள்ளனா. ஊரின மையப் பகுதியில் அமைந்துளள இக்கோயிலின் குடமுழுக்குவிழா 1987 பிப்பிரவரி மாதம் 11-ஆம் தேதி நடந்தது.

இக்கோயில் நான்கு கோபுரங்களைக் கொண்டு விளஙகுகிறது. கீழைக்கோபுரம் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. 7 தளங்களைக் கொணடு இக்கோபுரம் விளங்குகிறது. சோழர்காலச் சிறபங்கள பல இக்கோபுரத்தில் காணப்படுகின்றன. மேற்குக் கோபுரம் சுந்தர பாண்டியன் திருககோபுரம் எனவும், தென் கோபுரம் சொக்கசீயன எழுநிலைக் கோபுரம் எனவும் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வடக்குக் கோபுரம் கிருட்டிண தேவராயர் காலத்தைச் சார்ந்தது. இக்கோபுரம் கி.பி. 1516-இல் கட்டப்பட்டது. கிருட்டிணதேவராயர் ஒரிசா அரசரைப் போரில் வென்றதைக் குறிக்கும் வெறறிச் சின்னமாக இக்கோபுரத்தைக் கட்டினார். இக்கோபுரத்தின் மாடத்தில் கிருட்டிண தேவராயரின் உருவச்சிற்பம் காணப்படுகிறது. இக்கோபுரம் 140 அடி உயரமுடையது. கோயிலுக்குக் கிழக்குக் கோபுரமே மூலவழியாக உளளது.

சிற்றம்பலத் திருக்கோயிலில் சித்சபை, கனக சபை, நிருத்த சபை, இராசசபை, தேவசபை என்னும் ஐந்து சபைகள உள்ளன. 'சித்' என்பது ஞானம் என்றும், அறிவொளி என்றும் பொருள்படும். ஆகவே, ஞானமயமான சபையைக் குறிப்பது சித்சபை ஆகும். இச்சித்சபை தான் சிற்றம்பலம் எனப்படும்; இக்கோயிலின் கருவறையும் ஆகும். இது நடராசப் பெருமான் ஆனந்த தாண்டவம் செய்யும் சபையாகும். செயல் ஆற்றலை அளிப்பவன் சிவனே. இங்கு ஐநது படிக்கட்டுகள உள்ளன. அவை வெள்ளித் தகட்டால் போர்த்தப்பட்டுள்ளன. அவை ஐந்தும் பஞ்சாட்சர மந்திரங்களைக் கூறுவன. அவை ந, ம, சி, வா, ய ஆகும். இங்கு ஐந்து பீடங்கள உள்ளன. அவை, பிரமன, திருமால், உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் ஆகியோரைக் குறிக்கும். கனகசபை பிரம்ம பீடம் ஆகும்.

இங்குள்ள 28 தூண்கள் 28 ஆகமங்களையும், 9 தங்கக் கலசங்கள் ஒன்பது சக்திகளாகிய வாம, சேசுட, இரௌதிரி, காரி, காளவிக்ராணி, பாலவிக்ராணி, பாலபிரமதானி, சர்வபூதாத்மணி, மனோன்மணி ஆகியோரையும் குறிக்கும். 64 தூண்கள, 64 கலைகளையும், 21,600 ஓடுகள் மனிதனின் ஒரு நாள் விடும் சுவாசத்தின் எண்ணிக்கையையும் குறிக்கின்றன. இறைவனைக் குறிக்க இறைவன் அணியும் வில்வ இலைகள் தங்கத்தால் செய்து தொங்கவிடப் பட்டுள்ளன. இறைவன் உருவமாகவும் அருவமாகவும் காட்சி அளிப்பதே சிதம்பர இரகசியம்.

நடராசர் ஆலயத்தில் பரதக் கலையின் 108 வகைத் தோற்றங்களும் சிற்பங்களாகச்செதுக் கப்பட்டுள்ளன. ஆனித் திருமஞ்சனமும் ஆருத்திரா தரிசனமும் மிகச்சிறப்பாக இந்நகரில் கொண்டாடப் படும் விழாக்கள் ஆகும்.

சிதம்பரத்தைக் குறிக்கும் நூல்களும் கல்வெட்டு களும்: தல புராணங்கள சிதம்பரத்தின் பெருமை யைக் கூறுகின்றன. கோயில் புராணம், சிதம்பர புராணம், சிதம்பரம மகாத்மியம், திருச்சித்திரகூட மகாத்மியம், நடேச விசய காவியம, பதஞ்சலி சரிதம், சபாபதி விலாச நாடகம், தேவாரம், சமய குரவர்கள் பாடிய பாடல்கள் ஆகியவை சிதம்பரத் தின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன.

கல்வெட்டுகள் இவ்வூரின் சிறப்பைத் தெரிவிக் கின்றன. இன்று உளளதைவிடச் சிதம்பரம் முன்பு மிகப் பெரும நகரமாக விளங்கியது. இதன் எல்லை களாக வடககே வெள்ளாறும், தெற்கே கொள்ளிட மும், கிழககே வங்காள விரிகுடாவும், மேற்கே வீரா ணம் ஏரியும் உளளன. இங்குக் கோப்பெருஞ்சிங்கன் கல்வெட்டுகள, சோழர் கல்வெட்டுகள், பாணடியர் கல்வெட்டுகள் விசய நகர அரசர்கள கல்வெட்டுகள், நாயக்கா கல்வெட்டுகள் போன்றவை உள்ளன. மூவ ராகிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி கோயில இருந்தமையைக் கல்வெட்டுகள குறிப்பிடுகின்றன. பெரும்பான்மையான கலவெட்டு, கள் அரசர் அளித்த கொடைகள், செயலகள வரலாற்றுச் செய்திகள போனறவற்றைக் குறிப்பிடு கின்றன. ச.செ.

சிதம்பரம் பிள்ளை, சங்குவேலி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில உளள சஙகுவேலி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இவர் தந்தையின பெயர் முத்துக்குமாரபிள்ளை. வேளா ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்த இவர் உவில்லியம் நெவின்சு என்ற வேறுபெயராலும் வழங்கப் பெற்றார். இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் ஆங்கிலத்திலும் தருக்கம், கணிதம் போன்ற பாடங்களிலும் புலமை மிக்கவராக விளங்கினார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கல்லூரி ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இருமொழிப் புலமையாளராக விளங்கிய இவர் தமிழச் சந்தங்களைத் தழுவி ஆங்கிலச் செய்யுட் களை இயறறினார். இதனைப் பல மேடைகளிலும் படித்துக்காட்டி அனைவரையும் மகிழச் செய்தார். தமிழ் எண்களில் புதுவகையான ஆய்வு செய்து ஒன்பது என்னும் சொல்லுக்குப் பதிலாகத் தொணடு எனனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம் எனக் கூறி னார். தொண்டு என்னும் சொல் அதே பொருளைத் தந்தாலும் இவர்தம் ஆராய்ச்சி தமிழ் இலககண எல்லைக்குள அமையாமையால் நிலைபெறாமல் போயிற்று.

இவர் ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி ஒன்றினை இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய ஆங்கிலத் தமிழ் அகராதி ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொற்களை ஆய்ந்து, படிப்பவர்கள் எளிய முறையில் புரிந்துகொள்ளும்படி அகர வரிசையில் அமைநதுளள நூலாகும். வின்சிலோ அகராதியை இயற்றுவதற்குத் துணையாக இருந்துள்ளார். தமிழ் வியாகரணம், இலக்கிய சங்கிரகம், நியாய இலக்கணம் முதலிய நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். மேலும், பல தனிப்பாடல்களும் பாடியுள்ளார். பாரதம், இராமா யாணம் முதலிய நூல்களிலிருந்து சில செய்யுட் களைத் தேர்ந்தெடுததுத் திரட்டு நூலாக வெளி யிடப்பட்டது இலக்கிய சங்கிரகமாகும். தமிழ் வியா கரணம் என்னும நூல் இலக்கண விதிகள சிலவற்றை ஒன்றுபடுத்தி எழுதப்பட்டதாகும். நியாய இலக்க ணம் என்னும் நூல் ஆங்கிலத் தருக்க விதிகள சில வற்றைத் தமிழாககம் செய்து பாட்டும் உரையுமாக வெளியிடப்பட்டதாகும். அந்நூலில் சிவஞான சித்தி யாரில கூறியுள்ள அளவையிலக்கணத்தைச சேர்தது விளககிக் கூறியுளளார். வீ.சே.

சிதம்பர ரேவண சித்தர்: இவருடைய முழுப் பெயர் புலியூர்ச் சிதமபர ரேவண சித்தர் எனபது. இவர் செய்த அகராதி நிகண்டு நூலுள் தம்மைப் 'புலியூர் சிதமபர ரேவணன்' என்றும் 'சிதம்பர ரேவ ணன்' எனறும் குறிப்பிடுகிறார். புலியூர் எனபது இவர் பிறந்த ஊரைக் குறிப்பதாகும். 'தொண்டை நன்னாடு துலங்கிய புலியூர், வரும் சிதமபர ரேவணன்' எனத் தம் ஊரையும் நாட்டையும் சுட் டிச் செல்கிறார். புலியூர் என்பது இப்பொழுது சென்னை மாநகரின் பகுதியான கோடம்பாக்கத்தின் ஒரு கூறாகவுளளது. சிதமபரம் என்பது இவருடைய தந்தையாரின் பெயரைக் குறிப்பதாகும். சித்தர் என் னும் வழக்கினால் இவர், 'செயற்கரிய செய்வார்

பெரியர்' என்னும் தேவர் திருவாக்கின்படி தவநிலையில் உலகம் போற்றச் சிறந்து விளங்கினார் என்பது புலனாம்.

இவர் செய்த நிகண்டு நூல் 'அகராதி நிகண்டு' என வழங்கப்படுகின்றது. இப்பெயர் இவரே சூட்டியது என்பதனை, 'நூற்பா விதனால் நுண்ணிய அறிவினில், ஆதர வாலக ராதி நிகணடென, ஓதினன் யாவரும் உணர்ந்திட நினைந்தே' என வரும் பாயிரப் பகுதியால் தெரியலாகும். சொற்கள் அகர முதலாய் வகாரம் ஈறாய் வரும் பத்து மொழி முதல் எழுத்துகளில் அமையும் இயல்பினைக் கண்டு போற்றி, 'அகராதி' என்னும் பெயரைத் தமிழுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே. மேலும், அகராதி என்னும் புதுப்பெயருடன் நிகண்டு என்னும் பழைய பெயரையும் இணைத்து 'அகராதி நிகண்டு' எனப் பெயர் சூட்டிய திறமும் போற்றத்தக்கது.

பெயருக்கு ஏற்ப இந்நூலில் சொற்களின் முதலெழுத்தளவில் அகராதி முறைமை உள்ளது. இரண்டாம் மூன்றாம் எழுத்துகளில் அகர வரிசை கவனிக்கப்படவில்லை. சொற்களை ஒரு பெயர் முதலாக நாற்பத்தாறு பெயர் வரையில் முறைப்பட அமைத்துள்ளார். இங்கே பெயர் எனபது அவ்வச் சொல்லிற்குரிய வேறு பெயர் அதாவது பொருள் என்னும் நிலையினதாம்.

நூற்பா என்னும் சூத்திர யாப்பில் அமைந்த இவர் தம் நூலை 'இரேவணாத்திரியர் சூத்திரம்' எனவும் 'சூத்திரவகராதி' எனவும் வழங்குவர். நூலின் இடையிடையே எழுத்து வருக்கங்களின் தொடக்க முடிவுகளில் வரும் குறிப்புகளினால் பட்டீச்சுரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள தேனுநாயகனிடம் இவர் ஆழ்ந்த பக்தி பூணடவர் என்பது தெரிய வரும். 'மேழித்துவசன்' என்னும் குறிப்பினால் இவர் சைவ வேளாள மரபினர் என்பது புலப்படும். திருப்பட்டீச்சுரப் புராணம், திருவலஞ்சுழிப்புராணம், திருமேற்றளிப்புராணம் என்பன இவர் இயற்றிய பிற நூல்களாம். இவர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். மு.ச.

சிதம்பரனார், துடிசைகிழார் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர். இவர் கோயம்புத்தூருக்கு அண்மையிலுள்ள துடியலூர் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். எனவே இவர் துடிசைகிழார் என்ற வேறு பெயராலும் வழங்கப்பெற்றார். இவர் தம் தந்தையார் பெயர் அர்த்த நாரீசுர முதலியார். இவர் தமிழ்நாட்டின் ஊாக்காவல் துறையில் வட்டார ஆய்வாளராகப் பணியாற்றினார். இவர் அரசு அலுவல் புரிந்தாலும் சைவ சமயத்தின்பால் கொணடிருந்த பற்றினால் அது தொடர்பான நூல்களையெல்லாம் கற்றுத் தெளிந்தார். அரசுத் துறையிலோ பிற துறையிலோ இருந்து தமிழ்வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர்களுள் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். சைவ சமயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளச்சைவ சமய வினா விடை என்னும் நூலினை எழுதி இரு பகுதியாக வெளியிட்டார். மேலுமிவர் சிவபூசை விளக்கம், விபூதி விளக்கம், உருத்திராக்க விளக்கம், தமிழ் வினா விடை, துடிசைப் புராணம், திருமந்திரம் குறிப்புரை, சேரர் வரலாறு, தமிழ்ச் சங்கங்களின் வரலாறு முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். வீ.சே.

சிதம்பரனார் மாவட்டம்: காண்க: தமிழ் நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

சிதம்பரனார், வ.உ.: வள்ளிநாயகம் உலகநாதன் சிதம்பரனார் ஒட்டப்பிடாரத்தில் வழக்கறிஞர் குடும்பத்தில் திருநெல்வேலிச் சைவ வேளாளர் குலத்தில் கி.பி. 1872-ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் 5-ஆம் நாள பிறந்தார். இவர் தந்தை உலகநாத பிள்ளை; தாய் பரமாயி அம்மையார். உலகநாத பிள்ளை தம் அணணன் சிதம்பரத்தின் பெயரையே தம் மகனுக்கு இட்டு வழங்கினார். பிறந்த ஊரில் வீரப் பெருமாள் அண்ணாவியிடம் சிதம்பரனார் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார்; கிருட்டிண அய்யரிடம் ஆங்கிலம் கற்றார்; அல்லிக்

சிதம்பரனார் வ.உ

குளம் சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களிடம் பாரதமும், பாட்டி மீனாட்சி அம்மையாரிடம் திருவிளையாடற் புராணமும் கேட்டறிந்தார். சிதமபரனார் பின் தூத்துக்குடி கிறித்தவ உயர் பள்ளியிலும், திருநெல்வேலி

இந்துகலாசாலை உயர்பள்ளியிலும் படித்தார். பின் னர்க் கால்டுவெல் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பெற்றும் கல்வியில் நாட்டமிலலாராய்ப் பிறந்த ஊர் வந் தடைந்தார். தந்தை முயற்சியால சொந்த ஊரி லுள்ள வட்டாட்சி அலுவலகத்தில் எழுத்தர் பணி கிடைத்தது. வேலையில் நீடிக்க மனமின்றி மீண்டும் வீட்டிலிருக்கத் தொடங்கினார். பின்னர்ச் சட்டம் கற்க விரும்பினார். தந்தை அவரைத் திருச்சிக்கு அனுப்பிப் படிக்கவைத்தார். இவர் கி.பி. 1895-இல் வழக்கறிஞரானார். படிப்பு முடியுமுன் கி.பி. 1894-இல் சிதம்பரனார்க்குத் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியபிள்ளை மகள் வள்ளியம்மையை மணம் முடித்து வைத்தனர். சொந்த ஊரில் வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டு, ஏழைகளுக்காகவே வாதாடி யதால் காவலர் பகையும் அரசு விரோதமும் ஏற் பட்டன. உலகநாதர் இச்சூழலை விரும்பாது தம் மகனைத் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பிவைக்க அங்கு அத்தொழிலைத் தொடர்ந்தார். மனைவி வள்ளி யம்மை 1900-இல மறைய அவரது உறவிலுள்ள மீனாட்சி என்ற பெண்ணை மறுமணம் செய்து கொண்டார். கொலைத் தொடர்பான வழக்குகளில் இவர் தமது அறிவுத்திறத்தைக் காட்டி வெற்றிபெற் றார். இலக்கியத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும ஈடுபாடு கொண்ட இவர் 'விவேகபானு' என்ற மாத இதழை நடத்தினார். சைவ சித்தாந்த சபையிலும இவர் சமயச் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

இவர் தம் பெரிய அத்தையுடன சென்னைக்குச சென்றார். அப்பயணமே இவர் வாழவில் திருப்பு மையத்தை உணடாக்கியது. அதுவே வழக்கறிஞர், தமிழறிஞா, சமயப் பேரறிஞர் என்ற நிலையிலி ருந்து விடுதலை வீரராக மாற வழிவகுத்தது. இராம கிருட்டிண மடத்தைச் சேர்ந்த சுவாமிகளின் சநதிப்பு சொந்தநாட்டுக் கைத்தொழிலில் பற்று ஏற்படக காரணமாக அமைநதது. அயலவரின் பொருளாதார வளத்தைக் குன்றச்செய்யச் சுயமாகக் கப்பல் போககு வரத்தைத் தொடஙகத் திட்டமிட்டார். தூத்துக் குடிச் செல்வர் சி.வ. நல்லபெருமாள் பிள்ளையவர் களின துணையை நாடினார். சாலயன் கம்பெனிக் கப்பல் ஒன்றைக் குததகைக்கு எடுத்து முதலில் வாணிகத்தைத் தொடஙகுவதெனத் தீர்மானித்தார். இவர் பமபாய் சென்று கப்பல் வாங்கிவரப் படாத பாடு பட்டார். ஆதாய நோக்கிலலாது சுதேச இயக கமே பெரிதென மதித்துத் தூத்துக்குடிக்கும் கொழும் புககுமிடையே வணிகக் கப்பல் விடத தொடங் கினார். ஆங்கிலப் பேரரசுக்கெதிராகத் தூத்துக்குடி யில் ஒரு வழககறிஞர் சில பங்குதாரர்களைச் சேர்த்துக்கொணடு சுதேசிக கப்பல் விடுவதை அய லார் விருமபாது பொறாமை கொணடனர். தங்கள கப்பலில் இலவசமாகப் பொருள் ஏற்ற வசதி செய்து கொடுத்தும் கூடச் சிதம்பரனாரின் கப்பலுக்கே உள் நாட்டு வணிகர் வாய்ப்புக் கொடுத்தனர். அதனால் மனம் புழுங்கிச் சுதேசிக் கப்பல் தொழிலை அழிக்கத் திட்டமிட்டுச் சாலயன் கப்பலைத் திசைதிருப்பி விட்டனர். சரக்கேற்றிய வணிகரின் தவிப்பு மிகுதியா னதால் சதியை முறியடிக்கச் சிதம்பரனார் சொந்தக் கப்பல் வாங்க முடிவுசெய்து நாவாய்ச் சங்கம் ஒன்றைப் பதிவு செய்தார். இரு கப்பல்கள் வாங்கப் பட்டன. வங்காளத்தைக் கரிசான் பிரபு இரு பிரிவாக் கியதால் கிளாச்சி உருவாகியது. அப்போது தேசிய உணர்ச்சியைத் தூண்டும்வகையில் சுதேசி பண்ட சாலை, தரும சங்க நெசவுசாலை ஆகியவற்றை வ.உ.சி. நிறுவினார். ஆர்.வி.ஆலைத் தொழிலாளரின் சிக்கல்களில் இவர் பஙகேற்று வேலைநிறுத்தம் செய்யத் துணைநின்றார்; பட்டினியால் வாடிய தொழிலாளிகளுக்குத் தமது செலவில் உணவிட்டார்; 12 மணி நேர வேலையை 9 மணி நேர வேலையாக மாற்ற அரும்பாடுபட்டார். 1907-இல் நடந்த சூரத் துக் காங்கிரசு மாநாட்டில் உலோகமானிய பாலகங் காதர திலகருக்குப் பேராதரவாக இருந்தார்.

இந்திய விடுதலை முழக்கத்தைக் கடல கடநதும் ஒலிக்கச் செய்யும் முயற்சியே வ.உ.சி. உருவாக்கிய சுதேசிக் கப்பல் போக்குவரத்து என்று வடக்கே பால கங்காதர திலகர் முழக்கமிட்டார். திலகரைத் தலை வராக ஏற்றுத் தென்பாணடி மக்கள் மனத்தில் விடு தலை உணர்வை ஏற்படுத்த வ.உ.சி. வத்தலக்குண்டு நண்பர் சுப்பிரமணிய சிவாவுடன் சேர்நது அரசியல் மேடைகளில் சொற்பெருக்காற்றினார். இவ்விருவர் சொற்பொழிவுகட்கும் அரசு தடைவிதித்தது. விபின சந்திர பாலரின விடுதலை விழாவைக் கொண்டாடு தற்குத் தடைவிதித்தும் அதனை மீறிச சிதம்பரனா ரும் சிவாவும் செல்ல, 1908-இல் இருவரும் கைது செய்யப்பட்டுச் சாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

சிதம்பரனார் சென்றவிடமெல்லாம் ஒரு பெருந் தலைவராக மதிக்கப்பட்டார். அனறைய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் விஞ்சுதுரையை யாரும் மதிக்க வில்லை. அதனால் பொறாமை அடைந்த விஞ்சுதுரை சிதம்பரனார் மீது பல குற்றசசாட்டுகளைச் சுமத்திப் பாளையங்கோட்டைச் சிறையில் அடைக்கும்படி செய் தார். அவர் சிறையிலேயே வாழ்நாள் முழுதும் கழித்துவிட்டால் தம் செல்வாக்கும் உயரும்; துரைத் தனத்தாருககு அவர் தரும் தொலலையும் நீங்கும் எனக் கருதி, அவருககும் அவர் நண்பர் சிவாவுக்கும் தீவாந்தரத் தண்டனை வழஙக ஏற்பாடு செய்தார். சிவாவுக்கு 10 ஆணடுகளும் சிதமபரனாருக்கு 20 ஆணடுகளும் அந்தமான் தீவிலுள்ள சிறையில கழிக்க வேணடுமென்று நீதிமனறம் தீர்ப்பு வழங்கியது. வழக்கு சென்னை உயாநீதி மனறம் சென்றது.

வ.உ.சி. க்குரிய கடுங்காவல சாதாரணத் தண்டனை யாகவும் 10 ஆண்டுச் சிறைத்தண்டனையாகவும் மாறியது இவர் சிறையிலிருந்த காலததில்தான் சணல் இயந்திரம் சுற்றியதுடன் செக்கிழுத்த செம்ம லாகவும் விளங்கினார். வழக்கு மேல்முறையீட்டிற்குப் பிரிட்டனின் அரசப் பேரவைக்குச் சென்றதில் தண் டனை ஆறு ஆண்டாகக் குறைந்தது. சிறைத் தண் டனை முடிந்து 1912 திசம்பரில் இவர் விடுதலை பெற்றார்.

சிறையிலிருந்தபோது சேம்சு ஆலனின நூலகளை அகமே புறம், மனம்போல் வாழ்வு, வலிமைக்கு மார்க்கம் எனற பெயர்களில் மொழியாக்கம் செய் தார். சிறையிலிருந்து வெளிவந்ததும் வழக்கறிஞர் தொழில் செய்யமுடியவில்லை. அதற்குரிய 'சன் னத்'தை அரசு பறிமுதல் செய்திருந்தது. அதனால சிறிது வறுமையான நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார். வாலேசு என்ற ஆங்லேயர் அச்சன்னத்தை இவர் மீண் டும் பெற உதவி செய்ததால் அவ் வதிகாரியின் பெய ரைத் தம் மக்கள் நாலவருள் ஒருவருக்கு வாலேசு வரன் என இட்டு செய்ந்நன்றிக் கடனாற்றினார் அயலவர் ஆதிக்கத்தை வெறுத்தாரேயன்றி அயல வரை இவர் வெறுத்தது கிடையாது. தீண்டாமையை ஒழிக்கத தாமே ஒரு முனனோடியாக விளங்கினார். வழக்கறிஞர் சன்னத்துக் கிடைத்ததும் கோவில்பட்டி யில் 1922 முதல தொழிலாற்றினார். பின் தூத்துக் குடியில அப்பணி தொடர்ந்தது. நோய்வாய்ப்பட்டு 1936 நவம்பரில் மறைந்தார்.

தமிழ்ப்பணி: இவர் தொல்காப்பியத்தை 1910-ஆம் ஆண்டு படித்தார். இளம்பூரணர் உரைப் புத்தக மும் ஏட்டுப் பிரதியொன்றும் கிடைத்தன. அவற்றின் உதவியால் தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், சொல் லதிகாரம் ஆகியவற்றை இளம்பூரணர் உரையுடன பதிப்பித்தார். பொருளதிகாரத்தையும் இவர் 1936 -இல் பதிப்பித்தார்.

அரசு நிந்தனைக் குற்றத்திற்காக நாடுகடத்தல் தீர்ப்புப் பெற்றுக் கண்ணனூர்ச் சிறையில் வாழ்ந்த போது உடனிருந்தோரிடம் இம்மை, மறுமை பற்றிய உபதேசம் செய்து வந்தார். அவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிய பாக்களின் உருவாக்கமே மெய்யறிவு என் னும் நூலாகும். பின்னர் நண்பர்களின் பொருளுதவி யால் அதனை அச்சேற்றினார். தூத்துக்குடியில் இவர் 1933-இல் கம்பன் கழகம் நிறுவினார்; திருக்குறள அறத்துப்பாலை 1935-இல் பதிப்பித்தார். இவரது ஆராய்ச்சி உரை அமைந்த இப்பதிப்பு இவரது தமிழ்ப்பற்றை விளக்கி நிற்கிறது. பதினெண கீழ்க் கணக்கு நூலான இன்னிலைக்கும், சித்தாந்த நூலான சிவஞானபோதத்திற்கும் இவர் உரை எழுதி யுள்ளார். அறிவுரை நூலான மெய்யறிவு தவிர மெய் யறம், எனது பாடல் திரட்டு, வ.உ.சி. கண்ட பாரதி, சுயசரிதை (கவிதை நூல்) ஆகிய தமது நூல்களை யும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்த நூல்களான மனம்போல் வாழ்வு, அகமே புறம், வலிமைக்கு மார்க்கம், சாந்திக்கு மார்க்கம் ஆகிய நூல்களையும் இவர் வெளியிட் டார். 'எனது அரசியல் பெருஞ்செயல்' என்ற நூல் இவரது அரசியல் சொற்பொழிவாகும். இவர் 'விவேக பானு', 'தமிழ நேசனல் பத்திரிகை', 'இந்துநேசன' ஆகிய ஏடுகளை நடத்தினார்; அரசியல் கட்டுரை களும் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைகளும் எழுதினார். இவர் எழுதியனவாய் இதுவரை அச்சேறாத நூல்கள் 14 உள.

இவரது நாட்டுத் தொண்டினையும் தமிழ்ப் பணி யையும் பாராட்டித் தமிழக அரசு, இவர் பிறந்த ஒட்டப்பிடாரத்தை உட்படுத்திய மாவட்டம் ஒன்றை இவர் பெயரால் 1986-இல் உருவாக்கியுள்ளது.

பி.தெ.

சிதறப்பட்ட பண்ணைகள்: காண்க: உட் பிரிவும் நிலச்சிதறல்களும்.

சிதைந்த இல்லம்: ஒரு கணவனும் மனைவி யும் தங்களுடைய பிள்ளைகளுடன் இணைந்து வாழும் அமைப்பு குடும்பம் எனப்படுகிறது. இது ஏறக் குறைய ஒரு நிலையான குழுவாகும். இதில் கண வனும் மனைவியும் ஏதேனும் ஒரு காரணத்திற்காகப் பிரியும்போது குடும்பம் சிதைவுறுகிறது. எனவே, திருமண முறிவு, கைவிடுதல் அல்லது இறப்பு ஆகிய காரணங்களால் கணவனோ மனைவியோ ஒருவரை யொருவர் பிரிந்து அல்லது இழந்து வாழுகின்ற குடும் பம் சிதைந்த இல்லம் (Broken Home) எனப்படு கிறது. இது சமூக ஒழுங்கு குலைவதறகும், இளங் குற்ற நடத்தைக்கும் காரணமாக அமைகிறது.

பொதுவாகத் திருமண முறிவு, பிரிந்து வாழுதல், பெற்றோரில் ஒருவரின் இறப்பு, பெற்றோரில ஒரு வர் சிறை செல்லுதல் போன்ற பல காரணங்க ளால குடும்பம் சிதைந்து போவதற்கு வாய்ப்புள் ளது. இதில் மணப்பணம் (Dowry), குடிப்பழக்கம் (Alcoholism), யாரேனும் ஒருவரின் மனநிலை பாதிப்பு, ஏதேனுமொரு காரணத்திறகாக ஒருவர் சிறை செல்லுதல, கூடா ஒழுக்கம் அலலது பிறன மனை புணாதல் (Adultery) ஆகியவையே ஒரு குடும பத்தினர் பிரிந்து வாழுவதற்கு முக்கிய காரணங் களாக அமைகின்றன.

சிதைந்த இலலத்திலுள்ள குழந்தைகள சமூ கத்தை ஓர் எதிரியாக நினைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்

படுகிறது. முக்கியமாக திருமண முறிவு, பிரிந்து வாழுதல் ஆகியவற்றால் சிதைந்த இல்லங்களில் உள்ள குழந்தைகள் சமூகத்தை அதிகமாக வெறுக் கின்றன. ஏனெனில் இககுடும்பங்களிலுள்ள குழந்தை கள் வாழ்க்கையில் ஒரு நிலையான அமைதியற்ற சூழ்நிலையையே சந்திக்க நேரிடுகின்றன.

தன்னுடைய உறுபபினர்களுக்கு அன்பையும் ஆதரவையும் அளிக்கும் போதே குடும்பம் தன் தன் மையைப் பெறுகிறது. சமூகத்தில் ஒருமனிதனுக்குப் பிறருடைய அன்பும் ஆதரவும் கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகிறது. பிறருடைய அன்பும், ஆதரவும் கிடைக்காதபோது அவனுடைய வாழ்வு ஒழுங்குற அமைவதில்லை. மேலும், இதனால் உணர்சசிக் கோளாறுகள், மனநிலைப் பாதிப்பு, நடத்தைச் சிக் கலகள், உடலநலக குறைவு போன்றவை ஏற்படுவ தாக உளவியலறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் சிதைந்த இல்லத்தில் இத்தகைய குறைகள் ஏற்படு கின்றன.

சிதைந்த இல்லத்தில் முககியமாகக குழந்தை களின் தேவைகள், ஆசைகள் தீர்க்கப்படுவதில்லை. கல்வி, சமூக, பொருளாதார ஆதரவும் குறைகிறது கட்டுப்பாடும் அமைவதில்லை. இக் குடும்பச் சூழ நிலையில் குழந்தைகளுக்குச் சமூகமயமாதற் பண்பும் குறைவாகவே அமைகிறது. இதன் எதிரொலியாக குழந்தைகளின் நடத்தை சமூக விரோதமாக மாற வாய்ப்புள்ளது.

சிதைந்த இலலத்தில் பிள்ளைகளுக்குப் பொறுப் புகள் அதிகமாகின்றன. இக் குடும்பத்தில பொருளா தாரச் சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். மேலும் திருமணஙகள தாமதமாவதற்கும், குடுமபத்தின் சமூகத் தகுநிலை குறைவதற்கும் வாய்ப்புள்ளது. பூ.த.

சிந்தடி: இது யாப்பிலக்கணங் கூறும் அடி வகைகளுள் ஒன்று. சீர்களால் ஆக்கப்பெறும தளை என்னும் செய்யுள் உறுப்பால் அமைந்து, தொடைக காரணமாக அமைவது அடி எனப்படும். யாப்பருங கலம் முதலிய யாப்பியலார் நானகு சீர்களைக் கொண்டமையும் அடியினை, அடி என்பதற்கு ஒரு அளவாகக் கொணடுள்ளனர். அதனால், நானகு சீர் களின் மிகக சீர்களைக கொணட அடிகள் நெடிலடி கழி நெடிலடிஎன்றும், நான்கு சீர்களுக்குக குறைநத சீரகளைக் கொண்டமையும் அடிகள சிந தடி குறளடி என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

தொல்காப்பியா அடிவகை கூறுங்கால் அதில் இடம்பெறும் சீர்கள் பற்றிககொள்ளாது, கண்டு இடம்பெறும எழுத்தின் எண்ணிக்கை கொண்டு அமைத்துக காட்டுவார் எழுத்தெண்ணுங்கால் நற் சீரடியில் ஒற்றுங் குற்றுகரமும் நீக்கி அமையும் எழுத் துகளே எணணப்பெறும். அவ்வகையில், 7,8 அல்லது 9 எழுத்துகளைக் கொண்டமையும அடிகள சிந்தடி கள் எனப்பெறும். 'நீர்வாய் கொணடு நீண்ட நீலம்' என்னும் அடி தொல்காப்பியர் கருத்தில் ஏழு எழுத்தான் அமையும் சிந்தடியாகவும், பிற்கால யாப்பியலார் கருத்தில் நாலசையான் அமைந்த அள வடியாகவும் கொள்ளப்படும்.

மககளுள அளவான உயரமுடையவர்களைக் காட்டிலும் மிகவும் குறைந்துள்ளவர்களைக் குறளன் என்பது மரபு. அளவான உயரமுடையவர்களுக்கும் குறளர்களுக்கும் இடைப்பட்டுச் சிறிது குறைந்த உயரமுடையவன் சிந்தன் எனப்படுவான். அவ வகை யில், அளவடியான நாற்சீரடியினிற் குறைந்தும், குறளடிஎன்னும் இருசீரடியினில் மிக்கும், மூன்று சீர் களைக் கொண்டமையும் அடி சிந்தடி எனப்பட்டது இப்பெயரிலுள்ள சிநது எனபது சிறிது குறைந்தது என்னும் பொருள்குறித்ததாகலாம். எனவே மூன்று சீர்களால் அமையும் அடி சிந்தடி எனப்படும்.

சிந்தடியினாலேயே செய்யுள் அமைவதுண்டு. வஞ்சி விருத்தம் சிநதடி நான்கு கொண்டு அமையும். நேரிசை, இன்னிசை, சிந்தியல் குறள், பஃறொடை எனவரும் வெண்பாக்களின் ஈற்றடியும், கலிவெண்பா, வெணகலிப்பா, வெள்ளைச் சுரிதகம் ஆகிய வற்றின் ஈற்றடியும், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியச் சுரிதகம் ஆகியவற்றின ஈற்றயலடியும், இணைக் குறளாசிரி யப்பாவின் இடையிடைச் சில அடிகளும் சிந்தடியாக அமையும். பிறகாலத்தில் கீத்தனைகளிலும நொண் டிச் சிந்து போலும் இசைப் பாடல்களிலும் சிந்தடி இடம்பெறுவதுணடு. அ.மா.ப.

சிந்தனை: சிந்தனை என்பது மிகவும் முக்கிய மானதொரு செயலாற்றலாகும். இவ்வாற்றல்தான் நம்மை மிருகங்களிடமிருநது பிரித்து உணர்வதற்குப் பெரிதும் காரணமாகிறது. மனித இனத்தின் நனமை யும் முன்னேற்றமும், சூழ்நிலையுடன் கொள்ளுகின்ற வெற்றியும் சிந்திக்கும் திறனைத்தான் பெரிதும் பொறுத்திருக்கினறன; சிந்தனை (Thinking) கற்பனை யுடனும், கற்பனை நினைவுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் ஒன்றினை ஒன்று சார்ந்திருக்கிறது. நினைவில் நினைவுப் பிம்பங்கள் மீண்டும் அளிககப்படுகின்றன. கற்பனையில் பல்வேறு நினைவுப் பிம்பஙகள் பழக்கப் பெற்றதும் புதியது மான பாகங்களில் அளிக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும் ஒரு சிக்கலைக் குறித்து அதன் தொடர்பில் உள்ள நினைவுப் பிம்பஙகளுக்கிடையே சில உறவுகளைக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்திற்காகக் கற்பனையைச் செயலாறறுவதே சிந்தனையாகும். கற்பனை ஒழுங்கு

படுத்தப் பெற்று ஒரு நோக்கத்திற்காகச் செயற்படுத் தப் பெறும் பொழுது அது சிந்தனை என்று சொல் லப்படுகிறது. இவ்வியங்கு முறையில் நினைவுப் பிம் பங்களின் துணை கொண்டு பழைய அனுபவங்களைப் பயன்படுத்தலாம். அப்பிம்பங்களை இணைப்பதற்கா கப் புதிய வழிகளும் புதிய உறவுகளும் கற்பனை செய்யப்படுகின்றன. சிந்தனையினால் ஒருவர் சாத்தி யமான பல்வேறு பொருள்களைக் கற்பனை செய்து தேவையற்றவற்றையும் தவறானவற்றையும் நடை முறையில் ஆய்ந்து பார்க்காமலேயே தவிர்க்க இயலுகி றது. அதனால் அதிகமான அளவு காலமும் சத்தும் விரையமாகா வண்ணம் காப்பாற்றப்படுகிறது. ஒருவர் மிகவும் தீவிரமாகச் சிந்திக்கும் பொழுது சில சமயங் களில் திடீரென்று சிக்கலில் பல்வேறு பகுதிகளுக் கிடையே புதிய உறவுகளையும் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற் குரிய புதிய வழிகளையும் அறிய முடிகிறது. இவ்வா றான ஓர் அனுபவந்தான் 'உட்காட்சி' எனறு வழங்கப் பெறுகிறது.

கருதுகோள்கள்: சிந்தனை இயங்குமுறை, மனப் பிம்பங்களையும் வெற்றுநிலை எண்ணங்களையும் பயன்படுத்துகிறது. பருப்பொருளான இயக்கக் குறுக் கீட்டிற்கு மாறாகச் சிந்தனை, கருத்து சார் செய லாற்றலையும் குறுக்கீட்டினையும் கொணடுள்ளது. கருதுகோள்களை உருவாக்குகின்ற இயங்குமுறையும், வெற்றுநிலைச் சிந்தனையும் சாத்தியமாகின்றன எந்த உண்மையான அனுபவத்தையும் கட்டாயமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத பொதுத் தன்மையான பிம்பமே கருதுகோளாகும். ஒரு தனிப் பட்ட பொருளின் தொடர்பில் உள்ள அனுபவங்கள எல்லாவற்றையும் குறிக்கின்றவொரு பொது எண ணமே கருதுகோள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. குழந்தை கருதுகோள்களை உண்டாக்குவது, தான வளரும் பொழுது படிப்படியாகக் கறறுக் கொணடும் வளர்த்துக் கொண்டும் பெற்ற திறனாகும். இவ் வியங்கு முறையில் மொழியும் சொல் திரட்சி வளர்ச் சியும் முக்கிய பங்கைக் கொள்கினறன. கருதுகோள் களை வரையறுப்பதற்கும் சிந்தனை இயக்கு முறை யில் உள்ள கருதுகோள்களைக் குறுககீடு செய்வதற் கும் மொழி உதவி செய்கிறது. கருதுகோள உருவாகு கின்ற முறையில்லாமல் சிந்தனை திறம்பட இயங்கு வது சாத்தியமில்லை. சிந்தனை எனபது பொருள், மொழி வடிவங்கள் ஆகிய குறிகளைப் பெரிதும் அடிப் படையாகக் கொண்டுள்ளது.

அறிவாய்வு: அறிவாய்வினைச் சிந்தனையினின்று எளிதாக வேறுபடுத்திக் காட்ட இயலாது. சிந்தனை இயங்குமுறையில் சில அளவையியல கொள் கைகளைப் பயன்படுத்துவது அறிவாய்வு என்று சொல்லப்படுகிறது. நல்ல அறிவாய்வு, சிந்தனை இயங்குமுறை திறம்பட வேலை செய்வதற்கும் கையிலுள்ள சிக்கலுக்குச் சரியான தீர்வுகளைப் பெறு வதற்கும் உதவுகிறது. சில தனித்த முடிவுகளையும் ஊகங்களையும் பெறுவதற்காக அறிவாய்வு இயக்கப் பெறுகின்றது.

சில தவறுகள்: கீழே சொல்லப்படும் இரண்டு சிந்த னைத் தவறுகள், தவறுகள் மட்டுமல்லாமல் சமூக உறவுகளில் மிக அதிகமான அளவுகளில தவறாகப் பொருள் கொள்வதற்கும் சச்சரவுகளுக்கும் காரண மாகின்றன. 1. தற்புனைவுச்சிந்தனை-உண்மையான சிந்தனைக்கு எதிரானது தற்புனைவுச் சிநதனையா கும். குழந்தைகள், இல்லாத பொருள்களும் இருப்ப தாகக் கறபித்துக் கொள்கிறார்கள. ஆசைகளை நிறைவேற்றும் பொருளகள் இல்லாத உணமையை ஏற்க மறுககிறாரகள். அவ்வாறு ஒருவருடைய மனத் திருப்தி சிந்தனையின் காரண ஏதுவாகச செயற்படு மானால் அவ்வாறான சிந்தனை தற்புனைவுச்சிந் தனை எனப்படும். 2. சார்பெணணச சிந்தனை பெருமளவு அளவையியற் கொள்கைகளின அடிப படையில் செயற்படாது. ஒருவரைப் பிடிக்கவில்லை யெனின் அவரைப்பற்றி உணமையல்லாத இழுக் கினை அளிக்கும் செய்திகளை ஒருவா நம்புகிறார். சார்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் செயலாற்று கின்ற அறிவாய்வு இயஙகுமுறையினாலஅவ்வாறான நம்பிக்கையை ஒருவர் பெறுகிறார்.

சிந்தனையின் வளர்ச்சி: குழந்தைப் பருவத்தி லிருந்து முதியோர் பருவம் வரை உள்ள பல்வேறு நிலைகளில சிந்தனையும் அறிவாய்வும் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. உளவியலாளர் பியாசே குழந்தையின் சிந்தனை தன்வயமான குணஇயல்பைப் பெற்றிருக் கிறது என்கிறார். அது மற்றவர் பற்றி, அவர்கள் கவனிக்கிறார்களா என்பது பற்றி எல்லாம் கவலைப் படுவதில்லை. அவர் குழந்தையின் சிந்தனையில சம ரசப் பண்பு, விரைவில் முடிவு கொள்ளுதல் என்ற குண இயல்புகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்கி றார். சமரசப் பணபு எனபது தொடர்பற்ற கருத்து களை ஒரு கூற்றாக இணைக்கின்ற போக்கு. விரை வில் முடிவு கொள்ளுதல் எனபது ஒரு தனித்த நிலைமையைக் கொண்டே எணணாமல் பொதுமை கொள்கின்ற போக்கு. மற்ற ஆய்வாளர்கள் உயிரில் லாப் பொருள்களுக்கும் உயிர் கொடுககும் இயல்பு இருப்பதாகக் கணடனா. ஆனால் இந்த நான்கு குணங்களும குழந்தைகளிடம் மட்டும் உளளன அல்ல. முதியோரிடமும் உள்ளன என்றனர். முதி யோர் மனவெழுச்சி அழுத்தத்திலும, தொல்லையி லும் இருக்கும் பொழுது இவை ஏறபடுகினறன. சிரில் பர்ட்டு (Cyrill Burt) என்பார் குழந்தைகளின் தொகுத்துணர் அறிவாய்வுத் திறனைப் பரிசோதித்

தார். அப்பொழுது அவர் கண்டவை பின்வருமாறு: 15 மாதங்களில் முக்கட்ட நிலையை வேறுபடுத்தல், நான்கு வயதில் 2 என்ற கருதுகோளையும் 7 வயதில் ஒன்பது என்ற கருதுகோளையும் அறிதல், காலம் பற்றிய கருதுகோள் மெதுவாக வளர்தல் போனற வையாகும்.

கொள்கையும் கருத்து வேறுபாடும்: சில உளவிய லாளர் சிநதனை நிகழும்போது பிம்பங்கள பயன் படுத்துகின்றன என்றும், வேறு சிலர் பிம்பங்கள் இல்லாமன உள்ளப்போக்கினைக் கொணடே சிந தனை சாத்தியமாகும் என்றும் இருகூறாய் வாதிட்ட னர். பின்பு இரண்டுமே ஏற்படுகினறன என்று பரி சோதனையில அறிய முடிநதது. கெசுடால்டு (Gestalt) கொளகையின்படி, சிந்தனை என்பது பழைய அனுபவங்களை மீண்டும குறிப்பிடுவதற்கு மிகவும் சிறிய தொடாபினையே கொணடுளளது ஓர் உயிரி ஒரு சிக்கலைச் சந்திக்கும் பொழுது உயிரி யில் அழுத்தங்கள் ஏற்படுத்தப் பெற்று, அவை தாமாகவே உயிரியற் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன இவ்வுயிரியற் செயல்தனமைதான் சிக்கலைத் தீர்த் தல் அல்லது சிநதனை என்று வழங்கப் பெறுகிறது. சே.பி. வாட்சனைத் தலைவராகக கொணடுள்ள நடத்தைக் கொளகையினர் உயிரியல் இயங்குமுறை களின அடிப்படையில விளக்கினா. பிமபமில லாச் சிந்தனையுடன் மிகவும் நுண்ணிய உளளாநத அசைவுகள், புலனுணர்வுக் கருவிகளும் தசை நார் களும் கொணட உயிரியல அமைப்பில ஏற்படுவன வாகக் கருதினா. உரூச்சு என்பவர் சிந்தனை எப் பொழுதும் செயலை நோககித் தயார் செய்து கொள வதறகும் புதிய பொருளகளை அளிப்பதற்கும், புதிய நமபிக்கைகளை அளிப்பதற்கும மகிழச்சியை அளிபப தறகும் கைக்கொளளப் பெறுவதாகக் கணடார்.

எம்.இ.

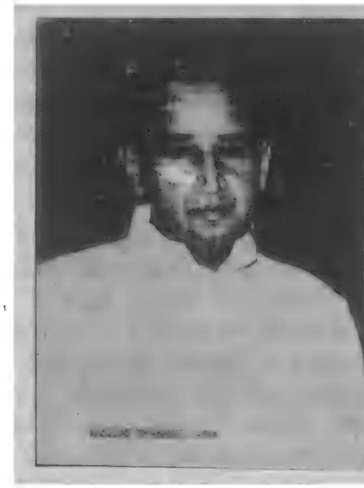
***சிந்தனை வீச்சு*:** சிக்கலான கேளவிகளுக்குத் தீர்வு காண உதவும் ஒரு நுண்முறையாக இன்று சிந்தனை வீசசு (Brain Storming) கருதப்படுகிறது. இந் நுணமுறை, தொடக்கத்தில் தொழில் துறையில பயன்படுத்தப்பட்டது. இத்துறையின் பல்வேறு கூறு களான உற்பத்தி, பகிர்நதளிப்பு, விற்பனை போன்ற வற்றில் எழும் தடைகளை நீககவும், பயன் குனறிய அலலது சிககனமறற செயல்முறைகளுக்கு ஆக்கபூர்வ மான மாற்று வழிகளை உருவாக்கவும் சிந்தனை வீச்சு தொடக்கத்தில் எழுந்தது. இன்று இம்முறை கற்பித்தல் உளளிட்ட பலவேறு துறைகளில, பிரச் சினைத் தீர்வு நுண்முறைகளுள முக்கியமான ஒன் றாக விளங்குகிறது. வகுப்பறையில மாணாக்கர்களின ஆக்கச சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு சிறந்த தூண்டு கோலாக அமைகிறது. சிநதனை வீச்சு எனப்படுவதில் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினை மீது குறுகிய கால அள வில், கூர்ந்தும் ஆழ்ந்தும் சிந்தித்தல் வலியுறுத்தப் படுகிறது இவ்வாறு செயறபடுதலில் ஒருவனது உள வாற்றல் குவிந்து முழு வலுவுடன் வெளிப்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. சிந்தனை வீச்சின் அடிப்படை யாகவுள்ள கருத்து எளிமையானது. சில மாணாக்கர் களைக் கொண்ட ஒரு குழுவின் முன பாடத்தொடர் பான ஒரு தனிப் பிரச்சினை வைக்கப்பட்டு, அது தொடர்பாக அம்மாணாக்கர் தங்களது சிந்தனை யைத் தூண்டி, தம்முளளத்துள் எழும் பல்வேறு கருத்துகளைத் தங்கு தடைகளினறி எடுத்துக் கூற ஊக்குவிக்கப்படுவர். இக் கருத்துகளின் உண்மை நிலை பற்றியோ இவை அனுபவப் பொருததமுள்ள வையா என்பது பறறியோ மாணாக்கர் கவலைப் படத் தேவையில்லை.தொடாச்சியாக அடுத்தடுத்துத் தம் சிந்தனையினபாறபட்ட கருத்துகளையும் முடிவு களையும் மாணாக்கர் கூறும்போது அவை குறிதது வைக்கப்பட்டு, இறுதியிலதான அவறறின் உணமை நிலை மதிப்பிடப்படும். இவவாறு மாணாக்கர் ஒவ வொருவரும் பிரச்சினை பற்றிய தமது கருத்து களைக் கட்டுப்பாடும் கூச்சமுமின்றி எடுத்துக கூறு வது, மற்ற மாணாக்கர்களது சிந்தனையினையும ஊக்குவித்து, சிக்கல் பற்றி மேலும் புதிய புதிய கருத்துகளை அவர்கள் உருவாக்குதற்குத் தூணடு கோலாகவும் ஊக்கியாகவும் அமையும். பிரச்சினை பற்றி மாணாக்கர்களின ஆர்வமும் மேலும் மேலும் உயர்ந்துகொணடு செலலும.

சிந்தனை வீசசு முறையை வகுப்பறையில் செயற் படுத்துவது ஆர்வமிக்க ஆசிரியருக்கு எளிதாகும். இம் முறையில ஆசிரியரது முககிய பங்கு, மாணாககர் சிந்தித்துப் புதிய கருத்துகளைக் குறிபபிடுதலில அவர் களுக்குத் துணை செய்தலாகும் ஒவ்வொரு மாணாக்க னும் சிந்தனை வீச்சுக்கான சிககல் பற்றிக் குறிப்பிடும் கருத்துகளை ஆசிரியர் கரும்பலகையில் குறிக்க லாம். சிந்தனை வீச்சினைத் தொடங்குமுன மாணாக் கர்களை ஓர் அரைவட்டமாக அமரச்செய்து, சிந்திக்க வேண்டிய சிக்கலின் தன்மையை அவர்களுக்கு ஆசிரியர் தெளிவாக்க வேண்டும். அடுதது இதுபற்றி எழும் கருத்துகளைத் தம் முறை வரும்போது எடுத் துக்கூற மாணாக்கர் ஒவ்வொருவரையும் ஆசிரியர் தூண்டவேணடும். சிநதனை வீச்சுககான மையப் சிக்கல் அல்லது வினா, திட்டவட்டமாக ஆசிரிய ரால் வரையறை செய்யப்பட வேணடும். மாணாக்கர் கூறுவனவற்றை உடனுக்குடன் மதிப்பீடு செய்தலோ அவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளை அப்பொழுதே சுட்டிக காட்டுதலோ தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நடை முறைக்கு மிகவும் அப்பாற்பட்ட கருத்துகளும் குறித் துக்கொள்ளப்பட்டு, இப்பல்வேறு கருத்துகளை சீர்

தூக்கிப் பார்த்துப் பயனுள்ளதனைப பறறி முடிவெடுப்பது இறுதிக் கட்டமாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். பிரச்சினையை விட்டுச் சிந்தனை விலகும் போது அதனை மீண்டும் திசைதிருப்பிப் பிரச்சினையின்பால் குவியச்செய்தலும் ஆசியரது பொறுப்பாகிறது. சிந்தனை வீசசில் மாணாக்கர் முன் வைக்கப் படும் பிரச்சினைகள் பொதுவாக வினா வடிவில் இருத்தல் நலம். இவ்வினாககள பாடப்பொருள் தொடர்புடையனவாகவோ (Instructional), பிரச்சினைகள் தொடர்புடையனவாகவோ (Problem Linked), பயிற்சிக்குத் துணை புரிவனவாகவோ (Training Oriented) இருக்கலாம். சிந்தனை வீச்சின விளைவாக எழுந்த கருத்துகளை, இறுதியில் மாணாக்கர் தாமே, ஆசிரியரது உதவியுடன் மதிப்பிடும்போது தம் உளத்திறன்களில் அவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை எழுவது இயல்பு. சிந்தனை வீச்சு முறையில் கல்விப் பயன்கள் பலவாம். சிந்தனையைத் தூணடும் சிறந்த ஊக்கியாக இம்முறை அமைகிறது; குறிபபிட்ட பிரச்சினைகளைக் கூர்நது ஆராய்தலில் பயிற்சியளிக்கிறது. குறுககீடின்றி இயல்பான முறையிலும் ஆக்கபூர்வமாகவும் (Creative) மாணாக்கர் சிந்திக்கத் துணைசெய்கிறது; மற்றும் சிந்திக்கப் பயிற்சியளித்தலில் இது பயனுள்ள ஒரு குழு முறையாகவும் அமைகிறது. சிந்தனை வீச்சுக்கு இணையாக இன்று மற்றொரு நுண்முறை பயன்படுத்தப்படுவது நோககத் தக்கது. இப்புதிய நுணமுறையில், தொடர்பற்றன வெனத் தொடக்கத்தில் தோன்றிய கருத்துகளை இணைத்து ஆக்கமுறையில் பிரச்சினைகளுக்குத் தீாவுகாணல வலியுறுததப்படுகிறது. இதனை ஆஙகிலத்தில 'சைனெக்டிக்ஸ்' (Synectics) எனபர். இதறகும சிந்தனை வீச்சுக்குமிடையேயுளள முக்கிய வேறுபாடு இதில அவவப்போது எழும் முடிவுகள் உடனுக்குடன சரிபார்க்கப்படுவதாகும். சிந்தனை வீச்சில் இக கட்டம் இறுதியாக மேற்கொளளப்படுகிறது. எஸ்.ச.

சிந்தாமணி தேசுமுக்கு: சிந்தாமணி துவாரகாநாத் தேசுமுககு (Chintamani Dwarakanath Deshmuk) சவகர்லால் நேரு காலத்தில வாழ்நத இந்தியப் பொருளியல் வல்லுநர். இவர் ஒரு தலைசிறந்த அறிஞர்; ஒப்பற்ற நிருவாகி; எழுத்தாளா; பொழிவாளர்; இந்திய விடுதலைக்கு முன்பும் பின்பும் பல பதவிகளை வகித்த மாபெரும் மேதை ஆவார்.

இவர் கி.பி. 1896-ஆம ஆணடு, சனவரி பதினான்காம் நாள மகாராட்டிரத்தில் கொலாபா மாவட்டத்திலுள்ள நடா (Nata) என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை பெயர் துவாரகாநாத் தேசுமுக்கு ஆகும். சிநதாமணி இவரது குலப்பெயர். இவர் தொடக்கத்தில் பம்பாயில் கல்வி பயினறார்; மேற்படிப்பினைப் பம்பாய் எல்பின்சுடன் (Elphinstone) கல்லூரியிலும், கேம்பிரிட்சிலுள்ள (Cambridge) ஏசு கல்லூரியிலும் பெற்றார்; அங்குப் புறநிலை இயற்கை ஆராய்ச்சியில் (உளநூல், அறநூல், கணக்கியல் அல்லாத புறநிலை) சிறப்பாகக் கவனம் செலுத்தினார்; இந்திய ஆட்சிப்பணித் தேர்வில் முதல் இடத்தைப் பெற்றார்; பிறகு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து இராணுவ வீரப் பதக்கத்தையும் பெற்றார்

சிந்தாமணி தேசுமுக்கு

ஆங்கில ஆட்சியின் கீழ் இவர் பணியாற்றிய போது பல நிறுவனங்கள இவரைப் பதவி ஏற்க அழைத்தன. பழைய மத்திய மாநிலங்களுக்கும் பேரார் மாநிலத்திற்கும் நிதிச் செயலராகஇருந்தார். நாளடைவில இநதிய மைய வங்கியின் துணை ஆளுந ராகவும் ஆனார் (1939).

பின்னர், 1943-ஆம் ஆண்டு மத்திய இருப்பு வங்கியின் முதல் இந்திய ஆளுநராகவும் ஆனார். சேம்சு தாயிலர் (James Tayler) இவரது ஆங்கில முன்னோடியாக இருந்தார். இவர் பதவிக காலம் மத்திய இருப்பு வங்கியின் பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது.ஏனெனில் இவர் காலத்தில்தான் வங்கித் தொடர்பான பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. பிரிட்டன் உட்சில் (Britonwoods) நடநத வங்கி மாநாட்டில் இவர் ஆங்கில இந்திய அரசின் சார்பாளராகப பங்கு பெற்றார். உலகவங்கி தோன்றுவதற்கு இவரும் ஒரு காரணமாக இருநதார். பிறகு உலக வங்கியிலும், பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்திலும் (International Monetary Fund) இவர் பல்லாணடுகள் பணியாற்றி அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட்டார்.

இந்திய அரசப் பேராளர் வேவல் பிரபு 1946-ஆம் ஆண்டு இவரைத் தம் நிருவாகக் குழுவில் நிதி உறுப்பினராகச் சேரும்படி விடுத்த அழைப்பை இவர்

நிராகரித்தார். மைய இருப்பு வங்கியிலிருந்து 1949-இல் இவா ஓய்வு பெற்ற பின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் ஆனார். மேலும் இவர் 1950 முதல் 1956 வரை இந்திய நாட்டின் மத்திய நிதி அமைச்சராகப் பணிபுரிந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் செயல் முறைகளுக்கு வழிவகுத்தார்.

இவரது பதவிக் காலத்தில்தான் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டது. மைய இருப்பு வங்கி தேசிய வங்கி ஆவதற்கும் இவர் தான் காரணமாக இருந்தார். இவருக்கும் பண்டித நேருவிற்கும் இடையே இருந்த கருத்து வேறுபாடு காரணமாக 1956-இல பதவி விலகினார். ஒரு மாதம் கழித்து இவர் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் முதல் முழுநேரத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் ஊதியம் உரு3000/-ஆக இருந்தபோதிலும், மாதம் ஒரு ரூபாய் மட்டும் ஊதியமாகப் பெற்றுத் தம் தியாக மனப்பான்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார். இவர் இக்குழுவில் 1960 வரை பணியாற்றினார்.

இவரது பல துறைச் சிறப்பியல்புகளால் 1960-இல் ஆட்சிப் பணியாளர் கல்லூரித் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று நாட்டு வளர்ச்சிக கூறுகளை விரிவாக்கினார். மேலும் 1945 முதல் 1964 வரை இவர் இந்தியப் புள்ளியியல் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாடுபட்டார். இவரது இம்முயற்சியின் பயனாகத் தில்லியில் இந்தியப் பன்னாட்டு மையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தியச் செய்தித்தாள் குழுவிற்கும் இவர் தலைவராக இருந்தார். இவர் 1955 முதல் 1974 வரை இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்தார். இவர் 1962 முதல் 1973 வரை ஐதராபாதில் உள்ள நிருவாகப் பணியாளர் கல்லூரியின் தலைவராகப் பணியாற்றியதுடன் 1962 முதல் 1967 வரை, தில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராகவும், 1968 முதல் 1969 வரை மத்திய சமசுகிருத வளர்ச்சிக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவர் 1957, 1963, 1967 ஆகிய ஆண்டுகளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், பிரினசுடன் பல்கலைக் கழகம், மைசூர் உசுமானியப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றிடமிருநது மதிப்பியல் முனைவர் பட்டங்களைப் பெற்றார். 1969-ஆம் ஆண்டு நடந்த இந்திய குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டிபோட்டு வி.வி. கிரியிடம் தோற்றார். இவர் உரோசினா என்பாரை மணந்தார் 1949-இல்உரோசினாஇறந்தபின், துர்காபாய் என்பாரை மணம் செய்துகொண்டார். 1981இல் துர்காபாயும் இறந்தார். பிறகு இவர் ஆநதிர மகிள சபையின் தலைவரானார். 'துர்காபாயும் தானும்' என்ற நூலை எழுதினார்.

இவர் 1947-இல் தம் சுயசரிதையை எழுதினார். பகவத் கீதை, புத்த தம்மபதம், அசோகரின் கல்வெட்டுகள், அமரகோசர், 1946 முதல் 1956 வரை இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவை இவர் எழுதிய பிற நூல்களாகும்.

தனிமனிதர் என்ற முறையில் இவர் ஒரு புரியாத புதிர். இவர் இந்தியப் பண்பாட்டில் ஊறியிருந்தார். அதே நேரத்தில் மேலை நாட்டு நாகரிக மோகத்திற்கும் இவர் அடிமையாக இருந்தார். இவர் பன்மொழிப் புலவராகவும் தலைசிறந்த வடமொழி அறிஞராகவும் கருதப்படுகிறார். இவர் 1982-இல் இயற்கை எய்தினார். தெ.பா., கே.சே.

சிந்தாமணி நிகண்டு: சிந்தாமணி நிகண்டினை ஆக்கியவர் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த வைத்தியலிங்கம் பிளளை என்பவராவார். இதனை இவர் கி.பி. 1874-இல் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். ஏனைய நிகணடுகளில் வரும் ஒருசொல் - பல்பொருள் உரைக்கும் பதினோராந் தொகுதி முறையில் இந் நூல் அமைந்துள்ளது. இது 400 விருத்தங்கள் கொண்ட சிறியதொரு நூல். இதற்கு இந்நூலாசிரியரே உரையும் எழுதியுள்ளார். 'நேர்செறி இளைஞர் ஓர்சொற்கொருபொருள் நேராய் ஓரப், பார்செறி சிந்தா மணியெனப் பகர்வன் ஒன்றே' என ஆசிரியர் பாயிரப் பகுதியில் உரைப்பதனால இந்நிகணடு ஒரு சொல் ஒரு பொருள் விளக்குவது என்பது தெரிய வரும். இதன்கண் ஆசிரியர் நாநார்த்த தீபிகையைப் போல வடமொழிச் சொற்களை மிகுதியாகச் சேர்த்துள்ளார். மு.ச.

சிந்தி மொழி: இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மேற்கு எல்லையைத் தொட்டிருக்கும் மாநிலம் சிந்து. இது பூமியின் வடக்கு அட்சரேகைகள் 23°, 35°க்கும் 28°, 30° க்கும் கிழக்குத் தீர்க்க ரேகைகள் 67°க்கும் 70° க்கும் இடைப்பட்ட பரப்பில் அமைந்துள்ளது. இம்மாநிலத்தின் மேற்கில் மேற்கு மலைத் தொடர்களும், கிழக்கில் பாலைநிலமும், தெற்கில் கச்சின் காடுகளடர்நத பகுதியும், வடக்கில் பாஞ்சாலமும் அமைந்துள்ளன. இம்மாநிலத்தின் பரப்பளவு 148200 ச. கி. மீ.

சிந்தி மக்களின் வாழ்க்கை, இலக்கிய வரலாறு போன்றனவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைவது சிந்து நதி ஆகும். இந்நதி அடிககடி இடம் மாறுவதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை, நாகரிகம் ஆகியன மாறுதல் அடையும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

சிந்தி மக்களின் மொழியாகிய சிந்திமொழி, இந்தியாவில் வழங்கி வரும் பழைய மொழிகளுள் ஒன்றாகக் காணப்பெறுகின்றது. சிந்தி மொழியைப் பற்றி

திரம்ப்பு (Dr. E. Trumpp) என்னும் அறிஞர் தாம் எழுதிய 'சிந்தி நெடுங்கணக்கும் இலக்கணமும்' (Sindhi Alphabet and Grammar) என்ற நூலில் விளக்குகின்றார். அவர் சிந்திமொழி ஒரு தூய வடமொழிச் சார்பு மொழி என்கிறார். வேற்று மொழிக் கலப்பு இதில் மிகக் குறைவே. இக்காலததிலுள்ள சிந்திமொழியின் பிறப்பு அபப்பிரம்சக் கிளைமொழி ஆகும். சிந்தி பழம் பிராகிருத மொழியுடன் மிகவும் தொடர்புடையது; இலக்கண வளம் மிக்கது; தன் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. பிராகிருதம் என்ற நிலையிலிருந்து உருத்திரிந்த முதல் நிலையிலே இது நின்றுவிட்டது. பிராகிருத இலக்கண ஆசிரியராகிய கிரமரீச்வரர் அபப்பிரம்சத்திற்குக் கூறியுள்ள விதிகள் சிநதி இலக்கணத்திலும் இடம்பெறக் காணலாம் என்று திரம்ப்பு கூறுகிறார்.

அடுத்து,சியார்சு கிரியர்சன என்னும் அறிஞர் சிந்தி பெரும்பாலும் வெளிக்கிளைமொழி இயலபையும் ஓரளவுக்குத் தார்த்திக்கு மொழி இயல்பையும் இழக்காமல் காத்து வநதுள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். சிந்தி மொழியின் நேர் மூதாதை விரச்சடா என்ற ஓர் அபப்பிரம்சப் பிராகிருதம் ஆகும். சிந்தி மொழியில் குர்முகி, நாகரி ஆகிய நெடுங்கணக்குகள் கையாளப்பெறுகின்றன. இவற்றுடன் பாரசிக நெடுங்கணக்கும் பயன்படுத்தப்பெறுகின்றது எனவும் இவர் விளக்குகினறார்.

வெளிக்கிளை மொழிகள் பலவற்றிற்கும் பொதுவான ஒலியியல், இலக்கண இயல் சிறப்புக்களைப் பிறமொழிகள் இழந்துவிட்ட நிலையில் சிநதி மொழி மட்டும் இழக்கவில்லை. இது சிநதி வெளிக்கிளை மொழி எனபதற்குரிய சான்றாகும் என்கிறார் கிரியர்சன்.

மேலும் பண்டைக் காலத்தில் விரச்சடா மொழி வழங்கிய பகுதி சிந்துவின் ஓர் அங்கமாக இருந்திருக்கிறது. விரச்சடா அபப்பிரம்சத்தின் சிறப்புக கூறுகள் எனப் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கருதப்பெறறவை, இன்றளவும் அந்த அபப்பிரம்சத்தின் அடிப்படையில் தோன்றிய சிந்தி மொழியில் உளளன என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

சிந்தி ஒரு முரட்டு மொழி. எனினும் அறிஞர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுக் கட்டுணடு கிடக்கும் ஏனைய மொழிகளுள் ஒன்றிற்காவது இல்லாத ஓர் இயற்கை அழகும் மோகன சக்தியும் இதற்கு உண்டு என்கிறார் சான் பீம்சு (John Beams) என்பவர்.

இந்தியப் பிரிவினைக்குப் பிறகு சிந்தியின் தோற்றம் பற்றிய முடிபுகள தீவிரமடைந்தன. வடமொழியின் அடியான விரிச்சடு (Vrachad) அபப்பிரம்சத்திலிருந்து தோன்றியது சிந்துமொழி என்பது பலராலும் ஒப்புக்கொளளப்பெற்ற கருத்தாகும்.

1964-இல் வெளியிடப்பெற்ற 'சிந்தி போலி' என்ற நூலில் சிராசு-உல்-அக் என்பவர் தன் முன்னுரையில் சிந்தியின் வரலாறு வடமொழி வரலாற்றை விடத் தொன்மையானது; ஒருவகையில் வடமொழியும் அது சார்ந்த பண்பாடும் சிந்து நாட்டின் பண்பாட்டிலிருந்து தோன்றியவை ஆகும்; சொற்கள தொடர்பாகச் சிந்தி வடமொழிக்குக் கடன்பட்டுள்ளது என்று கூறினால் வடமொழி அதைவிடச் சிந்திக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் கூறியுள்ளார். இவர் கருத்துக்கு வலு அமைக்கும் வகையில் முகம்மது இபுராகீம் சோயோ என்பவர் இந்திய, பாகிசுத்தான் மொழிகள் அனைத்தும் சிந்துநதிப் பளளத்தாக்கில் தோன்றிய சிந்தி அல்லது பழம் சிந்தி (Proto-Sindhi) அல்லது மூலஇண்டிக்குஎன்ற பொது மொழியிலிருநது தோன்றியவை என்கிறார்.

மொகஞ்சதாரோ-அரப்பாவில் கிடைத்துள்ள முத்திரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்த சிராசு,மொழிகள் யாவற்றிலும் தொன்மையான ஒரு மொழியின பரிணாம வடிவமே இக்காலச் சிந்தி என்றும், அத்தொன்மையான மொழியும் சிந்தியே எனறும் கூறுகிறார்.

சிந்தி மொழியில் முதன்முதலில் எழுந்துள்ள இலக்கண நூலகளும் அகராதிகளும் தேவநாகரி எழுத்துக்களிலேயே அமைந்தன. அது மேனாட்டாருக்குப் பழக்கமான வரி வடிவமாக இருந்தது. இது சிந்தி மொழியின் அடிப்படை மொழிக்குரிய வரிவடிவம் என்பதால், தாம் கி.பி. 1849-இல எழுதிய சிந்தி இலக்கணத்தில் தேவநாகரியைப் பயன்படுத்தியதாகச் சியார்சு சுட்யாக்கு குறிக்கின்றார். மேலும் இவர் ஆங்கில-சிந்தி அகராதியிலும், சிந்தி-ஆங்கில அகராதியிலும் தேவ நாகரியையே பயன்படுத்தியுள்ளார். இப்போது அராபிக-சிநதி எழுத்தே பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சும்ரா ஆட்சிக் காலத்திற்கு (கி.பி. 1050–1350) முன்பு உள்ள சிந்திமொழியின் வரிவடித்திற்குரிய சானறுகள எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பொதுவாகச் சிந்திமொழியின பிறப்பு வடமொழிப் பிராகிருதம் எனலாம். சிந்திமொழி சொல்வளம் மிக்க மொழியாக இப்போது திகழகினறது. தா.ஈ.

துணை நூல்:

கோபிநாதன், இராம., சிந்தி இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அகாதெமி, புதுதில்லி, 1983.

சிந்து: இது அரியானா மாநிலத்தில் உள்ளநகரம். மாவட்டமும் சிந்து (Jind) என்றே கூறப்படுகிறது. தில்லியிருந்து 110 கி.மீ. தொலைவில் தென்கிழககில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. முக்கிய இருப்புப்பாதைச்

சந்திப்பு நகரமாகவும இந்நகரம் உளளது. இதன் கிழக்கில் பானிப்பட்டு அமைந்துள்ளது. பாண்டவர் களை இந்நகரைஅமைத்துஇங்கு ஒரு கோயிலும் கட்டி னர் எனக கூறப்படுகிறது. இக்கோயிலைச சுற்றி எழுந்த நகரம் சிந்தாபுரி எனப்பட்டது. நூல் ஆலை கள் இந்நகரத்தில் உள்ளன. மூன்று கல்லூரிகள இங்கு உள்ளன. மக்கள்தொகை 56748 (1981).

இம்மாவட்டம் 3,311 ச.கி.மீ. பரப்பளவுடையது. இதன் தெறகில் ஆரவலலி மலைத்தொடர்கள உள்ளன. சர்கிந்து காலவாய் இம்மாவட்டத்தில் வேளாணமைககு உதவுகிறது. மாவட்டத்தின் மக்கள தொகை 938074 (1981). சு.இரா.

சிந்து-கங்கைச் சமவெளி: இசசமவெளி வடககே இமயலைத் தொடாகள தெற்கே விநதிய மலைத்தொடர்கள ஆகியவற்றுக்கிடையில அமைந் துளளது சிந்துவும் அதன் துணை ஆறுகளும் பாயும் பகுதி, சிந்து மறறும இராசபுதனப் பகுதிகளுககிடை யிலான பாலைவனப் பகுதி, கங்கைநதி பாயும் வளம மிகக வணடல மன்னைக கொண்டுளள செழிப பான பகுதி ஆகியவற்றை உளளடக்கியதே சிநதுகங கைச் சமவெளி. இதன நீளம் 2400 கி.மீ. ஆகும. அகலம் 150 முதல 320 கி.மீ. வரை உளளது. இதன பரப்பு சுமார் 400,000 சதுரககிலோ மீட்டா ஆகும். கங்கை கழிமுகப் பகுதி உலகிலேயே மிகப் பெரிய தாகும.

இமயமலையில உற்பத்தியாகித் தெறகு நோககி ஓடிவரும் சிந்து, கஙகை, பிரம்மபுததிரா ஆகிய நதி களுடன அவறறின துணை ஆறுகளும அடிததுக கொணடுவரும் வணடல மணணால இப்பகுதி செழிப் புற்று, அதிக அளவில விளைபொருளகளை உற் பததிசெய்து, பொருளாதாரம் மேமபடக் காரண மாக உளளது.

இந்தியப் பணபாட்டின நிலைக்களனாக இது அமைநதுளளது. வேதஙகள, மற்றும வடமொழி இலககியஙகள இபபகுதியில படைககப்பட்டன. பௌத்தம், சமணம் போனற சமயங்கள இசசம வெளிப பரபபிலுளள இடஙகளில் தோனறி வலுப் பெற்றன. தட்சசீலம, நாலநதா,சாரநாதது போனற மேனமைமிக்க பலகலைககழகஙகள இங்குச சிறப புறறு உலக மக்களின கவனத்தை ஈர்ததன. சிநது சமவெளி நாகரிகம சிறப்படைநததும் இசசமவெளி யைச் சாாந்த இடததிலதான. 'ஆரியவாத்தம்' என்றழைக்கபபட்ட இசசமவெளியில ஆரியாகளின குடியேறறம அமைந்திருநதது. ஆகரா, தில்லி,பாடலி புத்திரம, வாராணசி, பிரயாகை போனற இடஙகள அரசியலடிபபடையில புகழ பெற்றிருநதன. பண பாட்டு வளர்சசிககுப் பேருதவியாயிருநத இச்சம வெளியில்தான் மௌரியர், குசானர், குப்தர், முகம மதியர், சையதுகள, உலோடிகள், மொகலாயர் போன்ற ஆட்சியாளர்கள் சிறப்புற்றிருந்தார்கள.

இந்தியாவின் தலைவிதியை நிருணயித்த பல போர்கள இப்பகுதியிலேயே நடநதன. இச்சமவெளி யின் செழிபபுக்காரணமாக மக்கள் வாழ்க்கை எளிமை மிக்கதாய் அமைந்துளளது. இச் செழிப்புததான் பல அயல்நாட்டினரை இந்தியாவுக்குள் படையெடுத்து வருமாறு செய்தது. இந்தியப் பண்பாடு ஒரு கலபபுப் பணபாடாக மாறுவதற்குச் சிந்துகங்கைச் சமவெளி ஓர் அடிப்படையாயிருந்தது.

மா.கா

சிந்து நதி இந்தியத் துணைக் கணடத்தின வற்றாத முப்பெரும் ஆறுகளுள ஒனறு. இது சட் லெட்சு, பிரம்மபுத்திரா, கஙகை ஆகிய நதிகளின உற்பத்தி இடத்திறகுகில திபேத்திய பீடபூமியில் இமயலையில் உறபத்தியாகினறது. காசுமீரம் வழி யாக வடமேற்கில் ஓடியபின இலடாக்கு மலைத் தொடரைக் கடககினறது சியோக்கு, தாபந்து காபுல் ஆகியன இதனுடன் கலக்கினறன. சீலம சீனாபு, இரவி, பியாசு, சட்லெட்சு எனபன இதன கிளை நதிகளாகும். தெற்காகத திருமபிப பாகிசுத தானத்திறகுள் ஓடும் இநநதியின் போக்கினால, பஞசாபு மாநிலம் பெரிதும பயனடைகின்றது. இநத ஆறு 2880 கி.மீ நீளமுளளது. இதில 600 கி.மீ. நீளம் இந்தியாவில பாய்கின்றது.

சிந்துவின (Indus) மழையற்ற பகுதியில் இந்நதி பாய்வதன் காரணமாகத தினைவகைகள், பருததி, கோதுமை, நெல் போனறவை பயிரிடபபடுகினறன. சிந்துநதி நீா எணணற்ற காலவாய்கள் மூலம பாச னத்திற்குப் பயனபடுத்தப்படுகினறது சுக்கூர் என்னு மிடததில உள்ள இலாயிடு அணை புகழும பயனும மிக்குடையது சிந்துநதி கடலுடன் கலக்கும இடத தில் ஏறத்தாழ 200 கி.மீ. தூரம் வரை கழிமுகப் பகுதி காணபபடுகினறது. அஙகு ஓடும் சிந்துவின கிளை ஆறுகள அடிககடி தம்போககினை மாற்றிக கொளளும் தனமையுடையவை. குறுகிய காலவாய் கள் போனறுள்ள அவை போககுவரத்துக்குப் பெரி தும் பயனற்றவையாகவே உளளன. சிந்து நதியில மீன்களும் முதலைகளும் ஏராளமாக உளளன. இந் நதியின் முகத்துவாரத்தின மேற்குபபகுதியில் பாகிசுத தானின் பழைய தலைநகரான கராசசி உளளது. மே மாதம முதல ஆகசுட்டு மாதம் வரை இமாலயததின பனி உருகுவதால சிந்து நதியில் வெள்ளம் பெருக் கெடுத்தோடும். உலக வங்கியாளது 360,000,000 பவுன்கள் கடன் வழங்கி, அந்நதி நீரைப் பாசனததிற குப பயன்படுத்த 1960-இல இந்தியாவுக்கும் பாகிசுத் தானுககும் உதவியது.

இந்நதிபபகுதி எண்ணற்ற பழங்கால நாகரிகங் களின் உறைவிடமாக இருந்திருக்கின்றது. மா.கா.

சிந்துவாரா மத்தியபிரதேசத்திலுள்ள சிந்து வாரா (Chindwara) மாவட்டத்தின் தலைநகரம். இந்நகரம் பருத்தி, நிலக்கரி போன்றவற்றிற்குப் புகழ் பெற்றது. இந்நகரத்தின் வழியாகப் பல நகரங்களுக் குச் சாலைகள் உளளன. பஞ்சரைக்கும் தொழிற் சாலைகள, மரம் அறுக்கும் தொழிற்சாலைகள் போன்றவை இந்நகரத்தில் உள்ளன. இந்நகரம் கி.பி. 1867-இல் நகராட்சியாக்கப்பட்டது. சாகர் பல்கலைக் கழகத்தின் நான்கு கல்லூரிகள் இந்நகரத்தில் உள்ளன. சுரங்கப்பள்ளி ஒன்று இந்நகரத்தின் வடமேற்கில் பர்குகி (Barkuhi) என்ற இடத்தில் உள்ளது. இந்நக ரத்தின் அருகில் தொன்மையான தியோகர் (Deogarh) நகரம் உள்ளது. சிந்துவாரா நகரத்தின் மக்கள் தொகை 75,178 (1981).

சிந்துவாரா மாவட்டம் 11,824 ச.கி.மீ. பரப் பளவுடையது. சாத்புரா மலைத்தொடரின் நடுவி லுள்ள மேட்டுப்பகுதியை இம்மாவட்டம் கொண் டுள்ளது இம்மாவட்டத்தில் நாக்பூர் சமவெளி மிகச் செழிப்பானது. வெயின்கங்கை, பெஞ்சு (Pench), கன்கான் (Kanhan) ஆகிய ஆறுகள் இம்மாவட்டத் தில் பாயும் ஆறுகளாகும். நிலக்கரி, அலுமினியமண வகை (Bauxite), சலவைக்கல் போன்றவை இப்பகுதியி லிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டன. மாவட்டத்தின் மக் கள் தொகை 1,233,131 (1981) சு.இரா.

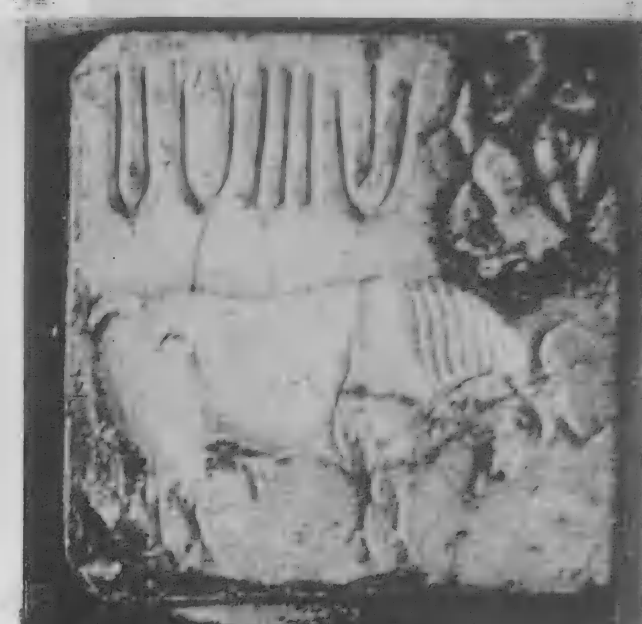
சிந்துவெளிநாகரிகம்: ஏறத்தாழ கி.மு. 9000 க்கும கி.மு. 7000-க்கும் இடைப்பட்ட காலம் இந்தியாவின் பழங்கற்காலமாகும் கி.மு. 5500 ககும் கி.மு. 4000 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் புதியகற் காலம் நிலவியது. கி மு. 3250 ககும கி மு. 2750 க்கும் இடையே உள்ள காலப்பகுதியில் பல வகைகளிலும் உயர்வுள்ள நாகரிகம், சிந்து நதிப பளளத்தாக்கில் விளங்கியதென்பது புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் அறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாராய்ச்சிகள் சிந்து நதியின் கரையில் மொகஞ்சதாரோ என்னுமிடத்தி லும், பஞ்சாபில் உள்ள அரப்பாவிலும் (Harappa) நடைபெறறன. அதறகுமுன் இந்தியாவின் ஆதி வரலாறறைப் பறறிக் கொள்ளபபட்டிருந்த கருத்து களை இவ்வாராய்ச்சிகள் மாற்றிப் புது உண்மை களை அறிவிக்கின்றன. அந்நாகரிகத்துக்கும் இந்தியா வின் தெற்கில் மைசூர், நீலகிரிப் பகுதிகட்கும் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டுமென்று கருத இட முள்ளது. சுமேரியாவுக்கும் சிந்துவெளிக்கும் வாணிக உறவு இருந்து வந்ததென்பதும் நன்கு புலப்படுகிறது. ஆங்குக் காணப்பெற்ற போர்க்கருவிகளும், கலன் களும், செம்பினாலும்,கற்களினாலும் ஆக்கப்பட்டிருக் கின்றன. கிடைத்துள்ள பொருள்கள், பண்டைய இந்தியர் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் இணையற்றவர் என்பதை உறுதி செய்யும் சான்றுகளாகும். எடுத்துக் காட்டுகளாக, முன்னேறிய நாகரிக வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற அடுக்குகளையுடைய வீடுகள், கழிவுநீர்ப்பாதை கள், தண்ணீர்க்குழாய்கள், குளியலறைகள், அகன்ற தெருக்கள், பலவேறு உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்ட முத்திரைகள், வெண்கலத்தாலாகிய நடனமாடும் பெண்ணினுருவம், கற்களில யோக நிலையிலுள்ள மனித உருவங்கள, இக்காலத்திலும் காணப்படாத உடல்நலத்துக் கேற்ற வசதிகளையுடைய நகரங்கள், பொதுக்குளியலிடங்கள், பொன்னாலும் மணியாலும் ஆக்கப்பெற்ற அணிகலன்கள், கண்ணையும் மனத்தை யும் கவரத்தக்க விளையாட்டுப் பொருள்கள்,சிவலிங்க வடிவங்கள், பல கடவுளரின் உருவஙகள, 169 அடி நீளமும், 135 அடி அகலமும் உள்ள ஒரு தானியக் களஞ்சியம், மருந்து வகைகள், மயிர் மழிககும் கத்தி கள, மேனிமினுககுப் பொருள்கள வைப்பதற்கான பேழைகள், தந்தச் சீப்புகள், வெண்கலத்தாலாகிய மை தீட்டும் குச்சிகள், கண்ணாடிகள முதலியனவும் பிறவும் அங்குக் கிடைத்துள்ளன.

மக்கள் வாழ்க்கை மிகவும் வளமுடையதாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேற்கு நாடுகள் பல இந்தியாவுடன வாணிக உறவு கொண டிருந்தன என்பது தெளிவு. அமைதியை விரும்பிய சிநதுவெளி மக்கள் போரினால் மிகுதியாகப் பீடிக்கப் படவில்லை என்பது ஊகிக்கப்படுகிறது. அசிரியா, பாபிலோனியா, எகிப்து முதலிய நாடுகளைப் போலவே, இந்திய நாகரிகம் மிகப் பழமை வாய்ந்த தென்பதைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள் மெய்ப் பித்துள்ளன. ஆயினும், இநநாகரிகததைப் பற்றி மேலும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள உதவும் இலக் கியச் சான்றுகள் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. சிந்துவெளி மக்களின் எழுத்துகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இலச்சினைகள் (Seals) பல சிந்துவெளி யில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன,இவைகளில் பொறிக்கப் பட்டுள்ள எழுத்துகள் ஆய்வுசெய்து தெளிவாக்கப் பட்டால், சிநதுவெளியின் அரசியல் வரலாற்றையும் பண்பாடுகளையும் தெளிவாக அறிய இயலும்.

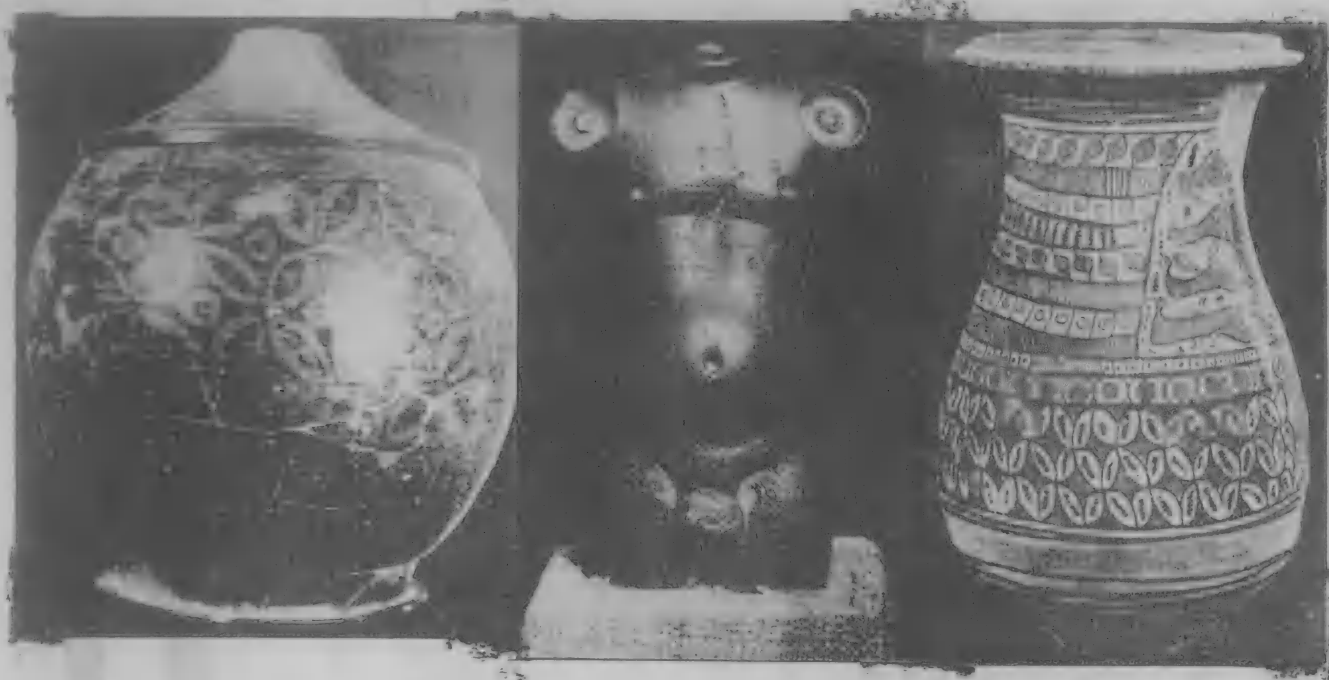
சிந்து ஆற்றின் மூலப்பகுதிக்கும் மேற்கு நாரா காலவாய்க்கும் (Western Nara Canal) இடையே குறு கலான நிலப்பகுதியில் மொகஞ்சதாரோ உள்ளது இந்த உயரமான பகுதியை 'இடுகாட்டுமேடு' (Mount of the Dead) என அப்பகுதி மக்கள் கூறுவர்.இதைச் சுற்றியுள்ள நிலப்பகுதிககு 'நாகலித்தானம்' (Nakalis than) அல்லது 'சிந்து மாநிலப் பூஙகா' என்ற பெயர் கள் உண்டு. இந்த அழகிய நகரம் குறைந்தது ஏழு முறைகளாவது சிந்து ஆற்றின் வெள்ளப்பெருக்கிற்கு

இலக்காகி இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் வடிநததும் இந்நகரம் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேணடும். அடிக்கடி ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கால் நகரை எழுப்பியவர்கள் இன்னல்களுக்கிலக்காகி மனச்சோர் வுற்றுப் புதுப்பிக்கும் முயற்சியைக் கைவிட்டுப் பிற இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்திருக்கக் கூடுமென்பது ஆராய்ச்சியாளர் கருத்து. ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்குப் பிறகும் பொலிவுடன் விளங்கும் அரண்மனை போன்ற பெரிய கட்டடங்களைப் பல வசதிகளுடன் கட்டி யிருந்த அககால மககளின் ஆற்றலைப் போற்றாம லிருக்க முடியாது. வாழ்க்கை வசதிகள் நிரம்பிய இது போன்ற நகரமொன்றைப் பண்டைய உலகில் காண் பது அருமை. கட்டடக்கலையின் உச்சியைச் சிநது மக்கள் எட்டியிருந்தனர்.

சிந்துவெளிமககள, கோதுமை, பார்லி, பேரீச்சை, ஆட்டிறைச்சி, பன்றி இறைச்சி,மீன், முட்டை முதலிய வற்றைத் தங்கள் உணவுகளாகக் கொண்டிருந்தனர். பருத்தி ஆடைகளையும் குளிர்காலங்களில் கம்பளி ஆடைகளையும் அவர்கள் அணிந்தனர். ஆண, பெண் இருபாலரும் வளைகள், மோதிரங்கள, வங்கி, மூக்குத்திகள், கழுத்தணிகள் முதலிய அணிகளை அணிந்தனர். மகளிர் மட்டும் ஒட்டியாணங்கள, புல்லாக்குகள, காதணிகள் முதலியவற்றை விரும்பி அணிந்தனர். தங்க நகைகளில் விலை உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பெற்றிருந்தன.

ஒட்டகம், யானை, ஆடு மாடுகள், எருமை முதலிய விலங்குகளின் எலும்புக் கூடுகள் காணப் பட்டுள்ளன. குதிரைகள் இருந்தன என்பதற்குச் சான்று இல்லை. நாய்களையும் பாசத்துடன் இவர் கள் வளர்த்திருக்கக்கூடும். கவண், கதை, கோடரிகள, ஈட்டிகள், பிச்சுவாக்கள், வில், அம்பு முதலிய பல போர்க்கருவிகளை அவர்கள் பயன்படுத்தியது அறியக் கிடக்கிறது. கேடயங்கள், தலைக்கவசங்கள் முதலிய தற்காப்புக் கருவிகள் அவர்களிடம் இல்லை, போர்க் கருவிகள் சிறப்பாக வெண்கலத்தாலும் செம்பி னாலும் செய்யப்பட்டவை.

சிந்துவெளியினரின் கலைத் திறனும், தொழில் திறமையும் வியக்கத்தக்கன. அழகுமிக்க விலங்கு ஓவியங்கள் அதற்குச் சான்றாக உள்ளன. மணலும் களிமணணும் சேர்ந்த கலவையால் செய்யப்பெற்ற 500 க்கு மேற்பட்ட இலச்சினைகள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. வனவிலங்குகளின் உருவங்கள் இவற்றில் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கினறன. சித்திர எழுத்துகளும் சிலவற்றில் உள்ளன. சக்தி வழிபாடு, சிந்துவெளியில் நிலவியது. பல உருவங்களில் பெண் கடவுளின் உருவம் காணப்படுகிறது. சக்தியே படைப்பின மூலம் என்ற கருத்து நிலவியது. சிவனும் மக்களால் வழி படடப்பட்டார். இலிங்கவடிவமுள்ள கற்சிலைகளும் மக்களால் வழிபடப்பட்டன. மேலும், சில விலங் கினங்கள், மரம் செடிகள் முதலியனவும் வழி பாட்டுப் பொருள்களாயிருநதன. இன்றைய இந்து சமயக் கோட்பாட்டிற்கும் சிந்து வெளியினரின் சம யக் கருத்துகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்ப தைக் காணலாம். சிந்துவெளி நாகரிகம் இந்திய-ஆரிய (Indo-Aryan) நாகரிகத்தைவிடக் காலத்தால் முற்பட் டது; உயர்ந்தது. இதைப்பற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. தெ.பா.

சிப்சா இந்தியர் கொலம்பியாவின மையப் பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடியினர். இவர்கள் பொகோட்டா (Bogota) மேட்டு நிலப்பகுதிகளில் பெருமளவு வாழ்கின்றனர். இவர்கள் வாழும் நிலப் பகுதியை ஐரோப்பியர் முதன்முதலில் கண்டுபிடித்த போது இம்மக்களைப் பற்றிய செய்தி வெளி உலகத் திற்குத் தெரிந்தது. சிப்சா (Chibcha) இந்தியர்கள் மூயிசுகா (Muisca) என்றும் கூறப்படுவர்.

இவர்கள் சிறிய நகர அரசுகளை அமைத்திருந்த னர். இவர்களது வீடுகள நகரப் பாணியில் அமைந் தவை. பொகோட்டாப் பகுதியில 20,000 க்கும் மேற் பட்ட வீடுகளைக் கட்டிச் சிறப்பான வாழ்க்கை நடத் தினா. சிப்சா இந்தியரின் முதன்மையான பயிர்கள் மக்காச்சோளம், உருளைக்கிழங்கு ஆகியன. இவை தவிர இவர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கே உரிய சிலவகை நாட்டுப் பயிர்களையும் விளைவிக்கின்றனர்.

சிப்சா சமயம் பெருமளவிலான சடங்குகளையும் புராணஙகளையும் கொணடது. இவர்கள் வணங்கும் பல்வேறு கடவுள்களுள் சூரியக கடவுள முதன்மை யானவர். இக்கடவுளுக்கு உயிர்ப்பலி கொடுப்பர். சமய வழிபாடுகளில் கடவுள்களுககுத் தங்கம், சாம்பி ராணி, மக்காச்சோளம், மதுவகைகள் முதலானவற் றையும் பிற சிறப்புப் பொருளகளையும் படைப்பர். இவர்களில் சுகாமுக்சி (Sugamuxi) என்னும் மூத்த சமய குரு இவர்கள் நாட்டின் சமயத் தலைவராக ஏற்றுக்கொளளப்படுகிறார்.

இசுபானியர்கள (Spaniard) கி.பி. 1536 முதல் 1541 வரையிலான காலத்தில் சிப்சா இந்தியர்களின் நாடுகளைக் கைப்பற்றினர். இவர்களது மொழியும் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில மறைந்தது. ஆயினும் இவர்களின் வழிவந்தவர்களே இன்றைய ஊரகப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். சீ.ப.

சிப்பாய்க் கலகம் (கி.பி. 1857-58): ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக இந்தியச் சிப்பாய்கள கி.பி. 1857 -ஆம் ஆம் ஆணடு கிளர்ந்தெழுநத நிகழ்ச்சி இந்திய வரலாற்றில் சிறப்பானதோர் இடத்தைப் பெற்றுள் ளது. இது ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து இந்தி யர் நடத்திய 'முதல் சுதந்திரப் போர்' எனவும் குறிக்

கப்படுகிறது. ஆனால், சில ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் இதனைச் 'சிப்பாய்க் கலகம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ள னர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில பாராட்டத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ள இக்கிளர்ச்சி யைப் பற்றி விரிவாக அறியுமுன்பு இது ஏற்படுவதற் கான காரணங்களை அறிதல் வேண்டும்.

அரசியல் காரணங்கள்: வைதீகக் கொள்கை யிலும் பழமையிலும் ஊறிக்கிடக்கும் இந்திய நாட்டில் புதிய சீர்திருத்தம் புகுத்தப்படுகின்ற பொழுது மக்க ளிடையே எதிர்ப்புணர்ச்சி தோன்றுவது இயற்கையே. தல்கவுசிப் பிரபுவால் (Dalhousie)கொண்டுவரப்பட்ட பலவிதமான சீர்திருத்தங்களுள் 'நாடு இழப்புக் கொள்கை' (The Doctrine of Lapse) இந்திய அரசி யலில் பெரிய குழப்பத்தையும் அச்சத்தையும் ஏற் படுத்தியது. நேரடி வாரிசு இல்லாத பல சுதேச அரசர்களின் நாடுகள் ஆங்கிலப் பேரரசுடன் இணைக் கப்பட்டன. நாடிழப்புக் கொள்கையின்படி சதாரா, சான்சி, பகத்துசம்பல்பூர், உதயபுரி, நாகபுரி, தஞ்சா வூர், கருநாடகம் போன்ற பல இந்திய சுதேச அரசு கள் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப் பட்டன. சான்சியின் அரசியான இலக்குமிபாய் சுவீ காரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பியதை ஆங்கிலேயர் கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மகாராட்டிரத்தில் பீசுவா இரண்டாம் பாசிராவின் வளர்ப்பு மகனான நானாசாகிபுக்கு ஓய்வூதியம் மறுக்கப்பட்டது. இந் நிகழ்ச்சிகள் இந்துக்களின் மனத்தில் ஆங்கிலேயர்மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது. எனவே, இந்துக்கள் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றபொழுது, ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யக் காத்திருந்தனர். தஞ்சை, ஆங்கில அரசிடம் அடிபணிந்து பல்லாண்டுகளாய் ஒத்துழைத்தபோதிலும், அந்த அரசை இணைத்துக் கொண்டது சிலருக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. 'நாடு இணைக்கும் கொள்கை'யைக் காட்டிலும், அதை அவர்கள் செயற்படுத்திய முறை மக்கள் மனத் தைப் பெரிதும் புண்படுத்தியது. தல்கவுசிப் பிரபு வாய்ப்பு நேர்ந்த பொழுதெல்லாம் அக்கொள்கை யைச் செயற்படுத்தி, ஆங்கிலேயப் பேரரசை விரிவு படுத்தினார். இக்கொள்கை நாட்டில் உடனடியாகக் குழப்பத்தையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியபோதி லும், சிதறிக்கிடந்த சிறு அரசுகளின் ஒற்றுமைக்கு அது வழிவகுத்தது. நல்லாட்சி நடைபெறவில்லை என்ற காரணத்தால் சிக்கிம், பீரார், அயோத்தி போன்ற நாடுகள் ஆங்கிலேயப் பேரரசுடன் இணைத் துக் கொள்ளப்பட்டன. தொடக்கத்திலிருந்தே ஆங்கிலேயருடன் நட்புடன் இருந்த அயோத்தியை யும் அவர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை. தல்கவுசி முகலா யப் பேரரசர் என்ற பட்டத்தை நீக்க விரும்பினார்; மேலும், பேரரசரை அப்பதவியிலிருந்து விலக்க ஏற் பாடுகள் செய்தார். இதனால், முகம்மதியர் ஆங்கி லேயருக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்தனர். அரச குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர் பலர் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் பல பொருளாதாரக் கொடுமைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட னர். பல பெருநிலக்கிழார்கள் (சமீன்தார்கள்) தங் கள் நிலங்களை இழந்தனர். சுதேச மன்னர்களின் படை கலைக்கப்பட்டதால் படைவீரர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழந்தனர். இவ்வாறு மன்னர், பெருநிலக் கிழார்கள், மானியதாரர்கள், செல்வர்கள், மகா ராட்டிரர், முகம்மதியர், இந்துக்களில் அனைத்துப் பிரிவினர் ஆகியோரும் ஆங்கிலேயர்களை அரசியல் காரணத்திற்காகவும் மற்றும்பல காரணங்களுக்காக வும் வெறுக்கத் தலைப்பட்டனர். பாதிக்கப்பட்டவர் கள், ஆட்சியை எதிர்த்துக் கலகம் செய்வது முறையே. அரசப் பிரதிநிதியின் கொள்கைக்கு அவர் மட்டுமே முழுப் பொறுப்பு ஏற்கமுடியாது. கிழக்கிந்திய வணிக இயக்குநர் குழுவும் கட்டுப்பாட்டு வாரியமும் பொறுப் பைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் ஏனென்றால், பல அரசுகளை வணிகக் குழுவின் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவருவதற்கான ஒப்புதலை அவைதாம் அளித் தன

சமூக, சமய காரணங்கள்: கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவினரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவில் மேலை நாட்டு நாகரிகம் விரைவாகப் பரவியது. அதனால், பழைமையில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் அச்சமும் சினமும் அடைந்தனர். இரயில், தபால்-தந்தி முறைகள், மேனாட்டுக் கல்விமுறை, உடன்கட்டை ஏறுதல் ஒழிப்புச் சட்டம், குழந்தைக் கொலை சட்ட விரோதமாக்கப்படுதல், கைம்பெண்களின் மறுமணச் சட்டம் முதலான ஆங்கிலேயர்களின் சீர்திருத் தங்கள் இந்தியர்கள் மனத்தில் அச்சத்தை உண் டாக்கின. நெடுநாட்களாக இந்தியாவில் நிலவி வந்த பல பழக்க வழக்கங்கள் சீர்திருத்தங்கள் என்னும் பெயரால் ஒழிக்கப்பட முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டதால், இந்து மதம் அழிந்துவிடும் என்றே பலர் கருதினர். ஆங்கிலக் கல்வி இந்தியா வில் புகுத்தப்பட்டதும், அதனைப் பரப்புமுகத்தான் கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள் இந்தியாவில் ஆங்காங்கே இயேசு சபைகளை அமைத்ததும் இந்தியர்களுக்கு வெறுப்பூட்டின. அவை தங்களது மொழியையும் நாகரிகத்தையும் அழிக்கும் என்று நம்பினர். இரயில் களில் தீண்டத்தகாதோரும் தம்முடன் பயணம் செய்வதால், தம் இனப்பண்பு மாசடைந்ததாகவும் கருதினர். நாடெங்கிலும் தந்திக் கம்பிகள் போடப் பட்டபோது, அவை தம்மை அடிமைப் படுத்துவதற் காகப் போடப்பட்டவையே என்று கற்பனை செய் தனர். இவ்வாறு நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர் திருத்தச் சட்டங்களும், புதுமுறைப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களும் தமக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்று

தவறாகக் கருதிய இநதியமக்கள ஆங்கிலேயரை எதிாக்கச சமயம் பாாத்திருந்தனா.

இராணுவக் காரணங்கள்: மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களுடன், இந்தியப் போர்வீரர்களின் வெறுப பும் இக்கலகம் ஏற்படுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது. இந்தியச் சிப்பாய்கள் பல காரணங் களால் ஆங்கிலேயர்மீது வெறுப்புக் கொண்டிருந்த னர். பொதுவாக, அக்காலத்தில் இந்தியப் படையில பல ஒழுங்கீனங்கள் தோன்றின. இந்தியப் படைகளில் பதவியேற்றிருந்த படைத் தளபதிகள் பலர் வயதான வர்களாகவும் திறமையற்றவர்களாகவும் இருந்தனா. ஓய்வு பெறும் வயது வரையறை செய்யப்படாததால, மிகவும் வயதானவர்களும் படை அதிகாரிகளாகத் தொடர்ந்து பணியாற்றினர். அதனால், பல இளை ஞர்களும ஆற்றல்மிக்க வீரர்களும் தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காது என்று கருதித் தம் பணிகளில் போதிய அக்கறையும் திறமையும் காட்டவிலலை. அடுத்துப் படைத்துறையையும், ஆட்சித் துறையை யும் ஒன்றாக இணைததமை மேலும் நிலைமையை மோசமாககியது. எடுத்துககாட்டாக, தளபதி அவுட்ரம், சான் நிக்கல்சன், என்றி லாரன்சு முதலான ஆற்றல்மிக்க படைத்தலைவர்கள அரசியல் துறைக்கும், பின்பு ஆட்சித் துறைககும் மாற்றம் செய்யப்பட்டனர். அதனால படைத்துறையின் வலிவும் பொலிவும் குனறின. குழுவின் ஆட்சி 1856-இல் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்ததோடு பர்மா முதலிய கடல்கடநத நாடுகளிலும் பரவியிருந் தது. எனவே, இந்தியப் படையில பணிபுரிந்த இநதி யச் சிப்பாய்கள இந்தியா முழுமையிலும் போருககா கச் செல்லவேண்டி இருநதது. சில சமயங்களில எல்லை ஓரங்களுக்கும் கடல்கடந்த நாடுகளுககும் இவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாறு அனுப்பப் பட்டபோது இவர்கள தங்களுககுச் சிறபபுப் படி (Special Bata) வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசினை வற்புறுத்தினர். இவாகளது வேண்டுகோள் மறுககப் பட்டபோது, கலகததிற்குத் தயாராயினர். கடல் கடந்து போருக்குச் செல்வதையும் வெறுத்தனர். இது இவர்களின் சமயக்கோட்பாட்டிற்கு எதிரானது என்று கருதினர். இதுபோன்ற கலகங்கள் கி.பி.1824, 1852-ஆம் ஆண்டுகளிலும் நிகழ்ந்தன. ஆங்கிலேய வீரர்கள் பெற்ற ஊதியத்தைவிடக் குறைந்த ஊதியமே இந்திய வீரர்கள் பெற்றனர். இந்திய வீரர் களுக்குச் சலுகைகளும் குறைவு. எனினும் கி.பி.1856-இல் இந்தியச் சிப்பாய்களே ஆங்கிலேய வீரர்களைவிட அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தனர். போர்ககருவிகள் சேகரித்து வைககப்பட்டிருந்த தில்லி, அலகாபாதுக கிடங்குகள் இந்தியச் சிப்பாய் களின் மேற்பார்வையில் இருந்தன. இவற்றால் இந தியச் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயரை எளிதில் வெல்ல முடியுமெனறு நம்பினர்

பிற காரணங்கள்: வடமேற்கு மாநிலங்களின் ஆளுநராகப் பணிபுரிந்த தாம்சனின் கொள்கையும் சிப்பாய்க் கலகம் ஏற்பட வழிவகுத்தது. இவர் நிலப்பிரபுக்களை ஒழித்துக்கட்டத் திட்டம் தீட்டி னார். இம்முயற்சியில் வணிகக்குழு ஈடுபட்டு நிலத் தின் குத்தகைக்காரர்களைத் தனதுநேரடிப் பொறுப் பில் கொண்டுவருவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும செய்யத் தொடங்கியது. இதனால் நிலப் பிரபுக்கள் குழு ஆட்சியின்மீது வெறுப்புற்றிருந்தனர். ஆப்கானி யப் போர், கிரிமியாப்போர் ஆகியவற்றில் ஆங்கி லேயர்கள் படுதோல்வியடைந்தனர். இதனைக் கணட இந்தியச் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயரின் படை பலத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட்டனர்.

உடனடிக்காரணம்: இப்புரட்சிக்கு உடனடிக் காரணம், கொழுப்பு தடவிய துப்பாக்கித் தோட் டாக்களே. ஆங்கிலேயர் கிரிமியாப் போரில் பயன் படுத்திய துப்பாக்கிகளை கி.பி 1856-இல் இந்தியா விலும் புகுத்தினர். விலங்குகளின் கொழுப்புத்தடவிய புதிய துப்பாக்கிகள் இந்தியாவில் புகுத்தப்பட்ட போது இந்திய வீரர்கள அவற்றைப் பயன்படுத்த மறுத்தனா. புதிய தோட்டாவில் பன்றிக் கொழுப் பும், பசுவின் கொழுப்பும் தடவப்பட்டிருப்பதாக வீரர்களிடையே வதந்தி ஒன்று கிளம்பியது. பசுவைத் தெய்வமாக வணங்கும் இந்துக்களும், பன்றியை வெறுக்கும் முகம்மதிய வீரர்களும் இத் துப்பாக் கியைத் தொடமறுத்தனர். பல படைப் பிரிவுகளி லும் இந்தியச் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயப் படைத் தலைவர்களைத் தாக்கத் துணிநதனர்.

மீரத்துக் கிளர்ச்சி: இது முதன்முதல் மீரத்தில் வெடித்தது. இராணுவ அணிவகுப்பிலிருந்து 85 சிப் பாய்கள் வெளியேறிப் புதிய துப்பாக்கிகளைத் தொட முடியாதென்று அறிவித்தனர். அதன் விளைவாக இச் சிப்பாய்களின்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற் கொளளப்பட்டுபபத்தாண்டு சிறைத்தண்டனை விதிக் கப்பட்டது. மறுநாள் இந்தியச் சிப்பாய்கள் மூவர் ஆங்கிலேயப் படைத்தலைவர்களையும் வீரர்களையும் கொன்று, சிறையைத் தாக்கி, முன்தினம் சிறை சென்ற 85 சிப்பாய்களையும் விடுவித்தனர். பின்னர் 1857-இல் இவர்கள் மீரத்திலிருந்து தில்லி சென்று ஐரோப்பியர் பலரைக் கொன்றனர்; தந்தி அலுவல கத்தைத் தாக்கினர். தில்லி முழுவதையும் கைப்பற்றிய கலகக்காரர்கள், ஆங்கிலேயரின் பாதுகாப்பிலிருந்த இரணடாம் பகதூர் சாவை மீண்டும் மொகலாயப் பேரரசராக அறிவித்துப் பதவியில் அமர்த்தினர்.

தில்லி: தில்லி கிளர்ச்சிக்காரர்களின் பிடியில் அகப்பட்டதனை அறிந்த இநதியர்கள் மகிழ்ச்சி யடைந்தனர். கலகம் விரைவில இலக்னோ, சான்சி, கான்பூர், ஆக்ரா, மத்திய இந்தியா, பணடில்கண்டு முதலான இடஙகளுக்குக் காட்டுத் தீப்போல் பரவி யது. இலக்னோவில கி.பி. 1857-இல் பெருங்கலகம் தோன்றியது. ஆனால், அக்கலகம் ஆங்கிலேயர்களால் ஒடுக்கப்பட்டது. சான்சியில சான்சிராணி இலட்சுமி பாய் கொதித்தெழுந்தாள். அஙகுத்தோன்றியபெருங் கலகத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் கீழ்ப்படிந்தார்கள். கலகத்தை முனனின்று நடத்திய இராணி மீணடும் சான்சியின் இராணியாக அறிவிக்கப்பட்டாள். இப் பெணணரசி, ஆணுடை தரித்து நானாசாகிபுடன் ஆங்கிலேயரை எதிர்த்துப் போராடியமை பாராட் டத்தக்கது.

கான்பூர்: கானபூர் நகரில் தோன்றிய கிளர்ச்சி நானா சாகிபின் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஆங் கிலத் தளபதியான விந்தாம் என்பவர் கான்பூரில் கலகக்காரர்களால் குழப்பம் ஏற்படாதவாறு பாது காப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொணடாா. நானா சாகிபிற்குத துணையாகத் தாந்தியா தோபியின் தலைமையில் மத்திய இநதியாவிலிருநது 20,000 போர் வீரர்களைக் கொண்ட பெரும்படை ஒன்று கான்பூர் வநது சேர்நதது. இவ்விரு படைகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கிலத் தளபதி விந்தாமைத் தோற் கடித்தன. இருப்பினும், கலகக்காரர்கள கானபூரைக் கைப்பற்ற முயலவில்லை. நெடுநாளைய முற்று கைக்குப் பின்னர் ஆங்கிலேயர்கள் நானாசாகிபிடம் பணிந்தனர். அவர்கள் தம் குழந்தைகளுடனும், பெணகளுடனும் பாதுகாப்பாகக் கான்பூரை விட்டு வெளியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஆனால், தாந் தியா தோபியின் தீய அறிவுரையால் அவர்கள கொலை செய்யப்பட்டனர். கான்பூர் படுகொலையின் விளைவுகள் மிகக் கடுமையாய் இருந்தன. இதனைக் கேள்வியுற்ற அரசாங்கத்தார் தளபதிகௌவ்லக்குளன பாரையும், சென்னை மாநிலப் படைத்தளபதி நெய்ல் என்பாரையும் கான்பூருக்கு அனுப்பினர். ஆங்கிலப் பிணங்களை நேரில் கண்ட இருவரும் பெருஙகோபம் கொண்டனர். கண்ணில் பட்ட கலகக் காரர்களை இரக்கமற்ற முறையில் கொன்று குவித்தனர். இந் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னரே கான்பூரில் அமைதி நிலவியது.

கிளர்ச்சிக் காரர்களிடமிருந்து தில்லியைக் கைப் பற்ற ஆங்கிலேயர் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டனர்; ஆயினும் இயலவில்லை. இம்முயறசியில் ஆங்கிலேயத் தளபதி நிக்கல்சன் தனது உயிரைத் தத்தம் செய் தார். இறுதியாக ஆங்கிலேயர் தில்லியைக் கைப்பற்றி, பகதூர்சாவைக் கைது செய்து அவரை இரங்கூனுக்கு நாடு கடத்தினர். ஆங்கிலேயரின் அடுத்த இலக்கு இலக்னோவாக இருந்தது இலகனோவைக் கைப் பற்ற ஆங்கிலேயா தீவிர முயற்சிகள மேற்கொணட னர். தளபதி என்றி லாரன்சு கலகக்காரர்களால் கொல்லபபட்டார். இறுதியாகத் தளபதி அவுட்ரம், தளபதி கௌலாக்கு ஆகியோரின் கூட்டுப்படை இலக் னோவிற்குள நுழைந்தது படைக்கலன்கள மீட்கப் பட்டன. இருப்பினும் ஆஙகிலேயர் வெற்றிபெற முடியவில்லை. முற்றுகை நான்கு மாதங்கள் நீடித் தது. தளபதி நெய்ல் கொல்லப்பட்டார்; தளபதி கௌலாக்கும் இறந்தார். இத தருணத்தில் தாந்தியா தோபி கான்பூரைக் கைப்பற்றிக கொணடார். இருப்பினும், தளபதி காம்பெல கான்பூரை மீட் டார். வெற்றி கணட காமபெல் கூர்ககப படையுதவி யுடன் இலக்னோவைக் கைப்பற்ற முனைநதார். இறுதியாக 1858-ஆம ஆணடு ஆங்கிலேயர் இலக் னோவை மீட்டனர்.

அயோத்தியில நெடுங்காலம உள்நாட்டு நிருவா கம் வணிகக்குழு அதிகாரிகளின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே நடைபெற்றது. அயோத்தி கி.பி. 1856 -இல் ஆங்கிலேய அரசுடன இணைக்கப்பட்டது. அயோததியில் இருந்த ஏழாவது படைவீரர்கள 1857 -ஆம் ஆண்டில் கொழுப்பு தடவிய தோட்டாக களைத் தொட மறுத்தார்கள; புரட்சியில் ஈடுபட் டார்கள. ஆனால், வீரர்களிடையே ஒற்றுமையில்லை.

பஞ்சாபு கி.பி. 1849-இல் ஆங்கிலேய அரசுடன இணைக்கப்பட்டது மீரத்து,தில்லிககலக நிகழச்சிகள் கி பி. 1857-இல்இலாகூரைப் பீடித்தன. தலைமை ஆணையாளரான சர் சான் லாரன்சு அப்போது இராவல்பிண்டியில் இருந்தார். தளபதி கான்பெட்டின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்தியப் படை வீரர்களிட மிருநது ஆயுதங்களைப் பறிக்க முடிவு செய்யப்பட் டது பெரேசுபூர், சலந்தரின் நிகழ்ச்சிகள ஆங்கிலே யருக்கு ஆதரவாக இருக்கவில்லை. வாரணாசியில் புரட்சி தோன்றியது. ஆனால், இப்புரட்சி தளபதி நெயில் என்பரால் அடக்கபபட்டது. கைப்பற்றப் பட்ட கலகக் காரர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்ட னர். இரேபெய்லியில ஓராண்டு காலமாகக் கலகக் காரர்களின் கை ஓங்கியிருந்தது. இருப்பினும் தளபதி காம்பெல் இதனை மீட்டார் கடைசியாக அயோத்தி யிலும், உரோகில் கண்டிலும் அவர் அமைதியை ஏற் படுத்தினார்.

இத் தருணத்தில் தளபதி கியூரோசே என்பாா பெரும படையுடன் பம்பாயிலிருநது புறப்பட்டு, பல வெற்றிகளைப் பெற்றுக்கொண்டே சான்சியை வந் தடைந்தார். அப்போது சிந்தியாவின் கோட்டை தாந்தியா தோபியால் கைப்பறறப்பட்டது. ஆஙகிலே யருக்கு உட்பட்டவரான சிந்தியா, தமது கோட் டையை இழந்தவுடன ஆகராவிற்குத் தபபியோடி

னார். தாந்தியாதோபி, நானா சாகிபை மராத்திய பேசுவா என அறிவித்தார். குவாலியரில் கலசக் காரர்கள கியூரோசேவால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். குவாலியர் கோட்டையும் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று. தாந்தியாதோபி பல இடங்களுக்கு ஓடிய போதிலும், 1859 ஏப்பிரலில் மான்சிங்கால் பிடிக்கப்பட்டு, ஆங்கி லேயரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். பின்னர்த்தூக்கி லிடப்பட்டார். தப்பியோடிய நானா சாகிபு நேபாளத்திற்குள் புகுந்தார். இறுதியாக அவர் அஙகேயே இறந்திருக்கக் கூடுமென்று நம்பப்படுகிறது.

இவ்வாறு கி.பி. 1857-ஆம ஆண்டு மீரத்தில் வெடித்த பெருஙகலகம் ஏறத்தாழப் பதினாறு மாதங் கள நடைபெற்று, 1858-இல குவாலியர் கோட்டை மீட்புடன முடிவடைந்தது. இக்கலகத்தால் இந்தியா வின் வரலாறறில் பல மாற்றஙகள நிகழ்ந்தன. பேரரசியார் விக்டோரியா கி.பி. 1858-ஆம் ஆணடு விடுத்த உரிமை அறிக்கை இநதியாவை இங்கி லாந்து அரசின் நேரடி ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்தது.

கிளர்ச்சியின் தன்மை: கலகம் நடைபெற்ற தன்மை பற்றியும், முறை பற்றியும் பல்வேறு கருத் துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால், அவை யாவும் உணமையென்று கூறுவதற்கில்லை.

சிலர்,இக்கிளர்ச்சி திட்டமிட்டு நடைபெற்றதாகக் கூறுவர். இதனை உறுதிப்படுத்தச் சான்றுகள் இலலை. படை வீரர்களின் நடவடிககைகள இடத் திற்கு இடம் மாறுபட்டதால், இவை முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டது என்று கூற இயலாது. கலகக்கா ரர்களின் நடவடிக்கைகள், செயல்முறைகள், கலகம் நடந்த முறை முதலானவை ஒரேமாதிரியாக அமைய வில்லை. அடுத்துப் பெரும்பாலான இந்தியச் சிப்பாய் கள் போதிய அளவு கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள். திட்டமில்லாத காரணத்தால்தான், அவர்கள் தம் மிச்சைப்படி கலகத்தில் ஈடுபட்டனர். இக்கலகம் உருவாக எந்த அரசியல் கட்சியும் காரணமாக அமைய விலலை. இங்கிலாந்தின் எதிரியான எந்த அயல்நாடும் இக் கலகத்திற்கு மூல காரணமாக இருக்கவில்லை. படைவீரர்களிடையே நிலவிய வெறுப்பும், பொது மக்களிடையே ஆங்கிலேயர்மீது வளர்ந்த எதிர்ப் புணர்ச்சியுமே இக்கலகம் தோன்றக் காரணமாய் அமைந்தன. இக் கலகத்தின் எல்லாக் கால கட்டங் களிலும் இந்துக்கள், முகம்மதியர்கள ஆகிய இரு வருமே ஈடுபட்டுள்ளனர். எனவே, இது சமயச சார் பினறி நடைபெற்றதாகவே கொள்ளல வேண்டும். சென்னை மாநிலத்தில் சில இடங்களிலசலசலப்பு ஏற பட்டாலும் கலகத்தால் முழுதும்பாதிக்கப்படவில்லை. வங்காளத்தில் சிப்பாய்கள் பல இடங்களில் கிளர்ந் தெழுந்தனர். ஆனால் எங்குமே பொதுமக்கள் ஆதரவு காட்டவில்லை. அயோத்தி உரோகில்கண்டு, வட மேற்கு மாநிலங்கள் முதலான இடங்களில் இக் கலகம் பெருவெற்றி பெற்றது.சில நிலப்பிரபுக்கள் வடமேற்கு மாநிலங்களில் கலகக்காரர்களுக்கு ஆதரவு அளித்த போதிலும், பெரும்பாலான நிலப் பிரபுக்கள் ஆங்கிலே யருக்கு ஆதரவாகவே இருந்தனர். பொதுமக்களைப் பொறுத்தமட்டில், சிலரே இக்கலகத்தில் தீவிர பங் கேற்றனர்; பெரும்பான்மையோர் இதில் எவ்விதத் திலும் சம்பந்தப்படவில்லை. தொடக்கத்தில் இது ஒரு படைக் கலகமாகத் தொடங்கப்பட்டபோதிலும், பின்னர் அரசியல் சிறப்பு பெறத் தொடங்கியது. அந்நிய ஆட்சியை ஒழித்துத் தில்லியில் இந்திய ஆட் சியை நிறுவமுடியும் என்று கலகக்காராகள் கருதினர். எனவேதான, கலகக்காரர்கள் பகதூர்சாவை தில்லிப் பேரரசராக அமர்த்தினர். அயோத்தியில் இக் கலகம் ஒரு தேசிய இயக்கமாய் உருவெடுத்தது. சமயம், இனம், மொழி வேறுபாடின்றி அனைத்து இந்தியர் களும் இதில ஈடுபட்டனர். அயோத்தி மக்கள் தம் அரசருக்காகவே இப்புரட்சியில் பஙகுகொண்டனர்.

சர் சான லாரன்சு, அறிஞர் மார்சுமென், சி.எசு. வீட்சு முதலியோர் இக் கிளர்ச்சியை ஒரு 'படைக் கலகம்' எனறே கருதுகின்றனர். சுமித்து அவர்கள் இதனை 'மக்கள் புரட்சி' என்றே கூறுவார். சர் சேம்சு அவுட்ராம் அவர்களோ 'இது மககளின் புரட் சிக்கு ஒரு முதற்படி' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அறி ஞர் சிலர் இதனை 'உளநாட்டுப் போர்' என்றும் கருதுகின்றனர். இராலின்சன் 'இது ஓர் அரசியல் கிளர்ச்சி' என்று துணிந்து கூறினார். வீரசவர்க்கர், மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத்து, மசும்தார், அறி ஞர் சென் ஆகியோர் இதனை 'விடுதலைப் போர்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனா. தொடக்கத்தில் இக் கலகம் சிப்பாய்களால் தொடஙகப்பட்டபோதிலும், இதன்நோக்கும் போக்கும் ஆங்கிலேயரை இந்தி யாவை விட்டு வெளியேற்றுவதாகவே இருந்தன. இக் கலகத்தின் போக்கு 1816, 1831, 1832, 1847, 1849, 1851, 1852, 1855-57-ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற படைக்கலகத்தினினறும்வேறுபட்டதாக இருப்பதால், இதனை வெறும் 'சிப்பாய்க் கலகம்' என்று கூறுதல் பொருந்தாது. இதனை ஒரு 'விடுதலைப் போர்' என்றே கருதவேணடும். முகலாயப் பேரரசர் மீண் டும் தில்லி அரியணையில அமர்த்தப்பட்டமை, இராணி இலட்சுமிபாய் மீண்டும் சான்சியின் அரசி யாக அறிவிககப்பட்டமை முதலான நிகழ்ச்சிகளை ஆய்ந்து பார்க்குங்கால், நாட்டுப்பற்றுடன் மேற் கொளளப்பட்ட தேசிய விடுதலைப் போராகவே இதனைக் கொள்ளலாம்.

கிளர்ச்சி தோல்வியுறக் காரணங்கள்: 1) இக்கலகம் இந்தியா முழுவதிலும் ஒரே சமயத்தில் முழு மூச்சுடன் நடைபெறவில்லை. மத்திய இந்தியா, வங்காளம், பஞ்சாபு முதலான இடங்களில் கலகம் பரவவில்லை. இது இந்தியா முழுவதிலும் ஒரே சமயத்தில் பரவியிருந்தால் ஆங்கிலப் படைகளால் இதனை அடக்கியிருக்க முடியாது. 2) கலகக்காரர்களின் பக்கம் ஆற்றல் மிக்க தலைவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால், கலகம் திட்டமிட்ட வகையில் நடைபெறவில்லை. இந்தியத் தலைவர்களுக்குள் ஒற்றுமையான செயல்திறன் இல்லாத காரணத்தால் கலகம் அடக்கப்பட்டது. 3) ஆங்கிலப் படையில் காம்பெல், சான லாரன்சு, நிக்கல்சன, அவுட்ரம், நெய்ல, எட்வர்டு, கவுலாக்கு முதலான திறமைசான்ற படைத்தலைவர்கள் பணியாற்றியதால் கலகக்காரர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். 4) ஆங்கிலேயரிடம் சில சுதேச அரசர்கள நன்றியுடன் நடந்துகொண்டதாலும், அவர்கள் கலகத்தில் கலந்து கொள்ளாததாலும் கலகம் தோலவியுற்றது. 5) கானிங்கு பிரபு, சர் சான் லாரன்சு ஆகிய ஆட்சியாளர்கள் சிறந்த அரசியல் சூழ்ச்சியுடன் நடந்துகொணடதால, ஆஙகிலேயரால வெற்றியை எளிதாக ஈட்ட முடிந்தது. இவர்கள் கையாண்ட பிரித்தாளும் கொள்கையால் மராட்டியர், முகம்மதியர், சீக்கியர் ஆகியோர் ஒனறுசேருவது தடுக்கப்பட்டது.

விளைவுகள்: இப் பெருங்கலகம், இதற்குமுன்பு நடைபெற்ற படைக்கலகங்களைப் போலன்றி, சில நேரடியான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விட்டது. 1) ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவிடம் இருந்த இந்திய ஆட்சி நேரடியாக அரசியாரின கைக்கு மாறியது. 2) இந்திய அரசியல் சட்டம் கி.பி. 1858-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. இதன்மூலம் இந்திய விவகாரங்களைக் கவனிக்கச்செயலர் ஒருவர் அமர்த்தப்பட்டார். 3) இந்திய மக்களையும் சுதேச அரசர்களையும் மனநிறைவு படுத்தும் வகையில் 1858-இல் விக்டோரியா மகாராணியின் பேரறிககை வெளியிடப்பட்டது. 4) இந்தியப் படை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. 5) இந்தியப் படையில் ஐரோப்பிய வீரர்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டது. 6) இந்தியர்களுக்குள் இந்து, இசுலாம் வேற்றுமை தோன்றத் தொடங்கியது.

ம.பு.

சிப்பிவா இந்தியர் வட அமெரிக்காவில் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் பழங்குடிகளுள் ஓரினத்தார். புகழ்பெற்ற அமெரிக்கப் புலவர்களான வாட்சுவொர்த்து (Wadsworth), இலாங்பெலோ (Longfellow) ஆகியோர் சிப்பிவா இந்தியர்களின் (Chippewa Indians) மரபுகளையும் வழக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பாடல்கள் பல இயற்றிச் சிறப்புப் பெற்றனர். சிப்பிவா இந்தியர்கள் அனிசினாபே (Anishinabe), ஒசிப்வே (Osibway), ஆட்சிப்வி (Otchipwe) என்றும் அழைக்கப்படுவர்.

இவர்கள் மீன்பிடித்தலில் மிகவும் வல்லவர்கள்; கோடையில் மிகப் பெருமளவில் ஒன்றுகூடி நீர்நிலைகளில் மிகப்பல மீன்களைப் பிடிக்கின்றனர். வேட்டையாடுதலும், காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரிததலும இவர்களின் முதன்மைத் தொழில்களாகும்

பெரும்பாலான சிப்பிவா இந்தியர்கள் இரகசியச சமய அமைப்புகளில் உறுப்பினர்களாக உளளனர். இந்த அமைப்பு மிடிவிவின் (Midewiwin) எனறு கூறப்படுகிறது. இதன உறுப்பினர்கள் மூலிகைகளையும், மாய வித்தைகளையும் கொண்டு நீணட ஆயுளைப் பெறப் பல சடங்குகளைச் செய்கின்றனர்.

சிப்பிவா இந்தியர்கள் கி.பி. 18-ஆம். நூற்றாண்டிற்கு முன்னர்ப் பல இடஙகளில் தனித்தனியாகப் பிரிந்து வாழ்ந்துவந்தனர். அதனால் இவர்கள் பகுதியில் வாழ்நத வெள்ளையர்களுடன் மோதல்கள பெரும்பாலும் நிகழவில்லை. இவர்கள் நிலங்களை அமெரிக்க அரசும் கனடா அரசும் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாணடில் ஏற்றுக்கொணடு இவர்களுக்குத் தனியாக நிலஙகளை ஒதுக்கித்தந்தன. இன்று இம்மக்கள் மிச்சிகன், மினிசோட்டோ, விசுகான்சின் (Wisconsin) முதலான பகுதிகளில் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழ்கின்றனர். கல்வியறிவு பெற்ற சிப்பிவா இந்தியர்கள் மருத்துவம், கல்வி, சட்டம் ஆகிய துறைகளில் பணிபுரிகின்றனர். வறிய நிலையில் உள்ளவர்கள காவலாளிகளாகவும், வேட்டுவர்களாகவும், வேளாண் தொழில் செய்வோராகவும், உணவு சேகரிப்போராகவும் காணப்படுகின்றனர். அமெரிக்க அரசு இம்மக்களின் வளர்ச்சிக்காக அனைத்துத் துறையிலும் உதவி வருகிறது. சீ.ப.

சிபாரிசு அகண்டகிரீசின பணடைய நகரம். தெற்கு இத்தாலியில், புருட்டியம் (Brutium) என்னும் பகுதியில் தாரெண்டோ வளைகுடாவிற்கு அருகில் உள்ள சிபரிசு (Sybaris) கி.மு. 720-இல் நிறுவப்பெற்றது. கிரேக்கப் பிரிவினர்களான ஏக்கியரும் (Achaeans) ஆர்காலிசு மக்களும் இதை அமைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்தனர். இந்நகரம் மிகவும் செல்வச் செழிப்புப் பெற்று அக்காலத்தில் விளஙகியது. மக்கள் மிக ஆடம்பரமாக இங்கு வாழ்ந்தனர். அண்டை நகரத்தவரான திரோசீனியர் (Troczenians) என்பார் கி.மு. 510-இல் பகைமை காரணமாகச்சிபரிசை அழித்தனர். தெ.பா.

சிம்சன், சார்சு கேலார்டு (1902-1984) ஓர் அமெரிக்கத் தொல்லுயிரியல் அறிஞர். இவர் படி

மலர்ச்சிக் (Evolution) கொள்கைகளுக்குக் குறிப்பிடத் தக்க பணியினைச் செய்தவர். பல்லாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்னர் ஒரு கண்டத்திலிருந்து மற்றொரு கண்டத்திற்கு உயிரினங்கள் எவ்வாறு இடம் பெயர்ந் தன என்பதற்கான விளக்கங்களைச் சிம்சன் (George Gaylord Simpson) கூறியுள்ளார்.

இவர் சிககாகோவில 1902-இல் பிறந்தார். கல லூரிக் கலவிக்குப் பின் ஏல் (Yale) பல்கலைக் கழகத் தில் 1926-இல் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். இவரது தொடக்க கால ஆய்வு இடையுயிரூழிக் காலத்திய (Mesozoic Era) பாலூட்டிகளைப் பற்றியது. அதற் கான புதைபடிவங்களை ஏல் நகரிலுள்ள பீபாடி(Pea-body)அருங்காட்சியகத்திலும் இலண்டனிலுள்ள பிரிட் டன் அருங்காட்சியகத்திலும் பெற்று இவா ஆய்வு செய்தார். இந்த ஆய்வின மூலம் பெரும் புகழினைப் பெற்றார்.

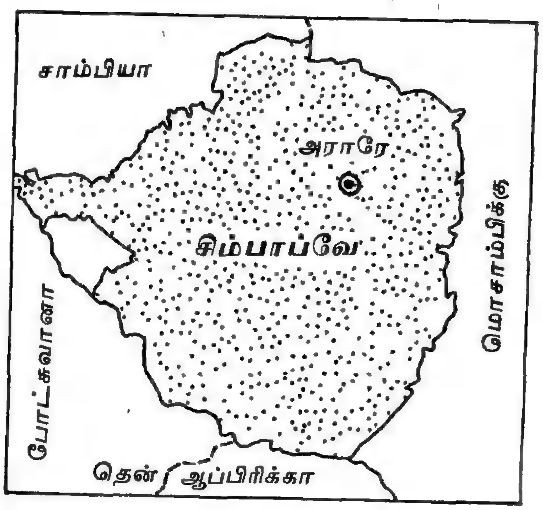
சிம்சன 1927-இல நியூயார்க்கிலுள்ள அமெரிக்க இயறகையியல் வரலாறறு அருங்காட்சியகத்தில சேர்நதார். அங்கு 30 ஆணடுக்காலம் தொல்லுயிரி யல் (Palaeontology) ஆயவுகளிலேயே ஈடுபட்டார். முதல 15 ஆண்டுக்காலத்தில் 150 க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்.

நியூயார்க்கு நகரிலிருந்த காலத்தில் புளோரி டாப் (Florida) பகுதியைச் சோநத விலங்கினங்களின் படிமலர்ச்சியை ஆராய்வதில் பெருமளவு ஈடுபட் டார். குறிப்பாக 10,000 ஆணடுகளுககு முன்னர் இருந்து, 2,50,000 ஆணடுகள் வரையிலான காலததில் வாழ்ந்த பாலூட்டிகளை ஆய்வு செய்தார். அதன் மூலம் மனிதன் உளளிட்ட அனைததுப் பாலூட்டி களின் தொடக்ககால வரலாறு மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டது. அதன் பினனர் மங்கோலியா, வட அமெரிக்கா ஆகிய பகுதிகளிலுளள உயிரினங்களின் வரலாற்றை ஆராய்நதார். இப்பகுதி உயிரினங்களின் வரலாற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்த காலம் 65,000,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தொடங்கி 11,000,000 ஆண்டுகள் வரை நிலைபெற்றிருநத ஊழிக் கால மாகும். அதன் பின்னர் 1930-இல் பட்டகோனியாப் (Patagonia) பகுதிககு மூன்று ஆய்வுப் பயணஙகளை மேற்கொண்டு புதிய செய்திகளைச் சேகரித்தார். அவற்றைக் கொணடு முன்னர் ஆராய்நத முடிவு களை மீண்டும ஒப்பிட்டுக கண்ட முடிபினை இரணடு தொகுதிகளாக வெளியிட்டார்.

இரண்டாம் உலகப் போரில இவர் அமெரிக்க இராணுவ ஊழியராக வட ஆப்பிரிக்காவில் பணி புரிந்தார். அங்கிருந்து திரும்பியதும் அமெரிக்க அருங் காட்சியகத்தில் தொல்லுயிரியல் பிரிவின் காப்பாட்சிய ராகவும் கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்தில பேரா சிரியராகவும் பொறுப்பேற்றார். அதனால் ஆய்வுப் பணிக்குக் காலம் குறைந்தது. ஆயினும் தொடர்ந்து இத்துறையில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட் டார். இவர் 1958-இல் ஆர்வாடு (Harvard) அருங காட்சியகத்தில் தொல்லியல் பேராசிரியராகப் பத்து ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றினார். பின்னர் ஆரிசோ னாப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சில காலம் பணியாற்றி னார். இவர் எழுதிய முதன்மையான நூல்களுள குறிப்பிடத்தக்கவை படிமலர்ச்சியில் வேகமும் வகை யும் (Tempo and mode in Evoltution, 1944), படி மலர்ச்சி பற்றிய கருத்து (The meaning of Evolution, 1949), படிமலர்ச்சியின முதன்மையான பண்புகள (Major features of Evolution 1953), புதைபடிவங களும் வாழக்கையின் வரலாறும் (Hossils and the History of Life, 1983) முதலியன. இவர் ஆரிசோ னாவில் 1984-இல் காலமானார். சீ.ப.

சிம்பராப்பல் சோவியத் உருசியாவில் உளள ஒரு நகரம். சிம்பராப்பல் (Simferopol) கி.மு.முதல் நூற்றாணடிலேயே சிதியரின (Scythians) ஆதிக்கத் திற்கு உட்பட்டிருந்தது. பின்பு கி.பி.16-ஆம் நூற்றாணடில தார்த்தாரியர் (Tartars) இஙகுக் குடி யேறினர். உருசியர்கள இதை கி.பி. 1736-இல கைப்பற்றினர். இப்பொழுது இது கிரிமியாப் பகுதியின் தலைநகராக விளஙகுகிறது. பழஙகள, காய்கறி இஙகு மிகுதியாக உற்பத்தியாகின்றன. கைத்தொழிலகள் பல பெருகியுள்ளன. பழங்களைக கட்டுமானம் செய்து பாதுகாக்கும் தொழில் இங்கு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இதன் மக்கள் தொகை 328,000 (1984). தெ பா.

சிம்பாப்வே ஆப்பிரிக்காக் கணடத்தில உளள ஒரு குடியரசு நாடு. இது திரானசுவால் பகுதிக்கும் சாம்பசி ஆற்றுக்கும் வட புறத்தில் மொசாம்பிக குக்கு மேற்கில் போட்சுவானா (Botswana) குடியரசுக் குக் கிழக்கில் உள்ளது. இதன் பரப்பு 390,308 கி மீ. தலைநகர் அராரே (Harare), மக்கள தொகை 7,532,000 (1982). உரொடீசியாவின் (Rhodesia) தென்கிழக்கில், விக்டோரியா கோட்டைக்கருகில் உள்ள சிம்பாப்வே (Zimbabwe) கி.பி.1870-இல் ஐரோப்பிய நிலவழி ஆராய்ச்சியாளர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. பண்டைக் காலத்திய சாலமன் அரசனின் சுரங்கங்கள் இங்கே கிடைத்தன என்று சிலர் நம்புகின்றனர். இரும்புக் காலத்தில் (Iron age) இங்கு மக்கள் குடியேறினர். பிறகு நீண்ட காலம் இப்பகுதி கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது. பிறகு கி.பி.9, 10-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மீண்டும் இங்கே குடியேற் றங்கள் ஏற்பட்டன. இங்கு உள்ள அழிபாட்டுச் சின்னங்கள் இதன் பண்டைய வரலாற்றை உணர்த்து

சிம்பாப்வே

கின்றன. இங்குக் கட்டப்பட்டிருந்த கட்டடங்கள், பல சிறப்புகளைக் குறிப்பிடுகினறன.

சிம்பாப்வேயைத் தன்னுள கொண்ட தெற்கு உரொடீசியா, 1923 அகடோபருக்கு முன்னர் ஆங்கிலேயத் தென்னாபபிரிககக் குழுமத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. தேர்தலின் விளைவாக 1923-ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் ஆங்கில அரசு, இதைத் தன் நேர்முக ஆட்சியின் கீழக்கொணர்ந்தது. பிறகு சுய ஆட்சி பெற்ற ஒரு குடியேற்றப் பகுதியாகியது. ஒரு ஆளுநரும், நிர்வாகக குழு ஒனறும், சட்டசபை ஒன்றும் இஙகு அமைககப்பெற்றன. பிறகு இங்கு ஏற்பட்ட சுதந்திர இயக்க எழுச்சியின் முடிவாக 1980-ஆம் ஆணடுஏப்பிரல்திஙகளில தெற்கு உரொடீசியா, சிம்பாப்வே குடியரசு எனற புதிய பெயரைப் பெற்றது. தெ.பா

துணை நூல்கள:

Martin, D. and Johnson,P., The Struggle for Zimbabwe, London, 1981.

Stoneharm,C., Zimbabwe Interianee, London, 1982.

சிம்மம்: இராசிகள் பனிரண்டனுள சிமமம ஒனறு. வானமண்டலத்தில ஐந்தாம் இராசியாக அமைந்துள்ளது சிம்மம். சிம்ம இராசிக்குரிய கோள் (கிரகம்) சூரியன். சூரியன் எல்லாக் கோள்களிலும் மிகுதியும் சக்தி வாய்ந்தது. சிம்ம இராசியில் சூரியன் இயங்குகின்ற காலம் ஆவணி மாதமாகும். இம்மாதததின் முப்பது நாள்களிலும் சூரியன் சிம்மராசியில் சஞ்சரிக்கின்றான். ஆவணி மாதத்தில் காலையில் கிழக்கில் தோன்றுகின்ற இராசி சிம்மராசியாகும். சிம்மத்திற்கு மகம், பூரம், உத்திரம் முதல் பாகம் ஆகிய இரண்டேகால் நட்சத்திரங்களும் உரியன. இந்த நட்சத்திரங்களில் பிறப்பவர்கள் சிம்ம இராசியெனக் கூறப்பெறுவர். சிம்ம இராசியில பிறந்தவர்கள் தோற்றத்தில் சற்றுக் கடுமையானவராகக் காணப்பெறுவர் சிம்ம லக்கனத்தில் பிறந்தவர்களும், சிம்மராசியில் பிறந்தவர்களும் தூக்கத்தில விருபபமுடையவர்களாக இருப்பர். சூரியன தநதைக்குரிய கிரகமாகக் கூறப்பெறும். அரசியல செலவாக்குப் பெறுவதற்குச் சூரியன் காரணமாக அமையும் எனச் சோதிட நூலகள் கூறுகின்றன. ஒரு சாதகத்தில் சூரியன நனறாக அமையவேண்டும் எனபது பொதுவாகப் பலரும கருதும் கருத்தாகும். சூரியனுக்குரிய சிம்மம் சூரியனின் ஆட்சி வீடாகும. சு.சா.

சிம்மல், சார்சு (கி.பி. **1858-1918**). இவர் செருமன நாட்டுத தத்துவவியல் மறறும் சமூகவியலறிஞா. இவா பெர்லினில (Berlin) கி.பி. 1858-இல பிறந்தார். இவர் தததுவவியல் பேராசிரியராகப்பெொலின் (1885-1914), இசுட்ராசுபர்கு (Strassburg, 1914-1918) ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களில பணியாற்றினார். செருமனியில சமூகவியலை ஓர் அடிப்படைச சமூக அறிவியலாக நிலை நிறுததிய பெருமை சார்சு சிமமலையே (Georg Simml) சாரும். இவரது சமூகவியல் ஆய்வு முறைகளின பணியே நாட்டில இவருக்கு நற்பெயர் கிடைப்பதற்கு உறுதுணையாக அமைநதது.

சார்சு சிம்மல்

இவர் அரசியல், பொருளாதாரம், கவின்கலை ஆகியவற்றிலிருந்து சமூக இடைவினையின் ஒழுங்கு முறைமைகளை வேறுபடுத்தி ஆய்வு செயதார். இவர் பூசல், பரிமாற்றம், அதிகார உறவுகள் போன்ற இடைவினைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ததுடன, மனித இடைவினையின் எல்லைகளையும் குழு அளவின் விளைவுகளையும் ஆய்வு செய்தார். சமூகச் செயற்

பாடுகள், தனிமனிதன், சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றில் பணப் பொருளாதாரம் எவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்க இடம் பெற்றுள்ளது என்பதைத் தம் 'பணத் தத்துவ வியல்' (The Philosophy of Money) என்ற நூலில் விளக்குகிறார். தம் வாழ்நாளின் கடைசிக் காலத்தில் நுண்பொருள் கோட்பாட்டியல் (Meta Physics), கவின் கலைக் தத்துவம் (Aesthetics) ஆகியவற்றில் ஆய்வு கள் மேற்கொண்டார்.

சிம்மலின் சமூகவியல் கருத்துக்கள், அமெரிக்கச் சமூகவியலறிஞர் ஆல்பியன் (Albion W. Small) என்பவரால் மொழி மாற்றம் செய்து வருணித்துக் கூறிய பின்னரே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் செல் வாக்குப் பெற்றன. 'சமூகவியல்' (Sociologic-1908), 'பூசல் மற்றும் குழு இணைப்புகளின் பின்னல் வலை' (Conflict and the Web of Group Affilations-1908) ஆகிய நூல்கள் இவரது சிறந்த படைப்புக்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவர் இசுட்ராசு பர்குவில் 1918, செப்டம்பர் 26-இல் காலமானார். பூ.த.

சிம்மவிட்டுணு (ஏறத்தாழ கி.பி.570-600)

காஞ்சியைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த பிற்காலப் பல்லவப் பேரரசை நிறுவியவன். இவன் மூன்றாம் சிம்மவர்மனின் (கி.பி.550-570) மகனும், முதலாம் நந்திவர்மனின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரனும் ஆவான். இவன மேலைக் கஙகவேந்தன் துர்விநீதன், சாளுக்கிய மன்னன் விட்டுணுவர்த்தனன், சோழ வேந்தன் கோச்செங்கணான், பாண்டிய வேந்தன் மாறவர்மன் அவனி சூளாமணி ஆகியோரின் காலத் தவன் ஆவான். களப்பிரர்களை வெற்றிகண்ட மாவீரர்களுள் இவனும் ஒருவன். பல்லவரின் வரலாற் றில் சிம்மவிட்டுணு வமிசம் என்ற தனித்ததோர் வமிசத்தை உருவாக்கியதால் இவனது உண்மைச் சிறப்பு உணரப்படுகிறது. புகழ்மிக்க மகேந்திர வர்மனை மகனாகப் பெற்று, வீரனாக உருவாக்கிய பெருமையும் இவனையே சாரும்.

சிம்மவர்மனின் பள்ளன் கோயில் செப்பேடுகளி லும், நந்திவர்மனின் கசாக்குடிப் பட்டயங்களிலும் இவனது சாதனைகளும் ஆட்சிச் சிறப்பும் கூறப்பட் டுள்ளன. இவன் மாளவத்தையும் (மழவர்), களப்பிர, சோழ, பாண்டிய, கேரள, சிங்கள வேந்தர்களையும் வெற்றி கொண்டான். மேலைச் சாளுக்கியர் இவ னிடம் தோற்றதால் இவனது அரசு தமிழகத்திற்கு வெளியிலும் பரவியது எனலாம். காவிரி நதிபாயும் சோழ நாட்டை வெற்றி கொண்டதே இவனது போர்ச்செயல்களுள குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமிழகம் முழுவதையும் வெற்றி கொண்ட இம்மாவீரன், கடல் கடந்த இலங்கையிலும் தனது வெற்றிக் கொடியை நாட்டினான். அவனிசிம்மன், சிம்மவிட்டுணு என்னும் விருதுப் பெயர்களை இவன் பூண்டிருந்தான். இப் பட்டத்தினால் இவன் சிம்மவிட்டுணு என்னும் பெயர் கொண்ட வேறொரு மன்னனையும் வென்றான் என லாம். இவன் தெலுங்குச் சோழ வேந்தனாக இருத் தல் கூடும். மேலைக்கங்க துர்விநீதனின் செப்பேட்டில் சிம்மவிட்டுணு'பல்லவாதிராசன்'என்று குறிப்பிடப்பட் டுள்ளமையால் இவனது பெருமையை உணரலாம்.

இவனது நாட்டில் நல்லாட்சி நிலவியது. செல்வம் செழித்தது. இவனது நாட்டின் செல்வச் செழிப்பு குபேரனைக்கூட நாண வைப்பதாக இருந்தது என்று மகேந்திரவர்மனின மத்தவிலாசப்பிரகசனம் கூறுவ தில் ஓரளவு உண்மை இருப்பதாகவே கொள்ளலாம். இலக்கியமும் கல்வியும் சிம்மவிட்டுணுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறப்புற்றன. பாவலரைப் போற் றும் பரந்த மனம் கொண்டவனாகவும் இவன் விளங்கினான். அவந்திசுந்தரி கதாசாரத்தின் ஆசிரிய ரான தண்டி, வடமொழிப் புலவரான பாரவி ஆகி யோர் இவனது அவையை அலங்கரித்தனர். வைணவ சமயம் இவ்வேந்தனால் ஆதரிக்கப்பட்டது. இவன் விட்டுணுவிடம் பக்தி பூண்டவன் என்பதனை வேலூர்ப்பாளையம் செப்பேடுகளால் அறியலாம். இவனை அடுத்து ஆட்சிபுரிந்த பீமவர்மன் இவனது தம்பியேயாவான்.

சீயமங்கலம் குடைவரைக்கோயில் இவ்வேந்த னது காலத்தில் குடையப்பட்டதாகலாம். மாமல்ல புரத்திலுள்ள ஆதிவராகக் குகையில் இவனது உருவமும், இவனது மகன் முதலாம் மகேந்திரனது உருவமும் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள் ளன. அங்கு இவன் 'சிம்மவிண்ணப் போத்ராதி ராசன்' என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளான்.

பிற்காலப் பல்லவ மரபின் முதலவன் என்னும் வகையில் இவன் தென்னக வரலாற்றில் தனித்த தோர் இடத்தைப் பெறுகிறான். ம.இ.

துணை நூல்:

பல்லவர் செப்பேடுகள் முப்பது, தமிழ் வரலாற்றுக் கழகம், 22, கிரீன் வேசுரோடு, சென்னை-28.

சிம்மாசலம்: இது ஆந்திர மாநிலத்தில விசாகப்பட்டினம் நகரிலிருந்து 16 கி.மீ தூரத்தில் திருமால் கோயில் கொணடிருக்கும் திருமலையாகும். திருமால் ந சிம்ம வடிவத்தில எழுந்தருளியிருக்கும் மலை ஆகையால் இது இப்பெயர் பெற்றது. விசாகப்பட்டினம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து இது 5கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருப்பதி திருமலை போன்று மரங்கள் அடர்ந்த மலைமீது அமைந்துள்ள இது ஒரு வைணவப் புனித தலமாகும்.

இங்குள்ள கோயில் பிரகலாதனால் கட்டப்பட்டது என்பது புராண வரலாறாகும். அதனபடி இரணியகசிபு தன்னுடைய மகன் பிரகலாதன் திருமால் மீது கொண்டிருந்த பக்தியைக்கண்டு, வெகுண்டெழுநது, அவனைக் கடலில் தூககியெறிநது அவன் தலைமீது ஒரு குன்றை வைத்துவிட்டான். திருமால தன்னுடைய பக்தனைக் காப்பாற்ற நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து வந்து, அம்மலையைப் புரட்டித்தள்ளி, அவனை அவனுடைய தந்தையின் சினத்திலிருந்து காத்தார். பின்னர் அவ்விடத்தில் பிரகலாதன திருமாலுககு ஒரு கோயிலை எடுத்தான் எனறு கூறப்படுகிறது.

மூலவர்: இங்குக் கோயில் கொணடிருக்கும் இறைவனுக்கு வீரபத்திர சிம்மசாமி என்பது பெயர். மூலவர் எப்பொழுதும் சந்தனக் காப்பிடப்பட்டுச் சிவலிங்கத்தைப் போன்ற உருவத்தில் உள்ளார். ஆண்டுதோறும் மே திங்கள் 'சந்தனயாத்திரா' விழாவின் பொழுது சநதனக் காப்பு நீக்கப்பட்டுச சுய உருவத்தில் காட்சியளிப்பார். அதனைக் கண்டு களிக்க ஆயிரக்கணக்கான பயணிகள் இங்கு வருவர்'

கட்டடக்கலை: கட்டடக் கலை நுட்பம் சிறந்து விளங்கும் இக்கோயில் கி.பி. 11-ஆம் நூறறாண்டில் கட்டப்பட்டது. இது கொனாரக்கிலுள்ள சூரியன் கோயிலைப் போன்ற வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டுளளது. பல்வேறு தாக்குதலகளின் காரணமாக இது அழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இப்போது பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள பல கலவெட்டுகளிலிருந்து இக்கோயிலுக்கு மன்னர் பலர் வழங்கியுள்ள கொடைகளைப்பற்றி அறிய முடிகிறது. விசய நகரப் பேரரசர் கிருட்டிணதேவராயர் இதற்குப் பலவித அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியதுடன், இதனை நல்ல நிலையில் பாதுகாத்து வைத்திருக்கவும் உதவினார் எனத்தெரிகிறது. இஙகுள்ள மிக அழகிய தூணகள் சிறந்த வேலைப்பாட்டுடன் அக்காலக் கட்டடக் கலையின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டி நிற்கினறன.

சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Pillai, R.N., - Tour and Pilgrimage in India, Gitanjali Publishing House, New Delhi, 1985.

Roy, P B, -India-A Handbook of Travel, Saturday Mail Publication, Calcutta, 1975.

சிம்லா வடமேற்கு இந்தியாவில் உள்ள இமாசலப் பிரதேசத்தின் தலைநகர். மேற்கு இமயமலைத் தொடரில் 2165 மீட்டர் உயரத்தில் இது அமைந்துள்ளது. இது ஒரு கோடை கால வாசத்தலம். இந்திய இராணுவத்தினரின் தலைமைப் பீடமாகவும் விளஙகுகிறது. பனியால் சூழப்பட்ட பல சாலைகள வளைந்து வளைந்து இங்கு அமைந்திருபபது காண்பதற்கு இனிய காட்சியாக உளளது. அம்பாலா நகருடனும், சண்டிகாருடனும் இது இருப்புப பாதையால இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெ.பா.

சிம்லாவிலுள்ள கிறித்தவ தேவாலயம

சிம்லா உடன்படிக்கை -1972: இந்தியாவிற்கும் பாகிசுத்தானுக்குமிடையே 1971-ஆம் ஆணடு திசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற போரின் விளைவாக இவவிரு நாடுகளுக்குமிடையே உறவு சீர்கெட்டு இருந்தது. அவ்வுறவைச் சீர்ப்படுத்த இரு நாட்டுத் தலைவர்களும் நேரடிப் பேச்சின் மூலம் முயலவேணடுமெனப்பிரதமர் இந்திராகாந்தி, பாகிசுத்தான் தலைவர் பூட்டோவிற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதைப் பூட்டோவும் ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் விளைவாக இரு நாட்டுத் தலைவர்களின் உச்சி மாநாட்டின் நிகழச்சி நிரலைத் தயாரிப்பதற்காக 1972-ஆம் ஆணடு ஏப்பிரல் மாதம் 26-ஆம் நாள முதல் நானகு நாட்கள் பாகிசுத்தானிலுள்ள முரீ (Murree, என்னுமிடத்தில் இந்தியா பாகிசுத்தான் தூதுக் குழுக்கள் சந்தித்துப் பேசின. தார் என்பார் (D.P.Dhar) இந்தியக் குழுவின தலைவராகவும், அசிசு அகமது (Aziz Ahmed) பாகிசுத்தான் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்தனர்.

இந்திராகாந்திக்கும் பூட்டோவிறகுமிடையே நடைபெற்ற உச்சிமாநாடு 1972-ஆம் ஆண்டு சூன மாதம் 28-ஆம் நாள முதல் சூலை மாதம் 3-ஆம் நாள வரை சிம்லா (Simla) வில் நடைபெற்றது. இரு நாடுகளும தத்தம் நிலையை விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராகாத காரணத்தால் மாநாடு தோல்வி அடையும் நிலையை அடைந்தது. ஆனால், கடைசி நிமிடத்தில் இரு தலைவர்களும் கலந்து ஆலோசித்து மாநாட்டின் வெற்றிககு வழிகோலினா. சிம்லா உடன்படிக்கை 1972 சூன் 3-இல் கையெழுத் தாயிற்று.

உடன்படிக்கையின் குறிக்கோள் இந்தியா-பாகி சுத்தான நல்லுறவுக்கு இதுகாறும் இடையூறாக இருந்துவந்த சச்சரவுகள், மோதல்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து,இரு நாடுகளுக்குமிடையே நட்பையும் நல்லுறவையும் வளர்த்து, துணைக்கண் டத்தில் நிலையான அமைதியை நிலை நாட்டுவ தேயாகும்.இக்குறிக்கோளை அடையும்பொருட்டு இரு நாட்டுத் தலைவர்களும் கீழ்க்காணும் கொள்கை களையும், கோட்பாடுகளையும் கடைப் பிடிக்க உடன்படிக்கையின மூலம் ஒப்புக் கொண்டனர்.

ஐக்கிய நாடுகள சாசனத்தில கூறப்பட் டுள்ளகொள்கைகளின் அடிப்படையில் இரு நாடு களின்உறவைப் பேணி வளர்க்க வேண்டும். இரு நாடு களுக்கு மிடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடு களை அமைதியான வழிகளில் நேரடிப் பேச்சு வார்த் தைகளின் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரு நாடுகளுக்குமிடையே உள்ள சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும்வரையில் நிலைமையை மாற்றியமைக்க ஒருதலைப் பட்சமாக இருவரில் ஒருவரும் முயலக் கூடாது. அமைதிக்கும் நல்லுறவுக்கும் இடையூறு விளைவிக்கக்கூடிய எந்தச் செயலுக்கும் இரு நாடு களும் ஆதரவோ உதவியோ செய்யக்கூடாது. இரு நாடுகளும் நேசமான அண்டை நாடுகளாக வாழ, அவைகளுக்கிடையே நிரந்தர அமைதி நிலவத் தேவை யான சகவாழ்வு, நாட்டின ஒருமைப்பாட்டையும் இறைமையையும் மதித்தல், உள்நாட்டுக்காரியங்களில் தலையிடாமை, சமத்துவம் ஆகிய கொள்கைகளை இருவரும மதித்து நடக்க வேணடும். ஒருவருக்கொரு வர் தவறான செய்திகளைப் பரப்பக் கூடாது.

மேலும், இரு நாடுகளுக்குமிடையே உள்ள உறவைச் சீரபடுத்தும்பொருட்டு அவ்விரணடிற்கு மிடையே செய்தித் தொடர்பு, அஞ்சல, தந்தித் தொடர்பு, தரை, கடல, வான் போக்குவரத்துத் தொடர்பு ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அவை களுக்கு இடையே உள்ள பயணத் தொடர்புகளையும வலுப்படுத்த வேண்டும். வாணிகம்,பொருளாதார ஒத் துழைப்பு ஆகிய துறைகளில் இரு நாடுகளுக்கு மிடையே வலுவான தொடர்புகளை மீண்டும் ஏற் படுத்தல வேண்டும். அறிவியல், பண்பாடு ஆகிய துறைகளிலும் தொடர்புகளை வலுப்படுத்த வேண டும். அதற்காக இரு நாட்டுப் பிரதிநிதிக் குழுக்களும் அவ்வப்பொழுது கூடிப் பேசி வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

தவிர, இரு நாடுகளுக்குமிடையே நிரந்தர அமைதி யை நிலைநாட்டும் பொருட்டு இருநாட்டுப் படைக ளும்அவரவர் எல்லைக்கோட்டுக்குப் பின்வாங்க வேண் டும். சம்மு காசுமீரில் 1971-ஆம் ஆண்டு திசமபர் 17 -ஆம் நாள போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டபொழுது இரு நாடடுப் படைகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதி களை இடைக்கால எல்லையாகக் கொள்ளவேண டும். அந்த எல்லைக்கோட்டினை மாற்றியமைகக ஒருவரும் ஒருதலைப் பட்சமாக முயலக்கூடாது. அவரவா எல்லைககோட்டிற்குப் படைகள பினவாங கும் பணி உடனபடிக்கை செயலுக்கு வநத நாளி லிருந்து தொடங்கி 30 நாட்களுக்குள் முடிய வேண டும்.

இறுதியாக, இரு நாட்டுத் தலைவர்களும் மீண டும் சநதித்துப் பேசி, இரு நாடுகளுக்குமிடையே உள்ள சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென சிமலா உடன்படிக்கை வலியுறுத்தியது. இரு தலை வர்களின் சந்திப்புக்கு முன்னால் இரு நாட்டுத் தூதுக் குழுக்களும் சந்தித்து, போர்க் கைதிகளின் பரிவாத் தனை, காசுமீர் பிரச்சினை, இரு நாடுகளுக்கு மிடையே முறிநதுபோன தூதியல் உறவுகளை மீண டும் ஏற்படுத்துதல் போன்றவற்றை விவாதிக்க வேணடுமென்றும் சிம்லா உடன்படிக்கை கூறிற்று.

பொதுவாக நோக்கின், சிம்லா உடன்படிக்கை இந்தியாவிற்குச் சாதகமாகவே அமைந்திருந்தது. இதுகாறும் இந்தியாவுடன் உளள சிக்கல்களுக்கும், சச்சரவுகளுக்கும் தீர்வுகாண ஐக்கிய நாடுகள சபை, அமெரிக்கா, சீனா போன்ற வலலரசுகள் ஆகியவற் றின் துணை தேவை என வலியுறுத்தி வந்த பாகி சுத்தான், சிம்லா உடனபடிககையின் கீழ அவறறுககு நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின மூலம் தீர்வு காண ஒப்புக்கொண்டது. இது இநதியாவிற்குக் கிடைத்த ஒரு வெற்றி என்றே கூறலாம். தவிர, காசுமீரில இநதியப் படைகளின கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் பகுதியை இடைக்கால எல்லையாகப் பாகிசுத்தான் ஏற்றுககொண்டதும் இந்தியாவிற்குக் கிடைதத ஒரு வெற்றியாகும்.

சிம்லா-உடனபடிக்கையின்கீழ் பாகிசுத்தானும் சில நன்மைகளைப் பெற்றது. இரு நாட்டுப் படை

களும் அவரவர் எல்லைககோட்டுக்குப் பின்வாங்க வேண்டுமென்ற சிம்லா-உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடு இந்தியப் படைகள் பாகிசுத்தானிடமிருநது கைப்பற்றியிருந்த நிலப்பரப்பைப் பாகிசுத்தானுக்கு மீட்டுக் கொடுக்க வழி செய்தது.

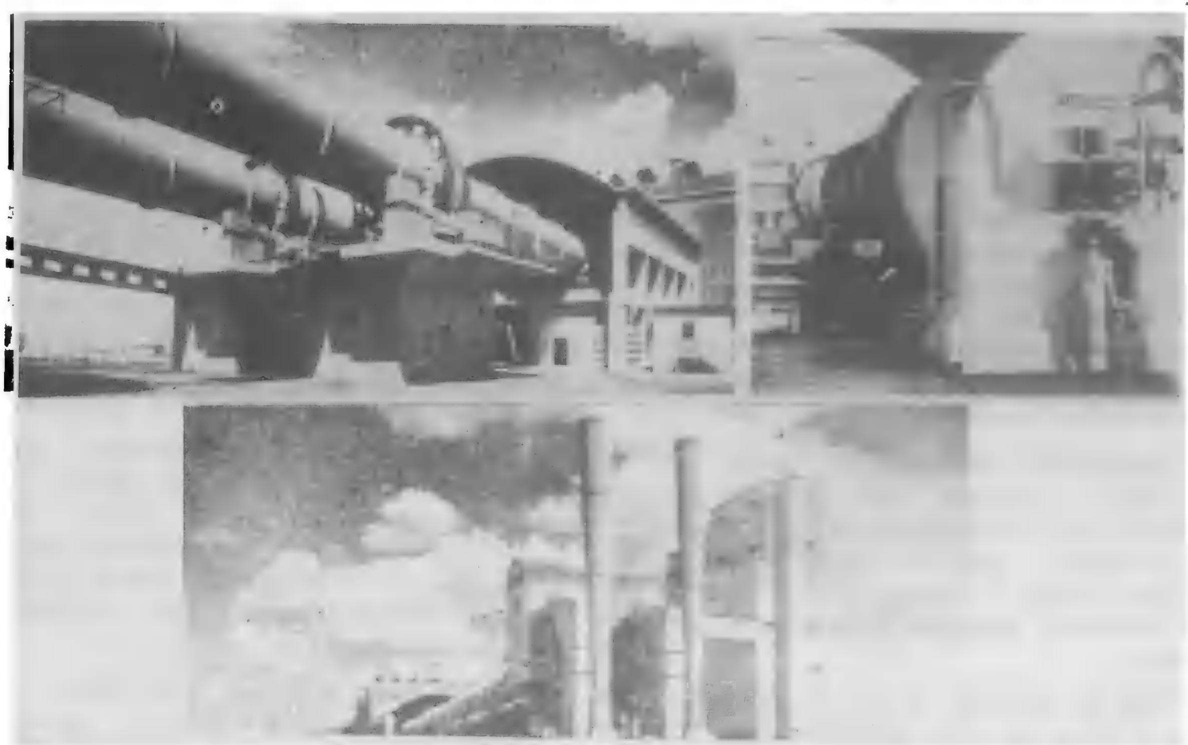
இந்திய-பாகிசுத்தான் உறவுகளைச் சீராக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட பல முயற்சிகளில் சிம்லா-உடன்படிக்கை ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஆகும். ஓர் உடன்படிக்கையின் வெற்றி -தோலவி அதைச் செயற்படுததும் கட்சிகளின நலலெண்ணத்தைப் பொறுததுளளது. சிம்லா உடன்படிககையின் கட்சிகளுக்கிடையே தொடர்ந்து நிலவிய நம்பிக்கையினமை அவ்வுடனபடிக்கை வெற்றி பெறாமைக்கு ஒரு முககிய காரணமாகும். சு.மு.

துணை நூல்:

Mahajan V.D., International Relations, S.Chand & Co, New Delhi, 1984.

சிமெண்டுத் தொழில்· சிமெணடு இக்காலக் கட்டடப் பொருள்களுள் முக்கியமானது. ஆனால் ஆதியில், கட்டடம் கட்டுவதற்குப் பயன்பட்ட கல், செஙகல் முதலிய பொருள்களைப் பிணைப்பதற்குப் பயனபடும் கலவையைச் சிமெண்டு எனறு அழைத்தனர். இது நீரில் இறுகும் பொருளான போர்டலாந்து சிமெணடு (Portland Cement) போனறதையே குறிக்கும். பலலாயிரம ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எகிப்தியர்கள் பிரமிடுகளைக கட்டுவதற்கு எரித்த கற்பூரச் சிலாசத்தையும், சுணணாம்பையும் பயனபடுததினர். உரோமானியரும் கூட எரிமலைச் சாமபலையும், எரிதத சுணணாமபுக் கல்லையும (Cal cinal limestone) கலநது நீரிலிறுகும் பொருள ஒன றைத் தயாரித்துப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரிகிறது. இவ்வகைக் கலவையைக் கொணடு சூலியசு சீசர் காலத்தில கடடிய அடிப்படைகள் இனறும் பலமாக இருப்பதாக ஆராய்சசியாளர்கள குறிபபிடுகின்றார்கள். அவாகள் பயனபடுத்திய சிமெணடு நீரிலிறுகும வகை (Hydraulic Cement) எனறு தெரிய வநதுள்ளது. இந்தச் சிமெணடைத் தயாரிக்கும் முறை உரோமானியப் பேரரசு மறைநதவுடன் மறைந்து விட்டது.

சான் சிமிட்டன் (John Smeaton) என்ற ஆஙகிலேயர் கி.பி. 1756-ஆம் ஆணடில் மீணடும் சிமெணடைப் புதிதாகக் கண்டு பிடித்தார். இதனைப் பயனபடுத்தி இங்கிலாந்திலுளள எடிசுட்டா (Eddystour) என்ற கலஙகரை விளககம் கட்டப்பட்டது. இக்காலத்தில் உள்ள போாட்லாநது சிமெணடை கி.பி. 1824

சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை

-இல் கணடுபிடித்தவர் சோசப் ஆசுப்பிடீன் (Joseph Aspidın) என்ற ஆங்கிலேயராவர். இவர் சுண்ணாம் புக் கல்லையும், களிமண்ணையும் கலந்து எரிப்பதால் கிடைத்த பொருளை அரைத்துப் பொடியாக்கி நீரில இறுகும் பொருளொன்றைத் தயாரித்தார். அக் கலவை போர்ட்லாந்துக் கல்லை ஒத்திருந்த கார ணத்தால் அதற்குப் போர்ட்லாந்து சிமெணடு என்று பெயரிட்டார். எனினும் அககலவை சிறிது இளகிய நிலை அடையும் வரை எரித்தாலதான சிமெணடு கிடைக்கும் என்று எடுத்துக் கூறியவர் ஐசக் சான்சன் (Isaac Johnson) என்பவர் ஆவர்.

உலகின் முக்கியத் தொழில்களில் ஒனறாகிய இது இங்கிலாநதில் விரிவாக நடைபெறுகின்றது. ஆண்டுதோறும் 9மிலியன் டன் சிமெணடு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய 45 சிமெண்ட்டுத் தொழிற்சாலைகள் இங்கிலாந்தில 1943-ஆம் ஆண்டில் இருந்தன. சிமெண்டு உற்பத்தியாளர் ஐக்கியம் (Cement Makers Pederation) என்ற ஒரு சங்கத்தை நிறுவி, அதில் சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்கள் அனைவரும் உறுப்பினராக உள்ளனர். இச்சங்கம சிமெணடின் விலையையும், விறபனை முறையையும் நிருணயிக் கிறது. சிமெண்டு கான்கிரீட்டுச சங்கம் (Cement Concrete Associatıon) என்ற ஒரு சங்கத்தையும் சிமெணடு உற்பத்தியாளர்கள் நடத்தி வருகின்ற னர். சிமெண்டைப் பயன்படுத்துவோருக்கு ஆலோ சனை கூறுவதும் சிமெண்டைப் பற்றிய தொழில் நுட்ப அறிவூட்டுவதும் இச் சங்கத்தின் வேலை யாகும்.

அமெரிக்காவில் சுயேச்சையாகச் சிமெணடு உற்பத்தி செய்யும் பல நிறுவனங்கள் போாட் லாநது சிமெண்டுச் சங்கம் எனற ஒரு சஙகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இங்கிலாந்தில் சிமெணடு கான கிரீட்டுச் சங்கம் செய்யும் வேலையை அமெரிக்காவில் இச்சங்கம் செயகிறது. மேலும் இச்சங்கம் பல ஆராய்ச்சிகளையும் மேற்கொணடுளளது.

இநதியாவில் சிமெண்டுத் தொழில்· உலகில் சிமெணடுத் தொழிலில் மிக அதிகமாக உற்பததி செய்கின்ற நாடுகளிலே ஏழாவது இடத்தை இந்தியா பெற்றுள்ளது. இரசியா, சப்பான், அமெரிக்கா, இத்தாலி, மேற்கு செருமனி, பிரான்சு போன்ற நாடு கள் சிமெணடு உறபத்தியில் முதல ஆறு இடங்களி லுள்ளன.

இது இந்தியாவின் பெருந் தொழில்களில ஒன் றாக உள்ளது நாட்டில் அணைக்கட்டுகள், சாலை கள், பெருவழிகள, தொழிற்சாலைகள், பாலஙகள் போன்றவற்றை அமைக்க சிமெண்டு அதிக அளவில தேவைப்படுகின்றது.

இந்தியாவில் முதன் முதலாகச் சென்னையில் 1904-இல் தென்னிந்தியத் தொழில் கம்பெனியார் (South Indian Industrials) நிறுவினர். இத் தொழில் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லையாதலால் மூட வேண்டியதாயிற்று. மறுபடியும் 1914-இல் கத்திய வாரிலுள்ள போர் பந்தரில் இந்திய சிமெண்டுக் கம்பெனி (India Cement Co. Ltd.) எனற புதிய நிறு மத்தைப் பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற் படுத்தினர்.

இந்திய சிமெண்டு உற்பத்தியாளர் சங்கம் (The Indian Cement Manufacturing Association) ஒன்றை 1926-இல் நிறுவி, அதன மூலம் அது உறபத்தி யாளர்களிடையே காணப்பட்ட போட்டி மனப்பான மையை ஒழித்து 1927-இல இந்திய கான்கிரீட்டுச் சங்கம் ஒன்றை ஏறபடுத்தியது. அது நாடு முழுவதும் சிமெண்டைப் பயன படுத்துவோருக்கு இலவசத தொழில்நுட்ப உதவியினை அளிக்க ஏற்பாடு செய் தது. சிமெண்டு வழங்கும் நிறுவனத்தை 1930-இல் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சிமெண்டை வழங்கியது. சிமெண்டுக்குத் தேவை அதிகரிக்கவே மேலும் இரணடு தொழிற் சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவற்றுள் ஒன்று கோயம்புத் தூர் மாவட்டத்திலுள்ள மதுக்கரையில் 1935-36 இல் தொடஙகப்பட்டது. அசோசியேட்டட் சிமெண டுக் கம்பெனி (Associated Cement Company) 1936 -இல் நிறுவபபட்டு சிமெண்டுக்கு உற்பத்தி விலை நிர்ணயம், விற்பனை, வழஙகல் ஆகியவற்றைக் கவ னித்தது. தனியார் துறையில் 1937 இல் புதிதாக ஐந்து சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளை தால்மியா (Dalmia) கமபெனியாா நிறுவினர். இத்துடன் 1956 இல 26 தொழிற்சாலைகளும் 1981 இல 62 தொழிற சாலைகளும் 27 மிலியன் டன் உற்பத்தித் திறனுடன செயல்பட்டு வந்தன. இந்தியாவில் 1983-இல 80 சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் (இவற்றுள் 19 பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்) 3.2 மிலியன டன் உற் பத்தித் திறன் கொண்டவையாய் இருநதன.

சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் முக்கியமாக மத்தியப் பிரதேசம், தமிழ் நாடு, ஆந்திரப் பிரதேசம், இராசசுத்தான், குசராத்து, பீகார், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் நிறைந்துளளன இம் மாநிலங் கள நாட்டின் 90 விழுக்காடு சுண்ணாம்புப் படிமங களைக் கொணடுள்ளதால் இத் தொழிற்சாலைகள இங்கு அமைந்துளளன.

பெரும்பான்மையான சிமெண்டுத் தொழிற் சாலைகள தனியார் துறையிலேயே அமைநதுளளன. சிமெணடு ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தித் திறனில் நான்கில் ஐந்து பாகமும், சிமெண்டு உற்பத்தியில் மிகுதியான அளவும் தனியார் நிறுவனஙகளிலிருநது

கிடைக்கிறது. இவற்றுள் ஏ.சி.சி. (A.C.C.) நிறுவனம் மொத்த சிமெணடு உற்பத்தியில் 25 விழுக்காடு உற்பத்தி செய்கிறது. பொதுத் துறை சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை 1970 முதல் மத்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள மந்தார் (Mandhar) என்னுமிடத்தில் இந்திய சிமெண்டுக் கழகத்தால் நிறுவப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பல பொதுத் துறைக் கழகங்கள் சிமெணடு ஆலைகளைத் தொடங்கின மொத்த சிமெண்டு உற்பத்தியில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் உற்பத்தி ஐந்தில் ஒரு பாகமாக உள்ளது

சிமெண்டுத் தொழிலின் அமைப்பு: இப்போது இந்தியாவில் 163 உலைகள் கொண்ட 25 சிமெண்டுத் தொழிற் சாலைகள் உள்ளன. அவற்றுள் 35 நிறுவனங்கள் 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்டவை. சிமெண்டு ஆலைகளின் உலைகள் நாள்தோறும் 30டன்னிலிருந்து 3000 டன் வரை உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றல் கொண்டவை. மொத்தமாக உள்ள 163 உலைகளுள் 93 உலைகள் ஈரப்பசை கொண்ட சிமெண்டை உற்பத்தி செய்யும் முறையைக் கையாளுகின்றன. மொத்த உற்பத்தித் திறனில் 34 விழுக்காடு மேற்கூறிய உறபத்தி முறையிலும் 66 விழுக்காடு முற்றிலும காய்ந்த அல்லது பாதிக் காய்ந்த முறை உலைகளையும் கொண்டு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுளளன. (ஏறத்தாழ) எல்லா உலைகளும் 1950-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஈரப்பசையுடன் கூடிய உற்பத்தியுடையனவாக மாற்றப்பட்டன.

சிமெண்டுத் தொழிலின் உற்பத்தித் திறன பற்றிய விவரங்கள் கீழே உள்ள அட்டவணை கூறுகின்றது.

அட்டவணை 9.	சிமெண்டு	உற்பத்தி (மிலியன் டன்)
வருடம்	சராசரி உற்பத்தித்திறன்	உற்பத்தி
1950–51	3.3	3.0
1960–61	8.9	8.0
1976–77	21.4	18.8
1980–81	26.8	18.7
1985–86	44.0	33.1

மூலம்: 1. ஏ. சி. சி. நிறுவனம, சிமெண்டுத் தொழில் பற்றிய புள்ளி விவரம், 1984.

2. சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்களின் அமைப்பு, சிமெண்ட்டு ஏப்ரல் – ஜூன், 1986.

3. இந்திய அரசு திட்டக் குழு, ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், 1985 – 1990, தொகுதி II.

நாளொன்றுக்கு 40 விழுக்காடாகவும், 400 டன்னுக்கும் 1000 டன்னுக்கும் இடைப்பட்ட உற்பத்தி உலைகளையும் 4.5 விழுக்காடு 1000 டன் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உலைகளையும் கொண்டு 1985-ஆம் ஆண்டில் சிமெண்டு உற்பத்தி நடைபெற்றது. நாளொன்றுக்கு 400 டன் உற்பத்திகரும் கீழே உள்ள உலைகள் 15.5 விழுக்காடு உற்பத்தித் திறன் கொண்டவையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டன.

தொழில் முன்னேற்றம்: பல ஆண்டுகளாக அரசு விலை, வழங்கல் போன்றவற்றில் கையாணட கடுமையான கொள்கை ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரை உற்பத்தியில் ஏற்றத் தாழ்வை ஏற்படுத்தியது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமெண்டு உள்நாட்டுத் தேவைக்குப் போதாமல் இருநதது. எனவே 1977-78-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சிமெண்டு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. பலதரப்பட்ட விலை விதிகள், வரி செலுத்திய பிறகு முதலீட்டின் மீது திரும்பத் தரப்படுவதற்கும், பாதிக் கட்டுப்பாடு 1982-இல் புகுத்தப்படுவதற்கும் உறுதி அளித்ததால் புதிய முதலீடுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் சிமெண்டுத் தொழிலில் எதிர் பாராத அளவில் உற்பத்தியிலும் உற்பத்தித திறனிலும், மாற்றங்கள ஏற்பட்டன. உற்பத்தித்திறன் 1979-80-இல் 24.3 மிலியன் டன்னாக இருந்தது 1984-85-இல் 42.8 மிலியன் டனனாக உயர்ந்தது. அதே காலத்தில் சிமெண்டு உற்பதத்தி 17.6 மிலியன் டன்னிலிருந்து 30.2 மிலியன் டன்னாக உயர்ந்தது. ஐந்தாம் ஆணடுத் திட்டத்தில் 36 விழுக்காடாக இருந்த குறியீட்டு உற்பத்தித் திறன் (Installed Capacity) ஆறாம் ஐந்தாணடுத் திட்டத்தில் 12.0 விழுக்காடு கூட்டு வளர்ச்சி வீதத்தில் அமைந்தது. இதைப் போலவே உற்பத்தியிலும் மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. இதற்கு முனனிருந்த 30 ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட உற்பத்தியில் பாதிப் பாகத்தை 1982-83 இலிருந்து 1985-86 வரையிலான காலத்தில் உற்பத்தி செய்தது. இதற்கிடையில நாட்டில் காணப்பட்ட உற்பத்தியில பாதிப்பாகம் உற்பத்தி செய்தது. இதற்கிடையில் நாட்டில் காணப்பட்ட சிமெண்டிற்கு ஏற்பட்ட கடுமையான தட்டுப்பாடும் கள்ளச் சந்தையும் ஒழிந்து போயின.

உற்பத்தித் திறன் 1950-51-இல் 3.3 மிலியன் டன்னாக இருந்தது 1985-86-இல 44.0 மிலியன் டன்னாக உயர்ந்து ஆண்டிற்கு 7.7 விழுக்காடு சராசரியாக வளர்ச்சி பெற்றது. அக்காலத்தில் சிமெண்டு உற்பத்தி 3 மிலியன் டன்னிலிருந்து 33.1 மிலியன

டனனாகவும், 7 1 விழுக்காடு சராசரி வளர்சசி வீத மாகவும் இருந்தது உற்பத்தித் திறனை 90 விழுக் காடு பயனபடுத்தி 1968-69 வரை உற்பத்தியில் ஈடு பட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு 77 விழுக்காடாக இருநத உற்பத்தி சராசரியாக மிகக் குறைநது 70 விழுககாடாக 1980-81-க்கும் 1982-83-க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் இருநதது.

திட்டக்காலத்தில் சிமெண்டு உற்பத்தி: சிமெண டுத் தொழில் பல ஆண்டுகளாக நல்ல முன்னேற் றத்தை அடைந்திருந்தபோதிலும் 5 ஆணடுத் திட்டங களின் குறிப்பிட்ட இலக்குகளை நிறைவேற்றவில்லை. இரணடாம் ஐந்தாணடுத் திட்டத்தில் 55 6 விழுக் காடு அளவிற்குத தான இருந்தது. அது திட்டககாலங் களில் காணப்பட்ட மிகக் குறைந்த அளவாகும். கீழே தரப்பட்ட அட்டவணை திட்டக் காலத்தில் சிமெணடு உற்பத்தி எவ்வாறு இருந்தது என்ப தனைக் குறிப்பிடுகினறது.

62 மிலியன் டன்னாகவும, உற்பத்தி 49 மிலியன் டன்னாகவும் இருந்தது. உயர்வீத உற்பத்தியை எட் வதற்குச சிமெண்டுத் தொழில் 20 மிலியன் டன் கூடுதல் உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட் டுள்ளது. 1989-90-இல் சிமெண்டு உற்பத்தி நிறுவ னங்கள் 79 விழுக்காடு உற்பத்தித் திறனைப் பயன் படுத்தி உற்பத்தி செய்யும் என எதிர் பார்க்கப்படு கிறது.

அரசாங்கக் கொள்கை: இரண்டாம் உலகப் போரி லிருநது அரசாஙகம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வநத விலை, வழங்கல் கட்டுப்பாடுகள சிமெணடுத் தொழிலை மிகவும் பாதித்தன. தொழில வளர்ச்சி, ஒழுஙகு படுத்தும் சட்டத்தின (Industries Development and Regulation Act) கீழ் 1956-இல ஒரு முழு மையான (Full-fledged) சிமெணடுக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கை புகுத்தப்பட்டது. அரசாங்கத்தால் நிர் ணயம் செய்யப்பட்ட விலையைத் தேக்க விலை

அட்டவணை 2. **திட்டக் கால இலக்குகளும், நிறைவேற்றங்களும்**

	குறியீட்டு உற்பத்தி			உற்பத்தி		
	இலக்கு (மிலியன் டன்கள்)	நிறைவேற்றங்கள் மிலியன் டன்கள்	இலககுகளின் வீதம்	இலக்கு (மிலியன் டன்கள்)	மிலியன டன்களை	இலககு களின் வீதம்
I திட்டம்	5.3	4.8	90.4	4 8	4.6	95.8
II திட்டம்	16 0	8.9	55 6	13.0	8.0	61.3
III திட்டம்	15.0	11.6	77.3	13.0	10.8	83.2
IV திட்டம்	21.5	19.8	91.9	18.0	14.7	81.5
V திட்டம	23.5	22.3	94.9	20.8	19.4	93.1
VI திடடம	43 0	42.8	99.5	34.5	30.2	87.4

மூலம: 1. ஏ.சி.சி நிறுவனம், சிமெண்டு பறறிய புள்ளி விவரம், 1984.

2. சிமெண்டு உற்பத்திச்சங்கம் (Cement Manufactures Association (CMA) சிமெண்டு ஏப்பிரல்-சூன், 1986.

மேலே உளள அட்டவணைப்படி சிமெணடு உற்பத்தி முதல, இரண்டாம் ஐநதாண்டுத்திட்டங் களுக்கிடையே 95.8 விழுககாட்டிற்கும் 61.3 விழுக் காட்டிற்கும் இடைப்பட்டிருநதது. திட்டகால இலக்கு களை நிறைவேற்றுவதில் மின்கட்டுப்பாடும், நிலக் கரிப் பற்றாககுறையும முக்கிய பஙகேறறன. ஏழா வது ஐந்தாணடுத் திட்டத்தில் முதலீட்டு உற்பத்தி

(Retention Price) எனறு கொள்ளப்பட்டது. அரசின தேக்க விலை குறைவாக இருப்பதாகப் பல குறை பாடுகள் கூறப்படவே 1973-இல் ஆயக் குழுவின (Tariff Commission) பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. அக் குழு 12 விழுக்காடு அளவிற்கு முதலீட்டின் மீது இலாபம் தர வேண்டும் என்றும், முதலுக்கான விகிதம் ஒரு டன்னுக்கு உரு. 650க்கும் அதிகமாக இருக்கக்

கூடாது என்ற வரம்பைப் பரிந்துரை செய்தது. ஆயக் குழுவின் பரிந்துரையை 1974-இல் அரசு ஏற்றுக கொணடு நடைமுறைப்படுத்தியது. அவ்வாறு முதலின் மீது கொடுக்கப்பட்ட 12 விழுக்காடு இலாபம் அரசு வரி விதிப்புக்கு முற்பட்டது (Pre-tax return). எனவே இவ்வாறு ஆலைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உணமை யான பிரதிபலன மொத்தமாக 9 விழுக்காடாக இருந்தது.

சிமெண்டுத் தொழில் நிறுவனங்கள தொடர்ந்து அரசுக்கு முறையீடு செய்ததின் வாயிலாக மத்திய அரசு முதலீட்டின் மீது குறிக்கப்படுகின்ற பலன நிகர மதிப்பைப் பற்றியதாக இருகக வேணடும்; மொத்த முதலீட்டின் பேரில அல்ல எனறு எணணி இவ்விவகாரத்தைத் தொழில் செலவு, மதிப்பு (விலை) குழுவினிடம் (Bureau of Industrial Cost and Price - BICP) ஆலோசனை கேட்டு அதன பரிநதுரைப்படி மூனறடுக்கு (Three tier) விலைக் கொளகையை 1979லிருந்து அரசு புகுத்தியது. இதன்படி சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள உயர்அளவு, நடுத்தர, குறைநத அளவு விலையுடையவை என மூன்றாகப் பகுககப் பட்டன. அவற்றிற்குத் தேக்கவிலை 1 டனனுககு முறையே உரூ. 220/-, உரூ. 205/-, உரூ. 185/- எனக் குறிககப்பட்டது. ஆனால் புதிதாக உற்பத்தி தொடங் கிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு (3 பகுப்புகளுக்கும் ஒன்று போல) 1 டன்னுக்கு உரூ. 96 தேக்க விலை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது-இதறகுக் காரணம், அவர் கள ஏற்றுக் கொணட உயர்ந்த முதலீட்டுச் செல வைக் கருத்தில் கொணடு குறிககப்பட்டது. ஆனால் சிமெண்டுத் தொழில் இவ்வித பலனால் 85 விழுக் காடு உற்பத்தித் திறனைப் பயன்படுத்துவது கடின மாகக் கொளளபபட்டது. இநத முறை சிமெண்டுத தொழிலுக்கு ஏற்றதல்ல. இதற்கு மாற்று முறை குறிபபிட வேண்டும் எனறு எணணித் தொடர்ந்து மத்திய அரசைப் பரிவுடன் அணுகியது. அந்த வேண்டுகோளுக்கு இணஙக பிப்ரவரி 28, 1982-இல் சிமெண்டுத் தொழிலில் பாதி விலைக் கட்டுப் பாடு செயற்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு பெரிய மாற்றம் என்றே குறிப்பிடலாம். ஏனெனில் 40 ஆண்டுக் காலமாக அரசு தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வந்த கடுமையான விலை, வழங்கல் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி முதலீட்டை அதிகரிப்பது, நவீன மயமாக்கு வது, தொழில் விரிவாக்கம், உற்பத்தி அதிகரிப்பு, தேவை, அளிப்பு இவறறைப் பல பகுதிகளிலும் நிலைப்படுத்துவது போன்ற நோக்கங்களை நிறை வேற்றத திட்டம் மேற்கொள்ளபபட்டது.

மேற்கூறிய அரசுக் கொள்கை பல முக்கிய அம் சஙகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. அவற்றுள்: 1. உறபத்தியில் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காடு (சமயத்திற் கேற்றாற் போல்) கட்டாயக் கொள்முதல் சிமெண்டு (Levy Cement) ஆகவும், பழைய கட்டுப்பாட்டுடன் விளங்கும். இதில் குறியீட்டு உற்பத்தித் திறனில 2/3 பாகம் பொது வழங்கலுககாகவும், முதன்மைத் துறைகளுக்காகவும் (Prioritn Sectors) அரசு குறிப் பிட்ட விலையில் அளிக்க வேணடும். மீதி சிமெணடு வெளி அங்காடியில் நிறுவனங்கள கூடுதல் விலையில விற்பதற்கு அனுமதிக்கபபட்டன. பாதிக்கப்பட்ட நிறு வனங்கள் (Risk Units) 50 விழுக்காடு அளவிற்குச் சலுகை பெறுகினறன. 2. சீரான தேக்க விலை 1982-ஆம் ஆணடு முதல் சிமெணடுக்கும் குறிக்கப் பட்டது. இதனபடி போர்ட் லாந்து போசோலானா சிமெண்டு (Portland Pozzolana) விலை 1 டன்னுக்கு உரூ.320 எனவும், சாதாரண போர்ட்லாந்து சிமெண்டு (Ordinary Portland Cement) விலை டனனுககு உரூ.335 எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. பழைய மூனறடுக்கு முறை கைவிடப்பட்டது.

தேகக விலையில் 1982 க்கும 1984 க்கும் இடை யில் உயாவு ஏதும் இலலை. ஆனால உற்பத்திச செலவில் தொடாநது பல உயாவுகள் காணப்பட்டன. குறிக்கப்பட்ட தேக்க விலை நாளடைவில் மாறி, சிமெணடுத் தொழிற்சாலைகளை மோசமான நிதி நெருக்கடிகளுள கொணடு சோத்தது. இரணடு ஆணடுகள கழிதது 1984 இல கொளமுதல சிமெண்டுக்கு விலை உயாவு கொடுக்கப்பட்டு 1 டன் போர்ட்லாநது போசோலானை சிமெணட்டு உரூ. 360 எனவும், சாதாரண போாட்லாநது சிமெண்டு 1 டன் உரூ.375 எனவும் அடிப்படையில கொளளப்பட் டது. இவவித விலை உயர்வு உற்பத்திச் செலவில எவ்வித மாறறத்தையும் ஏற்படுததவிலலை. பழைய சிமெணடுத தொழிற்சாலைகளுககுக் கொளமுதல சிமெணடு 65 விழுக்காடு குறியீட்டு உறபததித திறனில் குறிக்கப்படடது. புதிய நிறுவனஙகள, பாதிப்புகுளளான நிறுவனங்கள உறபத்தித் திறனில 45 விழுககாடு என்று கொளளப்பட்டது மேற்கூறிய முறையில மாற்றம் 1985 இல் ஏற்படுத்தப் பட்டு குறியீட்டு உற்பத்திக்குப் பதிலாக உணமை யான உற்பத்தியில் முறையே 60 விழுககாடு 40 விழுக்காடு எனறு குறிப்பிடப்பட்டது மார்சசு, 1986 இல் அரசு மறுபடியும் கொளமுதல் விலையைத் திருத்தியமைத்தது. இதனபடி மத்திய அரசு கொள் முதல சிமெண்டை 1 டன் உரூ.24.50 எனக கூட்டி அறிவித்தது.

அரசுககுத் தர வேண்டிய கொள்முதல சிமெண்டு 1986-இல உற்பத்தியில 60 விழுக்காடு என வும், உரிமம் பெற்ற உற்பத்தித் திறனில் 150 விழுக் காடுவரை மேற்கூறிய விகிதமும், 100 விழுக்காடு திறனுக்கு மேறபட்ட உற்பத்தியில 45 விழுக்காடு

என்றும், இம்முறை 125 விழுககாடு உற்பத்தியளவு வரை காணப்படவேண்டும் எனறு குறிப்பிடப்பட்டது. பாதிக் கட்டுப்பாடு ஏற்றுக் கொளளப்பட்ட போது கொளமுதல் கொள்கையை மறுபடியும் மாற்றி அமைத்தது. மேற்கூறிய கொள்முதல சிமெணடின் விலை மாற்றியமைககப்பட்ட பொழுது, கொளமுதல் விலை உரூ.384.50 என போர்ட்லாந்து போசோ லானா சிமெண்டிற்கும், உரூ.399.50 எனறு சாதாரண போர்ட்லாந்து சிமெணடு விலை என்று ஒப்புக் கொள ளப்பட்டது. இவவகையான கூடுதல் விலை நுகாவோர் மீது சுமத்தப்பட மாட்டாது என்றும், மாறாக இவ்வகை விலையைச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள சிமெண்டு நேர்மைபடுததும கணக்கிலிருந்து (Cement Regulation Account)கொடுப்பதாக முடிவுமேற்கொளளப்பட்டது. எவ்வகையான சலுகைகள் அளிக்கப்பட்ட போதிலும் உற்பத்திச் செலவில் அதிகமான மாற்றத்தை ஏற் படுத்தவில்லை.

சிமெண்டுத் தொழிலின் சிக்கல்கள்: (Problems of the Cement Industry) சிமெணடுத் தொழில் பெரும்பான்மையாக சில சிக்கல்களினால் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது. அவை மேல் எழு நிலை வசதிப் பற்றா குறை, அதில் முக்கியமாக மின்சாரம், நிலக்கரி, போக்குவரத்து போன்றவையாகும். மேலும் தேவை அளிப்பு இவறறிற்கிடையே உள்ள இடைவெளி நவீன மயமாக்குதல், உற்பத்தி விரிவாக்கம் போன்றவையும அடங்கும்.

அ மேல் எழுநிலை வசதிச் சிக்கல்கள்: (Infra-structural deficiencies) மேல் எழுநிலை சிக்கல்கள மின் அளிப்பு, நிலக்கரி, சரக்கு இரயில் பெட்டிகள் போனறவை பற்றியதாகும். மின அளிப்பில் அடிக்கடி நிறுத்தம் செய்வதால் போதுமான அளவு உற்பததி செய்வதற்கு முடிவதில்லை. பல மாநிலங்களில் மின் அளிப்பின் முறைகளில் மாறுதல்கள் காணப்படுகின் றன. இதற்கு ஏற்ற வழிமுறையாக 1982-ஆம ஆண்டு முதல் கல் எண்ணைய் (Diesel) குழாய்கள் பொறுத்தப்பட்டு 40 விழுக்காடு வரை மின் அளிப் பில் ஏற்படும் தடங்கல்களைத் தாமாகச் சமாளிக்க வழி வகுத்துளளது. இப்போது 250 மெகாவாட் (M.W.) திறனுள்ள கலலெண்ணைய் குழாய்கள் மூலம் செய்யப்படுவதற்கு முடிவெடுக்கப்பட்டுக் கூடு தலாக 150 M.Wதிறனுள்ள குழாய்களைப் பொறுத்து வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வகை ஏற்பாட்டிற்கு அரசு கட்டாயக் கொள்முதல் பகுதி யிலிருந்து சலுகை அளிப்பதற்கு வழி வகுத்துள்ளது. ஆனால் அரசு கொடுக்கும் சலுகை போதாதாகை யால் சிமெண்டு உற்பத்தியாளர் சங்கம் 1986 ஆம் ஆண்டில் சிமெண்டு உற்பத்தி வளர்சசி ஆணை யரிடம் (Development Commissioner for cement Industry) கட்டாயக் கொள்முதலில் அளிக்கும் சலு கையைக் கல்லெண்ணெய் விலை, மின்னாக்கி விலை ஆகியவற்றின் உயர்வைக் கருத்தில் கொண்டு உயர்த்த வேண்டியுள்ளது.

சரக்கு இரயில் பெட்டிகள் பற்றாக் குறையினால் சிமெண்டை விற்பனைக்கு எடுத்துச் செல்வதில் சிரமம் காணப்படுகின்றது. சிமெண்டுத் தொழில் 1970ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறிப்பிட்ட இலக்குகளுக்குக் குறைவாக 1 இலட்சம் சரக்கு இரயில் பெட்டிகளைக் குறைவாகவே பெற்று வநதுளளது. இதனைச் சமா ளிப்பதற்குச் சிமெண்டுத் தொழில் தனக்குத் தேவையான சரக்கு இரயில் பெட்டிகளை வாங்கி சொந்தமாக்கிக் கொள்ள வழிமுறைகள கூறப்பட்டுள் ளன.

சிமெணடுத் தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலக்கரி தேவைக் கேற்றாற் போல் இல்லை. குறிக் கப்பட்ட இலக்குகளில் 1974 முதல் 1983முடிய உள்ள காலத்தில் 17 முதல் 43 விழுக்காடு வரைதான் நிலக்கரி அளிக்கப்பட்டது. இப்பற்றாக் குறையைக் கூடுதல் நிலக்கரி உற்பத்தியினாலும், நவீன முறையில் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட சிமெண்டு உற்பத்தி முறை யினால் எரிசக்தியைச் சேமிப்பதாலும் சமாளிக் கலாம். ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிலக்கரி யைப் பெரும்பான்மையாக உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக நிலக்கரி உற்பத்தித் துறை கூறுகிறது. சரக்கு இரயில் பெட்டிகள் பற்றாக்குறை யும், நிலக்கரி அளிப்பில் ஏற்படும் குறைவையும் போக்கச் சிலவழி முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அதன் படி நாட்டில் பல பாகங்களில் நிலக்கரியை வைப்பாக வைத்துத் தேவையைச் சமாளிக்கலாம் என்று சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம் கூறியுள்ளது. அரக்கோணம், காசிப்பேட்டை, நட்லாம், திருச்சி போன்ற இடங்களில் நிலக்கரியை வைப்பாக வைத்து அங்கிருந்து சிமெண்டுத் தொழிற் சாலைகள் தங களுடைய சொந்தச் செலவில் எடுத்துச் செல்வது பல இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்க்கும் என்று ஆலோ சனை கூறப்பட்டுள்ளது.

தேவை-அளிப்பு இடைவெளி: சிமெண்டு உற் பத்தி கணிசமான அளவு அதிகரித்திருந்தாலும் வளர்ந்து வரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அள விற்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. 24.0 மிலியன் டன் சிமெண்டு 1978-79-இல் தேவைப்பட்டது. இறக்கு மதி செய்யப்பட்ட 1.7 மிலியன் டன் சிமெணடுடன் உள் நாட்டு உற்பத்தியாகிய 9.4 மிலியன் டன் சிமெண்டும் சேர்ந்து 12 விழுக்காடு பற்றாக்குறை காணப்பட்டது. அடுத்த 4 ஆண்டுகளில் ஏறக்குறைய 25 விழுக்காடு ஆணடு தோறும் பற்றாக்குறை காணப்

பட்டது. 17 விழுக்காடாக1983-84இல் குறைந்தது அடுத்த ஆண்டே 20 விழுக்காடாக உயர்ந்தது பின வரும் அட்டவணை நாட்டின் சிமெண்டுத் தேவை-அளிப்பை பற்றிக குறிப்பிடுகிறது

அட்டவணை-3: **சிமெண்டின் தேவையும், அளிப்பும்**

ஆண்டு	தேவை	உறபத்தி	இறக்குமதி	கிடைககும் அளவு	மில்லியன் டன் பற்றாககுறை (விழுககாடு)
1978-79	24.0	19.4	1.7	21.1	12
1979-80	25.9	17.6	1.5	19.1	26
1980-81	28.0	18.7	2.0	20.7	26
1981-82	30.2	21 1	1.6	22.7	25
1982-83	32 6	23.3	1.5	24.8	24
1983-84	35.6	27.1	2.5	29.6	17
1984-85	38.1	30.2	0.4	30.6	20

மூலம்: 1. ஏ.சி.சி. நிறுவனம், சிமெணடுத் தொழில் பற்றிய விவரம், 1984.
2. சிமெண்டு உற்பத்தியாளர் சங்கம், சிமெணடு, ஏப்பிரல்-ஜுன, 1986.

சிமெணடுப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதறகு இந்தியா 1978-79-இல் நிகர இறக்குமதியாளராக நேர்ந்தது. இதற்கு முன்னர் ஒருசிறிது ஏறறுமதி செய்து வநத நாடு 1971-72-இல் 5000 டன அளவு இறக்குமதி செய்ய வேணடியதாயிறறு. அதே ஆண டில் 1.97 இலட்சம் டன் ஏறறுமதி செய்தது. 1977-78-இலிருந்து இறக்குமதி தொடர்ந்து நடைபெறறு வருகினறது அதே ஆண்டில் 3.12 இலட்சம் டன இறக்குமதி சிமெணடு கிடைத்தது. ஆனால 1984-85-இல் 3.74இலட்சம் டன் அளவு சிமெண்டு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. இறக்குமதி சிமெண்டு 1976-77-இல் 3.64 இலட்சம டன உயர் அளவை அடைந்து 1984-85 இல் 4200 டன்னாகக குறைந்தது.

நவீன மயமாக்குதல், தொழில் விரிவாக்கம் **(Modernization and Expansion of Industry)** பெரும் பாலான கனரகத் தொழில்களைப் போலவே சிமெணடுத் தொழிலில் பயன்படும் இயந்திரங்களும் பழமையாய்க் காணப்படுகின்றன. சிமெணடுத தொழிலை நவீன மயமாக்குவதற்குப் பல அரிய வாய்ப்புகள் உளளன. நவீனமயமாக்குவதன் மூலம் உற்பத்தி அதிகரிப்பு, தரமேம்பாடு, உற்பத்திச் செலவு குறைப்பு போன்றவை ஏற்பட வழி வகைகள ஏற்படும்.

அரசு, உற்பத்தியை நவீன மயமாக்குவதற்கு, உறபத்தி நுட்பத்தை மேமபடுத்துவதற்கு, சுணணாம புக் கல்லை எரித்துச் சாம்பலாக்கி (Pre-Calcination) உற்பத்தி செய்யும் முறை, ஈர உற்பத்தி முறையி லிருந்து காய்ந்த உற்பத்தி முறையைக் (Wet to dry Process) கையாளுதல், சுணணாம்புக் கற்களை வெட்டியெடுப்பதில், உடைப்பதில், தூளாக்குவதில் நவீன முறையைப் புகுத்துவது, சூழ்நிலையைப் பாதிக்கும் தூசுகளைச் கட்டுப்படுத்தும் கருவிகள போன்றவற்றைப் புகுத்துவது ஆகியமுறைகளால் சிமெண்டுத் தொழிலை உயர் நிலைககுக கொணடு வர முயல்கிறது. ஏழாம் ஐந்தாணடுத திட்டத்தில் தொழிற் சாலைகளில் பயன்படும் தொழில் நுட்பம், உற்பத்தி ஆகியவற்றை மேம்படுத்தவும், பயன்படும் மூலப் பொருள்கள், முதல் போன்றவற்றை நலல முறையில் பயன்படுததித் தரத்தை உயர்த்தவும் முயற்சிகள் கையாளப்படுகின்றன. பெருமளவு உற் பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள பருத்தி நெசவாலைகள், சிமெண்டு, சணல், காகிதம் போன்ற தொழில களை நல்ல அமைப்புக்குள கொண்டுவரவும், நவீன மயமாக்கவும், உற்பத்தியில் தர மேம்பாடும், உற் பத்தி அதிகரிப்பும் ஏற்படவும் சக்தி விரயமாவதைத்

தடுககவும், உற்பத்திச் செலவினைத் தேர்ச்சி பெற்ற தாக்கவும் பல வழி முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. இம்முயற்சிகளைச செயற்படுத்த உரூ. 2500 கோடி செலவிடத் திட்டமிடபபட்டுள்ளது. இதில் உரூ. 963 கோடி ஏற்கனவே செலவிடப்பட்டு நூதன உற பத்தி முறைகளைக் கையாணடு வருகினறது. இத னைத் தொடாந்து செயற்படுத்துவதற்கு அரசு அளிககும் 12 விழுக்காடு வரிச்சலுகை நிகர முதலீட் டின் மீது கிடைத்தால்தான் செயற்படுத்த இயலும் எனறு குறிப்பிடபபட்டுள்ளது.

சிமெண்டு நுகர்வு (Consumption of Cement) சிமெண்டு உறபத்தி அதிகரித்திருநதும் தனிஆள் நுகர்வு 1985 இல 44 கிலோ கிராம் என்று கணிக்கப் பட்டுளளது இது உலகின் தனிஆள் நுகர்வு அளவா கிய 200 கிலோ கிராம் அளவின் கால் பாகத்திற்கும் குறைவானது என்று கூறப்படுகிறது. பிறநாடுகளின் தனிஆள் நுகர்வு மிக அதிகமாகவே உள்ளது. அவற் றோடு ஒப்பிடும்போது இந்தியாவின் தனிஆள நுகர்வு குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. சப்பானில் 561 கி. கிராம், இரசியாவில் 466 கிலோ கிராம், தென் கொரியாவில் 460 கி. கிராம், பிரானசில் 381 கி. கிராம், அமெரிக்காவில 332 கி. கிராம், சீனாவில் 135 கி. கிராம் எனறு தெரிய வருகிறது ஒரு நாட் டின பொருளாதார வளர்ச்சியை அறிவதற்கு அந்த நாட்டின எஃகு, சிமெண்டு போனற பணடங்களின தனிஆள் நுகர்வு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமை யும்.

எட்டாம, ஒன்பதாம திட்டங்களில் சிமெணடுத் தொழிலை நவீனப்படுத்துவதற்கு நலிவடைந்த சிமெணடுத தொழிற்சாலைகளைச் (Sick-Units) சீர் திருத்தி, சிமெணடுத் தொழிலை முழுவதுமாக மேம் படுத்தி, திட்ட இலக்காகிய 100 மிலியன் டன் உற் பத்தியை அடையக் கூடும் எனறு எதிாபார்க்கப்படு கிறது. திட்டக குழுவின் செயறகுழு பரிநதுரைப்படி அரசு சிமெணடுத் தொழிலுககுத் தேவையான வரு வாய் கிடைக்கும் வகையில் ஆணடிற்கு உரூ 450 கோடி மொத்த முதலீடாக்கிப் புதிய உற்பத்தியள வைப் பெற முடியும் என்று தெரியவருகிறது. இவ் வகை முயறசிகளை உரிய நேரத்தில் செயற்படுத்தி னால் சிமெணடுத் தொழில் கணிசமான முன்னேற் றத்தை அடையக்கூடும எனபது உறுதி.

கட்டுப்பாடு முழுவதும் தளர்த்தப்பட்டாலும் சிமெணடுத் தொழிலில் உள்ள புதிய நிறுவனங் களுக்கு இது பயனளிக்காது. இதனைச் சரி செய்வதற் காகச் செய் பொருள் வரி (Excise duty) யிலிருந்து சலுகை கொடுத்தும், கொளமுதல் கட்டாயத்தி லிருந்து விலக்கு அளித்தும் சிககலகளைத் தீர்க்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள். எந்த அளவிறகு வரியிலிருந்து மீட்புக் கொடுக்கலாம் என்பதைக் கணக்கிட்டு, சிமெண்டுத் தொழில் எந்த அளவிற்கு வாங்கிய கடனின் மீது வட்டி செலுத்துகின்றது என்றும வாங்கிய கடனைத் திரும்பிக் கொடுககின்றது என் றும் உணர்ந்து செயற்பட வேணடும். 12 விழுக்காடு வரிசசலுகைக் கொடுப்பதை எண்ணிச் சிமெணடு உற்பத்தியில ஈடுபடாத பல புதிய நிறுவனங்கள் சிமெண்டு உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டுளளன. பழைய தொழில் நிறுவனங்கள் (சிமெணடு) நவீன மயமாக முயல்கினறன. பல சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள விரிவாக்கப் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளன. இத னால் குறியீட்டு உற்பத்தித் திறன் 1978-இல் 22 மிலி யன் டனனாக இருநதது 1986-இல் 44 மிலியன் டன் னாக அதிகரித்துளளது. சிமெண்டு உற்பத்தி 19 மிலியன் டன்னிலிருந்து 33 மிலியன் டன்னாக அதே காலத்தில் உயர்ந்துளளது. இவவகைத் தூணடுதல் களால் சிமெண்டுத் தொழில் மிக விரைவில் முன்னேற வாய்ப்புகள் உள்ளன. க.சொ.

துணை நூல்கள்:

Datt, R. & Sundaram, K.P.M. Indian Economy, S. Chand & Co., Private Ltd, New Delhi, 1986.

Kapoor, A.L. New Horizons in Cement, The Hindu Survey of Indian Industry, 1985.

Misra, S K. & Puri, V.K. Indian Economy, Himalaya Publishing Co., Delhi, 1986.

சிமேரியர் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நாடோடிக் கூட்டத்தினர். இவர்கள கி.மு.700-ஆம் ஆண்டை ஒட்டிச் சிறறாசியாவிற்குள் புகுநதனா. கிரேக்க வர லாற்றறிஞர் எரடோட்டசு (Herodotus) இம்மக் களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சிமேரியர் (Cimmerians) உருசியாவிலிருந்து காக்கசசு (Caucasus) மலைத்தொடர் வழியாகச் சிற்றாசியாவிற்குப் பிற நாடோடிக் கூட்டத்தினரால் (சித்தியர்கள்) துரததப் பட்டனர் எனக் கூறுகின்றார்.

சிமேரியர்கள கி.மு. 716-இல் உரார்த்து (Urarthu) என்னும் அர்மீனியர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். பின்னர் கி.மு. 705-இல அசீரியாவின (Assyria) இரண்டாம் சார்கன் (Sargon II) மன்னரால விரட்டப்பட்டு அனடோலியாப் (Anatolia) பகுதிககு வந்து அஙகு கி.மு.696-695-இல் பிரிகியா (Phrygia) பகுதியைக் கைப்பற்றினர். அதன் பின்னர் கி.மு.652-இல் இலிடியாவின் (Lydia) தலைநகரான சாாதி சுவைக் (Sardis) கைப்பற்றியதன் மூலம் இவர்களின ஆதிக்கம் உச்ச நிலையை அடைந்தது. ஆயினும் இவர்களின் வீழ்ச்சி உடனே தொடஙகியது. கி.மு.637-

கும 626க்கும் இடைப்பட்ட காலம் என வரலாற்றிய ளரால் நம்பப்படும் இககாலத்தில், அலியாட்டசு (Alyattes) என்பவரால் சிமேரியர்கள துரத்தப்பட்ட னர் அதன் பினனர் இவர்கள,வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க அளவு பெயர் பெறவில்லை எனலாம்.

சிமேரியர்களின தோறறத்தைப பற்றிப் தெளி வாக அறிய இயலவில்லை. மொழி அடிப்படையில் இவர்கள திராசியாகள (Thracian) என்றோ ஈரானி யர்கள் என்றோ கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள கருங கடலுக்கு வடக்கில வாழந்திருக்கலாம் எனக் கருதப் படுகிறது இவர்களின சொந்த நாடு பற்றியும் இவர் கள எந்தக காலத்தில இவர்களது பழைய இடத்தி லிருந்து சித்தியர்களால் வெளியேற்றப் பட்டனர் எனபது பற்றியும் சான்றுகள தெளிவாகக் கிடைக்க வில்லை

தொல்லியலாரின் ஒரு கொளகைப்படி இவர்கள் 'கட்டகோம்புப்பணபாட்டைச் ('Catacomb' culture) சேர்ந்தவர்கள எனறும், இப்பணபாட்டினர் தென் உருசியாவிலிருந்து சுருப்னா (Surbna) பண்பாட்டி னரால வெளியேற்றப்பட்டனர் எனறும கூறப்படு கிறது. சில வலலுநாகள தெனமேற்கு உக்ரேனிலும் நடு ஐரோப்பாவிலும கணடெடுத்த திராக்கோ சிமேரிய (Thraco Cimmerian) படிமங்களிலிருந்து கிடைககப்பெற்ற பொருளகளைக் கொண்டு சித்தியர் களின கொடுமையினால இவர்கள் அங்கேரிச் சமவெளிகளுககு விரட்டப்பட்டனர் என்றும் கருது கினறனர். இங்கு இவாகள வாழ்ந்த காலம் கி.மு. 500-ஆம ஆண்டை ஒட்டியதாக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. திருநூலில் சிமேரியர்கள் கோமா (Gomer) எனறு குறிபபிடப்பட்டுள்ளனர். சீ.ப.

சிமோனோசெகி உடன்படிக்கை: சப்பானி லுள்ள சிமோனோசெகி (Shimonoseki) நகரில் கி.பி. 1895-இல் சீனாவுக்கும சப்பானுக்குமிடையே கையெழுத்தானது இந்த உடன்படிக்கை. ஐரோப்பிய அரசுகள கிழக்கில் குடியேற்ற நாடுகளைப் பிடித்து வருவதைக் கணணுற்ற மெய்சி சப்பான (Meiji Japan), ஏகாதிபத்திய ஆசையால் தானும் பீடிககப்பட்டு, கொரியாவினைத் தனது கட்டுப்பாட்டின்கீழ கொணடுவருதல், மற்றும் சீனாவையும் தனது செல வாக்கின்கீழ் கொணடு வருதல் ஆகிய இரு ஏகாதி பத்திய நோக்கங்களோடு வலுவற்றுக் கிடந்த சீனா வின் மீது ஓர் ஆக்கிரமிப்புப் போரினை ஏப்ரல் கி பி. 1894-இல் தொடஙகியது. இதுவே முதலாம் சீன-சப்பானியப் போர் எனப்படுகிறது. பலவிடங களில தோற்கடிககப்பட்ட சீனா, சப்பானின நிபநத னைகளை ஏற்றுக கையொப்பமிட்ட இவ்வுடனபடிக் கையின்படி, தனககு எந்த உரிமையுமில்லாத, சுதந்திர நாடெனக் கொரியாவைச சீனா ஏற்றுக்கொண்டது. தைவான், பெசுபடோர் தீவுகள, இலியோடுங்கு முந் நீரகம் ஆகியவறறைச் சீனா சப்பானுக்குத் தந்தது சூசௌ, காஙசௌ போன்ற சீனத் துறைமுகங்கள் சப்பானியக கப்பல்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டன. போர்ச் செலவுககாக இருபது கோடி 'தேல்' (Tael) எனற பெருந்தொகையினைச் சீனா சப்பானுக்கு அளிகக ஒப்புக் கொண்டது.

ஆனால், உடனேயே உருசியா, செருமனி, பிரானசு ஆகிய மூன்றும் தலையிட்டு இலியோடுங்கு முநநீரகததைச் சீனாவுக்குத் திருப்பித தநது, அதற்கு ஈடாக மூனறு கோடி 'தேல்'களைப் பெற்றுக கொளள ளுமாறு செய்தன. இர .ஆ.

சியாங்-கய்-சேக்கு: தேசிய சீனாவின (Nationalist China) குடியரசுத் தலைவராக 1928-முதல் 1949 வரையில பதவி வகிதத சியாங-கய் -சேக்கு கி.பி. 1887-ஆம் ஆண்டில் செக்கியாங்கு (Chekiang) மாநிலத்தில ஒரு நடுத்தர விவசாயக் குடுமபத்தில் பிறந்தார். இளமையில் தந்தை இறந்த பின், இவர் தலைநகரில் இருந்த பள்ளி ஒன்றில பயின றார். அக்காலம் குத்துசசணடை வீரர் கிளாச்சியை அடுத்து, ஐரோப்பியப் படைவீரர் சீனத் தலைநகரான பீகிங்கைக் கைப்பற்றி அட்டூழியங்கள பல புரிந்து சீனாவை அவமதித்த காலமாகும். மக்கள் உளளம் வெதும்பிக் கொதித்த நிலையில் தேசியம் தலையெ டுத்தது. நூற்றுக்கணக்கான சீன இளைஞர்கள் சப் பானுக்குச் சென்று இரகசிய இயக்கங்களைத் தோற் றுவித்தனர். சியாங்கும் 1906-இல் சப்பானிய இராணுவக் கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பயில்வதற் காக அந்நாடு சென்றார். அஙகுச் சீன தேசியவாதி

சியாங்-கய்-சேக்கு

களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது தோககியோ இராணுவக் கலைக்கழகத்தில் ஈராண்டுகள் பயிற்சி பெறறுச் சப்பானியப் படையிலும் சிறிது காலம் பணியனுபவம் பெற்றார் சியாங்குசப்பானில் சென்-சி-மெய் (Chen-Chi-Mei) என்ற சீனத் தேசியவாதியின் சீடராக மாறி, சன்-யாட்-சென்னுடன நெருங்கிய தொடர்பினைசசியாங்குஊண்டார்.

பதவி உயர்வுகள்: சீனப் புரட்சியைத் (1911) தொடர்ந்து சன்-யாட்-சென்னின் தலைமையில் சீனாவில் ஒரு குடியரசு நிறுவப்பட்டபோது அக்குடியரசின் படையில் சியாங்-கய்-சேக்குக்கும் ஓர் உயர் பதவி அளிக்கப்பட்டது அடுத்த ஆண்டிலேயே சன்-யாட்-சென் பதவி விலகியபோது, சியாங்கு சப்பானுக்குச் சென்று தன் இராணுவப் பயிற்சியினைத் தொடர்நதாா. சீனத் தேசியவாதிகள் 1913-ஆம் ஆண்டு கோடையில் மற்றொரு கிளர்ச்சியைத்துவககினர். சாங்கை நகரின் ஆயுதக் கிடங்கினைக் கைப்பற்றுமாறு சியாங்கின தலைமையிலானதொரு படைப்பிரிவு ஏவப்பட்டது. இப்புரட்சியும் தோல்வியுறவே, சன்-யாட்-சென்னுடன் சியாஙகும சப்பானில் அடைக்கலம் புகுந்தார். தேசியவாதிகளின் (குவோமின்டாங்குகளின),படைகள சியாஙகு போன்ற தளபதிகளின கீழ், அடுத்த எட்டாண்டுகள் சீன மாநிலஙகளின் ஆட்சியினைக் கைப்பற்றியிருந்த போாப் பிரபுக்களைத் (War Lords) தாக்குவதில் தொடாந்து ஈடுபட்டிருந்தன. சியாங்கின போர்ப்பணி இதில முககியமானது. சன்-யாட்-சென்னுக்கு அடுத்த முக்கிய மனிதராகக் குவோமின்டாங்குகட்சியில் சியாங் உயர்ந்திருந்தார்.

கானடன குடியரசின் தலைவராக 1923-இல் சன பதவியேற்றதும், புதிய படையினை நிருமாணிககும் வழியினை அறிந்து வரும்பொருட்டு மாசுக்கோவுக்குச சியாங்கு அனுப்பப்பட்டாா. நானகு மாதஙகள தங்கிச்சியாங்கு திரும்பி வநததும சீனாவில் வாம்போவா இராணுவக கலைக்கழகம் (Whampoa Military Academy) நிறுவப்பட்டு அதன தலைவராகச் சியாங்கு நியமிக்கப்பட்டார். சன்-யாட்-சென்னுடைய மனைவியின் தங்கையைச சியாங்கு மணந்துகொணடார்.

ஆட்சிபீடம் ஏறுதல்: சன்-யாட்-சென 1925-இல அகால மரணமுற்றதும குவோமின்டாங்கு அரசிலும் கட்சியிலும் வலச்சாரி-இடச் சாரிப் பூசல் வலுப்பெற்றது. முதலாளிகளும் நிலப் பிரபுக்களும் வலச்சாரி குவோமின்டாங்குதலைவர்களுக்குப் பக்கபலமாயிருந்து இடச்சாரிகளையும் பொது உடைமை வாதிகளையும் வெளியேற்ற வேண்டுமெனறனர். சியாங்கு திறமையாக நடுநிலை வகித்தார். கட்சியின் தலைமைக்குழு கூடி, இடச்சாரிகளின் எண்ணிக்கை மத்திய குழுவில் மூன்றில் ஒன்றுக்குமேல் இருக்கக் கூடாதென 1926-இல் முடிவெடுத்தது அதே ஆண்டின் தொடக்கத்தில்தான் படைகளின் தலைமைத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த சியாங்-கய் சேக்குஇதுதான் தக்க சமயமென்று படைகளை அனுப்பி இடச்சாரிகளின் தொழிற் சங்கங்கள், புகைவண்டி நிலையஙகள், வங்கிகள், பிற அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றைப் பிடித்து, வலசசாரிகளின் கட்டுப்பாட்டில் அவற்றைக் கொண்டுவந்தார். விரைவிலேயே குடியரசுத்தலைவர், அமைச்சர்கள போன்றோரையும் விரட்டிவிட்டு கட்சித் தலைமையையும அரசின் தலைமையையும் படைபலத்தைப் பயன்படுத்தித் தாமே எடுத்துக் கொண்டார் (1926-28). பெரு நகரங்கள் ஒவ்வொன்றாகச் சியாங்கின் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டன. 'நாடு ஐக்கியப்படுத்தப்படுதல்' என்று இநநடவடிக்கைகளுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது காங்கை, காணடன், நான்கிங்கு ஊகான் போனறவை கைப்பற்றப்பட்டன. காணடனை மையமாகக் கொண்டிருந்த குவோமிண்டாங் (தேசிய)அரசு நானகிங்கு நகருக்கு மாற்றப்பட்டது. (1927). தேசிய அரசு, படை, கட்சி ஆகிய அனைத்துக்கும் தாமே தலைவர் எனச்சியாங்கு அறிவித்துக் கொணடார் (1928). வடக்கு நோககிப் படையனுப்பி 1928-இல் பீகிங்கையும், பினனர் மஞ்சூரியா போன்ற வட மாநிலங்களையும் கைப்பற்றி 1930-இல் சீனா முழுவதையும் தம் ஆட்சியின்கீழ் சியாங்கு ஒன்றுபடுத்தினார்.

சியாங்கின அரசு 1928-30-இல் மேற்கு வல்லரசுகளோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வெள்ளையர் அனுபவித்துவந்த பற்பல சலுகைகளையும் சிறப்புரிமைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீக்கிற்று நாட்டை ஒன்றுபடுத்தியதும், மேற்கு வல்லரசுகளின் சிறப்புரிமைகள் பலவற்றை அகற்றியதும் சியாஙகு அரசின் இரண்டு முக்கிய வெற்றிகளாகும். மேலும் புதிய சட்ட முறை(Legal System) ஒன்றும், நாடு முழுவதையும் இணைக்கும் சாலைகள்,கால்வாய்கள பலவும் உருவாயின. எனினும் இடச்சாரிகள் மீது இவர் காட்டிய வெறுப்பும் மேறகொண்ட கொடிய நடவடிக்கைகளும் மக்களை மீணடும பிளவுபடுத்தி இவரது ஆட்சியை ஊனப்படுத்தின. ஏகாதிபத்திய நாடாக அணமையில் வளாந்துவந்த சப்பானின் ஆக்கிரமிப்புகளும் மேலை நாடுகளுககும் சப்பானுக்குமிடையிலான போட்டிகளில் சியாங்கு சிக்குணடதும் அவரது ஆட்சிக்கு ஊறு விளைத்தன. எனினும், 1948 முடிய இவரது ஆட்சி சீனாவில் நீடித்தது.

சப்பானியப் படைகள 1931-இல் சீனாவில் வட கோடி மாநிலமான மஞ்சூரியாவைத் தாக்கி, மட்சுகுவோ என்ற ஒரு புதிய அரசைத் தோற்றுவித்தன.

சப்பான் 1932-இல் மேலும் சில பகுதிகளையும் வடக்கில் கைப்பற்றிக் கொண்டது. மேலை நாடுகளும் சர்வதேசச் சங்கமும் சப்பானை மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் கொளகையினைப் பின்பற்றிச்சீனாவுக்கு உதவி புரிய முன்வரவில்லை. வலச்சாரி அரசை அமைத்து மக களைப் பிளவுபடுத்திய சியாஙகின் அரசால் சப் பானிய ஆக்கிரமிப்புகளை எதிர்க்க இயலவில்லை. எனவே சபபானுககு வட மாநிலங்கள் பலவற்றையும் அளிக்கும் ஒப்பந்தம் ஒனறினைச் சியாங்கு செய்து கொள்ள நேர்ந்தது. 'வட சீன அரசு' என்ற ஒன்றை 1935-இல் சப்பான் இந்த வட மாநிலங் களைக் கொண்டு அமைத்தது.

சியாங்கின் இந்தத் துரோகக் கொள்கையினை எதிர்த்து நாடு நகரங்களில் பெருங் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. இதனை அடக்கச் சியாங்கின் படைகள நடவடிக்கை மேற்கொணடபோது மாசேதுங்கின தலைமையிலான பொதுவுடைமைக் கொள்கையினர் படைதிரட்டி எதிர்க்கலாயினர். உள்நாட்டுப் போர் மூண்டது. தம்மோடு தோள் சேர்ந்து அநநிய சப பானியரை எதிர்த்துப் போரிடுமாறு சியாஙகைப் பொது உடைமைவாதிகள் வேண்டினர். இவர் அவ் வாறு கூட்டுசேர விரும்பவில்லை. அவ்வாறு கூட்டு சேர வேண்டாமென்றும் சப்பானோடு சமரசம் செய்து கொள்ளுமாறும் மேலை வல்லரசுகள் சியாங் குக்கு ஆலோசனைகள் கூறி, பல வகையினும் உதவி கள் புரிந்தன.

சப்பான் 1937-இல மறுபடியும் ஒரு பெரும் போரினைச் சீனாவுககெதிராகத் தொடுத்தது. கடற் கரை நகரங்களும் மாநிலங்களும் சப்பானியப் படை களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. இது இரணடாம சீன-சப்பானியப் போர் எனப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சி யாக இரண்டாம் உலகப் போரிலும் மேலைநாடுக ளின கூட்டாளியாகச் சியாங்கு ஈடுபட்டார். சீனா அமெரிக்காவின் இராணுவத் தளமாயிற்று. சீனாவுக் குக் கிடைத்த நன்மைகளோ ஒன்றுமில்லை. இலட்சக் கணக்கான சீனர்கள் அமெரிக்காவுக்காகப் போரிட்டு மடிநதனர். உலக வல்லரசுத் தலைவர்களில் ஒருவா எனசியாங்கைச் சில உச்ச மாநாடுகளில் அமெரிக்கர் சேர்த்துக் கொண்டது ஒனறே சீனா பெற்ற பலன். உலகப்போரின் முடிவிலும், அமெரிக்காவின் ஆலோ சனையின் பேரில், பொது உடைமைவாதிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த மறுத்தார். எனவே, உள நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டு 1945-48-இல் சீனாவின் அனைத்து மாநிலங்களையும் சியாங்கு இழந்தார். பீகிங்கு நகரமும் 1949 சனவரியில் பொதுவுடைமை யர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. அமெரிக்கக் கடற் படையின் பாதுகாவலோடு தைவான் (பார்மோசா) தீவிற்குச் சியாங்-கய்-சேக் ஓடி அங்குத்தேசிய சீனா' என்ற ஒரு புதிய அரசினைத் துவக்கினார். சீனப் பொதுவுடைமை அரசின் படைகள் தைவானைத் தாக்காமல் அமெரிக்கப் போர்க்கப்பல்கள காத்தன.

சியாங்கின் சீனாவாக 1949 முதல் தைவானே இருந்தது. அதுவே உண்மையான சீன அரசு என 1971 வரை ஐ.நா வில் அமெரிக்காவின் தயவினால் அங்கம் வகித்தது. ஐ.நா. பாதுகாப்பு அவையில் நிரந்தர உறுப்பு நாடுகள ஐநதில் ஒன்றாகவும் சியாங கின் தைவான் அரசு இடம் பிடித்திருந்தது. சியாங-கய்-சேக்கு 1975-இல் காலமானார். சீனக் குடியரசின் தலைவர் என்ற பட்டத்தை 1928 முதல் 1975 வரை அவரே விடாமல சூடியிருந்தார். தன் மகன் சியாங-சிங்-குவோவை அப்பட்டத்திறகு வாரிசாக நியமித்த பின்னர் அவர் இறந்தார். இர.ஆ.

சியாம பிரசாத்து முகர்சி: இவர் வங்காளத் தில் தோன்றிய சிறநத கல்வியாளரும், தேசியவாதி யும் ஆவார். இந்திய விடுதலைப் போரிலும், இநதியப் பிரிவினையை எதிர்த்தும், நாட்டின் கல்வி, பணபாட்டு வளர்ச்சிககும், மிகவும் பாடுபட்டார். பாராளு மனறத்தில சிறப்பான பணியாறறியதுடன், இநது மகாசபை, பாரதீய சன சஙகம், மகாபோதி சஙகம ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் இருந்தார். இவர் சிறந்த ஆளுமையும், தெளிவான சிந்தனையும், எளிய பழக்க வழககங்களும், தாய்மொழிப் பற்றும் கொண்டு விளங்கினார்.

இளமைப்பருவம். சியாம பிரசாத்து முகாசி (Shyma Prasad Mukerji) 1901-இல் வங்காளததி லுளள போவனிபூரில் சிறநத பண்பாடும், உயர்ந்த கல்வியும் உள்ள பிராமணக் குடும்பத்தில பிறந்தார். இவர்தம் தந்தை அசுதோசு முகர்சி, தாயார் சோக மாயாதேவி; தமையனார் இராமபிரசாத்து; இளவல் பரம பிரசாத்து. தந்தையார் கல்கத்தா பலகலைக கழகத் துணை வேநதராகவும், கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தார். எனவே இவர் தம் குழநதைகளை ஒழுக்கத்துடனும், கட்டுப் பாட்டுடனும், சிறந்த பண்பாட்டுடனும் வளர்த்தார்.

இவர் மித்ரா பளளியில் பயின்று, தமது 16-ஆம வயதில பளளியிறுதித் தேர்வில் (Matriculation) வெற்றிபெற்று, 1917-இல் கல்கத்தா மாநிலக கல்லூரியில சேர்நது, 1919-இல நடுநிலைத் தோவிலும் 1921-இல் ஆங்கில இலக்கியம் இளங்கலைத் தேர்வி லும் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்று, முதுகலை வகுப்பில இந்திய மொழிகளைக் கற்றார் இவர் 1922-இல் சுதா தேவியை மணந்தார். பின்னர் 1924-இல் சட்டப்படிப்பில் பலகலைக் கழகத்தில் முதல மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். 1926-இல்

இங்கிலாந்து சென்று, அடுத்த ஆணடு அங்கு வழக குரைஞா சங்கத்தில் சேர்ந்தார். இந்தியா திரும்பிய பின 1934-இல் கல்கத்தா பலகலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தரானாா.

அரசியல்: இவர் 1929, 1937 ஆண்டுகளில வஙகாளச் சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த 'முசுலீம் லீக்' (Muslım League) அமைச்சரவை இவரும் இவர் தந்தையாரும் ஏற்படுத்தியிருந்த கல்வி முறையை மாற்றி அமைக்க, 'உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழக மசோதாவைக்' கொண்டு வந்தது. அதனை எதிர்த்துத் தனி மனிதனாகப் போராடி, ஆட்சியைக் கவிழ்த்து, பசுலுல் அக்கின் (Fazlul Hag) கட்சியில் சேர்ந்து கூட்டு அமைச்சரவை ஏற்படுத்தினார். பசுலுல்அக்குமுதலமைச்சராகவும், சியாம பிரசாதது நிதி அமைச்சராகவும் பணிபுரிந்தனர். வீர சவாக் காரின் தியாக உணர்வால் கவர்ந்திழுக்கபபட்டு 'இந்து மகாசபை'யில் சேர்ந்து, 1939-இல் அதன் தலைவரானார்.

'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தின பொழுது காஙகிரசுத தலைவாகள் சிறைப்பட்டதால், இவர் சட்டசபையை விட்டு விலகி ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை எதிர்த்தார். வஙகாளத்தில 1943-இல் பஞ்சம ஏற்பட்டபொழுது பெருமளவில் துயர் துடைப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். இந்தியப் பிரிவினையை முழு மூச்சுடன எதிர்ததார்.

விடுதலை பெற்ற இந்திய அரசில் (1947) இவர் தொழில துறை அமைச்சராகப பதவியேற்று, தொழிறசாலைகளின முனனேறறத்திறகு அடிக்கல் நாட்டி, சித்தரஞ்சன இரயில் தொழிற்சாலை, சிந்திரி உரத் தொழிறசாலை ஆகியவற்றை ஏற் படுததினாா. இவர் 1950-இல் அமைச்சரவையி லிருந்து வெளியேறி தம்முடைய கருததுகளைப் பரப்பப் பாரதீய சன சஙகததைத தொடஙகினார். கல்கத்தாவின் வடககுத் தொகுதியிலிருநது மககள சபைக்கு 1952-இல தேர்ந்தெடுககப்படடுப் பாராளு மனறததில் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்ததன் விளைவாக 'பாராளுமன்றச சிஙகம்' எனபபட்டார். இவர் 1952 -இல மகாபோதி சஙகத் தலைவராகி பர்மா, கம் போடியா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென றார். காசு மீரத்தை இந்தியாவுடன் முழுமையாக இணைகக வேணடுமெனப் போராடி 1953-இல அஙகுச் சிறை புகுந்து அஙகேயே காலமானார். சி.இரெ.

சியால்கோட்டு பாகிசுத்தானத்தில் உள்ள ஒரு மாவட்டம். இங்குச சென்ாபு (Chenab) ஆறு பாய்வதால் இது செழிப்பைப் பெற்றுளளது. கருமபு, தானிய வகைகள், மக்காச் சோளம், வாறகோதுமை, கோதுமை முதலியன சியால் கோட்டில் (Sialkot) பயிராகின்றன. மாநிலத் தலைநகரான இது ஒரு பெரிய இருப்புப்பாதை மையமாகவும், வாணிகக் கேந்திரமாகவும் விளங்குகிறது மிதிவணடிகள், அறுவை சிகிசசைக்கான எஃகுப்பொருள்கள், சமையல் வேலைக்குரிய பல்வேறு கருவிகள், இரப்பர் பொருள் கள முதலியன இங்கு உற்பத்தி செயயப்படுகின்றன. துணி நெய்தல் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோட்டையின சிதைவு களை இஙகுக் காணலாம். குருநானக்கு கோயிலும் இங்கு உள்ளது. நகரின் மக்கள்தொகை 296,000 (1981) தெ.பா.

சியாவுத்தீன் பரணி: மௌலானா சியாவுத் தீன பரணி (கி.பி. 1286-1359) என்ற முகமதிய வர லாற்றாசிரியர் செல்வக்குடியில் பிறந்தவர். இவர்தம் உறவினர் அலா-உல்-மாலிக்கு எனபார் அலாவுத் தீன் கிலசியின் அவைக்களத்தில் பணிபுரிந்தமையால பரணிக்கும் முகமதிய ஆட்சியாளர்களுடன தொடர்பு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டானது.முகமது பின் துக்ளக்கின ஆட்சியில் சியாவுததீன் பரணியின் (Zıa-Uddın-Bharanı) செல்வாக்குப் பெருகியது. ஆனால், பிரோசா வின் காலத்தில் அவருக்கிருந்த அரசியல செல்வாக்கு மங்கியது. இவர் தம்முடைய 73-ஆம் வயதில வறுமை யில உயிரிழந்தார்.

இவர்தம் சமகாலப் புலவாகளான அமீர்குசுரு, அமீர்கசன் ஆகியோருடன பரணி நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். சூபித்தததுவங்களிலும், முகமதியக் கோட்பாடுகளிலும் ஆழ்ந்த பற்றுடைய வராயிருந்தார். இந்து சமய நெறிகள இவருககு ஏற்புடையனவல்ல. எனவே இவருடைய வரலாற்றுக் கருத்துகள் பெரிதும் ஒருபுறச் சார்புடையனவாகவே உள்ளன. தத்துவம, தருககம் ஆகியவற்றில புலமை யுடைய இவா வரலாற்றிலும் ஈடுபாடு காட்டினார். வரலாற்றுப் பயன்களின அடிப்படையில் இவர் தம் படைப்புகளை உருவாக்கினாா. பட்டறிவிலிருந்து செய்திகளை வெளியிடுவதில் பேரார்வம் காட்டினார். வரலாற்றுப் படைப்புகள சமய இலக்கியங்களின்றும் மாறுபட்டவை என்பதை இவர் உணர்ந்திருந்தார்.

தாரீக்-இ-பிரோசாயி (Tarıkhi Firuzshahi) என்பது இவரது படைப்புகளில சிறப்புமிக்கது. சுல்தான் முகமது பின் துக்ளக்கின் வாழக்கை மற்றும் அக்காலத்தின் நிலை பற்றி இந்நூல் குறிப்பிடு கிறது. வரலாற்றில் ஒரு புதிராக விளஙகிய முகமது பின துகளக்கின செயலதளைப் பற்றி நடுநிலையுடன் எழுதியுள்ளார். அந்நூலினை இவர் கி பி. 1357-இல் எழுதி முடித்தார். அநநூல் இந்தியாவில் அடிமை மரபின் மன்னரான பாலபனின் ஆட்சித் தொடக்கம்

முதல் பிரோசா துக்ளக்கின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டு வரையிலுள்ள வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது. முகமதுபின் துக்ளக்கின் ஆட்சி பற்றிய செய்திகள் இவர் கண்கூடாகக் கண்டு எழுதியவையாகும். மற்றவை செவி வழிச் செய்தி மூலம் எழுதப்பட்டவை. அரசியல மற்றும் பொருளாதாரம் பற்றிய பல கருத்துகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். முகமதுபின் துக்ளக்கைப் பிரோசா துக்ளக்குடன் ஒப்பிட்டுள்ள இவர் முயற்சி சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். கால வரையறைக்கு முதன்மையளிக்காத இவருடைய வரலாற்று நூல்கள் நிகழ்ச்சிகளை முன்னுக்குப்பின் முரணாகக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, அவை வரலாற்றாசிரியர்களைக் குழப்பத்திலாழ்த்துவனவாகவே உள்ளன. ஆனால், பிரோசாவின் வலிமைமிக்க ஆட்சி முறையைப் பற்றி விளக்கமாகவும் விரிவாகவும எழுதியுள்ளார்.

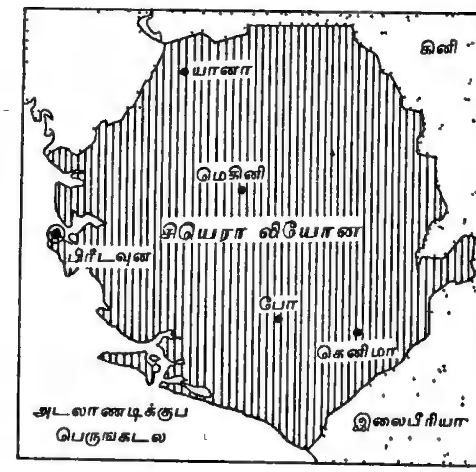
இவருடைய மறறொரு படைப்பான 'பட்வாயி சகன்தாரி' (Fatwai Jehandari) முகமதிய ஆட்சியாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் அறிவுரைகளாகவே அமைந்துளளது. வரலாற்றுப் பின்னனணியில் அரசியல் கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள் ஆகியவற்றை இவர் கலந்து வழங்கியுள்ளார்.

சுருங்கக் கூறின தமக்கு ஏற்புடைய கருத்துகளை மட்டும் எழுதி விட்டுப் பிறவற்றை விட்டுவிட்டாரென்றே கூறலாம். இவரது சமயப்பற்று காரணமாக எழுந்த பிடிவாதத் தன்மை இவரை முழுமையான வரலாற்றாசிரியராக ஏற்பதைத் தடுககின்றது. ஆயினும் இவரது கூற்றுகள், உண்மையானவையாய் நேரடியாகக் கணடு எழுதப்பட்டமையால் வரலாற்று வரைவியல் நோக்கில முக்கியமானவையாகத் திகழ்கின்றன. மா.கா.

சியெரா லியோன் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உளள குடியரசு நாடு. இநநாட்டின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கினியும், தெறகில் இலைபீரியாவும் மேற்கில் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலும் எல்லைகளாக உளளன. இந்நாடு ஆங்கிலேயர்களின் குடியேற்றப் பகுதியாக முன்பு விளங்கியது இந்நாட்டின் பரப்பளவு 73,326 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை 3,470,000 (3.47 மிலியன், 1981). சியெராலியோனின் (Sierra Leone) தலைநகரம் பிரீடவுன் (Freetown), இந்நாடு மேற்குப் பகுதி, தெற்கு மாகாணம், கிழக்கு மாகாணம், வடக்கு மாகாணம் என நானகு ஆட்சிப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தலைநகரமான பிரீடவுன் இந்நாட்டின் துறைமுக நகரமாகவும் விளங்குகிறது.

நில அமைப்பு: தலை நகரமான பிரீடவுனைச் சுற்றியுளள கடற்கரைப் பகுதி முந்நீரகமாகும். இது 40 கி.மீ. நீளமும் 16 கி.மீ. அகலமும் உடையது. இப்பகுதி

சியெரா லியோன்

காடுகளைக் கொணடும் மலைகளைக் கொண்டும் விளங்குகிறது. இந்நாட்டின கடற்கரை இசுகார்சிசு (Scarcies) ஆற்றிலிருந்து வடககாக இலைபீரியா வரை செலகிறது கடறகரைப் பகுதிகளில வெப்ப மண்டலச் சதுப்புநிலத் தாவரங்கள மிகுதியாக வளர்ந்துளளன. சியெராலியோனைப்பெரிய இசுகார்சிசு, சிறிய இசுகார்சிசு, உரோகல் (Rokel), சோங்கு (Jong), மபோல (Mabole), சீவா (Sewa), சுலிமா (Sulıma), மோ (Moa) போன்ற ஆறுகள் வளப்படுத்துகின்றன.

இந்நாட்டில் நவம்பர் முதல ஏப்பிரல் முடிய வறண்ட நிலையும் மிகுந்த வெப்பமும் மற்ற மாதங்களில மழையும் பெய்கின்றன. கடற்கரைப் பகுதிகளில சதுப்பு நிலத் தாவரங்களும் தென்னையும் பயிராகின்றன. தெற்குப் பகுதிகள் அடர்ந்த காடுகளைக கொண்டவை. தேக்கு, கருங்காலி, இலவு, மருந்து வகை மரஙகள் போன்றவை இக்காடுகளில் வளர்கின்றன. இக்காடுகளில யானைகள, நீர்யானை, பறவை இனங்கள், முதலைகள், குரங்குகள, சிறுத்தைப் புலிகள், மறிமான வகைகள், காட்டுப்பன்றிகள, பாம்புகள் போன்றவை காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் கொடிய நோய்களை உணடாக்கும் கொசுக்களும் இப்பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன.

மக்கள்: நாட்டு மக்களுள் பெரும்பான்மையினர் ஆப்பிரிககாவின் பழங்குடிகளே. இவர்களுள் தெம்னி (Temne), மென்டி (Mende) என்ற இரு வகையினர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள. மற்றும் இலிம்பாசு (Limbos), உலோகோசு (Lokos) என்ற வகை மக்களும் இந் நாட்டில் வாழ்கின்றனர். இவர்களைத் தவிர ஐரோப் பியா, இலெபனான் மக்கள், ஆசிய மக்கள ஆகி யோரும் இந்நாட்டில் வாழ்கின்றனர்.

நகரங்கள்: இந்நாட்டின் முக்கிய நகரஙகள பிரீட வுன, ஆசுடிங்சு (Hostings), போ (Bo), கெனிமா (Kenema), மெகினி (Makeni) போன்றவை ஆகும்.

அரசு: இந்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு தன்னாட்சி பெற்ற பொதுநலக் கூட்டமைப்பின் (Common-wealth) உறுப்பு நாடாக மாறியது. 1971-ஆம் ஆண்டு சட்டத் திருத்தப்படி இந்நாடு குடியரசாக மாறியது. குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் தலைவராக விளங்கு கிறார். புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் 1978-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. அதன்படி ஒரே கட்சி ஆட்சி இந்நாட்டில் கொண்டுவரப்பட்டது நூறு உறுப்பினர் களைக் கொண்டு இந்நாட்டின் நாடாளுமன்றம் விளஙகுகிறது. சியெராலியோனின் தேசிய கொடி பச்சை, வெள்ளை, நீலம் ஆகிய 3 வண்ணங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது

பொருளாதாரம்: நாட்டின் 80 விழுக்காட்டினர் வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நெற் பயிரே முதன்மைப் பயிராக விளங்குகிறது. நெல் விளைச்சல் இந்நாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் காணப் படுகிறது. தினைப் பயிர்கள் வடக்குப்பகுதியில் பயிராகிறது. வேளாண்மையில் புதியமுறை புகுத்தப் படவில்லை. மீன்பிடிக்கும் தொழிலும் இந்நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் நடைபெறுகிறது.

இந்நாடு உலக வைர உற்பத்தியில் முக்கிய நாடாக விளங்குகிறது. மணிக்கற்களை வெட்டும் தொழிலில சிறந்த நாடாக இது விளங்குகிறது. அலுமினிய மண்வகை (Bouxite), இரும்புத் தாது போன்றவை இந்நாட்டின் பிற தாதுப் பொருள்களா கும். வைரங்கள், பனை எண்ணெய், காபி, கோகோ போன்றவை இந்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களாம். இயந்திரப் பொருள்கள, நுகர்வுப் பொருள்கள், எரிபொருளகள் போன்றவை இறக்கு மதி செய்யப்படுகின்றன. இந்நாடு இங்கிலாந்துடன் பெருமளவில் வாணிக உறவு கொணடுள்ளது. சப்பான், நெதர்லாந்து, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள போன்ற நாடுகளுடன் வாணிக உறவை இந்நாடு கொண்டுள்ளது. பதினமான (Decimal) நாணய முறையை இந்நாடு பின்பற்றுகிறது. இந்நாட்டின் நாணயம் இலியோன், செணடு (Cent) எனப்படும்.

பிரீடவுன் நகரவீதி

போக்குவரத்து: பிரீடவுன் நகரம் சிறந்த துறை முகப் பட்டினமாக விளங்குகிறது. இத்துறைமுகம் 240 கப்பல்கள் தங்குவதற்கான இடவசதியைக் கொண்டுள்ளது. பிரீடவுனிலிருந்து தெற்காக உள்ள போந்தி (Bonthe) என்னும் நகரம் பிறிதொரு துறைமுகப் பட்டினமாகும். உள்நாட்டுச் சாலைகளும் இருப்புப் பாதைகளும குறைவாகவே உள்ளன. 84 கி.மீ. நீளமுள்ள இருப்புப்பாதைப் பிரிவே இக் காலததில் தாதுப் பொருளகளை ஏற்றிச் செல்லப் பயன்படுகிறது. பன்னாட்டு வானூர்தி வழித் தடங்கள நிலையம் பிரீடவுனிற்கு வடக்கே உளள உலுங்கி (Lungi) என்ற இடத்தில் உள்ளது. உள நாட்டு வானூர்திகள ஆசுடிங்சிலிருந்து சிபங்ப தோக்கு (Gbangbatoke), போ, கெனிமா, என்சிமா (Yengima) போனற நகரஙகளுக்குச் செல்கின்றன.

கல்வி: ஆங்கிலேயரின் குடியேற்றத்திற்குப் பின்பு தான் இங்குப் புதிய முறை கல்வி புகுத்தப் பட்டது உயர் கல்விமையம் கி.பி. 1821-ஆம் ஆணடு இஙகு நிறுவப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் உளநாட்டுப் பகுதிகளில கலவி வளர்ச்சி அடைந்தது. இந்நாட்டில் 1976 முடிய 1974 முதல்நிலைக் கலவிக் கூடங்கள் உள்ளன. இவற்றில் படிக்கும் மாணவர் களின் எண்ணிக்கை 205,910. முதல்நிலைக கல்வி ஓரளவு இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறதெனினும் கட் டாயமாக்கப்படவில்லை. பெற்றோர்களின் ஆர்வ மிகுதியாலும் கணடிப்பாலும் மாணவர்கள் பளளி களில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இந்நாட்டில் உள்ள 132 இடைநிலைப் பள்ளிகளில் 71 பள்ளிகள் அரசு உதவி

பெறுகின்றன. தொழிற் கல்வி நிறுவனங்களும் இந் நாட்டில் உள்ளன. இந்நாட்டில் உள்ள சியெரா லியோன பல்கலைக் கழகம், போரா பே கலலூரியை யும் (Fourah Bay College) நாசல பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியையும்(Najala University College) கொண்டு விளஙகுகிறது. ஆசிரியர் கல்வியைப் பல்கலைக் கழகத் தின் கல்வி நிறுவனம் அளிக்கிறது.

வரலாறு: போர்ச்சுகல் நாட்டு ஆய்வாளர்சுள கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாணடில் இந்நாட்டில் புகுநத னர். இந்நாட்டில் பிரீடவுன் பகுதியை அடுத்துள்ள மலைகளில் ஏற்படும் இரைசசல் ஒலி சிங்க ஒலி போன்று இருந்தமையால் சியெராலியோன (சிங்க மலைகள) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இப் பகுதியின் உளநாட்டுத் தலைவன் இந்நாட்டை கி பி. 1788-இல ஆங்கிலக் கடற்படைத் தலைவா சான தைலர் (John Taylor) எனபவருக்கு விற்றுவிட்டான். இப் பகுதியில் குடியேறிய மக்களுக்கு இங்கிலாந்து பாதுகாப்பு அளித்தது. ஆங்கிலேயர்கள கி.பி. 1898-இல் விதித்த வரிப் பளுவைத் தாங்காது உள்நாட்டு மக்கள் கல கங்கள் செய்தனர். அதனால் இரு தரப்பிலும் பெருத்த உயிாச்சேதம் ஏற்பட்டது. இநநாடு 1971 -இல் குடியரசாகியது ஒரு கட்சி ஆட்சி, புதிய அரசி யலமைப்புச் சட்டம் இயற்றி 1978 முதல் இந் நாட்டை ஆண்டு வருகிறது. சு.இரா.

சியோ பால்சு அமெரிக்காவில் தெற்கு தகோடா (Dakota) மாநிலத்தின் தென் கிழக்கில் உள்ள ஒரு நகரம். சியோ பால்சு (Sioux Falls) நக ரம் சியோ ஆற்றஙகரையில் உளளது. இஙகே மக்கள் கி.பி. 1856-இல் குடியேறினர். இது கிராமமாக இருந்து ஒரு நகரமாக வளர்ந்துளளது. சிவப்பிந்தி யர்களின் தாககுதல்கள் காரணமாக கி.பி. 1862-இல் வெள்ளையர் இங்கிருந்து வெளியேறினர். தகோடாக கோட்டை கட்டப்பட்ட பின் (கி பி. 1865) வெள்ளை யர் மீண்டும் இதனுட்புகுந்தனர். இம்மாநிலத்திலேயே மிகப் பெரிய நகரம் இதுவே. வாணிகம், கப்பற்கட்டு தல், வேளாண்மை, புலால் பதனிடல முதலிய பல வளர்ச்சிகளையும் இன்று இங்கே காணலாம். மக்கள் தொகை 74,700 (1978).

2) அமெரிக்காவில் அயோவா மாநிலத்தின் வட மேற்கில் பெரிய சியோ ஆறும் (Big Sioux) பிளாயிடு (Floyd) ஆறும் மிசாவுரி (Missouri) ஆற்றுடன் கூடு மிடத்தில் உள்ள சியோ நகரம் (Sioux) அமெரிக்கா வின் தொழில் வளம் மிக்க நகரங்களுள ஒன்று. இதன் மக்கள்தொகை 85,100 (1978). சியோ (Sioux) என்னும் பெயரை உடைய மாவட்டங்கள, அயோ வாவிலும் (Iowa) நெப்ராசுக்கா (Nebraska) விலும் வட தகோடாவிலும் உளளன. தெ.பா.

சிர்ப்பூர் மத்திய பிரதேச மாநிலத்தில் இரெய்ப் பூர் மாவட்டத்தில் மகாநதி ஆற்றின் கரையில உளள தோர் ஊர். சிர்ப்பூர் (Sirpur) சரபபுரத்தை ஆணட அரசர்களின் தலைநகரமாகவும் அவர்களுக்குப் பின் வந்த தட்சிண கோசல அரசர்களின தலைநகரமாக வும் விளஙகியது. இந்நகரம கி.பி. 6-ஆம் நூறறாண் டிலிருந்து கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முடியப் பௌத் தாகளின் சிறந்த நகரமாக விளஙகியது. இந்நகரத் திற்குச் சீனப்பயணி யுவான்சுவாங்கு வருகை புரிந தாா. இவ்வூரின் தொன்மையைக் கணடறிய அக ழாய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. இவ்வகழாய்வுகளில் புத்தரின் கோயிலகளும் மடாலயமும் வெளிப்பட்டன. புதத்ரின் சிற்பஙகள இவ்வகழாய்வில கிடைத்தன. இவற்றுள ஒருபுதத்ரின் சிறபம் போராபுதூரில குடையப்பட்ட புத்தரின சிறபததை ஒத்துளளது. இவை யாவும் மணற கற்களால செயயப்பட்டவை. எனவே, சிறிது அழிநது காணப்படுகினறன. இவற றைத் தவிரப் பல செப்புத் திருமேனிகள அகழாய் வில கிடைத்தன. ஒரு படிமத்தில் சிற்பியின் பெயர் திரோணாதித்யா (Dronoditya) எனப் பொறிககப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடததக்க சிறப்பாகும்.

சிர்ப்பூரில் உளள இலககுமணன் கோயில் கி பி. 7-ஆம் நூற்றாணடில மகாசிவ குப்தா எனனும் அர

சிர்ப்பூர் - இலக்குமணன கோயில்

சரின தாய் வசதா (Vasata) என்பவரால் கட்டப்பட்டது. இது ஒரு திருமால் கோயிலாகும். இக்கோயில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டது. இக்கோயிலின் சிகரம் பின்னர்க் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். கூடு அமைப்புகளும் வளைவுகளும் பெற்று இக்கோயில் விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் சிற்பங்கள் சிறப்பானவை. கோயிலின் முன்பகுதியில் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இம்மண்டபத்தில் தூண்கள உள்ளன. கிருட்டிணர் பாம்பின் மீது அமர்ந்த சிற்பமும் படைககலமேநதியவர்களுக்கு இடையில் திருமாலின் சிற்பமும் இங்கு அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிர்ப்பூரில் கநதருவேசுவரர் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது. சு.இரா.

சிரஞ்சீவிகள்: தாம் இயற்றிய தவ ஆற்றலால், பன்னெடுங்காலம் வாழ்ந்திருக்குமாறு வரம் பெற்றவர்கள் சிரஞ்சீவிகள் எனப்படுவார்கள். அவ்வகையில வரத்தால் சிரஞ்சீவித் தன்மை பெற்றவர்களை இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வியாசர், அசுவத்தாமன், கிருபன், அனுமன், வீடணன், பரசுராமன, மகாபலி ஆகிய எழுவரும் சிரஞ்சீவித் தன்மை எய்தியவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இதிகாசங்களோடும் • புராணங்களோடும் தொடர்புடையவர்களாக உள்ளனர். மார்க்கணடேயர் இவ்வெழுவருள் அடங்காது, சிரஞ்சீவியாக விளங்குபவராவார். நிறைவாணாள் பெற்றவர் எனப்படும் சிரஞ்சீவி என்னும் சொல்லைக கொண்டு வயது முதிர்ந்தோா இளையவரைச் 'சிரஞ்சீவியாக வாழ்க' என்று வாழ்த்துவது மரபு. அ மா.ப.

சிரவண துவாதசி: இது இந்து சமயத்தில வைணவர்களால் அனுட்டிக்கப்படும் ஒரு விரத நாள். சிரவணம் என்னும் வட சொல்லுக்குத் திருவோண நட்சத்திரம், கேள்வி, உபநிடதங்களில் ஒன்று எனப் பல பொருள்கள் உண்டு. அவற்றுள திருமாலுக்குரிய திருவோண நட்சத்திரத்தன்று கொண்டாடும் துவாதசி விரதம் ஆதலின் இதற்கு இப்பெயர் உணடாயிற்று

திருமாலின பத்து அவதாரங்களுள் ஐந்தாவது வாமன அவதாரம். திருவோண நட்சத்திரத்தோடு கூடிய துவாதசி நாள் வாமனர் பிறந்த நாளாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால், இது சிறந்த விரத தினமாயிற்று.

சிரவணம் எனபது, 'அபிசிரீத்து' என்னும நட்சத்திரத்தைக் குறிக்குமெனவும், அது சந்திரனுக்கு மேல் ஒரு நூறாயிரம் யோசனை உயரத்தில் உள்ளதென்றும், அந் நட்சத்திரத்துடன் கூடிய துவாதசியில் வாமனர் அவதரித்தார் என்றும் புராணங் கூறும் அபிதான நட்சத்திரமே திருவோணமாக இருக்கலாம்.

திருமால் புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறை நாளில் திருவோணத்துடன் கூடிய துவாதசி நாளன்று காசியபருக்கும் அதிதிக்கும் புதல்வராகப் பிறந்தார் என்பது புராணநூல் வழக்கு.

அபிசிரீத்து நட்சத்திரத்தில் பிறந்ததால் இத் துவாதசி விசயதுவாதசி எனவும் வழங்கப்படுகிறது. வாமனர் அவதரித்த சிரவண துவாதசியில் சூரியன் அவருக்குச் சாவித்திரி மந்திரத்தை உபதேசித்தான். பிருகற்பதி பிரம சூத்திரத்தை உபதேசித்தார். காசியபர் முஞ்சியைக் கொடுத்தார். பூமி மான்தோல் ஆசனம் தந்தது. சந்திரன் தண்டத்தைக் கொடுததான். அதிதி கௌபீனம் கொடுத்தாள. குபேரன பாத்திரம் கொடுத்தான். பார்வதி பிட்சை கொடுத்தாள். இவ்வாறு பலரும் பல பொருள்களைக் கொடுத்தமையால இத்தினம் விசேடமாகக் கருதப்பட்டு இதில் விரதம் இருப்பவர் பெரும் பயன் அடைவர் எனக் கூறப்படுகினறது.

சிரவண துவாதசி விரதம் புரட்டாசித் திங்களில் திருவோண நாள் கூடிய சுக்கில பட்சத் துவாதசியன்று மேற்கொளளப்படும். அன்று நீலம், பச்சை பவளம், முத்து, சிவப்பு ஆகிய ஐந்து மணிகள் இட்ட நீர் நிறை கும்பங்கள் இருத்திப் பூசை செய்வர். நெய்யாற் செய்த பண்டங்கள நிவேதனமாகப் படைக்கப்படும். இரவு துயிலாதிருந்து நோன்பியற்றி, மறுநாட்காலை வழிபாட்டிற்குப் பின்னர் அந்தக கும்பங்களை அந்தணர்களுக்குத் தானஞ் செய்வதோடு விரதம் நிறைவுறும். அந்த நாளில் நோறகும் நோன்பினால், பன்னிரு துவாதசிகளில் நோன்பிருந்த பயனைப் பெறலாம் என்று நூல்களில் கூறப்பட்டுளளது. ஆ.ந.

சிரவணபெலகோலா கருநாடக மாநிலத்தில மைசூரிலிருந்து 80 கி.மீ. தொலைவில உளளதோர் ஊர். இதுதொன்மைச் சிறப்பும் கட்டடக்கலைச் சிறப்பும் பெற்றது. இது சமணர்களின் முக்கிய நகரமாகக் கருதப்படுகிறது. மௌரிய அரசனான சந்திரகுப்த மௌரியனின் குரு பத்தரபாகு எனபவா இங்குப் பட்டினியிருந்து இறந்ததாகச சமண நூலகள குறிப்பிடுகின்றன. சந்திரகுப்த மௌரியரும் இவ் வூருக்கு வருகைபுரிநது இங்கேயே இறந்து பட்டார். இன்றளவும் சமணர்களின் புண்ணியத்தலமாக இவ வூர் விளங்கி வருகிறது.

சிரவணபெலகோலாவில் உளள பண்டைய சின்னங்களில் புகழ்பெற்றது கோமதீசுவரர் சிறபமாகும். இது ஒரே கல்லால் ஆன சிற்பமாகும். கோம

சிரவண பெலகோலா-கோயிலின் ஒரு தோற்றம்

தீசுவரர் ஆதிநாதா எனனும் சமண முனிவரின் மைந்தனாவார். ஆதிநாதா சமணர்களின் முதல் தீர்த்தங்கரர். இவரை இடப தேவர் என்றும் கூறுவர். இதுபோன்ற பெரிய சிற்பங்கள் கனார (Kanara)

கோமதீசுவரர் சிலை

மாவட்டத்தில கார்காலா, ஈனூர் (Karkala, Enur) ஆகிய இடங்களில் உள்ளனவாயினும் சிரவணபெல கோலாவில் உள்ள சிற்பமே உயரத்தில் மிகப் பெரி யது. இச்சிற்பம் 56 அடி உயரமுடையது. இந்தியா வில் உள்ள சிற்பங்களில் மிக உயரமான சிற்பம் இதுவேயாகும் இச்சிற்பத்தை கி பி. 10-ஆம் நூற் றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த கஙக மரபினர் செதுக்கினர். தியானநிலையில் உள்ள இச் சிறபத்தைச் சுற்றிப் புற்று வளர்நதுள்ளதுபோலவும் செடிகொடிகள உடலைச் சுறறி வளர்ந்து செல்வது போலவும் இச் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவவூரில் ஒரு பெரிய ஏரி உள்ளது இரண்டாம் இராச மல்லர் எனனும் கங்க அரசரின் அமைசசர் சாருண்டராயர் என்பவர் இஙகுப் பல கோயிலகளைக் கட்டினார். அவை பசாத்தி (Basati) எனக் கூறப்படுகின்றன. இங்குளள பார்சுவ நாதர் கோயிலின் எதிரில சமண மதத் தூண் ஒன்று உள்ளது. இதன் அடிப்பகுதி சதுரப் பக்கங்களையும் மேற்பகுதி உருளை வடிவத்தை யும் பெற்றுள்ளது. தூணின் மேலே கலசம் ஒனறு உள்ளது. கலசத்தின் கீழ்ப்பகுதி சிறு தூண் மணடப அமைப்பு பெற்று அழகுற உளளது. சு.இரா.

சிராசு-உத்-தௌலா 18-ஆம் நூற்றாணடில் வங்காளத்தை ஆணடுவநத நவாபுகளில் ஒருவர். அவர் கி.பி. 1756-ஆம் ஆணடு நவாபு பொறுப்பை ஏற்றார். அப்போது அவருக்கு வயது 23. அவருக்கு முன்னர் அலிவர்த்திகான் எனபவர் அப்பொறுப்பை

வகித்திருந்தார். பெயரளவில அவர் முகலாயப் பேரரசருக்குட்பட்ட வங்காளச்சுபேதார் என்றாலும், உணமையில் அவர் முழுச் சுதந்திரம் பெற்ற நவா பாகச் செயற்பட்டு வந்தார். அவருக்கு மூன்று பெண் கள் உணடு. ஆண் மகன் இல்லை. அம் மூன்று பெண களும் அவருடைய சகோதரரின் ஆணமக்கள மூவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். கடைசி மக ளின் மகனே சிராசு-உத்-தௌலா (Siraj-Ud-Daula) தனக்குப்பின சிராசு நவாபுப் பட்டத்தைப் பெற வேண்டும் என்று அலிவர்த்திகான் அறிவித்தார். அலிவர்த்திகானுடைய முதல் இரணடு மருகர்கள் முன்னரே இறந்து விட்டிருந்த போதிலும், அவா களது உரிமையை அவர்தம் ஆதரவாளர்கள வலியுறுத்தினர். அதனால் கி.பி. 1756-இல் அலி வர்த்திகான இறந்தபிறகு, சிராசு பட்டமேறிய போது நாட்டில் வாரிசுச் சசசரவுகள் தொடங்கின. அச்சமயம் அலிவர்த்திகானுடைய மூத்த மருமகனின் ஆதரவாளரான கிருசுணதாசு, சிராசு பதவி ஏற்பதை எதிர்த்தார். அவர் வங்காளத்தில் வாணிகத்தலங்களை ஏற்படுத்தியிருந்த ஆஙகிலேயரிடம் அடைக்கலம் நாடி னார். அவரைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்கும்படி சிராசு ஆங்கிலேயருக்கு ஆணையிட்டார். அதை ஆங்கிலேயர் மறுக்கவே கலகத்தாவிலுள்ள வில்லியம் கோட்டையில் ஆங்கிலேயா அமைத்த புதிய கோட்டை அமைப்பு களை உடனடியாக இடித்துத் தள்ளும்படி நவாபு ஆணை பிறப்பித்தார். புதிய அமைப்புகள் சந்திர நாகூரில் உள்ள பிரெஞ்சுக்காரருக்கு எதிராக அமைக்கப்பட்டவை என்பதால், அவற்றை அழிக்க வேண்டுவதில்லை என்று அவர்கள் வாதாடினர். நவாபுக்கு அந்தச் சமாதானம் மனநிறைவை அளிகக வில்லை. ஆகவே, அவர் காசிம் பசார் நோக்கிப் படை நடத்திச் சென்று அதைக் கைப்பற்றினார். பின்னர் கல்கத்தாவைச் சூழ்ந்துகொண்டார். மூன்று நாட் களுக்குப் பிறகு ஆளுநர் திரேககும,படைத்தலைவரும், வணிகர்களும், பெண்களும், குழநதைகளும் கப்பல் வழியாகப் புல்டாவிற்கு (கல்கத்தாவிலிருந்து தெற்கே ஊக்ளி நதியின் கரையில் 32 கி.மீ. தொலை வில் அமைந்துள்ளது) தப்பிச் சென்றனர் எஞ்சியிருந் தோர் கோல்வெல என்பவரைப் படைத் தலைவராக நியமித்தார்கள். மேலும், இரண்டு நாட்கள் அவர்கள் தாக்குப்பிடித்தனர்; இறுதியில் சரணடைந்தனர். சரணடைந்த 146 போகளும் 18அடி நீளமும் 14 அடி அகலமும் உள்ள ஓர் அறையில் ஒரு நாள இரவு முழு வதும் அடைக்கப்பட்டனர். அடுத்த நாள காலை அவர்களுள் 123 பேர் இறந்துவிட்டனர். இந்த நிகழ்ச்சியைக் கல்கத்தா இருட்டறைச் சம்பவம் (Black Hole of Calcutta) என்று கூறுகின்றனர். அடைக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, இறந்தவர் களின் எணணிக்கை ஆகியவற்றை அளிப்பவர் கால்வெல்லே ஆவார். அதையொட்டி வேறு இந்திய சான்று இல்லை. மேலும், அவர் ஒரு பொய்யர். எனவே, இத்தகைய நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்று கூறுவாருமுண்டு. ஆனால், மற்றச்சான்றுகளை நோக்குமிடத்து இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கக் கூடும் என்றும், கால்வெல் தரும் எண்ணிக்கை பெரிது படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது என்றும், சிராசு நேரடி யாக அதற்குப் பொறுப்பானவர் இல்லை என்றும் கூறுவர்.

கல்கத்தாவைக் கைப்பற்றிய பிறகு புல்டா நீங்க லாக வங்காளத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர் தொடர்புகள் முழுமையாக அழிக்கப்பட்டன. மாணிக்சந்து என்பவரைக் கல்கத்தா ஆளுநராக நியமித்துவிட்டுச்சிராசு மூர்சிதாபாத்து திரும்பினார்.

செய்தியை அறிந்ததும் சென்னையிலுள்ள ஆங்கில அதிகாரிகள் கிளைவின் தலைமையின்கீழ் வங்கத்திற் குப் படை அனுப்பிவைத்தனர். விரைவில் வில்லியம் கோட்டை கைப்பற்றப்பட்டது. அதையடுத்து சிராசு வின் பகைவர்களுடன இரகசியத் தொடர்பைக் கிளைவு வைத்துக் கொண்டார். அதையறிந்த சிராசு ஆங்கிலேயருடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு தம் பகைவர்களுடைய முயற்சியை முறியடிக்க முனைந்தார். அவ் வுடன்படிக்கையின்படி ஆங்கிலேயர் முன்பு பெற்றிருந்த நிலையை மீண்டும் பெற்றனர். கல்கத்தாவில் அரண்களை அமைக்க அனுமதி வழங் கப்பட்டது. அதற்குப் பதிலாகச் சிராசை ஆங்கிலேயர் தங்கள் நண்பராக ஏற்றுககொண்டனர்.

ஐராப்பாவில ஏழாணடுப் போர் கி.பி. 1757-இல் தொடங்கியது. அதன் எதிரொலியாக வங்காளத் தில் உள்ள பிரெஞ்சுப் பகுதிகளை ஆங்கிலேயர் தாக்கினர். சிராசு தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார். தம் ஆட்சிப் பகுதியில் உள்ள அயல்நாட்டு வணிகர் கள் அனைவரையும் காப்பது தமது கடமையாகக் கரு தினார். எனவே, புகலிடம் நாடிவந்த பிரெஞ்சுக் காரர்களுக்கு உதவிசெய்தார். அதனால், ஆங்கிலேயர் கோபமுற்று அவரை நவாபு பதவியிலிருந்து நீக்க முற் பட்டனர். சிராசின் பகைவர்களுடன் கிளைவு ஒப்பந் தம் செய்து கொண்டார். மீர் சாபரை நவாபு பதவி யில் அமர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டது. அதையறிந்த சிராசு, மீர் சாபரைச் சிறையிலடைப்பதற்குப் பதி லாக அவரை நாட்டின் ஒற்றுமையின் பொருட்டுத தமக்கு உதவும்படி கேட்டுக்கொண்டார். மீர் சாபர் அவருக்கு உதவுவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். அதை யடுத்துச்சிராசு ஆங்கிலேயருடன் போர் தொடுத்தார். பிளாயில் போர் நடந்தது. மீர் சாபரின் தலைமை யிலான சிராசுப் படையின் பெரும்பகுதி போரில் கலந்துகொள்ளவில்லை. எஞ்சியிருந்த மீர் மதன்

மற்றும் மோகன்லால் தலைமையிலான சிறு படை ஆங்கிலேயரைப் பின்னடையச் செய்தது. அந்த நேரத்தில் எதிர்பாராதவகையில் மீர் மதன் கொல்லப் பட்டார். அச்சமயத்தில் மீர் சாபர் மோகன்லாலைத் திரும்ப வரவழைத்துக் கொள்ளுமாறு சிராசிற்கு ஆலோசனை கூறினார். சூழ்ச்சியை அறியாத சிராசு, மோகன்லாலைப் பின்வாங்கும்படி ஆணையிட்டார். அவர் பின்வாங்கியதைப் பார்த்த சிராசின் ஏனைய படைகள் ஓட்டம் பிடித்தன. சிராசும் ஓடினார். தலை நகர் திரும்பிய சிராசு புதிய படை ஒன்றை உருவாகக முயன்றார் அம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.எனவே, அவர் தலைநகரைவிட்டு நீஙகினார். மீர் சாபரின ஆட்கள் அவரைச் சிறைப்பிடித்துக் கொன்றார்கள். இவ்வாறாக ஆங்கிலேயர்களை நாட்டைவிட்டுத் துரத்துவதில பெரும் ஆர்வத்தைக் காட்டி, அதில் பெருமளவு வெற்றியும் கணட சிராசு இறுதியில் தோல்வியுற்றார். அதன் விளைவாக ஆங்கில ஆதிக்கம் இந்தியாவில் ஏற்படலாயிற்று. அவரது தோல்விக்கு அவரே காரணமாவார். அவரது நம்பிக் கைக்கு உகந்தவர்களே அவரைக் காட்டிக்கொடுத் தனர். அவ்வாறு காட்டிக் கொடுப்பார்களா என்று அறியக்கூடிய திறமை அவரிடமில்லை. அரசியலில போதிய பட்டறிவில்லை. அவர் பெரியதொரு அரச குடும்பத்தைச் சாராதிருந்தமையால் வீர உணர்சசி யைப் பரம்பரைச சொத்தாகப் பெறவில்லை. எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக முதல் தோல்வி ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சி அவரை முழுமையாகச் சோர்வுறச் செய்து விட்டது. சிராசு ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதியாகவும் வீரராகவும் இருந்திருப்பின் இந்திய வரலாறே வேறு விதமாக அமைந்திருககக் கூடும். தி.ஆர்.இரா.

பொருளடைவு

கலைச் சொற்பட்டியல்

தமிழ் — ஆங்கிலம்

அகமணம் — Endogamy
அகவயப்படுத்தல் — Internalization
அண்டையம் — Neighbourhood
அதிகப் பற்று — Over-draft
அரசியலமைப்பு — Constitution
அரசு வழக்கறிஞர் — Attorney
அலகு — Unit
அறவியல் — Ethics
ஆதாய ஈவு — Dividend
ஆவியுலகக் கோட்பாடு — Animism
ஆளுமை — Personality
இயல்திட்டவாதம் — Teleology
இயற்றுமுறைச் சட்டம் — Legislation
இரத்த உறவு — Consanguinity
இருத்தல் கொள்கை — Existentialism
இருப்புப் பணம் — Liquid cash
இறுதிநிலை அலகு — Marginal unit
இறுதிநிலைப் பயன்பாடு — Marginal Utility
இறையியல் — Theology
இன்பதுன்ப நடுநிலைக் கோட்பாடு — Stoicism
இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் — Ethnology
இனக்குழுவியல் — Ethnography
ஈமப்பேழை — Sarcophagus
உட்குழு மண உறவு — Inbreeding
உயிர்சார் இலக்கணம் — Biogrammer
உரிமையியல் பொறுப்பு — Civil Liability
உள்நாட்டுச் சட்டம் — Municipal Law
உள்ளீடு — Input
உளப்பகுப்பாய்வு — Psychoanalysis
ஊழி — Epoch
எடுகோள்/கருதுகோள் — Hypothesis
ஒருதுணை மணம் — Monogamy
கட்டமைப்புச் சொத்து — Corporate Asset
கண்டி — Tonne
கண்ணிமையரிப்பு நோய் — Trachoma
கவர்ச்சித் தலைமை — Charismatic Leadership
கற்பனை நாடு — Utopia
கற்பனைவாதச் சமத்துவம் — Utopian Socialism
கற்றல் கொள்கை — Learning
கால்வழி — Lineage Theory

கிளைமொழி — Dialect
குடிஊழிய முறை — Jajmani System
குடியரசுக் கொள்கை — Republicanism
குலக்குறி — Totem
குலம் — Clan
குழுமுறைச் சமத்துவம் — Guild Socialism
குற்றவியல் பொறுப்பு — Criminal Liability
குறியீட்டு இடைவினைக் கோட்பாடு — Symbolic Interactionism
கூட்டரசு முறை — Federalism
கேட்புப் பொறுப்பு — Demand Liability
கேட்பொலியியல் — Auditory Phonetics
கொள்கை வெறி — Fanaticism
சக்கரக் கட்டு — Tyre
சட்ட ஆணையம் — Law Commission
சட்டத் தொழிலர் — Legal Practioner
சட்டப் பேராயம் — Bar Council
சட்டமுறைத் தணிக்கை — Statutory Audit
சமயச்சார்பின்மை — Secularism
சமுதாய உயிரியல் — Sociobiology
சமூக அடுக்கமைப்பு — Social Stratification
சமூக அளவை — Sociometry
சமூக இடைவினை — Social Interaction
சமூக இயக்காற்றல் — Social Dynamics
சமூக இயைபு — Sociability
சமூக ஒழுங்கு — Social order
சமூகக் கட்டுப்பாடு — Social control
சமூகமயமாதல் — Socialization
சாதனை உளவெழுச்சி — Achievement Motivation
சாதாரணப் பங்கு — Equity Share
சிந்தனை வீச்சு — Brain Storming
சீர்திருத்தக் கிறித்தவக் கொள்கை — Protestantism
சூழலியல் — Ecology
செயற்பாட்டுக் கொள்கை — Functionalism
சொற்பொருளியல் — Semantics
தகாப்புணர்ச்சி — Incest
தடையிலா வாணிகம் — Laissez-faire
தன்வயமாதல் — Assimilation
தாராளக் கொள்கை — Liberalism
திரிபுணர்வு — Delusion
தீங்கியல் சட்டம் — Law of Torts
தீவிரவாதம் — Radicalism
தூய்மையாளர் — Puritan
தெய்விக உரிமைக் கோட்பாடு — Divine Right Theory
தேசியம் — Nationalism
தொல்லுயிரியல் — Palaeontology
தொழிற்சங்கக் கோட்பாடு — Syndicalism

தொன்மவியல்	— Mythology
நடத்தைக்கோட்பாடு	— Behaviourism
நடப்பு வைப்பு	— Current Deposit
நிகழ்வியல்	— Phenomenology
நிலமானிய முறை	— Feudalism
நிலைப் பெயர்வு	— Mobility
நுண் ஓவியங்கள்	— Miniature Paintings
நேர்காட்சிக் கொள்கை	— Positivism
பகுத்தறிவுவாதம்	— Rationalism
பங்குக் கோவை	— Stock Warrant
பங்குரிமையாவணம்	— Share Warrant
படிநிலை	— Hierarchy
படிமலர்ச்சி	— Evolution
படைக்கலச் சட்டம்	— Assize of Arms
பண்ணைமுறை	— Manorial system
பண்பாட்டுப் பேறு	— Acculturation
பயன்வழிக் கோட்பாடு	— Utilitarianism
பரவற் கொள்கை	— Diffusionism
பலகணவர் மணமுறை	— Polyandry
பலதுணை மணம்	— Polygamy
பலமனைவி மணமுறை	— Polygyny
பழங்குடித்தன்மை	— Tribalism
பாறைச்சித்திரக்கலை	— Petrogram
பாறைச் செதுக்குக் கலை	— Petroglyph
பிடியாணை	— Warrant
பிடிவாதக் கொள்கை	— Dogmatism
புதைபடிவம்	— Fossil
புலன்கடந்த பொருளியல்	— Metaphysics
புறத்தோற்றச் சோதனை	— Projective Test
புறமணம்	— Exogamy
பெருங்கற்காலம்	— Megalithic Period
பேரூழி	— Era
பொதுவுடைமைக் கொள்கை	— Communism
பொறுப்பு	— Liability
மாற்றுரிமை ஆவணச் சட்டம்	— Negotiable Instrument Act
மாறி	— Variable
முதலாளித்துவம்	— Capitalism
முற்றுரிமை	— Monopoly
முன்தீர்ப்பு நெறி	— Precedent
வகையியல்	— Typology
வட்டாரச் சட்ட அறிக்கை	— Lex Loci Report
வழக்காறுகள்	— Mores
வாதுரைஞர்	— Pleader
வாலில்லாக் குரங்கு	— Ape
விலங்கினப் பண்பியல்	— Ethology
வெளியீடு	— Output
வைப்பு	— Deposit

ஆங்கிலம் — தமிழ்

Acculturation — பண்பாட்டுப் பேறு
Achievement Motivation — சாதனை உளவெழுச்சி
Animism — ஆவியுலகக் கோட்பாடு
Ape — வாலில்லாக் குரங்கு
Assimilation — தன்வயமாதல்
Assize of Arms — படைக்கலச் சட்டம்
Attorney — அரசு வழக்கறிஞர்
Auditory Phonetics — கேட்பொலியியல்
Bar Council — சட்டப் பேராயம்
Behaviourism — நடத்தைக் கோட்பாடு
Biogrammar — உயிர்சார் இலக்கணம்
Brain Storming — சிந்தனை வீச்சு
Capitalism — முதலாளித்துவம்
Charismatic Leadership — கவர்ச்சித்தலைமை
Civil Liability — உரிமையியல் பொறுப்பு
Clan — குலம்
Communism — பொதுவுடைமைக் கொள்கை
Consanguinity — இரத்த உறவு
Constitution — அரசியலமைப்பு
Corporate Asset — கட்டமைப்புச் சொத்து
Criminal Liability — குற்றவியல் பொறுப்பு
Current Deposit — நடப்பு வைப்பு
Delusion — திரிபுணர்வு
Demand Liability — கேட்புப் பொறுப்பு
Deposit — வைப்பு
Dialect — கிளைமொழி
Diffusionism — பரவற் கொள்கை
Dividend — ஆதாய ஈவு
Divine Right Theory — தெய்விக உரிமைக் கோட்பாடு
Dogmatism — பிடிவாதக் கொள்கை
Ecology — சூழலியல்
Endogamy — அகமணம்
Epoch — ஊழி
Equity Share — சாதாரணப் பங்கு
Era — பேரூழி
Ethics — அறவியல்
Ethology — விலங்கினப் பண்பியல்
Ethnography — இனக்குழுவியல்
Ethnology — இனக்குழு ஒப்பாய்வியல்
Evolution — படிமலர்ச்சி
Existentialism — இருத்தல் கொள்கை
Exogamy — புறமணம்
Fanaticism — கொள்கை வெறி
Federalism — கூட்டரசு முறை

Feudalism — நிலமானிய முறை
Fossil — புதைபடிவம்
Functionalism — செயற்பாட்டுக் கொள்கை
Guild Socialism — குழுமுறைச் சமத்துவம்
Hierarchy — படிநிலை
Hypothesis — எடுகோள/கருதுகோள்
Inbreeding — உட்குழு மண உறவு
Incest — தகாப்புணர்ச்சி
Input — உள்ளீடு
Internalization — அகவயப்படுத்தல்
Jajmani System — குடிஊழிய முறை
Laissez-faire — தடையிலா வாணிகம்
Law Commission — சட்ட ஆணையம்
Law of Torts — தீங்கியல் சட்டம்
Learning Theory — கற்றல் கொள்கை
Legal Practioner — சட்டத் தொழிலர்
Legislation — இயற்றுமுறைச் சட்டம்
Lex Loci Report — வட்டாரச் சட்ட அறிக்கை
Liability — பொறுப்பு
Liberalism — தாராளக் கொள்கை
Lineage — கால்வழி
Liquid Cash — இருப்புப் பணம்
Manorial System — பண்ணை முறை
Marginal Unit — இறுதிநிலை அலகு
Marginal Utility — இறுதிநிலைப் பயன்பாடு
Megalithic Period — பெருங்கற்காலம்
Metaphysics — புலன்கடந்த பொருளியல்
Miniature Paintings — நுண் ஓவியங்கள்
Mobility — நிலைப் பெயர்வு
Monogamy — ஒருதுணை மணம்
Monopoly — முற்றுரிமை
Mores — வழக்காறுகள்
Municipal Law — உள்நாட்டுச் சட்டம்
Mythology — தொன்மவியல்
Nationalism — தேசியம்
Negotiable Instrument Act — மாற்றுரிமை ஆவணச் சட்டம்
Neighbourhood — அண்டையம்
Output — வெளியீடு
Over-draft — அதிகப் பற்று
Palaeontology — தொல்லுயிரியல்
Personality — ஆளுமை
Petroglyph — பாறைச் செதுக்குக் கலை
Petrogram — பாறைச் சித்திரக் கலை
Phenomenology — நிகழ்வியல்
Pleader — வாதுரைஞர்
Polyandry — பலகணவர் மணமுறை